John Adams
Library,

IN THE CUSTODY OF THE
BOSTON PUBLIC LIBRARY.

SHELF N°
*ADAMS
*41.1
v. 3

SUIDÆ
LEXICON
GRÆCE & LATINE

TOMUS I.

SUIDÆ LEXICON,

GRÆCE & LATINE.

TOMUS III.

ADAMS 41.1
v.3

ΣΟΥΙΔΑΣ.

Π Α

ΠΑγανοί.[1] ἀστράτευτοι. Συνέθεον δὲ γύναιά τε, καὶ οἱ ἐν στρατείᾳ, καὶ παγανοί.

Παγάς.[2] Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ἐπίνειόν ἐστι Φεραίων.

Πάγας. δίκτυα. παγίδας. Καὶ τοῦτο δήπου τὸ τοῦ Αἰσχύλου, [3] τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπεσὼν, καὶ ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις, ἃς ἄλλοις [4] ὑφῆκε, τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαίως ἔπαθε.

Τεύχων [5] ὡς ἑτέρῳ τις, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.

Παγασαί. πόλις.

Παγασιτικὸς κόλπος.

Πάγγαιον. ὄνομα ὄρους.

Παγῆναι. πηγῆναι.

Παγκάλης. πάνυ καλῆς. πάγκαλος δέ.

Παγκρατιασταῖς. ἀθληταῖς. πύκταις. τοῖς χερσὶ καὶ ποσὶ πυκτομαχοῦσιν.

Παγκράτιον. πυγμή. ἀγών. πάλη. ἄθλησις.

Παγκράτιος, σοφιστής. εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην ὑπόμνημα.

Παγκράτιος. τούτου φέρονται Ὀψαρτυτικὰ, καθ'

Π Α

PAgani. Pagani. Qui non militant. *Concurrebant autē & mulierculæ, & milites, & pagani.*

Παγάς. Pagas. Demosthenes in *Philippicis.* Est navale Pheræorum.

Πάγας. Retia. Laqueos. *Et secundum dictum illud Æschyli, ipse pennis suis captus, & irretitus laqueis, quos aliis tetenderat, legitimas pœnas merito dedit. Nam qui alteri malum struit, ipse id hepati suo parat.*

Παγασαί. Pagasæ. Urbs.

Παγασιτικὸς κόλπος. Pagasiticus sinus.

Πάγγαιον. Pangæum. Nomen montis.

Παγῆναι. Fixum, compactum, densatum esse. Pro eo etiam dicitur πηγῆναι.

Παγκάλης. Valde formosæ. Et πάγκαλος, valde formosus.

Παγκρατιασταῖς. Pancratiastis. Id est, athletis, sive pugilibus, qui manibus & pedibus pugnant.

Παγκράτιον. Pancratium. Pugilatus. Lucta. Certamen.

Παγκράτιος. Pancratius. Sophista. [Scripsit] commentarium in Minuciani Artem [Rhetoricam.]

Παγκράτιος. Pancratius. Hujus feruntur

NOTÆ.

1 Παγανοί] Plura de hac voce vide apud Dufrenium in Glossario Græco.

2 Παγάς] Imo Παγασαί. Vide Harpocrationem, ex quo Suidas.

3 Τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπ.] De hoc proverbio vide nos supra ad v. Οὐχ ὑπ' ἄλλων.

4 Ὑφῆκε] Gatakerus in *Adversar. Posthum.* c. XII. p. 539. legendum censet, ὕφηνε, i. e. contexuit, ad quam emendationem confirmandam adducit illud Theodoreti Dialog. cap. XXIV. Ἑάλως, οἷς ὕφηνας, ἄρκυσι. *Captus es eis, quos ipse contexueras, retibus.* Sane τὸ ὕφηνε melius loco huic quadrare mihi videtur, quam ὑφῆκε, & ideo emendationem viri doctissimi probo.

5 Τεύχων ὡς ἑτέρῳ τις, ἑῷ κακ.] Secundum Eustath. ad Il. Ε. pag. 522. sententiæ hujus auctor fuit Hesiodus: post quem eadem usum fuisse dicit Callimachum. Ait enim: Τὸ δὲ, οἷ τ' αὐτῷ, ἀρχὴ γέγονε γνωμικοῦ, πρῶτα μὲν Ἡσιόδῳ, εἶτα καὶ Καλλιμάχῳ, τοῦ εἰπόντος, ὡς ὁ τεύχων ἑτέρῳ κακὸν, ἑῷ ἥπατι τεύχει. Sed versus iste non tam est Hesiodi, quam expressus ex Ἔργων 265.

Οἷ τ' αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ, ἄλλῳ κακὰ τεύχων.

Hunc enim locum in animo habuisse puto scriptores, qui sententiæ ante dictæ auctorem faciunt Hesiodum. Cæterum, versu a Suida hic citato usus est Lucilius *Anthol.* lib. II. cap. XXV. eundemque absque auctoris nomine citat Ælianus *Var. Hist.* lib. VIII. cap. IX. (ad quem locum vide eruditissimum Perizonium) & Pausan. lib. II. cap. IX.

ἑκάστην τροπήν. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν χρόνων Λέοντος τοῦ πρεσβύτου, καὶ ἕως Ζήνωνος.

Πάγκοινος. ἡ λίμνη ἡ τοῦ ᾅδου.

'Αλλ' [1] οὔτοι τόν γ' ἐξ ἀΐδα
Παγκοίνου λίμνας ἀνα-
στάσεις, οὔτε γόοισιν, οὔτε λιταῖς.

Πάγκοινον. εἰς ἣν ἅπαντας ἀφικέσθαι δεῖ. ὁ δὲ νοῦς· Οὔτε ὀδυρομένη, οὔτε παρακαλοῦσα τοὺς Θεοὺς, τοῦτον ἀναστήσεις. Ὁμηρικῶς·

Οὐ [2] γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.

Καὶ Αἰσχύλος·

Μόνος Θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.
Οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος.

Πάγον εὐτειχῆ. ἐν ὄρει τετειχισμένον.

Πάγοι. [3] αἱ ἐξοχαὶ τῶν ὀρῶν καὶ τῶν πετρῶν.

Αὖλια, [4] καὶ Νυμφῶν ἱερὸς πάγος, αἵ θ' ὑπὸ πέτρῃ
Πίδακες, ἥ θ' ὑδάτων γειτονέουσα πίτυς.

Παγχενίτης. ὄνομα χώρας.

Πάγχυ. παντελῶς.

Πάδος. ὄνομα ποταμοῦ, τοῦ παρ' Ἕλλησιν Ἠριδανοῦ ὀνομαζομένου.

Πάθας. πάθη. ξυμφοράς. Ὁ δὲ ἐπῆγε τήν τε ἀποστέρησιν τῶν χρημάτων, καὶ τὴν καταδίκην, καὶ μὴν τοι καὶ τὰς προτέρας αὐτοῦ τὰς ἀδίκους πάθας. πάθας θηλυκῶς. [5] Σοφοκλῆς·

Καὶ τὰς μὲν ἔνδον οὐκ ἔχω φράζειν πάθας.

Πάθαι. αἱ συμφοραί. Οἰδίπους·

Στέργειν [6] γὰρ αἱ πάθαι με, χ' ὡ χρόνος ξυνὼν
Μακρὸς διδάσκει, καὶ τὸ γενναῖον, τρίτον.

Στέργειν τὰ δυστυχήματα ὁ πολὺς ἐποίησε χρόνος, καὶ τὸ τῶν συμφορῶν ἐποίησε πλῆθος, καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα.

Πάθη. ἡ κάκωσις. Ἀκόλουθον σφίσι πάθην ἐπηρτημένην ὁρῶντα, ἣν λαθεῖν ἀδύνατον. καὶ αὖθις· Καὶ ἄλλας μυρίας εἴποιμι ἂν δίκης ἀμελουμένης ἀκόλουθα πάθας.

Πάθη. θηλυκὸν, τὸ πάθος. Οἷαι γὰρ αἱ πάθαι τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν θέαν, τοιαύτας καὶ τὰς ἀποβάσεις εἶναι ἀνάγκη.

Πάθη [7] δύο· πόνος, καὶ ἡδονή. καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ, λεία κίνησις· ὁ δὲ πόνος, τραχεῖα κίνησις. καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ, εὐδοκητὴ πᾶσι ζώοις· ὁ δὲ πόνος, ἀποκρουστικός.

Παθηζίτης. ὄνομα κύριον.

Πάθος λέξεως ὁμωνυμία· ὡς κύων. μεταφορά·

Opsartytica: in quibus varios artis culinariæ modos tradit. Floruit tempore Leonis senioris, usque ad Zenonem.

Πάγκοινος. Omnibus communis. Sic dicitur palus apud Inferos. [Sophocles:] *Sed nec lacrymis nec precibus eum a palude Orci, omnibus mortalibus communi, revocabis.* Πάγκοινον. Id est, eam, in quam omnes homines venire oportet. Sensus igitur est: Nec lugendo, nec Deos obtestando, hunc a mortuis excitabis. [Dictum autem hoc est] secundum illud Homericum: *Tristi enim luctu nihil omnino proficitur.* Et Æschylus inquit: *Sola enim Mors inter Deos non amat munera.* [Et alius de morte inquit:] *Nemini gratiam aliquam ab ea sperare licet.*

Πάγον εὐτειχῆ. Collem munitum. Locum in monte muro cinctum.

Πάγοι. Montium & rupium cacumina. [In Epigrammate:] *Antra, & Nympharum sacra rupes, quique sub rupe sunt fontes, & aquis vicina pinus.*

Παγχενίτης. Panchenitis. Nomen regionis.

Πάγχυ. Prorsus. Omnino.

Πάδος. Padus. Nomen fluvii, qui apud Græcos Eridanus vocatur.

Πάθας. Pro πάθη. Calamitates. Mala. *Ille vero in memoriam ei revocavit & jacturam pecuniæ, & mulctam sibi irrogatam, & priora etiam mala injuste sibi inflicta.* Πάθας hic dictum est genere fœminino, [pro πάθη.] Sophocles: *Et domestica quidem mala dicere non possum.*

Πάθαι. Calamitates. Mala. Oedipus [apud Sophoclem inquit:] *Acquiescere enim in præsenti fortuna & calamitates me docuerunt, & longum tempus, & præter hæc animus generosus.* Vel, ut res adversas æquo animo feram, & longitudo temporis, & calamitatum multitudo, & animi generositas effecerunt.

Πάθη. Calamitas. Malum. *Cum videam malum ipsis imminere, quod neminem latere potest.* Et iterum: *Et infinita alia mala dicere possim, quæ neglectam justitiam consequi solent.*

Πάθη. Est fœmininum, pro πάθος. *Quales enim affectiones animæ in vultu apparent, tales etiam earum exitus esse necesse est.*

Πάθη δύο. Duæ sunt affectiones animi, dolor & voluptas. Et voluptas quidem est suavis motus: dolor vero, asper motus. Et voluptas omnibus animalibus grata est: dolorem vero eadem aspernantur.

Παθηζίτης. Pathezites. Nomen proprium.

Πάθος λέξ. Affectio dictionis est Homonymia,

1 'Αλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ ἀΐδ.] Hæc sunt verba Sophoclis *Electra* p. 87. ut Portus monuit. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit.

2 Οὐ γάρ τις πρ.] Est versus Homericus Il. Ω. v. 524.

3 Πάγοι. αἱ ἐξοχαὶ τῶν ὀρ.] Hinc Athenis Ἄρειος πάγος dicebatur collis, vel rupes Martis; & in Elide Κρόνιος πάγος, rupes Saturnia, cujus meminit Pindarus *Olymp.* Od. x. Vulgus interpretum Latinorum τὸ πάγος plerumque reddit *pagus*, vel *vicus*: omnino male. Aliud enim prorsus significat πάγος apud Græcos, & *pagus* apud Latinos; nec voces illæ quicquam commune habent, præter sonum. Vide Holstenium ad Stephanum v. Ἄρειος πάγος.

4 Αὖλια, καὶ Νυμφῶν ἱερ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis, quod integrum exstat Anthol. lib. 1. cap. 111. ut Portus etiam observaverat.

5 Σοφοκλῆς] *Ajace*, pag. 19. ut Portus monuit. Sed ibi hodie sic legitur,

Καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν τύχας.

6 Στέργειν γὰρ αἱ π.] Duo hi senarii Jambici leguntur apud Sophoclem *Oedip. Tyran* pag. 270. ut Portus itidem observavit.

7 Πάθη δύο· πόνος καὶ ἡδονή. καὶ ἡ μὲν ἡδ.] Hæc sunt verba Laertii in *Aristippo*, segm. LXXXVI.

ὡς

ὡς τιθηνὸς ἡ γῆ. κατάχρησις ἐντεῦθεν, καὶ ἡ ἀσάφεια.

Πάθος. ὅτι τὸ τοῦ πάθους ὄνομα διχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τὸ εἰς φθορὰν ἄγον, ἢ εἰς τελείωσιν. λέγεται γὰρ πάσχειν τὸ ξύλον ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ὡς εἰς φθορὰν ἀγόμενον. λέγεται δὲ πάσχειν καὶ τὰς αἰσθήσεις ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν, ἀντὶ τοῦ, τελειοῦσθαι, καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν ἄγεσθαι. † [1] Ὅτι ἐκ τῶν παθῶν τοῦ σώματος διαβαίνει τι πρὸς τὴν ψυχὴν, (ἀλγοῦντι γὰρ συναλγεῖ, καὶ εὐθυμουμένῳ συνήδεται) καὶ ἐμποδίζει αὐτῇ τὸ σῶμα τοίως ἢ τοίως διακείμενον, οὐδεὶς ἀγνοεῖ. ὅπερ οὐκ ἂν ἐγένετο, εἰ μὴ διέβαινεν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ σχέσεως συμπάθειά τις ἐπὶ τὴν ψυχὴν, οὕτως, ὡς τῆς κοιλίας τοῦ ἐγκεφάλου τῆς ὄπισθεν παθούσης, τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν. † Περὶ παθῶν. Τῆς [2] ψυχῆς μέρη τὰ πέντε αἰσθητήρια, καὶ τὸ φωνητικὸν μόριον, καὶ τὸ διανοητικόν· ὅπερ [3] ἐστὶν ἡ διάνοια. ἐκ δὲ τῶν ψευδῶν ἐπιγίνεσθαι τὴν διαστροφὴν ἐπὶ τὴν διάνοιαν, ἀφ' ἧς πολλὰ πάθη βλαστάνειν, καὶ ἀκαταστασίας αἴτια. ἔστι δὲ αὐτὸ τὸ πάθος, ἡ ἄλογος καὶ παρὰ φύσιν ψυχῆς κίνησις, ἢ ὁρμὴ πλεονάζουσα. τῶν δὲ παθῶν τὰ ἀνωτάτω γένη τέσσαρα, λύπη, φόβος, ἐπιθυμία, ἡδονή. δοκεῖ δὲ τὰ πάθη κρίσεις εἶναι. ἥ τε γὰρ φιλαργυρία ὑπόληψίς ἐστι τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι. καὶ ἡ μέθη δὲ, καὶ ἡ ἀκολασία ὁμοίως, καὶ τὰ ἄλλα. καὶ τὴν μὲν λύπην εἶναι συστολὴν ἄλογον. εἴδη δὲ αὐτῆς, ἔλεος, φθόνος, ζῆλος, ζηλοτυπία, ἄχθος, ἐνόχλησις, ἀνία, ὀδύνη, σύγχυσις. [4] ἔλεον μὲν, ὡς ἐπὶ ἀναξίως κακοπαθοῦντι. φθόνον δὲ, λύπην ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς. ζῆλον δὲ, λύπην [5] ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ὧν καὶ αὐτὸς ἔχει. ἄχθος, λύπην βαρύνουσαν. ἐνόχλησιν, λύπην στενοχωροῦσαν, καὶ δυσχωρίαν παρασκευάζουσαν. ἀνίαν, λύπην ἐκ διαλογισμῶν μένουσαν, ἢ ἐπιτεινομένην. [6] ὀδύνην, λύπην ἐπίπονον. σύγχυσιν, λύπην ἄλογον, [7] ἀποκλείουσαν καὶ κωλύουσαν τὰ παρόντα συνορᾶν. † Ἡ [8] ἀθανασία τῆς ζωῆς πάθος ἐστὶν, ἢ σύμπτωμά τι. ὅτι δὲ πάθος ἢ σύμπτωμά τι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς, δειχθήσεται ἐπὶ ὑποθέσει, τῇ ἐκ θνητοῦ ἀθάνατον γίγνεσθαι. οὐ γὰρ μεταλήψει ἄλλης ζωῆς ἀθάνατον ἔσται τὸ θνητὸν, ἀλλ' ὡς συμπτώματί τινι καὶ πάθει. ἡ γὰρ αὐτὴ ζωὴ παθοῦσα, ἀθανασία ἐστίν. εἰ δὲ [9] πάθους αἰτία ἡ ζωὴ ἀθανασία γίνεται, εἴη ἂν [10] πάθος ἡ ζωὴ τῆς ἀθανασίας. εἰ οὖν τοῦ πάθους τοῦ ἰδίου τὸ πεπονθὸς οὐκ ἔστι γένος (σύμπτωμά τι γὰρ καὶ συμβεβηκὸς τὸ πάθος τοῦ πεπονθότος, ἀλλ' οὐκ εἶδος) οὐδ' ἂν τῆς ἀθανασίας γένος εἴη ἡ ζωή. οὐδὲ

ut, Canis. Metaphora, ut, Nutrix tellus. Hinc oritur Catachresis & obscuritas.

Πάθος. Affectio. Perturbatio. Nomen πάθος duplici sensu accipitur. Vel enim sic vocatur id, quod [subjectum] destruit, vel quod idem perficit. Lignum enim ab igne pati dicitur, utpote quod ab eo destruitur. Sensus etiam a sensilibus affici dicuntur: id est, perfici, & a facultate ad actionem perduci. † Ex corporis affectionibus aliquid ad animum transit. Corpore enim dolente, & animus simul dolet, &, cum voluptatem idem percipit, una lætatur. Jam corpus aliter atque aliter affectum animo esse impedimento, nullus ignorat. Quod profecto non accideret, nisi propter mutuum, quod inter ea intercedit, vinculum, anima eorum, quæ corpus afficiunt, particeps esset. Hinc cum posterior ventriculus cerebri læsus est, læditur & vis memoriæ. † De affectibus, seu perturbationibus animi. Partes animæ sunt, quinque sensuum instrumenta; itemque instrumentum vocis, & facultas cogitandi, [& vis generandi.] Ex falsis vero oriri perversionem mentis, & ex ea complures pullulare perturbationes, & turbidorum motuum causas [Stoici ajunt.] Est autem πάθος, a ratione aversa & contra naturam animi commotio, vel appetitus vehementior. Perturbationum autem summa genera sunt quatuor, ægritudo, metus, libido, voluptas. Statuunt etiam [Stoici,] perturbationes esse judicia quædam. Nam avaritia est opinio de pecunia, eam bonam esse: eademque est ratio ebrietatis, & intemperantiæ, & aliorum vitiorum. Ægritudinem autem definiunt, contractionem animi rationi adversantem. Ejus species sunt, misericordia, invidia, æmulatio, obtrectatio, angor, afflictatio, solicitudo, dolor, conturbatio. Et misericordia quidem est ægritudo, qua miseramur aliquem, qui immerito mala nobis pati videtur. Invidia est ægritudo propter alterius res secundas suscepta. Æmulatio est ægritudo, si eo, quod ipse quis concupierit, alter potiatur. Angor, est ægritudo premens. Afflictatio, ægritudo vexans, difficultatemque afferens. Solicitudo, ægritudo e cogitatione manens, vel quæ intenditur. Dolor, ægritudo laboriosa. Conturbatio, ægritudo a ratione aversa, & impediens, quo minus præsentia conspiciamus. † Immortalitas est vitæ affectio, vel accidens quoddam. Esse autem immortalitatem vitæ affectionem vel accidens, demonstrabitur ex hypothesi illa, quod homo ex mortali fiat immortalis. Non enim per participationem alterius vitæ id, quod est

1 Ὅτι ἐκ τῶν παθῶν τοῦ σώματος διαβ.—— τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν] Hæc sunt verba Philoponi in lib. I. Aristotelis *de Anima*, E. 4. a. Vide etiam Nostrum supra v. Διάθεσις, ubi hic ipse locus auctior legitur.

2 Τῆς ψυχῆς μέρη τὰ πέντε αἰσθητ.—— κωλύουσαν τὰ παρόντα συνορᾶν] Hæc omnia sunt verba Laertii lib. VII. segm. CX. ubi vide Menagium.

3 Ὅπερ ἐστὶν ἡ διάνοια] Post hæc verba ex Laertio adde, καὶ τὸ γεννητικόν.

4 Ἔλεον μὲν, ὡς ἐπὶ ἀναξ.] Supple ex Laertio, ἔλεον μὲν οὖν εἶναι λύπην, ὡς ἐπὶ &c.

5 Ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ὧν καὶ αὐτὸς ἔχει] Locus hic pessime mutilatus est, qui ex Laertio sic suppleri debet: Ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ὧν αὐτὸς ἐπιθυμεῖ. ζηλοτυπίαν δὲ, λύπην ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ἃ καὶ αὐτὸς ἔχει. Vide ad eum locum interpretes.

6 Ὀδύνην] Vox hæc ex prioribus Editt. excidit, quam ex MSS. Paris. & Laertio revocavi.

7 Ἀποκλείουσαν] Laertius habet ἀποκναίουσαν.

8 Ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς πάθος ἐστὶν, ἢ σύμπτωμά τι. ὅτι δὲ πάθ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Alexandri Aphrodisiensis in *Topicorum* lib. IV. pag. 177. 178.

9 Πάθους αἰτία] Scribendum est ex Aphrodisiensi, παθοῦσα.

10 Πάθος ἡ ζωὴ τῆς ἀθανασίας] Imo, πάθος τῆς ζωῆς ἡ ἀθανασία, ut recte habet Alexander Aphrod. loco laudato.

γὰρ γλυκύτητος τὸ σῶμα γένος, οὐδὲ ἡδονῆς ἢ λύπης ἡ ψυχή.

mortale, fit immortale, sed per affectionem & accidens quoddam. Nam eadem vita, certo modo affecta, est immortalitas. Si autem vita certo modo affecta sit immortalitas; immortalitas utique vitæ affectio erit. Si igitur affectionis propriæ id, quod patitur, genus non est (affectio enim est accidens ejus, quod patitur, non vero species) neque vita immortalitatis genus erit. Neque enim dulcedinis genus est corpus, neque voluptatis & doloris anima.

Πάθωμεν. αὐθυπότακτον.

Πάθωμεν. Subjunctivi modi. Patiamur.

Πάκατος,[1] ὁ Μινούκιος χρηματίσας, καὶ Εἰρηναῖος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός. Περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου, ἢ περὶ ἑλληνισμοῦ, βιβλία ζ΄. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. Περὶ Ἀττικῆς συνηθείας, τῆς ἐν λέξει καὶ προσῳδίᾳ, βιβλία γ΄. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. Περὶ ἰδιωμάτων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Δωρίδος διαλέκτου. Περὶ Ἀττικισμοῦ· καὶ ἄλλα πολλά.

Πάκατος. Pacatus, qui Minucius vocabatur, & Irenæus, Alexandrinus, Grammaticus. Scripsit de Alexandrinorum dialecto, sive de Græcismo, libros VII. ordine alphabetico. De usu Atticorum, tam in dictione, quam prosodia, libros III. ordine alphabetico. De proprietatibus Atticæ & Doricæ dialecti. De Atticismo: & alia multa.

Πάκορος. ὄνομα κύριον. Τῇ[2] τε γὰρ Κράσσου καὶ τῇ ἀμφ' αὐτὸν φθορᾷ ἀντίρροπον γενέσθαι τὴν Πακόρου καὶ τῆς σὺν αὐτῷ δυνάμεως ἀπώλειαν.

Πάκορος. Pacorus. Nomen proprium. *Nam Crassi & ipsius legionum cladi parem fuisse Pacori & copiarum ejus stragem.*

Πακτοῦν. κλείειν. ἀσφαλίζεσθαι. Μοχλοῖσι γὰρ τὰ προπύλαια πακτοῦν.[3] Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ.

Πακτοῦν. Claudere. Obserare. Munire. *Repagulis autem & claustris vestibula obserare.* Aristophanes *Lysistrata.*

Πακτωλός. ὄνομα ποταμοῦ.

Πακτωλός. Pactolus. Nomen fluvii.

Πακτυκνή. ὄνομα πόλεως. καὶ Πακτυνή.

Πακτυκνή. Pactycne. Nomen urbis. Vel, Pactyne.

Παλλάδιον.[4] τοῦτο ἦν ζώδιον μικρὸν ξύλινον, ὃ ἔλεγον εἶναι τετελεσμένον, φυλάττον τὴν βασιλείαν τῆς Τροίας. ἐδόθη δὲ Τρωῒ τῷ βασιλεῖ, κτίζοντι τὴν πόλιν, ὑπὸ Ἀσίου τινὸς φιλοσόφου καὶ τελεστοῦ. διὸ δὴ εἰς τιμὴν Ἀσίου τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευομένην χώραν, πρότερον Ἤπειρον λεγομένην, Ἀσίαν ἐκάλεσεν. οἱ δὲ ποιητικῶς γράψαντες, ἐκ τοῦ ἀέρος εἶπον τὸ Παλλάδιον τοῦτο κατενεχθῆναι τῷ Τρωῒ βασιλεύοντι Φρυγῶν. τοῦτο Διομήδης καὶ Ὀδυσσεύς, ὅτε τὴν πρεσβείαν ἐποιήσαντο πρὸς Πρίαμον, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσύλησαν, προδεδωκυίας αὐτὸ Θεανοῦς, τῆς τοῦ Ἀντήνορος γυναικός, ἱερείας τυγχανούσης, καὶ φυλαττούσης αὐτό. ἦσαν γὰρ καὶ ἀπὸ χρησμοῦ Ἀντήνορος μαθόντες, ὅτι ἕως οὗ μένει τὸ Παλλάδιον ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀσάλευτος ἔσται ἡ βασιλεία τῶν Φρυγῶν. πολλὴ τοίνυν μεταξὺ Αἴαντος καὶ Ὀδυσσέως ἐκινήθη ἔρις, τίς τοῦτο εἰς τὴν ἰδίαν ἀπενέγκοι πατρίδα, δικαζόντων αὐτοῖς τῶν ἄλλων βασιλέων καὶ προμάχων. πολλῶν τοίνυν μεταξὺ λόγων κινηθέντων, καὶ γενομένης ὀψίας, ἔδοξεν αὐτοῖς παραθέσθαι τὸ βρέτας Διομήδει, μέχρις ἂν γένηται πρωΐ. καὶ τούτου γενομένου, διὰ τῆς νυκτὸς εὑρέθη ὁ Αἴας ἐσφαγμένος ἀδήλως. ὑπενόουν δὲ δολοφονεῦσαι αὐτὸν τὸν Ὀδυσσέα. καὶ φιλονεικήσαντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπέπλευσαν.

Παλλάδιον. Palladium parvum signum ligneum fuit, magice, ut ajunt, consecratum, quod regni Trojani tutela credebatur. Datum id autem fuit Troi Regi, cum urbem conderet, ab Asio quodam philosopho, artis magicæ perito. Quamobrem etiam in Asii honorem, regionem imperio ipsius subjectam, quæ antea Epirus vocabatur, Asiam appellavit. Poetæ vero, qui hac de re scripserunt, Palladium cœlitus ad Troem Regem Phrygiæ delapsum fuisse fingunt. Hoc Diomedes & Ulysses, legati ad Priamum missi, ex templo surripuerunt, prodente id Theanone, Antenoris uxore, quæ templi sacerdos erat, ejusque custodiæ præfecta. Ex oraculo enim cognoverant, Phrygum regnum incolume fore, dum Palladium Trojæ maneret. Postea igitur inter Ajacem & Ulyssem ingens contentio exorta est, ab utro Palladium in patriam deportandum esset, aliis Regibus & ducibus de hac controversia sedentibus arbitris. Cum igitur multis utrinque verbis res acta esset, & vesperascere cœpisset, visum est judicibus simulacrum apud Diomedem deponere, donec diluxisset. Quod cum esset factum, inventus est Ajax noctu clam interfectus: suspicantibus omnibus, eum dolo ab Ulysse fuisse occisum. Atque ita inter se altercati, e portu solverunt.

Παλλάδιος, Παλλαδίου, Μεθωναῖος, σοφιστής. γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν. Διαλέξεις. Λόγους διαφόρους, Ὀ-

Παλλάδιος. Palladius, Palladii F. Methonæus, Sophista, qui vixit sub Constantino Imperatore. Scripsit de Romanorum festis.

1 Πάκατος, ὁ Μινούκιος χρηματίσας, καὶ Εἰρην.] Vide nos supra ad v. Εἰρηναῖος, ubi eadem leguntur.

2 Τῇ τε γὰρ Κράσσου καὶ τῇ ἀμφ.] Idem fragmentum legitur etiam supra v. Ἀντίρροπον.

3 Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ] Pag. 852. (547. Ed. Bas. P.) ubi sic legitur:

Μοχλοῖσιν δὲ καὶ κλήθροισιν
Τὰ προπύλαια πακτοῦν.

4 Παλλάδιον. τοῦτο ἦν ζώδιον μικρὸν ξύλ.] Eadem de Palladio narrant Cedrenus, pag. 130. 131. Joannes Malalas, pag. 137. 138. & Joannes Antiochenus apud Tzetzem in commentario ad Lycophronem, quos confer.

λυμ-

λυμπιακὸν, Πανηγυρικὸν, Δικανικόν.

Παλλαδίων[1] χρυσουμένων. ἐν ταῖς πρώραις τῶν τριήρων οἱ Ἀθηναῖοι ἀγάλματά τινα ξύλινα τῆς Ἀθηνᾶς καθίδρυον, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν.

Παλάθαι. μάζαι σύκων. καὶ [2] παλαθίων, τῶν πεπατημένων ἰσχάδων. [3] παλάθαι δὲ καὶ εἶδος βοτάνης.

Παλάθαι. καὶ τὰ ἐκ [4] τρυγὸς πλάσματα. ἢ ἡ ἐπάλληλος θέσις τῶν σύκων.

Παλλακή. καὶ παλλακίς δέ.

Παλάμαι. αἱ τέχναι. αἱ χεῖρες. Ὦ παλάμαι θνητῶν, ὦ δύστηνα γένη βροτῶν, οἷσι μὴ μέτειμος αἰὼν οὗτος, καὶ ἑξῆς.

Παλαμᾶσθαι. τεχνάζεσθαι. καὶ παλαμάσθω.

Πρὸς [5] ταῦθ' ὅτι χρὴ καὶ παλαμάσθω,
Καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω.
Τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
Ξύμμαχον ἔσται. καὶ οὐ μήποθ' ἁλῶ
Κακὰ πράσσων. ———

Καὶ αὖθις· Ὁποῖα παλαμᾶται. ἀντὶ τοῦ, τεχνάζεται. καὶ ἀπάλαμος [6] παρ' Ὁμήρῳ, ὁ ἄτεχνος.

Παλάμη. ἡ τέχνη. [7] Ἡρόδοτος· Ἔλεγέ σφιν, ὡς δοκέοι ἔχειν τινὰ παλάμην, τῇ ἐλπίζοι τῶν βασιλέως συμμάχων ἀποστήσειν τοὺς ἀρίστους. [8] παλάμῃ οὖν, τῇ ἀρχῇ.

Παλαμήδειος λόγος. ὁ τοῦ Παλαμήδους.

Παλαμήδης, Ἐλεάτης, γραμματικός. [9] Κωμικὴν καὶ τραγικὴν λέξιν. Ὀνοματολόγον. Ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν ποιητήν.

Παλαμήδης, Ναυπλίου καὶ Κλιμένης, Ἀργεῖος, ἐποποιός. ἦν δὲ οὗτος ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος πρὸς μητρός. εἶχε δὲ εὐφυῶς πρός τε φιλοσοφίαν καὶ ποιητικήν, καὶ [10] εὑρετὴς γέγονε τοῦ Ζ στοιχείου, [11] καὶ τοῦ Π, καὶ τοῦ Φ, καὶ τοῦ Χ, ψήφων τε, [12] καὶ πεσσῶν, καὶ κύβων, καὶ μέτρων, καὶ σταθμῶν. τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἠφανίσθη ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνονος ἀπογόνων διὰ βασκανίαν. [13] ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιητὴν Ὅμηρον αὐτὸ τοῦτο πεπονθέναι, [14] καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς μνήμην ποιήσασθαι. † Ἠ-

Disputationes. Orationes diversas, ut Olympiacam, Panegyricam, Judicialem.

Παλλαδίων χρ. Palladiorum auratorum. In triremium proris Athenienses lignea quædam simulacra Minervæ collocare solebant, quorum curam gerebant, navigationem suscepturi.

Παλάθαι. Ficuum massæ. Et παλαθίων, caricarum in massam compactarum. Παλάθη vero est etiam genus herbæ.

Παλάθαι. Sic etiam vocantur placentæ ex caseo formatæ. Vel, ficuum compactarum massa.

Παλλακή, & παλλακίς. Pellex. Concubina.

Παλάμαι. Artes. Manus. Conatus. *O conatus hominum! O infelix genus mortalium! quibus ne mediocre quidem est ævum*, &c.

Παλαμᾶσθαι. Machinari. Moliri. Conari. Et παλαμάσθω. Moliatur. [Aristophanes:] *Adversus hæc Cleon quidvis machinetur, & nullas non technas contra me excogitet. Æquum enim & justum a meis stabunt partibus, nec unquam in malo aliquo facinore deprehendar.* Et iterum: *Qualia machinatur.* Et ἀπάλαμος apud Homerum, iners, sive qui nihil machinari potest.

Παλάμη. Ars. Techna. Ratio rei alicujus peragendæ. Herodotus: *Dixit ipsis, se rationem quandam reperisse, qua se effecturum speraret, ut fortissimi quique socii a Rege deficerent.*

Παλαμήδειος λόγος. Palamedis oratio.

Παλαμήδης. Palamedes, Eleates, Grammaticus. Scripsit de Comica & Tragica dictione. Nomenclatorem. Commentarium in poetam Pindarum.

Παλαμήδης. Palamedes, Nauplii & Climenes F. Argivus, poeta Epicus, & consobrinus Regis Agamemnonis; qui non minus philosophus fuit acutus, quam poeta ingeniosus. Idem inventor fuit literarum, Z, Π, Φ, & X, itemque calculorum, & tesserarum, & aleæ, & mensurarum, & ponderum. Poemata ejus Agamemnonis posteri ex invidia aboleverunt. Existimo autem & poetam Homerum, quod eadem invidia laboraret, nullam ejus viri mentionem fecisse. † Carmina Palamedis propter invidiam ab Homero abolita sunt.

1 Παλλαδίων χρυσουμένων. ἐν ταῖς πρ.] Aristophanes *Acharnensibus* pag. 396.

Μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χρυσουμένων.

Scholiasta ad illum locum: Παλλάδια ἐν ταῖς πρώραις τῶν τριήρων ἦν ἀγάλματά τινα ξύλινα τῆς Ἀθηνᾶς καθιδρυμένα, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν. Hinc Suidas sua descripsit.

2 Παλαθίων. τῶν πεπατημ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Pacem*, pag. 664. sed apud quem pro παλαθίων legitur παλασίων; minus recte, ut puto.

3 Παλάθαι] Scribe παλάθη, ut habet Scholiasta Aristophanis loco laudato.

4 Τρυγός] An potius τυροῦ? Τὸ τρυγὸς enim suspectum mihi est.

5 Πρὸς ταῦθ' ὅτι χρὴ καὶ παλ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Acharnens.* pag. 402. (288. Ed. Bas. *P.*) ubi tamen quædam aliter leguntur.

6 Παρ' Ὁμήρῳ] Il. E. v. 597. sed ubi legitur ἀπάλαμνος.

7 Ἡρόδοτος] Lib. VIII. pag. 296. ut Portus monuit.

8 Παλάμῃ, τῇ ἀρχῇ] Hæc leguntur etiam paulo inferius post v. Παλαπῖνοι. Sed tam illic, quam hic pro ἀρχῇ scribendum esse τέχνῃ, vel μηχανῇ, nemo, ut puto, ambiget.

9 Κωμικὴν καὶ τραγ. λέξιν] Hoc opus signat Etymologus v. Ἀρμάτιον μέλος, ubi ait, ὥς φησι Παλαμήδης ἱστορικός, ὁ τὴν Κωμικὴν λέξιν συναγαγών.

10 Καὶ εὑρετὴς γέγ.] Locus hic occasionem mihi præbet emendandi Hesychii v. Εὐβοεύς, ubi sic legitur: Εὐβοεύς, ὁ Παλαμήδης, ὁ πολλῶν ἀρετῆς ἢ ἐπίφθονος. Rescribe, Εὐβοιεύς, ὁ Παλ. ὁ πολλῶν εὑρετὴς καὶ ἐπίφθονος. Palamedem enim & multa invenisse, & cum invidia conflictatum fuisse, cum alii scriptores, tum etiam Suidas clare hic docet.

11 Καὶ τοῦ Π] Imo, καὶ τοῦ Θ. Vide Salmasium in notis ad duas Inscript. Veter. pag. 223. cui adde Meursium ad Hesych. Miles. pag. 179. & seqq.

12 Καὶ πεσσῶν, καὶ κύβων] Vide eundem Salmasium ad Flavii Vopisci *Proculum*, qui de hoc argumento fuse disputat.

13 Ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιητὴν ——— μνήμην ποιήσασθαι] Locum hunc antea mutilum ex 2 MSS. Paris. supplevi. In prioribus enim Editt. sic legitur, ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιήσασθαι; omissis verbis illis, ποιητὴν Ὅμηρον αὐτὸ τοῦτο πεπονθέναι, καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς μνήμην. Leo Allatius in opere *de Patria Homeri* cap. IV. locum hunc, quem mutilum esse animadvertebat, ex ingenio sic supplendum esse censebat, ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον ποιήσασθαι. Sed auctoritas MStorum conjecturæ huic merito præferenda est.

14 Καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς μνήμην π.] Vide Philostratum *de Vit. Apoll.* lib. III. cap. VI.

φανίσθη τὰ Παλαμήδους ποιήματα διὰ βασκανίαν ὑπὸ Ὁμήρου. ἅπτεται δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀνδρῶν ὁ φθόνος· ὡς εἴθε μὴ παρεισέδυ τῷ βίῳ, ἢ παρεισδὺς, μή μου περιέσοιτο. ἐῤῥώσθω δὲ, καὶ ἀπέστω. ὅσα γὰρ δέδηγμαι τὴν καρδίαν; καὶ οἷα δέδορκα μακρῷ χρόνῳ. [1]ἀλλ' εἴη μοι βίος πανεπάρκιος· ὄμμα βάλλοι δὲ μήποτ' ἐφημέραις ἐλπίσι βασκανίη· φησί τις τῶν παλαιῶν.

Nam & maximi viri invidiæ obnoxii sunt: quæ utinam non in vitam irrepsisset; vel, postquam irrepsit, ne ei succumbam. Valeat vero, & procul a me absit. Quoties enim cor mihi doluit? Qualia vidi longo tempore. Cæterum, *Sit mihi victus necessitatibus vitæ sufficiens, nec invidia unquam spes nostras limis oculis intueatur:* aliquis veterum inquit.

Παλαμήδης. [2]Οἶδα δ' ἐγὼ καὶ δὴ πόριμον, ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας ῥίψω γράφων. ὥσπερ Οἴαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει τῷ πατρὶ τὸν Παλαμήδην ἐν διαφόροις πλάταις, καὶ ῥιπτεῖ εἰς θάλασσαν, ὥστε μιᾷ γε τινὶ Ναυπλίῳ περιπεσεῖν. πόθεν οὖν γ' ἔκειντό μοι πλάται; ταδὶ τἀγάλματα ἀντὶ πλατῶν γράφων διαῤῥίπτοιμι. βέλτιον πολύ. ξύλον γέ τι καὶ ταῦτα, κἀκεῖνο ἦν ξύλον.

Παλαμήδης. Palamedes. [Aristophanes:] *Novi vero & ego viam consilii, ex Palamedis historia petitam. Quemadmodum ille, sic & ego remos literis inscriptos in mare projiciam. Sed non adsunt mihi remi. Unde igitur erunt mihi remi? Unde? Quid si hæc simulacra, postquam literas eis inscripsero, pro remis projiciam? Hoc profecto fuerit longe melius. Lignea enim sunt ista, & illud erat lignum.* Nimirum, ut Oeax Nauplio patri mortem Palamedis in diversis remis scripsit, eosque in mare projecit, ut aliquis saltem ex illis ad Nauplium perveniret.

Παλαμναῖος. Φονεὺς, ἢ μιαρός. [3]παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες· παρὰ τὴν παλάμην. καὶ Ζεὺς Παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιούτους τιμωρούμενος. καὶ Προστροπαῖος, ὁ περιτρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς. Βάβριος·

Οὐχὶ τὸν μῦν εἶπας, ἡ παλαμναία,
Δέδοικα μή μου τὴν δορὰν δάκοι φεύγων.
Χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν.

[4]Ὁ λέων φησὶ περὶ μυός. καὶ αὖθις· Οὐκ [5]ἄνθρωποι ἔδοξαν εἶναι, ἀλλὰ δαίμονές παλαμναῖοί τινες. Αἰλιανός· Ὁ δὲ πρὸ τῆς ἐς τοὺς πολεμίους συμπλοκῆς, ὡς εἶδεν ἀπολλύμενόν οἱ τὸν λεὼν, ἐνετολμήσατο κακὸν κακῷ μείζονι ὁ παλαμναῖος ἄρα ἐκεῖνος σβέσαι. προστάττει οὖν τὴν ἄθλιον παρθένον δίχα τεμεῖν.

Παλαμναῖος. Homicida. Vel, piaculo obstrictus. Παλαμναῖοι enim dicuntur, qui manu aliquem occidunt: a παλάμη, manus. Et Jupiter Παλαμναῖος, qui tales homines punit. Et Προστροπαῖος, qui piaculum in ipsos convertit. Babrius: *Nonne dixisti, scelerata, te murem metuere, ne pellem tuam mordeat fugiens. Comam enim meam laceraturus erat.* Hæc leo de mure inquit. Et iterum: *Non homines esse videbantur, sed dæmones quidam perniciosi.* Ælianus: *Ille vero, antequam cum hoste congrederetur, videns populum perire, ausus est malum malo longe majori restinguere scelestus ille. Miseram enim virginem in duas partes dissecari jussit.*

Παλαμωμένων. χερσὶν ἐργαζομένων. Τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων παλαμήσασθαι σωτηρίαν.

Παλαμωμένων. Manibus operantium. Molientium. Parantium. *Per Romanos salutem sibi parare.*

Παλαμῶν. τεχνῶν, ἢ χειρῶν.

Παλαμῶν. Artium, vel manuum.

Παλλάντιον. Ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὸ καταστῆσαι τὰ πολιτικὰ, ἀνενέωσε καὶ τὸ καλούμενον ἀπὸ Πάλλαντος Παλλάντιον. τὸν βασιλικὸν οἶκον.

Παλλάντιον. Palatium. *Romulus constituta Repub. instauravit & Palatium, a Pallante ita dictum.* Id est, domum regiam.

Παλλάς. παρθένος μεγάλη. ἔστι [6]δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς· ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνῃρηκέναι Πάλλαντα, ἕνα τῶν Γιγάντων.

Παλλάς. Pallas. Magna virgo. Est epithetum Minervæ, sic dictæ ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, i. e. a vibranda hasta. Vel quod Pallantem unum ex Gigantibus occiderit.

Παλατῖνοι. [7]εἶδος ἄρτων, οὓς ἐφιλοτιμήσατο τῷ

Παλατῖνοι. Palatini. Genus panum, quos

1 Ἀλλ' εἴη μοι βίος πανεπάρκ.] Locus hic corruptus est, quem vir mihi amicissimus Richardus Bentlejus, Collegii Trinitatis hic apud Cantabrigienses Præses, a me consultus, pro singulari ingenii & judicii sui acumine ita scribendum & distinguendum esse feliciter conjecit:

Εἴη μοι βίοτος πανεπάρκιος· ὄμμα δὲ βάλλοι
Μήποτ' ἐφ' ἡμετέραις ἐλπίσι βασκανίη.

Nihil hac emendatione verius est. Confer Anthologiam l. VII. p. 620.

2 Οἶδα δ' ἐγὼ καὶ δὴ πόριμον ἐκ τοῦ Παλ.] Aristophanes *Thesmophor.* pag. 807. (529. Ed. Bas. P.)

——— Οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
Ἐκ τοῦ Παλαμήδους. ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας
Ῥίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται.
Πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν μοι πλάται; πόθεν; ———
Τί δ' ἂν εἰ ταδὶ τἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
Γράφων διαῤῥίπτοιμι; βέλτιον πολύ.
Ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κἀκεῖν' ἦν ξύλον.

Sic etiam apud Suidam locus hic scribendus & distinguendus est. Deinde legendum est, ὥστε μιᾷ γε τινὶ Ναύπλιον περιπεσεῖν: ut Portus etiam monuit. Erat autem Nauplius Palamedis pater, & Oeax ejusdem frater.

3 Παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδρ.] Scholiasta Sophoclis ad *Electram*, pag. 108. Παλαμναίῳ. φονεῖ. παλαμναῖος, ὁ ταῖς οἰκείαις χερσὶ φόνον ἐργασάμενος.

4 Ὁ λέων] Sic recte habent MSS. Paris. At in prioribus Editt. male legitur, ὁ λέγων.

5 Οὐκ ἄνθρωποι ἔδοξαν, ἀλλὰ δ.] Fragmentum hoc legitur apud Procop. *Histor. Arcan.* cap. XII.

6 Ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς· ἀπὸ τοῦ π.] Idem docet Scholiasta Homeri ad Il. A. v. 200.

7 Παλατῖνοι. εἶδος ἄρτων, οὓς ἐφιλ.] Codinus *de Orig. CPol.* Num. XV. eandem rem iisdem pene verbis docet. Ait enim: Ἐφιλοτιμήσατο δὲ (Κωνσταντῖνος) καὶ τῷ δήμῳ καθ' ἓν ἕκαστον ἔτος, παρέχων ἄρτους ἡμερησίους, ὀνομάσας αὐτοὺς ΠΑΛΑΤΙΝΟΥΣ, τοὺς ἐκ τοῦ Παλατίου χορηγουμένους, οἶνόν τε, καὶ κρέας, καὶ ἔλαιον, καὶ σιτηρέσια τάξας· ὧν καὶ νῦν ἡ πόλις ἀπολαύει, τῶν ὑπ' αὐτοῦ ῥιφέντων καλάμων φέρουσα τὰ γνωρίσματα. Hæc iis, quæ Suidas habet, egregie respondent. Cæterum, de toto hoc loco consulendus est Salmasius ad Flavii Vopisci

δήμῳ

δήμῳ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, καθ' ὃν ὑπάτευε χρόνον, οὕτως ὀνομάσας αὐτοὺς, οἷα ἐκ τοῦ παλλατίου χορηγουμένους. προσέθηκε δὲ τούτοις καὶ κρέα, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον· ὧν μέχρι τινὸς ἡ πόλις ἀπήλαυσε, τὴν ὑπ' αὐτοῦ [2] ῥιφέντων φέρουσα τὰ γνωρίσματα.

Παλάμη.[1] τῇ τέχνῃ.

Πάλαι. ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικόν.

Παλαιγενές. πρεσβῦτα. [3] Ἀριστοφάνης·

Χαῖρε, ὦ πρεσβῦτα παλαιγενές.

Οὐχ ὡς σεμνόν τινα προσηγόρευσε διὰ τὸν χρόνον. τοὺς γὰρ εὐήθεις ἀρχαίους καὶ παλαιοὺς ἔλεγον. ἀντὶ τοῦ, ἀνόητε. καὶ Εὐριπίδης· Ἀρχαῖον εἴρηκας. ἀντὶ τοῦ, εὐήθες. εὐεργετῆσαι γὰρ τὸ σῶμ' οὐ βούλομαι. † Ἡ παλαιὰ ἐν πίθῳ εὑρέθη. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ὠριγένης.

Παλαιόν. οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῷ παλαιῷ ἐπὶ ἀργυρίου ἐκ δανείσματος ὀφειλομένου. οὕτω Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκίβιον· Καί τοι, εἰ ἀποδέδωκε τῷ Κτησικλεῖ ν' παλαιάς, ὥσπερ οὗτός φησι.

Παλαιόν. τὸ περὶ πολλῶν χρόνων· ὡς [4] παρ' Ὁμήρῳ·

Ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊος ἐσσὶ παλαιός.

καὶ τὸ διεῤῥυηκός. ὡς τό,

Πολλαὶ[5] ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι, ἠδὲ παλαιαί.

Παλαιὸς[6] ἀφ' οὗ χρόνος. ἀντὶ τοῦ, ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Παλαίπολις. ὄνομα τόπου.

Πάλαι[7] ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. ἐπὶ τῶν ποτ' ἀκμασάντων, νῦν δὲ ἀσθενῶν ὄντων.

Παλαίσμασιν. ἀντὶ τοῦ, στρατηγήμασι. καὶ [8] Ἀριστοφάνης· Φρυνίχου παλαίσμασιν. στρατηγοῦντος γὰρ αὐτοῦ, ἡττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθησαν, ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. τινὲς δὲ τοῦτον κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν, ὃς κινουμένους τοὺς χοροὺς εἰσῆγε, καὶ παλαίοντας. ἐγένετο δὲ στρατηγός, ἐφ' οὗ πολλοὶ ἥμαρτον τῶν τραγικῶν, καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο.

Παλαιστάς. σπιθαμάς. ἢ ἐν πάλῃ.

Παλαιστινός. ἐκ τοῦ παλαιστὴ, παλαιστής. Παλαιστῖνος δέ.

[vel] παλαιστής, i. e. palmus minor. At Παλαιστῖνος, [per ι,] Palæstinus, [est nomen gentile.]

Παλαιστής. ἀνταγωνιστής. [9] Σοφὸς παλαιστὴς οὐ κεῖνος, ἀλλ' οὐχ αἱ σοφαὶ γνῶμαι ἐμποδίζονται θαμά.

Παλαιστίνη. ὄνομα χώρας. καὶ Παλαιστῖνος, ὁ ἀπὸ Παλαιστίνης. Πολλοῖς δὲ σταθμοῖς ἀφέστηκεν ἡ Βαβυλὼν τῆς Παλαιστίνης.

Constantinus Magnus populo largitus est; quo tempore Consulatum gessit; sic dictos, quod ex Palatio suppeditarentur. His addidit carnes, & vinum, & oleum: quæ civitas aliquamdiu percepit, missilium ab ipso sparsorum tesseras ferens.

Παλάμη. Arte. Machina.

Πάλαι. Olim. Adverbium temporis.

Παλαιγενές. Senex. Aristophanes: *Salve, senex longæve.* Non jam eum sic appellat, ut ob ætatem venerandum; sed fatuum & stultum significare vult. Simplices enim & fatuos appellabant ἀρχαίους & παλαιούς, i. e. antiquos & priscos. Et Euripides: *Priscum quid dixisti.* Id est, ineptum, vel stultum. † Vetus [Testamentum] in dolio repertum fuit. Vide in v. Ὠριγένης.

Παλαιόν. Antiquum. Vetus. Oratores hanc vocem usurpant de pecunia fœnore data, [sortem sic vocantes.] Sic Lysias in oratione adversus Alcibium: *Quamvis, si restituisset Ctesicli sortem L drachmarum, ut iste dicit.*

Παλαιόν. Vetus. Priscum. Antiquum. Ut apud Homerum: *Profecto mihi vetus es hospes paternus.* Item, quod vetustate attritum vel confectum est. Ut, *Multæ in circumflua Ithaca sunt & juvenes & vetulæ.*

Παλαιὸς ἀφ' οὗ χρ. Jamdudum est, ex quo. A longo jam tempore.

Παλαίπολις. Palæpolis. Nomen loci.

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἀλκ. Fuere quondam strenui Milesii. De iis dicitur, qui quondam viguerunt, nunc vero infirmi sunt.

Παλαίσμασιν. [Luctis. Item,] stratagematibus, vel artibus imperatoriis. Aristophanes: *Phrynichi artibus bellicis.* Eo enim duce Athenienses victi fuerunt. Quamobrem etiam in multorum odium incurrit, quasi bellum mala fide gessisset. Quidam vero eum Comicum fuisse ajunt, qui Choros saltantes & pugnantes introduxerit. Fuit autem Strategus, sub quo multi Tragici turpiter se dederunt, & ignominia notati sunt.

Παλαιστάς. Palmos minores. Vel, luctatores.

Παλαιστινός. [Per η. Deducitur] a παλαιστής,

Παλαιστής. Luctator. Adversarius in certamine. [Sophocles:] *Callidus luctator est ille: sed tamen & callidis consiliis fortuna sæpe obstat.*

Παλαιστίνη. Palæstina. Nomen regionis. Et Παλαιστῖνος, qui est ex Palæstina. Multorum autem dierum itinere Babylon a Palæstina distat.

Aurelianum, qui de panibus Palatinis, sive civicis, & distributionis eorum modo copiose & erudite disserit.

1 Τῇ τέχνῃ.] Scribe, μηχανῇ.

2 Ῥιφέντων] Adde ex Codino, καλάμων. Καλάμους autem Codinus [illegible] tesseras panarias, ut pluribus docet diffusæ eruditionis vir Claudius Salmasius loco laudato.

3 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 147. (81. Ed. Bas. *P.*) Vide ibi Scholiastam. Confer etiam Nostrum supra v. Ἀρχαῖον.

4 Παρ' Ὁμήρῳ] Il. Z. v. 215.

5 Πολλαὶ ἐν ἀμφ.] Est versus Homericus Odyss. A. v. 395. sed ubi genere masculino legitur,

Πολλοὶ ——— νέοι ἠδὲ παλαιοί.

6 Παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος] Hæc sunt verba Sophoclis *Ajace* pag. 36. ut Portus observavit.

7 Πάλαι ποτ' ἦσαν ἀλκ.] Vide nos supra ad v. Ἦσαν.

8 Ἀριστοφάνης] *Ranas*, pag. 244. (157. Ed. Bas. *P.*) Vide ibi Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic compilavit.

9 Σοφὸς παλαιστὴς οὐ κεῖν.] Sophocles *Philoctete*, pag. 401.

Σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος· ἀλλὰ χ' αἱ σοφαὶ
Γνῶμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά.

Sic etiam apud Suidam locus hic scribendus & distinguendus est,

Πα-

Παλαίστρα. τὸ γυμνάσιον. Εὑρὼν πεδίον ὕπτιον, καὶ καλὸν εἰς χρῆσιν ἵππων καὶ φάλαγγος, ἐκάθαιρε, καὶ διέσκαπτε, καὶ τῷ πολέμῳ παλαίστρας ἐποίει.

Παλαίτατος. ὁ παλαιός.

Παλαίφατος, [1] Ἀθήνησιν ἐποποιός, υἱὸς Ἀκταίου, καὶ Βοιοῦς· οἱ δὲ Ἰοκλέους φασί, καὶ Μετανείρας· οἱ δέ, Ἑρμοῦ. γέγονε δὲ κατά τινας μετὰ Φημονόην, κατὰ δὲ ἄλλους, καὶ πρὸ αὐτῆς. ἔγραψε δὲ Κοσμοποιΐαν εἰς ἔπη ε. Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος γονάς, ἔπη γ. Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος φωνὰς καὶ λόγους, ἔπη ε. Ἀθηνᾶς ἔριν καὶ Ποσειδῶνος, ἔπη α. Λητοῦς πλόκαμον.

Παλαίφατος, Πάριος, ἢ Πριηνεύς, γεγονὼς κατὰ Ἀρταξέρξην. [2] Ἀπίστων βιβλία ε. τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθηναῖον ἀναφέρουσι. πλὴν καὶ οὗτος ἔγραψε.

Παλαίφατος, Ἀβυδηνός, ἱστορικός. Κυπριακά. Δηλιακά. Ἀττικά. Ἀραβικά. γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος· παιδικὰ δὲ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, ὡς [3] Φίλων ἐν τῷ ει στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίον α, καὶ Θεόδωρος ὁ Ἰλιεὺς ἐν δευτέρῳ Τρωϊκῶν.

Παλαίφατος, Αἰγύπτιος, ἢ Ἀθηναῖος, γραμματικός. Αἰγυπτιακὴν Θεολογίαν. Μυθικῶν βιβλίον α. [4] Λύσεις τῶν μυθικῶς εἰρημένων. Ὑποθέσεις εἰς Σιμωνίδην. [5] Τρωϊκά· ἅ τινες εἰς τὸν Ἀθηναῖον, τινὲς δὲ εἰς τὸν Πάριον ἀνήνεγκαν. ἔγραψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν.

Παλαιφάτου.[6] παλαιᾶς, καὶ ἀρχαίας. περὶ ἧς ἔφασαν ἔκπαλαι μύθους.

Παλεός.[7] ὁ σκώπτης. τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄφρονος.

Παλεῦσαι. ἐξαπατῆσαι. ὑπαγαγέσθαι. καὶ παροιμία· Παλεύει καλῶς τὴν ἀλώπεκα. καὶ παλεύτρια, περιστερὰ πλάνος. [8] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Κᾆτ' ἀναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.

εἰώθασι γὰρ ἐκτυφλοῦν τινα τῶν ὀρνέων, καὶ ἱστᾶν ἐν δικτύῳ.

Πάλλει. κινεῖ. [9] σείεται. ἅλλεται.

Παλληναῖος. ὁ ἀπὸ Παλλήνης χώρας.

Παλληνεύς.[10] Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. τὸ

Παλαίστρα. Palæstra. Gymnasium. *Cum nactus esset planitiem campestrem, & equorum phalangisque usui accommodatam, eam repurgavit, fossisque distinxit, ut exercitationibus bellicis serviret.*

Παλαίτατος. Antiquissimus.

Παλαίφατος. Palæphatus, Atheniensis, poeta Epicus, filius Actæi & Bionis; aut, ut alii ajunt, Ioclis & Metaniræ; aut, ut alii, Mercurii. Vixit secundum quosdam, post Phemonoen: secundum alios vero, post eam. Scripsit poema de opificio Mundi, versibus circiter quinquies mille. Apollinis & Dianæ nativitatem, versibus ter mille. Veneris & Cupidinis voces & sermones, versibus quinquies mille. Minervæ & Neptuni contentionem, versibus mille. Latonæ comam.

Παλαίφατος, Palæphatus, Parius, vel Prienensis, qui vixit tempore Artaxerxis. Scripsit Incredibilium libros v. quos quidam [Palæphato] Atheniensi tribuunt. Sed & iste [de eodem argumento] scripsit.

Παλαίφατος. Palæphatus, Abydenus, historicus. [Scripsit] Cypriaca, Deliaca, Attica, & Arabica. Vixit sub Alexandro Macedone, & Aristotelis Philosophi deliciæ fuit, ut auctor est Philo libro primo de Historia admirabili; & Theodorus Iliensis libro II. *Troicorum.*

Παλαίφατος. Palæphatus, Ægyptius, aut Atheniensis, Grammaticus. [Scripsit] Theologiam Ægyptiacam. Fabulosorum librum unum. Fabulose dictorum solutiones. Argumenta in Simonidem. Res Trojanas: quod opus quidam Atheniensi, alii vero Pario tribuunt. Scripsit & historiam propriam.

Παλαιφάτου. Veteris. Antiquæ. De qua veteres fabulæ circumferuntur.

Παλεός. Cavillator. Derisor. Ponitur & pro amente.

Παλεῦσαι. Decipere. Fallere. Seducere. Allicere. Et proverbium: *Pulchre fallit vulpem.* Et παλεύτρια, columba illex. Aristophanes *Avibus: Et cogit eas in retibus conclusas, [alias columbas] illectas fallere.* Solent enim aucupes aves quasdam excæcatas in reti ponere, [ut alias alliciant.]

Πάλλει. Vibrat. Movet. Quatit. [Et πάλλεται,] vibratur, movetur, saltat.

Παλληναῖος. Pallenæus. Sive, qui est ex regione Pallene.

Παλληνεύς. Pallenensis. Pallene est popu-

1 Ἀθήνησιν ἐποπ.] Scripserim potius, Ἀθηναῖος, ἐποποιός.

2 Ἀπίστων βιβλία ε] Theon in *Progymn.* Καὶ Παλαιφάτῳ τῷ Περιπατητικῷ ἐστὶν ὅλον βιβλίον περὶ τῶν Ἀπίστων ἐπιγραφόμενον, ἐν ᾧ τὰ τοιαῦτα ἐπιλύεται. Palæphati *Incredibilia* citantur quoque ab Eusebio in *Chronico* Num. DCCCXLIV. Hujus operis fragmentum hodie adhuc exstat.

3 Ὡς Φίλων ἐν τῷ ει στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδ. ἱστορ. βιβλ.] Locum hunc sic scribendum esse puto, ὡς Φίλων ἐν τῷ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίῳ πρώτῳ: omissis nempe verbis illis, ἐν τῷ ει στοιχείῳ. Non videtur enim probabile, opus illud Philonis ordine alphabetico conscriptum fuisse. Quod si tamen quis verba illa retinenda esse pertinaciter contendat, locus hic ita concipiendus erit, ὡς Φίλων ἐν τῷ ει στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου πρώτου.

4 Λύσεις] Sic recte MSS. Paris. itemque Editio Mediol. At in cæteris Editt. male legitur, λίας

5 Τρωϊκά] Operis hujus mentionem faciunt Stephanus Byzantius, Harpocratio, & Noster supra v. Μακροκέφαλοι. Vide Vossium in opere *de Hist. Gr.* & Meursium in *Bibliotheca Attica*, v. Παλαίφατος.

6 Παλαιφάτου] Homerus *Odyss.* T. v. 163.

Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου,———

Scholiasta: Παλαιφάτου. παλαιὰ φατιζομένης. περὶ ἧς παλαιὰ μυθεύεται. Huc Suidas respexit.

7 Παλεός] Scribe παλαιός, per diphthongum αι in syllaba secunda. Vide Hesychium v. Παλαιός.

8 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Pag. 593. (410. Ed. Bas P.)

9 Σείεται. ἅλλ.] Hæc interpretatio mihi suspecta est. Nam τὸ πάλλει interdum passive poni pro πάλλεται, valde dubito. Quare fortasse scribendum est, Πάλλει. κινεῖ. καὶ πάλλεται. σείεται. ἅλλεται. Sic locus hic recte se habebit.

10 Παλληνεύς. Παλλήνη δῆμ.] Ex Harpocratione.

δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα Παλληνόθεν. ὁ δὲ δημότης Παλληνεύς. ὅτι δὲ ἐστὶν ἐν Θρᾴκῃ Παλλήνη γνώριμον.

lus tribus Antiochidis. Et Παλληνόθεν, est adverbium, significans, ex Pallene. Popularis vero appellatur Παλληνεύς, i.e. Pallenensis. Esse autem & in Thracia Pallenen quandam, notum est.

Παλλήνη. μία τῶν Ἀλκυονίδων. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀλκυονίδες.

Παλλήνη. Pallene. Una est ex filiabus Alcyonei. Quære in v. Ἀλκυονίδες.

Παλληνικὸν[1] βλέπειν. ἀντὶ τοῦ, γενναῖον. Παλλήνη δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα Πεισιστράτῳ βουλομένῳ τυραννεῖν, καὶ Ἀθηναίοις μὴ βουλομένοις, συνέστη πόλεμος. βλέπειν δὲ Παλληνικὸν, βούλεται εἰπεῖν, ὠμῶς διακεῖσθαι καὶ τραχέως ἔχειν πρὸς τὸν ἐχθρόν· ὡς πάλαι πρὸς Πεισίστρατον τὸν τύραννον, ἡνίκα συνεστήσαμεν ἐν Παλλήνῃ τὴν μάχην. ἢ Βαλλήνη, κατὰ συγγένειαν τοῦ β΄ πρὸς τὸ π. παρὰ τὸ βάλλειν λίθοις. θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἐχθρὸν, καὶ λιθολευστεῖν αὐτόν.

Παλληνικὸν βλέπειν. Pallenicum tueri. Id est, animum masculum & virilem vultu præ se ferre. Pallene enim est populus Atticæ, ubi inter Pisistratum, tyrannidem affectantem, & Athenienses, ei parere recusantes, prælium commissum est. Hinc Pallenicum tueri significat, crudeli & exasperato erga hostes esse animo; ut olim Athenienses adversus Pisistratum, cum pugnam ad Pallenen cum eo commiterent. Vel Βαλλήνη dixit, propter cognationem literæ β cum π: ut alludatur ad verbum βάλλειν, ferire, percutere; quod hostem oporteat lapidibus petere. Vult enim significare, hostem esse quærendum & lapidibus obruendum.

Παλίγκοτος. ὀργίλος. στυγνός. φοβερός. ἐναντίος. [2]Ἀριστοφάνης·

Μὴ γένῃ παλίγκοτός τις ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε.

ἤγουν, μὴ ἐξ ὑποστροφῆς ὀργισθῇς, καὶ πάλιν μετανοήσῃς, ἐφ' οἷς ἡμᾶς εὐεργετεῖν διέγνως. καὶ ἐν [3]Ἐπιγράμματι·

Κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίγκοτος· ἓν δέ τι καλὸν

Ἔλλαχεν, ἐχθαίρειν τὰς σοβαρευομένας.

Παλίγκοτος. Iracundus. Difficilis. Timendus. Adversarius. Aristophanes: *Ne suppliciter orantibus nobis irascaris.* Vel, ne denuo nobis succenseas, neque rursus te pœniteat consilii, quo beneficiis nos afficere decrevisti. Et in Epigrammate: *Venus enim alias quidem ad irascendum proclivis est: sed unum hoc præclarum habet, quod odio prosequatur superbas.*

Παλίγκυρτος. ἁλιευτικὸν ἀγγεῖον. Πολύβιος· Τῶν γὰρ πολεμίων αὐτομάτως καθάπερ ἐς παλίγκυρτον αὐτοὺς καθεικότων δυνάμενος κρατῆσαι, [4]τῶν ἐχθρῶν τούτους παρέλιπε.

Παλίγκυρτος. Instrumentum piscatorium. Nassa. Sagena. Polybius: *Cum enim hostes, qui tanquam in nassam ipsi se induerant, in potestatem suam facile redigere posset, eos dimisit.*

Παλίλλογα. παλισύλλεκτα.

Παλίλλογα. Rursus collecta.

Παλιλογία. ταυτολογία.

Παλιλογία. Intempestiva repetitio ejus, quod jam ante dictum est.

Παλιμβαλής. ὁ [5]ἀνάταυρα πεσών. ὁ ὕπτιος.

Παλιμβαλής. Qui retro cecidit. Qui cecidit in dorsum. Supinus.

Παλίμβιος. ὁ ἐξ ἀναβιώσεως.

Παλίμβιος. Redivivus.

Παλιμβολία. ἡ εὐμετάβλητος γνώμη. [6]Ἀγαθίας· Τῶν δὲ στρατηγῶν πολλὴ μὲν ὑπῆρχε παράταξις, πολλαὶ δὲ φρουραὶ, καὶ ἀγρυπνίαι, καὶ ἀνὰ τὰ πλήθη παρενοστήσεις, ἐλπὶς, καὶ δέος, καὶ παλιμβολία.

Παλιμβολία. Levitas animi. Inconstantia. Fluctuatio animorum. Agathias: *Acies diligenter utrinque instruebantur, præsidia & excubiæ passim disponebantur, duces ordines militares obibant, omniumque animi inter spem & metum fluctuabant.*

Παλίμβολον. ἀβέβαιον. ἄπιστον. Τὸ γὰρ Σκυθικὸν εἶναι παλίμβολον.

Παλίμβολον. Mutabile. Inconstans. Infidum. *Scythicam enim gentem levem & infidam esse ajunt.*

Παλίμβολος. ἀδόκιμος. εὐμετάβλητος. ἀνελεύθερος. Κλήμης. δύναται καὶ τὸ [7]παλίμβολος, ἀντὶ τοῦ ἐναντιογνώμων· ὡς [8]καὶ παλίνδης ὄνομα.

Παλίμβολος. Reprobus. Levis. Mutabilis. Servilis. [Sic] Clemens. Potest etiam dici de eo, qui consilio & sententia sua alicui adversatur.

Παλιμπετής. ὀπισθόρμητος.

Παλιμπετής. Recidens. Recurrens. Retrogradus.

1 Παλληνικὸν βλέπειν. ἀντὶ τοῦ γεν.] Hæc, & quæ sequuntur, descripta sunt ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 383. (271. Ed. Bas. *P.*)

2 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 648. (447. Ed. Bas. *P.*) Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit.

3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VII. pag. 602.

4 Τῶν ἐχθρῶν] Hæ duæ voces, ut supervacaneæ, delendæ sunt.

5 Ἀνάταυρα] Hic hæreo, nec quid de voce hac statuendum sit scire me fateor. Certe, si non sit corrupta, est saltem barbara, & in scriptoribus infimæ ætatis quærenda.

6 Ἀγαθίας] Lib. II. pag. 41. sed ubi pro παλιμβολία legitur παλιμβουλία.

7 Παλίμβολος] Photius in Lexico MS. qui eadem habet, quæ hic Suidas, post παλίμβολος addit, ἐναντιόβουλος.

8 Ὡς καὶ παλίνδης ὄνομα] Hæc mihi non videntur sana, nec integra: de quibus Lector proinde cogitet. Mihi enim omnibus minutiis per temporis angustias diu immorari non licet. In Lexico Photii inedito post vocem ὄνομα lacuna occurit: unde suspicor, quædam huic loco deesse.

Παλίμφημα. δύσφημα. κακά. ἐναντία.

Παλινάγγελος. ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος.

Παλινάγρετον. πάλιν καὶ αὖθις ὑπερόληπτον. [1] ἢ ἀφ' οὗ δύναταί τις πάλιν διεγερθῆναι.

Παλιγκάπηλος.[2] ὁ μεταπράτης.

Παλινδικεῖ. ἐπισυνάπτει δίκην. Καὶ παλινδικίαν [3] διδοὺς τοῖς ἀδίκως καταδικασθεῖσι.

Παλίνδρομος. ὀπισθόρμητος. Πέμψας αὐτῷ μνᾶς εἴκοσι, παλινδρόμους ἀπέλαβε.

Παλινδρομῶν. ὑποστρέφων.

Παλιναίρετα. τὰ ἐπεσκευασμένα, καὶ οἷον ἐπίγραφα· οὐ καινὰ δὲ, οὐδὲ ὑγιῆ.

Παλιναίρετος.[4] Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει. μήποτε δὲ αἱρετὰ λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολύευκτον, ἐπειδήπερ συκοφαντῶν τινας, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα, τούτοις αὐτοῖς ἐβοήθει. ἢ ὅτι συκοφάντης ἁλοὺς ἐζημιοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν πρὶν ἀποτῖσαι τὴν ζημίαν, ἣν ὤφειλεν. ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν, πάλιν ἔλεγεν. ἐκάλουν δὲ τοὺς τοιούτους παλιναιρέτους. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας ἀρχήν τινα ἄρχειν, καὶ πάλιν χειροτονηθέντας. Πίνδαρος δὲ ἐν Διθυράμβοις ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Παλινοδία. ἐναντία ὁδός. παλινῳδία δὲ, ἐναντία ᾠδὴ, ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις. καὶ ῥῆμα παλινῳδῶ. καὶ παροιμία· ᾌδων παλινῳδίαν.

Παλίνορσος.[5] ὀπισθόρμητος.

Παλινοστήσας. ἐπανελθών.

Παλίνορσον. [6] παλινόρμητον. διπλοῦν ἐποίησε τὸ ἀνάπαλιν ὁρμώμενον ποιεῖν. [7] Ἀριστοφάνης· Τὸ σφυρὸν παλίνορσον [8] ἐξεκόκκισε.

Παλίνσκιον.[9] Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ, σύσκιον. Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν. καὶ Σοφοκλῆς· Χειμῶνι παλινσκίῳ. ἀντὶ τοῦ, ζοφερῷ.

Παλινσκίῳ. σκοτεινῷ. τὸ γὰρ πάλιν ἐπίτασιν δηλοῖ. ὡς παλιγκάπηλος, καὶ παλίμπρατος. ἡ κοινὴ συνήθεια παλίνσκια λέγει, τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενα πεδία.

Παλιντράπελον. ἀντίστροφον. ἐναντίον. ἀντεστραμμένον.

Παλιντριβῆ. [10] Σοφοκλῆς·

Παλίμφημα. Sinistra. Mala. Contraria.

Παλινάγγελος. Nuncius reversus.

Παλινάγρετον. Quod reprehendi vel revocari potest. Vel, ex quo quis iterum excitari potest.

Παλιγκάπηλος. Institor. Propola.

Παλινδικεῖ. Causam jam ante judicatam resumit, & denuo de ea judicat. *Et iis, qui injuste damnati erant, de integro jus dicens.*

Παλίνδρομος. Recurrens. Revertens. Reciprocus. *Cum ipsi* xx *minas misisset, eas ad se redeuntes recepit.*

Παλινδρομῶν. Recurrens. Revertens.

Παλιναίρετα. Quæ sunt renovata, sive mangonizata, & interpolata, non autem nova, nec sana.

Παλιναίρετος. Dinarchus ἐν Ἐνδείξει contra Polyeuctum Senatu motum, [hac voce usus est.] Videndum autem est, num forte orator Polyeuctū παλιναίρετον vocet, quod, cum calumniis quosdam vexaret, postea muneribus corruptus, eos ipsos defenderet. Vel, quod, cum calumniæ convictus esset, mulcta ei irrogaretur, & facultas dicendi tam diu adimeretur, donec debitam mulctam persolvisset. Deinde vero, mulcta persoluta, rursus ei dicere licebat. Tales vero παλιναιρέτους vocabant. Præterea illi, qui magistratu moti, postea suffragiis populi iterum eligebantur, [παλιναίρετοι vocabantur.] Pindarus vero in *Dithyrambis* ædificia diruta, & deinde instaurata, παλιναίρετα appellavit.

Παλινοδία. [Per ο,] iter contrarium. At παλινῳδία, [per ω,] recantatio. Vel, oratio contraria iis, quæ ante dicta erant. Et verbum παλινῳδῶ. Recanto. Et proverbium: Palinodiam canens.

Παλίνορσος. Retrogradus. Revertens.

Παλινοστήσας. Regressus. Reversus.

Παλίνορσον. Retrogradum. Revertens. Quod retro cedit. Aristophanes: *Et malleolus pedis ei luxatus est.*

Παλίνσκιον. Isæus vocem hanc posuit pro, umbrosum, opacum. Archilochus vero pro, tenebrosum. Et Sophocles: *Tempestate atra.* Vel, *tenebrosa.*

Παλινσκίῳ. Valde tenebroso, vel obscuro. Τὸ πάλιν enim intentionem hic significat: ut in voce παλιγκάπηλος, & παλίμπρατος. Vulgo vero παλίνσκια πεδία vocantur campi, qui non sunt aprici, nec soli expositi.

Παλιντράπελον. Reflexum. Contrarium. Retortum. Inversum.

Παλιντριβῆ. Valde trita. Valde exercitata.

1 Ἢ ἀφ' οὗ δύναταί τις πάλιν διεγ.] Inepte. Τὸ παλινάγρετον enim non est compositum ex πάλιν & ἐγείρω, sed ἀγρέω.

2 Παλιγκάπηλος] Vide de hac voce Scholiastam Aristophanis ad *Plutum*, pag. 110.

3 Διδοὺς] Sic recte 2 MSS. Paris. At in prioribus Editt. male legitur, δίκην.

4 Παλιναίρετος. Δείναρχος ἐν τῇ κ.] Ex Harpocratione.

5 Παλίνορσος] Est vox Homerica Il. Γ. v. 33.

6 Παλινέρμητον. διπλοῦν ἐποίησε. τὸ ἀν.] Locum hunc sic lege, παλινέρμητον. τὸ πάλιν ἑρμώμενον. Ἀριστοφάνης, &c. Verba enim illa, διπλοῦν ἐποίησε, & ποιεῖν, ut inutilia, lituram merentur.

7 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 426. (306. Ed. Bas. P.)

8 Ἐξεκόκκισε] Hanc lectionem ex MStis Paris. & Aristophane revocavi, cujus loco priores Editt. male exhibent ἐξεκόμισε.

9 Παλίνσκιον. Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ, σύσκ.] Ex Harpocratione.

10 Σοφοκλῆς] *Philoctete*, pag. 401. 402. Ibi autem sic legitur:

———Ἐπεί γ' οὔπω κακόν γ' ἀπώλετο.

Et deinde:

Δίκαια καὶ τὰ χρηστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί.

Sic etiam apud Suidam scribendum est.

Ὡς

Ὡς οὐδὲν ἀπώλετο.
Ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
Καί πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ
Χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ ᾅδου· τὰ δὲ
Δίκαια, χρηστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί.

Παλίντροπος. ὀπισθόρμητος.
Γυμνὸν[1] ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
Παῖδ' ἐὸν ἐς πάτραν ὠκὺν ἱέντα πόδα.

Παλίουρος. εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους.

Παλίωξις. ἡ ἐξ ἐπιστροφῆς δίωξις· ὅταν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν. [2]Ἀγαθίας· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι σφᾶς αὐτοὺς ἐξελίξαντες, ὑπλωτίαζον τοῖς διώκουσιν ἀντιμέτωποι, καὶ παίοντες ἀφειδῶς, ἀντώθουν καὶ ἐς παλίωξιν τὰ τῆς φυγῆς μετεχώρει.

Παλιρρόθιον. ἐς τοὐπίσω ἐφορμηκός.

Παλίρροια.

Παλμικὸν[3] οἰώνισμα. ὅπερ Ποσειδώνιος συνεγράψατο· οἷον, ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τόδε σημαίνει.

Παλμουλάριος.[4] ὄνομα κύριον.

Παλλόμενον. ἁλλόμενον. κληρούμενον.

Πάλος. κλῆρος. ὁ δὲ Δαρεῖος τούτους κελεύει πάλλεσθαι. παλλομένων δέ, λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος.

Παλμός. τρόμος. σεισμός.

Παλτά. τὰ δόρατα. [5]Ὁ δὲ Κῦρος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ παλτὰ ἐπὶ τὰς χεῖρας ἔλαβε. Ξενοφῶν. καὶ Ἀρριανός· Ἐξηκόντιζον εἰς τοὺς προμαχομένους τοῦ τείχους, οἱ μὲν παλτά, οἱ δὲ τοξεύματα. † Ἐν δὲ [6]τῇ δεξιᾷ ἔχων παλτὸν ὡς ἑξάπηχυ, ἔμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχον, ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ ξύλου σφαιροειδές.

Παλτάρια. σεμίδαλις.

Παλυνομένης. λευχαινομένης. Τῆς χώρας τῶν Σκυθῶν θαμὰ νιφετοῖς παλυνομένης.

Παμμάχιον. παγκράτιον.

Πάμβαξ,[7] καὶ παμβακίς. τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον.
Καὶ [8]τὴν πρυτοδόκην κοιτίδα παμβακίδων.

Πάμβορον.[9] κάκοσμον. [10]Ἰώσηπος· Τὸ πάμβορον γεγέννηκε βορὰν ἡδεῖαν ἐξ αὐτοῦ. τὸν λέοντα σημαίνων, καὶ κηρία μέλιτος.

Παμβορώτατον.

Sophocles: *Nondum pessimus ille periit. Malos enim Dii superstites esse sinunt, hominesque improbos & in nequitia plurimum exercitatos fere ex Orco revocare amant: justos vero & bonos semper* [*ex hac vita*] *amandant.*

Παλίντροπος. Retrogradus. Revertens. [In Epigrammate:] *Lacæna conspicata filium suum inermem ex prælio celeriter domum redeuntem.*

Παλίουρος. Paliurus. Plantæ spinosæ genus.

Παλίωξις. Insecutio, vel persecutio, quæ fit ab illis, qui hostem ante fugerant. Agathias: *Romani vero, cum ordines suos explicuissent, ex fuga conversi hostibus se persequentibus in frontem occurrerunt, eosque multis ictibus strenue illatis repulerunt, & mutata prælii alea insecuti sunt, quos antea fugerant.*

Παλιρρόθιον. Retro fluens. Refluens.

Παλίρροια. Refluxus. Æstus reciprocatio.

Παλμικὸν οἰώνισμα. Divinatio ex palpitatione membrorum. De hac Posidonius scripsit: veluti, Dexter oculus saliens hoc vel illud significat.

Παλμουλάριος. Palmularius. Nomen proprium.

Παλλόμενον. Salientem. Sortientem.

Πάλος. Sors. *Darius autem eos sortiri jussit. Cum igitur sortirentur, Bagæo ex omnibus sors obvenit.*

Παλμός. Palpitatio. Concussio. Quassatio.

Παλτά. Hastæ. *Cum autem Cyrus in equum adscendisset, hastas manu corripuit.* Xenophon. Et Arrianus: *Ejaculabantur in propugnatores mœnium, alii hastas, alii vero sagittas.* † *Dextra tenens hastam sex fere cubitorum, quæ in parte anteriore cuspidem habebat: at in posteriore lignum, quod in figuram sphæricam desinebat.*

Παλτάρια. Siligo. Simila.

Παλυνομένης. Quæ conspergitur. *Cum Scytharum regio nivibus frequenter conspergatur.*

Παμμάχιον. Pammachium. Pancratium.

Πάμβαξ, & παμβακίς. Est idem, quod vulgo βαμβάκιον vocatur. Gossipium. [In Epigrammate:] *Et lectulum molli gossypio fultum, qui fessos homines recipit.*

Πάμβορον. Vorax. Josephus: *Vorax cibum suavem ex se genuit.* Leonem nimirum & favos mellis significans.

Παμβορώτατον. Voracissimum.

1 Γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντρ.] Distichum hoc decerptum est ex Epigrammate, quod integrum legitur Anthol. lib. 1. cap. v. Epigr. 1. ut Portus etiam monuit.

2 Ἀγαθίας] Lib. 1. pag. 34.

3 Παλμικὸν οἰώνισμα. ὅπερ Ποσειδώνιος συνεγρ.] Nonnus in Gregor. Nazianz. p. 151. Παλμαστικὸν (rectius, παλμικόν) δέ ἐστι τὸ διὰ τῆς πάλσεως τοῦ σώματος γνωριζόμενον. οἷον, ἐπάλθη ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τόδε σημαίνει· ἢ ὁ ὦμος, ἢ ὁ μηρός, τόδε· ὃ συνεγράψατο Ποσειδώνιος, καὶ ἄλλοι πολλοί. Eadem ad verbum pene leguntur etiam apud Suidam supra v. Οἰωνιστική: quem locum confer.

4 Παλμουλάριος] Vide omnino de voce & loco hoc Gatakerum ad Marc. Antonin. pag. 4.

5 Ὁ δὲ Κῦρος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππ.] Hæc sunt verba Xenophontis lib. 1. *de Expedit. Cyri.* pag. 263. ut Pearsonius observaverat.

6 Ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχων π.] Et hoc fragmentum legitur apud Xenophontem lib. v. *de Exped. Cyri* pag. 352. ut itidem Pearsonius monuit.

7 Πάμβαξ] Vide Dufrenium in Glossario Græco.

8 Καὶ τὴν πρυτοδόκην κοιτίδα παμβ.] Pentameter hic decerptus est ex Epigrammate Myrinæ, quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum exhibuimus supra v. Θέριστρον.

9 Κάκοσμον] Imo, παμφάγον. Quid enim κάκοσμον ad πάμβορον? Videtur autem Suidas, cum hæc scriberet, in animo habuisse versum illum Aristophanis in *Pace*, pag. 626.

Μιαρὸν τὸ χρῆμα, καὶ κάκοσμον, καὶ βορόν.

10 Ἰώσηπος] *Antiquit. Jud.* lib. v. cap. x.

Παμβωτάδες.[1] Παμβῶται δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος.

Παμμήστορα. πάντων τεχνίτην.

Πάμπαν. παντελῶς. Δράκων δὲ ὁ Στρατονικεὺς συναλοιφὴν εἶναί φησιν ἐκ τοῦ παντάπασι.

Παμπήδην. παντελῶς.

Παμπησίαν. πᾶσαν τὴν κτῆσιν. Σὺ [2] δ', ὦ Σίκων, καὶ Ξενόφαντες, αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.

Παμπληθεί. καὶ πάμπληθες, ἀντὶ τοῦ πολύ.

Παμπληθεῖς. πάνυ πολλάς.

Παμπόλη. ὄνομα πόλεως.

Παμπόλλη. ἡ πολλὴ καὶ ποικίλη.

Πάμπρεπιος, Πανοπολίτης, ἐπῶν ποιητὴς, ἀκμάσας κατὰ Ζήνωνα τὸν βασιλέα. ἔγραψεν Ἐτυμολογιῶν ἀπόδοσιν. Ἰσαυρικὰ καταλογάδην.

Πάμπρεπιος.[3] οὗτος μέγα παρὰ Ζήνωνι ἐδυνήθη, γένος μὲν ὢν Θηβαῖος τῆς κατὰ τὴν Αἴγυπτον· φύσει δὲ πρὸς ἅπαντα δεξιᾷ χρησάμενος. ἔρχεται εἰς Ἀθήνας, καὶ παρὰ τῆς πόλεως γραμματικὸς αἱρεθεὶς, συχνά τε ἐπαίδευσεν ἔτη· καὶ ἐπαιδεύθη ὁμοῦ, ὅσα τὴν σοφώτερα, ὑπὸ τοῦ μεγάλου Πρόκλου. διαβολῆς δὲ αὐτῷ πρὸς Θεαγένην τινὰ, τῶν ἐκεῖ γενομένων, συστάσης, ὑβρισθεὶς ὑπ' ἐκείνου, καὶ μείζονος ἢ ἐχρῆν διδάσκαλον ὑπ' αὐτοῦ πειραθεὶς ἐπιβουλείας, ἦλθεν εἰς Βυζάντιον· τὰ μὲν ἄλλα ἀγαθὸς καὶ χρηστὸς φαινόμενος· ὡς δὲ ἐν Χριστιανοὺς πάντας ἐχούσῃ πόλει τὸ ἑλληνικὸν αὐτοῦ τῆς θρησκείας οὐκ ἔχον ὑπόκρισιν, ἀλλὰ μετὰ παρρησίας προδήλως δεικνύμενον, εἰς τὴν τοῦ καὶ ἕτερα τῆς ἀῤῥήτου σοφίας εἰδέναι ὑπόνοιαν ἦγε. συσταθέντα δὲ αὐτὸν ὁ Ἴλλος ἡδέως δέχεται, καί τι καὶ δημοσίᾳ ποίημα ἀναγνόντα. λαμπρᾶς τε ἐτίμησε, καὶ σύνταξιν ἔδωκε, τὴν μὲν αὐτὸς ἰδίᾳ, τὴν δὲ, ὡς διδασκάλῳ, καὶ ἐκ τοῦ δημοσίου. καὶ ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰσαυρίαν οἱ βασκαίνοντες αὐτῷ συνθέντες διαβολὴν, τήν τε ἐκ τῆς θρησκείας, καὶ ὅτι μαγγανεύει, καὶ μαντεύοιτο τῷ Ἴλλῳ κατὰ τοῦ βασιλέως, πείθουσι τὸν Ζήνωνα καὶ τὴν Βηρίναν, τότε μέγιστα δυναμένην, τῆς πόλεως ἐκπέμψαι. καὶ ὁ μὲν ἐς Πέργαμον ἔρχεται τῆς Μυσίας. Ἴλλος δὲ πυθόμενος κατὰ τὴν αὐτοῦ πρόφασιν ἐληλάσθαι τὸν ἄνδρα, πέμψας ἀναλαμβάνει αὐτὸν ἐς Ἰσαυρίαν, καὶ σύμβουλόν τε αὐτὸν καὶ σύνοικον ποιεῖται, καὶ (ἦν γὰρ πολιτικῆς συνέσεως ἔμπλεως) τὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, πρὸς ἃ μὴ σχολὴν ἦγε, διοικεῖν ἐπέτρεπεν, ἐλθών τε ἐς Βυζάντιον, συμπαρέλαβεν αὐτόν. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ Μαρκιανοῦ στάσις, ἀπορροῦντα τὸν Ἴλλον αὐτὸς ἐπεθάρσυνε, καὶ τοσοῦτόν γε εἰπὼν, ὅτι τὰ τῆς προνοίας μεθ' ἡμῶν ἐστι τεταγμένα, πα-

Παμβωτάδες. Pambotades. Pambotæ est populus tribus Erechtheidis.

Παμμήστορα. Peritum omnium rerum artificem. Qui omnia excogitare & machinari novit.

Πάμπαν. Omnino. Prorsus. Draco vero Stratonicensis dicit esse synalœphen ex adverbio παντάπασι.

Παμπήδην. Omnino. Prorsus.

Παμπησίαν. Universam possessionem. Universa bona. *Tu vero, Sicon, & Xenophantes, tollite universa bona.*

Παμπληθεί. Cum universa multitudine. Et πάμπληθες. Multum. Plurimum.

Παμπληθεῖς. Valde multas. Plurimas.

Παμπόλη. Pampole. Nomen urbis.

Παμπόλλη. Permulta, & varia.

Πάμπρεπιος. Pamprepius, Panopolita, poeta Heroicus, qui floruit tempore Zenonis Imperatoris. Scripsit Etymologiarum expositionem. Isaurica, oratione soluta.

Πάμπρεπιος. Pamprepius. Hic apud Zenonem multum potuit: natus Thebis urbe Ægypti, ingenioque ad omnia apto præditus. Cum Athenas venisset, a civitate delectus Grammaticus, multos ibi docuit annos: simulque sub magno Proclo eruditus est in omnibus reconditæ sapientiæ partibus. Cum autem a calumniatoribus apud Theagenem illius loci civem delatus, & gravius, quam magistrum deceret, exagitatus fuisset, Byzantium venit. Ac cætera quidem bonum & probum se præbebat: sed, ut in urbe, in qua omnes Christiani essent, Græca sua religione, (quam non dissimulabat, sed confidenter aperteque ostentabat,) opinionem attulit hominibus, se alia quoque arcana doctrina esse præditum. Itaque Hillus cum sibi commendatum humaniter suscepit, & poemate quodam recitato, honorifice tractavit, & stipendium ei dedit, partim privatim de suo, partim e publico, tanquam doctori. Et cum abiisset in Isauriam, invidi ejus conficta calumnia, tum ex superstitione ejus, tum quod ariolari & vaticinari cum Hillo adversus Imperatorem dicerent, persuadent Zenoni & Verinæ, quæ tum plurimum poterat, ut relegaretur. Itaque ille Pergamum Mysiæ urbem venit. Hillus autem, cum audisset, sua causa pulsum esse, eum in Isauriam revocatum, & consiliarium & contubernalem adsciscit, & (erat enim vir rerum politicarum in primis peritus) eas res principatus sui, quas administrandi otium ipsi deerat, illi mandat: ac Byzantium profectus, eum secum adduxit. Cum autem Marciani conspiratio exstitisset, Hillum animi dubium ipse confirmavit, tantumque effatus, Providentia nobiscum facit: suspicionem præbuit iis, qui tum subauscultarant, quasi ex obscura quadam prænotione illa divinitus

1 Παμβωτάδες. Παμβῶται δ.] Harpocratio: Παμβωτάδαι. Παμβωτάδαι, δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος. Sic etiam apud Suidam legendum est.
2 Σὺ δ', ὦ Σίκων, & Ξενόφ.] Aristophanes *Ecclesiaz.* pag. 749. (504. Ed. Bas. P.)
Βάδιζε πίνων ὕστερος. σὺ δ', ὦ Σίκων,
Καὶ Παρμένων, αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.
3 Πάμπρεπιος. οὗτος μέγα παρὰ Ζήν. —— πολλῶν αἴτια ἀτυχημάτων ἐγένετο τῇ πολιτείᾳ] Hæc omnia ex Malcho historico excerpta esse, colligo ex ipso Suida infra v. Σύνταξις, ubi fragmentum Eclogæ hujus, addito scriptoris illius nomine, repetitur.

ρέχει

ρέχεν ὑποψίαν τοῖς τότε ὑπακούσασιν, ὡς ἔκ τινος ἀδήλου ταῦτα θεάζοι προγνώσεως. καὶ ἐκβάντος, ὥσπερ δὴ καὶ ἐξέβη, τοῦ τέλους, πρὸς τὴν τύχην τὸν ἐκείνου λόγον συμβάλλοντες, αὐτὸν πάντων αἴτιον (οἷα φιλεῖ ὅμιλος) μόνον ὑπελάμβανον τῶν παραδόξως αὐτοῖς ἀποβαίνειν δοκούντων. οὕτω μὲν οἱ σώφρονες περὶ αὐτοῦ εἴκαζον. εἰ δέ τι καὶ ἄλλο ἦν, οὔτε ἰσχυρῶς ἀνελεῖν ἔχω, οὔτε πείθεσθαι. ἀλλ' ὅμως καὶ μέγα καὶ ἐλάχιστον αὐτῷ πρώτῳ ἀνεκοινοῦτο. καὶ τότε τοίνυν λαβὼν αὐτὸν, εἰς Νίκαιαν ἧκε χειμάσων, εἴτε τὴν ἐκ τοῦ δήμου δυσχέρειαν ἐκκλίνων, εἴτε ἐπὶ ταῖς σφαγαῖς τὸν ἔχοντα τὴν πόλιν ἐκτρέπεσθαι δαίμονα πρὸς ὀλίγον ἐθέλων. ὁ Ἶλλος, φιλόλογος ὤν, ὑπὸ παρουσίαν ἀνδρῶν λογίων διεξοδικὸν περὶ ψυχῆς ἐβούλετο ἀκοῦσαι λόγον. πολλῶν δὲ τῶν παρατυχόντων πρὸς πεῦσιν αὐτοῦ ποικίλα φιλοσοφησάντων, ἐπειδὴ ἐξ ἀσυμφωνίας ὁ λόγος ἀσύστατος ὤφθη, [1] Μάριος ἔφη, δύνασθαι Παμπρέπιον τὸ προβληθὲν ἀδιαπτώτως ἐπιλύειν. ἦν δὲ οὗτος μέλας τὴν χροιὰν, εἰδεχθὴς τὰς ὄψεις, γραμματιστὴς τὴν ἐπιστήμην, ἐκ Πανὸς ὁρμώμενος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, πολὺν χρόνον κατ' ἐπιγαμίαν διαλείψας ἐν Ἑλλάδι. ἀχθεὶς οὖν παρὰ Μάρσου πρὸς Ἶλλον, καὶ διελθὼν λόγον περὶ ψυχῆς ἐκ χρόνου πεφροντισμένον κομψῶς, ἐπεὶ ὁ οὐκ εἰδὼς τοῦ εἰδότος ἐν οὐκ εἰδόσιν, ὡς εἶπε Πλάτων, πιθανώτερος ὑπάρχει, φενακισθεὶς Ἶλλος μεμεριμνημένῃ στωμυλίᾳ, λογιώτερον αὐτὸν πάντων ἔκρινε τῶν παιδευτῶν τῆς Κωνσταντίνου πόλεως. διὸ καὶ πολλὴν δοὺς αὐτῷ ἐκ δημοσίων παραμυθίαν, τοὺς φοιτῶντας ἐς μουσεῖα κατ' ἐκλογὴν ἐκέλευσε παιδεύειν. ἡ μὲν οὖν εὐδαιμονία τούτου τοιαύτην ἀφορμὴν λαβοῦσα, πολλῶν αἰτία ἀτυχημάτων ἐγένετο τῇ πολιτείᾳ. † Ἦν δὲ [2] ὁ Παμπρέπιος Αἰγύπτιος. ποιητὴς δὲ ὤν, καὶ πρὸς ποίησιν εὐφυὴς, ἀφίκετο καὶ Ἀθήναζε, καὶ τὴν ποιητικὴν ἐπιτήδευσιν τὰ ἀναγκαῖα τῷ βίῳ προσποριούμενος. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι γραμματικὸν αὐτὸν ἐποιήσαντο, καὶ ἐπὶ νέοις διδάσκαλον ἔστησαν. ὁ δὲ φιλότιμος ὤν, καὶ οὐδενὸς ἐθέλων δεύτερος φαίνεσθαι, ἁμιλλώμενος ἦν πρὸς ἅπαντας, πλὴν Πρόκλου μόνου, καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων. τῆς δὲ οὐχ οἷος ἦν οὐδὲ ἅπτεσθαι τῆς σοφίας. περὶ οὖν τὴν ἄλλην προπαιδείαν οὕτω διεπονεῖτο, καὶ ἐς τοσοῦτον διεγυμνάζετο ὁ Παμπρέπιος, ὥστε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ λογιώτατος εἶναι ἔδοξε, καὶ πολυμαθέστατος τῶν αὐτόθι παιδείας μετειληχότων, Πλουτάρχου τε τοῦ Ἱερίου, ἀνδρὸς Ἀθηναίου, καὶ Ἀλεξανδρέως Ἑρμείου τοῦ ῥήτορος, ὧν τὸ κλέος ὑπερβαλεῖν ἐσπουδάκει τῆς πολυμαθίας. τέως μὲν τοίνυν ἐτιμᾶτο πρὸς τῶν Ἀθηναίων, οἷα διδάσκαλος οὐκ ἀγεννής. μετὰ δὲ ταῦτα ἀρχὴ ἑτέρων πραγμάτων αὐτὸν διεδέχετο μεγίστων τε καὶ κακίστων, ἵνα μάθωμεν τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς, ἐλεγχούσας ἑκάστοτε τὰς τῶν ψυχῶν παντοίας προαιρέσεις, οὐδὲ μιᾶς ἧττον μέθης συμποτικῆς.

diceret. Et cum res ita evenisset; sicut scilicet evenit; sermonem ejus cum eventu comparantes, eum omnium, ut vulgus solet, auctorem solum existimabant, quæ miro quodam modo evenire videbantur. Sic quidem sapientes de eo conjiciebant. Si vero quid aliud fuit, neque constanter refutare, neque affirmare possum. Hillus tamen & maxima & minima quæque cum illo primum communicabat. Tum vero illo assumpto, Nicæam venit hybernatum, sive populi offensionem declinans, sive fatum illud, quod urbem cædibus infestabat, evitare paulisper volens. Cæterum Hillus, cum esset literarum amans, præsentibus viris eruditis prolixam de anima orationem audire volebat. Cum autem multi ex iis, qui aderant, ad quæstionem ejus varie philosopharentur, & e dissensione orationem sibi non constare appareret, dixit Marius, Pamprepium quæstionem illam sine ullo errore explicare posse. Fuit hic nigro colore, deformi vultu, professione literator, e Pane urbe Ægypti oriundus, longo tempore ratione affinitatis in Græcia versatus. Cum igitur a Marso ad Hillum esset deductus, & orationem de anima diu meditatam eleganter recitasset: quoniam ignarus inter ignaros, ut Plato dixit, facilius persuadere potest, quam doctus: deceptus Hillus artificiosa ejus loquacitate, eruditiorem eum omnibus Constantinopoleos doctoribus judicavit. Quapropter cum ei multum pecuniæ ex ærario dedisset, eos, qui scholas frequentarent, cum delectu docere jussit. Hujus igitur res secundæ ab hoc ortæ principio, multarum calamitatum Reip. causa fuerunt. Fuit autem Pamprepius Ægyptius, &, cum poeta esset, & natura ad poesin aptus, Athenas etiam se contulit, poetico studio ad vitam degendam necessaria conquisiturus. Athenienses vero Grammaticum eum crearunt, & juventuti docendæ præfecerunt. Ille autem honoris cupidus, & nulli secundus videri volens, cum omnibus Philosophis, excepto Proclo, contendebat. Hanc autem sapientiam ne attingere quidem poterat: in reliquis vero disciplinis, quibus ad Philosophiam præparamur, ita elaboravit, & tantopere se exercuit Pamprepius, ut brevi tempore præstantissimus & doctissimus eorum, qui ibi literis vacabant, haberetur. Plutarchum etiam, Hierii filium, Atheniensem, & Hermiam Alexandrinum, oratorem, doctrinæ gloria superare studebat. Et hactenus quidem honorabatur ab Atheniensibus, ut magister non ignobilis. Post hæc autem alia eum rerum commutatio est secuta, maximarum sane & pessimarum: ut discamus fortunæ commutationes, quæ varias animorum voluntates non minus aperire solent, quam ulla ebrietas. *Wolf.*

1 Μάριος] Paulo post legitur Μάρσος, uti etiam hic scribendum esse puto. Photius enim in Excerptis ex Damascio pag. 1072. viri hujus mentionem faciens, itidem Μάρσον eum appellat.

2 Ἦν δὲ ὁ Παμπρέπιος Αἰγύπτιος. ποιητὴς δὲ ὤν, καὶ πρὸς π.] Hic incipit nova de Pamprepio Ecloga, quam ex Damascio depromptam esse, discimus ex Photio, apud quem in Excerptis ex illo scriptore, pag. 1057. nonnulla eorum, quæ Suidas hic habet, αὐτολεξεὶ quoque leguntur: ut Pearsonius etiam observaverat.

Παμφαής. ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης.

Παμφίλη.[1] Ἐπιδαυρία, σοφή, θυγάτηρ Σωτηρίδου, [2] οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα, ὡς Διονύσιος ἐν τῇ λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας· ὡς δὲ ἕτεροι γεγράφασι, Σωκρατίδα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. [3] Ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγ'. Ἐπιτομὴν τῶν Κτησίου, ἐν βιβλίοις γ'. [4] Ἐπιτομὰς ἱστοριῶν τε καὶ ἑτέρων βιβλίων παμπλείστας. Περὶ ἀμφισβητήσεων. Περὶ ἀφροδισίων, καὶ ἄλλων πολλῶν.

Παμφιλίδας,[5] Ῥοδίων ναύαρχος· ὃς ἐδόκει πρὸς πάντας τοὺς καιροὺς εὐαρμοστότερος εἶναι τοῦ [6] Πεισιστράτου, διὰ τὸ βαθύτερος φύσει καὶ στασιμώτερος μᾶλλον, ἢ τολμηρότερος ὑπάρχειν. ἀγαθοὶ γὰρ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἐκ τοῦ κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τοῦ συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις.

Πάμφιλος,[7] Ἀμφιπολίτης, ἢ Σικυώνιος, ἢ Νικοπολίτης, φιλόσοφος, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλοπράγματος. [8] Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον. Τέχνην γραμματικήν. Περὶ γραφικῆς, καὶ ζωγράφων ἐνδόξων. [9] Γεωργικὰ βιβλία γ'.

Πάμφιλος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς Ἀριστάρχειος. ἔγραψε [10] Λειμῶνα. ἔστι [11] δὲ ποικίλων περιοχή. Περὶ γλωσσῶν, ἤτοι λέξεων βιβλία [12] ἐννενήκοντα πέντε. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ ω. τὰ γὰρ ἀπὸ

Παμφαής. Omnia illustrans.

Παμφίλη. Pamphile, Epidauria, sapiens, filia Soteridis: cujus etiam esse dicuntur Commentarii Historici, [quæ sub Pamphiles nomine circumferuntur,] ut auctor est Dionysius libro xxx. Historiæ Musicæ: vel, ut alii tradunt, Socratidis mariti ejus. Scripsit commentarios Historicos, libris xxxIII. Epitomen Ctesiæ, libris tribus. Epitomas Historiarum aliorumque librorum quamplurimas. De controversiis. De re Venerea: & aliis multis.

Παμφιλίδας. Pamphilidas, Rhodiorum nauarchus, qui ad omnia temporum momenta aptior Pisistrato esse videbatur: quippe sagaciori ingenio, & majori constantia quam audacia præditus. Plerique enim homines non ex consilio & ratione, sed ex eventu de rebus judicare solent.

Πάμφιλος. Pamphilus, Amphipolita, vel Sicyonius, vel Nicopolita, Philosophus, cognomento Philopragmatos. [Scripsit] Imagines [herbarum,] ordine alphabetico. Artem Grammaticam. De pictura, & pictoribus illustribus. De re rustica libros III.

Πάμφιλος. Pamphilus, Grammaticus Aristarcheus. Scripsit Pratum, sive variarum rerum Collectanea. De Glossis, sive vocabulis, libros xcv. a litera E usque Ω. Nam ab A usque ad Δ Zopyrion composuerat. In

1 Παμφίλη] De hac vide Photium Cod. CLXXV. ubi de Miscellaneis ejus Historicis agit; & Menagium in Historia mulierum Philosopharum, segm. XIII. Meminit ejus pluribus in locis Laertius; laudatque eandem Gellius lib. xv. capite XVII. & XXIII.

2 Οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντ.] Locus hic mutilus mihi esse videtur, quem sic scribendum & supplendum esse censeo, οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα ἱστορικά, ἃ εἰς τὴν Παμφίλην ἀναφέρεται, &c. Circumferebantur enim sub nomine Pamphiles commentarii Historici, quorum auctorem patrem ejus esse nonnulli tradebant. Vide Suidam infra v. Σωτηρίδας.

3 Ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγ'] Hujus operis libros VIII. lectos sibi fuisse testatur Photius loco ante laudato: quem vide.

4 Ἐπιτομὰς ἱστοριῶν] Ex his librum secundum Excerptorum suorum consarcinaverat Sopater, teste Photio, Cod. CLXI. pag. 337.

5 Παμφιλίδας, Ῥοδίων ναύαρχος, ὃς ἐδ.] Hæc sunt verba Polybii, quæ exstant in Excerptis a Valesio editis, pag. 110. unde ea Suidas sumpsit. Confer etiam Nostrum supra v. Διάληψις.

6 Πεισιστράτου] Lege Πασιστράτου, ut habetur in Collectaneis Constantini, loco laudato.

7 Πάμφιλος] Hic forte est Pamphilus, philosophus ille Platonicus, quem Epicurus Sami audivit, ut testatur Cicero lib. I. *de Natura Deorum*, & Laertius in *Epicuro*, segm. XIV. Cæterum de hoc & sequenti Pamphilo pluribus agit Lambecius in Commentar. *de Bibliotheca Cæsar.* lib. II. cap. 7. ubi contendit, Suidam ex duobus Pamphilis tres fecisse, scriptaque secundi male attribuisse primo; & proinde totum hunc de Pamphilis locum sic scribendum & in ordinem redigendum esse censet. Πάμφιλος, Ἀμφιπολίτης, ἢ Σικυώνιος, ἢ Νικοπολίτης, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλογράμματος. † Πάμφιλος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς Ἀριστάρχειος, ἔγραψεν εἰκόνας τῶν βοτανῶν κατὰ στοιχεῖον. Γεωργικὰ βιβλία γ'. Εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα, καὶ τὰ καλούμενα Ὀφιονικά. Περὶ Γραφικῆς, καὶ ζωγράφων ἐνδόξων. Λειμῶνα. ἔστι δὲ ποικίλων περιοχὴ γλωσσῶν, ἤτοι λέξεων, βιβλία ἐνενήκοντα πέντε. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ Ε στοιχείου ἕως τοῦ Ω. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ Α μέχρι τοῦ Δ Ζωπυρίων ἐπεποιήκει. Τέχνην Γραμματικήν. Τέχνην Κριτικήν· καὶ ἄλλα πλεῖστα Γραμματικά. οὗτος ἀεὶ ἔμμετρα ἔλεγεν ἐν τοῖς πότοις, &c. Sic ergo Lambecius omnia scripta, quæ Pamphilo primo a Suida tribuuntur, ei abjudicat, & secundo assignat; adductus auctoritate Galeni, qui in loco infra citando Pamphilum illum, qui de herbis scripsit, *Grammaticum* appellat. Argumentum hoc Achilleum sane foret, si Suidas expresse traderet, Pamphilum ex tribus primum de herbis scripsisse. Verum cum Lambecius ex sola conjectura, quam ex verbis Galeni elicit, loco huic Suidæ, Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον, tanquam mutilo, inserat τῶν βοτανῶν, vereor ne opinio ejus infirmo admodum tibicine nitatur: præsertim, cum Galenus tradat quidem, Pamphilum de herbis scripsisse, sed nec de *iconibus* earum, nec de ordine alphabetico ullam mentionem faciat. Quare existimo potius, opus Pamphili de *Iconibus* ejusdem fuisse argumenti, de quo scripti sunt duo libri Philostrati περὶ εἰκόνων, hodie adhuc exstantes. Porro quod ad cæteras emendationes Lambecii in citatum Suidæ locū attinet, de iis quid sentiendum sit, in notis sequentibus docebimus.

8 Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον] De hoc loco Suidæ exhibebo Lectori verba Lambecii lib. II. pag. 535. 536. " Ejusdem quoque Pamphili Grammatici Alexandrini sunt omnia illa scripta, quæ jam citato loco a Suida falso attribuuntur Pamphilo Philosopho Platonico. Horum primum, quod traditur continuisse Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον, i. e. *Imagines* ordine alphabetico, præcipua tituli sui voce mutilum est, utpote cum non addatur, quænam, aut cujus generis fuerint *Imagines*. Supplendus igitur est hic defectus ex supra citato Galeni loco, & sine ulla hæsitatione scribendum, Εἰκόνας τῶν βοτανῶν κατὰ στοιχεῖον, i. e. *Imagines herbarum ordine alphabetico*. Significatur enim illa ipsa πραγματεία περὶ τῶν βοτανῶν κατὰ στοιχεῖον, sive *Tractatus de Herbis alphabeticus*, qui secundum Galeni testimonium fide dignissimum ita fuit compositus, ut ex poeticis fabulis aliisque illi insertis nugis & ineptiis satis clare appareret, auctorem ejus fuisse Grammaticum, & eas herbas, quarum *ideas* sive formas describere conatus esset, nunquam propriis vidisse oculis. Quas ergo Galenus vocat ἰδέας herbarum, has Suidas appellat εἰκόνας; nempe quoniam Pamphilus non nudo tantum sermone formas herbarum descripsit, verum etiam ad imitationem vetustiorum auctorum Græcorum, quorum ipse compilaverat scrinia, depictas earundem effigies addidit. „ Hæc Lambecius: Sed cujus argumentatio mera tantum conjectura, ut dixi, nititur. Locus autem Galeni, in quo de Pamphilo agitur, adducitur ab eodem Lambecio pag. 529. & sic se habet: Ὁ δέ γε Πάμφιλος, ὁ τὰ περὶ τῶν βοτανῶν συνθεὶς, εὔδηλός ἐστιν κἀξ αὐτῶν, ὧν γράφει, γραμματικὸς ὢν, καὶ μήθ' ἑωρακὼς τὰς βοτάνας, ὑπὲρ ὧν διηγεῖται, μήτε τῆς δυνάμεως αὐτῶν πεπειραμένος, ἀλλὰ τοῖς πρὸ αὐτοῦ γεγραφόσιν ἅπασιν ἄνευ βασάνου πεπιστευκώς. Et paulo ante: Οὕτω δὲ καὶ Πάμφιλος ἐποιήσατο τὴν περὶ τῶν βοτανῶν πραγματείαν. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν εἴς τε μύθους γραῶν τινας ἐξετράπετο, καί τινας γοητείας ἅμα τισὶν ἐπῳδαῖς, ἃς ἀναιρούμενοι τὰς βοτάνας ἐπιλέγουσιν. καὶ δὴ κέχρηται πρὸς περίαπτα, καὶ ἄλλας μαγγανείας, οὐ περιέργους μόνον, οὐδ' ἔξω τῆς ἰατρικῆς τέχνης, ἀλλὰ καὶ ψευδεῖς ἁπάσας. Hæc Galenus.

9 Γεωργικὰ βιβλ.] Ex hoc opere Pamphili fragmenta quædam hodie adhuc supersunt in *Geoponicis*, sive Collectaneis de Re Rustica. Vide lib. II. cap. XVIII. lib. v. cap. XXIII. lib. VII. cap. XX. lib. x. cap. XXXIX. cap. XL. & cap. LXXXVI. lib. XIII. cap. XV. lib. XIV. c. XX.

10 Λειμῶνα] Opus hoc in epitomen redegerat Diogenianus, teste Suida supra v. Διογενειανός.

11 Ἔστι δὲ ποικίλων περιοχή. περὶ γλ.] Lambecius loco ante laudato recte monuit, scribendum esse, ἔστι δὲ ποικίλων περιοχὴ γλωσσῶν, ἤτοι λέξεων, &c. Emendationem enim hanc confirmat ipse Suidas supra, ubi recenset auctores, ex quibus Lexicon suum compilaverit. Cæterum opus hoc Pamphili περὶ γλωσσῶν laudant Athenæus, Etymologus, & Eustathius ad Odyss. pag. 1572. 41.

12 Ἐννενήκοντα πέντε] Sic legitur in MSS. Paris. itemque supra in catalogo auctorum, ex quibus Lexicon Suidæ compilatum est. At priores Editt. habent, σέ, i. e. CCV. cujus loco alteram lectionem substituendam esse recte judicavit Lambecius.

τοῦ ἃ μέχρι τοῦ δʹ Ζωπυρίων ἐπεποίηκε. Εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα, καὶ τὰ καλούμενα [1] Ὀπικά. Τέχνην κριτικήν· καὶ ἄλλα πλεῖστα γραμματικά.

Πάμφιλος.[2] οὗτος ἀεὶ ἔμμετρα ἔλεγεν ἐν τοῖς πότοις.

Ἔγχει πιεῖν μοι, καὶ τὸ πέρδικος σκέλος.
Ἀμίδα δότω τις. ἢ πλακοῦντά τις δότω.

Οὕτως Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Πάμφιλος,[3] δημαγωγὸς Ἀθήνησι. καὶ ἔκλεπτε τὰ τοῦ δήμου, καὶ φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ, κατελύθη, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης.

Πάμφορος. παντοῖα φέρων.

Πάμψυχος.[4] ὁ Ἀμφιάραος, ὅτι πασῶν ἀνάσσει ψυχῶν ἐν ᾅδου. ἢ ὁ διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. ἢ ὁ διαπαντὸς τὴν ψυχὴν σώζων· ὅ ἐστιν ἀθάνατος.

Πάν. ὄνομα Θεοῦ Ἑλληνικοῦ, τραγοσκελής, φιλέρημος, ἀπράγμων, ἐπ' ὤμων ἔχων νεβρίδιον, καὶ καλαυρόπιον, καὶ συρίγγιον. καὶ ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ Ἀλίπλαγκτος.

Πάν, Πανός. ὅτι Αἴσωπος, ὁ Μιθριδάτου ἀναγνώστης, ἔγραψε περὶ Ἑλένης· ἐν ᾧ φησι, [5] Πᾶνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη. ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὑρίσκεσθαι, ὃς ὑπὸ ἡλίου ἀνάπτεται, ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα.

Πᾶν.[6] Τὸ Πᾶν ἐστιν ὅ, τε κόσμος, καὶ καθ' ἕτερον τρόπον, τὸ ἐκ τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἔξωθεν κενοῦ σύστημα. ὁ μὲν οὖν κόσμος πεπερασμένος ἐστί· τὸ δὲ κενόν, ἄπειρον. τῶν δὲ ἀστέρων τὰ μὲν ἀπλανῆ συμφέρεσθαι τῷ οὐρανῷ· τὰ δὲ πλανώμενα, κατ' ἰδίας κινεῖσθαι κινήσεις. τὸν δὲ ἥλιον λοξὴν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι διὰ τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλου. ὁμοίως τε τὴν σελήνην ἑλικοειδῆ. εἶναι δὲ τὸν μὲν ἥλιον εἰλικρινὲς πῦρ, καὶ μείζονα τῆς γῆς, καὶ σφαιροειδῆ, ἀναλόγως τῷ κόσμῳ. πῦρ μὲν οὖν εἶναι, ὅτι τὰ πυρὸς πάντα ποιεῖ. μείζω δὲ τῆς γῆς, τῷ πᾶσαν ὑπ' αὐτοῦ φωτίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν· καὶ [7] τῷ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῆ σκιὰν ἐπιβάλλειν, τῷ μείζονα εἶναι. πάντοθέν τε βλέπεσθαι, διὰ τὸ μέγεθος. γεωδεστέραν δὲ τὴν σελήνην, ἅτε καὶ προσγειοτέραν οὖσαν. τρέφεσθαι δὲ τὰ μὲν ἔμπυρα ταῦτα, καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα, τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάττης, [8] νοερὸν ὄντα ἀνάμματα· τὴν δὲ σελήνην ἐκ ποτίμων ὑδάτων, ἀερομιγῆ τυγχάνουσαν, καὶ πρόσγειον οὖσαν. τὰ δὲ ἄλλα ἀπὸ γῆς. δοκεῖ δὲ αὐτοῖς σφαιροειδῆ εἶναι καὶ τὰ ἄστρα, καὶ τὴν γῆν ἀκίνητον οὖσαν. τὴν δὲ σελήνην οὐκ ἴδιον ἔχειν φῶς, ἀλλὰ ὑπὸ ἡλίου λαμβάνειν ἐπιλαμπομένην.

Nicandri loca ab aliis non explicata, & in ea, quæ vocantur Opica. Artem Criticam: & plurima alia Grammatica.

Πάμφιλος. Pamphilus. Hic in conviviis versus semper loquebatur. Veluti, *Infunde mihi quod bibam, & crus perdicis* [*adde.*] *Matulam det aliquis, aut placentam aliquis det.* Sic Athenæus in *Dipnosophistis.*

Πάμφιλος. Pamphilus, Demagogus Athenis: qui cum ærarium expilasset, & in furto deprehensus esset, damnatus est, ut inquit Aristophanes.

Πάμφορος. Omnia ferens. Varia ferens.

Πάμψυχος. Sic dicitur Amphiaraus, quod omnium animarum apud Inferos Rex sit. Vel, quod integram animam suam conservet. Vel, quod perpetuo animam conservet; id est, immortalis sit.

Πάν. Pan, Deus Græcorum, hircinos habens pedes, solitudine gaudens, otiosus, in humeris gestans pellem hinnuli, habensque pedum & fistulam. Vide de eo in v. Ἀλίπλαγκτος.

Πάν. Pan. Æsopus, Mithridatis anagnostes, scripsit librum de Helena, in quo dicit, esse piscem quendam cetacei generis, qui Pan vocetur. In hoc reperiri lapidem asteriten, qui a Sole accendatur, & philtrorum usui inserviat.

Πᾶν. Universum. Universum est cum Mundus, tum alio sensu id, quod ex Mundo & vacuo exteriore compositum est. Et Mundus quidem finitus est: vacuum vero, infinitum. Stellarum autem aliæ sunt inerrantes, & cum toto cœlo circumvolvuntur: aliæ vero errantes, & proprio motu moventur. Porro, Sol circulum Zodiacum oblique permeat: & similiter Luna per anfractus cursum suum absolvit. Sol autem est ignis purissimus, terraque major, & globosus, ad rationem Mundi. Et ignis quidem, quia omnia facit, quæ & ignis. Terra major, quod eam totam illustret; neque ipsam modo, sed etiam cœlum. Sed & terræ umbra in conum desinens, majorem eum esse ostendit: itemque quod undique cernatur, propter ipsius magnitudinem. Luna vero magis terrena est, utpote terræ propinquior. Hæc autem ignea, & reliqua astra aluntur, Sol quidem, qui est ardor intelligens, magno mari: Luna vero, quæ est aere mixta & terræ vicina, aquis dulcibus. At reliqua astra, terra. Putant etiam [Stoici,] sidera esse globosa, & terram immobilem. Adhæc, Lunam nullum lumen habere, sed id a Sole accipere, & ab

1 Ὀπικά] Vox est corrupta, cujus loco modo laudatus Lambecius pag. 541. rescribendum esse censet ὀφιόνικα, i. e. ut ipse interpretatur, *Remedia contra serpentes.* At ego potius legendum esse censeam ὀφιακά, (quo nomine notatur poema de serpentibus) auctoritate Scholiastæ Nicandri, qui pag. 20. Nicandrum expresse ἐν τῷ ὀφιακῷ citat. Similis argumenti & tituli librum scripserat etiam Petrichus, teste eodem Scholiasta, pag. 27. & 30.

2 Πάμφιλος. οὗτος ἀεὶ ἔμμετρα ἔλεγ.] Hæc Suidas sumpsit ex Athenæi *Dipnosoph.* lib. 1. pag. 4.

3 Πάμφιλος, δημαγωγὸς Ἀθ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Plutum* pag. 19. (10. Ed. Bas. *P.*)

4 Πάμψυχος. ὁ Ἀμφ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Electram*, pag. 118. ut Portus monuit.

5 Πᾶνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη. ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερ.] Hæc etiam ad verbum ex Hephæstione refert Photius pag. 493. quem confer. Vide etiam Nostrum supra v. Αἴσωπος, ubi eadem leguntur.

6 Τὸ Πᾶν ἐστιν ὅ, τε κόσμος, καὶ καθ' ἕτ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laertii in *Zenone Citt.* segm. CXLIII. CXLIV. ut Pearsonius etiam observaverat.

7 Καὶ τῷ τὴν γῆν κωνοειδῆ σκιὰν ἐπ.] Apud Laertium rectius sic legitur, καὶ τὸ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῆ σκιὰν ἀποτελεῖν, τὸ μείζονα εἶναι σημαίνει.

8 Νοερόν] Sic recte habet Laertius, cujus loco in prioribus Editt. pessime excusum est νωθρόν. Vide quæ notavimus supra ad v. Ἄναμμα, ubi hic ipse locus legitur.

ἐκλείπειν

ἐκλείπειν δὲ τὸν ἥλιον, ἐπιπροσθούσης αὐτῷ τῆς σελήνης κατὰ τὸ ἐφ' ἡμᾶς μέρος. φαίνεται γὰρ ὑπερχομένη ταῖς συνόδοις, καὶ ἀποκρύπτουσα αὐτόν, καὶ πάλιν παραλλάττουσα. γνωρίζεται δὲ τοῦτο διὰ λεκάνης ὕδωρ ἐχούσης. τὴν δὲ σελήνην ἐμπίπτουσαν εἰς τὸ τῆς γῆς ἀποσκίασμα. ὅθεν καὶ ταῖς πανσελήνοις μόναις ἐκλείπειν, καίπερ κατὰ διάμετρον ἱσταμένην κατὰ μῆνα τῷ [1] ἡλίῳ. ὅτι κατὰ λοξοῦ ὡς πρὸς τὸν ἥλιον κινουμένη, παραλλάττει πλάτει, ἢ βορειοτέρα, ἢ νοτιωτέρα γινομένη. ὅταν μέντοι τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν ἡλιακῶν καὶ τῶν διὰ μέσων γένηται, εἶτα διαμετρήσῃ τὸν ἥλιον, τότε ἐκλείπει. γίνεται δὲ τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν ἡλιακῶν, καὶ τῶν διὰ μέσων, ἐν Χηλαῖς, καὶ Σκορπίῳ, καὶ Κριῷ, καὶ Ταύρῳ.

Παναγές. καθαρόν. ἄγος γάρ, καὶ ἁγνεία, καὶ μύσος, κατ' ἀντίφρασιν. Ἡ δὲ ἔθει, καὶ πᾶσαι μετ' αὐτῆς ἀῤῥηφόροι καὶ παναγεῖς γυναῖκες, καὶ πολὺν χρόνον ἔκπληξις αὐτοὺς κατεῖχε, καὶ σκότος.

Παναθήναια.[2] Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θησέως γινομένῳ συνοικισμῷ. πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου, τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς· ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως συναγαγόντος τοὺς δήμους εἰς ἄστυ. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἐτῶν. καὶ [3] ἀγωνίζεται παῖς Ἴσθμια, οὐ πρεσβύτερος, καὶ ἀγένειος, καὶ ἀνήρ. τῷ δὲ νικῶντι δίδοται ἆθλον, ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι, καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ.

Παναθήναια.[4] διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησι· τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν· τὰ δὲ διὰ πενταετηρίδος, ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν. ἤγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος, ὁ Ἡφαίστου. τὰ δὲ Παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο.

Πανάκεια. θεραπεία, καὶ ὄνομα Θεᾶς.

Πάνακτος.[5] πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας. Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον· Μένανδρος δέ, ἀρσενικῶς.

Παναλκές. ἰσχυρότατον.

Πανάνυτον. [6] πάντη δυνατόν.

Παναώριος. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ γάρ που λαγόνεσσι ῥυτὶς παναώριος ἤδη.

πρὸ τῆς ὥρας.

Πανάπυστος. ἀνήκοος.

Παναριστίδης. ὄνομα κύριον.

Παναρκέος. τοῦ μεγάλου, καὶ δυνατοῦ. [7] Ἡλίου δὲ

eo illustrari. Solem tum deficere, cum ei Luna opponitur ab ea, quæ ad nos spectat, parte. Videtur enim cum Sole congrediens, eumque subiens, ipsius lumen abscondere, rursusque aperire: ut ope pelvis aqua plenæ cognoscere licet. Lunam vero deficere, cum in umbram terræ incidit: eamque causam esse, quare tunc tantum deficiat, cum plena est; quanquam singulis mensibus stet e regione Solis. Nam cum obliquo motu contra Solem moveatur, latitudine variat, vel ad australem, vel ad septentrionalem partem magis vergens. Cum igitur illius latitudo ad Solis latitudinem, eorumque, quæ intermedia sunt, pervenerit, deinde Soli per diametrum se opposuerit, tunc deficit. Ejus autem latitudo Soli e diametro opponitur in Cancro, Scorpio, Ariete, & Tauro.

Παναγές. Purum. Sanctum. Castum. Ἄγος enim & puritatem, sive castitatem significat, & per antiphrasin, piaculum. *Illa vero currebat, & cum ea virgines,* Ἀῤῥηφόροι *dictæ, matronæque sacræ, & multum tempus stupor & formido eas tenuit.*

Παναθήναια. Panathenæa. Festum Athenis celebrari solitum ob incolas Atticæ a Theseo in unam civitatem coactos. [Institutum fuit] primo ab Erichthonio, Vulcani & Minervæ filio: postea vero a Theseo, qui populos [Atticæ] in unam civitatem coegit. Ludi autem Panathenaici quinto quoque anno celebrantur: victorique præmii loco datur oleum in amphoris, & corona oleagina.

Παναθήναια. Panathenæa. Athenis duplicia celebrabantur Panathenæa: altera singulis annis; altera vero quinto quoque anno: quæ etiam majora vocabantur. Primus Erichthonius, Vulcani F. hoc festum celebravit. Panathenæa vero prius Athenæa vocabantur.

Πανάκεια. Curatio, Remedium. Item, nomen Deæ.

Πάνακτος. Panactus. Urbs inter Atticam & Bœotiam sita: quam Thucydides genere neutro; Menander vero masculino genere effert.

Παναλκές. Robustissimum. Fortissimum.

Πανάνυτον. Quod omnino confici potest.

Παναώριος. Immaturus. In Epigrammate: *Nam & ruga immatura in facie tua jam apparet.*

Πανάπυστος. Is, de quo nulla omnino est fama. De quo nihil auditur.

Παναριστίδης. Panaristides. Nomen proprium.

Παναρκέος. Omnibus sufficientis. Sive mag-

1 Ἡλίῳ] Sic recte habet MS. A. itemque Laertius loco laudato. At priores Editt. male, ἡμισφαιρίῳ.

2 Παναθήναια] De hoc festo Meursius libello singulari egit: quem consule.

3 Καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἴσθμια, πρεσβύτερος, καὶ ἀγένειος, καὶ ἀνήρ] Hæc valde vereor ne ab ineptulo aliquo in locum hunc intrusa sint. Quid enim ad rem faciant, non video.

4 Παναθήναια. διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθ.] Ex Harpocratione.

5 Πάνακτος. πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττ.] Et hæc ex Harpocratione sumpta sunt.

6 Πάντη δυνατόν] Photius in Lexico inedito habet παντοδύναμον, *i. e. quod omnia potest:* quod magis placet.

7 Ἡλίου δὲ παναρκέος] Respexit Suidas ad locum Callimachi, quem adducit Scholiasta Pindari ad *Nem.* I. v. 3.

Οἵ νυ καὶ Ἀπόλλωνα παναρκέος ἠελίοιο
Χωρὶς διατμήγουσι, καὶ εὔποδα Δηϊωίνην
Ἀρτέμιδος.

Qui etiam Apollinem ab omnia illustrante Sole
Distinguunt, & pulchram Proserpinam
A Diana.

Sic enim fragmentum hoc emendat, distinguit, & Latine vertit vir longe doctissimus Richardus Bentlejus ad Fragm. Callim. XLVIII.

παναυγέος. ὁ πανταχῇ λαμπόμενος.

Παναρμόνιον. πάντοθεν ἡρμοσμένον.

Παναρμόνιον.[1] ἐξ ὅλου πεπλεγμένον. ἁρμονία γὰρ ἡ εὔτακτος ἀκολουθία.

Παναυγές. πάνυ λαμπρόν.

Πανδαμάτωρ. πάντα ὑποτάσσων.

Πανδαισία.[2] ἡ δαψιλὴς καὶ κραταιὰ εὐωχία. μᾶζα δέ ἐστιν ὁ τρυφνὸς ἄρτος.

Πανδαισία. Ὡς [3]καλὸν, ὦ Πόσειδον, τὸ στῖφος αὐτῶν, καὶ πυκνὸν, καὶ γοργὸν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία. πανδαισία δέ ἐστιν, ὅταν δεῖπνον ἕκαστος αὐτῷ κομίζων καταπέθηται, καὶ πάντες πάντων μετέχωσιν. ἢ πανδαισία, ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα, καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί.

Πανδαισίας. πολυτελοῦς τραπέζης. εὐωχίας.

Πανδέκται. [4]Οὐκ ἐπέστειλα, ἵνα μὴ εὐθύνας ὑπόσχω τοῖς πανδέκταις, τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα.

Πανδελετείους[5] γνώμας. τουτέστι, δυστρόπους. ἐπεὶ Πανδέλετος συκοφάντης ἦν φιλόδικος, καὶ γράφων ψηφίσματα· καὶ ἦν εἷς τῶν περὶ τὰ δικαστήρια διατριβόντων. μέμνηται αὐτοῦ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι.

Πανδερκεῖς. πάντα ὁρῶντες.

Πάνδεια.[6] ἑορτή τις Ἀθήνησι, μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη.

Πανδημεί. [7]Πότερον πανδημεὶ ἐξεληλάκασιν, ἢ τοὺς ἀπομάχους σφῶν οἴκοι κατέλιπον; † Πανδημεὶ δὲ καὶ παγγενεὶ ἦλθον οἱ Λυδοὶ παρακαλοῦντες.

Πάνδημος[8] Ἀφροδίτη. οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιὸν ἐν[9] ταῖς ἐκκλησίαις, ἃς ἐκάλουν ἀγοράς. ἔστι δὲ τὸ πάνδημον, [10]πάγκοινον.

Πανδήμου. παντὸς τοῦ πλήθους. ἡ παντὸς τοῦ δημώδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου. καὶ ἑταίρας ὄνομα. Οὐκ ἐκ τοῦ πανδήμου καὶ ἀσελγοῦς ἐπιτηδεύματος.

Πανδιονίς.[11] μία τῶν δέκα φυλῶν παρὰ Ἀθηναίοις,

ni, & potentis. At ἡλίου παναυγέος, significat, Solis omnia illustrantis.

Παναρμόνιον. Per omnes partes apte compositum & ordinatum. Valde concinnum.

Παναρμόνιον. Cujus partes omnes apto & concinno ordine dispositæ sunt. Ἁρμονία enim est aptus & concinnus ordo.

Παναυγές. Valde splendens. Splendidissimū.

Πανδαμάτωρ. Omnia domans. Omnia subigens.

Πανδαισία. Convivium splendidum, & omni epularum genere instructum. Μᾶζα vero, est panis durus.

Πανδαισία. [Aristophanes:] *O Neptune, quam pulchrum agmen illorum apparet, & densum, & strenuum, instar mazæ & convivii collatitii.* Πανδαισία enim est convivium, ad quod quisque symbolam suam confert, cibos secum allatos apponens, ut omnes eorum participes sint. Vel πανδαισία dicitur convivium omni ciborum genere abunde instructum, & cui nihil deest.

Πανδαισίας. Mensæ sumptuosæ. Convivii splendidi.

Πανδέκται. Pandectæ. *Epistolam mittere nolui, ne a Pandectis illis, qui singula nomina ad vivum resecant, ad examen vocarer.*

Πανδελετείους γν. Sententias Pandeletias. Id est, malignas. Pandeletus enim sycophanta fuit litium amans: idemque psephismata scribebat, & unus erat ex illis, qui circa judicia crebro versabantur. Meminit ejus Cratinus in *Chironibus*.

Πανδερκεῖς. Omnia videntes.

Πάνδεια. Pandia. Festum quoddam Athenis, quod post Bacchanalia celebrabatur.

Πανδημεί. Cum toto populo. Universi. *An universi sedibus suis egressi sunt, an vero imbelles & ad pugnam ineptos domi reliquerunt? † Lydi vero universi ad eum venerunt, orantes.*

Πάνδημος Ἀφροδίτη. Sic vocatur Venus, in foro antiquo collocata: quod universus populus ibi olim congregari soleret. Πάνδημον enim est publicum, sive quod toti populo commune est.

Πανδήμου. Ejus quod universo populo, vel toti plebi & gregariæ turbæ commune est. Vulgare. Item, nomen meretricis. *Non vulgari & meretricio quæstu [victum sibi comparabat.]*

Πανδιονίς. Pandionis. Una decem Tribuum

1 Παναρμόνιον. ἐξ ὅλου πεπ.] Confer Hesychium h. v. qui eadem habet.

2 Πανδαισία. ἡ δαψιλὴς καὶ κρατ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Pacem*, pag. 663. (454. Ed. Bas. *P.*) sed ubi pro κραταιὰ rectius legitur παντοία.

3 Ὡς καλὸν, ὦ Πόσειδον, τὸ στίφ.] Aristophanes in *Pace*, pag. 662. (454. Ed. Bas. *P.*)

Ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται,
Καὶ πυκνὸν, καὶ γοργὸν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

Sic etiam apud Suidam locus hic distinguendus est.

4 Οὐκ ἐπέστειλα, ἵνα μὴ εὐθ.] Hæc sunt verba Synesii, Epist. C. ut Pearsonius observaverat.

5 Πανδελετείους γνώμας. τουτέστι, δυστρ.] Ex Enarratore Comici ad *Nubes*, pag. 176. (106. Ed. Bas. *P.*)

6 Πάνδεια. ἑορτή τις Ἀθ.] Ex Harpocratione, qui scriptum habet Πάνδια, per ι. Cæterum, Photius in Lexico inedito de festo illo sequentia notat: Πάνδια. ἑορτή τις, ἀπὸ Πανδίας τῆς Σελήνης, ἢ ἀπὸ Πανδίονος, οὗ ἐστι καὶ φυλὴ ἐπώνυμος. ἄγεται δὲ αὕτη τῷ Διΐ, ἐπονομασθεῖσα ἴσως οὕτως ἀπὸ τοῦ πάντα δεῖν θύειν τῷ Διΐ. Eadem habet Etymologus; nisi quod pro πάντα δεῖν θύειν, apud eum legatur, πάντα δινεύειν: dicerem mendose, si de ineptis etymologiis quicquam certi statui posset.

7 Πότερον] Sic rectius MS. Paris. A. quam priores Editt. quæ habent, πρότερον.

8 Πάνδημος Ἀφροδίτη. οὕτως ἐκ.] Ex Harpocratione. De Venere Pandemo autem præter alios vide Meursium ad Lycophr. 112.

9 Ἐν ταῖς ἐκκλησίαις] Has tres voces ex Harpocratione revocavi, quæ in prioribus Editt. desunt.

10 Πάγκοινον] Sic recte habet MS. Paris. A. itemque Harpocratio, & Photius in Lexico inedito. At priores Editt. pessime παγήπμον: quod vocabulum Portus inepte interpretatur.

11 Πανδιονίς. μία τῶν δέκα φυλ.] Ex Harpocratione.

ἀπὸ Πανδίονος τοῦ Ἀθηναίου κληθεῖσα.

apud Athenienses, a Pandione Atheniensi sic vocata.

Πανδοκεύτρια.[1] ἡ καπηλίς. παρὰ τὸ δέχεσθαι πάντας. εἴρηται δὲ καπηλὶς, παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν. πηλὸς δὲ ὁ οἶνος. ὅθεν καὶ ἄμπελος, οἱονεὶ ἔμπελος οὖσα· ἡ ἐν αὐτῇ ἔχουσα πηλόν.

Πανδοκεύτρια. Mulier tabernaria. Caupona. Sic dicta, quod omnes excipiat. Eadem etiam καπηλὶς vocatur, quod vinum corrumpat. Πηλὸς enim vocatur vinum. Unde etiam vitis dicta est ἄμπελος, quasi ἔμπελος, i. e. vinum in se continens.

Πάνδοκοι.[2] αἱ πάντας ὑποδεχόμεναι. Τοῦτο δὲ ἴσασιν ἤδη περιφερόμενον καὶ πάνδοκοι γρᾶες. καὶ πανδοκεῖον, τὸ πάντας ὑποδεχόμενον οἴκημα.

Πάνδοκοι. Mulieres, quæ omnes excipiunt hospitio. Cauponæ. *Hoc autem, quod circumfertur, vel vetulæ cauponæ jam norunt.* Et πανδοκεῖον, diversorium publicum.

Πανδοσία.[3] πόλις μία τῶν ἐν Κασσωπίᾳ.

Πανδοσία. Pandosia. Urbs una ex illis, quæ sunt in Cassopia.

Πανδοῦρα. μάχαιρα κρεωκόπος. ἡ πηκτίς. ζήτει ἐν τῷ Πηκτίς.

Πανδοῦρα. Culter culinarius, quo carnes secantur. Item instrumentum Musicum, quod etiam πηκτὶς dicitur. Vide in v. Πηκτίς.

Πάνδροσος. ὄνομα γυναικός.

Πάνδροσος. Pandrosus. Nomen mulieris.

Παναίτιος Ῥόδιος, ὁ πρεσβύτης, φιλόσοφος· οὗ πολὺς ἐν φιλοσόφοις λόγος. φέρεται αὐτοῦ βιβλία φιλόσοφα πλεῖστα.

Παναίτιος. Panætius Rhodius, senior, Philosophus, inter reliquos Philosophos celebris: cujus plurimi libri Philosophici circumferuntur.

Παναίτιος[4] ὁ νεώτερος, Νικαγόρου, Ῥόδιος, φιλόσοφος Στωϊκὸς, Διογένους γνώριμος, ὃς καθηγήσατο τοῦ Σκιπίωνος, τοῦ ἐπικληθέντος Ἀφρικανοῦ, μετὰ Πολύβιον Μεγαλοπολίτην. ἐτελεύτησε δ' ἐν Ἀθήναις.

Παναίτιος ὁ νεώτ. Panætius junior, Nicagoræ F. Rhodius, Philosophus Stoicus, Diogenis discipulus, & præceptor Scipionis, cognomento Africani, post Polybium Megalopolitam. Obiit Athenis.

Παναίτιος[5] μάγειρος. οὗτος μικροφυὴς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην. ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης.

Παναίτιος μάγ. Panætius coquus, qui parva erat statura corporis. Hunc Aristophanes irridet, ut qui uxorem suam in adulterio deprehendisset. Illa enim, cum magno esset corpore, virum parere sibi cogebat.

Πάνεμος. ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν, ὁ Ἰούλιος παρὰ Ῥωμαίοις.

Πάνεμος. Panemus. Apud Macedones est nomen mensis, qui apud Romanos Julius vocatur.

Πάνθειον. τόπος. ἀνὰ τὸ πεδίον τῶν Ῥωμαίων νεὼς ἦν κοινὸς πάντων τῶν Θεῶν. Πάνθειον ἐκάλουν αὐτὸν οἱ ἐπιχώριοι.

Πάνθειον. Pantheon. In campo Romanorum erat omnium Deorum templum, quod indigenæ Pantheon vocabant.

Πάνθηρ. ὄνομα κύριον.

Πάνθηρ. Panther. Nomen proprium.

Πάνθηρος. ὄνομα κύριον.

Πάνθηρος. Pantherus. Nomen proprium.

Πάνθ'[6] ὅμοια, καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή. ἡ Ῥοδῶπις ἑταίρα ἐγένετο. τοὺς οὖν πολὺ ἀπολέσαντας ἀργύριον, τὸ διάφορον τῆς μίξεως, πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας συνουσιάσαντας, ἐπιφωνεῖν τὸ λεγόμενον.

Πάνθ' ὅμοια, καὶ Ῥοδ. *Omnia similia sunt, & Rhodopis illa formosa.* Rhodopis erat meretrix. Illos igitur, qui multum pecuniæ in Rhodopidem impenderant, ejusque noctes magno pretio redemerant, cum alias mulieres intuerentur, proverbio hoc usos esse dicunt.

Πάνθοος. ὄνομα κύριον.

Πάνθοος. Panthous. Nomen proprium.

Πάνθ' ὅσ' ἂν Θεὸς θέλῃ, καὶ ἡ τύχη καλῶς θῆται, χωρεῖ κατὰ νοῦν ταῦτα. ἕτερον ἑτέρῳ τύχην κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ. τουτέστιν, ὁπόσα ἂν θελήσῃ ὁ Θεὸς, καὶ ἡ τύχη καλῶς θῆται, ταῦτα χωρεῖ κατὰ νοῦν.

Πάνθ' ὅσ' ἂν Θεὸς θ. *Omnia quæ Deus voluerit, & fortuna ad bonum exitum perduxerit, ex animi sententia succedunt. Alterum autem horum alteri opportuno tempore occurrit.*

1 Πανδοκεύτρια. ἡ καπηλίς. παρὰ τὸ δέχ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Plutum*, pag. 45. (23. Ed. Bas. P.)

2 Πάνδοκοι] Sic habent MSS. Paris. At priores Editt. πάνδοχοι, & πανδοχεῖον, per χ.

3 Πανδοσία. πόλις μ.] Ex Harpocratione.

4 Παναίτιος ὁ νεώτερος, Νικαγ.] De hoc Panætio vide omnino Jonsium lib. II. *de Script. Hist. Phil.* cap. XIII.

5 Παναίτιος μάγειρος. οὗτος μικρ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Aves*, pag. 562. (385. Ed. Bas. P.)

6 Πάνθ' ὅμοια, & Ῥοδ.] Ut senarius compleatur, scribendum est, Ἅπανθ' ὅμοια, &c. ut Portus etiam monuit. Cæterum, Erasmus proverbium hoc male exponit. Non enim sensus ejus est, eandem esse conditionem mortalium, formososque pariter ac deformes senescere & mori: sed potius, stultum esse, formosas tantum meretrices sectari, earumque noctes magno pretio redimere, cum nihil intersit inter formosas & deformes, & hæ libidini nostræ æque satisfacere possint, ac illæ. Nimirum, ut Horatius ait lib. I. Sat. II.

Num, tibi, quum fauces urit sitis, aurea quæris
Pocula? Num esuriens fastidis omnia, præter
Pavonem, rhombumque? Tument tibi quum inguina, &c.

Cætera enim, quæ apud Satyricum sequuntur, præ pudore omitto. Deinde animadverto, ab interpretibus non esse intellectam vocem διάφορον, quæ hic non significat *diversitatem*; sed *pecuniam*, sive *pretium*: quo sensu vox ista tum apud Dionysium Halicarnassensem pluribus in locis, tum etiam apud alios scriptores interdum accipitur. Significationis hujus ignoratio effecit, ut Schottus & Portus loco huic Suidæ sensum omnino alienum affingerent: quorum hallucinationem nos correximus.

Πάνθους.

Πάνθους. πανθέατος.

Πανθοίδης. ὁ τοῦ Πάνθου.

Πανθοινεί. ἐπίῤῥημα.

Πανθοίνην. πανδαισίαν. Βάβριος·

> Λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην,
> Ἔγκατα λαφύσσων, μυελὸν ὀστέων πίνων,
> Καὶ σπλάγχνα δάπτων.

Λέγεται καὶ πανθοινία. Βούλομαι ἑστιάσαι σε πανθοινίαν.

Πάνθ᾽ ὑπὸ μηνιθμόν. ἤτοι μετὰ πάσης μήνιδος καὶ χόλου, ἢ κατὰ πάντα τὸν τῆς μήνιδος χρόνον.

Πάνθυτα. πανσέβαστα. [1] Πάνθυτα θέσμι᾽ ἐξήνυσε. πανσέβαστα νόμιμα ἐξεπλήρωσε.

Πανικῷ δείματι. τοῦτο γίνεται ἐπὶ τῶν στρατοπέδων, ἡνίκα αἰφνίδιον οἵ τε ἵπποι καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκταραχθῶσι, μηδεμιᾶς αἰτίας προφανείσης. τῷ δὲ Πανὶ εἰώθεσαν ὀργιάζειν αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς. καὶ Μένανδρος ἐν Δυσκόλῳ, σιωπῇ φησι τούτῳ τῷ Θεῷ οὐ δεῖν προσιέναι. ἢ ὅτι τὰ ἄνευ αἰτίας τῷ Πανὶ ἀνετίθεσαν. δοξάζεται γὰρ πολεμίων ἔφοδος εἶναι· καὶ ἀναλαμβάνοντες ὅπλα ὑπὸ ταραχῆς, ἀνθιστάμενοι ἀλλήλοις μάχονται. [2] ἐν Ἐπιγράμματι·

> Πανὶ φιλοσκοπέλῳ λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς
> Κνακὸν ὑπηνήταν τόνδ᾽ ἀνέθηκε τράγον.

τοῦτο γίνεται περὶ τοὺς πολέμους· Θεοδώρου τοῦ Ῥοδίων στρατηγοῦ ἐν τοῖς ὑπομνήμασι λέγοντος, ὅτι κράτιστόν ἐστιν ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς μένειν ἐπὶ τῶν ὅπλων, καὶ τὴν ἡσυχίαν ἔχειν· αὐτός τε περιθέων ἐβόα, καὶ διὰ τῶν ὑπηρετῶν παρήγγειλε, μένειν ἐν ταῖς σκηναῖς καθωπλισμένους ἅπαντας.

Πάνιον. ὄνομα τόπου· ἔνθα καὶ κάστρον παρὰ αἰγιαλῷ, ὃ λέγεται Πάνιον, πρὸς τοῖς τῆς Ἡρακλείας μέρεσι.

Πανιώνιος [3] κρατήρ.

Πανόλβιος, ἐπῶν ποιητής. ἔγραψε διάφορα, καὶ πρὸς Αἰθέριον μετὰ τὴν νόσον δι᾽ ἐπῶν· καὶ πρὸς Ἐρύθριον, καὶ πρὸς Δωρόθεον ἡγεμόνα καὶ Κόμητα· καὶ εἰς Ἀφθόνιον Κόμητα· καὶ ἐπιτάφιον Ὑπατίας θυγατρὸς Ἐρυθρίου.

Πανομφαίῳ. [4] ᾧ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.

Παννονία. χώρα.

Πανοπεύς.

Πανόπη. ὄνομα. καὶ Πανοπιάδης, πατρωνυμικόν.

Πανόπτης. πολυόφθαλμος.

Πανόπτεια.

Πανόσπρεια. ἡ ἐκ τῶν ὀσπρείων μίξις.

Πάνθους. Omnia videns.

Πανθοίδης. Panthi filius.

Πανθοινεί. Adverbium. Solenni epulo.

Πανθοίνην. Lautum convivium. Epulum solenne. Babrius: *Leo quidem ipse lautis dapibus abunde se explebat, intestina hauriens, medullamque ossium bibens, & viscera devorans.* Dicitur etiam πανθοινία. *Volo te lautissimo convivio excipere.*

Πάνθ᾽ ὑπὸ μηνιθμόν. Vel significat, cum omni ira: vel, toto tempore iræ.

Πάνθυτα. Maxime veneranda. [Sophocles:] *Valde veneranda [Deorum] sacra peregit.*

Πανικῷ δείματι. Panico terrore. Hoc accidit in bello, quum subito & equi & homines metu consternantur, nulla apparente causa. Pani vero mulieres cum clamore sacra facere solebant. Et Menander in *Dyscolo* inquit, cum silentio non esse ad hunc Deum accedendum. Vel, quia ea, quorum causa non apparet, Pani tribuebantur. Milites vero, [cum Panico terrore corripiuntur,] existimantes ab hostibus se invadi, arma in se mutuo vertunt. Id autem cum in bellis [non raro] accidere soleat, Theodorus Rhodiorum Imperator in Commentariis dicit, optimum esse, si milites istiusmodi temporibus in armis quiescant. Ipse etiam per exercitum discurrens clamabat, & per ministros militibus denunciabat, ut omnes intra tentoria armati se continerent.

Πάνιον. Panion. Nomen loci: ubi etiam castrum est juxta littus, quod Panion vocatur, in Heracleæ finibus.

Πανιώνιος κρατήρ. Crater omnibus Ionibus communis.

Πανόλβιος. Panolbius, Poeta. Scripsit diversa: velut carmen ad Ætherium, morbo defunctum. Ad Erythrium. Ad Dorotheum, Præsidem & Comitem. In Aphthonium Comitem. Epitaphium Hypatiæ, filiæ Erythrii.

Πανομφαίῳ. [Jovi] Panomphæo, ad quem omnia omina & omnis divinatio refertur.

Παννονία. Pannonia regio.

Πανοπεύς. Panopeus.

Πανόπη. Panope. Nomen [proprium.] Et Πανοπιάδης, patronymicum. Panopi filius.

Πανόπτης. Multos habens oculos. Omnia videns.

Πανόπτρια. Omnia cernens.

Πανόσπρια. Variorum leguminum mixtio.

1 Πάνθυτα θέσμι᾽ ἐξήνυσε] Hæc sunt verba Sophoclis *Ajace*, pag. 420. ut Portus monuit. Vide ibi Scholiastam.

2 Ἐν Ἐπιγράμματι —— ἀνέθηκε τράγον] Cœcus sit, qui non videat, verba ista ex margine in locum hunc violenter intrusa esse, ubi sensum & seriem orationis interrumpunt. Quæ enim sequuntur, τοῦτο γίνεται περὶ τοὺς πολ. conjungenda sunt cum præcedentibus illis, ἀνθιστάμενοι ἀλλήλοις μάχονται: inter quæ proinde cum nota hæc importune admodum, ut diximus, infarcta sit; vel penitus eam delendam, vel saltem ad finem articuli hujus rejiciendam esse patet. Cæterum, distichum hoc decerptum est ex Epigrammate, quod integrum extat Anthol. l. VI. c. XXIV. ut Portus etiam monuit.

3 Πανιώνιος κρατήρ] Philostratus lib. IV. *de Vit. Apoll.* cap. 2. Παρελθὼν δὲ ἐπ᾽ ἄλλης ἡμέρας ἐς τοὺς Ἴωνας, Τίς, ἔφη, ΚΡΑΤΗΡ οὗτος; οἱ δὲ ἔφασαν, ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ. Ad hunc locum Philostrati Suidas respexit.

4 Πανομφαίῳ. ᾧ πᾶσα φ.] Scribendum puto, Πανομφαίῳ Διΐ, εἰς ὃν πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφέρεται. Quomodo enim τὸ ἀναφαίνεται loco huic convenire possit, non video: quamvis non ignorem sic etiam apud Hesychium legi. Eustathius ad Il. Θ. pag. 711. 52. Πανομφαῖος Ζεύς, inquit, εἰς ὃν πᾶσα ὀμφὴ ἀνάγεται: quod conjecturam nostram firmat.

Πανοῦργος. ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος, καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος. τὸ [1] δὲ πανοῦργε ἡμεῖς μὲν μετριώτερον φαμέν· Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ σφοδραῖς βλασφημίαις. Ἀριστοφάνης·

> Καὶ [2] πανοῦργον, καὶ πανοῦργον. πολλάκις γὰρ αὔτ' ἐρῶ.
> Καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Καί, [3] Πανουργιππαρχίδας. τούτους κωμῳδεῖ ὡς πανούργους, τὸν Τισαμενὸν καὶ τὸν Φαίνιππον καὶ τὸν Ἱππαρχίδην, καὶ τὸν γέροντα τὸν φαλακρόν, καὶ τὸν Θεόδωρον, Διομειαλαζόνας. καλεῖ δὲ οὕτως ἀπὸ Διομείων τοῦ δήμου, ὃς ὠνόμασται οὕτως ἀπό τινος Διόμου. † Τὸν πανοῦργον δὲ εἰς τὸν φρόνιμον μεταλαμβάνουσι. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἐγκράτεια.

Πανωλεθρία. καὶ πανώλης. ὁ πανώλεθρος.

Πανσελήνῳ. Ἀριστοφάνης φησὶ περὶ Κλεωνύμου· Πῶς [4] σου τὸν πρωκτὸν συνήγαγε; καί φησι, Τῇ πανσελήνῳ. [5] διότι οἱ Ἕλληνες πάντες πρὸς τὴν σελήνην ἔπραττον ἀποβλέποντες. Δάτιδος γοῦν καὶ Ἀρταφέρνους, στρατηγῶν τοῦ βασιλέως Περσῶν, εἰς Μαραθῶνα ἐμβεβληκότων, περιέμενον τὴν πανσέληνον ἐπὶ τῷ τότε ἐξελθεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. καὶ πρὶν τοὺς Λακεδαιμονίους παραγενέσθαι, κατώρθωσαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον. παίζει οὖν Ἀριστοφάνης διὰ τὸ ἔθος.

Πανσθενέστατον. ἰσχυρότατον.

Πανσπερμία. παγκαρπία.

Πανστρατί. ὅλῳ τῷ στρατοπέδῳ.

Πανσυδί. πανστρατιᾷ. καὶ πανσυδίῃ.

Πάντα [6] ἐν ἐλάττονι θέμενοι, ἀδεῶς ἐπόρθουν.

Πάντ' ἔχεις. πάντ' ἔγνωκας.

Πάντα κάλων σείειν. παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλώντων.

Πάντα [7] κινήσω πέτρον. ὁμοία τῇ, Πάντα λίθον κίνει. τοῦ Μαρδονίου ἡττηθέντος ἐν Πλαταιαῖς, φήμη κατεῖχεν, ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς θησαυρὸν κατορύξας ἀπολελοίπει. πριάμενος οὖν Πολυκράτης ὁ Θηβαῖος τὸν τόπον, πολὺν χρόνον ἐζήτει. ὡς δὲ οὐδὲν ἐπέραινε, πέμψας εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτα, πῶς ἂν εὕροι. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαί φασι· Πάντα λίθον κίνει. τὸ δέ, πάντα κάλων σείειν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα κινούντων.

Πανοῦργος. Callidus. Improbus. Sic etiam dicitur valde prudens, & qui omnia novit. Hoc nomen πανοῦργος apud nos quidem levius convicium notat: apud Atticos vero pro gravissimo maledicto sumitur. Aristophanes: *Et fraudulentum, fraudulentum inquam. Sæpius enim idem dico. Nam & iste singulis diebus sæpius fraudulentus est.* Et, Panurgipparchidas. [Aristophanes] ut fraudulentos perstringit, Tisamenem, Phænippum, Hipparchidem, & senem calvum, & Theodorum Diomensem. Erat enim Theodorus ex Diomiis, populo [Atticæ,] sic dicto a Diomo quodam. Interdum etiam πανοῦργος ponitur pro φρόνιμος, i. e. prudens. Vide in v. Ἐγκράτεια.

Πανωλεθρία. Omnium interitus. Internecio. Et πανώλης. Perditissimus. Omnino perdendus.

Πανσελήνῳ. Plenilunio. Aristophanes de Cleonymo dicit: *Quanto vero tempore podicem contraxit?* Et respondet: *Plenilunio.* Græci enim omnes in rebus gerendis lunam observabant. Cum igitur Datis & Artaphernes, duces Regis Persarum, in Marathonem irruptionem fecissent, [Lacedæmonii] plenilunium expectabant, ut tunc demum ad bellum exirent. Sed priusquam illi [ad opem ferendam] advenirent, Athenienses bellum feliciter jam confecerant. Ad hunc igitur morem Aristophanes alludens, jocatur.

Πανσθενέστατον. Fortissimum. Robustissimum.

Πανσπερμία. Fruges miscellæ.

Πανστρατί. Cum toto exercitu.

Πανσυδί. Cum toto exercitu. Et πανσυδίῃ. Idem.

Πάντα ἐν ἐλάττ. *Omnia [avaritiæ suæ] postponentes, populationes impune faciebant.*

Πάντ' ἔχεις. Omnia tenes. Omnia nosti.

Πάντα κάλων σείειν. Omnem rudentem movere. Proverbium de iis, qui omni studio in aliqua re elaborant. Ducta est metaphora ab illis, qui vela demittunt.

Πάντα κινήσω πέτρον. *Omnem movebo lapidem.* Simile [est hoc proverbium] illi: *Omnem lapidem move.* Victo Mardonio ad Platæas, fama erat, eum intra ambitum tentorii sui defossum reliquisse thesaurum. Polycrates igitur Thebanus eum locum mercatus, diu thesaurum quæsivit. Cum autem nihil proficeret, Delphos misit, sciscitatum, quomodo eum reperturus esset. Apollinem vero respondisse ajunt: *Omnem lapidem move.* Proverbium vero illud, *Omnem rudentem quate*, dictum est per translationem ab illis, qui vela movent.

1 Τὸ δὲ πανοῦργε ἡμεῖς —————— σφοδρ. βλασφημίαις] Hæc sunt verba Scholiastæ Aristoph. ad *Ranas* pag. 211. (131. Ed. Bas. *P.*) sed ubi pro ἐπὶ σφοδραῖς βλασφημίαις, legitur, ἐπὶ σφοδρᾶς ἀτιμίας.

2 Καὶ πανοῦργον, & c.] Duo hi septenarii Trochaici leguntur apud Aristophanem *Equit.* pag. 300. (202. Ed. Bas. *P.*)

3 Καὶ Πανουργιππαρχίδας. τούτους κωμ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 399. (285. Ed. Bas. *P.*) sed ubi legitur, Γέροντα τὸν Φαλακρόν: uti etiam hic apud Suidam legendum est.

4 Πῶς σου τὸν πρ.] Scribe, Πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου συνήγαγεν. Sic enim legitur apud Aristophanem *Acharnens.* pag. 374. (264. Ed. Bas. *P.*) unde locus hic depromptus est.

5 Διότι οἱ Ἕλληνες πάντες πρ.] Hæc, & quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis.

6 Πάντα ἐν ἐλάττονι θ.] Locus hic supplendus est ex Polybio, apud quem lib. IV. cap. VI. sic legitur: Πάντα δ' ἐν ἐλάττονι θέμενοι σφετέρας πλεονεξίας, ἀδεῶς ἐπόρθουν, &c.

7 Πάντα κινήσω πέτρον. ὁμοία τῇ, Πάντα λ.] Hæc, & quæ sequuntur, descripta sunt ex Enarratore Comici ad *Equit.* pag. 233.

Πάντα

Πάντα λίθον κινεῖν. Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμὸς ἐξεπέμφθη πειρωμένῳ τόπον, ἔνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον· καὶ εὗρε χρυσόν. οἱ δὲ εἰρῆσθαί φασιν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρευόντων.

ctum esse [per translationem] ab illis, qui

Πάντα μὴ βούλου κρατεῖν. ἐπὶ τῶν εἰς πάντα [1]εὐδοκιμεῖν βουλομένων.

Πάντα ὀκτώ. οἱ μὲν Στησίχορόν φασιν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στησιχορείοις λεγομέναις πύλαις, καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς, καὶ ὀκτὼ γωνίας. οἱ δὲ, ὅτι Ἀλήτης κατὰ χρησμὸν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων, ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησε τοὺς πολίτας, καὶ ὀκτὼ μέρη τὴν πόλιν.

Πανταχῆ.[2] πάντα τρόπον. πανταχοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ. καὶ πανταχόθι. πανταχοῖ δὲ, καὶ πανταχόσε, εἰς πάντα τόπον.

Πανταχῆ τῶν τόπων περισκεψάμενοι. καὶ πανταχοῦ γῆς.

Παντέλειον. ὁλόκληρον.

Πανταίνετος.

Παντευχία. πανοπλία.

Παντικάπαιον. ὄνομα πόλεως.

Παντὶ σθένει. ὅλῃ δυνάμει.

Παντί τῳ. παντί τινι.

Παντοδαής. ὁ πάντα εἰδώς. [3]Τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον, ὅσον ὁ παντοδαὴς μήνυσε Δημόκριτος;

Παντοδαπά. παντοῖα.

Παντοκρατορία. πανταρχία.

Παντοκράτωρ. καὶ κλίνεται παντοκράτορος, ἐπὶ γενικῆς· καὶ ἐπὶ κλητικῆς, ὦ παντοκράτορ.

Παντολιγοχρόνιος.[4] παντελῶς ὀλιγοχρόνιος.

Ἄρτι δὲ καὶ νύμφη παντολιγοχρόνιος.

Παντομιγές. πολυειδές. [5]Εἴ πού τι χωρίον παντομιγές τε καὶ εὔκαρπον ὑπάρχοι, ὁ δεσπότης εὐθὺς συνήρπαστο, κατηγορίας πεπλασμένης εὐλόγου διά τινων ὑφειμένων ἐνηδρευμένος· καὶ ὁ ἀδικούμενος ἐδικεῖτο, τοῦ ἀδικοῦντος κρίνοντος.

Παντὸς μᾶλλον. ἀντὶ τοῦ, πάντως.

Πάντοσε. πανταχοῦ.

Παντουργός. πάντα πράττοντι, καὶ μηδὲν ἀπο-

Πάντα λίθον κιν. Omnem lapidem movere. Polycrates Thebanus, cum post fugam Persarum locum illum emisset, in quo Mardonius tetenderat, oraculo hoc accepto, aurum invenit. Alii dicunt, [proverbium hoc] dicancros venantur.

Πάντα μὴ βούλου κρ. *Ne in omnibus victor esse velis.* Dicitur de illis, qui in omnibus excellere volunt.

Πάντα ὀκτώ. Omnia octo. Nonnulli ajunt, Stesichorum Catanæ splendide sepultum fuisse, ad portas, quæ ab eo Stesichoreæ vocantur, ipso monumento octo columnas habente, octo item gradus & angulos octo. Quidam vero tradunt, Aleten, cum Corinthios in unam civitatem oraculo jussus coegisset, cives in octo tribus, & urbem in octo partes distribuisse.

Πανταχῆ. Ubique. Quovis modo. Πανταχοῦ, & πανταχόθι. In quovis loco. At πανταχοῖ, & πανταχόσε, in quemvis locum.

Πανταχῆ τῶν τ. Quaquaversum circumspicientes. Et πανταχοῦ γῆς. Ubique terrarum.

Παντέλειον. Integrum. Perfectum.

Πανταίνετος. Pantænetus. [Nomen propriũ.]

Παντευχία. Idem quod πανοπλία. Integra armatura.

Παντικάπαιον. Panticapæum. Nomen urbis.

Παντὶ σθένει. Totis viribus.

Παντί τῳ. Idem quod παντί τινι.

Παντοδαής. Omniscius. Omnia sciens. *Quis opus peregit tantum, quantum omniscius ille Democritus?*

Παντοδαπά. Omnigena.

Παντοκρατορία. Imperium in omnia.

Παντοκράτωρ. Omnipotens. Declinatur in genitivo, παντοκράτορος: & in vocativo, ὦ παντοκράτορ.

Παντολιγοχρόνιος. Valde exiguum tempus durans. [In Epigrammate: *Obii, modo mater,*] *modo item uxor: omniaque brevi tantum tempore fui.*

Παντομιγές. Miscellaneum. Multifarium. *Sicubi prædium esset, variarum rerum copia abundans, & fertile, ejus dominus illico comprehendebatur, subornatis calumniatoribus, qui speciosa crimina adversus eum confingerent. Innocens igitur injuriis opprimebatur, ipso injuriæ auctore judice.*

Παντὸς μᾶλλον. Omnino.

Πάντοσε. Quaquaversum. Ubique.

Παντουργός. Omnia audenti, & nullum faci-

1 Εὐδοκιμεῖν] Sic rectius habet MS. Paris. A. quam priores Editt. in quibus legitur, εὐδαιμονεῖν.

2 Πανταχῆ. πάντα τρόπον. παντ.] Locum hunc ex MS. Paris. A. emendavi, qui in prioribus Editt. male sic legitur: Πανταχῆ. πανταχοῦ. πάντα τρόπον. ἐν παντὶ τρόπῳ. καὶ πανταχόθι. πανταχοῦ δὲ, καὶ πανταχόσε, εἰς πάντα τόπον. Cæterum, pro πάντα τρόπον, legendum est, πάντα τόπον: subintellecta nimirum præpositione κατά.

3 Τίς ἔργον ἔρεξε τοσ.] Lege & distingue,

——————Τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον,

Ὅσσον ὁ παντοδαὴς μήνυσε Δημόκριτος;

Vide Laertium in *Democrito*, ubi integrum Epigramma, ex quo verba hæc decerpta sunt, legitur: ut Pearsonius observaverat.

4 Παντολιγοχρόνιος] Male Suidas vocem hanc & concepit, & interpretatus est. Scribere enim debebat, Πάντ' ὀλιγοχρόνιος. τουτέστι, κατὰ πάντα, ἢ ἐν πᾶσιν ὀλιγοχρόνιος: ut patet ex ipso Epigrammate, ex quo sequens fragmentum Suidas decerpsit. Id enim scriptum est in novam nuptam, decimo octavo ætatis anno exstinctam, postquam brevi tantum tempore & uxor & mater (filium enim viginti tantum dies natum amiserat) fuisset. Epigramma hoc integrum exstat Anthol. lib. III. cap. XII. pag. 325. ubi recte, ut dixi, legitur πάντ' ὀλιγοχρόνιος: quam lectionem in versione secutus sum.

5 Εἴ πού τι χωρίον παντομ.] Hæc sunt verba Eunapii, ut discimus ex ipso Suida infra v. Ῥουφῖνος: ubi locus hic auctior legitur.

στελλομένῳ. ἢ πανούργῳ, καὶ ἀναιδεῖ. [1] Σοφοκλῆς·

——— Φωτὶ παντουργῷ φρένας
Ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.

nus intentatum relinquenti. Vel, astuto, & impudenti. Sophocles: [*Nunc vero Atridæ*] *homini isti fraudulento & doloso* [*arma*] *adjudicarunt; me rejecto, qui fortitudine reliquis antecello.*

Πάντως. παντελῶς. [2] Οὐδὲ μνήσας σύγε πάντως κινήσεις.

Πάντως. Omnino. *Ne mentionem quidem ejus rei omnino facies.*

Παντοίας ἤδη μούσης πειραθέντες καθ' ἑαυτούς. τουτέστι, ποικίλης καὶ παντοδαπῆς.

Παντοίας ἤδη μουσ. *Qui variam Musam pro viribus jam experti sunt.* Παντοίας enim idem significat, quod ποικίλης, & παντοδαπῆς.

Πανοικί. ὅλῳ οἴκῳ.

Πανοικί. Cum tota familia.

Πάνυ. λίαν.

Πάνυ. Valde. Admodum.

Πανύασις, [3] Πολυάρχου, Ἁλικαρνασσεύς, τερατοσκόπος, καὶ ποιητὴς ἐπῶν· ὃς σβεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. Δοῦρις δὲ Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε, καὶ Σάμιον. ὁμοίως δὲ καὶ Ἡρόδοτος Θούριον. ἱστόρηται δὲ Πανύασις Ἡροδότου τοῦ ἱστορικοῦ ἐξάδελφος. γέγονε γὰρ Πανύασις Πολυάρχου· ὁ δὲ Ἡρόδοτος, Λύξου, τοῦ Πολυάρχου ἀδελφοῦ. τινὲς δὲ οὐ Λύξην, ἀλλὰ [4] Ῥοιὼ τὴν μητέρα Ἡροδότου, Πανυάσιδος ἀδελφὴν, ἱστόρησαν. ὁ δὲ Πανύασις γέγονε κατὰ τὴν οη' ὀλυμπιάδα. κατὰ δέ τινας, πολλῷ πρεσβύτερος. γέγονε γὰρ ἐπὶ τῶν Περσικῶν. ἀνῃρέθη δὲ ὑπὸ Λυγδάμιδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος Ἁλικαρνασσοῦ. ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' Ὅμηρον. κατὰ δέ τινας καὶ μεθ' Ἡσίοδον, καὶ Ἀντίμαχον. ἔγραψε δὲ καὶ [5] Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις ιδ', εἰς ἔπη θ. Ἰωνικὰ ἐν πενταμέτρῳ, (ἔστι δὲ τὰ περὶ Κόδρου, καὶ Νηλέως, καὶ τὰς Ἰωνικὰς ἀποικίας) εἰς ἔπη ζ.

Πανύασις. Panyasis, Polyarchi filius, Halicarnassensis, prodigiorum interpres, & poeta Heroicus: qui poesin exstinctam in usum revocavit. Duris vero memoriæ prodidit, eum fuisse Dioclis filium, & Samium. At Herodotus eum Thurium fuisse ait. Traditur item Panyasis Herodoti historici patruelis fuisse. Fuit enim Panyasis Polyarchi filius: Herodotus vero, Lyxi, Polyarchi fratris. Quidam vero non Lyxen, sed Dryonem, Herodoti matrem, Panyasidis sororem fuisse dicunt. Panyasis autem natus est Olympiade LXXVIII. Secundum alios vero antiquior fuit; utpote qui tempore belli Persici vixerit. Occisus autem est a Lygdamide, tertio Halicarnassi tyranno. Inter poetas secundus ei post Homerum locus tribuitur. Secundum alios vero post Hesiodum etiam & Antimachum. Scripsit etiam Heracliada, libris XIV. versibus circiter novies mille. Ionica carmine pentametro, (agitur autem in eo poemate de Codro & Neleo & coloniis Ionicis) versibus circiter septies mille.

Πανύασις, Ἁλικαρνασσεύς, νεώτερος, φιλόσοφος. Περὶ ὀνείρων βιβλία β'.

Πανύασις. Panyasis, Halicarnasseus, junior, Philosophus. Scripsit de somniis.

Πάνυ [6] γὰρ ἔστ' ἤδη σχολὴ πολύ. τὸ δὲ πολὺ, κἂν ᾖ γλυκὺ, μοχθηρόν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

Πάνυ γὰρ ἔστ' ἤδ. *Omnino enim multum nobis nunc est otii.* † Id vero, quod multum est, quamvis sit dulce, malum est. Aristophanes *Ranis.*

Πανύστατον. πάντων ἔσχατον.

Πανύστατον. Ultimum. Postremum.

Πάξαμος, λόγιος, ἔγραψεν Ὀψαρτυτικὰ κατὰ στοιχεῖον. Βοιωτικὰ ἐν βιβλίοις β'. Δωδεκάτεχνον. [7] ἔστι δὲ περὶ αἰσχρῶν σχημάτων. Βαφικὰ βιβλία β'. [8] Γεωργικὰ β'.

Πάξαμος. Paxamus, vir doctus. Scripsit de Arte culinaria, ordine alphabetico. Bœotica, libris duobus. Dodecatechnum, sive, de schemis Venereis. De arte tinctoria libros duos. De Re Rustica libros duos.

Παξαμᾶς. [9] ὁ δίπυρος ἄρτος. ἔστι δὲ ἡ λέξις Ῥωμαϊκή.

Παξαμᾶς. Paxamas. Panis bis coctus. Est vox Romana.

Πάππα. ὅτι πάππα, καὶ τέττα, καὶ ἄππα, οὐχ ὁ τροφεὺς, [10] ἓν ἀνθ' ἑνός ἐστιν, ἀλλὰ προσφώνησις

Πάππα, τέττα, & ἄππα, non est simpliciter idem, quod τροφεὺς, i. e. nutritius: sed

1 Σοφοκλῆς] *Ajace*, p. 27. unde sensus hujus loci supplendus est.

2 Οὐδὲ μνήσας σύγε π.] MS. A. habet, οὐδὲ μνήμας σύ γε πάντως νικήσεις. Sed utriusque lectionis sensus propter brevitatem fragmenti incertus est & obscurus. Ego locum hunc sic verti, ac si legeretur, οὐδὲ μνήμας σύ γε πάντως ποιήσεις.

3 Πανύασις] De hoc vide Vossium *de Hist. Gr.* lib. IV. cap. VI.

4 Ῥοιώ] Supra v. Ἡρόδοτος eadem Δρυὼ vocatur.

5 Ἡρακλειάδα] Id est, poema de rebus gestis Herculis: de quo argumento, præter Panyasin, & plures alii veterum scripserant; veluti, Cinæthon, Nymphis, Promachidas, Pisander, Diotimus, & alii.

6 Πάνυ γὰρ ἔστ' ἤδη σχ.] Locus hic suspectus mihi est, de quo tamen nihil certi affirmare possum, quoniam locum scriptoris, ex quo ista Suidas excerpsit, in promptu non habeo.

7 Ἔστι δέ] Sic recte habet MS. Paris. B. At in prioribus Editt. legitur, ἔπι δέ: quod sensus respuit. Non enim hic novum aliquod opus, & a præcedente diversum signat Suidas, sed Lectorem docere vult, de quo argumento liber Paxami, Δωδεκάτεχνον appellatus, scriptus fuerit. Sensum hunc pulchre confirmat ipse Suidas supra v. Δωδεκαμήχανον, ubi refert, Cyrenen, famosam meretricem, dictam fuisse Δωδεκαμήχανον: διὰ τὸ τοσαῦτα (i. e. δώδεκα) σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν. Pulchre ista, ut dixi, ad locum hunc Suidæ faciunt. Uti enim Cyrene dicta fuit Δωδεκαμήχανος, quod duodecim schemis sive figuris Venereis in coitu uti soleret; sic liber Paxami, in quo de XII schemis Venereis agebatur, dictus fuit Δωδεκάτεχνον: quod nomen sono quidem, non autem sensu a priore discrepat.

8 Γεωργικά] Ex hoc opere non pauca fragmenta hodie adhuc supersunt in *Geoponicis:* quorum novam editionem nunc parat eruditus juvenis Petrus Needham, Collegii S. Joannis hic apud Cantabrigienses Socius.

9 Παξαμᾶς. ὁ δίπυρος ἄρτος. ἔστι δὲ ἡ λ.] Eadem legas etiam supra v. Δίπυρος. Confer Dufrenium in Glossario Græco, qui de hac voce plura notavit.

10 Ἓν ἀνθ' ἑνός ἐστιν] Sic Grammatici loqui solent, cum significare volunt, duas voces esse synonymas, & alteram pro altera simpli-

προς

πρὸς τροφέα. καὶ τὸ πάππα, καὶ τὸ ἄππα οὐ ψιλῶς ὁ πατὴρ, ἀλλὰ πρὸς πατέρα σεπτικὴ φωνή· καὶ τὸ τέττα, ἑταίρου. οὕτω δὲ λέγεται παρὰ Συρακουσίοις ὁ πατὴρ πάπας, καὶ κατ' ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ π, πάππας.

Παππάζοιεν. [1] πάππα καλοῖεν.

Παππάξ. ἦχος πορδῆς. [2] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Παππασμός. προσφώνησις παιδὸς εἰς πατέρα γινομένη.

Παπαί. σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα.

Παππίδιον. Ἀριστοφάνης·

[3] Ἀκρόασαι νῦν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον.

Ὑποκοριστικῶς πάππε.

Παππίζω. Ἀριστοφάνης·

[4] Παππίζουσ' ἡ θυγάτηρ με τριώβολον ἐκκαλαμᾶται.

Παπίριος. ὄνομα κύριον. Οὐ γὰρ ἦν οὐδὲ τούτων ἀτριβὴς ὁ Παπίριος.

Πάπορος. ὄνομα κύριον.

Πάππος. αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες. μύσταξ δὲ, ἐπὶ τοῦ ἄνω.

Πάππος, Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγονὼς κατὰ τὸν πρεσβύτερον βασιλέα Θεοδόσιον, ὅτε καὶ Θέων ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν, ὁ γράψας εἰς τὸν Πτολεμαίου Κανόνα. βιβλία δὲ αὐτοῦ, Χωρογραφία οἰκουμενική. Εἰς τὰ τέσσαρα βιβλία τῆς Πτολεμαίου μεγάλης Συντάξεως ὑπόμνημα. Ποταμοὺς τοὺς ἐν Λιβύῃ. Ὀνειροκριτικά.

Παππῷον.

[5] Τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν Μηδικῶν.

[6] ἐγένετο ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ψήφισμα, ὥστε ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβαλέσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. ταῦτα δὲ ἔταξεν Ἀριστείδης δοῦναι τοῖς συμμάχοις, εἰ τοῖς Βαρβάροις πολεμοῖεν.

Παπυλαιῶνος. [7] σκηνῆς. ἤτοι τένδας.

Πάπυρος. θηλυκῶς ἡ πάπυρος.

[8] Λαμπάδα κηροχίτωνα, Κρόνου τυφήρεα λύχνον,
Σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ.

Παραβαλέσθαι. τὸ ἐξαπατῆσαι. Θουκυδίδης ά. οὕτω καὶ [9] Ὅμηρος· Παραβλήδην ἀγορεύων.

vox, qua quis nutritium alloquitur. Et πάππα, & ἄππα, non vocatur simpliciter pater, sed est vox qua quis patrem reverenter compellat. Et τέττα est vox, qua quis socium compellat. Pater vero apud Syracusanos vocatur πάπας; & per reduplicationem literæ π, πάππας.

Παππάζοιεν. Patrem appellent.

Παππάξ. Pappax. Sonus, qui auditur, cum crepitum ventris emittimus. Aristophanes *Nubibus*.

Παππασμός. Pappasmus. Vox, qua filius patrem compellat.

Παπαί. Papæ. Adverbium lamentantis.

Παππίδιον. Paterculus. Aristophanes: *Audi nunc, patercule, supercilium paululum laxans.* Est diminutivum pro πάππε.

Παππίζω. Patrem appello. Aristophanes: *Filia pappam me vocans, simul triobolum lingua mihi subtrahit.*

Παπίριος. Papirius. Nomen proprium. *Nam Papirius ne horum quidem imperitus erat.*

Πάπορος. Paporus. Nomen proprium.

Πάππος. Pili, qui sunt in labro inferiore, vel mento. At μύσταξ, pili labri superioris.

Πάππος. Pappus, Alexandrinus, Philosophus, qui sub Imperatore Theodosio seniore vixit, quo tempore etiam floruit Theon Philosophus, qui in Ptolemæi Canonem scripsit. Libri ejus sunt, Universalis Orbis descriptio. In quatuor libros magnæ Syntaxis Ptolemæi commentarius. Descriptio fluviorum, qui sunt in Libya. Interpretationes somniorum.

Παππῷον. Avitum. *Tributum, quod avitum dicitur, in usum belli Persici collectum.* Tempore belli Persici scitum fuit, ut quisque pro facultatibus suis pecuniam aliquam in ærarium conferret: quam Aristides sociis dari jussit, qui Barbaros bello infestarent.

Παπυλαιῶνος. Papilionis. Tentorii.

Πάπυρος. Papyrus. Est generis fœminini. [In Epigrammate:] *Lampadem cerea tunica indutam, fumigantem lucernam Saturni, junco & tenui papyro constrictam.*

Παραβαλέσθαι. Decipere. Fallere. Thucydides lib. I. Et παραβλήδην apud Homerum significat, dolose, fallaciter. *Fallaciter loquens.*

citer poni. Harpocratio v. Σῖτος: Ἀγνοεῖ δὲ, ὅτι ἐν αὐθ' ἰδίως οὐδέποτε παρ' αὐτοῖς ὁ τόκος σῖτος καλεῖται. Id est: *Ignorat vero, nunquam apud eos σῖτος pro τόκος simpliciter poni.* Vide etiam Nostrum supra v. Κάπηλος, ubi eadem phrasis occurrit.

1 Παππάζοιεν. πάππα καλ.] Obiter hic emendo Photium, apud quem in Lexico MS. sic legitur: Παππάζοιεν. παρακαλοῖεν. Scribe, Παππάζοιεν. πατέρα καλοῖεν. Mendum ortum est ex scripturæ compendio, quo vox πατὴρ, & reliqui casus obliqui inde deducti in MSS. plerumque exarari solent.

2 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 149. (83. Ed. Bas. *P.*)

3 Ἀκρόασαι νῦν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον. ὑποκοριστικῶς πάππε. † Παππίζω. Ἀριστοφάνης] Hæc omnia in prioribus Editt. incuria librariorum omissa sunt, quæ ex MS. Paris. A. revocavi. Prior autem locus Aristophanis exstat in *Vespis* pag. 476. (333. Ed. Bas. *P.*) Posterior vero in eadem fabula, pag. 473. (332. Ed. Bas. *P.*) ubi pro παππίζουσα rectius legitur παππάζουσα.

4 Παππίζουσ' ἡ θυγάτηρ με τρ.] Apud Aristophanem loco laudato sic legitur:

Καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται.

Recte omnia: modo fulciendi metri gratia ante τριώβολον inseras voculam τὸ, quæ librariorum incuria excidisse videtur.

5 Τὸν ἔρανον τὸν λεγ.] Senarius hic legitur apud Aristophanem *Lysistrata*, pag. 878.

6 Ἐγένετο ἐπὶ τῶν Μηδ.] Hæc, & quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ inediti ad modo indicatum locum Aristophanis: quæ etiam leguntur supra v. Μηδική.

7 Παπυλαιῶνος] Est vox Latinorum *papilio*, quæ a Græcis & Latinis barbarizantibus pro *tentorio* accipitur. Vide Dufrenium in Glossario Græco.

8 Λαμπάδα κηροχ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis, quod integrum legitur Anthol. lib. VI. cap. X.

9 Ὅμηρος] Il. Δ. v. 6.

Παραβαλέσθαι. τὸ παύσασθαι, καὶ ἀπαλλαγῆναι. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

Παραβαλέσθαι. Ὁ δὲ Ἰούδας δραστήριος ὤν, ἐκέλευεν ὑπὲρ τῆς τἀδελφοῦ σωτηρίας παραβαλέσθαι. ἤγουν, τολμηρῶς ἐπέρχεσθαι. καὶ παραβαλλόμενος. ἀντὶ τοῦ, ἀδεῶς ἐπερχόμενος. [1] Ὁ δὲ παραβαλλόμενος, καὶ διαβαίνων πρὸς τὸν Δορύμαχον πλεονάκις.

Παραβάλλεσθαι. πρὸς κίνδυνον ῥίπτειν ἑαυτόν. Λοιπὸν ἦν παραβάλλεσθαι, καὶ τολμᾶν. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ [2] πρὸς τῷ παραβάλλεσθαι καὶ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν. καὶ παραβαλλόμενος· πλεονάκις. θαῤῥαλέως ὁρμῶν.

Παραβαλεῖν. ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι. Ὁ [3] δὲ ὁρᾷ τὴν Μελησίαν, καὶ ἐρᾷ αὐτῆς· καὶ πέμπει πείσων πεντακισχιλίους καὶ μυρίους αὐτῇ χρυσοῦς, καὶ εἰ πλέον ἐδεῖτο, ἔφατο δώσειν. ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν, καὶ ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι, καὶ ὥσπερ ὤνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι.

Παραβάλλειν. τὸ ἀπέρχεσθαι. Παραβάλλειν εἰς Σικελίαν πρὸς τὸν τύραννον. καὶ αὖθις· Αἰσχύνασαι τὴν λατρείαν τὴν περὶ τὸν Θεόν, καὶ ἑαυτὰς ὁμιλίαις ἀνδρῶν παραβαλοῦσαι, ἐκολάσθησαν κατὰ τὸν νόμον. ἀντὶ τοῦ, μίξασαι.

Παραβαλεῖς. παραθήσεις. ὁμοιώσεις. ἐπιφοιτήσεις.

Παραβαλλόμενον. Οὐ γὰρ ἦν πρὸς τὴν Θρᾳκῶν χιόνα παραβαλλόμενον χαρίζεσθαι δάπιδας. καὶ παραβαλλόμενος, ἐξομοιούμενος. Τὰ πρῶτα παραβαλλόμενος τοῖς ἀρίστοις τῶν βασιλέων.

Παραβαλών. πλησίον στήσας. συνοδεύσας. Ὁ δὲ παραβαλὼν τὸν ἑαυτοῦ ἵππον τῷ Παρθυσίρου ἵππῳ, μηκέτι τὸ πέρα σπουδῇ ἐλαύνειν ἐκέλευεν. καὶ παραβάλλω. αἰτιατικῇ.

Παραβαλών. χαλάσας. [4] Ἀριστοφάνης·

Ὥσπερ παλαιστὴς παραβαλὼν τοὺς γομφίους.

ὥσπερ καὶ τὸ χαλάσαι κώπην λέγουσι παραβαλεῖν.

Παραβάλοιτο. [5] ἀντὶ τοῦ [6] παραπέμψαιτο. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος.

Παράβασις. [7] τοῦτο λέγεται παράβασις, ἅπερ [8] ἔλεγον ἐπιστρέφοντες ὁ Χορὸς πρὸς τοὺς θεωμένους. ἔστι δὲ ὁ τρόπος, ὅταν καταλιπὼν τὰ ἑξῆς τοῦ δράματος ὁ ποιητὴς συμβουλεύῃ τοῖς θεωμένοις, ἢ ἄλλο τι ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως λέγῃ. Παράβασις δὲ λέ-

Παραβαλέσθαι. A labore cessare. Molestiis liberari. Translatio ducta est a remigibus.

Παραβαλέσθαι. Temere pericula adire. Vitæ discrimen adire. *Judas autem, qui audax erat & strenuus, pro fratris salute discrimen vitæ adire statuit.* Vel, audacter in hostem ruere. Et παραβαλλόμενος, temere se periculis objiciens. *Ille vero non sine manifesto vitæ periculo sæpius ad Dorymachum ventitans.*

Παραβάλλεσθαι. Se in periculum conjicere. *Reliquum erat, ut periculis se exponerent, & fortiter aliquid auderent.* Et iterum: *Illi vero maxime cordi erat, pericula adire & dubiæ fortunæ aleæ rem committere.* Et παραβαλλόμενος. Temere in pericula ruens.

Παραβαλεῖν. Idem interdum, quod παραδοῦναι. Tradere. Committere. *Ille autem Melesiam videt, visamque amat, & pudicitiæ ejus solicitandæ causa quindecim aureorum millia ei mittit. Illa vero donum repudiavit, dicens, meretrici convenire, mercede accepta viro ignoto gratificari, & formam tanquam rem venalem pretio vendere.*

Παραβάλλειν. Abire. Discedere. *Abire in Siciliam ad tyrannum.* Et iterum: *Cum sacra Deæ polluissent, & cum viris rem habuissent, secundum leges punitæ sunt.* Hic enim τὸ παραβαλοῦσαι idem significat, quod μίξασαι.

Παραβαλεῖς. Admovebis. Comparabis. Conferes. Accedes.

Παραβαλλόμενον. *Non licebat enim ipsi cum Thracum nive confligtanti tapetas largiri.* Et παραβαλλόμενος. Assimilatus. Comparatus. *Principio cum optimis Regibus comparatus.*

Παραβαλών. Qui prope collocavit. Qui admovit. *Ille vero cum equum suum Parthusiri equo admovisset, non amplius tanta contentione eum pergere jussit.* Et παραβάλλω. Admoveo. Comparo. Accusativo jungitur.

Παραβαλών. Qui laxavit. Qui exseruit. Aristophanes: *Tanquam luctator dentes molares exserens.* Sic etiam laxare remum παραβαλεῖν dicitur.

Παραβάλοιτο. Deducat. Prosequatur. Æschines contra Ctesiphontem.

Παράβασις. Parabasis. Digressio. Sic vocatur id, quod Chorus ad spectatores conversus dicit: quum nimirum Poeta interrupta fabulæ serie, spectatoribus consilium dat, aut aliud quid extra propositum argumentum dicit. Παράβασις autem dicitur, quod cum ar-

1 Ὁ δὲ παραβαλλόμενος καὶ διαβ.] Hæc sunt verba Polybii lib. IV. cap. LVII. ut Jacobus Gronovius recte observavit. Apud Polybium autem pro παραβαλλόμενος nunc legitur προβαλλόμενος: sed cui lectioni alteram præferendam esse judicat modo laudatus Jac. Gronovius; me quidem non dissentiente.

2 Ὁ δὲ πρὸς τῷ παραβ.] Et hæc sunt verba Polybii, quæ leguntur etiam supra v. Ὅλος καὶ πᾶς.

3 Ὁ δὲ ὁρᾷ τὴν Μελησίαν, καὶ ἐρ.] Fragmentum hoc ex Æliano depromptum esse, discimus ex ipso Suida supra v. Μίσθωμα, & infra v. Προσεῖτο, ubi pars Eclogæ hujus legitur, & scriptori illi assignatur.

4 Ἀριστοφάνης] *Pace*, pag. 626. (435. Ed. Bas. *P.*) ubi de scarabæo verba fiunt.

5 Παραβάλοιτο. ἀντὶ τοῦ παρ.] Ex Harpocratione.

6 Παραπέμψαιτο] Sic habet MS. A. itemque Harpocratio. At priores Editt. mutile, πέμψαιτο.

7 Παράβασις. τοῦτο λέγεται παράβασις, ἅπερ ἔλ.] Enarrator Comici ad *Pacem*, pag. 677. (462. Ed. Bas. *P.*) rem eandem his verbis exponit: Νῦν παραβάσει κέχρηται ὁ Χορός, μηδὲν περὶ τοῦ προκειμένου λέγων, ἢ τὸν ποιητὴν ἐπαινῶν. Παράβασιν δὲ τοῦτο ἐκάλουν, ἀπὸ τοῦ παραβαίνειν τὸν Χορὸν ἀπὸ τῆς νενομισμένης στάσεως εἰς τὴν καταντικρὺ τοῦ θεάτρου ὄψιν, ὁπότε ἐβούλετο ὁ ποιητὴς διαλεχθῆναί τι ἔξω τῆς ὑποθέσεως, αὐτὸς τῶν ὑποκειτῶν πρὸς τὸ θέατρον διὰ τοῦ Χοροῦ. ἐστρέφετο δὲ ὁ Χορός, καὶ ἐγίνοντο στίχοι δ΄. εἶτα διελθόντες, &c. Reliqua enim, ut apud Suidam.

8 Ἔλεγον ἐπιστρέφοντες ὁ Χορός] Legerim, ἔλεγεν ἐπιστρέφων ὁ Χορός.

γεται,

γεῖ), ἐπειδὴ ἀπήρτηται τῆς ἄλλης ὑποθέσεως· ἢ ἐπεὶ παραβαίνει ὁ Χορὸς τὸν τόπον. ἑστᾶσι μὲν γὰρ [1] κατὰ στοιχεῖον οἱ πρὸς τὴν ὀρχήστραν προσβλέποντες. ὅταν δὲ παραβῶσιν, ἐφεξῆς ἑστῶτες, καὶ πρὸς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες, τὸν λόγον ἐποιοῦντο· εἶτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν, ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν. δῆλον δὲ ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ ποιηταὶ, τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες, καὶ τὸ παραβαίνειν. Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν Παιδαρίῳ· Εἰ [2] μὲν μὴ λίαν, ἄνδρες, ἠναγκαζόμην στρέψαι δεῦρο, οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν. Ἄμφω σημήνας, καὶ τὸ στρέφεσθαι, καὶ τὸ παραβαίνειν. καὶ Πισίδης·

Τὸν παραβάτην συμβαλὼν [3] πλασμῷ ξένῳ,
Πρὸ τῆς μάχης ἀφῆκας εἰς ἀντιστάτην.

Παραβαίνω. Μή τι παραβαίνειν ἔδοξε τῶν κοινῶν;

Παραβεβᾶσθαι τὰς σπονδάς. τὸ παθητικὸν τοῦ παραβεβηκέναι. πάνυ ἀκολούθως Θουκυδίδης.

Παραβέβλησαι. παραβόλως κέχρησαι. Καὶ παραβέβλησαι τῷ βίῳ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ εὔνοιαν, οὐδεμιᾶς ἀνάγκης σοι προκειμένης.

Παραβιβάζεσθαι. παραβαίνεσθαι.

Παραβλέπουσα [4] θατέρῳ. Μὴ ἀτενίζουσα, φησὶν, ἀλλὰ τῷ ἑτέρῳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα.

Παραβλήδην. [5] ἀπατηλικῶς. παραλογιστικῶς.

Παραβληθησόμενος. συγκριθησόμενος. ὁμοιωθησόμενος.

Παραβλῶπες. παρορῶντες. διεστραμμένας ἔχοντες τὰς ὄψεις.

Χωλαί τε [6], ῥυσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ.

Παραβλύσας. παραβαλών. ἀποπτύσας. Εἴποτε ἡττηθεὶς οἴνου, καὶ παραβλύσας τὸ περιττὸν, εἶτα ὕπνου μέτοχος γένοιτο.

Παραβολή. λόγος αἰνιγματώδης καὶ κεκρυμμένος, πρὸς ὠφέλειαν φέρων.

Παραβολή. διήγημα. [7] Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου. ἀντὶ τοῦ, ἐν διηγήσει ἀρχαίων λόγων. καὶ ἡ ὁμοίωσις, καὶ τὸ λάλημα, καὶ ὑπόδειγμα. [8] Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Παραβολή. πραγμάτων ὁμοίωσις.

Παράβολος. [9] Ἀριστοφάνης Σφηξί·

Πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης, καὶ παράβολος.

gumento fabulæ non cohæreat: vel quod Chorus se convertat, & locum mutet. Qui enim Chorum constituebant, ordine stantes orchestram spectabant. Cum vero iidem converterentur, Theatrum respicientes verba faciebant: & deinde facta parabasi, quam vocabant, rursus conversi in priorem statum revertebantur. Declarant id ipsi Poetæ, *conversionis* semper mentionem facientes, cum de *parabasi* loquuntur. Plato Comicus in *Pædario*: *Nisi magna me necessitas cogeret, viri, huc me convertere, haud sane per parabasin hos versus ad vos pronunciassem.* Utrumque nimirum significat, & *conversionem* & *parabasin*. Et Pisides: *Parabaten cum ficto hospite committens, ante pugnam in adversarium immisisti.*

Παραβαίνω. Prætereo. Violo. *Nunquid aliquid eorum, quæ ad remp. spectant, violare visus est?*

Παραβεβᾶσθαι τὰς σπ. *Fœdera violata fuisse.* Est passivum a παραβεβηκέναι. Thucydides.

Παραβέβλησαι. Te in periculum temere conjecisti. *Vitæ periculum adiisti propter benevolentiam tuam erga me, nulla necessitate te cogente.*

Παραβιβάζεσθαι. Præteriri. Violari.

Παραβλέπουσα θατέρῳ. *Uno tantum oculo oblique intuens.* Non, inquit, intentis oculis intuens, sed uno tantum oculo aspiciens.

Παραβλήδην. Fallaciter. Dolose.

Παραβληθησόμενος. Conferendus. Comparandus. Assimilandus.

Παραβλῶπες. Oblique intuentes. Strabones. Distortos oculos habentes. [Homerus:] *Claudæ, & rugosæ, oculosque distortos habentes.*

Παραβλύσας. Qui ejecit, vel evomuit. Qui exspuit. *Si forte vino gravatus, superfluum evomat, & postea ad somnum se componat.*

Παραβολή. Parabola. Sive oratio obscurum & occultum sensum habens, & [ad virtutem] utilis.

Παραβολή. Parabola. Narratio. *Aperiam in parabolis os meum.* Id est, res antiquas narrabo. Et παραβολή, comparatio, fabula, exemplum. *Nos fabulam inter gentes fecisti.*

Παραβολή. Comparatio. Similitudo.

Παράβολος. Falsus, adulterinus. Aristophanes *Vespis*: *Non arte, [sed natura] im-*

1 Κατὰ στοιχεῖον] Lege, κατὰ στῖχον.

2 Εἰ μὲν μὴ λίαν, ἄνδρες, ἠναγκ.] Locum hunc sic distinguendum & in versus redigendum esse me monuit celeberrimus Richardus Bentlejus:

Εἰ μὲν μὴ λίαν (deest hic Anapæstus) ἄνδρες. ἠναγκαζόμην
Στρέψαι δεῦρ', οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν.

Simili metro usus est Aristophanes in Parabasi *Nubium*, cujus initium tale est,

Ὦ θεώμενοι, κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
Τἀληθῆ, νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.

Vide Hephæstionem pag. 57. ubi plura hujusmodi citat ex Eupolide & Cratino, a quo, tanquam inventore, metrum hoc Κρατίνειον vocatur.

3 Πλασμῷ] Portus suspicabatur, legendum esse πλαστῷ: quam conjecturam, utpote de loco, de cujus sensu nihil certi statui potest, in medio relinquo.

4 Παραβλέπουσα θατέρῳ] Aristophanes *Ecclesiaz.* pag. 738. (496. Ed. Bas. *P.*)

Ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον παραβλέπουσα θατέρῳ.

Hunc locum Suidas hic repetere voluit.

5 Παραβλήδην. ἀπατ.] Usus est hac voce Homerus Il. Δ. v. 6. ubi vide Scholiastam. Eustathius ad Odyss. A. pag. 1406. 22. 23: Καὶ παραβλήδην παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ συγκριτικῶς, ὡς οἱ πλείους φασί· κατὰ δὲ τὸν Σουΐδαν, ἀντὶ τοῦ ἀπατητικῶς, παραλογιστικῶς. Ad hunc ipsum locum Suidæ respexit.

6 Χωλαί τε, ῥυσαί τε, παρ.] Est versus Homericus Il. I. v. 499.

7 Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ σ.] Psalm. LXXVII.

8 Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβ.] Psalm. XLIII.

9 Ἀριστοφάνης] *Vespis* pag. 442. (317. Ed. Bas. *P.*)

ἀντὶ τοῦ, ὁ γνήσιος. [1] Ἰώσηπος περὶ τῆς ἐγγαστριμύθου. Ταύτην αἰτοῦμαι τὴν χάριν ἀντὶ τῆς παραβόλου μαντείας.

Παραβόλως. [2] Πολύβιος· Μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς ἡλίκην δυναστείαν παραβόλως ἀντοφθαλμίσας.

Παραβολώτερος. ἀνόητος.

Παραβραβεύοντα. διακρίνοντα. διορίζοντα. [3] Ἀποκλίνοντα τὸ Περσικὸν διὰ τῆς παραβραβεύοντα φάραγγα. ἀρσενικὸν ὁ φάραγξ.

Παραβύουσα. παρακαλύπτουσα.

Παράβυστον. παρακεκαλυμμένον. λάθρα γινόμενον.

Παράβυστον. [4] οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ Ἕνδεκα. ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυστος, ἧς μέμνηται καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. λέγεσθαι δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ μεταφορὰν, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων. τουτέστι, παραπληρωμάτων.

Παραγάγης. παρηγορήσῃς. [5] Μηκέτι παραγάγης, ἵν' οὐ πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων εὐπατριδᾶν ἀρωγοί.

Παραγγελία. [6] Ὅση [7] σπουδὴ καὶ παραγγελία περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε. καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παράταξιν ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηνταί τινες. Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει· Καὶ τὰς ἰδίας παραγγελίας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις.

Παράγγελμα. προτροπή. προκάταρξις. [8] Κρότος τε ἀθρόος οὐκ ἐκ τοῦ παραγγέλματος, ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοκελεύστου τῆς προθυμίας τῶν θεωμένων.

Παραγγέλλοντα. δεχόμενον τὴν ἀρχήν. Ὁ δὲ Φάβιος λαβὼν τὴν ἀρχὴν, Πόπλιον ἀποδείκνυσιν ὕπατον, οὐδ' αὐτὸν [9] παραγγέλλοντα τὴν ἀρχήν.

Παραγγέλλοντας. Οἱ δὲ Ἀρειανοὶ ὄντες, προφάσει τοῦ δόγματος, ἀφικόμενοι ἐν Καρχηδόνι, περὶ τοὺς εἰς ἱερωσύνην παραγγέλλοντας ὅπως ὁ Γεζέριχος παρασκευῆς ἔχει καὶ γνώμης, [10] μαθεῖν. ἀντὶ τοῦ, κελεύοντας. καὶ Ξενοφῶν· Ὁ δὲ καταφεύγει ἐς τὸ αὐτοῦ στράτευμα, καὶ εὐθὺς παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα. καὶ αὖθις· Στρατιὰν ὡς πλείστην εἰς τὸν πόλεμον παραγγέλλων. ἀντὶ τοῦ, καταλέγων.

Παραγγέλλων. ἀντὶ [11] τοῦ, συνδιερχόμενος. συν-

probus es, & subdititius. [Et παράβολος. Temerarius.] Josephus de ventriloqua vate inquit: *Hanc a te gratiam peto pro temerario vaticinio.*

Παραβόλως. Temere. Polybius: *Postea vero adversus quantum imperium quanta audacia oculos attollere sustinuit.*

Παραβολώτερος. Amens. Temerarius. Audax.

Παραβραβεύοντα. Discernentem. Disterminantem. Dirimentem. *Persæ vero impressionem hostis vitabant, voragine inter ipsos & hostē interjecta.* Φάραγξ hic est generis masculini.

Παραβύουσα. Velans. Occultans. Abscondens.

Παράβυστον. Occultum. Quod in occulto fit.

Παράβυστον. Parabystum. Ita vocabatur apud Athenienses Judicium quoddam, cui Undecimviri præerant. Item, in thalamis lectus quidam appellabatur παράβυστος: cujus meminit Hyperides in oratione contra Patroclem. Videntur autem hæc dici per metaphoram, ductam ab iis, quæ sarcinis inferciuntur & inculcantur.

Παραγάγης. Consoleris. [Sophocles:] *Noli me consolari, quæ nullum amplius auxilium spero a fratre nobili, iisdemque, quibus & ego, parentibus nato.*

Παραγγελία. Ambitus. Prehensatio. *Quanta contentione, quibus prehensationibus in hoc judicio adversarii usi sint,* [*scitis.*] Et Æschines in oratione contra Ctesiphontem eadem sententia quodammodo usus est. *Quanto conatu, quantoque studio se ad hoc judicium adversarii pararint, & quibus usi sint in foro precibus quidam,* [*vidistis.*] Dinarchus ἐν ἀποφάσει adversus Polyeuctum: *Privatasque prensationes & preces adhibitas.*

Παράγγελμα. Præceptum. Adhortatio. Signum, quo dato aliquid facere incipimus. *Plausus frequens ortus est, non alicujus jussu, sed ex voluntario spectatorum studio.*

Παραγγέλλοντα. Eum, qui magistratum ambit. *Fabius autem Consul creatus, collegam designat Publium, qui nec ipse magistratum illum ambibat.*

Παραγγέλλοντας. Ambientes. Jubentes. *Illi vero, cum religionem Arrianorum præ se ferrent, Carthaginem venerunt, ut explorarent, quo animo Gensericus erga sacerdotes & Episcopos esset.* Et Xenophon: *Ille vero ad exercitum suum confugiens, statim ad arma capienda concurri jubet.* Et iterum: *Exercitum quam maximum ad bellum conscribi jubens.*

Παραγγέλλων. Simul transiens. Cum aliquo

1 Ἰώσηπος] *Antiq. Jud.* lib. VII. cap. XV. pag. 205.

2 Πολύβιος] Lib. II. cap. XXIV. sed ubi legitur ἀντοφθαλμήσας, per η, uti etiam hic apud Suidam scribendum est.

3 Ἀποκλίνοντα τὸ Περσικὸν διὰ τῆς παραβρ.] Locus hic emendandus & supplendus est ex Theophyl. Simocatta, apud quem lib. II. cap. VIII. sic legitur: Τὸ δὲ Ῥωμαϊκὸν τῆς τάφρου ἐξαλλάττεσθαι κατωρέγετο, συμπλοκῆς ἱέμενον, τοῦ δὲ Περσικοῦ τὴν ἐπιφορὰν ἀποκλίνοντος διὰ τὴν παραβραβεύουσαν φάραγγα, πῶς ἀνακωχὴν ὁ φόνος ἐλάμβανε. Vide etiam infra v. Φάραγξ, ubi locus hic repetitur.

4 Παράβυστον. οὕτως ἐκαλ.] Ex Harpocratione. Confer Meurs. *Attic. Lect.* lib. II. cap. IX.

5 Μηκέτι παραγ.] Hæc sunt verba Sophoclis *Electra* pag. 119. ut Portus monuit.

6 Παραγγελία] Ex Harpocratione.

7 Ὅση σπουδὴ καὶ παραγγ. περὶ τὸν τουτ. ἀγ. γέγονε] Hæc sunt verba Demosthenis initio orationis περὶ τῆς παραπρεσβ. unde sensus hujus loci supplendus est.

8 Κρότος τε ἀθρόος οὐκ ἐκ τοῦ παραγγ.] Fragmentum hoc assignatur Arriano supra v. Αὐτοκέλευστος.

9 Παραγγέλλοντα τὴν ἀρχ.] De hac phrasi vide Valesium ad Euagr. lib. II. cap. I.

10 Μαθεῖν] Deest verbum ἔμελλον, vel simile quid.

11 Ἀντὶ τοῦ, συνδιερχόμενος, συναναστρ.] Pessime. Nihil enim hæc interpretatio cum verbo παραγγέλλων commune habet. Quare nugis & deliriis Grammaticorum hæc per me accenseas licet.

ἀναστρε-

ἀναστρεφόμενος. Ὁ δὲ παραγγέλλων ποτὲ μὲν τοῖς, ποτὲ δὲ τοῖς, ἥρπαζε μετ' αὐτῶν, καὶ διεδύετο. ἢ παραγγέλλων, ἀντὶ τοῦ ἀπροόπτως ἐρχόμενος.

versans. [Præcipiens.] *Ille vero modo his, modo illis signo dato, cum eis prædas agebat, & [per itinera occulta] penetrabat.* Vel παραγγέλλων, ex improviso veniens.

Παράγγελσις. Αἱ γὰρ παραγγέλσεις οὐ καθ' ἕν, ὡς πρότερον, ἀλλὰ διτταὶ ἐγένοντο.

Παράγγελσις. Præceptum. Mandatum. Edictum. *Edicta enim, non singula, ut ante, sed bina proponebantur.*

Παράγεσθαι. μεταπείθεσθαι. [1] Θουκυδίδης· Κελεύει αὐτοὺς μὴ λόγοις μόνοις παράγεσθαι, ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵτινες ἀπαγγελοῦσι.

Παράγεσθαι. Ab aliqua sententia deduci. Decipi. Thucydides: *Suasit ipsis, ne verbis se falli paterentur, sed potius ex suorum civium numero probitatis fideique spectatæ viros [Athenas] mitterent, qui rem diligenter exploratam fideliter renuntiarent.*

Παραγγείλας. Ὁ δὲ ἀνεχώρησεν, οὐδὲ τὸ ἀνακλητικὸν παραγγείλας. ἀντὶ τοῦ, σημήνας. καὶ αὖθις· Πολίσματα ἐκτόπια τὸ παντελὲς ὑπάρχοντα τῶν γραφομένων καὶ παραγγελλομένων.

Παραγγείλας. Qui denunciavit. Qui significavit. *Ille vero recessit, cum ne receptui quidem cecinisset.* Et iterum: *Oppida ab omnibus edictis prorsus remota.*

Παραγκωνίσας. ἀποστρέψας. ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας.

Παραγκωνίσας. Qui cubito aliquid repulit. Qui ex cubitis aliquid religavit.

Παραγνούς. παρανοήσας.

Παραγνούς. Delirans.

Παραγωγαῖς. ἐξαπάταις. Σοφίσμασι δὲ καὶ παραγωγαῖς ἀεί τε καὶ καθημέραν ἡμᾶς ἐκκρούοντες, κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγένηνται.

Παραγωγαῖς. Imposturis. Fallaciis. *Cum autem semper & quotidie fallaciis dolisque nos deciperent, rerum nostrarum præter expectationem facti sunt domini.*

Παραγωγὴ[2] λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται, ἐκ τῶν εὐωνύμων τοὺς ἡγεμόνας ἔχουσα, ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται· ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ, ἢ διπλεύρῳ, ἢ τριπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ. μονοπλεύρῳ μὲν, ὅταν μοναχόθεν φοβῇ. διπλεύρῳ δὲ, ὅταν διχόθεν· τριπλεύρῳ δὲ, ὅταν τριχόθεν· τετραπλεύρῳ δὲ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται.

Παραγωγή. Paragoge dicitur, quum phalanx procedit, a sinistra, vel a dextra duces habens. Et si quidem a sinistra duces habeat, sinistra paragoge vocatur: sin a dextra, dextra paragoge. Sive vero agmen ducatur per epagogen, sive per paragogen, phalanx vel unum tantum latus habebit, vel duplex, vel triplex, vel quadruplex. Ac unum quidem latus habebit, cum ab una tantum parte hostis metuetur. Duplex vero, cum a duabus: triplex, cum a tribus: quadruplex denique, cum ab omnibus partibus invasio hostilis metuitur.

Παραγραμματίζων. ὅπερ παρήχημα λέγεται. [3] Τίμων οὑτωσὶ παραγραμματίζων αὐτὸν, ὡς ἀνέπλασε Πλάτων πεπλασμένα ὀνόματα. οἷόν ἐστι, παυσάμενος Παυσανίας· καὶ, Σαμία μία ναῦς.

Παραγραμματίζων, Ludens nominibus similem literarum sonum habentibus. [Et παραγραμματισμὸς, Paragrammatismus, sive annominatio;] quæ etiam παρήχημα [a Græcis] dicitur. *Timon hac annominatione eum perstringens: Ut confinxit Plato conficta miracula sciens.* Hujusmodi etiam est, παυσάμενος Παυσανίας, & Σαμία μία ναῦς.

Παραγραμματισμός. ὅταν γράμμα ἀντὶ γράμματος τεθῇ· οἷον ἀντὶ τοῦ, μυρσίνη, βυρσίνη. β ἀντὶ τοῦ μ· ὡς [4] Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ μ τῷ β ἐχρήσατο. δέον γὰρ εἰπεῖν μυρσίνη, βυρσίνη εἴρηκε. ταῖς γὰρ μυρσίναις ἀποσοβοῦσι τὰς μυίας. ὁ δὲ ἔπαιξε διὰ τὸν βυρσοδέψην. καὶ μυρσίνῃ ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί. [5] ἢ ὡς ὅταν λέγῃ, ἐν Κλοπιδῶν, ἀντὶ τοῦ, Κεκροπιδῶν. λ' ἀντὶ τοῦ ρ'.

Παραγραμματισμός. Paragrammatismus, sive annominatio; quæ fit, cum litera pro litera ponitur: ut cum pro μυρσίνη dicimus βυρσίνη, posito β pro μ. Sic Aristophanes τῷ β usus est pro μ. Cum enim dicendum esset μυρσίνη, (ramis enim myrteis muscæ abigi solebant) βυρσίνη dixit, alludens ad βυρσοδέψην, i. e. coriarium. Et myrto coronabantur Imperatores. Vel, cum [idem Comicus] Κλοπιδῶν dixit pro Κρωπιδῶν, posito λ pro ρ.

1 Θουκυδίδης] Lib. 1. cap. XCI. ubi sic legitur: Κελεύει αὐτοὺς μὴ λόγοις μᾶλλον παράγεσθαι, ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵτινες χρηστοὶ, καὶ πιστῶς ἀναγγελοῦσι. Sic etiam apud Suidam scribendum est.

2 Παραγωγὴ λέγ.] Cum toto hoc loco confer Ælianum in *Tactic.* cap. XXXVII.

3 Τίμων οὑτωσὶ παραγραμματ.] Hæc sumpta sunt ex Laertio, apud quem in *Platone*, segm. XXVI. rectius sic legitur: Ἀλλὰ καὶ Τίμων οὑτωσὶ παραγραμματίζων αὐτὸν (φησίν·)

Ὡς ἀνέπλασε Πλάτων, πεπλασμένα θαύματα εἰδώς.

Eundem versum Timonis adducit etiam Athenæus lib. XII. qui pro ἀνέπλασε habet ἀνέπλαττε: quæ lectio sono literarum ad vocem Πλάτων propius accedit, & proinde præferenda est.

4 Ὡς Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 291. (194. Ed. Bas. *P.*) ubi Comicus sic inquit:

———Κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην

Ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων.

Scholiasta ad eum locum: Ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων. ῥυτῆρα. ἱμάντα. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ βυρσοδέψην εἶναι τὸν Κλέωνα, ἐναλλαγὴν στοιχείου ἐργασάμενος. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, μυρρίνην ἔχων ἀποσοβεῖ τὰς μυίας. ταύτῃ γὰρ ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί. Ultima sunt mutila, quæ sic recte suppleveris, ταύτῃ γὰρ ἀπεσόβουν τὰς μυίας· καὶ τῇ αὐτῇ ἐστεφανοῦντο &c. Sic enim scribendum esse & ex sensu & hoc loco Suidæ manifestum est.

5 Ἢ ὡς ὅταν λέγῃ, ἐν Κλοπιδ.] Hæc referenda sunt ad locum ita

Παραγεγράπτους, [1] καὶ παρεγγεγράπτους. νόθους. ξένους.

Παραγράφεται. ἐξωθεῖται. παραιτεῖται. ἀποβάλλεται. καὶ ἐν συνθέσει, ἀπαράγραφον. Ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράγραφον. περὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

Παραγραφή. ὅταν λέγῃ τις τὸ πρᾶγμα, περὶ οὗ τὸ ἔγκλημά ἐστιν, ὥσπερ εἰσήχθη πρότερον εἰς δικαστήριον, καὶ γεγένηται περὶ αὐτοῦ γνῶσις, καὶ διὰ τοῦτό φησι, μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν· μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκειν τοῖς δικασταῖς, οἳ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσι. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνὺς, ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες, καὶ δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες. καὶ τοῦτό ἐστι παραγραφή. καὶ ἔτι ἐκείνῃ τῇ δίκῃ, περὶ ἧς οὐδὲν ὥρισται παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἔνεστιν αὐτὴν ὁ εἰσάξων, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας. τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προστέτακται ἑκάστῳ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰσάγειν τινά. παραγράφεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς τοσοῦτόν τι ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται.

Παραγραφή.[2] οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῆς γραφῆς. καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον παρ' αὐτῷ, ἀφ' οὗ παρέγραψα. τοῦτο δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην. ὁ δὲ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησιν. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ [3] μέχρι τινὸς ὡρισμένου. καὶ παραγεγραμμένον, ὅπερ ἐστὶν ὡρισμένον.

Παράδειγμα. εἰκὼν, ἢ χαρακτὴρ, ἔννοιαν ἔχων αἰσθητοῦ πράγματος. ἰστέον δὲ, ὅτι ἄλλο παράδειγμα, καὶ ἄλλο παραβολή. παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν ἀντιπαραθῇ τις ὅμοιον ὁμοίῳ· οἷον λογικὸν λογικῷ. παραβολὴ δὲ, ὅταν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ· οἷον ἀλόγῳ λογικὸν, ἢ ἔμπαλιν. ἢ παράδειγμά ἐστι λόγος ἀπὸ τῶν καθέκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου. ἢ δεῖξις πιστουμένη τὸ μερικὸν διὰ μερικοῦ ὁμοίου.

versalia [progrediens.] Vel, demonstratio,

Παράδειγμα. τὸ [4] παράδειγμα τῆς ἐπαγωγῆς ἄλλο. ἡ μὲν γὰρ ἐπαγωγὴ ἐκ τῶν καθέκαστά ἐστιν ἐπὶ τὸ καθόλου ὁδός. παράδειγμα δὲ γίνεται, τὸ ὅμοιον, καὶ γνωριμώτερον τοῦ ὁμοίου, καὶ ἧττον γνωρίμου. διὸ ἐπαγωγὴ μὲν δι' ἑνὸς οὐ γίνεται· τὸ δὲ παράδειγμα ἀρκεῖ καὶ δι' ἑνὸς εἶναι. καὶ ἔστιν ἡ μὲν ἐπαγωγὴ τῷ διαλεκτικῷ οἰκειοτέρα· τὸ δὲ παράδειγμα, τῷ ῥήτορι. κέχρηται μέντοι καὶ ὁ διαλεκτικὸς παραδείγμασιν ὑπὲρ σαφηνείας τοῦ λεγομένου, εἰ μὴ εἴη γνώ-

Παραγεγράπτους, & παρεγγεγράπτους. Falso in album civium relatos. Nothos. Peregrinos.

Παραγράφεται. Spernit. Repudiat. Rejicit. Exceptione utitur. Et compositum est, ἀπαράγραφον, adversus quod nulla exceptio valet. *Es testis omni exceptione major.* De Jacobo fratre Christi hæc dicuntur.

Παραγραφή. Præscriptio, vel Exceptio. Ea est, cum quis contendit, rem, de qua est controversia, in Judicium ante adductam, cognitionemque de ea habitam fuisse; & proinde denuo de ea judicandum non esse: sed potius leges Judicibus esse recitandas, quæ de rebus iisdem sæpius judicare non sinant. Porro, de ipsa etiam re controversa verba facit, Judicibus ostendens, eos, qui ante de re ista judicarint, & juste & secundum leges sententiam tulisse. Et hoc vocatur παραγραφή. Dicitur etiam de causa, de qua legibus nihil definitum est, & quam nullus est qui in Judicium introducat, ut alias causas. Aliæ enim causæ singulæ suis assignatæ sunt magistratibus, qui eas in Judicium introducant. Exceptione igitur illis etiam uti licet, quibus intenditur crimen aliquod, de quo nulla lex exstat lata.

Παραγραφή. Non solum apud Oratores pro Præscriptione vel Exceptione ponitur, quæ significatio communis est & nota: sed peculiariter Isocrates dixit, ἀπὸ τῆς παραγραφῆς, pro ἀπὸ τῆς γραφῆς, i. e. a scriptura. Et, ἀφ' οὗ παρέγραψα, pro ἀφ' οὗ παρεθέμην, i. e. ex eo, quod in medium attuli. Hyperides vero in oratione contra Demosthenem, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς inquit, pro, Nec ad definitum usque [tempus.] Et παραγεγραμμένον [interdum] significat, definitum, circumscriptum.

Παράδειγμα. Exemplum, sive imago & character, rem aliquam sensibilem ob oculos nobis ponens. Sciendum autem, aliud esse exemplum, aliud parabolam. Exemplum enim est, quum quis simile cum simili confert: ut cum quis comparat animal rationis capax cum rationis capaci. Parabola vero est, cum dissimile comparatur cum dissimili: ut brutum cum animali ratione prædito. Vel, Exemplum est oratio, a singularibus ad universalia [progrediens.] Vel, demonstratio, quæ particulare per aliud particulare probat.

Παράδειγμα. Exemplum & Inductio sunt diversa. Nam Inductio est a singularibus ad universalia progressio. Exemplum vero est simile, & simili notius, & minus noto. Quamobrem Inductio per unum non fit. Exemplum vero si vel per unum fiat, sufficit. Et Inductio magis convenit Dialectico; Exemplum vero, Oratori. Sed tamen & Dialecticus utitur exemplis, ad perspicuitatem orationis, si non sit dilucida; ut si per similitudinem interroget. Interrogatio autem per exem-

lum Aristophanis in eadem fabula pag. 292. (195. Ed. Bas. P.)
Τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.
Scholiasta: Τὸ δ' ἐν Κλωπιδῶν, ἐναλλαγὴ πάλιν στοιχείου τοῦ ρ εἰς τὸ λ. Κρωπίδαι γὰρ δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. ἔπαιξεν οὖν παρὰ τὸ κλέπτειν. Hinc Suidam emendabis.

[1] Παραγεγράπτους, καὶ παρεγγ.] Confer Nostrum supra v. Ἀπεψηφίσαντο, & v. Διαψήφισις.

[2] Παραγραφή. οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κ.] Ex Harpocratione.

[3] Οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμ.] Harpocratio rectius: Οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου· ὅ ἐστι, περιγεγραμμένου. Sic etiam habet Photius in Lexico inedito.

[4] Τὸ παράδειγμα τῆς ἐπαγωγ.————ὁμοιότητα πρός τι γνωστὸς σημαίνοντι] Hæc omnia descripta sunt ex Alexandro Aphrod. in lib. VIII. Topic. pag. 254.

ειμεν ὡς τὸ διὰ τῆς ὁμοιότητος πυνθάνεσθαι. παραδειγματικὸν γὰρ τὸ οὕτως ἐρωτῆσαι· Ἆρά γε τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, ὥσπερ καὶ ἡ αἴσθησις; Παραδείγματος δὲ καὶ παραβολῆς διαφορά, ὅτι τὸ μὲν παράδειγμα δοκεῖ γεγονός τι εἰς δεῖξίν τινος παρατίθεσθαι μηδέπω γεγονότος, καὶ διὰ τοῦτο ἀδήλου. ἡ δὲ παραβολὴ εἰκών ἐστιν, ὁμοιότητα πρός τι γεγονὸς σημαίνουσα. † [1]Ἰστέον ὅτι τὰ παραδείγματα οὐ κατὰ πάντα λαμβάνεται, καὶ τοῖς προκειμένοις ἁρμόζεται, (ἐπεὶ οὐκ ἂν εἴη ὑποδείγματα, ἀλλὰ ταυτότης) ἀλλὰ χρὴ τὸ χρήσιμον ἡμᾶς, καὶ εἰς ὃ παρείληπται, ἐκλεξαμένους, τὸ λοιπὸν ἅπαν χαίρειν ἐᾶν· οἷον ὁ Πατριάρχης ὅτε λέγει περὶ τοῦ Σωτῆρος, Ἀναπεσὼν ὡς λέων· οὐ πάντα προσαρμόζομεν τῷ Χριστῷ, ἀλλὰ τὸ ἄμαχον, καὶ φοβερόν, καὶ βασιλικὸν ἐκλαμβάνοντες, τὸ δὲ θηριῶδες, καὶ εἴ τι ἄλλο πρόσεστι, παραιτούμενοι. καὶ ὅταν λέγῃ, [2]Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκτος ἀπορουμένη, τὸ τιμωρητικὸν μόνον ἐκληψόμεθα, ἀλλ' οὐκ ἄλλο τι τῶν τῇ ἄρκτῳ προσόντων.

Παράδεισος. ζήτει ἐν τῷ Σεμίραμις.

Παράδεισος.[3] Ἐπειδὴ ἔμελλεν ὁ Θεὸς ἐξ ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως πλαστουργεῖν τὸν ἄνθρωπον, κατ' οἰκείαν εἰκόνα τε καὶ καθ' ὁμοίωσιν, ὥσπερ τινὰ βασιλέα καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ, προκαθίστησιν αὐτῷ οἷόν τι βασίλειον, ἐν ᾧ διαιτώμενος μακαρίαν καὶ πανόλβιαν ἔζη ζωήν. καὶ οὗτός ἐστιν ὁ θεῖος παράδεισος, Θεοῦ χερσὶν ἐν Ἐδὲμ πεφυτευμένος, (Ἐδὲμ δὲ [4]τρυφὴ ἑρμηνεύεται) ἐν τῇ ἀνατολῇ μὲν πάσης τῆς γῆς ὑψηλότερος κείμενος, εὔκρατος δὲ ἀέρι λεπτοτάτῳ καὶ καθαρωτάτῳ περιλαμπόμενος, φυτοῖς ἀειθαλέσι κομῶν, εὐωδίας πλήρης, φωτὸς ἔμπλεως, ὥρας ἁπάσης αἰσθητῆς καὶ κάλλους ὑπερβαίνων ἔννοιαν. τινὲς μὲν οὖν τὸν παράδεισον αἰσθητὸν ἐφαντάσθησαν· ἕτεροι δὲ, νοητόν. πλὴν ἐμοί γε δοκεῖ, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος αἰσθητὸς καὶ νοητὸς ἅμα δεδημιούργητο, οὕτω καὶ τὸ τούτου ἱερώτατον τέμενος αἰσθητὸν ἅμα καὶ νοητόν, καὶ διπλῆν ἔχον τὴν ἔμφασιν· τῷ μὲν σώματι ἐν τῷ θειοτάτῳ χώρῳ καὶ ὑπερκάλλει, καθὼς εἴρηται, αὐλιζόμενος· τῇ δὲ ψυχῇ ἐν ὑπερτέρῳ καὶ ἀσυγκρίτῳ καὶ περικαλλεστέρῳ τόπῳ διατρίβων, Θεὸν ἔχων οἶκον τὸν ἔνοικον, καὶ αὐτὸν ἔχων εὐκλεὲς περιβόλαιον, καὶ τὴν αὐτοῦ περιβεβλημένος χάριν, καὶ τοῦ μόνου γλυκυτάτου τῆς αὐτοῦ θεωρίας καρποῦ κατατρυφῶν, οἷά τις ἄγγελος ἄλλος ταύτῃ τρεφόμενος, ὅσπερ δὴ καὶ ξύλον ζωῆς ὠνόμασται. ζωῆς γὰρ θανάτῳ μὴ διακοπτομένης, ἡ γλυκύτης τῆς θείας μεθέξεως τοῖς μεταλαμβάνουσι μεταδίδωσιν· ὃ δὴ καὶ πᾶν ξύλον ὁ Θεὸς ἐκάλεσεν, ἀπὸ παντὸς ξύλου φήσας τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει

1 Ἰστέον, ὅτι τὰ παραδείγματα οὐ κατὰ πάντα λαμβ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Iſidori Peluſiotæ, lib. III. Epiſt. CCLXVII.

2 Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκτ.] Hæc ſunt verba Prophetæ Oſeæ cap. XIII, v. 8.

plum hoc modo fit: Eſt ne contrariorum eadem ſcientia, ſicut & ſenſus? Exempli vero & parabolæ hæc eſt differentia. Exemplum videtur eſſe factum aliquod, quod in medium affertur ad demonſtrationem alicujus rei, quæ nondum facta fuit, & quæ propterea eſt incerta. Parabola vero eſt imago ſimilitudinem ſignificans, quæ refertur ad aliquid, quod factum eſt. Sciendum eſt, exempla non ideo adhiberi, ut per omnia & ſimpliciter propoſito reſpondeant, (ſic enim non forent exempla, ſed res eadem) ſed oportet nos deligere id, quod utile eſt, & cujus cauſa aſſumptum eſt, reliqua vero omittere. Sic cum Patriarcha de Servatore noſtro dicit, *Recubans ut leo:* non omnia, [quæ ſunt leonis propria,] Chriſto accommodamus, ſed tantum vim ejus invictam, & formidabilem, & regiam; feritatem vero, & ſi quid aliud leoni ineſt, prætermus. Et cum [Propheta] dicit, *Occurram illis ut urſa catulis orbata;* ſolam vim ultricem intelligemus, non vero aliud quicquam eorum, quæ urſæ inſunt.

Παράδεισος. Paradiſus. Quære in voce Σεμίραμις.

Παράδεισος. Paradiſus. Cum Deus ex viſibili & inviſibili creatura hominem formare ſtatuiſſet ſecundum ſuam imaginem & ſimilitudinem, ut quendam Regem & Principem totius terræ, & eorum, quæ ſunt in ea, præparavit illi quaſi regiam quandam, in qua degens beatam & feliciſſimam vitam ageret. Et hic eſt ille divinus paradiſus, Dei manibus in Edem plantatus (Edem autem, ſi vocem interpreteris, voluptatem ſignificat) in Oriente ſitus, omni terra altior, & bene temperatus, aere ſubtiliſſimo & puriſſimo undique ſplendens, plantis ſemper virentibus comans, ſuavis odoris & luminis plenus, omnis venuſtatis & pulchritudinis ſenſibilis cogitationem ſuperans. Ac nonnulli quidem Paradiſum ſenſibilem eſſe putaverunt. Nonnulli vero, intelligibilem. Sed (ut mea fert ſententia) quemadmodum homo ſenſibilis & intelligibilis ſimul conditus fuerat; ſic & hujus ſanctiſſimum nemus ſenſibile ſimul & intelligibile, & duplicem ſpeciem habens [a Deo conditum eſt.] Corpore quidem in diviniſſimo & pulcherrimo loco degens, ut dictum eſt: anima vero, in ſuperiore, & incomparabili, & longe pulcherrimo loco verſans, Deumque habens domicilium, & incolam, & eundem glorioſum indumentum, ejuſque gratia amictus, & dulciſſimo contemplationis ipſius fructu fruens, & ut quidam Angelus hac [Dei contemplatione] nutritus. Hoc & vitæ lignum eſt appellatum. Dulcedo enim divinæ participationis, illis, qui eam ſunt conſecuti, vitam impertit, quæ morte non interrumpitur. Id quod & omne lig-

3 Παράδεισος] Totus hic articulus excerptus eſt ex ſcriptore aliquo, qui nunc non amplius exſtat.

4 Τρυφή] Priores Editt. habent τροφή: cujus loco ſcribendum eſſe τρυφὴ, ex verſione τῶν LXX notiſſimum eſt. Illi enim vocem Ἐδὲμ interpretari ſolent τρυφή: quos auctor anonymus hic ſequi voluit. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἐδέμ.

φάγεσθαι. αὐτὸς γάρ ἐστι τὸ πᾶν, ἐν ᾧ, καὶ δι' οὗ τὸ πᾶν συνέστηκε. τὸ δὲ τῆς τοῦ καλοῦ τε καὶ κακοῦ γνώσεως ξύλον, ἡ τῆς πολυειδοῦς θεωρίας διάγνωσις. αὕτη δέ ἐστιν ἡ τῆς οἰκείας φύσεως διάγνωσις, ἥτις καλὴ μὲν ἐν τοῖς τελείοις καὶ ἐν τῇ θείᾳ θεωρίᾳ βεβιωκόσιν, ἐξ αὐτῆς τὴν τοῦ δημιουργοῦ μεγαλουργίαν δημοσιεύουσα τοῖς μὴ δεδιόσι μετάπτωσιν, διὰ τὸ ἐκ τοῦ χρόνου εἰς ἕξιν τινὰ τῆς τοιαύτης ἐληλακέναι θεωρίας· οὐ καλὴ δὲ τοῖς νέοις ἔτι, καὶ τὴν ἔφεσιν λιχνοτέροις, οὓς διὰ τὸ ἀβέβαιον τῆς ἐν τῷ κρείττονι διαμονῆς, καὶ τὸ μήπω παγίως ἐνεδρασθῆναι τῇ τοῦ μόνου καλοῦ προσεδρίᾳ, ἡ τοῦ οἰκείου κηδεμονία σώματος πρὸς ἑαυτὴν ἀνθέλκειν καὶ περισπᾶν πέφυκεν. οὕτω διπλοῦν οἶμαι τὸν παράδεισον, καὶ ἀληθῶς οἱ θεῖοι πατέρες παρέδωκαν, εἴτε οὕτως, εἴτε οὕτως διδάξαντες. [1]Παράδεισος δὲ εἴρηται παρὰ τὸ δεύσω, τὸ βρέχω. ῥηματικὸν ὄνομα, δεῦσος. παράδεισος τροπῇ τοῦ υ ψιλοῦ εἰς ι. οἱ δέ φασι παρὰ τὸ τὴν δεῖσαν ποιεῖσθαι, ὅ ἐστι βοτανῶν συλλογήν.

Παραδειγματίζω. αἰτιατικῇ.

Παραδιαιτᾶσθαι. τὸ παρ' ἑτέρῳ τινὶ τρέφεσθαι.

Παρὰ δίκην. παρὰ τὸ δίκαιον.

Παρὰ δόξαν. παρὰ προσδοκίαν. παρ' ἐλπίδα. Τὰς δυσχωρίας προκατειλήφεσαν, ἐλπίδα ἔχοντες ὡς παρὰ δόξαν ἐπιθησόμενοι.

Παράδοξον. ἀπροσδόκητον. θαυμαστόν.

Παραδῶσι. πληθυντικόν. Συνάγεται λοιπὸν τὸ Συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν δημιουργὸν καὶ κτίστην τῶν ἁπάντων θανάτῳ παραδῶσι.

Παραδύομαι. παροιμία· Ἐπειδὴ εἰς τοὺς πλουσίους οἱ πένητες παραδύονται.

Παραζήλου. παρερέθιζε. παρόξυνε εἰς μίμησιν τῶν [2]μὴ κακίᾳ συζώντων. [3]Δαβίδ· Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ.

Παραζηλῶν. αἰτιατικῇ. παροξύνων, ζηλοτυπῶν, παροτρύνων.

Παραθέουσι. παρατρέχουσι.

Παράθερμος. παρὰ τὸ προσῆκον ἐργαζόμενος. Ὢν δὲ φύσει παράθερμος καὶ παρακεκινηκώς, πολλὰ διώκει μανίᾳ προσεμφερῶς· τοσοῦτον τῇ ἀφροσύνῃ διενεγκὼν τῶν ἄλλων, τῷ μηδ' ἐκ τῆς πείρας δύνασθαι διδαχθῆναι, οὗ πρώτως ἐπιβαλλόμενον σφαλῆναι.

Παράθεσις. σύγκρισις. [4]Βουλόμενος δ' ἐκ παραθέσεως ὑπόδειγμα ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, ἧς ἔχει πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ, καὶ

num Deus vocavit, quum dixit, *De omni ligno, quod est in Paradiso, comedes.* Ipse enim est Omne, in quo, & per quem Omne constitutum est. Boni vero & mali scientiæ lignum, est multifariæ contemplationis cognitio. Hæc autem est propriæ naturæ cognitio, quæ pulchra quidem est in perfectis, & illis, qui in divina contemplatione vixerunt, per se magnificentiam summi opificis promulgans iis, qui mutationem non timent, quod temporis progressu ad quendam talis contemplationis habitum processerint; non bona autem juvenibus, & qui curiosiore sunt ingenio: quos propter levitatem in bono minus constanter perseverantes, nec dum in solius boni studio firmiter stabilitos, corporis proprii cura ad se pertrahere & rapere solet. Sic igitur duplicem arbitror esse Paradisum: & vere divini Patres hæc tradiderunt, sive hoc, sive illo modo ista docuerint. Παράδεισος vero dictus est a δεύσω rigabo: unde nomen verbale δεῦσος, & [compositum] παράδεισος, verso υ in ι. Alii vero dicunt, τὸ παράδεισος dictum esse a δεῖσαι, quod herbarum collectionem significat. *Port.*

Παραδειγματίζω. Accusativo jungitur. Palam traduco. Exemplum in aliquo statuo.

Παραδιαιτᾶσθαι. Apud alium ali, vel nutriri.

Παρὰ δίκην. Præter jus. Injuste.

Παρὰ δόξαν. Præter opinionem. Præter spem. *Angustias præoccuparant, sperantes fore, ut hostem inopinato invaderent.*

Παράδοξον. Inopinatum. Insperatum. Mirabile.

Παραδῶσι. Est pluralis. Tradant. *Postea congregatur Synedrium Judæorum, ut opificem & conditorem Universi morti traderent.*

Παραδύομαι. Ingredior. Obrepo. Subeo. Insinuo me. Proverbium: *Siquidem pauperes in divitum cœtum se insinuant.*

Παραζήλου. Æmuleris. Irriteris. Inciteris ad imitationem improborum. David: *Ne irriteris adversus improbum, cui res sunt secundæ.*

Παραζηλῶν. Accusativo jungitur. Ad æmulationem provocans. Irritans. Instigans.

Παραθέουσι. Cursu prætereunt. Juxta aliquem currunt.

Παράθερμος. Præfervidus. In agendo nimis præceps. Indecore aliquid faciens. *Cum autem esset præfervidus & prorsus inconsultus, multa insano similis fecit, alios dementia adeo superans, ut ne experientia quidem doceri posset, se lapsum esse in eo, quod aggressus fuerat.*

Παράθεσις. Collatio. Comparatio. *Cum autem illustri aliquo exemplo in utramque partem ostendere vellet, quomodo tractare decre-*

1 Παράδεισος δὲ εἴρηται παρὰ τὸ δ.] Inepti sunt, & otio suo abutuntur, qui etymologiam vocis παράδεισος in Græca lingua quærunt, quam Persicæ esse originis omnibus hodie constat. Sed solent Grammatici in tradendis vocum etymologiis nugari, & plumbeo acumine suo Lectoribus risum sæpe movere.

2 Τῶν μὴ κακίᾳ συζ.] Deleta particula μὴ, scribendum est, τῶν κακίᾳ συζώντων. Sic enim habet Theodoretus ad Psalm. XXXVI. v. 1. unde hæc Suidas sumpsit.

3 Δαβίδ] Psalm. XXXVI. v. 1. ubi sic legitur: Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας ἀνομίαν.

4 Βουλόμενος δ' ἐκ παραθ.] Valesius fragmentum hoc Polybio assignat.

τοὺς

τοὺς ἀπειθοῦντας, ἐπολιόρκει. καὶ αὖθις· Μηδ' εἶναι παράθεσιν τοῦ βελτίονος. Παράθεσις καὶ ἡ παραγγελία παρὰ τοῖς Πατράσι. Φησὶ γάρ, Ἔλαβον παράθεσιν.

Παραθήγειν. ἀκονᾷν. παροξύνειν. Παραθήξονται. παρακονήσονται. Ἦν δὲ Τύλλος Ἄττιδος, ὁ τὰς ὀργὰς αὐτοῖς παραθήξας, ἔχων περὶ αὐτὸν ἑταιρείαν οὐκ ὀλίγην.

Παραθραύοντες. ταλαιπωροῦντες. ἀδυνατοῦντες.

Παραθρέσῃς. παρίδῃς.

Παρίημι. συγχωρῶ. Εἴ τις ἐπελθὼν ὑμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν τολμήσει, παρίημι λέγειν ἐς τὴν πατρίδα.

Παρακαλεῖν. τὸ καλεῖν, ἢ τὸ προτρέπεσθαι, ἄκυρον γὰρ τὸ δέεσθαι.

Παρακαλῶ. ὅτι καλῶ καὶ παρακαλῶ ἔλευσιν ἔχει, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται.

Παρακαρησός. ὄνομα ποταμοῦ.

Παρακαταβολή. [1] πρόσθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος. εἴρηκεν ὁ δανειστὴς πρὸς Στρεψιάδην· [2] Καίτοι γ' οἶσθ', ὅτι θήσω σοι πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ. ἀντὶ τοῦ, γραφὴν κατὰ σοῦ θήσομαι. ἐν γὰρ τῷ Πρυτανείῳ ἐτίθεσαν τὰς τῶν δικῶν γραφάς. λέγει ὁ Στρεψιάδης·

Προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.

ἀπολεῖς, φησί, καὶ τὰ ἐπὶ τῇ γραφῇ ἀναλώματα, μάτην αὐτὰ ποιήσας, διὰ τὸ περιέσεσθαί σου τὸν υἱόν μου, λέγοντα τὸν ἀδικώτερον λόγον. ὅ ἐστι τὸ δέκατον τοῦ τιμήματος τῆς δίκης, ὅπερ καλεῖται συνωνύμως παρακαταβολή. καὶ παρακαταβάλλειν. [3] οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν, καὶ οἱ περὶ κλήρων, ἢ ἐπικλήρων πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες, ἀργύριόν τι κατετίθεσαν, καὶ τούτου ἐχρῆν αὐτοὺς στέρεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἡττηθεῖεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο. [4] Δημοσθένης μέντοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησί· Καὶ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖται μέν με τὴν δίκην πάλιν, ἐπειδὴ θᾶττον ἂν εἵλετο τὰς παρακαταβολάς.

Παρακαταθήκη. ἐνέχυρον.

Παρακατεῖχον. ἐχρονοτρίβουν. Οἱ δὲ δολίως τοῖς πρέσβεσι προσενεγκάμενοι, παρακατεῖχον ὡς συνάξοντες τὸν δῆμον.

Παρακεκινδυνευμένον. ἀντὶ τοῦ, ὑψηλόν, ἢ βλάσφημον. [5] Ἀριστοφάνης·

Γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι.

(τουτέστι, φυσικόν τινα, καὶ οὐ βεβιασμένον. γεννητικόν.)

vißet eos, qui se fidei ipsius committerent, quique contra contumaces se præberent, urbem obsidere cœpit. Et iterum: *Neque esse comparationem melioris.* Παράθεσις apud Patres etiam significat *promissionem.* Ait enim: *Acceperunt promissionem.*

Παραθήγειν. Acuere. Incitare. Instigare. Παραθήξονται. Acuentur. Incitabuntur. *Erat autem Tyllus Attidis filius, qui ipsorum iras acuerat, non paucis stipatus sodalibus.*

Παραθραύοντες. Cum miseriis & ærumnis conflictantes. Infirmi.

Παραθρέσῃς. Despicias. Negligas.

Παρίημι. Permitto. Concedo. *Si quis vestrum castra ingredi audeat, ei permitto, ut patriæ id renunciet.*

Παρακαλεῖν. Advocare, vel adhortari. Minus recte enim accipitur pro δέεσθαι, i. e. orare, rogare.

Παρακαλῶ. Advoco. Adhortor. Verba καλῶ & παρακαλῶ cum accusativo construuntur.

Παρακαρησός. Paracaresus. Nomen fluvii.

Παρακαταβολή. Decima pars litis æstimatæ, quæ a litigantibus deponitur. Fœnerator ad Strepsiadem inquit: *Sed, ut hoc scias, pignus litis causa tecum deponam, aut non amplius vivam.* Id est, dicam tibi scribam. In Prytanio enim libelli actionum deponi solebant. Stepsiades autem fœneratori respondet: *Perdes igitur & illam pecuniam præter duodecim [minas.]* Amittes, inquit, & sumptus litis, quos frustra impendes, quia filius meus te superaturus est, captiosa illa & fallaci disputandi modo utens. Id est, [perdes] decimam partem litis æstimatæ, quæ synonyme vocatur παρακαταβολή. Et παρακαταβάλλειν. Qui cum civitate de bonis publicatis, vel cum privatis de hæreditatibus, puellisve dotalibus litigabant, pecuniam aliquam deponebant; eam amissuri, si causa cecidissent. Ac in controversiis quidem cum civitate quintam pecuniæ controversæ partem deponi solitam fuisse manifestum est. Et Demosthenes in Exceptione adversus Pantænetum de privata quadam causa dicit: *Et postea me rursus in jus vocat, quamprimum pecuniam litis causa depositam abstulisset.*

Παρακαταθήκη. Depositum. Pignus.

Παρακατεῖχον. Morabantur. Tempus terebant. *Illi vero cum legatis dolose agentes, tempus terebant, ut populum convocaturi.*

Παρακεκινδυνευμένον. Arduum. Sublime. Maledicum. [Dictum vel factum valde audax.] Aristophanes: *Non reperias amplius poetam, cui fœcunda sit vena.* (Vel, nativum, & in-

1 Πρόσθεσις] Photius in Lexico inedito rectius habet πρόσθεσις.

2 Καίτοι γ' οἶσθ', ὅτι θήσω πρ.] Aristophanes *Nubibus*, pag. 194. (119. Ed. Bas. *P.*)

———Καίτοι γ' ἴσθ', ὅτι
Θήσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.

Sic etiam apud Suidam scribendum est.

3 Οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sumpta sunt ex Harpocratione; ad quem vide Maussacum. Confer etiam Petitum *de Leg. Att.* pag. 393.

4 Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγρ.] Pag. 629. ubi pro ἂν εἵλετο rectius legitur ἀνείλετο.

5 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 215. (134. Ed. Bas. *P.*)

Ὅτι

--- Ὅπως φθέγξεται
Τουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
Αἰθέρα, Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα,
Ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν,
Γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.

Τουτέστιν ἄνευ τῆς φρενός. [1] Εὐριπίδης·
Ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διός.
Ἀλεξάνδρου [2] δὲ καὶ χρόνου προέβαινε πούς.

Καὶ ἐξ Ἱππολύτου· Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ'· ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

Παρακεκλημένοι. παραμυθηθέντες.

Παρακεκομμένος. μαινόμενος. ἐξεστηκώς. παράφρων. καὶ παρακεκομμένα. [3] Κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια παρακεκομμένα. ἀντὶ τοῦ, μηδὲν ἐντελὲς ἔχοντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀδοκίμων νομισμάτων, ἅπερ παράτυπα λέγεται, καὶ παρακεκομμένα. καὶ νῦν δὲ εἰώθασι λέγειν παραχαράκτας, τοὺς παρακόπτοντας. ὅθεν καὶ παράσημος ῥήτωρ.
Ἀνδράσια [4] μοχθηρά, παρακεκομμένα,
Ἄτιμα, καὶ παράσημα, καὶ παράξενα.

Παρακελεύεται. δοτικῇ. προτρέπεται. διεγείρει.

Παρακεχόρδηκεν, [5] οἷον παρημάρτηκε, λέγουσιν Ἀττικοί. καὶ παράχορδον.

Παρακείμενα. τὰ [6] νῦν. Ἱκανὰ κακὰ τὰ παρακείμενα.

Παρακινοῦντα. ἐξιστάμενον. Οὐχ οὕτω παρακεκινηκότες καὶ διεφθαρμένοι τὴν γνώμην, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν κακῶν εἰς Ἰουλιανὸν τὸν Εὐτροπίου ἀναπιθέμενοι. Εὐνάπιός φησι περὶ Εὐτροπίου τοῦ Εὐνούχου· Καί τοι παρακινηθεὶς τοῦ προσήκοντος.

Παράκλησις. [7] ἀντὶ τοῦ προτροπή. Ἰσοκράτης· Διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὑρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες. Λυκοῦργος δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως ἐχρήσατο, λέγων· Ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

Παρακλιδόν. [8]

Παρακλίνασαι. παροίξασαι.
Ἠ [9] μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.

Ἀριστοφάνης· [10]
Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι,
Τῆς αὐλείας παρακύπτουσι.
Κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
Ἀναχωροῦσι.
Κᾆτ', ἢν ἀπίῃ, παρακύπτουσι.

genioſum, nec coactum) *Qui dictum aliquod ſublime & audax proferat, quale eſt illud: Ætherem, domicilium Jovis, aut temporis pedem. Aut mentem quidem nolentem jurare per ſacra; linguam vero pejerantem ſeorſim a mente.* Euripides: *Juro ſacrum ætherem, domicilium Jovis.* Ex *Alexandra* [Euripidis:] *Progredere, temporis pes.* Et ex *Hippolyto: Lingua juravit: mens vero eſt injurata.*

Παρακεκλημένοι. Qui conſolatione affecti ſunt.

Παρακεκομμένος. Furens. Inſaniens. Impos mentis. Demens. Et παρακεκομμένα. Adulterina. [At κεκομμένα, exciſa, vaſtata.] *Et mihi ſunt vineæ exciſæ.* Vel, vaſtatæ, & corruptæ. Per tranſlationem ductam a nummis adulterinis, qui παράτυποι & παρακεκομμένοι [a Græcis] dicuntur. Et nunc quoque illi, qui monetam adulterinam cudunt, παραχαράκται dici ſolent. Hinc etiam παράσημος ῥήτωρ dicitur orator adulterinus. [Ariſtophanes:] *Homunciones improbi, adulterini, contempti, falſa nota ſignati, & peregrini.*

Παρακελεύεται. Dativo jungitur. Adhortatur. Excitat.

Παρακεχόρδηκεν. Apud Atticos dicitur pro παρημάρτηκε. Id eſt, a decoro aberravit. Vel, inconcinne aliquid dixit vel fecit. Et παράχορδον. Inconcinnum. Ineptum.

Παρακείμενα. Præſentia. Propinqua. *Nunc mala præſentia ſufficiunt.*

Παρακινοῦντα. Delirantem. Dementem. *Non adeo dementes erant, nec omnis judicii expertes; ſed propter magnitudinem malorum in Julianum Eutropii filium [culpam] conferebant.* Et Eunapius de Eutropio eunucho ait: *Quanquam ab officio & decoro receſſiſſet.*

Παράκλησις. Adhortatio. Iſocrates: *Quamobrem cum non invenerimus adhortationem, ſed præcepta ſcripſerimus.* Lycurgus vero voce hac uſus eſt pro δέησις, i. e. rogatio, preces. Ait enim: *Vos id facturos exiſtimo, vel me non rogante.*

Παρακλιδόν. Declinando. Deflectendo.

Παρακλίνασαι. Leviter, vel paulum aperientes. [Et ἀνακλῖναι, dimovere, removere. Homerus:] *Et dimovere denſam nubem, & eam rurſus admovere.* Et Ariſtophanes: *Etenim illæ janua veſtibuli paulum aperta, furtim proſpiciunt. Et, ſi quis eas videat, recedunt: poſtea vero, eo abeunte, rurſus proſpectare incipiunt.*

1 Εὐριπίδης] Apud Ariſtophanem *Theſmophor.* pag. 781. (518. Ed. Baſ. *P.*) Euripides inter alia hæc loquens introducitur:
Ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ', οἴκησιν Διός.
Huc Suidas reſpexiſſe videtur.

2 Ἀλεξάνδρου δὲ καὶ χρ.] Scribe, Ἐξ Ἀλεξάνδρας Εὐριπίδου. Καὶ χρόνου &c. Sic enim recte legitur apud Enarratorem Comici loco laudato.

3 Κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπ.] Ariſtophanes *Acharnenſibus* pag. 395. (282. Ed. Baſ. *P.*)
Ἐμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

4 Ἀνδράσια μοχθ.] Et hi duo ſenarii leguntur apud Ariſtophanem loco modo laudato.

5 Παρακεχόρδηκεν] Malim παρακεχόρδικεν, per ι, ut habet Heſychius. Ariſtophanes *Eccleſiaz.* pag. 732. (492. Ed. Baſ. *P.*)
Μηδὲν παραχορδίσῃς, ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι.
Scholiaſta ad eum locum: Παραχορδίσῃς. παρὰ ῥυθμὸν ποιήσεις. μηδὲν παραφθέγξῃ.

6 Τὰ νῦν. ἱκανὰ κακ.] Sic locum hunc auctoritate optimi codicis MS. A. interſtinxi. In prioribus enim Editt. τελεία στιγμὴ poſt νῦν male omiſſa eſt.

7 Παράκλησις. ἀντὶ τοῦ προτροπή. Ἰσοκρ.] Ex Harpocratione.

8 Παρακλιδόν] Eſt vox Homerica Odyſſ. Δ. v. 348.

9 Ἠ μὲν ἀνακλῖναι πυκ.] Eſt verſus Homericus Il. Ε. 751.

10 Ἀριστοφάνης] In *Pace* pag. 697. (472. Ed. Baſ. *P.*)

Παρα-

Παρακοᾷν. παρανοεῖν, καὶ παραφρονεῖν. κοᾷν γὰρ καὶ κονᾷν, τὸ φρονεῖν.

Παρακονᾷν.[1] τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν.

Παρακοπὴ φρενῶν. ἡ φρενιτίασις.

Παρακόψας. τὸν νοῦν παραβλαβείς. [2] Ἐτελεύτησε δὲ, ἄκρατον πολὺν ἐμφορηθεὶς, καὶ παρακόψας, ἤδη γεγονὼς ἔτος πέμπτον καὶ ἑβδομηκοστόν.

Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν. πρόδηλος τῆς παροιμίας ἡ αἰτία. οὐ γὰρ ἀκούει ὁ κωφός. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων δὲ λέγεται.

Παράκρης. ὀλίγον.

Παρακροτοῦντες. παραθαρσύνοντες. παρορμῶντες.

Παρακρούεται.[3] ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾷ. μετῆκται δὲ τοὔνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἱστάντας τι, ἢ μετροῦντας, κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν, ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν.

Παρακρουσάμενος. ἐξαπατήσας. παραπείσας. Παῖδας τῶν εὐγενεστάτων οἴκων παρακρουσάμενος, ἐξήγαγεν ἐκ τῆς πόλεως.

Παρακρούσασθαι. ἀνατρέψαι. Ὁ δὲ, ὅσα διημφισβητήθη, οἷος ἐγένετο παρακρούσασθαι.

Παράκρουσιν. ἐξαπάτην. ἐμπαιγμόν. Ἄπιστοί τε γὰρ δόξαντες εἶναι οἱ Σαυνῖται, καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς ἐς παράκρουσιν τοῦ ἀεὶ κρατοῦντος σφᾶν σπένδεσθαι, οὐχ ὅσον οὐχ εὗρόν τι συμβατικὸν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον παρεσκεύαζαν.

Παρακοίτης. ὁ ἀνήρ. παράκοιτις δὲ, ἡ γυνή.

Παρακωχή. παρὰ Θουκυδίδῃ, παροχή· ὡς ἡ ἀνακωχὴ, καὶ διακωχή.

Παράλλαξον. πάρελθε. Ἡ γὰρ κατὰ μικρὸν παράλλαξις πᾶσαν ποιεῖ φύσιν ὑποφέρειν τὰς μεταβολὰς, ὡς ἐπὶ τῶν ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Παραλλάττουσιν. ἀντὶ τοῦ [4] παρέρχονται. Παραλλάττουσι δὲ ἀλλήλους τοῖς διαστήμασι τῶν ὁδῶν ψευσθέντες, ὅ, τε Προκόπιος καὶ Οὐάλης ὁ βασιλεύς.

Παραλλήλων. ὁμοίων. ἀκολούθων. ἐγγὺς ἀλλήλων. ἐξίσου. Ἐκ παραλλήλου ὀρύξαντες τῷ δοκοῦντι πεσεῖσθαι τείχει, συνῆψαν ὑπὸ γῆν τοῖς ἐναντίοις. ἀντὶ τοῦ, ἐξίσου.

Παραλογισμός. ἀπάτη λογισμοῦ.

Παραλογιστής. ἀπατεών.

Παράλογον λέγουσιν ἀρσενικῶς, οἵ τε ἄλλοι, καὶ μάλιστα [5] Θουκυδίδης, τὸ παράδοξον, καὶ ὃ οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν· οἷον, [6] τοῦ πολέμου τὸν παράλογον. καὶ,

Παρακοᾷν. Desipere, & delirare. Κοᾷν enim, & κονᾷν, significat sapere.

Παρακονᾷν. In osculando mentum & genas leviter terere, vel attingere.

Παρακοπὴ φρενῶν. Mentis delirium. Dementia.

Παρακόψας. Desipiens. Delirus. *Obiit autem, mero avide nimis hausto, & delirans, annum jam agens* LXXV.

Παρὰ κωφ. Apud surdum crepitum ventris emittere. Ratio proverbii manifesta est. Surdus enim non audit. Dicitur autem de stupidis.

Παράκρης. Parum.

Παρακροτοῦντες. Adhortantes. Animum addentes. Incitantes.

Παρακρούεται. Decipit. Fallit. Fraudat. Translatio ducta est ab illis, qui inter ponderandum, vel metiendum, mensuras pulsant & concutiunt, ut alios fraudent.

Παρακρουσάμενος. Qui fefellit. Qui falsis commentis aliquem decepit. *Liberos nobilissimo genere natos falsis commentis decepit, & sic ex urbe eduxit.*

Παρακρούσασθαι. Evertere. Eludere. *Ille vero omnia, de quibus controversia erat, eludere poterat.*

Παράκρουσιν. Fraudem. Imposturam. Illusionem. *Cum enim Samnites perfidi esse crederentur, utpote qui re infeliciter gesta,* [*non bona fide, sed*] *decipiendi tantum victoris gratia pacem inire solerent; non solum nullas conditiones impetrarunt, sed etiam bellum irreconciliabile sibi accersiverunt.*

Παρακοίτης. Maritus. Vir. Παράκοιτις vero, uxor.

Παρακωχή. Apud Thucydidem ponitur pro παροχή, i. e. suppeditatio, largitio. [Scribitur per ω,] ut ἀνακωχὴ & διακωχή.

Παράλλαξον. Præteri. [Et παράλλαξις, differentia, mutatio.] *Naturales mutationes rerum* [*non subito, sed*] *paulatim fiunt, (ut in quatuor anni temporibus fieri videmus:) quæ ratio est, quare eas facile feramus.*

Παραλλάττουσιν. Prætereunt. *Procopius autem & Valens Imperator alter alterum prætererunt, viarum intervallis decepti.*

Παραλλήλων. Parallelorum. Similium. Consequentium. Æquali spatio inter se distantium. *Cum autem cuniculos muro, qui casurus videbatur, parallelos egissent, sub terra cum hostibus conflixerunt.*

Παραλογισμός. Ratiocinatio falsa. Fallax argumentatio.

Παραλογιστής. Deceptor. Impostor.

Παράλογον. Masculino genere vocem hanc cum alii, tum præcipue Thucydides, ponunt pro παράδοξον, i. e. inopinatum, inspe-

1 Παρακονᾷν. τὸ ἐν τῷ φιλ.] Rectius & plenius Hesychius: Παρακονᾷν. τὸ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι παρατρίβειν τὸ γένειον καὶ τὰς παρειάς. Hanc lectionem in versione secutus sum.

2 Ἐτελεύτησε δὲ, ἄκρατον πολὺν ἐμφ.] Hæc sunt verba Laertii in *Arcesilao*, circa finem, ut Pearsonius recte observaverat.

3 Παρακρούεται. ἀντὶ τοῦ ἐξαπ.] Ex Harpocratione. Confer Ammonium v. Παρακέκρουται.

4 Παρέρχονται] Sic recte habet MS. Paris. A. At priores Editt. male, παραδέχονται.

5 Θουκυδίδης] Lib. I. cap. LXXVII. & lib. II. cap. LXXXV. & alibi.

6 Τοῦ πολέμου τὸν παρ.] Sensus hujus loci supplendus est ex Thucydide, qui loco laudato sic habet: Τοῦ δὲ πολέμου τὸν παράλογον, ὅσος ἐστὶ, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι, προδιάγνωτε. Id est: *Quam varii autem & incerti sint belli casus, priusquam id capessatis, animo præcipite.*

ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος. [1]Προκόπιος· Οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ πλήθους ἐκλογιζόμενοι τὸν παράλογον, ἔδοξε μανιώδης εἶναι αὐτοῦ ἡ ἔννοια. καὶ αὖθις· Τοῖς δὲ Ῥωμαίοις [2]θάρσος καὶ ἀπιστία πρὸς τὰ γενόμενα παρέστη πλείων, ἢ τοῖς τὰ παράλογα ὀνείρατα ὁρῶσι.

Παράλογος. [3]Θουκυδίδης· Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ ἤδη ἀθυμίας ἦσαν, καὶ ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν· πολὺ δὲ μείζων ἔτι τῆς [4]στρατιᾶς ὁ μετάμελος. καὶ αὖθις· Οἱ [5]δὲ σοφίσμασι καὶ παραγωγαῖς ἐκκρούοντες ἡμᾶς ἀεί τε καὶ καθημέραν, κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγένηνται.

Παραλόγως. ἀνελπίστως. παρὰ προσδοκίαν. Οὐδέ τις ἦν, ὃς οὐκ ἠθέλησε τὸ μὴ οὐ θεατὴς γενέσθαι παραλόγου οὕτως εἰς μέγεθος παρασκευῆς. ἀντὶ τοῦ, παραδόξου.

Πάραλος.[6] ναῦς ἱερά. θεωρίς. ἦν δὲ καὶ ἑτέρα Σαλαμινία ναῦς. [7]Τευθὶς δὲ πάραλος, ἡ παραθαλασσία, ἢ ἡ παρὰ τοὺς ἅλας κειμένη.

Πάραλος, καὶ Σαλαμινία. αὗται τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι, καὶ ταχυναυτοῦσαι· καὶ ἦσαν ὡς ἂν ὑπηρέτιδες ταχεῖαι οὖσαι, ἡ μὲν ὑπηρετοῦσα εἰς τὰ θεωρικά, ἡ δὲ εἰς τὰ δημόσια. καὶ αὖθις· Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πέμπουσι τὴν Πάραλον, καλοῦντες αὐτὸν ἐπὶ κρίσιν. τουτέστι, τὸν Ἀλκιβιάδην.

Πάραλος.[8] Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. μία τῶν παρ' Ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τριήρων, ἀπό τινος ἥρωος τοὔνομα λαβοῦσα. Πάραλοι δ' ἐκαλοῦντο, οἱ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς, οἳ καὶ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν τέσσαράς τε ὀβολοὺς ἐλάμβανον, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι τε ἔμενον· καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως.

Πάραλοι. οἵ τε ἐν τῇ παράλῳ νηῒ πλέοντες, καὶ οἱ τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες· ὥσπερ ἕτεροι Πεδιάσιοι, καὶ Διάκριοι.

Πάραλος. Πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἥτις συνεχῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρείαις ὑπηρέτει. ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρατηγὸν ἐβούλοντο, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ Παράλῳ ἐχρῶντο. [9]λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμι-

ratum. Veluti, *Insperatos belli casus.* Et, *Casus ille valde inopinatus fuit.* Procopius: *Omnes igitur, qui miram copiarum imparitatem secum reputabant, consilium ejus ut insanum damnabant.* Et iterum: *Romani vero magis ad ea obstupuerunt, minusque ea crediderunt, quam illi, qui mira somnia cernunt.*

Παράλογος. Thucydides. *Athenienses vero insperato illo casu perculsi, animos prorsus despondere cœperunt: multoque etiam magis expeditionis illius pœnitere eos cœpit.* Et iterum: *Illi vero fallaciis & fraudibus semper & quotidie nos decipientes, præter omnium expectationem bonis nostris potiti sunt.*

Παραλόγως. Præter spem. Præter expectationem. *Nec ullus fuit, qui noluerit se spectatorem fuisse tanti & tam incredibilis apparatus.*

Πάραλος. Paralus. Navis sacra, [quæ etiam] Theoris [vocabatur.] Erat & alia navis, Salaminia appellata. Teuthis vero [piscis, ab Aristophane dicitur] πάραλος, i. e. maritimus: sive, juxta ἅλας, i. e. sales situs.

Πάραλος, καὶ Σαλ. Paralus, & Salaminia. Fuerunt duæ triremes sacræ & publicæ, quæ exigente utilitate & necessitate Reip. peregre mittebantur, mare celeriter emetientes: erantque veloces quasi Reip. ministræ. Harum autem altera spectaculorum & sacrificiorum causa peregre mittebatur: altera vero aliis usibus publicis inserviebat. *Athenienses vero Paralum mittunt, ad causam dicendam eum accersentes.* Id est, Alcibiadem.

Πάραλος. Paralus. Demosthenes *Philippicis.* Erat una triremium, quæ apud Athenienses in usus publicos peregre mittebantur; sic dicta ab Heroe quodam. Πάραλοι autem vocabantur nautæ, qui ea vehebantur: qui etiam ob ministerium illud quaternos obolos accipiebant, & maximam anni partem domi manebant, & aliis commodis e publico fruebantur.

Πάραλοι. Parali. Sic appellabantur tam vectores navis Parali; quam illi, qui maritimam regionem Atticæ incolebant: sicut reliqui [incolæ Atticæ] Pediasii & Diacrii vocabantur.

Πάραλος. Sic [Athenis] vocabatur triremis sacra, quæ urgentibus Reip. negotiis semper inserviebat. Cum enim [Athenienses] ex exteris regionibus belli ducem accersere volebant, velut Alcibiadem ex Sicilia, Paralo utebantur. Eadem etiam Salaminia

1 Προκόπιος.] *De Bello Vandal.* lib. II. cap. XIII. sed ubi sic legitur: Πᾶσι μὲν οὖν τὸ τοῦ πλήθους ἐκλογιζομένοις παράλογον, ἔδοξε μανιώδης, &c. Sic etiam apud Suidam scribendum est.

2 Θάρσος] Sensus potius requirere videtur, ut scribatur θάμβος.

3 Θουκυδίδης] Lib. VII. ut Portus monuit.

4 Στρατιᾶς] Lege, στρατείας.

5 Οἱ δὲ σοφίσμασι καὶ παραγ.] Idem fragmentum legitur etiam supra v. Παραγωγαῖς.

6 Πάραλος. ναῦς ἱερ.] Scholiasta Aristophanis ad *Aves*, pag. 548. Δύο εἰσὶ νῆες ὑπηρέτιδες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἡ Πάραλος, καὶ ἡ Σαλαμινία· ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐγκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν· ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγεν· τουτέστι τὰς εἰς θυσίαν πεμπόμενα. Confer Nostrum supra v. Ἄπειρος, & v. Ἱερὰ τριήρης: itemque Ulpianum in orat. Demosth. contra Midiam, pag. 216. & Sam. Petitum *Miscell.* lib. III. cap. V.

7 Τευθὶς δὲ πάραλος, ἡ παραθ.] Hæc nota referenda est ad locum illum Aristophanis *Acharnens.* pag. 425.

Ὃν γ' ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
Δεόμενον· ἡ δ' ἀπτημένη
Σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη.

Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit.

8 Πάραλος. Δημοσθένης Φιλιππ.] Ex Harpocratione.

9 Λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμ.] Male. Fuerunt enim naves diversæ: quas & ipse Suidas paulo ante recte distinxit.

νία.

νίαι. [1] ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς, Ἀντιγονίς τε, καὶ Δημητριάς.

Παράλων. [2] διήρητο εἰς τέσσαρας μοίρας πάλαι ἡ Ἀττική. Πανδίων γὰρ διαδεξάμενος Κέκροπα, προσκτησάμενος δὲ καὶ τὴν Μεγαρίδα, ἔνειμε τὴν χώραν τοῖς παισὶν εἰς τέσσαρας μοίρας· Αἰγεῖ μὲν, τὴν παρὰ τῷ Ἄστει μέχρι Πυθίου· Πάλλαντι δὲ, τὴν Παραλίαν· Λύκῳ δὲ, τὴν Διακρίαν· Νίσῳ δὲ, τὴν Μεγαρίδα. [3] Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα.

Παραλοῦμαι. παροιμιακῶς. εἰώθεισαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλούειν τοὺς πένητας. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ· [4] Ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι, καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾷν. οἷον συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις, ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

Παραλύσας. [5] ἀντὶ τοῦ, διαδεξάμενος. Παραλύσας αὐτὸν τῆς ἀρχῆς.

Παραλῦσαι. ἀφελέσθαι. Βουλόμενος ἀναπαῦσαι, καὶ κόπου παραλῦσαι τοὺς ἰδίους στρατιώτας. καὶ αὖθις Σιμόκαττος· Οἱ δὲ τῶν ὅπλων παραλυθέντες, οὐκ εἶχον ὅ, τι χρήσονται τοῖς θυμοῖς.

Παραμείψας. παραλλάξας.

Παραμπυκίζεται. [6] παραπλέκεται τὰς τρίχας.

Παραμυθῆσαι. αἰτιατικῇ. συμβουλεῦσαι. καὶ παραμυθήσασθαι, ὡσαύτως.

Παρανάλωμα. [7] Ὁ Μακρῖνος ὁ βασιλεὺς τρυφῇ καὶ ἐκδεδιῃτημένῳ βίῳ τὰ καθ' ἑαυτὸν παραδοὺς, παρανάλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους οὐδὲν ἠδικηκότων ἀνθρώπων. τουτέστι, προσόψημα.

Παράνοια.

[8] Πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἕλω;

οἷον, πρὸς τὸν πατέρα δικάσομαι, καὶ δείξας αὐτὸν μαινόμενον, οὕτω τὴν μανίαν παύσω, εἰς τὸ δικαστήριον ἀγαγών.

Παράπαν. καθόλου. παντελῶς. Καὶ [9] μάλιστα παρορμηθῆναι φήσας πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῆς πραγματείας, διὰ τὸ μηδέποτε τὴν Εὐρώπην ἐνηνοχέναι τοιοῦτον ἄνδρα τοπαράπαν, οἷον τὸν Ἀμύντου Φίλιππον.

Παραπαίων. παραφρονῶν. ληρῶν. ἀγνοῶν. Καὶ παραπαίων ὁλοσχερῶς.

dicebatur. Tandem vero illis additæ sunt duæ aliæ, Antigonis & Demetrias.

Παράλων. Paralorum, i. e. Maritimorum. Attica olim in quatuor partes distributa fuit. Pandion enim, qui Cecropi successit, cum agrum Megaricum ditioni suæ adjecisset, totam regionem liberis suis in quatuor partes distribuit. Ægeo enim assignavit eam partem, quæ Urbi proxima erat, usque ad Pythium: Pallanti, regionem maritimam: Lyco eam partem, quæ Diacria appellabatur: & denique Niso agrum Megaricum. Aristophanes: *Sed neque ex Paralis ulla adest mulier.*

Παραλοῦμαι. Una lavor. Hoc proverbialiter dicitur. Solebant enim olim pauperes una cum divitibus in balneis lavare. Aristophanes *Anagyro: Sed omnes oportet una lavare, & spongias relinquere.* Id est, [pauperes oportet] una cum divitibus [in balneum] intrare, nec spongias secum afferre, sed illorum spongiis uti.

Παραλύσας. Qui successorem misit. *Cum ei successorem misisset.* Id est, cum eum magistratu movisset.

Παραλῦσαι. Liberare. Levare. *Volens milites suos quiete reficere, & laboribus fatigatos recreare.* Et iterum Simocattus: *Illi vero armis spoliati, nesciebant, qua ratione iram suam explerent.*

Παραμείψας. Qui præteriit. Prætervectus.

Παραμπυκίζεται. Capillos, vel crines nectit.

Παραμυθῆσαι. Accusativo jungitur. Consilium dare. Suadere. Et παραμυθήσασθαι, idem.

Παρανάλωμα. Additamentum & accessio superflua rei alicujus. Sumptus superfluus. *Macrinus Imperator, cum se totum deliciis & luxui dedidisset, intervalla luxuriæ cædibus hominum innocentum distinxit.*

Παράνοια. Delirium. Dementia. [Aristophanes:] *Utrum dementiæ reum illum peragam?* Quasi dixisset, patri dicam scribam, &, ubi eum insanire demonstravero, insania eum liberabo, ipso in jus vocato.

Παράπαν. In universum. Omnino. Prorsus. *Cum dixisset, se hac maxime de causa ad conscribendam historiam impulsum fuisse, quod Philippo Amyntæ filio parem virum nunquam antea Europa protulisset.*

Παραπαίων. Desipiens. Delirans. Ignorans. *Et prorsus desipiens.*

1 Ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι δύο προσγ.] Aliter Ulpianus ad orat. Demosth. contra Midiam pag. 216. qui tres triremes duabus prioribus additas esse refert, nimirum Antigonidem, Ptolemaidem, & Ammoniadem. En ejus verba: Ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἱεραὶ δύο τριήρεις, ἥτε Σαλαμινία, ἣν καὶ Δηλίαν ἐκάλουν· καὶ ἡ Πάραλος. ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι τρεῖς ἐγένοντο, Ἀντιγονὶς, καὶ Πτολεμαὶς, καὶ Ἀμμωνιάς· ἐπειδὴ τῷ Ἄμμωνι δι' αὐτῆς τὰς θυσίας ἔπεμπον.

2 Διήρητο εἰς τέσσαρας μοίρας πάλαι ἡ Ἀττ.] Hæc, & sequuntur, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Scholiastam ineditum ad *Lysistratam* Aristophanis, unde ea Suidas descripsit. Locus autem Comici, ad quem nota hæc referenda est, in fine hujus articuli a Suida adducitur.

3 Ἀριστοφάνης] *Lysistrata*, haud procul initio.

4 Ἀλλὰ πάντας χρὴ παρ.] Est versus Trochaicus, sed cui deest syllaba.

5 Ἀντὶ τοῦ διαδεξάμενος] Inepte. Nam παραλύσας τῆς ἀρχῆς non significat, qui alicui successit, sed, qui successorem alicui misit, ut Latini loqui solent; sive, qui magistratu aliquem movit. Res est plana.

6 Παραμπυκίζεται] Voce hac usus est Aristophanes *Lysistrata*, pag. 914. ad quem locum Suidas procul dubio respexit.

7 Ὁ Μακρῖνος ὁ βασιλεὺς τρυφῇ καὶ ἐκδ.] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni, non quidem de Macrino, sed Carino Imperatore, quæ leguntur in Collectaneis Constantini Imperatoris a Valesio editis, pag. 834. unde ea Suidas sumpsit. Vide etiam supra v. Καρῖνος, ubi hic ipse locus legitur.

8 Πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγ.] Senarius hic legitur apud Aristophanem *Nubibus*, pag. 173. (104. Ed. Bas. P.)

9 Καὶ μάλιστα παρορμηθῆναι φ.] Hæc sunt verba Polybii, quæ leguntur in Collectaneis Constant. Imperat. a Valesio editis pag. 21. unde ea Suidas deprompsit.

Παραπέμπω. αἰτιατικῇ. Παραπέμπει πλωτῆρας σὺν εὐθυμίᾳ. καὶ κατὰ περιποίησιν, δοτικῇ. Μᾶλλον δὲ κόσμον παραπέμπουσι τὸν ἐνεστῶτα τῷ μέλλοντι.

Παραπέμπω. Accusativo jungitur. Deduco. Comitor. *Nautas cum lætitia deducit.* Cum vero acquisitionem significat, dativo jungitur. *Potius vero mundum præsentem futuro mutant.*

Παραπεπληγμένα. μανικά. [1] Ὅσ' ἂν πράξωσιν, ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.

Παραπεπληγμένα. Insana. *Omnia insano impetu aggrediuntur, ut ebrii.*

Παραπεπτωκώς. [2] ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκώς. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου.

Παραπεπτωκώς. Apud Demosthenem in oratione pro Corona ponitur pro ὑποπεπτωκώς.

Παραπέταλοι. πετάλοις ἐπεσπασμέναι. Αἱ δὲ τριήρεις ἦσαν κόσμῳ διαπρεπεῖς, ἀργύρῳ τε τὰ ἔμβολα καὶ χρυσῷ τὰς πρύμνας παραπέταλοι.

Παραπέταλοι. Laminis tecti, vel obducti. *Triremes autem ornatu insignes erant, earumque rostra argenteis, puppes vero aureis laminis obductæ erant.*

Παραπέτασμα. παρακάλυμμα. παράπλωμα· τὸ λεγόμενον βῆλον.

Παραπέτασμα. Aulæum. Tapes. Vulgo βῆλον, i. e. velum.

Παράπηγμα. κανών. καὶ [3] εἶδός τι ὀργάνου ἀστρονομικοῦ. [4] Εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παράπηγμα ἀψικάρδιον ἐθέλεις πρὸς τὸν θάνατον, εἰπῶ.

Παράπηγμα. Parapegma. Regula. Item, quoddam instrumenti astronomici genus. [Adminiculum. Remedium.] *Si vero vulgare aliquod remedium adversus mortem vis, quod tamen cor attingat, id dicam.*

Παραπικρασμός. [5] ἡ ἐν ἐρήμῳ πολλάκις γενομένη ἀντιλογία τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Παραπικρασμός. Sic dicitur contentio Israelitarum, qua Deum in deserto sæpius exacerbarunt, & ad iram provocarunt.

Παραπλαγιάσας. [6] πλάσας. πλασάμενος.

Παραπλαγιάσας. Qui oblique incessit. Qui obliquis verbis usus est.

Παραπλῆγας πέτρας. παραλίας. πλησσομένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης. καὶ παραπλήκτῳ, τῇ μανικῇ. [7] Σοφοκλῆς·

—— Παραπλήκτῳ
Χερὶ συγκατακτάς.

Καὶ Αἰλιανός· [8] Ὁ δὲ οὐκ ἠνέσχετο παραληρεῖν αὐτόν, ἀλλὰ τὴν τῶν λόγων παραπλῆγα λύτταν κατεσίγασε· καὶ τῶν Διοσκούρων ἑνὸς τὸ ξίφος διηρμένον τε καὶ ἐπανεστὼς, καὶ πληγεὶς καιρίως ἐξέγετο.

Παραπλῆγας πέτρας. Petras marinas, sive, a fluctibus maris verberatas. Et παραπλήκτῳ, insano, furioso. Sophocles: *Qui insana manu [pecudes] interfecit.* Et Ælianus: *Ille autem deliria ejus non tulit, sed insanam verborum ejus rabiem compescuit: &, cum alter ex Dioscuris ictu gladii alte elati lethaliter eum vulnerasset, excitatus est.*

Παραπλήξ. μαινόμενος. παράφρων. [9] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Ἢν δ' ὡς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
Πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος.

Ὁ ἄφρων. ἀπὸ τῶν κρουμάτων διαπεπτωκότων τοῦ ἐναρμονίου λυρισμοῦ. ἢ ὁ μωρός. ἀληθῶς γὰρ ἡ ἀσωτία πεπληγμένη ἐστὶ διάνοια. καὶ αὖθις· [10] Παραπλῆγι ἐοικότα ἐνθένδε ἀπαλλαγῆναι.

Παραπλήξ. Insanus. Amens. [Stolide prodigus.] *Si vero ad hominem stolide prodigum divertero, scortis & aleæ objicior.* Παραπλήξ hic dicitur demens: per metaphoram ductam a sonis lyræ, qui ab harmonia discrepant. Vel, stultus. Revera enim prodigalitas est stultitia quædam. Et iterum: [*Dicunt illum*] *amenti similem hinc abiisse.*

Παραπληξία. μανία.

Παραπληξία. Amentia. Dementia. Insania.

Παραπόδας. ἐπίρρημα. εὐθέως. ἢ ἐγγύς. ἢ πλησίον. [11] Μετὰ ταῦτα παραπόδας ἀκρατέστατον μὲν αὐτὸν δείκνυσι πρὸς γυναῖκας. καὶ αὖθις· [12] Παραπόδας οὐ συμμαχικῶς, ἀλλὰ δεσποτικῶς χρῶνται.

Παραπόδας. Adverbium. Statim. Vel, prope. Paulo post. Mox. *Mox deinde eum intemperantissime in mulieres exarsisse memorat.* Et iterum: *Statim eos non sociorum, sed dominorum more tractant.*

Παραποδίζειν. ἐμποδὼν γίνεσθαι. [13] Πολύβιος·

Παραποδίζειν. Impedire. Impedimento esse.

1 Ὅσ' ἂν πράξωσιν ὥσπ.] Aristophanes *Ecclesiazusis*, pag. 728. (488. Ed. Bas. *P.*)

———Τὰ γοῦν βουλεύματα
Αὐτῶν, ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις,
Ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.

2 Παραπεπτωκώς. ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτ.] Ex Harpocratione.

3 Καὶ εἶδός τι ὀργάνου ἀστρον.] Vide Turnebum *Adversar.* lib. XI. cap. III.

4 Εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παράπ.] Hæc sunt verba Marci Antonini lib. IX. cap. III. ut Pearsonius recte observaverat. Vide etiam Nostrum supra v. Ἀψικάρδιον, ubi idem fragmentum legitur.

5 Παραπικρασμός] Voce hac usus est auctor Epistolæ ad Hebræos cap. III. v. 8. ad quem locum Suidas respexit.

6 Παραπλαγιάσας. πλάσας. πλασ.] Hesychius: Παραπλαγιάσας. πλαγιασάμενος. Sic etiam apud Suidam scripserim.

7 Σοφοκλῆς] *Ajace* pag. 15. ut Portus monuit.

8 Ὁ δὲ οὐκ ἠνέσχετο παραλ.] Locus hic auctior legitur supra v. Ἐπίκουρος.

9 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 26. (13. Ed. Bas. *P.*)

10 Παραπλῆγι ἐοικότα ἐνθ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium *Histor. Arc.* cap. XII.

11 Μετὰ ταῦτα παραπόδας ἀκρ.] Hæc sunt verba Polybii apud Constantinum Imperatorem in Collectaneis a Valesio editis, pag. 21. unde sensus hujus loci supplendus est.

12 Παραπόδας οὐ συμμ.] Et hæc sunt verba Polybii, ut discimus ex ipso Suida supra v. Καθηκόμενοι, ubi fragmentum hoc auctius legitur.

13 Πολύβιος] Lib. II. cap. XXVIII. Confer Nostrum supra v. Ἐφάμιλλα, ubi locus hic auctior legitur.

Βατώδεις ὄντας τοὺς τόπους ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασι, καὶ παραποδίζειν τὴν τῶν ὅπλων χρείαν.

Παραπολύ. παντελῶς. Θουκυδίδης ἐν α΄. Καὶ ἐνίκησαν οἱ Κερκυραῖοι παραπολύ.

Παραπολύ. ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ, πάνυ. παντελῶς. Δέξιππος· Παραπολὺ ἀπελείποντο τοῦ πείθεσθαι τοῖς εἰσηγουμένοις ἡσυχίαν αἱρεῖσθαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·[1] Δεινότατον ἔργον παραπολύ. ἀντὶ τοῦ, πάνυ, πολύ.

Παραπρεσβεία. τὸ ἔξω τι τῶν προστεταγμένων διαπράξασθαι. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐχαλέπαινεν οἷα εἰκὸς, καὶ παραπρεσβείας ἐκρίνετο Ἰωάννης, ὅτι οὐ πρὸς τὸ συνοῖσον τῇ πολιτείᾳ διαπραξάμενος. καὶ αὖθις· Οὗτος τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀπειλεῖ παραπρεσβείας αἱρήσειν καὶ διώξεσθαι.

Παρὰ προσδοκίαν. τουτέστι, μετὰ μόχθου.

Παραῤῥητοῖς.[2] παρηγορικοῖς λόγοις. παραμυθήμασιν. ὑποθήκαις. οἱ δὲ, συμβούλοις.

Παραῤῥύματα.[3] δέρρεις. σκεπάσματα.

Παραῤῥυῶμεν.[4] παραπέσωμεν.

Παρασάγγης. εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὅσον ἐπὶ τριάκοντα στάδια. Ξενοφῶν· Ὁ δὲ Κῦρος, ὁπόσον, ἔφη, ἄπεστι τὸ στράτευμα; οἱ δὲ, ὡς δύο παρασάγγας εἶπον.

Παράσειρος.[5] ὁ ἀκόλουθος ἵππος.

Παρασημαίνει.[6] δηλοῖ. χαράττει.

Παράσημος. ἀδόκιμος. καὶ παράσημον, τὸ σεσημασμένον, καὶ ὕποπτον. Καὶ παράσημον ἦν τὸ λεγόμενον, καὶ φυγὴν ἐδόκει δηλοῦν.

Παράσημος[7] ῥήτωρ. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ καλοῦσι παράσημα. ἤτοι ὅτι ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινὶ, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ· ἐπειδὴ παραλετύπωται καὶ παρακεχάρακται.

Παῤῥάσιος. ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος δῆλον. Φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήνορος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος.

Παράσιτος. κόλαξ. τραπεζολοιχός.[8] κοσσοβάπεζος.[9] Βελονοπώλης. οὗτος δανειστὴς ἦν, παράσιτος Παμφίλου τοῦ δημαγωγοῦ.

Παρασκευή. Ὁ δὲ[10] ἐπεκλήθη κριτικὸς γραμματικὸς, οἷα γραμματικὴν ἔχων παρασκευήν. περὶ Ἑκαταίου φησί.

Polybius: *Cum senticeta alicubi essent, quæ dependentibus laciniis adhærerent & armorum usum impedirent.*

Παραπολύ. Prorsus. Omnino. Thucydides libro I. *Corcyræi vero ingentem victoriam reportarunt.*

Παραπολύ. Adverbium. Valde. Omnino. Dexippus: *Multum aberat, ut iis, qui pacem suadebant, obtemperarent.* Aristophanes *Pluto: Longe gravissimum facinus.*

Παραπρεσβεία. Legatio male gesta: sive, cum legatus mandati limites excessit. *Rex autem, ut par erat, indignabatur, & Joannes legationis perperam gestæ reus agebatur, quod non ex utilitate Reip. munere suo functus fuisset.* Et iterum: *Hic minatur, se fratrem meum legationis perperam gestæ accusaturum & reum peracturum esse.*

Παρὰ προσδοκίαν. Præter expectationem.

Παραῤῥητοῖς. Consolatoriis verbis. Consolationibus. Admonitionibus. Alii vero, consiliis.

Παραῤῥύματα. Pelles. Tegumenta.

Παραῤῥυῶμεν. Dilabamur. Excidamus.

Παρασάγγης. Parasanga. Mensuræ Persicæ genus, quod xxx. stadia continet. Xenophon: *Cyro vero interrogante, quantum exercitus distaret: illi duos parasangas distare responderunt.*

Παράσειρος. Equus funalis.

Παρασημαίνει. Falsa nota signat. Adulterat.

Παράσημος. Adulterinus. Falsa nota signatus. Et παράσημον, adulterinum, vel suspectum. *Et suspectum erat id, quod dicebatur, & fugam significare videbatur.*

Παράσημος ῥήτωρ. Orator adulterinus, sive malæ notæ. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. Metaphora ducta est a nummis adulterinis, sive falsa nota signatis: quos παρασήμους Græci vocant. Vel, quia nummi ejusmodi a nummulariis signo quodam notari solent, ex quo cognosci queat, eos esse adulterinos & nullius pretii.

Παῤῥάσιος. Parrhasius. Hunc pictorem fuisse constat: qui Euenoris filius & discipulus fuisse dicitur; genere vero Ephesius.

Παράσιτος. Parasitus. Assentator. Mensarum sectator. Qui mensas lingit. Belonopola fœnerator erat, & Pamphili demagogi parasitus.

Παρασκευή. Apparatus. *Ille vero cognominatus est Criticus Grammaticus, quod Grammaticum apparatum haberet.* De Hecatæo hæc dicuntur.

1 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 47.

2 Παραῤῥητοῖς] Voce hac usus est Homerus Il. N. v. 726. ad quem locum Suidas respexit.

3 Παραῤῥύματα] Confer Hesychium v. Παράρυμα.

4 Παραῤῥυῶμεν. παραπ.] Hebr. 11. 1. Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραῤῥυῶμεν. Huc Suidas respexit.

5 Παράσειρος] Vide nos supra ad v. Ζύγιοι.

6 Δηλοῖ. χαρ.] Imo, παραδηλοῖ, παραχαράττει: ut recte habet Hesychius.

7 Παράσημος ῥήτωρ Δημ.] Ex Harpocratione.

8 Κοσσοτράπεζος] Sic fortasse dictus est parasitus, quod ad mensam alapis se cædi patiatur. Κόσσος enim est alapa, teste Suida h. v. Sed de voce hac, ut obscura & insolita, nihil certi statuo.

9 Βελονοπώλης. οὗτος δαν.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Plutum* pag. 19. (10. Ed Bas. P.)

10 Ὁ δὲ ἐπεκλήθη κρλ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἐκαταῖος.

Παρασκήνια.[1] ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς. ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι.

Παρασκήνια. Parascenia. Sic appellari videtur locus in scena, in quo instrumenta & ornamenta ad ludos necessaria reponuntur. Didymus vero dicit sic appellari aditus ab utraque Orchestræ parte.

Παρασπιστής. παρεστὼς ὁπλίτης.

Παρασπιστής. Miles clypeatus, qui in prælio alicui adstat.

Παρασπονδήσας. παραβὰς τὰς σπονδάς.

Παρασπονδήσας. Qui fœdera violavit.

Παρασπονδοῦμαι. παραβαίνομαι.

Παρασπονδοῦμαι Præter pacta violor, vel lædor.

Παρασταδόν. παραστατικῶς. κατὰ τρόπον. κατὰ τὸ δέον.

Παρασταδόν. Prope stando. Adstando. Eo, quo decet, modo. Ut par est.

Παράστασις.[2] στάσις [3] παρά τινος ἄτιμος. γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.

Παράστασις. Statio ignominiosa. [Sive, cum quis alteri adstat, ut servus domino.] Dicitur etiam de debitoribus.

Παράστασις. ὁρμή. προθυμία. Καὶ παράστασις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν ἐνέπεσε τοῖς πλήθεσι. διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδεινοπάθουν. Καὶ παράστημα ψυχῆς. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δι' [4] ἀλκὴν σώματος, καὶ παράστημα ψυχῆς, ὀλίγου δεῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν.

Παράστασις. Audacia. Impetus. Animi fiducia. Alacritas. *Et multitudo ingenti animorum impetu ad libertatem recuperandam ferri cœpit, & alter apud alterum [de servitutis jugo] graviter conquerebatur.* Et παράστημα ψυχῆς, animi fortitudo. *Romani vero corporis robore & animi fortitudine fere totum orbem terrarum in potestatem suam redegerunt.*

Παράστασις.[5] τοὔνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας. Μένανδρος Μισογύνῃ· Ἕλκει δὲ [6] γραμματίδιον ἐκεῖσε δίθυρον, καὶ παράστασις. μία δραχμή. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν Θεσμοθετῶν λέγων, φησίν· [7] Εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς, ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας, καὶ δωροξενίας, (ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν) καὶ [8] ψευδεγγραφῆς, καὶ ψευδοκλησίας, καὶ βουλεύσεως, καὶ γραφίου, καὶ μοιχείας. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας, τοὺς διαιτητὰς φησὶ λαχεῖν τὰς δραχμὰς, μίαν μὲν [9] ὑπὸ τῆς λήξεως, ἣν παράστασιν ἐκάλουν· ἑτέραν δὲ, καθ' ὑπωμοσίαν ἑκάστην.

Παράστασις. Nomen hoc apud Oratores frequens est, significans drachmam, quæ a litigantibus in causis privatis penditur. Menander *Misogyne: Trahunt te autem illuc tabellæ duplices, & drachma, quæ litis causa deponitur.* Aristoteles vero in *Atheniensium Republica* de Thesmothetis verba faciens, sic scribit: *Cognoscunt autem de causis, in quibus litigantes drachmam pendunt: veluti, cum quis accusatur peregrinitatis, vel judicum in controversia de peregrinitate muneribus corruptorum, vel falsæ inscriptionis in tabulas debitorum publicorum, vel falsæ citationis, vel insidiarum, vel nominis ex tabulis debitorum publicorum expuncti, vel adulterii.* Demetrius Phalereus vero in libris de Legislatione ait, arbitros [duas] drachmas accipere solitos fuisse; unam pro intentatione litis: alteram vero, quoties alter litigantium judicium differri peteret, jurejurando affirmans, se justa de causa in Judicio comparere non posse.

Παραστάται. οἱ ὁμόζυγοι τῶν λόχων πρωτοστάται, καὶ ἐπιστάται. διὰ τὸ παρ' ἀλλήλοις ἵστασθαι. καὶ παραστατεῖν, τὸ συμμαχεῖν. [10] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Ὥσθ' ἡμῖν θεοὺς συμπαραστατεῖν καίπερ γυναιξὶν οὔσαις. καὶ παραστάτης. [11] Ἀρριανός· Πρόσταγμα σφίσιν ἦν, ὅπως τις ἐκνηξάμενος σταίη, ἐν τῷ ὕδατι προσμένειν τὸν παραστάτην οἱ ἐσόμενον. καὶ Εὐνάπιος· Πολὺ διεστῶτας ἀλλήλων χωρεῖν ἐκέλευεν, ὅπως μὴ δυσποίῃ τὰ ὅπλα, μήτε τῷ παραστάτῃ θλιβόμενα,

Παραστάται. Sic appellantur manipulorũ Protostatæ & Epistatæ, in eodem jugo collocati: quod alter juxta alterum consistat. Et Παραστατεῖν, opem ferre, adjuvare. Aristophanes *Pluto: Ut nobis Dii ferant opem, quamvis mulieres simus.* Et παραστάτης, qui adstat, auxiliator. Arrianus. *Præceptum ipsis fuerat, ut unusquisque, postquam enatasset, in aqua stans expectaret adstitem suum.* Et Eunapius: *Jussit eos laxe & magno inter singulos spatio relicto incedere, ne arma vel ab adstite impulsa, vel*

1 Παρασκήνια. ἔοικε παρασκ.] Ex Harpocratione.

2 Παράστασις. στάσις παρά τινος ἄτ.] Etymologus: Παρέστησαν. ἐπειδὴ οἱ ἡττώμενοι παρίστανται τοῖς νενικηκόσιν, ὡς δοῦλοι δεσπόταις. Hæc Suidam illustrant.

3 Παρά τινος] Scribe, παρά τινι, i. e. *juxta aliquem.*

4 Δι' ἀλκὴν σώματος καὶ παράστημα ψυχῆς] Eadem phrasi usus est Josephus lib. II. *de Bello Jud.* pag. 815. ubi ait: Ἄξιος μὲν ἐλέους ὁ νεανίας δι' ἀλκὴν σώματος, καὶ ψυχῆς παράστημα. Hinc suspicor & fragmentum hoc eidem scriptori tribuendum esse, præsertim cum observaverim, cum voce παράστημα pro fortitudine vel audacia sæpe uti solere.

5 Παράστασις. τοὔνομα πολὺ παρ.] Ex Harpocratione. Confer Etymologum v. Παρακαταστάσις, & Petitum *de Leg. Att.* pag. 175.

6 Γραμματίδιον] Id est libellus, in quo actor & nomen suum, & cautam, ob quam reo actionem intentaturus esset, scribebat: qui libellus reo postea tradebatur. Vide Suidam supra v. Ἀντωμοσία, & infra v. Παραστησόμεθα. Hic libellus a Menandro vocatur δίθυρος, i. e. ex duabus tabellis, vel duobus foliis constans: quem vocabulo notiori & magis communi δίπτυχον dicere possis. Hesychius: Διθύροις. διπλόχοις. † Διθυρον. γραμματίδιον δίπτυχον. Idem alibi: Θυρίς. ὀπὴ μικρά. Θυρίδας Ἀττικοὶ τὰς τῶν γραμμάτων πτυχάς. καὶ δίθυρον λέγουσιν· οὐ τρίθυρον, ἀλλὰ τρίπτυχον. Egregie & docte.

7 Εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς ἂν παρ.] Confer omnino cum hoc loco Suidam supra v. Ἡγεμονεία δικαστηρίου.

8 Ψευδεγγραφῆς] Sic rectius MS. Paris. B. & Harpocratio, quam priores Editt. in quibus legitur ψευδογραφῆς. Vide Nostrum infra v. Ψευδεγγραφή.

9 Ὑπὸ τῆς λήξεως.] Harpocratio habet ἀπὸ τῆς λήξεως. At ego scripserim potius, ὑπὲρ τῆς λήξεως, quam lectionem in versione secutus sum.

10 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Imo *Thesmophor.* pag. 786. (520. Ed. Bas. *P.*)

11 Ἀρριανός] *De Rebus Indicis,* pag. 556.

μήτε

μήτε τῷ φέροντι διὰ τὸν ὠθισμὸν περικτυπούμενα. † Καὶ παραστατικώτερον τὸν κίνδυνον ὑπέμειναν. † Καὶ λαβόντες παράστασιν εἰς τοὺς οἰχομένους γενναίως ἀποθανεῖν. ἀντὶ τοῦ, ὁρμὴν, τόλμαν. Καὶ αὖθις· Διελέχθη παραστατικῶς ἅμα καὶ παῤῥησιαζόμενος. καὶ ἐπίῤῥημα, παραστατικῶς. Ὁ δὲ ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς, ἀλάστορας ἀποκαλῶν καὶ παλαμναίους διὰ τῆς ἐπιστολῆς.

ab ipso, qui ea gestabat, cum aliorum armis, agmine nimis constipato, collisa, strepitum ederent. [Et παραστατικώτερον.] *Majore audacia periculum sustinuerunt.* Et παράστασιν, impetum & fiduciam animi. Audaciam. *Magna animi præsentia mortem oppetiverunt.* Et παραστατικῶς, audacter, confidenter. *Audacter simul & libere disseruit.* Et iterum: *Ille vero acerbe & acriter ad eos scripsit, pestes Reip. & sceleratos eos vocans.*

Παρασταυροῦντες. ὀρθὰ ξύλα πηγνύντες. [1] Οἱ δὲ παρασταυροῦντες ξύλα τῇ καταβάσει, καὶ τὸ μέσον ἄλλοις ἐπικαρσίοις στερεοποιοῦντες, καὶ φορμοὺς ἐπιβάλλοντες ὕλης, ἐμάλθαξαν τὸ πάνυ τραχὺ καὶ ὀλισθηρόν.

Παρασταυροῦντες. Vallos desigentes. *Cum iis in locis, qua descendendum erat, vallos* [*utrinque*] *defixissent, & medium spatium aliis vallis transversis firmassent, fasciculosque lignorum in id conjecissent, descensum molliorem & minus lubricum effecerunt.*

Παραστησάμενος. περιλαβών. ἑλών. καταστρεψάμενος.

Παραστησάμενος. Qui in potestatem suam redegit. Qui cepit. Qui subegit.

Παραστήσομαι ἐναντίον σου. ἐνώπιόν σου στήσομαι. Τὸ [2] πρωῒ παραστήσομαί σοι. τοῦτο δὲ ἁρμόδιον λέγειν τοῖς κατ' Ἠλίαν βεβιωκόσι, καὶ παθῶν [3] ὑπερανεστηκόσι.

Παραστήσομαι ἐναντ. Stabo coram te. In conspectu tuo stabo. *Mane coram te stabo.* Hoc dicere convenit illis, qui Eliæ more vixerunt, & animi affectus domuerunt.

Παραστησόμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν. Πολιτείας ὀγδόῳ. ἀντὶ τοῦ, καταστήσομεν αὐτὸν εἰς κρίσιν. τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα ἀντωμοσία καλεῖται. Ὁ δὲ ἐγκαλῶν, γράψας εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα καὶ [4] τὸ ἐπίσημον, μετὰ ὑπηρέτου τῷ ἐγκαλουμένῳ ἐπιδίδωσι.

Παραστησόμεθα αὐτὸν εἰς κρ. Judicio eum sistemus. [Plato] lib. VIII. *de Republ.* Crimen enim, cujus reus postulabatur, ἀντωμοσία vocabatur. Actor autem nomen suum & mulctam in tabella scribebat, eamque per publicum ministrum reo tradebat.

Παραστιχίς. [5] Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς [6] εἴς τι τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρῆτο μαρτυρίοις, ὡς Σοφοκλέους. αἰσθόμενος δὲ ὁ Διονύσιος, ἐμήνυσεν αὐτῷ τὸ γεγονός. τοῦ δὲ ἀρνουμένου, καὶ ἀπιστοῦντος, ἐπέστειλεν ἰδεῖν τὴν παραστιχίδα· καὶ εἶχε, παγκάλως.

Παραστιχίς. Series versuum, quorum primæ literæ nomen vel sententiam aliquam componunt. *Heraclides vero Ponticus in quodam commentariorum suorum ejus testimoniis veluti Sophoclis utebatur. Id sentiens Dionysius, quid fecisset, illi indicavit. Neganti vero & non credenti per epistolam significavit, ut inspiceret primas versuum literas. Quod cum fecisset, animadvertit, ex illis componi nomen hoc,* παγκάλως.

Παραστορῶ. ἐκτενῶ. ἀπὸ τῶν βυρσῶν.

Ἐγώ [7] σε, νὴ τὸν Ἡρακλέα, παραστορῶ.

Παραστορῶ. Prosternam. Extendam. [Translatio ducta est] a pellibus. *Ego te, per Herculem, humi sternam.*

Παρὰ σφᾶς ὡς οὐκ ἐσπλεῖν. παρὰ Θουκυδίδῃ. ἀντὶ τοῦ σχεδὸν, ὡς τὸ μονονουχί.

Παρὰ σφ. Ad se propemodum navibus accedere. Thucydides. Ὡς οὐκ enim hic idem significat quod σχεδὸν, vel μονονουχὶ, i. e. propemodum.

Παρὰ [8] σφῆσι. παρ' αὐταῖς. Παρὰ σφίσι δὲ, διὰ τοῦ ι, παρ' αὐτοῖς.

Παρὰ σφῆσι. Apud illas. Παρὰ σφίσι vero, per ι, apud illos.

1 Οἱ δὲ παρασταυροῦντες ξύλα τῇ καταβ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἐμάλθαξαν.

2 Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι] Hæc sunt verba Davidis Psalm. V. 5. secundum versionem τῶν LXX. Theodoretus ad illum locum: Οὐ παντὸς δέ ἐστι λέγειν τῷ τῶν ὅλων Θεῷ, Παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με· ἀλλὰ τῶν κατὰ τὸν μέγαν Ἠλίαν διὰ τὴν ἀπὸ τῆς πολιτείας παῤῥησίαν λέγειν θαῤῥούντων, Ζῇ Κύριος, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον. Hinc Suidas sua hausit, quamvis verba & sententiam nonnihil immutaverit.

3 Ὑπερανεστηκόσι] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Editt. in quibus legitur ὑπανεστηκόσι.

4 Τὸ ἐπίσημον] Vox hæc mihi suspecta est, cujus loco forte scribendum est, ἐπίτιμον, i. e. pœna, vel mulcta: vel quod magis usitatum est, ἐπιτίμιον. Actores enim olim non solum nomen suum, & crimen, cujus adversarium postulaturi erant, in tabella aliqua perscribere solebant, sed etiam pœnam vel mulctam, qua reus afficiendus erat. Id colligo ex loco hoc Aristophanis *Vespis* pag. 494.

Ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς ἐγράψατο
Κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα.
Τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιε
Τὸν Σικελικόν. τίμημα κλῳὸς σύκινος.

Id est: *Audite cujus criminis nunc postulet Canis Cydathenæensis Labetem Æxonensem. Injuriam eum fecisse dicit, quod solus caseum Sicanum comederit: pœnamque esse collare ficulnum.* Est quidem dica hæc ficta, & ridiculi tantum gratia a Comico excogitata, sed tamen ad imitationem veri expressa: adeo ut morem veterum tuto inde colligere liceat. Sed idem, quod dixi, clare etiam confirmat Laertius in *Socrate*, segm. XL. ubi ex Phavorino refert dicam Socrati ab adversariis scriptam, quæ his verbis concepta erat: Τάδε ἐγράψατο καὶ ἀντωμολογήσατο Μέλιτος Μελίτου Πιτθεὺς Σωκράτει Σωφρονίσκου Ἀλωπεκῆθεν. Ἀδικεῖ Σωκράτης, οὓς μὲν ἡ πόλις νομίζει θεοὺς οὐ νομίζων, ἕτερα δὲ καινὰ δαιμόνια εἰσηγούμενος. ἀδικεῖ δὲ καὶ τοὺς νέους διαφθείρων. ΤΙΜΗΜΑ θάνατος. Id est: *Melitus Meliti filius, Pithensis, Socrati Sophronisci filio Alopecensi hanc dicam scribit. Adversus leges Socrates peccat, Deos negans, quos ex majorum instituto civitas suscepit; aliaque eorum loco nova dæmonia inducens. Idem contra jus & fas juvenes corrumpit. Pœna illi mors.* En, expresse in formula hac accusationis pœnæ mentionem factam esse vides: quod conjecturam nostram egregie, ut diximus, confirmat, & tantum non veram esse demonstrat.

5 Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς εἴς τι τ.] Hæc sunt verba Laertii in *Heraclide Pontico*, segm. XCII. XCIII. unde sensus hujus loci supplendus est.

6 Εἴς τι τῶν ἰδίων συγγρ. ——————— ὡς Σοφοκλέους] Locum hunc ex MS. Paris. A. & Laertio emendavi, qui in prioribus Editt. sic legitur: Εἴ τι τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρῆτο μαρτυρίαν, ὡς Σοφοκλέα. Pessime.

7 Ἐγώ σε, νὴ τὸν Ἡρ.] Senarius hic legitur apud Aristophanem *Equit.* pag. 316. (216. Ed. Bas. *P.*)

8 Παρὰ σφῆσι. παρ' αὐτ.] Locum hunc ex MSS. Paris. supplevi, qui in prioribus Editt. sic legitur: Παρὰ σφίσι δὲ, διὰ τοῦ ι, παρ' αὐτοῖς. παρ' αὐταῖς.

Παραχε-

Παραχεδόν. παραυτίκα.

Παρασχηματίζειν. [1] Τοὺς τοῦ βασιλέως στρατιώτας διέβαλε, φάσκων, τούτους μὲν παρασχηματίζειν, οὐδεμίαν ἀληθινὴν χρείαν παρεχομένους τοῦ ἀληθοῦς παραλλάττεσθαι.

Παρασχόν. ἐπίρρημα. Εἰ δέ γε παρασχὸν οὕτω κατάδηλος γένηται δόξαι λέγειν, ὡς παραγέγονε λέξων περὶ τῶν πρέσβεων.

Παράταξις. πόλεμος ἐμπαράσκευος.

Παραταχθείς. παρ' αὐτὸν ταχθείς.

Παρατέθηγμαι. ἠκόνημαι.

Παραπενθεῖς. [2] ἀπολεῖς. ἐπὶ πλέον παρελκύσεις.

Παρατέταμαι. ἐξώγκωμαι. [3] Ἀριστοφάνης·

"Αλις ἀφύης. παρατέταμαι γὰρ ἐσθίων.

λέγεται καὶ ἑνικῶς ἡ ἀφύη.

Παρατετολμηκότες. ἑαυτῶν ἀφειδήσαντες. Πολύβιος· Παρατετολμηκότες, καὶ τελέως ἀπελπίσαντες τὴν σωτηρίαν.

Παρατεῖναι. τὸ ἐπιλεῖψαι, καὶ ἀπολέσαι. κωμικῶς ἐπὶ Εὐβοίας·

Οἶδ'. [4] ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη, καὶ Περικλέους.

Παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν. ἀντὶ τοῦ, παραδόξως. Οἱ δὲ τύραννοι παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν ἠδέσθησαν τὴν ἱέρειαν κακῷ τῳ περιβαλεῖν.

Παρατηρημάτων. ἐπιτηρήσεων, κληδονισμῶν, καὶ ἀπαντήσεων, οἰωνοσκοπιῶν, καὶ μαντειῶν.

Παρατίλλεται. [5] διασείεται. τὰς τρίχας τοῦ πρωκτοῦ διασείεται. αὕτη γὰρ ὥριστο δίκη τοῖς μοιχοῖς, ἀποραφανίδωσις καὶ παρατιλμοὶ τοῖς πένησιν· οἱ δὲ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες, ἀπελύοντο. οἱ δὲ ἀποροῦντες, μὴ δυνάμενοι χρήμασι λυτροῦσθαι τὴν [6] πυγὴν, δημοσίᾳ ταῦτα ἔπασχον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὁ δ' ἁλοὺς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.

καὶ αὖθις [7] Ἀριστοφάνης· Παρατίλλω τρίχας. παρατίλλομαι δὲ, ἐκ τῶν μυκτήρων τίλλω τρίχας, ἢ τῶν μασχαλῶν. ταῦτα δὲ πάντα ποιοῦσιν οἱ προσδεχόμενοί μέν τι, τὸν δὲ χρόνον δαπανῶντες εἰς ἀπορίαν καὶ ἀμηχανίαν, μὴ τυγχάνοντες τοῦ προκειμένου λογισμοῦ. ὅτε γὰρ αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν διατίθενται, ἀλύουσι [8] καὶ ἐπιγράφουσι.

Παρὰ [9] τὸ καθεστηκός. οἷον παρὰ τὸ νόμιμον. παρὰ τὸ πρέπον.

Παράτοπον. εἰς κακὸν τόπον. Παράτοπον ὁρμήσαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν. ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ τὰς ἀμπώτεις τῆς θαλάττης.

Παραχεδόν. Confestim. Statim.

Παρασχηματίζειν. Formam vel figuram alicui rei inducere. *Regis milites vituperabat, dicens, eos falsam speciem præ se ferre, nullumque verum usum præbentes, a veritate aberrare.*

Παρασχόν. Adverbium. Quum occasio tulerit. *Quum vero occasione ferente de Legatis aperte locutus fuerit, ut venit de iis dicturus.*

Παράταξις. Acies instructa.

Παραταχθείς. Juxta aliquem collocatus.

Παρατέθηγμαι. Acutus sum.

Παραπενθεῖς. Perdes Longius protrahes.

Παρατέταμαι. Extensus sum. Distentus sum. Aristophanes: *Satis est apuæ. Edendo enim distentus sum.* Dicitur enim & singulari numero ἀφύη.

Παρατετολμηκότες. Cœca audacia in periculum ruentes. Polybius: *Cœca audacia in periculum ruentes, ut qui omnem salutis spem penitus abjecissent.*

Παρατεῖναι. [Producere. Extendere. Item,] atterere. Perdere. De Eubœa [Aristophanes] Comice dicit: *Novi. A nobis enim & Pericle protensa est.*

Παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν. Præter naturam suam. Præter morem suum. *Tyranni autem præter morem suum sacerdotem ullo malo afficere veriti sunt.*

Παρατηρημάτων. Observationum. Ominationum. Auguriorum. Divinationum.

Παρατίλλεται. Vellitur. Vulsuram podicis patitur. In adulteros enim hæc pœna constituta erat, ut podicibus eorum insereretur raphanus, pilique ipsis evellerentur; si pauperes essent. Divites enim pecunia data hanc pœnam effugiebant. At pauperes, [ut dictum est,] cum pecunia podicem redimere non possent, pœnam istam publice patiebantur. Aristophanes *Pluto*: *Mœcho vero in adulterio deprehenso propter te podex vellitur.* Et iterum Aristophanes: [*Dubito, scribo,*] *pilos mihi evello.* Παρατίλλομαι enim hic significat, ex naribus vel axillis pilos vello. Hæc autem omnia facere solent illi, qui anxie aliquid quærunt, omneque tempus hæsitando & dubitando consumunt, nec quod volunt commentum invenire queunt. Cum enim ipsi soli secum meditantur, animo sunt anxio, & [digitis in pariete aliquid] pingere vel describere solent.

Παρὰ τὸ καθ. Præter id, quod legibus constitutum est. Contra mores receptos. Præter decorum.

Παράτοπον. In locum malum & incommodum. *Cum propter imperitiam in loca iniqua incidissent. Interdum etiam propter æstum maris.*

1 Τοὺς τοῦ βασιλέως στρατ.] Hoc fragmentum an Polybio tribuendum sit, dubitat Casaubonus.

2 Παραπενθεῖς] Scribe παραπενεῖς, ut habet Hesychius. Confer etiam Nostrum paulo inferius v. Παρατεῖναι.

3 Ἀριστοφάνης] In *Tagenistis*, ut docet Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 401. (287. Ed. Bas. *P.*)

4 Οἶδ'. ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρ.] Hæc sunt verba Aristoph. *Nubibus*, pag. 135. (70. Ed. Bas. *P.*) ubi vide Scholiastam.

5 Παρατίλλεται. διασείεται. τὰς τρ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Plutum* pag. 18. (9. Ed. Bas. *P.*)

6 Πυγήν] Sic recte habet Enarrator Comici loco laudato. At in prioribus Editt. male legitur, φυγήν.

7 Ἀριστοφάνης] *Acharnensibus*, p. 371. (262. Ed. Bas. *P.*) ubi legitur: Ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, ——— Scholiasta: Παρατίλλομαι. τὰς ἐκ τῶν μυκτήρων τίλλων τρίχας, &c. Sic etiam apud Suidam scribendum est.

8 Καὶ ἐπιγράφουσι] Scholiasta Aristophanis rectius habet, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς διαγράφουσι.

9 Παρὰ τὸ καθεστηκός. οἷον π.] Ex Scholiasta Thucydidis ad librum I. cap. XCVIII.

Παράτον.[1] ἡ παρασκευὴ παρὰ Ῥωμαίοις. ἐξ οὗ καὶ ἀντιπαράτωρα, ἡ κόσμησις, ἢ ἄλλη εὐπρέπεια.

Παρὰ τοσόνδε ἧκον ἀπορίας ὑπὸ τῶν κακοπραγιῶν, ὥστε ἀπὸ τῶν κυνηγεσίων ἐτρέφοντο.

Παρὰ τούτου. ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τούτου. καὶ παρὰ τοῦτον, ἀντὶ τοῦ, πρὸς τοῦτον. οὕτω πανταχοῦ Ἀῤῥιανός.

Παρατριβή. λογομαχία. ἔρις. Τὴν γενομένην πρὸς αὐτὸν παρατριβὴν καὶ ζηλοτυπίαν.

Παρατρύζει. παραφωνεῖ. εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων, ὅταν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερὰ ἐπιφωνῶσι.

Παρατυχόν. ἀντὶ τοῦ, παρατυχόντος· ὡς καὶ ἐξὸν, ἀντὶ τοῦ ἐξόντος.

Παραυδήσας.[2] παραμυθησάμενος.

Πάραυλος.[3] ὁ ἐν ἀγροῖς. ἢ [4] πάραυλος, παρατεταμένη. ἢ ἐγγύς· παρὰ τὴν αὐλήν. ἢ θρηνητική· παρὰ τοὺς αὐλούς. Σοφοκλῆς·

Τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους.

Παραυτόθεν. αὐτίκα. ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. Ἀῤῥιανός· Παραυτόθεν, ὡς ἔχομεν, ἐπεξελθόντες, ἐν χερσὶ θήσασθαι τὸ τέλος τῆς μάχης.

Παράφορος. ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος. [5] Συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, καὶ τῇ παραφόρῳ τῇδε φιλοτιμίᾳ τῇ κακίστῃ [ὑπὸ] δαιμόνων ἐκριπισθέντες ἀπολώλασι.

Παραφρόνιμον.[6] παράφρονα. ἀνόητον. καὶ ἄπορον περὶ τὰ φρονήματα.

—— Ἴσθι δὲ,
Παραφρόνιμον, ἄπορον
Ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι
Μ' ἂν, εἴ σε νοσφίζομαι.

Παραφρυκτωρευόμενος. οἱ κακουργοῦντες [7] παρὰ τὰς φυλακὰς, καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες, ἐναντίους τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν, καὶ ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθεζομένων, παραφρυκτωρεύεσθαι λέγονται· ὥς φησι [8] Λυσίας· Τούτων εἷς ὁ πρεσβύτης ἐν Σικελίᾳ παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις, ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου, ἀπετυμπανίσθη.

Παραφρυκτωρεῖν.[9] τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι· τουτέστιν, ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων· ὡς καὶ Δείναρχος ἐν οἰκείῳ λόγῳ ἐχρήσατο.

Παραφυλάσσω. προσδοκῶ. Ἰώσηπος· Παραφυλάσσω γὰρ ἐν Χάλβῳ Πλάκιδον εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἀναβῆναι δι' ἐννοίας ἔχοντα.

Παράτον. Sic apud Romanos dicitur id, quod Græce vocatur παρασκευὴ, i. e. apparatus. Unde & ἀντιπαράτωρα dicitur ornatus, & apparatus decorus.

Παρὰ τοσόνδε ἧκον ἀπορ. *Propter calamitates ad tantam inopiam redacti sunt, ut venatione vitam sustentare cogerentur.*

Παρὰ τούτου. Pro ἀπὸ τούτου. Ab hoc. Et παρὰ τοῦτον, pro πρὸς τοῦτον. Ad hunc. Sic ubique Arrianus.

Παρατριβή. Verborum contentio. Jurgium. Rixa. *Contentionem, quæ ipsi cum altero intercesserat, & æmulationem [damnabat.]*

Παρατρύζει. Adstridet. Adstrepit. Sumptum est ab avibus, quæ juxta pullos suos tristem gemitum edunt.

Παρατυχόν. [Attice] pro παρατυχόντος: ut ἐξὸν, pro ἐξόντος.

Παραυδήσας. Consolatus.

Πάραυλος. In agris commorans. Vel πάραυλος, juxta aliquid extensa. Vel propinqua. Ab αὐλὴ, aula. Vel, lugubris. Ab αὐλὸς, tibia. Sophocles: *Cujus est vox illa lugubris, quæ ex luco ad aures nostras pervenit?*

Παραυτόθεν. Statim. Confestim. A præsenti tempore. Arrianus: *Statim, ut nunc sumus instructi, hostem adoriamur, & manibus pugnæ finem imponamus.*

Παράφορος. Insanus. Fanaticus. *Una cum ipsis fanatico furore correpti, & insana hac pessimaque ambitione a dæmonibus agitati perierunt.*

Παραφρόνιμον. Amentem. Dementem. Stultum. Vel, consilii & prudentiæ expertem. [Sophocles:] *Scias vero, me imprudentem & mentis expertem visum iri, si te hinc ejiciam.*

Παραφρυκτωρευόμενος. Qui mala fide excubias agunt, facesque e specula tollunt, ut eos, qui ipsis custodiam crediderunt, prodant, hostibus vero opportuno tempore signum dent, dicuntur παραφρυκτωρεύεσθαι. Lysias: *Horum unus, isque natu major, qui in Sicilia facibus accensis hosti signum dederat, a Lamacho captus, fustiumque ictibus necatus est.*

Παραφρυκτωρεῖν. Facibus, quibus e specula signum datur, mala fide, & secus ac par est, uti: id est, in hostium commodum, amicorum vero perniciem. Sic & Dinarchus in oratione quadam hoc verbo usus est.

Παραφυλάσσω. Observo. Expecto. Josephus: *Chalbi Placidum expecto, qui in Galilæam proficisci cogitat.*

1 Παράτον. ἡ παρασκ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἀντιπαράτωρα: sed ubi, uti & hic, scribendum est ἀντιπαράτουρα.

2 Παραυδήσας. παραμυθ.] Ex Scholiasta Homeri ad Odyss. O. v. 53.

3 Πάραυλος. ὁ ἐν ἀγροῖς] Hæc pertinent ad locum illum Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 297.

Ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσῃς.——

Scholiasta ad illum locum: Ὡς πάραυλον. ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀγροῖς.

4 Ἢ πάραυλος. παρατεταμένη. ἢ ἐγγ.] Hæc deprompta sunt ex eodem Scholiasta ad *Ajacem*, pag. 53. ut Portus monuit.

5 Συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, καὶ τῇ παραφ.] Fragmentum hoc esse Æliani discimus ex Suida infra v. Ῥιπίζεται.

6 Παραφρόνιμον. παράφρ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Oedip. Tyran.* pag. 181. ut Portus observaverat.

7 Παρὰ τὰς φυλ.] Potius, περὶ τὰς φυλ. ut legitur infra v. Φρυκτός: ubi totus hic locus repetitur.

8 Λυσίας] Orat. contra Agoratum, pag. 136. ubi locum integrum vide.

9 Παραφρυκτωρεῖν. τὸ τοῖς φρ.] Ex Harpocratione.

Παραχαράκτης. διαστροφεύς.

Παραχναύω. δοτικῇ.

Παραχορδιεῖς.[1] παράσημον ποιήσεις. μηδὲν προσφθέγξῃ, ἀλλ' ἃ δεῖ εἰπεῖν, εἴπῃς, σαυτῷ προσέχων. [2]Ὅπως μηδὲν παραχορδιεῖς ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι.

Παραχορδίζειν. διαφωνεῖν. ἁμαρτάνειν.

Παραχωρῶ. οἱ μὲν ἀπὸ γενικῆς εἰς δοτικήν· οἱ δὲ τοὐναντίον. Παραχωρῆσαι τῶν θρόνων τοῖς βουλομένοις.

Παραχρῆται. πολὺ, σφοδρῶς συνουσιάζει. ἀκολάστως μίγνυται. εἴρηται δὲ καὶ περὶ ἑκάστου πράγματος ἐκ περιουσίας γενομένου. περὶ [3]Ὠριγένους. Σοὶ δὲ [4]κακομηχανία εἰς αἰσχρότατον ἄνδρα ἐπενοήθη. αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασας εἰς παράχρησιν τοῦ σώματος.

Παραχρῆμα. παραυτίκα. εὐθέως. Μηδὲν δὲ μηδὲ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἀποκειναμένων. ἢ ἀντὶ τοῦ, ἐκ τοῦ παρατυχόντος. Καὶ ὡς ἐν τῷ παραχρῆμα ὥρμητό τε ἐξιέναι, καὶ ψήφισμά τε τὴν στρατείαν ἐκύρωσαν, ὥρμητό τε πᾶς ἐς τὴν ἐπιχείρησιν. Δέξιππός φησι.

Παρδακόν.[5]

Παρδαλῆ. παρδάλεως δορά. [6]Ἀριστοφάνης· Πέμψω ἐπ' αὐτὸν ὄρνις πορφυρίωνας, παρδαλᾶς ἐνημμένους.

Πάρδαλις· τὸ ζῶον. [7]Ὅμηρος·

Θώων, παρδαλίων τε, λύκων τ' ἤϊα πέλονται.

Καὶ [8]Ἀριστοφάνης·

Οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,

Οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πάρδαλις.

Παραιβάτης.

Παραινῶ. δοτικῇ. καὶ παραίνεσις, ἡ ἀγαθὴ συμβουλή.

Παραίνεσις[9] συμβουλῆς διαφέρει. Παραίνεσις μὲν γάρ ἐστι λόγος παραινετικὸς, ἀντίρρησιν οὐκ ἐπιδεχόμενος· οἷον ὡς εἴ τις εἴποι, ὅτι δεῖ τὸ θεῖον τιμᾷν. οὐδεὶς γὰρ ἐναντιοῦται ταύτῃ τῇ παραινέσει, μὴ πρότερον μανείς. Συμβουλὴ δὲ ἐστὶ λόγος συμβουλευτικὸς, ἀντίρρησιν ἐπιδεχόμενος· οἷον ὡς εἴ τις εἴποι, ὅτι δεῖ πολεμεῖν. πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου κέρδη. ἕτερος δέ τις ἀντείποι, ὡς οὐ δεῖ πολεμεῖν. πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου συμβαίνοντα, οἷον ἧττα, αἰχμαλωσία, πληγαὶ, πόλεων κατασκαφαί.

Παραιξορούσιν.[10] Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. ἀπέδω-

Παραχαράκτης. Qui falsam monetam cudit.

Παραχναύω. Dativo jungitur. Juxta aliquem aliquid deglutio, vel devoro.

Παραχορδιεῖς. Absonum, absurdum, indecorum quid facies. Nihil extra propositum dicas, sed quæ dicere oportet, ea dic, diligenti cautione adhibita. *Ne quid inepti proferas, cum de argumento quodam verba facienda tibi sunt.*

Παραχορδίζειν. Discrepare, Peccare. Turpiter se dare.

Παραχωρῶ. Cedo. Concedo. Alii quidem a genitivo ad dativum [transferunt:] alii, contra. *Solio quibusvis cedere.*

Παραχρῆται. Nimio coitu venereo utitur. Intemperans est in venerem. Dicitur vero & de qualibet alia re, quæ immoderate fit. De Origene. *Tibi vero mala techna in virum turpissimum excogitata est. Æthiopem enim subornasti, qui corpore ejus abuteretur.*

Παραχρῆμα. Confestim. Statim. Ex tempore. *Cum autem ne ex tempore quidem quidquam respondissent.* Vel pro ἐκ τοῦ παρατυχόντος, i. e. pro re nata. Subito. *Cum autem subito impetum cepissent ad bellum proficiscendi, & expeditionem illam publice decrevissent, & quilibet ad rem aggrediendam cupide se pararet.* Dexippus ait.

Παρδακόν. Humidum.

Παρδαλῆ. Pellis pardi. Aristophanes: *Mittam in ipsum aves porphyriones, pardi pellibus indutas.*

Πάρδαλις. Pardalis. Panthera. Homerus: *Luporum cervariorum pardorumque & luporum esca sunt.* Et Aristophanes: *Nulla est bellua magis intractabilis, quam fœmina: nec ignis, nec adeo impudens ulla panthera.*

Παραιβάτης. [Poetice, pro παραβάτης.]

Παραινῶ, Dativo jungitur. Suadeo. Adhortor. Præcipio. Et παραίνεσις, adhortatio, præceptum.

Παραίνεσις differt a συμβουλή. Παραίνεσις enim est oratio, qua aliquem [ad virtutem] adhortamur, quæque nullam contradictionem admittit: ut si quis dicat, Numen divinum esse colendum. Nemo enim præcepto huic repugnat, nisi sit insanus. Συμβουλὴ vero est oratio, qua alteri aliquid suademus, sed quæ contradictionem admittit: ut si quis dicat, bellum esse gerendum. Multa enim ex bello commoda percipi. Alius vero contra hæc dicat, bellum non esse gerendum. Multa enim esse belli incommoda, veluti cladem, captivitatem, vulnera, urbium excidia.

Παραιξορούσιν. Aristophanes *Tagenistis.* Qui-

1 Παραχορδιεῖς] Confer Nostrum supra v. Παρακεχόρδικε.

2 Ὅπως μηδὲν παραχορδ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Ecclesiaz.* pag. 732. (492. Ed. Bas. *P.*)

3 Περὶ Ὠριγένους] Hæ duæ voces in prioribus Editt. desunt, quas ex MS. Paris. A. revocavi.

4 Σοὶ δὲ κακομηχανία εἰς αἰσχ.] Locus hic, sed paulo aliter conceptus, legitur etiam supra v. Ὠριγένης: quo Lectorem remitto.

5 Παρδακόν] Voce hac usus est Aristophanes in *Pace*, pag. 708. (477. Ed. Bas. *P.*) ubi Scholiasta eam exponit δίυγρον.

6 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 599. (415. Ed. Bas. *P.*) ubi locus hic ita legitur & distinguitur:

Πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
Ὄρνις ἐπ' αὐτὸν, παρδαλᾶς ἐνημμένους.

7 Ὅμηρος] Il. N. v. 103.

8 Ἀριστοφάνης] *Lysistrata* pag. 899. (564. Ed. Bas. *P.*)

9 Παραίνεσις συμβουλῆς διαφ.] Confer omnino Ammonium v. Συμβουλὴ, qui eadem habet, quamvis aliis verbis.

10 Παραιξορούσιν] Michael Apostolius, qui locum hunc ex Suida repetit, habet πυρεξορούσιν. Sed, ut breviter dicam, est vox omnino obscura & de qua nihil certi statuere possis.

χὰν δὲ οἱ μὲν, παιδιᾶς εἶδός τι· Εὐφρόνιος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἥκειν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι.

Παραιρήσεται. ἀφαιρήσεται. [1] Θουκυδίδης· Διέφθειρον σφᾶς αὐτοὺς, οἱ μὲν ἀπὸ κλινῶν σπάρτοις· οἱ δὲ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες (τουτέστιν, ἀφαιρήματα) ἀπήγχοντο.

Παραιροῦνται. ἀφαιροῦνται. καὶ παραιρούμενος. [2] Ὁ δὲ ἐξόπισθεν πλέων, παραιρούμενος φθάνει τῷ δρόμῳ. ἀντὶ τοῦ, ἀφαιρούμενος. καὶ αὖθις· Ὥσπερ αὐτοῖς ἡμᾶς συγγνώμονας εἶναι οὐδεμία μηχανὴ ἔσται, τοῦ τῶν ἐγκλημάτων ὄγκου παραιρουμένου τοῖς ἠδικηκόσι τὸν ἔλεον.

Παραίσια. [3] ἀπαίσια. χαλεπά.

Παρὰ [4] τὸ δέον. παρὰ τὸ προσῆκον.

Παραιτεῖσθαι. παρακαλεῖν. συγγνώμην αἰτεῖν. [5] Ὁ δὲ ἀναιρεῖν μέλλων αὐτὸν, ἀφῆκε, Παρυσάτιδος παραιτησαμένης αὐτὸν, καὶ τὴν σατραπείαν αὐτῷ φυλαξάσης. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ ῥύεται Δερκέταιον τοῦ θανάτου, παραιτησάμενος τὴν μητέρα.

Παραιτηθείς. παρακληθείς. Παραιτηθεὶς δὲ διὰ τῶν φίλων, τοῦτον ἀπέλυσε τῆς αἰτίας.

Παρῃτεῖτο. παρεκάλει. ἐλιπάρει. Ὁ δὲ ἐλθὼν, παρῃτεῖτο τὸν Πέρσην. τυγχάνων δὲ οὐδενὸς, ὧν ἐδεῖτο, αὐτὸς ἔλυσεν. Ἡρόδοτος.

Παραιτησόμενος. [6] Ἀπέδωκε τὸν χρυσὸν, ὡς παραιτησόμενος τοῦ Θεοῦ δι᾽ αὐτοῦ τὸν χόλον,

Νήπιος, [7] οὐδὲ τὸ ἤδει, ὃ πείσεσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γάρ τ᾽ αἶψα Θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.

Παραιτητής. παρακλήτωρ. ἢ ἀπολογούμενος.

Παραιτοῖτο. παρακαλοῖ. ἀπαγορεύοι. [8] Ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραψάμενος, παρελθὼν, ὅτε δέοι μάχεσθαι, παραιτοῖτο τοὺς θεωμένους συγγνώμην ἔχειν, [9] εἰ μὴ ἀγωνίζοιτο.

Παραιτοῦμαι. τὸ ἱκετεύω. αἰτιατικῇ.

Παραίφασις. παραίνεσις. συμβουλή.

Παρέβαλεν. ἐχθροὺς καὶ ἀλλοτρίους εἰργάσατο. [10] Ὁ

dam voce hac genus quoddam luſus ſignificari ajunt: Euphronius vero proverbialiter hoc dici tradit de iis, qui aliquos celeriter venire aut diſcedere jubent.

Παραιρήσεται. Auferetur. Detrahetur. [Et παραιρήματα. Fruſta, quæ ex veſtibus, vel alia quavis re detrahuntur.] Thucydides: *Necem ſibi conſciverunt, alii quidem vinculis lectorum, alii vero laciniis, quas ex veſtibus detraxerant, ſe ſtrangulantes.*

Παραιροῦνται. Auferunt. Detrahunt. Et παραιρούμενος, auferens, detrahens. *Ille vero a tergo navigans, [vento ipſi] adempto, curſu eum antevertit.* Et iterum: *Nullo modo fieri poteſt, ut horum factorum ipſis veniam demus, ſcelerum magnitudine omnem miſericordiæ ſpem maleficis adimente.*

Παραίσια. Infauſta. Gravia. Moleſta.

Παρὰ τὸ δέον. Præter officium. Præter decorum.

Παραιτεῖσθαι. Deprecari. Veniam petere. *Ille vero, cum eum eſſet interfecturus, ipſum dimiſit, Paryſatide pro eo deprecante, & præfecturam ipſi conſervante.* Et iterum: *Ille vero Dercetæum a morte liberat, matrem pro ipſo deprecatus.*

Παραιτηθείς. Aliquorum precibus ac deprecationibus exoratus. *Amicorum autem precibus exoratus, eum criminis iſtius abſolvit.*

Παρῃτεῖτο. Deprecabatur. Precabatur. Orabat. *Ille vero, cum ad Perſam veniſſet, eum deprecatus eſt. Cum autem precibus nihil proficeret, ipſe eum ſolvit.* Herodotus.

Παραιτησόμενος. Deprecaturus. Exoraturus. *Aurum reſtituit, quaſi Dei iram hac ratione deprecaturus: ſtultus utique, & qui non noſſet, eum precibus ſuis apud Deum nihil profecturum eſſe. Haud facile enim Deorum immortalium mens flectitur.*

Παραιτητής. Deprecator. Vel reus, qui cauſam dicit, & pœnam deprecatur.

Παραιτοῖτο. Deprecetur. Precetur. Petat. *Perinde ac ſi quis inter pugiles nomen ſuum in Gymnicis ludis profeſſus, poſtmodum ſtadium ingreſſus, ubi pugnandum eſſet, a ſpectatoribus veniam ſibi dari peteret, ſi laborem & plagas ferre non poſſet.*

Παραιτοῦμαι. Deprecor. Suppliciter oro. Accuſativo jungitur.

Παραίφασις. Admonitio. Adhortatio. Conſilium.

Παρέβαλεν. Objecit. Inimicos reddidit. *Ille*

1 Θουκυδίδης] Lib. IV. cap. XLVIII. ubi ſic legitur: Καὶ ἅμα οἱ πολλοὶ σφᾶς αὐτοὺς διέφθειραν, οἰστούς τε, οὓς ἀφίεσαν ἐκεῖνοι, εἰς τὰς σφαγὰς καθιέντες, καὶ ἐκ κλινῶν τινων, αἳ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνοῦσαι τοῖς σπάρτοις, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, ἀπαγχόμενοι &c. Hinc Suidas ſupplendus & emendandus eſt.

2 Ὁ δὲ ἐξόπισθεν πλ.] Si ariolari licet, locum hunc ſic ſcribendum & ſupplendum eſſe putem: Ὁ δὲ ἐξόπισθεν πλέων, παραιρούμενος αὐτοῖς τὸν ἄνεμον, φθάνει, &c. Sed hæc tantum mera eſt conjectura.

3 Παραίσια] Vide Scholiaſtam Homeri ad Il. Δ. v. 381.

4 Παρὰ τὸ δέον. παρὰ τὸ πρ.] Hæc cum articulo præcedenti connectenda ſunt. Αἶσα enim præter alia ſignificat etiam idem quod τὸ καθῆκον, vel τὸ δέον. Unde παραίσια (quod non ſolum eſt adjectivum, ſed etiam ἐπιῤῥηματικῶς interdum accipitur) recte interpretaberis παρὰ τὸ δέον, vel παρὰ τὸ προσῆκον.

5 Ὁ δὲ ἀναιρεῖν μέλλ.] Ex Xenophonte.

6 Ἀπέδωκε τὸν χρυσὸν, ὡς παραιτ.] Hæc ſunt verba Dionyſii Halicarnaſſenſis de Pyrrho, ut patet ex Collectaneis Conſtantini Imperatoris, a Valeſio editis, pag. 542. ubi locum integrum vide.

7 Νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδ.] Sunt duo verſus Homerici Odyſſ. Γ. v. 146. 147. quorum prior ſic apud poetam legitur,

Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt: quippe apud quem verſus iſte propter defectum particulæ οὐ claudicat. Cæterum, ut hoc obiter moneam, pro ὃ οὐ apud Homerum ſcripſerim potius ὅτ᾽ οὐ, quoniam ſenſum ſic planiorem fore puto.

8 Ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς τοὺς γυμν.] Hæc ſunt verba Polybii de Aulo Poſthumio, quæ leguntur in Collectaneis Conſtantini a Valeſio editis, pag. 190. ut Pearſonius obſervaverat. Vide etiam Noſtrum ſupra v. Αὖλος Ποστόμιος, ubi hic ipſe locus auctior legitur.

9 Εἰ μὴ ἀγωνίζοιτο] Polybius loco laudato habet, ἐὰν μὴ δύνηται μήτε τὸν πόνον ὑπομένειν, μήτε τὰς πληγάς.

10 Ὁ δὲ παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλ.] Et hæc ſunt verba Polybii, quæ leguntur in iiſdem Collectaneis pag. 185. ut itidem Pearſonius monuit. Ibi autem pro ἀναδεχθῆναι legitur ἀναχθῆναι, uti etiam hic apud Suidam ſcribendum eſt.

δὲ παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλοις, ὥστε μετὰ πάσης ὕβρεως συλληφθέντας ἀναδεχθῆναι δεδεμένους.

Παρεβάλετο. ὥρμησεν. εἰσήλασε. Παρεβάλετο μάλα εὐκαρδίως ἐπ' αὐτὸν ὁρμήσας. ἢ, ἀπερισκέπτως ἔκρινε.

Παρεβέβλητο. τροφὴ ἐδίδοτο. Ἄρτι γὰρ αὐτῇ παρεβέβλητο τροφή. τουτέστι, τῇ καμήλῳ.

Παρεγγεγραμμένος.[1] ὁ μὴ ἀστός.

Παρέγγραπτον. νόθον. καὶ παρεγγράπτους. ξένους. νόθους.

Παρεγγυᾷ. δοτικῇ. παραδίδωσι.

Παραγγέλλει.[2] παραινεῖ. παρακατίθεται. [3]Ξενοφῶν· Βοώντων τῶν στρατιωτῶν, καὶ παρεγγυώντων, ἔνθα δὴ ἔθεον ἅπαντες. καὶ αὖθις· [4]Ὅτου δὴ παρεγγυήσαντος, οἱ στρατιῶται φέρουσι λίθους, καὶ ποιοῦσι κολωνὸν μέγαν. ἐνταῦθα ἀνετίθεσαν δερμάτων πλῆθος, καὶ βακτηρίας, καὶ γέῤῥα.

Παρεγγύησε,[5] καὶ παρεγγυηθέντος. Παρεγγύησε μὲν, ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν. Ἰσαῖος. Παρεγγυηθέντος δὲ, ἀντὶ τοῦ, παραλαβόντος. ὁ αὐτός.

Παρεγγυήσαντος. παρασχόντος. καὶ παρενεγγύα, παρήγγειλεν. Ὁ δὲ παρενεγγύα αὐτῷ, Πέρσαις μὴ συμπλέκεσθαι.

Παρενεγγύησε. παρῄνεσε. συνεβούλευσε. Ταύτῃ τοι παρενεγγύησε δηλητηρίῳ φαρμάκῳ διαφθεῖραι αὐτούς.

Παρέδωκεν. ὁ [6]Ἀπόστολος λέγει· Παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν. τουτέστι, συνεχώρησε.

Πάρεδρος. [7]Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί· Λαμβάνουσι δὲ καὶ Παρέδρους ὅ, τε Ἄρχων, καὶ ὁ Πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος, οὓς ἂν βούληται. καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν· καὶ εὐθύνας διδόασιν, ἐπὰν παρεδρεύσωσιν. ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς.

Παρεθέντος. ἐκλυθέντος. καὶ παρεθεὶς, παραλυθείς. καὶ παρείθη, ἐξελύθη, ἐχαυνώθη. Ὁ δὲ κινδύνοις ὁμιλήσας, παρείθη τὸ σῶμα πᾶν, καὶ λυπηροῦ θανάτου τέλει παρεδόθη. καὶ παρείθησαν, ἀντὶ τοῦ παρελύθησαν. Ἰώσηπος· Οἱ δὲ πλήθει τῶν πολεμίων παρείθησαν τὰς δεξιάς. καὶ αὖθις· Οἱ δὲ τοῦ μὲν ὁλοσχεροῦς φόβου παρείθησαν· περὶ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐγκλημάτων πικρῶς ὠνειδίσθησαν.

Παρέκαστα. ἑκάστοτε.

Παρεκαττύετο.[8] ἐκ συλλογῆς ἠνθρέπιζεν. ἀπὸ τῶν καττυμάτων. καττύματα δὲ λέγονται οἱ μικροὶ ἱμάντες,

vero homines turbæ objecit, ut comprehensi vinctique cum omni contumelia [per urbem] traducerentur.

Παρεβάλετο. Impetum fecit. Irruit. *Ingenti temeritate & audacia eum adortus est.* Vel, inconsiderate & temere judicavit.

Παρεβέβλητο. Objectus est. Pabulum datum est. *Modo enim camelo pabulum datum fuerat.*

Παρεγγεγραμμένος. Qui non est verus civis, sed in civium album falso relatus.

Παρέγγραπτον. Nothum. Adulterinum. Peregrinum. Et παρεγγράπτους. Peregrinos. Nothos.

Παρεγγυᾷ. Dativo jungitur. Tradit. Præcipit. Adhortatur.

Παραγγέλλει. Adhortatur. Præcipit. Deponit. Xenophon: *Militibus clamantibus, & se mutuo cohortantibus, eo omnes currere cœperunt.* Et iterum: *Aliquo jubente, milites congerunt lapides, & ingentem tumulum excitant: in quo magnam pellium copiam, & baculos, & crates reposuerunt.*

Παρεγγύησε, & παρεγγυηθέντος. Παρεγγύησε significat, Tradidit, apud Isæum. Παρεγγυηθέντος vero, Ejus, qui aliquid [sibi traditum] accepit. Apud eundem.

Παρεγγυήσαντος. Illius, qui alteri aliquid præbuit, vel tradidit. Et παρενεγγύα, præcipiebat. *Ille vero ei præcepit, ne cum Persis confligeret.*

Παρενεγγύησε. Præcepit. Suasit. *Quare suasit, ut veneno eos de medio tolleret.*

Παρέδωκεν. Tradidit. Apostolus inquit: *Tradidit eos Deus in perversam mentem.* Id est, permisit.

Πάρεδρος. Paredrus. Assessor. Aristoteles in opere de Atheniensium Republ. ait: *Assumunt autem etiam Paredros & Archon & Polemarchus, uterque binos, quos voluerit. Hi vero examinantur in judicio antequam munus suum ineant: iidemque rationes reddunt, postquam munere Paredri functi fuerint.* Vocabulum hoc non solum Oratoribus, sed etiam Comicis familiare est.

Παρεθέντος. Remissi. Resoluti. Et παρεθεὶς, remissus. Et παρείθη, remissus est, laxatus est. *Ille vero, postquam multis periculis caput suum objecisset, laxatis toto corpore nervis, molesta morte periit.* Et παρείθησαν, remissi sunt. Josephus: *Illi vero propter hostium multitudinem dextras remittere cœperunt.* Et iterum: *Illi quidem metu mortis liberati fuerunt: at ob crimina particularia acerbe objurgati fuerunt.*

Παρέκαστα. Subinde. Frequenter.

Παρεκαττύετο. Ex rebus undique collectis aliquid componebat, vel consarcinabat. A

1 Παρεγγεγραμμένος] Παρεγγεγραμμένοι apud Athenienses dicebantur peregrini, vel inquilini, qui in civium album falso relati erant. Vide Nostrum supra v. Ἀπεψηφίσατο, & v. Ἀποψηφισθέντα.

2 Παραγγέλλει. παραινεῖ. παρακ.] Hæc, & quæ sequuntur, priores Editt. a præcedentibus disjungunt; cum quibus eadem connectenda esse & sensus & literarum series satis ostendunt.

3 Ξενοφῶν] *De Expedit. Cyri* lib. IV. pag. 339. ut Pearsonius ob-

4 Ὅτου δὴ παρεγγ.] Et hoc fragmentum legitur apud Xenophontem eodem loco.

5 Παρεγγύησε, & παρεγγ.] Ex Harpocratione.

6 Ὁ Ἀπόστολος] Ad Roman. xxi. 8.

7 Πάρεδρος. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθην.] Ex Harpocratione.

8 Παρεκαττύετο. ἐκ συλλογῆς ἠνθρ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Plutum*, pag. 71. (35. Ed. Bas. *P.*)

ci

αἱ ἐῤῥιμμέναι ἐπὶ τῆς κόπρου. λέγει οὖν, ἐκ μικρῶν καὶ πολλῶν τὴν στιβάδα ἡτοιμάσαμεν· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·
Ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκατατύετο.

κάττυμα. Καττύματα vero appellantur exigua corii segmenta, quæ in sterquilinium projiciuntur. Dicit igitur [Comicus,] Ex parvis & multis frustis lectulum composuimus. Aristophanes *Pluto*: *Unusquisque vero nostrum ex parvis frustis undique collectis lectulum adornavimus.*

Παρεκβατικῶς. συντόμως.

Παρεκβατικῶς. [Per digressionem.] Compendiose. Breviter.

Παρεκνόον.[1] ἀντὶ τοῦ, παρ' ἐλπίδα. Παρεκνόον εἰλήλουθας.

Παρεκνόον. Præter spem. *Præter spem venisti*

Παρεκότει. ὠργίζετο.

Παρεκότει. Irascebatur.

Παρεκρότουν. παρώρμων. Τούτους ἀθροίζοντες ἀλλήλους παρεκρότουν.

Παρεκρότουν. Incitabant. Impellebant. *Hos congregantes, se mutuo cohortabantur.*

Παρεκρούσατο. ἐπλάνησε.

Παρεκρούσατο. Decepit. Fefellit. In errorem induxit.

Παρεκστῆναι. παρεκτραπῆναι. [2]Ὥστε καὶ τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀχανεῖς γενέσθαι, καὶ παρεκστῆναι ταῖς διανοίαις, συμπάσχοντας τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνίᾳ.

Παρεκστῆναι. De potestate mentis exire. Stupore attonitum esse. *Adeo ut Senatores præ stupore obmutescerent, & de potestate mentis propemodum exirent, extremi doloris sensu, quo infelices opprimebantur, animos illorum tangente.*

Παρεκτός. ἐπίρρημα.

Παρεκτός. Adverbium. Extra. Præter.

Παρέλαβε τὴν πόλιν, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν σανδάλια ὑποδεδημένην, καὶ πτισάνην ῥοφοῦσαν.

Παρέλαβε τὴν π. *Accepit urbem non talem, qualis majorum temporibus fuerat, sed anum sandaliis indutam, & ptisanam sorbentem.*

Παρελέξατο. παρεκοιμήθη. ἐχρήσατο δὲ [3]Ὅμηρος τούτῳ ἐπὶ ἵππου καταχρηστικῶς. οὐ γὰρ παρακλίνεται ἵππος, ἀλλ' ἐπαναβαίνει.

Παρελέξατο. Accubuit. Juxta cubuit. Hoc verbo Homerus abusive de equo usus est. Equus enim non accubat equæ, sed eam init.

Παρελθεῖν.[4] τὸ αὐτίκα δηλοῖ παρὰ Θουκυδίδῃ. τὸ δὲ ἐπελθεῖν, τὸ ἀναβαλλόμενον χρόνῳ τοῦτο διαπράξασθαι.

Παρελθεῖν. Apud Thucydidem significat, confestim aliquo accedere. Ἐπελθεῖν vero, id interposita mora aliqua facere.

Παρελθεῖν.[5] ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Παρελθεῖν. [Interdum] significat, Vincere: ut apud Demosthenem in oratione pro Ctesiphonte.

Παρελθών. ἀντὶ τοῦ, εἰσελθών.

Παρελθών. Ingressus.

Παρέλκον. περιττόν. ἢ παρατεῖνον.

Παρέλκον. Superfluum. Aut, quod porrigitur, vel extenditur.

Παρέλκυσις. ὑπέρθεσις.

Παρέλκυσις. Protractio. Dilatio.

Παρελογίσασθε. ἠπατήσατε.

Παρελογίσασθε. Decepistis. Fefellistis.

Παρ' ἐλπίδα. ἐπίρρημα.

Παρ' ἐλπίδα. Adverbium. Præter spem.

Παρέλυσαν. ἀπήλλαξαν. μετέστησαν. Θουκυδίδης· Τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς.

Παρέλυσαν. Removerunt. Loco moverunt. Thucydides: *Niciam quidem magistratu non moverunt.*

Παρεμβαλόντων. κυκλωσάντων.

Παρεμβαλόντων. Illorum, qui aliquos circumdederunt.

Παρεμβολή. σκηνή. κάστρον. στρατόπεδον. ἐπὶ τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου κεῖται τὸ παρεμβολὴ ὄνομα.

Παρεμβολή. Castra. Locus, in quo exercitus est collocatus. Apud magnum Antonium hoc nomen παρεμβολή extat. *Port.*

Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει. Παρεμβολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ὁμοίων παρένθεσις· οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ὁπλίτας, ἢ ψιλῶν πρὸς ψιλούς. Παρένταξις δὲ, ἡ τῶν ἀνομοίων· οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ψιλούς· ἢ ψιλῶν, πρὸς ὁπλίτας. πάλιν. [6]Παρεμβολὴ λέγεται,

Παρεμβολή. Parembole. Insertio. Ea differt a parentaxi. Parembole enim est, cum milites similes ordinibus sui similium inseruntur: ut graviter armati ordinibus graviter armatorum; vel leviter armati, leviter armatorum. Παρένταξις vero est dissimilium insertio: veluti cum graviter armati ordinibus leviter armatorum inseruntur; & contra. Item, παρεμβολή dicitur, cum inter eorum, qui anteriorem in acie locum tenent, intervalla

1 Παρεκνόον] Est vox Homerica Il. K. v. 391. & Il. Υ. v. 133. sed ubi Scholiasta eam exponit, παρὰ γνώμην, ἀνοήτως.

2 Ὥστε καὶ τοὺς ἐν τῷ συνεδρ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἀκληρούντων.

3 Ὅμηρος] Il. Υ. v. 224.

4 Παρελθεῖν. τὸ αὐτίκα δηλοῖ παρὰ Θουκ.] Aliter Scholiasta Thucydidis ad lib. 1. cap. LXXIII. quem vide.

5 Παρελθεῖν. ἀντὶ τοῦ νικ.] Ex Harpocratione.

6 Παρεμβολὴ λέγεται, ὅταν πρωτ.] Hæc, & quæ sequuntur, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Ælianum in *Tact.* cap. XXXI. unde ea Suidas descripsit.

ὅταν παρατεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας.

Παρεμβολή. παράταξις. καὶ παρεμβάλλειν. παρατάττεσθαι.

Παρέμπτωσις. προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν· οἷον ξένος, ξεῖνος, ἔνατος, εἴνατος.

Παρεμφῆναι. παραδεῖξαι. παρασημᾶναι.

Παρενείρει. παρεμβάλλει. ἤγουν λέγει.

Παρένησαν. [1] Θουκυδίδης· Ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης ὕλης ὅσον ἐδύναντο.

Παρενθέμενος. παραλογισάμενος. Ὁ δὲ Ἀκάκιος παρενθέμενος τὰ τοῖς κανόσι διηγορευμένα, καὶ τὸ θυσιαστήριον καταλαμβάνει, καὶ τὰ ἐξ ἔθους ἱερεῦσιν ἐπιτελεῖ.

Παρενθήκη. προσθήκη.

Παρέντες. παραλυθέντες. ἀμελήσαντες. Τὼ χεῖρε καὶ τὰς πανοπλίας παρέντες.

Παρέξ. παρεκτός.

Παρενοχλῶ. δοτικῇ.

Παρεξαγωγή.

Παρεστηκὼς ἐν τῇ διανοίᾳ, καὶ ἄνθρωπος φιλοδοξῶν ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν διαφθορᾷ.

Παρεξειρεσία. τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων. Ἐν [2] τετάρτῃ Θουκυδίδης. Ἀρριανός· Τῶν μὲν κωπῶν ἐστιν ἃς συνέτριψαν, καὶ τῆς παρεξειρεσίας τινὰ ἀπέθραυσαν.

Παρεξειρεσίας. παρὰ Θουκυδίδῃ τὸ κατὰ πρώραν πρὸ τῶν κωπῶν· ὡς ἂν εἴποι τις, τὸ παρὲξ τῆς εἰρεσίας.

Παρεξηυλημένον [3] νοῦν. οἷον διεφθαρμένον, καὶ ἀμυδρὸν ὑπὸ γήρως. μετῆνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων, τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς. οἱ γὰρ κατατετριμμένοι, ἐξηυλῆσθαι λέγονται. Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς, καὶ παρεξηυλημένους.

κωφοὺς δέ, οἷον ἀφώνους. Ὅμηρος·

Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος.

Παρεωραμένος. καταφρονηθείς. Παρηωρημένος δέ.

Παρεπίδημος. Καὶ ὁ βίος ἡμῶν παρεπιδημία.

Παρέπτη. παρῆλθε.

Παρέργως. ὀλιγώρως. Οὐ μὴν οὐδὲ τὸ πάρεργον ἄξιον σιωπῆσαι, καθάπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου. περὶ τοῦ Σκιπίωνος λέγων ὁ Πολύβιος. καὶ αὖθις· Ἔγνωσαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὸν ἀπόστολον.

inserimus eos, qui ipsos recta serie à tergo excipiunt.

Παρεμβολή. Acies instructa. Et παρεμβάλλειν. Aciem instruere.

Παρέμπτωσις. Paremptosis. Sic dicitur insertio vocalis in mediam vocem, syllabam non facientis: ut ξένος, ξεῖνος, ἔνατος, εἴνατος.

Παρεμφῆναι. Leviter ostendere. Perperam significare.

Παρενείρει. Interserit. Inserit. Interponit.

Παρένησαν. Accumularunt. Coacervarunt. Thucydides: *Accumularunt & aliam materiam, quantam potuerunt.*

Παρενθέμενος. [Qui interjecit, interposuit, inseruit.] Qui decepit. *Acacius vero, cum inseruisset & ea, quæ canonibus sunt interdicta, & altare occupat, & quæ ad sacerdotum officium pertinent, administrat.*

Παρενθήκη. Additamentum. Id, quod alteri rei inseritur.

Παρέντες. Resoluti. Qui neglexerunt. *Qui manus & panoplias neglexerunt.*

Παρέξ. Præter. Extra.

Παρενοχλῶ. Dativo jungitur. Obturbo.

Παρεξαγωγή. Exercitus eductio in hostem.

Παρεστηκὼς ἐν τῇ δ. *In sententia sua perstans, & in perniciem suam ambitiosus.*

Παρεξειρεσία. Extrema pars proræ, vel puppis, ubi nulli sunt remiges. Thucydides libro IV. Et Arrianus: *Remorum nonnullos confregerunt, & partes quasdam extremæ proræ deterserunt.*

Παρεξειρεσίας. Apud Thucydidem sic vocatur locus in prora qui est ante remos: ac si dicas, quod est παρὲξ τῆς εἰρεσίας, i. e. extra remos.

Παρεξηυλημένον νοῦν. Mentem corruptam, & senio hebetatam. Translatio ducta est a tibiarum lingulis, quæ, cum attritæ sunt, ἐξηυλῆσθαι dicuntur. Aristophanes: *Homines nihili, enervesque, & prorsus inutiles.* Κωφούς, proprie, mutos. Homerus: *Telum hominis imbellis nullam vim habet.*

Παρεωραμένος. Neglectus. Contemptus. At παρηωρημένος, juxta suspensus.

Παρεπίδημος. Advena. Peregrinus. [Et παρεπιδημία, peregrinatio.] *Vita nostra est tanquam peregrinatio.*

Παρέπτη. Prætervolavit. Præteriit.

Παρέργως. Perfunctorie. Negligenter. Obiter. [Et πάρεργον, id quod obiter tantum curamus.] *Verum ne leviora quidem ejus dicta & facta, tanquam periti cujusdam artificis, silentio præterire decet.* Sic de Scipione Polybius inquit. Et iterum: *Lacedæmonii vero classis vel primariam curam habendam esse censuerunt.*

1 Θουκυδίδης] Lib. II. cap. LXXVII. Locum ipsum adi. Vide etiam supra v. Ἐπιπαρένησαν.

2 Ἐν τετάρτῃ Θουκυδίδης] Cap. XII. ubi Scholiasta: Παρεξειρεσία ἐστιν ὁ ἔξω τῆς εἰρεσίας τῆς νεὼς τόπος, καθ' ὃ μέρος οὐκέτι κώπαις κέχρηνται. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀκρότατον τῆς πρύμνης ἢ τῆς πρώρας.

3 Παρεξηυλημένον νοῦν. οἷον διεφθ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 404. (288. Ed. Bas. *P.*) Confer Hesychium v. Ἐξηυλημένον.

Παρερπύσασα. ἠρέμα εἰσελθοῦσα.

Εἴσω[1] παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
Ἰδεῖν.

Παρέρχεται. αἰτιατικῇ. ὑπερβάλλει.

Πάρες. ὑποχώρησον.

Πάρεσις. νέκρωσις. Ἀππιανός· Οἱ δὲ Λατῖνοι ἐγκλήματα εἰς Ῥωμαίους ἐποιοῦντο τήν τε πάρεσιν αὐτῶν τὴν ἐπὶ σφᾶς, ὄντας ἐνσπόνδους καὶ συγγενεῖς. τουτέστι, τὴν ἀμέλειαν, τὴν καταφρόνησιν.

Παρέστη. ἐγένετο. περιέσχε. Πανταχόθεν δὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων περιεχόμενοι, δεινὴ παρέστη πρὸς τὸ πλῆθος ἀμηχανία.

Παρεστηκότες. συνημμένοι. τεθαῤῥηκότες. Ἀῤῥιανός· Οἱ δὲ ἐσκεδασμένοι, καὶ οὐ παρεστηκότες ταῖς γνώμαις, ἐς φυγὴν ἐτράπησαν.

Παρεστηκότος. προϋπάρχοντος. παρεστῶτος. ἐνεστῶτος. Ὁ δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται, καὶ οὐ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.

Παρεστήσαντο. Ἀμαχεὶ δὲ πλείστας τῆς Ἰταλίας παρεστήσαντο πόλεις. ἐπόρθησαν. εἷλον.

Πάρεστι. δοτικῇ. ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν. ἤ, παρόν ἐστι.

Παρέσφηλε. παρεμφαίνεται. ἐσφάλη. ἀπεῤῥύη.

Παρετέον. σιωπητέον. ἀφετέον.

Παρέτραγον.

[2] Καὶ τοῦ κύκλου παρέτραγον ὑφ' ἁρματωλίας. ἀντὶ τοῦ, φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν.

Παρευδοκιμησάσης. νικησάσης. ἤτοι εἰς δόξαν ὑπερβάσης. καὶ παρευδοκιμῶ, αἰτιατικῇ.

Παρευθύνει.[3] παραφέρει. βιάζεται.

Παρευθύς.

Παρευνηθείς. παρακοιμηθείς.

Παρευρημένως. Δικαιότατα καὶ παρευρημένως κρινόντων.

Παρέχοντας. [4]Ἡρόδοτος· Κρέσσον γὰρ ποιεῦντάς τι καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, ἤπερ παρέχοντας διαφθαρῆναι αἰσχίστῳ μόρῳ. καὶ παρέχω, δοτικῇ.

Πάρει. ἐλήλυθας. παρεγένου.

Τίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμέ, φίλ', ἔχων πάρει;
Κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδύν, ὠφελήσιμον.

Ἀντὶ τοῦ, κοινωφελῆ, ἀσφαλῆ. τουτέστιν, ἀληθῆ, καὶ μὴ σφαλῆναι δυνάμενον.

Παρειά. γνάθος. καὶ μέρος τῆς νεώς.

Παρεῖαι[5] ὄφεις. ὀνομάζονται δέ τινες ὄφεις οὕτω, παρὰ τὸ τὰς παρειὰς μείζους ἔχειν. ὁ δὲ Ὑπερείδης ἐν

Παρερπύσασα. Quæ tacite, vel clam irrepsit. Clam ingressa. [Aristophanes:] *Intro clam ingressa, priusquam vir me videat.*

Παρέρχεται. Accusativo jungitur. Præterit. Superat. Vincit.

Πάρες. Dimitte. Concede. Cede.

Πάρεσις. Membrorum resolutio & relaxatio. Item, negligentia. Contemptus. Appianus: *Latini vero Romanos incusarunt, quod se fœderatos & cognatos contemnerent.*

Παρέστη. Adstitit. Accidit. *Cum vero undique ab hoste cincti essent, ad summam desperationem redacti sunt.*

Παρεστηκότες. Adstantes. Conjuncti. Confidentes. Arrianus: *Illi vero dissipati, nec animis confidentes, in fugam se verterunt.*

Παρεστηκότος. Ante existentis. Adstantis. Præsentis. *Ille autem perfrictæ ad omnia est frontis, nec unquam colorem vultus mutat.*

Παρεστήσαντο. Diripuerunt. Ceperunt. In potestatem suam redegerunt. *Plurimas autem Italiæ urbes sine pugna ceperunt.*

Πάρεστι. Dativo jungitur. Omnino fieri potest. Vel, præsens est.

Παρέσφηλε. In errorem inducitur. Lapsus est. Defluxit.

Παρετέον. Prætereundum. Tacendum. Dimittendum.

Παρέτραγον. Arroserunt. Detriverunt. *Partem orbis sui detriverunt ob malam aurigationem.* Id est, curribus suis parcentes.

Παρευδοκιμησάσης. Illius, quæ vicit, vel gloria superavit aliquem. Et παρευδοκιμῶ. Accusativo jungitur. Gloria aliquem supero.

Παρευθύνει. A recta via abducit. Cogit.

Παρευθύς. Confestim. Statim.

Παρευνηθείς. Qui alicui accubuit.

Παρευρημένως. Ex tempore. *Justissime & ex tempore judicantibus.*

Παρέχοντας. Herodotus. *Præstat pugnantes nec inultos mori, quam hosti nos permittentes fœdissima morte perire.*

Πάρει. Ades. Advenisti. *De qua re mecum acturus, amice, venisti? De re communi, tuta, justa, jucunda, utili.* Sive, de re omnibus utili, & vera, & certa.

Παρειά. Gena. Mala. Item, pars navis. Prora.

Παρεῖαι. Sic vocantur serpentes quidam, quod magnas habeant maxillas. Hyperides

1 Εἴσω παρερπύσ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Ecclesiaz.* pag. 738. (496. Ed. Bas. *P.*)

2 Καὶ τοῦ κύκλου παρέτρ.] Senarius hic legitur apud Aristophanem in *Pace*, pag. 650. (447. Ed. Bas. *P.*) Confer etiam Nostrum supra v. Ἁρματωλία.

3 Παρευθύνει] Priores Editt. male habent, παρευθύνει, cujus loco scribendum esse παρευθύνει, Portus recte conjecerat. Sic enim & MSS. Paris. habent. Cæterum vocem hanc clarius exponit Scholiasta Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 61. Παρευθύνοντες. ἐκτρέποντες. ἀπὸ τοῦ μὴ ἐώντων τινὰς βαδίζειν τὴν ἑαυτῶν ὁδόν, ἀλλὰ παρεκκλινόντων αὐτούς. Locum hunc Scholiastæ observaverat etiam Portus.

4 Ἡρόδοτος] Lib. IX. pag. 328. ubi Armocydes Phocenses ad fortiter contra Persas pugnandum adhortatur.

5 Παρεῖαι ὄφεις. ὀνομάζ.] Ex Harpocratione. Huc egregie faciunt, quæ de eodem serpentis genere notat Enarrator Comici ad *Plutum*, pag. 73. ubi exponit locum illum Comici,

Ὀδὰξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὢν ὄφις.

Eo Lectorem remitto.

τῷ κατὰ Δημάδου φησὶν, εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους τοῖς ὄφεσι. τούς τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας· τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις, τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν· τοὺς δὲ παρείας αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν.

Παρείη. [1] Ὁ δὲ Θηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ· καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνεβίβαζε.

Παρείθη. παρελύθη. Εἶτα μέν τοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη.

Παρεικάσθη.

Παρεικότος. παραλελυμένους.

Παρείκοι. ὑποχωροίη. Πέμποντες ἱππέας ἐκδρόμους, ὅπου παρείκοι, προφὰς ἐλάμβανον, ὅπου ἦν δυνατόν. καὶ αὖθις· Σφοδρότατα σφᾶς ἐπιδιώκοιμεν, ὅπῃ παρείκοι. ὅπου ἐστὶ δυνατόν. ὅπως τρέποιτο ὁ πόλεμος. καὶ αὖθις· [2] Ὁ δὲ Τραϊανὸς ἔγνω μάλιστα, εἰ παρείκοι, ἐξελεῖν τὸ ἔθνος· εἰ δὲ μὴ, συντρίψας γε παῦσαι τῆς ἄγαν ἀτασθαλίας.

Παρειμένον. κεχαυνωμένον.

Παρειμένος. παρεωραμένος.

Παρείμην. συγχωρήσαιμι. [3] Σοφοκλῆς·

Οὐκ ἂν παρείμην, οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.

Τουτέστιν, οὐκ ἂν συγχωρήσαιμι.

Πάρειμι. ὑπάρχω.

Παρεῖναι. τὸ παραγίνεσθαι, καὶ ὑπάρχειν. Παρῆναι δὲ, κεντηθῆναι.

Παρείποι. παραπείσοι.

Παρειπών. παραινέσας.

Παρείραντα. παρεισβαλόντα. [4] Πολύβιος· Οὔτ' ἐπιβαλέσθαι παρείραντα τὴν χεῖρα δυνατὸν, ἅτε πυκνῶν ὄντων.

Παρείρπυσεν. εἰσῆλθεν. ὡς ἐπὶ ὄφεως δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ τυφλὸς ἦν, ἢ γλάμων.

[5] Πρῶτον Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσε.

Παρείς. ἐάσας. ἀφείς.

Παρείς. ἀμελήσας. ἐπικατακλίνας. ὀλιγωρήσας. Καὶ παρεὶς ἑαυτὸν ὑπὸ λύπης ἔκειτο. Παρῆς δὲ, ἀντὶ τοῦ, ὑπῆρχες.

Παρείσακτον. ἀλλότειον.

Παρεῖσαν. εἴασαν. ἀφῆκαν.

Παρεισελθεῖν. τὸ μετ' ἄλλου [6] πλαγιάσαντος συνεισελθεῖν. Ἐλθεῖν δὲ, τὸ γυμνῇ τῇ παῤῥησίᾳ χρήσασθαι. διὰ τοῦτο φησὶν ὁ Ἀπόστολος· Παρεισῆλθεν ὁ νόμος.

Πάρεισιν αὐτῷ τέκνα.

Παρείσθω. συγχωρείσθω.

autem in oratione contra Demadem dicit, Oratores similes esse serpentibus. Omnes enim serpentes invisos esse. Inter ipsos vero serpentes, viperas quidem homines lædere; a Pariis vero ipsas viperas devorari.

Παρείη. Adsit. Adesset. Aderat. *Theribazus autem erat amicus Regi, &, quoties ipse aderat, nullus alius Regem in equum levabat.*

Παρείθη. Resolutus est. Paralysi correptus est. *Deinde dextræ ejus partes paralysi correptæ fuerunt.*

Παρεικάσθη. Assimilatus est.

Παρεικότος. Resoluti. Remissi. Languidi.

Παρείκοι. Licuerit. Occasio oblata fuerit. Fieri potuerit. *Mittentes equites, qui excursionem facerent, quacunque licuisset, commeatum, unde poterant, ceperunt.* Et iterum: *Eos acerrime persequamur, quacunque licuerit.* Vel, ubicunque id fieri poterit. Et iterum: *Trajanus vero præcipue statuit gentem illam, si id licuisset, exscindere: sin secus, eam ita cladibus domare, ut insolentia ejus compesceretur.*

Παρειμένον. Laxatum. Remissum. Resolutum.

Παρειμένος. Neglectus. Contemptus.

Παρείμην. Concedam. Concesserim. Sophocles: *Non concesserim illis, quibus non videor sapere.*

Πάρειμι. Adsum. Existo. Sum.

Παρεῖναι. Adesse. Esse. Παρῆναι vero, transfixum esse.

Παρείποι. Persuadeat. Decipiat.

Παρειπών. Qui suasit. Qui monuit. Hortatus.

Παρείραντα. Illum, qui immisit, vel inseruit. Polybius: *Neque fieri potest, ut quis manu immissa [vallum] prehendat, impedientibus surculis densis.*

Παρείρπυσεν. Irrepsit. Intravit. Ingressus est. Sed ut de serpente dixit παρείρπυσεν. [Neoclides] enim cœcus erat, vel lippus. [Aristophanes:] *Primus Neoclides ille lippus irrepsit.*

Παρείς. Qui sivit. Qui dimisit.

Παρείς. Qui neglexit. Qui contempsit. Qui reclinavit. *Et cum se totum mœrori permisisset, humi jacebat.* Παρῆς vero, per η, aderas.

Παρείσακτον. Alienum. Peregrinum. Adscititium.

Παρεῖσαν. Siverunt. Omiserunt.

Παρεισελθεῖν. Cum alio clam & oblique intrare. Ἐλθεῖν vero est, aperte & cum fiducia accedere. Propterea Apostolus dicit: *Lex simul ingressa est.*

Πάρεισιν αὐτῷ τέκνα. Adsunt ei liberi.

Παρείσθω. Concedatur.

1 Ὁ δὲ Θηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασ.] Hæc sunt verba Xenophontis lib. IV. *de Expedit. Cyri*, pag. 327. eademque leguntur supra v. Ἀνέβαλλεν.

2 Ὁ δὲ Τραϊανὸς ἔγνω μ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἀπίσθαλα.

3 Σοφοκλῆς] *Oedip. Colon.* pag. 325. ut Portus observavit.

4 Πολύβιος] Lib. XVII. cap. XV. unde sensum hujus loci supplebis.

5 Πρῶτον Νεοκλείδης ὁ γλ.] Senarius hic legitur apud Aristophanem *Ecclesiaz.* pag. 735. (434. Ed. Bas. P.)

6 Πλαγιάσαντος] Potius, πλαγιάσαντα.

Παρει-

Παρεισκεῖν. παρεισέρχεται. παρεισβάλλει.

Παρῆτε.[1] παραγίνεσθε.

Παρεῖτο. ἠμελεῖτο. παρῃρεῖτο. Τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ παίδων πόθος παρεῖτο. καὶ παρεῖτο. διελύετο.

Παρηβηκώς. γεγηρακώς.

Παρηβῆσαι. παρακμάσαι.

Παρήγαγε. παρεισήνεγκεν. Ἐν τῷ δείπνῳ παῖδα αὐτοῦ ὀρχησάμενον βαρβαρικῶς παρήγαγε.

Παρήγγελλον. ἐπίσσοντο. συνηριθμοῦντο. [2] Ἀππιανός· Πᾶς τις αὐτῶν καὶ συμμάχων ὥρμα, καὶ ἐθελονταὶ παρήγγελλον εἰς τὸν κατάλογον.

Παρηγορίας. συμβουλῆς, ἢ παρακλήσεως. καὶ [3] ἐν Ἐπιγράμματι·

> Παίγνιά τ' ἀμφιέπουσι παρήγορα, καὶ κατ' ἀγυιὰς
> Πλάζονται.

Παρηέρθη. ἀπὸ τοῦ ἀείρω, ἀερῶ, ἤερκα, ἤερμαι, ἠέρθην, καὶ παρηέρθην.

Παρήεισαν. παρῆλθον.

Παρήκαμεν. ἐπέμψαμεν. ἢ ἀφήκαμεν.

Παρῆκον. Μὴ διὰ πάσης ἰέναι ἐξετάσεως, ἀλλὰ μετρίας κατὰ τὸ παρῆκον τῆς αὐτῶν προαιρέσεώς τε καὶ δυνάμεως.

Παρήκοντα. παρατείνοντα. ὡς διήκοντα, ἐπεκτεινόμενα. [4] ἐκ τοῦ παρείκοντος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀναδιδόντος.

Παρήλλαξεν. Ἐπειδὴ παρήλλαξαν τὴν ἐνέδραν, ἄφνω πάντες ἐπεφάνησαν. ἀντὶ τοῦ παρῆλθον.

Παρῆλθεν. αἰτιατικῇ. παρήλασεν. ὑπερήλασεν. ἤτοι ἐνίκησε.

Παρῆλιξ, παρήλικος.

Παρήλιος. νεφέλη πεπυκνωμένη καθ' ὑπερβολὴν, καὶ αὐγαζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

Παρῆν. παρήμην. ἑνικῶς κατ' Ἀττικούς.

Παρήορος. παρειμένος τὰς φρένας. καὶ [5] παρήορος ἵππος. καὶ παρηορίησι, ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἡνίαις.

Παρῃρηκώς. λαβών.

Παρῄρηντο. ἀφήρπαζον. ἀφῃροῦντο. Καὶ φρούρια δὲ αὐτῶν παρῄρηντο περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους. καὶ, Παρῃρεῖτο τῆς ἐξουσίας ὅσον μέρος αὐτῷ.

Παρῃρῆσθαι. ἀφῃρῆσθαι. Ὁ δὲ ἐγεγήθει ἐπὶ τῷ παρῃρῆσθαι αὐτοῖς τῇ διαλύσει τοῦ κρυστάλλου τὴν πεζὴν ἐπάνοδον.

Παρῄρηται. περιτέτμηται.

Παρήρτητο. παρηρτημένος. Τῷ ξίφει, ᾧ ἔτυχε παρηρτημένος, ἑαυτὸν διέφθειρε. ἀντὶ τοῦ φορῶν, βαστάζων.

Παρῆς. ὑπῆρχες.

Παρεισκεῖν. Simul ingreditur. Simul irrumpit.

Παρῆτε. Aderatis. Adveneratis.

Παρεῖτο. Negligebatur. Remittebatur. *Liberorum quidem meorum desiderium remittebatur.* Et παρεῖτο, resolvebatur.

Παρηβηκώς. Ætate provectus.

Παρηβῆσαι. Ætate provectum esse.

Παρήγαγε. Produxit. Introduxit. *In cœna filium suum barbarice saltantem introduxit.*

Παρήγγελλον. In numerum vel ordinem aliquem referebantur. Nomen suum profitebantur. Appianus: *Quilibet illorum & sociorum ad bellum paratum se ostendebat, & nomen suum inter milites profitebatur.*

Παρηγορίας. Consilii. Vel, consolationis. Et in Epigrammate: *Ludicraque curant animos delectantia, & per vias vagantur.*

Παρηέρθη. Juxta suspensum est. Ab ἀείρω, fit ἀερῶ, ἤερκα, ἤερμαι, ἠέρθην, & παρηέρθην.

Παρήεισαν. Præterierunt.

Παρήκαμεν. Misimus. Vel, dimisimus.

Παρῆκον. Perveniens. Pertingens. *Non summus rigor in examine adhibendus est; sed mediocris, pro ratione voluntatis & facultatis ipsorum.*

Παρήκοντα. Pervenientia. Pertingentia. Quæ ad aliquid porriguntur, vel extenduntur. At ἐκ τοῦ παρείκοντος, quantum fieri licet. Quantum res & occasio sinunt.

Παρήλλαξαν. Præterierunt. *Postquam insidias præterierant, omnes repente apparuerunt.*

Παρῆλθεν. Accusativo jungitur. Præteriit. Superavit. Vel, vicit.

Παρῆλιξ. Ætate provectus.

Παρήλιος. Parhelius. Id est, nubes, maxime densata, Solisque radiis illustrata, [& ejus imaginem referens.]

Παρῆν. Aderam. Singulariter apud Atticos [dicitur.]

Παρήορος. Delirus. Demens. Et παρήορος ἵππος. Equus funalis. Et παρηορίησι, loris vel habenis, quæ sunt extra jugum: [sive, quibus equus funalis currui junctus est.]

Παρῃρηκώς. Qui abstulit. Qui accepit.

Παρῄρηντο. Abstulerant. Ademerant. *Et castella eodem tempore ipsis adimebant.* Et, *Ipsi potestatis partem, quam habebat, ademit.*

Παρῃρῆσθαι. Ademptum esse. *Ille vero gaudebat, pedestrem reditum glacie soluta ipsis ademptum esse.*

Παρῄρηται. Ademptus est. Resectus est.

Παρήρτητο. Juxta suspensus erat. Et παρηρτημένος. Juxta suspensus. *Gladio, quo accinctus erat, se ipse interfecit.* Sive, quem gestabat.

Παρῆς. Aderas.

1 Παρῆτε. παραγ.] Locum hunc ex MS. Paris. A. emendavi; qui in prioribus Editt. male sic legitur, Παρεῖτε. παραγίνεσθε.

2 Ἀππιανός] *De Bellis Punicis*, pag. 69.

3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Integrum Epigramma legitur Anthol. lib. VII. pag. 604.

4 Ἐκ τοῦ παρείκοντος] Sic recte 2 MSS. Paris. At Priores Editt. male, ἐκ τοῦ παρήκοντος.

5 Παρήορος ἵππος] Est idem, qui a Græcis alio nomine παράσειρος dicitur. Vide supra v. Ζυγοῖς.

Παρῆσαν. ὑπῆρχον.

Παῤῥησία. ἐξουσία. ἄδεια. Οἱ δὲ τῇ μαχαίρᾳ τὴν παῤῥησίαν ἐδίδοσαν. οἱ ῥήτορες τῇ παῤῥησίᾳ κατεχρήσαντο ἐπὶ τοῦ ὀνειδίζειν μελλόντων τοὺς ἀκούοντας, ὅταν οἱ διαλεγόμενοι τῶν οὐ δεόντως ποτὲ πεπραγμένων μνημονεύωσιν· ὡς [1] Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· Νικόδημος δὲ ὑπὸ Ἀρισταγόρου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθεὶς, ᾗ ἐπαῤῥησιάζετο, πιστεύων τοῖς νόμοις. Καὶ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας· Προῄρημαι δὲ παῤῥησιάσασθαι, καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ τἀληθῆ εἰπὼν σώζεσθαι.

Παῤῥησίας.[2] ἀντὶ τοῦ, βλασφημίας, καὶ λοιδορίας. Ἰσοκράτης Βουσίριδι.

Παρῆσθαι. καὶ παρῆστο. παρεκαθέζετο.

Παρήσω. παρέχω.

Παρῆτε. παρεγένεσθε.

Παρητήσθω. συγκεχωρήσθω.

Παρητεῖτο. Ἀποτίσειν τὰς βοῦς ὡμολόγει, καὶ κακῶς παρῃτεῖτο τὸ ἁμάρτημα. Καὶ ἐπὶ τοῦ παρεκάλει. Οἱ δὲ παρῃτοῦντο τοὺς προμαχομένους μικρὸν ἀναχεῖν.

Παρίας λίθου. Αἰλιανός· [3] Δείκνυται καὶ νῦν ὑπὸ λίθῳ Θεοπόμπου, πατρόθεν ὁμολογοῦντος αὐτὸν τοῦ ἐπιγράμματος, εἴδωλον Παρίας λίθου, καὶ ἔστι τὸ ἴνδαλμα τοῦ πάθους μάλα ἐναργὲς, κλίνη, καὶ αὐτὴ λίθου.

Παρία λίθος. θηλυκῶς ἡ λίθος. Αἰλιανός· Καὶ μέν τοι καὶ Παρίας λίθου ἅρμα ἀνακείμενον Διονύσῳ, ποίημα θαυμαστὸν, ἀνείλετο θεοσυλήσας.

Παριδόντες. καταμελήσαντες.

Παρίεμαι. παραιτοῦμαι.

Παριεμένους. [4] παρερχομένους.

Παριέναι. συγχωρεῖν. ἀφιέναι. [5] Οἱ δὲ διεμαρτύροντο τὸν Φίλιππον, μὴ παριέναι τὸν καιρὸν, μηδὲ καταμέλλειν.

Παρίημι. συγχωρῶ. [6] Εἴ τις ἐπελθὼν ἡμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν τολμήσει, παρίημι λέγειν ἐς τὴν πατρίδα.

Παρίεται. παραλύεται.

Παρίλια. ἑορτή.

Πάριον. ὄνομα ἀγροῦ, ἀπὸ Πάριδος τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου κληθέν. [7] ἐκεῖσε γὰρ ἔπεμψεν αὐτὸν Πρίαμος ὁ πατὴρ τρέφεσθαι αὐτόν· (τοπρὶν δὲ ἐκαλεῖτο Ἄμανδρος ὁ τόπος·) ἐκεῖ τε διαλείψας Ἀλέξανδρος τοὺς λʹ ἐνιαυτοὺς, φύσεώς τε δεξιᾶς τετυχηκὼς, πᾶσαν ἐπαιδεύθη σοφίαν Ἑλληνικήν. ἐξέθετο δὲ καὶ

Παρῆσαν. Aderant.

Παῤῥησία. Fiducia. Poteſtas, Libertas. Licentia. *Illi vero gladio licentiam dederunt.* Oratores vocem παῤῥησία abuſive dicunt de illis, qui in auditores invehuntur, ſive iiſdem aliquid exprobant, dum eorum, quæ perperam facta ſunt, mentionem faciunt. Sic Æſchines in oratione contra Timarchum: *Nicodemus autem ab Ariſtagora violenta morte necatus eſt, ambobus oculis miſero erutis, & lingua, qua legibus fretus liberius locutus fuerat, exſecta.* Et in oratione de falſa legatione: *Decrevi intrepide & palam, quæ dicenda ſunt, dicere, libereque vera loquens vitam ſervare.*

Παῤῥησίας. Maledicentiæ. Convitii. [Sic accipitur] apud Iſocratem *Buſiride.*

Παρῆσθαι. Aſſidere. Et παρῆστο, aſſidebat.

Παρήσω. Præbeam. Præbebo.

Παρῆτε. Aderatis. Adveneratis.

Παρητήσθω. Concedatur.

Παρητεῖτο. Deprecabatur. Excuſabat. *Pollicebatur, ſe boves reſtituturum, & male excuſabat peccatum.* Item, petebat, rogabat. *Illi vero rogabant propugnatores, ut* [*vim hoſtilem*] *pauliſper inhiberent.*

Παρίας λίθου. Parii lapidis. Ælianus: *Et oſtenditur etiamnum ſuper lapide imago Theopompi (inſcriptione ex patris nomine ipſum deſignante) facta ex Pario marmore; eſtque morbi ſimulacrum prorſus manifeſtum, lectus & lapideus.*

Παρία λίθος. Parius lapis. Fœminino genere dicitur ἡ λίθος. Ælianus: *Quinetiam currum ex Pario lapide, Baccho ſacratum, opus admirandum, ſacrilegus ille abſtulit.*

Παριδόντες. Qui neglexerunt. Qui contempſerunt.

Παρίεμαι. Recuſo.

Παριεμένους. Prætereuntes.

Παριέναι. Veniam dare. Omittere. Prætermittere. *Illi vero Philippum obteſtabantur, ne præſentem occaſionem prætermitteret, neve cunctaretur.*

Παρίημι. Permitto. Concedo. *Si quis veſtrum in caſtra ingredi fuerit auſus, ne dicam, in patriam.*

Παρίεται. Reſolvitur. Diſſolvitur.

Παρίλια. Parilia. Feſtum [apud Romanos.]

Πάριον. Parium. Nomen agri, ſic dicti a Paride, qui & Alexander vocabatur. Priamus enim ejus pater ipſum illuc alendum miſerat. Ille vero locus antea vocabatur Amander. Alexander autem illic annos xxx. commoratus, & acuto ingenio præditus, in omni Græcorum ſapientia eſt eruditus. Edidit etiam o-

1 Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου] Pag. 24. ſed ubi pro Ἀρισταγόρου legitur Ἀριστάρχου.

2 Παῤῥησίας. ἀντὶ τοῦ βλασφ.] Ex Harpocratione.

3 Δείκνυται καὶ νῦν ὑπὸ λ.] Confer Noſtrum ſupra v. Θεόπομπος, ubi locus hic auctior legitur.

4 Παρερχομένους] Sic recte habet MS. Pariſ. A. At priores Editt. male, περιερχομένους.

5 Οἱ δὲ διεμαρτύροντο τὸν Φίλ.] Locum hunc Valeſius ex conjectura Polybio tribuit: & recte quidem. Exſtat enim lib. v. cap. vii. ut Cl. Jacobus Gronovius recte obſervavit.

6 Εἴ τις ἐπελθὼν ἡμῶν εἰς τὴν παρ.] Fragmentum hoc vel eſt mutilum, vel corruptum: ex quo proinde nullum ſanum nec integrum ſenſum elicere queas.

7 Ἐκεῖσε γὰρ ἔπεμψεν αὐτὸν Πρ.] Eadem plane de Paride refert Joannes Malalas, pag. 114. 115. quem confer.

λόγον εἰς ἐγκώμιον τῆς Ἀφροδίτης, λέγων μείζονα αὐτὴν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τῆς Ἥρας. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην τὴν ἐπιθυμίαν εἶπεν, ἐξ ἧς τίκτεται πάντα τὰ κακὰ ἀνθρώποις. ἐντεῦθεν φέρεται μῦθος, ὅτι ὁ Πάρις ἔκρινε μεταξὺ Παλλάδος καὶ Ἥρας καὶ Ἀφροδίτης, καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ δέδωκε τὸ μῆλον, ὅ ἐστι, τὴν νίκην. εἶπε δὲ καὶ ὕμνον εἰς αὐτὴν, τὸν λεγόμενον Κεστόν. ταύτην γράφουσι τὴν αἰτίαν γενέσθαι τοῦ πολέμου. συντελεσθέντων γὰρ τῶν λʹ. ἐνιαυτῶν, μεταστειλάμενος τοῦτον ὁ πατὴρ, ἔπεμψεν εἰς θυσίας· ὃς ἐλθὼν ἐς Σπάρτην, καὶ εὑρὼν τὴν Ἑλένην, ἥρπασεν αὐτήν.

Παριππεύει. ἀντὶ τοῦ ἀφίησιν αὐτοὺς, καὶ ἄλλη ἀπέρχεται, ἢ ὁδεύει.

Παριππεύσαντες. παραδραμόντες.

Πάριππον[1] καὶ Κόρη. τόπος Ἀθήνησιν, οὕτω καλούμενος· ἐπειδή τις τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν, Ἱππομανὴς τοὔνομα, ὃς[2] καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου, διότι λαθραίᾳ μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο. καὶ ὁ ἵππος τῇ κόρῃ βίαν ἐποιήσατο· ἀφ' οὗ[3] Πάριππος καὶ κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται.

Παρίσθμια.[4] τὰ περὶ τὴν φάρυγγα.

Παρίστασαι. καταδουλοῖς, καὶ ὑποχείριον ποιεῖς. ἢ ἀντὶ τοῦ μεθίστασαι.[5] Σοφοκλῆς·

Ἄγεις θ', ἃ χρῄζεις, καὶ παρίστασαι βίᾳ,
Καί μοι πόλιν κένανδρον, ἢ δούλην τινὰ
Ἔδοξας εἶναι.

Εἰώθεισαν δὲ οὕτω λέγειν καὶ ἀντὶ τοῦ, ἐφυγάδευσαν· ἡμεῖς μὲν ἂν εἴποιμεν, μετεστήσαντο.

Παρίστασθαι.[6] Ἀῤῥιανός· Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος προσέταξε τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν χωρία ἢ βίᾳ ἐξαιρεῖν, ἢ ὁμολογίᾳ παρίστασθαι. καὶ αὖθις Δαμάσκιός φησιν· Οὐ γὰρ προσίετο τὰ χρήματα ῥᾳδίως, οὐδὲ προέχειρος ἦν καταφρονεῖν χρημάτων δικαίως ὀφειλομένων, ἀλλὰ παρίστατο,[7] καὶ ἐζήτει τοῖς ἀποστεροῦσι μέχρι καὶ δικαστῶν ἀγοραίων.

Παρίστημι. τὸ λαμβάνω. αἰτιατικῇ. Ὧν τὰ μὲν βίᾳ ᾕρει τὰ δὲ ὁμολογίᾳ παρίστατο.

Παρίτω. ἐλθέτω.

Παρθένεια. προπερισπωμένως, τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα μέλη.[8] Ἀριστοφάνης·

rationem in Veneris laudem, dicens, ipsam Minerva & Junone majorem esse. Venerem enim vocavit cupiditatem, ex qua mortalibus omnia mala nascuntur. Hinc fertur fabula, Paridem de Pallade, Junone, & Venere judicasse, & Veneri dedisse pomum, id est, victoriam. Hymnum etiam in eam cecinit, qui Cestus dicitur. Hanc belli [Trojani] causam fuisse scribunt. Completis enim annis xxx. pater ipsum accersitum misit ad sacrificia. Hic vero Spartam profectus, & Helenam nactus, ipsam rapuit. *Port.*

Παριππεύει. Præterit, vel aliquos missos facit, ipse alio abiens.

Παριππεύσαντες. Qui equis vecti aliquem præterierunt.

Πάριππον καὶ Κόρη. Locus Athenis ita vocatus a quodam ex gente Codridarum, Hippomanes dicto, qui & postremus regnavit. Is enim filiam suam in loco quodam cum equo furioso conclusit, quod clam se vitiari passa esset. Equus igitur puellæ vim intulit: unde Πάριππος καὶ Κόρη dictus est locus ille, in quo tristis ille casus accidit.

Παρίσθμια. Tonsillæ, seu glandulæ faucium.

Παρίστασαι. In servitutem redigis. Subigis. In tuam potestatem redigis. Vel, removes, amoves, alio transfers. Sophocles: *Abducis, quæ vis, & vi in potestatem tuam redigis, & mihi urbem viris vacuam aut libertatis expertem esse putasti.* Solent etiam [voce παρεστήσαντο uti] pro ἐφυγάδευσαν, i. e. in exilium pepulerunt. Nos vero diceremus, μετεστήσαντο.

Παρίστασθαι. In potestatem suam redigere. Arrianus: *Alexander autem militibus suis præcepit, ut obvia quæque loca vel per vim expugnarent, vel per deditionem in potestatem suam redigerent.* Et iterum Damascius: *Pecuniam enim nec quamvis facile admittebat, nec juste debitam temere spernebat, sed eam sibi vindicabat, illosque, qui debitum solvere recusabant, vel in jus vocare non dubitabat.*

Παρίστημι. Capio. In potestatem meam redigo. Accusativo jungitur. *Quorum [locorum] alia quidem vi expugnabat, alia vero per deditionem in potestatem suam redigebat.*

Παρίτω. Transeat. Prætereat. Adeat. Veniat.

Παρθένεια. Cum circumflexo in penultima. Carmina, quæ in virgines canuntur. Ari-

1 Πάριππον καὶ Κόρη] Meursius *de Archont. Athen.* lib. I. cap. VI. recte legendum monet Παρ' ἵππον καὶ κόρην. Sic enim locus ille, de quo hic Suidas agit, appellatur ab Æschine in oratione contra Timarchum, pag. 26. cujus verba, quoniam ad rem faciunt, Lectori hic exhibebo. Ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν, εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα διεφθαρμένην, καὶ τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου, ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν, ὑφ' οὗ προδήλως ἤμελλεν ἀπολεῖσθαι διὰ λιμὸν συγκαθειργμένη. καὶ ἔτι καὶ νῦν τῆς οἰκίας ταύτης ἕστηκε τὰ οἰκόπεδα ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἄστει, καὶ ὁ τόπος οὗτος καλεῖται Παρ' ἵππον καὶ κόρην. Confer etiam Nostrum supra v. Ἱππομένης, ubi eadem historia narratur; sed locus, in quo crudele Hippomenis factum, cujus Suidas hic meminit, contigit, Ἵππου καὶ κόρης appellatus fuisse traditur. Vide præterea Valesium in notis ad Excerpta Diodori Siculi pag. 40.

2 Ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασ.] Errasse hic Suidam notat Meursius loco laudato, quem vide.

3 Πάριππος καὶ κόρη] Lege & hic, παρ' ἵππον καὶ κόρην.

4 Παρίσθμια] Voce hac usus est Lucianus in Epigrammate, quod exstat Anthol. lib. II. pag. 239. ubi vide Brodæum.

5 Σοφοκλῆς] *Oedip. Colon.* pag. 301. ut Portus monuit.

6 Ἀῤῥιανός] *De Expedit. Alex.* lib. IV. pag. 291.

7 Καὶ ἐζήτει τοῖς ἀποσ.] Locus hic vitii manifestus est. Peccat enim in legem syntaxeos. Quare vel scribendum putem, ἐπῄει τοῖς ἀποστεροῦσι: vel ἀπῄτει τοὺς ἀποστεροῦντας, &c.

8 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 584. (404. Ed. Bas. *P.*)

Κύκλιά τε πολλὰ, καὶ καλὰ,
Καὶ παρθενεῖα, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.
Τουτέστι, [1] κακότεχνα, καὶ ποικίλα.

Παρθένειος. [2] ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι γεννηθείς. καὶ παρθένειον λέχος. Παρθένιος δὲ, ὁ ἐκ παρθένου γεννηθείς.

Παρθενία. ὁ καθαρὸς βίος. καὶ Παρθένειον πέλαγος.

Παρθένιος, [3] Ἡρακλείδου, καὶ Εὐδώρας· Ἕρμιππος δὲ Τήθας φησί· Νικαεύς, ἢ Μυρλεανὸς, ἐλεγειοποιὸς, καὶ μέτρων διαφόρων ποιητής. οὗτος ἐλήφθη ὑπὸ Κίννα λάφυρον, ὅτε Μιθριδάτην Ῥωμαῖοι κατεπολέμησαν. εἶτα ἠφείθη διὰ τὴν παίδευσιν, καὶ ἐβίω μέχρι Τιβερίου τοῦ Καίσαρος. [4] ἔγραψε δὲ ἐλεγεῖα εἰς Ἀφροδίτην. Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς. Ἀρήτης ἐγκώμιον ἐν τρισὶ βιβλίοις· καὶ ἄλλα πολλά.

Παρθένιος Χῖος, ἐποποιὸς, υἱὸς Θέστορος· ὃς ἐπεκαλεῖτο Χαός· Ὁμήρου δὲ ἦν ἀπόγονος. ἐποίησεν εἰς Θέστορα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. [5] οὗτος ἔγραψε περὶ μεταμορφώσεως.

Παρθένιοι. οἱ γενόμενοι παρθένῳ πρὸ τοῦ γήμασθαι. ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθέως θυγατέρες. παρὰ δὲ Γοργίᾳ παρθένος ἐπὶ παντὸς ἀμετόχου τέτακται. καλοῦνται δὲ καὶ ἐκ μεταλήψεως, καὶ ἄφθοροι.

Παρθενῶνος. τοῦ τῶν παρθένων χοροῦ.

Παρθένοι. [6] τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον, καὶ [7] ἐτιμώρησαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἕξ. ἦν δὲ πρεσβυτάτη μὲν Πρωτογένεια· δευτέρα δὲ, Πανδώρα· τρίτη, Πρόκρις· τετάρτη, Κρέουσα· πέμπτη, Ὠρείθυια· ἕκτη, Χθονία. τούτων λέγε) Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρα-

stophanes: *Cycliaque multa & præclara, & carmina, quibus virginum laudes celebrantur, & qualia Simonides composuit.* Id est, magna arte elaborata, & varia.

Παρθένειος. Qui natus est ex ea, quæ adhuc virgo putabatur esse. Et παρθένειον λέχος, virgineus lectus.

Παρθενία. [Virginitas. Sive,] vita casta & matrimonii expers. Et Παρθένειον πέλαγος. Parthenium mare.

Παρθένιος. Parthenius, Heraclidis & Eudoræ F. (Hermippus filium Tethæ fuisse dicit,) Nicæensis, aut Myrleanus, Elegiacorum & variorum carminum poeta. Hic a Cinna captus est, Romanis cum Mithridate bellum gerentibus. Postea dimissus est propter doctrinam, & vixit usque ad Tiberium Cæsarem. Scripsit Elegias in Venerem. Aretes uxoris Epicedion. Aretes Encomium tribus libris: & alia multa.

Παρθένιος. Parthenius Chius, poeta Epicus, filius Thestoris: qui cognominatus fuit. *Chaos.* Ab Homero genus duxit. Scripsit de Thestore patre suo. Item, Metamorphoses.

Παρθένιοι. Sic vocantur illi, qui nati sunt ex virgine, antequam nuberet. Ab Atheniensibus vero sic appellabantur filiæ Erechthei. Apud Gorgiam παρθένος dicitur quivis, qui conjugii expers vivit. Per metalepsin vero παρθένοι etiam vocantur omnes, qui sunt incorrupti.

Παρθενῶνος. Virginum chori. Virginei chori.

Παρθένοι. Virgines. Sic vocabant Erechthei filias, quas sex numero coluerunt. Earum natu maxima fuit Protogenia; secunda, Pandora; tertia, Procris; quarta, Creusa; quinta, Orithyia; sexta, Chthonia. Ex his Protogenia & Pandora se ultro pro patria jugulandas præbuisse dicuntur, cum exercitus

1 Κακότεχνα] Scribe κατάτεχνα, ut habet Scholiasta Aristophanis ad *Aves*, pag. 584.

2 Παρθένειος] Rectius paulo post παρθένιος, per ι in syllaba penultima. Scholiasta Homeri ad Il. Δ. v. 499. Παρθένιος, ὁ ἐκ παρθένου ἔτι νομιζομένης γενόμενος.

3 Παρθένιος, Ἡρακλ.] De eo vide Vossium in opere *de Histor. Græc.* & *de Poet. Græc.* itemque Thomam Galeum, nunc μακαρίτην, in Dissertatione *de Scriptoribus Mythologicis*, cap. VIII. Cæterum, præter Parthenios, quorum Suidas hic meminit, fuit etiam Parthenius Phocaensis, cujus mentio exstat apud Stephanum v. Γότθοι, & v. Δεκίεντοι. In hunc habeo Epigramma Erycii, nondum, quod sciam, editum, quod cum Lectore φιλολόγῳ hic communicabo. Ἐρυκίου εἰς Παρθένιον Φωκαέα, εἰς Ὅμηρον παροινήσαντα.

Εἰ καὶ ὑπὸ χθονὶ κεῖται, ὅμως ἔτι καὶ κατὰ πίσσαν
Τοῦ μιαρογλώσσου χεύατε Παρθενίου,
Οὕνεκα Πιερίδεσσιν ἐνήμεσε μυρία κεῖνα
Φλέγματα, καὶ μυσαρῶν ἀπλυσίην ἐλέγων.
Ἤλασε καὶ μανίης ἐπὶ δὴ τόσον, ὥστ᾽ ἀγορεῦσαι
Πηλὸν Ὀδυσσείην, καὶ βάτον Ἰλιάδα.
Τοιγὰρ ὑποζοφίαισιν Ἐριννύσιν ἀμμέσον ἧπται
Κωκυτοῦ, κλοιῷ λαιμὸν ἀπαγχόμενος.

Ex hoc Epigrammate discimus, Parthenium Phocaensem vituperasse poemata Homeri, & Iliadem appellasse *stercus*, (pro βάτον enim in Pentametro tertio lego πάτον) & Odysseam, *lutum*: ob quod vel solum Epigramma hoc dignum erat, quod cum Lectore communicaretur. In Hexametro secundo τὸ ἐνήμεσε, est ab ἐνεμέω, i. e. in aliquem aliquid evomo. Ibidem pro κεῖνα legendum est κεῖνος. Reliqua plana sunt.

4 Ἔγραψε δὲ ἐλεγ.] Scriptis Parthenii a Suida hic memoratis adde *Erotica*, opus elegans, & hodie adhuc superstes: quod huic Parthenio, recte, ut puto, viri docti tribuunt.

5 Οὗτος ἔγραψε περὶ μεταμορφώσεως] Verba hæc ex antiquissimo MS. Paris. A. revocavi, quæ in duobus reliquis MStis Paris. omnibusque Editt. præcedentibus desiderantur. Scripsisse autem Parthenium *Metamorphoses*, non solum hinc patet, sed etiam ex Eustathio ad Il. Β. pag. 327. ubi versus Parthenii de nympha quadam in fontem mutata refert. Verba ejus hæc sunt: Ἔστι δὲ καὶ κώμη Κιλικίας, Γλαφύραι καλουμένη, ἀπέχουσα Ταρσοῦ τριάκοντα σταδίους πρὸς δύσιν, ἐν ᾗ πηγὴ ἀπὸ ῥαγάδος καταρρέουσα καὶ συνιοῦσα τῷ εἰς Ταρσὸν εἰσβάλλοντι ποταμῷ. περὶ ἧς Παρθένιος γράφων, ἄλλα τε λέγει, καὶ ὅτι παρθένος Κιλίκων ἀνακτορίην ἔχουσα,

Ἀγχίγαμος πέλε, καὶ καθαρῷ ἐπιμαίνετο Κύδνῳ,
Κύπριδος ἐξ ἀδύτων πυρσὸν ἀναψαμένη,
Εἰσόκε μιν Κύπρις πηγὴν θέτο· μίξε δ᾽ ἔρωτι
Κύδνου καὶ νύμφης ὑδατόεντα γάμον.

Hauserat hæc Eustathius ex Ethnicorum scriptore, sive Stephano Byzantio, ut ipse ibidem testatur; sed quæ frustra hodie quæras in Epitome istius scriptoris: unde patet Eustathii ætate Stephanum integrum, vel saltem integriorem eo, quem hodie habemus, exstitisse; quod & alii viri docti jam ante monuerunt. Sed hæc obiter. Ex adducto igitur loco Eustathii colligere licet, Parthenium quendam de Metamorphosibus, ut diximus, scripsisse: quamvis incertum videatur, utrum Chio an vero Nicaensi opus illud tribuendum sit. Pro Chio enim facit Suidas hoc loco: at idem supra v. Νέστωρ, Nicaensi Metamorphoses assignat: quæ quidem ἀντιλογία haud aliter conciliari potest, nisi ut dicamus, utrumque de eodem argumento scripsisse; quod tamen vix crediderim.

6 Παρθένοι. τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλ.] Hæc, & quæ sequuntur, ad verbum etiam leguntur apud Michaelem Apostolium in adagio, Παρθένοις ἐξ ἰφάμιλλος: qui sua a Suida procul dubio mutuatus est.

7 Ἐτιμώρησαν] Michael Apostolius loco laudato habet ἐτίμησαν. Sed magis placet conjectura doctissimi Pearsonii, qui locum hunc sic distinguit & legit, ἐτίμων. ἦσαν δὲ, &c. Confer Valesium in notis ad orationem Eusebii de laudibus Constantini, cap. XIII.

πᾶς

πὰς ἐλθούσης ἐκ Βοιωτίας. ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ Ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ, ὑπὲρ τῶ Σφενδονίων. διὸ καὶ οὕτω καλοῦνται παρθένοι [1] Ὑακινθίδες, καθάπερ μαρτυρεῖ Φανόδημος ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀτθίδι, μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν, καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ.

[hostilis] ex Bœotia [in Atticam] irrumperet. Mactatæ autem fuerunt in colle, Hyacinthus vocato, qui supra Sphendonios situs est: unde etiam Hyacinthides vocatæ fuerunt, ut testatur Phanodemus libro v. *Rerum Atticarum*, mentionem faciens honoris, quo cultæ fuerunt; & Phrynichus *Monotropo*.

Παρθενοπίπας. [2] ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν, ἢ ὀπιπεύων.

Παρθενοπίπας. Qui virgines decipit. Vel, qui virgines observat.

Πάρθη. ἐν Ἐπιγράμμαϊ·

Ἦν γὰρ ἀγὼν Φόρμιγγος· ὁ δ' ἀντίος ἵστατο Πάρθης.

Πάρθη. Parthe. [Nomen proprium.] In Epigrammate: *Citharæ enim certamen erat. Ille vero cum Partha contendebat.*

Πάρθοι. Περσικῇ γλώσσῃ Σκύθαι, οὓς κατῴκισε Σέσωστρις ὁ τῶ Αἰγυπτίων βασιλεύς, ὑποτάξας Ἀσσυρίους.

Πάρθοι. Parthi. Sic lingua Persica vocantur Scythæ, quibus Sesostris Ægyptiorum Rex novas sedes dedit, subactis Assyriis.

Παρθυαῖος. ἀπὸ τόπου.

Παρθυαῖος. Parthyæus. [Sic dictus] a loco.

Παρθυηνή. πόλις.

Παρθυηνή. Parthyene. Urbs.

Πάρμαι. δερμάτινοι θυρεοὶ παρὰ Καρχηδονίοις.

Πάρμαι. Parmæ. Clypei ex pellibus confecti, apud Carthaginenses.

Παρμενίδης, [3] Πύρητος, Ἐλεάτης, φιλόσοφος. μαθητὴς γεγονὼς Ξενοφάνους τῶ Κολοφωνίου· ὡς δὲ Θεόφραστος, Ἀναξιμάνδρου τῶ Μιλησίου. αὐτῶ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο Ἐμπεδοκλῆς τε, καὶ φιλόσοφος, καὶ ἰατρός, καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ Φυσιολογίαν δι' ἐπῶν, καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὧν μέμνηται Πλάτων.

Παρμενίδης. Parmenides, Pyretis F. Eleates, Philosophus, qui fuit discipulus Xenophanis Colophonii: ut vero Theophrastus ait, Anaximandri Milesii. Ipsius successores fuerunt, Empedocles, philosophus & medicus, & Zeno Eleates. Scripsit Physiologiam versibus, & alia quædam oratione soluta, quorum Plato meminit.

Παρμενίων. ὄνομα κύριον. ἡ γενική, τῶ Παρμενίωνος.

Παρμενίων. Parmenio. Nomen proprium. Genitivus, Παρμενίωνος.

Πάρμη. Τῇ δυνάμει τῆς πάρμης, καὶ τῶν Λιβυστικῶν βυρσῶν ἀντεῖχον ἐῤῥωμένως οἱ Ῥωμαῖοι.

Πάρμη. Parma. *Romani autem validis parmis & Libycis scutis fortiter restiterunt.*

Παρμισσός. ὄνομα πόλεως.

Παρμισσός. Parmissus. Nomen urbis.

Παρνάσιοι. [4] ἀντὶ τῶ, μεγάλοι. Πάρνης γὰρ ὄρος τῆς Ἀττικῆς, χορηγίαν ἔχον πολλῶν ξύλων. ὡς ἀπὸ παρνασσῶ τὴν λέξιν παρήγαγε, δηλῶν τοὺς ἱερούς. ὁ γὰρ Παρνασσὸς ὄρος Φωκίδος ἐστίν, ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου. τίθεασι δὲ καὶ ἐπὶ τῶ μεγάλου τὸ Παρνασσός· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·

Ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνάσσιοι.

Παρνάσιοι. Parnassii. Id est, magni. Parnes enim est mons Atticæ, lignis abundans. Vocem autem hanc deduxit tanquam a Παρνασσός, ut *sacros* significet. Parnassus enim est mons in Phocide, Apollini & Baccho sacer. Ponitur autem vox Παρνασσὸς etiam pro *magno*. Aristophanes *Acharnensibus: Propemodum autem mortui sunt carbones Parnassii.*

Πάρνης. [5] ὄρος τῆς Ἀττικῆς, θηλυκῶς. καὶ κλίνεται Πάρνηθος. καὶ οὐδετέρως, Παρνήθιον ὄρος.

Πάρνης. Parnes. Mons Atticæ. Est generis fœminini. Declinatur Πάρνηθος. Et in neutro genere, Παρνήθιον ὄρος. Mons Parnethius.

Παρνησός. πόλις.

Παρνησός. Parnesus. Urbs.

Πάρνοψ. ἀκρίδος εἶδος. οἱ δέ, μελίσσας ἀγρίας. καὶ κλίνεται πάρνοπος. οἱ δέ, κώνωπας. [6] Ἀριστοφάνης·

Ὁ δ' ἀνακραγών, ἀντείκασεν αὐτὸν πάρνοπι,
Τὰ θεῖά γε τῶ τρίβωνος ἀποβεβληκότος·

Καὶ αὖθις·

Ὅσον [7] τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.

τὸ πλῆθος σημαίνει τῆς στρατιᾶς.

Πάρνοψ. Locustæ genus. Alii vero [πάρνοπας vocari tradunt] apes agrestes. Declinatur πάρνοπος. Alii vero, culices, [quos Græci κώνωπας vocant, sic appellari ajunt.] Aristophanes: *Contra ille clamans ipsum comparavit locustæ, quæ pelliculam ut pallium amisit.* Et iterum in *Acharnensibus*: *Quanta multitudo locustarum accedit.* Exercitus multitudinem significare vult.

1 Ὑακινθίδες] Confer Hapocrationem v. Ὑακινθίδες, & ibi Valesium.

2 Παρθενοπίπας] Est vox Homerica Il. Λ. v. 385. Scholiasta: Παρθενοπῖπα. παρθένους ἐπιτηρῶν. γυναιμανές. ἢ γυναικιζόμενε. ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενε.

3 Παρμενίδης] Vide Laertium, & interpretes ejus.

4 Παρνάσιοι. ἀντὶ τῶ μεγ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 389. (276. Ed. Bas. P.) sed ubi rectius legitur Παρνάσσιοι per duplex σ.

5 Πάρνης. ὄρος τῆς Ἀττ.] Vide Nostrum supra v. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ.

6 Ἀριστοφάνης] *Vespis*, pag. 524. (359. Ed. Bas. P.) sed ubi legitur ἀποβεβληκότι, uti etiam hic apud Suidam legendum est. Refertur enim hæc vox ad πάρνοπι, ut intelligatur locusta, vel cicada, quæ pelliculam suam exuit. Solet enim id genus animalis pelles vel tunicas deponere: ut experientia testatur. Hinc Lucretius inquit:

Et veteres ponunt tunicas æstate cicadæ.

7 Ὅσον τὸ χρῆμα παρ.] Senarius hic legitur apud Aristophanem *Aharnens.* pag. 378. (267. Ed. Bas. P.)

Παρό. διό.

Παροδεία. ἡ παρέλευσις.

Πάροδος. εἴσοδος. Ὁ δὲ δευτεραῖος ἀφίκετο. οὐ μὴν παραυτίκα γε παρόδου ἔτυχεν· ὡς καὶ αὐτῇ τριβῇ ἐνδείξαιτο Ῥωμαίοις ὁ βάρβαρος, οὐχὶ ἐπιθυμοῦντι τὰ τῆς πρεσβείας γενόμενα ἄν.

Πάροδος. ἡ ἄφιξις. ἡ εἴσοδος. Οἱ δὲ πεμφθέντες παρόδου ἐς τὴν πόλιν οὐκ ἔτυχον ὑστερήσαντες. Πρίσκος φησί.

Παροκλάζων. γονατίζων.

Παρολίγον τῷ βίῳ ἐκινδύνευε. σύνταξις.

Παρολκή. ὑπέρθεσις.

Παρομαρτεῖ. παρακολουθεῖ.

Παρόν. ἐξόν, δυνατόν, δέον. Διὸ καὶ παρὸν κωλύειν, ὑποπιμπράντες. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ [1] ἤχαλλεν, ἐν συμφορᾷ μεγάλῃ ποιούμενος, εἰ μή τις αὐτὸν ἐῴη, παρὸν οὐδενὶ πόνῳ τὸ κράτος τοῦ πολέμου παντὸς φέρεσθαι.

Παρ᾽ ὁντιναοῦν. παρὰ πάντα.

Παροπλίσας. Τετρακισχιλίους παροπλίσας, γεωργεῖν ἐπέταξε, χώραν ἀποδοὺς αὐτοῖς. ἀντὶ τοῦ, τὰ ὅπλα ἀφελόμενος. καὶ αὖθις· Τοὺς Ἰσόμβρους πάλιν παροπλίσας, ἁλύσει δεδεμένους εἰς Ῥωμανίαν ἀπέστειλεν.

Παρορᾶσθαι. Εἰκότως ἐδόκουν οἱ Καρχηδόνιοι παρορᾶσθαι τὴν τῶν ὅπλων παράδοσιν. ὑποβλέπεσθαι. ὑφορᾶσθαι.

Παρόρειον. τὸ πλησίον τοῦ ὄρους.

Παρορκῆσαι. Ἀππιανός· Εὐθὺς ἠρέθιζον τοὺς Βρεττανοὺς παρορκῆσαι, ἔγκλημα ἔχοντας, ὅτι σπονδῶν σφίσι γενομένων, ἔτι παρῆν τὸ στρατόπεδον.

Παρορμᾷ. διεγείρει. παροξύνει.

Πάρος. χρονικῶς, καὶ τοπικῶς. ἀντὶ τοῦ, ἔμπροσθεν.

Παρ᾽ ὅσον. ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ πολύ. Τὰ σημεῖα τοῦ κάλλους ἰδὼν λυμαινόμενα ὠλοφύρετο, καὶ κατεστέναζε τὴν μεταβολήν, παρ᾽ ὅσον γένοιτο.

Παρ᾽ οὐδέν. εὔκολον. εἰς οὐδέν.

Παρ᾽ οὐδὲν θέμενος τοῦτο. ἀντὶ τοῦ, καταφρονήσας. παραλογισάμενος. Τὰς σπονδὰς πατήσας, καὶ τοὺς ὅρκους παρ᾽ οὐδὲν θέμενος Ἀλέξανδρος, Πελοπίδαν καθείρξας ἐφρούρει.

Παρουσία.[2] ἀντὶ τοῦ περιουσία, ἤτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου οὐσία. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Συντάξεως φησί. καὶ Κράτης· Ἔχοντες εὐπαθῆ βίον, παρουσίαν τε χρημάτων.

Παρουσία. λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψιλείας· ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος Φαίδωνι· Ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας. καὶ πολύ ἐστιν ἐπὶ τούτου παρ᾽

Παρό. Quamobrem. Quare.

Παροδεία. Præteritio. Transitus.

Πάροδος. Aditus. Accessus. Ingressus. *Ille vero secundo die eo pervenit: non tamen confestim ei patuit aditus, ut vel ipsa mora Barbarus ostenderet Romanis, legationem illam sibi non esse gratam.*

Πάροδος. Aditus. Adventus. Ingressus. *Illis vero, qui missi fuerant, aditus in urbem non patuit, quod serius venissent.* Priscus ait.

Παροκλάζων. Genua flectens.

Παρολίγον τῷ β. *Propemodum in vitæ discrimen venit.*

Παρολκή. Dilatio.

Παρομαρτεῖ. Comitatur. Assectatur.

Παρόν. Cum liceat. Cum fieri possit. Cum oporteat. *Quare, quamvis hoc impediri posset, tamen ædes succenderunt.* Et iterum: *Ille autem rem istam ægre admodum ferebat, magnæ infelicitatis loco ducens, quod, cum nullo negotio totum bellum hostibus victis conficere posset, id sibi non permitteretur.*

Παρ᾽ ὁντιναοῦν. Præter quemlibet.

Παροπλίσας. Qui exarmavit. Qui arma ademit. *Quater mille homines, quibus arma ademerat, terram colere jussit, agro ipsis dato.* Et iterum: *Cum Isombris arma iterum ademisset, eos catena vinctos in Romaniam misit.*

Παροράσθαι. Suspicari. Suspectum habere. *Merito Carthaginenses illam armorum traditionem suspectam habere videbantur.*

Παρόρειον. Monti vicinum.

Παρορκῆσαι. Pejerare. Appianus: *Confestim Brittannos impulerunt ad violandum jusjurandum, quippe quibus crimini dabatur, quod fœdere facto exercitus adhuc adesset.*

Παρορμᾷ. Excitat. Impellit. Instigat.

Πάρος. Ante. Dicitur & de loco, & de tempore.

Παρ᾽ ὅσον. Quantum. Vel, multum. Admodum. *Cum formæ elegantiam periisse vidisset, lamentari cœpit, graviter dolens, se tantum a priori mutatum esse.*

Παρ᾽ οὐδέν. Pro nihilo. Facile.

Παρ᾽ οὐδὲν θέμ. Qui flocci fecit. Sive, qui contempsit. Qui decepit. *Alexander spreto fœdere, fideique, quam dederat, nulla ratione habita, Pelopidam in carcere conclusum asservavit.*

Παρουσία. [Interdum ponitur] pro περιουσία, i. e. abundantia, copia, vel divitiæ. Usus est hac voce Demosthenes in oratione de tributo. Et Crates inquit: *Agentes vitam deliciis plenam, & pecunia abundantes.*

Παρουσία. Vocabulum hoc aliquando copiam bonorum significat: ut apud Platonem in *Phædone*: *Pro ea, quam nunc habemus, copia.* Et in hoc significatu nomen istud fre-

1 Ὁ δὲ ἤχαλλεν, ἐν συμφ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium *de Bello Goth.* lib. II. cap. XXIX.

2 Παρουσία. ἀντὶ τοῦ περιουσ.] Ex Harpocratione.

αὐ-

αὐτοῖς. καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται· ὡς καὶ ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους· Τὴν παρουσίαν τῶν ἐγγὺς ὄντων. Θουκυδίδης ἐν τῷ πρώτῳ· Βυζάντιον γὰρ ἑλεῖν τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ. τούτῳ γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἡ ἀπουσία.

Παροχετεύει. παραπλαγιάζει. ἢ ἀπὸ ἑτέρου ὑδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει, ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ. καὶ παροχετεύοντες, μεταφέροντες.

Παροχλίζουσι. μετακινοῦσι.

Πάροχος.[1] ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἅρμα, [2] τὸ ζεῦγος. [3] πάροχοι λέγονται καὶ οἱ παράνυμφοι. παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις. ἐπ' ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἦγον. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως
Χρυσόπτερος, ἡνίας
Εὔθυνε παλιντόνους
Ζηνὸς πάροχος γάμων.

Παροψίδας. σκεύη ὑπηρετικὰ τραπέζης.

Παροψίς. ἐμβάφιον. ὀξυβάφιον.

Παροψωνοῦσι. λάθρα ὀψωνοῦσι. καὶ Πισίδης·

Εἰ μὴ κακουργεῖς, καὶ παροψωνεῖν θέλεις,
Ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας.

Παρῶ. ἀφῶ. συγχωρῶ.

Παρῳδούμενος. λεγόμενος. καὶ παρῳδία. οὕτω λέγεται ὅταν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ λόγος εἰς κωμῳδίαν· οἷόν ἐστι τὸ, [4] Ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι, παρ' Εὐριπίδῃ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει εἰρημένον. καὶ αὖθις· Κατὰ δή τινα πρόφασιν ᾀσθέντα καὶ παρῳδηθέντα οἱ περὶ ταῦτα ἄστροις ἐπέμψαμεν. Προκόπιός φησι. καὶ παρῳδήκει, ἄλλως ᾖσεν ᾠδήν. ἢ παρῳδήκει, ἀντὶ τοῦ, ὠγκώθη.

Παρωθοῦντες. ἐκβάλλοντες.

Παρὼν ἀποδημεῖ. ἐπὶ τῶν αἴσθησιν ἑαυτοῖς μηδεμίαν παρεχόντων. [5] Ἀριστοφάνης· Ὁ νοῦς δέ σου παρὼν ἀποδημεῖ.

Παρῶναι. εἴδη πλοίων. [6] Ὁ δὲ ἔπλει παράπλους ποιησάμενος τοὺς Σιδητῶν παρῶνας. ἧκον γὰρ Ῥοδίοις εἰς συμμαχίαν.

Παρώνεια. τόπος.

Παρῳνήθη. Τοῦτο μὲν ἐπὶ τοσοῦτον παρῳνήθη. καὶ πάροινος, ὁ μέθυσος, καὶ ὑβριστής. ἀντὶ τοῦ, μετὰ μέθης ἠλέγχθη, μετὰ μανίας.

Παρῴνησεν. ἀτάκτως ἐξύβρισε. Καμβύσης ὁ Κύρου παρῴνησεν εἰς τοὺς Αἰγυπτίων θεοὺς, καὶ ἐξεμάνη, καὶ τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἔτρωσε, καὶ σφακελίσαντος ἐνόσησε, καὶ πικρότατα τὸν βίον κατέστρεψεν· ὥς [7] φησιν Ἡρόδοτος. † Καὶ ταῦτα μὲν παρῴνησαν, βαρβάρως ἐνθουσιάσαντες ἅμα καὶ λυπήσαντες. ἔπιζαν οὖν δί-

quens eſt apud oratores. Significat etiam præſentiam; ut & in Sophoclis *Niptris: Præſentiam eorum, qui nobis propinqui ſunt.* Thucydides libro primo: *Byzantium enim primo adventu capere.* Huic contrarium eſt ἀπουσία, i. e. abſentia.

Παροχετεύει. Derivat. Deducit. Vel ex uno aquæ ductu in alterum aquam tranſmittit. Et παροχετεύοντες, aquam alio derivantes.

Παροχλίζουσι. Sede, vel loco movent.

Πάροχος. Qui in curru juxta aliquem vehitur. Sic etiam vocantur paranymphi, quod juxta ſponſos [& ſponſas] eodem curru vehantur. Sponſæ enim curru vehi ſolebant: Ariſtophanes *Avibus: Cupido vero utrumque parentem ſuperſtitem habens, & aureis alis præditus, habenas manu regebat, Jovis paranymphus.*

Παροψίδας. Vaſa menſæ inſervientia. Patinas, in quibus cibi apponuntur.

Παροψίς. Paropſis. Patella. Acetabulum.

Παροψωνοῦσι. Clam obſonia coemunt. Et Piſides: *Niſi fraudem committis, & clam obſonia coemere vis ab illis, qui fœtidas ſentinas habent.*

Παρῶ. Prætermittam. Dimittam. Concedam.

Παρῳδούμενος. Qui per parodiam profertur. Et παρῳδία. Parodia, ſive, cum verſus quidam ex tragœdia in comœdiam transferuntur: quale eſt illud apud Ariſtophanem: *Dignum enim eſt Græcia.* Et iterum: *Propter cauſam igitur quandam hæc ab ipſo cantata & per parodiam prolata aſtris tradidimus.* Procopius inquit. Et παρῳδήκει, parodiam fecerat. Item παρῳδήκει, intumuerat.

Παρωθοῦντες. Propellentes. Expellentes.

Παρὼν ἀποδημεῖ. Præſens abeſt. Dicitur de illis, qui ad ſe ipſos mentem minime advertunt. Ariſtophanes: *Mens vero tua præſens peregrinatur.*

Παρῶναι. Paronæ. Genus navium. *Ille vero portu ſolvit, poſtquam Sidetarum paronas exarmaſſet. Rhodiis enim auxilium laturi venerant.*

Παρώνεια. Paronea. Nomen loci.

Παρῳνήθη. Inſolenter patratum eſt. *Et hoc quidem tanta cum inſolentia patratum eſt.* Et πάροινος, ebrius. Item, inſolens.

Παρῴνησεν. Debacchatus eſt. Immodeſte & inſolenter aliquem tractavit. *Cambyſes Cyri filius inſolenter & inſano cum furore in Ægyptiorum Deos debacchatus eſt, femurque ſuum vulneravit: quo putreſcente, in morbum incidit, & acerbiſſimis cum doloribus vitam finiit:* ut Herodotus inquit. † *Hæc inſolen-*

1 Πάροχος. ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἅρμ.] Confer omnino Suidam ſupra v. Ζεῦγος ἡμιονικὸν, & Etymologum v. Ἁρμάτιον μέλος.

2 Τὸ ζεῦγος] Omiſſam hic eſſe particulam ἢ, & ſcribi debere, ἢ τὸ ζεῦγος, recte Portus monuit.

3 Πάροχοι λέγονται καὶ οἱ παρ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves* pag. 619. (432. Ed. Baſ. *P.*)

4 Ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι, παρ' Ἀριστοφ.] Ariſtophanes *Acharnenſ.* pag. 370. (261. Ed. Baſ. *P.*)

Διὰ τοῦτο τοὔργον, ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

Scholiaſta: Ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι. τοῦτο παρῳδία καλεῖται, ὅτι ἐκ τραγῳδίας μετηνέχθη. ἔστι δὲ τὸ ἡμιστίχιον ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου ἔχον οὕτω.

Κακῶς ὄλοιτ' ἄν. ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

Hinc Suidas ſua deſcripſit.

5 Ἀριστοφάνης] Pag. 352. (249. Ed. Baſ. *P.*)

6 Ὁ δὲ ἔπλει παράπλους π.] Valeſius fragmentum hoc Polybio tribuit.

7 Ὥς φησιν Ἡρόδοτος] Lib. III. pag. 11.

κας οὐ μεμπτάς. ἑάλω γὰρ αὐτοῖς ἡ πόλις. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ καὶ ἐν ταῖς τοῦ Διὸς θυγατράσι παρῴνησε, τόγε αὐτοῦ.

ter & barbare fecerunt, cum furore & rabie debacchantes. Quare pœnas haud leves dederunt. Urbs enim eorum capta eſt. Et iterum: *Ille autem vel ipſas Jovis filias violavit, quantum in ipſo fuit.*

Παρώνυμον. ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον.

Παρώνυμον. Vocabulum ab aliquo nomine deductum.

Παρωνυχία. [1] πόα. ὠνόμασται δὲ ἐκ τοῦ παρωνυχίδας ἰᾶσθαι. δύναμις δὲ αὐτοῦ λεπτομερής τε ἐστὶ, καὶ ξηραντικὴ, καὶ ἄδηκτος.

Παρωνυχία. Paronychia. Herba, ſic dicta, quod reduviam curet. Conſtat autem particulis minutioribus, viſque ejus eſt exſiccans, & minime mordax.

Παρώπια, καὶ ἀντήλια. τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων δερμάτια.

Παρώπια. Pelliculæ, quæ ſunt juxta equorum oculos: quæ etiam ἀντήλια vocantur.

Παρῶπτο. παρεώρατο.

Παρῶπτο. Neglectus eſt. Contemptus eſt.

Παρώσας. παρεκβαλών.

Παρώσας. Qui repulit. Qui rejecit.

Παρώτρυναν. παρώξυναν.

Παρώτρυναν. Incitarunt. Inſtigarunt. Impulerunt.

Παρῴχετο. παρήρχετο.

Παρῴχετο. Præteribat.

Παρῳχήκει. παρῆλθε.

Παρῳχήκει. Præterierat.

Παραπόδα. [2] εὐθύς. παραυτίκα.

—— Εἰ δὲ [3] δίκη σε

Παρπόδα μὴ τιμωρὸς ἐτίσατο, δὶς τόσον αὖθις

Ἔσεται ἐν πλεόνεσσι παλίντροπος.

Παραπόδα. Confeſtim. E veſtigio. Statim. *Si autem vindex Juſtitia te non ſtatim ulta eſt, bis tantum [pœnarum] in poſterum tibi erit.*

Παρσώνδης. [4] ὄνομα κύριον.

Παρσώνδης. Parſondes. Nomen proprium.

Παροικία. ἡ παροῦσα ζωή. Ὅτι πάροικος ἐγὼ καὶ παρεπίδημος.

Παροικία. [Commoratio advenæ vel inquilini in aliquo loco. Sic etiam vocatur] vita præſens. *Inquilinus enim ſum & peregrinus.*

Παροιμία. τί ἐστι παροιμία; λόγος ὠφέλιμος. καταχρηστικῶς δὲ πᾶν [5] παροδικὸν διήγημα. οἶμος γὰρ ἡ ὁδός. ἢ, Παροιμία ἐστὶ λόγος ἀπόκρυφος, δι' ἑτέρου προδήλου σημαινόμενος.

Παροιμία. Proverbium. Quid eſt proverbium? Dictum utile. Abuſive vero ſic dicitur omnis narratio, quæ fit juxta viam. Οἶμος enim viam ſignificat. Vel, proverbium eſt oratio obſcura, quæ per aliam notiorem declaratur.

Παροινίας. ὕβρεις.

Παροινίας. Injuriam. Petulantiam. Inſolentiã.

Παροινικώτατος. [6] Καὶ γὰρ ἦν τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος, καίτοι παρῆν Ἱππόλυτος, Ἀντιφῶν, Λύκων, Λυσίστρατος, Θεόφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον. τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος, καὶ μακρῷ παροίνιος. εὐθὺς γὰρ, ὡς ἐπέπληστο πολλῶν ἀγαθῶν, ἐνήλατ', ἐσκίρτα, ἀπεπόρδει, κατεγέλα.

Παροινικώτατος. Petulantiſſimus. Contumelioſiſſimus. *Illorum enim, qui aderant, longe erat petulantiſſimus: quamvis adeſſet Hippolytus, Antiphon, Lycon, Lyſiſtratus, Theophraſtus, Phrynichus. Horum, inquam, omnium erat petulantiſſimus. Simul ac enim cibi & vini copia ſe repleviſſet, inſultabat, ſaltabat, pedebat, [alios] deridebat.*

Παροίνιος. ὁ μέθυσος. καὶ ὑβριστής.

Παροίνιος. Ebrius. Injurioſus. Petulans.

Πάροινος. [7] μέθυσος. [8] Ἀριστοφάνης· Οὐδέποτ' ἐγὼ τοῦτον εἰσδέξομαι· οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται, ὅτι πάροινος ἔφυ. ἐν [9] ταῖς τῶν πότων συνόδοις ᾖδον μέλος τι, Ἁρμόδιον καλούμενον· οὗ ἡ ἀρχὴ, Φίλτατε Ἁρμόδιε, οὔτι που τέθνηκας. ᾖδον δὲ αὐτὸ εἰς Ἀριστογείτονα καὶ Ἁρμόδιον, ὡς καθῃρηκότας τὴν τοῦ Πεισιστράτου τυραννίδα. ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη, τὸ

Πάροινος. Ebrius. [Inſolens. Petulans.] Ariſtophanes: *Nunquam ego hunc domo mea excipiam: nec apud me unquam Harmodium canet. Eſt enim temulentus & petulans.* In Sympoſiis olim carmen cani ſolebat, quod Harmodium vocabatur, cujus initium erat: *Dulciſſime Harmodi, nequaquam mortuus es.* Id autem cantabatur in Harmodium & Ari-

1 Παρωνυχία. πόα. ὠνόμασται δὲ ἐκ τοῦ παρ.] Hæc ſunt verba Pauli Æginetæ lib. VII. pag. 250.

2 Παραπόδα] Scribendum eſſe, παρπόδα, & ſeries literarum, & exemplum, quod ſubjungitur, ſatis oſtendunt.

3 Εἰ δὲ δίκη σε παρπ.] Confer Noſtrum ſupra v. Νέμεσις.

4 Παρσώνδης] De hoc vide Nicolaum Damaſcenum in Excerptis a Valeſio editis, pag. 426.

5 Παροδικόν] Sic recte habent MSS. Pariſ. At in prioribus Editt. male legitur παρῳδικὸν, per ω. Quæ enim ſequuntur, οἶμος γὰρ, ἡ ὁδὸς, ſatis oſtendunt, ſcribendum eſſe παροδικὸν, per ο.

6 Καὶ γὰρ ἦν τῶν ξυνόντων π.] Ariſtophanes *Veſpis*, pag. 524. (358. Ed. Baſ. *P.*)

Οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν,
Καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
Καίτοι παρῆν Ἱππυλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.
Τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
Εὐθὺς γὰρ, ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν,
Ἐνήλλετ', ἐσκίρτα, 'πεπόρδει, κατεγέλα,
Ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον.

Sic etiam apud Suidam locus hic ſcribendus & diſtinguendus eſt.

7 Πάροινος] Imo, παροίνιος: ut ex ſubjuncto loco Ariſtophanis patet.

8 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 418. (299. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur:

Οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι,
Οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται
Συγκατακλινεὶς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

9 Ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Scholiaſtæ ad modo indicatum locum Ariſtophanis. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Οὐδέποτ' ἐγὼ τ. ubi eadem leguntur.

μὲν,

μένον, Ἀδμήτου λεγόμενον· τὸ δὲ, Λαμπῶνος. ὁ δὲ νοῦς· Οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἑστιαθήσεται, ὅτι παροίνιος· οἷον μέθυσος, καὶ ὑβριστής.

stogitonem, ut qui tyrannidem Pisistrati evertissent. Erant & alia carmina, quorum alterum Admeti vocabatur; alterum vero Lamponis. Sensus vero est: Nunquam apud me convivio excipietur, quia est ebriosus & petulans.

Παροισθέντι. παρενεχθέντι.

Παροισθέντι. Prætervecto. Ulterius abrepto.

Παροιστρῶσα. ἐξεστηκυῖα. ἐρεθίζουσα.

Παροιστρῶσα. OEstro percita. Furore correpta. Irritans.

Παροιστρῶσι. [1] παραγκαθίσωσι θυμῷ.

Παροιστρῶσι. OEstro agitent. In furorem impellant.

Παροίτεροι. ἀντὶ τοῦ τοπικοῦ. πρότεροι κατὰ τὸν δρόμον.

Παροίτεροι. Qui cursu præcedunt.

Παρύσατις. εἶδος παροιμίας. καὶ ὄνομα κύριον. ἡ [2] μήτηρ τοῦ Κύρου.

Παρύσατις. Parysatis. Proverbii genus. Item nomen proprium [mulieris.] Mater Cyri.

Παρυφή. ἡ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία.

Παρυφή. Ornamentum, quo vestis prætexitur. Limbus.

Πᾶς. περισπᾶται· διότι ἐνομίζετο εἶναι μετοχὴ, ὡς στὰς, βάς. ἵνα οὖν φύγῃ τὴν ὑπόνοιαν, περιεσπάσθη.

Πᾶς. Omnis. Circumflectitur. Si enim secus fieret, crederetur esse participium, ut στὰς, βάς. Ut igitur hanc suspicionem effugiat, circumflectitur.

Πᾶσα γῆ πατρίς. παροιμιακόν.

Πᾶσα γῆ πατρίς. Quævis terra est patria. Proverbii vicem obtinet.

Πασσαγίαν.[3] πανοπλίαν. Εἷλε δὲ πασσαγίαν· τόδε δ' ἔννεπε.

Πασσαγίαν. Universam armaturam. Panopliam. *Cepit autem panopliam, & dixit.*

Πάσσαλος.

[4] Ἥλους κρατῶν, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν βλέπε.

Πάσσαλος. Paxillus. Clavus. *Clavos tenens, stimulos hostium cave.*

Πασάμενοι. γευσάμενοι. καὶ πάσασθαι, γεύσασθαι. [5] οὐχὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπογεύσασθαι, παρ' Ὁμήρῳ. οἱ δὲ νεώτεροι καὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι. καὶ ἄπαστος, ὁ ἄγευστος.

Πασάμενοι. Qui gustarunt. Et πάσασθαι. Gustasse. Verbum hoc non significat cibo repleri, sed degustare, apud Homerum. Recentiores vero sumunt etiam pro, cibo se replere. Et ἄπαστος. Qui non gustavit. Jejunus. Qui nec cibum, nec potum gustavit.

Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι. παρ' [6] Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ὅλαι. μία γὰρ ἦν.

Πᾶσαι δ' ὠΐγν. *Omnes vero apertæ sunt portæ.* Homerus. [Πᾶσαι hic positum est] pro ὅλαι, i. e. totæ. Una enim tantum erat [porta.]

Πάσῃ μηχανῇ. ἀντὶ τοῦ, κατὰ παντὸς τρόπου.

Πάσῃ μηχανῇ. Omni machina. Quavis arte. Quavis ratione.

Πάσης. ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία· Τὸ [7] Πάσητος ἡμιωβόλιον. ὁ δὲ Πάσης οὗτος μαλακὸς ἦν τὴν φύσιν· πάντων δὲ ἀνθρώπων ἐν μαγείᾳ διενήνοχεν, ὥστε ἐκ τῶν ἐπαοιδῶν αὐτοῦ καὶ δεῖπνα πολυτελῆ ὁρᾶσθαι, καὶ διακονουμένους τινὰς, [8] καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα γίνεσθαι. εἶχε δὲ καὶ ἡμιωβόλιον ἐκ [9] μνᾶς αὐτῷ πεποιημένον, ὃ διαδιδόμενον ὑπ' αὐτοῦ τοῖς πιπράσκουσι, παρ' ὧν ἤθελεν ὠνεῖσθαι, εἰ ἠβούλετο, πάλιν παρ' αὐτῷ ηὑρίσκετο. καὶ Ἀπίων δὲ ὁ γραμματικὸς μνημονεύει αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ μάγου.

Πάσης. Pases. Nomen proprium. Et proverbium: Pasetis semiobolus. Hic Pases ingenio molli fuit & effœminato; sed omnes mortales arte magica superavit: adeo ut præstigiis & incantationibus suis efficeret, ut cœnæ sumptuosæ conspicerentur & præterea nonnulli, qui ad mensam ministrarent: eademque omnia rursus evanescerent. Habuit & semiobolum, ex mina ab ipso factum: qui cum ab ipso datus esset vendentibus, a quibus aliquid emere volebat, apud ipsum rursus inveniebatur, si voluisset. Meminit ejus & Apion Grammaticus in libro de Mago.

Πάσῃ τέχνῃ. ἐκ παντὸς τρόπου. [10] Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ.

Πάσῃ τέχνῃ. Omni arte. Quavis ratione. Quovis modo. Aristophanes *Lysistrata:* Tu

1 Παραγκαθίσωσι θυμῷ] Locus est corruptus, quem sic scribendum puto, παραγκατοίσωσι θυμόν: i. e. mentem transversam rapiant; vel, ad insaniam adigant: a παραγκαταφέρειν; quod dictum fuerit pro παραφέρειν, i. e. transversum auferre: unde παράφορος, cui non est mens sana. Certe Hesychius τὸ παράφορος exponit ἐξεστηκώς; & Suidas pari modo τὸ παροιστρῶσα hic interpretatur ἐξεστηκυῖα: unde patet τὸ παροιστρᾶν, si active sumatur (sic autem nonnunquam sumi certum est) per παραφέρειν, vel, per παραγκαταφέρειν exponi posse. Est & alia conjectura, quam lectorem non celabo. Videtur enim etiam legi posse, ἐπερεθίσωσι θυμόν: quæ quidem conjectura ideo non poterit videri inepta, quod ipse Suidas proxime ante τὸ παροιστρῶσα exponat, ἐρεθίζουσα. Quare eligat Lector; vel melius quid ipse in medium afferat.

2 Ἡ μήτηρ τοῦ Κύρου] Vide Xenophontem lib. 1. *de Expedit. Cyri*, sub initium.

3 Πασσαγίαν. πανοπλ.] Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 398. Σάγη γὰρ τὸ ὅπλον· καὶ πανσαγία, ἡ πανοπλία.

4 Ἥλους κρατῶν, τὰ κ.] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur etiam apud Astrampsychum & Nicephorum. At prior pro βλέπε, habet βλέπεις; posterior vero, νέε.

5 Οὐχὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπ.] Hæc sunt verba Athenæi lib. 1. pag. 25. 26. Sed ibi plura hanc in rem leguntur, quæ Suidas brevitatis gratia omisit.

6 Παρ' Ὁμήρῳ] Il. Β. v. 809.

7 Τὸ Πάσητος ἡμιωβόλιον. ὁ δὲ Π.] Hæc, & quæ sequuntur, ad verbum leguntur etiam supra v. Ἡμιωβόλιον.

8 Καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα γίνεσθαι] Hæc verba desunt in prioribus Editt. quæ ex MSS. Paris. revocavi.

9 Ἐκ μνᾶς] Locus est suspectus. Portus legendum putabat ἐκ μαγείας. Sed ἐπέχω.

10 Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ] Pag. 862. (550. Ed. Bas. P.)

Σὺ δ' ἢν κολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν
Ἐλθὼν, ἐκείνῃ τὴν βάλανον [1] ἐνάρμοσον.

Πασίας. [2] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·
Ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν.

Πασιθέη. ὄνομα Θεᾶς.

Πασῖνος. [3] ὄνομα κύριον.

Πασίων. [4] ὄνομα τραπεζίτου.

Πασιφάη. ὄνομα Θεᾶς.

Πασπάλη. [5] ἡ ἀλευρότησις· τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου. πασπάλη δὲ παρὰ πολλοῖς λέγεται.

Πάσσω. τὸ γεύομαι. γενικῇ.

Παστάς. ὁ παστός. ὁ νυμφών.

Παστίλη. [6] ἡ ἐσχάτη ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ. [7] Παστίλη δὲ, τὸ ξύσμα τοῦ δέρματος.

Παστοφορεῖον. [8] τὸ φέρον τὸν παστόν.

Πασσυδεί. παντελῶς. Θουκυδίδης· Εἰ μὴ οὕτω γε πασσυδεὶ διεφθάρθαι. ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες, γράφουσι πασσυδί. ἔστι καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερεκράτους.

Πασσυδίῃ. μετὰ πάσης ὁρμῆς. πανστρατιᾷ. ὁμοθυμαδόν.

Πάσχειν. [9] Ὅτι ἡ ἀλλοίωσις, καὶ ὅλως τὸ πάσχειν, διττόν· τὸ μὲν, ἐπὶ φθορὰν ἄγον· τὸ δὲ, εἰς τελείωσιν. πάσχει γὰρ καὶ ὁ μαθητὴς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, καὶ ἀλλοιοῦται, ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν, ἀλλ' εἰς τελείωσιν ἀγόμενος. τὸ γὰρ ἐν αὐτῷ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέργειαν. οὕτω καὶ ἡ αἴσθησις ἀλλοιοῦται καὶ πάσχει, ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν εἰς τελείωσιν ἀγομένη, καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν προαγομένη.

Πασχητιᾷ. πάσχειν ἐθέλει.

Πατάγημα. ἀντὶ τοῦ λάλος, καὶ πανοῦργος. Μένανδρος· Οἷον πατάγημα ἥκεις.

Πάταγος. ψόφος. [10] Ἀγαθίας· Οἰμωγαὶ δὲ ἠκούοντο τῶν ἀγροίκων, καὶ μυκήματα βοῶν ἀπελαυνομένων, καὶ πάταγος τῆς ὕλης τεμνομένης.

Πάταγος. ἦχος. κτύπος.
Οὐ πῦρ, [11] οὐ δοράτων, οὐ ξιφέων πάταγος.
καὶ Αἰλιανός· Ἄφνω πάταγος ἀκούεται τῶν θυρῶν.

Παταγοῦσι. ψοφοῦσιν. Ἐπιπαταγοῦντες κώδωνί τινι καὶ τυμπάνῳ ὕπερθε τοῦ φόρτου οἱ βάρβαροι. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ λανθάνει, τοῦ πνεύματος σφόδρα παταγοῦντος.

Πατάγου [12] χυτρείου. ἀντὶ τοῦ κεραμείου. ἐκ μέρους τὸ

vero, si tibi sit otium, sub vesperam eam adi, & quavis ratione glandem illi inde.

Πασίας. Pasias. Aristophanes *Nubibus*: *Sed quod debitum mihi restat post Pasiam?*

Πασιθέη. Pasithea. Nomen Deæ.

Πασῖνος. Pasinus. Nomen proprium.

Πασίων. Pasio. Nomen nummularii.

Πασιφάη. Pasiphae. Nomen Deæ.

Πασπάλη. Ἀλευρότησις est tenuissima farinæ pars, quæ etiam πασπάλη vocatur.

Πάσσω. Gusto. Genitivo jungitur.

Παστάς. Thalamus. Idem quod παστός.

Παστίλη. Ultimus anni dies. Παστίλη vero, ramentum corii.

Παστοφορεῖον. Pastophorium. Sive id, quod τὸν παστὸν, i. e. thalamum fert.

Πασσυδεί. Prorsus. Omnino. Thucydides: *Nisi* [*verum sit*,] *eos funditus periisse*. Hoc quidam ignorantes, scribunt πασσυδί. Vox hæc etiam reperitur apud Pherecratem in Αὐτομόλοις.

Πασσυδίῃ. Cum omni impetu. Cum toto exercitu. Cum omnibus copiis. Concordi animorum voluntate.

Πάσχειν. Pati. Affici. Mutatio, & generaliter quævis passio, qua ab altero afficimur, duplex est: altera ad corruptionem; altera vero ad perfectionem perducens. Nam discipulus a magistro afficitur & mutatur: at idem non ad corruptionem, sed ad perfectionem perducitur. Quod enim in eo facultate tantum est, ad actionem perducitur. Sic & sensus afficitur & patitur a sensilibus, dum ad perfectionem, id est, a facultate ad actionem perducitur.

Πασχητιᾷ. Muliebria pati cupit.

Πατάγημα. [Proprie, strepitus, sonitus. Item, figurate,] garrulus, loquax, callidus. Menander: *Venistin' huc loquacissime?*

Πάταγος. Strepitus. Agathias: *Ejulatus autem audiebatur rusticorum, & mugitus boum, qui abigebantur, & lignorum, quæ cædebantur, sonus.*

Πάταγος. Sonus. Strepitus. *Non ignis, non hastarum, nec gladiorum strepitus.* Et Ælianus: *Repente forium strepitus auditur.*

Παταγοῦσι. Strepunt. Strepitum edunt. *Barbari tintinnabulum quoddam & tympanum pulsantes.* Et iterum: *Ille vero latet, vento vehementer strepente.*

Πατάγου χυτρείου. Strepitus ollulæ. Vel, te-

1 Ἐνάρμοσον] Sic & apud Aristophanem rescribendum est; apud quem hodie legitur εὐάρμοσον: pro quo quidam divisim scribunt εὖ ἅρμοσον.

2 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 60. Ed. Bas. P.

3 Πασῖνος] Vide Harpocrationem.

4 Πασίων. ὄνομα τραπ.] Ex Harpocratione.

5 Πασπάλη. ἡ ἀλευρότησις. τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλ.] Nota hæc inversa est, utpote quæ non pertinet ad vocem πασπάλη, sed ἀλευρότησις, ut patet ex ipso Suida supra v. Ἀλευρότησις, ubi eadem leguntur.

6 Παστίλη. ἡ ἐσχ.] Etymologus: Παστίλη, σημαίνει τὴν πανύστατον ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πᾶς καὶ τοῦ τέλος. ἐν ᾗ πληροῦται πάντα τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ.

7 Παστίλη] Imo, σπατίλη. Vide infra h. v.

8 Παστοφορεῖον] Vel, παστοφόριον: qua voce usi sunt LXX Interpretes.

9 Ὅτι ἡ ἀλλοίωσις, καὶ ὅλως τὸ π.] Confer Nostrum supra v. Ἀλλοίωσις.

10 Ἀγαθίας] Lib. I. pag. 29.

11 Οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφ.] Verba hæc decerpta sunt ex Epigrammate in Ajacem, quod integrum legitur Anthol. lib. III. cap. XIV. pag. 344.

12 Πατάγου χυτρείου. ἀντὶ τοῦ κεραμείου] Sic habet optimus MS. A. At in prioribus Editt. & reliquis MSS. minus recte legitur, παταγου χύτριον. ἀντὶ τοῦ, κεραμεοῦ.

τῶν

παῖ. συντρίβεται δὲ τὰ κεράμια παρὰ ταῖς κρήναις. οὐ γὰρ χύτρας βάπτουσι.

Παππαλεῦσαι. προσπῆξαι.

Πάτταλον. τὸ τυχόν.

[1] Ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

Παττακίων. ἀνὴρ ἀπὸ συκοφαντίας τὸν βίον ποιούμενος, καὶ προσκρούειν ἐπιτηδεύων τοῖς εὐδοκιμοῦσι τῶν νέων. διεβάλλετο δὲ καὶ ὡς κλέπτης, καὶ τοιχωρύχος· ὥστε καὶ κωμῳδεῖσθαι ἐπὶ τούτοις.

Παττακίων. [2] ὄνομα κλέπτου, καὶ τοιχωρύχου.

Πάτταικοι [3] Θεοί. οἱ Πάτταικοι Φοινικικοὶ ἐν ταῖς πρύμναις ἱδρυμένοι.

[4] Χρύσια ἄπεφθα τοῖς Πατταίκοις ἐμφερῆ.

Πατάξει. Ὅταν δὲ λέγῃ ὁ Προφήτης, Πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ· οὐ περὶ γῆς λέγει, ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. ὡς τὸ, Ἐγένετο ἡ γῆ πᾶσα χεῖλος ἕν. περὶ ἁμαρτιῶν. καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἑαυτὸν ἐξευτελίζων, Ἐγὼ εἰμὶ γῆ καὶ σποδὸς, λέγει. καὶ πάλιν· Ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ. τὴν γαστέρα λέγων.

Πατάσσει. πλήττει. Ὁ δὲ λαβὼν τὸ ξίφος, πατάσσει τοῦ στέρνου.

Παταγούσῃ. ὑπὸ δειλίας κλονουμένῃ. Δέξιππος· Ἦν δὲ τοῦ καθηγουμένου πρὸς πᾶν τὸ ἀπαγγελλόμενον ἔκπληξις. ὑπὸ γὰρ ἐμφύτου δειλίας καὶ ἀπειρίας τῶν πολεμικῶν ἀναπεπταμένοις μὲν τοῖς ὠσὶ, τεθορυβημένοις δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς, παταγούσῃ δὲ τῇ καρδίᾳ, ἀεί τι ἀκούσεσθαι ἐλπίζων, τοῖς ἀρχομένοις κατάδηλος ἦν ὡς φυγῇ χρήσεται.

Πατήσας. καταφρονήσας. Ἀῤῥιανός· Δεξιάς τε παραβὰς, ἃς βασιλεῖ ἔδωκε, καὶ ὅρκους πατήσας, οὓς ὤμοσε.

Πατῆσαι. ἐνδιατρῖψαι. ἀφικέσθαι. [5] Ἀριστοφάνης·

Ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς, κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας.

ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν.

Πατῖνος. ὄνομα κύριον.

Πάτος. ὁδός. Πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. [6] Ὅμηρος.

Πατούμενοι. ὑβριζόμενοι.

Πατραλοίας. πατροτύπτης. καὶ πατραλῴας, ὁ αὐτός.

Πατρεύς. ὁ ἀπὸ Πατρῶν. ἡ δοτικὴ, Πατρεῖ· ὡς Μυρεὺς, ὁ τῶν Μύρων, ἡ δοτικὴ, τῷ Μυρεῖ. λέγεται δὲ καὶ Πατραιεύς. ἡ πόλις γὰρ Πάτραι.

ſtæ. A parte totum intelligitur. Vaſa vero fictilia ad fontes confringuntur. Ollæ enim in aquam non immerguntur.

Παππαλεῦσαι. Clavis affigere.

Πάτταλον. [Proprie, paxillum. Sed figurate;] quamvis rem viliſſimam & minimi pretii. [Ariſtophanes:] *Inde redire licet illis, ne paxillum quidem habentibus.*

Παττακίων. Pattæcion. Vir, cui quæſtus erat calumniis alios vexare; quique id operam dabat, ut adoleſcentes integræ famæ & exiſtimationis laceſſeret. Idem etiam male audiebat ut fur, & parietum perfoſſor: adeo ut a Comicis quoque ideo perſtringeretur.

Παττακίων. Pattæcion. Nomen furis, & parietum perfoſſoris.

Πάτταικοι Θεοί. Dii Pattæci. Pattæci, Dii Phœnicii, in puppibus navium collocari ſolebant. † [*Simulacra,*] *ex auro obryzo confecta, & Pattæcis ſimilia.*

Πατάξει. Quum Propheta dicit, [*Deus*] *percutiet terram ſermone oris ſui*; non de terra, ſed de peccatis loquitur. Ut & illud, *Facta eſt terra omnis unum labrum.* Et Abrahamus ſe ipſe extenuans, *Ego ſum*, inquit, *terra & cinis.* Et iterum: *In ejus vita ad nihilum redacta ſunt ejus inteſtina.* Ventrem ſignificare vult.

Πατάσσει. Percutit. Ferit. *Ille vero correpto gladio, pectus percutit.*

Παταγούσῃ. Propter metum palpitante. Dexippus: *Dux vero ad quemvis nuntium, qui afferebatur, animo conſternabatur. Cum enim ob inſitam timiditatem, & rerum bellicarum imperitiam, arrectis eſſet auribus, oculiſque perturbatis, & corde palpitante, quaſi identidem novi aliquid auditurus; milites, quibus ipſe præerat, manifeſte inde conjiciebant, eum fugam animo agitare.*

Πατήσας. Qui conculcavit. Qui contempſit. Arrianus. *Et fide violata, quam Regi dederat, & ſpreto jurejurando, quo ſe obſtrinxerat.*

Πατῆσαι. Calcare. Terere. Immorari. Ariſtophanes: *Indoctus enim es, nec curioſus, nec Æſopum quidem triviſti.* Dicitur de indoctis & imperitis.

Πατῖνος. Patinus. Nomen proprium.

Πάτος. Via trita. [Locus, ubi homines verſari ſolent.] *Vitans loca, ubi homines verſari ſolent.* Homerus.

Πατούμενοι. Conculcati. Contumelioſe tractati.

Πατραλοίας. Patricida. Et πατραλῴας, idem.

Πατρεύς. Patrenſis, ſive, qui eſt ex urbe Patris. Dativus eſt Πατρεῖ: ut a Μυρεὺς, Myrenſis, fit Dativus, Μυρεῖ. Dicitur etiam Πατραιεύς. Nomen enim urbis eſt Πάτραι.

1 Ὑπαποτρέχειν ἔχ.] Senarius hic legitur apud Ariſtophanem *Eccleſiaz.* pag. 732. (491. Ed. Baſ. *P.*)

2 Παττακίων. ὄνομα κλ.] Ex Harpocratione.

3 Πάτταικοι Θεοί. οἱ Πάτταικοι Φοινικ.] Hæc Suidas hauſit ex Herodoto: ſed qui lib. III. pag. 112. expreſſe tradit, Pattæcos Deos in proris navium a Phœnicibus collocari ſolitos fuiſſe: cum contra Suidas in puppi ſedem iiſdem aſſignet. En verba Herodoti: Ἔστι γὰρ τοῦ Ἡφαίστου τὤγαλμα τοῖσι Φοινικηΐοισι Παταΐκοισι ἐμφερέστατον, τοὺς οἱ Φοίνικες ἐν τῇσι πρῴρῃσι τῶν τριήρεων περιάγουσι. Hinc igitur Suidam emendabis. Confer Stanlejum in notis ad Æſchyl. *Septem contra Theb.* v. 214.

4 Χρύσια ἄπεφθ.] Eſt verſus Jambicus, ſed qui ſic ſcribendus eſt:

Χρύσι' ἄπεφθα τοῖς Παταίκοις ἐμφερῆ.

Sic enim metrum ſaltem ei conſtabit. De ſenſu vero propter brevitatem fragmenti nihil certi ſtatui poteſt.

5 Ἀριστοφάνης] *Avibus.* pag. 563. (387. Ed. Baſ. *P.*) Vide etiam ſupra v. Ἀμαθὴς.

6 Ὅμηρος] Il. Z. v. 202.

 Πάτρης.

Πάτρης.[1] ἡ ἐκ τοῦ πατρὸς γέννησις. καὶ πάτρης, τῆς πατρίδος. ποιητικῶς παρ' Ὁμήρῳ. πατρὶς δὲ, ἡ φυλή.

Πατριάρχης. καὶ Πατριαρχεῖον.

Πατριαί. χῶραι. φυλαί. τοπαρχίαι.

Πατρίκιος.[2] οὗτος ἤκμασεν [3] ἐπὶ Ἰοβιανοῦ βασιλέως. ἦν δὲ ἐκ Λυδίας· ὃς τῆς ἀπὸ τῶν φαινομένων ἢ παρατρεχόντων σημείων τεκμάρσεως ἀκριβὴς ἦν ἐξεταστής.

Πατρίκιος. πατὴρ τοῦ κοινοῦ. Ὁ δὲ πέμπει πρεσβευτὰς τοὺς ἐν τῷ κορυφαίῳ τῆς συγκλήτου βουλῆς τελοῦντας ἄξια. Πατρίκιοι δ' ἄρα ὄντες ἐτύγχανον. † Ὁ [4] βασιλεὺς Θεοδόσιος ὀργῇ τῇ πρὸς Ἀντίοχον τὸν Πραιπόσιτον, διαβληθέντα εἰς καθοσίωσιν, ἐξεφώνησε διάταξιν, εὐνοῦχον ἐν τοῖς Πατρικίοις μὴ τελεῖν. διὸ καὶ καθῃρέθη ὁ Πραιπόσιτος τῆς τιμῆς, καὶ ἐδημοσιεύθη, καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατετάγη.

Πάτριος Θεός.

Πατροκλῆς. ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία· Ἐκ Πατροκλέους. ἐπὶ τῶν ῥυπώντων καὶ αὐχμηρῶν. [5] Πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθηναῖος, πλούσιος σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιός τις, καὶ φιλοχρήματος, καὶ σκνιπός· ὅστις ἕνεκεν τῆς φειδωλίας οὐδένα οἱ εἴα προσιέναι, φυλακῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων, καὶ γλίσχρου βίου. ὁ Πλοῦτος οὖν ἐρωτώμενος, πόθεν βαδίζεις; Ἐκ Πατροκλέους, ἔφη.

Πάτροκλος. ὄνομα κύριον. καὶ ἡ κλητικὴ, ὦ Πάτροκλε. καὶ, ὦ Πατρόκλεις.

Πατρονομούμενοι. οἱ τοὺς παρὰ τῶν πατέρων παραδεδομένους νόμους τηροῦντες.

Πατροραίστης. ὁ τὸν πατέρα τύπτων.

Πατρούχου παρθένου. τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου, ᾗ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.

Πατρῷα. τὰ πατρικά.

Πατρώζοντα. τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα.

Πατρωνικὸν δίκαιον. τὸ ἐκ προστάτου δίκαιον.

Πατρῷον. Πατρῷα λέγουσιν οἱ ῥήτορες, ὅταν αὐτοῖς ὁ λόγος ᾖ περὶ χρημάτων, ἢ τόπων. [6] Ἰσαῖος· Ἀποφαίνω γὰρ ὑμῖν, ὡς οὐκ ἔστι τῆς ἐπικλήρου τὸ χωρίον τοῦτο, οὐδ' ἐγένετό ποτε, ἀλλ' ὡς ἦν πατρῷον Λυσιμένει τῷ πατρὶ Μενεκράτους. ὁ δὲ Λυσιμένης εἶχε τὰ πατρῷα πάντα. [7] Πάτρια δὲ λέγουσι, τὰ ἔθη, καὶ τὰ νόμιμα, καὶ τὰ μυστήρια, καὶ τὰς ἑορτάς. Ἀντιφῶν· Τοῦτο δὲ τοὺς νόμους εἰδὼς πατρίους καὶ παλαιοὺς ὄντας ὑμῖν. Πατρικὸν δὲ, ὅταν περὶ προσώπου

Πάτρης. Generatio ex patre. Et πάτρης, patriæ, pro πατρίδος, poetice apud Homerum. Πατρὶς vero, eſt tribus.

Πατριάρχης. Patriarcha. Et πατριαρχεῖον, Patriarchæ domus.

Πατριαί. Regiones. Tribus. Locorum præfecturæ.

Πατρίκιος. Patricius. Hic floruit ſub Joviano Imperatore, fuitque Lydus: qui phænomenorum cœleſtium, & ſignorum occurrentium conjector erat acutiſſimus.

Πατρίκιος. Patricius, ſive, pater Reipublicæ. *Ille vero mittit legatos, ordinis Senatorii principes, & ampla dignitate præditos viros. Erant enim Patricii.* † *Imperator Theodoſius ob iram, quam conceperat adverſus Antiochum Præpoſitum, læſæ majeſtatis reum, edicto vetuit, ne quis eunuchus inter Patricios cenſeretur. Quare etiam Præpoſitus ille dignitate ſua privatus, boniſque ejus publicatis, in ſacerdotum ordinem adſcriptus eſt.*

Πάτριος Θεός. Patrius Deus.

Πατροκλῆς. Patrocles. Nomen proprium. Et proverbium: *Ex Patroclis domo.* Dicitur de hominibus ſordidis & ſqualore obſitis. Patrocles enim Athenienſis valde dives quidem fuit, at homo vitæ ſordidæ, & avarus, & tenax: qui adeo parcus erat, ut neminem ad ſe accedere ſineret, propter nimiam parſimoniam, & avaritiam. Plutus igitur interrogatus, unde veniret? Ex Patroclis domo, reſpondit.

Πάτροκλος. Patroclus. Nomen proprium. Et vocativus, ὦ Πάτροκλε, o Patrocle. Et ὦ Πατρόκλεις, o Patrocles: [a recto Πατροκλέης.]

Πατρονομούμενοι. Qui leges a majoribus traditas obſervant.

Πατροραίστης. Qui patrem verberat. Patris percuſſor.

Πατρούχου παρθένου. Virginis pupillæ, vel parentibus orbatæ, ad quam univerſa patris hæreditas pertinet.

Πατρῷα. Paterna.

Πατρώζοντα. Eum, qui patrem imitatur. Vel, qui eadem mente præditus eſt, ac pater.

Πατρωνικὸν δίκαιον. Jus Patronatus.

Πατρῷον. Oratores vocem πατρῷα adhibent, cum de patrimonio, vel locis verba faciunt. Iſæus: *Declaro enim vobis, agrum hunc nec eſſe, nec fuiſſe unquam pupillæ hæredis, ſed ex paterna hæreditate obveniſſe Lyſimeni, patri Menecratis. Lyſimenes vero omnium bonorum paternorum hæres erat.* Πάτρια vero dicunt de moribus, inſtitutis, myſteriis, & feſtis. Antiphon: *Cum ſciret, patrias & antiquas vobis leges eſſe.* Πατρικὸν denique dicunt, cum de per-

1 Πάτρης. ἡ ἐκ τοῦ πατρὸς γένν.] Photius in Lexico inedito habet, Πάτρης. ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γένεσις. Sed, ut verum fatear, & vox, & interpretatio hæc mihi ſuſpecta eſt.

2 Πατρίκιος] Hujus Patricii, e Lydia oriundi, meminit Ammianus Marcell. lib. XXIX. pag. 387. itemque Zoſimus lib. IV. pag. 744.

3 Ἐπὶ Ἰοβιανοῦ] Potius, ἐπὶ Οὐάλεντος. Vide Marcellinum & Zoſimum locis laudatis.

4 Ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὀργῇ τῇ πρ.] Hæc ex Eunapio deſcripta eſſe exiſtimo: quæ etiam leguntur ſupra v. Ἀντίοχος ὁ Πραιπόσιτος, v. Εὐνοῦχος, & v. Θεοδόσιος ὁ μικρ.

5 Πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθην.] Hæc deſcripta ſunt ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 10. (6. Ed. Baſ. P.)

6 Ἰσαῖος] Photius in Lexico MS. addit, ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα.

7 Πάτρια δὲ λέγουσι, τὰ ἔθ.] Ammonius: Πάτρια πατρῴων & πατρικῶν διαφέρει. Πατρῷα μὲν γὰρ, τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα. Πατρικοὶ δὲ, οἱ φίλοι ἢ ξένοι. Πάτρια δὲ, τὰ τῆς πόλεως ἔθη.

ποιῶν]

ποιῶνται τ λόγον. Καὶ τούτων ἀξιωθεὶς, διὰ τὸ πατρικὸς αὐτοῦ φίλος εἶναι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Πάτρως, πάτρω. Ἀττικῶς. λέγεται δὲ ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος. ὡς καὶ ὁ πρὸς μητρὸς, μήτρως. καὶ μήτρων, καὶ πάτρων.

Παῦε,[1] παῦ', ὦ δέσποτ' Ἑρμῆ. νεκρὸν γὰρ ὄντα τὸν Κλέωνα ἐλοιδόρει. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς ἀποιχομένους μὴ λοιδορεῖν.

Παῦλα. ἀνάπαυσις. Καὶ τὸ δὴ λεγόμενον, παῦσις κακοῦ μεῖζον κακόν. διόπερ ἐν κακῶν αἱρέσει τοὐλάχιστον δεῖ ἑλέσθαι.

Παῦλος Αἰγινήτης, ἰατρός. [2]ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλία διάφορα.

Παῦλος Τύριος, ῥήτωρ, γεγονὼς κατὰ τὸν Φίλωνα τὸν Βύβλιον· ὃς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας, μητρόπολιν τὴν Τύρον ἐποίησεν. ἔγραψε Τέχνην ῥητορικὴν, Προγυμνάσματα, Μελέτας.

Παῦλος, Φιλόσοφος. Εἰσαγωγὴν Ἀστρολογίας, καὶ Ἀποτελεσματικά.

Παῦλος Γερμῖνος, σοφιστής· ὁ γράψας, ὅτι γε Λυσίου ἐστὶ τὰ περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς βιβλία β'. Ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους τοῦ Λυσίου.

Παῦλος Αἰγύπτιος, ἐκ τῆς Λύκων, σοφιστής, υἱὸς Βησαρίωνος, τοῦ καὶ Διδύμου, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου. Ὑπόμνημα.

Παῦλος.[3] οὗτος ἐγένετο σύγχρονος Μάνεντι, τὸ γένος Σαμοσατεύς, Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης πρόεδρος· ὃς ψιλὸν ἄνθρωπον εἶναι τὸν Κύριον ἐβλασφήμησεν. ὥσπερ δὲ εἰς ἕκαστον τῶν προφητῶν, οὕτω καὶ ἐν αὐτῷ γεγενῆσθαι τοῦ Θεοῦ λόγου τὴν οἴκησιν. ἔνθεν καὶ δύο φύσεις διῃρημένως ἐχούσας καὶ ἀκοινωνήτους πρὸς ἑαυτὰς εἶναι παντάπασιν ἐν Χριστῷ, ὡς ἄλλου ὄντος αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἄλλου τοῦ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντος Θεοῦ λόγου. αὗται μὲν αἱ πρῶται φυαὶ τοῦ μίαν φύσιν, καὶ τὰς δύο, κακῶς καὶ δυσφήμως ἐπὶ Χριστοῦ λέγεσθαι· τὸ μὲν, ἐπ' ἀναιρέσει τῆς θεότητος· τὸ δὲ, τῆς ἀνθρωπότητος.

Παῦλος.[4] οὗτος μετὰ Χρυσάνθου τῆς Ναυατιανῆς Ἐκκλησίας προεστηκὼς, πρότερον μὲν λόγων Ῥωμαϊκῶν διδάσκαλος ἦν, τὸν δὲ γραμματικὸν πόνον καταλιπὼν, ἐπὶ τὸν ἀσκητικὸν ἐτράπη βίον· καὶ συστησάμενος ἀνδρῶν σπουδαίων μοναστήρια, οὐκ ἀλλοιότερον τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ μοναχῶν διετέλει. τοιοῦτος γέγονεν, οἵους ὁ Εὐάγριός φησι τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρίβειν μοναχούς. πάντα γὰρ ἐκείνους μιμούμενος διετέλει, τὴν συνεχῆ νηστείαν, τὸ ὀλίγα φθέγγεσθαι, τ

sona verba faciunt. *Et his honoribus dignus est habitus, quod amicus ipsi paternus esset.* Æschines in oratione contra Ctesiphontem.

Πάτρως. [Declinatur] Attice, πάτρω. Sic autem vocatur patruus, sive frater patris: ut frater matris, μήτρως. Et [in accusativo,] μήτρων, & πάτρων.

Παῦε παῦ', ὦ δέσπ. *Desine, desine, domine Mercuri.* Cleoni enim defuncto maledicebat. Vetitum enim erat apud antiquos convitiis mortuos insectari.

Παῦλα. Quies. Requies. *Et, quod vulgo dicitur, remissio mali majus est malum. Nam ex pluribus malis minus eligendum est.*

Παῦλος Αἰγ. Paulus Ægineta, medicus: qui de re medica plures libros scripsit.

Παῦλος. Paulus Tyrius, orator, æqualis Philonis Byblii; qui ad Adrianum Imperatorem missus legatus, Tyrum metropolim effecit. Scripsit Artem Rhetoricam, Progymnasmata, & Declamationes.

Παῦλος, Φιλ. Paulus, Philosophus. [Scripsit] Introductionem Astrologiæ, & Apotelesmatica.

Παῦλος Γερμ. Paulus Germinus, Sophista: qui scripsit, Lysiæ esse duos illos libros, qui de dono Iphicratis circumferuntur. Item, commentarios in reliquas Lysiæ orationes.

Παῦλος Αἰγ. Paulus Ægyptius, Lycopolita, Sophista, filius Besarionis, qui & Didymus dicitur; natus sub Imperatore Constantino. Commentarium [scripsit.]

Παῦλος. Paulus. Hic fuit Manetis æqualis, genere Samosatensis, Antiochiæ Magnæ Præsul, qui Dominum nudum esse hominem blaspheme dixit, & ut in unoquoque Prophetarum, sic etiam in ipso divinum verbum habitasse. Unde etiam duas naturas divisas, & inter se prorsus separatas, in Christo esse [statuit,] quasi Christus aliud quid esset, & aliud in eo habitans Dei verbum. Hæc est prima origo pessimarum & infaustarum hæresium, & unam tantum naturam, & duas Christo tribuentium: quarum altera divinitatem ejus tollit; altera vero, humanitatem.

Παῦλος. Paulus. Hic cum Chrysantho Novatianæ Ecclesiæ præfuit: qui prius quidem doctor eloquentiæ Latinæ exstiterat; postea vero, relicto instituto Grammatico, ad vitam monasticam transiit, collectoque religiosorum hominum cœtu, haud absimilem monachis in solitudine degentibus vivendi rationem sectatus est. Talis enim erat, quales monachos in solitudine degentes esse oportere Euagrius scribit. Quippe omnia illorum instituta assidue imitabatur: continuum jejunium, stu-

1 Παῦε, παῦ', ὦ δέσπ.] Aristoph. in *Pace*, pag. 670. (458. Ed. Bas. P.)

——Παῦε, παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε,
Ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, οὗπέρ ἐστ', εἶναι κάτω.

Scholiasta ad illum locum: Σεσημείωται δὲ, ὅτι νεκρὸς κωμῳδεῖ. διὸ ἐπειδὴ ἐμνήσθη αὐτοῦ ὁ Ἑρμῆς, Παῦε, φησὶν ὁ Τρυγαῖος. ἀπιθανὸν γὰρ ἦν καὶ οὐκ ἐξὸν τεθνηκότας κωμῳδεῖν. Vide etiam supra v. Ἀποιχόμενα.

2 Ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλ.] Hujus de Re Medica libri VII. hodie adhuc exstant.

3 Παῦλος. οὗτος ἐγένετο σύγχρονος Μάνεντι, τὸ γένος Σαμοσ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, ad verbum descripta sunt ex Theodori Presbyteri libello de Incarnatione Domini, ut Pearsonius observaverat.

4 Παῦλος. οὗτος μετὰ Χρυσάνθου τοῦ Ναυατ.] Totus hic articulus descriptus est ex Socratis *Histor. Eccles.* lib. VII. cap. XVII. ut itidem Pearsonius monuit.

ἀποχὴν τῶν ἐμψύχων· τὰ πολλὰ δὲ καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου ἀπείχετο. ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τοὺς πτωχοὺς σπουδαῖος, εἰ καί τις ἄλλος, ἐγένετο· τοὺς ἐν φυλακαῖς ἀόκνως ἐπεσκέπτετο. ἐπὶ τούτου Ἰουδαῖός τις χριστιανίζειν ὑποκρινόμενος ἐφωράθη.

dium parce loquendi, abstinentiam ab esu animalium. Vino quoque & oleo rarius utebatur: pauperumque, si quis alius, præcipuam curam gerebat, & in carceribus detentos sedulo invisebat. Hujus tempore Judæus se Christianum esse simulavit: sed cujus fraus deprehensa fuit.

Παύπερ. [1] οὕτως ἐκαλεῖτο Κωνστάντιος, ὁ πατὴρ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, διὰ τὸ λιτῶς διαιτᾶσθαι, ὡς μηδὲ κοῖλον ἄργυρον κεκτῆσθαι εἰς πλῆθος, μηδ' ἕτερόν τι πρὸς τρυφὴν βλέπον· ἀλλὰ παρὰ τὰς ἱερὰς καὶ δημοτελεῖς εὐφροσύνας τῷ τῶν ἰδιωτῶν ἀργύρῳ καὶ στρωμναῖς ἐκόσμει τὰ βασίλεια.

Παύπερ. Pauper. Ita vocabatur Constantius, Magni Constantini pater; quod frugaliter viveret, adeo ut ne multa quidem argentea vasa possideret, nec quidquam aliud ad luxum spectans haberet: sed in sacris & publicis festivitatibus hominum privatorum vasis argenteis & stragulis vestibus Regiam ornaret.

Παῦρα. ὀλίγα. βραχέα. [2] Ὅμηρος·

Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολύμυθος.

καὶ αὖθις [3] Ἀριστοφάνης· Παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας. ἀντὶ τοῦ, ὀλίγα κωμῳδήσας. ὁμοίως τῷ,

Ἦ [4] ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.

Παῦρα. Pauca. Exigua. Homerus: *Pauca quidem [dicebat,] sed ea valde argute. Haud enim verbosus erat.* Et iterum, Aristophanes: *Qui rarius [aliquos vestrum] offendi; sæpius vero oblectavi.* Id est, qui paucos in comœdiis perstrinxi. Simile est hoc illi: *Profecto parum sibi similem filium genuit Tydeus.*

Παυρόλας. ὄνομα κύριον. οὗτος υἱὸς ἦν Φαλάριδος, τοῦ Ἀκραγαντίνων τυράννου, ἐξ Ἐρυθείας τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Παυρόλας. Paurolas. Nomen proprium. Hic fuit filius Phalaridis, Agrigentinorum tyranni, ex Erythea ipsius uxore natus.

Παυσανίας, Λάκων, ἱστορικός. Περὶ Ἑλλησπόντου. Λακωνικά. Χρονικά. Περὶ Ἀμφικτυόνων. Περὶ τῶν ἐν Λάκωσιν ἑορτῶν.

Παυσανίας. Pausanias, Lacon, historicus. Scripsit de Hellesponto. Laconica. Chronica. De Amphictyonibus. De festis Laconicis.

Παυσανίας [5] Καισαρεὺς, σοφιστὴς, σύγχρονος Ἀριστείδου· οὗ μέμνηται ὡς φαύλου ῥήτορος Φιλόστρατος ἐν τοῖς Βίοις τῶν Σοφιστῶν. ἔγραψε περὶ Συντάξεως βιβλίον ἕν. Προβλημάτων βιβλίον ά. καὶ ἕτερα.

Παυσανίας. Pausanias Cæsariensis, Sophista, æqualis Aristidis: cujus Philostratus in Vitis Sophistarum ut oratoris inepti meminit. Scripsit de Syntaxi librum unum. Problematum librum unum: & alia.

Παυσανίας, Κλεομβρότου καὶ Ἀγχιθέας, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων· ὃς μετὰ Πλαταιὰς τρίποδα ἀναθεὶς τῷ Ἀπόλλωνι ἐπέγραψεν·

Ἑλλήνων ἀρχηγὸς, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων
Παυσανίας, Φοίβῳ μνῆμ' ἀνέθηκε τόδε.

Μηδίζειν δὲ ἀρξάμενος, ὑπὸ Αἰγυπτίων καὶ Φοινίκων ἐν Βυζαντίῳ ἐδορυφορεῖτο, καὶ ἐσθῆτι καὶ τραπέζῃ ἐχρῆτο Μηδικῇ· ἐμνᾶτο δὲ τὴν Ξέρξου θυγατέρα ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι. κληθεὶς δ' εἰς κρίσιν, καὶ ἁλοὺς, καταφεύγει ἐς τέμενος Ἀθηνᾶς. ἡ δὲ μήτηρ πλίνθον ἔθηκε πρώτη κατὰ τῆς εἰσόδου, εἶτα οἱ ἄλλοι· καὶ οὕτως ἔνδον ἀπέθανε. τὸ δὲ σῶμα εἰς τὸν Κεάδαν (βάραθρον δέ ἐστι τοῦτο) ἔρριψαν, καὶ τὸ ἐπίγραμμα ἐξεκόλαψαν ἐκ τοῦ τρίποδος, καὶ τὰς πόλεις ἐπέγραψαν. οἱ δὲ Ἕλληνες καὶ δι' αὐτὸν πρὸς Ἀθηναίους ἀπέστησαν. νοσησάσης δὲ τῆς πόλεως, εἰκόνα ἔστησαν χαλκῆν Παυσανίου, καὶ ἐσώθησαν.

Παυσανίας. Pausanias, Cleombroti & Anchitheæ F. Lacedæmoniorum Rex, qui post pugnam ad Platæas commissam, tripodem Apollini dedicavit; in quo inscripsit: *Pausanias, Græcorum Imperator, postquam exercitum perdidit Medorum, Apollini monumentum hoc dedicavit.* Cum autem Medis studere cœpisset, Ægyptios & Phœnicios satellites Byzantii adscivit, vestituque & mensa Medica uti cœpit, Xerxisque filiam ambivit uxorem, ut imperio Græciæ potiretur. Cum igitur in jus vocatus, & convictus fuisset, in Minervæ delubrum confugit. Matre vero prima laterem ad obstruendum exitum ponente, & deinde aliis, intus [fame] mortuus est. Corpus vero ejus in barathrum, quod Ceadam vocabant, conjecerunt, & Epigramma Tripodis obliterarunt, urbiumque nomina ei inscripserunt. Græci etiam propter ipsum ad Athenienses defecerunt. Civitate autem pestilentia laborante, æream Pausaniæ statuam erexerunt, & sic a morbo liberati fuerunt.

Παυσικάπη. μηχάνημα τροχῷ ἐμφερὲς, δι' οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥστε μὴ ἐσθίειν,

Παυσικάπη. Instrumentum quoddam rotæ simile, cui jumentorum colla inserebant, ne

1 Οὕτως ἐκαλεῖτο Κωνς.] Confer Eusebium lib. I. de Vita Constantini, cap. XIV.

2 Ὅμηρος] Il. Γ. v. 214.

3 Ἀριστοφάνης] *Pace*, pag. 681. (463. Ed. Bas. *P.*)

4 Ἦ ὀλίγον οἱ π.] Est versus Homericus Il. Ε. v. 800.

5 Παυσανίας Καισαρ.] De hoc vide Philostratum *de Vitis Sophist.* lib. II. pag. 590. Cæterum, hic est Pausanias ille, secundum judicium Vossii, cujus hodie exstat egregium & eruditum opus de Græcia veteri, libris X. constans. Scripserat etiam Pausanias (hicne, an alius, haud facile dixeris) Lexicon vocabulorum Atticorum: de quo vide Photium in Bibliotheca, Cod. CLIII. Ex hoc Lexico plurima loca in commentarium suum in Homerum Eustathius transtulit. Laudat præterea Scholiasta Thucydidis ad lib. VI. cap. XXVIII. Παυσανίου Ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγήν: quod opus non puto diversum fuisse a Lexico Pausaniæ modo memorato.

καὶ

καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν.

ederent; itemque hominum, ne manus ori admoverent.

Παῦσις.[1] ἐστὶ κληρονομία. λῆξις δὲ, μερίς. ἡ δὲ ἀποκλήρωσις, μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. † Ἀποκληρῶσαι θεοπειῶ φροντίδι οὐδὲν ὤκνησε.

Παῦσις. Est hæreditas. Λῆξις vero, pars [hæreditatis.] At ἀποκλήρωσις, pars melioris portionis.

Παυσωλή. κατάπαυσις.

Παυσωλή. Quies. Requies.

Παύσων, καὶ Ἶρος, ὀνόματα κύρια πενήτων. Ὁ Ἀσκληπιὸς Παύσωνα, καὶ Ἶρον, κἂν ἄλλον τινὰ τῶν ἀπόρων ἰάσαιτο. ὀφθαλμοὺς γάρ τις ἐνόσει. εἶτα ἐπιστὰς ὅδε λέγει· Ὄξει λύσαντα κάπρου πιμελὴν, κἆτα ὑπαλείψασθαι. ὁ δὲ κοινοῦται τῷ συνήθει ἰατρῷ. ὁ δὲ ἐπειρᾶτο τὰς αἰτίας λέγειν. τὸ μὲν γὰρ ἀποῤῥεῖν τὸ οἴδημα τῇ δριμύτητι· τὸ δὲ ἐπιλιπαίνειν, καὶ ἡσυχῆ ἀποτρέφειν. ὁ Ἶρος ἔλεγε.

Παύσων. Pauson, & Irus, nomina propria [duorum] pauperum. *Æsculapius Pausonem & Irum & quemvis alium pauperem sanaverit. Quidam enim oculorum morbo laborabat: cui [Æsculapius] adstans dixit, ut apri pinguedinem aceto liquefaceret, eaque deinde oculos inungeret. Ille vero rem cum medico sibi noto communicabat: qui [remedii ejus] causas afferre conabatur. Nam acetum quidem ob acrimoniam suam tumorem subire, [eumque minuere dicebat;] pinguedinem vero, [oculos] inungere, & leniter alere.* Sic Irus dicebat.

Παύσωνος πτωχότερος.[2] οὗτος ζωγράφος ἦν, καὶ ἐπὶ πενίᾳ διετεθρύλλητο.

Παύσωνος πτωχ. Pausone pauperior. Hic pictor erat, cujus paupertas in multorum ore versabatur.

Παφία. ἡ Ἀφροδίτη.

Παφία. Paphia. Epithetum Veneris.

Παφλαγών.[3] ὁ Κλέων, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός. διὰ τὸ τῆς φωνῆς ἀπηχές. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. ξένος γὰρ ἦν, καὶ βάρβαρος.

Παφλαγών. Paphlagon. [Sic apud Aristophanem vocatur] Cleon, Atheniensium Imperator, propter sonum vocis ab Attico sermone abhorrentem. A παφλάζειν, strepere. Peregrinus enim erat & barbarus.

Παφλάζοντα. ἠχοῦντα. ἀναζέοντα. [4]Ἀνὴρ παφλάζει. βράζει. τετάρακται. πεποίηται δὲ παρὰ τὸ παφλάζειν. παφλάζειν δέ ἐστι, τὸ λαλοῦντά τινα κραπαιεῖσθαι, καὶ ἀνακόπτεσθαι. τοιοῦτος δὲ ἦν καὶ ὁ Κλέων. ἢ τὸ ταράττεσθαι. παφλάζειν δὲ κυρίως σημαίνει τὸ ἠχεῖν κυμαινομένην τὴν θάλατταν.

Παφλάζοντα. Resonantem. Strepentem. Æstuantem. [Aristophanes:] *Vir æstuat.* Vel, fervet, & turbatus est. Deductum est autem a verbo παφλάζειν, quod dicitur de eo, qui in dicendo hæsitat & offendit. Talis autem erat Cleon. Vel, turbari. Παφλάζειν autem proprie dicitur de mari, quod fluctibus agitatum resonat.

Παφλάζω. ἀναζέω. ἢ τὸ ἐκ βρασμοῦ ἀναδόσεις γίνεσθαι. πεποίηται δὲ ἡ λέξις αὕτη παρ᾽ Ὁμήρῳ, ὡς ἤχου μιμητικὴ, ὅνπερ ὁ τῶν κυμάτων εἴωθεν ἀναπέμπειν βρασμός. γίνεται παρὰ τὸ φλέω, ὃ καὶ φλύω λέγεται· (Ἀνὰ δ᾽ ἔφλυσε καλὰ ῥέεθρα. δηλοῖ δὲ τὸ ἀναπέμπω, καὶ ἀναδίδωμι) καὶ συγκοπῇ, φλῶ· παράγωγον φλάζω· ὡς ῥίπτω, ῥιπτάζω, καὶ ἐνθουσιῶ, ἐνθουσιάζω.

Παφλάζω. Ferveo. Æstuo. Vel, ebullio. Vox autem ista ab Homero efficta est ad imitationem soni, quem æstuantes fluctus edunt. Deducitur autem a φλέω, quod & φλύω dicitur: [ut apud Homerum:] *Ebulliebant autem pulchra fluenta.* Τὸ φλύω enim significat, effervere facio. [Pro φλέω autem, vel φλύω,] per syncopen dicitur φλῶ: unde deducitur φλάζω; ut a ῥίπτω, ῥιπτάζω, & ἐνθουσιῶ, ἐνθουσιάζω.

Παφνούτιος.[5] μιᾶς πόλεως τῶν ἄνω Θηβῶν Ἐπίσκοπος, [6]ἀνὴρ θεοφιλὴς, καὶ σημειοφόρος· ὃς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη. τοῦτον ὁ βασιλεὺς μετεπέμπετο, καὶ αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμὸν κατεφίλει. ἐδόκει δὲ κατὰ σύνοδον τοῖς Ἐπισκόποις νόμον νεαρὸν ἐς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσφέρειν, ὥστε τοὺς ἱερωμένους (λέγω δὴ Ἐπισκόπους, πρεσβυτέρους, διακόνους, ὑποδιακόνους) μὴ συγκαθεύδειν ταῖς γαμεταῖς, ἃς ἔτι λαϊκοὶ ὄντες ἠγάγοντο. καὶ ἐπεὶ περὶ τούτου προὔκειτο βουλεύεσθαι, διαναστὰς ἐν μέσῳ τοῦ συλλόγου τῶν Ἐπισκόπων ὁ Παφνούτιος, ἐβόα μακρὰ, μὴ βαρὺν

Παφνούτιος. Paphnutius, urbis cujusdam in superiori Thebaide Episcopus, vir Deo carus, & miraculis inclytus. Huic persecutionis tempore oculus effossus fuit: quem Imperator [frequenter] accersebat, oculumque ejus deosculabatur. Cum autem Episcopis in Synodo visum esset, ut, quicunque in sacrum ordinem allecti essent, id est, Episcopi, Presbyteri, Diaconi, & Subdiaconi, abstinerent a concubitu uxorum, quas, cum laici essent, matrimonii jure sibi sociaverant: cumque hac re in medium proposita, singulorum sententiæ rogarentur, sur-

1 Παῦσις. ἐστὶ κληρον.] Hæc leguntur etiam supra v. Λῆξις.

2 Οὗτος ζωγράφος ἦν, καὶ ἐπὶ πεν.] Aristophanes *Pluto*, pag. 64. Παύσωνα καλεῖ τὸν ξύσσιτον. Scholiasta ad eum locum: Ὁ Παύσων δὲ ἐπὶ πενίᾳ κωμῳδεῖται, ζωγράφος ὤν. Hinc Suidas sua mutuatus est.

3 Παφλαγών. ὁ Κλέων, ὁ τῶν Ἀθ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Equit.* pag. 288.

4 Ἀνὴρ παφλάζει] Sensus hujus loci supplendus est ex Aristophanis *Equitibus*, pag. 343.

5 Παφνούτιος. μιᾶς πόλεως τῶν ἄνω Θηβ.] Totum hunc locum descripsit Suidas ex Socratis *Histor. Eccles.* lib. I. cap. XI. ut Pearsonius etiam monuit.

6 Ἀνὴρ θεοφιλὴς, καὶ σημειοφ.] Plenius, & clarius Socrates: Οὕτω δὲ ἦν ἀνὴρ θεοφιλὴς, ὡς καὶ σημεῖα θαυμαστὰ γίνεσθαι ὑπ᾽ αὐτοῦ.

ζυγὸν

ζυγὸν ἐπιτιθέναι τοῖς ἱερωμένοις ἀνδράσι· τίμιον εἶναι τὸν γάμον λέγων· μὴ τῇ ὑπερβολῇ τῆς ἀκριβείας μᾶλλον τὴν Ἐκκλησίαν προσβλάψωσιν. οὐ γὰρ πάντας δύνασθαι φέρειν τῆς ἀπαθείας τὴν ἄσκησιν, οὐδὲ ἴσως φυλαχθήσεσθαι τὴν σωφροσύνην τῆς ἑκάστου γαμετῆς· καὶ σωφροσύνην ἐκάλει τῆς νομίμου γυναικὸς τὴν συνέλευσιν· ἀρκεῖσθαί τε τὸν φθάσαντα κλήρου τυχεῖν, μηκέτι ἐπὶ γάμον ἔρχεσθαι, κατὰ τὴν τῆς Ἐκκλησίας ἀρχαίαν παράδοσιν· μὴ μὴν ἀποζεύγνυσθαι ταύτης, ἣν ἅπαξ ἤδη πρότερον λαϊκὸς ὢν ἐπηγάγετο. καὶ ταῦτ' ἔλεγεν, ἄπειρος ὢν γάμου, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν γυναικός. ἐκ παιδὸς γὰρ ἐν ἀσκηταῖς ἀνετέθραπτο, καὶ ἐπὶ σωφροσύνῃ, εἰ καί τις ἄλλος, περιβόητος ἦν. καὶ πείθεται σύμπας ὁ τῶν Ἐπισκόπων σύλλογος τοῖς Παφνουτίου λόγοις, καὶ τὴν περὶ τούτου ζήτησιν [1]ἀπεσίγησαν· τῇ γνώμῃ τῶν βουλομένων ἀπέχεσθαι τῆς ὁμιλίας τῶν γυναικῶν καταλείψαντες.

gens in medio Episcoporum consessu Paphnutius, vehementer vociferatus est, non esse imponendum grave hoc jugum clericis & sacerdotibus: honorabiles esse nuptias dicens; ne ex nimia severitate damnum potius Ecclesiæ inferrent. Neque enim omnes ferre posse tam districtæ continentiæ disciplinam: ac forsan inde eventurum esse, ut cujusque uxoris castitas minime custodiretur. Castitatem enim vocabat congressum viri cum uxore legitima. Satis esse, ut, qui in clerum essent adscripti, juxta veterem Ecclesiæ traditionem jam non amplius uxores ducerent: non tamen quenquam sejungendum esse ab ea, quam antehac, tunc cum esset laicus, legitime duxisset. Atque hæc dixit, ipse non modo conjugii, sed muliebris congressus penitus expers; quippe qui a puero in monasterio educatus fuisset; & ob singularem castimoniam ab omnibus celebratus. Cæterum universus sacerdotum cœtus Paphnutii sermonibus assensus est. Proinde omissa ejus rei disceptatione, singulorum arbitrio permiserunt, ut ab uxorum consuetudine abstinerent, si vellent.

Παχεῖς. οἱ [2]Ἀττικοὶ [3]τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως. [4]Ἀριστοφάνης· Ὡς ἀμαθὴς εἶ, καὶ παχύς. ἀντὶ τοῦ, ἀναίσθητος, καὶ παχὺς εἰς τὸ νοεῖν. καὶ [5]Ἡρόδοτος· Ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων ἐκ Νάξου ὑπὸ τοῦ δήμου. διαφέρει πάχης, καὶ παχύς. [6]πάχης μὲν γὰρ λέγεται, ὁ λιπαρός. παχὺς δὲ, ὁ ἀναίσθητος, ἢ ὁ πλούσιος. καὶ παχὺς, καὶ ἀρχαῖος. ἐπὶ τοῦ ἠλιθίου δὲ τάττεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. † [7]Τὰ παχέα ὑπὸ πιμελῆς τῶν δερμάτων, ἁλσὶ μαλαττόμενα, εὐρύτερα γίνεται. Φησὶ δὲ ὁ Στρεψιάδης·

Ἁλσὶ διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὑτοσί.

ἤγουν, ἀποκαθαρθεὶς τὴν παχύτητα, ἁλσὶ διαβρεχόμενος. διαβάλλει δὲ τοῦτον Ἀριστοφάνης, ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ τὸν λόγον ποιούμενος. ζήτει ἐν τῷ, Ἁλσὶ διασμηχθείς.

Παχεῖς. Crassi. Pingues. Sic Attici communiter vocare solent divites. Aristophanes: [*Cognosces autem,*] *quam sis imperitus & stupidus.* Vel, quam sis ingenio tardo & hebeti. Eam enim significationem hic habet vox παχύς. Et Herodotus: *Ex Naxo viri opulenti a populo in exilium pulsi fuerunt.* Differt autem πάχης & παχύς. Πάχης enim dicitur pinguis: at παχὺς apud veteres ponitur pro stupido & hebeti: † Pelles ob pinguedinem crassiores, sale maceratæ, extenduntur. Ait igitur Strepsiades: *Sale si perfricetur, melius se habeat.* Vel, si crassities sale ipsi abstergatur. Hunc autem Aristophanes perstringit, de eo, ut de utre verba faciens. Quære in v. Ἁλσὶ διασμηχθείς.

Πρήθων[8] τὸ σῶμα, δυσκλεὴς ἔσῃ λίαν.

Πρήθων τὸ σῶμ. *Urens corpus, valde infamis eris.*

Πάχνη. [9]ἐπειδὰν ἐκ γῆς, ἢ ἐκ θαλάττης ὑφ' ἡλίου ὑγρασία ἀναχθεῖσα μὴ κατεργασθῇ, καταψυχθῇ δὲ, πάχνη καλεῖται.

Πάχνη. Pruina. Quum humor ex terra vel mari a Sole eductus non dissipatur, sed frigore constringitur, pruina vocatur.

Παχνοῦται. [10]πήσσεται. πήγνυται. λυπεῖται.

Παχνοῦται. Densatur. Congelatur. Dolore afficitur.

Παχύνοοι. παχύνοες. ἀνόητοι. Τοσαύτην δὲ ἡμεῖς παχύτητα καὶ ἀμαθίαν κατεγνώκαμεν, ὥστε ἐτολμήσαμεν ἐξελέγχειν αὐτοὺς [11]τοσοῦτον ἠγνοηκότας, ὅσον οὐδεὶς ἠγνόησε.

Παχύνοοι, & παχύνοες. Stupidi. Stulti. [Et παχύτης, stupiditas.] *Tantam autem stupiditatem & ignorantiam in illis deprehendimus, ut ausi fuerimus tantæ eos coarguere ignorantiæ, quanta in nullo unquam fuit.*

1 Ἀπεσίγησαν· τῇ γνώμῃ τῶν βουλ.] Locum hunc ex MSS. Paris. & Socrate emendavi, qui in Editt. Basileensi & Genev. male sic legitur: Ἀπεσίγησε, τὴν γνώμην τῶν β, ἀπ. τ. ὁμ. τῶν γ. καταλείψαντας. Editiones Mediol. & Aldina cum MStis & Socrate consentiunt: nisi quod pro ἀπεσίγησαν habeant ἀπεσίγησε.

2 Ἀττικοί] Sic rectius MSti Paris. & Photius in Lexico inedito, quam priores Editt. quæ habent Ἀθηναῖοι.

3 Τοὺς πλουσίους καλ.] Aristophanes *Vespis*, pag. 448.

Καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδιδόντων.

Scholiasta ad illum locum: Παχύς. ὁ πλούσιος. ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου λεπτοὺς τοὺς πένητάς φησιν.

4 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 173. (104. Ed. Bas. *P.*) Cæterum, locus hic Aristophanis nihil facit ad significationem vocis παχὺς, a Suida hic traditam: qui propterea poni debet post exemplum sequens, ex Herodoto adductum; quippe in quo παχὺς pro divite accipitur.

5 Ἡρόδοτος] Lib. v. pag. 187.

6 Πάχης μὲν γὰρ λέγεται, ὁ λιπ.] Vide Valesiũ ad Euagr. l. IV. c. VII.

7 Τὰ παχέα ὑπὸ πιμελῆς τῶν δερμ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Nubes*, pag. 193. (119. Ed. Bas. *P.*)

8 Πρήθων τὸ σῶμ.] Est senarius ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur apud Astrampsychum.

9 Ἐπειδὰν ἐκ γῆς, ἢ ἐκ θαλάττης ὑφ' ἡλ.] Laertius in *Zenone Citt.* Segm. LIII. Ὑετὸν δὲ [φασὶν] ἐκ νέφους μεταβολὴν εἰς ὕδωρ, ἐπειδὰν ἢ ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία ἀφ' ἡλίου μὴ τυγχάνῃ κατεργασίας· καταψυχθὲν δὲ τοῦτο, πάχνην καλεῖσθαι. Hinc Suidam sua descripsisse apparet.

10 Παχνοῦται] Vide supra v. Ἐπάχνωσε.

11 Τοσοῦτον ἠγνοηκότας, ὅσ.] Confer Nostrum supra v. Ἀγνόημα.

Παχύ-

Παχύτερον. ἀμβλύτερον. οὐκ ἀκριβές.

Παῖ. [1] Ἀριστοφάνης·

Τί δ', ἐστὶν ὦ παῖ; παῖδα γὰρ, κἂν ᾖ γέρων,
Καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.

Παιάν. εἶδος ᾠδῆς. Ὁ δ' εἶπε κλαύσας Φρύνιχος, οὐχὶ παιὰν ὁ τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν· Φροντίδος δὲ καὶ λύπης.

Παιᾶνας. ὕμνους. [2] Ὁ δὲ ᾖδε τοὺς παιᾶνας, οὐκ εὐτραπέλως τῇ γλώττῃ, οὐδὲ ἐῤῥωμένῃ· ὥσπερ ὢν κάτοινος ἤδη, καὶ οὐκ ἀρτίστομος ἔτι.

Παιᾶνας. κώμους. εὐφημίας. [3] Παιᾶνες δύο ἦσαν· Ἐνυάλιος, ὅτε ἦρχον· ὃς καὶ περὶ τῆς μάχης ἐγένετο· καὶ ἕτερος, ὅτε ἐνίκων. † Δύο [4] παιᾶνας ᾖδον οἱ παλαιοί· πρὸ μὲν τοῦ πολέμου, τῷ Ἄρει· μετὰ δὲ τὸν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ ὡς ἐπὶ πλεῖον λέγει Θουκυδίδης, ἀντὶ τοῦ, ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τοῦ πόλεμον.

Παιανιεῖς, [5] καὶ Παιονίδαι. δῆμοι διττοί εἰσι Παιανιέων τῆς Πανδιονίδος φυλῆς, ὡς Διόδωρος καλεῖσθαί φησι, Παιανιαίαν καθύπερθεν, καὶ Παιανιαίαν ὑπένερθεν. τὸν δὲ δημότην ἑκατέρου δήμου, καλεῖσθαι ὁμοίως Παιανιέα. διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιανιδῶν. δῆμος δέ ἐστι καὶ οὗτος τῆς Λεοντίδος.

Παιανίας. ὄνομα κύριον.

Παιανίσαι. τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι. ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἐρχομένους, καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

Παιανισμός. ᾠδὴ [6] ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν.

Παιγνία. ἑορτή. [7] Ὥστε τῇ Ἑκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ, τοῖς παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων. καὶ [8] Ξενοφῶν· Οἱ δὲ ναρθηκοφόροι ἐδίωκον σὺν πολλῷ γέλωτι καὶ παιγνίᾳ.

Παιγνιημονέστατος. [9] τῶν παιγνίων ἐπιστήμων.

Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν. ἀντὶ τοῦ, ἀχθεῖσαν. καὶ παιδαγωγῶ, αἰτιατικῇ.

Παιδάριον. οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀῤῥένων κέχρηνται τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν παρθένων. Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Τίμανδρον· Καταλλαχθέντων γὰρ τούτων δυοῖν ἀδελφοῖν, καὶ δυοῖν ἀδελφαῖν ὀρφαναῖν, καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρὸς, καὶ παιδαρίων παίδων.

Παιδάρετος. [10] τῶν ἐκ Λακεδαίμονος ἐκπεμφθέντων ἐστὶν οὗτος Ἁρμοστὴς, ἀνὴρ εἷς τῶν γεγονότων καλῶν.

Παχύτερον. Crassius. Pinguius. Obtusius. Non exactum.

Παῖ. O puer. Aristophanes: *Quid vero rei est o puer? Puerum enim, quamvis sit senex, vocare æquum est eum, qui plagas accipit.*

Παιάν. Pæan. Genus carminis. *Phrynnus autem flens dixit, rem istam non esse pæane dignam, sed solicitudinem & tristitiam ipsis allaturam esse.*

Παιᾶνας. Pæanas. Hymnos. *Ille vero pæanas canebat, non lingua volubili, nec stabili, sed balbutiente & titubante, utpote vino gravis.*

Παιᾶνας. Pæanas. Hymnos. Lætas acclamationes. Pæanes duo erant: unus, Martius, sive bellicus, qui sub initium pugnæ, vel etiam ante canebatur: & alter, post victoriam reportatam. † Antiqui duos pæanas canebant: ante prælium, Marti; post prælium vero, Apollini. Thucydides vero ὡς ἐπίπλεον dicit, pro, ad incipiendum prælium.

Παιανιεῖς καὶ Παιον. Pæanienses, & Pæonidæ, duo sunt populi Pandioniæ Tribus; quos Diodorus vocari ait, Pæaniæam superiorem, & Pæaniæam inferiorem. Utriusque vero populi popularem eodem nomine Παιανιέα appellari. Differunt autem hi a Pæanidis: quippe qui Leontiæ tribus est populus.

Παιανίας. Pæanias. Nomen proprium.

Παιανίσαι. Pæana invocare. Moris autem erat, ut & ante prælium, & post victoriam pæan caneretur.

Παιανισμός. Carmen, quod canitur ab iis, qui a malis quibusdam liberati sunt.

Παιγνία. Ludus. Festum ludicrum. *Quamobrem Hecatæ festum ludicrum celebrans, filiis sodalem ex vicinis accersivi.* Et Xenophon: *Feruligeri vero [adversarios] persecuti sunt, cum multo risu & joco [eos ferientes.]*

Παιγνιημονέστατος. Ludorum & jocorum peritissimus.

Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν. Civitatem institutam & eruditam. Et παιδαγωγῶ, instituo, erudio.

Παιδάριον. Oratores non solum pueros, sed etiam puellas hoc nomine appellant. Hyperides in oratione ad Timandrum: *Reconciliatis enim his duobus fratribus, & duabus sororibus pupillis, eodem patre & matre natis, iisdemque puellis.*

Παιδάρετος. Pædaretus. Hic fuit unus Harmostarum, qui Lacedæmone [ad urbes imperio Lacedæmoniorum subjectas] mittebantur: itemque unus ex illis, quorum formositas præ cæteris insignis erat.

1 Ἀριστοφάνης] *Vespis*, pag. 524.

2 Ὁ δὲ ᾖδε τοὺς παιᾶνας, οὐκ εὐτρ.] Portus inepta diligentia fragmentum hoc in versus redigere conabatur, quod oratione prosa constare satis patet.

3 Παιᾶνες δύο ἦσαν——ὅτε ἐνίκων] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. IV. cap. XLIII. Confer Illustr. Ezech. Spanhem. ad Orat. I. Juliani, pag. 233. ubi de pæane Ἐνυαλίῳ erudite agit.

4 Δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ παλ.] Et hæc descripta sunt ex Scholiasta Thucydidis ad lib. I. cap. L. ubi legitur, τὸ δὲ ὡς ἐπίπλεον, & πρὸς τὸ ἄρξαι τοῦ πολέμου: uti etiam hic apud Suidam scribendum est.

5 Παιανιεῖς, καὶ Παιονίδαι. δῆμοι διττ.] Ex Harpocratione.

6 Ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν] Scholiasta Aristophanis ad *Plutum*, pag. 68. Παιὰν μὲν ὕμνος ἐστὶν εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ παύσει λοιμοῦ ᾀδόμενος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παύσει πολέμου· πολλάκις δὲ καὶ προσδοκωμένου δεινοῦ. Hæc Suidam illustrant.

7 Ὥστε τῇ Ἑκάτῃ ποιοῦσα παιγν.] Aristophanes *Lysistrata*, pag. 881. 882.

Ὥστε κἀχθὲς τῇ Ἑκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
Τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων.

Sic etiam apud Suidam scribendum est.

8 Ξενοφῶν] Lib. II. *de Instit. Cyri*, pag. 54. sed ubi pro παιγνίᾳ legitur παιδιᾷ, ut Portus recte monuit.

9 Παιγνιημονέστατος Sic habent MSS. Paris. At priores Editt. παιγνημονέστατος: cui lectioni series literarum refragatur.

10 Παιδάρετος. τῶν ἐκ Λακεδ.] Ex Harpocratione: sed apud quem scriptum est Πεδάρετος, per ε in syllaba prima.

Παῖδας[1] κρατῶν, κίνδυνον ἔλπιζε προσδόκα.

Παιδερασταὶ[2] σφοδροὶ, ὅ, τε Κηδωνίδης, καὶ ὁ Αὐτοκλείδης.

Παῖδες. ἐ μόνον οἱ δῦλοι, ἀλλὰ καὶ οἱ νέοι. Δαβίδ· Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον. ἀντὶ τῦ, οἱ δῦλοι.

Παιδεύειν. παιδοτροφεῖν.

Παιδεία ἡ παίδευσις. Παιδείαν ὀρθὴν εἶναι νομίζομεν, ἐ τὴν ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ τῇ γλώττῃ πολιτευομένην εὐρυθμίαν, ἀλλὰ διάθεσιν ὑγιᾶ νῦν ἐχύσης διανοίας, καὶ ἀληθεῖς δόξας ὑπέρ τε ἀγαθῶν καὶ κακῶν, καὶ ἐσθλῶν τε καὶ αἰσχρῶν. ὅστις ἂν ἕτερα μὲν φρονεῖ, διδάσκει δὲ ἕτερα τὺς πλησιάζοντας, αὐτὸς ἀπολελεῖφθαι τοσύτῳ δοκεῖ τῆς παιδείας, ὅσῳ καὶ τῦ χρηστὸς ἀνὴρ εἶναι.

Παίδειος. μετεσιαστικόν. ὁ τῆς παιδείας.

— [3] Σύμβολον ἀγωγῆς
Παιδείυ, πολιῷ γῆρα θεθεὶς κάματῳ.

Παιδιά. παίγνιον. Ἐδόκει[4] δὲ τὸν βασιλέα καὶ τὸν εὐνῦχον κατὰ πάρεργον παιδιάν τινα θησόμενος ὁ Τιμάσιος.

Παιδιά. [5] Παιδιά τις ἐστὶ τοιαύτη παρὰ Ἀθηναίοις. δραξάμενός τις καρύων, καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐρωτᾷ, πόσα ἔχω; καὶ ἐὰν ἐπιτύχῃ, λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρί. ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ κατὰ τὴν ἀπόκρισιν, ἀποτίνει ὅσα ἂν ὁ ἐρωτήσας εὑρεθείη ἔχων ἐν τῇ χειρί.

Παιδιά. ὕτως οἱ Ἀττικοὶ βραχυκαταλήκτως καὶ ὀξυτόνως, ἐπὶ τῦ παιγνίυ. [6] Ἀριστοφάνης Πλύτῳ·

Αὐτῦ λαβῦσα κάρυα. Παιδιὰν τίνα;

Εὐνάπιος· Καὶ οἱ μὲν παιδιάν τινα ἐκ τῶν πολεμίων ἡγύμενοι, τοσῦτον ἐδυσχέραινον, ὅσον ἠναγκάζοντο βοᾷν, καθ' ὧς ἐμβάλοιεν. Παιδεία δὲ, ἡ παίδευσις, διὰ διφθόγγυ.

Παιδικά.[7] ἐπὶ θηλυκῶν καὶ ἀῤῥένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις. παραδείγματα τῦ μὲν ἐπὶ τῶν ἀῤῥένων τάττεσθαι πολλά· καὶ ἐν [8] τοῖς Ἀχιλλέως δὲ ἐρασταῖς δῆλον ὡς ὕτως ἐξείληπται. ἐπιδόντων γάρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοῖνιξ·

Παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὁρᾷς, ἀπώλεσας.

καὶ Κρατῖνος Πανόπταις· [9] Μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας,

Παῖδας κρατ. *Compedes tenens, periculum imminens expecta.*

Παιδερασταὶ σφοδρ. Puerorum amoribus vehementer addicti fuerunt Cedonides & Autoclides.

Παῖδες. Non solum servi, sed etiam pueri sic appellantur. David: *Laudate servi Dominum.* Παῖδες enim hic positum est pro δῦλοι.

Παιδεύειν. Pueros educare, vel instituere.

Παιδεία. Puerorum institutio. Disciplina. [Item, eruditio.] *Eruditionem rectam* [*& veram*] *esse existimamus, non concinnitatem in verbis & lingua sitam, sed affectionem sanam animi cordati, & veris opinionibus de bonis & malis, honestis & turpibus præditi. Quisquis igitur alia quidem sentit, alia vero discipulos suos docet, ab eruditione tantum videtur abesse, quantum a viro bono abest.* Port.

Παίδειος. Est nomen participationem significans. Puerilis. [In Epigrammate:] *Symbolum institutionis puerilis* [*hoc dedicavi,*] *postquam cana senectus membrorum vigorem hebetavit.*

Παιδιά. Ludicrum. Ludibrium. Ludus. *Timasius autem & Imperatorem & eunuchum obiter ludibrio habiturus videbatur.*

Παιδιά. Ludus. Lusus. Apud Athenienses lusus ejusmodi est. Aliquis nuces capiens, manu extensa ex altero quærit, quot nuces habeat. Si igitur numerum divinaverit, nuces, quas alter manu tenet, accipit. Sin in respondendo a vero numero aberraverit, tot nuces persolvit, quot alter manu tenere deprehensus fuerit.

Παιδιά. Ludus. Attici penultimam hujus vocis corripiunt, & ultimam acuto notant. Aristophanes *Pluto :* [*Visne mecum ludere*] *hic captis nucibus ; Quem lusum?* Eunapius: *Et illi quidem ludum quendam ab hostibus ludi putantes, tantum indignabantur, quantum vociferari cogebantur contra illos, quos adoriebantur.* Παιδεία vero, institutio, disciplina, per diphthongum ει scribitur.

Παιδικά. Vocabulum hoc dicitur tam de fœminis, quam maribus, qui in deliciis habentur. Amasii. Et quidem de maribus hoc dici, multa exempla probant. In fabula enim [Sophoclis,] quæ *Achillis amatores* inscribitur, vocem hanc sic accipi manifestum est. Ibi enim, Satyris amori fœminarum indulgentibus, Phœnix inquit: *Papæ, amasios tuos, ut vides, amisisti!* Et Cratinus *Panoptis: Mu-*

1 Παῖδας κρατῶν] Pessime. Scribendum enim est, πέδας κρατῶν, i. e. compedes tenens; ut legitur apud Astrampsychum, unde versus hic onirocriticus sumptus est.

2 Παιδερασταὶ σφοδροὶ, ὅ, τε Κηδ.] Vide Nostrum supra v. Κηδωνίδης.

3 Σύμβολον ἀγωγ.] Suppleo. Σύμβολον ἄνθετ' ἀγωγῆς &c. Ex sensu enim colligo, fragmentum hoc decerptum esse ex Epigrammate in ludimagistrum, qui, cum ob ingravescentem ætatem munere suo amplius fungi non posset, instrumenta artis vel professionis suæ pro more veterum Diis dedicabat. Portus vocem σύμβολον, quæ recte se habet, importune admodum solicitabat, ejusque loco scribendum censebat σύμβυλος: quæ lectio, quomodo sensui loci hujus convenire possit, ipse viderit.

4 Ἐδόκει δὲ τὸν βασ.] Vide infra v. Τιμάσιος, ubi locus hic multo auctior legitur.

5 Παιδιά τις ἐστὶ τοιαύτη παρ' Ἀθην.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Plutum*, pag. 103.

6 Ἀριστοφάνης Πλύτῳ] Pag. 102. (50. Ed. Bas. *P.*)

7 Παιδικά. ἐπὶ θηλυκῶν καὶ ἀῤῥ.———ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων] Totus hic locus descriptus est ex Scholiasta Aristophanis ad *Vespas*, pag. 504. (348. Ed. Bas. *P.*)

8 Ἐν τοῖς Ἀχιλλέως ἐρασταῖς] Sic fabula quædam Sophoclis appellabatur, cujus mentionem facit Scholiasta Aristoph. ad *Nubes*, pag. 184. Scholiasta Apollonii Rhodii ad lib. IV. v. 816. itemque alii.

9 Μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκ.] Metrum hujus loci turbatum est, quod levi negotio sic restitui potest,

Μισεῖς γυναῖκας, παῖς δὲ παιδικὰ τρίπῃ
Νῦν———

Sic etiam Portus locum hunc refinxit.

πρὸς παιδικὰ τρέπῃ νῦν. ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτω καὶ τὰς πρὸς τὰς γυναῖκας, [1] Εὔπολις. Φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τις· Ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς τοῖς σοῖς παιδικοῖς. καὶ [2] Κρατῖνος δὲ, ὁρᾷς τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ· Μακάριος τῶν παιδικῶν. οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τούτῳ τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνου. [3] Πλάτων Φαίδρῳ· Ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμην· ἐρεσχελήσω σε. λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες· οἷον τὸ ἁρμόζον παιδί. ἡ δὲ λέξις ἐπιτοπολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων. † Τὸν Ἀντίνοον φασὶ παιδικὰ Ἀδριανοῦ γενέσθαι, καὶ τούτου τελευτήσαντα, πανταχοῦ ἀνδριάσι προστάξαι τιμηθῆναι, καὶ τέλος ἀστέρα τινὰ δοκεῖν ἐν τῷ οὐρανῷ, ὃν Ἀντίνοον ἔλεγεν εἶναι· [4] καὶ ἐλέγετο εἰς τὸν οὐρανὸν ἀφορᾶν [5] Ἀδριανός.

lieres enim aversans, pueros in deliciis habes. Sic autem mulieres quoque, quæ amabantur, vocatas fuisse, Eupolis [testatur.] Apud eum enim ut ad tibicinam quidam inquit: *Ego vero amoribus tuis & deliciis gaudeo.* Et Cratinus in *Horis*, pellice Bacchum peregre profectum amante, de eo dicit: *Beatum te ob delicias tuas.* Non solum autem amasii sic appellantur, sed etiam omnes qui nobis chari sunt, & magni a nobis fiunt: per translationem ab amasiis ductam. Plato in *Phædro: Serio rem accipis, Phædre, quod virum tibi charissimum reprehendi: cum joco tantum tecum egerim.* Παιδικὸν vero dicitur etiam pro παιδαριῶδες, i. e. puerile, vel puero conveniens. Plerumque autem de lascivis & turpibus amoribus dicitur. † Ferunt Antinoum ab Adriano in deliciis habitum fuisse. Cumque is ante Adrianum obiisset, hic eum statuis ubique honorari jussit. Tandem vero stellam aliquam in cœlo sibi videre visus est, quam Antinoum esse dixit: ferturque in cœlum [crebro] suspexisse, ut eam contemplaretur.]

Παιδικά.[6] ὀξυτόνως. ἔστι δὲ οὐδέτερον πληθυντικόν. τοῦτο δέ τινες ἐπ' ἀγαθοῦ ἔρωτος· τινὲς δὲ, ἐπ' αἰσχροῦ λαμβάνουσι. τὸ δὲ παιδικὰ, ἀντὶ τοῦ ἐρώμενος.

Παιδικά. Acutum habet in syllaba ultima; estque plurale neutrum. Quidam vocem hanc de amore honesto; alii vero de turpi dicunt. Significat autem amasium.

Παιδικῶν. Τελευτῶν ἀπεσφάγη καὶ αὐτὸς, καὶ ἔκειτο πλησίον τῶν παιδικῶν, θέαμα ἔνδοξόν τε καὶ περιφανόν. Αἰλιανός φησι.

Παιδικῶν. *Tandem autem & ipse jugulatus, prope amasium suum jacuit, spectaculum insigne & illustre.* Ælianus inquit.

Παιδικώτερον. ἱλαρώτερον.

Παιδικώτερον. Puerilius. Hilarius.

Παιδίσκη. ἡ θεράπαινα.

Παιδίσκη. Ancilla. Famula.

Παιδνός.[7] παῖς. νέος.

Παιδνός, Puer. Adolescens.

Παιδοκομοῦντα. παῖδα τρέφοντα.

Παιδοκομοῦντα. Illum, qui puerum alit, vel curat.

Παιδομαθῆ. ἐκ παιδὸς ἠσκημένον. [8] Ὄντα νέον μὲν, ὁρμῆς δὲ πλήρη, καὶ παιδομαθῆ περὶ τὰ πολεμικά.

Παιδομαθῆ. A puero edoctum, vel institutum. *Juvenem quidem, sed audaciæ plenum, & a teneris artes belli edoctum.*

Παιδοπολίτης. [9] Ὀρταγόρου ἐγεγόνει Παιδοπολίτης· προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν, δικαστὴς ἀπεδείχθη.

Παιδοπολίτης. Pædopolites. Hic fuit Ortiagontis filius: qui cum ad ætatem virilem pervenisset, judex creatus est.

Παιδοτρίβας. ἀλείπτας. γυμναστάς. καὶ παιδοτρίβης, ἡ εὐθεῖα. καὶ παιδοτρίψ παρὰ Λουκιανῷ ἐν Τίμωνι, ἢ Μισανθρώπῳ.

Παιδοτρίβας. Pædotribas. Puerorum magistros. Qui pueros iu Gymnasiis & palæstris instituunt. Casus rectus est, παιδοτρίβης. Et παιδοτρίψ, idem. Apud Lucianum in *Timone*, vel *Misanthropo*.

Παιδουργία.[10] παιδοποιΐα.

Παιδουργία. Liberorum procreatio.

Παίδουσα, ἢ [11] παιδοῦσα. ἐγκύμων.

Παίδουσα, vel παιδοῦσα. Prægnans. Gravida.

Παιδολέτειρα. παιδοφθόρον.

Παιδολέτειρα. Puerorum perditorem.

Παιδοφθορία. ζήτει ἐν τῷ Γάϊος Λαυτώριος θαυμάσιον.

Παιδοφθορία. Puerorum corruptio. Quære historiam mirabilem [huc pertinentem] in v. Γάϊος Λαυτώριος.

1 Εὔπολις] Deest verbum δηλοῖ, vel simile quid.

2 Κρατῖνος δὲ, ὁρᾷς τῆς παλλακῆς] Sic etiam habet Scholiasta Aristophanis loco ante laudato: sed male. Quo enim referas vocem ὁρᾷς, quæ nec sensui, nec constructioni convenit? Ego quidem nullus dubito, quin pro καὶ Κρατῖνος δὲ ὁρᾷς, rescribendum sit, καὶ Κρατῖνος ἐν Ὥραις, i. e. Cratinus in fabula *Horis*: quam lectionem in versione secutus sum. Fabulæ autem Cratini, Ὧραι appellatæ, præter alios mentionem facit Enarrator Comici ad *Aves*, pag. 577. & ipse Suidas v. Μαρίλη, v. Πυρρόβαφής, & v. Ταῦτα πράσσων.

3 Πλάτων Φαίδρῳ] Pag. 340. ubi locus hic rectius ita legitur: Ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπιλαβόμενος, ἐρεσχελῶν σε.

4 Καὶ ἐλέγετο εἰς τὸν οὐρανὸν ἀφορᾶν Ἀδρ.] Ob hanc stultitiam Julianus in *Cæsaribus* eum his verbis perstringit: Μετὰ τοῦτον ἐπεισέρχεται βαθεῖαν ἔχων ὑπήνην, ἀνὴρ σοβαρὸς, τά τε ἄλλα, καὶ δὴ καὶ μουσικὴν ἐργαζόμενος, ΕΙΣ ΤΕ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΑΦΟΡΩΝ πολλάκις, καὶ πολυπραγμονῶν τὰ ἀπόρρητα. τοῦτον ἰδὼν ὁ Σειληνὸς, ἔφη, Τί δὲ ὑμῖν οὗτος ὁ σοφιστὴς δοκεῖ; μῶν Ἀντίνοον τῇδε περισκοπεῖ; φρασάτω τις αὐτῷ, μὴ παρεῖναι τὸ μειράκιον ἐνταῦθα, καὶ παυσάτω τοῦ λήρου καὶ τῆς φλυαρίας αὐτόν. Locus hic Suidam egregie illustrat.

5 Ἀδριανός] Vocem hanc ex MS. Paris. A. revocavi, quæ in prioribus Editt. deest.

6 Παιδικά. ὀξυτόνως. ἔστι δὲ οὐδ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Vespas*, pag. 504.

7 Παιδνός] Plenius vocem hanc exponit Hesychius: quem confer.

8 Ὄντα νέον μὲν, ὁρμῆς δὲ πλ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. cap. LXXI.

9 Ὀρταγόντος ἐγεγόνει Παιδ.] Eadem leguntur etiam supra v. Ὀρταγόντος.

10 Παιδουργία] Voce hac usus est Sophocles *Oedip. Tyran.* pag. 201. ad quem locum Suidas forte respexit.

11 Παιδοῦσα] Est vox insolens, qua Callimachum usum fuisse testatur Scholiasta Sophoclis ad *Trachin.* pag. 342.

Παῖε τὴν ἐπ' ἀρότρου. ζήτει ἐν τῷ Γλαῦκος τὴν ἱστορίαν.

Παίει. αἰπολικῇ. τύπτει. [1] Ἀριστοφάνης· Παῖε, παῖε τὸν ἀλιτήριον, καὶ πανοῦργον, καὶ ταραξιππόστρατον, καὶ τελώνην, καὶ φάραγγα, καὶ Χάρυβδιν.

Παίειν. οὕτω λέγουσι τὸ πᾶν ὅπερ συντόνως ποιεῖν. [2] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ὁ δὲ νεανίας ἐς τάχος παίει στρογγύλοις ῥήμασι.

Παιήων. ἰατρὸς τῶν Θεῶν.

Παιόλη. [3] Ὦ παιόλη. Θεόν τινα πεποίηκεν. οἷον [4] ἐκτροπὴν, ἤ τινα τοιαύτην. ὡς ἂν εἴποι τις, ὦ ἀδικία, καὶ ἀποστέρησις. πέπλακε ὄνομα δαίμονός τινος, σωματοποιήσας αὐτήν· παρὰ τὸ [5] ἀπαιολεῖν, καὶ κινεῖν, καὶ ἀποστερεῖν.

Παιόλημα. [6] κίνημα, ἀποπλάνημα, καὶ ἀπάτημα, πανούργημα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Ἐξευρητέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς, καὶ παιόλημα. οἱ δὲ, ἀπαιόλημα φασί.

Παίονες. ἔθνος. καὶ Παιονία, χώρα.

Παίω. τὸ τύπτω.

Παιῶνας. ἰατρούς, καὶ ἀλαλαγμούς. καὶ παιωνίζειν, τὸ ἀλαλάζειν.

Παιώνειον. ῥίζης φάρμακον.

Παιώνειον. [7] ἰατρεῖον, θεραπευτήριον. ἢ σωτήριον φάρμακον. καὶ, Παιωνίοις πσὶ φαρμάκοις. σωτηρίοις. θεραπευτικοῖς. ἰατρικοῖς. καὶ αὖθις·

Πύστιν [8] κατ' ἐσθλὴν ὕδατος παιωνίου,
Ἦλθεν ποθ' ἑρπύζουσα.

Παιωνίσας. [9] εὐξάμενος, καὶ τοῖς Θεοῖς χάριν ὁμολογήσας. παιὼν γὰρ, ὕμνος εὐχαριστήριος.

Παιᾶνος. τοῦ ὕμνου. Παίωνος δὲ, τοῦ ἰατροῦ.

Παιπάλη. ἄλευρον ἀπὸ κριθῶν, ἢ ἀπὸ κέγχρου. [10] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Λέγειν γενήσῃ τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη.

ἀντὶ τοῦ, τραχὺς, καὶ δυσκατάληπτος. ἐπεὶ παίπαλα καλοῦμεν τὰ τῶν χωρίων δύσβατα.

Παιπάλημα. τὸν πανοῦργον, καὶ ποικίλον ἐν κα-

Παῖε τὴν ἐπ' ἀρότρου. Ictum infer talem, qualem aratro inflixisti. Historiam huc spectantem quære in v. Γλαῦκος.

Παίει. Percutit. Verberat. Aristophanes: *Verbera, verbera versutum illum, & equitum perturbatorem, & mancipem vectigalium, & gurgitem, & Charybdim [rapinæ.]*

Παίειν. Ferire. Percutere. Hoc vocabulum [apud Græcos] etiam dicitur de quavis re, quæ magna cum contentione fit. Aristophanes *Acharnensibus: Juvenis vero expedita celeritate utitur, rotunda verba connectens.*

Παιήων. Pæeonis. Medici Deorum.

Παιόλη. Pæole. [Aristophanes:] *O Pæole.* Deam quandam Pæolen finxit, eique personam tribuit: quasi dicas, O Injustitia, & Fraudatio. Ab ἀπαιολεῖν, i. e. movere, & fraudare.

Παιόλημα. Motus. Deceptio. Fraus. Impostura. Callidum facinus. Aristophanes *Nubibus: Inveniendum est consilium aliquod, quo debitores fraudari possint, & commentum aliquod callidum.* Alii vero [pro παιόλημα] dicunt ἀπαιόλημα.

Παίονες. Pæones. Gens. Et Pæonia, regio Pæonum.

Παίω. Verbero.

Παιῶνας. Medicos. Item, clamores bellicos. Et παιωνίζειν, clamorem edere, qualem solent milites, prælium inituri.

Παιώνειον. Pæonium, sive medicamentum ex radice [herbæ pæoniæ confectum.]

Παιώνειον. Officina medici. Locus, in quo curantur ægri. Vel, medicamentum salutare. Et, παιωνίοις πσὶ φαρμ. Remediis quibusdam salutaribus. *Propter bonam famam aquæ salutaris venit aliquando tardo gradu incedens [anus.]*

Παιωνίσας. Qui Deos precatus est, iisque gratias egit. Παιὼν enim est hymnus, quo Deo gratias agimus.

Παιᾶνος. Pæanis, id est, hymni, vel carminis cujusdam. Παίωνος vero, Pæonis, Medici [Deorum.]

Παιπάλη. Hordei, vel milii farina tenuissima. Pollen. Aristophanes *Nubibus: In dicendi facultate eris exercitatissimus, crepitaculum, & pollen.* Vel asper, & captu difficilis. Nam loca prærupta & aspera παίπαλα vocamus.

Παιπάλημα. Hominem astutum, & varias

1 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 300. (202. Ed. Bas. *P.*) ubi locus hic ita legitur & distinguitur:

Παῖε, παῖε, τὸν πανοῦργον, καὶ ταραξιππόστρατον,
Καὶ τελώνην, καὶ φάραγγα, καὶ Χάρυβδιν ἁρπαγῆς.

2 Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι] Pag. 403. (289. Ed. Bas. *P.*) unde Suidas supplendus est.

3 Παιόλη] Scribendum est ἀπαιόλη, eaque vox suo loco ponenda. Aristophanes *Nubibus*, pag. 188. (115. Ed. Bas. *P.*)

———Εὖ γ' ὦ παμβασιλεῦ Ἀπαιόλη.

Scholiasta ad eum locum: Ἀπαιόλη. πέπλακεν ὄνομα δαίμονος, σωματοποιήσας αὐτήν· παρὰ τὸ ἀπαιολεῖν, καὶ κινεῖν, καὶ ἀποστερεῖν. ἤ τινα τοιαύτην, ὡς ἂν εἴποι τις, ὦ ἀδικία. Hinc Suidas sua descripsit.

4 Ἐκτροπήν] Hoc nihil ad rem. Pertinet enim ad vocem παιπάλημα. Vide infra h. v.

5 Ἀπαιολεῖν] Sic recte habent MSS. Paris. itemque Scholiasta Aristophanis loco laudato. At priores Editt. male, ἀπληθεῖν.

6 Παιόλημα] Et hic Suidas supinam negligentiam, qua in excerpendis auctorum locis aliquando usus est, manifeste ostendit. Vox enim παιόλημα omnino est spuria, cujus loco ex Aristophane scribi debet ἀπαιόλημα. Apud eum enim *Nubib.* pag. 168. (99. Ed. Bas. *P.*) sic legitur:

Εὑρητέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς,
Κἀπαιόλημα.

Scholiasta: Ἀπαιόλημα. παρὰ τὸ ταχέως καὶ δίκην αἴθης κινεῖν, &c. Vide etiam supra v. Ἀπαιόλημα.

7 Παιώνειον. ἰατρεῖον, θεραπ.] Eadem etiam leguntur apud Scholiastam Aristophanis ad *Acharnens.* sub finem.

8 Πύστιν κατ' ἐσθλ.] Vide supra v. Γραῦς, ubi fragmentum hoc auctius legitur. Cæterum, priores Editt. pro πύστιν male habent πίστιν: quod mendum ex loco citato ipsius Suidæ correxi.

9 Παιωνίσας. εὐξάμενος, καὶ τοῖς Θεοῖς χ.] Ex Enarratore Comici ad *Pacem.* pag. 662. (454. Ed. Bas. *P.*)

10 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 138. (74. Ed. Bas. *P.*)

κία,

κία, καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίᾳ.

Παιπάλημα.[1] ὁ πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχων. κυρίως δὲ, τὸ λεπτὸν ἄλευρον.

Παιπαλόεις. ὁ τραχύς.

Παιπαλώδεις.[2] τὰς δὲ παιπαλώδεις γυναῖκας Κίρκας φαμέν.

Παιπανεία. ἡ κενοδοξία.

Παίσατε. ὅπερ ἡμεῖς, παίξατε. [3]Ὅμηρος· Παίσαθ', ὥς κ' ὁ ξεῖνος.

Παῖσαι. παῖξαι. τύψαι.

Παισθείς. τυπηθείς.

Παῖς[4] μοι Τριτογενὴς εἴη, μὴ Τριτογένεια.

Παῖς. παρὰ τὸ παίζω, παίσω. ἢ παρὰ τὸ ἅλλεσθαι. εὐκίνητος γὰρ ἡ ἡλικία. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ βαιὸν γίνεται βαῖς, καὶ παῖς, κατὰ τροπὴν τοῦ β' εἰς π'.

Παίσωμεν[5] μετ' αὐτῆς. συγχορεύσωμεν αὐτῇ. καὶ αὖθις· [6]Καὶ ἕδνα ᾔτει γενέσθαι βασιλὶς, τὸ τοῦ Μενάνδρου, ἵνα τι καὶ παίσω, Τριχορυσία βασίλιννα· καὶ αὐτὴ δέσποινα εἶναι τοῦ πόντου ἐθέλουσα.

Παισός. πόλις. καὶ Παισηνὸς, ὁ πολίτης.

Παιπῖτα.[7] Ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις. σημαίνει δὲ γνώρισμα αἰτήσεως παρὰ Ῥωμαίοις. Χρυσάφιος δὲ, ὁ Πραιπόσιτος, παιπῖτα ἐπεζήτει Θεοδόσιον τὸν βασιλέα.

Παιφάσσω. φανεροποιῶ. ἢ ὁρμῶ.

Πεδαρσίου. μετεώρου. πετομένου ἐκ τοῦ πέδου. [8]Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
Δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

Πέδαι. δεσμά. παρὰ τὸ ποῦς, καὶ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω. ἢ παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας.

Πεδῆται. πεπεδημένοι. συνδεδεμένοι. καὶ πεδήτης, ὁ δεσμευθείς.

Πεδιεύς.[9] ἀπὸ τόπου.

Πεδίκρα.[10] μοῖρα τῆς Ἀττικῆς. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. εἶχε γὰρ προβάτων νομάς. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα παρά τε Λυσίᾳ, καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσι.

Πέδιλα. ὑποδήματα.

Πεδινός. ὁ ὁμαλὸς τόπος.

Πεδίον. ἡ γῆ. καὶ πέδον ὁμοίως ἡ γῆ. ἔδαφος.

fallendi artes callentem, & in omni malitiæ & nequitiæ genere ingeniosum.

Παιπάλημα. [Homo astutissimus, sive] qui varias elabendi vias ac rationes novit. Proprie vero, pollen.

Παιπαλόεις. Asper. Præruptus.

Παιπαλώδεις. Callidas. Callidas mulieres Circas vocamus.

Παιπανεία. Inanis gloriæ studium.

Παίσατε. Ludite. Pro quo nos dicimus; παίξατε. Homerus: *Ludite, ut & hospes iste [amicis suis dicere queat.]*

Παῖσαι. Lusisse. Verberasse.

Παισθείς. Verberatus. Percussus.

Παῖς μοι Τριτ. *Sit mihi Tritogenes natus; non Tritogenia.*

Παῖς. Puer. A παίζω, παίσω. Vel, ab ἅλλεσθαι, i. e. saltare. Ætas enim illa valde agilis est. Secundum Herodianum vero a βαιὸν deducitur βαῖς, &, mutato β in π, παῖς.

Παίσωμεν μετ' αὐτῆς. [Ludamus cum ea. Vel,] saltemus cum ea. Et iterum: *Et muneris nuptialis loco petebat, ut Regina crearetur: Regina nimirum Tricorysia, ut Menandri verbis jocer. Nam & ipsa maris domina esse volebat.*

Παισός. Pæsus. Urbs. Et Παισηνὸς, civis Pæsi.

Παιπῖτα. Petitiones. Est vox Latina, significans idem quod αἴτησις. *Chrysaphius vero Præpositus petitionem ab Imperatore Theodosio petebat.*

Παιφάσσω. Manifestum facio. Vel, Ruo. Impetum facio.

Πεδαρσίου. Sublimis. Humo in altum volantis. Aristophanes *Avibus: En, prope est Dea Vertigo, in sublimi versans; quippe cujus alarum strepitus jam auditur.*

Πέδαι. Vincula. Pedicæ. Compedes. A ποῦς, pes, & δέω, ligo, vincio. Vel a πιέζω, premo, & ποῦς, pes: quod pedes premant.

Πεδῆται. Ligati. Vincti. Et πεδήτης. Ligatus. Vinctus.

Πεδιεύς. Pediensis. [Nomen est] a loco [deductum.]

Πεδίκρα. Pars Atticæ: sic dicta ab accidente. [Erat enim campestris, &] pecorum pascua habebat. Nomen hoc reperitur apud Lysiam & alios oratores.

Πέδιλα. Calceamenta. Calcei.

Πεδινός. Campestris. Planus.

Πεδίον. Campus. Terra. Solum. Et πέδον, idem.

1 Παιπάλημα. ὁ πολλὰς ἐκτρ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Aves*, pag. 561. (385. Ed. Bas. *P.*) Cæterum, addere hic lubet, quæ de voce παιπάλημα notat Photius in Lexico inedito. Παιπάλημα. οἱ μὲν ὁ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος ἄνθρωπος. καὶ γὰρ Ὅμηρος τὰς ἀνωμαλίας τῶν ὀρῶν παιπάλημα καλεῖ. οἱ δὲ, τὸν εὐρέπιστον καὶ εὐμετάβολον. ἀπὸ τοῦ λεπτοτάτου ἀλεύρου.

2 Τὰς δὲ παιπαλώδεις γυναῖκας Κίρκ.] Eadem leguntur apud Etymologum v. Κίρκη.

3 Ὅμηρος] *Odyss.* Θ. v. 251. ubi sic legitur:

Παίσατε, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισι.

4 Παῖς μοι Τριτ.] De hoc proverbio vide Junium.

5 Παίσωμεν μετ' αὐτ.] Aristophanes *Avibus*, pag. 572.

Κατάλειφ' ἡμῖν, δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης.

Scholiasta: Παίσωμεν. χορεύσωμεν. Huc Suidas respexit.

6 Καὶ ἕδνα ᾔτει γεν.] Fragmentum hoc ex Æliano depromptum esse discimus ex ipso Suida infra v. Τριχορυσία.

7 Παιπῖτα] Imo, πεπῖτα. per ε. Vide infra v. Πεπῖτον.

8 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Pag. 597. (414. Ed. Bas. *P.*)

9 Πεδιεύς. ἀπὸ τόπου] Vide Stephanum Byzantium v. Πεδίον.

10 Πεδίκρα. μοῖρα τῆς Ἀττ.] Ex Harpocratione: sed apud quem legitur Πεδιακὰ, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Confer Hesychium v. Πεδιακά. De partibus autem, in quas Attica olim divisa fuit, vide Nostrum supra v. Παράλων.

Πεδότριψ.[1] ὁ ἐκθλίβων.

Πέζα. τὸ ἄκρον, ἢ τὸ ἀπόληγον τοῦ χιτῶνος, ὃ ἡμεῖς ᾤαν λέγομεν. πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα προβάτων προσέρραπτον. πέζα καὶ ὁ πούς. καὶ ἀργυρόπεζα, ἡ λευκοὺς πόδας ἔχουσα. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἔμπεδον εἰς κείνου πέζαν ἐρεισάμενος
Αὔρης οὐκ ἀλέγουσαν ἐπὶ χθονός.

Πέζα. ὕφασμα. Τῆς[2] πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ Βιττίον εἰργάσατο. καὶ αὖθις·

Ἄρτεμι,[3] σοὶ ταύταν, εὐπάρθενε, πότνα γυναικῶν,
Τὴν μίαν αἱ τρισσαὶ πέζαν ὑφηνάμεθα.

Πεζαίτεροι.[4] Ὁ δὲ βασιλεὺς πεζαιτέρους ἀμφὶ τοὺς τεσσαράκοντα ἀναλαβὼν, ἕπεσθαί οἱ κελεύει, θάνατον ἀπειλήσας, εἰ πλείους ἕποιντο.

Πεζαίτερος.[5] Δημοσθένης[6] ἐν Φιλιππικοῖς. Ἀναξιμένης δὲ ἐν πρώτῳ Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων φησίν· Ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνεθίσας, ἑταίρους προσηγόρευσε. τοὺς δὲ πλείστους καὶ τοὺς πεζοὺς, εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελὼν, πεζαιτέρους ὠνόμασεν· ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρείας, προθυμότατοι διατελῶσιν ὄντες.

Πεζῇ. βάδην. καὶ παροιμία·
Πεζῇ[7] βαδίζω. νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
ἀντὶ τοῦ, οὐ δύναμαι.

Πεζίτης. ὁ πεζός.

Πεζίτα.[8] στέμματα. ἐπὶ ἀνθρώπων, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια.

Πεζολόγος. συγγραφεύς.

Πεζοπορηκότες.

Πέκειν. τὸ κτενίζειν.

Πέκος. δέρμα. κώδιον. ἐξ οὗ καὶ πεκτῆρες. τὸ δ' αὐτὸ καὶ πέσκος ἐν τοῖς ἑξῆς.

Πεδότριψ. Qui diu in vinculis & compedibus detentus fuit.

Πέζα. Extrema, vel ima ora vestis, quam nos ᾤαν vocamus. Olim enim, ne [ora vestis] attereretur, pellem ovillam ei assuebant. Πέζα etiam pedem significat. Unde ἀργυρόπεζα, quæ candidos pedes habet. Et in Epigrammate: *Firmiter in illius pedem innitens, auram non curantem in terra.*

Πέζα. Limbus vesti attextus. [In Epigrammate: *Limbi extremas partes dextras Bittium elaboravit.* Et iterum: *Tibi, Diana, virgo casta, & veneranda mulierum, nos tres hunc unum limbum texuimus.*

Πεζαίτεροι. Pedites. *Rex autem* XL. *circiter pedites assumptos sequi se jussit, mortem comminatus, si plures sequerentur.*

Πεζαίτερος. Quasi dicas, pedes socius, vel commilito. Demosthenes in *Philippicis*. Anaximenes vero libro 1. *Rerum Philippicarum* de Alexandro dicit: *Deinde clarissimos quosque, artem equitandi edoctos, appellavit sodales. Ignobiliores vero, pedestri militiæ assignatos, in manipulos & decurias aliosque ordines distribuit, &* πεζεταίρους *nominavit: ut utrique in numerum sodalium Regiorum adsciti, [ad capessenda militiæ munia] promptiores essent.*

Πεζῇ. Itinere pedestri. Pedibus. Et proverbium: *Pedibus iter facio. Natare enim nescio.*

Πεζίτης. Pedes. Qui pedibus iter facit.

Πεζίτα. Fasciæ. Diademata. Cum de hominibus dicitur, significat idem, quod στεφάνη, & ζώνη i. e. corona, & zona. At de lignis [dictum, ponitur pro] κυμάτια.

Πεζολόγος. Orationis solutæ scriptor. Historicus.

Πεζοπορηκότες. Qui pedibus iter fecerunt.

Πέκειν. Pectere.

Πέκος. Vellus. Pellis. Hinc etiam πεκτῆρες, qui pellem vellunt, vel tondent. Pro πέκος vero dicitur etiam πέσκος, ut in sequentibus.

1 Πεδότριψ] Clarius & melius vocem hanc exponit Photius in Lexico inedito, cujus verba hæc sunt: Πεδότριψ, ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγονώς.

2 Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρ.] Locum hunc supplebis ex Anthol. lib. VI. cap. VIII. ubi integrum Epigramma legitur, ex quo verba hæc decerpta sunt, ut Portus etiam monuit.

3 Ἄρτεμι, σοὶ ταύτ.] Et hoc distichum legitur eodem capite & libro Anthologiæ, ut itidem Portus observaverat.

4 Πεζαίτεροι] Scribendum est, πεζέταιροι: a πεζὸς, & ἑταῖρος. Vide notam sequentem.

5 Πεζαίτερος. Δημοσθένης ἐν Φιλιππ.] Ex Harpocratione. Cæterum vox hæc πεζαίτερος a Grammaticis varie non solum exponitur, sed etiam scribitur. Nam non tantum πεζαίτερος scriptum reperias, sed etiam πεζέτερος, & πεζέταιρος: de qua diversitate audiendus est Ulpianus ad *Olynth.* II. pag. 29. ubi sic inquit: Πεζαίτεροι. πολλαὶ περὶ τούτου φέρονται ἐξηγήσεις. οἱ μὲν γὰρ αὐτὸ λέγουσιν ὄνομα στρατιωτῶν οὕτω λεγόμενον. οἱ δὲ, ὅτι τινὲς ἦσαν παρ' αὐτοῖς στρατιῶται, τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχοντες, τὸν δὲ ἕτερον ὡπλισμένον. Διό φασι τοὺς πεζαιτέρους αὐτοὺς καλεῖσθαι, παρὰ τὸ τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχειν. πέζα γὰρ κάτωθεν τοῦ ποδός. ὅθεν καὶ τὸ πεζεύειν, τὸ χαμαὶ περιπατεῖν. οἱ δέ φασι, τοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν πεζῶν, ὧν εἶχε ξένων, ἑταίρους καὶ φίλους γενομένους αὐτοῦ, οἱονεί τινας ἐκλελεγμένους διὰ τὸ ἀνδρεῖον, ἵνα φυλάττωσιν αὐτόν. ἡ δὲ γραφὴ διάφορος πρὸς τὴν διάφορον ἐξήγησιν. Hæc totidem verbis legas etiam apud auctorem Etymologici. Quod autem ad interpretationes vocis πεζαίτερος, ab Ulpiano hic traditas, attinet; ex iis ultima vera est: quam etiam confirmat Anaximenes hoc ipso loco apud Suidam; docens nimirum, Alexandrum eos, qui in exercitu suo illustriores essent, equitare assuefecisse, & ἑταίρους appellasse: ignobiliores vero, pedestri militiæ assignatos, & in cohortes decuriasque distributos, πεζεταίρους nominasse; ut nominis honore, quo *socios* eos indigitabat, (quemadmodum Imperatores Romani *commilitones*) alacriores promptioresque ad capessenda militiæ munera efficeret. Hinc autem clare patet, veram hujus vocis scripturam esse, πεζέταιρος, (a πεζὸς, pedes, & ἑταῖρος, socius) non vero πεζαίτερος, nec πεζέτερος. Confer Meursium *Lect. Attic.* lib. II. cap. XI. a quo omnia fere, quæ de voce hac diximus, mutuati sumus.

6 Ἐν Φιλιππικοῖς] Id est, *Olynth.* II. pag. 8. Ibi enim locus Oratoris exstat, ad quem Suidas, vel potius Harpocratio, ex quo Suidas, respexit.

7 Πεζῇ βαδίζω. νεῖν γ.] Proverbii hujus meminit etiam Scholiasta Aristophanis ad *Vespas*, pag. 499. sed ubi pro πεζῇ male legitur, παίζει Apud eundem vero Enarratorem ad *Aves* pag. 608. proverbium hoc sic concipitur:

Πεζῇ βαδίζων, σκάπτειν οὐκ ἐπίσταμαι.

8 Πεζίτα] Vide de hac voce Salmasium ad Flavii Vopisci *Aurelianum*, pag. 583. Edit. *Hack.* Confer etiam nostrum infra v. Ταινία, ubi eadem leguntur.

Πέπτ...

Πέκτειν.[1] ποκάζειν. κείρειν τὰ θρέμματα. [2]Ἀριστοφάνης· Ἡνίκα πέκτειν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν.

Πεκτῆρες. οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες.

Πεκτούμενον. τιλλόμενον. ξεόμενον. [3]Ἀριστοφάνης· Καὶ ποιήσω τοὺς δημότας βωστρεῖν σ᾽ ἐγὼ πεκτούμενον.

Πελαγιζούσαις. εἰς πέλαγος πλευσάσαις. Πελαγιζούσαις δὲ ταῖς ναυσὶ συνέβη τὰς πλείους καταδῦναι.

Πελαγιῶτις λίμνη.

Πελάζει. πλησιάζει. ἐγγίζει.

Πέλανος.[4] γίνεταί τινα πέμματα τοῖς Θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἅλω. Δίδυμος δέ φησι, κυρίως εἶναι πέλανον τὸ ἐκ παιπάλης πέμμα, ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι. ἢ ὅτι λευκόν ἐστιν. ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι· ὅ ἐστι, λευκόν. Εὐριπίδης μέντοι [5] ἐν τῷ Ὀρέστῃ ἰδίως φησί·

---Ἐκ δ᾽ ὄμορξον ἀθλίου
Στόματος ἀφρώδη πέλανον.

Ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ.

Πέλανοι. πέμματα ἐκ παιπάλης, τουτέστιν, ἀλεύρου λεπτοτέρου, εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια· [6] ὡς αὐτός φησι, καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι· Διονύσιος Θρᾳξί· Θεοῖς ἀπαρχαί τινες. λέγεται δὲ πέλανος καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὼς ἀφρός. καὶ τὸ πεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δάκρυον, οἷον λιβανωτὸς, κόμμι. καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός.

Πελαργᾶν.[7] τὸ νουθετεῖν ἐκάλει ὁ Πυθαγόρας.

Πελαργιδεῖς. Αἰλιανός. πελαργῶν παῖδες· ὥσπερ ἀετιδεῖς, οἱ τῶν ἀετῶν.

Πελαργικοὶ[8] νόμοι. διὰ τὸ ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Πελαργός. ζήτει ἐν τῷ Ἀντιπελαργεῖν. πελαργὸς κυρίως, διὰ τὸ ἔχειν πτερὰ μελάντερα καὶ λευκά. Πελὸν γὰρ, τὸ μέλαν· καὶ ἀργὸν, τὸ λευκόν.

Πέλας. πλησίον. γείτων. Πλὴν [9] πρόνοιαν ἀεὶ ἐποίουν Ῥωμαῖοι, μήποτε πρότεροι τὰς χεῖρας ἐπι-

Πέκτειν. Pectere. Pecudes tondere. Aristophanes: *Cum tempus est vernam ovium lanam tondendi.*

Πεκτῆρες. Qui pellem vellunt, vel tondent.

Πεκτούμενον. Vulsum. Pexum. Rasum. [Item verberibus contusum. Cæsum.] Aristophanes: *Efficiam, ut probe depexus popularium opem implores.*

Πελαγιζούσαις. In alto mari navigantibus. In pelago versantibus. *Accidit autem, ut pleræque naves, quæ in alto mari erant, submergerentur.*

Πελαγιῶτις λίμνη. Palus Pelagiotis.

Πελάζει. Propinquat. Accedit.

Πέλανος. Placenta. Quædam placentæ conficiuntur Diis ex frumento, quod ex area sumptum est. Didymus vero ait, πέλανον proprie esse placentam ex polline factam. Ex polline enim placentæ confici solent. Vel [πέλανος sic dictus est] ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι, quod sit dilatatus, vel diductus. Vel quod sit λευκὸς, i. e. albus. Vel, quod sit φανὸς, i. e. candidus. Euripides vero in *Oreste* peculiariter dixit: *Absterge vero a misero ore spissatam spumam.* Πέλανος enim hic spissatam spumam oris significat.

Πέλανοι. Placentæ ex polline, vel tenuissima farina, quam παιπάλην Græci vocant, confectæ, & sacrificiorum usui accommodatæ. Sunt enim fruges melle mixtæ, quæ primitiarum loco Diis offeruntur: ut inquit Dionysius Thrax. Πέλανος vero etiam dicitur spuma circa os concreta. Item, concreta & siccata lacryma arborum vel plantarum: veluti thus, gummi, &c. Item obolus, qui vati pro mercede datur.

Πελαργᾶν. Sic Pythagoras vocabat τὸ νουθετεῖν, i. e. admonere.

Πελαργιδεῖς. Ælianus. Ciconiarum pulli: quemadmodum ἀετιδεῖς, aquilarum pulli.

Πελαργικοὶ νόμοι. Ciconiarum leges. [Sic dictæ,] quod liberi parentes vicissim alant. Sic Aristophanes.

Πελαργός. Ciconia. Quære in voce Ἀντιπελαργεῖν. Πελαργὸς proprie dicta ciconia, quod alas nigras & albas habeat. Πελὸν enim significat nigrum; & ἀργὸν, album.

Πέλας. Juxta. Prope. [Et ὁ πέλας,] vicinus. *Romani vero provide semper cavebant, ne vi-*

1 Ποκάζειν] Sic recte habent MSS. Paris. At priores Editt. male, πυκάζειν.

2 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 575. (396. Ed. Bas. P.) sed ubi legitur πέκειν, uti etiam hic apud Suidam scribendum est.

3 Ἀριστοφάνης] *Lysistrata*, pag. 881. (556. Ed. Bas. P.) Vide etiam supra v. Βωστρεῖν.

4 Πέλανος. γίνεταί τινα πέμμ.] Ex Harpocratione: sed qui plura habet. Confer etiam Etymologum.

5 Ἐν τῷ Ὀρέστῃ] Versu 219. 220. Ad eundem locum Euripidis respexit eruditus Enarrator Apollonii Rhodii ad lib. 1. v. 1077. ubi vocem πέλανος exponit. Verba ejus hæc sunt: Πέλανος δὲ, ὁ διαπεπηγμένος καὶ ῥυπαρὸς, κατ᾽ Ἀττικούς· ὡς καὶ Εὐριπίδης· Στόματος ἀφρώδη πέλανον. Et Etymologus: Ἀττικοὶ δὲ λέγουσι πέλανον πᾶν τὸ πεπηγὸς, ὡς Εὐριπίδης περὶ τοῦ ἀφροῦ τοῦ πεπηγότος περὶ τοὺς ὀδόντας οὕτως ἔθηκε τὴν λέξιν, ἀφρώδη πέλανον εἰπών. Confer etiam Scholiastam Æschyli ad *Persas*, v. 204.

6 Ὡς αὐτός φησι, καρποὶ——Θεοῖς ἀπαρχαί τινες] Locus hic turbatus est & corruptus, quem sic scribendum esse putem: Εἰσὶ γὰρ καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι, Θεοῖς ἀπαρχαί τινες· ὥς φησι Διονύσιος ὁ Θρᾷξ. Hanc lectionem in versione secutus sum. Dionysii autem Thracis, Grammatici celebris, meminit Athenæus lib. xi. pag. 501. & alii.

7 Πελαργᾶν. τὸ νουθετεῖν ἐκάλει ὁ Πυθαγ.] Idem tradit Laertius in *Pythagora*, segm. xx. unde Suidas.

8 Πελαργικοὶ νόμοι. διὰ τὸ ἀντεκτρ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Aristophanis *Avibus*, pag. 604. (419. Ed. Bas. P.)

Ἀλλ᾽ ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
Παλαιὸς, ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·
Ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
Πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
Δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

Vide ibi Scholiastam.

9 Πλὴν πρόνοιαν ἀεὶ ἐπ.] Fragmentum hoc Polybio tribuunt Fulv. Ursinus, Casaubonus, & Valesius: quod auctius legitur supra v. Ἐμβαίνειν.

βάλλοιεν τοῖς πέλας, μὴ δ' ἄρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων.

Πελασγοί. ἐθνικόν.

Πελάτης. ὁ [1] ἀντιστρέφων, καὶ ὑπηρετῶν. Συναγανακτῶν τοῖς πελάταις κατὰ πλῆθος ἐληλυθόσιν. † Ὑπηρέτην τε, καὶ θεράποντα, ἢ πελάτην στρατιώτην, τὸν ἐκ τοῦ καταλόγου, ἐκώλυσε παρεῖναί τινι. καὶ αὖθις· Καὶ ἑαυτὸν πελάτην ἐκείνου λέγει τε καὶ ᾄδει.

Πελλαῖον ὄρος. καὶ Πελλαῖος, ὁ ἐκ Πέλλης πόλεως Μακεδονίας.

Πέλεθρα. πλέθρα. ἔστι δὲ μέτρον γῆς τὸ πλέθρον, [2] σταδίου ἕκτον.

Πελεκάνι. δοτική. [3] μήποτε βαρυτόνως προενεκτέον, ὡς ἀλίβας. πελεκὰν μέντοι, πελεκᾶνος, κοινῶς· πελεκᾶς δέ, πελεκάντος, Ἀττικῶς. καὶ πελεκᾶς, πελεκᾶ, Δωρικῶς. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου, τρύπτον τὰ δένδρα· ἀφ' οὗ καὶ δενδροκολάπτης καλεῖται.

Πέλεκυς, πελέκεως. τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

——— Καὶ [4] ἐστελεωμένος οὗτος
Ἐμβριθὴς τέχνας ὁ πρύτανις πέλεκυς.

Πέλεκυς, πελέκυος δέ.

Πελεκῶ, πελεκήσω, ξύλα. Πελεκίζω δέ, τὸ μετὰ τῆς σπάθης κόπτω.

Πέλει. γίνεται. ἐστί.

Πελειάδες. περιστεραί. καὶ πέλειαν, περιστεράν.

Δειλαί τε δειλοῖσιν ἐφεδρεύουσι πέλειαι·
Ἄμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα.

Φησὶν ἀετός. † Πτηνῆς [5] ὡς ὄμμα πελείας πεφόβημαι. ἐπεὶ περιδεές ἐστι τὸ ζῷον. περιφραστικῶς δέ, ὡς ἡ πέλεια.

Πέλλη, Πέλλης. ὄνομα πόλεως Θετταλικῆς.

Πελλήνη. πόλις. καὶ Πελληναῖος χιτών. ἐπὶ τῶν παλαιὰ φορούντων ἱμάτια. ἐν δὲ Πελλήνῃ διάφοροι χλαῖναι ἐγίνοντο. [6] Ἀριστοφάνης·

Μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοῇ;

ἐπεὶ ἐν Πελλήνῃ ἐν τοῖς Ἡραίοις ἆθλον ἐτίθεντο χλαῖναν.

Πελίας. ὄνομα κύριον. καὶ Πελιάδης, ὁμοίως ὄνομα κύριον.

Πελιδνόν. μέλαν. λέγεται δὲ καὶ πελιδνὸν παρὰ Θουκυδίδῃ. καὶ πελιδνωθεῖσα, ὠχριάσασα. καὶ πελιδνουμένη, ἀντὶ τοῦ, μελαινομένη.

Πελιδνόν. [7] τὸ μεταξὺ ὠχρότητος καὶ μελανίας· οἱονεὶ μολιβδόχρουν. παρὰ Θουκυδίδῃ.

Πελλός. [8] ἔνθα τυρὸν κατασκευάζουσι, γάλα ἀμέλγοντες. σκάφη τις.

cinos ipsi priores aggrederentur, neve eos injusto bello lacessere viderentur.

Πελασγοί. Pelasgi. Nomen gentis.

Πελάτης. Cliens. Minister. Famulus. *Una cum clientibus, qui frequentes venerant, indignatus.* † *Et ministrum, & famulum, & clientem, vel militem legionarium cuiquam adesse vetuit.* Et iterum: *Se illius clientem esse dicit & prædicat.*

Πελλαῖον ὄρος. Mons Pellæus. Et Pellæus, qui est ex Pella Macedoniæ urbe.

Πέλεθρα. Idem quod πλέθρα. Jugera. Est autem πλέθρον mensura terræ, sextam partem stadii continens.

Πελεκάνι. Dativus. Pelecano. Sed forte nomen hoc proferendum est cum acuto in penultima, ut ἀλίβας. Πελεκάν, πελεκᾶνος, communiter dicitur. At πελεκᾶς, πελεκάντος, Atticum est. Et πελεκᾶς, πελεκᾶ, Doricum. Est autem genus avis, quod arbores rostro tundit: unde etiam δενδροκολάπτης dicitur.

Πέλεκυς. Securis. Instrumentum fabrile. [In Epigrammate:] *Et manubriata hæc securis, præcipuum artis [fabrilis] instrumentum.* Et πέλεκυς, υος, idem.

Πελεκῶ, πελεκήσω. Ligna securi dolo, vel cædo. At πελεκίζω, securi ferio, vel occido.

Πέλει. Fit. Existit. Est.

Πελειάδες. Columbæ. Et πέλειαν, columbam. *Timidæque timidis insidiantur columbæ. Nos vero intrepidis delectamur viris.* Aquila inquit. [Et Sophocles:] *Metu terreor, ut volucris columbæ oculus.* Animal enim istud valde timidum est. [Ὄμμα πελείας vero] periphrastice vocatur ipsa columba.

Πέλλη. Pella. Urbis Thessalicæ nomen.

Πελλήνη. Pellene. Urbs. Et Pellenæa tunica, sive vestis: quod dicitur de iis, qui veteres [& attritas] vestes gerunt. Pellenæ vero præstantes conficiebantur lænæ. Aristophanes: *Num recta Pellenam volare cogitas?* Pellenæ enim in festo Junonis læna victoribus præmium proponebatur.

Πελίας. Pelias. Nomen proprium. Et Peliades, pariter nomen proprium.

Πελιδνόν. Lividum. Nigricans. Vox hæc etiam apud Thucydidem reperitur. Et πελιδνωθεῖσα, pallida, vel pallens. Et πελιδνουμένη, livescens, vel nigrescens.

Πελιδνόν. Lividum. Color inter pallorem & nigrorem medius: qualis est color plumbi. [Vox exstat] apud Thucydidem.

Πελλός. [Vas pastorale,] in quo caseum conficiunt, & in quod lac emulgent. Mulctra.

1 Ἀντιστρέφων] Est vox suspecta, de qua amplius cogitandum esse censeo.

2 Σταδίου ἕκτον] Hinc emenda Hesychium, apud quem pessimo errore legitur, σταδίους ἑκατόν.

3 Μήποτε βαρυτόνως προενεκτ.] Nota hæc sumpta est ex Scholiasta Aristophanis ad Aves pag. 583.

4 Καὶ ἐστελεωμένος οὗτος ἐμβρ.] Fragmentum hoc decerptum est ex Epigrammate Leonidæ in fabrum ferrarium, qui senio confectus artis suæ instrumenta Minervæ dedicat. Ipsum Epigramma ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus supra v. Ἀμφίξουν: quo Lectorem remittimus.

5 Πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας πεφ.] Hæc sunt verba Sophoclis *Ajace*, pag. 9. ut Portus observavit.

6 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 607. (422. Ed. Bas. *P.*) Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. Confer etiam Hesychium v. Πελλήνη.

7 Πελιδνόν. τὸ μεταξὺ ὠχρ.] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. II. cap. XLIX.

8 Πελλός] Alias, πέλλα. Vide Hesychium.

Πελόν. τὸ μέλαν χρῶμα.

Πελιοί. μέλανες. ὠχροί.

Πελοπίδης. ὁ τοῦ Πέλοπος.

Πέλωρ. μέγα τέρατον.

Πελώρας. ὄνομα κύριον.

Πελώριος. μέγας. ἐν Ἐπιγράμματι[1]

Ὡς δὲ λέων ἤντησε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίνην
Χάσμα φέρων χαλεπόν.

καὶ Πελωριάς, ὄνομα τόπου.

Δῶρον[2] δ' ἐξ ἱερᾶς εἰμὶ Πελωριάδος.

Πέλωρον. μέγα. καὶ πελώρου, μεγάλου τέρατος.

Πελτασταί.[3] τοξόται. τοξόται οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες.

Πέλται. λόγχαι. καὶ ἀσπίδια τετράγωνα. καὶ [4]καταπέλται.

Πέλτον. [5]θωρακικὸν ὅπλον. καὶ [6]εἶδος ταρίχου. ἡ ἀσπὶς ἴτυν μὴ ἔχουσα.

Πέμματα. πλακούντια. [7]Ἀρριανός· Οἱ δὲ ξένια ἔφερον, θύννους ἐν κριβάνοις ὠπτημένους, καὶ πέμματα ὀλίγα, καὶ βαλάνους φοινίκων.

Πέμπελος.[8] γέρων. καὶ γραῦς. παρὰ τὸ πέμπεσθαι εἰς τὸν ᾅδην.

Πέμπειν. τὸ πομπεύειν. Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ, ἢ Ἀγροίκῳ· [9]Μικρὰ Παναθήναια ἐπεὶ δι' ἀγορᾶς πέμποντες ἐμοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἅρματος. καὶ πέμψαντες, τὸ πομπεύσαντες, παρὰ Θουκυδίδῃ. καὶ πέμπομαι, αἰτιατικῇ.

Πέμπτη φθίνοντος. ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο. Μένανδρος Χαλκίδι.

Πέμψιν. ἀποστολήν.

Πενέσται.[10] οἱ παρὰ [11]Θεσσαλῶν μὴ γένει δοῦλοι, ἀπὸ τῶν ὑπὸ Αἵμονος ἐν Ἄρνῃ νικηθέντων Βοιωτῶν, οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτῶν δουλείαν, ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς τρίτης γενεᾶς, καὶ φιλησάντων ἐπὶ τῇ χώρᾳ. παρέδοσαν δὲ αὐτοὺς ἐφ' ὅρκῳ, ἐπὶ τῷ μήτε παθεῖν ἐργαζόμενοι, μήτε [12]ἐκβῆναι ἀπὸ τῆς χώρας. καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖναι, Μενέσται καλούμενοι, ὕστερον Πενέσται μετωνομάσθησαν, παραφθαρέντος τοῦ χαρακτῆρος. οὓς ἐν Λακεδαίμονι καλοῦσιν Εἵλωτας, τούτους Θετταλοὶ Πενέστας λέγουσι. κέχρηνται δὲ τῷ ὀνόματι καὶ Θετταλοὶ καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ τῶν κρατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ δουλευόντων τοῖς κεκρατηκόσι.

1 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. I. cap. XXXIII. Epigr. XXIX. ut Portus etiam observaverat. Ibi autem legitur, τῷ δὲ λέων, &c. uti etiam hic apud Suidam scribendum est.

2 Δῶρον δ' ἐξ ἱερᾶς εἰμὶ Πελωρ.] Pentameter hic est pars Epigrammatis in cochleam marinam, quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum exhibuimus supra v. Λαβύρινθος.

3 Πελτασταί. τοξόται. τοξ.] Interpretatio hæc vocis πελτασταί dubia mihi videtur & suspecta; qua certiorem vide in Lexicis vulgatis. Cæterum, posterius τοξόται hic redundat; quo proinde expuncto locum hunc sic legerim: Πελτασταί. τοξόται. ἢ οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. Sic etiam habet Photius in Lexico inedito.

4 Καταπέλται] Cave putes, vocem hanc esse interpretationem τοῦ πέλται: sed loci hujus sensus est is, quem in versione expressimus.

5 Θωρακικόν] Scribe, Θρᾴκιον, ut habet Hesychius.

6 Καὶ εἶδος ταρίχου] Vide Athen. lib. III. pag. 121.

Π Ε 73

Πελόν. Color lividus, vel nigricans.

Πελιοί. Nigri. Pallidi. Lividi.

Πελοπίδης. Pelopides. Pelopis filius.

Πέλωρ. Ingens monstrum.

Πελώρας. Peloras. Nomen proprium.

Πελώριος. Magnus. Ingens. In Epigrammate: *Huic vero ingens leo obviam venit, terribili oris rictu, tanquam prædam devoraturus.* Et Pelorias, nomen loci. *Donum autem sum ex sacra Peloriade.*

Πέλωρον. Magnum. Ingens. Et πελώρου. Ingentis monstri.

Πελτασταί. Sagittarii. Vel, peltastæ, qui peltas, vel hastas tenent.

Πέλται. Peltæ. Hastæ. Item, parva scuta quadrata. Et καταπέλται, catapultæ.

Πέλτον. Peltum. Pelta. Scutum Thracicum. Item, salsamenti genus. Vel, clypeus, cujus ambitus ferro munitus non est.

Πέμματα. Placentulæ. Placentæ. Arrianus: *Illi vero hospitibus munera ferebant, thynnos in clibanis assatos, & exiguas placentas, & palmarum glandes.*

Πέμπελος. Capularis senex, vel vetula. [A πέμπω mitto:] quod ad Orcum mittatur.

Πέμπειν. Mittere. Deducere. Pompam ducere. Menander *Hypobolimæo*, vel *Rustico: Postquam Panathenæorum minorum pompam per forum te, Moschion, ducentem vidit mater puellæ in curru.* Et πέμψαντες, qui pompam duxerunt: apud Thucydidem. Et πέμπομαι, accusativo jungitur. Deduco. Prosequor.

Πέμπτη φθίνοντος. Die vigesimo quinto mensis. Hoc die actiones contra adulteros instituere licebat. Menander *Chalcide.*

Πέμψιν. Missionem.

Πενέσται. Penestæ. [Sic vocabantur] apud Thessalos non natura servi, sed oriundi a Bœotiis, qui Arnæ ab Hæmone victi fuerunt, nec servitutem fugerunt, [quam serviebant] apud ipsos, sed ibi permanserunt ad tertiam usque generationem; quod regione illa delectarentur. Se autem tradiderunt [Dominis] interposito jurejurando, ne opus facientes male tractarentur, neve ex illa regione excederent. Et a manendo Μενέσται; postea corrupta litera, Πενέσται dicti sunt. Quos Lacedæmonii vocant Helotas; hos Thessali Penestas dicunt. Hoc autem nomine & Thessali & Lacedæmonii appellarunt eos, qui victi fuissent in bello, & victoribus servirent.

7 Ἀρριανός] *De Rebus Ind.* pag. 562.

8 Πέμπελος] Vide infra v. Τυμβογέρων.

9 Μικρὰ Παναθ.] Fragmentum hoc Menandri corruptum est, quod sic emendandum & numeris suis restituendum esse optime me monuit vir πολυμαθέστατος Richardus Bentlejus:

Μικρὰ Παναθήναια ἐπεὶ δὴ δι' ἀγορᾶς πέμποντά σε,
Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἅρματος.

Hanc lectionem in versione secutus sum.

10 Πενέσται] Confer omnino Athenæum lib. VI. pag. 264. & Eustathium ad Il. N. pag. 954. qui ea, quæ de Penestis ibi tradit, ad verbum ex Athenæo descripsit.

11 Παρὰ Θεσσαλῶν] Scribendum esse, παρὰ Θεσσαλοῖς; uti & paulo post, παρ' αὐτοῖς, pro αὐτῶν, ex sensu manifestum est.

12 Ἐκβῆναι] Photius in Lexico inedito habet ἐξελαθῆναι: uti etiam hic apud Suidam scribendum est.

Πενέσται. [1] Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Πενέσται δὲ παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται οἱ παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἵλωτες. οὐ μόνον δὲ τούτους Πενέστας καλεῖσθαί φησιν, ἀλλὰ καὶ [2] Θετταλικούς. Τοῖς Πενέσταισι ξυνών. [3] οὕτως Ἀριστοφάνης.

Πενεστρίνη. πύλης ὄνομα.

Πενθερά. τῷ νυμφίῳ ἡ τῆς κόρης μήτηρ. καὶ πενθερός, ὁ πατήρ. Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησί·

Καὶ [4] σ', ὦ γεραιὲ, τήν τε παῖδα δοὺς ἐμοὶ,
Γαμβρὸν [5] νόμιζε, καὶ [6] πατὴρ, σωτήρ τ' ἐμός.

Καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ Ἀλκάθῳ φησίν·

--- Ἄξιος [7] δ' ἐμὸς
Γαμβρὸς κέκλησαι, παῖδά μοι ξυνοικίσας.

Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν. εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείᾳ. Ὀδυσσεύς φησι πρὸς Κλυταιμνήστραν περὶ Ἀχιλλέως·

Σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν.

ἀντὶ τοῦ, γαμβρῶν.

Πενθηλός. ὄνομα κύριον.

Πένθος. Ὥστε πολὺ ὑπὲρ αὐτοῦ πένθος γενέσθαι. καὶ [8] πένθος ἱερόν· οἷον ἐν Λιβάνῳ τὸ ἐπ' Ἀδώνιδι καὶ Βύβλῳ.

Πενία. Διὰ τὰς ἀδίκους πάθας τῇ πενίᾳ ἐνήθλει. καὶ [9] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Οὐκοῦν δή που τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.

Ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον. ὁ μὲν γὰρ Διονύσιος ἐξώλης τύραννος· ὁ δὲ Θρασύβουλος φιλόπολις καὶ παντὸς λόγου κρείττων. ἐπὶ τῶν μὴ τὰ ὅμοια ποιούντων. πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε· παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι.

Πενία. καὶ πένης. Πένης οὐχ ὁ μηδὲν κεκτημένος, ἀλλ' ὁ πολλῶν ἐφιέμενος. καὶ πλούσιος, οὐχ ὁ πολλὰ περιβεβλημένος, ἀλλ' ὁ μὴ πολλῶν δεόμενος.

Πενιχραλέον. εὐτελές. πενιχρόν.

Καὶ [10] ψαιστῷ ὀλίγον δράμα πενιχραλέον.

Πενταέτηρον. πέντε ἐτῶν.

Πένταθλος. [11] ὁ Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης. ἤσκη-

Πενέσται. Penestæ. Demosthenes in oratione contra Aristocratem. Penestæ apud Thessalos vocantur, qui Helotes apud Lacedæmonios. Non solum autem eos vocari dicit Penestas, sed etiam Thessalœcetas. *Cum Penestis conversans.* Sic Aristophanes.

Πενεστρίνη. Penestrine. Nomen urbis.

Πενθερά. Socrus, sive sponsæ mater. Et πενθερός, socer. Euripides vero inusitate socerum γαμβρὸν vocavit. Alcmæon enim *Phegeo* dicit: *Et te, o senex, qui filiam tuam mihi dedisti, socerum existimo, & patrem, & servatorem meum.* Et Protesilaus *Alcatho* dicit: *Merito autem socer meus vocaris, qui filiam tuam in matrimonium mihi dederis.* Contra vero Sophocles in *Iphigenia* generum πενθερὸν dixit. Ulysses enim ad Clytemnestram de Achille dicit: *Tu vero, quæ maximos nacta es generos.* Πενθερῶν enim hic positum est pro γαμβρῶν.

Πενθηλός. Penthelus. Nomen proprium.

Πένθος. Luctus. *Adeo ut ingens ejus causa luctus oboriretur.* Et, πένθος ἱερὸν, luctus sacer: qualis erat ille, qui in Libano & urbe Byblo Adonidis gratia instituebatur.

Πενία. Paupertas. *Propter calamitates, injuria hominum ipsi inflictas, cum paupertate conflictabatur.* Et Aristophanes *Pluto*: *Atqui paupertatem mendicitatis dicimus esse sororem. Vos sane, qui Dionysium Thrasybulo dicitis esse similem.* Dionysius enim fuit tyrannus crudelissimus: at Thrasybulus, patriæ amans, & omni laude major. Hoc igitur dicitur de illis, qui dissimilia inter se conferunt. Paupertas vero sortita est sapientiam, quia pauperes multis artibus studere solent.

Πενία. Paupertas. Et πένης, pauper. *Pauper est, non qui nihil possidet, sed qui multa concupiscit. Et dives, non qui multa possidet, sed qui paucis indiget.*

Πενιχραλέον. Pauper. Vile. Tenue. [In Epigrammate:] *Et paucas placentas, vile munusculum.*

Πενταέτηρον. Quinquennem. Vel, quinquenne.

Πένταθλος. Quinquertio. [Sic dictus est]

1 Πενέσται. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀρισ.] Ex Harpocratione.

2 Θετταλικούς] Scribe Θετταλοικέτας, ut recte habet Harpocratio. Huc pulchre faciunt verba illa Athenæi loco ante laudato: Φιλοκράτης δ' ἐν δευτέρῳ Θετταλικῶν καλεῖσθαί φησι τοὺς Πενέστας καὶ Θετταλοικέτας.

3 Οὕτως Ἀριστοφάνης] *Vespis*, pag. 521. (357. Ed. Bas. *P.*) sed ubi sic legitur:

Μόνος μόνοισι τοῖς Πενέσταισι ξυνὼν τῶν Θετταλῶν
Αὐτὸς Πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.

4 Καί σ', ὦ γεραιὲ, τήν τε π.] Ex brevi hoc & lacero fragmento colligi certo non potest, verum esse, quod Suidas affirmat; Euripidem vocabulum γαμβρὸς, (quod *generum* proprie significat) pro *socero* hic accepisse. Contra enim Tragicus vocem illam sensu vulgari & communi adhibuit, si dicamus, in versu priore pro, καί σ', ὦ γεραιὲ, scriptum fuisse, καί μ', ὦ γεραιέ: mutatione utique levissima. Tunc enim sensus hic erit: *Et tu, o senex Phegeu, filia tua mihi data, generum me puta*, &c. Erat enim Alcmæon Phegei gener; quippe qui filiam ejus Alphesibœam uxorem duxerat: ut testatur Pausanias in *Arcadicis*, pag. 492. Sed de vero loci hujus sensu certius constare nobis posset, si exstaret hodie fabula Euripidis *Alcmæon*, ex qua fragmentum hoc depromptum esse nullus dubito.

5 Νόμιζε] Si in versu præcedenti τὸ σὲ retinere placeat, scribendum hic puto, νομίζω: quam lectionem in versione secutus sum.

6 Καὶ πατὴρ, σωτήρ τ' ἐμός] Locum hunc sic legerim & suppleverim:

——— Καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμοὶ
Ἀεὶ ἔσῃ.

Id est, *Et pater servatorque mihi semper eris.* Vel, *Ut pater & servator a me semper coleris.*

7 Ἄξιος] Lege, ἀξίως.

8 Καὶ πένθος ἱερόν. οἷον ἐν Λιβ.] Eadem leguntur etiam supra v. Ἄδωνις: ubi vide quæ notavimus.

9 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 58. (28. 29. Ed. Bas. *P.*)

10 Καὶ ψαιστῷ ὀλίγον δρ.] Scribe,

Καὶ ψαιστῶν ὀλίγων δράγμα πενιχραλέον.

Sic enim recte legitur Anthol. lib. VI. cap. VII. pag. 555. ubi integrum Epigramma habes, ex quo fragmentum hoc decerptum est. Vide etiam infra v. Ψαιστά.

11 Πένταθλος. ὁ Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης. ἤσκησε γὰρ τ.] Hæc leguntur apud Laertium in *Democrito*, Segm. XXXVII. unde ea Suidas sumpsit.

τὸ γὰρ τὰ φυσικὰ, τὰ ἠθικὰ, τὰ μαθηματικὰ, καὶ τοὺς ἐγκυκλίους λόγους, καὶ περὶ τεχνῶν πᾶσαν εἶχεν ἐμπειρίαν. τούτου ἐστὶ καὶ τὸ, [1] Λόγος ἔργου σκιή.

Πεντακοσιομέδιμνοι.[2] τέσσαρα τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων· ὧν ἦν ἓν τέλος καὶ οἱ Πεντακοσιομέδιμνοι.

Πένταχα. εἰς πέντε μέρη.

Πεντέκτενοι.[3] περιπόρφυροι. διὰ τὸ ἐνυφάνθαι περὶ τὰς ὤας πέντε κτένας πορφυροῦς.

Πεντέληθεν. ἀπὸ Πεντέλης πόλεως.

Πεντεσυρίγγῳ[4] ξύλῳ. τῇ ποδοκάκῃ. πέντε γὰρ ὀπὰς εἶχε, δι' ὧν οἱ πόδες, καὶ αἱ χεῖρες, καὶ ὁ τράχηλος ἐμβάλλονται.

Πέντε[5] τάλανθ' ἡ Χίων πόλις διὰ τὸν πρωκτὸν ὀφλήσει. τούτους ὡς ἀκρασίαν μαλακίας ἔχοντας σκώπτει Ἀριστοφάνης· καὶ διὰ μαλακίαν τῶν πρωκτῶν εὐρυτέρων ὄντων, καὶ ἑτοίμων πρὸς τὸ ἀποπατεῖν.

Πεντετάλαντος[6] δίκη διαγέγραπται. τὸ πέντε ἄτρεπτον τηρεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.

Πεντετηρίς. πενταετηρίς.

Πεντεφρῆς.[7] ὄνομα κύριον.

Πεντηκόνταρχος. ὁ πεντήκοντα ἄρχων. ἢ ὁ [8] τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων. ἐκαλεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναῦς.

Πεντηκοντούτης. πεντηκονταετὴς ἀνήρ. πεντηκοντοῦτις δὲ, θηλυκῶς, ἡ γυνή.

Πεντηκοστὴ,[9] καὶ πεντηκοστεύεσθαι, καὶ πεντηκοστολόγοι. Πεντηκοστὴ μὲν, τὸ τέλος, ὃ τελοῦσι. Πεντηκοστολόγοι δὲ, οἱ τοῦτο ἐκλέγοντες· Πεντηκοστεύεσθαι δὲ, τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν. ταῦτα δέ ἐστιν εὑρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν [10] Δημοσθένους, καὶ Ὑπερείδους ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν.

Πεντηκοστολόγιον. Καὶ λαβόμενος ἦγεν εὐθὺ τοῦ πεντηκοστολογίου.

Πεντάβολον[11] ἠλιάσασθε. νικήσαντα τοὺς Πελοπον-

Democritus Abderites. Callebat enim Physica, Ethica, Mathematica, & disciplinas liberales; omniumque artium peritus erat. Hujus est & dictum illud: *Oratio umbra actionum.*

Πεντακοσιομέδιμνοι. Solon omnes Athenienses pro ratione censûs in IV. classes distribuit: quarum una erat illorum, qui a quingentorum modiorum censu, Πεντακοσιομέδιμνοι vocabantur.

Πένταχα. In quinque partes.

Πεντέκτενοι. [Vestes,] purpureo limbo ornatæ: sic dictæ, quod extimis illarum oris quinque purpurei pectines intexti essent.

Πεντέληθεν. Ex urbe Pentele.

Πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ. Ligno, vel nervo quinque foramina habente: quibus & pedes, & manus, & collum inseruntur.

Πέντε τάλανθ' ἡ Χ. *Urbs Chiorum culi tui ergo quinque talentis mulctabitur.* Chios enim Aristophanes perstringit, ut homines incontinentes, & impudicos, & propter impudicitiam culos latiores habentes, & ad cacandum paratos.

Πεντετάλαντος δίκη διαγ. *Quinque talentorum dica expuncta est.* Vocabulum πέντε apud Atticos [in compositione] nunquam mutatur.

Πεντετηρίς. Quinquennium.

Πεντεφρῆς. Pentephres. Nomen proprium.

Πεντηκόνταρχος. Quinquaginta militum præfectus. Vel, pentecontori præfectus. Πεντηκόντορος autem dicebatur navis, quæ a L. remigibus agebatur.

Πεντηκοντούτης. Quinquagenarius vir. Πεντηκοντοῦτις vero, genere fœminino, mulier quinquagenaria.

Πεντηκοστὴ, & πεντηκοστεύεσθαι, & πεντηκοστολόγοι. Πεντηκοστὴ, sive Quinquagesima, est vectigal quoddam, sic dictum. Πεντηκοστολόγοι vero, qui vectigal illud colligunt. Et πεντηκοστεύεσθαι, quinquagesimam exigere. Hæc vocabula exstant in oratione Demosthenis contra Midiam, & in ea adversus Lacriti exceptionem; itemque in oratione Hyperidis de Eubuli largitionibus.

Πεντηκοστολόγιον. Locus, ubi vectigal, *Quinquagesima* dictum, exigitur, vel penditur. *Eumque prehensum recta ad Pentecostologium duxit.*

Πεντάβολον ἠλιάσ. *Ob pentobolum jus in He-*

1 Λόγος ἔργου σκιή] Sic recte habet Laertius loco laudato. At in prioribus Editt. Suidæ pessime legitur, λόγους Ἑρμοῦ αἰκίη: quod Wolfius & Portus bona fide verterunt, *Sermo Mercurii flagellum.* Turpissimi nempe mendi nullam habuerunt suspicionem: unde mirum non est, eos a vero hujus loci sensu quam longissime aberrasse. Cæterum, mendum hoc Suidæ etiam ante nos recte notarunt, & ita, ut diximus, corrigendum esse monuerunt viri doctissimi, Ægidius Menagius ad Laertium in *Democrito*; & Richardus Bentlejus in Dissertatione de Phalaridis Epist. pag. 191.

2 Πεντακοσιομέδιμνοι. Τέσσ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. Ἱππεὺς, & v. Ἱππεῖς.

3 Πεντέκτενοι] Confer Hesychium v. Πεντεκτενῆ.

4 Πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ] Nota hæc referenda est ad locum illum Aristophanis *Equit.* pag. 349. (246. Ed. Bas. *P.*)

Δήσω σ' ἐκέλευσ' πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.

Vide ibi Scholiastam.

5 Πέντε τάλανθ' ἡ Χίων π.] Aristophanes *Pace*, pag. 634. (440. Ed. Bas. *P.*)

Πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ Χίων

Διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.

Sic etiam apud Suidam scribendum est.

6 Πεντετάλαντος δίκη διαγέγραπται] Aristophanes *Nubib.* pag. 170. [101. Ed. Bas. *P.*]

Ὅτε πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.

Huc Suidas respexit.

7 Πεντεφρῆς] *Genes.* XXXIX. ubi legitur, Πετεφρῆς.

8 Ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχ.] Ex Harpocratione.

9 Πεντηκοστὴ, καὶ πεντηκοσ.] Ex Harpocratione.

10 Δημοσθένους, καὶ Ὑπερείδους] Sic ex Harpocratione rescripsi. In prioribus enim Editt. male legitur, Δημοσθένης, & Ὑπερείδης. Confer Meursium *Lect. Attic.* lib. v. cap. XXVIII.

11 Πεντάβολον] Et hic, & paulo post scribendum est πεντώβολον, per ω in syllaba secunda. Cæterum, nota hæc referenda est ad locum aliquem Aristophanis, qui ubi exstet, nunc non recordor.

νησίους, δικάσαι μέχρις Ἀρκαδίας, λαμβάνοντα μισθὸν πεντάβολον, ἀλλ᾽ οὐ τριώβολον. καὶ πεμπώβολον, ὁμοίας.

Πεξάμενος. κτενίσας. ξάνας.

Πέος.[1] τὸ σπήλαιον. Πέος δὲ, τὸ αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.

καὶ αὖθις·

[2] Ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.

καὶ αὖθις·

—— [3] Πότερον, ὡς ἀνὴρ τρέφῃ;
Ποῦ δὲ τὸ πέος;

Καὶ αὖθις·

[4] Τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακε.

Πεπάλαχθε.[5] κληρώθητε. πάλος γὰρ, ὁ κλῆρος.

Πεπάρειθος.[6] νῆσος, οὐκ ἄποθεν Εὐβοίας. καὶ Πεπαρείθιος, ἐξ αὐτῆς.

Πεπαρθενεῦσθαι.[7] διαλετμῆσθαι τῇ μίξει.

[Id eſt, vitiatam, vel ſtupratam eſſe. Dicitur de virgine.]

Πεπαρμένον.[8] πεπερονημένον. καθηλωμένον. τετρυπημένον.

Πεπαρῳνήκασιν. ἡμαρτήκασι.

Πέπαμαι. ἐκέκτημαι. Πῶ γὰρ, τὸ κτῶμαι. καὶ πολυπάμμων, ὁ πολλὰ κεκτημένος. ἐν Ἐπιγράμματι·

——— [9] Πέπαμαι γὰρ οὐ μέγα τοῦτο
Κλήριον, ἐν λυπρῇ τῇδε γεωλοφίᾳ.

Πεπαίνει. πραΰνει.

Πεπελτωμένα.[10] πεπιναρωμένα.

Πεπεμμένους πλακοῦντας. ἀντὶ τοῦ, ποιηθέντας. [11] Τοὺς τετράδι πεπεμμένους. ἐπειδὴ ἔξω τῶν ἑορτῶν ἡμέραι τινὲς ἐνομίζοντο Ἀθήνησι Θεοῖς τισίν· οἷον νουμηνία, καὶ ἑβδόμη, Ἀπόλλωνι· τετάρτη, Ἑρμῇ· ὀγδόη, Θησεῖ.

Πέπειρον. ἀκμαῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὡραίμου. γραῦς φησι [12] παρὰ Ἀριστοφάνει·

Οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔν-
εστιν· ἀλλ᾽ ἐν ταῖσι πεπείροις.
Οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι
Μᾶλλον, ἢ ᾽γὼ, τὸν φίλον.

Πεπιασμένοις.[13] μεμιασμένοις. [14] Αἰλιανός· Φασὶ

liaa dixiſſe [*eum ferunt*.] Id eſt, victis Peloponneſiis eum jus dixiſſe uſque ad Arcadiam; accepta quinque obolorum mercede, non vero trium. Et πεμπώβολον, idem.

Πεξάμενος. Qui pexuit. Qui carminavit. Qui verberavit.

Πέος. [Imo, σπέος.] Spelunca. At πέος, penis. Ariſtophanes *Nubibus*: *Nihil* [*habeo*] *præter penem in dextra*. Et iterum: *Ut penis ſponſi domi maneat*. Et iterum: *Utrum vir es? At ubi penis eſt?* Et iterum: *Quis Odomantum penem depilavit?*

Πεπάλαχθε. Sortimini. Sortes ducite. Πάλος enim eſt ſors.

Πεπάρειθος. Peparœthus, Inſula, non procul ab Eubœa ſita. Et Πεπαρείθιος, qui eſt ex illa Inſula.

Πεπαρθενεῦσθαι. [Scribi debet, διαπεπαρθενεῦσθαι. Proprie,] membro virili diviſam eſſe. de virgine.]

Πεπαρμένον. Trajectum. Transfixum. Clavis trajectum. Perforatum.

Πεπαρῳνήκασιν. Contumelia affecerunt. Petulanter alicui inſultarunt.

Πέπαμαι. Poſſedit. Πῶ enim, poſſideo. Et πολυπάμμων. Qui multa poſſidet. Locuples. In Epigrammate: *Poſſidet enim exiguum hunc fundum in ſterili iſto colle*.

Πεπαίνει. Lenit. Mollit. Maturum reddit.

Πεπελτωμένα. Sordidata. Sordida.

Πεπεμμένους πλακοῦντας. Placentæ piſtæ. Vel, confectæ. [Ariſtophanes: *Placentæ*,] *quarto die menſis piſtæ*. Nam præter dies feſtos alii quidam dies quoque apud Athenienſes Diis ſacri habebantur: ut novilunium, & dies ſeptimus, Apollini; quartus, Mercurio; octavus, Theſeo.

Πέπειρον. Maturum. Dicitur [proprie] de fructu maturo. Anus apud Ariſtophanem inquit: *Non enim puellis adoleſcentibus ſapientia ineſt, ſed fœminis maturæ jam ætatis: nec ulla magis amicum ſuum amare velit, quam ego*.

Πεπιασμένοις. Inquinatis. Sordidis. Ælianus:

1 Πέος.] Imo, σπέος.

2 Ὅπως ἂν οἰκουρ.] Ariſtophanes *Acharnenſibus*, pag. 421. (302. Ed. Baſ. *P.*)

3 Πότερον ὡς ἀνὴρ τρ.] Ariſtoph. *Theſmophor.* pag. 774. (515. Ed. Baſ. *P.*)

4 Τίς τῶν Ὀδομ.] Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 378. (268. Ed. Baſ. *P.*)

5 Πεπάλαχθε. κληρ.] Ex Scholiaſta Homeri ad Il. Η. v. 171.

6 Πεπάρειθος] Ex Harpocratione: ſed apud quem legitur Πεπάρηθος, & Πεπαρήθιος, per η.

7 Πεπαρθενεῦσθαι] Imo, διαπεπαρθενεῦσθαι. Vide ſupra v. Διαπεπαρθενεῦσθαι, & v. Διακεκορῆσθαι; & quæ ibi notavimus.

8 Πεπαρμένον. πεπερ.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Homericum Il. Α. v. 245. 246.

————Ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον.——

Scholiaſta: Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον. χρυσοῦς ἥλους ἔχον, καὶ διαπεπερονημένων αὐτῶν ἠσφαλισμένον. Ultima hic emendanda ſunt, καὶ διαπεπερονημένον. ἀντὶ τοῦ, ἠσφαλισμένον. Obiter hic etiam emendo Heſychium, apud quem in ſerie ſua ſic legitur: Πέπαρμαι. δι᾽ ὅλου κατέχομαι. † Πεπερόνημαι. καθήλωμαι. Dupliciter hic peccatum eſt. Primum enim pro δι᾽ ὅλου ſcribi debet, δι᾽ ἥλου, i. e. clavo: & deinde nota diſtinctionis poſt κατέχομαι tollenda eſt, & quæ ſequuntur, cum præcedentibus conjungenda. Sunt enim interpretatio vocis πέπαρμαι, ut ex ſenſu & ſerie literarum manifeſtum fit.

9 Πέπαμαι γὰρ οὐ μέγα τοῦτο κλ.] Verba hæc ſunt pars Epigrammatis, quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus ſupra v. Λυπρή.

10 Πεπελτωμένα] Portus ſuſpicabatur ſcribendum eſſe, πεπελλωμένα; a πελλὸς, niger, lividus: quam conjecturam non puto omnino ſpernendam eſſe. Τὸ πεπελτωμένα enim haud ſane mihi placet: utpote quod corruptum eſſe exiſtimo.

11 Τοὺς τετράδι πεπεμμένους] Ariſtophanes *Pluto*, pag. 107. (52. Ed. Baſ. *P.*)

Οἴμοι πλακοῦντες τοὺς τετράδι πεπεμμένους.

Vide ibi veterem Enarratorem, cujus verba Suidas hic deſcripſit.

12 Παρὰ Ἀριστοφάνει] *Eccleſiaz.* pag. 750. (505. Ed. Baſ. *P.*)

13 Πεπιασμένοις] Vocabulum hoc eſt ſpurium & adulterinum, cujus correctio potius quam interpretatio eſt ſequens μεμιασμένοις. Impoſuit hic enim Suidæ corruptus codex Æliani, in quo pro μεμιασμένοις ſcriptum erat πεπιασμένοις: quod cum librarius aliquis doctior animadvertiſſet, ad marginem Suidæ μεμιασμένοις ſcribendum eſſe notavit: quæ correctio in textum poſtea irrepſit. Simili modo interpolatus eſt Suidas ſupra v. Βρυάζει, v. Γαλῆ, v. Ἔσκαλλεν, v. Θέλγει, & v. Καταστρυφή: ubi vide, quæ notavimus.

14 Αἰλιανός] *Hiſtor. Anim.* lib. II. cap. XLI. ſed ubi hodie recte legitur μεμιασμένοις.

δ᾽ ἂν

δ' ἂν τρίγλη καὶ ἀνθρώπου νεκροῦ, καὶ ἰχθύος· φιλήδουσι δὲ μᾶλλον τοῖς πεπασμένοις καὶ κακόσμοις.

Πεπιθημένος. πεπιθήσας. θαῤῥήσας. καὶ πεποιθὼς, θαῤῥῶν.

Πεπίθοιμεν. πείσοιμεν.

Πεπλημμένη. συνεσφιγμένη. [1]Ἰώσηπος· Μέλας, τὸ σῶμα ἰσχνὸς, τὴν σάρκα πεπλημμένος· ἀλλ' ἐνῴκει τις ἡρωϊκὴ ψυχὴ λεπτῷ σώματι.

Πεπλαδηκός. ὑγρανθέν. σεσηπός.

Πεπλασμένῳ. κακούργῳ.

Πεπλεγμένη [2]Φάλαγξ ἐστὶν, ἥτις ὑποπίπτουσα τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τερηδόνος λόγον ἐπέχει· καὶ ξιφοειδὴς φάλαγξ γίνεται, καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

Πεπληγώς. παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ πλήσσων. τὸν παρακείμενον παρείληφε.

Πέπλον. περιβόλαιον. ἱμάτιον γυναικεῖον.

Πέπλος.[3] ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις πέπλος τὸ ἄρμενον τῆς Παναθηναϊκῆς νεώς· ἣν οἱ Ἀθηναῖοι κατεσκεύαζον τῇ Ἀθηνᾷ διὰ πενταετηρίας· ἧς καὶ τὴν πομπὴν διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ ἐποίουν μέχρι τοῦ Ἐλευσινίου. πέπλον δὲ τοῦτο ἐκάλουν, διὰ τὸ [4]ἐρεοῦν αὐτὸν εἶναι. ἐνεγέγραπτο δὲ ἐν αὐτῷ ὁ Ἐγκέλαδος, ὃν ἀνεῖλεν ἡ Ἀθηνᾶ. οὗ δὲ τῶν Γιγάντων εἷς. ἢ ὅτι νικήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι, πέπλον ἐποίησαν τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ ἐνέγραψαν τοὺς ἀρίστους ἐν αὐτῷ.

Mullus autem & cadavere hominis & piscis vescitur; maximeque delectatur cibis sordidis & male olentibus.

Πεπιθημένος. Confisus. Fretus. Et πεποιθὼς, confidens.

Πεπίθοιμεν. Persuadeamus.

Πεπλημμένη. Constricta. Condensata. Stipata. Josephus: *Colore erat nigro, corpore exili & macilento: sed in tenui corpusculo animus heroicus habitabat.*

Πεπλαδηκός. Humectatum. Humidum. Putrefactum.

Πεπλασμένῳ. Ficto. Fallaci.

Πεπλεγμένη Φάλαγξ ἐστ. Implicita phalanx est ea, quæ cogitur sese accommodare locis, in quæ incidit, teredinis more; & ensi similis est, ordinesque habet multiplici modo instructos.

Πεπληγώς. Apud Homerum dictum est pro πλήσσων, percutiens. Præteritum [enim pro præsenti] sumpsit.

Πέπλον. Peplum. Amiculum. Muliebre vestimentum.

Πέπλος. Peplus. Apud Athenienses Peplus proprie dicebatur velum Panathenaicæ navis, quam Athenienses quarto quoque anno instruebant Minervæ: cujus etiam pompam per Ceramicum ad Eleusinium usque ducebant. Velum autem hoc dicebatur *Peplus*, quod [admodum] tenue esset. In eo depictus erat Enceladus, quem Minerva occidit. Is autem unus erat ex Gigantibus. Vel, quia Athenienses, cum victoriam reportassent, peplum Minervæ fecerunt, & in eo depinxerunt viros, qui se strenue in bello gessissent.

Πέπλος.[5] περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηνᾷ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις, οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσίν ἐστιν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. Πέπλος καλεῖται καὶ ἑανόν. ἔστι [6]δὲ ὁ πέπλος γυναικεῖον ἔνδυμα.

Πεπλώματα. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δυστηνῇ.

Πεπνυμένος. συνετός.

Πεποδισμένοι. τοὺς πόδας δεδεμένοι. [7]Τοῖς Πέρσαις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἵπποι πεποδισμένοι εἰσὶ, τοῦ μὴ φεύγειν ἕνεκα, εἰ λυθείησαν.

Πεποδισμένοι. τοὺς πόδας κατεσχημένοι. [8]Ξενοφῶν· Πονηρὸν ἐπὶ νυκτὸς στράτευμα Περσικόν. οἱ γὰρ ἵπποι αὐτοῖς δέδενται.

Πέπομαι. παθητικόν. πέπωκα δέ.

Πέπον.[9] προσφιλέστατε. προσηνέστατε.

Πέπλος. Peplus. Pepli, qui Panathenæis majoribus Minervæ in pompa ferebatur, non solum apud Oratores fit mentio, sed etiam apud Comicos. Peplus dicitur etiam ἑανόν. Est autem peplus, amiculum muliebre.

Πεπλώματα. Pepla, sive pepli. Vide in v. Δυστηνῇ.

Πεπνυμένος. Prudens. Cordatus.

Πεποδισμένοι. Qui pedes ligatos habent. Pedicis constricti. [Xenophon:] *Persarum equi pedicis plerumque constricti sunt, ne, si soluti sint, fugiant.*

Πεποδισμένοι. Pedicis constricti. Qui pedes habent ligatos. Xenophon: *Exercitus Persarum noctu ad rem gerendam ineptus est. Equi enim ipsorum ligati sunt.*

Πέπομαι. Potus sum. Absorptus sum. At πέπωκα, bibi, [per ω scribitur.]

Πέπον. Amicissime. Jucundissime.

1 Ἰώσηπος] Lib. VII. *de Bello Jud.* pag. 945. ubi de milite quodam fortissimo & audacissimo, cui Sabinus nomen erat, verba fiunt.

2 Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐσ.] Confer Ælianum in *Tact.* cap. XLVIII.

3 Πέπλος. ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀθην.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 322. Confer etiam Meursium *Panathen.* cap. XVIII. & Petitum *de Leg. Att.* pag. 24.

4 Ἐρεοῦν] Lege ἀραιὸν, i. e. tenue, vel rarum; ut habet Scholiasta Aristophanis loco laudato.

5 Πέπλος. περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγ.] Ex Harpocratione.

6 Ἔστι δὲ ὁ πέπλος γυναικεῖον ἔνδ.] Interdum tamen etiam vox hæc pro vestimento virili accipitur, ut apud Sophoclem *Trachin.* pag. 352.

Ὅπως φέρεις μοι τόνδε γ' εὐυφῆ πέπλον
Δώρημ' ἐκείνῳ τἀνδρὶ τῆς ἐμῆς χερός. Vide ibi Scholiastam.

7 Τοῖς Πέρσαις ὡς ἐπιτοπολὺ οἱ ἵππ.] Fragmentum hoc legitur apud Xenophontem *de Expedit. Cyri*, pag. 311. ut Portus monuit.

8 Ξενοφῶν] Loco laudato.

9 Πέπον. προσφιλέστατε. προσηνέστατε] Ex Scholiasta Homeri ad Il. E. v. 109.

Πέπονες.[1] ἔκλυτοι. ἀσθενεῖς. [2] ἐν Ἐπιγράμματι·

———— Ὄφρα τάχιστα.

Λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

ἀντὶ τοῦ, ὡρίμων.

Πέπορδα. [3] Ἀριστοφάνης·

Ἥδομαι γὰρ, καὶ γέγηθα, καὶ πέπορδα, καὶ γελῶ

Μᾶλλον, ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς.

ἀντὶ τοῦ, [4] ἐάσας. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφεων τῶν ἐκδυομένων τὸ γῆρας. Ἥδομαι γὰρ ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα, τουτέστι, τὸν πόλεμον, μᾶλλον ἢ ἐκδὺς τὸ γῆρας.

Πεποροποιημένος. ἐκ τοῦ πόρος.

Πεπορπημένος.[5] ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενον, πόρπῃ συνεχόμενον, ὡς μὴ ἀφίστασθαι τῶν ὤμων. κεῖται [6] παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· Τῶν δ' ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας, καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρους, καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀφειμένους, ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην τὴν πόλιν τότ' ἐπὶ γήρως [7] ὀδῷ περιφθειρομένους, διπλᾶ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους.

Πεπότηται. ἀνέπτη, ἀνεκουφίσθη, καὶ μετέωρα ἤδη φρονεῖ. [8] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Ἡ ψυχή μου πεπότηται.

Πεπώρωται. τετύφλωται.

Πεπραξικοπηκότα.[9] ἀντὶ τοῦ προδώσοντα.

Πεπρᾶσθαι [10] καὶ πωλεῖσθαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ πεπρᾶσθαι, πάντη καὶ πάντως ἀπέβη. τὸ δὲ πωλεῖσθαι ἐστὶν ὅτε καὶ οὐκ ἀποβαίνει. ἐνδέχεται γὰρ τὸ ἐπὶ πωλούμενον μὴ πραθῆναι.

Πέπονες. Molles. Infirmi. Effœminati. [Item, maturi.] In Epigrammate: *Ut celerrime ventilaret frumentum, e maturis spicis [excussum.* Πεπόνων enim hic positum est pro ὡρίμων.

Πέπορδα. Pepedi. Aristophanes: *Lætor enim, & gaudeo, & pedo, & rideo magis, quam si senectutem exuissem,* [*postquam clypeum effugi.*] Translatio ducta est a serpentibus, qui veterem pellem deponunt. Ἀσπίδα vero dixit pro πόλεμον, i. e. bellum.

Πεποροποιημένος. Dicitur de loco, qui meatus habet, & pervius est. A ποροποιέω.

Πεπορπημένος ἱμάτιον διπλ. Indutus veste duplici, quæ fibulis adstricta est, ne ab humeris decidat. Exstat hæc phrasis apud Lycurgum in oratione contra Timocratem. *Viros autem corporibus imbecilles, & ætate provectiores, & per leges a militia immunes, videre erat per totam urbem tunc in ipso senectutis limine misere oberrantes, vestibusque duplicibus, quæ fibulis adstrictæ erant, indutos.*

Πεπότηται. Volat. In altum volatu fertur. Sublimia animo agitat. Aristophanes: *Animus meus sublimis volat.*

Πεπώρωται. Excæcatus est.

Πεπραξικοπηκότα. Proditionem molientem, sive, proditurum.

Πεπρᾶσθαι & πωλεῖσθαι [in somniorum interpretatione] differunt. Nam τὸ πεπρᾶσθαι, i. e. distractum, vel venditum esse, omnino & plene eventum sortitur: at τὸ πωλεῖσθαι, i. e. vendi, non semper eventum habet. Contingit enim interdum, ut τὸ πωλούμενον non distrahatur.

Πέπρισται. κέκοπται.

Πεπρωμένη. εἱμαρμένη. τύχη. γένεσις.

Πεπρωμένον. εἱμαρμένον. ὡρισμένον. [11] πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας.

Πέπλαται. ἥπλωται.

Πεποιωμένον. ποιότητα ἔχον.

Πέπρισται. Serra dissectus est.

Πεπρωμένη. Fatum. Fortuna. Genitura.

Πεπρωμένον. Fatale. Quod fato decretum est. Quasi dicas πεπερασμένον, definitum, vel ad finem perductum.

Πέπλαται. Expansum est. Explicatum est.

Πεποιωμένον. Qualitate præditum.

1 Πέπονες. ἔκλυτοι] Artemidorus lib. I. cap. LXIX. Καὶ γὰρ τὸ πέπον, ἔκλυτον καλεῖται.

2 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. VII. pag. 554.

3 Ἀριστοφάνης] *Pace*, pag. 644. (445. Ed. Bas. *P.*) Inde autem versus posterior sic supplendus est:

Μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.

4 Ἐάσας] Portus ἀπὸ κοινοῦ repetendum putabat, γῆρας: quasi Suidas τὸ γῆρας ἐκδὺς exponere voluisset per ἐάσας τὸ γῆρας. Sed fallitur. Nam ἐᾶν τὸ γῆρας, non significat, senium deponere, vel exuere; sed potius, senium missum facere, vel non attingere. Quare absque hæsitatione rescribo νεάσας, i. e. juvenescens. Senium enim deponere, nihil aliud est, quam juvenescere: & serpentes, a quibus translatio hic sumpta est, exuta vetere pelle quasi juvenescere videntur.

5 Πεπορπημένος. ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενον π.] Locus hic non solum corruptus est, sed etiam mutilus, & male interpunctus; qui sic scribendus & distinguendus est: Πεπορπημένος ἱμάτιον διπλοῦν. τουτέστι, περικείμενος ἱμάτιον διπλοῦν, πόρπῃ συνεχόμενον. In subjuncto enim loco Lycurgi inter alia & hæc leguntur, διπλᾶ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους: quam phrasin Suidas in principio articuli hujus explicandam proponit: tametsi fatear, notam hanc ad vocem ἐμπεπορπημένος potius, quam πεπορπημένος, referri debuisse. Portus loco huic, quem male affectum esse videbat, alio modo consulere conabatur: sed cujus conjectura omnino est ἀνεμιαία, nec solida ratione subnixa. Existimabat enim post πεπορπημένος inserendam esse vocem πόρπημα, ejusque interpretationem esse ea, quæ sequuntur, ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενον, πόρπῃ συνεχόμενον. Sed prætterquam quod τὸ πόρπημα nihil omnino faciat ad subjunctum locum Lycurgi, quippe in quo nulla vocabuli ejus fit mentio; falsum etiam est, vocem illam significare ἱμάτιον διπλοῦν. Ne dicam, secundum hanc conjecturam supervacaneum etiam fore vocabulum περικείμενον, quippe quo omisso dici potius oportebat, ἱμάτιον διπλοῦν πόρπῃ συνεχόμενον. Sed opinionem hanc manifeste falsam pluribus verbis refellere necessarium non duco. Quamvis enim, ut proverbium fert,

Πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι,

non vereor tamen, ne quis in his literis judicio sit adeo corrupto, ut præ frugibus nostris Porti βαλάνους eligere velit.

6 Παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους] Maussacus ad Harpocrationem v. Αὐτόλυκος, recte monuit, hic apud Suidam scribendum esse, παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους. Locus enim a Suida hic citatus exstat in oratione, quam orator ille contra Leocratem scripsit, pag. 153. ubi tamen hodie pro περιφθειρομένους legitur διαφθειρομένους: minus recte, ut puto. Cæterum, Stephanus in Lexico suo Tom. II. pag. 1184. locum hunc Lycurgi Antiphonti tribuit; vel errore memoriæ, vel ab alio quodam deceptus: quod ideo obiter hic moneo, ut Lector sibi ab errore illo Stephani caveat.

7 Ὀδῷ] Id est, limine. Ab ὀδὸς, quod idem est ac οὐδός. Apud Lycurgum loco laudato hodie legitur, οὐδῷ: quarum lectionum utraque sana est, & usu recepta.

8 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 143. (78. Ed. Bas. *P.*)

9 Πεπραξικοπηκότα] Est vox Polybio familiaris. Vide Excerpta a Valesio edita, pag. 21.

10 Πεπρᾶσθαι καὶ πωλεῖσθαι διαφ.] Hæc, & quæ sequuntur, sunt verba Artemidori lib. IV. cap. XVI. ut Pearsonius recte observaverat.

11 Πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς π.] Lego & suppleo, οἱονεὶ πεπερασμένον. λέγεται δὲ ἐπὶ μοίρας. παρὰ τὸ πέρας. Lectio enim vulgata est calx absque arena.

Πεπυκασμένον. ἐσκεπασμένον. περιβεβλημένον. Εἶτα ἐν ἑτέρᾳ σκηνῇ ξυνῆλθεν ἠμφιεσμένη τε καὶ καταπεπυκασμένη οὐκ ἄλλως ἐξ ἱματίων σηρικῶν.

Πέπυσται. ἠκηκόει.

Περᾷ. πλέει.

Πέρα. ἐπίῤῥημα. ἀντὶ τοῦ περαιτέρω. Τὸ πέρα δὲ ἀντιτείνοντας ξυνδεῖν. καὶ αὖθις· Δασμολογοῦντες αὐτοὺς τῆς δυνάμεως πέρα. καὶ αὖθις· Οὐ δυναμένων δὲ τὸ πέρα φέρειν, δι' ὕβριν τε καὶ ὠμότητα. καὶ αὖθις· Ἀῤῥήτων ἀῤῥητότερα, καὶ κακῶν πέρα. καὶ αὖθις· Εἰπόντες δὲ τοῦ Ἰωτόμου τὸ τόλμημα, ἔπαυσαν αὐτὸν τὸ πέρα ἀμφιγνοοῦντα. καὶ [1] Ἀριστοφάνης·

> Ἆρ' οἶσθ', ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσοι πέρα,
> Μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
> Καταιθαλώσω;

καὶ αὖθις· Ὁ δὲ οὐ ἐπὶ Σελεύκειαν τὸ πέρα ἄγειν ἀπέσχετο. ἀντὶ τοῦ, πλεονάκις.

Περᾶναι. τελειῶσαι.

Περάνῃ. αὐθυπότακτον. ἀντὶ τοῦ, τελειώσῃ.

Περαντικός. πέρας ἐπιτιθεὶς τοῖς λόγοις.

Πέρασις βίου. ἡ τελευτή.

> ——————— [2] Δότε
> Βίου πέρασιν καὶ καταστροφήν τινα
> Εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν ἀεί.

Εἰ μὴ δοκῶ ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακά, καὶ δεῖσθαι προσθήκης κακῶν. καὶ πέρατα, τέλη.

Περγαμηναί. αἱ μεμβρᾶναι. αἱ δέῤῥεις.

Περγάμιον. [3] δήμιον.

Πέργαμον. τὴν πόλιν Ἴωνες λέγουσιν. οἱ δὲ, πάντα τὰ ὑψηλά.

Περγασῆθεν. [4] δῆμος ἡ Περγασὴ τῆς Ἐρεχθηΐδος. τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαί φασι, Περγασέα τε, καὶ Περγασηνόν.

Περγαῖος.

Πέρδεσθαι. Ὅτι [5] Ἀργύειος τοσοῦτον ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο, ὡς καὶ πέρδεσθαι αὐτόν.

Περδίκκας, [6] ὁ Μακεδών· καὶ κλίνεται Περδίκκου. ὃν ἔκτειναν ἐξ ἐπιβουλῆς οἱ Μακεδόνες, ἄνδρα τά τε πολέμια κράτιστον γενόμενον, καὶ μεγαλονοίᾳ χρησάμενον διαφερόντως· ἐξ οὗ δὴ καὶ τὸ ὑπέρογκον αὐτῷ τοῦ φρονήματος εὐθαρσὲς πρὸς πάντα κίνδυνον ἦν. τό τε ἄγαν μεγαλήγορον, σὺν ᾧ πάντας Μακεδόνας ὑπερφρονεῖν ἔδοξε, τάς τε εὐπραγίας αὐτῷ φθόνου ἐπαξίας ἐποίει. ἐπὶ δὲ τῷ φθόνῳ μῖσος ἐπεγίνετο, καὶ τὸ μὴ φέρειν ὑπὲρ σφᾶς ὄντα τε καὶ ὀνομαζόμενον. ὅθεν καὶ τὴν ἐν τοῖς πταίσμασι μεταβολὴν σὺν ὀργῇ τῆς πρόσθεν [7] ὑποψίας μᾶλλον, ἢ κρίσεως ἀληθεστάτης δικαιώσει, εἰς τὸ κατ' αὐτοῦ ἐπιβούλευμα ἐποιοῦντο.

Πεπυκασμένον. Tectum. Amictum. Vestitum. *Deinde in alio tentorio [cum viro] congressa est, sericis vestibus haud negligenter vestita & ornata.*

Πέπυσται. Audiverat.

Περᾷ. Trajicit. Navigat.

Πέρα. Adverbium. Ultra. Ulterius. Amplius. *Eos vero, qui ulterius resisterent, vinculis constringi jussit.* Et iterum: *Tributa ab ipsis exigentes majora quam pro facultatibus.* Et iterum: *Cum autem illi [hominem] ulterius ferre non possent, propter ejus insolentiam & crudelitatem.* Et iterum: *Omni oratione majora, omnemque malorum modum excedentia.* Et iterum: *Cum autem Iotomi facinus narrassent, ulteriorem dubitationem ei exemerunt.* Et Aristophanes: *An ignoras, me, si Jupiter posthac malo aliquo me affecerit, ædes ipsius & domos Amphionis combusturum esse?* Et iterum: *Ille vero Seleuciam sæpius petere desiit.*

Περᾶναι. Perfecisse. Ad finem perduxisse.

Περάνῃ. Subjunctivus. Perfecerit. Ad finem perduxerit.

Περαντικός. Qui verbis finem imponit.

Πέρασις βίου. Vitæ finis. [Sophocles:] *Date vitæ finem & exitum aliquem, nisi vobis videar nondum satis infelix & miser esse.* Vel, nisi vobis nondum satis malorum habere videar, sed indigere accessione aliqua. Et πέρατα, fines, termini.

Περγαμηναί. Membranæ. Pelles Pergamenæ.

Περγάμιον. Pergamium. Eodem modo effertur, quo δήμιον.

Πέργαμον. Pergamum urbem. Sic Jones. Alii vero omnia excelsa [sic appellant.]

Περγασῆθεν. Ex Pergase. Pergase erat populus tribus Erechtheidis: cujus popularem dupliciter vocari ajunt; Περγασέα, & Περγασηνόν.

Περγαῖος. Pergæus.

Πέρδεσθαι. Pedere. Argyrius ob mollitiem adeo infamis erat, ut & [publice] pederet.

Περδίκκας. Perdiccas, Macedo. Declinatur Περδίκκου. Hunc ex insidiis Macedones interfecerunt, virum bellicosissimum, & excellenti ingenii magnitudine, & propter animi præstantiam pericula omnia confidenter adeuntem, & immodica magniloquentia, qua Macedones omnes despicere videbatur, suamque felicitatem invidiæ reddebat obnoxiam. Invidiam odium est secutum, & indignatio: cum eum superiorem & esse & dici ferre non possent. Unde post acceptam cladem, ex iracundia magis superioris despicientiæ, quam veri judicii ratione, insidias illi struxerunt. *Wolf.*

1 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 599. (415. Ed. Bas. P.)
2 Δότε βίου πέρασιν καὶ καταστρ.] Fragmentum hoc legitur apud Sophoclem *Oedip. Colon.* pag. 274. ut Pearsonius monuit.
3 Περγάμιον. δήμιον] Sic etiam habent Hesychius & Photius in Lexico inedito. At de sensu amplius cogitandum censeo.
4 Περγασῆθεν. δῆμος ἡ Περγ.] Ex Harpocratione.
5 Ὅτι Ἀργύειος τοσοῦτον ἐπὶ μαλ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Plutum*, pag. 19. (10. Ed. Bas. P.) Confer Nostrum supra v. Ἀγύειος, ubi eadem leguntur.
6 Περδίκκας, ὁ Μακ.] Quæ hic Suidas de Perdicca refert, deprompta sunt ex scriptore aliquo, qui hodie intercidit.
7 Ὑποψίας] Lege, ὑπεροψίας.

Περδίκειον κάρα. καὶ περδίκειος πούς.

Περδίκειον κάρα. Caput perdicis. Et περδίκειος πούς, pes perdicis. [Scribitur per diphthongum ει.]

Πέρδικος ἱερὸν παρὰ τῇ Ἀκροπόλει. Εὐπαλάμῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες, Δαίδαλος, καὶ Πέρδιξ· ἧς υἱὸς Κάλως· ᾧ φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς Ἀκροπόλεως· ἐφ' ᾧ ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Καμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα, Πέρδικα εἶναι τοὔνομα.

Πέρδικος ἱερὸν παρὰ τῇ Ἀκρ. Perdicis fanum juxta Arcem erat. Eupalamo enim liberi fuerunt Dædalus & Perdix: cujus filius fuit Calos. Huic cum Dædalus ob artem invideret, eum de Arce præcipitavit. Quamobrem Perdix se ipsam suspendit: quam Athenienses [post mortem] coluerunt. Sophocles vero in Comicis tradit, ei, qui a Dædalo sublatus sit, Perdici nomen fuisse.

Περαία. ὄνομα τόπου.

Περαία. Peræa. Nomen loci.

Περραιβοί. ἔθνος.

Περραιβοί. Perræbi. Gens.

Περαίνειν.[1] τὸ συνουσιάζειν.

Περαίνειν. Cum fœmina coire.

Περαίνοντας. τελειοῦντας.

Περαίνοντας. Perficientes. Ad finem perducentes.

Περαιωθέντες. περάσαντες.

Περαιωθέντες. Qui trajecerunt. Qui transierunt.

Περαιτέρω. πλέον. πάνυ.

Περαιτέρω. Ulterius. Magis. Omnino.

Περεγρῖνος.[2] ὄνομα κύριον.

Περεγρῖνος. Peregrinus. Nomen proprium.

Περένη. πόλις.

Περένη. Perene. Urbs.

Περήτεια. ἡ [3] περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν.

Περήτεια. Quæ horam annuntiat.

Πέρι. περισσῶς.

Πέρι. Pro περισσῶς. Eximie. Excellenter. Supra modum.

Περί. ἀμφί. κύκλῳ.

Περί. Circum. Undique. Circum circa.

Περιαγειρόμενοι. [4] Ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι ἀθληταί. Πολιτείας πέμπτῳ ἐπὶ τέλει. λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἆθλα προυτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις, ὃν τρόπον καὶ Ὅμηρος, καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν [5] σύνεγγυς καθήμενοι, καὶ πλησιάζοντες, πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν· οἱ δὲ πορρώτερον, ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερχομένους· ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις [6] ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας· οἱ δὲ, χιτῶνας. ἐκ τούτου συνήθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγείρειν, καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα. ὅθεν Σιμωνίδης Ἀετίλλου φησὶν οὕτω· Τίς δὴ τῶν νῦν τοσάσδε πετάλοισι μύρτων, ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων. ἔνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν. ἐκεῖνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα, μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον, οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον, καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

Περιαγειρόμενοι. A circumstantibus munera colligentes, vel corrogantes. *Ut athletæ coronati munera a circumstantibus colligentes.* [Plato] lib. x. *de Republ.* in fine. Antiquis quidem temporibus præmia certantibus proponebantur, ut Homerus, & alii poetæ tradunt. Postquam vero sine præmiis certari cœptum est, amici & cognati victorum coronis eos redimibant: alii vero prope sedentes, vel stantes, majoris pretii res in eos congerebant. Qui vero remotiores erant, flores & folia in circumeuntes conjiciebant: ut & nunc in eos, qui certamine cum præclara laude defuncti sunt, petasos & zonas, nonnulli etiam vestes, conjicere solent. Hinc mos inolevit, ut athletæ in orbem euntes, munera a circumstantibus colligerent & acciperent. Unde Simonides Aetilli filius sic inquit: *Quis nostra ætate tot frondibus myrtorum aut coronis rosarum in certamine finitimorum ob victorias redimitus fuit?* Quidam vero tradunt, consuetudinem hanc a Theseo ortam esse. Eum enim ex Creta occiso Minotauro reversum populares floribus & foliis cumularunt, & fructibus, qui tunc aderant, honorarunt.

Περιαγκώνισμα.

Περιαγκώνισμα. Res ob omni parte eminentias cubitis similes habens.

Περιάγνυται. περικλᾶται. οἱονεὶ, περιίσχεται. καὶ περιαγνυμένους. περικλωμένους. Πρὸς τὴν ἑσπερίαν τοῦ κόλπου ἀκτὴν, τοῦ πρὸς τῇ Αἴνῳ τῇ πόλει περιαγνυμένου.

Περιάγνυται. Circumfringitur. Vel, cingitur, ambitur. Et περιαγνυμένους, circumfracti, cincti. *Ad occidentale littus sinus, qui urbem Ænum circumluit.*

1 Περαίνειν] Confer Hesychium v. Κολιασμός, & v. Λακωνικὸν τρόπον.

2 Περεγρῖνος] De eo vide Lucianum, qui mortem ejus comico-tragicam lepide describit.

3 Περιαγγέλλουσα] Hesychius habet παραγγέλλουσα: qui præterea post ὥραν addit, τοῖς κεκτημένοις, i. e. Dominis.

4 Ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρ.] Hæc sunt verba Platonis, quæ leguntur lib. x. *de Republ.* in fine: non vero, ut Suidas vel proprio, vel librariorum errore, falso hic tradit, libro v.

5 Σύνεγγυς] Sic recte habent MSS. Paris. At priores Editt. συγγενεῖς: quod sensus manifesto respuit.

6 Ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας· οἱ δὲ χιτ.] Locum hunc illustramus supra v. Ἀκρόδρυα: ubi nos vide.

Περιάγξαι. περιστρέψαι. συνθλίψαι.

Περιαγοραῖος. λάλος.

Περιαγωγάς. τὰς ἐν κύκλῳ περιφοράς. Ἀετοὶ δὲ ἓξ, κυκλοτερεῖς περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι περιαγωγὰς, ἐν δεξιᾷ διέστησαν.

Περιαθρεῖν. περισκοπεῖν.

Περίακτος. ὁδός.

Περιαλγῶν. ἀχθόμενος. Κἀγὼ περιαλγῶν τοῖς γεγονόσι, διὰ γραμμάτων ἐδεόμην ἀναπεμφθῆναι ὡς τὸν πατέρα τὸν ὑμέτερον.

Περίαλος. τὸ ἰσχίον.

Περιαλουργός. [1] Ἀριστοφάνης περὶ Λυσιστράτου·

Περιαλουργὸς κακοῖς,
Ῥιγῶν τε, καὶ πεινῶν ἀεὶ,
Πλὴν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
Τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

Τουτέστιν, ὁ κακοῖς βεβαμμένος. ἢ ὁ βαθὺς τοῖς κακοῖς. μετήνεκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς βαφῆς τῆς πορφύρας τῆς [2] θαλασσοβαφοῦς· ὅτι ἐκ βάθους τὸ ὄστρεον εὑρίσκεται. ἀλουργὶς δὲ, ἡ πορφύρα..

Περιαμησάμενος. θερίσας.

Περίανδρος, Κυψέλλου, Κορίνθιος, τῶν ζ' Σοφῶν, γεγονὼς κατὰ τὴν λη' ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, ἔπη δισχίλια. οὗτός ἐστι Περίανδρος, ὁ διὰ λύπην ἰδίαν ἀποθανών· ὡς καὶ τὸ [3] ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ, οὕτως ἔχον·

Μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ
Τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς, οἷσι δίδωσι Θεός.
Καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περίανδρος ἀπέσβη,
Οὕνεκεν οὐκ ἔτυχεν πρήξιος, ἧς ἔθελεν.

Περίανδρος, [4] ὁ Κυψέλλου υἱὸς, τοῦ βασιλέως Κορίνθου, τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς κατὰ πρεσβεῖον παραλαμβάνει, καὶ ὑπὸ ὠμότητος καὶ βίας ἐξέτρεψεν [5] αὐτὴν εἰς τυραννίδα· καὶ δορυφόρους εἶχε τριακοσίους· ἐκώλυσέ τε τοὺς πολίτας δούλους κτᾶσθαι, καὶ σχολὴν ἄγειν, ἀεί τινα αὐτοῖς ἔργα ἐξευρίσκων. εἰ δέ τις ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καθέζοιτο, ἐζημίου, δεδιὼς μή τι βουλεύοιντο κατ' αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλο τοῦτον ἄνομον ἐργάσασθαι, νεκρᾷ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ μιγέντα ὑπ' ἔρωτος. ἐστρατεύετο δὲ συνεχῶς, καὶ ἦν πολεμικὸς, τριήρεις τε ναυπηγησάμενος, ἐχρῆτο ἀμφοτέραις ταῖς θαλάτταις. Φασὶ δέ τινες αὐτὸν καὶ τῶν ἑπτὰ Σοφῶν γεγονέναι. τὸ δὲ οὐκ ἦν.

Περιάγξαι. [Præfocare.] Contorquere. Conterere.

Περιαγοραῖος. Circumforaneus. Loquax. Rabula forensis.

Περιαγωγάς. Flexus, qui in orbem fiunt. Circumactiones. *Sex autem aquilæ, cum circum castra in orbem volassent, ad dextram in diversa discesserunt.*

Περιαθρεῖν. Circumspicere.

Περίακτος. Epithetum viæ.

Περιαλγῶν. Vehementer dolens. Graviter dolens. *Ego vero graviter dolens ob ea, quæ facta fuerant, per literas rogavi, ut ad patrem vestrum remitterer.*

Περίαλος. Coxa.

Περιαλουργός. Totus velut purpuræ colore tinctus. Aristophanes de Lysistrato inquit: *Totus velut immersus malis, frigensque & esuriens semper, præterquam triginta dies mensis cujusque.* Vel, qui malis infectus est, tanquam colore quodam. Vel, qui alte malis immersus est. Translatio ducta est a tinctura purpuræ marinæ. Ostreum enim illud ex fundo maris petitur. Et ἀλουργὶς dicitur vestis purpurea.

Περιαμησάμενος. Qui messuit.

Περίανδρος. Periander, Cypseli F. Corinthius, unus ex septem Sapientibus; qui vixit Olympiade XXXVIII. Scripsit præcepta de vita humana, versibus 2000. Hic est Periander ille, qui animi ægritudine mortuus est: ut & Epigramma in ipsum scriptum testatur, quod sic habet: *Nunquam dolore afficiaris, si voti tui compos non fias: sed omnibus, quæ Deus dederit, læto animo fruaris. Nam & sapiens ille Periander mœrore confectus obiit, quod rem cupitam non esset adeptus.*

Περίανδρος. Periander, Cypseli Corinthiorum Regis filius, ætatis privilegio acceptum a patre regnum crudelitate ac violentia in tyrannidem vertit, trecentos satellites circum se habens. Interdixit etiam civibus, ne mancipia coemerent: &, ne in otio agerent, novitate operum assidue eos vexabat. Quod si quem forte sedentem in foro reperisset, statim mulctabat, metuens, ne qua conspiratio adversus se iniretur. Aliud quoque nefarium facinus patrasse dicitur; amoris scilicet impotentia cum uxore jam mortua rem habuisse. Porro, bellicosus erat inprimis, crebrasque expeditiones suscipiebat, ac triremibus ædificatis utrumque late tenebat mare. Sunt qui hunc unum e septem Sapientibus fuisse opinantur: falso tamen.

Περιανθίζω. ἄνθη συλλέγω.

Περιανθίζω. Flores colligo.

Περιασιδός. ἐγκύκλιος ᾠδή.

Περιασιδός. Carmen encyclium.

Περιάπτω. δοτικῇ.

Περιάπτω. Appendo. Dativo jungitur.

1 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 412. (295. Ed. Bas. P.)

2 Θαλασσοβαφοῦς] Apud Scholiastam Aristophanis loco modo laudato legitur θαλάσσης; & deinde, ἀλουργὴς ἐσθὴς, ἡ πορφυρᾶ.

3 Τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγρ.] Epigramma hoc refert etiam Laertius in vita Periandri.

4 Περίανδρος, ὁ Κυψέλλου υἱὸς, τοῦ βασιλέως Κορ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Nicolai Damasceni; quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, pag. 450. unde ea Noster descripsit.

5 Αὐτὴν] Sic habet MS. Paris. A. itemque Nicolaus Damascenus loco laudato. At in prioribus Editt. minus recte legitur, ἑαυτόν.

Περιαστράπτω. αἰτιατικῇ.

Περιαυθαδίζεται. ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται. ἢ, μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ.

Περιαυτίζεται. περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ. ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει ἐνδιατρίβει.

Περιαυτολογεῖν. περὶ ἑαυτοῦ λέγειν. τουτέστι, μεθ' ὑπερηφανίας.

Περιβάδην.[1] ἀμφιπλίξ. παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. Πλὶξ γὰρ τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα, τὰ πηδήματα.

Περιβαλλόμενος. περιποιούμενος. περιβαλλόμενος δὲ πολλὴν λείαν, ἐπῆγεν ἐπὶ τὸ νεόκτιστον φρούριον. † Ὁ [2] δὲ Ἀπολλώνιος τὸ Λεωνίδου σῶμα τοῦ Σπαρτιάτου οὐ περιέβαλε μόνον, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα. καὶ αὖθις· Καὶ πλοῦτον περιβάλλει ἀνδρὶ πένητι μὲν, εὐσεβεῖ δὲ, καὶ ἀεὶ θεραπεύοντι οἱ τὸν νεών. καὶ αὖθις· Ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὴν σοφίαν περιβαλλόμενος.

Περιβαλλομένους. προσλαμβανομένους. Ξενοφῶν· Τοὺς ἐπιτηδείους ἄλλους ἄλλοσε ἀφῆκε καταθεῖν, καὶ ἐκέλευε περιβαλλομένους, ὅπως τις ἐπιτυγχάνοι, ἐλαύνειν πρὸς αὐτόν. καὶ Πολύβιος· Ὁ δὲ Ἄτταλος περιβαλλόμενος πλείω λόγον, ὑπεμίμνησκεν αὐτοὺς τῆς ἀνέκαθεν τῶν προγόνων ἀρετῆς. ἀντὶ τοῦ, διεξελθών. καὶ Αἰλιανός· Οἱ δὲ τοὺς ὑπηρέτας αὐτῶν δεσμοῖς περιβαλόντες, εἰς τὸ θέατρον ἄγουσιν.

Περίβαρα.[3] ὑποδήματα. καὶ περιβαρίδες, ὑποδήματα γυναικῶν. Θεόπομπος ἐν Σειρῆσιν· Ὑπὸ σοῦ λαβὼν τὰς περιβαρίδας.

Περιβάς. ἐποχησάμενος. περιβὰς δὲ τὸν ἵππον, ἐλαύνει ὡς ἐπὶ τὸ θορυβούμενον.

Περίβλεπτος. ἔξοχος. μέγιστος.

Περιβόλαιον. περιβολή. ἔνδυμα. [4] Ἄβυσσον δὲ καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἡ θεία γραφή. ἐπεὶ οὖν ἡ γῆ πανταχόθεν ὕδασι περιέχεται, μεγάλοις καὶ μικροῖς πελάγεσιν, εἰκότως περιβόλαιον αὐτῆς εἴρηκεν ὁ Δαβίδ.

Περιαστράπτω. Accusativo jungitur. Circumfulgeo.

Περιαυθαδίζεται. Superbe se gerit. Magnifice de se sentit.

Περιαυτίζεται. De se magnifice sentit. Vel, eadem sæpe repetit & inculcat.

Περιαυτολογεῖν. Cum jactantia de se loqui.

Περιβάδην. Ἀμφιπλὶξ significat idem quod περιβάδην, i. e. circumeundo, vel obeundo: [eaque vox reperitur] apud Sophoclem in *Triptolemo*. Πλὶξ enim est gressus: & πλίγματα, saltus, passus.

Περιβαλλόμενος. Acquirens. Sibi comparans. *Cum autem ingentem prædam coegisset, eam in recens conditum castellum comportavit.* † *Apollonius vero Leonidæ Spartani corpus amplexus est, viri virtutem admiratus.* Et iterum: *Et divitias confert in virum, pauperem illum quidem, sed pium, & assiduum ædis suæ cultorem.* Et iterum: *Cum exiguo tempore magnam sapientiam sibi comparasset.*

Περιβαλλομένους. Assumptos. Xenophon: *Ad excursionem faciendam idoneos, alios alio dimisit, iisque præcepit, ut raptis, in quæ incidissent, ad se contenderent.* Et Polybius: *Attalus autem prolixiore oratione habita, iis priscam majorum virtutem in memoriam revocavit.* Et Ælianus: *Illi vero ministros illorum vinculis constrictos in theatrum duxerunt.*

Περίβαρα. Peribara. Calceamenta [quædam.] Et περιβαρίδες, peribarides, sive calcei muliebres. Theopompus in *Sirenibus: A te acceptis peribaridibus.*

Περιβάς. Qui adscendit. Qui conscendit. *Cum autem equum conscendisset, ad locum, ubi tumultus erat, contendit.*

Περίβλεπτος. Insignis. Conspicuus. Excellens. Maximus.

Περιβόλαιον. Amiculum. Indumentum. Aquas Oceani S. Scriptura abyssum vocat. Quoniam igitur terra aquis undique cingitur, minoribus nempe & majoribus maribus; merito David [aquas] terræ amiculum vocavit.

1 Περιβάδην. ἀμφιπλίξ] In nota hac inversa sunt omnia. Τὸ ἀμφιπλὶξ enim oportebat articuli esse caput, & περιβάδην ejus interpretationem: quandoquidem interpretatio semper notior & clarior esse debet voce illa, quæ exponitur; quod hic secus se habet. Τὸ ἀμφιπλὶξ enim est vox poetica, multoque obscurior & ignotior altera, cui interpretationis loco ipsa subjecta est. Deinde, ex hoc loco Suidæ, ut nunc conceptus est, Lector colligat, Sophoclem in *Triptolemo* voce περιβάδην usum esse: cum alii Grammatici contra Tragici illius testimonium vocis ἀμφιπλὶξ gratia advocent. Etymologus v. Εὖ πλίσσοντο: Εὖ πλίσσοντο, καλῶς ἐβάδιζον, καὶ διέβαινον. πλίσσεσθαι γὰρ τὸ βάδην διαβαίνειν· καὶ πλίγμα, τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ·

Δράκοντε δ' αἶρον ἀμφιπλὶξ εἰληφότε,

περιβάδην. Pro δ' αἶρον hic legendum est θαιρὸν: ut apud Pollucem loco statim citando. Hesychius enim v. Θαιρὸς expresse testatur, Sophoclem in *Triptolemo* vocabulo illo usum esse: qui quidem quin ad ipsum illum locum Tragici, quem Etymologus citat, respexerit, nullus dubito. Pollux lib. II. cap. IV. pag. III. Ὅθεν καὶ τὸ διαβαίνειν οἱ ποιηταὶ ἀμφιπλήσσειν (lege, ἀμφιπλίσσειν) λέγουσι· καὶ τὸ περιβάδην, ἀμφιπλὴξ, (lege, ἀμφιπλὶξ) ὡς καὶ Σοφοκλῆς κατηχήσατο ἐπὶ δρακόντων, εἰπών· Θαιρὸν ἀμφιπλὴξ εἰληφότε. Enarrator Comici ad *Acharnenses*, p. 382. Ἀπεπλίξατο. ἀπεσείσατο. ἀπέφυγεν. πλὶξ γὰρ, τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα, τὰ πηδήματα. ἔνθεν καὶ τὸ περιβάδην, ἀμφιπλὶξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. Ex his locis Grammaticorum, (ex quorum ultimo Suidas sua descripsit) clare patet, τὸ ἀμφιπλὶξ esse glossam, περιβάδην vero ejus interpretationem; & proinde Suidam inconsiderate admodum ordinem istum hic invertisse, notamque hanc ad vocem περιβάδην retulisse, quæ, ut diximus, ad vocem ἀμφιπλὶξ referenda erat. Cæterum, Grammatici, ut ex citatis illorum locis patet, τὸ ἀμφιπλὶξ interpretantur περιβάδην, i. e. *circumeundo*, vel *obeundo*: quæ interpretatio tamen τῷ περιπλὶξ potius convenit. Πλίσσεσθαι enim est διαβαίνειν, i. e. crura divaricare ad ingrediendum: unde περιπλίσσεσθαι recte interpreteris περιβαίνειν, i. e. circumire, & περιπλὶξ, περιβάδην. At ἀμφιπλίσσεσθαι (unde ἀμφιπλὶξ) erit, utrumque pedem alternatim promovere, quod illi, qui ingrediuntur, faciunt. Τὸ ἀμφὶ enim in compositione non significat circumcirca, sed utrinque: veluti ἀμφιδέξιος non est, undique dexter, sed, utraque manu dexter. Sed de significatione τοῦ ἀμφιπλὶξ certius nobis constare posset, si exstaret hodie fabula Sophoclis *Triptolemus*, ubi vocabuli hujus sedes erat. Fragmentum enim, quod Etymologus loco ante laudato inde adducit, tam breve est, ut de sensu ejus nihil certi statui possit.

2 Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὸ Λεωνίδου σ.] Locus hic apud Philostratum *de Vit. Apoll.* lib. IV. cap. VII. sic legitur: Καὶ τὸ Λεωνίδου σῆμα τοῦ Σπαρτιάτου μονονοὺ περιέλαβεν, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα, &c. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Vide etiam infra v. Περιεβάλοντο.

3 Περίβαρα] Sic recte habet MS. Paris. A. itemque Hesychius & Pollux. At in prioribus Edit. male excusum est, περίβαλα.

4 Ἄβυσσον δὲ καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσ.] Hæc Suidas sumpsit ex Theodoreto ad Psalm. CIII. v. 6. ubi David secundum versionem τῶν LXX. inquit: Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ.

Περιβολή. εἶδος λόγου δεινότητος. Ἀλαζόνας φασὶν εἶναι τοὺς Ἕλληνας, τὰ οἰκεῖα αἴροντας διά τε ἐπιγραμμάτων, καὶ συγγραφῆς, καὶ τῆς ἄλλης τῶν λόγων πομπείας τε καὶ περιβολῆς. καὶ περιβολὴ, ὁ πλοῦτος. [1] Καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐν περιβολῇ γέργηθες, ἥ τε τύρβη, καὶ οἱ χειρώνακτες.

Περίβολος. ὁ τῆς νηός.

Περιγηθής. περιχαρής.

Περιγίνομαι. γενικῇ.

Περιγλωττίς. σκεπαστήριον τῆς γλώττης. [2] Πίθυλλόν φασι, τὸν Τένθην καλούμενον, περιγλωττίδα ὑμενίνην φορεῖν, καὶ προσελυτροῦν τὴν γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις. καὶ [3] δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον, ἵν᾽ ὡς θερμότατον ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ.

Περίγρα. [4] ὁ διαβήτης, δι᾽ ἧς οἱ τροχοὶ περιφερεῖς ἀποτελοῦνται. πυράγρας γὰρ οὐδεμία πρὸς ἁμάξης κατασκευὴν χρεία. ἔστι δὲ βοηθῆσαι καὶ τῇ κρατούσῃ γραφῇ, ἐπεὶ καὶ ταῖς πυράγραις ἐπὶ ταῖς σιδηροτρόχοις ἁμάξαις χρῶνται· περίγραις δὲ, ἐπὶ ταῖς ξυλίναις. [5] ὁ Θεολόγος Γρηγόριός φησιν εἰς τὸ συντακτήριον· Εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν εἰς δόξαν Θεοῦ, τοῦτο δι᾽ ἐμὲ, ἡ πυράγρα διὰ τὴν ἅμαξαν, ἢ ὁ πρίων διὰ τὴν θύραν· νικῶ τῇ αἰτίᾳ.

Περιγράψαι. οἷον ἀποκτεῖναι. ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιεγράφοντο καὶ περιῃροῦντο τῶν ἀρχείων.

Περιγυεῖδα. περιφέρειαν.

Περιδαρδάπτεσθαι, κατεσθίεσθαι.

Περιδέεια. καὶ περιδεής. περίφοβος. Καὶ τὰ συμπεσόντα αὐτοῖς πολλὰ καὶ δεινὰ τῷ περιδεεῖ τῆς ὄψεως ἐμήνυον.

Περιδέξιος. ὁ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος. παρὰ δὲ τῷ Θεολόγῳ λέγοντι, Καὶ ὅπως ἀποφεύξηται τὸν περιδέξιον· περιδέξιόν ἐστι πᾶν διλήμματον. ἑκατέρωθεν γὰρ βούλεται συνάγειν. Περιδέξιος, καὶ ὁ σοφός.

—— Οἷος ἐκεῖνος ἀεὶ περιδέξιος ἥρως.

παρὰ Καλλιμάχῳ.

Περιδέρραια. περιτραχήλια κόσμια.

Περιδεῖν. περιδεσμεῖν. περιάπτειν. [6] Ξενοφῶν· Ὁ δὲ διδάσκει περὶ τοὺς πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων σακκία περιδεῖν, ὅταν διὰ τῆς χιόνος ἄγωσι, διὰ τὸ μὴ καταδύεσθαι.

Περίδειπνον. καὶ περίδειπνον τῶν νεκρῶν. Καὶ τοῦτο ἐδείπνουν τὸ Ἀττικὸν περίδειπνον.

Περιδήλιον. [7] πειρατήν.

Περιβολή. Genus orationis, qua rem exaggeramus. [Vel, orationis ambitus & periodus.] *Ajunt Græcos esse jactabundos, utpote qui sua & epigrammatibus & historiis [magnifice celebrent,] & ingenti verborum pompa prolixoque ambitu extollant.* Et περιβολὴ, divitiarum copia, vel opulentia. *Homines plebeji & opifices a divitibus appellantur* γέργηθες.

Περίβολος. Ambitus, vel septum navis.

Περιγηθής. Perlætus. Valde lætus.

Περιγίνομαι. Genitivo jungitur. Supero. Vinco.

Περιγλωττίς. Linguæ tegumentum. Involucrum linguæ. *Pithyllum ajunt, Tenthen cognominatum, non solum membraneo tegmine linguam involvisse; sed hoc amplius, crustam ceu loricam illi induxisse, luxuriæ causa. Idem etiam digitalibus adhibitis cibos comedisse dicitur, ut eos quam ferventissimos in os ingerere posset.*

Περίγρα. Perigra. Circinus, cujus opera rotæ rotundæ efficiuntur. Nam ad plaustri fabricationem nullus est usus πυράγρας, i. e. forcipis. Potest tamen ad defendendam scripturam receptam dici, quod forcipes adhiberi soleant in fabricandis plaustris, quæ ferreas habent rotas; perigræ vero, in [fabricandis plaustris] ligneis. Theologus Gregorius in oratione valedictoria inquit: *Nam si ego ad Dei gloriam [conditus sum,] hoc autem propter me, & forceps propter currum, vel serra propter januam: causa vinco.*

Περιγράψαι. [Delere. Expungere. Aliquando] idem valet, ac occidere. Defunctorum enim nomina ex publicis civitatis tabulis expunguntur.

Περιγυεῖδα. Circumferentiam. Ambitum.

Περιδαρδάπτεσθαι. Devorari.

Περιδέεια. Ingens timor. Et περιδεής. Valde metuens. Ingenti metu perculsus. *Et multa graviaque mala, quæ ipsis acciderant, vultus pavore significabant.*

Περιδέξιος. Ambidexter, sive, qui sinistra æque ac dextra opus facere potest. Usus etiam est hac voce Theologus, inquiens: *Ut ambidextrum effugiat.* Omne dilemma est quasi ambidextrum. Ab utraque enim parte aliquid concludit. Item περιδέξιος, peritus, ingeniosus, ad omnia promptus, vel aptus. *Qualis est ille ad omnia semper promptus heros.* Apud Callimachum.

Περιδέρραια. Monilia, sive ornamenta colli.

Περιδεῖν. Circumligare. Alligare. Xenophon: *Ille autem eos docuit, ut equorum & jumentorum pedibus sacculos circumligarent; quoties ea per nives acturi essent; ne alte nimis illis immergerentur.*

Περίδειπνον, Silicernium, sive convivium funebre. *Et hoc convivium funebre Atticorum more celebrarunt.*

Περιδήλιον. Piratam.

1 Καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐν περιβ.] Vide supra v. Γέργηθες.
2 Πίθυλλόν φασι, τὸν Τένθην καλ.] Hæc, & quæ sequuntur, sunt verba Athenæi lib. 1. pag. 6. quæ etiam leguntur infra v. Πίθυλλος.
3 Δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγετ.] Eadem habes etiam supra v. Δακτυλήθρα.

4 Περίγρα. ὁ διαβ.] Nota hæc pertinet ad locum Gregorii Nazianzeni, qui in fine articuli hujus adducitur.
5 Ὁ Θεολόγος Γρηγόριος] Orat. XXXII. pag. 521.
6 Ξενοφῶν] Lib. II. de Expedit. Cyr. pag. 333.
7 Περιδήλιον] Hesychius: Περίδηνον, πειρατήν. Scribe, περίδηνον;

Περιδινοῦνται. περιοδεύονται. περιστρέφονται. Ὁ δὲ περιδινήσας ἄφνω ἐς τὸ πρόσωπον ἵππους, ὑπαντιάζει τοῖς δειλαίοις.

Περιδινοῦνται. Circumeunt. Circumaguntur. Vertuntur. *Ille vero, cum equos convertisset, miseris in frontem occurrit.*

Περιδινοῦντες. περιστρέφοντες. Οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐνθέντες εἰς σφενδόνας ᾠά, περιδινοῦντες ἐν κύκλῳ, ἅτε οὐκ ἄπειροι τῶν αὐτοσχεδίων καὶ κυνηγετικῶν διαιτημάτων, ἀλλὰ μεμελετηκότες τὰ ἐν ἐρημίᾳ μηχανήματα, ἑφθὸν καὶ ὠμὸν τῇ ῥύμῃ τὸ ᾠὸν κατεσκεύαζον.

Περιδινοῦντες. Circumagentes. Rotantes. *Babylonii autem ova in fundas injecta circumagentes, utpote qui victus expediti & venatorii rationem non ignorarent, sed artes quasdam [ciborum ex tempore parandorum] in deserto excogitassent, ovum etiam crudum rotationis celeritate percoquere norant.*

Περίδου. περίθες. [1] Ἀριστοφάνης.

Ἴθι δὴ σὺ περίδου, καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ.

καὶ αὖθις· [2] Ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι. ἀντὶ τοῦ, περὶ τῆς κεφαλῆς συνθήκην θεῖναι. καὶ αὖθις· Εἰ [3] βούλει, περίδου μοι περὶ θυμιτίδων ἁλῶν. εἰ βούλει, φησί, ποιησώμεθα συνθήκας περὶ θυμιτίδων ἁλῶν· οἷον, μετὰ θύμου τετριμμένων. καὶ ἑτέρωθι·

[4] Ἅλας θυμίτας δὸς ἐμοί, καὶ κρόμμυα.

τὸ δὲ περίδου μοι καὶ [5] Ὅμηρός φησι.

Περίδου. Circumliga. Alliga. Aristophanes: *Age igitur [barbam mento] alliga, ut cito vir fias.* Et iterum: *Caput meum pignoris loco deponam.* Vel, de capite paciscar. Et iterum: *Si vis, salem thymitidem mecum depone.* Vel, salem thymitidem pignoris loco deponamus. Quasi diceret, salem cum thymo tritum. Et alibi [Aristophanes inquit:] *Salem thymitem affer, puer, & cepas.* Phrasi autem illa περίδου μοι usus etiam est Homerus.

Περιδοῦ. τουτέστι, συνθήκην ποιοῦ. [6] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

——— Περιδοῦ νῦν ἐμοί,
Εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν [7] ἡμιεκτέου.

Περιδοῦ. Pignus depone. Pignore aliquo certa. Aristophanes *Nubibus: Pignore aliquo nunc mecum certa, nisi est tetrametrum hemiecteum.*

Περιδώμεθα. συνθώμεθα. [8] Ὅμηρος·

Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητος.

Περιδώμεθα. Pignus deponamus. *Age nunc vel tripodem, vel lebetem pignoris loco deponamus.*

Περιδράττεσθαι. περιέχεσθαι. καὶ περιδράσσω, γενικῇ.

Περιδράττεσθαι. Undique prehendi. Comprehendi. Et περιδράσσω. Prehendo. Complector. Genitivo jungitur.

Περίδρομος. πάντη περιέρχεσθαι δυνάμενος. καὶ [9] περίδρομοι κύνες, οἱ πανταχοῦ περιστρέφεσθαι δυνάμενοι. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

Περίδρομος. Omnia circumiens, vel circumcursans. Et περίδρομοι κύνες, canes omnia circumcursantes. Aristophanes *Ranis.*

Περιδύεται. κρύπτεται. εἰσδύεται. καὶ περιδυθῆναι. ἐκδυθῆναι.

Περιδύεται. Sese occultat. Locum aliquem subit. Et περιδυθῆναι, exui, spoliari.

Περιδύσας. ἐκδύσας. ἀφελόμενος. Περιδύσας οὖν τὸν ναόν, ὡς καὶ τὰ σκεύη τοῦ Θεοῦ βαστάσαι.

Περιδύσας. Qui spoliavit. Qui abstulit. *Templum igitur spolians, ipsa quoque Dei vasa abstulit.*

Περιαιρεῖν. ἀφαιρεῖσθαι. ὑποκόπτειν. καθυφεῖναι. Συγχωρηθῆναι δὲ τοῖς Κελτίβηρσιν ὑπὸ Τιβερίου πρεσβεύειν πρὸς τὴν Σύγκλητον, καὶ περιαιρεῖν, ἐάν τι τούτων δύνωνται παραιτεῖσθαι. οἱ δὲ παρελθοῦσαι ἐπρέσβευον τὴν Σύγκλητον τῶν στρατιωτῶν, καὶ τῶν φόρων.

Περιαιρεῖν. Auferre. Recidere. Detrahere. [Ferunt] *Celtiberis a Tiberio concessum fuisse, ut legatos ad Senatum mitterent, & ex iis, quæ sibi imperata essent, precibus aliquid deminuerent, si possent. Illi vero a Senatu petierunt, ut militiam & tributa sibi remitteret.*

Περιεβάλοντο. ἐπεκτήσαντο. Οἱ δὲ καταδραμόντες τὴν χώραν, περιεβάλοντο λείας πλῆθος. καὶ αὖθις· Ὁ [10] δὲ Ἀπολλώνιος οὐ μόνον τὸ σῆμα Λεωνίδου τοῦ Σπαρτιάτου περιέβαλεν, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα.

Περιεβάλοντο. Acquisiverunt. Sibi pararunt. *Illi vero excursionibus in regionem factis, magnas prædas egerunt.* [Et περιβάλλειν, amplecti, complecti.] *Apollonius vero Leonidæ Spartani monumentum tantum non amplexus est, ob admirationem viri.*

per ι in syllaba penultima. Piratæ namque dicti videntur περίδινοι, a περιδινεῖσθαι, i. e. a circumvagando: quod circa maria vagari soleant. Quare & apud Suidam pro περιδήλιον hic scribendum puto περίδινον.

1 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 727. (488. Ed. Bas. *P.*)

2 Ἐθέλω περὶ τ. κεφαλῆς περιδ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Equit.* pag. 335. (234. Ed. Bas. *P.*)

3 Εἰ βούλει, περίδου μοι περὶ θυμ.] Locus hic apud Aristophanem *Acharnens.* pag. 408. (292. Ed. Bas. *P.*) sic legitur:

Αἰ λῇς, περιδοῦ νῦν μοι περὶ θυμιτιδᾶν ἁλῶν.

Vide quæ de loco hoc Comici notamus supra ad v. Θυμιτίδων.

4 Ἅλας θυμίτας δ.] Apud Aristophanem hodie legitur:

Ἅλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.

5 Ὅμηρός φησι] Vide paulo post v. Περιδώμεθα.

6 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 164. 165. (96. Ed. Bas. *P.*) sed ubi hodie legitur, περίδου, cum acuto in penultima.

7 Ἡμιεκτέου] Apud Aristophanem loco laudato legitur, ἡμιεκτέον: uti etiam hic apud Suidam legendum est.

8 Ὅμηρος] Il. Ψ. v. 485.

9 Περίδρομοι κύνες, οἱ παντ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Ranas,* pag. 234. (149. Ed. Bas. *P.*)

10 Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐ μόνον τὸ σ.] Hæc sunt verba Philostrati lib. IV. *de Vit. Apoll.* cap. VII. sed ubi pro οὐ μόνον legitur μονονού: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Vide etiam supra v. περιβαλλόμενος, ubi Suidas idem fragmentum recitat.

Περιέ-

Περιέδυσεν. ἀφείλετο τὰ ἱμάτια. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν Συρίαν ἅπασαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα τῶν σαρκῶν. περὶ ὀστέων λέγων.

Περιεζώσατο. ἀντὶ τοῦ, περιεβάλετο. [1] Ἀπορῶν ἐπιτρόπου, γυμνὸς ὤν, τοῦτον τέως περιεζώσατο. οἱ γὰρ γυμνοὶ ἐπιθυμοῦσι κἂν περιζώματος τυχεῖν.

Περιεκέχυτο. πανταχόθεν περιέρρει. Ἐπειδὴ τῷ Τιβερίῳ ἤδη τὰ τῆς πολιτείας περιεκέχυτο πράγματα.

Περιεκόκκυσα. κόρδακα ὠρχησάμην. [2] Ἀριστοφάνης.

Περιεκτικόν. περιέχον.

Περιελῶ [3] σ᾽ ἀλαζονείας,

Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.

Οἷον, ἀποδύσω σε, παύσω τῆς ἀλαζονείας. τὸ δὲ περιελάσω, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. παύσω σε καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας. Ὑποτεμοῦμαι δὲ, ὡς βυρσοδέψης. ὑποτέμνουσι γὰρ τὰ δέρματα, διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα.

Περιεμεκτήσας. [4] Ὁ δὲ περιεμεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου, καὶ διαλυσάμενος τὴν ξενίην, ἐποίει τοιάδε. ἀντὶ τοῦ, δεινοπαθήσας. Ὁ δὲ Θεμίσων ἀνὴρ Θρόνιμος περιημέκτησεν αὐτὴν ἐν τῷ πελάγει. καὶ ζήτει ἐν τῷ Βάττος.

Περιέπειν. αἰτιατικῇ. Φυλάσσειν, ἢ ἐνεργεῖν.

Περιεπτισμένον. [5] λελεπτυσμένον. περιεξεσμένον. κεκαθαρμένον.

Περιεπτισμένοι. [6] οἷον, ξένων ἀπηλλαγμένοι, καὶ καθαροὶ ἀστοί. κυρίως δὲ πτίσσειν ἐστὶ, κριθὴν ἢ ἄλλο τι λεπίζειν καὶ καθαροποιεῖν. ἔνθεν καὶ πτισάνη, ἡ [7] λελεπτυσμένη κριθή. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ᾽ ἐσμὲν αὐτοὶ νῦνγε περιεπτισμένοι.

Περιέπτυξαν. ἐκύκλωσαν. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κυκλωθέντες ὑπὸ τῶν βαρβάρων, καὶ τὸ πλαίσιον λύσαντες ἐς λόχους, περιέβαλον τοὺς περιέχοντας. οὕτω θᾶττον ἀναπνοῆς αὐτοὺς περιέπτυξαν, καὶ συγκλείσαντες, ἅπαντας κατηκόντισαν· δείξαντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, καὶ ὅπως χρὴ διαφεύγειν κύκλωσιν, καὶ ὅπως κυκλώσασθαι δι᾽ ὑπερβολὴν ἀνδρείας.

Περιεργάσεσθαι. [8] περιγενήσεσθαι. Ὁ δὲ περιεργασάμενος τοὺς οἴκους, ἐν οἷς συνιέχοντες ἐκκλησιάζουσι, τούτοις συνέσχηκε.

Περιέρρων.

Περιέδυσεν. Vestibus nudavit. Spoliavit. *Pater ejus universam Syriam spoliavit, sicut iste hæc [ossa] carnibus [nudavit.]* De ossibus enim loquitur.

Περιεζώσατο. Se zona cinxit. *Indigens tutore, & prorsus nudus, eo tunc se succinxit, tanquam subligaculo.* Qui enim nudi sunt, vel subligaculum sibi dari petunt, quo se præcingant.

Περιεκέχυτο. Circumfluebat. *Postquam Tiberium negotia Reip. circumfluere quasi cæperunt.*

Περιεκόκκυσα. Cordacem saltavi. Aristophanes.

Περιεκτικόν. Continens.

Περιελῶ σ᾽ ἀλαζ. *Jactantiam tibi eximam, viasque tuas præcidam.* Vel, jactantiam tuam compescam. Τὸ περιελάσω dictum est per translationem a remigantibus ductam. Ὑποτεμοῦμαι vero dixit, ut coriarius. Coriarii enim coria oblique præcidunt, ut crassa videantur.

Περιεμεκτήσας. Indigne ferens. [Herodotus:] *Themison vero se jurejurando circumventum esse iniquo animo ferens, cum hospitium Etearcho renunciasset, puellam funibus alligatam in mare demisit.* Vide supra v. Βάττος.

Περιέπειν. Accusativo jungitur. Custodire. Curare. Administrare.

Περιεπτισμένον. Cortice nudatum. Purgatum.

Περιεπτισμένοι. [Apud Aristophanem per translationem significat,] nullos peregrinos amplius admixtos habentes, sed puri puti cives. Πτίσσειν vero proprie est, hordeum vel aliud quid decorticare & purgare. Unde & πτισάνη dicitur hordeum decorticatum. Aristophanes: *At nunc perpurgati & quasi decorticati sumus.*

Περιέπτυξαν. Circumdederunt. *Romani autem a Barbaris circumdati, quadrato agmine in manipulos dissoluto, illos circumvenerunt, a quibus fuerant circumventi. Nam respiratione celerius eos circumdederunt, & conclusos omnes jaculis confecerunt: demonstrantes uno die, & quomodo hostis, a quo circumventus fueris, effugiendus; & quomodo idem forti & audaci animo circumveniendus sit.*

Περιεργάσεσθαι. Curiose investigaturum esse. *Ille vero cum curiose investigasset ædes, in quibus congregati conciones habebant, in his eos conclusit.*

Περιέρρων. Circumiens. Obiens. *Quæsivi eum*

1 Ἀπορῶν ἐπιτρόπου, γυμν.] Aristophanes *Pace* pag. 672:

Ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου, καὶ γυμνὸς ὤν,
Τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.

Sic etiam apud Suidam locus hic scribendus & distinguendus est.

2 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 329. (228. Ed. Bas. *P.*)

3 Περιελῶ σ᾽ ἀλαζονείας, ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου] Et hæc sunt verba Aristophanis *Equit.* pag. 303. 304. (205. Ed. Bas. *P.*) Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit.

4 Ὁ δὲ περιεμεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκ.] Locus hic mire turbatus & confusus est, qui ex Herodoto sic rescribendus & in integrum restituendus est: Ὁ δὲ Θεμίσων περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου, διαλυσάμενος τὴν ξενίην, ἐποίεε τοιάδε. παραλαβὼν τὴν παῖδα, ἀπέπλεε. ὡς δὲ ἐγένετο ἐν τῷ πελάγει, ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἐτεάρχου, σχοίνοισι αὐτὴν διαδήσας, κατῆκεν ἐς τὸ πέλαγος. Locus exstat apud Herodotum lib. IV. pag. 172. ut Portus etiam monuit.

5 Λελεπτυσμένον] MS. Paris. A. habet, λελεπτισμένον, per ι: quasi a λεπτίζω. Sed neutra lectio sana est. Scribendum enim est λελεπισμένον; a λεπίζω, decortico, vel cortice nudo.

6 Περιεπτισμένοι. οἷον, ξένων ἀπηλλ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 395. (282. Ed. Bas. *P.*)

7 Λελεπτυσμένη] Scribe & hic, λελεπισμένη.

8 Περιεργάσεσθαι] Vocem hanc Suidas male interpretatur: cujus veram significationem ex Lexicis vulgatis pete.

[1] Ζητῶν περιερρῶν αὐτὸν ἐξ ἑωθινοῦ.
Κραπατάλοις Φερεκράτης. ἀπὸ τοῦ ἔῤῥων, ὃ σημαίνει τὸ φθειρόμενος.

a tempore matutino, omnia obiens loca. Pherecrates *Crapatallis.* Ab ἔῤῥων, quod significat, in malam rem abiens.

Περιερέττων. κωπηλατῶν.

Περιερέττων. Remigans.

Περιεῤῥύη. ἐξεχύθη. ἐξέπεσεν. Ὀρχουμένου γὰρ αὐτοῦ, ὁ ἀκινάκης περιεῤῥύη.

Περιεῤῥύη. Effusus est. Excidit. Elapsus est. *Illo enim saltante, acinaces ex vagina elapsus est.*

Περιέρχομαι. ἐνεδρεύω. ἐξαπατῶ. σοφίζομαι. ὑπέρχομαι. [2] Ἀριστοφάνης·

Σκέψασθε δέ μ' εἰ σοφῶς
Αὐτοὺς περιέρχομαι,
Τοὺς οἰομένους φρονεῖν,
Καί μ' ἐξαπατύλλειν.

Περιέρχομαι. Insidior. Decipio. Fallo. Circumvenio. Aristophanes: *Me vero videte, utrum callide hos circumveniam, qui se putant sapere, & me decipere.*

Περιέσαλο. περιεβάλετο.

Περιέσαλο. Induit. Indutus est.

Περιέσεσθαι. περιγενήσεσθαι. Οὐ γὰρ ἑτέρως περιέσεσθαι στρατηγοῦ θερμοῦ τε καὶ ἀμάχου παντάπασι.

Περιέσεσθαι. Superatum esse. *Haud enim alia ratione ducem præfervidum & superatu difficilem ab eo victum iri.*

Περίεσα. [3] καθαρά.

Περίεσα. Pura.

Περιεσκεμμένος. ἠκριβωμένος.

Περιεσκεμμένος. Circumspectus. Qui deliberate & prudenter omnia agit.

Περιεσόμεθα. περιγενησόμεθα.

Περιεσόμεθα. Superabimus. Superstites erimus.

Περιέσπασαν. ἀτίμως περιεῖλον. Αἰλιανός· Τὸν βωμὸν ἀνέστρεψαν, καὶ τὸν κόσμον, ὅσος ἦν περικείμενος, τοῦτον περιέσπασαν.

Περιέσπασαν. Ignominiose avulserunt. Detraxerunt. Ælianus: *Aram everterunt, omnemque ornatum ei detraxerunt.*

Περιεστηκός. Καὶ περιστάντες αὐτὸν πᾶν τὸ τῆς ἀδελφότητος πλήρωμα, καὶ τὸ περιεστηκὸς ἐκεῖνο πλῆθος τὸν [4] πατριάρχην Ἠλίαν [5] διαπριμῶν. [6] ὁ θεῖος Σάββας.

Περιεστηκός. Circumstans. *Cum autem omnis fratrum cœtus & reliqua turba prophetam Esaiam circumdedisset, eum dissecuerunt.* Sic divinus Sabbas.

Περιέστησαν. περιεκύκλωσαν.

Περιέστησαν. Circumsteterunt. Circumdederūt.

Περιεστήξει. περιστασθήσεται.

Περιεστήξει. Circumstabit. Circumdabit.

Περιέχεσθαι. γενικῇ. ἀντέχεσθαι. φροντίζειν. Μήτε αὐτοῦ πάνυ περιέχεσθαι Ῥωμαίους. αἰτιατικῇ δὲ, ὡς τὸ, Ζάλη ἁμαρτημάτων περιέχει με, σῶτερ.

Περιέχεσθαι. Genitivo jungitur. Aliquid ambire. Alicujus rei rationem habere. Aliquid curare. *Nec Romani magnam ipsius rationem habebant.* Item, accusativo: ut, *Tempestas peccatorum me circumdat, Servator.*

Περιεχόμενον. ἀντιποιούμενον.

Περιεχόμενον. Ambientem. Curantem.

Περίζωμα. τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα. Γυμνῶν μαχομένων τῶν Ῥωμαίων ἐν τοῖς περιζώμασι.

Περίζωμα. Subligaculum, sive tegmen partium genitalium. *Cum Romani nudi & subligaculis tantum præcincti pugnarent.*

Περίζυγα. Ξενοφῶν· Ἔχειν δὲ χρὴ καὶ ἱμάντας. τούτων γὰρ τριβομένων καὶ ῥηγνυμένων, ἀνάγκη ἀργεῖν, εἰ μή τις ἔχοι περίζυγα.

Περίζυγα. Lora jugalia. Funes jugales. Xenophon: *Oportet autem etiam habere lora. His enim attritis & ruptis, necesse est ab opere cessare, nisi quis habeat funes jugales.*

Περιειλάμενος. περιειλησάμενος.

Περιειλάμενος. Pro περιειλησάμενος. Circumvolutus. Circumplicatus.

Περίειμι. ζῶ. ἔτι σώζομαι. Καὶ αὐτὸς μὲν, ἔφη, ἐπὶ τῆς Μυσίας ἐπολέμησα, καὶ περίειμι νῦν καὶ λόγ-

Περίειμι. Superstes sum. Adhuc vivo. *Et dixit, se in Mysia bellum gesisse, & adhuc su-*

1 Ζητῶν] Lego, ζητοῦ.

2 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 353. (249. Ed. Bas. *P.*)

3 Περίεσα. καθαρά] Haud forsan a vero aberravero, si dixero, pro περίεσα scribendum esse ἀπέριοσα, notamque hanc ad literam A referri debere. Videtur enim Suidas vocem hanc ex corrupto aliquo codice excerpsisse: cujusmodi errores, quales Noster ipse non fecit, sed ab aliis accepit, haud pauci in Collectaneis hisce occurrunt. Sic alibi in serie sua mendose scriptum legas, Κοιλιδιᾶν, pro κυλοιδιᾶν, Ὕστιγος, pro ὕστιγος, Φρήμας, pro δι' ἐρήμας, Ἠρέμησεν, pro ἠρέμησεν, Πεπιασμένοις, pro μεμιασμένοις, Δείξαντες, pro δήξαντες, Ἀλίβυες, pro οἱ Λίβυες, Θεσμοτόκον, pro ἐσμοτόκον, Ἀμάστης, pro ἀκμαστής, Ἡβὸς, pro ὑβὸς, Ἀορισὺν, pro ὀαρισὺν, Δάψαξ, pro ὠλόψαξ, Δάσιος, pro λάσιος, Δωτὺς, pro ἐδητὺς, Εὐχείμονος, pro λοχείμονος, Παιόλη, pro ἀπαιόλη, Παιόλημα, pro ἀπαιόλημα, & alia plura, quæ suis locis indicamus. Quod autem ad vocem ἀπέριοσα attinet, eam recte exponas καθαρά; quoniam composita est ex α privativo, & περιοσὸν, vel περιττὸν, quod interdum idem significat, ac περίττωμα, i. e. sordes, purgamenta, excrementa. Hoc sensu vox ista capitur in ῥήσει illa, quam refert Eustathius ad Il. A. pag. 108. Εἰς τὴν ἀπέριττον τὰ περιττώματα ἔβαλλον: i. e. *In mare ab omnibus sordibus purum purgamenta projiciebant.* Postquam igitur locum hunc Suidæ recte nobis sanasse videmur, Hesychio etiam medicam manum obiter adhibeamus. Apud eum enim in serie sua legitur, Περιερεία, καθαρσία. Rescribo, Περιττεία, ἀκαθαρσία; vel καθάρσια, cum accentu in antepenultima, ut sit pluralis, a καθάρσιον. Ratio emendationis hujus ex iis, quæ proxime ante diximus, liquere potest.

4 Τὸν πατριάρχην Ἠλίαν] Puto legendum esse, τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. Esaiam enim serra dissectum fuisse historia sacra testatur. quod auctor fragmenti hujus innuere velle videtur. Fateor tamen, de sensu loci hujus, qui omnino lacer est & mutilus, nihil certi statui posse.

5 Διαπριμῶν] Malim, διέπριον.

6 Ὁ θεῖος Σάββας] Quid hoc? Si est nomen auctoris, eum mihi ignotum esse fateor.

χῶν

χὴν ἐπανατείνας, ἐν ταύτῃ, ἔφη, ἡμῖν ἡ πίστις ἐστί.

Περιεῖναι. περιγενέσθαι. Ἰδὼν ὅτι οὐκ ἄλλως τῆς πόλεως, ἢ λιμῷ περιεῖναι δύναιτο.

Περιεῖναι. ἐν βίῳ διάγειν. ζῆν. Τότε μὲν οὕτως Ἰουστίνῳ περιεῖναι ξυνέβη. καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾶν. Ἐν δὲ τοῖς μάλιστα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Γάϊον οὐκ ἀνέξεσθαι περιεῖναι αὐτὸν δοῦλον τῶν πολεμίων γεγονότα. † Οὐδὲ περιεῖναι τῶν πολεμίων οἷός τε ὤν, τῷ μὴ τὰ δέοντα ὑπὸ σμικρολογίας ἐργάζεσθαι.

Περιεῖπον. περί τινα ἦσαν θεραπευτικῶς.

Περιεῖχεν. ὑπερεῖχε.

Περιήγγελλεν. ἐκέλευε.

Περιηγγέλθη τὸ ἄθεον πρόσταγμα. Ἀττικώτερον δὲ τὸ περιηγγέλη.

Περιηγεῖται. ἀντὶ τοῦ διηγεῖται. Αἰλιανός· Αὐτὸς δὲ διυπνισθεὶς, τῷ παιδὶ περιηγεῖται ἅ τε εἶδε, καὶ ὅσα ἤκουσε, καὶ ἅ τινα εἶπεν.

Περιηγεῖτο. πανταχόσε περιήρχετο. Πῦρ δὲ αὐτοῖς ὑπέφαινεν ἡ Σινωνὶς, καὶ περιηγεῖτο.

Περιημάκτεον. ἐδυσφόρουν. Οἱ [1] δὲ Φωκέες περιημάκτεον τῇ δουλοσύνῃ.

Περιῆν. ἐνίκα.

Περιεγίνετο. ὑπῆρχε.

Περιηχήθην. περιεψιθυρίσθην.

Περιηχῶ. αἰτιατικῇ.

Περιιόντα. περιερχόμενον.

Περιίπταμαι. αἰτιατικῇ.

Περιιππεύων. περιτρέχων.

Περιίσταμαι. αἰτιατικῇ. Τοξότας αὐτῶν πάντοθεν περιίστησι. καὶ, Περιίστανται πάντοθεν τὸ πανδοχεῖον.

Περιιστάμενος. Φεύγων. Ἰώσηπος περὶ Μωϋσέως· Περιίστατο γὰρ, μὴ πολλοὶ τῆς τῶν λόγων ἀσελγείας αὐτοῦ μιμηταὶ γένωνται.

Περιίστασο. ἀντιλαβοῦ. περισκέπασον.

Περιίστατο. Τὸν ὄχλον γὰρ ἐκεῖνος ἀεὶ καὶ τοὺς θορύβους περιίστατο μάλιστα.

Περίθετος. προσωπεῖον. [2] Ἀριστοφάνης· Ἤδιον μὲν οὖν κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ. Διαβάλλεται δὲ Ἀγάθων ἐπὶ μαλακίᾳ, ἵνα λανθάνῃ νυκτὸς, καὶ ὡς γυνὴ πάσχῃ.

Περίθου. ὅπερ ἡμῖν σύνηθες ἐπίθου λέγειν. [3] Ἀριστοφάνης· Περίθου νῦν τόνδε πρότερον, πρὶν λέγειν. ἤγουν στέφανον. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς λέγουσι στεφανοῦσθαι πρῶτον.

perstitem esse; hastaque protensa, In hac, inquit, fiducia nostra posita est.

Περιεῖναι. Superesse. Superare. Vincere. *Animadvertens urbem illam nulla alia ratione, quam fame a se expugnari posse.*

Περιεῖναι. Superstitem esse. Vivere. *Tunc igitur Justinus [periculo quidem] superstes fuit. † Præcipue vero fratrem ipsius non passurum eum superstitem esse, quod hostium servus factus fuisset.* Item, vincere. *Nec hostes superare potuit, quod propter avaritiam officio suo deesset.*

Περιεῖπον. Alicujus curam gesserunt.

Περιεῖχεν. Superabat. Eminebat.

Περιήγγελλεν. Jubebat. Denuntiabat.

Περιηγγέλθη τὸ ἄθ. *Impium mandatum divulgatum est.* Περιηγγέλη vero magis est Atticum.

Περιηγεῖται. Idem quod διηγεῖται. Narrat. Recenset. *Ille vero expergefactus, puero narrat, quæ vidisset, quæque audivisset & dixisset.*

Περιηγεῖτο. In omnes partes circumibat. Per omnia ducebat. *Ignem autem ipsis ostendebat Sinonis, eosque per omnia ducebat.*

Περιημάκτεον. Graviter ferebant. *Phocenses vero servitutem graviter ferebant.*

Περιῆν. Superabat. Vincebat.

Περιεγίνετο. Superstes erat.

Περιηχήθην. Vox circum aures meas sonuit.

Περιηχῶ. Accusativo jungitur. Circumsono.

Περιιόντα. Circumeuntem.

Περιίπταμαι. Accusativo jungitur. Circumvolo.

Περιιππεύων. Circumequitans. Obequitans.

Περιίσταμαι. Accusativo jungitur. Circumsto. Circumdo. *Ipsorum sagittarios undique circumdat.* Et, *Diversorium undique circumdant.*

Περιιστάμενος. Vitans. Fugiens. Cavens. Josephus de Mose: *Cavit enim, ne multi petulantiam verborum ejus imitarentur.*

Περιίστασο. Opem fer. Protege. Defende.

Περιίστατο. Vitabat. Fugiebat. *Turbam enim & tumultus maxime semper fugiebat.*

Περίθετος. Larva. Persona. [Et περίθετος κεφαλὴ, ornatus muliebris, quo caput circumdatur] Aristophanes: *Hæc est fascia, qua noctu caput circumdo.* Agathon enim ob mollitiem male audiebat, [utpote qui ornatum muliebrem gereret,] ut noctu lateret, & muliebria pateretur.

Περίθου. Idem quod vulgo ἐπίθου, i. e. impone. *Impone igitur capiti hanc, priusquam dicere incipias.* Id est, coronam. Mos enim erat, ut illi, qui verba facturi erant, prius coronarentur.

1 *Οἱ δὲ Φωκέες περιημ.*] Locus hic apud Herodotum lib. 1. pag. 42. sic legitur: *Οἱ δὲ Φωκαιέες περιημεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ, ἔφασαν*, &c.

2 *Ἀριστοφάνης*] *Thesmophor.* pag. 780. (518. Ed. Bas. *P.*) ubi sic legitur:

———— *Ἥδη μὲ οὖν*
Κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

Sic etiam apud Suidam scribendum est. Huc pertinent illa Eustathii ad Il. X. pag. 1280. *Ἱστέον δὲ, ὅτι φέρεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς κόσμος γυναικεῖος, ὃν περίθετον κεφαλὴν ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριάζουσι·*

Κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

Ἄδηλον δὲ, εἴτε κρήδεμνον αὕτη, εἴτε ἄμπυξ, εἴτε κεκρύφαλον, εἴτε ὅμως πάντα ταῦτα μετὰ τῆς ἀναδέσμης.

3 *Ἀριστοφάνης*] *Ecclesiaz.* pag. 728. (488. Ed. Bas. *P.*)

Περι-

Περίθριξ. ὁ ἀπὸ γενετῆς πλόκαμος, ὁ μηδέπω καρείς. Ἔπι πλοκάμοιο περίθριξ.

Περιθοῖδαι. δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. ἀπὸ Πειρίθου, τοῦ Ἰξίονος. νόμος δ' ἦν Ἀθήνησι, ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων. Θετταλοὺς δ' ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο, διὰ τὴν Πειρίθου καὶ Θησέως φιλοξενίαν. τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν, ἣν ἐκάλεσαν Περιθοΐδα. Ἔφορος ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ.

Περικαθαίρων. ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον, ἢ τὸν γεγοητευμένον.

Περικάθημαι. αἰτιατικῇ.

Περικακῶ. ἐκκακῶ.

Περικαλλές. λίαν καλόν.

Περικαῶς. ἐρωτικῶς. Περικαῶς τῆς γυναικὸς ἔχων.

Περίκειμαι. τοῦ ἐπίκειμαι διαφέρει.

Περικεκλασμένοις. Ἐνέδραν εἶχεν ἐν τόποις περικεκλασμένοις καὶ δυσθεωρήτοις.

Περικεφαλαία.

Περίκηλα.

Περικλῆς, Ἀθηναῖος. ἐπὶ τούτου ἤρξατο ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. ἐπὶ τούτου τὸ Κυλώνειον ἄγος ἠλαύνετο παρὰ Ἀθηναίων, ᾧ ἐνείχετο Περικλῆς. Κύλωνα γὰρ ἄνδρα Ἀθηναῖον, Ὀλύμπια νενικηκότα, γαμβρὸν Θεαγένους, τοῦ Μεγαρέων τυράννου, ἐπιθέμενον τυραννίδι τῶν Ἀθηναίων, παραχρῆμα φυγόντα, καταφυγόντα δὲ ἐπὶ τὰς Σεμνὰς Θεὰς, ἀποσπάσαντες οἱ περὶ Περικλέα, ἀπέκτειναν. οἱ δὲ ἀντεπέταττον. Περικλῆς δὲ οὐκ εἴα πείθεσθαι. ὃς ἦν Ξανθίππου παῖς, στρατηγοῦ Ἀθηναίων, Ἀναξαγόρου δ' ὁμιλητής. Φασὶ δὲ, ὅτι μέλλουσα τὸν Περικλέα τίκτειν ἡ μήτηρ, ὄναρ εἶδεν ὡς λέοντα τέκοι. οὗτος κεραυνοῦ ποτε γενομένου, καὶ θορυβηθέντων Ἀθηναίων, ὡς ἐξῄεσαν ἐς μάχην ὑπ' αὐτοῦ στρατηγῷ, δύο λίθους συγκρούσας, καὶ πῦρ ἐξ αὐτῶν ἐκκόψας, τοῦτο, εἶπεν, ἐστὶν ὁ κεραυνός. ἔγημε δὲ Ἀσπασίαν τὴν Μιλησίαν, ἐξ ἧς ἔσχε παῖδας, Ξάνθιππον, καὶ Πάραλον· ὃν παρὰ τὰ πάτρια ὠνόμασεν, ἥρωος ἐπιθεὶς ὄνομα, οὐκ ἐξόν.

Περικλῆς, Ξανθίππου, καὶ Ἀγαρίστης, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, καὶ δημαγωγὸς, ὅστις πρῶτος γραπτὸν λόγον ἐν δικαστηρίῳ εἶπε, τῶν πρὸ αὐτοῦ σχεδιαζόντων. ἦν δὲ μαθητὴς Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου· καὶ αὐτὸς ἐρρύσατο αὐτὸν ἐκ θανάτου.

Περικλῆς. οὗτος συμβουλεύεται Ἀθηναίοις·

[1] Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
Εἶναι σφετέραν· τὴν δὲ σφετέραν, τῶν πολεμίων·
Πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.

[2] οὗτος ἐκέλευσεν Ἀθηναίοις, ἐμβαλόντων μὲν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν, μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν· αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ

Περίθριξ. Capillus, vel cincinnus, inde a prima ætate intonsus. *Coma adhuc intonsa.*

Περιθοῖδαι. Perithœdæ. Populus tribus Oeneidis, [sic dictus] a Pirithoo Ixionis filio. Lex autem erat Athenis, ut quivis hospites Græci reciperentur. Præ cæteris vero Thessali [humaniter] excipiebantur, propter Pirithoi & Thesei hospitalitatem. Iisdem etiam agrum diviserunt, quem Pirithidem vocarunt. Hæc narrat Ephorus libro III.

Περικαθαίρων. [Lustrans. Purgans.] Incantationibus & veneficiis defixum solvens.

Περικάθημαι. Circumsideo. Obsideo.

Περικακῶ. Malis cedo, vel succumbo.

Περικαλλές. Perpulchrum. Valde pulchrum.

Περικαῶς. Ardenter. Ardenti amore. *Illius mulieris ardenti amore flagrans.*

Περίκειμαι. Differt ab ἐπίκειμαι.

Περικεκλασμένοις. Undique præruptis. *Insidias collocarat in locis præruptis, & quæ perspici facile non poterant.*

Περικεφαλαία. Cassis. Galea.

Περίκηλα. Ambusta. Sicca.

Περικλῆς. Pericles, Atheniensis. Hujus tempore bellum Peloponnesiacum cœpit, scelusque Cylonium, cujus ipse Pericles particeps erat, ab Atheniensibus expiatum fuit. Cylonem enim Atheniensem, in ludis Olympicis victorem, generumque Theagenis, Megarensium tyranni, cum tyrannidis Athenis affectatæ reus ad Deas Furias supplex confugisset, Pericles vi inde abstractum interfici jussit. Hic erat filius Xanthippi, imperatoris Atheniensium, & Anaxagoræ auditor. Ferunt autem matrem Periclis, cum eum enixura esset, in somnis vidisse, se leonem parere. Hic, cum aliquando fulmen cœlo cecidisset, & Athenienses ipso duce ad prælium exituri ea re consternati fuissent; duobus lapidibus collisis, & igne ex ipsis excusso, hoc esse fulmen dixit. Uxorem duxit Aspasiam Milesiam, & ex ea filios suscepit Xanthippum & Paralum; quem contra instituta patria sic nominavit, herois indito nomine, quod [Athenis] non licebat.

Περικλῆς. Pericles, Xanthippi & Agaristes F. Atheniensis, orator & demagogus, qui primus scriptam orationem habuit in judicio, cum illi, qui ipsum antecesserant, ex tempore dixissent. Fuit autem Anaxagoræ Clazomenii discipulus; quem ipse a morte liberavit.

Περικλῆς. Pericles. Hic Atheniensibus sequens consilium dedit: *Terram hostium cum putaverint esse suam; suam vero, hostium: naves, viam salutis; cæteras autem vias invias.* Hic enim, cum Lacedæmonii in Atticam irruptionem fecissent, Atheniensibus auctor fuit, ne iis obviam irent, sed intra mœnia manerent; ipsique Laconicam classe inva-

1 Τὴν γῆν ὅταν νομ.] Tres hi senarii leguntur apud Aristoph. *Ranis*, pag. 280. (186. Ed. Bas. *P.*)

2 Οὗτος ἐκέλευσεν Ἀθην.] Hæc, & quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo memoratum locum Aristophanis.

Λακα-

Λακωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν ἡγεῖσθαι· τὸ δὲ διὰ θαλάττης, τοῦτο ἡγεῖσθαι πόρον. ἄλλως. Τὴν Περικλέους λέγει γνώμην, τὴν Ἀττικὴν ὡς πολεμίαν ἡγεῖσθαι, καὶ ἐᾶν τέμνεσθαι· τὴν δὲ Λακωνικὴν περιπλεῦσαι. συνεβούλευσε δὲ περιπλεῖν τὴν πολεμίαν· μὴ μάχεσθαι δὲ, τεμνομένης τῆς Ἀττικῆς. ἕνα πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν· τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω τούτου γίνηται, τοῦτον ἄπορον νομίζειν· οἷον τὰ θεωρικὰ, καὶ δικαστικὰ, καὶ ἐκκλησιαστικά. συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γινομένην δαπάνην ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι. πρὸς ταύτην γὰρ τὴν ἔννοιαν καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἀκόλουθον. Φησὶ γὰρ ὁ Διόνυσος·

Πλὴν ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.

ὡς πολλῶν δαπανωμένων εἰς τὸν δικαστικὸν μισθόν.

Περικλυτός.

Περικνημῖδας.

Περικόμματ᾽ [1] ἐκ σοῦ κατασκευάσω. τὰ ὑπὸ τῶν μαγείρων περιαιρούμενα τῶν κρεῶν. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· Κόψω σου τὸ σῶμα.

Περικόμψους. [2] Ἀριστοφάνης·

Παῦσον ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
Τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμε-
θ᾽ εἰς ἀλλήλους. ———
——— καὶ συγγνώμῃ
Τινὶ πρᾳοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.

Στωμυλλόμεθα, ἀντὶ τοῦ, φλυαροῦμεν.

Περικοπή. [3] Πολύβιος· Ταύτην τὴν περικοπὴν ἐδωρήσατο τῇ τῆς Αἰμιλίας μητρί. τουτέστι, τὴν ὕπαρξιν. καὶ αὖθις· Ἅτε μηδεμίαν ἐχούσης πραγματικὴν ἔμφασιν τῆς περικοπῆς αὐτῶν. τουτέστι, τῆς ἐνεργείας.

Περικοπή. μέρος τι τῆς ὑποθέσεως. Ὁ δὲ προῆγε, ποιήσας εὔστολον τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὴν περικοπὴν τῆς ἐκδημίας.

Περικόπτω. αἰτιατικῇ.

Περικρεμνῶ.

Περικτίονος. τοῦ πέριξ οἰκοῦντος.

Περιλακιζομένη. ἀντὶ τοῦ διαρραχιζομένη, καὶ διακοπτομένη.

Περιλαλοῦσιν. αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ, περιττολογοῦσι. φλυαροῦσι. Τοῖς [4] περιλαλοῦσι μὴ ταχέως συγκατίθεσθαι.

Περίλαος. ὄνομα κύριον.

Περίλεξις. περίφρασις. [5] λεληθότως δὲ δείκνυσιν, ἐκ πόσων συνέστηκε ῥητορεία. δεῖ γὰρ πρῶτον νοῆσαι· εἶτα ἑρμηνεῦσαι τὸ νοηθέν· ὅπερ ἐστὶ λοιπὸν ἔργον τοῦ τῆς ἐξηγήσεως λόγου. καὶ κατάληψιν, ἤγουν τὴν αἴσθησιν, καὶ τὴν τέχνην. οὕτω γὰρ ὁριζόμεθα τὴν τέχνην. Ῥητορική ἐστι τέχνη τοῦ εὖ λέγειν τὰ προβλή-

derent. In expeditione igitur terrestri ne ullam ſpem ſalutis ponerent; at contra expeditionem navalem viam ſalutis exiſtimarent, ſuaſit. Aliter. Periclis hoc erat conſilium, ut Athenienſes Atticam tanquam terram hoſtium vaſtari ſinerent; ipſi vero Laconicam claſſe circumirent. [Aliter. Pericles Athenienſibus] ſuaſit, ut terram hoſtium claſſe circumirent, nec cum hoſtibus pugnarent, dum Attica vaſtaretur. Item, ut navium multitudinem opes ſuas ducerent; pro damno vero reputarent pecuniam, quæ in alios uſus impenderetur, veluti in ſpectacula, judicia, & comitia. Auctor igitur erat, ut omnes ſumptus, qui in iſta conſerebantur, navibus aſſignarentur. Huic enim ſententiæ congruit illud, quod Bacchus deinceps ſubjungit: *Sed Judex ea ſolus deglutit*: ſignificans nimirum, multũ pecuniæ in Judicum mercedem abſumi.

Περικλυτός. Inclytus. Præclarus.

Περικνημῖδας. Ocreas. Tibialia.

Περικόμματ᾽ ἐκ σοῦ κατασκ. *Te in fruſta concidam.* Περικόμματα enim vocantur fruſta, quæ coqui a carne præcidunt. Senſus igitur eſt: *Corpus tuum concidam.*

Περικόμψους. Valde lepidas. Valde elegantes & comptas. Ariſtophanes: *Reprime ſuſpiciones noſtras lepidas, de quibus identidem inter nos garrimus, & mitiore venia mentem tempera.* Στωμυλλόμεθα hic ſignificat, garrimus, nugamur.

Περικοπή. Apparatus. Polybius: *Hunc apparatum Æmiliæ matri donavit.* Et iterum: *Quippe cum apparatus illorum vanam tantum ſpeciem haberet.*

Περικοπή. Sententia, vel pars argumenti. [Item, apparatus.] *Ille vero præceſſit cum expedito comitatu & apparatu itineris.*

Περικόπτω. Circumcido. Reſeco. Accuſativo jungitur.

Περικρεμνῶ. Circumcirca ſuſpendo.

Περικτίονος. Circum habitantis. Vicini.

Περιλακιζομένη. Diſciſſa. Diſſecta. Dilacerata.

Περιλαλοῦσιν. Garrulis. Nugas deblaterantibus. *Ne temere aſſentiaris garrulis hominibus.*

Περίλαος. Perilaus. Nomen proprium.

Περίλεξις. Circumlocutio. [Eloquentia. Garrulitas.] Occulte autem oſtendit, ex quot partibus ars dicendi conſtet. Primum enim rem mente concipere oportet; & deinde conceptam verbis declarare: quod eſt opus orationis, qua alteri aliquid exponimus. Et κατάληψιν, i. e. comprehenſionem, vel ſenſum,

1 Περικόμματ᾽ ἐκ σοῦ κατασκ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Equit.* pag. 309. (210. Ed. Baſ. *P.*)

2 Ἀριστοφάνης] *Pace*, pag. 697. (472. Ed. Baſ. *P.*)

3 Πολύβιος] Integer locus Polybii, ex quo fragmentum hoc decerptum eſt, exſtat in Collectaneis Conſtantini Imperat. a Valeſio editis, pag. 154. itemque apud Suidam ſupra v. Αἰμιλία.

4 Τοῖς περιλαλοῦσι μὴ ταχ.] Hæc ſunt verba Marci Antonini lib. 1. §. 7. ut Pearſonius monuit.

5 Λεληθότως δὲ δείκνυσιν, ἐκ πόσων συνέστ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Nubes* pag. 143. (78. Ed. Baſ. *P.*)

ματα. διὰ τί τέχνη; σύστημα ἐγκαταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων.

Περιλέποντες. τὸν φλοιὸν περιαιροῦντες. [1] Ἡρόδοτος· Τῶν δὲ δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες καὶ ἐσθίοντες.

Περιλιχμώμενος. κατασπαζόμενος. Ὁ δὲ τὴν γυναῖκα πολὺν χρόνον περιλιχμώμενος, καὶ τοὺς πόδας εἱλούμενος, συνέπεισεν ἄνδρα νομίσαι.

Πέριλλος.[2] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὄνομα κύριον.

Πέριλος. τὸ αἰδοῖον. διὰ ἑνὸς λ.

Περὶ λύχνων ἁφάς. ὀψιαίτερον. Μικρὸν δὲ μετὰ λύχνων ἁφὰς ἄρτι ἐς θοίνην ἰόντων, ἐπιπεσόντες ἀδόκητοι, τῶν πολεμίων πολλοὺς κτείνουσι.

Περίμανος,[3] καὶ μανέρως. ὀνόματα ᾠδῆς. Εὔβουλος Καμπυλίωνι.

Περιμένω. αἰτιατικῇ.

Περίνεως.[4] τοὺς περιττοὺς ἐν τῇ νηὶ ἐπιβάτας. οἷον, δούλους.

Περίνεως. τοὺς περιττούς, καὶ ἔξω τῶν ὑπηρεσιῶν· ὡς λειπόνεως, τοὺς λειποτάκτας. Θουκυδίδης· Τοὺς δὲ περίνεως (πολλοὶ γὰρ φθειρομένων ἐν τῇ ναυαγίᾳ τῶν σκαφῶν ἀπεκολύμβησαν) οὓς ἐς τὸ ναυτικὸν ὀλιγανδροῦν κατέταξεν. † Οἱ δὲ ναῦται, καὶ ὅσοι περίνεοι, οὐκ ἀνεξόμενοι δῆλοι ἦσαν.

Περήνη. πόλις.

Περινήσαντες. περισωρεύσαντες. Οἱ δὲ βάρβαροι πολὺ περινήσαντες πῦρ, συνέφλεξαν ἅπαντας.

Περινθίοις.[5] τούτοις ἁλωθὲν τὸ Βυζάντιον δῶρον ἐδόθη εἰς δουλείαν παρὰ Σεβήρου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως· ὥσπερ καὶ ἡ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσι.

Περινοεῖ. νοεῖ περισσῶς.

Περινοστοῦντας. περιερχομένους. [6] νόστος κυρίως μὲν ἡ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς οἴκαδε ἄφιξις. καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἡ ἀπὸ [7] τόπου εἰς τόπον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ.

Περίνοια. ὑπερηφάνεια. ἡ μηχανή. ἡ τέχνη.

Περιοδεία. ἡ περιόδευσις.

Περίοδος. περιέλευσις. κύκλος. [8] Ἡρόδοτος· Οἱ δὲ Σπαρτιῆται μαθόντες ἐκ τῶν αὐτομόλων τῶν Περσέων τὴν περίοδον, ἐβουλεύοντο, καὶ ἐσχίζοντο αὐτῶν αἱ γνῶμαι.

Περίοδος.[9] Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Περιοδικὰ

& artem. Sic enim definimus artem. Rhetorica est ars de propositis quæstionibus bene dicendi. Quare ars? Quia est systema notionum, quas exercitio acquisivimus.

Περιλέποντες. Delibrantes. Corticem detrahentes. Herodotus: *Et corticem arboribus detractum comedentes.*

Περιλιχμώμενος. Circumlingens. Circumlambens. Blandiens. *Ille vero longo tempore mulieri blandiens, pedibusque pedes implicans, ei persuasit, ut se virum duceret.*

Πέριλλος. Perillus. Nomen proprium. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte.

Πέριλος. Per unum λ. Pudendum [virile.]

Περὶ λύχνων ἁφάς. Circa tempus illud, quo lucernæ solent accendi. Serius. *Paulo post accensas lucernas, cum ad cœnam modo ivissent, irruentes ex improviso, multos hostium interfecerunt.*

Περίμανος, καὶ μαν. Perimanos, & Maneros, nomina cantionum. Eubulus *Campylione.*

Περιμένω. Accusativo jungitur. Expecto.

Περίνεως. Superfluos in nave vectores: veluti servos.

Περίνεως. Superfluos in nave vectores, & qui nullum ministerium præstant: ut λειπόνεως, navium desertores. Thucydides: *Vectores autem (multi enim scaphis naufragio pereuntibus enataverant) quos inter nautas ad paucitatem redactos retulerat. † Nautas autem & vectores hoc non passuros esse manifestum erat.*

Περήνη. Perene. Urbs.

Περινήσαντες. Qui coacervarunt. *Barbari autem, cum multum ignem coacervassent, omnes combusserunt.*

Περινθίοις. Perinthiis. His Byzantium, cum captum esset, a Severo Imperatore Romanorum dono datum & parere jussum est: sicut & Antiochia Laodicensibus.

Περινοεῖ. Plurima mente cogitat & comminiscitur.

Περινοστοῦντας. Circumeuntes. Oberrantes. Νόστος proprie dicitur reditus ejus, qui ex peregrina regione domum revertitur. Abusive vero sic dicitur quævis de loco in locum profectio. Aristophanes *Pluto: Qui te pedes offendentem oberrare sinit.*

Περίνοια. Superbia. Vel, machinatio. Callidum commentum. Ars.

Περιοδεία. Circuitio. Circuitus. Ambitus.

Περίοδος. Circuitio. Circuitus. Ambitus. Herodotus: *Cum autem Spartani circuitum Persarum ex transfugis cognovissent, consultare cœperunt, aliis aliud sentientibus.*

Περίοδος. Periodus. Circuitus. Demosthe-

1 Ἡρόδοτος] Lib. VIII. pag. 316. ut Portus monuit.
2 Πέριλλος. Δημοσθένης ἐν τ.] Ex Harpocratione.
3 Περίμανος, καὶ μαν.] Vide supra v. Ἀνακάς.
4 Περίνεως. τοὺς περιττοὺς ἐν τῇ ν.] Ex Schol. Thucyd. ad lib. I. cap. X.
5 Τούτοις ἁλωθὲν τὸ Βυζάντιον δῶρον ἐδ.] Hæc sunt verba Herodiani in *Severo.*

6 Νόστος κυρίως μὲν ἡ ἀπὸ ἀλλ.] Ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 13. (7. Ed. Bas. *P.*)
7 Ἀπὸ τόπου εἰς τόπον] Adde ex Scholiasta Aristoph. μετάβασις καὶ πορεία.
8 Ἡρόδοτος] Lib. VII. pag. 288.
9 Περίοδος. Δημοσθένης Φιλιππ.] Ex Harpocratione.

νοσήματα

νοσήματα καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα, καὶ αὖθις ἐπιγινόμενα· οἷον τριταῖα, τεταρταῖα, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι.

Περιόν. ὑπερβάλλον. Τὰ δὲ καὶ προοίκα πολλαχῇ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι προῖκας πεπορισμένας ἔχοντες ἐκ τοῦ περιόντος καρπώσονται.

Περὶ ὄνου σκιᾶς. παροιμιακόν. περὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις.

Περὶ τῆς [1] ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Δίδυμός φησι, τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παραπεποιῆσθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος, λέγοντος περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις.

Περιόντας. ζῶντας. [2] Ἀγαθίας· Καὶ ἔλεγον παρέξειν αὐτῷ ἐς ὅ, τι βούλοιτο χρῆσθαι, εἴγε τοὺς ὁμήρους ἴδοιεν περιόντας.

Περίοπτον. περιθέατον. μέγα, ὑψηλόν. περίβλεπτον.

Περιορᾶσθαι. καραδοκεῖν. ἀποθεωρεῖν. περισκέπτεσθαι. φροντίζειν. Θουκυδίδης, Καὶ τοὺς Μεγαρέας περιορωμένους τὸν πόλεμον, λέγει. καὶ, Ὁ Βρασίδας τῆς μάχης περιορώμενος. † Οἱ δὲ πρὸς τῷ ποταμῷ κατέμειναν περιορώμενοι τὸ γενησόμενον. τουτέστι, καραδοκοῦντες. προσδοκῶντες.

Περιοργής. ὠργισμένος. Ὁ δὲ Καῖσαρ περιοργὴς ἐπὶ τούτοις γενόμενος, ἐκίνει τὸ στράτευμα.

Περιορίσαι. περινοῆσαι.

Περιορισθῆναι. γνωρισθῆναι. ἢ ὑπὸ ὅρον γενέσθαι.

Περιορισμός. ἐξορισμός.

Περιορῶ. αἰτιατικῇ.

Περιουσία. ἡ περιττὴ οὐσία. οὐσία δὲ, ἡ σύμμετρος. [3] Ἐκ περιουσίας γὰρ τοῦ ἀναγκαίου διαφέρει. Ἀναγκαῖα μὲν οὖν εἰσιν, ὧν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι. Ἐκ περιουσίας δὲ, ὧν ἡ παρουσία οὐκ οὖσα ἀναγκαία, καὶ, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, ὅταν ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων, ἄλλα τινὰ προσκατασκευάζηται τῶν καλῶν. οἷον, τὸ μὲν ζῆν ἀναγκαῖον· ἐκ περιουσίας δὲ, τὸ εὖ ζῆν. τῇ γὰρ τοῦ εὖ παρουσίᾳ, οὐκ οὔσῃ πρὸς τὸ εἶναι ἀναγκαίᾳ, ἐπικοσμεῖται τὸ ζῆν, ἀναγκαῖον ὄν.

Περιουσίας. πλήθους. πλούτου.

Περιουσιασμός. πλῆθος. ὕπαρξις φυσική.

Περιούσιος [4] λαός. ὁ ἔγκτητος. Καὶ [5] Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. ἀντὶ τοῦ, εἰς κτῆμα, καὶ εἰς κτῆσιν. οὐσίαν γὰρ, τὴν ὕπαρξιν.

Περιοχή. περιπέτεια. καὶ ὑπόθεσις. θλίψις. συνοχή. [6] καὶ ὁ Δαβὶδ ἐν πόλει περιοχῆς. τουτέστι περιβόλῳ.

nes *Philippicis*. Periodicos morbos medici vocant eos, qui certo tempore remittunt, & redeunt; ut tertiani, quartani, & similes. Nam qui sic ægrotant, per intervalla morbi ne ægrotare quidem, sed sani esse videntur.

Περιόν. Superans. Abundans. Abundantia. Copia. * * * * * *

Περὶ ὄνου σκιᾶς. De asini umbra. Proverbium, quod dicitur de illis, qui in rebus frivolis & nullius momenti tempus terunt.

Περὶ τῆς ἐν Δελφ. De umbra Delphica. Demosthenes in *Philippicis*. Didymus ait, proverbium de asini umbra confictum esse ab oratore per allusionem ad alterum proverbium, quod de umbra Delphica loquitur: dicique de illis, qui de rebus nullius pretii digladiantur.

Περιόντας. Superstites. Viventes. Agathias: *Dicebant arbitrio ipsius totos se permissuros esse, si modo obsides suos viventes viderent.*

Περίοπτον. Quod undique cerni potest. Conspicuum. Magnum. Excelsum. Illustre.

Περιορᾶσθαι. Anxie expectare. Contemplari. Circumspicere. Considerare. Sollicitum esse. Thucydides: *Megarenses de bello sollicitos esse.* Et, *Brasidas de pugna sollicitus.* † *Illi vero ad flumen remanserunt, expectantes rei eventum.*

Περιοργής. Vehementer iratus. Iratus. *Cæsar autem ob ista iratus, castra movit.*

Περιορίσαι. [Definire.] Mente cogitare vel concipere.

Περιορισθῆναι. Declaratū esse. Vel, definitū esse.

Περιορισμός. Ex finibus expulsio. Exilium.

Περιορῶ. Circumspicio. Accusativo jungitur.

Περιουσία. Magna & superflua facultatum copia. Οὐσία vero, mediocres facultates. Id quod est ἐκ περιουσίας, sive superfluum, differt a necessario. Necessaria enim sunt, sine quibus esse non possumus. Superflua vero, quorum præsentia non est necessaria, &, ut Aristoteles ait, cum necessaria nobis suppetunt, iisque alia quædam pulchra adjiciuntur. Ut, vivere, est necessarium: at bene vivere, superfluum. Nam præsentia bene vivendi, quæ non est necessaria ad id, ut simus, exornat τὸ vivere, quod est necessarium.

Περιουσίας. Abundantiæ. Copiæ divitiarum.

Περιουσιασμός. Copia. Bona nobis propria.

Περιούσιος λαός. Populus, quem quis sibi ut peculium elegit. *Et Israelem sibi [elegit] peculium.* Εἰς περιουσιασμὸν enim hic idem significat, quod εἰς κτῆμα, vel εἰς κτῆσιν. Et οὐσίαν, substantiam, facultates, bona.

Περιοχή. Calamitas. Argumentum. Res adversæ. Angustiæ. *Et David erat in urbe munita.* Vel, intra murorum ambitum.

1 Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. Δημοσθ.] Ex Harpocratione.

2 Ἀγαθίας] Lib. 1. pag. 24.

3 Ἐκ περιουσίας γὰρ τοῦ ἀναγκαίου διαφ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Alexandri Aphrod. in *Topica* Aristotelis, pag. 134. quæ etiam leguntur supra v. Ἐκ περιουσίας.

4 Περιούσιος λαός] Est phrasis τοῖς LXX familiaris: ut *Exod.* XIX. *Deuteron.* VII. & alibi.

5 Καὶ Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ] Psalm. CXXXIV. 4.

6 Καὶ ὁ Δαβὶδ ἐν πόλει περιοχῆς] II Reg. XXIII. 14. Καὶ Δαβὶδ ἦν τότε ἐν τῇ περιοχῇ. Hunc locum Suidas in animo habuisse videtur

Περιόψεται. περιίδοι. καταφρονήσει.

Περιόψεται. Negliget. Contemnet.

Περιωδυνίαν. ἀλγηδόνα. καὶ περιττὴν ὀδύνην.

Περιωδυνίαν. Dolorem vehementem & summum.

Περιωπή. ἀκρώρεια. ὑψηλὸς τόπος.

Περιωπή. Summum montis cacumen. Excelsus locus, [unde facilis est in varias partes prospectus.]

Περιωπὴ, καὶ πίσυνοι, καὶ [1] πύσταις. πάντα ταῦτα γλωττάδη παρὰ Θουκυδίδῃ. [2] καλεῖ δὲ περιωπὴν, τὴν φροντίδα, καὶ τὴν περίσκεψιν, οὐ τὸν τόπον, ὡς Ὅμηρος. καὶ [3] Ἀγαθίας δὲ τὴν περίσκεψιν λέγει. Ὁ δὲ Ναρσῆς ἦστο ἐς ὑπερῷόν τι δωμάτιον, ἐν περιωπῇ τοῦ πεδίου. τουτέστιν, ἐν περισκέψει. καὶ [4] Σιμόκαττος· Καὶ οὖν ἄττουσι πρὸς τὰ ὑψηλὰ, καὶ περισκοποῦσιν ἔκ τινος μεγίστης περιωπῆς, καὶ τὸ πολέμιον ἀφανές.

Περιωπὴ, & πίσυνοι, & πύστεις. Sunt vocabula poetica & minus usitata, quibus usus est Thucydides. Et περιωπὴν quidem vocat curam, & prospectum; non locum [excelsum,] ut Homerus. Et Agathias περιωπὴν itidem prospectum vocat. *Narses vero in superiore parte domus sedebat, unde in campum prospectus erat.* Et Simocattus: *Celeriter in summum evadunt, & ex loco quodam altiore, unde longissime patebat prospectus, circumspiciunt: sed hostes nusquam cernunt.*

Περιωρίσθαι.

Περιωρίσθαι. Certis finibus circumscriptum esse.

Περιώσας. ὠθήσας.

Περιώσας. Qui pepulit. Qui pulsavit.

Περιώσιον.

Περιώσιον. Nimium. Magnopere.

Περιπαθῶς. συμπαθῶς. λυπηρῶς. [5] Πολύβιος· Μήθ' ἑαυτὸν ῥίψαι κατὰ κρημνοῦ περιπαθὴς γενόμενος.

Περιπαθῶς. Præ dolore. Ex impatientia doloris. Polybius: *Nec se præ doloris impatientia de rupe præcipitem dedit.*

Περὶ παντὸς ἐποιεῖτο. ἀντὶ τοῦ, ἔσπευδεν. Ὁ δὲ Κῦρος τοὺς δικαίους περὶ παντὸς ἐποιεῖτο πλουσίους ποιεῖν.

Περὶ παντὸς ἐπ. Plurimi faciebat. Maxime studebat. *Cyrus autem viros justos ditare maxime studebat.*

Περιπαρῆναι. περικεντηθῆναι. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κοντοὺς ἔπηξαν ὑποβρυχίους, ὥστε τὰ σκάφη τῶν βαρβάρων ἐλθόντα περιπαρῆναι.

Περιπαρῆναι. Transfigi. *Romani vero contos sub aquis defixerunt, ut scaphæ Barbarorum accedentes iis transfigerentur.*

Περιπεζίας. πορθητής. ἐπιβατής. καταληπτής.

Περιπεζίας. Regionis, quæ obiri, transiri, vel occupari potest.

Περιπελαστὸν, [6] κἀπιμανδαλωτόν. εἴδη φιλημάτων ἐρωτικῶν, ἐν ᾧ δεῖ τὴν γλῶτταν τῶν καταφιλούντων λείχειν.

Περιπελαστὸν, & ἐπιμανδαλωτόν. Sunt osculorum amatoriorum genera, in quibus deosculantium linguam lingere oportet.

Περιπετές. [7] περιπεπηγὸς αὐτῷ.

Πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.

ἤγουν, ᾧ περιέπεσεν ὁ Αἴας.

Περιπετές. In quod quis incidit, vel incubuit. *Ensis hic, terræ infixus, & in quem ipse incubuit, [auctorem cædis] arguit.*

Περιπέτεια. προπέτεια. ἢ σύμπτωμα. ἢ σύμβασις. [8] Πάντα δ' ἦν πλήρη ἀρχομένης φαρμακείας τῶν ῥιπτούντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνῶν· ὥστε, κατὰ τὴν παροιμίαν, κἂν ἐχθρὸν ἐλεῆσαι θεασάμενον τὴν τότε περιπέτειαν [9] τοῦ ἀνθρώπου. † Τῶν [10] καθ' αὑτὸν δυναστειῶν ἐφάμιλλον ἐποίησε τὴν ἀρχὴν, οὐ τύχῃ τὸ πλεῖον συνεργῷ χρώμενος, οὐδὲ ἐκ περιπετείας, ἀλλ' ἀγχινοίας, καὶ φιλοπονίας, ἔτι δὲ καὶ πράξεως τῆς αὐτοῦ. τὸ [11] δὲ περιπέττειν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ περιπετάσματος εἴρηται· ἢ ἀπὸ τῶν ζύμῃ τὰ

Περιπέτεια. Temeritas. Vel, fortuitus ac repentinus casus. Vel, eventus. *Hominibus quasi malo carmine incantatis, plena erant omnia eorum, qui se in puteos ac per scopulos præcipitabant: prorsus ut hostis etiam, quod proverbio dicitur, casum Græciæ tunc miseratus fuisset.* † *[Eumenes] regnum suum amplissimis temporis sui imperiis exæquavit, non tam fortunæ auxilio & casu quodam, quam solertia & industria sua.* At περιπέττειν, involvere, circumtegere; vel dictum est a περιπέτασμα: vel ab iis, qui fermento farinam miscent, &

1 Πύσταις] Portus recte monuit, legendum esse πύστεις; a recto singulari πύστις. Ea enim voce Thucydides aliquoties usus est: ut lib. I. cap. V. Καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰς πύστεις τῶν καταπλεόντων πανταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, &c.

2 Καλεῖ δὲ περιωπὴν τὴν φροντίδα] Hoc sensu vox περιωπὴ apud Thucydidem accipitur lib. IV. cap. LXXXVI.

3 Ἀγαθίας] Lib. I. pag. 33.

4 Σιμόκαττος] Lib. II. cap. V. in fine.

5 Πολύβιος] Libro VIII. cap. XV.

6 Περιπελαστὸν, κἀπιμανδαλωτόν. εἴδη φιλ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 427. (307. Ed. Bas. *P.*)

7 Περιπετές. περιπεπηγ.] Compilator notam hanc male & ἀκρίτως consarcinavit, & duarum vocum interpretationes confudit. Nam τὸ περιπεπηγὸς αὐτῷ, apud Scholiastam Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 54. (unde hæc descripta sunt) pertinet ad vocem πηκτὸν, quæ ibi proxime præcedit; non vero ad περιπετές. Hujus enim vocis interpretatio sunt ea, quæ sequuntur, ᾧ περιέπεσεν Αἴας. Adi ipsum Scholiastam Sophoclis.

8 Πάντα δ' ἦν πλήρη ἀρχ.] Hæc sunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, pag. 185. ubi locum integrum vide. Confer etiam Nostrum infra v. Φαρμακείας.

9 Τοῦ ἀνθρώπου] Scribe τῆς Ἑλλάδος, ut legitur apud Polybium loco laudato.

10 Τῶν καθ' αὑτὸν δυναστειῶν ——— ἔτι δὲ καὶ πράξεως τῆς αὐτοῦ] Et hæc sunt verba Polybii, quæ leguntur in iisdem Excerptis, pag. 169. Vide etiam Nostrum supra v. Εὐμένης, ubi hunc ipsum locum auctiorem habes. Initium autem fragmenti hujus sic scribendum est, Ταῖς μεγίσταις τῶν καθ' αὑτὸν δυναστειῶν, &c. Sic enim recte legitur in modo laudatis Excerptis; itemque apud ipsum Suidam supra v. Εὐμένης.

11 Τὸ δὲ περιπέττειν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ περιπ.] Hæc, & quæ sequuntur, deprompta sunt ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 17. (9. Ed. Bas. *P.*)

ἄλφιτα

ἀλφίτα περιλαμβανόντων, καὶ τούτοις περικαλυπτόντων τινά. εἰώθασι γὰρ τὰ καταλιμπανόμενα ἀφ' ἑκάστου ἄρτου μιγνύντες, ποιεῖν ἄρτον.

Περιπετεῖς. περιπίπτοντες. Ἀλλήλοις περιπετεῖς γινόμενοι ἀπώλλυντο. καὶ αὖθις· Περιπετεῖς γίνονται βοτάνῃ τινὶ θανασίμῳ. ἀντὶ τοῦ, ἀκουσίως περιπίπτοντες.

Περιπετῆ γενέσθαι. [1] περιπεπτωκέναι.

Περιπέττουσι. περικαλύπτουσιν. [2] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.

τουτέστιν, εἰώθασι τῷ τοῦ ἵππου ὀνόματι καταχρῆσθαι εἰς μοχθηρίαν. καὶ Μένανδρος· Δεδιότες καὶ διανοούμενοι μηχανᾶσθαί τι Ῥωμαίους, καὶ περικαλύμματι ἀποδράσεως περιπέττειν, ὅ, τι ἂν εἴη αὐτοῖς τὸ πανούργημα. τουτέστι, περικαλύπτειν.

Περιπεφθείς. [3] Τούτοις τοῖς ῥήμασι περιπεφθείς, ἄρχειν αἱρῇ σαυτοῦ.

Περιπείρει. περικεντεῖ.

Περιπηχύναντες. περιπλεξάμενοι. παρὰ Καλλιμάχῳ.

Περιπίπτω. δοτικῇ.

Περιπλακῆναι.

Περιπλακῆναι,[4] καλὸν εἰς ὄναρ τόδε.
Εὔχρηστον ἀνδρὶ συμπλακῆναι φιλτάτῳ·
Πᾶσαι τε μίξεις προξενοῦσι μακρῶν [5] πόθων.

Περιπλεγνύμενος, καὶ Φιλῶν. ἀντὶ τοῦ, περιπλεκόμενος.

Περίπλεων. πλήρη. καὶ περίπλεον.

Περιπλεῖν [6] καὶ διεκπλεῖν διαφέρει παρὰ Θουκυδίδῃ. τὸ μὲν γὰρ περιπλεῖν, ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ καθίστασθαι, οἷον χορευούσης καὶ ἀναστρεφομένης ἐφ' ὅσον βούλεται τῆς νεώς. καὶ ἡ περὶ πρόθεσις αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ, τὸ ἐν κύκλῳ περιθέειν. τὸ δὲ διεκπλεῖν, τὸ τεμόντα τὴν τάξιν τῶν ἐναντίων εἰς τοὔπισω γενέσθαι.

Περιπλείονος. ἐπίῤῥημα. καὶ περιπλείστου. [7] Περιπλείστου τὰς τρίχας ποιούμενος, ὡς ἐναλείφειν τε αὐτὰς, καὶ διατιθέναι κατὰ βοστρύχους.

Περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην, καὶ ἕκτην. τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἡ ἀγορά. Πεδίον ἦν ἀχανές· ἔνθα περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν ἠγείροντο μέν τινες καὶ πρότερον θόρυβοι τῶν πολεμίων, ἐπιφερόμενοι ἀρίστον αἱρουμένοις.

Περιπνευμονία. πάθος τι.

Περιπνέω. Λεπτὴ δέ τις αὔρα περιέπνει τούτους.

Περὶ [8] πόδα. οἷον ἁρμόττον σφόδρα, ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσί. Πλάτων· Ὡς ἐστί μοι τὸ χρῆμα

ea aliquid obtegunt. Solent enim pistores reliquias panum miscere, & unum panem ex iis conficere.

Περιπετεῖς. Incidentes. *Alii in alios incidentes perierunt.* Et iterum: *In herbam quandam letiferam inciderunt.*

Περιπετῆ γενέσθαι. In aliquid incidere.

Περιπέττουσι. Circumtegunt. Obtegunt. Velant. Aristophanes *Pluto: Nomine turpitudinem velant.* Id est, equi nomine ad fœditatem rei tegendam abuti solent. Et Menander: *Timentes vero & suspicantes Romanos aliquid moliri, & fugæ prætextu fraudem aliquam, quæcunque ea tandem esset, occultare.*

Περιπεφθείς. Deceptus. *Imperio illorum ipse te subjicis, verbis hisce deceptus.*

Περιπείρει. Perforat. Trajicit. Transfigit.

Περιπηχύναντες. Complexi. Cubitis vel ulnis amplexi. Apud Callimachum.

Περιπίπτω. Incido. Dativo jungitur.

Περιπλακῆναι. Arcte amplecti. *Aliquem amplecti, bonum est somnium.* † *Utile est, virum charissimum complecti.* † *Omnes congressus amores conciliant diuturnos.*

Περιπλεγνύμενος. Pro περιπλεκόμενος. Qui aliquem amplectitur.

Περίπλεων, & περίπλεον. Plenum.

Περιπλεῖν, & διεκπλεῖν, apud Thucydidem differt. Nam περιπλεῖν significat, circumnavigare, sive, in amplo & aperto mari versari, ita ut libere, quocunque lubet, navigare nobis liceat. Nam præpositio περὶ hoc ipsum significat, scilicet in orbem currere. At διεκπλεῖν significat, perrupta acie hostium in apertum mare evadere.

Περιπλείονος. Adverbium. Pluris. Et περιπλείστου, plurimi. *Capillos plurimi faciens, eosque ungens, & in cincinnos digerens.*

Περὶ πλήθουσαν ἀγ. Circa tempus illud, quo forum hominibus frequens est. Id est, circa horam quartam, quintam, & sextam. Tunc enim plurima in foro turba esse solet. *Planities erat vasta, ubi circa tempus, quo forum frequens esse solet, prius etiam inter hostes prandentes tumultus oriebantur.*

Περιπνευμονία. Morbus quidam pulmonis.

Περιπνέω. Undique spiro, vel afflo. *Aura quædam tenuis eos afflabat.*

Περὶ πόδα. Dicitur de re, quæ est valde conveniens, vel apta, ut pedibus calceamenta.

1 Περιπεπτωκέναι] Sic rescripsi ex Lexico Photii inedito. Nam priores Editt. ut & libri scripti male habent περιπεπτωκέναι.

2 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 17. [9. Ed. Bas. *P.*]

3 Τούτοις τοῖς ῥήμασι περιπ.] Aristophanes *Vespis*, pag. 477. [334. Ed. Bas. *P.*]

——Σὺ γὰρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς
Ἄρχειν αἱρῇ σαυτοῦ. τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς.

Scholiasta: Περιπεφθείς. ἀπατηθείς.

4 Περιπλακῆναι, καλ.] Hic, & duo sequentes senarii ad somniorum interpretationem pertinent; quorum duo posteriores apud Astrampsychum quoque leguntur.

5 Πόθων] Astrampsychus habet πόνων. Utrum melius, somniorum conjectores dicant.

6 Περιπλεῖν & διεκπλεῖν διαφέρει παρὰ Θουκ.] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. VII. cap. XXXVI.

7 Περιπλείστου τὰς τρίχας ποιούμενος, ὡς ἐναλ.] Hæc sunt verba Synesii in *Encom. Calvit.* pag. 85. unde sensus hujus loci supplendus est. Confer etiam Nostrum supra v. Βόστρυχος.

8 Περὶ πόδα. οἷον ἁρμόττ.] Vide Casaub. ad *Charact.* Theophr. p. 139.

τοῦτο περὶ πόδα. † Καὶ ἐν σκευαῖς, καὶ τοῖς τρόποις ἁρμόττον ὡς περὶ πόδα.

Περίπολος.[1] Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν ἐφήβων οὕτω φησί· Τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν, ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης, λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι τὴν χώραν, καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις. παρατηρητέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἕνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους· ὁ δὲ Αἰσχίνης, δύο.

Περὶ πολλοῦ ποιοῦ. τίμα, θεράπευε.

Περιπόλους. τοὺς φύλακας, ἢ ζητητάς. ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. [2] Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· Οὐκοῦν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν πέμψαι; τὸ ἑξῆς, Οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι; Θουκυδίδης· Οἱ δὲ καὶ οἱ περίπολοι ἐνήδρευσαν.

Περιπόλων. φυλάκων. ζητητῶν. Τῶν δὲ περιπόλων τις περιθέων ἀποβάλλει χαλκῆν ἀσπίδα ὕπερθεν τοῦ ὀρύγματος. ἡ δὲ [3] οὖσα μὲν πλατεῖα, ἀλλὰ κυρτὴ, οὐ στερεὸν ἐνεκτύπησεν, [4] κοῖλον καὶ διάκοιλον. τάχα [5] διάκενον.

Περιπολῶν. περιτρέχων. Ὁ [6] δὲ σταυρὸς προηγεῖτο τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς περιπόλου δυνάμεως. Φησὶ Σιμόκαττος.

Περίπτερα. οἱ ἀποσπινθηρισμοί.

Περίπτερον. πανταχόθεν ἐξέχον.

Περιπτώσεις. συμφοράς.

Περιπτύσσεται. αἰτιατικῇ. περιβάλλεται. [7] Εἶτα τὴν Θεοδοσίου πόλιν περιπτύσσεται, καὶ ἀναμίγνυται τοῖς περὶ Φιλιππικόν.

Περιπτυχής. περικεκυλισμένος.

[8] Κεῖται κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής.

περὶ τοῦ Αἴαντός φησι.

Περιποιήσαι. κτήσεται. καὶ, Περιποιουμένους τῆς σωτηρίας τῶν παίδων. ἀντὶ τοῦ, φροντίζοντας. κηδομένους. Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς.

Περιποίησιν. κτῆσιν.

Περίπυστον. ἐξάκουστον. διαβόητον.

Περιρραντήρια. σκεύη. Κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῦ διαστήματος κάλπεις τε χρυσαῖ, καὶ περιρραντήρια, ἔπι τε πίθοι χρυσοῖ.

Περιρραντίσαι.

Περιρρέω. αἰτιατικῇ.

Περιρρηδεῖς.[9] οἱ ἐπὶ ὀχημάτων. ἢ ἐπικείμενοι. ἢ οἱ ἐρριμμένοι.

Plato: *Res hæc mihi valde eſt apta.* † *Et cultu corporis & moribus erat aptiſſimis, & [tempori] maxime accommodatis.*

Περίπολος. Circuitor. Ariſtoteles in Atheniénſium Republ. de ephebis ita loquitur: *Altero anno, concione in Theatro convocata, accepto clypeo & haſta a populo, regionem circumeunt, & caſtella cuſtodiunt.* Obſervandum autem eſt, Ariſtotelem dicere, ephebos unum tantum annum circuitores fuiſſe; Æſchinem vero, duos.

Περὶ πολλ. Magni fac. Honora. Cole.

Περιπόλους. Cuſtodes. Circuitores. Excubitores. A περιπολεῖν, circumire. Ariſtophanes *Avibus: Nonne igitur circuitores mittere oportebat?* Ordo conſtructionis hic eſt, Οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι. Thucydides: *Et illi, & circuitores hoſtibus inſidias ſtruxerunt.*

Περιπόλων. Excubitorum. Cuſtodum. Circuitorum. *Quidam autem circuitorum excubias circumiens, æreum clypeum ſupra foſſam abjecit. Is autem cum non eſſet planus, ſed gibbus, non ſolidum ſed inanem crepitum edidit.* Pro διάκοιλον enim forte ſcribendum eſt, διάκενον.

Περιπολῶν. Circumiens. *Crux autem præcedebat Imperatorem & comitatum ejus.* Simocattus inquit.

Περίπτερα. Scintillæ. Stricturæ.

Περίπτερον. Undique habens prominentias.

Περιπτώσεις. Caſus. Calamitates.

Περιπτύσσεται. Accuſativo jungitur. Circumdat. Circumplectitur. *Deinde Theodoſii urbem circumdat, & cum Philippico ſocietatem init.*

Περιπτυχής. Circumvolutus. [Transfixus.] *Jacet occulto transfixus gladio.* De Ajace [hæc Sophocles] dicit.

Περιποιήσαι. Quæret. Acquiret. Et περιποιουμένους. Curantes. Solicitos. Dionyſius Halicarnaſſeus: *De liberorum ſalute ſolicitos.*

Περιποίησιν. Acquiſitionem. Poſſeſſionem.

Περίπυστον. Cujus fama longe lateque pervagata eſt. Celebre.

Περιρραντήρια. Vaſa luſtralia, ſive, vaſa, ex quibus adſtantes adſperguntur. *In medio vero conclavi erant urnæ aureæ, & vaſa luſtralia, & præterea dolia aurea.*

Περιρραντίσαι. Perſpergere. Adſpergere.

Περιρρέω. Accuſativo jungitur. Circumfluo.

Περιρρηδεῖς. Qui vehiculis vehuntur. Vel, qui alicui rei incumbunt. Vel, qui proſtrati ſunt.

1 Περίπολος. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Mauſſacum, qui locum hunc fuſe explicat. Confer etiam Petitum ad *Leges Attic.* pag. 547. & Noſtrum infra v. Τεθρεία.

2 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Pag. 597. (413. Ed. Baſ. *P.*)

3 Οὖσα μὲν πλ.] Excidit hic particula negativa οὐ. Scribendum enim eſſe, οὐκ οὖσα μὲν πλατεῖα, &c. ſenſus clamat.

4 Κοῖλον] Scribe, ἀλλὰ κοῖλον.

5 Τάχα, διάκενον] Hæc emendatio certa eſt. Τὸ διάκοιλον enim poſt κοῖλον ſtare non poteſt.

6 Ὁ δὲ σταυρὸς προηγ.] Fragmentum hoc legitur apud Theophyl. Simoc. lib. v. cap. xvi. in fine.

7 Εἶτα τὴν Θεοδοσίου π.] Et hoc fragmentum legitur apud Simocattam lib. ii. cap. x.

8 Κεῖται κρυφαίῳ φασγ.] Senarius hic eſt Sophoclis in *Ajace*, pag. 53. ut Portus monuit.

9 Περιρρηδεῖς] Photius in Lexico MS. rectius περιρρηδεῖς, per duplex ρ. Scholiaſta Homeri ad Odyſſ. X. v. 84. Περιρρηδής. περικλασθεὶς, ἢ περιρραγεὶς, ἢ περιπορευόμενος, ἢ περιρρυεὶς, ἢ περιφερής. Enarrator Apollonii Rhodii ad lib. i. v. 431. Περιρρηδὴς κεράεσσιν. ἐπὶ πρόσωπον μεθ' ὁρμῆς κατενεχθεὶς. ἐπιρραγεὶς εἰς τοὔμπροσθεν, ἢ ἐπινεχθεὶς· ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, Περιρρηδὴς δὲ τραπέζῃ Κάππεσε. ἀντὶ τοῦ, περιφερόμενος. τὸ κατὰ κύκλον πεσεῖν οὕτω λέγεται. Confer Heſychium, qui male habet περιρρυδής, per υ.

Περίῤῥωγος. ἐπὶ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιῤῥῶγος ἐπετείχιζον αὐτοῖς φρούριον, ἱκανὸν φυλάττεσθαι τοσαύτῃ στρατιᾷ.

Περίῤῥωγος. Prærupti. *In quodam præfracto & prærupto colle castellum ipsis exstruxerunt, quod a tanto exercitu satis commode custodiri poterat.*

Περιττά. τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα· οἷον, ἕν, τρία, καὶ τὰ ὅμοια. Ἄρτια δὲ, τὰ ζυγά· οἷον, δύο, τέσσαρα.

[1] Τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
Καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με,
Μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων
Ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην.
Χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.

Ἀφαιρεῖται γάρ, φησί, τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι ἡ τῶν λόγων ἀδολεσχία. Ὀρέστης φησὶ πρὸς Ἠλέκτραν.

Περιττά. Sic in Arithmetica dicuntur numeri impares: ut, unum, tria, & similia. Ἄρτια vero numeri pares, ut duo, quatuor. [Et περισσεύοντα, superflua. Sophocles:] *Supervacanea verba omitte, nec quam mala sit mater me doce, nec quomodo Ægisthus patrimonium nostrum exhauriat, aliaque profundat, & alia temere dispergat. Temporis enim opportunitatem oratio tibi excluserit.* Oratio enim prolixa, inquit, occasionem rei gerendæ eximit. Orestes ad Electram hæc dicit.

Περίσημα. διαβόητα.

Περίσημα. Clara. Insignia. Celebrata,

Περισκελές. σκληρόν. δυσχερές. Αἴας φησίν·

[2] Ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος
Φύει τ' ἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται·
Κοὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἁλίσκεται
Χ' ὡ δεινὸς ὅρκος, καὶ περισκελεῖς φρένες.
Κἀγὼ γάρ, ὃς τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε,
Βαφῇ σίδηρος ὣς ἐθηλύνθην στόμα
Πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός.

Περισκελές. Durum. Difficile. Ajax [apud Sophoclem] inquit: *Longum & infinitum tempus omnia, quæ sunt occulta, in lucem profert, & quæ apparuerunt, vicissim abscondit: nec quicquam est, quod sperari non possit, sed & gravissimi jurisjurandi religio vincitur, & præfractæ mentes molliuntur. Nam & ego, cui animus in tolerandis malis ante obstinatus erat, ab hac fæmina ita emollitus sum, ut ferrum tinctura.*

Περισκελῆ. βρακία. φημινάλια.

Περισκελῆ. Braccæ. Feminalia.

Περισκέλια. ἃ ἐφόρουν οἱ Ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκέλη. ἦσαν δὲ κροκοβαφῆ. Περικαλαθέμενοι δὲ περισκέλια τοῖς αὐτῶν ποσί.

Περισκέλια. Feminalia, sive ea, quæ Romani cruribus inducebant. Erant autem croco tincta. *Cum autem pedibus feminalia induxissent.*

Περισκεπές. περικεκαλυμμένον.

Περισκεπές. Circumtectum. Undique tectum.

Περίσκεπτον. ἀφ' οὗ ἔστι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν.

Περίσκεπτον. [Epithetum loci,] unde in omnes partes prospectus patet.

Περισκυθίσαντες. σπαράξαντες.

Περισκυθίσαντες. Qui dilaniarunt. Qui pellem undique detraxerunt.

Περισκυθίσαι.[3] κυρίως, τὸ ἀποτεμεῖν τὸ [4] ἐπὶ τὴν κεφαλὴν δέρμα σὺν ταῖς θριξί.

Περισκυθίσαι. Proprie significat, pellem capitis cum pilis resecare.

Περισκυτίζοντος. ἐκδερματίζοντος.

Περισκυτίζοντος. Excoriantis. Pellem detrahentis.

Περισσοεπῆσαι. περισσολογῆσαι.

Περισσοεπῆσαι. Supervacanea verba facere. Nimis prolixa oratione uti.

Περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφάνειαν. τουτέστιν, ἀλαζονείᾳ χρωμένοις περισσότερον.

Περισσῶς ποιοῦσιν ὑπ. Nimis superbe se gerentibus.

Περισπᾶν. ἐξαπατᾶν. καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαί τι. [5] Περισπᾷ δέ, παρὰ Σοφοκλεῖ, ἀντὶ τοῦ, φυλαξάμενος αὐτοῖς συμπεσοῦσιν ἐμπεσεῖν, ἔξω ἀπ' αὐτῶν περισπᾷ. τουτέστι, τοῖς ἡνιόχοις. [6] Πολύβιος·

Περισπᾶν. Decipere. Item, vi aliquid auferre. At apud Sophoclem ἔξω παρασπᾷ significat, ad latus deflectit, cavens scilicet, ne in aurigas obvios incurrat. Et Polybius: *Ro-*

1 Τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λ.] Quinque hi senarii leguntur apud Sophoclem *Electra*, ut Portus monuit.

2 Ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρ.] Et hi senarii sunt Sophoclis, qui leguntur in *Ajace*, pag. 39. ut itidem Portus monuit.

3 Περισκυθίσαι. κυρίως τὸ ἀποτ.] Eadem etiam tradit Suidas supra v. Ἀποσκυθίσαι, & v. Ἀπεσκύθιζον: sed qui τὸ ἀποσκυθίσαι & περισκυθίσαι, per θ, male confundit cum ἀποσκυτίσαι & περισκυτίσαι, per τ. Prius enim non significat, cutem capitis cum capillis resecare; sed notat ignominiosæ tonsuræ genus, quali Scythæ in populos devictos uti solebant. Athenæus lib. XII. cap. V. pag. 524. Διὰ τὸ πλῆθος οὖν τῶν καταχυσσῶν αὐτοὺς συμφορῶν, ἐπεὶ διὰ τὸ πένθος ἅμα τόν τε τῶν βίων ὄλβον, καὶ τὰς κόμας περιεσπάσθησαν παντὸς ἔθνους, οἱ ἔξω τὴν ἐφ' ὕβρει κουρὰν ἀποσκυθίσαι προσηγόρευσαν. Id est: *Igitur propter multitudinem calamitatum quas perpessi sunt, quando simul cum opibus suis, etiam comis universi per luctum fuerunt spoliati: alii populi tonsuram, quæ contumeliæ causa fit, vocarunt* ἀποσκύθισιν. Stephanus Byzantius v. Σκύθαι: Ὅθεν ἀποσκυθίσαι, τὸ τῷ σιδήρῳ τὰς τρίχας τεμεῖν. *Unde* ἀποσκυθίσαι *dicitur, ferro capillos resecare.* Hesychius: Ἐσκυθισμένης. κεκαρμένης. Idem, Ἀπεσκύθισται. κέκαρται. Apud Euripidem *Electra*, v. 241. πλόκαμος ἐσκυθισμένος ξυρῷ, est cincinnus novacula tonsus. At ἀποσκυτίζειν, vel περισκυτίζειν, per τ, significat, cutem vel pellem alicui detrahere: quæ verba eodem modo formata sunt, quo ἀπολωπίζω, veste exuo, περιλεπίζω, decortico, & similia. Σκῦτος enim corium vel pellem significare notum est. Hinc ipse Suidas voce sequenti, τὸ περισκυτίζοντος recte exponit, ἐκδερματίζοντος: quamvis Stephanus in Thesauro suo, περισκυθίζοντος, per θ, ibi scribendum esse censeat. Sed falli virum doctissimum, ex iis, quæ diximus, liquere potest. Confer. Reines. *Var. Lect.* pag. 458.

4 Ἐπὶ τὴν κεφαλήν] Supra v. Ἀπεσκύθιζον rectius legitur, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

5 Περισπᾷ δὲ παρὰ Σοφ.] Apud Sophoclem *Electra*, pag. 114. hodie legitur παρασπᾷ, ut & Portus monuit.

6 Πολύβιος] Lib. I. cap. XXVI.

Ἦν

Ἦν δὲ τοῖς Ῥωμαίοις πρόθεσις ἐς Λιβύην πλεῖν, καὶ τὸν πόλεμον ἐκεῖ περισπᾶν.

Περισπασμός.[1] ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον. Ἐκπερισπασμὸς δέ ἐστιν, ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν τοῦ τάγματος κίνησις· ὥστε μεταλαμβάνειν, ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίγνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν· ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν.

Περισπερχές. βαρύ. Ὡς[2] περισπερχὲς πάθος.

Περισπειραθείς. περιπλακείς. περιελιχθείς. [3] Ὁ δὲ εὐνοῦχος κατεκράτει τῶν βασιλείων, καὶ περισπειρασάμενος τὰς αὐλάς, συνέσφιγγεν ἅπαντα, καθάπερ τις γενναῖος ὄφις, καθελίττων εἰς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν. περὶ Εὐτροπίου λέγει.

Περισταδόν. περιεστῶτες.

Περίστασις. [4] Πολύβιος· Συνέβαινε δὲ μεγαλομερῆ τὴν περίστασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις. καὶ αὖθις· [5] Ὁ δὲ κατὰ μὲν τὴν δόξαν, καὶ τὴν τοῦ βίου περίστασιν οὐδενὸς δεύτερος Ἰβήρων· κατὰ δὲ τὴν πρὸς Καρχηδόνα εὔνοιαν καὶ πίστιν, πολύ τε διαφέρειν δοκῶν τῶν ἄλλων. [6] ἀντὶ τοῦ, ἐπίτασιν. καὶ [7] αὖθις Πολύβιος· Ταχὺ δὲ διὰ τὴν περίστασιν τῶν τοῦ Ξανθίππου λόγων διαδοθέντων εἰς τὰ πλήθη καὶ τοὺς στρατηγούς, ἔγνωσαν οἱ στρατηγοὶ ἀνακαλεῖσθαι, καὶ πεῖραν αὐτοῦ λαμβάνειν. Καὶ ἀλλαχοῦ· Διὰ δὲ τὴν περίστασιν τοῦ κήρυκος φωνήσαντος ἀνέστη. ἀντὶ τοῦ, ἐπίτασιν.

Περίστασιν. [8] Δείναρχος Τυρρηνικῷ· Μετὰ ταῦτα τοῦ Δαίμονος ἤδη περὶ ἀγωγὴν ὄντος, περίστασιν ποιήσουσιν· οὗ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιοῦντος, καὶ τὰ ἑξῆς. μή ποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον, ἐν κύκλῳ [9] περιέστη μὲν αὐτός, καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ, καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκαζον· ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχῃ τῷ, [10] περίστατόν με ἐποίησαν. ἐνίοις δὲ παράστασιν, ἀντὶ τοῦ περίστασιν, γράφεται.

Περίστατοι.[11] Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ Ἀντιδόσεως· Θαυματοποιίαις ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις γινομέναις. ἀντὶ τοῦ, περὶ ἃς κύκλῳ ἵστανται οἱ θεώμενοι.

Περιστένεται.[12] παρατείνεται. στενοχωρεῖται.

Περίστενος. οὕτως δράκων καλεῖται.

Περιστερὰς[13] βλέπειν τι, προξενεῖ βλάβην.

mani autem decreverant in Libyam navigare, & bellum illuc transferre.

Περισπασμός. [Sic in Tacticis dicitur] aciei motio post duas conversiones, ita ut locum, qui a tergo erat, occupet. Ἐκπερισπασμὸς vero est aciei motio, quæ ex tribus conversionibus constat; ita ut, si fuerit facta hastam versus, fronte vergat ad lævam: sin clypeum versus, fronte vergat ad dextram.

Περισπερχές. Grave. [Sophocles:] *O gravem calamitatem!*

Περισπειραθείς. Circumplicatus. Circumvolutus. Spiris circumdatus. *Eunuchus vero obtinebat regiam, cumque aulam spiris quasi circumdedisset, omnia constringebat, tanquam robustus serpens, in suum usum omnia contorquens.* De Eutropio hæc dicuntur.

Περισταδόν. Circumstando.

Περίστασις. Corona hominum circumstantium. Comitatus. Apparatus. *In solennibus matronarum pompis magnifico apparatu & comitatu uti solebat.* Et iterum: *Celebritate nominis & opibus nemini secundus: benevolentia vero & fide in populum Carthaginensem omnes creditus superare.* Et iterum Polybius: *Sparsis statim in vulgus, atque inter ipsos etiam duces, ut fit in adversis, Xanthippi sermonibus: placuit principibus civitatis hominem ad se accersitum experiri.* Et alibi: *Præcone autem intenta voce loquente, surrexit.* [Περίστασιν enim, vel potius παράστασιν hic positum est] pro ἐπίτασιν.

Περίστασιν. Dinarchus *Tyrrhenico: Postea vero, cum Damon jam discessurus esset,* [ἐμὲ] περίστασιν ποιήσουσιν: *eoque etiam testimonium perhibere volente,* &c. Videndum autem est, an verborum illorum, ἐμὲ περίστασιν ποιήσουσιν, (vel potius ἐποίησαν) hic sit sensus, Circumsteterunt me & ipse, & qui cum eo erant, & ad testimonium perhibendum adegerunt: ut idem significet quod, περίστατόν με ἐποίησαν. In quibusdam vero exemplaribus παράστασιν scriptum est pro περίστασιν.

Περίστατοι. Circumstantium corona cincti. Isocrates in oratione de Permutatione facultatum: *Præstigiis inutilibus prorsus & vanis: quas stulti [spectandi gratia] circumstant.*

Περιστένεται. Distenditur. Coarctatur.

Περίστενος. Ita Draco vocatur.

Περιστερὰς βλ. *Columbas [in somnis] videre, damnum conciliat.*

1 Περισπασμός. ἐκ δυοῖν ἐπιστρ.] Eadem leguntur apud Ælianum in *Tact.* cap. XXV.

2 Ὡς περισπερχὲς π.] Apud Sophoclem in *Ajace*, pag. 57. unde fragmentum hoc depromptum est, legitur, Ὦ περισπερχὲς πάθος.

3 Ὁ δὲ εὐνοῦχος κατεκράτει τῶν β.] Fragmentum hoc ex historia deperdita Eunapii depromptum esse puto.

4 Πολύβιος· Συνέβαινε δὲ μεγαλ.] Locus integer Polybii, ex quo fragmentum hoc decerptum est, legitur in Collectaneis Constantini a Valesio editis, pag. 154. itemque apud Nostrum supra v. Αἰμιλία.

5 Ὁ δὲ κατὰ μὲν τὴν δόξ.] Et hæc sunt verba Polybii, quæ leguntur lib. III. cap. XCVIII.

6 Ἀντὶ τοῦ, ἐπίτασιν] Inepte. Interpretatio enim hæc nihil facit ad vocem περίστασιν. Existimo autem compilatorem de voce περίτασιν, non περίστασιν, cogitasse, cum interpretationem istam loco huic allineret.

7 Καὶ αὖθις Πολύβιος] Lib. I. cap. XXXII.

8 Περίστασιν. Δείναρχος Τυρρην.] Ex Harpocratione: apud quem rectius legitur, Δάμωνος, & ἀναγωγήν. Deinde pro ποιήσουσιν, tam apud Harpocrationem, quam Suidam, scribendum est, ἐποίησαν.

9 Περιέστη μὲν] Scribe, περιέστη με: ut habet Photius in Lexico MS.

10 Περίστατόν με ἐποίησαν] Priores Editt. male, περίστατον μεπεποίησαν.

11 Περίστατοι. Ἰσοκρ.] Ex Harpocratione. Confer nos supra ad v. Εὐπερίστατος.

12 Περιστένεται] Homerus Il. Π. v. 163.

———Περιστένεται δέ τε γαστήρ.

Scholiasta: Περιστένεται. περιστενοχωρεῖται. περιττῶς στενοῦται. Confer etiam Etymologum v. Στένεται.

13 Περιστερὰς βλέπειν τι, προξ.] Sic etiam habet Astrampsychus. At contra Nicephorus:

Περιστερὰν βλέπων τις μηνύει χαράν.

Περιστε-

Περιστεριδεῖς.[1] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ Χαίριδος, Χαιριδεῖς· οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς περιστερᾶς, περιστεριδεῖς.

Περιστεῖλαι. περικαλύψαι. Ὁ δὲ τὸ σῶμα τούτου περιστείλας πέπλοις σηρικοῖς, καὶ τεκτηνάμενος σῆμα, ἐν αὐτῷ κατέθετο. † Ὅσα ἡμαρτῆσθαι τοῖς γεινομένοις ξυμβαίνει, περιστέλλειν τε, καὶ κρατύνεσθαι. ἀντὶ τοῦ, περικαλύπτειν.

Περιστείλας.[2] διαχειρισάμενος. περισφίγξας ἐν τῇ γῇ. Σοφοκλῆς·

Ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ.

Περιστεφανωσάντων. κυκλωσάντων. Περιστεφανωσάντων τοῖς ὅπλοις τὸ τεῖχος.

Περιστίαρχος.[3] ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλιν. ἀπὸ τῆς ἑστίας· ἢ τοῦ περιστείχειν. Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστια, φησὶ, προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες, περιστίαρχοι. ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται, [4] μαχαιροφοροῦντος ἑκάστου τῶν ἱερῶν, οἰκίαις περιειλημμένοι δημοσίαις, καὶ περίδρομον ἔχοντες.

Περιστίαρχος.[5] ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. περίστια γὰρ, τὰ καθάρσια.

Περιστίξαι.[6] περικυκλῶσαι. περιελθεῖν. περιελάσαι. ἀπὸ τοῦ στίχου.

Περιστολή. περιβολή. ἐπαγωγή.

Περίστῳον. περίστυλον. στοὰς ἔχον.

Περιστοιχίζεται.[7] Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Μέλλοντας ἡμᾶς, φησὶ, καὶ καθημένους περιστοιχίζεται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν. κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στίχους, ἤγουν στοίχους, καταπελαννύντες αὐτῶν δίκτυα, ἵνα, εἰ αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ. ἔνια μέντοι τῶν ἀντιγράφων, περιστοιχίζεται ἔχει· ἄλλα δὲ, περιχοινίζεται.

Περιστοιχίσαντος. περιλαβόντος.

Περιστοίχων.[8] Δημοσθένης [9] ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον· Φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων κατέκλασε. Δίδυμος δέ τι γένος ἐλαῶν περιστοίχους καλεῖ· ἃς Φιλόχορος στοιχάδας προσηγόρευσε. μή ποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ περιστοίχους κέκληκε, [10] τῶν κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότων.

Περιστεριδεῖς. Pulli columbarum: Quemadmodum a Χαίριδος deducitur nomen Χαιριδεῖς: sic a περιστερᾶς, περιστεριδεῖς.

Περιστεῖλαι. Contegere. Velare. *Ille vero cum corpus ejus peplis sericis contexisset, & sepulcrum extruxisset, in eo [mortuum] condidit.*

Περιστείλας. Qui composuit. Qui manu tractavit. Qui in terra desixit. Sophocles: *Defixi autem [ensem,] eumque ad usum meum recte aptavi.*

Περιστεφανωσάντων. Illorum, qui aliquid cinxerunt, vel circumdederunt. *Cum autem armis muros cinxissent.*

Περιστίαρχος. [Sic vocatur,] qui domum, concionem, & urbem lustrat. Ab ἑστία, i. e. focus, domus. Vel a περιστείχειν, i. e. a circumeundo. Ister vero in *Atticis* dicit, victimas lustrales appellari περίστια; & eos, qui templa lustrabant, περιστιάρχους. Extrinsecus enim circumibant, unoquoque sacerdotum porcellum ferente, ædibus publicis circumdati, & circuitum habentes.

Περιστίαρχος. Qui in concione lustrationibus præest. Lustrationes enim, sive victimæ lustrales, vocantur περίστια.

Περιστίξαι. Circumdare. Circumvenire. Circumire. A nomine στίχος.

Περιστολή. Indumentum. Amictus.

Περίστῳον. . Ædificium columnis, vel porticibus cinctum.

Περιστοιχίζεται. Indagine cingit. Circumdat. Demosthenes in *Philippicis: Vos*, inquit, *cunctantes & sedentes velut indagine cingit.* Metaphora ducta est a venatoribus, qui in venatione perticas στίχους, vel στοίχους vocatas, erigere solent; supra quas retia extendunt, ut, si feræ ipsos effugiant, in retia incidant. Cæterum, quædam exemplaria habent περιστοιχίζεται: alia vero, περιχοινίζεται.

Περιστοιχίσαντος. Illius, qui cinxit, vel circumdedit.

Περιστοίχων. Demosthenes in oratione adversus Nicostratum: *Olearum περιστοίχων plantaria confregit.* Didymus genus quoddam olearum περιστοίχους vocat, quas Philochorus στοιχάδας appellat. Videndum autem est, annon Orator nunc oleas περιστοίχους vocet eas, quæ ordine circa agrum in orbem dispositæ sunt.

1 Περιστεριδεῖς. ὥσπερ ἀπὸ τ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 413.

2 Περιστείλας. διαχειρισ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Ajacem* pag. 49. ut Portus monuit.

3 Περιστίαρχος] Potius περιεστίαρχος, ut habet Mich. Apostolius Centur. XVI. 1. Composita enim est hæc vox ex περὶ, & ἑστίαρχος: ut vel ex Polluce patet, qui ἑστιάρχους appellat, quos Suidas & alii Grammatici περιστιάρχους vocant.

4 Μαχαιροφοροῦντος] Photius in Lexico MS. habet, χοιροφοροῦντος, quæ vera lectio est. Solebant enim olim conciones, fora, theatra, aliaque loca publica, porcellis, quos χοιρίδια Græci vocant, lustrari; ut Grammatici docent. Enarrator Comici ad *Acharnenses*, pag. 373. Ὅτι καθαίρονται οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ χοίρῳ σφαζομένῳ. καὶ ὁ ῥήτωρ φησίν· Ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ, καὶ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίους εὔξηται, τότε δὴ κελεύει δημηγορεῖν. τὸ δὲ θυόμενον χοιρίδιον ἐπὶ καθάρσει τῶν τόπων, κάθαρμα ἐκαλεῖτο. ὁ δὲ περικαθαίρων, καθαρτής. Hesychius: Κάθαρμα, τὸ χοιρίδιον, ᾧ τὴν ἑστίαν ἐκάθαιρον ἐν ταῖς ἐκτεοπίαις. ὁ δὲ ἐπιπλῶν δημοσίως, περιστίαρχος ἐλέγετο. Confer eundem v. Ἀφροδισία. Pollux lib. VIII. cap. IX. Οἱ ἑστίαρχοι ἐκάθαιρον χοιριδίοις μικροῖς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὸ θέατρον. καθάρσιον δὲ τοῦτο καὶ χοιρίδιον ἐκαλεῖτο. Apud Pollucem hodie male legitur, χειριδίοις, & χειρίδιον. Confer Nostrum supra v. Καθάρσιον, ubi idem clare traditur.

5 Περιστίαρχος. ὁ τῶν καθαρσίων πρ.] Eadem habet Scholiasta Aristophanis ad *Ecclesiaz.* pag. 728.

6 Περιστίξαι] Malim, περιστεῖξαι, a περιστείχω.

7 Περιστοιχίζεται. Δημοσθένης Φιλιππ.] Ex Harpocratione. Etymologus: Περιστοιχίζεται. Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Φιλιππικῶν. ἔστι δὲ εἰσὶ αἱρεῖ, λαμβάνει. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν, οἵτινες στοίχους περιβάλλουσι τοῖς ὄρεσι. στοῖχοι δέ εἰσιν αἱ λεγόμεναι στάλικες. ἀφ' ὧν τὰ δίκτυα καθίεται. ταύταις οὖν περιβάλλοντες, αἱροῦσι τὰ θηρία.

8 Περιστοίχων. Δημοσθ.] Ex Harpocratione.

9 Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρ.] Pag. 725.

10 Τῶν κύκλῳ π.] Potius, τοὺς κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότας.

Περισυλᾷ. ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ ἀποκτείνει αὐτοὺς, καὶ περισυλᾷ, ὅσα ἐπηγάγοντο. ἦν δὲ κόσμος, καὶ σκεύη περὶ τὴν τέχνην τὴν ἑκατέρου, οὐδαμῇ εὐκαταφρόνητα.

Περισφίγγω. αἰτιατικῇ.

Περισφύριον. Καὶ[1] τὸ διθύρσον τοῦτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ περισφύριον.

Περισχέσθαι. ἀγαπῆσαι.

Περισχών. κατασχών. περιβαλών.

Περιτελλομένων. περιερχομένων.

Περιτεύξεται. συντύχῃ. περιπεσεῖται.

Περιτεχνᾶσθαι. δολιεύεσθαι. κακὰ μηχανᾶσθαι. Τὴν γὰρ διάνοιαν αὐτοῦ σαφῶς εἰδότες, καὶ περιτεχνᾶσθαί τι τοῦτον νομίσαντες, οὐχ οἷς ἐκεῖνος εἶπε, προσέσχον, ἀλλ' οἷς αὐτοὶ ὑπώπτευον.

Περίτιος μήν. ὁ Φεβρουάριος κατὰ Μακεδόνας.

Περιτομή. Ἡ[2] περιτομὴ τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τρεῖς αἰτίας ἐδόθη· ὥστε σημεῖον εἶναι πίστεως, καὶ τοῦ Ἀβραμιαίου γένους δηλωτικὸν, καὶ σύμβολον, καὶ αἴνιγμα πολιτείας καθαρᾶς καὶ σώφρονος. ὥστε οὐχ ὡς δικαιοσύνης ποιητικὴ ἐδόθη, ἀλλὰ σφραγὶς καὶ σημεῖον τῆς ἐκ πίστεως δικαιοσύνης τοῦ Ἀβραάμ.

Περιττός. ἀντὶ τοῦ, πολύς. [3] Σαλούστιος, ὁ τῆς αὐλῆς ἔπαρχος, ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιττὸς εἰς φιλανθρωπίαν.

Περιττότερα. μείζονα. Τὰ δὲ λεγόμενα χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων, οὐ χρυσᾶ ἦσαν, ἀλλὰ περιττότερα τῶν ἄλλων.

Περιτράγῃ. περικόψῃ. περιφάγῃ. ἀντὶ τοῦ, κλέψῃ. Ἀριστοφάνης·

—— Ἐν τῷ ὄχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα,
Μή τις [4] λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

Περιτροπῇ. ἐν περιόδῳ. [5] Τῆς νυκτὸς τὸν καιρὸν, εἰς ὃν τοῖς Ἰσαύροις ἡ φυλακὴ τοῦ τείχους, ὕπνον ἐκ περιτροπῆς τῶν ἄλλων αἱρουμένων, [6] ἐπέβαλε.

Περιτροπέων. [7] Ἀπερίτροπος λέγεται, ὁ ἀνεπίστροφος. Οὔτε γὰρ Ἀγαμεμνονίδης παῖς ἀνεπίστροφος, οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα Θεὸς ἀνάσσων. Ἀπὸ κοινοῦ, ἀνεπίστροφος τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν, ἀλλ' ἔχει ἐπιστροφὴν, καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται. ἢ ἀνεπέλευστον. ἔνθεν καὶ περιτροπέων ἐνιαυτός.

Περισυλᾷ. Spoliat. Detrahit. Aufert. *Ille vero eos interfecit omnibusque, quæ penes se habebant, spoliavit. Erat autem ornatus & supellex, quod ad utriusque artem attinet, haudquaquam contemnenda.*

Περισφίγγω. Accusativo jungitur. Constringo. Coerceo.

Περισφύριον. Fascia pedum. [In Epigrammate:] *Et geminum hunc thyrsum, hasta armatum, & fasciam pedum.*

Περισχέσθαι. Complecti. Amare.

Περισχών. Complexus. Qui continet. Qui circumdedit.

Περιτελλομένων. In orbem euntium. Volventium [annorum.]

Περιτεύξεται. Nanciscetur. Incidet.

Περιτεχνᾶσθαι. Dolose agere. Male machinari. Malum aliquod moliri. *Cum enim ejus mentem certo cognovissent, ipsumque aliquid mali moliri putarent, non ad ea, quæ dicebat, mentem adverterunt, sed ad ea, quæ ipsi suspicabantur.*

Περίτιος μήν. Peritius mensis. Apud Macedones [idem est, qui apud nos] Februarius.

Περιτομή. Circumcisio. Hæc tribus de causis data fuit Judæis: ut fidei signum esset, & Abrahamici generis indicium, symbolumque & adumbratio vitæ puræ & castæ. Quare non ut justitiæ effectrix data fuit, sed ut sigillum & signum justitiæ Abrahami, ex fide ortæ.

Περιττός. Multus. Nimius. *Salustius, aulæ præfectus, vir fuit insigni humanitate præditus.*

Περιττότερα. Majora. Grandiora. *Quæ vero vocantur aurea Hesperidum mala, non erant aurea, sed aliis majora.*

Περιτράγῃ. Ambedat. Circumcidat. Aristophanes [posuit] pro Furetur. *Inque turba diligenter cavere oportet, ne quis clam aureos tuos nummos ambedat.*

Περιτροπῇ. In orbem. Per vices. *Illo tempore noctis, quo muri custodia Isauris obtigerat, aliis vice sua dormientibus.*

Περιτροπέων. In orbem rediens. [Epithetum anni.] Et ἀπερίτροπος, qui non redit eo, unde venerat. Vel, qui aliquid negligit. [Sophocles:] *Nec filius Agamemnonis, nec Inferorum Deus [ultionem] negliget.* Ex præcedentibus repetendum est, ἀνεπίστροφος: ut sit sensus, Non negliget ultionem inimicorum, sed ejus curam geret. Vel ἀπερίτροπος dicitur ille, qui non revertitur eo, unde venerat. Nam περιτροπέων ἐνιαυτὸς dicitur annus in orbem rediens.

Περιοίκιον. [8] Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην·

Περιοίκιον. Isæus in oratione contra Mene-

1 Καὶ τὸ διθύρσον τοῦτο τὸ λογχ.] Antholog. lib. VI. cap. V.
————Καὶ τὸ δίθυρσον
Τοῦτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ περισφύριον.
Sic etiam apud Suidam scribendum est.

2 Ἡ περιτομὴ τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τρ.] Hæc sunt verba Oecumenii in cap. IV. ad Romanos, pag. 275.

3 Σαλούστιος, ὁ τῆς αὐλ.] Vide infra v. Σαλούστιος, ubi locus hic auctior legitur.

4 Λαθών] Sic rectius MS. Paris. A. quam priores Editt. quæ habent, μαθών.

5 Τῆς νυκτὸς τὸν καιρὸν, εἰς ὃν τοῖς Ἰσ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium lib. III. *de Bello Goth.* cap. XX.

6 Ἐπέβαλε] Sic rescripsi ex Procopio. Ante enim minus recte legebatur, ἐνέβαλε.

7 Περιτροπέων. Ἀπερίτροπος λέγ.] Tota hæc nota non solum confuse & negligenter descripta est ex Scholiasta Sophoclis ad *Electr.* pag. 88. ut Portus etiam monuit: sed etiam male huc translata est, utpote quæ pertinet ad v. Ἀπερίτροπος. Vide supra h. v. ubi eadem leguntur.

8 Περιοίκιον. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρ.] Ex Harpocratione.

καὶ τὸ περιοίκιον, καὶ τὴν οἰκίαν. μή ποτε, ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον.

Περίοικοι, καὶ Ἀμφικτύονες. ζήτει ἐν τῷ Ἀμφικτύονες.

Περίοικος. ὁ περὶ τὴν οἰκίαν, ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος.

Περιοίσειν. τὸ περιέσεσθαι, καὶ ἀνθέξειν. Θουκυδίδης ζ΄. [1] σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τῆς νόσου.

Περιοιστικός. φορητός.

Περιφάνεια. οἷον λαμπρότης.

Περίφασις. Πολύβιος· Ἐκέλευσε διασαφεῖν αὐτῷ πάντα τὰ γινόμενα διὰ τῶν πυρσῶν ἐπὶ τὸ Τίσαιον. ἔστι δὲ τῆς Θετταλίας ὄρος, εὐφυῶς κείμενον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων [2] περιφάσεις.

Περιφερές. κύκλῳ στρογγύλον.

Περιφορά. [3] κίνησις.

Περιφόρητα. [4] ἀκτά. [5] Ἡρόδοτος.

Περιφοριᾶσθαι. [6] Λυσίας· Ἢ τὸν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι, ἢ περιφοριᾶσθαι. ἐπὶ τοῦ ἀποκεκλιμένου Εὐφορίων κέχρηται τῷ ὀνόματι. εἰσὶ δέ τινες ὀφθαλμοὶ κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες, καὶ οἱονεὶ μύοντες. ἐὰν δὲ γράφηται περφορινᾶσθαι, εἴη ἂν πεπαχύνθαι· ἀπὸ τῆς [7] Φορίνης. τάττουσι γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορίνην.

Περιφώσαντες. [8] σκεπάσαντες. πωμάσαντες. Πλῆθος δὲ θηρίων ἀθροίσαντες ἱκανόν, ἐς χύτρας καινὰς ἐνέβαλον, καὶ περιφώσαντες αὐτάς, εἶχον ἐν ἑτοίμῳ πρὸς τὴν χρείαν.

Περιφρονεῖν. ὑπερφρονεῖν. Ἀριστοφάνης δέ· Περιφρόνει τὰ πράγματα· ἀντὶ τοῦ ἐρεύνα, ἀναζήτει. καὶ Σωκράτης ἔφη·

[9] Ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

Περίφρων. περισσόφρων.

Περιφοιτῶντα. περιερχόμενον.

Περιφύς. περιπλακείς.

Περιχυθέντες. δοτικῇ.

Περιχαίνω. αἰτιατικῇ. Οἷόν τι ποιοῦσιν οἱ κύνες, τοὺς λίθους, οἷς βάλλονται, περιχαίνοντες.

Περιχάρεια. ἡ χαρά.

Περιχαρίαν. περὶ τὴν χαράν.

Περιχαίρω. δοτικῇ. Περιχάρηθι τῷ ἀγαθῷ.

Περιχλαινίζεται. περιβάλλεται.

cratem: *Et villam, & domum.* Forte enim περιοίκιον vocat, quod nos ἐποίκιον.

Περίοικοι. Finitimi. Accolæ. Vicini. Vide in v. Ἀμφικτύονες.

Περίοικος. Locus circa domum, aut villam.

Περιοίσειν. Superstitem fore. Superaturum esse. Permansurum esse. Thucydides libro VII. Significat item, pristinam valetudinem recuperaturum esse.

Περιοιστικός. Tolerabilis. Qui ferri potest.

Περιφάνεια. Splendor. Eminentia.

Περίφασις. Collustratio locorum circumjacentium. Polybius: *Jussit per faces in Tisæo accensas omnia sibi significari, quæ gererentur. Est autem [Tisæum] mons Thessaliæ, opportune situs ad signum per faces prædictis locis dandum.*

Περιφερές. Rotundum. Orbiculatum.

Περιφορά. Motus in orbem. Rotatio.

Περιφόρητα. Quæ circumferri possunt. Herodotus.

Περιφοριᾶσθαι. Lysias: *Vel alterum oculum altero magis glaucum esse, vel magis conniventem.* Vocem hanc de eo, quod est inclinatum, Euphorion dixit. Sunt enim quidam oculi, qui palpebras habent demissas, & [ideo] pene clausi sunt. Si vero scribatur, περφορινᾶσθαι, significabit, crassum esse: a Φορίνη, quæ vox etiam pro pelle humana sumitur.

Περιφώσαντες. Qui texerunt. Qui operculo clauserunt. *Cum magnam viperarum copiam collegissent, & in novas ollas conjecissent, eas terra tectas ad usum paratas habebant.*

Περιφρονεῖν. [Interdum idem significat, quod] ὑπερφρονεῖν, i. e. contemnere. Apud Aristophanem vero, περιφρόνει τὰ πράγματα, significat, res scrutare & investiga. Et Socrates [apud eundem] inquit: *Per aerem ambulo, & Solem contemplor.*

Περίφρων. Valde prudens.

Περιφοιτῶντα. Circumeuntem. Circumcursantem.

Περιφύς. Arcte aliquid amplexus.

Περιχυθέντες. Dativo jungitur. Circumfusi.

Περιχαίνω. Accusativo jungitur. Hianti ore capto, vel corripio. *Quemadmodum canes faciunt, qui lapides, quibus petuntur, hianti ore admordent.*

Περιχάρεια. Vehemens lætitia.

Περιχαρίαν. Nimiam lætitiam. Nimium gaudium.

Περιχαίρω. Valde lætor. *Bono valde lætare.*

Περιχλαινίζεται. Læna se induit.

1 Σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τ.] Hinc emenda Hesychium, apud quem mendose hodie legitur, Περιοίσει, αἰνήσει ἐκ τῆς νήσου. Scribe, Περιοίσει, ἀνοίσει ἐκ τῆς νόσου.

2 Περιφάσεις] Sic habet MS. Paris. A. At priores Editt. minus recte, ἐπιφάσεις.

3 Κίνησις] Supple ex Hesychio, ἡ κατὰ κύκλον κίνησις.

4 Ἀκτά] Lego, περίακτα.

5 Ἡρόδοτος] Lib. IV. pag. 179. ubi Nomadum domos vocat οἰκήματα περιφορητά: ut Portus observavit.

6 Περιφοριᾶσθαι. Λυσ.] Ex Harpocratione.

7 Φορίνης ——— φορίνην] Sic recte Harpocratio. At priores Editt. male φορόνης & φορόνην. Vide Nostrum infra v. Φορίνη.

8 Περιφώσαντες] Scribendum puto περιχώσαντες. Lectio enim vulgata procul dubio est spuria; quam Suidas ex corrupto aliquo codice excerpsisse videtur. Mendum enim hoc ipsi Suidæ imputandum esse, non vero librariis, series literarum arguit.

9 Ἀεροβατῶ, καὶ περιφρ.] Aristoph. *Nubibus*, pag. 136. (71. Ed. Bas. P.)

Περιψῆν. ἐκμάσσειν. ἀποσπογγίζειν. [1] Ἀριστοφάνης· Ἰδοὺ, δέχου κέρκον λαγὼ, ὥστε τὰς λήμας περιψῆν.

Περίψημα. [2] κάταγμα. [3] ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη ἀπολύτρωσις. οὕτως ἐπέλεγον τῷ [4] κατ' ἐνιαυτὸν συνέχοντι τῶν κακῶν· Περίψημα ἡμῶν γενοῦ· ἤτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλον τῇ θαλάσσῃ, ὡσανεὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτιννύντες.

Περκάζει. [5] πεπαίνει. μελανίζει.

Περκνός. [6] μέλανι κατάστικτος.

Περκώσιον. [7] τόπος. καὶ Περκώτη, ὄνομα τόπου.

Πέρναται. πιπράσκεται. ἔνθεν [8] καὶ πόρνη, ἡ πωλοῦσα τὴν μίξιν. ἢ παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν.

Περόζης. [9] ὁ Περσῶν βασιλεύς.

Περόνη. πόρπη. [10] Καὶ δίβολον περόνην, καὶ στεγίδα, τανυσθὲν τόξον.

Περόνη. κόσμος τις. Καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι, καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι.

Περῶ, περαίω, περαιῶ. ὡς μῶ, μαίω, μαιῶ.

Περώνης.

Περπερεία. ἡ κολακεία. Ἡ [11] ἀγάπη οὐ περπερεύεται. ὁ Ἀπόστολός φησι. τουτέστιν, οὐ προπετεύει.

Περπερεία. ὁ μὴ διὰ χρείαν, ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν παραλαμβάνεται· ὁ καὶ ἡ βλακεία καὶ ἡ προπέτεια.

Πέρπερος. ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος· οἷον λάλος, προπετὴς, μηδὲν λογισμῷ ποιῶν.

Πέρσαι. ὅτι [12] ἡ μαγεία καὶ ἡ ἀστρολογία ἀπὸ Μαγουσαίων ἤρξατο. οἱ γάρ τοι Πέρσαι Μαγὼγ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται. καὶ Μαγουσαῖοι, οἱ αὐτοί.

Περσαῖος, [13] Κιτιεὺς, Φιλόσοφος Στωϊκός. ἐπεκλήθη δὲ καὶ Δωρόθεος. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ· υἱοῦ [14] Δημητρίου, μαθητὴς καὶ θρεπτὸς Ζήνωνος τοῦ Φιλοσόφου. [15] Ἱστορίαν.

Περσέα. [16] ῥοδακινέα.

Περσεύς. [17] οὗτος ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥω-

Περιψῆν. Abſtergere. Spongia abſtergere. Ariſtophanes: *En, accipe caudam leporis, ut ea lemas abſtergas.*

Περίψημα. Purgamentum. [Sordes,] quæ veſtigiis vel pedibus calcantur. Liberatio a malis. In hominem ſacrum, qui quotannis pro populi ſalute devovebatur, hæc verba dici ſolebant: *Eſto purgamentum noſtrum.* Vel, ſalus & liberatio noſtra. Et ſic in mare eum præcipitabant, quaſi Neptuno hoſtiam immolantes.

Περκάζει. Incipit matureſcere. Nigreſcit.

Περκνός. Niger.

Περκώσιον. Percoſium. Locus [ita vocatus.] Et Περκώτη, [itidem] nomen loci.

Πέρναται. Venditur. Hinc & dicta eſt πόρνη, i. e. meretrix, quod uſum corporis vendat. Vel, quod habeat νοῦν πεπωρωμένον, i. e. mentem callo quaſi obductam.

Περόζης. Peroſes. Perſarum Rex.

Περόνη. Fibula. [In Epigrammate:] *Et duplicem fibulam, & ſtrigilem, & intentum arcum* [*tibi, Mercuri, Calliteles dedicat*].

Περόνη. Acus. Fibula. *Veſtes habentes aureis fibulis adſtrictas, gemmaſque aureis annulis incluſas geſtantes.*

Περῶ. Trajicio. Tranſeo. [Hinc deducitur,] περαίω, περαιῶ: ut a μῶ, μαίω, μαιῶ.

Περώνης. Perones.

Περπερεία. Adulatio. Aſſentatio. [Temeritas. Improbitas.] *Charitas nihil agit perperam.* Apoſtolus inquit. Vel [περπερεύεται hic ſignificat,] non eſt levis & temeraria.

Περπερεία. Dicitur de eo, quod non ad uſum, ſed ad oſtentationem comparatur. Oſtentatio. Vel, ignavia, & temeritas.

Πέρπερος. Cum mollitie faſtum etiam præ ſe ferens. Glorioſus. Item, loquax, temerarius, & nihil conſiderate agens.

Πέρσαι. Perſæ. Magia & Aſtrologia a Maguſæis primũ inventa fuit. Perſæ enim ab indigenis vocantur Magog. Et Maguſæi, iidem ſunt.

Περσαῖος. Perſæus, Citieus, Philoſophus Stoicus: qui etiam Dorotheus cognominatus fuit. Vixit temporibus Antigoni Gonatæ: filius Demetrii, diſcipulus & alumnus Zenonis Philoſophi. [Scripſit] Hiſtoriam.

Περσέα. Perſea arbor: quæ etiã ῥοδακινέα vocatur.

Περσεύς. Perſeus. Hic renovata cum Ro-

1 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 343. (240. Ed. Baſ. P.) ubi ſic legitur:

Ἰδοὺ, δέχου κέρκον λαγὼ, τὠφθαλμιδίω περιψῆν.

2 Περίψημα] Vocabulo hoc uſus eſt Apoſtolus Paulus 1 Cor. IV. 13. ubi vide interpretes Græcos. Pro voce ſequenti κάταγμα, quæ mendoſa eſt, legendum eſt, κάθαρμα, vel καταπάτημα, vel, ut habet Heſychius, περικατάμαγμα.

3 Ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη] Michael Apoſtolius Centur. XVI. 3. Λέγεται καὶ περίψημα τὸ καταπάτημα πάντων ὑπὸ τὰ ἴχνη, i. e. *Περίψημα etiam dicitur id, quod omnium pedibus conculcatur.*

4 Τῷ κατ' ἐνιαυτὸν συνέχοντι] Locus hic corruptus eſt, in quo interpretando ſenſum potius quam verba ſecutus ſum.

5 Πεπαίνει] Heſychius rectius, πεπαίνεται.

6 Περκνός. μέλανι κατάστικτος.] In antiquiſſimo MS. Pariſ. legitur, περκνὸς, μέλας. Manu vero recentiori additum eſt, κατάστικτος.

7 Περκώσιον] Heſychius: Πέρκωσος, καὶ Περκώτη, πόλις.

8 Ἔνθεν καὶ πόρνη, ἡ πωλ.] Confer Noſtrum intra v. Πωλοῦσι.

9 Περόζης] De eo vide Agathiam lib. IV. pag. 137.

10 Καὶ δίβολον περ.] Emenda & ſupple,

Καὶ δίβολον περόνην, καὶ στλεγγίδα, καὶ τὸ τανυσθὲν
Τόξον, &c.

Sic enim recte legitur in Anthologia inedita, ex qua Epigramma integrum, cujus fragmentum hoc pars eſt, cum Lectore alibi communicamus. Cæterum, in prioribus Editt. poſt τόξον ſequentia adduntur: Αὐλὸς, ὁ εἰς εὐθὺ ἐξακοντισμὸς τοῦ αἵματος. ὁ δὲ περόνης, μέτρον, καὶ μουσικῆς τι ὄργανον. Sed ea hic omittenda putavi, tum quia in optimo MS. A. deſunt; tum etiam quia non pertinent ad hunc locum, ſed ad vocem αὐλὸς, ubi eadem αὐτολεξεὶ leguntur.

11 Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται] 1 Cor. XIII. v. 4. De hoc loco Pauli vide Gataker. ad Marc. Anton. lib. V. §. V.

12 Ὅτι ἡ μαγεία καὶ ἡ ἀστρολογία ἀπὸ τῶν Μαγ.] Eadem ad verbum leguntur apud Cedrenum pag. 30. & apud Noſtrum ſupra v. Μαγεία.

13 Περσαῖος, Κιτιεὺς, φιλ.] Laert. lib. VII. ſegm. XXXVI. Μαθηταὶ δὲ Ζήνωνος πολλοὶ μὲν, ἔνδοξοι δὲ. Περσαῖος, Δημητρίου, Κιτιεύς. &c. Ad hunc locum Laertii Suidas reſpexiſſe videtur.

14 Υἱοῦ Δημητρίου] Scribendum eſt, υἱὸς Δημητρίου. Referenda enim hæc ſunt ad Perſæum, quem filium Demetrii fuiſſe ex dicto loco Laertii conſtat.

15 Ἱστορίαν] Sic MS. Pariſ. A. At priores Editt. ἱστορία, quod minus placet.

16 Περσέα. ῥοδακινέα] Vide Bodæum a Stapel ad Theophraſti *Hiſt. Plant.* lib. IV. pag. 295.

17 Περσεύς. οὗτος ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥωμ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis, pag. 125. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Καταχαλᾶν.

μαίους

μαίους φιλίαν, εὐθέως ἑλληνοκοπεῖν ἐπεβάλλετο, καταχαλῶν ἐς τὴν Μακεδονίαν καὶ τοὺς τὰ χρέα φεύγοντας, καὶ τοὺς πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότας, καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλήμασι παρακεχωρηκότας. καὶ τούτων ἐξετίθει προγραφὰς εἴς τε Δῆλον, καὶ Δελφοὺς, διδοὺς οὐ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῖς καταπορευομένοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων κομιδὴν, ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγε. παρέλυσε δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ Μακεδονίᾳ τῶν βασιλικῶν ὀφειλημάτων· ἀφῆκε δὲ καὶ τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐγκεκλεισμένους ἐπὶ βασιλικαῖς αἰτίαις. ταῦτα δὲ ποιήσας, [1] πολλάκις μετεωροδοκῶν καλὰς ἐλπίδας ὑποδεικνύναι πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐν αὐτῷ· ἐπέφαινε δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐν πολέμῳ προστασίαν τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα. κατά τε γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν ἦν ἱκανὸς, καὶ πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν τὴν διατείνουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον εὔθετος· κατά τε τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπισκύνιον, καὶ τάξιν οὐκ ἀνοίκειον τῆς ἡλικίας. ἐπεφεύγει δὲ καὶ τὴν πατρικὴν ἀσέλγειαν, τήν τε πρὸς τὰς γυναῖκας, καὶ τὴν περὶ τοὺς πότους. καὶ τὰ μὲν προοίμια αὐτοῦ τοιαύτην εἶχε διάθεσιν.

Περσεύς. οὗτος ἀνεῖλε λογχοδρεπάνῳ τὴν Γοργόνα, ἐπικρύψας ἑαυτὸν εἰς τὸ μὴ ὁρᾶσθαι τῇ τοῦ ᾅδου κυνῇ.

Περσεὺς Μακεδών. [2] Ὅτι Περσεὺς ἀναθαῤῥῶν ἤδη κατ' ὀλίγον μετὰ τὴν φυγὴν, Νικίαν καὶ Ἀνδρόνικον, οὓς ἐπὶ τὸν καταποντισμὸν τῶν χρημάτων καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τῶν νεῶν ἐπεπόμφει, περιποιήσας αὐτῷ καὶ τὰς ναῦς, καὶ τὰ χρήματα, συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου καὶ ἑτέροις ἐξαγγέλλειν, ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως. καὶ ἀπὸ τοῦδε εὐθὺς ἐκ μεταβολῆς ὠμὸς καὶ εὐχερὴς ἐς ἅπαντας ἐγένετο, καὶ οὐδὲν ὑγιὲς, οὔτε εὔβουλόν οἱ ἔτι ἦν· [3] ἀλλ' ὅτι πιθανώτατος ἐς εὐβουλίαν, καὶ λογίσασθαι δεξιὸς, καὶ εὐτολμότατος ἐς μάχας, ὅσα γε μὴ σφάλλοιτο δι' ἀπειρίαν, ἀθρόως τότε καὶ παραλόγως ἐς δειλίαν καὶ ἀλογιστίαν ἐτράπετο, καὶ ταχὺς καὶ εὐμετάθετος ἄφνω καὶ σκαιὸς εἰς πάντας ἐγένετο, ἀρχομένης αὐτὸν ἐπιλείπειν τῆς τύχης, [4] ὅπερ ἐπὶ πολλοὺς ἰδεῖν μεταβολῆς προϊούσης ἀλογωτέρους γενομένους ἑαυτῶν. † Ἡ τοῦ Περσέως ναῦς τά τε ἄλλα ἐξήσκητο μεγαλοφυῶς, καὶ τὴν εἰρεσίαν ἐπὶ δέκα ἓξ στοίχων εἶχε πεποιημένην.

Περσεφόνη. [5] καταγεῖος δαίμων. [6] Ἠλέκτρα φησί.

Ὦ δῶμ' ἀΐδου καὶ Περσεφόνης,
Ὦ χθόνι' Ἑρμῆ, καὶ πότνι' Ἀρὰ,
Σεμναί τε Ἐριννύες, ———
Αἳ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε,
Τούς τ' εὐνὰς ὑποκλεπτομένους·
Ἔλθετ', ἀρήξατε πατρὸς
Φόνον ἡμετέρου. ———

Περσεῖδαι. ἀπὸ Περσέως.

manis amicitia, confestim Græcos sibi omnibus modis conciliare cœpit. Nam quotquot æris alieni causa aut judicio condemnati solum verterant, quique ob majestatis crimina Macedoniam excesserant, universos in Macedoniam revocavit, edictis in insula Delo ac Delphis [& in templo Minervæ Itoniæ] palam propositis: quibus non modo impunitatem, sed etiam bonorum omnium restitutionem cum fructibus, ab eo tempore, ex quo quisque exulaverat, postliminio redeuntibus concedebat. Universis præterea Macedonibus fiscalia debita remisit, cunctosque ob suspicionem aut crimen majestatis vinctos, custodia liberavit. His gestis cum multorum animos arrexisset, præclaram omnibus Græcis spem in se ostendebat: quinetiam in reliquo vitæ apparatu regiam dignitatem præferebat. Nam & specie erat honesta, & corpore ad omne opus bello & pace obeundum valido; atque in vultu supercilium & dignitas non incongrua ætati ejus aderat. Vitaverat etiam paternam in mulieres atque in conviviis intemperantiam. Ac Persei quidem principatus hujusmodi exordium habuit.

Περσεύς. Hic hasta falcata Gorgonem sustulit, Orci galea, ne conspiceretur, se abscondens.

Περσεύς. Perseus Macedo. Perseus, cum paulatim post fugam animum recepisset, Niciam & Andronicum, quos ad pecuniam in mare demergendam & incendendas naves miserat, servatis sibi navibus & pecunia, conscios tam fœdi pavoris rem in vulgus edituros esse existimans, nefarie occidit; atque exinde crudelis in cunctos ac formidabilis subita mutatione evasit, nec deinceps quicquam sanæ mentis ac prudentiæ in eo fuit: sed qui prius ad persuadendum aptissimus, solers in excogitando, ac, nisi cum imperitia laberetur, fortissimus in pugna fuisset, tum repente ad ignaviam & imprudentiam deflexit, præcepsque ac mutabilis & in omnes sævus extitit, jam deserente eum fortuna; quemadmodum usu venire videmus, ut rebus in deterius ruentibus homines fere pristina prudentia sua excidant. † Persei navis tum aliis ornamentis instructa erat, tum etiam sedecim remorum ordines habebat.

Περσεφόνη. Proserpina. Dea inferna. Electra [apud Sophoclem] inquit: *O domus Orci & Proserpinæ! O inferne Mercuri, & veneranda Diræ, venerandæque Furiæ, quæ injuste morientes videtis, & eos, qui alienos lectos adulterio polluunt! Venite, & vindicate patris nostri cædem.*

Περσεῖδαι. Persidæ, sive, Persei posteri.

1 Πολλάκις μετεωροδοκῶν καλὰς ἐλπίδας ὑποδ.] Legendum est, πολλάς τε μετεωροδοκῶν, καλ. ἐλπ. ὑπεδείκνυε, &c.

2 Ὅτι Περσεὺς ἀναθαῤῥ.] Fragmentum hoc Casaubonus Polybio tribuit: sed male. Est enim Appiani, ut patet ex Excerptis a Valesio editis, pag. 561.

3 Ἀλλ' ὅτι] In Excerptis modo laudatis rectius legitur, ἀλλ' ὁ.

4 Ὅπερ] Valesius recte rescribit, ὥσπερ.

5 Περσεφόνη] Vide infra v. Φερσεφόνη.

6 Ἠλέκτρα φησί] Apud Sophoclem *Electra*, pag. 85. ut Portus monuit. Ibi autem locus hic plenior legitur.

Πέρσης, Ἀσκραῖος, ἐποποιὸς, ἀδελφὸς Ἡσιόδου τοῦ ποιητοῦ.

Περσικαί. ὅτι περσικαί εἰσι μὲν δένδρα. ἔστι δὲ καὶ ὑποδήματος εἶδος γυναικεῖον. [1] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Κᾆτα ψυγείσης, περιέφυζαν περσικαί.

Περσικὸς [2] ὄρνις. ὁ ἀλέκτωρ, διὰ τὴν λοφίαν. ἢ ὅτι τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς ὁ βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκαλεῖτο Περσικά. καὶ μὴν παρὰ Ἀριστοφάνει οὐκ ἰδίως ὄρνις Περσικός.

Περσίς. ὄνομα τόπου.

Πέσῃ. αὐθυπότακτον.

Πέσημα. πτῶμα.

Πρὸς [3] τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι.

περὶ Αἴαντός φησιν, ὅτι ἑαυτὸν ξίφει διεχρήσατο.

Πεσινοῦντος. πόλεως.

Πέσκος. τὸ πέκος, ὡς περιγράφη. δέρμα, κώδιον. καὶ πεκτῆρες, οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες.

Πεσσόμενα. παρὰ Ἡροδότῳ, ὀπτώμενα.

Πεσσούς.[4] κύβους. καὶ πεσσοί, ψῆφοι, παρὰ Ἡροδότῳ, ἐν οἷς ἔπαιζον.

Πετάλοις. φύλλοις. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι, πέταλον, πίλημα ἐξ ἐρίου πιληθέν.

[5] Σοὶ τὸ πιληθέντα δι' εὐξάντου τριχὸς ἀμνοῦ,
Ἑρμᾶ, Καλλιτέλης ἐκρέμασεν πέταλον.

Πετάλῳ. [6] Ἔχοντες γέρρα πάντες βοῶν λευκῶν δασέα, εἰκασμένα κιττοῦ πετάλῳ.

Πέτασος. εἶδος ὑφάσματος. [7] Ἐπιρριψάντων Δράκοντι τῷ νομοθέτῃ τῶν Ἀθηναίων πετάσους πλείονας, καὶ χιτῶνας, ὡς ἀποπνιγῆναι ἐν τῷ θεάτρῳ.

Πέταυρα.[8] τίγνα. [9] Βάβριος·

Ὁ δ' ἐκ πετταύρου κλαγγὸν εἶπε βοήσας·
Πόθεν μαθήσῃ πόσσον εἰς ἕω λείπει,
Τὸν ὀρνόμαντιν θύσας με.

Πέταυρον. [10] παγίς. [11] βάθος. σανίς. οἷον πέτευδον. παρὰ τὸ εὕδειν ἐν αὐτῷ τὰ πετεινά.

Πετεών. πόλις Βοιωτίας.

Πετεῶο [12] [υἱός.] τοῦ Πετεὼ παῖς.

Πεττεύει. [13] μεταφέρει. ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι, τῶν

Πέρσης. Perses, Ascræus, poeta Epicus, Hesiodi poetæ frater.

Περσικαί. Persicæ. Sic vocantur arbores quædam. Est item calceamenti muliebris genus. Aristophanes *Nubibus*: *Deinde refrigerato [pulici] adhæserunt calcei.*

Περσικὸς ὄρνις. Persica avis. [Sic dicitur] gallus gallinaceus, propter cristam. Vel, quia omnia pretiosa & sumptuosa, quibus Rex [Persarum] utebatur, vocabantur Persica. Apud Aristophanem tamen significatione communi nec peculiari quævis avis Persica sic dicitur.

Περσίς. Persis. Loci nomen.

Πέσῃ. Ceciderit.

Πέσημα. Casus. Lapsus. [Sophocles:] *In ensem hunc letiferum incubuit, & sic periit.* De Ajace hæc dicit [Tragicus,] quod is se ipsum gladio interfecisset.

Πεσινοῦντος. Pessinuntis. Urbis [ita dictæ.]

Πέσκος. Idem quod πέκος. Vellus. Pellis. Et Πεκτῆρες, qui pellem vellunt.

Πεσσόμενα. Apud Herodotum significat, assata, [vel cocta.]

Πεσσούς. Tesseras. Et πεσσοί, calculi apud Herodotum, quibus ludebatur.

Πετάλοις. Foliis. Et in Epigrammate πέταλον, pileus ex lana coactili factus. *Tibi, Mercuri, pileum hunc ex lana agni coacta & bene carminata factum suspendit Calliteles.*

Πετάλῳ. Folio. *Omnes habentes crassa tegumenta, ex corio alborum boum facta, & folio hederæ similia.*

Πέτασος. Petasus. Galerus. *In Draconem Atheniensium Legislatorem plures petasos & vestes conjecerunt, adeo ut in theatro suffocaretur.*

Πέταυρα. Perticæ. Tigna. Babrius: *Ille vero a pertica clare vociferans dixit: Unde cognosces, quantum [temporis spatium] ad auroram usque supersit, si me horarum nuntium mactaveris.*

Πέταυρον. Laqueus, vel decipulum. Pertica. Tabula. Quasi dicas πέτευδον, quod gallinæ in ea dormiant. A πετεινά, & εὕδω.

Πετεών. Peteon. Urbs Bœotiæ.

Πετεῶο υἱός. Filius Petei.

Πεττεύει. [Alea ludit. Tesseris ludit.] Cal-

1 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 132. (67. Ed. Bas. *P.*) ubi legitur ψυγείσῃ: uti etiam hic legendum est.

2 Περσικὸς ὄρνις] Aristophanes *Avibus*, p. 574. (396. Ed. Bas. *P.*)

Ὁ μὲν ἔρτυγα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.

Scholiasta: Περσικὸν ὄρνιν. τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς μόνος βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκαλεῖτο Περσικά. καὶ νῦν οὐκ ἰδίως τις ὄρνις Περσικός. τινὲς δὲ τὸν ἀλεκτρυόνα. οἱ δὲ, τὸν ταώ.

3 Πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσ.] Senarius hic est Sophoclis in *Ajace*, pag. 59. ut Portus monuit.

4 Πεσσούς. κύβους] Vide omnino Salmasium ad Flavii Vopisci *Proculum*.

5 Σοὶ τὸ πιληθέντα δι' εὐξ.] Distichum hoc decerptum est ex Epigrammate Theodori, quod ex Anthologia inedita integrum alibi cum Lectore communicamus. Pro πέταλον autem hic apud Suidam scribendum est πέτασον, ut recte legitur in codice MS. modo dictæ Anthologiæ.

6 Ἔχοντες γέρρα πάντες βοῶν λ.] Fragmentum hoc ampliari potest ex ipso Suida supra v. Ἀντιστοιχοῦντες.

7 Ἐπιρριψάντων Δράκοντι τῷ νομ.] Vide supra v. Δράκων, ubi fragmentum hoc auctius legitur.

8 Πέταυρα] Sic rescripsi auctoritate MSti Paris. A. Priores enim Editt. & reliqui MSS. habent πίταβρα: quod series literarum respuit.

9 Τίγνα] Sic etiam habent Editt. Basil. & Genev. itemque Hesychius & Phavorinus. At in MStis Paris. nec non in Editt. Mediolan. & Ald. legitur σίγνα, quod corruptum est.

10 Παγίς] Vide infra v. Σκανδάληθρα.

11 Βάθος] An βάθρον? ut amicissimus Vassius suspicatur.

12 Πετεῶο υἱός] Ad supplendum loci hujus sensum addidi, υἱός. Respexit enim Suidas ad locum illum Homeri Il. B. v. 552.

Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.

13 Μεταφέρει] Intepretatio hæc manca est. Addi enim saltem debebat, ψῆφον: ut is sit sensus, quem in versione expressimus. Qui enim alea ludunt, calculos non solum ponunt, sed etiam positos interdum reducunt & revocant: quod Grammaticus noster μεταφέρειν ψῆφον; at alii rectius, μετατιθέναι vel ἀναθέσθαι ψῆφον appellant. Vide Harpocrationem v. Ἀναθέσθαι, & ibi interpretes: itemque Salmasium ad Flavii Vopisci *Proculum*.

κύβαι.

κύβον. καὶ ὁ δραπέτης, ὁ ἀποδρᾶν τῆς δουλείας. ὁ τὸ δρᾶν πετεύων, ὅ ἐστι φεύγων.

Πεττεύουσι. παυλίζουσι. καὶ πεττείαις, παιδιαῖς, [1] αὐλοῖς. καὶ πεττὸς, ὁμοίως.

Πετεινὸν, καὶ πετεεινόν.

Πέτηλον. τὸ φύλλον.

Πετίλιος. ὄνομα κύριον.

Πεῖτον. κεῖται ἐν τῷ παι διφθόγγῳ ἐσφαλμένως.

Πέττουσα. ἀρτοποιοῦσα. καὶ πέττουσιν, ἀρτοποιοῦσι. καὶ [2] Ἀριστοφάνης· Τ' οὖν πέτταρσι πεπεμμένους. ἔξω τῶν ἑορτῶν ἱεραί τινες ἡμέραι τοῦ μηνὸς ἐνομίζοντο Ἀθήνησι θεοῖς τισιν· οἷον νουμηνία, καὶ ἑβδόμη, Ἀπόλλωνι· τετάρτη, Ἑρμῇ· ὀγδόη, Θησεῖ. Πεττοὶ δὲ, τὰ [3] βόλια, ἐν οἷς παυλίζουσι.

[4] Καλὸν πέτεσθαι, πράξεως καλῆς τόδε.

Πετόμενος. φερόμενος.

Πετόσιρις, [5] Αἰγύπτιος, φιλόσοφος. Κατὰ καὶ Ἕλληνες καὶ Αἰγύπτιοι τὰς περὶ Θεῶν διετάξαντο ἐπιλογάς. Ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων ἀστρολογούμενα, καὶ περὶ τῶν παρ' Αἰγυπτίοις μυστηρίων.

Πέτρᾳ [6] καθεσθεὶς, ἐλπίδας χρηστὰς ἔχε.

Πετραία. ὄνομα πόλεως. καὶ Πέτρα, πόλις τῆς Παλαιστίνης.

Πετρηδόν. δίκην πετρῶν.

Πετρήεσσα. πετρώδης. βαθεῖα.

Πετρόβολον.[7] Ἡ τοῦ μηχανήματος ἀλκὴ τοῦ πετροβόλου, τοῦ κατὰ τὴν πολιορκίαν [8] τῆς Ἰουδαίας ὑπὸ Οὐεσπεσιανοῦ, τοιάδε τις ἦν. πληγείς γάρ τις ὑπ' αὐτοῦ τῶν περὶ τὸν Ἰώσηπον τῶν περὶ τὸ τεῖχος, ἀπεσφαιρώθη τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῆς πέτρας, καὶ τὸ κρανίον ἀπὸ τριῶν ἐσφενδονίσθη σταδίων. γυναικός τε μεθ' ἡμέραν ἐγκύμονος πληγείσης τὴν γαστέρα, προῄει δὲ νέον ἐξ οἰκίας, ἐξέσεισεν ἐφ' ἡμιστάδιον τὸ βρέφος. τοσαύτη ἦν ἡ τοῦ λίθου βία. τῶν μὲν ὀργάνων φοβερώτερος ὁ ῥοῖζος, τῶν δὲ βαλλομένων ἦν ὁ ψόφος.

Πέτροσσα. νῆσος Κιλικίας.

Πέτρος [9] ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ Μάγιστρος, καὶ ἱστορικός. πρεσβευτὴς ὡς Χοσρόην σταλεὶς, [10] μάλα ἐμβριθής τε

culum reducit, vel revocat. A πεττὸς, calculus, vel teſſera. Et δραπέτης, ſervus fugitivus: a δρᾶν, facere, & πετεύειν fugere: quaſi dicas, qui laborem fugit.

Πεττεύουσι. Alea ludunt. Teſſeris ludunt. Et πεττείαις, aleis, vel luſibus teſſerarum. Et πεττὸς, teſſera, vel calculus.

Πετεινὸν, & πετεεινόν. Volatile. Volucre.

Πέτηλον. Folium. [Poetice, pro πέταλον.]

Πετίλιος. Petilius. Nomen proprium.

Πεῖτον. Petitum. Poſtulatum. Supra hæc vox mendoſe ſcripta eſt per αι diphthongum, παιτῖτον.

Πέττουσα. Pinſens panem. Et πέττουσι, pinſunt. Ariſtophanes: [*Placentæ*] *quarto die piſtæ.* Præter [ordinaria] feſta dies quidam cujuſque menſis Athenis Diis quibuſdam dicati erant: ut dies primus & ſeptimus, Apollini; quartus, Mercurio; octavus, Theſeo. Πεττοὶ vero ſunt calculi, vel teſſeræ, quibus luditur. † *Si volare te ſomnies, id felicis rerum ſucceſſus indicium eſt.*

Πετόμενος. Volans.

Πετόσιρις. Petoſiris, Ægyptius, Philoſophus. [Scripſit librum, quo docuit,] qua ratione Græci & Ægyptii Deorum cultum inſtituendum eſſe præceperint. Aſtrologica ex ſacris libris. [excerpta.] De myſteriis Ægyptiorum.

Πέτρᾳ καθεσθ. *Saxo inſidens, ſpem bonam habeto.*

Πετραία. Petræa. Nomen urbis. Et Petra, urbs Palæſtinæ.

Πετρηδόν. Petrarum inſtar. Lapidum in morem.

Πετρήεσσα. Saxoſa. Lapidoſa. Profunda.

Πετρόβολον. Baliſta. Vis baliſtæ, qualis in obſidione Jotapatæ a Veſpaſiano adhibebatur, hujuſmodi fuit. In muro cuidam ex illis, qui circa Joſephum erant, ſaxo percuſſo caput avulſum eſt, ejuſque ad tertium ſtadium veluti funda excuſſa calvaria. Interdiu quoque mulieris prægnantis, quæ ex ædibus modo prodierat, utero tranſverberato, fœtus ad dimidium ſtadium excuſſus eſt. Tanta erat vis ſaxi. Tormentorum igitur terribilis erat ſtridor, & miſſilium ſtrepitus.

Πέτροσσα. Petroſſa. Inſula Ciliciæ.

Πέτρος. Petrus orator, qui & Magiſter, & hiſtoricus. Hic legatus ad Choſroen miſſus,

1 Αὐλοῖς] Male. Scribendum enim eſt παῦλαις, vel παύλαις. Heſychius: Πεττείαις, κύβοις, ταβλαις παιδικαῖς. Confer Noſtrum infra v. Τάβλα.

2 Ἀριστοφάνης] *Pluto*, pag. 107. (52. Ed. Baſ. P.) Vide etiam ſupra v. Πεπεμμένους, ubi eadem leguntur.

3 Τὰ βόλια] Cum Porto legere malim, ταβλία. Sic enim Græci recentiores *teſſeras* vocabant. Vide Salmaſium ad Flavii Vopiſci *Proculum*, pag. 741. Edit. Hack.

4 Καλὸν πέτεσθ, πρ.] Eſt verſus ad ſomniorum interpretationem pertinens, qui legitur apud Aſtrampſychum.

5 Πετόσιρις] Petoſiris hujus mentionem faciunt, Julius Firmicus lib. VIII. cap. V. itemque in Præfat. librorum III. & IV. Juvenalis Satyr. VI. Lucillius in Epigrammate Anthol. lib. II. cap. VI. Plinius, & alii.

6 Πέτρᾳ καθεσθ.] Senarius hic onirocriticus legitur etiam apud Aſtrampſychum & Nicephorum.

7 Πετρόβολον] Potius, πετροβόλον, cum accentu in penultima. Dicitur vero etiam πετροβόλος: ſubintelligendo nimirum vocem μηχανή. Vide Lipſium in *Poliorcet.* lib. III. Dial. III. Totum autem hunc locum de baliſta Suidas deſcripſit ex Joſepho *de Bello Jud.* lib. III. pag. 845. ut Pearſonius recte obſervaverat.

8 Τῆς Ἰουδαίας] Lege, τῆς Ἰωταπάτης. Apud Joſephum enim loco laudato de obſidione Jotapatæ agitur.

9 Πέτρος ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ Μάγιστρος] Hujus Petri Magiſtri mentio fit apud Stephanum Byzantium v. Ἀκόναι, & in Eclogis Legat. ab Hœſchelio editis, pag. 150. Edit. Pariſ. In eundem exſtat Epigramma Anthol. lib. III. cap. XXX.

10 Μάλα ἐμβριθής τε ἦν καὶ εὐ.] Vide ſupra v. Ἐμβριθής, ubi eadem leguntur.

ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥητορεύειν, τῷ καταμαλάξαι φρονήματα βαρβαρικά, σκληρά τε καὶ ὀγκώδη. [1] ἔγραψεν ἱστορίας, καὶ περὶ πολιτικῆς καταστάσεως.

Πέτρος [2] ὁ Μογγός, Ἀλεξανδρείας μὲν ἦν Ἐπίσκοπος, αἱρετικὸς δὲ διάπυρος. Εὐφήμιος δὲ ἦν ὁ Πατριάρχης, ζηλωτὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Πέτρος. οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ. ἔφθασε δὲ καὶ μέχρι Μαγίστρου γενέσθαι· ὃς [3] ἀεὶ καθημέραν τοὺς βασιλεῖς κλοπαῖς ἀμυθήτοις ἀπέκναιε. πρᾶος μὲν γὰρ ἦν, καὶ ὡς ἥκιστα ὑβρίζειν εἰδώς· κλεπτίστατος δὲ ἁπάντων ἀνθρώπων, καὶ ῥύπου αἰσχροῦ ἀτεχνῶς ἀνάπλεως.

Πέτρος [4] Βαρσύμης. ζήτει ἐν τῷ Δεξιός.

Πευθήν, [5] πευθῆνος. ὁ μανδάτωρ.

Πευκαλίμη. φρόνιμος.

Πεῦκαι. λαμπάδες. δᾷδες.

Αἱ [6] δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδαδούχουν παρὰ παστῷ
Πεῦκαι, καὶ φθιμένοις νέρθεν ἔφαινον ὁδόν.

καὶ παροιμία· [7] Πεύκης τρόπον. ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ ἀπολλυμένων. ἐπεὶ ἡ πεύκη κοπεῖσα οὐκ ἀνίησιν ἔτι βλαστόν.

Πευκελαῦτις. ὄνομα πόλεως.

Πευκήεντα.

Πεύσῃ. ἀντὶ τοῦ, ἐρωτήσεις, μαθήσῃ, ἀκούσῃ. καὶ πεύσομαι, ἐρωτήσω.

Πεφασμένον. εἰρημένον. ἢ πεφανερωμένον.

Πεφασμένος. [8] ἀντὶ τοῦ, γεγενημένος. Λυκοῦργος. Λυσίας δὲ [9] πεφασμένως ἀντὶ τοῦ φανερῶς λέγει.

Πεφασμένου. φανεροῦ γενομένου.
[10] Πεφασμένου δέ, τίς ποθ' ἡ προθυμία;

Πεφενάκικεν. ἠπάτησεν.

Πεφεισμένοι. φειδόμενοι.

Πέφηνεν. ἐφανερώθη.

Πεφήσεται. ἀναιρεθήσεται. Πεφειδήσεται δέ, φείσεται.

Πεφοβοίατο.

Πεφόνηκεν. ἐφόνευσε.

Πεφορυγμένον. κεκαλυμμένον. [11] Διστάκι τετρόργυιον πολλῷ πεφορυγμένον ἀφρῷ.

Πεφώραται. πεφανέρωται. εὕρηται.

Πέφρικα. ἀπὸ τοῦ φρίσσω, φοβοῦμαι, δέδοικα, δειλιῶ.

singulari gravitate & eloquentia, qua in dicendo utebatur, feroces & superbos barbarorum animos mitigavit. Scripsit Historias. Item, de Statu Reipublicæ.

Πέτρος ὁ Μογγ. Petrus Mongus, Alexandriæ quidem Episcopus fuit, sed fervidus hæreticus. Euphemius vero Patriarcha orthodoxam fidem magno studio defendit.

Πέτρος. Petrus. Hic sub Justiniano vixit, & ad Magistri dignitatem tandem evectus est, innumeris furtis ærarium quotidie depeculans. Nam mitis ille quidem erat, & ab insolentia maxime alienus; sed omnium hominum furacissimus & sordidissimus.

Πέτρος Βαρσ. Petrus Barsymes. Quære in voce Δεξιός.

Πευθήν. Explorator. Curiosus.

Πευκαλίμη. Prudens.

Πεῦκαι. Faces. Tædæ. [In Epigrammate:] *Eædem vero faces & lucem juxta thalamum præbebant, & mortuæ ad Inferos ostendebant viam.* Et proverbium: *More piceæ.* Dicitur de illis, qui funditus pereunt. Picea enim excisa nunquam repullulat.

Πευκελαῦτις. Peucelautis. Nomen urbis.

Πευκήεντα. Piceis abundantem.

Πεύσῃ. Interrogabis. Disces. Audies. Et πεύσομαι. Sciscitabor. Interrogabo.

Πεφασμένον. Dictum. Vel, manifestatum.

Πεφασμένος. Factus. Lycurgus. Lysias vero πεφασμένως dixit pro φανερῶς, i. e. palam, manifeste.

Πεφασμένου. Postquam apparuerit. Postquam in conspectum adductus fuerit. *Postquam vero in conspectum tuum venerit, quid est, quod velis?*

Πεφενάκικεν. Fefellit. Decepit.

Πεφεισμένοι. Parcentes. Qui pepercerunt.

Πέφηνεν. Apparuit. Manifestatus est.

Πεφήσεται. Cædetur. Interficietur. At πεφειδήσεται, parcet.

Πεφοβοίατο. Timeant.

Πεφόνηκεν. Interfecit. Occidit.

Πεφορυγμένον. Inquinatum. Fœdatum. Tectum. [In Epigrammate:] *Bis quatuor orgyas longum, multaque fœdatum spuma.*

Πεφώραται. Manifestatus est. Deprehensus est.

Πέφρικα. Horreo. Timeo. Metuo. Formido. A verbo φρίσσω.

1 Ἔγραψεν ἱστορίας] Ex his historiis fragmenta quædam hodie adhuc supersunt, quæ cum reliquis Legationum Eclogis ab Hœschelio edita sunt.

2 Πέτρος ὁ Μογγός] De eo vide Euagrium lib. III. cap. XII. & seqq.

3 Ὃς ἀεὶ καθημέραν τοὺς βασιλ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Procopii *Histor. Arc.* cap. XXIV.

4 Πέτρος Βαρσύμης] De eo vide modo laudatum Procopium *Histor. Arc.* cap. XXII.

5 Πευθήν] Vide de hac voce Valesium ad Ammian. Marcell. pag. 68.

6 Αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis, quod integrum legitur Antholog. lib. III. cap. XII. pag. 326.

7 Πεύκης τρόπον] Alias, πίτυος δίκην. Vide nos supra ad v. Δίκην.

8 Πεφασμένος. ἀντὶ τοῦ, γεγεν.] Ex Harpocratione.

9 Πεφασμένως] Vide infra v. Πωλοῦσι.

10 Πεφασμένου δέ, τίς ποθ' ἡ προθ.] Senarius hic legitur apud Sophoclem *Oedip. Tyran.* pag. 186. ut Pearsonius observaverat.

11 Διστάκι τετρόργ.] Hexameter hic decerptus est ex Epigrammate Antipatri in scolopendram, quod ex Anthologia inedita integrum publici juris fecimus supra v. Ἀμφίκλαστον. Ut autem versui modulus suus constet, pro πολλῷ legendum erit ἄπαν, vel simile quid.

Πεφρο-

Πεφρονηματισμένος. οἰήσεως πληρωθείς. Ὁ δὲ κατὰ τὰς μάχας πολλάκις εὐημερῶν, καὶ πεφρονηματισμένος ἐπ᾽ ἀνδρείᾳ.

Πεφρυγμένα.[1] τὰ ἐς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα σίτου καὶ κριθῆς.

Πεφυζότες.[2] δειλιῶντες.

Πέφυκε. φύσει ὑπάρχει. καὶ πεφυκὼς, φύσει ὑπάρχων.

Πεφυρμένος. μεμολυσμένος. Ὁ δὲ ἔτι φονῶν, καὶ πεφυρμένος τῷ λύθρῳ, ἐς τοὺς ἐχθροὺς ἔρχεται.

Πεφυσιγγωμένοι.[3] πεφυσημένοι. Φύσιγξ δὲ, τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων· ἢ φυσίγγη. ἔπαιξεν οὖν καὶ τοῦτο εἰς Μεγαρέας,[4] ὅτι πολλὰ σκόροδα ἔχουσι. πεπλησμένοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὸν ἄνεμον δεχομένων ἀσκῶν, ἢ φυσῶν. ἢ [5] ἐκκεκαυμένοι, οἰδοῦντες. [6] Ἀριστοφάνης·

> Κᾆτ᾽ οἱ Μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι,
> Ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας, πόρνα δύο.

Πέψει. πραΰνει.

Πειθανάγκη. ἡ μετὰ βίας πειθώ. Ὑπολαμβάνων διὰ τούτων πειθανάγκην προσάξειν τοῖς Λευκαδίοις, τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ᾽ αὐτῶν ἐπιταττομένοις. † Πολλὰς δὲ τῶν γυναικῶν τῇ πειθανάγκῃ κατήγαγεν. οὕτω γὰρ ἦν λάγνος. † Καὶ εἶξα τῇ Θετταλικῇ πειθανάγκῃ, κτείνας τὸν αὐτὸς αὐτοῦ δεσπότην.

Πειθήνιος. καταπειθής. πειθόμενος.

Πείθω. τὸ καταπείθω. αἰτιατικῇ. Πείθει δῶρα καὶ θεούς. καὶ, Ἆρα πείθομεν ὑμᾶς τοῖς λόγοις τούτοις, ἢ ἑτέρων δεήσεσθε; Πείθομαι δὲ δοτικῇ. Ἀναγκαῖον εἶναι ἡγοῦμαι πείθεσθαι τοῖς ἡμετέροις βουλεύμασι. καὶ, Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν.

Πειθώ. ἡ πεισμονή.

> Οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο, πλὴν λόγος.

Πείθων. ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ζώου.

Πειθοῖ. Πειθοῖ τε ὑπαχθέντες, καὶ τῷ δολερῷ τῶν ῥημάτων καταστρατηγηθέντες, συνεχώρησάν οἱ περαιωθῆναι τὸν ῥοῦν. † Ἀλλὰ καὶ πειθοῖ τῇ Ἑλληνικῇ καὶ μούσῃ ἐγγεγυμνασμένος ὁ Ἀμβρόσιος.

Πείκειν. κτενίζειν. ξαίνειν.

Πεῖνα. ἡ δι᾽ ἔνδειαν τροφῆς ἐπιθυμία. διὰ διφθόγγου. Πίννα δὲ, ὁ ἰχθὺς, διὰ τοῦ ι. ἔστι δὲ πεῖνα, ἐπιθυμία ξηροῦ καὶ θερμοῦ, οὐ δίχα δὲ ψυχροῦ. συνεστῶτα γὰρ ἡμῶν ἐντεῦθεν τὰ σώματα τρέφεται δι᾽ αὐτῶν, ὅταν ἰσχύῃ κατεργάζεσθαι καὶ πέττειν καὶ ἐξομοιοῦν τὰ προσαγόμενα.

Πείνη. ἡ πεῖνα.

Πειώλης. ὁ πόρνος.

Πεῖρα.[7] ὁ δόλος, καὶ ἡ ἀπάτη, καὶ ἡ τέχνη. ὅ-

Πεφρονηματισμένος. Magnifice de se sentiens. Animo elatus. *Ille vero cum sæpius felici successu cum hoste conflixisset, ob fortitudinis fiduciam spiritus sumere cœpit.*

Πεφρυγμένα [χίδρα.] Recens frumentum & hordeum tostum, manuque comminutum.

Πεφυζότες. Cum metu fugientes. Trepidãtes.

Πέφυκε. Natura comparatum est. Et πεφυκὼς, natura comparatus.

Πεφυρμένος. Pollutus. Fœdatus. *Ille vero cædem adhuc spirans, & cruore fœdatus, in hostes ruit.*

Πεφυσιγγωμένοι. Inflati. Φύσιγξ vero dicitur exterior alliorum cortex, alias etiam φυσίγγη dictus. Et hoc igitur per jocum in Megarenses [Comicus] dixit, quod multa haberent allia. Vel, repleti. Per translationem ductam ab utribus vel follibus, qui vento inflantur. Vel, inflammati, tumentes. Aristophanes: *Deinde Megarenses dolore accensi vicissim rapuerunt Aspasias, meretrices duas.*

Πέψει. Concoquet. Deliniet. Demulcebit.

Πειθανάγκη. Persuasio violenta, sive, persuasio cum necessitate conjuncta. *Existimans se Leucadios partim persuasione, partim vi adducturum esse, ut imperatis obtemperarent.* † *Multas autem mulieres partim persuasione, partim vi adduxit, ut sibi morem gererent. Adeo libidinosus erat.* † *Et cessi persuasioni Thessalicæ, id est tali, quæ cum necessitate conjuncta est, dominumque ipse meum occidi.*

Πειθήνιος. Obediens. Obtemperans.

Πείθω. Persuadeo. Flecto. Accusativo jungitur. *Munera vel Deos flectunt.* Et, *An verbis his persuademini, an vero alia requiretis?* Πείθομαι vero, obtempero, pareo, dativo jungitur. *Necessarium esse duxi, vestris consiliis obtemperare.* Et, *Obtemperate ducibus vestris.*

Πειθώ. Persuasio. Persuadendi vis. Suada. *Non est Suadæ templum aliud, quam oratio.*

Πείθων. Pithon. Nomen proprium. Item, nomen animalis.

Πειθοῖ. Persuasione. *Ab eo persuasi, verbisque dolosis circumventi, ei flumen transire permiserunt.* † *Quin & in Suada & eruditione Græca exercitatus erat Ambrosius.*

Πείκειν. Pectere. Carminare. Cædere.

Πεῖνα. Per ει diphthongum. Fames. At πίννα, per ι, pinna piscis. Est autem fames desiderium sicci & calidi, sed non sine frigido. Cum enim corpora nostra ex his constent, iis ipsis etiam aluntur, cum alimenta conficere, & concoquere, & in succum & sanguinem vertere possunt.

Πείνη. [Ionice pro] πεῖνα. Fames.

Πειώλης. Homo impudicus. Cinædus.

Πεῖρα. Dolus. Fraus. Techna. Unde etiam

1 Πεφρυγμένα. τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα] Levit. XXIII. 14. Πεφρυγμένα χίδρα νέα οὐ φάγεσθε. Ad hunc locum Suidas respexit. Confer etiam Nostrum infra v. Χίδρα.

2 Πεφυζότες] Homerus Il. Φ. v. 6.

3 Πεφυσιγγωμένοι. πεφυσημένοι. φύσιγξ δὲ, τὸ ἐκτ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 396. (283. Ed. Bas. P.)

4 Ὅτι πολλὰ σκόροδα ἔχουσιν] Vide supra v. Μεγαρέων δάκρυα.

5 Ἐκκεκαυμένοι] Vide infra v. Φύσιγξ.

6 Ἀριστοφάνης] Loco ante laudato.

7 Πεῖραι ὁ δόλος, καὶ ἡ ἀπ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad initium *Ajacis*.

θεν καὶ πειραταὶ, οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι. [1] Πεῖρα δὲ, καὶ ἡ βλάβη· ὡς ἐν Δανάῃ Σοφοκλῆς·

Οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν, οὐδ' ἐπίσταμαι.
Τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι.

[2] Ἀεὶ, Ὀδυσσεῦ, ὁρῶ σε
Πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον.

τουτέστιν, ἀεὶ ὁρῶ σε τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σου βλάβην γινομένην προϋφαρπάσαι, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ταύτην ἐπιπέμψαι μηχανώμενον.

Πεῖρα. Ἐξιόντων τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰς προνομὰς, καὶ διὰ τὸ κατορθοῦν ἐν ταῖς πείραις.

Πεῖραν. πορείαν. ὁδόν. Οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς ἀφορμῆς πεῖραν.

Πειράζειν. κατάρχεσθαι. [3] Σκιπίων ὁ Ῥωμαῖος συνεβούλευσεν οὕτως, ἢ μὴ πειράζειν, ἢ οὕτως, ὥστε ἐκ παντὸς τρόπου τέλος ἐπιθεῖναι τῇ πράξει. τὸ γὰρ δὶς πρὸς [4] τὸν αὐτὸν πειράζειν, ἅμα μὲν ἐπισφαλές· ἅμα δ' εὐκαταφρόνητον γενέσθαι ποιεῖ παντελῶς.

Πειρᾶν. [5] τὸ λόγους περὶ συνουσίας προσφέρειν. καὶ πειραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους. [6] Θουκυδίδης· Πειραθεὶς δὲ ὁ Ἁρμόδιος ὑπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου, καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι. σημαίνει ἡ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι. πειρᾶν γὰρ κυρίως τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῶν ἀφροδίτης.

Πειρατέον. δεῖ πειρᾶν.

Πειρατῶν. καταποντιστῶν. κατὰ θάλασσαν λῃστῶν. πεῖρα γὰρ ὁ δόλος, καὶ ἡ ἀπάτη, καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταὶ, οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι.

Πειραιεύς. ὄνομα κύριον. καὶ ὁ λιμήν. καὶ κλίνεται, Πειραιέως, Πειραιῶς, καὶ ἡ δοτικὴ, Πειραιεῖ. καὶ νῆσος· ὅθεν τοὔνομα εἴληφεν ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν. καὶ ζήτει τούτου τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ Ἔμβαρός εἰμι.

Πειρασμός.

Πειρήνη. ὄνομα πηγῆς καλλιρρόου.

Λαΐδ' [7] ἔχω πολιῆτιν εὐζώνοιο Κορίνθου,
Πειρήνης λευκῶν φαιδροτέραν λιβάδων.

Πεῖρα. ἀπόπειρα. δοκιμή.

Πείρησαν. δοκιμὴν, ἀπόπειραν ἔλαβον.

Τὴν [8] δὲ χάριν δώρων πείρησαν ἐν θανάτῳ.
Τὸ ξίφος εἷλ' Αἴαντα μεμηνότα· καὶ πάλι ζωστὴρ
Εἵλκυσε Πριαμίδην δίφρεια συρόμενον.

Πείρινθα. [9] τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται

dicti ſunt piratæ, qui mare latrociniis infeſtant. Πεῖρα item damnum ſignificat; ut apud Sophoclem in *Danaë*: *Non novi damnum tuum, nec ſcio. Sed puero hoc vivente, pereo.* [Et in *Ajace*:] *Semper, Ulyſſes, te video imminere occaſioni hoſtibus tuis damnum aliquod inferendi.* Vel, ſemper te video operam dare, ut malum, quod inimici tibi parant, occupes, & in ipſorum caput convertas.

Πεῖρα. Experientia. Periculum, Velitatio. *Viris ad pabulandum exeuntibus, quod in velitationibus rem feliciter gererent.*

Πεῖραν. Profectionem. Viam. Iter. * * * * *

Πειράζειν. Tentare. Facere periculum. Experiri. *Scipio Romanus aut omnino rem non tentandam eſſe ſuadebat, aut ſic tentandam, ut omnibus viribus, quod inſtituiſti, coneris perficere. Nam bis ad eundem lapidem offendere, & periculoſum eſſe, & contemptui obnoxium prorſus reddere.*

Πειρᾶν. Aliquem, vel aliquam de ſtupro compellare. De ſtupro ſolicitare. Et πειραθῆναι, de ſtupro ſollicitari. *Harmodius autem ab Hipparcho Piſiſtrati filio ad ſtuprum ſollicitatus, rem Ariſtogitoni declarat.* Verbum hoc etiam ſignificat, quovis modo aliquid tentare. Proprie vero, [ut diximus,] pudicitiam mulieris ſollicitare.

Πειρατέον. Tentandum eſt.

Πειρατῶν. Piratarum. Prædonum. Πεῖρα enim ſignificat dolum, ſive fraudem, & technam. Unde & prædones dicti ſunt πειραταί.

Πειραιεύς. Piræeus. Nomen proprium portus. Declinatur Πειραιέως, Πειραιῶς, & in Dativo, Πειραιεῖ. Prius inſula fuit: unde etiam nomen acepit, a verbo διαπερᾶν, i. e. trajicere. Quære hiſtoriam huc pertinentem in v. Ἔμβαρός εἰμι.

Πειρασμός. Tentatio.

Πειρήνη. Pirene. Nomen fontis clari & limpidi. [In Epigrammate:] *Laidem habeo, civem mari cinctæ Corinthi, Pirenes limpidis nitidiorem aquis.*

Πεῖρα. Periculum. Experimentum. Tentamentum.

Πείρησαν. Tentarunt. Explorarunt. Periculum fecerunt. Experti ſunt. *Gratiam vero munerum experti ſunt in morte. Nam enſis interfecit Ajacem furentem; & contra zona traxit Hectorem a curru raptatum.*

Πείρινθα. Sic vocatur ſuperior currus pars,

1 Πεῖρα δὲ καὶ ἡ βλάβη] Ariſtophanes *Avibus*, pag. 569.
——— Ἐκκοψάντων ἐπὶ πεῖρα.
Scholiaſta ibi τὸ ἐπὶ πεῖρα exponit, ἐπὶ βλάβῃ.

2 Αἰεὶ Ὀδυσσεῦ, ὁρῶ σε π.] Sophocles initio *Ajacis*.
Ἀεὶ μὲν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε
Πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον.

3 Σκιπίων ὁ Ῥωμ.] Fragmentum hoc Caſaubonus Polybio tribuit.

4 Πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν] Caſaubonus ad Polybium pag. 1538. pro πειράζειν legendum ſuſpicatur προσκόπτειν, ut ſubintelligatur λίθον. Notum enim eſt proverbium apud Græcos, Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον προσκόπτειν, vel πταίειν: quo præter alios uſus eſt Polybius in Excerpt. Legat. pag. 186.

5 Πειρᾶν] Confer Noſtrum ſupra v. Ἐπεῖρα.

6 Θουκυδίδης] Lib. VI. cap. LIV.

7 Λαΐδ' ἔχω πολ.] Anthol. lib. III. cap. XIV. Epigr. VII. ut Portus etiam monuit

8 Τὴν δὲ χάριν δ.] Anthol. lib. III. cap. XIV. Epigr. XIV. ut itidem Portus obſervaverat.

9 Πείρινθα] Uſus eſt hac voce Homerus Il. Ω. v. 190. ubi vide Scholiaſtam. Eſt autem accuſativus pluralis, a recto πείρινθον. Heſychius habet πείρινθος, genere maſculino. Vide etiam infra v. Ὑπερτερίη.

τὸ

τὸ κομιζόμενον.

in quam imponitur onus, sive id, quod curru vehitur.

Πειρῶ. τὸ ἀποπειρᾶν ποιοῦμαι. Πείρω δὲ, τὸ σουβλίζω, καὶ κεντῶ.

Πειρῶ. Tento. Periculum facio. Experior. At πείρω, transfigo, pungo.

Πειρῶν. [1] προσβάλλων. συνουσιάζων. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πειρᾶν. [2] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Τὰς Κορινθίας φασὶν, ὅταν μὲν τις αὐτὰς πένης πειρῶν τύχῃ, οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν. Καὶ πειρασάντων ἀνδρῶν, διαπειρασάντων, καὶ μετελθόντων, ἢ ἐπιτηδευσάντων. ἐσχημάτισται δὲ ἀπὸ τοῦ πειρᾶν. πειρᾶν γὰρ τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης. τροπῇ οὖν κέχρηται ὡς ἐπὶ γυναικός. σημαίνει οὖν, σπανίως ἐπιτυχεῖν τινὰς, καὶ ὀλίγους κατορθῶσαι παντάπασι.

Πειρῶν. De stupro solicitans. De coitu compellans. Aristophanes *Pluto: Et meretrices Corinthias ajunt, cum pauper quis de coitu eas compellaverit, ne mentem quidem ad ipsum advertere.* Et πειρασάντων, tentantium, sectantium, vel operam dantium. Hoc autem formatum est a verbo πειρᾶν, quod significat, pudicitiam mulieris solicitare. Figurate igitur locutus est, quasi de muliere verba faceret. Significare igitur vult, [in comœdiis conscribendis] raro quosdam scopum attingere, & paucos [in ea arte] ad summam perfectionem evadere.

Πειρῶντα. πειράζοντα διὰ λόγων.

Πειρῶντα. Verbis tentantem, vel explorantem.

Πείρως, Πείρω. ὄνομα κύριον. κλίνεται δὲ Ἀττικῶς. καὶ θηλυκῶς, Πειρώ.

Πείρως. Piros. Nomen proprium. Declinatur Attice, Πείρω. Et fœminino genere, Πειρώ, [nomen mulieris.]

Πείσανδρος, Πείσωνος καὶ Ἀρισταίχμας, Καμειραῖος, ἀπὸ Ῥόδου. Κάμειρος γὰρ ἦν πόλις Ῥόδου. καί τινες μὲν αὐτὸν Εὐμόλπου τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον καὶ ἐρώμενον ἱστοροῦσι. τινὲς δὲ καὶ Ἡσιόδου πρεσβύτερον. οἱ δὲ, κατὰ τὴν λγʹ. ὀλυμπιάδα τάττουσιν. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν Διόκλειαν. ποιήματα δὲ αὐτοῦ [3] Ἡράκλεια, ἐν βιβλίοις βʹ. ἔστι δὲ τὰ Ἡρακλέους ἔργα· ἔνθα πρῶτος Ἡρακλεῖ ῥόπαλον περιέθηκε. τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων αὐτοῦ νόθα δοξάζεται, γενόμενα ὑπό τε ἄλλων, καὶ Ἀριστέως τοῦ ποιητοῦ.

Πείσανδρος. Pisander, Pisonis & Aristæchmæ F. Camiræus, ex Rhodo. Camirus enim erat urbs Rhodi. Hunc quidam Eumolpi poetæ æqualem & amasium fuisse scribunt: nonnullis etiam Hesiodo cum antiquiorem fuisse tradentibus. Alii vero eum ad Olymp. XXXIII. referunt. Habuit & sororem Diocleam. Scripsit Ἡράκλειαν, sive poema de rebus ab Hercule gestis, libris duobus: in quibus Herculi clavam primus attribuit. Reliqua vero ejus poemata adulterina putantur, utpote partim ab aliis, partim ab Aristeo poeta composita.

Πείσανδρος, Νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱὸς, Λαρανδεὺς, [4] ἢ Λυκάων, γεγονὼς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου βασιλέως, τοῦ Μαμαίας παιδὸς, ἐποποιὸς καὶ αὐτός. ἔγραψεν ἱστορίαν ποικίλην δι' ἐπῶν, ἣν ἐπιγράφει, [5] Ἡραϊκῶν Θεογαμιῶν, ἐν [6] βιβλίοις ἕξ· καὶ ἄλλα καταλογάδην.

Πείσανδρος. Pisander, Nestoris poetæ filius, Larandensis, aut Lycaon, qui vixit temporibus Alexandri Imperatoris, Mammææ filii: poeta Epicus & ipse. Scripsit historiam variam versibus, quam inscripsit, Ἡραϊκαὶ Θεογαμίαι, i. e. De Heroum & Dearum nuptiis; libris sex constantem. Item alia, oratione soluta.

Πεισάνδρου δειλότερος.

Πεισάνδρου δειλότερος. Pisandro timidior. [A-

1 Προσβάλλων. συνουσ.] Scribe, προσβάλλων περὶ συνουσίας. Vide paulo ante v. Πειρᾶν.

2 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 16. (8. Ed. Bas. P.) Confer etiam Nostrum supra v. Ἐπεῖραι

3 Ἡράκλεια] Meminit hujus poematis Athenæus lib. XI. p. 469. Πείσανδρος ἐν δευτέρῳ Ἡρακλείας τὸ δέπας, ἐν ᾧ διέπλευσεν ὁ Ἡρακλῆς τὸν Ὠκεανὸν, εἶναι μέν φησιν Ἡλίου, λαβεῖν δ' αὐτὸν παρ' Ὠκεανοῦ Ἡρακλέα. Ad idem Pisandri poema procul dubio respexerunt, quamvis ejus expresse mentionem non faciant, Pausanias in *Arcadicis*, pag. 488. (ubi Pisandri sententiam de Hercule & Stymphaliis avibus refert: uti in *Corinthiacis*, pag. 156. docet, quid tradiderit de fabula Lernæa) Scholiasta Aristophanis ad *Nubes* pag. 183. ubi de balneis Herculanis agit: Stephanus Byzantius v. Ἀγάθυρσοι: Apollodorus lib. I. cap. VIII. §. V. Scholiasta Apollonii Rhodii ad lib. I. v. 152. 1196. lib. II. v. 98. lib. IV. v. 1396. Alii tamen dubitant, vel negant, Pisandrum Camirensem *Heracleæ*, quæ sub ejus nomine circumferebatur, auctorem fuisse. Strabo lib. XV. pag. 688. Πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων, εἴτε Πείσανδρος ἦν, εἴτ' ἄλλος τις. Idem tamen lib. XIV. pag. 655. Pisandrum Heracleæ auctorem facit. Ait enim: Καὶ Πείσανδρος, ὁ τὴν Ἡράκλειαν γράψας, ποιητὴς Ῥόδιος. Clemens Alexandrinus Pisandrum inter plagiarios refert, eumque poema *Heracleam* Pisino Lindio suffuratum fuisse scribit. Eum vide *Strom.* lib. VI. pag. 252.

4 Ἢ Λυκάων] An potius, ἐκ Λυκίας, ut Suidas supra v. Νέστωρ? Stephanus Byzantius tamen urbem Laranda Lycaoniæ etiam assignat.

5 Ἡραϊκῶν Θεογαμιῶν] Legerim potius, Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν, i. e. De Heroum & Dearum nuptiis; auctoritate Zosimi, qui lib. V. pag. 805. expresse memorat, Pisandrum poema hoc titulo scripsisse, quo universam propemodum historiam complexus sit. Verba ejus hæc sunt: Ὡς ὁ ποιητὴς ἱστορεῖ Πείσανδρος, ὁ τῇ τῶν Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν ἐπιγραφῇ πᾶσαν, ὡς εἰπεῖν, ἱστορίαν περιλαβών. Insignis est etiam de hoc Pisandri poemate locus apud Macrobium *Saturnal.* lib. V. cap. 2. cujus verba adducere operæ pretium erit: *(Virgilius) eversionem Trojæ cum Sinone suo & equo ligneo cæterisque omnibus, quæ librum secundum faciunt, a Pisandro pene ad verbum transcripsit: qui inter Græcos poetas eminet opere, quod a nuptiis Jovis & Junonis incipiens, universas historias, quæ mediis omnibus seculis usque ad ætatem ipsius Pisandri contigerunt, in unam seriem coactas redegit, & unum ex diversis hiatibus temporum corpus effecit.* Nota, opus hoc Pisandri a nuptiis Jovis & Junonis incepisse: unde suspicari forte quis possit, lectionem Suidæ, Ἡραϊκῶν Θεογαμιῶν, recte se habere. Sed, quamvis ab Ἥρα formari possit adjectivum Ἡραϊκὸς, ut ab Ἑρμῆς, Ἑρμαϊκός; quoniam tamen Pisander in opere isto non solum de Jovis & Junonis, sed aliorũ etiam Deorum & Heroum nuptiis procul dubio egerat; (omnem enim historiam poemate illo complexus fuerat, ut ex citatis verbis Zosimi & Macrobii patet) lectionem alteram Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν, quæ Zosimi auctoritate, ut diximus, confirmatur, prætulerim. Cæterum, quod Suidas ait, Pisandrum, Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν auctorem, sub Alexandro Mammææ filio vixisse, falsum esse necesse est, si verum est, quod Macrobius dicto loco tradit, Virgilium ex poemate isto librum secundum Æneadis transcripsisse. Divinum enim istum poetam diu ante Alexandrum Imperatorem vixisse, nemo ignorare potest, qui historiam temporum vel primoribus, ut ajunt, labris degustarit. Ego quidem, ut de dissidio hoc sententiam meam proferam, existimo, Suidam duos Pisandros confudisse. & juniori assignasse poema, quod vetustiori tribuendum erat. Solet enim proclivis ea in re lapsus esse: & certum est, Suidam alibi in lapidem hunc aliquoties impegisse.

6 Ἐν βιβλίοις ἕξ] Duo MSS. Parif. habent, ἐν βιβλίοις ξʹ, i. e. libris LX. quod verius puto. Stephanus Byzantius enim v. Ἄστακος Pisandrum laudat in *decimo*; & v. Λυκάζεια, in *decimo quarto*: unde saltem patet, eum plures quam sex libros scripsisse.

Ἔνθα[1] καὶ Πείσανδρος ἦλθε,
Δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ
Ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπεν.

Δειλὸς γὰρ ἦν καθ' ὑπερβολήν. Ἀριστοφάνης·

Εἴ τι[2] Πεισάνδρου βδελύττῃ τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.

Οὗτος γὰρ δειλὸς ἦν· φιλοπόλεμος δὲ, καὶ πολεμοποιὸς κερδῶν ἰδίων ἕνεκα. μέγας δὲ, καὶ ἐκαλεῖτο ὄνος[3] Κνίδιος. ἐχρῆτο δὲ τριλοφίᾳ, καὶ ὅπλοις ἐπισήμοις, ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἀνδρεῖος εἶναι, μὴ ὤν.

Πείσεα. οἱ κάθυδροι τόποι.

Πεισιανάκτειος[4] στοά. Ἥτις ἀπὸ Πολυγνώτου ζωγράφου Ποικίλη κληθεῖσα.

Πεισίας. ὄνομα κύριον.

Πεισιθάνατος. ὁ Ἡγησίας ἐλέγετο.

Πεῖσιν. τὴν πειθώ. ἡ εὐθεῖα, ἡ πεῖσις.

Πεισιόνη. ὄνομα κύριον.

Πεισίστρατος. ὄνομα κύριον. καὶ ζήτει ἐν τῷ Σφακελισμός.

Πείσματα. τὰ ἀγκύρεια σχοινία. παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν.

Πεισόμενον. παθεῖν μέλλοντα.

Πείσονται. πάθωσι.

Πείσων,[5] Πείσωνος. εἷς τῶν παρ' Ἀθηναίοις λ' τυραννησάντων.

Πειστέον. δεῖ πείθεσθαι.

Πειστήρ. ὁ ὑπήκοος.

Πῇ. ποῦ. εἰς τίνα τόπον.

Πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις;

Ὅμηρος[6].

Πηγάζω. αἰτιατικῇ.

Πήγανον. εἶδος βοτάνης.

Πηγὰς[7] γάλακτος. πολὺ γάλα. ὡς, Πηγὰς δακρύων· πολλὰ δάκρυα.

Πηγάδας. κρυώδεις ἡμέρας. παγετούς. Ἡσίοδος· Τούτων ἀλεύασθαι καὶ πηγάδας.

Πηγαί. τόπος ἐν Μεγάροις.

Πηγαῖον ὕδωρ. ἐκ πηγῆς.

Πηγεσίμαλλος. ὁ δασύμαλλος.

Πηγὴ[8] διαυγὴς τὰς νόος λύει λύπας.

Πηγίδιον. ἡ μικρὰ πηγή.

Πηγνύω, καὶ πήγνυμι, αἰτιατικῇ.

Πηγός. ὁ εὐπαγής.

ristophanes:] *Illuc & Pisander venit, cupiens animam suam videre, quæ eum viventem reliquerat.* Supra modum enim timidus erat. Aristophanes: *Si forte Pisandri detestaris cristas & supercilia.* Hic enim timidus erat, sed bellorum amans, privati lucri causa. Idem, quod magna esset corporis mole, asinus Cnidius vocabatur. Utebatur autem triplici crista & armis insignibus, ut fortis esse videretur, cum non esset.

Πείσεα. Loca irrigua.

Πεισιανάκτειος στοά. Pisianactea porticus, quæ a pictura Polygnoti *picta* dicta fuit.

Πεισίας. Pisias. Nomen proprium.

Πεισιθάνατος. Sic dictus fuit Hegesias, quod multis persuaderet, ut voluntariam mortem obirent.

Πεῖσιν. Persuasionem. Suadam. Rectus casus est, ἡ πεῖσις.

Πεισιόνη. Pisione. Nomen proprium.

Πεισίστρατος. Pisistratus. Nomen proprium. Quære in voce Σφακελισμός.

Πείσματα. Rudentes, sive funes, quibus ancoræ alligantur: [sic dictis,] quod eorum ope fiat, ut navis [nautis quasi] pareat. A πείθομαι.

Πεισόμενον. Passurum.

Πείσονται. Patientur.

Πείσων. Piso. Unus xxx Tyrannorum apud Athenienses.

Πειστέον. Parendum est.

Πειστήρ. Obtemperans. Obediens,

Πῇ. Quo? In quem locum? *Quo helluonem istum ducis?* Homerus.

Πηγάζω. Accusativo jungitur.

Πήγανον. Herbæ genus. Ruta.

Πηγὰς γάλακτος. Fontes lactis. Id est, copia lactis. Ut Fontes lacrymarum, multæ lacrymæ.

Πηγάδας. Frigora, vel dies gelidos. Glaciem. Hesiodus: *Horum & frigora vitare.*

Πηγαί. Pegæ. Locus in urbe Megaris.

Πηγαῖον ὕδωρ. Aqua fontana.

Πηγεσίμαλλος. Densum vellus habens.

Πηγὴ διαυγής. *Fons limpidus mentem a dolore liberat.*

Πηγίδιον. Parvus fons.

Πηγνύω, & πήγνυμι. Accusativo junguntur.

Πηγός. Pinguis. Bene compactus.

1 Ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθ.] Hæc sunt verba Aristophanis in *Avibus*, pag. 612. (426. Ed. Bas. *P.*)

2 Εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττῃ τοὺς λ.] Et hæc sunt verba Aristophanis in *Pace*, pag. 648. (447, Ed. Bas. *P.*) Vide etiam supra Εἴ τι βδελ. ubi eadem leguntur.

3 Ὄνος Κνίδιος] An potius, Ὀνοκίνδιος, ut habet Enarrator Comici ad *Aves*, pag. 612? Est autem ὀνοκίνδιος, agaso, sive, qui asinos agit. Hesychius: Ὀνοκίνδιος, καὶ ὀνοκίνδας, ἀστραβηλάτης, ὀνηλάτης. Vide etiam Nostrum supra v. Ὀνοκίνδιος.

4 Πεισιανάκτειος στοά. ἥτις ἀπὸ Πολυγν.] Laertius in *Zenone Cittieo*, segm. v. Ἀνακάμπτων δὲ ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ, τῇ καὶ Πεισιανακτίῳ καλουμένῃ, ἀπὸ δὲ τῆς γραφῆς τοῦ Πολυγνώτου, Ποικίλῃ, &c. Ad hunc locum Laertii Suidam respexisse apparet: apud quem proinde scribendum est, Πεισιανάκτειος στοά. ἡ ἀπὸ τῆς γραφῆς τοῦ Πολυγνώτου Ποικίλη κληθεῖσα..

5 Πείσων] Ex Harpocratione.

6 Ὅμηρος] Odyss. Ρ. v. 219.

7 Πηγὰς γάλακτος. πολὺ γ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Electram* pag. 121. ut Pearsonius monuit.

8 Πηγὴ διαυγὴς τὰς ν.] Sic etiam habet Astrampsychus. At Nicephorus:

Πηγὴ διαυγὴς ψυχικὰς λύει λύπας.

Πηγυλίς. τὸ κρύος.

Πηδάλια. οἴακες. αὐχένες. [1] Ἀριστοφάνης·

Ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι.
Τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργὴς κάνθαρος.

Πηδαλιουχεῖν. κυβερνᾶν. [2] Ἀριστοφάνης·

Ἐρέτην χρὴ πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν·
Κἀντεῦθεν πρωρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι,
Κᾆτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ.

Τοῦτό [3] φησι καὶ ὁ Θεολόγος ὅλον τὸ χωρίον.

Πηδαλίων. ὄνομα κύριον.

Πηδᾶν. ἀντὶ τοῦ, ὑπερηφανεῖν.

Οἶμαί [4] γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
Πηδᾶν, ὅ, τι λέξει.

Πήδασος. ὄνομα πόλεως.

Πήδαιος. ὄνομα κύριον.

Πηδόν. τὴν κώπην.

Πῆκος, [5] ὁ καὶ Ζεύς, παραδοὺς τὴν τῆς δύσεως ἀρχὴν τῷ ἰδίῳ υἱεῖ Ἑρμῇ, τελευτᾷ, ζήσας κ' καὶ ἑκατὸν ἔτη· καὶ τελευτῶν ἐκέλευσεν ἀποτεθῆναι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐν Κρήτῃ τῇ νήσῳ, ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται· Ἐνθάδε κεῖται θανὼν Πῆκος ὁ Ζεύς. μέμνηνται τοῦ τάφου τούτου πλεῖστοι ἐν τοῖς ἰδίοις συγγράμμασι.

Πηκτή. ἐν [6] Ἐπιγράμματι· Πειθοῖ καὶ Παφίᾳ πακτὰν καὶ κηρία σίμβλων ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος. καὶ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. καὶ πηκταί, θηρευτικὸν ὄργανον παρ' Ἀριστοφάνει.

Πηκτίς, πηκτίδος. [7] πανδουρομάχαιρα κρεωκόπος. [8] παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, εἶδος [9] ὀργάνου κιθαρῳδικοῦ.

Τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἢ 'φερεν τὰς πηκτίδας;

ἢ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἁδὺ μέλος, νὴ Πᾶνα τὸν Ἀρκάδα, πηκτίδι μέλπεις.

Πηκτόν. τὸ κατασκευαστὸν ἄροτρον.

Πηλαγονία. μοῖρα Μακεδονίας. τὸ ἐθνικόν, Πηλαγών. καὶ ὄνομα Γίγαντος.

Πηλακισμός. ὁ ἐμπαιγμός.

Πήλαξ. [10] ῥάγας.

Πηλέως [11] μάχαιραν. παροιμίαν ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτω· Μέγα φρονεῖ μᾶλλον, ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ. ἡ ἐδόκει σωφροσύνης γέρας,

Πηγυλίς. Frigus. Gelu. Glacies.

Πηδάλια. Gubernacula. Cervices. Aristophanes: *De industria paratum habeo gubernaculum, quo utar. Navis vero erit cantharus in insula Naxo fabricatus.*

Πηδαλιουχεῖν. Navem gubernare. Clavum navis regere. Aristophanes: *Remigem oportet prius esse, quam gubernaculum regas. Deinde vero proretæ munere fungi, ventosque observare: & denique te tibi gubernatorem esse.* Toto loco hoc [Comici] & Theologus utitur.

Πηδαλίων. Pedalion. Nomen proprium.

Πηδᾶν. [Saltare. Exultare. Item,] superbire. Aristophanes: *Arbitror adolescentum corda exilire, [dum expectant,] quid dicturus sit.*

Πήδασος. Pedasus. Nomen urbis.

Πήδαιος. Pedæus. Nomen proprium.

Πηδόν. Remum.

Πῆκος, ὁ καὶ Z. Picus, qui & Jupiter, cum Occidentis imperium filio suo Mercurio tradidisset, obiit, anno ætatis centesimo & vigesimo; & moriens jussit corpus suum in insula Creta condi: in cujus sepulcro inscriptum est, *Hic situs est Picus Jupiter.* Sepulcri hujus plurimi in scriptis suis meminerunt.

Πηκτή. [Lac coagulatum.] In Epigrammate: *Suadæ & Veneri lac coagulatum & favos alveorum bubulcus dedicavit.* Est item genus figuræ venereæ. Et πηκταί, instrumentum venatorium, apud Aristophanem.

Πηκτίς. Pandura. Item, culter culinarius, quo carnes secantur. Apud Aristophanem vero in *Thesmophoriazusis* est genus instrumenti citharœdici. *Anum interrogas, quæ pectides ferebat.* Vel, genus schemæ venereæ. Et in Epigrammate: *Dulce melos, per Panem Arcadem, pectide canis.*

Πηκτὸν ἄροτρον. Aratrum compactum.

Πηλαγονία. Pelagonia. Pars Macedoniæ. Gentile est, Pelagon. Est & nomen Gigantis.

Πηλακισμός. Illusio. Contumelia.

Πήλαξ. Contumelia.

Πηλέως μάχαιραν. Pelei gladium. Proverbio hoc usus etiam est Aristophanes, sic inquiens: *Magis superbit, quam Peleus gladio.* Peleus nimirum gladio, quem Vulcanus fabri-

1 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 632. (439. Ed. Bas. *P.*)

2 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 320. (220. Ed. Bas. *P.*) ubi pro χρὴ legitur χρῆναι, & κἆτ' ἐντεῦθεν, pro κἀντεῦθεν, uti etiam metri gratia apud Suidam scribendum est.

3 Τοῦτό φησι καὶ ὁ Θεολόγος ὅλον τὸ χωρ.] Locus Gregorii Nazianzeni, ad quem Suidas respexit, exstat in oratione xx. pag. 335. & sic habet: Ἐπαινῶ τὸν ναυτικὸν νόμον ὃς τὴν κώπην πρότερον ἐγχειρίσας τῷ νῦν κυβερνήτῃ, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὴν πρῶραν ἀγαγὼν, καὶ πιστεύσας τὰ ἔμπροσθεν, οὕτως ἐπὶ τῶν οἰάκων καθίζει, μετὰ τὴν πολλὴν τυφθεῖσαν θάλασσαν, καὶ τὴν τῶν ἀνέμων διάσκεψιν. Id est: *Verum nauticam legem laudo, quæ gubernatori futuro primum remos tradit; deinde proretam esse jubet: sicque prioribus ministeriis defunctum, tandem post diuturnam remigationem ac ventorum observationem gubernaculis præficit.* Hinc autem apparet, Gregorium Nazianzenum non ipsa verba Comici recitare, ut quis ex hoc loco Suidæ forte colligere possit, sed tantum mentem Comici aliis verbis exprimere. Appianus lib. I. *de Bellis Civil.* pag. 681. Ὁ Σύλλας ἐπιγελάσαι λέγεται τῇ νεότητι τοῦ ὑπάτου, καὶ εἰπεῖν, Ἐρέτην δεῖ πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν. Respexit & ille ad locum Aristophanis, quem Suidas hic adducit.

4 Οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Nubibus*, pag. 200. (124. Ed. Bas. *P.*)

5 Πῆκος] Potius Πῖκος, per ι. Confer cum hoc loco Suidæ. Excerpta Chronol. Anonymi, Joanni Malalæ præfixa, pag. 21.

6 Ἐν Ἐπιγράμματι] Antholog. lib. VI. cap. XXIV. ut Portus etiam monuit. Ibi autem locus hic plenius sic legitur & distinguitur:

Πειθοῖ καὶ Παφίᾳ πακτὰν καὶ κηρία σίμβλων
Τῆς καλυκοστεφάνου νυμφίος Εὐρυνόμης
Ἑρμόφιλος ἀνέθηκεν, ὁ βουκόλος, &c.

7 Πανδουρομάχαιρα] Lege & distingue, πανδοῦρα, μάχαιρα, &c.

8 Παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Θεσμοφορ.] Pag. 832.

9 Εἶδος ὀργάνου κιθαρ.] Vide Athenæum lib. IV. pag. 183.

10 Πήλαξ] Confer Etymologum h. v. Interpretatio enim, quam Suidas hic affert, omnino mihi suspecta est. Photius in Lexico MS. habet, Πηλύξ· ῥαγάς.

11 Πηλέως μάχαιραν] Confer Scholiastam Aristophanis ad *Nubes*, pag. 183. (112. Ed. Bas. *P.*) & Hesychium v. Πηλέως μάχαιρα.

[1] ἡφαιστότευκτος, ἣν εἴληφε μάχαιραν ὁ Πηλεύς.

Πηλείδης. ὁ τοῦ Πηλέως. καὶ Πηλείων.

Πηληϊάδεω[2] Ἀχιλλῆος. διὰ ἑνὸς λ.

Πήληξ, πήληκος. ἡ περικεφαλαία.

Πήληξ.[3] Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Πηλίκον. πόσον.

Πήλιον. ὄνομα ὄρους.

Πηλούσιον. ὄνομα τόπου. κλεὶς τῆς Αἰγύπτου καὶ εἰσόδου καὶ ἐξόδου. καὶ Πηλουσιώτης, ὁ πολίτης. † Οἱ [4] Πηλουσιῶται Κάσιοι φυσικῇ τέχνῃ ἅμματα ἔπλεκον, [5] δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες.

Πηλοφόροι. [6] χειροτέχναι. μισθωτοί.

Πῆμα. κακόν. βλάβη. δυστυχία. [7] Σοφοκλῆς·

—— Μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς
Ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.

Τὸ ἑξῆς· Μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος, μεῖζον ποιήσῃς τῆς ἄτης τὸ πῆμα. ἄτην φησὶ τὴν μανίαν· πῆμα δέ, τὸν θάνατον, ὅ ἐστι χεῖρον τῆς μανίας. καὶ αὖθις [8] Σοφοκλῆς·

Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.

εἴρηκε γὰρ Οἰδίπους,

Κρέοντος, ἢ σοῦ ταῦτα τὰ 'ξευρήματα;

Πημανεῖ. [9] Ἀριστοφάνης· Οὐδὲ Κτησίας ὁ συκοφάντης πημανεῖ. οὗτος ἐπὶ συκοφαντίᾳ ἐκωμῳδεῖτο.

Πημαίνει. κακοῖ. βλάπτει.

Πῇ μέν. ὅπου μέν.

Πημήνειαν. βλάψειαν. Ὁ δὲ οὐ πρότερον ἀνῆκε, πρὶν σφόδρα πημῆναι τὸ δυσμενές, καὶ πολλοὺς ὅσους διαχειρίσασθαι.

Πημονή. ἡ βλάβη.

Πηνέλεως. ὄνομα κύριον.

Πηνελόπεια, καὶ Πηνελόπη. ὀνόματα κύρια.

Πηνειός. ὄνομα ποταμοῦ.

Πηνίκα. πότε. Οὐκ εἰδότα, πηνίκα δὲ ἐξώρμησε τῆς νυκτός.

Πηνίκ' [10] ἐστὶν [11] ἄρα τῆς ἡμέρας; ἀντὶ τοῦ, ὁποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας; ὥρας γὰρ ἐζήτουν, οὐ καιρούς. τὸ δὲ ἀνταποδοτικόν,

Ὁπηνίκα σμικρόν τι μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

τὸ δέ, [12] Πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο; οὐκ Ἀττικόν, οὐδὲ ἀρχαϊκόν, οὐδὲ ἀκριβές. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ, πότε δῆτα; παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα· ἐπεὶ οὔτε τὸ τινὰ σημαίνει, οὔτε τὸ ἄτινα. οὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ πηνίκα.

caverat, ob pudicitiam donatus fuisse fertur.

Πηλείδης. Pelei filius. Et Pelion, idem.

Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος. Achillis Pelidæ, sive Pelei filii. [Ἀχιλλέως hic] per unum λ [scribitur.]

Πήληξ. Galea. Cassis.

Πήληξ. Pelex. Æschines contra Ctesiphontem. Populus tribus Leontidis.

Πηλίκον. Quantum.

Πήλιον. Pelium. Nomen montis.

Πηλούσιον. Pelusium. Nomen loci, qui Ægyptum intrantibus, & ex ea exeuntibus clavis loco erat. Et Πηλουσιώτης, Pelusiota, sive civis urbis Pelusii. † Pelusiotæ Casii naturali arte nodos nodis connectere norant.

Πηλοφόροι. Opifices. Mercenarii.

Πῆμα. Malum. Damnum. Infortunium. Calamitas. Sophocles: *Ne malum malo sanans, majus malum, quam ipsa erat insania, tibi accersas.* Constructio est: Μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος &c. Ἄτην vocat insaniam: at πῆμα, mortem, quæ pejor est insania. Et iterum Sophocles: *Creon vero nullius mali causa tibi est, sed tute tibi.* Dixerat enim Oedipus, *Utrum Creon, an vero tu harum rerum auctor es?*

Πημανεῖ. Lædet. Nocebit. Aristophanes: *Nec Ctesias sycophanta te lædet.* Hic enim ob studium calumniandi a Comicis perstringebatur.

Πημαίνει. Malo afficit. Lædit. Nocet.

Πῇ μέν. Alicubi quidem. Partim quidem.

Πημήνειαν. Læserint. Nocuerint. *Ille vero non ante cessavit, quam hostes gravi damno affecisset, & quamplurimos eorum interfecisset.*

Πημονή. Noxa. Damnum. Malum.

Πηνέλεως. Peneleos. Nomen proprium.

Πηνελόπεια. Penelopea. Et Πηνελόπη, Penelope. Nomina propria.

Πηνειός. Peneus. Nomen fluvii.

Πηνίκα. Quo tempore. Qua hora. *Nescientem, qua hora noctis egressus sit.*

Πηνίκ' ἐστὶν ἄρα. *Quota est hora diei?* Opportune enim percontantur horas. Responsio vero est, *Paulo post meridiem.* Illud vero, Πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο; (i. e. *Qua hora periit?*) non est Atticum, nec antiquum, nec accurate dictum. Redundat enim τὸ ἄττα: quippe quod nec τινὰ, nec ἄτινα hic significat. Nihil enim horum adverbio πηνίκα convenit.

1 Ἡφαιστότευκτος] Adde, ἦσαν.
2 Πηληϊάδεω Ἀχιλ.] Homer. Il. A. v. 1.
3 Πήληξ] Ex Harpocratione.
4 Οἱ Πηλουσιῶται Κάσιοι φυσ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἅμματα, & v. Κάσιον.
5 Δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτ.] Mira lectio, & mirus sensus. An potius, βρόχους ἐπὶ βρόχοις? Sed ἐπέχω, nec liquere mihi fateor.
6 Πηλοφόροι. χειροτ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Ecclesiaz.* pag. 733.
7 Σοφοκλῆς] *Ajace*, pag. 22. ut Portus monuit.
8 Σοφοκλῆς] *Oedip. Tyran.* pag. 168. ut itidem Portus monuit.
9 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 411. (294. Ed. Bas. *P.*) ubi sic legitur:

Κἂν εἰσίῃ τις Κτησίας,
Ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-
Μώζων καθεδεῖται·
Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται.

Hinc Suidas supplendus est.
10 Πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμ.] Aristophanes *Avibus*, pag. 610.
Τίς δ' εἶ σύ; πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
Scholiasta: Ἀντὶ τοῦ, ποία ἐστὶν ὥρα τῆς ἡμέρας; τοῦτο δὲ ἐπὶ ὥρας ἐξήταζον εὐκαίρως.
11 Ἄρα] Sic recte Aristophanes loco laudato. At priores Editt. male, ὥρα.
12 Πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο] Hæc leguntur apud Aristophanem eodem loco. Quæ vero sequuntur, sunt verba Scholiastæ.

Πηνίκη.[1] περικεφαλαία τριχωτὴ, καὶ περιθετὴ κόμη. ἔνθεν καὶ πηνικίζειν, τὸ ἀπατᾷν. τῆς δὲ περιθετῆς κόμης, τὸ μὲν, ἔντειχον, τὸ δὲ, προκόμιον, τὸ δὲ, πηνίκην ἐκάλουν.

Πηνίον. ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἰλεῖται ἡ κρόκη. [2] Καὶ τὰ τροχαῖα πανία, κερκιστοὺς τούσδε πτερογέας· καὶ σπάθας ἐμβριθεῖς, πολυάργυρα. Καὶ [3] Ὅμηρος· Πηνίον ἐξέλκουσα. ὅθεν καὶ τὸ, ἐκπηνιεῖται.

Πηνίον. ζῶον ὅμοιον κώνωπι. [4] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Κείσεσθον ὥσπερ πηνίω βινούμενω.

ἀντὶ τοῦ, ξηροί. σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν. ὅτι δὲ κώνωπος εἶδός ἐστι, Σπεύσιππος ἐν [5] τῷ δωδεκάτῳ τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως· Πηνίον, ἐμπὶς, κώνωψ.

Πηνίσματα.[6] ὑφάσματα.

Πηός.[7] ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής. καὶ πηοσύνη, ἡ συγγαμβρεία. καὶ πηῶν, τῶν συγγενῶν. [8] Ὅμηρος· Πηούς τε φίλους τε.

Πήρα. ἡ θήκη τῶν ἄρτων. καὶ παροιμία· Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται. ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.

Πήρα. μάρσιππος. θήκη.

Καὶ [9] πήραν, μέτρον σιτοδόκον σπορίμου.

καὶ πηρίδιον. καὶ [10] Ἀριστοφάνης· Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων, ἐκ πηριδίου. οὗτος πένης ἦν.

Πηρὶν,[11] πηρῖνος: τὸ αἰδοῖον.

Πηρός. ὁ παντάπασι μὴ ὁρῶν.

Πήρωσις. ἡ τύφλωσις.

Πήσσω. τὸ πηγνύω.

Πητύα. ὁ ὀπὸς, ὁ τυρεύων τὸ γάλα. καὶ παροιμία·

Αὐτὸς [12] γὰρ εὗρες τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν.

ἤτοι,[13] τὴν πηγήν. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπώντων.

Πηχίσκους. ξυλάρια πηχυαῖα. Τῶν δὲ τὴν σχοῖνον ἑλκυσάντων, ἐν ᾧ πηχίσκους τινὰς ἐμβαλόντες, ἀνάβασιν ἀσφαλῆ ἀπειργάσαντο.

Πηχυαῖος.

Πῆχυς, πήχεως. τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς ἔκταμα. ὁ πῆχυς ἔχει πόδας β'. ὁ δὲ ποῦς, δακτύλους ιϛ'.

Πιαλέοις ὄφεσιν. ὡς διψαλέοις. ἰδίως τοῖς κατὰ τὴν Ἱεριχὼ μάλιστα εὑρισκομένοις, ἐξ ὧν οἱ ἰατροὶ ὡς τὰ πολλὰ τὴν θηριακὴν σκευάζουσιν.

Πηνίκη. Galericulum. Capillamentum. Coma adſcititia. Unde & πηνικίζειν dicitur, fallere, decipere. Comæ vero adſcititiæ genus aliud quidem vocabatur ἔντειχον; aliud, προκόμιον; & aliud, πηνίκη.

Πηνίον. Fuſus, circa quem trama, vel ſtamen volvitur. [In Epigrammate:] *Et verſatiles fuſos, radioſque textorios, ſpathaſque graves, pretioſa* [*artis inſtrumenta.*] Et Homerus: *Stamen deducens.* Unde & ἐκπηνιεῖται; ſtamen e colu deducet.

Πηνίον. Penion. Animal culici ſimile. Ariſtophanes *Nubibus*: *Jacebitis, ut culices coitu ſubagitati.* Id eſt, aridi & exſucci. Deridet enim Chærephontem propter corporis ariditatem & infirmitatem. Πηνίον autem eſſe culicis genus Speuſippus libro XII. *Similitudinum* docet: ubi πηνίον per ἐμπὶς & κώνωψ exponit.

Πηνίσματα. Telæ.

Πηός. Affinis. Et πηοσύνη, affinitas. Et πηῶν, affinium. Homerus: *Affineſque amicoſque.*

Πήρα. Pera. Et proverbium: *Mendici pera non impletur.* Dicitur de hominibus inſatiabilibus.

Πήρα. Pera. Marſupium. [In Epigrammate:] *Et peram, in qua frumentum ſationi deſtinatum reponitur.* Et πηρίδιον, parva pera. Ariſtophanes: *Telephus Myſum ſe eſſe dicens, ex perula* [*depromptas ſententias rodens.*] Hic [Telephus] pauper erat.

Πηρίν. Pudenda. Genitalia.

Πηρός. Qui nihil prorſus videt. Cæcus.

Πήρωσις. Excæcatio.

Πήσσω. Figo. Cogo. Coagulo. Denſo.

Πητύα. Coagulum, ſive liquor, qui lac coagulat. Item, fons; ut in proverbio illo: *Ipſe enim mali fontem tibi inveniſti.* Dicitur de illis, qui ipſi ſibi mala accerſunt.

Πηχίσκους. Parva ligna cubitalia. Stipites cubitales. *Cum autem funem traxiſſent, cui ſtipites cubitales illigaverant, ut tutum adſcenſum redderent.*

Πηχυαῖος. Cubitalis.

Πῆχυς. Cubitus. Cubitus habet pedes duos: at pes, digitos XVI.

Πιαλέοις ὄφεσιν. Serpentibus pinguibus. [Πιαλέοις autem formatum eſt,] ut διψαλέοις. Sic autem proprie dicuntur ſerpentes, qui circa Hierichuntem potiſſimum inveniuntur, ex quibus Medici Theriacam plerumque conficiunt.

1 Πηνίκη] Alii ſcribunt πηνήκη, per η in ſyllaba penultima. Cæterum, quæ hic Suidas habet, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Michaelem Apoſtolium Centur. XVI. Adag. XI.

2 Καὶ τὰ τροχαῖα πανία, κερτ.] Fragmentum hoc & corruptum eſt & mutilum, quod abſque ope codicum MStorum vix in integrum reſtitui poſſe puto. Portus pro κερκιστοὺς legit, ἢ πτερωτοὺς, putatque ſic dici radios textorios, quod quandam alarum expanſarum ſimilitudinem habeant. Sed hæc emendatio frigida mihi videtur. Deinde, ultima ſic ſupplet:

——————— πολυάργυρα ὄργανα τέχνης.

Sed & hæc conjectura infirmo admodum tibicine nititur.

3 Ὅμηρος] Il. Ψ. v. 762.

4 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Fragmentum hoc ex Ariſtophanis *Nubibus* prioribus, quæ interciderunt, depromptum eſſe exiſtimo. In tabula enim *Nubium*, quæ hodie exſtat, hæc me legiſſe non memini.

5 Ἐν τῷ ιβ'] Photius in Lexico MS. habet, ἐν τῷ β'.

6 Πηνίσματα. ὑφάσματα] Scholiaſta Ariſtoph. ad *Ranas*, pag. 274. (181. Ed. Baſ. *P.*)

7 Πηός] Vide ſupra v. Ἔται.

8 Ὅμηρος] Il. Γ. v. 163.

9 Καὶ πήραν, μέτρον στ.] Pentameter hic eſt pars Epigrammatis, quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum exhibuimus ſupra v. Θρίναξ.

10 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 176. (106. Ed. Baſ. *P.*) unde locum hunc ſupplebis.

11 Πηρίν] Heſychius habet, πηρίς.

12 Αὐτὸς γὰρ εὗρες τ.] Vide ſupra v. Αὐτὸς γάρ: ubi eadem leguntur.

13 Ἤτοι τὴν πηγήν] Priores Editt. peſſime, ὅτι τὴν πυγήν.

Πιαλά-

Πιανάτω. πίονα ποιήσει. [1] Τὰ ὁλοκαυτώματά σου πιανάτω.

Πιανθήσεται.

Πιανῶ. λιπαρὸν ποιήσω.

Πιάνῃ. αὐθυπότακτον.

Πίαρι. τῷ λιπαρῷ.

Πίασος. ὄνομα κύριον. [2] Ἠράσθη Πίασος Θετταλὸς Λαρίσσης, τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς, ἔρωτα ἄθεσμόν τε καὶ δυστυχῆ.

Πιγνύη. [3] κνῖκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.

Πίγρης,[4] Κὰρ, ἀπὸ Ἁλικαρνασσοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας, τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μαυσώλου γυναικός· ὃς[5] τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγεῖον, οὕτω γράψας·

Μῆνιν ἄειδε Θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Μοῦσα σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

Ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην, καὶ Βατραχομυομαχίαν.

Πίγρης,[6] Πίγρητος. ὄνομα ποταμοῦ. καὶ Πίγρητα, ὄνομα τόπου.

Πίδακες. σταγόνες. πηγαί. [7] Καὶ αἱ μὲν κατ' αὐτὰ πηγαὶ ἁλμυροῦ ὕδατος ἦσαν αἱ πᾶσαι.

Πιδακίων.[8] πίδαξ. πηγή. ἢ σταγών. καὶ, εὐπίδαξ χῶρος, ὁ καλὴν πηγὴν ἔχων.

[9] Πορφύρεόν τε βότρυν, μεθυπίδακα, πυκνόρραγα. ἐν Ἐπιγράμματι.

Πίδαιος. ὄνομα κύριον.

Πιδηέσσης. καθύγρου.

Πιδύειν. [10] ἀναδίδειν.

Πιδύτης. ὄνομα κύριον.

Πίδνος. ποταμός.

Πιαίνων. θεραπεύων. ὑποτρέφων. Αἰλιανός· [11] Λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγὲς πιαίνων κακῇ ἐπιάσει, τὰ τῆς [12] Φερεφεάττης ὄργια ἐδίψησε θεάσασθαι, ἀτέλεστος ὤν.

Πιαίνω. αἰτιατικῇ. πιαίνομαι δὲ, δοτικῇ. Καὶ ἐρίφοις ἐκ ποιμνίων πιαίνεσθαι.

Πίε. πίθι.

Πιεζόμενος. βαρυνόμενος. δαμαζόμενος. καὶ πιέζει, ἀντὶ τοῦ λυπεῖ. [13] Ἀριστοφάνης· Τὸν Στιλβίδην πιέζει. ὁ δὲ Στιλβίδης μάντις ἄριστος καὶ εὐδόκιμος.

Πιερία. ὄρος Μακεδονίας. καὶ Πιερίδες, αἱ Μοῦσαι, αἱ ἐν Μακεδονίᾳ. ἐν Ἐπιγράμματι·

Οὐ γὰρ Πιερίδεσσι τόσον μέλω, ὅσσον Ἔρωτι·
Ὄργια τοσσατίῳ ἀμφιέπουσα πόθῳ.

Πιεστήριον.[14] τὸ ἐκθλίβον.

Πιανάτω. Pinguefaciat. *Pinguefaciat holocausta tua.*

Πιανθήσεται. Pinguefiet. Pinguefcet.

Πιανῶ. Pinguefaciam.

Πιάνῃ. Subjunctivus. Pinguefecerit.

Πίαρι. Pingui. Nitido. Splendido.

Πίασος. Piafus. Nomen proprium. *Piafus Theſſalus filiam ſuam Lariſſam amavit amore nefario & infelici.*

Πιγνύη. Cnicus, [planta,] caſeum coagulans.

Πίγρης. Piger, Car, Halicarnaſſenſis, frater Artemiſiæ, bellica fortitudine claræ, Mauſoli uxoris: qui ſingulis verſibus Iliadis totidem Pentametros addidit, ſic ſcribens: *Iram cane Dea Pelidæ Achillis, Muſa: tu enim omnis ſapientiæ perita es.* Scripſit & *Margiten*, qui Homero vulgo attribuitur: itemque, *Batrachomyomachiam.*

Πίγρης. Pigres, Pigretis. Nomen fluvii. Et Pigreta, nomen loci.

Πίδακες. Latices. Guttæ. Fontes. *Et fontes qui ibi erant, omnes aquam ſalſam habebant.*

Πιδακίων. Fons. Vel, gutta. Et, εὐπίδαξ χῶρος, locus pulchrum habens fontem. In Epigrammate: *Purpureumque racemum, fontem vini habentem, aciniſque denſum.*

Πίδαιος. Pidæus. Nomen proprium.

Πιδηέσσης. Irriguæ. Fontibus abundantis.

Πιδύειν. Scaturire.

Πιδύτης. Pidytes. Nomen proprium.

Πίδνος. Pidnus. Fluvius.

Πιαίνων. Pinguefaciens. Colens. Paſcens. Ælianus: *Curioſum & laſcivum oculum malo ſpectaculo paſcens, Proſerpinæ ſacra ſpectare cupiebat, cum non eſſet initiatus.*

Πιαίνω. Accuſativo jungitur. Pinguefacio. Sagino. At πιαίνομαι, [paſſivum,] dativo. *Et hœdis ex grege ſumptis paſci.*

Πίε. Bibe.

Πιεζόμενος. Qui premitur. Qui gravatur. Qui domatur. Et πιέζει. Premit. Angit. Moleſtia afficit. Ariſtophanes: *Et Stilbidem moleſtia afficit.* Hic Stilbides vates fuit optimus & celebris.

Πιερία. Pieria. Mons Macedoniæ. Et Pierides, Muſæ, quæ ſunt in Macedonia. In Epigrammate: *Non enim Pieridibus tantæ curæ ſum, quantæ Amori: cujus ſacra tanto deſiderio celebro.*

Πιεστήριον. Prælum. [Vel, tormenti genus.]

1 Τὰ ὁλοκαυτώματά σου π.] Hæc ſunt verba Davidis Pſalm. XIX. 3. ſecundum verſionem τῶν LXX.

2 Ἠράσθη Πίασος Θετ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Ἀθέμιστα.

3 Κνῖκος] MS. Pariſ. A. habet πῆκος. At MS. B. κνῆκος.

4 Πίγρης] MS. Pariſ. A. Πίγνης.

5 Ὃς τῇ Ἰλιάδι παρεν.] Simile quid olim tentaverat Timolaus Lariſſæus: de quo vide Suidam infra ſuo loco.

6 Πίγρης] Pro Τίγρης, i. e. Tigris. Vide Berkelium ad Stephanum, v. Ἄκρα.

7 Καὶ αἱ μὲν κατ' αὐτὰ π.] Fragmentum hoc non pertinet ad vocem πίδαξ, ſed πηγή.

8 Πιδακίων. πίδαξ] Puto hæc ſeparanda eſſe, & τὸ Πιδακίων, ut nomen proprium viri, ſeorſim ponendum: & deinde a capite ſcribendum, Πίδαξ. πηγή. &c.

9 Πορφύρεόν τε βότρ.] Integrum Epigramma exſtat Anthol. lib. VI. cap. XIV. ubi pro πυκνόρραγα legitur πυκνόρρωγον.

10 Ἀναδίδειν] Lege, ἀναδιδόναι.

11 Λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Λίχνος.

12 Φερεφεάττης] Legendum eſt Φερσεφάττης, i. e. Proſerpinæ: ut Portus etiam monuit.

13 Ἀριστοφάνης] *Pace*, pag. 700. (473. Ed. Baſ. *P.*)

14 Πιεστήριον] Vide Syneſium Epiſt. LVIII. ubi πιεστήριον inter genera tormentorum recenſet

Πίειρα. ἡ λιπαρά.

Πίειρα. Pinguis.

Πίονα. λιπαρά. ἀνθηρά.

[1] Ψαιστά τε πίονα, καὶ εὐθησαυρον ἔλαιον.

Πίονα. Pinguia. Florida. [In Epigrammate:] *Placentasque pingues, & in penario bene asservatum oleum.*

Πιάναντα. λιπαροὺς ἐργασάμενον. [2] Ἀλυάττου πολιορκοῦντος Πριήνην, Βίαντα τὸν σοφὸν πιάναντα δύο ἡμιόνους, ἐξελάσαι εἰς τὸ στρατόπεδον. τὸν δὲ συνιδόντα, καταπλαγῆναι, τὸ μέχρι καὶ ἀλόγων διατείνειν αὐτῶν τὴν [3] εὐθηνίαν. καὶ ἐβουλήθη σπείσασθαι, καὶ εἰσέπεμψεν ἄγγελον.

Πιάναντα. Illum, qui pinguefecit, vel saginavit. *Alyatte Prienen obsidente, Biantem sapientem duos mulos saginatos in castra expulisse* [*ferunt.*] *Illis igitur conspectis Alyattes obstupuit,* [*admiratusque est,*] *Prienensibus tantam annonæ copiam suppetere, ut & pecudes saginare possent. Quare pacis faciendæ causa caduceatorem in urbem misit.*

Πιθακίωνος.

Πιθακίωνος. Pithacionis [Genitivus, a recto Πιθακίων.]

Πιθάκνη. [4] ὑποκοριστικόν. μικρὸς πίθος. ὡς πολίχνη. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει πιθάκναι, οἱ ἔρημοι τόποι. διὰ γὰρ τὸν πόλεμον ἐν σπηλαίοις ᾤκουν [5] οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν. οἱ δὲ παλαιοὶ Φιδάκνην λέγουσι.

Πιθάκνη. Est diminutivum, [significans,] parvum dolium: ut πολίχνη, parvum oppidum. Apud Aristophanem vero πιθάκναι vocantur loca deserta, [sive speluncæ.] Nam Athenienses propter bellum relictis agris in speluncis habitabant. Veteres vero Φιδάκνην dicunt.

Πιθανόν. Πιθανὸν ἀξίωμά ἐστι, τὸ ἄγον εἰς συγκατάθεσιν. οἷον, εἴ τις τι ἔτικτεν, ἐκείνη ἐκείνου μήτηρ ἐστί. ψεῦδος δὲ τοῦτο. οὐ γὰρ ἡ ὄρνις ᾠοῦ ἐστι μήτηρ.

Πιθανόν. Axioma probabile est, quod ad assensionem ducit. Ut, Si quæ aliquid peperit, illa ejus mater est. Hoc autem est falsum. Avis enim non est ovi mater.

Πιθανώτατος.

Πιθανώτατος. Maxime probabilis.

Πιθανούς. τοὺς εὐπειθεῖς. Ξενοφῶν Κύρου παιδείας· Πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσί τινες, ὥστε, πρὶν εἰδέναι τὸ πραττόμενον, πρότερον πείθεσθαι. ὥσπερ Φοβεροὺς, τοὺς φοβουμένους, Θουκυδίδης, Ἀππιανός. Ἕνα δ' αὐτῶν πιστὸν καὶ πιθανὸν εἰς τὸ ἔργον, ἐντυχόντα τοῖς Ὑπάτοις, ἐν ἀπορρήτῳ πίστιν αἰτῆσαι. † Καὶ πιθανότητές τινες συνεκύρησαν ἐκ τῆς περιπετείας· ἃς οἱ Ῥωμαῖοι παρεπλάττοντο, φιλοτιμότεροι τοῦ δέοντος· καὶ αὖθις· Διὰ ῥώμην σώματος, καὶ τὸ ἐς τὰς μάχας προπετές, εἶναι τῷ πλήθει πιθανόν. ἀντὶ τοῦ, ἐξάρχοντα.

Πιθανούς. Credulos. Xenophon in *Cyri Institutione: Quidam autem adeo sunt creduli, ut, priusquam cognorint quod agitur, statim rem credant.* [Πιθανοὶ autem dicuntur creduli;] ut Φοβεροὶ, timidi, apud Thucydidem, Appianum, [& alios.] *Unum autem illorum, hominem fidum, & ad rem gerendam aptum, Consules adiisse, fidemque ab illis petiisse.* † *Et casu quodam plura tunc accidebant, quæ rem probabilem redderent: easque Romani cupidius, quam par erat, amplectebantur.* Et iterum: *Propter robur corporis, & audaciam in præliis, eum magnam de se opinionem plebi præbere.* Vel, magnæ apud vulgus esse auctoritatis.

Πιθήκειον βλέμμα. τὸ τοῦ πιθήκου. καὶ, [6] Πιθηκισμοῖς περιελαύνεις. ἀντὶ τοῦ, ἀπάταις, καὶ κολακεύμασί με νικᾷς. ἢ μιμήμασιν· ὡς καὶ αὐτοῦ ταῦτα πεποιηκότος.

Πιθήκειον βλέμμα. Aspectus simiæ. Vultus simiæ. Et, Πιθηκισμοῖς περιελαύνεις. Fraudibus & assentationibus me decipis & superas. Vel, imitationibus: quod & ille talia fecisset.

Πίθηκος τῇ γυναικί. ζήτει ἐν τῷ, Διαθήκην διατιθώμεθα, ἣν διέθετο πίθηκος τῇ γυναικί.

Πίθηκος τῇ γυναικί. Simius uxori. Quære in v. Διαθήκην διαθ.

Πιθώ. ἡ μιμώ. Πίθηξ δὲ παρά τισιν ὁ βραχὺς ἀνθρωπίσκος. καὶ διαπιθηκίσαι, διαπαῖξαι. ἀπὸ τῶν πιθήκων. Φιλοπραγμονέστατον γὰρ τὸ ζῶον. καὶ παροιμία· [7] Ἄπληστος πίθος ὁ ἐν ᾅδου. ζήτει ἐν τῷ Ἀπληστία.

Πιθώ. Simia. Πίθηξ vero apud quosdam pumilio, vel nanus vocatur. Et διαπιθηκίσαι, illudere. Dictum hoc est a πίθηκος, simia. Simia enim est animal curiosissimum. Et proverbium: *Dolium apud Inferos inexplebile est.* Quære in v. Ἀπληστία.

Πίθηκος. ἡ μιμώ. Βάβριος·

Κερδὼ πιθήκῳ φησὶν, ἣν ὁρᾷς στήλην,
Ἐμοί πατρῴη τ' ἐστὶ, καί τι παππῴη.

Πίθηκος. Simia. Simius. Babrius: *Vulpes simiæ dixit, quam vides columnam, ea mihi paterna est, & simul avita.*

Πίθηκος. τὸ ζῶον. ἡ μιμώ. παρὰ τὸ πιθῶ, πιθήσω. πείθει γὰρ ἡμᾶς. καὶ παροιμία·

Πίθηκος. Simia. A πιθῶ, πιθήσω, persuadeo, fallo. Homines enim fallit. Et proverbium:

1 Ψαιστά τε πίονα καὶ εὐθ.] Hexameter hic est pars Epigrammatis, quod ex codice MS. Anthologiæ integrum exhibuimus supra v. Ἀνειρύσαι.

2 Ἀλυάττου πολιορκοῦντος Πρ.] Locus hic depromptus est ex Laertio in vita Biantis, ut Pearsonius etiam monuit.

3 Εὐθηνίαν] Apud Laertium hodie male legitur εὐσθένειαν: qui proinde hinc corrigendus est.

4 Πιθάκνη. ὑποκοριστικόν. μικρὸς π.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Equit.* pag. 335. (234. Ed.Bas. *P.*)

5 Οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν] Scholiasta Aristophanis loco laudato habet, οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰσερχόμενοι ἐν ταῖς πιθάκναις, ἢ ἐν τοῖς σπηλαίοις ᾤκουν. Pro εἰσερχόμενοι legerim ἐξερχόμενοι.

6 Πιθηκισμοῖς περιελαύνεις] Aristophanes *Equit.* pag. 342. (239. Ed. Bas. *P.*)

Οἴμοι τάλας, δόλοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.

Scholiasta: Πιθηκισμοῖς. ἀπάταις, καὶ κολακεύμασι. ἄλλως. μιμήμασι, &c.

7 Ἄπληστος πίθος] Hæc nihil faciunt ad vocem πιθώ.

Γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται [πάγῃ.]
Ἁλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνου δ' ἁλίσκεται.
Ἐπὶ τῶν δυστυχησάντων.

Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ. παροιμία. ὅτι οἱ Φαῦλοι, κἂν [1] πολλοῖς περιβληθῶσιν, ὅμως δ' οὖν διαφαίνονται πονηροὶ ὄντες.

Πίθηξ. ὁ μιμώ.

Πίθι. πίε.

Πίθνης. ὄνομα κύριον. καὶ Πισσούθνης, καὶ Πίθος. πίθος δὲ καὶ τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον.

Πιθοῦ. περισπᾶται. ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος. τούτους Ἀττικοὶ περισπῶσι· καὶ ἡ χρῆσις ἠκολούθησε τῇ διαλέκτῳ. ἡ γὰρ ἀναλογία βαρύνει.
Πιθοῦ τί μοι. περὶ σοῦ γὰρ, οὐδ' ἐμοῦ Φράσω.

Πιθών. ὀξυτόνως, καὶ διὰ τοῦ ι. δεύτερος γάρ ἐστιν ἀόριστος.
Λάθρᾳ γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.
[2] Ἀριστοφάνης.

Πιθῶνος. ὄνομα κύριον.

Πιθοίατο. [3] πειθοῖεν.

Πιθοιγία. [4] ἡ τοῦ πίθου ἀνοιγή.

Πίθυλλος. οὗτος [5] ἡδονικὸς ἦν, Τένθης καλούμενος· ὃς καὶ περιγλωττίδα ὑμενίνην ἐφόρει, προσελυτρῶν τὴν γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις· καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἤσθιε τὸ ὄψον, ἵν' ὡς θερμότατον ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ.

Πικεντίνη. ὄνομα τόπου.

Πικῆνοι. ὄνομα ἔθνους.

Πίκτωρ. ὁ καὶ βάφος. ζήτει ἐν τῷ Φάβιος.

Πιλᾶτος. οὗτος ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὑπὸ Ῥωμαίων σταλεὶς, ἦρχε. μετὰ δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ σταύρωσιν, εἰκόνα τοῦ Καίσαρος καὶ προτομὰς νύκτωρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀνέθηκεν. ὄρθρου δὲ γενομένου, Ἰουδαῖοι θεασάμενοι τοσοῦτον ἐταράχθησαν, ὥστε Πιλᾶτον ἐκδειματῶσαι, καὶ ταύτας μεταθεῖναι. καὶ δὴ καὶ τὸν Κορβονᾶν τὸν ἱερὸν θησαυρὸν διαφθείρας, αἴτιος ἀναιρέσεως πολλῆς καὶ συγχύσεως τοῖς Ἰουδαίοις, μίσει τῷ πρὸς αὐτοὺς, ἐγένετο. τὴν γὰρ ἐπανάστασιν αὐτῶν ὑφορώμενος, περὶ τὸ βῆμα τὸ αὐτοῦ στρατιώτας παρέστησεν, ἔνδοθεν μὲν ὁπλοφοροῦντας, ἔξωθεν δὲ ἰδιωτικὴν ἐσθῆτα ἀνυπονόητον. ὡς οὖν ἐστασίαζον, ἐπαφῆκε τοὺς στρατιώτας αὐτοῖς, καὶ οἱ μὲν ξύλοις, οἱ δὲ λίθοις αὐτοὺς παίοντες, τραυματίας ἀπήλαζον· τινὰς δὲ καὶ ἀπέκτειναν. πολλοὶ δὲ αὐτῶν τῶν Ἰουδαίων καὶ ὑπ' ἀλλήλων ὠθούμενοι,

Vetula simia non capitur laqueo. Capitur quidem, sed sero capitur. Dicitur de iis, qui rem infeliciter gesserunt.

Πίθηκος ἐν πορφ. *Simia in purpura.* Proverbium, quod dicitur de malis, qui, quamvis pulchram speciem extrinsecus præferant, tandem tamen improbitatem suam manifeste produnt.

Πίθηξ. Simia.

Πίθι. Bibe.

Πίθνης. Pithnes. Nomen proprium. Et Pissuthnes, & Pithus. Πίθος etiam dolium significat.

Πιθοῦ. Pare. Obtempera. Circumflectitur. Est enim Aoristus secundus, quos Attici circumflectunt: ususque dialectum illam secutus est. Secundum analogiam enim acuto in penultima notandum esset. *Obtempera mihi. De te enim, non de me dicam.*

Πιθών. Scribitur cum acuto in ultima, & per ι. Est enim Aoristus secundus. *Clam venit, venia a Dominis non impetrata.* Aristophanes.

Πιθῶνος. Pithonis. Nomen proprium. [Est autem genitivus, a recto Πιθών.]

Πιθοίατο. Pareant. Obtemperent. Flectantur.

Πιθοιγία. Dolii apertio.

Πίθυλλος. Pithyllus. Hic voluptatibus & luxuriæ deditus erat, Tenthesque vocabatur: qui non solum membraneo tegmine linguam involvebat, sed hoc amplius, crustam ceu loricam illi inducebat, luxuriæ causa. Idem etiam digitalibus adhibitis cibos comedebat, ut eos quam fervētissimos in os ingerere posset.

Πικεντίνη. Picentine. Loci nomen.

Πικῆνοι. Piceni. Nomen gentis.

Πίκτωρ. Pictor. Quære in v. Φάβιος.

Πιλᾶτος. Pilatus. Hic tempore Christi Dei & Servatoris nostri a Romanis in Judæam missus est, ut provinciæ illi præesset. Idem cum post Christum crucifixum Cæsaris imaginem & effigies noctu in templo collocasset, postero die Judæi iis conspectis adeo tumultuari cœperunt, ut Pilato territo, eas inde amoverent. Porro, Pilatus Corbona, id est, sacro thesauro direpto, multarum cædium & turbarum Judæis auctor exstitit, ob odium in illos conceptum. Rebellionem enim illorum metuens, ante tribunal milites collocavit, qui cum sub veste arma gestarent, extrinsecus habitu plebejo induti erant, ne quis vim suspicaretur. Judæis igitur seditionem excitantibus, milites in eos immisit: quorum alii fustibus, alii vero lapidibus eos cædentes, sauciatos repulerunt: nonnullos etiam interfecerunt. Multi etiam

1 Πολλοῖς περιβληθῶσιν] Diogenianus Centur VII. Adag. XCIV. rectius habet, καλοῖς περιβληθῶσι.

2 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 267. (175. Ed. Bas. *P.*)

3 Πειθοῖεν.] Sic recte MS. A. At reliqui MSS. & priores Editt. male, πιθοῖεν.

4 Πιθοιγία] Rectius πιθοίγια, cum accentu in antepenultima. Sic autem appellabatur festum apud Athenienses, quo dolia aperiebantur & vina gustabantur. Vide Meursium *Græc. Fer.* v. Ἀνθεστήρια.

5 Οὗτος ἡδονικὸς ἦν, Τένθης καλ.] Quæ hic Suidas de Pithyllo refert, ad verbum leguntur apud Athenæum lib. 1. pag. 6. ut Pearsonius quoque monuit. Confer etiam Nostrum supra v. Περιγλωττίς.

συμπα-

συμπατηθέντες ἀπώλοντο. ἐμίχθη δὲ τὸ αἷμα αὐτῶν μετὰ τῶν θυσιῶν.

Πιληθέντα. πυκνωθέντα.

[1] Σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξάντου τειχὸς ἀμνοῦ,
Ἑρμᾶ, Καλλιτέλης ἐκρέμασεν πέταλον.

Πίλημα. περίτροχον, περιφερὲς σκέπασμα.

Πιλήσεσι. πυκνώσεσι. Τῶν ἀχθοφόρων ζώων διὰ τὰς πιλήσεις οὐ σθενόντων τὰ πρὸς ἐδωδὴν παράγειν. καὶ αὖθις·

Εἰνοδίη, [2] σοὶ τόνδε Φίλης ἀνεθήκατο κόρσης
Πῖλον. ——————

Πιλία. τὰ [3] κέντουκλα.

Πιλίδιον. τὸ [4] καμιλαύκιον.

Πῖλος. τὸ κέντουκλον.

Πῖλος. κόσμος περικεφάλαιος, ὃν οἱ μὲν κυρβασίαν, οἱ δὲ τιάραν, ἄλλοι δὲ κίδαριν καλοῦσιν. ἔστι δὲ πῖλος καὶ [5] τάγμα, πρῶτος πῖλος καλούμενος.

Πιλῶ. τὸ ὁμαλίζω. καὶ πιλωτός.

Πίλοις. πιλητοῖς. καὶ πίλημα λέγεται. [6] Φοροῦσι δὲ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς θώρακας πιλητοὺς, ὧν τὰ κύτη ὑπάρχουσι στερρὰ, διὰ τὴν χρηστότητα τῶν πιλημάτων.

Πιμελή. πάχος. λιπαρότης. Ἀππιανός· Ὁ δὲ πρῶτος ἐξῆρχε τοῦ πόνου, ἑξηκοντούτης ὢν, καὶ βαρὺς τὸ σῶμα, καὶ πιμελής. ἀντὶ τοῦ, λιπαρός. Πιμελὴ δὲ καὶ στέαρ διαφέρει, τῷ τὴν πιμελὴν ψυχομένην ἄπηκτον διαμένειν· τὸ δὲ στέαρ, καὶ διαπήσσεσθαι, ὥστε καὶ θρύπτεσθαι. ἡ μὲν οὖν πιμελὴ, ἄθραυστος. δι' ὃ καὶ οἱ ζωμοὶ τῶν πιμελωδῶν οὐ πήσσονται, καθάπερ ὑὸς, καὶ ἄρκτου, καὶ τῶν ἄλλων. οἱ δὲ τῶν στεατωδῶν πήσσονται, ὡς βοὸς, αἰγὸς, προβάτου.

Πιμπλάνεται. πληροῦται.

Πίμπραται. καίεται. ἐμπυρίζεται. Ἀππιανός· Ὁ Μάρκιος πιμπράμενος ἐπὶ Ῥωμαίοις, φυγὴν καταδικασθεὶς, καὶ μικρὸν ἐς αὐτοὺς οὐδὲν ἐπινοῶν, ἐς Βολούσκους ἐτράπετο. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ τὸν θυμὸν αὐτοῦ εἰδὼς πιμπράμενον.

Πίννα. ὁ ἰχθύς.

Πινακηδόν. [7] Πινακηδὸν ἀποσπῶν. ὥσπερ πίνακας

Judæorum alii ab aliis impulsi & conculcati perierunt, sanguisque ipsorum cum sacrificiis mixtus est.

Πιληθέντα. Densatum. Coactum. [In Epigrammate:] *Tibi, Mercuri, coactilem hunc & ex lana agni bene pexa confectum petasum Calliteles suspendit.*

Πίλημα. Pileus, sive tegumentum rotundum, ex lana coacta factum.

Πιλήσεσι. Densationibus. *Cum jumenta propter densationes non possent res ad victum necessarias advehere.* [Et πῖλος, pileus. In Epigrammate:] *Diana, tibi pileum hunc chari capitis [Antiphilus] dedicavit.*

Πιλία. Pilei: quos Græci recentiores κέντουκλα vocant.

Πιλίδιον. Pileolus. Galerus. [Vel, secundum Græcos recentiores,] camelaucium.

Πῖλος. Pileus. [Secundum Græcos recentiores,] centuclum.

Πῖλος. Ornamentum capitis, quod alii cyrbasiam, alii tiaram, alii vero cidarin appellant. Erat & πῖλος, cohors quædam [apud Romanos:] cujus centurio dicebatur primipilus.

Πιλῶ. Stipo. Cogo. Denso. Et πιλωτὸς, stipatus, densatus.

Πίλοις. Pileis. Et πιλητοῖς, coactilibus. Dicitur & πίλημα, [quod significat, coactile.] *Gerunt autem in capitibus thoraces coactiles, quorum ventres sunt firmi, propter lanæ coactæ bonitatem.*

Πιμελή. Pinguedo. Adeps. [Et πιμελὴς, pinguis, obesus.] Appianus: *Ille vero cæteris labore præibat, quamvis esset sexagenarius, gravique & obeso corpore.* Adeps & sebum differunt: quod adeps quidem, ubi refrixit, non concrescat; sebum vero concrescat, adeo ut etiam frangi possit. Adeps igitur nunquam fit fragilis. Quamobrem etiam jus animalium, quæ adipem habent, frigore non concrescit, ut suis, ursi, & aliorum. At jus illorum, quæ sebum habent, concrescit, ut bovis, capræ, ovis.

Πιμπλάνεται. Repletur. Impletur.

Πίμπραται. Comburitur. Inceditur. Inflammatur. Appianus: *Marcius ira in Romanos incensus, propter exilium, quo mulctatus erat, nec mediocre quicquam animo adversus eos volutans, ad Volscos se contulit.* Et iterum: *Ille vero cum iram ejus incensam esse sciret.*

Πίννα. Pinna. Piscis.

Πινακηδόν. Tabularum instar. [Aristophanes:

1 Σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξ.] Distichum hoc depromptum est ex Anthologia Epigrammatum inedita, in qua pro πέταλον recte legitur πέτασον: ut monuimus etiam supra v. Πετάλοις, ubi idem fragmentum adducitur.

2 Εἰνοδίη, σοὶ τόνδε φίλ.] Epigramma integrum, cujus fragmentum hoc pars est, ex codice MS. exhibuimus supra v. Ἧθα.

3 Τὰ κέντουκλα] Vide Dufrenium in Glossario Græco h. v.

4 Τὸ καμιλαύκιον] Et de hac voce consule modo laudatum Dufrenium in Glossario Græco.

5 Καὶ τάγμα, πρῶτος πῖλος καλ.] Scribe, & supple, καὶ τάγμα, οὗ ὁ ἡγεμὼν πρῶτος πῖλος ἐκαλεῖτο. Confer Nostrum infra v. Πριμοπιλάριος.

6 Φοροῦσι δὲ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς θ.] Vide Lipsium *de Milit. Rom.* lib. III. Dial. VI. Cæterum, locus hic non satis sanus mihi videtur, quem sic potius scribendum censuerim, Φοροῦσι δὲ καὶ περικεφαλαίας, καὶ θώρακας πιλητοὺς, &c. Id est, *Gerunt autem & galeas, & thoraces coactiles,* &c. Nemo enim capitibus tribuat thoraces, quos pectorum esse tegumenta omnibus constat. Vel intellige, calones onerum loco thoraces in capitibus gestasse. quo sensu Lipsius locum hunc accipit.

7 Πινακηδὸν ἀποσπῶν] Aristophanes *Ranis,* pag. 250. (163. Ed. Bas. *P.*)

Ῥήματα γομφοπαγῆ
Πινακηδὸν ἀποσπῶν.

Scholiasta: Ἀποσπῶν τὰ ῥήματα, ὥσπερ πίνακας ἀπὸ πλοίων. πινακίδες δὲ, αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων. δίκην σανίδων, τῶν ἐκ νεὼς ἀποσπωμένων ἐν τρικυμίᾳ.

 ἀπὸ

ἀπὸ πλοίων. πίνακες δὲ, αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων.

Πινάκια. [1] τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων ὑπὸ τῶν [2] κληρονόμων. ἔοικε δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑποσημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ὀνόματος. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς, ὅταν λέγῃ ὁ ῥήτωρ· Μικρὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, μικρὸν πινάκιον· τυχὸν πινάκιον λέγει, ἐν ᾧ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων.

Πινακίδιον. δέλτος. πιττάκιον. σχεδάριον.

Πινάκιον. πυξίον. Οἱ δὲ ἄρχοντες περὶ μέσας νύκτας ἔφερον τὸ ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ πινάκιον.

Πινακίοις. [3] ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδογμένα. οἷον, ποῦ δεῖ πορεύεσθαι, καὶ, πόσων ἡμερῶν δεῖ σιτία προνοεῖσθαι. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Σκοπεῖν δ', ὅ, τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.

ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Φυλετῶν, οἵτινες προγράφουσι τοὺς στρατιώτας ἐν πίνακι.

Πινακοπώλης. [4] ὁ ὀρνεοπώλης. ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες, ἐπώλουν. ἢ πίναξ, εἶδος ὀρνέου.

Πίναξ. σανὶς ἐζωγραφημένη.

Πιναρά. εὐτελῆ. ῥυπαρά. ταπεινά.

Πίνδαρος, Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱὸς, κατὰ δέ τινας, Δαϊφάντου· ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές. ὁ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος, καὶ [5] προσγενὴς [6] Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Παγωνίδου ἱστόρησαν αὐτόν. [7] μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικὸς, γεγονὼς κατὰ τὴν ξέ ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν ὢν ἐτῶν μ'. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων, καὶ υἱὸς Διόφαντος· θυγατέρες δὲ, Εὐμῆτις, καὶ Πρωτομάχη. καὶ συνέβη αὐτῷ τὸν βίον τελευτῆσαι κατ' εὐχάς. αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου Θεοξένου αὐτοῦ γόνατα, [8] ἐτῶν νέ. ἔγραψε δὲ βιβλίοις ιζ'. Δωρίδι διαλέκτῳ, ταῦτα· Ὀλυμπιονίκας, [9] Πυθιονίκας, Προσόδια, Παρθένια, Ἐνθρονισμοὺς, Βακχικὰ, Δαφνηφορικὰ, Παιᾶνας, Ὑπορχήματα, Ὕμνους, Διθυράμβους, Σκολιὰ, Ἐγκώμια, Θρήνους, δράματα τραγικὰ ιζ. Ἐπιγράμματα ἐπικὰ, καὶ καταλογάδην παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Πίνδαρος, Σκοπελίνου, Θηβαῖος, καὶ αὐτὸς Λυρικὸς, ἀνεψιὸς τοῦ προτέρου. † Τὰς Θήβας τὴν πόλιν

Verba] *avellens, ut tabulas a navé.* Πινακίδες enim vocantur majores tabulæ navium.

Πινάκια. Tabellæ, quæ sortium loco ab illis, qui sortes ducebant, in urnam demittebantur. Hæ autem æreæ fuisse videntur, ut innuit Demosthenes in oratione de Nomine. In *Philippicis* vero, cum idem orator ait: *Parvam Athenienses, parvam tabellam:* fortasse tabellam dicit, in qua scribuntur actiones, quæ contra criminis alicujus reos instituuntur.

Πινακίδιον. Tabella. Pugillares. Titularium. Scheda.

Πινάκιον. Tabella. *Magistratus vero circa mediam noctem ferebant tabellam, quam ab imperatore acceperant.*

Πινακίοις. Tabellis. Moris erat, ut ordinum ductores militibus suis imperia per præconem edicerent: ut, quo proficiscendum esset; vel, quot dierum commeatus præparandus esset. Aristophanes *Avibus: Considerate vero ea, quæ in tabellis præscribemus.* Metaphora ducta est a tribulibus, qui militum nomina in tabella proponere solebant.

Πινακοπώλης. Avium venditor. Pingues enim aves in tabulis propositas vendere solebant. Vel, πίναξ, genus avis.

Πίναξ. Tabula picta.

Πιναρά. Vilia. Sordida. Humilia.

Πίνδαρος. Pindarus, Thebanus, Scopelini F. vel Daiphanti; quod etiam verisimilius. Nam Scopelini filius est obscurior, & Pindari alterius cognatus. Quidam etiam ipsum Pagonidæ filium fuisse tradiderunt. Discipulus vero fuit Myrtidis mulieris. Natus est Olympiade LXV. ita ut Xerxe in Græciam trajiciente, annorum esset XL. Frater ipsi fuit nomine Erotion, & filius Diophantus: filiæ vero, Eumetis, & Protomache. Contigit autem ipsi, ut vitam ex voto finiret. Nam cum petiisset a Diis, ut pulcherrimum in vita sibi darent, ferunt ipsum subito mortuum esse in theatro, in Theoxeni amasii sui genua reclinatum: cum natus esset annos LV. Libris septendecim, & quidem Dorica dialecto, hæc scripsit: Olympionicas, Pythionicas, Prosodia, Parthenia, Enthronismos, Bacchica, Daphnephorica, Pæanas, Hyporchemata, Hymnos, Dithyrambos, Scolia, Encomia, Threnos, Tragœdias XVII. Epigrammata versu hexametro; & oratione soluta, Admonitiones ad Græcos: & alia plurima.

Πίνδαρος. Pindarus, Scopelini F. Thebanus, Lyricus & ipse, prioris consobrinus.

1 Πινάκια. τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλ.] Ex Harpocratione. De loco autem hoc consulendi sunt, Meursius *Lect. Attic.* lib. IV. cap. XXXII. & Petit. *de Leg. Att.* pag. 219. Confer etiam Hesychium v. Χαλκοῦν

2 Κληρονόμων] Legendum est κληρούντων: ut & ante nos recte monuit Valesius ad Harpocrationem.

3 Ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους ἀπαγγ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Aves*, pag. 562. 386. Ed. Bas. *P.*

4 Πινακοπώλης. ὁ ὀρνεοπ.] Et hæc sumpta sunt ex Scholiasta Aristophanis ad *Aves*, pag. 543. (369. Ed. Bas. *P.*)

5 Προσγενής] Forte, συγγενής.

6 Πινδάρου] Addendum puto, τοῦ ἑτέρου, vel, τοῦ διασήμου.

7 Μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυν.] Pearsonius ad hunc locum sequentia notaverat: *Forte,* & Μυρτίδος γυναικός. μαθητὴς δὲ Λάσου, ἢ Σιμωνίδου. Cogitet Lector.

8 Ἐτῶν νέ] Alii Pindaro plures annos tribuunt. Vide Scaligerum ad Chron, Euseb. Num. MDXXXI.

9 Πυθιονίκας] Adde, Νεμεονίκας, Ἰσθμιονίκας.

Ἀλέξανδρόν φασιν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι, καὶ πλὴν ἱερῶν τε καὶ ἱερέων τοὺς ἄλλους ἀνδραποδίσαι· καὶ τὴν Πινδάρου δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰκίαν, καὶ τοὺς ἐκγόνους τοῦ Πινδάρου, (φησὶν Ἀῤῥιανὸς ὁ ἱστορικὸς, [1] ἐν τῇ Ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου,) ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν, αἰδοῖ τῇ τοῦ Πινδάρου.

Urbem Thebas Alexandrum solo æquasse tradunt, & cæteros, exceptis sacerdotibus, in servitutem abstraxisse. Pindari vero domui & posteris pepercit, ob reverentiam erga Pindarum: ut inquit Arrianus Historicus in opere *de Expeditione Alexandri*.

Πινόεσσα. ῥυπῶσα. αὐχμῶσα.

[2] Θυμοβαρὴς Ἀρετὰ μύρομαι ἑζομένα,
Ἀπλόκαμος, πινόεσσα, διὰ κρίσιν, ὅτι Πελασγῶν
Οὐκ Ἀρετὰ νικᾶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος.

Πινόεσσα. Sordida. Squalida. [In Epigrammate:] *Mœsta Virtus hic sedens lugeo, capillis carens, & squalida, propter* [*iniquum*] *judicium. In exercitu enim Græcorum non virtus, sed dolus vincere solet.*

Πίνος. [3] Ὁ δὲ ἦν καὶ λέγειν ἱκανὸς, οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμησάμενος σοφιστὰς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πίνον τῆς λογογραφίας ἁμιλλώμενος. Δαμάσκιός φησι.

Πίνος. Sordes. Squalor. [Metaphorice etiam orationi tribuitur.] *Ille vero etiam dicendi peritus erat, non recentiores Sophistas imitans, sed antiquam illam orationis elegantiam exprimere studens.* Sic Damascius inquit.

Πιννοτήρης. [4] ὁ τῆς πίννης φύλαξ.

Πιννοτήρης. Pinnæ custos.

Πινώδης. ἡ ῥυπαρά.

Πινώδης. Sordidus. Squalidus. Vel, sordida, squalida.

Πινύσκω. πινυτὸν ποιῶ.

Πινύσκω. Prudentem facio.

Πινυτός. ὁ φρόνιμος. καὶ πινυτόφρονος, ἐμμελοῦς, συνετῆς.

Εἵνεκεν [5] εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς
Ἤσκησεν, Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

Πινυτός. Prudens. Et πινυτόφρονος, prudentis, concinnæ, sapientis. *Propter eruditionem & sapientiam, quam melleæ eloquentiæ vir ille excoluit, Musis simul & Gratiis litans.*

Πιξώδαρος. ὅτι [6] Δέξιππος Κῷος, ἰατρὸς, Ἱπποκράτους μαθητὴς, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑκατόμνου τοῦ Καρῶν βασιλέως, ἰάσασθαι αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας, Μαύσωλον καὶ Πιξώδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἰάσατο τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς Κᾶρας τότε αὐτοῖς [7] ἐνεστῶτα πόλεμον.

Πιξώδαρος. Pixodarus. Dexippus Cous, medicus, Hippocratis discipulus, accersitus ab Hecatomno Carum Rege, ut Mausolum & Pixodarum filios ejus, quorum salus desperata erat, curaret, ea conditione medicinam illis adhibuit, ut Rex promitteret, se bellum, quod Coi tunc adversus Cares gerebant, compositurum esse.

Πίονα. εὐδαίμονα, λιπαρὰν, καὶ εὐτραφῆ.

· Πίονα. Beatam. Pinguem. Nitidam.

Πίονται. πίωσι. τὰ παθητικὰ διὰ τοῦ ο μικροῦ· τὰ δὲ ἐνεργητικὰ, διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον, πίωμεν, καὶ φάγωμεν. Πίνοντες τοῦ ὕδατος.

Πίονται. [Per ο scribitur. At] πίωσι [per ω.] Passiva per ο scribuntur: Activa vero per ω. Ut, πίωμεν & φάγωμεν. Et, *Aquam bibentes.*

Πιότατος ἄνεμος. θρεπτικός. αὐξητικός. [8] ἐν Ἐπιγράμματι·

Εὔδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκε
Τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ Ζεφύρῳ.

Πιότατος ἄνεμος. Pinguissimus ventus. Id est, ventus alendi & augendi vim habens. In Epigrammate: *Eudemus templum istud in agro dedicavit omnium ventorum pinguissimo Zephyro.*

Πίωρ. οὗτος μοναχὸς ὢν, περιπατῶν ἤσθιε. πυθομένου δέ τινος, διατί οὕτως ἐσθίεις; Οὐ βούλομαι, ἔφη, τῷ βρώματι ὡς ἔργῳ χρήσασθαι, ἀλλ' ὡς παρέργῳ. πρὸς ἄλλον δὲ ἐρωτήσαντα, ἀπεκρίνατο· Ἵνα μὴ ἐν τῷ ἐσθίειν, φησὶν, ἡδονῆς σωματικῆς αἰσθάνοιτο ἡ ψυχή.

Πίωρ. Pior. Hic cum esset monachus, inter deambulandum edebat. Quærenti vero cuidam, cur sic ederet? Nolle se, dixit, ita cibum capere, ac si rem seriam ageret; sed se obiter tantum id facere velle. Alii vero interroganti, respondit: Ne inter edendum animus corporis voluptatem sentiat.

Πιππίζουσι. [9] κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποίηται ἡ λέξις. λέγεται δὲ καὶ τὸ ποτίζειν, πιππίζειν.

Πιππίζουσι. Pippiunt. Vox hæc conficta est, ut avium sonum exprimeret. Significat etiam πιππίζειν, potum præbere, sive, rigare.

Πίμπλαται, καὶ ὑποπίμπλαται. ἐμπιπλᾷ δέ.

Πίμπλαται, & ὑποπίμπλαται, [cum μ scribuntur.] At ἐμπιπλᾷ, [absque μ scribitur in syllaba secunda.]

1 Ἐν τῇ Ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου] Sic habet antiquissimus MS. A. At MS. B. ἐν τῇ πρώτῃ Ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου. Priores Editt. vero. ἐν τῇ πρώτῃ διαβάσει Ἀλεξάνδρου: quod non placet.

2 Θυμοβαρὴς Ἀρετὰ μύρ.] Verba hæc decerpta sunt ex Epigrammate in Ajacem, quod integrum legitur Anthol. lib. III. cap. XIV. ut Portus etiam monuit.

3 Ὁ δὲ ἦν καὶ λέγειν ἱκ.] Locum integrum Damascii, unde fragmentum hoc decerptum est, adducit Suidas infra v. Σαλούστιος.

4 Πιννοτήρης] Confer omnino Scholiastam Aristoph. ad *Vesp.* pag. 537. qui plura de hac voce notat.

5 Εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτ.] Distichum hoc decerptum est ex Epigrammate in Sophoclem, quod exstat Anthol. lib. III. cap. XXV. ut Portus etiam monuit.

6 Ὅτι Δέξιππος Κῷος, ἰατρ.] Eadem leguntur supra v. Δέξιππος.

7 Ἐνεστῶτα] Malim, συνεστῶτα.

8 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. VII. pag. 554.

9 Πιππίζουσι. κατὰ μίμησιν ὀρν.] Ex Enarratore Comici ad *Aves*, pag. 556. (380. Ed. Bas. *P.*)

Πίσσα. [1] ὄνομα πόλεως. καὶ ἡ ἄσφαλτος. καὶ Πισσαῖος, ὁ πολίτης.

Πίσεα. οἱ κάθυγροι τόποι.

—— Καὶ ἀγλαὰ πίσεα γαίης
Βόσκεο. ——

Πισσεύς. ὄνομα κύριον.

Πισσία. χώρα.

Πισίαν. τρία κνώδαλα [2] φησιν Ἀριστοφάνης, Πισίαν, Ὀσφρύωνα, Διιτρεφῆ.

Πισίας. [3] ὄνομα κύριον. ἦν δὲ προδότης.

Πισιδία. χώρα. Ὁ δὲ Κῦρος ὡς ἐπὶ Πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο, ἐφ' οὓς στρατεύειν προεφασίσατο.

Πισινοῦς. [4] πόλις. καὶ Πισινοῦντα, [5] θηλυκόν. καὶ Πισινουντιαῖος, ὁ πολίτης.

Πισός, [6] καὶ πινσός. Πεσὸς δέ, [7] παρὰ Προκοπίῳ.

Πειστέον. δεῖ πεισθῆναι, ἢ πιστεῦσαι.

Πίστις. ἀδήλου πράγματος ἐλπίς. † [8] Ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ λέγοντες τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν γένος. ἀκολουθεῖ μὲν γὰρ τῇ πίστει ἡ ὑπόληψις. ἡ γὰρ πίστις, ὑπόληψις. ἀδύνατον γὰρ χωρὶς ὑπολήψεως πίστιν γίνεσθαι. οὐ μὴν γένος οἷόν τε τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν εἶναι. ἐνδέχεται γὰρ τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν ἔχοντα, ποτὲ μὲν πιστεύειν, ποτὲ δέ, οὔ. ὃ ἀδύνατον ἐπὶ τοῦ γένους. ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτὸ ζῶον, ποτὲ μὲν ἄνθρωπον εἶναι, ποτὲ δέ, μή. μεταβάλλων γὰρ ὁ ἄνθρωπος, οὐδὲ ζῶόν ἐστιν. ὥστε οὐδὲ ἡ ὑπόληψις ἡ αὐτὴ μένοι ἄν, οὐ μετὰ πίστεως οὖσα. καὶ πιστευομένη γὰρ ἔτι ἡ ὑπόληψις μένει. οὐ γὰρ κεκώλυταί τις τὴν αὐτὴν περί τινος ὑπόληψιν ἔχων, ποτὲ μὲν πιστεύειν αὐτῇ, ποτὲ δέ, μή. οἷον, ὑπόληψιν ἔχων περὶ ψυχῆς, ὅτι ἀθάνατος, οὐ κεκώλυται ὕστερον διά τινας λόγους μὴ πιστεύειν.

Πίστιν μόνην ὁρίζομεν εἶναι ἀληθῆ καὶ καθαρὰν ταύτην, τὴν εἰς Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν θεότητά τε καὶ κυριότητα, πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων δημιουργόν, καὶ βασιλίδα πάσης φαινομένης καὶ νοουμένης κτίσεως. καθ' ἣν ἓν τὰ τρία νοούμενα σέβομεν, καὶ τὸ ἓν ἐν τοῖς τρισὶ θεωρούμενον προσκυνοῦμεν· ὧν τὸ μὲν τῇ οὐσίᾳ γνωρίζεται· τὸ δέ, ταῖς ὑποστάσεσι καταγγέλλεται· μηδὲν τούτων ἐλαττοῦντες, μηδὲ ὑπερτιθέντες, ἀλλ' ἑνοῦντες μὲν τῇ οὐσίᾳ, ὥσπερ δὴ καὶ ἀξίᾳ, καὶ ὁμοτιμίᾳ, καὶ δόξῃ· διαιροῦντες δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν, εἴτουν προσώποις, καὶ ἰδιότησιν, ἑκάστης τούτων οὐσιωδῶς ὑφεστώσης, ἐν ὑπάρξει ἰ-

Πίσσα. Pissa. Nomen urbis: cujus civis vocatur Pisæus. Item pix.

Πίσεα. Loca humida, sive irrigua. [In Epigrammate:] *Et in pinguibus irriguisque locis pasce.*

Πισσεύς. Pisseus. Nomen proprium.

Πισσία. Pissia. Regio.

Πισίαν. Pisiam. Tres belluas Aristophanes dicit, Pisiam, Osphryona, Diitrephem.

Πισίας. Pisias. Nomen proprium. Erat autem proditor.

Πισιδία. Pisidia. Regio. *Cyrus autem cum exercitu adversus Pisidas se proficisci simulabat.*

Πισινοῦς. Pessinus. Nomen urbis. Et Πισινοῦντα, accusativus. Et Πισινουντιαῖος, civis urbis Pessinuntis.

Πισός, & πινσός. Pila, ædificium aliquod sustinens. Apud Procopium vero idem appellatur, πεσός.

Πειστέον. Parendum, vel credendum est.

Πίστις. Fides. Ea est spes rei non apparentis. † Errant autem, qui dicunt, opinionem esse fidei genus. Sequitur enim fidem opinio: & fides est opinio. Fieri enim non potest, ut fides sit sine opinione. Non tamen opinio fidei genus esse poterit. Contingit enim interdum, ut, qui eandem opinionem habet, modo quidem credat, modo vero non: quod de genere dici non potest. Nam fieri non potest, ut idem animal modo quidem sit homo, modo vero, non. Homo enim, si mutetur, nec animal est. Quare ne opinio quidem eadem manebit, si cum fide non sit conjuncta. Nam opinio, dum adhuc creditur, manet. Nihil enim obstat, quominus is, qui eandem de re aliqua opinionem habet, interdum quidem ei credat, interdum vero, non. Ut, si quis animam credat esse immortalem, nihil obstat, quo minus idem postea propter quasdam rationes id non credat.

Πίστιν μόνην ὁρ. Fidem solam definimus esse veram & puram hanc, in Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum, unam Deitatem & dominationem, omnium visibilium & invisibiliū opificem, & Reginā omnis apparentis & intelligibilis creaturæ; per quam [fidem] tria in uno colimus, & unum in tribus adoramus: (quorum unum quidem per essentiam indicatur; alterum vero per hypostases declaratur) nihil horū imminuentes, neque honore præponentes; sed eādem quidem essentiam singulis tribuentes, eosque dignitate & honore & gloria exæquantes; at distinguentes personis & proprietatibus: singulis harum existentibus substantia propria, &

1 Ὄνομα πόλεως] Sed tunc scribendum est Πίσα, per simplex σ. Consule Geographos.

2 Φησὶν Ἀριστοφάνης] Imo, Cratinus. Vide Scholiastam Aristophanis ad *Aves*, pag. 577. unde Suidas hæc descripsit.

3 Πισίας] De hoc vide Scholiastam Aristophanis loco laudato.

4 Πισινοῦς] Scribe, Πεσσινοῦς, & Πεσσινοῦντα, & Πεσσινουντιαῖος. Vide Stephanum Byzantium v. Πεσσινοῦς.

5 Θηλυκόν] Inepte. Est enim accusativus singularis, a recto Πεσσινοῦς.

6 Πισός] Portus vocem hanc male interpretabatur *pisum*. Significat enim apud Græcos recentiores *pilam*, cui ædificium innititur. Vide Dufrenium in Glossario Græco.

7 Παρὰ Προκοπίῳ] Lib. I. *de Ædif. Justin.* cap. I. ubi verba ejus hæc sunt: Κατὰ δὲ τὰ τοῦ νεὼ μέσα λόφοι χειροποίητοι ἐπανεστήκασι τέσσαρες, οὓς καλοῦσι πεσούς.

8 Ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ λέγοντες τῆς πίστεως τὴν ὑπ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Alex. Aphrodis. in lib. IV. *Topic.* pag. 176.

διὰ ἀμερίστως ἡνωμένης· ὅπερ παράδοξον. καὶ εἰδότες τὸν μὲν αἴτιον καὶ γεννήτορα καὶ προβολέα, τὸν Πατέρα, ἄναρχον, καὶ ἀναίτιον, καὶ ἄχρονον, καὶ ἀΐδιον. τὸ δὲ γέννημα, καὶ Υἱὸν, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναίτιον, ἀναλλοίωτον, καὶ ἀπαθῆ, καὶ ἄῤῥευν, ἐκ Πατρὸς τὴν γένεσιν ἔχοντα, πρὸς αἴτιον δὲ καὶ ἀρχὴν τὸν Πατέρα ἀναφερόμενον. τὸ δὲ ἐκπόρευμα, ἤτοι ἐκπορευτὸν, καὶ ἁγιαστικὴν δύναμιν, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀχρόνως ἀεὶ ἐκ πατρὸς προϊὸν, οὐ γεννητῶς, ἀλλ' ἐκπορευτῶς ἔχον τὴν πρόοδον, Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνυπάρχον ἀϊδίως, συμπροσκυνούμενόν τε ὡς σύνθρονον, καὶ ὁμότιμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ ὁμόθεον· δι' οὗ καὶ Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις, καὶ πάσῃ λογικῇ φύσει τὰ θεῖα παρέχεται χαρίσματα. καὶ οὕτω τῆς τρισσοφαοῦς θεαρχίας τὸ ἀπρόσιτον ἡμῖν καὶ ἀειλαμπὲς ἐναστράπτει σέλας. ἐξ ὧν καὶ τὸ ταυτὸν καὶ ἑνιαῖον τῆς οὐσίας πιστεύεται, καὶ τὸ τρισσὸν τῶν προσώπων δοξάζεται. τῶν συγχεόντων δὲ καὶ διαιρούντων τὰ συγχύσεως καὶ διαιρέσεως ἀνεπίδεκτα ἡ ἀθεΐα καὶ ἀτοπία καταβέβληται καὶ κατήρειπται.

ab aliis prorsus distincta: quod est admirabile. Et Patrem quidem cognoscimus [omnium rerum] causam, & genitorem, & productorem, principio carentem, a nemine factum, sine tempore existentem, & sempiternum. Filium vero, Patris progeniem, una cum ipso principio carentem, & simul cum illo [omnium rerum] causam, eundemque immutabilem, & corruptionis expertem, & a Patre ortum habentem: quippe qui ad Patrem ut causam & principium referatur. Spiritum vero S. ut [a Patre] egressum, & sanctificandi vim habentem, & absque tempore ex Patre procedentem, non per modum generationis, sed processionis: qui cum Patre & filio perpetuo existit, & una cum illis adoratur, ut ejusdem throni, honoris, gloriæ, & Deitatis particeps: per quem & cum Angelis, & hominibus, & omni natura rationis participe, gratiæ divinæ dona largiter communicantur. Sic triplicis Deitatis, quæ omnia gubernat, inaccessum & semper coruscans lumen nobis affulget: unde & unitas essentiæ creditur, & triplicitas personarum a nobis glorificatur. Illorum vero, qui confundunt & dividunt ea, quæ confusionem & divisionem non admittunt, impietas & absurditas penitus prostrata est.

Πίστις.[1] ὅτι ἁμάρτημά ἐστι τὸ τὴν πίστιν ἀποδοῦναι σφοδρότητα ὑπολήψεως. καὶ γὰρ οὕτως ὁριζόμενος, γένος μὲν λαμβάνει τὴν σφοδρότητα, διαφορὰν δὲ τὴν ὑπόληψιν. ἔχει δὲ ἔμπαλιν. τῆς γὰρ ὑπολήψεως γένος οὔσης, ἡ σφοδρότης ἐστὶ διαφορά. τῶν γὰρ ὑπολήψεων αἱ μὲν εἰσὶ σφοδραὶ, αἱ δὲ, μέτριαι. αὗται γὰρ ὑπολήψεων διαφοραί. καὶ ἔστιν ἡ πίστις ὑπόληψις σφοδρά.

Πίστις. Fides. Error est, fidem definire vehementiam persuasionis, vel opinionis. Qui enim sic definit, genus ponit *vehementiam*; differentiam vero *opinionem*: cum res contra se habeat. Opinio enim est genus; vehementia vero, differentia. Opinionum enim aliæ sunt vehementes, aliæ vero, moderatæ. Et hæ sunt opinionum differentiæ. Fides autem [a quibusdam, ut dictum est, definitur,] vehemens opinio.

Πιστός. ὁ εὐσεβής.

Πιστός. Fidelis. Pius.

Πιστότης. Τοσοῦτον αὐτοῖς ἐνεποίει τῆς βεβαίας ἐλπίδος ἡ τοῦ Μαρκελλίνου περὶ τὰ θεῖα πιστότης. καὶ πιστεύοντες, ἀντὶ τοῦ, θαῤῥοῦντες. ὅτι λέγεται καὶ πιστότης. πάντως δὲ ἐπιτηδεία ἐξ αὐτῆς συμβάσεως τὴν πιστότητα.

Πιστότης. Fidelitas. Fides. *Tantum fiduciæ ipsis attulit Marcellini erga religionem fides.* Et πιστεύοντες, freti, confisi.

Πιστωσάμενος. πίστεις καὶ συνθήκας ποιησάμενος. [2] Τὸν δὲ ὁ Σωσίβιος διὰ πλειόνων λόγων πιστωσάμενος, καὶ παρασκευάσας εὔνουν ἑαυτῷ.

Πιστωσάμενος. Qui fidem alicui dedit, vel data fide promisit. *Cum autem Sosibius ei pluribus verbis fidem dedisset, ejusque benevolentiam sibi conciliasset,* [*discessit.*]

Πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις. ἀντὶ τοῦ, ὅρκους ἐξ αὐτοῦ λαβόντες. ὅταν γὰρ λέγωμεν, πιστῶ σε ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ, ὅρκον ἐκ σοῦ λαμβάνω. πιστοῦμαί σε ὅρκῳ· ἀντὶ τοῦ, ὅρκον σοι δίδωμι.

Πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκ. Cum jurejurando eum obstrinxissent. Nam πιστῶ σε ὅρκῳ, significat, jurisjurandi fide te obstringo. At, πιστοῦμαί σε ὅρκῳ, jurejurando interposito fidem tibi do.

Πίστρα.[3] ἡ ποτίστρα.

Πίστρα. Poculum, ex quo bibitur. Vel, canalis, ex quo pecudes aquam bibunt.

Πίσυνος. πεπιστευκώς. τεθαῤῥηκώς.

Πίσυνος. Confisus. Fretus.

Πίττα.[4] Τήν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιροῦντας, καὶ τὰς παρατιλτρίας ἐξελαύνοντας, ἐς τὸ ἀρχαῖόν τε καθισταμένους πάντα. ὅθεν παλαῖστραί τε ἀνήβησαν, καὶ σπουδαὶ, καὶ τὰ φιλίτια ἐπανῆλθε, καὶ ἐγένετο ἡ Λακεδαίμων ἑαυτῇ ὁμοία.

Πίττα. Pix. *Cum picem ex balneis sustulissent, & mulieres depilatrices ex urbe ejecissent, in pristinum statum omnia redegerunt. Quamobrem & palæstræ refloruerunt, studiaque & philitia in usum redierunt, & Lacedæmon sui similis rursus facta est.*

Πιττάκειον. μετουσιαστικόν. τὸ τοῦ Πιττακοῦ. καὶ [5] Σί-

Πιττάκειον. Est adjectivum possessivum. Quod

1 Ὅτι ἁμάρτημά ἐστι τὸ τὴν πίστιν ἀποδ.] Et hæc sumpta sunt ex Alexandro Aphrodis. ad *Topic.* lib. IV. pag. 177.

2 Τὸν δὲ ὁ Σωσίβιος διὰ πλ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. VIII. cap. XIII.

3 Πίστρα] Confer Hesychium v. Πιστήριον.

4 Τήν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιρ.] Fragmentum hoc ampliari potest ex ipso Suida supra v. Ἔφοροι.

5 Σίμων] Legendum esse Σιμωνίδης, recte monuit Leo Allatius in Diatriba de Simeonum scriptis, pag. 210. Laertius in *Pittaco*, segm. LXXVI. Εἶπέ τι, Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· οὗ ὁ Σιμωνίδης μέμνηται. Vide ibi Menagium.

μων

μων φησί· Ἄνδρ' ἀγαθὸν [1] ἀλαθέα γενέσθαι χαλεπὸν, τὸ Πιττάκειον. εἴρηκε γὰρ ὁ Πιττακός· Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι.

Πιττακὸς, Μιτυληναῖος, υἱὸς Καΐκου, [2] καὶ Ὑῤῥαδίου Θρᾳκὸς, μητρὸς δὲ Λεσβίας. οὗτος γέγονε κατὰ τὴν λβ'. ὀλυμπιάδα, εἷς καὶ αὐτὸς τῶν ἑπτὰ Σοφῶν ὤν. ἔγραψε νόμους, καὶ τῇ μθ'. ὀλυμπιάδι Μέλαγχρον τὸν τύραννον Μιτυλήνης ἀνεῖλε, καὶ Φρύνωνα στρατηγὸν Ἀθηναίων [3] πολεμοῦντα ὑπὲρ τοῦ Σιγείου μονομαχῶν ἀπέκτεινε, δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν. γηραιὸς δὲ ἀναγκαζόμενος στρατηγεῖν, ἔφη· Ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τούτου ἀπόφθεγμα, Καιρὸν γνῶθι. ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγεῖα ἔπη χ'. καὶ ὑπὲρ νόμων καταλογάδην.

Πιττάλακος.
[4] Καλλείψω δὲ νέους ἄφρονι Πιτταλάκῳ.

Πιτανεῦς.

Πιτηροῦμ. ὄνομα κύριον.

Πιτθεὺς, [5] Πιτθέως. δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἡ Πιτθίς.

Πιτθείδης. πατρωνυμικόν. καὶ Πιτθῆος.

Πίτνα. [6] ἐξέτεινε.

Πιττουμένων· τὰ σκέλη ἀλειφομένων.

Πιττοῦν. [7] κυρίως τὸ τὰς πλατείας νῆας πίττῃ χρίειν.

Πιτυάνη. ἀσκὸς μικρός. [8] Πιτυάνη εἰμί. αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται. λέγεται δὲ καὶ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων, ἅμα καὶ εὐπραξίαις· παρόσον καὶ τῇ [9] Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα, ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται. φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι, καὶ πάλιν ὑπὸ [10] Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.

Πίτυλος. κτυπητής. [11] Φαντασιοσκόπος. καὶ πιτυλεύσας, [12] παρ' Ἀριστοφάνει. καὶ πιτυλίζω, ῥῆμα. ὡς τὸ, Οἷόν ἐστιν ἰχθύων γένεσιν ἰδεῖν ἐν κολύμβοις πιτυλίζουσαν.

Πιτυοῦς. [13] πολίχνιον ἐν πέρατι μὲν θαλάττης τῆς Ποντικῆς κατὰ δεξιὸν κείμενον, τέλος δὲ καὶ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς γινόμενον, βαρβάροις καὶ ὠμοῖς ἔθνεσι συνάπτον.

est Pittaci. Et Simonides inquit: *Virum bonum esse difficile sane est; secundum dictum Pittaci.* Pittacus enim dixit: Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. *Difficile est bonum esse.*

Πιττακός. Pittacus, Mitylenæus, filius Caici, vel Hyrrhadii Thracis; matris vero Lesbiæ. Hic natus est Olympiade XXXII. unus & ipse septem Sapientum. Scripsit leges, & Olympiade XLIX. Melanchrum tyrannum Mitylenes occidit, & Phrynonem imperatorem Atheniensium, pro Sigeo bellum gerentem, singulari certamine interfecit, postquam reti eum implicuisset. Cum autem jam senex belli imperator esse cogeretur, dixit: *Quam difficile est bonum esse!* Hujus apophthegma est, *Tempus nosce.* Scripsit etiam versus elegiacos DC: itemque de Legibus, oratione soluta.

Πιττάλακος. Pittalacus. [In Epigrammate:] *Relinquam autem juvenes amenti Pittalaco.*

Πιτανεῦς. Pitanæus.

Πιτηροῦμ. Piterum. Nomen proprium.

Πιτθεύς. Pittheus, vel Pitthensis. Pitthis erat populus tribus Cecropiæ.

Πιτθείδης. Pitthides. Patronymicum. Pitthei filius.

Πίτνα. Effudit. Extendit.

Πιττουμένων, Illorum, qui crura sua pice illinunt.

Πιττοῦν. Proprie significat, naves latiores pice oblinere.

Πιτυάνη. Parvus uter. Utriculus. [Item, nomen urbis Æolicæ.] *Ego sum Pityane.* Proverbium hoc apud Alcæum legitur. Dicitur hoc de illis, qui fortuna & adversa & prospera crebro utuntur. Talia enim & Pitanæ evenerunt, quorum & Hellanicus meminit. Dicit enim eam a Pelasgis in servitutem redactam, & ab Erythræis deinde pristinæ libertati restitutam fuisse.

Πίτυλος. Strepitum edens. Crepans. Jactabundus. Et πιτυλεύσας, qui strepitum edidit, vel turbas movit: apud Aristophanem. Et πιτυλίζω, verbum. Gesticulor. Agiliter me moveo. Ludo. *Ut videre est piscium sobolem in piscinis ludentem.*

Πιτυοῦς. Pityus. Oppidulum, in finibus Pontici maris ad dextram situm, & imperii Romani terminus, Barbarisque & feris gentibus finitimum.

1 Ἀλαθέα] Potius, ἀλαθέως.

2 Καὶ Ὑῤῥαδίου] Menagius ad Laertium in *Pittaco*, segm. 74. legendum censet, ἢ Ὑῤῥαδίου: quod probo.

3 Πολεμοῦντα] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Editt. quæ habent, πολιορκοῦντα.

4 Καλλείψω δὲ νέους ἄφρ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis, quod integrum legitur Anthol. lib. VII. pag. 602. Priores autem Editt. pro καλλείψω habent καλύψω: quod & sensus & metrum repudiat.

5 Πιτθεύς] Harpocratio, ex quo Suidas, habet Πιθεύς.

6 Πίτνα. ἐξέτεινε] Homerus Il. Φ. v. 6. 7.
——— Ἥρη δ' Ἠὴρ
Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ———
Scholiasta: Πίτνα. ἐξέτεινεν. ἐπέβαλε. Huc Suidas respexit.

7 Πιττοῦν. κυρίως τὸ τὰς πλ.] Ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 104.

8 Πιτυάνη εἰμί. αὕτη παρ' Ἀλκ.] Ex Zenobio: apud quem pro Πιτυάνη rectius legitur Πιτάνη.

9 Πιτάνῃ] Sic MSS. Paris. At priores Editt. minus recte, Πιτυάνη.

10 Ἐρυθραίων] Hanc lectionem ex MStis Paris. & Zenobio revocavi: cujus loco priores Editt. exhibent, Ἐρετριέων.

11 Φαντασιοσκόπος] Forsan legendum est, φαντασιοκόπος, i. e. qui ostentationem amat; quemadmodum δοξοκόπος dicitur ille, qui gloriæ studet; δημοκόπος, qui auram popularem captat, & similia. Φαντασία autem apud Græcos interdum notare, *pompam*, sive *speciem*, jamdudum viri docti monuerunt.

12 Παρ' Ἀριστοφάνει] In *Vespis*, pag. 479. (335. Ed. Bas. P.)

13 Πιτυοῦς. πολίχνιον ἐν π.] Idem plane de Pityunte oppido tradit Theodoretus Histor. Eccles. lib. V. cap. 34. Κἀκεῖθεν δὲ ἐξαγαγόντες, εἰς Πιτυοῦντα μετῴκισαν. πέρας δὲ τοῦτο καὶ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας, τοῖς ὠμοτάτοις γειτονοῦν βαρβάροις. Ad hunc locum Suidam respexisse puto.

Πίτυς.

Πίτυς. εἶδος δένδρου κωνοφόρου, ἡ παρ' ἡμῖν στροβίλα. Ξενοφῶν· Χωρίον πίτυσι διαλειπούσαις μεγάλαις. ἀνθ' ὧν ἑστηκότες ἄνδρες τί ἂν πάθοιεν. καὶ πιτυστέπτος, ὁ Πάν.

[1] Πανὸς [2] τειχήεσσα πιτυστέπτοιο καλιή.

ὅθεν καὶ [3] Πιτυκάμπτης, ὁ Κένταυρος.

Πίτυς. Pinus. Arboris coniferæ genus, quæ apud nos στροβίλα vocatur. Xenophon: *Ager erat pinis majoribus per intervalla consitus.* * * * * Et πιτυστέπτος, pineis frondibus redimitus. Epithetum Panis. [In Epigrammate:] *Et Panis frondibus pini redimiti resonans antrum.* Hinc etiam Centaurus quidam dictus est Πιτυκάμπτης, i. e. pinus curvans.

Πλαγάς. Ἠλέκτρα·

[4] Πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου
Στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων.

θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπτε τὸ στῆθος πρὸς ἕκαστον Ἠλέκτρα.

Πλαγάς. Plagas. Verbera. [Sophocles] *Electra: Multis etiam ictibus adversum pectus percussisti, donec id cruentares.* Lamentans enim Electra ad singula [verba] pectus pugnis tundebat.

Πλαγία Φάλαγξ. ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον.

Πλαγία Φάλαγξ. Obliqua phalanx. Id est, phalanx, quæ longitudinem profunditate longe majorem habet.

Πλαγίως. δολίως.

Πλαγίως. Oblique. Dolose.

Πλαγγόνων. Τὰ μειράκια θρυπτόμενα παρὰ ταῖς τίτθαις στωμύλλεσθαι καὶ λέγειν περὶ κρόκης καὶ στημόνων καὶ πλαγγόνων ἐάσωμεν.

Πλαγγόνων. Puparum. *Puellas delicatulas apud nutrices de trama & staminibus & pupis verba facere sinamus.*

Πλαγκτή. ἡ πλανωμένη.

Πλαγκτή. Vagans. Errans. Errabunda.

Πλαδαρόν. [5] χαῦνον. ὑγρόν. πλάδας γὰρ, καὶ πλαδώσεις, καὶ πλαδαρώματα. καὶ πλαδῶσιν, ὑγροῖς, χαύνοις, ἀσθενέσι. Οὐ γὰρ ἔτι ὀρέγεσθαι τροφῆς, πλαδῶντος αὐτῷ τοῦ στομάχου. τουτέστιν, ὑγροῦ καὶ ἀσθενοῦς ὄντος. οὕτω φησὶ Δαμάσκιος. καὶ αὖθις Πολύβιος· Τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἔχειν αὐτῷ πρὸς τὴν χρείαν· τὸ δὲ δόρυ [6] πλαδαρὸν εἶναι. καὶ πλαδόωσαν.

Πλαδαρόν. Laxum. Humidum. Præ humore flaccidum. Πλάδας enim, & πλαδώσεις, & πλαδαρώματα, vocamus uliginem, madorem, humiditatem. Et πλαδῶσιν, humidis, flaccidis, infirmis. *Non enim amplius cibos eum appetere dicebat, quod stomachus ejus languidus esset.* Vel, ob superfluam humorum copiam infirmus. Sic Damascius inquit. Et iterum Polybius: *Et cætera quidem recte ab eo ad usum parata esse. Hastam vero infirmam esse & tremulam.* Et πλαδόωσαν, humidam, madentem.

Πλαδιεῖν. [7] παραφρονεῖν. πολεμεῖν. πλησιάζειν.

Πλαδιεῖν. Desipere. Delirare. Pugnare. Accedere.

Πλάζοντος. ἀποπλανῶντος. Πλάζοντος τοῦ δέους τὰς ὄψεις.

Πλάζοντος. In errorem inducentis. Fallentis. *Metu oculos fallente.*

Πλάθειν. πλησιάζειν.

Τὰ [8] δὲ τοῖς δυνατοῖς
Οὐκ ἐριστὰ πλάθειν.

προσπελάζειν. τουτέστιν, οὐχ οἷόν τε σε ἐρίζειν τοῖς δυνατοῖς.

Πλάθειν. Accedere. Appropinquare. [Sophocles:] *At cum potentioribus non est contendendum.* Vel, non potes cum potentioribus contendere, [quin tibi res male cedat.]

Πλακιάδαι. [9] δῆμος τῆς Ἀττικῆς· ἔνθα ῥαφανίδες μεγάλαι γίνονται.

Πλακιάδαι. Placiadæ. Populus Atticæ: ubi magni raphani nascuntur.

Πλακίδας. ὄνομα κύριον.

Πλακίδας. Placidas. Nomen proprium.

1 Πανὸς τειχήεσσα πίτυς.] Hexameter hic est pars Epigrammatis, nondum, quod sciam, editi, quod in gratiam curiosi Lectoris integrum hic ex codice MS. exhibebo. Κελυαγόρου.

Σπήλυγγες Νυμφῶν εὐπίδακες, αἳ τόσον ὕδωρ
　Εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος·
Πανός τ' ἠχήεσσα πιτυστέπτοιο καλιή,
　Τὴν ὑπὸ Κασπίης ποσσὶ λέλογχε πέτρης·
Ἱερά δ' ἀγρευτῇσι γεραιάνδρυος ἀρκεύθοιο
　Πρέμνα, λιθηλογέες θ' Ἑρμέω ἱδρύσιες·
Αὐταί θ' ἱλήκοιτε, καὶ εὐθήροιο δέχεσθε
　Σωσάνδρου ταχινῆς σκῦλ' ἐλαφηβολίης.

Speluncæ Nympharum fontibus abundantes, quæ tantum aquæ
　Funditis de curva hac rupe:
Et Panis frondibus pinus coronati resonans antrum,
　Quod sub Caspiæ petræ radicibus sortitus est:
Et venatoribus sacri veteris juniperi
　Stipites; & lapidum acervi Mercurio dicati:
Et ipsi propitii sitis, & venandi periti accipite
　Sosandri prædam celeri venatione partam.

Confer Suidam infra v. Πρεών, & v. Σπήλυγγες, ubi fragmenta ex hoc Epigrammate decerpta leguntur.

2 Τειχήεσσα] Scribe, τ' ἠχήεσσα: ut recte legitur in Epigrammate citato.

3 Πιτυκάμπτης] Potius, πιτυοκάμπτης. Vide Lucianum in *Prometheo* sub finem; & ibi Grævium.

4 Πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου στέρν.] Hæc sunt verba Sophoclis *Electra*, pag. 84. ut Portus monuit.

5 Πλαδαρόν] Scholiasta Nicandri ad *Theriaca*, p. 15. Πλαδόωσι. ὑγραίνονται. ἢ οἰδοῦσι. καταπιαλύνονται. πλαδδεῖν γὰρ καὶ πλαδαρὸν σῶμα, τὸ ὑγρὸν φαμὲν, καὶ μὴ ἀντίτυπον· ὃ δηλαδὴ πιεζόμενον τῷ δακτύλῳ ἐνδίδωσί τε καὶ κοιλαίνεται. Confer etiam alios Lexicographos.

6 Δόρυ πλαδαρόν] An potius, δόρυ κλαδαρόν? Idem enim Polybius lib. VI. cap. XXIII. de hastis loquens, epitheto κλαδαρά utitur: quod Casaubonus vertit, *tremulas*. Quare videndum, num & hic forte κλαδαρὸν scribi debeat.

7 Πλαδιεῖν] Potius, πλαδδιεῖν, per duplex δδ. Consule Technicos.

8 Τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐρ.] Hæc sunt verba Sophoclis *Electrâ*, pag. 92. ut Portus monuit.

9 Πλακιάδαι] Imo Λακιάδαι, ut habent Hesychius & Stephanus Byzantius.

Πλακίλλα,[1] γαμετὴ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου· ἥτις εὐσεβὴς καὶ φιλόπτωχος ἦν, καὶ δι' ἑαυτῆς τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς λελωβημένοις ὑπηρέτει. τέθνηκε δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἐτελεύτησεν. ἔδειξε δὲ μάλιστα τὸ περὶ αὐτὴν τοῦ βασιλέως φιλόστοργον ἡ ὀργὴ τοῦ βασιλέως, ἣν κατὰ Ἀντιοχέων ὠργίσθη, δι' ἣν κατέαξαν σύραντες τὴν στήλην, ἀγανακτοῦντες, δι' ὧν ἐπέθηκε τέλη δημόσια ὁ βασιλεὺς ταῖς πόλεσι προφάσει τῶν συνεχῶν πολέμων.[2] ὅτε καὶ ὁ Χρυσόστομος τοὺς ἀνδριάντας ἔγραψε.

Πλακόεις.[3] ἐν Ἐπιγράμματι· Καὶ τὸν πλακόεντα πίονα τυροφόρον.

Πλάνη. ἡ τοῦ σκοποῦ ἀπότευξις.

Πλάνης, πλάνητος. Ὥσπερ πλάνης ἄνθρωπος κατὰ βίου πρόφασιν πορευόμενος. ἀντὶ τοῦ, πλανήτης.

Πλανήτης. ξένος. καὶ πλανῆται, οἱ τῇδε κἀκεῖσε περινοστοῦντες. [4] Ὁ Ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς λειποταξίου ποινὰς τοὺς πλανήτας τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσεπράττετο· καὶ ὅσοι τῷ πόνῳ χαίρειν εἰπόντες τηναλλως δεῦρο κἀκεῖσε περιενόστουν, βασάνοις ἐπὶ σωφροσύνην μετήγοντο. Πλανῆτις δὲ, θηλυκῶς.

Πλανῶ. αἰτιατικῇ.

Πλανύττομεν. πλανώμεθα. κωμικῶς παρῆκται. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Πλαξίν. ὅτι ἐν ταῖς θεογράφοις πλαξὶ ταῦτα ἦν γεγραμμένα· Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδ' οὐ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐ μοιχεύσεις. Οὐ κλέψεις. Οὐ φονεύσεις. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου ψευδομαρτυρίαν. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὸν ἀγρὸν τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν βοῦν αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τὸ ὑποζύγιον αὐτοῦ, οὐδ' ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν.

Πλάσις. ἀνάμιξις. ἐκτύπωμα. μάλθαξις. καὶ παροιμία· Κηροῦ εὐπλαστότερος. ἐπὶ τῶν εὐχερῶς τι ἀντιλαμβανομένων.

Πλάστιγξ. τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίῤῥοπον. [5] καὶ τὸ κατηρτημένον τοῦ ζυγοῦ μέρος, ᾧ ἐπεντίθεται τὰ ζυ-

Πλακίλλα. Placilla, uxor Theodosii Magni: quæ pia, & pauperum amans erat, ægrotisque & aliqua corporis parte mutilatis ipsamet ministrabat. Obiit ante maritum. Insignem autem Imperatoris erga eam amorem maxime demonstravit ira ejus, qua in Antiochenses excanduit, quod statuam [uxoris suæ] confregissent & per urbem raptassent; iniquo animo ferentes tributa, quæ Imperator civitatibus imposuerat, causam continuorum bellorum prætexens. Eo tempore & Chrysostomus orationes de statuis scripsit.

Πλακόεις. Placenta. In Epigrammate: *Et placentam pinguem, caseoque conditam.*

Πλάνη. Error. A scopo aberratio.

Πλάνης. Erro. Vagus. Vagabundus. *Erronis instar sub prætextu victus conquirendi huc illuc vagans.*

Πλανήτης. Peregrinus. Hospes. Et πλανῆται, errones, sive, qui huc illuc vagantur. *Heraclius Imperator in errones exercitus Romani, tanquam desertores ordinum, animadvertebat: & omnes, qui labori valedixerant, & temere huc illuc vagabantur, suppliciis ad officium redire cogebantur.*

Πλανῶ. Accusativo jungitur. In errorem induco. Fallo. Decipio.

Πλανύττομεν. Erramus. Vagamur. Verbum hoc Comice formatum est. Aristophanes *Avibus.*

Πλαξίν. Tabulis. In tabulis a Deo scriptis hæc erant scripta: *Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te ex terra Ægypti, ex domo servitutis. Non erunt tibi Dii alii præter me. Non facies tibi simulacrum, nec effigiem rerum, quæ sunt in cœlo supra, & in terra infra, & earum, quæ sunt in aquis sub terra. Non adorabis ea, neque coles ea. Non abuteris nomine Domini Dei tui ad rem vanam. Memineris diei Sabbati, ut sanctifices ipsum. Honora patrem tuum, & matrem tuam, ut bene tibi sit, & sis longævus in terra. Non mœchaberis. Non furaberis. Non occides. Non dices falsum testimonium contra proximum tuum. Non concupisces uxorem proximi tui. Non concupisces domum proximi tui, neque agrum proximi tui, neque servum ejus, neque bovem ejus, neque ancillam ejus, neque jumentum ejus, neque quicquam eorum, quæ sunt proximi tui.*

Πλάσις. Formatio. Effictio. Mixtio. Mollitio. Et proverbium: *Cera tractabilior.* Dicitur de iis, qui facile aliquid capiunt & discunt.

Πλάστιγξ. Lanx libræ. Vel, pars libræ ex jugo suspensa, cui imponuntur lances. *Una*

1 Πλακίλλα, γαμετὴ Θεοδοσ.] Eadem habet Cedrenus pag. 325.
2 Ὅτε καὶ ὁ Χρυσόστομος τ.] Clarius Cedrenus loco laudato: Τότε καὶ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λόγους περὶ τούτου θαυμαστοὺς ἐξέθετο, οὓς Ἀνδριάντας ἐπέγραψε.
3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. vi. cap. xxii.
Αἰχμηταὶ δ' ἀπέθυσεν ἀλέκτορα, καὶ πλακόεντα
Παῖς Ἡγησιδίκου πίονα τυροφόρον.
4 Ὁ Ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς λειποτ.] Fragmentum hoc legitur apud Theophylactum Simocatt. lib ii. cap. ult. in fine. Confer etiam Nostrum supra v. Λειποταξίου.
5 Καὶ τὸ κατηρτημένον τοῦ ζυγ.] Ex Enarratore Comici ad *Ranas*, pag. 276. (183. Ed. Bas. P.)

γά. Ἅμα τοῖς τῶν πλαισίγγων ἐπιστάταις, ἀποκατέστησε τοῖς Πέρσαις τὰ χρήματα.

Πλάστιγξ. τὸ κοῖλον τοῦ κοττάβου, καὶ τοῦ ζυγοῦ. ὅτι Ὅμηρος εἰς τὴν αὐτὴν τίθησι πλάστιγγα τῇ μανίᾳ τὴν μέθην.

[1] Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ,
Ἃς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων;

Πλαταγή.[2] εἶδος ὀργάνου, ἦχον καὶ ψόφον ἀποτελοῦντος. Ὁ δὲ πλαταγὴν χαλκευσάμενος ἐπλατάγει.

Πλαταγώνιον. τὸ μηδέν. κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον, καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης. ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν, ἤγουν ἠχεῖν. καταχρηστικῶς δὲ,[3] ὡπινοῦν πλάτος ἔχοντι. ὅθεν καὶ ἡ πλαταγή. [4] ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργὴν, τιθέντες ἐπί τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ, καὶ ἀντικόπτοντες· καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο· εἰ δὲ μὴ, τὸ ἀνάπαλιν.

Πλαταμών. ὄνομα [5] ποταμοῦ. καὶ ὁ αἰγιαλός. καὶ λέγεται μὲν ἁπλῶς ἐπὶ γῆς πλάτους ὁ πλαταμών· κυρίως δὲ ἐπὶ θαλάσσης, ἐχούσης καὶ πέτρας ὑποκειμένας.

Πλαταιαί. πόλις. καὶ Πλάταια, ὄνομα πόλεως.

Πλαταιεύς. καὶ Πλαταιαία ναῦς. καὶ Πλαταιεῖς, ἐθνικόν.

Πλάταιον.[6] τὸ ἔκπτωμα.

Πλάτη. κώπη. πλάτη, καὶ εἶδος πλοίου. [7] Ὥσπερ Παλαμήδης τὰς πλάτας ῥίψω γράφων Ναυπλίῳ.

Πλάτη. πλοῖον. Πλάτην μυριοφόρον, πύργοις τε καὶ περιφράγμασι παντοίοις κοσμήσας ἄνωθεν, κατὰ ῥεῦμα ἀφίησι.

Πλατιάζειν.[8] ἀλαζονεύεσθαι.

Πλάτις. ἡ γυνή. παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην. [9] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

Καὶ τοῖσι παιδίοισι, καὶ τῇ πλάτιδι.

Πλάτων, Ἀρίστωνος, τοῦ Ἀριστοκλέους, καὶ Περικτιώνης, ἢ Ποτώνης, τὸ γένος ἑλκούσης ἀπὸ Σόλωνος. ἕκτη γὰρ ἦν ἀπ' ἐκείνου, παῖς γενομένη Δρωπίδου ποιητοῦ, τοῦ ἀδελφοῦ Σόλωνος. ὁ δὲ Σόλων εἰς Νηλέα ἀναφέρει τὸ γένος. καὶ Ἀρίστων δὲ, ὁ Πλάτωνος πατὴρ, ἐκ τοῦ Κόδρου γένους κατήγετο, τοῦ Μελάνθου υἱοῦ. ἱστόρηται δὲ, ὡς ἔκ τινος θείας ὄψεως ἡ μήτηρ Πλάτωνος [10] ἔγκυος ἐγένετο, ἐπιφανέντος αὐ-

cum lancium epistatis pecuniam Persis restituit.

Πλάστιγξ. Concava cottabi jugique pars. Homerus insaniam & ebrietatem in eadem lance ponit. *Ænea, Trojanorum dux consilio pollens, ubinam est gloriatio illa, qua magnifica quæque Trojanorum Regibus promisisti, cum mero incaluisses?*

Πλαταγή. Genus instrumenti, sonum & strepitum edentis. Platage. *Cum platagen fabricasset, ea pulsata strepitum edidit.*

Πλαταγώνιον. Platagonium. Id est, res vana & nihili. Proprie vero sic vocatur folium papaveris & anemones. A πλατάσσειν, strepere, vel sonum edere. Abusive vero dicitur de quavis re lata. Unde & platage sic appellata est. Ex hoc autem platagonio, pollici & digito indici imposito, & adversa manu percusso, conjiciebant [amantes,] an ab amasiis amarentur. Si enim clarum sonum edidisset, amari se putabant: sin secus, contra.

Πλαταμών. Nomen fluvii. Item, littus. Et πλαταμὼν simpliciter quidem dicitur de terræ planitie. Proprie vero de mari, quod & saxa sub aquis latentia habet.

Πλαταιαί. Platææ. Urbs. Et Platæa, [itidem] nomen urbis.

Πλαταιεύς. Platæensis. Et Πλαταιαία ναῦς, navis Platææa. Et Πλαταιεῖς, Platæenses. Nomen gentile.

Πλάταιον. Casus. Lapsus.

Πλάτη. Palmula. Lata remi pars. Remus. Item, genus navigii. *Tanquam Palamedes remis in mare projectis Nauplio scribam.*

Πλάτη. Navigium. Navis. *Navem decem millium capacem, turribusque & omnigenis munimentis ornatam, secundo flumine descendere sivit.*

Πλατιάζειν. Arroganter se jactare. Gloriari.

Πλάτις. Conjux. Uxor. Sic dicta a πελάζειν, accedere: quasi dicas πελάτις. In lecto enim cum viro conjungitur. Aristophanes *Acharnensibus: Et liberis & uxori.*

Πλάτων. Plato, filius Aristonis, (qui fuit Aristoclis filius) & Perictiones, aut Potones, genus a Solone trahentis. Sexta enim fuit ab illo, filia Dropidis poetæ, fratris Solonis. Solon autem a Neleo genus ducit: & Aristo, Platonis pater, a Codro, Melanthi filio. Memoriæ autem proditum est, matrem Platonis ex visione quadam divina gravidam factam fuisse, cum ei Apollo apparuisset: &

1 *Αἰνεία, Τρώων βουλ.*] Hi duo Hexametri leguntur apud Homerum Iliad. Υ. v. 84. 85. sed qui nihil ad rem faciunt.

2 Πλαταγή. εἶδος ὀργ.] Vide Brodæum ad Anthol. lib. VI. pag. 573.

3 Ὡπινοῦν πλάτος ἔχοντι] Legerim, ἐφ' ὁπινοσοῦν πλάτος ἔχοντος λέγεται.

4 Ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμ.] Hunc morem luculenter describit Scholiasta Theocriti ad Idyll. III. v. 29. Τηλέφιλον δέ ἐστι τὸ φύλλον τῆς μήκωνος. ἄλλοι δὲ βοτάνην ἑτέραν λέγουσιν. εἴτε δὲ τοῦτο, εἴτε ἐκεῖνό ἐστι, ἀναλαμβάνεται παρὰ τῶν ἐρώντων τὸ τηλέφιλον, καὶ πληττόμενον, εἰ ψόφον ἀποτελεῖ, ἐδόκει αὐτοῖς σημειοῦσθαι, ὅτι ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων· εἰ δὲ οὐκ ἀποτελεῖ, ὅτι μισοῦνται. Confer etiam Pollucem lib. IX. cap. VII. sub finem: & Meursium *de Lud. Græc.* p. 55.

5 Ὄνομα ποταμοῦ] MS. A. rectius habet, ὄνομα τόπου.

6 Πλάταιον. τὸ ἔκπτωμα] Quid hoc? An legendum est τὸ ἔκπωμα, i. e. poculum. Sed non liquet. MSS. Paris. hæc non agnoscunt.

7 Ὥσπερ Παλαμήδης τὰς πλ.] Aristophanes *Thesmophoriaz.* p. 807. (529. Ed. Bas. *P.*)

——— Οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
Ἐκ τοῦ Παλαμήδους. ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας
Ῥίψω γράφων. ———

Hunc locum Suidas in animo habuit. Vide etiam supra v. Παλαμήδης.

8 Πλατιάζειν] Sic MSS. Paris. At priores Editt. πλατίζειν. Hesychius habet, πλατειάζειν. Sed malim, πλατιάζειν.

9 Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι] Pag. 377. (266. Ed. Bas. *P.*)

10 Ἔγκυος] Hanc vocem ex MS. Paris. A. revocavi, quæ in præcedentibus Editt. deest.

τῇ τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἡνίκα ἔτεκε τὸν Πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνεγένετο. ἐτέχθη δ' ἐν Αἰγίνῃ, ἐν τῇ πη΄. ὀλυμπιάδι, μετὰ τὰ προοίμια τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου· καὶ ἐβίω ἔτη β΄ καὶ π΄. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ρη΄. ὀλυμπιάδος, οὐδὲ γάμον τινὰ, οὐδὲ ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος εἰς πεῖραν δεξάμενος. εὐωχήθη δ' ἐν ἑορτῇ, καὶ ὑπνῶν ἀπεβίω. καὶ ἕτεροι δὲ ἐγένοντο μετ' αὐτὸν υἱοὶ τῷ Ἀρίστωνι, Ἀδείμαντος, καὶ Γλαῦκος, καὶ Ποτώνη θυγάτηρ. καὶ τὰ μὲν πρῶτα γράμματα διδάσκεται παρά τινι Διονυσίῳ. ἐγυμνάσθη δὲ τὰ εἰς παλαίστραν παρ' Ἀρίστωνι τῷ Ἀργείῳ. εἶτα μαθὼν ποιητικὴν, γράφει διθυράμβους καὶ τραγῳδίας. ἀπογνοὺς δὲ τούτων, ἐφιλοσόφησε παρὰ Σωκράτει ἐπὶ ἔτη κ΄. καὶ λόγος, ἰδεῖν Σωκράτην, καθ' ἣν ἡμέραν αὐτῷ παρεδόθη Πλάτων, κύκνον αὐτοῦ τοῖς γόνασιν ἐπικαθήμενον. προσηγορεύετο δὲ Ἀριστοκλῆς. διὰ δὲ τὸ πλατὺς εἶναι τὸ στέρνον, Πλάτων ἐπωνομάσθη. ἄλλοι δὲ ὡς πλατὺν ἐν λόγοις, Πλάτωνα κληθῆναι. τρὶς δὲ εἰς Σικελίαν Πλάτων ἦλθε πρὸς τοὺς τυράννους Διονυσίους· καὶ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ τυράννου. ἐπρίατο δὲ αὐτὸν Ἀννίκερίς τις Λίβυς, καὶ ἀφῆκε. διέτριβε δὲ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ παιδεύων· καὶ διεδέξαντο τὴν σχολὴν αὐτοῦ καθ' ἕνα οἵδε· Σπεύσιππος, Ξενοκράτης, Πολέμων, Κράντωρ, Κράτης. [1] οἱ δὲ Σωκράτους, Ἀρκεσίλαος, Λακύδης, Εὔανδρος Φωκαεὺς, Δάμων, Λεοντεὺς, Μοσχίων, Εὔανδρος Ἀθηναῖος, Ἡγησῖνος, Καρνεάδης, Ἁρμάδας. εἰσὶ δὲ οἱ γνήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες, νς΄· ὧν οἱ μὲν φυσιολογικοὶ, οἱ δὲ ἠθικοὶ, οἱ δὲ διαλεκτικοί. καὶ ἡ μὲν Πολιτεία διαιρεῖται εἰς βιβλία ι΄.

Πλάτων Ἀθηναῖος, κωμικὸς, γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατ' Ἀριστοφάνην, Φρύνιχον, Εὔπολιν, καὶ Φερεκράτην. [2] δράματα δὲ αὐτοῦ κη΄· Ἄδωνις, [3] Ἀφιέρων, Γρῦπες, Δαίδαλος, Ἑορταὶ, Ἑλλὰς, ἢ Νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς κακούμενος, Ἰὼ, Κλεοφῶν, Λάϊος, Λάκωνες, ἢ Ποιηταὶ, Μέτοικοι, Μύρμηκες, Μαμμάκυθος, Μενέλεως, Νῖκαι, Νὺξ μακρὰ, Ξάνται, ἢ Κέρκωπες, [4] Περιαλγὴς, Ποιητὴς, Πείσανδρος, Πρέσβεις, Παιδίον, Σοφισταὶ, Συμμαχία, Σκευαὶ, Σύρφαξ, Ὑπέρβολος, Φάων. ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, ὥς φησιν Ἀθηναῖος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς. ὅτι καὶ Ἀνδροφόνος ἐστὶ δρᾶμα Πλάτωνος, καὶ Συνεξαπατῶν, καὶ Πανηγυρισταὶ, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Πλάτων [5] ὁ Φιλόσοφος πένης ἦν, καὶ μόνον τὸν ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐκέκτητο κῆπον, ὃς μέρος ἐλάχιστον ἦν τῆς διαδοχικῶν. ὁ μὲν γὰρ κῆπος ἐγγύς τι χρυσῶν τριῶν νομισμάτων ἀπεδίδου. ἡ δὲ ὅλη πρόσοδος ὕστερον χιλίων, ἢ καὶ πλειόνων ὀλίγον. ηὐξήθη δὲ αὕτη κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἀνθρώπων ἱερῶν τε καὶ

cum Platonem in lucem edidisset, tum demum maritus cum ea concubuit. Natus est autem Æginæ, Olympiade LXXXVIII. post initia belli Peloponnesiaci: vixitque annos LXXXII. Obiit Olympiade CVIII. nuptiarum & coitus venerei prorsus expers. Dormiens autem vita excessit, postquam in festo epulatus fuisset. Etiam alii post eum filii Aristoni nati sunt, Adimantus, & Glaucus, & Potone filia. Prima literarum rudimenta a Dionysio quodam didicit: in palæstra vero se exercuit apud Aristonem Argivum. Deinde, cum artem poeticam didicisset, Dithyrambos & Tragœdias scripsit. His vero spretis, apud Socratem circiter annos xx. philosophatus est. Et fertur Socrates, quo die Plato in disciplinam ipsi traditus fuit, in somnis vidisse cygnum genibus suis insidentem. Aristocles autem primo est dictus: sed ob latitudinem pectoris Plato postea cognominatus est. Alii ob amplitudinem orationis Platonem dictum ajunt. Ter in Siciliam profectus est ad tyrannos Dionysios. Venditum autem a tyranno Anniceris quidam Afer emit, & manumisit. Docuit in Academia, scholamque ejus hi ordine exceperunt, Speusippus, Xenocrates, Polemo, Crantor, Crates. Socratici autem fuerunt & hi, Arcesilaus, Lacydes, Evander Phocæensis, Damon, Leonteus, Moschion, Evander Atheniensis, Hegesinus, Carneades, Harmadas. Dialogi ejus genuini omnes sunt LVI. quorum alii sunt Physiologici; alii, Ethici; alii, Dialectici. *Respublica* ejus in libros x. dividitur: *Leges* vero in libros XII. Reliquæ Tetralogiæ sunt novem.

οἱ δὲ Νόμοι, εἰς ιβ΄. τετραλογίαι δὲ λοιπαὶ θ΄.

Πλάτων. Plato Atheniensis, Comicus: qui fuit temporibus Aristophanis, Phrynichi, Eupolidis, & Pherecratis. Fabulæ ejus sunt XXVIII. Adonis, Mulieres a sacris redeuntes, Gryphes, Dædalus, Festa, Græcia, vel Insulæ, Europa, Jupiter afflictus, Io, Cleophon, Lajus, Lacones, vel Poetæ, Inquilini, Formicæ, Mammacuthus, Menelaus, Victoriæ, Nox longa, Xantæ, sive Cercopes, Vehementer dolens, Poeta, Pisander, Senes, Puerulus, Sophistæ, Symmachia, Sceuæ, Syrphax, Hyperbolus, Phaon. Genere dicendi usus est perspicuo & claro, ut ait Athenæus in *Dipnosophistis*. Platonis fabulæ etiam sunt, Homicida, Una decipiens, Panegyristæ, & aliæ plurimæ.

Πλάτων. Plato philosophus pauper fuit, & solum in Academia possedit hortum, qui fuit minima pars bonorum, quæ successores ejus habuerunt. Ex horto enim trium circiter aureorum nummorum proventus quotannis redibat. Postea vero totus reditus mille, vel etiam plurium [aureorum nummorum] fuit:

1 Οἱ δὲ Σωκράτους] Duo MSS. Paris. Σωκρατίδες. At unus Σωκρατίδαι.

2 Δράματα δὲ αὐτοῦ κη΄] Imo plures Platonis Comici fabulæ fuerunt. Vide Meursium in *Bibliotheca Attica*.

3 Ἀφιέρων] Lege, Αἱ ἀφ' ἱερῶν. Sic enim fabula hæc appellatur ab Hesychio, Polluce, & Athenæo. Vide Reines. *Var. Lect.* lib. III. cap. VII. pag. 470.

4 Περιαλγὴς] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Editt. in quibus legitur Περίαλγος. Nam fabula hæc appellatur etiam Περιαλγὴς a Scholiasta Aristophanis, & Athenæo.

5 Πλάτων ὁ φιλόσοφος π.] Totum hunc locum Suidas ex Damascio descripsit, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio pag. 1057. hæc omnia fere totidem verbis leguntur. Confer etiam Valesium ad Euseb. *Hist. Eccles.* lib. VII. cap. XXXII.

φιλολόγων ἄλλοτε ἄλλων ἀποθνησκόντων, καὶ κατὰ διαθήκας ἀπολειπόντων τοῖς φιλοσοφοῦσιν ἀφορμὴν τῆς ἐπὶ τῷ φιλοσόφῳ βίῳ σχολῆς καὶ γαλήνης.

qui & ipse posterioribus seculis auctus est liberalitate hominum sanctorum & eruditionis amantium, qui diversis temporibus morientes, philosophiæ studiosis in testamentis relinquebant bona, quorum ope vitam philosophicam quiete & tranquille agere possent.

Πλάτων[1] ἐν Νόμοις[2] φησὶν, ἐλευθέραν εἶναι τὴν ψυχὴν, καὶ δέσποιναν τῶν παθῶν. τὸ[3] μὲν νικᾷν αὐτὸν ἑαυτὸν, πασῶν νικῶν πρώτη, καὶ ἀρίστη· τὸ δὲ ἡττᾶσθαι αὐτὸν ὑφ᾽ ἑαυτοῦ, αἴσχιστόν τε καὶ κάκιστον. ἴσμεν γὰρ, ὅτι τὰ πάθη ἐν ἡμῖν οἷον νεῦρα, ἢ μήρινθοί τινες ἐνοῦσαι, σπῶσί τε ἡμᾶς, καὶ ἀλλήλαις ἀνθέλκουσιν, ἐναντίαι γε οὖσαι, ἐπ᾽ ἐναντίας πράξεις. [4] οὗ δὴ διωρισμένη ἀρετὴ καὶ κακία κεῖται. μιᾷ γάρ φησιν ὁ λόγος δεῖν τῶν [5] ἕλξεων ἑπόμενον ἀεὶ, καὶ μηδαμῇ ἀπολειπόμενον ἐκείνης, ἀνθέλκειν τοῖς ἄλλοις [6] νεύροις ἕκαστον. ταύτην δὲ εἶναι τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγωγήν. ἀπέδειξεν οὖν ὁ σοφὸς, ὡς τῇ βουλῇ τῆς ψυχῆς ἀπένειμε τὴν τῶν κρειττόνων καὶ χειρόνων [7] διαίρεσιν. ὁ αὐτὸς Πλάτων φησὶ θεολογῶν· [8] Τί τὸ ὂν μὲν ἀεὶ, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον; καὶ τί τὸ γινόμενον μὲν, ὂν δὲ οὐδέποτε; τὸ μὲν δὴ νοήσει τοῦ λόγου [9] περιληπτὸν ἀεὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὄν· τὸ δὲ αἰσθήσει ἀλόγῳ δοξαστὸν, γινόμενον μὲν, καὶ ἀπογινόμενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν. ταῦτα δὲ πάντα μέρος χρόνου, τὸ ἦν, καὶ ἔσται· ἃ δὴ φέροντες λανθάνομεν ἐπὶ τὴν ἀΐδιον οὐσίαν. οὐκ ὀρθῶς γὰρ λέγομεν δὴ, ὡς ἦν, ἔστι τε, καὶ ἔσται. τὸ δὲ Ἔστι μόνον κατὰ τὸν ἀληθινὸν λόγον προσήκει τῷ Θεῷ. τὸ δὲ Ἦν, καὶ Ἔσται, περὶ τὴν ἐν χρόνῳ γένεσιν οὖσαν πρέπει λέγεσθαι. τὸ δὲ ἀεὶ κατὰ ταυτὸ ὂν ἀκινήτως, οὔτε νεώτερον, οὔτε πρεσβύτερον χρὴ λέγεσθαι. καὶ γὰρ τὸ ἀεὶ ὂν, [10] καὶ προὸν, γενέσεώς ἐστιν ἁπάσης ὑπέρτερον· τὸ δὲ γινόμενον, καὶ ἀλλοιώσεις πολλὰς ὑποδεχόμενον, εἰκότως ἔφησε μηδέποτε εἶναι. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς Πλάτων φησίν· Ἀγαθὸς μὲν ὁ Θεὸς τῷ ὄντι, καί γε λεκτέος αἴτιος τῶν ἀγαθῶν· τῶν δὲ κακῶν πάντων ἀναίτιος. ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς Νόμοις δείκνυσιν ἡμῖν τὸν τῶν ὅλων πρύτανιν, τῶν τοῦ παντὸς οἰάκων ἐπειλημμένον, καί φησιν· Ὁ[11] μὲν δὴ Θεὸς ἀρχὴν, καὶ τελευτὴν, καὶ μέσα τῶν πάντων ἔχων, εὐθείᾳ περαίνει, κατὰ φύσιν περιπορευόμενος. τῷ δὲ ἀεὶ ξυνέπεται δίκη, τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρὸς, ἧς ὁ μὲν εὐδαιμονήσειν μέλλων ἐχόμενος, ξυνέπεται ταπεινὸς, καὶ κεκοσμημένος. εἰ δέ τις ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας, ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος, ἢ τιμαῖς, καὶ σωμάτων εὐμορφίαις, ἅμα νεότητι καὶ ἀνοίᾳ, φλέγεται μεθ᾽ ὕ-

Πλάτων. Plato in *Legibus* dicit, animam esse liberam, & dominam affectionum: & se ipsum vincere, omnium victoriarum primam & optimam esse; vinci vero a se ipso, turpissimum & pessimum. Scimus enim affectiones, quæ sunt in nobis tanquam nervi vel funes, nos attrahere, &, cum inter se sint contrariæ, nos ad contrarias actiones retrahere: in quo virtus & vitium distinguuntur. Nam ratio dicit, oportere semper unumquemque unam tantum attractionem sequi, nusquam ab eo recedentem: reliquis vero nervis reniti. Hanc autem esse rationis ductum. Ostendit igitur sapiens ille, se consilio animæ meliorum & deteriorum optionem & delectum attribuisse. Idem Plato de rebus divinis verba faciens, sic ait: *Quid est, quod semper quidem est, ortum vero non habet? Et, quid est, quod fit quidem, nunquam tamen est? Horum duorum alterum intelligentia rationis comprehendi potest, semper eodem modo se habens: alterum vero, sensu bruto opinabile, oritur quidem, & occidit, sed revera nunquam est. Hæc autem omnia pars sunt temporis*, Fuit & Erit: *quæ per imprudentiam ad æternam essentiam referimus. Nec enim recte dicimus, [Deum] fuisse, & esse, & fore. Nam τὸ Est vera ratione Deo tantum convenit. At τὸ Fuit, & Erit, de ortu, qui est in tempore, dici convenit. Quod vero semper eodem modo immobiliter se habet, neque recentius, neque vetustius est dicendum. Quod enim semper est, & ante est, omni ortu est superius. Id vero, quod oritur, & multas alterationes recipit, merito nunquam esse dixit.* Idem Plato alibi ait: *Bonus est Deus, omniumque bonorum causa ipse dicendus, at nullius mali auctor.* Idem in *Legibus* ostendit nobis rerum omnium rectorem, mundi totius gubernacula tenentem, sic inquiens: *Deus enim initium, & finem, & medium rerum omnium habens, recta progreditur, secundum naturam circumiens. Illum vero semper comitatur Justitia, illorum, qui divinam legem deseruerunt, vindex; cui, qui beatus esse vult, adhæret, eamque comitatur humilis & modestus. Si quis vero jactantia elatus, & inflatus opibus, vel honoribus, & corporis pulchritudine; & si-*

1 Πλάτων ἐν Νόμοις φ.] In hoc articulo versionem Porti magna ex parte retinui, non quod ea mihi placeret, sed quia omnia de integro vertere per temporis angustias non licebat. Quare Lector mihi ignoscet. Cæterum, quæ Suidas hic habet, magna ex parte etiam leguntur apud Cedrenum, pag. 159. 160. ut satis appareat, utrumque ex eodem auctore sua sumpsisse.

2 Ἐν Νόμοις φησίν] *Legum* lib. I.

3 Τὸ μὲν νικᾷν αὐτὸν ἑαυτὸν ——— τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγωγήν] Hæc omnia etiam leguntur apud Eusebium *de Præp. Euang.* lib. XII. cap. XVII.

4 Οὐ δή] Legendum puto, οὗ δή, vel, ἐν ᾧ δή.

5 Ἕλξεων] Sic MS. Paris. A. cujus loco in reliquis MSS. legitur λέξεων; at in prioribus Editt. ἕξεων. Sed ἕλξεων esse veram lectionem, ex iis, quæ præcedunt, satis patet.

6 Νεύροις] Sic recte Plato & Eusebius. At priores Editt. male, μέτροις.

7 Διαίρεσιν] Scribendum est αἵρεσιν, ut & Wolfius recte conjecerat.

8 Τί τὸ ὂν μὲν ἀεὶ ——— οὔτε πρεσβύτερον χρὴ λέγεσθαι] Hæc omnia ex Platone etiam repetunt Euseb. de *Præp. Euang.* lib. XI. cap. IX. & Theodoretus *Therap.* II. pag. 491.

9 Περιληπτόν] Quædam Editt. antea male habebant, περίβλεπτον.

10 Καὶ προόν] Has duas voces, ut supervacaneas, delendas puto. Non enim eas agnoscit Theodoretus loco laudato.

11 Ὁ μὲν δὴ Θεὸς ἀρχ. ——— ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησε] Hæc leguntur apud Platonem lib. IV. *de Leg.* pag. 600. quæ ex parte etiam ex eo repetit Cedrenus, pag. 159.

βρεως, ὡς δὴ οὔτ' ἄρχοντος, οὔτ' αὖ ἡγεμόνος δεόμενος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ἱκανὸς ὢν ἡγεῖσθαι, καταλείπεται ἔρημος Θεοῦ. καταλειφθεὶς δὲ, καὶ ἔτι τοιούτους ἄλλους λαβὼν, σκιρτᾷ ταράττων πάντα, ἅμα καὶ πολλοῖς τισιν ἔδοξεν εἶναί τις. μετὰ δὲ χρόνον ὑποσχὼν τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ δίκῃ, ἑαυτόν τε, καὶ οἶκον, καὶ πόλιν ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησε. διὰ τούτων ὁ Φιλόσοφος καὶ τὸν τοῦ παντὸς ἔδειξε κηδεμόνα, καὶ τὴν ἐπί τινων μακροθυμίαν, καὶ τὴν ἐντεῦθεν τοῖς ἀνοήτοις προσγινομένην λώβην, καὶ τὴν ἐς ὕστερον ἐπιφερομένην αὐτοῖς πανωλεθρίαν. ὁ αὐτὸς ἐν [1] τῷ Γοργίᾳ τῆς τιμωρίας δηλοῖ τὰς αἰτίας, λέγων ὡδί· Προσήκει δὲ παντὶ τῷ ἐν τιμωρίᾳ ὄντι, ὑπ' ἄλλου ὀρθῶς τιμωρουμένῳ, ἢ βελτίονι γενέσθαι, καί τι τῷ ὄντι ὀνίνασθαι, ἢ παράδειγμα ἄλλοις γίγνεσθαι· ἵν' ἐκεῖνοι ὁρῶντες πάσχοντα, ἃ πάσχει, φοβούμενοι, βελτίους γίγνωνται. εἰσὶ δὲ οἱ ὠφελούμενοι μὲν, καὶ δίκην διδόντες ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, οὗτοι, οἳ ἂν ἰάσιμα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνωσιν. ὅμως δὲ δι' ἀλγηδόνων καὶ ὀδυνῶν γίνεται αὐτοῖς ὠφέλεια, κἀνθάδε, καὶ ἐν ᾅδου. οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως ἀδικίας ἀπαλλάττεσθαι. οἳ δ' ἂν τὰ ἔσχατα ἀδικήσωσι, καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα ἀδικήματα ἀνίατοι πάμπαν γίγνωνται, ἐκ τούτων τὰ παραδείγματα γίνονται. καὶ οὗτοι μὲν οὐκέτι ὀνίνανται οὐδὲν, ἅτε ἀνίατοι ὄντες· ἄλλοι δὲ ὀνίνανται, οἱ τούτους ὁρῶντες διὰ τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας ὀδυνηρότατα καὶ φοβερώτατα πάθη πάσχοντας, καὶ τὸν ἀεὶ χρόνον ἀτεχνῶς παραδείγματα ἀνηρτημένους. ταῦτα ἔοικε σεσυληκέναι ἐκ τῶν θείων γραφῶν, διὰ Μωσέως ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Φαραὼ λεχθέντα· Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου· ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. παμπονήρῳ γὰρ γεγενημένῳ ἐκείνῳ παντοδαπὰς κολάσεις ἐπήνεγκεν ὁ Θεός· οὐχ ὥστε ἀποφῆναι βελτίονα, (ᾔδει γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸν νοῦν ἀντίτυπον, καὶ τὸ πάθος ἀνήκεστον) ἀλλ' ὅπως τὰ περὶ ἐκείνου διηγήματα πᾶσιν ὠφελείας γένωνται παραδείγματα. καθάπερ αἱ πόλεις τρέφουσι τοὺς δημίους, οὐκ ἐπαινοῦσαι μὲν αὐτῶν τὴν προαίρεσιν, ἀνεχόμεναι δὲ τῆς τούτων ὑπηρεσίας διὰ τὴν χρείαν· καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ὁ αὐτὸς [2] περὶ τῶν λήξεων καὶ ἀποκληρώσεων τῶν ψυχῶν ἐν τῷ Φαίδωνί φησιν· Ὁ [3] μὲν ἀτέλεστος καὶ ἀκάθαρτος, εἰς ᾅδου ἀφικόμενος, ἐν βορβόρῳ κείσεται· ὁ δὲ τετελεσμένος, καὶ κεκαθαρμένος, ἐκεῖ μεταχωρήσας, μετὰ Θεῶν οἰκήσει. καὶ αὖθις· Τὸν μὲν γὰρ δικαίως τὸν βίον διεληλυθότα, καὶ ὁσίως, ἐπειδὰν τελευτήσῃ, εἰς μακάρων νήσους οἰκεῖν, ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ, κακῶν ἐκτός. τὸν δὲ ἀδίκως καὶ ἀθέως, εἰς τὸ κρίσεώς τε καὶ δίκης δεσμωτήριον, ὃ δὴ Τάρταρον καλοῦσιν, ἰέναι. ταῦτα ἐκ τῶν Αἰγυπτίων μεμάθηκε.

Πλάτωνος. καὶ Πλατώνειος λόγος. ὁ τοῦ Πλάτωνος.

mul juvenili quadam amentia & insolentia abreptus, ita se gerat, quasi nec principe nec duce indigeat, sed ipse aliorum dux esse queat; is derelinquitur a Deo. Derelictus autem, & alios præterea nactus, ruit perturbans omnia, & multis videtur aliquid esse. Postea vero pœnas non reprehendendas Justitiæ dans, & se & familiam & urbem funditus evertit. Per hæc Philosophus etiam universitatis hujus moderatorem ostendit, & patientiam ejus, qua nonnullorum peccata tolerat, & malum ad stultos inde redundans, & exitium ipsos postea excipiens. Idem in *Gorgia* pœnæ causas explicat his verbis: *Convenit autem omni, qui pœnam patitur, & ab alio recte punitur, aut meliorem fieri, & aliquem fructum ex pœna percipere; aut exemplo aliis esse, ut illi videntes ipsum ea perpetientem, quæ patitur, earum pœnarum metu meliores fiant. Quibus vero pœnæ, quas Deo & hominibus dant, prosunt, hi sunt illi, qui sanabilia peccata peccarunt: sed tamen per dolores & cruciatus utilitas ad eos pervenit, & hic, & apud Inferos. Haud enim fieri potest ut aliter ab injustitia recedant. Qui vero extrema peccata commiserunt, & propter hujusmodi injusta facinora prorsùs insanabiles sunt; illi exempla fiunt aliis: nec ipsi meliores unquam evadunt, quippe qui sint insanabiles. Alii vero utilitatem capiunt [ex illorum exemplo,] qui vident istos propter talia peccata dolores acerbissimos & atrocissimos perpeti, & in æternum tempus cæteris mortalibus exempli loco propositos esse.* Hæc Plato ex libris sacris sumpsisse videtur, in quibus Deus per Mosem ad Pharaonem dicit: *Ad hoc ipsum excitavi te, ut in te meam potentiam ostendam; ut meum nomen per omnem terram celebretur.* Illi enim, qui improbissimus erat, omnigenas pœnas Deus intulit: non ut meliorem eum redderet, (noverat enim ipsius & animum refractarium, & malum immedicabile) sed ut historia ejus aliis documento esset. Quemadmodum urbes alunt carnifices, non quidem probàntes ipsorum institutum, sed ministerium propter necessitatem tolerantes: & reliqua sunt clara. Idem de statu & conditione animarum post hanc vitam in *Phædone* sic ait: *Profanus & impurus, quum ad Inferos pervenerit, in cœno jacebit: initiatus vero, & purus, quum eo migrarit, cum Diis deget.* Et alibi, illum, qui juste sancteque vitam transegerit, post mortem in Beatorum insulis omni beatitudine gaudentem, malorumque expertem habitare dicit. Illum vero, qui injuste & impie vixerit, in Judicii & pœnarum carcerem, quem Tartarum vocant, descendere. Hæc ab Ægyptiis didicit.

Πλάτωνος. Platonis. [Genitivus.] Et Πλατώνειος λόγος, oratio Platonis.

1 Ἐν τῷ Γοργίᾳ] Pag. 313.

2 Περὶ τῶν λήξεων καὶ ἀποκληρώσεων τῶν ψυχῶν] Portus locum hunc sic verterat, *de sortitionibus & collationibus animarum.* Nos ineptiis illis valere jussis, verum sensum in versione expressimus.

3 Ὁ μὲν ἀτέλεστος καὶ ἀκάθαρτος ἐν βορβόρῳ κ.] Vide Meurs. *Eleusin.* cap. XVIII.

Πλατυγίζει. τοῖς πτεροῖς κρούει. [1] Πλατυγίζῃ καὶ θαλαττοκοπεῖς. ἄμφω μεγαλοῤῥημοσύνης ῥήματα. ἀντὶ τοῦ, ψαλιούῃ, καὶ ἀλαζονεύῃ. ἀπὸ τοῦ πλατυτέρου μέρους τῆς κώπης, ὃ τῇ θαλάττῃ μᾶλλον προσερείδει, καὶ τύπτον τὸ ὕδωρ τῇ εἰρεσίᾳ κτύπον ἀπεργάζεται, ἡ μεταφορά. κυρίως δὲ πλατυγίζειν ἐστὶ, τὸ ἐπιτιθέναι τὸ πλαταγώνιον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, καὶ παίειν τῇ δεξιᾷ, καὶ ἦχον ἀποτελεῖν.

Πλατύνω. αἰτιατικῇ. Πλάτυνον τὸ στόμα σου. δοτικῇ δέ· [2] Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ.

Πλατύπιλος. [3] κυνῆ Θετταλίς. περὶ πίλου λέγει.

Πλαίσιον. [4] τετράγωνος τάξις στρατεύματος. καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετραγώνων πῆγμα· ὅ τινες πλινθίον καλοῦσιν, ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παραταξηταί τις ἑτερομήκει σχήματι.

Πλαίσια [5] σύμπηκτα. τὰ ἐκ ξύλων τετράγωνα, ὥσπερ πλινθία, ἐν οἷς πλινθεύουσι σύμμικτα πρὸς οὐδὲν, ἀλλ' οἷον περιττὰ, καὶ σοφά.

Πλέα. πλήρης. πεπληρωμένη.

Ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἡσθείη λαβών.

περὶ κύλικός φησιν· ἐπεὶ μεγάλη ἦν, καὶ πλέα.

Πλέας. πλείους. πεπληρωμένας.

Πλέθρα. μέτρα γῆς. ἤγουν αἱ [6] ἄρουραι. ἢ τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις φασίν. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον [7] πήχεις ξή. δίμοιρον.

Πλέθρον. τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος, [8] ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξή. ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων. ἡ πανταχόθεν ἔχον πόδας λή. καὶ πλεθριαῖον διάστημα. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πόδας ρ'. [9] Ξενοφῶν φησι, πλεθριαίους φοίνικας φύεσθαι ἐν Βαβυλῶνι, ἢ καὶ μείζονας σταδίου· πηχῶν υ'. † Ἐξέδωκεν ἡ πόλις Ἀθηναίων τὰς θυγατέρας Ἀριστείδου· καὶ Λυσιμάχῳ τῷ παιδὶ δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας ἐδίδου, καὶ γῆς πεφυτευμένης ἐδωρήσατο [10] ὀκτὼ πλέθρα· ἀροσίμης ἑκατόν.

Πλέκος. τὸ πλέγμα. τὸ πεπλεγμένον σπυρί-

Πλατυγίζει. Alis verberat, vel alas quatit. *Quid strepitas & inania crepas?* Utrumque verbum sonorum est, & magniloquentiæ aptum. Sensus autem est, Quid magnificis verbis te jactas? Metaphora ducta est a latiore remi parte, quæ aquam maris inter remigandum verberans, strepitum edit. Proprie vero Πλατυγίζειν significat, platagonium sinistræ manui impositum dextra ferire, & sic strepitum edere.

Πλατύνω. Accusativo jungitur. Dilato. *Dilata os tuum.* Item, dativo: *Dilatet Deus Japheto* [*posteritatem.*]

Πλατύπιλος. Latus pileus. Sive, galerus Thessalicus.

Πλαίσιον. Acies quadrata, a quibusdam etiam πλινθίον, i. e. *laterculus*, dicta: quando milites ad omnia latera ita collocantur, ut longitudo superet latitudinem. Item, pegma quadratum, ex ligno confectum.

Πλαίσια σύμπηκτα. Ligna quadrata compacta, & laterculi formam habentia.

Πλέα. Plena. Repleta. Referta. *Hoc accepto statim aliquis lætetur.* De calice loquitur. Magnus is enim erat, & plenus.

Πλέας. Plures. Plenas.

Πλέθρα. Mensuræ terræ. Plethra. Vel, humida & herbosa loca sic appellantur. Plethrum autem continet cubitos LXVIII. & duos trientes.

Πλέθρον. Plethrum, sive stadii sexta pars; quæ est cubitorum LXVIII. (Integrum enim stadium continet cubitos CDVIII.) quoquoversum habens pedes XXXVIII. Et πλεθριαῖον διάστ. Intervallum, vel spatium plethri. Plethrum autem habet pedes C. Xenophon ait, palmas magnitudine jugeri Babylone nasci, vel etiam majores stadio, i. e. cubitis CD. † *Civitas Atheniensium Aristidis filias elocavit; & Lysimacho ejus filio binas drachmas in singulos dies dedit, & agri arboribus consiti octo jugera; arvi vero, centum.*

Πλέκος. Vas ex viminibus, vel alia mate-

1 Πλατυγίζῃ καὶ θαλαττοκοπ.] Aristophanes *Equit.* pag. 338. (237. Ed. Bas. *P.*)

Τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις;

Sic etiam apud Suidam scribendum est. Consule Scholia ad illum locum, in quibus pro ῥήματα legitur δείγματα, & προσερείδεται pro προσερείδει. Confer etiam Nostrum supra v. Μετωροκοπεῖς.

2 Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφ.] *Genes.* IX. 27.

3 Πλατύπιλος. κυνῆ Θετ.] Nota hæc inversa est. Nam vox πλατύπιλος, quæ hic glossæ locum obtinet, interpretatio est τῆς κυνῆ Θετταλίς, apud Scholiastam Sophoclis ad *Oedip. Colon.* pag. 282. unde hæc Suidas sumpsit. Confer nos supra ad v. Περιβάδην, ubi similem compilatoris ἀκρισίαν redarguimus.

4 Πλαίσιον. τετράγωνος τ.] Locus hic turbatus est, qui sic in ordinem redigi debet: Πλαίσιον. τετράγωνος τάξις στρατεύματος, ὅ τινες πλινθίον καλοῦσιν· ὁπόταν πρὸς πάσας &c. Et deinde post cætera, καὶ τὸ ἐκ ξύλων πῆγμα. Hunc ordinem in versione secutus sum.

5 Πλαίσια σύμπηκτα] Aristophanes *Ranis*, pag. 249.

Καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε.

Ad hunc locum Comici Suidas respexit. Vide ibi Scholiastam.

6 Αἱ ἄρουραι] In prioribus Editt. legitur, αἱ τοῦ σταδίου ἄρουραι: sed male. Duæ enim istæ voces, τοῦ σταδίου, sunt omnino supervacaneæ, & ab imprudente librario in locum hunc intrusæ, quæ proinde a codicibus MStis recte absunt.

7 Πήχεις ξή] Aliter Eustathius ad Il. E. & Φ. quippe qui plethro cubitos LXVI. tribuit. Ait enim: Ἔστι δὲ πλέθρον, τὸ καὶ πλέθρον, μέτρον γῆς, πηχέων ξς'. διμοίρου. Secundum Eustathium ergo stadium, cujus sexta pars est plethrum, fuerit cubitorum CD. Cubiti enim LXVI. cum duobus trientibus, sunt sexta pars cubitorum CD. Vide etiam notam nostram sequentem.

8 Ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξή. ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων. ἡ παντ.] Locum hunc & corruptum & male interpunctum esse existimo, quem sic legerim & distinxerim: Ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξή. (ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων ή.) πανταχόθεν &c. Hæc lectio, quam in versione expressi, plana omnia reddit. Si enim mensura plethri continet cubitos LXVIII. ut Suidas expresse hic affirmat; stadium integrum, cujus sexta pars est plethrum, cubitos CDVIII. continere oportet. Sexies enim LXVIII. modo dictam summam exacte implent. Addit porro Suidas, πανταχόθεν ἔχον πόδας λή: quæ manifesto falsa sunt. Scribi enim debet, παντ. ἔχ. πόδας ρ': i. e. *ab omni latere habens pedes centum.* Nam plethrum continuisse pedes centum, tum ipse Suidas hoc ipso loco, tum alii auctores expresse tradunt. Confer eruditiss. Perizonium ad Ælian. lib. III. cap. I.

9 Ξενοφῶν φησι] Lib. VII. *de Instit. Cyri*, pag. 190. sed ubi historicus ille tantum dicit, palmas plethri, non etiam stadii longitudinem excedentes, Babylone nasci.

10 Ὀκτὼ πλέθρα] MS. A. habet, ν' πλέθρα, i. e. *quinquaginta plethra.* At Plutarchus in *Aristide* sub finem, *centum plethra* γῆς πεφυτευμένης Aristidis filio ab Atheniensibus donata fuisse scribit.

διον.

δίον. ὡς ἀπὸ τοῦ βλέπω, βλέπος, οὐδετέρως, καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέω, ῥέος· [1] Αἰσχύλος·

Ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.

οὕτω καὶ πλέκος. [2] Ἀριστοφάνης·

Ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.

καὶ αὖθις·

Τί [3] δ', ὦ τάλας γε, τοῦδ' ἔχεις πλέκους λέπος;

Πλεκοῦν. τὸ συνουσιάζειν. παρὰ τὸ πλέκεσθαι.

[4] Στύοιντ' ἂν ἄνδρες, κἀπιθυμοῖεν πλεκοῦν.

κατὰ δὲ μετάθεσιν, πλεκοῦν, καὶ σπεκλοῦν, τὸ αὐτό. τάττεται [5] δὲ τὸ πλεκοῦν ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν, οὐχ ὡς προηγουμένως τοῦτο σημαινομένου τάττουσιν, ἀλλ' ὁμοίως πολλοῖς συμβολικοῖς σωματοποιοῦντες, καὶ μάλιστα ἐν οἷς τὸ εὐθυρρημονεῖν ἐνίσταται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπεκλωμένῃ

[6] Ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.

Πλεονεκτῶ. τὸ πλέον ἔχω. γενικῇ καὶ τῶν Θουκυδίδου λόγων πλεονεκτεῖ. Πλεονεκτῶ δὲ, τὸ ἀδικῶ, αἰτιατικῇ. ὡς τὸ, Πλεονεκτεῖ ἡμᾶς ὁ Διάβολος.

Πλεονεξία. ἡ ὑπὲρ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ πλείονος βλάβη, παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ. παρὰ δὲ Διονυσίῳ τῷ Ἁλικαρνασσεῖ, πλεονεξία, ἡ νίκη. Οὐδ' ὅσα λάθρα τῶν ἀντιπολεμίων χωρία εἰς πλεονεξίαν εὔθετα σφετερίσασθαι ἤθελον οἱ στρατιῶται.

Πλεονεξία. παρὰ τοῖς ῥήτορσιν οὐ μόνον ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιούντων πλέον ἔχειν, καὶ τὸ πλεονεκτεῖν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ βελτίονος ἑκάτερον αὐτῶν ἔταξαν, ὅταν τοῦ ἀγαθοῦ πλέον ἔχῃ τις ἑτέρων. [7] Σοφοκλῆς·

Ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννὶ, καὶ τέχνη τέχνης

Ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ·

Ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.

Πλεῦνος. ἀντὶ τοῦ, πλείονος. Ἡρόδοτος· Ὡς δὲ οὐ πλεῦνός τε ἐδέετο ἡ πολιορκίη, ἀπηλλάσσοντο.

Πλευρῖτις. νόσος.

Πλειάς. τὸ ἑξάστερον.

Πλεῖαι. αἱ πεπληρωμέναι.

Πλεῖν. πλέον. [8] Ἀριστοφάνης·

Καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων.

Καὶ [9] αὖθις·

Ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.

Καὶ [10] αὖθις.

—— Πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον,

Πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.

καὶ αὖθις· [11] Πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα Εὐριπίδης. ἀν-

ria contextum. Sporta plexa. Ut enim a βλέπω, video, formatur neutrum βλέπος, aspectus; & a ῥέω, fluo, ῥέος, fluxus, vel aqua fluens: (Æschylus: *Viatori sitienti aqua fontana:*) sic etiam [a πλέκω deducitur] πλέκος. Aristophanes: *Aversor inimici viri inimicissimam sportulam.* Et iterum: *Quid vero, miser, sportula hac opus habes?*

Πλεκοῦν. Cum fœmina coire, vel rem habere. A πλέκεσθαι, implicari. *Arrigant penem viri, & coitum appetant.* Per metathesin vero πλεκοῦν & σπεκλοῦν idem [significant.] Πλεκοῦν autem ponitur pro, coire cum fœmina, non quod vere & proprie istud significet: sed verbum hoc confictum est, æque ac multa alia, obscure & per ambages rem aliquam notantia; quibus utimur, cum rem aperte eloqui pudor vetat. Aristophanes *Pluto: Non commutem verba cum muliere, a decies ter mille annis subagitata.*

Πλεονεκτῶ. Plus habeo. Superior sum. Vinco. Genitivo jungitur. *Thucydidem eloquentia superat.* Πλεονεκτῶ vero, cum significat, fraudo, accusativum adsciscit. Ut, *Diabolus nos fraudat.*

Πλεονεξία. Pluris habendi cupiditas, sive avaritia apud Apostolum ita vocatur. At apud Dionysium Halicarnasseum sic dicitur victoria. *Nec ulla hostium loca, quamvis non parum ad victoriam consequendam momenti allatura, milites sibi vendicare voluerunt.*

Πλεονεξία. Πλεονεξία & πλεονεκτεῖν apud Oratores non solum dicitur de illis, qui præter jus plus suo habere cupiunt, [& alios fraudant:] sed utrumque vocabulum in bonam etiam partem accipitur, cum quis bono aliquo alios superat. Sophocles: *O divitiæ, & tyrannis, & ars arti præstans propter opes! Quanta apud vos invidia servatur!*

Πλεῦνος. Pro πλείονος. Pluris. Majoris. Herodotus: *Cum autem obsidio longiorem [moram] requireret, hostes discesserunt.*

Πλευρῖτις. Pleuritis. Morbus, [sic dictus.]

Πλειάς. Plejas. Sive, sidus ex sex stellis constans.

Πλεῖαι. Plenæ. Repletæ. Refertæ.

Πλεῖν. Plus. Amplius. Aristophanes: *Et hoc plus quam decem millia staterum valet.* Et iterum: *Ventrem exoneraturi plus quam decies mille.* Et iterum: *Multo enim est concinnius, prius cacare plus quam triginta dies.* Et iterum: *Atqui sunt hic alii adolescentuli, plures quam decies mille, qui tragœdias scribunt, Euripide plus quam stadio loquaciores.* [Stadii mentionem fecit,] quasi de cursu loqueretur.

1 Αἰσχύλος] *Agamemn.* p. 203. Ed. Henr. Steph. ut Port. monuit.
2 Ἀριστοφάνης] *Pace*, pag. 660. (453. Ed. Bas. *P.*)
3 Τί δ', ὦ τάλας γ.] Aristoph. *Acharnens.* p. 393. (280. Ed. Bas. *P.*)
4 Στύοιντ' ἂν ἄνδρ.] Senarius hic legitur apud Aristophanem *Lysistrata*, pag. 844. (544. Ed. Bas. *P.*)
5 Τάττεται δὲ τὸ πλεκοῦν ἐπὶ τοῦ συνουσ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Plutum*, pag. 104. (51. Ed. Bas. *P.*) sed ubi ὀνοματοποιοῦντες rectius legitur pro σωματοποιοῦντες.
6 Ὑπό] Potius, ἀπό.
7 Σοφοκλῆς] *Oedip. Tyran.* pag. 168. ut Portus monuit. Cæterum, exemplum hoc nihil facit ad v. Πλεονεξία.
8 Ἀριστοφάνης] *Nubib.* pag. 182. (111. Ed. Bas. *P.*)
9 Καὶ αὖθις] Aristoph. *Pluto*, pag. 113. (54. Ed. Bas. *P.*)
10 Καὶ αὖθις] Aristoph. *Ecclesiaz.* pag. 748. (503. Ed. Bas. *P.*)
11 Πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα Εὐρ.] Locus hic & corruptus est & turbatus, qui apud Aristoph. *Ranis*, pag. 215. (134. Ed. Bas. *P.*) recte sic legitur & distinguitur:

Οὔκουν ἕτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια,
Τραγῳδίας ποιοῦντα, πλεῖν ἢ μύρια,
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα.

τί τοῦ, πλέον φλυαρώτερα. ὡς ἐπὶ δρόμου. Ἀριστοφάνης· Ἔτ' ἔστ' ἐνθάδε μειρακύλλια τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια. καὶ [1] αὖθις· Πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν.

Et iterum: *Plures quam sexcentos numero*

Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι. παρὰ [2] τὸ Ὁμηρικόν·

Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.

καὶ ἐν Ἡσιόδῳ· Ὠμῷ γήραϊ θῆκε. διὰ τὴν ἀηδίαν οὖν γηράσκω, φησὶν [3] Ἀριστοφάνης·

Ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,

Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.

Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβ. *Amplius quam anno senior discedo.* Hoc dictum est juxta illud Homericum: *Statim enim in calamitatibus mortales consenescunt.* Et apud Hesiodum: *Crudæ senectuti tradidit.* Propter tristitiam igitur & mœrorem senesco, inquit Aristophanes. *Cum aliquid harum argutiarum video, amplius quam anno senior discedo.*

Πλείονος. πλειοτέρου.

Πλείονος. Pluris.

Πλειόνων. τῶν νεκρῶν. [4] Γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων.

Πλειόνων. Plurium. Id est, mortuorum. *An anus, quæ resurrexit a mortuis?*

Πλειών, πλειῶνος. ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦσθαι τοὺς [5] καιρούς. Ἐκ πολλοῦ πλειῶνος. ἤγουν, ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Πλειών. Annus. [Sic dictus,] quod in eo compleantur tempora. Ἐκ πολλοῦ πλ. *A multo tempore.*

Πλεισθένης.

Πλεισθένης. Plisthenes. [Nomen proprium.]

Πλειστηριάσας. πλείονος πωλήσας, οὗ ὠνήσατο. Ἐποίει δὲ τοῦτο, καὶ μεταμελόμενος προσεποιεῖτο γεγονέναι, πλειστηριάζων αὐτούς. καὶ [6] πλειστηριάσαντες, ἀντὶ τοῦ, ὑπερβαλόντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων. οὕτω Λυσίας, καὶ Πλάτων ὁ κωμικός.

Πλειστηριάσας. Qui rem aliquam pluris vendidit, quam emit. *Et hoc faciebat, & se pœnitentia duci simulabat, quod eos pluris venderet.* Et πλειστηριάσαντες, qui res majori pretio vendunt, quam par est. Sic Lysias, & Plato Comicus.

Πλειστοβολεῖν λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς, Ἀττικοί.

Πλειστοβολεῖν. Talis ludere. Sic Attici dicunt, ut & nos.

Πλειστοδόκεια. [7] ἡ πλείστη δόκησις.

Πλειστοδόκεια. Nimia opinio.

Πλεῖστον ὅσον. πολύ.

Πλεῖστον ὅσον. Quam plurimum. Multum.

Πλειστώναξ. ὄνομα κύριον.

Πλειστώναξ. Plistonax. Nomen proprium.

Πλείτω.

[8] Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει,

Ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται.

Πλείτω. Naviget. [Aristophanes:] *Non enim copiis nostris imperans, urbi illuserit, sed naviget solus ad corvos, si velit.*

Πληγαί. ὅτι ἐν μ'. ἡμέραις γεγόνασιν αἱ κατ' Αἴγυπτον πληγαί.

Πληγαί. Plagæ. Intra quadraginta dies Ægyptiacæ plagæ acciderunt.

Πλῆθος. παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ ἐπ' ὀλίγων λέγεται.

Πλῆθος. Multitudo. Numerus. Hæc vox apud Thucydidem de paucis etiam dicitur.

Πλήθουσα [9] ἀγορά. ὥρα τρίτη. Ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. λέγεται καὶ πληθυούσης ἀγορᾶς. Πληθυούσης ἀγορᾶς, ἐν μέσῳ στάς, εἶπε.

Πλήθουσα ἀγορά. Forum plenum, vel frequens. Id est, hora tertia. *Velitabantur circa illud tempus, quo forum hominibus frequens esse solet.* Dicitur etiam πληθυούσης ἀγορᾶς. Ut, *Illo tempore, quo forum hominibus frequens esse solet, in medio stans dixit.*

Πληθώρα. ἡ πλησμονή. καί, Πληθωρεῖται ὁ Νεῖλος. ἤγουν, πληθύνεται.

Πληθώρα. Abundantia. Plena copia. Et, Πληθωρεῖται ὁ Νεῖλ. Nilus repletur, sive exundat.

Πληθύουσιν. αὐξάνουσι. πλεονάζουσι. Χρόνῳ δὲ ὕστερον πληθύουσι τοῖς Μινύαις εἰς ὕβριν ἐχώρουν, βασιλείας τε ἀντεποιοῦντο.

——— [10] Καί σ' ὁ πληθύων χρόνος

Γέροντ' ὁμοῦ τίθησι, καὶ τοῦ νοῦ κενόν.

Πληθύουσιν. Augentur. Crescunt. Multiplicantur. *Postea vero Minyæ numero hominum aucti, insolenter se gesserunt, regnumque affectarunt.* [Et Sophocles.] *Et te crescens ætas senem simul reddit, & mente cassum.*

Πληϊάς. [11] τὸ ἄστρον.

Πληϊάς. Pleias. Nomen sideris.

1 Καὶ αὖθις] Aristophanes *Avibus*, pag. 599. (415. Ed. Bas. P.)

2 Παρὰ τὸ Ὁμηρικόν] Imo Ἡσιόδειον. Versus enim hic legitur apud Hesiodum in Ἔργοις.

3 Φησὶν Ἀριστοφάνης] *Ranis*, sub initium.

4 Γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλ.] Aristophanes *Ecclesiaz.* pag. 756. (509. Ed. Bas. P.)

Ἡ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν νεκρῶν.

Sed metri gratia scribendum est, ——— παρὰ τῶν πλειόνων: ut hic apud Suidam recte legitur. Nam τὸ νεκρῶν est interpretatio vocis πλειόνων, quæ hodie locum glossæ apud Comicum male occupat.

5 Τοὺς καιρούς] Hesychius, τοὺς καρπούς.

6 Πλειστηριάσαντες, ἀντὶ τοῦ ὑπερβ.] Ex Harpocratione.

7 Πλειστοδόκεια] Aliter vocem hanc interpretatur Etymologus: quem vide.

8 Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατ.] Duo hi versus Trochaici leguntur apud Aristophanem *Equit.* pag. 360. (255. Ed. Bas. P.)

9 Πλήθουσα ἀγορά] Vide supra v. Περὶ πλήθουσαν ἀγοράν.

10 Καί σ' ὁ πληθύων χρ.] Hæc sunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 302. ut Portus monuit.

11 Πληϊάς] Vide paulo ante v. Πλειάς.

Πλῆκται. πολεμικοί. Εἰσὶ δὲ πλῆκται ἀγαθοὶ καὶ παρὰ Βακχαίοις.

Πλῆκτρον. ὅπερ περιετίθεσαν τοῖς ἀλεκτρυόσι χαλκοῦν ἐν τῷ μάχεσθαι. καὶ παροιμία· [1] Αἶρε πλῆκτρον ἀμυντήριον. κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα, οἷς μάχονται. πλῆκτρα οὖν, τὰ ἐμβαλλόμενα χαλκᾶ τοῖς ἀλεκτρυόσι.

Πλημμέλεια.

Πλημμελεῖν. τὸ ἀτακτεῖν, καὶ ὑβρίζειν, καὶ ῥαθυμεῖν. καὶ πλημμελὲς, τὸ ἐκμελὲς, καὶ ῥᾴθυμον, καὶ ἀπαίδευτον. [2] Λύσις· Τὸ δὲ ἄχρηστον, φίλον ὁμολογεῖν, πλημμελὲς, πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν. † Ὁ δὲ διὰ τὸ οἰκεῖον πλημμέλημα ὑπ' ἐμοῦ παυθήσεται τῆς ἀρχῆς. τουτέστι, πταῖσμα. † Τὸν δὲ κεκτημένον τὸ νωτοφόρον ζῶον, ὀπίσω τρέπεσθαι ἐκέλευον, καὶ ἐπανορθοῦσθαι τοῦ πλημμελήματος.

Πλήμη. [3] ἡ πλημμύρα τῆς θαλάσσης. καὶ πλημμυρεῖς, ἡ ταραχή.

Πλῆμναι. αἱ χοινικίδες τοῦ ἅρματος.

Πλήν. ἐπίρρημα.

Πλῆντο. ἐπληροῦντο. [4] Πλήρεσιν ἱστίοις εἰς τὴν αὐτοῦ φιλοσοφίαν ἀφῆκεν. ἀντὶ τοῦ, παντὶ σθένει, πάσῃ δυνάμει, ὅλῃ ψυχῇ.

Πλήρης. ὁ πεπληρωμένος. καὶ οἱ πλήρεις, πληθυντικόν. καὶ πλήρης, ἐπίρρημα.

Πληρῶ. αἰτιατικῇ. ὡς τὸ, [5] Ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι. Πληροῦμαι δὲ, γενικῇ. Σκότους καὶ δίνης πληροῦνται τὰς ὄψεις.

Πληρώματα. [6] ὁ τῶν νηῶν φόρτος. Ὁ δὲ ἀναλαβὼν τὰ πληρώματα, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους, ἧκεν εἰς τὴν Ῥώμην. πλήρωμα, καὶ οἱ ἐπιβάται. [7] Τὴν δὲ ναῦν καταρτίσαντες πληρώματι ἐπιλέκτῳ. καὶ αὖθις· Παρεκόμιζον χρείας τοῖς πληρώμασι. καὶ [8] Ἀριστοφάνης· Τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια.

Πληρωτής. [9] Δημοσθένης κατ' Ἀριστογείτονος. Πληρωτὰς ἐκάλουν, τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἤτοι λαχοῦσιν, ἢ ἐωνημένοις. εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι.

Πλησιαίτερος. ὁ πλησίον ὤν.

Πλησίον. ἐγγύς.

Πλήσιος. [10] τὰ παρὰ μέλλοντα γινόμενα, παρο-

Πλῆκται. Pugnaces. Bellicosi. Manu strenui. *Sunt autem & apud Bacchæos viri bellicosi.*

Πλῆκτρον. Aculeus, sive calcar æreum, quo galli gallinacei pugnaturi armabantur. Et proverbium: *Tolle calcar, quo vim propulses.* Nam & illi calcaria habent, quibus pugnant. Πλῆκτρα igitur dicuntur calcaria ærea, quæ gallis gallinaceis adduntur.

Πλημμέλεια. Peccatum.

Πλημμελεῖν. Peccare. Sive petulanter & insolenter se gerere, animoque esse segni & dissoluto. Et πλημμελὲς, dissolutum, ignavum, disciplinæ expers. * * * * * * * *Ille vero propter peccatum suum magistratu a me movebitur.* † *Dominum vero jumenti reverti, & peccatum suum corrigere jubebam.*

Πλήμη. Maris inundatio. Maris æstus. Et πλημμυρεῖς. Agitatio fluctuum.

Πλῆμναι. Modioli rotarum.

Πλὴν. Adverbium. Præter. Præterquam.

Πλῆντο. Replebantur. Implebantur. *Plenis velis ad Philosophiam contendit.* Id est, toto robore, totis viribus, toto animo.

Πλήρης. Plenus. Repletus. Et πλήρεις, pleni. Et πλῆρες, adverbium.

Πληρῶ. Accusativo jungitur. Impleo. Repleo. Ut, *Implevit domum, ubi sedebant.* At πληροῦμαι, genitivo gaudet. *Oculi ejus caligine & vertigine replentur.*

Πληρώματα. Navium onera. Navium sarcinæ. *Ille vero assumptis navium oneribus, & captivis, Romam ivit.* Πλήρωμα etiam vocantur remiges, sive, milites classiarii. *Cum autem navem instruxissent delecta manu militum & remigum.* Et iterum: *Res necessarias militibus classiariis afferebant.* Et Aristophanes: *Horum summa talenta circiter bis mille implet.*

Πληρωτής. Demosthenes in oratione contra Aristogitonem. Πληρωτὰς vocabant eos, qui eranum reddebant iis, qui vel sortito eum acceperant, vel emerant. Hi autem fuerint illi, qui apud nos Ἐρανάρχαι, i. e. Erani præfecti, appellantur.

Πλησιαίτερος. Qui prope est. Propinquus.

Πλησίον. Juxta. Prope.

Πλήσιος. Vicinus. Propinquus. Quæ a Fu-

1 Αἶρε πλῆκτρον ἀμυντ.] Aristophanes *Avibus*, pag. 576. (397. Ed. Bas. *P*)

——Αἶρε πλῆκτρον, εἰ μάχει.

Scholiasta ad illum locum: Πλῆκτρον, ὅπλον ἀμυντήριον. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων, κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα, ἐν οἷς μάχονται. ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων, ἐκεῖνοι πλῆκτρα. πλῆκτρα δέ εἰσι ἔμβολα χαλκᾶ τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων. Hinc Suidas supplendus est.

2 Λύσις· τὸ δὲ ἄχρ.————δόξειε λέγειν] Hæc corrupta sunt, & mutila: quorum versionem proinde prætermisi.

3 Πλήμη] An potius, πλήσμη? Scholiasta Apollonii Rhodii ad lib. 1. v. 757. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη. ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ. ἡ δὲ πλήσμη, τὴν πλημμύραν τοῦ ποταμοῦ. διόπερ παρ' Ἡσιόδῳ οὕτως ἀναγνωστέον,

Αὐτὸς δ' ἐν πλήσμῃσι διϊπετέος ποταμοῖο

καὶ οὐχ, ὥς τινες, ἐν πλήμνῃσι.

4 Πλήρεσιν ἱσ.] Exemplũ hoc pertinet ad vocem sequentẽ πλήρης.

5 Ἐπλήρωσε τὸν οἶκ.] *Actor.* cap. II. v. 2.

6 Ὁ τῶν νηῶν φόρτος] Ad hanc interpretationem probandam nihil facit exemplum sequens, quippe in quo vox πλήρωμα potius significare videtur, ut communiter significare solet, militem classiarium, vel remiges.

7 Τὴν δὲ ναῦν καταρτ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. I. cap. XLVII.

8 Ἀριστοφάνης] *Vespis*, pag. 477. (334. Ed. Bas. *P.*) ubi sic legitur:

Τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν.

Ad sensum hujus loci assequendum opus est, ut ipsum Comicum adeas.

9 Πληρωτής. Δημοσθένης κατ' Ἀριστογ.] Ex Harpocratione. Confer Salmasium *de Usuris*, pag. 678. 679.

10 Πλήσιος. τὰ παρὰ μέλλ.] Hæc omnia leguntur etiam apud Etymologum v. Ἀπάσιος: ubi nonnulla rectius.

παρο-

παροξύτονα. τὸ ἀνεψιὸς, καὶ δεξιὸς, ὀξύνονται. [1] τὸ δὲ πλήσιος, ἀπὸ τοῦ πλῆτος, πλήτιος· ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος· τροπῇ τοῦ τέλους· οὐ γέγονε δὲ τὸ πλήσιος παρὰ μέλλοντα. οἱ γὰρ Λάκωνες τὰ παρὰ μέλλοντα εἰς τ οὐ τρέπουσιν, [2] ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τ εἰς τὸ σ· ἐνιαυτὸς, ἐνιαύσιος, ἐνιαύτιος λέγουσιν. [3] ὑπόμνημα διδόντες τοῦ πρώτου τ. πλοῦτος, πλούσιος, πλούτιος. τὸ δὲ πλήσιος, πλήτιος, λέγουσιν. ὥστε οὐ παρὰ μέλλοντα.

turo derivantur, acutum habent in antepenultima. At ἀνεψιὸς, & δεξιὸς, in syllaba ultima acuuntur. Πλήσιος vero deducitur a πλητός. Inde enim fit πλήτιος, [& mutato τ in σ, πλήσιος:] ut ab ἄμβροτος, ἀμβρόσιος, mutata ultima syllaba τος in σιος. Τὸ πλήσιος autem non est deductum a Futuro. Lacones enim vocabula a Futuro derivata, [& in σιος desinentia,] non vertunt in τιος; sed ea, quæ a nominibus in τος deducuntur, & in σιος desinunt: ut ἐνιαυτὸς, ἐνιαύσιος, pro quo dicunt ἐνιαύτιος, prioris literæ τ memoriam renovantes. Sic πλούτιος dicunt, pro πλούσιος, quod a πλοῦτος. Et pari modo, πλήτιος, pro πλήσιος. Quare nomen hoc a Futuro deductum non est.

Πλησίστιος. ὁ φορὸς ἄνεμος, ὁ πληρῶν τὸ ἄρμενον.

Πλησίστιος ἄνεμος. Ventus secundus, qui vela navis implet.

Πλησιφαής. ἡ πληροσέληνος ἡμέρα.

Πλησιφαὴς ἡμέρα. Plenilunii dies.

Πλίγματα.[4] τὰ πατήματα. καὶ πλὶξ, τὸ βῆμα. παρὰ [5] Ἀριστοφάνει.

Πλίγματα. Gradus. Passus. Et πλὶξ, gressus. Apud Aristophanem.

Πλινθεύεται. ἐξαπατᾶται. ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ.

Πλινθεύεται. Decipitur. Fallitur. [Translatio ducta est] a luto, quod omnis sensus expers est.

Πλινθεία. ἐκ τοῦ πλινθεύω. ἡ πλίνθευσις.

Πλινθεία. Laterum coctio. A πλινθεύω, lateres formo.

Πλινθεῖον.[6] ὁ τόπος, ἐν ᾧ αἱ πλίνθοι πλάττονται. οὕτω Λυσίας.

Πλινθεῖον. Locus, ubi formantur lateres. Ita Lysias.

Πλινθίον.[7] παρατάξεως εἶδος. Αὐτὸς δὲ ἐν πλινθίῳ ἄγων τὴν στρατιὰν, βάδην ἐπορεύετο.

Πλινθίον. [Laterculus. Item,] genus aciei, [sic dictæ a forma laterculi.] *Ipse vero quadrato agmine exercitum ducens, paulatim iter faciebat.*

Πλίνθος. παροιμίαι τρεῖς· Πλίνθους πλύνεις· Χαμαὶ ἀντλεῖς· Φακὸν κόπτεις. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, καὶ ἀνηνύτων, καὶ μὴ ὄντων λέγεται.

Πλίνθος. Later. Proverbia tria: *Lateres lavas: Humi hauris: Lentem secas.* Dicitur de rebus, quæ fieri non possunt, & irrito conatu tentantur, nec unquam contingunt.

Πλίνθος. Ὅτι [8] Ἆγις ὁ Παυσανίου, ἐμβαλών ποτε ἐς τὴν Μαντινειακὴν, αὐτοὺς μὲν κατέκλεισε, τὸν δὲ παραρρέοντα ποταμὸν εἰς τὸ τεῖχος περιτρέψας, παρέλυσεν. ἦν γὰρ ἐξ ὠμῆς πλίνθου, ἥτις πρὸς μὲν τὰς ἑλεπόλεις ἀσφαλεστέρα ἐστὶ τῆς ὀπτῆς, καὶ τῶν λίθων. οἱ μὲν γὰρ κατάγνυνται, καὶ ἐκπηδῶσι τῶν ἁρμονιῶν· ἡ δὲ ὠμὴ πλίνθος οὐχ ὁμοίως πονεῖ. διαλύεται δὲ ὑπὸ ὕδατος, οὐχ ἧσσον, ἢ ὑπὸ ἡλίου κηρός.

Πλίνθος. Later. *Agis, Pausaniæ filius, aliquando irruptione in agrum Mantinensium facta, ipsos in oppido conclusit, fluviumque præterfluentem e cursu suo in murum avertit, eumque sic dissolvit. Erat enim structus ex latere crudo, qui quidem adversus vim machinarum bellicarum firmior est coctili & lapidibus; (hi enim confringuntur, & ex compagibus suis exiliunt:) later vero crudus non quidem eidem incommodo obnoxius est; at ab aqua, haud secus ac a Sole cera, dissolvitur.*

Πλινθωτὸν, ἢ πλινθεία λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταυτὸ τοῦτο πράξῃ, ὅπερ Ξενοφῶν, ὁ τοῦ Γρύλλου, [9] πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

Πλινθωτὸν, vel πλινθεία. Sic dicitur, cum quis aciem ea forma quadrata instruit, quam Xenophon Grylli filius πλαίσιον ἰσόπλευρον appellat.

Πλίξ. [10] τὸ βῆμα. παρὰ Ἀριστοφάνει. καὶ πλίγματα, τὰ [11] πατήματα.

Πλίξ. Gradus. Gressus. Passus. Apud Aristophanem. Et πλίγματα, saltus.

1 Τὸ δὲ πλήσιος, ἀπὸ τοῦ πλῆτος, πλ.] Etymologus loco laudato: Τὸ δὲ πλήσιος ἀπὸ τοῦ πλητὸς ἔχει μετὰ τὸν χρόνον. ὁ γὰρ ἄπλητος, ὁ ἀπροσπέλαστος. πλητὸς, πλήσιος, ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος, &c.

2 Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ σ.] Scribe, ut apud Etymologum, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τ εἰς τὸ σ.

3 Ὑπόμνημα διδόντες τοῦ πρώτου τ.] Etymologus: Ὑπόμνησιν διδόντες τοῦ προτέρου τ.

4 Πλίγματα. τὰ πατ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 382. (270. Ed. Bas. *P.*) ubi pro πατήματα, quod corruptum est, recte legitur πηδήματα. Vide etiam Nostrum supra v. Περιβάδην.

5 Παρὰ Ἀριστοφάνει] Falsum est vocem πλίγματα apud ipsum Aristophanem legi: quippe quæ tantum legitur apud Scholiastam ejus loco laudato.

6 Πλινθεῖον. ὁ τόπος, ἐν ᾧ αἱ πλ.] Ex Harpocratione.

7 Πλινθίον] Sic recte MSS. Paris. At priores Editt. male, πλινθεῖον, per diphthongum ει.

8 Ὅτι Ἆγις ὁ Παυσανίου, ἐμβ.] Hæc sumpta sunt ex Pausaniæ *Arcadicis*, pag. 467. ubi pro Ἆγις legitur Ἀγησίπολις, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Confer etiam Nostrum supra v. Ἆγις, ubi totus hic locus αὐτολεξεὶ etiam legitur.

9 Πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ] Xenophon lib. III. Ἀναβ. pag. 310. Ἔνθα δὴ οἱ Ἕλληνες ἔγνωσαν, ὅτι πλαίσιον ἰσόπλευρον πονηρὰ τάξις εἴη, πολεμίων ἑπομένων. i. e. *Ibi tum animadversum est a Græcis, agmen quadratum æqualium laterum non satis esse commodam aciem, si hostes pone sequantur.* Ad hunc locum Suidas respexit. Huc spectat nota illa Thomæ Magistri: Πλινθίον, οὐδεὶς Ἀττικίζων εἶπεν, ἀλλὰ πλαίσιον.

10 Πλίξ. τὸ βῆμα. παρὰ Ἀρισ.] Vide paulo ante v. Πλίγματα, & quæ ibi notavimus.

11 Τὰ πατήματα] Lege, τὰ πηδήματα.

Πλίξ.[1] ἔνθεν καὶ τὸ περιβάδην, ἀμφιπλὶξ, παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. καὶ Ὅμηρος·

Αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.

ἔλεγον δὲ πλίξιν καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα· καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀστοῦν.

Πλίξ. Eundo. Hinc ἀμφιπλὶξ, quod significat circumeundo: apud Sophoclem *Triptolemo*. Et Homerus: *Illæ vero & bene currebant, & bene pedibus progrediebantur.* Πλὶξ etiam dicebatur intervallum, quod est inter pollicem & digitum indicem. Item, os inter femora.

Πλοίζει.[2] πορεύεται. πλοῦς γὰρ, καὶ ἡ ὁδός.

Πλοίζει [Interdum significat,] proficiscitur, vel iter facit. Πλοῦς enim de itinere terrestri etiam dicitur.

Πλοϊκὴ, καὶ πλόϊμος θάλασσα.

Πλοϊκὴ, & πλόϊμος θάλασσα. Mare navigabile.

Πλόϊμα. πλωτικά. ἢ τὰ πλῷ πεμπόμενα. Ἦρος δὲ ἀρχομένου, ἐπεὶ πλόϊμα εἶναι ἐδόκει, πρῶτον μὲν ἐκπέμπουσι Μαυρουσίων τινάς.

Πλόϊμα. Navigabilia. Vel ea, quæ classe, sive navibus aliquo mittuntur. [Dicitur etiam de opportuno navigandi tempore.] *Veris autem initio, cum commodū navigandi tempus esse videbatur, primum Maurusios quosdā emittunt.*

Πλοκαμίς.

Αντὶ δέ σοι πλοκαμῖδος, Ἑκηβόλε, κάλλος ἐπείη.

Πλοκαμίς. Cæsaries. Coma. Cincinnus. *Tibi vero, Apollo, pro cincinno pulchritudo insit.*

Πλόκιον Γοργόνος. τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γοργόνος Ἀστερόπῃ τῇ Κηφέως· καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαιμονίαν, ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος, ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνῃ.

Πλόκιον Γοργόνος. Cincinnus Gorgonis. Hic datus est Asteropæ, Cephei filiæ, quo tempore Cepheus cum Hercule expeditionem in agrum Laconicum suscepit; ne eo absente urbs a quoquam caperetur.

Πλόκον. πλέγμα ἐκ τριχῶν.

——————————Ἄρτεμι,
Σοὶ πλόκον οἰκείας τόνδ'[3] ἀνέθηκε κόμας
Παρθένος, ἱμερτοῦ κειραμένη πλοκάμου.

Πλόκον. Capillorum nexum. Cincinnum. [In Epigrammate:] *Diana, tibi cincinnum hunc ex coma propria plexum dicavit virgo, amabiles capitis crines detondens.*

Πλόκον. πλόκαμον.

[4] Οὕτως ὅπως περ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.

Πλόκον. Cincinnum. *Sic ut hunc ego seco cincinnum.*

Πλόος. ὁ πλοῦς.

Πλόος. [Et per contractionem,] πλοῦς. Navigatio.

Πλουθυγίειαν. [5] ἔμιξε τὰ δύο Ἀριστοφάνης, δι' ὧν μάλιστα οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι, καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορθοῦσθαι· ἐκ τούτου ἔμφασιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνων. Εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλωτα. τουτέστι, καὶ τὰς ἄλλας ἡδονὰς, δι' ὧν γέλως ἔσται, καὶ χορείαι, καὶ εὐωχίαι.

Πλουθυγίειαν. Opulentiam cum sanitate conjunctam. Aristophanes duas res commiscuit, quibus homines maxime gaudere solent, & quibus si fruantur, recte & ex sententia sibi vitam agere videntur: idque ideo, ut efficaci aliquo vocabulo vim beatitudinis exprimeret. *Opulentiam cum sanitate conjunctam, felicitatem, victum, pacem, juventutem, risum.* Id est, & cæteras voluptates, quæ homines ad risum, & choreas, & convivia invitant.

Πλουθυγίειαν. [6] Ἀριστοφάνης· Δώσομεν ἡμῖν ὑμεῖς αὐτοῖς τε, παισὶ, παίδων τε παισὶ, πλουθυγίειαν, εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλωτα, χορείαν, θαλίαν, γάλα ὀρνίθων· ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν. οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Πλουθυγίειαν. Opulentiam cum sanitate conjunctam. Aristophanes: *Dabimus vobis ipsis, & liberis, liberorumque liberis, opulentiam cum sanitate conjunctam, felicitatem, victum, pacem, vigorem juvenilem, risum, choreas, convivia, lac gallinarum; ita ut copia bonorum satietatem vobis allatura sit. Adeo divites omnes eritis.*

Πλουμβάτοις. μολίβδοις, κατὰ γλῶτταν.

Πλουμβάτοις. Plumbatis, sive pilis plumbeis: secundum glossam.

1 Πλίξ. ἔνθεν καὶ τὸ περιβ.] Ex Enarratore Comici ad *Acharnens.* pag. 382. (270. Ed. Bas. *P.*)

2 Πλοίζει] Alias, πλωίζει, per ω. Cæterum, sensus hujus loci, quem Portus non fuerat assecutus, est is, quem in versione expressimus. Πλοῦς enim interdum de itinere terrestri etiam dicitur, ut Græci magistri inculcant. Hesychius v. Πλοῦς: Ἀλλὰ καὶ τὴν πεζὴν ὁδὸν πλοῦν ἔλεγον. Plenius Scholiasta Nicandri ad *Theriaca* pag. 17. Βαιὸν δὲ πλόον. Νῦν τὴν ὁδὸν τὴν πεζὴν, τὴν πορείαν. Οὕτω γὰρ καὶ Ἀντίμαχος εἶπε·

Τοῖσι δ' ἀν' ὑλήεντα διὰ πλόον ἐρχομένοισιν.

ὡς δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ, γυναῖκα ποιήσας ἐπὶ ζεύγους ὄνων ὀχουμένην, παράγει τινὰ ἐρῶντα αὐτῆς, ὃ καὶ ἐρεσχελίζουσά φησι πρὸς αὐτόν· Ἀπόπλει νῦν ἐπὶ τὸν νυμφίον, ᾧ γαμοῦμαι σήμερον.

3 Ἀνέθηκε] Sic rectius MS. Paris. A. quam Editt. præcedentes, quæ exhibent, ἀνέθηκα. Refertur enim hoc verbum ad sequens παρθένος: pro quo priores Editt. itidem minus recte habent, παρθένε. Quæ vero sequuntur, sic lego,

——— ἱμερτοὺς κειραμένη πλοκάμους.

4 Οὕτως ὅπως περ τ.] Senarius hic legitur apud Sophoclem in *Ajace*, pag. 66. ut Portus monuit.

5 Πλουθυγίειαν. ἔμιξε τὰ δύο Ἀρισ.] Ex Enarratore Comici ad *Aves*, p. 575. (397. Ed. Bas. *P.*) Confer etiam Nostrū supra, v. Ἀρχίας.

6 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 575. ubi locus hic ita distinguitur:

Ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
Αὐτοῖς, παισὶ, παίδων παισὶν,
Πλουθυγίειαν, εὐδαιμονίαν,
Βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλω-
Τα, χορούς, θαλίας, γάλα τ' ὀρνίθων.
Ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
Ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν.
Οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Πλούταρ-

Πλούταρχος, Χαιρωνεὺς, τῆς Βοιωτίας· γεγονὼς ἐπὶ τῶν Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος χρόνων, καὶ ἔτι πρόσθεν. μεταδοὺς δὲ αὐτῷ Τραϊανὸς τῆς τῶν Ὑπάτων ἀξίας, προσέταξε μηδένα τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα ἀρχόντων παρὲξ τῆς αὐτοῦ γνώμης τι διαπράττεσθαι. ἔγραψε δὲ πολλά.

Πλούταρχος,[1] Νεστορίου, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Συριανοῦ, τοῦ γενομένου ἐξηγητοῦ Πρόκλου τοῦ Λυκίου, τοῦ προστάτου τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς· οὗ Μαρῖνος διάδοχος. [2]ἔγραψε πολλά.

Πλουτεῖν,[3] ἢ πεινῆν βέλτιον, ἀπὸ τῆς Ἑκάτης ἔστι μαθεῖν.

Πλουτοδότειρα.

Πλοῦτος. Κτήσασθαι μὲν αὐτὸν, ἐστὶν εὐμαρές· φυλάξασθαι δὲ χαλεπόν. ζήτει ἐν τῷ Ἄτταλος.

Πλούτων. ὁ ᾅδης. [4]Ἀριστοφάνης· Ὁ Πλούτων δίδωσι σχοινίον Αἰσχύλῳ ἐπανιόντι· Δὸς τοῦτο Κλεοφῶντι φέρων, καὶ τοῦτο τοῖσι πορισταῖς. σύμβολον θανάτου. ἴσως σχοινίον πρὸς ἀγχόνην, ἤ τι τοιοῦτον.

Πλόχανον. πλέγμα, ᾧ ὁ σῖτος καθαίρεται.

Πλοχμός. ὁ πλόκαμος.

Πλώας. εἶδος ὄρνιθος.

Πλωθεία. [5]δῆμος τῆς Αἰγηΐδος. καὶ ὁ δημότης, Πλωθεύς.

Πλωΐζω. πλέω. καὶ πλώζω, ὁμοίως.

Πλώϊμος ἀνήρ.

Πλώοντες. πλέοντες.

Πλώω. πλέω.

Πλώσιμον. διαβατόν. [6]Σοφοκλῆς·

Μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος, οὐδὲ πλώσιμον.

ἀντὶ τοῦ, ἀδιάβατον.

Πλωτὴ[7] νῆσος. ἡ πλεομένη.

Πλωτῆρες.

Πλωτῖνος,[8] Λυκοπολίτης, ἀπὸ φιλοσόφων, μαθητὴς μὲν Ἀμμωνίου, τοῦ πρώην γενομένου σακκοφόρου, διδάσκαλος δὲ Ἀμελίου· [9]οὗ Πορφύριος διήκου-

Πλούταρχος. Plutarchus, Chæronensis, Bœotius: qui vixit Trajani Imperatoris temporibus, & ante. Trajanus autem dignitate Consulari eum ornavit, edixitque, ne quis magistratus in Illyrio sine ejus consensu quicquam faceret. Scripsit multa.

Πλούταρχος. Plutarchus, Nestorii F. Atheniensis, Philosophus, magister Syriani, præceptoris Procli Lycii, qui Scholæ philosophicæ Athenis præfuit, & successorem habuit Marinum. Scripsit multa.

Πλουτεῖν, ἢ πειν. *Præstare divitem esse, quam pauperem, ab Hecate discere licet.*

Πλουτοδότειρα. Divitiarum donatrix.

Πλοῦτος. Divitiæ. Opes. *Opes parare facile est: at servare, difficile.* Vide in v. Ἄτταλος.

Πλούτων. Pluto. Inferorum Deus. Aristophanes: *Fer munus istud Cleophonti, & hisce urbis nostræ quæstoribus.* Pluto Æschylo redeunti dat laqueum: quod est mortis indicium. Forte ut eo [Cleophon] se suspendat, vel ad simile quid.

Πλόχανον. Vas plexum, quo frumentum purgatur.

Πλοχμός. Idem ac πλόκαμος. Capillus tortus, vel plexus. Cincinnus.

Πλώας. Ploas. Genus avis.

Πλωθεία. Plothia. Populus Tribus Ægeidis. Popularis dicitur, Πλωθεύς.

Πλωΐζω. Navigo. Et πλώζω, idem.

Πλώϊμος ἀνήρ. Vir navigandi peritus.

Πλώοντες. Navigantes. Pro πλέοντες.

Πλώω. [Poetice pro] πλέω. Navigo.

Πλώσιμον. Navigabile. Quod nave trajici potest. Sophocles: *Longum est pelagus hocce, neque navigabile.*

Πλωτὴ νῆσος. Insula, quæ circumnavigari potest. Vel, insula natans.

Πλωτῆρες. Nautæ. Natatores.

Πλωτῖνος. Plotinus, Lycopolita, Philosophus, discipulus Ammonii, qui ante fuerat bajulus; magister Amelii, quem Porphyrius audivit: Porphyrium vero Jamblichus, &

1 Πλούταρχος] Hujus Plutarchi aliquoties meminit Marinus in Vita Procli.

2 Ἔγραψε πολλά] Ex ejus scriptis hodie, quod sciam, nihil exstat.

3 Πλουτεῖν, ἢ πεινῆν βέλτ.] Aristoph. *Pluto*, pag. 63. (32. Ed. Bas. *P.*)

———Παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
Εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον.

4 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, sub finem; ubi sic legitur:

Καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων;
Καὶ τούτοις τοῖσι πορισταῖς.

Scholiasta ad eum locum: Ἴσως τι σχοινίον δίδωσιν αὐτῷ ὁ Πλούτων, πρὸς ἀγχόνην. ἤ τι τοιοῦτο σύμβολον θανάτου. Sic etiam apud Suidam scribendum est.

5 Πλωθεία. δῆμος τῆς Αἰγ.] Ex Harpocratione.

6 Σοφοκλῆς] *Oedip. Colon.* pag. 293. ut Portus monuit.

7 Πλωτὴ νῆσος] Homerus Odyss. K. v. 3. insulam Æoliam πλωτὴν νῆσον vocat: ad quem locum Suidas respexit. Confer Hesychium, Etymologum, & Eustathium, qui pluribus, quid sit πλωτὴ νῆσος, exponunt.

8 Πλωτῖνος] Plotini vitam scripsit Porphyrius, quæ hodie adhuc exstat. Vide etiam de eo Eunapium.

9 Οὗ Πορφύριος διήκουσε] Hæc minus recte tradit Suidas. Porphyrius enim Plotini, non vero Amelii discipulus fuit, ut vel ex Eunapio in vita Porphyrii constat. Præterea, ipse Porphyrius in vita Plotini diserte testatur, se Amelium Romæ condiscipulum habuisse per sexennium integrum. Accesserat nimirum Amelius Plotinum tertio anno Philippi, i. e. anno post Christum natum CCXLVI. vixitque cum eo ad primum annum Claudii, qui fuit Christi CCLXX. annos integros XXIV. ut testatur Porphyrius. At ipse Plotinum audire cœpit anno X. Gallieni: qui fuit a Christo nato CCLXIV. unde ad prædictum annum Imperatoris Claudii sexennium est integrum. Quo ipso anno uterque relicto Plotino, Amelius quidem Apameam, Porphyrius autem in Siciliam discesserunt: ubi triennio post vixere, cum Plotinus in Campania e vivis excederet. Nec crediderim Porphyrium expleto jam anno ætatis XXXVIII. Amelio in disciplinam se tradidisse, quem jam Romæ doctrinæ & sapientiæ laude superabat: adeo quidem ut Amelius sua scripta cum venia ab eo legi petat atque emendari. Hæc Lucas Holstenius in eruditissima dissertatione de vita & scriptis Porphyrii, cap. VI. contra Suidam recte observavit.

σε, [1] τοῦ δὲ Ἰάμβλιχος, τοῦ δὲ Σώπατρος. ἐπὶ δὲ Γαλιηνοῦ γηραιὸς ὤν, διέμεινεν ἄχρι χρόνων ζʹ. καὶ συνέταξε βιβλία νδʹ. ἅπερ κατὰ θʹ. βίβλους διῄρηται, καὶ λέγονται [2] Ἐννεάδες ϛʹ. γέγονε δὲ τὸ σῶμα ἀσθενὴς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς νόσου. ἔγραψε καὶ ἄλλα.

Πλωτόν. πλεόμενον.

Πλοῦ [3] χρησάμενος, τεταῖος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἐς Μιτυλήνην ἀφικνεῖται.

Πλοῖα [4] κατάφρακτα. σεσανιδωμένα πλοῖα, ὥστε κάτω μὲν τιθέναι τὰ ὅπλα, αὐτοὺς δὲ ἄνω διάγειν.

Πλοῖον, [5] ἢ κυνῆ. ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. καθὸ ἐπτέρωτο ἡ Ἶρις, καὶ τὰ πτερὰ διετέτατο ὥσπερ κώπας. ὅτι εἶχε περικεφαλαίαν τὸν πέτασον.

Πλύνεται. λοιδορεῖται. αἰσχρῶς ὑβρίζεται. [6] πλύνειν γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἐλέγχειν· ὥς που καὶ Μένανδρος·

Ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναῖκ' οὕτως λέγῃς,
Τὸν πατέρα, καὶ σέ, τούς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ.

ἀντὶ τοῦ, ἐλέγξω.

Πλυνός. [7] ὀξυτόνως, τὸ ἀγγεῖον αὐτό. παροξυτόνως δὲ, τὸ πλυνόμενον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Πλυνόν με ποιεῖν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.

ἀντὶ τοῦ, ἐφύβριστον πλῦμα.

Πλυντήρια. ἑορτὴ Ἀθηναίων.

Πλυνοί. πύελοι, ἐν οἷς πλύνουσι.

Πνεῦμα. ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Πνεῦμα [8] δώσω αὐτοῖς, πνεῦμα καινόν. οὐ τὸ πανάγιον λέγει, ἀλλὰ τοῦ λογικοῦ τὴν ὁρμήν.

Πνευματικὸν σῶμα. [9] Φασὶ μετὰ τὴν ἔξοδον τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος ἐξῆφθαι ταύτης σῶμα λεπτομερὲς, ἀερωδέστερον, καὶ αὐγοειδέστερον· ὃ [10] πάντως αἰσθήσεται ἀλγηδόνος. καὶ αὕτη ἡ φλυαρία Ἑλληνική. τούτου δὲ τοῦ σώματος ἀχώριστον εἶναι λέγουσι θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν. ἐν τοῖς Τόποις Ἀριστοτέλης πᾶν πνεῦμα φθαρτὸν εἶναι λέγει.

Πνευμονία. [11] περὶ τὸν πνεύμονα.

Πνεύμονος. τοῦ ἰχθύος.

Πνεύμων. λέγεται καὶ διὰ τοῦ λʹ. [12] Ὅτι οὐ πάντα τὰ ζῷα ἔχει φωνήν· μόνα δὲ τὰ ἔχοντα πνεύμονα, καὶ ἀ-

hunc Sopater. Jam senex sub Galliено ad annos septem vixit, scripsitque libros LIV. qui in sexies novenos libros divisi, *Enneades* vocantur. Laboravit autem morbo sacro, & eam ob causam corpore fuit imbecilli. Scripsit & alia.

Πλωτόν. Navigabile. Quod navigari potest.

Πλοῦ χρ. *Navigatione [secunda] usus, triduo Athenis Mitylenen pervenit.*

Πλοῖα κατάφρακτα. Navigia tabulatis undique tecta, ita ut infra, sive in alveo eorum, ponantur arma: ipsi vero [vectores & nautæ] in parte superiore versentur.

Πλοῖον, ἢ κυνῆ. Navis, an galea. Dicitur de rebus ambiguis. Aristophanes *Avibus*. Iris enim alata erat, & alæ ejus instar remorum expansæ erant. Eadem quoque galerum pro galea habebat.

Πλύνεται. Maledictis petitur. Turpi contumelia afficitur. Πλύνειν enim apud veteres significat, maledicere, vel objurgare; ut & Menander in quodam loco ait: *Si uxori meæ sic maledixeris, patrem tuum, & te, tuosque probe lotos reddam.* Id est, verbis redarguam.

Πλυνός. Cum acuto in ultima, labrum, sive vas, in quo quid lavatur. At cum acuto in penultima, res ipsa, quæ lavatur. Aristophanes *Pluto: Coram tot viris me convitiis perfundens.*

Πλυντήρια. Plynteria. Festum quoddam Atheniensium.

Πλυνοί. Labra, sive loca excavata, in quibus lavant.

Πνεῦμα. Spiritus, Sive, anima hominis.

Πνεῦμα δώσω αὐτ. *Spiritum ipsis dabo, spiritum novum.* Non ipsum Spiritum S. dicit, sed animum ratione præditum.

Πνευματικὸν σῶμα. Corpus spirituale. Dicunt animæ post exitum ejus ex corpore adhærere corpus subtile, aereum, & lucidum; quod nullum omnino dolorem sentiat. Hæ vero sunt nugæ Græcorum. Ab hoc vero corpore iram & cupiditatem separari non posse dicunt. Aristoteles in *Locis* omnem spiritum corruptioni obnoxium esse dicit.

Πνευμονία. Pulmonis morbus.

Πνεύμονος. Pulmonis. Sic autem appellatur piscis quidam.

Πνεύμων. Dicitur & per λ, πλεύμων. Pulmo. Non omnia animalia vocem habent,

1 Τοῦ δὲ Ἰάμβλιχος] Hæc verba non sine dispendio sensus in prioribus Editt. omissa sunt, quæ ex MSS. Paris. revocavi.

2 Ἐννεάδες] Opus hoc *Enneadum* hodie adhuc exstare nemini non notum est.

3 Πλοῦ χρησάμενος, τεταῖ.] Hæc sunt verba Thucydidis libro III. cap. III.

4 Πλοῖα κατάφρακτα. σεσανιδ.] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. I. cap. X.

5 Πλοῖον, ἢ κυνῆ] Apud Aristophanem *Avibus*, pag. 598, (414. Ed. Bas. P.) Pisthetærus Iridem sic alloquitur:

Ὄνομα δέ σοι τί ἐστι; πλοῖον, ἢ κυνῆ;

Scholiasta: Πλοῖον μὲν, καθὸ ἐπτέρωται, καὶ τὰ πτερὰ διαπέπταται, ὡς κώπη. κυνῆ δὲ, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον. Hinc Suidas supplendus est.

6 Πλύνειν γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἐλ.] Hæc, & quæ sequuntur, sunt verba Artemidori lib. II. cap. IV. ut Pearsonius etiam observaverat.

7 Πλυνός. ὀξυτόνως τὸ ἀγγ.] Ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 103. (50. Ed. Bas. P.)

8 Πνεῦμα δώσω αὐτοῖς, πνεῦμα καινόν] Ezech. XI.19.

9 Φασὶ μετὰ τὴν ἔξοδον τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σ.] Cum hoc loco conferenda sunt ea, quæ habet Suidas supra v. Αὐγοειδές.

10 Ὁ πάντως αἰσθήσεται] Procul dubio addita negatione legendum est, ὃ πάντως οὐκ αἰσθήσεται, &c.

11 Περὶ τὸν πνεύμονα] Scribo, περιπνευμονία. Nam πνευμονία & περιπνευμονία idem significant: scilicet morbum pulmonis.

12 Ὅτι οὐ πάντα τὰ ζῷα ἔχει φ.] Totum hunc locum descripsit Suidas ex Philopono in librum II. Aristot. *de Anima*, ut Pearsonius recte monuit.

ναπνέοντα. ὕλη γάρ ἐστι τῆς φωνῆς ὁ ἀναπνεόμενος ἀήρ. οὔτε δὲ τὰ ἔντομα ἀναπνεῖ, οὔτε τὰ ἄναιμα, οὔτε πάντα τὰ ἀμφίβια φωνοῦσιν, οὔτε τὰ ὀστρακόδερμα, οἷον οἱ κοχλίαι· οὔτε τὰ μαλακόστρακα, οἷον καρκίνοι, σκυτάλαι. φωνοῦσι δὲ τῶν ἀμφιβίων, ποτάμιος ἵππος, καὶ κροκόδειλος. φωνεῖ γὰρ οὗτος κατὰ βραχύ. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀχελῷον ἰχθύες δοκοῦντες φωνεῖν, οὐ φωνοῦσιν. οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν, ἀλλὰ κατά τινα τῶν βραγχίων κίνησιν. νηχόμενοι γὰρ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν, ἐναπολαμβάνοντες πολὺ ὕδωρ ἐν τοῖς βραγχίοις, εἶτα συστέλλοντες τὰ βράγχια, ἐκπέμπουσι τὸ ὕδωρ, καὶ ταράττουσι τῇ ἐκπομπῇ. τὸ δὲ ταραττόμενον ἀπολαμβάνει τινὰ ἀέρα, ὃς ἐκθλιβόμενος [1] τῇ πληγῇ ἠχεῖ, καὶ ταύτῃ δοκοῦσι φωνεῖν. [2] οἱ δὲ τέττιγες δι' ὑμένος τινὸς ὑπὸ τὸ στῆθος, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἐμπεφυκότος ἀέρος, ὃν θλίβοντες ταῖς πτέρυξι τὸν ἐναπειλημμένον ἀέρα, φωνοῦσιν. οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν. αἱ δὲ μυῖαι τοῖς πτεροῖς τραχέσιν οὖσι πλήττουσι τὸν ἀέρα, καὶ ἠχοῦσιν. ἀμέλει στᾶσαι, οὐκέτι βομβοῦσι. καὶ οἱ σκάροι, τῷ στόματι ὕδωρ ἐξωθοῦντες μετὰ ῥοίζου, τὸν ἦχον ἀποτελοῦσιν. ἀμέλει ἐν τῷ βάθει ὄντες οὐ φωνοῦσι.

sed illa sola, quæ pulmonem habent, & respirant. Nam materia vocis est aer, qui per respirationem emittitur. Sed nec insecta respirant; nec sanguine carentia, nec omnia amphibia vocem edunt, nec ea, quæ testa teguntur, ut cochleæ; nec ea, quæ crustis tenuibus operiuntur, ut cancri & scytalæ. Ex amphibiis vero vocem edunt; Hippopotamus & Crocodilus. Hic enim vocem exiguam edit. Pisces vero, qui sunt in Acheloo, quamvis vocem edere videantur, nullam tamen vocem edunt. Nec enim per instrumenta vocem formantia vocem edunt, sed per quendam branchiarum motum. Natantes enim in aquæ superficie, multam aquam intra branchias recipiunt, easque postea contrahentes, aquam rejiciunt; eamque rejectione illa turbant. Hæc vero turbata quendam aerem recipit, qui ictu elisus sonat: eaque ratio est, quare vocales esse videantur. Cicadæ vero membranam quandam habent circa superficiem sub pectore; quam alis verberantes, & sic inclusum aerem elidentes, sonum edunt. Nec enim per instrumenta voci formandæ destinata sonant. Muscæ vero, alis, quæ sunt asperæ, feriunt aerem, & sic sonum edunt. Postquam enim volare desierunt, non amplius bombum edunt. Et scari ore aquam cum stridore ejicientes, sonum edunt. Nam cum sunt in profundo, non sonant. *Port.*

Πνέω. γενικῇ. Στεναγμῶν πνέων, καὶ κλαυθμῶν.

Πνέω. Genitivo jungitur. Spiro. *Gemitus & ejulatus spirans.*

Πνεύσας. σφοδρῶς ὀργισθείς. Ὁ δὲ νέος ὤν, καὶ φιλόνεικος, πολὺς ἔπνει. † [3] Ἐπ δὲ τῷ περιπνεύματι συνειλημμένων, καὶ μαχομένων ἐκ [4] διαιρέσεως ταῖς μαχαίραις (τουτέστιν, ὀργίλως) περὶ τὰς ἐκ τῶν ὄπισθεν ὑπὸ τὴν μάλην παρέσφαξε.

Πνεύσας. [Minas spirans.] Vehementer iratus. *Ille vero, cum juvenis esset, & contentiosus, ingentes minas spirabat.* * * * * *

Πνευστιῶν. Φυσῶν. ἐμπνέων. Ὁ δὲ ἔκειτο πνευστιῶν ἡμίπνους ὑπὸ τοῦ βρόχου.

Πνευστιῶν. Flans. Spirans. Anhelans. *Ille vero jacebat anhelans, laqueo pene enectus.*

Πνιγεύς. [5] ὁ φοῦρνος. ὁ κλίβανος. κυρίως, ὅπου οἱ ἄνθρακες συμπνίγονται. διὸ ἐπιλέγει· Ἡμεῖς δ' ἄνθρακες. Ἀριστοφάνης.

Πνιγεύς. Furnus. Clibanus. Proprie locus, in quo carbones suffocantur. Quare subjicit: *Nos vero carbones.* Aristophanes.

Πνῖγει μετρίῳ. συμμέτρῳ καύματι. τουτέστιν, ἔαρι. καὶ τὸ πληθυντικόν, τὰ πνίγη.

Πνῖγει μετρίῳ. Æstu moderato. Hoc est, Vere. Et pluralis, τὰ πνίγη.

Πνιγηρά. ἡ καυματώδης, καὶ θερμή. πνιγεὺς γάρ, ἡ κάμινος. ἅμα δὲ ὅτι πνίγει τῷ χρόνῳ τὸ σχοινίον καὶ τὸ θρανίον. [6] Ἀριστοφάνης·

Μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου.

καὶ [7] Ἀρριανός· Τὰ δὲ βραχέα περὶ τῷ αἰγιαλῷ ἐπῴκεον ἄνθρωποι ἐν καλύβαις πνιγηραῖς.

Πνιγηρά. Æstuosa, & calida. Πνιγεὺς enim dicitur caminus. Simul etiam [hoc Comicus dixit,] quia funis & scabellum suffocat homines. Aristophanes: *Una est [ad Inferos compendiosa via,] a laqueo & scabello.* Et Arrianus: *Brevia vero & vada juxta littus incolebant homines, in æstuosis tuguriis degentes.*

Πνῖγος. καῦμα.

Πνῖγος. Æstus. Fervor. Suffocatio.

Πνοή.

[8] Δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν.

Πνοή. Flatus. Spiritus. *Malum odorem molestiæ indicium esse puta.*

Πνύξ, Πνυκὸς ἔδει ἀλλὰ μεταθέσει στοιχείου

Πνύξ, Πνυκός. Sic nomen hoc declinandum

1 Τῇ πληγῇ] Philoponus addit, τοῦ ὕδατος.

2 Οἱ δὲ τέττιγες, δι' ὑμένος τινὸς ὑπὸ τὸ στ.] Locus hic turbatus est & mutilus, qui ex Philopono sic rescribendus est: Οἱ δὲ τέττιγες ὑμένα τινὰ ἔχουσι περὶ τὴν ἐπιφάνειαν ὑπὸ τὸ στῆθος, ὃν τύπτοντες ταῖς πτέρυξι, καὶ ἐκθλίβοντες τὸν ἐναπειλημμένον ἀέρα, ψοφοῦσιν.

3 Ἐπ δὲ τῷ περιπν.] Fragmentum hoc adeo lacerum est & corruptum, ut vix sensum aliquem ex eo elicere queas.

4 Ἐκ διαιρέσεως] Portus legendum censet, ἐκ διαρέσεως: quæ emendatio vera mihi videtur. Quid sit autem ἐκ διαρέσεως μάχεσθαι, ex Lexicis vulgatis notum est.

5 Πνιγεύς. ὁ φοῦρνος. ὁ κλ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Plutum* pag. 128. (64. Ed. Bas. P.)

6 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 216. (135. Ed. Bas. P.)

7 Ἀρριανός] *De Reb. Ind.* pag. 556.

8 Δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδ.] Senarius hic onirocriticus, qui legitur apud Astrampsychum & Nicephorum, occurrit etiam supra v. Δυσωδίαι ubi suus ei locus est.

[1] Ἀριστοφάνης Πυκνὸς λέγει τὴν γενικήν.

Καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς Πυκνός.

Πνύξ.[2] ἐκκλησία. παρὰ τὴν τῶν λίθων πυκνότητα. ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Πνυκός. [3] Ἀριστοφάνης·

Ὁπότερος ἂν σφῶν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ,
Τούτῳ παραδώσω τῆς Πνυκὸς τὰς ἡνίας.

τουτέστι, τὴν ἐξουσίαν. τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἁρμάτων. ταῖς γὰρ ἡνίαις ἡνιοχοῦνται οἱ ἵπποι· καὶ οἱ δῆμοι διὰ τῶν πολιτευομένων.

Πνὺξ, Πνυκὸς, Πνυκί· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, Πυκνί.

Πόα. [4] ἑκάστη βοτάνη οὕτω λέγεται. ἡ δὲ σμήχουσα, πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ. ὡς ἐν πόᾳ πλυνάντων οὕτω μαλαχίαν ἐδόξασε.

Ποδάγρα. Τάφρους ὤρυξε, καὶ ποδάγρας ὑφῆκεν ὡς θηρίοις τοῖς πολεμίοις.

Ποδαλείριος.[5] ὄνομα κύριον.

Ποδαπός. ποίου ἔθνους. ποίας χώρας. Φησὶ Ξενοφῶν· Ἐρωτώμενος δὲ, ποδαπὸς εἴη· Πέρσης ἔφη εἶναι· καὶ αὖθις· Ποδαπός; Ἀντιοχεύς.

Πόδας.

Πόδας [6] καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

Πόδας πλατεῖς ἔχοντα, σημαίνει λύπας.
Ποδῶν κοπέντων, μηδόλως ἄρχου τρίβου.

Ποδεῶνες. [7] εἶδος γεωργικόν.

[8] Καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γατόμος ἄνθετο Δηοῖ

Πάρμις, ἀνιηρῶν παυσάμενος καμάτων.

Ποδηγέστερον. [9] ὁδηγητικώτερον.

Ποδηγός. παιδαγωγός.

Ποδήνεμος. ἡ ταχεῖα.

Αἰθυίης, ξένε, τόνδε ποδηνέμου ἔννεπε τύμβον.

Ποδήρης. ἕως τῶν ποδῶν χιτών. οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου [10] ῥάκιον.

Ποδοκάκκη. ξύλον, εἰς ὃ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν· ὃ παρὰ Ῥωμαίοις [11] κῦππος καλεῖται. Ἐν εἱρκτῇ τε καὶ ποδοκάκκῃ στρεβλούμενοι καὶ ταλαιπωρούμενοι ἔμενον. λέγεται καὶ ποδοστράβη. Ὡς ἐν ποδοστράβαις ἐπὶ τοῖς βόθροις ἐνειργόμενοι ἐκτείνοντο.

erat. At Aristophanes per literæ transpositionem genitivum dicit, Πυκνός. *Et fori, & portuum, & Pnycis.*

Πνύξ. Pnyx. Concio. [Sic dicta,] vel a lapidum densitate: vel a verbo πυκνοῦσθαι, condensari, constipari; quod homines in concione constipentur.

Πνυκός. Pnycis. Concionis. Aristophanes: *Uter vestrum beneficiis majoribus me affecerit, ei tradam Pnycis habenas.* Id est, potestatem. Metaphora ducta est a curribus. Equi enim habenis reguntur; & populi ab iis, qui Reip. præsunt.

Πνύξ. Declinatur, Πνυκὸς, Πνυκί: & per literarum transpositionem, Πυκνί.

Πόα. Sic quævis herba dicitur. At apud Demosthenem & Lysiam πόα dicitur herba illa, quæ abstergendi & purgandi vim habet. * * * * * * * * * * *

Ποδάγρα. Pedica. Tendicula. Laqueus. *Fossas fodit, & pedicas hostibus, ut feris, tetendit.*

Ποδαλείριος. Podalirius. Nomen proprium.

Ποδαπός. Cujas. Cujus regionis. Xenophon dicit: *Interrogatus autem cujas esset, se Persam esse dixit.* Et iterum: *Cujas? Antiochensis.*

Πόδας. Pedes.

Pedes purgare, curarum significat solutionem.
Pedes latos habere, significat molestias.
Pedibus amputatis, neutiquam auspicare iter.

Ποδεῶνες. Calceamenti rustici genus. Perones.

Et perforatos perones agricola dedicavit Cereri
Parmis, molestis defunctus laboribus.

Ποδηγέστερον. Ducendi peritiorem. Meliorem viæ ducem.

Ποδηγός. Viæ dux. Pædagogus.

Ποδήνεμος. Venti instar velox. *Velocissimæ fulicæ hunc, hospes, saluta tumulum.*

Ποδήρης. Tunica talaris. Alii vero sic vocant limbum, qui ex purpura vel bysso imæ oræ stolæ assuitur.

Ποδοκάκκη. Lignum, sive nervus, in quem pedes immissi constringuntur. Romani *cippum* vocant. *In carcere & nervo continuos cruciatus & ærumnas sustinebant.* Dicitur & ποδοστράβη. *In foveis, tanquam pedicis quibusdam conclusi, occidebantur.*

1 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 296. (199. Ed. Bas. *P.*)

2 Πνύξ. ἐκκλησία. παρὰ τὴν τῶν λ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 372.

3 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 351. (248. Ed. Bas. *P.*)

4 Πόα. ἑκάστη βοτ.——καὶ Λυσίᾳ] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Equit.* pag. 324.

5 Ποδαλείριος] Vide Scholiast. Aristophanis ad *Plutum*, pag. 62.

6 Πόδας καθαίρειν, φρ.] Hic, & duo sequentes senarii ad somniorum interpretationem pertinent, qui leguntur apud Astrampsychum.

7 Εἶδος γεωργικόν] Lego, εἶδος ὑποδήματος γεωργικοῦ.

8 Καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis, quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus v. Θρίναξ.

9 Ὁδηγητικώτερον] Sic habent 2 MSS. Paris. & omnes Editt. præcedentes: itemque Eustathius ad Odyss. B. pag. 1441. 12. ubi hunc ipsum locum Suidæ citat. At in MS. Paris. A. legitur, ὁδηγικώτερον.

10 Ῥάκιον] Sic habet MS. Paris. A. At reliqui MSS. & Editt. præcedentes minus recte, ῥακίων.

11 Κῦππος] Id est, *cippus*. Sic enim Latini recentiores vocant id, quod Græcis est ποδοκάκκη. Glossæ veteres: *Cippus*, ποδοκάκη. Salmasius *de Modo Usur.* pag. 814. 815. pro κῦππος hic legendum censet κούσπος. Certe κούσπος apud Græcos recentiores *nervum* vel ποδοκάκκην significat, ut vel ex Dufrenii Glossario constat. At nihil tamen ideo hic mutandum est, cum κῦππος sit ipsa vox Latina *cippus*, Græcis tantum literis scripta.

Ποδο-

Ποδοκάκκη.[1] Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο· ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου κ, ποδῶν τις κάκωσις οὖσα· ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὡς Δίδυμος· οἷον, ποδοκατοχή.

Ποδοστράβη.[2] ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματά τινα ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα, εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἡλίσκετο. οὕτως Ὑπερείδης καὶ Ξενοφῶν.

Ποδώκεια. ἡ ταχεῖα.

Πόδωνος. ὄνομα κύριον.

Ποδοῤῥώνη. ὄνομα κύριον.

Ποδοῖιν. ποδῶν.

Ποηφάγον θηρίον. τὰς βοτάνας ἐσθίον.

Πόηχος. ὄνομα κύριον.

Πόθεν. ξενικόν. ἴσον τῷ οὐδαμῶς.

Πόθεν. ποῖ, ἐπὶ πάσης μεταβολῆς τοῦτο ληπτέον· ὥς φησιν Ἀριστοτέλης.

Ποθέεσκεν. ἐπόθει. ἐπεζήτει.

Ποθή. ἡ ἐπιζήτησις.

Ποθεινός. πεποθημένος.

Ποθεῖς.

[3] Ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα, καὶ μάτην καλεῖς.

Πόθι. ποῦ.

Πόκος. ποκάριον.

Ποκάδες αἱ διεκτενισμέναι τρίχες.

Πόκα. ἀντὶ τοῦ, ποτὲ, Δωρικῶς. ἀφ' οὗ καὶ οὐδέποκα.

Πολλά. ἀντὶ [4] τοῦ πάντα εἴωθεν ὁ Θουκυδίδης χρῆσθαι.

Πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει. ἀντὶ τοῦ, οὐ πάντα γινώσκομεν τὰ πράγματα.

Πολλὰ [5] κενὰ τοῦ πολέμου. Πολύβιος· Ὅτι τῆς σελήνης ἐκλειπούσης ἐπὶ Περσέως τοῦ Μακεδόνος, ἐκράτησεν ἡ φήμη παρὰ τοῖς πολλοῖς, ὅτι [6] βασιλέως ἔκλειψιν σημαίνει. καὶ τοῦτο τοὺς μὲν Ῥωμαίους εὐθαρσεστέρους ἐποίησε· τοὺς δὲ Μακεδόνας ἐταπείνωσεν ταῖς ψυχαῖς. οὕτως ἀληθές ἐστι τὸ περιφερόμενον, ὅτι πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου.

Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν Θεὸν ἐξαπατήσαις. παροιμία πρὸς τοὺς οἰομένους τὸ θεῖον κατασοφίζεσθαι.

Πολλὰ [7] μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

Πολλά [8] τοι σμικροὶ λόγοι
Ἔσφηλαν ἤδη, καὶ κατώρθωσαν βροτούς.
ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῶν τυχόντων καὶ βλάπτονται καὶ ὠφελοῦνται.

Ποδοκάκκη. Demosthenes contra Timocratem. Sic appellabatur nervus, sive lignum in carcere: vel inserto altero κ, quod esset quædam ποδῶν κάκωσις, i. e. pedum vexatio: vel, ut Didymus ait, per syncopen dicta est, quasi ποδοκατοχή: quod eo pedes detineantur, vel constringantur.

Ποδοστράβη. Ποδοστράβας vocabant pedicas, sive tendiculas, quas venatores parabant, ad feras, quæ in eas inciderent, capiendas. Sic Hyperides & Xenophon.

Ποδώκεια. Pedibus velox. Velox.

Πόδωνος. Podonis. Nomen proprium. [A recto Πόδων.]

Ποδοῤῥώνη. Podorrone. Nomen proprium.

Ποδοῖιν. Pedum. [Pro ποδοῖν.]

Ποηφάγον θηρ. Fera herbas comedens.

Πόηχος. Poechus. Nomen proprium.

Πόθεν. [Interdum est adverbium] negativum, & idem significat, quod οὐδαμῶς, neutiquam.

Πόθεν. Unde? Ποῖ, quo? Hoc de quavis mutatione [loci] dicitur, ut ait Aristoteles.

Ποθέεσκεν [Poetice, pro] ἐπόθει. Desiderabat. Requirebat.

Ποθή. Desiderium.

Ποθεινός. Optatus. Optabilis. Optandus.

Ποθεῖς. Desideras. *Desideras absentem, & frustra vocas.*

Πόθι. Ubi.

Πόκος. Vellus. Lana. Et ποκάριον, parvum vellus.

Ποκάδες. Pili pexi.

Πόκα. Dorice, pro ποτέ. Aliquando. Inde & οὐδέποκα, [pro οὐδέποτε.] Nunquam.

Πολλά. Multa. Hac voce Thucydides uti solet pro οὐ πάντα, i. e. non omnia.

Πολλά γ' ἡμᾶς λ. *Multa nos latent.* Id est, non omnia scimus.

Πολλὰ κενὰ τ. Multa sunt inania belli. Polybius: *Cum luna sub Perseo Macedone defecisset, fama apud vulgus percrebuit,* [*defectum hunc*] *regni interitum portendere: quæ res animos Romanorum auxit; Macedonum vero minuit. Adeo verum est vulgatum proverbium, multa esse belli inania.*

Πολλά κεν εἰδ. *Multa noris oportet, quibus Deum fallas.* Proverbium in eos, qui putant se Deum calliditate sua decepturos esse.

Πολλὰ μεταξ. *Multa cadunt inter calicem supremaque labra.*

Πολλά τοι σμ. *Sæpe res leves & damnorum ingentium & felicis successus causæ mortalibus esse solent.* Vel, sæpe res parvi momenti hominibus nocent & prosunt.

1 Ποδοκάκκη. Δημοσθ.] Ex Harpocratione.
2 Ποδοστράβη] Vide Petitum *de Leg. Attic.* pag. 370.
3 Ποθεῖς τὸν οὐ παρ.] Est versus Aristophanis *Pluto*, pag. 107.
4 Ἀντὶ τοῦ πάντα] Addita negatione legendum est, ἀντὶ τοῦ οὐ πάντα.
5 Κενά] Male ante legebatur καινά.
6 Βασιλέως] Puto legendum esse, βασιλείας.
7 Πολλὰ μεταξὺ πέλει κ.] Præter parœmiographos vide Schol. Apoll. Rh. ad lib. 1. v. 188. Athen. lib. x. pag. 478. Scholiastam Homeri ad Odyss. X. v. 19. Festum v. *Manum & mentum.*
8 Πολλά τοι σμικροὶ λ.] Hæc sunt verba Sophoclis *Electra* p. 100.

Πολλαπλᾶ. τὸ ἁπλᾶ, καὶ διπλᾶ, καὶ πολλαπλᾶ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, καὶ κεραμεᾶ, ἀπὸ τοῦ κεραμέου, καὶ φοινικᾶ, ἀπὸ τοῦ φοινικοῦ.

Πολλαπλᾶ. Multiplicia. Multifaria. Nomina hæc, ἁπλᾶ, διπλᾶ, πολλαπλᾶ, & omnia hujusmodi Attici circumflectunt: quemadmodum & ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, κεραμεᾶ, a κεραμέου; & φοινικᾶ, a φοινικοῦ.

Πολλὰς ἐπιτρίβεσθαι.

[1] Ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλάς, ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.

καὶ ὁ [2] Ἀπόστολος· Δαρήσεται πολλάς.

Πολλὰς ἐπιτρίβεσθαι. Multis [verberibus] cædi. [Aristophanes:] *Multis cædebatur verberibus, ut qui Musas perditum iret.* Et Apostolus inquit: *Multis [plagis] cædetur.*

Πολλὰ χαίρειν φράσας. ἀποταξάμενος. ἀπογνούς.

Πολλὰ χαίρειν φράσας. Longum valere jubens. Qui valedixit. Qui renuntiavit.

Πολλαχῶς. τοῦτο διττόν ἐστι. τὸ μὲν ἐν ὀνόμασιν, ἃ ὁμώνυμα καλεῖται· τὸ δὲ ἐν λόγῳ, ἃ εἰώθασιν ἀμφίβολα λέγειν. οἷον τὸ ἀγαθὸν ἄλλως λέγεται κατὰ δικαιοσύνης καὶ ἀνδρείας· ἄλλως δὲ καὶ κατὰ τοῦ εὐεκτικοῦ τε καὶ ὑγιεινοῦ. λέγεται γὰρ καὶ ταῦτα ἀγαθά.

Πολλαχῶς. Multifariam. Multis modis. Hoc duplex est. Unum, quod in nominibus versatur, quæ dicuntur *homonyma*: alterum in oratione; quæ *amphibola*, sive *ambigua* dici solent. Hujusmodi est vocabulum *Bonum*; quod nunc de justitia & fortitudine dicitur; nunc vero de bona habitudine & sanitate. Nam & hæc *bona* dicuntur.

Πολλαὶ [3] δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
Θυμῷ κατηπείλησαν. ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
Αὑτοῦ γένηται, φροῦδα τ' ἀπειλήματα.

τουτέστι, πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκ θυμοῦ, πέψαντες τὸν θυμόν, καὶ καθεστηκότα νοῦν ἀναλαβόντες, ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν.

Πολλαὶ δ' ἀπειλ. *Multas minas homines irati temere effundere solent. At postquam mens ad sese rediit, minæ ad irritum recidunt.* Vel, multi homines, dum ira flagrant, multa comminati, postquam iram concoxerunt, & ad sese redierunt, minandi finem facere solent.

Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται. παροιμία, πρὸς τοὺς δυσαλώτους καὶ δυσκατεργάστους.

Πολλαῖς πλ. *Multis ictibus quercus caditur.* Proverbium in eos, qui difficulter expugnantur & subiguntur.

Πολλέας. πολλούς.

Πολλέας. [Poetice, pro] πολλούς. Multos.

Πολέμαρχος. Ἄρχων, πρὸς ὃν κατηγγυῶντο τοὺς ξένους.

Πολέμαρχος. Polemarchus. Magistratus, apud quem peregrini sponsione obstringebantur.

Πολέμαρχος.[4] ἀρχή τις ἦν παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν ἐννέα Ἀρχόντων. διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλα τε, καὶ εἰσάγει δίκας, τάς τε τοῦ ἀποστασίου, καὶ ἀπροστασίου, καὶ κλήρων, καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις· καὶ τἆλλα, ὅσα τοῖς πολίταις ὁ Ἄρχων ἐστί, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ Πολέμαρχος. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα· ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός.

Πολέμαρχος. Polemarchus. Sic apud Athenienses appellabatur magistratus quidam, qui erat unus novem Archontum. Hic cum alia administrabat, tum etiam Inquilinis jus dicebat, in judicium introducens causas patrocinii deserti, & neglecti; itemque hæreditatum, & pupillarum hæredum. In cæteris quoque causis, in quibus Archon civibus, in iis Polemarchus Inquilinis jus dicebat. Est item nomen proprium fratris Lysiæ.

Πολέμαρχοι.[5] ἀρχή, ἣν συνέβαινε κλείειν πύλας, καὶ τὸν μεταξὺ χρόνον κυριεύειν τῶν κλειδῶν, καὶ ποιεῖσθαι τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ἐπὶ τῶν πυλώνων παρ' Αἰτωλοῖς.

Πολέμαρχοι. Polemarchi. Magistratus apud Ætolos, cujus hoc erat munus, ut portas [urbis] clauderet, & interea, [dum essent clausæ,] claves penes se haberet, & interdiu in statione ad portas moraretur.

Πολεμησείειν. πολεμικῶς ἔχειν. Θουκυδίδης ἐν τῇ α'. εἰς τὸ [6] Ὁμηρικόν·

Τῷ ῥ' οἵ γ' ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο.

οὕτω καὶ γαμησείειν Ἀττικοί φασι· καὶ ἄλλας φωνὰς οὕτω σχηματίζουσι.

Πολεμησείειν. Bellandi cupidum esse. Thucydides libro I. Simile hoc est illi Homerico: *Quare videre cupientes prælium & bellum.* Sic etiam Attici dicunt γαμησείειν, i. e. nuptiarum cupidum esse: multasque alias voces simili modo formant.

Πολεμησείοντες. πολέμου ἐπιθυμοῦντες. [7] Χοσρόου δὲ πολεμησείοντος ὡς ᾔσθετο Ἰουστινιανός.

Πολεμησείοντες. Belli cupidi. Bellaturientes. *Cum Justinianus animadverteret, Chosroem belli cupidum esse.*

Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει. ἀντὶ τοῦ, δεῖν πολεμεῖν.

Πολεμητέα εἶναι ἐν τ. *Bellum celeriter esse ge-*

1 Ἐπετρίβετο τυπτ.] Aristoph. *Nubibus*, pag. 178. (108. Ed. Bas. P.)

2 Ὁ Ἀπόστολος] Imo Euangelistes Lucas XII. 47.

3 Πολλαὶ δ' ἀπειλ.] Tres hi senarii leguntur apud Sophoclem *Oedip. Colon.* pag. 293.

4 Πολέμαρχος. ἀρχή τις ἦν παρ' Ἀθην.] Eadem leguntur apud Harpocrationem, itemque Scholiastam Aristophanis ad *Vespas* p. 505.

5 Πολέμαρχοι. ἀρχή, ἣν συνέβαινε κλ.] Locus hic sumptus est ex Polybii lib. IV. cap. XVIII. sed ubi de Cynæthensium, non vero Ætolorum Polemarchis agitur, ut Valesius ad Harpocrationem recte monuit.

6 Ὁμηρικόν] Il. Ξ. v. 37.

7 Χοσρόου δὲ πολεμησείοντος ὡς ᾔσθ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium lib. II. *de Bello Pers.* cap. IV.

ἴσεον

ἰστέον δὲ, ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιῤῥήματα ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς ἢ τὸ χρὴ, ἢ τὸ δεῖ· οἷον, γαμητέον, ἀντὶ τοῦ, δεῖ γαμῆσαι· πλευστέον, ἀντὶ τοῦ, δεῖ πλεῦσαι· καὶ, οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ, οὐ χρὴ παραδοῦναι. [1] Πολεμητέα σφίσιν ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ ἐπὶ Ῥωμαίους ἔδοξεν εἶναι. † Οὕτως ἔγνω διὰ ταῦτα πολεμητέον εἶναι πρὸς Ῥωμαίους.

Πολεμίζειν. Ἰώσηπος περὶ τῶν στασιωτῶν ἐπὶ τῆς Τίτου πολιορκίας· [2] Καὶ τοῦ πολέμου μετ' ἀδείας ἀντιπολεμίζοντος ἑαυτόν.

Πολεμιστής. ἐκ τοῦ ποιητικοῦ πολεμίζω. καὶ, πολεμιστήριος ἵππος. πολεμησείοντες δέ.

Πολεμῶ. δοτικῇ. Πᾶσι μέλεσι πολεμοῦντα διαφορα. αἰτιατικῇ δέ· [3] Πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

Πολέμων,[4] Φιλοστράτου, ἢ Φιλοκράτους, Ἀθηναῖος, Φιλόσοφος, μαθητὴς Ξενοκράτους, τοῦ Πλάτωνος διαδόχου, καὶ αὐτὸς ἡγησάμενος τῆς Ἀκαδημίας. ἐγεγόνει δὲ σφόδρα ἄσωτος· εἶτα ἐφιλοσόφησε. καὶ πολλὰ μὲν συνέγραψε βιβλία. οὐδὲν δὲ αὐτοῦ φέρεται. ἔχαιρε δὲ Ὁμήρῳ τε καὶ Σοφοκλεῖ, καὶ ἴσως ἔχειν ἑκάτερον αὐτῶν σοφίας ἔλεγεν· ὥστε καὶ φάσκειν, Ὅμηρον μὲν Σοφοκλέα ἐπικόν· Σοφοκλέα δὲ, Ὅμηρον τραγικόν.

Πολέμων,[5] Εὐηγέτου, Ἰλιεὺς, κώμης Γλυκίας ὄνομα, Ἀθήνησι δὲ πολιτογραφηθείς· διὸ ἐπεγράφετο Ἑλλαδικός· ὁ κληθεὶς Περιηγητὴς, ἱστορικός. γέγονε κατὰ τὸν Πτολεμαῖον τὸν Ἐπιφανῆ. κατὰ δὲ Ἀσκληπιάδην τὸν Μυρλεανὸν, συνεχρόνισεν Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ, καὶ [6] διήκουσε καὶ τοῦ Ῥοδίου Παναιτίου. ἔγραψε περιήγησιν Ἰλίου, ἐν βιβλίοις γ'. Κτίσεις τῶν ἐν Φωκίδι πόλεων, καὶ περὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους [7] συγγενείας αὐτῶν. Κτίσεις τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων. Περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι πόλεων· καὶ ἄλλα πλεῖστα· ἐν οἷς καὶ Κοσμικὴν περιήγησιν, ἤτοι Γεωγραφίαν.

Πολέμων,[8] Λαοδικεὺς, ἤγουν ἐκ Λαοδικείας τῆς πρὸς τῷ Λύκῳ ποταμῷ, ῥήτωρ, καὶ σοφιστὴς, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ, διδάσκαλος Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ ἐπί τε Τραϊανοῦ, καὶ μετ' αὐτόν. μαθητὴς δὲ ἐγένετο Τιμοκράτους, τοῦ ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ φιλοσόφου, καὶ Σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ. ἐτελεύτησε δὲ ἓξ καὶ ν'. ἐνιαυτῶν, ἑαυτὸν ἐν τῷ τάφῳ ἐμβαλὼν, καὶ ἀποκαρτερήσας, διὰ τὸ συνέχεσθαι τῇ ἀρθρίτιδι νόσῳ. διὸ καὶ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων θρηνούντων, λέγεται εἰπεῖν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πολέμωνα· Δότε μοι ἕτερον σῶμα, καὶ μετεμβήσομαι. καὶ τοῖς ἰατροῖς δὲ ἐπὶ συχνῷ τέμνουσιν αὐτὸν ἔλεγεν· Ἐκτέμνετε τὰς Πολέμωνος λατομίας ὡς τάχιστα.

rendum. Πολεμητέα εἶναι enim idem significat, quod δεῖν πολεμεῖν. Sciendum autem, ejusmodi adverbia, quæ Græce θετικὰ vocantur, in se continere significationem vel τοῦ χρὴ, vel τοῦ δεῖ, i.e. oportet. Ut, γαμητέον, uxorem ducere oportet: πλευστέον, navigare oportet: &, οὐ παραδοτέα, non tradere oportet. *Vere ineunte bellum Romanis inferendum esse censuerunt.*

Πολεμίζειν. Bellum gerere. Josephus de seditiosis, durante obsidione sub Tito, inquit: *Et bello tanta licentia se urbi admovente.*

Πολεμιστής. Bellator. Bellicosus. A poetico πολεμίζω. Et πολεμιστήριος ἵππος, equus bellicus. At πολεμησείοντες, bellaturientes, [per η scribitur in syllaba tertia.]

Πολεμῶ. Dativo jungitur. Bellum cum aliquo gero. Item accusativo. Ut, *Oppugna oppugnantes me.*

Πολέμων. Polemon, Philostrati, vel Philocratis F. Atheniensis, Philosophus, discipulus Xenocratis, qui fuit Platonis successor. Academiæ & ipse præfuit: cumque perditus fuisset nepos, philosophari postea cœpit. Multos scripsit libros, sed quorum nullus exstat. Delectabatur præcipue Homero & Sophocle, utrumque pari sapientia præditum esse dicens, & Homerum Sophoclem Epicum; Sophoclem vero, Homerum Tragicum appellans.

Πολέμων. Polemon, Euegeti F. ex oppido Iliaco Glycyia [oriundus,] & ab Atheniensibus civitate donatus. Quare Helladicus cognominabatur. Dictus idem est *Periegetes*; fuitque historicus. Vixit tempore Ptolemæi Epiphanis. Sed Asclepiades Myrleanus auctor est, eum æqualem fuisse Aristophanis Grammatici, & Panætium Rhodium etiam audivisse. Scripsit descriptionem Ilii, libris tribus. Origines urbium, quæ sunt in Phocide, & earum cognatione cum Atheniensibus. Origines urbium Ponticarum. De urbibus Laconicis; & alia plurima. In his & Orbis descriptionem, sive Geographiam.

Πολέμων. Polemon, Laodicensis, sive oriundus ex urbe Laodicea, quæ est ad Lycum fluvium, orator, & sophista, qui Smyrnæ docuit, Aristidis oratoris magister. Vixit tempore Trajani, & post eum: fuitque discipulus Timocratis Philosophi, ex Heraclea Pontica oriundi, & Scopeliani Sophistæ. Obiit anno ætatis LVI. cum se ipse in sepulchrum conjecisset, & inedia necem sibi consciv isset, quod articulari morbo vexaretur. Quamobrem cognatis & amicis lugentibus, Polemon ipsis dixisse fertur: *Date mihi aliud corpus, & in illud transibo.* Medicis quoque crebro eum secantibus dixit: *Quam citissime Polemonis lapidicinas excidite.*

1 Πολεμητέα σφίσιν ἅμα ἦρι ἀρχ.] Et hæc sunt verba Procopii lib. II. *de Bello Pers.* cap. III.

2 Καὶ τοῦ πολέμου μετ' ἀδ.] Hoc fragmentum depromptum est ex Josephi lib. VI. *de Bello Jud.* cap. IX. pag. 908. sed ubi pro ἀντιπολεμίζοντος legitur ἀντιπολίζοντες, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Vide nos supra ad v. Ἄδεια.

3 Πολέμησον τοὺς πολ.] Psalm. XXXIV. 1.

4 Πολέμων] De hoc plura Laertius.

5 Πολέμων] De hoc vide Vossium *de Histor. Gr.* & Casaubonum ad Athen. lib. VI. cap. V.

6 Διήκουσε καὶ τοῦ Ῥοδίου Παναιτ.] Hoc vix admittit ratio temporis. Vide Jonsium *de Scriptor. Hist. Philos.* lib. II. cap. XIII.

7 Συγγενείας αὐτῶν. Κτίσεις τῶν ἐν Π.] Locum hunc ante mutilum ex MSS. Paris. supplevi. In prioribus Editt. enim legitur, συγγενείας τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων.

8 Πολέμων] Hujus Polemonis vitam prolixe describit Philostratus lib. I. *de Vit. Soph.* quem vide.

Πολέμων, ὁ νεώτερος, σοφιστής. γέγονε δὲ [1] καὶ αὐτὸς ἐπὶ Κομόδου.

Πολεμώνιος. ὄνομα κύριον.

Πολέμωνος.[2] εἶδος ζώου.

Πολεμῶσαι. πολέμιον καταστῆσαι. καὶ ἐκπολεμῶσαι. Ἔστειλαν δὲ οἱ Τοῦρκοι ὡς Ἰουστινιανὸν πρεσβείαν, ἐφ' ᾧ συνεκπολεμῶσαί γε αὐτὸν Πέρσαις.

Πολέμοιο[3] τέρας. τὸ εἰδωλοποιούμενον πόλεμον. τὸ ποιητικὸν τοῦ ἐνεργουμένου πολέμου. ὡς καὶ ἐν ἄλλοις Κυδοιμοῦ εἴδωλον φησὶν ἔχειν.

Ἡ [4] μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος.

Πολείδιον. ὄνομα πόλεως.

Πολλεῖς. πολλούς.

Πόλλης.[5] ὄνομα μάντεως· καὶ κλίνεται Πόλλητος. ὃς συνέγραψε τὸ ἐνόδιον οἰώνισμα, ὅτι, ἐὰν ἀπαντήσῃ τις τόδε βαστάζων, τόδε σημαίνει.

Πόλλης Αἰγιεύς, ἀπὸ Αἰγῶν τῆς Ἀσίας· κεῖται δὲ πλησίον Μαγνησίας καὶ Σμύρνης· φιλόσοφος. ἔγραψε κατὰ στοιχεῖον Συμβολικὰ ἐν βιβλίοις β'. Οἰωνοσκοπικὰ, ἐν βιβλίοις η'. Ἀριθμητικὰ, ἐν βιβλίοις β'. Ἰήματα, ἐν βιβλίοις β'. Περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον οἰωνοπολίας. Περὶ τῆς παρὰ Τυρρηνοῖς μαντικῆς. Ἰατροσυμβολικά. Περὶ [6] δρυκολάπτου. Ἱερὸν λόγον. [7] Καποικιδίων α'. Θηρευτικόν. Συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν γ'. Περὶ κεραυνῶν, καὶ τῆς αὐτῶν παρατηρήσεως· καὶ ἄλλα.

Πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.

Πολιά. τοῦ γήρως. καὶ Πολιὰς, ἡ Ἀθηνᾶ.

Πολίζω. τὸ κτίζω.

Πολίειον. πόλις.

Πολιήτης. ἀρσενικόν. καὶ πολιῆτις, θηλυκόν.

[8] Λαΐδ' ἔχω πολιῆτιν ἁλιζώνοιο Κορίνθου.

Πόλιν. [9] Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ; Πόλιν ἀνορθώσουσα, καὶ πόλιν καταστρέψουσα; ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων.

Πολιοκροτάφοιο γέροντος.

Πολιόν. τὸ λευκόν.

[10] Οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, οὔτε νέφος αἰθέριον,
Οὔτε πολιὸν πέλαγός ἐστιν, ὅ, τι δέξεταί
Τώδ' ἀποφυγόντε με.

Πόλιον.[11] εἶδος βοτάνης. δύο δὲ αὐτοῦ εἴδη. τὸ οὖν μικρότερον θερμαίνει τε καὶ ξηραίνει κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν. διὸ καὶ ἐκφράττει ἅπαντα τὰ σπλάγχνα,

Πολέμων, ὁ νεώτ. Polemo junior, Sophista. Fuit & ipse Commodi temporibus.

Πολεμώνιος. Polemonius. Nomen proprium.

Πολέμωνος. Genus animalis.

Πολεμῶσαι. Aliquem ad bellum concitare, vel incitare. Et ἐκπολεμῶσαι, idem. *Turci autem legatos ad Justinianum miserunt, ut eum ad bellum contra Persas gerendum incitarent.*

Πολέμοιο τέρας. Belli simulacrum. Vel, signum, viros ad bellum concitans. Sic & alibi [Poeta] dicit, [Bellonam] simulacrum Tumultus habere. *Illa habens Tumultum impudentem pugnæ.*

Πολείδιον. Polidium. Nomen urbis.

Πολλεῖς. Pro πολλούς. Multos.

Πόλλης. Polles. Nomen vatis. Declinatur, Πόλλητος. Hic scripsit de ratione captandi ominis ex iis rebus, quæ alicui in via occurrunt. Ut, si quis hoc portans alicui occurrerit, id significat.

Πόλλης. Polles Ægiensis, (Ægæ autem est urbs Asiæ, prope Magnesiam & Smyrnam sita) Philosophus. Scripsit ordine alphabetico de signis, ex quibus futura conjiciuntur, libros duos. Auguria, libris VIII. Arithmetica, libris II. De auspiciis Homericis. De Tyrrhenorum divinatione. Conjecturas Medicas. De pico Martio. Orationem sacram. De signis domesticis librum unum. De sympathiis & antipathiis libros III. De fulminibus, & eorum observatione: & alia.

Πολλῆς ἀν. *Ingens est dementia, sectari inania.*

Πολιά. Cani, sive capillus canus. At Πολιὰς, epithetum Minervæ.

Πολίζω. Urbem condo. Ædifico.

Πολίειον. Polieum. Urbs.

Πολιήτης. Civis. Est masculinum. At πολιῆτις, [per ι in syllaba ultima,] fœmininum. *Laidem habeo, civem bimaris Corinthi.*

Πόλιν. Urbem. *Lingua quo vadis? Urbem restauratura, eandemque eversura.* Proverbium hoc dicitur de iis, qui verbis aut prosunt, aut nocent.

Πολιοκροτάφοιο γέροντος. Senis cani.

Πολιόν. Canum. Album. [Aristophanes:] *Neque enim mons umbrosus est, neque nubes ætherea, neque canum mare, quod suscipiet istos, qui a me aufugerunt.*

Πόλιον. Polium. Herbæ genus. Hujus duo sunt genera: quorum minus calefacit & siccat tertio gradu, aperitque omnia viscera,

1 Καί] Hæc vocula redundat. Nihil enim præcessit, ad quod referri possit.

2 Πολέμωνος] Hæc vox mihi suspecta est. An forte legendum est, πλεύμονος, a recto πλεύμων: quod est nomen piscis.

3 Πολέμοιο τέρας] Nota hæc referenda est ad locum illum Homericum Il. Λ. v. 4.

Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.

4 Ἡ μὲν ἔχουσα Κυδ.] Homer. Il. E. v. 593.

5 Πόλλης] Confer Nostrum supra v. Μελάμπους, & v. Οἰωνιστική. Egerat enim Polles in isto opere de ratione captandi ominis ex animalibus domesticis, veluti, muribus, felibus, &c. quod genus divinationis οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα dicebatur. Vide supra v. Οἰωνιστική.

6 Δρυκολάπτου] Rectius, δρυοκολάπτου.

7 Καποικιδίων] Id est, *de signis domesticis*, ut interpretatus sum.

8 Λαΐδ' ἔχω πολ.] Anthol. lib. III. cap. XII. Epigr. VII. ut & Portus monuit. Vide etiam supra v. Πειρήνη.

9 Γλῶσσα ποῖ π.] Eadem leguntur supra v. Γλῶσσα.

10 Οὔτε γὰρ ὄρος σκ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Avibus*, pag. 558. (382. Ed. Bas. *P.*)

11 Πόλιον. εἶδος βοτ.] Hæc, & quæ sequuntur, sunt verba Pauli Æginetæ lib. VII. pag. 251. sed quæ desunt in MSS. Paris.

καὶ οὖρα καὶ ἔμμηνα κινεῖ. καὶ χλωρὸν μὲν ἔτι, κολλᾷ τὰ μεγάλα τραύματα· ξηρὸν δὲ, τὰ κακοήθη τῶν ἑλκῶν ἰᾶται ἐπιπαττόμενον.

Πολιορκῆσαι. τὸ μόνον τῇ πόλει [1] προσκαθεσθῆναι πολεμίους. [2] Ἐκπολιορκῆσαι δὲ, τὸ τελέως [3] καταλαβεῖν τὴν πόλιν, καὶ εἰσελθεῖν.

Πολιορκῶ. αἰτιατικῇ. καὶ πολιορκία, φυλακὴ πόλεως.

Πολίουχος, καὶ Πολυάχης. ὀνόματα κύρια.

Πολιούχοις. τοῖς τῶν πόλεων ἄρχουσι.

Πόλις. εἶδος παιδιᾶς. καὶ παροιμία· Πόλεις παίζομεν.

Πόλις[4] δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
Ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

παρ' ὅσον οἱ μὲν μηδὲν πεπονθότες ἐπὶ ἀποτροπῇ τοῦ κακοῦ θύουσι, καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν. οἱ δὲ ἑαλωκότες ἐπ' οἰκείοις κακοῖς ἀποιμώζουσι.

Πόλλις. ὄνομα κύριον.

Πολιτεύω. αἰτιατικῇ. καὶ πολιτεύμασι, ταῖς πολιτείαις. ἤ, ταῖς αἱρέσεσι.

Πολιτεία.[5] ἰδίως εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας. καὶ Ἰσοκράτης ἐν Πανηγυρικῷ, καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. Πολιτεῖαι, καὶ αἱ ὁδοὶ γ'. ἐν τῷ Βίος.

Πολίτης. δῆμος ὁ τῆς πόλεως. καὶ πολῖται.

Πολιτικός. ἀστεῖος. μετά τινος τέχνης.

Πολιτικὴν[6] ἀρετὴν ἱερωσύνῃ συνάπτειν, συγκλώθειν ἐστὶ τὰ ἀσύγκλωστα. † Ὅτι[7] πολιτεύεσθαι δεῖ τὸν σοφόν. καὶ γὰρ κακίαν ἐφέξειν, καὶ ἐπ' ἀρετὴν παρορμῆσαι ἱκανὸς ἔσται.

Πολιτισμός. Τὸν [8] πολιτισμὸν ἐκτοπίζων, ἐν Ἀκαδημίᾳ διέτριβε.

Πολιτοκοπεῖν. Δίφιλος.

Πολλόν. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ἐν Μύθοις· Τὸ δὲ πολλὸν ἀγήνορα μέμφετο τίγριν.

Πόλον[9] βλέπειν θέοντα, μυστικὸν τόδε.

Πόλος. οὐρανός, καὶ Πόλου, οὐρανοῦ, ἢ Κόσμου. [10] Ἀριστοφάνης· Ὀρνίθων πόλος. τὸ μὲν τι παραφράζει τὸ προειρημένον τῶν ὀρνίθων, ὅτι τόπος αὐτῶν, ἐν ᾧ διατρίβουσι· τὸ δὲ, καὶ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει, τόπος, καὶ πόλος. ἑξῆς δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι. Πόλον γὰρ οἱ παλαιοί,

& urinas & menſtrua ciet: & viride adhuc majora vulnera conglutinat: ſiccum vero, maligna ulcera ſanat, iis inſperſum.

Πολιορκῆσαι. Urbem obſidere. At ἐκπολιορκῆσαι, urbem prorſus occupare, eamque intrare.

Πολιορκῶ. Accuſativo jungitur. Urbem obſideo. Et πολιορκία, obſidio.

Πολίουχος, καὶ Πολ. Poliuchus, & Polyaches. Nomina propria.

Πολιούχοις. Urbium præſidibus.

Πόλις. Urbs. [Sic etiam appellatur] quoddam ludi genus. Et proverbiū: *Urbes ludimus.*

Πόλις δ' ὁμ. *Urbs vero ſimul & ſuffitibus, & ſimul pæanibus gemitibuſque repleta eſt.* Scilicet, illi, qui mali expertes ſunt, ad averruncandum morbum ſacrificia faciunt. Qui vero malo vexantur, miſeriam ſuam deplorant.

Πόλλις. Pollis. Nomen proprium.

Πολιτεύω. Accuſativo jungitur. Rempub. adminiſtro. Et πολιτεύμασι, reipubl. gerendæ rationibus. Vel, ſectis.

Πολιτεία. Reſpublica. Oratores peculiariter nomen hoc de Democratia dicere ſolent: ut Iſocrates in *Panegyrico*, & Demoſthenes in *Philippicis*. Πολιτεῖαι etiam ſignificat vitæ rationes & inſtituta. Vide in v. Βίος.

Πολίτης. Civis. Et πολῖται, cives, ſive populus, qui eſt in urbe.

Πολιτικός. Civilis. Urbanus.

Πολιτικὴν ἀρετ. *Civilem virtutem cum ſacerdotio conjungere, eſt ea connectere, quæ connecti non poſſunt.* † *Sapientem rempubl. capeſſere oportet. Nam & improbitatem coercere, & ad virtutem homines incitare poterit.*

Πολιτισμός, Reipub. adminiſtratio. [*Arceſilaus*] *Reip. negotia fugiens in Academia vitam agebat.*

Πολιτοκοπεῖν. Civium gratiam captare. Diphilus.

Πολλόν. Multum. Ut plurimum. Plerumque. In Fabulis: *Plerumque vero ſuperbam reprehendebat tigridem.*

Πόλον βλέπ. *Polum currentem cernere, arcanum quiddam ſignificat.*

Πόλος. Polus. Cœlum. Et πόλου, cœli, vel mundi. Ariſtophanes: *Avium polus.* Quaſi diceret, locus, in quo [aves] degunt. Simul etiam ad formationem nominis alludit. Τόπος enim & πόλος ſunt nomina affinia. Deinde vero vocabulum πόλος derivari indicat a πολεῖσθαι, verti, verſari. Veteres enim

1 Προσκαθεσθῆναι] Sic habet MS. A. At reliqui MSS. & priores Editt. minus recte, προκαθεσθῆναι.

2 Ἐκπολιορκῆσαι] Sic recte MS. A. At reliqui MSS. & Editt. præcedentes male, ἐκπολεμῆσαι.

3 Καταλαβεῖν] Et hanc lectionem ex optimo MS. A. revocavi, cujus loco in reliquis MSS. & Editt. prioribus minus recte legitur, καταβαλεῖν.

4 Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμ.] Duo hi Senarii leguntur apud Sophoclem *Oedip. Tyr.* ſub initium, ut Portus obſervaverat.

5 Πολιτεία. ἰδίως εἰώθ.] Ex Harpocratione.

6 Πολιτικὴν ἀρετὴν ἱερ.———ἀσύγκλωστα] Hæc ſunt verba Syneſii Epiſt. LVII. pag. 198. ut Pearſonius recte monuit.

7 Ὅτι πολιτεύεσθαι δεῖ τὸν σοφ.] Fragmentum hoc legitur apud Laertium in vita Zenonis Cittiei, ſegm. CXXI.

8 Τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπ.] Hæc ſunt verba Laertii de Arceſilao philoſopho, lib. IV. ſegm. XXXIX.

9 Πόλον βλέπειν θ.] Priores Editt. & Aſtrampſychus, unde verſus hic depromptus eſt, habent, πῶλον, i. e. pullum equinum. At 2 MSS. Pariſ. πόλον, per ο in ſyllaba prima: quam lectionem ſeries literarum, (an & ſenſus, ſomniorum conjectores dicant) flagitat. Cæterum, in antiquiſſimo MS. A. & hic, & reliqui verſus onirocritici omnes deſunt.

10 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 549. (375. Ed. Baſ. P.)
Οὐχ οὗτος ὑμῖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πόλος;
Πόλος; Τίνα τρόπον; ὥσπερ εἴποι τις τόπος,

οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, σημεῖόν τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. Εὐριπίδης Πειρίθῳ·

Καὶ τὸν Ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον.

αὐτοῦ τε περιπολουμένου, καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων. ὥσπερ εἴποι τις, τόπος. ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο, καὶ διέρχεται ἅπαντα, διὰ τοῦτο καλεῖται νῦν πόλος.

Πολλός. ἀρσενικῶς. ἀντὶ τοῦ πολύς. [1] Ἀρριανός· Διονύσου μὲν πέρι πολλὸς λόγος κατέχει· Ἡρακλέους δὲ πέρι, οὐ πολλός.

Πολλοστημόριον. τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γῆς.

Πολλοστός. τάξεως, καὶ μορίου. Δημοσθένης, καὶ ἄλλοι.

Πολλοστῷ. ἐσχάτῳ. Οὔτε καθ' ἡλικίαν σου, οὔτε εἰς τὰ ἄλλα προέχοντος, ἀλλὰ τοῖς πᾶσι πολλοστῷ ὄντι.

Πολλοῦ. ἀντὶ τοῦ πάνυ. Θρασὺς εἶ πολλοῦ. καὶ πολλοῦ γε δεῖ.

Πολλῷ [2] γε μᾶλλον, κἂν παρῶσιν χίλιοι. ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς τρόπου νικήσειν ἐπαγγελλομένων.

Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. οὐδὲ ὅλως.

Πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν. σιωπῶ. πόῤῥω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν. οὐ βούλομαι λέγειν.

Πόλλ' [3] οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.

Πολλοὶ [4] θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες. Θρίαι καλοῦνται αἱ μαντικαὶ ψῆφοι· καὶ τὸ μαντεύεσθαι, θριάσαι.

Πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι.

Πολλοί σέ τοι μισοῦσιν, ἐὰν σαυτὸν φιλῇς. τοῦτό φασι τὰς Νύμφας πρὸς τὸν Νάρκισσον εἰπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς τὰς πηγὰς διὰ τὴν οἰκείαν μορφήν.

Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν. διὰ τὴν Ἁλικαρνασσοῦ πολιορκίαν. ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογνωμονούντων.

Πολύ. πλεῖστον.

Πολυάϊξ. πολυόρμητος.

Πολυάκης. ὄνομα κύριον.

Πολυάνδριον. μνῆμα. τάφος. τὸ θρυλλούμενον παρὰ πολλοῖς [5] ξενοτάφιον. Ὁ δὲ Γαϊνᾶς ἐξεχώρει τῆς πόλεως, καταλιπὼν αὐτὴν πολυάνδριον, καὶ πολυτελῆ τάφον, οὔπω τεθαμμένων τῶν ἐνῳκηκότων. καὶ Αἰλιανός· Θάψαντες δὲ τοὺς νεκρούς, εἰργάσαντο κοινὸν πολυάνδριον.

Πολυαύλακος. μεγάλου. πλατέος.

Οὐ [6] πεδίου πολυαύλακος εἰμὶ ὁ γεραιός.

πόλον vocabant totum cœlum, non, ut nunc recentiores, punctum quoddam, & extremam axis partem. Euripides *Pirithoo: Atlanticum custodiens polum.* Id est, cœlum. Nam cœlum circumagitur, omniaque pervadit.

Πολλός: Est generis masculini, diciturque pro πολύς. Multus. Arrianus: *De Baccho multus est hominum sermo: at de Hercule, exiguus.*

Πολλοστημόριον. [Pars minima. Ex pluribus partibus una.] Ultima terræ pars.

Πολλοστός. Dicitur & de ordine, & de parte. Sic Demosthenes, & alii.

Πολλοστῷ. Ultimo. Infimo. *Tibi qui nec ætate, nec aliis rebus præstas, sed in omnibus nullo non inferior es.*

Πολλοῦ. Valde. Multum. *Admodum audax es.* Et, πολλοῦ γε δεῖ. Multum abest.

Πολλῷ γε μᾶλλ. *Multo magis, tametsi mille adfuerint.* Dicitur de iis, qui se quovis modo victores fore jactant.

Πολλοῦ γε κ. δ. Multum abest. Nullo prorsus modo.

Πολλοῦ δὴ δ. Multum abest, ut dicam. Vel, taceo. Procul absum a dicendo. Dicere nolo.

Πόλλ' οἶδ' ἀλ. *Multa novit vulpes; sed erinaceus unum [tantum, at] magnum.*

Πολλοὶ θριοβ. *Multi sunt thrioboli, at pauci vates.* Θρίαι vocantur calculi divinatorii: & θριάσαι, vaticinari.

Πολλοὶ μὲν ἐχθρ.. *Multi sunt inimici, at pauci amici.*

Πολλοί σέ τοι μισ. *Multi te odio prosequentur, si ipse te amaris.* Hoc Nymphas ajunt Narcisso dixisse, cum propter formam se in fonte contemplaretur.

Πολλοὶ στρατ. *Multi imperatores Cariam perdiderunt.* Proverbio huic locum dedit obsidio Halicarnassi. Dicitur autem in eos, qui non in commune consulunt, sed inter se dissident.

Πολύ. Multum. Plurimum.

Πολυάϊξ. Violentus. Impetuosus.

Πολυάκης. Polyaces. Nomen proprium.

Πολυάνδριον. Locus, ubi multi sepeliuntur. Sepulcrum commune. Vulgo xenotaphium, sive locus, in quo peregrini sepeliuntur. *Gainas autem ex urbe excessit, quam commune & pretiosum sepulcrum reliquit, incolis ejus nondum sepultis.* Et Ælianus: *Sepultis vero mortuis, commune fecerunt sepulcrum.*

Πολυαύλακος. Multos sulcos habentis [agri.] Vel, lati. Ampli. [In Epigrammate:] *Non ego senex ampli agri sum [dominus.]*

Ὅτι δὴ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
Ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος.
Confer ibi Scholiastam, ex quo Suidas sua descripsit.

1 Ἀρριανός] *De Reb. Ind.* pag. 518.

2 Πολλῷ γε μᾶλλον. κἂν παρ.] Senarius hic legitur apud Aristophanem *Nubibus*, pag. 188. (115. Ed. Bas. *P*)

3 Πόλλ' οἶδ' ἀλ.] Proverbii hujus meminit Enarrator Comici ad *Equit.* pag. 350.

4 Πολλοὶ θριοβόλοι, π.] Præter parœmiographos vide Stephanum Byzantium v. Θρία.

5 Ξενοτάφιον] Sic habent libri tam MSS. quam editi, Videndum tamen, annon forte legendum sit, κοινοτάφιον, i. e. commune sepulcrum.

6 Οὐ πεδίου πολ.] Fragmentum hoc decerptum est ex Epigrammate Apollonidæ. quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum cum Lectore communicavimus supra v. Ἀπόρχεαι.

Πολύβιος, Λύκου υἱὸς, ἀπὸ Μεγάλης πόλεως τῆς Ἀρκαδίας, καθηγησάμενος Σκηπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ, ὅτε καὶ Παναίτιος ὁ φιλόσοφος· [1] γεγονὼς κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Εὐεργέτην. οὗτος ἔγραψε τὴν μακρὰν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις μ΄. [2] ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλεομένους τοῦ Σπαρτιάτου, καὶ [3] Φιλίππου τοῦ Περσέως υἱοῦ, τῇ διαδοχῇ τῶν Μακεδόνων τὰ ἑξῆς ἐπισυνάπτων Ῥωμαίων. ἰστέον, ὅτι διαδέχεται τὴν Πολυβίου ἱστορίαν Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστής. ἔγραψε δὲ καὶ Στράβων Ἀμασεὺς τὰ μετὰ Πολύβιον, ἐν βιβλίοις μγ΄.

Πόλυβος. ὄνομα κύριον.

Πολυβότειρα. πολλοὺς τρέφουσα.

Πολύβοτον. ὄνομα τόπου. ἢ τὸ πολλοὺς τρέφον. λιπαρόν.

Πολυγηθής. πολυχαρής.

Πολυγλεύκου. πολυοίνου.

Οὐδὲ [4] πολυγλεύκου γειομόρος βότρυος.

Πολύγληνον. πολυόμματον.

Οἷα πολύγληνον βουκόλον Ἰναχίης.

ἐν [5] Ἐπιγράμματι.

Πολύγνωτος. [6] οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην, Θάσιος δὲ τὸ γένος, υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφῶντος, τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν Ποικίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα· ἢ, ὡς ἔνιοι, τὰς ἐν τῷ Θησαυρῷ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γραφάς.

Πολυδάμας, [7] Σκοτουσσαῖος, παγκρατιαστής· ὃς ἐγένετο μέγιστος τῶν κατ' αὐτὸν πάντων ἀνθρώπων· ὃς καὶ νέος ὢν ἀπέκτεινε λέοντα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ Μακεδονίας, οὐδενὶ ἐσκευασμένος ὅπλῳ. εἰς ἀγέλην δὲ βοῶν εἰσελθὼν ὁ αὐτὸς, τὸν μέγιστον καὶ ἀγριώτατον ταῦρον λαβὼν, τοῦ ἑτέρου τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς χηλῆς κατεῖχεν ἄκρας, καὶ οὐκ ἀνίει. ὁ δὲ ταῦρος πηδῶν, ἀφῆκε τῷ Πολυδάμαντι τὴν ὁπλήν. ὁ αὐτὸς ἄνδρα ἡνίοχον ἐλαύνοντα σπουδῇ τὸ ἅρμα, ἐπέσχε τοῦ πρόσω, λαβόμενος τῇ ἑτέρᾳ τῶν χειρῶν τὸ ἅρμα, καὶ στήσας τοὺς ἵππους. τούτου Δαρεῖος ὁ Νόθος, Ἀρταξέρξου υἱὸς, ἀκούσας τὰ ἔργα, δώροις ἐλθεῖν παρ' αὐτὸν ἔπεισε. τρεῖς δὲ τῶν Ἀθανάτων καλουμένων κατὰ πρόκλησιν μονομαχήσαντας ὁ Πολυδάμας ἀπέκτεινε. ταῦτα τὰ ἔργα ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος ἐδηλοῦτο ἐν Ὀλυμπίᾳ. ἔμελλε δ' ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ ῥώμης ἀπολέσθαι, ὡς καὶ ἄλλοι οἱ ἐπὶ ἰσχύϊ μέγα φρονήσαντες· ὡς καὶ Ὅμηρος περὶ Ἕκτορος· Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος. εἰσελθόντος γὰρ ἐν σπηλαίῳ ὥρᾳ θέρους ἅμα τοῖς συμπόταις, καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ σπηλαίου κατὰ τύχην διαρρηγνυμένης, καὶ θάνατον ἀπειλούσης, οἱ μὲν ἄλλοι δρόμῳ φεύγουσιν· αὐτὸς δὲ ἔμεινε, τὰς χεῖ-

Πολύβιος. Polybius, Lyci filius, ex Megalopoli urbe Arcadiæ oriundus, Scipionis Africani præceptor, & Panætii philosophi æqualis: qui vixit tempore Ptolemæi, cui cognomen erat Euergetes. Hic prolixam illam historiam Romanam libris XL. scripsit. quam auspicatur a fuga Cleomenis Spartani; [& pertexit usque ad] Perseum Philippi filium: Macedonum successioni res a Romanis gestas ordine subnectens. Sciendum autem est, Polybii historiam continuari a Posidonio Olbiopolita, Sophista. Scripsit & Strabo Amasensis historiam, inde incipientem, ubi Polybius desinit, libris XLIII.

Πόλυβος. Polybus. Nomen proprium.

Πολυβότειρα. Multos pascens. Multos alens.

Πολύβοτον. Polybotum. Nomen loci. Vel, multos alens. Pingue.

Πολυγηθής. Valde gaudens. Valde lætus.

Πολυγλεύκου. Vino abundantis. *Neque vino abundantis cultor racemi.*

Πολύγληνον. Multos oculos habentem. *Ut [Argum] multos oculos habentem, Inachiæ juvencæ pastorem.*

Πολύγνωτος. Polygnotus. Hic arte fuit pictor, genere Thasius, filius & discipulus Aglaophontis: quem Athenienses civitate donarunt, vel quod porticum Pœcilen dictam gratis pinxisset; vel propter picturas, quæ sunt in Thesauro & Anaceo.

Πολυδάμας. Polydamas, Scotusæus, pancratiasta. Hic maximus fuit omnium ætatis suæ hominum, &, cum adhuc esset adolescens, leonem in Olympo Macedoniæ monte interfecit, nullo telo armatus. Idem etiam in boum armentum ingressus, maximum & ferocissimum taurum altero posteriorum pedum prehendit, & ungula summa retinuit, nec dimisit. Taurus vero saltans ungulam Polydamanti reliquit [in manu.] Idem aurigam, qui currum celeriter agitabat, inhibuit, curruque altera manu prehenso, equos stitit. Darius vero Nothus, Artaxerxis filius, audita facinorum ejus fama, muneribus eum induxit, ut ad se veniret. Tres igitur illorum, qui vocantur *Immortales*, singulari certamine provocatos Polydamas interfecit. Hæc ejus facinora Olympiæ in statua ejus inscripta erant. Cæterum, robore suo periturus erat; ut & alii, qui virium suarum fiducia nimis elati fuerunt: quemadmodum & Homerus de Hectore dicit: *Infelix, perdet te fortitudo tua.* Cum enim æstivo tempore cum compotoribus in speluncam ingressus fuisset, & illius speluncæ cacumen forte rumperetur, & mortem

1 Γεγονὼς κατὰ Πτολ.] De ætate ejus accuratius disserit Vossius in opere *de Hist. Gr.* quem vide.

2 Ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλεομένους τοῦ Σπαρτ.] Hoc falsum est. Vide ipsum Polybium.

3 Καὶ Φιλίππου τοῦ Περσέως υἱοῦ] Scribe & supple, καὶ μέχρις Περσέως τοῦ Φιλίππου υἱοῦ. Perduxerat enim Polybius historiam suam usque ad Perseum, qui ultimus fuit Regum Macedoniæ.

4 Οὐδὲ πολυγλεύκου γ.] Fragmentum hoc depromptum est ex Anthologia inedita, ex qua Epigramma, cujus Pentameter hic pars est, integrum dedimus supra v. Ἀπάρχεται.

5 Ἐν Ἐπιγράμματι.] Anthol. lib. VII, pag. 594.

6 Πολύγνωτος] De eo vide Pausaniam in *Phocicis.* pag. 662. 663.

7 Πολυδάμας. Σκοτουσ.] Totum hunc articulum excerpsit Suidas ex Pausaniæ *Eliacis Poster.* pag. 352. 353.

ρας

ρας ἀναχῶν, ὡς ἀνθέξων ἐπιπίπτοντι τῷ σπηλαίῳ· καὶ αὐτόθι ἐτελεύτησε.

Πολυδαιδάλου.[1] πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος.

Πολυδεύκης,[2] Ναυκρατίτης. τινὲς δὲ Ἀρδουέννης σοφιστὴν γράφουσι,[3] παίζοντες. πόλις δὲ Φοινίκης ἡ Ἀρδουέννα. ἐπαίδευσε δὲ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Κομμόδου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐτελεύτησε βιοὺς ἔτη νʹ. καὶ ηʹ. συντάξας βιβλία ταῦτα· Ὀνομαστικὸν, ἐν βιβλίοις δέκα. ἔστι δὲ συναγωγὴ τῶν διαφόρως κατὰ τοῦ αὐτοῦ λεγομένων. Διαλέξεις, ἤτοι λαλιάς. Μελέτας. Εἰς Κόμμοδον Καίσαρα Ἐπιθαλάμιον. Ῥωμαϊκὸν λόγον. Σαλπιγκτὴν, ἢ Ἀγῶνα μουσικόν. Κατὰ Σωκράτους. Κατὰ Σινωπέων. Πανελλήνιον. Ἀρκαδικόν· καὶ ἕτερα.

Sinopenſes. Orationem in conventu totius & alia.

Πολυδίψιον.[4] ἢ τὸ πολλοῖς ἔτεσι διψῆσαν· ἀπὸ ἱστορίας. ἢ τὸ ἐπιπόθητον.

Πολύδωρος. ὄνομα κύριον.

Πολύαινος. πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος.[5] Ὦ πολύαιν᾽ Ὀδυσσεῦ.

Πολύαινος Σαρδιανὸς, σοφιστὴς, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ πρώτου Καίσαρος Γαΐου. Λόγους δικανικοὺς, καὶ δικῶν, ἤτοι συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις. Θριάμβου Παρθικοῦ βιβλία τρία· καὶ ἄλλα.

Πολύαινος Μακεδὼν, ῥήτωρ. Περὶ Θηβῶν. Τακτικὰ βιβλία γʹ.[6] καὶ ἄλλα.

Πολυετής. ὁ πολυχρόνιος.

Πολύευκτον. τίμιον. πολυπόθητον.

Πολύευκτος, κωμικός. τούτου δρᾶμά ἐστιν Ἡνίοχος, ὡς[7] Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς φησιν. † Ἐγένετο καὶ καθ᾽ ἡμᾶς Πολύευκτος, ἀποφρὰς, ἡμιγύναιος, θεοστυγὴς, βαρυόργητος, Κωκυτοῦ καὶ Στυγὸς δεινὸν καὶ ὀλέθριον τῷ βίῳ ἔκλοχευμα.

Πολύζηλος.

[8] Ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννὶ, καὶ τέχνη τέχνης
Ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ
Ὅσος παρ᾽ ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.

Πολύζηλος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ, Νίπτρα, [9] Δημοτυνδάρεως, Μουσῶν γοναὶ, Διονύσου γοναὶ, Ἀφροδίτης γοναί.

illis minaretur, cæteri quidem curſu ſe proripuerunt: ipſe vero illic remanſit, manibus ſublatis, quaſi ſpeluncæ ruituræ reſiſtere poſſet. Quare ibi oppreſſus vitam finiit. *Port.*

Πολυδαιδάλου. Acu eleganter picti. Artificioſe & affabre facti.

Πολυδεύκης. Pollux, Naucratita: quem quidam ajunt Sophiſtam fuiſſe, Arduenna oriundum; ſed falluntur. Arduenna vero eſt urbs Phœniciæ. Docuit Athenis ſub Commodo Imperatore, & obiit anno ætatis LVIII. Scripſit hos libros: Onomaſticum, libris x. Eſt autem collectio vocabulorum diverſorum, quæ de eadem re dicuntur. Diſputationes, ſive Sermones. Declamationes. Commodi Cæſaris Epithalamium. Orationem ad Romanos habitam. Buccinatorem, ſive Certamen muſicum. Contra Socratem. Contra Græciæ habitam. Orationem ad Arcades:

Πολυδίψιον. Vel, quod per multos annos ſiti laboravit: quod petitum eſt ex hiſtoria. Vel, vehementer deſideratum.

Πολύδωρος. Polydorus. Nomen proprium.

Πολύαινος Multa laude dignus. [Homerus:] *O multa laude digne Ulyſſes.*

Πολύαινος. Polyænus Sardianus, Sophiſta; qui vixit ſub primo Cæſare Cajo. Scripſit orationes forenſes. Item, cauſarum, ſive patrociniorum formas. Parthici Triumphi libros III. & alia.

Πολύαινος. Polyænus Macedo, Rhetor. Scripſit de Thebis. Tacticorum libros III. & alia.

Πολυετής. Diuturnus.

Πολύευκτον. Vehementer optandum. Valde deſiderabile.

Πολύευκτος. Polyeuctus Comicus. Hujus fabula eſt *Auriga*: ut ait Athenæus in *Dipnoſophiſtis*. † Fuit etiam ætate noſtra Polyeuctus, homo deteſtabilis, ſemivir, Deo inviſus, valde iracundus, Cocytique & Stygis dira & vitæ humanæ pernitioſa progenies.

Πολύζηλος. Invidioſus. Valde optandus, vel expetendus. [Sophocles:] *O divitiæ, & regnum, & ars artem ſuperans beatæ vitæ ratione! Quanta apud vos invidia ſervatur!*

Πολύζηλος. Polyzelus, Comicus. Ejus fabulæ ſunt, Niptra, Demotyndareus, Muſarum natales, Bacchi natales, Veneris natales.

1 Πολυδαιδάλου] Homerus Il. Γ. v. 358. & alibi.

2 Πολυδεύκης] De eo vide Philoſtratum lib. II. *de Vit. Soph.*

3 Παίζοντες] Quamprimum in locum hunc incideremus, vidimus legendum eſſe παίζοντες: quam conjecturam gaviſi ſumus confirmari judicio magni Pearſonii, qui eandem emendationem ad marginem Suidæ ſui annotaverat. Significat autem παίζειν, errare, vel falli: quo vocabulo Grammatici frequenter uti ſolent: ut Scholiaſta Ariſtoph. ad *Ranas*, pag. 278. ad verba illa Comici, Πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου &c. & alibi.

4 Πολυδίψιον. ἢ τὸ πολλ.] Ex Scholiaſta Homeri ad Il. Δ. v. 171. Huc pertinent illa Athenæi lib. x. pag. 433. Τῆς δὲ δίψης οὐδὲν ἐστι πολυποθητότερον, διόπερ καὶ τὸ Ἄργος πολυδίψιον ὁ ποιητὴς ἔφη, πολυπόθητον διὰ τὸν χρόνον.

5 Ὦ πολύαιν᾽ Ὀδυσσεῦ] Il. I. v. 669. ſed ubi metri gratia legitur Ὀδυσεῦ, per unum σ.

6 Καὶ ἄλλα] Et inter ea, περὶ στρατηγημάτων: quod opus hodie adhuc exſtat. Vide Voſſium *de Hiſt. Gr.*

7 Ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς] Ubi? Nuſquam enim Athenæus vel ipſum Polyeuctum Comicum, vel fabulam ejus *Heniochum* laudat. At idem *Polyeuctum* fabulam Heniochi fuiſſe docet *Dipnoſoph.* lib. IX. pag. 396. Ad hunc ergo locum Athenæi ſi reſpexit Noſter, (reſpexiſſe autem eo videtur) non poteſt ſane a ſupinæ negligentiæ crimine abſolvi, quod Comicum in fabulam, & viciſſim fabulam in Comicum mira metamorphoſi transformaverit. Videndum tamen, annon locus hic ab aliis interpolatus ſit, quem ipſe Suidas recte forſan ſic ſcripſerat: Πολύευκτος. τοῦτο δρᾶμά ἐστιν Ἡνιόχου τοῦ κωμικοῦ· ὡς Ἀθήναιος, &c. Hoc ſi ita ſe habeat, immerito Grammaticus noſter vapulabit, & omnis culpa in librarios vel ſciolos transferenda erit.

8 Ὦ πλοῦτε, καὶ τυρ.] Hi tres ſenarii leguntur apud Sophoclem *Oedip. Tyr.* pag. 68. ut Portus monuit.

9 Δημοτυνδάρεως] An, Μῖμος Τυνδάρεως, ut apud Pollucem?

Πολύ-

Πολύζηλος.[1] οὗτος πηρωθεὶς, ὡς φάσμα θεασάμενος μεῖζον, ἢ ὥστε τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνεγκεῖν, τῷ [2] Πανὶ κρύπτον τὴν ἀσπίδα, (σύμμαχον τὸν Πᾶνα δ' εἰκάζουσιν εἶναι) ἐμάχετο ὡς ὁρῶν, καὶ διέκρινε τῇ φωνῇ τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς πολεμίους.

Πολυζύγῳ. πολυκαθέδρῳ.

Πολυειδής. πολύμορφος. καὶ πολυειδία, ἡ ποικιλία.

Πολύϊδος.[3] ὄνομα κύριον.

Πολυϊδρία. ἡ πολυπειρία.

Πολυήκοος.[4] Οὐδὲ ἦν τῶν βιβλίων πολυήκοος; ἀλλὰ [5] ῥώμῃ γενναίας φύσεως καὶ θεῶν ἀγχισπόρου ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν ἦν θαυμάσιος. εἶπεν οὖν τις τῶν φοιτητῶν, ὡς οὗτος ὁ ἀνὴρ οὐ φθέγγοιτο λόγους, ἀλλὰ πραγμάτων οὐσίας.

Πολύθρονον. πολυφάρμακον. θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη. [6] Ὅμηρος· Ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πανούργου.

Πολυθρύλλητος. πεφημισμένος. διαβεβοημένος. ὀνομαστότατος.

Πολυκαγκής.[7] ὁ κατάξηρος τόπος.

Πολύκαρπος, Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Θεολόγου ἀκροατὴς, διάδοχος δὲ Βουκόλου, τοῦ πρώτου ἐπισκοπήσαντος τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας· ὃς καὶ μετ' αὐτὸν δεύτερος τῆς ἐπισκοπῆς ἐκράτησε, καὶ μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ τετελείωται ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου. ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς Φιλιππησίους πάνυ θαυμαστὴν, καὶ πρὸς τὸν μέγαν Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, καὶ πρὸς ἄλλας Ἐκκλησίας. [8] οὗτος διά τινας αἰτίας τοῦ Πάσχα, βασιλεύοντος Ἀντωνίνου τοῦ Πίου, καὶ ἐπισκοποῦντος τῆς Ἐκκλησίας Ῥώμης Ἀνικήτου, ἐπέστη τῇ Ῥώμῃ, ἐν ᾗ καὶ πολλοὺς τῷ δόγματι Μαρκίωνος καὶ Βαλεντίνου πιστεύσαντας ἀνεκαλέσατο. ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτομάτου Μαρκίωνος, καὶ εἰρηκότος, Γνώριζε ἡμᾶς Πολύκαρπε, ἀπεκρίθη· Γνωρίζω σε πρωτότοκον τοῦ Διαβόλου υἱόν.

Πολυκαρπότατος. τόπος εὔγειος.

Πολύκεστος. πολυκέντητος.

Πολυκηδέος. πολυφροντίστου.

Πολύκλειτος. πάνυ ἔνδοξος. [9] Πολύκλητοι δὲ, ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων.

Πολυκλῇσι. πολυκαθέδραις. καὶ πολυκληΐσιν, ὁμοίως.

Πολύκμητος. πολυκάματος.

Πολύζηλος. Polyzelus. Hic cum visum amisisset, quod spectrum vidisset majus, quam quod oculi ferre possent, barba clypeum obtegens, (Pana eum fuisse conjiciunt) pugnabat tanquam videns, & ex sono vocis suos ab hostibus discernebat.

Πολυζύγῳ. Multa transtra habenti. Multas sedes habenti.

Πολυειδής. Multiformis. Multifarius. Varius. Et πολυειδία. Varietas. Diversitas.

Πολύϊδος, Polyidus. Nomen proprium.

Πολυϊδρία. Multarum rerum scientia.

Πολυήκοος. Qui multa audivit. *Neque multos libros legerat, sed ob vim excellentis ingenii & Diis cognati in enarrationibus admirabilis erat. Quare aliquis discipulorum ejus dixit, virum illum non verba, sed rerum essentias loqui.*

Πολύθρονον. Multa pharmaca, vel medicamenta habens. Θρόνα enim vocantur flores, [vel colores, & ornamenta varia.] Homerus: *Variis vero coloribus & ornamentis telam distinxit.* Πολύθρονος etiam accipitur pro callido & astuto.

Πολυθρύλλητος. Cujus fama late divulgata est. Celebratus. Celeberrimus.

Πολυκαγκής. Valde aridus. Valde siccus.

Πολύκαρπος. Polycarpus, Joannis Euangelistæ Theologi auditor, successor vero Bucoli, primi Smyrnæorum Episcopi: post quem ipse secundus Episcopus creatus, & martyrio pro Christo consummatus est sub Marco Antonino. Scripsit epistolam ad Philippenses, admodum admirabilem; & ad magnum Dionysium Areopagitam, & ad alias Ecclesias. Hic ob quasdam super die Paschatis quæstiones, imperante Antonino Pio, & Ecclesiam Romanam regente Aniceto, Romam venit; ubi multos, qui Marcionis & Valentini doctrinæ crediderant, ad fidem revocavit. Cum autem ipsi forte Marcion obviam factus fuisset, & dixisset: *Agnosce nos, Polycarpe:* respondit: *Agnosco te primogenitum Diaboli filium.*

Πολυκαρπότατος. Fertilissimus. Feracissimus.

Πολύκεστος. Acu varie pictus.

Πολυκηδέος. Valde soliciti. Magno dolore affecti.

Πολύκλειτος. Valde clarus. At πολύκλητοι qui ex pluribus locis convocati sunt.

Πολυκλῇσι. Multas cathedras habentibus. Multa transtra habentibus. Et πολυκληΐσιν, idem.

Πολύκμητος. Multo labore factus.

1 Πολύζηλος. οὗτος πηρ.] Confer Nostrum supra v. Ἱππίας, ubi eadem leguntur.

2 Τῷ Πανί] Lege, τῷ πώγωνι, ut recte supra v. Ἱππίας.

3 Πολύϊδος] Est nomen viri, cujus meminit Homerus Il. Ε. sed apud quem scriptum est Πολύειδος, per diphthongum ει.

4 Οὐδὲ ἦν τῶν βιβλίων πολυήκ.] Hæc sunt verba Damascii de Isidoro Philosopho, ut patet ex Excerptis, quæ ex isto scriptore leguntur apud Photium, pag. 1036.

5 Ῥώμῃ γενναίας φύσ.] Sic recte legitur in MS. Paris. A & apud Photium loco laudato. At priores Editt. minus recte sic habent, ῥώμῃ γε φύσεως.

6 Ὅμηρος] Il. Χ. v. 441.

7 Πολυκαγκής] Plura de hac voce vide apud Etymologum.

8 Οὗτος διά τινας αἰτίας τοῦ Π.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sumpta sunt ex Sophronio, ut Pears. etiam observaverat.

9 Πολύκλητοι δὲ, ἐκ πολλῶν κεκλ.] Homerus Il. Δ. v. 438.

——————Πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.

Scholiasta: Πολύκλητοι. οἱ ἐκ πολλῶν τόπων συγκεκλημένοι καὶ συναχθέντες. Huc Suidas respexit.

Πολυκράτης, [1] Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, δεινός τε, [2] καὶ τοὺς κατὰ Σωκράτους λόγους δεύτερος Ἀνύτῳ καὶ Μελίτῳ γράψας.

Πολυκράτης, ὁ τῆς Κύπρου ἄρχων ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ παιδὸς ὑπάρχων, πίστιν εἶχε, καὶ βίον ἐνάρετον. [3] μετὰ δὲ ταῦτα προβαινούσης ἤδη τῆς ἡλικίας, ὁλοσχερῶς εἰς ἀσέλγειαν ἐξώκειλε, καὶ βίον ἀπρεπῆ. κλίνεται δὲ Πολυκράτους.

Πολύκρημνον. δύσβατον. ὀρεινόν.

Πολυκτόριος.[4] ὄνομα τόπου.

Πολύκτωρ.[5] ὄνομα κύριον.

Πολυκύμονος θαλάσσης. πολυταράχου.

Πολυλήϊος. πολλὰ κτήματα ἔχων.

Πολύλιστος.[6] πολυλιτάνευτος.

Πολυμάθεια.

Πολυμήλη. πολυθρέμματος γῆ.

Πολύμητις. πολύβουλος.

Πολύμνηστος,[7] καὶ Ἀριφράδης, καὶ Οἰώνιχος, ἀρρητοποιοί. καὶ [8] Πολυμνήστεια δὲ καὶ αὕτη κωμῳδεῖται ἐπὶ αἰσχρότητι. Κρατῖνος·

Καὶ Πολυμνήστεῖ ἀείδει, μουσικήν τε μανθάνει.

Ἀριστοφάνης·

[9] Ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα [10] λυμαίνεται,
Οὔ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

Πολυωδυνία. καὶ πολυώδυνος, ὁ ἐν μεγάλῃ θλίψει ὤν.

Πολυωπόν.[11] τὸ πολύτρητον δίκτυον. Πολυοπὸν δὲ, ἱμάτιον.

Πολυωρήσεις. πολλὴν φροντίδα ποιήσεις. φυλάξεις. καὶ πολυωρία, ἡ ἐπιμέλεια. Ὁ δὲ ἐδεῖτο τοῦ Θεοῦ πολυωρίας τυχεῖν τῆς ἐξ αὐτοῦ. καὶ αὖθις Αἰλιανός· [12] Δεομένῳ δὲ πολυωρίας τυχεῖν, καὶ ῥοπῆς ἐς τὸ κρεῖττον, οὐκ ἐπένευσε.

Πολυπάμμονος.[13] πλουσίου. πολυθρεμμάτου. πα-

Πολυκράτης. Polycrates, Atheniensis, orator valde eloquens, qui post Anytum & Melitum orationes contra Socratem scripsit.

Πολυκράτης. Polycrates, præfectus Cypri sub Ptolemæo juniore, vir spectatæ fidei, & virtutis studiosus. Idem tamen procedente postea ætate ad omne genus libidinis & vitam flagitiosam delapsus est. Declinatur, Πολυκράτους.

Πολύκρημνον. Præruptum. Quod difficulter transiri potest. Montanum.

Πολυκτόριος. Polyctorius. Nomen loci.

Πολύκτωρ. Polyctor. Nomen proprium.

Πολυκύμονος θ. Maris undosi, vel multis fluctibus agitati.

Πολυλήϊος. Multas segetes habens. Locuples.

Πολύλιστος. Supplex. Multis precibus aliquem rogans.

Πολυμάθεια. Multifaria eruditio.

Πολυμήλη. Terra pecoribus abundans.

Πολύμητις. Multis consiliis instructus. Prudens.

Πολύμνηστος, καὶ Ἀριφρ. Polymnestus, & Ariphrades, & Oeonichus, fellatores fuerunt. Et Πολυμνήστεια, carmina Polymnesti, quæ propter obscœnitatem a Comicis perstringuntur. Cratinus: *Et Polymnestea carmina canit, Musicamque discit.* Aristophanes: *Quisquis igitur talem virum non toto animo detestatur, , nunquam ex eodem nobiscum poculo bibet.*

Πολυωδυνία. Multitudo, vel magnitudo dolorum. Et πολυώδυνος, qui multis doloribus vexatur. Valde miser.

Πολυωπόν. Multa foramina habens. Est epithetum retis. At πολυοπὸν, per ο in syllaba penultima, est epithetum vestis, quæ multa foramina habet.

Πολυωρήσεις. Diligenter curabis, vel custodies. Et πολυωρία, diligens cura. *Ille vero Deum orabat, ut se respiceret.* Et iterum Ælianus: *Roganti vero, ut sui rationem haberet, rerumque suarum statum in melius mutaret, non annuit.*

Πολυπάμμονος. Divitis. Multa pecora ha-

1 Πολυκράτης] De eo vide Meursium in *Bibliotheca Attica.*

2 Καὶ τοὺς κατὰ Σωκράτους λόγ.] Polycratem scripsisse orationem contra Socratem, testatur etiam Ælianus *Var. Hist.* lib. XI. cap. X. his verbis: Οὗτος δὲ ὁ Πολυκράτης καὶ τὴν κατηγορίαν ἔγραψε τὴν κατὰ Σωκράτους. Item, Quintilianus lib. III. cap. I. *Etiam Polycrates, a quo scriptam in Socratem diximus orationem.* Phavorinus tamen apud Laertium in *Socrate*, segm. XXXIX. negat, veram esse orationem Polycratis in Socratem, quod in ea quædam occurrant, quæ sexto demum post mortem Socratis anno acciderint. Verba Laertii hæc sunt: Φαβωρῖνος δέ φησιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἀπομνημονευμάτων, μὴ εἶναι ἀληθῆ τὸν λόγον τὸν Πολυκράτους κατὰ Σωκράτους. ἐν αὐτῷ γὰρ, φησὶ, μνημονεύει τῶν ὑπὸ Κόνωνος τειχῶν ἀνασταθέντων, ἃ γέγονεν ἐν ἔτεσιν ἓξ τῆς Σωκράτους τελευτῆς ὕστερον. Sed dissidium hoc conciliari potest, si dicatur, orationem Polycratis in Socratem non fuisse eandem, qua Anytus & Melitus eum accusarunt, ut nonnulli censuerunt; sed aliam, & quidem ingenii tantum ostentandi causa post mortem Socratis ab eo conscriptam. Ad hanc ipsam enim conjecturam Suidas hoc loco nobis præit: sed apud quem pro δεύτερος Ἀνύτῳ καὶ Μελίτῳ, levi mutatione scribendum est, δεύτερος Ἀνύτου καὶ Μελίτου; ut & ante nos recte monuit eruditissimus Perizonius ad Ælianum loco laudato.

3 Μετὰ δὲ ταῦτα προβαινούσης ἤδη τῆς ἡλ.] Ex Polyb. lib. XVII. cap. XXXVI. sub finem: sed ubi pro ἀπρεπῆ legitur ἀσυρῆ. Vide Hesychium v. Ἀσυρὲς, & v. Ἀσυρῆ.

4 Πολυκτόριος.] Etymologus rectius Πολυκτόριον. Eum vide.

5 Πολύκτωρ] Ejus meminit Homerus Il. Ω. v. 397.

6 Πολύλιστος. πολυτ.] Ex Scholiasta Homeri ad Od. Ε. v. 445. sed ubi metri gratia scriptum est πολύλλιστος, per duplex λλ.

7 Πολύμνηστος, καὶ Ἀριφρ.] Confer Nostrum supra v. Ἀριφράδης, ubi eadem leguntur.

8 Καὶ Πολυμνήστεια δὲ καὶ αὐτ.] Locus hic & corruptus est & mutilus, qui ex Scholiasta Aristophanis ad *Equit.* pag. 359. (254. Ed. Bas. *P.*) sic rescribendus & in integrum restituendus est: Πολυμνήστεια. μέλη Πολυμνήστου Κολοφωνίου. κιθαρῳδὸς δὲ ἦν. κωμῳδεῖται δὲ καὶ οὗτος ἐν τοῖς αὐτοῖς. Photius in Lexico MS. Πολυμνήστειον ἀείδειν. γένος τι μελοποιΐας. Κολοφώνιος δὲ Πολύμνηστος.

9 Ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρ.] Hæc sunt verba Aristophanis loco laudato; sed quæ nihil ad rem faciunt.

10 Λυμαίνεται] Scribe, βδελύττεται: ut apud Aristophanem.

11 Πολυωπόν. τὸ πολύτρητον δ.] Homerus Il. Χ. v. 386.

Δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ ————

Huc Suidas respexit.

12 Δεομένῳ δὲ πολυωρ.] Fragmentum hoc Æliani auctius legitur supra v. Ἡμίσεια.

13 Πολυπάμμονος. πλουσ.] Scholiasta Homeri ad Il. Δ. v. 433. Πολυπάμμονος. πολυθρέμμονος. πλουσίου. πάμματα γὰρ καλεῖται παρὰ Δωριεῦσι τὰ κτήματα. καὶ πάσασθαι, τὸ κτήσασθαι.

ρα τὸ πῶμαι, τὸ κτῶμαι. καὶ πάσασθαι κυρίως μὲν τὸ κτήσασθαι θρέμματα. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πᾶν ὁτιοῦν.

Πολυπίδακα.[1] πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν. τουτέστιν, ἀναβλύσεις.

Πολυπλήθεια.

Πολύποδος δίκην αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών.

Πολύπους. ὅτι ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπτεται πολλάκις πρὸς τὸ πίων γενέσθαι. καὶ παροιμία·

Δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πουλύπους πληγούμενος.

Πολύποδος ὁμοιότης. πρὸς τοὺς ἐξομοιοῦντάς τισιν ἑαυτούς.

Πολυπραγμοσύνη, καὶ πολυπράγμων. [2] Ὁ σπουδαῖος οὐκ ἔστι πολυπράγμων. τοῦτο βουλόμενοι δεῖξαι, τὴν πολυπραγμοσύνην μεταλαβόντες εἰς φιλοπραγμοσύνην, ἀνασκευάζομεν τὸ προκείμενον. ὁ μὲν γὰρ πολυπράγμων οὐδέπω φανερὰν ἁμαρτίαν σημαίνειν δοκεῖ· εἴγε πολυπράγμων μέν ἐστιν, ὁ ἐν πολλοῖς κυλιόμενος πράγμασι. δύναται δὲ τοῦτο καὶ ἀπὸ τύχης τινὶ παραγενέσθαι. ὁ δὲ φιλοπράγμων διάθεσίν τε καὶ οἰκειότητα τὴν πρὸς τὰ πράγματα δηλοῖ, καὶ σπουδὴν, καὶ αἵρεσιν· ὃ ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου.

Πολυπτύχου.[3] πολλὰς [4] ἀποκλείσεις ἔχοντος. οἷον πτύχ..ς.

Πολυποίτης.[5] ὄνομα κύριον.

Πολύρρηνες.[6] πολλὰ θρέμματα ἔχοντες. τὸ Πολύρρηνον, τόπος Κρήτης, ἔνθα τοῖς Θεοῖς ἔθυον. καὶ ζήτει ἐν τῷ Οἱ Κρῆτες.

Πολύς. σφοδρός.

Πολυσμαράγοις. ἠχητικοῖς.

Πολυσπαθής. ὁ πλειστάκις ὑπὸ σπάθης ἐνεργηθείς. [7] ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἁ δὲ πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων.

Πολυσπερέας.[8] ἐπὶ πολλὰ μέρη διεσπαρμένας.

—— Πολυσπερέας τε φάλαγγας.

Πολύστρατος.[9] οὗτος αἰτίαν ἔχων τοῦ Ἑρμᾶς περικόψαι, ἀνῃρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων· οὗ Λυσίας μέμνηται. ἕτερος δέ ἐστιν, ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυσίας. ἄλλος δ' ἂν εἴη, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, λέγων αὐτόν ποτε ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν τρέφειν. μή ποτε μέν τοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον, ἀντὶ τοῦ Πολυστράτου. παρὰ μηδενὶ γάρ φησιν ὁ Δίδυμος εὑρηκέναι τὸν Πολύστρατον ἡγησάμενον τοῦ ἐν Κορίνθῳ ξενικοῦ. τὸν μέν τοι Πολύτροπον Ἀθηναῖον εἶναι.

bentis. Α πῶμαι, possideo. Et πάσασθαι proprie significat, possidere pecora: abusive vero, & quidvis aliud.

Πολυπίδακα. Multas scaturigines habentem. Fontibus abundantem.

Πολυπλήθεια. Magna multitudo.

Πολύποδος δ. Polypodis instar ipse se devorans.

Πολύπους. Polypus captus multis plagis verberatur, ut pinguior fiat. Et proverbium: *Bis septem plagis polypus contusus.*

Πολύποδος ὁμ. Polypi similitudo. Dicitur in eos, qui se aliquibus similes reddunt.

Πολυπραγμοσύνη. Curiositas. Et πολυπράγμων, curiosus, sive, qui se multis negotiis immiscet. Vir bonus non est πολυπράγμων. Hoc ostendere volentes, & τὴν πολυπραγμοσύνην transferentes ad φιλοπραγμοσύνην, propositam quæstionem refellimus. Nam πολυπράγμων non significat aperte vitium: siquidem πολυπράγμων est ille, qui multis negotiis occupatus est. Id enim & casu quodam alicui contingere potest. At φιλοπράγμων dicitur de eo, qui affectionem, & propensionem, & studium, & voluntatem negotiis se immiscendi præ se fert: quod a viro bono alienum est.

Πολυπτύχου. Multiplicis. Multas declivitates, & quasi plicas habentis.

Πολυποίτης. Polypœtes. Nomen proprium.

Πολύρρηνες. Qui multas pecudes possident. Divites. Opulenti. Et Πολύρρηνον, locus Cretæ, ubi Diis rem sacram faciebant. Quære in v. Οἱ Κρῆτες.

Πολύς. Multus. Magnus. Vehemens.

Πολυσμαράγοις. Multum strepitum edentibus. Valde resonantibus. Valde sonoris.

Πολυσπαθής. Spatha sæpe pulsatus. In Epigrammate: *Hæc vero* [*dedicavit*] *radium textorium, quo elaborantur pepli spatha sæpe pulsati.*

Πολυσπερέας. Passim dispersas. *Et phalanges passim dispersas.*

Πολύστρατος. Polystratus. Hic accusatus, quod Mercurii statuas mutilasset, ab Atheniensibus occisus est; cujus meminit Lysias. Alius vero est ille, pro quo idem Lysias orationem scripsit. Alius etiam fuerit ille, cujus meminit Demosthenes in *Philippicis*, quem aliquando peregrinum exercitum Corinthi aluisse dicit. Sed vide, ne forte illic scribendum sit Polytropus, pro Polystratus. Didymus enim ait, se apud neminem reperisse Polystratum fuisse ducem exercitus peregrini, [quem aluerit] Corinthi. Polytropum vero dicit Atheniensem fuisse. *Port.*

1 Πολυπίδακα] Homer. Il. Θ. v. 47.

2 Ὁ σπουδαῖος οὐκ ἔστι πολυπράγμων. τοῦτο βουλ.] Hæc, & quæ sequuntur, sumpta sunt ex Alex. Aphrod. in lib. II. *Topic.* pag. 84.

3 Πολυπτύχου] Est epithetum montis Olympi apud Homerum Il. Θ. v. 411. & alibi.

4 Ἀποκλείσεις] Potius, ἀποκλίσεις, per ι: ab ἀποκλίνω. Scholiasta enim Homeri & Hesychius in exponenda voce πολυπτύχου adhibent vocabulum ἀποκλίματα; quod ejusdem est significationis ac originis cum voce ἀποκλίσεις.

5 Πολυποίτης] Erat filius Pirithoi: cujus meminit Homerus Il. Μ. v. 182. & alibi.

6 Πολύρρηνες] Est vox Homerica Il. I. v. 154.

7 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. VIII. Epigr. X. ut Portus monuit.

8 Πολυσπερέας] Voce hac usus est Homerus Odyss. Λ. v. 364.

9 Πολύστρατος. οὗτος αἰτίαν ἔχων τοῦ Ἑρμ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Maussacum.

Πολυσχιδής. πολυμερής. καὶ [1] πολυσχιδῆ ζῶα, ἄνθρωπος, κύων, λέων, καὶ εἴ τι ἄλλο, οἷς συμβέβηκε πολυτοκεῖν.

Πολυτελές. δαπανηρόν. Θουκυδίδης· Τὸ γὰρ ἔχειν αὐτοὺς περὶ τὸν ἐκ Δεκελείας πόλεμον, πολυτελὲς ἐφαίνετο. καὶ [2] πολυτελέσι, πολυδαπάνοις. τέλος γὰρ, τὸ δαπάνημα. καὶ πολυτέλεια.

Πολυτελῆ. τὰ πολυδάπανα. ὡς ἀτελῆ, τὰ ἀδάπανα.

Πολυτιμητιζόμενος. θεραπευόμενος.

Πολυτίμητος. Ἐψηλάφων τοὺς ὑπομνηματισμοὺς, οὓς ὁ πολυτίμητος Ἡρακλείδης ἧκεν ἔχων. ὁ πολυτιμώρητος.

Πολύτλας. πολλὰ ὑπομείνας.

Πολυφασίας. πολυλογίας.

Πολυφλοίσβοιο.[3] πολυταράχου.

Πολυφόρβη[4] γῆ. ἡ πολλοὺς τρέφουσα.

Πολυφόρῳ. [5] Ἀριστοφάνης·

Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.

ἀντὶ τοῦ, πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἕνα καιρὸν φέροντι. ἢ ποικίλῳ. ἀπὸ τοῦ πολὺ ὕδωρ ἐπιδεχομένου τοῦ οἴνου. τουτέστιν ἀκράτῳ καὶ ἰσχυρῷ πρὸς τὸ κακόν. πολυφόρον γὰρ ἔλεγον τὸν πολλὴν κρᾶσιν δεχόμενον· ὀλιγοφόρον δὲ, τὸν ὀλίγην. ἢ μεταφορικῶς ἀπὸ [6] τῶν ἀνθέων τῶν δένδρων.

Πολυφραδέστερον. συνετὸν ἐν λόγοις.

Πολύφρονος.

Πολύχουν. πολυφόρητον. ἢ πολυειδῆ.

Πολύχους. πεπλουτισμένος. [7] Ὁ δὲ Εὐνόμιος ὀλιγομαθῶς μὲν εἶχε περὶ τὰ μαθήματα· πολύχους δὲ ἦν περὶ τὴν λέξιν, καὶ τὰ αὐτὰ στρέφων ἀεὶ, καὶ μὴ δυνάμενος περιγενέσθαι τοῦ προτεθέντος σκοποῦ· ὡς δεικνύουσιν οἱ τέσσαρες τόμοι, οὓς ἐματαιοπόνησεν εἰς [8] τὰς ἐπιστολάς. πολλοὺς γὰρ λόγους ἐς αὐτὰς ἀναλώσας, τὸν ἐπιστολῶν τὸν σκοπὸν ἑλεῖν οὐ δεδύνηται.

Πόμα [9] κεκραμένον δύο καὶ τρία. τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον, οἴνου δὲ δύο. ἀρίστη κρᾶσις, οἴνου δύο μέρη, καὶ ὕδατος τρία. [10] Ἀριστοφάνης· Ἔχε πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο. ἡ Τριτογενὴς αὐτὸν ἐνετριτώνισε. βούλεται οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ τοιοῦτον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς δύνασθαι τρία μέρη φέρειν ὕδατος.

Πολυσχιδής. Multifidus. In multas partes fissus. Et animalia multifida sunt, homo, canis, leo, & si quod aliud plures fœtus parit.

Πολυτελές. Sumptuosum. Thucydides: *Ipsos enim ad bellum Deceliacum adhibere, sumptuosum videbatur.* Et πολυτελέσι, sumptuosis. Τέλος enim est sumptus. Et πολυτέλεια, luxus, magnificentia.

Πολυτελῆ. Sumptuosa. Ut ἀτελῆ, quæ non sunt sumptuosa.

Πολυτιμητιζόμενος. Qui a multis honoratur, vel colitur.

Πολυτίμητος. Valde honoratus. Pretiosus. *Tractabant commentarios, quos honoratissimus Heraclides secum attulerat.* Vel significat idem quod πολυτιμώρητος, i. e. qui multis pœnis plectitur.

Πολύτλας. Multa passus. Qui multa tulit.

Πολυφασίας. Multiloquia.

Πολυφλοίσβοιο. Multū strepentis. Multistrepi.

Πολυφόρβη. Multos alens. Epithetum terræ.

Πολυφόρῳ. Aristophanes: *Tam multiplici premor infortunio.* Πολυφόρῳ hic significat, multa mala simul & eodem tempore invehente: vel, vario. Vel metaphora ducta est a vino forti, quod multum aquæ pati potest. Quasi dicat, fato mere malo, & ad vexandum forti. Πολυφόρον enim vocabant vinum forte, sive, quod multum aquæ ferre potest: at ὀλιγοφόρον, quod non nisi parum aquæ ferre potest. Vel, metaphora ducta est ab arboribus multos flores ferentibus.

Πολυφραδέστερον. Disertiorem. Eloquentiorem.

Πολύφρονος. Valde prudentis.

Πολύχουν. Copiosum. Copiose fundentem. Vel, multiplicem, & varium.

Πολύχους. Copiosus. Copia abundans. Dives. *Eunomius vero literarum parum quidem peritus erat, sed verborum copia abundabat: eademque assidue repetens, nunquam propositum sibi scopum attingere valuit: sicut manifeste declarant libri septem, quos in epistolam Pauli ad Romanos incassum elaboravit. Quamvis enim in ejus interpretatione multa consumpserit verba, scopum tamen nullatenus attingere potuit.*

Πόμα κεκρ. Potio ita temperata, ut tribus partibus aquæ tres vini admixtæ sint: quæ est optima temperandi ratio. Aristophanes: *Bibe potionem hanc, quæ tribus partibus aquæ & duabus vini constat. Ipsa enim Tritogenia eam temperavit.* Significare vult, Minervam tale vinum fecisse, quod tres aquæ partes ferre possit.

1 Πολυσχιδῆ ζῶα] Confer Aristot. *Hist. Anim.* lib. II. cap. X.
2 Καὶ πολυτελέσι, πολυδαπ.] Ex Scholiasta Thucydidis, ad lib. I. cap. X.
3 Πολυφλοίσβοιο] Homerus Il. A. v. 34. & alibi.
4 Πολυφόρβη γῆ. ἡ πολλ.] Ex Scholiasta Homeri ad Il. I. v. 564.
5 Ἀριστοφάνης] *Pluto*, pag. 86. (42. Ed. Bas. *P.*) ubi vide Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit.
6 Ἀπὸ τῶν ἀνθέων τῶν δ.] Scholiasta Aristophanis rectius, ἀπὸ πολυανθῶν δένδρων.
7 Ὁ δὲ Εὐνόμιος ὀλιγομαθῶς μὲν εἶχε π.] Hæc sumpta sunt ex Socratis *Hist. Eccles.* l. IV. c. VII. eademque leguntur supra v. Εὐνόμιος.
8 Εἰς τὰς ἐπιστολάς] Socrates habet, εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους τοῦ Ἀποστόλου ἐπιστολήν. Et sic apud Suidam scribendum est.
9 Πόμα κεκραμένον δύο καὶ τρία. τρία μέρη ὑδ.] Ex Enarratore Comici ad *Equit.* pag. 356. (251. Ed. Bas. *P.*) Confer Nostrum supra v. Κεκραμένον, & Brodæum ad Antholog. Epigram. lib. II. pag. 264.
10 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 355. ubi sic legitur:
Ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
Ὡς ἡδὺς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
Ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισε.
Sic etiam apud Suidam scribendum est.

Πομπίας. ὁ κοχλίας.

Πομπαῖος.[1] ὁ ἀπὸ τῶν γηΐνων εἰς τὰ οὐράνια πέμπων. καὶ Πομπαῖος Ἑρμῆς, ὁ τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ἅδην καταπέμπων τε, καὶ παραπέμπων.

Πομπεύει. ὡς νενικηκὼς μεγαληγορεῖ.

Πομπεία. λοιδορία. καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνόματι. [2] λέγεται πομπεῖα, καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατ᾽ Ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει. Φιλόχορος δέ φησιν, ὡς πρότερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν τριάκοντα κατασκευασθεῖσιν. ὀψὲ δὲ καὶ Ἀνδροτίων ἄλλα κατεσκεύασε.

Πομπείας, [3] καὶ πομπεύειν. ἀντὶ τοῦ λοιδορίας, καὶ λοιδορεῖν. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις. Μένανδρος δὲ Περινθίᾳ·

Ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσι πομπεῖαι τινες
Σφόδρα λοίδοροι.

Πομπήϊος. Ὅτι Πομπήϊος ὁ Μέγας ἐπικληθεὶς, ὕπατος καὶ στρατηγὸς Ῥωμαίων, τὸν πρὸς Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην πόλεμον ἀνεδέξατο. καὶ τὸν μὲν Μιθριδάτην καὶ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν νυκτομαχίᾳ κατηγωνίσατο· ὡς τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ διαρπάσαι, καὶ τρεῖς μυριάδας ὁπλιτῶν καταβαλεῖν. ὁ οὖν Μιθριδάτης γυμνωθεὶς παντάπασι τῆς δυνάμεως, διαφεύγειν ἀγαπητῶς ἅμα τῇ γαμετῇ καὶ δύο παισὶν ἀκολούθοις ἱκανὸς γέγονεν. εἶτα καταστασιασθεὶς ὑπὸ τοῦ παιδὸς Φαρνάκου παρὰ τοῖς οἰκείοις στρατιώταις, καὶ πρὸς θάνατον ἀναγκαῖον ἐλαθεὶς, φάρμακον δηλητήριον ἐκπιὼν τελευτᾷ περὶ τὸν Βόσπορον. ὁ δὲ παῖς αὐτοῦ Φαρνάκης γίνεται διάδοχος τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ Πομπήϊος ἐπὶ Τιγράνην ἄγει τὴν στρατιάν. ὁ δὲ Ἀρμένιος διὰ μάχης ἐλθεῖν τοῖς Ῥωμαίοις οὐ λυσιτελὲς ἡγησάμενος, ἐνδιδοὺς ἑαυτὸν ἀφίκετο πρὸς Πομπήϊον. καὶ πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ πεσὼν, καὶ τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς ἀνελόμενος, ἐν ταῖς ἐκείνου χερσὶ κατέθετο. οἷς δὴ καμφθεὶς ὁ Πομπήϊος, ἀνίστησί τε αὐτὸν, καὶ τὸ διάδημα πάλιν ἀποδίδωσιν, αὐτὸς τῇ τοῦ Ἀρμενίου τοῦτο περιθεὶς κεφαλῇ, τά τε ἄλλα διὰ τιμῆς τὸν ἄνδρα ἦγεν. ἀφαιρεῖται δὲ ὅμως μέρους τινὸς τῆς ἀρχῆς, καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐζημίωσε τὸν Ἀρμένιον. Συρίαν τε γὰρ καὶ Φοινίκην ἀπετέμετο, καὶ πεντακισχίλια τάλαντα [4] ἀργυρίου τῷ Ῥωμαίων δικαίῳ, ἅτε χειρῶν ἀδίκων ἀρξάμενον, προσηνάγκασε. μετὰ ταῦτα Ἀλβανοὺς ὑπέταξε, καὶ τὸν βασιλέα τῶν Ἰβήρων Ἀρσάκην φεύγειν ἠνάγκασε, καὶ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν Δηϊοτάρῳ τῷ δυνάστῃ τῆς Γαλατίας ἐδωρήσατο· Ἄτταλόν τε, καὶ Πυλαιμένεα ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἀρχὴν τῆς Παφλαγονίας

Πομπίας. Cochlea.

Πομπαῖος. [Ductor. Deductor. Sive,] qui a terrestribus ad cœlestia [animas] deducit. Et Mercurius dicitur Πομπαῖος, quod animas mortuorum ad Orcum mittat & deducat.

Πομπεύει. Tanquam victor magnifice loquitur. Se ostentat.

Πομπεία. Convitium. Hoc nomine & causidici utuntur. At πομπεῖα, [in plurali,] dicuntur vasa ad usum pomparum comparata; quemadmodum idem orator in oratione contra Androtionem indicat. Philochorus vero dicit, Athenienses prius ad solennia pomparum usos fuisse vasis, quæ ex supellectile XXX. Tyrannorum confecta fuerint. Postea vero Androtionem alia fecisse.

Πομπείας. Convitia. Et Πομπεύειν, convitiari. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. Metaphora ducta est ab illis, qui in pompis Bacchi curru vecti se mutuis convitiis insectabantur. Et Menander *Perinthia: In curribus sunt quidam, qui acerbis admodum maledictis alios insectantur.*

Πομπήϊος. Pompeius, cognomento Magnus, Consul & Imperator Romanorum, bellum adversus Mithridatem & Tigranem suscepit. Ac Mithridatem quidem in minore Armenia nocturno prælio devicit; ut & ejus castra diriperet, & triginta millia hominum armatorum prosterneret. Mithridates igitur copiis omnino nudatus præclare secum agi putavit, quod cum uxore & duobus pedissequis effugere potuisset. Deinde seditione Pharnacis filii apud suos milites oppressus, & ad necessariam mortem compulsus, hausto veneno letifero apud Bosphorum moritur. Ei filius Pharnaces in regno successit. Pompeio vero copias adversus Tigranem ducente, Armenius haud e re sua fore ratus, cum Romanis prælio certare, supplex Pompeium adiit, & ad ejus genua se prosternens, diadema capiti suo detractum in illius manibus deposuit. Quibus rebus motus Pompeius, eum erigit, & diadema ei restituit, idque ipse Armenii capiti imposuit, ac virum illum cæteris etiam in rebus honorifice tractavit. Quadam tamen regni parte, & grandi insuper pecunia Armenium mulctavit. Nam & Syriam & Phœniciam illi ademit, & præterea quinque millia talentorum argenti persolvere eum jussit, quod Romanos injusto bello lacessivisset. Posthæc Albanos subegit, & Iberum Regem Arsacem fugere coegit, & minorem Armeniam Dejotaro Galatiæ Principi donavit, & Attalum, Pylæmenemque in Paphlagoniæ regnum reduxit, a Mithridate expulsos; Colchisque præfectum dedit. Postea Syros & Arabes subegit, & Judæos tertio mense ad deditionem compu-

1 Πομπαῖος] Est epithetum Mercurii. Sophocles *Ajace*, pag. 50.

——Καλῶ δ᾽ ἅμα
Πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον, εὖ με κοιμίσαι.

Scholiasta ibi πομπαῖον exponit, ψυχοπομπόν. Laertius in *Pythagora*, segm. XXXI. Τὸν δὲ Ἑρμῆν ταμίαν εἶναι τῶν ψυχῶν· καὶ διὰ τοῦτο Πομπαῖα λέγεσθαι, καὶ Πυλαῖον, καὶ Χθόνιον. ἐπειδήπερ οὗτος εἰσπέμπει ἀπὸ τῶν σωμάτων τὰς ψυχὰς, ἀπό τε γῆς, καὶ ἐκ θαλάττης.

2 Λέγεται πομπεῖα, καὶ τὰ εἰς π.] Ex Harpocratione.

3 Πομπείας. καὶ πομπ.] Et hæc ex Harpocratione sumpta sunt.

4 Ἀργυρίου τῷ Ῥωμαίων δικαίῳ] Wolfius locum hunc sic legit: Ἀργυρίου καταβαλεῖν τῷ Ῥωμαίων δήμῳ. Hanc conjecturam probo.

κατήγαγεν, ἐξεληλαμένους πρὸς τοῦ Μιθριδάτου· Κόλχοις τε ἐφίστησιν ἡγεμόνα. ἐφ᾽ οἷς Σύρους τε καὶ Ἄραβας κατεστρέψατο, καὶ Ἰουδαίους τρίτῳ μηνὶ παρεστήσατο. ἐκ δὲ τῶν ἱερῶν ἀναθημάτων οὐδὲν διήρπασεν, ἀλλὰ πάντα ὑπὸ ἀναγραφὴν ποιησάμενος, Ἀριστοβούλῳ παρέδωκεν. Ὑρκανὸν γὰρ εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐξέπεμψε δέσμιον.

Πομπήϊος, Ῥωμαίων στρατηγός· [1] περὶ οὗ φασι, μετὰ τὰς σπονδὰς δειπνεῖν τὸν Καίσαρα καὶ Ἀντώνιον παρὰ Πομπηΐῳ τῷ παιδὶ τοῦ Πομπηΐου, ἐν τῇ στρατηγίδι νηῒ παρεσκευασμένῳ τὸ δεῖπνον. τοῦτον γὰρ ἔφη μόνον αὐτῷ καταλελεῖφθαι πατρῷον οἶκον. ἤδη δὲ ὄντων ἔνδον, καὶ τῆς συνουσίας ἀκμαζούσης, Μηνᾶν τὸν πειρατὴν, τὰ πλεῖστα ἄξια τῷ Πομπηΐῳ ὑπηρετοῦντα, καὶ τότε προσελθεῖν αὐτῷ ἡσυχῇ, καὶ βούλει, φάναι, τὰς ἀγκύρας τῆς νεὼς ὑποτεμὼν, ποιήσω σε μὴ Σικελίας καὶ Σαρδῶνος, ἀλλὰ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας κύριον; τὸν δὲ Πομπήϊον ἀποκρίνεσθαι· Ἔδει σε, ὦ Μηνᾶ, τοῦτο πεποιηκέναι, μὴ προειπόντα ἐμοὶ τὴν ἐπιχείρησιν. [2] νῦν δὲ, (οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ ἐπιορκεῖν) τὰ παρόντα στέργωμεν.

Πομπήν. πέμψιν. ἀποστολήν. Θουκυδίδης δ᾽. Ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπῇ. καὶ Αἰλιανός· Καὶ τὸν δράκοντα τὸν ἐκ τῆς θείας πομπῆς ἥκοντα. † Καὶ ἅμα τῇ κόρῃ παρεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῆ, ἁρμάμαξάν τε λαμπρὰν, καὶ ἐσθῆτα σοβαρὰν, καὶ θεραπείαν συχνήν.

Πομπήλιος. [3] ὄνομα κύριον. καὶ πομπίλος, ἰχθύς.

Πομπόν. συνοδοιπόρον, καὶ προπέμποντα.

Πομποστολεῖ. ἐκπέμπει τῇ νηῒ τὸν στόλον.

Πομπόνιος. [4] ὄνομα κύριον.

Πομφόλυγες. αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων, ἢ ἄλλως καταφερόμεναι. Ὁ δὲ δίκην πομφολύγων ἐκ φύσεως διαλύει τὸ ὕπουλον.

Πομφόλυξ. ἐκβρασμὸς ὕδατος.

Πομφολυγοπαφλάσμασιν. [5] ἐν ταῖς δίναις τῶν ὑδάτων. πομφόλυγες γὰρ, αἱ φλυκταινώδεις δῖναι. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. † Ὥσπερ πομφόλυξ ῥαγεῖσα ἀφανίζεται, οὕτω μνήμη ὑπερηφάνου ὄλλυται μετὰ θάνατον.

Πονεύμενον. ἐνεργοῦντα.

Πονεῖν. ἐνεργεῖν.

Πονεῖσθαι. ἐνεργεῖν. Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς δίκαιος ἦν, καὶ τῷ σώματι ἐῤῥωμένος· τεσσαρακοστὸν ἄγων ἔτος ἦρξε, καὶ ἐβούλετο ἐξίσου πάντα τοῖς ἄλλοις τρόπον τινὰ πονεῖσθαι.

Πονηρὰ κατὰ τρυγόνα ψάλλεις. ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς καὶ ἐπιπόνως ζώντων. καὶ γὰρ ἡ τρυγὼν, ἐπειδὰν πεινᾷ, τότε μάλιστα ψάλλει.

Πονηρία. [6] ὁ ἐκ παρασκευῆς εἴς τινα παρὰ τοῦ

lit. Nihil autem de sacris vasis & donariis templi auferri jussit, sed omnia descripta Aristobulo tradidit. Hyrcanum enim vinctum Romam misit.

Πομπήϊος. Pompejus, Romanorum Imperator. De hoc tradunt, post pacem factam Cæsarem & Antonium apud Pompejum Pompeji F. in prætoria nave parato convivio exceptos fuisse. Hanc enim solam paternam domum sibi relictam fuisse ajebat. Cum autem jam intus essent, & compotatio ferveret; ajunt Menam piratam, Pompeji in maximis quibusque rebus fidelissimum ministrũ, cum silentio ad eum accessisse, & dixisse: *Visne succisis navis ancoris, non Siciliæ & Sardiniæ, sed Imperii Romani te dominum faciam?* Pompejum vero respondisse: *Oportebat, o Mena, te hoc fecisse, isto consilio mihi non prius indicato. Nunc vero, (non enim nostrum est pejerare) in præsenti rerum statu acquiescamus.* Port.

Πομπήν. Missionem. Pompam. Thucydides libro IV. *Lignorumque ad naves fabricandas aptorum missione.* Et Ælianus: *Et draconem divinitus missum.* † *Simul etiam illi puellæ pompam insignem paravit, & currum splendidum, & vestem superbam, & frequens famulitium.*

Πομπήλιος. Pompilius. Nomen proprium. Et πομπίλος, pompilus, piscis ita dictus.

Πομπόν. Comitem. Eum qui nos deducit & comitatur.

Πομποστολεῖ. Classem emittit.

Πομπόνιος. Pomponius. Nomen proprium.

Πομφόλυγες. Bullæ aquarum. *Ille vero bullarum instar ingenium subdolum dissolvit.*

Πομφόλυξ. Aquæ ebullitio. Vel, bulla aquæ.

Πομφολυγοπαφλάσμασιν. Bullis enascentibus in aquarum vorticibus & strepitum quendam edentibus, dum rumpuntur. Πομφόλυγες enim sunt bullæ vesicis similes. A παφλάζειν, æstuare, ebullire. † *Ut bulla rupta statim evanescit, sic superbi memoria post mortem perit.*

Πονεύμενον. Laborantem. Operantem.

Πονεῖν. Operari. Laborare.

Πονεῖσθαι. Operari. Labores suscipere. *Trajanus Imperator justus erat, & corpore robustus: qui quadragesimum ætatis annum agens imperio potitus est, & omnes quodammodo labores ex æquo cum aliis subire non detrectavit.*

Πονηρὰ κατὰ τρυγ. *Misere cantas more turturis.* Dicitur de iis, qui miseram & ærumnosam vitam agunt. Turtur enim tunc maxime cantat, cum est famelicus.

Πονηρία. Apud Apostolum ita vocatur mo-

1 Περὶ οὗ φασι, μετὰ τὰς σπονδὰς δειπνεῖν τὸν K.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, pag. 801.

2 Νῦν δὲ οὐ πρὸς ἡμ.] Hæc repetuntur infra v. Στέργω.

3 Πομπήλιος] Erat cognomen Numæ Regis.

4 Πομπόνιος] Potius, Πομπώνιος, per ω, in syllaba secunda.

5 Πομφολυγοπαφλάσμασιν. ἐν ταῖς δ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Ranas*, pag. 224. (140. Ed. Bas. P.)

6 Πονηρία. ὁ ἐκ παρασκ.] Vide paulo post v. Πόνηρος.

πόνος γινόμενος, παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

lestia, quæ alicui de industria creatur. [Alias, improbitas.]

Πονηρόπολις. [1] ἔστι δέ τις καὶ περὶ Θρᾴκην Πονηρόπολις, ἣν Φίλιππόν φασι συνοικίσαι, τοὺς ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλομένους αὐτόθι συναγαγόντα, συκοφάντας, ψευδομάρτυρας, καὶ τοὺς συνηγόρους. καὶ τοὺς ἄλλους πονηροὺς εἰς δισχιλίους· ὡς Θεόπομπος ἐν ιγʹ. τῶν Φιλιππικῶν.

Πονηρόπολις. Poneropolis. Urbs Thraciæ. Hanc Philippum condidisse ajunt, habitare ibi jussis hominibus, qui ob improbitatem infames essent, ut sycophantis, falsis testibus, causidicis, & aliis improbis hominibus, ad duo millia: ut Theopompus libro XIII. *Philippicorum* tradit.

Πόνηρος. ἐπίπονος. ἡ πρώτη ὀξεῖα. ἐπὶ σώματος προπαροξύνεται. καὶ ἕλκει πονήρῳ. ἐπὶ δὲ ψυχῆς, ὀξυτόνως. λέγεται δὲ καὶ πονηρὸν ὕδωρ.

Πόνηρος. Laboriosus. Ærumnosus. Malignus. Acutum habet in antepenultima, cum de corpore dicitur: ut, ἕλκει πονήρῳ, ulcere maligno. De anima vero cum dicitur, *improbum* significat, & notatur acuto in ultima. Dicitur vero etiam πονηρὸν ὕδωρ, i. e. mala aqua.

Πονηροῖς, [2] κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῆ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν. τουτέστι, τοῖς λεγομένοις καθάρμασι πόλεως.

Πονηροῖς. Malis. [Aristophanes:] *Et improbis, & ex improbis parentibus natis ad omnia utimur, quibus civitas ante victimarum piacularium loco vix usa fuisset.* Φάρμακοι enim hic vocantur piacula, sive victimæ piaculares.

Οὐδὲν [3] πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ [4] Καλλιφῶν.

ὁ Καλλιφῶν οὗτος προὔδωκε Σάμον. οἱ δὲ, Μίλητον. ὡσεὶ εἶπεν, οὐδὲν κακὸν ποιῶ, ἀλλ' ἱεροσυλῶ. ἐπὶ πονηρίᾳ γὰρ τεθρύλληται ὁ Καλλιφῶν οὗτος, ὃς προὔδωκε Μίλητον Πριηνεῦσι. πυνθανομένων δὲ πολλάκις αὐτοῦ τινων, τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε, πάντα ἀγαθά. Πάντα οὖν ἀγαθὰ, φησὶ, ποιῶ, ὡς ἔλεγε Καλλιφῶν. ὕστερον μέντοι παρὰ Θεαγένους τινὸς εἰσῆλθεν ὠνησόμενος κρέας. κἀκεῖνος ὑποδεῖξαι ἐκέλευσε, πόθεν κόψαι θέλει. προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα, ἀπέκοψε, καὶ εἶπε· Ταύτῃ τῇ χειρὶ οὐ προδώσεις πόλιν ἑτέραν. μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος·

Μὴ σύγε, Θειάγενες, κόψαις χέρα [5] Καλλιφῶντος.

προδοὺς δὲ Μίλητον τοῖς πολεμίοις, πυνθανομένου τινὸς, ὅτι τοῦτο ἐποίησεν, ἀποκρίνασθαι, ἀγαθὰ Καλλιφῶν. καὶ [6] Ἀριστοφάνης φησὶ, τοῦ πονηροῦ κόμματος. ἀπὸ τοῦ παρακεκομμένου ἀργυρίου.

† *Nihil mali facio, sed quod olim Calliphon.* Hic Calliphon Samum prodidit; vel, ut alii tradunt, Miletum. Perinde autem est, ac si dixisset: *Nihil mali facio, sed templa expilo.* Calliphon enim ob improbitatem infamis erat: qui Miletum Prienensibus prodidit. Quibusdam autem ex eo quærentibus, quid facturus esset, respondit: *Omnia bona.* Omnia igitur bona, inquit, facio, ut ajebat Calliphon. Tandem vero, cum Theagenis cujusdam ædes carnis emendæ gratia ingressus esset, isque monstrare jussisset, unde frustum præcidi sibi vellet; manum extendit, quam Theagenes amputavit, dicens: *Hac manu aliam urbem posthac non prodes.* Meminit ejus & Callimachus, dicens: *Ne tu, Theagenes, manum Calliphontis amputes,* Hic Calliphon, cum Miletum hostibus prodidisset, interroganti cuidam, cur hoc fecisset, respondit, *Bona Calliphon.* Et Aristophanes inquit: *Malæ notæ.* Translatio ducta est a moneta adulterina & falsa nota signata.

Πόνηρος. ἔστι [7] παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ· Πονήρους γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους. ἀντὶ τοῦ μοχθηροὺς, καὶ ἐπιπόνους, ἀσθενεῖς, ἀπράκτους. ὡς φαμὲν, πονήρως ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. ἢ ἀτυχὴς, ἄθλιος. Ἐπὶ ὄνου πονήρας ὀχούμενος. Πονηρὸν δὲ λέγει ὁ Ἀπόστολος, τὸν ἐκ κατασκευῆς εἴς τινα παρά του πόνον γινόμενον. λέγεται δὲ καὶ πονηρὸν ὕδωρ, τὸ νοσοποιόν. πονηροὶ λέγονται καὶ ἐπίπονοι. καὶ [8] παροιμία· Πόνῳ πονηρός. μοχθηρὸς, σφόδρα πονηρός. διὰ τὸν πόνον κατ' ἐνέργειαν ὁ ἐπίπονος.

Πόνηρος. [Cum accentu in antepenultima.] Aristophanes *Pluto: Miseros dixisti nobis socios.* Vel, malis confectos, infirmos, & inutiles. Sic dicere solemus, πονήρως ἔχ. i. e. Res nostræ malo sunt loco. Vel, miser, infelix. *Asina debili vectus.* Apostolus vero τὸ πονηρὸν vocat molestiam, quæ de industria alicui creatur. Dicitur vero etiam πονηρὸν ὕδωρ, aqua, quæ pota morbos conciliat. Πόνηροι vero, [cum accentu in antepenultima,] dicuntur ærumnosi, & miseri. Et proverbium: Πόνῳ πονηρός. Id est, Valde malus, vel improbus. Sive, qui plurimum molestiæ aliis creat.

Πονήσαντα. ἀντὶ τοῦ, παλαιωθέντα. Ἀῤῥιανός· Τὰ δὲ πονήσαντα αὐταῖς οὐ χαλεπῶς ἐπεσκευάσθη. καὶ αὖθις· Πονουμένῳ αὐτῷ περὶ βασιλείας τῶν Πάρθων ξυμβάλλουσι δύο τινές.

Πονήσαντα. Vetustate corrupta. Arrianus: *Ea vero, quæ vetustate corrupta erant, haud difficulter ab iis instaurata fuerunt,* Et iterum: *Cum de Parthorum regno sollicitus esset, duo quidam ei occurrunt.*

1 Πονηρόπολις. ἔστι δέ τις καὶ π.] Confer Nostrum supra v. Δούλων πόλις, ubi eadem leguntur.

2 Πονηροῖς, κἀκ πονηρῶν εἰς ἅπ.] Aristophanes *Ranis*, pag. 246. (159. Ed. Bas. *P.*)

Καὶ πονηροῖς, κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα,
Ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
Οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῆ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.

Hinc Suidas supplendus est.

3 Οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπ.] Senarius hic legitur apud Aristophanem in *Pace*, pag. 646. (446. Ed. Bas. *P.*)

4 Καλλιφῶν] Aristophanes loco laudato habet, Κιλλικῶν: & sic ipse Suidas supra v. Κιλλικῶν.

5 Καλλιφῶντος] Metri gratia scribendum est, Καλλιφόωντος.

6 Καὶ Ἀριστοφάνης φ.] *Pluto*, pag. 86. (43. Ed. Bas. *P.*)

7 Παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ] Pag. 24. (12. Ed. Bas. *P.*)

8 Παροιμία. Πόνῳ πονηρός] Confer Vatic. Append. Centur. III. Adag. LVI.

Πόνον. Ὅμηρος ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τίθησι. καὶ πονεῖν, τὸ ἐνεργεῖν.

Πόνον σπείρειν. παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

Πόνος. σπουδή. ἐπίτασις. Καὶ ἦν πόνος μυρίος ἑκάστοις ἐπειγομένοις δρᾶσαι τὸ προσταχθέν. καὶ ἀγώνισμα ἐτίθετο ἕκαστος ἑαυτοῦ τῆς Περσῶν προθυμίας τε καὶ σπουδῆς.

Πόνος πόνῳ πόνον φέρει. λείπει ἡ πρὸς ἵν᾽ ᾖ, ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνῳ πόνον φέρει. καὶ ἔστι τὸ μὲν πόνος πόνῳ, ἀρχαϊκόν· ὡς ἔργον ἐπ᾽ ἔργῳ. τὸ δὲ δεύτερον πόνον, κοινῶς· οἷον κάματον. καὶ [1] Ὅμηρος·

—— Πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.

Σοφοκλῆς [2] ἐν Τραχινίαις·

—— Νὺξ γὰρ εἰσάγει,

Καὶ νὺξ ἀπωθεῖται δεδεγμένον πόνον.

Ποντίφιξ. ὁ μέγας παρὰ Ῥωμαίοις ἱερεύς, ὃν Νουμᾶς ὁ Ῥωμαίων νομοθέτης κατέστησεν, ἡνίκα βιαίῳ ῥεύματι φερόμενος ὁ Θύβρις τὸ πρεσβύτατον ζεῦγμα ἐλάμβανεν. εὐχὰς γὰρ οὗτος μειλικτηρίους πρὸς τῷ ποταμῷ ποιησάμενος, μὴ διαρρῆξαι τὴν γέφυραν, ἔπεισε τὸν ποταμὸν ἡσυχῇ καὶ εὐτάκτως ἀναχέεσθαι τοῦ ζεύγματος. καὶ τοὺς λεγομένους Ποντίφικας καὶ Φλαμινίους τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε.

Ποντοβρόχους. ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένους.

Πόντος. κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χερρονήσου καὶ τοῦ Εὐξείνου καλούμενος. καταχρηστικῶς δέ, πᾶσα ἡ θάλασσα. καὶ παροιμία· Πόντος ἀγαθῶν. ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν, καὶ μεγάλων· ὥσπερ, Ἀγαθῶν θάλασσα. Ἀριστοφάνης· Ὦ Ποντοπόσειδον. ἀντὶ τοῦ, μέγιστε Πόσειδον. ἀπὸ τοῦ Πόντου μεταφορικῶς.

Ποπάδες.

—— Ἡ [3] δὲ μελισσῶν

Ἀμβροσίη, πυκναί τ᾽ [4] ἰτρίνεαι ποπάδες.

Πόπανα. πλακούντια πλατέα, καὶ λεπτά, καὶ περιφερῆ. καὶ ἐπὶ τέσσαρσι ποπάνοις ἔθυον βοῦν, [5] καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν.

Πόπανα. [6] εἰδικόν. προθύματα, γενικόν.

Πόνον. Laborem. Homerus vocabulum hoc pro *actione* ponit. Et πονεῖν, laborare, agere.

Πόνον σπείρειν. Laborem ferere. Dicitur de iis, qui frustra laborant.

Πόνος. Labor. Studium. Contentio. *Et singuli summa contentione imperata exequi nitebantur, & unusquisque alacritatem & studium Persarum certatim imitandum sibi proponebat.*

Πόνος πόνῳ πόν. *Labor labori laborem affert.* Deest hic præpositio πρός: ut sit, πόνος πρὸς τῷ πόνῳ, &c. Et illud quidem πόνος πόνῳ, antiquum est; ut ἔργον ἐπ᾽ ἔργῳ, i. e. opus post opus. At alterum πόνον, commune. Simile huic est illud Homericum: *Malum ubique malo junctum erat.* Et Sophocles *Trachiniis: Nox inducit, & nox trudit malum malo succedens.*

Ποντίφιξ. Pontifex. Apud Romanos [sic vocatur] magnus sacerdos: quem Numa Legislator Romanorum constituit, cum Tiberis rapido fluens impetu antiquissimum pontem corripuit. Tunc enim Pontifex blandis precibus amni adhibitis, ne pontem revelleret, adeo eum mitigavit, ut intra alveum suum leniter & placide fluens, pontem sibi impositum ferret. Eos quoque, qui Pontifices & Flamines dicuntur, sacerdotibus præfecit.

Ποντοβρόχους. Mari rigatos. Fluctibus marinis obrutos.

Πόντος. Pontus. Proprie sic vocatur mare, quod est intra Chersonesum & Pontum Euxinum. Abusive vero, quodvis mare. Et proverbium: *Pontus bonorum.* Dicitur hoc de multis & magnis bonis : velut, *Mare bonorum.* Et Aristophanes: *O Neptune Pontice.* Id est, o maxime Neptune. Translatio ducta est a Ponto.

Ποπάδες. Placentulæ. [In Epigrammate:] *Apumque ambrosia, & plures placentulæ tenues, itria dictæ.*

Πόπανα. Placentulæ latæ, & tenues, & rotundæ. Post quatuor popana immolabant bovem, cumque vocabant quintum bovem.

Πόπανα. Placentæ. Placentulæ. Nomen hoc est speciale. At προθύματα, generale.

1 Ὅμηρος] Il. Π. v. 111.

2 Σοφοκλῆς ἐν Τραχινίαις] Pag. 332. ut Portus monuit.

3 Ἡ δὲ μελισσῶν ἀμβρ.] Fragmentum hoc depromptum est ex Anthologia inedita, ex qua integrum Epigramma publici juris fecimus supra v. Γέλγιθες. Ἰτρίνεαι ποπάδες autem hic sunt placentæ tenues, ex sesamo & melle confectæ ; quæ alias ἴτρια dicebantur. Vide Grammaticos. Ποπὰς significat placentulam : unde Latinorum *Popa*. Glossæ veteres: *Popa.* πλακοῦς, καὶ πόπανον.

4 Ἰτρίνεαι ποπάδες] In Codice MS. Anthologiæ, ex quo Epigrammata inedita, quæ passim in notis nostris citamus, Parisiis descripsi, hanc viri docti in hunc locum annotationem reperi: Ποπάδες *legit Suidas; sed mendose. Legendum omnino videtur* κοπάδες, *i. e.* τόμοι *vel* τεμάχη. τὰ κεκομμένα. *Hesychius:* Κοπάδες. τὰ ἐπικεκομμένα δένδρα. Ἰτρίνεαι κοπάδες, *seu potius* ἠτρινεαί: *i. e.* ἤτρου, ἤγουν ὑπογαστρίου ὑείου, ἢ θυννείου ἡλισμένου τεμάχη. *Ab* ἦτρον, ἠτρινός, ut ab ὄρθρος, ὀρθρινός. *Ab* ἠτρινός, ἠτρινεός, *ut a* κενὸς κενεός. Hæc vir doctus : qui scilicet locum hunc de frusto abdominis, vel ventris suilli saliti accipit, mutando ποπάδες in κοπάδες, & ἰτρίνεαι in ἠτρινεαί, ab ἦτρον, abdomen, sumen. Certe κοπὰς significat idem quod τέμαχος, i. e. *frustum*; eamque vocem Latini recentiores suam fecerunt, ut ex Glossis veteribus liquet, in quibus Τέμαχος redditur, *Copadium, Frustum.* At nihilominus conjecturam viri docti probare non possum. Nam in toto hoc Epigrammate, quod, ut diximus, integrum dedimus supra v. Γέλγιθες, agitur de rebus vilissimis, & minimi pretii, quales sunt fructus arborei & placentulæ; & ipse Philoxenides munera sua, quæ Pani offert, λιτὴν δαῖτα vocat. At sumen suillum tam apud Græcos quam Romanos olim in deliciis habebatur, eique inter dapes lautiores locus erat: quod proinde in numero rerum vilium, & quæ λιτὴν δαῖτα constituunt, poni non potest. Huc accedit, quod Græci genus illud edulii non soleant vocare ἠτρινόν, sed ἠτριαῖον: ut ex veteribus scriptoribus constat. Vide præter alios Pollucem lib. II. cap. IV. sect. 35. sed ubi pro ἠτρίδια, legendum est ἠτριαῖα. Τὸ Α enim & Δ frequenter & facile inter se confunduntur. Sic apud eundem Pollucem lib. IX. cap. VI. pag. 431. δραχμίδιον male legitur pro δραχμιαῖον; & apud Scholiastam Aristophanis ad *Aves* pag. 574. ἀνεμίδιον pro ἀνεμιαῖον, ut monuimus etiam supra v. Ἄνεμος, ubi nos vide.

5 Καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν] Confer Nostrū supra v. Βοῦς ἕβδομος.

6 Πόπανα. εἰδικόν. προθύματα, γενικόν] Hæc referenda sunt ad locum illum Aristophanis in *Pluto*, pag. 71.

Ἐπὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα
Καθωσιώθη.

Vide ibi Scholiastam.

Ποπλικόλας. ὄνομα κύριον παρὰ Ῥωμαίοις.

Πόπλιος.[1] οὗτος φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοκρατικῷ πολιτεύματι, τηλικαύτην περιεποιήσατο παρὰ μὲν τοῖς ὄχλοις εὔνοιαν, παρὰ δὲ τῷ συνεδρίῳ πίστιν, ὥστε ἐν τῷ δήμῳ κρίνειν τινὸς ἐπιβαλλομένου κατὰ τὰ Ῥωμαίων ἔθη, καὶ πολλὰ κατηγορήσαντος, καὶ πικρῶς, ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶπε παρελθών· αὐτὸς δὲ οὐκ ἔφη πρέπον εἶναι τῷ Ῥωμαίων δήμῳ, οὐδενὸς ἀκούειν κατηγοροῦντος Ποπλίου Κορνηλίου Σκιπίωνος, δι' ὃν αὐτοῖς τοῦ λέγειν ἐξουσίαν ἔχουσιν οἱ κατηγοροῦντες. ὧν ἀκούσαντες οἱ πολλοὶ, παραχρῆμα διελύθησαν πάντες ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἀπολιπόντες τὸν κατηγοροῦντα μόνον.

Πόπλιος.[2] περὶ τούτου τοῦ στρατηγοῦ ζητοῦσί τινες, τίνι τρόπῳ ἐγένετο ἐπιφανέστατος, ἀπὸ ποίας φύσεως ἢ τριβῆς ὁρμηθείς. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἐπιτυχῆ τινα, καὶ τὸ πλεῖον ἀεὶ παραλόγως καὶ τῷ αὐτομάτῳ κατορθοῦντα τὰς ἐπιβολὰς παρεισάγουσι, νομίζοντες ὡσανεὶ θειοτέρους εἶναι καὶ θαυμαστοτέρους τοὺς τοιούτους ἄνδρας τῶν κατὰ λόγον ἐν ἑκάστοις πραττόντων, ἀγνοοῦντες, ὅτι τὸ μὲν ἐπαινετὸν, τὸ δὲ μακαριστὸν εἶναι συμβαίνει τῶν προειρημένων. καὶ τὸ μὲν κοινόν ἐστι καὶ τοῖς τυχοῦσι· τὸ δὲ ἐπαινετὸν μόνον ἴδιον ὑπάρχει τῶν εὐλογίστων καὶ φρένας ἐχόντων ἀνδρῶν· οὓς καὶ θειοτάτους εἶναι καὶ προσφιλεστάτους τοῖς θεοῖς νομιστέον. Ἐμοὶ δοκεῖ Πόπλιος, φησὶν ὁ Πολύβιος, Λυκούργῳ τῷ τῶν Λακεδαιμονίων νομοθέτῃ παραπλησίαν ἐσχηκέναι φύσιν καὶ προαίρεσιν. οὔτε γὰρ Λυκοῦργον ἡγητέον δεισιδαιμονοῦντα, καὶ πάντα προσέχοντα τῇ Πυθίᾳ συστήσασθαι τὸ Λακεδαιμονίων πολίτευμα· οὔτε Πόπλιον ἐξ ἐνυπνίων ὁρμώμενον καὶ κληδόνων, τηλικαύτην τῇ πατρίδι περιποιῆσαι δυναστείαν· ἀλλ' ὁρῶντες ἑκάτεροι τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων οὔτε παράδοξα προσδεχομένους ῥᾳδίως, οὔτε τοῖς δεινοῖς τολμῶντας παραβάλλεσθαι χωρὶς τῆς τῶν θεῶν ἐλπίδος· Λυκοῦργος μὲν ἀεὶ προσλαμβανόμενος ταῖς ἰδίαις ἐπιβολαῖς τὴν ἐκ τῆς Πυθίας φήμην, εὐπαραδεκτοτέρας καὶ πιστοτέρας ἐποίει τὰς ἰδίας ἐπινοίας. Πόπλιος δὲ παραπλησίως ὡς μετὰ τῆς θείας ἐπιπνοίας ποιούμενος τὰς ἐπιβολὰς, εὐθαρσεστέρους παρεσκεύαζε τοὺς ὑποταττομένους πρὸς τὰ δεινὰ τῶν ἔργων. καὶ μετὰ λογισμοῦ καὶ προνοίας ἔπραττε, καὶ πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων αὐτοῦ. ἐκεῖνος γὰρ ὅτι μὲν ἦν εὐεργετικὸς καὶ μεγαλόψυχος, ὁμολογεῖται· διότι δ' ἀγχίνους καὶ νήπτης τῇ διανοίᾳ, καὶ περὶ τὸ προτεθὲν ἐντεταμένος, οὐδεὶς ἂν συγχωρήσειε, πλὴν τῶν συμβεβιωκότων καὶ τεθεαμένων [3] ὑποστὰς αὐτοῦ τὴν φύσιν· ὧν εἷς ἦν Γάϊος Λαίλιος, ἀπὸ νέου μετεσχηκὼς αὐτῷ παντὸς ἔργου καὶ λόγου μέχρι τελευτῆς, ὁ ταύτην περὶ αὐτοῦ [4] δόξαν ἐργασάμενος, διὰ τὸ δοκεῖν εἰκότα λέγειν καὶ σύμφωνα τοῖς ὑπ' ἐκείνου πεπραγμένοις. † Ὅτι πρώτῳ Ποπλίῳ ἐλλογίμῳ, ἀ-

Ποπλικόλας. Publicola. Nomen proprium apud Romanos.

Πόπλιος. Publius. Hic cum Optimatum partes in Republ. esset amplexus, tantam apud populum benevolentiam, & tantam auctoritatem apud Senatum sibi conciliavit, ut, cum quidam apud populum ei diem dixisset, ut Romani moris est, multaque acerbe ei objecisset; ipse vero nihil aliud respondisset, sed id tantum dixisset, non decere populum Romanum accusatoribus P. Corn. Scipionis auscultare, per quem ipsa accusandi facultas accusatoribus parta sit: populus his auditis statim e concione universus discesserit, accusatore solo relicto.

Πόπλιος. Publius. De hoc Imperatore nonnulli quærunt, quo modo clarissimus evaserit, quo ingenio præditus, aut qua experientia ad res gerendas accesserit. Et scriptores quidem alii omnes eum inducunt virum quendam fortunatum, & qui pleraque sua incepta præter rationem, casu quodam fortuito ad finem optatum perduceret. Putant enim eos, qui tales sunt, magis esse quasi divinos, & majore admiratione dignos illis, qui singulas suas actiones ratione certa dirigunt. Nimirum ignorant isti, ejusmodi esse illa, quæ diximus, ut propter eorum alterum homines laudentur; propter alterum prædicentur felices: quorum hoc commune est, & cuivis ex plebe potest contingere; laude vero dignum esse, proprium est duntaxat prudentium & cordatorum virorum; qui etiam maxime divini & Diis charissimi debent censeri. Enimvero mihi, inquit Polybius, videtur Scipio & natura & genere institutorum similitudinem aliquam cum Lycurgo Lacedæmoniorum legumlatore habuisse. Nam neque de Lycurgo par est existimare, ipsum adeo fuisse superstitiosum, ut in constituenda Spartanorum Republ. Pythiæ per omnia adhæreret: neque Scipio existimari debet, cum patriæ suæ tantum imperium pararet, e somniis quibusdam aut ominibus pependisse. Sed quod viderent ambo, plerosque mortalium neque ea temere admittere, quæ abhorrent a communibus opinionibus, neque res arduas & periculo junctas audere aggredi, nisi spes aliqua læti exitus ab aliquo Deorum fuerit ostensa: & Lycurgus, quoties aliquid aggrediebatur, auctoritatem oraculi a Pythia editi sententiæ suæ adjiciendo, efficiebat, ut consilia sua facilius reciperentur, & plus fidei invenirent: & Publius item Scipio in multitudinis animis hanc persuasionem alens, quasi divinitus mota mente ageret cuncta, eos, quibus imperabat, confidentiores atque paratiores adversus omnia formidolosa & terribilia incepta reddebat. Cæterum, singula ipsum judicio & prudentia egisse, omniaque ejus consilia rationi convenientem exitum solita fuisse for-

1 Πόπλιος. οὗτος φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοκρ.] Hæc omnia sunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, pag. 121.

2 Πόπλιος. περὶ τούτου τοῦ στρατηγοῦ ζητ.——καὶ σύμφωνα τοῖς ὑπ' ἐκείνου πεπραγμένοις] Hæc leguntur apud Polybium l. x. c. 2.

3 Ὑποστὰς] Polybius habet ὑπ' αὐγάς, uti etiam hic apud Suidam scribendum est.

4 Δόξαν ἐργασάμενος] Polybius rectius, δόξαν ἡμῖν ἐνεργασάμενος.

μοιβῆς δεξιῶς γενομένης, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐδόθη στέφανος ἀγρώστεως χλωρᾶς. Ποτὲ νεανίσκοι τινὲς τῶν Ῥωμαίων ἐπιτυχόντες παρθένῳ κατὰ τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ κάλλος διαφερούσῃ τῶν ἄλλων γυναικῶν, καὶ συνιδόντες Φιλογύναιον ὄντα τὸν Πόπλιον, ἧκον αὐτὴν ἄγοντες, καὶ παραστήσαντες ἔφασκον αὐτῷ δωρεῖσθαι τὴν κόρην. ὁ δὲ καταπλαγείς, καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος, ἰδιώτης μὲν ὤν, οὐδεμίαν ἂν ἥδιον ἔφη δέξασθαι ταύτης δωρεάν· στρατηγὸς δ' ὑπάρχων, οὐδ' ὁποιανοῦν ἧττον· τοῦτ' αἰνιττόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως, διότι κατὰ μὲν τὰς ἀναπαύσεις ἐνίοτε καὶ ῥᾳθυμίας ἐν τῷ ζῇν ἡδίστας τοῖς νέοις ἀπολαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται καὶ διατριβάς· ἐν δὲ τοῖς τοῦ πράττειν καιροῖς μέγιστα γίνεται καὶ κατὰ ψυχὴν καὶ κατὰ σῶμα ἐμπόδια τοῖς χρωμένοις. τοῖς μὲν οὖν νεανίσκοις ἔφη χάριν ἔχειν· τὸν δὲ τῆς παρθένου πατέρα καλέσας, καὶ δοὺς αὐτῷ ταύτην ἐκ χειρός, ἐκέλευσε συνοικίζειν, ᾧ ποτ' ἂν προαιρῆται τῶν πολιτῶν. δι' ὧν καὶ τὰ τῆς ἐγκρατείας καὶ τὰ τῆς μετριότητος ἐμφαίνων, μεγάλην ἀποδοχὴν εἰργάζετο τοῖς ὑποτεταγμένοις.

tiri, clarum erit ex iis, quæ ſumus dicturi. Et quidem fuiſſe ipſum liberalem ac munificum, & magnanimum, nemo homo negat: quod autem eſſet idem ſagax & ſobrius, quique in iis, quæ propoſuiſſet, mentis nervos contenderet, hoc vero vix aliquis conceſſerit, præter eos, qui cum eo vixerunt, & in clara, ut ajunt, luce ejus indolem ſunt contemplati. Ex eo hominum fuit numero C. Lælius, a puero omnium, quæ fecit ille aut dixit, ad ultimum uſque diem particeps: qui etiam mihi opinionis hujus de Scipione concipiendæ auctor exſtitit; cum & ſimilia veri mihi videretur loqui, & rebus geſtis ipſius congruentia. [*Hucuſque verſionem Caſauboni adhibui. Quæ vero ſequuntur, a Porto verſa ſunt.*] Primo Publio ex claris viris, dextra virtutis ejus remuneratione facta, corona graminea a Romanis eſt data. Aliquando quidam adoleſcentes Romani, cum incidiſſent in virginem ætate florente præditam, & forma cæteris mulieribus præſtantiorem; cumque Publium animadvertiſſent mulierum amori addictum eſſe, eam ad ipſum adduxerunt, & adductam ſe ipſi donare dixerunt. Ille vero obſtupefactus, & formam illius admiratus, reſpondit, ſi privatus quidem eſſet, ſe nullum iſto gratius donum accepturum eſſe: ſed, cum eſſet Imperator, ſe quodvis aliud donum potius accepturum dixit: illud hoc reſponſo obſcure ſignificans, in otio quidem & animorum remiſſionibus nonnunquam hujuſmodi voluptates & occupationes adoleſcentibus eſſe jucundiſſimas: ſed in ipſis rerum gerendarum temporibus maximum eas & animis & corporibus impedimentum eſſe, quum quis his uteretur. Ac illis quidem adoleſcentibus ſe gratias agere dixit. Virginis vero patre vocato, eaque ipſi in manum tradita, juſſit ipſam collocare cuicunque civium vellet. Quibus rebus & continentia & moderatione ſua declarata, magnum populorum ſubjectorum ſtudium ſibi conciliavit. *Port.*

Πόπλιος [1] Σκιπίων, Λουκίου κατὰ φύσιν υἱός, Ποπλίου δὲ τοῦ μεγάλου κληθέντος κατὰ θέσιν υἱωνός, κύριος γενόμενος τῆς Καρχηδόνος, ἥτις ἐδόκει πολυχρημονεστάτη τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην εἶναι πόλεων, ἁπλῶς τῶν ἐξ ἐκείνης οὐδὲν εἰς τὸν ἴδιον βίον μετήγαγεν, οὔτ' ὠνησάμενος, οὔτ' ἄλλῳ τρόπῳ κτησάμενος οὐδέν, καίπερ οὐχ ὅλως εὐπορούμενος κατὰ τὸν βίον· ἀλλὰ μέτριος ὢν κατὰ τὴν ὕπαρξιν ὡς Ῥωμαῖος, οὐχ οἷον δὲ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς Καρχηδόνος [2] νομισμάτων ἀπέσχετο μόνον, ἀλλὰ καὶ καθόλου τῶν ἐκ τῆς Λιβύης οὐδὲν ἐπιμιχθῆναι πρὸς τὸν ἴδιον εἴασε βίον. τοῦτο ἀναμφισβήτητον παρὰ Ῥωμαίοις.

Πόπλιος. P. Scipio, Lucii natura filius, Publii vero, qui Magnus cognominatus eſt, adoptione nepos, potitus Carthagine, quæ totius orbis terrarum urbs locupletiſſima credebatur, nihil prorſus ex ea in uſum privatum tranſtulit, quod vel emiſſet, vel alia ratione ſibi comparaſſet; quamvis non admodum dives eſſet, ſed modicis facultatibus inſtructus, ut Romanus. Non ſolum autem a pecunia Carthagine reperta abſtinuit; ſed etiam in univerſum nihil ex Africæ divitiis cum ſuis bonis commiſceri paſſus eſt. Et hoc quidem apud Romanos indubitatum eſt.

Πόπλιος Σκιπίων Ἀφρικανός, τὴν στρατιὰν εὑρὼν διεφθαρμένην, ἐπανώρθωσεν. ὃς καὶ τὴν Καρχηδόνα εἰς ἔδαφος καθεῖλε. προσημᾶναι δὲ αὐτῷ τοῦ πολέμου τὸ πέρας τὴν τοῦ ξίφους λαβήν, αἵματι πολλῷ ῥεομένην, καὶ πολλάκις μὲν ἀποματτομένην, πλέον δὲ ἀνιεῖσαν ἀεὶ τοῦ αἵματος. τοὺς γὰρ μάντεις φόνον πολὺν τῶν ἐναντίων σημαίνειν τὸ πέρας ὑποκρίνασθαι.

Πόπλιος. P. Scipio Africanus, cum exercitum corruptum & diſſolutum nactus eſſet, [eum ſeveriore diſciplina] correxit. Hic & Carthaginem ſolo æquavit. Tradunt autem gladii capulum, multo ſanguine manantem, ipſi belli exitum portendiſſe; & ſæpe quidem abſterſum, ſemper majorem ſanguinis copiam fudiſſe. Vates enim magnam hoſtium cædem hoc prodigio portendi reſponderunt.

Πόπλιος Οὐαλέριος, ὁ συνύπατος Βρούτου, [3] ἄξιος μὲν πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπιτηδευμάτων χάριν ἐ-

Πόπλιος. P. Valerius, Bruti in Conſulatu collega, cum multis aliis nominibus laude &

1 Πόπλιος Σκιπίων, Λουκίου κατ.] Et hæc ſunt verba Polybii, quæ exſtant in Collectaneis Conſtantini a Valeſio editis, pag. 101.

2 Νομισμάτων] Hæc vox & in MS. Pariſ. A. & in Collectaneis Conſtantini loco laudato recte deeſt.

3 Ἄξιος μὲν πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπιτ.] Hæc excerpta ſunt ex Dionyſii Halic. *Antiq. Rom.* lib. v. pag. 287. ut Pearſonius monuit. Vide etiam ſupra v. Αὐτάρκεια.

παινεῖσθαι

ἐπαινεῖσθαί τε καὶ θαυμάζεσθαι· μάλιστα δὲ τῆς αὐταρκείας τοῦ βίου. ἡ φιλοσοφία τις αὐτοδίδακτος ἐγένετο περὶ αὐτόν, ἣν ἐν πολλοῖς ἐπεδείξατο πράγμασι.

Πόππυζε. ἐν [1] Ἐπιγράμματι·

> Παῖζε μόνη τὸ φίλημα· μάτην πόππυζε σεαυτῇ.

ἀντὶ τοῦ, κολάκευε, καὶ τὰ λοιπά.

Ποππύσματα. κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους.

Πόρδαλις. [2] τὸ ζῶον ἄρσεν. Πάρδαλις, τὸ θηλυκόν.

Πορεῖα. τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα.

Πόριες. νέοι βόες. μόσχοι.

Πορίζω. δοτικῇ.

Πορίμῳ. ἄνυσιν καὶ ἐπίνοιαν ἔχοντι. [3] Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ.

quæ confici & ad exitum perduci potest.

Πορίμώτατος. Ταύτην ἔδοξεν εἶναι πορίμωτάτην ἐπιβολήν. ἀντὶ τοῦ, ἐπικερδῆ. καὶ ποριοῦνται, ἀντὶ τοῦ, κερδήσουσι.

Ποριστάς. [4] οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν λυσιτελεῖ.

Πορθήσειας. ἕλοις. λάβοις.

Πόρθησις. ἐρήμωσις.

Πορθμεύει. Εὑρίσκει Νέσσον πορθμεύοντα μισθοῦ, καὶ πείθει αὐτὸν, ὡς πορθμεύσειεν Ἀλκμήνην καὶ Δηϊάνειραν.

Πορθμεῖον. [5] τὸ πλοῖον. Πορθμίον δὲ, τὸ ναῦλον.

Πορθμεῖς. οἱ περάται. [6] Ἀριστοφάνης·

> Χαλεποί γ' ἂν ἦτε γενόμενοι πορθμεῖς. τί δή;
> Ἕλκοντες τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.

Ἐπειδὴ οἱ πορθμεῖς τοὺς παριόντας ἀναγκάζουσιν εἰς τὰ ἴδια πλοῖα ἐμβαίνειν.

Πορθμήϊον. ὁ μισθὸς τοῦ ναύτου. [7] Καλλίμαχος·

> Τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήϊον οὐ φέρονται.

Ἐν Αἰγιαλῷ γὰρ καταβάσιόν ἐστιν ᾅδου, ἐς ὃ ἀπελθοῦσα ἡ Δημήτηρ ἔμαθε παρὰ τῶν περιοίκων περὶ τῆς Κόρης, καὶ ἐδωρήσατο αὐτοῖς, ὡς λέγει, ἄφεσιν τοῦ πορθμηΐου.

Πορθμὶς, καὶ πορθμίδιον.

> Ἀΐδεω λυπηρὲ διήκονε, τοῦτ' Ἀχέροντος
> Ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ.

Πορθμός. [8] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας.

admiratione dignus, tum præcipue ob frugalitatem. Inerat enim ei innatum quoddam sapientiæ studium, ut ex multis ejus factis apparuit.

Πόππυζε. Poppysmo demulce. Blande attrecta. Blandire. In Epigrammate: *Sola te basia, & ipsa tibi frustra blandire.*

Ποππύσματα. Poppysmata, sive blanditiæ, quibus equi indomiti demulcentur.

Πόρδαλις. Pardus animal, mas. Πάρδαλις vero, fœmina. Panthera.

Πορεῖα. Viatica. Res ad iter necessariæ.

Πόριες. Juvenci. Vituli.

Πορίζω. Præbeo. Dativo jungitur.

Πορίμῳ. Viro, qui rei expediendæ vel conficiendæ viam & rationem novit. Vel, rei, *Opertet aggredi rem, quæ ad exitum perduci possit.*

Πορίμώτατος. Paratu facillimus. Expeditissimus. Qui facile exitum habet. *Hoc inceptum facillime exitum habiturum videbatur.* Vel, maxime lucrosum & quæstuosum. Et ποριοῦνται, lucrabuntur.

Ποριστάς. Demagogi, vel oratores, qui sui commodi causa parandæ pecuniæ vias & rationes populo proponunt.

Πορθήσειας. Ceperis. Occuparis. Expugnaris.

Πόρθησις. Expugnatio. Vastatio.

Πορθμεύει. Trajicit. *Invenit* [*Hercules*] *Nessum, qui mercede flumen homines trajiciebat, eique persuadet, ut Alcmenam & Deianiram trajiciat.*

Πορθμεῖον. Navigium, quo trajiciuntur homines. Ponto. At πορθμίον, naulum.

Πορθμεῖς. Portitores. Aristophanes: *Molestæ profecto portitores foretis. Quare? Vectores enim trahendo enecaretis.* Portitores enim & nautæ prætereuntes navigia sua intrare cogunt.

Πορθμήϊον. Naulum. Callimachus: *Ideo etiam mortui nullum naulum secum ferunt.* Ægiali enim est descensus ad Inferos: ad quem cum Ceres pervenisset, ex accolis cognovit, ubi Proserpina esset. Quare, ut ait [Callimachus,] naulum ipsis remisit.

Πορθμὶς, & πορθμίδιον. Navicula, qua maria vel fluvii trajiciuntur. [In Epigrammate:] *Orci moleste minister, hanc Acherontis aquam qui navigas navicula cærulea.*

Πορθμός. Porthmus. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. Urbs est Eubœæ.

1 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VII. pag. 598.

2 Πόρδαλις. τὸ ζῶον ἄρσεν. Πάρδαλις, τὸ θηλ.] Discrimen, quod Suidas hic inter πόρδαλις & πάρδαλις statuit, est tantum imaginarium, ut monuit etiam Stephanus in *Thesauro*: quem vide.

3 Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Thesmophor.* pag. 807.

4 Ποριστάς] Voce hac usus est Aristophanes in *Ranis*, pag. 282. (188. Ed. Bas. P) ubi Scholiasta: Ποριστάς. τοῖς φορολόγοις. τούτους λέγει τοὺς περὶ πόρου χρημάτων εἰσηγουμένους. Huc Suidas respexit.

5 Πορθμεῖον. τὸ πλ.] Imo contra potius, πορθμεῖον, τὸ ναῦλον· πορθμίον δὲ, τὸ πλοῖον. Vide Stephanum in Thesauro.

6 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 756. (509. Ed. Bas. P.)

7 Καλλίμαχος] Confer Etymologum v. Δανάκης, ubi fragmentum hoc Callimachi auctius legitur, sed corruptum; quod emendat Casaubonus *Lect. Theocr.* cap. IV.

8 Πορθμός. Δημοσθ.] Ex Harrocratione.

Πορθμός. πέραμα. ἀμφίγειος θάλασσα. Ἰσθμὸς γάρ ἐστι γῆ στενὴ, ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν. Πορθμὸς δὲ, θάλασσα ἑκατέρωθεν ἤπειρον ἔχουσα ἐπικειμένην. [1] Πορθμὼ δύω ἐστόν. ὁ μὲν ἐφ' Ἑλλησπόντου ἀμφὶ Σηστόν τε καὶ Ἄβυδον· ὁ δὲ δὴ ἕτερος ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ Εὐξείνου Πόντου, οὗ τὸ ἱερὸν ὀνομάζεται. ἐν μὲν οὖν τῷ Ἑλλησπόντῳ τελωνεῖον ἥκιστα ἦν. ἄρχων δέ τις ἐκ βασιλέως στελλόμενος ἐν Ἀβύδῳ καθῆστο, διερευνώμενος ἕκαστα. ὁ δὲ ἐπὶ πορθμοῦ τοῦ ἑτέρου στελλόμενος, μισθὸν ἀεὶ πρὸς βασιλέως κεκομισμένος ἦν, οὐδὲν πρὸς τῶν τῇδε ναυτιλλομένων κομιζόμενος.

Πορθμός. Fretum, sive mare utrinque terram habens. Ἰσθμὸς enim est terra angusta, utrinque habens mare: πορθμὸς vero, sive fretum, mare, utrinque habens terram. *Freta vero duo sunt; unum in Hellesponto, juxta Sestum & Abydum: alterum vero in ostio maris Euxini, cujus templum est celebre. In Hellesponto autem telonium nequaquam erat: sed magistratus quidam a Rege missus, Abydi sedem figebat, singula perscrutans. Qui vero ad alterum fretum mittebatur, mercedem a Rege semper accipiens, nihil exigebat ab illis, qui illac præternavigabant.*

Πόρκης. [2] ὁ δακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος, ὁ περιειργνύων αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον. καὶ κλίνεται, πόρκου.

Πόρκης. Annulus, quo cuspis hastæ circumdatur, & cum ligno constringitur.

Πόρκος. κύρτος θαλάσσιος, ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων.

Πόρκος. Nassa, qua pisces capiuntur.

Πόρκος. [3] οἱ μὲν τὸ δίκτυον ἀπέδοσαν. ἔστι δὲ σχοινίου πλέγμα. οἱ δὲ, κύρτον· οὐδὲ οὗτοι ὑγιῶς. [4] ὁ γὰρ Πλάτων ἕτερόν φησι τὸν πόρκον τοῦ κύρτου. λέγει γὰρ οὕτω· Κύρτους, καὶ δίκτυα, καὶ βρόχους, καὶ πόρκους, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἄλλο τι πλὴν ἕρκη δεῖ προσαγορεύειν. μνημονεύει δὲ καὶ [5] Δίφιλος τοῦ πόρκου· Θᾶττον πλέκειν κέλευε τῶν πόρκων πυκνοτέρους. ἔλεγον δὲ πόρκον διὰ τὸ περιλαμβάνειν καὶ ἀμπέχειν τὸν εἰσδύνοντα ἰχθύν. ἢ ἀπὸ τοῦ οἱονεὶ περικεῖσθαι. καὶ ὁ Ποιητὴς [6] πόρκον τὸν περὶ τῷ δόρατι κρίκον φησίν. ὁ [7] συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον τοῦ δόρατος. διὰ τὸ περιέχειν.

[8] Αἰχμὴ χαλκείη. περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκος. ὁ δὲ Ὠρίων παρὰ τὸ πείρω.

Πόρκος. Alii vocabulum hoc interpretantur, *rete*. Est autem vas piscatorium ex juncis contextum. Alii, *nassam*. Sed nec illi recte. Plato enim τὸν πόρκον a κύρτος distinguit, sic inquiens: *Nassas, & retia, & laqueos, & πόρκους, & alia hujusmodi, nihil aliud quam septa appellare oportet.* Meminit & Diphilus τοῦ πόρκου, dicens: *Ocius jube contexi vasa piscatoria, densiora illis, quæ πόρκοι appellantur.* Πόρκος autem inde dictus est, quod circumdet & concludat piscem intrantem. Vel a περικεῖσθαι, quod piscis eo quasi induatur. Et Poeta πόρκον appellat annulum, qui cuspidem hastæ ambit, eamque cum ligno constringit. A περιέχειν, quod continere significat. *Cuspis ærea, quam aureus ambibat annulus.* Orion vero [vocabulum hoc deducit] a verbo πείρω, i. e. trajicio, perforo.

Πορνεῖα. τόπος, ἔνθα αἱ πόρναι διάγουσιν.

Ἐς [9] τὰ πορνεῖα ἐσίονθ' ἑκάστοτε.

Ἀριστοφάνης.

Πορνεῖα. Lupanaria, sive loca, ubi meretrices degunt. *In lupanaria frequenter ingredientes.* Aristophanes.

Πορνεία. ἡ εἰδωλολατρεία. καὶ πόρνος, ὁ εἰδωλολάτρης. παρὰ τὸ πόῤῥω νεύειν. [10] Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ· ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι. Πορνεία, καὶ ἡ ἀκολασία. παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν.

Πορνεία. Scortatio. [Sic etiam in S. Scriptura vocatur] cultus idolorum: & πόρνος, cultor idolorum. Dicta est autem vox ista a πόῤῥω νεύειν, quod eminus innuere significat. *Perdidisti penitus omnem, qui a te ad Idola deficit. Mihi vero bonum est adhærere Deo.*

Πορνεία etiam dicitur impudicitia, vel libido. A πεπωρωμένος & νοῦς: quod nimirum homines impudici mentem habeant callo quasi obductam.

Πορνεύω.

Πορνεύω. Scortor. Pudicitiam prostituo.

Πορνίδιον. ἡ μικρὰ παῖς ἐπὶ πορνείᾳ.

Πορνίδιον. Parvum scortum. Meretricula.

Πόρον. διέξοδον. τρίβον. καὶ περαίωσιν ποταμοῦ.

Πόρον. Meatum. Transitum. Iter. Item, fluminis trajectum.

Πόρος. πέρας, ἢ ποταμὸς, ἢ ὁδὸς, ἢ φυσήματα ὑδάτων, ἢ μηχανὴ, ἢ τεχνάσματα, ἢ διάβασις. [11] Ἀριστοφάνης·

Τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται.

Πόρος. Meatus, vel fluvius, vel via, vel aquarum inflationes, vel machina, vel ars & commentum, vel transitus. Aristophanes: *Qua ratione iter hoc emetiri poteris?* Et

1 Πορθμὼ δύω ἐστόν. ὁ μὲν ἐφ' Ἑλλησπ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, excerpta sunt ex Procopii *Hist. Arc.* cap. xxv.

2 Πόρκης] Est vox Homerica. Vide paulo post.

3 Πόρκος. οἱ μὲν τὸ δίκτ.] Hæc omnia totidem pene verbis leguntur etiam apud Etymologum.

4 Ὁ γὰρ Πλάτων] Locus Platonis exstat in *Sophista*, haud procul ab initio.

5 Δίφιλος] Etymologus habet, Φίλων.

6 Πόρκον] Imo, πόρκην: a recto πόρκης.

7 Ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον τοῦ δόρατος] Hæc verba apud Etymologum rectius collocata sunt post locum Homericum, qui hic subjungitur.

8 Αἰχμὴ χαλκ.] Homerus Il. Z. v. 320. sed ubi legitur πόρκην, uti etiam hic apud Suidam scribendum est.

9 Ἐς τὰ πορν.] Metri gratia scribendum est,

——Ἐς τὰ πορνεῖ' ἐσίονθ' ἑκάστοτε.

10 Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορν.] Psalm. LXXII. 27.

11 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 632.

ἀντὶ τοῦ, διάβασις. καὶ, Πόροι ἀλίῤῥοθοι, [1] παρὰ Σοφοκλεῖ· ἤγουν, ποταμοὶ εἰς τὴν θάλασσαν ῥέοντες. [2] Πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. καὶ εὔπορος, ὁ ἔχων ἀεὶ ἐπιῤῥέοντα πλοῦτον. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου.

πόροι ἀλίῤῥοθοι apud Sophoclem ſunt fluvii in mare fluentes. Πόρος vero propric de aqua dicitur. Et εὔπορος vocatur ille, cui divitiæ ſemper affluunt. Per metaphoram ductam a fluxu aquæ.

Πόρος.[3] Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. δῆμός ἐστι τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος. καὶ ὁ δημότης, Πόριος.

Πόρος. Porus. Demoſthenes in oratione adverſus Eubulidem. Πόρος eſt populus tribus Acamantiæ, cujus popularis dicitur Πόριος.

Πόῤῥω. ἐπὶ χρόνου τάσσεται. Ὡς δὲ πόῤῥω ἦσαν τοῦ πίνειν, τότε δὴ μύρον μέν τις περιήνεγκεν. οἱ δὲ ἐχρίοντο.

Πόῤῥω. Procul. Longe. Dicitur etiam de tempore. *Cum vero potatio jam longius proceſſiſſet, aliquis unguentum circumtulit, quo ſe unxerunt.*

Πόῤῥω[4] Διός τε καὶ κεραυνοῦ. διὰ τοὺς ἐπιβούλως τοῖς συνοῦσι χρωμένους, ἀδεέστερον εἶναι λέγουσα τὴν μετ᾽ ἀπραγμοσύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδυνευόντων.

Πόῤῥω Διός τε καὶ κερ. *Procul a Jove & fulmine.* Proverbio huic locum dedit infidus & ſubdolus animus tyrannorum erga familiares ſuos. Monet enim proverbium, vitam quietam & ſecuram potiorem eſſe conditione illorum, quos dignitatis ſuæ faſtigium multis periculis obnoxios reddit.

Ποῤῥωτέρω, καὶ ποῤῥωτάτω. ἐπὶ συγκρίσεως, καὶ ὑπερθέσεως. ἀντὶ τοῦ πάνυ μακράν. καὶ ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ πάνυ.

Ποῤῥωτέρω, & ποῤῥωτάτω. Tam in comparativo quam ſuperlativo ponitur pro, valde procul: & ſimpliciter, pro omnino, prorſus, valde.

Πόῤῥω τῶν νυκτῶν. περὶ τὸ μεσονύκτιον. [5] Τινὲς δὲ τῶν αὐτῷ παρόντων πόῤῥω που τῶν νυκτῶν δηλονότι, οἷσπερ ἐν καθαρῷ ἦν ἡ ψυχὴ, φάσμα θεάσασθαι δαιμόνιον.

Πόῤῥω τῶν νυκτῶν. Cum nox jam longius proceſſiſſet. Id eſt, circa mediam noctem. *Quidam vero ex illis, qui cum eo erant, quibus ſcilicet purior erat animus, ſub mediam noctem ſe ingens ſpectrum vidiſſe* [*dicebant.*]

Πόρπαξ. [6] Σοφοκλῆς·

Ἀλλ᾽ αὐτό μοι σὺ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον,
Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυῤῥάφου στρέφων
Πόρπακος ἑπτάβοειον ἄῤῥηκτον σάκος.

Καὶ [7] Ἀριστοφάνης· Ἀλλ᾽ ἐμός γε, κἂν ἐκ τῆς τάξεως ἔλθῃ ποκα, πορπακισάμενος. ὁ ἐμὸς, φησὶν, ἀνὴρ, οἷον περονησάμενος, ἀντὶ τοῦ [8] ἀπολαβὼν τὴν ἀσπίδα, ἅμα τῷ παρεῖναι ἄπεισιν εἰς τὸν πόλεμον.

Πόρπαξ. Fibula. Lorum, vel anſa ſcuti. Sophocles: *Sed, fili Euryſaces, accipe ſcutum ſeptemplex, & nulli telo pervium, nominique tuo conveniens; idque tene & verſa, arrepto loro accurate conſuto.* Et Ariſtophanes: *At meus* [*maritus,*] *ſi forte ex acie domum redierit, clypeo ſumpto,* [*ſtatim caſtra repetit.*]

Πόρπαξ.[9] ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέχουσιν· ὁ λεγόμενος ὄχανος. [10] ἀνετίθεσαν γὰρ τὰ ἐκ τῶν πολέμων ὅπλα ἄνευ ὀχάνων, ἵνα μὴ ἑτοίμως αὐτοῖς ἔχωσι χρῆσθαι.

Οὐ [11] γάρ σ᾽ ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
Ταύτας ἐᾷν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.

Πόρπαξ. Lorum, vel anſa qua milites ſcutum tenent: quæ etiam ὄχανος dicitur. Scuta enim abſque loris vel anſis dedicare ſolebant, ne quis iis prompte uti poſſet. [Ariſtophanes:] *Non enim te oportebat, ſiquidem amas populum, ſcientem ac prudentem iſtos clypeos ſinere cum ipſis manubriis in templis ſuſpendi.*

Πόρπαξ. [12] κατὰ μέν τινας ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος. ὡς δέ τινες, τὸ δῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήρεον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

Πόρπαξ. Secundum quoſdam ita vocatur lorum ſcuti. Secundum alios autem, ferrum in medio ſcuto, quo miles ſcutum tenet.

Πόρπη. ἡ παρὰ Ῥωμαίοις φίβλα. Ὁ δὲ τὴν πόρπην αὐτοῦ σπάσας, ἀεὶ, φησὶν, ὑμεῖς οἱ περὶ τὸν

Πόρπη. [Apud Græcos idem ſignificat, quod] apud Romanos *fibula. Ille autem fibula ejus a-*

1 Παρὰ Σοφοκλεῖ] In *Ajace*, pag. 25. ut Portus monuit.

2 Πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 54.

3 Πόρος. Δημοσθ.] Ex Harpocratione.

4 Πόῤῥω Διός τε καὶ κεραυνοῦ. διὰ τοὺς ἐπιβ.] Syneſius in elegantiſſima oratione *de Regno*, pag. 11. Ὧν τἀναντία τοῖς τυράννοις ὑπάρχει, δι᾽ οὓς ἡ κομψὴ παροιμία, Πόῤῥω Διός τε καὶ κεραυνοῦ. διὰ τοὺς ἐπιβούλως τοῖς συνοῦσι χρωμένους ἀδεέστερον εἶναι λέγουσα τὴν μετ᾽ ἀπραγμοσύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδύνων. Id eſt, interprete Petavio: *Quorum contraria omnia tyrannis ſuppetunt; propter quos ſcitum id proverbium invaluit, Procul Jove & fulmine: quod eorum cauſa, qui cum familiaribus ſuis inſidioſe verſantur, multo tutiorem eſſe docet otioſam cum ſecuritate vitam, quam ea omnia pericula, quæ in illuſtri vitæ ſtatu reperiuntur* Hinc Suidas ſua deſcripſit.

5 Τινὲς δὲ τῶν αὐτῷ παρόντων π.] Hæc ſunt verba Procopii *Hiſt. Arc.* cap. XII.

6 Σοφοκλῆς] *Ajace*, pag. 34. ut Portus obſervaverat. Vide etiam ſupra v. Εὐρυσάκης, ubi eadem leguntur.

7 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*, pag. 840. (543. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur:

Ὁ δ᾽ ἐμός γε, κἂν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλθῃ ποκα,
Πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔσσα.

Vide etiam ſupra v. Ἀλλ᾽ ἐμός.

8 Ἀπολαβών] Sic recte habet Scholiaſta ineditus in *Lyſiſtratam*, ex quo Suidam emendavi. Ante enim male legebatur, ἀποβαλών.

9 Πόρπαξ. ᾧ τὴν ἀσπ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 340. (238. Ed. Baſ. *P.*)

10 Ἀνετίθεσαν γὰρ τὰ ἐκ τ.] Confer Nos ſupra ad v. Καταιγίσας.

11 Οὐ γάρ σ᾽ ἐχρῆν, εἴπ.] Duo hi ſenarii leguntur apud Ariſtophanem loco laudato.

12 Πόρπαξ. κατὰ μέν τ.] Ex Enarratore Comici ad *Pacem*, pa 672. Vide etiam ſupra v. Μισοπορπακιστάτη, ubi eadem leguntur

Ἀχαιῶν ἐστὲ κήρυκες τοιοῦτοι. καὶ πορποῦσθαι, φιβλοῦσθαι.

Πορπηδόν.

Πόρπημα. εἶδος ὅπλου.

Πορσύνω. ἑτοιμάζω.

Πόρτις. ἡ μικρὰ βοῦς. ἡ δάμαλις, ἡ ἀρξαμένη νῦν τῆς κατὰ νομὴν πορείας.

Πορφύρεος. ὁ πορφυροῦς. καὶ πορφύρεον κῦμα.

Πορφύρειος ἐσθής.

Πορφύρει, ταράσσεται. καὶ ἐν μυθικοῖς·

Καὶ οἱ πορφύροντι διακριδὸν ἀμφὶς ἕκαστα.

Πορφύριος,[1] ὁ κατὰ Χριστιανῶν γράψας· ὃς[2] κυρίως ἐκαλεῖτο Βασιλεύς· Τύριος φιλόσοφος,[3] μαθητὴς Ἀμελίου, τοῦ Πλωτίνου μαθητοῦ, διδάσκαλος δὲ Ἰαμβλίχου, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Αὐρηλιανοῦ, καὶ παρατείνας ἕως Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία πάμπλειστα, φιλόσοφά τε, καὶ ῥητορικά, καὶ γραμματικά. ἦν δὲ καὶ Λογγίνου τοῦ Κριτικοῦ ἀκροασάμενος. Περὶ θείων ὀνομάτων, α΄. Περὶ ἀρχῶν, β΄. Περὶ ὕλης, ϛ΄. Περὶ ψυχῆς πρὸς Βόηθον, ε΄. Περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων, δ΄. Περὶ τοῦ, Γνῶθι σαυτόν, δ΄. Περὶ ἀσωμάτων. Περὶ τοῦ μίαν εἶναι τὴν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους αἵρεσιν, ζ΄. [4]Εἰς τὴν τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν ἐν βιβλίοις δ΄. Κατὰ Χριστιανῶν λόγους ιε΄. Περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας. Πρὸς Ἀριστοτέλην, περὶ τοῦ εἶναι τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν. Φιλολόγου ἱστορίας βιβλία ε΄. Περὶ Γένους, καὶ Εἴδους, καὶ Διαφορᾶς, καὶ Ἰδίου, καὶ Συμβεβηκότος. Περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ Νείλου πηγῶν. Περὶ τῆς ἐξ Ὁμήρου ὠφελείας τῶν βασιλέων, βιβλία ι΄. Συμμίκτων ζητημάτων ζ΄. Εἰς τὸ Θουκυδίδου προοίμιον. Πρὸς Ἀριστείδην ζ΄. Εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην· καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ μάλιστα ἀστρονομούμενα· ἐν οἷς καὶ Εἰσαγωγὴν ἀστρονομουμένων, ἐν βιβλίοις τρισί, καὶ γραμματικὰς ἀπορίας. οὗτός ἐστιν ὁ Πορφύριος, ὁ τὴν κατὰ Χριστιανῶν ἐφύβριστον γλῶσσαν κινήσας. Πορφύριος, ὁ τῶν Χριστιανῶν πολέμιος, ἀπὸ Φοινίκης πόλεως Τύρου.

Πορφυρίων, πορφυρίωνος. εἶδος ὀρνέου, [5]παρὰ Ἀριστοφάνει.

Πορφυρόπωλις.[6] ἡ τὰ πορφυρᾶ πωλοῦσα.

Ποσαπλῶς.[7] ποσαχῶς. ἀναριθμήτως. ἐν μέρος

vulsa, Semper, inquit, vos tales Græcorum † ·· *cones estis.* Et πορποῦσθαι, fibula adstringi, vel connecti.

Πορπηδόν. Fibulatim. Fibularum instar.

Πόρπημα. Genus teli, vel scuti.

Πορσύνω. Paro. Præparo.

Πόρτις. Bucula, sive juvenca, sic dicta, quod modo ad pastum ire cœperit.

Πορφύρεος. Idem quod contracte πορφυροῦς. Purpureus. Et πορφύρεον κῦμα, fluctus purpureus.

Πορφύρειος ἐσθής. Purpurea vestis.

Πορφύρει. Turbatur. Alta mente versat. In Fabulis: *Et ei alta mente accurate singula versanti.*

Πορφύριος. Porphyrius, qui contra Christianos scripsit, & proprio nomine vocatus fuit [Malchus, i. e.] Rex, Tyrius philosophus, discipulus Amelii, (qui fuit Plotini discipulus) magister Jamblichi, vixit Aureliani temporibus, & vitam produxit usque ad Diocletianum Imperatorem. Audivit etiam Longinum Criticum. Scripsit libros quam plurimos, Philosophicos, Rhetoricos, & Grammaticos. De divinis nominibus, unum. De principiis, duos. De materia, sex. De anima adversus Boethum, quinque. De abstinentia ab animatis, lib. IV. De se ipso cognoscendo, IV. De incorporeis. Unam esse Platonis & Aristotelis sectam, VII. In Juliani Chaldæi philosophi historiam, lib. IV. Contra Christianos, lib. XV. De Homerica philosophia. Adversus Aristotelem, qui animam entelechiam esse statuit. Rerum Philologicarum libros V. De Genere, Specie, Differentia, Proprio, & Accidente. De Nili fontibus, secundum Pindarum. De utilitate, quam Reges ex Homero percipere possunt, lib. X. Miscellanearum Quæstionum lib. VII. In Thucydidis procemium. Ad Aristidem, lib. VII. In Minuciani artem. Item alia plurima, præcipue vero Astronomica: inter quæ & Introductionem in res Astronomicas, lib. III. itemque Dubia Grammatica. Hic est Porphyrius ille, qui petulanti & maledica lingua Christianos insectatus est. † Porphyrius, Christianorum hostis, ex Tyro urbe Phœniciæ oriundus fuit.

Πορφυρίων. Porphyrion, Porphyrionis. Genus avis apud Aristophanem.

Πορφυρόπωλις. Quæ purpuram vendit.

Ποσαπλῶς. Multipliciter. Innumeris mo-

1 Πορφύριος] De Porphyrio ejusque scriptis nihil habeo quod addam post accuratissimam diligentiam Lucæ Holstenii, cujus dissertatio de eo argumento scripta in omnium eruditorum manibus versatur.

2 Ὃς κυρίως ἐκαλεῖτο Βασιλεύς] Porphyrius lingua patria, sive Tyria, vocabatur *Malchus*, quod nomen proprie *Regem* significat. En ipsius Porphyrii hac de re verba, quæ leguntur in vita Plotini, ab ipso scripta: Βασιλεὺς δὲ τοὔνομα τῷ Πορφυρίῳ ἐμοὶ προσῆν, κατὰ μὲν πάτριον διάλεκτον Μάλχῳ κεκλημένῳ, ὅπερ μοι καὶ πατὴρ ὄνομα κέκλητο. τοῦ δὲ Μάλχου ἑρμηνείαν ἔχοντος Βασιλεύς, εἴ τις εἰς Ἑλληνίδα διάλεκτον μεταβάλλειν ἐθέλοι, &c. Id est: *Nam mihi Porphyrio nomen erat* Βασιλεύς: *qui patria dialecto Malchus vocabar; quod nomen & patri meo fuit. At Malchi nomen, si quis in Græcam linguam transferre velit, Regem significat.* Idem tradit Eunapius in vita Porphyrii hisce verbis: Μάλχος δὲ κατὰ τὴν Σύρων πόλιν ὁ Πορφύριος ἐκαλεῖτο τὰ πρῶτα. τοῦτο δὲ δύναται βασιλέα λέγειν. Πορφύριον δὲ αὐτὸν ὠνόμασε Λογγῖνος, ἐς τὸ βασιλικὸν τῆς ἐσθῆτος παράσημον τὴν προσηγορίαν ἐπιστρέψας. Id est: *Porphyrio nomen initio erat Malchus, quod Syrorum lingua Regem sonat: sed detorta significatione ad purpuram, regium in vestimento insigne, Porphyrium, veluti Purpureum, appellavit Longinus.* Hæc Suidæ lucem fœnerantur.

3 Μαθητὴς Ἀμελίου] Imo, Plotini. Vide Holstenium in Dissert. *de vita & scriptis Porphyrii*, cap. VI. & Nos supra ad v. Πλωτῖνος.

4 Εἰς τὴν τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν] Valesius ad Sozom. lib. I. cap. XVIII. locum hunc Suidæ sic legendum & distinguendum esse censet: Εἰς τὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου. Φιλοσόφων ἱστορίαν. Emendatio hæc admodum verisimilis mihi videtur. Cum enim Porphyrium Historiam Philosophorum, sive opus de vitis Philosophorum scripsisse constet, idque inter præcipua ejus opera fuerit, non videtur Suidas ejus mentionem prætermittere voluisse.

5 Παρὰ Ἀριστοφάνει] *Avibus*, pag. 599. (415. Ed. Bas. *P.*)

6 Πορφυρόπωλις] Hac voce usus est Divus Lucas *Act. Apostol.* cap. XVI.

7 Ποσαπλῶς. ποσαχῶς. ἀναριθμήτως. ἐν μέρος τ.] Hæc sumpta sunt ex Theodoreto ad Psalm. LXXII. vers. 2. pag. 635.

τοῦ

τοῦ λόγου ἐστὶ, καὶ ἐπίτασιν τοῦ πόθου σημαίνει. συμφωνεῖ γὰρ τῷ ἔρωτι τῆς ψυχῆς καὶ ἡ σάρξ, καὶ τοῖς ἐκείνου οὐκ ἀντιτείνει βουλεύμασι.

Ποσειδώνειον.[1] διὰ διφθόγγου. ὡς Ἀπολλώνιον, βραχέως, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἀναγνωστέον. καὶ Ποσειδώνειον, τὸ τοῦ Ποσειδῶνος· ὡς Ἀθήναιον, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ Διονύσιον, καὶ Δημήτειον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνθρωπωνυμικοῖς. τὸ δὲ Ποσειδάνειον, δῆλον ὅτι Δωριέων.

Ποσειδεὼν, Ποσειδεῶνος.[2] μὴν παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενος, Δεκέμβριος. ἐν τῷ Ποσειδεῶνι μηνὶ [3] διαμεμετρημένη ἡμέρα ἐλέγετο. ἦν δὲ μέτρον τι ὕδατος, πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί. ἐν τούτῳ γὰρ ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. † Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς. καὶ ζήτει ἐν τῷ Γεραίστρῳ.

Ποσειδῶν. καὶ Πόσειδον, ἡ κλητική. Ποσείδιον δὲ, ὄνομα τόπου.

Ποσειδώνιος [4] Ἀπαμεὺς, ἐκ Συρίας, ἢ Ῥόδιος, Φιλόσοφος Στωϊκός· ὃς ἐπεκλήθη Ἀθλητής. σχολὴν δ' ἔσχεν ἐν Ῥόδῳ, διάδοχος γεγονὼς καὶ μαθητὴς Παναιτίου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου Μαρκέλλου. ἔγραψε πολλά.

Ποσειδώνιος Ἀλεξανδρεὺς, Φιλόσοφος Στωϊκὸς, μαθητὴς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. [5] ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον, ἐν βιβλίοις νβʹ. ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυρηναϊκοῦ, καὶ Πτολεμαίου. καὶ Μελέτας ῥητορικάς. Εἰς Δημοσθένην ὑποθέσεις. καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον Ποσειδωνίου σοφιστοῦ εἶναι, τοῦ Ὀλβιοπολίτου.

Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστὴς, καὶ ἱστορικός. Περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ, καὶ τῶν κατ' αὐτόν. Περὶ τῆς Τυρικῆς καλουμένης χώρας. Ἀττικὰς ἱστορίας, ἐν βιβλίοις δʹ. Λυβικὰ ἐν βιβλίοις ιαʹ. καὶ ἄλλα τινά.

Ποσειδώνιος. ὄνομα κύριον. ὃς συνέγραψε τὸ [6] παλμικὸν οἰώνισμα· Οἷον, ἐὰν [7] πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς, τόδε σημαίνει.

Ποσίδιππος Κασσανδρεὺς, υἱὸς [8] Κυνίσκου, τρίτῳ ἔτει μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Μένανδρον διδάξας, κωμικός. ἔστι [9] δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἕως τῶν λʹ.

dis. Est unica pars orationis, & desiderii intensionem significat. Nam & caro cum animi amore consentit, nec ejus voluntati repugnat.

Ποσειδώνειον. Templum Neptuni. [Scribitur] per diphthongum [ει in syllaba penultima:] ut Ἀπολλώνιον, templum Apollinis, per ι breve. Sic etiam apud Thucydidem legendum est. Et Ποσειδώνειον, templum Neptuni, ut Ἀθήναιον, templum Minervæ, & Διονύσιον, templum Bacchi, & Δημήτειον, templum Cereris, & omnia hujus generis, quæ eodem modo formata sunt, ac nomina virorum. At Ποσειδάνειον esse vocabulum Doricum, manifestum est.

Ποσειδεών. Posideon. Mensis apud Athenienses ita dictus, [qui a Romanis] December [vocatur.] Mense Posideone causæ in Judicio ad clepsydram agebantur. Ea autem erat certa aquæ mensura, ad definitum diei intervallum fluens, quæ eodem mense mensurabatur. Hoc enim mense maximæ & de rebus maximis lites disceptabantur. † Neptunus & Minerva de Attica inter se contenderunt. Vide in v. Γεραίστρος.

Ποσειδῶν. Neptunus. Et vocativus, Πόσειδον, Neptune. Ποσείδιον vero est nomen loci.

Ποσειδώνιος. Posidonius Apamensis, Syrus, aut Rhodius, Philosophus Stoicus, qui cognominatus est *Athleta*. Scholam habuit Rhodi, fuitque discipulus & successor Panætii. Venit & Romam sub M. Marcello. Scripsit multa.

Ποσειδώνιος. Posidonius Alexandrinus, Philosophus Stoicus, Zenonis Cittiei discipulus. Scripsit historiam, inde incipientem, ubi desinit Polybius, libris LII. usque ad bellum Cyrenaicum, & Ptolemæum. Item, Declamationes Rhetoricas. In Demosthenem argumenta. Sed hæc puto potius esse Posidonii Olbiopolitæ, Sophistæ.

Ποσειδώνιος. Posidonius Olbiopolita, Sophista, & Historicus. [Scripsit] de Oceaño, & rebus, quæ in eo sunt. De regione, quæ Tyrica vocatur. Atticas historias, libris IV. Libyca, libris XI. & alia quædam.

Ποσειδώνιος. Posidonius. Nomen proprium viri; qui scripsit de ratione ominis ex palpitatione captandi. Ut, dexter oculus palpitans tale quid significat.

Ποσίδιππος. Posidippus Cassandrensis, Cynisci F. Comicus, qui tertio anno post Menandri obitum fabulas docere cœpit. Fabulæ ejus sunt circiter XXX.

1 Ποσειδώνειον. διὰ διφθ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἀθήναιον.

2 Μὴν παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλ. Δεκ.] Sic habent omnes Editt. præcedentes. At in MSS. Paris. locus hic ita legitur: Ἕκτος μὴν παρ' Ἀθην. οὕτω καλούμενος, ὁ Αὔγουστος. Sed minus recte. Posideon enim Græcorum non potest respondere Augusto Romanorum: ut satis constat ex Scriptoribus, qui de Mensibus veterum Græcorum scripserunt.

3 Διαμεμετρημένη ἡμέρα] Vide supra h. v.

4 Ποσειδώνιος Ἀπ.] De hoc vide Menagium ad Laert. lib. VII. segm. XXXIX.

5 Ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολ.] Imo, alium Posidonium fuisse oportet, qui hanc historiam scripsit. Posidonius enim Alexandrinus multo ante Polybium decesserat, quippe quem Zenonis Cittiei discipulum fuisse ex Laertio in *Zenone Citt.* segm. XXXVIII. & hoc ipso loco Suidæ constat. Vide Vossium *de Hist. Gr.* lib. I. cap. XXIV. & Menagium ad Laert. lib. VII. segm. XXXVIII.

6 Τὸ παλμικὸν οἰώνισμα] Vide supra v. Οἰωνιστική.

7 Πάλλῃ] Vel scribendum est πάλλητται, vel ἅλληται. Theocrit. Id. III. v. 37.

Ἄλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός.——

Vide, quæ ad istum locum notat Casaubonus.

8 Υἱὸς Κυνίσκου] Stephanus Byzantius v. Κασσάνδρεια: Ποσίδιππος δὲ Κωμικὸς ποιητὴς υἱὸς ἦν Κυνίσκου Κασσανδρέως.

9 Ἔστι δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἕως τῶν λʹ] Posidippi Comici sequentes apud veteres laudantur fabulæ. ΑΝΑΒΛΕΠΩΝ. Athenæus lib. XIV. pag. 661. Ποσίδιππος ἐν Ἀναβλέποντι·

Ἐγὼ μάγειρον ἀναλαβὼν, ἀκήκοα. &c.

ΑΠΟΚΛΕΙΟΜΕΝΗ. Athenæus lib. VII. pag. 301. Ποσίδιππος Ἀποκλειομένῃ· Ἑψητὸν ἀγοράζειν τινά. Idem lib. XIV. pag. 659. Ἀλλ' ὅγε Ποσίδιππος περὶ δούλων μαγείρων ἐν Ἀποκλειομένῃ φησίν. Pollux lib. X. cap. XXIV. pag. 480. Τὸ μέντοι ῥῆμα τὸ τηγανίζειν ἐστὶν ἐν Ἀποκλειομένῃ Ποσειδίππου. ΓΑΛΑΤΕΙΑ. Pollux. lib. IV. cap. XXIV. pag. 216. Φιλήμων ἐν Σικελικῷ, καὶ Ποσίδιππος ἐν Γαλάτῃ, (lego Γαλατείᾳ) λίτρας μνημονεύουσι. ΔΗΜΟΤΑΙ. Laudatur a

Ποσιπλεγνίδας. τὰς ἐν ταῖς πτέρναις οὔσας φλέβας φησὶν Ἱπποκράτης.

Πόσις. ἀνήρ.

Πόσθη. τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

Πόσθιον. τὸ αἰδοῖον.

Λέων [1] σοι γέγονεν ἔκμαγμα σόν.
Τἄτ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
Τῷ σῷ προσόμοιον, στριβλὸν ὥσπερ κύτταρον.

Κύτταρος δὲ, τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος. [2] Ἀριστοφάνης·

Νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.

Πόσθων, πόσθανος.

Ποσόν. τοῦτο κατὰ μέγεθος θεωρεῖται· οἷον, μέγα, ἢ μικρόν. ποιὸν δὲ, κατὰ τὴν ὕλην θεωρεῖται.

Πόσου.

Πόσου [3] πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια· λέγε.
Τὸ μὲν ἕτερον τούτων, σκορόδων τροπαλλίδος·
Τὸ δ' ἄτερον, ἂν λῇς, χοίνικος μόνης ἁλῶν.

Ποστόμιος [4] Ὕπατος. οὗτος μέγα φρονῶν ἐφ' ἑαυτῷ τῆς [5] τάξεως τοῦ γένους ἕνεκα, καὶ ὅτι διτταῖς ὑπατείαις ἤδη κεκοσμημένος ἦν. ἐφ' οἷς ὁ συνύπατος αὐτοῦ κατ' ἀρχὰς μὲν ὡς ἀπελαυνόμενος τῆς ἴσων ἠγανάκτει, καὶ πολλάκις ἐπὶ τῆς βουλῆς τὰ δίκαια πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν. ὕστερον δὲ συγγνοὺς ἑαυτῷ κατά τε προγόνων ὄγκον, καὶ φίλων πλῆθος, καὶ κατὰ τὰς ἄλλας δυνάμεις ἐλάττονα ἰσχὺν ἔχοντι, (δημοτικὸς γὰρ ἦν, καὶ τῶν νεωστὶ παρεληλυθότων εἰς γνῶσιν) εἶξέ τε τῷ συνυπάτῳ, καὶ παρεχώρησε τοῦ πολέμου τὴν ἡγεμονίαν. καὶ τοῦτο ἤνεγκε διαβολὴν τῷ Ποστομίῳ, κατὰ πολλὴν αὐθάδειαν γενομένῳ. ἕτερον δὲ βαρύτερον, ἢ ὡς κατὰ Ῥωμαίων ἡγεμόνα γενόμενον. ἐπιλεξάμενος γὰρ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ στρατιᾶς περὶ τοὺς β'. ἄνδρας, ἐς τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ἀπήγαγεν· οἷς ἄνευ σιδήρου δρυμὸν ἐκέλευσε κείρειν. καὶ κατεῖχε τοὺς ἄνδρας ἐν τοῖς ἀγροῖς, θητῶν ἔργα καὶ θεραπόντων ὑπηρετοῦντας. καὶ ἄλλα πλεῖστα ὅσα βαρύτατα διαπραξάμενος, παρέσχε τῷ δήμῳ μίσους ἀφορμὴν δικαίου.

Ποσιπλεγνίδας. Sic venas calcaneorum vocat Hippocrates.

Πόσις. Vir. Maritus.

Πόσθη. Pudendum virile. Penis.

Πόσθιον. Parvus penis. [Aristophanes:] *Leo tibi natus est, ipsa imago tua: cujus cum reliqua omnia, tum etiam penis tuo similis est, torti instar cyttari.* Κύτταρος dicitur operculum glandis, cui glans inclusa est. Et iterum: *Per Venerem, suaviter a mentula olet.*

Πόσθων. [Pusillus puer. Vel, magnum penem habens.]

Ποσόν. Quantum. Hoc in magnitudine spectatur, diciturque de magno, vel parvo. At ποιὸν, Quale, in materia spectatur.

Πόσου. Quanti. [Aristophanes:] *Quanti emam a te istos porcellos? Alterum horum emes alliorum fasciculo: alterum vero, si vis, chœnice sola salis.*

Ποστόμιος. Postumius, Consul [Romanus.] Hic ingenti fastu tumebat, tum ob splendorem generis, tum ob geminum consulatum, quem gesserat. Quare collega ejus, cum præter jus suum deprimeretur, initio quidem ægre ferebat, ac sæpe in Senatu de eo querebatur. Tandem vero cum se nobilitate & amicorum opibus & gratia inferiorem esse sentiret, (quippe plebejus & novus homo erat) collegæ se submisit, eique belli administrationem concessit. Ea res primum magnam invidiam conflavit Postumio, ut homini valde arroganti & superbo. Aliud deinde gravius quam pro imperatore populi Romani adjecit. Selectos enim ex legionibus suis bis mille juvenes in agros suos ablegavit, & absque ferro saltum excindere jussit, servilibusque addictos operis perquam diu in agris detinuit. In quamplurimis etiam aliis rebus insolentissime se gessit: adeo ut Senatus populique Romani odium in se merito provocaret.

Suida v. Νεανισκεύεται. ΕΠΙΣΤΑΘΜΟΣ. Pollux lib. x. cap. xxxi. pag. 490. Αἱ δὲ ἀορταὶ εἴρηνται ἐν Ποσειδίππου Ἐπισταθμῷ. ΕΦΕΣΙΑ. Athenæus lib. xiii. pag. 591. Ποσείδιππος δὲ ὁ Κωμικὸς ἐν Ἐφεσίᾳ τάδε φησὶ περὶ αὐτῆς. ΚΩΔΩΝ. Pollux lib. ix. cap. v. pag. 424. Εἴρηται δὲ τὸ πλώσιον ἐν Ποσειδίππου Κώδωνι. ΛΟΚΡΟΙ. Athenæus lib. iii. pag. 87. Μνημονεύει δ' αὐτῶν Ποσείδιππος ἐν Λοκροῖσιν οὕτως. ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΟΣ. Athenæus lib. iii. pag. 118. Κυβίων δὲ μνημονεύει Ποσείδιππος ἐν Μεταφερομένῳ. Laertius in *Zenone*, lib. vii. segm. xxvii. fabulam hanc numero plurali effert Μεταφερόμενοι. Ait enim: Ἀλλὰ καὶ Ποσείδιππος Μεταφερομένοις. ΠΕΔΙΟΝ. Athenæus lib. iii. p. 94. Εἴρηται καὶ τὸ ἑφθοπώλιον παρὰ Ποσειδίππῳ ἐν Πεδίῳ. ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ. Athenæus lib. iv. pag. 154 Ὁ δὲ κωμῳδοποιὸς Ποσείδιππος ἐν Πορνοβοσκῷ φησιν. ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ. Ejus mentio fit apud Athenæum lib. xiv. pag. 659. ΧΟΡΕΥΟΥΣΑΙ. Athenæus lib. ix. pag. 376. Ποσείδιππος μὲν ἐν Χορευούσαις. Præterea, Posidippi hujus fragmenta quædam, sed suppresso fabulæ nomine, leguntur apud Stobæum. Ex eodem insigne fragmentum adducit Dicæarchus in *Vita Græciæ*, sic inquiens: Ὅτι δὲ πᾶσα, ἣν κατεληλύθαμεν, Ἑλλάς ἐστι, μαρτυρεῖ ἡμῖν ὁ τῶν κωμῳδιῶν ποιητὴς Ποσείδιππος, μεμφόμενος Ἀθηναίοις, ὅτι τὴν αὐτῶν φωνὴν καὶ τὴν πόλιν φασὶ τῆς Ἑλλάδος εἶναι, λέγων οὕτως·

Ἑλλὰς μέν ἐστι μία, πόλεις δὲ πλείονες.
Σὺ μὲν ἀττικίζεις, ἡνίκ' ἂν φωνὴν λέγῃς
Αὐτοῦ τινές, οἱ δ' Ἕλληνες ἑλληνίζομεν.
Τί προσδιατρίβων συλλαβαῖς καὶ γράμμασι,
Τὴν εὐτραπελίαν εἰς ἀηδίαν ἄγεις;

Versus secundum & tertium emendare conatur Salmasius ad Solinum, pag. 100. Edit. Ultraj. quem vide. Adhæc, Clemens Alex. *Strom.* lib. vi. pag. 449. sequens Posidippi fragmentum recitat:

Οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βίον διήγαγεν,
Ἄνθρωπος ὤν· οὐδ' ἄχρι τοῦ τέλους πάλιν
Ἔμεινεν εὐτυχῶν. ——

Porro, scripserat etiam Posidippus Epigrammata, ut non solum patet ex Anthologia, in qua sub nomine Posidippi Epigrammata aliquot leguntur: sed etiam ex Athenæo, qui lib. x pag. 412. Posidippum ἐν Ἐπιγράμμασι laudat. Huc accedit auctoritas Scholiastæ Apollon. Rhod. qui ad lib. i. v. 1289. Posidippi τοῦ Ἐπιγραμματογράφου expresse mentionem facit. Ait enim: Τούτῳ καὶ Ποσείδιππος ὁ Ἐπιγραμματογράφος ἠκολούθησε, καὶ Φερεκύδης. An autem hic Epigrammatum scriptor idem fuerit cum Comico, certo affirmari non potest. Alius certe a Comico fuerit Posidippus Historicus, de quo vide Vossium in præclaro opere *de Hist. Gr.*

1 Λέων σοι γέγ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Thesmophor.* pag. 794. (523. Ed. Bas. *P.*) ubi versus primus hodie sic legitur:

Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτ' εἴγμα σόν.

Sed pro εἴγμα ex Suida rescribendum est ἔκμαγμα: ut ostendimus supra v. Λέων, ubi idem hic locus Comici legitur.

2 Ἀριστοφάνης] *Thesmophor.* pag. 780. (518. Ed. Bas. *P.*)

3 Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρ.] Tres hi senarii leguntur apud Aristophanem *Acharnensibus*, pag. 410. (293. Ed. Bas. *P.*)

4 Ποστόμιος Ὕπατος. οὗτος μέγα φρονῶν ἐφ' ἑαυτ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, Dionysio Halicarnassensi tribuuntur in Excerptis a Valesio editis, p. 533. unde ea Noster descripsit.

5 Τῆς τάξεως] Cum Valesio rescribere malim, τῆς τ' ἀξιώσεως.

Πόστος.

Πόστος. ἀπὸ τοῦ πόσατος, κατὰ συγκοπήν. τάττεται δὲ ἐπὶ ποσότητος. οἷον, πόστον ἄγει ἔτος; καὶ, πόστη ὥρα τῆς ἡμέρας;

Ποστοῦμος. Ῥωμαῖος, ἀπὸ Καπύης, τά τε Ἑλλήνων ἐπαιδεύθη, ἐρασθεὶς αὐτῶν μετὰ ἔτη λ'. τὰ δὲ πρῶτα χρυσοχόος ἦν. ἐπεὶ δὲ ἅπαξ αὐτὸν εἰσῆλθεν ὁ φιλολόγος οὗτος ἔρως, εἰς τὰς Ἀθήνας ὥρμησε, καὶ ἐξεμουσώθη τὰ Ἑλλήνων ἐκεῖθι. ἐς γῆρας βαθὺ ἤλασε, πολλὰ καὶ καλὰ εἰδώς. εἶχεν ἀπεικὸς οὖν καὶ τόνδε τὸν Ποστοῦμον λέγειν λόγον ἐκεῖνον, ὅνπερ οὖν Ἡράκλειτος εἶπε περὶ αὐτοῦ· Ἐμωϋτὸν ἐδιζησάμην.

Ποταμηδόν. δίκην ποταμοῦ.

Ποτάμιοι. οἱ Ἀχαρνεῖς. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δραχαρνεύς.

Ποταμοδάρτης.[1] ὁ περῶν ἀεὶ τὸν ποταμόν.

Ποταμὸς θαλάττῃ ἐρίζεις. ἐπὶ τῶν διαφιλονεικούντων πρὸς κρείττονας. καὶ Ποταμοί, δῆμος τῆς Λεοντίδος, οὗ ὁ δημότης, Ποτάμιος. ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους.

Χύσις ποταμοῖο δυσμενῶν δηλοῖ χαράν.

Ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγεις. ἐπὶ τῶν τοῖς οὖσι προσφερόντων.

Ποτάμων[2] Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος, γεγονὼς πρὸ Αὐγούστου, καὶ μετ' αὐτόν. ἔστιν αὐτοῦ εἰς τὰς Πλάτωνος Πολιτείας ὑπόμνημα.

Ποτάμων Μιτυληναῖος, υἱὸς Λεσβώνακτος, ῥήτωρ. ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Τιβερίου. καί[3] ποτε αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντος, ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοιοῖσδε γράμμασι· Ποτάμωνα Λεσβώνακτος εἴ τις ἀδικεῖν τολμήσοι, σκεψάσθω, εἴ μοι δυνήσεται πολεμεῖν. ἔγραψε περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. Ὅρους Σαμίων. Βρούτου ἐγκώμιον. Καίσαρος ἐγκώμιον. Περὶ τελείου ῥήτορος.

Ποταίνιον.[4] τὸ ξένιον. ἢ νέον.

Πότε. λέγεται πρὸς νῦν κατ' ἄμφω, καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθός, καὶ κατὰ τὸ μέλλον. κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθός· οἷον, Πότε ἐγένετο; κατὰ δὲ τὸ μέλλον· οἷον, Πότε ἔσται;

Πότερον. ἆρα. ποῖον. ποταπόν.

Ποτή. ἡ πτῆσις.

Πότης λύχνος.[5] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Οἴμοι, τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον;

παρὰ Ἀττικοῖς ὁ πολὺ ἔλαιον ἀναλίσκων.

Πόστος. Quotus. Formatum est ex nomine πόσατος, per syncopen, diciturque de quantitate. Ut, *Quotum agit annum?* Et, *Quota est hora diei?*

Ποστοῦμος. Postumius, Romanus, Capua oriundus, post xxx. ætatis annum Græcis literis institui cœpit, amore earum captus. Initio aurifaber fuit. Postquam vero semel eruditionis & literarum amor animum ejus subiisset, Athenas profectus, illic Græcorum disciplinis eruditus est, multisque & præclaris scientiis instructus, ad seram usque senectutem vixit. Haud immerito igitur Postumius de se dicere potuit, quod Heraclitus de se dixisse memoratur: *Me ipsum quæsivi.*

Ποταμηδόν. Fluminis in morem. Fluminis instar.

Ποτάμιοι. Potamii. Vide in Δραχαρνεύς.

Ποταμοδάρτης. Fluvium semper trajiciens.

Ποταμὸς θαλάττῃ. *Fluvius cum mari certas.* De iis, qui cum potentioribus contendunt. Et Potami, populus tribus Leontiæ; cujus popularis [vocabatur] Potamius. Potamii autem a Comicis perstringebantur, quod eos, qui in album civium falso relati erant, facile reciperent. † *Inundatio fluminis inimicorum gaudium significat.*

Ποταμῷ μεγ. *In fluvium magnum canalem derivas.* Dicitur in eos, qui rebus magnis parvum quid adjiciunt.

Ποτάμων Ἀλεξ. Potamon Alexandrinus, Philosophus, qui vixit ante Augustum, & post eum. Extat ejus in Platonis *de Republ.* libros commentarius.

Ποτάμων Μιτ. Potamon Mitylenæus, filius Lesbonactis, orator: qui Romæ sub Imperatore Tiberio eloquentiam professus est. Hunc in patriam aliquando redeuntem Imperator talibus literis instruxit: *Potamonem Lesbonactis filium si quis injuria afficere ausus fuerit, videat an mecum bellum gerere possit.* Scripsit de Alexandro Macedone. Fines Samiorum. Bruti encomium. Cæsaris encomium. De perfecto oratore.

Ποταίνιον. Peregrinum. Vel, novum.

Πότε. Quando. Dicitur de tempore & præterito & futuro. Et de præterito quidem: ut, *Quando fuit?* De futuro autem: ut, *Quando erit?*

Πότερον. Utrum. Quale. Cujas.

Ποτή. Volatus.

Πότης λύχνος. Bibula lucerna. Aristophanes *Nubibus: Hei mihi! Cur bibulam accendisti lucernam?* Apud Atticos [ita vocatur lucerna,] quæ multum olei absumit.

1 Ποταμοδάρτης] Eruditissimus Pearsonius ad locum hunc sequentia notaverat: *At apud Artemidorum* pag. 241. (i. e. lib. IV. cap. LXVIII.) ποταμοδιάρτης *scribitur. Non enim est,* ὁ τὸν ποταμὸν δαίρων, *sive, fluvium tundens, ut voluit Portus; sed* διαίρων, *trajiciens: ut apud Polybium,* διάραντες τὸν πόρον. Recte.

2 Ποτάμων Ἀλεξ.] De eo vide Laertium in *Proœmio*, sub finem.

3 Καί ποτε αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα ἐπαν.] Hesychius Milesius: Ποτάμωνα τὸν Μιτυληναῖον ῥήτορα εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντα ποτὲ ὁ Καῖσαρ Τιβέριος πιστοῖς ἐφωδίαζε γράμμασι· Ποτάμωνα τὸν Λεσβώνακτος εἴ τις ἀδικεῖν τολμήσοι, σκεψάσθω, εἰ μοι δυνήσεται πολεμεῖν. Hinc Suidas sua descripsit.

4 Τὸ ξένιον] Legendum est, τὸ ξένον: ut Portus etiam monuit. Confer Schol. Sophocl. ad *Antig.* pag. 248. & Schol. Æsch. ad *Prometh.* v. 102.

5 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 126. (62. Ed. Bas. *P.*) Confer etiam Nostrum supra v. Ἀδδηφαγία.

Ποτίδαια.[1] ὄνομα πόλεως. καὶ Ποτιδαιάτης.

Ποτινίσσεται. ἐπέρχεται.

Πότμον. μόρον. θάνατον. καὶ εὔποτμος, ὁ καλῶς τὸν βίον καταστρέφων. Ὃς οἰκτρῶς καὶ ἐλεεινῶς ἐς γῆρας ἦλθεν οὐδαμῆ εὔποτμον.

Πότνα δέσποινα.

Πότνια. σεμνή. ἔντιμος.

Ποτνιᾶσθαι.[2] παρακαλεῖν. καὶ ποτνιᾶται, ἐπικαλεῖται θεούς. καὶ ποτνιώμενος, δυσφορῶν, μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν.

Ποτόν. ζήτει ἐν τῷ Ἄγευστος θοίνης.

Ποτός. τὸ πινόμενον. Πότος δὲ, τὸ συμπόσιον. Σφοδροῦ δὲ πότου γενομένου, ἐνεδρεύων ὁ ἑστιάτωρ, αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν, αὐτοῖς δὲ πολὺ ἐγχεῖν τοῖς θεραπεύουσιν ἐκέλευε.

Ποτώμεναι. διατρίβουσαι. Ποτῶνται δὲ, ἤγουν πέτονται.

Ποτώνη.[3] ἀδελφὴ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου.

Ποῦ γῆς; [4]Ποῦ γῆς πέφευγεν; ἀντὶ τοῦ, εἰς ποίαν γῆν, Ἀττικῶς.

Πουλχερία,[5] Ἀρκαδίου θυγάτηρ, βασιλὶς, ιε΄. ἐτῶν οὔπω τυγχάνουσα, ἄριστα τὴν βασιλείαν διῴκει. ἐπαίδευσε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν Θεοδόσιον. σοφωτάτη γὰρ οὖσα, καὶ θεῖον νοῦν κεκτημένη, τήν τε ἰδίαν παρθενίαν τῷ Θεῷ προσανέθηκε, καὶ τὰς ἀδελφὰς τὸ ὅμοιον πρᾶξαι ἐδίδαξεν. εἰς πάντα δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐκανόνιζεν, ἦθός τε, καὶ λόγον, βάδισμα, καὶ γέλωτα, καὶ ἐνδυμάτων περιβολὴν, καὶ σχῆμα καθέδρας καὶ στάσεως βασιλικῆς ἐξεπαίδευσε. περὶ δὲ τε ἁπάντων, τὴν εἰς τὸ θεῖον εὐσέβειαν αὐτὸν ἐπιμελῶς ἐδίδασκεν. ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τὰς ἀδελφὰς διεγένετο. πολλὰς δὲ Ἐκκλησίας, καὶ πτωχεῖα, καὶ ξενῶνας, καὶ μοναστήρια αὐτὴ κτίσασα, καὶ προσόδους ἀφώρισεν· καὶ πρὸς ἄλλοις μυρίοις κατορθώμασι, πολλάκις αὐτῇ καὶ τὸ θεῖον ἐφαίνετο. αἱ δὲ ἀδελφαὶ, Ἀρκαδία, καὶ Μαρῖνα. ὁ δὲ φύσει νωθρός τε, καὶ ἀπερίσκεπτος ἐς πάντα μὲν ὑπῆρχε, μάλιστα δὲ ἐς τοὺς ὑποβάλλοντας αὐτῷ [6]χάρτας, οὓς ἀπεριγνώστως ὑπέγραφεν. ὅθεν ἡ σοφωτάτη γνοῦσά ποτε Πουλχερία, σοφῶς ὑπῆλθεν αὐτὸν, δωρεὰν [7]ὑποβαλοῦσα δῆθεν πρὸς δουλείαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Εὐδοκίαν. ἣν καὶ καθυπογράψας μὴ πρότερον ἀναγνοὺς, ὕστερον δεινῶς ὠνειδίζετο παρὰ τῆς Πουλχερίας. † Ἡ Πουλχερία τοσοῦτον ἐμίσει τὸν Νεστόριον, ὡς τοὺς φιλοῦντας ἐκεῖνον [8]διαθρυλλεῖν, ὅτι πορνείαν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα διέβαλε Πουλχερίας Νεστόριος. καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὑπ' αὐτῆς ἐμισεῖτο. ἐλοιδόρει γὰρ αὐτὴν εἰς τὸν τότε Μάγιστρον Παυλῖνον λεγόμενον.

Ποτίδαια. Potidæa. Nomen urbis. Et Potidæates, [illius urbis civis.]

Ποτινίσσεται. Advenit. Accedit.

Πότμον. Fatum. Mortem. Et εὔποτμος, qui felicem vitæ exitum sortitur. Fortunatus. *Qui ad senectutem minime felicem misere vitā produxit.*

Πότνα δέσπ. Veneranda Domina.

Πότνια. Veneranda. Honorata.

Ποτνιᾶσθαι. Suppliciter orare. Obtestari. Et ποτνιᾶται, Deos implorat, vel, obtestatur. Et ποτνιώμενος, cum querelis obtestans, vel, cum lamentis rogans.

Ποτόν. Quod potari potest. Quære in v. Ἄγευστος θοίνης.

Ποτός. Potus, sive id, quod potatur. At πότος, compotatio. *Convivis strenue potantibus, convivator aliis insidians, ipse quidem parum bibebat; at convivis multum vini infundere famulos jubebat.*

Ποτώμεναι. Volantes. Et ποτῶνται, idem quod πέτονται, volant.

Ποτώνη. Potone. Platonis Philosophi soror.

Ποῦ γῆς; Ubi terrarum? Attice dicitur, pro εἰς ποίαν γῆν; i. e. in quam terram? *Quo terrarum fugit?*

Πουλχερία. Pulcheria, Arcadii filia, Imperatrix, nondum annos xv. nata, imperium optime administravit. Fratrem etiam Theodosium erudiit. Cum enim esset sapientissima, & mentem haberet divinam, virginitatem suam Deo consecravit, & sorores, ut idem, facerent, hortata est: fratremque in omnibus formavit, & mores, sermonem, incessum, risum, corporis cultum, sessumque & statum Imperatore dignum edocuit. Ante omnia vero pietate erga Deum accurate eum instituit: & talem erga sorores quoque se præbuit. Eadem multas Ecclesias, multaque pauperum & peregrinorum diversoria & monasteria condidit, reditibusque instruxit: & præter innumera alia præclare facta, sæpe etiam divinum Numen ei apparuit. Sorores ejus fuerunt Arcadia & Marina. Frater vero, qui natura socors erat, inconsiderate omnia agebat: præcipue vero libellis, qui ipsi subjiciebantur, non lectis nomen suum subscribebat. Quo sapientissima Pulcheria semel animadverso, callide eum circumvenit, libellum subjiciens, in quo conjugem Eudoxiam donari sibi petebat, ut ea ancilla uteretur. Cum igitur huic libello non lecto nomen suum itidem subscripsisset, graviter postea ab ea objurgatus est. † Pulcheria erga Nestorium tantum odium conceperat, ut amici ejus rumorem spargerent, [Nestorium Pulcheriæ eam ob caussam adeo exosum esse,] quod eam ut impudicam apud fratrem Theodosium Imperatorem criminatus esset. Et hinc Nestorius Pulcheriæ adeo invisus erat. Criminabatur enim eam apud Paulinum tunc temporis Magistrū.

1 Ποτίδαια] Vide Schol. Aristoph. ad *Equit.* pag. 314.

2 Ποτνιᾶσθαι] Helladius apud Photium, pag. 1589. Οἷα τὸ ποτνιᾶσθαι κυριώτερον ἐπὶ γυναικὸς τάττεται, φησὶν, ὅταν κακόν τι πάσχῃ, καὶ θήλεια ἱκετεύῃ Θεόν. ποτνιώμενον δὲ ἄνδρα ἄν τις εἴπῃ, ἁμαρτήσει.

3 Ποτώνη, ἀδελφ.] Vide infra v. Σπεύσιππος.

4 Ποῦ γῆς] Sic habent MSS. Paris. At priores Editt ποῖ γῆς.

5 Πουλχερία] Cum hoc loco Suidæ conferendus est Sozom. *Hist. Eccles.* lib. IX. cap. 1. & Cedrenus pag. 342.

6 Χάρτας] Sic MSS. Paris. At priores Editt. male, χάριτας.

7 Ὑποβαλοῦσα] Et hanc lectionem ex MSS. Paris. revocavi, cujus loco in prioribus Editt. male excusum est, ὑπολαβοῦσα.

8 Διαθρυλλεῖν, ὅτι πορνείαν πρὸς τὸν ἀδ.] Nec sensus, nec constructio loco huic constat, quem proinde sic supplendum & scribendum esse censuerim: Διαθρυλλεῖν, ὅτι πορνεύει ἡ Πουλχερία. καὶ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα διέβαλε Πουλχερίαν ὁ Νεστόριος, &c. Sed conjecturam hanc pro certa veritate nemini obtrudere velim.

Πουλχερία. Πουλχερίας τῆς ἀοιδίμου στήλη ἵστατο ἐν τῇ Χαλκῇ, πλησίον τοῦ Παλατίου, ὡς πρὸς τὸν Περίπατον.

Ποῦ μήν; Ποῦ δὴ οὖν;

Ποῦς. ὁ ποῦς ἔχει δακτύλους ιϛ΄.

Ποῦ [1] χήσειν δοκεῖς; ἀντὶ τοῦ, ποῦ ἀπάξαι τὴν ναῦν;

Πώγων, Πώγωνος. Τροιζήνιος λιμὴν, οὕτω καλούμενος· ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κακογενείων· Ἐς Τροιζῆνα βαδίζειν. καὶ [2] Ἀριστοφάνης·

Κἀγώ γ᾽ Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα
Πώγων᾽ ἔχω.

οὗτος γὰρ μέγαν πώγωνα ἔχων, ἐκαλεῖτο Σακεσφόρος, καὶ ἐκωμῳδεῖτο εἰς δασύτητα. ἦν δὲ ῥήτωρ, καὶ δημαγωγός. καὶ [3] Ἀριστοφάνης φησίν·

Ἄναξ ὑπήνης Ἐπίκρατες Σακεσφόρε.

Πωγωνίας. [4] ὁ μέγας πώγων.

Πωγωνιήτης. ὁ Ζεύς. καὶ Πωγωνίτης.

Πώεα. ποίμνια.

Πωλάς. [5] ἀντὶ τοῦ πράσεις. Ὑπερείδης. ἔστι τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις.

Πωλέσκετο. ἀνεστρέφετο. καὶ [6] Ὅμηρος· Πωλεῖταί τις γέρων.

Πωλοδαμνικός.

Πωλεία χαίτη.

Πώλης. [7] Ἀριστοφάνης τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος παίζων λέγει, παρὰ τὸ ἀποδίδοσθαι καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ τῆς πόλεως πράγματα· οἷον, προβατοπώλης, στυππειοπώλης, ἀλλαντοπώλης.

Πωλητής. ὁ πιπράσκων. Ἦν γὰρ ἐνταφίων πωλητής. καὶ Πωληταί. οὗτοι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατὰ προθεσμίαν, καὶ μὴ ἀποδιδόντων, ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας. ὑπέκειντο δὲ τοῖς Πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον· ἔτι καὶ οἱ ξενίας ἁλόντες, καὶ ὁ μέτοικος, [8] καὶ προστάτην οὐκ ἔχων, καὶ ὁ ἀποστασίου γραφείς. τούτων γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες, παρακατέβαλον εἰς τὸ δημόσιον.

Πωληταί, [9] καὶ Πωλητήριον. οἱ μὲν Πωληταί, ἀρχή τις ἐστὶν Ἀθήνησι, δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης. [10] δοκοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως, πάντα τὰ τέλη, καὶ μέταλλα, καὶ μισθώσεις, καὶ τὰ δημευόμενα κατέχειν. [11] Πωλητὴρ δὲ καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ Πωληταί.

Πωλητήριον. τὸ πρατήριον. οὕτως Ὑπερείδης.

Πουλχερία. Pulcheria. Celebris illius Pulcheriæ ſtatua ſtabat in Chalce, prope Palatium, qua ad Peripatum itur.

Ποῦ μήν; Ubi igitur?

Ποῦς. Pes. Pes habet digitos xvi.

Ποῦ χήσειν δοκεῖς; *Quo te appulſurum putas?*

Πώγων. Pogon. Portus Trœzenius, ſic dictus: unde etiam proverbium in male barbatos: *Trœzena ire.* Et Ariſtophanes: *Et ego non paulo pulchriorem barbam habeo Epicrate.* Hic enim, quod magnam barbam haberet, appellabatur Σακεσφόρος: idemque ut hirſutus a Comicis irridebatur. Erat autem orator, & demagogus. Et Ariſtophanes inquit: *Rex barbæ, Epicrates Scutifer.*

Πωγωνίας. Barbatus.

Πωγωνιήτης. Epithetum Jovis. Et Πωγωνίτης, itidem. Jupiter Pogonieta, vel barbatus.

Πώεα. Ovium greges.

Πωλάς. Pro πράσεις. Venditiones. Hyperides. Uſus eſt etiam hoc nomine Sophron in *Virilibus.*

Πωλέσκετο. Verſabatur. Et Homerus: *Verſatur hic ſenex quidam.*

Πωλοδαμνικός. Pullorum equinorum domandorum peritus.

Πωλεία χαίτη. Coma, ſeu crines pulli equini.

Πώλης. Ariſtophanes πώλης, quod eſt finis vocis, joci gratia dicit; innuens ſcilicet, eos, qui Remp. gubernabant, res civitatis vendere. [Hinc Comicus adhibet nomina illa,] προβατοπώλης, στυππιοπώλης, ἀλλαντοπώλης.

Πωλητής. Venditor. Ut, *Erat enim rerum ad funera pertinentium venditor.* Et Πωληταί, Poletæ. Hi bona eorum vendebant, qui Reip. aliquid debebant, nec intra conſtitutum diem debita ſolvebant. Ad eorum juriſdictionem etiam pertinebant illi, qui deſcriptam pecuniam in bello non conferebant: itemque peregrinitatis convicti, & inquilini patronum non habentes, & deſertæ clientelæ rei. Horum enim bona vendebant, & in ærarium referebant.

Πωληταί & Πωλητήριον. Πωληταί, eſt magiſtratus quidam Athenis, viri numero decem, ex unaquaque tribu unus: qui omnia, quæ a civitate venduntur, itemque vectigalia, & metalla, & locationes, & bona, quæ publicantur, adminiſtrant. Πωλητήριον vero dicitur locus, in quo Poletæ conveniunt.

Πωλητήριον. Locus rerum venalium. Sic Hyperides.

1 Ποῦ χήσειν δοκεῖς] Ariſtoph. *Ranis*, pag. 220. (137. Ed. Baſ. *P.*)
——Ταχέως ἐμβαινε. Ποῦ χήσειν δοκεῖς;

2 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 726. (487. Ed. Baſ. *P.*) Vide etiam Noſtrum ſupra v. Ἐπικράτης, ubi eadem leguntur.

3 Καὶ Ἀριστοφάνης φησίν] Imo, Plato Comicus, teſte Scholiaſta Ariſtophanis ad locum Comici in nota præcedente adductum.

4 Πωγωνίας. ὁ μέγας πώγων] An potius, ὁ μέγαν πώγωνα ἔχων?

5 Πωλάς. ἀντὶ τοῦ πρ.] Ex Harpocratione.

6 Ὅμηρος] *Odyſſ.* Δ. 384.
Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων. ——

7 Πώλης. Ἀριστοφάνης τὸ τέλος τοῦ ὀν.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtoph. *Equit.* pag. 295. (197. Ed. Baſ. *P.*)

Ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,
Ὃς πρῶτος ἕξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Εἷς οὑτοσὶ πώλης. ——

Vide ibi Scholiaſtam.

8 Καὶ] Particula hæc, ut ſupervacanea, & ſenſum turbans, delenda eſt. Jungenda enim ſunt iſta, ὁ μέτοικος προστάτην οὐκ ἔχων. Confer Noſtrum ſupra v Νέμειν προστάτην.

9 Πωληταί, καὶ πωλητήριον. οἱ μὲν Πωλ.] Ex Harpocratione.

10 Δοκοῦσι] Harpocratio recte, διοικοῦσι: & deinde, δημόσια, abſque verbo κατέχειν.

11 Πωλητήρ] Scribe, πωλητήριον, ut recte legitur apud Harpocrationem.

Πωλικῆς ἀπήνης. ὑπὸ πώλων ἐζευγμένης. [1] Κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς συνηντίαζε. Καὶ, πωλικὸν, τὸν τοῦ πώλου. ἐν [2] Ἐπιγράμματι·

——— Παῖς δ' ἴσον ἀστέρι λάμπει,

Πωλικὸν ὡς ἵππος χνοῦν ἀποσεισάμενος.

Πωλικῆς ἀπήνης. Rhedæ, cui pulli equini juncti sunt. [Sophocles:] *Et vir rheda, quam pulli equini trahebant, vectus mihi ocurrebat.* Et πωλικὸν, equinum, sive, quod ad pullum equinum pertinet. In Epigrammate: *Puer vero tanquam stella splendet, postquam puerilem comam & primam lanuginem pulli equini instar deposuit.*

Πωλικός. ὁ γενναῖος. καὶ [3] πωλικὸν δῆγμα, καὶ τὸ φρύαγμα.

Πωλικός. Equinus. [Pulli equini instar] generosus. Et, πωλικὸν δῆγμα, pulli equini morsus. Et πωλικὸν φρύαγμα, hinnitus pulli equini.

Πωλίων.

Πωλίων. Equuleorum. Pullorum equinorum. [A recto singulari, πωλίον.]

Πῶλοι. [4] κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππων, καὶ τῶν ἄλλων κτηνῶν, ἅπερ ἔθος ἔχομεν καταψᾷν καὶ κολακεύειν.

Πῶλοι. Proprie sic appellantur equorum & aliorum jumentorum pulli, quos manu demulcere & blanditiis delinire consuevimus.

Πωλίων, [5] ὁ Ἀσίνιος χρηματίσας, Τραλλιανὸς, σοφιστὴς, καὶ φιλόσοφος· σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηΐου τοῦ μεγάλου, καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν τοῦ Τιμαγένους. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς Φιλοχόρου Ἀτθίδος. [6] Ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου. Ἐπιτομὴν τῶν Διοφάνους Γεωργικῶν, ἐν βιβλίοις β'. Πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ ζώων, βιβλία ι'. Περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν Καῖσάρ τε καὶ Πομπήϊος.

Πωλίων. Pollio, Asinius cognominatus, Trallianus, Sophista & Philosophus, qui Romæ eloquentiam professus est sub Pompejo M. & Timageni in Schola successit. Hic Philochori Atthidem, sive opus de Rebus Atticis, in epitomen redegit. Idem scripsit dicta & facta memorabilia Musonii philosophi. Epitomen Diophanis *Georgicorum*, libris II. Adversus Aristotelem de Animalibus, lib. x. De civili Romanorum bello, quod Cæsar & Pompejus inter se gesserunt.

Πωλίων [7] Ἀλεξανδρεὺς, Οὐαλέριος χρηματίσας, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ· οὗ παῖς [8] Διόδωρος φιλόσοφος, ὁ γράψας ἐξήγησιν τῶν ζητουμένων παρὰ τοῖς ι' ῥήτορσιν. ἔγραψε συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον· καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα.

Πωλίων Ἀλεξ. Pollio Alexandrinus, Valerius cognominatus, Philosophus, qui vixit sub Adriano. Hujus filius fuit Diodorus Philosophus, qui scripsit enarrationem locorum difficiliorum, quæ apud x. Oratores reperiuntur. Item, Collectionem vocabulorum Atticorum, ordine alphabetico: & alia quædam Philosophica.

Πωλίων, ἢ [9] Πολίων, γραμματικός. Περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἁμαρτανομένων.

Πωλίων. Pollio, Grammaticus. Scripsit de erratis, quæ circa literas committuntur.

Πωλοδάμνης. πωλοδαμαστής. γυμναστής.

Πωλοδάμνης. Equorum domitor.

Πωλοδαμνῶ. τοὺς πώλους δαμάζω.

Πωλοδαμνῶ. Equos domo. Equos exerceo.

Πῶλος, Ἀκραγαντῖνος, ῥήτωρ, μᾶλλον δὲ σοφιστὴς τῶν πάλαι, διδάσκαλος Λικυμνίου. ἔγραψε Γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, καὶ πῶς ἕκαστος ἀπήλλαξε. [10] τινὲς δὲ αὐτὸ Δαμάστου ἐπιγράφουσι. Νεῶν κατάλογον. Περὶ λέξεων.

Πῶλος. Polus, Agrigentinus, orator, vel potius antiquorum Sophistarum unus, Licymnii magister. Scripsit Genealogiam Græcorum & Barbarorum, qui ad Trojam bellum gesserunt; & quem exitum quisque eorum habuerit. Quidam tamen opus hoc Damastæ attribuunt. Navium catalogum. De vocabulis.

Πῶλος. τὸ ζῶον.

Πῶλος. Pullus equinus.

Πωλῶ. τὸ πιπράσκω.

Πωλῶ. Vendo.

Πωλῶ. γενικῇ. Τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες.

Πωλῶ. Genitivo jungitur. *Proditores & publicam rem & privatam parvo lucro vendunt.*

Πωλοῦσι. [11] Δίδυμος φησὶν ἀντὶ τοῦ, πορνεύουσι φανερῶς. [12] πωλεῖν γὰρ, τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλο-

Πωλοῦσι. Vendunt. Didymus ait, [verbum hoc apud Demosthenem significare,] palam

1 Κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπ.] Sophocles *Oedip. Tyr.* pag. 185.

———Κἀπὶ πωλικῆς

Ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς, οἷον σὺ φῄς,

Συνηντίαζε.

2 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XXII. pag. 573.

3 Πωλικὸν δῆγμα] An, πωλικὸν δίωγμα? Hesychius: Πωλικοῖς διώγμασι. τοῖς διὰ τῶν ἁρμάτων διώγμασι. Videtur uterque ad eundem auctoris locum respexisse.

4 Πῶλοι. κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Pacem*, pag. 629.

5 Πωλίων] Potius, Πολλίων. De hoc vide Vossium lib. 1. *de Hist. Gr.*

6 Ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσ.] Sed temporis ratio obstat, quo minus Grammatico nostro fidem hic adhibeamus. Vixit enim Musonius philosophus ille celebris sub Nerone. Quare hæc ad Pollionem juniorem pertinere recte monuit Jonsius *de Script. Hist. Philos.* lib. III. cap. VII.

7 Πωλίων Ἀλεξ.] Consule de eo Jonsium loco laudato. Videndum autem quis sit Pollio, quem de furtis Ctesiæ & Herodoti scripsisse memorat Porphyrius apud Euseb. *de Præp. Euang.* lib. x. cap. III. pag. 467.

8 Διόδωρος φιλ.] Vide supra v. Διόδωρος, ὁ Οὐαλ.

9 Ἢ Πολίων] Scribe, ἢ Πολλίων per duplex λλ.

10 Τινὲς δὲ αὐτὸ Δαμάστου ἐπιγρ.] Vide Nostrum supra v. Δαμάστης.

11 Πωλοῦσι. Δίδυμος φησὶν ἀντὶ τοῦ, πορν.] Ex Harpocratione.

12 Πωλεῖν γὰρ, τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλ.] Hoc sensu vox ista accipitur apud Plutarchum in *Solone*. Is enim, postquam egit de

μοιχείας

μένης. ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνᾷν. ἐγὼ δέ φημι, ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν. φησὶ γὰρ, τὸν [1] νόμον οὐκ ἐᾶν ἐπὶ ταύταις μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ [2] ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι ἀποπεφασμένως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

habuerit cum illis, quæ in proſtibulo proſtent, ſthenes in oratione contra Neæram.

Πῶμα. σκέπασμα.

Πώμαλα.[3] ἀντὶ τοῦ, πόθεν. οἷον οὐδαμῶς. ἔστι τὸ μὲν πω Δώριον, τιθέμενον ἀντὶ τοῦ πόθεν. τὸ δὲ μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον ἐν τῷ πώμαλα· οἷον, οὐ μάλα, ἀντὶ τοῦ οὔ, ἢ ἀντὶ τοῦ, οὐδόλως. ἔστι δὲ Ἀττικόν. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Ἀσύβαρον ἐπιστολῇ· Γενναίως γὰρ αἱ γυναῖκες πώμαλα ἔφασαν ὀρχεῖσθαι αὐτὰς, δέον οὐδὲ πιούσας ἀπηλλάχθαι τοῦ συμποσίου.

Πώμαλα.[4] κεῖται καὶ [5] παρὰ Δημοσθένει ἡ λέξις. Οὐχ ἵνα ἐξέλθητε. πώμαλα. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Κωκάλῳ. δεῖ δὲ ἀναγινώσκειν ὑφ' ἕν, πώμαλα.

Πωμήριον. τὸ [6] τοῦ τάχους εἰκόνισμα.

Πῶρος,[7] βασιλεὺς Ἰνδῶν· ὃς ἐγένετο κάλλιστος Ἰνδῶν, καὶ μῆκος ὅσον οὔπω τις ἀνδρῶν τῶν μετὰ τοὺς Τρωϊκοὺς ἄνδρας. ἦν δὲ κομιδῇ πάνυ νέος, ὅτε [8] συνῆν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τούτῳ ἐπολέμει. † [9] Τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος. ὁ δὲ, Οἴνου μὲν, ἔφη, πίνω τοσοῦτον, ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδω. ἃ δ' ἂν ἐν θήρᾳ λάβω, ταῦτα σιτοῦνται ἕτεροι. ἐμοὶ δὲ ἀπόχρη τὸ γεγυμνάσθαι. τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα, καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι, καὶ καρπὸς τῶν φοινίκων, καὶ ὁπόσα μοι ὁ ποταμὸς κηπεύει. πολλὰ δέ μοι καὶ ἀπὸ δένδρων φύεται, ὧν γεωργοὶ αἵδε αἱ χεῖρες. ταῦτα ἀκούων ὁ Ἀπολλώνιος, ὑπερήδετό τε, καὶ ἐς τὸν Δάμιν θαμὰ ἑώρα.

Πῶρος. ἀπολίθωσις ὑγροῦ. καὶ πωρῶ, ῥῆμα, τὸ σκληρύνω, καὶ λιθοποιῶ. Πισίδης·

——— Καὶ τὰς ἰκμάδας
Πωροῦντα καὶ σφίγγοντα λιθώδει τρόπῳ.

Καὶ πώρινος λίθος.

Πῶρος.[10] πάθος τι ἐστὶν, ὡς φησιν Ἀντίμαχος.

corpore quæſtum facere. Πωλεῖν enim [interdum de muliere dicitur, ſignificatque,] copiam ſui cuilibet facere. Unde & πορνεύειν dictum eſt quaſi περνᾷν, i. e. vendere. Ego autem dico, oratorem nunc verbo πωλεῖν proprie uſum eſſe. Ait enim, legem non ſinere quenquam pro adultero prehendi, qui rem vel in foro palam aliquid vendant. Demo-

Πῶμα. Operculum.

Πώμαλα. Pro πόθεν. Nequaquam. Nullo modo. Τὸ πω eſt Doricum, quod ponitur pro πόθεν. At μάλα vel redundat, vel per conſuetudinem vulgi particulæ πω adjicitur. Velut οὐ μάλα dicitur pro οὔ, non, vel οὐδόλως, nullo modo. Eſt autem Atticum. Lyſias in epiſtola ad Aſybarum: *Mulieres enim generoſe dixerunt, ſe nullo modo ſaltaſſe, cum oporteret ipſas ne vino quidē guſtato a convivio recedere.*

Πώμαλα. Hæc vox etiam extat apud Demoſthenem, [dicentem:] Οὐχ ἵνα ἐξέλθ. *Non ut exeatis. Nequaquam.* Item, apud Ariſtophanem in *Cocalo*. Oportet autem una voce legere, πώμαλα.

Πωμήριον. Pomœrium.

Πῶρος. Porus, Rex Indorum: qui fuit pulcherrimus Indorum, & ea proceritate corporis, quanta nemo eorum, qui poſt tempora Trojana vixerunt. Erat autem valde juvenis, quo tempore cum Alexandro bellum geſſit. † Hunc Apollonius de ratione victus percontatus eſt. Cui ille, *Tantum,* inquit, *vini bibo, quantum Soli libo. Quæ autem venando cepi, iis alii veſcuntur. Mihi enim exercitatio ſufficit. Cibi vero mei ſunt olera, & palmarum medullæ, & fructus palmarum, & quæcunque hortus flumine irrigatus mihi ſubminiſtrat. Multa quoque mihi præbent arbores, quas ego his manibus colo.* Hæc audiens Apollonius valde lætabatur, Damidem crebro reſpiciens.

Πῶρος. Concretio humoris in lapidem. Callus. Et verbum πωρῶ, induro, in lapidem muto. Piſides: *Et humores indurantem, & in lapides mutantem.* Et πώρινος λίθος, lapis porinus.

Πῶρος. Malum. Calamitas. Luctus. Ut a-

mulcta, quam Solon irrogaverat ei, qui fœminam liberam rapuiſſet, vel vi ſtupraſſet, addit deinde de iis, qui lenocinium faciunt: Ἐάν τις προαγωγεύῃ, ζημίαν εἴκοσι δραχμὰς ἔταξε, πλὴν ὅσαι πεφασμένως ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ. λέγω δὴ τὰς ἑταίρας. Id eſt: *Si quis lenocinium faciat, ei mulctam* XX. *drachmarum irrogavit, niſi quædam ſint, quæ publice omnibus proſtituantur. Dico autem meretrices.* Confer Petit. *de Leg. Att* pag. 474.

1 Τὸν νόμον οὐκ ἐᾶν ἐπὶ ταύταις μοιχ.] Ad hanc legem Atticam alludit Terentius in *Eunucho:*

Quis homo pro mœcho unquam vidit in domo meretricia
Prehendi quenquam?

2 Ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι ἀποπφ.] Verti ex mente Harpocrationis, *Vel in foro palam aliquid vendant.* Harpocratio enim, ex quo Suidas hæc ſumpſit, exiſtimat, τὸ πωλεῖν in loco hoc Demoſthenis poſitum eſſe pro *vendere:* quamvis ipſe aliter ſentiam, nullumque mihi dubium ſit, quin verbum hoc apud Oratorem ſignificet, pudicitiam venalem habere, vel, copiam ſui omnibus facere.

3 Πώμαλα] Confer de hac voce Etymologum.

4 Πώμαλα. κεῖται καὶ π.] Ex Harpocratione: qui plura habet.

5 Παρὰ Δημοσθένει] In oratione contra Æſchinem.

6 Τὸ τοῦ τάχους εἰκόνισμα] Eſt interpretatio obſcura, vel potius inepta: in qua proinde illuſtranda operam ſumere nolui, cum vel abſque ea ſatis conſtet, τὸ πωμήριον eſſe id, quod Latini dicunt, *pomœrium.*

7 Πῶρος, βασιλεὺς Ἰνδῶν——————τούτῳ ἐπολέμει] Hæc ſunt verba Philoſtrati lib. II. *de Vit. Apoll.* cap. X. pag. 82. ut Pearſonius etiam monuit.

8 Ὅτε συνῆν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τούτῳ ἐπολ.] Philoſtratus rectius, ὅτε τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐπολέμει.

9 Τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλ.] Qui Philoſtratum lib. II. *de Vit. Apoll.* cap. XI. unde hæc deſcripta ſunt, inſpicere voluerit, plane videbit, Suidam non ſine inſigni ἀβλεψίᾳ ad Porum hic referre ea, quæ ibi de Phraorte Indorum Rege dicuntur. Omnino enim abſurdum & ἀσύστατον eſt, Apollonium cum Poro colloquentem facere, qui quadringentis fere ante Apollonium annis vixit. Confer Cœl. Rhodig. *Antiq. Lect.* lib. V. cap. VI. a quo Suidas merito ob hanc ἀβλεψίαν vapulat.

10 Πῶρος. πάθος τι ἐστὶν, ὥς φησιν Ἀντ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Oedip. Colon.* pag. 271. ut Portus obſervavit. Ibi autem verſus Antimachi ſic legitur:

Πῶρος τοί γ' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος.

Et ſic fragmentum hoc citatur a Scholiaſta Ariſtophanis ad *Plutum,* pag. 5. At ego cum Sopingio legere malim,

Πωρητὺν δ' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο.

Πωρητὺς enim, teſte Heſychio, ſignificat *miſeriam, ærumnam, luctum.* Confer Noſtrum infra v. Ταλαίπωρος.

Πῶρόν τιν' ἀλόχοισι, καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο. καὶ πωρεῖν Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασι. παρὰ τοῦτο οὖν καὶ τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.

Πωρός. ὁ τυφλός. καὶ πώρωσις, ἡ τύφλωσις.

Πωρύτης.[1]

Πῶς δοκεῖς; θαυμαστικῶς τοῦτο λέγεται[2] παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις.

Κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει. πῶς δοκεῖς;
——— Καὶ[3] πῶς ἔγωγε, χ' οὑτοσὶ
Ξυνεσόμεθα ὑμῖν πετομένοις, οὐ πετομένω;
Καλῶς; ὅρα νῦν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
Ἔστιν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ' ὡς
Φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε.
Μηδὲν φοβηθῆς. ἔστι γάρ τι ῥιζίον,
Ὃ διατρώγοντες ἐστὸν ἐπτερωμένω.

Πῶϋ. τὸ ποίμνιον. καὶ πώεα.

Πώϋγξ,[4] πώϋγγος.

Πράγματα.[5] ἐπὶ κακῷ χρῶνται τῇ λέξει οἱ παλαιοί. καὶ Μένανδρος· Ἐν πράγμασιν, ἐν μάχαις. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ·

Ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
Ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ.

Καὶ αὖθις·

——————————[6] Καὶ δή ποτε
Εἷς πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.

Καὶ αὖθις·

[7] Ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.

Ἀντὶ τοῦ, ἐνοχλήσω. παροιμία· [8] Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν. ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐπρίατο.

pud Antimachum: *Luctum & uxoribus & liberis ſuis attulerunt.* Et apud Eleos πωρεῖν ſignificat *lugere.* Hinc & deducitur vox ταλαίπωρος, i.e. ærumnoſus, vel miſer.

Πωρός. Cæcus. Et Πώρωσις, cæcitas, vel excæcatio.

Πωρύτης. Miſeria. Calamitas. Luctus.

Πῶς δοκεῖς; Quomodo putas? Per admirationem hoc dicitur apud Ariſtophanem in *Nubibus. Et ex malorum granatorum putaminibus ranas faciebat. Nonne miraris?* † *Et quomodo ego, & iſte, vos volantes aſſequemur, qui volare non poſſumus? Recte. Vide nunc quid fabulæ Æſopi de vulpe narrent, cui ſcilicet male ceſſerit ſocietas cum aquila inita. Nihil metuas. Eſt enim radix quædam, quam ſi comederitis, volare poteritis.*

Πῶϋ. Grex ovium. Et πώεα, greges ovium.

Πώϋγξ. Poynx. Avis quædam.

Πράγματα. Veteres vocem hanc in malam partem accipiunt [pro *moleſtiis.*] Menander: *In moleſtiis, in præliis.* Et Ariſtophanes in *Pluto: Audi igitur. Nam totam rem a pedibus ad caput uſque tibi narrabo.* Et iterum: *Et aliquando unus porphyrion ipſi negotium faceſſivit.* Et iterum: *Sed tibi negotia faceſſam.* Vel, moleſtias tibi creabo. Et proverbium: *Viro Lydo nulla negotia erant: ſed ea ipſe ſibi accerſivit, foras egreſſus.*

Πράγματα. κακοπάθειαι. Ὀρεία τε ἦν καὶ στενὴ ἡ ὁδὸς, καὶ πολλὰ πράγματα εἶχον ἀμφὶ τοῖς ζεύγεσιν οἱ στρατιῶται. ἀντὶ τοῦ, κόπους.

Πράγματ'[9] ἐξ ἀπραξίας. ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ παρ' ἐλπίδα συμβαινόντων.

Πραγματευτικὸς ἄνθρωπος. λέγεται ὁ ἔμπορος. καὶ ἐμπολαῖος, ὁμοίως.

Πραγματεία. οὐχ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐπὶ τῆς πραγματείας, οὕτω καὶ ὑπὸ τῶν ῥητόρων τέτακται ἐπὶ τῶν ἐργασίας τινὰς μεταχειριζομένων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πράγματα συνίστασθαι ἐπιχειρούντων. ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Μεναίχμου· Αἱ γὰρ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἔχθραι καὶ πραγματεῖαι αἴτιαι τῶν ἰδίων διαφορῶν καθεστήκασι.

Πραγματεία. πολυπραγμοσύνη. κακοπάθεια. Πόλιν πολυάνθρωπον καὶ στρατῷ μεγάλῳ πεφραγμένην εἷλεν ἄνευ πραγματείας ὁ βασιλεύς.

Πραγματικώτατον. ἐνεργητικώτατον. Ὃ δὴ καὶ πραγματικώτατον γεγονέναι τὸ διαβούλιον. καὶ αὖθις· Τοῦτο δὲ ἐποίει νουνεχῶς ἅμα καὶ πραγματικῶς.

Πράγματα. Negotia. Moleſtiæ. Labores. *Et via erat montana & anguſta, & jumenta militibus multum negotii faceſſebant.*

Πράγματ' ἐξ ἀπρ. Negotium ex otio. Dicitur de rebus, quæ præter opinionem & ſpem accidunt.

Πραγματευτικός. Qui mercaturæ & negotiationi operam dat. Idem etiam ἐμπολαῖος dicitur.

Πραγματεία. Nomen hoc non, ut vulgari conſuetudine pro ſtudio & opera ponitur, ſic etiam apud Oratores dicitur de illis, qui in aliqua re elaborant, & in eo operam ponunt; ſed de illis, qui alicui moleſtias exhibere conantur. Sic Dinarchus in oratione contra Menæchmum: *Nam inimicitiæ & moleſtiæ, quæ a Republ. oriuntur, privatorum diſſidiorum cauſæ ſunt.*

Πραγματεία. Studium. Occupatio. Moleſtia. Labor. *Urbem ingenti hominum numero abundantem, validoque exercitu munitam, Rex ſine labore cepit.*

Πραγματικώτατον. Efficaciſſimum. *Quod conſilium efficaciſſimum fuiſſe* [*videbatur.*] Et iterum: *Hoc autem prudenter ſimul & ſtrenue faciebat.*

1 Πωρύτης] Tranſpoſitis literis ſcribendum eſt, πωρητύς. Vide Heſychium h. v.

2 Παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις] Pag. 175. (105. Ed. Baſ. *P.*)

3 Καὶ πῶς ἔγωγ.] Ariſtoph. *Avibus*, pag. 571. 572. (394. Ed. Baſ. *P.*) Ubi verſus ultimus rectius ſic legitur:
Ὃ διατραγόντ', ἔσεσθον ἐπτερωμένω.

4 Πώϋγξ] Vide Etymologum h. v.

5 Πράγματα. ἐπὶ κακῷ χρ.] Ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 70. (35. Ed. Baſ. *P.*)

6 Καὶ δή ποτε εἷς πορφ.] Ariſtoph. *Avib.* p. 599. (415. Ed. Baſ. *P.*)

7 Ἀλλά σοι παρ.] Ariſtoph. *Pluto*, pag. 4. (3. Ed. Baſ. *P.*)

8 Ἀνδρὶ Λυδῷ πρ.] Vide ſupra v. Ἀνδρὶ Λυδ.

9 Πράγματ' ἐξ ἀπρ.] Vide Cauſabonum ad Athen. pag. 100.

Πραγματοδίφης. ὁ δικολόγος. Καὶ [1] πραγματοδίφης. Ὦ μακάριε τῆς τέχνης.

Πραγματομαθὴς, καὶ πραγματομαθεῖς. Ὁ δὲ ὢν ἀγχίνους, καὶ τριβῇ κινδύνων πραγματομαθής. καὶ πραγματομαθεῖς, οἱ τῶν πραγμάτων εἰδήμονες. Διὸ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πραγματομαθεῖς ὑπάρχοντες, ὑφεωρῶντο τὰ τῆς τύχης ἄδηλα.

Πραγματωδεστέρα τάξις. ἡ δυστυχεστέρα.

Πραγμάτων.

[2] Πραγμάτων τε, καὶ μαχῶν,
Καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.

Λάμαχος, στρατηγὸς Ἀθηναίων ῥιψοκίνδυνος.

Πρᾶγος. ἡ πρᾶξις.

[3] Πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἀνθρώπων χρεών.
Ἄνθρωπον ὄντα, φησὶν, οὐ δεῖ πρᾶγμα κακίζειν.

Πραέων γῆ.

Πρακτέα. Καὶ τὰ πρακτέα ὀρθῶς διατάττων.

Πρακτέον. δεῖ πράττειν.

Πρακτικαί. Ὅτι οὔτε αἱ πρακτικαὶ νοήσεις ἄπειροι, οὔτε αἱ θεωρητικαὶ, ἐπεὶ μηδὲ οἱ τούτων λόγοι ἄπειροι. ἄγγελοι δέ εἰσι τῶν νοημάτων οἱ λόγοι· οἵτινες κἂν ὕστεροί εἰσι τῶν πρακτικῶν νοήσεων, καὶ θεωρητικῶν, ἀλλ' ἡμῖν γε ἐμφανέστεροι καὶ γνωριμώτεροί εἰσιν. ὡς οὖν ἔχουσιν οἱ περιττοὶ, λείπει.

Πρακτικόν. ἀνυστικόν.

Πράκτορα. ἔκδικον.

[4] Φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός.

Πράκτωρ. ὁ τὸν ἐπικείμενον εἰσπραττόμενος φόρον.

Πράμνιος [5] οἶνος. Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς [6] τὸν ἡδὺν οἶνον Πράμνιον ἔλεγε. τινὲς τὸν ὤνιον, ἢ παραμόνιμον. τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνίας ὀνομαζομένης. οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα. ἔνιοι δὲ, τὸν πραΰνοντα τὸ μένος· ὃν καὶ φαρμακίτην φασί. Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τρίτῃ, ἐν [7] Νικίᾳ Πράμνιον εἶναι πέτραν, ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.

Πρανές. κάταντες.

Πρανής. ὁδὸς κατωφερής. Ἐν δέ τινι πρανεῖ, στενῷ, καὶ ἐπιμήκει, καὶ ὀλίσθου γέμοντι, πολλοὶ παρεφέροντο.

Πραξάμενος. ἀπαιτήσας. λαβών. Μάλλιος ὁ ἀνθύπατος τριακόσια τάλαντα πραξάμενος παρὰ Ἀριαράθου, φίλον αὐτὸν ἐποιήσατο Ῥωμαίων.

Πραγματοδίφης. Causidicus. Rabula. Qui id studet, ut aliis negotia facessat. [Aristophanes:] *Et litium consutor. O te felicem ob artem tuam!*

Πραγματομαθής. Magnum in rebus usum habens. Negotiorum peritus. Et πραγματομαθεῖς, usu rerum præditi. *Ille vero cum esset solers, & ob crebram periculorum experientiam magnum in rebus usum haberet.* † *Quare & Romani, utpote longo rerum usu edocti, incertos fortunæ casus pertimescebant.*

Πραγματωδεστέρα τάξις. Status, vel conditio infelix, & multis molestiis obnoxia.

Πραγμάτων. Molestiarum. Turbarum. [Aristophanes:] *A turbis, & bellis, & Lamachis liberatus.* Lamachus fuit dux Atheniensium valde temerarius.

Πρᾶγος. Res. Negotium. Actio. [Sophocles:] *Nullum autem factum humanum quisquam vituperare debet.* Vel, Homo cum sis, nihil humani contemnere te oportet.

Πραέων γῆ. Mansuetorum terra.

Πρακτέα. Gerenda. Facienda. *Et res gerendas recte ordinans.*

Πρακτέον. Faciendum est.

Πρακτικαί. In actione consistentes. Nec activæ intellectiones sunt infinitæ, neque contemplativæ, quia ne orationes quidem harum sunt infinitæ. Sermones autem sunt cogitationum nuncii, qui quamvis sint activis & contemplativis intellectionibus posteriores, nobis tamen sunt evidentiores & notiores. Cætera desunt. *Port.*

Πρακτικόν. Efficax. Industrium.

Πράκτορα. Vindicem. Ultorem. [Sophocles: *Sperabam,*] *eum aliquando venturum esse paternæ necis vindicem.*

Πράκτωρ. Exactor tributi.

Πράμνιος οἶνος. Pramnium vinum. Aristarchus vinum suave recte vocabat Pramnium. Quidam, vinum venale: vel, diu durans. Nonnulli a vite, quæ Pramnia dicatur, [vinum hoc appellatum esse tradunt.] Alii peculiariter vinum nigrum [sic vocant.] Alii vinum hoc sic dictum putant, tanquam πραΰνον τὸ μένος, i. e. animum deliniens: quod & pharmacicen vocant. Semus Delius vero libro III. auctor est, in Icaro esse petram Pramniam, a qua vinum [Pramnium] appellationem traxerit.

Πρανές. Pronum. Declive.

Πρανής. Pronus. Declivis. *In loco declivi, angusto, oblongo, & valde lubrico, multi præcipites ferebantur.*

Πραξάμενος. Qui exegit. Qui accepit. *Manlius Proconsul* CCC. *talentis ab Ariarathe acceptis, ipsum Romanorum amicum fecit.*

1 Καὶ πραγματοδ.] Aristoph. *Avibus* p. 607. (422. Ed. Bas. P.)
——— Ὦ μακάριε τῆς τέχνης,
Καὶ πραγματοδίφης.

2 Πραγμάτων τε καὶ μαχ.] Aristophanes *Acharnens.* pag. 384. (273. Ed. Bas. P.)

3 Πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδ.] Senarius hic legitur apud Sophoclem *Oedip. Colon.* pag. 309. ut Portus monuit.

4 Φόνου ποτ' αὐτὸν πρ.] Sophocles *Electra*, pag. 122. ut itidem Portus monuit.

5 Πράμνιος οἶνος. Ἀρίστ.] Notam hanc excerpsit Suidas ex Athenæi lib. I. cap. XXIV. ut Pearsonius etiam observaverat. Confer Scholiastam Aristoph. ad *Equit.* pag. 294.

6 Τὸν ἡδὺν] Imo contra potius, τὸν μὴ ἡδύν. Vinum Pramnium enim minime erat dulce & suave, sed austerum & durum, ut tum Athenæus loco laudato, tum etiam alii scriptores testantur.

7 Ἐν Νικίᾳ] Pessime. Scribendum enim est ἐν Ἰκάρῳ, ut recte legitur apud Athenæum loco laudato.

Πράξαντες. Θουκυδίδης· Οἱ δὲ μετ' Ἀθηναίων πράξαντες, (τουτέστι βουλευθέντες) ἔφασαν δεῖν ἀνοίγειν τὰς πύλας. ἔμελλον δὲ ἀνοιχθεισῶν εἰσπίπτειν τοῖς Ἀθηναίοις.

Πραξιδίκη. Θεὸς, ἧς κεφαλὴν μόνην ἱδρύοντο. Μνασέας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης, Σωτῆρος καὶ τῆς ἀδελφῆς Πραξιδίκης γενέσθαι Κτήσιον υἱόν· καὶ θυγατέρας, Ὁμόνοιαν καὶ Ἀρετὴν· ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πραξιδίκας κληθῆναι. Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσεσιν, Ὠγύγου θυγατέρας, Ἀλαλκομένειαν, Θελξίνειαν, Αὐλίδα· ἃς ὕστερον Πραξιδίκας ὀνομασθῆναι.

Πράξιλλη.[2] ὄνομα κύριον.

Πραξικοπήσας.[3] ἐξ ἐπιβουλῆς βουλευσάμενος. δολιευσάμενος. [4]Πολύβιος· Ὁ δὲ στρατηγὸς πρῶτον μὲν πραξικοπήσας κατέσχε τὴν τῶν Ἐρεβησσέων πόλιν, καὶ παρείλετο τὰς ἀγοράς.

Πραξικοπήσας. δωροδοκηθείς. Ὁ δὲ Οὔρβιος πραξικοπήσας νυκτὸς, κατέλαβε τὸ μέρος τῆς ἀκροπόλεως, καὶ τοὺς Ῥωμαίους εἰσήγαγε. † Πολλὰς πόλεις ἠνδραποδίσατο, πραξικοπήσας μετὰ δόλου καὶ βίας.

Πρᾶξις.[5] κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια· ἰδίως δὲ, καὶ κυριώτερον, ἡ κατὰ προαίρεσιν, τουτέστιν, ἡ κατ' ἀρετὴν ἢ κακίαν ἐνέργεια γινομένη. ὧν οὖν αἱ πράξεις αἱρετώτεραι, ταῦτα αἱρετώτερα· οἷον, εἰ τὸ τὰ δίκαια πράσσειν τοῦ τὰ ἀνδρεῖα πράσσειν αἱρετώτερον, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρείας αἱρετωτέρα. ἔστι δὲ πρᾶξις μὲν, ἡ πρὸς τὸ τέλος τείνουσα ἐνέργεια. ἔργον δὲ, τὸ τέλος.

Πρᾶξις. ἡ προδοσία. Πολύβιος· Μετὰ τῶν ἐν τῇ πατρίδι φίλων τρίτην πρᾶξιν κατασκευασάμενος, καὶ προσενεγκόντος τῷ Φαβίῳ τὸν λόγον. καὶ αὖθις [6]Πολύβιος· Ὁ δὲ συνεστήσατο πρᾶξιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς διά τινος Ἰάσονος· ὃς διαπεμψάμενος πρὸς Ἄγητα τὸν τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸν, ὡμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς Φανοτεῦσι.

Πραξιτέλης, Πραξιτέλους. ὄνομα κύριον.

Πράως. [7]Ἀριστοφάνης·

Σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πράως
Ἔλεγχ', ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
Ἄνδρας ποιητὰς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.

Πρᾶος. Ὅτι τὸν πρᾶον εἰς τὸ ἀργὸν καὶ ἀκίνητον με-

Πράξαντες. Thucydides: *Qui autem urbis Athenienſibus prodendæ conſilium ceperant, portas aperiendas eſſe dicebant. Statuerant autem portis apertis, una cum Athenienſibus in urbem irrumpere.*

Πραξιδίκη. Praxidice, Dea, cujus caput ſolum [in templis, aliisſve locis publicis] collocare ſolebant. Mnaſeas vero in opere *de Europa* ait, Soteris & ſororis Praxidices filium fuiſſe Cteſium; filias vero, Concordiam & Virtutem; quæ a matre Praxidicæ vocatæ fuerint. Dionyſius vero in *Originibus* ait, Ogygis filias fuiſſe Alalcomeniam, Thelxiniam, & Aulidem, quæ poſtea Praxidicæ vocatæ fuerint.

Πράξιλλη. Praxille. Nomen proprium.

Πραξικοπήσας. Qui occulte & per inſidias aliquid molitus eſt. Qui fraude & dolo uſus eſt. Polybius: *Dux vero ante omnia urbem Erebeſſum proditorum opera uſus occupat, & [hoſtibus] commeatum adimit.*

Πραξικοπήσας. Muneribus corruptus. [Vel potius, dolo & proditorum opera uſus.] *Urbius autem proditorum opera uſus partem arcis noctu occupavit, & Romanos in eam introduxit. † Multas urbes in ſervitutem redegit, quas partim proditorum opera, partim vi occupaverat.*

Πρᾶξις. Generaliter quidem omnis actio, quæ cum ratione fit, ita vocatur: ſpecialiter vero, & magis proprie, ea, quæ fit ex deliberato conſilio; hoc eſt, quæ cum virtute vel vitio conjuncta eſt. Quarum igitur rerum actiones ſunt magis expetendæ, illæ res & ipſæ ſunt magis expetendæ. Ut, ſi juſte facere eſt magis expetendum, quam fortem eſſe; juſtitia etiam magis expetenda erit, quam fortitudo. Πρᾶξις autem eſt actio tendens ad finem. Opus vero, eſt ipſe finis.

Πρᾶξις. Proditio. Polybius: *Cum amicis, qui erant in patria, tertiam proditionem eſt molitus, & Fabio conditionem obtulit.* Et iterum Polybius: *Ille vero dolum molitus eſt in Ætolos opera Jaſonis cujuſdam: qui miſſis ad Agetem Ætolorum Prætorem internuntiis, arcem Phanotenſium ſe ei traditurum pollicetur.*

Πραξιτέλης. Praxiteles. Nomen proprium.

Πράως. Leniter. Manſuete. Placide. Ariſtophanes: *Tu vero, Æſchyle, ne irato animo, ſed leniter refelle objecta. Non enim convitiis inſectari decet poetas, tanquam mulieres, quæ panes vendunt.*

Πρᾶος. Manſuetus. Placidus. Lenis.

1 Εἰσπίπτειν] Portus legit, συνεισπίπτειν, quod probo.

2 Πράξιλλη] Fuit Poetria, cujus plures ſcriptores mentionem faciunt. Zenobius Centur. IV. Adag. XXI, Πράξιλλα Σικυωνία μελοποιὸς ἐγένετο, ὥς φησι Πολέμων. αὕτη ἡ Πράξιλλα τὸν Ἄδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν εἰσάγει ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν κάτω, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἥκει, ἀποκρίνασθαι, Ἥλιον καὶ σελήνην καὶ σικύους καὶ μῆλα. ὅθεν εἰς παροιμίαν περιήχθη τὸ, Ἠλιθιώτερος τῆς Πραξίλλης Ἀδώνιδος. Ἠλίθιον γὰρ τὸ τῷ ἡλίῳ παραβάλλειν τοὺς σικύους. Athenæus lib. XIII. pag. 603. Πράξιλλα δὲ ἡ Σικυωνία ὑπὸ Διός φησιν ἁρπασθῆναι τὸν Χρύσιππον. Pauſanias in *Laconicis*, pag. 184. Πραξίλλῃ μὲν δὴ πεποιημένα ἐστὶν, ὡς Εὐρώπης εἴη Καρνεῖος, καὶ αὐτὸν ἀνεθρέψατο Ἀπόλλων καὶ Λητώ. Scripſerat *Dithyrambos*. Hephæſtio in *Enchirid.* pag. 9. Καὶ παρὰ Πραξίλλῃ ἐν Διθυράμβοις, ἐν ᾠδῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀχιλλεύς. Item, *Scolia*, ſive carmina παροίνια. Scholiaſta Ariſtophanis ad *Equit.* pag. 519. Κολακικὸν τὸ Σκολιόν. ἐν τοῖς Πραξίλλης δὲ φέρεται Παροινίοις. Euſtathius ad Il. B. pag. 326. ex Pauſania Lexicographo initium Scolii cujuſdam refert, quod nonnullos olim Praxillæ Sicyoniæ tribuiſſe ait. Præterea, ejus meminit Antipater Theſſalus in Epigrammate in novem poetrias Lyricas, quod legitur Anthol. lib. I. cap. LXVII.

3 Πραξικοπήσας] De ſignificatione hujus vocis conſulendus eſt Caſaub. in Comment. ad Polybium, pag. 185.

4 Πολύβιος] Lib. I. cap. XIX.

5 Πρᾶξις. κοινότερον μὲν π.] Totum hunc articulum Suidas ſumpſit ex Alex. Aphrod. in lib. III. *Topic.* pag. 137.

6 Πολύβιος] Lib. V. cap. XCVI.

7 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 252. (164. Ed. Baſ. P.)

παλαμ-

παλαμβάνουσι. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἐγκράτεια.

Πραότης. ἀοργησία. Ἂν[1] δέ τις τῆς πραότητος γένος ἀποδῷ τὴν ἐγκράτειαν, καὶ ὁρίσηται αὐτὴν, ἐγκράτειαν ὀργῆς, οὐκ ὀρθῶς ἀποδίδωσιν. οὐ γὰρ τὸ ἐξ ὑποθέσεως τινὶ ἀκολουθοῦν εἴη ἂν καὶ γένος. τὸ γὰρ γένος ἀχώριστον.

Πραότης.[2] ἐπὶ Θεοῦ, ἡ μικρὰ τιμωρία. Δαβίδ. Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. Πρᾷος δὲ, ἀπὸ τοῦ ῥᾷον, ῥᾷος, καὶ πρᾷος.

Πραπίς. ἡ φρήν. [3]Ὅμηρος· Εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.

Πρασιανός. ὅτι Πρασιανὸς λέγεται, καὶ Βενετιανὸς, καὶ Παλμουλάριος, καὶ Σκουτάριος, [4]παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ.

Πρασιαί. πόλις Λακωνική. [5]Ἀριστοφάνης·

Ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι, καὶ πεντάκις,
Καὶ πολλοδεκάκις· ὡς ἀπολεῖσθε σήμερον.

Πρασιαί. αἱ τοῦ κήπου λαχανίαι. καὶ πράσιον, λάχανον.

Πράσινον χρῶμα. [6]Ἄλλοις στάσεως ἀφορμὴν, ἢ μέρους Πρασίνου σπουδὴν Ἰουστινιανὸς ἐπενεγκὼν, ἀνῄρει.

Πράσον.[7] κακόχυμον. ἔστι δὲ δριμύ. ὡς δὲ φησὶ Διοσκορίδης, δυσόνειρον, εὐκοίλιον, διουρητικὸν, λεπτυντικόν. ἔχει δέ τι καὶ ῥυπτικόν.

Πράσου φύλλῳ τὸ τῶν [8]ἐρώτων δέδεται βαλάντιον. ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα πολλὰ ἀναλισκόντων, καὶ ἀσωτευομένων.

Πράττεσθαι. ἀπαιτεῖσθαι. Τῶν δὲ Ἰταλικῶν μηδένα πράττεσθαι τέλος.

Πρατίνας,[9] Πυῤῥωνίδου, ἢ Ἐγκωμίου, Φλιάσιος, ποιητὴς τραγῳδίας. ἀντηγωνίζετο δὲ Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ, ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ πρῶτος ἔγραψε Σατύρους. ἐπιδεικνυμένου δὲ τούτου, [10]συνέβη τὰ ἴκρια, ἐφ' ὧν ἑστήκεσαν οἱ θεαταὶ, πεσεῖν. καὶ ἐκ τούτου θέατρον ᾠκοδομήθη Ἀθηναίοις. καὶ δράματα μὲν ἐπεδείξατο ν'. ὧν Σατυρικὰ λβ'. ἐνίκησε δὲ ἅπαξ.

Πραττόμενοι. δοτικῇ. Μηδὲν αἴσχιστον τῇ πόλει πραττόμενοι. αἰτιατικῇ δέ· Καὶ φόρους καὶ ἀρχὰς πραττόμενοι.

[aliquando,] significatione vocis in deteriorem sensum detorta, pro segni & stupido accipitur. Quære in v. Ἐγκράτεια.

Πραότης. Lenitas. Mansuetudo. Si quis lenitatis genus continentiam statuat, eamque definiat, iræ continentiam; non recte eam definit. Non enim, quod rem aliquam ex hypothesi tantum sequitur, id etiam genus ejus fuerit. Genus enim a re est inseparabile.

Πραότης. Cum de Deo dicitur, significat lenitatem in puniendo. David: *Lenitas Divina super nos venit, & castigabimur.* Πρᾷος vero sic formatur. A ῥᾷον, fit ῥᾷος, & [præfixo π,] πρᾷος.

Πραπίς. Præcordia. Mens. Homerus: *Perita mente.*

Πρασιανός. Prasianus. Nomina hæc, Πρασιανὸς, Βενετιανὸς, Παλμουλάριος, & Σκουτάριος, reperiuntur apud M. Antoninum.

Πρασιαί. Prasiæ. Urbs Laconica. Aristophanes: *Heu Prasiæ, ter miseræ, & quinquies, & centies! Ut peribitis hodie.*

Πρασιαί. Horti areolæ, in quibus olera seruntur. Et πράσιον, genus oleris. Porrum.

Πράσινον χρῶμα. Color prasinus. *Justinianus alios ob crimen seditionis, alios ob studium factionis Prasinæ e medio tollebat.*

Πράσον. Porrum. Hoc malum habet succum, estque acre. Ut autem ait Dioscorides, molesta somnia gignit, ventriculo prodest, urinam ciet, [crassosque & viscosos humores] attenuat. Habet etiam abstergendi vim.

Πράσου φ. *Porri folio amantium constricta est crumena.* Dicitur de iis, qui propter amorem multos sumptus faciunt, & bona sua dilapidant.

Πράττεσθαι. Exigi. *A nullo autem Italorum vectigal exigi jussit.*

Πρατίνας. Pratinas, Pyrrhonidæ, vel Encomii F. Phliasius, poeta tragicus: qui cum Æschylo & Chœrilo certavit, Olympiade LXX. & primus Satyros scripsit. Illo autem fabulas docente, tabulata, in quibus spectatores stabant, ceciderunt: unde Athenienses Theatrum exstruxerunt. Fabulas edidit L. quarum XXXII. sunt Satyricæ. Semel vero vicit.

Πραττόμενοι. Dativo jungitur. *Nihil turpe in civitatem statuentes.* Item, accusativo. Ut, *Et tributa ab ipsis magistratibus exigentes.*

1 Ἂν δέ τις τῆς πραότητος γένος ἀποδ.] Ex Alexandro Aphrodis. in lib. IV. *Topic.* pag. 176.

2 Πραότης. ἐπὶ Θεοῦ ἡ μικρὰ τιμ.] Ex Theodoreto ad Psalm. LXXXIX. pag. 762.

3 Ὅμηρος] Il. A. v. 608.

4 Παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ] Lib. I. §. 5. ubi verba ejus hæc sunt: Παρὰ τοῦ τροφέως, τὸ μήτε Πρασιανὸς, μήτε Βενετιανὸς, μήτε παλμουλάριος, ἢ σκουτάριος γενέσθαι. Id est, interprete Gatakero: *Ab educatore [didici,] ne in certamine equestri factioni Prasinæ aut Venetæ, neve in gladiatorio, Thraci aut Secutori fautor fierem.* Vide ad eum locum notas Gatakeri. Cæterum, pro Σκουτάριος Lipsius *Saturnal.* lib. II. cap. XXIV. legit Σεκουτώριος: quem vide.

5 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 638. (442. Ed. Bas. *P.*)

6 Ἄλλοις στάσεως ἀφορμὴν, ἢ μέρους Πρ.] Fragmentum hoc excerptum est ex Procopii *Hist. Arc.* cap. XIX. De diversis autem factionibus aurigarum Circensium, inter quas una erat, quæ a colore vestium *Prasina* dicebatur, vide præter alios Onuphrium *de Lud. Circens.* cap. X. Cæterum, Portus in loco hoc interpretando turpiter se dedit, ut ex versione ejus cuilibet patebit, quæ sic se habet: Πράσινον χρῶμα. *Porraceus color, [i. e. viridis, qualis esse solet porri color, significat] aliis seditionis occasionem. Mansuetos homines* (ἡμέρους nempe legit pro ἢ μέρους) *objecto Prasii amore Justinianus de medio tollebat.* Hæc sane non aliter nisi litura sanari poterant.

7 Πράσον. κακόχυμον. ἔστι δὲ δρ.] Hæc sunt verba Pauli Æginetæ lib. VII. pag. 251.

8 Τῶν ἐρώτων] Sic etiam legitur in Vatic. Prov. Appendice. At ego cum Scaligero in *Stromat. Proverb.* potius legerim ἐρώντων.

9 Πρατίνας] Ejus aliquoties meminit Athenæus.

10 Συνέβη τὰ ἴκρια —— πεσεῖν] Confer Nostrum supra v. Αἰσχύλος, & v. Ἴκρια.

Πραττομένους. ἀπαιτουμένους. Ἰσοκράτης· Καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους. † Πραττόμενος δὲ τοὺς τῶν πλοίων κυρίους τέλους δὲ οὐδενὶ αἴσθησιν παρεχόμενος.

Πράττω. τὸ ἐνεργῶ. Ἔπραττε κακῶς, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτοῦ ἐνόσει.

Πραινεστός. ὄνομα τόπου.

Πραιπόσιτος. εἶδος ἀξιώματος.

Πραιπόσιτος. ζήτει ἐν τῷ Σαλούστιος.

Πραίσιοι.[1] ζῶα.

Πραιτοῦρα.

Πραίτωρ. Μετὰ τοὺς χιλιάρχους καὶ αὖθις ἐπὶ τοὺς Ὑπάτους ἐπανῆλθον οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ πρῶτος στρατηγὸς ἀπεδείχθη Φούριος Κάμιλλος, παῖς Καμίλλου, τοῦ πολλάκις μοναρχήσαντος· ὃν Πραίτωρα τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ οἱ Ῥωμαῖοι ὠνόμαζον· ἤγουν στρατηγόν.

Πραιτώριον.

Πραίφεκτος. ναύαρχος.

Πραίφεκτοι.[2] δώδεκα ἄρχοντες προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν Ὑπάτων, οἳ τοῖς Ὑπάτοις τοὺς ἐπιτηδειοτάτους πρὸς τὴν ἀληθινὴν χρείαν ἐκ τῶν παραγεγονότων συμμάχων ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον, τοὺς ἐπικαλουμένους Ἐκτραορδιναρίους, ὃ μεθερμηνευόμενον, ἐπιλέκτους.

Πρέμνον. στέλεχος δένδρου. [3] Ἀριστοφάνης· Ἥκεις ἔχων πρέμνον πράγματος πελωρίου. ὅ ἐστι, χρήσιμόν τι εἰσηγούμενος. † Οἱ [4] Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χάρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχοι πλείστας ἐκφύσεις καὶ μεγάλας πέριξ τοῦ πρέμνου. καὶ ζήτει ἐν τῷ Χάραξ.

Πρεὼν, πρεόνος. ὡς πρὼν, πρωνός.

—————— Αἱ [5] τόσον ὕδωρ

Εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος.

Πρέσβα. ἐντιμοτάτη.

Πρεσβεύεσθε. πρέσβεις πέμπετε. καὶ πρεσβεύω, [6] παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγὼς,

Καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον.

Ὁ Ἡρακλῆς φησι ψυχορραγῶν.

Πρεσβεύω. δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ· Καὶ πρὸς αὐτῆς τῆς ὀργάδος, ἣν πρεσβεύεις.

Πρεσβεῖα. τιμάς. γέρα. Καὶ χρηστὰ πρεσβεῖα τούτῳ τῆς μνήμης νῦν τε καὶ ἀεὶ νέμει.

Πρεσβεῖον. Ὁ δὲ Περίανδρος, ὁ Κυψέλου υἱὸς, τοῦ βασιλέως Κορίνθου, τὴν βασιλείαν κατὰ πρεσβεῖον λαμβάνει.

Πραττομένους. Illos, a quibus aliquid exigitur. Vel, eos, qui aliquid ab altero exigunt. Isocrates: *Et exiguam mercedem a discipulis exigentes.* † *A navium Dominis vectigal exigens; vectigalis vero nullam cuiquam suspicionem præbens.*

Πράττω. Ago. Facio. Rem gero. *Male rem gerebat, & tota ipsius familia ægrotabat.*

Πραινεστός. Præneste. Nomen loci.

Πραιπόσιτος. Præpositus. [Apud Romanos est] dignitatis genus.

Πραιπόσιτος. Præpositus. Quære in voce Σαλούστιος.

Πραίσιοι. Animalia [sic dicta.]

Πραιτοῦρα. [Nomen Latinum.] Prætura.

Πραίτωρ. Prætor. Post Tribunos Militares Romani Consulibus iterum Remp. commiserunt. Primus autem Prætor creatus est Furius Camillus, filius illius Camilli, qui sæpius Dictator fuit. Qui autem lingua Romanorum *Prætor* appellatur, Græcis dicitur στρατηγός.

Πραιτώριον. Prætorium.

Πραίφεκτος. Præfectus. Nauarchus.

Πραίφεκτοι. Præfecti. Duodecim viri a Consulibus constituti, qui ex universo cœtu sociorum, qui adsunt, Consulibus maxime idoneos ad rem strenue gerendam, equites peditesque seligunt, quos vocant *Extraordinarios*; id est, si Græce vertas, Ἐπιλέκτους.

Πρέμνον. Truncus, vel, stipes arboris. *Venis habens molem rei ingentis.* Id est, venis, utile aliquod consilium daturus. [Et Polybius:] *Græci vallum illum optimum esse putant, qui plurimos & maximos circa ipsum stipitem habeat surculos erumpentes.* Quære in v. Χάραξ.

Πρεὼν, πρεόνος, & πρὼν, πρωνός. Rupes. Cacumen montis. [In Epigrammate:] *Quæ tantum aquæ funditis de curva hac rupe.*

Πρέσβα. Veneranda. Honoranda.

Πρεσβεύεσθε. Legatos mittite. Et Πρεσβεύω, pluris facio, honoro, colo: apud Sophoclem. *O puer sis mihi verus & germanus filius, neque matris nomen potius ducas, quam patris.* Hæc Hercules moribundus dicit.

Πρεσβεύω. Dativo jungitur. Item, accusativo. *Per terram hanc sacram, quam colis.*

Πρεσβεῖα. Honores. Prærogativæ. Privilegia. *Et præclara privilegia memoriæ nunc & semper illi tribuit.*

Πρεσβεῖον. Jus, quo quis gaudet, ut natu maximus. Ætatis privilegium. *Periander vero, Cypseli Corinthiorum Regis filius, ætatis privilegio, utpote natu maximus, regnum accepit.*

1 Πραίσιοι. ζῶα] Hæc non agnoscunt MSS. Paris.

2 Πραίφεκτοι. δώδεκα ἄρχοντες πρβ.] Hæc excerpta sunt ex Polybii lib. VI. cap. XXIV.

3 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 556. (381. Ed. Bas.) sed ubi legitur:

Ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.

4 Οἱ Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χ.] Hæc sunt verba Polybii lib. XVII. cap. XIV.

5 Αἱ τόσον ὕδωρ εἴβ.] Vide nos supra ad v. Πίτυς, ubi Epigramma, ex quo fragmentum hoc decerptum est, ex Anthologia inedita integrum cum Lectore communicavimus.

6 Παρὰ Σοφοκλεῖ] In *Trachin.* pag. 369. ut Portus monuit.

Πρέσβειρα. ἔντιμος.

Πρέσβεις.[1] ὅτι οὗτοι ἦσαν οἱ φιλόσοφοι, οἱ ἐς Περσίδα διαπρεσβευσάμενοι σὺν Ἀρεοβίνδῳ· Δαμάσκιος ὁ Σύρος, Σιμπλίκιος ὁ Κίλιξ, [2]Εὐλάλιος ὁ Φρύξ, Πρισκιανὸς ὁ Λυδὸς, Ἑρμείας τε, καὶ Διογένης, οἱ ἐκ Φοινίκης, Ἰσίδωρος ὁ Γαζαῖος. οὗτοι πάντες οἴκαδε ἀπενόστησαν, χαίρειν εἰπόντες τῇ τοῦ βαρβάρου φιλοξενίᾳ· καὶ ἀπώναντο δὲ ὅμως τῆς ἐκδημίας, οὐκ ἐν βραχεῖ τινι καὶ ἠμελημένῳ, ἀλλ' ὅθεν αὐτοῖς ὁ ἐφεξῆς βίος ἐς τὸ θυμῆρές τε καὶ ἥδιστον ἀπελελεύτησεν. ὡς γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ Πέρσαι σπονδὰς ἔθεντο καὶ συνθήκας, μέρος ὑπῆρχε τῶν κατ' αὐτὰς ἀναγεγραμμένων, τὸ δεῖν ἐκείνους τοὺς ἄνδρας εἰς τὰ σφέτερα ἤθη κατιόντας, βιοτεύειν ἀδεῶς τολοιπὸν ἐφ' ἑαυτοῖς, οὐδὲν ὅτι οὖν πέρα τῶν δοκούντων φρονεῖν, ἢ μεταβάλλειν τὴν πατρῴαν δόξαν ἀναγκαζομένους.

Πρέσβις, πρέσβεως. προπαροξυτόνως. οὐχὶ δὲ ἀπὸ τῆς πρέσβευς εὐθείας. οἱ γὰρ λέγοντες, ἁμαρτάνουσι. λέγεται δὲ καὶ πρέσβεων, καὶ πρεσβευτῶν, ἑκατέρως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι δὲ τὸ μὲν καθωμιλημένον, καὶ Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν σῶζον, ὅταν εἴπωσι πρέσβεις. εὑρίσκομεν δὲ καὶ πρεσβευτάς.

Πρεσβυγένεια. παλαιοτέρα γένεσις. καὶ συγκριτικῶς.

Πρεσβυγενής.

Πρεσβυτάτην. ἐντιμοτάτην.

Πρεσβυτερεῖον.

Πρεσβύτερος. τιμιώτερος. μείζων. Ὁ δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ νεὼ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτῶν ῥᾳστωνεύσεως ποιησάμενος. ἀντὶ τοῦ, μείζονα, καὶ τιμιωτέραν. † Καὶ τοὺς βωμοὺς κατέστρεψεν, ἐφ' ὧν ὤμοσεν ἡ στρατιὰ τὰ αὐτοῦ πρεσβύτερα ποιήσασθαι.

Πρεσβύτερος Κόδρου. ἀντὶ τοῦ, παλαιότερος. παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου. λέγεται δὲ καὶ πρεσβύτερα, τὰ τιμιώτερα. Ἡ δὲ στρατιὰ ἔλεγε τὰ ἑαυτῆς πρεσβύτερα ποιήσασθαι.

Πρευμενής. πρᾶος.

Πρηγορεῶνος. τοῦ λαιμοῦ.

Πρήθω. τὸ καίω.

Πρημαινούσας τε θυέλλας. [3]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Θύελλα, συστροφὴ τοῦ ἀνέμου. Πρημαινούσας δὲ, μαινομένας, καὶ λάβρως φυσώσας. πρῆσαι γὰρ, τὸ φυσῆσαι. [4]Ὅμηρος·

Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον.

Πρηνᾶς. εἶδος ἰχθύος.

Πρηνές. ἐπὶ πρόσωπον. καὶ πρηνής.

Πρῆνες.[5] οἱ προνενευκότες τόποι τῶν ὀρέων. Ἢ [6]Γάργαρον ἶσον πρηῶνι Μαλείης, ᾧ ἐνεκύκηθη κῦμα, πο-

Πρέσβειρα. Honorata. Veneranda.

Πρέσβεις. Legati. Philosophi, qui cum Areobindo in Persiam iverunt legati, fuerunt isti: Damascius Syrus, Simplicius Cilix, Eulalius Phryx, Priscianus Lydus, Hermias & Diogenes Phœnices, Isidorus Gazæus. Hi omnes domum redierunt, Barbari hospitalitate valere jussa. Fructum tamen ex ea peregrinatione non exiguum, nec contemnendum perceperunt; sed unde eis deinceps jucundissime per omnem vitam & ex animi sententia vivere licuit. Cum enim [eo tempore] Romani & Persæ pacem ac fœdus inter sese pepigissent, hæc etiam in pactis conditio continebatur, ut viri illi in sedes suas reversi secure in posterum & arbitratu suo viverent, neque quicquam quam quod probarent sentire, aut patriam opinionem mutare cogerentur.

Πρέσβις. Legatus. [Genitivus est,] πρέσβεως, cum acuto in antepenultima. Is autem non est a recto πρέσβευς. Qui enim hoc dicunt, errant. Dicitur vero & πρέσβεων & πρεσβευτῶν. Utrumque enim apud Oratores in usu est. Et πρέσβεις quidem vulgari sermone tritum est, & analogiæ Græcæ linguæ conveniens. Reperitur vero etiam πρεσβευτάς.

Πρεσβυγένεια. Antiquior vel prior ortus.

Πρεσβυγενής. Natu major.

Πρεσβυτάτην. Præ aliis honoratam.

Πρεσβυτερεῖον. Presbyterium.

Πρεσβύτερος. Senior. Honoratior. Potior. Antiquior. *Ille vero cum templi fabricationem otio suo potiorem duxisset.* † *Et aras evertit, super quas exercitus juraverat, se res ipsius potiores esse ducturum [suis.]*

Πρεσβύτερος Κόδρου. Antiquior Codro. Proverbium hoc de rebus valde vetustis dicitur; ductumque est a Codro, qui Athenis regnavit. Et πρεσβύτερα dicuntur ea, quæ sunt honoratiora, vel potiora. *Exercitus autem dicebat, se suas res [alienis] antepositurum esse.*

Πρευμενής. Lenis. Mitis. Placidus.

Πρηγορεῶνος. Gutturis. Ingluviei.

Πρήθω. Uro. Comburo.

Πρημαινούσας τε θυέλλας. *Et vehementer spirantes procellas.* Aristophanes *Nubibus*. Θύελλα enim est procella, sive turbo venti: & πρημαινούσας, furentes, sive vehementer spirantes. Πρῆσαι enim est flare, spirare. Homerus: *Et ventus medium inflavit velum.*

Πρηνᾶς. Prenas. Piscis genus.

Πρηνές. Pronum. Et πρηνής, pronus.

Πρῶνες. Promontoria. Montium eminentiæ, vel cacumina. *Vel Gargaron par promontorio*

1 Ὅτι οὗτοι ἦσαν οἱ φιλόσοφοι, οἱ ἐς Περσ.] Totus hic locus sumptus est ex Agathiæ lib. II. pag. 69. 70. ut Pearsonius recte observaverat.

2 Εὐλάλιος] Apud Agathiam loco laudato hodie legitur Εὐλάμιος. Sed vide nos supra ad v. Δαμάσκιος.

3 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 145. (80. Ed. Bas. P.)

4 Ὅμηρος] Il. A. v. 481.

5 Πρῆνες] Scribendum esse πρηῶνες, vel ex exemplo, quod subjungitur, patet.

6 Ἢ Γάργαρον ἶσον πρ.] Et sensus fragmenti hujus mutilus est, & metrum turbatum; quod nemo in integrum restituat, nisi ipsum Epigramma, ex quo hæc decerpta sunt, invenerit. Quare quærat diligens Lector.

λυψάμμους ὥστεν ἐπὶ ψαμάθους.

Maleæ, ubi fluctus æstuans eum in littus arenosum ejecit.

Πρηξῖνος. ὄνομα κύριον. καὶ Πρήξωνος.

Πρηξῖνος. Prexinus. Nomen proprium. Et Πρήξωνος, [genitivus, a recto Πρήξων.]

Πρῆσαι. καῦσαι. Πρῆσε δὲ, ἐφύσησε.

Πρῆσαι. Ussisse. Incendisse. At πρῆσε, flavit, spiravit.

Πρήσσουσα.[1] διαπερῶσα.

Πρήσσουσα. Trajiciens. Transiens.

Πρηστήρ. ἀστραπή. κεραυνός.

> Ὤλεσε[2] γὰρ πρηστήρ σε κεραύνιος. αἱ δ' ἐπὶ μάνδραν
> Ὀψὲ βόες νιφετοῦ ἀπερχόμεναι κατέβαν.

Πρηστήρ. Prester. Fulgur. Fulmen: [In Epigrammate:] *Perdidit enim te prester fulmineus. Boves vero nive urgente sero tandem in caulam redierunt.*

Πρηστήρ. πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ.[3] ἢ νέφος περιχεθὲν πυρὶ μετὰ πνεύματος βιαιοτάτου. † Πνεύματος μετὰ βροντῶν καὶ πρηστῆρος ἐξαναστάντος Λιβυκοῦ, καὶ ταραχὴν τοῦ κλύδωνος εἰργασμένου, κακωθῆναι τὰς ναῦς. καὶ αὖθις· Πολλὰ δὲ φυσήματα ἀπροόρατα ἐμπίπτει, πολλοὶ δὲ πρηστῆρες βιαιότατοι, καὶ μεγέθη κυμάτων.

Πρηστήρ. Prester. Id est, ignis, qui de cœlo descendit. Vel, nubes igni circumdata cum vento vehementissimo. *Orto autem vento Libyco cum tonitribus & prestere, & mari turbato, naves læsas fuisse.* Et iterum: *Multi autem venti improvisi ingruunt, multique presteres violentissimi, & fluctus maximi.*

Πρῆστις. εἶδος κήτους θαλασσίου. ἡ λεγομένη[4] μάλθη· ὃ καὶ δυσανταγώνιστόν ἐστι.

Πρῆστις. Prestis. Pistrix. Genus ceti marini: quod etiam Malthe vocatur, & difficulter capi potest.

Πριάμενος. ἀγοράσας.[5] Σοφοκλῆς·

> Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν,
> Ὅστις κενοῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.

Πριάμενος. Emens. Sophocles: *Ne minimo quidem pretio hominem illum emerim, qui ex inani spe ingentem illico fiduciam animo concipit.*

Πριαμωθῆναι. ξυρηθῆναι. τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστί.

Πριαμωθῆναι. Rasum esse. Priami enim larva rasa erat.

Πρίαμος. ὄνομα κύριον.

Πρίαμος. Priamus. Nomen proprium.

Πρίαπος.[6] ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ. ἐν[7] Ἐπιγράμματι·

> Ἀγροιώτῃ τῷδε μονοστόρθυγγι Πριήπῳ
> Θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δενδριακὴν θυσίαν.

Καὶ αὖθις·

> Αἰγιαλῖτα[8] Πρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν
> Δῶρα παρακταίης, σοὶ, τάδ' ἀπ' ὠφελίης.

Πρίαπος. Priapus. Idem est, ac Bacchus. In Epigrammate: *Rusticano huic & unum spiculum habenti Priapo custos horti fructus hos arboreos consecravit.* Et iterum: *Littoralis Priape, piscatores tibi dona hæc dedicarunt ex præda juxta littus capta.*

Πρίαπος.[9] τὸ ἄγαλμα τοῦ Πριάπου, τοῦ Ὥρου παρ' Αἰγυπτίοις κεκλημένου, ἀνθρωποειδὲς ποιοῦσιν, ἐν τῇ δεξιᾷ σκῆπτρον κατέχον,[10] ὡσανεὶ παρ' αὐτοῦ φανεῖσαν τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν· ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κρατοῦν τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἐντεταμένον, διότι τὰ κεκρυμμένα ἐν τῇ γῇ σπέρματα φανερὰ καθίστησι.[11] τὰ δὲ πτερὰ τὴν ταχυτῆτα τῆς κινήσεως δηλοῖ. τὸν δὲ κύκλον, τοῦ δίσκου τὴν περιφέρειαν. ταυτὸν γὰρ τῷ ἡλίῳ δοξάζουσι.

Πρίαπος. Priapus. Simulacrum Priapi, qui apud Ægyptios vocatur Horus, humana forma fingunt, dextra sceptrum tenens, eo quod terra marique appareat: sinistra vero penem intentum; quod occultata in terra semina producat. Alæ celeritatem motus significant: circulus vero, disci rotunditatem. Eundem enim Priapum atque solem esse existimant.

Πρίαπος ἐκ[12] τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀφροδίτης συνειλήφθη. ἡ γὰρ Ἥρα ζηλοτυπήσασα, μαγγανείᾳ τινὶ ἥψατο τῆς κοιλίας τῆς Ἀφροδίτης, καὶ παρεσκεύασεν ἄμορφον καὶ αἰσχρὸν τεχθῆναι τὸ βρέφος, καὶ παχυσάρ-

Πρίαπος ἐκ τοῦ Δ. Priapus ex Jove & Venere natus est. Juno enim Veneri succensens, vi quadam malefica ventrem ejus contrectavit, & sic effecit, ut infans deformis & fœdus & præpinguis nasceretur. Hunc a ma-

1 Πρήσσουσα] Potius, διαπρήσσουσα. Homer. Il. A. v. 483.
——Διαπρήσσουσα κέλευθα.
Scholiasta: Διαπρήσσουσα. διαπερῶσα. διερχομένη. Huc Suidas respexit.

2 Ὤλεσε γὰρ πρηστήρ σε κερ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis, quod integrum legitur Anthol. lib. III. cap. XXVI.

3 Ἢ νέφος περιχεθὲν πυρὶ μετὰ πν.] Laertius in *Zenone Citt.* segm. CLIV. Πρηστῆρα (φασὶν εἶναι) νέφος περιχυθὲν πυρὶ μετὰ πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς. Ad hunc locum Suidas respexit; sed qui pro περιχυθὲν habet περιχεθέν. Aldobrandinus autem videtur legisse, περιρραγέν. Vertit enim: *Presterem nubem esse undique discissam.*

4 Μάλθη] MS. A. habet, μάλη.

5 Σοφοκλῆς] *Ajace*, pag. 29. ut Portus observaverat. Vide etiam supra v. Θερμὸν, ubi idem fragmentum legitur.

6 Πρίαπος. ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ] Ex Athen. l. I. c. XXIII. p. 30.

7 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XIV. ut Portus monuit.

8 Αἰγιαλῖτα Πρίηπε, σαγ.] Anthol. lib. VI. cap. III. Epigr. X. ut itidem Portus observaverat.

9 Πρίαπος. τὸ ἄγαλμα τοῦ Πριάπου, τοῦ Ὥρου παρ' Αἰγ.] Hæc, & quæ sequuntur, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Codinum *de Orig. CPolit.* pag. 15.

10 Ὡσανεὶ παρ' αὐτοῦ φανεῖσαν τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλ.] Hæc aliter apud Codinum; quem vide, & Lambecium ad eum locum.

11 Τὰ δὲ πτερὰ τὴν ταχυτῆτα τῆς κιν.] Hæc rectius & plenius apud Codinum sic leguntur: Ἔχει δὲ καὶ πτερά. κατὰ μέσον δὲ τῶν πτερῶν δισκοειδεῖς κύκλους. τὰ μὲν πτερὰ, διὰ τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως· τοὺς δὲ κύκλους, διὰ τὴν τοῦ δίσκου περιφέρειαν.

12 Ἐκ τοῦ Διός] Imo, ἐκ τοῦ Διονύσου. Vide Etymologum v. Ἄβαρνος.

κοι.

κον. ἡ δὲ μήτηρ ἔρριψεν αὐτὸ εἰς ὄρος· ποιμὴν δὲ αὐτὸ ἀνεθρέψατο. εἶχε δὲ τὸ αἰδοῖον ἐπάνω εἰς τὴν πυγήν. ἐκλήθη δὲ Πρίαπος κατὰ τὴν Ἰταλῶν γλῶσσαν· καὶ τιμᾶται παρὰ ποιμέσι. τὸ δὲ ἀφίδρυμα αὐτοῦ ἐστι παιδίον, μόριον ἔχον μέγα καὶ ἐντεταμένον.

tre in monte expositum pastor educavit. Habebat autem penem arrectum. Hic Italorum lingua vocatus est Priapus, eumque pastores colunt. Simulacrum ejus repræsentat puerum, qui magnum & intentum penem habet.

Πριβάτου. Ῥωμαία ἡ λέξις.

Πριβάτου. Privati. Romana vox.

Πρίγκιπες.[1] οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ἀκμαιοτάτους ταῖς ἡλικίαις. τοὺς γὰρ νεωτέρους καὶ πενιχροτέρους, Γροσφομάχους καλοῦσι. εἶτα τοὺς Πρίγκιπας. τοὺς δὲ πρεσβύτας, Τριαρίους. καὶ τοὺς Ἀστάτους καλουμένους, οἵ εἰσι πρότεροι τῶν Πριγκίπων. καὶ αὗται μὲν αἱ ὀνομασίαι. ἡ δὲ ἐξόπλισις, τοὺς μὲν Τριαρίους εἶναι χ΄. τοὺς δὲ Πρίγκιπας[2] ασ΄. ἴσους δὲ τούτοις τοὺς Ἀστάτους. τοὺς[3] δὲ Γροσφομάχους πλείους τῶν τετρακισχιλίων. φορεῖν δὲ μάχαιραν καὶ γρόσφον.

Πρίγκιπες. Principes. Ita Romani vocant juvenes viribus & ætate florentes. Juniores enim & pauperiores *Velites* appellant. His proximi sunt *Hastati:* quos excipiunt *Principes.* Natu maximos vero *Triarios* appellant. Et hæ sunt appellationes, [quibus diversa militum genera, eorumque ætates Romani distinguunt.] Et Triarii quidem sunt numero sexcenti. Principes, mille ducenti, totidemque Hastati. Cæteri ac natu minimi, Velites. Sin pluribus quam quatuor millibus constet legio, eadem proportione & cæterorum partitionem instituunt: nisi quod Triariorum numerus variat nunquam.

Πρίγκιψ. ὁ ἔξαρχος τῆς τάξεως παρὰ Ῥω- [illegible]

Πρίγκιψ. Princeps. Est vocabulum Latinum.

Πρίεται. σχίζεται.

Πρίεται. Secatur. Finditur.

Πριήνη. ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ ταύτης, Πριηνεύς.

Πριήνη. Priene. Nomen urbis. Hujus civis dicitur, Πριηνεύς, Prienensis.

Πρίημι. ἀγοράζω.

Πρίημι. Emo.

Πρίηπος. ὁ Πρίαπος. κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η.

Πρίηπος. Pro communi Πρίαπος, verso α in η. Priapus.

Πριμιγγιλίων.[4] τιμῶν. ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν. ἢ προνομίων.

Πριμιγγιλίων. Honorum. Vel, munerum regiorum. Vel, privilegiorum.

Πριμμικήριος.[5] ὁ πρῶτος τάξεως τῆς τυχούσης.

Πριμμικήριος. Primicerius. Cujuslibet ordinis princeps.

Πριμολοκάριος. ὁ τὸν ἀκρότατον βαθμὸν τῆς στρατιᾶς ἔχων, ὕστατος δὲ τῇ τιμῇ.

Πριμολοκάριος. Primolocarius. Qui in prima acie locatur, sed honore postremus est.

Πριμοπιλάριος. ὁ τὸ μεῖζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων παρὰ Ῥωμαίοις.

Πριμοπιλάριος. Primipilus. Apud Romanos ita vocatur, qui maximam inter milites dignitatem habet.

Πρὶν[6] ἢ πτίσαι τὰ ἄλφιτα. παροιμία. καὶ,

Πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, σὺ τὴν ἅλμην κυκᾷς.

ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβανόντων. καὶ, Πρὶν ἐσφάχθαι, δέρεις.

Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλφιτα. *Prius quam farinam pinsueris.* Proverbium. Et, *Priusquam pisces ceperis, muriam misces.* Dicitur de iis, qui tempus anticipant. Et, *Priusquam [victima] jugulata sit, eam excorias.*

Πρίνινοι[7] ἄνθρακες. στερεοί, καὶ σκληροί. ἰσχυρὸν γὰρ τὸ τῆς πρίνου ξύλον. Ἡσίοδος· Πρίνου δὲ γύην. καὶ πάλιν· Πρίνινος γὰρ βουσὶν ὀχυρώτατός ἐστι.

Πρίνινοι ἄνθρακες. Iligni carbones. Id est, solidi & duri. Lignum enim ilicis durum est. Hesiodus: *Dentale vero ilignum.* Et iterum: *Ilignum enim [jugum] boum firmissimum est.*

Πρῖνος. ξύλον πυκνότατον. [8] Ἀριστοφάνης·

Σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.

καιομένη γὰρ ἡ πρῖνος ψόφον ποιεῖ.

Πρῖνος. Ilex. Lignum solidissimum. Aristophanes: *Tu vero illico, ut ilex ardens, clamitas.* Ilex enim ardens crepitat.

Πρὶν καὶ λύκος οἶν ποιμανεύσῃ. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. ἢ οὕτω· Πρίν κεν οἶν λύκος ποιμανεύσῃ.

Πρὶν καὶ λ. *Prius vel lupus ovem pascat.* Dicitur de eo, quod fieri nequit.

Πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίεις. τουτέστι, πρὶν κληρωθῆναι. Πρὸ διανομῆς ἁρπάζεις. ἡ μεταφορὰ

Πρὶν λαχεῖν τὰ κ. *Communia devoras, priusquam sorte ea tibi obtigerint.* Vel, priusquam sortem jeceris. [Simile huic est aliud prover-

1 Πρίγκιπες. οὕτω καλοῦσι Ῥωμ.] Articulus hic mire confusus est & turbatus, qui in integrum restitui debet ex Polybii lib. VI. cap. XIX. unde eum Suidas deprompsit.

2 Ασ΄] Sic recte MSS. Paris. itemque Polybius loco laudato. At priores Editt. male, θσ΄. i. e. 9200.

3 Τοὺς δὲ γροσφομάχους πλείους τῶν τετρακισχιλίων] Locum hunc pessime mutilatum ex Polybio sic supplebis: Τοὺς δὲ λοιποὺς καὶ νεωτάτους γροσφομάχους. ἐὰν δὲ πλείους τῶν τετρακισχιλίων ὦσι, κατὰ λόγον ποιοῦνται τὴν διαίρεσιν, πλὴν τῶν Τριαρίων. τούτους ἀεὶ τοὺς ἴσους. Hanc lectionem in versione secutus sum.

4 Πριμιγγιλίων] Scribendum erat, πριβιλεγίων, i. e. privilegiorum.

5 Πριμμικήριος] Vide Dufrenium in Glossario Græco.

6 Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλ.] Alii, Πρὶν ὀπτῆται ἄλφιτα. Vide Parœmiographos.

7 Πρίνινοι ἄνθρακες. στερεοί, καὶ σκλ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 380. (288. Ed. Bas. P.)

8 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 252. (164. Ed. Bas. P.)

ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸ διανομῆς.

bium: *Ante distributionem rapis.* Translatio ducta est ab illis, qui in cœnis cibos, antequam distribuantur, ad se rapiunt.

Πελόνωτοι.[1] ὄφεις οὕτω λεγόμενοι.

Πρίου. ἐλευθέρωσον.

Πρίω. ἀγόρασον.

Πρίων. τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. ἐν [2] Ἐπιγράμματι·

——————— Ἰθύδρομόν τε

Πρίονα, μιλτείῳ βάμματι πειθόμενον.

Καὶ αὖθις·

[3] Καὶ τετανὸν νώτῳ καμπτόμενον πρίονα.

Καὶ Βάβριος·

Κἀκεῖνος εἶπε τὰς σιαγόνας πρίων.

ἀντὶ τοῦ, βρύκων. † Ὁ [4] πρίων ἀπῆν, οὐδ᾽ ᾔδειν πρίω. Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ, Οὐδὲ ἐγίνωσκον τὸ πρίω ῥῆμα. οὐδὲ γὰρ ἐδεῖτο ἀγοράσαι, οἴκοι ἔχων. ταῦτα οὖν φησι· Τοῦ ἀγροῦ φέροντος, οὐδὲν ἔδει μοι τοῦ πρίασθαι.

Πριωθείς. ἐξαφθείς. δεσμευθείς.

[5] Ζωστῆρι πριωθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων,
Ἐκνάμπτετ᾽ αἰὲν, ἕως τ᾽ ἀπέψυξεν βίον.

Πρίσκιλλα. ὄνομα κύριον.

Πρίσκος,[6] Πανίτης, σοφιστὴς, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. ἔγραψεν ἱστορίαν Βυζαντικὴν, καὶ [7] κατὰ Ἄτταλον, ἐν βιβλίοις ὀκτώ· Μελέτας τε ῥητορικὰς, καὶ ἐπιστολάς.

Πρίσκος, υἱὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. καὶ ζήτει αὐτὸν πλατύτερον ἐν τῷ [8] Πρίσκος.

Πρίσκος[9] Ἐμεσηνός· ὅσπερ ἀλλότρια γράμματα [10] ὑπερφυῶς ἐξηπίστατο μιμεῖσθαι, τεχνίτης τε ἦν περὶ τὸ κακὸν τοῦτο δεξιὸς ἄγαν. ἐτύγχανε γὰρ ἡ τῶν Ἐμεσηνῶν ἐκκλησία τοῦ τινὸς ἐπιφανῶν κληρονόμος γεγενημένη χρόνοις πρὶν πολλοῖς ἔμπροσθεν. ἦν δέ τις ἀνὴρ, Πατρίκιος μὲν τὸ ἀξίωμα, Μαμιανὸς γὰρ ὄνομα, γένει λαμπρὸς, καὶ περιουσίᾳ χρημάτων. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ ὁ Πρίσκος, [11] διαριθμησάμενος πόλεως τῆς εἰρημένης τὰς οὐσίας πάσας, εἴ τινας εὗρε πλούτῳ περιακμάζοντας, καὶ πρὸς ζημίαν μεγάλην χρημάτων διαρκῶς ἔχοντας, τούτων διερευνησάμενος εἰς τὸ ἀκριβὲς τοὺς προπάτορας, γράμμασιν αὐτῶν παλαιοῖς ἐντυχὼν, βιβλίδια πολλὰ ὡς παρ᾽ ἐκείνων γεγραμμένα πεποίηται, ὁμολογούντων πολλὰ χρήματα τῷ Μαμιανῷ ἀποδώσειν, ἅτε παρακαταθήκης λόγῳ ταῦτα παρ᾽ ἐκείνου [12] κεκομισμένοι. τό, τε ὡμολογημένον ἐν τούτοις δὴ τοῖς καταπλάστοις γραμματίοις ξυνῄει οὐχ ἧσσον ἢ ἐς ἑκατὸν κεντηνάρια. καὶ ἀνδρὸς δέ τινος, ὅσπερ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τηνικάδε χρόνου καθήμενος, ἡνίκα ὁ Μαμιανὸς περιῆν, δόξαν τε πολ-

Πελόνωτοι. Sic appellantur serpentes quidam. Quasi dicas, dorsum serratum habentes.

Πρίου. Libera. Redime.

Πρίω. Eme.

Πρίων. Serra. Fabrile instrumentum. In Epigrammate: *Rectaque currentem serram, & lineas minio ductas secando sequentem.* Et Babrius: *Et ille dixit buccas inflans.* Vel, dentibus frendens. Et Aristophanes: *Nullus aderat emptor, neque norat verbum Eme.* Id est, Ei non opus erat quicquam emere, cum domi [omnia] haberet. Hoc igitur dicit: Cum ager res necessarias mihi suppeditaret, nulla re empta mihi opus erat.

Πριωθείς. Religatus. Vinctus. Constrictus. *Balteo alligatus currui raptabatur semper, donec animam efflaret.*

Πρίσκιλλα. Priscilla. Nomen proprium.

Πρίσκος. Priscus, Panites, Sophista, qui vixit temporibus Theodosii junioris. Scripsit historiam Byzanticam, & Attalicam, libris VIII. Item, Declamationes Rhetoricas, & Epistolas.

Πρίσκος. Priscus, Constantini Magni filius. Quære de eo fusius in v. Κρίσπης.

Πρίσκος Ἐμεσηνός. Priscus Emesenus alienæ manus perquam ingeniose mentiendæ peritus erat, ejusque fraudis plane idoneus artifex. Emesenorum autem Ecclesiam non paucis ante annis hæredem instituerat Mammianus, vir clarissimus, dignitate Patricius, & genere divitiarumque copia illustris. Justiniano postea imperante, Priscus omnium civium urbis ante dictæ facultates investigans, si quos forte invenisset opibus florentes, & quibus ingens pecuniæ summa extorqueri posset; eorum majores diligenter observabat, literasque quasdam antiquas ab iis scriptas nactus, eorum nomine complures confecit libellos, quibus faterentur, se grandem pecuniam Mammiano debere, quippe quam depositi nomine ab eo accepissent. Summa autem pecuniæ debitæ in falsis illis libellis expressa decem millia pondo colligebat. Præterea, publici tabellionis, viri fide & virtute conspicui, qui superstite Mammiano civibus tabulas conficiebat, suaque manu consignabat, literas mira dexteritate imitatus, sic eos libellos Emesenorum Ecclesiæ procu-

1 Πελόνωτοι. ὄφεις οὕτω λεγ.] Philostratus lib. III. *de Vit. Apoll.* cap. 2. ubi de variis serpentum & draconum generibus agit: Οἱ δὲ ἐπὶ πυρσῶται καὶ ΠΡΙΟΝΩΤΟΙ γίνονται, οὗτοι δὲ γενειάσκουσι, &c. Ad hunc locum Suidas forte respexit.

2 Ἐν Ἐπιγράμματι] Lib. VI. cap. ult. ut Portus monuit.

3 Καὶ τετανὸν νώτῳ καμπτ.] Et hic Pentameter legitur eodem libro & capite Anthol.

4 Ὁ πρίων ἀπῆν. οὐδ.] Aristophanes *Acharnens.* pag. 371. (262. Ed. Bas. *P.*)

——————Οὐδ᾽ ᾔδειν πρίω·
Ἀλλ᾽ αὐτὸς ἔφερε πάντα, χὠ πρίων ἀπῆν.

Vide ibi Scholiastam.

5 Ζωστῆρι πριωθεὶς ἱππ.] Hæc sunt verba Sophoclis in *Ajace* p. 59. ut Portus monuit. Ibi autem pro ἐκνάμπτετο legitur ἐγνάμπτετο.

6 Πρίσκος] De hoc vide Vossium lib. IV. *de Hist. Gr.*

7 Κατὰ Ἄτταλον] Valesius in fine notarum ad Excerpta ex Historia Prisci Rhetoris recte monuit, scribendum esse, τὰ κατ᾽ Ἀττήλαν, i. e. *Historiam Attilæ.*

8 Πρίσκος] Imo, Κρίσπης. Vide Nostrum supra h. v.

9 Πρίσκος Ἐμεσηνός] Totum hunc locum de Prisco Emeseno excerpsit Suidas ex Procopii *Histor. Arc.* cap. XXVIII.

10 Ὑπερφυῶς] Procopius rectius, εὐφυῶς.

11 Διαριθμησάμενος πόλεως τῆς εἰρημένης τὰς οὐσίας π.] Procopius sic: Διερευνησάμενος πόλ. τ. εἰρ. τὰς οἰκίας πάσας.

12 Κεκομισμένοι] Procopius, κεκομισμένων: quam lectionem constructio verborum requirit.

λὴν ἐπί τε ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ ἔχων, ἅπαντα ἐπετέλει τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεῖα, ἕκαστον αὐτῶν ἐπισφραγίζων αὐτὸς οἰκείοις γράμμασιν, (ὅνπερ ταβελλίωνα καλοῦσι Ῥωμαῖοι) τὰ γράμματα δαιμονίως μιμησάμενος, τοῖς διοικουμένοις τὰ πράγματα τῆς τῶν Ἐμεσηνῶν Ἐκκλησίας παρέδωκεν, ὡμολογηκόσι, μοῖραν αὐτῷ τινὰ κεῖσθαι τῶν ἐνθένδε πορισθησομένων χρημάτων. ἐπεὶ δὲ ὁ νόμος ἐμποδὼν ἵστατο, τὰς μὲν ἄλλας δίκας ἁπάσας ἐς τριακοντοῦτιν παραγραφὴν ἄγων, ὀλίγας δὲ ἄττας, καὶ τὰς ὑποθηκαρίας πάσας μ΄. ἐνιαυτῶν μήκει ἐκκρούων, ἐς Βυζάντιον ἀφικόμενοι, καὶ χρήματα τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ προέμενοι, μελλήσει οὐδεμιᾷ ἔπεισαν γράψαι νόμον, οὐ χρόνοις τὰς [1]ἐκκλήτους τοῖς καθήκουσιν, ἀλλ᾽ ἐνιαυτῶν ἑκατὸν πλήθει δικῶν τῶν αὐταῖς προσηκουσῶν ἀποκεκλεῖσθαι. † Κεφάλαιον Ἰουστινιανοῦ [2]ρέ. τῷ πλήθει κρατυνόμενον.

ratoribus tradit, qui se partem pecuniæ acquirendæ ipsi debere faterentur. Verum, cum lex obstaret, quæ reliquas omnes actiones ad tricenariam præscriptionem prolatat, & quas hypothecarias dicunt, nonnullasque alias, quadragenaria excludit exceptione; Byzantium ire pergunt, dataque Imperatori Justiniano certa auri summa, ei persuaserunt, ut legem scriberet, quæ actiones Ecclesiis competentes non stati temporis, sed centum annorum præscriptione excluderet. † Capitulum Justiniani centum annorum numero confirmatum.

Πρισηροειδὴς αἰχμή. ἐκ τοῦ πρίζω.

Πρισηροειδὴς αἰχμή. Serrata cuspis.

Πρό. ἀντὶ τοῦ ἀντί. Φιλήμων Παγκρατιαστῇ·

Δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου.

[3]Ὅμηρος·

Ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος.———

Πρό. Pro. Philemon *Pancratiaste: Servus pro servo, Dominus pro Domino.* Homerus: *Certans pro Rege.*

Προάγω. αἰτιατικῇ.

Προάγω. Accusativo jungitur. Produco.

Προαγωγία.[4]

Προαγωγία. Lenocinium.

Προαγωγός. διδάσκαλος κακῶν.

Προαγωγός. Leno. Nequitiæ doctor.

Προαγρυπνῶ. γενικῇ.

Προαγρυπνῶ. Genitivo jungitur. Pro aliquo vigilo.

Προαλλόμενος. προπηδήσας. Καὶ προαλλόμενος τοῦ πλήθους, μετεχώρησεν ὡς Ναρσῆν. ὁ δὲ ἐνηγκαλίσατο αὐτόν.

Προαλλόμενος. Qui prosiluit. *Cum autem ex turba prosiluisset, ad Narsen transiit; qui eum brachiis suis amplexus est.*

Προαλέστατον. προπετέστατον.

Προαλέστατον. Valde temerarium. Temere in hostes ruentem.

Προαλίσαντας. προαθροίσαντας. [5]Ἰώσηπος· Τὸν ἐπὶ ταῖς μελλούσαις συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντας, ἐναφεῖναι τοῖς δράσουσιν αὐτάς.

Προαλίσαντας. Illos, qui ante collegerunt. Josephus: *Eos iram ob futuras clades collectam in auctores ejus effundere.*

Προαναθρώσκειν. προπηδᾷν.

Προαναθρώσκειν. Ante alios prosilire.

Προαναλώθη.

Προαναλώθη. Prius absumptus est.

Προαναρπάζω. γενικῇ.

Προαναρπάζω. Genitivo jungitur. Præripio.

Προανάσχοι. προανατείλαι.

Προανάσχοι. Prius exoriatur. Ante oriatur.

Προανατάξωμαι. [6]Δαβίδ· Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

Προανατάξωμαι. David: *Nisi prius constituero Hierosolyma, ut in principio lætitiæ meæ.*

Προανεκρούετο. [7]Ἄποινον ὁ θεόπτης Μωϋσῆς τῷ Ἰσραὴλ προανεκρούετο. ἀντὶ τοῦ, προκατήρχετο τῆς ᾠδῆς. προανεβάλλετο.

Προανεκρούετο. Cantus initium faciebat. Præcinebat. *Moses, qui Deum vidit, Israeli præcinebat.*

Προαποθνήσκω. γενικῇ.

Προαποθνήσκω. Genitivo jungitur. Pro aliquo morior.

Προασπίζομαι. γενικῇ.

Προασπίζομαι. Genitivo jungitur. Defendo. Protego.

Προάστειον, προαστεῖον. [8]ὁ δὲ Σοφοκλῆς πρόαστιον, διὰ τοῦ ι.

——— Εἰσορᾶτέ που
Τὸν ἄνδρ᾽ ἐφ᾽ ὑμῖν; οὗτος ἐκ προαστίου.
Χωρεῖ γεγηθώς.———

Προάστειον. Suburbium. [Per ει diphthongum.] Sophocles vero scribit προάστιον, per ι. *Videtisne alicubi hominem ad vos accedentem? Hic ex suburbio lætus venit.*

1 Ἐκκλήτους] Scribe, Ἐκκλησίας, ut habet Procopius.
2 Ῥέ. τῷ ἔτει] Pessime. Scribendum enim est ρ΄. ἐτῶν: ut recte monuit Pearsonius.
3 Ὅμηρος] Ubi? Haud enim locum istum apud Poetam reperio.
4 Προαγωγία] Forte scripserat Suidas προαγωγεία, per diphthongum ει in syllaba penultima.
5 Ἰώσηπος] Lib. III. *de Bello Jud.* cap. XVIII. pag. 846. sed ubi pro προαλίσαντας legitur προαθροίσαντας.
6 Δαβίδ] Psalm. CXXXVI. 8.
7 Ἄποινον] Hæc vox mihi suspecta est. Forte legendum est, ὕμνον.
8 Ὁ δὲ Σοφοκλῆς] In *Electra*, pag. 141. ut Portus monuit.

Προαύλιον. τὸ ἔμπροσθεν τῆς αὐλῆς.

Προβάλλεσθαι. ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι. Θουκυδίδης· Τὰ δὲ Μηδικὰ, καὶ ὅσα αὐτοὶ ξύνιστε, καὶ δι' ὄχλου μᾶλλον ἔσται, ἀεὶ προβαλλομένοις. καὶ [1] ὁ Ῥήτωρ· Τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προβαλλομένους. ὅσπερ ταὐτὸν τῷ προτεινομένους.

Προβάλιθος. ὄνομα κύριον.

Προβαλλομένους. [2] ἀντὶ τοῦ, ὑποτιθεμένους. οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. καὶ ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, Τὴν προαίρεσιν, φησὶ, τῆς πολιτείας προβεβλημένην, καὶ ἄπιστον εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ, ἐλαφρῶς ἔχουσαν. καὶ ἐν [3] τῷ κατὰ Μειδίου· Καὶ προὐβαλλόμην, φησὶ, τοῦτον ἀδικεῖν περὶ τὴν ἑορτήν. ἀντὶ τοῦ, προβολῇ ἐχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων. [4] ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς φησι· Προβάλλεσθαι δεῖ, καὶ βλέπειν ἐναντίον, οὔτε οἶδεν, οὔτε ἐθέλει. ἀντὶ τοῦ, προτεῖναι τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην.

Προβαλόντες κυσὶν ἄρνας. ἐπὶ τῶν τοὺς ἀπράγμονας τοῖς συκοφάνταις παραδιδόντων.

Πρόβασις. ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις. [5] Ὅμηρος·

Κειμήλιά τε, πρόβασίν τε.

καὶ παροιμία· Προβάτων οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ὁ ποιμὴν ἀπῇ. ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων.

Πρόβατα. πάντα τὰ τετράποδα.

Προβατεύς. ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ προβατέων, χωρικῶν ἀνθρώπων.

Προβατίου [6] βίον ζῆν. ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ ἀνοήτων. τὰ γὰρ πρόβατα οὐδὲν ἐργάζεται, καὶ ζῇ. ἢ διὰ τὸ ἀδρανές.

Προβατοπώλης. [7] ὁ Καλλίας, καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ πολιτεία. ἢ [8] Λυσικλῆς, υἱὸς Ἀσπασίας. Στυππειοπώλης δὲ, ὁ Εὐκράτης, ὃς καὶ Στύππαξ ἐκαλεῖτο. Βυρσοπώλης δὲ, ὁ Κλέων. καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν τὰς βύρσας παρείληπται, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τῆς πόλεως ἀποδίδοσθαι τὰ πράγματα.

Πρόβαινε. τοῦτο ὡς ἐπὶ ὄχλου τῶν πομπευόντων τινά.

Προβεβηκόσι. παλαιοτέροις. Προσήκειν τὸ φιλόθεον τοῖς ἤδη προβεβηκόσι καὶ πόῤῥω ἐλαύνουσι, τοῦτο μὲν ἡλικίας, τοῦτο δὲ φιλοσοφίας.

Προβέβουλα. [9] προέκρινα.

Προβήμασιν. ἀντὶ τοῦ, πηδήμασι. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἐμβάς.

Προαύλιον. Vestibulum aulæ.

Προβάλλεσθαι. Prætendere. Vel, [passive,] prætendi, objici. Thucydides: *Medica vero, & ea, quorum ipsi conscii estis, quæque [audire] molestum vobis erit, semper objicientibus.* Et Orator ait: *Semper eos ad rationes reddendas paratos esse video.*

Προβάλιθος. Provalithus. Nomen proprium.

Προβαλλομένους. Subjicientes. Suggerentes. Vel, ante ipsam actionem aliquid animo proponentes. Demosthenes in oratione contra Ctesiphontem. Et in oratione adversus Æschinem inquit: *Studium Reip. obtentui sumptum, & infidum.* Et in oratione adversus Midiam: *Et festi violati eum accusavi.* Vel, accusatione usus sum solita & recepta adversus eos, qui festum violant. In *Philippicis* vero inquit: *Ad pugnam autem se componere, & [adversarium] recta fronte intueri neque scit, neque vult.* Προβάλλεσθαι enim hic significat, manus prætendere, more eorum, qui pugnaturi sunt.

Προβαλόντες κυσὶν ἄρν. Canibus agnos objicientes. Dicitur in eos, qui homines modestos & quietos calumniatoribus objiciunt.

Πρόβασις. Pecora. Pecudum copia. Homerus: *Et cimelia, & pecora.* Et proverbium: *Ovium nullus est usus, absente pastore.* Dicitur de rebus necessariis.

Πρόβατα. [Non solum oves, sed etiam] quævis pecora.

Προβατεύς. Ovium, aliarumque pecudum pastor. Et προβατέων, pastorum, sive hominum rusticorum.

Προβατίου βίον ζῆν. Oviculæ vitam vivere. Dicitur in stolidos & stupidos. Oves enim vivunt, nihil prorsus agentes.

Προβατοπώλης. Ovium venditor. Sic dicebatur Callias, propter modum, quo in administranda Republ. utebatur. Vel Lysicles, filius Aspasiæ. At stupparum venditor Eucrates indigitatur, qui etiam Στύππαξ vocabatur. Βυρσοπώλης vero, i. e. coriorum venditor, Cleon [a Comico dicitur,] non quod coria, sed Remp. venderet.

Πρόβαινε Procede. Progredere. Hoc dicitur ut de turba hominum aliquem cum pompa deducentium.

Προβεβηκόσι. Progressis. Provectis. *Amor Dei convenit iis, tam qui ætate provecti sunt, quam qui in philosophia multos progressus fecerunt.*

Προβέβουλα. Malui. Prætuli.

Προβήμασιν. Progressibus. Saltibus. Quære in voce Ἐμβάς.

1 Ὁ Ῥήτωρ] In orat. περὶ παραπρεσβ. initio: sed ubi pro προβαλλομένους hodie minus recte legitur προτεινομένους. Vox posterior enim est prioris interpretatio, quæ loco genuinæ vocis in textum irrepsit.

2 Προβαλλομένους. ἀντὶ τοῦ ὑποτ.] Ex Harpocratione.

3 Ἐν τῷ κατὰ Μειδίου] Ipso initio.

4 Ἐν δὲ τοῖς Φιλιππ.] *Philipp.* 1. ubi legitur, προβάλλεσθαι δὲ τὰς χεῖρας, ἢ βλέπειν, &c.

5 Ὅμηρος] Odyss. Β. v. 75.

6 Προβατίου βίον ζῆν. ἐπὶ τῶν μωρ.] Ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 91.

7 Προβατοπώλης. ὁ Καλλ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Equit.* pag. 295. (197. Ed. Bas. *P.*)

8 Λυσικλῆς, υἱὸς Ἀσπασίας] Aliter Hesychius, qui Lysiclem hunc Aspasiæ maritum fuisse asserit. Eum vide v. Προβατοπώλης.

9 Προβέβουλα] Homer. Il. Α. v. 113.

Προβιβάζεις.[1] παραινεῖς. πείθεις. εὖ προβιβάζεις.

Προβιβάσαντες. προάξαντες.

Πρόβλημα. θεώρημα, συντεῖνον πρὸς θεωρίαν καὶ γνῶσιν. [2] Φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.

Πρόβλημα. καὶ ὁ παροιμιακὸς λόγος.

Πρόβλημα. ὅτι ἐπὶ παντὸς πράγματος τέσσαρα ἐστίν· Εἰ ἔστι; Τί ἐστι; Ὁποῖόν τί ἐστι; καὶ, Διατί ἐστι; τὸ μὲν, ὅτι ἐστὶ τάδε τὰ Συμβεβηκότα, λαμβάνομεν ἐκ τῆς ἐνεργείας. καὶ τὸ, Τί ἐστι, ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ αὐτῶν τεκμαιρόμεθα. ἐκ δὲ ὁρισμοῦ, οὐχ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα [3] γινώσκομεν, ἀλλὰ τὸ τί ἐστι, καὶ ὁποῖον, καὶ διατί. ὥστε διὰ μὲν τοῦ ὅτι ἐστὶ τὰ Συμβεβηκότα, τὸ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ γινώσκομεν. διὰ δὲ τοῦ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ, τὰ λοιπὰ προβλήματα ἐκ τῶν Συμβεβηκότων.

Προβλῆτας. ἔξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας. οἱ δὲ, τὰς πρώτας προβεβλημένας· ὃ καὶ μᾶλλον. Πρόβλημα δὴ, καὶ ἡ ἀσφάλεια. Πρόβλημα δὲ οὐδὲν ἦν τῆς στρατοπεδείας. καὶ ἔτι πρόβλημα, ὃ προβάλλεταί τις, ὥσπερ ἐνδυόμενος αὐτό. καὶ τὸ προτεινόμενον εἰς ἀπορίαν.

Προβλῆτες. [4] Φιλοκτήτης φησίν·

Ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες, ὦ ξυνουσία
Θηρῶν ὀρείων, ὦ καταῤῥῶγες πέτραι·
Οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασε.

Προβολάς.[5] ἀντὶ τοῦ, ἀσφαλείας ἐκ πόλεων, ἢ τειχῶν, ἢ ἄλλων δυνάμεων, ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ κράτει γινομένων. οὕτω Δημοσθένης. παρὰ δὲ Αἰσχίνῃ ἡ [6] προβολὴ τὸ ὄνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαί τινα ἀδικεῖν.

Προβολή. γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων. Φέρε νῦν, ὁριζώμεθα τὴν προβολὴν αὐτοῦ αἱρέσεως, ἐφ' ᾗ τὸν παρόντα τοῦτον ἐποιήσατο βίον.

Προβόλιον.[7] εἶδός τι δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὰ τῶν συῶν θήρας.

Πρόβολον.[8] πρόμολον. πρόμαχον. καὶ πρόβολος ἐμός. ἤγουν, προβαλλόμενος. προστάτης. τεῖχος. ἀσφάλεια. [9] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

——— Πρόβολος ἐμὸς,
Σωτὴρ δόμοις. ———

Προβούλευμα.[10] τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν, πρὶν

Προβιβάζεις. Promoves. Mones. Suades. Persuades.

Προβιβάσαντες. Qui produxerunt. Qui promoverunt.

Πρόβλημα. Problema, sive, Quæstio, ad contemplationem & cognitionem faciens. *Loquar problemata ab initio.*

Πρόβλημα. Problema. Sic & dictum proverbiale dicitur.

Πρόβλημα. Problema. De omni re quatuor quæri solent: *An sit? Quid sit? Quale sit? Cur sit?* Et *esse* quidem hæc Accidentia, ex actione cognoscimus. *Quid* autem sint, ex definitione illorum conjicimus. Ex definitione enim non cognoscimus *esse* Accidentia, sed *Quid sint*, & *Quale*, & *Cur*. Quare ex eo, quod sint Accidentia, cognoscimus τὸ *Quid sint*, quod in definitione continetur. Per illud vero, *Quid sint*, quod definitio docet, & reliqua problemata de Accidentibus cognoscimus.

Προβλῆτας. Munitionis gratia objectas. Prominentes. Secundum alios vero, primas objectas: quod & magis [probabile.] Πρόβλημα vero etiam dicitur munimentum, vel propugnaculum. *Castra autem nullum munimentum habebant.* Et πρόβλημα, scutum, vel aliud quid, cujus objectu corpus tegitur. Item, quæstio dubia.

Προβλῆτες. Scopuli, vel promontoria. Philoctetes [apud Sophoclem] inquit: *O portus! O promontoria! O feræ montanæ, inter quas vivere consuevi! O præruptæ petræ! Quam indignis modis me tractavit filius ille [Achillis.]*

Προβολάς. Propugnacula, vel munimenta, veluti urbes, muri, aliave præsidia, quæ salutis & potentiæ gratia nobis comparamus. Sic Demosthenes. Apud Æschinem vero προβολὴ est nomen actionis, qua quis ob injuriam illatam in jus vocatur.

Προβολή. Actio, quæ contra sycophantas vel calumniatores instituitur. *Age nunc, definiamus rationem studii & propositi ejus, quod in præsente hac vita sectatus est.*

Προβόλιον. Venabulum, sive genus quoddam hastæ, quo venatores in venatione aprorum utuntur.

Πρόβολον. Propugnatorem. Defensorem. Et Πρόβολος, propugnator. Qui alterum tuetur. Sive, propugnaculum, munimentum. Aristophanes: *Defensor meus, & domus meæ servator.*

Προβούλευμα. Quod a Senatu decretum est,

1 Προβιβάζεις. παραιν.] Nullus scriptorum vere ἑλληνιζόντων vocem hanc eo sensu accepit: sed respexit Suidas ad locum illum *Deuteron.* VI. 7. Καὶ προβιβάσεις αὐτὰ (præcedit, ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι) τοὺς υἱούς σου. Ibi enim τὸ προβιβάζειν ῥήματα significat, verba vel præcepta alicui inculcare.

2 Φθέγξομαι προβλ.] Psalm. LXXVII. 2.

3 Γινώσκομεν, ἀλλὰ τὸ τί ἐστι, καὶ ὁπ.——— τοῦ ὁρισμοῦ γινώσκομεν] Locum hunc pessime antea mutilatum ex optimo MS. Paris. A. supplevi. In prioribus enim Editt. desunt verba hæc: Ἀλλὰ τὸ τί ἐστι, καὶ ὁποῖον, καὶ διατί. ὥστε διὰ μὲν τοῦ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα, τὸ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ γινώσκομεν. Causa omissionis hujus manifesta est. Cum enim τὸ γινώσκομεν loco hoc bis occurrat, festinans librarius oculorum errore vocem posteriorem pro priori accipiens, omnia verba intermedia prætermisit: quæ ἀβλεψία plerasque in veteres scriptores lacunas invexit.

4 Φιλοκτήτης φησίν] Apud Sophoclem *Philoctete*, pag. 416. ut Portus monuit.

5 Προβολάς. ἀντὶ τοῦ, ἀσφ.] Ex Harpocratione.

6 Ἡ προβολὴ τὸ ὄνομα γέγ.] Vide paulo ante v. Προβαλλόμενος.

7 Προβόλιον. εἶδός τι δ.] Ex Harpocratione.

8 Πρόμολον] Scribe, πρόμον. Hesychius: Πρόμοις, προμάχοις. Vide etiam Nostrum infra v. Πρόμος.

9 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 189. (116. Ed. Bas. P.)

10 Προβούλευμα. τὸ ὑπὸ τῆς βουλ.] Ex Harpocratione.

εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

Πρόβολος.[1] τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον.

Πρόβολος.[2] ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. Εὐνάπιος· Ὁ δὲ βασιλεὺς τούτους δεξάμενος, κτήματά τε αὐτοῖς καὶ χώραν ἀπένειμε, καὶ προβόλους τε ὑπελάμβανε γενναίους καὶ ἀδαμαντίνους ἔχειν πρὸς τὰς ἐκείνη τῶν Οὔννων ἐμβολάς.

Προβόλῳ.[3] προβεβλημένη εἰς θάλασσαν πέτρα. καὶ πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι, καὶ οἷον ἀκταί τινες. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Πρόβος. ὄνομα κύριον.

Πρόβουλοι. πρὸς[4] τοῖς οὖσι διῃρέθησαν ἄλλοι κ'. εἰσηγησόμενοι τὰ δοκοῦντα τῇ πολιτείᾳ, μετὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ συμφοράν.

Προβοσκίς. ἡ τοῦ ἐλέφαντος προνομαία.

Πρὸ βραχέος. πρὸ ὀλίγου.

Πρὸ γῆς. Ἐγὼ δὲ φεύγω γῆν πρὸ γῆς φοβούμενος τὸν ἄγριον δεσπότην, ᾧ μᾶλλον ἵππων, ἢ ἀνθρώπων μέλει. † [5]Ὁ δὲ οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν διαξαίνειν, ἀλλ' εἴασε γῆν πρὸ γῆς ἀφιέναι, ἵνα μὴ, φησὶν, ὢν ἐνθάδε, τολμήσῃ παραπλήσια πάλιν.

Προγράμματα. Οἷς καὶ δῶρα συνέθηκε, καὶ προγράμματα, δι' ὧν παρεκάλει ἑτοιμάζειν τὰς δυνάμεις.

Προγραφαί. Αἱ προγραφαὶ ἐκεῖναι αἱ κεκηρυγμέναι λέγονται βουλήσει Ἀντωνίου γενέσθαι. καὶ Αἰλιανὸς λέγει· Ἐπανελθόντες οὖν προγραφὰς καὶ τῶν ἐκ βουλῆς, καὶ τῶν εἰς τὴν ἱππάδα τελούντων, εἰργάσαντο, τούτους ἀποκτιννύντες. ἀντὶ τοῦ, κατηγορίας.

Προδείκταις. [6]Ἔχαιρε γὰρ μίμοις, καὶ προδείκταις, καὶ καθόλου πᾶσι τοῖς θαυματοποιοῖς.

Προδήλως. [7]Φρονίμως. ἀνδρείως. Σοφοκλῆς· [8]Καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ θανεῖν προδήλως μᾶλλον.

Προδικασία. οἱ τὰς ἐπὶ φόνῳ δίκας ἐγκαλούμενοι, ἐν Πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας· ἐν οἷς ἐξ ἑκατέρου μέρους λόγοι προάγονται. καὶ τοῦτο ἔλεγον προδικασίαν.

Πρόδικος,[9] Κεῖος, ὁ ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰουλίδος, φιλόσοφος φυσικὸς, καὶ σοφιστὴς, σύγχρονος Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου, καὶ Γοργίου, μαθητὴς Πρωταγόρου τοῦ Ἀβδηρίτου. ἐν Ἀθήναις κώνειον πιὼν ἀπέθανεν, ὡς διαφθείρων τοὺς νέους.

antequam res ad Populum relata sit. Demosthenes in oratione adversus Æschinem.

Πρόβολος. Ciborum receptaculum. Sive, ingluvies avium.

Πρόβολος. Senatus princeps. Eunapius: *Rex autem eos recepit, iisque pecudes & agros assignavit, existimans, eos validissimi & adamantini munimenti loco sibi fore adversus Hunnorum irruptiones.*

Προβόλῳ. Scopulo, vel, rupe in mare procurrente. Et πρόβολοι, scopuli, vel rupes in mare prominentes. Vel, promontoria & littora. Demosthenes in *Philippicis.*

Πρόβος. Probus. Nomen proprium.

Πρόβουλοι. Probuli. Decem illis Probulis, qui jam ante erant, additi sunt xx. alii, qui populo auctores fierent eorum, quæ Reip. conducere viderentur.

Προβοσκίς. Proboscis, sive manus Elephantis.

Πρὸ βραχέος. Paulo ante.

Πρὸ γῆς. *Ego autem ex regione in regionem fugio, metuens sævum Dominum, cui magis equi quam homines curæ sunt.* † *Ille autem non sivit eum verberibus lacerari, sed solum vertere jussit, Ne, inquiens, hic manens, similia iterum facere audeat.*

Προγράμματα. Programmata, sive tabulæ publice propositæ. *Quibus & dona se daturum promisit, tabellasque publice proposuit, per quas eos hortabatur, ut copias pararent.*

Προγραφαί. Proscriptiones. *Proscriptiones jussu Antonii per præconem promulgatæ fuisse dicuntur.* Et Ælianus inquit: *Reversi igitur & Senatorii & Equestris ordinis viros proscriptos interfecerunt.*

Προδείκταις. Histrionibus. *Delectabatur enim mimis, & histrionibus, & præstigiatoribus denique cunctis.*

Προδήλως. [Manifeste.] Prudenter. Fortiter. Sophocles: *Pulchrum est mihi pro eo molestias pati & palam mortem oppetere.*

Προδικασία. Qui cædis accusabantur, in Prytaneo per tres menses ante judicium permanebant; eoque tempore ab utraque parte rationes in medium proferebantur: quod προδικασίαν vocabant.

Πρόδικος. Prodicus, Cejus, ex insula Ceo, & urbe Julide oriundus, Philosophus Physicus, & Sophista, æqualis Democriti Abderitæ & Gorgiæ, discipulus Protagoræ Abderitæ. Athenis hausta cicuta mortuus est, objecto ei crimine, quod juvenes corrumperet.

1 Πρόβολος] Imo, πρόλοβος. Vide infra h. v.

2 Ἔξαρχος τοῦ βουλευτ.] Hæc interpretatio non convenit voci πρόβολος, sed πρόβουλος.

3 Προβόλῳ. προβεβλημένη εἰς θάλ.] Homerus *Odyss.* M. v. 251. Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς, &c.
Scholiasta: Προβόλῳ. προβεβλημένῃ πέτρᾳ, ἢ τόπῳ ἐξέχοντι. Huc Suidas respexit.

4 Πρὸς τοῖς οὖσι διῃρέθησαν] Locus est corruptus, quem Valesius ad Harpocrationem v. Συγγραφεῖς sic scribendum esse recte monuit, πρὸς τοῖς οὖσι ἱ ᾑρέθησαν, &c. Hanc lectionem in versione secutus sum. Vide ipsum Valesium, qui plura hac de re notavit.

5 Ὁ δὲ οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν] Confer Nostrum supra v. Διαξαίνειν.

6 Ἔχαιρε γὰρ μίμοις, καὶ πρ.] Hæc sunt verba Diodori de Antiocho Syriæ Rege, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, pag. 385. Vide ad eum locum Valesium, qui de voce προδείκτης plura notavit.

7 Φρονίμως. ἀνδρείως] Est interpretatio inepta, quam nihil juvat locus Sophoclis, qui subjungitur. Quo minus enim in eo τὸ προδήλως significatione vulgari & communi accipi possit pro *palam,* vel *manifeste,* nihil obstare video.

8 Καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπ.] Et metrum fragmenti hujus turbatum est, & sensus mutilus: in quo illustrando frustra quis elaboret, nisi integrum locum Sophoclis repererit.

9 Πρόδικος] De eo vide Philostratum, lib. 1. *de vit. Sophist.*

Πρόδι-

Πρόδικον. δικαστὴν ἐπὶ φίλων, καὶ διαιτητήν. Ἀριστοφάνης Κενταύρῳ·

[1] Ἐγὼ γὰρ, εἴ τις ἠδίκηκε, θέλω δίκην δοῦναι
πρόδικον ἑνὶ τῶν φίλων τῶν σῶν. Καὶ παροιμία· Προδίκου σοφώτερος. [2] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν,
Πλὴν ἢ Προδίκῳ· τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα· σοὶ δέ.

[3] Σοφιστὴς δὲ ἦν ὁ Πρόδικος, Κεῖος τὸ γένος. ἤκμασε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Σωκράτους. πρῶτος δὲ οὗτος τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν ἐποιήσατο. μνημονεύει δὲ καὶ Πλάτων αὐτοῦ ἐν Πρωταγόρᾳ, καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς· Οὕτω [4] τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθειρεν, ἢ Πρόδικος, ἢ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις. Διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ἐν Ὄρνισι·

[5] Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.

Διδάσκαλος δὲ ἦν οὗτος καὶ Θηραμένους, τοῦ ἐπικαλουμένου Κοθόρνου, ὃς ἦν τῶν λ'. τυραννίδος μετέχε. Κόθορνος δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λ'. συνέσπευδε, καὶ τῷ πλήθει. Φέρεται δὲ καὶ βιβλίον Προδίκου, ἐπιγραφόμενον Ὧραι, [6] ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρακλέα τῇ Ἀρετῇ καὶ τῇ Κακίᾳ συντυγχάνοντα, καὶ καλούσας ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἤθη αὐτῶν· καὶ προσκλῖναι τῇ Ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας προκρῖναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν.

Πρόδικον. Amicorum judicem & arbitrum. Vel, judicem ex amicis sumptum. Aristophanes *Centauro: Si quis injuriam fecerit, ejus causam ab arbitro, qui unus sit amicorum tuorum, disceptari volo.* Et proverbium: *Prodico sapientior.* Aristophanes *Nubibus: Haud enim alterum quemquam audiemus temporis nostri Meteorosophistarum, præter Prodicum: hunc quidem, propter sapientiam & rationem; te vero,* &c. Prodicus hic erat Sophista, genere Cejus, qui floruit tempore Socratis, & primus L. drachmis declamitavit. Ejus meminit Plato in *Protagora*, & Xenophon in *Apomnemoneumatis*; uti & Aristophanes *Tagenistis: Virum istum aut liber corrupit, aut Prodicus, aut nugatorum quispiam.* Eundem etiam in *Avibus* perstringit, [his verbis:] *Prodicum meo nomine flere jubeatis in posterum.* Hic etiam fuit magister Theramenis, unius ex XXX. Tyrannis, qui Cothurnus cognominatus fuit, quod nunc XXX. Tyrannorum, nunc populi partibus se adjungeret. Exstat & liber Prodici, *Horæ* inscriptus, in quo Herculem cum Virtute & Vitio colloquentem facit, dicitque, Herculem, cum utraque ad suos mores eum invitaret, Virtuti se adjunxisse, ejusque sudores anteposuisse voluptatibus Vitii ad breve tantum tempus durantibus.

Πρόδομος. ὁ [7] νάρθηξ. ἐτύγχανε γὰρ ἐν τῷ προδόμῳ τοῦ ἱεροῦ.

Πρόδομος. Vestibulum domus. Vel porticus, quæ erat in vestibulo Ecclesiæ. Narthex.

Προδόμῳ. τῇ πρὸ τοῦ οἴκου [8] παστάδι.

Προδόμῳ. Porticu, quæ est in vestibulo domus.

Προδότας. [9] Πολύβιος· Δυσθεώρητόν τι ὁ τόπος ἔχει καὶ δυσπαράγραφον. τίνα γὰρ ὡς ἀληθῶς χρὴ προδότην νομίζειν, οὐ ῥᾴδιον ἀποφήνασθαι. δῆλον γὰρ ὡς οὔτε τοὺς ἐξ ἀκεραίου συμπειθομένους τῶν ἀνδρῶν πρός τινας βασιλεῖς ἢ δυνάστας κοινωνεῖν πραγμάτων, εὐθέως προδότας νομιστέον· οὔτε τοὺς κατὰ περιστάσιν μετατιθέντας τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπό τινων ὑποκειμένων πρὸς ἑτέρας φιλίας καὶ συμμαχίας. οὐδὲ τούτους, πολλοῦ γε δεῖ· ἐπεί τοι γε πολλάκις οἱ τοιοῦτοι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν γεγόνασιν αἴτιοι ταῖς πατρίσιν. ἀλλ' ὅσοι τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις, ἢ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας καὶ λυσιτελείας χάριν, ἢ τῆς πρὸς τοὺς ἀντιπολιτευομένους διαφορᾶς, ἐγχειρίζουσι τοῖς ἐχθροῖς τὰς πόλεις· ἢ ὅσοι φρουρὰς εἰσδεχόμενοι, καὶ συγχρώμενοι ταῖς ἔξωθεν ἐπικουρίαις πρὸς τὰς ἰδίας ὁρμὰς καὶ προθέσεις, ὑποβάλλουσι τὰς πατρίδας ὑπὸ τὴν τῶν πλειόνων δυναστῶν ἐξουσίαν. τοὺς τοιούτους

Προδότας. Proditores. Polybius: *Locus hic judicatu & explicatu difficilis est. Qui enim revera proditor sit existimandus, definire haud facile est. Etenim constat, neque eos, qui rebus integris societatis cum Regibus aut principibus ineundæ auctores sunt; neque eos, qui ob temporum necessitatem cives suos ab amicitia ac societate jam constituta ad nova fœdera cum aliis ferienda traducunt, proditores habendos esse. Multum certe abest. Hujusmodi enim homines sæpe maximorum bonorum civibus suis auctores fuere. At vero quotquot difficillimis Reip. temporibus, sive incolumitatis & utilitatis propriæ causa, sive ob dissensionem cum illis, qui contrarias in Republ. partes tuentur, patriam hostibus tradunt: vel quotquot admisso in urbem præsidio, externisque auxiliis ad consilia sua & conatus ad exitum perducendos abusi, patriam potentiorum imperio subjiciunt: hujusmodi omnes prodito-*

1 Ἐγὼ γὰρ, εἴ τις ἠδ.] Fragmentum hoc Aristophanis sic distinguo & lego:

Ἐγὼ γὰρ, εἴ τις ἠδίκηκε, θέλω δίκην
Δικάσαι πρόδικον ἕνα τῶν φίλων τῶν σῶν——

Hanc lectionem in versione secutus sum.

2 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 147. (81. Ed. Bas. *P.*)

3 Σοφιστὴς δὲ ἦν ὁ Πρόδ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis.

4 Οὕτω τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλ.] Fragmentum hoc Aristophanis sic scribendum & numeris suis restituendum esse puto:

Τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθορεν,
Ἢ Πρόδικος, ἢ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις.

5 Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλ.] Aristoph. *Avibus*, pag. 573. (395. Ed. Bas. *P.*)

6 Ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρ.] Elegantem locum, huc spectantem, vide apud Philostratum lib. VI. *de Vit. Apoll.* cap. V.

7 Νάρθηξ] Vide Dufrenium in Glossario Græco v. Νάρθηξ.

8 Παστάδι] Sic etiam habet Photius in Lexico MS. At Hesychius, προστάδι. Etymologus vero utramque lectionem receptam fuisse docet.

9 Πολύβιος] In Excerptis a Valesio editis, pag. 89. 90. & 94.

ὑπὸ τὸ τῆς προδοσίας ὄνομα μετρίως ἂν τις ὑποπίπτοι πάντας, οἷς λυσιτελὲς μὲν ἀληθῶς ἢ καλὸν οὐδὲν οὐδέποτε συνεξηκολούθησεν, [1] οὐδὲ ἐναντία πᾶσιν ὁμολογουμένως.

rum nomine merito censeantur: quibus nullus unquam fructus, nullum operæ pretium, sed prorsus alia omnia contigerunt, ut inter omnes constat.

Προδότης. τὸ θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι.

[2] Ὦ προδότι, καὶ παράγωγε, καὶ μύσαινα σύ.

Προδότης. Proditor. At fœmininum scribitur per ι, προδότις, proditrix. *O proditrix, & deceptrix, & in venerem proclivis.*

Προδοσίκομπος. ὁ ὑποσχετικός. ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.

Προδοσίκομπος. Qui facile pollicetur. Qui promissorum suorum nullam rationem habet, sed ea negligit.

Πρόδρομος. ὁ προτρέχων.

Πρόδρομος. Præcursor.

Πρὸ δουλείας. Ὁ δὲ καταχρήμνισεν ἑαυτὸν, θάνατον πρὸ δουλείας ὑπομένων.

Πρὸ δουλείας. *Ille vero se præcipitem dedit, mortem servituti anteponens.*

Προαιρέσιος, [3] Παγκρατίου, Καππαδόκης, ἀπὸ Καισαρείας, σοφιστής, μαθητεύσας ἐν Ἀντιοχείᾳ παρὰ Οὐλπιανῷ. γέγονε δὲ μικρὸν πρὸ Λιβανίου κατὰ τὰς Ἀθήνας σοφιστεύων, καὶ τιμῶν ἔτυχε τῶν μεγίστων παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου. Μελέτας ῥητορικάς. † Οὗτος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἤκμαζε, σύγχρονος Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ· καὶ ὅπως λυποίη τοῦτον Ἰουλιανὸς, τὸν Λιβάνιον μεγάλως ἐθαύμαζε.

Προαιρέσιος. Proæresius, Pancratii F. Cæsarea Cappadociæ oriundus, Sophista, qui Antiochiæ apud Ulpianum disciplinis operam dedit. Athenis docuit paulo ante Libanium, & maximis honoribus a Constantino ornatus est. Scripsit declamationes rhetoricas. † Hic Juliani tempore floruit, æqualis Libanii Sophistæ; cui ut Julianus ægre faceret, Libanium vehementer coluit.

Προαίρεσις. [4] Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις λέγει· Δεῖξαι θέλοντες, ὅτι μὴ ἔστιν ἐν ἀλόγῳ προαίρεσις, ληψόμεθα τὸν λόγον τῆς προαιρέσεως. ἔστι δὲ οὗτος περὶ ἑτέρου αἵρεσις. ἀλλὰ μὴν τὸ ἄλλο πρὸ ἄλλου αἱρεῖσθαι ἐν τούτοις ἐστὶν, ἐν οἷς καὶ τὸ βουλεύεσθαι. τὸ γὰρ ἄλλο ἄλλου προκρῖναι μετὰ λόγου γίνεται. οὐδὲν δὲ τῶν ἀλόγων βουλεύεται. ὥστε οὐδὲ προαιρεῖται.

Προαίρεσις. Optio. Electio. Aristoteles in *Locis* dicit: *Si velimus demonstrare, non esse in bruto* προαίρεσιν, *sumamus definitionem* τῆς προαιρέσεως. *Ea autem est, Electio rei alicujus præ altera. Facultas autem rem unam præ altera eligendi in iis tantum est, in quibus est & facultas deliberandi, sive consilium. Rem enim unam alteri præferre, cum ratione & consilio fit. Atqui bruta consilio & ratione carent. Ergo & facultate eligendi, quam* προαίρεσιν *Græci vocant.*

Προαίρεσις ἐστὶν ὄρεξις βουλευτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. ἢ, βούλευσις ὀρεκτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. τοῦ γὰρ προκριθέντος ἐκ τῆς βουλεύσεως ἐφιέμενος προαιρεῖται. βουλὴ δὲ ἐστὶν ὄρεξις ζητητικὴ περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν γινομένη. βουλεύεται γάρ τις, εἰ ὤφειλε μετελθεῖν τὸ πρᾶγμα, ἢ οὔ. εἶτα κρίνει τὸ κρεῖττον, καὶ γίνεται κρίσις. εἶτα διατίθεται, καὶ ἀγαπᾷ τὸ ἐκ τῆς βουλῆς κριθὲν, καὶ λέγεται γνώμη. ἐὰν δὲ κρίνῃ, καὶ μὴ διατεθῇ πρὸς τὸ κριθὲν, ἢ ἀγαπήσῃ αὐτὸ, οὐ λέγεται γνώμη. εἶτα μετὰ τὴν διάθεσιν γίνεται προαίρεσις, ἤγουν ἐπιλογή. προαίρεσις γάρ ἐστι, δύο προκειμένων, τὸ ἐκλέγεσθαι καὶ αἱρεῖσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ ἑτέρου. καὶ τοῦτο φανερὸν, ὅτι βουλὴ ἐστι μετ' ἐπικρίσεως ἡ προαίρεσις, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας. προαιρετὸν γάρ ἐστι τὸ ἕτερον πρὸ τοῦ ἑτέρου αἱρετόν. οὐδεὶς δὲ προκρίνει τι, μὴ βουλευσάμενος· οὐδὲ προαιρεῖται, μὴ προκρίνας.

Προαίρεσις. Optio. Delectus. Προαίρεσις est appetitio deliberativa, vel deliberatio appetitiva rerum in nostra potestate sitarum. Qui enim per deliberationem appetit rem aliquam, quam alteri prætulit, is dicitur προαιρεῖσθαι. Consilium vero est appetitio inquisitiva, quæ suscipitur de rebus illis, quæ possunt a nobis agi. Deliberat enim aliquis, utrum debeat aggredi rem aliquam, an non. Deinde judicat, utra sit melior, & ita fit de utraque judicium. Deinde afficitur, & amat id, quod est consilio judicatum, & hoc vocatur sententia. Si vero judicarit, nec afficiatur re judicata, nec amarit ipsam, non dicitur sententia. Postremo, post affectionem fit proæresis, id est, delectus. Proæresis enim, sive delectus, est, duobus propositis unum præ altero eligere. Hoc autem vel ex ipsa vocis etymologia perspicuum est, προαίρεσιν nimirum esse consilium de re quapiam eligenda. Προαιρετὸν enim dicitur id, quod præ altero eligitur. Nemo autem sine præcedente deliberatione rem alteram alteri præponit; nec elegit, nisi eam potiorem judicaverit. *Port.*

Προεγκεῖσθαι. ἐπικεῖσθαι.

Προεγκεῖσθαι. Incumbere.

Πρόεγμα. [5] στήριγμα.

Πρόεγμα. Firmamentum. Stabilimentum.

1 Οὐδὲ ἐναντία] Scribe, τὰ δ' ἐναντία: ut recte legitur in Excerptis Constantini, loco laudato.

2 Ὦ προδότι, καὶ παρ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Μύσαινα.

3 Προαιρέσιος] Hujus vitam prolixe describit Eunapius: quem vide.

4 Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις λέγει] Imo, Ἀλέξανδρος ὁ Ἀφροδισιεὺς εἰς τὰ Τοπικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους. Quæ enim sequuntur, non sunt verba Aristotelis, sed Alexandri Aphrodisiensis in lib. II. *Topic.* pag. 94. ut Pearsonius recte observaverat.

5 Πρόεγμα. στήριγμα] Locum hunc Suidæ citat Eustathius ad Odyss. E. pag. 1528. 27. ubi sic ait: Ἔστι δὲ πρόεγμα, ὡς δηλοῖ Σουΐδας, στήριγμα. ὥστε εἶναι ἀπὸ τοῦ ἔχω, τὸ ἔχμα, τὸ πρόεγμα.

Προεδρία. διὰ τοῦ ι. Ἄλλοις περισπούδαστον ἡ προεδρία. Προσεδρεία δὲ, διὰ διφθόγγου. ἀπὸ τοῦ προσεδρεύω.

Προεδρία. Prima sedes. Primæ sedis honor. Per ι scribitur. *Multi primæ sedis honorem plurimi faciunt.* Προσεδρεία vero, a προσεδρεύω, per diphthongum scribitur.

Προεδρία.[1] τιμῆς οὗτος ὁ τρόπος. ἐξῆν δὲ τοῖς τιμῆς ταύτης τυχοῦσι, καὶ ἐν βουλευτηρίῳ, καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν παντὶ ἄλλῳ συλλόγῳ, τοὺς προλαμβάνοντας μετατίθεσθαι, ἢ ἐξεγείραντας αὐτοὺς εἰς τὸν ἐκείνων καθίσαι τόπον. πεποίηται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ τὴν πρώτην αὐτοὺς ἕδραν ἔχειν. [2]Ἀριστοφάνης· Νῦν δ' ἂν μὴ προεδρίαν φέρωσι, καὶ τὰ σιτία ἀποφέρωσι. ἀντὶ τοῦ, λάβωσι. Σιτία δὲ, ἀντὶ τοῦ τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν.

Προεδρία. Primæ sedis honor. Licebat autem illis, qui honore illo gaudebant, & in curia, & in concione, & in quovis alio conventu, eos, qui primam sedem occupaverant, excitare, & in illorum loco sedere. Nomen autem hoc deductum est ab ἕδρα, sedes: quod nempe primam sedem tenerent. Aristophanes: *Nunc nisi prima eis sedes detur, & victus.* Σιτία hic significat victum, [qui] in Prytaneo [bene de Rep. meritis] dari solebat.

Πρόεδρος. ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμών.

Πρόεδρος. Proedrus. Sive, qui principem in Republ. locum tenet.

Πρόεδροι[3] ἐκληροῦντο τῶν Πρυτανέων καθ' ἑκάστην πρυτανείαν, εἷς ἐξ ἑκάστης φυλῆς, πλὴν τῆς πρυτανευούσης· οἵτινες τὰ περὶ τὴν ἐκκλησίαν διῴκουν. ἐκαλοῦντο δὲ Πρόεδροι, ἐπειδήπερ προήδρευον τῶν ἄλλων ἁπάντων. ὅτι δὲ ὁ καλούμενος Ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς, εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Πρόεδροι. Proedri. Hi, quoties novi Prytanes prioribus succedebant, sorte legebantur, ex qualibet Tribu unus; (excepta ea, quæ Prytaniam gerebat) qui curabant ea, quæ ad comitia populi pertinebant. Appellabantur autem Πρόεδροι, quod primam præ reliquis sedem tenerent. Eum autem, qui vocabatur Epistates, Proedros sorte legisse, Aristoteles in *Atheniensium Rep.* dixit.

Προέηκε. προέπεμψε.

Προέηκε. Præmisit.

Προεκαλινδοῦντο τοῦ Καίσαρος, καὶ ἱκέτευον. Προεκυλινδοῦντο δὲ, κρεῖττον. ἀντὶ τοῦ, ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν ἐκυλίοντο. καὶ, προεκυλινδεῖτο.

Προεκαλινδοῦντο τοῦ Καίσ. *Ante Cæsarem provolvebantur, suppliciter eum orantes.* Præstat vero dicere προεκυλινδοῦντο: [quod idem significat;] i. e. ante pedes provolvebantur, vel, pedibus advolvebantur.

Προέμβολα. τὰ πρὸς τῇ πρώρᾳ τῆς νηός. [4]Ὥσπερ [5]ἀκροστόλια καὶ προέμβολα ἐκμιμησάμενοι.

Προέμβολα. Rostra navis. *Tanquam acrostolia & rostra imitati.*

Προέμεν. πέμπειν.

Προέμεν. Mittere. Præmittere.

Προέμενος. ἐκδιδούς. προδούς. περιφρονήσας. παρεαφείς. [6]Ὁ δὲ τῶν φίλων ἐχρῆτο τοῖς βουλεύμασι, τὰ οἰκεῖα προέμενος. περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν πολλῶν ἀρετῶν οὕτως [7]ἐσπούδακεν, ὡς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, κατὰ τὸν Πυθαγόραν εἰπεῖν, αὐτὴν τὴν φιλίαν.

Προέμενος. Qui dedidit. Qui prodidit. Qui neglexit. Qui dimisit. *Ille vero consiliis amicorum utebatur, suis neglectis. Nulli enim virtuti, quæ multæ sunt, æque studebat, atque matri earum, ut cum Pythagora loquamur, ipsi amicitiæ.*

Προεμπίπτειν. Τὸν βασιλέα πάντων θεραπευόντων, αὐτὸς ἡσύχαζε, μὴ βουλόμενος προεμπίπτειν εἰς γνῶσιν.

Προεμπίπτειν. Incidere. *Omnibus Regem colentibus, ipse quiescebat, in notitiam ejus venire nolens.*

Προέντες. προδόντες.

Προέντες. Qui prodiderunt.

Προεξειρεσία. τοῦ πλοίου τόπος, ἐν ᾧ ἐρέττουσι. [8]Κωπητῆρας δὲ ἐφ' ἑκατέραις ταῖς πλευραῖς, καὶ οἷον προεξειρεσίας τινὰς ἐμηχανήσαντο.

Προεξειρεσία. Navis locus, in quo remiges remigant. *Utrinque autem remorum scalmos & proexiresias, a Græcis ita dictas, fabricarunt.*

Πρὸ ἔργου ἐτίθετο. προτιμότερον ἐτίθει. Καὶ ἅμα φίλια τὰ κατὰ νώτου ἑαυτῷ τε καὶ τῇ στρατιᾷ καταλιπεῖν πρὸ ἔργου ἐτίθετο. καὶ αὖθις· Τὴν Σποράκου χώραν κατασχεῖν τοῖς ὅπλοις πρὸ ἔργου εἶναι ἔλεγε.

Πρὸ ἔργου ἐτίθετο. Studiose dabat operam. Multi faciebat. *Simul autem operam studiose dabat, ut omnia sibi & exercitui a tergo tuta relinqueret.* Et iterum: *Dicebat operæ pretium esse, Sporaci regionem armis occupare.*

Προερρέθη. προελαλήθη.

Προερρέθη. Prædictum est.

Πρόες. πρόπεμψον.

Πρόες. Projice.

Προέσθαι. προδοῦναι. [9]Λαβὼν δὲ τὸ ξίφος Πόρ-

Προέσθαι. Prodere. Abjicere. *Marcus au-*

1 Προεδρία. τιμῆς οὗτος ὁ τρόπος. ἐξῆν δὲ τ. τ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Equit.* pag. 323. (222. Ed. Bas. *P.*)

2 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 322. (222. Ed. Bas.. *P.*) ubi versus hic ita legitur:

Νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι, καὶ τὰ σιτία.

Sic etiam apud Suidam scribendum est.

3 Πρόεδροι ἐκληροῦντο τῶν Πρυτ.] Ex Harpocratione. Confer Petitum *de Leg. Att.* pag. 191.

4 Ὥσπερ ἀκροστόλια καὶ πρ.] Hæc sunt verba Agathiæ, lib. v. pag. 167. Vide supra v. Ἀκροστόλια, ubi fragmentũ hoc auctius legitur.

5 Ἀκροστόλια] Sic recte habet MS. Paris. A. itemque Agathias loco laudato. At priores Editt. male, ἀκρόστομα.

6 Ὁ δὲ τῶν φίλων ἐχρ.] Fragmentum hoc ex Damascio depromptum esse existimo.

7 Ἐσπούδακεν] Sic MSS. Paris. At priores Editt. male, ἐσπούδασεν.

8 Κωπητῆρας δὲ ἐφ' ἑκατ.] Hæc sunt verba Agathiæ lib. v. pag. 167.

9 Λαβὼν δὲ τὸ ξίφος Πόρκ.] Fragmentum hoc Valesius Polybio tribuit.

κιος Μάρκος, καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων, [1] ἐφονεύετο, κρεῖττον τὴν ψυχὴν προέσθαι μᾶλλον, ἢ τὴν μάχαιραν, καὶ πολλὰ λαβὼν τραύματα, παραδόξως ἐσώθη.

Προέσθαι. [2] προτιμήσασθαι. αἰτιατικῇ. Οὔτε γὰρ [3] πρὸ ἐμοῦ, οὔτε περὶ ἄλλου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, οὐδὲ ἔστι προέσθαι τι τῶν κοινῇ συμφερόντων.

Προεστέρνισα. [4] περιεπτυξάμην. καὶ προστερνισάμενος.

Προετικός. [5] χαριστικός.

Προέτω. προπεμψάτω.

Προεφήτευσεν.

Προεχώμεθα. ὑποβαλλώμεθα, ἤ, προβαλλώμεθα.

Προειδόμενοι. προγνῶσται, καὶ προγινώσκοντες.

Προειδῶ. γενικῇ.

Πρόεισι. προπέμπει.

Προείλοντο. ἠθέλησαν. προέκριναν. καὶ προειλόμεθα.

Προήκαμεν. προεπέμψαμεν.

Προείμεθα. προδίδομεν.

Πρόεισι. προπέμπει.

Προεῖται. Λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας, προεῖται αὐτόν. τουτέστιν, ἀφήσει, καταλείψει.

Προηγγελκέναι. προμεμηνυκέναι.

Προηγορεῶνας. [6] τοὺς βρόγχους τῶν ὀρνέων. κυρίως, τοὺς λεγομένους [7] προλόβους· ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ὁ προηγορεών, [8] πάλιν ὁ βρόγχος. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν. ἢ φάρυγγας ὀρνέων.

Προηγορεών. [9] ὁ λεγόμενος γαργαρεών. ὁ λαιμός. Προηγορεὼν δὲ κυρίως, ὁ ἐχῖνος τῶν ὀρνίθων, ὅπου προαγείρεται ἡ τροφή.

Προηγόρει. προηγόρευε. προέλεγε. [10] Ξενοφῶν· Ἧκον πρέσβεις ἐκ Σινώπης καὶ παρὰ τοὺς Κοτυωρίτας εἰς τοὺς Ἕλληνας. προηγόρει δὲ Ἑκατώνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι λέγειν.

Προηγοῦμαι. αἰτιατικῇ. Τῇ [11] τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι.

Προῄει. προήρχετο.

Προήκατο. προδέδωκε. καὶ προήκουσιν, ἀντὶ τοῦ, αὐξηθεῖσι. προελθοῦσιν. Αἰλιανός· Καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτου προήκουσιν. ἀντὶ τοῦ, πλουσίοις οὖσι. καὶ προήκων, προελθών.

tem Porcius gladium tenens, & ab hostibus deprehensus, pugnabat, statuens animam potius, quam gladium amittere; multisque vulneribus acceptis, præter expectationem salvus evasit.

Προέσθαι. Projicere. Prodere. Negligere. *Nec enim meum, nec ullius viri boni est, quidquam negligere eorum, quæ ad Reipub. utilitatem faciunt.*

Προεστέρνισα. Ad pectus admovi. Amplexus sum. Et προστερνισάμενος. Amplexus.

Προετικός. Prodigus.

Προέτω. Mittat. Præmittat.

Προεφήτευσεν. Prædixit. Vaticinatus est.

Προεχώμεθα. Subjiciamus. Vel, objiciamus. Prætendamus.

Προειδόμενοι. Præscientes. Præscii.

Προειδῶ. Genitivo jungitur. Prævideam. Præsciam.

Πρόεισι. Mittit. Præmittit.

Προείλοντο. Maluerunt. Prætulerunt. Et προειλόμεθα, maluimus.

Προήκαμεν. Præmisimus.

Προείμεθα. Projecimus. Prodidimus. Neglеximus.

Πρόεισι. Præmittit.

Προεῖται. Projicit. Deserit. Dimittit. *Eum in manus sumptum dimittit.*

Προηγγελκέναι. Ante nuntiasse. Ante significasse.

Προηγορεῶνας. Avium guttura, sive ingluvies, quæ proprie dicuntur πρόλοβοι, [quasi πρόλογοι,] quod in iis colligantur cibi. Sed & de hominibus προηγορεών dicitur, & pro gutture ponitur. Utrumque vero dictum est inde, quod cibi in iis colligantur.

Προηγορεών. Guttur. Proprie vero προηγορεὼν dicitur sinus in gutture avium, in quo cibus colligitur.

Προηγόρει. Prædicebat. Pronuntiabat. Xenophon: *Legati ex urbe Sinope propter Cotyaritas ad Græcos venerunt; [qui talem orationem habuere,] pronuntiante eam Hecatonymo, qui dicendo valere putabatur.*

Προηγοῦμαι. Accusativo jungitur. Præcedo. Antecedo. Præeo. *Alii alios honore præeuntes.*

Προῄει. Prodibat. Præcedebat.

Προήκατο. Projecit. Prodidit. Et προήκουσι, progredientibus. Vel, incrementum capientibus. Ælianus: *Et omnibus tyrannis, & hominibus, qui ad magnas divitias pervenerunt.* Et προήκων, progressus.

1 Ἐφονεύετο] Hæc vox mihi suspecta est, utpote quæ sensui repugnat. Si enim Marcus ille tunc occisus fuit, quomodo postea salvus evadere potuit? Quare cogitet Lector.

2 Προτιμήσασθαι] Hæc interpretatio litura digna est, quippe quæ voci προέσθαι nullo modo convenit.

3 Πρὸ ἐμοῦ, οὔτε περὶ ἄλλου] Scribendum est, περὶ ἐμοῦ. & περὶ ἄλλου: ut & Wolfius monuit.

4 Προεστέρνισα] Potius forma Media, προεστερνισάμην.

5 Προετικός] Sic etiam Photius in Lexico MS. At Hesychius male, προεκτικός.. Idem tamen alio loco recte etiam habet προετικός.

6 Προηγορεῶνας. τοὺς βρόγχους τῶν ὀρν.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Aves*, pag. 594. (411. Ed. Bas. *P.*)

7 Προλόβους] Optimus codex MS. A. habet προλόγους: quam lectionem non solum confirmat Hesychius v. Πρόλογος; sed etiam ipsa etymologia, quam Suidas hic subjungit, ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. Certe etymologia ista nihil facit ad vocem πρόλοβος: unde patere puto, vel Suidam hic scripsisse προλόγους; vel saltem, προλόβους, οἷον προλόγους: quam posteriorem lectionem in versione secutus sum.

8 Πάλιν ὁ βρόγχος] Malim, τουτέστιν, ὁ βρόγχος. Τὸ πάλιν enim hic locum habere non potest

9 Προηγορεών. ὁ λεγόμενος γαργ.] Scholiasta Aristophanis ad *Equit.* pag. 309. Τὸν προηγορεῶνα. τὸν λεγόμενον γαργαρεῶνα. Et paulo post: Κυρίως δὲ ἡ τῶν ὀρνέων φάρυγξ, ἐν ᾗ ἀγείρεται ἡ τροφή. Huc Suidas respexisse videtur.

10 Ξενοφῶν] Lib. v. *de Expedit. Cyri*, pag. 355. ut Pearsonius monuit.

11 Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγ.] Ad *Rom.* XII. 10.

Προΐκ-

Προΐκτης.[1] ὁ πένης. καὶ μεταίτης, καὶ οἰκτρὸς, οἱ αὐτοί εἰσι.

Προηρόσια.[2] ὄνομα θυσίας.

Προηροσίαι. αἱ [3] πρὸ τοῦ ἀρότρου γινόμεναι. θυσίαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι καρπῶν, ὥστε τελεσφορεῖσθαι [4] ἐγίνετο δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων Ἑλλήνων, ε' Ὀλυμπιάδι. Λυκοῦργός φησιν ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου· Καὶ γὰρ νῦν πολλὰς καὶ μεγάλας ὑμῖν τιμὰς ὀφείλω, καὶ [5] ζητῶ παρὰ πᾶσιν Ἕλλησι μαντευομένοις [6] τὸν Δία προηροσίαν ποιήσασθαι.

Προήσεσθε. πέμψητε.

Προήσομαι. προπέμψω. προδώσω.

Προήχθη. προεξεπάπη. ὡς καὶ [7] ἐξήχθην, καὶ ἐξετράπην.

Προΐαψε. προέπεμψε.

Προϊαίτατος.[8] πάνυ πρώτερος.

Προϊέμενος. προδιδούς. καὶ προΐενται, ἀντὶ τοῦ, ἀποῤῥιπτοῦσι, μεταδιδοῦσιν. Ὅσα ὁ στρατιώτης ὅμιλος ἐν ταῖς πορείαις προΐενται.

Προϊέναι. ῥίψαι. ἀπολέσαι. [9] Ἀριστοφάνης·

Εἶτ' ἄνδρα τὸν αὐτοῦ τι χρὴ προϊέναι.

οὐδὲ γὰρ χειρίσασθαι ἔφη, ἢ δανεῖσαι, ἀλλὰ προϊέναι. ἀγανακτεῖ ὁ δανειστὴς ἐπὶ τῷ μὴ κεκομίσθαι, ἅπερ ἐδάνεισε χρήματα. Φησὶν οὖν, ὅτι οὐ χρὴ ῥᾳδίως ἄλλοις προΐεσθαι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα.

Προΐεσθαι. προδιδόναι. Ὁ δὲ βασιλεὺς οὔτε προΐεσθαι ἠξίου τὰ παρὰ τῶν πόλεων δῶρα.

Προΐει. ἀντὶ τοῦ, προέπεμπε.

Προΐζα. ζήτει ἐν [10] τῷ πρῶ μεγάλῳ.

Προΐξω. τὸ καταγνώσομαι.

Προΐκτης. ὁ ἐπαίτης. Προΐκτας, καὶ γόητας, καὶ βωμολόχους ἀποκαλοῦσι.

Προΐστορες. οἱ μαρτυροῦντες.

Προΐσχεται. προβάλλεται.

Προϊσχομένου. [11] προεισπόντος.

Προθανόντα. ἡ πρὸ ἀντὶ τῆς ὑπέρ.

[12] Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα.

Προθέλυμνα. συνεχῆ. ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. παρὰ τὸ τέλος, τέλυμνος, [13] καὶ θήλυμνος. ὁ πρόῤῥιζος.

Προθελύμνους.[14] ἄλλας ἐπ' ἄλλαις.

Προθέλυμνα.[15] τὰ ἐπαλλήλους κλάδους ἔχοντα δένδρα. ἀπὸ τοῦ θηλυμανεῖν.

Προΐκτης. Pauper. Mendicus. Προΐκτης, & μεταίτης, & οἰκτρὸς, idem significant.

Προηρόσια. Proerosia. Nomen sacrificii.

Προηροσίαι. Proerosiæ. Sacrificia, quæ fiebant ante arationem, pro futuris frugibus, ut ad justam maturitatem perducerentur. Hoc autem sacrificium ab Atheniensibus factum est Olympiade v. pro universis Græcis. Lycurgus in oratione contra Menesæchmum inquit: *Nunc enim multos & magnos honores vobis debeo apud omnes Græcos, quos Oraculum jussit pro felici frugum proventu Cereri sacrificium facere.*

Προήσεσθε. Mittatis. Præmittatis.

Προήσομαι. Projiciam. Prodam. Præmittam.

Προήχθη. Impulsus est. Inductus est. Ut ἐξήχθη, seductus, vel abductus est.

Προΐαψε. Præmisit.

Προϊαίτατος. Maxime præcox.

Προϊέμενος. Projiciens. Deferens. Prodens. Et προΐενται, abjiciunt. *Quæcunque militaris turba in itinere abjicit.*

Προϊέναι. Projicere. Abjicere. Amittere. Aristophanes: *Ergone quenquam sua projicere oportet.* Non dixit, in manus tradere, vel fœnerari: sed projicere. Fœnerator autem indignatur, quod non recepisset pecuniam, quam fœnori dederat. Dicit igitur, Non oportet aliis facile pecuniam suam projicere.

Προΐεσθαι. Projicere. Negligere. Spernere. *Rex autem dona a civitatibus missa spernere nolebat.*

Προΐει. Præmittebat.

Προΐζα. Nuper. Quære in Πρωΐζα, per ω magnum.

Προΐξω. Condemnabo.

Προΐκτης. Mendicus. Προΐκτας etiam vocant præstigiatores, & scurras.

Προΐστορες. Testes.

Προΐσχεται. Prætendit. Objicit.

Προϊσχομένου. Prætendentis. Objicientis.

Προθανόντα. Pro aliquo mortuum. Præpositio πρὸ hic ponitur pro ὑπέρ. *Pro Abderis mortuum Agathonem bellicosum.*

Προθέλυμνα. Crebra. Frequentia. Densa. A τέλος fit τέλυμνος, &, [mutato τ in θ,] θέλυμνος. Et προθέλυμνος, radicitus evulsus.

Προθελύμνους. Densas. Frequentes.

Προθέλυμνα δένδρα. Arbores, quæ densos habent ramos. A θηλυμανεῖν, quod proprie significat, immodico fœminarum amore flagrare.

1 Προΐκτης] Est vox Homerica *Odyss.* P.

2 Προηρόσια] Dicitur etiam fœminino genere & singulari numero ἡ προηροσία. Vide Nostrum v. sequenti, & Harpocrat. v. Προηροσία.

3 Πρὸ τοῦ ἀρότρου] Scribendum est, πρὸ τοῦ ἀρότου, ut jamdudum monuit *Meurs. Lect. Att.* lib. II. cap. I. quem vide.

4 Ἐγίνετο δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων Ἑλλ.] Confer Scholiastam Aristoph. ad *Equit.* pag. 331. itemque Nostrum supra v. Ἀδακρεῖς, & v. Εἰρεσιώνη.

5 Ζητῶ] MS. A. habet ζηλῶ. Sed utrovis modo legas, sensus, ut in brevi & lacero fragmento, obscurus est.

6 Τὸν Δία] Scribendum puto, τῇ Δηοῖ, i. e. Cereri. Sacrificio enim, quod προηρόσια dicebatur, colebatur Ceres; ut Noster expresse testatur supra v. Εἰρεσιώνη: quem locum confer.

6 Ἐξήχθην] Sic rescripsi, non solum flagitante sensu, sed etiam auctoritate Photii in Lexico inedito. Ante enim male legebatur, ἐξεχύθην.

8 Προϊαίτατος] Sic habent MSS. Paris. At priores Editt. minus recte, προϊαίστατος.

9 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 192. (118. Ed. Bas. *P.*)

10 Ἐν τῷ πρῶ μεγάλῳ] Cum Porto legendum puto, ἐν τῷ πρωΐζα, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

11 Προεισπόντος] Portus, προπίνοντος, quod non displicet.

12 Ἀβδήρων προθαν.] Integrum Epigramma, ex quo Hexameter hic decerptus est, legitur Anthol. lib. III. cap. V. pag. 287.

13 Καὶ θήλυμνος] Scribo, & suppleo, καὶ θέλυμνος, καὶ προθέλυμνος.

14 Προθελύμνους] Homerus Il. K. 15.

15 Προθέλυμνα] Homerus Il. I. 537.

Προθέματα. προγραφάς. [1] Καὶ ἔθηκεν Οὐαλεντινιανὸς ὁ βασιλεὺς προθέματα, ἵνα, εἴ τις ἠδίκηται παρὰ Σαλουστίου τοῦ ἐπάρχου, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν Πραιπόσιτον ἔκαυσε Χρυσάφιον.

Πρόθεσις. προαίρεσις. Ἀλλ' οὐδὲ ἠδίκησέ τινα κατὰ πρόθεσιν, οὐδὲ προσποιηθεὶς, οὐδὲ πολυπραγμονήσας ἁπλῶς οὐδὲν περὶ τῶν γεγονότων.

Πρόθεσις. βουλή. γνώμη. Πολύβιος· Οὐδὲ τοῖς Ῥωμαίοις πρόθεσις ναυμαχῆσαι. σημαίνει δὲ καὶ προθεσμίαν.

Προθεσμία. ἀπὸ τοῦ προθεῖναι τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τόδε γενέσθαι δεῖ, οὐκ ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν· ἐὰν ἡμεῖς προτιθῶμεν προθεσμίαν τινά. εἰ δὲ ὁ Θεὸς ὁ προτιθεὶς, ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν εἴρηται τὸ ὄνομα· προθεσπίζοντος τοῦ Θεοῦ, καὶ [2] πράττοντος, καὶ προνομοθετοῦντος περὶ τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ τυχὸν τόνδε δεῖ τῆς ζωῆς ταύτης ὑπεξελθεῖν, ἢ τόνδε καταλυθῆναι τὸν σύμπαντα κόσμον. καὶ θεσπίζειν μὲν ἐπὶ Θεοῦ κυρίως· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ βασιλέως.

Προθεσμίας [3] νόμος. Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος τὴν τῶν πέντε ἐτῶν ἂν λέγοι προθεσμίαν.

Προθεῖναι. προεργάσασθαι. Διὰ τὸ προθεῖναι καὶ ἄλλους τὴν ἑρμηνείαν τῶν Ψαλμῶν.

Προθοήνωρ. [4] ὄνομα κύριον. καὶ συστέλλει.

Προθύματα. [5] αἱ ὀλύραι. παρὰ τὸ προθύεσθαι τῶν ἱερείων. ἢ αἱ κριθαί. ἢ ὁ λιβανωτός.

Πρόθυμος. ἐπιθυμῶν. ὀρεγόμενος.
[6] Παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.

Πρόκα. εὐθύς. παραχρῆμα. Ἡρόδοτος· Καὶ πρόκα τε φρίκης αὐτὸν ἐπελθούσης, ὀπίσω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἴεσθαι.

Πρόκας. Ἢ αἶγας κεραοὺς, ἢ πρόκας. Πρὸξ ἐστὶ ζῶον μικρὸν, ἐλάφῳ ὅμοιον.

Προκαθέζομαι. γενικῇ.

Προκαθεὶς. προπέμψας. Προκαθεὶς δέ τινας τῶν στρατιωτῶν, ἐς ἐλπίδας τῶν σπονδῶν ὑπηγάγετο.

Προκαθήμενον. ἐξάρχοντα. Μενεκλέα τὸν προκαθήμενον τῶν τόπων. τουτέστι, τὸν φυλάττοντα τοὺς τόπους.

Προκαλεῖσθαι. οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην, ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας. Θουκυδίδης. οἱ δὲ δικανικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως. Ἀρχέλαος παρεκάλει τὸν Σύλλαν διαλλαγῆναι πρὸς τὸν Μιθρι-

Προθέματα. Tabellas publice propositas. Edicta. *Valentinianus autem Imperator edicta proposuit, ut, si quis a Salustio Præfecto Prætorii injuria affectus fuisset, is Imperatorem adiret. Idem Imperator & Chrysaphium Præpositum cremavit.*

Πρόθεσις. Propositum. *Nemini de industria injuriam fecit, nec simulatione usus est, nec curiose quidquam eorum, quæ facta fuerant, inquisivit.*

Πρόθεσις. Propositum. Consilium. Sententia. Polybius: *Romani vero non statuerant navale prælium committere.* Significat vero etiam diem præfinitum.

Προθεσμία. Dies præstitutus. Tempus præfinitum. Dictum hoc est a προθεῖναι, proponere; non vero a προθεσπίζειν, prædicere, vel edicere: si nempe nos ipsi diem aliquem statuamus. At si Deus tempus aliquod præfiniat, dictum est [hoc vocabulum] a προθεσπίζειν. Veluti si Deus pronuntiet vel statuat & præfiniat diem, quo huic vel illi ex vita migrandum sit, vel quo totum hunc Mundum perire oporteat. Et θεσπίζειν proprie quidem de Deo dicitur: abusive vero etiam de Rege.

Προθεσμίας νόμος. Lex præfiniti temporis. Demosthenes in oratione pro Phormione de quinque annorum tempore præscripto loqui videtur.

Προθεῖναι. Proponere. Ante elaborasse. *Cum & alii Psalmorum interpretationem ante elaboraverint.*

Προθοήνωρ. Prothoenor. Nomen proprium. Corripit [genitivum.]

Προθύματα. Res, quæ ante sacrificium Deo offeruntur. Olyræ. Vel, hordeum. Vel, thus. A προθύεσθαι: quod nempe ante victimas Deo offerantur.

Πρόθυμος. Cupiens. Cupidus. [Sophocles:] [*Nunc illa licet tibi*] *præsenti videre, quorum cupidus semper fuisti.*

Πρόκα. Statim. Extemplo. Repente. Subito. Herodotus: *Et cum subito horror eum invasisset, [ajunt] eum eadem via rediisse.*

Πρόκας. Hinnulos. Damas. *Vel capras cornutas, vel damas.* Πρὸξ est animal parvum cervo simile.

Προκαθέζομαι. Genitivo jungitur. Præsideo.

Προκαθεὶς. Qui præmisit. *Cum autem quosdam milites præmisisset, iis spem pacis fecit.*

Προκαθήμενον. Præsidem. Custodem. *Meneclem, locorum illorum præsidem.*

Προκαλεῖσθαι. Non [semper significat] ad certamen & pugnam aliquem provocare, sed [interdum etiam] ad fœdus & pacem faciendam invitare. [Sic] Thucydides. Juris periti autem vocabulum hoc de quavis provo-

1 Καὶ ἔθηκεν Οὐαλεντινιανὸς ὁ βασ.] Confer Nostrum infra v. Σαλούστιος.

2 Πράττοντος] Legendum puto, τάττοντος.

3 Προθεσμίας νόμος. Δημοσθ.] Ex Harpocratione.

4 Προθοήνωρ] Ejus meminit Homerus Il. Β. v. 495. & alibi.

5 Προθύματα. αἱ ὀλύραι. παρὰ τὸ πρ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Plutum*, pag. 71.

6 Παρόντι λεύσσειν, ὧν πρ.] Sophocles in *Electra* initio:
———Νῦν δ' ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
Παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.
Hinc Suidas supplendus est.

δίαιταν. δεξαμένου δὲ τούτου τὴν πρόκλησιν, ἐγένοντο συνθῆκαι.

Προκαλινδοῦμαι. γενικῇ.

Προκαλίζετο. προεκαλεῖτο.

Προκάρηνος. ἐπὶ κεφαλήν. ἐν Μύθοις·
Ἠχήεις ἐτάνυσσε βαλὼν προκάρηνον ἀήτης.

Προκαταβολὴ,[1] καὶ προσκαταβόλημα. τῶν τελῶν πιπρασκομένων, δύο προθέσεις ἐδίδοντο τοῖς ὠνουμένοις, ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι τὸ ἀργύριον. ὅσον οὖν μέρος χρημάτων, πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου, εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο προκαταβολὴ καλεῖται· τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσμίᾳ διδόμενον, προσκαταβόλημα.

Προκατεύχομαί σου.

Πρόκρυψον.

Προκέφαλος. [2] Προκέφαλος ἦν ὁ Φιλοκλῆς, ὡς ἔποψ. ἦν δὲ κωμῳδίας ποιητής. εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων.

Προκεχωρηκότος. προεληλυθότος. Θουκυδίδης.

Προκείμενον. τὸ ἐνεστηκός. Ὁ δὲ τοιούτοις χρώμενος λογισμοῖς, μένειν ἠξίου τὸν Τιβέριον ἐπὶ τῶν προκειμένων. καὶ αὖθις· Ἐμοὶ δὲ τὸ προκείμενον ἤνυστο.

Προκινδυνεύω. γενικῇ.

Προκλητί.

Πρόκλησις. [3] εἰώθεσαν, ὁπότε δικάζοιντό τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεραπαίνας, ἢ θεράποντας εἰς βάσανον, ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι. τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον, ὠνομάζετο πρόκλησις.

Πρόκλος [4] Μαλλώτης, ἐκ Κιλικίας, φιλόσοφος Στωϊκός. ἔγραψεν ὑπόμνημα τῶν Διογένους σοφισμάτων· καὶ πρὸς Ἐπίκουρον.

Πρόκλος δεύτερος, Μαλλώτης, φιλόσοφος καὶ αὐτὸς Στωϊκός.

Πρόκλος, ὁ Προκλήϊος χρηματίσας, Θεμιστίωνος, Λαοδικείας τῆς Συρίας ἱεροφάντης. ἔγραψε Θεολογίαν. Εἰς τὸν παρ' Ἡσιόδῳ τῆς Πανδώρας μῦθον. Εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη. Εἰς τὴν Νικομάχου Εἰσαγωγὴν τῆς ἀριθμητικῆς· καὶ ἄλλα τινὰ Γεωμετρικά.

Πρόκλος ὁ Λύκιος, μαθητὴς Συριανοῦ, ἀκουστὴς δὲ καὶ Πλουτάρχου τοῦ Νεστορίου, τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος Πλατωνικός. οὗτος προέστη τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς· καὶ αὐτοῦ μαθητὴς καὶ διάδοχος χρηματίζει Μαρῖνος ὁ Νεαπολίτης. [5] ἔγραψε πάνυ πολλὰ, φιλόσοφά τε καὶ γραμματικά. Ὑ-

cationc dicunt. *Archelaus Syllam hortabatur, ut cum Mithridate pacem faceret. Cum igitur ille hortanti assensus esset, pax facta est.*

Προκαλινδοῦμαι. Genitivo jungitur. Ante pedes alicujus provolvor.

Προκαλίζετο. Provocabat.

Προκάρηνος. Præceps. In caput cadens. Pronus. In *Fabulis: Valde strepens ventus eum pronum prostravit.*

Προκαταβολὴ, & προσκαταβόλημα. Quum vectigalia [Athenis] vendebantur, duo temporis termini redemptoribus eorum præfiniebantur, intra quos pecunia ab ipsis persolvenda erat. Pars igitur pecuniæ, quæ ab ipsis in ærarium inferebatur, antequam vectigalia exigere incepissent, προκαταβολὴ vocabatur. At pensio altera dicebatur προσκαταβόλημα.

Προκατεύχομαί σου. Pro te precor.

Πρόκρυψον. Prius occulta.

Προκέφαλος. Acuto capite præditus. Philocles erat acuto capite præditus, ut upupa. Erat autem Poeta Comicus. Dicitur hoc de iis, qui acutum & oblongum caput habent.

Προκεχωρηκότος. Illius, qui progressus est. Thucydides.

Προκείμενον. Propositum. Institutum. *Ille vero talibus utens rationibus, Tiberium hortabatur, ut in consilio semel suscepto perseveraret.* Et iterum: *Quod vero mihi propositum erat, id confectum est.*

Προκινδυνεύω. Genitivo jungitur. Pro aliquo periculum subeo.

Προκλητί. Per provocationem.

Πρόκλησις. Provocatio. Postulatio. Cum aliqui judicio inter se contendebant, servas interdum aut servos ad quæstionem vel testimonium rei postulare solebant: quod προκαλεῖσθαι dicebatur. Et libellus, qui hac de re scribebatur, πρόκλησις vocabatur.

Πρόκλος Μαλλ. Proclus Mallotes, Cilix, Philosophus Stoicus. Scripsit commentarium in Diogenis Sophismata. Item, adversus Epicurum.

Πρόκλος δεύτ. Proclus alter, Mallotes, Philosophus & ipse Stoicus.

Πρόκλος. Proclus, Proculejus dictus, Themisionis F. Laodiceæ Syriæ sacerdos. Scripsit Theologiam. In Pandoræ fabulam, quæ est apud Hesiodum. In Aurea carmina. In Nicomachi Isagogen Arithmeticæ: & alia quædam Geometrica.

Πρόκλος ὁ Λύκ. Proclus Lycius, discipulus Syriani, & auditor Plutarchi Philosophi, Nestorii filii, Platonicus & ipse Philosophus. Hic Philosophicæ Scholæ Athenis præfuit. Ejus vero discipulus & successor fuit Marinus Neapolitanus. Permulta scripsit & Philosophica, & Grammatica. Commentarium

1 Προκαταβολὴ, καὶ προσκαταβ.] Vide Petitum *de Leg. Att.* pag. 380.

2 Προκέφαλος ἦν ὁ Φιλοκλῆς, ὡς ἔπ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Aves*, pag. 554. Confer etiam Nostrum infra v. Φιλοκλῆς.

3 Πρόκλησις. εἰώθεσαν, ὁπότε δικ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Valesium. Confer etiam Petitum *de Leg. Att.* pag. 380.

4 Μαλλώτης] Sic habent MSS. Paris. At priores Editt. minus recte, Μαλλότης, per ο.

5 Ἔγραψε πάνυ πολλά] Scriptorum Procli Lycii, tam exstantium adhuc, quam perditorum, accuratum & amplum catalogum post Marini *Proclum* exhibet vir eximiæ eruditionis Joannes Albertus Fabritius, Hamburgensis; quem publice hic hortor, ut *Biblio-*

πόμνημα εἰς ὅλον τὸν Ὅμηρον. Ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου Ἔργα καὶ Ἡμέρας. Περὶ Χρηστομαθίας βιβλία γ΄. Περὶ ἀγωγῆς β΄. Εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ΄. Εἰς τὴν Ὀρφέως Θεολογίαν. Συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου, καὶ Πλάτωνος. Περὶ τὰ Λόγια, βιβλία ι΄. Περὶ τῶν παρ᾽ Ὁμήρῳ Θεῶν. Ἐπιχειρήματα κατὰ Χριστιανῶν ιη΄. οὗτός ἐστι Πρόκλος, ὁ δεύτερος μετὰ Πορφύριον κατὰ Χριστιανῶν τὴν μιαρὰν καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν κινήσας· [1] πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονος, πάνυ θαυμασίως ὑπαντήσας κατὰ τῶν ιη΄ Ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ, καὶ δείξας αὐτὸν κἀν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἐφ᾽ οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῆ καὶ ἀνόητον. [2] ἔγραψε Πρόκλος Μητρωακὴν βίβλον, ἣν εἴ τις κατὰ χεῖρας λάβοι, ὄψεται, ὡς οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς τὴν περὶ τὴν Θεὸν Θεολογίαν ἐξέφηνεν ἅπασαν· ὥστε μηκέτι θορυβεῖσθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρήνων.

in totum Homerum. Commentarium in Hesiodi Opera & Dies. De Chrestomathia libros III. De disciplina Theurgica libros II. In Rempublicam Platonis libros IV. In Orphei Theologiam. Orphei, Pythagoræ, & Platonis consensum. In Oracula libros X. De Diis Homericis. Argumenta XVIII. contra Christianos. Hic est Proclus ille, qui secundus a Porphyrio impuram & petulantem linguam in Christianos strinxit. Adversus hunc Joannes cognomento Philoponus scripsit, qui argumenta ejus XVIII. admirabili dexteritate refutavit, eumque vel in Græcis disciplinis, quarum peritia sese jactabat, indoctum & exiguo judicio præditum ostendit. Scripsit etiam Proclus librum de Matre Deorum; quem si quis in manus sumat, ex eo intelliget, [Philosophum] non absque divino afflatu omnem Deæ illius Theologiam in lucem protraxisse; ita ut aures non amplius turbentur lamentationibus, quæ [in sacris illis] audiuntur.

Πρόκλος, [3] τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου Κοιαίστωρ, ἀνὴρ δίκαιος, καὶ χρημάτων διαφανῶς ἀδωρότατος. διὸ δὴ οὔτε νόμον τινὰ εὐπετῶς ἔγραψεν, οὐδέ τι τῶν καθεστώτων κινεῖν ἤθελε.

Πρόκλος. Proclus, Imperatoris Justini Quæstor, vir justus, & qui nullis omnino muneribus se corrumpi pateretur. Idem nec ullam legem temere scripsit, nec quicquam ex iis, quæ moribus recepta erant, mutavit.

Πρόκνη. ὄνομα κύριον.

Πρόκνη. Procne. Nomen proprium.

Προκόλπιον. τὸ πρὸ τοῦ κόλπου. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδόκου.

Προκόλπιον. Anterior sinus pars. Dicitur vero etiam de eo, qui muneribus se corrumpi sinit.

Προκόμιον. [4] κόμην.

Προκόμιον. Coma anterior. Coma appositia.

Προκόννησος. ὄνομα νήσου.

Προκόννησος. Proconesus. Insulæ nomen.

Προκόπιος [5] Ἰλλούστριος, Καισαρεὺς, ἐκ Παλαιστίνης, ῥήτωρ καὶ σοφιστής. ἔγραψεν Ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν, ἤγουν τοὺς πολέμους Βελισαρίου. Τὰ κατὰ Ῥώμην καὶ Λιβύην πραχθέντα. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὑπογραφεὺς χρηματίσας Βελισαρίου, καὶ ἀκόλουθος κατὰ πάντας τοὺς συμβάντας πολέμους τε καὶ πράξεις, τὰς ὑπ᾽ αὐτοῦ συγγραφείσας. ἔγραψε καὶ ἕτερον βιβλίον, τὰ καλούμενα Ἀνέκδοτα, τῶν αὐτῶν πράξεων· ὡς εἶναι ἀμφότερα τὰ βιβλία θ΄. τὸ βιβλίον Προκοπίου τὸ καλούμενον Ἀνέκδοτα, ψόγους καὶ κωμῳδίας Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως περιέχει, καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Θεοδώρας. ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτοῦ Βελισαρίου, καὶ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ.

Προκόπιος Ἰλλ. Procopius Illustrius, Cæsariensis, Palæstinus, orator & sophista. Scripsit historiam Romanam; hoc est, Bellisarii bella. Res Romæ & in Africa gestas. Vixit temporibus Justiniani Imperatoris, fuitque Bellisarii notarius & comes, omnibusque bellis & rebus gestis a se descriptis ipse interfuit. Scripsit & alium librum, *Anecdota* vocatum, de iisdem rebus gestis: qui prioribus ejus libris additus, est numero nonus. Liber Procopii, *Anecdota* inscriptus, continet vituperia & comicas insectationes Justiniani Imperatoris, & Theodoræ conjugis ejus: itemque Bellisarii, & uxoris ejus.

Προκόπιος. Ὅτι [6] ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, ἐν τῇ Χελώνῃ, ἵσταται εὐνούχου τινὸς στήλη, ἧς ἐν τῷ στήθει [7] ἔγραψεν· Ὁ μεταθεὶς θεμάτια τῷ βρόχῳ παραδοθήτω. ἦν δὲ ἡ στήλη Πλάτωνος Κουβικουλαρίου, ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ [8] Βασιλίσκου πυρίκαυστος γέγονε. τῶν δὲ γονέων αὐτοῦ αἰτησάντων τὸν βασιλέα εἰς μνημόσυνον τοῖς ἀνταίρουσι

Προκόπιος. Procopius. In templo S. Martyris Procopii in Chelone statua cujusdam Eunuchi posita est, in cujus pectore hæc inscripta sunt: *Quisquis hoc signum loco moverit, laqueo pereat.* Erat autem statua Platonis cubicularii, qui temporibus Basilisci Imperatoris vivus combustus est. Cum autem parentes ejus ab Imperatore petiissent,

thecam Græcam, cui jam plures insudavit annos, & cujus specimen est modo dictus catalogus operum a Proclo conscriptorum, aliquando in lucem edat. Ex specimine enim illo satis colligere licet, opus ipsum præclarum & utilissimum fore.

1 Πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης, ὁ ἐπικλ. Φιλ.] Hoc opus Joannis Philoponi hodie adhuc exstat, ut contra Guilelmum Cavium recte observavit modo laudatus Joan. Alb. Fabritius in dicto Catalogo Scriptorum Procli: quem vide.

2 Ἔγραψε Πρόκλος Μητρωακὴν βίβλ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Marini in parte posteriore *Vitæ Procli,* quam Joan. Alb. Fabritius Hamburgi primus edidit, cap. XXXIII. Confer etiam Nostrum supra v. Κατακωχὴ, ubi eadem leguntur.

3 Πρόκλος, τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου Κοι.] Hic articulus sumptus est ex Procop. *de Bello Pers.* lib. I. cap. XI.

4 Προκόμιον] Confer Nostrum supra v. Πηνίκη.

5 Προκόπιος Ἰλλ.] De hoc vide Vossium in libro *de Hist. Gr.*

6 Ὅτι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλ.] Hæc, & quæ sequuntur, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Codinum *de Orig. CPolit.* pag. 18. ut Pearsonius quoque monuit.

7 Ἔγραψεν] Scribe, ἐγράφη.

8 Τοῦ Βασιλίσκου] Codinus plenius, τοῦ βασιλέως Βασιλίσκου.

βασιλεῖ

βασιλεῖ στηλωθῆναι τὸν εὐνοῦχον Πλάτωνα, οὐκ ἐκώλυσεν. ἐν δὲ τῷ ἀνακαινίζεσθαι τὸν τοῦ μεγαλομάρτυρος νεὼν, μετετέθη εἰς τὸ Ἱπποδρόμιον. οἱ δὲ οἶκοι τοῦ εὐνούχου σώζονται [1] ἐν τῇ Χελώνῃ.

ut ad deterrendos in posterum rebelles Platoni Eunucho statua poneretur, id fieri permisit. Cum vero templum S. Martyris renovaretur, statua illa in Hippodromum translata est. Ædes autem Eunuchi [hodieque] supersunt in Chelone.

Προκόπτοντα. διερχόμενον. ὀχήματι κεχρημένον. Καὶ διὰ τῆς λεωφόρου προκόπτοντα, καταλαμβάνει τὸν ἕβδομον.

Προκόπτοντα. Progredientem. Vehiculo utentem. *Cum autem per viam publicam progrederetur, septimum deprehendit.*

Προκώνια. [2] Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου. Δίδυμος δὲ, προκώνια, φησὶ, πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς, καὶ Κράτης, τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὕτω φασὶν ὀνομάζεσθαι. ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ κριθῶν γίνεσθαι. Δήμων δὲ φησὶν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν· Καὶ προκώνια ἐπὶ [3] κέγχροις κατηρειγμένα μετὰ ἀρωμάτων.

Προκώνια. Lycurgus contra Menesæchmum. Didymus vero ait, προκώνια esse triticum melle perlitum. At Aristophanes Grammaticus & Crates farinam ita vocari ajunt, ex hordeo non tosto confectam. Videntur autem προκώνια tam ex tritico quam hordeo fieri. Demon autem in libro *de Sacrificiis* ait: *Proconia dicitur hordeum decorticatum, cum aromatibus.*

Πρόκωπον. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ βασιλέως, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος. ἀντὶ τοῦ, γυμνόν. καὶ αὖθις· Ἀλλὰ [4] γενικὸν ὁρῶν, πρόκωπον εἶχε ξίφος.

Πρόκωπον. Dicitur de ense, cujus capulo quis manum admovit. Vel, dicitur de ense districto. *Ille autem Regi iratus districtum tenebat ensem.* Et iterum: *Ille vero acri vultu [adversarium] intuens, manum capulo gladii admoverat, ut eum stringeret.*

Πρόκριδος ἄκοντα. ἐπὶ τῶν πάντων τυγχανόντων. τοιοῦτον γὰρ ἔχουσα ἡ Πρόκρις πάντα ἐθήρα.

Πρόκριδος ἄκοντα. Procridis jaculum. De iis dicitur, qui votorum suorum compotes fiunt. Procris enim hujusmodi jaculo omnes feras, quas venabatur, capiebat.

Πρόκριμα. ἡ προτίμησις. Ὁ δὲ Μακεδόνιος οὐδὲ τῶν ἑτέρων μνήμην ἐποίησε, λογισάμενος μηδαμῶς πρόκριμα γίνεσθαι τῇ ἐν τῇ [5] Χαλκηδόνι Συνόδῳ, ὡς καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ σὺν αὐτῇ παρασιωπηθείσης.

Πρόκριμα. Prælatio. Præjudicium. Æstimatio, qua rem aliquam pluris æstimamus, quam aliam. *Macedonius autem ne aliorum quidem mentionem fecit, existimans, Chalcedonensi Synodo nullum omnino præjudicium fieri, cum & Ephesina Synodus silentio præteriretur.*

Πρόκριμα. Ὡς μὴ πρόκριμα εἴη κατ' αὐτοῦ, καὶ αἰσχύνην ἐκώλυσαν γενέσθαι.

Πρόκριμα. Præjudicium. *Ne hæc res ei præjudicio esset, non siverunt eum dedecore affici.*

Πρόκρις. ὄνομα κύριον. θηλυκοῦ γένους.

Πρόκρις. Procris. Nomen proprium, fœminini generis.

Πρόκριτον. ἐκλεκτόν. ἢ πονηρόν.

Πρόκριτον. Electum. Delectum. Vel, malum.

Πρόκροσσαι. ἄλλη ἐπ' ἄλλῃ. [6] Ἡρόδοτος· Αἱ δὲ νῆες πρόκροσσαι ὡρμαίνοντο ἐς πόντον, ἐπὶ πεντήκοντα νέας. οἱονεὶ προκάρροσοί τινες οὖσαι· παρὰ τὸ κάρα. αἱ κατὰ κεφαλὴν συντεθέμεναι.

Πρόκροσσαι. Aliæ alias continua serie excipientes. Aliæ post alias collocatæ. Herodotus: *Naves vero aliæ post alias ordine collocatæ in mari stationem habebant.* Πρόκροσσαι autem dictum est quasi προκάρροσαι, i. e. ita dispositæ, ut singularum capita longa serie promineant. A κάρα, caput.

Πρόκοιτος. ὁ προφύλαξ. καὶ προκοιτία, ἡ προφυλακή. ἢ, πρόκοιτος, ὁ ἔμπροσθεν κοιμώμενός τινος.

Πρόκοιτος. Procubitor. Excubitor. Et προκοιτία, excubiæ. Vel πρόκοιτος, qui ante aliquem dormit.

Προκυλινδεῖσθαι. τὸ ἐπὶ γόνυ πεσόντα προσκυνεῖν τῷ βασιλεῖ. [7] ἴδιον γὰρ τοῦ βασιλέως τὸ γονυπετεῖσθαι ἐξ ἀνθρώπων. καὶ, Προκυλινδεῖσθαι ἰκτίνοις. ἔαρος ἴκτινοι ἐφαίνοντο· ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι ἐκυλινδοῦντο, ὡς ἐπὶ γόνυ πίπτοντες.

Προκυλινδεῖσθαι. Genibus alicujus advolvi. Vel, in genua procumbere, & sic adorare Regem. Regi enim [Persarũ] honor hic peculiariter exhibebatur, ut ab hominibus in genua procumbentibus adoraretur. Et, *Milvos flexis genibus adorare.* Vere milvi apparebãt: quare homines læti in genua procidebãt, quasi milvũ adoraturi.

Προλάλος. ὁ προαλὴς ἐν τῷ λέγειν. Καὶ τοῦτον κατεσίγασαν τῶν ἄλλως προλάλον τε καὶ ἰταμὸν ὄντα.

Προλάλος. In dicendo præceps. Garrulus. Effuse loquax. *Et silentium ei imposuerunt, ut homini temere garrulo & impudenti.*

1 Ἐν τῇ Χελώνῃ] Codinus addit, ἕως τῆς σήμερον.

2 Προκώνια. Λυκοῦργος κατὰ Μενεσ.] Ex Harpocratione. Confer Galenum in Exegesi Gloss. Hippocr. v. Ἄλφιτα προκώνια.

3 Κέγχροις κατηρειγμένα] Scribe, κάγχρυς κατηρειγμέναι, ut habet Harpocratio.

4 Γενικόν] An, γενναῖον, ut Portus suspicatur?

5 Χαλκηδόνι] Sic rescripsi auctoritate optimi MS. A. cujus loco priores Editt. habent, Καρχηδόνι. Nimirum duo illa nomina, Καρχηδὼν, & Χαλκηδὼν, vel, ut potius scribi debet, Καλχηδὼν, sæpe inter se permutantur & confunduntur, ut pluribus exemplis erudite ostendit Illustriss. Ezech. Spanhemius in *Orbe Romano*, c. XVIII.

6 Ἡρόδοτος] Lib. VII. pag. 283. ut Portus monuit. Ibi autem sic legitur: Πρόκροσσαι ὁρμέοντο εἰς πόντον, καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας, &c. Sic etiam apud Suidam scribendum est.

7 Ἴδιον γὰρ τοῦ βασιλέως τὸ γονυπ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Aves*, pag. 565. (388. Ed. Bas. P.)

Πρόληψις. γνῶσις. Ἀχανεῖς ἔμειναν τῷ πρόληψιν ἐσχηκέναι τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι. † Διαφορά ἐστιν ἀληθείας καὶ συνηθείας. ἡ μὲν γὰρ ἀλήθεια γνησίως ζητουμένη, πάντως εὑρίσκεται. τὸ δὲ ἔθος, ὁποῖον ἂν παραληφθείη, εἴτε ἀληθὲς, εἴτε ψευδὲς, ἀκρίτως ὑφ' ἑαυτοῦ κρατύνεται· καὶ οὔτε ἀληθεῖ ὄντι αὐτῷ ἥδεται ὁ παραλαβὼν, οὔτε ψευδεῖ ἄχθεται. οὐ γὰρ κρίσει, ἀλλὰ προλήψει ὁ τοιοῦτος πεπίστευκε, γνώμῃ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐπ' ἀδήλῳ τύχῃ τὴν ἰδίαν ἐπιδεδωκὼς ἐλπίδα. καὶ οὐκ ἔστι ῥᾳδίως ἀποδύσασθαι τὴν πάτριον περιβολὴν, κἂν πάνυ αὐτῷ δείκνυται λυπρὰ καὶ καταγέλαστος οὖσα. [1] ὁ δὲ Χρύσιππος ἐν τῷ ιβ'. τῶν φυσικῶν λόγων τρία φησὶν εἶναι κριτήρια, αἴσθησιν, γνῶσιν, καὶ πρόληψιν. ἔστι δὲ πρόληψις ἔννοια φυσικὴ τῶν καθόλου. [2] Ἐπίκουρος δὲ ὁ φιλόσοφος λέγει πρόληψιν, οἱονεὶ κατάληψιν, ἢ δόξαν ὀρθὴν, ἢ ἔννοιαν, ἢ καθολικὴν νόησιν ἐναποκειμένην· τουτέστι, μνήμην τοῦ πολλάκις ἔξωθεν φανέντος. οἷον, Τὸ τοιοῦτον ἄνθρωπός ἐστιν. ἅμα γὰρ τῷ ῥηθῆναι ἄνθρωπος, εὐθὺς κατὰ πρόληψιν καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ νοεῖται, προηγουμένων τῶν αἰσθήσεων. παντὶ οὖν ὀνόματι τὸ πρώτως ἐπιτετευγμένον ἐναργές ἐστι· καὶ οὐκ ἂν ἐζητήσαμεν τὸ ζητούμενον, εἰ μὴ πρότερον ἐγνώκειμεν αὐτό. οἷον, Τὸ πόρρω ἑστὼς, βοῦς ἐστὶν ἢ ἵππος; δεῖ γὰρ κατὰ πρόληψιν ἐγνωκέναι ποτὲ ἵππου καὶ βοὸς μορφήν. οὐδ' ἂν ὠνομάσαμέν τι, μὴ πρότερον αὐτοῦ κατὰ πρόληψιν τὸν τύπον μαθόντες. ἐναργεῖς οὖν εἰσὶν αἱ προλήψεις· καὶ τὸ δοξαστὸν ἀπὸ προτέρου τινὸς ἐναργοῦς [3] ἤρτηται· ἐφ' ὃ ἀναφέροντες, λέγομεν, πόθεν ἴσμεν εἰ τοῦτό ἐστιν ἄνθρωπος. τὴν δὲ δόξαν καὶ ὑπόληψιν λέγουσι.

Πρόληψις. Anticipatio. Antecepta alicujus rei cognitio. *Muti steterunt, quod ea, quæ alter dicturus erat, animo jam præcepissent.* Discrimen est veritatis & consuetudinis. Nam veritas quidem, rite quæsita, prorsus invenitur. Consuetudo vero, qualiscunque suscepta fuerit, seu vera, seu falsa, sine judicio a semet ipsa confirmatur. Et qui eam assumpsit, nec illa delectatur, si vera sit, nec falsa dolet. Non enim judicio, sed anticipata opinione talis homo rem aliquam credit, spem suam collocans in majorum suorum prudentia, incerto eventu. Neque facile est patriam exuere vestem, quamvis ipsi accurate demonstretur, eam molestam & ridiculam esse. Chrysippus vero *Naturalium Quæstionum* libro XII. tria dicit esse criteria, sensum, cognitionem, & anticipationem. Est autem anticipatio, rerum universalium notio naturalis. Epicurus vero Philosophus dicit, πρόληψιν esse quandam κατάληψιν, i. e. comprehensionem, aut opinionem rectam, aut sententiam, aut universalem notionem nobis insitam; hoc est, memoriam ejus, quod extrinsecus sæpius apparuit. Ut, Talis res est homo. Nam simul ac dictum est, HOMO, statim per anticipationem & ipsius forma intelligitur, quippe sensibus ante cognita. Quovis igitur nomine id, quod primum nobis occurrit, evidens est. Neque quæreremus id, quod quæritur, nisi prius id novissemus. Ut, Id, quod eminus stat, utrum bos est, an equus? Oportet enim per anticipationem aliquando nos novisse equi & bovis formam. Neque nominaremus aliquid, nisi prius per anticipationem ejus formam cognovissemus. Evidentes igitur sunt rerum anticipationes; & opinabile a præcedente quadam evidentia rei pendet; ad quam referentes [notionem nostram,] dicimus, unde sciamus, hoc esse hominem. Opinionem vero ὑπόληψιν etiam vocant. *Port.*

Πρὸ λιμοῦ καὶ δίψης τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θάνατον ᾑροῦντο οἱ Ἰουδαῖοι.

Πρὸ λιμοῦ καὶ δίψ. *Judæi mortem in bello obire, quam famem & sitim pati maluerunt.*

Πρόλοβος. [4] ἐπὶ τῶν πτηνικῶν ὀρνέων λέγεται πρόλοβος ὁ μετὰ τὸν στόμαχον κόλπος νευρώδης, ὅμοιος σκύτει, εἰς ὃν ἡ τροφὴ ἀκατέργαστος μένει· ὃ καὶ τοῖς ἀλεκτρυόσι πᾶσιν ἔνεστιν· ὃ καὶ ὑπ' ἐνίων καλεῖται φύσα.

Πρόλοβος. Sic in volucribus dicitur nervosus ille sinus, pelli similis, post stomachum situs, qui cibi indigesti receptaculum est. Hic sinus & gallis gallinaceis inest: qui etiam a nonnullis vocatur φύσα, i. e. follis.

Προλογίζω. πρότερος λέγω. Προλοχίζω δὲ, τὸ ἐνεδρεύω.

Προλογίζω. Proloquor. Præloquor. At προλοχίζω, [per χ,] in insidiis lateo. Insidior.

Προμάχιζε. πρωταγωνιστὴς ἦν.

Προμάχιζε. In prima acie pugnabat.

Προμάχομαι. γενικῇ.

Προμάχομαι. Genitivo jungitur. Propugno. Pro aliquo pugno.

Προμαχῶνος, καὶ προμαχεῶνος. τοῦ τείχους. τῆς ἐπάλξεως.

Προμαχῶνος, & προμαχεῶνος. Propugnaculi. Muri.

Προμέρου κύνες. τοῦτον φασὶ βασιλικὸν δοῦλον ὄντα, μισῆσαι Εὐριπίδην καθ' ὑπερβολήν· ὥστε καὶ κύνας ἀγρίους ἐπαφεῖναι αὐτῷ, οἵτινες αὐτὸν κατεθοινήσαντο.

Προμέρου κύνες. Promeri canes. Hunc [Promerum] ajunt fuisse Regis servum, qui Euripidē tanto odio prosequebatur, ut canes feros in eum immitteret; qui eum dilacerarunt.

Προμετωπίδιον. τὸ ἔμπροσθεν τοῦ μετώπου.

Προμετωπίδιον. Quod est ante frontem. Frontale.

1 Ὁ δὲ Χρύσιππος ἐν τῷ ιβ'. τῶν φυσ.———— φυσικὴ τῶν καθόλου] Hæc paulo aliter leguntur apud Laertium in vita Zenonis Citt. segm. LIV. Ὁ δὲ Χρύσιππος διαφερόμενος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ λόγου, κριτήρια φησὶν εἶναι αἴσθησιν καὶ πρόληψιν. ἔστι δ' ἡ πρόληψις ἔννοια φυσικὴ τῶν καθόλου.

2 Ἐπίκουρος δὲ ὁ φιλόσοφος λέγει πρόληψιν, οἱονεὶ κατάλ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laertii in *Epicuro*, segm. XXXIII. ut Pearsonius etiam monuit.

3 Ἤρτηται] Sic recte habent MSS. Paris. itemque Laertius loco laudato. At priores Editt. male, εἴρηται.

4 Πρόλοβος] Confer Nostrum supra v. Πρόβολος, & v. Προηγορεών.

Προμε-

Προμετρητής.[1] ὁ τοὺς πιπρασκομένους πυροὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων ἕκαστον διαμετρῶν, καὶ ὁ τούτου τοῦ ἔργου μισθὸν λαμβάνων, προμετρητὴς ἐκαλεῖτο. Δείναρχος· Ὁ Σκύθου τοῦ προμετρητοῦ υἱὸς ἐν δημόταις γέγονε, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκε, καὶ ὑμεῖς ἐκλαβόμενοι παρ᾽ αὐτοῦ τοὺς πυροὺς διατελεῖτε.

Προμετρητής. Sic dicebatur ille, qui frumenta, quæ in foro vendebantur, & quævis alia femina mercede dimetiebatur. Dinarchus: *Scythæ prometretæ filius, in numerum popularium relatus, in foro adhuc prometretæ munere fungitur, & vos frumenta semper ab eo accipitis.*

Προμηθεύομαι. τὸ προνοοῦμαι. γενικῇ.

Προμηθεύομαι. Provideo. Prospicio. Curam gero. Genitivo jungitur.

Προμηθεύς.[2] ὅτι ἐπὶ τῶν Κριτῶν τῶν Ἰουδαίων παρ᾽ Ἕλλησιν ἐγνωρίζετο Προμηθεὺς, ὃς εὗρε πρῶτος [3] τὴν Γραμματικὴν Φιλοσοφίαν. περὶ οὗ λέγουσιν, ὅτι ἀνθρώπους ἔπλασε, καθότι τινὰς ἰδιώτας ὄντας ἐποίησεν ἐπιγινώσκειν σοφίαν. καὶ Ἐπιμηθεὺς, ὃς ἐξεῦρε τὴν Μουσικήν· καὶ Ἄτλας, ὃς τὴν Ἀστρονομίαν ἡρμήνευσε· διότι λέγουσιν, ὅτι τὸν οὐρανὸν βαστάζει. καὶ ὁ πολυόμματος Ἄργος, διὸ περίβλεπτος ἦν, καθότι τὴν τεχνικὴν ἐπιστήμην αὐτὸς ἐπενόησε πρῶτος. ἦν δὲ τότε καὶ μάντις Σιβύλλα, βασιλεύοντος παρ᾽ Αἰγυπτίοις Φαραὼ, τοῦ καὶ Ταραχώ· παρ᾽ Ἕλλησι δὲ ἐν Ἀθήναις, Κέκροπος, ὃς [4] ἐκλήθη Διφυὴς, διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος. ἢ ὅτι νόμον ἐξέθετο, ὥστε τὰς γυναῖκας παρθένους ἔτι οὔσας ἑνὶ ἐκδίδοσθαι ἀνδρὶ, καλέσας αὐτὰς νύμφας. πρότερον γὰρ αἱ τῆς χώρας ἐκείνης γυναῖκες θηριώδη μίξιν ἐμίγνυντο. οὐδενὸς γὰρ ἦν γυνὴ, ἀλλὰ ἐδίδου ἑαυτὴν εἰς πορνείαν ἑκάστῳ. οὐδεὶς δὲ ᾔδει, τίνος ἦν υἱὸς, ἢ θυγάτηρ, τὸ γεννηθέν. ἀλλ᾽ ὡς ἂν ἔδοξε τῇ μητρὶ, [5] ἔλεγε· καὶ ἐδίδου τὸ τεχθὲν ᾧ ἐβούλετο ἀνδρί. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ Κέκροψ, ὡς ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενος, καὶ τὴν νομοθεσίαν Ἡφαίστου τοῦ βασιλεύσαντος ἐκεῖ οὐκ ἀγνοήσας. ἔλεγε γὰρ, ὅτι διὰ τὴν τοιαύτην τῆς ἀσελγείας συνήθειαν ἡ Ἀττικὴ κατεκλύσθη. ἀπὸ τότε οὖν ἐσωφρόνησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν τῶν Ἑλλήνων χώραν. ἐβασίλευσε δὲ Κέκροψ ἔτη ν′. ἐλέγετο δὲ Διφυὴς, διὰ τὸ ἀπὸ Αἰγύπτου γενέσθαι, καὶ εἰς Ἑλλάδα ἐλθεῖν, καὶ βασιλεῦσαι.

Προμηθεύς. Prometheus. Hic Judicum Judaicorum temporibus apud Græcos celebris fuit: qui primus invenit Grammaticam & Philosophiam. Idem homines finxisse dicitur, quod rudes quosdam & indoctos sapientiam docuerit. Tunc etiam [floruit] Epimetheus, qui Musicam invenit: itemque Atlas, qui, quod Astronomiam interpretaretur, cœlum gestare dicebatur. Porro, Argus, qui multos oculos habere fingebatur, quod ob scientiam artium a se inventam conspicuus esset. Tunc etiam fuit Sibylla fatidica, regnante apud Ægyptios Pharaone, qui & Taracho dicebatur: apud Græcos vero Athenis, Cecrope, qui dictus est Biformis, propter corporis magnitudinem; vel, quod legem tulisset, ut fœminæ, quæ virgines adhuc essent, uni viro elocarentur; quas *Nymphas* vocavit. Ante enim illius regionis mulieres more pecudum promiscue cum viris coibant, nec sua cuique viro uxor erat, sed unaquæque mulier cuivis corporis sui copiam faciebat. Unde etiam nemini constabat, cujusnam filius vel filia esset infans in lucem editus: sed prout matri placuisset, ita infans appellabatur; & mater fœtum suum viro, cuicunque vellet, dabat. Hoc autem Cecrops fecit, ut qui ab Ægyptiis genus ducens non ignoraret leges, quas Vulcanus regionis illius Rex tulerat. Dicebat enim Atticam ob promiscuos illos & incestos concubitus aquis inundatam fuisse. Ab eo igitur tempore Græciæ incolæ pudice vixerunt. Cecrops autem annos L. regnavit: qui dictus est *Biformis*, quod, cum ex Ægypto oriundus esset, in Græciam venisset, & ibi regnasset.

Προμηθεύσασθαι. προνοήσασθαι.

Προμηθεύσασθαι. Providisse. Curam alicujus rei gessisse.

Προμήθεια. πρόνοια.

Προμήθεια. Providentia.

Προμηθεῖσθαι. προβουλεύεσθαι. προνοεῖσθαι.

Προμηθεῖσθαι. Providere. Consulere. Curam gerere.

Πρὸ μικροῦ. πρὸ ὀλίγου.

Πρὸ μικροῦ. Paulo ante.

Προμνηστῖνοι.[6] κατὰ τάξιν. ἐφεξῆς.

Προμνηστῖνοι. Alii post alios. Ordine.

Προμνήστρια. ἡ προνοήσασα γάμον, ἣν νῦν προξενήτριαν φασί.

Προμνήστρια. Pronuba. Vel, nuptiarum conciliatrix: quam nunc προξενήτειαν vocant.

Προμνῶμαι. προξενῶ. προμνηστεύομαι.

Προμνῶμαι. Pronubam ago. Nuptias concilio.

Πρόμολε. πρόελθε.

Πρόμολε. Progredere. Procede.

1 Προμετρητής. ὁ τοὺς πιπρασκομένους π.] Ex Harpocratione. Cæterum placet mihi conjectura Meursii, qui *Lect. Att.* lib. II. cap. XVI. pro προμετρητὴς potius scribendum censet πυρομετρητὴς, tum ob etymologiam vocis, (προμετρητὴς enim, ut Harpocratio & Suidas expresse testantur, dicebatur ὁ πυροὺς διαμετρῶν) tum etiam ob auctoritatem Pollucis, qui lib. VII. cap. IV. πυρομετρῶν, & πυρομετρητῶν mentionem facit.

2 Προμηθεύς. ὅτι ἐπὶ Κριτῶν τῶν Ἰουδ.] Cum toto hoc loco confer Cedrenum pag. 81. 82. qui eadem pene habet. Existimo autem Suidam hæc descripsisse ex Joanne Antiocheno, non eo, qui hodie exstat, & Malelas cognominatur: sed altero illo, ex quo Excerpta tantum hodie supersunt in Collectaneis *de Virtut. & Vit.* a Valesio editis.

3 Τὴν Γραμματικὴν Φιλοσοφίαν] Malim, Γραμματικὴν καὶ Φιλοσοφίαν.

4 Ὃς ἐκλήθη Διφυής] Vide Scaligerum ad Euseb. Chron. Num. CCCCLXI.

5 Ἔλεγε] Potius, ἐλέγετο.

6 Προμνηστῖνοι] Est vox Homerica *Odyss.* Λ. v. 232. ubi vide Scholiastam.

Προμολῆσιν. ἀκρωρείαις. ἐξοχαῖς.
[1] Ὀρφέα Θρηΐκιον παρὰ προμολῆσιν Ὀλύμπου
Τύμβος ἔχει, Μούσης υἱέα Καλλιόπης.

Πρόμος. πρόμαχος.

Προμώτης.[2] προκόπτων παρὰ Ῥωμαίοις.

Προμοίροις. παρὰ τὴν μοίρας. ἀώροις. [3] Προμοίροις δὲ θανάτοις ἐφθείρετο ἡ νεολαία.

Προμυλία.[4] Θεὸς Προμύλιος, ἣν ἀφιδρύοντο ἐν τοῖς μυλῶσιν· ὡς [5] Εὔνοστον.

Προκομισσάριος.[6] ὁ ἐκ συναινέσεως δύο μερῶν μεταξὺ ληφθεὶς διαιτητής.

Προνομαία, καὶ προβοσκίς. ἡ τοῦ ἐλέφαντος ῥίς.

Προνομεύω. τὸ ληΐζω, καὶ αἰχμαλωτίζω. καὶ προνομεία, ἡ σκύλευσις. [7] Προνομίας δὲ, τιμῆς πλείονος.

Προνομή. διαρπαγή.

Προνομίων. προλημμάτων. Προπετῶς σαυτῷ τὰ πρόνομια τῶν ἀλλοτρίων ἐπαρχιῶν διεκδικῶν.

Πρόνομος.[8] ὄνομα κύριον. αὐλητὴς, ὃς μέγαν πώγωνα εἶχεν. ἔνθεν καὶ τὸ, [9] Ἀσύριος Προνόμου πώγων' ἔχων ἐλάνθανε.

Προνόμων. θεσμῶν. δικαιωμάτων. Τί δέ μοι φύσεως μέλει καὶ προνόμων;

Προνοοῦμαι. γενικῇ. ἔτι καὶ προνοῶν, καὶ προνοούμενος.

Προνούστερος. προμηθέστερος. προνοητικώτερος.
[10] Σοφοκλῆς·
Ὁρᾷς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση;
Τούτου τίς ἂν σοι τἀνδρὸς ἢ προνούστερος,
Ἢ δρᾶν ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια;
Τουτέστι, τοῦ Αἴαντος.

Προνώπιον. προεκκείμενον. πρόθυρον.

Προντύλων.[11] οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἐδέξατο τὰ δῶρα, ἀλλὰ καὶ οἴκοθεν ἔπεμψέ μοι ἄλλο πλακοῦντιον προντύλων. ὡσανεὶ λέγων, μηκέτι πατῆσαι ἐκεῖ με.

Πρόνοια. πρόγνωσις. [12] Σοφοκλῆς·
Πείθου. προνοίας οὐδὲν ἔφυ βροτοῖς
Κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.

Πρόνοια. ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ Πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρῦσθαι. ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ η'. [13] Προνοίην ὀνομάζει.

Προμολῆσιν. Summis montium verticibus. Locis excelsis. [In Epigrammate:] *Orpheum Musæ Calliopes filium in verticibus Olympi tumulus habet.*

Πρόμος. Qui in prima acie pugnat. Dux.

Προμώτης. Apud Romanos idem significat, quod Græce προκόπτων. Promotus.

Προμοίροις. Intempestivis. Immaturis. *Juventus autem immatura morte peribat.*

Προμυλία. Dea molarum præses, sive, quæ in molis collocabatur; ut & Eunostus.

Προκομισσάριος. Procommissarius. Id est, arbiter utriusque partis consensu delectus.

Προνομαία, & προβοσκίς. Elephanti proboscis, vel nasus.

Προνομεύω. Prædor. Diripio. In servitutem abstraho. Et προνομεία, prædatio, spoliatio. At προνομία, [per ι,] privilegium; prærogativa.

Προνομή. Prædatio. Direptio.

Προνομίων. Privilegiorum. *Aliarum provinciarum privilegia tibi temere vendicans.*

Πρόνομος. Pronomus. Nomen proprium tibicinis, qui prolixam barbam habebat. Hinc illud Comici, *Agyrrhius Pronomi barbam habens fefellit.*

Προνόμων. Statutorum. Legum. Jurium. *Nihil naturam & leges curo.*

Προνοοῦμαι. Genitivo jungitur. Provideo. Curo. Et προνοῶν, & προνοούμενος, providens, curans.

Προνούστερος. Magis providus. Prudentior. Sophocles: *Vides, Ulysses, quanta sit Deorum potentia. Hoc enim viro quisnam erat prudentior? Aut quis aptior inventus est ad agendum ea, quæ tempus requirebat?* Id est, Ajace.

Προνώπιον. Quod intrantibus primum occurrit. Vestibulum.

Προντύλων. Non solum non accepit dona a me missa, sed etiam aliam placentam (προντύλων) domo mihi misit. Quasi diceret, ne amplius illuc irem.

Πρόνοια. Providentia. Prudentia. Sophocles: *Pare. Nihil enim hominibus melius & præstantius dari potest, quam animus prudens & sapiens.*

Πρόνοια. Providentia. Delphis Minerva quædam vocabatur Pronœa, quod ante templum collocata esset. Hanc vero Herodotus lib. VIII. Προνοιίην vocat.

1 Ὀρφέα Θρηΐκ.] Distichum hoc legitur *Anthol.* lib. III. cap. XXV. ut Portus etiam monuit.

2 Προμώτης παρὰ.] Vide Dufrenium in Glossario Græco.

3 Προμοίροις δὲ θαν.] Est fragmentum Æliani. Vide supra v. Νεολαία.

4 Προμυλία] Ante legebatur, Προμύλια, cum accentu in antepenultima, minus recte.

5 Εὔνοστον] Εὔνοστος appellabatur Dea quædam ἐπιμύλιος, sive molarum præses, teste Eustathio ad Il. Β. pag. 214. & Nostro supra v. Νόστος.

6 Προκομισσάριος] Male pro κομπρομισσάριος, i. e. Compromissarius. *Glossæ Basil.* Κομπρομισσάριος. δικαστὴς αἱρετὸς, διαγνώμων.

7 Προνομίας] Est vox Græco-barbara. Confer vocem sequentem Προνομίων.

8 Πρόνομος. ὄνομα κ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Eccles.* pag. 727. (487. Ed. Bas. *P.*)

9 Ἀσύριος Προνόμου π.] Aristophanes loco laudato:
Ἀγύρριός γ' οὖν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
Λέληθε.—————
Sic etiam apud Suidam scribendum est.

10 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 8. ut Portus monuit.

11 Προντύλων] Quid sibi vox hæc barbara velit, ignoro. Lexicographi & Glossographi omnes de ea tacent; nec apud Scholiastam Aristophanis ad *Plutum* pag. 97. unde reliqua, quæ Suidas hic recitat, sumpta sunt, eam reperias.

12 Σοφοκλῆς] In *Electra*, pag. 125. ubi prior versus recte sic legitur:
Πείθου. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ.

13 Προνοίην] Scribe, Προνοιίην. Sic enim Herodotus lib. VIII. pag. 300. Minervam hanc Ionice vocat, ut Portus etiam monuit. Meursius tamen *Lect. Att.* lib. II. cap. XVII. ibi scribendum potius censet, Προνηίην; quod Ionice dictum est pro Προναίαν. Confer notam sequentem.

Πρόνοια [1] Ἀθηνᾶ. οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἑστάναι αὐτήν. οἱ δὲ, ὅτι προὐνόησεν, ὅπως τέκοι ἡ Λητώ. † Ἡ [2] τοῦ Θεοῦ πρόνοια κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεται· κατ' οἰκονομίαν, κατ' εὐδοκίαν, κατὰ συγχώρησιν.

Πρόνοια Ἀθηνᾶ. Minerva Pronœa. Alii [eam sic appellatam esse dicunt,] quod ante templum Delphicum collocata esset. Alii vero, quod providisset, ut Latona pareret. † Providentia Dei tribus modis fit: secundum œconomiam, secundum beneplacitum, secundum permissionem.

Πρόξ. ἐλάφου γέννημα.

Πρόξ. Cervæ fœtus.

Προξένει. λέγε.

Ὦ [3] φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει.

ἢ ὅτι, ὡς φῄς, προξένει μοι, καὶ πάρεχε τὰ χρήσιμα.

Προξένει. [Concilia. Præbe.] Dic. [Sophocles:] *O charissime*, [*quæ facienda sunt*,] *mihi dic*, *omnia facere parato*. Vel, præbe & procura mihi ea, quæ expediunt.

Προξενία. ἡ τῶν ξένων ὑποδοχή. Καὶ αὐτῷ προξενίαν ἔδοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι.

Προξενία. Hospitum susceptio. Hospitalitas. Jus hospitii. *Lacedæmonii autem hospitii jus ipsi dederunt.*

Πρόξενος. ὁ [4] νήλυς πόλεως ξένος. Ὁ δὲ Εὐθυκράτη [5] ἀτιμωθέντα παρὰ Ἀθηναίοις ἐψηφίσατο ἐπίτιμον εἶναι, καὶ πρόξενον Ἀθηναίων.

Πρόξενος. Publicus civitatis hospes. Sive, qui peregrinos nomine totius civitatis hospitio excipit. *Ille vero decrevit, ut Euthycrates apud Athenienses ignominia notatus pristino honori restitueretur, & publicus Atheniensium hospes esset.*

Πρόξενος. ὁ προστάτης. Καὶ συνέζευξ' αὐτὸν, ὡς ἂν τὴν χάριν αὐτήν τε κἀκείνην ἔχῃς, ὦ πρόξενε. καὶ πρόξενοι, οἱ προστάται τῶν πόλεων, καὶ φροντισταὶ, καὶ ξενίαις ὑποδεχόμενοι.

Πρόξενος. Patronus [peregrinorum.] Qui peregrinos nomine civitatis hospitio excipit. Et πρόξενοι, civitatum patroni & curatores, & qui peregrinos hospitio excipiunt.

Προξένους [6] ἐκάλουν, τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας.

Προξένους. Sic vocabant illos, qui constituti erant, ut hospites ex aliis civitatibus venientes hospitio exciperent.

Προξενῶ δ' ὑμᾶς ἀεί. ἀντὶ τοῦ, προΐσταμαι. [7] Ἀριστοφάνης.

Προξενῶ. Patronus sum. Publicus hospes sum. Aristophanes: *Et semper Patronus vester sum.*

Προξενῶ. ἀντὶ τοῦ, ἐπιτάττω. γενικῇ.

Προξενῶ. Pro ἐπιτάττω. Impero. Mando. Cum genitivo.

Προοδοποιῶ. γενικῇ.

Προοδοποιῶ. Genitivo jungitur. Alicui viam præparo.

Πρόοπτος. προφανής. πρόδηλος. [8] Ἡρόδοτος· Ἡμέας οὗτοι οἱ ἄνθρωποι προόπτῳ θανάτῳ μέλλουσι προδώσειν.

Πρόοπτος. Evidens. Manifestus. Herodotus: *Nos homines isti manifestæ morti tradituri sunt.*

Προώλης. ὁ πανώλης.

Προώλης. Perditissimus.

Πρόσωμαι. παραχωρήσω.

Πρόσωμαι. Cedam. Concedam.

Πρόωνες. [9] οἱ προνενευκότες τόποι τῶν ὀρῶν.

Πρόωνες. Rupes. Prominentes montium partes.

Πρόωνται. αὐθυποτακτικόν. προδώσουσιν. ἀμελήσουσιν. Ὁ δὲ τοὺς περιχώρους παρεκάλει, λέγων, ἐὰν αὐτὸν πρόωνται, καὶ αὐτοὶ κινδυνεύσουσι.

Πρόωνται. Prodent. Negligent. Est Subjunctivus. *Ille vero finitimos orabat, dicens, si se proderent, ipsos quoque periclitaturos esse.*

Πρόωρος. παρὰ τὴν ὥραν.

Πρόωρος. Immaturus. Præcox. Intempestivus.

Πρόωσις. ὤθησις.

Πρόωσις. Propulsio. Propulsatio.

Προπαρεγγυηθέν. προπαραγγελθέν. Προπαρεγγυηθὲν οἱ τοῦτο ἐκ βασιλέως.

Προπαρεγγυηθέν. Ante denuntiatum. *Hoc sibi a Rege ante denuntiatum.*

1 Πρόνοια Ἀθηνᾶ] Sunt qui Minervam hanc vocent Προναίαν, per diphthongum αι in syllaba penultima. Hesychius: Προναίας Ἀθηνᾶς τέμενος ἐν Δελφοῖς. Etymologus: Προναία Ἀθηνᾶ. ἀγάλματος ὄνομα. ἤτοι διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἐν Δελφοῖς ἑστάναι. ἢ ὅτι προενόησεν, &c. Æschylus *Eumenid.* v. 21.

Παλλὰς ΠΡΟΝΑΙΑ δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.

Callimachus in fragmento, quod citatur a Scholiasta Æschyli:

Χ' ἡ Παλλὰς, Δελφοί νιν ὅθ' ἱδρύοντο Προναίην.

Huic lectioni favet etymologia, quam ipse Suidas, (vel potius Harpocratio, ex quo Suidas hæc descripsit) subjungit, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἑστάναι αὐτήν. Contra, Minervæ Προνοίας, præter Suidam, mentionem faciunt, Harpocratio, Demosthenes Orat. I. contra Aristogit. Herodotus loco ante laudato, Pausanias in *Phocicis*, & Diodorus Siculus duobus in locis. Dissidium hoc auctorum conciliare conatur Meursius *Lect. Att.* lib. II. cap. XVII. qui duas Minervas, Πρόνοιαν & Προναίαν (quarum illa culta fuerit Athenis; hæc vero Delphis) ab Harpocratione & Suida male confundi statuit. Eum vide.

2 Ἡ δὲ Θεοῦ πρόνοια κατὰ τρ.] Hæc leguntur etiam supra, v. Γίνεται.

3 Ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξ.] Est versus Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 287. Scholiasta ad eum locum: Προξένει. λέγε μοι καὶ πάρεχε τὰ χρήσιμα. οὐ γὰρ ὀκνήσαιμι τελεῖν.

4 Ὁ νήλυς πόλεως ξένος] Supra v. Ἰσόξενος, ubi eadem leguntur, monuimus scribendum esse, ὁ ὅλης πόλεως ξένος. Ibi nos vide.

5 Ἀτιμωθέντα] Sic recte MS. Paris. A. At MSS. B. & C. & præcedentes Editt. male, ἀτιμωρηθέντα.

6 Προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμ.] Ex Enarratore Comici ad *Aves*, pag. 590. (408. Ed. Bas. *P.*)

7 Ἀριστοφάνης] *Thesmophor.* pag. 798. sed ubi legitur,

——————Προξενῶ δ' ὑμῶν ἀεί.

8 Ἡρόδοτος] Lib. IX. pag. 398. ut Portus monuit.

9 Πρόωνες] Confer Nostrum supra v. Πρηῶνες.

Προπάροιθεν. ἔμπροσθεν.

Πρόπας στόλος. πᾶσα ἡ δύναμις. [1] Νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος.

Προπαιδεύματα. Ὁ δὲ Ὠριγένης οὐκ ἐπαύετο παραδιδοὺς γεωμετρίαν, καὶ ἀριθμητικὴν, καὶ τἄλλα προπαιδεύματα.

Προπαιδεία. τὰ πρῶτα μαθήματα.

Πρόπεμπτα. [2] Δίδυμός φησι, μήποτε ἄλλα τινά εἰσιν ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς καταβολῆς. εἰσὶ γὰρ οἱ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασίν. εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα, ὡς Δημοσθένης, πρὸς ἡμέρας ε. ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν.

Προπεπωκότες. [3] ἀντὶ τοῦ, παραδεδωκότες. ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται. [4] Προπεπωκέναι δὲ παρὰ τὴν συνουσίαν πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τὸν προειρημένον, πολλὰ δὲ χρυσώματα τῷ Προυσίᾳ.

Προπέρυσι. [5] καὶ πέρυσι.

Προπέτεια. ἡ ἀχαλίνωτος γλῶσσα.

Προπετής. εἰς τοὔμπροσθεν νενευκώς. Προπετὴς τῷ βάρει γινόμενος πίπτει. Προπετὴς δὲ, καὶ ὁ πρόγλωσσος.

Προπηλακίζων. ἀδικῶν. ὑβρίζων. διασύρων. ἐξουθενῶν. καὶ προπηλακισμὸς, ὕβρις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πηλὸν ἐπιχεῖσθαι τὰ πρόσωπα τῶν ἀτιμίαν καὶ ὕβριν καταψηφιζομένων, οὓς ἀρτίως ἀσβόλῳ χρίουσι.

Προπίνει. διὰ τοῦ οἴνου τιμᾷ. καὶ προδίδωσι. καὶ [6] Δημοσθένης δὲ τοὺς προδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. καὶ [7] Ἀριστοφάνης·

Φέρ' ἴδω. τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν.

Τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; προὐπίνομεν.

ἀντὶ τοῦ, ἀλλήλους ἐδεξιούμεθα. καὶ αὖθις· Ταῖς θυγατράσι φάρμακον ὤρεξε, καὶ αὐτὸς ἔπιε, δυστυχοῦς κοινωνήσας προπόσεως καὶ φιλοτησίας.

Προπίνειν. οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς ἐπιτελοῦντες ἑορτὴν πάνδημον, ἐν φιάλαις χρυσαῖς ἢ ἀργυραῖς κιρνῶντες, ἐδέχοντο μὲν παρὰ τοῦ οἰνοχόου αὐτοὶ, ἀπέπινον δὲ μικρὸν τῆς κύλικος, ὡς συμβόλου ὄντος τούτου φιλίας πολλῆς, καὶ τότε παρεῖχοντο ᾧ ἂν ἐβούλοντο τὴν κύλικα· καὶ ἐκαλεῖτο προπίνειν. ἡ δὲ ἡμέρα, Φιλοτησία.

Προπάροιθεν. Ante.

Πρόπας στόλος. Universus populus. Omnes copiæ. *Universus autem populus meus lue laborat.*

Προπαιδεύματα. Primæ disciplinæ, & quæ ante Philosophiam discuntur. *Origenes vero Geometriam, & Arithmeticam, & alias disciplinas, quæ* προπαιδεύματα *Græci vocant, tradere non desinebat.*

Προπαιδεία. Primæ disciplinæ.

Πρόπεμπτα. Didymus dicit, forte sic appellari mulctas quasdam, quæ ante solutionem sive depositionem irrogabantur. Sunt enim qui dicant, quintam litium æstimatarum partem in judicio deponi. Nisi forte πρόπεμπτα secundum Demosthenem significet quinque illas dies, quæ constituebantur pro causis majoris momenti. Ad earum enim judicium non sufficiebat una dies.

Προπεπωκότες. Qui tradiderunt. Qui prodiderunt. Metaphorice hoc dictum est. [Proprie enim significat, qui propinarunt.] *In convivio autem virum antedictum multa argentea & aurea vasa Prusiæ propinasse* [*ferunt*.]

Προπέρυσι. Tertio abhinc anno. Et πέρυσι, superiore anno.

Προπέτεια. Temeritas in loquendo. Effrænis lingua.

Προπετής. In anteriorem partem vergens. Pronus. Inclinatus. *Onere inclinatus cadit.* Item προπετὴς, in loquendo temerarius, loquax.

Προπηλακίζων. Injuria afficiens. Contumelia afficiens. Deridens. Contemnens. Nihili faciens. Et προπηλακισμὸς, contumelia, injuria. Dictum autem hoc est inde, quod facies illorum, qui ignominia & contumelia notandi erant, luto perungerentur: quos nunc fuligine illinunt.

Προπίνει. Propinat. Item, prodit. Et Demosthenes τὸ προπίνειν dicit de iis, qui patriam suam hostibus prodiderunt. Et Aristophanes: *Eja videam: quid primum erat? Bibebamus. Quid post hoc secundum? Propinabamus.* Id est, nos mutuo invitabamus. Et iterum: *Filiabus venenum præbuit, quod & ipse hausit, infelicis poculi particeps factus.*

Προπίνειν. Propinare. Reges olim epulum publice præbentes, vinum in aureis vel argenteis phialis temperatum a pincerna accipiebant, idque leviter tantum delibabant: quod singularis amoris & amicitiæ signum ducebatur. Postea calicem, cui vellent, tradebant: idque προπίνειν dicebatur. Dies autem, [quo istud fiebat,] Φιλοτησία [appellabatur.]

1 Νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος] Hæc sunt verba Sophoclis *Oedip. Tyran.* pag. 158. ut Pearsonius observaverat. Scholiasta ad eum locum: Πρόπας στόλος. ἡ πᾶσα δύναμις. πᾶς ὁ λαός.

2 Πρόπεμπτα. Δίδυμός φησι, μήπ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Valesium. Confer etiam Nostrum supra v. Παρακαταβολή.

3 Προπεπωκότες. ἀντὶ τοῦ, παραδ.] Ex Harpocratione: sed ubi pro παραδεδωκότες legitur προδεδωκότες. Maussacus ad hunc locum fluctus, ut ajunt, in simpulo movet, & in re levi graviter æstuat, deceptus prava interpunctione loci hujus, qui sic distinguendus est, ut eum hic distinctum Lector videt.

4 Προπεπωκέναι παρὰ τὴν συνουσ.] Fragmentum hoc Valesius Polybio tribuit.

5 Προπέρυσι. καὶ πέρυσι] Legendum est, προπέρυσι, & πέρυσι, ut Portus etiam monuit.

6 Δημοσθένης δὲ τοὺς προδόντας τὰς πατρ.] Locus Demosthenis, ad quem Suidas respexisse videtur, exstat in oratione pro Ctesiphonte, pag. 354. ubi Orator sic inquit: Τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες, πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δὲ Ἀλεξάνδρῳ, &c.

7 Ἀριστοφάνης] *Thesmophor.* pag. 800. (526. Ed. Bas. *P.*)

Πρόπιον.

Πρόπιον. μάντευμα. καὶ θεοπρόπιον, τὸ ἐκ θεῶν μάντευμα.

Πρόποδες. μεγάλους πόδας ἔχοντες.

Πρὸ ποδῶν. τὸ παρατυχὸν οἱονδήποτε.

Πρὸ ποδῶν. ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν.

Προπολεμῶ. γενικῇ.

Προπόλεος.[1] Τὸν προπόλεον κόσμον τοῦ ἄστεος ἀποκείραντες.

Πρόπολος. δούλη. προπολεύουσα. ἢ θεράπων, καὶ θεράπαινα. πρόσφυξ. [2] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαῤῥῶν τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι.

Παρὰ δὲ Ἡροδότῳ πρόπολος, ὁ νεωκόρος.

Πρὸ πολλοῦ.

Προπόλῳ, καὶ προσπόλῳ. θεράποντι.

Προπόλων. θείων ἑρμηνέων. Πρόπολοί τε καὶ θεράποντες. [3] Μέλλων Εὐρυμέδων ποτ' Ἀριστοτέλη γράψαι, Δηοῦς μύστιδος ὢν πρόπολος.

Πρόπομα. ἐκ τοῦ προπίνω.

Προπομπία. ἐν συνθέσει διὰ τοῦ ι. Πομπεία δὲ, ἁπλοῦν, διὰ διφθόγγου.

Προποντίς. ἡ πρὸ τοῦ Πόντου θάλασσα, ἡ τῷ Βυζαντίῳ ἐπικειμένη.

Πρόπτωσις[4] ἐστὶν, ὅταν ὀφθαλμὸς κινηθεὶς προπέσῃ.

Προπύλαια[5] ταῦτα. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. δύναται μὲν δεικτικῶς λέγεσθαι, ἅτε ὁρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς Πνυκός. βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν. ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτω λέγειν εἰώθασι. ἐν γὰρ τῷ κατ' Αἰσχίνου αὐτὸς Δημοσθένης φησίν· Ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτήν. [6] Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἀκροπόλεως φησίν· Ἐν ἔτεσι μὲν πέντε παντελῶς ἐξεποιήθη. τάλαντα δὲ ἀνηλώθη βιβ'. ε' δὲ πύλας ἐποίησαν, δι' ὧν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν εἰσίασι.

Πρόῤῥιζον. ἐξ αὐτῶν τῶν ῥιζῶν. καὶ πρόῤῥιζος, ἀντὶ τοῦ, παντάπασι. Σοφοκλῆς· Μυρτίλος πρόῤῥιζος ἐκριφείς. Πρὸ ῥιζῶν δὲ, ἐξ αὐτῆς τῆς ῥίζης.

Πρός. Εἰς μῆκος δὲ, ὅσον πόδας ξ', καὶ πρός. ἀντὶ τοῦ, πλεῖον, περισσότερον. καὶ ὁ Θεολόγος· Καὶ μικρόν τι πρός.

Προσαγγελία. [7] Πολύβιος· Ἧκον ὑπὸ νύκτα πρὸς τὸν Φίλιππον, φάσκοντες συνωρμηκέναι τινὰς αὐ-

Πρόπιον. Oraculum. Vaticinium. Et θεοπρόπιον, idem.

Πρόποδες. Qui magnos pedes habent.

Πρὸ ποδῶν. Quod est obvium. Quod est ante pedes.

Πρὸ ποδῶν. Ante pedes.

Προπολεμῶ. Pro aliquo bellum gero. Genitivo jungitur.

Προπόλεος. Suburbanus. *Suburbanum civitatis ornamentum vastantes.*

Πρόπολος. Serva. Ancilla. Famulus, vel famula. Vel, qui ad aliquem confugit. Aristophanes *Nubibus: Sed bono sis animo, & nostris te trade ministris.* Apud Herodotum vero πρόπολος significat æditum.

Πρὸ πολλοῦ. Multo ante.

Προπόλῳ, & προσπόλῳ. Famulo. Ministro.

Προπόλων. [Ministrorum.] Divinorum interpretum. *Ministrique & cultores.* [In Epigrammate:] *Eurymedon Cereris minister, cum Aristotelem olim [impietatis] accusaturus esset.*

Πρόπομα. Potus, qui, antequam cibi capiantur, hauritur. A προπίνω, propino, præbibo.

Προπομπία. In compositione per ι scribitur. At simplex πομπεία, per diphthongum ει.

Προποντίς. Propontis. Mare ante Pontum, Byzantio vicinum.

Πρόπτωσις. Oculorum prolapsio, sive procidentia.

Προπύλαια ταῦτα. Vestibula ista. Demosthenes in *Philippicis.* Potest hoc demonstrative [ab Oratore] dictum esse, quod vestibula e Pnyce cernerentur. Præstat vero locum hunc relative accipere. De rebus enim valde notis sic loqui solemus. Nam in oratione adversus Æschinem Demosthenes inquit: *Interrogabat Satyrum istum, histrionem Comicum.* Heliodorus vero in libro de Arce Atheniensi inquit: [*Propylæa*] *quinquennio absoluta sunt, impensis in opus illud talentis bis mille duodecim. Fecerunt autem portas quinque, per quas in Arcem intratur.*

Πρόῤῥιζον. Radicitus evulsum. Et πρόῤῥιζος, [qui radicitus evellitur, vel funditus tollitur. Item,] penitus, prorsus. Sophocles: *Myrtilus penitus ejectus.* Et πρὸ ῥιζῶν, Ab ipsis radicibus.

Πρός. Plus. Amplius. *In longitudinem vero [extendebatur] pedes* LX. *& amplius.* Et Theologus [inquit:] *Et parum amplius.*

Προσαγγελία. Nuntius. Polybius: *Venerunt sub noctem ad Philippum, nuntiantes, quos-*

1 Προπόλεος] Forte apud scriptorem, unde sequens fragmentum excerptum est, duabus vocibus scriptum erat, πρὸ πόλεως: quibus in unum conflatis, Suidas vocem προπόλεος effinxisse videtur. Nusquam enim alibi, quod sciam, vox ista occurrit.

2 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 152. (85. Ed. Bas. *P.*)

3 Μέλλων Εὐρυμέδων ποτ' Ἀρισ.] Fragmentum hoc corruptum est & mutilum, quod apud Laertium in vita Aristotelis, Segm. VIII. unde id Suidas deprompsit, recte sic legitur:

Εὐρυμέδων ποτ' ἔμελλεν Ἀριστοτέλην ἀσεβείας
Γράψασθαι, Δηοῦς μύστιδος ὢν πρόπολος·
Ἀλλὰ πιὼν ἀκόνιτον, &c.

4 Πρόπτωσις] Consule de hac voce Stephanum in *Thesauro*; qui docet, id, quod Græci πρόπτωσιν ὀφθαλμῶν vocant, Ciceronem *prolapsionem*, & Plinium, *procidentiam oculorum* dixisse.

5 Προπύλαια ταῦτα. Δημοσθ.] Ex Harpocratione: qui plura habet.

6 Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἀκροπ.] Supple ex Harpocratione: Ἡλιόδωρος δ' ἐν πρώτῳ περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἀκροπόλεως, μεθ' ἕτερα καὶ ταῦτά φησι.

7 Πολύβιος] Lib. v. cap. cx.

τοῖς. τούτους δ' ἀπαγγέλλειν, ὅτι καταλίποιεν ἐν Ῥηγίῳ πεντήρεις Ῥωμαϊκάς. ὁ δὲ διαλεχθεὶς ἐκ τῆς προσαγγελίας, ἔφυγε. Καὶ αὖθις· Τῷ δὲ Πτολεμαίῳ γενομένης προσαγγελίας, παρεῖναι τὸν Ἀρχίαν.

Προσαγγέλλει. Ὁ δὲ ἑαυτὸν προσαγγέλλει (ἀντὶ τοῦ μηνύει) ἑαυτὸν ἄξιον θανάτου.

Προσάγειν[1] καὶ Παράγειν διαφέρει. Προσάγουσι μὲν γὰρ πάντες οἱ παραταξάμενοι, ᾗ ἂν ἄριστοι εἶεν μάχεσθαι. Παράγουσι δὲ οἱ σώφρονες ᾗ[2] ἂν ἀσφαλέστατα, οὐχ ᾗ ἂν τάχιστα ἀπέλθοιεν. παριέναι δὲ ἀνάγκη ἐκπεπταμέναις μὲν ταῖς ἁμάξαις, ἀνειργομένοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις σκευοφόροις ἐπιπολύ. οὕτω φησὶ Ξενοφῶν. καὶ προσάγειν, ἀντὶ τοῦ οἰκειοῦσθαι, ἰδιοποιεῖσθαι. Ὁ δὲ ἐμήνυε διὰ τῶν πρέσβεων, ὡς προσάγοιτο μὲν τὰ ἔθνη χρήμασι καὶ δώροις, καταγγέλλοι δὲ κοινὰ τὰ κερδαλέα τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου.

Προσαγώγιον. τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ὃ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα.

Προσάδω. δοτικῇ.

Πρὸς ἀκτῖνα. πρὸς ἀνατολήν.

Προσαλισκόμεθα.[3] ἀντὶ τοῦ, πρὸς τούτοις καταδικαζόμεθα καὶ ζημιούμεθα. Κἆτα προσαλισκόμεθα.

Προσαμφιῶ. πρὸς οἷς ἔχεις ἐνδύσω.

Προσανανεωσάμενος. ἀνακαινίσας, καὶ ἀνεγείρας. Ὁ δὲ Μάρκος προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους ταπεινότητα, ἐπεβάλλετο καταπειράζειν τῆς ἐλπίδος.

Προσαναταθείς.[4] ὀργισθείς. ἐπαρθείς. Ὁ δὲ βραχέα προσανατεθείς, κατένευσε ποιήσειν. ἀντὶ τοῦ, κατεπαρθείς.

Προσανατεινόμενος. ἀπειλῶν. Τὰ μὲν παρακαλῶν, τὰ δὲ προσανατεινόμενος.

Προσαναφωνῶ. δοτικῇ.

Προσανέχων. προσέχων. προσκεκολλημένος. Πολύβιος· Ὁ δὲ πᾶν ὑπομένειν ἐδόκει, προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρχίαις. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ Δημήτριος προσανέχων τῇ παρουσίᾳ τοῦ διαποσταλησομένου πρὸς αὐτόν. Καὶ προσανέχοντι, ἐξέχοντι.

Πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον. ἀνατέλλοντα.

Πρόσαντες. δυσχερές, καὶ ἐναντίον. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἄναντες.

Προσάντης. καὶ ἡ δοτικὴ, προσάντει.

Προσάντως. ἐπίρρημα. Μήτε ἀκαίρως παρακαλεῖν, μήτε προσάντως.

Πρὸς ἀπαλέξησιν. πρὸς βοήθειαν.

Προσάπτομαι. γενικῇ. Προσάπτω δὲ, δοτικῇ.

dam una secum eodem appulisse: ex quibus audiverint, relictas a se Rhegii quinqueremes Romanorum. Ille igitur hoc nuntio perterrefactus, fugit. Et iterum: *Cum Ptolemæo nuntiatum esset, Archiam adesse.*

Προσαγγέλλει. Indicat. Defert. *Ille vero se ipse, ut morte dignum, defert.*

Προσάγειν & παράγειν differunt. *Omnes enim sic instructas copias adducunt, prout se fortissime pugnaturos putarint. At qui sapiunt, sic eas abducunt, ut quam tutissime, non quam celerrime abscedant. Præterire vero necesse est, plaustris exporrectis, cæterisque impedimentis multum laxatis.* Ita Xenophon inquit. Et προσάγειν, sibi conciliare, sibi adjungere. *Ille autem per legatos significavit, eum pecunia & muneribus gentes sibi adjungere, illisque promittere, lucrum, quod ex bello rediturum esset, commune fore.*

Προσαγώγιον. Instrumentum fabrorum, quo admoto ligna curva diriguntur.

Προσάδω. Accino. Dativo jungitur.

Πρὸς ἀκτῖνα. Ad radios [Solis.] Sive, ad ortum Solis.

Προσαλισκόμεθα. Præterea condemnamur & mulctamur. [Sic Aristophanes.]

Προσαμφιῶ. Præter illas vestes, quas habes, alias etiam induam.

Προσανανεωσάμενος. Qui renovavit. Qui instauravit. *Marcus autem ea murorum parte, quæ humilior erat, reparata, conata perficere tentavit.*

Προσαναταθείς. Minas intentans. Iratus. Indignatus. *Ille vero pauca comminatus, se id facturum annuit.*

Προσανατεινόμενος. Minas intentans. Minans. *Partim rogans; partim vero, minans.*

Προσαναφωνῶ. Alloquor. Compello.

Προσανέχων. Nitens. Innitens. Adhærens. Polybius: *Ille vero quidvis pati decreverat, in Ægyptiorum præfecturis spem ponens.* Et iterum: *Demetrius autem in præsentia illius, qui ad ipsum mittendus erat, spem ponens.* Et προσανέχοντι, eminenti.

Πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον. Ad Solem orientem.

Πρόσαντες. Acclive. Arduum. Difficile. Adversum. Quære in voce Ἄναντες.

Προσάντης. Acclivis. Arduus. Et Dativus, προσάντει.

Προσάντως. Adverbium. Ardue. Difficulter. Moleste. *Nec intempestive, nec moleste aliquem roges.*

Πρὸς ἀπαλ. Ad auxilium [ferendum.]

Προσάπτομαι. Genitivo jungitur. Attingo. Προσάπτω vero, cum Dativo, applico, appono.

1 Προσάγειν καὶ παράγειν διαφ. Προσάγουσι μὲν γ. —— ἐπιπολύ] Hæc omnia sunt verba Xenophontis lib. v. *De Exped. Cyri*, pag. 140. ut Portus monuit. Ibi autem prior hujus fragmenti pars sic legitur: Οὐ γὰρ τὸ αὐτό ἐστι προσάγειν τε καὶ παράγειν. Προσάγουσι μὲν γὰρ ἅπαντες, οὕτω ταξάμενοι, ὡς ἂν οἴωνται ἄριστα μάχεσθαι. ἀπάγουσι μέντοι οἱ σώφρονες, &c.

2 Ἢ ἂν ἀσφαλέστατα] Hæc verba ex prioribus Editt. exciderunt, quæ ex MS. A. & Xenophonte revocavi.

3 Προσαλισκόμεθα. ἀντὶ τοῦ, πρὸς τ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 404. (289. Ed. Bas. P.)

4 Προσαναταθείς] Sic recte MS. A. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. omnes male habent, προσανατηθείς. Confer Nostrum supra v. Ἀνατεθείς.

Προσα-

Προσπαρασσόμενα. προσρηγνύμενα. προσκρουόμενα.

Προσαστειασάμενος. ἀστεῖόν τι προσειπών. [1]Ὁ δὲ παρακαλέσας αὐτὸν, καί τι προσαστειασάμενος ποιητικόν,

Αἰεὶ [2]δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται.

Προσαυδῶ. δοτικῇ.

Πρὸς αὐτοῦ. ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ αὐτοῦ. [3]Ὁ δὲ οὐ κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς αὐτοῦ εἶναι νομίσας τὰ συμβαίνοντα περὶ τοὺς ἐναντίους, ἐγένετο περὶ τὸν Μάρκον, σπεύδων τὴν τόλμαν ἀφελέσθαι, καὶ προκαταλαβεῖν αὐτοῦ τὴν ὁρμήν.

Προσβάλλει. δοτικῇ. προσέρχεται. Προσέβαλε δὲ ταῖς ἀκοαῖς αὐτῶν ἦχος ἐμμελὴς θείων ὕμνων. Δι' ἑνὸς λ, δεύτερος Ἀόριστος. Προσέβαλλε δὲ, ἀεὶ διὰ δύο λλ, παρατατικός.

Πρὸς βίαν. βιαίως. ἀναγκαστικῶς. Ὁ δὲ οὐκ ἐφείσατο αὐτῆς (ὁ ἐραστὴς, ὁ ἐναγὴς) ἀλλ' ἐξαγαγὼν αὐτὴν τοῦ νεὼ πρὸς βίαν διέφθειρε μάλα ἀνοίκτως.

Προσβλέπω. δοτικῇ. Οὐδὲ προσβλέπειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῇ.

Προσβολή.[4] ζημία, δαίμονος ὀργὴ, παρὰ Ἀριστοφάνει. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, ζῶον, ζημίαν εἶπε, καταρώμενος αὐτοῦ.

[5]Χ' ὥτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολὴ,
Οὐκ οἶδα. ————————
περὶ τοῦ κανθάρου.

Προσεγεγόνει. συνεμίχθη. συνηριθμήθη. Ὁ δὲ τοῦ βασιλέως Ἀρμενίας παῖς προσεγεγόνει αὐτῷ ξὺν δυνάμει ἱππικῇ οὐκ ὀλίγῃ.

Πρόσγειον. τὸ πρὸς γῇ.

Προσγράφει. προσκρίνει.

Προσδέδεμαι. δοτικῇ.

Προσδέξασθαι. [6]Προσδέξασθαι δὲ, τὸ δὴ λεγόμενον, πρὸς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ, σύνεγγυς.

Προσδέχομαι. αἰτιατικῇ. καὶ προσδεχόμενοι, ὁμοίως, προσδοκῶντες.

Προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν. τὸ δὲ, παντελῆ ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ.

Προσδιαλέγομαι. δοτικῇ.

Προσδοκία. διαφέρει προσδοκία ἐλπίδος. [7]ἐλπὶς μὲν γάρ ἐστι προσδοκία ἀγαθῶν. καὶ ὁ φοβούμενος προσδοκᾷ, ἀλλ' οὐ προσδοκᾷ ἀγαθά. κακῶν γὰρ προσδοκία ἐστὶν ὁ φόβος· ἀγαθῶν δὲ, ἡ ἐλπίς. ἐπεὶ οὖν οὐχ ὑφεστώτων πραγμάτων οἱ ἀσεβεῖς [8]προσδοκῶσιν, ἀ-

Προσαρασσόμενα. Allisa. Collisa.

Προσαστειασάμενος. Facetias & jocos dictis addens. *Ille vero eum hortatus est, Homericum illud dictis urbane adjiciens: Semper juniorum virorum mentes vana & levi spe efferuntur.*

Προσαυδῶ. Alloquor. Saluto.

Πρὸς αὐτοῦ. Pro ipso. Pro se. *Ille vero præsentem rerum apud hostes statum non contra se, sed pro se facere ratus, Marcum observabat, ut audaciam illius comprimeret, & conatus præveniret.*

Προσβάλλει. Dativo jungitur. Accedit. Attingit. Pervenit. *Suavis autem divinorum hymnorum sonus ad aures eorum pervenit.* Aoristus secundus per unum λ scribitur, προσέβαλε. At Præteritum Imperfectum semper per duo λλ.

Πρὸς βίαν. Per vim. Violenter. *Ille vero impuro virginis amore captus, ei non pepercit, sed per vim ex templo abstractam absque ulla miseratione stupravit.*

Προσβλέπω. Dativo jungitur. Aspicio. Intueor. *Nec amplius eam intueri possim.*

Προσβολή. Damnum. Malum, quod Deus iratus alicui infligit. Apud Aristophanem. Cum enim dicendum esset ζῶον, *animal*; dixit προσβολὴ, i. e. *malum*, [scarabæum] execrans. *Quis Deorum iratus malum hoc invexerit, nescio.* De scarabæo [ibi verba fiunt.]

Προσεγεγόνει. Accessit. Se alicui adjunxit. Aliquibus annumeratus est. *Filius autem Regis Armeniæ cum non exiguis equestribus copiis ei se adjunxit.*

Πρόσγειον. Terræ proximum. Terræ vicinum.

Προσγράφει. Adscribit. Adjudicat.

Προσδέδεμαι. Dativo jungitur. Sum alligatus.

Προσδέξασθαι. Admittere. Recipere. Ut, *Admittere vero, quod vulgo ajunt, hostes ad latera.* Id est, prope.

Προσδέχομαι. Accusativo jungitur. Expecto. Et προσδεχόμενοι, expectantes.

Προσδεῖσθαι & ἐνδεῖσθαι differunt. Nam προσδεῖσθαι dicitur de eo, qui exigua bona possidet, & aliquibus tantum indiget. At ἐνδεῖσθαι significat, prorsus egenum esse, & nihil omnino possidere.

Προσδιαλέγομαι. Colloquor. Alloquor.

Προσδοκία. Expectatio. Προσδοκία differt ab ἐλπὶς, i. e. spes. Nam spes est expectatio bonorum. Et ille, qui metuit, expectat, sed non expectat bona. Metus enim est malorum expectatio: Spes vero, bonorum. Quoniam igitur impii res expectant, in quibus nihil est fir-

1 Ὁ δὲ παρακαλέσας αὐτὸν, καί τι πρ.] Valesius fragmentum hoc Polybio tribuit.

2 Αἰεὶ δ' ὁπλοτ.] Est versus Homericus Il. Γ. v. 108.

3 Ὁ δὲ οὐ κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ πρ.] Hæc sunt verba Polybii lib. III. cap. CIV.

4 Προσβολή. ζημία. δαίμ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Pacem*, pag. 627. (435. Ed. Bas. *P.*)

5 Χ' ὥτου πότ' ἐστὶ δ.] Hæc sunt verba Aristophanis in *Pace*, pag. 626.

6 Προσδέξασθαι δὲ, τὸ δὴ λεγ.] F. Ursinus & Casaubonus fragmentum hoc Polybii esse volunt.

7 Ἐλπὶς μὲν γάρ ἐστι προσδ.———— ἀγαθῶν δὲ ἡ ἐλπίς] Hæc ad verbum etiam legas apud Didymum in Catena in cap. VI. Job. pag. 199. ut monuit Suicerus in *Thesauro Ecclesiastico*, v. Ἐλπίς. Confer etiam Nostrum supra v. Ἐλπὶς, ubi eadem leguntur.

8 Προσδοκῶσιν] Legerim potius, προσδοκίαν ἔχουσιν, propter præcedentem genitivum, ὑφεστώτων πραγμάτων. Verbum enim προσδοκᾷν cum genitivo construi non solet.

πολλοῦ αὐτῶν ἡ ἐλπίς, ὡς μόνοις τοῖς ἡδέσι χρῶνται.

Πρὸς δύο δ' οὐδ' Ἡρακλῆς. παροιμία. ζήτει ἐν τῷ, Οὐδ' Ἡρακλῆς πρὸς δύο.

Πρὸς αἵματος. τοὺς συγγενεῖς. [1] Σοφοκλῆς·
Ἆρ' οὐδ' ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν
Βλαστὼν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος;

Προσαίτης. ὁ ἐπαίτης. Προσαῖτις δέ, θηλυκόν, διὰ τοῦ ι.

Προσαιτῶν. πολλὰ αἰτῶν.

Προσεδρεία. προεδρία δέ.

Προσεδρεύω σοι.

Πρόσεδρος.
[2] Τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
Ὀφθαλμὸν ἄρας, εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ.

Προσέκειτο. ἀντὶ τοῦ, προσεῖχε. Θουκυδίδης α.

Προσέκοψεν. ἀντὶ τοῦ, προσέπταισεν. Ἄλεξις.

Προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ. ἀντὶ τοῦ, ἠλλοτριώσατο. οὕτω Ποσείδιππος.

Προσεκτικώτατα. Ἐδόκει γὰρ Ῥωμαίων προσεκτικώτατα καὶ ἐπιμελέστατα κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς ἐπιτελεῖν τὰς θυσίας. ἀντὶ τοῦ, πολυτελῶς, νουνεχῶς.

Προσέληνοι. [3] Ἡρόδοτος τοὺς Ἀρκάδας οὕτω λέγει. τουτέστιν, ἀρχαίους, πρὸ τῆς σελήνης.

Προσελοῦμεν. [4] ἀντὶ τοῦ, προπηλακίζομεν. προσελαύνομεν. εἰσβάλλομεν.

Προσέμαξε. [5] προσπαρέθηκε. προσεκόλλησε. μάττειν γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνύναι, καὶ φυρᾶν, καὶ εἰς ἓν συνάγειν τὰ ἄλευρα. Ἀριστοφάνης· Τὸν Πειραιᾶ προσέμαξε.

Πρὸς ἐμοῦ εἶ. οἰκεῖός μοι. ἐγγύς μου. φίλος μου. παρ' ἐμοί.

Προσένεγκε. προσενέγκαι δέ.

Προσέπαισε. προσέπαιξε. Πλάτων τῷ σ ἀντὶ τοῦ ξ κέχρηται.

Προσέξονται. ἀντὶ τοῦ προσκολλῶνται. Προσέξονται ταῖς κοτύλαις αἱ πέτραι.

Προσεπιμετρῶν. πλείω τοῦ μεμετρημένου διδούς. [6] Προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δεομένῳ, πρὸς τὸ παρὰ πάντων ὁμολογουμένως γίνεσθαι τὴν ἐπὶ τούτοις χάριν.

Προσεπιτραγῳδήσουσι. δεινολογήσουσι. Δεδιὼς μὴ πολλαπλασιάσαντες τὸ προτέρημα, καὶ προσεπιτραγῳδήσαντες, καταπλήξωνται [7] τοὺς ἐν τοῖς Τυάνοις.

mi nec certi, spes illorum perit. Voluptatibus enim ut rebus permanentibus fruuntur.

Πρὸς δύο δ' οὐδ' Ἡρ. *Ne Hercules quidem adversus duos.* Proverbium. Quære in v. Οὐδ' Ἡρακλῆς πρ.

Πρὸς αἵματος. Consanguineos. Cognatos. Sophocles: *Ergo ego, nobilissimus cum sim, & ex duobus fortissimis natus, dedecorem cognatos meos?*

Προσαίτης. Mendicus. Προσαῖτις vero, fœmininum, per ι scribitur. Mendica.

Προσαιτῶν. Mendicans.

Προσεδρεία. [Scribitur per diphthongum ει.] At προεδρία, per ι.

Προσεδρεύω σοι. Assideo tibi.

Πρόσεδρος. Assidens. Circumfusus. [Sophocles:] *Tunc ex circumfusa caligine distortum attollens oculum, me in media turba vidit.*

Προσέκειτο. Incumbebat. Deditus erat. Studium in aliqua re ponebat. Thucydides libro 1.

Προσέκοψεν. Offendit. Impegit. Alexis.

Προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ. Offendit hominem. Vel, eum a se alienavit. Ita Posidippus.

Προσεκτικώτατα. Magna cum attentione. Magno cum studio. *Videbatur enim inter omnes Romanos maximum studium & diligentiam adhibere, ut secundum patrios ritus sacrificia faceret.*

Προσέληνοι. Antelunares. Sic Herodotus Arcades vocat. Id est, antiquos.

Προσελοῦμεν. Contumelia afficimus. Exagitamus. Ejicimus.

Προσέμαξε. Addidit. Adjecit. Cum re aliqua conjunxit. Μάττειν enim significat, miscere, & subigere, & in massam redigere farinam. Aristophanes: [*Cum urbe*] *Piræeum conjunxit.*

Πρὸς ἐμοῦ εἶ. Es familiaris vel propinquus meus. Es amicus meus. Es prope me.

Προσένεγκε. [Scribitur per ε in syllaba ultima.] At προσενέγκαι, [per diphthongum αι.]

Προσέπαισε. Sic Plato dixit pro προσέπαιξε, litera σ pro ξ utens.

Προσέξονται. Adhærebunt. *Petræ cotylis adhærebunt.*

Προσεπιμετρῶν. Aliquid ad justam mensuram addens. Plus largiens, quam necesse est. *Indigenti semper plus largiens, quam inopia ejus requireret, ut propter hanc liberalitatem sine controversia ab omnibus sibi gratia haberetur.*

Προσεπιτραγῳδήσουσι. Tragicorum more exaggerabunt. *Veritus, ne victoriam extollentes, & verbis plus æquo exaggerantes, Tyanensibus terrorem incuterent.*

1 Σοφοκλῆς] In *Ajace Flagell.* pag. 71. ut Portus monuit.

2 Τότ' ἐκ προσέδρου λιγν.] Duo hi Senarii leguntur apud Sophoclem in *Trachin.* pag. 359. ut itidem Portus monuit.

3 Προσέληνοι] Confer Nostrum supra v. Βεκκεσέληνε.

4 Προσελοῦμεν. ἀντὶ τοῦ, προπηλακίζ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Ranas*, pag. 247. (159. Ed. Bas. *P.*) ubi tamen pro προσελαύνομεν rectius legitur, ἐλαύνομεν.

5 Προσέμαξε. προσπαρέθηκε. προσεκ.] Ex Enarratore Comici ad *Equit.* pag. 338. (236. Ed. Bas. *P.*) sed ubi legitur, προσέθηκε.

6 Προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δ.] Valesius fragmentum hoc ad Polybium refert.

7 Τοὺς ἐν τοῖς Τυάνοις] Sic habet optimus MS. A. At MSS. B. & C. itemque præcedentes Editt. omnes, τοὺς ἐπὶ τοῖς τυράννοις: quod corruptum esse non dubito.

Προσε-

Προσεποιήθη. Ὁ δὲ ὠργίζετο ἀθετηθεὶς, οὐ μὴν προσεποιήθη κατὰ τὸ παρόν. ἀντὶ τοῦ, ἐφανέρωσεν. ἐνεδείξατο. Δαμάσκιος· Ἠισθάνετο μὲν οὖν ταύτῃ πη διακειμένων, οὐ μέντοι προσεποιήθη τὸν νοῦν προσέχειν. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ καὶ πολλάκις ἀκούων, οὐ προσεποιεῖτο.

Προσεποιήσαντο.[1] Ἰσαῖος: ἀντὶ τοῦ, ἀντεποιήσαντο.

Προσεποίσω. προσεπάξω.

Προσερήσομαι. ἐρωτήσω.

Πρὸς[2] ἐῤῥωγυῖαν ᾄδεις. ἐπὶ τοῦ μάτην πονοῦντος.

Προσεῤῥύη. προσεφοίτησε. προσῆλθε. προσεῤῥύησεν.

Προσέσθαι. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ὅτι σιγᾷ, κοὐδὲν γρύζει, τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι.

ἐφελκύσασθαι. καὶ Αἰλιανός· [3]Ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν, ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτὴν παραβάλλειν ἀνδρὶ ἀγνῶτι, καὶ ὥσπερ ὤνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι. καὶ αὖθις· Ὥστε μηκέτι αὐτὸν προσέσθαι εἰς ὁμιλίαν.

Προσέσχεν. ἐξώκειλε. [4]Σοφοκλῆς·

Τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε; τίς προσήγαγε
Χρεία; τίς ὁρμή; τίς δ' ἀνέμων ὁ φίλτατος;

Καὶ αὖθις·

——————— Τίνι
Στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; πόθεν πλέων;

Λέγεται καὶ κατέσχεν. ὁ αὐτὸς [5]Σοφοκλῆς·

——— Ἡνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτῃ στόλῳ.

Προσέσχε. κατῆρεν. ἐπλησίασεν. Αἰλιανός· Εἶτα τῆς ὑστεραίας προσέσχε τῇ Χίῳ, ἀποβάντες ἐντυγχάνουσι τῇ κόρῃ πιπρασκομένῃ.

Προσεταιρισάμενος. ἑταίρους προσλαβόμενος.

Προσέτι. ἐπίῤῥημα.

Προσετρίψατο. ἐπέβαλε. κατέχεε. Τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλῖδα προσετρίψατο.

Προσεύξῃ τὸν Θεόν. οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ.

Προσευχή. συνουσία καὶ ἕνωσις Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. ἢ, [6]Αἴτησις ἀγαθῶν μεθ' ἱκετηρίας προσαγομένη τῷ Θεῷ. ἢ [7]τῆς πρὸς τὰ ῥηθέντα καλὰ οὐ τετηρηκότος μετανοήσεως αἴτησις. ἢ ἀρετῆς ἔπαθλον, ὃ μάλιστα χαίρων Θεὸς ἀντιδίδωσιν. ἢ, Προσευχὴ ἐστὶν ὁμιλία νοῦ πρὸς Θεόν. ἢ, κατάστασις νοῦ φθαρτικὴ παντὸς ἐπιγείου νοήματος. ἢ, αἴτησις ἀγαθοῦ παρὰ τῶν εὐσεβῶν εἰς Θεὸν γινομένη. ἢ, αἴτησις ὧν πέφυκεν ὁ Θεὸς ἀνθρώποις δωρεῖσθαι πρὸς σωτηρίαν. † Ὅτε τὸ ἀξίωμα τοῦ Θεοῦ νοήσας, αἰτῶ τι παρὰ τοῦ Θεοῦ, τότε προσεύχομαι.

Προσεποιήθη. Simulavit. *Ille vero, cum magistratu motus esset, iram animo concepit; sed quam in præsens dissimulavit.* Damascius: *Sensit quidem eos sic affectos esse: sed id se animadvertere dissimulavit.* Et iterum: *Ille vero, quamvis sæpius ista audiret, tamen dissimulavit.*

Προσεποιήσαντο. Pro ἀντεποιήσαντο. Sibi vendicarunt. Isæus.

Προσεποίσω. Inferam. Admovebo.

Προσερήσομαι. Interrogabo.

Πρὸς ἐῤῥωγυῖαν ᾄδεις. *Ad ruptam canis* [*petram.*] De eo dicitur, qui frustra laborat.

Προσεῤῥύη. Accessit. Advenit. Affluxit.

Προσέσθαι. Admittere. Allicere. Aristophanes: *Sed quod tacet, & ne hiscit quidem, id probare non possum.* Et Ælianus: *Illa vero donum non accepit, dicens, meretricis esse, mercede accepta viro ignoto copiam sui facere, & venalem quasi formam vendere.* Et iterum: *Itaque ad colloquium eum non amplius admisit.*

Προσέσχεν. Appulit. Sophocles: *Quis te, fili, huc appulit? Quænam necessitas? Quis animi impetus? Quis ventorum amicissimus?* Et iterum: *Qua classe appulisti ad hanc terram, & unde veniens?* Pro eodem dicitur etiam κατέσχεν. Idem Sophocles: *Quum ex marina Chryse huc appuli cum classe navali.*

Προσέσχε. Appulit. Accessit. Ælianus: *Deinde ad Chium postero die appulit, & cum ex navi in terram egressi fuissent, inciderunt in puellam, cum venderetur.*

Προσεταιρισάμενος. Socios assumens. Qui sibi socios adjunxit.

Προσέτι. Adverbium. Præterea.

Προσετρίψατο. Adspersit. Affricuit. Offudit. *Vitæ humanæ maculam adspersit.*

Προσεύξῃ τὸν Θεόν. Orabis Deum. Sic Aristoph. in *Pluto.*

Προσευχή. Precatio. Ea est colloquium & conjunctio Dei & hominis. Vel, oratio, qua a Deo bona suppliciter petimus. * * * * * * * * * Vel, virtutis præmium, quo Deus lubens pios remuneratur. Vel, status mentis, omnem terrenam cogitationem a se removentis. Vel, oratio, qua pii a Deo bona petunt. Vel, petitio eorum, quæ Deus hominibus ad salutem largiri solet. † Cum considerata Dei majestate aliquid a Deo peto, tunc *Oro.*

1 Προσεποιήσαντο. Ἰσ.] Ex Harpocratione.
2 Πρὸς ἐῤῥωγυῖαν ᾄδεις] Confer Nostrum infra v. Πρὸς κενὴν ᾄδεις.
3 Ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δ.] Idem fragmentum Æliani legitur etiam supra v. Μίσθωμα.
4 Σοφοκλῆς] *Philoctete*, pag. 385. ut Portus monuit.
5 Σοφοκλῆς] In eadem fabula, pag. 386. ut itidem Portus monuit.

6 Αἴτησις ἀγαθῶν μεθ' ἱκετηρίας προσαγομένη τῷ Θεῷ] Eandem definitionem τῆς προσευχῆς legas apud Gregor. Nyssenum Orat. 11. in *Orat. Dominic.* pag. 724.
7 Ἢ τῆς πρὸς τὰ ῥηθ.——— μετανοήσεως αἴτησις] Hæc corrupta sunt, & nullum sensum habent, quorum proinde versionem prætermisi.

Προσβυχολεῖν. ἐπιμελῶς βλέπειν. Ἀφιέναι δὲ τὸ σπυδαζόμενον, καὶ τῇ θεωρίᾳ προσβυχολεῖν αὐτῷ.

Προσεφθέγξατο. αἰτιατικῇ. καὶ δοτικῇ δὲ σπανίως.

Προσεχές. ἐγγύς. Ἐπὶ τάδε τῆς πόλεως ὁρμεῖν οὐκ ἐδύνατο, διὰ τὸ προσεχεῖς εἶναι ἀκταῖς τοῖς ἐτησίαις. † Ἀλίμενος γάρ ἐστι καὶ προσεχὴς ὁ τῇδε αἰγιαλός.

Προσέχεια. ἡ προσοχή.

Προσέχοιεν. ἐπιμελῶς τηροῖεν. Ὅπως οἱ πολέμιοι ταύτῃ προσέχοιεν τὸν νῦν. καὶ αὖθις· Οὐδὲ πάνυ τοι προσεῖχε τοῖς βιβλίοις.

Πρὸς [1] ζόφον. πρὸς δυσμάς.

Πρόσει. προσέρχῃ.

Προσειλήφεισαν. ὑπέλαβον. ἐνόησαν. [2] Ἰώσηπος· Προσειλήφεισαν γὰρ ἐκ τοῦ σχήματος μηδὲν αὐτὸν ἀρνήσασθαι τῶν ὑπονοηθέντων, ἀλλ᾽ ἐπὶ συγγνώμης ποριςμῷ πάντα πεποιηκέναι.

Πρόσειλος. πρὸς τὴν εἵλην, ἤτοι τὴν θερμασίαν.

Προσείλυ. προσελάβυ. συνηρίθμησας. Αἰλιανός· Εἶτα, ἀσελγέστατε, τοσῦτοι ἐχθροὶ γενόμενοι οὐκ ἤρκεσαν, ἀλλ᾽ ἄρα καὶ ἐμὲ εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν προσείλυ τάξιν;

Προσειπών. Καὶ τὺς ἀδελφὺς τὰ ἔσχατα προσειπών. καὶ, Προσειπὼν οὖν τὸν Δανιήλ.

Προσείρων. προσάπτων.

Προσηγάγυ. ἀντὶ τοῦ, περιεπλέξω. παρὰ σεαυτὸν ἔλαβες. [3] Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγυ.

ἀντὶ τοῦ, πρὸς ἑαυτὸν ἔλαβες εἰς συνυσίαν.

Προσηγάσθησαν. ὑπερεθαύμασαν. Τῦτον ἀπεδέξαντο τὸν λόγον τοῦ νεανίσκυ, καὶ προσηγάσθησαν, πῶς οἴει, σφόδρα τὸν Πρόκλον.

Προσηγγελμένοις. τοῖς ἤδη ἀγγελθεῖσι. [4] Τοῖς προσηγγελμένοις ἐπαρκέσαντες, οὐδὲν πρυργιαίτερον ποιήσετε μετὰ ταῦτα τοῦ βοηθεῖν σφίσι κατὰ δύναμιν.

Προσηγλάϊστο. ἐλαμπρύνετο.

Προσηγορεία. προσφώνησις.

Προσήγορος.

——————— [5] Ὅπυ.

Θνητῶν φανῦμαι μηδενὸς προσήγορος.

Προσήκαντο. αἰτιατικῇ. κατεδέξαντο. ἠθέλησαν. Οἱ πλεῖστοι μὲν οὖν προσήκαντο τὴν πρεσβείαν. ὀλίγοι δέ τινες διεχρήσαντο τὺς ἐθέλοντας. καὶ αὖθις· Μωϋσῆς μὲν προσήκατο τὴν συμβυλίαν.

Προσήκει. πρέπει. Προσήκει γε μὴν Ῥωμαίοις μετ᾽

Προσβυχολεῖν. Alicui rei aſſidue vacare, vel, magno ſtudio incumbere. [*Juſſit eum*] *miſſum facere id, cui ſtudebat, & contemplationi ejus aſſidue vacare.*

Προσεφθέγξατο. Alloquutus eſt. Accuſativo jungitur; & rarius Dativo.

Προσεχές. Propinquum. Vicinum. *Ad citeriores urbis partes appellere non potuit, quod littora Eteſiis obverſa eſſent.* † *Importuoſum enim eſt &* [*ſcopulis*] *vicinum littus iſtud.*

Προσέχεια. Attentio.

Προσέχοιεν. Attendant. Mentem advertant. *Ut hoſtes mentem huc advertant.* Et iterum: *Nec ad libros animum omnino advertebat.*

Πρὸς ζόφον. Ad occaſum Solis.

Πρόσει. Accedis. Advenis.

Προσειλήφεισαν. Opinati ſunt. Suſpicati ſunt. Animadverterunt. Joſephus: *Ex habitu ejus opinabantur, nihil eorum, quæ ſuſpicati fuerant, negaturum eſſe; & impetrandæ veniæ cauſa eum omnia feciſſe.*

Πρόσειλος. Apricus. Ad Solis calorem expoſitus.

Προσείλυ. Aſſumpſiſti. Recepiſti. Annumeraſti. Ælianus: *Deinde, impuriſſime, tibi tot hoſtes non ſuffecerunt, ſed me quoque in tuorum inimicorum numerum retuliſti?*

Προσειπών. Alloquutus. *Et fratres poſtremum alloquutus.* Et, *Danielem igitur alloquutus.*

Προσείρων. Adnectens. Adjiciens.

Προσηγάγυ. Ad te admoviſti. Amplexus es. Ariſtophanes *Avibus*: *Non oſculatus es, non allocutus es, non amplexus es.*

Προσηγάσθησαν. Supra modum admirati ſunt. Vehementer admirati ſunt. *Orationem hanc adoleſcentis probarunt, & Proclum, ut exiſtimare licet, ſumma admiratione proſecuti ſunt.*

Προσηγγελμένοις. Iis, quæ ante nuntiata ſunt. *Ubi iis, quæ jam nuntiata ſunt, provideritis, nihil antiquius vobis erit, quam ut pro virili opem ipſis feratis.*

Προσηγλάϊστο. Cultu ſplendebat. Cultu ſe jactabat.

Προσηγορεία. Compellatio. Alloquutio. Salutatio.

Προσήγορος. Allocutor. Compellator. *Ubi nullum mortalium alloquar.*

Προσήκαντο. Receperunt. Admiſerunt. Probarunt. Voluerunt. *Plerique igitur legationem illam admiſerunt. Pauci vero eos, qui* [*conſilium illud*] *probabant, interfecerunt.* Et iterum: *Moſes conſilium illud admiſit.*

Προσήκει. Decet. Convenit. *Decet autem*

1 Πρὸς ζόφον] Homerus *Odyſſ.* I. v. 26.

Πρὸς ζόφον· αἱ δέ τ᾽ ἀνδῆ πρὸς ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε.

Scholiaſta: Ζόφον. νῦν δύσιν. Huc Suidas reſpexit.

2 Ἰώσηπος] Lib. III. *de Bell. Jud.* cap. XLIII. pag. 825. ſed ubi pro ἀρνήσασθαι legitur ἀρνήσεσθαι.

3 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Pag. 547. (373. Ed. Baſ. *P.*)

4 Τοῖς προσηγγελμένοις ἐπαρκ.] Hæc ſunt verba Polybii lib. IV. cap. LXVI.

5 Ὅπυ θνητῶν φαν.] Fragmentum hoc legitur apud Sophoclem *Oedip. Tyran.* pag. 207. ut Portus monuit.

ἀσφα-

ἀσφαλείας τὸ νικᾶν, ὡς ἂν οὐκ ἐξ ἀνάγκης πολεμοῦσιν, ἀλλὰ προσκτωμένοις.

Προσήκων. δοτικῇ. κατὰ γένος ἀγχιστεύων. Ἦν δὲ ὁ παῖς προσήκων κατὰ γένος. καὶ αὖθις· Καὶ οἱ τούτοις προσήκοντες τοὺς οἰνοχόους τούσδε ἡγησάμενοι φαρμακεῖς ἀπέκτειναν.

Προσήλιος.

Προσηλῶ. αἰτιατικῇ.

Προσήλυτοι.[1] οἱ ἐξ ἐθνῶν προσεληλυθότες, καὶ κατὰ τοὺς θείους πολιτευόμενοι νόμους. Δαβίδ· Καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίεις. ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου, ἢ προσποιουμένου. ἢ ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Προσημπόλησα. προσέλαβον.

Πρὸς[2] ἠῶ. πρὸς ἀνατολήν.

Προσηρεικότος. προσαρμόσαντος. [3]Ὁ δὲ κατεσκεύασε στοὰς, καὶ διὰ τούτων προσηρεικότος τῷ τείχει τὰς κριοφόρους μηχανάς.

Προσηρτημένος. προσκεκολλημένος.

Προσηρτῆσθαι. ἀπηωρεῖσθαι.

Προσήσεσθαι. ὑποδέξεσθαι. δέξασθαι. Ἀππιανός· Οἱ Ὕπατοι τὰ ὅρκια προὔτειναν, καὶ ἐς πάντας ἔφασαν, ἐνδώσειν μᾶλλον, ἢ Ταρκύνιον προσήσεσθαι.

Προσηταιρίσατο.[4] φιλικὰ ἐποίησεν. Οὐκ ὀλίγους τε ἀπὸ τούτων προσηταιρίσατο.

Προσῆχεν. ἀντὶ τοῦ, προσῆγεν.

Προσίασι. προσέρχονται.

Προσίονται. προσάγονται.

Προσίεται. αἰτιατικῇ. ἀρέσκεται. προσδέχεται. [5]Ἀριστοφάνης· Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσε τῶν πραγμάτων, ἓν δ' οὐ προσίεταί με, (ἀντὶ τοῦ, οὐ πείθει με) ὅτι ὡς μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.

Προσιζήσαντες. προσκαθίσαντες.

Πρόσιμεν. προσερχόμεθα.

Προσιών. προσερχόμενος.

Προσίστατο. ἐνεπόδιζε.

Πρόσισχε. τὸ πρόσεχε. Κρατῖνος·

Καὶ μὴ πρόσισχε βαρβάροισι βουκόλοις.

καὶ Εὔπολις· Πρόσισχε τὸν νοῦν τῇδε. καὶ [6]Θουκυδίδης γ΄. Παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως. Οὕτω δὲ καὶ ὑπίσχομαι, τὸ ὑπισχνοῦμαι, οἵ τε τραγικοί, καὶ Ἀριστοφάνης·

Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

Προσιτόν. προσδεχόμενον.

Πρόσθεμα. ἡ προσθήκη.

Romanos sine periculo vincere, ut qui non necessitate coacti bellum gerant, sed imperium suum [semper] augeant.

Προσήκων. Genere propinquus. Cognatus. *Puer autem genere propinquus erat.* Et iterum: *Et horum propinqui pincernas interfecerunt, veneficos esse rati.*

Προσήλιος. Expositus Soli. Apricus.

Προσηλῶ. Accusativo jungitur. Clavis affigo.

Προσήλυτοι. Proselyti. Sic vocabantur illi, qui ex gentibus ad populum Judaicum transibant, & secundum legem divinam vivebant. David: *Et proselytum interfecerunt.*

Πρὸς σῆμα μητρ. *Ad novercæ sepulcrum ploras.* Dicitur de homine inconsiderato. Vel eo, qui simulate aliquid facit. Vel de rebus, quæ fieri nequeunt.

Προσημπόλησα. Præterea accepi. Præterea lucratus sum.

Πρὸς ἠῶ. Ad auroram. Ad orientem.

Προσηρεικότος. Illius, qui applicavit, vel admovit. *Ille vero porticus construxit, per quas arietes ad murum admovit.*

Προσηρτημένος. Appensus. Affixus.

Προσηρτῆσθαι. Appensum esse.

Προσήσεσθαι. Admissuros esse. Recepturos esse. Appianus: *Consules fœdera prætenderunt, coram omnibus dicentes, se cessuros potius, quam Tarquinium in urbem recepturos esse.*

Προσηταιρίσατο. Socium vel amicum aliquem adscivit. *Non paucos ex his in sociorum numerum recepit.*

Προσῆχεν. Idem quod προσῆγεν. Adduxit.

Προσίασι. Accedunt.

Προσίονται. Adducuntur.

Προσίεται. Accusativo jungitur. Admittit. Probat. Aristophanes: *Cætera quidem, quæ dixisti, mihi placent; hoc unum vero mihi non probatur, quod solus omne jus exsorpturus es.*

Προσιζήσαντες. Assidentes.

Πρόσιμεν. Accedimus.

Προσιών. Accedens.

Προσίστατο. Adversabatur. Impediebat.

Πρόσισχε. Idem, quod πρόσεχε. Attende. Animum adverte. Cratinus: *Ne animum adverte ad barbaros bubulcos.* Et Eupolis: *Huc mentem adverte.* Et Thucydides lib. III. *Qui vero in urbe erant & ipsi [faces] sustulerunt.* Sic etiam ὑπίσχομαι, pro ὑπισχνοῦμαι, polliceor, non solum Tragici dixerunt, sed etiam Aristophanes: *Rem hanc me suscepturum esse polliceor.*

Προσιτόν. Quod adiri potest. Ad quod accessus est.

Πρόσθεμα. Additamentū. Additio. Appendix.

1 Προσήλυτοι. οἱ ἐξ ἐθνῶν προσελ.] Ex Theodoreto ad Psalm. XCIII. v.6. pag. 775.

2 Πρὸς ἠῶ] Homerus Odyss. I. v. 26.

3 Ὁ δὲ κατεσκεύασε στοὰς, καὶ δ.] Casaubonus in Commentario ad Polyb. pag. 146. fragmentum hoc Polybio tribuit.

4 Προσηταιρίσατο] Sic rectius MS. A. quam priores Editt. quæ habent προσηταιρήσατο, per η in syllaba antepenultima.

5 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 308. (209. Ed. Bas. *P.*) ubi locus hic recte sic legitur & distinguitur:

Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων, ἓν δ' οὐ προσίεταί με
Τῶν πραγμάτων, ὁτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.

6 Θουκυδίδης γ΄] Cap. XXII. ubi sic legitur: Παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτοὺς πολλούς, &c.

Προσθέ-

Προσθέσθαι· συμπολεμῆσαι. Καὶ Πομπηΐῳ τῷ μεγάλῳ προσθέσθαι, οὐ κατὰ δέος τῶν Ῥωμαίων, ἀλλὰ κατ' εὔνοιαν τὴν ἐς βασιλέα τε καὶ αὐτοὺς τοὺς Ῥωμαίους.

Προσθεῖναι τὰς θύρας. ἀντὶ τοῦ ἀποκλεῖσαι. Ἡρόδοτος γ'.

Πρὸς θυμοῦ. ἐπιμελέστερον. Εἶναι δὲ Ῥωμαίοις ἐκ παλαιοῦ πάτριον, καὶ μάλιστα δὴ πρὸς θυμοῦ Ἀντωνίῳ. ἀντὶ τοῦ, ἠγαπᾶτο.

Πρὸς θυμοῦ αὐτοῖς ἐγένετο. ἀντὶ τοῦ, ἀρεστὸν καὶ θυμῆρες. καὶ αὖθις· Τοῖς δὲ οὐ πρὸς θυμοῦ ὁ πόλεμος ἐγίγνετο.

Προσκαθεδοῦμαι. δοτικῇ.

Προσκαθῆσθαι. ἐνυπάρχειν. Τῷ γὰρ μηδεμίαν ἔννοιαν μηδενὶ προσκαθῆσθαι τοῦ μέλλοντος, πάντας εἰς ἔκπληξιν ἤγαγε τοὺς Φονικούς.

Προσκαθίστη. Ὅπη ὕποπτοι ἦσαν ἐπελεύσεσθαι οἱ πολέμιοι, προσκαθίστη. ἀντὶ τοῦ, ἐπολυπλασίαζε.

Πρὸς καλοῦ ἐγένετο αὐτῷ.

Πρὸς Κᾶρα καρίζεις. ἐπὶ τοῦ ὁμοίου. ὡς καὶ τὸ, Πρὸς Κρῆτα κρητίζεις.

Προσκαρτερῶ. δοτικῇ.

Προσκαταθείην. ἀντὶ τοῦ ζημιωθείην. [1] Ἀριστοφάνης·

Κἂν προσκαταθείην γ', ὥστ' ὀμόσαι, τριώβολον.

τουτέστι, ζημιωθείην ἂν τρεῖς ὀβολοὺς, ἵνα ἐπιτρέψῃς μοι ὀμόσαι τοὺς Θεούς. οὕτω καταφρονῶ τῶν ὅρκων.

Προσκαύσασα. ἐπὶ τῆς χύτρας. [2] Προσκαύσασα ἡ Θρᾶττα πρώην τὴν χύτραν.

Πρὸς καιρὸν ποιῶ. ἀντὶ τοῦ, ἀληθῶς.

Προσκεκλήσεσθαι.[3] τουτέστιν, εἰς δικαστήριον κληθήσεσθαι.

[4] Σὺ δὲ, νὴ τὸν Ἑρμῆν, προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
Εἰ μὴ ἀποδώσεις τἀργύριον.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Προσκεκρουκώς. ἐχθρὸς γεγονώς. [5] Ὁ δὲ Σεβαστιανὸς προσκεκρουκὼς διὰ γνώμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τοῦ βασιλέως, εὔκολος ἂν διὰ πενίαν καὶ κοῦφος ἐς μετανάστασιν, διεδέχθη τὴν στρατηγίαν.

Πρὸς κενὴν ᾄδεις. Πρὸς ἐρρωγυῖαν ᾄδεις. ἐπὶ τοῦ μάτην πονοῦντος.

Πρὸς[6] κέντρα λακτίζεις.

Προσθέσθαι. Se partibus alicujus adjungere. *Et partibus Pompeji Magni sese adjunxisse [dicebat,] non metu Romanorum, sed ex benevolentia erga Regem & ipsos Romanos.*

Προσθεῖναι τὰς θύρας. Claudere fores. Herodotus lib. III.

Πρὸς θυμοῦ. Gratum. Quod alicui cordi est. *Romanis autem ab antiquo patrium hoc esse [dicebat,] præcipue vero gratum Antonio.*

Πρὸς θυμοῦ αὐτ. Hoc ipsis placebat & gratum erat. *Illis vero bellum non placebat.*

Προσκαθεδοῦμαι. Dativo jungitur. Assidebo.

Προσκαθῆσθαι. Assidere. Inesse. *Quod enim nulla rerum futurarum cognitio cuiquam inesset, hoc omnes cædis avidos terrore affecit.*

Προσκαθίστη. Plures in aliquo loco collocabat. *Qua parte hostes irrupturos esse suspicabatur, illic plures milites collocavit.*

Πρὸς καλοῦ ἐγ. Res ipsis præclare cessit.

Πρὸς Κᾶρα καρίζεις. *Cum Care carizas.* Dicitur de illis, qui similia faciunt. Ut & illud, *Cum Cretensi cretizas.*

Προσκαρτερῶ. Dativo jungitur. In aliqua re persevero.

Προσκαταθείην. Deponam. Solvam. Vel, mulcter. Aristophanes: *Et triobolo mulcter, dummodo jurem.* Vel, non recuso, quo minus tribus obolis mulcter, dummodo Deos jurare mihi permittas. Adeo jusjurandum floccifacio.

Προσκαύσασα. Quæ adussit. [Aristophanes:] *Threissa, quæ nuper ollam adussit.*

Πρὸς καιρὸν ποιῶ. Opportune facio.

Προσκεκλήσεσθαι. In jus vocatum iri. *Tu vero, per Mercurium, in jus illico vocaberis, nisi argentum mihi reddas.* Aristophanes *Nubibus.*

Προσκεκρουκώς. Qui aliquem offendit. Qui in offensionem & odium alicujus incurrit. *Sebastianus vero ob animum rectum in offensionem Eunuchorum cubiculariorum incurrit, & cum ob paupertatem promptus & expeditus esset ad mutandam sedem, successor ei datus est.*

Πρὸς κενὴν ᾄδεις. *Ad inanem canis.* Item, *Ad ruptam [petram] canis.* Dicitur de eo, qui frustra laborat.

Πρὸς κέντρα λακτίζεις. Adversus stimulos calcitras.

1 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 193. (119. Ed. Bas. *P.*)

2 Προσκαύσασα ἡ Θρᾶττα πρ.] Aristophanes *Vespis*, pag. 489. Ἡ Θρᾶττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν. Sic etiam metri gratia apud Suidam scribendum est.

3 Προσκεκλήσεσθαι. τουτέστιν——προσκεκλήσεσθαί γέ μοι] Hæc ex MSS. Paris. revocavi. In prioribus enim Editt. ea omnia desunt, & quæ sequuntur, cum præcedenti articulo male cohærent.

4 Σὺ δὲ, νὴ τὸν Ἑρμ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Nubibus*, pag. 195. (120. Ed. Bas. *P.*)

5 Ὁ δὲ Σεβασ.] Confer Nostrum infra v. Σεβαστιανὸς, ubi locus hic auctior legitur.

6 Πρὸς κέντρα λακτ.] Zenobius Cent. v. Adag. LXX. Πρὸς κέντρα λακτίζειν. παροιμία, ἧς μέμνηται Εὐριπίδης.

Πρὸς κέντρα λακτίζοι (lege λακτίζοιμι) θνητὸς ὢν Θεῷ.
καὶ Αἰσχύλος δὲ ταύτης μέμνηται. Locus Euripidis, quem Zenobius hic adducit, exstat in *Bacchis*, v. 794. Idem Euripides *Pelia*, apud Stobæum:

Πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου.

Æschylus *Prom. Vinct.* v. 323.

Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς——

Scholiasta ad eum locum: Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς. πρὸς ἀκάνθας τὸν πόδα ἐξάξεις. ἔστι δὲ παροιμία εἰρημένη ἐκ τῶν βοῶν τῶν κεντουμένων ὄπισθεν, καὶ ἐν τῷ λακτίζειν τοὺς ἰδίους πόδας αἱμασσόντων τοῖς κέντροις. Hæc ideo hic annotavi, quod ea a Parœmiographis recentioribus prætermissa esse videbam. Nostrum enim non est, cramben, quod ajunt, semel coctam recoquere, & quæ ab aliis jam ante observata fuerant, denuo in scenam producere.

Προσκε-

Προσκεφάλαιον.[1] οὕτω φησὶν [2] Ἀριστοφάνης.

Προσκέχηνα. δοτικῇ.

Προσκέψομαι.[3] περισκοπήσω. περιεργάσομαι. Εἰσελθὼν καὶ καλανοήσας.

Προσκείμενοι. οἷον, κολλώμενοι. προσεγγίζοντες. καὶ, Προσκειμένων τῶν θυρῶν. τουτέστιν, ἠσφαλισμένων. [4] Ὁ δὲ ἐντυχὼν προσκειμέναις ταῖς θύραις, (ἀντὶ τοῦ, κεκλεισμέναις) καὶ τῶν ἐπισπαστήρων λαβόμενος ἀπρὶξ, εἴχετο καρτερικῶς καὶ μάλα ἐγκρατῶς. [5] ἐπεὶ δὲ ἀποσπώντων βίᾳ ἀπέκοψαν τὸ πᾶν σῶμα τῶν χειρῶν.

Προσκήνιον.[6] τὸ πρὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. [7] Ἡ δὲ τύχη παρελκομένη τὴν πρόφασιν καθάπερ ἐπὶ προσκήνιον, παρεγύμνωσε τὰς ἀληθεῖς ἐπινοίας.

Προσκινήσομαι. [8] Ἀριστοφάνης·

Κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι.

συνουσιάσαι αὐτῷ δηλονότι.

Προσκληδονιζόμενος. ἐπ᾽ ἀγαθῷ οἰωνιζόμενος. [9] Ἰώσηπος· Ταῦτά τε δὴ προσκληδονιζόμενος, καὶ σταθερὰν μετ᾽ ἐμπειρίας τὴν ἡλικίαν ὁρῶν.

Προσκλήσεις. πρὸς ἃς καλεῖ τις εἰς δικαστήριον, ἢ βουλὴν, κλητῆρας ἔχων. [10] Πρόκλησις δὲ, χωρὶς τοῦ σ, καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ διαιτητὴν, καὶ οἷον ἐπὶ βάσανόν τινος ἀνδραπόδου, ἢ [11] μαρτυρίαν τοῦδε τινὸς βαλέσθαι.

Πρόσκλησις.[12] ἡ εἰς δικαστήριον κλῆσις. καὶ προσκαλέσαι, τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου.

Πρόσκλισις.[13] ἑτερομέρεια. Μὴ διαπράξασθαί τι κατ᾽ ἔχθραν, ἢ κατὰ πρόσκλισιν.

Προσκλιτόν.[14] ἐν ᾧ ἀκουμβίζομεν.

Πρόσκομμα. ζημία. βλάβη. σκάνδαλον.

Προσκομιστέον. προσενεκτέον.

Προσκοπήν. πρόσκρουσιν. Ὁ δὲ τὴν τοῦ βασιλέως φίλων ἐπὶ τοσοῦτον ἐς διαφορὰν ἥκει καὶ προσκοπὴν, ὥστε σπεύδειν αὐτοὺς περιβαλεῖν αὐτὸν ἀνηκέστῳ τινὶ κακῷ.

Προσκόπων. προφυλάκων. Ὁ δὲ [15] Τραϊανὸς τινὰς ἀγγελίας ψευδεῖς διὰ τῶν προσκόπων ἀεὶ καθιεὶς, εἴ-

Προσκεφάλαιον. Pulvinar, quod capiti supponitur. Sic Aristophanes.

Προσκέχηνα. Dativo jungitur. Inhiavi.

Προσκέψομαι. Prospiciam. Circumspiciam. Diligenter cavebo.

Προσκείμενοι. Assidue sectantes. Adhærentes. Accedentes. Et, Προσκειμένων τῶν θυρ. Foribus clausis. *Ille autem cum fores clausas invenisset, ansas earum correptas firmiter omnibusque viribus retinuit. Quare cum frustra eum vi avellere conarentur, manus ei præciderunt.*

Προσκήνιον. Velum, quod Scenæ obtenditur. Siparium. Proscenium. *Fortuna vero caussam, quæ prætendebatur, velut in proscenium protrahens, vera consilia aperuit.*

Προσκινήσομαι. Contra movebo corpus. Aristophanes: *Maligne præbebo, nec motu corporis coitum adjuvabo.*

Προσκληδονιζόμενος. Bonum omen ex aliqua re concipiens. Josephus: *Bonum igitur omen ex hac re concipiens, ætatemque illius cum peritia stabilem cernens.*

Προσκλήσεις. Vocationes in jus, vel ad Senatum, per ministros publicos, quos κλητῆρας Græci vocant. At πρόκλησις, absque σ, est provocatio ad judicium, vel arbitrum, vel postulatio servi ad tormenta, ut testimonium dicat.

Πρόσκλησις. In jus vocatio. Et προσκαλέσαι, in jus vocare. Demosthenes in oratione de Agniæ hæreditate.

Πρόσκλισις. In alteram partem inclinatio. [Favor.] *Nihil nec ex odio, nec ex favore faciendum est.*

Προσκλιτόν. Id, cui innitimur, sive, cui nos acclinamus.

Πρόσκομμα. Mulcta. Damnum. Scandalum. Offensio.

Προσκομιστέον. Afferendum. Adducendum.

Προσκοπήν. Offensionem. *Ille vero amicorum Regis tantum odium & offensionem incurrit, ut eum in capitale malum conjicere conarentur.*

Προσκόπων. Speculatorum. Exploratorum. *Trajanus autem falsos rumores per specula-*

1 Προσκεφάλαιον] In prioribus Editt. non solum male legitur, πρὸς κεφάλαιον, duabus vocibus; sed etiam nota hæc cum præcedenti articulo cohæret, quam inde separandam esse, & series literarum & sensus satis arguit. Vox προσκεφάλαιον enim nihil commune habet cum proverbio illo, Πρὸς κέντρα λακτίζειν, sed est novæ notæ initium, ut & ante nos recte monuit Stanlejus ad Æschyli *Prometh. Vinct.* v. 323. Portus hic plane cœcutivit, quippe qui duos diversos articulos in unam quasi massam compingens, locum hunc pessime sic vertit: *Adversus stimulos calcitras. Adversus caput calcitras. Sic loquitur Aristophanes.*

2 Ἀριστοφάνης] Usus est Aristophanes voce προσκεφάλαιον in *Pluto*, pag. 56.

Καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρὸν, ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου, &c.

Ad hunc locum Suidas forte respexerit.

3 Προσκέψομαι. περισκ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Aristoph. *Equit.* pag. 296.

Ἐγὼ δ᾽ ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα.

Scholiasta: Προσκέψομαι. περιεργάσομαι, φησὶν, εἰσελθὼν καὶ καλανοήσω, τί ποιεῖ ὁ Παφλαγών.

4 Ὁ δὲ ἐντυχὼν προσκειμέναις ταῖς θ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἐπισπαστήρων.

5 Ἐπεὶ δὲ ἀποσπώντων βίᾳ ἀπέκ.] Hæc corrupta videntur, vel saltem mutila.

6 Προσκήνιον] Male Suidas vocem hanc interpretatur. Aliud enim est τὸ πρὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα, sive *siparium*; aliud vero *proscenium*, ut vel vulgus eruditorum ignorare non potest.

7 Ἡ δὲ τύχη παρελκ.] Casaubonus fragmentum hoc Polybio tribuit.

8 Ἀριστοφάνης] *Lysistrata*, pag 850. (546. Ed. Bas. *P.*)

9 Ἰώσηπος] Lib. III. *de Bello Jud.* sub initium: ut Pearsonius monuit. Ibi autem pro προσκληδονιζόμενος rectius legitur προκληδονιζόμενος.

10 Πρόκλησις] Vide supra h. v.

11 Ἢ μαρτυρίαν τοῦδε τινὸς βαλ.] Hæc obscura sunt, vel corrupta.

12 Πρόσκλησις. ἡ εἰς δικας.] Ex Harpocratione.

13 Πρόσκλισις] Hac voce usus est Apost. Paulus 1. Timoth. v. Μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν. Theophylactus ibi κατὰ πρόσκλισιν exponit, κατὰ προσπάθειαν προσκλινόμενος τῷ ἑνὶ μέρει. Id est; *Ex affectu in alteram partem inclinans.* Plura de hac voce vide apud Suicerum in *Thesauro Ecclesiastico.*

14 Προσκλιτόν] Confer Etymologum v. Πρόσκλιντρον.

15 Ὁ δὲ Τραϊανὸς τ.] Pars fragmenti hujus legitur etiam supra v. Καθιείς.

θίζειν ἅμα μὲν ἐν κόσμῳ πορεύεσθαι, ἅμα δὲ πρὸς τὰ φοβερὰ μὴ ταράττεσθαι.

tores a se præmissos identidem spargens, milites assuefaciebat, ut & agmine composito iter facerent, & ne terribilibus nuntiis percellerentur.

Πρὸς[1] κόρικον γυμνάζεσθαι. ἐπὶ τῶν διακενῆς μοχθούντων.

Πρὸς κόρικον γυμν. Ad saccum exerceri. Dicitur de iis, qui frustra laborant.

Προσκόψῃς[2] πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. ἀντὶ τοῦ, προσπταίσῃς. τὸ σμικρότατον δὲ διὰ τοῦ προσκόψαι τῷ λίθῳ δεδήλωκε.

Προσκόψῃς πρὸς λίθ. *Pedem tuum ad lapidem offendas.* Minimum malum significare vult per illud, *Ad lapidem offendas.*

Προσκώπους.[3] τοὺς πρὸς ταῖς κώπαις ναύτας. τοὺς κωπηλάτας.

Προσκώπους. Remiges.

Πρὸς Κρῆτα κρητίζων. παροιμία, ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. [4] Πολύβιος· Ὁ δὲ ἠγνόει, τὸ δὴ λεγόμενον, πρὸς Κρῆτα κρητίζων.

Πρὸς Κρῆτα κρητίζων. Cum Cretensi cretizans. Proverbium, quod dicitur de iis, qui frustra laborant. *Ille vero ignorabat, se, quod vulgo dici solet, cum Cretense cretissare.*

Προσκρούειν. δοτικῇ. ἐναντιοῦσθαι. ἐκμηχανᾶσθαι. Οἱ Σικελιῶται τὸν στόλον ἰδόντες, οὐκ ἐν τοῖς ὀχυρώμασι καθεῖρξαν αὐτοὺς, οὐκ ἄλλο προσκρούειν τοῖς ἐναντίοις οὐδὲν ἔγνωσαν.

Προσκρούειν. Dativo jungitur. Offendere. Adversari. Aliquid adversus alterum machinari. *Siculi vero, conspecta hostium classe, se intra munimenta non continuerunt.* * * * * * * *

Προσκυνεῖ.[5] προσεγγίζει.

Προσκυνεῖ. [Adorat.] Appropinquat.

Προσκυνεῖ. δοτικῇ. καὶ αἰτιατικῇ δέ. Καί σε προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης.

Προσκυνεῖ. Adorat. Dativo jungitur. Item, accusativo. Ut, *Et te adorare Solem Justitiæ.*

Πρόσκυσον. προσκύνησον.

Πρόσκυσον. Adora.

Προσλαλῶ. δοτικῇ.

Προσλαλῶ. Colloquor. Alloquor.

Πρὸς[6] λέοντα δορκάδες [7] ἅπτουσι μάχην. ἐπὶ τῶν πρὸς κρείττονας ἐριζόντων.

Πρὸς λέοντα δορκ. *Cum leone damæ committunt pugnam.* De illis, qui cum potentioribus certant.

Πρὸς λύραν ᾄδειν. [8] Κατὰ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν, μετρίως ἐπράχθη, καὶ οὐχ ὡς ἂν κινῆσαι Θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων νέμεσιν. αὕτη μέν τοι σαφῶς ἐστι, περὶ ἧς πρὸς λύραν ᾄδομεν.

Πρὸς λύραν ᾄδειν. Ad lyram canere. [*Mitto*] *ea, quæ sodali nostro contigerunt: quæ quidem omni cum moderatione a me facta sunt, ut nec Dei nec hominum indignationem provocarem. Hæc tamen ipsa Nemesis est, de qua ad Lyram canimus.*

Προσμαρτυρῶ. αἰτιατικῇ, καὶ δοτικῇ. Προσμαρτυρῶ σοι τόδε, καὶ, Προσμαρτυρῶ σε τόδε.

Προσμαρτυρῶ. Accusativo & dativo jungitur. Dicitur enim προσμαρτυρῶ σοι τόδε, & προσμαρτυρῶ σε τόδε. Attestor hoc tibi.

Προσμειδιῶ. δοτικῇ.

Προσμειδιῶ. Dativo jungitur. Arrideo.

Πρὸς[9] νῦν σε μητρὸς, πρός τε πατρὸς, ὦ τέκνον,
Πρός τ', εἴ τι σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλὲς,
Ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον,
Ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' γ', οἷς ὁρᾷς,
Ὅσοισί τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με.

Πρὸς νῦν σε μητρ. *Te nunc per patrem, perque matrem, o fili, perque id omne, quod domi tibi carum est, supplex oro, ne relinquas me sic solum & desertum in malis, quibus vides & audis me immersum esse.*

Προσόδια.[10] ἀπὸ τῆς προσόδου. οὕτω δὲ ἔλεγον τὰς προσαγομένας τοῖς Θεοῖς πομπάς. καὶ προσόδια, τὰ εἰς πανηγύρεις Θεῶν ποιήματα παρὰ τῶν Λυρικῶν λεγόμενα. Προσόδια. ὕμνοι. Ἀρχὴ προσοδίου·

Τί[11] κάλλιον ἀρχομένοισιν, ἢ καταπαυομένοισιν,
Ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν;

Προσόδια. Dictum est a πρόσοδος. Sic autem appellabantur pompæ, quæ Diis ducebantur. Et προσόδια, carmina, quæ in solennibus supplicationibus & pompis Deorum a Lyricis canebantur. Vel, προσόδια sunt hymni. Initium prosodii: *Quid pulchrius vel in principio vel fine carminis, quam velocium equorum agitatores celebrare?*

Πρόσοδος. εἰσφορά. εἴσοδος. ἡ παρουσία, ὡς Θουκυδίδης, καὶ ἕτεροι. Ὁ δὲ Καῖσαρ ἐκ τῆς προσόδου μόνης τούτους κατέπληξε. τουτέστι, παρουσίας.

Πρόσοδος. Reditus. Proventus. Adventus. Præsentia. Sic Thucydides, & alii. *Cæsar autem sola præsentia eos perterrefecit.*

1 Πρὸς κόρικον] Scribendum est πρὸς κώρυκον, ut Portus etiam monuit.

2 Προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου] Psalm. XCI. v. 12. ubi vide Theodoretum.

3 Προσκώπους. τοὺς πρὸς ταῖς κώπ.] Ex Scholiasta Thucyd. ad lib. I. cap. X.

4 Πολύβιος] Lib. VIII. cap. XVI.

5 Προσκυνεῖ] Scribe, προσκυρεῖ. Hesychius: Προσκυρεῖ. προσεγγίζει. Sic etiam habet Photius in Lexico MS.

6 Πρὸς λέοντα δορκ.] Confer Suidam supra v. Μὴ πρὸς λέοντα δορκ.

7 Ἅπτουσι μάχην] Potius, συνάπτουσι μάχην.

8 Κατὰ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν, μετρίως ἐπρ.] Synesius Epist. XCIV. pag. 235. Ἐῶ τὰ κατὰ τὸν ἑταῖρον Διοσκουρίδην, ὅτι μετρίως ἐπράχθη, καὶ οὐχ ὡς ἂν κινῆσαι, &c. Hinc Suidas supplendus est.

9 Πρὸς νῦν σε μητρὸς, πρός τε πατρ.] Hic, & sequentes Senarii leguntur apud Sophoclem *Philoct.* pag. 402. ut Portus monuit.

10 Προσόδια. ἀπὸ τῆς προσόδ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Aves*, pag. 581. (401. Ed. Bas. *P.*)

11 Τί κάλλιον ἀρχ.] Hæc sunt verba Aristoph. *Equit.* pag. 358. (253. Ed. Bas. *P.*)

Προσοδώδεσαν.[1] προσπόζεσιν. ταυτόν.

Προσοκέλλω. τὸ αἰγιαλῷ προσεγγίζω· καὶ προσοκείλαντες, προσορμίσαντες.

Προσομιλῶ. δοτικῇ.

Πρὸς ὄνομα. κατ᾽ ὄνομα δηλονότι.

Προσουδίζει. τῷ ἐδάφει προσκρούει. Ἐκ[2] τοῦ ἵππου ῥίψας, προσουδίζει χαμαί.

Προσουδίζει. πρὸς τὸ ἔδαφος ῥιπτεῖ. Ὁ δὲ ἄρας μετέωρον, προσουδίζει τε καὶ ἀποκτείνει.

Προσουρίου.[3] ἐπιτηδείου.

Προσοχή. ἀκριβὴς ἐπιμέλεια διαίτης. [4]Τοῦ ἰδίου σώματος ἐπιμελητικῶς δεῖ ἔχειν ἐμμέτρως, οὔτε ὡς ἄν τις φιλόζωος, οὔτε πρὸς καλλωπισμὸν, οὔτε μὴν ὀλιγώρως· ἀλλ᾽ ὥστε διὰ τὴν ἰδίαν προσοχὴν εἰς ὀλίγα πάνυ ἰατρικῆς χρήζειν φαρμάκων καὶ ἐπιθεμάτων ἐντὸς καὶ ἐκτός.

Προσοχθίζω. δοτικῇ.

Προσοχθίσματα. ἡ Γραφὴ καλεῖ τὰ Εἴδωλα. καὶ, προσώχθισα. δυσηρεστήθην, ἐβδελυξάμην.

Πρὸς ὄψιν. πρὸς θεωρίαν. [5]Σοφοκλῆς·

Τόν δ᾽ Εὐχλόου Δήμητρος εἰς προσόψιον
Πάγον μολοῦσα, τάσδ᾽ ἐπιστολὰς πατρὶ
Ταχεῖ πόρευσαν ξὺν χρόνῳ.

Πρόσω. ἔμπροσθεν. Ἰωτόμην δὲ καίπερ οὐ πρόσω τοῦ τεθνάναι ὄντα ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν κελεύειν ὡς μὴ ἐκφύγῃ τὸν τῶν κακούργων θάνατον.

Πρόσω. ἀντὶ τοῦ, ἀπωτέρω. Εὐθεῖαν ἐδόκει ἐλαύνειν ὡς ἐπὶ Σελεύκειαν. εἶναι γὰρ οὐ πρόσω σφῶν τὴν Σελεύκειαν, ἅτε εἴκοσιν ἡμερῶν ὁδὸν τὸ πλεῖστον ἀπέχουσαν. καὶ αὖθις· Εἶχε δὲ καὶ πεζοὺς οὐ πρόσω τῶν δισμυρίων. ἀντὶ τοῦ, οὐ πλείους.

Προσῳδία. καὶ προσῴδιον. ὁ ὕμνος.

Προσώκειλαν. προσώρμισαν.

Προσωπεῖον. πρόσχημα.

Πρόσωπον. ἐπὶ Θεοῦ, ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ. Δαβίδ· Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. Καὶ, ἡ λύσις τῶν πονηρῶν, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἡ χορηγία.

Προσωτέρω. περαιτέρω.

Προσώχθικε. προσκέκρουκε. προσκέκοφεν. ἀπὸ οὗ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι.

Προσώχθισα. ἐβδελυξάμην. δυσηρεστήθην. καὶ Πισίδης·

[6]Εἰ δ᾽ αὖ σχολάζει, καὶ προσοχθεῖ τῇ μέθῃ.

Προσοδώδεσαν, & προσόζεσιν, idem significat. Id est, oluerunt.

Προσοκέλλω. Ad littus appello. Et Προσοκείλαντες, qui navem in portum appulerunt.

Προσομιλῶ. Dativo jungitur. Colloquor. Cum aliquo versor

Πρὸς ὄνομα. Secundum nomen. Nomine.

Προσουδίζει. Solo, vel pavimento allidit. Humi prosternit. *Eum de equo dejectum, humi prosternit.*

Προσουδίζει. Solo allidit. *Ille vero eum sublimem sustulit, & solo illisum interfecit.*

Προσουρίου. Idonei. Apti. Vento secundo provecti.

Προσοχή. Cura. Attentio. *Corpus moderate curabat, ita ut nec vitæ cupidus, aut elegantiæ studiosus videretur, nec neglectui tamen id haberet, sed per suam ipsius diligentiam efficeret, ut medicorum pharmacis fomentisve tam internis quam externis quam minime indigeret.*

Προσοχθίζω. Dativo jungitur. Odi. Abominor.

Προσοχθίσματα. Scriptura sic vocat Idola. Et προσώχθισα. Odi. Abominatus sum. Aliqua re offensus sum.

Πρὸς ὄψιν. In conspectum. [Et προσόψιον, conspicuum, sive, conspectui expositum.] Sophocles: *Illæ vero in conspicuum collem Euchloæ Cereris profectæ, celeriter mandata patris exsecutæ sunt.*

Πρόσω. Ante. [Procul. Ultra.] *Jotomæ autem, quamvis a morte non procul abesset, caput amputari jussit, ne maleficorum mortem effugeret.*

Πρόσω. Longius. Procul. *Recta Seleuciam contendere videbatur. Non procul enim Seleuciam abesse* [*dicebant*,] *quippe quæ* XX. *dierum iter ad summum distaret.* Et iterum: *Habebat autem pedites non ultra* XXM.

Προσῳδία. Prosodia. Et προσῴδιον, prosodium, sive hymnus ita dictus.

Προσώκειλαν. Ad litus appulerunt.

Προσωπεῖον. Persona. Larva. Prætextus.

Πρόσωπον. Vultus. Facies. Cum de Deo dicitur, significat ejus præsentiam. *Facies vero Domini est super eos, qui mala faciunt.* Item, malorum depulsio, & bonorum suppeditatio.

Προσωτέρω. Ulterius. Longius.

Προσώχθικε. Offendit. Vel, offensus est. Allisit, vel allisus est. Inde dictum, quod ea, quæ in mari natant, ad littora allidantur.

Προσώχθισα. Detestatus sum. Abominatus sum. Odio habui. Pisides: *Si vero otiosus est, & ebrietati inimicus.*

1 Προσοδώδεσαν] MS. A. προσοδώδασι.

2 Ἐκ τοῦ ἵππου ῥίψας, προσουδ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium *de Bello Goth.* lib. IV. cap. VIII.

3 Προσουρίου] Hesychius divisim, πρὸς οὐρίου: sed male. Photius in Lexico MS. habet, προσουρίου.

4 Τοῦ ἰδίου σώματος ἐπιμελητικῶς δ.] Locus hic apud Marc. Anton. lib. I. cap. XVI. unde eum Suidas descripsit sic legitur: Τὸ τοῦ ἰδίου σώματος ἐπιμελητικὸν ἐμμέτρως, οὔτε ὡς ἄν τις φιλόζωος, οὔτε πρὸς καλλωπισμὸν, οὔτε μὴν ὀλιγώρως· ἀλλ᾽ ὥστε διὰ τὴν ἰδίαν προσοχὴν εἰς ὀλίγιστα ἰατρικῶν χρήζειν ἢ φαρμάκων καὶ ἐπιθημάτων ἐκτός. Locum hunc Marci Antonini observaverat etiam Pearsonius.

5 Σοφοκλῆς] *Oedip. Colon.* pag. 323. ut Portus monuit. Sed ibi pro προσόψιον legitur ἐπόψιον.

6 Εἰ δ᾽ αὖ σχολ.] Exemplum hoc pertinet ad vocem προσοχθεῖν, non vero προσοχθίζειν.

Προσπαλαίω. δολικῇ.

Προσπελάζει. προσεγγίζει.

Πρόσπαλτος. Πρόσπαλτα, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος. ζήτει ἐν τῷ Δεχαρνεῖς.

Προσπατταλεύσω. προσπήξω. [1] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῳί.

εἰώθασι [2] γὰρ κοτίνῳ καὶ ἄλλοις δένδροις προσπατταλεύειν ἀναθήματα, καὶ [3] κωλᾶς, καὶ κρανία, πρὸς ἀποτροπὴν βασκανίας οἱ γεωργοί, καὶ πρὸς τὸ μὴ ξηρανθῆναι τὰ αὐτῶν γεωργήματα.

Προσπελάζει. προσεγγίζει.

Προσπέσῃ. συμβῇ. αὐθυπότακτον.

Προσπεσόντων. ἀγγελθέντων. Πολύβιος· Προσπεσόντων δὲ τούτων εἰς Τάραντα καὶ τοὺς Θουρίους, ἠγανάκτει τὰ πλήθη.

Προσπίπτουσαι. συναντῶσαι.

Αἱ [4] δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς ὁδοὺς

Προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ τοῦ δείπνου.

Προσπιπτούσης. ἀντὶ τοῦ, ἀγγελλομένης.

Προσπεφυκότος. [5] Ἀπρὶξ οὖν, ὅλῃ δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. καὶ ἀπρὶξ προσπεφυκότος, ὃ οὐχ οἷόν τε πεῖσαι διὰ τὴν σύγχυσιν.

Προσπορευομένων. προσερχομένων μεθ' ἱκετηρίας. [6] Προσπορευομένων δ' αὐτῷ τῶν ἠδικημένων, τοὺς μὲν διέσυρε χλευάζων, τῶν δὲ κατανίστατο, τοὺς δὲ ἐξέπληττε λοιδορῶν.

Προσπορισθέν. ἐπινοηθέν. προσοδευθέν.

Προσπτύξομαι. προσκυνήσομαι. περιπλακήσομαι.

Προσποιεῖται. αἰτιατικῇ. οἰκειοποιεῖται. ἢ πλάττεται, καὶ ὑποκρίνεται. Γνόντες οἱ Φράγγοι ὡς Βελισάριος εὐτυχεῖ, καὶ προσποιεῖσθαι τὴν Ἰταλίαν ἐθέλοντες, περὶ συμμαχίας βουλεύονται. Καὶ, προσποιούμενος. Καὶ οὐδ' ὁπωσοῦν ἐν ἑαυτῷ ἔχειν προσποιούμενος. † Οἱ δὲ οὐ προσποιοῦνται κακουμένους Ῥωμαίους, καίπερ αὐτῶν φίλοι ἐκ παλαιοῦ ἐς τὰ μάλιστα ὄντες.

Προσρῆξαν. [7] προσαράξαν.

Προσρήσεσι. προσηγορίαις. καὶ πρόσρησις, προσηγορία, [8] λόγος κατ' ἐπαγγελίαν λεγόμενος. Ἐσήμηνε Σιλζίβουλος, ὁ Τούρκων ἡγεμών, ὡς ὁ Ῥωμαίων φίλος οὐχ ἧττον καὶ αὐτῷ ἐπιτήδειος, καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοίως· ἐπειδὴ τηνικαῦτα Ῥωμαῖοι Πέρσαις ἐπολέμουν ἐπὶ τῇ [9] προσρήσει, δέον εἶναι ἐν καιρῷ καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι Πέρσαις.

Προσπαλαίω. Dativo jungitur. Colluctor. Obluctor.

Προσπελάζει. Accedit. Appropinquat.

Πρόσπαλτος. Prospaltius. Prospalta, populus tribus Acamantiæ. Quære in v. Δεχαρνεῖς.

Προσπατταλεύσω. Ligneis clavis affigam. Affigam. Aristoph. *Pluto: Huic tanquam oleastro ea affigam.* Solent enim agricolæ oleastro & aliis arboribus affigere donaria, & membra victimarum, & calvas, ad avertendum fascinum, ne scilicet fructus exarescant.

Προσπελάζει. Accedit. Appropinquat.

Προσπέσῃ. Acciderit. Contigerit. Est Subjunctivi Modi.

Προσπεσόντων. Nuntiatis. Polybius: *Nuntio vero harum rerum Tarentum & ad Thurios perlato, plebs indignari cœpit.*

Προσπίπτουσαι. Obviam euntes. Occurrentes. [Aristophanes:] *Mulieres vero in viis occurrentes [viris] a cœna redeuntibus.*

Προσπιπτούσης. Illius, quæ nuntiatur. Nuntiatæ.

Προσπεφυκότος. Cohærentis. Adhærentis. Et Ἀπρὶξ, tenaciter, totis viribus, firmiter. Composita est vox ex α privativo, & πεῖσαι. Dicitur enim de re, quæ tam firmiter alteri adhæret, ut eam inde separare nequeas.

Προσπορευομένων. Accedentium more supplicum. *Cum autem illi, qui injuria fuerant affecti, supplices ad eum accederent, alios cum jocis irridebat, aliis minas intentabat, alios convitiis perterrefaciebat.*

Προσπορισθέν. Excogitatum. Præparatum.

Προσπτύξομαι. Complectar. Adorabo.

Προσποιεῖται. Accusativo jungitur. Sibi vindicat. Sibi adjungit, vel conciliat. Item, fingit, & simulat. *Franci vero, cum Belisarium rem feliciter gerere cognovissent, & Italiam sibi adjungere vellent, de fœdere cum eo faciendo consilium ineunt.* Et προσποιούμενος, simulans. *Et nihil prorsus se habere simulans.* † *Illi vero Romanos afflictos negligunt, quamvis jam inde ab antiquo tempore præcipui ipsorum amici fuerint.*

Προσρῆξαν. Illidens. Irruens.

Προσρήσεσι. Allocutionibus. Appellationibus. Et πρόσρησις. Allocutio. Indictio. Denuntiatio. *Silxibulus Turcorum dux significavit, Romanorum amicos & hostes sibi quoque non minus tales esse. Quoniam igitur tunc Romani bellum solenniter indictum cum Persis gererent, se quoque [dicebat] opportuno tempore Persas aggredi debere.*

1 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 93. (46. Ed. Bas. *P.*)

2 Εἰώθασι γὰρ κοτίνῳ καὶ ἀλλ.] Hæc, & quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis.

3 Κωλάς;] Scribe, κῶλα, ut habet Enarrator Comici.

4 Αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς ὁδ.] Fragmentum hoc legitur apud Aristoph. *Ecclesiaz.* pag. 745. (500. Ed. Bas. *P.*)

5 Προσπεφυκότος. Ἀπρὶξ οὖν, ὅλ.] Notam hanc confuse admodum & turbato ordine excerpsit Suidas ex Scholiasta Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 19. apud quem rectius sic legitur: Ἀπρίξ. ὅλῃ δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς, προσπεφυκότως, ὃ οὐκ οἷόν τε πεῖσαι διὰ τὴν σύμφυσιν. Hinc vero patet, notam hanc nihil omnino facere ad vocem προσπεφυκότος, vel, ut potius scribi debebat, προσπεφυκότως, sed in ea exponi vocem ἀπρίξ: quam proinde articuli hujus, suo loco collocandi, caput esse oportebat. Confer Nostrum supra v. Ἀπρὶξ, ubi eadem leguntur.

6 Προσπορευομένων δ' αὐτῷ τῶν ἠδικ.] Hæc sunt verba Polybii lib. IV. cap. 111.

7 Προσαράξαν] Sic recte habet MS. A. At MSS. B. & C. & priores Editt. male, προσράξαν.

8 Λόγος κατ' ἐπαγγελίαν λεγόμενος] Hæc interpretatio potius convenit voci πρόρρησις, quam πρόσρησις.

9 Προσρήσει] Potius, προρρήσει.

Πρόσειζα.

Προσσεῖζα. [1] σὺν ταῖς ῥίζαις. Ἀππιανός· Τὰ δένδρα ἔκοπτε [2] πρόσρειζα, ὡς μὴ πάλιν φῦναι.

Πρόσταξις. [3] Πρόσταξίς ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἐκ θατέρου, κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι σῖφος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατευθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως.

Προστασία. βοήθεια. Ὁ δὲ [4] ἐξέπεμπε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγάλης προστασίας. τουτέστι, δυνάμεως. ἐξουσίας. Καὶ αὖθις· Καὶ [5] τὸν ἴδιον οἶκον ἐσφαλκέναι, διὰ τὸ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὁρμὴν καὶ προστασίαν.

Προστασία. [6] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος. Ταῦτα οὐχ ὁμολογουμένη προστασία. ἀντὶ τοῦ, βοήθεια, προϊσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουροῦντος τῷ ἀδικουμένῳ. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· Ὡς δεῖ τὰ τῆς τῶν Ἀθηναίων Ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείου. Δίδυμος τὴν προστασίαν φησὶ κεῖσθαι ἀντὶ τῆς προστάσεως, τουτέστι, τῆς ὑπό τινων προστάδος καλουμένης.

Προστατεύω. γενικῇ.

Προστατεῖ. αἰτιατικῇ. προηγεῖται. προέστηκε. παρακολουθεῖ.

Προστατεία. Προστασία δέ.

Προστάτης. [7] ἱκέτης. ὁ προεστηκὼς τῶν βωμῶν.
[8] Ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ', ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.

Προστάτης. [9] οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες Προστάται ἐκαλοῦντο. ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἑκάστῳ τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην.
Ἐμοὶ δ' ἴσον μέν ἐστι τῆσδε τῆς χώρας μέτα,
Ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ, καὶ φέρω
Βαρέως τὰ τῆς πόλεως τοιαῦτα πράγματα.
Ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
Ἀεὶ πονηροῖς. κἄν τις ἡμέραν μίαν
Χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίνεται.
Προστάτις δὲ, θηλυκῶς, διὰ τοῦ ι. προστάτιδος, ἡ γενική.

Προστατῶν. ὁ ἐπιγινόμενος. [10] Σοφοκλῆς·
——— Ἀλλ' ὁ προστατῶν
Χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν, ὡς θανουμένην.
Νῦν δ' ἡμέρα γὰρ τῇδ' ἀπηλλάγην φόβων.

Προστεθέντος. συνευδοκήσαντος. Τοῦ δὲ Εὐφημίου προστεθέντος τῷ ἀνδρὶ, καὶ δεδωκότος αὐτῷ τὴν τῶν ὑπηρετῶν ὑπουργίαν.

Προστέτηκεν. προσκεκόλληται.

Προσσεῖζα. Cum ipsis radicibus. Radicitus. Appianus: *Arbores cum ipsis radicibus excidit, ne repullularent.*

Πρόσταξις. Adstructio. Ea est, quum ab utraque parte aciei, vel ab altera tantum, in ipso cornu manus quædam militum additur universæ phalangi, recta versus frontem aciei.

Προστασία. Patrocinium. Auxilium. Militum copiæ. *Ille vero Publium cum magna militum manu emisit.* Et iterum: *Et domum ejus in periculum incidisse, quod tantopere ei rei addictus esset, eique patrocinaretur.*

Προστασία. Patrocinium. Auxilium. Favor. Demosthenes in oratione contra Onetorem: *Hic nonne manifestus est favor?* Dicitur enim hæc vox de eo, qui patrocinatur & opem fert illi, qui injuria affectus est. Æschines in oratione περὶ παραπρεσβ. *Athenarum Arcis propylæa transferenda esse, ut statuantur ante Cadmæam.* Didymus ait, τὸ προστασία hic positum esse pro πρόστασις, sive, pro eo, quod nonnulli προστάς vocant.

Προστατεύω. Præsum. Patrocinor. Genitivo jungitur.

Προστατεῖ. Præest. Patrocinatur. Præfectus est.

Προστατεία. [Scribitur per diphthongum ει.] At προστασία, [per ι.]

Προστάτης. Supplex. Sive, qui aræ adstat. [Sophocles:] *Ex hisce audivi, quis sit supplex iste.*

Προστάτης. Patronus. Inquilinorum, qui Athenis degebant, patroni vocabantur Προστάται. Necesse enim erat, singulos inquilinos aliquem civium Atheniensium adsciscere patronum. *Ad me enim æque hæc regio pertinet, atque ad vos. Doleo tamen & graviter fero talem Reip. statum. Video enim ipsam patronis uti semper improbis: quorum si quis diem unum bonus fuerit, decem alios est improbus.* Προστάτις vero, fœmininum, per ι scribitur: cujus genitivus est προστάτιδος.

Προστατῶν. Præsens. Accedens. Imminens. *Sed imminens tempus metu mortis me semper suspensam tenuit. Hoc vero die metu isto liberata sum.*

Προστεθέντος. Illius, qui se alicui adjunxit. Illius, qui alicui assensus est, vel annuit. *Cum vero Euphemius viri illius postulatis annuisset, eique permisisset, ut ministrorum opera uteretur.*

Προστέτηκεν. Firmiter adhæsit, vel inhæsit. Agglutinatus est.

1 Πρόσρειζα] Sic habet MS. A. & ita scribendum hic esse, vel series literarum arguit. Priores vero Editt. minus recte habent πρόρριζα, absque σ.

2 Πρόσρειζα] Et hic priores Editt. male habent, πρόρριζα.

3 Πρόσταξίς ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατ.] Confer Ælianum in *Tact.* cap. XXXI.

4 Ὁ δὲ ἐξέπεμπε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγ.] Fulv. Ursinus fragmentum hoc ad Polybium refert.

5 Καὶ τὸν ἴδιον οἶκον ἐσφ.] Hæc sunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, pag. 21. ubi locum integrum vide. Confer etiam Nostrum supra v. Ἐσφαλκέναι, ubi idem fragmentum legitur.

6 Προστασία. Δημοσθένης ἐν τ.] Ex Harpocratione.

7 Προστάτης. ἱκέτης. ὁ πρ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Oedip. Colon.* pag. 309. ut Portus monuit. Sed ibi legitur, ὁ προεστηκὼς τοῦ βωμοῦ, quod magis placet.

8 Ἔξοιδ' ἀκ.] Senarius hic legitur apud Sophoclem loco laudato.

9 Προστάτης. οἱ τῶν μετ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. Νέμειν προστάτην.

10 Σοφοκλῆς] In *Electra*, pag. 116. ut Portus monuit.

Προστηθιδίων. [1] Ἐξελθόντες μεγάλοι δύο μετὰ τύπων καὶ προστηθιδίων, ἐδέοντο μηδὲν ἀνήκεστον βουλεύεσθαι περὶ τῆς πόλεως. τουτέστιν, εἰκόνες μέχρι στήθους.

Προστηθιδίων. Imaginum pectori affixarum. *Duo Galli cum typis & imaginibus pectori affixis egressi, eum rogabant, ne quid gravius de civitate statueret.*

Πρόστηθί μου. Προστίθεμαι δὲ, δοτικῇ.

Πρόστηθί μου. Ante me sta. Genitivo jungitur. At προστίθεμαι, Dativo.

Πρὸς [2] τῇ πυλίδι Ἑρμῆς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου. Φιλόχορος φησι περὶ τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ, ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ ἐννέα Ἄρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες, ὑπέγραψαν οὕτω·

Ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἵδ' ἀνέθηκαν,
Βουλῆς καὶ Δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

Πρὸς τῇ πυλ. Mercurius ad pylidem. Demosthenes in oratione contra Euergum. Philochorus de Mercurio ad pylidem dicit, novem Archontes, cum Piræeum munire cœpissent, statuam ejus dedicasse, addita hac subscriptione: *Qui primi [Piræeum] munire cœperunt, [Mercurium hunc] Senatus & Populi jussu dedicarunt.*

Προστήσας. προαγαγών.

Προστήσας. Qui prostituit. Qui produxit.

Πρόστητ' [3] ἀναγκαίας τύχης. ἐπίκουροι γίνεσθε τῆς κατεπειγούσης συντυχίας.

Πρόστητ' ἀναγκ. *Opem mihi ferte in urgente hac necessitate.*

Προστιβάδες. Ὁ δὲ κατῴκει ἐν σπηλαίῳ, προστιβάδας ἐντετμημένας ἔχοντι κατὰ τὴν πέτραν.

Προστιβάδες. Cubilia. *Ille vero habitabat in spelunca, quæ cubilia habebat incisa in saxo.*

Πρὸς τιμῆς. Ἦν δὲ ὁ Φιλόσοφος πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ.

Πρὸς τιμῆς εἶναι. Honorari. In honore esse. *Philosophus vero apud Regem in honore erat.*

Πρόστιμα. ἐπίχειρα. Τοιάδε μὲν τοῖς κακοῖς βουλευομένοις δίδωσι τὰ πρόστιμα ἡ δίκη. καὶ πρόστιμον. ζημία, ἐπιτίμιον, παραγραφή. [4] Πολύβιος· Παρὰ Ῥωμαίοις θάνατος ἦν πρόστιμον τῆς ἐφεδρείας λιπόντι τὴν τάξιν. καὶ αὖθις· Οἱ δὲ ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ πεντήκοντα τάλαντα πρόστιμον τῆς ἁμαρτίας.

Πρόστιμα. Præmia. Pœnæ. *Talia præmia justitia illis tribuit, qui mala consilia capiunt.* Et πρόστιμον, mulcta, pœna, præscriptio. Polybius: *Apud Romanos capitale erat, stationem deserere.* Et iterum: *Illi vero pro delicto Regi mulctam* L. *talentorum solverunt.*

Προστιμήματα. [5] ἔστι μὲν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων, ὥσπερ ἡ ἐπωβελία. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

Προστιμήματα. Mulctæ, vel pœnæ, quæ legibus definitæ non sunt, sed a judicibus irrogantur. Legibus mulctæ quædam constitutæ sunt in eos, qui injuriam alicui faciunt; ut ἐπωβελία, quæ est litis æstimatæ sexta pars. Sunt & aliæ mulctæ, quas Judices suo arbitratu reis irrogant, ut ostendit Demosthenes in oratione contra Timocratem.

Πρὸς τὸν σωρὸν ἀμᾶσθαι. πρὸς τοὺς μεγάλοις ἔργοις ἐπιτιθεμένους. ἢ ἐπὶ τῶν παρεγγυώντων.

Πρὸς τὸν σ. ἀ. *Ad acervum metere.* In eos, qui res magnas aggrediuntur. Vel de iis, qui [ad res magnas aliquem] adhortantur.

Πρόστωον. τὸ ἔμπροσθεν τῆς στοᾶς.

Πρόστωον. Vestibulum porticus.

Προστρέπεσθαι. ἀποπέμπεσθαι. τρέπεσθαι [6] ἐφ' ἑαυτοῦ.

Προστρέπεσθαι. Amandare. Rejicere. In alterum convertere.

Προστρέπω. παρὰ Σοφοκλεῖ. ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω.

——— Μή [7] μ' ἀτιμάσῃς,
Τοιόνδ' ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι.

Προστρέπω. Apud Sophoclem ponitur pro ἱκετεύω, i.e. suppliciter oro. *Ne me cum ignominia dimittas, talem erronem, eorum gratia, quæ ut mihi dicas, suppliciter te oro.*

Προστρέχω. δοτικῇ.

Προστρέχω. Dativo jungitur. Accurro.

Προστρίβεται. [8] Ἀριστοφάνης· Πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις. τουτέστιν, ὕβρεις καὶ κακὰ πράγματα κατασκευάζει καὶ μηχανᾶται, περιποιεῖται.

Προστρίβεται. Infligit. Aristophanes: *Plagas semper infligit famulis.* Id est, contumelias & injurias semper machinatur & aliis infert.

Προστρόπαιον. Ἡ δὲ ζῶσα βίον τὸν προστρόπαιον γυναικί. ἀντὶ τοῦ, ἱκετικόν.

Προστρόπαιον. Supplicem. *Illa vero vitam supplicem mulieri vivebat.*

Προστρόπαιον. ἄγος. μίασμα. οὕτως Αἰσχίνης. καὶ

Προστρόπαιον. Piaculum. Scelus. Sic Æschines.

1 Ἐξελθόντες μεγάλοι δ.] Fragmentum hoc ex Polybio sumptum esse arbitror. Pro μεγάλοι autem scribendum esse Γάλλοι, ex sequentibus illis, μετὰ τύπων καὶ προστηθιδίων, haud obscure colligi potest. Solebant enim Galli matris Idææ τύπους & προστηθίδια, sive, imagines pectoribus affixas gestare, ut tum ex aliis scriptorum locis constat, tum etiam ex ipso Suida supra v. Γάλλος, quem locum confer.

2 Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλ.

3 Πρόστητ' ἀναγκ.] Sophocles *Ajace*, pag. 48.
——— Πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης.
Scholiasta: Πρόστητ' ἀναγκ. τ. ἐπίκουροι γίνεσθε τῆς κατεπειγούσης δυστυχίας. Hinc Suidas sua sumpsit, ut Portus etiam observaverat.

4 Πολύβιος] Lib. I. cap. XVII. ubi sic legitur: Τὸ γὰρ πρόστιμον παρ' αὐτοῖς (Ῥωμαίοις) θάνατός ἐστι τῷ προεμένῳ τὸν τόπον, καὶ φυγόντι παντάπασιν ἐξ ἐφεδρείας. Confer etiam Nostrum supra v. Ἐφεδρεία.

5 Προστιμήματα. ἔστι μὲν τ.] Ex Harpocratione.

6 Ἐφ' ἑαυτοῦ] Sic habent MSS. Paris. itemque Photius in Lexico MS. At priores Editt. ἀφ' ἑαυτοῦ.

7 Μή μ' ἀτιμ.] Hæc sunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 272.

8 Ἀριστοφάνης] In prologo *Equitum*, ubi de Cleone verba fiunt.

προστροπὴ δὲ λέγεται. ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ Ῥήτωρ.

Et προστροπὴ, idem. Nam in oratione adversus Ctesiphontem Orator nomina hæc ut eandem significationem habentia adhibet.

Προστρόπαιος.[1] προστετραμμένος. ἱκέτης. παρακαλῶν. [2] Σοφοκλῆς·

Θάκει δὲ προστρόπαιος, ἐν χεροῖν ἔχων
Κόμας ἐμὰς, καὶ τῆσδε, καὶ σαυτοῦ τρίτου,
Ἱκτήριον θησαυρόν.

Ἤτοι, ἱκέσιον κτῆμα. ὅ ἐστι τὰς τρίχας. καὶ αὖθις· Καὶ [3] προστροπαίους τοῦ δι' ἐκεῖνον ἠτυχηκόταν.

Προστρόπαιος. Supplex. Suppliciter orans. Sophocles: *Sede vero supplex, manibus tenens comas meas, & hujus mulieris, & præterea tuas, qui es nostrum tertius. Hic enim supplicum est thesaurus.* Et iterum: *Et diras ultrices eorum, quos in calamitates conjecerat.*

Πρὸς τρόπων αὐτῷ. [4] Πολύβιος· Ὁ δ' Ἀντίοχος πρὸς τρόπων αὐτῷ καὶ παραδόξου γενομένης τῆς ἐπαγγελίας, ὑπερχαρὴς ὢν, πάνθ' ὑπισχνεῖτο.

Πρὸς τρόπων αὐτῷ. Quod ipsi gratum est. Polybius: *Antiochus autem rei adeo sibi gratæ atque inopinatæ pollicitationem audiens, gaudio exultans, omnia pollicebatur.*

Πρόστροποι. προσπεπτωκότες. προστετραμμένοι. [5] Σοφοκλῆς·

Ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι,
Ἀλκήν τιν' εὑρεῖν, ἡμῖν, εἴτε του Θεῶν.

Πρόστροποι. Qui acciderunt ad alicujus genua. Supplices. Sophocles: *Oramus te omnes hic supplices, ut remedium aliquod malorum nobis præbeas*, &c.

Προστυχής. ὁ κατὰ τύχην ἐντυχών.

Προστυχής. Qui casu in aliquem incidit.

Πρόσοικος. οἰκειότερον μᾶλλον τὸ ὅμορος. ἐπὶ γὰρ ὅρων τοῦτο λαμβάνεται.

Πρόσοικος. Accola. Vicinus. Finitimus. [Sed hoc significatu] magis proprium est nomen ὅμορος, quippe quod de finibus dicitur.

Πρὸς οἰωνοῦ δεξιοῦ τιθέμενος, ἐν πολεμίῳ χάρακι σταθμεῦσαι.

Πρὸς οἰωνοῦ δεξ. *Bonum augurium esse ratus, in hostili vallo stationem habere.*

Πρόσοιτο.[6] προσδέξοιτο. ἐπισπάσοιτο. Οὐ γὰρ πρόσοιτο ἀναβάτην ἡ κάμηλος οὐδένα ὑπ' αὐθαδείας καὶ ἀσυνηθείας. καὶ αὖθις Δαμάσκιος· [7] Ἦν δὲ ἱκανὸς ἰδεῖν, ὅπη τε σαθρὸν φθέγγεται ὁ λόγος, καὶ ὅπη ὑγιές· ἵνα τὸ μὲν πρόσοιτο, τὸ δὲ ἐξελέγξειε. καὶ αὖθις· Εἰ μετάνοιαν ἁμαρτωλοῦ πρόσοιτο.

Πρόσοιτο. Admittat. Recipiat. Attrahat. *Camelus enim propter contumaciam & insolentiam rei nullum sessorem admiserit.* Et iterum Damascius: *Facile autem perspicere poterat, ubi oratio esset vitiosa, & ubi sana; ut alterum quidem admitteret; alterum vero redargueret.* Et iterum: *Si pœnitentiam peccatoris admiserit.*

Προσύμβολα. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰρήσθω προσύμβολα, ὥς φασι.

Προσύμβολα. Prosymbola. Signa, quæ res aliquas præcedunt. *Sed hæc quidem prosymbolorum loco dicta sint.*

Πρόσφατος.[8] κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωστὶ πεφονευμένου· ἐκ τοῦ φῶ, τὸ φονεύω. ἐξ οὗ τὸ, [9] Πέφαται δ' ἄριστος Ἀχαιῶν. καὶ, ἀρηΐφατος.

Πρόσφατος. Recens. Proprie dicitur de eo, qui recens occisus est: a φῶ, occido. Hinc deductum est πέφαται, occisus est; quæ vox occurrit in loco illo Homerico: *Fortissimus autem Achivorum occisus est.* Et Ἀρηΐφατος, qui in bello cæsus est.

Πρόσφατον. τὸ ἀρτίως γινόμενον. καὶ προσφάτως, ἀντὶ τοῦ, νεωστί.

Πρόσφατον. Recens. Nuperum. Et προσφάτως, recenter, nuper.

Προσφερεῖς. ὁμοίας. Ὁ δὲ ἀπαντήσας τοῖς βαρβάροις πυρὶ προσφερὴς, ἔργα ἐπεδείκνυτο, χεῖράς τε ἀνθρώπου καὶ τόλμαν παραλέγοντα.

Προσφερεῖς. Similes. *Ille vero Barbaris occurrens igni similis, ea facinora edidit, quæ manus hominis & audaciam superarent.*

Προσφέρονται.[10] ἀντὶ τοῦ, προστεθῶσι.

Προσφέρονται. Admoventur. Apponuntur.

Προσφεύγω. δοτικῇ.

Προσφεύγω. Dativo jungitur. Confugio. Profugio.

Προσφθέγγομαι. αἰτιατικῇ.

Προσφθέγγομαι. Accusativo jungitur. Alloquor.

Προσφορά. προσθήκη. πρόσδοσις.

Ποίω[11] γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται.

Προσφορά. Oblatio. Donum. Beneficium, quod offertur. *Quodnam erit beneficii, quod offers, argumentum?*

1 Προστρόπαιος] MSS. Paris. habent, προστροπαῖος, cum circumflexo in penultima.
2 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 65. ut Portus monuit.
3 Καὶ προστροπαίους τοῦ δι' ἐκ.] Locus integer Polybii, ex quo fragmentum hoc decerptum est, exstat in Excerptis a Valesio editis, pag. 117.
4 Πολύβιος] Lib. VIII. cap. XIV.
5 Σοφοκλῆς] *Oedip. Tyran.* pag. 150. ut Portus monuit.
6 Πρόσοιτο] In MS. A. legitur, προσοῖτο, cum circumflexo in penultima: non solum hic, sed etiam in sequentibus.
7 Ἦν δὲ ἱκανὸς ἰδ.] Prior fragmenti hujus pars legitur etiam apud Photium in Excerptis ex Damascio, pag. 1036. ut Pearsonius recte observaverat. Ibi autem pro θησαυρὸν ex hoc loco Suidæ reponendum est, σαθρόν.
8 Πρόσφατος] Confer Ammonium v. Νεκρόν.
9 Πέφαται δ' ἄριστος Ἀχ.] Homerus Il. P. v. 689. apud quem secundum leges metri recte legitur:
——— Πέφαται δ' ἄριστος Ἀχαιῶν.
10 Προσφέρονται] Ex interpretatione subjuncta colligitur, scribendum potius esse προσφέρωνται, per ω.
11 Ποίω γὰρ ἡ σὴ προσφ.] Senarius hic legitur apud Sophoclem *Oedip. Tyran.* pag. 291. ut Portus monuit.

Πρόσφορα.[1] πρόσοδος. Ἀντιφῶν.

Πρόσφορα. χρήσιμα.[2] Δρῴην καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσα πρόσφορ' ἡμῖν πρὸς χάριν.

Πρόσφορον. οἰκεῖον. ἁρμόδιον. ἐπιτήδειον.[3] Οὐ γὰρ διὰ τὴν τύχην τῶν συμβεβηκότων ἀθετήσεις τῆς ἀξίας ἢ τῆς προσηγορίας τὸ πρόσφορον. Χοσρόης φησὶ πρὸς Μαυρίκιον.

Προσφυές. προσοικειούμενον.

Προσφυῶς. οἰκείως. ἀκολούθως.

Πρόσφυξ. ὁ αὐτόμολος. ὁ προσφεύγων ἐν Ἐκκλησίαις.

Προσφύς. προσπλακείς. καὶ Προσφῦναι, καὶ Προσφύντος.

Προχαιρητήρια.[4] ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις ἀγομένη, ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη.

Πρόσχημα. παρακάλυμμα τοῦ ἤθους. ἡ πρόφασις.

Πατὴρ[5] γὰρ, οὐδὲν ἄλλο σοι πρόσχημ' ἀεί,
Ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν.

Αὐτὸν γὰρ ἐν προσχήματι μοίρᾳ ἐξιόντα, μήτε Οὔννοις, μήτε τοῖς ἐκείνων συμμάχοις ἐς χεῖρας ἰέναι.

Πρόσχημα. παρακάλυμμα.[6] Σοφοκλῆς·
Πρόσχημ' ἀγῶνος, Δελφικῶν ἄθλων χάριν.

Ὡς οὔπω ὄντος τοῦ Γυμνικοῦ ἀγῶνος. † Προσχήματι οἰκονομίας, βαρβαρικῆς ἐχόμενοι σμικρολογίας.

Πρόσχορδα. σύμφωνα.

Πρόσχωροι. περίοικοι.

Προσψαύσασαι[7] αἱ σάρκες τοῦ Μάρτυρος τῷ πυρί.

Προταλαιπωρῶ. γενικῇ.

Προταμών. κόψας.

Πρόταξις ψιλῶν. ὅταν τῶν ἄλλων ἐν πολέμῳ οὗτοι προτάττωνται. Ὑπόταξις δὲ, ὅταν ὑποτάττωνται. Προσένταξις δὲ, ὅτε καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττωνται. λέγεται δὲ καὶ Παρένταξις τοῦτο.

Πρότασις. ὅτι πρότασις ἐστὶ λόγος ἐξ ὅρων δύο, τῶν σημαινομένων τι περί τινος δηλῶν, ἢ ὡς ὑπάρχον, ἢ ὡς οὐχ ὑπάρχον. Τρόπος δὲ ἁπλῶς, δύο προτάσεων ἁπλῆ κοινωνία τρεῖς ὅρους ἐχουσῶν, ἐξ ὧν ἀνάγκη τὸν ἕνα δίς τε εἰλῆφθαι, καὶ ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρχειν. Σχῆμα δὲ, τρόπος ὡδὶ τὸ μέσον.

Πρότασις.[8] ἡ προτεινομένη ἐρώτησις. Πρόβλημα, τὸ προβληθὲν ἐρώτημα. διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ μόνον. συνίστανται δὲ καὶ ἐξ ἀντιφάσεων. Πρόβλημα καὶ

Πρόσφορα. Proventus. Reditus. Antiphon.

Πρόσφορα. Commoda. Utilia [Sophocles:] *Faciam & hæc, & omnia, quæ e re vestra erunt.*

Πρόσφορον. Aptum. Commodum. Idoneum. Conveniens. *Haud enim propter ea, quæ fortuito acciderunt, commodum, quod ex dignitate vel appellatione percipitur, repudiabis.* Hæc sunt verba Chosrois ad Mauricium.

Προσφυές. Adhærens. Cohærens. Aptum. Commodum.

Προσφυῶς. Convenienter. Apte. Consequenter.

Πρόσφυξ. Transfuga. Vel, qui ad Ecclesias confugit.

Προσφύς. Adhærens. Amplexus. Et προσφῦναι, adhærere. Et προσφύντος, adhærentis.

Προχαιρητήρια. Festum, quod Athenis celebratur, cum nova nupta [a parentibus] discessura erat.

Πρόσχημα. Velamen. Prætextus. Ficta causa. [Sophocles:] *Nullam aliam habes causam, quam obtentui sumas, quam, patrem a me cæsum esse.* † *Illum enim ob fictam causam egressum, neque cum Hunnis, neque cum ipsorum sociis manus conseruisse.*

Πρόσχημα. Prætextus. Species. [Ornamentum. Decus. Sophocles:] *Decus certaminis, Delphicorum præmiorum gratia.* Tunc autem certamen Gymnicum nondum institutum erat. † *Sub specie parsimoniæ, sordidæ avaritiæ student.*

Πρόσχορδα. Consona. Consentientia.

Πρόσχωροι. Vicini. Accolæ. Finitimi.

Προσψαύσασαι αἱ σάρκ. *Cum carnes Martyris ignem contigissent.*

Προταλαιπωρῶ. Genitivo jungitur. Pro aliquo molestias tolero.

Προταμών. Qui præcidit. Qui secuit.

Πρόταξις ψιλῶν. [In Tacticis sic dicitur,] velitum ante alios milites in acie collocatio. Ὑπόταξις vero, est, cum iidem post alios collocantur. Προσένταξις vero, cum iidem phalangi ita inseruntur, ut singuli juxta singulos milites collocentur. Idem etiam παρένταξις dicitur.

Πρότασις. Propositio. Propositio est oratio ex duobus terminis constans, quæ de re quadam aliquid affirmat, vel negat. Modus vero est connexio duarum propositionum, tres terminos habentium, quorum alterum necesse est bis sumi, & utrique propositioni inesse. Figura vero, est modus, quo terminus medius certa ratione in Syllogismo collocatur.

Πρότασις. Propositio. Πρόβλημα, problema, sive proposita quæstio. Duo hæc modo tantum differunt. Constant vero etiam ex con-

1 Πρόσφορα. πρόσοδος. Ἀντ.] Ex Harpocratione.

2 Δρῴην καὶ τάδε, καὶ π.] Locus hic est mutilus, qui suppleri debet ex fine fabulæ Sophocleæ, quæ *Oedipus in Colono* inscribitur. Inde enim Suidas hæc descripsit, ut Portus recte observaverat.

3 Οὐ γὰρ διὰ τὴν τ.] Fragmentum hoc, ni fallor, depromptum est ex Theophylacto Simocatta.

4 Προχαιρητήρια. ἑορτ.] Ex Harpocratione.

5 Πατὴρ γὰρ, οὐδ.] Hæc sunt verba Sophoclis in *Electra*, pag. 106. ut Portus monuit.

6 Σοφοκλῆς] *Electra*, pag. 112. ut itidem Portus observaverat. Inde autem sensus hujus loci, qui omnino mutilus est, suppleri debet.

7 Προσψαύσασαι αἱ σάρκ.] Hæc leguntur etiam infra v. Ψαύει.

8 Πρότασις. ἡ προτ.] Cum hoc loco Suidæ conferendus est Alex. Aphrod. in *Topic.* pag. 38, 39.

πρότασις τῶν αὐτῶν εἰσὶ διαλεκτικὰ, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς· τῷ δὲ τρόπῳ τῆς ἐκφορᾶς τῆς κατὰ λέξιν μόνον αὐτοῖς ἡ διαφορά. τὸ γὰρ αὐτὸ ἐρώτημα μετὰ μὲν τοῦ πότερον λεγόμενον, πρόβλημά ἐστι· μετὰ δὲ τοῦ ἆρά γε, πρότασις. καὶ εἰσιν αὐτὰ διαλεκτικὰ προβλήματα, καὶ διαλεκτικαὶ προτάσεις. πρόβλημα μὲν, οἷον, Πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδὴς, ἢ οὔ; πρότασις δὲ, Ἆρά γε ὁ κόσμος σφαιροειδής ἐστι; τοῦ ἢ οὔ, οὐ προστιθεμένου.

tradictionibus. Πρόβλημα & πρότασις idem significant, & in iisdem versantur: modo vero enuntiationis differunt. Eadem enim quæstio, si proferatur cum adverbio πότερον, est πρόβλημα: sin cum ἆρά γε, dicitur πρότασις. Et hæc sunt Dialectica Problemata, & Dialecticæ Propositiones. Et Problema quidem; ut, si quæras, *Utrum* (πότερον) *Mundus est rotundus, an non?* Propositio vero, *An* (ἆρά γε) *Mundus est rotundus, an non?*

Προτέγειον.

Προτέγειον. Pars tecti prominens.

Προτέλεια.[1] ἡμέραν οὕτως ὀνομάζουσιν, ἐν ᾗ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς εἰς τὴν Θεὸν, καὶ θυσίας ἐπιτελοῦσι.

Προτέλεια. Protelia. Sic diem illum vocant, quo parentes virginem nupturam in Arcem ducunt ad Deam, ibique sacrificia faciunt.

Προτέλεια.[2] Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἱερείας. τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναί τι τῶν εἰς τὸ θεῖον ἀναφερομένων γινόμενα, ἢ διδόμενα.

Προτέλεια. Protelia. Lycurgus in oratione de Sacerdote. Sic vocantur ea, quæ fiunt, vel dantur, antequam res divina peragatur.

Προτέλειον. ἡ προπαιδεία. [3] Καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς Μούσας, ἀλλὰ τὸ κράτος αὐτὸ τῆς σοφίας ἐν [4] ταύταις ἐστὶ, καὶ οὐδ' εἴ τι περιττὸν αἰνίττονταί ποτε, συνιέναι βούλεται, καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται, πολλὰ καὶ ἀγαθὰ αὐτῷ γένοιτο. Τέλος λέγεται καὶ ὁ γάμος. καὶ προτέλεια, τὰ ὑπὲρ τοῦ γάμου θύματα. Ἀλλὰ καὶ τῆς Διωνίδος γάμων προθυσάσθω, καὶ προτέλεια τοῦ μοιχοῦ ὁ ἀνὴρ γενέσθω.

Προτέλειον. Disciplinæ, quæ ante Philosophiam docentur; vel quibus animus ad sapientiam præparatur. *Quisquis autem Musas non ponit in illarum disciplinarum numero, quibus homines ad Philosophiam præparantur, sed summam in iis sapientiæ collocat, neque, quod ab iis obscure significatur eximium ac singulare, intelligere vult, & ab eo detinetur; multa ei bona contingant.* Τέλος etiam vocantur nuptiæ. Et προτέλεια, sacrificia, quæ ante nuptias fiunt. *Sed etiam pro Dionidis nuptiis sacrificium fiat, & vir adulteri victima nuptialis sit.*

Προτεμενίσματα. προπύλαια. ἢ προάστεια.

Προτεμενίσματα. Templorum vestibula. Vel suburbia.

Προτένθαι.[5] οἱ περὶ καιροῦ τῶν προσφαγίων ἀπογευόμενοι. οἱ προαρπάζοντες, καὶ μεταπιπράσκοντες πλείονος· οἱ νῦν μετάβολοι καλούμενοι. οἱ προλαμβάνοντες τὰ ὄψα, πρὶν εἰς τὴν ἀγορὰν κομισθῆναι.

Προτένθαι. Qui ante tempus opsonia degustant. Vel, qui opsonia aliis præripiunt, & postea pluris vendunt; qui nunc μετάβολοι vocantur. Vel, qui opsonia præemunt, antequam in forum rerum venalium afferantur.

Προὐτένθευσαν.[6] προελιχνεύσαντο. προέλαβον τὴν προθεσμίαν, ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν, ἢ ὑπὸ τοῦ κερδαίνειν ἡττώμενοι.

Προὐτένθευσαν. Præliguriverunt. Prægustarunt. Tempus præscriptum anteverterunt præ immoderata cupiditate & nimio amore lucri.

Προτένθης. ὁ λίχνος. Αἰλιανός· [7] Προτένθης καὶ ὀψοφάγος.

Προτένθης. Lurco. Gulosus. Ælianus: *Lurco ille & helluo.*

Πρό τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν. ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ παίδων, καὶ ὑπὲρ γυναικῶν.

Πρό τε παίδων, καὶ περὶ γυν. *Pro liberis & conjugibus.* Hic præpos. περὶ ponitur pro ὑπέρ.

Προτεραία. ἡ πρώτη. καὶ προτεραῖος.

Προτεραία. Dies antecedens, vel prior. Et προτεραῖος, qui priore die, vel pridie alicujus diei aliquid facit.

Προτεραίτερος. ἀντὶ τοῦ πρότερος.

Προτεραίτερος. Pro πρότερος. Prior.

Προτερήσαντες. ἀντὶ τοῦ πρότεροι γεγονότες. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι προτερήσαντες τοῖν δυοῖν ποταμοῖν, κοντοὺς ἔπηξαν ὑποβρυχίους. καὶ αὖθις· Παρὸν ἡμῖν, ἢ ἄρδην ἀπολωλέναι, ἢ προτερήσασι δόξαν μέν τινα περι-

Προτερήσαντες. Qui priores fuerunt. Qui præoccuparunt. *Cum autem Romani flumen utrumque præoccupassent, in iis contos defixerunt, eosque sub aqua latentes.* Et iterum: *Cum nobis vel funditus pereundum sit, vel, si vice-*

1 Προτέλεια] Confer Hesych. v. Γάμων ἔθη; & Meurs. in *Græc. Feriat.* v. Προτέλεια.

2 Προτέλεια. Λυκοῦργος ἐν τῷ π.] Ex Harpocratione.

3 Καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς Μ.] Hæc sunt verba Synesii in *Dione*, pag. 53. unde locus hic supplendus est. Apud ipsum enim Synesium sic legitur: Καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς Μούσας, ἀλλὰ τὸ κράτος αὐτὸ τῆς σοφίας ἐν ταύταις εἶναι, καὶ οὐδ' εἴ τι περιττὸν αἰνίττονταί ποτε καὶ παραδηλοῦσι, συνιέναι βούλεται· τὸ δὲ ἐσχηματισμένον αὐτῶν κάλλος ἠγάσθη, καὶ εἰς αὐτὸ κέχηνε, καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται, οὐδὲ οὗτος μέν τι δεινὸν οὐδὲν εἴργασται, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἀγαθά γε γένοιτο αὐτῷ, μουσικῷ τινι ἀνδρὶ καὶ χαρίεντι. Hinc patet, quomodo Suidas locum hunc composuerit.

4 Ἐν ταύταις ἐστί] Lege, ἐν ταύταις εἶναι. Nam ἀπὸ κοινοῦ repetendum est, ἡγεῖται.

5 Προτένθαι. οἱ περὶ καιροῦ τῶν προσφ.] Ex Enarratore Comici ad *Nubes*, pag. 191.

6 Προὐτένθευσαν. προελιχνεύσαντο. προέλ.] Et hæc leguntur apud Scholiastam Aristophanis loco laudato. Cæterum, locum Aristophanis, ad quem nota hæc referenda est, citat etiam Athenæus lib. IV. pag. 171. quem confer.

7 Προτένθης καὶ ὀψ.] Locum hunc Æliani longe auctiorem habes supra v. Ἐπίκουρος.

πελείας ἀπενέγκασθαι, βιοτεύειν δὲ ὅμως ἐπὶ κατ᾽ ἐξουσίαν.

Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται τὸν δασύποδα. Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. καὶ, Πρότερον αἷμα ὕσει.

Προτέρωσε. μακροτέρω.

Προτέταγμαι. γενικῇ.

Προτείνειν. δωρεῖσθαι, χαρίζεσθαι. [1] Προτείνειν αὐτῷ φʹ. τάλαντα, παραχωρήσαντι τῆς Κύπρου, καὶ τἄλλα συνακολουθήσοντα λυσιτελῆ καὶ τίμια παρ᾽ αὐτοῦ συνεπιδεικνύειν, προσενεγκαμένῳ τὴν χρείαν ταύτην.

Πρὸ τῆς δίκης. προτιμότερον τῆς δίκης. Οἱ θεοσύλαι κολάζονται, τὸ κέρδος πρὸ τῆς δίκης τιθέμενοι.

Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ᾄδεις. ἐπὶ τῶν τὰ πράγματα προλαμβανόντων.

Πρὸ τῆς πόλεως. ἔμπροσθεν τῆς πόλεως. Οἱ δὲ βάρβαροι παρετάξαντο οὐ πρὸ τῆς πόλεως, ἀλλὰ παρὰ τὴν πόλιν, ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν, βλέποντες μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὴν ἡμετέραν παρουσίαν· ἔχοντες δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας παρὰ τὴν πόλιν, πρὸς αὐτῷ τῷ τείχει· τὸ δὲ λαιὸν ἀνῆκον πρὸς τὰς ἄρκτους.

Προτιάπτω. προσάπτω.

Προτιειλεῖν. συστρέφειν.

Προτίκτωρ. [2] εἶδος ἀξιώματος Ῥωμαϊκοῦ, [3] καὶ φυλάττει.

Προτιμᾷν. τὸ φροντίζειν. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. καὶ [4] Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
Τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ᾽ Εὐδάμου δραχμῆς.

Προτιμῶ. γενικῇ. Γράψας ἀναιδῶς, εἴ τινι προτετίμηται δεσμοῦ. ✝ Καὶ Ταραντῖνοι μὲν οὐδὲν ἐκείνου προτιμήσαντες. αἰτιατικῇ δέ· Θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων ἐξεταζομένων, προτιμήσεις τὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ.

Προτιόσσομαι. [5] βλέπω. ἀπὸ τῶν ὄσσων ἡ μεταφορά.

Πρότμησις. ὀμφαλός. τὸ παρ᾽ ἡμῖν ἦτρον. διὰ τὸ πρῶτον τέμνεσθαι ἐν τοῖς βρέφεσι.

Προτολμίζεσθαι. προέρχεσθαι.

Προτομαὶ βασιλικαί. εἰκόνες βασιλικαί. καὶ προτομαὶ λεόντων, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων ἡ προτομὴ λέγεται. Τοῖς δὲ τῶν πλοίων ἄκροις τετραπόδων προτομὰς ἀποτυπώσας, χαλκῷ περιέβαλε, διὰ τὸ τῶν ἐμβόλων χρειῶδες.

Προτομή. ἐπὶ ζώων ἀλόγων οὕτω λέγεται, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων, πρόσωπον. καὶ ἐπὶ κριοῦ μηχανικοῦ προτομὴ

rimus, temeritatis quidem nota subeunda sit, at tamen arbitratu nostro vivere nobis liceat.

Πρότερον χελώνη παραδρ. *Prius testudo leporem cursu præverterit.* Dicitur de rebus, quæ fieri nequeunt. Et, *Prius sanguine pluet.*

Προτέρωσε. Longius. Ulterius.

Προτέταγμαι. Genitivo jungitur. Ante aliquem collocatus sum.

Προτείνειν. Offerre. Donare. *Offerre ipsi D. talenta, si Cypro cessisset, aliaque emolumenta consecutura & honores ipsi ob oculos ponere, si hac in re ei morem gessisset.*

Πρὸ τῆς δίκης. Præ justitia. *Sacrilegi merito puniuntur, lucrum justitiæ anteponentes.*

Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκ. *Ante victoriam triumphum canis.* Dicitur in eos, qui in rebus gerendis tempus antevertunt.

Πρὸ τῆς πόλεως. Ante urbem. *Barbari vero aciem instruxerunt, non ante urbem, sed juxta urbem, recta serie, spectantes ad orientem, & ad eam partem, unde nos venturos putabant; dextro eorum cornu juxta urbem, prope ipsum murum, porrecto: lævo vero Septentrionem versus extenso.*

Προτιάπτω. [Dorice, pro] προσάπτω. Adnecto. Attribuo.

Προτιειλεῖν. [Pro προσειλεῖν.] Convolvere. Contorquere.

Προτίκτωρ. Protector. Genus dignitatis apud Romanos.

Προτιμᾷν. Curare. Demosthenes in *Philippicis.* Et Aristophanes: *Nihil te moror. Annulum enim hunc, quem gesto, drachma ab Eudamo emi.*

Προτιμῶ. Pluris æstimo. Pluris facio. Antepono. Item, moror, curo. Genitivo jungitur. * * * * * * * * *Et Tarentini nihil eum morati sunt.* Item accusativo: *Cum Deus & homines inter se comparabuntur, res hominum Deo antepones?*

Προτιόσσομαι. Adspicio. Prævideo. Ab ὄσση, oculi.

Πρότμησις. Significat idem, quod apud nos ἦτρον, i. e. umbilicus: quod is in infantibus primum secetur.

Προτολμίζεσθαι. Ante alios audere.

Προτομαὶ βασιλικαί. Imagines regiæ. Et προτομαὶ λεόντων, facies leonum: pariterque de reliquis animalibus hæc vox dicitur. Proprie vero προτομὴ de animalibus brutis dicitur. *Cum in extremis prorarum partibus animalium quadrupedum formas effinxisset, eas ære munivit, ut rostrorum usum præberent.*

Προτομή. Sic in brutis animalibus dicitur facies; ut in hominibus πρόσωπον. Item, in

1 Προτείνειν αὐτῷ φʹ. τάλ.] Casaubonus ad Fragm. Polyb. pag. 1539. locum hunc scriptoris Anonymi, quem Polybium esse putat, refert ad contentiones Ptolemæorum fratrum super regno Cypri, de quibus Polybium egisse, apparet e Legationum Eclogis, cxv. cxvii. & cxxxii. Sed fallitur vir Magnus. Fragmentum enim hoc potius pertinet ad historiam de Archia, qui Cyprum Demetrio prodere conabatur; ut haud dubie colligitur ex iis, quæ Suidas refert supra v. Ἀρχίας, qui locus cum hoc conferendus est.

2 Προτίκτωρ] Vide Dufrenium in Glossario Græco v. Προτίκτωρ, & in Glossario Latino v. *Protector.*

3 Καὶ φυλάττει] Hæc, ut supervacanea, & nihil ad rem facientia, delenda sunt.

4 Ἀριστοφάνης] *Pluto,* pag. 88. (43. Ed. Bas. *P.*)

5 Προτιόσσομαι] Homer. Il. X. v. 356

λέγεται

λέγεται τὸ ἔμπροσθεν μέρος. Ἔστι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. [1]Δοκὸς ὑπερμεγέθης, ἱστῷ νηὸς παραπλησία, ἐστόμωται σιδήρῳ [2]παχεῖ, κατ' ἄκρον ἐς κριοῦ προτομὴν, ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται, τετυπωμένῳ. καταιωρεῖται δὲ κάλοις μέσος ὥσπερ ἀπὸ πλάστιγγος ἑτέρας δοκοῦ, σταυροῖς ἑκατέρωθεν ἑδραίοις ἐστηριγμένης. ἀνωθούμενος δὲ ὑπὸ πλήθους ἀνδρῶν εἰς τὸ κατόπιν, τῶν αὐτῶν πάλιν ἀθρόως εἰς τοὔμπροσθεν ἐπιβρισάντων, τύπτει τὰ τείχη τῷ προσανέχοντι σιδήρῳ, καὶ οὐδεὶς οὕτω κρατερὸς πύργος, ἢ περίβολος πλατὺς, [3]ὃς ἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν καλισχύσῃ. τῆς γὰρ ἐπιμονῆς κρατούσης, καθαιρεῖται τὰ τείχη.

ariete, machina bellica, anterior pars vocatur προτομή. Aries autem hac ratione fabricatus est. Trabs est ingens, malo navis similis, & in parte extrema crasso ferro, quod arietis faciem refert, (unde etiam nomen accepit) munita. Medius autem suspenditur ex trabe alia, velut ex trutina, firmis palis utrinque fulta; & a magno virorum numero retrorsum actus, & ab iisdem rursus magno impetu antrorsum impulsus, muros ferreo rostro tundit: nec ulla est turris tam valida, nec mœnia adeo lata, quæ, etiamsi primos ictus ferre possint, continuata tamen quassatione labefactata tandem non concidant.

Προτόνιον. ἱματίδιον, ὃ ἱέρεια ἀμφιέννυται. ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι. Προτόνιον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πρώτη Πανδώρα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα.

Προτόνιον. Sic appellabatur palliolum, sive amiculum, quo sacerdos indutus erat. Id autem a sacerdote imponebatur illi, qui hostiam jugulabat. Vocatum autem fuit προτόνιον, quod prima Pandora cum sororibus laneam vestem hominibus confecerit.

Πρότονος. ὁ προτεταμένος κάλως.

Πρότονος. Funis protensus. Rudens.

Πρὸ τῶν ὅλων. πρότερος τῶν ὅλων.

Πρὸ τῶν ὅλων. Ante universa. Prior universis.

Προτρέπω.[4] ἱκετικῶς παρακαλῶ. Προτρόπαιοι γὰρ, οἱ ἱκέται. Σοφοκλῆς·

Τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προτρέπω· καλῶ δ' ἅμα
Πομπαῖον Ἑρμῆν.

Καὶ προτρέπομαί σε. αἰτιατικῇ.

Προτρέπω. Suppliciter oro. Προτρόπαιοι enim vocantur supplices. Sophocles: *Hæc a te, Jupiter, suppliciter peto. Invoco vero simul Mercurium, animarum Ducem.* Et προτρέπομαι, accusativo jungitur. Adhortor.

Προτριτάτη.[5] τρίτη ἐπάνω ἡμέρα. Θουκυδίδης ἐν β'. τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.

Προτριτάτη. Tertio die ante. Thucydides lib. II.

Προτροπάδην. προθύμως. ἀμεταστρεπτί. ἢ εἰς τοὔμπροσθεν. [6]Ἀγαθίας· Παραδόντες δὲ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις, ἔφευγον προτροπάδην, ἀλκῆς ἁπάσης ἐπιλελησμένοι.

Προτροπάδην. Festinanter. Cupide. Non conversa facie. Vel, in partem anteriorem. Agathias: *Cum autem terga hostibus dedissent, effuse fugerunt, fortitudinis omnis obliti.*

Προτρυγαῖος.

Προτρυγαῖος. Protrygæus. [Epithetum Bacchi, ut videtur.]

Προοίμιον. πρόλογος.

Προοίμιον. Prooemium. Prologus.

Προὔγραφε. καὶ προὐγράφη, κατηγορήθη. Μάρκος τῶν εὖ γεγονότων, τὴν ἀξίωσιν Ἀγορανόμος, προὐγράφη. εἶτα μέντοι λαθεῖν βουλόμενος, ξυρεῖται τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ γένειον, στολὴν Αἰγυπτίαν ἀναλαβών.

Προὔγραφε. Proscribebat. Proscripsit. Et προὐγράφη, proscriptus est. *Marcus, vir nobili genere natus, & dignitate Ædilis, proscriptus est: qui cum latere vellet, caput mentumque rasit, & vestem Ægyptiam induit.*

Προὐκινδύνευεν. ὑπεραπέθνησκεν. Ὁ δὲ προὐκινδύνευε τοῦ πλήθους, οὐ στρατηγικῶς, ἀλλὰ στρατιωτικῶς. ἀντὶ τοῦ, εὐτελῶς.

Προὐκινδύνευεν. Pro aliquo vitæ periculum subibat. *Ille vero non Imperatoris, sed militis gregarii more pro reliquis pericula adibat.*

Προὔκειτο, καὶ Προὔθεντο. ἐπὶ τῶν τετελευτηκότων χρῶνται τῇ λέξει οἱ ῥήτορες, τῶν πρὸ τοῦ τεθάφθαι κειμένων ἐπὶ τῆς οἰκίας, παρόντων τῶν οἰκείων. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Γλαύκωνα· Καὶ μὲν δὴ οὐδὲ τοῦτο ἂν ἔχοι Γλαύκων εἰπεῖν, ἢ ἄλλος τις τῶν Δικαιογένους συγγενῶν, ὡς, ὅτε μὲν προὔκειτο, ὤκνουν καὶ ᾐσχύνοντο λόγους περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι. ἐξενεχθέντος δὲ, ἢ περὶ τῶν

Προὔκειτο, & προὔθεντο. Oratores his vocibus utuntur, quum de mortuis verba faciunt, qui, antequam sepeliantur, domi [omnium conspectui expositi] jacent, præsentibus amicis & propinquis. Lysias in oratione adversus Glauconem: *Et ne hoc quidem dicere possit Glaucon, vel aliquis alius Dicæogenis cognatorum, eos, cum defuncti*

1 Δοκὸς ὑπερμεγέθης, ἱστῷ νηὸς παραπλ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Josephi lib. III. cap. XV. pag. 843. ut Pearsonius etiam monuit. Confer etiam Nostrum supra v. Κριὸς, ubi eadem leguntur.

2 Παχεῖ] Sic habent MSS. Paris. itemque Josephus loco laudato. At priores Editt. minus recte τραχεῖ.

3 Ὃς ἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν καλισχ.] Nos in loco hoc vertendo, sensum, non quem verba præferunt, sed quem res ipsa nobis requirere videbatur, expressimus. Lectio enim vulgata non satis commoda nobis videbatur.

4 Προτρέπω. ἱκετικῶς παρ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Ajacem* pag. 50. ut Portus monuit. Ibi autem rectius sic legitur: Προτρέπω. κατευκτικῶς λέγω. προστρόπαιοι γὰρ, οἱ ἱκέται. Confer Nostrum supra v. Προστρόπαιος.

5 Προτριτάτη] Distingue & scribe, Πρότριτα. τῇ τρίτῃ, &c. Respexit enim Suidas ad locum illum Thucydidis. lib. II. cap. XXXIII. Πρότριτα σκηνὴν ποιήσαντες. Scholiasta: Πρότριτα. πρὸ τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκκομιδῆς. ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς.

6 Ἀγαθίας] Lib. I. pag. 26. ubi de Herulis, quos Franci in fugam conjecerant, verba fiunt.

χρημάτων τινὰ μνείαν ἔχετε, ἢ τὰς θυγατέρας ἀξιῶτε διαιτᾶσθαι.

Πρὐμάχουν. γενικῇ.

Προύνικος. δρομαῖος. γοργός. [1] Φασὶ δὲ περὶ Ξενοκράτους, εἴ ποτε μέλλοι ἐς ἄστυ ἀπιέναι, τοὺς [2] θορυβώδεις πάντας καὶ προυνίκους ὑποστέλλειν αὐτοῦ τῇ παρόδῳ.

Προνούστερος. ἀντὶ τοῦ, προνοητικώτερος.

Προπίνω. δοτικῇ. Προὔπινεν αὐτῷ· αὐτὸς δὲ πάλιν ἐκουφίζετο, καὶ τὸν Δάμαν ἐπῄνει. † Καὶ προὔπινεν αὐτῷ, καὶ μεστὸς ἦν ἐλπίδων ἐρωτικῶν.

Προὖπτον. Φανερόν.

Προὐργιαίτερον. καὶ προὐργιαίτατον. ἀναγκαιότατον. προτιμότατον. Θέσθαι προὐργιαίτερον τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου, τὴν ἐξ αὐτῶν παλαμήσασθαι σωτηρίαν· † Ὅπερ ἔπεται φύσει ἀνθρώπων ἐν τοῖς τελευταίοις κινδύνοις, τὰ σφέτερα τιθεμένων προὐργιαίτερα, ἀνεχώρησαν.

Προὐργιαίτατον. παρὰ παντὸς ἄλλου ἔργου γινόμενον.

Προὐργιαίτερον. ἀναγκαιότερον. τὸ γὰρ πρὸ ἔργου αἱρετώτερον, ἐστὶ τὸ προὐργιαίτερον. ἐπεὶ τὸ προὔργου, ἐστὶν οἷον πρὸ ἔργου. Πολύβιος· [3] Οὐδὲν προὐργιαίτερον ποιούμενος κατὰ τὸν βίον τοῦ κυνηγετεῖν. λέγεται δὲ καὶ πρὸ ἔργου. Ἀρριανός· Μάλιστα δὲ φίλια τὰ κατὰ νώτου ἑαυτῷ καὶ τῇ στρατιᾷ καταλιπεῖν, πρὸ ἔργου ἐτίθετο ὁ στρατηγός. † Ὁ δὲ αὐτοκέλευστος ἐτόλμα ἰέναι, τοῦ πρὸς αὐτοκράτορος ἐπηγγελμένων προὐργιαιτέραν τὴν ἀπὸ τῆς τύχης συνοχωρείαν πεποιημένος.

Προὔργου. πρὸ ἔργου. συμφέρον. πλέον. Ἰσοκράτης φησίν· Ἵνα προὔργου τι γένηται. ἀντὶ τοῦ, πλέον. Προὔργου νενόμικα, καὶ τούτων κἀκείνων τὴν ἀμελείαν φυγὼν, ὅσα προσῆκε ταῖς παλαιαῖς ἱστορίαις, ταῦτα προσαρμόσαι.

Προυσίας [4] ὁ βασιλεὺς, εἰδεχθὴς ὢν κατὰ τὴν ἔμφασιν, καίπερ ἐκ συλλογισμοῦ βελτίων ὑπάρχων, ἥμισυς ἀνὴρ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας ἀγεννὴς καὶ γυναικώδης. οὐ γὰρ μόνον δειλὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἀλλότριος, καὶ συλλήβδην, ἐκτεθηλυμμένος καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι παρ᾽ ὅλον τὸν βίον· ὅπερ ἥκιστα βούλονται περὶ τοὺς βασιλεῖς ὑπάρχειν, ἅπαντες μὲν, μάλιστα δὲ τὸ τῶν Βιθυνῶν γένος. πολλὴ δέ τις ἀσέλγεια καὶ περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιθυμίας αὐτῷ συνεξηκολούθει. παιδείας δὲ, καὶ φιλοσοφίας, καὶ τῶν ἐν τούτοις θεωρημάτων ἄπειρος εἰς τέλος ἦν, καὶ τοῦ καλοῦ, ὅτι ποτέ ἐστιν, οὐδ᾽ ἔννοιαν εἶχε· Σαρδαναπάλου δὲ βάρβαρον βίον ἔζη, καὶ μεθ᾽ ἡμέραν, καὶ νύκτωρ. καὶ γὰρ οὖν ἅμα τῷ βρα-

cadaver propoſitum eſſet, noluiſſe & erubuiſſe verba de eo facere. Elato vero cadavere, vel de pecunia mentionem aliquam faciatis, vel filias arbitratu proprio vivere ſinatis.

Πρὐμάχουν. Pro aliquo pugnabam. Genitivo jungitur.

Προύνικος. Velox. Celer. [Laſcivus. Petulans. Impudicus.] *De Xenocrate fertur, ſi quando ad Urbem ire vellet, omnes tumultuoſos & impudicos illi eunti de via decedere ſolitos fuiſſe.*

Προνούστερος. Magis providus. Prudentior.

Προπίνω. Propino. Dativo jungitur. *Ei propinabat, plenuſque erat ſpei amatoriæ.*

Προὖπτον. Manifeſtum.

Προὐργιαίτερον. Potius. Antiquius. Et προὐργιαίτατον, potiſſimum, maxime neceſſarium. *Bello Romanis inferendo potiorem ducendam eſſe curam conſequendæ ſalutis. † Quod facere ſolent homines in extremis periculis conſtituti, ut ſuarum rerum potiorem habeant rationem,* [*quam alienarum*;] *diſceſſerunt.*

Προὐργιαίτατον. Quod omni re alia prius & antiquius ducitur.

Προὐργιαίτερον. Magis neceſſarium. Prius & antiquius. Dictum eſt autem προὐργιαίτερον, quaſi παρὰ ἔργου αἱρετώτερον. Nam προὔργου eſt idem quod παρὰ ἔργου. Polybius: *In vita nihil venatione antiquius duxit.* Dicitur vero etiam παρὰ ἔργου. Arrianus: *Dux autem nihil prius ſibi faciendum putabat, quam ut ſibi & exercitui omnia amica a tergo relinqueret. † Ille vero ſponte ſua ire audebat, neceſſitati fortunæ magis parendum eſſe exiſtimans, quam edicto Imperatoris.*

Προὔργου. Operæ pretium. Utile. Potius. Magis neceſſarium. Iſocrates inquit: *Ut aliquid fiat operæ pretium. † Operæ pretium me facturum putavi, ſi & horum & illorum nimiam prolixitatem vitarem, &, quæcunque antiquis hiſtoriis conveniunt, ea inſtituto meo accommodarem.*

Προυσίας. Pruſias Rex aſpectu erat deformis, tametſi judicio haudquaquam ſpernendus. Idem corporis ſpecie dimidiato homini ſimilis erat, & ad res bellicas plane ignavus & mollis. Neque enim ſolum timidus, ſed præterea laboris impatiens, atque omnino effœminatus in omni vita & animo & corpore erat. Quod genus vitii cum omnes mortales, tum maxime Bithyni in Regibus ferre non poſſunt. Idem ingenti libidine ad omnes corporis voluptates ardebat. Diſciplinarum autem liberalium ac philoſophiæ atque theorematum eo ſpectantium prorſus expers erat. Denique virtutis atque honeſti ne ſenſum quidem ullum habebat, ſed interdiu noctuque Sardanapali cujuſdam vitam

1. Φασὶ δὲ περὶ Ξενοκράτους, εἴ ποτε μέλλοι ἐς ἄστυ ἀπ.] Hæc ſunt verba Laertii in *Xenocrate*, lib. IV. Segm. VI. ubi in quibuſdam exemplaribus pro προυνίκους hodie legitur πορνικούς. Sed lectionem Suidæ defendit Salmaſius ad Ælii Spartiani *Hadrianum*, pag. 146. Edit. Hack. quem vide. Confer etiam Etymologum v. Προύνικος. Cæterum in optimo MS. A. pro προύνικος ſcriptum eſt προύνεικος, per diphthongum ει in ſyllaba penultima.

2. Θορυβώδεις] Sic habet MS. A. & Laertius loco laudato. At MSS. B. & C. & priores Editt. minus recte, θορύβους.

3. Οὐδὲν προὐργιαίτερον ποιούμ.] Fragmentum hoc Polybii auctius legitur ſupra v. Διάληψις.

4. Προυσίας ὁ βασιλεὺς, εἰδεχθὴς ὢν κατὰ τὴν ἔμφ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis, pag. 173. unde ea Suidas deſcripſit.

χείας ἐλπίδος τὸ τῶν βασιλευομένων πλῆθος λαβέσθαι, ἀμετάκλητον ὁρμὴν ἔσχεν εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλότρια φρονεῖν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βούλεσθαι παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν.

Προυσίας[1] βασιλεύς. οὗτος μετὰ τὸ νικῆσαι τὸν Ἄτταλον, καὶ παρελθεῖν πρὸς τὸ Πέργαμον, παρασκευασάμενος θυσίαν πολυτελῆ, προσήγαγε πρὸς τὸ τέμενος τοῦ Ἀσκληπιοῦ, καὶ βουθυτήσας, καὶ καλλιερήσας, τότε μὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολήν. κατὰ δὲ τὴν ἐπιοῦσαν ἐπιστήσας τὴν δύναμιν ἐπὶ τὴν Νικηφόριον, τούς τε νεὼς ἅπαντας διέφθειρε, καὶ τὰ τεμένη τῶν Θεῶν ἐσύλησε, καὶ τοὺς ἀνδριάντας, καὶ τὰ λίθινα τῶν ἀγαλμάτων. τὸ δὲ τελευταῖον, καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ βαστάσας ἄγαλμα, περιττῶς ὑπὸ Φιλομάχου κατεσκευασμένον, ἀπήνεγκεν ὡς αὐτὸν, ᾧ τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐβουθύτει κατασπένδων, καὶ κατηύχετο, δεόμενος, ὥσπερ εἰκὸς, ἵλεων αὐτῷ γενέσθαι καὶ εὐμενῆ κατὰ πάντα τρόπον. αἱ δὲ τοιαῦται διαθέσεις μανικαί. τὸ[2] γὰρ ἅμα μὲν θύειν, καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον, προσκυνοῦντα καὶ λιπαροῦντα τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως, ὥσπερ εἴωθε Προυσίας ποιεῖν, γονυπετῶν καὶ γυναικιζόμενος· ἅμα δὲ ταῦτα καὶ λυμαίνεσθαι, καὶ διὰ τῆς τούτων καταφορᾶς τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, πῶς οὐκ ἂν εἴποι τις θυμοῦ λυττῶντος ἔργα, καὶ ψυχῆς ἐξεστηκυίας τῶν λογισμῶν.

Προὔτυψαν.[3] προσήρξαντο.

Προὔχειν. προέχειν. Τί λέγειν, ἢ τί πράττειν χρὴ, φράζε μοι. τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προὔχει.

Προὔχοντο. προέβαλον. οὕτω καὶ [4] Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν, λέγων· Εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ καθέλοιεν, ὅπερ μάλιστα προὔχοντο. ἀντὶ τοῦ, προβάλλονται, προτείνουσι.

Πρόφερε. ὀνείδιζε. ὑπομίμνησκε. [5] Ὅμηρος·

Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης.

καὶ Αἰλιανός· Καὶ τὸ ἐλλειφθὲν κατὰ τῆς παρθένου προφέρει αὐτοῖς. καὶ Ἡσίοδος·

Ἠὼς, ἥ προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου.

ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸ πρόσω ἄγει.

Προφερέστατον. [6] βέλτιον.

Προφερεῖς.[7] οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

Προφητεία.[8] ἡ μέν ἐστι πνευματική· ἡ δὲ διαβολική. λέγονται γὰρ παρ' ἐκείνοις ὁμωνύμως αἱ προφητεῖαι. ἡ δὲ μέση τούτων, φυσική τις, ἢ τεχνική. ἡ δὲ,

agebat. Quamobrem ſimul ac vel minima ſpes affulſit multitudini Bithynorum, omnes impetu effuſo non ad defectionem modo, ſed ad pœnas etiam de Rege ſumendas ferri cœpere.

Προυσίας. Pruſias Rex. Hic victo Attalo Pergamum ingreſſus cum ſumptuoſo ſacrificii apparatu, Æſculapii templum adiit: mactatiſque victimis, cum perlitaſſet, tum quidem in caſtra reverſus eſt. Poſtridie vero copiis ad Nicephorium adductis, templa omnia vaſtare, delubra ac ſtatuas Deorum immortalium & imagines ſpoliare & diripere cœpit. Poſtremo & ipſum Æſculapii ſimulacrum, inſigni artificio a Philomacho fabricatum, abſtulit, cui pridie libaverat, hoſtiaſque & vota obtulerat, propitium ac benignum, ut mos eſt, ipſius numen ſibi apprecatus. Hujuſmodi autem hominum mores merito furioſos dixeris. Etenim ſimul victimas cædere, Deoſque propitios orare, omneſque aras ac lapides exquiſito quodam genere adorare, & venerari flexis genibus, & muliebri ſuperſtitione, quod Pruſias facere ſolebat; atque interim eadem fana labefactare, eorumque everſione contumeliam Diis facere, quis neget, animi id eſſe rabie perciti, hominiſque de ſtatu mentis deturbati?

Προὔτυψαν. Priores cœperunt.

Προὔχειν. Contractum ex προέχειν. Eminere. Excellere. Præſtare. *Quid dicere, vel quid facere oporteat, dic mihi. Ars enim arti præſtat.*

Προὔχοντο. Prætendebant. Protendebant. Sic & Thucydides lib. 1. Hiſtoriarum verbo hoc uſus eſt, dicens: *Niſi Megarenſium decretum ſuſtulerint, quod potiſſimum prætendunt.*

Πρόφερε. Objice. Exprobra. Commemora. Homerus: *Ne mihi exprobra amabilia dona aureæ Veneris.* Et Ælianus: *Et facinus in virginem commiſſum illis objicit.* Et Heſiodus: *Aurora, quæ & iter promovet & opus.* Hanc enim ſignificationem hic habet τὸ προφέρει.

Προφερέστατον. Optimum.

Προφερεῖς. Qui juvenes quidem ſunt, ſed ſeniores videntur. Æſchines in oratione contra Timarchum.

Προφητεία. Prophetia, ſive, Divinatio. Harum alia eſt ſpiritualis: alia Diabolica: (Nam & prædictiones Diabolorum προφητεῖαι di-

1 Προυσίας βασιλεύς. οὗτος μετὰ τὸ νικῆσαι τὸν Ἀττ.] Et hæc ſunt verba Polybii, quæ leguntur in iiſdem Excerptis, pag. 169.

2 Τὸ γὰρ ἅμα μὲν θύειν, καὶ ἐξιλ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἔξαλλος.

3 Προὔτυψαν] Homerus Il. N. v. 136.

4 Θουκυδίδης] Lib. 1. cap. CXL.

5 Ὅμηρος] Il. Γ. v. 64.

6 Βέλτιον] Imo, βέλτιστον.

7 Προφερεῖς. οἱ νέοι μὲν ὄντ.] Ex Harpocratione.

8 Προφητεία. ἡ μέν ἐστι πνευματική· ἡ δὲ Διαβ.] His ſimilia prorſus habet Cedrenus, pag. 35, 36. cujus verba adducere operæ pretium fore puto. Sic igitur ille: Ἄξιον δὲ εἰδέναι τὰς διαφορὰς τῶν προφητειῶν. ἡ μὲν γάρ ἐστι πνευματικὴ, καὶ ἀληθὴς πάντη· ὡς ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶν Ἁγίων. ἐν καιρῷ τῷ ἰδίῳ τὸ πέρας τῶν προφητευομένων ἐπιφέρουσα. ἄλλη δὲ δαιμονικὴ, ἐν τοῖς τῶν δαιμόνων θεραπευταῖς ἐνεργουμένη. πολύτροπος δὲ αὕτη, οἷα ἡ τῶν ἀλευρομαντῶν καὶ κριθομαντῶν λεγομένη· οἷα ἡ Πυθία καὶ ἡ διὰ Δωδωναίας ληρούσα δρυὸς, ἡ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντεία, καὶ ἡ δι' ὀρνέων πτήσεως, καὶ ἡ διὰ κλαγγῶν καὶ πταρμῶν συμβολική· οἷα ἡ διὰ βροντῆς, μυῶν, γαλῆς, τετριγμοῦ ξύλων, ὠτὸς ἤχων, παλμῶν σώματος, συμβολικὴ καὶ οἰωνιστικὴ λεγομένη· ἧς τὸ μέν ἐστιν ὀρνεοσκοπικὸν, τὸ δὲ παλμωτικὸν, τὸ δὲ οἰωνοσκοπικὸν, τὸ δὲ χειροσκοπικὸν, τὸ δὲ ἐνόδιον, ἢ κληδονιστικόν. οὗτοι δὲ πάντες δαιμονιώδεις οἱ τρόποι τῆς προφητείας, καὶ στοχαστικοὶ, οἱ κατὰ συμβεβηκὸς ἀληθεύοντες ἔν τισιν, ἐν τοῖς πλείστοις ἁμαρτάνουσιν. ἄλλη δὲ προφητεία φυσικὴ, ὡς ἡ διὰ τῶν ἀλόγων. χελιδόνες γὰρ, καὶ μύρμηκες, καὶ γέρανοι, χειμῶνος ἐπιόντος φυσικῶς ἐπαισθάνονται. ἄλλη δὲ τεχνητὴ, ὡς ἡ παρ' ἰατροῖς καὶ κυβερνήταις ὁρωμένη, ἥτις στοχασμὸς μᾶλλον ἢ προφητεία μετωνόμασται. καὶ παρὰ ταύτας ἡ δημώδης τε καὶ κοινή· ὡς ὅταν εἴπῃ τις, ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἔσται χειμὼν, &c. Habes hic eandem diviſionem prophetiarum, ſive divinationum, & idem argumentum eodem prorſus modo tractatum; adeo ut Cedrenus ex eodem auctore, ex quo & Noſter, ſua deprompſiſſe videatur. Confer etiam Suidam ſupra v. Οἰωνιστική.

κοινὴ καὶ δημώδης. τῆς μὲν οὖν πνευματικῆς προηγουμένως μὲν τοῖς ἁγίοις μέτεστι· δι' οἰκονομίαν δὲ, καὶ τοῖς μὴ τοιούτοις, ὡς τῷ Φαραὼ, καὶ τῷ Βαλαὰμ, καὶ τῷ Καϊάφᾳ. τῆς δὲ διαβολικῆς, τοῖς τούτων μόνων θεραπευταῖς. αὐτοῦ γὰρ οἱ ἀλευρομάντεις, καὶ κριθομάντεις, καὶ ἡ διὰ δρυὸς Πυθία, καὶ ἡ Δωδώνης ἱέρεια, καὶ ἡ διὰ σπλάγχνων, καὶ πτήσεων, καὶ κλαγγῶν ὀρνέων, συμβόλων τε, καὶ παλμῶν, καὶ κληδόνων, καὶ βροντῶν, μυῶν τε καὶ γαλῆς, καὶ τρισμῶν ξύλων, καὶ ὤτων ἤχων, καὶ παλμῶν σώματος, καὶ δι' ὀνομάτων, νεκρῶν τε, καὶ ἄστρων, καὶ ὑδάτων, καὶ ἄλλων μυρίων. ἡ γὰρ δι' ὀνείρων καὶ παρ' ἡμῖν μὲν, διὰ κατοχῆς καὶ αὕτη. ἡ δὲ πρόγνωσις αὐτοῖς οὐ δι' ἀρετῆς, ὡς ἡμῖν, ἀλλὰ διά τινος κακοτεχνίας. καὶ ὁ μὲν Θεὸς προλέγων, καὶ τὴν λύσιν ὑποτίθεται, καὶ τὸ πέρας μετὰ πάσης ἀκριβείας γίνεται· ἐκεῖνοι δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἔν τισιν ἀληθεύουσιν, ἐν τοῖς πλείστοις διαμαρτάνοντες. Φυσικὴ δὲ, ἡ τῶν ἀλόγων. χελιδόνες γὰρ καὶ γέρανοι καὶ μύρμηκες ἐπιόντος χειμῶνος αἰσθάνονται· ἐχῖνοι τε, καὶ ἀλκυόνες, φύσει τοῦτο κτησάμενοι. ἡ δὲ τεχνικὴ προφητεία παρὰ ἰατροῖς, καὶ συμβούλοις, καὶ κυβερνήταις. οἱ μὲν γὰρ ἀῤῥωστίας καὶ τὰς λύσεις τούτων προλέγουσιν· οἱ δὲ, πνευμάτων μεταβολάς· οἱ δὲ, τοῦ μέλλοντος συνέσει καταστοχάζονται. ἡ δὲ κοινὴ καὶ δημώδης τοῦ μέλλοντος γνῶσις· οἷον, ὅτι μετὰ μῆνας τρεῖς ὁ χειμὼν γίνεται. πάντες γὰρ ἔχουσι τὰς ἐκ περιόδων προῤῥήσεις. οὐδὲν οὖν μέγα καὶ δαίμονας πρόγνωσιν τοῦ μέλλοντος ἔχειν, ὅπου γε καὶ μύρμηκες ἔχουσι, καὶ δεινοὶ ἄνθρωποι τοῦ μέλλοντος [1] καταστοχάσασθαι εἰσίν· ([2] ἀλλ' οὐχ ὡς πάντως ἢ πάντα εἰδέναι) ἐπεὶ καὶ ὁ Διάβολος προεφήτευσε τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, καὶ ἐγένετο. καὶ ὁ Βαλαὰμ προεῖπεν, ὅτι πόρνας στῆσον, καὶ δι' αὐτὰς προδοθήσεται ὁ Ἰσραήλ· καὶ ἐγένετο οὕτως. ὅπερ στοχασμός ἐστι μᾶλλον, ἢ πρόῤῥησις. οὐδὲν γὰρ παράδοξον αἱ τοιαῦται προφητεῖαι ἔχουσι. προφητείας δὲ ἴδιον, τὸ τὴν γλῶτταν παρέχειν ὑπουργὸν τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι.

cuntur) alia, naturalis, vel artificioſa, quæ inter has eſt media: alia denique communis & popularis. Ac ſpiritualis quidem præcipue eſt Sanctorum: ſapientiſſimo autem Dei conſilio ejus participes quoque interdum ſunt illi, qui tales non ſunt, ut Pharao, Balaam, & Caiaphas. Diabolica ad ſolos Diabolorum cultores pertinet. Ejus generis ſunt, qui ex inſpectione farinæ & hordei divinant, & Pythia ex quercu oracula captans, & Dodonæa ſacrificula, & aruſpices, & auſpices, & augures, & obſervatores ſignorum, & ſternutationum, & ominum, & fulminum, & murium, & muſtelarum, & ligni crepitantis, & tinnitus aurium, & palpitationum corporis, & nominum: itemque, qui umbras mortuorum evocant, & ex aſtris, aquis, & aliis infinitis futura prædicunt. Nam divinatio ex ſomniis & apud nos quidem in uſu eſt, ſed per afflatum divinum fit. Scientia autem rerum futurarum non virtute [divina] illis contingit, ut nobis; ſed mala quadam arte. Ac Deus quidem prædicens aliquid, & explicationem adjungit, & ea, quæ prædicta ſunt, accurate ad exitum perducit. Illi vero caſu quodam in nonnullis verum aſſequuntur, cum in plurimis a ſcopo aberrent. Divinatio vero naturalis eſt animalium brutorum. Hirundines enim & grues & formicæ imminentem tempeſtatem præſentiunt: itemque echini & alcyones, naturæ munere. Divinatio vero, quæ arte conſtat, eſt medicorum, conſiliariorum, & gubernatorum. Nam illi morbos, eorumque curationes; hi ventorum mutationes prædicunt. At conſiliarii prudenti quadam ratione futura conjiciunt. Communis autem & popularis cognitio futurorum eſt, veluti, poſt tres menſes hyemem fore. Omnes enim prædicere poſſunt ea, quæ certo & ſtatuto tempore in orbem redeunt. Nihil igitur eximii eſt, ſi Dæmones futura præſciant, cum & formicæ ea præſentiant, & homines ſagaces eadem conjecturis aſſequi poſſint: quamvis non ita, ut omnia & ſingula ſciant. Nam & Diabolus prædixit, hominem cogniturum eſſe bonum & malum: quod ita evenit. Et Balaam prædixit, *Meretrices proſtitue, & per eas prodetur Iſrael*: quod exitus comprobavit. Sed hæc conjectura potius eſt, quam prædictio. Nihil enim admirabile & ſupra captum vulgi poſitum hujuſmodi prophetiæ habent. At [veræ] prophetiæ proprium eſt, linguam præbere miniſtram gratiæ Spiritus.

Προφθάνω. αἰτιατικῇ.

Προφθάνω. Præverto. Anteverto. Accuſativo jungitur.

Προφορουμένω.[3] δεῦρο κἀκεῖσε πορευόμενοι εἰς τἀναντία. προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται, [4] τὸ παραφέρειν δεῦρο κἀκεῖσε τὸν στήμονα τοὺς διαζομένους. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Προφορουμένω. Ultro citroque curſitantes. Προφορεῖσθαι enim [proprie] dicitur, ſtamen ducere & reducere. Ariſtophanes *Avibus*.

Πρόφρων. πρόθυμος. Φρόνιμος.

Πρόφρων. Promptus. Prudens.

1 Καταστοχάσασθαι] Sic habet MS. A. At MSS. B. & C. & priores Edit. καταστοχασταί: quod minus placet. Τὸ καταστοχάσασθαι enim pendet a voce præcedenti δεινοί: & δεινοὶ καταστοχάσασθαι eodem modo dictum eſt, quo δεινὸς λέγειν, δεινὸς φαγεῖν, & ſexcenta alia hujus generis.

2 Ἀλλ' οὐχ ὡς πάντως ἢ πάντα εἰδέναι. ἐπεὶ καὶ ὁ Διάβολος πρ.] Locum hunc ex optimo MS. A. ſupplevi, qui in MSS. B. & C. & prioribus Editt. mutile ſic legitur: Ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ Διάβολος προεφήτευσεν, &c.

3 Προφορουμένω. δεῦρο κἀκεῖσε πορ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad initium *Avium*.

4 Τὸ παραφέρειν δεῦρο κἀκεῖσε τὸν στήμ.] Interpretatio hæc obſcura eſt, ne dicam, inepta. Προφορεῖσθαι enim ſignificat idem, quod στῆσαι στήμονα, i. e. ſtamen jugo adnectere, vel, telam ſtamine intendere; quod quomodo ex verbis Suidæ elici poſſit, non video. Διάζεσθαι vero eſt, telam ordiri; ut ex veteribus Gloſſis docet Salmaſius ad Julii Capitolini *Pertinacem*; quem confer.

Προφυ-

Προφυλακὴ[1] τοῦ Κυρίου. εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ. ἑκάστη δὲ ἔχει ὥρας τρεῖς.

Προφυλακὴ τοῦ Κυρίου. Custodia Domino. Nox in quatuor vigilias dividitur: quarum singulæ ternas horas continent.

Προχαριστήρια. ἡμέρα ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες, ἀρχομένων καρπῶν φύεσθαι, λήγοντος ἤδη τοῦ χειμῶνος, ἔθυον τῇ Ἀθηνᾷ. τῇ δὲ θυσίᾳ ὄνομα Προχαριστήρια. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερωσύνης· Τὴν τοίνυν ἀρχαιοτάτην θυσίαν διὰ τὴν ἄνοδον τῆς Θεοῦ, ὀνομασθεῖσαν δὲ Προχαριστήρια, διὰ τὴν βλάστησιν τῶν καρπῶν τῶν φυομένων.

Προχαριστήρια. Procharisteria. Dies, qua Magistratus omnes, frugibus incipientibus nasci, sub hyemis finem, Minervæ sacrificabant. Huic sacrificio nomen erat Procharisteria. Lycurgus in oratione *de Sacerdotio: Antiquissimum igitur sacrificium propter Deæ reditum, Procharisteria dictum, ob novellas fruges.*

Προχειρίζω. πᾶσι γνώριμον ποιῶ.

Προχειρίζω. Manu profero. Omnibus notum facio.

Πρόχειρον. τὸ κατημαξευμένον. τὸ πᾶσι γνώριμον. αἰτιᾶται κατὰ τὸ πρόχειρον.

Πρόχειρον. Promptum. Obvium. Tritum. Omnibus notum.

Πρόχειρος. ἀκρατής. Ὁ δὲ πρόχειρος ὢν τῇ γνώμῃ διὰ τὴν ἐμπειρίαν, οὐ μέλλειν ἔφη δεῖν, ἀλλ' ἀπαντᾶν καὶ ναυμαχεῖν τοῖς πολεμίοις. καὶ ὁ ἕτοιμος λέγεται πρόχειρος.

Πρόχειρος. Promptus. Præceps. Expeditus. *Ille vero cum prompto esset ingenio propter rerum peritiam, non esse cunctandum dixit, sed hostibus obviam eundum, & cum iis navale prælium committendum.*

Πρόχειρος. ὁ ἁπλοῦς καὶ ἀφύλακτος. [2] Πολύβιος· Ἀλλ' ἔστιν αἴτιον τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρ' Ἐπιχάρμῳ καλῶς εἰρημένον·

Νῆφε, καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα φρενῶν.

Πρόχειρος. Simplex, & incautus. [Et πρόχειρον, quod est in promptu.] Polybius: *Sed ratio est, quia præclarum illud Epicharmi dictum non habent in promptu: Sobrius esto, & nemini credere memento: hi sunt articuli prudentiæ.*

Προχειροτονία.[3] ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτόν τι γίνεσθαι. ὁπόταν τῆς βουλῆς βουλευσάσης εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη, πρότερον γίγνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα.

Προχειροτονία. Hæc Athenis tale quid fuisse videtur. Cum Senatus de re aliqua consultasset, decretum ejus referebatur ad populum, qui in concione prius decernebat, utrum de Senatusconsulto deliberandum esset, an vero in eo acquiescendum.

Πρόχνυ. τὸ ἐπὶ γόνυ παντελῶς ὀκλάσαι. οἱονεί, πρὸς γόνυ· καὶ συγκοπῇ, πρόγνυ, καὶ πρόχνυ.

Πρόχνυ. In genua. Quasi dicas πρὸς γόνυ: & per syncopen πρόγνυ, & [mutato γ in χ,] πρόχνυ.

Προχοαί.[4] αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφέσεις εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

Προχοαί. Fluviorum ostia, per quæ in mare exeunt. Item omnis aquæ effluxus sic vocatur.

Προχόῳ. τῇ ἐπιχύσει. καὶ ἀγγείῳ τινί, εἰς τοῦτο ἐπιτηδείῳ, κωθωνοειδεῖ. ἐν [5] Ἐπιγράμματι· Πριάπῳ νεβρίδα καὶ χρυσείην τήνδε θέτο προχόην.

Προχόῳ. Profusione, vel affusione. Item, vase quodam, ad usum hunc apto, quod cothonis speciem habet. Aquali. In Epigrammate: *Priapo pellem cervinam & aureum hunc dedicavit aqualem.*

Πρόχους. ξέστης, τὸ μέτρον. Καὶ ἐμβαλὼν ἐς πρόχουν ἀργυρέαν τὰ ὀστᾶ, ἐξέπεμψε τῷ παιδὶ τοῦ πατρὸς κειμήλιον ἔχειν.

Πρόχους. Sextarius. Mensura quædam. [Item, Urceus, vel Urna.] *Ossa in urnam argenteam conjecta filio patris misit, ut ea cimelii loco haberet.*

Πρόχυσιν. παρὰ [6] Ἡροδότῳ τὸ ἀποσπεῖσαι.

Πρόχυσιν. Apud Herodotum significat libationem.

Πρώι.[7] οὕτω μονοσυλλάβως. ἐπὶ ὄρθρου βαθέος. ἴσον τῷ, ἐν ὥρᾳ. τοῦ πρωῒ συναίρεσίς ἐστι τὸ πρώι. διὸ ὀξύνεται. τὸ δὲ πρῶν περισπᾶται. Οὐ πρῶν μὲν ἡμᾶς ὁ τραγῳδὸς ἤγειρε. Καλλίμαχος.

Πρώι. Sic [apud Atticos] per unam syllabam [hæc vox effertur.] Mane. Primo crepusculo. Vel, mature. Est autem contractum ex πρωΐ. Unde acuto notatur. At πρῶν circumflectitur. *Tragœdus nos mane non excitavit.* Callimachus.

Πρώι. μονοσυλλάβως. σημαίνει δὲ τὸ πρὸ καιροῦ, καὶ τὸ ἕωθεν. Ἀριστοφάνης· Λυσάμενος πρώι. μέλ-

Πρώι. Per unam syllabam scribitur, significatque, Ante tempus, Mature, Mane. Ari-

1 Προφυλακὴ τοῦ Κυρίου] *Exod.* XII. v. 42. Ἐκείνη ἡ νὺξ αὕτη προφυλακὴ τοῦ Κυρίου. Ad hunc locum Suidas respexit.

2 Πολύβιος] Lib. XVII. cap. XXX. Confer etiam Nostrum supra v. Νῆφε.

3 Προχειροτονία. ἔοικεν Ἀθήν.] Ex Harpocratione.

4 Προχοαί. αἱ τῶν ποταμ.] Scholiasta Apoll. Rhod. ad lib. I. v. 11. Προχοῇσι. τῶν ποταμῶν οἱ συμβάλλοντες τόποι τῇ θαλάσσῃ, προχοαὶ λέγονται. ὡς Ὅμηρος·

Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι, &c.——

5 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. VIII. Epigr. ult. ut Portus monuit. Ibi autem locus hic ita distinguitur & legitur:

Τοιγὰρ τῷ κρίναντι τὰ καλλιστεῖα Πριήπῳ
Νεβρίδα καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο προχόην.

6 Παρὰ Ἡροδότῳ] Lib. I. pag. 41. ut Portus monuit.

7 Πρώι] Sic habet antiquissimus MS. A. At in MSS. B. & C. itemque in prioribus Editt. minus recte legitur πρῷ, absque ι. Dicit hic enim Suidas, πρώι per synæresin dici pro πρωΐ: quod verum non est, si scribatur πρῷ, absque ι. Ea enim apocope foret, non autem synæresis. Solent autem Attici duas syllabas interdum in unam contrahere, dicentes, exempli gratia, νοίδιον, pro νοΐδιον, βοίδιον, pro βοΐδιον, & alia hujus generis. Non mirum igitur, si iidem & πρώι dicant pro πρωΐ.

λω γὰρ ἑστιᾷν γάμους.

[1] Ὃς ἂν μὴ πρῲ πάνυ τοῦ κνέφους
Ἥκῃ κεκονιμένος. ————

Καὶ πρώων. [2] Ἀριστοφάνης· Σικύων πρώων. οἱ γὰρ πρώϊμοι σίκυοι, καλοὶ καὶ ἀβλαβεῖς. ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρώϊμοι σίκυοι, δηλοῖ καὶ ἡ παροιμία· Ἀρχομένων σικύων, καὶ ληγόντων κολοκυνθῶν.

Πρωθήβας. [3] Ἀππιανός· Ὁ δὲ φειδοῖ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἐληλυθότων, κατέλεγε πρωθήβας, οὐ πρὶν πολέμου πεπειραμένους, ἐς δύο τέλη.

Πρωθήβης. ἄρτι ἀκμάζων. νέος.

Πρωΐ. παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ αἱ τῶν συμφορῶν μεταβολαί. [4] Δαβίδ· Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε. Πρωῒ δὲ ἐστὶ πᾶν τὸ διάστημα, τὸ μετὰ τὴν ἀλεκτοροφωνίαν. [5] ὅτε δὲ λέγει, Ἀναστὰς πρωῒ· ὡς ἂν μὴ ἐναντία δόξῃ λέγειν, ἀδήλου τῆς ἀναστάσεως καὶ ἀγνώστου οὔσης, στικτέον, ἀναστάς· καὶ οὕτως ἐπαγαγεῖν, Πρωῒ, πρώτῃ σαββάτων, ἐφάνη Μαρίᾳ.

Πρωῒ, πρωΐ. οὕτω Δαβὶδ τὸ ταχὺ καὶ ὀξὺ πρωῒ προσηγόρευσε. [6] Βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προσπρωῒ, πρωΐ.

Πρωΐα. ἡ πρωϊνὴ κατάστασις.

Πρωϊαίτερον. θᾶττον. ἢ ἀντὶ τοῦ, πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.

Πρωϊζόν. πρὸ ὀλίγου.

Πρώϊμος, πρωϊνὸν, καὶ πρωϊνῶς, καὶ πρώϊον.

Πρωκτός. ὁ κῶλος. παρὰ τὸ προωθεῖν τὰ τῆς γαστρός. καὶ παροιμία· Εἰς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε. τοῦτο ἔλεγον τοῖς ὀφθαλμιῶσιν. [7] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

Τοῖς ὀστίνοις φυσᾶτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

Καὶ αὖθις [8] Ἀριστοφάνης·

Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
Οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων,
Οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
Ὦ πότνι' Εἰλείθυια, μή με περιίδῃς
Διαρραγέντα, μηδὲ βεβαλανωμένον.

Ἀντὶ τοῦ, κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. ὁ δὲ Ἀντισθένης ἰατρὸς ἦν θηλυδρίας. περὶ Κλέωνος [9] φησὶν Ἀριστοφάνης· Πρωκτὸν δ' εἶχε καμήλου. ὁ κῶλος, παρὰ τὸ προϊέναι.

Πρωκτὸς [10] λουτροῦ περιγίνῃ. παροιμία, ὅταν τις μὴ δύνηται κἂν ἀπονίψασθαι, ἀλλὰ ἡ κοιλία ἐπιφέρηται. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν μὲν καὶ εἰκῇ πραττομένων ἐλέγετο. καὶ

stophanes: *Postquam mane me lavero. Convivium enim nuptiale præbiturus sum.* † *Qui non mane, crepera adhuc luce, festino gradu venerit.* Et πρώων, præcocium. Aristophanes: *Cucumerum præcocium.* Cucumeres enim præcoces, sive primi, sunt boni & innoxii; quod vel proverbium hoc ostendit: *Incipientibus cucumeribus, & desinentibus cucurbitis.*

Πρωθήβας. Illos, qui primum pubescere cœperunt. Puberes. Appianus: *Ille vero ut parceret viris, qui tot bellis superstites essent, puberum tironum duas legiones conscripsit.*

Πρωθήβης. Puber. Primum pubescens.

Πρωΐ. Mane. In sacra Scriptura [sic appellatur] calamitatum cessatio. David: *Mane repleti sumus, Domine, misericordia tua.* Πρωῒ vero est totum temporis intervallum, quod est post gallicinium. Cum vero [Euangelista] dicit, *Cum resurrexisset mane:* ne contraria dicere videatur; quod resurrectio illa sit incerta & ignota; distinguendum est post ἀναστὰς, & deinde subjungendum, *Mane primo die Sabbati apparuit Mariæ.*

Πρωῒ, πρωΐ. Mane, mane. Apud Davidem ponitur pro celeriter & cito. *Opem ipsi ferat Deus mane, mane.*

Πρωΐα. Matutinum tempus. Hora matutina.

Πρωϊαίτερον. Citius, maturius. Vel, ante Solis ortum.

Πρωϊζόν. Paulo ante.

Πρώϊμος, & πρωϊνὸν, & πρωϊνῶς, & πρώϊον. [De harum vocum significatione vide Lexica vulgata.]

Πρωκτός. Podex. Culus. Sic dictus, quod excrementa ventris protrudat. Et proverbium: *In canis podicem inspice.* Dicebatur in eos, qui oculorum morbo laborabant. Aristophanes *Acharnensibus*: *Osseis tibiis inflate podicem canis.* Et iterum Aristophanes: *Antisthenem quis accersat omni studio adhibito. Hic enim vir propter gemitus novit, quid sibi velit venter cacaturiens. O veneranda Lucina, fer mihi opem, qui pene disrumpor, ventre occluso.* Vel, ventre excrementis distento. Antisthenes autem medicus erat mollis & effœminatus. Idem Aristophanes de Cleone dicit: *Podicem autem habebat cameli.* Πρωκτὸς autem dicitur podex: a προϊέναι, quod *exire* significat.

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνῃ. *Podex lavacrum vincis.* Proverbium, quod dicitur, cum quis ablui nequit, podice sordes identidem emit-

1 Ὃς ἂν μὴ πρῲ π.] Hæc sunt verba Aristophanis *Ecclesiaz.* pag. 732. (491. Ed. Bas. *P.*) Cæterum, in prioribus Editt. fragmentum hoc Aristoph. prorsus mutilum legitur, quod ex MS. A. supplevi.

2 Ἀριστοφάνης] *Pace*, pag. 697. (472. Ed. Bas. *P.*)

3 Ἀππιανός] In *Iber.* pag. 492. ubi de Fabio Maximo Æmiliano verba fiunt.

4 Δαβίδ.] Psalm. LXXXIX. v. 16.

5 Ὅτε δὲ λέγει· Ἀναστὰς πρωΐ] Marc. XVI. v. 9.

6 Βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρ.] Psalm. XLV. v. 5.

7 Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι] pag. 412. (295. Ed. Bas. *P.*)

8 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 734. (493. Ed. Bas. *P.*)

9 Φησὶν Ἀριστοφάνης] *Vespis*, pag. 504. (348. Ed. Bas. *P.*) sed ubi legitur, πρωκτὸν δὲ καμήλου.

10 Πρωκτὸς λουτροῦ περιγ.] Aristophanes *Vespis*, pag. 473. (332. Ed. Bas. *P.*)

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγινόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου.

Scholiasta ad eum locum: Πρωκτὸς λουτροῦ. παροιμιακὸν τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν νικώντων. ἢ ἐπὶ τῶν ἀεὶ μολυνομένων καὶ βιαζομένων καθαίρεσθαι. ὁ γὰρ πρωκτὸς πλυνόμενος περιγίνεται τῆς καθάρσεως, καὶ ἔτι μολύνεται καὶ μᾶλλον τῇ ῥύσει τῆς γαστρός. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τὴν γαστέρα φερομένην ἐχόντων, καὶ ἐν τῷ ἀπολούεσθαι νικωμένων τῇ φορᾷ. Et paulo post: Καλλίστρατος δέ φησι, παροιμία· Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνῃ. ἐπὶ τῶν βιαζομένων εἰς κακὸν ἑαυτούς. ὡς εἴ τις βιάζοιτο μὴ ἀποπλύνεσθαι.

Ἀρι-

[1] Ἀριστοφάνης· Δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενὸν ὑπὸ δεξιότητος τῆς ἐμῆς. χὠ πρωκτὸς ὁ ὑμὸς τουτογὶ σοφίζεται.

tente. Dicebatur igitur hoc de rebus irritis & quæ frustra tentantur. Et Aristophanes: *Ego, per Jovem, solertia mea populum latum & angustum reddere possum. Meus hoc item podex dextre facere novit.*

Πρωκτοτηρεῖν. [2] τοὺς πρωκτοὺς τῶν πορνευόντων τηρεῖν. ἀπείρητο γὰρ τοῖς τοιούτοις δημηγορεῖν.

Πρωκτοτηρεῖν. Impudicorum nates observare. Talibus enim concionari non licebat.

Πρωλαίτης.

Πρωλαίτης. Prolætes.

Πρῶνες. ὀρῶν ἐξοχαί. βουνοί. ἐν [3] Ἐπιγράμματι·

——— Ὅς τε Οἴτην
Καὶ βαθὺν εὐδένδρου πρῶνα πατεῖς Φολόης.

Καὶ αὖθις·

——[4] Λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς
Ἄνθετο τόνδε τράγον.

Καὶ αὖθις·

——[5] Εὐδένδρους πρῶνας ἐβουνοβάτει.

Λέγεται δὲ καὶ πρεὼν, πρεόνος.

——— Αἳ [6] τόσον ὕδωρ
Εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος.

Πρῶνες. Montium vertices. Colles. Rupes. In Epigrammate: *Qui & Oeten, & altum arboribus abundantis Pholoes promontorium calcas.* Et iterum: *Juxta collem arboribus densis consitum Charicles hircum hunc dedicavit.* Et iterum: *Colles arboribus consitos perambulabat.* Dicitur vero etiam πρεὼν, πρεόνος. *Quæ tantum aquæ de curvo hoc colle funditis.*

Πρῶρα. τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς. καὶ πρώραθεν. καὶ πρωράτης τῆς νηὸς, καὶ πρωρεύς.

Πρῶρα. Prora, sive, anterior navis pars. Et πρώραθεν, ex prora. Et πρωράτας, vel πρωρεὺς, Gubernator proræ.

Πρωταγόρας, [7] Ἀβδηρίτης, υἱὸς Ἀρτέμωνος, ἢ [8] καὶ Μαιανδρίου. τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ Τήϊον ἔγραψαν. οὗτος πρότερον ἦν [9] Φορτοβαστάκτης. ἐντυχὼν δὲ Δημοκρίτῳ, ἠράσθη λόγων, καὶ φιλοσοφήσας, ἐπὶ ῥητορείαν ἐτράπη. καὶ ἐπεκλήθη πρῶτος οὗτος σοφιστής. [10] πρῶτος δὲ οὗτος τοὺς ἐριστικοὺς λόγους εὗρε, καὶ ἀγῶνα λόγων ἐποιήσατο, καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς μνᾶς ἑκατόν. διὸ καὶ ἐπεκλήθη Λόγος ἔμμισθος. διδάσκαλος δὲ γέγονε καὶ τοῦ ῥήτορος Ἰσοκράτους. διεῖλέ τε πρῶτος οὗτος πάντα λόγον εἰς δ'. Εὐχωλὴν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν. [11] μετὰ δὲ τοῦτον ἕτεροι εἰς ἑπτὰ διεῖλον· Διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολὴν, [12] εἰσαγγελίαν, εὐχωλὴν, κλῆσιν. Ἀλκιδάμας δὲ τέσσαρας εἶναί φησιν ἰδέας λόγων· Φάσιν, ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν. τοῦ δὲ Πρωταγόρου τὰ βιβλία ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκαύθη, διότι λόγον ποτὲ εἶπεν οὕτως ἀρξάμενος· Περὶ Θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι, οὔτε ὡς εἰσὶν, οὔτε ὡς οὐκ εἰσί. καὶ πρεσβύτερος ἐπὶ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου· διδάσκαλος δὲ Προδίκου τοῦ Κείου, καὶ ἄλλων πολλῶν.

Πρωταγόρας. Protagoras, Abderites, filius Artemonis, vel etiam Mæandrii. Quidam vero etiam Tejum eum fuisse scripserunt. Hic primum fuit bajulus: sed cum Democritum audivisset, eruditionis amore captus, philosophiæ operam dedit, & deinde ad studium eloquentiæ animum adjecit; primusque cognominatus est Sophista. Idem contentiosum genus dicendi primus invenit, & orationis certamen instituit, & centum minarum mercedem a discipulis exegit: quam ob causam & Orator mercenarius cognominatus est. Fuit & Isocratis oratoris magister. Idem omnem orationem in quatuor partes primus divisit: in precationem, interrogationem, responsionem, & præceptum. Post hunc vero alii in septem partes eam diviserunt: in narrationem, interrogationem, responsionem, præceptum, annuntiationem, precationem & vocationem. Alcidamas vero quatuor orationis partes esse dixit: Affirmationem, negationem, interrogationem, appellationem. Protagoræ vero libri ab Atheniensibus cremati sunt, quod aliquando orationem sic exorsus fuisset: *De Diis scire non possum, utrum sint, an vero non sint.* Platone philosopho est antiquior; fuitque magister Prodici Ceji, & multorum aliorum.

Πρωταγωνιστεῖν. πρῶτον ἀγωνίζεσθαι.

Πρωταγωνιστεῖν. Primas partes agere.

1 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 330. (229. Ed. Bas. *P.*) ubi locus hic sic distinguitur & legitur:

Καὶ νὴ Δί', ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς
Δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.
Χὠ πρωκτὸς οὑμὸς τουτοῒ σοφίζεται.

2 Πρωκτοτηρεῖν. τοὺς πρ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Aristophanis *Equit.* pag. 341. (239. Ed. Bas. *P.*)

Οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν.

Scholiasta: Πρωκτοτηρεῖν. πρωκτὸν ἐπιτηρεῖν τῶν πορνευομένων.

3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Integrum Epigramma, cujus sequens fragmentum pars est, ex codice MS. Anthologiæ ineditæ hic subjungam. Διονυσίου ἐπὶ ῥοπάλῳ ἀνατεθέντι Ἡρακλεῖ.

Ἡρακλέες, Τρηχῖνα πολύλλιθον ὅς τε καὶ Οἴτην
Καὶ βαθὺν εὐδένδρου πρῶνα πατεῖς Φολόης·
Τοῦτό τοι ἀγρότερης Διονύσιος αὐτὸς ἐλαίης
Χλωρὸν ἀπὸ δρεπάνου θῆκε ταμὼν ῥόπαλον.

Idem Epigramma & ante nos publici juris fecit Lucas Holstenius ad Stephanum Byzantium, v. Τραχίς.

4 Λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρ.] Verba hæc decerpta sunt ex Epigrammate, quod integrum legitur Anthol. lib. VI. cap. XXIV.

5 Εὐδένδρους πρῶνας ἐβ.] Verba hæc sunt pars Epigrammatis in Metragyrtam quendam, quod integrum exstat Anthol. lib. I. cap. XXXIII. pag. 70. sed ubi sic legitur:

Βησσήεντας ἀνὰ πρῶνας ἐβουνοβάτει.

6 Αἳ τόσον ὕδωρ εἴβ.] Verba hæc decerpta sunt ex Epigrammate Crinagoræ, quod ex Anthologia inedita integrum dedimus supra v. Πίτυς. Confer etiam Nostrum supra v. Πρεών.

7 Πρωταγόρας] De hoc vide plura apud Laertium & Philostratum.

8 Ἢ καὶ Μαιανδρίου] MSS. Paris. habent, ἢ καὶ Μαιανδρίδου, ἢ Νεανδρίδου. Sed patrem Protagoræ Mæandrium etiam vocat Laertius: at Philostratus, Mæandrum.

9 Φορτοβαστάκτης] Confer Nostrum supra v. Κοτύλη, & quæ ibi notavimus: item infra v. Φορμοφόρος.

10 Πρῶτος δὲ οὗτος τοὺς ἐριστικοὺς λόγους εὗρε, καὶ ἀγῶνα λ.] Confer Laertium in *Protagora*, ex quo hæc, & quæ sequuntur, αὐτολεξεὶ fere descripta sunt.

11 Μετὰ δὲ τοῦτον ἕτεροι εἰς ἑπτὰ διεῖλον] Sic habet MS. A. At MSS. B. & C. & priores Editt. Μετὰ δὲ τοῦτον ἕτερος εἰς ζ'. διεῖλεν: minus recte.

12 Εἰσαγγελίαν] Laertius habet, ἀπαγγελίαν.

Πρῶτα στοιχεῖα. ὁ ἀλφάβητος. [1] Καὶ ταῦτα μέν τοι κακὰ κακῶς. περὶ γραμμάτων φησὶν, ὅτι οὐδὲ αὐτὰ καλῶς διὰ δυσγένειαν.

Πρῶτα στοιχεῖα. Prima Elementa. Sive, Alphabetum. [Aristophanes: *Nihil scio præter literas*;] *easque malas male.* De literis dicit, se ne eas quidē bene scire, propter animi ignaviam.

Πρῶτα φύσει. αἱ ἀρχαί. ἔσχατα δὲ φύσει, τὰ πολὺ τῶν ἀρχῶν ἀφεστῶτα. ἔστι δὲ ταῦτα προβλήματα τοῖς μὲν ἐπιχειροῦσι χαλεπὰ δειχθῆναι· τοῖς δὲ ἀποκρινομένοις, ῥᾴδια. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα τὸ χαλεπὸν ἔχει, ὅτι μὴ οἷόν τε αὐτὰ δι' ἄλλων δεικνύναι, τῷ τὰ μὲν δεικνύμενα δείκνυσθαι διὰ πρώτων· τῶν δὲ πρώτων μὴ εἶναί τι πρότερον. γίνεται γὰρ ἡ τῶν ἀρχῶν γνῶσις, οὐ δι' ἀποδείξεως, ἀλλὰ δι' ὁρισμοῦ. ὁρίσασθαι γὰρ δεῖ πρῶτον τὴν ἀρχὴν, τί ποτέ ἐστι. καὶ τοῦτο αὐτὴν ὑποθέμενον εἶναι, χρῆσθαι αὐτῇ εἰς τὴν δεῖξιν τῶν μετ' αὐτήν. διὰ τοῦτο δυσεπιχείρητοι αἱ ἀρχαὶ, καὶ οὐ ῥᾴδιαι δειχθῆναι. τὰ δὲ ἔσχατα, ὅτι διὰ πολλῶν μέσων δείκνυται. † Πρῶτον δὲ λέγεται σχῆμα ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν, οὐχ ὡς αἴτιον, οὐδὲ ὡς γεννητικὸν ἐκείνων, ἀλλὰ τῇ τάξει, καὶ τελειότερον ὄν· οὐ τῷ γεννᾷν ἐκεῖνα καὶ παράγειν, ἀλλὰ τῷ πλέον δύνασθαι, καὶ ταῖς ἀποδεικτικαῖς οἰκειότατον ἐφόδοις εἶναι.

Πρῶτα φύσει. Prima natura. Id est, prima principia. Ultima vero natura sunt ea, quæ a principiis longe remota sunt. Problemata autem hæc argumentantibus demonstratu difficilia sunt: respondentibus vero, facilia. Principia enim ideo difficultatem habent, quod per alia demonstrari nequeunt. Quæ enim demonstrantur, per principia demonstrantur: ipsis vero principiis nihil est prius. Hinc principia non per demonstrationem, sed per definitionem cognoscuntur. Primum enim definiri oportet principium, quid sit: quod cum feceris, eo utendum est ad demonstrationem eorum, quæ ipso posteriora sunt. Quare principia argumentantibus difficultatem aliquam afferunt, nec facile demonstrari possunt. Ultima vero per multa media demonstrantur. † Prima Figura in Syllogismis dicitur, non ut eorum causa, nec genitrix; sed ordine, & quod [cæteris figuris] sit perfectior: non quod [reliquas Figuras] gignat & producat, sed quod iis plus valeat, & argumentationibus demonstrativis aptissima sit.

Πρωτεσίλαος. ὄνομα κύριον. καὶ Πρωτεσίλεως.

Πρωτεσίλαος. Et [Attice,] Πρωτεσίλεως. Nomen proprium. Protesilaus.

Πρωτείων.

Πρωτείων. Primarum partium. Loci principis.

Πρωτογένης, ζωγράφος, Ξάνθιος, ἐκ Λυκίας· ὁ κατὰ τὴν γραφικὴν διαβόητος ἐπισήμως· ὁ τὸν [2] ἐν Ῥόδῳ Διονύσιον ἱστορήσας, τὸ ξένον καὶ θαυμαστὸν ἔργον. ὃ καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς μεγάλως ἐθαύμασεν, ὅτε τὴν Ῥόδον ἐπολιόρκησεν ὅλοις ἐν δυσὶν ἔτεσι, χιλίας ναῦς ἐπαγόμενος, καὶ στρατὸν ὁπλιτῶν μυριάδας ὑπὲρ τὰς ε. καὶ πεντακισχιλίους. Περὶ γραφικῆς, καὶ σχημάτων, βιβλία β'.

Πρωτογένης. Protogenes, pictor, Xanthius, Lycius, arte pictoria clarus, qui historiam Bacchi Rhodii pinxit; insigne plane & admirabile opus: quod & Demetrius Poliorcetes vehementer admiratus est, cum Rhodum per integrum biennium obsideret, adductis eo mille navibus, & plus quam LV. milibus armatorum. [Scripsit] de Arte pictoria, & Figuris, libros duos.

Πρωτοκλισία. ἡ πρώτη καθέδρα.

Πρωτοκλισία. Prima sedes.

Πρωτόλεια. ἡ πρώτη λεία. τὰ περὶ τῶν [3] ληΐων ἐξαίρετα.

Πρωτόλεια. Prædæ vel spoliorum primitiæ.

Πρωτόλιον. [4] ἀπαρχή.

Πρωτόλιον. Primitiæ spoliorum.

Πρωτολογία. Πάσης κατηγορίας αὐτοῦ ἀποφαίνει πρωτολογίαν.

Πρωτολογία. Primæ dicendi partes. *In tota illius accusatione primas dicendi partes tenet.*

Πρῶτον [5] Ἀποστόλους· δεύτερον Προφήτας. ἐρώτησις. Πῶς τίθησι πρώτους Ἀποστόλους ὁ Παῦλος. πρώτους κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀγώνων, καὶ τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ δόξαν. ἐσχάτοι δὲ, διὰ τὸ εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντῆσαι. ὥστε εἶναι αὐτοὺς καὶ πρώτους καὶ ἐσχάτους·

Πρῶτον Ἀποστ. *Primum Apostolos; deinde Prophetas.* Quæstio. Quare Paulus primos ponit Apostolos? Primos dicit, habita ratione certaminum & gloriæ a Deo ipsis datæ. Ultimi vero sunt, quod in fines seculorum inciderint. Sic igitur iidem & primi sunt

1 Καὶ ταῦτα μέν τοι κακὰ κακ.] Aristophanes *Equit.* pag. 297. (200. Ed. Bas. P.)

Ἀλλ', ὦ 'γαθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
Πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέν τοι κακὰ κακῶς.

Vide ibi Scholiastam.

2 Τὸν ἐν Ῥόδῳ Διον.] MSS. Paris. habent, τὸ ἐν Ῥόδῳ Διονύσιον: i.e. *templum Bacchi, quod Rhodi erat.* Si autem articulus masculinus, quem vulgatæ Edit. exhibent, retineatur, pro Διονύσιον scribendum erit Διόνυσον, i.e. Bacchum. Videndum vero est, annon potius legendum sit Ἰάλυσον, ut censet Leopard. *Emend.* lib. XVI. cap. 2. Plutarchus enim in *Demetrio* auctor est, Protogenem Rhodi Jalysum pinxisse, eamque picturam a Demetrio in summo pretio habitam fuisse. Verba ejus hæc sunt: Ἔτυχε τοῖς Ῥοδίοις ὁ Καύνιος Πρωτογένης γράφων τὴν περὶ τὸν Ἰάλυσον διάθεσιν, καὶ τὸν πίνακα, μικρὸν ἀπολείποντα τοῦ τέλους ἔχειν, ἔν τινι τῶν προαστείων ἔλαβεν ὁ Δημήτριος. πεμψάντων δὲ κήρυκα τῶν Ῥοδίων, καὶ δεομένων φείσασθαι, καὶ μὴ διαφθεῖραι τὸ ἔργον, ἀπεκρίνατο, τὰς τοῦ πατρὸς εἰκόνας ἐμπρῆσαι μᾶλλον, ἢ τέχνης πόνον τοσοῦτον. ἑπτὰ γὰρ ἔτεσι συντελέσαι λέγεται τὴν γραφὴν ὁ Πρωτογένης. Id est, interprete Leopardo: *Protogenes Caunius forte pingebat Rhodiis casum Jalysi, & minimum aberat, quin supremam manum operi imposuerit. Cepit hanc imaginem in quodam suburbano Demetrius. Porro per caduceatorem agentibus Rhodiis, ut parceret operi, neque perderet illud, respondit Demetrius, se potius patris sui imagines incendio consumpturum, quam tantam artis industriam. Nam septimo denique anno hoc opus absolvisse dicitur Protogenes.* Ex hoc igitur loco Plutarchi Leopardus, ut diximus, apud Suidam Ἰάλυσον pro Διόνυσον rescribendum esse censet.

3 Ληΐων] Potius λειῶν: a recto singulari, λεία. Nam λήϊον, unde ληΐων, *segetem* significat, non vero *prædam*.

4 Πρωτόλιον] Scribe, πρωτόλειον, per diphthongum ει in syllaba penultima.

5 Πρῶτον Ἀποστόλους· δεύτερον Προφ.] I. ad Corinth. XII. v. 28.

ἵνα καὶ ἐν τούτῳ τὸν διδάσκαλον μιμήσωνται, λέγοντα· Ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος, καὶ ὁ ἔσχατος.

Πρώτονος. πρῶτος νέος.

Πρωτόνεω. οἱ πρῶτον πλέοντες. ἢ πρῶτον εἴς τινα τόπον καταπεπλευκότες.

Πρωτόνεως, καὶ ἀρχένεως, καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως. καὶ πρείνεως, Θουκυδίδης α.

Πρωτοπαγῆ.[1] πρώτως πεπηγότα.

Πρωτόπειρος. Ὁ δὲ νέος ὢν κομιδῇ, καὶ πρωτόπειρος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, καὶ νεωστὶ γευόμενος τῆς ἐπὶ πλεῖον προαγωγῆς, φιλότιμος καὶ φιλόνεικος καὶ φιλόπρωτος ἦν.

Πρωτοπραξία. τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον. τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον.

Πρώτους. ἀκμάζοντας. νέους.

Πρώτῳ ποδί. [2]ὁ οἰωνιζόμενοι λέγειν εἰώθασι.

Πρωτότοκος. ὁ πρῶτος τεχθείς. Πρωτοτόκος δὲ, ἡ Θεοτόκος.

Προῖκα. δωρεάν. ἄνευ μισθοῦ. [3]καὶ τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ, ὅπου. Τὰ δὲ καὶ προῖκα πολλαχῆ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι πεπορισμένα. ἀντὶ τοῦ, ἄνευ κόπου.

Προικίας. ὄνομα κύριον.

Προίκιος. ἄνευ μισθοῦ.

Προίκιος ἀνθρώποισι κελευθήτησιν ἀοιδός.

ὁ τέττιξ φησὶν [4]ἐν Ἐπιγράμματι.

Προικόννησος[5].

Προικός. δόσεως. ἀντὶ τοῦ, δωρεᾶς. πᾶν γὰρ δῶρον οὕτω καλεῖ ὁ ποιητής. ἡ εὐθεῖα, προίξ.

Πρύλις. ὁ πεζὸς ὁπλίτης. ὡς δαμῶ, δαμήσω, δάμαλις· οὕτω πρῶ, πρύω, πρύλις· κατὰ συγκοπὴν, πρύλις.

Πρύμναν ἐκρούοντο. [6]πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἐστὶ, τὸ κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον. ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν, ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσι μὴ φανερῶς φεύγειν, κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες, ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες τιτρώσκωνται.

Πρύμνηθεν. κάτωθεν. ἐκ ῥιζῶν.

Πρυμνήσιον. τὸ ἀπόγειον σχοινίον.

Πρυμνήτης κάλως.

Πρυμνόν. τὸ ἔσχατον.

Πρυμνώρεια. τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους.

sunt & postremi: ut & in hoc magistrum imitentur, dicentem: *Ego sum primus & postremus.*

Πρώτονος. Pro, πρῶτος νέος. Primus juvenis.

Πρωτόνεω. Primum navigantes. Vel, Qui primum in aliquem locum appulerunt.

Πρωτόνεως, & ἀρχένεως & multa alia similiter [Attice dicuntur.] Et πρείνεως, vector, sive, qui navi vehitur: apud Thucydidem l. I.

Πρωτοπαγῆ. Primum compacta.

Πρωτόπειρος. Qui aliquid primum experitur. Tiro. *Ille vero cum esset admodum juvenis, & in bellis tiro, & ad altiorem dignitatis gradum nuper demum promotus esset; ambitiosus & contentiosus & principatus cupidus erat.*

Πρωτοπραξία. Quod primum exigitur. Prima exactio.

Πρώτους. Ætate florentes. Adolescentes. Juvenes.

Πρώτῳ ποδί. Primo pede. Hoc dicere solent illi, qui omina captant.

Πρωτότοκος. [Cum accentu in antepenultima.] Qui primus natus est. Primogenitus. At πρωτοτόκος, [cum accentu in penultima,] Quæ primum peperit: [ut Maria] Deipara.

Προῖκα. Gratis. Sine mercede. Item, adverbium loci, significans, ubi. *Alia vero multa magistratibus gratis suppeditata esse.* Vel, προῖκα hic significat, ἄνευ κόπου, i.e. absque labore.

Προικίας. Prœcias. Nomen proprium.

Προίκιος. Gratuitus. *Gratuita viatoribus cantrix.* Cicada in Epigrammate inquit.

Προικόννησος. Prœconesus [insula.]

Προικός. Dotis. Item, doni. Poeta enim omne donum sic vocat. Casus rectus est προίξ.

Πρύλις. Miles, qui pedes pugnat. Pedes. Ut a δαμῶ, δαμήσω, fit δάμαλις: sic etiam a πρῶ, πρύω, πρύλις, & per syncopen, πρύλις.

Πρύμναν ἐκρούοντο. Πρύμναν ἀνακρούεσθαι significat, paulatim recedere, non conversa navi. Qui enim sic recedit, navem in partem posticam remis repellit. Hoc autem facere solent, ne manifeste fugere videantur; neve terga hostibus dantes, ab iis vulnerentur.

Πρύμνηθεν. Inferne. A radicibus. Radicitus.

Πρυμνήσιον. Nauticus funis, quo navis ad terram religatur. Rudens.

Πρυμνήτης κάλως. Idem.

Πρυμνόν. Ultimum. Extremum.

Πρυμνώρεια. Montis infima pars. Radices montis.

1 Πρωτοπαγῆ] Homerus Il. Ω. v. 267.
Καλὴν, πρωτοπαγῆ ———
Scholiasta: Πρωτοπαγῆ. πρῶτον παγεῖσαν. ὅ ἐστι ἐξόχως. πρῶτον πεπηγυῖαν. ὅ ἐστι καινήν. Huc Suidas respexit.

2 Ὁ οἰωνιζόμενοι] Sic MSS. Paris. At priores Editt. male ὧ οἰωνιζόμενοι.

3 Καὶ τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ, ὅπου] Quid hoc? Nihil sane tale quid de voce προῖκα apud cæteros Grammaticos legas. Quare Lectorem monere volui.

4 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XVI.

5 Προικόννησος] Alias, Προκόννησος. Vide Geographos.

6 Πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἐστὶ, τὸ κατ' ὀλ.] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. I. cap. L. ut Portus quoque monuit. Sed ibi legitur; πρύμναν κρούεσθαι: &, ἵνα μὴ δόξωσι φανερῶς &c. Confer Scholiastam Aristoph. ad *Vespas*, pag. 457. & Nostrum supra v. Ἐπανακρούσασθαι; & v. Ἐπὶ πρύμναν.

Πρυτανεύεται. διοικεῖται. Τῇ τοῦ Θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπινα.

Πρυτανεύεται. Regitur. Gubernatur. *Dei nutu res humanæ gubernantur.*

Πρυτανεύοντα.[1] κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ, [2] Πρύτανιν ὄντα. ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα, Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Πρυτανεύοντα. Proprie quidem significat eum, qui est Prytanis. At pro Administrantem, ponit Demosthenes in *Philippicis.*

Πρυτανευούσης. Τῆς [3] τοῦ χωρίου φύσεως οὐκ ἐφιείσης σφίσι περαιτέρω ἰέναι, ἀλλὰ τὸ τῆς διώρυχος μῆκος συμμετρούσης αὐτοῖς, καὶ πρυτανευούσης εἰκότως. καὶ αὖθις· Οἱ δὲ πρέσβεις ἧκον τοῦ πρυτανεύσειν Πάρθοις τε καὶ Ῥωμαίοις τὰς διαλλαγάς.

Πρυτανευούσης. Moderantis. Regentis. *Natura loci non sinente eos ulterius progredi, sed commetiente & idoneis terminis definiente cuniculi longitudinem.* Et iterum : *Venerunt autem legati, ut arbitri essent fœderis inter Parthos & Romanos ineundi.*

Πρυτανεύσητε.[4] σκέψησθε. πράξητε. χρηματίσητε. πάντα γὰρ ὑπὸ τῶν Πρυτάνεων διεπράττετο. ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει καὶ Δημοσθένης.

Πρυτανεύσητε. Dispiciatis. Tractetis. Administretis. Gubernetis. Omnia enim a Prytanibus administrabantur. Voce hac autem usus quoque est Demosthenes.

Πρυτανεία. ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυκῶς, ἀριθμός τις ἡμερῶν. οὐδετέρως δὲ, σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπε τί δηλοῖ. [5] τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι, ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδοτο τοῖς ἑξακισχιλίοις. [6] Πρυτανεῖαι δὲ, ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμός. δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτὸν, ὅτι καὶ δέκα αἱ φυλαί. ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον· ἐπέβαλε δὲ ἑκάστῃ φυλῇ τῶν ι. λέ. ἡμέρας, καὶ ἐπερίττευον ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσαρες, ἃς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτανεύειν τέσσαρσι φυλαῖς. καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρώτων ἑκάστη εἶχε τὴν πρυτανείαν, ἀπαρτιζομένην εἰς λϛ'. ἡμέρας. αἱ δὲ λοιπαὶ ϛ'. ἀνὰ λέ. Πρυτανεία οὖν ἐστὶν ἀριθμὸς ἡμερῶν, ἤτοι λϛ'. ἢ λέ. καὶ ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει. [7] παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς πρυτανεῖα ἐστὶν ἀργύριον, ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων, καὶ ὁ διώκων.

Πρυτανεία. Cum ultimam habet productam, & fœminino genere effertur, significat certum dierum numerum, [per quos quælibet Tribus Athenis imperabat.] At quam significationem habeat, cum est generis neutrius [& πρυτανεῖα scribitur, cum circumflexo in penultima,] nemo expresse dixit. Nonnulli tamen dixerunt, esse pecuniam, quam litigantes in Judicio deponebant, unde merces judicialis solvebatur sexies mille viris. Πρυτανεία vero, [genere fœminino,] significat numerum dierum, per quos quælibet Tribus Athenis summæ rerum præerat. Decem autem quotannis erant Prytaniæ, pro numero decem Tribuum. Quoniam vero Athenienses anno lunari utebantur, & cuilibet Tribui ex decem assignati erant XXXV. dies ; quatuor dies in anno lunari supererant, quos attribuebant quatuor Tribubus, quibus primis Prytania sorte obtigerat. Quare quatuor priores Tribus singulæ Prytaniam habebant, quæ XXXVI. diebus absolvebatur : at reliquarum sex Tribuum Prytania XXXV. tantum diebus constabat. Πρυτανεία igitur est numerus vel XXXVI. vel XXXV. dierum : & quælibet Tribus Prytaniam gerit. Apud reliquos vero Atticos πρυτανεῖα, [genere neutro, & numero plurali,] est pecunia, quam uterque litigantium, & actor & reus, in Judicio deponebat.

Πρυτανεῖα. τὰ διδόμενα ὑπὸ τῶν δικαζομένων ἐν τῷ δημοσίῳ ἀργύρια.

[8] Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθοὺς,
καὶ [9] δημιόπρατα,
Τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίνεται ἡμῖν.

Πρυτανεῖα. Pecunia, quæ a litigantibus Reip. persolvebatur. Sportulæ. [Aristophanes:] *Prytania, metalla, fora, portus, mercedes, bona publicata : ex quibus omnibus fere summa bis mille talentorum ad nos redit.*

Πρυτανεῖα. πρόσοδος εἰς τὰ δημόσια καταταττομένη· ἣν οἱ δικαζόμενοί τισι, καὶ ἡττηθέντες κατέβαλλον, ὡρισμένην ζημίαν καταθέντες ἕκαστος.

Πρυτανεῖα. Pecunia, quæ in ærarium inferebatur : quam illi, qui litigabant, & causa cadebant, in judicio depositam, ut statutam mulctam solvebant.

Πρυτανεῖον. [10] Θεσμοθέτιον. [11] Θόλος. [12] παρὰ δὲ

Πρυτανεῖον. Prytaneum. Sive, locus publi-

1 Πρυτανεύοντα. κυρ.] Ex Harpocratione.

2 Πρύτανιν] MS. A. πρυτανεία. Et sic Harpocratio.

3 Τῆς τοῦ χωρίου φύσεως οὐκ ἐφ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium lib. IV. *de Bello Goth.* cap. XI.

4 Πρυτανεύσητε. σκέψησθε. πρ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Aristoph. *Acharnens.* pag. 373.
Ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.
Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit.

5 Τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατ.] Confer Ammonium v. Πρυτανεῖα: Hesych. v. Ἄνευ πρυτανείων: Suidam v. Θέσεις, & v. Παρακαταβολὴ, & Petit. *de Leg. Att.* pag. 392.

6 Πρυτανεῖαι δὲ, ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμ.] Confer Petit. *de Leg. Att.* Lib. III. Tit. I. ubi de Prytaniis Tribuum Atticarum fuse agit.

7 Παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς πρυτ.] Ex Harpocratione.

8 Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορ.] Duo hi versus Anapæstici leguntur apud Aristoph. *Vespis*, pag. 476. 477. (334. Ed. Bas. *T.*)

9 Δημιόπρατα] Sic ex Aristophane rescripsi. Ante enim legebatur δημοσιόπρατα, quod vel metrum versus respuit.

10 Θεσμοθέτιον] Hoc nihil ad rem. Confer Hesychium v. Πρυτανεῖον.

11 Θόλος] Confer Nostrum supra h. v.

12 Παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις οἰκίσκος δημ.] Eadem leguntur apud Scholiastam Aristophanis ad *Equit.* pag. 297 Huc pertinent verba ejusdem Scholiastæ, pag. 303. Πρυτανεῖον δὲ τόπος Ἀθήνησιν, οὗ τὰς δημοσίας σιτήσεις ἐποιοῦντο. τιμὴ δὲ οὐκ ἐλαχίστη τοῖς δημοσίᾳ σιτουμένοις ἦν. Huc etiam facit locus ille Ciceronis lib. I. *de Oratore : Cum interrogatus Socrates esset, respondit, sese meruisse, ut amplissimis honoribus & præmiis decoraretur, & ut ei victus quotidianus in Prytaneo publice præberetur, qui honos apud Græcos maximus haberetur.* Plura de hoc argumento lege apud Petit. *de Leg. Att.* Lib. III. Tit. VI. pag. 288, 289.

τοῖς Ἀθηναίοις οἰκίσκος δημόσιος, ἔνθα ἐσιτοῦντο δημοσίᾳ τῆς τοιαύτης τιμῆς παρ' αὐτοῖς τυχόντες. περισπούδαστον δὲ ἦν τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τυχεῖν. ἐπὶ γὰρ μεγάλοις κατορθώμασι τὴν τοιαύτην ἀπεδίδοντο χάριν. ἢ πυρὸς ταμεῖον, ἔνθα ἦν ἄσβεστον πῦρ, καὶ ηὔχοντο. [1] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Πᾶς γάρ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
Θείς μοι πρυτανεῖ', ἀπολεῖν με φησὶ, κἀξολεῖν.

Τὰ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενα σπόρτουλα. τὰς γὰρ δεκάτας τοῦ χρέους καταβάλλοντες τοῖς Πρυτάνεσιν, εἰσῆγον τοὺς χρεώστας.

cus, in quem Prytanes conveniebant: qui etiam Tholus dicebatur. Apud Athenienses vero sic vocabatur domus publica, ubi publice alebantur illi, quibus honor ille obtigerat. Victu autem illo donari, præclara virtutis remuneratio existimabatur. Nam optime de Republ. meritis beneficium illud tribuebatur. Vel Πρυτανεῖον dictum est quasi πυρὸς ταμεῖον, i. e. locus, in quo ignis æternus servabatur, & preces fiebant. Aristophanes *Nubibus*: *Nam quisque, cui aliquid argenti debeo, deposita in judicio pecunia, se me perditurum & omnibus bonis eversurum minatur.* Quod Græci πρυτανεῖα, Romani vocant *sportulas*. Decimas enim partes debiti apud Prytanes deponentes, debitores in jus vocabant.

Πρυτάνεις. [2] τὸ δέκατον μέρος τῆς Βουλῆς τῶν Πεντακοσίων. πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς πραττόμενα. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις αἱ δέκα φυλαὶ, κλήρῳ λαχοῦσαι, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. † [3] Διαπιστοῦντες δὲ οἱ Πρυτάνεις ἤδη τῷ Φιλίππῳ, διὰ τὴν περὶ τὰ [4] Κρητικὰ κακοπραγμοσύνην, καὶ τὸν Ἡρακλείδην ὑπώπτευον ἐγκάθετον εἶναι.

Πρυτάνεις. Prytanes. Hi erant decima pars Senatus Quingentorum; sive L. viri ex qualibet Tribu delecti, qui omnia, quæ a Senatu gerebantur, administrabant. Decem autem illæ Tribus eo ordine, quem sors illis assignaverat, sibi invicem succedentes, Prytaniam gerebant: ut Æschines in oratione contra Ctesiphontem ait. *Sed Prytanes cum Philippum ob perfidiam, qua in rebus Creticis usus fuerat, suspectum jam haberent, Heraclidem quoque dolose ab eo submissum esse suspicabantur.*

Πρύτανις· διοικητὴς, προστάτης, φύλαξ, βασιλεὺς, ἄρχων, ταμίας, ἔξαρχος.

Πρύτανις. Prytanis. Sive, Administrator, Gubernator, Præfectus, Præses, Rex, Princeps, Quæstor, Dux.

Πτάμενος. διελθών.

Πτάμενος. Qui volavit. Qui transivit.

Πταρμός. [5] Ἀριστοφάνης·

Κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον;

[6] Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ᾐσθόμην. ὁ πταρμὸς γὰρ κεφαλῆς αἴσθησις· ἐπεὶ οἱ θιγόντες τοῦ μυκτῆρος [7] λεπτῷ κάρφει, πτάρνυνται, ἢ ὀσφραίνονται προσενεγκόντες. οὕτως φησὶν, ἥψατό μου πληγὴ, ὃν τρόπον ἅπτεται κάρφος μυκτήρων.

Πταρμός. Sternutatio. Aristophanes: *At cur non sternutavi?* Id est, Non sensi. Sternutatio enim est capitis sensus. Nam qui nares tenui festuca tangunt, sternutant: vel re aliqua naribus admota, olfaciunt. Sic inquit [Bacchus,] plaga ista me tetigit, ut festuca nares tangit.

Πταίειν. δοτικῇ. προσκρούειν. καὶ παροιμία· [8] Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον.

Πταίειν. Dativo jungitur. Offendere. Impingere. Et Proverbium. *Ne sæpius ad eundem lapidem offendas, cum certum temporis spatium tibi concessum est.*

Πτελέα. εἶδος δένδρου.

Πτελέα. Genus arboris. Ulmus.

Πτερίνης. καὶ, πτερίναν ῥιπίδα. † [9] Πρὸς τὸ λαθεῖν καὶ μηδὲν παθεῖν τοὺς ἐνεδρεύσαντας, εὐφυέστεροι τυγχάνουσιν ὄντες [10] ὑψηλοὶ καὶ ἐπίπεδοι τόποι τῶν ὑλωδῶν, διὰ τὸ δύνασθαι ἐκ πολλοῦ προορᾶν πάντας τοὺς ἐνεδρεύοντας· εἶναι δ' ἐπιπροσθήσεις ἱκανὰς ἐν τοῖς πλείστοις τόποις. τὸ γὰρ τυχὸν ῥεῖθρον μετὰ βραχείας ὀφρύος, ποτὲ δὲ κάλαμοι, καὶ πτέρεις, καί τι γένος ἀκανθῶν, οὐ μόνον πεζοὺς, ἀλλὰ καὶ ἱππεῖς δύνανται

Πτερίνης. Alatæ. Vel, ex pennis factæ. Et πτερίναν ῥιπίδα, flabellum ex pennis factum. † *Et occultius & minore periculo in planitie collocantur insidiæ, quam in sylvosis saltibus. Nam & facile omnia prospiciunt insidiatores, neque tamen ut plurimum desunt eminentiæ quædam ad eos tegendos idoneæ. Quamlibet parvus enim rivus, cui modicum sit supercilium, inter arundines, vel filices, aut quodcunque sentis genus, satis magnas ad occultandos e-*

1 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 187. (115. Ed. Bas. P.)

2 Πρυτάνεις. τὸ δέκατον μέρ.] Ex Harpocratione. Cæterum, de Prytanibus Atheniensium, & Senatu Quingentorum, Petitus, & alii viri docti abunde egerunt: quos consulere debet, qui plura hac de re scire cupit.

3 Διαπιστοῦντες δὲ οἱ Πρυτ.] Fragmentum hoc Valesius Polybio tribuit, & ad librum ejus XIII. pertinuisse putat. Eum vide in notis ad Collectanea Constantini pag. 35.

4 Κρητικά] Sic reposui auctoritate optimi MS. A. Ante enim male legebatur, κριτικά, per ι in syllaba prima: quod Portus verterat, *improbitatem, quæ in Judiciis exercebatur*: ineptissime omnino; ut ex versione nostra, in qua veram lectionem expressimus, patet. Idem mendum occurrit apud Harpocrationem; cujus interpres itidem ad lapidem hunc offendit.

5 Ἀριστοφάνης] *Ranis* pag. 242. (156. Ed. Bas. P.)

6 Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ᾐσθόμην. ὁ πτ.] Hæc, & quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis.

7 Λεπτῷ] Hanc lectionem ex MSS. Paris. & Scholiasta Aristophanis revocavi. Ante enim male legebatur, λεῖος.

8 Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λ.] Polybius in *Excerpt. Legat.* a Fulv. Urs. editis, cap. CXIV. Ὁ δὲ παρεκάλει, μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, &c.

9 Πρὸς τὸ λαθεῖν καὶ μηδὲν παθεῖν τοὺς ἐνεδρ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Polybii lib. III. c. LXXI.

10 Ὑψηλοί] Scribe, οἱ ψιλοί: ut habet MS. A. itemque Polybius loco laudato. Τόποι ψιλοὶ autem apud Græcos dicuntur loca aperta, nullisque arboribus & fruticibus consita: quibus opponuntur saltus & loca sylvosa.

κρύπτειν, ἐὰν βραχέα τις προνοηθῇ, τοῦ τὰ μὲν ἐπίσημα τῶν ὅπλων ὕπτια τιθέναι πρὸς τὴν γῆν, τὰς δὲ περικεφαλαίας ὑποτιθέναι τοῖς ὅπλοις.

Πτέρις.[1] βοτάνη ξηραντικῆς δυνάμεως· ὅθεν ἔμβρυά τε φθείρει, καὶ ἐκβάλλει, καὶ πλατείας ἕλμινθας ἀναιρεῖ.

Πτερίνῳ. πτερωτῷ. [2] Πολύβιος· Ἐπικοσμοῦνται οἱ Ῥωμαῖοι πτερίνῳ στεφάνῳ, πτεροῖς φοινικίοις ἢ μελανόρθοις τρισὶν, ὡς πηχυαίοις τὸ μέγεθος· ὧν προστεθέντων κατὰ κορυφὴν ἅμα τοῖς ἄλλοις ὅπλοις, ὁ μὲν ἀνὴρ φαίνεται διπλάσιος ἑαυτοῦ κατὰ τὸ μέγεθος, ἡ δὲ ὄψις καλὴ καὶ καταπληκτικὴ τοῖς ἐναντίοις.

Πτέρνα. ὁ [3] δόλος, καὶ ἡ ἐπιβουλή. καὶ πτερνίζω, τὸ καταβάλλω. ἐκ [4] μεταφορᾶς τῶν περὶ τάχους ἀγωνιζομένων, καὶ πτέρνῃ τοὺς συνθέοντας προσπταίειν ὁμοῦ καὶ πίπτειν μηχανωμένους. † [5] Ἐπτέρνικε γάρ με ἤδη τρίτον τοῦτο.

Πτερνίζει. ἀπατᾷ. ἢ λακτίζει.

Πτεροδόνητος. πτεροῖς πληχθείς.

Πτερόεντα. ταχέα, κοῦφα.

Πτερόεντι. ταχεῖ. [6] ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς ἐοικότι. ἡ δὲ ὅλη σύστασις, ὅτι ἐκ τοῦ πτεροῦ τοῦ Ἔρωτος τὰ ὄρνεά ἐστιν. ἄτοπος δὲ καὶ ἀπίθανος ἡ γενεαλογία. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. καὶ πτερόεις, ὁ ἐπτερωμένος.

Πτεροφοίτωρ.[7] Τάχους ἔχει. τίς γὰρ πτεροφοίτορος ἀτεχνῶς ἐς τὸν ὑπερουράνιον ἱέμενον τόπον, ὅπου τὸ τῶν ἐπτερωμένων νέμεται γένος.

Πτερωτὰ ζῶα. ἀετὸς, ἀλεκτρυών. καὶ τὰ ἄλλα τὰ γινωσκόμενα πᾶσι.

Πτέρυγες περιστερᾶς. αἱ δωρεαὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ταύτης δὲ τὰς μὲν πτέρυγας περιηργυρῶσθαι· τὰ δὲ μετάφρενα κεκοσμῆσθαι χρυσίῳ. τὰ μὲν γὰρ ἁπλούστερα καὶ λευκότερα τοῖς ἁπλουστέροις· τὰ δὲ βαθύτερα τοῖς ἐντελεστέροις. τὰ γὰρ μυστήριά μου ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς.

Πτερυγίζειν.[8] ἀντὶ τοῦ, μηδὲν ἀνύειν. ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ἀντὶ τοῦ θορυβῇ. τὸ γὰρ πτερὸν ἠχῶδες καὶ θορυβητικόν. ἢ, κοῦφα λαλεῖς. ἢ, ματαιοπονεῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεοσσῶν, τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι, διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας. ἢ, μάταια διαλέγῃ. ἀπὸ τῶν νεοττῶν, οἳ πειράζουσι μὲν τὰς πτέρυγας, ἵπτασθαι δὲ οὐ δύνανται. οὕτω

Π Τ

quites, nedum pedites, latebras habet; si quis modo vel mediocrem adhibeat prudentiam, ut, quæ sunt e longinquo conspicua arma, humi supina deponat, & galeas iisdem subjiciat.

Πτέρις. Filix. Herba, siccandi facultatem habens, quæ & embryones perdit, & ex utero ejicit, & majores lumbricos necat.

Πτερίνῳ. Alato. Pennaceo. Polybius: *Romani crista pennacea ornantur, pennis nempe tribus puniceis aut nigris, iisque rectis, longitudine fere cubitalibus: quæ ubi cæteris armis ad summum verticem accesserunt, vir quidem duplo quam sit major apparet; species autem existit pulchra & hosti formidabilis.*

Πτέρνα. [Calx pedis. Et metaphorice] dolus, insidiæ. Et πτερνίζω, supplanto. Per metaphoram [ductam] ab illis, qui cursu certant, & calce supplantare conantur eos, qui secum currunt. *Jam tertium enim me supplantavit.*

Πτερνίζει. Decipit. Vel, calcitrat, supplantat.

Πτεροδόνητος. Alis agitatus. Pennis verberatus.

Πτερόεντα. Alata. Velocia. Cita.

Πτερόεντι. Alato. Veloci. Venti turbinibus simili. Summa vero orationis hæc est; ex ala Amoris natas esse Aves. Absurda autem & ab omni verisimilitudine aliena est hæc genealogia. Aristophanes *Avibus.* Et πτερόεις, alatus.

Πτεροφοίτωρ. Alis per aerem vagans. Volans. *Quis tanta alarum velocitate præditus est, ut in regionem supracœlestem volare queat, ubi alatum habitat genus?*

Πτερωτὰ ζῶα. Alata animalia. Talia sunt, aquila, gallus gallinaceus, & alia omnibus nota.

Πτέρυγες περιστερᾶς. Alæ columbæ. Id est, dona Spiritus S. Hujus autem alas argenteo colore inductas; dorsum vero auro ornatum esse [ajunt.] Nam simpliciora & candidiora simplicioribus; altiora vero, perfectioribus [conveniunt.] Mysteria enim mea mihi & meis.

Πτερυγίζειν. Frustra aliquid conari. Conando nihil proficere. [Metaphora ducta est] ab avium pullis, qui volare conantur. [Πτερυγίζειν enim proprie significat, alas quatere more avium, quæ volatum tentant.] Aristophanes *Pluto: Sed nugas agis, & inaniter strepitas.* [Metaphora ducta est ab alis avium.] Ala enim, [cum ab avibus movetur,] ingentem strepitum edit. Vel, vana

1 *Πτέρις. βοτάνη ξηραντικῆς δυν.*] Hæc sunt verba Pauli Æginetæ, lib. VII. pag. 251.

2 Πολύβιος] Lib. VI. cap. XXI. ubi recte legitur, *ἢ μέλασιν, ὀρθοῖς*: uti etiam hic scribendum est.

3 *Ὁ δόλος, καὶ ἡ ἐπιβουλή*] Hoc sensu vox ista sumitur in loco illo Joannis, cap. XIII. *Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ.*

4 *Ἐκ μεταφορᾶς τῶν περὶ τάχους ἀγωνιζομ.*] Theodoretus ad Psalm. XL. pag. 556. *Δόλον γὰρ τὴν πτέρναν ὠνόμασεν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν περὶ τάχους ἀγωνιζομένων, καὶ τῇ πτέρνῃ τοὺς συνθέοντας πταίειν καὶ πίπτειν μηχανωμένων. τοῦτο καὶ Ἠσαῦ ἀπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἰακὼβ, ἔφη· Δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ· ἐπτέρνικε γάρ με ἤδη δεύτερον τοῦτο.* Hinc Suidas sua descripsit.

5 *Ἐπτέρνικε γάρ με ἤδ.*] Hæc sunt verba Esavi de Jacobo, *Genes.* XXVII. 36. sed ubi pro *τρίτον* legitur *δεύτερον*: quam lectionem etiam agnoscit MS. Paris. A.

6 *Ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστ.*] Aristophanes *Avibus*, pag. 574. (395. Ed. Bas. P.)

——Εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.

Scholiasta: *Ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς ἐοικώς. οἷον, ταχύς. ἡ δὲ ὅλη σύστασις, ὅτι ἐκ τοῦ πτεροῦ*, &c. Hinc Suidas sua descripsit; sed qui *ἀκρίτως* prorsus voci *πτερόεντι* hæc subjecit, quæ alio spectant.

7 *Πτεροφοίτωρ. τάχους ἔχει. τίς γὰρ πτερ.*] Hæc adeo corrupta sunt & obscura, ut ea absque ope meliorum codicum illustrare & emendare non possimus.

8 *Πτερυγίζειν. ἀντὶ τοῦ, μηδ.*] Totus hic articulus sumptus est ex Scholiasta Aristoph. ad *Plutum*, pag. 60. (30. Ed. Bas. P.)

καὶ οὐ θέλεις μὲν ἀντειπεῖν, καὶ πειράζεις, ἀνύεις δὲ οὐδέν.

loqueris. Vel, incassum laboras. Per translationem ductam ab avium pullis, qui volare non possunt, propter ætatis imbecillitatem. Vel, inania disputas. [Translatio ducta est] ab avium pullis, qui alarum periculum quidem faciunt, sed volare nequeunt. Sic igitur [inquit,] & tu contradicere quidem conaris, sed nihil proficis.

Πτερυγίζων. πτερυσσόμενος. Ἀριστοφάνης[1] περὶ Μάγνητος, ὅτι Ὄρνιθας ἐποίησε δρᾶμα, καὶ Ψῆνας, καὶ Λυδούς.

Πτερυγίζων. Alas jactans. Alas quatiens. Aristophanes [in *Equitibus* verba hæc, πτερυγίζων & λυδίζων & ψηνίζων,] de Magnete Comico dicit, quod fecisset fabulas, *Aves*, *Culices*, & *Lydos*.

Πτερύγιον. ἀκρωτήριον.

Πτερύγιον Summitas. Cacumen. Extrema pars.

Πτερυλλίδων.[2] τῶν ἀκρίδων. παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά. Ὀρταλίχων δέ, τινὲς τῶν ἀλεκτρυόνων, κατὰ τὴν Βοιωτῶν διάλεκτον.

Πτερυλλίδων. Locustarum: [quæ sic dictæ sunt,] quod quatuor alas habeant. Ὀρταλίχων vero quidam Bœotorum dialecto significare ajunt, gallorum gallinaceorum.

Πτῆμα. πτῆσις οἰωνῶν. Περιφερὲς δὲ ἦν πτῆμα τῶν οἰωνῶν.

Πτῆμα. Volatus. *Alitum vero volatus erat orbicularis.*

Πτηνόν. τὸ ὄρνεον.

Πτηνόν. Volucre. Ales.

Πτήσσει. πτοεῖται. καὶ πτήξωμεν, κρυβῶμεν. κυρίως δὲ πτήσσειν ἐστί, τὸ φεύγειν, καὶ φοβεῖσθαι. Ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν. [3]Ἀριστοφάνης. Πτίσσω δέ, τὸ τύπτω.

Πτήσσει. Metu trepidat. Præ metu se occultat. Et πτήξωμεν, præ metu nos occultemus. Proprie autem πτήσσειν est, metu perterritum fugere. *At hinc procul fugiamus.* Aristophanes. At πτίσσω, tundo.

Πτῆσις τῶν ὀρνίθων.

Πτῆσις. Avium volatus.

Πτῆται. πέταται. καὶ πτητικὰ ζῶα, τὰ πετόμενα.

Πτῆται. Volat. Et πτητικὰ ζῶα. Volucria animalia.

Πτίλον. πτερὸν ἀπαλώτερον. καὶ ἄπτιλα, τὰ ἀπτέρωτα. [4]εἰώθασι δὲ οἱ δυσεμεῖς πτερῷ χρῆσθαι πρὸς τὸ ἐξεμέσαι. † Τῶν [5]πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα· τὰ δέ, πτερά. τὰ δέ, ὠκύπτερα. [6]Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν.

—— Ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω
Γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδὲ πώποτε.
Ἐπὶ τῷ γελᾷς; Ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
Οἶσθ', ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
Εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.

Ἀντὶ τοῦ, εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηνί.

Πτίλον. Mollior penna. Pluma. Et ἄπτιλα, Implumia. Solent vero illi, qui difficulter vomunt, penna ad vomitum ciendum uti. Pennarum aliæ vocantur πτίλα; aliæ, πτερά; aliæ, ὠκύπτερα, Aristophanes *Avibus: Ego quidem rem magis ridiculam haud vidi unquam. Cur rides? Ob celeres pennas tuas. Scisne, cui potissimum similis sis alatus? Anseri male picto.*

Πτίλλος.[7] ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις.

Πτίλλος. Qui palpebras habet ciliis nudatas.

Πτισάνη. ἡ κεκομμένη κριθή. [8]Ἀριστοφάνης· Ἴσχανα ἐπυλλίοις. οὐκ ἀπὸ πτισάνης, ἀλλ' ἀπὸ ἠθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων.

Πτισάνη. Ptisana. Sive, hordeum tusum & decorticatum. Aristophanes.

Πτίσσεσθαι. τὸ δίκην πτισάνης τύπτεσθαι. καὶ πτίσσω, τὸ τύπτω.

Πτίσσεσθαι. Ptisanæ instar tundi. Et πτίσσω, verbero, tundo.

Πτολεμαῒς δίκη. πρεσβῦτις ἦν ἡ Πτολεμαῒς ἀρχαία, ἄχρις οὗ ἀπέθανοι δίκας λέγουσα, διὰ τὸ ἀεὶ ὑπερτίθεσθαι, καὶ μήποτε βούλεσθαι ἀπαλλαγῆναι τοῦ δικάζεσθαι.

Πτολεμαῒς δίκη. Ptolemaica lis. Ptolemais fuit vetula quædam, quæ usque ad mortem causas in Judicio dixit; quod dilationibus semper utens, finem litium fugeret.

Πτολεμαῖος[9] Κυθήριος, ἐποποιός. οὗτος ἔγρα-

Πτολεμαῖος Κυθ. Ptolemæus Cytherius, poeta

1 Ἀριστοφάνης] Locus Aristophanis, ad quem Suidas respexit exstat in *Equit.* pag. 318. (218. Ed. Bas. *P.*) & sic habet:

Πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἱεὶς, καὶ ψάλλων, καὶ πτερυγίζων,
Καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων, &c.

Scripserat nimirum Magnes fabulas, *Aves*, *Lydos*, *Psenes*, & *Barbitistas*: quod Aristophanes obscure significare voluit verbis illis, πτερυγίζων, λυδίζων, ψηνίζων, & ψάλλων; ut vetus Enarrator nos docet. Confer Nostrum supra v. Μάγνης.

2 Πτερυλλίδων] Imo, τετραπτερυλλίδων. Referenda enim est hæc nota ad locum illum Aristoph. *Acharnens.* p. 412. (296. Ed. Bas. *P.*)

Τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.

Vide ibi Scholiastam, apud quem eadem leguntur, quæ Suidas hic habet.

3 Ἀριστοφάνης] Vox hæc in prioribus Editt. deest, quam ex MS. A. revocavi. Ubi autem locus iste Aristophanis exstet, nunc non recordor.

4 Εἰώθασι δὲ οἱ δυσεμεῖς κτλ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 399.

5 Τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται, κτλ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Aves*, pag. 579. (399. Ed. Bas. *P.*)

6 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Pag. 579. (399. Ed. Bas. *P.*)

7 Πτίλλος] Hesychius, πτιλός: quem vide.

8 Ἀριστοφάνης] Male hic omissa sunt verba Comici, ad quem nota, quæ subjungitur, referenda est. Ea autem exstant in *Ranis*, pag. 256. (167. Ed. Bas. *P.*) & sic habent:

Χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλιδίων, ἀπ' ἠθῶν.

Scholiasta: Χυλὸν διδούς. οὐκ ἀπὸ πτισάνης, ἀλλ' ἀπ' ἠθῶν ἀνδρῶν, καὶ βιβλίων.

9 Πτολεμαῖος] De Ptolemæis variis, eorumque scriptis, agit Meursius ad Nicomach. Geras. *Harmon. Enchirid.* lib. 11. pag. 178. & seqq.

ψε περὶ ψαλακάνθης.[1] ἐν τούτῳ δέ φησιν, ὅτι βοτάνη ἐστὶ, θαυμαστήν τινα δύναμιν ἔχουσα.

Epicus. Scripſit [carmen] de Pſalacantha; quam herbam eſſe dicit, mira quadam vi præditam.

Πτολεμαῖος,[2] ὁ Κλαύδιος χρηματίσας, Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου τοῦ βασιλέως. οὗτος ἔγραψε Μηχανικὰ βιβλία γ΄. Περὶ φάσεως καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν, βιβλία β. Ἄπλωσιν ἐπιφανείας σφαίρας. Κανόνα πρόχειρον. Τὸν μέγαν Ἀστρονόμον, ἤτοι Σύνταξιν· καὶ ἄλλα.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Claudius dictus, Alexandrinus, Philoſophus, qui fuit temporibus Marci Imperatoris. Hic ſcripſit tres libros Mechanicos. De ortu & ſignificationibus ſtellarum inerrantium. Planiſphærium. Canonem expeditum. Magnum opus Aſtronomicum, ſeu Syntaxin: & alia.

Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, ὃς ἐπεκαλεῖτο Πινδαρίων· υἱὸς δὲ ἦν Ὀροάνδρου, μαθητὴς Ἀριστάρχου. ἔγραψεν Ὁμηρικῶν ὑποδειγμάτων[3] βιβλία γ΄. Περὶ τοῦ Ὁμηρικοῦ χαρακτῆρος. Πρὸς Νεοθαλίδην περὶ λέξεως. Περὶ τοῦ παρ' Ὁμήρῳ Οὔτιδος. Περὶ Ἀστεροπαίου τοῦ παρ' Ὁμήρῳ μνημονευομένου· καὶ ἕτερα.

Πτολεμαῖος Ἀλεξ. Ptolemæus Alexandrinus, Grammaticus, Pindarion cognominatus, filius Oroandri, & Ariſtarchi diſcipulus. Scripſit Homericorum exemplorum libros III. De Homerico charactere. Ad Neothalidem de dictione. De Utide Homerico. De Aſteropæo, cujus apud Homerum fit mentio: & alia.

Πτολεμαῖος, γραμματικὸς, ὁ[4] Ἐπιθέτης κληθεὶς, διότι εἵπετο τῷ Ἀριστάρχῳ. διηκηκόει δὲ Ἑλλανίκου τοῦ γραμματικοῦ· ὁ δὲ, Ἀγαθοκλέους· ὁ δὲ, Ζηνοδότου τοῦ Ἐφεσίου. ἔγραψε περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ πληγῶν. Ὑπόμνημα εἰς τὴν Ὀδύσσειαν.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Grammaticus, Epithetes dictus, quod Ariſtarchum ſequeretur. Audiit vero Hellanicum Grammaticum: qui audiverat Agathoclem; & hic Zenodotum Epheſium. Scripſit de plagis Homericis. Commentarium in Odyſſeam.

Πτολεμαῖος, Ἀριστονίκου τοῦ γραμματικοῦ πατὴρ, καὶ αὐτὸς γραμματικός· ἄμφω ἐπεδείκνυντο ἐν Ῥώμῃ. Τὰ ὁμοίως εἰρημένα τοῖς Τραγικοῖς. Εἰς Ὅμηρον βιβλία ν΄. Τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ ξένως ἱστορημένα. Τὰ περὶ Μουσῶν καὶ Νηρηΐδων.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Ariſtonici Grammatici pater, & ipſe Grammaticus: qui ambo Romæ artem Grammaticam profeſſi ſunt. Scripſit de iis, quæ ſimiliter dicta ſunt a Tragicis. In Homerum libros L. De fabulis miris & incredibilibus apud Poetam. De Muſis & Nereidibus.

Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, ὁ τοῦ Ἡφαιστίωνος, γεγονὼς ἐπί τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν Αὐτοκρατόρων, προσαγορευθεὶς δὲ Χέννος. Περὶ παραδόξου ἱστορίας. Σφίγγα. δρᾶμα δέ ἐστιν ἱστορικόν. Ἀνθόμηρον. ἔστι δὲ ποίησις ῥαψῳδιῶν κδ΄.[5] καὶ ἄλλα τινά.

Πτολεμαῖος Ἀλεξ. Ptolemæus Alexandrinus, Grammaticus, Hephæſtionis F. qui vixit ſub Trajano & Adriano Imperatoribus, & Chennus appellatus fuit. Scripſit de Hiſtoria Mirabili. Sphingem. Ea autem erat fabula hiſtorica. Anthomerum: quod eſt poema Rhapſodiarum XXIV. & alia quædam.

Πτολεμαῖος,[6] ὁ Ἀσκαλωνίτης, γραμματικὸς, ὃς ἐπαίδευσεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε[7] Προσῳδίαν Ὁμηρικήν. Περὶ Ἑλληνισμοῦ, ἤτοι ὀρθοεπίας, βιβλία ιέ. Περὶ μέτρων. Περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσείᾳ Ἀριστάρχου διορθώσεως. Περὶ διαφορᾶς λέξεων· καὶ ἕτερα γραμματικά.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus Aſcalonites, Grammaticus, qui Romæ docuit. Scripſit Homericam Proſodiam. De Helleniſmo, ſive, Recta loquendi ratione, libros XV. De Metris. De Ariſtarchea Odyſſeæ correctione. De Differentia vocabulorum. Item, alia Grammatica.

Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ. οὗτος ἕκαστα τῶν πραγμάτων ὀλιγώρως χειρίζων, διὰ τοὺς ἀπρεπεῖς ἔρωτας καὶ τὰς ἀλόγους καὶ συνεχεῖς μέθας, εἰκότως ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνῳ καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα καὶ τῆς ψυχῆς ἐπιβούλους εὗρε, καὶ πλείους· ὧν ἐγένετο Κλεομένης, καὶ Θεόδοτος, καὶ ἄλλοι πολλοί.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus Philopater. Hic cum imperium negligentius tractaret, utpote turpibus amoribus & ebrietati continuo indulgens, mirum non eſt, cum brevi temporis ſpatio plures nactum fuiſſe, qui & regno & vitæ ejus inſidiarentur. Ex horum numero fuit Clemones, & Theodotus, & alii multi.

1 Ψαλακάνθης] De hac herba lectu digna ſunt, quæ ex Ptolemæo Hæpheſtionis affert Photius, pag. 481.

2 Πτολεμαῖος, ὁ Κλ.] Hic eſt celebris ille Geographus, cujus hodie adhuc περὶ τῆς Γεωγραφίας libri VIII. & alia quædam exſtant. De hoc præter Meurſium loco laudato, vide etiam Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.* itemque de *Scientiis Mathemat.*

3 Βιβλία γ΄] Sic recte habent MSS. Pariſ. & Edit. Mediol. At reliquæ Editt. male hic exhibent notam numeri, quæ XC. ſignificat: unde Meurſius, Wolfius, & Portus exiſtimarunt, Ptolemæum libros XC. Exemplorum Homericorum ſcripſiſſe.

4 Ὁ Ἐπιθέτης κληθείς] Ἐπίθετος vocatur ab Euſtathio ad Il. Ξ. pag. 966.

5 Καὶ ἄλλα τινά] Ut, Περὶ τῆς εἰς πολυμάθειαν καινῆς ἱστορίας λόγους ς΄: ex quo opere Excerpta ſatis ampla habentur apud Photium.

6 Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλ.] Hujus Ptolemæi crebro mentionem facit Euſtathius in Commentario ad Homerum; itemque Scholiaſta Homeri ad Il. Σ. v. 100. Il. Υ. v. 357. & alibi.

7 Προσῳδίαν Ὁμηρικήν] Opus hoc bipertitum erat, cujus prior pars inſcribebatur, Περὶ τῆς ἐν Ἰλιάδι προσῳδίας: altera, Περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσείᾳ προσῳδίας. Utriuſque partis meminit Ammonius v. Σταφυλή, his verbis: Διαφέρειν φησὶ Πτολεμαῖος ἐν δευτέρῳ περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσείᾳ προσῳδίας. Et mox: Ὁ αὐτὸς πάλιν ἐν δευτέρῳ τῆς ἐν Ἰλιάδι προσῳδίας καθ' λέξιν φησὶν οὕτως. Ejuſdem operis pars poſterior laudatur ab Euſtathio ad Il. Β. pag. 341.

Πτολεμαῖος, ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. [1] Ὅτι Ὑρκανοῦ συνδειπνοῦντος Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ, καὶ πάντων τῶν συνανακειμένων τὰ κρέατα ἐσθιόντων, καὶ τὰ ὀστᾶ ἔμπροσθεν τοῦ Ὑρκανοῦ σωρευόντων, Τρύφων ὁ γελωτοποιὸς τοῦ βασιλέως, Ὁρᾷς, εἶπεν, ὦ δέσποτα, παρακείμενα Ὑρκανῷ ὀστᾶ; ἐκ τούτου στόχασαι, ὅτι καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν Συρίαν ἅπασαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα σαρκῶν ἐγύμνωσε. γελάσαντος δὲ πρὸς τὸν τοῦ Τρύφωνος λόγον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐρομένου τὸν Ὑρκανὸν, πῶς τοσαῦτα αὐτῷ παράκειται ὀστᾶ· Εἰκότως, εἶπεν, ὦ δέσποτα. τοὺς μὲν γὰρ κύνας τὰ ὀστᾶ σὺν τοῖς κρέασι κατεσθίειν, ὥσπερ οὗτοι (πρὸς τοὺς συνανακειμένους εἰπὼν, ὅτι μηδὲν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἔκειτο) οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ κρέας ἐσθίουσι, τὰ δὲ ὀστᾶ ῥίπτουσιν· ὅπερ ἄνθρωπος ὢν κἀγὼ πεποίηκα. θαυμάζει τὴν ἀπόκρισιν αὐτοῦ σοφὴν οὕτω γενομένην, καὶ πάντας ἐκέλευσεν ἀνακροτῆσαι, τῆς εὐτραπελίας ἀποδεχόμενος αὐτόν.

Πτολεμαῖος, [2] στρατηγὸς κατὰ Κύπρου· ὃς οὐδαμῶς Αἰγυπτιακὸς γέγονεν, ἀλλὰ νουνεχὴς, καὶ πρακτικός. παραλαβὼν γὰρ τὴν νῆσον ἔτι νηπίου τοῦ βασιλέως ὄντος, ἐγένετο μὲν ἐπιμελὴς περὶ συναγωγὴν χρημάτων· ἐδίδου δ' ἁπλῶς οὐδὲν οὐδενὶ, καίπερ αἰτούμενος πολλάκις ὑπὸ τῶν βασιλικῶν διοικητῶν, καὶ καταλαλούμενος πικρῶς ἐν τῷ μηδὲν προΐεσθαι. τοῦ δὲ βασιλέως εἰς ἡλικίαν παραγεγονότος, συνθεὶς πλῆθος ἱκανὸν χρημάτων ἐξαπέστειλεν, ὥστε καὶ τὸν Πτολεμαῖον, καὶ τοὺς ἐπὶ τῇ πρότερον αὐτοῦ συστολῇ διαλοιδορουμένους ὕστερον αὐτὸν ἐπαινεῖν.

Πτολίπορθος. ἀνδρεῖος. πόλεις πορθῶν.

Πτόλισμα. πόλις.

Πτόρθους, καὶ κλῶνας. τὰς ἐκφύσεις τῶν δένδρων. οἱ δ' Ἀττικοὶ πρέμνα καὶ κλάδους καλοῦσι.

Πτῶκα. δειλόν. καὶ πτῶκας, δορκάδας, ἢ ἐλάφου νεβροὺς, ἢ λαγωούς.

Πτῶμα. σῶμα, ἄνευ τῆς κεφαλῆς.

Πτώματα ἐλαιῶν. [3] Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίου λέγοι ἂν ἤτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα, κατά τινα τύχην πεπτωκότα.

Πτώξ. λαγωός. ἐν Ἐπιγράμματι·

Εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα καθήμενον ἐγγὺς ὀπώρης
Βακχιάδος, πουλὺν βότρυν ἀμελγόμενον.

Πτώσεις. [4] οὕτω λέγουσιν οἱ Φιλόσοφοι κοινότερον καὶ τὰς ὁπωσοῦν ἐγκλίσεις καὶ ἐκφοράς. οὐ μὴν καὶ νῦν οὕτως, ἀλλ' ἐστὶ σύστοιχα, καὶ πτώσεις, καὶ παρώνυμα, παρακεῖσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα, διαφέροντα δέ. καὶ πτώσεις λέγουσι τὰ ἰδίως παρά τινα ἐσχηματισμένα· ὡς τὸ γραμματικῶς. πτῶσις γὰρ τοῦτο τοῦ γραμματικός. ὁμοίως τῷ δικαίως, καὶ μουσικῶς, καὶ φρονίμως, καὶ ἀνδρείως. πτώσεις γὰρ ταῦτα τοῦ δικαίου, καὶ μουσικὸς, καὶ

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Rex Ægypti. Cum Hyrcanus cum Ptolemæo Rege cœnaret, & omnes, qui una accumbebant, carnes comederent, & ossa ante Hyrcanum coacervarent; Tryphon Regis scurra dixit: *Videsne, Domine, ossa, quæ ante Hyrcanum jacent?* Hinc conjice, patrem etiam ipsius totam Syriam nudasse, ut iste hæc ossa carnibus nudavit. Cum autem Rex ob istum Tryphonis sermonem risisset, & Hyrcanum interrogasset, quare tot ossa ante ipsum jacerent: *Jure,* inquit, *Domine. Nam canes quidem ossa cum ipsis carnibus, ut isti, devorant:* (Quod in convivas una accumbentes dixit, quia nihil ante ipsos jacebat) *homines vero carnes edunt; ossa autem projiciunt: quemadmodum & ego feci, qui sum homo.* Ejus adeo sapiens responsum Rex admiratus est, ejusque urbanitatem approbans, omnes applaudere jussit. *Port.*

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Cypri Præfectus, nulla re Ægyptius fuit, sed prudens ac strenuus inprimis. Nam cum Insulæ Præfecturam Rege admodum puero accepisset, cogendæ quidem pecuniæ studiose incubuit: cæterum nemini prorsus quidquam dabat, tametsi a curatoribus ac dispensatoribus regiæ pecuniæ sæpissime flagitaretur, graviterque incusaretur, quod reditus Insulæ penes se retineret. Sed posteaquam Rex adolescentiam attigit, collectam satis magnam pecuniæ vim Alexandriam misit, adeo ut Ptolemæus & cæteri omnes aulici priorem illius parsimoniam ac diligentiam vehementer probarent.

Πτολίπορθος. Urbium expugnator. Fortis.

Πτόλισμα. Urbs.

Πτόρθους, & κλῶνας. Ramos. Surculos. Attici vero πρέμνα & κλάδους dicunt.

Πτῶκα. Timidum. Et πτῶκας, damas, vel hinnulos, vel lepores.

Πτῶμα. Cadaver. Corpus sine capite.

Πτώματα ἐλαιῶν. Lysias in oratione contra Niciam sic appellare videtur vel fructum, qui de oleis decidit; vel ipsas arbores, quæ casu quodam ceciderunt.

Πτώξ. Lepus. In Epigrammate: *Vidi ego leporem sedentem prope fructus Bacchiadis, multos racemos devorantem.*

Πτώσεις. Casus. Sic Philosophi generaliter vocant quascunque inflexiones & formationes [vocabulorum ab aliis deductorum.] Non vero & nunc ita se res habet, sed Conjugatorum alia dicuntur *Casus*, alia, *Denominativa*; quæ quidem inter se sunt affinia, sed tamen differunt. Et *Casus* quidem vocant ea, quæ specialiter ab aliquibus formata sunt: ut γραμματικῶς. Hoc enim est *casus* nomi-

1 Ὅτι Ὑρκανοῦ συνδειπνοῦντος Πτολ. τῷ βασιλ. καὶ πάντ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, descripta sunt ex Josephi *Antiquit. Jud.* lib. XII. cap. IV. ut Pearsonius observaverat.

2 Πτολεμαῖος, στρατηγὸς κατὰ Κύπρου· ὃς οὐδαμῶς Αἰγ. Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, pag. 126.

3 Πτώματα ἐλαιῶν. Λυσ.] Ex Harpocratione.

4 Πτώσεις. οὕτω λέγουσ.] Articulus hic, ut puto, sumptus est ex Alexandro Aphrodis. in *Topica* Aristotelis.

φρόνιμος, καὶ ἀνδρεῖος. ἔστι δὲ ὁ παραδιδόμενος τόπος τοιοῦτος. ἂν ἡ πτῶσις τινὸς ἢ ὁπωσοῦν λεγομένη πλεοναχῶς, καὶ αὐτὸ πλεοναχῶς· καὶ εἰ αὐτὸ, καὶ ἡ πτῶσις. οἷον, ἐπεὶ τοῦ δικαίου τὸ δικαίως πτῶσις. πλεοναχῶς δὲ τὸ δικαίως· πλεοναχῶς καὶ τὸ δίκαιον· καὶ ἔμπαλιν. λέγεται δὲ τὸ δικαίως πλεοναχῶς. ὅ, τε γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην κρίνας, καὶ τὸ δόξαν αὐτῷ δίκαιον εἶναι ἀποφηνάμενος, δικαίως λέγεται κεκρικέναι, κἂν μὴ οὕτω δίκαιον ᾖ τοῦτο. λέγεται δὲ δικαίως κεκρικέναι καὶ ὁ ὡς δεῖ κρίνας· ἀλλὰ καὶ ὁ τῷ νόμῳ πειθεὶς, κἂν μὴ τὸ ταῖς ἀληθείαις δίκαιον οὕτως ἔχῃ. καὶ τὸ δίκαιον οὖν τῶν πλεοναχῶς λεγομένων καὶ τοσαυταχῶς. καθ' ἕκαστον γὰρ τῶν δικαίως. τό, τε γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, καὶ τὸ ὡς δεῖ, δίκαιον. τοιοῦτον καὶ τὸ νόμιμον. καὶ δῆλον, ὅτι ἀντιστρέφει ὁ τόπος. καὶ γὰρ εἰ αὐτὸ πάλιν πλεοναχῶς τὸ δίκαιον, καὶ ἡ πτῶσις ἡ ἀπ' αὐτοῦ, τὸ δικαίως, πλεοναχῶς. κατὰ δὲ γραμματικοὺς, πτῶσις ἐστὶν ὀνόματος ἢ ὀνοματικοῦ τινος κατὰ τὸ τέλος γινομένη κίνησις.

nis γραμματικός. Eadem est ratio adverbiorum horum, δικαίως, μουσικῶς, φρονίμως, & ἀνδρείως. Sunt enim casus horum nominum, δίκαιος, μουσικὸς, φρόνιμος, & ἀνδρεῖος. Locus autem, qui nunc proponitur, talis est. Si casus alicujus vocis multiplici sensu dicatur, & vox ipsa multiplici sensu dicetur: &, si ipsa vox, & casus. Ut, Cum *juste* sit casus vocis *justus*; τὸ *juste* vero multiplici sensu dicatur; & vox *justus* multiplici sensu dicetur, & contra. *Juste* autem multiplici sensu dicitur. Nam & ille, qui ex animi sui sententia judicavit, & id, quod justum ipsi videbatur, pronuntiavit, juste judicasse dicitur: quamvis id revera justum non sit. Item, *juste* judicasse dicitur is, qui judicavit, ut oportet: itemque, qui legi paruit; quamvis vera justitia careat. Quare & *justum* multiplici sensu & totidem modis dicetur, quot *juste*. Nam *justum* tam dicitur id, quod quis justum judicat; quam quod revera tale est; itemque legibus consentaneum. Et manifestum est, locum hunc converti. Nam vicissim, si *justum* pluribus modis dicitur, & casus ejus, id est, *juste*, pluribus modis dicetur. Secundum Grammaticos vero, Casus est nominis, vel vocis nominis vice fungentis, in fine inflexio.

Πτώσσοντες. δειλιῶντες. καὶ πτώσσουσαν. δειλιῶσαν, κρυπτομένην.

Πᾶν δὲ κατ' [1] εὔδενδρον στείβων [2] δρυὸς, εἴρυσα χειρὶ

Πτώσσουσαν Βρομίας οἰνάδος ἐν πετάλοις.

Πτώσσοντες. Metuentes. Formidantes. Et πτώσσουσαν. Metuentem. Præ metu se occultantem. [In Epigrammate:] *Totum vero saltum perambulans, manu protraxi [leporem] sub vineæ Baccho sacræ foliis præ metu latitantem.*

Πτωκαζέμεν. δειλιᾶν.

Πτωκαζέμεν. Timere. Formidare.

Πτωχεία [3] πενίας διενήνοχεν. ἡ μὲν γὰρ πενία, μεμετρημένη ἐστὶν ἔνδεια, πόνῳ τὰ χρειώδη θηρῶσα. ἡ δὲ πτωχεία, παντελὴς τῆς κτήσεως ἔκπτωσις. καὶ ὁ μὲν πένης, παρὰ τὸ πένεσθαι, ὅ ἐστιν ἐνεργεῖν, καὶ ἐκ τοῦ πορίζεσθαι τὰ χρειώδη εἴρηται. ὁ δὲ πτωχὸς, παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας. εἴρηται δὲ πενία, διὰ τὸ ἐκ τοῦ πονεῖν ἔχειν τὸ ζῆν. πτωχεία δὲ, ὡς εἴρηται, διὰ τὸ πτώσσειν πάντας ἀνθρώπους. [4] Ἀριστοφάνης·

Οὐκοῦν δήπου τῆς πενίας πτωχείαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.

Ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον φάθ' ὅμοιον.

Ὁ μὲν γὰρ τύραννος· ὁ δὲ, τυραννοκτόνος.

Πτωχεία. Egestas. Πτωχεία differt a πενία. Nam πενία est modica indigentia, cum quis labore victum sibi quærit. At πτωχεία est egestas, sive rerum omnium inopia, [& de mendicis dicitur.] Et πένης quidem dictus est a πένεσθαι, i. e. operari, & labore victum sibi comparare. Πτωχὸς vero, a πτώσσειν, i. e. trepidare, sive metuere: quod nimirum trepide & timide ad omnes accedat. Item, πενία dicta est a πονεῖν, i. e. laborare: quod scilicet labore vitam sustentet. Πτωχεία vero, ut dictum est, a πτώσσειν, trepidare: quod coram omnibus hominibus trepidet. Aristophanes: *Atqui paupertatem egestatis dicimus esse sororem. Vos sane, qui Thrasybulo Dionysium dicitis esse similem.* Hic enim erat tyrannus; ille vero, tyrannicida.

Πτωχίστερος. ὡς λαλίστερος.

Πτωχίστερος. Mendicior. [Dictum est,] ut λαλίστερος.

Πτωχός. ὁ ἐκπεπτωκὼς τοῦ ἔχειν. ἐπαίτης. παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας, ὅ ἐστι, ταπεινοῦσθαι.

Πτωχός. Mendicus. Quasi dicas, ὁ ἐκπεπτωκὼς τοῦ ἔχειν, i. e. qui ex bonis omnibus excidit. Vel sic dictus est a πτώσσειν, trepidare: quod coram omnibus trepidet.

Πτωχοτροφεῖον.

Πτωχοτροφεῖον. Locus, ubi mendici aluntur.

Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται. ἐπὶ τῶν ἀπλήστων εἴρηται. καὶ, Πτωχῶν [5] οὐλαὶ ἀεὶ κεναί. καὶ, Πτωχότερος λεβηρίδος καὶ κιγκάλου.

Πτωχοῦ π. *Mendici pera non repletur.* Dictum est in homines inexplebiles. Et, *Mendicorum crumenæ semper inanes.* Et, *Mendicior serpentis exuvio & cincalo.*

1 Εὐδένδρων στείβων] Sic recte MS. A. At priores Editt. inepte habent, εὐδενδροστείβων.

2 Δρυός] Scribe, δρίος: quæ vox *saltum*, vel locum arboribus consitum significat. Idem mendum occurrit in Epigrammate Simmiæ, Anthol. lib. III. cap. XXIV. pag. 385. Ibi enim pro ὑλῆεν δρυὸς, legendum est, ὑλῆεν δρίος: ut ex sensu & constructione loci illius manifestum est.

3 Πτωχεία πενίας διενήνοχεν. ἡ μὲν γ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Plutum*, pag. 58. (28. Ed. Bas. *P.*)

4 Ἀριστοφάνης] *Pluto*, pag. 58. (28. Ed. Bas. *P.*) ubi versus ultimus rectius sic legitur:

Ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.

5 Οὐλαί] An potius ὀλάδες? Hesychio enim ὀλάδες sunt, πτεραφύλακοι: quæ significatio loco huic optime convenit. At οὐλαὶ sig-

Πτοία.

Ποία. πτόησις. φόβος. Οἱ δὲ Σκύθαι ἐς τοῦτο δείματος καὶ ποίας ἅπαντα περιέστησαν, ὥστε εἷς καὶ μυρίους ἐδίωκεν, εἰ καὶ ἦν ἄνοπλος, ὅπλα ἔχοντας, καὶ χεῖρας οὐκ ἀνταιρομένους.

Ποίαν. πτόησιν. θόρυβον. τάραχον. συναθροισμόν. πλυρμόν. Καὶ ποία μέν τις διὰ τὸ ἀδόκητον ἐπέσχε τὸ στρατόπεδον, οἷα μὴ συντεταγμένους.

Ποιόδωρος.[1] ὄνομα κύριον.

Πτύγμα. δίπλωμα. ἐν Ἐπιγράμματι·

[2] Καὶ πέπλων ὀλίγων πτύγμα Θεμιστοδίκη.

Πτυκτίον.[3] βιβλίον.

Πτυκτῷ. πτυσσομένῳ.

Πτύξωμαι. [4] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ. ἀντὶ τοῦ, καλύψωμαι, σκεπάσωμαι. καὶ [5] Σοφοκλῆς·

Ὁ δ', ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν,
Πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, εἶπεν, ὦ τέκνα.

Πτυόδωρος.[6] ὄνομα κύριον.

Πτύον. πτυάριον.

Πτύσσω. τὸ [7] ἀσφαλίζω.

Πτυχαί. αἱ τῶν ὀρῶν [8] ἀποκλίσεις. καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα. Καὶ,

[9] Ἀνειμένων πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν,
Μύστης ὁρᾷ.

Ποῖ ποτε; Ἀριστοφάνης· Ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι; καὶ παρὰ [10] Σοφοκλεῖ, ἀντὶ τοῦ, εἰς τίνα χρόνον.

Ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος, εἰς τίν' ἐλπίδων
Βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν;

Ποῖ. ἀντὶ τοῦ ποῦ. Σοφοκλῆς. Τεῦκρος πρὸς νεκρὸν Αἴαντος·

[11] Ποῖ γὰρ μολεῖν με δυνατὸν, εἰς ποίους βροτοὺς,
Τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισιν μηδαμοῦ;
Ἦπου με Τελαμὼν σὸς πατὴρ, ἐμός τ' ἅμα
Δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος, ἵλεώς τ' ἴσως,
Χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γάρ; οὐχ, ὅτῳ πάρα
Μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν.

Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; [12] ὁ Διόνυσος λέγει· Ποῖ γῆς; ὁ δέ φησιν, Ἐπεβάτευον Κλεισθένει. τὸ ἐπιβατεύειν ἐπὶ συνουσίας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων, ἃ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει. ὁ δὲ Κλεισθένης ἐπ' αἰσχρότητι ἐκωμῳδεῖτο. ἦν δὲ λεῖος τὸ γένειον· καὶ εὐνούχῳ εἰκάζει αὐτόν. τὸν δὲ Κλεισθένην καὶ ἐπὶ τοῦ παχηπᾶν κωμῳδεῖ. ἐμφαίνει οὖν, ὅτι, εἰ καὶ κατὰ στρατείαν ἀπεδήμουν, Κλεισθένει ἂν ἐστρατευσάμην.

Ποία. Pavor. Metus. Terror. *Scythæ autem tantum sui terrorem omnibus incusserant, ut vel unus, licet inermis, decies mille armatos, ne resistere quidem ausos, in fugam verteret.*

Ποίαν. Terrorem. Pavorem. Tumultum. Consternationem. *Et pavor quidam propter inopinatum casum invasit exercitum, utpote qui agmine incomposito incedebat.*

Ποιόδωρος. Ptœodorus. Nomen proprium.

Πτύγμα. Plica. Vestimentum, vel linteum duplicatum. In Epigrammate: *Et paucos [hos] peplos complicatos [dedicavit] Themistodice.*

Πτυκτίον. Libellus. Pugillares plicatiles.

Πτυκτῷ. Plicato. Complicato.

Πτύξωμαι. Complicuerim. Aristophanes: *Priusquam hoc [pallium] complicuero, ne madefiam.* Vel, [pallio complicato] me texero & involvero. Et Sophocles: *Ille vero, ut vocem tristem repente audivit, complicatis supra ipsas manibus, dixit, o filiæ.*

Πτυόδωρος. Ptyodorus. Nomen proprium.

Πτύον. Ventilabrum. Et πτυάριον, parvum ventilabrum.

Πτύσσω. Plico. Claudo.

Πτυχαί. Plicæ. Montium clivi. Item, clypeorum coria alia aliis imposita. [Item, fores.] *Apertis splendidissimis cœli foribus, mystes videt.*

Ποῖ ποτε; Ubinam? Aristophanes: *Ubinam enim oportebat eum expectare?* Et apud Sophoclem significat, Quousque. *Quousque enim cessabis, qua spe fretus?*

Ποῖ. Quo. Apud Sophoclem Teucer mortuum Ajacem sic alloquitur: *Quo enim ire potero, aut ad quos mortales, qui tibi in malis nullam opem tuli? An vero Telamon, tuus meusque pater, læto & benigno vultu me excipiet, sine te redeuntem? Haud sane puto. Ille enim ne tum quidem, cum res ipsi ex animi sententia cedunt, facile ridere solet.*

Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; *Quonam terrarum profectus eras?* Hercules [hoc Baccho] dicit. Cui ille respondet: *Clisthenem inibam.* Τὸ ἐπιβατεύειν de coitu venereo dicitur: per metaphoram a brutis animalibus, quæ coitura fœmellas inscendunt. Clisthenes autem a Comicis perstringebatur, ut impudicus, & qui ore morigeraretur. Idem mento erat glabro & vulso: unde eunucho eum comparat. Eundē etiam ut pathicum Comico aceto perfundit. Significare igitur vult, se, etiamsi militiæ gratia peregre profectus fuerit, Clistheni tamen militasse.

nificat cicatricem; quod huc minime facit. Vel dicendum est, τὸ οὐλὴ interdum etiam pro *crumena* vel pera accipi; quod tamen, tacentibus Grammaticis pro certo affirmare non ausim.

1 Ποιόδωρος] Ejus mentio fit apud Demosthenem: ut monet Harpocratio.

2 Καὶ πέπλων ὀλίγων π.] Pentameter hic decerptus est ex Epigrammate Phædimi, quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum cum Lectore communicavimus supra v. Λεχώ.

3 Πτυκτίον] Confer Nostrum infra v. Πυκτίον.

4 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 139. (74. Ed. Bas. *P.*) ubi sic legitur: *Μήπω, μήπωγε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.*

5 Σοφοκλῆς] *Oedip. Colon.* pag. 323. ut Portus monuit.

6 Πτυόδωρος] Paulo ante, Ποιόδωρος.

7 Τὸ ἀσφαλίζω] Est interpretatio suspecta.

8 Ἀποκλίσεις] Sic habet antiquiss. MS. A. At MSS. B. & C. itemque Editt. præcedentes minus recte, ἀποκλείσεις, per diphthongum ει in syllaba penultima. Confer Eustathium ad Il. Υ. pag. 1193. ubi πτύχας in montibus esse dicit, τὰς περιοχὰς τῶν ἀνακλίσεων, i.e. terminos clivorum.

9 Ἀνειμένων πόλοιο] Senarius hic legitur etiam supra v. Ἀνειμένην.

10 Παρὰ Σοφοκλεῖ] *Electra*, pag. 123. ut Portus monuit.

11 Ποῖ γὰρ μολεῖν με δυν.] Hic, & sequentes Senarii leguntur apud Sophoclem *Ajace*, pag. 58. ut itidem Portus monuit.

12 Ὁ Διόνυσος λέγει] Imo, ὁ Ἡρακλῆς πρὸς Διόνυσον. Vide Aristophanem *Ranis*, pag. 212. (132. Ed. Bas. *P.*) & ibidem Scholiastam: unde hæc Suidas descripsit.

Ποιά. ἡ πεποιημένη φωνή.

Ποιάντειον πεδίον.

Ποιεῦμεν. ποιοῦμεν.

Ποίη. ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ Καλλιμάχῳ· παρὰ τὸ ἅπαξ καὶ μόνον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τὴν βοτάνην φύεσθαι.

Μῆλον[1] ἐγὼ στρούθειον ἀπὸ προτέρης ἔτι ποίης.

Ποιήεσσαν. σιτοφόρον. βοτανώδη.

Ποίην. πόαν. βοτάνην, καὶ [2] ποιηφάγον, τὴν σταφυλολόγον. ἢ τὴν τοὺς ἀστάχυας ὄπισθεν τῶν θεριζόντων σωρεύουσαν.

Ποιητέον. ἀντὶ τοῦ, δεῖ ποιεῖν.

Ποιητική. ζήτει ἐν τῷ Ἀρχή.

Ποίθιοι.[3] τέσσαρες ἄνδρες αἱρετοὶ παρὰ Λάκωσι, δύο καθ' ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι.

Ποικίλη.[4] στοὰ ἐν Ἀθήναις, ἔνθα ἐγεγράφησαν οἱ ἐν Μαραθῶνι πολεμήσαντες· εἰς οὓς ἐστὶν ἐπίγραμμα τόδε·

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι,
Ἔκτειναν Μήδων εἴκοσι μυριάδας.

Ποικιλία.

Ποικιλομήτης. ποικιλόβουλος. ποικιλόμητις δέ.

Ποικίλος. καὶ ποικιλώτατος.

Ποικιλῳδός.

[5] Ἡ ποικιλῳδὸς Σφὶγξ τὸ πρὸς ποσὶν σκοπεῖν,
Μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ, προσήγετο.

Ποικιλώτερος ὕδρας. [6] ἐπὶ τῶν δολερῶς θαυμαζομένων.

Ποικιλτικήν. πολυμιταρικήν.

Πυκινὸς λόγος. ὁ πυκνός.

Ποιμένων.[7] κηδεμόνων. ἐπεὶ καὶ ποιμαίνειν, τὸ φροντίζειν.

Ποιναὶ τιμωροὶ τοῖς κακῶς ποιοῦσιν ἀκολουθοῦσιν· οὐχ ὡς σκιαὶ σώμασι πλησίον, ἀλλὰ καὶ ὀψὲ τοῦ χρόνου.

Ποινή. [8] ποινὴ λέγεται ἐπὶ μόνης καταβολῆς χρημάτων.

Ποινήν,[9] ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος.

Ποιά. Qualitatem aliquam habens. Quædam. Ut, ποιὰ φωνή. Vox talis, vel talis.

Ποιάντειον πεδίον. Pœantius campus.

Ποιεῦμεν. [Dorice, pro] ποιοῦμεν. Facimus.

Ποίη. [Proprie, herba.] At apud Callimachum [sic dicitur] annus: quod semel tantum in anno herba nascatur. † *Malum ego struthium, prima adhuc lanugine vestitum.*

Ποιήεσσαν. Fruges ferentem. Herbosam. Herbidam.

Ποίην. [Ionice, pro] πόαν. Herbam. Et ποιηφάγον, herbam edentem. Item, racemilegam. Vel, spicas pone messores colligentem.

Ποιητέον. Faciendum est.

Ποιητική. Effectrix. Efficiens. Quære in voce Ἀρχή.

Ποίθιοι. Pœthii. Quatuor viri, qui apud Lacones deligebantur, ut bini cum singulis Regibus vescerentur.

Ποικίλη. Pœcile. Porticus Athenis sic dicta: in qua picti erant illi, qui in campo Marathonio pugnaverant. In hos etiam exstat Epigramma hoc: *Athenienses Marathone pro Græcis dimicantes, interfecerunt ducenta millia Medorum.*

Ποικιλία. Varietas.

Ποικιλομήτης. Versipellis. Versutus. At ποικιλόμητις, [fœmininum, scribitur per ι in syllaba ultima.]

Ποικίλος. Varius. Variis coloribus pictus. Et ποικιλώτατος, valde varius.

Ποικιλῳδός. Vario vocis flexu cantans. Variis & callidis dictis vel ænigmatis utens. [Sophocles:] *Sphinx callidis & dolosis dictis utens, coegit nos, omissis iis, quæ incerta sunt, res ante pedes positas spectare.*

Ποικιλώτερος ὕδρας. Magis varius quam hydra. Dicitur in homines valde astutos & dolosos.

Ποικιλτικήν. Artem acu variandi, qualis est Phrygionum. Vel, artem variis liciis texendi vestem.

Πυκινὸς λόγος. Oratio prudens. Proprie, densa. Πυκινὸς enim hic positum est pro πυκνός.

Ποιμένων. [Proprie, pastorum. At metaphorice,] curatorum. Nam & ποιμαίνειν significat, curare.

Ποιναὶ τιμ. *Pœnæ ultrices maleficos sequuntur; non prope, ut corpus umbræ: sed etiam longo tempore post.*

Ποινή. Sic interdum dicitur mulcta, vel pretium, quod solvitur ad pensandam injuriam. [Homerus: *Etiam fratre,*] *vel filio occiso,*

1 Μῆλον ἐγὼ στ.] Hexameter hic est pars Epigrammatis, quod integrum exstat Anthol. lib. I. cap. XX. in fine: ut Portus etiam monuit. Ibi autem pro ἀπὸ προτέρης legitur ἀφ' ὁπλοτέρης.

2 Καὶ ποιηφάγον, τὴν σταφυλολ.] Quid hæc sibi velint, ignorare me fateor: vereorque valde, ne nota hæc mutila & manca sit.

3 Ποίθιοι] Rectius, Πύθιοι, per υ in syllaba prima. Sic enim vocantur ab Herodoto lib. VI. pag. 221. & Xenophonte in *Republ. Lacedæmon.* sub finem. Posterioris verba hæc sunt: Ἔδωκε δ' αὖ καὶ συσκήνους δύο ἑκατέρῳ (Βασιλεῖ) προσελέσθαι, οἳ δὴ καὶ Πύθιοι καλοῦνται.

4 Ποικίλη] Confer Nostrum supra v. Πεισιανάκτιος.

5 Ἡ ποικιλῳδὸς Σφ.] Duo hi Senarii leguntur apud Sophoclem *Oedip. Tyran.* pag. 155. ut Portus monuit.

6 Ἐπὶ τῶν δολερῶς θαυμ.] Vel scribendum est, ἐπὶ τῶν δολερῶν, ut habet Diogenianus. Vel, ἐπὶ τῶν ἐπὶ δόλῳ θαυμαζομένων. Lectio enim vulgata inepta est.

7 Ποιμένων. κηδεμόνων. ἐπεὶ καὶ ποιμ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Ajac. Flag.* pag. 22.

8 Ποινὴ λέγεται ἐπὶ μόνης καταβ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Electram*, pag. 91. ut Portus monuit.

9 Ποινήν, ἢ οὗ παιδ.] Homerus Il. I. v. 629. unde sensus hujus loci supplendus est. Ποινὴ autem in loco hoc Homerico significat mulctam, vel pretium, quod homicida propinquis defuncti solvebat, ne cum homicidii reum agerent. Hesychius: Ποινή, ἀντέκτισις ἡ ὑπὲρ φόνου διδομένη, καὶ ἡ δωρεά, καὶ τὰ διδόμενα χρήματα ὑπέρ τινος ἀνῃρημένου τοῖς αὐτοῦ οἰκείοις. Homerus Il. Σ. v. 498.

———Δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου.

Scholiasta: Ποινῆς οὖν λέγει, τῆς καλουμένης παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὑποφόνια· ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνῃρημένων οἱ ἀνελόντες. λέγεται δὲ κοινῶς πᾶσα ἀντέκτισις, ποινή. Recte monet, Atticos ὑποφόνια dixisse, quod reliqui Græci simpliciter vocabant ποινήν. Id enim aperte etiam docet Harpocratio v. Ὑποφόνια, & ex eo Noster infra ead. v.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτί-
σας·
Τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
Ποινὴν δεξαμένου.

Λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀντέκτισις καὶ τιμωρία.[1] Σοφοκλῆς·
Οἷς ὁ μέγας Θεὸς Ὀλύμπιος
Ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι.

Καὶ, δίκη μεταποίνιος. ἐν Ἐπιγράμματι·
Μὴ, λίτομαι, δέσποινα, τοίην μὴ λάμβανε ποινήν.

Καὶ Αἰλιανός· Ὁ [2] Ἀπόλλων φησὶ πρὸς Λοκροὺς, μὴ ἂν αὐτοῖς τὸ δεινὸν λωφῆσαι, εἰ μὴ πέμποιεν ἀνὰ πᾶν ἔτος δύο παρθένους εἰς τὴν Ἴλιον τῇ Ἀθηνᾷ, Κασσάνδρας ποινὴν, ἕως ἂν ἱλεώσωνται τὴν Θεόν. καὶ ποίνιμοι, αἱ τιμωρητικαὶ Ἐριννύες. [3] Σοφοκλῆς·
Ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐριννύες,
Γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.

Καὶ αὖθις· [4] Πάντων τῶν ἀσεβημάτων καὶ παρανομημάτων, ὧν εἰργάσατο, παρέστησαν αὐτῷ τινας ἐριννῦς καὶ ποινὰς καὶ προστροπαίους τῶν δι' ἐκείνων ἠτυχηκότων.

Ποινήλατον. Τοῦτον ὡς ποινήλατον ὁ Φιλόσοφος ἐξετρέπετο.

Ποινήν. τιμωρίαν. ἀντέκτισιν. πρόστιμον.

Ποινήν. Οὓς λάβοιεν αἰχμαλώτους, ἀνεσκολόπιζε, καὶ ᾐκίζετο, ποινὰς τοῦ πατρὸς [5] Φόβου πράξασθαι θέλων.

Ποινηλατούμενος.

Ποιούντων. ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δρώντων.

Ποιπνύω. τὸ ἐνεργῶ. Ὅμηρος.

Ποῖ πορεύῃ γλῶσσα. ζήτει ἐν τῷ, Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ.

Ποιοίη. εὐκτικόν. ποιοῖ.

Ποίφυγμα.

Ποιφύσσω. σφοδρῶς καὶ μετὰ ἤχου τὴν πνοὴν ἐκπέμπω.
Οὐδὲ [6] παρὰ σκαρθμοῖσι νεὼς περικαλλέα χείλη

pretium cædis quis accepit. Et ille quidem in patria manet, mulcta persoluta: hujus vero cor & animus ferox placatur, accepto pretio cædis. [Aliter.] Ποινὴ dicitur mulcta, vel pretium, quod pro cæde persolvitur. [Et ποίνιμον, id, quo plectimur.] Sophocles: *Quos magnus Deus Olympius malis plectat.* Et, δίκη μεταποίνιος, pœna, qua quis post commissa scelera plectitur. In Epigrammate: *Ne, obsecro, Domina, ne talem sumito pœnam.* Et Ælianus: *Apollo Locris respondet, malum illorum non cessaturum esse, nisi quotannis binas virgines Ilium mittant Minervæ, pœnas ob Cassandram luituras, donec Deam illam placarint.* Et, ποίνιμοι Ἐριννύες, Furiæ ultrices. Sophocles: *Ite, celeres & ultrices Furiæ; gustate [sanguinem] universi exercitus, nec ei parcite.* Et iterum: *[Prorsus enim, ac si fortuna] omnium scelerum, quæ commiserat, [pœnas ab eo expetere vellet,] quasdam furias, & ultrices omnium, quos in calamitates conjecerat, diras ei admovit.*

Ποινήλατον. A Furiis agitatum. *Philosophus illum ut a Furiis agitatum evitavit.*

Ποινήν. Pœnam. Talionem. Ultionem. Mulctam.

Ποινήν. Pœnam. *Quos captivos ceperat, eos fœde cruciatos cruci affigebat, patris mortem ulcisci volens.*

Ποινηλατούμενος. A Furiis agitatus.

Ποιούντων. [Attice pro] ποιείτωσαν. Faciant. Quære in v. Δρώντων.

Ποιπνύω. Operor. Ministro. In re aliqua occupor. Homerus.

Ποῖ π. γ. *Quo vadis lingua?* Quære in v. Γλῶσσα ποῖ πορ.

Ποιοίη. Optativus. Pro ποιοῖ, faciat.

Ποίφυγμα. Vehemens spiritus emissio.

Ποιφύσσω. Vehementer, & cum sonitu quodam flatum emitto. [Inflo.] [In Epigrammate:] *Neque juxta scalmos navis pulchra la-*

1 *Λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀντέκτισις καὶ τιμ.*] Loci hujus sensum eum esse, quem in versione expressimus, patet ex Scholiasta Homeri ad Il. I. v. 629. ubi Grammaticus iste verba illa Poetæ, *κασιγνήτοιο φόνοιο ποινὴν ἐδέξατο*, enarrans, sic ait: *Ἀντέκτισιν, τιμωρίαν ἔλαβε ὑπὲρ ἀδελφικοῦ φόνου.* Huc enim Suidas respexit.

2 *Ὁ Ἀπόλλων φησὶ πρὸς Λοκρ.*] Ut fragmentum hoc recte intelligatur, sciendum est, anno post Ilii excidium tertio, cum peste gravissima vexarentur Locrenses, editam esse sortem ab Apolline, non aliter mali finem inventuros, quam si ad placandam Minervam Iliensem, ob imminutam Cassandræ virginitatem ab Ajace universæ genti Locrorum infensam, binas Locrides virgines sorte lectas per annos mille continuos Ilium mitterent. Historia est nobilissima, quam luculenter narrat Tzetzes ad Lycophronem, v. 1141. ubi inter alia & hæc habet: *Φθορὰ δὲ καὶ λοιμὸς μετὰ τρίτον ἔτος ἔσχε τὴν Λοκρίδα, διὰ τὴν εἰς Κασσάνδραν ἀθέμιτον μῖξιν Αἴαντος. ἔχρησε δὲ ὁ Θεὸς, ἱλάσκεσθαι Ἀθηνᾶν, τὴν ἐν Ἰλίῳ, ἐπὶ ἔτη χίλια δύο παρθένους πέμποντας ἐπὶ κλήρῳ καὶ λαχήσει.* Addit deinde, Trojanos virginibus hisce, antequam ad Ilium pervenirent, obviam ire solitos fuisse, easque, si forte cepissent, occidisse; ut Locri earum loco alias mittere cogerentur. Si quæ vero evasissent, & Ilium salvæ pervenissent, illas in templo Minervæ famularum & ancillarum ministeria obiisse, tonsis capillis, discalceatas, & una tantum tunica indutas. Mos hic mittendi Ilium puellas per mille circiter annos duravit, ut testatur Hieronymus lib. I. adversus Jovinianum Et Plutarchus in libello *De sera Numinis vindicta*, pag. 557. auctor est, morem illum paulo ante ætatem suam desiisse. Ait enim: *Καὶ μὴν οὐ πολὺς χρόνος, ἀφ' οὗ Λοκροὶ πέμποντες εἰς Τροίαν πέπαυνται τὰς παρθένους,*
Αἳ καὶ ἀναμπέχονοι γυμνοῖς ποσὶν, ἠΰτε δοῦλαι,
Ἠοῖαι σαίρεσκον Ἀθηναίης περὶ βωμὸν,
Νόσφι κρηδέμνοιο, καὶ εἰ βαρὺ γῆρας ἱκάνοι·
διὰ τὴν Αἴαντος ἀσελγίαν. Id est: *Neque diu est, ex quo Locri desierunt virgines Trojam mittere,*
Quæ nudæ vestibus, discalceatæ, tanquam servæ,
Mane Minervæ aram circumverrebant,
Absque velamine capitis, etiam cum senio jam confectæ essent: propter Ajacis libidinem. Locus est elegans. In versu secundo pro *ἢ οἶαι*, ut male apud Plutarchum excusum est, rescripsi *ἠοῖαι*; quam lectionem sensus aperte flagitat. Existimo autem versus hos, quos Plutarchus absque nomine auctoris adducit, esse Callimachi; quoniam Tzetzes loco ante laudato testatur, poetam illum historiæ de virginibus Locridibus Ilium missis mentionem fecisse. Sed hoc obiter. Conferat Lector Casaubonum ad Æneæ *Poliorcet.* cap. XXXI. & Valesium in notas Maussaci ad Harpocr. v. *Ὑποφόνια.*

3 *Σοφοκλῆς*] *Ajace*, pag. 50. ut Portus monuit.

4 *Πάντων τῶν ἀσεβημάτων καὶ παρ.*] Hæc sunt verba Polybii de Philippo Rege, sed mutila, nec satis sana; quæ supplenda & emendanda sunt ex Collectaneis Constantini a Valesio editis, in quibus pag. 117. recte sic legitur: *Καθάπερ γὰρ ἂν εἰ δίκην ἡ τύχη βουλομένη λαβεῖν ἐν καιρῷ παρ' αὐτοῦ πάντων τῶν ἀσεβημάτων καὶ παρανομημάτων, ὧν εἰργάσατο κατὰ τὸν βίον, τότε παρέστησέ τινας Ἐριννῦς*, &c.

5 *Φόβου*] Cum Porto scribendum censeo, *φόνου*.

6 *Οὐδὲ παρὰ σκαρθ.*] Distichum hoc decerptum est ex Epigrammate nondum edito, quod ex codice MS. integrum hic cum Lectore communicabo. *Ἀνύτης μελοποιοῦ εἰς δελφῖνα.*
Οὐκ ἔτι δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσσιν
Αὐχέν' ἀναῤῥίψω βυσσόθεν ὀρνύμενος·
Οὐδὲ περὶ σκαλμοῖσι νεὼς περικαλλέα χείλη

Ποιφύσσω, τάμα τερπόμενος πρόσωπα.
Ὁ [1]δελφίς φησι. καὶ ποιφύξαι, φυγεῖν.

bio inflabo, mea effigie me oblectans. Sic delphin inquit. Et ποιφύξαι, fugere.

Πυανεψιών. ὄνομα μηνός. καὶ [2]Πυανοψία. Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου. καὶ ἡμεῖς Πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν. οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες, Πανοψίαν, ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρποὺς τῇ ὄψει. Πυανεψιῶνος δὲ ἑβδόμῃ τὰ Πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαί φασι. δεῖν δέ φασι λέγειν, Πυανέψια, καὶ τὸν μῆνα Πυανεψιῶνα. πύανα γὰρ ἕψουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ εἰρεσιώνη πλέκεται.

Πυανεψιών. Pyanepsion. Nomen mensis [apud Athenienses.] Et Πυανοψία, Pyanopsia. Lycurgus in oratione contra Menesæchmum. Et nos hoc festum vocamus Pyanopsiam. Alii vero Græci, Panopsiam; a πᾶν, omne, & ὄπτομαι, video: quod tunc omnia frugum genera oculis viderentur. Pyanepsionis vero septimo die Pyanepsia Apollini celebrari tradunt. Ajunt autem dicendum esse Pyanepsia; & ipsum mensem Pyanepsionem. Fabas enim, πύανα olim dictas, die illo festo elixabant, & ramus oleaginus, εἰρεσιώνη vocatus, instruebatur.

Πύανθος.[3] ὄνομα κύριον.

Πύανθος. Pyanthus. Nomen proprium.

Πύγαργος. εἶδος ἀετοῦ. παρὰ τὸ πυγὴν ἔχειν ἀργὴν καὶ λευκήν.

Πύγαργος. Pygargus. Genus aquilæ, sic dictum, quod habeat πυγὴν ἀργὴν: i.e. caudam albam. Albicillam quidam vocant.

Πύγελλα. τόπος, ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος Φύγελλα· ὅθεν ἐστὶ περαιώσασθαι τὸν πρὸς Κρήτην καταγόντα πορθμόν.

Πύγελλα. Pygella. Locus, qui apud nos Phygella vocatur; unde fretum trajici potest, per quod Cretam usque navigatur.

Πυγαῖα.[4] τὰς σπείρας τῶν κιόνων. καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. καὶ πυγαῖος, ὁ ἀκόλαστος.

Πυγαῖα. Spiras columnarum. Item, partem illam corporis, quæ est ad sacrum os. Nates. Et πυγαῖος, impudicus, libidinosus.

Πύγελα.[5] πόλις ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα. λαβεῖν δὲ τὸ ὄνομα, ἐπεὶ τῶν μετ' Ἀγαμέμνονος τινὲς νοσήσαντες τὰς πυγὰς, ἐνταῦθα κατέμειναν.

Πύγελα. Pygela, urbs in Ionia: quæ inde nomen accepisse dicitur, quod quidam sociorum Agamemnonis, natium morbo laborantes, illic remansissent.

Πυγή. τὸ περὶ τὸν πρωκτὸν μέρος. [6]Ἀριστοφάνης·
Γυμνάζομαί γε, καὶ ποτὶ πυγὴν ἅλλομαι.
ἐν γὰρ τῷ γυμνάζεσθαι πηδᾶν εἰώθασι, καὶ οἱ πόδες τοῦ πηδῶντος ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς. καὶ παροιμία· Εἰς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷ. ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἤτοι ὀφθαλμιώντων ἔλεγον, Ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν, καὶ τριῶν ἀλωπέκων.

Πυγή. Nates. Aristophanes: *Exerceo me, & ad podicem salto.* Qui enim saltando se exercent, ita saltare solent, ut pedes illorum nates attingant. Et proverbium: *In canis podicem inspicit.* In lippos & cœcutientes dicere solebant, *In canis podicem inspicere & trium vulpium.*

Πυγιδίων. [7]ὀνύχων. [8]Ἀριστοφάνης· Εἰ γάρ τις εἴποι ἰοστεφάνους, εὐθὺς ἐπ' ἄκρων πυγιδίων κάθησθε. ἀντὶ τοῦ, ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων. οἱ γὰρ ἡδέως τι ἀκούοντες, δοκοῦσιν ἐπάνω τῶν πυγῶν καθέζεσθαι.

Πυγιδίων. Parvarum natium. Natium. Aristophanes: *Si quis enim urbem vestram violis redimitam vocet, illico in summis natibus sedetis.* Dicere debebat, ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων, i.e. in summis digitis pedum. [Sed præter expectationem dixit, ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων.] Qui enim libenter aliquid audiunt, in summis natibus sedere videntur.

Κῦμα, πολυψάμμους ὦσεν ἐπὶ ψαμάθους.
Ποιφύξω, τάμα τερπόμενος πρόσωπα·
Ἀλλά με πορφυρέα πόντου νοτὶς ὦσ' ἐπὶ χέρσον,
Κεῖμαι δὲ ῥαδινὰν τάνδε παρ' ἠϊόνα.

Epigramma hoc scriptum est in delphinem, qui a fluctibus in littus ejectus, queritur, se non amplius in mari juxta naves exultaturum, effigiemque suam cum voluptate aspecturum esse. Solebant nimirum veteres in proris navium effigies vel προτομὰς variorum animalium, ut delphinis, leonis, tauri, canis, &c. ornatus gratia collocare, unde toti navi nomen imponebatur. Hinc legas, ναῦς δελφινοφόρος, κριοφόρος, ταυροφόρος, &c. i.e. navis, delphini, arietis, tauri, &c. effigiem in prora præferens. Pollux lib. 1. cap. IX. Ὑπὲρ δὲ τὸ ἔμβολον δελφὶς ἵσταται, ὅταν ἡ ναῦς δελφινοφόρος ᾖ. Id est: *Supra rostrum vero collocatur delphin, si navis insigne sit delphin.* Hinc clara lux affulget verbis illis Epigrammatis,
——Τάμα τερπόμενος πρόσωπα.
Observandum porro est, pro σκαρθμοῖς, ut Suidas hic habet, in codice MS. Epigrammatum legi, σκαλμοῖς, i. e. *scalmis*: quæ lectio cum magis placeat, eam in versione secutus sum. Ποιφύσσω autem hic non tam significat, *spiritum ore emitto*, ut Suidas interpretatur; quam *inflo*, ut sensus & constructio suadent. Cæterum, antequam hinc abeam, aliud similis argumenti Epigramma, nondum item editum, ex eodem codice Anthologiæ hic publici juris faciam. Ἀρχίου εἰς δελφῖνας.
Οὐκ ἔτι παφλάζοντα διαΐσσων βυθὸν ἅλμης
Δελφὶς ποιήσεις εἰναλίων ἀγέλας·
Οὐδὲ πολυτρήτοιο μέλος καλάμοιο χορεύων,
Ὑγρὸν ἀναρρίψεις ἅλμα παρὰ σκαφίσιν.
Ἦ γὰρ ἴσον πρηῶνι Μαλείης ὡς ἐκυκήθη
Κῦμα, πολυψάμμους ὦσεν ἐπὶ ψαμάθους.
Οὐδὲ σύ γ', ἀφρηστά, Νηρηΐδας, ὡς πρὶν, ἀείρων
Νώτοις πορθμεύσεις Τηθύος εἰς πέρατα.
Distichum tertium citat Suidas supra v. Πρηῶνες, sed corrupte: qui proinde hinc emendandus est. In Pentametro ultimo τὸ ἀφρηστὰ est vocativus, a recto ἀφρηστής, spumam edens: quæ vox eodem modo formata est, quo ὠμηστής, crudivorus, δερμηστής, pellem comedens, & similia.

1 Δελφίς] Sic scribendum esse, ex iis, quæ in nota præcedente dicta sunt, satis patet. At priores Editt. male habent, ἀδελφίς.

2 Καὶ Πυανοψία. Λυκοῦργ.] Ex Harpocratione: sed apud quem, æque ac hic apud Suidam, scribendum est, Πυανόψια, & Πανόψια, cum accentu in antepenultima. Nomina enim Festorum numero plurali & genere neutro apud Græcos efferri solent.

3 Πύανθος] Sic habent MSS. Paris. itemque Editt. Mediol. & Aldina. At Editt. Basil. & Genev. Πυάνθρωπος: sed quarum Editt. auctoritas, ubi a reliquis discrepant, nullo loco habenda est, ut & alibi monuimus.

4 Πυγαῖα. τὰς σπ.] Eadem habet Hesychius; sed apud quem legitur πυγαίας, genere fœminino.

5 Πύγελα. πόλις ἐν τῇ Ἰων.] Ex Harpocratione.

6 Ἀριστοφάνης] *Lysistr.* pag. 840. (543. Ed. Bas. *P.*)

7 Ὀνύχων] Cave putes, hanc esse interpretationem vocis πυγιδίων; sed sensus est, Aristophanem loco eo, quem in nota sequente indicabimus, παρὰ προσδοκίαν dixisse πυγιδίων, cum dicendum esset ὀνύχων. Si aliter hæc acceperis, nota hac nihil erit ineptius. Vel puer enim videat, τὸ ὀνύχων non posse interpretationis loco jungi τῷ πυγιδίων; vocibus his significatione immane quantum discrepantibus.

8 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 401. (287. Ed. Bas. *P.*) ubi

Πύγμα-

Πυγμαλίων. ὄνομα κύριον. καὶ Πυγμαλίων.

Πυγμή. πάλη. σύγκλεισις δακτύλων. γρόνθος.

Πυγών. ἀντὶ τοῦ, πήχεως. Αἰλιανός· Τετράγωνοι δὲ ἄμφω, πυγόνος δὲ τὸ μῆκος.

Πυγοστόλος. προαγωγός, μαυλίστρια. Ἡσίοδος· Μηδὲ γυνή σε πυγοστόλος ἐξαπατάτω.

Πυγούσιον. ὁ πῆχυς, κεκαμμένων τῶν δακτύλων.

Πυδαλίζω.[1] πηδῶ.

Πύδνα. ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ ταύτης, Πυδναῖος.

Πυελίδα.[2] τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον. οὕτω Λυσίας, καὶ Ἀριστοφάνης.

Πύελος. ὄρυγμα. ἐμβατή, ἔνθα ἀπελοῦντο.

Πύελος. θήκη. Ἐπιστολὴν πέμπει ἐν Βυζαντίῳ, τῇ πυέλῳ τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου τὸν τοιοῦτον χάρτην ἐπιτεθεικώς, κἀκεῖθεν τοῦτο ταῖς χερσὶ τοῦ ἀποσταλέντος ἀρθῆναι ποιήσας. † [3] Θερμὴν εἰς πύελον εἰσῆλθε, καὶ ἄκρατον ἔσπασεν· εἶτ' ἀΐδην ψυχρὸν ἐπεσπάσατο.

Πυθαγόρας,[4] Σάμιος, φύσει δὲ Τυῤῥηνός, Μνησάρχου υἱός, δακτυλιογλύφου. νέος δὲ ὤν, σὺν τῷ πατρὶ ἐκ Τυῤῥηνίας ᾤκησεν εἰς Σάμον. οὗτος ἤκουσε πρῶτον Φερεκύδου τοῦ Συρίου ἐν Σάμῳ· εἶτα Ἑρμοδάμαντος ἐν τῇ αὐτῇ Σάμῳ, ὃς ἦν ἀπόγονος Κρεωφύλου. εἶτα Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου, καὶ Ζάρητος τοῦ Μάγου. παιδευθεὶς δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Χαλδαίοις, ἦλθεν εἰς Σάμον, καὶ εὑρὼν αὐτὴν τυραννουμένην ὑπὸ Πολυκράτους, ἀπῆρεν εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας, καὶ σχολὴν συστησάμενος, [5] πλείους ἢ πεντακοσίους ἔσχε γνωρίμους. ἦσαν δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφοὶ δύο, πρεσβύτερος μὲν, Εὔνομος· μέσος δὲ, Τυῤῥηνός. δοῦλος δὲ ἦν αὐτῷ Ζάμολξις, ᾧ Γέται ὡς Κρόνῳ θύουσι. γαμετὴν δ' ἐποιήσατο Θεανώ, τὴν Βροντίνου τοῦ Κροτωνιάτου θυγατέρα· ἐξ ἧς καὶ παῖδες αὐτῷ ἐγένοντο δύο, Τηλαύγης καὶ Δάμων, ἤ, ὥς τινες, Μνήσαρχος. κατὰ δέ τινας καὶ θυγάτηρ, Μυῖα ὄνομα· κατὰ δὲ ἄλλους, καὶ Ἀριγνώτη. [6] συνέγραψε δὲ ὁ Πυθαγόρας μόνα τρία βιβλία, Παιδευτικόν, Πολιτικόν. τὸ δὲ φερόμενον τρίτον ὡς Πυθαγόρου, Λύσιδός ἐστι τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ γενομένου, καὶ φυγόντος εἰς Θήβας, καὶ καθηγησαμένου Ἐπαμινώνδα. τινὲς δὲ ἀναλήθεασιν αὐ-

Πυγμαλίνος. Pygmalinus. Nomen proprium. Et Πυγμαλίων, [itidem nomen proprium.]

Πυγμή. Lucta. Item, pugnus.

Πυγών. Idem quod πήχεως. Cubiti. Ælianus: *Ambo vero erant quadranguli, cubitique longitudine.*

Πυγοστόλος. Lena. Meretrix. [Proprie, nates ornans.] Hesiodus: *Neque te mulier impudica decipiat.*

Πυγούσιον. Cubitus, cujus digiti [non sunt extensi, sed] contracti.

Πυδαλίζω. Salto.

Πύδνα. Pydna. Nomen urbis. Ejus civis, Pydnæus.

Πυελίδα. Significat id, quod a nobis vocatur σφραγιδοφυλάκιον. Id est, pala annuli. Sic Lysias & Aristophanes.

Πύελος. Fossa. Solium. Vas balneatorium, in quo homines lavantur.

Πύελος. Theca. Arca. *Epistolam mittit Byzantium cum arca sacrarum reliquiarum Petri, Apostolorum principis, tali libello ei imposito, quem manibus ejus, qui missus fuerat, inde tolli jussit.* † *In calidum solium ingressus, cum vinum merum hausisset, mortem frigidam sibi attraxit.*

Πυθαγόρας. Pythagoras, Samius, genere vero Tyrrhenus, Mnesarchi, sculptoris annulorum, filius. Cum enim esset adolescens, ex Tyrrhenia cum patre Samum migravit. Hic Pherecydem Syrium Sami primum audivit: deinde Hermodamantem in eadem urbe Samo, qui fuit Creophyli nepos. Postea, Abaridem Hyperboreum, & Zaretem Magum. Apud Ægyptios etiam & Chaldæos disciplinis institutus, rediit Samum: quam cum a Polycrate injusto dominatu teneri vidisset, Crotonem in Italiam abiit; apertaque ibi Schola, quingentos, & amplius, discipulos habuit. Fuerunt ei & fratres duo: natu major, Eunomus; medius vero, Tyrrhenus. Habuit etiam servum Zamolxidem, cui Getæ ut Saturno immolant. Uxorem duxit Theano, Brontini Crotoniatæ filiam; ex qua filios duos suscepit, Telaugem, & Damonem; vel, ut alii, Mnesarchum. Secundum quosdam etiam filiam, Muscam nomine: at, secundum alios, & Arignoten. Scripsit Pythagoras tres tantum libros; Παιδευτικόν, i.e. de Institutione; & Πολιτικόν, sive, de Administratione Reipublicæ. Tertius autem, qui Pythagoræ nomine circumfertur, Lysidis est

locus hic ita legitur & distinguitur:

> Πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κἀπειδὴ τοῦτό τις εἴπῃ,
> Εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθητο.

Sic etiam apud Suidam scribendum est.

1 Πυδαλίζω] An potius πυδαρίζω? ut Portus quoque scribendum esse suspicabatur. Scholiasta Aristoph. *Equit.* pag. 329. (228. Ed. Bas. *P.*) Πυδαρίζειν, ἐπὶ τῶν ἀλλεσθ. ἤτοι ποδαρίζειν, καὶ πυδαρίζειν· ὡς ὄνομα, καὶ ὄνυμα, Αἰολικῶς. ἢ πυγαρίζειν, παρὰ τὴν πυγήν. καὶ τροπῇ, πυδαρίζειν· ὡς γνόφος, καὶ δνόφος. Confer etiam Hesychium v. Πυδαρίζειν.

2 Πυελίδα. τὸ ὑφ' ἡμ.] Ex Harpocratione.

3 Θερμὴν εἰς π.] Est pars Epigrammatis in Epicurum, quod integrum exstat apud Laertium in *Epicuro.* Ibi autem sic legitur:

> Θερμὴν εἰς πύελον γὰρ ἐσήλυθε, καὶ τὸν ἄκρατον
> Ἔσπασεν, &c.

Sic etiam apud Suidam scribendum. Portus locum hunc aliter refingit: sed egregie fallitur. Syllabam enim secundum in ἄκρατον brevem facit, quæ semper longa est.

4 Πυθαγόρας] De variis Pythagoris vide Meursium in notis ad Aristoxeni lib. II. Cæterum, Pythagoræ, celebris illius philosophi, de quo Suidas hic agit, vitam scripserunt Laertius, Porphyrius, & Jamblichus; ex quibus Lector plura petere potest.

5 Πλείους ἢ πεντακοσίους] Sic habent omnes Editt. præcedentes. At in MSS. Paris. exaratum est πλεῖον ἢ χ': i.e. *plus quam sexcentos.* Lectionem hanc confirmat Laertius in Vita Pythagoræ, Segm. XV. Τῶν τε ἑξακοσίων οὐκ ἐλάττους ἐπὶ τὴν νυκτερινὴν ἀκρόασιν ἀπήντων αὐτοῦ.

6 Συνέγραψε δὲ ὁ Πυθαγόρας——καθηγησαμένου Ἐπαμινώνδα] Aliter paulo Laertius, qui sic habet: Γέγραπται δὲ τῷ Πυθαγόρᾳ συγγράμματα τρία, Παιδευτικόν, Πολιτικόν, Φυσικόν. τὸ δὲ φερόμενον ὡς Πυθαγόρου, Λύσιδός ἐστι τοῦ Ταραντίνου, Πυθαγορικοῦ, φυγόντος εἰς Θήβας, &c.

τῷ

τῷ καὶ τὰ Χρυσᾶ ἔπη. πρῶτος δὲ ὁ Πυθαγόρας ἐμψύχων ἀπέχεσθαι τροφῆς παρέδωκε, καὶ κυάμων. [1] ἐτελεύτα δὲ ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν τρόπον. συνεδρεύοντος μετὰ τῶν συνήθων ἐν τῇ Μίλωνος οἰκίᾳ, τούτου ὑπό τινος τῶν μὴ παραδοχῆς ἀξιωθέντων διὰ φθόνον ὑποπρησθῆναι τὴν οἰκίαν συνέβη. τινὲς δὲ αὐτοὺς τοὺς Κροτωνιάτας τοῦτο πρᾶξαι, τυραννίδος ἐπίθεσιν εὐλαβουμένους. τὸν δὴ Πυθαγόραν καταληφθῆναι διεξιόντα. καὶ πρός τινι χωρίῳ γενόμενος πλήρει κυάμων, ἵνα διήρχετο, αὐτόθι ἔστη, εἰπὼν, ἁλῶναι μᾶλλον, ἢ πατῆσαι· ἀναιρεθῆναι δὲ κρεῖττον, ἢ λαλῆσαι. καὶ ὧδε πρὸς τῶν διωκόντων ἀποσφαγῆναι. καὶ οὕτω δὴ καὶ τοὺς πλείστους τῶν ἑταίρων αὐτοῦ διαφθαρῆναι, ὄντας πρὸς τοὺς τεσσαράκοντα.

Πυθαγόρας. περὶ τούτου φησὶ Φιλόστρατος· [2] Οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν ἐπαινοῦντες, τάδε ἐπ' αὐτῷ φασιν, ὡς Ἴων μὲν οὔπω εἴη, γένοιτο δὲ ἐν Τροίᾳ ποτὲ Εὔφορβος· ἀναβιῴη τε ἀποθανών· ἀποθάνοι δ', ὡς ᾠδαὶ Ὁμήρου· ἐσθῆτά τε τὴν ἀπὸ θνησιδείων παραιτοῖτο, καὶ καθαρεύοι βρώσεως, ὁπόση ἐμψύχων, καὶ τοῦ θῦσαι. μὴ γὰρ αἱμάττειν τοὺς βωμούς· ἀλλ' ἡ μελιττοῦττα, καὶ ὁ λιβανωτὸς, καὶ τὸ ἐφυμνῆσαι, φοιτᾶν ταῦτα τοῖς Θεοῖς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου· γινώσκοι δὲ, ὡς ἀσπάζοιντο τὰ τοιαῦτα οἱ Θεοὶ μᾶλλον, ἢ τὰς ἑκατόμβας, καὶ τὴν μάχαιραν ἐπὶ τοῦ κανοῦ. ξυνεῖναι γὰρ δὴ τοῖς Θεοῖς, καὶ μανθάνειν παρ' αὐτῶν, ὅπη τοῖς ἀνθρώποις χαίρουσι, καὶ ὅπη συνάχθονται. περί τε φύσεως ἐκεῖθεν λέγειν. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους τεκμαίρεσθαι τοῦ θείου, καὶ δόξας ἀνομοίας ἀλλήλαις περὶ αὐτοῦ δοξάζειν· ἑαυτῷ δὲ τόν τε Ἀπόλλω ἥκειν, ὁμολογοῦντα ὡς αὐτὸς εἴη· ξυνεῖναι δ' αὖ καὶ μὴ ὁμολογοῦντας τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ τὰς Μούσας, καὶ Θεοὺς ἑτέρους, ὧν τὰ εἴδη καὶ τὰ ὀνόματα οὔπω τοὺς ἀνθρώπους γινώσκειν. καὶ ὅ, τι ἀποφήναιτο Πυθαγόρας, νόμον τοῦτο οἱ ὁμιληταὶ ἡγοῦντο, καὶ ἐτίμων αὐτὸν ὡς ἐκ Διὸς ἥκοντα. καὶ ἡ σιωπὴ δὲ ὑπὲρ τοῦ θείου σφίσιν ἐπήσκητο. πολλὰ γὰρ θεῖά τε καὶ ἀπόρρητα ἤκουον, ὧν κρατεῖν χαλεπὸν ἦν, μὴ πρῶτον μαθοῦσιν, ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος. καὶ μὴν τὸν Ἀκραγαντῖνον Ἐμπεδοκλέα βαδίσαι φασὶ τὴν σοφίαν ταύτην. τὸ γάρ,

Χαίρετ', ἐγὼ δ' ὔμμιν Θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός·

καί,

Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κούρη τε κόρος τε·

καὶ ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ βοῦς, ὃν λέγεται πέμμα ποιησάμενος θῦσαι, τὰ Πυθαγόρου ἐπαινοῦντος εἴη ἄν. καὶ [3] πλείω ἕτερα περὶ τῶν Πυθαγόρου τρόπων, σπεύδοντα ἐπὶ τὸν λόγον.

Πυθαγόρας[4] Ἐφέσιος, καταλύσας δι' ἐπιβουλῆς

Tarentini, qui fuit ejus discipulus, Thebisque, quo fugerat, Epaminondam instituit. Quidam *Aurea Carmina* quoque illi tribuunt. Primus Pythagoras auctor fuit, ut homines esu animalium & fabarum abstinerent. Obiit autem Pythagoras hoc modo. Cum in ædibus Milonis cum sodalibus suis sederet, accidit, ut ædes ex invidia succenderentur a quodam, qui in cœtum illum receptus non fuerat. Alii dicunt, ipsos Crotoniatas hoc fecisse, quod regnum eum affectare suspicarentur. Ac Pythagoras illinc fugiens, captus est. Cum enim ad agrum fabis consitum pervenisset, ibi restitit & dixit, Satius esse capi, quam [fabas] conculcare; & interfici, quam [arcanam hujus rei rationem] enuntiare. Sic igitur ibi occisus est; non solum ipse, sed & plerique sociorum ejus, qui erant circiter XL.

Πυθαγόρας. Pythagoras. De hoc Philostratus inquit: Qui Pythagoram Samium laudant, hæc de eo tradunt; eum non fuisse Ionem, sed Trojanum Euphorbum, & mortuum revixisse: sic autem interiisse, ut scribat Homerus. Vestitum præterea de morticinis eum gestare noluisse, & ab animalium esu abstinuisse, nec tale quicquam sacrificasse; quod nefas putaret, Deorum aras cruentare; sed mellitam placentam, & thus cum hymnis Diis obtulisse: quippe gnarum, ea Diis acceptiora esse, quam hecatombas & cultrum in canistro. Se enim Deorum concilio aliquando interfuisse dicebat, atque ab illis didicisse, quid facientes homines Diis placeant, & quid contra facientes eorum offensionem incurrant. Hinc etiam accepisse doctrinam de rerum natura. Nam alios conjecturis tantum, & opinionibus sibi ipsis plerumque adversantibus de rebus divinis uti: sibi vero apparuisse Apollinem, non dissimulantem quis esset; itemque Minervam & Musas, quamvis nomina sua non profitentes; aliosque præterea Deos, quorum formas & nomina homines nondum norint. Porro, quicquid Pythagoras dixisset, id discipuli ejus legem judicabant: qui etiam illum ut a Jove profectum venerabantur. Silentium quoque, cujus magna apud ipsos religio erat, sancte colebant. Multa enim divina & arcana audiebant, quæ tacere difficile fuisset, nisi prius didicissent, ipsi silentio rationem inesse. Similem quoque philosophandi rationem Agrigentinum Empedoclem tenuisse ferunt. Illud enim, *Valete: Sum enim Deus immortalis, nec amplius mortalis:* item illud, *Et puer aliquando fui, & puella*: adhæc, bos ex melle & farina confectus, quem Olympiæ immolavit; ejus utique sunt, qui Pythagoræ disciplinam probet.

Πυθαγόρας. Pythagoras Ephesius, everso

1 Ἐτελεύτα δὲ ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν τρ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, totidem verbis leguntur etiam apud Laertium in *Pythagora*, Segm. 39. unde ea Suidas descripsit.

2 Οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν ἐπαιν.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Philostrati lib. 1. *de Vit. Apoll.* cap. 1.

3 Καὶ πλείω ἕτερα περὶ τῶν Πυθαγ.] Locus hic est mancus & mutilus, qui ex Philostrato sic supplendus est: Καὶ πλείω ἕτερα περὶ τῶν τοῦ Πυθαγόρου τρόπων (lego, περὶ τῶν κατὰ τὸν τοῦ Πυθαγόρου τρόπον) φιλοσοφησάντων ἱστοροῦντ' ἂν, οὐ προθήκης μοι νῦν ἅπτεσθαι, σπεύδοντι ἐπὶ τὸν λόγον, ὃν ἀποπλέισαι προὐθέμην. Sed hæc nihil ad institutum Suidæ faciunt.

4 Πυθαγόρας Ἐφέσιος, καταλύσας δι' ἐπιβ.] Miror unde articulum hunc excerpserit Suidas. Apud nullum enim Scriptorum hodie exstantium, hæc, ut puto, reperiuntur. Si suspicari licet, existimo, hæc ex libro Æliani *de Providentia*, quem temporum injuria nobis eripuit, deprompta esse.

τὴν τῶν [1] Βασιλίδων καλουμένην ἀρχὴν, ἀνεφάνη τε τύραννος πικρότατος, καὶ τῷ μὲν δήμῳ καὶ τῷ πλήθει ἦν τε καὶ ἐδόκει κεχαρισμένος, ἅμα τὰ μὲν αὐτοὺς [2] ἐπελπίζων ὑποσχέσεσιν, τὰ δὲ ὑποσπείρων αὐτοῖς ὀλίγα κέρδη· τοὺς γε μὴν ἐν ἀξιώσει τε καὶ δυνάμει περισυλῶν καὶ δημεύων, φορητὸς οὐδαμῶς ἦν. καὶ κολάσαι δὲ πικρότατα οὐκ ἂν ὤκνησε, καὶ ἀφειδέστατα ἀποκτεῖναι οὐδὲν ἀδικοῦντας. ἐξελύττησε γὰρ εἰς ταῦτα· ἔρως τε χρημάτων ἄμετρος· καὶ διαβολαῖς ταῖς εἰς τοὺς πλησίους ἐμπιπρᾶσθαι κουφότατος ἦν. ἀπέχρησε μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἂν κάκιστα ἀνθρώπων ἀπολέσαι αὐτόν. ἤδη δὲ καὶ τοῦ θείου κατεφρόνει. τῶν γοῦν προειρημένων, οἷς ἐπέθετο, παμπόλλους ἐν τοῖς ναοῖς ἀπέκτεινε· ἑνὸς δὲ τὰς θυγατέρας καταφυγούσας εἰς τὸ ἱερὸν ἀνασπάσαι μὲν βιαίως οὐκ ἐτόλμησε, συνεχῆ δὲ φυλακὴν ἐπιστήσας, ἐξετρύχωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι. οὐκοῦν ἠκολούθησε δημοσίᾳ νόσος, καὶ τροφῶν ἀπορία· καὶ σαλεύων ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ Πυθαγόρας, εἰς Δελφοὺς ἀπέστειλε, καὶ ᾔτει λύσιν τῶν κακῶν. ἡ δὲ Πυθιὰς ἔφη, νεὼν ἀναστῆσαι, καὶ κηδεῦσαι τοὺς νεκρούς. ἦν δὲ πρὸ Κύρου τοῦ Πέρσου, ὥς φησι Βάτων.

per insidias illorum, qui Basilidæ vocabantur, imperio, tyrannus acerbissimus exstitit. Et apud populum quidem & multitudinem & erat & videbatur gratiosus, tum pollicitationibus spem illorum alens, tum etiam exiguis lucellis eos subinde inescans. Viros autem dignitate & auctoritate conspicuos intolerabili quodam modo spoliabat, bonaque eorum publicabat. Adhæc, homines innocentissimos acerbissime punire & crudelissime interficere non dubitabat, nulli parcens. Ad eam autem rabiem & immoderata pecuniæ cupiditas hominem impellebat, & quod calumniis adversus amicos facile incendebatur. Vel ob hæc igitur abunde commeruisset, ut pessime mortalium omnium periret. Sed & divinum Numen contemnebat. Nam multos eorum, quos vi opprimere conabatur, ut diximus, in ipsis templis interfecit. Cujusdam autem filias, quæ in templum confugerant, vi quidem abstrahere non est ausus: sed collocatis ante fores custodibus, puellas fame confectas laqueo vitam finire coegit. Itaque & publica lues, & annonæ penuria consecuta est. Pythagoras autem ea re anxius, Delphos misit, remedium malorum petens. Cui Pythia respondit, templum esse condendum, & manes mortuorum placandos. Fuit autem ante Cyrum Persam, ut ait Baton.

Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, φιλόσοφος, [3] τὴν ἀλήθειαν ἠγόρευεν οὐχ ἧττον τοῦ Πυθίου. ὃς παρηγγύατο τοῖς μαθηταῖς ἑκάστοτε ταῦτα λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιοῦσι·

Ποῖ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;

Πυθαγόρας. Pythagoras Samius, philosophus, non minus verax erat, quam Apollo. Hic discipulos subinde monebat, ut domum ingressi hæc dicerent: *Quo progressus sum? Quid feci? Quodnam officium a me neglectum est?*

Πυθαγόρας. ὄνομα κύριον. Πυθαγόρειος λόγος. καὶ Πυθαγόρειοι ἄνδρες.

Πυθαγόρας. Pythagoras. Nomen proprium. Et Πυθαγόρειος λ. Oratio Pythagorea. Et Πυθαγ. ἄνδρ. Viri Pythagorei. [Per ει scribitur in syllaba penultima.]

Πυθαγόρα [4] τὰ σύμβολα ἦν τάδε· Πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν· Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν· Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν· Καρδίαν μὴ ἐσθίειν· [5] Φορτίον μὴ συγκαθαιρεῖν, μηδὲ συνεπιτιθέναι· Τὰ στρώματ' ἀεὶ συνδεδεμένα ἔχειν· Ἐν δακτυλίῳ Θεοῦ εἰκόνα μὴ περιφέρειν· Χύτρας ἴχνος συγχεῖν ἐν τῇ τέφρᾳ· Ἐλαδίῳ εἰς θᾶκον μὴ ὀμόργνυσθαι· Πρὸς ἥλιον τετραμμένον μὴ ὀμιχεῖν· Ἐκτὸς λεωφόρου μὴ βαδίζειν· Μὴ ῥᾳδίως δεξιὰν ἐμβάλλειν· Ὁμωροφίους χελιδόνας μὴ ἔχειν· Γαμψώνυχα μὴ τρέφειν· Ἀπονυχίσμασι καὶ κουραῖς μὴ ἐπουρεῖν, μηδὲ ἐφίστασθαι· Ὀξεῖαν μάχαιραν ἀποστρέφειν· Ἀποδημοῦντα ἐν τοῖς ὅροις ἀνεπιστρεπτεῖν. ἤθελε δὲ αὐτῷ τὸ μὲν, Πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν, δυναστῶν ὀργὴν καὶ [6] οἰδούντων θυμὸν μὴ κινεῖν. τὸ δὲ, Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν· τουτέστι, τὸ ἴσον καὶ δίκαιον μὴ ὑπερβαίνειν. Ἐπί τε χοίνικος μὴ καθίζειν, [7] ἐν ἴσῳ τοῦ φροντίδα ποιεῖσθαι καὶ τοῦ μέλλοντος· ὁ γὰρ χοῖνιξ ἡμερήσιος τροφή. διὰ δὲ τοῦ, Καρδίαν μὴ ἐσθίειν,

Πυθαγόρα τὰ σύμβ. Pythagoræ symbola fuerunt hæc: *Ignem gladio ne fodito: Stateram ne transgrediaris: Chœnici ne insideas: Cor ne edito: In onere nec deponendo nec imponendo quenquam adjuva: Stragula semper colligata habeto: In annulo Dei effigiem ne circumferto: Ollæ vestigium in cinere turbato: Oleo sellam ne abstergito: Ad solem conversus ne mingito: Extra viam publicam ne ambulato. Ne facile cuivis dextram injicias. Sub eodem tecto hirundines ne habeas. Animalia aduncos ungues habentia ne alas. Unguium & capillorum præsegminibus nec immingito, nec insistito. Acutum ensem avertito. Peregre abiens in finibus ne respecta.* Et symbolum quidem illud, *Ignem gladio ne fodito*, significabat, potentiorum iram & iratorum animos non esse commovendos. *Stateram* vero *ne transcendas*; æquum & jus non esse violandum. *Chœnici ne insideas*; rationem futuri habendam esse. Chœnix enim est men-

1 Βασιλίδων] Portus legit, Βασιλιδῶν, quasi a recto singulari, Βασιλίδης: cui non repugno.

2 Ἐπελπίζων] Vide supra h. v.

3 Τὴν ἀλήθειαν ἠγόρευεν οὐχ ἧττ.] Eadem totidem verbis tradit Laertius in *Pythag.* Segm. XXI. & XXII.

4 Πυθαγόρα τὰ σύμβ.] Quæ hic Suidas de symbolis Pythagoræ tradit, ad verbum sumpta sunt ex Laertio; quem confer, & ad eum, Menagium.

5 Φορτίον μὴ συγκαθαιρεῖν, μηδὲ συνεπ.] Laertius sic: Φορτίον συγκαθαιρεῖν, καὶ μὴ συνεπιτιθέναι. Vide ibi Menagium.

6 Οἰδούντων θυμόν] Laertius, οἰδοῦντα θυμόν.

7 Ἐν ἴσῳ τοῦ φροντίδα ποιεῖσθαι καὶ τοῦ μ.] Laertius, ἐν ἴσῳ τοῦ ἐνεστῶτος φροντίδα ποιεῖσθαι καὶ τοῦ μέλλοντος. Hinc Suidas supplendus & emendandus est.

ἐδήλου, μὴ τὴν ψυχὴν ἀνίαις καὶ λύπαις κατατήκειν. διὰ δὲ τοῦ, Εἰς ἀποδημίαν βαδίζοντα μὴ ἐπιστρέφεσθαι, παρῄνει τοῖς ἀπαλλαττομένοις τοῦ βίου, μὴ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τοῦ ζῆν, μηδ' ὑπὸ τῶν ἐνθάδε ἡδονῶν ὑπάγεσθαι. καὶ τ' ἄλλα πρὸς ταῦτα λοιπὸν ἐστὶν ἐκλαμβάνειν, ἵνα μὴ παρέλκωμεν. παντὸς δὲ μᾶλλον ἀπηγόρευε μήτε ἐρυθῖνον ἐσθίειν, μήτε μελάνουρον· καρδίας τε ἀπέχεσθαι, καὶ κυάμων, καὶ μήτρας, καὶ τρίγλης. ἐνίοτε δ' αὐτὸν ἀρκεῖσθαι μέλιτι μόνῳ, ἢ [1]κηρῷ, ἢ ἄρτῳ· οἴνου δὲ μεθ' ἡμέραν μὴ γεύεσθαι, [2]ὄψῳ τε τὰ πολλὰ λαχάνοις ἑφθοῖς καὶ ὠμοῖς· τοῖς δὲ θαλαττίοις σπανίως. στολὴ δὲ αὐτῷ λευκὴ καὶ καθαρά, καὶ στρώματα λευκὰ ἐξ ἐρίων. τὰ γὰρ λινᾶ οὔπω εἰς ἐκείνους ἀφίκετο τοὺς τόπους. οὐδὲ πώποτε δὲ ἐγνώσθη οὔτε διαχωρῶν, οὔτε ἀφροδισιάζων, οὔτε μεθυσθείς. ἀπείχετο δὲ καταγέλωτος, καὶ πάσης ἀρεσκείας, οἷον σκωμμάτων, καὶ διηγημάτων φορτικῶν. ὀργιζόμενός τε οὔτε οἰκέτην ἐκόλαζεν, οὔτε ἐλεύθερον οὐδένα. ἐκάλει δὲ τὸ νουθετεῖν πελαργᾷν. μαντικῇ δὲ ἐχρῆτο τῇ διὰ τῶν κληδόνων τε καὶ οἰωνῶν· ἥκιστα δὲ τῇ διὰ τῶν ἐμπύρων, ἔξω τοῦ διὰ λιβάνου. θυσίαις τε ἐχρῆτο ἀψύχοις. οἱ δέ, ἀλέκτορσι μόνον, καὶ ἐρίφοις, καὶ γαλαθηνοῖς. Φασὶ δὲ αὐτὸν συγχωρεῖν πάντα τὰ ἔμψυχα ἐσθίειν· μόνον δ' ἀπέχεσθαι βοὸς ἀροτῆρος, καὶ κριοῦ. τὰ δὲ δόγματα ἔλαβε [3]παρὰ τῆς ἀδελφῆς Θεοκλείας. Φασὶ δ' αὐτὸν κατελθόντα εἰς ᾅδου, τὴν μὲν Ἡσιόδου ψυχὴν ἰδεῖν πρὸς κίονι χαλκῷ δεδεμένην, καὶ τρίζουσαν· τὴν δὲ Ὁμήρου, κρεμαμένην ἀπὸ δένδρου, καὶ ὄφεις περὶ αὐτήν, ἀνθ' ὧν εἶπεν περὶ Θεῶν. κολαζομένους δὲ καὶ τοὺς μὴ θέλοντας συνεῖναι ταῖς ἑαυτῶν γυναιξί. σφάγια δὲ Θεοῖς προσφέρειν ἐκώλυε· βωμὸν δὲ προσκυνεῖν τὸν ἀναίμακτον. μηδὲ ὀμνύειν Θεούς· ἀσκεῖν δὲ ἑαυτὸν δεῖν ἀξιόπιστον παρέχειν. τοὺς πρεσβυτέρους τιμᾷν δεῖν, τὸ προηγούμενον τῷ χρόνῳ τιμιώτερον ἡγουμένους· ὡς ἐν Κόσμῳ ἀνατολὴν δύσεως· ἐν βίῳ, τὴν ἀρχὴν τελευτῆς· ἐν ζωῇ, γένεσιν φθορᾶς. καὶ Θεὸν μὲν Δαιμόνων προτιμᾷν· Ἥρωας δέ, ἀνθρώπων. ἀνδρῶν δὲ μάλιστα γονέας. Ἀλλήλοις τε ὁμιλεῖν, ὡς τοὺς μὲν φίλους ἐχθροὺς μὴ ποιῆσαι. τοὺς δὲ ἐχθροὺς φίλους ἐργάσασθαι. Ἴδιόν τε μηδὲν ἡγεῖσθαι. Νόμῳ βοηθεῖν· ἀνομίᾳ πολεμεῖν. Φυτὸν ἥμερον μήτε φθίνειν, μήτε σίνεσθαι· ἀλλὰ μηδὲ ζῶον, ὃ μὴ βλάπτει ἀνθρώπους. Αἰδῶ καὶ εὐλάβειαν εἶναι· Μήτε καταγέλωτι κατέχεσθαι, μήτε σκυθρωπάζειν. Φεύγειν σαρκῶν πλεονασμόν. Ὁδοιπορείας ἄνεσιν καὶ ἐπίτασιν ποιεῖσθαι. Μνήμην ἀσκεῖν. Ἐν ὀργῇ μήτε τι λέγειν, μήτε πράσσειν. Μαντικὴν πᾶσαν τιμᾷν. Ὠιδαῖς χρῆσθαι πρὸς λύραν· ὕμνῳ τε Θεῶν καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν εὔλογον ἔχειν χάριν. Τῶν δὲ κυάμων ἀπέχεσθαι, διὰ τὸ πνευματώδεις ὄντας μάλιστα μετέχειν τοῦ ψυ-

sura demensi diurni. *Cor ne edas*; animum mœrore & dolore non esse conficiendum. Per id autem, *Peregre abiens ne respecta*, monebat, eos, qui vita excederent, non oportere vitæ cupiditate teneri, neque voluptatibus terrenis succumbere. Cætera quoque, ne prolixiores simus, consimili ratione exponenda sunt. In primis autem erithyni, & melanuri, & cordis, & fabarum, & vulvæ, & mulli esu interdixit. Interdum solo melle, aut favo, aut pane eum contentum fuisse ferunt: nec vinum interdiu gustasse: obsoniumque ejus fuisse herbas elixas & crudas: marinis vero raro usum fuisse. Vestis ei fuit candida & pura, stragulaque candida & lanea. Linea enim nondum eo loci pervenerant. Nunquam quisquam eum vidit alvum exonerantem, vel rei venereæ operam dantem, vel ebrium. Abstinuit ab omni irrisione, & blanditiis, & scommatibus, narrationibusque scurrilibus. Iratus neque servum ullum, neque liberum unquam verberavit. Admonere vocabat πελαργᾷν. Divinatione utebatur ea, quæ fit per omina & auguria: raro ea, quæ fit per res, quæ igne adolentur; excepto thure. Sacrificiis utebatur inanimis. Alii vero dicunt ex animalibus eum solos gallos gallinaceos, & hœdos, & [agnos] subrumos ad sacrificia adhibuisse. Ajunt etiam, cunctorum animalium esum eum permisisse; bove aratore & ariete exceptis. Dogmata sua accepit a sorore Theoclia. Tradunt porro, cum, cum ad Inferos descendisset, Hesiodi animam æneæ columnæ alligatam stridentemque vidisse; Homeri autem ex arbore pendentem, serpentibusque circumdatam, propter ea quæ de Diis dixissent. Eos item pœnas luere, qui uxorum suarum consuetudinem aspernentur. Cruentas hostias Diis offerri vetuit: at aram incruentam adorari jussit. Nec per Deos jurare fas esse dixit; sed quemque operam dare debere, ut ob integritatem vitæ sibi fides habeatur. Seniores honorandos esse. Id enim, quod tempore prius sit, honore potius ducendum esse: ut in Mundo ortum occasu; in rebus humanis, principium fine; in vita, generationem corruptione. Ac Deum quidem majore honore colendum esse, quam Dæmones; Heroes vero, quam homines. Inter homines vero parentes præcipue [honorandos esse.] In mutua conversatione ita quemque se gerere debere, ut non ex amicis inimicos, sed ex inimicis amicos facias. Privatum nihil esse ducendum. Legibus opem ferendã. Iniquitatem oppugnandam. Stirpem mansuetam neque excidendam, neque lædendam: ac ne animal quidem, quod homini non noceat. Verecundiæ & reverentiæ rationem habendam. Nec effuse ridendum, nec frontem nimis contrahendam. Obesitatem esse fugi-

1 Κηρῷ] Laertius rectius, κηρίῳ.

2 Ὄψῳ τε τὰ πολλὰ λαχ.] Et sensus & constructionis gratia scripserim, ὄψῳ τε τὰ πολλὰ χρῆσθαι λαχάνοις, &c. Id est: *Obsonii loco eum plerumque usum fuisse oleribus*, &c.

3 Παρὰ τῆς ἀδελφῆς Θεοκλείας] Laertius, παρὰ τῆς ἐν Δελφοῖς Θεμιστοκλείας: quam lectionem & Suidæ restituendam esse puto. Videtur enim Themistoclea sacerdos quædam Delphica fuisse, a qua Pythagoras præcepta sapientiæ hauserit. Isaacus Casaubonus tamen ad dictum locum Laertii lectionem Suidæ ἀδελφῆς præferendam judicat, cum quo ea de re, ut incerta & dubia, serio contendere nolim.

χικοῦ, καὶ ἄλλως κοσμιωτέρας ἀπεργάζεσθαι [1] μὴ παραληφθέντας τὰς γαστέρας· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰς καθ' ὕπνους φαντασίας λείας τε καὶ ἀταράχους ἀποτελεῖν. Ἐν ὑπομνήμασι δὲ Πυθαγορικοῖς καὶ ταῦτα εὑρῆσθαι. Ἀρχὴν μὲν τῶν ἁπάντων μονάδα· ἐκ δὲ τῆς μονάδος ἀόριστον δυάδα, ὡς ἂν ὕλην τῇ μονάδι αἰτίῳ ὄντι ὑποστῆναι. ἐκ δὲ τῆς μονάδος καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος τοὺς ἀριθμούς· ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τὰ σημεῖα· ἐκ δὲ τούτων τὰς γραμμάς, ἐξ ὧν τὰ ἐπίπεδα σχήματα, ἐκ δὲ τῶν ἐπιπέδων, τὰ στερεὰ σχήματα, ἐκ δὲ τούτων τὰ αἰσθητὰ σώματα· ὧν καὶ τὰ στοιχεῖα εἶναι τέσσαρα, πῦρ, ὕδωρ, γῆν, ἀέρα· ἃ μεταβάλλειν καὶ τρέπεσθαι δι' ὅλων, καὶ γίνεσθαι ἐξ αὐτῶν Κόσμον ἔμψυχον, νοερόν, σφαιροειδῆ, μέσην περιέχοντα τὴν γῆν, καὶ αὐτὴν σφαιροειδῆ, καὶ οἰκουμένην. εἶναι δὲ καὶ Ἀντίποδας· καὶ τὰ ἡμῖν κάτω, ἐκείνοις ἄνω. ἰσόμοιρά τε εἶναι ἐν τῷ Κόσμῳ φῶς καὶ σκότος, θερμὸν καὶ ψυχρόν, ξηρὸν καὶ ὑγρόν· ὧν κατ' ἐπικράτειαν, θερμοῦ μὲν, θέρος γίνεσθαι· ψυχροῦ δὲ, χειμῶνα. ἐὰν δὲ ἰσομοιρῇ, τὰ κάλλιστα εἶναι τοῦ ἔτους· οὗ τὸ μὲν θάλλον, ἔαρ ὑγιεινόν· τὸ [2] δὲ φθινόπωρον, νοσερόν. ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμέρας θάλλειν μὲν τὴν ἕω· φθίνειν δὲ, τὴν ἑσπέραν· ὅθεν καὶ νοσερωτέραν εἶναι. τόν τε περὶ τὴν γῆν ἀέρα καὶ ἄσειστον καὶ νοσερόν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ θνητά· τὸν δὲ ἀνωτάτω, ἀεικίνητον εἶναι, καὶ καθαρόν, καὶ ὑγιᾶ, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀθάνατα, καὶ διὰ τοῦτο θεῖα. ἐπικρατεῖ γὰρ τὸ θερμὸν ἐν αὐτοῖς, ὅπερ ἐστὶ ζωῆς αἴτιον. τήν τε σελήνην λάμπεσθαι ὑφ' ἡλίου. καὶ ἀνθρώπων εἶναι πρὸς Θεοὺς συγγένειαν, κατὰ τὸ μετέχειν ἄνθρωπον θερμοῦ. εἱμαρμένην τε τῶν ὅλων καὶ κατὰ μέρος αἰτίαν εἶναι τῆς διοικήσεως. διήκειν τε ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα διὰ τοῦ αἰθέρος, τοῦ τε ψυχροῦ καὶ παχέος. ταύτην δὲ τὴν ἀκτῖνα καὶ εἰς τὰ βένθεα δύεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο ζωοποιεῖν πάντα. τὰ λοιπὰ παρήκαμεν, ἵνα μὴ παρέλκωμεν. τὰ πίπτοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης μὴ ἀναιρεῖσθαι παρεκελεύετο Πυθαγόρας, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐθίζεσθαι ἀκολάστως ἐσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ τελετῇ τινος. Ἀριστοφάνης γὰρ τῶν Ἡρώων εἶναί φησι τὰ πίπτοντα. μήτε δὲ τὰ ἐντὸς τῆς τραπέζης πίπτοντα ἀναιρεῖσθαι. μήτε λευκὸν ἀλεκτρυόνα ἐσθίειν, ὡς ἱερὸν τοῦ ἡλίου, καὶ τὰς ὥρας μηνύοντα. τοὺς κυάμους δὲ ἀποτρέπεσθαι, ὅτι αἰδοίοις ἐοίκασι· καὶ τοὺς ἅλας παρατίθεσθαι, πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ δικαίου. οἱ γὰρ ἅλες πᾶν σώζουσιν, ὅ, τι καὶ παραλάβωσι, καὶ γεγόνασιν ἐκ τῶν καθαρῶν ὑδάτων, καὶ θαλάσσης. ἄρτον δὲ μὴ καταγνύειν, [3] ὅτι ἐπὶ ἕνα οἱ παλαιοὶ ἐφοίτων· καὶ μὴ διαιρεῖν, ὃς συνάγει ἐφ' ἑαυτόν. ἢ ὅτι εἰς πόλεμον δειλίαν ἐμποιεῖ. [4] Ἀριστοφῶν λέγει περὶ τῶν Πυθαγοριστῶν·

[5] Καταβὰς εἰς τὴν δίαιταν αὐτῶν κάτω
Ἰδεῖν ἑκάστους, διαφέρειν δὲ πάμπολυ
Τοὺς Πυθαγοριστὰς τῶν νεκρῶν. μόνοισι γὰρ

endam. In itinere faciendo tam remissione quam contentione utendum. Memoriam exercendam. In ira nihil aut dicendum, aut faciendum. Divinationem omnem honorandam. Cantu ad lyram utendum; hymnoque & Diis & viris bonis meritam gratiam referendam. Fabis abstinendum, quod, cum magnam habeant inflationem, naturæ animatæ maxime participes sint: & alioqui non adhibitas ventres castigatiores reddere; eoque somnia lenia & placida dormientibus conciliare. Præterea, in commentariis Pythagoricis etiam hæc inventa sunt. Principium omnium rerum esse unitatem. Ex unitate ortam esse dyadem, quæ & infinita sit, & tanquam materia unitati, ut causæ, subjecta. Ex unitate porro & infinita dyade ortos esse numeros; ex numeris puncta; ex his lineas; ex lineis figuras planas; e planis solidas; ex his sensilia corpora: quorum elementa sint quatuor, Ignis, Aer, Aqua, Terra; quæ in omnibus mutentur: ex iisque fieri mundum animatum, intelligentem, globosum, qui terram in medio contineat, rotundam & ipsam, & habitatam. Esse & Antipodes, quorum vestigia nostris obversa sint. Item in Mundo æquas esse portiones lucis & tenebrarum, calidi & frigidi, sicci & humidi: ex quibus si prævaleat calidum, existere æstatem; si frigidum, hyemem. Sin æqualia sint, amœnissima esse anni tempora; ac florens illud quidem, ver salubre; deficiens vero, autumnum morbidum. Sed & ipsius diei partem florentem esse auroram; deficientem vero, vesperam: quæ & ideo insalubrior sit. Et aerem, qui terram ambit, esse immotum & morbidum; quæque in eo sint, mortalia esse omnia: summum vero perpetuo moveri, purumque esse & salubrem, omniaque, quæ in eo sint, esse immortalia & ideo divina. Nam calor in iis prævalet, qui est vitæ causa. Lunam a Sole illustrari. Hominum esse cognationem cum Diis, eo quod homo caloris particeps sit. Fatum & universa & singula gubernare. A Sole exire radium, qui non solum ætherem frigidum & crassum, sed etiam profunda penetret, & ideo vitam omnibus impertiatur. Reliqua prætermisimus, ne longiores essemus. Quæ de mensa deciderent, tolli vetuit Pythagoras, sive ne homines assuescerent avide se cibis ingurgitare: sive religionis gratia. Aristophanes enim ea, quæ de mensa decidunt, Heroum esse dicit. Ac ne ea quidem tollenda, quæ in ipsam mensam decidant. Albo gallo gallinaceo vescendum non esse, quod Soli sit sacer, & horas indicet. Fabis autem abstinendum esse, quod pudendis sint similes. Salem apponendum esse, ut nos admoneat justitiæ. Sal enim, quicquid apprehenderit, conservat, ortus ex puris aquis &

1 Μὴ παραληφθέντας τὰς γαστέρας] Inverso ordine potius scribendum est, τὰς γαστέρας μὴ παραληφθέντας: ut legitur apud Laertium. Sed de hoc vide quæ notavit Menagius.

2 Τὸ δὲ φθινόπωρον] Supple ex Laertio, τὸ δὲ φθίνον, φθινόπωρον.

3 Ὅτι ἐπὶ ἕνα οἱ παλαιοὶ ἐφ.] Laertius: Ὅτι ἐπὶ ἕνα οἱ πάλαι τῶν φίλων ἐφοίτων.

4 Ἀριστοφῶν] Sic rescripsi auctoritate optimi MS. A. & Laertii. Ante enim male legebatur, Ἀριστοφάνης. Vide Menag. ad Laertium in *Pythagora*, Segm. 38.

5 Καταβὰς εἰς τὴν δ.] Versus hic numeris suis sic restituendus est:
Ἔφη τε καταβὰς εἰς δίαιταν τῶν κάτω.
Sic enim recte legitur apud Laertium.

Τούτοισι τὸν Πλούτωνα συσσιτεῖν ἔφη
Δι' εὐσέβειαν. Εὐχερῆ Θεὸν λέγεις,
Εἰ τοῖς ῥύπου μεστοῖσιν ἥδεται ξυνών.
[1] Λάχανά τε γὰρ κατέδονται, καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ.
Φθεῖρας δὲ, καὶ τρίβωνας, τὴν ἀλουσίαν
Οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων.

Καὶ παροιμία· Σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν Πυθαγόρα τελεσθέντων. πενταετῆ γὰρ χρόνον ἤσκουν σιωπήν. Τῶν [2] δὲ Πυθαγορείων οἱ μὲν περὶ θεωρίαν καταγινόμενοι, ἐκαλοῦντο Σεβαστικοί· [3] οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα, Γεωμετρικοὶ, καὶ Μαθηματικοί. καὶ οἱ μὲν τῷ Πυθαγόρᾳ συγγινόμενοι, ἐκαλοῦντο Πυθαγορικοί. οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ, Πυθαγόρειοι. οἱ δὲ ἄλλως ἔξωθεν ζηλωταὶ, Πυθαγορισταί. Ἐμψύχων δὲ ἀπείχοντο. † Ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων ὁ Πυθαγόρας ἐξήνεγκε τὰ τῆς αὐτοῦ δόξης εἰς Ἕλληνας.

mari. Panem non esse frangendum, quod olim veteres ad unum amicorum convenirent: nec esse dividendum, qui faciat, ut plures sui gratia in unum coeant. Vel, quod in bello timidos faciat. Aristophon de Pythagoristis inquit: [*Dixitque,*] *se, cum ad Inferos descendisset, singulorum conditionem vidisse: Pythagoristas vero reliquis mortuis multum præstare. Cum iis enim solis Plutonem vesci, ob illorum pietatem. Facilem Deum dicis, qui sordidissimorum hominum consuetudine delectetur. Comedunt enim olera, & bibunt postea aquam. Pediculos vero, & attrita pallia, & illuviem illorum nemo juniorum toleraverit.* Et proverbium: *Taciturnior ero vel iis, qui Pythagoræ doctrina imbuti sunt.* Pythagorei enim per quinque annos silentium servabant. Porro, Pythagoreorum illi, qui contemplationi vacabant, dicebantur *Sebastici*; qui vero disciplinis Mathematicis, *Geometrici*, & *Mathematici.* Et illi quidem, qui ipsum Pythagoram audiverant, vocabantur *Pythagorici*; horum vero discipuli, *Pythagorei:* at extranei, qui quovis in loco Pythagoricam sectam sequebantur, *Pythagoristæ.* [Pythagorici] vero ab animalibus abstinebant. † Pythagoras doctrinam suam ab Ægyptiis ad Græcos attulit.

Πυθέας [4] Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς δὲ ἦν Μυλωθροῦ, καὶ θρασὺς σφόδρα. Φυγών τε Ἀθήνηθεν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου διὰ ὄφλημα, εἰς Μακεδονίαν ἦλθεν. εἶτα ἐπανῆκε πάλιν. ἔγραψε λόγους δημηγορικοὺς, καὶ δικανικοὺς, καὶ ἄλλα τινά. ἀλλ' οὐκ [5] ἐκρίθη μετὰ τῶν λοιπῶν ῥητόρων, ὡς θρασὺς, καὶ διεσπασμένος. [6] Μυλωθρὸς δὲ λέγεται, ὁ μύλωνα κεκτημένος, καὶ ἐργαζόμενος. καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα μυλωθρῶ. οἱ δὲ ἰδιῶται, μυλωνᾷν.

Πυθέας. Pytheas, Atheniensis, orator, Mylothri filius, homo audacissimus: qui, cum Athenis propter æs alienum ex carcere fugisset, in Macedoniam venit; & postea [in patriam] rediit. Scripsit conciones, & orationes forenses, & alia quædam. Cæteris autem oratoribus non fuit adnumeratus, ut homo audax & dissolutus. Μυλωθρὸς vero dicitur, qui pistrinum possidet, & in eo opus facit. Inde derivatum est verbum μυλωθρῶ: pro quo indocti μυλωνᾷν dicunt.

Πυθέσθαι. ἐρωτῆσαι. μέσος ἀόριστος. ἀπὸ τοῦ πεύθω. Πυθέσθαι δὲ, καὶ τὸ ἀκοῦσαι. ἀπὸ τοῦ πύθω.

Πυθέσθαι. Interrogare. Percontari. Aoristus medius. A πεύθω. Πυθέσθαι vero etiam significat, audire: a πύθω.

Πυθία. ἡ μάντις.

Πυθία. Pythia. Fatidica. Vates.

Πυθεῖον. τὸ μαντεῖον. Πύθια δὲ, τόπος, καὶ ἑορτή.

Πυθεῖον. Oraculum Pythium. At Πύθια dicitur locus ubi Pythia celebrantur; itemque ipsum festum.

Πύθια καὶ Δήλια. Φασὶ Πολυκράτην, τὸν Σάμου τύραννον, Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα ἅμα, εἰς Δελφοὺς πέμψαι, χρησόμενον, εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸ ὡρισμένον. τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν· Ταῦτά σοι καὶ Δήλια καὶ Πύθια· δηλοῦν βουλομένην, ὅτι ἔσχατα. μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον συνέβη αὐτὸν ἀπολέσθαι. Ἐπίκουρος δὲ ἔν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῶν ταῦτα. λέγεται δὲ καὶ Πυθοῖ, τουτέστιν, ἐν τοῖς Πυθίοις. [7] Ἀριστοφάνης· Ὀλυμπιᾶσιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ.

Πύθια καὶ Δήλια. Pythia & Delia. Ajunt Polycratem, Sami Tyrannum, cum Pythia & Delia simul fecisset, Delphos ad Oraculum misisse, ut percontaretur, an præfinito tempore sacrificium offerret. Cui Pythia respondit: *Hæc tibi & Delia & Pythia*: significare volens, ea esse ultima. Paulo enim post periit. Hæc Epicurus in quadam ad Idomeneum epistola. Dicitur vero etiam Πυθοῖ: i. e. in Pythiis. Aristophanes: *Olympiis & Pylis & Pythiis.*

Πυθιὰς [8] βοή. ἡ μετ' αὐλοῦ γινομένη βοή. τὸ πύθιον μέλος. ἔνθεν καὶ πυθαύλης λέγεται. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα.

Πυθιὰς βοή. Vox cum cantu tibiæ conjuncta. Vel, carmen Pythium. Hinc & πυθαύλης dictus est. Sic autem pæana vocabant.

1 Λάχανά τε γὰρ κατέδονται, καὶ π.] Scribe, ut apud Laertium:
——————— Ἐσθίουσί τε
Λάχανά τε, καὶ πίνουσιν, &c.

2 Τῶν δὲ Πυθαγορείων οἱ μὲν περὶ θεωρ. ——————— ἔξωθεν ζηλωταὶ, Πυθαγορισταί] Hæc ad verbum etiam leguntur apud Photium in Excerptis ex Vita Pythagoræ, Cod. CCXLIX. pag. 1313. ut Pearsonius quoque observaverat.

3 Οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα, Γεωμ.] Supple & scribe ex Photio: Οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα γεωμετρικά καὶ ἀστρονομικά, Μαθηματικοί.

4 Πυθέας] Hujus Pytheæ meminit Plutarchus ἐν Πολιτικοῖς παραγγ. pag. 802. sic inquiens: Ὡς ὁ Πυθέας τοὺς Δημοσθένους (λόγους) ἔλεγεν ἐλλυχνίων ὄζειν καὶ σοφιστικῆς περιεργίας, &c. Id est: *Quemadmodum Pytheas Demosthenis orationem dicebat redolere lucernam, sophisticamque & nimis curiosam diligentiam.* Reliqua auctorum loca, in quibus Pytheæ hujus mentio fit, collegit Meursius in *Bibliotheca Attica*; quem consule.

5 Ἐκρίθη] Sic recte habet antiquissimus MS. A. At in MSS. B. & C. itemque in Editt. prioribus male legitur, ἐκλήθη.

6 Μύλωθρος] Potius, μυλωθρὸς, cum acuto in ultima. Cæterum, ultima hæc nihil ad rem faciunt, & a sciolo quodam adjecta videntur.

7 Ἀριστοφάνης] *Lysistrata*, pag. 905.

8 Πυθιὰς βοή] Vide Salmasium ad Flav. Vopisc. pag. 825. Edit. Hack.

Πύθιον.[1] ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν, ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονός, εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῷ κυκλίῳ χορῷ νικήσαντες τὰ Θαργήλια. καὶ Πύθιος, ὁ Ἀπόλλων.

Πύθιον. Pythium. Templum Apollinis Athenis, a Pisistrato conditum, in quo tripodas ponebant, qui cyclio choro Thargelia vicerant. Et Pythius, cognomen Apollinis.

Πυθιονίκης. ὄνομα κύριον.

Πυθιονίκης. Pythionices. Sive, qui Pythia vicit.

Πυθμήν. τὸ ἔσχατον μέρος καὶ τελευταῖον παντὸς ὑποιουοῦν σκεύους κατὰ βάθος. καὶ [2] πυθμένας λόγων ἐκάλει Πρωταγόρας φιλόσοφος τὰς τῶν λόγων διαιρέσεις. οὗτος γὰρ διεῖλε τὸν λόγον εἰς τέσσαρα, εὐχωλήν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν. ἄλλοι δὲ εἰς ζ'. διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν, [3] ἐπαγγελίαν, εὐχωλήν, κλῆσιν. Ἀλκιδάμας δὲ τέσσαρας λόγους φησί· φάσιν, ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν.

Πυθμήν. Fundus. Sive, ima pars cujusque vasis. Et Protagoras Philosophus *fundos orationis* vocabat ejus divisiones. Hic enim orationem in quatuor partes divisit; precationem, interrogationem, responsionem, præceptum. Alii vero in septem; narrationem, interrogationem, responsionem, præceptum, annuntiationem, precationem, vocationem. Alcidamas vero quatuor partes orationis esse dicit; affirmationem, negationem, interrogationem, appellationem.

Πυθόληπτος. ὁ ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθείς.

Πυθόληπτος. Numine Apollinis afflatus.

Πυθόμενος. ἐρωτήσας.

Πυθόμενος. Sciscitatus. Percontatus.

Πύθονται.[4] ἐρωτήσουσιν. ἀκούσουσι.

Πύθονται. Sciscitabuntur. Interrogabunt. Audient.

Πύθου Χελιδόνος. παροιμία ἀπό τινος Χελιδόνος, θεολόγου καὶ τερατοσκόπου, καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένου· ὡς Μνασέας ὁ Παταρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ. οἱ δέ, ὅτι τὸ ἔαρ σημαίνει.

Πύθου Χελιδόνος. *Percontare Chelidonem.* Proverbium, [deductum] a quodam Chelidone, Theologo & ostentorum interprete, & qui de Deorum sacris & initiis disserebat, ut Mnaseas Patarensis in *Periplo* [tradit.] Alii vero [dicunt, proverbium hoc sic interpretandum esse, *Percontare hirundinem:*] quod hirundo veris nuntia sit.

Πυθώ. Φωκὶς χώρα ἐστὶ τῆς Ἑλλάδος, περὶ ἣν πόλις ἡ καλουμένη Δελφοί· περὶ ἣν πόλιν τὸ ἱερὸν ἦν τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃ ἐκαλεῖτο Πυθώ· ἐν ᾧ χαλκοῦς τρίπους ἵδρυτο, καὶ ὑπεράνωθεν φιάλη, ἣ τὰς μαντικὰς εἶχε ψήφους· αἵτινες ἐρομένων τῶν μαντευομένων ἥλλοντο, καὶ ἡ [5] Πυθία ἐμφορουμένη, ἤτοι ἐνθουσιῶσα, ἔλεγεν ἃ ἐξέφερεν ὁ Ἀπόλλων. ἐκλήθη δὲ Δελφοὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, διὰ τὸ τὸν Δελφίνην δράκοντα ἐκεῖ εὑρεθῆναι, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ Ἀπόλλων. Πυθὼ δέ, διὰ τὸ ἐκεῖ σαπῆναι· ἢ διὰ τὸ ἐρωτᾶν.

Πυθώ. Pytho. Phocis est regio Græciæ, in qua urbs Delphi, in eaque templum Apollinis, quod vocabatur Pytho; in quo tripos æneus collocatus erat, & supra tripodem phiala, calculos divinatorios continens, qui consultoribus Deum interrogantibus saliebāt: & Pythia afflatu Numinis correpta dicebat ea, quæ Apollo suggerebat. Delphi autem, ubi erat templum Apollinis, inde nomen acceperunt, quod Delphines draco ibi inventus fuerit, quem Apollo interfecit: Pytho vero, quod illic computruerit. Vel a consulendo & percontando, [quod Græci πυθέσθαι vocant.]

Πύθω. σήπω. καὶ τὸ πυθόμενος, σηπόμενος. ἔνθεν καὶ ἡ Πυθία, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ σαπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα. Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ [6] πύον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναί φησιν. ἔστι γὰρ σεσηπὸς αἷμα.

Πύθω. Putrefacio. Et πυθόμενος, putrescens, putrefactus. Hinc etiam dicta est Pythia, quod in illo loco draconis corpus computruerit. Lycus vero Neapolitanus & πύον, i. e. pus, hinc denominatum fuisse dicit. Est enim putridus sanguis.

Πύθων[7] Βυζάντιος, ῥήτωρ· ὃς φυγὼν ἐν Μακεδονίᾳ διέτριβε, καὶ πολλοὺς προδότας ἔπεισε γενέσθαι, καὶ [8] συνεργοὺς πρὸς πάντα, καὶ πρὸς τὰς διαφθορὰς τῶν πολεμίων ἐχρῆτο.

Πύθων. Python Byzantius, orator, qui in exilium pulsus in Macedoniam abiit, ibique degens multos ad proditionem impulit, quorum ministerio & opera tum ad reliqua omnia, tum etiam ad corrumpendas civitates usus est.

1 Πύθιον. ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθ.] Vide Meursium in *Pisistrato*, cap. IX.

2 Πυθμένας λόγων ἐκάλει Πρωταγόρας ὁ φιλ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laertii in vita Protagoræ; quæ leguntur etiam supra v. Πρωταγόρας.

3 Ἐπαγγελίαν] Laertius habet, ἀπαγγελίαν. At ipse Suidas supra v. Πρωταγόρας, εἰσαγγελίαν.

4 Πύθονται] Scribendum potius est, πύθωνται, per ω in syllaba secunda, ut Portus etiam monuit.

5 Ἡ Πυθία ἐμφορ.] Confer Scholiastam Aristophanis ad *Plutum*, pag. 6.

6 Πύον] Hanc lectionem ex MSS. Paris. revocavi. In prioribus enim Editt. mendose legitur, πύθιον.

7 Πύθων Βυζάντιος, ῥήτ.] Pythonis hujus plures scriptores meminerunt. Philostratus lib. VII. *de Vit. Apoll.* cap. XVI. Ἐγένετο δὲ Πύθων ὁ Βυζάντιος ἀγαθός, φασί, ῥήτωρ τὸ κατὰ πείθειν. οὗτος ὑπὲρ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου πρεσβεύων παρὰ τοὺς Ἕλληνας ὑπὲρ τῆς δουλείας αὐτῶν, τοὺς μὲν ἄλλους εἴα, &c. Photius in Excerptis ex Philostrato, pag. 1025. Ἐγένετο Πύθων ὁ Βυζάντιος ῥήτωρ ἀγαθὸς τὰ κακὰ πείθειν. Diodorus Siculus lib. XVI. pag. 475. Φίλιππος δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἐξέπεμψεν ἐπὶ τὸ κοινὸν τῶν Βοιωτῶν πρέσβεις, ὧν ἦν ἐπιφανέστατος Πύθων. οὗτος γὰρ διαβεβοημένος ἐπὶ τῇ τοῦ λόγου δεινότητι, καὶ συγκριθεὶς παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς κατὰ τὴν περὶ τῆς συμμαχίας δημηγορίαν πρὸς Δημοσθένην, τῶν μὲν ἄλλων ἐπρώτευσε, τούτου δὲ ἐφάνη καταδεέστερος. Id est, interprete Rhodomanno: *Philippus autem initio legatos ad concilium Bœotorum miserat, inter quos nobilissimus erat Python. Hunc enim tam celebrem facultas dicendi reddiderat, ut in concione de jungenda societate ipsi Demostheni opponeretur; ubi cæteris quidem præstantior, Demosthene autem inferior habitus fuit.* Ejusdem etiam mentionem facit Plutarchus in *Demosthene*: Athenæus lib. II. pag. 50. itemque lib. XII. pag. 550. ubi lepidum ejus commentum refert, quo Byzantios aliquando tumultuantes ad concordiam redegerit. Vide etiam Tzetzem Chil. VI. cap. XXXVIII.

8 Συνεργοὺς πρὸς π.] Locum hunc corruptum existimo, quem sic scripserim, καὶ συνεργοῖς αὐτοῖς πρὸς πάντα, καὶ πρὸς τὰς διαφθορὰς τῶν πόλεων ἐχρῆτο.

Πύθωνος. δαιμονίου μαντικοῦ. Τάς τε πνεύματι Πύθωνος ἐνθουσιώσας, καὶ φαντασίαν μυήσεως παρεχομένας τῇ τοῦ δαιμονίου περιφορᾷ, ἠξίου τὸ ἐσόμενον προαγορεῦσαι. οἱ δὲ τῶν δαιμόνων κάτοχοι ἔφασκον, τὴν νίκην Μήδοις παρέσεσθαι.

Πύθωνος. Pythonis. Id est, Dæmonis fatidici. *Rogabat autem, ut mulieres Pythonis spiritu afflatæ, quæ ob fanaticam corporis jactationem initiatarum speciem præ se ferebant, prædicerent id, quod eventurum esset. Illi vero, qui a dæmonibus afflati erant, dicebant penes Medos victoriam fore.*

Πυθοίατο. μάθοιεν.

Πυθοίατο. [Ionice pro πύθοιντο.] Didicerint. Audiverint.

Πύκα. συχνῶς. ἐπιμελῶς.

Πύκα. Dense. Frequenter. Accurate.

Πύκαζε. [1] Σοφοκλῆς·

Πύκαζε θᾶσσον. οὐ [2] πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι.

Πύκαζε. Tege. Vela. Sophocles: *Sile, sile. Non enim est medici sapientis in questus & lamenta prorumpere, cum malum sectionem flagitat.*

Πυκάζεται. σκεπάζεται. κοσμεῖται.

Πυκάζεται. Tegitur. Ornatur.

Πυκάζει. καλύπτει. σκεπάζει. καὶ πυκάζουσι. σκιάζουσι. στεφανοῦσι. καὶ ἐν [3] Ἐπιγράμμασι·

Λουσάμενοι, Προδόκη, πυκασώμεθα, καὶ τὸν ἄκρατον
Ἕλκωμεν. ——

Πυκάζει. Tegit. Velat. Et πυκάζουσι, tegunt, obumbrant, coronant. In Epigrammate: *Postquam nos laverimus, Prodice, coronis redimitæ merum hauriamus.*

Πυκάζουσι. τουτέστι, πεπυκνωμένοις. συνοχουμένοις. [4] Δαβίδ· Ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

Πυκάζουσι. Densatis. Coarctatis. David: *In densa hominum turba, usque ad cornua altaris.*

Πύκασεν. ἐκόσμησε.

Πύκασεν. Ornavit.

Πυκασμός. δασύτης.

Πυκασμός. Densitas.

Πυκινή. πυκνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ δυνατή. Ταῦτα διαιτῆσαι πυκινή.

Πυκινή. [Et per syncopen,] πυκνή. Densa. Sumitur vero pro δυνατὴ, i.e. quæ potest. *Quæ hæc administrare potest.*

Πυκάζεις. συχνάζεις.

Πυκάζεις. Densas. A πυκάζω, denso.

Πύκνη. [5] τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο. Κλείδημος δέ φησι, Πύκναν ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι.

Πύκνη. Pycne. Sic vocabatur locus Athenis, ubi populi comitia habebantur. Clidemus vero dicit, Πύκνα vocatam esse, quod multitudo populi in ea densaretur.

Πυκνί. ὡς παρὰ [6] Ἀριστοφάνει· Πλὴν μὴ ἐν τῇ Πυκνί. καὶ [7] Πυκνίτης δῆμος. Πνὺξ, τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα ἐκκλησιάζονται οἱ Ἀθηναῖοι. ὥσπερ δὲ πολίτης τῆς Πυκνός, Πυκνίτης εἶπε. Πνὺξ δὲ λέγεται, παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι. ἐν Ἀθήναις δὲ καὶ δικαστήριον Πνὺξ ἐκαλεῖτο.

Πυκνί. Pycni. [Vel, Pnyci, per literarum transpositionem.] Ut apud Aristophanem: *Præterquam in Pnyce.* Et δῆμος Πυκνίτης, populus Pycnites, sive, in Pnycem conveniens. Πνὺξ autem erat locus Athenis, ubi populi concio habebatur. Dixit autem Πυκνίτης, [quasi esset gentile a Πνύξ: i.e.] civis Pnycis. Πνὺξ autem dicitur a πυκνοῦσθαι: quod populus in ea densetur. Athenis etiam dicasterium quoddam Πνὺξ vocabatur.

Πυκνός. ὁ δυνατός. καὶ πυκνότης. σύνεσις, φρόνησις.

Χ' [8] οὕτω μὲν ἂν εὖ ποιῇς,
Εἴ σοι πυκνότης ἔνεστι.

Πυκνός. Potens. Et πυκνότης, sapientia, prudentia. *Et ista quidem recte feceris si tibi prudentia inest.*

Πύκνωσις [9] κατὰ προστάτην, καὶ ἐπιστάτην. τουτέστι, πύκνωσις κατὰ μῆκος, καὶ κατὰ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ πήχεις δύο· ὁ δὲ ἁπλῶς ταττόμενος, πήχεις τέσσαρας.

Πύκνωσις. Densatio. [Densatio aciei duplex est:] secundum prostatam, vel epistatam. Sive, secundum longitudinem, vel profunditatem. Vir autem densatus, sive arctius locatus, occupat cubitos duos; laxius vero collocatus, cubitos quatuor.

Πυκτεύειν. εἶδος γυμνασίου ἦν, καὶ παλαίστρας.

Πυκτεύειν. Pugilatu certare. Erat genus exercitii & certaminis.

1 Σοφοκλῆς] *Ajace*, pag. 35. ut Portus monuit.

2 Οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θρ.] Fragmentum hoc Sophoclis habes etiam supra v. Θρηνεῖν: sed ubi pro θρεῖν legitur, θρηνεῖν. Vide, quæ ibi notavimus.

3 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VII. pag. 619. ubi pro Προδόκη, legitur Προδίκη; quod est nomen proprium mulieris. Portus, cum ignoraret unde fragmentum hoc depromptum esset, pro Προδόκη scribendum putabat προδοκῇ, locumque hunc sic vertebat: *Loti in insidiis occultemur*, &c. Inepte.

4 Δαβίδ] Psalm. CXVII.

5 Πύκνη] Scribendum est, Πυκνί: & paulo post, Πύκνα, pro Πύκναν. Πυκνὶ autem per metathesin literarum dictum est, pro Πνυκὶ, a recto Πνύξ: & Πύκνα pro Πνύκα. Etymologus in Πνύξ: Ἡ γενικὴ Πνυκός· διὰ δὲ εὐφωνίαν, Πυκνός. Genitivus Πυκνὸς legitur apud Aristoph. *Equit.* pag. 296.

Καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς Πυκνός.

Scholiasta ad eum locum. Πυκνός. τῆς ἐκκλησίας. μετάθεσίς ἐστι τῶν στοιχείων. εἰ γὰρ Πνὺξ ἐστὶν, ἔδει Πνυκός. νῦν δὲ, Πυκνός. Eadem habet Suidas supra v. Πνύξ. Dativus Πυκνὶ, pro Πνυκὶ, reperitur apud eundem Aristoph. in *Ecclesiaz.* pag. 731.

Ἐν ταῖς φυλαῖς μετ' ἀνδρὸς ᾤκησ' ἐν Πυκνί.

Confer Harpocrationem, ex quo Suidas hæc sumpsit. Sed apud eum repugnante literarum serie legitur Πνυκὶ, pro Πυκνί. Vide etiam Nostrum supra v. Πνύξ.

6 Παρ' Ἀριστοφάνει] *Equit.* pag. 332. (231. Ed. Bas. *P.*) sed ubi pro Πυκνὶ hodie legitur Πνυκί.

7 Πυκνίτης δῆμος] Aristoph. *Equit.* pag. 290. (193. Ed. Bas. *P.*)

Δῆμος Πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον.

Ad hunc locum Suidas respexit.

8 Χ' οὕτω μὲν ἂν εὖ π.] Hæc sunt verba Aristoph. *Equit.* pag. 353.

9 Πύκνωσις κατὰ πρ.] Confer Ælianum in *Tact.* cap. XI. qui eadem tradit.

Πύκτης. παγκρατιαστής. ἀθλητής. καὶ πυκτεῖον, ἐν ᾧ πύκται ἀγωνίζονται.

Πύκτης. Pugil. Pancratiastes. Athleta. Et πυκτεῖον, locus, in quo pugiles certant.

Πυκτίον.[1] τὸ βιβλίον. ἀπὸ τοῦ πυκτίζω, ὅ ἐστιν, ἀσφαλίζεσθαι, καὶ συγκλείεσθαι. Πυκτεῖον δὲ, ἐν ᾧ εἰσι τὰ πυκτία, διφθογγον. ἐν ᾧ πύκται ἀγωνίζονται. Πυκτίον δὲ, τὸ πινακίδιον.

Πυκτίον. Libellus. Pugillares. A πυκτίζω; plico, claudo. Πυκτεῖον vero, per diphthongum ει, locus, in quo libelli, qui πυκτία dicuntur, servantur. Vel locus, in quo pugiles certant. Πυκτίον vero, [per ι, dicitur] tabella, vel libellus.

Πυλαγόραι. οἱ Πυλαγόραι ἐπέμποντο εἰς τὴν σύνοδον τῶν Ἀμφικτυόνων ἐπὶ τὴν Πυλαίαν. ἐκλήθησαν δὲ Πυλαγόραι, ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν Πυλαίαν ἀγείρεσθαι. κατὰ πόλιν δὲ ἔπεμπον Ἀθηναῖοι τοὺς θύσοντας καὶ συνιερεύσοντας. ἦσαν δὲ οἱ πεμπόμενοι Πυλαγόραι καὶ [2] Ἱερομνήμονες. λέγουσι δὲ, ὅτι Πυλάδης πρῶτος ἐκρίθη ἐπὶ τῷ Κλυταιμνήστρας φόνῳ· καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ὄνομα σχεῖν τὴν Πυλαίαν. Πυλαία δὲ παρὰ Ἀμφικτύοσιν, ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐκαθέζοντο οἱ ἐκεῖσε πεμπόμενοι. καὶ αὐτὴ ἡ συνάθροισις. ἀπῄεσαν δὲ καὶ εἰς Δελφοὺς, ἐπίσκοποι τῶν ἀναλισκομένων ἐν ταῖς θυσίαις.

Πυλαγόραι. Pylagoræ. Hi mittebantur ad concilium Amphictyonum, sive ad Pylæam. Vocati autem fuerunt Pylagoræ, quod ad Pylæam congregarentur. Athenienses autem ex singulis urbibus quosdam eo mittebant, qui & rem sacram peragerent, & consessui interessent. Pylagoræ autem, qui eo mittebantur, erant & Hieromnemones. Dicunt porro Pyladem ob Clytæmnestræ cædem primum ibi in jus vocatum fuisse, & Pylæam ab eo nomen accepisse. Pylæa vero dicebatur locus, in quo concilium Amphictyonum habebatur, cui intererant, qui eo mittebantur. Item ipsum concilium sic dicebatur. [Pylagoræ] vero etiam Delphos proficiscebantur, ut curam gererent sumptuum, qui in sacrificia impendebantur.

Πυλάδης,[3] Κίλιξ, ἀπὸ κώμης Μισθαρνῶν. [4] ἔγραψε περὶ ὀρχήσεως τῆς Ἰταλικῆς, ἥτις ὑπ' αὐτοῦ εὑρέθη. περὶ τῆς Κωμικῆς καλουμένης ὀρχήσεως, ἥτις ἐκαλεῖτο Κόρδαξ· καὶ [5] τῆς Τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο Σίκιννις· καὶ τῆς Σατυρικῆς, ἥτις Ἐμμέλεια.

Πυλάδης. Pylades, Cilix, ex oppido Mistarnis. Scripsit de saltatione Italica, cujus ipse inventor fuit. De saltatione Comica, quæ *Cordax* vocabatur. Item, de saltatione Tragica, quæ *Sicinnis*; & de Satyrica, quæ *Emmelia* dicebatur.

Πυλάρτου.[6] τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος. καὶ πυλάρταο, ὁμοίως.

Πυλάρτου. Portas validas & firmas habentis. Et πυλάρταο, itidem.

Πύλαι,[7] καὶ Πυλαία, καὶ Πυλαγόραι. Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι. ἐκλήθησαν δὲ οὕτω, διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην τὴν εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις. Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο, ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων. [8] ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τινὲς, οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόραι.

Πύλαι, & Πυλαία, & Πυλαγόραι. Πύλαι vocabantur Thermopylæ, quod angustæ illic essent fauces, per quas ex Thessalia in Phocidem aditus patebat. Πυλαία vero dicebatur concilium Amphictyonum, quod Pylis habebatur. Porro singulæ civitates, quæ concilii Amphictyonici participes erant, quosdam eo mittebant, qui Pylagoræ vocabantur.

Πύλαι[9] δικαιοσύνης. αἱ διάφοροι τῆς ἀρετῆς ἰδέαι. δι' ἐκείνων γὰρ δυνατὸν ἀξίως ὑμνῆσαι τὸν τῶν ὅλων Θεόν. καὶ [10] Δαβίδ· Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης.

Πύλαι δικαιοσύνης. Portæ justitiæ. Sic vocantur diversa virtutum genera. Per illas enim Universi hujus auctor Deus rite celebrari potest. David: *Aperite mihi portas justitiæ.*

Πυλαῖος. ὄνομα κύριον.

Πυλαῖος. Pylæus. Nomen proprium.

Πυλαιμένης. ὄνομα κύριον.

Πυλαιμένης. Pylæmenes. Nomen proprium.

Πυλαιστάτους. τοὺς μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας, μήτε πράσσοντας· διὰ τὸ παραγενέσθαι τοιούτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον.

Πυλαιστάτους. Pylæstatos. [Sic dicebantur illi,] qui nihil sani dicebant, vel faciebant; quod ejusmodi homines in locum illum ante dictum convenirent.

Πυλεῶνος. τοῦ πυλῶνος.

Πυλεῶνος. [Poetice pro] πυλῶνος. Vestibuli.

Πύλιον. ἐκ Πύλου.

Πύλιον. Pylium.

1 Πυκτίον. τὸ βιβλ.] Supra, Πτυκτίον.

2 Ἱερομνήμονες] Vide Nostrum supra h. v.

3 Πυλάδης] De hoc omnino videndus est Salmas. ad Flav. Vopisc. p. 830, 831, 832. Ed. Hack. & Scaliger ad Euseb. Num. MDCCCCXCV.

4 Ἔγραψε περὶ ὀρχήσεως τῆς Ἰταλ.] Hæc, & quæ sequuntur, descripta sunt ex Athenæo, sed apud quem longe alius est loci hujus sensus. Apud eum enim lib. I. pag. 20. sic legitur: Τοῦτον τὸν Βάθυλλον φησὶν Ἀριστόνικος, καὶ Πυλάδην, οὗ ἐστι καὶ σύγγραμμα περὶ ὀρχήσεως, τὴν Ἰταλικὴν ὄρχησιν συστήσασθαι ἐκ τῆς Κωμικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο Κόρδαξ· καὶ τῆς Τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο Ἐμμέλεια· καὶ τῆς Σατυρικῆς, ἣ ἐλέγετο Σίκιννις. Id est: *Aristonicus inquit, hunc Bathyllum, & Pyladem, cujus exstat liber de Saltatione, Italicam saltationem invenisse, conflatam ex saltatione Comica, quæ Cordax; & ex Tragica, quæ Emmelia; & Satyrica, quæ Sicinnis appellabatur.* Longe igitur aliud Athenæus dicit ac Suidas; cujus fidem merito hic suspectam habeo: præsertim cum mihi exploratum sit, eum in excerpendis auctorum verbis sensum eorum interdum pervertere solere.

5 Καὶ τῆς Τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο Σίκιννις.] Contra Hesychius v. Σίκιννις docet, Ἐμμέλειαν fuisse saltationem Tragicam; Σίκιννιν vero, Satyricam. Quare Scaliger ad Euseb. Num. 1995. recte monuit, hic apud Suidam inverso ordine scribendum esse, καὶ τῆς Τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο Ἐμμέλεια, καὶ τῆς Σατυρικῆς, ἥτις Σίκιννις. Et ita habet Athenæus loco ante laudato, unde ista, ut diximus, Suidas descripsit.

6 Πυλάρτου] Est vox Homerica, Il. Θ. v. 367. & alibi.

7 Πύλαι, & Πυλ.] Ex Harpocratione.

8 Ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλ.] Confer Nostrum supra v. Ἱερομνήμονες.

9 Πύλαι δικαιοσύνης. αἱ διάφοροι τῆς ἀρ.] Hæc sumpta sunt ex Theodoreto ad Psalm. CXVII. pag. 875.

10 Δαβίδ] Psalm. CXVII.

Πύλη.[1] ἐπὶ τείχους, παρὰ Θουκυδίδῃ. θύρα δέ, ἐπὶ οἴκου.

Πύλη ἱππήλατος.[2] δι' ἧς εἰσεληλύθεισαν.

Πύλας οὐρανοῦ [3] Ὅμηρος τὰ νέφη λέγει.

Πύλῳ.[4] παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ πύλῃ. Ἐν πύλῳ, ἐν νεκύεσσιν. ὡς δείελον, τὴν δείλην· ἕσπερον, τὴν ἑσπέραν.

Πυλωρεῖ. φυλάσσει. πυλωρὸς γάρ, ὁ φύλαξ.

Πύματος. ἔσχατος.

Πύνδαξ.[5] ὁ πυθμὴν παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον. ὅθεν παροιμία τό, Ἀπυνδάκωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ. ἤγουν ἀπυθμένιστος. [6] Σοφοκλῆς δὲ καὶ τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους πύνδακα εἴρηκεν, ὥς φησι [7] Παυσανίας.

Πυνθάνεσθαι. ἀκούειν, μανθάνειν, διδάσκεσθαι, ἱστορεῖν, ἢ ἐρωτᾶν, ἢ ἕτερόν τι σημαίνει. παραπλήσιον μὲν τοῦ ἐρωτᾶν, οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν. ἔστι γάρ τις, ὡς δῆλον, διαφορὰ μάλιστα παρὰ τοῖς Διαλεκτικοῖς μεταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος. † Τὸ [8] πυνθάνεσθαι παρὰ τοῖς Ῥήτορσι καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐπὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μανθάνειν. [9] Πυνθανόμην Ἰθάκης γε. καὶ πάλιν·

Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

καί, [10] Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος. καί, [11] Πευθόμενος, ἧχι ἕκαστος ἀπώλετο. καί,

[12] Κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.

ἐν γὰρ τούτοις ἅπασιν ἐπὶ τοῦ ἀκούειν κεῖται τὸ πυνθάνεσθαι. καὶ Αἰσχίνης δὲ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας· Τούτῳ συμβαλεῖν πυθόμενος. καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φιλοκλέους· Εὐτυχεῖτε, ὅτι οὐκ ἐν μείζονι χρόνῳ ἐπύθεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχροκέρδειαν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· Οὗτος ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ· ὑμεῖς ἐπιστεύσατε· οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο.

Πυνθάνομαι. γενικῇ. ἐρωτῶ. καὶ πυνθανόμενος, αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ, ἀκούων.

Πυνθάνομαι. ἐρωτῶ. καὶ πυνθάνομαι, τὸ μανθάνω. γενικῇ. Ἡδέως δ' ἂν πυθοίμην τῶν οὕτω διακειμένων. Πυνθάνομαι δέ, ἀντὶ τοῦ ἐρωτῶ, [13] καὶ αἰτιατικῇ.

Πύξ. [14] πυγμή. κόνδυλος. Ὁ δὲ πὺξ παίει αὐτὸν κατὰ τοῦ προσώπου. † Οἱ δὲ Φράγγοι, ἵνα ἐσκηνη-

Πύλη. Porta urbis: apud Thucydidem. Θύρα vero, janua domus.

Πύλη ἱππήλατος. Porta, per quam equi, vel equites urbem ingrediuntur.

Πύλας οὐρανοῦ Ὅμ. Homerus nubes vocat cœli portas.

Πύλῳ. Apud Homerum ponitur pro πύλῃ. Porta. *In vestibulo mortuorum.* Sic δείελον idem dicit pro δείλην; & ἕσπερον pro ἑσπέραν.

Πυλωρεῖ. Portas custodit. Πυλωρὸς enim est portarum custos.

Πύματος. Extremus. Postremus. Ultimus.

Πύνδαξ. Apud eos, qui post Homerum vixerunt, πύνδαξ significat fundum. Unde proverbium: *Calix fundo carens non collocatur in mensa.* Τὸ ἀπυνδάκωτος enim hic positum est pro ἀπυθμένιστος. Sophocles vero & manubrium gladii πύνδακα vocavit, ut ait Pausanias.

Πυνθάνεσθαι. Audire, discere, doceri, sciscitari, vel interrogare; vel aliud quid significat. Est quidem τὸ πυνθάνεσθαι affine verbo ἐρωτᾶν; sed non omnino idem. Nam, ut constat, apud Dialecticos differentia quædam est inter πύσμα & ἐρώτημα. Apud Oratores & Homerum τὸ πυνθάνεσθαι accipitur pro audire & discere. Ut, *Audiebam de Ithaca.* Et iterum: *Et posteris hoc turpe auditu erit.* Et, *Ad Cyprum enim usque celebris fama audita fuit.* Et, *Audiens ubi quisque periisset.* Et, *Illum vero obscura & ingloria morte perire sivit Jupiter.* In omnibus enim his locis πυνθάνεσθαι significat *audire.* Item, Æschines in oratione de legatione perperam gesta: *Huic occurrisse audiens.* Et Dinarchus in oratione contra Philoclem: *Bene vobiscum agitur, quod non longiori tempore sordidam ejus avaritiam audiveritis.* Et Demosthenes in oratione de legatione perperam gesta: *Hic falsa renuntiavit: vos credidistis: Phocenses vero audiverunt.*

Πυνθάνομαι. Genitivo jungitur. Sciscitor. Interrogo. At πυνθανόμενος, cum accusativo, significat, Audiens.

Πυνθάνομαι. Sciscitor. Interrogo. Item, audio, disco: cum genitivo. *Libenter autem sic affectos interrogaverim.* Πυνθάνομαι vero, cum significat Interrogo, etiam accusativo jungitur.

Πύξ. Pugno. Pugilatu. *Ille vero pugno faciem ejus ferit.* † *Franci vero, ubi tentoria*

1 Πύλη. ἐπὶ τείχους, παρὰ Θουκ.] Thucydides lib. II. cap. IV. Ἐσπίπτουσιν ἐς οἴκημα μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους, καὶ αἱ θύραι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον αὐτοῦ, οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι. Scholiasta: Θύραι, αἱ τοῦ οἴκου· πύλαι, αἱ τοῦ τείχους. Huc Suidas respexit.

2 Δι' ἧς εἰσεληλύθεισαν] Hæc interpretatio mutila est. Videtur enim desiderari, ἱππεῖς, vel ἵπποι, vel simile quid.

3 Ὅμηρος] Il. E. v. 749.

4 Παρ' Ὁμήρῳ] Il. E. v. 397.

5 Πύνδαξ. ὁ πυθμὴν παρὰ τ.] Hæc, & quæ sequuntur, ad verbum etiam leguntur apud Eustath. ad Il. Λ. pag. 870. qui ea fortasse a Nostro mutuatus est. Solet enim Grammaticus ille scrinia Suidæ interdum compilare.

6 Σοφοκλῆς] In fabula *Iphigenia*, ut docet Hesychius v. Ἀπυνδάκωτος.

7 Παυσανίας] Non ille, cujus hodie exstat descriptio veteris Græciæ, sed alter, Lexicographus; ex cujus Lexico, quod temporis injuria periit, multa eaque insignia fragmenta in commentarium suum ad Homerum transtulit Eustathius.

8 Τὸ πυνθάνεσθαι παρὰ τοῖς Ῥήτορσι καὶ παρ' Ὁμ.] Hæc, & quæ sequuntur, sumpta sunt ex Scholiasta Aristoph. ad *Equit.* pag. 360.

9 Πυνθανόμην Ἰθάκης] Homer. Odyss. N. v. 256.

10 Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μ.] Homer. Il. Λ. v. 21.

11 Πευθόμενος, ἧχι ἕκ.] Homer. Odyss. Γ. v. 87. sed ubi legitur, Πευθόμεθ', ἧχι ἕκαστος, &c.

12 Κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρ.] Homerus Odyss. Γ. v. 83.

13 Καὶ αἰτιατικῇ] Constructionis hujus exemplum occurrit apud Aristoph. *Acharnens.* pag. 381. ubi Comicus inquit:

———Καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου.

Id est, περὶ τοῦ ἀνδρός: ut Scholiasta ibi exponit.

14 Πυγμή, κόνδυλος] Scribendum est casu dativo, πυγμῇ, κονδύλῳ, ut Portus etiam monuit.

μένοι

μένοι ἐτύγχανον, πύξ τε καὶ ἐπὶ πολὺ βόθρους ὀρύξαντες, ταύτῃ ἀσφαλέστατα ἔμενον.

Πυξίς. τὸ πινακίδιον.

Πύον. τὸ ἕλκος.

Πυός.[1] τὸ πρῶτον τοῦ γάλακτος ἀμελχθὲν, τὸ μεταβεβληκὸς εἰς αἷμα. αὐτὸ τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν. γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἑψηθὲν ἔνιοι. [2]Ἀριστοφάνης·

Ἔτι δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῷα τέτταρα.

Πῦρ. ὅτι οἱ Πέρσαι τὸ πῦρ ὡς Θεὸν ἐσέβοντο. καὶ ζήτει ἐν τῷ Κάνωπος.

Πῦρ. [3]ὅτι τὰ φύσει αὐξανόμενα, καὶ διὰ τοῦτο τρεφόμενα, ὅρον ἔχει τῆς αὐξήσεως, καὶ ὥρισται ἡ αὐτῶν ἐπὶ τὸ μεῖζον αὔξησις. τοῦ δὲ πυρὸς οὐχ ὥρισται οὔτε ἡ τροφὴ, οὔτε ἡ αὔξησις. οὐκ ἄρα τὸ πῦρ ὁμοίως τοῖς ἐμψύχοις τρέφεται, καὶ αὔξεται. εἰ δὲ μὴ ὁμοίως, οὐκ ἄρα τοῖς ἐμψύχοις οὐδὲ αἴτιον εἴη τῆς τροφῆς, ἢ τῆς αὐξήσεως. ἡ δὲ τοιαύτη τοῦ πυρὸς κίνησις, γένεσις ἂν μᾶλλον εἴη, ἢ αὔξησις, ἢ τροφή. ὑπενοήθη δὲ τοῦτο μόνον τῶν στοιχείων τρέφεσθαί τε καὶ αὔξεσθαι, διότι ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐναργῶς ὁ πλεονασμὸς προσθέσις ἐστί. προστιθεμένου γὰρ ὕδατος ὕδατι, καὶ γῆς γῇ, οὕτω γίνεται ὁ πλεονασμός. τὸ δὲ πῦρ πλεονάζει, οὐ πυρὸς προστιθεμένου, ἀλλ' ἀνομοιοειδοῦς ὕλης, οἷον ξύλων, ἢ τῶν τοιούτων. καὶ τούτων ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς δυνάμεως μεταβληθέντων εἰς τὴν αὐτὴν οὐσίαν, οὕτως ὁ πλεονασμὸς τοῦ πυρὸς γίνεται.

Πυρά. καύματα.

Πύῤῥα. μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.

Πυράγρα. ζήτει ἐν τῷ Πυράγρα σαφέστερον.

Πυράγραν. καρκίνον. πάγουρον. παρὰ τὸ ἐκ πυρὸς ἄγειν, καὶ ἀγρεύειν, ὅ ἐστι λαμβάνειν.

Πυῤῥάζει[4] ὁ οὐρανός.

Πυῤῥάκης.[5] ξανθός. καὶ [6]πυῤῥακὼν, ὁμοίως.

Πυρακτῶν. ἐμπυρσεύων. σφοδρῶς καίων.

Πυραμειδής. πυροειδής.

Πυραμίς. οἰκία τις. † Τὴν [7]πυράμην ἄμην λέγομεν ἡμεῖς, οὐκ ὀρθῶς.

Πύραμος. ὄνομα τόπου. καὶ [8]ποταμὸς Κιλικίας, οὗ τὸ εὖρος σταδίου.

Πυραμοῦς.[9] εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ, καὶ πυροῦ πεφρυγμένου· ὡς σησαμοῦς, ὁ διὰ σησάμου. [10]ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς ἐν τοῖς

fixerant, pugnis foſſas fecerunt, ibique ab omni vi hoſtili tuti manſerunt.

Πυξίς. Pyxis. Tabella.

Πύον. Pus.

Πυός. Coloſtrum. Sive, lac primum, ſanguine rubens, quod poſt partum emulgetur. Quidam vero interpretantur, lac recens cum heſterno lacte coctum. Ariſtophanes: *Erat autem & coloſtrum quoddam intus, & quatuor fruſta carnis leporinæ.*

Πῦρ. Ignis. Ignem ut Deum adorant Perſæ. Quære in voce Κάνωπος.

Πῦρ. Ignis. Quæ natura creſcunt, & propterea aluntur, incrementi terminum habent, & ad certum uſque modum augentur. Ignis vero nec alimentum nec incrementum eſt definitum. Non igitur ignis eodem modo, quo animalia, alitur & creſcit. Si non eodem modo; ne animatis quidem cauſa erit alimenti & incrementi. Ac talis motus ignis, generatio potius erit, quam incrementum, aut alimentum. Creditur autem hoc ſolum elementum & ali & augeri, quoniam in reliquis quidem augmentum evidenter fit per additionem. Nam ſi aqua aquæ, & terra terræ addatur, ſic major eorum fit copia. Ignis vero major fit, non addito igne, ſed alterius generis materia, veluti lignis & ſimilibus. His enim vi ignis in eandem naturam mutatis, ſic demum ignis augetur.

Πυρά. Ignes. Ardores.

Πύῤῥα. Pyrrha, urbs Lesbi.

Πυράγρα. Forceps. Vide in v. Πυράγρα.

Πυράγραν. Forcipem. [Inſtrumentum fabrile ſic dictum,] quod ea, quæ ſunt in igne, capiat, & inde extrahat. Compoſitū enim eſt hoc nomen ex πῦρ, ignis, & ἀγρεύειν, venari, capere.

Πυῤῥάζει ὁ οὐρανός. Rubet cœlum.

Πυῤῥάκης. Flavus. Rutilus. Rufus. Et πυῤῥακὼν, idem.

Πυρακτῶν. Inflammans. Vehementer urens.

Πυραμειδής. Ignis inſtar in conum ſurgens.

Πυραμίς. Pyramis. Ædificium quoddam. † Πυράμην vulgo vocamus id inſtrumentum, quod ante dicebatur ἄμη: minus recte.

Πύραμος. Pyramus. Nomen loci. Item, Ciliciæ fluvius, cujus latitudo eſt unius ſtadii.

Πυραμοῦς. Pyramus. Placentæ genus, ex melle cocto & frumento toſto factum: ut σησαμοῦς, placenta ex ſeſamo confecta. Hæ

1 Πυός. τὸ πρῶτον τοῦ γάλακτος ἀμελχ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Pacem*, pag. 709 (478. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi rectius legitur, τὸ πρῶτον γάλα.

2 Ἀριστοφάνης] *Pace*, pag. 709. (478. Ed. Baſ. *P.*)

3 Ὅτι τὰ φύσει αὐξανόμενα, καὶ διὰ τοῦτο τρεφ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, deprompta ſunt ex Philopono in lib. II. Ariſtot. *de Anima*, H. 8. b.

4 Πυῤῥάζει ὁ οὐρανός] *Matth.* XVI. 2.

5 Πυῤῥάκης] Voce hac uſi ſunt LXX. Interpretes *Geneſ.* XXV. 25. & 1. *Reg.* XVI. 12. Cæterum in MS. A. legitur πυῤῥακὴς, cum acuto in ultima.

6 Πυῤῥακών] Hanc lectionem ex MS. A. revocavi. Priores enim Editt. minus recte habent, πυρακῶς.

7 Τὴν πυράμην ἄμην λ.] Imo, inverſo ordine ſcribendum erat, τὴν ἄμην πυράμην λέγομεν, &c. ut recte ſupra v. Ἄμη. De ſignificatione autem vocis πυράμη, & ἄμη, prolixe diſputat Salmaſius ad Treb. Poll. pag. 392. Edit. Hack. ubi etiam hunc ipſum locum Suidæ excutit.

8 Ποταμὸς Κιλικίας] Confer Noſtrum infra v. Φάρος.

9 Πυραμοῦς. εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Equit.* pag. 303. (204. Ed. Baſ. *P.*) Vide etiam Noſtrum infra v. Τήγελλα, ubi eadem leguntur.

10 Ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρ.] Confer Artemidor. lib. I. cap. LXXIV. Athen. lib. XIV. pag. 647. Pollucem, pag. 297. & Tzetzen Chil. XIII. cap. CDLXXVIII. qui ejuſdem moris mentionem faciunt.

συμποσίοις· καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω ταῦτα ἐλάμβανεν ἔπαθλον. [1] Ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

Πυράνδρου [2] μηχανήματα. οὗτος ἐγένετο πονηρὸς, καὶ συκοφάντης.

Πυραύστου μόρον. πτηνόν ἐστι ζωΰφιον, ὃ [3] προσιπτάμενον τοῖς λύχνοις καίεται. καὶ [4] Αἰσχύλος· Δέδοικα κάρτα πυραύστου μόρον. εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων.

Πυράφλεκτος. ὅτε δηλοῖ τὸ περὶ τὴν Θεοτόκον θαῦμα, λέγεται πυράφλεκτος· ὡς ἐν τῷ, [5] Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. ὅτε δὲ τὴν [6] ἐξαφθεῖσαν Χαλδαϊκὴν κάμινον, λέγεται πυρίφλεκτος· ὡς ἐν τῷ, Κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ἀπέδειξαν.

autem placentæ præmii loco proponebantur illis, qui in conviviis pervigilassent. Qui enim ad lucem usque vigilasset, hoc præmium accipiebat. [Aristoph.] *Noster est pyramus.*

Πυράνδρου μηχ. Pyrandri machinamenta. Hic fuit improbus & sycophanta.

Πυραύστου μόρον. Pyraustæ mortem. Pyraustes est animalculum volucre, quod ad lucernas advolans, aduritur. Et Æschylus: *Valde metuo pyraustæ mortem.* Dicitur in homines brevis ævi.

Πυράφλεκτος. Cum vox hæc dicitur de miraculo, quod Deiparæ accidit, scribitur πυράφλεκτος, significatque eum qui ardet quidem, sed igne non consumitur. Ut in exemplo illo: *Rubus in monte, qui arsit quidem, sed igne consumptus non fuit.* Cum vero dicitur de ardente Chaldæorum fornace, scribitur πυρίφλεκτος, i. e. Igne incensus, vel Ardens; ut in loco illo: *Pueri fornacem, ante igne ardentem, rorem stillanti similem effecerunt.*

Πυργηδόν. στοιχηδόν. κατὰ τάξιν.

Πυργηρούμενοι. τὰ τείχη φυλάττοντες.

Πυργιώτης. ἀπὸ τόπου.

Πυργίσκοι, [7] καὶ θησαυροφυλάκια. σκεύη κατ' οἶκον. καὶ ἀποπυργίζω. [8] Διαγόρας ἔγραψε τοὺς Ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης. ἄθεος γὰρ ἦν τὸ πρότερον.

Πυργοβάρεις. προμαχεῶνες. οἱ ὀχυρώτατοι τῶν πύργων. ἢ τείχη ὀχυρά.

Πυργοῦται. ὑψοῦται. Δαμάσκιος· Τοῖς ἐπὶ μήκιστον εὖ μάλα πυργώσασι τὴν Φιλοσοφίαν, τοῖς περὶ Πυθαγόραν, Πλάτωνα· τοῖς δὲ νεωστὶ, Πορφυρίῳ, Ἰαμβλίχῳ, Συριανῷ.

Πυργοφόρος. ἡ Ῥέα. ἐν [9] Ἐπιγράμματι·

Ῥείης πυργοφόρου δείκελον εἰσορόων.

Πυργώσας. ὑψώσας. αὐξήσας. μεγαλύνας. ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἀγαγὼν τὰ ποιήματα. [10] ἐν Ἐπιγράμματι·

Ὦ τραγικὸν φρόνημα καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν
Πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ,
Αἰσχύλος.

Πυργώτης. [11] ὄνομα κύριον.

Πύργοι. τάξεις.

Πύργοι. ζήτει ἐν τῷ Βυζάντιον.

Πυργηδόν. In modum turris. Acie ad formam turris instructa.

Πυργηρούμενοι. Mœnia custodientes.

Πυργιώτης. Pyrgiotes. A loco [ductum nomen.]

Πυργίσκοι & θησαυρ. Turriculæ, & thesaurophylacia. Vasa domestica. Et ἀποπυργίζω, in modum turris exstruo. Diagoras libros scripsit, quos Ἀποπυργίζοντας vocavit, causas continentes, quare communi opinioni de Diis renuntiasset. Erat enim Atheus.

Πυργοβάρεις. Propugnacula turrita. Turres validissimæ. Mœnia firma.

Πυργοῦται. Turris instar extollitur. In altum tollitur. Evehitur. Damascius: *Illis, qui Philosophiam ad summam amplitudinem evexerunt:* [*& antiquis illis quidem,*] *Pythagoræ & Platoni; recentioribus vero, Porphyrio, Jamblicho, Syriano.*

Πυργοφόρος. Turrifera. Sic Rhea dicitur. In Epigrammate: *Rheæ turriferæ simulacrum intuens.*

Πυργώσας. Qui in sublime evexit. Qui amplificavit. Qui majestatem & gravitatem poematibus conciliavit. In Epigrammate: *O qui carmen Tragicum & superciliosam Musam grandiloquentia & majestate verborum primus in sublime evexisti, Æschyle.*

Πυργώτης. Pyrgotes. Nomen proprium.

Πύργοι. [Proprie, turres. Item,] genus quoddam aciei, turris formam referens.

Πύργοι. Turres. Quære in voce Βυζάντιον.

1 Ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς] Aristoph. *Thesmophor.* pag. 770.

Τοῦ γὰρ πυκνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

Confer Nostrum infra v. Τεχνάζειν, ubi locus hic Comici exponitur.

2 Πυράνδρου μηχ.] Scribe, Πυῤῥάνδρου, per duplex ρρ. Aristophanes *Equit.* pag. 342.

Καὶ νὴ Δί' ἦν καὶ τοῦτο Πυῤῥάνδρου τὸ μηχάνημα.

Ad hunc locum Suidas respexit.

3 Προσιπτάμενον] Sic non solum habet MS. A. sed etiam Zenobius, cujus loco in prioribus Editt. male legitur, προσιστάμενον.

4 Καὶ Αἰσχύλος· Δέδοικα κάρτ.] Fragmentum hoc Æschyli auctius citat Ælianus *Hist. Anim.* lib. XIII. cap. VIII. ubi de pyrausta agit. Sic autem inquit: Μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰσχύλος ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς, λέγων·

Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον.

Sic etiam fragmentum hoc citat Zenobius Centur. V. Adag. LXXIX.

5 Βάτος ἐν ὄρει πυρ.] Vid. *Exod.* cap. III.

6 Τὴν ἐξαφθεῖσαν Χαλδαϊκὴν κ.] Historia, ad quam Suidas hic respicit, exstat apud Danielem, cap. III.

7 Πυργίσκοι καὶ θησαυροφυλάκια. σκ.] Artemidorus lib. I. cap. LXXVI. πυργίσκους & θησαυροφυλάκια inter vasa domestica recenset: ad quem locum Suidas hic respexit, ut Pearsonius recte observaverat.

8 Διαγόρας ἔγραψε τοὺς Ἀποπ.] Confer Nostrum supra v. Ἀποπυργίζοντας, & v. Διαγόρας, ubi eadem leguntur.

9 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VII. pag. 593.

10 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. III. cap. XXV. Epigr. XXVIII. ut Portus etiam monuit. Ibi autem pro φρόνημα legitur φώνημα, uti etiam hic metri gratia scribendum est. Confer cum hoc Epigrammate Aristoph. *Ranis*, pag. 258. (169. Ed. Bas. *P.*) ubi Chorus de Æschylo inquit:

Ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ, &c.

11 Πυργώτης] Vide paulo ante v. Πυργιώτης.

Πυραύ.

Πυραί. πυρκαϊαί.

Πυῤῥαῖς γένυσι. ξανθαῖς θριξί.

Πυραίχμης.[1]

Πῦρ ἐπὶ πυρί. παροιμία, ἧς μέμνηται καὶ Πλάτων. Κακὸν ἐπὶ κακῷ.

Πύρεθρον.[2] εἶδος βοτάνης, ἧς ἡ ῥίζα καυστικὴν ἔχει δύναμιν, καὶ ὀδόντων ἐψυγμένων ὀδύνας πραΰνει, καὶ [3]πρὸς τῶν περίοδον ῥιγῶν ἀναλείβεται μετ' ἐλαίου, καὶ τοὺς ναρκῶδεις τε καὶ παρειμένους ὠφελεῖ.

Πυρεῖον. θυμιατήριον. Οἱ δὲ Ἕλληνες κατέλιπον πυρεῖα καὶ δᾷδα, δόντες Σίνωνι [4]σκοπὸν ἐσόμενον. ὁ δὲ τὰ πυρεῖα καὶ τὸν πυρσὸν ἀνίσχει τοῖς πολεμίοις. † Ὁ δὲ Ἡράκλειος τάς τε πόλεις καθῄρει, καὶ τὰ πυρεῖα διέστρεφε τῶν Περσῶν. καὶ [5]Σοφοκλῆς·

——— Πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.

Κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.

Πυρήνη. ὄρος παρῆκον εἰς Ἑσπερίαν καὶ Ἰβηρίαν, ὅπερ ἐστὶν ἀσφάλεια τοῦ τόπου. καὶ Πυρηναῖα ὄρη.

Πυρηφόρον,[6] καὶ πυρφόρον.

Πυῤῥίας. [7]Πυῤῥίαις. δούλοις. ὄνομα γὰρ δούλου, ὁ Πυῤῥίας.

Πυρίβια. τὰ [8]εἰς τὸ πῦρ πίπτοντα ζωΰφια. [9]τῶν γὰρ ζώων τὰ μὲν χωρὶς μίξεως γίνονται· ὡς τὰ πυρίβια, καὶ ὁ Φοίνιξ τὸ ὄρνεον, καὶ αἱ εὐλαί.

Πυρίτης. λίθος.

Πυριλαμπίς.[10] πτηνόν τι μικρόν, ὃ ἐν τῷ σκότει λάμπει. καλεῖται δὲ καὶ ὑπό τινων λαμπυρίς.

Πυριλάμπης. ὄνομα κύριον.

Πύρινος πόλεμος. ὁ [11]Ῥωμαίων πρὸς Κελτίβηρας συστάς. θαυμαστὴν γὰρ ἔσχε τὴν ἰδιότητα, τήν τε συνέχειαν τῶν ἀγώνων. τοὺς γὰρ κατὰ τὴν Ἑλλάδα πολέμους, καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν, ὡς ἐπίπαν μάχη κρίνει· σπανίως δὲ δευτέρα. καὶ τὰς μάχας αὐτὰς εἷς καιρὸς ὁ κατὰ τὴν πρώτην ἔφοδον καὶ σύμπτωσιν τῆς δυνάμεως. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον τἀναντία συνέβαινε τοῖς προειρημένοις. τοὺς μὲν γὰρ κινδύνους ὡς ἐπίπαν ἡ νὺξ διέλυε, τῶν ἀνδρῶν οὔτ' εἴκειν τῇ ψυχῇ, οὔτε παρακαθιέναι τοῖς σώμασι βουλομένων διὰ τὸν κόπον· ἀλλ' ἐξ ὑποστροφῆς καὶ μεταμελείας αὖθις ἄλλας ἀρχὰς ποιουμένων. τόν γε μὴν ὅλον πόλεμον καὶ τὴν συνέχειαν τῶν ἐν. [12]διατάξεως διακρίσεων ὁ χειμὼν ἐπιπόνως διεῖργε. καθόλου γὰρ εἴ τις διανοηθείη πύρινον πόλεμον, οὐκ ἂν ἕτερον ἢ τοῦτον νοήσαι.

Πυρίνῳ σίτῳ. Γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο χώραν

Πυραί. Pyræ. Rogi.

Πυῤῥαῖς γένυσι. Rufis pilis barbæ.

Πυραίχμης. Pyræchmes. Nomen proprium.

Πῦρ ἐπὶ πυρί. *Ignem igni addis.* Proverbium, cujus meminit & Plato. [Idem est, ac si dicas,] *Malum malo addis.*

Πύρεθρον. Pyrethrum. Genus herbæ, cujus radix inflammandi vim habet, & dentium frigore laborantium dolores lenit, & ante stata febrium frigora cum oleo teritur. Prodest etiam stupore affectis, & iis, quorum membra resoluta sunt.

Πυρεῖον. Thuribulum. Acerra. [Igniarium. Locus, ubi ignes aluntur.] *Græci vero reliquerunt ignes & facem, quam Sinoni exploratori dederunt. Ille vero ignes & facem hostibus sustulit.* † *Heraclius vero & urbes demolitus est, & speculas Persarum evertit.* Et Sophocles: *Et igniaria simul ista. Hunc igitur thesaurum ejus mihi narras.*

Πυρήνη. Pyrene. Mons ad Hesperiam & Iberiam pertinens, qui est illius munimentum. Et ὄρη Πυρ. Montes Pyrenæi.

Πυρηφόρον, & πυρφόρον. Igniferum.

Πυῤῥίας. Byrria. Et Πυῤῥίαις, Byrriis. Id est, servis. Byrria enim est nomen servi.

Πυρίβια. Animalia parva, quæ in igne vivunt. Quædam enim animalia sine coitu nascuntur, ut ea, quæ in igne vivunt, & Phœnix avis, & lumbrici.

Πυρίτης. Pyrietes, lapis.

Πυριλαμπίς. Cicindela. Noctiluca. Sive, animalculum quoddam volucre, quod in tenebris lucet. Idem etiam a nonnullis vocatur λαμπυρίς.

Πυριλάμπης. Pyrilampes. Nomen proprium.

Πύρινος πόλεμος. Bellum igneum. Sic dictum fuit bellum, quod Romani cum Celtiberis gesserunt. Si enim fortunam ejus spectes, mirabile admodum fuit, & ob continua prælia atrox. Nam Græcanica & Asiana bella unum plerumque prælium finiebat, raro secundum: & ipsa prælia primo conflictu & concursu copiarum finem habebant. Hoc vero bello secus accidit. Nam prælia plerumque nox dirimebat, quod viri & animis pertinaciter resisterent, nec corporum contentionem remittere vellent, licet defatigati: sed quasi pœnitentia ducti reverterentur, & prælium subinde redintegrarent. At totum bellum & continua prælia vix hiems diremit. Omnino enim, si quis *Igneum bellum* cogitet, non aliud nisi hoc animo concipiet.

Πυρίνῳ σίτῳ. Tritico. *Grues agrum agricolæ,*

1 Πυραίχμης] Homerus Il. Β. v. 848.

2 Πύρεθρον. εἶδος βοτάνης, ἧς ἡ ῥίζα καυστ.] Hæc leguntur apud Paulum Æginetam lib. VII. pag. 251.

3 Καὶ πρὸς τῶν πρ. ῥιγ.] Locus est corruptus, qui apud Paulum Æginetam sic legitur, καὶ πρὸ τῶν κατὰ περίοδον ῥιγῶν. Hanc lectionem in versione secuti sumus.

4 Σκοπὸν ἐσόμενον] Constructio requirit, ut scribatur σκοπῷ ἐσομένῳ.

5 Σοφοκλῆς] *Philoctete*, pag. 379. ut Portus monuit.

6 Πυρηφόρον] Sic MS. A. At MSS. B. & C. itemque Editt. præcedentes minus recte, πυριφόρον, per ι in syllaba secunda.

7 Πυῤῥίαις. δούλοις. ὄνομα γὰρ δ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Ranas*, pag. 247.

8 Τὰ εἰς τὸ πῦρ πίπτοντα] Imo, τὰ ἐν τῷ πυρὶ ζῶντα. Hanc enim significationem habet vox πυρίβια.

9 Τῶν γὰρ ζώων τὰ μὲν χωρὶς μίξ.] Hæc sunt verba Laertii in *Pyrrhone*, Segm. LXXIX. ut Pearsonius etiam monuit.

10 Πυριλαμπίς] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Editt. quæ habent, πυριλαμπής.

11 Ὁ Ῥωμαίων πρὸς Κελτ.] Fragmentum hoc Fulv. Ursinus & Casaubonus Polybio tribuunt.

12 Διατάξεως] Scribe, παρατάξεως.

ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ. πυρὸς γὰρ, ὁ σῖτος. [1]Ὅμηρος·

Πυροί τε, ζειαί τε, ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.

Ἔζων [2] ἐν πᾶσι λαγῴοις, καὶ πυροῖς, καὶ πυριάτῃ,
Ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου.

Πυρίτης ἄρτος. ὁ τοῦ σίτου. καὶ θηλυκῶς πυρῖτις λίθος. τὸ [3]ἐκ πυρίτου λίθου φῶς, ἄφαντον λέγεται. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἄφαντον φῶς.

Πυρίφλεκτος. [4] ὡς ἐν τῷ· Κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι. Πυράφλεκτος δὲ, ὡς ἐν τῷ· Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. ἐφλέγετο γὰρ, οὐ κατεφλέγετο δέ.

Πυῤῥίχαις. ταῖς ἐνοπλίοις ὀρχήσεσι. καὶ Πυῤῥίχη, εἶδος ὀρχήσεως. τρία δέ εἰσιν εἴδη ὀρχήσεως, Πυῤῥίχη, Σίκιννις, καὶ Κορδακισμός. Βάβριος·

———Ἐμοὶ γένοιτο κἂν ὁδῷ βαίνειν
Μὴ καταγέλαστον, μήτε πυῤῥίχην παίζειν.

Ἡ [5] κάμηλος. † [6]Πυῤῥίχην ἔμαθε τὴν Κινησίου. Οὗτος ὁ Κινησίας Διθυραμβοποιὸς ἦν· ἐποίησε δὲ πυῤῥίχην. ἢ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς πολλῇ κινήσει ἐχρῆτο. καὶ ἐπραγματεύετο κατὰ τῶν κωμικῶν, ὡς εἶεν ἀχορήγητοι. ἦν δὲ περὶ τὸ σῶμα ὀκνηρὸς καὶ κατεσκελετευκώς. δοκεῖ δὲ καὶ κατησχημονηκέναι τοῦ τῆς Ἑκάτης ἀγάλματος ἤγουν, καταχέσαι. ἦν δὲ Θηβαῖος. † [7]Ἀγαθίας· Ὁ δὲ Ναρσῆς συνεκρότει τὰς δυνάμεις, καὶ ἐπεῤῥώννυε τὸν θυμὸν ταῖς καθημέραν μελέταις, προχάζειν [8]ἀναγκάζων, καὶ ὑπὲρ τῶν ἵππων ἐν κόσμῳ ἀναπάλλεσθαι, ἔς τε πυῤῥίχην τινὰ ἐνόπλιον περιδινεῖσθαι, καὶ θαμὰ τῇ σάλπιγγι καταβομβεῖσθαι τὸ ἐνυάλιον ἠχούσῃ. Καὶ πυῤῥιχίζειν, μεθ' ὅπλων ὀρχεῖσθαι. καὶ πυῤῥίχιος ὄρχησις.

Πυρκαϊά. ἡ φλόξ.

Πύρνος. [9] τὸ ἀπόκλασμα τοῦ ἄρτου.

Πυρόεσσαν. [10]ἐπίπνουν. ἤγουν πῦρ πνέουσαν.

Πυρόεις. ὁ πυῤῥός.

in quem semina tritici recens sparsa erant, depascebantur. Πυρὸς enim est triticum. Homerus: *Triticumque & spelta & late nascens hordeum album.* [Et Aristophanes:] *Deliciis affluebant, vescentes leporina & tritico & colostro, præmiisque fruentes dignis regione ista & victoria ad Marathonem reportata.*

Πυρίτης ἄρτος. Panis triticeus. Et fœminino genere, πυρῖτις λίθος, lapis pyrites. Ignis, qui in lapide pyrite latet, dicitur lumen non apparens. Quære in v. Ἄφαντον φῶς.

Πυρίφλεκτος. Igne ardens. Ut in illo exemplo: *Pueri fornacem ante ardentem*, &c. At πυράφλεκτος, ardens quidem, sed qui igne non comburitur. Ut in illo loco: *Rubus in monte, qui arsit quidem, sed igne combustus non fuit.*

Πυῤῥίχαις. Pyrrichis. Id est, armatis saltationibus. Et Pyrriche, genus saltationis. Tria vero sunt saltationis genera, Pyrriche, Sicinnis, & Cordacismus. Babrius: *Mihi contingat vel per viam ambulare, non incessu ridiculo, nec velut qui pyrrichen saltet.* Sic camelus [inquit. Et Aristophanes:] *Aliquis pyrrichen Cinesiæ didicit.* Hic Cinesias fuit poeta Dithyrambicus, qui pyrrichen saltavit. Vel [hoc a Comico dictum est,] quod in Choris nimium moveret corpus. Idem efficere conatus est, ne Choragi Comicis Choros instruerent. Erat autem corpore vigoris experte & exsucco. Putatur etiam Hecates simulacrum petulanter violasse, & excrementis suis fœdasse. Erat autem Thebanus. † Agathias: *Narses autem, copiis in unum locum coactis, animos militum quotidiana exercitatione corroborabat, eos decurrere cogens, agiliterque in equos insilire, & more eorum, qui pyrrichen saltant, se circumagere, & sono tubæ classicum canentis aures eorum crebro personari.* Et πυῤῥιχίζειν, pyrrichen saltare. Id est, cum armis saltare. Et πυῤῥίχιος ὄρχησις, saltatio Pyrrichia.

Πυρκαϊά. Flamma accensa.

Πύρνος. Frustum panis.

Πυρόεσσαν. Igneam. Ignitam. Ignem spirantem.

Πυρόεις. Ignitus. Flammeus. Rutilus.

1 Ὅμηρος] Odyss. Δ. v. 604.

2 Ἔζων ἐν πᾶσι λαγ.] Aristophanes *Vespis*, pag. 482. (336. Ed. Bas. *P.*)

Δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις,
Καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν, καὶ πύῳ, καὶ πυριάτῃ,
Ἄξια τῆς γῆς, &c.

Observandum est, pro πυροῖς, ut Suidas hic habet, apud Aristophanem hodie legi, πύῳ: quod magis placet. Usus est autem Comicus voce illa & in *Pace*, pag. 709. ubi sic ait:

Ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῷα τέτταρα.

Porro, pro πυριάτῃ scribendum potius existimem, πυαρίτῃ, auctoritate Eustathii, qui ad Odyss. I. pag. 1626. sic inquit: Ἔστι δὲ, φασὶ, πυὸς, τὸ πρωτόῤῥυτον γάλα καὶ νοσιμώτατον, κατὰ Αἴλιον Διονύσιον· ὅ τινες πύαρ φασίν. ἡ χρῆσις παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Εἰρήνῃ. ὅθεν φασὶ καὶ ΠΥΑΡΙΤΗΣ, τὸ πύρεφθον· ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος. Lectionem Eustathii, cui etymologia favet, sequuntur etiam Bisetus & Portus.

3 Τὸ ἐκ πυρίτου λίθου φῶς, ἄφαντον λ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Sophoclis in *Philoctete*, pag. 387.

Ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων, μόλις
Ἔφην' ἄφαντον φῶς, &c.

Vide supra v. Ἄφαντον.

4 Πυρίφλεκτος. ὡς ἐν τ.] Confer Nostrum supra v. Πυράφλεκτος.

5 Ἡ κάμηλος. † Πυῤῥίχ.] Sic locus hic recte distinguitur in optimo MS. A. At in prioribus Editt. continua serie sic legitur: Ἡ κάμηλος πυῤῥίχην ἔμαθε τὴν Κινησίου: qua lectione Erasmus, Schottus, & Portus decepti, spurium hoc proverbium inde exsculpserunt, *Camelus pyrrichen didicit Cinesiæ.* Audacter affirmo, proverbium hoc esse spurium, & a nemine veterum usurpatum; locumque hunc longe aliter accipiendum esse. Nam per priora illa, ἡ κάμηλος, Suidas significare vult, Babrium in fabula, ex qua fragmentum proxime præcedens excerptum est, camelum loquentem introducere, a quo præter cætera & verba ante citata proferantur. Sic Suidas supra v. Παλαμναῖος, postquam fragmentum ex Babrio adduxisset, subjicit, ὁ λέων φησὶ περὶ μυός. Id est, *Leo de mure dicit.* Quæ vero sequuntur, Πυῤῥίχην ἔμαθε τὴν Κινησίου, sumpta sunt ex Aristophane, & novi exempli loco afferuntur: quæ proinde præcedentibus jungenda non sunt, ut viri ante laudati putarunt, sed ab iis omnino distinguenda, uti ea Lector in hac Editione distincta esse videt.

6 Πυῤῥίχην ἔμαθε τὴν Κινησ.] Apud Aristoph. *Ranis*, pag. 218. (136. Ed. Bas. *P.*) versus integer sic legitur:

Τὴν πυῤῥίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.

Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. Confer item Nostrum supra v. Καταιλλᾶ.

7 Ἀγαθίας] Initio libri II.

8 Ἀναγκάζων] Sic recte habent MSS. Paris. & Agathias loco laudato. At priores Editt. male, ἀνασκευάζων.

9 Πύρνος] Est vox Homerica Odyss. O.

10 Ἐπίπνουν] Forte legendum est, πύρπνουν, ut Portus conjiciebat, vel, quod idem significat, πυρίπνουν, i.e. ignem spirantem.

Πυῤῥοπίπας.[1] ὁ Κλέων. διεβάλλετο γὰρ ὡς παιδεραστής. ἢ διὰ τὴν ἐν τῷ Πρυτανείῳ σίτησιν. πυρὸς γὰρ, ὁ σῖτος.

Πυῤῥοπίπας. Pyrropipas. [Sic dictus est] Cleon. Is enim ob puerorum amores infamis erat. Vel propter victum, qui ei in Prytaneo publice præbebatur. Πυρὸς enim est frumentum.

Πυροῤῥαγής.[2] σαθρός. ἄχρηστος. ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς καμίνοις διαῤῥηγνυμένου κεράμου. Πυροῤῥαγῆ κεράμια καλεῖται, ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι. Κρατῖνος ἐν Ὥραις·

Ἴσως πυροῤῥαγὲς καὶ κακῶς ὠπτημένον.

ὁ δὲ κέραμος πυροῤῥαγὴς γενόμενος,[3] σαθρὸν ἠχεῖ.

Πυροῤῥαγής. Corruptus. Inutilis. [Proprie, ab igne ruptus & fractus. Metaphora ducta est] a testis, quæ in fornacibus vi caloris rumpuntur. Nam πυροῤῥαγῆ κεράμια vocantur testæ, vel vasa fictilia, quæ in igne rumpuntur, dum coquuntur. Cratinus in *Horis*: *Forte ab igne ruptum & male coctum.* Testa enim, quæ in igne rupta est, evanidum & fractum sonum edit.

Πύῤῥος.[4] οὗτος διέβη τὸ δεύτερον εἰς Ἰταλίαν, οὐ χωρούντων αὐτῷ τῶν ἐν Σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νοῦν, διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φαίνεσθαι τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ δεσποτικὴν ταῖς πόλεσιν. εἰσαχθεὶς γὰρ εἰς Συρακούσας ὑπό τε Σωσιστράτου, κρατοῦντος τῆς πόλεως τότε, καὶ Θώνωνος τοῦ φρουράρχου, παραλαβὼν παρ᾽ ἐκείνων χρήματα καὶ ναῦς χαλκεμβόλους ὁμοῦ διακοσίας, καὶ πᾶσαν ὑφ᾽ ἑαυτῷ ποιησάμενος Σικελίαν, πλὴν Λιλυβαίου πόλεως, ἣν ἔτι μόνην Καρχηδόνιοι κατεῖχον, εἰς αὐθάδειαν τυραννικὴν ἐτρέπετο. ἀμηχανοῦντα δὲ αὐτὸν, καὶ πόρους παντοδαποὺς ἐπιζητοῦντα ὁρῶντες αὐτὸν οἱ κάκιστοι καὶ ἀνοσιώτατοι τῶν φίλων, Εὐήγορος Θεοδώρου, καὶ Βάλακρος Νικάνδρου, καὶ Δείναρχος Νικίου, τῶν ἀθέων καὶ ἐξαγίστων δογμάτων ζηλωταὶ, πόρον ὑποτίθενται χρημάτων ἀνοσίων, τοὺς ἱεροὺς ἀνοῖξαι τῆς Περσεφόνης θησαυρούς. ἦν γὰρ ἱερὸν πολύχρυσον, ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου πεφυλαγμένον ἄθικτον· ἐν ᾧ χρυσοῦ τις ἄβυσσος, ἀόρατος τοῖς πολλοῖς κατὰ γῆς κείμενος. ὑπὸ τούτων ἐξαπατηθεὶς τῶν κολάκων, καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην κρείττονα παντὸς ἡγησάμενος τὴν γνώμην, ἀνδράσι διακόνοις τῆς ἱεροσυλίας ἐχρήσατο, καὶ τὸν χρυσὸν ναυσὶν ἐνθέμενος, ἀπέστειλεν εἰς Τάραντα. ἡ δὲ δικαία πρόνοια τὴν αὐτῆς δύναμιν ἐπεδείξατο. ἐναυάγησαν γὰρ αἱ νῆες, καὶ ὁ χρυσὸς ἀπεδόθη εἰς τὸ ἱερόν.

Πύῤῥος. Pyrrhus. Hic in Italiam iterum trajecit, rebus ei in Sicilia haudquaquam ex voto fluentibus, eo quod civitatibus imperium ejus tyrannicum potius quam regium videretur. Namque introductus Syracusas a Sosistrato, qui tum urbem tenebat, & a Thonone, arcis præfecto, cum ab iis pecuniam publicam ac ducentas fere rostratas naves accepisset, omnique, præter Lilybæum oppidum, (quod unum Carthaginenses etiam tum tenebant) Sicilia esset potitus, ad tyrannicam mox insolentiam deflexit. Cum autem in maxima esset difficultate, atque omnem rationem investigaret pecuniæ comparandæ, Euagorus Theodori, Balacer Nicandri, & Dinarchus Niciæ filii, omnium ejus amicorum nequissimi ac sceleratissimi, atque impiorum auctores consiliorum, nefariam lucrandi rationem ei suggesserunt, suadentes, ut sacros Proserpinæ thesauros recluderet. Erat quippe templum in ea urbe sanctissimum, in quo ingens auri vis, omni ævo intacta, sub terra condita servabatur. Ab his igitur assentatoribus corruptus Pyrrhus, ac propter necessitatem consilium hoc optimum ratus, iisdem ipsis, qui auctores consilii fuerant, administris sacrilegii est usus; ac pecuniam, quam ex templo abstulerat, in naves impositam Tarentum misit. Sed Deorum numen brevi præsentissimum apparuit. Cum enim naves naufragio periissent, aurum templo restitutum fuit.

Πυρός. ὁ σῖτος.[5] Ὅμηρος· Πυροί τε, ζειαί τε.
† Οἱ δὲ ἑφθοὶ πυροὶ πρὸς συνουσίαν εἰσὶν ἐγερτικοί.

Πυρός. Triticum. Homerus: *Triticumque & zea.* † Triticum elixum ad coitum invitat.

Πύῤῥος. ὄνομα κύριον.

Πύῤῥος. Pyrrhus. Nomen proprium.

Πυρὸς μένος. πῦρ περιφραστικῶς.

Πυρὸς μένος. Vis ignis. Sic periphrastice ipse ignis dicitur.

Πυῤῥός. ὁ ξανθός. καὶ παροιμία·[6] Ἅπαξ πυῤῥὸς, καὶ μὴ δέκατον χλωρός. ἐπὶ τῶν δανειζόντων.

Πυῤῥός. Rufus. Flavus. Rubidus. Et proverbium: *Semel rubidus, ac decies pallidus.* Dicitur de fœneratoribus.

Πυροφόρων. σιτοφόρων.

Πυροφόρων. [Agrorum,] qui triticum ferunt.

Πύῤῥων, Πλειστάρχου, Ἠλεῖος, φιλόσοφος, ὃς ἦν ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος, κατὰ[7] τὴν ἑκατοστὴν πρώ-

Πύῤῥων. Pyrrhon, Plistarchi F. Eleus, Philosophus, qui fuit temporibus Philippi Ma-

1 Πυῤῥοπίπας] Usus est hac voce Aristoph. *Equit.* pag. 311. (212. Ed. Bas. *F.*) ad quem locum Suidas hic respexit.

2 Πυροῤῥαγής] Aristoph. *Acharnens.* pag. 415.

Λάλον τι καὶ πυροῤῥαγὲς, κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.

Scholiasta: Πυροῤῥαγὴς κέραμος, ὁ ἐν πυρὶ ῥηγνύμενος. ὁ δὲ κέραμος πυροῤῥαγὴς γενόμενος σαθρὸν ἠχεῖ. Pollux quoque observat, Cratinum in *Horis* & Aristophanem in *Acharnensibus* voce πυρίῤῥαγὲς (sic enim apud eum scriptum est pro πυροῤῥαγὶς) usos esse.

3 Σαθρὸν ἠχεῖ] Rationem reddit Porphyrius in *Harmonica* Ptolem. pag. 253. Tom. III. Operum Mathem. a Wallisio editorum: Σαθραὶ δέ εἰσι καὶ παρεῤῥυηκυῖαι τῶν φωνῶν, ὅσαι μέχρι τινὸς φερόμεναι συνεχεῖς διασπῶνται. φανερώτατον δὲ τοῦτό ἐστιν ἐπὶ τοῦ κεράμου. πᾶς γὰρ ὁ ἐκ πληγῆς ῥαγεὶς ποιεῖ τὸν ἦχον σαθρὸν, διασπωμένης τῆς κινήσεως διὰ τὴν πληγὴν, &c. Id est, *Soni vero inanes & evanidi sunt illi, qui cum aliquo usque continui processerunt, postea interrumpuntur. Manifeste id ostendit testa, quæ, cum ictu rupta est, sonum evanidum & obtusum edit, ictu motum distrahente,* &c.

4 Πύῤῥος. οὗτος διέβη τὸ δεύτ.] Kuhnius hæc ad Ælianum refert: sed male. Sunt enim verba Dionysii Halicarnass. quæ leguntur in Collectaneis Constantini a Valesio editis, pag. 541, 542.

5 Ὅμηρος] Odyss. Δ. v. 604.

6 Ἅπαξ πυῤῥὸς, καὶ μὴ δ.] Vide supra v. Ἅπαξ, ubi rectius legitur, καὶ δέκατον χλωρὸς, absque particula negativa μή. Pro δέκατον autem scribendum potius existimem, δεκάκις.

7 Κατὰ τὴν ἑκατοστὴν πρώτην ὀλ.] Sic habent omnes Editt. præcedentes. At in MSS. Paris. legitur, κατὰ τὴν ρια´ ὀλυμπιάδα, i.e. Olympiade CXI.

τὴν ὀλυμπιάδα, καὶ ἐπέκεινα. καὶ πρότερον μὲν ἦν ζωγράφος· ὕστερον δὲ ὥρμησεν ἐπὶ φιλοσοφίαν, καὶ διήκουσε [1] Βρύσωνος, τοῦ Κλεινομάχου μαθητοῦ· εἶτα [2] Ἀλεξάνδρου, τοῦ Μητροδώρου μαθητοῦ, τοῦ Χίου, οὗ διδάσκαλος ἦν [3] Μητρόδωρος ὁ Ἀβδηρίτης. ἐδόξασε δὲ, μηδὲν φύσει αἰσχρὸν ἢ καλὸν, ἀλλὰ ἔθει καὶ νόμῳ.

Πύῤῥων Φλιάσιος, Τιμάρχου παῖς, μαθητὴς Τίμωνος φιλοσόφου.

Πυρῶν. Φλέγων, ἢ καίων.

Πυῤῥώνειοι. [4] οἱ τὰ τοῦ Πύῤῥωνος φρονοῦντες αἱρετικοὶ οὕτως ἐκαλοῦντο ἀπὸ τοῦ διδασκάλου· Ἀπορητικοί τε, καὶ Σκεπτικοὶ· Ἐφεκτικοί τε, καὶ Ζητητικοί. Ζητητικοὶ μὲν, ἀπὸ τοῦ πάντοτε ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν. Σκεπτικοὶ δὲ, ἀπὸ τοῦ σκέπτεσθαι ἀεὶ, καὶ μηδέν τι ποτε εὑρίσκειν. Ἐφεκτικοὶ δὲ, ἀπὸ τοῦ μετὰ τὴν ζήτησιν πάθους· λέγω δὴ τὴν ἐποχήν. Ἀπορητικοὶ δὲ, ἀπὸ τοῦ τοὺς δογματικοὺς ἀπορεῖν καὶ αὐτούς. Θεοδόσιος δὲ ἐν [5] τοῖς Σκεπτικοῖς οὔ φησι Πυῤῥώνειον καλεῖσθαι τὸν Σκεπτικόν. εἰ γὰρ τὸ [6] καθ' ἕτερον κίνημα τῆς διανοίας ἄληπτόν ἐστιν, οὐκ εἰσόμεθα τὴν Πύῤῥωνος διάθεσιν· μὴ εἰδότες δὲ, οὐ Πυῤῥώνειοι καλοίμεθ' ἄν· πρὸς τὸ μηδὲ πρῶτον εὑρηκέναι τὴν Σκεπτικὴν Πύῤῥωνα, μηδὲ ἔχειν τι δόγμα. [7] λέγοιτο δ' ἂν Πυῤῥώνειος ὁμότροπος ταύτης τῆς αἱρέσεως. κατῆρξε μὲν οὖν πρῶτος τῆς Σκεπτικῆς Ὅμηρος. οὐ γὰρ ὁριστικῶς δογματίζει περὶ τὴν ἀπόφασιν. οἱ ζ' δὲ Σοφοὶ Σκεπτικοί εἰσιν· οἷον τὸ, Μηδὲν ἄγαν· καὶ τὰ λοιπά. ἀλλὰ καὶ Ἀρχίλοχος, καὶ Εὐριπίδης. ἐν οἷς Ἀρχίλοχός φησι· [8] Τοῖος ἀνθρώποις νοῦς γίνεται θνητοῖς, [9] ὁκοίην [10] Ζεὺς ἡμέρην ἄγει. καὶ [11] Εὐριπίδης·

-- Τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
Φρονεῖν λέγουσι. σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα·
[12] Δρῶμέν τε τοιαῦθ', ἃ σὺ τυγχάνεις θέλων.

Πυῤῥώνιος δὲ, ὄνομα κύριον.

Πύρωσον [13] τοὺς νεφρούς μου. ἀντὶ τοῦ, φλέξον, ἢ καῦσον.

Πύῤῥωνος. ὄνομα κύριον.

Πῦρ [14] παλάμη. ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν, καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί.

cedonis, Olympiade CI. & ultra. Ac primum quidem pictor fuit. Postea vero ad philosophiam animum appulit, audivitque Brysonem, Clinomachi discipulum: deinde Anaxarchum, Metrodori Chii discipulum; cujus magister fuit Democritus Abderita. Statuit autem, nihil esse honestum aut turpe natura, sed moribus & lege.

Πύῤῥων Φλ. Pyrrhon Phliasius, Timarchi F. discipulus Timonis Philosophi.

Πυρῶν. Incendens. Inflammans. Urens.

Πυῤῥώνειοι. Pyrrhonii. Sic vocabantur Philosophi, qui Pyrrhonis sectam sequebantur, nomen a magistro adepti. Iidem etiam dicti fuerunt Aporetici, & Sceptici, & Ephectici, & Zetetici. Et Zetetici quidem, quod semper in inquisitione veritatis versarentur. Sceptici, quod considerationi rerum semper intenti nihil unquam invenirent. Ephectici, quod post inquisitionem assensionem inhiberent. Aporetici, quod de quavis re dubitarent. Theodosius vero in *Scepticis capitulis* ait, Pyrrhonium non esse vocandum Scepticum. Nam si quidem motus & agitatio mentis in alterutram partem comprehendi non potest, Pyrrho quo fuerit mentis habitu ignorabimus. At si illum ignoremus, non recte vocabimur Pyrrhonii. Adhæc, Pyrrhonem neque primum Sceptices auctorem fuisse, neque de ulla re certi quicquam statuisse. Quare Pyrrhonius dicetur, qui moribus illi similis fuerit. Sceptices autem primus auctor fuit Homerus, utpote qui nihil certi de rebus statuit & pronuntiat. Septem item Sapientes fuerunt Sceptici: quorum est dictum illud: *Ne quid nimis*; & reliqua. Quin etiam Archilochus & Euripides. Archilochus quidem, cum ait: *Talis est mens mortalium, qualem ipsis diem Jupiter dederit.* Euripides vero: *Quid mentis miseris ajunt mortalibus inesse? Nam pendemus a nutu tuo, & agimus omnia, quæ vis.* Πυῤῥώνιος vero, [per ι simplex, est] nomen proprium.

Πύρωσον τοὺς νεφρ. *Renes meos igne explora.*

Πύῤῥωνος. [Genitivus, a recto Πύῤῥων. Pyrrhon.] Nomen proprium.

Πῦρ παλάμη. Qui celeriter aliquid excogitat, & in agendo velut igneus est.

1 Βρύσωνος] Laertius, Δρύσωνος.

2 Ἀλεξάνδρου] Scribendum est Ἀναξάρχου, ut recte monuit Menag. ad Laert. in *Anaxarcho*, Segm. LVIII.

3 Μητρόδωρος ὁ Ἀβδ.] Lege, Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρ. Hic enim magister fuit Metrodori Chii, ut testatur ipse Suidas supra v. Δημόκριτος.

4 Πυῤῥώνειοι. οἱ τὰ τοῦ Πύῤῥωνος φρονοῦντες αἱρ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laertii in *Pyrrhone*, Segm. LXIX, LXX, LXXI. sed ubi nonnulla aliter leguntur.

5 Ἐν τοῖς Σκεπτικοῖς] Laertius addit, κεφαλαίοις.

6 Καθ' ἕτερον] Laertius, καθ' ἑκάτερον.

7 Λέγοιτο δ' ἂν Πυῤῥώνειος ὁμότροπος ταύτ.] Laertius sic: Λέγοιτο δ' ἂν Πυῤῥώνειος ὁμοτρόπως. ταύτης δὲ τῆς αἱρέσεως ἔνιοί φασιν Ὅμηρον κατάρξαι.

8 Τοῖος ἀνθρώποις νοῦς γ.] Fragmentum hoc Archilochi mutilum est, quod apud Laertium sic legitur:

Τοῖς ἀνθρώποις νοῦς, Γλαῦκε Λεπτίνεω παῖ,
Γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐπ' ἡμέρην ἄγει.

Sed versus prior corruptus est & luxatus, quem Menagius sic legendum censet:

Τοῖς ἀνθρώποισι νοῦς, ὦ Γλαῦκε, παῖ Λεπτίνεω.

At metro Trochaico non satis consuluit; quod ut in integrum restituatur, scribendum est:

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμὸς, Γλαῦκε, Λεπτίνεω πάϊ.

Syllaba enim secunda in Λεπτίνεω brevis est, ut in Αἰσχίνεω, & aliis vocibus similiter desinentibus; quam proinde Menagius & alii male produxerunt. Πάϊ vero Ionice & poetice recte dici pro παῖ, notum est.

9 Ὁκοίην] Sic recte MS. A. & Laertius. At priores Editt. corrupte, ὁ κοινήν.

10 Ζεὺς ἡμέρην ἄγει] Laertius rectius, Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγει.

11 Εὐριπίδης] In *Supplicibus*.

12 Δρῶμέν τε τ.] Versus hic claudicat, quem cum Casaubono sic legerim:

Δρῶμέν τε τοιαῦθ', ἃ σὺ γε τυγχάνεις θέλων.

13 Πύρωσον τοὺς νεφρούς μου.] Hæc sunt verba Davidis Psalm. XXV. 2. secundum versionem LXX. Interpretum.

14 Πῦρ παλάμη] Hesychius una voce, πυρπαλάμος: uti etiam hic apud Suidam scribendum est.

Πυρ-

Πυρπολεῖται. καίεται. ἐμπυρίζεται.

Πυρπολεῖται. Incenditur. Igne comburitur.

Πυρσεύει. πῦρ ἐξάπτει. καὶ, Πυρσεύω σοὶ τὴν σωτηρίαν. ἀντὶ τοῦ ἐκφαίνω, καὶ ἀνάπτω, καὶ ἄνωθεν δεικνύω τὸ κάλλιστον, οἷά τις πυρσὸς καὶ φρυκτωρία ἄνωθεν ἐπιδεικνῦσα τὸ σῶζον τοῖς εἰς λιμένα καὶ ὅρμον ἐπειγομένοις. καὶ φρυκτωρία μέν ἐστιν, αὐτὴ ἡ τοῦ δεικνύειν ἐνέργεια. πυρσὸς δὲ, καὶ φρυκτὸς, καὶ φρυκτωρούμενον, αὐτὸ τὸ δεικνύμενον. ὁ δὲ δεικνὺς καὶ ἐνεργῶν, φρυκτωρός. τὸ δὲ ῥῆμα, φρυκτωρῶ· ἐξ οὗ ἡ μετοχὴ φρυκτωρῶν.

Πυρσεύει. Facem tollit. Igne sublato signum dat. Et, Πυρσεύω σοι τὴν σωτ. Ad salutem tibi facem præfero. Vel, viam ad salutem face accensa tibi ostendo. Solent enim faces & ignes in locis editis accendi, quibus via ostenditur illis, qui ad portum cursum dirigunt. Et φρυκτωρία dicitur ipsa facium elevatio, sive datio signi per faces accensas. Πυρσὸς vero, & φρυκτὸς, & φρυκτωρούμενον, ipsa fax accensa, quæ e loco superiore ostenditur. Ille vero, qui face sublata alicui signum dat, dicitur, φρυκτωρός. Et verbum est φρυκτωρῶ, i.e. per faces accensas signum do: unde deducitur participium, φρυκτωρῶν.

Πυρσεύσασαν. φλέξασαν.

Πυρσεύσασαν. Illam, quæ faces sustulit, ad signum alicui dandum.

Πυρσοί. λαμπάδες. πυρκαϊαὶ, λαμπτῆρες. φρυκτωρίαι.

Πυρσοί. Faces, quibus e specula sublatis signum alicui datur. Eædem etiam φρυκτωρίαι vocantur.

Πυρσουρίδας.[1] Ὅτι [2] Περσεὺς ὁ Μακεδὼν κατὰ πᾶσαν τὴν Μακεδονίαν κατασκευασάμενος πυρσουρίδας, διὰ τούτων ὀξέως ἐμάνθανε τὰ πανταχῆ γινόμενα. οὕτως οἱ νῦν φανοὶ, οἱ τὴν τῶν βαρβάρων ἔφοδον προσημαίνοντες.

Πυρσουρίδας. Faces accensas. *Perseus Macedo per universam Macedoniam pharos exstruxerat, e quibus igne sublato, de omnibus, quæ ubique accidebant, brevi certior fiebat.* Eundem usum nobis hodie præbent faces, φανοὶ dictæ, quæ Barbarorum adventum eminus significant.

Πυρφόρος. πῦρ φέρων. Πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας, τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν τοῖς οὖν πολέμοις εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φείδεσθαι. [3] ἐπειδὴ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι οὕτω λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε [4] οὐδὲ πυρφόρος (ταυτὸν δὲ εἰπεῖν, οὐδὲ ἱερεύς) ὑπελείφθη τῷ στρατῷ.

Πυρφόρος. Ignifer. Ignem ferens. Igniferos autem vocabant sacerdotes, ignem in aris accendentes; quibus victores in bello parcere solebant. Quare de illis, qui in bello prorsus victi & obtriti fuerant, per hyperbolen dicere consueverant, eos tanta strage deletos fuisse, ut ne ignifer quidem relictus fuerit.

Πυρφόρος. [5] ᾧ ἐχρήσατο [6] Πεισίστρατος ὁ τῶν Ῥοδίων ναύαρχος. ἦν δὲ κημός. ἐξ ἑκατέρου δὲ τοῦ μέρους τῆς πρώρας ἄγκυραι δύο παρέκειντο παρὰ τὴν ἐντὸς ἐπιφάνειαν τῶν τοίχων, εἰς ἃς ἐνηρμόζοντο κοντοὶ προτείνοντες τοῖς κύμασιν εἰς θάλασσαν. ἐπὶ δὲ τὸ τούτων ἄκρον ὁ κημὸς ἁλύσει σιδηρᾷ προσήρτητο πλήρης πυρὸς, ὥστε κατὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ παρεμβολὰς εἰς μὲν τὴν πολεμίαν ναῦν ἐκτινάσσεσθαι πῦρ, ἀπὸ δὲ τῆς οἰκείας πολὺν ἀφεστάναι τόπον, διὰ τὴν ἔγκλισιν.

Πυρφόρος. [Machina] ignifera, qua usus est Pasistratus, Præfectus classis Rhodiorum. Erat autem trulla, [ad hunc modum fabricata.] Ab utraque proræ parte anchoræ duæ in interiori parietum superficie juxta se invicem positæ erant, quibus aptati conti prominebant in mare. Ex contorum fastigio trulla igne plena ex catena ferrea dependebat, adeo ut quotiescunque in adversos aut ex transverso impetus fieret, in hostilem quidem navem ignis excuteretur; a propria autem nave longe abscederet propter inclinationem.

Πύσει. σήψει. [7] Ὅμηρος·

--- Σέο δ' ὀστέα πύσει ἄρουρα,

Κειμένου ἐν Τροίῃ.

Σημειωτέον, ὅτι τῶν ἐπὶ ξένης τελευτώντων ἀπεκομίζετο τὰ ὀστᾶ εἰς τὰς πατρίδας.

Πύσει. Putrefaciet. Homerus: *Ossa vero tua putrefaciet terra, jacentia in agro Trojano.* Notandum est, ossa eorum, qui in peregrina terra moriebantur, in patriam reportari solita fuisse.

Πύσμα. ἐρώτημα. διαφέρει δὲ πύσμα, ἐρώτημα, καὶ ἀξίωμα. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀξίωμα.

Πύσμα. Interrogatio. Percontatio. Differunt autem πύσμα, ἐρώτημα, & ἀξίωμα. Quære in voce Ἀξίωμα.

Πύσματα. ὅτι τὰς ἐρωτήσεις, τὰς Τί ἐστι προκείμενον ἐξεταζούσας, πύσματα ἔθος λέγειν τοῖς νεωτέροις. οἷον, Τί ἐστιν ἄνθρωπος. Διαλεκτικὴ δὲ προ-

Πύσματα. Sciscitationes. Interrogationes. Percontationes. Interrogationes illas, quibus quæritur, Quid aliquid sit, recentiores πύσ-

1 Πυρσουρίδας] Eustath. ad Odyss. H. pag. 1571. Ἐνθυμητέον δὲ ἐνταῦθα καὶ τὰς παρὰ τῷ Σουΐδᾳ πυρσουρίδας· φανοὺς δηλαδὴ, βαρβάρων ἔλευσιν προσημαίνοντας. Respexit ad hunc ipsum locum Suidæ.

2 Ὅτι Περσεὺς ὁ Μακ.] Fragmentum hoc Valesius ad Polybium refert.

3 Ἐπειδή] Portus recte emendat, ἐπὶ δέ.

4 Οὐδὲ πυρφόρος ὑπελ.] Vide Salmasium ad Æl. Spart. pag. 108. Edit. Hack.

5 Πυρφόρος. ᾧ ἐχρήσατο Πεισ.] Fragmentum hoc Polybio assignat Valesius, quem vide in notis ad Collectanea Constantini, pag. 36.

6 Πεισίστρατος] Scribe, Πασίστρατος, vel Pausistratus. Vide supra v. Διάληψις.

7 Ὅμηρος] Il. Δ. v. 174. 175.

τασίς ἐστι, πρὸς ἣν ὁ ἐρωτώμενος δύναται ἀναθεῖναι, ἢ οὔ.

Πύστεις. ἐρωτήσεις. Πάσης ἐρωτήσεως καὶ πύστεως ὁ χρησμὸς ἀνέστελλεν αὐτούς. Πύστις καὶ ἡ φήμη.

Πύστιν [1] κατ' ἐσθλὴν ὕδατος παιωνίου
Ἦλθεν ποθ' ἑρπύζουσα σὺν δρυὸς ξύλῳ.

Μαθὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατὰ τὴν τῆς ἐπιστρατείας αὐτοῦ πύστιν προσιόντα. κατὰ φήμην, ἢ ἐρώτησιν.

Πυτίζω. [2] πλαίω.

Πυτιναῖα.

Ὡς [3] Διιτρεφής γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ,
Ἡρέθη φύλαρχος. ————

Καὶ αὖθις· Διιτρεφὴς ἀνεπτέρωκεν. ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπί τι πρᾶγμα.

Δεινῶς [4] τέ μου τὸ μειράκιον ὁ Διιτρεφὴς
Λέγων ἀνεπτέρωκεν, ὥσθ' ἱππηλατεῖν.

Ὁ Διιτρεφὴς οὗτος πλούσιος ἦν, καὶ δυνάμενος ἱπποτροφεῖν, πρότερον πυτινοπλοκῶν, γέγονε φύλαρχος. ὃς εὐτυχήσας, συνεβούλευσε καὶ ἄλλοις ἱππαρχεῖν.

Πυτίνη. πλέγμα ἀπὸ θαλλῶν, ἅπερ Διιτρεφὴς ὁ νεόπλουτος ἔπλεκε. καὶ ἀλλαχοῦ φησι· Διιτρεφὴς πυτιναῖα ἔχων πτερά. Πυτίνη οὖν, ὅπερ παρ' ἡμῖν λέγεται φλασκίον.

μαῖος vocare solent: ut, Quid est homo? Dialectica vero propositio est, ad quam ille, qui interrogatur, respondere potest, Sic, vel Non.

Πύστεις. Sciscitationes. *Ab omni interrogatione & sciscitatione oraculum eos deterrebat.* Πύστις etiam dicitur fama. *Audita quondam celebri fama aquæ vim medicam habentis, venit [anus] tardo gradu incedens, cum baculo querno.*

Πυτίζω. Spuo. Expuo.

Πυτιναῖα. Ex viminibus texta, vel plexa. [Aristophanes:] *Ut Diitrephes alas tantum ex viminibus plexas habens, Phylarchus creatus est.* Et iterum: *Diitrephes animum [adolescentis] spe erexit, & quasi volucrem fecit.* Dicitur de illis, qui aliquem ad aliquid faciendum inducunt. *Diitrephes filio meo adolescenti verbis ingentes animos addidit, & mirificum equitandi amorem injecit.* Diitrephes hic dives erat, multosque equos alebat. Cum autem ante vietor esset, postea factus est Phylarchus: cumque res ex voto ipsi cessisset, & aliis suasit, ut Equitum magistri fierent.

Πυτίνη. Vas ex viminibus contextum, qualia Diitrephes ex paupere dives factus conficiebat. Et alibi [Aristophanes] inquit: *Diitrephes alas habens ex viminibus plexas.* Πυτίνη vero est id, quod nos vocamus φλασκίον.

P A.

ΡΑ'. ἀντὶ τοῦ δή. οὕτω Πλάτων.

Ῥάβδος.

[5] Κλασθεῖσα ῥάβδος οὐ καλὸν φέρει πέρας.

Ῥαβδοῦχοι. [6] ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμέλης ῥαβδοφόροι τινὲς, πρὸς εὐταξίαν τῶν θεατῶν. ἢ ῥαβδοῦχοι, οἱ κριταὶ τοῦ ἀγῶνος, οὓς Αἰσυμνήτας λέγουσιν. [7] Ἀριστοφάνης· Ἐχρῆν μέν τοι τύπτειν τε ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς αὐτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβάς. Πολύβιος· Παρῆν ῥαβδοῦχος παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, καλῶν τὸν βασιλέα.

Ῥάβεννα. ὄνομα πόλεως.

Ῥαβί. [8] ὄνομα Ἑβραϊκόν. καὶ Ῥαβουνὶ, ὁμοίως.

Ῥαβώσας. [9] ἐπικάμψας.

Ῥαγδαῖος. ταχὺς, ἢ σφοδρός.

Ῥαγδαίους. κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων, τοὺς κεκινημένους, καὶ σφοδροὺς, καὶ βιαίους. Ἀντιφάνης Ἀγροίκοις·

Ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον, ἢ δοκεῖς.

Δίφιλος Πολυπράγμονι·

P A.

PA'. Pro δή. Sane. Utique. Sic Plato.

Ῥάβδος. Baculus. *Fractus baculus haud bonum affert finem.*

Ῥαβδοῦχοι. Lictores, baculos manu tenentes: qui in Theatro curabant, ne turbæ & rixæ inter spectatores orirentur. Vel ῥαβδοῦχοι, Judices certaminis, quos Æsymnetas etiam vocabant. Aristophanes: *A lictoribus cædendus erat poeta ille Comicus, qui ipse se ad spectatores conversus in Parabasi laudaret.* Polybius: *Aderat lictor, ab Imperatore missus, qui Regem accersebat.*

Ῥάβεννα. Ravenna. Nomen urbis.

Ῥαβί. Rabbi. Nomen Hebraicum. Et Rabbuni, similiter.

Ῥαβώσας. Qui flexit. Qui incurvavit.

Ῥαγδαῖος. Celer. Velox. Vel, vehemens.

Ῥαγδαίους. Concitatos. Vehementes. Violentos. Per translationem ductam ab imbribus. Antiphanes *Rusticis: Concitatus, terribilis: malum majus, quam putes.* Diphilus *Polypragmone: Quid causæ est, cur tanto cum impetu egressus sit.* Exstat etiam nomen hoc

1 Πύστιν κατ' ἐσθλ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Γραῦς, quem locum confer.

2 Πταίω] Henr. Stephanus recte monuit, legendum esse πτύω. Cæterum de voce πυτίζω plura habet Etymologus. Confer etiam Salmasium ad Æl. Spart. pag. 660. Edit. Hack.

3 Ὡς Διιτρεφής γε πυτ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Avibus*, pag. 578. (399. Ed. Bas. *P.*) sed ubi rectius legitur Διιτρέφης, cum accentu in penultima. Vide etiam supra v. Διιτρέφης.

4 Δεινῶς τέ μου τὸ μειρ.] Duo hi Senarii leguntur apud Aristoph. in eadem fabula, pag. 608. (422. Ed. Bas. *P.*)

5 Κλασθεῖσα ῥάβδος οὐ καλ.] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur apud Astrampsychum.

6 Ῥαβδοῦχοι. ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Pacem*, pag. 677. (462. Ed. Bas. *P.*)

7 Ἀριστοφάνης] Loco laudato. Sed ibi rectius sic legitur:
Χρῆν μέν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς
Αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον, &c.

8 Ῥαβί] Scribe Ῥαββί, per duplex ββ: ut apud Matthæum, cap. XXIII. 7. Et mox, Ῥαββουνί: quæ vox legitur apud Johannem, cap. XX. 16.

9 Ῥαβώσας] Rectius, ῥαιβώσας. Vide infra v. Ῥαιβός.

Τί ποτ' ἐστὶν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν.

Ἔστι καὶ ἐν [1] Πρυτάνεσι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.

Ῥαγέντος. κοπέντος. Ῥαγέντος δὲ τοῦ κάλω, ἔμεινε τὸ λείψανον ἐκεῖσε τὸ τῆς Δίρκης.

Ῥαγολόγος. ὁ ἐχῖνος. ἐν [2] Ἐπιγράμμασι·

Ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων.

Ῥαγῶσαι. τεμεῖν. καὶ, Ῥαγήσεται πρώϊμον τὸ φῶς σου. ἀντὶ τοῦ τεμεῖται.

Ῥαδαμάνθυος κρίσις. ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνῃ μαρτυρουμένων.

Ῥαδαμάνθυος [3] ὅρκος. ὁ κατὰ χηνὸς, ἢ κυνὸς, ἢ πλατάνου, ἢ κριοῦ, ἢ τινος ἄλλου τοιούτου.

Οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος ἅπαντι λόγῳ, κύων·
Ἔπειτα χήν· θεοὺς δὲ σιγᾶν.

Κρατῖνος Χείρωσι. [4] τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι. σημεῖον τοῦτο περὶ ὅρκου, ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει. πολλοὶ γὰρ [5] πρὸς λάχανα ὀμνύουσιν, εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι.

Ῥάδαμνος. [6] βλαστὸς τρυφερός. ἢ κλάδος. ῥάδαμνός ἐστιν ὁ τοῖς φύλλοις κομῶν ἀκρέμων τοῦ δένδρου, καὶ σκιὰν ἐκτελῶν. παρὰ τὸ ῥᾳδίως δαμάζεσθαι ὑπὸ καύσωνος, ἢ τινος ἄλλου αἰτίου, ὡς ἁπαλὸς καὶ προέχων.

Ῥαδηνός. ἀπὸ τόπου τινός.

Ῥᾳδιέστερον. Πολύβιος· Ἀλλὰ πολὺ ῥᾳδιεστέραν καὶ συντομωτέραν συνέβη γενέσθαι τὴν Ἀσδρούβου παρουσίαν ἐς Ἰταλίαν.

Ῥαδινή. ἀσθενής. λεπτή. [7] Κεφαλὴ μὲν ἀνθρώπου

in *Prytanibus* Telecldis, & *Dætalensibus* Aristophanis.

Ῥαγέντος. Rupto. Fracto. *Fune autem rupto Dirces reliquiæ illic manserunt.*

Ῥαγολόγος. Acinos uvæ colligens, vel decerpens. Epithetum erinacei. In Epigrammate: [*Echinum*] *acinos decerpentem, & vastantem areas, in quibus dulces insolantur uvæ.*

Ῥαγῶσαι. Rumpere. Et, *Erumpet lux tua matutina.*

Ῥαδαμάνθυος κρίσις. Rhadamanthi judicium. De iis dicitur, quorum justitia testata est & omnibus explorata.

Ῥαδαμάνθυος ὅρκος. Rhadamanthi jusjurandum. Quod nempe fiebat per anserem, vel canem, vel platanum, vel arietem, vel aliquid aliud hujusmodi. *Quibus erat maximum jusjurandum in omni oratione canis: deinde anser; & de Diis tacere.* Cratinus *Chironibus.* Tale etiam erat jusjurandum Socratis. Id autem jurisjurandi indicium erat, quod etiam nunc usu apud nos receptum est. Multi enim per olera jurant, sanctam sibi esse jurisjurandi religionem ostendentes.

Ῥάδαμνος. Germen tenerum. Vel, ramus. Vel, ῥάδαμνος est arboris ramus, foliis vestitus, & umbram faciens: [sic dictus] a ῥᾳδίως δαμάζεσθαι; quod nempe facile dometur vel lædatur ab æstu, vel alia quadam causa, utpote tener & prominens.

Ῥαδηνός. Rhadenus. [Nomen] a loco quodam [deductum.]

Ῥᾳδιέστερον. Facilius. Polybius: *Sed accidit, ut Asdrubal longe facilius & itinere compendiosiore in Italiam veniret.*

Ῥαδινή. Infirma. Tenuis. Tenera. *Caput*

1 Ἐν Πρυτάνεσι Τηλεκλείδου] Fabula hæc Telecldis laudatur etiam ab Athenæo, Polluce, & Scholiasta Aristophanis ad *Vespas*, pag. 490.

2 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. VII. Epigr. IV. ut Portus etiam observaverat.

3 Ῥαδαμάνθυος ὅρκος. ὁ κατὰ χηνὸς, ἢ κυν.] Scholiasta Aristoph. ad *Aves*, pag. 566. Ῥαδάμανθυς δοκεῖ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν δικαιότατος γενέσθαι πάντων ἀνθρώπων. λέγεται δὲ αὐτὸν πρῶτον οὐδένα ἐᾶν ὅρκους ποιεῖσθαι κατὰ τῶν θεῶν, ἀλλ' ὀμνύναι κελεῦσαι χῆνα καὶ κύνα καὶ κριὸν καὶ τὰ ὅμοια. Zenobius Centur. V. Adag. 81. Ῥαδαμάνθυος ὅρκος. Κρατῖνός φησιν, ἐπὶ τῷ χηνὶ καὶ τῷ κυνὶ καὶ τοῖς τοιούτοις ὅρκον Ῥαδαμάνθυι ἀνατιθέασιν· ὡς καὶ Σωκράτης ἐν δευτέρῳ Κτητικῶν· ἵνα μὴ θεοὺς ὀμνύωσιν. Locum hunc ideo adduxi, ut eum emendem. Ultima enim corrupta sunt, quæ sic corriges, ὡς καὶ Σωσικράτης ἐν δευτέρῳ Κρητικῶν, &c. Schottus, vir cæteroqui doctus, & de Republ. literaria bene meritus, ex loco hoc se expedire non potuit, sed in eo emendando frustra laboravit. Pro Κτητικῶν enim ἀστόχως plane reponendum putabat Πτητικῶν: idemque dubitabat, utrum titulus hujus operis ad Cratinum, an vero ad alium quendam scriptorem referendus esset. Cum enim mendi in Σωκράτης latentis nullam suspicionem haberet; locum hunc de Socrate Philosopho accipiendum esse putabat: ei vero opus illud tribui non posse, quippe qui, testibus veteribus, ne literam quidem scriptam reliquerit. Hæc omnia sunt prorsus ἀπροσδιόνυσα, ut ex iis, quæ partim jam diximus, partim vero adhuc addemus, clare patere poterit. Etenim, pro Κτητικῶν scribendum esse Κρητικῶν, fidem facit Enarrator Comici ad *Aves*, pag. 566. qui eadem plane, quæ Zenobius, de jurejurando Rhadamanthi auctore Sosicrate (pro Σωκράτης enim apud eum quoque scribendum esse Σωσικράτης, mox dicetur) ἐν Κρητικοῖς, tradit. Adhæc, ratio ipsa lectionem istam veram esse satis ostendit. Cum enim Rhadamanthus Cretensis fuerit, & Cretensium Rex; valde utique probabile fuerit, ea, quæ Zenobius & Enarrator Comici de jurejurando Rhadamanthi tradunt, deprompta esse ex auctore quodam, qui de rebus Creticis scripserit. Porro, pro Σωκράτης tam apud Scholiastam Aristophanis, quam Zenobium reponendum est Σωσικράτης. Socratem enim quendam de rebus Creticis scripsisse, nuspiam legas; si a Zenobio & Scholiasta Aristophanis, quorum loca corrupta esse contendimus, discesseris. At Sosicratem de hoc argumento libros reliquisse, non solum discimus ex Athenæo, & Suida v. Δούλων πόλις, qui expresse ejus Κρητικὰ laudant; sed etiam ex Strabone, qui lib. X. pag. 474. testatur, Sosicratem τὰ περὶ τὴν Κρήτην ἠκριβωκέναι, i.e. *de rebus Creticis accurate scripsisse.* Nec recte quis objecerit, conjecturam hanc dubiam esse & ancipitem, nec magis certum esse, utrum Zenobius & Scholiasta Aristophanis ex Athenæo, Strabone, & Suida; quam an hi ex illis emendandi sint. Cum enim nomen *Socratis* multo notius sit, & frequentius occurrat, quam *Sosicratis*; magis probabile est, τὸ Σωσικράτης mutatum fuisse in Σωκράτης, quam contra. Solent enim librarii nomina sibi ignota, & rarius occurrentia, præsertim cum per compendium scripta sunt, vel non satis clare legi possunt, in nomina affinia, eademque notiora mutare; ut neminem latere potest, qui in re Critica vel leviter versatus est. Cæterum, ut redeam eo, unde digressus sum; de jurejurando Rhadamanthi per canem & anserem legenda etiam sunt ea, quæ Noster habet supra v. Λάμπων, & infra v. Χῆνα ὀμνύναι.

4 Τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι] Nimirum & Socrates per canem, anserem, &c. jurare solebat. Porphyrius lib. III. περὶ Ἀποχῆς, pag. 119. Οὐδὲ Σωκράτης τὸν κύνα καὶ τὸν χῆνα ὀμνὺς ἔπαιζεν, ἀλλὰ κατὰ τὸν τοῦ Διὸς τὸν δίκαιον παῖδα ἐποιεῖτο τὸν ὅρκον. Philostratus lib. VI. *de Vit. Apoll.* cap. IX. Σωκράτης τὸν κύνα, καὶ τὸν χῆνα, καὶ τὴν πλάτανον ὤμνυ· οὐχ ὡς θεοὺς, ἀλλ' ἵνα μὴ θεοὺς ὀμνύῃ. Confer etiam Menagium ad Laertii *Socratem*, Segm. XL. qui plura de hoc argumento annotavit.

5 Πρὸς λάχανα] Rectius, πρὸς λαχάνων, vel κατὰ λαχάνων: ut Portus etiam monuit.

6 Ῥάδαμνος] Confer Hesychium h. v. itemque v. Ῥοδάμνοι.

7 Κεφαλὴ μὲν ἀνθρώπου καρτ.] Quod auctor Anonymus hic ait, egregie confirmat Herodotus lib. III. sub initium, ubi refert, Ægyptiorum in prælio cæsorum capita dura inventa fuisse; Persarum vero, mollia: addita ratione, quod Ægyptii capitibus rasis & nudis; Persæ vero, tectis semper incedere solerent. Ad hanc ipsam historiam fragmentum hoc scriptoris Anonymi forte referendum est.

καρτερὰ ἡ ἡλιωμένη· ῥαδινὴ δέ, ἡ ἐσκιατραφημένη. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ὦ ποδός, ὦ κνήμης, ὦ τοῦ ῥαδινοῖο τραχήλου.

Καὶ αὖθις·

Ἡ [1] ῥαδινὴ Μελίτη ταναοῦ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Τὴν ἀπὸ τῆς ἥβης οὐκ ἀπέθηκε χάριν.

Καὶ αὖθις·

[2] Οὐκέτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἑλιχθεὶς
Φθέγξομ', ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἱεὶς στομάτων.

Ῥᾴδιον εὐχερές. καὶ ῥᾳδίως, εὐχερῶς. ταχέως. Οὐ γὰρ ῥᾳδίως τῇ γυναικὶ προσεῖχον.

Ῥᾳδιουργεῖν. ἀπατᾷν.

Ῥᾳδιουργός. [3] πλαστογράφος. καὶ ὁ κακοῦργος ἁπλῶς. καὶ ῥᾳδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία, καὶ [4] εὐχαιρεία, θρασύτης. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει. [5] Πολύβιος δέ φησι περὶ οἰκογενοῦς προδότου· Τί δή ποτ' ἐστίν, ὅτι τοῖς αὐτοῖς καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἀπατώμενοι πάντες οὐ δυνάμεθα λῆξαι ἀνοίας; τοῦτο γὰρ τὸ γένος τῆς ῥᾳδιουργίας πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ἤδη γέγονε. καὶ τὸ μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖν, ἴσως οὐ θαυμάσιον· τὸ δέ, παρ' οἷς ἡ πηγὴ τῆς τοιαύτης ὑπάρχει κακοπραγμοσύνης, θαυμαστόν. καὶ αὖθις· Οὐδὲν [6] διαφέρει τὸ κατ' ἰδίαν ἀδίκημα τῶν κοινῶν, ἢ πλήθει καὶ μεγέθει τῶν συμβαινόντων. καὶ γὰρ κατ' ἰδίαν τὸ τῶν ῥᾳδιουργῶν καὶ κλεπτῶν φῦλον τούτῳ μάλιστα τῷ τρόπῳ σφάλλεται, τῷ μὴ ποιεῖν ἀλλήλοις τὰ δίκαια, καὶ συλλήβδην διὰ τὰς εἰς αὐτοὺς ἀθεσίας.

Ῥάζειν, καὶ ῥύζειν. τὸ ὑλακτεῖν. Ἕρμιππος Εὐρώπῃ·

Ῥύζων ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους.

ἀπὸ τούτου δ' ἐπὶ τοὺς πικραινομένους καὶ σκαιολογοῦντας μετηνέχθη. Κρατῖνος Δηλιάσιν·

Ἵνα [7] σιωπῇ τῆς τέχνης ῥάζωσι τὸν
Λοιπὸν χρόνον· καὶ ἑξῆς.
Ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν. ὁ δὲ σκαρίζει καὶ πέπορδε.

Ῥαθάμιγγες. ῥανίδες. ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός. οἱ δέ, σταγόνας.

Ῥᾳθυμεῖν. οὐχ, ὡς ἡμεῖς φαμέν, τὸ τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν, ἀλλὰ ἁπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν. παρὰ τὸ ῥᾷστα τῷ θυμῷ διδόναι. Πολύβιος· Πάντων εὐδαιμονιζόντων Πόπλιον, καὶ παρακαλούντων ἀναπαύεσθαι καὶ ῥᾳθυμεῖν, ἐπεὶ πέρας ἐπιτέθεικε τῷ πολέμῳ, μακαρίζειν αὐτοὺς ἔφη, ὅτι τοιαύτας ἔχουσι τὰς διαλήψεις.

Ῥᾳθυμία. ἀμέλεια.

hominis, quod Soli crebro expositum fuit, durum est: at quod semper tectum fuit, ne a Sole & aere læderetur, tenerum & molle. Et in Epigrammate: *O pedem, o tibiam, o teneram cervicem.* Et iterum: *Tenera Melite in provecta jam ætate gratiam juventutis nondum deposuit.* Et iterum: *Non amplius sub lato rami folio sedens cantabo, ex tenero ore sonum emittens.*

Ῥᾴδιον. Facile. Et ῥᾳδίως, facile, celeriter. *Haud enim facile ad mulierem mentem advertebam.*

Ῥᾳδιουργεῖν. Decipere. Fallere.

Ῥᾳδιουργός. Adulterinas tabellas conficiens. Testamenta adulterans. Et simpliciter, quivis improbus & sceleratus. Et ῥᾳδιουργία, incuria, negligentia, audacia. Xenophon vero hac voce etiam usus est pro facilitate. Polybius vero de domestico proditore dicit: *Quid causæ est, cur, cum per eadem & per eosdem cuncti mortales decipiamur, amentiæ tamen desinere non possimus? Nam fraudes hoc genus multi jam sæpe exercuerunt. Et cæteros quidem homines locum illis dare, nihil fortasse fuerit mirandum. Illud jure mireris, capi hac fraude etiam illos, a quibus, ceu fonte quodam, doli mali genus hoc manavit.* Et iterum: *Nihil privatorum injuriæ a publicis differunt, nisi multitudine & magnitudine delictorum. Nam & qui privatim ad scelerum & latrociniorum societatem coierunt, hoc potissimum modo perire solent, cum fidem inter se non servant, &, ut summatim dicam, pacta mutua violant.*

Ῥάζειν, & ῥύζειν. Latrare. Hermippus *Europa*: *Latrans præmorsos omnes devorabo digitos.* Hinc autem verbum hoc transfertur ad eos, qui ira exacerbati sunt, & conviciis alios incessunt. Cratinus *Deliadibus*: *Ut cum silentio artis latrent reliquum tempus*, &c. † *Latrabat ad terram. Ille vero saltabat & pedebat.*

Ῥαθάμιγγες. Guttæ. Vel, pulvis, qui ab equis excitatur. Alii vero [sic appellant] guttas.

Ῥᾳθυμεῖν. Non significat, ut nos vulgo interpretamur, rei venereæ & amoribus indulgere; sed simpliciter, otio & voluptatibus deditum esse. A ῥᾷστα & θυμός: quod nempe animo facillime obsequamur. Polybius: *Cum omnes Publium felicem prædicarent, & hortarentur, ut animum quiete relaxaret, postquam bello finem imposuisset; respondit, se eos beatos judicare, quod ita sentirent.*

Ῥᾳθυμία. Negligentia.

1 Ἡ ῥαδινὴ Μελίτη ταν.] Distichum hoc legitur Anthol. lib. VII. pag. 602. ubi integrum Epigramma vide.

2 Οὐκέτι δὴ τανύφ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis in *cicadam*, quod integrum legitur Anthol. lib. III. cap. XXIV. ut Portus etiam observaverat.

3 Ῥᾳδιουργός. πλαστογ.] Thomas Magister: Ῥᾳδιουργός, ὁ πλαστογράφος, καὶ ὁ κακοῦργος ἁπλῶς. καὶ ῥᾳδιουργία, ἡ πλαστογραφία τι καὶ ἡ θρασύτης, ἢ ἡ δολιότης. Ξενοφῶν δὲ καί τινες ἄλλοι ἐχρήσαντο τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τῆς εὐκολίας.

4 Εὐχαιρεία] Vox est suspecta. Dicerem scribendum esse εὐκολία, nisi Suidas statim adderet, τὸ ῥᾳδιουργία etiam pro εὐκολίᾳ apud Xenophontem poni.

5 Πολύβιος] Lib. XVII. cap. XXX.

6 Οὐδὲν διαφέρει τὸ κατ' ἰδίαν ἀδ.] Et hoc fragmentum legitur apud Polybium, lib. IV. cap. XXIX.

7 Ἵνα σιωπῇ τῆς τέχν.] Metrum versus hujus claudicat, quod propter brevitatem fragmenti, & sensus obscuritatem, haud facile in integrum restitui potest.

Ῥαθῶ,

Ῥαιθώ. ὄνομα τόπου ἢ ὄρους. Ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαιθοῖ.

Ῥαϊκός.[1] ὁ ὁρμώμενος.

Ῥαΐσας. ὑγιάνας. ῥᾷον ἔχων ἐκ τῆς νόσου. Ῥαΐζω γάρ, τὸ καταπαύω.

Ῥακιοσυρραπτάδη.[2] τὰ ῥάκη συλλέγων. ῥάκια γάρ, τὰ διερρωγότα ἱμάτια.

Ῥάκος.[3] τὸ τελβώνιον. καὶ τὸ προσωπεῖον· ὅτι ῥάκεσι κατεκολλᾶτο. [4]Ἀριστοφάνης· Σὺ γὰρ τὸ ῥάκος ἐξεῦρες. καὶ ἡ δοτική, τῷ ῥάκει. καὶ πληθυντικῶς, τὰ ῥάκη.

Ῥακώκης.[5] ὄνομα κύριον.

Ῥάμνος. ἀκανθῶδες φυτὸν μέγιστον. [6]Πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν ἄκανθαν καλεῖ ἡ Γραφή.

Ῥάμνος.[7] ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἐλλογίμων. [8]Ῥάμνος γὰρ δῆμος Ἀττικῆς, ἐν ᾧ καὶ Ἀντιφῶν ἤκμασε κατὰ ῥητορικήν· ὃν πολλοὶ μιμήσασθαι θέλοντες, παροιμίαν ἔλιπον τῷ βίῳ, ὥστε τοὺς καλοὺς Ῥάμνους καλεῖν.

Ῥαμνουσία[9] Νέμεσις. αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτης σχήματι. διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας. ἱδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεύς, μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν, ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν, καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ τόπῳ. τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὗ [10]τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ. ὃς καὶ Ὀλυμπιάσι δακτύλῳ τοῦ Διὸς [11]ἐπέγραψεν, Αὐτάρκης. καλὸς δὲ ἦν οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ παροιμία, Ῥαμνούσιος· ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἐλλογίμων.

Ῥάμφος. ῥύγχος. ὀρνίθων πρόσωπον. ῥάμφος, ἐπὶ ὀρνέων· ῥύγχος, ἐπὶ χοίρου.

Ῥανίσιν. ἡ εὐθεῖα ἡ ῥανίς, τῆς ῥανίδος.

Ῥαντίζω. αἰτιατικῇ. ῥαίνω.

Ῥαιθώ. Rhaetho. Nomen loci, vel montis. *In Sina & Rhaetho.*

Ῥαϊκός. Ruens. Qui impetu fertur.

Ῥαΐσας. Qui ex morbo convaluit. Ῥαΐζω enim significat, sedo.

Ῥακιοσυρραπτάδη. Laceras vestes consuens. Ῥάκια enim sunt vestimenta lacera.

Ῥάκος. Vestis detrita & lacera. Item, larva. Ea enim ex laceris pannis componebatur. Aristophanes: *Tu enim pannos laceros invenisti.* Dativus est, ῥάκει. Et pluralis, ῥάκη.

Ῥακώκης. Rhacoces. Nomen proprium.

Ῥάμνος. Rhamnus. Genus spinæ maximæ. † Scriptura omne peccatum spinam vocat.

Ῥάμνος. Rhamnus. De sapientibus clarisque viris dicitur. Rhamnus enim erat populus Atticæ, in quo & Antiphon floruit, orator celebris: quem multi imitari volentes, proverbium vitæ reliquerunt, ut viri honesti Rhamnusii vocarentur.

Ῥαμνουσία Νέμεσις. Rhamnusia Nemesis. Hæc primum dedicata fuit eodem, quo Venus, cultu & specie. Quamobrem etiam ramum mali tenebat. Eam vero dedicavit Erechtheus matris suæ nomine, quæ Nemesis vocabatur, & in loco illo regnaverat. Statuam vero Phidias fecit: sed qui Agoracrito Pario amasio suo permisit, ut nomen suum ei inscriberet. Hic & Olympiæ digito Jovis inscripsit, *Pantarces*. Erat is autem adolescens Argivus formosus, & ipsius amasius. Proverbium autem est, *Rhamnusius:* quod de sapientibus & claris viris dicitur.

Ῥάμφος. Rostrum. Facies avium. Ῥάμφος de avibus dicitur: ῥύγχος vero, de porco, vel sue.

Ῥανίσιν. Guttis. Rectus casus singularis est ῥανίς.

Ῥαντίζω. Aspergo. Accusativo jungitur.

1 Ῥαϊκός. ὁ ὁρμ.] Confer Nostrum infra v. Ῥαικὸς, post v. Ῥαικάνη.

2 Ῥακιοσυρραπτάδη] Aristoph. *Ranis*, pag. 252. (164. Ed. Bas. *P.*)

Καὶ πτωχοποιὲ, καὶ ῥακιοσυρραπτάδη.

Scholiasta ad eum locum: Ῥακιοσυρραπτάδη. ὁ τὰ ῥάκη συρράπτων. ἢ ὁ τὰ τῶν ἄλλων ποιητῶν συλλέγων καὶ οἰκεῖα ἑαυτοῦ λογιζόμενος.

3 Ῥάκος. τὸ τελβώνιον. καὶ τὸ πρ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Ranas*, pag. 231. (146. Ed. Bas. *P.*)

4 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 231. (146. Ed. Bas. *P.*)

5 Ῥακώκης] De eo vide Ælianum *Var. Hist.* lib. I. cap. XXXIV.

6 Πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν ἄκ.] Hæc nihil faciunt ad vocem Ῥάμνος.

7 Ῥάμνος] Scribendum est, Ῥαμνούσιος, & paulo post, Ῥαμνουσίους: ut & ante nos monuerunt Casaub. ad Athen. lib. XV. cap. V. & Meursius in libello *de Pop. Att.* v. Ῥαμνοῦς.

8 Ῥάμνος] Scribe, Ῥαμνοῦς.

9 Ῥαμνουσία Νέμεσις] Simulacri hujus plures scriptores meminerunt, quorum loca producit Meursius in libello *de Pop. Att.* v. Ῥαμνοῦς. Eo Lectorem remitto.

10 Τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρ.] Zenobius Centur V. Prov. LXXXII. Ἐν Ῥαμνοῦντι Νεμέσεως ἵδρυται ἄγαλμα, δεκάπηχυ, ὁλόλιθον, ἔργον Φειδίου. ἔχει δὲ ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον. ἐξ οὗ φησὶν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος πτυχίον τι μικρὸν ἐξηρτῆσθαι, τὴν ἐπιγραφὴν ἔχον, ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ ΠΑΡΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ. Plinius lib. XXXVI. cap. V. *Ejusdem (Phidiæ) discipulus fuit Agoracritus Parius, ei ætate gratus. Itaque e suis operibus pleraque nomini ejus donasse fertur.* Confer etiam Epistolam Joannis Tzetzis, quam ante ineditam publici juris fecimus supra ad v. Λυκόφρων.

11 Ἐπέγραψεν, Αὐτάρκης. καλὸς δὲ] Theodorus Canterus *Var. Lect.* lib. II. cap. XIV. recte monuit, locum hunc Suidæ sic emendandum & supplendum esse: Ἐπέγραψεν, Παντάρκης καλός. καλὸς δὴ ἦν, &c. Emendationem hanc veram esse probat auctoritate Clementis Alexandrini & Arnobii: quorum prior in *Admonit. ad Gent.* pag. 26. sic inquit: Ὁ μὲν Ἀθηναῖος Φειδίας ἐπὶ τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου ἐπιγράψας, ΠΑΝΤΑΡΚΗΣ ΚΑΛΟΣ. οὐ γὰρ καλὸς αὐτῷ Ζεύς, ἀλλ' ὁ ἐρώμενος ἦν. Id est: *Atheniensis quidem Phidias, qui in Jovis Olympii digito scripsit, PANTARCES PULCHER. Non enim ei pulcher erat Jupiter, sed puer, quem amabat.* Arnobius vero lib. VI. sic ait: *Inter artifices ille memoratus Phidias & primus, cum Olympii formam Jovis molimine operis extulisset immensi, super Dei digito PANTARCES inscripsit PULCHER. Nomen autem fuerat amati ab se pueri, & obscœna cupiditate dilecti.* Solebant nimirum veteres nomina eorum, quos amabant, in parietibus, vel januis, vel corticibus arborum, vel statuis, &c. inscribere, addita voce Καλός. Aristophanes *Acharnens.* pag. 377.

Ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ
Ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφεν, ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΛΟΙ.

Id est, *Et vere amans erat vestri, ut & in parietibus scriberet, ATHENIENSES PULCHRI.* Scholiasta ad eum locum: Ἴδιον ἐραστῶν ἦν, τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις, ἢ δένδρεσιν, ἢ φύλλοις, οὕτως, Ο ΔΕΙΝΑ ΚΑΛΟΣ. Hesychius: Δῆμος, ὄνομα κύριον, τὴν ὥραν κάλλιστος. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἐρασταῖς ἐπιγράφειν πανταχοῦ τὰ τῶν παίδων ὀνόματα. Respexit Hesychius ad locum illum Aristophanis *Vespis*, pag. 437.

Καὶ, νὴ Δί', ἂν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
Τὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν.

Id est, *Et, per Jovem, si forte in foribus scriptum viderit, DEMUS Pyrilampis filius PULCHER.* Sic enim locus hic vertendus est; quem nec interpres, nec Florens Christianus, vir cæteroqui doctissimus, recte intellexerunt. Confer Nos supra ad v. Καλοί, ubi plura de hoc more Veterum notavimus.

Ῥαντόν.[1] ποικίλον.

Ῥαντόν. Aspersum. Maculis vel coloribus variis distinctum.

Ῥάξ, ῥαγός. ἐπὶ σταφυλῆς. [2] Ῥὼξ δέ, ῥωγός, ἐπὶ φαλαγγίου. καὶ [3] ῥαγολόγος, ὁ ἐχῖνος.

Ῥάξ, ῥαγός. Acinus uvæ. Ῥὼξ vero, phalangium, sive animal parvum, sic dictum. Et ῥαγολόγος, acinos uvæ colligens. Epithetum erinacei.

Ῥάξαι.[4] ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. οὕτως Ἀπολλόδωρος.

Ῥάξαι. Dejicere. Prosternere. Sic Apollodorus.

Ῥᾷον. εὐχερές. εὔκολον. καὶ παροιμία· Ῥᾷον ἢ τὸ [5] Ὄρειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί. ἐπὶ τῶν τοὺς ὅρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαινόντων. Ὄρειον γάρ ἐστιν [6] ὄρος, περὶ ὃ οἱ ὅροι Βοιωτῶν ὡρίζοντο.

Ῥᾷον. Facilius. Et proverbium: *Facilius quam Orium superarunt Bœotii.* Dicitur de iis, qui fines & modum transcendunt. Orium enim est mons, qui fines Bœotorum terminabat.

Ῥᾴονος. εὐκόλου.

Ῥᾴονος. Facilioris.

Ῥᾳόνως. εὐκόλως. καὶ ῥᾴως, ὁμοίως.

Ῥᾳόνως. Facilius. Et ῥᾴως, facile.

Ῥᾷόν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν ἄν, ἢ τοὺς δακτύλους. ἐπὶ γερόντων.

Ῥᾷόν τις τοὺς ὀδ. Facilius quis dentes numeraverit, quam digitos. Dicitur de senibus.

Ῥᾴων. εὐθυμότερος. καὶ ἀπήμων.

Ῥᾴων. Animo tranquillior. Item, mali expers. Salvus.

Ῥαπίσαι. πατάξαι τὴν γνάθον ἁπλῇ τῇ χειρί. ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ [7] κόρρης.

Ῥαπίσαι. Maxillam palma manus percutere. Sive, alapam impingere: quod etiam vocant ἐπὶ κόρρης [πατάξαι.]

Ῥαπίς. ῥάβδος.

Ῥαπίς. Virga. Bacillus.

Ῥαριάς. Δημήτηρ. Ῥάρος γὰρ ἔσχεν υἱὸν Κελεόν· Κελεὸς δέ, Τριπτόλεμον. ὁ δὲ Ῥάρος πλανωμένην τὴν Δήμητρα, καὶ ζητοῦσαν τὴν κόρην, ὑπεδέξατο ἐν τῷ οἴκῳ. ὑπὲρ τῆς τοιαύτης οὖν χάριτος ἡ Δημήτηρ τὸν ἀπόγονον Ῥάρου Τριπτόλεμον ἐδίδαξε τὴν τοῦ σίτου γεωργίαν· [8] παρέσχε δὲ αὐτῷ ἅρμα πτηνῶν δρακόντων, εἰς ὃ ἐποχούμενος ὁ Τριπτόλεμος περιῄει πᾶσαν τὴν γῆν, διδάσκων τὴν τοῦ σίτου γεωργίαν.

Ῥαριάς. Rharias. [Sic vocatur] Ceres. Rharus enim habuit filium Celeum; & Celeus, Triptolemum. Rharus vero Cererem errantem, & Proserpinam quærentem, hospitio excepit: pro quo beneficio Ceres nepotem Rhari Triptolemum agriculturam docuit, eique currum alatorum draconum dedit; quo vectus Triptolemus universam terram peragravit, agriculturam homines docens.

Ῥάριον. τὸ βρέφος.

Ῥάριον. Infans.

Ῥάρον. ἰσχυρόν.

Ῥάρον. Robustum.

Ῥάρος. ἡ γαστήρ. ἐξ οὗ ῥάριον, τὸ βρέφος.

Ῥάρος. Venter. Unde ῥάριον, infans.

Ῥᾷστα. ῥᾳδίως. εὐχερῶς. Πολυνείκην ἐᾶν ἄταφον, ὅτι ῥᾷστα ὢν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστράτευσε.

Ῥᾷστα. Facillime. *Polynicem insepultum relinqui jussit, quod patriæ bellum facillime intulisset.*

Ῥᾳστώνευσις. Ὁ [9] δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ νεὼ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥᾳστωνεύσεως ποιησάμενος, στέφανον ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ δάφνης αὐτῷ.

Ῥᾳστώνευσις. Quies. Otium. Voluptas. *Ille vero cum templi structuram otio suo potiorem duxisset, Senatus lauream coronam illi decrevit.*

Ῥᾳστώνη. ἀνάπαυσις. τέρψις. τρυφή. εὐκολία. ῥᾳθυμία. ἡδυπάθεια. χαυνότης. ἀργία. εἴρηται καὶ ῥᾳστωνεύειν ἐν τῇ λη΄ Δίωνος Ῥωμαϊκῶν. Ῥᾳστώνῃ συζῶντας, καὶ ἀνειμένον βίον ἀσπαζομένους.

Ῥᾳστώνη. Quies. Vita jucunda. Deliciæ. Facilitas. Ignavia. Voluptas. Inertia. Otium. Verbum ῥᾳστωνεύειν reperitur etiam apud Dionem, libro XXXVIII. historiæ Romanæ. *Otio indulgentes, vitamque inertia & desidia transigentes.*

Ῥαφανίς. [10] ῥαφανῖδα φασὶν Ἀττικοί, ἣν ἡμεῖς ῥάφανον καλοῦμεν. πάλιν δὲ ῥάφανον, [11] ἣν ἡμεῖς κράμ-

Ῥαφανίς. Raphanus. Attici ῥαφανῖδα vocant, quam nos ῥάφανον: & vicissim ῥάφανον, quam

1 Ῥαντόν] Proprie *sparsum.* At τεχνικῶς notat rem maculis vel coloribus distinctam, vel quovis modo variegatam. qua significatione vox ista crebro occurrit apud LXX. Interpretes, qui vocem Hebraicam נקד nunc ῥαντὸν, nunc ποικίλον interpretantur. Pari sensu & apud Latinos vox *sparsum* interdum accipitur. Seneca *de Benef.* lib. IV. cap. VI. *Tectum nitidius auro & coloribus sparsum.* Id est, distinctum. Ovidius de pico ave:

——— *Sparsitque coloribus alas.*

Id est, distinxit. Confer Salmasium ad Hist. August. Script. Tom. I. pag. 979. Edit. Hack.

2 Ῥὼξ δέ, ῥωγός, ἐπὶ φαλ.] Vide Ælian. *Hist. Anim.* lib. III. cap. XXXVI. a quo animal hoc ῥὰξ vocatur.

3 Ῥαγολόγος] Vide paulo ante h. v.

4 Ῥάξαι] A ῥάσσω. Confer Etymologum v. Ῥάχις.

5 Ὄρειον] In Vaticana Proverbiorum Append. legitur, Ὄνειον: quod magis placet. Mons enim Ὄνειον memoratur ab Hesychio; & Ὄνεια ὄρη a Strabone, lib. VIII. At de monte *Orio* nihil apud Veteres reperio. Cæterum, proverbium hoc in versum Trochaicum sic redigi potest: Ῥᾷον ἢ τοὔνειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί.

6 Ὄρος] Ante male legebatur ὅρος, cum spiritu aspero; quod *terminum* vel *limitem* significat.

7 Ἐπὶ κόρρης] Vide supra v. Ἐπὶ κόρρης.

8 Παρέσχε δὲ αὐτῷ ἅρμα πτηνῶν δρακ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, desunt in prioribus Editt. quæ ex MSS. Paris. revocavimus.

9 Ὁ δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ νεὼ πρ.] Est constructio ἀνακόλουθος, ut Portus etiam monuit. Dicendum enim erat, Τῷ δὲ τὴν κατ. τ. ν. πρ. τ. ἑ. ῥᾳσ. ποιησαμένῳ ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ στέφανον δάφνης. Cæterum prior fragmenti hujus pars legitur etiam supra v. Πρεσβύτερος.

10 Ῥαφανῖδα φασὶν Ἀττικοί, ἣν ἡμεῖς ῥάφ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Plutum,* pag. 57. (28. Ed. Bas. P.) Confer etiam Hesychium.

11 Ἣν ἡμεῖς κράμβην] Phrynichus: Ῥάφανον ἐπὶ τῆς ῥαφανῖδος μὴ λέγε. σημαίνει γὰρ τὴν κράμβην. Thomas Magister: Ῥάφανον ἐπὶ τῆς ῥαφανῖδος μὴ εἴπῃς. Ῥάφανος γὰρ παρ' Ἀττικοῖς ἡ κράμβη. Confer etiam Athenæum libro I. sub finem.

βην.

βην. [1] εἴρηται δὲ ῥαφανὶς παρὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι. λόγος γὰρ, ὡς σπειρόμεναι θᾶττον ἀνίασι. Καὶ ῥαφανιδωθῆναι, καὶ τέφρᾳ πλῆσαι, [2] παρὰ Ἀριστοφάνει. ἐπὶ τῶν ἀσελγῶν. οὕτω γὰρ τοὺς ἁλόντας μοιχοὺς ᾐκίζοντο. [3] ῥαφανίδας λαμβάνοντες, καθίεσαν ἐπὶ τοὺς πρωκτοὺς τούτων, καὶ παρατίλλοντες αὐτοὺς, θερμὴν τέφραν ἐπέπαττον, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. καὶ αὖθις·

> Οὐδ' [4] ἂν ἑλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος,
> Οὐδ' ἂν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν, οὐδὲ σέλινον,
> Οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλάξ.

Κεφάλαιον δὲ ῥαφανῖδος, τὴν κεφαλὴν φησι· τὸ πρὸς τὰ φύλλα δηλονότι καυλῶδες. [5] οὐκ ἔτεμον δὲ κατὰ μῆκος, ὡς νῦν· ἀλλὰ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανῖδα. Κιχλίζειν δὲ, τὸ κίχλας ἐσθίειν. οἱ δὲ, τὸ ἀτάκτως γελᾶν.

Ῥάφεια. ὄνομα πόλεως.

Ῥαφίς. [6] ἡ βελόνη. καὶ εἶδος ἰχθύος.

Ῥαχθέντος. ῥαγέντος.

Ῥαχίαν. οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτήν. καὶ τὸν τόπον αὐτὸν, ᾧ προσαράττει τὸ κῦμα. [7] Θουκυδίδης οὕτως. οἱ δὲ Ἴωνες [8] τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης.

Ῥαχίας λαλίστερος. ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων. παρ' ὅσον τῇ ῥαχίᾳ συνεχῶς ἐπιβάλλοντα τὰ κύματα ψόφον ἀποτελεῖ.

Ῥαχίζειν. τὸ διαιρεῖν τὰ νῶτα καὶ μέρη τῆς ῥάχεως, ἤτοι διακόπτειν· ὥς φησιν Εὐριπίδης.

Ῥαχίζειν. τὸ ἀλαζονεύεσθαι. καὶ ῥαχιστὴς, ὁ ἀλαζών. Θεόπομπος Παμφίλῃ·

> Τούτων ἁπάντων ὁ ῥαχιστὴς Δημοφῶν.

Ῥαχίζων. σφάζων. διακόπτων. [9] Σοφοκλῆς· Κύκλῳ ῥαχίζων. [10] ἀντὶ τοῦ, κατὰ πάντα τόπον τῆς ἐπαύλεως σφάζων. διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ τὴν ῥάχιν γίνεσθαι. ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ τοὺς μεγάλα [11] κακουργοῦντας ῥαχιστὰς φαμέν.

Ῥαχίαι. φραγμοί. ἢ, [12] δέσμαι τῶν φραγμάτων. Ἡρόδοτος.

nos κράμβην appellamus. Dicta vero est ῥαφανὶς a ῥαδίως φαίνεσθαι, quod *facile apparere* significat. Ajunt enim raphanos seminatos celeriter succrescere. Et ῥαφανιδωθῆναι dicitur, cum alicui pœnæ gratia raphanus in podicem immittitur: & τέφρᾳ πλῆσαι, cum quis podice vulso cinere calido aspergitur. Utrumque est apud Aristophanem. Dicitur vero de impudicis. Sic enim eos, qui in adulterio deprehensi erant, puniebant. Raphanos accipientes, eos in podices adulterorum immittebant, iisque depilatis calidos cineres inspergebant, non sine ingenti cruciatu. Et iterum: *Neque licebat cœnanti caput raphani sumere, nec anethum seniorum præripere, nec apium, nec avidius vorare, nec cachinnari, nec pedum alterum alteri implicare.* Κεφάλαιον ῥαφανῖδος vocat caput raphani: partem illam scilicet cauli, quæ foliis vicina est. Non secabant autem raphanum in longitudinem, ut nunc; sed in rotunda frusta. Κιχλίζειν vero est, turdos edere. Secundum alios vero, immodeste ridere, sive, cachinnari.

Ῥάφεια. Rhaphea. Nomen urbis.

Ῥαφίς. Acus. Item, genus piscis.

Ῥαχθέντος. Rupti. Fracti.

Ῥαχίαν. Sic Attici vocant littus, & locum, ad quem fluctus alliduntur. Ita Thucydides. At Iones sic appellant maris recessum, sive reciprocationem æstus.

Ῥαχίας λαλίστερος. Littore loquacior. De garrulis [dicitur.] Fluctus enim ad littus allisi assidue strepitum edunt.

Ῥαχίζειν. Dorsum & partes spinæ dorsi dissecare. Euripides.

Ῥαχίζειν. Arroganter se jactare. Gloriosum esse. Et ῥαχιστὴς, Jactabundus, Gloriosus. Theopompus *Pamphila: Horum omnium [auctor est] gloriosus ille Demophon.*

Ῥαχίζων. Cædens. Dissecans. Sophocles: *Quaquaversum [pecudes] cædens.* Vel, per omnia loca stabuli. [Usus est autem voce ῥαχίζειν,] quod prima & maxima dissecatio fiat in ea parte, ubi est spina. Per metaphoram autem & homines insigniter maleficos ῥαχιστὰς dicimus.

Ῥαχίαι. Septa. Sepes. Vel, vincula septorum. Herodotus.

1 Εἴρηται δὲ ῥαφανὶς παρὰ τὸ ῥᾳδίως φ.] Eandem etymologiam vocis ῥαφανὶς docet Athen. lib. II. pag. 56. ubi sic inquit: Ῥαφανῖδες οὕτως κέκληνται, διὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι.

2 Παρὰ Ἀριστοφάνει] *Nubibus*, pag. 184. (113. Ed. Bas. *P.*) ubi Comicus sic inquit:

> Τί δ', ἢν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ;

Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit.

3 Ῥαφανῖδας λαμβάνοντες, καθ.] Hæc pœna adulterorum dicebatur ἀποραφανίδωσις, & παρατιλμός. Enarrator Comici ad *Plutum*, pag. 18. Ἔθος ἦν τοὺς ἁλόντας μοιχείας παρατίλλεσθαι, ἵνα δοὺς ἀργύριον ποινῆς λυθῇ. παρατίλλεται οὖν, τὰς τρίχας τοῦ πρωκτοῦ τίλλεται. αὕτη γὰρ ἀρίστη δίκη τοῖς μοιχοῖς πένησιν, ἀποραφανίδωσις, καὶ παρατιλμός. Pœnæ hujus scriptores passim mentionem faciunt. Lucianus *de Morte Peregr.* pag. 995. Ed. Paris. Ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἁλοὺς διέφυγε, ῥαφανῖδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος. Id est, *Cum in Armenia adulterii convictus fuisset, aufugit, nates raphano obturatas habens.* Synesius in *Encom. Calvit.* pag. 85. Οἱ δὲ κηπουροὶ τὰς Ἀττικὰς ῥαφανῖδας φυτεύουσιν, αἷς εὐθὺς, ἐπειδὰν ἁλῷ τις, τιμωρίας ἀπάρχονται. Confer etiam Nostrum supra v. Ὦ Λακιάδαι, & v. Παρατίλλεται.

4 Οὐδ' ἂν ἑλ.] Hic, & duo sequentes versus Anapæstici leguntur apud Aristoph. *Nubibus*, pag. 179. (108. Ed. Bas. *P.*)

5 Οὐκ ἔτεμον δὲ κατὰ μῆκος, ὡς νῦν· ἀλλὰ κατὰ κύκλ.] Locum hunc ex MSS. Paris. & Scholiasta Aristophanis supplevi, qui in prioribus Editt. mutile sic legitur, οὐκ ἔτεμον δὲ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανῖδα.

6 Ῥαφίς. ἡ βελ.] Confer Helladium apud Photium, pag. 1589.

7 Θουκυδίδης οὕτως] Lib. IV cap x. in fin. ubi verba ejus hæc sunt: Ἀξιῶ ὑμᾶς ἀμυνομένους παρ' αὐτὴν τὴν ῥαχίαν σώζειν ἡμᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὸ χωρίον. Scholiasta ad eum locum: Ῥαχία ἐστὶ πετρώδης τόπος, περὶ ὃν περιῤῥήγνυται ἡ θάλασσα, καὶ ὁ κλύδων, καὶ ἡ τῆς θαλάσσης ὁρμή. ὅθεν τὸ νωτιαῖον ὀστῶδες ῥάχις καλεῖσθαι, ὡς ἀπὸ τῆς πέτρας.

8 Τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρ.] Imo contra potius Iones sic vocarunt τὴν πλημμύραν, sive æstum maris. Galenus in Lexico Hippocr. Ῥηχίησι. οἷον πλημμύρησι. ἔστι γὰρ ἡ ῥηχίη οἷον πλημμύρα τις ἐστιν. Herodotus quoque lib. VIII. pag. 319. τὴν ῥηχίην & τὴν πλημμυρίδα ἐκ παραλλήλου posuit, ut monuit etiam Portus in Lexico Ionico. Hinc miror, quo auctore Suidas contrarium asserat.

9 Σοφοκλῆς] *Ajace*, pag. 4. ut Portus monuit.

10 Ἀντὶ τοῦ, κατὰ πάντα τόπον τ.] Hæc, & quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Sophoclis.

11 Κακουργοῦντας] Hanc lectionem ex Scholiasta Sophoclis revocavi. Priores enim Editt. male habent, κατορθοῦντας.

12 Δέσμαι] Sic habet MS. A. At in MSS. B. & C. itemque in prioribus Editt. inepte legitur, δέσμαι. Lexicon Herodoti: Ῥηχίη· φραγμοῦ, ἢ δέσμης ...

Ῥάχιν. [1] ὀσφῦν. ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος. ὁ [2] κανθὸς τοῦ νώτου. ἡ εὐθεῖα, ἡ ῥάχις, ῥάχεως, ῥάχει. ῥάχεα, ἄχρηστον· [3] ῥάχη δὲ, ἐν χρήσει.

Ῥάχιν. Lumbum. Vel, spinam dorsi. Casus rectus est ῥάχις; genitivus, ῥάχεως; dativus, ῥάχει; accusativus, ῥάχεα: sed qui inusitatus est. Ῥάχιν vero est in usu.

Ῥάψαι. συνθεῖναι.

Ῥάψαι. Consuere. Componere.

Ῥαψῴδημα. ψεῦσμα.

Ῥαψῴδημα. Mendacium.

Ῥαψῳδεῖν. ᾄδειν. [4] Ἀριστοφάνης·

—— Ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισι
Τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ· κ' εἴ τις δειλὸς γεγένηται,
Ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι.

Ῥαψῳδεῖν. Canere. Versibus celebrare. Aristophanes: *Pueris licebit viros in bello fortes versibus celebrare: &, si qui timide se gesserint, ne præ pudore cœnent.*

Ῥαψῳδία. φλυαρία. λόγων συναφή. ἀδολεσχία. καὶ [5] ῥαψῳδὸς, ἡ Σφίγξ, ἡ ῥάπτουσα τὰς ᾠδάς. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ῥαψῳδεῖν κατ' Ὅμηρον, ἢ μεθ' Ὅμηρον ἦν ἄν. [6] Σοφοκλῆς·

Πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
Ηὔδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;

περὶ τῆς Σφιγγὸς φησί.

Ῥαψῳδία. Rhapsodia. Futilis garrulitas. Verborum consarcinatio. Et Sphinx dicitur ῥαψῳδὸς, i. e. carmina vel ænigmata componens & contexens. Verbum vero ῥαψῳδεῖν vel Homeri tempore, vel post eum in usu esse cœpit. Sophocles: *Cur non, cum variorum ænigmatum consutrix hic esset canis, civibus aliquod malorum remedium dixisti?* De Sphinge ibi loquitur.

Ῥαψῳδοί. [7] οἱ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες· οἳ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ [8] ῥαβδούχους ἔχοντες ἀπήγγελλον. Ῥαψῳδῆσαι δὲ ἐστι, τὸ φλυαρῆσαι· ἢ τὸ ἁπλῶς [9] λαλεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι, [10] χωρὶς ἔργου τινός.

Ῥαψῳδοί. Rhapsodi. Sic dicebantur illi, qui carmina Homeri in Theatris recitabant: quod ῥάβδους, i. e. virgas tenentes ea recitarent. Ῥαψῳδῆσαι vero significat, nugas effutire, nugari: vel simpliciter, loqui, & recitare.

Ῥαιβός. διεστραμμένος. καὶ, ῥαιβόκρανος κορύνη. ἐν [11] Ἐπιγράμματι·

Καὶ τὰν ῥαιβόκρανον εὐστόρθυγγα κορύναν.

καὶ [12] ῥαιβοσκελὴς, ὁ πάγουρος. διαφέρει δὲ βλαισὸς καὶ ῥαιβός. ὁ μὲν, ἀπὸ τῶν γονάτων διεστραμμένος τοὺς πόδας· ὁ δὲ, αὐτὰς τὰς κνήμας.

Ῥαιβός. Distortus. Et ῥαιβόκρανος κορ. Clava incurvo & obtorto capite. In Epigrammate: *Et in curvum caput habentem, & ex robusto stipite factam clavam.* Et ῥαιβοσκελὴς, distorta crura habens. Valgus. Epithetum paguri. [Pagurus autem est genus cancri.] Differunt autem βλαισὸς & ῥαιβός. Nam βλαισὸς est valgus, sive, qui crura habet extrorsum intorta. Ῥαιβὸς autem, varus, sive, cujus crura introrsum acta sunt.

Ῥαιδεστός. πόλις.

Ῥαιδεστός. Rhædestus. Urbs.

Ῥαίδιον. [13] τὸ φορεῖον. ἢ τὸ ἅρμα.

Ῥαίδιον. Rheda. Vehiculum. Vel, currus.

Ῥαιδίων. ἁρμάτων.

Ῥαιδίων. Rhedarum. Curruum.

Ῥαῖδος. ὄνομα θηρίου.

Ῥαῖδος. Rhædus. Feræ nomen.

Ῥαικάνη. [14] ἡ μάστιξ.

Ῥαικάνη. Flagellum. Scutica.

Ῥαῖκος. [15] ὁ Ῥωμαῖος. Ῥέκος δὲ, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, σημαίνει τὴν ζώνην.

Ῥαῖκος. Rhæcus. Romanus. Ῥέκος vero, per ε simplex, zonam significat.

Ῥαίκτωρ, [16] Ῥαίκτορος. εἶδος ἀξιώματος.

Ῥαίκτωρ. Rector. Genus dignitatis.

Ῥαίω. φθείρω.

Ῥαίω. Corrumpo. Perdo.

Ῥαίωνος. ὄνομα κύριον.

Ῥαίωνος. Rhæonis. Nomen proprium. [A recto Ῥαίων.]

Ῥαιστήρ. ἡ σφῦρα. παρὰ τὸ ῥῶ, τὸ φθείρω. ἡ φθείρουσα τὰ ἐντιθέμενα. [17] ἐν Ἐπιγράμματι·

Ῥαιστήρ. Malleus. A ῥῶ, corrumpo, perdo. Quasi dicas, qui res [incudi] impositas icti-

1 Ὀσφῦν] Sic recte MS. A. itemque Hesychius. At MSS. B. & C. itemque omnes Editt. priores male, ὀφρῦν.
2 Ὁ κανθὸς τοῦ ν.] Ex Hesychio rescribe, ἡ ἄκανθα τοῦ νώτου, i. e. spina dorsi.
3 Ῥάχη] Scribe, ῥάχιν.
4 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 744.
5 Ῥαψῳδὸς, ἡ Σφίγξ, ἡ ῥάπτ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Oedip. Tyr.* pag. 168. ut Portus etiam monuit.
6 Σοφοκλῆς] *Oedip. Tyran.* pag. 168.
7 Ῥαψῳδοί. οἱ τὰ Ὁμ.] De Rhapsodis vide Salmasium in Solinum, & Nos in *Historia Critica Homeri*, quam adolescentes olim publici juris fecimus.
8 Ῥαβδούχους] Scribendum est ῥάβδους, ut Portus etiam monuit.
9 Λαλεῖν] Sic rescripsi ex conjectura, quam & Porto in mentem venisse video. Ante enim nullo, ut puto, sensu legebatur, λαβεῖν.
10 Χωρὶς ἔργου τινός] Quare hæc addiderit Suidas, nescio; nec video, quid ea sibi velint.

11 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XXIV. ut Portus etiam monuit.
12 Ῥαιβοσκελὴς, ὁ πάγουρος] In Epigrammate Statyllii Flacci, quod exstat Anthol. lib. VI. cap. III. in fin. πάγουρος vocatur ῥαιβοσκελής: ad quem locum Suidas procul dubio respexit.
13 Ῥαίδιον] Vocabulum hoc detortum est ex voce Latina *rheda*. Confer Hesychium v. Ῥηδίων.
14 Ῥαικάνη] Est vox recentiorum Græcorum, quam omiserunt Meursius & Dufrenius.
15 Ῥαῖκος. ὁ Ῥωμαῖος] Supra Suidas in serie sua τὸ Ῥαῖκος interpretatur, ὁ ὁρμώμενος. Sed neutra interpretatio placet. Rectius Hesychius: Ῥαῖκος. Ἕλλην. Ῥωμαῖοι δὲ τὸ γ προστιθέντες, Γραικόν φασι. Idem tradit Etymologus v. Γραικός.
16 Ῥαίκτωρ] Confer Dufrenium in Glossario Græco h. v.
17 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. ult. ut Portus etiam monuit.

Ἐκ

Ἐκ πυρὸς ὁ ῥαιστὴρ, καὶ ὁ καρκίνος, ἥ τε πυράγρη,
Ἄγκειθ' Ἡφαίστῳ δῶρα Πολυκράτεος.

Καὶ αὖθις·

Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος Ὅμηρον
Στήσηται φλογέαις ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς.

Ῥαιφενδάριος.[1] ἀξίωμα Ῥωμαϊκόν. ἤγουν, ὁ ἀναφορεύς.

Ῥέα. ὄνομα θεᾶς.

Ῥεβέκκα. ὄνομα κύριον. ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβ.

Ῥεγεωνάρχην. ζήτει ἐν τῷ Αὐγουστεῖον.

Ῥεγεῶνος.

Ῥέγχουσι.[2] τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθέως καθεύδοντες. οἱ δὲ μὴ φροντίζοντες, κοιμῶνται.

Ῥέεθρον. ῥεῖθρον.

Ῥέζεσκον. ἔπραττον.

Ῥέζειν. θυσιάζειν. ποιεῖν. [3] ἱερατεύειν. παρασκευάζειν.

Ῥέθος. πρόσωπον. ἐρύθημα. μέλος. σπλάγχνον.

Ἐνθάδε [4] τῆς τρυφερῆς μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται
Τρυγόνιον.

Ὅμηρος·[5]

Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδος δὲ βεβήκει.

Καὶ [6] ῥεθομαλίδαι, οἱ τρυφεροὶ τὴν σάρκα. λέγεται γὰρ καὶ ὅλον τὸ σῶμα ῥέθος. καὶ πληθυντικῶς, τὰ ῥέθη.

Ῥέκαυγον.[7] παρὰ Ῥωμαίοις, ἀποχῆς εἶδος.

Ῥέκος. ζῶμα. ζώνη.

Ῥέκτῃ ἀνδρί. τῷ πρακτικῷ.

Ῥελατορία.[8] ἀναφορά.

Ῥεμβώδεις. ἠμελημένης. [9] Τῆς γὰρ πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης, ὁ μὲν Σκόπας ἠδόξει καὶ διεβέβλητο νεανικῶς. καὶ αὖθις· Εὑρὼν δὲ αὐτοὺς [10] διαρρεμβομένους κατὰ τὸ τέμενος ἀόπλους, τούτους ἀπέκτεινε.

Ῥέμει. πειρᾷ. ὀδυνᾷ. σήπει.

Ῥέμος. ὄνομα κύριον.

Ῥέμφις. ὄνομα κύριον.

Ῥέξαι. ποιῆσαι. πρᾶξαι. Ἀθηναῖοι δὲ [11] θῦσαι. παρὰ Ἐπιχάρμῳ, τὸ [12] βλάψαι.

bus perdit. In Epigrammate: *Malleus, qui sæpe ferrum ignitum ictibus ante tutudit, & cancer, & forceps, dona a Polycrate Vulcano suspensa sunt.* Et iterum: *Neque si me malleo ex auro ductum Homerum collocet in flammeis Jovis fulguribus.*

Ῥαιφενδάριος. Referendarius. Nomen dignitatis apud Romanos.

Ῥέα. Rhea. Nomen Deæ.

Ῥεβέκκα. Rhebecca. Nomen proprium. Mater Jacobi.

Ῥεγεωνάρχην. Regionis præfectum. Quære in voce Αὐγουστεῖον.

Ῥεγεῶνος. Regionis.

Ῥέγχουσι. Stertunt. Hoc faciunt illi, qui alto somno sopiti sunt. At qui curarum expertes sunt, κοιμῶνται, i. e. dormiunt.

Ῥέεθρον. [Poetice pro] ῥεῖθρον. Fluentum.

Ῥέζεσκον. Faciebant.

Ῥέζειν. Sacrificare. Facere. Hostias mactare. Præparare.

Ῥέθος. Facies. Rubor. Membrum corporis. Viscera. [In Epigrammate:] *Hic delicatæ & teneræ Trygonii molle jacet corpus.* Et Homerus: *Anima vero ex corpore evolans ad Plutonis domum descendit.* Et ῥεθομαλίδαι, molle & tenerum corpus habentes. Nam & totum corpus dicitur ῥέθος. Et pluralis, τὰ ῥέθη.

Ῥέκαυγον. Recautum. Acceptilationis species apud Romanos.

Ῥέκος. Zona. Cingulum.

Ῥέκτῃ ἀνδρί. Viro strenuo in agendo.

Ῥελατορία. Relatio.

Ῥεμβώδεις. Neglectæ. Remissæ. *Cum enim obsidio esset remissior, Scopas sinistris hominum sermonibus carpebatur & valde vituperabatur.* Et iterum: *Cum autem eos inermes per lucum errare deprehendisset, eos interfecit.*

Ῥέμει. Tentat. Dolore afficit. Putrefacit.

Ῥέμος. Remus. Nomen proprium.

Ῥέμφις. Rhemphis. Nomen proprium.

Ῥέξαι. Facere. Agere. Athenienses vero [ponunt pro] θῦσαι, i. e. sacrificare. Apud Epicharmum autem significat, tingere.

1 Ῥαιφενδάριος] Scribendum potius est, Ῥαιφερενδάριος, vel Ῥεφερενδάριος, ut monuerunt Meursius & Dufrenius: uterque in Glossario Græco. Salmasius tamen ad Flavium Vopisc. pag. 512. Edit. Hack. vulgatam lectionem Suidæ tuetur, dicitque, Græcos recentiores truncato vocabulo Ῥαιφενδαρίους appellasse, quos Latini *Referendarios* vocent. At ego Meursium & Dufrenium sequi mallim.

2 Ῥέγχουσι] Dicitur etiam ῥέγκουσι, per κ. quod Atticorum est. Aristophanes initio *Nubium:*

Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσι.——

Scholiasta: Ῥέγκουσι. οὕτως οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ κ. καθεύδουσιν οὖν πάντες, ὡς τῶν ἄλλων μὲν ἀμεριμνούντων, αὐτοῦ δὲ φροντίζοντος. διὰ τοῦτο καὶ τὸ ῥέγκουσιν ἐπήγαγεν, ἵνα μᾶλλον αὐτοὺς δείξῃ πάντας ὄντας ἔξω φροντίδος. τῶν γὰρ βαθέως καθευδόντων ἴδιον τὸ ῥέγκειν. Huc Suidas respexit. Thomas Magister: Ῥέγχω οὐδεὶς τῶν Ἀττικῶν, ἀλλὰ ῥέγκω. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν.

3 Ἱερατεύειν] Scribe, meo periculo, ἱερεύειν, i. e. hostias mactare. Sic enim vox ista accipitur apud Homerum Il. Α. v. 444. & alibi. Recte Hesychius: Ῥέζει. πράττει, θύει, ἱερεύει. Photius in Lexico inedito: Ῥέζει. θυσιάζει. ποιεῖ. ἱερεύει.

4 Ἐνθάδε τῆς τρυφ.] Fragmentum hoc decerptum est ex Epigrammate Philodemi, quod integrum exstat Anthol. lib. III. cap. XII. ut Portus quoque observaverat.

5 Ὅμηρος] Il. Χ. v. 362.

6 Ῥεθομαλίδαι] Henr. Stephanus in *Thesauro* vocis hujus solum Suidam auctorem laudat. Sed reperitur ea etiam apud Scholiastam Homeri ad Il. Χ. v. 68. qui docet, Æoles τοὺς εὐπροσώπους vocare ῥεθομαλίδας.

7 Ῥέκαυγον] Scribendum est Ῥέκαυτον, ut recte monuerunt Meursius in Glossario, & Portus ad hunc locum. Vide etiam Dufrenium in Glossario Græco, v. Ῥέκαυτον; & in Glossario Latin. v. *Recautum*.

8 Ῥελατορία] Sic recte optimus MS. A. At in MSS. B. & C. itemque prioribus Editt. corrupte legitur, ῥεκτολία: quam vocem, licet spuriam, Dufrenius, mendosis codicibus Suidæ deceptus, in Glossarium suum retulit.

9 Τῆς γὰρ πολιορκ.] Valesius fragmentum hoc ad Polybium refert.

10 Διαρρεμβομένους] Sic recte, MS. A. Sed MSS. B. & C. & priores Editt. male, διαβεβλημένους.

11 Θῦσαι] Pariter & apud Latinos *facere* pro *sacrificare* interdum poni constat.

12 Βλάψαι] Sic habent libri tam MSS. quam editi; sed male. Scribendum enim est, βάψαι, i. e. tingere. Clare Scholiasta Homeri ad Odyss. Γ. v. 349. Ῥήγεα. βαπτὰ ἱμάτια καὶ περιβόλαια. Ῥέξαι γὰρ οἱ Ἀχαιοὶ ἔλεγον τὸ βάψαι. Etymologus v. Ῥῆγος: Ῥέξαι τὸ

Ῥέπει.

Ῥέπει. κλίνει.

Ῥερυθμῶσθαι.[1] ἐσχηματίσθαι. συγκεκεῖσθαι.

Ῥερυπωμένους. ποιητικῶς κεῖται.

Ῥεῦμον. βρέφος νεογνόν.

Ῥευξωρία.[2] παρὰ Ῥωμαίοις ἡ μετὰ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς[3] ἀλληλοκληρονομία.

Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. εἴρηται παρ᾽[4] Ὁμήρῳ, ὅτι ὁ μωρὸς μετὰ τὸ γενέσθαι τὸ πρᾶγμα ἐπιγινώσκει.

Ῥεῖ. ῥέει.

Ῥεῖα. ῥᾳδίως. εὐκόλως. εὐμαρῶς. ἰσχυρῶς. ὁμαλῶς. [5]Ὅμηρος· Ῥεῖ᾽ ἔγνων ἀπιόντος. καὶ ῥεῖον. εὐχερές, εὔκολον.

Ῥεῖα[6] ζώοντες. ἀπόνως, καὶ ἀμόχθως.

Ῥειαμένῃ.[7] ἐν [8]καθύδρῳ τόπῳ.

Ῥεῖθρον. τὸ κῦμα.

Ῥειώνην. [9]τὴν Ἥραν.

Ῥείτης. ὁ ῥέων.

Ῥειτός.[10] ὄνομα [11]τόπου, καὶ ἔθνους.

Ῥήβας. ὄνομα ποταμοῦ.

Ῥηγεῖς. [12]οἱ βαφεῖς. καὶ ῥῆγος, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον.

Ῥηγίλαος. ὄνομα κύριον.

Ῥηγῖνος, γραμματικός. ἔγραψε τὸν [13]λεγόμενον Πολυμνήμονα.

Ῥηγῖνος. ὁ ἀπὸ τοῦ Ῥηγίου.

Ῥηγίνους.[14] τοὺς δειλούς. Ξέναρχος γὰρ, ὁ Σώφρονος τοῦ [15]Μιμογράφου υἱὸς, ἐκωμῴδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς δειλοὺς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς. καὶ παροιμία· Ῥηγίνου δειλότερος. ἐπὶ τῶν καθ᾽ ὑπερβολὴν δειλῶν. καὶ, [16]Δειλότερος τοῦ παρακύπτοντος.

Ῥήγιον. τόπος.

Ῥηγμῖνι. αἰγιαλῷ.

Ῥήγνυται. διαιρεῖται, καὶ διακόπτεται. καὶ ῥήγνυσιν, ἀντὶ τοῦ προΐησιν, ἐκπέμπει. Αἰλιανός· Καὶ ῥήγνυσι φωνὴν ἱκέτιν ἐξ αὐτῆς ἐκβιασθεὶς τῆς ὀδύνης. καὶ ῥηγνύμενον, διαῤῥησσόμενον. καὶ ῥήγνυσκε, διέῤῥησσε.

Ῥῆγος. τὸ βεβαμμένον ἱμάτιον.

Ῥέπει. Vergit. Inclinat.

Ῥερυθμῶσθαι. Formatum esse. Compositum esse. Concinnatum esse.

Ῥερυπωμένους. Poetice dictum est [pro ἐῤῥυπωμένους.] Sordidatos.

Ῥεῦμον. Infans recens natus.

Ῥευξωρία. Res uxoria. Sic apud Romanos dicitur mutua viri & uxoris hæreditas.

Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος. *Post factum stultus sapit.* Dictum est Homeri. Stultus enim rem, postquam facta est, agnoscit.

Ῥεῖ. [Contractum ex ῥέει.] Fluit.

Ῥεῖα. Facile. Fortiter. Æqualiter. Homerus: *Facile agnovi [vestigia] abeuntis.* Et ῥεῖον, facilius, vel facile.

Ῥεῖα ζώοντες. Sine labore & molestiis viventes.

Ῥειαμένῃ. In humido loco.

Ῥεῖθρον. Fluxus. Fluctus.

Ῥειώνην. Rheonem. Id est, Junonem.

Ῥείτης. Fluens. Fluidus.

Ῥειτός. Rhetus. Nomen loci & gentis.

Ῥήβας. Rhebas. Nomen fluvii.

Ῥηγεῖς. Tinctores. Et ῥῆγος, vestimentum tinctum.

Ῥηγίλαος. Rhegilaus. Nomen proprium.

Ῥηγῖνος. Rheginus, Grammaticus. Scripsit librum, qui vocatur *Polymnemon.*

Ῥηγῖνος. Rheginus. Ab urbe Rhegio sic appellatus.

Ῥηγίνους. Rheginos. [Sic vocabant] homines timidos. Xenarchus enim, Sophronis Mimographi filius, Rheginos ut timidos in comœdiis suis perstrinxit, a Dionysio tyranno ad hoc faciendum inductus. Et proverbium: *Rhegino timidior.* Dicitur de iis, qui supra modum sunt timidi. Et, *Timidior prospiciente.*

Ῥήγιον. Rhegium. Urbs,

Ῥηγμῖνι. Littore.

Ῥήγνυται. Rumpitur. Dividitur. Dissecatur. Et ῥήγνυσιν, emittit, erumpit. Ælianus: *Et vocem supplicem erumpit, dolore coactus.* Et ῥηγνύμενον, quod rumpitur. Et ῥήγνυσκε, dirumpebat.

Ῥῆγος. Vestimentum tinctum.

βάψαι, καὶ οἷον μελανοποιῆσαι. Sic & apud Latinos *inficere* significat *tingere*; & *infectores* iidem sunt, qui *tinctores*. Cæterum, miror, Stephanum in *Thesauro* suo de hac significatione vocis ῥέζειν prorsus tacere.

1 Ῥερυθμῶσθαι] Pro ἐῤῥυθμῶσθαι.

2 Ῥευξωρία] Potius, Ῥεοξωρία, vel Ῥὲς οὐξωρία, ut legitur in Glossis Nomicis, unde hæc sumpsit Suidas.

3 Ἀλληλοκληρονομία] Sic etiam legitur in Glossis Nomicis. At MS. A tantum habet κληρονομία.

4 Παρ᾽ Ὁμήρῳ] Il. P. v. 32.

5 Ὅμηρος] Il. N. 72. unde sensum hujus fragmenti supplebis. Genitivus enim ἀπιόντος non pendet a verbo ἔγνων, sed a voce ἴχνια, quæ apud Homerum præcedit.

6 Ῥεῖα ζώοντες] Sic Homerus Deos vocat, Il. Z. v. 138. & alibi. Confer Heinsium in *Introductione* in Hesiodum, cap. XIII.

7 Ῥειαμένῃ] Imo, εἱαμενῇ. Vide Nostrum supra v. Εἱαμενή.

8 Καθύδρῳ] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Editt. quæ habent, καθόρῳ. Lectionem MStorum confirmat Scholiasta Homeri ad Il. Δ. v. 483. qui εἱαμενῇ interpretatur, καθύδρῳ καὶ βοτανώδει τόπῳ.

9 Ῥειώνην. τὴν Ἥραν.] Etymologus: Ῥειώνη. τὴν Ἥραν φησὶν Εὐφορίων.

10 Ῥειτός.] Confer Hesychium v. Ῥειτοί: & Etymologum v. Ῥείτης.

11 Ὄνομα τόπου] Scribendum potius esse ὄνομα ποταμοῦ, colligo ex Etymologo v. Ῥείτης; quem vide. Obiter autem hic moneo, vocem ποταμὸς in MSS. sæpe per compendium exarari solere; eamque causam esse, quare eam librarii non raro in τόπος mutare soleant.

12 Ῥηγεῖς. οἱ βαφεῖς. καὶ ῥῆγ.] Ex Scholiasta Homeri ad Il. I. v. 657.

13 Τὸν λεγόμενον Πολυμνήμονα] Laudatur hoc opus a Socrate lib. III. *Hist. Eccles.* cap. XXIII.

14 Ῥηγίνους. τοὺς δειλ.] Confer Zenobium, & alios Parœmiographos.

15 Μιμογράφου] Antea male legebatur Μηνογράφου; cujus loco Μιμογράφου, vel absque MStorum auctoritate, reponere non dubitavi. Sophronem enim *Mimos* scripsisse, tum ex aliis auctoribus constat, tum etiam ex ipso Suida infra v. Σώφρων.

16 Δειλότερος τοῦ παρακ.] Vide Nostrum supra h. v.

Ῥήγνυ-

Ῥήγουλος. ὄνομα κύριον. Ὅτι οἱ Καρχηδόνιοι πολλοῖς ἀτυχήμασι δουλωθέντες τὸ φρόνημα, Ῥήγουλον τὸν στρατηγὸν Ῥωμαίων, ὃν μικρῷ πρόσθεν ὑπὸ χεῖρα πεσόντα σφίσι πικρῶς τε καὶ βαρβαρικῶς ἐκόλαζον, τότε τῶν δεσμῶν ἀνέντες, τάτε ἄλλα θεραπεύσαντες, πρὸς τοὺς οἰκείους ἐξέπεμπον, εὑρέσθαι τινα μετρίαν τοῦ πολέμου κατάθεσιν καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἀντίδοσιν τῇ συντάξει τοῦ ἀνδρὸς οἰόμενοι. ὁ δὲ πρὸς τὴν Ῥώμην ἅμα πρεσβείαις Καρχηδονίων ἀφικόμενος, ἔς τε τὸ Συνέδριον παρελθὼν, τὰς μὲν συνήθεις τοῖς Ὑπατικοῖς τιμὰς διωθήσατο· οὐ μετεῖναι τῆς πολιτείας αὐτῷ λέγων, ἀφ' οὗπερ ἡ τύχη δεσπότας αὐτῷ Καρχηδονίους ἐπέστησε. παρῄνει γε μὴν τοῖς ἐν [1]τέλει τῆς Βουλῆς ἀπείπασθαι παντελῶς τὰς διαλλαγὰς, καὶ μὴ ἀνεῖναι τοὺς ἐναντίους ἐς τὸ ἀνέλπιστον ἤδη ἀφιγμένους. οὐ γὰρ εἶναί πως ἄξιον, ἀνδρὸς ἑνὸς μόνου, καὶ ἤδη γηραιοῦ, ὀλίγων τε ἄλλων τῶν ὑπολελειμμένων ἐς τὴν Καρχηδονίαν, πολλὰς χιλιάδας ἀλλαξαμένους αὐξῆσαι τὴν τῶν ἐναντίων δύναμιν. ἐφ' οἷς ἀγασθέντες αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι, τὴν μὲν πρεσβείαν ἄπρακτον τῶν Καρχηδονίων πέμπουσιν· αὐτὸν δὲ πρὸς βίαν ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἀγόντων ἐπεχείρουν. ὁ δὲ οὐ μενετέον αὐτῷ φήσας ἐν πόλει, ἐν ᾗ τῆς ἴσης οὐ μεθέξει κατὰ τοὺς παλαιοὺς θεσμοὺς πολιτείας, πολέμου νόμῳ δουλεύειν ἑτέροις ἠναγκασμένος, εἵπετο τοῖς Καρχηδονίοις ἑκούσιος, τά τε δάκρυα τῶν οἰκείων καὶ τοὺς ὀλοφυρμοὺς ἀκλινῶς διωθησάμενος. ἐπανελθὼν δὴ οὖν ἐς τὴν Καρχηδόνα, παντὶ κολάσεων εἴδει καταναλίσκεται. πρὸς γὰρ δὴ τοῖς πολλοῖς αἰκισμοῖς, οἴκου, φασὶ, περιτεθέντος αὐτῷ στενοῦ, καὶ [2]ἰσομέτρου τῷ σώματι, αἰχμαῖς σιδηραῖς κατὰ τὸ ἐντὸς πεπυκνωμένου, διαφθαρῆναι αὐτὸν, ἀπαγορεύοντα μὲν πρὸς τὴν ἀκλινῆ στάσιν, περιπίπτοντα δὲ ταῖς αἰχμαῖς, ἔν τε ταῖς ἐπὶ τῶν τοίχων ἀναπαύσεσι, καὶ ὅλως ἐν ταῖς ἐξαλλαγαῖς τοῦ σχήματος. καὶ τὸ μὲν οὕτως ἐπεπράγει.

Ῥήϊδιον. εὔκολον. καὶ ῥηϊδίως.

Ῥηϊνός. ὁ ῥυπαρός.

Ῥηϊστή.[3] ἀρεστή.

Ῥήλαιμος. ὄνομα τόπου.

Ῥῆμα. ῥῆμα λέγεται ἡ ἁπλῶς ῥηματικὴ φωνή· οἷον, τύπτω, γράφω· ἁπλῶς μόνον λεγόμενον. τὸ δ' ἐκ τῆς ἁπλῶς ῥηματικῆς φωνῆς σημαινόμενον, κατηγορία καλεῖται.

Ῥήματα ἀντ' ἀλφίτων. ἐπὶ τῶν μὴ ὧν τις δεῖται διδόντων, ἀλλὰ φωνὰς μόνας προϊεμένων.

Ῥῆμος καὶ Ῥωμύλος, ἀδελφοὶ Ῥωμαῖοι, ἐκ πορνείας γενόμενοι, καὶ ῥιφέντες, καὶ παρὰ γυναικὸς ἀνατραφέντες. καὶ ζήτει ἐν τῷ Βρουμάλια.

Ῥήναια. νῆσος πλησίον Δήλου. καὶ Ῥηνία.

Ῥῆνες. πρόβατα. ἡ εὐθεῖα, ὁ ῥήν.

Ῥὴξ, Ῥηγός. [4]ὁ τῶν Φράγγων ἀρχηγός.

Ῥήγουλος. Nomen proprium. Regulus. Carthaginenses multis cladibus fracti, Regulum Imperatorem Romanorum, quem paulo ante in potestatem suam redactum acerbis & crudelibus suppliciis excruciaverant, tunc vinculis solutum humaniusque tractatum ad suos dimiserunt, sperantes, se æquas pacis conditiones & captivorum permutationem viri illius opera impetraturos esse. Ille vero cum Carthaginensium legatis Romam profectus, & in Senatum ingressus, honores Consularibus debitos repudiavit, se civem esse negans, ex quo Fortuna Carthaginenses sibi dominos imposuisset. Senatoribus vero suasit, ut pacem repudiarent, nec hostibus ad desperationem jam redactis respirandi tempus concederent. Haud enim decere, uno solo viro, eoque jam sene, & paucis aliis, qui apud Carthaginenses relicti essent, multa millia hominum permutare, & sic hostium vires augere. Romani igitur ob hæc dicta virum admirati, legatos Carthaginensium re infecta dimiserunt: ipsum vero per vim manibus illorum, qui ipsum ducebant, eripere conabantur. At ille negans sibi manendum in urbe, cujus se esse civem instituta patria vetarent, (lege enim belli se aliis servire coactum) Carthaginenses ultro secutus est, cognatis & amicis frustra eum lacrymis & lamentis suis flectere conantibus. Carthaginem igitur reversus, omni suppliciorum genere consumptus est. Nam præter multos alios cruciatus, domunculæ angustæ, quæ corporis ejus magnitudini respondebat, & ferreis aculeis intus munita erat, inclusus periisse fertur: cum nec immotus stare posset, &, cum præ lassitudine se ad latus reclinare, vel statum corporis immutare vellet, in ferreas cuspides incideret.

Ῥήϊδιον. Facile. [Pro ῥᾴδιον.] Et ῥηϊδίως, [adverbium, pro ῥᾳδίως.]

Ῥηϊνός. Sordidus. Squalidus.

Ῥηϊστή. Grata. Quæ placet.

Ῥήλαιμος. Rhelæmus. Nomen loci.

Ῥῆμα. Verbum. Verbum simpliciter dicitur vox verbalis, ut τύπτω, γράφω: quatenus scilicet simpliciter tantum dicitur. At quod voce illa verbali significatur, categoria appellatur.

Ῥήματα ἀντ' ἀλφίτων. Verba pro farina. Dicitur de iis, qui non dant ea, quæ quis petit, sed verba tantum præbent.

Ῥῆμος καὶ Ῥωμ. Remus & Romulus, fratres Romani, ex meretrice nati, & expositi, & a muliere quadam educati. Quære in v. Βρουμάλια.

Ῥήναια. Rhenæa, & Rhenia, insula prope Delum.

Ῥῆνες. Oves. Casus rectus est ὁ ῥήν.

Ῥήξ. [Sic] Francorum Rex [a Græcis recentioribus appellatur.]

1 Τοῖς ἐν τέλει τῆς Βουλ.] Sic rescripsi auctoritate optimi MS. A. Ante enim male legebatur, τὴν ἐντέλειαν τῆς Βουλῆς.

2 Ἰσομέτρου] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Editt. quæ habent, ἰσομετρήτου.

3 Ῥηϊστή. ἀρεστή] Ex Scholiasta Homeri ad Odyss. Λ. v. 565. sed ubi rectius legitur ῥηΐστη, cum accentu in penultima: quod Ionice dictum est pro ῥᾴστη.

4 Ὁ τῶν Φράγγων ἀρχηγός] Non solum Francorum, sed etiam

Ῥήξας. κόψας. [1] Ὁ δὲ ῥήξας τὰ κλήματα, ἐβοήθει. καὶ ῥῆξαι, ὁμοίως.

Ῥήξας. Qui rupit. *Ille vero ruptis vinculis virgeis, vim propulsare parabat.* Et ῥῆξαι, rumpere.

Ῥηξήνορες. ἀνδρεῖοι.

Τύμβος [2] Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος· ὅν ποτ᾽ Ἀχαιοὶ
Δώμησαν, Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων.

Ῥηξήνορες. Fortes. Bellicosi. [In Epigrammate:] *Sepulcrum Achillis fortis, quod olim Achivi condiderunt, Trojanorum, qui posteris seculis victuri erant, terrorem.*

Ῥηξίφλοια. [3] ῥήξαντα τὸν φλοῦν· οἷον, κάρυα.

Ῥηξίφλοια. Quæ rumpunt corticem: ut nuces.

Ῥῆξον φωνήν. διάτορον καὶ ἰσχυρὸν εἰπέ.

Ἀλλ᾽ [4] ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσιν χρηστοῖς στεφανώσας,
Ῥῆξον φωνήν, ᾗτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

Ῥῆξον φωνήν. Rumpe vocem. Id est, claram & intensam vocem ede. [Aristophanes:] *At o, qui seniores multis egregiis moribus decorasti, rumpe vocem, qua gaudes, & ingenium tuum aperi.*

Ῥησείδιον. λεξείδιον.

Ῥησείδιον. Dictiuncula.

Ῥήσεις. λόγοι.

Ῥήσεις. Dicta. Sententiæ.

Ῥησίαρχος. [5] ὃς ἐρέει τὰ θέσφατα. παρ᾽ Ἐπιχάρμῳ. ἤτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηκεν· ἤ, ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ϛ᾽ Τραγῳδουμένων, ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἰπεῖν. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος.

Ῥησίαρχος. Rhesiarchus. Id est, qui oracula dicit. [Reperitur hæc vox] apud Epicharmum. Dicta est autem a ῥῆσις, [& ἀρχός.] Vel, ut Asclepiades lib. VI. de fabulis Tragicis ait, [Rhesiarchus] omnium optime verū dicere norat. Fuit & alter [Rhesiarchus.]

Ῥησικοπεῖν. δημηγορεῖν.

Ῥησικοπεῖν. Populi benevolentiam oratione captare.

Ῥῆσις μακρά. διεξοδικὸς λόγος, καὶ μακρός.

Ῥῆσις μακρά. Sententia longa. Oratio prolixa.

Ῥῆσος. ὄνομα κύριον. στρατηγὸς τῶν Βυζαντίων, τὰς οἰκήσεις ἔχων περὶ τῆς πόλεως, ἐν τόπῳ λεγομένῳ Ῥησίῳ, ἔνθα νῦν οἶκος τοῦ μεγάλου [6] Μάρτυρος Θεοδώρου γνωρίζεται. ὃς ἦλθεν εἰς συμμαχίαν τῶν Τρώων, καὶ καταλύσας ἐν τῷ πεδίῳ τῷ περὶ τῆς πόλεως κειμένῳ, ἀτυχῶς ἀπήλλαξε. διὰ νυκτὸς γὰρ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τοῦτον κατασφάζουσι.

Ῥῆσος. Rhesus. Nomen proprium ducis Byzantiorum, qui habitabat ante urbem, in loco, qui Rhesium dicebatur: ubi nunc magni Martyris Theodori domus cernitur. Hic cum ad opem Trojanis ferendam venisset, & in campo ante Ilium sito castra posuisset, infeliciter periit. Noctu enim a Diomede & Ulysse interfectus est.

Ῥητίνη. τὸ ἐκ τῆς πεύκης ὑγρόν.

Ῥητίνη. Resina. Humor ex picea manans.

Ῥητόν. ὡρισμένον, φανερόν. Θουκυδίδης· Συνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις ῥητοῦ μὲν ἕκαστον ἀργυρίου ἀπολυθῆναι, ὅπλα παραδόντας. καὶ αὖθις· Ἐν οὐδενὶ πώποτε χρόνῳ ῥητόν τι χρυσίον ἐκομίσαντο ἐκ Ῥωμαίων οἱ καθ᾽ ἡμᾶς Σαρακηνοί.

Ῥητόν. Definitum. Certum. Diserte expressum. Thucydides: *Inter eos & Athenienses convenit, ut quisque certo pretio persoluto dimitteretur, armis traditis.* Et iterum: *Nunquam Saraceni, qui nunc sunt, pactam aliquam auri summam a Romanis acceperunt.*

Ῥητορικὴ γραφή. ἣν ἠγωνίζοντο οἱ Ῥήτορες. οὐ γὰρ πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ Ῥήτορες, ἀλλ᾽ ἐνίας. ἄλλοι δὲ Ῥητορικὴν γραφὴν λέγουσι τὴν κατὰ Ῥήτορος γινομένην, γράψαντός τι, ἢ εἰπόντος, ἢ πράξαντος παράνομον. ἴσως δὲ κατὰ τοῦτο ῥητορικαί τινες γραφαὶ καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται· ὥσπερ λέγεται Πρυτανικὴ γραφή, ἡ κατὰ Πρυτάνεως· καὶ Ἐπιστατική, ἡ κατὰ Ἐπιστάτου. Ῥητορικὴ δὲ ἐστὶν ἐπιστήμη δικαίων. ἴδιον δὲ Ῥητορικῆς τόλμης, τὸ μὴ ἀρνεῖσθαι μέν, πιθανὴν δὲ τῶν πραγμάτων ἐπιφέρειν αἰτίαν. Δαμάσκιός φησι περὶ Ἰσιδώρου· Οὐ δὲ τῇ Ῥητορικῇ προσεῖχε τὸν νοῦν, ὅ, τι καὶ λόγου ἄξιον, τὸ σοβαρὸν αὐτῆς καὶ τὸ ἀλαζονικὸν

Ῥητορικὴ γραφή. Sic vocatur causa, quam Oratores in Judicio agebant. Olim enim Oratores non omnes causas agebant, sed quasdam tantum. Alii vero ῥητορικὴν γραφὴν vocant actionem, quæ instituitur contra Oratorem, qui contra leges aliquid scripsit, aut dixit, aut fecit. Fortasse, vero Ῥητορικαὶ γραφαὶ ea ratione sic appellantur, quod ex diversis legibus actiones contra Oratores instituantur: sicut actio Prytanica dicitur ea, quæ contra Prytanem instituitur; & Epistatica, quæ contra Epistaten. Rhetorica vero est scientia ejus, quod justum est. Proprium autem est audaciæ oratoriæ, non quidem rem negare, sed probabilem facti causam afferre.

cæterorum Barbarorum Reges Græci recentiores appellabant Ῥῆγες, quod nomen Βασιλεὺς solis Imperatoribus Romanis convenire existimarent. Asterius Homil. in Psalm. VII. Tom. II. Monum. Eccl. Græc. a Cotelerio edit. pag. 75. Ὥσπερ ἐν τοῖς πολέμοις πλῆθος βαρβάρων ὁπλίζεται, οἱ πάντες δὲ τοῦ ἑνὸς νεύματι τοῦ Ῥηγός, ἢ τοῦ τυράννου ἕπονται. Vide quæ ad eum locum notavit Cotelerius. Confer etiam Dufrenium in Glossario Græco.

1 Ὁ δὲ ῥήξας τὰ κλ.] Hæc sunt verba Josephi de Simsone, lib. V. *Ant. Judaic.* cap. X. pag. 162.

2 Τύμβος Ἀχιλλ.] Distichum hoc legitur Anthol. lib. III. cap. XIV. ubi integrum Epigramma vide.

3 Ῥηξίφλοια] Vide Casaub. ad Athen. lib. II. cap. XX.

4 Ἀλλ᾽ ὦ πολλ.] Duo hi versus Anapæstici leguntur apud Aristoph. *Nubib.* pag. 177. (107. Ed. Bas. *P.*)

5 Ῥησίαρχος. ὃς ἐρέει τὰ θέσφ.] Eadem habet Hesychius. Sed tota hæc nota obscura est, quod locus scriptoris, ad quem Hesychius respexit, hodie, quod quidem sciam, nuspiam exstet.

6 Μάρτυρος] Hæc vox in prioribus Editt. deest, quam ex MS. A. revocavi.

ρικὸν εὐλαβηθεὶς καὶ μισήσας. Ῥητορικὴ γραφὴ ἔοικε καλεῖσθαι, ἡ κατὰ Ῥήτορος γεγραμμένος, ἢ εἰπόντος, καὶ ἑξῆς, ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη. Διαφέρει ἡ Διαλεκτικὴ τῆς Ῥητορικῆς. καὶ ζήτει ἐν τῷ Διεξοδικῶς.

Ῥήτωρ. Ῥήτωρ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο, ὁ δήμῳ συμβουλεύων, καὶ ὁ ἐν δήμῳ ἀγορεύων, εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν, εἴτε καὶ ἀδύνατος· εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου συμβουλεύων, εἴτ' ἐπὶ οἰκείοις λήμμασι. καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδὰν λέγοι· Ῥήτωρ, ἡγεμὼν, καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτων. [1] καὶ ἑτέρωθι· Ἐγὼ δ', εἰ μὲν ὁ συμβουλεύων ὑμῖν ὅ, τι ἂν συμφέρειν ἡγῆται, ῥήτωρ ἐστὶν, οὔτ' ἀρνοῦμαι, οὔτε φύγοιμι ἂν τοὔνομα τοῦτο. εἰ δὲ, οἵους ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους, καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγώ. † Καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται ῥητορικὴ ἐκ Βουλῆς, εἰ εἰσφέρῃ τις γνώμην, ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν [2] τύχην ἡγούμενος.

Ῥήτωρ. συνήγορος. δικολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτὴς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥῆτραι. συνθῆκαι. λόγοι. ὁμολογίαι. Ταραντῖνοι δὲ νόμους, καὶ οἷον ψηφίσματα. παρὰ Λακεδαιμονίοις, ῥήτρα Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος. οἱ δὲ, ῥήτρας, ὁμολογίας. οἱ δὲ, συγγράμματα. καὶ ῥητροφύλακας, τοὺς συγγραμματοφύλακας. Οἱ δὲ στρατιῶται, δι' οὓς προῄρητο ἡ ῥήτρα, ὅστις αὐτῶν τὰ νῶτα στρέψας ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἴοι, ὡς πολέμιος βαλλόμενος ὑπὸ τῶν φίλων, ἀλγεινῶς ἀποθάνοι. ὁ δὲ [3] χρησμὸς λέγει, ῥήτραν σαφοῦς τε καὶ ἐναργοῦς χρησμοῦ.

Ῥηχιάδαι, [4] ἢ ῥηχάδαι. οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥαχίας βάλλοντες.

Ῥῆχος. φραγμός. [5] Ἡρόδοτος.

Ῥία. ἀκρωτήρια. ὄρους ὄρθια. καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα. παρὰ τὸ ῥαΐζειν, ὅ ἐστιν εἰς τὸ ὀξὺ λήγειν. καὶ Θουκυδίδης· Οἱ μὲν μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν ῥίων ἐς τὴν εὐρυχωρίαν φοβούμενοι.

Ῥιανὸς, [6] ὁ καὶ Κρὴς ὢν, Βηναῖος· (Βήνη δὲ πόλις Κρήτης) τινὲς δὲ [7] Κεραΐτην. ἄλλοι δὲ, [8] Ἰθώμης τῆς Μεσσήνης αὐτὸν ἱστόρησαν. οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαίστρας πρότερον φύλαξ, καὶ δοῦλος. ὕστερον δὲ παιδευθεὶς, ἐγένετο γραμματικὸς, σύγχρονος Ἐρατοσθένους. ἔγραψεν [9] ἔμμετρα ποιήματα. Ἡρακλειάδα, [10] ἐν βιβλίοις τέσσαρσι.

Ῥιγεδανός. ὁ φρικώδης.

Ῥιγηλή. ἡ ταχέως ῥιγῶσα. Οὐ γὰρ ἔγωγ' ὧδε ῥιγηλή.

Et Damascius de Isidoro dicit: *Nec eloquentiæ studium aliquod, vel exiguum plane, impendit, tumidum & ostentationis plenum dicendi genus, quo oratores uti solent, vitans, & ab eo abhorrens.* Differt autem Dialectica a Rhetorica. Quære in v. Διεξοδικῶς.

Ῥήτωρ. Orator. Ῥήτωρ olim dicebatur, qui populo aliquid suadebat; & in concione verba faciebat, sive dicendi peritus esset, sive eloquentia careret; sive item animo sincero & sine dolo aliquid suaderet, sive privati commodi causa. Et Demosthenes hunc vocat Ῥήτορα, i. e, Oratorem, cum ait: *Orator, Dux, Imperator*, &c. Et alibi: *Ego vero, si quidem ille, qui vobis suadet id, quod e re vestra fore putat, est orator, nomen hoc nec recusabo, nec defugiam. Sin, quales & ego & vos ipsi videtis, indoctos, & vestris opibus locupletatos, talem me esse nego.* Et multis psephismatis cautum est, ne in Senatu ars oratoria adhiberetur, si quis sententiam ferret de re, quæ ad privatam ipsius fortunam non pertineret.

Ῥήτωρ. Orator. Causarum patronus. Caussidicus. Item, Judex, qui sententiam propriam pronuntiat. Apud Sophoclem.

Ῥῆτραι. Pacta. Dicta. Conditiones, quæ inter aliquos convenerunt. Tarentini vero leges & plebiscita sic appellant. Apud Lacedæmonios lex Lycurgi vocatur Rhetra, ut auctoritate oraculi lata. Alii vero ῥήτρας dicunt pactiones, sive pactas conditiones. Alii, tabulas publicas. Et ῥητροφύλακας, tabularum publicarum custodes. *Milites vero, propter quos edictum promulgatum fuerat, ut, quisquis eorum tergo hostibus dato in castra reverteretur, ab amicis ut hostis telis confectus misere periret.* Ῥήτρα item dicitur oraculum.

Ῥηχιάδαι, vel ῥηχάδαι. [Sic dicebantur illi,] qui damnatos de saxis præcipitabant.

Ῥῆχος. Sepes. Septum. Vallum. Herodotus.

Ῥία. Promontoria. Montis prærupta. Montes, vel rupes in mare procurrentes. A verbo ῥαΐζειν, quod significat, in acutum desinere. Thucydides: *Qui extra promontoria in apertum mare enavigare non dubitabant.*

Ῥιανός. Rhianus, Cretensis, Benæus: (Bene enim est urbs Cretæ) vel, secundum alios, Ceraites. Nonnulli vero eum Ithome urbe Messenes oriundum fuisse tradiderunt. Hic primum fuit palæstræ custos & servus. Postea vero literis institutus, Grammaticus evasit, æqualis Eratosthenis. Scripsit præter alia poemata, & *Heracliadem*, libris IV.

Ῥιγεδανός. Terribilis. Horribilis.

Ῥιγηλή. Quæ facile algorem vel frigus sentit. *Non enim tam facile frigoris sensu afficior.*

1 Καὶ ἑτέρωθι] In oratione adversus Midiam, pag. 411. sed ubi pro ἀπαιδεύτους legitur ἀναιδεῖς.

2 Τύχην] Sic habent MSS. Paris. itemque Photius in Lexico MS. At priores Editt. male, γνώμην.

3 Ὁ δὲ χρησμὸς λέγει, ῥήτραν σαφ.] Hæc mutila sunt; ita ut vix sensum aliquem ex iis elicere possis.

4 Ῥηχιάδαι. οἱ τοὺς καταδ.] Eadem habet Hesychius.

5 Ἡρόδοτος] Lib. VII. pag. 271. sed ubi legitur ῥηχὸς, cum accentu in ultima, ut Portus etiam monuit.

6 Ῥιανὸς] De eo vide Vossium in opere *de Hist. Gr.*

7 Κεραΐτην] Stephanus Byzantius v. Βήνη, Rhianum nostrum Κεραΐτην vocat; quasi a Κερία: ut, Ἐλεάτης, ab Ἐλέα.

8 Ἰθώμης] Sic recte MS. A. cujus loco in MSS. B. & C. itemque in prioribus Editt. male legitur Ἰθάκης. Ithomen autem fuisse urbem Messenes ex Geographis constat.

9 Ἔμμετρα ποιήματα] Cum omnia poemata sint ἔμμετρα, alterutram vocem supervacaneam esse existimo.

10 Ἐν βιβλίοις τέσσαρσι] Atqui poema hoc Rhiani pluribus libris constitisse constat ex Etymologo, qui v. Ἀσέληνα, Rhianum ἐν τεσσαρεσκαιδεκάτῳ Ἡρακλείας laudat. Quare assentior Vossio, qui hic apud Suidam pro δ', i. e. τέσσαρσι, adjecto denario scribendum putat ιδ'.

Ῥιγίον. νόσος. καὶ ῥῖγος, ἡ νόσος, καὶ ὁ φόβος. καὶ ῥιγώης, εὐκτικόν. καὶ ῥῖγος, ἡ ψύξις. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀντίοχος αὐτόμολος Κίλιξ.

Ῥιγοῖ. ψύχει. συνέχεται ὑπὸ κρύους. γʹ συζυγίας τῶν περισπωμένων.

[1] Πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.

ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν, Δωρικῶς. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Ῥικνά. ἐῤῥυτιδωμένα. ἀσθενῆ. συνεσυρμένα. Πάσης δὲ ἐδωδῆς ἠπορημένοι, ῥικνοὶ καὶ κατεσκελετευμένοι ἔκειντο.

Ῥικνοῦσθαι. τὸ διέλκεσθαι, καὶ παντοδαπῶς [2] διαστρέφεσθαι κατ' εἶδος. λέγεται δὲ καὶ ῥικνοῦσθαι, τὸ καμπύλον γίνεσθαι ἀσχημόνως, καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὀσφῦν. Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς.

Ῥίμφα. ῥαδίως. εὐχερῶς.

Ἦ γάρ [3] σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
Ἔκτεινεν, λαιμοῦ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

Ῥὶν, ῥινός. καὶ ῥῖνες. οἱ μυκτῆρες. καὶ ἐξ αὐτοῦ, ῥινηλατούμενος, ἐλαυνόμενος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχνευτῶν κυνῶν.

Ῥίνη. τὸ [4] χρυσοχοϊκὸν ἐργαλεῖον. ἐν [5] Ἐπιγράμματι·

Ῥίνην [6] τεχνησίχρυσον, ὠκυδήκτειρα.

καὶ αὖθις· Αἵ [7] τε χαρακταὶ ῥῖναι. καὶ ῥίνημα. Ῥίνη δὲ καὶ ὄνομα ἰχθύος.

Ῥίνθων, Ταραντῖνος, κωμικός, ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης Ἱλαροτραγωδίας, ὅ ἐστι [8] Φλυακογραφία. υἱὸς δὲ ἦν κεραμέως, καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου. [9] δράματα δὲ αὐτοῦ Τραγικὰ καὶ Κωμικὰ λή.

Ῥινοκοπῶ. αἰκαλικῆ.

Ῥινολαβίς. [10] ἡ ῥινηλασία. ἡ ὄσφρησις. [11] παρὰ Συνεσίῳ, τιμωρία, ἢ ὄργανον, ᾧ τὴν ῥῖνα διέστρεφον.

Ῥινόν. βύρσαν. δέρμα.

Ῥινοῦ [12] χερμαστῆρος εὔστροφα κῶλα τιταίνων,
Ἀλκιμένης, πτανῶν εἶργεν ἄπωθε νέφος.

καὶ ῥινοτόμος, ὁ τὰ δέρματα τέμνων. ῥινὸς γὰρ, τὸ δέρμα.

Ῥινῶ, ῥινήσω. καὶ ῥινώμενος, μυκτηριζόμενος.

Ῥίνων. ὄνομα κύριον.

Ῥιγίον. Rigor. Horror febrilis. Et ῥῖγος, idem. Item, metus, timor. Et ῥιγώης, optativus. Rigeas. Horreas. Vide etiam in v. Ἀντίοχος αὐτόμολος.

Ῥιγοῖ. Riget. Friget. Frigore correptus est. Est tertiæ Conjugationis Circumflexorum. *Omnino mihi frigere videris.* Ῥιγῶν Dorice hic dictum est pro ῥιγοῦν. Aristophanes *Avibus.*

Ῥικνά. Rugosa. Infirma. Contracta. *Omni vero cibo carentes, rugosi, & macie confecti jacebant.*

Ῥικνοῦσθαι. Corpus variis modis distorquere & flectere. Item, turpiter & inhoneste se incurvare, vel in coitu vel in saltatione lumbos moventem. Sophocles *Ichneutis.*

Ῥίμφα. Facile. [In Epigrammate:] *Te enim dormientem fur clam aggressus interfecit, postquam facili negotio guttur ungue dissecuisset.*

Ῥὶν, ῥινός. Naris. Et ῥῖνες. Nares. Hinc est ῥινηλατούμενος, qui ab aliquo insequente investigatur. Per metaphoram a canibus venaticis.

Ῥίνη. Lima. Instrumentum, quo aurifices utuntur. In Epigrammate: *Et limam polientem aurum, citoque mordentem.* Et iterum: *Et limæ dentes incisos habentes.* Ῥίνη vero est etiam nomen piscis.

Ῥίνθων. Rhinthon, Tarentinus, Comicus, auctor Hilarotragœdiæ, sic dictæ; sive, Phlyacographiæ. Fuit autem filius figuli, vixitque sub Ptolemæo primo. Fabulæ ejus Tragicæ & Comicæ sunt XXXVIII.

Ῥινοκοπῶ. Nares amputo.

Ῥινολαβίς. Indagatio, quæ fit olfactu. Odoratus. Apud Synesium sic dicitur genus quoddam supplicii: sive instrumentum, quo nasus distorquebatur.

Ῥινόν. Corium. Pellem. [In Epigrammate:] *Fundæ ex corio factæ & saxa jaculantis bene tortas rotans habenas, Alcimenes, volucrum longe arcuit nubem.* Et ῥινοτόμος, qui coria secat. Ῥινὸς enim est corium, vel pellis.

Ῥινῶ. Limo. Lima polio. Et ῥινώμενος, qui naso suspenso deridetur.

Ῥίνων. Rhinon. Nomen proprium.

1 Πάντως δέ μοι ῥιγ.] Aristoph. *Avibus,* pag. 586. (405. Ed. Bas. P.)

2 Διαστρέφεσθαι] Hesychius male, διαφέρεσθαι.

3 Ἦ γάρ σ' ὑπν.] Distichum hoc legitur Anthol. lib. III. cap. XXIV. pag. 383. ubi integrum Epigramma vide.

4 Χρυσοχοϊκὸν ἐργαλεῖον] Portus lectionem hanc sollicitabat, scribendumque potius censebat, τεκτονικὸν ἐργαλεῖον: sed frustra. Nam ῥίνην, i.e. limam, esse quoque instrumentum aurificum, vel ex sequenti fragmento, cui interpretationem suam Suidas accommodavit, patet.

5 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. ult. ut Portus etiam monuit.

6 Τεχνησίχρυσον] Brodæus in notis ad Antholog. Epigr. locum hunc sic scribendum esse censet, Ῥίνην τε κνησίχρυσον: i.e. *Limam aurum radentem:* quod non displicet. Vox enim τεχνησίχρυσον mihi suspecta est.

7 Αἵ τε χαρακταὶ ῥῖναι] Verba hæc decerpta sunt ex Epigrammate Leonidæ, quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus supra v. Ἀμφίξουν.

8 Φλυακογραφία] Sic recte MSS. A. & C. At MS. B. φλυαρογραφία. Priores Editt. vero, φυλακογραφία; quod ineptum est. Φλύακες, sive φλοίακες, (ut observat Casaub. ad Athen. lib. III. cap. IX.) in magna Græcia dicebantur histriones & mimi: a φλυάζειν, sive φλυάσσειν, quod Hesychius exponit, φλυαρεῖν, ληρεῖν. Hinc mimorum poetæ, & jocorum ridiculorum scriptores vocabantur φλυακογράφοι; & ipsa poesis, φλυακογραφία. Hujusmodi poeseos scriptor non solum fuit Rhinthon, sed etiam Sopater, quem Athenæus diversis in locis Φλυακογράφον vocat. Pro φλυακογράφος vero simpliciter etiam dicebatur φλύαξ. Sic enim Rhinthonem appellat Stephanus Byzantius v. Τάρας; cujus verba hæc sunt: Ῥίνθων Ταραντῖνος, φλύαξ, τὰ τραγικὰ μεταῤῥυθμίζων εἰς τὸ γελοῖον. Eadem ex Stephano repetit Eustathius ad Dionys. Perieg. v. 376. Confer etiam Nostrum infra v. Σωπάτρος, & v. Φλύακες.

9 Δράματα δὲ αὐτ.] Nonnullæ ex ejus fabulis laudantur ab Athenæo & Polluce.

10 Ἡ ῥινηλασία. ἡ ὄσφρησις] Hæc interpretatio a voce ῥινολαβὶς prorsus aliena esse videtur.

11 Παρὰ Συνεσίῳ] Epist. LVIII. pag. 201. ubi hæc tormentorum genera recenset, δακτυλήθραν, ποδοστράβην, πιεστῆρα, ῥινολαβίδα, ὠτάγραν, χειλοστρόφιον.

12 Ῥινοῦ χερμ.] Epigramma integrum, cujus distichum hoc pars est, legitur Anthol. lib. III. cap. XVI. ut Portus etiam monuit. Vide etiam Nostrum supra v. Κῶλα.

Ῥίον.

Ῥίον. τὸ ἀκρωτήριον.

Ῥίον. Promontorium.

Ῥιπάς. καὶ ῥιπή. ἀνέμου συστροφή. περὶ Ἀγαμέμνονός φησιν Ἠλέκτρα·

Ἀλλ'[1] οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων
Στυγερῶν τε γόων, ἔς τ' ἂν
Λεύσσω παμφεγγεῖς ἄστρων
Ῥιπάς· λεύσσω δὲ τόδ' ἦμαρ, μὴ
Οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδὼν
Ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῴων
Προθύρων ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν.

Ὁ δὲ νοῦς· [2] Ἀλλ' οὐ λήξω θρήνων οὔτε ἡμέρας, οὔτε νυκτὸς, ὀδυρομένη, ἕως ἂν νύκτα καὶ φῶς περιβλέπω, ὥστε μὴ ἀηδόνος τρόπῳ ἠχώ τινα προπέμπειν τῶν θρήνων περὶ τῶν πατρῴων θυρῶν.

Ῥιπάς. [Accuſativus pluralis, a recto ſingulari,] ῥιπή. Turbo venti. [Item, coruſcatio, micatio.] De Agamemnone dicit Electra: *Sed non deſinam lugere & lamentari, donec clare coruſcans aſtrorum lumen aſpiciam, lucemque hanc intuebor; quo minus ut luſcinia, pullis ſuis orbata, ante paterna veſtibula vocem lugubrem mittam.* Senſus eſt: Sed nec die nec nocte finem faciam lugendi & lamentandi, donec noctem & lucem intuebor; quin luſciniæ more ante paternas fores vocem lugubrem mittam.

Ῥίπαια ὄρη.

Ῥίπαια ὄρη. Rhiphæi montes.

Ῥιπῆς. ὁρμῆς. φορᾶς. βολῆς. Ῥιπὶς δὲ, πλέγμα [3] παρ' Ἡροδότῳ. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ῥιπίδα[4] τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ πρηεῖαν ἀήταις.

Ῥιπῆς. Impetus. Motus, quo res emiſſa vel vibrata fertur. Jactus. Ῥιπὶς vero eſt vas quoddam plexum, apud Herodotum. [Item, ῥιπὶς, flabellum.] In Epigrammate: *Flabellum lenes ſemper ventulos excitans.*

Ῥιπίζεται.[5] ὀπτᾶται. τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ταῖς ῥιπίσιν ἐρρίπιζον. [6] Ἀριστοφάνης. Τὰ τεμάχη ῥιπίζεται. καὶ ἐκριπισθέντες, ἀντὶ τοῦ ἐξαφθέντες. Οἱ δὲ συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, τῇ παραφόρῳ τῇδε φιλοτιμίᾳ ἐκριπισθέντες, ἀπολώλασιν. οὕτω φησὶν Αἰλιανός. καὶ ἐν [7] Ἐπιγράμμασι·

Πυρὶ τρόφους τε ῥιπίδας, πυρὶ τ᾽ ἀνέμους.

Ῥιπίζε(ται). [Proprie, flabello vel folle accenditur & excitatur. At per metonymiam Conſequentis pro Antecedenti,] aſſatur. Homines enim ignem flabello excitare ſolent. Ariſtophanes: *Carnium fruſta aſſantur.* Et ἐκριπισθέντες, accenſi. *Illi vero una cum ipſis furore correpti, & inſana ambitione agitati, perierunt.* Sic Ælianus inquit. Et in Epigrammate: *Ignemque alentia & flatu excitantia flabella.*

Ῥιπός. φρυγάνου. ψιάθου·

[8] Κέρδους δ' ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

λέγοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ φιλοκερδεῖ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως· [9] Θεοῦ πλέων, ἢ μᾶλλον, σὺν Θεῷ πλέων, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. καὶ ῥίπεσι, τοῖς τῆς ἰτέας κλάδοις.

Ῥιπός. Cremii. Storeæ. Viminis. [Et proverbium:] *Lucri cauſa vel in vimine naviget.* Dicetur hoc de homine avaro & lucri cupido. Et aliud proverbium: *Cum Deo navigans, vel in vimine naviget.* Et ῥίπεσι, ramis ſalignis.

Ῥίς. Ὅτι [10] οὐκ ἔστιν ἡ ῥὶς τὸ αἰσθητήριον τῶν ὀσφραντῶν, ἀλλ' ἡ μαστοειδὴς τοῦ ἐγκεφάλου [11] ἀπόθεσις. [12] παρὰ Θεοφράστῳ. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δίοσμον. καὶ τὸ πληθυντικὸν, ῥῖνας.

Ῥίς. Naſus. Naſus non eſt inſtrumentum odoratus, ſed pars cerebri mammæ inſtar extuberans. Quære in v. Δίοσμον. Et pluralis, ῥῖνας, nares.

Ῥισμός. ὄνομα κύριον.

Ῥισμός. Rhiſmus. Nomen proprium.

Ῥίψασπις.[13] ὁ δειλός. καὶ φέρασπις, ὁ πολεμικός.

Ῥίψασπις. Qui clypeum in prælio abjicit. Timidus. Et φέρασπις, Qui clypeum fert. Id eſt, bellicoſus.

Ῥιψοκινδύνου. ἑκουσίως πρὸς κίνδυνον ἐρχομένου. Ὁ δὲ ἔρρωτο βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύουσι, καὶ χρῄζουσι συμμαχίας ῥιψοκινδύνου τινός. ἑαυτοῦ γὰρ ἴδιον ἐνόμιζε τὸν τοιοῦτον καιρόν.

Ῥιψοκινδύνου. Hominis, qui ſe temere periculis objicit. Temerarii. *Ille vero animo obfirmato decreverat opem ferre periclitantibus, & auxilio temerario indigentibus. Talem enim opportunitatem temporis ſibi convenire exiſtimabat.*

Ῥοάς. ῥεύματα. καὶ ῥοά, εἶδος δένδρου.

Ῥοάς. Fluxus. Fluenta. Et ῥοά. Genus arboris. Malus punica.

Ῥοβοάμ. ὄνομα κύριον.

Ῥοβοάμ. Rhoboam. Nomen proprium.

Ῥόγα.[14] ἡ τῶν βασιλέων εὐσέβεια καὶ ἡ φιλοτιμία.

Ῥόγα. Pia Regum liberalitas.

1 Ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Sophoclis *Electra*, pag. 85. ut Portus monuit.

2 Ἀλλ' οὐ λήξω θρ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Scholiaſtæ ad modo indicatum locum Sophoclis.

3 Παρ' Ἡροδότῳ] Lib. II. pag. 78. ſed ubi legitur ῥίπος, non ῥιπὶς, ut Portus monuit.

4 Ῥιπίδα τὴν μαλακ.] Hexameter hic decerptus eſt ex Epigrammate Dioſcoridis, nondum edito, quod integrum cum Lectore alibi communicabimus.

5 Ῥιπίζε(ται).——ἐρρίπιζον] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Eccleſiaz.* pag. 749. (504. Ed. Baſ. *P.*) Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἐκριπισθέντες.

6 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 749.

7 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. ult.

8 Κέρδους ἕκ.] Senarius hic legitur apud Ariſtoph. *Pace*, pag. 673. (460. Ed. Baſ. *P.*)

9 Θεοῦ πλέων] Lege, Θεοῦ θέλοντος.

10 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ῥὶς τὸ αἰσθητ.] Hæc ſunt verba Philoponi in lib. II. Ariſtot. *de Anima*, M. 4. a.

11 Ἀπόθεσις] Apud Philoponum loco laudato legitur ἀπόφυσις. Sed neutrum mendo caret. Scribendum enim eſt ἀπόφυσις: quam lectionem in verſione expreſſi.

12 Παρὰ Θεοφράστῳ] Confer Noſtrum ſupra v. Δίοσμος, & videbis duas has voces inepte hic repetitas eſſe, nec locum hic habere poſſe.

13 Ῥίψασπις. ὁ δειλ.] Confer Noſtrum ſupra v. Κλεώνυμος.

14 Ῥόγα] Vide de hac voce Dufrenium in Gloſſario Græco.

Ῥοδακινέα. τὸ δένδρον.

Ῥοδακινέα. Rhodacinea, Arbor Perſica.

Ῥοδανός. ποταμός.

Ῥοδανός. Rhodanus. Fluvius.

Ῥόδια μύρα. καὶ Ῥόδος, ἡ νῆσος. καὶ Ῥόδιος, ὁ ἀπὸ τῆς Ῥόδου. καὶ Ῥόδιον φυτόν. Ῥόδειος δὲ στέφανος.

Ῥόδια μύρα. Roſacea unguenta. Et Ῥόδος. Rhodus inſula. Et Ῥόδιος, Rhodius, ſive, qui eſt ex inſula Rhodo. Et Ῥόδιον φυτόν, planta, vel frutex Rhodius, [per ι ſcribitur.] At ῥόδειος στέφανος, corona ex roſis confecta, [per diphthongum ει.]

Ῥοδίων, Ῥοδίωνος. ὄνομα κύριον.

Ῥοδίων. Rhodion, Rhodionis. Nomen proprium.

Ῥοδίων χρησμός. Ῥόδιοι τῇ Λινδίᾳ Ἀθηνᾷ θύοντες καθεκάστην ἡμέραν διετέλουν ἐν τῷ ναῷ εὐωχούμενοι. οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος [1] ἀμίδα εἰσφέρειν. συγκαταινέσαντος τοῦ χρησμοῦ, πάλιν ἀνεπυνθάνοντο, χαλκῆν, ἢ ὀστρακίνην; ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο, μηδὲ ἑτέραν. διὸ τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων.

Ῥοδίων χρησμός. Rhodiorum oraculum. Rhodii Lindiæ Minervæ ſacrificantes, quotidie in templo epulabantur. Mos autem ipſis non erat, ut matulam inferrent. Cum autem oraculum ipſis hoc facere permiſiſſet, rurſus ſciſcitati ſunt, æream ne an fictilem? Tunc Deus iratus reſpondit, neutram. Proverbium igitur hoc dicitur in eos, qui curioſius aliquid ſciſcitantur.

Ῥοδογούνη. [2] γυνὴ μὲν Ὑστάσπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ.

Ῥοδογούνη. Rhodogune. Uxor Hyſtaſpis, Xerxis vero & Darii mater.

Ῥοδοδάκτυλος. ῥοδόχρους.

Ῥοδοδάκτυλος. Roſeos digitos habens.

Ῥοδοειδής. ὁ [3] χαροποιός.

Ῥοδοειδής. Roſeo colore præditus. Aſpectu pulcher.

Ῥόδον ἀνεμώνῃ συγκρίνεις. ἐπὶ τῶν ἀνόμοια συμβαλλόντων. καὶ ἑτέρα παροιμία· [4] Ῥόδα μ' εἴρηκας. ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ τὰ παρὰ σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἐστίν. Ἀριστοφάνης. καὶ ἑτέρα παροιμία·

Ῥόδον [5] παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν.

ἐπὶ [6] τῶν κυδαινόντων τινάς.

Ῥόδον ἀνεμ. *Roſam cum anemone confers.* Dicitur in eos, qui diſſimilia inter ſe conferunt. Et aliud proverbium: *Roſas mihi dixiſti.* Id eſt, verba tua mihi roſæ ſunt. Ariſtophanes. Et aliud proverbium: *Roſam ſemel præteritam ne iterum quæras.* Dicitur de iis, qui aliquem celebrant, [qui jam abiit, vel obiit.]

Ῥοδόπη. ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ὄρους ἐν Θρᾴκῃ, ὅθεν ἔχει τὰ ῥεύματα Ἕβρος ὁ ποταμὸς Θρᾴκης.

Ῥοδόπη. Rhodope. Nomen proprium. Item, nomen montis in Thracia, unde Hebrus Thraciæ fluvius oritur.

Ῥόδος. ἡ νῆσος· ἥτις καὶ Λίνδος καλεῖται. καὶ [7] Κολασσαεῖς, οἱ οἰκήτορες· διὰ τὸν Κολασσόν.

Ῥόδος. Rhodus, inſula, quæ & Lindus vocatur. Et Coloſſenſes ejus incolæ dicti ſunt, propter Coloſſum.

Ῥοδοχάρης. ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Ῥοδοχάρους.

Ῥοδοχάρης. Rhodochares. Nomen proprium. Et declinatur, Ῥοδοχάρους.

Ῥοδωνιά. ἡ τῶν ῥόδων φυτεία. ὥσπερ ἰωνιά, ἡ τῶν ἴων.

Ῥοδωνιά. Roſarium. Ut ἰωνιά, violarium.

Ῥοδωνιά. ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών. ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι. ἕτεροι δὲ, εἶδος ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τῷ ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα.

Ῥοδωνιά. Pratum roſarum, ſive, roſetum. Alii vero & ῥοδοδάφνην ſic vocari ajunt. Alii vero, genus vitis, ferentis uvam, quæ roſam colore refert.

Ῥόδωνος. ὄνομα κύριον.

Ῥόδωνος. Rhodonis. [Genitivus a recto Ῥόδων.] Nomen proprium.

Ῥοδῶπις. ὄνομα κύριον. καὶ Ῥοδώπειος τάφος. Ῥοδόπη δὲ, ὄνομα κύριον. καὶ Θρακικὸν ὄρος. καὶ παροιμία· Ἅπαντα ὅμοια, καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή. [8] σημαίνει, ὅτι καὶ ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώκασιν οἱ θνητοί.

Ῥοδῶπις. Rhodopis. Nomen proprium. Et Ῥοδώπειος τάφος, Rhodopeum ſepulcrum. Rhodope vero eſt nomen proprium. Item, mons Thracicus. Et proverbium: *Omnia ſimilia ſunt, & Rhodopis illa formoſa.* Significat, omnes mortales caſibus fortunæ æque obnoxios eſſe.

1 Ἀμίδα εἰσφέρειν. συγκαταιν] Suidæ codices hic mutili eſſe videntur. Nam Mich. Apoſtolius, qui ſua ex Suida deſcribere ſolet, locum hunc pleniorem ſic exhibet: Οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδας εἰσφέρειν. ἠρώτησαν οὖν, εἰ τοῦτο δέοι ποιῆσαι. συγκαταινέσαντος οὖν, &c. Sic ſcribendum eſſe ſenſus ſuadet.

2 Ῥοδογούνη. γυνὴ μὲν Ὑσ.] Alia Rhodogune fuerit, de qua loquitur Cteſias apud Photium, pag. 116. qui eam Xerxis filiam fuiſſe ſcribit.

3 Χαροποιός] Lege, χαροπός.

4 Ῥόδα μ' εἴρηκας] Ariſtoph. *Nubib.* pag. 176. (106. Ed. Baſ. *P.*) & ibi Schol.

5 Παρελθών] Sic etiam legitur apud Mich. Apoſtolium: ſed male. Senſus enim ſuadet, ut ſcribatur παρελθόν, genere neutro; quemadmodum habet Diogenianus. Confer Gatakerum in Marc. Anton. lib. XI. § 33.

6 Ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινάς] Interpretatio hæc mutila eſt, quam Gatakerus loco laudato ſic ſupplendam eſſe exiſtimat, ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινὰ ἀπελθόντα, ἢ ἀποθανόντα. Id eſt, *De iis, qui celebrant aliquem, qui jam abiit vel obiit.* Certe, tale quid deeſſe videtur. Aliter vero proverbium hoc interpretatur Diogenianus, quem vide.

7 Κολασσαεῖς] Scribe, Κολοσσαεῖς: & mox, Κολοσσόν. Euſtathius ad Dionyſ. Perieg. v. 505. Διὰ δὲ τὸν μέγαν Κολοσσὸν καὶ Κολοσσαεῖς ὡς ἐκ μεγάλου παρασήμου ἐκαλοῦντο οἱ Ῥόδιοι.

8 Σημαίνει, ὅτι καὶ ταῖς τ.] Proverbium hoc aliter exponitur ſupra v. Πάντα ὅμοια: ubi vide quæ notavimus.

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα. ὀβελίσκοι ἐν Δελφοῖς πολλοί. Ἀπελλᾶς δὲ ὁ Ποντικὸς οἴεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα, [1] Ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν δόξαν. [2] ἦν δὲ Θρᾷσσα τὸ γένος. ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ [3] Ἴδμωνι Μιτυληναίῳ. ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν Χάραξος, ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός. ἡ δὲ Σαπφὼ Δωρίχαν αὐτὴν καλεῖ.

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα. Rhodopidis donarium. Id est, obelisci, qui Delphis multi sunt. Apellas vero Ponticus putat & pyramidem quandam in Ægypto [Rhodopidis donarium esse:] quam opinionem Herodotus refellit. Fuit autem genere Thracia, & cum Æsopo serviit Idmoni Mitylenæo: redemit vero eam Charaxus, frater Sapphus. Hanc Sappho Doricham vocat.

Ῥόζειν. [4] ῥέγχειν. ὑλακτεῖν. κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν· μεταφορικῶς δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων.

Ῥόζειν. Stertere. Latrare. Proprie de canibus dicitur: per translationem vero, de hominibus.

Ῥοή. Φθορά. ῥεῦσις.

Ῥοή. Fluxus. Interitus.

Ῥοΐσκοι. [5] κόμποι χρυσοΰφαντοι, ὅμοιοι ῥοιαῖς, [6] εἰς κόσμον δὲ ὄντες τῆς τοῦ ἱερέως στολῆς.

Ῥοΐσκοι. Nodi ex auro texti, malis punicis similes, quibus stola sacerdotalis ornata erat.

Ῥοθεῖ. ὁρμᾷ.

Ῥοθεῖ. Ruit. Impetu fertur.

Ῥοθιάζουσιν. [7] ἀθρόως καὶ μετὰ κτύπου φωνῆς ὁρμῶσι καὶ ἐσθίουσιν. [8] Ἀριστοφάνης· Οἷον ῥοθιάζουσιν, ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις, ὡς Τραγασαῖα τὰ χοίρια. ἀπὸ τοῦ τρώγειν. ἢ ἀπὸ πόλεως. Ῥοθιάζειν δὲ, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, Κατάγου ῥοθιάζων, φησί. καὶ πάλιν·

Ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζει σώφρονι κόσμῳ.

Ῥοθιάζουσιν. Magno cum impetu & strepitu ruunt, vel vorant. Aristophanes: *O venerande Hercules, quanto vorant cum strepitu! Quam vere Tragasææ videntur!* Τραγασαῖα dixit Comicus, alludens ad verbum τρώγειν. Simul etiam nomen hoc ita formavit, ut a nomine urbis cujusdam deductum esse videretur. Ῥοθιάζειν vero significat, magna contentione remigare. Aristophanes *Babyloniis* inquit: *Ad littus appelle navem, magna remorum vi impulsam.* Et iterum: *Quando navis cum strepitu remorum, ad numeros aquam verberantium, mare secat.*

Ῥόθιον. τὸ μετὰ ψόφου κῦμα. ἢ ῥεῦμα. παρὰ τὸ ταχέως ῥεῖν. σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν. καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. Οἱ δὲ εἰς τὴν θάλατταν ἐμπίπτοντες, τοῦ ῥοθίου ἐνεφοροῦντο. καὶ αὖθις· Αἴρεσθ' αὐτοὶ πολὺ τὸ ῥόθιον. Ὑπερείδης τῷ ῥοθίῳ ἐπὶ τῆς εἰρεσίας χρῆται τῆς συντονωτάτης. Φησὶν οὖν· Τὸ μὲν οὖν τῶν ἐλαυνόντων πλῆθος, καὶ τὸν τοῦ ῥοθίου ψόφον, καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σκάφους ἐκπεπληγμένοι δεινῶς ἦσαν. † Κτύπος τε ῥοθίου καὶ χρεμετισμὸς ἵππων ἀλλήλοις ἀντεπατάγει. Φησὶν Ἀρριανός. καὶ αὖθις ὁ αὐτός· Στοῖχον ἕνα ὁπλιτῶν προβεβλημένων τὰς ἀσπίδας, πολλῷ τῷ ῥοθίῳ, καὶ ἅμα ξυγκελευσμένῳ παντοίῳ ἐν χρῷ τοῦ ἀεὶ ἐμπεποιημένου ζεύγματος παραπλέουσι. καὶ αὖθις· Τῆς εἰρεσίας τὸ ῥόθιον.

Ῥόθιον. Fluctus strepens. Vel, fluxus. A ταχέως ῥεῖν, i. e. celeriter fluere. Significat etiam remigationem. Et ῥοθιάζειν, magna cum contentione remigare. [Aristophanes:] *Ingentem ipsi remorum sonum tollite.* Hyperides voce ῥόθιον usus est pro remigatione, quæ maxima cum contentione fit. Ait enim: *Remigantium igitur multitudinem, & remorum strepitum, & magnitudinem navis cum stupore admirati sunt.* Arrianus: *Remorumque strepitus & hinnitus equorum sibi invicem obstrepebant.* Et idem: *Militibus gravis armaturæ clypeos objicientibus, cum magno remorum strepitu & celeusmate pontem præternavigabant.* Et iterum: *Remorum strepitus.*

Ῥόθιον. σὺν ὁρμῇ καὶ ῥύμῃ τινί. [9] Ἰώσηπος· Ῥόθιον ἐκ πλαγίου παρελαύνων ἵππον, ἁρπάζει τινὰ φευγόντων τῶν πολεμίων. καὶ αὖθις· Ἐνσείει αὐτοῖς τὴν ἵππον ἀθρόαν. οἱ δὲ διεσοβήθησαν ὑπ' αὐτῆς, οὐκ ἐνεγκόντες τὸ ῥόθιον. τουτέστι, τὸ ὁρμητικὸν καὶ ὀξύρροπον μετὰ ἤχου. † [10] Ῥόθιον καλεῖται παρὰ τὸν ῥόθον, τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκουόμενον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσι.

Ῥόθιον. Cum impetu. Concitate. Josephus: *Equo concitato a latere prætervectus, aliquem hostium fugientium rapit.* Et iterum: *Confertum equitatum in eos immisit; a quo dissipati sunt, quod impetum ejus ferre non possent.* Vox ῥόθιον autem dicta est a nomine ῥόθος, quod significat strepitum remorum, qui auditur, cum remiges summa contentione remigant.

1 Ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν δ.] Locus Herodoti exstat in *Euterpe*, pag. 89. & sic habet: Τὴν δὲ (πυραμίδα Μυκερίνου) μετεξέτεροι φασὶν Ἑλλήνων Ῥοδώπιος ἑταίρης γυναικὸς εἶναι, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες. οὐδὲ ὦν οὐδὲ εἰδότες μοι φαίνονται λέγειν οὗτοι, ἥτις ἦν ἡ Ῥοδῶπις. οὐ γὰρ ἄν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν ποιήσασθαι τοιαύτην, ἐς τὴν ταλάντων χιλιάδες ἀναρίθμητοι, ὡς λόγῳ εἰπεῖν, ἀναισίμωνται. πρὸς δὲ, ὅτι κατὰ Ἄμασιν βασιλεύοντα ἦν ἀκμάζουσα Ῥοδῶπις. ἔτεσι γὰρ κάρτα πολλοῖσι ὕστερον τούτων τῶν βασιλήων, τῶν τὰς πυραμίδας ταύτας ἀπολιπόντων, ἦν Ῥοδῶπις. Id est: *Hanc vero (Pyramidem Mycerini) quidam Græcorum Rhodopis meretricis esse ajunt: non recte sentientes. Namque hi ne nosse quidem videntur, quænam fuerit Rhodopis, de qua loquuntur. Neque enim tantæ Pyramidis sumptus ferre potuisset; in quam talentorum infinita, ut sic dicam, millia insumpta fuerunt. Adhæc, non istius, sed Amasis Regis temporibus Rhodopis floruit. Multis enim post hos Reges annis, qui istas Pyramides reliquerunt, Rhodopis vixit.*

2 Ἦν δὲ Θρᾷσσα τὸ γένος. ἐδοῦλ.] Eadem narrat Herodotus loco laudato: unde ea Suidas sumpsit.

3 Ἴδμωνι] Scribe, Ἰάδμωνι, ut habet Herodotus. Confer etiam Nostrum supra v. Ἰάδμων.

4 Ῥόζειν] Vide supra v. Ῥαζεῖν.

5 Κόμποι] Henr. Stephanus & Portus legunt κόρυμβοι: sed male. Τὸ κόμποι enim recte se habet, & est vox recentiorum Græcorum, significans *nodos*. Vide Dufrenium in Glossario.

6 Εἰς κόσμον δὲ ὄντες τῆς τοῦ ἱερ.] Vide *Exod.* XXVIII. & XXXIX.

7 Ῥοθιάζουσιν. ἀθρόως καὶ μετὰ κτ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Acharnens.* pag. 410. (293. Ed. Bas. P.)

8 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 410. ubi sic legitur:

Οἷον ῥοθιάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις,
Ποδαπὰ τὰ χοίρι'; Ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.

Sic etiam apud Suidam scribendum est.

9 Ἰώσηπος] Lib. VII. *de Bello Jud.* cap. XV. pag. 952.

10 Ῥόθιον καλεῖται παρὰ τὸν ῥόθ.] Ex Harpocratione.

Ῥόθος

Ῥοθοπυγίζων.[1] λάθρα τύπτων κατὰ πυγῆς πλατείᾳ τῇ χειρὶ, ἢ πλαίει τῷ ποδὶ, ῥόθον ποιῶν.

Ῥόθῳ. ὁρμῇ.

Ῥομβεῖν. σφενδονᾶν. καὶ ῥόμβος, ἡ κίνησις.

[2] Πλήξας ῥομβωτῷ δούρατος οὐραχῷ.

Ῥόμβον. κίνησιν. ἢ κύλινδρον. ἐν [3] Ἐπιγράμματι·

Θύννον εὐκλώστοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον
Φράξαντες, γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγευς.

Καὶ ῥομβώδης παράταξις λέγεται. καὶ τῆς νηὸς τὸ πολεμικὸν σιδήριον.

Ῥόμβος.

Στρεπτὸν [4] Βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσοιο μύωπα.

Κύλινδρον.

Ῥομβοστωμυλήθρα. [5] Εὐβουλίδης φησίν·

———— Ἐριστικὸς κερατίνας ἐρωτῶν,
Καὶ ψευδαλαζόσιν λόγοις τοὺς ῥήτορας κυλίων,
Ἀπῆλθ', ἔχων Δημοσθένους τὴν ῥομβοστωμυλήθραν.

Ῥομελίας.[6] ὄνομα κύριον.

Ῥομφαία. τὸ μακρὸν ἀκόντιον. ἢ μάχαιρα.

Ῥοώδης. ῥεύματα ἔχων.

Ῥόπαλα. τὰ ξύλα. παρὰ τὸ ῥαπίζειν. ἢ τῇ ῥοπῇ ἀλοιᾶν.

Τίς [7] νοῦς; κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνελθέτην. τουτέστιν, εἰς ταυτὸ ξυνῆλθον. ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνων πραγμάτων. τοῦτο δὲ φησὶν Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Διόνυσον. ὁ γὰρ κόθορνος γυναιξὶν ἁρμόζει.

Ῥοπαλίζει. κινεῖ καὶ στρέφει ὡς ῥόπαλον. καὶ [8] ῥοπαλισμὸς, ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου. ὁ τέτανος.

Ῥοπή. Ψυχῆς μὲν ἴδιον ὁρμή· σώματος δὲ, ῥοπή. εἴη ἂν οὖν ὁρμὴ ῥοπῆς βελτίων, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ σώματος. τὸ γὰρ βέλτιον καὶ χεῖρον συγκρινόμενα κατὰ τὰ ἴδια αὐτῶν ἔχει τὴν διαφορὰν, καὶ κατὰ τοῦτο τὸ βέλτιον ὑπερέχει τοῦ χείρονος. οἷον, εἰ ζῶα ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἵππος, κατὰ μὲν τὸ γένος τὸ κοινὸν οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρει. ἐπεὶ βελτίων μὲν ὁ Θεὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ δὲ ἄνθρωπος τοῦ ἵππου· λείπεται, τὴν διαφορὰν αὐτοῦ εἶναι κατὰ τὰ ἴδια. εἰ οὖν Θεοῦ μὲν ἴδιον ἀθανασία, ἀνθρώπου δὲ, ἐπιστήμης δεκτικὸν, ἵππου δὲ, τὸ χρεμετιστικόν· ἡ ἀθανασία βελτίων τοῦ ἐπιστήμης δεκτικοῦ· τὸ δὲ ἐπιστήμης δεκτικὸν, τοῦ χρεμετιστικοῦ. οὕτω καὶ ἡ ῥοπὴ καὶ ἡ ὁρμή. δοκεῖ δὲ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς ὁμογενέσιν εἶναι, ἐπειδὴ καὶ ἡ σύγκρισις ἐν τοῖς κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς ἄλληλα. † Καὶ ὑπὸ μίαν

Ῥοθοπυγίζων. Podicem palma, vel planta pedis cum strepitu quodam feriens.

Ῥόθῳ. Impetu.

Ῥομβεῖν. Rotare. Et ῥόμβος, rhombus, rotatio. [Et ῥομβωτός. Rhombi figuram habens. Turbinatus,] *Percutiens turbinato ferro, quo ima hasta præfixa est.*

Ῥόμβον. Rhombum Rotationem. Item, cylindrum. In Epigrammate: *Rhombum quem reti bene texto & profundo ceperant in mari cæruleo.* Et ῥομβώδης παράταξις, dicitur acies rhombi figuram habens. Item, ῥόμβος, rostrum navis.

Ῥόμβος. Rhombus. Turbo. [In Epigrammate:] *Tortum rhombum, Bacchici thiasi incitamentum.* Id est, cylindrum.

Ῥομβοστωμυλήθρα. Volubilitas linguæ. Eubulides inquit: *Contentiosus ille ceratinas interrogans, & falsæ ostentationis plenis verbis oratores exagitans, abiit, volubili Demosthenis loquacitate præditus.*

Ῥομελίας. Rhomelias. Nomen proprium.

Ῥομφαία. Jaculum oblongum. Gladius ingens. Rhomphæa.

Ῥοώδης. Fluxus habens.

Ῥόπαλα. Fustes. Clavæ. A ῥαπίζειν, cædere. Vel a ῥοπὴ, inclinatio, & ἀλοιᾶν, tundere. *Quid hoc sibi vult? Cur cothurnus clavæ junctus est?* Dicitur de rebus discrepantibus. Hoc autem Hercules Baccho dicit. Cothurnus enim mulieribus convenit.

Ῥοπαλίζει. Movet & rotat tanquam clavam. Et ῥοπαλισμὸς, tentigo.

Ῥοπή. Inclinatio. Momentum. Animi propria est appetitio, quæ ὁρμὴ Græce dicitur; corporis vero, ῥοπὴ, i. e. inclinatio. Ὁρμὴ igitur præstantior fuerit, quam ῥοπή: quandoquidem & animus corpori præstat. Melius enim & pejus inter se collata differunt in iis, quæ ipsis propria sunt, & ratione eorum τὸ melius præstat pejori. Ut, si Deus & homo & equus animalia sunt, ratione quidem generis communis nihil inter se differunt. Quoniam vero Deus præstantior est homine; & homo equo: relinquitur, ut ratione eorum, quæ ipsis propria sunt, differant. Si igitur Dei proprium est immortalitas; hominis, scientiæ capacem esse; & equi facultas hinniendi: [Deus utique præstantior est homine, & homo, equo.] Immortalitas enim præstat facultati illi, quæ aliquem scientiæ capacem reddit; & hæc facultati hinniendi. Eadem est ratio inclinationis & appetitionis. Videntur autem τὸ melius & pejus in rebus ejusdem generis versari. Nam & comparatio locum

1 Ῥοθοπυγίζων. λάθρα τύπτων κατὰ πυγ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Equit.* pag. 336. (234. Ed Bas. *P.*) sed apud quem, uti & apud ipsum Comicum, minus recte hodie legitur ῥαθαπυγίζων.

2 Πλήξας ῥομβωτῷ δούρ.] Pentameter hic decerptus est ex Epigrammate Antipatri, quod integrum legitur Anthol. lib. VI. cap. XV. ut Portus quoque monuit.

3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI: cap. III. Epigr. X. ut itidem Portus observaverat. Ibi autem pro θύννον recte legitur θύννων, eaque vox pendet ab iis, quæ ibi præcedunt. Vide etiam Nostrum supra v. Βύσσωμα.

4 Στρεπτὸν Βασσ.] Hexameter hic est pars Epigrammatis, quod ante ineditum publici juris fecimus supra v. Θίασος.

5 Εὐβουλίδης φησίν. Ἐριστικὸς κερ.] Fragmentum hoc non est Eubulidis, ut compilator ait; sed Comici cujusdam de Eubulide, ut discimus ex Laertio in *Euclide*, lib. II. Segm. CVIII. ubi sic legitur: Περὶ τούτου (Εὐβουλίδου) φησί τις τῶν Κωμικῶν·

Ὁ ὑβριστικὸς δ' Εὐβουλίδης κερατίνας ἐρωτῶν, &c.

Hinc Suidas sua descripsit: sed apud quem pro ὑβριστικὸς rectius legitur ἐριστικὸς.

6 Ῥομελίας] Ejus mentio fit IV. *Reg.* XV. 25.

7 Τίς νοῦς; κόθορν.] Aristophanes *Ranis*, pag. 212. (132. Ed. Bas. *P.*)

Τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνελθέτην;

Sic etiam apud Suidam scribendum est.

8 Ῥοπαλισμὸς, ἡ τ.] Confer Nostrum infra v. Τέτανος.

ῥοπὴν

ῥοπὴν ἢ τὸ διάνοια τοῦ στρατηγοῦ, καὶ τὰ διαπιλαγμένα παρηγγελμένον ταῖς τάξεσι.

Ῥοπή. κλίσις. Ὁ δὲ νομίσας ἐπὶ ῥοπῆς κεῖσθαι τὴν τῆς πατρίδος ἡγεμονίαν, ἐπετελέσατο πρᾶξιν μνήμης ἀξίαν.

Ῥόπτρον. ῥόπαλον. ἢ παγίς. ἢ τιμωρία. ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Θῆκα[1] δέ σοι τάδε ῥόπτρα, περιρρίψασα δὲ κισσὸν,
>
> Χεῖρα περισφίγξω χρυσοδέτῳ σπατάλῃ.

Ῥόπτρον.[2] Λυσίας κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας· Ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ. Νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει.

Ῥόχθει. καὶ ῥόχθεον, ἐστέναζον.

Ῥόχθει.[3] ἦχον ἀπετέλει.

Ῥουβαίουβος.[4] παρὰ Ῥωμαίοις ὁ τοῦ βοηθοῦ βοηθός.

Ῥουβίμ. ὄνομα κύριον.

Ῥουτίλιος Ῥοῦφος. ἐπὶ Σκιπίωνος ἦν, ὃς αὐτῷ συνεστράτευσεν, συγγράψας τὰ τότε φθάσαντα γενέσθαι· ὃς τηνικαῦτα χιλίαρχος ἐγεγόνει, ὥς φησιν[5] Ἀππιανὸς ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ.

Ῥουφῖνος.[6] οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίου ἦν, [7] βαθυγνώμων ἄνθρωπος, καὶ κρυψίνους. ἦσαν δὲ οὗτός τε καὶ Στελίχων ἐπίτροποι τῶν Θεοδοσίου παίδων. ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζον, ἐν τῷ πλούτῳ τὸ κράτος τιθέμενοι. καὶ οὐδεὶς εἶχεν ἴδιον οὐδὲν, εἰ μὴ τούτοις ἔδοξε. δίκαι τε ἅπασαι παρὰ τούτων ἐδικάζοντο· καὶ πολὺς ἦν ὄχλος τῶν περιθεόντων, [8] εἴ πού τινι χωρίον ὑπάρχοι παντομιγές τε καὶ εὔκαρπον· καὶ ὁ δεσπότης εὐθὺς συνήρπαστο, κατηγορίας πεπλασμένης εὐλόγου διά τινων ὑφειμένων ἐνεδρευομένων. καὶ ὁ ἀδικούμενος ἠδικεῖτο, τοῦ ἀδικοῦντος κελεύοντος. ἐς τοῦτο δὲ ὁ Ῥουφῖνος ἐχώρησεν ἀμετροχάκου πλεονεξίας, ὥστε καὶ ἀνδράποδα δημόσια ἀπεμπολεῖν, καὶ ὅσα δημόσια δικαστήρια Ῥουφίνῳ πάντες ἐδίκαζον. καὶ ὁ τῶν κολάκων περὶ αὐτὸν ὄχλος ἦν πολύς. [9] οἱ δὲ κόλακες χθὲς μὲν καὶ πρώην δεδρακότες τὸ καπηλεῖον, καὶ τὸ τὰ βάθρα καλλύνειν, καὶ τοὔδαφος κορεῖν· ἄρτι δὲ χλαμύδας τε εὐπαρύφους ἐνδεδυκότες, καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι, καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι. τὰ δὲ πολλὰ κατὰ Ῥουφίνου εὕροις ἐν τῇ τοῦ Σαρδιανοῦ Εὐναπίου Χρονογραφίᾳ. [10] Ὅτι ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου, τούτων ἄχρι ὀνομάτων ἐχόντων τὸ κράτος, ἡ πᾶσα ἀρχὴ καὶ δύναμις ἦν, κατὰ μὲν τὴν Ἑῴαν, παρὰ Ῥουφίνῳ· κατὰ δὲ τὴν Ἑσπέραν, ἐπὶ Στε-

habet in iis rebus, quæ aliquid secum commune habent.

Ῥοπή. Momentum. Inclinatio. *Ille vero imperium patriæ sub uno fortunæ ictu positum esse ratus, facinus memoria dignum fecit.*

Ῥόπτρον. Clava. Vel, decipula. Vel, tormenti genus. In Epigrammate: *Dedicavi vero tibi clavas istas, abjectaque hedera manum circumdabo aureis armillis.*

Ῥόπτρον. Lysias in oratione contra Andocidem de Impietate: *Equum ad annulum januæ templi alligavit.* Hoc enim sensu vocem istam accepit.

Ῥόχθει. Strepebat. Et ῥόχθεον, gemebant, strepebant.

Ῥόχθει. Strepitum edebat. Strepebat.

Ῥουβαίουβος. Apud Romanos ita vocatur auxiliatoris auxiliator.

Ῥουβίμ. Rhubim. Vel, Ruben. Nomen proprium.

Ῥουτίλιος Ῥοῦφ. Rutilius Rufus. Hic tempore Scipionis vixit, & in expeditionibus bellicis ei comes fuit, & res tunc gestas literis mandavit, fuitque tunc temporis Tribunus militum, ut ait Appianus in historia Romana.

Ῥουφῖνος. Rufinus. Hic sub Theodosio vixit, homo animi profundi & occulti, & cum Stilicone tutor liberorum Theodosii. Hi ambo rapiebant omnia, in divitiis potentiam sitam esse judicantes: neque quicquam erat cuiquam proprium, nisi istis placuisset: omnesque controversiæ ab iis disceptabantur: magnaque multitudo erat circumcursantium, si cui prædium esset locuples atque fertile: ac dominus statim comprehendebatur, crimine probabili a calumniatoribus, qui ad hoc subornati erant, adversus eum conficto. Ita is, cui fiebat injuria, condemnabatur, auctore injuriæ sententiam dicente. Rufini autem improbitas ad tam immensam avaritiam processit, ut & publica mancipia venderet, & publica prætoria omnia Rufino servirent. Ac magna circa eum fuit adulatorum turba, & eorum quidem adulatorum, qui non ita dudum ex cauponis aufugerant, ubi subsellia purgarant, & pavimenta verrerant. Ii jam chlamydes prætextatas gestabant, aureis fibulis connexas; & sigillis auro inclusis ornabant digitos. Rufini criminationes plerasque reperias in Eunapii Sardiani Chronographia. Sub Arcadio & Honorio, cum hi nomine tenus imperium obtinerent, omnis imperii po-

1 Θῆκα δέ σοι τάδε ῥόπτ.] Distichum hoc legitur Anthol. lib. VI. cap. V. ubi integrum Epigramma vide.

2 Ῥόπτρον. Λυσ.] Ex Harpocratione.

3 Ῥόχθει] Sequens interpretatio suadet, scribendum esse ῥοχθεῖ, ut sit Præsens Indicativi.

4 Ῥουβαίουβος] Scribe, Συβαδιούβος. i.e. *subadjuva*, & suo loco pone. Vide Casaubonum ad Athen. lib. I. cap. VII. in fine, & Dufresnium in Glossario Græco v. Συβαδιούβος.

5 Ἀππιανός] In *Ibericis*, pag. 522. ubi verba ejus hæc sunt: Ὁ δὲ (Σκιπίων) Ῥουτίλιον Ῥοῦφον, συγγραφέα τῶνδε τῶν ἔργων, τότε χιλιαρχοῦντα, ἐκέλευσε τέσσαρας ἱππέων ἴλας λαβόντα, ἀναστεῖλαι τοὺς ἐνοχλοῦντας. *Scipio vero Rutilio Rufo, tum tribuno militum, (qui etiam harum rerum historiam scripsit) imperat, ut assumptis quatuor equitum turmis hostes lacessentes coerceat.*

6 Ῥουφῖνος. οὗτος ἐπὶ Θεοδοσ.] Locus hic de Rufino paucioribus verbis descriptus exstat in Excerpt. Joan. Antioch. a Valesio editis, pag. 849.

7 Βαθυγνώμων] Vide supra h. v.

8 Εἴ που τινὶ χωρίον ὑπ. ——— ἐνεδρευομένος] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Παντομιγές.

9 Οἱ δὲ κόλακες χθὲς μὲν ——— διεσφιγμένοι] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Βάθρα. Confer etiam v. Καλλύνων.

10 Ὅτι ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου, τούτων ἄχρι ὀνομ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Zosimi, initio libri V. unde ea Suidas descripsit. Zosimus vero eadem ab Eunapio mutuatus est.

λίχωνος γνώμη. δίκαι τε πᾶσαι παρ' αὐτοῖς κατ' ἐξουσίαν ἐκρίνοντο, καὶ ἀπῄει κεκρατηκὼς, ὁ χρημάτων τὴν ψῆφον ὠνούμενος πολλῶν, ἢ οἰκειότητι τὴν τοῦ δικάζοντος ἐπισπώμενος εὔνοιαν. κτήματα δὲ, ὅσα τοὺς κυρίους ἐν τοῖς ἁπάντων ἐποίει στόμασιν εὐδαίμονας ὀνομάζεσθαι, μετῄει πρὸς τούτους· τῶν μὲν δωρεαῖς θεραπευόντων, καὶ τούτῳ τὸ συκοφαντεῖσθαι διαφευγόντων· ἑτέρων δὲ τὰ οἰκεῖα προϊεμένων, ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν ἀρχῆς, ἢ ἄλλον τινὰ πρίασθαι τῶν πόλεων ὄλεθρον. παντὸς δὲ εἴδους πονηρίας ταῖς πόλεσιν ἐπιπολάζοντος, ὁ μὲν ἁπανταχόθεν πλοῦτος εἰς τὴν Ῥουφίνου καὶ Στελίχωνος οἰκίαν εἰσέρρει· ἡ δὲ πενία κατὰ πάντα τόπον ἐνέμετο τὰς τῶν πάλαι πλουτούντων οἰκίας. ᾐσθάνοντο δὲ τῶν γινομένων οἱ βασιλεῖς οὐδενὸς, ἀλλ' ἔγραφον μόνον, ὅσα Ῥουφῖνος ἐπέταττε καὶ Στελίχων. ἐπεὶ δὲ ἄπειρος ἤδη αὐτοῖς πλοῦτος συνειλεγμένος, ἤδη καὶ τὴν βασιλείαν ἑαυτῷ μνᾶσθαι ὁ Ῥουφῖνος ὠνειροπόλει.

Ῥοῦφος Ἐφέσιος, ἰατρὸς, γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ σὺν Κρίτωνι. [1] Φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα· ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· Περὶ διαίτης ε΄. Περὶ διαίτης πλεόντων α΄. Περὶ τραυματικῶν φαρμάκων α΄. Περὶ τραυματισμοῦ ἄρθρων α΄. Περὶ σύκων α΄. Περὶ ἀρχαίας ἰατρικῆς βιβλίον α΄. Περὶ γάλακτος βιβλίον α΄. περὶ οἴνου βιβλίον α΄. Περὶ μέλιτος.

Ῥωγαλέον. διερρωγός. διεσχισμένον. καὶ ῥωγὰς, ἡ διερρωγυῖα.

[2] Ἐν δὲ τῇδ' ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλων πήρα,
Ἄρτων ἑώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης.

Κανών· Τὰ διὰ τοῦ αλέος ἀπὸ τριῶν παράγονται μερῶν. ἀπὸ ὀνόματος, ὡς δεῖμα, δειμαλέος. ἀπὸ ῥήματος, οἰδῶ, οἰδαλέος. ἀπὸ ἐπιρρήματος, ῥίμφα, ῥιμφαλέος. καὶ παροξύνονται. σεσημείωται τὸ δαιδάλεος, ὁ ποικίλος· καὶ κονισάλεος.

Ῥωγμός. ῥῆξις γῆς.

Ῥώθωνος.

Ῥωμαλέος. ἰσχυρός. καὶ ῥωμαλέως, ἰσχυρῶς, ἐπιρρηματικῶς.

Ῥωμαίων ἀρχή. αὕτη τὴν Ἀσσυρίων καὶ Περσῶν καὶ Μακεδόνων τῶν πάλαι μακρῷ ὑπερῆρεν, ὁρισαμένη πέρατα ἑαυτῆς πρὸς μὲν ἕω, Ἰνδοὺς καὶ ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ Νεῖλον καὶ καταρράκτας καὶ λίμνην Μαιῶτιν. ὅσα δὲ πρὸς δυσμὰς, Ὠκεανὸν αὐτὸν, ὃν δὴ μῦθον εἶναι τοῖς ἔργοις ἐδηλώθη, μηδὲ ἄλλως ἢ πρὸς ψυχαγωγίαν τοὔνομα αὐτοῦ ποιηταῖς ᾄδεσθαι· εἴγε καὶ ἡ Βρεττανῶν χώρα, ἣν περιρρέων νῆσον ἐργάζεται, νῦν εὑρεθεῖσα ἐν πέρασι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς ἀριθμεῖται. λεγέτω μὲν οὖν, ὅτῳ δοκεῖ, ὡς ἀναμφιλόγως τῶνδε πρὸς τὰ παλαιὰ ὑπερβολαὶ, πλήθει τε χρόνου τῶν ἐπελθόντων εἰκάζοντι, καὶ τόλμαις ἑκατέρων, καὶ στρατηγήσεσι, καὶ μηχα-

teſtas in Oriente penes Rufinum, in Occidente penes Stiliconem erat: omneſque cauſæ pro arbitrio ab ipſis dijudicabantur; victorque abibat, qui ſententiam ingenti pecuniæ ſumma redemerat, aut judicis benevolentiam neceſſitudine aliqua ſibi conciliaverat. Prædia vero, quorum domini omnium ore beati prædicabantur, ab illis occupabantur; cum alii donis eos placarent, & calumnias haſce redimerent: alii ſponte ſua dimitterent, ut magiſtratu potirentur, aut aliam quampiam civitatum peſtem mercarentur. Cum autem omne genus improbitatis & calamitatis in urbibus vigeret, divitiæ undecunque in Rufini & Stiliconis ædes confluebant; paupertas vero ubique locupletes olim domos tenebat: nihil horum Imperatoribus animadvertentibus, qui ea tantum ſcribebant, quæ Rufinus & Stilico juſſiſſent. Cum vero immenſas opes jam congeſſiſſent, Rufinus imperii ſpem etiam ſomniare cœpit. *Wolf.*

Ῥοῦφος. Rufus Epheſius, Medicus, qui cum Critone ſub Trajano floruit. Scripſit libros plurimos, ex quibus ſunt & hi: De ratione victus libri v. De victu navigantium, unus. De medicamentis vulnerum, unus. De vulneratione articulorum, unus. De ficubus, unus. De vetere medicina, unus. De lacte, unus. De vino, unus. De melle.

Ῥωγαλέον. Ruptum. Lacerum. Et ῥωγὰς, lacera. *Illic jacebat lacera caprariorum pera, tota panis veteris & carnium plena.* Regula: Nomina in αλέος deſinentia a tribus orationis partibus deducuntur. A Nomine: ut δεῖμα, δειμαλέος. A Verbo: ut οἰδῶ, οἰδαλέος. Ab Adverbio: ut ῥίμφα, ῥιμφαλέος. Eadem etiam acutum habent in ſyllaba penultima. Notantur vero, [ut a regula hac diſcrepantia,] δαιδάλεος, varius; & κονισάλεος, pulverulentus.

Ῥωγμός. Hiatus terræ.

Ῥώθωνος. Gutturis.

Ῥωμαλέος. Robuſtus. Et ῥωμαλέως, robuſte. Adverbium.

Ῥωμαίων ἀρχή. Romanorum imperium. Hoc Aſſyriorum & Perſarum & Macedonum veterum regna longo intervallo ſuperavit, limitibus conſtitutis verſus Orientem, Indis, & mari Rubro, & Nilo, & Catarractis, & palude Mæotide. Ad Occidentem vero, Oceano ipſo; quem eſſe fabulam rebus ipſis declaratum eſt, neque aliter niſi ad delectationem a poetis nomen ejus decantari: ſiquidem & Britannorum regio, quam circumfluens inſulam efficit, nunc inventa, in finibus imperii Romani numeratur. Dicat igitur, cui viſum id fuerit, ab hoc citra controverſiam res veterum ſuperari, tum longitudine tem-

1 *Φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα*] Præter opera a Suida hic memorata, & alia Rufus Epheſius ſcripſerat: veluti de Herbis libros IV. carmine hexametro. Galenus lib. VI. *De ſimplic. medicam. viribus*, Part. II. pag. 68. Καὶ Ῥούφῳ τῷ Ἐφεσίῳ περὶ βοτανῶν δι' ἑξαμέτρων ἐπῶν σύγκειται τέτταρα. Ex hoc opere depromptum puto fragmentum, octo verſibus hexametris conſtans, quod ex Ruſo Epheſio, abſque nomine operis, adducit idem Galenus lib. I. περὶ συνθέσεως φαρμ. τῶν κατὰ τόπους, Part. II. pag. 160. Item, de Melancholia. Galenus ἐν τῷ περὶ μελαίνης χολῆς, Part. III. pag. 357. Τῶν δὲ νεωτέρων ἄριστα γέγραπται περὶ Μελαγχολίας τῷ Ἐφεσίῳ Ῥούφῳ. Exſtant & alia quædam Rufi hujus opera, edita ab Henr. Stephano in volumine, quod *Artis Medicæ principes* inſcribitur.

2 *Ἐν τῇδ' ἔκειτο ῥ.*] Ex Babrio.

νήσεσιν

νήσεων ἐπινοίαις, καὶ τῶν ἀντιπολεμησάντων ἀρετῇ. Δέξιππος δὲ, ὅτι τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν αἴτιον αὐξηθῆναι τὸ φιλόμαχον ἐθνῶν, καὶ τὸ εὐσύντακτον τῆς δυνάμεως. πάντες γὰρ οἱ πρὸς Ἑσπέραν θυμικώτεροι εἰσὶ τῶν ἐπὶ θάτερα κατοικούντων. περιττεύει δὲ Ῥωμαίοις τὸ τεταγμένον ἐν τῷ ἔργῳ καὶ τεχνικόν· ᾧ καὶ Γαλατῶν ἐκράτουν, καὶ ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ὁμόρους πολέμοις τριβέντες, καὶ περιόντες τῶν βαρβάρων τῇ συντάξει, τῶν δὲ Ἑλλήνων φύσει καὶ ἀνδρείᾳ.

Ῥωμαίων πόλις. ὅτι ἡ Ῥωμαίων πόλις ἀπείρατος ὑπερορίων ἐκστρατειῶν τυγχάνουσα, ἐξέτασιν τοῦ πλήθους ποιησαμένη, κατέμαθε τὸν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν οὐ πολὺ τριάκοντα μυριάδων ἀπολειπόμενον· καὶ ταῦτα συνεχέσι πολέμοις τριβομένη, οὐδὲ πώποτε δὲ μακρᾶς καὶ βεβαίας εἰρήνης ἀπολελαυκυῖα.

Ῥώμη. ἰσχύς. καὶ Ῥώμη, ἡ πόλις· ἥτις ἀπὸ τοῦ πρώτου συνοικισμοῦ διαγεγονότων ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καὶ [1]τριακοσίων ἐτῶν, ἀπείρατοι ἦσαν ὑπερορίων πολέμων. τὸν δὲ πρὸς Καρχηδονίους ὅσον οὔπω παρέσεσθαι πόλεμον προσδεχομένη, ἐξέτασιν ἐποιεῖτο τοῦ πλήθους, καὶ εὗρεν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν οὐ πολὺ ἀπολειπόμενον τῶν λ' μυριάδων. † Τὴν Ῥώμην ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης εἶπεν Ἀθήναιος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Χιλίαρχος.

Ῥῶμις. ὄνομα κύριον.

Ῥῶμος, καὶ Ῥωμύλος. ὀνόματα κύρια. ζήτει ἐν τῷ Βρουμάλια.

Ῥωμύλος, Τερτύλος, Αἰμύλος, Αἰσχύλος, προπαροξυτόνως.

Ῥωννύω. δύναμιν παρέχω.

Ῥὼξ,[2] ῥωγός. εἶδος φαλαγγίου.

Ῥώξ.[3] κόκκος. καὶ εἶδος πέτρας.

Ῥωξάνη. ὄνομα κύριον. καὶ ζήτει περὶ αὐτῆς ἐν τῷ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών.

Ῥώπαξ, ῥώπακος. τὰ ῥωπάκια παρ' ἡμῖν.

Ῥῶπες. δασεῖα ὕλη. ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος. καὶ ῥωπεύειν, ξυλεύεσθαι. [4]Τοῦτό τοι ῥωπεύεις ὀλιγόξυλον.

Ῥωπήϊα. τοὺς συνδένδρους τόπους.

Ῥωπικά.

Ἁ[5] μήτηρ ζωὸν τὸν Μίκυθον, οἷα πενιχρά,
Βάκχῳ δωρεῖται, ῥωπικὰ γραψαμένα.

Ῥωπικός. [6]Τὸν δὲ πρακτικὸν τρόπον ὑπέφηνε τέλειον. ἦν δὲ ψευδεπίγραφος, καὶ ῥωπικός. ἀντὶ τοῦ, κεχρωσμένος. καὶ ῥωπικὸν, ὤνιον, τὸ εὐτελὲς μὲν, πολλοῦ δὲ πιπρασκόμενον. [7]Ῥῶπος γὰρ, ὁ εὐτελὴς καὶ παντοδαπὸς φόρτος.

poris præteriti, tum audacia & disciplina militari, tum machinarum excogitatione, & adversariorum virtute. Dexippus dicit, caussam, quare imperium Romanum adeo fuerit auctum, fuisse bellicam fortitudinem gentium, & disciplinam militarem. Omnes enim Occidentales animosiores sunt iis, qui ex alterutra parte habitant. Excellunt autem Romani & ordine & arte in bellis, qua & Gallos vicerunt. Iidem finitimorum bellis exercitati, & Barbaros solertia & Græcos natura & fortitudine vicerunt. *Wolf.*

Ῥωμαίων πόλις. Urbs Romanorum. Romani antequam bella externa gerere cœpissent, habito censu civium numerum non multo minorem 300000 deprehenderunt: idque, cum continuis bellis vexarentur, nec unquam diuturna & constanti pace fruerentur.

Ῥώμη. Vis. Robur. Et Roma, urbs. Hæc a prima origine per 377. annos nullum externum bellum gessit. Cum vero bellum Punicum jamjam imminere putarent Romani, censum egerunt, & civium numerum invenerunt non multo minorem 300000. † Romam compendium orbis terrarum dixit Athenæus. Quære in voce Χιλίαρχος.

Ῥῶμις. Rhomis. Nomen proprium.

Ῥῶμος, καὶ Ῥωμ. Remus, & Romulus. Nomina propria. Quære in voce Βρουμάλια.

Ῥωμύλος, Τερτύλος, Αἰμύλος, Αἰσχύλος, cum acuto in penultima scribuntur.

Ῥωννύω. Corroboro. Firmo. Confirmo.

Ῥώξ. Rhox. Genus phalangii.

Ῥώξ. Acinus uvæ. Item, rupes.

Ῥωξάνη. Rhoxane. Nomen proprium. De hac quære in v. Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών.

Ῥώπαξ. Idem, quod apud nos ῥωπάκιον. Virgultum. Frutex. Dumus.

Ῥῶπες. Densa sylva. Vel, locus sylvosus & arboribus consitus. Et ῥωπεύειν, lignari. [In Epigrammate:] *Et hæc sylvula paucarum arborũ.*

Ῥωπήϊα. Loca arboribus consita. [Item, virgulta, frutices.

Ῥωπικά. Vilia. Minuta. [In Epigrammate:] *Mater imaginem vivi Micythi [filii sui,] utpote pauper, Baccho donat, rudi modo depictam.*

Ῥωπικός. Fucatus. *Prudentiam in rebus gerendis specie quidem omnibus numeris absolutam præferebat; re ipsa autem adumbrata quædam & fucata civilis prudentiæ imago in ipso inerat.* Et ῥωπικὸν, merx vilis quidem, sed quæ magno pretio venditur. Ῥῶπος enim dicitur varia & minuta merx.

1 Τριακοσίων] Casaubonus in Comment. ad Polyb. pag. 93. monet reponendum hic esse, πετρακοσίων. Eum vide.

2 Ῥὼξ, ῥωγός. εἶδος φαλ.] Confer Nostrum supra v. Ῥάξ.

3 Ῥώξ.] Imo, ῥάξ. Vide Lexica.

4 Τοῦτό τοι ῥωπεύεις ὀλιγ.] Fragmentum hoc depromptum est ex Anthologia Epigrammatum inedita, sed in qua rectius legitur, Τοῦτό τρωπεῖον ὀλιγόξυλον. Vide Nos supra ad v. Ἀμπελέων, ubi integrum istud Epigramma publici juris fecimus.

5 Ἁ μήτηρ ζωὸν τὸν Μίκ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis, nondum editi, quod ex cod. MS. integrum hic cum Lectore communicabo. Λεωνίδα.

Ἁ μάτηρ ζωὸν τὸν Μίκυθον, οἷα πενιχρά,
Βάκχῳ δωρεῖται, ῥωπικὰ γραψαμένα.
Βάκχε, σὺ δ' ὀψώνης τὸν Μίκυθον. εἰ δὲ τὸ δῶρον
Ῥωπικὸν, ἃ λιτὰ ταῦτα φέρει πενία.

6 Τὸν δὲ πρακτικὸν τρ.] Locum integrum Polybii, ex quo fragmentum hoc decerptum est, vide in Excerptis a Valesio editis pag. 114. ubi de Dinocrate Messenio verba fiunt. Vide etiam Suidam supra v. Δεινοκράτης.

7 Ῥῶπος γὰρ, ὁ εὐτ.] Confer Hesychium v. Αἰγιναία, post v. Αἶγαι.

Ῥῶπος. μίγμα χρωμάτων, ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοις, μυρεψοῖς χρησιμεύει. ὅθεν καὶ ῥωποπώλης. τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον ῥῶπον εἰρήκασι.

Ῥῶπος. Mixtura colorum, qui tinctoribus, pictoribus, & feplafiariis utiles funt. Unde & ῥοποπώλης dicitur, qui tales colores vendit. Quidam vero ῥῶπον vocant fcruta, five varias eafque viles merces.

Ῥωσάκης. ὄνομα κύριον.

Ῥωσάκης. Rofaces. Nomen proprium.

Ῥώσαντες. δυναμώσαντες. Οἱ δὲ Βάρβαροι ῥώσαντες ἑαυτοὺς ἐπὶ τὸ στεγανώτερον, ὡς οὐκέτι Ῥωμαϊκοῖς καὶ διαπεπλασμένοις ὑποπεσούμενοι στρατηγήμασι.

Ῥώσαντες. Qui corroborarunt. Qui firmarunt. *Barbari autem aciem denfarunt eamque firmiorem reddiderunt, ne amplius Romanis commentis & artibus circumvenirentur.*

Ῥωσαφῶν. Φρούριόν ἐστι.

Ῥωσαφῶν. Rhofaphon. Caftellum quoddam.

Ῥῶσθαι. σπουδάζειν.

Ῥῶσθαι. Contendere, Feftinare. Eniti.

Ῥωσθείς. δυναμωθείς.

Ῥωσθείς. Confirmatus. Corroboratus.

Ῥῶσις. ὑγεία.

Ῥῶσις. Sanitas. Robur. Vires.

Ῥωστήριον. παρορμητήριον.

Ῥωστήριον. Vehemens impetus. Vehemens incitatio.

Ῥωτακίζειν.[1] τῷ ρ στοιχείῳ συνεχῶς χρῆσθαι.

Ῥωτακίζειν. Rhotacizare. Id eft, litera ϱ frequenter uti.

Ῥωχμός. ῥῆγμα γῆς. [2]Προκόπιος· Ἀβίγας δὲ ὁ ποταμὸς ἐκ τοῦ Αὐρασίου κατιὼν ἐν τῷ πεδίῳ, ἐν ᾧ ἀπόρρωγες συχναὶ τυγχάνουσιν οὖσαι, ἐς ἃς δὴ ὁ Ἀβίγας σχιζόμενος[3] ὑπὸ γῆν φέρεται. τοῦτο ἐπὶ πλεῖστον τοῦ πεδίου συμβαῖνον, ἐν ἐξουσίᾳ τοῖς ταύτῃ ᾠκημένοις τίθεται εἶναι, ἐπιβύσασι χώμασι τοὺς ῥωχμοὺς, ἢ αὖθις αὐτοὺς ἀποκαλύψασι, τοῖς ὕδασι τοῦ ποταμοῦ τοῦδε ὅ, τι βούλοιντο χρῆσθαι.

Ῥωχμός. Terræ hiatus. Caverna. Procopius: *Abigas fluvius ex Aurafio defcendit in campum, crebris intercifum canalibus: in quos fciffus, cavernas terræ fubit. Quod cum per longiffimum tractum fiat, incolis iftius loci aquam fluvii ejus ad libitum difpenfare licet, dum cavernas terra ingefta vel obftruunt vel recludunt.*

Ῥώψ. τὸ φυτόν, καὶ [4]ῥῶψα, βοτάνη ἁπαλή.

Ῥώψ. Frutex. Virgultum. Item, herba quædam tenera.

Ῥοιά. τὸ ῥοΐδιον. λέγεται καὶ ῥοά.

Ῥοιά, & ῥοά. Malus punica. Vel, malum punicum. Et ῥοΐδιον, diminutivum.

Ῥοίακες.[5] Δίδωμι δὲ τῷ Καλλινίκῳ παιδίῳ ῥοιάκων ζεῦγος, ψιλοτάπιδα, ἀμφίταπον, περίστρωμα, προσκεφάλαια δὲ δύο τῶν καλλίστων.

Ῥοίακες. *Do autem Callini filio par rhœacum; tapetem villis carentem; itemque alterum ab utraque parte villofum; aulæum; pulvinaria duo ex optimis.*

Ῥοιβδεῖν. ἀναρροφεῖν. λέγεται καὶ ῥοῖβδος παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις.

Ῥοιβδεῖν. Sorbere. Dicitur & ῥοῖβδος apud Ariftophanem *Nubibus.*

Ῥοιζηδόν. σφοδρῶς. μετ' ἤχου. ἀπειλητικῶς.

Ῥοιζηδόν. Vehementer. Cum ftridore. Cum minis.

Ῥοῖζος. ῥύμη. ἦχος. [6]Ἰώσηπος· Οὕτω δὲ ῥοίζῳ τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέπεσον, καὶ βίᾳ, ὡς διαρρῆξαι τὰς τάξεις. καὶ ῥοίζημα, ὁ ἦχος. καὶ ῥοίζησεν. ἐφώνησεν, ἤχησε.

Ῥοῖζος. Impetus. Sonus. Stridor. Jofephus: *Tanto autem cum impetu, tantaque cum vi in Romanos irruerunt, ut eorum ordines perrumperent.* Et ῥοίζημα, fonus, ftridor. Et ῥοίζησεν, fonum vel ftridorem edidit.

Ῥοιτειεύς. ἀπὸ τόπου. καὶ Ῥοίτειον, ἀκρωτήριον.

Ῥοιτειεύς. Rhœtienfis. Nomen a loco deductum. Et Ῥοίτειον. Rhœteum. Promontorium.

Ῥοίτης. ὄνομα κύριον.

Ῥοίτης. Rhœtes. Nomen proprium.

Ῥυάδες[7] ἄμπελοι. αἱ λεγόμεναι ψινάδες. ἤγουν αἱ ἐκρέουσαι. αἱ ἐξασθενοῦσαι.

Ῥυάδες ἄμπ. Vites, quarum acini defluunt: alias etiam ψινάδες dictæ.

Ῥύβδην.[8] ὡς ἐπὶ ῥεύματος. σφοδρῶς. φοβερῶς. δαψιλῶς.

Ῥύβδην. [Proprie,] more fluentis aquæ. [At per metaphoram,] vehementer, terribiliter, abunde, copiofe.

1 Ῥωτακίζειν] Confer Noftrum infra v. Χαλκιδίζειν.

2 Προκόπιος] Lib. II. *de Bell. Vandal.* cap. XIX. fed ubi locus hic plenior legitur. Quæ enim Procopius ibi pluribus verbis tradit, Suidas hic in pauciora contraxit.

3 Ὑπὸ γῆν φέρεται] Sic ex MS. A. & Procopio refcripfi. Antea enim inepte legebatur, ὑπὲρ γῆν φαίνεται.

4 Ῥῶψα] Scribe, ῥώψ: ut habet Hefychius.

5 Δίδωμι δὲ τῷ Καλλινίκῳ παιδ.] Locus hic emendandus & fupplendus eft ex Laertio, apud quem in *Lycone*, Segm. LXXII. fic legitur: Δίδωμι δὲ τῷ Καλλίνου παιδίῳ Θηρικλείων ζεῦγος, καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ῥοΐσκων ζεῦγος, ψιλοτάπιδα, ἀμφίταπον, περίστρωμα, προσκεφάλαια δύο τὰ βέλτιστα τῶν καταλειπομένων. Notandum eft, pro ῥοιάκων, cujus vocis gratia locum hunc adduxit Suidas, apud Laertium legi ῥοΐσκων: quod vocabulum tamen non minus eft obfcurum, quam alterum ῥοιάκων. Cafaubonus lectionem Suidæ præfert, fufpicaturque, ῥοίακες fuiffe fpeciem poculorum, qualia erant illa, quæ ῥυτὰ & ῥίοντα vocabantur. Salmafius autem ad Solinum utramque lectionem damnans, ῥίσκων reponit. Ῥίσκος autem ciftam vel arculam notat, teftibus Grammaticis; quorum teftimonia cum produxerit Menagius, ea hic non repetam, ne actum, quod ajunt, agam. Lectionem ῥοΐσκων defendit Stephanus Monachius, exiftimans, voce illa notari gemmæ quoddam genus, punicorum malorum fpecie. Sed diverfæ hæ virorum doctiffimorum fententiæ fatis oftendunt, nihil certi de loco hoc dubio & obfcuro ftatui poffe.

6 Ἰώσηπος] Lib. III. *de Bello Jud.* cap. XVI. pag. 844. ut Pearfonius ad oram libri notaverat.

7 Ῥυάδες ἄμπελοι] Vide Theophr. *Hift. Plant.* lib. IV. cap. XVI. & *Geoponic.* l. V. c. XXXVII. Confer item Noftrum infra v. Ψινάδες.

8 Ῥύβδην] Pro ῥύδην. Vide paulo poft v. Ῥύδην.

Ῥύγχος. [1] Ἀριστοφάνης·

Ἐλελεῦ. χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος. οὐ μένειν ἐχρῆν. τὸ πρόσωπον. καὶ Κρατῖνος, καὶ ἕτεροι, ἐπὶ ῥάμφους. ζήτει ἐν τῷ Γαμψώνυχος.

Ῥύδην. [2] σφοδρῶς, καὶ ἀθρόως. οὕτω Κρατῖνος. λέγεται καὶ ῥυδόν. [3] Ῥυδὸν ἀφνειόνται. ἀντὶ τοῦ, ῥύδην καὶ ῥευστικῶς πλουτοῦσιν. ἢ κεχυμένως. ἀντὶ τοῦ πάνυ.

Ῥυήτω. Φθαρήτω.

Ῥυηφενής. ὁ πλούσιος.

Ῥυθμίζει. αἰτιατικῇ. διατυποῖ, κανονίζει, εὐθύνει. Δαμάσκιος· [4] Ἀλλ' ὅσα ἔγραψε, τὸ μὲν ὑψηλὸν καὶ τελεσιουργὸν εἶχον· τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ ἦν συνηρμοσμένα· ἀλλὰ τούτων ὅσα [5] ἄμετρον ἀπέβαινε, καὶ ἄλλως οὐ κατὰ τὸν πρεπώδη ῥυθμὸν, ἐμοὶ ἐπανορθοῦσθαι ἐπέτρεπε.

Ῥυθμός. τάξις ἔμμελος ἀκολούθου ἁρμονίας. μέλος εὔφωνον. σύγκρισις. [6] Πατὴρ μέτρου ῥυθμός· καὶ ὅτι ἀρχαία ἡ τῶν μέτρων καὶ ῥυθμῶν διδασκαλία. † Ὁ δὲ τὰς αὐλητρίδας κελεύει ῥυθμόν τινα βαρβαρικὸν ἐπαυλῆσαί οἱ. † [7] Διαφέρει ῥυθμὸς μέτρου, τῷ τὸν μὲν γενικώτερον εἶναι· τὸ δὲ μέτρον ὑπάρχειν εἶδος τοῦ ῥυθμοῦ. θεωρεῖται γὰρ ὁ ῥυθμὸς καὶ ἐπὶ τῶν κροτούντων ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσίν. ὅταν γὰρ ἡ ταχεῖα καὶ βραδεῖα τῶν ποδῶν ἄρσις καὶ θέσις λόγον ἔχωσι πρὸς ἄλληλα, ῥυθμὸς γίνεται. καὶ ἐντεῦθεν ἀπὸ μεταφορᾶς τούτων ἡ τοιάδε τῶν συλλαβῶν συμπλοκὴ, ἣν παραλαμβάνομεν πρὸς τὴν τῶν μέτρων γένεσιν, πόδες ἐκλήθησαν. καὶ ἐπὶ αὐλῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ὁ ῥυθμὸς λέγεται, συμμετρία ὢν τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ἡ κίνησις γίνεται. καὶ γὰρ τῶν τρημάτων τῶν αὐλῶν τὰ μὲν ἐπὶ πλείονα χρόνον τοῖς δακτύλοις ἐπιπωματίζουσι· τὰ δὲ, ἐπ' ἐλάττονα· καὶ οὕτω τῶν ἀπηχήσεων τὴν μὲν [8] μακροτέραν ποιοῦσι· τὴν δὲ, βραχυτέραν. καὶ ἔτι τῶν τρημάτων τὰ μὲν μείζονά εἰσι· τὰ δὲ, ἐλάττονα· καὶ τὰ μὲν ἐγγυτέρω τῆς ἐπιγλωττίδος, τὰ δὲ, πορρωτέρω. καὶ τὰ μὲν στενότερα, ὀξύτερά ἐστι τῶν εὐρυτέρων· διὸ καὶ αἱ τῶν παίδων φωναὶ, καὶ αἱ τῶν γυναικῶν, ὀξύτεραι· τὰ δὲ εὐρύτερα, [9] βαθύτερα. ὁμοίως καὶ τὰ ἐγγυτέρω τῶν πορρωτέρω ὀξύτερα· ὧν τῇ συμμετρίᾳ ἁρμονία τὸ μέλος γίνεται· ῥυθμὸς δὲ, τῇ τοῦ τάχους καὶ βραδέος. ὁ μὲν οὖν ἐπὶ τῶν ἄλλων ῥυθμὸς κατὰ τὸ βραχὺ καὶ βραδὺ χαρακτηρίζεται. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου, κατὰ τὸ μακρὸν καὶ βραχύ· ὅσπερ μόνος καὶ μέτρον λέγεται. οὐκ ἐπὶ τῶν ποιητικῶν δὲ λόγων ταῦτα μόνον θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ῥητορικῶν.

Ῥυκάνα. τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

Καὶ [10] πέλεκυν, ῥυκάναν τ' εὐαγέα, καὶ περιαγὲς

Ῥύγχος. Rostrum. Aristophanes: *Eleleu Veni: demitte rostrum. Non enim oportet cunctari.* Et Cratinus & alii τὸ ῥύγχος, [quod proprie rostrum porcorum significat,] pro rostro avium ponunt. Quære in v. Γαμψώνυχος.

Ῥύδην. Vehementer. Copiose. Valde. Ita Cratinus. Dicitur & ῥυδόν. Ut, Ῥυδὸν ἀφν. *Divitiis affluentis.* Vel, valde divitis. Ῥυδὸν enim hic positum est pro ῥύδην.

Ῥυήτω. Pereat. Diffluat.

Ῥυηφενής. Opulentus. Dives.

Ῥυθμίζει. Accusativo jungitur. Format. Dirigit. Concinnat. Aptat. Damascius: *Quæcunque scripsit, sublimem quidem & efficacem stilum habebant, at verbis non admodum erant concinna. Quare ea, quæ minus numerosa erant, & cæteroqui decenti rhythmo carebant, mihi corrigendi potestatem fecit.*

Ῥυθμός. Rhythmus. Id est, concinnæ harmoniæ concinnus ordo. Rhythmus est pater metri. Metrorum autem & rhythmorum doctrina est antiqua. † *Ille vero tibicinas barbaricum aliquem rhythmum sibi canere jubet.* † Differt autem rhythmus a metro; quod ille latius pateat: metrum vero sit species rhythmi. Rhythmus enim spectatur & in illis, qui manibus & pedibus plaudunt. Cum enim cita & tarda pedum sublatio & positio proportionem quandam inter sese habent, rhythmus existit. Et hinc per translationem certus syllabarum modulus, quo versus constat, *pedes* dicti sunt. De tibiis quoque & aliis hujusmodi [instrumentis musicis] rhythmus dicitur; qui est certa mensura temporis, in quo fit motus. Etenim tibicines tibiarum foramina, alia longiore tempore digitis claudunt; alia vero breviore: & sic sonos alios longiores, alios breviores efficiunt. Præterea, foraminum alia sunt majora, alia vero minora: & alia item lingulæ vicina; alia vero ab ea remotiora. Et angustiora quidem acutiorem sonum edunt latioribus: (hinc etiam puerorum & mulierum voces acutiores sunt) latiora vero, graviorem. Pariter & viciniora acutius sonant remotioribus. Horum sonorum justa inter se proportio carminis harmoniam efficit: celeritatis vero & tarditatis dimensio, rhythmum. In aliis igitur rebus rhythmus celeritate & tarditate perficitur: at orationis rhythmus syllabarum longitudine & brevitate constat; isque solus metrum dicitur. Hæc autem non solum in carmine, sed etiam in dictione oratoria locum habent.

Ῥυκάνα. Instrumentum fabrile. Runcina. [In Epigrammate:] *Et securim, agilemque*

1 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 558. (382. Ed. Bas. *P.*) ubi pro μένειν legitur μέλλειν. Confer Nostrum supra v. Ῥάμφος.

2 Ῥύδην] Sic recte MSS. Paris. itemque Editt. Mediol. & Ald. At Editt. Basil. & Genev. ῥύβδην: cui lectioni literarum series refragatur. Ne dicam, vocem ῥύβδην paulo ante præcessisse; quæ proinde cur hic repeteretur, nulla erat ratio.

3 Ῥυδὸν ἀφνειόνται] Scribe, ῥυδὸν ἀφνειοῖο. Homerus Odyss. Ο. v. 425.

Κούρη δ' εἰμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο.

Huc Suidas respexit. Confer ad eum locum Scholiastam.

4 Ἀλλ' ὅσα ἔγραψε, τὸ μὲν ὑψηλ.] Pars fragmenti hujus legitur etiam apud Photium in Excerptis ex Damascio, pag. 1040. Confer etiam Nostrum supra v. Ἐνδιέτριβε.

5 Ἄμετρον] Potius, ἀμέτρως.

6 Πατὴρ μέτρου ῥυθμ.——διδασκαλία] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Nubes*, pag. 164. (95. Ed. Bas. *P.*)

7 Διαφέρει ῥυθμὸς μέτρου, τῷ τὸν μὲν γενικ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. *de Anima*, L. 8. a.

8 Μακροτέραν ποιοῦσι. τὴν δὲ, βραχυτέραν] Philoponus loco laudato habet, τὴν μὲν, πραοτέραν· τὴν δὲ, τραχυτέραν.

9 Βαθύτερα] Philoponus, βραδύτερα.

10 Καὶ πέλεκυν, ῥυκάναν τ' εὐαγ.] Integrum Epigramma, ex quo fragmentum hoc decerptum est, legitur Anthol. lib. VI. cap. ult.

Τρύπανον.
Θηλυκῶς, ἡ ῥυκάνα.

Ῥύκου[1] κριθοπομπία. Ἐρατοσθένης ἐν[2] τῷ θ΄ φησὶ, βασιλέα τοῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ὑποστρέψαντα εἰς ἑαυτὸν, τῇ πόλει Ἀθηναίων κριθὴν ἐκπέμψαι.

Ῥῦμα. Φυλακή. [3] Χαλεπὸν πύργου ῥῦμα πέλεται. ἀντὶ τοῦ, εὐτελὴς πόλεως φυλακή. † Ἐς τόξου ῥῦμα περιέπλεον τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Βάρβαροι, πόλλ' ἅμα βέλη ἀφιέντες. Εὐνάπιος· Πέτρα δέ τις ἀπεσπασμένη ἐς τόξου ῥῦμα. τουτέστιν, ἕλκυσμα. καὶ αὖθις· Κραταιῶς ἐκ τούτων ἀνῆπτον τὰ ῥύματα, λαμβάνοντες ἐκ τῶν κατ' ἄλληλα πλοίων, καὶ κατείχετο τὸ ζεῦγμα τοῖς ῥύμασι. καὶ αὖθις· [4] Ῥύματα δὲ καὶ πλείω ταῖς σχεδίαις ἐνῆψαν, οἷς ἔμελλον, οἱ λέμβοι ῥυμουλκοῦντες οὐκ ἐάσειν φέρεσθαι κατὰ τοῦ ποταμοῦ· βίᾳ δὲ πρὸς τὸν ῥοῦν κατέχοντες, [5] παρακομιεῖσθαι τὸ ὅλον ἔργον κατὰ τοῦ ποταμοῦ. [6] καὶ αὖθις Πολύβιος· Ἐπὶ τούτοις ἐπέστησαν τὰς ἱππηγοὺς, ῥύματα δόντες ἐξ αὐτῶν ταῖς τοῦ τρίτου στόλου ναυσίν. † Ἐρυμούλκουν τὰς ἱππηγοὺς ναῦς.

Ῥύμματα. τρίμματα. σμήγματα. καθάρματα.

Ῥυμβεῖν. [7] ῥομβεῖν. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου. Αἰλιανός· [8] Καὶ ἐῤῥύμβονα τὰ τιμιώτατα εἰς ἀσωτίαν ἀφειδέστατα. ἀπὸ τοῦ [9] ῥυμβονῶ ῥήματος.

Ῥύμη. ὁρμὴ βιαία. [10] Ἀριστοφάνης· Κεραμικῆς ῥύμης ἄπο. καὶ αὖθις Εὐνάπιος· Τοσαύτη τις ἦν πρὸς τὸ ἀσελγέστερον ῥύμη τε καὶ φορὰ, ὥστε οἱ ἄρχοντες τῶν πολεμίων ἦσαν πολεμιώτεροι.

Ῥυμὸς τοῦ ἅρματος. τὸ ἐκτεταμένον ξύλον [11] παρὰ τοὺς ἵππους ἕως τοῦ ζυγοῦ. καὶ σταθμιόν τι παρὰ Ῥοδίοις· καὶ τῆς Ἄρκτου οἱ κατὰ τὴν οὐρὰν τρεῖς ἀστέρες ὑπὸ Ἡρακλείτου.

Ῥυμοτομεῖται. εἰς ὀρθὸν διακόπτεται.

Ῥυμοτομίαις. εὐθύτησι.

Ῥυμουλκῶ. ῥῆμα. τὸ τὰς ναῦς ἑλκύω.

Ῥυπαπαί. [12] ἐπίφθεγμα ναυτικὸν, παρακελευστικὸν κωπηλασίας. [13] Ἀριστοφάνης·

> Οὐκ ἠπίσταντ', εἰ μὴ μᾶζαν καλέσαι, καὶ ῥυπαπαὶ εἰπεῖν.

Ῥυπαίνω. ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω. Φερεκράτης.

runcinam, & quod crebro circum agitur, terebrum. Dicitur fœminino genere, ἡ ῥυκάνα.

Ῥύκου κριθοπομπία. Hordeum a Rhyco miſſum. Eratoſthenes libro IX. ſcribit, Regem hunc, cum a captivitate in regnum ſuum rediiſſet, hordeum Athenienſium civitati miſiſſe.

Ῥῦμα. Tutela. Præſidium. [Sophocles:] *Sunt inſtar turris, quæ exiguam urbi tutelam præſtat.* [Item, jactus.] *Barbari Romanos circumnavigarunt, ſagittæ jactum ab iis diſtantes, multaque tela in eos emiſerunt.* Eunapius: *Petra vero quædam teli jactum diſtans.* [Et ῥύματα, funes ductarii.] *Firmiter his funes ductarios alligarunt, quos ſumebant ex navibus, quarum altera juxta alteram collocata erat: & pons funibus ductariis retinebatur.* Et iterum: *Ratibus vero funes ductarios plures alligaverunt, quorum ope lembi remulco trahentes impedituri erant, quo minus ſecundus fluvius eas deferret, ac contra fluminis impetum vi ſua rates ſuſtinendo, ad ripam totum opus perducturi erant.* Et iterum Polybius: *Hippagines deinde jubent ſequi, remulcis ad tertiæ claſſis navigia alligatas.*

Ῥύμματα. Strigmenta. Smegmata. Purgamenta. Sordes, quæ abſterguntur.

Ῥυμβεῖν. Idem quod ῥομβεῖν. Verſare. Rotare. Hoc vero [ſumptum eſt] a motu rhombi. Ælianus: *Et pretioſiſſima quæque profuſo luxu diſſipabat.*

Ῥύμη. Violentus impetus. Motus celer. Ariſtophanes: *Celeri motu rotæ figulinæ.* Et iterum Eunapius. *Tanto autem ad laſciviam & luxuriam ferebantur impetu, ut magiſtratus magis eſſent infeſti quam ipſi hoſtes.*

Ῥυμὸς τοῦ ἅρματος. Temo currus. Sive, lignum, quod juxta equos uſque ad jugum protenditur. Item, pondus quoddam apud Rhodios. Item, tres ſtellæ, quæ ſunt in cauda Urſæ, [ſic vocantur] ab Heraclito.

Ῥυμοτομεῖται. In rectum ſecatur. In ſtrigas rectas ſecatur.

Ῥυμοτομίαις. Sectionibus rectis. Strigis.

Ῥυμουλκῶ. Verbum. Remulco naves traho.

Ῥυππαπαί. Rhyppapæ. Acclamatio nautica, remiges ad remigandum adhortans. Ariſtophanes: *Nihil aliud ſciebant, quam mazam vocare, & rhyppapæ dicere.*

Ῥυπαίνω. [Proprie, ſordibus inquino. Fœdo. Itē,] injuria vel contumelia afficio. Pherecrates.

1 Ῥύκου κριθοπομπία] Alii ſcribunt, Ῥοίκου, per diphthongum οι. Confer Heſychium.

2 Ἐν τῷ θ΄] Heſychius addit, τῶν Ἀμαθουσίων.

3 Χαλεπὸν πύργου ῥῦμα πέλεται] Sophocles in *Ajace*, pag. 10.
Καί τοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
Σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται.
Scholiaſta: Σφαλερὸν ῥῦμα. ἀσθενὴς φυλακή. Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt. Cæterum, locum Sophoclis obſervaverat etiam Portus.

4 Ῥύματα δὲ καὶ πλ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. cap. XLVI.

5 Παρακομιεῖσθαι τὸ ὅλον ἔργον κατὰ τοῦ ποτ.] Hæc aliter, & quidem rectius apud Polybium ſic leguntur, παρακομιεῖν καὶ περαιώσειν ἐπὶ τούτων τὰ θηρία.

6 Καὶ αὖθις Πολύβιος] Lib. I. cap. XXVI.

7 Ῥυμβεῖν. ῥομβεῖν] Sic recte MSS. Pariſ. At in prioribus Editt. male legitur, Ῥυμβὴν, ῥομβήν.

8 Ἐῤῥύμβονα] Sic recte MS. A. At Edit. Mediol. & Ald. minus recte, ἐρύμβονα, per unum ρ. Editio Baſil. vero pejus habet, ἐρύμβον; quod Portus in ſua Editione in ἐρύβουν mutavit, & ſic vocem jam antea corruptam magis corrupit. Cæterum, fragmentum hoc Æliani legitur etiam ſupra v. Ἐρυμβόνα: ubi vide quæ notavimus.

9 Ῥυμβονῶ] Sic recte MSS. Pariſ. itemque Editt. Mediol. & Ald. At Editt. Baſil. & Genev. male, ῥυμβῶ.

10 Ἀριστοφάνης] Initio *Eccleſiazuſarum*.

11 Παρὰ τοὺς ἵππους] Sic rectius MS. A. quam MSS. B. & C. itemque priores Editt. in quibus legitur, περὶ τοὺς ἵππους. Idem mendum eſt apud Heſychium.

12 Ῥυπαπαί. ἐπίφθεγμα ναυτ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Ranas*, pag. 263. (172. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi legitur ῥυππαπαὶ, per duplex ππ, in ſyllaba prima.

13 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 262.

Ῥύπτ

Ῥύπτει. ἀποκλύζει. σμήχει. καὶ ῥύπτομαι, ἀντὶ τοῦ σμήχομαι. [1] Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐδέπω πότ', ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι,
Οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας γε τὰς ὀφρῦς,
Ὡς νῦν.

Ῥύπτομαι, ἀντὶ τοῦ σμήχομαι. τουτέστι, ζῶ, μεταφορικῶς. τῷ γὰρ ζῶντι ἕπεται τὸ ῥύπτεσθαι, ὅ ἐστι σμήχεσθαι. ῥύμματα γὰρ, τὰ σμήγματα. ἢ οὕτω. ῥύπτεσθαι, τὸ σμᾶσθαι. παρεμπλάσει τοῦ τ'. τὸ τὸν ῥύπον ἀφαιρεῖσθαι. ὁ δὲ ῥύπος κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ χ, χρύπος· ὁ τῷ χρωτὶ [2] ῥυπῶν σπίλος. Ὑπὸ κονίας δὲ τὰς ὀφρῦς, παρ' ὑπόνοιαν. δέον γὰρ εἰπεῖν, ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν· ὑπὸ κονίας εἶπε· διότι οἱ [3] κόνιν ὀσμώμενοι δάκνονται τὰς ὀφρῦς.

Ῥυσά. ἡ [4] μάρανσις. ἡ γήρασις. λέγεται καὶ ῥυσή.

Ῥυσαί. [5] ῥυτίδας ἔχουσαι.

Ῥῦσαι. λυτρῶσαι.

Ῥυστήματα. τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα.

Ῥύσια. ἐνέχυρα. καὶ ῥυσιάζω. Φασὶ δὲ τὸν νεανίσκον ἀνελεῖν, καὶ τὴν πόλιν ῥυσιάζειν. ἀντὶ τοῦ, ἐνέχυρα λαμβάνειν. [6] Ἰώσηπος· Πρῶτον μὲν γὰρ ῥύσιον τῶν πολεμίων ἄγων, καὶ πολὺ συγκροτήσας ἱππικὸν, ἐπαφίησιν αὐτοῖς περὶ Διόσπολιν. † Ὅπως ἔχῃ τὸ ξόανον ῥύσιον ἐν Ἰθάκῃ ὁ Ὀδυσσεύς. καὶ ἡ Τραγῳδία· [7] Φόνου δὲ ῥύσιον πίσω τάλας.

Ῥύσιον. λυτήριον. [8] ῥυπτήριον. καθαρτήριον.

Ῥύσις ὕδατος. ῥεῦσις. Ἐδεδίεσαν τὴν τοῦ ὕδατος σπάνιν, διὰ τὸ μηδαμῆ φαίνεσθαι ὕδατος ῥύσιν ἁπλῶς.

Ῥυσθήσομαι. λυτρωθήσομαι.

Ῥυσμός. [9] κατὰ Ἀβδηριτικὴν διάλεκτον σημαίνει τὸ σχῆμα. καὶ ἑτέραις δὲ λέξεσιν οὐχ Ἑλληνικαῖς οἱ περὶ τὸν Ἀβδηρίτην Δημόκριτον χρῶνται. Φασὶ γὰρ τροπὴν, καὶ διαθιγήν. καὶ [10] σημαίνει τούτοις ἡ μὲν τροπὴ, τὴν θέσιν· ἡ δὲ διαθιγὴ, τὴν τάξιν.

Ῥυστάζειν. ἕλκειν.

Ῥυτά. [11] συνεσταλμένως. εἶδός ἐστι ποτηρίου. Δη-

Ῥύπτει. Purgat. Abluit. Abſtergit. Et ῥύπτομαι, ſordibus purgor, abſtergor. Ariſtophanes: *Sed nunquam, ex quo ſordibus purgor, ſic cineres ſupercilia mea momorderunt, ut nunc.* Ῥύπτομαι, abſtergor. Id eſt, vivo, metaphorice. Viventium enim eſt ῥύπτεσθαι, i. e. abſtergi, vel ablui. Et ῥύμματα, ſunt ſmegmata. Vel ſic. Ῥύπτεσθαι, a ſordibus purgari: inſerto τ. Sordes enim Græci ῥύπον vocant. Ῥύπος autem dicitur per aphæreſin τοῦ χ pro χρύπος: quaſi dicas, ὁ τῷ χρωτὶ ῥυπῶν σπίλος, i. e. macula, vel ſordes, quæ corpori adhærent. At, *Supercilia a calce mordentur,* præter expectationem dixit. Cum enim dicendum eſſet, *Cor a triſtitia mordetur; a calce* dixit, quod eorum, qui calce abſterguntur, ſupercilia mordeantur.

Ῥυσά. Rugoſa. Flaccida. Senilis. Dicitur & ῥυσή.

Ῥυσαί. Rugoſæ.

Ῥῦσαι. Redimere. Liberare.

Ῥυστήματα. Rugæ, quibus facies ſeniorum obſita eſt.

Ῥύσια. Pignora. Et ῥυσιάζω, capio pignus. *Ajunt autem adoleſcentem ab illo cæſum fuiſſe, & civitatem [pro ejus cæde] pignora cepiſſe.* Joſephus: *Nam primum obſides hoſtium ducens, multos equites, quos collegerat, circa Dioſpolin in eos immiſit.* † *Ut Ulyſſes [Minervæ] ſimulacrum in Ithaca [fortitudinis ſuæ] pignus haberet.* Et Tragicus inquit: *Cædis hoſtimentum ſolvam miſer.*

Ῥύσιον. Pretium, quod pro redemptione vel liberatione alicujus datur.

Ῥύσις ὕδατος. Aquæ fluxus. *Inopiam aquæ metuebant, quod nullus aquæ fluxus uſquam appareret.*

Ῥυσθήσομαι. Liberabor. Redimar.

Ῥυσμός. Abderitica dialecto ſignificat figuram. Aliis præterea vocibus non Græcis Democritus Abderites ejuſque ſectatores uſi ſunt. Dicunt enim τροπὴν, & διαθιγήν: quorum illud ſignificat θέσιν, i. e. ſitum: hoc vero, τάξιν, i. e. ordinem, ſive diſpoſitionem.

Ῥυστάζειν. Trahere.

Ῥυτά. Priorem ſyllabam corripit. Genus

1 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 370, 371. (261. Ed. Baſ. *P.*)

2 Ῥυπῶν] Scholiaſta Ariſtophanis rectius, ὑπών.

3 Κόνιν ὀσμώμενοι] Scholiaſta Ariſtoph. κονίαν ὀσμώμενοι. Utrumque mendoſe. Scribendum enim eſt, κονίᾳ σμώμενοι: quam lectionem in verſione expreſſi.

4 Ἡ μάρανσις. ἡ γήρασις] Interpretatio hæc ſuſpecta mihi eſt. Ῥυσὰ enim non eſt ſubſtantivum, ſed adjectivum.

5 Ῥυσαί] Homer. Il. I. v. 499.

6 Ἰώσηπος] Lib. I. *de Bell. Jud.* cap. XIV. pag. 742. ubi legitur, ῥύσιον κατὰ τῶν πολεμίων. Vetus autem interpres Joſephi pro ῥύσιον legiſſe videtur Σύρων. Vertit enim, *In Syros hoſtes ducens.*

7 Φόνου δὲ ῥύσιον πίσω τάλας.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Philoct.* pag. 417. ubi integer Senarius ſic legitur:

Φόνον φόνου δὲ ῥύσιον πίσω τάλας.

Senſus autem eſt, *Cum mortuus fuero, aves, quæ mihi ante cibus & pabulum fuerunt, cadavere meo viciſſim paſcam, & ſic necem earum morte mea penſabo.* Philoctetes ibi loquitur. Pro πίσω autem inepte ante apud Suidam legebatur, πίς ὦ.

8 Ῥυπτήριον. καθαρτήριον] Hæ interpretationes ſuſpectæ mihi ſunt, nec ad vocem ῥύσιον quicquam facere videntur. Cæterum, pro ῥυπτήριον legendum putem, ῥύτρον, quod idem eſt ac ῥύσιον.

9 Ῥυσμός] De hac voce multa notavit Menagius ad Laert. in vita Democriti, Segm. XLVII. quem vide. Nos hic obiter tantum monemus, vocem iſtam reſtituendam eſſe Hermiæ, qui in libello *de Irriſione Gentil.* cap. XIII. de Democrito, ejuſque dogmatibus verba faciens, inter alia ſic inquit: Τὸ δὲ πλῆρες ἐν τῷ κενῷ τροπῇ ἢ ῥυθμῷ ποιεῖ τὰ πάντα. Scribe, τροπῇ ἢ ῥυσμῷ: i. e. *ſitu & figura.* Nam τροπὴ & ῥυσμὸς, ut Suidas hoc ipſo loco teſtatur, voces erant Democrito, ejuſque ſectatoribus propriæ; quæ proinde jungi ſolent a ſcriptoribus, qui de principiis & cauſis rerum ſecundum Democritum verba faciunt. Confer etiam Notam ſequentem.

10 Καὶ σημαίνει τούτοις ἡ μὲν τροπὴ, τὴν θέσιν· ἡ δὲ διαθιγὴ, τὴν τ.] Idem diſerte docet Ariſtoteles lib. I. *Metaphyſic.* cap. IV. ad quem Suidas procul dubio reſpexit. Verba ejus hæc ſunt: Ταύτας μέντοι (τὰς αἰτίας) τρεῖς εἶναι λέγουσι (Δημόκριτος καὶ Λεύκιππος) σχῆμά τε, καὶ τάξιν, καὶ θέσιν. Διαφέρειν γάρ φασι τὸ Ὂν, ῥυσμῷ καὶ διαθιγῇ καὶ τροπῇ μόνον. τούτων δὲ ὁ μὲν ῥυσμὸς σχῆμά ἐστιν· ἡ δὲ διαθιγὴ, τάξις· ἡ δὲ τροπὴ, θέσις. Id eſt: *Has vero (cauſas) tres eſſe ſtatuunt (Democritus & Leucippus:) Figuram, & Ordinem, & Situm. Ens enim [ab Ente] differre ajunt, Figura, Ordine, & Situ. Ex his Figuram vocant,* ῥυσμόν: *Ordinem,* διαθιγήν; *& Situm,* θέσιν. Hæc Suidam non parum illuſtrant.

11 Ῥυτά. συνεσταλμ.] Ex Harpocratione. Confer Athen. lib. XI. pag. 496. qui eadem docet.

μηδένος

μοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐκπεπαμένως, [1] παρ' ἡμῖν λεγόμενα.

Ῥύτειρα. ἡ σώζουσα.

Ῥυτῆρα. ἑλκτικόν. παρὰ τὸ ἐρύειν. σημαίνει καὶ φύλακα. Καὶ πλείους ἵππους παραλαβὼν ἀπὸ ῥυτῆρος ἑλκομένους, ἐπορεύετο. λέγεται καὶ ῥύτωρ. [2] Πανὶ ὡραίων ῥύτορι βουκολίων. καὶ αὖθις· Τὸ εἶδος ὠδίνων ῥύσια δεξαμένη.

Ῥυτῆρες. χαλινοί. ἡνίαι. ἱμάντες. ἐν Ἐπιγράμματι·
Χρυσὸς ὅλους ῥυτῆρας, ὅλας κληῖδας ἐλέγχει.

Ῥυτίς. ἀσθένεια. γῆρας. ἐν [3] Ἐπιγράμματι·
Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον.
καὶ αὖθις·
Ἀρχεάνασσαν [4] ἔχω, τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην,
Ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἕζετ' ἔρως.

Ῥύτορα. φύλακα. ἐν Ἐπιγράμματι·
Πορφύρεον [5] χαίτας ῥύτορα κεκρύφαλον.

Ῥυτός. ἑλκυστικός.

Ῥύτειον. ὄνομα πόλεως.

Ῥυφῶ. αἰτιατικῇ.

Ῥυχάχετον. [6] θόρυβον. συρφετόν. [7] Ἀριστοφάνης·
Τὸν τῶν Ἀθηναίων γε μὴν ῥυχάχετον,
Τίς ἂν πείσειε μὴ πλαδδιεῖν;

Ῥύψαι. σμῆξαι.

poculi. Demosthenes in oratione contra Midiam. At ῥητὰ, priorem syllabam producit, significatque, Ea, quæ a nobis dicuntur.

Ῥύτειρα. Liberatrix. Servatrix.

Ῥυτῆρα. Tractorem. Trahentem. Ab ἐρύειν. Significat etiam custodem. [Et ῥυτὴρ, frænum, habena.] *Cum autem plures equos assumpsisset, qui habenis ducebantur, perrexit.* Dicitur & ῥύτωρ, custos. [In Epigrammate:] *Pani pulchrorum custodi armentorum.* Et iterum: *Cum partus pignora accepisset.*

Ῥυτῆρες. Fræna. Lora. Habenæ. In Epigrammate: *Aurum tota fræna, totasque claves eludit.*

Ῥυτίς. Ruga. Senectus. In Epigrammate: *Et rugoso cortice præditam, umbilicatamque ficum.* Et iterum: *Archeanassam habeo, Colophoniam meretricem; cujus & in rugis dulcis sedet amor.*

Ῥύτορα. Custodem. In Epigrammate:
Purpureum comæ custodem capitis reticulum.

Ῥυτός. Tractus. Extractus.

Ῥύτειον. Rhyteum. Nomen urbis.

Ῥυφῶ. Sorbeo. [Dorice pro ῥοφῶ.]

Ῥυχάχετον. Tumultum. Turbam. Colluviem. Aristophanes: *Quis Atheniensium turbæ persuaserit, ut a bello desistant?*

Ῥύψαι. Detergere. Purgare.

Σ Α.

ΣΑ͂. τὰ σῶα λέγουσιν, μονοσυλλάβως· ἀπὸ τοῦ σῶα συναιροῦντες. καὶ τὸ σῶον, σῶν, καὶ σῶοι, σοῖ. παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ δισυλλάβως σῶοι.

Σαβά. τόπος. Ἐκ Σαβὰ ἥξει.

Σαβάζιος. [8] ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ. ἔτυχε δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης παρὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θειασμόν. τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν. ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες, τὸν εὐασμὸν σαβασμὸν λέγουσιν. ἔνθεν Σαβάζιος ὁ Διόνυσος. Σάβους ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους, καὶ [9] τοὺς Βάκχους αὐτοῦ.

Σαβακῶν. Διονυσιακῶν.
Τρυγόνιον, [10] Σαβακῶν ἄνθεμα Σαλμακίδων. τουτέστιν, ἑταιρῶν.

Σάββατον. ἑβδόμη ἡμέρα ἐτύγχανε τοῦ κυκλικοῦ διαστήματος τῆς ἑβδόμης, τοῦ Ῥωμαϊκοῦ τὴν ἡμέραν γεραίροντος, πόνων ἀνάπαυλαν, αἰδοῖ τοῦ σεβάσμα-

Σ Α.

SΑ͂. Salva. Per unicam syllabam effertur: estque contractum ex σῶα. Sic etiam pro σῶον dicitur σῶν; & pro σῶοι, σοῖ. Apud Thucydidem vero legitur σῶοι, per duas syllabas.

Σαβά. Saba. Nomen loci. *Ex Saba veniet.*

Σαβάζιος. Sabazius. Idem est, qui Bacchus. Appellationem autem hanc adeptus est a clamore, quem edebant illi, qui orgia Bacchi celebrabant. Barbari enim τὸ εὐάζειν vocant σαβάζειν: eosque Græcorum quidam sequentes, εὐασμὸν appellant σαβασμόν. Inde Bacchus dictus est Sabazius. Sabos etiam vocabant loca Baccho consecrata: itemque Bacchos, sive sacerdotes Bacchi.

Σαβακῶν. Sabacarum. Id est, Bacchicarum. [In Epigrammate:] *Trygonium Bacchicarum decus Salmacidum.* Id est, meretricum.

Σάββατον. Sabbatum. Erat septimus dies circuli septem dierum, sive hebdomadis: Romanis diem illum venerantibus, eoque a la-

1 Παρ' ἡμῖν λέγ.] Scribo, τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα; sensumque hujus loci eum esse puto, quem in versione expressi.

2 Πανὶ ὡραίων ῥύτορι βουκολ.] Fragmentum hoc decerptum est ex Epigrammate, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus supra v. Ἄθυρμα.

3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XIV. Epigr. 2. ut Portus etiam observaverat.

4 Ἀρχεάνασσαν ἔχ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis, quod integrum legitur in Anthologia, tam edita, quam inedita; itemque apud Laertium in *Platone*, Segm. XXXI. & Athen. lib. XIII. cap. VI. pag. 589.

5 Πορφύρεον χαίτας ῥύτορα κεκρ.] Vide Nos supra ad v. Κεκρύφαλον, ubi integrum Epigramma, ex quo fragmentum hoc decerptum est, ex Anthologia MS. exhibemus.

6 Ῥυχάχετον] Vox hæc diversimode apud veteres scribitur. Apud Aristophanem enim in *Lysistrata*, pag. 846. (545. Ed. Bas. *P.*) unde sequens fragmentum depromptum est, legitur ῥυγχάχετον. Hesychius vero in serie sua habet, ῥυάχετον. Harum autem lectionum quænam vera sit, haud facile dictu est.

7 Ἀριστοφάνης] Loco laudato: ubi versus ultimus sic legitur:
Πᾶ, καὶ τίς ἂν πείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν.
Cætera recte: nisi quod pro πλαδδιῆν Suidas rectius habet, πλαδδιεῖν.

8 Σαβάζιος. ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διον.] Totam hanc notam descripsit Suidas ex Schol. Aristoph. ad *Aves*, pag. 583. (402. Ed. Bas. *P.*)

9 Καὶ τοὺς Βάκχους] Idem docet Plutarchus *Sympos.* IV. Σάβους γὰρ καὶ νῦν οἱ πολλοὶ τοὺς Βάκχους καλοῦσι, &c.

10 Τρυγόνιον, Σαβ.] Integrum Epigramma legitur Anthol. lib. III. cap. XII. pag. 329. ut Portus etiam observaverat.

τος.

τος. ἀντὶ δὲ Ῥωμαϊκοῦ, Ἰουδαϊκοῦ γραπτέον. ἀργίαν δὲ εἶχε τὸ Σάββατον· ἀλλὰ τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν πολλαπλασίονα ἐπετέλουν.

bore cessantibus, propter reverentiam cultus divini. Pro Ῥωμαϊκοῦ autem scribendum est Ἰουδαϊκοῦ. [Judæi enim diem septimum religiose colebant.] Sabbato autem feriabantur [Judæi a negotiis terrestribus:] at cultui divino multo magis vacabant.

Σάββατον. ἀργία. κατάπαυσις. [1] Σάββατον δὲ δευτερόπρωτον, ἐπειδὴ δεύτερον μὲν ἦν τοῦ Πάσχα· πρῶτον δὲ τῶν Ἀζύμων. εἰ οὖν σάββατον εἴρηται, μὴ θαυμάσῃς. Σάββατον γὰρ πᾶσαν ἑορτὴν ἐκάλουν. καὶ διὰ τοῦτο εἴρηται, σάββατον σαββάτων. Ὀψὲ δὲ σαββάτων, καὶ οὐ σαββάτου λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς, διότι σάββατα πᾶσαν τὴν ἑβδομάδα ἔλεγον, ἵνα τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης δηλώσῃ. καὶ γὰρ ἔθος ἐστὶν ἡμῖν λέγειν, ὀψὲ τῆς ὥρας ἦλθες· ὀψὲ τοῦ καιροῦ. ἐκ τούτου δηλοῦται τὸ πόρρω καὶ βραδὺ τῆς πεπαλαιωθείσης ἑβδομάδος. πληροῦται δὲ ἡ ἑβδομὰς ἑκάστη ταῖς μετὰ τὸ σάββατον τοῦ ἡλίου δυσμαῖς.

Σάββατον. Sabbatum. Otium. Requies. Sabbatum vero secundo-primum dicebatur, quod esset secundus dies Paschatis, primus vero Azymorum. Ne mireris igitur Sabbatum dici. Sabbatum enim omne festum vocabant. Et ideo dictum est, Sabbatum Sabbatorum. Euangelista vero dicit, Ὀψὲ τῶν σαββάτων, non vero σαββάτου, quod Sabbata vocarent totam septimanam: ut illius diei vesperam indicaret. Nam & dicere solemus, ὀψὲ τῆς ὥρης, & ὀψὲ καιροῦ, i. e. sero. Ὀψὲ τῶν σαββάτων igitur significat, sub finem septimanæ. Quælibet autem septimana completur Solis post Sabbatum occasu.

Σαββάτου [2] ἔχων ὁδόν. [3] δισχιλίων πήχεων ἦν. τοσοῦτον γὰρ ἡ κιβωτὸς διάστημα περιελάμβανε τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἀπὸ τοσούτου διαστήματος ἐκίνουν, οἷς ἐξῆν προσκυνεῖν τὴν σκηνὴν ἐν σαββάτῳ βαδίζειν.

Σαββάτου ἔχων ὁδόν. Sabbati viam habens. Id est, viam cc. cubitorum. Tanto enim spatio Arca antecedebat castra, & tantum iter in Sabbato conficere licebat illis, qui tabernaculum adibant, Deum in eo adoraturi.

Σαβέκ. ἄφεσιν. ἀπὸ τῆς Σύρας.

Σαβέκ. Sabec. Dimissionem. Est vox Syriaca.

Σαβέλλιος. ὄνομα κύριον. ὁ αἱρεσιάρχης.

Σαβέλλιος. Sabellius. Nomen proprium Hæresiarchæ.

Σάβειροι. ὄνομα ἔθνους. Νεμεσᾷ τε καὶ ἀγανακτεῖ ὁ Καῖσαρ, ὅτι μὴ ἀνέστησαν ἀπαξάπαντας Σαβείρους τε καὶ Ἀλβανούς.

Σάβειροι. Sabiri. Nomen gentis. *Succenset & indignatur Cæsar, quod non omnes Sabiros & Albanos ex suis sedibus expulissent.*

Σαβῖνος, σοφιστὴς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος. ἔγραψεν [4] Εἰσαγωγὴν καὶ Ὑπόθεσιν [5] μελετητικῆς ὕλης, εἰς βιβλία δʹ. Εἰς Θουκυδίδην, καὶ Ἀκουσίλαον, καὶ ἄλλους ὑπομνήματα· καὶ ἕτερά τινα ἐξηγητικά.

Σαβῖνος. Sabinus, Sophista, qui vixit sub Adriano Cæsare. Scripsit Introductionem in materiam declamationum, libris IV. Commentarios in Thucydidem, & Acusilaum, & alios: Item, alias quasdam enarrationes.

Σάβοι. [6] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν Σάβους λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίῳ, τουτέστι, τῷ Διονύσῳ· καθάπερ τοὺς τῷ Βάκχῳ Βάκχους. τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διόνυσον φασίν. οὕτω δὲ φασὶ καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὰς τοὺς Βάκχους Σάβους καλεῖν. Μνασέας δὲ ὁ Παταρεὺς υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ Διονύσου Σαβάζιον.

Σάβοι. Sabi. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. Nonnulli Sabos ajunt vocari eos, qui sacris Sabazii, i. e. Dionysi initiati erant: quemadmodum Bacchos, qui Bacchi sacris initiati erant. Sabazium autem & Bacchum eundem esse ajunt. Sic etiam Græcorum nonnullos Bacchos dicunt vocare Sabos. Mnaseas autem Patarensis Sabazium ait esse Bacchi filium.

Σαγαλλησός. πόλις Πισιδίας.

Σαγαλλησός. Sagallesus. Urbs Pisidiæ.

Σαγαπηνόν. [7] ὀπός ἐστιν, οἷον νάρθηκος, θερμὸς, καὶ λεπτομερής. ἔχει δέ τι καὶ ῥυπτικόν· ὡς καὶ ταῖς ἐν ὀφθαλμοῖς οὐλαῖς τε καὶ ὑποχύσεσιν ἁρμόττειν.

Σαγαπηνόν. Sagapenum. Succus est ferulæ, calidus, & tenuium partium: itemque, vim aliquam purgandi habens. Quare etiam adversus oculorum cicatrices & suffusiones aptum est remedium.

Σαγγάριος. ποταμὸς Λυδίας καὶ Φρυγίας. [8] Γάϊος

Σαγγάριος. Sangarius, Lydiæ & Phrygiæ

1 Σάββατον δὲ δευτερόπρωτον, ἐπειδὴ δ. ——— πᾶσαν ἑορτὴν ἐκάλουν] Hæc sunt verba Isidori Pelus. lib. III. Epist. cx. ut Pearsonius observaverat. Cæterum, de Sabbato δευτεροπρώτῳ propediem expectamus dissertationem viri doctiss. Caroli Daubuz, in qua de argumento hoc accurate tractabitur.

2 Σαββάτου ἔχων ὁδόν] *Actor.* I. 12. sed ubi legitur ἔχον, genere neutro. Refertur enim ad ὄρος, quod ibi præcedit.

3 Δισχιλίων πήχεων ἦν. τοσοῦτον γ.] Hæc apud Oecumenium in cap. I. *Actor.* rectius & plenius sic leguntur: Μίλιον ἕν, ἢ τὸ τοῦ σαββάτου ὁδὸς, ὥς φησιν Ὠριγένης ἐν τῷ πέμπτῳ Στρωματεῖ, δισχιλίων πηχῶν ὑπῆρχε. καὶ μᾶλλον ἡ ἁγία σκηνὴ καὶ κιβωτὸς τοσοῦτον διάστημα περιελάμβανε τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἀπὸ τοσούτου διαστήματος ἐσκήνουν. ὃ διάστημα ἐξῆν τοῖς προσκυνοῦσι τὴν ἁγίαν σκηνὴν βαδίζειν ἐν σαββάτῳ. Hinc Suidam emendabis.

4 Εἰσαγωγὴν καὶ ὑπόθεσιν μελετ.] Locus hic suspectus mihi est. Forte Suidas scripserat, Εἰσαγωγὴν καὶ ὑπόθεσιν * * Περὶ μελετητικῆς ὕλης, &c. Post ὑπόθεσιν enim videtur excidisse vox aliqua, sive nomen operis cujus εἰσαγωγὴν & ὑπόθεσιν Sabinus scripserat.

5 Μελετητικῆς ὕλης] Opus hoc laudatur a Laertio in *Platone*, Segm. XLVII.

6 Σάβοι. Δημοσθένης ἐν τ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Maussacum. Cæterum in loco Demosthenis, ad quem nota hæc referenda est, pro Σάβοι, hodie legitur Σαβοῖ; ut Portus etiam monuit. Confer Nostrum supra v. Εὐοί.

7 Σαγαπηνόν. ὀπός ἐστιν οἷον νάρθ.] Hæc sunt verba Pauli Æginetæ, lib. VII. pag. 252.

8 Γάϊος, Ὕπατος Ῥωμ.] Fragmentum hoc (quod Valesius ad Polybium refert) auctius legitur supra v. Γάϊος.

Ὕπατος Ῥωμαίων, διερχόμενος ἐγεφύρωσε τὸν Σαγγάρειον ποταμὸν, τελέως κοῖλον ὄντα καὶ δύσβατον, καὶ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐστρατοπεδεύσατο.

Σάγαρις. κοπίς. ἢ πέλεκυς. λέγεται καὶ σάγαρι, χωρὶς τοῦ σ. [1] Ξενοφῶν· Ὁ δὲ ἄνδρα συλλαβὼν, ἧκεν ἄγων ἔχοντα τόξον Περσικὸν, καὶ φαρέτραν, καὶ σάγαρι, οἵαν περ αἱ Ἀμαζόνες ἔχουσι. Σάγαρις. [2] Λυσιφλεβῆ τε σάγαριν. ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα.

Σάγη. τὸ τοῦ ὄνου ἐπίθεμα. Ἐπ' αὐτὸν ἐπίθει τὸν γόμον, τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους. Ἰώσηπος· Ῥαχήλα δὲ καταπίθησι τοὺς τύπους εἰς τὴν σάγην τῆς ... αὐτὴν καμήλου.

Σαγηνέων. ἀνθρώπων.

Σαγηνεύω. αἰτιατικῇ.

Σαγηνεύς. ὄνομα κύριον.

Σαγηνεία. ἡ ἀλεία. καὶ σαγηνευτὴρ, ὁ ἁλιεύς.

Αἰγιαλῖτα [3] Πρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν
Δῶρα παρακταίης, σοὶ, τάδ' ἀπ' ὠφελίης.

Καὶ [4] δῶρα βασιλεῖ Νομάδων, σάγων πορφυρῶν πλῆθος, καὶ πόρπας χρυσείας.

Σάγμα. [5] ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. σάγη δὲ, τὸ ὅπλον. καὶ πανσαγία, ἡ πανοπλία. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

Τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

ἐν γὰρ τῇ ἀσπίδι ἐνετετύπωτο ἡ Γοργώ. λέγει οὖν, Τίς ἐξήγαγεν ἐκ τῆς θήκης τὸ ὅπλον; καὶ Σοφοκλῆς·

Κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασι.

Σαγμάρια. [6] τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦλδον. τὰ βαστάζοντα τὴν ἀποσκευὴν, καὶ τὴν μετακομιδὴν τῶν ἐπιτηδείων.

Σαγχωνιάθων, [7] Τύριος, Φιλόσοφος, ὃς γέγονε κατὰ τὰ Τρωϊκά. Περὶ τῆς Ἑρμοῦ Φυσιολογίας· ἥτις μετεφράσθη. Πάτρια Τυρίων, τῇ Φοινίκων διαλέκτῳ. Αἰγυπτιακὴν Θεολογίαν· καὶ ἄλλα τινά.

Σαδώκ. ὄνομα κύριον.

Σαδδουκαῖος. [8] ἀπὸ τόπου.

Σαδυάττης. ὁ Ἄρδυος.

Σαθρός. ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥαδίως. ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

Σαθρωθῆναι. σαλευθῆναι. Τὰς μὲν ἐπάλξεις καταρραχθῆναι ταῖς βολαῖς, καὶ τὸν τοῖχον ἅπαντα τοῦ πύργου σαθρωθῆναι τῇ βίᾳ. Μένανδρός φησι.

Σαθροί. παλαιοὶ, φθαρέντες.

fluvius. *Cajus, Consul Romanus, Sangarium fluvium, qui valde profundus erat & trajectu difficilis, ponte junxit, & juxta eum castra metatus est.*

Σάγαρις. Securis. Vel, bipennis. Dicitur & σάγαρι, absque σ. Xenophon: *Ille autem virum, quem comprehenderat, adduxit, habentem arcum Persicum, & pharetram, & securim; qualem Amazones habent.* Item, σάγαρις, Instrumentum, quo venæ secantur. *Et sagarin venarum sectorem.* Vel, arma, quibus cominus pugnatur.

Σάγη. Onus. quod asino imponitur. Vel clitellæ. *Imposuit in eum onus & clitellas jumenti.* Josephus: *Rachel vero imagines posuit in clitellis ipsam ferentis cameli.*

Σαγηνέων. Piscatorum.

Σαγηνεύω. Accusativo jungitur. Piscor. Sagena capio.

Σαγηνεύς. Sageneus. Nomen proprium.

Σαγηνεία. Piscatio. Et σαγηνευτὴρ, piscator. [In Epigrammate:] *Littoralis Priape, piscatores tibi hæc dona dedicarunt, primitias prædæ juxta littus captæ.* † *Et dona Regi Numidarum [miserunt,] sagorum purpureorum ingentem copiam, & fibulas aureas.*

Σάγμα. Theca scuti. Σάγη vero, ipsum scutum. Et πανσαγία, integra armatura. Aristophanes *Acharnensibus: Quis Gorgonem ex theca scuti excitavit?* In scuto enim imago Gorgonis sculpta erat. Dicit igitur, *Quis ex theca scutum extraxit.* Et Sophocles: *Pulcherrima vero arma in pulchris thecis.*

Σαγμάρια. Sagmaria. Idem, quod apud nos τοῦλδον, i. e. sarcinæ militares, vel impedimenta. Vel, jumenta, quæ sarcinas & res necessarias gestant.

Σαγχωνιάθων. Sanchoniathon, Tyrius, Philosophus, qui belli Trojani tempore vixit. Scripsit de Mercurii Physiologia, quæ [in linguam Græcam] translata est. Antiqua Tyriorum instituta, lingua Phœnicum. Theologiam Ægyptiacam: & alia.

Σαδώκ. Sadoc. Nomen proprium.

Σαδδουκαῖος. Sadducæus.

Σαδυάττης. Sadyattes. Ardyos filius.

Σαθρός. Debilis. Imbecillus. Putridus. Dictum est ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥαδίως; quod facile concutiatur. Vel, ἀπὸ τοῦ σείεσθαι τὰ ἄρθρα; quod articuli ejus facile quassentur.

Σαθρωθῆναι. Quassatum esse. Labefactatum esse. *Propugnacula ictibus labefactata esse, & latus turris violentia [arietis] quassatum ruinam minari.* Menander inquit.

Σαθροί. Putridi. Antiqui. Vetustate exesi.

1 Ξενοφῶν] Lib. IV. *de Expedit. Cyri*, pag. 328. sed ubi legitur σάγαριν.

2 Λυσιφλεβῆ τε σάγαριν] Verba hæc sunt pars Epigrammatis, quod ex codice MS. integrum publici juris fecimus supra v. Κύμβαλα.

3 Αἰγιαλῖτα Πρίηπε, σαγ.] Integrum Epigramma, cujus distichum hoc pars est, exstat Anthol. lib. VI. cap. III. ut Portus etiam monuit. Confer etiam Nostrum supra v. Πρίαπος.

4 Καὶ δῶρα βασιλεῖ Νομ.] Exemplum hoc pertinet ad vocem σάγος, non vero σαγηνεία.

5 Σάγμα. ἡ θήκη τοῦ ὅπλ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Acharnens.* pag. 398. (284. Ed. Bas. P.) Confer etiam Nostrum supra v. Πανσαγίαν.

6 Σαγμάρια] Confer Nostrum supra v. Ἀποσκευή. Vide etiam Dufrenium in Glossario Græco.

7 Σαγχωνιάθων] De hoc vide omnino Euseb. lib. I. *Præpar. Evang.* cap. IX. & Vossium in opere *de Hist. Gr.* Cæterum fragmenta Sanchoniathonis hujus ex interpretatione Philonis Byblii habes apud eundem Euseb. lib. I. *Præp. Evang.* cap. X.

8 Ἀπὸ τόπου] Hoc falsum est. Nam τὸ Σαδδουκαῖος non esse nomen gentile, sed nomen sectæ Judaicæ, notissimum est. Vide Drusium *De trib. Sect. Judæorum*, lib. III. cap. IV. qui locum hunc Suidæ emendare conatur; sed frustra.

Σάχαρ-

Σάκανδρος.[1] τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Σάκανδρος. Muliebre pudendum.

Σάκας. ὄνομα κύριον. τραγῳδίας ποιητής. καὶ Σάκαι, ἔθνος Θρακικόν. [2] Ἀριστοφάνης·

Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ.
Ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς, εἰσβιάζεται.
Ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
Ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
Ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος.

Ἀμμώνιος,[3] ὁ φιλόσοφος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ ἐπικληθεὶς Σάκας, ἀπὸ Χριστιανῶν γέγονεν Ἕλλην, ὥς φησι Πορφύριος.

Σάκας. Sacas. Nomen proprium poetæ Tragici. Et Sacæ, gens Thracica. Aristophanes: *Morbo laboramus contrario ac Sacas. Nam hic, cum non sit civis, se per vim [in numerum civium] intrudit. Nos vero, qui & Tribu & genere orti sumus honesto, cives cum civibus, nullo abigente avolavimus ex patria ambobus pedibus.* † Ammonius, philosophus Alexandrinus, cognomento Sacas, ex Christiano factus est gentilis, ut ait Porphyrius.

Σακέλλιον.[4] βαλάντιον, μαρσίπιον. ἐξ οὗ καὶ σακελλάριος.

Σακέλλιον. Sacculus. Crumena. Marsupium. Unde & σακελλάριος, saccularius.

Σακεσπάλος.[5] ὁ πολεμικός.

Σακεσπάλος. Scuti vibrator. Bellicosus.

Σακεσφόροι. ὁπλοφόροι. ἀσπιδοφόροι.

Σακεσφόροι. Scutiferi. Armiferi.

Σακεύουσι. τὸ ὑλίζουσι. [6] παρ' Ἡροδότῳ.

Σακεύουσι. Percolant. Apud Herodotum.

Σάκκος. καὶ σακκίον. Ὁ δὲ Ἰακὼβ σακκίον ἐξαψάμενος καὶ τῇ λύπῃ βαρὺς ἐκαθέζετο.

Σάκκος. Saccus. Et σακκίον, sacculus. *Jacob autem sacco indutus & tristitia gravatus sedit.*

Σάκος. ὅπλον. ἀσπίδα. καὶ σάκος, ἀρσενικῶς, δι' ἑνὸς κ. [7] Σάκους ἔχων καὶ [8] κωρύκους. ἀντὶ τοῦ θυλάκους. Κώρυκος δὲ, πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων.

Σάκος. Clypeum. Scutum. Et σάκος, genere masculino effertur, & per unum κ [scribitur, pro σάκκος, saccus. Aristophanes:] *Saccos habens & reticula panum.* Σάκους enim hic idem significat, quod θυλάκους. Κώρυκος vero est vas aliquod plexum, in quo panes reponuntur.

Σάλα. ἡ φροντίς.

Σάλα. Cura. Solicitudo.

Σαλάγγωνος.

Σαλάγγωνος. Salangonis.

Σαλαΐζειν.[9] θρηνεῖν.

Σαλαΐζειν. Lugere. Lamentari.

Σαλάκων.[10] προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὤν. καὶ σαλακωνία, ἀλαζονεία ὑπὲρ τὸ δέον. καὶ [11] σαλακωνίσαι, ἀλαζονεύεσθαι. ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον τοὺς ψεύστας, καὶ μεγαλαύχους.

Σαλάκων. Qui simulat se divitem esse, cum sit pauper. Jactabundus. Et σαλακωνία, nimia jactantia, vel ostentatio. Et σαλακωνίσαι, sese jactare, vel ostentare. Ἀλαζόνας vero vocabant homines mendaces & gloriosos.

Σαλαμάνδρα.[12] ζῷον, ὡς σαύρα τὸ μέγεθος, ψυχρότατον τὴν φύσιν, ὡς καὶ τὸ πῦρ εἰσδυόμενον τὴν φλόγα σβεννύειν, καὶ αὐτὸ μὴ πίμπρασθαι.

Σαλαμάνδρα. Salamandra. Animal magnitudine lacertæ, natura frigidissimum, ut vel ignem ingrediens flammam extinguat, nec ab ea cremetur.

Σαλαμινία[13] ναῦς. δύο ἦσαν νῆες παρ' Ἀθηναίοις ὑπηρέτιδες καὶ ταχυδρόμοι, ἡ Πάραλος, καὶ ἡ Σαλαμινία· ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς καλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν· ἣν καὶ ἐπὶ Ἀλκιβιάδου φησὶ πεμφθῆναι Θουκυδίδης. ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγε. τουτέστι, τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα.

Σαλαμινία ναῦς. Salaminia navis. Apud Athenienses duæ naves erant publicis usibus inservientes, eæque velocissimæ; Paralus & Salaminia. Harum altera, i. e. Salaminia, vehebat eos, qui in jus vocabantur: quam & Alcibiadis accersendi gratia missã fuisse Thucydides narrat. Paralus autem vehebat ea, quæ ad sacrificia peregre facienda mittebantur.

Σαλαμίνιος.[14] ὡς ναυτικῶν ὄντων τῶν Σαλαμινίων καὶ καταφερῶν, δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὼς νοεῖσθαι τὸ Σαλαμίνιος· ὡς ἀπὸ τῆς Παράλου, Παράλιος.

Σαλαμίνιος. Salaminius. [Hoc ideo Comicus dixit,] quod Salaminii rei nauticæ admodum periti essent, & ad venerem proclives. Potest autem & a nave Salaminia τὸ *Salaminius* dictum intelligi; ut a Paralo Paralius.

Σαλαμῖνος.[15] Μετὰ Μαραθῶνα Σαλαμῖνος μέ-

Σαλαμῖνος. Salaminis. Post Marathonem

1 Σάκανδρος] Voce hac usus est Aristoph. *Lysistrata*, pag. 888. (559. Ed. Bas. *P*) quo Suidas respexit.

2 Ἀριστοφάνης] Sub initium *Avium*. Confer Nostrum supra v. Νομάδες, ubi idem fragmentum legitur.

3 Ἀμμώνιος] Vide Nostrum supra h. v.

4 Σακέλλιον] Vide de hac voce Dufrenium in Glossario Græco.

5 Σακεσπάλος] Est vox Homerica, Il. E. v. 126. Cæterum in MSS. Paris. vox hæc παρηξυτόνως scripta est. At in prioribus Editt. προπαροξυτόνως: quod minus placet.

6 Παρ' Ἡροδότῳ] In *Melpomene*, pag. 145. ut Portus etiam monuit. Ibi autem legitur, σακκέουσι, per duplex κκ: a σακκέω.

7 Σάκους ἔχων καὶ κωρύκους] Hæc sunt verba Aristophanis *Lysistrata*, pag. 909. (568. Ed. Bas. *P*.)

8 Κωρύκους] Sic MSS. Paris. & Aristoph. loco laudato. At in prioribus Editt. minus recte legitur κορύκους, per ο in syllaba prima.

9 Σαλαΐζειν. θρηνεῖν] Vide Salmasium ad Æl. Lampridium.

10 Σαλάκων] Vide Henricum Steph. in Animadversionibus ad Adag. Erasmi, pag. ult.

11 Σαλακωνίσαι] Confer Nostrum supra v. Διασαλακωνίσαι.

12 Σαλαμάνδρα] Vide Scholiastam Nicandri, pag. 64.

13 Σαλαμινία ναῦς. δύο ἦσαν ν.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Aves*, pag. 548. Confer etiam Nostrum supra v. Πάραλος.

14 Σαλαμίνιος. ὡς ναυτικῶν ὄντ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Aristophanis *Ecclesiaz*. pag. 725. (486. Ed. Bas. *P*.)

Σαλαμίνιος γάρ ἐστι, ᾧ ξύνειμ' ἐγώ.
Τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασι.

Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit.

15 Σαλαμῖνος. Μετὰ Μαραθ.] Totus hic locus sumptus est ex Scholiasta Aristoph. ad *Equit*. pag. 335. (233. Ed. Bas. *P*.)

μνηται, ὅπου ναυμαχία Περσῶν ἐγένετο· ἐν Μαραθῶνι δὲ, πεζομαχία. κεῖται δὲ ἡ Σαλαμὶς ὀλίγον περὶ τῆς Ἐλευσῖνος πόλεως, ἱερᾶς Δήμητρος καὶ Κόρης, πλήρης κατορθωμάτων Ἑλληνικῶν. καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλὰς τῶν Περσῶν κατεναυμάχησαν Ἀθηναῖοι τριήρεις ὀλίγῳ ἀριθμῷ, Θεμιστοκλέους στρατηγοῦντος. ἔνθα καὶ πέτρα ἐστὶν Ἱρεσία οὕτω καλουμένη, ὥσπερ διὰ τοῦ ὀνόματος τρόπαιον οὖσα. ἔστι δὲ καὶ Ἀγέλαστος πέτρα καλουμένη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπου καθίσαι φασὶ Θησέα μέλλοντα καταβαίνειν εἰς ᾅδου· ὅθεν καὶ τοὔνομα. ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐκαθέσθη ἡ Δημήτηρ κλαίουσα, ὅτε ἐζήτει τὴν κόρην. [1]Ἀριστοφάνης·

Ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως·
Οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι [2]τοῦτο φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου,
Κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.

mentionem facit Salaminis; ubi navale prælium Persarum commissum est: in Marathone vero, pedestre prælium. Salamis autem est sita non procul ab Eleusine urbe, quæ Cereri & Proserpinæ sacra est, plena monumentis facinorum fortiter & præclare a Græcis gestorum. Ibi enim Athenienses exiguo militum numero, duce Themistocle, multas Persarum triremes profligarunt. Illic etiam est rupes, Iresia dicta, ipso nomine tropæum quasi significans. Est & ibi rupes Agelastos, apud Athenienses sic appellata, ubi Theseum sedisse ferunt, cum ad inferos descensururus esset: unde etiam ei nomen. Vel quod ibi sederit Ceres plorans, cum Proserpinam quæreret. Aristophanes: *Te in saxis duriter ita sedentem non respicit: non ut ego, qui tibi pulvinum istum fero. Quare surge, & sede molliter, ne atteras nates in Salamine.*

Σαλεύει. ζῇ. διάγει. Τὸν τῆς οἰκουμένης δεσπότην, ἐν ᾧ σαλεύει τὰ πάντα. καὶ αὖθις· Ὥσπερ οὐκ ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων σαλεύουσα, ἀλλ' ἐφειμένη δρᾶν ὅ,τι καὶ θέλει. καὶ αὖθις· Σαλευόντων ἐπὶ λεπταῖς ταῖς ἐλπίσι πολλῶν.

Σαλεύει. [Fluctuat. Movetur. Agitatur.] Vivit. Agit. *Orbis terrarum dominum, a quo pendent & reguntur omnia.* Et iterum: *Non quasi in extremo discrimine versetur, sed ipsi permittatur facere, quicquid voluerit.* Et iterum: *Cum multi spe tenui freti vivant.*

Σαλεύσας. βουλευσάμενος. Πολλὰ δὴ καθ' ἑαυτὸν σαλεύσας, ἀνέρριψεν ἐκ τῶν παρόντων εὐτυχῆ κύβον. καὶ αὖθις· Τοὺς δὲ ἄλλους ἐποψίας τῆς ἀκμῆς σαλεύσας, καὶ μέντοι τῷ ἀπολέσθαι ὁμοῦ εἶναι. καὶ αὖθις· Ἡνίκα ἑώρα σαλεύουσαν αὐτῇ τὴν τύχην πᾶσαν. ἀντὶ τοῦ μεταπίπτουσαν.

Σαλεύσας. Qui consilia animo agitavit. Qui animo fluctuavit. *Cum diu multumque animo fluctuasset, pro præsenti rerum statu felicem aleam jecit.* Et iterum: * * * * * * * Et iterum: *Cum fortunam ejus fluctuantem videret & dubiam.* Vel, in alteram partem se inclinantem.

Σαλήμ. ὄνομα πόλεως. ἡ Ἱερουσαλήμ.

Σαλήμ. Salem. Nomen urbis, quæ postea dicta fuit Hierusalem.

Σάληξ. ὄνομα ποταμοῦ.

Σάληξ. Salex. Nomen fluvii.

Σαλμωνεύς. οὗτος Αἰόλου μὲν υἱὸς, βασιλεὺς δὲ Θετταλῶν· ὃς ἀσεβὴς γεγονὼς, διὰ μηχανῆς ἤστραπτεν, ἐβρόντα, συνεκύκα τὰς τῶν ὑπηκόων ψυχάς. ὅθεν καὶ δίκην ἔδωκε τῆς ἀσεβείας, θεόθεν κεραυνόβλητος γεγονώς.

Σαλμωνεύς. Salmoneus, Æoli filius, Rex Thessalorum: homo impius, qui ex machina quadam fulgurans & tonans, subjectorum animos conturbabat. Quamobrem etiam impietatis pœnas dedit, ictu fulminis divinitus missi necatus.

Σαλομών. ἀπὸ τοῦ Σαλήμ· ὅ ἐστιν, εἰρήνη. ἐν γὰρ τοῖς ἐκείνου χρόνοις εἰρήνη ἦν.

Σαλομών. Salomon. Dictus a voce σαλήμ, quæ *pacem* significat. Ejus enim temporibus pax [in Judæa] fuit.

Σάλος. [3]σαλευμός. τάραχος. καὶ ἡ φροντίς. [4]Κατέλαβον πολισμάτιον ἀλίμενον μὲν, σάλους δὲ ἔχον, καὶ προβολὰς περικλειούσας ἐκ τῆς γῆς εὐφυεῖς. καὶ αὖθις· Ἐν τῷ σάλῳ συνίζανον. ἐποίουν αὐτῷ στειφώτερον.

Σάλος. Salum. Fluctuatio. Turbatio. Item, cura & æstus animi. *Ad oppidulum appellunt, ubi portus quidem nullus erat, sed stationes duntaxat, & prominentia e terra saxa, quæ medium spatium claudebant utrinque.*

Σαλεύουσα. φροντίζουσα. Σάλα γὰρ, ἡ φροντίς.

Σαλεύουσα. Fluctuans. Curis æstuans. Σάλα enim *curam* significat.

Σαλούστιος, σοφιστής. ἔγραψεν εἰς Δημοσθένην καὶ Ἡρόδοτον ὑπόμνημα· καὶ ἄλλα.

Σαλούστιος. Salustius, Sophista. Scripsit commentarium in Demosthenem, & Herodotum: & alia.

Σαλούστιος Μοψεάτης, ἰατρὸς, ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψεν Ἰατρικά.

Σαλούστιος. Salustius Mopseates, Medicus. Scripsit de Medicina, sub Tiberio Imperatore.

Σαλούστιος. [5]οὗτος εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἧκεν Ἀθή-

Σαλούστιος. Salustius. Hic Athenis Alexan-

1 Ἀριστοφάνης] Equit. pag. 335.
2 Τοῦτο] Aristoph. habet τουτί: uti etiam hic metri gratia scribendum est.
3 Σαλευμός] Sic etiam Photius in Lex. MS. At est vox suspecta, vel verius adulterina. Dicendum enim potius erat σαλευσμὸς, si talis formatio ὀνομάτων ῥηματικῶν in usu esset.
4 Κατέλαβον πολισμάτιον ἀλίμενον μὲν, σάλ.] Hæc sunt verba Polybii lib. 1. cap. LIII.
5 Σαλούστιος. οὗτος εἰς Ἀλέξ.] Totum hunc articulum de Salustio philosopho ex Damascio depromptum esse, patet ex Photio, apud

νηθεν σὺν Ἰσιδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ. παράδοξος δὲ ὁ τρόπος Σαλουστίου πᾶσιν ἀνθρώποις, τὰ μὲν φιλοσοφοῦντος ἐπὶ τὸ καρτερώτατον· τὰ δὲ, παίζοντος ἐπὶ τὸ γελοιότερον· ἑκάτερον, οἶμαι πέρα τοῦ μετρίου. καὶ δεῖ κρίσεως, εἴπερ τινὶ ἄλλῳ, τῷδε τῷ βίῳ. καὶ δὴ Σαλούστιος τὰ μὲν πατρόθεν ὥρμητο ἀπὸ Συρίας· τὰ δὲ πρὸς μητρὸς, Ἐμεσηνὸς ἐγεγόνει. ὁ πατὴρ δὲ αὐτῷ Βασιλίδης ὠνομάζετο· Θεόκλεια δὲ ἡ μήτηρ. εὐφυὴς δὲ ἐπὶ πολλὰ γεγονὼς, καὶ τὸ ἦθος αὐστηρὸς καὶ φιλότιμος, τὰ μὲν πρῶτα ἀπέβλεπεν εἰς τὴν πολυήρατον δικανικήν· καὶ ἐπαιδεύετο λόγοις ῥητορικοῖς ὑπὸ Εὐνοΐῳ σοφιστῇ, τότε ὄντι κατὰ Ἔμεσαν. ὕστερον δὲ [1] οὐκέτι δικανικῷ, ἀλλ᾽ ἤδη τῷ σοφιστικῷ βίῳ προσεῖχε τὸν νοῦν, καὶ ἐπὶ τούτῳ διεμελέτα τοὺς λόγους, οὐδὲν ἧττον τῆς φύσεως ἐπὶ τοῖς πόνοις θαυμαζόμενος. τοὺς μὲν γὰρ δημοσίους τοῦ Δημοσθένους λόγους ὁμοῦ πάντας ἐξέμαθεν. ἀλλὰ πρὸς τούτῳ καὶ λέγειν ἦν ἱκανὸς, [2] οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμούμενος σοφιστὰς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον τύπον τῆς λογογραφίας ἁμιλλώμενος. ἀμέλει καὶ ἔγραψε τοὺς λόγους, οὐ πολύ τι ἐκείνων λειπομένους. τὸν δὲ ἡμέτερον πολίτην Μάρκελλον, ἑταῖρον τοῦ Εὐνοΐου, καὶ τοῦτον ἐκμαθόντα μὲν ἀπεμνημόνευε τὰ ὀκτὼ βιβλία τῆς Θουκυδίδου ἱστορίας· οὐ μήν τι καὶ λέγοντα ἄξιον ἀκοῆς. καὶ Νόννον δέ φασιν ἐκμαθόντα ἑξάκις ὅλον τὸν Δημοσθένην, μὴ δὲ διᾶραι τὸ στόμα δύνασθαι πρός γε λόγων ἐπιεικῶν σύνθεσιν. οὐ γάρ ἐστι ταυτὸν ἐς πλῆθος ἀποστηθίζειν, καὶ γράφειν ἐς κάλλος. ὁ δὲ Σαλούστιος, ἁδρότερον ἤδη ἁπτόμενος τῆς τέχνης, ἐλάττω ἢ καθ᾽ ἑαυτὸν ὑπολαβὼν τὸν Εὐνόϊον, ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἀπεπειρᾶτο τῶν ῥητορικῶν διδασκάλων.

driam cum Isidoro philoſopho venit. Saluſtii vero mores omnibus hominibus admirabiles fuerunt; quod partim conſtantiſſime philoſopharetur, partim vero perridicule jocaretur: utrumque, opinor, ultra modum. Hæc enim vita, ſi quæ alia, judicium requirit. Saluſtius vero paternum genus a Syria ducebat; maternum vero, ab urbe Emeſena. Pater ejus Baſilides vocabatur; & mater, Theoclea. Fuit autem ingenioſus ad multa, & moribus auſteris, & ambitioſis. Ac initio quidem vehementer expetitam Juriſprudentiam ſpectabat, & eloquentiæ præceptis ab Eunojo Sophiſta, qui tunc Emeſæ degebat, erudiebatur. Poſtea vero non amplius ad forenſem, at jam ad ſophiſticam vitam animum appulit, & ad hanc ſua ſtudia referebat, cum non minore induſtriæ, quam ingenii admiratione. Publicas enim Demoſthenis orationes ſimul omnes edidicit. Sed præterea ſatis erat diſertus, non recentiores ſophiſtas imitans, ſed antiquam illam orationis elegantiam exprimere ſtudens: nec orationes ſcripſit multo inferiores illis. Noſtrum quoque civem Marcellum, Eunoji ſodalem, octo libros hiſtoriæ Thucydidis edidiciſſe quidem ajebat: nihil tamen auditu dignum dicere potuiſſe. Nonnum etiam ajunt ſexies totum Demoſthenem edidiciſſe; ſed tamen ne os quidem aperire potuiſſe, ut aliquam orationem commodam haberet. Haud enim idem eſt ad populum memoriter recitare, quæ edidiceris, & eleganter ſcribere. Saluſtius autem huic arti ſedulam operam jam navans, cum Eunojum exiſtimaret ſibi melius inſtituendo imparem eſſe, Alexandriam abiit, & eloquentiæ magiſtrorum, qui ibi erant, periculum fecit. *Port.*

Σαλούστιος [3] φιλόσοφος· ὃς ἔφη ἀνθρώποις οὐ ῥᾴδιον εἶναι φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον. τοῦτον ἀκούσας, ἀπέστυξα δὴ τοῦτον τὸν λόγον, ὡς οὔτε ἀληθῆ λεγόμενον, οὔτε λέγεσθαι ἄξιον. ἀλλὰ γὰρ ὁ Σαλούστιος ᾔδει τὸ ἐνὸν εἰπεῖν. οὐ γὰρ διεβέβλητο πρὸς φιλοσόφους ἁπλῶς, ἀλλὰ φύσει μισοπόνηρος ἦν, καὶ κατὰ τὸν Ἡράκλειτον, ὀχλολοίδορος, καὶ πᾶσιν ἐπιτιθέμενος τοῖς ἁμαρτάνουσι, καὶ ὁπωσοῦν, ἐκ πάσης προφάσεως ἐλέγχων ἑκάστους καὶ διακωμῳδῶν· ἐνίοτε μὲν σπουδάζων, τὰ δὲ πολλὰ τῷ γελοίῳ χαίρων ᾔει, καὶ φιλοσκώμμωνι. καὶ γὰρ ἦν ὁ Σαλούστιος εὐτράπελος ἱκανῶς, καὶ σκώπτειν εὐφυέστατός τε καὶ προχειρότατος, ἐξαιρέτους μὲν ἔχων αὐτὸς, ἐκ γένους δὲ ὅμως τὰς τοιαύτας χάριτας. ὁ γάρ τοι πέμπτην ἀρετὴν ὀνομάσας τὴν περὶ θεῶν δόξαν ἀληθῆ, δοκοῦσαν ἐνεῖναί ποτε τοῖς πονηροτάτοις, Σαλούστιός ἐστιν. ἔτι δὲ πρὸς ἐνίους τῶν ἀλλοφύλων, τὰ μὲν ἄλλα αὐτοῦ ἐπαι-

Σαλούστιος φιλ. Saluſtius Philoſophus dicebat, philoſophari hominibus non eſſe facile, ſed potius impoſſibile. Quo ego audito, ſermonem hunc ſum averſatus, ut neque verum, neque dignum qui diceretur. Cæterum Saluſtius dicere norat id, quod e re nata eſſet. Neque enim philoſophis omnino infeſtus erat, ſed natura oſor improborum; & Heracliti more inſectator turbæ, omnes increpabat delinquentes, & quovis modo, quavis occaſione quoſlibet arguebat, & ſalſe perſtringebat, interdum ſerio, ſed plerumque nugis & ridiculis gaudens, atque dicteriis. Admodum enim urbanus erat, & ad deridendum etiam ingenioſiſſimus atque promptiſſimus: talibus gratiis ipſe quidem eximie præditus, ſed tamen e familia ſua acceptis. Nam qui virtutem quintam nominarit opinionem de Diis veram, quæ interdum ineſſe improbiſſimis videatur, Saluſtius eſt. Aliquando

quem in Excerptis ex Damaſcio, Cod. ccxlii. pag. 1067. nonnulla eorum, quæ Suidas hic habet, αὐτολεξεὶ quoque leguntur: ut recte monuit Pearſonius. Cæterum, Saluſtii hujus meminit etiam Suidas ſupra v. Ἀθηνόδωρος, v. Ἀπῆγε, & v. Μαρκελλῖνος: itemque Simplicius in Commentar. in Epictetum, ſic inquiens: Ἐὰν γυμνάζηταί τις πρὸς ἀλγηδόνας, ἀνάγκη ζηλοῦν τὸν ἐφ᾽ ἡμῶν Σαλλούστιον, ἄνθρακα πεπυρακτωμένον ἐπιθέντα γυμνῷ τῷ μηρῷ, καὶ φυσῶντα αὐτὸν, καὶ δοκιμάζοντα ἑαυτὸν μέχρι πόσου δύναται καρτερεῖν. Hinc autem diſcimus, Saluſtium & Simplicium eodem tempore vixiſſe.

Porro, ex ſcriptis Saluſtii hujus nihil, quod ſciam, ad ætatem noſtram pervenit, præter libellum Περὶ Θεῶν καὶ Κόσμου, qui exſtat inter Opera Mythologica a Thoma Galeo edita.

1 Οὐκέτι δικανικῷ——ἐκείνων λειπομένους] Hæc ad verbum etiam leguntur apud Photium loco laudato.

2 Οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμ.——ἁμιλλώμενος] Confer Noſtrum ſupra v. Πῖνος: ubi eadem leguntur.

3 Σαλούστιος φιλόσ.] Et hunc articulum ex Damaſcio deſcripſit Suidas.

ξένους, ἐν δὲ αὐτῷ λείπειν εἰρηκότας, τὸ μὴ δοξάζειν περὶ Θεῶν τὰ αὐτὰ τοῖς πολλοῖς· Ἐᾶτε, ἔφη, τοῦτό γε διὰ τὴν νέμεσιν περιεῖναί μοι. τῷ δὲ Παμπρεπίῳ μέγιστον ἤδη δυναμένῳ ἐντυχὼν, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἀραϊζόμενος, Τί Θεοὶ πρὸς ἀνθρώπους, ἔφη; Τίς δὲ, ἔφη, οὐκ οἶδεν, ὡς οὐκ ἐγὼ πώποτε Θεὸς ἐγενόμην, οὔτε σὺ ἄνθρωπος. ταῦτα περὶ Σαλουστίου. κυνικώτερον δὲ ἐφιλοσόφει.

peregrinis quibuſdam, cætera quidem eum laudantibus, unum vero ei deeſſe dicentibus, quod non ita de Diis ut vulgus ſentiret: *Sinite*, inquit, *propter Nemeſin hoc ſaltem mihi adeſſe.* Cum Pamprepium maxima jam potentia præditum adiiſſet, iſque, qui elegans videri vellet, dixiſſet, *Quid Dii ad homines?* reſpondit: *Quis vero ignorat, neque me unquam Deum, neque hominem te fuiſſe?* Hæc de Saluſtio. Philoſophabatur autem Cynico fere more. *Wolf.*

Σαλούστιος,[1] ὁ τῆς Αὐλῆς Ἔπαρχος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ,[2] ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιττὸς εἰς φιλανθρωπίαν· ᾧ γε τοσοῦτον ἡμερότητος καὶ πραότητος ὑπῆρχεν εἰς ἅπαντας, ὥστε τὸν Μάρκελλον ἐκεῖνον, τὸν, ἡνίκα ἦν Καῖσαρ, ὑβριστικῶς αὐτῷ χρησάμενον, πάνυ περιδεᾶ ὄντα διὰ τὰ προγεγενημένα· καίτοι τοῦ παιδὸς ἐλεγχθέντος ἐπανίστασθαι διὰ τὴν πρὸς Κωνστάντιον φιλίαν, τῷ νεανίσκῳ τὴν δίκην ἐπέθηκε· τὸν δὲ Μάρκελλον καὶ διαφερόντως ἐτίμησε.

Σαλούστιος. Saluſtius, Præfectus Prætorio ſub Juliano: cui tantum lenitatis & clementiæ in cunctos ſuperfuit, ut Marcellum eum, a quo, cum ipſe Cæſar eſſet, multis injuriis affectus erat, ob hæc terrore correptum, cum etiam ejus filius ob benevolentiam in Conſtantium res novas agitaſſe convictus eſſet, juvenem quidem ſupplicio affecerit, patrem vero magnopere honoraverit.

Σαλούστιος,[3] Ἔπαρχος Πραιτωρίων· ὃς προεβάλλετο βασιλέα Βαλεντινιανόν. ὁ δὲ βασιλεύσας, διεδέξατο αὐτὸν, καὶ ἔθηκε προθέματα, ἵνα, εἴ τις τι ἠδίκηται παρ' αὐτοῦ, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὐδεὶς δὲ προσῆλθεν. ἦν γὰρ ἀγνότατος ὁ Σαλούστιος. οὗτος δὲ ὁ Βαλεντινιανὸς τὸν Πραιπόσιτον[4] Ῥοδανὸν, ἀδικήσαντα Βερενίκην τινὰ χήραν, ἧς προσελθούσης τῷ βασιλεῖ, ἔδωκε δικαστὴν Σαλούστιον. ὁ δὲ κατεδίκασε τὸν Πραιπόσιτον. καὶ τούτου καταφρονήσαντος, τὸν Πραιπόσιτον ἐν τῷ Ἱππικῷ πυρὶ παραδίδωσι, καὶ τὴν κτῆσιν τοῦ ἀρχιευνούχου τῇ χήρᾳ δίδωσι· καὶ φοβηθέντες πάσης ἀδικίας ἀπέχοντο.

Σαλούστιος. Saluſtius, Præfectus Prætorio, Valentinianum deſignavit Imperatorem. Hic cum imperium ſuſcepiſſet, ſucceſſorem ei dedit, & edicta propoſuit, ut, ſi quis ab ipſo affectus eſſet injuria, Imperatorem adiret. Verum nemo queſtus eſt. Fuit enim integerrimus Saluſtius. Hic Valentinianus Præpoſitum Rhodanum [morte mulctavit.] Cum enim is viduam quandam Berenicen injuriis affeciſſet, Imperator mulieri ad ſe accedenti judicem dedit Saluſtium: a quo condemnatus Præpoſitus, cum judicium illius nihili faceret, ab Imperatore in Hippico crematus eſt, omnibus Archieunuchi bonis viduæ aſſignatis. Hoc exemplo territi reliqui, omni injuria abſtinuerunt. *Wolf.*

Σαλώμη. ὄνομα κύριον.

Σαλώμη. Salome. Nomen proprium [fœminæ.]

Σάλπιγξ.[5] ἱερατικὸν τοῦτο ὄργανον. ἱερεῖς γὰρ ἐχρῶντο τῇ σάλπιγγι.

Σάλπιγξ. Tuba. Eſt inſtrumentum ſacerdotale. Sacerdotes enim utebantur tuba.

Σαλπιγγολογχυπηνάδαι.[6] σάλπιγγα καὶ λόγχας καὶ ὑπήνας ἔχοντες. τοῦτο δὲ εἰς τὸν Φορμίωνα ἀνατείνει, ὡς μέγαν ἔχοντα πώγωνα. εἶπε δὲ συνθέτως, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ πολέμου, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ πώγωνος. Ἀριστοφάνης.

Σαλπιγγολογχυπηνάδαι. Tubam & haſtas & barbas habentes. Eſt enim vox compoſita ex σάλπιγξ, λόγχη, & ὑπήνη. Hoc autem dictum eſt in Phormionem, ut qui magnam barbam habebat. Uſus eſt autem voce partim quidem compoſita ab inſtrumentis bellicis; partim vero a barba. Ariſtophanes.

Σάλπιγξ. Σάλπιγξιν Ἰνδοὶ οὐ χρῶνται, ἀλλ' ἀντὶ σάλπιγγος αὐτοῖς εἰσὶν αἱ μάστιγες, ἃς ἀποκτυποῦσιν εἰς τὸν ἀέρα· καὶ τύμπανα φρικώδη τινὰ βόμβον ἐξ αὐτῶν ἀνιέντα.

Σάλπιγξ. Tuba. *Indi non utuntur tubis; ſed tubæ loco ſunt ipſis flagella, quæ cum ſonitu per aerem vibrant: itemque tympana terribilem quendam bombum emittentia.*

Σαμαρεύς. ὁ πολίτης. Ἐντεῦθεν ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων οἱ Σαμαρεῖται. † Πολλαῖς δὲ ἐχρήσατο τύχαις ἡ Σαμάρεια.

Σαμαρεύς. Samareus. Sive, civis urbis Samariæ. *Hinc autem Samaritæ a Judæis ſe ſepararunt.* † *Samaria vero varios caſus experta eſt.*

Σαμαρείτης. ἀρσενικῶς. Σαμαρεῖτις δὲ, ἡ γυνή.

Σαμαρείτης. Samarites. Eſt generis maſculini. At Σαμαρεῖτις, Samaritis, eſt fœmininum, [& per ι ſcribitur in ſyllaba ultima.]

1 Σαλούστιος, ὁ τῆς Αὐλῆς Ἔπ.] Totum hunc locum ex Eunapio excerptum eſſe ſuſpicatur Valeſius ad Amm. Marcell. lib. XXII. pag. 229. qui recte etiam monuit, Suidam hic omnia confundere, & ad Saluſtium male referre ea, quæ Juliano conveniant.

2 Ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιττ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Περιττός.

3 Σαλούστιος, Ἔπαρχος Πραιτ.] Confer Suidam ſupra v. Προθέματα, & v. Πραιπόσιτος.

4 Ῥοδανόν] Supra v. Προθέματα, Præpoſitus hic vocatur Χρυσάφιος.

5 Ἱερατικὸν τοῦτο ὄργ.] Confer Artemidorum lib. I. cap. LVIII.

6 Σαλπιγγολογχυπηνάδαι. σάλπιγ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Ranas*, pag. 257. (168. Ed. Baſ. P.)

Σάμ-

Σάμβαλα.[1] ὑποδήματα.

Σάμβαλα. Sambala. Species calceamenti.

Σαμβάρης. ὄνομα κύριον.

Σαμβάρης. Sambares. Nomen proprium.

Σαμβύκαι.[2] ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον. οἱ δὲ, ἰαμβύκαι. ταύτην τὴν ἰαμβύκην πρῶτος Ἴβυκος ἐφεῦρεν. ἔστι δὲ εἶδος κιθάρας τριγώνου. [3] Οἱ δὲ προσεβοήθουν ἐπὶ τὸ διατείχισμα, καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ λιμένος, ἀπὸ τῶν ὑπερειδόντων ἐπὶ τὸ τεῖχος τὰς σαμβύκας.

Σαμβύκαι. Sambucæ. Inſtrumenta muſica triquetra, quibus Jambos canebant. Alii vero ſcribunt Ἰαμβύκαι. Hanc Jambycen primus Ibycus invenit. Eſt autem genus citharæ triquetræ, [Item, genus inſtrumenti bellici.]

Σάμβυκες.[4] εἶδος μηχανήματος πολιορκητικοῦ, ὥς [5] φησι Πολύβιος. περὶ δὲ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ γέγραπται [6] ἐν τῷ περὶ Ἐκφράσεως.

Σάμβυκες. Sambyces. Genus machinæ, quæ ad urbes oppugnandas adhibetur, ut ait Polybius. De ejus vero fabricatione ſcriptum eſt in Titulo Collectaneorum, qui περὶ Ἐκφράσεως inſcribitur.

Σάμιοι. εἶδος [7] πάθους Σαμιακοῦ. περιέστιξαν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἁλόντας Σαμίων. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Σάμιοι τοὺς Ἀθηναίους.

Σάμιοι. Nota, qua Samii ignominiæ cauſa notabantur. Athenienſes enim Samiis, quos ceperant, notam inurebant; & Samii viciſſim Athenienſibus.

Σαμίων ἄνθη. ἐπὶ τῶν ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων.

Σαμίων ἄνθη. Samiorum flores. De iis, qui poſtremis voluptatibus utuntur.

Σαμίων[8] ὁ δῆμος. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους. οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων, σπάνει τῶν πολιτευομένων, ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ ε΄ στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. ἢ ὅτι παρὰ Σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κδ΄ γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου· ὡς Ἄνδρων ἐν Τρίποδι. τοὺς [9] δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς Ἰώνων γράμμασιν Ἀρχῖνος [10] ὁ Ἀθηναίου ἐπὶ Ἄρχοντος Εὐκλείδου. τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης, [11] ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους. περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος. οἱ δὲ, [12] ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλαυκί· Σάμιοι δ' Ἀθηναίους σαμαίνῃ. [13] Σάμαινα δ' ἐστὶ πλοῖον δίκροτον, ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον κατασκευασθὲν, τοῦ Σαμίων τυράννου· ὡς Λυσίμαχος ἐν δευτέρῳ Νόστων. τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος. οἱ δὲ τὴν σάμαιναν νόμισμα εἶναι. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν συμφορὰς, παρόσον Ἀθηναῖοι τοὺς Σαμίους ἔστιξαν.

Σαμίων ὁ δῆμος. *Samiorum populus* [*literatus.*] Sic Ariſtophanes in *Babyloniis* inquit, deridens eos, qui notis compuncti erant. Samii enim a tyrannis ad incitas redacti, ob civium penuriam ſervorum frontibus jus civitatis quinque ſtateribus venale inſcripſerunt, ut Ariſtoteles in *Samiorum Republ.* auctor eſt. Vel quia apud Samios XXIV. literæ primum inventæ fuerunt a Calliſtrato, ut Andron in *Tripode* dicit. Archinus vero, Athenæi filius, Archonte Euclide Athenienſibus perſuaſit, ut Ionum literis uterentur. Ariſtophanes autem *Babylonios* docuit per Calliſtratum, annis [XX.] ante Euclidem, ſub Archonte Eucle. De eo vero, qui rem iſtam Athenienſibus perſuaſit, ſcribit Theopompus. Alii vero [hoc ideo dictum tradunt,] quod Athenienſes Samios in bello captos ſigno noctuæ notarent: Samii vero Athenienſes ſamæna. Eſt autem ſamæna navigium bireme, a Polycrato Samiorum tyranno primo fabricatum, ut ait Lyſimachus libro ſecundo *Noſtorum.* Hoc autem commentum eſt Duridis. Alii autem tradunt, ſamænam eſſe nummi genus. Dicitur vero [proverbium hoc] de iis, qui graviſſima mala metuunt; quod Athenienſes olim Samios notis compungerent.

Σαμνῖται. ὄνομα ἔθνους.

Σαμνῖται. Samnitæ. Nomen gentis.

1 Σάμβαλα. ὑποδ.] Heſychius: Σάμβαλα. σάνδαλα.

2 Σαμβύκαι. ὄργανα μουσ.] Vide ſupra v. Ἰβύκινον, & v. Ἴβυκος.

3 Οἱ δὲ προσεβοήθ.] Fragmentum hoc eſt calx abſque arena: cujus proinde verſionem conſulto prætermiſi.

4 Σάμβυκες] Scribe, σαμβύκη, vel σαμβύκαι. Cæterum, deſcriptionem machinæ hujus, Polybii, ut puto, verbis, habes apud Plutarchum in *Marcello*, pag. 306. Vide etiam Lipſium in *Poliorcet.* lib. I. Dial. VI. & Rigaltium in notis ad Onoſandri *Strateg.* pag. 59.

5 Ὥς φησι Πολύβιος] Locum Polybii, ad quem Suidas reſpexit, tangit Athenæus lib. XIV. pag. 634.

6 Ἐν τῷ περὶ Ἐκφράσεως] Intellige Titulum Collectaneorum Conſtantini, in quo variarum rerum deſcriptiones continebantur. Vide Valeſium in Præfat. ad Collectanea Conſtantini *de Virt. & Vit.*

7 Εἶδος πάθους Σαμιακοῦ] Confer Noſtrum infra v. Τὰ Σαμίων.

8 Σαμίων ὁ δῆμος] Locus hic Ariſtophanis eſt mutilus & mancus, qui ſic ſuppleri debet:

Σαμίων ὁ δῆμος ἐστὶν ὡς πολυγράμματος.

Sic enim fragmentum hoc citatur a Plutarcho in *Pericle*, pag. 166. & Heſychio, v. Σαμίων. Redditur autem in ſequentibus ratio, quare Samii a Comico dicti fuerint πολυγράμματοι: unde apparet, vocem illam ſalvo ſenſu ab hoc loco abeſſe non poſſe. Confer Salmaſium ad *Inſcript. Vet.* pag. 234.

9 Τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς Ἰώνων γρ.] Vide Petitum *Miſcell. Var.* lib. I. cap. III. & in Commentario ad *Leg. Att.* pag. 118. itemque Salmaſium ad *Inſcript. Vet.* pag. 235.

10 Ὁ Ἀθηναίου] An potius, Ἀθηναῖος.

11 Ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους] Sic habent MSS. itemque Editt. Mediol. & Ald. At Editt. Baſil. & Genev. pro καὶ exhibent κα΄, i. e. XXI. ſed abſque ulla codicum MSS. auctoritate. Apud Michaelem Apoſtolium locus hic ita legitur: Ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ Ἐπικλέους κ΄. *Annis ante Euclidem & Epiclem viginti.* Salmaſius vero ad *Inſcript. Vet.* pag. 235. locum hunc ita refingit: Ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου κβ΄, ἐπὶ Στρατοκλέους. Id eſt: *Annis ante Euclidem* XXII. *ſub Stratocle.* Sed emendationi huic obſtat, quod ſub Stratocle Ariſtophanes *Equites* docuerit, teſte Scholiaſta in Argumento illius fabulæ. Non ergo & *Babylonios* eodem tempore docere potuit. Confer Meurſ. *de Archont. Athenienſ.* lib. III. cap. IV.

12 Ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολ.] Contra Plutarchus in *Pericle* pag. 166. refert, Samios Athenienſibus bello captis inuſſiſſe notam noctuæ; Athenienſes vero Samiis notam ſamænæ. Verba ejus hæc ſunt: Οἱ δὲ Σάμιοι τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἀθηναίων ἀνθυβρίζοντες, ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας· καὶ γὰρ ἐκείνους οἱ Ἀθηναῖοι σάμαιναν.

12 Σάμαινα δ' ἐστὶ πλοῖον δίκρ.] Samænam pluribus deſcribit Plutarchus loco laudato: quem vide.

Σαμοθρᾴκη. νῆσος. κεῖται δὲ κατεναντίον τῆς Θρᾴκης. Φασὶ δὲ Σαμίους οἰκήσαντας αὐτὴν, τὸ ὄνομα θέσθαι τοῦτο. καὶ ἔστι παρὰ Ἀντιφῶντι ἐν τῷ Σαμοθρᾳκικῷ λόγῳ οὕτως εἰρημένον. καὶ γὰρ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκήσαντες τὴν νῆσον, ἦσαν Σάμιοι· [1] ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. κατῳκίσθησαν δὲ ἀνάγκῃ, οὐκ ἐπιθυμίᾳ τῆς νήσου. ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ Σάμου, καὶ τύχῃ ἐχρήσαντο ταύτῃ· καὶ λείαν λαβόντες ἀπὸ τῆς Θρᾴκης, ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον.

Ἀλλ' [2] εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τυγχάνει
Μεμυημένος, νῦν ἐστὶν εὔξασθαι καλόν·
Ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.

Ἐν Σαμοθρᾴκῃ ἦσαν τελεταί τινες, ἃς ἐδόκουν τελεῖσθαι πρὸς ἀλεξιφάρμακα κινδύνων τινῶν. ἦν δὲ ἐκεῖσε καὶ τὰ τῶν Κορυβάντων μυστήρια, καὶ τὰ τῆς Ἑκάτης, καὶ τὸ Ζήρινθον ἄντρον, ᾗ κύνας ἔθυον. ἐν κινδύνοις οὖν γινόμενοι ἐπεκαλοῦντο τούτους τοὺς δαίμονας ἐπιφανῆναι καὶ ἀλεξῆσαι. ἐδόκουν δὲ οἱ μεμυημένοι ταῦτα [3] ἐκ τῶν δεινῶν σώζεσθαι, καὶ ἐκ χειμώνων. ἀποστραφῆναι δὲ, ἀντὶ τοῦ, διακλασθῆναι τοῦ μετιόντος τὸν δοίδυκα. ἢ ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ δεύτερον γενέσθαι ὁδὸν, ὥστε μηκέτι αὐτὸν ὑποστρέψαι.

Σαμοθρᾴκη. Samothracia, insula, e regione Thraciæ sita: cui Samios, qui eam incoluerunt, nomen hoc imposuisse ferunt. Meminit hujus rei Antipho in oratione Samothracica sic appellata. Primi enim hujus insulæ incolæ Samii fuerunt; ex quibus & nos nati sumus. Eo vero migrarunt, necessitate coacti; non vero insulæ cupiditate allecti. Cum enim a tyrannis Samo pulsi fuissent, hac fortuna usi sunt: prædaque ex Thracia capta, in insulam illam pervenerunt. [Et Aristophanes:] *At si quis vestrum in Samothracia est initiatus, nunc est precandi tempus opportunum, ut frangantur pedes illius, qui nos insequitur.* In Samothracia erant initia & sacra quædam, quibus initiabantur homines, ut a periculis quibusdam tuti essent. Illic etiam erant Corybantum & Hecates mysteria: item Zerinthum antrum, ubi [Hecatæ] canes immolabantur. Qui igitur in periculis versabantur, dæmones hos invocabant, ut præsentes mala a se propulsarent. His autem sacris initiatos ex periculis & tempestatibus salvos evadere putabant. Ἀποστραφῆναι vero hic significat, frangi. Optat enim, ut frangantur crura illius, qui ad petendum pistillum discesserat. Vel, iter ipsi adversum imprecatur, ut nunquam redeat.

Σαμόσατα. πόλις. καὶ Σαμοσατεὺς, ὁ ἐκ τούτων.

Σαμόσατα. Samosata, urbs. Et Samosatensis, hujus urbis civis.

Σαμουὴλ, ὁ προφήτης. τοῦτον ἐγέννησεν Ἄννα εὐξαμένη πρὸς [4] Κύριον· ὃν Σαμουὴλ ἐκάλεσε Θεαίτητον, ὡς ἄν τις εἴποι. καὶ ἀναμνησθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ τῆς εὐχῆς, ἣν ηὔξατο πρὸς Ἡλεὶ τὸν Ἀρχιερέα, παρεδίδου Ἡλεὶ ἀναθεῖσα, προφήτην τῷ Θεῷ γενησόμενον. κόμη τε οὖν αὐτῷ ἀνεῖτο, καὶ ποτὸν ὕδωρ ἦν, καὶ διῆγεν ἐν τῷ ἱερῷ τρεφόμενος. Ἑλκάνῃ δ' ἐκ τῆς Ἄννης υἱοὶ γίνονται τρεῖς, καὶ θυγάτηρ. Σαμουὴλ δὲ πεπληρωκὼς ἔτος δωδέκατον, προεφήτευσε. καί ποτε κοιμώμενον ὀνομαστὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεός. ὁ δὲ νομίσας ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως πεφωνῆσθαι, παρεγένετο πρὸς αὐτόν. οὐ φαμένου δὲ καλέσαι τοῦ Ἀρχιερέως, ὁ Θεὸς εἰς τρὶς τοῦτο ποιεῖ, καὶ Ἡλεὶ διαυγασθεὶς φησι πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ὦ Σαμουὴλ, σιγὴν ὡς καὶ τὸ πρὶν ἦγον· Θεὸς δ' ἐστὶν ὁ καλῶν. ἀλλὰ σήμαινε πρὸς αὐτὸν, ὅτι παρατυγχάνω. καὶ τοῦ Θεοῦ φθεγξαμένου πάλιν ἀκούσας, ἠξίου λαλεῖν ἐπὶ τοῖς χρωμένοις. οὐ γὰρ ὑστερήσειν αὐτὸν, ἐφ' αἷς ἂν θελήσειε διακονίαις. καὶ ὁ Θεὸς, Ἐπεὶ παρατυγχάνεις, μάνθανε συμφορὰν Ἰσραηλίταις ἐσομένην, καὶ τοῦ Ἡλεὶ παῖδας μιᾷ ἡμέρᾳ τεθνηξομένους.

Σαμουήλ. Samuel, Propheta. Hunc Anna votis Domino factis peperit; quem vocavit Samuelem, quasi diceres, a Deo petitum ac impetratum. Mater autem ejus recordata voti, quod fecerat apud Heli Pontificem Max. eum Heli tradidit, & Deo consecravit, futurum Dei Prophetam. Comam igitur promissam alebat, & ejus potus erat aqua, & in templo degebat ac educabatur. Helcanæ autem ex Anna tres filii nascuntur, & una filia. Samuel vero, cum duodecimum ætatis annum implevisset, prophetare cœpit. Et eum aliquando dormientem Deus nominatim vocavit. Ille vero existimans se a Pontifice Max. vocatum, ad eum accessit. Cum autem Pontifex negaret illum a se vocatum; Deus hoc ter fecit. Quamobrem Heli miratus, ei dicit, *At ego, o Samuel, tacui, ut & ante: sed qui te vocat, est Deus. Tu igitur illi significa, te adesse.* Cum igitur Deum loquentem rursus audivisset, eum oravit, ut sibi declararet, quidnam per hæc oracula significaretur. Se enim in ministeriis, quæcunque voluisset, non segnem fore. Tunc vero Deus ei respondit: *Quoniam ades, cognosce calamitatem Israelitis imminentem, & Heli filios uno die morituros.* Port.

Σάμου [5] ὑληέσσης. οὐδέποτε [6] κατὰ τὴν συνήθειαν

Σάμου ὑληέσσης. Sami sylvosæ. Secundum

1 Ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα] Male hinc quidam colligunt, Suidæ patriam fuisse Samothraciam. Non enim hæc sunt verba ipsius Suidæ, sed alterius scriptoris, ex quo Suidas ista excerpsit.

2 Ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τ.] Hic & duo sequentes Senarii leguntur apud Aristophanem in *Pace*, pag. 640. Vide ibi Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic compilavit.

3 Ἐκ τῶν δεινῶν σώζεσθαι, καὶ ἐκ χειμ.] Vide, quæ notavimus supra ad v. Ἀλλ' εἴ τις: ubi eadem leguntur.

4 Κύριον] Sic recte MSS. Parif. At priores Editt. male, Χειρόν: quod mendum ex compendio scripturæ procul dubio ortum est. Solet enim vox κύριον in MSS. interdum sic scribi κν: at τὸ Χειρὸν ita, χν: inter quæ cum tenue admodum discrimen sit, non mirum est, ea a librariis interdum confundi solere.

5 Σάμου ὑληέσσης] Addendum est Θρηϊκίης. Referenda enim est hæc nota ad locum illum Homericum Il. N. v. 12.

Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηϊκίης ——— ———

6 Οὐδέποτε κατὰ τὴν συνήθ.] Imo contra potius. Nam κατὰ συνήθειαν semper dici solet Σαμοθρᾴκη, voce composita. At Homerus eandem insulam διηλλαγμένως semper Σάμον Θρηϊκίην appellat. Confer Hesychium.

λέγο-

λέγομεν Σαμοθρᾴκην, ἀλλὰ διαλελυμένως· ὥσπερ ἐν πόλει ἄκρῃ, τῇ ἀκροπόλει.

Σαμωνᾶς. ὄνομα κύριον.

Σαμύθας.

——Κεκρύφαλον[1] τόνδε λαβεῖν Σαμύθας.

Δαιδάλεός τε γάρ ἐστι, καὶ ἀδύ τι νέκταρος ὄζει.

ἐν Ἐπιγράμμασι.

Σαμφόρας.[2] εἶδος ἵππου ἐγκεχαραγμένου τὸ Σ σημεῖον. οἱ δὲ Δωριεῖς τὸ Σ σὰν λέγουσι.

Σαμψῆραι. σπάθαι βαρβαρικαί. Δῶρα φέρει Τραϊανῷ ὑφάσματα σηρικά, καὶ σαμψήρας. αἱ δέ εἰσι σπάθαι βαρβαρικαί.

Σαμψών.[3] παῖς Μανωὲ, κριτὴς Ἑβραίων, ἀνὴρ ἰσχυρός. ἄχρι μὲν οὖν οὗτος ἐκράτει τῶν τοῦ σώματος ἡδονῶν, τῶν πολεμίων κατεδυνάστευεν. ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ Δαλιλᾶς τῆς πόρνης ὑπεκλάπη τὸν νοῦν, ἅμα καὶ τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς ἰσχύος ἐξέπεσεν· ὑπό τε τῶν ἐναντίων ἁλοὺς, δέσμιος ἐς Γάζαν ἀπήχθη, καὶ τῶν ὄψεων στερηθεὶς, ἐδόθη ἀλήθειν ἐν μύλωνι. διὸ δὴ καὶ συμπεσὼν τοῖς τοῦ ἱεροῦ κίοσι, συναπώλετο τοῖς ἐναντίοις, εἰπὼν, Ἀπελθέτω δὴ Σαμψὼν μετὰ τῶν Ἀλλοφύλων. καὶ ὁ μὲν οὕτω διεφθάρη, κρίνας τὸν λαὸν ἔτη κ΄.

Σαμψών. ὅτι ἐπὶ Σαμψὼν ἀνήρ τις πορευόμενος ἐν πόλει Φυλῆς Βενιαμὶν, ὑπὸ τῶν ἐμφυλίων ἁρπαγεῖσαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν ἐθεάσατο, καὶ καταισχυνθεῖσαν ὑπὸ πλήθους ἀπέλαβε νεκράν· αὐτὸς δὲ κατατεμὼν αὐτὴν ἐπὶ τὰς ιβ΄. ἐξαπέστειλε Φυλὰς, εἰς μαρτύριον τῆς ἀνομίας Βενιαμίν. καὶ οἱ μὲν παραχρῆμα λαβόντες αὐτὴν, ἀναβάντες ἐπὶ τὰς πόλεις, ἐξεῖλον τὴν Φυλὴν Βενιαμὶν, ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ καταναλώσαντες χιλιάδας.

Σανατρούκης,[4] Ἀρμενίων βασιλεὺς, ὃς τὸ μὲν σῶμα ξύμμετρον εἶχε, τὴν γνώμην δὲ μέγας ἐτύγχανεν εἰς ἅπαντα· οὐχ ἥκιστα δὲ εἰς τὰ ἔργα τὰ πολεμικά. ἐδόκει δὲ καὶ τοῦ δικαίου φύλαξ ἀκριβὴς γενέσθαι, καὶ τὰ εἰς τὴν δίαιταν ἴσα καὶ τοῖς κρατίστοις Ἑλλήνων τε καὶ Ῥωμαίων κεκολασμένος.

Σάνδων, Ἑλλανίκου, φιλόσοφος. ἔγραψεν ὑποθέσεις εἰς Ὀρφέα, βιβλίον α΄.

Σάνδυξ. χρῶμα κόκκινον.

Σανὶς, σανίδος.

Σαννυρίων,[5] Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Γέλως, Δανάη, Ἰώ, Ψυχασταί· ὡς [6]Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σάος,[7] καὶ Δρᾶος, ποταμοὶ, παραλαμβάνοντες

vulgarem usum loquendi nunquam dicimus Σαμοθρᾴκην, [voce composita;] sed dissolute [Σάμον Θρᾴκης:] ut ἐν πόλει ἄκρῃ, pro ἐν ἀκροπόλει, in arce.

Σαμωνᾶς. Samonas. Nomen proprium.

Σαμύθας. Samythæ. [Genitivus, a recto Σαμύθα, quod est nomen proprium mulieris.] *Reticulum hoc accipere Samythæ. Nam & affabre factum est, & suavem quendam nectaris odorem spirat.* In Epigrammate.

Σαμφόρας. Samphoras. Species equi, qui literæ Σ notam impressam habet. Dorienses enim literam Σ vocant σάν.

Σαμψῆραι. Sampseræ. Spathæ barbaricæ. *Dona fert Trajano telas sericas, & sampseras.* Hæ vero sunt gladii barbarici.

Σαμψών. Sampson, filius Manoi, Judex Hebræorum, vir robustus fuit. Hic quamdiu voluptates corporis coercuit, semper victoriam de hostibus retulit: sed postquam a Dalila meretrice est corruptus; simul continentiam ac fortitudinem amisit; captusque ab hostibus, Gazam in vinculis perductus est: ubi excœcatus ad pistrinum damnatus est. Postea vero cum columnas templi succussisset, ipse cum Palæstinis elisus interiit; cum hæc ante dixisset: Moriatur cum Allophylis Sampsonus. Hic exitus fuit Sampsoni, qui XX. annis Judex fuerat.

Σαμψών. Sampson. Sub Sampsone vir quidam in urbem Tribus Benjaminiticæ profectus, uxorem suam ab incolis ejus loci raptam & stupratam vidit: quam cum recepisset mortuam, eam in [XII. partes] dissecuit, & ad XII. Tribus [Israelis] misit, ut testimonium esset nefandi facinoris a Benjaminitis perpetrati. Illi igitur, cum eam accepissent, confestim expeditione adversus urbes suscepta, Tribum Benjaminiticam deleverunt, 87. millibus hominum eo bello absumptis.

Σανατρούκης. Sanatruces, Armeniorum Rex, corpore mediocri, animo ad omnia magno, in primis vero ad res bellicas. Fuit & justitiæ accuratus custos, & in victu non minus quam optimi quique Græcorum & Romanorum frugalis. *Wolf.*

Σάνδων. Sandon, Hellanici F. Philosophus. Scripsit Argumenta in Orpheum, lib. unum.

Σάνδυξ. Sandyx. Color coccinus.

Σανίς. Asser. Tabula.

Σαννυρίων. Sannyrion, Atheniensis, Comicus. Ejus fabulæ sunt hæ: *Risus, Danae, Io, Psychastæ*; ut tradit Athenæus in *Dipnosophistis.*

Σάος καὶ Δρ. Saus & Draus, fluvii: qui

1 Κεκρύφαλον τόνδε λαβ.] Duo hi versus decerpti sunt ex Epigrammate Nossidis, quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum cum Lectore communicavimus supra v. Δαιδάλεον.

2 Σαμφόρας] Confer Scholiastam Aristophanis ad verba illa Comici in *Nubibus*:

Ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν· οἴμοι τάλας.

Vide etiam Nostrum supra v. Κοππατίας: itemque Scaligerum ad Euseb. pag. 116. & Salmasium ad Solinum.

3 Σαμψών. παῖς Μανωὲ, κριτὴς Ἑβραίων, ἀνὴρ ἰσχ.] Hæc, & quæ sequuntur, sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, pag. 781.

4 Σανατρούκης, Ἀρμενίων βασιλ.] Hæc Valesius in Excerpt. pag. 776. ad Dionem refert.

5 Σαννυρίων] Vide Meursium in *Bibliotheca Attica.*

6 Ὡς Ἀθήναιος] Atqui apud Athenæum Sannyrion semel tantum, & quidem ἐν Γέλωτι laudatur. Vide Casaub. ad Athen. lib. VII. cap. IX.

7 Σάος καὶ Δρᾶος, ποταμ.] Confer Nostrum supra v. Δρᾶος, ubi eadem leguntur.

τὴν δευτέραν Παιονίαν, εἰς τὸν ποταμὸν Ἴστρον καταφέρονται.

Σάου. σῶζε. φύλαττε. ἐν Ἐπιγράμματι· Ἄρτεμι,

Τόξῳ μὲν κλῶπας βάλλε, σάου δὲ φίλους.

Καὶ αὖθις·

Τὸν [1] μὲν, ἵνα ψυχήν· τὸν δ', ἵνα σῶμα σάοι.

Σαοὺλ, [2] βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ὃς ὑπὸ δαίμονος κατείχετο, καὶ οὔτε ἐκάθευδεν, οὔτε ἐκοιμᾶτο· ὅντινα ὁ Δαβὶδ ταῖς μελῳδίαις κατέθελγε.

Σαοὺλ [3] ἐν προφήταις. οὗτος ἐχρίσθη ὑπὸ Σαμουὴλ εἰς βασιλέα καὶ προφήτην· καὶ ἰδών αὐτόν τις, ἔφη· Καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις; καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς παραβολήν. τὰς γὰρ ὄνους τὰς ἀπολωλυίας ζητῶν, βασιλείαν εὗρε.

Σαοῦλος. ὅτι Σαούλῳ τῶν Ἰουδαίων βασιλεῖ ἀρχὴ τῆς παρὰ πάντων τιμῆς πρὸς Νασσῆν τὸν Ἀμανιτῶν βασιλέα γίνεται. οὗτος γὰρ πολλὰ κακὰ τοὺς Ἰουδαίους διατίθησι, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, ὅσους ἐχειροῦτο πολέμου νόμῳ, τοὺς δεξιοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέκοπτεν, ὅπως τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῖς ὄψεως ὑπὸ θυρεῶν σκεπομένης, ἄχρηστοι παντελῶς εἶεν. τοῦτον οὖν ὁ Σαοῦλος κατηγωνίσατο.

Σαώτερος. σῶος.

Σάπειρ. [4] ὅτι κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως τῶν Περσῶν Βειουδαῒς, ἣν ἐπολιόρκει Ἡράκλειος, ὁ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πατὴρ, Σάπειρ ἦν τις ἀνὴρ, τὸ μὲν σῶμα, ὡς ὁ παρ' Ὁμήρῳ Τυδεὺς ἀνυμνούμενος· τὴν δὲ γνώμην, καὶ περαιτέρω Τυδέως. Ἡρακλῆς γὰρ ἦν τὴν ψυχὴν, καὶ εἴ τις τούτου ἐγεγόνει ποτὲ ἀλκιμώτερος, (οὐ γὰρ [5] ἀποκναίω τῷ μεγέθει τῆς ἀρετῆς τὸν Ἡρακλέα ἐν δευτέροις τιθείς· εἰ καὶ ἐν τῷ παραλλήλῳ λειπόμεθα) σκόλοπας ὀξεῖς ἐπιφερόμενος, ἐνάλλεται τῷ ὀχυρώματι, καὶ μετεωροποιεῖ, καὶ τὸν μὲν ἕνα σκόλοπα ἐνείρας τῷ πύργῳ ἀνὰ τὰς ἁρμογὰς τοῦ οἰκοδομήματος, (ἦν γὰρ λίθῳ σκληρῷ διεσκευασμένον τὸ φρούριον) ἐπιβαίνει ἐπὶ τοῦ σκόλοπος τῷ ποδί. εἶτα τὸν ἕτερον αὖθις ἐγκεντείσας σκόλοπα, τὸν λειπόμενον τοῖν ποδοῖν ἐπερείδει, καὶ τῶν ἐξηρτημένων λίθων ἐπειλημμένος, ἀπρὶξ εἴχετο ταῖς χερσίν· καὶ οὕτω τὴν ἄνοδον ἐσοφίζετο. τῶν δὲ πολιορκουμένων τὴν [6] θέαν τῶν βελῶν μὴ ὑπομένειν οἵων τε ὄντων, ἰσχυρῶς εἴχετο τῆς ἐπάλξεως ὁ Σάπειρ ἐκεῖνος ἀνήρ. καὶ ἂν ἥλω κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην ἐπιβολὴν τὸ ὀχύρωμα, εἰ μή τις τῶν τῆς Περσικῆς συμμορίας ἀθρόον ἐπιφανεὶς, ἑνὶ τῶν θυρεῶν, τῶν προβεβλημένων τοῦ ὀχυρώματος, ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν ἀριστέα ἐξώθησεν. ὁ δὲ κατολισθήσας, εἰς τὸ κάτω ἐφέρετο μετὰ τοῦ θυρεοῦ,

Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους,

Ὁμηρικῷ τῷ συμπτώματι· ὅμως οὐ διόλωλεν. ὑποδέχονται γὰρ αὐτὸν ταῖς ἀσπίσιν οἱ συμπονοῦντες, καὶ τραυματίαν διεσώζοντο. προσονύττουσι γὰρ αὐτὸν τὰ τῶν ἀκοντίων σιδήρεια μικρὸν κομιδῆ. ὁ δὲ καρτερικὸς αὐ-

Pannoniam ſecundam includentes, in fluvium Iſtrum ſe exonerant.

Σάου. Serva. Cuſtodi. In Epigrammate: *Diana, arcu tuo feri fures: at ſerva amicos.* Et iterum: *Hunc quidem, ut animam: illum vero, ut corpus ſervet.*

Σαοὺλ. Saul, Rex Judæorum, qui a dæmone agitatus nec dormire neque quieſcere poterat. Hunc David canticorum ſuorum modulis demulſit.

Σαοὺλ ἐν προφ. *Saul inter Prophetas.* Hic a Samuele unctus eſt in Regem & Prophetam: quem cum quidam vidiſſet, dixit, *Et Saul inter prophetas?* Hic ſermo in proverbium [poſtea] abiit. Aſinas enim amiſſas quærens, regnum invenit.

Σαοῦλος. Saulus. Saulo Judæorum Regi magnam apud omnes auctoritatem peperit bellum, quod geſſit cum Naaſe, Amanitarum Rege. Hic enim Judæos graviter vexavit, & præter cætera mala, omnibus in bello captis oculos dextros eruit, ut ſiniſtro oculo a ſcutis tecto, ad bellum prorſus inepti eſſent. Hunc igitur Saulus debellavit.

Σαώτερος. Salvus. Sanus.

Σάπειρ. Sapirus. In obſidione urbis Perſarum Bejudaes, quam obſidebat Heraclius, Heraclii Imperatoris pater, Sapirus vir quidam fuit, corpore ſimilis Tydeo, quem Homerus celebrat; animo autem ſupra Tydeum: Hercules ipſe, inquam, & ſi quis Hercule aliquando animoſior inventus eſt. Non enim verebor magnitudine virtutis Herculem poſtponere; tametſi alioqui quem cum eo conferamus, non habeamus. Hic, inquam miles, palos acutos ferens, in munitionem inſilit, & in ſublime ſcandit, & uno quidem in turre defixo, qua lapidum juncturæ erant, (conſtructum enim erat caſtellum cæſo lapide) pede in palum adſcendit: rurſus alterum palum ceu ſurculum in murum inſerens, alterum pedem in eo firmat, eminentiaque ſaxa manibus firmiter comprehenſa tenens, adſcenſum ita machinatur. Et cum obſeſſi telorum vim ferre non poſſent, Sapirus propugnaculum valida vi tenebat: captumque fuiſſet primo illo impetu caſtellum, niſi quidam de cohorte Perſica repente coortus, uno ex clypeis, qui munimento objecti erant, bellatorem illum animoſum deturbaſſet. Ille igitur cum clypeo devolvebatur, *Præceps in pulverem, in ſynciput & humeros cadens*, caſu Homerico. Non tamen periit. Nam eum vulneratum commilitones ſcutis ſuſceperunt, & ſic ſervarunt. Cuſpides enim jaculorum

1 Τὸν μὲν, ἵνα ψυχ.] Pentameter hic decerptus eſt ex Epigrammate Diogenis Laertii in Platonem, quod integrum legitur apud ipſum Laertium; itemque Anthol. lib. III. cap. XXXIII. pag. 418.

2 Σαοὺλ, βασιλεὺς τῶν Ἰουδ.] Hæc leguntur apud Joannem Antiochenum, in Excerptis a Valeſio editis, pag. 781.

3 Σαοὺλ ἐν προφήταις] Sic reſcripſi auctoritate MStorum Pariſ. Ante enim minus recte legebatur, Σαοὺλ ὁ προφήτης.

4 Σάπειρ. ὅτι κατὰ τ.] Totus hic articulus ſumptus eſt ex Theophylacti Simoc. *Hiſtor. Maur.* lib. II. cap. XVIII. ut Pearſonius etiam obſervaverat.

5 Ἀποκναίω] Scribe, ἀποκνέω, ut habet Theophylactus. Vel potius, ἀποκνῶ. Confer Noſtrum ſupra v. Ἀποκνέω, ubi idem fragmentum legitur.

6 Τὴν θέαν] Malim, τὴν βίαν.

τὸς

θις ἐπ' ἐκεῖνο τὸ ἔργον ἐχώρει, καὶ αὖ πάλιν ἀνέθορε, τῇ ἐπάλξει τὰς χεῖρας ἐπιβαλὼν, οἷα πολύπους ἀφύκτους πλεκτάνας τινὰς, καὶ εἴχετο καρτερᾷ τινι λαβῇ τῆς ἐπάλξεως· ὁ δ' ἀντίπαλος Πέρσης ἀδελφὴν τῆς ἑτέρας ἐπιβουλῆς ἐξειργάσατο, καὶ σαθρωθείσης ἐναγχος τῆς ἐπάλξεως ταῖς Ῥωμαϊκαῖς προσβολαῖς, μετ' ἐκείνης τὸν ἀριστέα ἀνατρέψας, πρηνέα εἰς τὸ κάτω χωρεῖν. καὶ τοίνυν κατήγετο ὁ στρατιώτης ὁ φιλοκίνδυνος μετὰ [1] τῆς εἰρημένης ἐπάλξεως. τὸ δὲ συμμαχικὸν τὴν προτέραν σωτηρίαν ὀρέγουσι μετὰ φοβεροῦ τοῦ θεάματος τῷ πάντα τολμηρῷ. αὐτὰρ ἐξάντης τοῦ πτώματος ὁ τραυματίας γενόμενος, καὶ τρίτον ἆθλον ἀσπάζεται, ὥσπερ ἀμάχου τινὸς καὶ θείας δυνάμεως ἐς τὸν πόνον παροξυνούσης αὐτόν. ἐπεὶ δ' ἀνείρπυσε, τῆς στεφάνης τοῦ ἔρκους λοιπὸν ἐπιβὰς, τὸν ἀκινάκην σπασάμενος, τὸν κηφῆνα τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν Πέρσην ἀπέκτεινε. καὶ οὖν τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς δέρης ἀφελόμενος, τοῖς πολιορκοῦσιν ἀπέπεμπεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸ γεγονὸς θεασάμενοι, ἀνεθάῤῥησαν, καὶ τῶν κινδύνων ὠρέγοντο. ἀδελφὸς δέ τις τοῦ Σάπειρ ἐκείνου, (πρεσβύτης ἦν δ' οὗτος τὴν ἡλικίαν) ἐπεὶ γέγονε τῆς ἀρετῆς θεατὴς, καὶ ζηλωτὴς παραχρῆμα τοῦ ἐγχειρήματος γίνεται, καὶ ἄνεισι καὶ αὐτὸς, ἀδελφὰ τῷ ἀδελφῷ μηχανώμενος. εἶτα μετ' ἐκεῖνον ἕτερος, καὶ μετὰ τοῦτον πολλοί. κάλοις γὰρ λοιπὸν ἀνεδύοντο οἱ προκατειληφότες τὸ ὀχύρωμα, καὶ ταῖς [2] πύλαις ἀράττουσι, καὶ εἰσαγώγιμον λοιπὸν ἦν τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον· καὶ οὕτω κρείττους τῶν πολεμίων γενόμενοι, τὸ φρούριον παρεστήσαντο.

Σάπων, Σάπωνος. ὄνομα κύριον.

Σάπωρις. ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς.

Σαπρᾶς. παλαιᾶς. [3] Ἀριστοφάνης· Εἰρήνης σαπρᾶς. ἢ ἀρχαίας.

Σαπρόν. οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον, ἀλλὰ τὸ παλαιὸν, Εὔπολις.

Σαπρός. καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ.

Σιμωνίδης; πῶς; ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς,
Κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

Τουτέστι, φρυγάνου.

Σάπφειρα. ὄνομα κύριον. καὶ σάπφειρος, εἶδος λίθου πολυτίμου.

Σαπφὼ, Σίμωνος. οἱ δὲ, [4] Εὐνομίνου· οἱ δὲ, Ἠεριγύου· οἱ δὲ, Ἐκρύτου· οἱ δὲ, Σήμου· οἱ δὲ, Κάμωνος· οἱ δὲ, Ἐτάρχου· οἱ δὲ, Σκαμανδρωνύμου· μητρὸς Κλειδὸς, Λεσβία, ἐξ Ἐρεσοῦ, λυρική· [5] γεγονυῖα κατὰ τὴν μβ'. ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Ἀλκαῖος ἦν, καὶ Στησίχορος, καὶ Πιττακός. ἦσαν δὲ αὐτῆς καὶ ἀδελφοὶ τρεῖς, Λάρυχος, [6] Χάραξος, Εὐρύγιος. ἐγαμήθη δὲ ἀνδρὶ Κερκώλᾳ, πλουσιωτάτῳ, ὁρμωμένῳ ἀπὸ Ἄνδρου·

perparum cum læserant. Ille autem invicti animi vir ad idem opus redit, iterumque ad propugnaculum assiliens, injectis manibus pinnam tenaciter retinet, quemadmodum polypus, qui cum cirris aliquid complexus est, inde avelli nequit. Tum Persa adversarius facinus priori simile fecit, & una cum pinna, ictibus telorum a Romanis paulo ante labefactata, strenuum virum deturbat. Cum dicta igitur pinna miles audacissimus in præceps fertur. Socii autem virum intrepidum eodem, quo antea, modo servant, cum spectaculo terribili. At enim vulneratus, cum denuo convaluisset, tertium certamen aggreditur, ac si invicta quædam ac divina virtus ad facinus illum exstimularet. Cum igitur adscendisset, & in summa muri parte constitisset, acinace stricto Persam illum virtutis suæ fucum interfecit, caputque amputatum ad suos dejecit. Romani factum conspicati, resumunt animos, & experiri fortunam concupiscunt. Frater autem Saperii illius, magno jam natu, virtutem fratris conspicatus, extemplo eam æmulans, ipse quoque adscendit, & facinus fraterno simile ausus est. Mox post illum alius, & post hunc plures adscendunt, primis illis, qui in murum evaserant, funibus reliquos subducentibus. Postea portis perfractis, reliquus exercitus introductus est: & sic hostibus superatis, Romani castellum in potestatem suam redegerunt.

Σάπων, ωνος. Sapon, Saponis. Nomen proprium.

Σάπωρις. Saporis. Rex Persarum.

Σαπρᾶς. Putridæ. Putris. Vel, antiquæ, & vetustate corruptæ. Aristophanes: [*Omnia jam sunt plena*] *pacis antiquæ*.

Σαπρόν. Non, putre & malum, sed senio confectum & vetustum [sic vocat] Eupolis.

Σαπρός. [Putris. Putridus. Item,] vetustus, ætate confectus. [Aristophanes] *Simonidesne? Quomodo? Senex nimirum cum sit & ætate confectus, lucri gratia vel in vimine naviget.* Vel, super cremio.

Σάπφειρα. Sapphira. Nomen proprium. Et sapphirus, genus lapilli pretiosi.

Σαπφώ. Sappho, Simonis filia: vel, ut alii, Eunomini: ut alii, Eerigyi: ut alii, Ecryti: ut alii, Semi: ut alii, Camonis: ut alii, Etarchi: ut alii, Scamandronymi. Matrem habuit Clidem: fuitque Lesbia, Ereso oriunda, & Lyrica. Vixit Olympiade XLII. quo tempore & Alcæus & Stesichorus & Pittacus floruerunt. Fratres ejus tres fuerunt, Larychus, Charaxus, Eurygius. Nupsit cuidam Cercolæ, viro ditissimo, Andrio, ex

1 Μετὰ τῆς εἰρημένης ἐπάλξεως] Hinc corrige Simocattam, apud quem male legitur, μετὰ τῆς ἐρωμένης ἐπάλξεως: quod interpres bona quidem fide, sed nullo sensu vertit, *Cum amata pinna*.

2 Ταῖς πύλαις] Constructionis gratia scribendum est, τὰς πύλας.

3 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 662. (454. Ed. Bas. *P.*) ubi sic legitur:

Ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στι μεστὰ πάνθ' ὁδὶ εἰρήνης σαπρᾶς.

4 Εὐνομίνου] MSS. Paris. habent, Εὐμήνου.

5 Γεγονυῖα κατὰ τὴν μβ'. Ὀλυμπιάδα] Ætas Sapphus etiam ex Athenæo patet, quippe qui lib. XIII. pag. 599. eam sub Alyatte Crœsi patre vixisse refert. Eusebius in Chronico eandem refert ad Olymp. XLIV.

6 Χάραξος] Hujus meminit etiam Suidas supra v. Αἴσωπος, & v. Ἰάδμων: & Athenæus lib. XIII. pag. 596.

καὶ θυγατέρα ἐποιήσατο ἐξ αὐτοῦ, ἡ Κλεῖς ὠνομάσθη. [1] ἑταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι γεγόνασι τρεῖς, Ἀτθὶς, Τελεσίππα, Μεγάρα· πρὸς ἃς καὶ διαβολὴν ἔσχεν αἰσχρᾶς φιλίας. μαθήτριαι δὲ αὐτῆς, Ἀναγόρα Μιλησία, Γογγύλα Κολοφωνία, Εὐνείκα Σαλαμινία. ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βιβλία θ'. καὶ πρώτη πλῆκτρον εὗρεν. ἔγραψε δὲ καὶ [2] ἐπιγράμματα, καὶ ἐλεγεῖα, καὶ ἰάμβους, καὶ μονῳδίας.

Σαπφὼ [3] Λεσβία, ἐκ Μιτυλήνης, ψάλτρια. αὕτη δι' ἔρωτα Φάωνος τοῦ Μιτυληναίου [4] ἐκ τοῦ Λευκάτου κατεπόντισεν ἑαυτήν. τινὲς δὲ καὶ ταύτης εἶναι λυρικὴν ἀνέγραψαν ποίησιν.

Σαράβαρα. [5] ἐσθὴς Περσική. ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία.

Σάραβον. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ λέγουσι· καὶ σάκταν, καὶ σάμβυτον, καὶ σέληνον, καὶ [6] ταῦρον, καὶ ἕτερα πολλά.

Σαράγουροι. ὄνομα ἔθνους. [7] Ὥσπερ καὶ οἱ Σαράγουροι ἐλαθέντες κατὰ ζήτησιν γῆς πρὸς τοῖς Ἀκατίροις Οὔννοις ἐγένοντο.

Σαρακηνός. ἐθνικόν.

Σάραμβος. [8] οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι κάπηλόν τινα.

Σαραωνίς. πέτρας ὄνομα.

Σαραπίων, ὁ Αἴλιος χρηματίσας, ῥήτωρ, Ἀλεξανδρεύς. ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέταις ἁμαρτανομένων. Ἀκροάσεων βιβλία ζ'. Πανηγυρικὸν ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ. Βουλευτικὰ Ἀλεξανδρεῦσιν. Εἰ δικαίως Πλάτων Ὅμηρον ἀπέπεμψε τῆς πολιτείας· καὶ ἄλλα συχνά. καὶ Τέχνην Ῥητορικήν.

Σαραπίων. [9] τοῦτον ἐποιήσατο φίλον ὁ Ἰσίδωρος, τὸν λαθόντα πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εὐσεβείᾳ τε καὶ ὅλῃ βίου φιλοσοφίᾳ, πλὴν αὐτοῦ τοῦ Ἰσιδώρου. τοσοῦτον δὲ τῷ ἀνδρὶ περιῆν τοῦ ἀληθοῦς τρόπου τε καὶ λόγου, τοῦ τε ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότος, ἔργῳ δὲ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τοῦ Λάθε βιώσας· [10] ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων, οὔτε τῶν νεωτέρων, οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαιμι ἂν εἰδέναι οἷον λέγω. οὐδὲ ἔγνω τις ἄλλος, οἷος ἦν ὁ Σαραπίων ἐκεῖνος, οὐδὲ ἂν ἔγωγε νῦν ἠπιστάμην, εἰ μή μοι ὁ αὐτὸς φιλόσοφος ὑπέδειξε τὸν Σαραπίωνα τῷ λόγῳ. οὐ γὰρ ἔργῳ ποτὲ ἔφη πείσεσθαι αὐτὸν ἐντυχεῖν ἑτέρῳ ἀνδρί. ἄλλως τε, καὶ ὅτε ἐγήρα, μηκέτι καταβαίνειν θαμὰ ἀπὸ τῆς σφετέρας οἰκίας· οἰκεῖν δὲ μόνον ἐν οἰκίσ-

quo ſuſcepit filiam, quæ Clis vocabatur. Sodales ejus & amicæ fuerunt tres, Atthis, Teleſippa, Megara: cum quibus etiam turpem conſuetudinem habuiſſe dicebatur, adeo ut eo nomine male audiret. Diſcipulæ ejus fuerunt, Anagora Mileſia, Gongyla Colophonia, Eunica Salaminia. Scripſit carminum Lyricorum libros IX. & prima plectrum invenit. Scripſit etiam Epigrammata, & Elegias, & Jambos, & Monodias.

Σαπφὼ Λεσβ. Sappho Lesbia, Mitylenæa, pſaltria. Hæc propter amorem Phaonis Mitylenæi e Leucata ſe in mare dejecit. Quidam hujus etiam Lyricam poeſin eſſe tradiderunt.

Σαράβαρα. Sarabara. Veſtis Perſica. Quidam vero ſic vocari dicunt braccas.

Σάραβον. Sarabum. Sic Comici pudendum muliebre vocant: itemque σάκταν, & σάμβυτον, & σέληνον, & ταῦρον, & multis aliis nominibus.

Σαράγουροι. Saraguri. Nomen gentis. *Quemadmodum & Saraguri ſuis ſedibus pulſi, ad Acatiros Hunnos iverunt.*

Σαρακηνός. Saracenus. Nomen gentis.

Σάραμβος. Sarambus. Sic Athenienſes cauponem quendam vocabant.

Σαραωνίς. Saraonis. Petræ nomen.

Σαραπίων. Sarapion, Ælius cognominatus, Orator, Alexandrinus. Scripſit de Vitiis Declamationum. Auſcultationum libros VII. Panegyricum in Adrianum Imperatorem. Conſultationes ad Alexandrinos. Rectene Plato Homerum ex Republ. ſua ablegarit: & alia multa. Item, Artem oratoriam.

Σαραπίων. Serapion. Hunc Iſidorus amicum ſibi fecit: cujus pietatem & totam vitæ philoſophiam latentem nullus mortalium norat, excepto Iſidoro. In eo autem viro tantum erat veritatis ſtudium, & rectæ rationis ac orationis tanta vis, ut id, quod proverbio dici conſuevit, *Late vivens*; ab illo re ipſa fuerit confirmatum. [Sic enim perpetuo vixit,] ut nullus illius ætatis hominum, vel juniorum, vel ſeniorum [eum vixiſſe ſciret,] aut ſe ſciturum ſperaret id, quod ego dico. Nec ullus alius novit, qualis fuerit ille Serapion; nec ego nunc illum cognoſcerem, niſi ille ipſe Philoſophus mihi verbis Serapionem demonſtraſſet. Dicebat enim ipſum re ipſa nunquam adduci potuiſſe, ut alium virum

1 Ἑταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι γεγ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἤρινα.

2 Ἐπιγράμματα] Sapphus Epigrammata quædam hodie adhuc ſuperſunt in Anthologia tam edita, quam inedita.

3 Σαπφὼ Λεσβ.] Hujus mentionem facit Athenæus lib. XIII. pag. 596.

4 Ἐκ τοῦ Λευκάτου καταπ.] Vide Strabonem lib. X. pag. 452.

5 Σαράβαρα] Vide Salmaſ. ad Æl. Lamprid. pag. 222. Edit. Pariſ. Briſſon. *de Regn. Perſ.* pag. 42. & Heſych. v. Σκελέαι.

6 Ταῦρον] Atqui ταῦρος eſt pudendum virile, non vero muliebre. Vide Noſtrum infra h. v.

7 Ὥσπερ καὶ οἱ Σαράγουροι ἐλαθ.] Hæc ſunt verba Priſci Rhetoris, in *Excerpt. Legat.* pag. 43. Edit. Pariſ. eademque leguntur ſupra v. Ἄβαρις.

8 Σάραμβος] Hujus meminit Plato in *Gorgia* pag. 310. Θεαρίων, inquit, ὁ ἀρτοποιὸς, καὶ Μίθαικος, ὁ τὴν ὀψοποιΐαν συγγεγραφὼς τὴν Σικελικὴν, καὶ Σάραμβος ὁ κάπηλος. Ad hunc locum Platonis Suidas reſpexit. Meminerunt ejus & alii ſcriptores. Themiſtius in *Sophiſta*, pag. 297. Κάπηλος οὗτος ἢ αὐτοπώλης κομψότερος μικρῷ Σαράμβου καὶ Θεαρίωνος. Ariſtides Orat. ὑπὲρ τῶν τεσσάρων, Tom. III. pag. 317. Ἦ πού σοι Μίθαικος, ὁ τὴν Σικελικὴν ὀψοποιΐαν συγγεγραφὼς, ἢ Σάραμβος ὁ κάπηλος, ταῦτα συγγράψασθαι δοκεῖ. Reſpexerunt & hi ad dictum locum Platonis. His adde Athenæum, qui ipſa verba Platonis, ſupra citata, in quibus Sarambi fit mentio, repetit lib. III. *Dipnoſoph.* pag. 112.

9 Σαραπίων. τοῦτον ἐποιήσατο φίλ.] Totum hunc articulum ex Damaſcio in Vita Iſidori deſcriptum eſſe & ſtilus & argumentum facile mihi perſuadent.

10 Ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρ.] Male Portus, & ante eum Wolfius, locum hunc interpretati ſunt, qui ſic vertendus eſt, *Ut neminem illorum, qui tunc vivebant, ſive juniorum, ſive ſeniorum, exiſtimem noſſe illum, de quo loquor.* Confer Noſtrum ſupra v. Λάθε βιώσας.

κῷ μικρῷ τῷ ὄντι, μονάδα βίον [1] ἀναδεδειγμένον· πρὸς μόνα τὰ ἀναγκαιότατα χρώμενον τῇ γειτόνων ἐνίοις. εὐκτικὸν μὲν οὖν εἶναι τὸν Σαραπίωνα διαφερόντως ἔλεγε, καὶ ἐν ἰδιώτου σχήματι πανταχοῦ περιφοιτᾷν τῶν ἱερῶν χωρίων, ὅπου ἦν γε ὁ τῆς ἑορτῆς νόμος. τὰ πολλὰ δὲ ἐπ' οἴκου διημερεύοντα ζῇν, οὔ τινα ἀνθρωπίνην ζωήν, ἀλλ' ἀτεχνῶς θείαν εἰπεῖν, εὐχάς τε ἀεὶ καὶ ἀρετὰς πρὸς ἑαυτόν, ἢ πρὸς τὸ θεῖον φθεγγόμενον, μᾶλλον δὲ σιγῇ διανοούμενον. ζητητικὸς δὲ ὢν τῆς ἀληθείας, καὶ φύσει θεωρητικός, οὐ περὶ τὰ τεχνικώτερα τῆς φιλοσοφίας ἠξίου διατρίβειν, ἀλλὰ τοῖς ἁδροτέροις καὶ ἐνθουσιαστικωτέροις νοήμασιν ἐνεφύετο. διὸ μόνον σχεδὸν τὸν Ὀρφέα ἐκέκτητο καὶ ἀνεγίνωσκεν, ἐρωτῶν ἐφ' ἑκάστοις ἀεὶ τοῖς παραπίπτουσι ζητήμασι τὸν Ἰσίδωρον, ἄκραν, ὡς εἰπεῖν, ἐπιστήμην ἐν θεολογίᾳ προβεβλημένον· ὃν μόνως οἰκεῖον ἐγνώριζεν ὄντα, καὶ προσεδέχετο. καὶ δὴ ἐν αὐτῷ θεάσασθαι ἐδόκει τὸν μυθευόμενον Κρόνιον βίον. οὐδὲν γὰρ ἄλλο τι πράττων καὶ λέγων ἐκεῖνος ἦν, ἢ συνάγων ἑαυτὸν ἀεὶ καὶ συναιρῶν, ὡς οἷόν τε, πρὸς τὸ εἴσω καὶ τὸ ἀμερέστερον. ὃς οὕτω κατεφρόνει χρημάτων, ὥστε κεκτῆσθαι μηδέν, ἢ μόνα δύο ἢ τρία βιβλία· ὧν ἦν καὶ ἡ Ὀρφέως ποίησις. οὕτω δὲ ἡδονῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα, ὥστε ἐξαρχῆς τὰ ἀναγκαῖα εὐθὺς καὶ μόνα προσφέρειν τῷ σώματι· ἀφροδισίων δὲ ἄχραντος εἶναι διὰ παντὸς τοῦ βίου. οὕτω δὲ ἠμέλει τιμῆς τῆς παρ' ἀνθρώπων, ὥστε οὐδὲ ὄνομα αὐτοῦ ἦν ἐν τῇ πόλει. οὐδ' ἂν ἐγνώσθη μετὰ ταῦτα, εἰ μὴ θεῶν τις ἠβουλήθη παράδειγμα τοῖς ἀνθρώποις χαρίσασθαι τοῦ Κρονίου βίου, ἵνα μὴ δοκῇ μῦθος εἶναι ὁ λόγος, μὴ ἔχων ἐπιμαρτυροῦσαν τὴν ἱστορίαν. ὁ μὲν γὰρ Χείρων λεγόμενος ἐν μεθορίῳ μᾶλλον εἱστήκει τῆς Κρόνου καὶ Διὸς ἀρχῆς· ὅθεν διφυής. Σαραπίων δὲ οὗτος ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου γνωσθεὶς, ἀναγεγράφθω τοιοῦτος. ὃς κληρονόμῳ τῷ Ἰσιδώρῳ ἐχρήσατο, μηδένα πρὸς γένους ἔχων, μηδὲ ἄξιον ἄλλον ὑπολαμβάνων εἶναι τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας, δυοῖν λέγω ἢ τριῶν βιβλίων. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἕτερος ἀνὴρ ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, κατὰ διάμετρον ὅλην τοῦ Σαραπίωνος ἀφεστὼς, μᾶλλον δὲ ἔτι καὶ τῆς διαμέτρου μειζόνως, εἰ οἷόν τε φάναι. ὁ μὲν γὰρ ἦν τὴν ζωὴν Κρόνιός τις, ἢ Δίιος· ὁ δὲ, Τυφώνιος, καὶ Τυφῶνος ἔτι πολυπλοκώτερον θηρίον, καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμμένον. οὐ γάρ τις ἀγνοεῖ τῶν νῦν ζώντων ἀνθρώπων, οἷος ὁ Παμπρέπιος ἐγεγόνει τὴν ψυχήν τε καὶ τὴν τύχην.

conveniret. Præcipue vero, cùm jam ſenuiſſet, non amplius ex ſua domo frequenter alio deſcendiſſe: habitaſſe vero ſolum in exigua domuncula, ſolitariam omnino vitam amplexum, & ad res maxime neceſſarias duntaxat utentem vicinorum quorundam opera. Dicebat igitur, Serapionem precibus addictum inſigniter fuiſſe, & idiotæ habitu omnia templa frequentaſſe, & loca ſacra, prout feſtivitatis ratio ferebat. Plerumque vero domi per totum diem degentem vixiſſe non aliquam humanam vitam, ſed prorſus, ut ita dicam, divinam; & ſemper preces ac virtutes vel apud ſe, vel apud Deum recitaſſe, vel potius tacite cogitaſſe. Cum autem eſſet veritatis indagandæ cupidus, & natura contemplationi deditus, non in ſubtilioribus Philoſophiæ quæſtionibus verſari volebat; ſed grandioribus & divinioribus cogitationibus addictus erat, & in has intentus. Quamobrem ſolum fere Orpheum habebat & legebat; ſubinde Iſidorum de ſingulis quæſtionibus occurrentibus interrogans, virum, ut breviter dicam, ſumma Theologiæ ſcientia inſtructum: quem ſolum familiarem norat & admittebat. Etenim putabat ſe in eo perſpexiſſe vitam illam Saturniam, Poetarum fabulis celebratam. Nihil enim aliud vel faciens vel dicens conſpiciebatur, niſi ſeſe ſubinde colligens & contrahens, quantum fieri poterat, in interiores ſuæ domunculæ partes, & in arctiores anguſtias. Qui pecuniam adeo contemnebat, ut nihil poſſideret præter duos tantum aut tres libellos; inter quos erat & Orphei poeſis. Voluptates autem corporis parvi adeo faciebat, ut a prima ſtatim ætate rebus ad vitam ſuſtentandam neceſſariis tantum uteretur: a rebus vero venereis per totam vitam purus permaneret. Honorem ab hominibus tribui ſolitum adeo contemnebat, ut ne nomen quidem ejus in urbe notum eſſet. Neque poſtea cognitum fuiſſet, niſi Deorum quiſpiam vitæ Saturniæ manifeſtum exemplum hominibus largiri voluiſſet, ne illa narratio videretur eſſe fabula, quæ teſtem hiſtoriam non haberet. Nam ille quidem [Poetarum ſcriptis] celebratus Chiron in Saturnii & Jovii regni confinio potius conſtitit, unde biformis fuiſſe traditur. Iſte vero Serapion a Philoſopho cognitus, talis ſit deſcriptus, qui Iſidorum hæredem ſcripſit, quod nullum cognatum haberet, nec ullum alium ſuarum facultatum, duorum inquam, aut trium libellorum, hæredem dignum eſſe judicaret. Hoc autem tempore vir alius Alexandriam venit, ex tota diametro, & magis etiam quam ex diametro, ſi ſic dicere liceat, a Serapione diſtans, [eique prorſus contrarius.] Nam hic quidem Saturnius quidam aut Jovius fuit: ille vero, Typhonius, & Typhone bellua multo verſutior atque furioſior. Nullus enim eorum, qui nunc vivunt, hominum, ignorat, quo animo & qua fortuna fuerit Pamprepius. *Port.*

Σάραπις. τούτου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καθεῖλε Θεόφιλος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τὸ ξόανον, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου. [2] τοῦτον δὲ οἱ μὲν Δία ἔφασαν εἶναι· οἱ δὲ,

Σάραπις. Serapis. Hujus ſtatuam Theophilus Archiepiſcopus Alexandriæ evertit, ſub Theodoſio Magno: quem alii Jovem eſſe

1 Ἀναδεδειγμένον] Lege, ἀναδεδειγμένον.

2 Τοῦτον δὲ οἱ μὲν Δία ἔφ.] Cedrenus pag. 325. Τοῦτον τὸν Σάραπιν οἱ μὲν τὸν Δία εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ, τὸν Νεῖλον, διὰ τὸ τὸν μόδιον ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ τὸν πῆχυν. οἱ δὲ Ἄπιν τινὰ ἄνθρωπον εὔπορον ἐν Αἰγύπτῳ γεγονέναι, ὃς ἐν καιρῷ λιμοῦ ἐκ τῶν ἰδίων ἐπήρκεσεν Ἀλεξανδρεῦσιν· ᾧ καὶ πλουτοῦντι ναὸν καὶ στήλην ἀνέστησαν. καὶ βοῦς αὐτῷ ἐτρέφετο, ὃν καὶ Ἄπιν ἐκάλουν, ὁμωνύμως τῷ δεσπότῃ. σύμβολον οὗτος ἦν τοῦ γεωργοῦ. Hæc iis, quæ Suidas hic habet, adeo affinia ſunt, ut utrumque ex eodem fonte ſua hauſiſſe ſatis appareat.

τὸν Νεῖλον, διὰ τὸ μόδιον ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ τὸν πῆχυν, ἤγουν τὸ τοῦ ὕδατος μέτρον. ἄλλοι δὲ, τὸν Ἰωσήφ. ἕτεροι δὲ, Ἄπιν τινὰ γεγονέναι ἄνθρωπον εὔπορον καὶ βασιλέα ἐν Μέμφιδι, πόλει τῆς Αἰγύπτου. λιμοῦ δὲ γενομένου, τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν ἐκ τῶν ἰδίων τροφὴν παρέσχε. τετελευτηκότι δὲ αὐτῷ ναὸν ἀνέστησαν, ἐν ᾧ βοῦς ἐτρέφετο, σύμβολον φέρων τοῦ γεωργοῦ, καί τινα δὲ ἔχων ἐν τῇ χροιᾷ ἐπίσημα· ὅστις ἐκ τῆς προσηγορίας αὐτοῦ καὶ αὐτὸς Ἄπις ἐκαλεῖτο. τὴν δὲ σορὸν τούτου τοῦ Ἄπιδος, ἐν ᾗ τὸ σῶμα ἔκειτο αὐτοῦ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετήνεγκαν, καὶ ἀπὸ τῆς σοροῦ καὶ τοῦ Ἄπιδος σύνθετον ὄνομα πεποιηκότες, ἐκάλουν αὐτὸν Σόραπιν· οἱ δὲ μετὰ ταῦτα, Σάραπιν. τούτου ναὸς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη παμμεγέθης, καὶ πάνυ λαμπρός.

dicebant: alii Nilum, quod modium & cubitum in capite gestaret: aquæ mensuram scilicet. Alii, Josephum. Alii, Apidem hominem opulentum & Regem Memphidis urbis Ægypti fuisse dicunt: qui Alexandrinis fame laborantibus de suo victum præbuerit. Huic mortuo templum fuisse exstructum; in quo bos aleretur, agricolæ symbolum, & notis quibusdam coloris distinctus: qui & ipse nomine ejus dictus fuerit Apis. Hujus autem Apidis loculo, in quo corpus ipsius jacebat, Alexandriam translato; nomine ex σορὸς & Ἄπις composito eum vocatum esse Σόραπιν, & deinde Σάραπιν. Huic templum maximum & splendidissimum ab Alexandro conditum est.

Σαράπους.[1] οὕτως ἐκάλει Ἀλκαῖος Πιττακὸν τὸν φιλόσοφον, διὰ τὸ πλατύπουν εἶναι, καὶ σύρειν τὼ πόδε. Χειροπόδην δὲ, διὰ τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδας, ἃς [2] χειράδας ἐκάλουν. [3] Γαύρικά τε, ὡς εἰκῇ γαυριῶντα. Φύσκωνα δὲ, καὶ Γάστρωνα, διότι παχὺς ἦν. ἀλλὰ μὴν καὶ [4] Ζοφοδορπίδα, ὡς ἄλυχνον. [5] Ἀγασύραστον δὲ, ὡς ἐπισεσυρμένον καὶ ῥυπαρόν.

Σαράπους. Alcæus Pittacum Philosophum ita vocabat, quod latipes esset, & pedes traheret. *Chiropoden* vero, propter fissuras & rimas, quas in pedibus habebat: quas alii χειράδας vocant. Item *Gaurica*, quod temere gloriaretur. *Physconem* vero & *Gastronem*, quod pinguis & crassus esset. Præterea, *Zophodorpidem*, ut qui absque lychno in tenebris cœnaret. Et *Agasyrastum*, ut squalidum & sordidum.

Σαργάνη. οἱ μὲν, σχοινίον τί φασιν· οἱ δὲ, πλέγμα τι ἐκ [6] σχοινίου.

Σαργάνη. Sargana. Alii funem quendam ita vocant. Alii vero vas quoddam ex junco textum.

Σαρδάζων.[7] μετὰ πικρίας γελῶν.

Σαρδάζων. Risum Sardonium, i.e. amarum ridens.

Σαρδανάπαλος,[8] Ἀσσυρίων βασιλεὺς, ἀπὸ Νίνου καὶ Σεμιράμιδος, οἴκησιν ἔχων ἐν Νίνῳ, ἔνδον τὸ σύμπαν ἐν τοῖς βασιλείοις διατρίβων· ὅπλων μὲν οὐχ ἁπτόμενος, οὐδ' ἐπὶ θήραν ἐξιὼν, ὥσπερ οἱ παλαιοὶ βασιλεῖς· ἐγχριόμενος δὲ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος, πρός τε τὰς παλλακίδας ἁμιλλώμενος περὶ κάλλους καὶ ἐμπλοκῆς, τό, τε σύμπαν γυναικείῳ ἤθει χρώμενος. κατὰ δὲ τὰ πρότερον συντεταγμένα ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῷ παρῆσαν οἵ τε τῶν ἄλλων ἐθνῶν Σατράπαι, ἄγοντες τὰς δυνάμεις. οὗτος ἐσφάγη ὑπὸ Περσέως. [9] οἱ δὲ κόλακες, καὶ μιμηταὶ τῆς ἐκείνου φιλοσαρκίας καὶ γαστριμαργίας καὶ οἰστρηλασίας, ἐπέγραψαν ὡς ἐξ αὐτοῦ δῆθεν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, τὸ, [10] Τόσσ' ἔχω· καὶ τὰ ἑξῆς· ψευδῶς ταῦτα ἐπιγράψαντες. οὐ γὰρ ἔχει ὁ τελευτήσας ἅπερ ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ἀλλ' εἰς τὴν δυσώδη φθορὰν ἐκεῖνα πάντα κεχώρηκεν· ἔχει δὲ μόνην τὴν τοῦ παρανόμου βίου δυσοδμίαν, ἥτις διηνεκῶς τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἀλγύνει καὶ ἀνιᾷ, συνειδυῖαν ἑαυτῇ τὰ κάκιστα, καὶ μεμνημένην ὧν παρανόμως καὶ ἀκολάστως ὁ τάλας εἰργάσατο.

Σαρδανάπαλος. Sardanapalus, Assyriorum Rex, a Nino & Semiramide originem ducens, assidue intra palatium in urbe Nino degebat, neque arma tractans unquam, nec venatum egrediens, more superiorum Regum; sed faciem liniens, atque oculos pingens, & cum pellicibus de forma ac comæ compositione contendens, prorsusque muliebri diffluens mollitie. Porro, ex more institutoque veteri ad portas palatii aderant gentium omnium Satrapæ, imperatas adducentes copias. Hic a Perseo occisus est. Adulatores vero, & illi, qui ejus mollitiem & luxuriam & furorem imitabantur, sepulcro ejus carmen hoc inscripserunt, tanquam ab ipso prolatum, *Tantum habeo*, &c. Sed hoc falsum est. Non enim defunctus habet, quæ edit & bibit; sed illa omnia in fœtida excrementa abierunt. Solum vero vitæ male actæ habet fœtorem, qui miseram illius animam perpetuo affligit & excruciat, pessimorum criminum sibi consciam, memoremque delictorum & flagitiorum, quæ miser ille admisit.

1 Σαράπους. οὕτως ἐκάλει Ἀλκαῖος Πιττ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laertii in *Pittaco*, Segm. LXXXI. Vide ibi Menagium.

2 Χειράδας] Sic recte MS. A. itemque Laertius loco laudato. At MSS. B. & C. nec non priores Editt. male, χοιράδας. Confer Hesychium v. Χειράδας, qui ad hunc ipsum locum Laertii respexisse videtur.

3 Γαύρικα] Sic etiam Laertius. At cum Menagio scribere malim, γαύρηκα, per η in syllaba secunda. Vide Hesychium v. Γαύρηξ.

4 Ζοφοδορπίδα] Laertius rectius Ζοφοδορπίδαν, a recto, Ζοφοδορπίδας, quod Dorice dictum est pro Ζοφοδορπίδης.

5 Ἀγασύραστον] Scribe, Ἀγάσυρτον, ut habet Laertius.

6 Ἐκ σχοινίου] Forte, ἐκ σχοίνου.

7 Σαρδάζων] Confer Nostrum supra v. Διασαρδάνιος, & infra v. Σαρδάνιος.

8 Σαρδανάπαλος, Ἀσσυρίων βασιλ.——————ἄγοντες τὰς δυνάμεις] Hæc sunt verba Nicolai Damasceni, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, pag. 425.

9 Οἱ δὲ κόλακες καὶ μιμ.——————ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ] Hæc αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Joannem Malelam, pag. 21.

10 Τόσσ' ἔχω, καὶ τὰ ἑξῆς] Integrum Epigramma, cujus initium tantum Suidas hic adducit, legitur Anthol. lib. III. cap. VII.

Σαρ-

Σαρδανάπαλος ἐν β' Περσικῶν δύο φησὶ γεγονέναι Καλλισθένης, ἕνα μὲν, δραστήριον καὶ γενναῖον· ἄλλον δὲ μαλακόν. ἐν Νίνῳ δ' ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται· [1] Σαρδανάπαλος, ὁ Ἀνακυνδαράξου παῖς, Ἀγχίαλον καὶ Ταρσὸν ἐν ἡμέρῃ μιῇ ἐδείματο. σὺ δὲ, ὦ ξένε, ἔσθιε, καὶ πῖνε, καὶ [2] παῖζε· ὡς τά γε ἄλλα τὰ ἀνθρώπεια οὐκ ὄντα τούτου ἄξια. τουτέστι, τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος. τὸ γὰρ ἐφεστὼς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίηται, ὡς [3] ἂν ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις. ταυτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσῷ ἐπιγέγραπται, ἥτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον. Καὶ παροιμία· [4] Καταγηράσαις Τιθωνοῦ βαθύτερον, Κινύρου πλουσιώτερον, καὶ Σαρδαναπάλου τρυφηλότερον· ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ, Δὶς παῖδες οἱ γέροντες. ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων. ὁ γὰρ Τιθωνὸς κατ' εὐχὴν τὸ γῆρας ἀποθέμενος, εἰς τέττιγα μετέβαλε. Κινύρας δὲ, ἀπόγονος Φαρνάκου βασιλέως Κυπρίων, πλούτῳ διαφέρων. Σαρδανάπαλος δὲ, Ἀσσυρίων βασιλεύς· ὃς ἐπ' ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ διαβιοὺς κατέλυσε τὴν ἰδίαν ἀρχήν. [5] ἦν δὲ υἱὸς Ἀνακυνδαράξου, βασιλέως Νίνου, Περσικῆς χώρας· ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ἀγχίαλον καὶ Ταρσὸν ἔκτισε. φασὶ δὲ αὐτὸν αἰσχρῶς καλλωπίζεσθαι, τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὁρᾶσθαι, εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεπυρπολημένου δὲ τοῦ οἴκου, ἔνδον εὑρεθεὶς ἀπέθανεν. ἐπέγραψαν δὲ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυριακοῖς γράμμασι, τὸ, Σαρδανάπαλος Ἀνακυνδαράξου, καὶ τὰ ἑξῆς.

Σαρδανάπαλος ἐν β' Περσ. Callisthenes libro II. de Rebus Persicis duos Sardanapalos fuisse tradit; unum strenuum & fortem: alterum vero mollem & effœminatum. In hujus monumento Nini inscriptum erat: *Sardanapalus*, *Anacyndaraxi filius*, *Anchialum & Tarsum uno die condidit. Tu vero, hospes, ede, bibe, & lude. Nam cætera humana ne tanti quidem facienda sunt.* Id est, ne isto quidem digitorum crepitu digna sunt. Simulacrum enim sepulcro impositum, manus supra caput attollens, digitis crepabat. Idem etiam inscriptum est [monumento ejus] Anchiali prope Tarsum, quæ nunc Zephyrium vocatur. Et proverbium: *Senectus tibi contingat longævior quam Tithono; opulentior quam Cinyræ; & mollior quam Sardanapalo: ut de te vere dici possit proverbium illud: Senes bis pueri.* Dicitur de hominibus valde longævis. Tithonus autem cum ex voto senectutem deposuisset, in cicadam mutatus est. At Cinyras, a Pharnace Rege Cypri genus ducens, valde opulentus fuit. Sardanapalus vero, Rex Assyriorum, cum totam vitam in voluptatibus & deliciis transegisset, propria culpa regno excidit. Fuit autem filius Anacyndaraxi, Regis Nini, quæ est urbs Persicæ ditionis; & uno die Anchialum & Tarsum condidit. Ajunt autem illum faciem turpiter fucasse, & a nullo suorum domesticorum, præterquam ab eunuchis & puellis conspectum fuisse. Cum vero domus ejus incendio correpta fuisset, intus flamma consumptus est: cujus sepulcro literis Assyriacis inscripserunt: *Sardanapalus Anacyndaraxi filius*, &c.

Σαρδάνιος [6] γέλως. ὁ προσποίητος. καλεῖσθαι δὲ αὐτόν φασιν ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦσι. καὶ Σαρδώνιος γέλως. παροιμία, ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελώντων· ἣν Δήμων μὲν διαδοθῆναι, ὅτι οἱ Σαρδόνα κατοικοῦντες αἰχμαλώτων τοὺς καλλίστους τε καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ο' ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθυον, γελῶντας, ἕνεκα τοῦ τὸ εὔανδρον ἐμφῆναι· τουτέστιν, ἀνδρεῖον. [7] Τίμαιος δὲ, τοὺς ἱκανὸν βεβιωκότας χρόνον ἐν Σαρδοῖ, συνωθουμένους σχίζαις ὑπὸ τῶν υἱῶν εἰς ὃν ἔμελλον θάπτεσθαι βόθρον, γελᾶν. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι [8] μετ' ἀνίας. καί φασιν ἄλλοι τε, καὶ Κλείταρχος, ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς μεγάλαις εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου ἐπιτιθέντας, (ἵδρυται δὲ χαλκοῦς, προβεβλημένας ἔχων τὰς χεῖρας, ὑφ' ᾧ κρίβανος) ἔπειτα ὑποκαίειν. τὸν δὲ συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυ-

Σαρδάνιος γέλως. Sardanius risus. Id est, simulatus. Eum autem sic dictum esse ajunt a σεσηρέναι, quod dentes restringere significat. Et, Risus Sardonius. Proverbium de iis, qui, cum pereunt, rident. Id autem inde ortum esse Demon tradit, quod Sardi captivorum pulcherrimos & septuagenariis majores Saturno immolarent; qui ad constantiam & fortitudinem suam declarandam riserint. Timæus vero auctor est, natu jam grandes in Sardinia, cum fustibus in foveam, in qua sepeliendi erant, a filiis compellerentur, ridere solitos fuisse. Alii hoc dictum esse volunt a σεσηρέναι, quod significat, dentibus restrictis ridere; & ἀνία, tristitia: quod nempe tristem risum riderent. Adhæc, Clitarchus & alii scribunt, Carthaginenses in solennibus supplicationibus puerum Saturni manibus impo-

1 Σαρδανάπαλος, ὁ Ἀνακυνδ.] Vide Stephanum *de Urbibus*, v. Ἀγχιάλη; Athenæum lib. VIII. pag. 336. Arrianum libro II. Ἀναβάσεως, pag. 91. & Scholiastam Aristophanis ad *Aves*, pag. 590.

2 Καὶ παῖζε]. Alii, καὶ ὄχευε, ut Mich. Apostolius, & auctor Vaticanæ Appendicis. Et sic etiam legitur in MSS. Paris. nisi quod vocula καὶ ibi deest.

3 Ὡς ἂν ἀποληκοῦν] Mich. Apostolius habet, ὡς ἀνακροτεῖν. Confer Nostrum supra v. Ἀναποληκοῦν.

4 Καταγηράσαις Τιθωνοῦ βαθ.————Δὶς παῖδες οἱ γέροντες] Hæc sunt verba Juliani Imperatoris Epist. LIX. in fine: quæ etiam leguntur supra v. Καταγηράσαις.

5 Ἦν δὲ υἱὸς Ἀνακυνδαράξου, βασιλ.] Hæc ad verbum etiam leguntur apud Scholiastam Aristoph. ad *Aves*, pag. 590.

6 Σαρδάνιος] Sic habent MSS. Paris. itemque Editio Mediolan. At reliquæ Editt. Σαρδώνιος; quæ lectio propter literarum seriem hic locum habere non potest. Paulo tamen post, in hoc ipso articulo, consentientibus etiam MSS. legitur Σαρδώνιος, per ω in syllaba secunda. Apud poetas nomen hoc ἐθνικὸν plerumque scribitur per ο in syllaba secunda: ut apud Apollonium lib. IV. *Argonaut.* v. 633.

Τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιον πέλαγος, καὶ ἀπείρονα κόλπον.

Σαρδάνιον, per α in syllaba secunda, habes apud Homerum Odyss. Υ. v. 302. Varia ergo vocis hujus est scriptura. Cæterum, cum hoc loco Suidæ conferendus est Zenobius Centur. V. Adag. LXXXV. & Scholiasta Homeri ad Odyss. Υ. v. 301. & 302.

7 Τίμαιος δὲ, τοὺς ἱκανὸν βεβ.] Scholiasta Homeri loco laudato: Τί μοι (lege, Τίμαιος) δέ φησι, τοὺς γεγηρακότας τῶν γονέων ἄγειν αὐτοὺς πρὸς βόθρον καὶ καταβάλλειν εἰς αὐτόν. τοὺς δὲ ὡς μακαρίως ἀποθνήσκοντας γελᾶν.

8 Μετ' ἀνίας] Sic MSS. Paris. At priores Editt. minus recte, μετ' ἀνείας.

ρὸς, δοκεῖν γελᾷν. Σιμωνίδης δὲ, Τάλων τὸν ἡφαιστότευκτον Σαρδανίους οὐ βουλομένους περαιῶσαι πρὸς Μίνωα, εἰς πῦρ καθαλλόμενον, ὡς ἂν χαλκοῦν, προστερνιζόμενον ἀνελεῖν ἐπιχάσκοντας. [1]Σιληνὸς δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν περὶ [2]Συρακούσας, λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδωνίοις ἡδὺ, σελίνῳ ἐμφερές· οὗ τοὺς γευσαμένους τάς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀποδάκνειν. ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπὶ [3]κακῷ γελῶντας· ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ φησὶν [4]Ὅμηρος·

—— Μείδησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Σαρδόνιον. ——

καὶ ἐν ἄλλοις.

—— Ἡδὺ [5]γέλασε χείλεσιν,
Ἡδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη.

nere consuevisse, (statua autem Saturni erat ænea, manus habens protensas, quibus subjectus erat clibanus) posteaque ignem ei subjecisse; cujus calore puer excruciatus ridentis speciem præbuerit. Simonides vero refert, Talum, quem Vulcanus fabricaverat, in ignem insilientem, (erat enim æneus) Sardonios ad Minoem trajicere nolentes ad pectus appressisse, eosque necasse in morte hiantes. Silenus vero libro secundo *Rerum Syracusanarum* ait, apud Sardos esse herbam quandam dulcem, apio similem, quam qui gustarint, & maxillas & carnes suas præmordere. Alii vero tradunt, proverbium hoc dici de iis, qui malo suo rideant: ut & Homerus in *Odyssea* inquit: *Risit autem divus Ulysses risum Sardanium.* Et alibi: *Illa risit labiis: non tamen frons super supercilia nigra exporrecta est.*

Σαρδαῖος.[6] ὁ ἀπὸ πόλεως Σάρδεων. καὶ Σάρδεις, πόλις.

Σαρδαῖος. Sardæus. Id est, incola vel civis Sardium. Et Sardes, urbs.

Σαρδιανός. ἀπὸ τόπου.

Σαρδιανός. Sardianus. A loco [deductum nomen]

Σάρδιοι[7] λίθοι, ἐναργῶς διαφανεῖς, λευκοὶ ὄντες κατὰ τὸ βάθος· οἵτινες δοκοῦσι μέχρι βάθους τῷ αὐτῷ χρώματι κεχρῶσθαι, ἅτε δὴ μὴ ἀντιλαμβανομένης τῆς ὄψεως τοῦ βάθους.

Σάρδιοι λίθοι. Sardii lapilli. Hi manifeste sunt pellucidi, & in fundo albi: qui ad imum usque eodem colore imbuti esse videntur, quod visus non percipiat ea, quæ in imo sunt.

Σαρδόθεν. ἀπὸ τῆς Σάρδεων πόλεως.

Σαρδόθεν. Ab urbe Sardibus.

Σαρδόνιον πέλαγος. καὶ Σαρδονικὸν, ὁμοίως. Σαρωνικὸν δέ.

Σαρδόνιον πέλαγος. Sardonium pelagus. Et Σαρδονικὸν, pariter. At Σαρωνικὸν, [per ω scribitur.]

Σαρδώ.[8] νῆσός ἐστι μεγίστη ἡ Σαρδὼ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ· ἐν ᾗ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. καὶ παροιμία· [9]Βάμμα Σαρδωνικόν. ἀντὶ τοῦ ἐρυθρὸν, φοινικοῦν.

Σαρδώ. Sardinia. Insula maxima juxta Italiam, in qua insignes & intensi admodum coloris purpuræ nascuntur. Et proverbium: *Tinctura Sardonica.* Id est, rubra & purpurea.

Σαρδῶον.

Σαρδῶον. Sardoum.

Σάρισσα. εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ. δόρυ μακρὸν παρὰ Μακεδόσι.

Σάρισσα. Sarissa. Genus Græcanici jaculi. Sive, hasta longa apud Macedones.

Σαρκάζων. μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν. [10]καὶ σαρκάζοντες, ὑποσεσηρότες, καὶ ἀνοίγοντες τὸ στόμα, ὥσπερ κυνίδια, ὅταν προσλιπαρῇ τινα, καὶ ἀφέλκῃ τοῖς ὀδοῦσιν. ἢ σαρκάζοντες, ἀντὶ τοῦ ἐξισχνούμενοι καὶ ἡττονηκότες, καὶ διὰ τὸν λιμὸν ἕλκοντες μόλις. ἢ ἕλκοντες κατὰ τὸν τῶν κυνιδίων τρόπον, οἳ τὰ ὀστέα περιτρώγουσι, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐμφορηθῆναι ὑπ' αὐτῶν, τῷ δοκεῖν ἐσθίουσι. σαρκάζειν δὲ κυρίως, τὸ τὸν κύνα πεινῶντα τὰ λεπτὰ τῶν σαρκῶν τοῦ ὀστέου ἀπογλύφειν.

Σαρκάζων. Cum amaritudine & ira ridens. Et σαρκάζοντες, dentes restringentes, & os aperientes, ut catelli, cum alicui adblandiuntur, carnesve arrodunt. Vel σαρκάζοντες, attenuati & debilitati. Vel, propter famem ægre trahentes [funem.] Vel, trahentes more catellorum, qui ossa circumrodunt, &, cum iis satiari nequeant, edere tamen videntur. Σαρκάζειν vero proprie dicitur, cum canis famelicus exiguas carnium reliquias ab osse abradit.

1 Σιληνός] Sic recte MSS. Paris. itemque Photius in Lexico MS. At priores Editt. Σιμωνίδης: quæ lectio vel ideo ferri non potest, quod vox Σιμωνίδης paulo ante præcesserit, nec hic absque manifesta ταυτολογίᾳ repeti possit. Scripsisse autem Silenum de rebus Siculis, patet ex Athenæo, qui cum ἐν τρίτῳ Σικελικῶν laudat. Hujus operis partem fuisse existimo libros de Syracusis, quos Suidas hic laudat.

2 Περὶ Συρακούσας] Rectius, περὶ Συρακουσῶν.

3 Ἐπὶ κακῷ] Sic habet MS. A. At in MSS. B. & C. itemque in prioribus Editt. & Lexico Photii MS. male legitur ἐπὶ καλῷ.

4 Ὅμηρος] Odyss. Υ. v. 302.

5 Ἡδὺ γέλασε χείλ.] Hæc sunt verba Homeri, sed corruptissima, quæ apud ipsum poetam Il. Ο. v. 101, 102. recte sic leguntur:

———— Ἡ δ' ἐγέλασσε
Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ἰάνθη. ————

Verba ibi fiunt de Junone irata, quæ restrictis labiis ridere quidem videbatur, sed frontem minime exporrigebat, ut facere solent illi, qui ex animo lætantur & rident. Scholiasta ad eum locum: Οὗτος ὁ γέλως Σαρδώνιος καλεῖται, ὅτ' ἄν τις μὴ ἐκ διαθέσεως γελᾷ.

6 Σαρδαῖος] An pro Ἀρδιαῖος. Vide Holstenium ad Steph. v. Σάρδις.

7 Σάρδιοι λίθοι, ἐναργῶς διαφ.] Hæc, & quæ sequuntur, sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. *de Anima*, K. 2. b.

8 Σαρδώ. νῆσός ἐστι μεγ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharn.* pag. 376.

9 Βάμμα Σαρδωνικόν] Imo, βάμμα Σαρδιανικόν: quod sic dictum est ab urbe Sardibus, non vero ab insula Sardinia. Aristoph. *Acharnensibus*, pag. 376.

Ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.

Sic enim ibi legendum est pro Σαρδινιακόν. Idem in *Pace*, p. 710.

Ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν.

Confer Nos supra ad v. Βάμμα Κυζικηνὸν, & ad v. Ἵνα μή σε βάψω.

10 Καὶ σαρκάζοντες, ὑποσεσηρ.] Nota hæc pertinet ad locum illum Aristoph. in *Pace*, pag. 655.

Οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδὲν, ἕλκουσιν δ' ὅμως,
Γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια.

Confer ibi Scholiastam.

Σάρ-

Σάρκας[1] μελαίνειν, οὐ καλὸν[2] πᾶσιν τόδε.
Λευκὰς ὁρᾶν τὰς σάρκας, εὔθετον λίαν.
Ὅλον[3] καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

Σαρκασμός. εἶδος εἰρωνείας.

Σαρκασμοπιτυοκάμπται. [4] Ἀριστοφάνης φησί. ἀντὶ τοῦ, μεγάλοι, ὡς ἁρπάζοντες καὶ προσποιούμενοι τὰ πολεμικά. οὐκ ἀληθῶς δὲ τοιοῦτοι· ἰσχύος δὲ ἐπιμελούμενοι. διὸ καὶ τὸν Μεγαίνετον Μάνην εἶπεν, οὐ πάντως βάρβαρον, ἀλλ' ἀναίσθητον. ἐπίτηδες δὲ ἐχρήσατο τοῖς συνθέτοις, διὰ τὸ Αἰσχύλου ἦθος.

Σαρκίδης. ὄνομα κύριον.

Σαρκικὸς ἄνθρωπος. ζήτει ἐν τῷ Ψυχικός.

Σαρκίον. ἡ σάρξ.

Σάρκινος. προπαροξυτόνως. ὡς κέδρινος. † [5] Ἀπὸ τῶν πτηνῶν ἡ νυκτερὶς μόνη σαρκοτοκεῖ, τῶν λοιπῶν ᾠοτοκούντων· ὥσπερ πάλιν καὶ ἐπὶ τῶν τετραπόδων ἡ χελώνη μόνη ᾠοτοκεῖ.

Σαρκοφαγία. ἡ κρεωφαγία. [6] Ἐδεῖτο μὲν γάρ οἱ τὸ σῶμα σαρκοφαγίας, ἀθύτου δὲ οὐκ ἠνείχετο μεταλαβεῖν, τὸ παλαιὸν [7] παράγγελμα θνησειδίων ἀπέχεσθαι, τοῦτο σημαίνειν ὑπολαμβάνων.

Σαρμυδησσός. τόπος Θρᾴκης.

Σάρξ. ὅτι [8] Ἀριστοτέλης [9] αἰσθητήρια λέγει τὴν σάρκα, καὶ λέγει ὅτι ἡ ἁπτικὴ αἴσθησις μία, καὶ μεταξύ.

Σάρος. ποταμός.

Σαρώματα. φιλοκαλήματα. καὶ σάρωσις, ὁμοίως.

Σαρῶν. κορῶν. καὶ σαρῶν, κοσμῶν. αἰτιατικῇ.

Σαρπηδονία[10] ἀκτή. ἄκρα τῆς Θρᾴκης. [11] Κράτης τὴν μεγάλην. καὶ νῆσον πρὸς τῷ Ὠκεανῷ, ἐν ᾗ αἱ Γοργόνες.

Σαρπηδών,[12] Σαρπηδόνος. ὄνομα κύριον. ἡ κλητική, ὦ Σαρπηδών, καὶ ὦ Σαρπῆδον· ὡς ἀπὸ τοῦ Σαρπήδοντος.

Σάροι. μέτρον, καὶ ἀριθμὸς παρὰ Χαλδαίοις. οἱ γὰρ ρκʹ. Σάροι ποιοῦσιν [13] ἐνιαυτοὺς βσκβʹ. κατὰ τὴν τῶν Χαλδαίων ψῆφον, εἴπερ ὁ σάρος ποιεῖ μῆνας σεληνιακῶν σκβʹ. οἱ γίνονται ιη. ἐνιαυτοί, καὶ μῆνες ἕξ.

Σάρκας. Carnes. *Carnes habere nigras, pueris malum est somnium.* † *Albas videre carnes, valde est utile.* † *Totum [corpus] purgare, liberationem a curis significat.*

Σαρκασμός. Sarcasmus. Ironiæ genus. Jocus amarulentus.

Σαρκασμοπιτυοκάμπται. Sarcasmopityocamptæ. Aristophanes inquit. Id est, magni, & qui speciem quidem bellicæ fortitudinis præferunt, sed revera tales non sunt: at virium curam gerunt. Unde etiam Megænetum vocavit Manen, non quod omnino barbarus esset, sed stupidus. De industria vero compositis nominibus usus est, quod Æschylus iis gauderet.

Σαρκίδης. Sarcides. Nomen proprium.

Σαρκικὸς ἄνθρωπος. Carnalis homo. Quære in voce Ψυχικός.

Σαρκίον. Caruncula. Caro.

Σάρκινος. Carneus. Scribitur cum acuto in antepenultima, ut κέδρινος. † Inter volucres solus vespertilio vivos fœtus parit, reliquis ova parientibus: ut contra inter quadrupedes sola testudo ova parit.

Σαρκοφαγία. Carnium esus. *Ejus enim corpus indigebat quidem carnium esu, sed eo, quod immolatum non fuisset, vesci non sustinebat, antiquum illud præceptum, quod morticinis abstinere jubet, hoc ipsum significare putans.*

Σαρμυδησσός. Sarmydessus. Locus Thraciæ.

Σάρξ. Caro. Aristoteles carnem vocat instrumentum sensus, dicitque tactum esse sensum peculiarem, & medium quid [esse inter corpus tangens, & id, quod tangitur.]

Σάρος. Sarus. Fluvius.

Σαρώματα. Ornamenta. Elegantia. Et σάρωσις, mundatio, purgatio.

Σαρῶν. Verrens. Scopis mundans. Et σαρῶν, ornans. Accusativo jungitur.

Σαρπηδονία ἀκτή. Sarpedonia Acte. Thraciæ promontorium. * * * * * * * Item, insula, juxta Oceanum, in qua Gorgones habitant.

Σαρπηδών, όνος. Sarpedon. Nomen proprium. Vocativus, ὦ Σαρπηδών, & ὦ Σαρπῆδον: ut a genitivo Σαρπήδοντος.

Σάροι. Sari. Apud Chaldæos est mensura, & numerus. Nam cxx. Sari faciunt annos MMCCXXII. secundum calculũ Chaldæorum: quandoquidem Sarus continet menses Lunares CCXXII. qui sunt anni XVIII. & VI. menses.

1 Σάρκας μελ.] Hic & duo sequentes versus ὀνειροκριτικοὶ leguntur apud Astrampsychum: unde eos compilator mutuatus est.

2 Πᾶσιν] Astrampsychus, παισίν.

3 Ὅλον] Astrampsychus habet, Ὅλμον, i. e. mortarium. At in MS. A. in quo versus hi onirocritici non in textu sed ad marginem scripti erant, rectius, ut puto, legitur, Σάρκας καθαίρειν, &c. Confer etiam Nostrum infra v. Σῶμα, ubi hic ipse versus repetitur.

4 Ἀριστοφάνης] Pag. 257. (168. Ed. Bas. *P.*) ubi vide veterem Enarratorem.

5 Ἀπὸ τῶν πτηνῶν ἡ νυκτ.] Deest hic caput articuli, quod oportebat esse σαρκοτοκεῖ.

6 Ἐδεῖτο μὲν γάρ οἱ τὸ σ.] Ex Damascio. Vide Nostrum supra v. Ἀθύτους.

7 Παράγγελμα] Sic rectius MS. A. quam MSS. B. & C. itemque priores Editt. quæ habent, παράδειγμα.

8 Ὅτι Ἀριστ.] Loci hujus sensus est mutilus, qui suppleri debet ex Philopono in lib. II. Aristot. *de Anima*, N. I. a. Eo Lectorem remitto.

9 Αἰσθητήρια] Scribe, αἰσθητήριον.

10 Σαρπηδονία ἀκτή] Confer Zenob. Centur. V. Adag. LXXXVI.

11 Κράτης τὴν μεγάλην] Locus est corruptus, & forte mutilus, qui absque meliorum Codicum ope haud facile in integrum restitui potest.

12 Σαρπηδών] Ejus crebro mentio fit apud Homerum.

13 Ἐνιαυτοὺς βσκβʹ. κατὰ τὴν τῶν Χαλδ.——σεληνιακῶν σκβʹ] Insignem hujus loci lacunam ex MS. Paris. A. supplevi. In prioribus enim Editt. desunt verba hæc, κατὰ τὴν τῶν Χαλδαίων ψῆφον, εἴπερ ὁ Σάρος ποιεῖ μῆνας σεληνιακῶν σκβʹ. Pro ἐνιαυτοὺς βσκβʹ. autem scribendum est, ἐνιαυτ. βσκʹ. expuncto posteriori β; ut & ante nos monuit exquisitissimæ eruditionis vir Joannes Pearsonius in notis ad verba illa Symb. Apost. *Creatorem cœli & terræ*: ubi etiam modo dictam loci hujus lacunam ex MS. Vatic. supplevit, & de *Saris* nonnulla in medium affert. Eum igitur vide. Præterea de *Saris* consulendus est Scaliger ad Græca Eusebii, pag. 406.

Σάτα. μέτρον Ἑβραϊκόν. δηλοῖ δὲ μόδιον ὑπερπεπληρωμένον· ὡς εἶναι μόδιον [1] ἕνα καὶ ἥμισυν. ὑγροῦ δὲ [2] ξεστῶν ιέ, ἤτοι λιτρῶν κέ.

Σατάν. ὁ Διάβολος.

Σατανᾶς. ὅτι Σατανᾶς κατὰ τὴν Ἑβραίων γλῶσσαν ὁ ἀποστάτης λέγεται. ὁ αὐτὸς καὶ Διάβολος, ὡς τὸν Θεὸν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συκοφαντῶν, καὶ αὐτοῖς γε τοῖς ἀνθρώποις ἔριν πρὸς ἀλλήλους ἐμβάλλων καὶ μάχην. οὐ πονηροὶ δὲ ἀπ' ἀρχῆς οἱ δαίμονες παρὰ τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων ἐδημιουργήθησαν, ἀλλὰ τῇ παρατροπῇ τῆς γνώμης ἀπὸ τῶν ἀμεινόνων ἐπὶ τὰ χείρω ἔπεσον αὐτεξουσίως καὶ αὐθαιρέτως, καὶ τοῖς παρὰ Θεοῦ παρασχεθεῖσιν οὐκ ἀρκεσθέντες, ἀλλὰ μειζόνων ὀρεχθέντες, εἰσδέξασθαι τοῦ τύφου τὸ πάθος, καὶ ἐκπεσεῖν τῆς ἀρχῆθεν δοθείσης τιμῆς, καὶ τὸν κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἀναδέξασθαι πόλεμον, καὶ κατ' αὐτῶν ὡς εἰκόνι θείᾳ τετιμημένων λυττῆσαι· ἐπιστασίᾳ δὲ τῶν Ἀγγέλων φρουρεῖσθαι. τὴν δὲ ἀγωνιστικὴν ὁ Θεὸς οὐκ ἐκώλυσε διαμάχην, ἵνα δείξῃ τοὺς ἀρίστους ἡ πάλη.

Σάτωρ, σάτωρος.

Σατραπεία. ἐπαρχία. Σατράπης δὲ, Σατράπου, εἶδος ἀξιώματος.

Σάτυρος. ὁ χορευτής.

Σαυλοπρωκτιᾶν.

Καὶ [3] μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.

Σαυρίων.[4] εἶδος σημαίας, ἢ φλαμούλου.

Σαῦρα, καὶ σαῦρος. ἑρπυστικὸν ζῶον.

Σαύρῳ δὲ λοιπὸν ἐμφερὴς ἐγίνετο.
Ἑρπυστικὸν δὲ τοῦτο τὸ ζῶον γένος,
Ὃν εἰ τέμοι τις καὶ διασπάσοι μέσον,
Ἕλκει μὲν αὐτοῦ σὺν κλόνῳ τὰ τμήματα,
Συνέρχεται δὲ καὶ πάλιν τὰ λείψανα.

Ἔστι δὲ καὶ ἰχθὺς σαῦρος.

Σαυρομάται. ὄνομα ἔθνους.

Σαυρωτῆρσι. τοῖς στύραξι, τοῖς ὄπισθεν τῶν δοράτων. [5] Ἔκτανε θηκτῷ σαυρωτῆρι. † Καὶ ταχὺ περιστρέψας τὸν ἵππον, τὸν εἰσπεσόντα παίει τῷ σαυρωτῆρι διὰ τοῦ τραχήλου. ἢ ξυστὸν δόρυ. ἢ στύραξ, ὃν οἱ ιοι καλοῦσιν οὐρίαχον.

Σαυτὴν [6] ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ. Ἀστυδάμα τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγῳδίας διδασκαλίᾳ Παρθενοπαίου, δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο·

Σάτα. Sata. Menſura Hebraica. Significat autem modium ad ſummum uſque repletum: ut ſit modius unus & dimidius. Cum vero de liquidis dicitur, eſt ſextariorum xv. hoc eſt, librarum xxv.

Σάταν. Satan. Diabolus.

Σατανᾶς. Satanas. Sic Hebræorum lingua dicitur Apoſtata. Idem & Diabolus vocatur, i.e. Calumniator: quod Deum apud homines calumnietur, & inter ipſos homines contentionem & pugnam excitet. Dæmones autem initio ab Univerſitatis hujus auctore Deo non ſunt conditi mali, ſed animi perverſitate a melioribus ad pejora defecerunt, idque libere & ultro. Cum enim ſorte, quam Deus ipſis dederat, contenti non eſſent, ſed majora appeterent; ſuperbia elati, honore priſtino exciderunt, bellumque adverſus homines ſuſceperunt, & adverſus eos, ut divina imagine decoratos, rabiem ſuam exceruerunt. Sed illi Angelorum præſidio tuti ſunt. Certamen vero Deus non prohibuit, ut lucta fortes demonſtraret.

Σάτωρ. Sator. [Vox Latina.]

Σατραπεία. Satrapia. Præfectura. Provincia. Et Σατράπης, Satrapa. Genus dignitatis.

Σάτυρος. Satyrus. Saltator.

Σαυλοπρωκτιᾶν. Nates laſcive movere. Cevere. [Ariſtophanes:] *Vehementer cupio cevere.*

Σαυρίων. Genus vexilli, vel flammuli.

Σαῦρα. Lacerta. Et σαῦρος, lacertus. Serpentis genus. *Lacerto vero deinceps ſimilis evaſit: quod ſerpentis genus ſi quis diſſecet & medium dividat, trahit ſua cum ſtrepitu ſegmenta: reliquiæque ejus rurſus coeunt.* Eſt & piſcis lacertus.

Σαυρομάται. Sauromatæ. Nomen gentis.

Σαυρωτῆρσι. Poſterioribus haſtæ cuſpidibus. [In Epigrammate:] *Interfecit* [*eum*] *acuta haſtæ cuſpide.* [Et iterum:] *Equo celeriter converſo,* [*adverſarii*] *irruentis cervicem inferiore haſtæ cuſpide ferit.* Vel, haſta. Idem quod σαυρωτὴρ ſignificat etiam στύραξ & οὐρίαχος.

Σαυτὴν ἐπαιν. *Te ipſa laudas, ut quondam Aſtydamas.* Aſtydamanti, Morſimi filio, cum fabulam *Parthenopæum* docens palmam tuliſſet, Athenienſes conceſſerunt, ut imaginem ſuam in Theatro poneret. Is vero Epigramma hoc jactantiæ plenum in ſe ipſum

1 Ἕνα καὶ ἥμισυν] Hæc in MSS. non integris vocibus exarata ſunt: ſed pro ἕνα quidem ſcriptum reperitur α; pro ἥμισυν vero, nota quædam, cujus figura in uno codice ſimilis pene eſt τῷ δ. Hanc compendioſam ſcribendi rationem cum non intelligerent librarii, adulterinam inde vocem ἀδηλεῖν, quæ in prioribus Editt. reperitur, & Porto ſuum N.L. i.e. *Non liquet,* expreſſit, conflarunt. Cæterum, me recte notam codicum MSS. interpretatum eſſe, liquido probare poſſum auctoritate Joſephi & Hieronymi, (ut alios ſcriptores taceam) qui expreſſe teſtantur, *Satum* cepiſſe unum & dimidium modium. Prior enim lib. IX. *Antiq. Jud.* cap. 2. pag. 305, ſic inquit: Ἰσχύει τὸ σάτον μόδιον καὶ ἥμισυ Ἰταλικόν. Hieronymus vero in Matth. XIII. ait: *Satum genus eſt menſuræ juxta morem Palæſtinæ provinciæ, unum & dimidium capiens modium.* Plura de *Sato* vide apud Caſp. Waſerum lib. I. *de Menſur. Hebr.* cap. IV.

2 Ξεστῶν ιέ, ἤτοι λιτρῶν κέ] Magnus Pearſonius ad oram libri ſequentia notaverat: *Pro* ιέ. *lege* ν'. *Nam ex Euſebio MS.* ξέστης λιτρῶν β'· *Ergo* λίτραι κέ. ξεσταὶ ν'.

3 Καὶ μὴν προθυμ.] Senarius hic legitur apud Ariſtoph. *Veſpis,* pag. 514. (354. Ed. Baſ. *P.*)

4 Σαυρίων] Eſt vox Græco-barbara, quam tamen non reperio in Gloſſario Meurſii & Dufrenii.

5 Ἔκτανε θηκτῷ σαυρ.] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate, quod integrum legitur Anthol. lib. VI. cap. XV. ut Portus etiam monuit.

6 Σαυτὴν ἐπαιν.] Confer Zenobium, & alios Parœmiographos.

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην, ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν,
Οἳ γλώσσης πρηνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν·
Ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος·
Νῦν δὲ χρόνῳ παρέχουσ', οἷς φθόνος οὐκ ἔπεται.

Διὰ οὖν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφήν. καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλήμονι. λέγεται δὲ καὶ κατ' ἀποκοπὴν τό, Σαυτὴν ἐπαινεῖς.

fecit: *Utinam nos illorum temporibus vixissemus, aut illi nostris, qui linguæ facundia excelluisse creduntur. Certe enim, si in certamen cum illis descendissemus, pares illis judicati fuissemus. Nunc vero palma adjudicatur antiquioribus, quos nulla invidia comitatur.* Ob hanc igitur enormem & nimiam jactantiam [Athenienses] inscriptionem illam repudiasse dicunt: ortumque inde est apud Comicos proverbium, quod etiam apud Philemonem legitur. Dicitur vero etiam dempto fine versus, Σαυτὴν ἐπαινεῖς.

Σάφα. σαφῶς. φανερῶς. καὶ [1] Ὅμηρος·
Μὴ ψεῦδ' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.

Σάφα. Perspicue. Plane. Aperte. Homerus: *Ne mentiaris, cum possis aperte loqui.*

Σαφέστερον εἰπέ, κἀμαθέστερον.
Ὅταν [2] τὰ νῦν ἄπιστα πιστ' ἡγώμεθα,
Τὰ δ' ὄντα πιστ' ἄπιστα. πῶς; οὐ μανθάνω.
Ἀμαθέστερόν πως εἰπέ, καὶ σαφέστερον. περὶ τὴν παροιμίαν· Σαφέστερόν μοι κἀμαθέστερον φράσον. ὁ δὲ εἶπεν·
Εἰ τῶν πολιτῶν, οἷσι νῦν πιστεύομεν,
Τούτοις ἀπιστήσαιμεν· οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
Τούτοισι χρησαίμεσθα, σωθείημεν ἄν.
Εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
Τἀναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;
Εὖ γ' ὦ, Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις,
Ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες, ἢ Κηφισοφῶν;

Σαφέστερον εἰπ. *Planius aliquanto dic & rudiore Minerva.* [Aristophanes:] *Cum ea, quæ nunc sunt infida, fida ducemus: quæ vero fida, infida. Quid hoc? Non intelligo. Rudiore Minerva hæc dicas, & aliquanto planius. Si civibus, quibus nunc fidimus, diffidamus; & quibus non utimur, illis utamur; salvi forsan erimus. Si enim nunc eam ob causam infelices sumus, quid ni his contraria facientes salvi erimus? Euge, Palamedes, o ingenium sapientissimum! Tune ipse hæc invenisti, an vero Cephisophon?*

Σαφήνεια. καὶ σαφηνίζω, ἑρμηνεύω. σαφοῦ δέ, σαφήνισον.

Σαφήνεια. Perspicuitas. Et σαφηνίζω, explano, interpretor.

Σαφής. ἀληθής. καὶ Ὅμηρος·
—— Ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. καὶ [3] Σοφοκλῆς·
Εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεύς, χ' ὡ Διὸς Φοῖβος σαφής.

Σαφής. [Interdum significat,] Verus. Homerus: *Cum scias vere loqui.* Et Sophocles: *Si Jupiter adhuc est Jupiter, & ille Jovis filius Phœbus verax.*

Σάχωνος. ὄνομα κύριον.

Σάχωνος. Sachonis. Nomen proprium. [A recto Σάχων.]

Σβεννύντος. καὶ σβεννύω, αἰτιατικῇ. καὶ σβεννῦσα.

Σβεννύντος. Extinguentis. Et σβεννύω, extinguo. Et σβεννῦσα, extinguens.

Σβέσαι. παῦσαι.

Σβέσαι. Extinxisse. Sedasse. Compescuisse.

Σαίνεσθαι. κολακεύειν. τὸ ῥῆμα, σαίνω.
Ἀλλὰ [4] κύον, σαίνοις, Κέρβερε, τόν με κύνα.
καὶ αὖθις·
Σαίνεις [5] δάκνουσα, καὶ κύων λαίθαργος εἶ.
ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα. καὶ σαίνω, αἰτιατικῇ.

Σαίνεσθαι. Adulari. Blandum esse alicui. [In Epigrammate:] *At canis Cerbere, sis blandus mihi cani* [*Diogeni.*] Et iterum: *Blandiris, dum mordes, instar canis subdoli.* Dicitur in eos qui sub falsa amicitiæ specie clam alicui insidiantur.

Σαίνουροι. τὰς οὐρὰς σείοντες.

Σαίνουροι. [Est epithetum canum,] qui cauda alicui blandiuntur.

Σαίρει. κοσμεῖ. ἢ χαίνει.

Σαίρει. Scopis verrit. Mundat. Vel, hiat.

Σεβάζω. αἰτιατικῇ. καὶ σέβω, ὁμοίως.

Σεβάζω, & σέβω. Colo. Veneror.

Σέβας. τιμή. ἔκπληξις. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ τὸ θαῦμα. Τόδ' ἔχω σέβας. καὶ σεβίσαι, ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι.

Σέβας. Cultus. Honor. Stupor. Apud Callimachum vero significat admirationem. Ut, *Hujus rei admiratione teneor.* Et σεβίσαι, colere, laudibus celebrare.

Σεβάστεια. πόλις. καὶ Σεβαστειανός, ὁ πολίτης.

Σεβάστεια. Sebastia. Urbs. Et Sebastianus, ejus civis.

Σεβαστιανός. [6] οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος ἦν. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τούτου ἀνδρῶν πολεμικῶν ζήτησις. εὑρέθη δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ πάσης ἐλπίδος κρείττων, οὐδεμιᾶς χρη-

Σεβαστιανός. Sebastianus. Hic tempore Valentis fuit: sub quo cum virorum bellicosorum delectus haberetur, hic vir omni spe

1 Ὅμηρος] Il. Δ. v. 404.
2 Ὅταν τὰ νῦν ἀπ.] Hic, & sequentes Senarii Jambici leguntur apud Aristophanem in *Ranis*, pag. 279. (185. Ed. Bas. *P.*)
3 Σοφοκλῆς] *Oedip. Colon.* pag. 292. ut Portus observaverat.
4 Ἀλλὰ κύον, σαίν.] Integrum Epigramma, cujus distichum hoc pars est, legitur Anthol. lib. III. cap. XXXIII. pag. 420.
5 Σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λ.] Hæc, & quæ sequuntur, sumpta sunt ex Scholiasta Aristoph. ad *Equit.* pag. 348. eademque leguntur supra v. Λαίθαργος.
6 Σεβαστιανός. οὗτος ἐπὶ Οὐάλ.] Assentior Henr. Valesio, qui ad Amm. Marcell. pag. 428. articulum hunc ex Eunapii Sardiani historia excerptum esse existimat.

τῆς ἀποδέων. οὐδενὸς γὰρ μὴ ὅτι τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς δίκαιος ἦν παραβάλλεσθαι, καὶ τούτων τοῖς ἄγαν εὐδοκιμοῦσιν εἰς ἅπαντας. ὅς γε φιλοπόλεμος μὲν ὤν, ἥκιστα φιλοκίνδυνος ἦν· οὐ δι' ἑαυτόν, τῶν ἀρχομένων δὲ ἕνεκεν. χρημάτων δὲ αὐτῷ πλήθους ἔμελεν, ὅσα τὸ σῶμα διὰ τῶν ὅπλων κοσμήσειν ἔμελλε. τροφὴν δὲ προῃρεῖτο σκληρὰν καὶ τραχεῖαν, καὶ ὅση καμόντι ἤρκει, καὶ ὁρμωμένῳ πρὸς κάματον οὐκ ἦν κώλυμα. φιλοστρατιώτης δὲ ὢν διαφερόντως, στρατιώταις οὐκ ἐχαρίζετο, ἀλλὰ πᾶσάν τε ἀφῄρει πλεονεξίαν τὴν ἀπὸ τῶν οἰκείων, καὶ τὸ ἁρπακτικὸν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἔτρεπεν. ἐκόλαζε δὲ ἰσχυρῶς τοὺς παραβαίνοντας ταῦτα, καὶ τοῖς πειθομένοις εἰς τὸ εἶναι συνηγωνίζετο. ἁπλῶς δὲ εἰπεῖν, ὑπόδειγμα καὶ χαρακτῆρα παρεῖχεν ἑαυτὸν ἀρετῆς. γεγονὼς δὲ ἐπὶ μεγάλαις καὶ λαμπραῖς στρατηγίαις, [1] ὥσπερ ὁ Ῥοδίων Κολοσσὸς διὰ μέγεθος καταπληκτικὸς ὤν, οὐκ ἔστιν ἐράσμιος· κἀκεῖνος διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ὤν, οὐκ εἶχε χάριν. [2] προσκεκρουκὼς δὲ διὰ γνώμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τῶν βασιλέων, εὔκολος ὢν διὰ πενίαν, καὶ κοῦφος εἰς μετανάστασιν, διεδέχθη τῆς στρατηγίας.

melior est inventus, nulliusque virtutis expers. Nullus enim erat non solum illius ætatis hominum, sed ne priscorum quidem, & eorum, qui apud omnes valde celebrantur, cum quo non posset jure comparari. Qui, cum bella amaret, minime tamen periculorum amans erat; non propter se, sed propter eos, quibus imperabat. Pecuniæ copiam curabat, tantum ut corpus armis ornaret. Victu utebatur duro & aspero, & eo, qui ipsi defatigato sufficeret, nec ad laborem eunti impedimento esset. Quamvis autem milites maxime amaret, non tamen eorum vitiis indulgebat, sed omnem illorum avaritiam & rapacitatem a suis avertens, in hostes convertebat. Illos vero, qui ipsius mandata violassent, graviter puniebat: obtemperantibus vero & imperata facientibus nunquam opera & auxilio suo deerat. Et, ut rem paucis expediam, verum virtutis exemplar aliis se præbebat. Cum vero summis & amplissimis honoribus functus fuisset; ut Rhodiorum Colossus propter magnitudinem terribilis quidem erat, non vero amabilis: sic & Sebastianus ob pecuniæ contemptum admirationem quidem, non autem amorem in hominum animis excitabat. Tandem vero ob animum rectum in offensionem eunuchorum cubiculariorum incurrit; & cum ob paupertatem promptus & expeditus esset ad mutandam sedem, successor ei datus est.

Σεβαστός. προσκυνητός. καὶ σεβίζει, σέβεται. καὶ σεβίσαι, ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. Ἀριστοφάνης· Εὐπίστως τοὐμὸν δαίμονας ἔχει σεβίσαι. τουτέστιν εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸ τὸν Θεὸν ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι.

Σεβαστός. Venerandus. Augustus. Et σεβίζει, colit. Et σεβίσαι, colere, laudibus celebrare. Aristophanes: *Bona fide Deos colo & celebro.*

Σεβαστοφόροι. ζήτει ἐν τῷ Αὐγουστεῖον.

Σεβαστοφόροι. Quære in voce Αὐγουστεῖον.

Σεβηριανός,[3] ἀπὸ Δαμασκοῦ, τῶν εἰς τὰ πρῶτα γένους ἀνηκόντων, Αὐξεντίου τοῦ Καλλινίκου υἱός, εἰς Ῥωμαίους ἀναγόμενος προγόνους, πατρίδα τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπῳκηκότας. παιδείας τε τυχὼν πρὸς τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, ποιητικῆς τε καὶ ῥητορικῆς· ἔτι δὲ καὶ τῆς περὶ νόμους τοὺς Ῥωμαίων διατριβούσης, διαφέρων ἔδοξεν εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν. [4] στερρὸς δὲ τὸ ἦθος ὤν, καὶ ἅπερ ἂν διανοηθείη, ταῦτα πράττειν ἐσπουδακώς, ἔφθανε τῷ πρακτικῷ τὸ βουλευτικόν. καὶ διὰ τοῦτο ὁ βίος αὐτῷ πολλαχῆ διεσφάλη. προυθυμήθη μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ φιλοσοφίαν τραπῆναι, καὶ τῷ Πρόκλῳ φέρων ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι. ἤκμαζε γὰρ τότε καὶ ἤνθει ὁ Πρόκλος Ἀθήνησιν. ἐγένετο δὲ αὐτῷ ὁ πατὴρ ἐμποδών. ἐβούλετο γὰρ αὐτὸν δίκας λέγειν, καὶ χρηματίζεσθαι τὸν ἐπιμίσθιον τοῦτον χρηματισμόν. ὁ μὲν δὴ πατὴρ αὐτῷ ὡς τάχιστα τελευτᾷ τὸν βίον· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ὁρμήσας, ὄνειρον ἐθεάσατο τοιόνδε. ἐδόκει ἐπὶ ῥάχει τινὸς ὄρους ἐπικαθῆσθαι ὥσπερ ὀχήματι, καὶ οἷον ἐλαύνειν τὸ ὄρος. ἐξῆγε δὲ αὐτὸν ἄρα ἡ εἱμαρμένη καὶ τὸ χρεών, ἔτι δὲ τὸ αὐθαί-

Σεβηριανός. Severianus, Damascenus, unus ex primarii generis viris, Auxentii Callinici F. generis sui ortum ad Romanos referens, qui patriam Alexandriam incoluerunt. Hic præter ingenii celeritatem, poetica quoque & oratoria doctrina eruditus erat. Præterea, Juris quoque civilis Romanorum peritia inter suos æquales excellere visus est. Cum autem esset animo firmo, & quæ secum ipse cogitasset, ea peragere studeret, agendi celeritate consilium antevertebat. Quamobrem etiam in vita sæpe offendit. Et ab initio quidem ad Philosophiam animum appellens, Proclo se instituendum tradere cupiebat: (tunc enim Proclus Athenis florebat:) sed pater ipsi impedimento fuit. Volebat enim ipsum causarum esse patronum, & hac mercenaria parandæ pecuniæ ratione locupletari. Patre autem paulo post defuncto, ipse profectus Athenas hujusmodi somnium vidit. Videbatur sibi montis cacumini tanquam vehiculo insidere, & montem ipsum aurigæ instar agitare. Fatum autem & decretum divinum, præterea vero etiam ipsa voluntas, quæ mala erat,

1 Ὥσπερ ὁ Ῥοδίων Κολοσσ.——ἔχε χάριν] Hæc leguntur etiam supra v. Κολοσσός.

2 Προσκεκρουκὼς δὲ διὰ γν.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Προσκεκρουκώς.

3 Σεβηριανός, ἀπὸ Δαμ.] Totus hic articulus excerptus est ex Damascio in Vita Isidori, ut in nota sequente ostendemus. Cæterum, versionem Porti plerisque in locis hic intactam reliquimus, non quod eam probaremus, sed quod per temporis angustias omnia de integro nobis vertere non liceret. Hoc autem ideo moneo, ne Lector miretur, quare nonnulla, quæ vel frigide, vel minus accurate a Porto versa erant, absque litura dimiserimus.

4 Στερρὸς δὲ τὸ ἦθος————διεσφάλη] Hæc αὐτολεξεὶ leguntur etiam apud Photium in Excerptis ex Damascio, Cod. CCXLII. pag. 1057. unde patet, & reliqua, quæ Suidas de Severiano hic affert, ex Damascio deprompta esse.

ξετον, ὅ, τι ἐστὶ κακὸν, εἰς βίον ἄλλον, ὑψηλὸν μὲν εἶναι δοκοῦντα καὶ μεγαλοφυῆ· τραχὺν δέ τινα, καὶ ἀνήνυτον· ὃ καὶ αὐτὸς ἐπέκρινε, καὶ ἡ πεῖρα τῆς ἐκβάσεως ἀπεδέδειχεν. ἀντὶ γὰρ φιλοσοφίας καὶ ἀπραγμοσύνης εὐδαίμονος εἰς τὴν πολιτείαν ἑαυτὸν καὶ εἰς ἀρχὰς ἐξέωσε φέρων. φύσει δὲ ὢν φιλόνεικος καὶ ἀήττητος ἐφ' ὅ, τι ἂν ὁρμήσειε, καὶ φιλόδοξος, ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος, ἀλλ' ἐπὶ τιμίοις ἔργοις τε καὶ λόγοις καὶ τῆς ἀρετῆς εἰς τὸ ἔξω προάγουσι τῆς ψυχῆς, περὶ μὲν χρηματισμὸν οὐ διέτριβεν οὐδὲ ὁπωστιοῦν, οὐδὲ πρὸς ἀδικίαν αὐτόθεν καὶ πλεονεξίαν ἐπίφορος ἦν, προσκρουστικὸς δὲ καὶ ἁμιλλητικὸς ἀεὶ πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας, καὶ οὐδενὶ τῶν μειζόνων ἀρχόντων ἀξιῶν παρὰ τὰ νομιζόμενα δίκαια εἶναι ἐξίστασθαι. δικάζων δὲ πικρότατος ἦν. καὶ δή ποτε ἐξαγόμενος ὑπὸ θυμοῦ, καὶ τὸ ἀκαταφρόνητος εἶναι σπουδάζων, φόνους τε εἰργάσατό τινας οὐκ εὐαγεῖς οὐδὲ εὐτυχεῖς, καὶ ἐς τούτους ἀνέφερε τὴν αἰτίαν τῆς ὕστερον ἐπιγενομένης αὐτῷ τοῦ βίου κακοπραγίας. ἐπεὶ δὲ καὶ Ἀρδαβουρίῳ προσκρούσας, ὄντι μὲν υἱεῖ τοῦ πάνυ Ἄσπερος, βαρβάρου μὲν ἀνθρώπου, τὰ μέγιστα δὲ παρὰ βασιλεῖ δυναμένου, στρατηγοῦντι δὲ τῶν ἑῴων ταγμάτων, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ παρέσχετο πράγματα, καὶ πατρὶ τῷ ἐκείνου· πλείω δὲ καὶ ἀτοπώτερα πεπονθὼς καὶ ὑβρισθεὶς, οὐδὲν ἀπώνατο τῆς πολλῆς ταύτης ἐνστάσεως. ἱερώτατος δὲ ἦν εἰς ὑπερβολὴν, καὶ Ἕλλην, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἀπειλῶν καὶ φόβων οὐκ ἐνέδωκεν ὁ ἀλιτήριος.[1] ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξηγεῖτο λόγους Ἰσοκρατείους, τοὺς μείζους καὶ πολιτικωτέρους, οὐ τὸν τεχνικόν τε καὶ σοφιστικὸν, ἀλλὰ τὸν ἔμφρονα καὶ φιλόσοφον τρόπον· ὅτε καὶ εἶδον ἄνθρωπον εὔπορόν τε ἅμα καὶ ἀμφιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις· ἔτι δὲ καὶ κριτὴν ἄριστον ὄντα τῶν λεγομένων. τὸν δὲ ἐμοῦ νεώτερον ἀδελφὸν Ἰουλιανὸν οὕτω παρώξυνεν εἰς φιλολογίαν, ὥστε καὶ ἐκμαθόντος ἠνείχετο τά τε ποιητικὰ, τῶν τε ῥητόρων τοὺς εὐδοκιμοῦντας· μισθόν τε ἐδίδου τῆς προθυμίας φιλοτιμίαν, προσήκουσαν ἑτέρῳ ἑστίασιν. τὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ποιητῶν ἀπεδέχετο μετρίως· τὸν δὲ Καλλίμαχον εἰς χεῖρας λαβὼν, οὐκ ἔστιν ὅτε οὐ κατέσκωπτε τὸν Λίβυν ποιητήν· ἀνιώμενος δὲ ἐπὶ μᾶλλον, ἤδη πολλαχοῦ καὶ τῷ βιβλίῳ προσέπτυε. τούτῳ καὶ ἐπηγγείλατο Ζήνων βασιλεὺς, εἰ[2] γένοιτο τῶν κρατούντων, τὴν μετὰ βασιλέα μεγίστην ἀρχήν. ἀλλ' οὐδὲ ὡς ἔπειθεν, οὐδὲ ἐμέλλησε πείσειν. καὶ ἡμῖν δὲ ὑπανέγνω τὴν ἐπαγγελλομένην ἐπιστολὴν, καὶ μὴ πείθουσαν. καὶ Ἀρκαδίῳ δὲ τῷ ἀπὸ Λαρίσσης δι' ἐπιστολῆς ἐπετίμησε. καὶ γὰρ ἐπιστέλλειν δεινὸς ἦν ὁ Σεβηριανὸς, καὶ ἔμφρων, ὡς ἔστι μαθεῖν ἐντυχόντα ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἐπιστολαῖς.

ipſum traduxit ad aliam vitam, quæ excelſa quidem & magnifica videbatur eſſe, ſed tamen erat aſpera & inanis: quod & ipſe ſuo judicio confirmavit, & eventus experientia demonſtravit. Nam Philoſophiæ beatique otii loco ad Rempub. gerendam & ad Magiſtratus adipiſcendos ſe magno ſtudio contulit. Cum autem natura contentioſus eſſet & pertinax in omni re, ad quam gerendam ſe contuliſſet, & gloriæ cupidus, ut haud ſciam an aliquis alius, ita tamen, ut dictis factiſque præclaris, & animi virtutem prodentibus, ſtuderet; in pecunia quidem paranda ne vel minimum quidem occupabatur, neque ad injuriam & avaritiam proclivis erat, ſed ita comparatus, ut alios facile offenderet, & cum eminentioribus ſemper contenderet, nec ulli majorum Magiſtratuum quidquam præter id, quod juſtum & æquum eſſe putabatur, concedere vellet. Idem in jure dicendo acerbiſſimus erat. Quinetiam interdum ab ira abreptus, & ſtudens efficere ne ab ullo contemneretur, quaſdam cædes nec pias nec felices fecit. Et calamitatis poſtea ſuam vitam ſequutæ cauſam in has contulit. Cum autem etiam in odium incidiſſet Ardaburii, qui filius erat magni illius Aſparis, hominis quidem Barbari, ſed maximæ apud Regem auctoritatis, & Orientalium legionum ducis; multas quidem moleſtias illi illiuſque patri exhibuit, ſed pluribus & gravioribus injuriis & contumeliis affectus, nullum iſtius pertinaciæ fructum percepit. Sanctiſſimus autem fuit, & ſupra modum religionis Græcæ cultor. Quamvis autem & multæ minæ & terrores ipſi intentarentur, non ceſſit tamen infelix ille. Iſocrateas etiam orationes prolixiores & de Repub. agentes mihi enarravit, non artificioſo & ſophiſtico, ſed prudenti & philoſophico more; quo tempore etiam perſpexi hominem ſimul felici dicendi copia præditum, & ob ingenii amplitudinem ad res civiles enarrandas aptiſſimum. Præterea vero rerum etiam, quæ dicuntur, judicem optimum eſſe eum cognovi. Idem quoque Julianum fratrem meum natu minorem ſic ad eloquentiæ ſtudium inflammavit, ut eum & poetas & celebres oratores ediſcere pateretur. Is vero pro hoc ſtudio mercedem ei dabat honorem; quo ſcilicet maxime delectabatur. Ac aliorum quidem poetarum ſcripta mediocriter probabat. Cum vero Callimachum in manus ſumpſiſſet; Afrum illum poetam nunquam non deriſit. Quin etiam lectione ejus adeo interdum offendebatur, ut librum ejus conſpueret. Huic Zeno Imperator ſummam & ſibi proximam dignitatem pollicitus eſt, ſi Chriſtianus fieri vellet. At ne ſic quidem rem ei perſuaſit, nec unquam perſuaſurus erat. Et ipſe nobis epiſtolam pollicitationes illas continentem, ſed nihil apud ſe proficientem, nobis recitavit. Arcadium etiam Lariſſæum per epiſtolam objurgavit. Nam Severianus in epiſtolis ſcribendis acer & cordatus erat, ut quilibet perſpiciet, qui eas legerit.

1 Ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξηγ.———— πολιτικὰς ἐξηγήσεις] Hæc leguntur etiam ſupra v. Ἀμφιλαφῆ.

2 Εἰ γένοιτο τῶν κρατούντων] Verum hujus loci ſenſum, quem Wolfius & Portus non fuerant aſſecuti, in verſione expreſſimus. Chriſtianos enim a ſcriptoribus gentilibus, qualis erat Damaſcius, interdum appellatos fuiſſe κρατοῦντας, quaſi dicas, *rerum potientes*, erudite oſtendit Valeſius ad Euſeb. *Hiſtor. Eccleſ.* pag. 62, 63. cujus verba adduximus ſupra ad v. Ἱεροκλῆς.

Σεβῆρος. [1] Ὅτι Σεβῆρος, ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεύς, ἔπεμψε τοὺς πολιορκήσοντας τὸ Βυζάντιον· (ἦσαν γὰρ ἔτι ἐκεῖ οἱ στρατηγοὶ τοῦ Νίγρου καταφυγόντες) ὅπερ ἑάλω ὕστερον λιμῷ, πᾶσά τε ἡ πόλις κατεσκάφη, καὶ θεάτρων τε καὶ λουτρῶν, παντός τε κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη· ὥσπερ καὶ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν. Ὅτι ἀπείρητο τοῖς στρατιώταις γυναιξὶ μίγνυσθαι. Σεβῆρος δὲ τοῦτο ἐπέτρεψε, καὶ χρυσοῖς δακτυλίοις αὐτοὺς ἐφιλοτιμήσατο. Ὅτι Σεβῆρος ἧκεν εἰς τὸ Βυζάντιον. ὡς δὲ εἶδε τοὺς πολίτας μετὰ ἐλαιοκλάδων εὐφημοῦντας καὶ δεομένους σωτηρίας, ἀπολογίας προσφέροντας, ἐφείσατο μὲν τοῦ φονεύειν· Περινθίοις δὲ αὖθις ὑπέταξε, καὶ [2] παρέσχεν αὐτοῖς θεάτρου καὶ κυνηγίων στοάς, καὶ ἱπποδρόμιον ᾠκοδόμησεν, ἰκρίοις καὶ ἐμβόλοις διακοσμήσας, ἀγοράσας οἰκήματα καὶ κήπους ἀπό τινων ἀδελφῶν ὀρφανῶν· καὶ τὰ παρακείμενα τῷ ἱπποδρομίῳ διακόψας δένδρα, εἰς τὸ νῦν ὁρώμενον διεκόσμησε σχῆμα, συζεύξας αὐτῷ καὶ λουτρὸν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διός, ὅπερ ἐκαλεῖτο Ζεύξιππον. ἀνενέωσε δὲ καὶ τὸ καλούμενον Στρατήγιον. ἀλλὰ τούτων μὲν ἁπάντων Σεβῆρος προκατήρξατο· ὁ δὲ τούτου υἱὸς Ἀντωνῖνος ἐτελεσιούργησεν. Ὅτι Σεβῆρος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, εὗρεν ἐπιγραφὴν ἐν [3] τῇ πόρτῃ, Τοῦ Κυρίου Νίγρου ἡ πόλις. καὶ ἀγανακτοῦντος αὐτοῦ πρὸς τοῦτο, ὑπήντησεν ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμος, κράζων, Οἴδαμεν, εἰρήκαμεν τοῦ Κυρίου Νίγρου ἡ πόλις. σὺ γὰρ εἶ ὁ κύριος τοῦ Νίγρου. καὶ δεξάμενος τὸ ἕτοιμον τῆς ἀπολογίας, συνεχώρησεν αὐτοῖς.

Σεβῆρος, σοφιστὴς Ῥωμαῖος. [4] οὗτος εἰς Ἀραβίαν ἐκ τῆς Συρίας καὶ εἰς τὴν Παλαιστίνην ἦλθε, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν ἄνω διὰ τοῦ Νείλου ἀνέπλευσε, καὶ εἶδε πᾶσαν αὐτήν, πλὴν βραχέων. οὐ γὰρ ἠδυνήθη πρὸς τὰ τῆς Αἰθιοπίας μεθόρια διὰ λοιμώδη νόσον ἐσβαλεῖν. καὶ ἐπολυπραγμόνησε πάντα, καὶ τὰ πάνυ κεκρυμμένα. ἦν γὰρ οἷος μηδὲν μήτ' ἀνθρώπειον, μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἐᾶν. κἀκ τούτου τά τε βιβλία πάντα, τὰ ἀπόρρητόν τι ἔχοντα, ὅσα γε καὶ εὑρεῖν ἠδυνήθη, ἐκ πάντων τῶν ἀδύτων ἀνεῖλε, καὶ τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου μνημείῳ συνέκλεισεν, ἵνα μηδεὶς ἔτι μήτε τὸ τούτου σῶμα ἴδῃ, μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέξηται. † [5] Οὗτος τὸ γένος ἦν Λίβυς, ἐς πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἅμα καὶ θυμοειδής· σκληρῷ τε καὶ τραχεῖ βίῳ ἐνειθισμένος, πόνους τε ἀνέχων ῥᾷστα, νοῆσαί τε ταχύς, καὶ τὸ νοηθὲν ἐπιτελέσαι ὀξύς. οὗτος μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὰ βασίλεια, τῶν Ἀλβίνου φίλων ἐπὶ τῆς συγκλήτου κατηγο-

Σεβῆρος. Severus, Romanorum Imperator, exercitum misit, qui Byzantium obsideret. Illic enim tunc erant Nigri duces, qui eo confugerant. Urbs igitur fame capta, totaque eversa est: eademque theatris, & balneis, omnique ornatu & honore privata, & in vici formam redacta, Perinthiis dono data est, ut iis serviret; ut & Antiochia Laodicensibus. † Militibus interdictum fuerat, ne cum mulieribus rem haberent. Severus autem hoc illis permisit, eosque aureis annulis donavit. † Cum Severus Byzantium venisset, vidissetque cives ramos oleaginos manibus præferentes, fausta quæque sibi apprecari, salutemque & delicti veniam petere; a cædibus quidem abstinuit, sed Perinthiis eos iterum subjecit, theatrique & amphitheatri porticus eis præbuit, & Circum condidit, tabulatis & rostris ornatum, emptis ædibus & hortis quorundam pupillorum fratrum. Arboribus quoque recisis, quæ Circo imminebant, ea figura, quæ nunc cernitur, eum exornavit, adjuncto ei balneo prope templum Jovis, quod Zeuxippum dicitur. Renovavit etiam Prætorium. Sed hæc omnia Severus auspicatus est; ejus vero filius Antoninus perfecit. † Severus Alexandriam profectus, inscriptonem hanc in porta invenit: *Domini Nigri hæc urbs.* Illo autem ideo indignante, populus Alexandrinus obviam ei processit, vociferans, *Scimus nos dixisse, hanc urbem esse Domini Nigri. Tu enim es Dominus Nigri.* Imperator igitur, cum promptam hanc apologiam probasset, veniam illis dedit.

Σεβῆρος. Severus, Sophista Romanus. Hic in Arabiam ex Syria, & in Palæstinam venit, & in superiorem Ægyptum adverso Nilo adscendit, eamque totam, paucis locis exceptis, perlustravit. Nam in Æthiopiæ confinia propter pestilentiam ingredi non potuit, & omnia, vel occultissima perscrutatus est. Is enim erat, qui nec humanarum nec divinarum rerum quidquam impervestigatum relinquere posset. Et ideo libros omnes, qui aliquid arcani habebant, & quoscunque reperire potuit, ex omnibus adytis sustulit, & in Alexandri monumento conclusit, ut nec illius corpus quisquam amplius cerneret, nec res in illis scriptas legeret. Hic [Severus] erat Afer natione, in rebus gerendis strenuus simul & iracundus, duro & aspero victui assuetus, laborum patientissimus, promptusque in excogitandis, & acer in perficiendis rebus. Hic Palatium ingressus, Albini amicos apud Se-

1 Ὅτι Σεβῆρος, ὁ τῶν Ῥωμ. —— ὥσπερ καὶ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν] Hæc sunt verba Herodiani in *Severo*, pag. 523. ut Pearsonius ad oram libri notaverat.

2 Παρέσχεν αὐτοῖς θεάτρου καὶ κυνηγ.] Cum toto hoc loco confer omnino Hesychium Illustrium in libello *de Orig. CPolitanis*, sub finem; itemque Codinũ in opere ejusdem argumenti, Num. xi. & xii.

3 Ἐν τῇ πόρτῃ] Sic recte MSS. Paris. At priores Editt. ἐν τῇ πρώτῃ: quod Wolfius & Portus bona quidem fide, sed nullo sensu verterant, *in prima*.

4 Οὗτος εἰς Ἀραβίαν ἐκ τῆς Συρ. —— γεγραμμένα ἀναλέξηται] Quis non exstimet hæc de Severo Sophista, cujus proxime ante mentionem fecit Suidas, intelligenda esse? At aliter se res habet. Pertinent enim ista ad Severum Imperatorem, suntque ipsissima verba Dionis in *Severo*, pag. 411. At non solum ista, verum & ea, quæ sequuntur, de eodem Severo Imperatore intelligenda sunt: ut monuit etiam Salmasius in notis ad Æl. Spart. pag. 139. Edit. Paris. Sed non ideo cum laudato viro summo stupendæ negligentiæ Suidam accusaverim: cum jurare ausim, verba ista, Σεβῆρος, σοφιστὴς Ῥωμαῖος, initio ab hoc loco absuisse, & reliqua, quæ sequuntur, cum præcedenti articulo, in quo de Severo Imperatore agitur, cohæsisse. Cum enim verba ista initio ad marginem scripta, vel saltem alibi posita essent, postea inconsultus aliquis librarius ea in locum hunc, prorsus alienum, intrusit, & sic ea, quæ antea continua serie legebantur, & recte cohærebant, violenter divulsit: qua ratione & pluribus aliis in locis Lexici hujus peccatum esse video.

5 Οὗτος τὸ γένος ἦν Λίβ. —— τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνδρείας] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni de Severo Imperatore, quæ leguntur in Collectaneis a Valesio editis, pag. 825.

ρει.

ει, γράμματά τε αὐτῶν, καὶ ἐλέγχους προσέφερεν, ἄλλας τε ἄλλοις ἐπιφέρων αἰτίας, πάντας τοὺς ἐξέχοντας τότε τῆς συγκλήτου, καὶ τοὺς κατὰ ἔθνη πλούτῳ τε καὶ γένει ὑπερέχοντας, διέφθειρε. πάνυ δὲ ἦν αὐτῷ καὶ τὸ φιλόχρυσον, ὡς ὑπερβάλλειν τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνδρείας. † Ὁ [1] Σεβῆρος οὗτος ἐπὶ Ἀνθεμίου βασιλέως ἦν. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἀφικόμενος, τὸν ἀπράγμονα βίον ἔζησε φιλοσοφῶν, ἐν βιβλίοις ἀφθόνοις οὖσιν αὐτῷ καὶ παντοδαποῖς. εἴπερ δέ τις ἕτερος ἱκανὸς ἦν ἐπαγαγέσθαι τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ διενέγκαντας ὡς αὐτὸν ἰέναι πολλάκις· ἐπιεικής τε. λείπει.

Σεβίσαι. ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. Ἀριστοφάνης· Εὐπίστως δὲ τοὺμὸν δαίμονας ἔχει σεβίσαι. καὶ ἑξῆς, ὡς [2] πρὸ ὀλίγων ἐγράφη.

Σέδας. καθέδρας.

Σεδεκίας. ὅτι Σεδεκίας ἀσεβῶν κατὰ πάντα, καὶ τοῦ βασιλέως ἀπέστη Ναβουχοδονόσορ, τὸν ὅρκον παραβὰς, ὃν ὤμοσε κατὰ τοῦ Θεοῦ, μὴ ἀποστήσεσθαι. ὁ δὲ ἐπελθὼν ἐπολιόρκει τὴν Ἱερουσαλὴμ ἔτη β'.

Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει μ' [3] ἀλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι. πλέον ἢ μαίνομαι ἐπ' αὐτῷ. τουτέστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει. Ἀττικῶς. μᾶλλον ἢ μαίνομαι.

Σέδετον. [4] τὸ φωσάτον.

Σεκοῦνδος, [5] Ἀθηναῖος, σοφιστής· ὃς [6] ἐχρημάτισε Πλύνιος. ἐπωνομάζετο δὲ [7] Ἐπίουρος, ὡς υἱὸς τέκτονος. καθηγητὴς δὲ γέγονε καὶ [8] Ἡροδότου τοῦ σοφιστοῦ. ἔγραψε Μελέτας ῥητορικάς.

Σέκρετον.

Σελαγεῖται. ἀντὶ τοῦ λάμπεται, ἐκπυροῦται. παρὰ τὸ σέλας.

Σελαγίζω. λάμπω.

Σέλας. πῦρ. ἢ τὸν κεραυνὸν, καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης. ἢ λαμπηδών. καὶ σελαγεῖται, λάμπεται.

Σελάχιον. ἰχθύδιον, ὃ μόνον ζωοτοκεῖ, πρῶτον ὠοτοκῆσαν ἐν αὐτῷ, πλὴν βατράχου. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω [9] λεχάζειν. Καλλίστρατος δὲ, τὸ τοῦ ἰχθύος κόπαιον. λέγεται δὲ καὶ [10] μαλάχιον.

natum accuſavit, eorumque literas, quibus convincerentur, protulit, & aliis alia crimina objiciens, omnes, qui tunc erant Senatus principes, & ſingularum provinciarum nobiliſſimos & ditiſſimos quoſque perdidit. Erat etiam auri cupidiſſimus, ut fortitudinem avaritia ſuperaret. † Hic Severus ſub Anthemio Imperatore fuit. Alexandriam vero profectus, in otio philoſophico vitam tranſegit, variorum librorum copia abunde inſtructus. Viros autem doctrina præſtantes, ſi quiſquam alius, ad ſe facile pertrahere norat. Cætera deſiderantur. *Port.*

Σεβίσαι. Colere. Laudibus celebrare. Ariſtophanes: *Fideliter Deos colere & celebrare conſuevi*, &c. ut paulo ante ſcriptum eſt.

Σέδας. Sedes. Cathedras.

Σεδεκίας. Sedecias. Hic cum impietati prorſus addictus eſſet, a Rege Nabuchodonoſore quoque defecit, violato jurejurando, quod per Deum jurarat, ſe ab eo non defecturum. Ille vero exercitu adducto Hieroſolyma per biennium obſedit.

Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρ. *Tibi vero hæc placent. At ego plus inſanio [amore hujus.]* Id eſt, ſupra modum hoc mihi placet. Πλεῖν hic Attice dictum eſt pro πλέον, vel μᾶλλον.

Σέδετον. Locus foſſa cinctus. Stativa. Sedes.

Σεκοῦνδος. Secundus, Athenienſis, Sophiſta, qui vocatus eſt Plinius. Idem cognominatus eſt Epiurus, ut fabri filius: fuitque Herodis Sophiſtæ magiſter. Scripſit Declamationes oratorias.

Σέκρετον. [Latinum vocabulum.] Secretum.

Σελαγεῖται. Lucet. Splendet. Ardet. A nomine σέλας, fulgor, ſplendor.

Σελαγίζω. Luceo. Fulgeo. Splendeo.

Σέλας. Ignis. Vel fulmen, & Lunæ lumen. Vel, ſplendor. Et σελαγεῖται, ſplendet.

Σελάχιον. Selachium. Piſciculus, qui ſolus vivum fœtum parit, poſtquam prius ova in utero peperit: excepta rana. Dictum vero eſt σελάχιον, ab ἔσω, intus, & λεχάζειν, cubare. Calliſtratus vero ſic vocat fruſtum piſcis. Dicitur etiam μαλάχιον.

1 Ὁ Σεβῆρος οὗτος ἐπὶ Ἀνθ.] Hunc transferenda erant verba illa, quæ in principio hujus articuli leguntur, Σεβῆρος, σοφιστὴς Ῥωμαῖος. Quæ enim Suidas hic tradit, ex Damaſcio excerpta ſunt, nec accipienda ſunt de Severo Imperatore, ſed Severo Sophiſta quodam Romano, cujus & Photius in Excerptis ex Damaſcio pag. 1040. & 1049. mentionem facit. Salmaſius tamen ad Æl. Spart. pag. 139. Ed. Pariſ. & hæc æque ac præcedentia ad Severum Imperatorem pertinere putat; & ſimul ſtuporis Noſtrum arguit, qui non ſolum Severo Sophiſtæ iſta tribuat, ſed etiam Sophiſtam illum ſub Anthemio vixiſſe ſcribat. At ſi inſpexiſſet Photium locis laudatis, vidiſſet utique mentionem ibi fieri Severi cujuſdam Romani, qui tempore Anthemii vixit: quem quidem eſſe ipſum illum Severum, de quo Suidas hic loquitur, nemini dubium forte puto, qui Photium ipſum conſulere voluerit.

2 Ὡς πρὸ ὀλίγων ἐγρ.] Nimirum v. Σεβαστίς.

3 Μ' ἀλλὰ πλεῖν ἢ μ. πλ. ἢ μαίνομαι] Sic locum hunc refinxi auctoritate MS. Pariſ. A. Ante enim minus recte legebatur, μᾶλλον πλεῖν ἢ μαίνομαι. πλέον ἢ μάχομαι, &c. Cæterum vox με ante ἀλλὰ videtur eſſe ſupervacanea: qua expuncta ſenſus erit planior.

4 Σέδετον] Vide Dufrenium in Gloſſario. Pro φωσάτον autem rectius ſcribes φοσσάτον, per duplex σσ.

5 Σεκοῦνδος, Ἀθην.] De hoc vide Philoſtratum lib. I. *de Vit. Sophiſt.* in fine.

6 Ὃς ἐχρημάτισε Πλύνιος] Hæc a ſciolo quodam adjecta eſſe puto: qui cum legiſſet Plinium juniorem appellatum fuiſſe *Secundum*, de eo Suidam hic loqui exiſtimabat. Sed Plinium Secundum diverſum eſſe a Secundo Sophiſta Athenienſi, de quo Suidas hic agit, adeo manifeſtum eſt, ut imperitiam ſuam palam prodat, qui eos confundat.

7 Ἐπίουρος] Philoſtratus loco laudato eum Ἐπίθουρον dictum fuiſſe ſcribit. Sed lectio Suidæ magis placet. Ἐπίουρος enim, vel ἐπίκουρος dicebatur clavus ligneus, teſtibus Grammaticis. Heſychius: Ἐπίουροι. ἐπίσκοποι, καὶ ἧλοι ξύλινοι. Idem alibi: Ἐπίκουροι. ἧλοι ξύλινοι. Gloſſæ: Ἐπίουρος, *compages, ſudis.* Hinc detorta eſt vox *epigrus*, quæ apud Gloſſographos Latinos legitur. Iſidorus in Gloſſis: *Epigri, clavi lignei ſunt, quibus lignum ligno adhæret.* Eadem ex Iſidoro repetit Papias. Confer Mauſſacum in Diſſertat. Crit. ſub finem. Hinc autem apparet, quare Secundus, filius fabri lignarii, Ἐπίουρος dictus ſit.

8 Ἡροδότου] Meurſius *Lect. Att.* lib. VI. cap. IX. recte monuit, legendum eſſe Ἡρώδου. Intelligitur hic enim Herodes Atticus, cujus præceptor Secundus Sophiſta fuit. Philoſtratus in *Secundo*, pag. 543. Ἡρώδην δὲ ἐκπαιδεύσας, ἐς διαφορὰν αὐτῷ ἀφίκετο παιδεύοντι ἤδη. Idem in Vita Herodis Attici, pag. 562. Καὶ ὡς Σεκούνδῳ τῷ Ἀθηναίῳ ἐφοίτησεν, εἰρημένον μοι ἤδη.

9 Λεχάζειν] MS. A. λαχώζειν. At MS. B. λεχώζειν.

10 Μαλάχιον] Reineſius *Var. Lect.* pag. 475. obſervante etiam Pearſonio, reponendum putat, τεμάχιον. Sed fallitur vir ſummus. Vide Noſtrum ſupra v. Μαλάχια.

Σελάχια. ὅσα λεπίδα οὐκ ἔχει· οἷον σμύραινα, βοῦς, νάρκη, τρυγών· οὐδὲ ᾠοτοκεῖ.

Σέλλαι. σελλάρια. [1] σωτήρια. ἕδραι.

Σέλγη, [2] πόλις Πισιδίας, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. ὅθεν καὶ τὸ ἀσέλγεια κατ' ἐπίτασιν, καὶ τὸ ἀσελγαίνειν.

Σελεύκεια. ὄνομα πόλεως. καὶ Σελευκεῖς, οἱ Ἴσαυροι. Σελευκία δὲ, ὄνομα κύριον.

Σελευκίς. [3] ὄρνεον ἐστὶν εὔπεπτον, καὶ ἀκόρεστον, καὶ πανοῦργον, καὶ τὰς ἀκρίδας χανδὸν λαφύσσον.

Σέλευκος [4] Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, ὃς ἐπεκλήθη Ὁμηρικός. ἐσοφίστευσε δὲ ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ἐξηγητικὰ εἰς [5] πάντα, ὡς εἰπεῖν, ποιητήν. Περὶ τῆς ἐν συνωνύμοις διαφορᾶς. Περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων. Περὶ τῶν παρ' Ἀλεξανδρεῦσι παροιμιῶν. Περὶ Θεῶν βιβλία ρ'. καὶ [6] ἄλλα σύμμικτα.

Σέλευκος Ἐμεσηνὸς, γραμματικός. [7] Ἀσπαλιευτικὰ δι' ἐπῶν, βιβλία δ'. Εἰς τοὺς Λυρικοὺς ὑπόμνημα. [8] Παρθικὰ, δύο. καὶ ἄλλον δέ τινα Σέλευκον εὗρον ἐμπαρέθετον, βιβλία δὲ οὐκ εἶχε.

Σέλευκος [9]. οὗτος ἐπεκέκλητο [10] Νικάνωρ· ὃς τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἀντιόχῳ δίδωσι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Στρατονίκην, ἐρασθέντι αὐτῆς, καὶ διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα ἀσθενήσαντι, καὶ ἐπικρυπτομένῳ, γνωσθέντι δὲ ὑπὸ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ. Φασὶ δὲ Σέλευκον συνόντα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, ταῦρον θυομένῳ ἀποδράντα, μόνον Σέλευκον περιγενέσθαι αὐτοῦ, τῶν κεράτων κρατήσαντα. καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἀγάλματι αὐτοῦ ἐν τῇ κεφαλῇ προστιθέασι κέρατα.

Σελλήεις. ποταμός.

Σελῆναι. [11] πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ. καὶ ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς σελήνας πελάνους εἴρηκεν Εὐριπίδης.

Καί μοι πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπει δόμων.

Φράσον σελήνας τάσδε [12] πυρίμου χλόης.

Ἐπὶ δὲ ἓξ σελήναις βοῦν ἕβδομον ἔπεττον, κέρατα ἔχοντα, κατὰ μίμησιν τῆς [13] πρωτοφυοῦς σελήνης.

Σελήνη. τὸ ἄστρον. [14] Φασὶ τὴν σελήνην μὴ μόνον ὑγρὰν εἶναι, ἀλλὰ καὶ θερμαίνειν ὁμοίως τῷ ἡλίῳ τὰ σώματα. [15] Δαβίδ· Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει

Σελάχια. Sclachia. Sic appellantur pifces, qui fquamis carent, nec ova pariunt: ut muræna, bos, torpedo, paftinaca.

Σέλλαι. Sellæ. Latrinæ. Sedes.

Σέλγη. Selge, urbs Pifidiæ: ubi homines flagitiofam vitam agebant, & in promifcuos concubitus ruebant: unde etiam dicta eft ἀσέλγεια, addito α intenfivo; & ἀσελγαίνειν.

Σελεύκεια. Seleucia. Nomen urbis. Et Seleucenfes, ejus urbis cives. At Σελευκία, [per ι in fyllaba penultima,] eft nomen proprium [mulieris.]

Σελευκίς. Seleucis. Avis, cibos facile concoquens, & infatiabilis, & aftuta, & locuftas avide devorans.

Σέλευκος Ἀλεξ. Seleucus Alexandrinus, Grammaticus, cognominatus Homericus: qui Romæ eloquentiam docuit. Scripfit commentarios in totum pene Poetam. De Synonymorum differentia. De iis, quæ falfo creduntur. De proverbiis apud Alexandrinos ufitatis. De Diis libros c. Item, alia mifcellanea.

Σέλευκος Ἐμεσ. Seleucus Emefenus, Grammaticus. [Scripfit] Pifcatoria verfibus, lib. II. Commentarium in Lyricos. Parthicorum libros II. Inveni & alium Seleucum, reliquis additum, fed qui nullos fcripferat libros.

Σέλευκος. Seleucus. Hic cognominatus eft Nicanor: qui uxorem fuam Stratonicen Antiocho filio fuo dedit, amore ejus capto, & ideo ægrotanti, fed morbum diffimulanti; quem Erafiftratus medicus detexit. Fertur autem Seleucus taurum, quem Alexander Macedo immolaturus erat, aufugientem folus retinuiffe prehenfis cornibus. Quæ ratio eft, quare ftatuæ ejus capiti cornua addant.

Σελλήεις. Selleis. Fluvius.

Σελῆναι. Lunæ. Id eft, placentæ latæ & rotundæ. Et Euripides in *Erechtheo* placentas illas vocavit πελάνους. *Et mihi magnam pelanorum copiam domo mittit. Voca* [*placentas has*] *lunas, ex tritico confectas.* Poft fex vero lunas, i. e. placentas ita dictas, bovem feptimum pinfebant, cornua habentem, ad imitationem lunæ, cum primum apparere incipit.

Σελήνη. Luna. Ajunt Lunam non folum humidam effe, fed etiam calefacere corpora, æque ac ipfum Solem. David: *Interdiu Sol*

1 Σωτήρια] Vide Nos fupra v. Ἀφ' ἑδρῶν, ubi locum hunc, quem Portus non intellexerat, abunde expofuimus.

2 Σέλγη, πόλις Πισιδίας, ὅπου κακ.] Confer Noftrum fupra v. Ἀσέλγεια, ubi eadem leguntur.

3 Σελευκίς] Hujus aviculæ ex Theodoro Tharfenfi meminit Photius. Cod. CCXXIII. pag. 681.

4 Σέλευκος Ἀλεξ.] Vide Voffium in opere *de Hift. Gr.*

5 Εἰς πάντα ποιητήν] Wolfius, Portus, & Voffius, locum hunc ita interpretati funt, ac fi legeretur, εἰς πάντας τοὺς ποιητὰς, i.e. *in omnes poetas.* Sed ego lectionem vulgatam retinendam cenfeo, dummodo ante ποιητὴν addatur articulus τὸν, & fcribatur, εἰς πάντα τὸν ποιητὴν, i.e. *in totum Poetam:* Homerum fcilicet. Is enim κατ' ἐξοχὴν Poeta dici folet. Πᾶς vero interdum poni pro ὅλος, nemini non notum eft.

6 Καὶ ἄλλα σύμμικτα] Laudatur Seleucus ἐν Συμμίκτοις a Scholiafta Apoll. Rhod. ad lib. II. v. 1055. Cæterum, Seleuco huic tribuendas etiam puto *Gloffas,* quas laudat Athenæus pluribus in locis; & Euftathius ad *Odyff.* pag. 1963. Eundem quoque effe puto, quem Suidas v. Ὀργεῶνες laudat ἐν τῷ ὑπομνήματι τοῦ Σόλωνος Ἀξόνων; & cujus librum fecundum περὶ Βίων memorat Harpocratio v. Ὁμηρίδαι: item quem ἐν πρώτῳ περὶ Φιλοσοφίας citat Laertius in *Platone,* fub finem. Voffius porro eidem tribuit opus περὶ Ἑλληνισμοῦ, quod laudatur ab Athenæo lib. IX. pag. 367. & 398.

7 Ἀσπαλιευτικά] At Athenæus opus hoc Seleuco Tarfenfi tribuit.

8 Παρθικά] In MS. B. legitur, Παρθενικά.

9 Σέλευκος. οὗτος ἐπεκέκλητο Νικ.] Hæc, & quæ fequuntur, leguntur etiam apud Codinum *de Orig. CPol.* pag. 16. Confer etiam Noftrum fupra v. Ἐρασίστρατος, ubi eadem hiftoria refertur.

10 Νικάνωρ] Ab aliis Νικάτωρ dicitur.

11 Σελῆναι. πέμματα πλ.] Vide Noftrum fupra v. Ἀνάστατοι, ubi eadem leguntur.

12 Πυρίμου χλόης] Hæc corrupta funt, quæ quidem ob fragmenti brevitatem haud facile emendari & illuftrari poffunt. Pro πυρίμου autem forte fcribendum eft πυρίνου: a πυρὸς, frumentum.

13 Πρωτοφυοῦς] Scribe, πρωτοφαοῦς.

14 Φασὶ τὴν σελ. ——— τὰ σώματα] Hæc funt verba Theodoreti ad Pfalm. CXX. v. 6.

15 Δαβίδ] Pfalmo modo dicto.

τι, ὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. καὶ σεληναίη· καὶ σεληναῖος, ὁ τῆς σελήνης.

non aduret te, neque luna noctu. Et σεληναία, [poetice pro σελήνη.] Et σεληναῖος, lunaris. *Luminaria videre, lucem rerum significat.*

[1] Φωστῆρας ἰδεῖν, πραγμάτων δηλοῖ φάος.

Σεληνίτης. Selenites. [Lapis.]

Σελίδιον. [2] τὸ ἀπὸ τῆς ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω. Pagella: quæ scilicet a parte superiore ad inferiorem legitur.

Σελλίζειν. [3] τὸ ἀλαζονεύεσθαι. ἀπὸ Σέλλου τινὸς [4] πένητος, καὶ προσποιουμένου τὸ πλουτεῖν. Selli more gloriari. Sellus enim pauper erat, qui se divitem esse falso jactabat.

Σέλινον. εἶδος λαχάνου. Apium. Oleris genus.

Σελίνου [5] δεῖται ὁ νοσῶν. [6] ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάταις πνοαῖς ὄντων, ἐπειδὴ τοὺς τάφους, ὅπου ἔμελλον τοὺς νεκροὺς τίθεσθαι, σελίνοις ἐστρώννυον. Σελίνου δεῖται ὁ νοσ. *Ægrotus indiget apio.* Dicitur de iis, qui animam agunt. Sepulcra enim, in quibus defunctos condituri erant, apio spargebant.

Σελίνου [7] στέφανος. πένθιμος. τὸ γὰρ σέλινον πένθεσι προσήκει· ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τῷ περὶ ἀγώνων. Σελίνου στέφ. Apii corona. Id est, lugubris. Apium enim luctui convenit: ut & Duris in libro de certaminibus tradit.

Σέλλιος, [8] ἢ Σίλλιος, ὁ καὶ Ὅμηρος, γραμματικὸς [9] πρὸ Μενάνδρου. Σέλλιος. Sellius, sive Sillius, qui & Homerus [dictus est,] Grammaticus ante Menandrum.

Σελίς. [10] τὸ μέσον τῶν δύο καταβατῶν ἄγραφον τυγχάνον. καὶ τὸ βιβλίον. ἐν Ἐπιγράμμασι·
Καὶ [11] σελίδων κανόνισμα φιλόρθιον.

Σελίς. Spatium scriptura vacuum inter duas lineas deorsum versus ductas. Item, liber, [vel potius, pagina.] In Epigrammate: *Et regulam paginarum directricem.*

Σελμῶν. σανίδων. καὶ ὄνομα τόπου. σημαίνει δὲ καὶ [12] ἀνταπόδοσιν. Σελμῶν. Tabulatorum. Transtrorum. Item nomen loci. Significat etiam [Hebraice] retributionem.

Σελλοί. [13] ἐθνικόν. Σελλοί. Selli. Nomen gentis.

Σεμεΐ. ὄνομα κύριον. Σεμεΐ. Semei. Nomen proprium.

Σεμίδαλις, σεμιδάλεως. καὶ σεμιδαλίτης ἄρτος, ὁ καθαρός. [14] Τὰ τρία μέτρα τῆς σεμιδάλεως, ἐξ ὧν ὁ ἐγκρυφίας ἐγίνετο, τὴν τριήμερον τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς ταφὴν ὑπαινίττεται. Σεμίδαλις. Siligo. Simila. Similago. Et σεμιδαλίτης ἄρτος, panis siligineus, i.e. purus. Tres mensuræ similaginis, unde fiebat panis subcineritius, triduanam panis vitæ sepulturam adumbrant.

Σεμιράμεια τείχη. Ἱεριχοῦντα δέ. Σεμιράμεια τείχη. Semiramia mœnia. [Scribitur per ει in syllaba penultima.] At Ἱεριχοῦντα, Hierichuntia, [per ι simplex.]

Σεμίραμις. [15] αὕτη βασιλεύσασα τῶν Ἀσσυρίων πρώτη, καὶ καταδυναστεύσασα, καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους ἀνελοῦσα, πρῶτον μὲν ἐξεῦρε τὰ μέταλλα, τοῖς δὲ αἰχμαλώτοις τὴν τούτων ἐργασίαν ἐπέτρεψε. περιέθηκε δὲ καὶ τείχη πρώτη τῇ Νινευΐ, μετονομάσασα ταύτην Βαβυλῶνα. καὶ τοῖς ποταμοῖς περιέβαλε χώματα, καὶ τὰς Πυραμίδας ἀνήγειρε, καὶ πρὸς τὸν ὠκεανὸν διαπλεύσασα, τοὺς πρὸς αὐτὸν οἰκοῦντας ἱστόρησεν. εἰσὶ δὲ οἱ Αἰθίοπες. Φησὶ δὲ καὶ Ὅμηρος·
Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν, μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας,
Χθιζὸς ἔβη. ——————
Καὶ τοὺς μὲν εἶπεν ἀτρίχας εἶναι ὑπὸ τοῦ τοῦ ἡλίου

Σεμίραμις. Semiramis. Hæc Assyriorum prima Regina & Domina, multis mortalibus interfectis, metalla primum invenit, in quorum fodinis captivos opus facere jussit. Prima quoque Niniven mœnibus cinxit, eamque mutato nomine Babylonem vocavit: flumina item aggeribus coercuit & Pyramides erexit, enavigatoque Oceano, accolas ejus Æthiopes lustravit. Nam & Homerus ait: *Jupiter enim ad Oceanum, ad Æthiopes probos, heri profectus est.* Ac quosdam eorum dixit pilis carere, a Sole adustos, pecudumque more viventes: oræ au-

θέρμης κεκαυμένους, ἀλογώδη βοσκομένους δίαιταν· τοὺς

1 Φωστῆρας ἰδ.] Est versus ὀνειροκριτικὸς, qui legitur apud Astrampsychum & Nicephorum. Pro ἰδεῖν autem metri gratia scribendum est εἰδεῖν: quod tamen minus usitatum est.

2 Σελίδιον] Confer Nostrum paulo post v. Σελίς.

3 Σελλίζειν. τὸ ἀλαζ.] Vide omnino Suidam supra v. Θεαγένης, & infra v. Σεσελλίσθαι.

4 Πένητος, καὶ προσποιουμένου τὸ πλ.] Hoc genus homines Græci eleganter πτωχαλαζόνας vocant. Confer Scholiastam Aristophanis ad *Vesp.* pag. 451.

5 Σελίνου δεῖται ὁ νοσ.] Confer Nostrum infra v. Τοῦ σελίνου δεῖ.

6 Ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάταις πν. ὄντων, ἐπειδὴ τ.] Locum hunc ex MSS. emendavi, qui in prioribus Editt. minus recte sic legitur, ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάταις πνοαῖς ὄντων τοὺς τάφους, &c.

7 Σελίνου στέφανος. πένθιμος] Artemidorus lib. I. cap. LXXIX. Σελίνων δὲ στέφανος ἐπιτάφιος ἀγῶνι ἐπιτήδειός ἐστι.

8 Σέλλιος] Vide Nostrum supra Ὅμηρος Σέλλιος.

9 Πρὸ Μενάνδρου] Puto Suidam initio scripsisse, πατρὸς Μενάνδρου, i.e. patrem habens Menandrum: quo genere loquendi Grammatici sæpe uti consueverunt. Vox πατρὸς autem in MSS. non raro per compendium sic exarari solet, πρς, addita lineola transversa: quod a librariis aliud agentibus facile in πρὸ mutari potuit.

10 Σελίς. τὸ μέσ.] Vide Salmasium ad Flav. Vopiscum, pag. 447, 448. Edit. Paris.

11 Καὶ σελίδων καν.] Verba hæc decerpta sunt ex Epigrammate Phaniæ, quod ex codice MS. integrum cum Lectore communicavimus supra v. Λεάντειραν.

12 Ἀνταπόδοσιν] Respexit ad vocem Hebraicam שלם, quam LXX. Interpretes pluribus in locis vertunt ἀποδιδόναι, i.e. *reddere*, vel *rependere*.

13 Σελλοί] Vide Schol. Homeri ad Il. Π. v. 234. & Holstenium ad Stephanum, v. Ἐλλοπία.

14 Τὰ τρία μέτρα τῆς σεμιδ.] Hæc referenda sunt ad locum illum *Genes.* XVIII. 6. Φύρασον τρία μέτρα σεμιδάλεως, καὶ ποίησον ἐγκρυφίας.

15 Σεμίραμις. αὕτη βασ.] Hæc puto descripta esse ex Joanne Antiocheno, non eo, qui Malelas cognominatur, & hodie adhuc exstat, sed altero ejusdem nominis, ex quo Excerpta tantum hodie supersunt in Collectaneis a Valesio editis.

δὲ τὴν παραλίαν οἰκοῦντας ἀγνοεῖν καὶ τὰς ἐν γῇ φυομένας βοτάνας, τῇ δὲ τῶν ἰχθύων ἀρκεῖσθαι βρώσει. ἐκεῖ δὲ εἶναι καὶ τὸν παράδεισον. πάντα γὰρ ὅσα εὐώδη καὶ ἀναγκαῖα, ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις εὑρίσκεται. τὴν δὲ Σεμίραμιν καὶ Ῥέαν ἐκάλουν. Σεμίραμις λέγει Δερκεταίῳ· Ἄπιθι, καὶ διευτρέπιζε εἰς τρίτον ἔτος στρατείαν, ἀρξάμενος ἔκ τε Ἑλλησπόντου καὶ Λιβύης, ἄχρι Βάκτρων, πεζοῦ μὲν μυριάδας τ΄, ἱππικοῦ δὲ ἑκατόν· δρεπανηφόρων δὲ ἁρμάτων μυριάδας δέκα· ἀνδρῶν ἐπὶ καμήλων μαχομένων τὸ ἴσον πλῆθος· ἄλλων δὲ καμήλων, ἐς ὅ, τι ἂν ἐγὼ δέωμαι, μυριάδας εἴκοσι· βύρσας δὲ βοῶν ὠμοδεψητῶν εἰς λ΄ μυριάδας. ναῦς δὲ ἐν Βάκτροις ναυπηγεῖσθαι τρισχιλίας μακρὰς χαλκεμβόλους, πληρώματα δὲ αὐταῖς ὁμοίως ἔκ τε Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Αἰγύπτου καὶ Κύπρου καὶ Κιλικίας, τῶν τε παραλίων μερῶν, ἄχρι Ἑλλησπόντου. ἡ αὐτὴ ὁρμῶσα ἐπ᾽ Ἰνδοὺς, εἴδωλα ἐλεφάντινα ξύλινα ξυμπήγνυται εἰς μυριάδας κ΄. ἃ ἔμελλον οἴσειν αἱ κάμηλοι, τὰ ἐντὸς πεπλησμένα φρυγάνου καὶ φορυτοῦ, ὡς εὐβάστακτα εἴη· τὰ δ᾽ ἔξωθεν αὐτῶν περιεβύρσωσεν. ἐπιβάτας δὲ ἐφ᾽ ἑκάστην κάμηλον δύο ἔταξεν Αἰθίοπας τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. καὶ ἐπέρασε τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, ὅστις ἐστὶν ὑπὲρ ἑκατὸν σταδίους τὸ πλάτος, καὶ ζεύγνυσι γέφυραν, ᾗ στενότατος εἶναι ἐδόκει. ἦν δὲ μῆκος μὲν ξ΄ σταδίων· πλάτος δὲ, τριακοσίων. τὰ δὲ εἴδωλα ἦσαν εἴκοσι μυριάδες. ἡ αὐτὴ ἐκνεύσασα τὸν ποταμὸν Ἰνδὸν, καὶ [1] τῆς ἐντὸς κοίτης κτίσασα παλάτια ἐπὶ ὑψωμάτων ἐγχορήγων ἠσφαλτωμένων, αὖθις ἀπέλυσεν εἰς τὴν κοίτην.

Σεμνά. τὰ τίμια, καὶ σεβάσμια. Κατά τι πυθόχρηστον ἧκε Θεῶν κομίζων ἱερὰ εἰς τὴν μετοίκησιν σεμνὰ ἐφόδια. Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας.

Σεμναὶ[2] Θεαί. οὕτω καλοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὰς Ἐριννύας.

Σεμνεῖον. τὸ μοναστήριον, ἐν[3] ᾧ μονούμενοι οἱ Ἀσκηταὶ τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια [4] τελοῦσι, μηδεὶς μηδὲν κομίζοντες, μὴ ποτὸν, μὴ σιτίον, μήτε τι τῶν ἄλλων, ὅσα πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρείας ἀναγκαῖα· ἀλλὰ νόμους, καὶ λόγια θεσπισθέντα διὰ Προφητῶν, καὶ ὕμνους, καὶ τ᾽ ἄλλα, οἷς ἐπιστήμη καὶ θεοσέβεια συναύξονταί τε καὶ τελειοῦνται. τὸ δ᾽ ἐξ ἑωθινοῦ μέχρις ἑσπέρας διάστημα σύμπαν ἐστὶν αὐτοῖς ἄσκησις. σιτίον γὰρ ἢ ποτὸν οὐδεὶς ἂν αὐτῶν προσενέγκοιτο πρὸ ἡλίου δύσεως.

Σεμνὴν,[5] τρυφῶσαν. οὐ τὴν σώφρονα, (οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτήν) ἀλλὰ τὴν ἀλαζόνα καὶ ὑπέρογκον καὶ ἐφ᾽ ἑαυτῇ μέγα φρονοῦσαν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Σεμνομυθοῦσιν. ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις. [6] Ὁ

tem maritimæ accolas ipsas etiam herbas e terra nascentes ignorare, piscium esu contentos. Ibi etiam Paradisum esse: quod omnia odorata & necessaria in locis illis inveniantur. Semiramidem Rheam etiam vocabant. † Semiramis ait Dercetæo: Abi, & expeditionem in tertium annum para, initio facto ab Hellesponto & Libya, usque ad Bactra, cogens ter millena millia peditum; equitum millena millia; falcatorum curruum centena millia, & virorum e camelis pugnantium totidem: aliorum vero camelorum ad quosvis alios usus, ducenta millia: pellium bubularum, earumque crudarum, ad trecenta millia. Præterea, naves longæ Bactris ædificentur ad ter mille, æneis rostris munitæ, quarum remiges & milites classiarii ex Syria, Phœnicia, Cypro, Cilicia, & ora maritima, Hellespontum usque, conscribantur. Eadem adversus Indos expeditionem faciens, lignea elephantorum simulacra ad ducenties mille fabricavit, intus repleta virgultis & omnis generis materia leviori, quo facilius ferri possent; extrinsecus vero coriis contecta. In singulos autem camelos duos Æthiopes sagittarios & jaculatores imposuit: Indumque flumen, qui est amplius C. stadiorum latitudine, trajecit, eundemque ponte junxit, qua angustissimus esse videbatur. Longitudo vero erat LX. stadiorum: at latitudo CCC. Simulacrorum vero erant ducenta milla. Eadem trajecto Indo flumine, & in interiori regione palatiis conditis, * * * *, in lectum suum discessit.

Σεμνά. Veneranda. Augusta. *Oraculo quodam Pythio jussus venit, afferens Deorum sacra, veneranda migrantium viatica.* Sic Ælianus inquit in libro *de Providentia.*

Σεμναὶ Θεαί. Venerandæ Deæ. Sic Athenienses vocant Furias.

Σεμνεῖον. Sacellum, sive locus secretus, in quo Ascetæ a turba remoti sanctioris vitæ mysteriis initiantur, nemine quicquam eo afferente, non cibum, non potum, nec quicquam eorum, quæ ad corporis usum necessaria sunt; sed leges, & oracula Prophetarum, & hymnos, cæteraque quibus cognitio & pietas augentur & perficiuntur. Et toto quidem tempore, a mane usque ad vesperam, jejuniis & precibus vacant, nec quisquam eorum ante Solis occasum cibum vel potum gustat.

Σεμνὴν, τρυφῶσαν. [Hoc loco Comicus σεμνὴν] non vocat gravem, vel modestam, (non enim eam laudat) sed arrogantem, & superbam, fastuque elatam. Aristophanes *Nubibus.*

Σεμνομυθοῦσιν. Superbe loquuntur. [Et σεμ-

1 Καὶ τῆς ἐντὸς κοίτης κτίσασα παλ. ἐπὶ ὑψ. ἐγχορ.] Hæc corrupta sunt, & nullum pene sensum habent, quæ aliis illustranda & emendanda relinquimus.

2 Σεμναὶ Θεαί] Confer Nostrum supra v. Θησεῖον.

3 Ἐν ᾧ μονούμενοι οἱ ἀσκ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Philonis in libro *De vita contemplativa*: quæ etiam leguntur supra v. Θεραπευταί, & apud Cedrenum pag. 200.

4 Τελοῦσι] Supra v. Θεραπευταὶ legitur πληροῦνται.

5 Σεμνὴν, τρυφῶσαν] Aristophanes *Nubibus*, pag. 126. (61. Ed. Bas. *P.*)

Σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.

Scholiasta ad eum locum: Σεμνὴν, οὐ τὴν σώφρονα, (οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτὴν) ἀλλ᾽ ἀλαζόνα, καὶ ὑπέρογκον, καὶ σοβαρὰν τῷ εἴδει· τρυφῶσαν δὲ ἱματίοις καὶ τῇ ἄλλῃ δαπάνῃ.

6 Ὁ δὲ σεμνὸς Ἀσδρ.] Valesius fragmentum hoc Polybio tribuit.

δὲ σεμνὸς Ἀσδρούβας συνέπεσε τῷ στρατηγῷ περὶ τὰ γόνατα, ἐπιλελησμένος τῆς μεγαλοῤῥημοσύνης.

Σεμνόν. ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ λέγουσιν. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν. [1] Εὐριπίδης Μηδείᾳ·

Οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
Σεμνοὺς γεγῶτας.

καὶ ἐν [2] Ἱππολύτῳ·

Μισεῖν τὸ σεμνόν, καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.

Καὶ ἔνδοξον. [3] Εὐριπίδης Ἱππολύτῳ·

Πῶς οὖν σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ προσεννέπεις.

καὶ τὸ μέγα, καὶ τοὺς τιμίους. Τοῖς δ' αὖ σεμνοῖσι τῶν ὀρνίθων. [4] Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ τιμίοις. [5] Ὁ αὐτὸς σεμνότατος ὢν καὶ αὐστηρότατος, ὅμως ἐπίχαρις ἦν ἐν ταῖς ὁμιλίαις, οὐδενὸς ἧττον τῶν ἐπὶ χάρισιν θαυμαζομένων. Δέξιππος· Σεμνὸν γὰρ αὐτὸν ἀπέφαινε τά τε ἄλλα, καὶ ὅτι οἱ εὖ ὁ πατὴρ στρατηγήσει.

Σεμνοπροσωπεῖς. τουτέστι σεμνὴν τὴν ὄψιν ἔχεις. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι σεμνοὶ μὲν φαίνεσθαι, οὐ κατὰ τὴν πρόσοψιν δὲ ἔχοντες καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα.

Σεμνυνόμενος. κομπάζων. Σεμνυνόμενος ὁ Διονυσόδωρος ἐπὶ τῷ μηδένα τῶν κρουμάτων αὐτοῦ μήτ' ἐπὶ τριήρους, μήτ' ἐπὶ κρήνης ἀκηκοέναι, καθάπερ Ἰσμηνίου.

Σεμπρώνιος. ὄνομα κύριον. πρῶτος Ῥωμαίων.

Σενάτορες. ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ Ῥήμου ἀναίρεσιν ἐκ τῶν περιοίκων πόλεων ἀριθμὸν ἀνδρῶν ἐφειλκύσατο, καὶ τούτων τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἐχέφρονας ἑκατὸν ἐπιλεξάμενος, προβούλους τε αὐτοὺς καὶ προέδρους τῶν κοινῶν ἀπέφηνε πραγμάτων· Σενάτορας τε καὶ Βουλευτὰς διὰ τὴν ἡλικίαν τοὺς ἄνδρας ὀνομάσας. ἐκ δὲ τούτων δέκα τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος, Πατρικίους τε αὐτοὺς ἐκ μεταφορᾶς πατέρων ἐκάλεσε, καὶ πρὸς τὴν τοῦ δήμου προσκατέστησεν διοίκησιν. τριακοσίους τε ἱππεῖς καὶ τρισχιλίους πεζοὺς πρὸς τὴν τῆς πόλεως φρουρὰν ἀπεγράψατο στρατιώτας· εἰς φυλὰς δὲ τέσσαρας διένειμε τὸ τοῦ δήμου πλῆθος, καὶ Σενάτον τὸ βουλευτήριον ἐκάλειτο.

Σεναχηρείμ. ὄνομα κύριον.

Σενύου. βασιλέως Αἰγύπτου.

Σεξτίλιος. ὄνομα μηνὸς παρὰ Ῥωμαίοις.

Σέξτος [6] Χαιρωνεύς, ἀδελφιδοῦς Πλουτάρχου, γεγονὼς κατὰ Μάρκον Ἀντωνῖνον τὸν Καίσαρα, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἡροδότου τοῦ Φιλαδελφέως. οὗ δὲ

νος, superbus.] *Superbus vero ille Asdrubal Imperatori ad genua accidit, pristinæ magniloquentiæ oblitus.*

Σεμνόν. Grave. Venerandum. Interdum etiam ponitur pro *superbo.* Euripides *Medea: Novi enim multos mortalium, qui superbi fuerunt.* Et in *Hippolyto: Odisse fastum, & mores non omnibus gratos.* Item, clarum, [venerandum.] Euripides in *Hippolyto: Cur igitur venerandam Deam non salutas?* Et, magnum, honoratum, eximium. *Eximiis vero avibus.* Aristophanes. † *Ille vero, quamvis gravis esset & valde severus, in colloquiis tamen non minus jucundus erat & suavis, quam ullus eorum, qui ob comitatem celebrabantur.* Dexippus: *Venerabilem enim eum reddebant cum alia, tum etiam illud, quod pater ejus præclara cum laude exercitum duxisset.*

Σεμνοπροσωπεῖς. Gravitatem quandam vultu præfers. Sunt enim homines nonnulli aspectu quidem graves & venerabiles, sed quorum mores vultui non respondent.

Σεμνυνόμενος. Glorians. Sese jactans. *Dionysodorus gloriabatur, quod nemo vel in triremi, vel ad fontem citharæ suæ sonum audivisset, ut Ismeniæ.*

Σεμπρώνιος. Sempronius. Nomen proprium. Princeps Romanorum.

Σενάτορες. Senatores. Romulus post Remi fratris cædem ex finitimis civitatibus certum virorum numerum Romam traduxit, ex quibus centum, qui erant seniores & prudentiores, delegit, quos Reip. consiliarios & præsides creavit, Senatoresque propter ætatem vocavit. Ex his decem præstantissimos delegit, quos nomine a patribus ducto Patricios appellavit, iisque administrationem populi commisit. Trecentos etiam equites & ter mille pedites ad urbis custodiam descripsit, populumque in IV tribus divisit, & consilium eorum, quorum consilio civitas regebatur, *Senatum* vocavit.

Σεναχηρείμ. Senacherim. Nomen proprium.

Σενύου. Senyæ, Regis Ægypti.

Σεξτίλιος. Sextilis. Apud Romanos est nomen mensis, [qui nunc Augustus vocatur.]

Σέξτος. Sextus Chæronensis, Plutarchi ex fratre nepos, philosophus, qui fuit M. Antonini Cæsaris temporibus, Herodoti Phi-

1 Εὐριπίδης Μηδείᾳ] Versu 215, 216: sed ubi legitur γεγῶτας, uti etiam hic scribendum est.
2 Ἐν Ἱππολύτῳ] Versu 93.
3 Εὐριπίδης Ἱππολύτῳ] Versu 99.
4 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 570. (392. Ed. Bas. P.)
5 Ὁ αὐτὸς σεμν.] Fragmentũ hoc legitur etiam supra v. Ἐπίχαρις.
6 Σέξτος Χαιρωνεύς] Ejus mentionem facit Capitolinus in *Marco*, & ipse Marcus lib. I. §. 9. Quæsitum autem fuit inter viros doctos, sit ne Sextus hic idem cum Sexto Pyrrhonio, sive Empirico. Negant id viri summi Cl. Salmasius & Casaubonus ad Capitolinum in *Marco*; itemque Jonsius lib. III. cap. XII. *Hist. Philos.* quos sequitur Menagius ad Laertium in *Timone*, lib. IX. sub finem. Jonsii argumenta hæc sunt I. Suidas Sextos hosce tanquam distinctos recenset, licet utrumque faciat Pyrrhonium. Unum enim facit Plutarchi e sorore nepotem, & Chæronæum, quem Bœotm appellat Capitolinus in Vita Marci: alterum Libyn fuisse tradit. II. Diversos habuere præceptores. Sexti Empirici enim præceptorem fuisse Herodotum Tarsensem, Ariei filium, e Laertio discimus: Sexti vero Chæronæi magister erat Herodotus Philadelphæus, teste Suida. III. Diversam amplexi sunt philosophiam juxta omnes, si Suidam excipias. Sextus enim Plutarchi nepos Stoicus fuit, ut constat ex his verbis Capitolini in Vita Marci Aurelii: *Usus est & Apollonio Chalcedonio, Stoico philosopho. Tantum autem studium in eo philosophiæ fuit, ut adscitus jam in Imperatoriam dignitatem, tamen ad domum Apollonii discendi causa veniret. Audivit & Sextum Chæronensem, Plutarchi nepotem, Junium Rusticum, Claudium Maximum, & Cinnam Catullum, Stoicos.* Empiricus vero Pyrrhonius fuit, omnium consensu. His adducti rationibus, cum Jonsio statuimus, Sextum Chæronensem & Empiricum diversos fuisse.

τῆς Πυῤῥωνείου ἀγωγῆς, καὶ τοσοῦτον πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ ἦν, ὥστε καὶ συνδικάζειν αὐτῷ. ἔγραψεν Ἠθικά. [1]Ἐπισκεπτικὰ βιβλία δέκα. † [2]Μετὰ θάνατον τοῦ Κομμόδου ἐτόλμησέ τις Σέξτος εἶναι φῆσαι, καὶ πρὸς ἀνάληψιν τοῦ τε πλούτου καὶ ἀξιώματος ὁρμῆσαι, καὶ πολλά γε ὑπὸ πολλῶν ἀνακριθεὶς, ἐκομψεύσατο. ὡς μέν τοι καὶ τῶν Ἑλληνικῶν τι αὐτὸν ὁ Περτίναξ, [3]ὧν ἐκεῖνος διεπεφύκει, ἀνήρετο, πλεῖστον ἐσφάλη, μηδὲ [4]συνεῖναι τὸ λεγόμενον δυνηθείς. οὕτω πως τὸ μὲν εἶδος ἐκ φύσεως, καὶ τ' ἄλλα ἐξ ἐπιτηδεύσεως αὐτῷ ἐῴκει· τῆς δὲ δὴ παιδείας αὐτῷ οὐ μετεχήκει.

Σέξτος,[5] Λίβυς, φιλόσοφος. Σκεπτικὰ ἐν βιβλίοις ι. Πυῤῥώνεια.

Σεώκη. ὄνομα πόλεως.

Σεπφωραῖος. ὄνομα κύριον.

Σεπφώρα. ἡ τοῦ Μωσέως γυνή.

Σέπφωρις, Σεπφώρεως. ὄνομα κύριον. θηλυκῶς δὲ σημαίνει πόλιν. καὶ Σεπφωρία. καὶ Σεπφωρῖται, ἔθνος.

Σεραφίμ. πληθυντικῶς διὰ τοῦ ι. ἑνικῶς δὲ Σεραφείμ, διὰ διφθόγγου.

Σεραφίμ. ἐμπρησταί. ἔμπυρα στόματα. ἢ θερμαίνοντας. γνώσεως πληθυσμὸς, ἢ σοφίας χύσις.

Σερβιλία. καὶ Σερβίλιος. ὄνομα κύριον. ὁ Ὕπατος Ῥωμαίων, Κόϊντος.

Σέρβιος. ὄνομα κύριον. οἱονεὶ δοῦλος.

Σερβωνῖτις λίμνη.

Σέργιος Ζευγματεὺς, Ἀφθονίου υἱὸς, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων, καὶ αὐτὸς ὕπαρχος πραιτωρίων γεγονὼς, καὶ ἀπὸ ὑπάτων, πατρίκιος. Ἐπιτάφιον εἰς τὸν σοφιστὴν καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ Σαβῖνον. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ τῶν δικολόγων, πρὸς Ἀριστείδην.

Σερδική. πόλις Δακίας.

Σέῤῥεις.[6] εἶδος λαχάνων, τὰ παρ' ἡμῖν σέρικα λεγόμενα. αἱ πικρίδες παρ' ἄλλοις. ἢ μᾶλλον ἀληθέστερον εἰπεῖν, μακεδονήσια.

Σερῆνος,[7] Ἀθηναῖος, ὁ καὶ Αἴλιος χρηματίσας, γραμματικός. [8]Ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγματείας περὶ πόλεων, καὶ τίνες ἐφ' ἑκάστης ἔνδοξοι, βιβλία γ'. Ἐπιτομὴν τῶν Φιλοξένου εἰς Ὅμηρον, α'.

Σέῤῥιος. ὄνομα κύριον. καὶ Σέῤῥειον τεῖχος, καὶ Σέῤῥειον, ὀνόματα χωρίων.

Σέριφος[9] γραῦς. ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. ἀ-

ladelphæi discipulus, sectæque Pyrrhoniæ addictus. Hic apud Imperatorem in tanto honore erat, ut una cum eo jus diceret. Scripsit Ethica. Item, Sceptica libris x. Post Commodi mortem quidam se Sextum dicere ausus est, facultatesque & dignitatem ejus sibi vindicare: qui a multis sæpe interrogatus, scite respondit. Sed cum Pertinax nonnulla ad eruditionem Græcam, cujus ille rudis erat, pertinentia ex eo quæreret, longe a scopo aberravit, cum, quid diceretur, ne intelligere quidem posset. Adeo natura quidem vultum ei similem habebat, cæterisque in rebus arte eum referebat: doctrina vero eadem excultus non erat.

Σέξτος. Sextus, Afer, Philosophus. [Scripsit] Sceptica, sive Pyrrhonia, libris x.

Σεώκη. Seoce. Nomen urbis.

Σεπφωραῖος. Sepphoræus. Nomen proprium.

Σεπφώρα. Sepphora. Mosis uxor.

Σέπφωρις. Sepphoris. Nomen proprium. Sed fœminino genere significat urbem. Et Sepphoria, [regio.] Et Sepphoritæ, gens.

Σεραφίμ. Seraphim. In plurali numero per ι scribitur. In singulari vero, Σεραφείμ, per diphthongum ει.

Σεραφίμ. Seraphim. Id est, Inflammatores. Ignea ora. Vel, calefacientes. [Allegorice vero sic dicitur] cognitionis abundantia, & sapientiæ copia.

Σερβιλία. Servilia. Nomen proprium [fœminæ.] Et Q. Servilius, Consul Romanorum.

Σέρβιος. Servius. Nomen proprium. Quasi dicas, Servus.

Σερβωνῖτις λίμνη. Serbonitis palus.

Σέργιος. Sergius Zeugmatensis, Aphthonii filius, a causidicis, qui Præfecti fuerant, genus ducens, Præfectus & ipse Prætorii, & Consularis, & Patricius. Scripsit Epitaphium in Sophistam Sabinum, fratrem suum. Item, alium librum pro causidicis, ad Aristidem.

Σερδική. Serdice. Urbs Daciæ.

Σέῤῥεις. Serres. Genus oleris, quod apud nos vocatur Serica: ab aliis, picrides. Vel, ut verius dicam, Macedonesia.

Σερῆνος. Serenus, Atheniensis, qui & Ælius dictus est, Grammaticus. [Scripsit] Epitomen operis Philonis de Urbibus, & quinam in singulis clari fuerint, libris III. Epitomen commentariorum Philoxeni in Homerum, l. I.

Σέῤῥιος. Serrius. Nomen proprium. Et Σέῤῥειον τεῖχος, & Σέῤῥειον, nomina oppidorum, vel castellorum.

Σέριφος γραῦς. Anus Seripha. Sic dicitur

1 Ἐπισκεπτικὰ βιβλία δέκα] Scribe, Σκεπτικά. Cæterum, verba hæc Suidæ addita fuisse a Lectore quodam, qui Sextum Chæronensem eundem esse crederet, ac Empiricum, existimat Menagius loco laudato: idque mihi valde verisimile videtur.

2 Μετὰ θάνατον τοῦ Κομμόδου ἐτ.] Hæc, & quæ sequuntur, sunt verba Dionis in *Commodo*, pag. 376.

3 Ὧν ἐκεῖνος διεπεφύκει] Puto scribendum esse, ἃ ἐκεῖνον διεπεφεύγει, i. e. quæ illum fugiebant.

4 Συνεῖναι] Pro συνιέναι, i.e. intelligere. Vide Gatak. ad Marc. Anton. lib. v. §. VI. pag. 191.

5 Σέξτος, Λίβ.] Hic est Sextus ille, qui vulgo *Empiricus* cognominatur. Vide Salmasium & Jonsium locis ante laudatis.

6 Σέῤῥεις] Alii, σέρεις, per simplex ρ. Vide Lexica.

7 Σερῆνος] De hoc vide Jonsium *Hist. Philos.* lib. IV. pag. 347. qui & plures Serenos ibi recenset.

8 Ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγμ.] Meminit hujus operis Etymologus v. Βουκέρας. & v. Ἀρσινόη.

9 Σέριφος γραῦς] Confer Nostrum supra v. Γραῦς Σέριφος.

τὸ

πὸ μεταφορᾶς τῆς ἀγραίας ἀκρίδος, ἣν καλοῦσι γραῦν Σερίφην, καὶ μάντιν.

Σερουΐλιος. ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Ὕπατος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀπίκιος Μάρκος.

Σερούχ. οὗτος κατάγεται ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰαφέθ· καὶ [1] ἀπὸ τούτου ἤρξατο ἡ εἰδωλολατρεία. ἐδογμάτισε γὰρ εἰκόσι καὶ ἀνδριάσι τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι ἀριστεύσαντας, καὶ τιμᾶσθαι ὡς εὐεργέτας, καὶ τοῦτο ἐπεκράτησε μέχρι τῶν χρόνων Θάῤῥα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. Ἀβραὰμ δὲ δίκαιος γενόμενος, καὶ ἐς θεογνωσίαν ἐλθὼν, καὶ λογισάμενος, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ τοὺς ἀνθρώπους πλανᾷ, παρασκευάζων αὐτοὺς εἰδώλοις καὶ ἀγάλμασι προσκυνεῖν, καὶ τὸν ποιητὴν ἁπάντων μὴ γνωρίζειν Θεόν· συντρίψας τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα, ἀνεχώρησεν ἀπὸ Καῤῥῶν ὅρων Χαλδαίων τῆς μέσης τῶν ποταμῶν χώρας, καὶ ᾤκησεν εἰς τὰ μέρη τῆς νυνὶ καλουμένης Παλαιστίνης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ Λὼτ ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ε΄ καὶ ο΄ ἔτει τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. εἰσὶν οὖν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως Ἀβραὰμ, ἔτη αυγ΄. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀδὰμ ἕως τοῦ Ἀβραὰμ, ἔτη γψμέ. ἐγένετο δὲ Ἀβραὰμ πλούσιος σφόδρα ἐν κτήνεσι πολλοῖς, καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ συνοικία αὐτῶν· καὶ ἔδωκε Λὼτ οἰκεῖν τὰ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καθ' ὃν δὴ χρόνον ἀπώλοντο δύο πόλεις, Σόδομά τε καὶ Γόμοῤῥα, θείου πυρὸς καταῤῥαγέντος ἐπ' αὐτὰς, διότι τοὺς παριόντας ἐνύβριζον ξένους.

Σερούχ. [2] οὗτος ἐκ τῆς τοῦ Ἰάφεθ φυλῆς καταγόμενος, δόγμα παρέδωκε τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι τελευτήσαντας καὶ ἀριστεύσαντας ἄνδρας, ἢ διὰ εἰκόνων, ἢ διὰ ἀνδριάντων, καὶ τούτους προσκυνεῖσθαι κατ' ἔτος ὡς ἔτι ζῶντας, καὶ μνήμας αὐτῶν ἐκτελεῖν, καὶ ἐν ταῖς ἱερατικαῖς ἀναγράφεσθαι βίβλοις, καὶ θεοὺς αὐτοὺς νομίζειν, ὡς εὐεργέτας. ἐντεῦθεν εἰσήχθη ἡ πολυθεΐα, καὶ ἡ εἰδωλολατρεία. τοῦτο δὲ διέμεινε παρ' αὐτοῖς μέχρι τῶν χρόνων Θάῤῥα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. [3] ἦν γὰρ ἀγαλματοποιὸς, ἀπὸ διαφόρων ὑλῶν εἰκόνας ἐργαζόμενος, καὶ λέγων τούτους εἶναι Θεοὺς, καὶ ὀφείλειν προσκυνεῖσθαι ὡς αἰτίους τῶν ἀγαθῶν. ἐντεῦθεν διέδραμεν ἡ τοιαύτη δόξα εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ἐθνῶν γένη, μάλιστα δὲ ἐν Ἑλλάδι. ἤδη γὰρ ἦσαν οὗτοι τὴν τοιαύτην πλάνην ἀναδεξάμενοι, καὶ τιμήσαντες Ἕλληνα τὸν Γίγαντα, τὸν ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ καταγόμενον, καὶ τῆς πυργοποιΐας κοινωνὸν γενόμενον, δι' ἣν ἐμερίσθησαν αἱ γλῶσσαι τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκλήθησαν μέροπες.

Σερτώριος. ὄνομα κύριον. Ὁ δὲ Σερτώριος ὁ τῶν [4] Ῥωμαίων στρατηγὸς, καίπερ θρασέως τῶν Ἰβήρων ἐκ τοῦ πλείω κατορθοῦν ἐχόντων, οὐκ ἀποκινδυνεῦσαί ποτε ἐτόλμησε.

Σέρφος. ζῶον μυρμηκῶδες. [5] Σέρφον ἐνόρχην

ea, quæ in virginitate consenuit. Metaphora ducta est a locusta rustica, quam vocant anum Seripham, & vatem.

Σερουΐλιος. Servilius. Nomen proprium. Erat autem Consul [Romanus.] Quære in v. Ἀπίκιος Μάρκος.

Σερούχ. Seruch. Hic a Japheto genus ducens, idolorum cultus auctor fuit, & primus hunc morem induxit, ut, qui olim virtute & fortitudine præstitissent, imaginum ac statuarum honore, tanquam bene meriti celebrarentur: isque mos obtinuit ad tempora usque Tharræ, qui Abraami pater fuit. Abraamus vero cum justitiam coleret, & Dei cognitionem assecutus esset, postquam intellexit homines a patre suo in errorem agi, qui eos a Creatoris cultu ad statuarum adorationem abduceret; confractis patris simulacris excessit ex oppido Mesopotamiæ Carris, & cum universa familia ac Loto fratris filio trans Jordanem migravit, in regionem, quæ nunc Palæstina dicitur, annos tum natus quinque & septuaginta. Sunt porro a diluvio ad Abraamum anni MCCCCIII. Ab Adamo vero usque ad Abraamum intervallum est annorum MMMDCCXLV. Cæterum, cum Abraamus armentis ac pecudibus abundaret, neque uno in agro commode degere ambo possent; Abraamus omni trans Jordanem agro sponte cessit Loto: qua tempestate duæ urbes Sodoma ac Gomorra igne sulphureo cœlitus misso conflagrarunt, quod prætereuntibus peregrinis vim ac contumeliã inferrent.

Σερούχ. Seruch. Hic ex Japheti genere oriundus, viros olim defunctos, qui virtute præstitissent, imaginibus & statuis honorari jussit, eosque ut adhuc viventes quotannis adorari & ipsorum memoriam celebrari, & in sacros commentarios referri, eosdemque judicari Deos, ut de hominibus bene meritos. Hinc orta est multitudo Deorum & idololatria: quæ apud ipsos permansit usque ad tempora Tharræ, patris Abrahami. Is enim erat statuarius, qui ex varia materia faciebat imagines, quas dicebat esse Deos, & adorandas esse, ut bonorum auctores. Hinc orta est opinio illa, quæ plerasque nationes, præcipue vero Græciam pervasit. Hi enim hunc errorem jam receperant, quippe colentes Hellenem Gigantem, a Japheto oriundum, & unum ex conditoribus turris, propter cujus ædificationem divisæ sunt hominum linguæ: qui inde dicti sunt μέροπες.

Σερτώριος. Sertorius. Nomen proprium. *Sertorius autem, Romanorum dux, quamvis crebræ victoriæ Hispanos ferociores reddidissent, belli tamen fortunam tentare non est ausus.*

Σέρφος. Serphus. Animal parvum, for-

1 Καὶ ἀπὸ τούτου ἤρξατο ἡ εἰδωλ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, pag. 778.

2 Σερούχ. οὗτος ἐκ τῆς τ.] Confer cum hoc loco Cedrenum, pag. 45. 46. & præcipue Joannem Malelam, pag. 64, 65, 66. qui eadem narrant.

3 Ἦν γὰρ ἀγαλματοποιός] Pearsonius ad oram libri sequentia notaverat: *Hæc Genebrardus ad Tharam refert: ad Seruchum Leo Allatius in Notis ad Eustathii Hexaem. pag. 255.*

4 Τῶν Ῥωμαίων] Imo, τῶν Ἰβήρων.

5 Σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζει] Aristophanes *Avibus*, pag. 568 (391. Ed. Bas. P.)

Ὦ πρωτέρω δεῖ τῷ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἔνορχιν σφαγιάζειν.

Hinc Suidam emendabis.

σφαγιάζει. καὶ παροιμία·

Ἔνεστι κἀν μύρμηκι, κἀν σέρφῳ χολή.

ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ σέρφος. [1] ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς· Ἀπὸ ἐσθίει ταῦτα τὰ πονηρὰ ὀρνιθία. σέρφους. ἴσως σκώληκας, ἀκρίδας, πάρνοπας.

Σεσαγμένην. πεπληρωμένην. πεφορτωμένην. [2] Ἀγαθίας· Μίαν δὲ τῶν ἁμαξῶν χόρτῳ σεσαγμένην ἀγρίῳ τε καὶ γεγηρακότι παρεισάγει τῷ πύργῳ ξυλίνῳ ὄντι, καὶ πῦρ ἐνίησι. καὶ ῥᾳδίως ἅπασα ἡ τύρσις ἐπίμπρατο. καὶ σεσαγμένοι, πεπληρωμένοι. Οἱ δὲ καὶ ὡς σεσαγμένοι ἐπορεύοντο. ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι. Οἱ δὲ καὶ ὡς σεσαγμένοι τῇ λείᾳ εὐκλεῆ καὶ ἀγέρωχον ἀνεδήσαντο νίκην. καὶ αὖθις· Οὕτω δὴ τῇ λείᾳ σεσαγμένοι ἐπορεύοντο. ἀντὶ τοῦ, πεπληρωμένοι.

Σέσελις. εἶδος λαχάνου.

Σεσελλίσθαι. [3] μάτην ἐπῆρθαι. ἀπὸ Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου, ὃς ἦν κομπαστὴς καὶ ἀλαζὼν ἐν τῷ διαλέγεσθαι, καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν. Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι. [4] ὁ γὰρ Αἰσχίνης πένης ὤν, ἐθρύπτετο ἐπὶ πλούτῳ, λέγων πλούσιος εἶναι. ἦν δὲ Αἰσχίνης Σέλλου· ἐκ μεταφορᾶς δὲ ἔλεγον τοὺς τοιούτους Σέλλους· καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι, σελλίζειν.

Σέσεικα. [5] ἐνέβαλον.

Σεσημασμένῳ. [6] ἀντὶ τοῦ, ἐσφραγισμένῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος.

Σέσηρε. κέχηνε. διήνοιγε.

Σεσηρυῖα γραῦς. κεχηνυῖα.

Σεσηρώς. κεχηνώς.

Σεσοβημένος. ἄτακτος τὴν κίνησιν. τεθορυβημένος. τεταραγμένος. Ὁ δὲ θᾶσσον ἢ βάδην, τήν τε κεφαλὴν ἐπισείων, καὶ βαρβαρικῶς τινα ἐπιφθεγγόμενος, ὅσα τῆς τε φωνῆς τῷ ἐντόνῳ καὶ τοῦ βαδίσματος τῷ σεσοβημένῳ εἰκάσαι, ἐπαπειλῶν.

Σεσόωσις. ὄνομα κύριον.

Σεσωρευμένων. βεβαρημένων.

Σέσωστρις, βασιλεὺς Αἰγύπτου, ὃς [7] τὰ τῶν Αἰγυπτίων ἔθη μετέβαλε, θέλων αὐτοὺς ταπεινῶσαι· καὶ τὰ [8] μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα ταῖς γυναιξὶ, τὰ δὲ τῶν γυναικῶν τοῖς ἀνδράσι ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι.

Σέσωσται, καὶ σεσωσμένος. οἱ παλαιοὶ δὲ ἄνευ τοῦ σ. καὶ διεζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης. οἱ δὲ νεώτεροι μετὰ τοῦ σ. ἐπ' ἐνίων δ' ἁπλῶς παραλείπουσι τὸ σ, ὡς κεκλειμένον, πεπειμένον.

Σεύθης. [9] εἷς τῶν ἐν Θρᾴκῃ βασιλέων.

Σεβῆρος. οὗτος ἐφάνη μετὰ τὸν δυστυχῆ [10] Εὐτυ-

micæ ſimile. [Ariſtophanes:] *Serphum teſticulatum mactare.* Et proverbium: Ineſt formicæ & ſerpho bilis. Dicitur autem genere maſculino, ὁ σέρφος. His veſcuntur aves. Nicophon in *Veneris natalibus*: *Parvæ hæ aviculæ ſerphis veſcuntur.* Per σέρφους forſan intelligit vermes, locuſtas, vel culices.

Σεσαγμένην. Plenam. Onuſtam. Agathias: *Unum vero e plauſtris agreſti & arido fœno onuſtum, turri, quæ lignea erat, admovet, ignemque fœno injicit. Quod cum feciſſet, tota turris facile conflagravit.* Et σεσαγμένοι, onuſti, referti. *Illi vero & ſic onuſti iter faciebant.* Et, *Illi vero, quamvis præda onuſti eſſent, glorioſam tamen & inſignem victoriam reportarunt.*

Σέσελις. Seſelis. Oleris genus.

Σεσελλίσθαι. Falſo ſe jactare. Dictum hoc eſt ab Æſchine, Selli filio, qui erat jactabundus & glorioſus, diveſque videri volebat, [cum eſſet pauper.] Lycophron vero τὸ σελλίζεσθαι accepit pro ψελλίζεσθαι, i. e. balbutire. [Aliter.] Æſchines, cum eſſet pauper, ſe divitem eſſe falſo jactabat. Erat autem Sellus Æſchinis filius. Unde ducta metaphora homines ejuſmodi glorioſos vocabant, Σέλλους: & gloriari, σελλίζειν.

Σέσεικα. Concuſſi. Incuſſi. Injeci.

Σεσημασμένῳ. Obſignato. Demoſthenes in oratione de Nomine.

Σέσηρε. Hiat. Patet. Labia, vel os diduxit.

Σεσηρυῖα γραῦς. Anus hians.

Σεσηρώς. Hians.

Σεσοβημένος. Qui incompoſite movetur, vel incedit. Qui turbatum habet greſſum. *Ille vero non pedetentim ſed celeri gradu incedens, caputque quaſſans, & verba quædam barbara proferens, minitanſque, quantum ex contentione vocis & turbato gradu conjici poterat.*

Σεσόωσις. Seſooſis. Nomen proprium.

Σεσωρευμένων. Coacervatorum.

Σέσωστρις. Seſoſtris, Ægypti Rex: qui mores & inſtituta Ægyptiorum mutavit, ut faſtum eorum deprimeret. Nam virorum opera mulieribus, & contra mulierum munia viris injunxit.

Σέσωσται. Servatus eſt. Et σεσωσμένος, ſervatus. Antiqui voces has ſine σ ſcribebant. Et Thucydides dicit διεζωμένοι, [pro διεζωσμένοι.] Recentiores autem voces iſtas cum σ ſcribunt. In nonnullis vero τὸ σ ſimpliciter prætermittunt, dicentes, κεκλειμένον, & πεπειμένον.

Σεύθης. Seuthes. Rex quidam Thraciæ.

Σεβῆρος. Severus. Hic poſt infelicem il-

1 Ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. Νικοφ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 545. (371. Ed. Baſ. *P.*) ubi verſus Nicophontis rectius ſic legitur,

Ἀπὸ ἐσθίει ταυτὶ τὰ πονήρ' ὀρνίθια.

2 Ἀγαθίας] Lib. II. pag. 42. ubi pro παρεισάγει rectius legitur προσάγει.

3 Σεσελλίσθαι] Confer Noſtrum ſupra v. Σελλίζειν.

4 Ὁ γὰρ Αἰσχίνης πένης ὤν, ἐθρ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 579.

5 Ἐνέβαλον] Hæc interpretatio non tam convenit voci σέσεικα, quam ἐνσέσεικα.

6 Σεσημασμένῳ. ἀντὶ τοῦ, ἐσφρ.] Ex Harpocratione.

7 Ὃς τὰ τῶν Αἰγυπτ.] Idem docet Nymphodorus apud Scholiaſtam Sophoclis ad *Oedip. Colon.* pag. 283. qui omnino cum hoc loco Suidæ conferendus eſt.

8 Τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα ταῖς γ.] Conſtructionis ratio potius requirit, ut ſcribatur, τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα τὰς γυναῖκας· τὰ δὲ τῶν γυναικῶν τοὺς ἄνδρας ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι. Vel ſcribendum eſt, ut habet Nymphodorus apud Scholiaſtam Sophoclis loco laudato: Τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα ταῖς γυναιξὶ, τὰ δὲ τῶν γυναικῶν ἐκείνοις προσέταξε.

9 Σεύθης] Ejus frequens eſt mentio apud Xenophontem.

10 Εὐτυχῆ] Hæc vox in prioribus Editt. deſideratur, quam ex MSS. Pariſ. revocavi.

χῆ· ὃς ἁρπάσας τὸν θρόνον τῆς Ἀντιοχείας, [1] τὴν κατὰ Μάνεντα αὖθις, Ἀπολλιναρειόν τε, καὶ Εὐτυχέα διεκδικεῖν αἵρεσιν ἐπειρᾶτο, κυκῶν, ὅσῃ δύναμις αὐτῷ, τὴν τῆς Ἐκκλησίας εἰρήνην. ἐξελαθεὶς δὲ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ταραχώδης καὶ ταραξίας, τῇ Ἀλεξανδρέων κουφότητι λαίλαπος δίκην ἢ θυέλλης ἐνέσκηψεν. ἔνθα καὶ ἑτέρας καταιγίδος ἀντιπνευσάσης αὐτῷ τε καὶ τῷ λαῷ, συνέχεε πάντα καὶ ἐθορύβησε. διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἰουλιανός τις καλούμενος, Ἁλικαρνασεὺς, τῆς Ἀσίας Ἐπίσκοπος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἰουλιανὸς Ἁλικαρνασσεύς.

lum Eutychen exstitit: qui cum Antiochiæ thronum malis artibus occupasset, Manentis & Apollinaris & Eutychis hæresin stabilire conabatur, pacem Ecclesiæ, quantum in ipso erat, turbans. Sed ex Ecclesia pulsus, ut homo seditiosus & turbulentus, in Alexandrinos, populum levem, turbinis & procellæ instar incidit. Cum autem hic quoque alia procella ipsi & populo reflasset, omnia confudit & perturbavit. Julianus enim quidam, Halicarnessensis, Asiæ Episcopus, eos dissipavit. Quære in v. Ἰουλιανὸς Ἁλικαρνασσεύς.

Σευητόνιος, ὁ Τράγκυλλος χρηματίζας, γραμματικὸς Ῥωμαῖος.

Σουητόνιος. Suetonius, dictus Tranquillus, Grammaticus Romanus.

Σειληνός. ὁ Διόνυσος. παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ ληνῷ. Σειλινὸς δὲ, ὁ γέρων, διὰ τοῦ ι. παρὰ τὸ σείεσθαι ἅλις.

Σιληνός. Silenus. Sic dicitur Bacchus: a σείεσθαι, quati, & ληνὸς, torcular. At σειλινὸς, per ι, senex: a σείεσθαι, quati, & ἅλις, satis.

Σειρά. ἡ ἅλυσις. [2] Ὁ δὲ βασιλεὺς δῶρα ἔστελλε τοῖς Ἀβάροις, σειρὰς χρυσῷ διαπεποικιλμένας, ἐσθῆτάς τε σηρικάς.

Σειρά. Catena. *Rex autem dona misit Abaris, catenas auro variegatas, vestesque sericas.*

Σειρά. καὶ ἡ γενεαλογία. Τοῖς γὰρ τοῦ Φιλοσόφου μαντεύμασι περὶ τῆς οἰκείας σειρᾶς ἑπόμενος. † [3] Οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ τοῦ λόγου ῥύμη κατ' ἴχνος ἐπιζητοῦσα τὴν ἐν τῇ σειρᾷ τάξιν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς οὐκ ἐν τῷ ἀκράτῳ χορῷ, μετὰ δὲ τοῦτον, ὡς δέδεικται, τεταγμένης ἀφανοῦς, ἀπέστειλεν ὡς ἐμὲ, τὰ σαφέστατα ἀπαγγεῖλαι προστάξας.

Σειρά. [Proprie, catena, vel series. Item,] genealogia, vel descriptio generis. *Ille vero Philosophi vaticinia de genealogia sua sequens. † Nescio quomodo orationis impetus vestigia sequens, & in serie inquirens locum animæ ipsius, non in choro puro collocatæ, sed post eum, ut ostensum est, * * * * * misit ad me quendam, quem certam veritatem mihi exponere jussit.*

Σειραίνω. [4] ξηραίνω. [5] μεθ' ὧν ἐστέφοντο πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

Σειραίνω. Exsicco. * * * quibus coronabantur ad nuptiarum dies.

Σείρ, σειρός. ὁ ἥλιος. καὶ σείριος.

Σείρ, σειρός. Sol. Et σείριος, Sirius, stella.

Σειραῖος [6] ἵππος. ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ. ὁ δεξιός.

——————— Δεξιὸν δ' ἀνεὶς ἀεὶ

Σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον.

τουτέστι, τῷ καμπτῆρι, τὸν ἀριστερόν.

Σειραῖος ἵππος. Equus funalis, [isque vel] dexter, [vel sinister. Sophocles:] *Dextro vero equo funali laxans habenas, cohibebat alterum, qui metæ erat proximus.* Id est, sinistrum.

Σειραῖς. πλεκτοῖς ἱμᾶσι. καὶ γένος Πάρθων, οἱ Σειροφόροι καλούμενοι. μάχονται δὲ ἀπὸ τῶν ἵππων, σειρὰς ἱμάντων ἑλίσσοντες· πελάσαντες δὲ τοῖς πολεμίοις, [7] ἐφιᾶσι τοὺς ἀπὸ τῶν ἱμάντων βρόχους· ἀποστρέψαντές τε τοὺς ἵππους ὀπίσω βιαίως ἐλαύνουσι. τοὺς δὲ ἁλόντας τοῖς βρόχοις τῇ ῥύμῃ τοῦ ἵππου ἀποθανόντας ἢ ζῶντας ἕλκουσι.

Σειραῖς. Tortis loris. Laqueis. Et Parthi quidam Σειροφόροι, i. e. Loriferi appellabantur. Hi ex equis pugnabant, loris plexis utentes; quæ in hostes, cum ad eos accessissent, injiciebant, & deinde equis conversis effuso cursu ad suos redibant. Hostes igitur laqueis illigatos equo fugiente vel vivos vel mortuos trahebant.

1 *Τὴν κατὰ Μάνεντα αὖθις, Ἀπολλ.*] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Theodori Presbyteri, in libello *de Incarnatione Dom.* pag. 245. ut Pearsonius observaverat.

2 *Ὁ δὲ βασιλεὺς δῶρα ἔσ.*] Fragmentum hoc legitur apud Menandrum in *Excerpt. Legat.* pag. 100.

3 *Οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ τοῦ λ.*] Sensus fragmenti hujus, quod corruptum & mutilum esse existimo, admodum est obscurus.

4 *Σειραίνω*] Confer Etymologum, qui plura de hac voce notavit.

5 *Μεθ' ὧν ἐστέφ.*] Hæc quo referantur non habent, neque ad ea, quæ præcedunt, ullo modo pertinent. Unde suspicor, hic excidisse articuli caput. Confer Nostrum supra v. *Νυμφίος*, unde nota hæc suppleri quidem potest; sed quomodo ea locum hic habere possit, non video.

6 *Σειραῖον ἵππ*] Sophocles *Electra*, pag. 113, 114.

——————Δεξιὸν τ' ἀνεὶς

Σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον.

Scholiasta ad eum locum: *Σειραῖον ἵππον, τὸν ἔξω τοῦ ζυγοῦ, τὸν δεξιόν. προσκείμενον δὲ τῷ καμπτῆρι, ἀριστερόν.* Nimirum, quadrigæ veterum quatuor habebant equos *ἐκ παραλλήλου* junctos; ex quibus duo medii appellabantur *ζύγιοι*, i. e. subjuges: duo vero extremi, *σειραῖοι*, sive *παράσειροι*, i. e. funales. Orestes igitur, de quo Sophocles loco laudato loquitur, cum ad metas pervenisset, equo dextro habenas prudenter laxabat; sinistri vero inhibebat, ne ad metas axem allideret. Erat hic enim *προσκείμενος τῷ καμπτῆρι*, i. e. metæ proximus: dexter vero ab eadem remotus. Hæc breviter monenda duxi, ut locus hic Suidæ, incondite & negligenter ex Scholiasta Sophoclis excerptus, recte intelligeretur. Confer Petavium ad Orat. VII. Themist. pag. 587. & Nos supra ad v. *Ζύγιοι.*

7 *Ἐφιᾶσι τοὺς ἀπὸ τῶν ἱμάντων βρόχους*] Non solum Parthi, sed etiam Alani, Hunni, Sarmatæ, & reliquæ Scytharum gentes hoc astu in præliis uti solebant. De Alanis id testatur Josephus lib. VII. *de Bell. Jud.* pag. 985. ubi refert, Teridatem Regem Armeniæ, cum Alanis confligentem, vivum pene captum fuisse laqueo, quem hostium aliquis in ipsum miserat. Effugisse vero, quod gladio celeriter laqueum rupisset. Verba ejus hæc sunt: *Τηριδάτης ὑπαντιάσας αὐτοῖς (Ἀλάνοις,) καὶ ποιησάμενος μάχην, παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἐπ' αὐτῆς ζωὸς ἁλῶναι τῆς παρατάξεως. βρόχον γὰρ αὐτῷ τις πόῤῥωθεν περιβαλὼν, ἔμελλεν ἐπισπάσειν, εἰ μὴ τῷ ξίφει θᾶττον ἐκεῖνος τὸν τόνον κόψας, ἔφθη διαφυγεῖν.* Hunnis idem familiare fuisse docet Sozomenus lib. VII. cap. XXVI. ubi de Theotimo Tomorum in Scythia Episcopo loquitur: quem Hunnus quidam divitem ratus, cum illaqueare vellet, manum, qua laqueum conjecerat, torpere sensit. De Sarmatis luculentum habemus testem Pausaniam in *Atticis*, pag. 37. ubi sic inquit: *Σειραῖς περιβαλόντες (Σαυρομάται) τῶν πολεμίων ὁπόσους καὶ τύχοιεν, τοὺς ἵππους ἀποστρέψαντες, ἀνατρέπουσι τοὺς ἐνσχεθέντας ταῖς σειραῖς.* Confer Vales. ad Amm. Marcell. lib. XXXI. pag. 417. a quo loca auctorum, quæ adduximus, excepto ultimo, nos mutuatos esse fatemur.

Σειρὴν [1] μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξένον δὲ μέλισσα. Σειρὴν ζῶον ἐστὶ κηροποιὸν, μελίσσῃ παραπλήσιον.

Σειρῆνας. γυναῖκάς τινας εὐφώνους γεγενῆσθαι μῦθος παρ' Ἑλληνικός· αἵ τινες ἐν νήσῳ καθεζόμεναι οὕτως ἔτερπον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου. εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος, καὶ ἄνω, εἶδος γυναικῶν· τὰ δὲ κάτω, στρουθῶν. οἱ μυθολόγοι Σειρῆνας φασί τινα θηλυπρόσωπα ὀρνίθια εἶναι, ἀπατῶντα τοὺς παραπλέοντας, ᾄσμασί τισι πορνικοῖς κηλοῦντα τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκροωμένων. καὶ τέλος ἔχει τῆς ἡδονῆς ἡ ᾠδὴ ἄλλο μὲν οὐδὲν χρηστὸν, θάνατον δὲ μόνον. ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος τοῦτο βούλεται, τόπους εἶναι τινὰς θαλαττίους, ὄρεσί τισιν ἐστενωμένους, ἐν οἷς θλιβόμενον τὸ ῥεῖθρον λιγυράν τινα φωνὴν ἀποδίδωσιν· ἧς ἐπακούοντες οἱ παραπλέοντες, ἐμπιστεύουσι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ῥεύμασι, καὶ αὔτανδροι σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπόλλυνται. αἱ δὲ παρὰ τῷ Ἡσαΐᾳ εἰρημέναι Σειρῆνες, καὶ Ὀνοκένταυροι, δαίμονές τινες εἰσὶν, οὕτω χρηματιζόμενοι ἐπ' ἐρημίᾳ πόλεως, ἥτις χόλῳ Θεοῦ γίνεται. οἱ δὲ Σύροι τοὺς κύκνους φασὶν εἶναι. καὶ γὰρ οὗτοι λουσάμενοι καὶ ἀναπτάντες ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος, ἡδύ τι μέλος ᾄδουσιν. ὁ οὖν Ἰὼβ λέγει, Ἀδελφὸς γέγονα Σειρήνων, ἑταῖρος δὲ στρουθῶν. τουτέστιν, ᾄδω τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς, ὥσπερ Σειρῆνες. στρουθὸν δὲ λέγει, ὃν ἡμεῖς στρουθοκάμηλον λέγομεν, ὄρνεον μὲν ὄντα, πόδας δὲ καὶ τράχηλον ὄνου κεκτημένον. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι· Καὶ τὸ λάλημα κεῖνο τὸ τῶν Σειρήνων γλυκύτερον.

Σειρῆνες. αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σειρήνιον μέλος.

Σείριον. [2] σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον ἀσπάθητον, οἷον θέριστρον· καθά φασιν οἱ γλωσσογράφοι. καὶ σειρὴν δὲ, ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτὼν, εὔθετος τότε, ὅτε ἐστὶν ὁ σείριος. ἔστι δὲ καὶ Σεῖρις, πόλις Ἰταλική. καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα, ἤ τινα ἄλλα, Λυκοῦργος Σείρινα εἶπεν, ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως. ἐν ἐνίοις μὲν χωρὶς τοῦ ι. γράφεται καὶ σέρινα.

Σείριος. ὁ ἀστρῷος κύων. Αἰλιανός· [3] Λοιμῶν δὲ ἐπιδημίαν ἔσβεσεν ὅδε ἀνὴρ, καὶ τὴν ἀμφὶ τὸν κύνα σείριον πρώτην ἐπιτολὴν, καὶ τὴν ὁρμὴν τὴν ἔμπυρον ἡμερῶσαι τοῦ ἄστρου. καὶ σεὶρ, σειρὸς, ὁ ἥλιος. οἱ δὲ καὶ σείριος.

Σείριον. τὸν Κύνα. ὁτὲ δὲ καὶ [4] τὸν ἥλιον. Ἴβυκος δὲ [5] πάντα τὰ ἄστρα σείρια λέγει.

Σειρομάστης. [6] εἶδος ἀκοντίου. λόγχη.

Σειρὴν μὲν φ. *Siren amicum nuntiat, & hospitem apis.* Siren est animal ceras fingens, & api simile.

Σειρῆνας. Sirenas. Mulieres quasdam suavi voce præditas [& canoras] fuisse vetus Græca fabula canit, quæ in insula sedentes suavitate vocis adeo delectabant præternavigantes, ut eos ad mortem usque ibi detinerent. Habebant autem a pectore quidem, & superne, fœmineam formam: inferne vero, Struthionū. Mythologi vero dicunt, Sirenas esse quasdam aviculas, fœminea facie præditas, quæ præternavigantes decipiant, & canticis quibusdam meretriciis audientium aures demulceant. Illius vero cantus suavitas nullum alium finem habet, nisi solam mortem. At vera narratio hoc vult significare, angusta quædam in mari esse loca, montibusque intercepta, per quæ aqua arctata cum stridulo quodam sono fluat. Præternavigantes igitur eo audito vitam suam undis illis committere, omnesque cum ipsis navibus perire. Sirenes vero, quæ apud Esaiam ita vocantur, & Onocentauri, sunt quidam dæmones, ea figura mortalibus apparentes in urbis desolatione, quæ ira Dei contingit. Syri vero dicunt esse olores. Hi enim, postquam corpus laverunt, ex aquis in aerem avolantes, suave quoddam carmen canunt. Jobus vero dicit, *Frater factus sum Sirenum, & sodalis struthionum.* Hoc est, Meas calamitates cano, quemadmodum Sirenes. Στρουθὸν vocat, quem nos Struthiocamelum appellamus; qui avis quidem est, sed pedes & collum asini habet. Et in Epigrammate: *Et cantus ille, Sirenum cantu dulcior.* Port.

Σειρῆνες. Sirenes. Id est, harmonicæ & musicæ animi facultates.

Σειρήνιον μέλος. Sirenium carmen. Cantilena Sirenum.

Σείριον. Sirium. Sic vocabant vestimentum tenue, quod spatha densatum non erat, ut theristrum: quemadmodum ajunt Glossographi. Et σειρὴν, tunica tenuis & pellucida, quæ tunc est commoda, cum est æstus caniculæ, quam σείριον Græci dicunt. Est & Siris urbs Italiæ: unde allatas telas, vel alia quædam, Lycurgus in oratione περὶ διοικήσεως forte Σείρινα appellavit. In quibusdam codicibus & sine ι scribitur, σέρινα.

Σείριος. Sirius, sive Canis, astrum cœleste. Ælianus: *Pestilentias vero grassantes vir ille exstinxit, primumque Caniculæ exortum, immoderatumque astri illius æstum temperavit.* Et σεὶρ, Sol: qui a nonnullis & σείριος dicitur.

Σείριον. Sirium, Canem cœlestem. Interdum vero & ipsum Solem significat. Ibycus vero omnia astra vocat σείρια.

Σειρομάστης. Siromastes. Jaculi genus. Hasta. Lancea.

1 Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγ.] Hæc ad somniorum interpretationem referenda esse videntur.

2 Σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμ.] Ex Harpocratione.

3 Λοιμῶν δὲ ἐπιδημ.] Vide supra v. Ἰαχὴν, ubi fragmentum hoc auctius legitur.

4 Καὶ τὸν ἥλιον] Vide Tzetzem ad Lycophr. *Cassand.* v. 397.

5 Πάντα τὰ ἄστρα σείρια λ.] Confer Schol. Apoll. Rh. ad lib. II. v. 519.

6 Σειρομάστης] Confer Tzetzem *Chil.* XIII. cap. 492. & Nostrum infra v. Σιρομάστης.

Σειροφόρος,[1] καὶ ἄζυξ. ὁ λεγόμενος κέλης ἵππος.

Σειροφόρος. Equus funalis, sive qui non est jugalis. Item, equus celes.

Σειροί.[2] αἱ ἐπαύλεις. ἢ ὀρύγματα εἰς ἀπόθεσιν σίτου.

Σειροί. Stabula. Vel scrobes, in quibus frumentum conditur.

Σεισάχθεια.[3] χρεωκοπία δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἣν εἰσηγήσατο Σόλων. εἴρηται δὲ, παρ᾽ ὅσον ἔθος ἦν Ἀθήνησι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσταις· ἀποδόντας δὲ, οἱονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι. ὡς Φιλοχόρῳ δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος.

Σεισάχθεια. [Proprie, excussio oneris. Sic autem Athenis appellabantur] novæ tabulæ, sive remissio debitorum tam publicorum quam privatorum, quam introduxit Solon. Dicta est autem σεισάχθεια, quod mos esset Athenis, ut pauperes debitores creditoribus suis corpore servirent. Postquam autem [pecuniam debitam] reddiderant, onus quodammodo excutiebant. Vel, ut Philochoro videtur, onere illo levabantur publico decreto.

Σεῖσαι.[4] τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν· [5]Ἄλλων πάντων δὲ λῷστοι σεῖσαι, καὶ προσκαλέσαντας παύσασθαι δικῶν ἀλληλοφάγων. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· [6]Ἔσειον, ᾔτουν χρήματ᾽, ἠπείλουν, ἐσυκοφάντουν πάλιν.

Σεῖσαι. [Proprie, quatere, concutere. Item,] calumniis vexare: per metaphoram ductam ab illis, qui fructus arboreos quatiunt. Teleclides *Amphictyonibus: Reliquorum autem omnium calumniandi erant peritissimi,* * * * * * Aristophanes *Dætalensibus: Calumniabantur, petebant pecuniã, minabantur.*

Σεισμός.[7] πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς ἐγκαθειρχθέντος. εἶναι δ᾽ αὐτῶν τοὺς μὲν, χασματίας· τοὺς δὲ, βρασματίας. Αἰλιανός· Σεισμοί τε ἐπεπόλαζον, καὶ πολλὰ ἀνέτρεπον. [8]Ἀριστοφάνης· Γηγενεῖ φυσήματι· [9]ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ, ὥστε σεισμοὺς ποιεῖν. ἀρχαία γὰρ ὑπόνοια, τὸ ὑπὸ πνευμάτων κατεχομένην σείεσθαι τὴν γῆν. Σισμὸς δὲ, ὁ ποιὸς ἦχος σιδήρου πεπυρακτωμένου εἰς ὕδωρ βληθέντος. ἐκ τοῦ σίζω, τὸ ποιὸν ἦχον ἀποτελῶ.

Σεισμός. Terræ motus. Hic fit, cum flatus intra viscera terræ conclusus exitum quærit. Horum vero alii sunt *chasmatiæ*; alii, *brasmatiæ*. Ælianus: *Crebris terræ motibus multa ædificia eversa fuerunt.* Aristophanes: *Flatu sub terra nato.* Id est, flatu ingenti, adeo ut terram concutiat. Vetus enim est opinio, terram quassari a ventis intra viscera ejus conclusis. Σισμὸς vero est stridor ferri candentis, quod in aquam immergitur. A σίζω, strideo.

Σείω. ῥῆμα. τὸ ταράσσω. Σεῖο δὲ, ἀντὶ τοῦ σοῦ.

Σείω. Verbum. Quatio. Concutio. At σεῖο, pro σοῦ, Tui.

Σεῖστρον. [10]Ὁ δὲ ξυρεῖ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον, λαθεῖν θέλων, καὶ σκευὴν Αἰγυπτίαν ἀναλαβὼν, ἣν τινα οἱ τῆς Ἴσιδος θεραπευτῆρες ἠσθίωνται, καὶ σεῖστρον ἐπισείων ἠλᾶτο.

Σεῖστρον. Sistrum. *Ille vero latere volens, caput & mentum rasit, vestemque Ægyptiacam induit, qualem Isidis cultores gestant, & sistrum quatiens oberrabat.*

Σηγώρ. ὄνομα πόλεως, ἐν ᾗ διεσώθη Λὼτ, φεύγων τὸν τῶν Σοδομιτῶν ἐμπρησμόν.

Σηγώρ. Segor. Nomen urbis, in quam salvus pervenit Lot, Sodomitarum incendium fugiens.

Σήθ. υἱὸς Ἀδάμ. περὶ [11]τούτου εἴρηται· Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων· ἤτοι τὰς ἀπὸ τοῦ Κάϊν. Θεὸν γὰρ τὸν Σὴθ οἱ τότε ἄνθρωποι προσηγόρευον, διὰ τὸ ἐξευρηκέναι τά τε Ἑβραϊκὰ γράμματα, τάς τε τῶν ἀστέρων ὀνομασίας· καὶ πρὸς τούτοις πολλὴν εὐσέβειαν αὐτοῦ θαυμάσαντες· ὥστε καὶ πρῶτος ἐπικαλεῖσθαι Θεὸς, καὶ ὀνομάζεσθαι. καθὰ καὶ τῷ Μωϋσεῖ λέγει Κύριος· Θεὸν δέδωκά σε τῷ Φαραώ. καὶ περὶ τῶν ἐναρέτων καὶ πνευματικῶν καὶ τῶν κριτῶν ἔφη· Θεοὺς οὐκ ἀλογήσεις, καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. εἰκότως οὖν [12]οἱ τοῦ Σὴθ καὶ Ἐνὼς καὶ Ἐνὼχ παῖδες υἱοὶ

Σήθ. Seth. Filius Adami. De hoc dictum est: *Et filii Dei ingressi sunt ad filias hominum:* videlicet ad filias Caini. Illius enim seculi homines Sethum vocabant Deum, quod invenisset & Hebraicas literas, & stellarum appellationes: præterea vero, quod magnam hujus pietatem admirarentur; adeo ut etiam primus & cognomento & nomine Deus vocatus fuerit. Quemadmodum & Moysi dicit Dominus: *Te Pharaoni Deum dedi.* Et de virtute præstantibus & spiritualibus viris, itemque de Judicibus dixit: *Deos non contemnes, & tui populi principibus non maledices.* Jure igitur filii Sethi, & Henos, & Enochi,

1 Σειροφόρος] Vide paulo ante v. Σειραῖος.

2 Σειροί] Confer Suidam infra v. Σιρρός.

3 Σεισάχθεια] Præter alios Grammaticos, vide etiam Laertium in *Solone*, & ibi doctos interpretes.

4 Σεῖσαι. τὸ συκοφ.] Vide Vales. ad Harpocrat. v. Ἀνασείσας.

5 Ἄλλων πάντων δ.] Fragmentum hoc lacerum est & corruptum, quod absque ope meliorum codicum in integrum restitui nequit.

6 Ἔσειον, ᾔτ.] Metrum fragmenti hujus luxatum est, quod facili negotio sic in integrum restitui potest:

Ἔσειον, ᾔτουν χρήματ᾽, ἠπείλουν, πάλιν
Ἐσυκοφάντουν.—————

7 Σεισμός. πνεύματος —————βρασματίας] Hæc sunt verba Laertii in *Zenon. Citt.* Segm. 154. sed mutila, quæ partim ex sensu, partim ex Laertio sic supplenda sunt: Σεισμός. οὗτος γίνεται πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς ἐγκαθειρχθέντος. εἶναι δ᾽ αὐτῶν τοὺς μὲν, σεισματίας· τοὺς δὲ, χασματίας· τοὺς δὲ, καυματίας· τοὺς δὲ, βρασματίας. Notandum autem est, vocem σεισμὸς apud Laertium hodie deesse, quæ ex hoc loco Suidæ ei restituenda est.

8 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, p. 250. Confer Nostrum supra v. Γηγενεῖ.

9 Ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ————σείεσθαι τὴν γῆν] Hæc sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis.

10 Ὁ δὲ ξυρεῖ τὴν κεφ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Ἀγείρει.

11 Περὶ τούτου εἴρηται· Καὶ εἰσ.] Cum toto hoc loco Suidæ confer Theodoret. in *Genes.* Quæst. XLVII.

12 Οἱ τοῦ Σὴθ καὶ Ἐνὼς καὶ Ἐν.] Hæc, & quæ sequuntur, leguntur etiam supra v. Μιαιγαμίαι.

Θεοῦ καὶ υἱοὶ τῶν Θεῶν κατὰ Σύμμαχον νοείσθωσαν· οἵτινες ἁλόντες ἀκολασίᾳ πρὸς τὰς θυγατέρας Κάϊν εἰσῆλθον. ἐξ ὧν οἱ τῆς καταλλήλου μιαιγαμίας γίνονται Γίγαντες· [1] διὰ μὲν τὸν δίκαιον ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι· διὰ δὲ τὸν ἄδικον καὶ βέβηλον, πονηροὶ καὶ κάκιστοι.

Σήθων. ὄνομα κύριον. Σήθοντες δὲ, κοσκινίζοντες.

Σῆϊνος. ὄνομα κύριον.

Σήκασθεν. εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. τουτέστι, μάνδραν. καὶ σηκασθέντας, ὡς ἐν σηκῷ περικλεισθέντας. Καὶ γὰρ ἐν κύκλῳ μὲν ὥσπερ σηκασθέντας ἐδεδίει, μὴ [2] διὰ πλῆθος βιάσαιντο σφᾶς, ἐς ἓν τὸ ἀσθενέστατον τῆς κυκλώσεως ἐντείναντες. καὶ πάλιν·

Ἔκ [3] ποτέ τις φρικτοῖο Θεᾶς σεσοβημένος οἴστρῳ.

Σηκίδες. τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια. κυρίως δὲ σηκύλη, καὶ σηκὶς, ἡ ἐν ἀγρῷ ταμιεῖον φυλάττουσα.

Σηκοκόρος. ὁ τοῦ σηκοῦ ἐπιμελούμενος.

Σηκός. ὁ [4] ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ. οἶκος. τάφος. Παραγενόμενος δὲ εἰς τὸν σηκὸν τῶν αἰχμαλώτων, ἐκέλευσε κηρύττειν. ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸν οἶκον. τάττουσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας. [5] λέγει γὰρ [6] Λυσίας· Ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκόν. μή ποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς, ἐλαίας καλοῦσι· τὰς δὲ δημοσίας, μορίας. σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικε, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν.

Σηκοί. αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις. παρὰ τὸ σώζειν. ἢ στηκοί τινες ὄντες· παρὰ τὸ ἐκεῖσε στήκειν.

Σήκρητον. καὶ [7] Πρωτασηκρήτης.

Σήλεκτος. [8] χαμαιδικαστής.

Σηλώμ. ὄνομα πόλεως.

Σηλυβρία. πόλις Θρᾳκική.

Σῆμα. ὁ τάφος.

Σημάντορες. ἐπιτάκτορες. ἡγεμόνες.

Σήμαντρα. σφραγῖδες.

Σημασία. φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.

Σήματα. σημεῖα. τέρατα. Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα.

Σημαία, [9] σπεῖρα, τάγμα. ταυτόν ἐστιν. οἱ δὲ ἡγεμόνες τούτων, Κεντυρίωνες καὶ Ταξίαρχοι. καὶ Σημαιοφόρος, ὁ ἡγεμών.

filii Dei & filii Deorum secundum Symmachum intelligantur; qui libidine victi cum filiabus Caini rem habuerunt. Ex horum promiscuo & incesto concubitu nati sunt Gigantes: qui propter justum quidem [Sethum,] robusti erant & maximi; propter injustum vero & impium [Cainum,] improbi & pessimi.

Σήθων. Sethon. Nomen proprium. Σήθοντες vero, cribrantes.

Σῆϊνος. Seinus. Nomen proprium.

Σήκασθεν. [Pro ἐσηκάσθησαν.] In caula vel stabulo conclusi fuerunt. Et σηκασθέντας, in stabulo conclusos. *Ille vero hostes undique cinctos, & velut in stabulo conclusos metuebat, ne propter multitudinem vi sibi viam facerent, impetu facto in unam partem, ubi minimum suorum robur erat.* Et iterum: *Aliquando quidam furore a terribili Dea immisso agitatus.*

Σηκίδες. Ancillæ domi natæ. Proprie vero σηκύλη, & σηκὶς, appellatur proma-conda, sive quæ ruri penum servat.

Σηκοκόρος. Æditauus. Qui templi curam gerit.

Σηκός. Adytum templi. Cella. Sepulcrum. *Cum autem venisset in locum, in quo captivi conclusi erant, per præconem edici jussit.* Item, vox hæc pro olea ponitur. Lysias enim inquit: *Qui per biennium nec oleam propriam coluit, nec moriam, nec secon.* Videndum autem, annon forte privatas quidem oleas vocent ἐλαίας; publicas vero, μορίας. Σηκὸς autem, ut videtur, & μορία, idem significant, i. e. oleam sacram.

Σηκοί. Pecudum stabula. [Sic dicta] a σώζειν, servare: [quod servent pecudes in illis conclusas.] Vel quod sint quasi στηκοὶ quidam, i. e. loca, in quibus stant [pecudes.]

Σήκρητον. Secretum. [Vox Latina.] Et Πρωτασηκρήτης, Secretariorum princeps.

Σήλεκτος. Judex pedaneus. [Proprie, selectus. Est vox Latina.]

Σηλώμ. Selom. Nomen urbis.

Σηλυβρία. Selybria. Urbs Thracica.

Σῆμα. Monumentum. Sepulcrum.

Σημάντορες. Imperatores. Duces.

Σήμαντρα. Sigilla, quibus obsignantur literæ.

Σημασία. Signum, quod tuba datur.

Σημεῖα. Signa. Portenta. Prodigia. Attici vero & monumenta sic appellant.

Σημαία, σπεῖρα, & τάγμα, idem significant. Id est, Signum, Manipulus, & Ordo. Horum vero duces vocantur Centuriones & Ordinum ductores. Et Σημαιοφόρος, signifer.

1 Διὰ μὲν τὸν δίκαιον ἰσχυροὶ καὶ μ.] Locum hunc Portus pessime acceperat: cujus verum sensum esse eum, quem in versione expressimus, clare patet ex Cedreno, qui pag. 9. eadem verbis paulo pluribus tradit. Ait enim: Οἱ δὲ Γίγαντες οὗτοι διὰ μὲν τὸν δίκαιον Σὴθ ἐγένοντο ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι, καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος ὑπερμήκεις, τερατώδεις τε καὶ ἀπόδυκτοι· ὅθεν καὶ τὴν προσωνυμίαν ἐσχήκασι· διὰ δὲ τὸν βέβηλον Κάϊν, ἄλκιμοι καὶ κραταιότατοι καὶ στερροὶ τὴν ἀλκήν· τὸν δὲ τρόπον φονικώτατοι καὶ ἀσεβέστατοι καὶ ἀσελγέστατοι. Hæc Suidam non parum illustrant.

2 Μὴ διὰ πλῆθος βιάσ.] Portus locum hunc sic verterat: *Ne propter multitudinem vim sibi afferrent, ad unam infirmissimam circumventionis rationem se compellentes.* Ex pumice aquam citius, quam ex his sensum aliquem elicias.

3 Ἔκ ποτέ τις φρ.] Exemplum hoc pertinet ad v. Σεσοβημένος.

4 Ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ ν.] Photius in Lexico MS. rectius: Ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ. ναός. τάφος, &c.

5 Λέγει γὰρ Λυσίας· Ὃς δ.] Hæc, & quæ sequuntur, sumpta sunt ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. Μορίαι, & Reines. *Var. Lect.* pag. 436.

6 Λυσίας] Ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ Ἀπολογίᾳ: quæ oratio hodie adhuc exstat.

7 Πρωτασηκρήτης] Potius, πρωτασηκρῆτις, i. e. *primus a secretis.* Confer Nostrum supra v. Γραμματεύς.

8 Σήλεκτος. χαμ.] Vide Dufrenium in Glossario Græco.

9 Σημαία, σπεῖρα, τάγμ.] Locus hic sumptus est ex Polybii *Histor.* lib. VI. cap. XXII. ubi sic legitur: Καὶ τὸ μὲν μέρος ἕκαστον ἐκάλεσαν καὶ τάγμα, καὶ σπεῖραν, καὶ σημαίαν. τοὺς δὲ ἡγεμόνας Κεντυρίωνας καὶ Ταξιάρχους. Vide Lipsium *de Milit. Rom.* lib. II. Dial. VIII.

Σημαία. [1] τάξις πολεμικὴ, δι' ἧς τὸ Ἡράκλειον ἥλω ἰδίαν τινὰ ἅλωσιν. ἐχούσης τῆς πόλεως ἐφ' ἑνὸς μέρους ἐπ' ὀλίγον τόπον ταπεινὸν τεῖχος, οἱ Ῥωμαῖοι τρεῖς σημαίας παρενεχειρίσαντο, καὶ τῇ μὲν πρώτῃ τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέφραξαν, ὥστε τῇ τῶν ὅπλων πυκνότητι [2] κεράμῳ τῷ καταῤῥύτῳ γίνεσθαι παραπλήσιον. ἐφεξῆς δὲ ἕτεραι δύο.

Σημαῖαι. σίγνα. προτομαί. [3] Πιλάτος εἰς τὴν [4] Ἰουδαίαν τὰς Τιβερίου εἰκόνας, αἳ σημαῖαι καλοῦνται, κεκαλυμμένας εἰσήνεγκεν. οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν, ὡς πεπατημένων αὐτοῖς τῶν νομίμων. οὐδὲν γὰρ ἠξίουν δείκελον ἐν τῇ πόλει εἰσιέναι.

Σημαῖαι. τὰ παρὰ Ῥωμαίοις λεγόμενα σίγνα. Πάντων γε μὴν τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τῶν σημαιῶν εἴδωλα φερόντων, ὁ Κωνσταντῖνος σταυροῦ τύπον ἔφερεν. † [5] Αἱ δὲ σημαῖαι τῶν Ῥωμαίων συνεπεφεύγεσαν εἰς βουνόν. καὶ πάντων δόντων γνώμας, ὁ Σκιπίων ἔφη, ὅταν ἐξ ἀκεραίου βουλεύωνται, καὶ πλείω ποιεῖσθαι πρόνοιαν τοῦ μηδὲν παθεῖν, ἢ τοῦ δρᾶσαι κακῶς τοὺς ἐχθρούς.

Σημαίνει. [6] εἰς γνῶσιν ἐφέλκεται.

——————— [7] Σημαίνει δ', ὅτι

Μόνης τόδ' ἐστὶν Ἰσμήνης φίλον κάρα.

Σημαίνει. ἐπιτάττει.

Σημαίνομαι. σηματίζομαι. διὰ σημείων γινώσκω. [8] Σοφοκλῆς·

—— Καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,

Τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου.

ἢ [9] σημαίνομαι, ἀντὶ τοῦ, σημεῖά τινα ἐμαυτῷ συντίθημι ἀπὸ τοῦ ἴχνους. τὰ δὲ ἀπορῶ· ἐπεὶ τοιοῦτον συμβαίνει περὶ τοὺς ἰχνευτὰς, [10] ἐπιπατουμένων τῶν ἰχνῶν. διὰ δὲ τὴν μανίαν δυσίχνευτος καὶ ἐπιτεταραγμένη ἡ βάσις γέγονε τοῦ Αἴαντος.

Σημεῖα. [11] μήλια.

Σημεῖα. [12] οὕτω λέγουσι τὰς σφραγῖδας Δημοσθένης, καὶ ἄλλοι.

Σημεῖα [13] Σκυθικὰ, ἃ φέρουσιν ἐν τῷ πολέμῳ, ὑφάσματά εἰσι βαφῇ πεποικιλμένα, ἃ εἰς ἰδέαν μάλιστα ὄφεων εἴκασται, καὶ ἀπῃώρηνται κοντῶν συμμέτρων. τὰ δὲ σοφίσματα ταῦτα, θεόντων ἢ καὶ ἵππους ἐπιβεβηκότων τῶν φερομένων αὐτὰ, ἐξογκοῦται, ὡς μάλιστα δοκεῖν τοῖς θηρίοις ἐοικέναι. καί τι καὶ ἠχεῖ πρὸς τὴν συγκίνησιν [14] ὑπὸ τῇ πνοῇ διερχομένῃ βίᾳ.

Σημεῖα δοθῆναι ἑκατέροις. παρὰ [15] Θουκυδίδῃ.

Σημαία. Signum. Id eſt, manipulus militum. *Heracleum oppidum nova quadam & inuſitata ratione captum eſt. Verſus partem humillimam murorum Romani tria ſigna militum locarunt: ac primi quidem ſigni milites denſatis ſupra capita ſcutis ſeſe præmunierunt, prorſus ut ſpecies imbricati tecti appareret, per quod aqua pluvia delabitur. Deinceps reliqua duo ſigna [locata fuerunt.]*

Σημαῖαι. Signa. Imagines. *Pilatus imagines Tiberii, quæ ſigna vocabant, opertas in Judæam intulit: qua re Judæi vehementer perculſi fuerunt, quaſi legibus illorum profanatis. Nullum enim ſimulacrum in urbem inferri fas eſſe putabant.*

Σημαῖαι. Sic vocantur ea, quæ apud Romanos *ſigna* appellantur. *Cum omnes Romani in ſignis bellicis ſimulacra profana ferrent, Conſtantinus figuram crucis [legionibus ſuis] præferri juſſit.* † *Signa vero Romanorum in collem confugerunt. Cumque omnes ſententiam dixiſſent, Scipio ait, conſilium illorum locum habiturum, ſi res foret integra. Nunc vero majore ſtudio ipſis cavendum eſſe, ne damno ab hoſte afficiantur, quam ut ipſi hoſtes lædant.*

Σημαίνει. Significat. *Significat vero, ſolius Iſmenes charum hoc eſſe caput.*

Σημαίνει. Imperat. Signum dat.

Σημαίνομαι. Ex ſignis colligo. Noto. Conjicio. Per ſigna cognoſco. Sophocles: *Et alia quidem [veſtigia] agnoſco: alia vero me perturbant, nec poſſum ſcire cujus ea ſint.* Vel, σημαίνομαι, ſigna quædam ex veſtigio noto. Alia vero, [inquit,] me dubium reddunt. Nam tale quid venatoribus accidere ſolet, cum veſtigia turbata vel obſcurata ſunt. Ajacis vero greſſus propter inſaniam inveſtigatu difficilis & perturbatus erat.

Σημεῖα. Milliaria. [Sive, ſigna milliarium, qui erant lapides.]

Σημεῖα. Signa. Sic Demoſthenes & alii ſigilla vocant, quibus aliquid obſignatur.

Σημεῖα Σκυθικά. Signa Scythica. Sive, ſigna quibus Scythæ in bello utuntur. Ea autem ſunt vexilla, variis coloribus picta; quæ ſerpentum ſpeciem plerumque referunt, & de modicis contis dependent. Hæc ſimulacra, currentibus illis, qui ea ferunt, vel equum ad curſum incitantibus, a vento ſic inflantur, ut ſerpentibus ſimillima eſſe videantur. Quin etiam ſibilum quendam edunt, vento magna cum vi ea pertranſeunte.

Σημεῖα ἀρθ. *Signa utriſque data eſſe.* Apud

1 Τάξις πολεμικὴ, δι' ἧς Ἡρ.] Hæc Polybio tribuit Valeſius p. 206.

2 Κεράμῳ τῷ] Valeſius recte reſcribit κεραμωτῷ, una voce. Confer Noſtrum ſupra v. Κεραμωτόν: & Lipſium *Poliorc.* lib. I. Dial. V.

3 Πιλάτος εἰς τὴν Ἰουδαίαν τὰς Τιβ.] Hæc ſunt verba Joſephi, lib. II. *de Bello Jud.* cap. XIV. pag. 789. ut Pearſonius obſervaverat.

4 Ἰουδαίαν] Scribe, Ἱεροσόλυμα, ut habet Joſephus loco laudato.

5 Αἱ δὲ σημαῖαι τῶν Ῥωμ.] Fragmentum hoc Polybii eſſe volunt Fulv. Urſinus & Caſaubonus.

6 Σημαίνει. εἰς γνῶσιν ἐφέλκεται] Ex Scholiaſta Sophocl. ad *Oedip. Colon.* pag. 282. ut Portus monuit.

7 Σημαίνει δ', ὅτι μόνης τ.] Hæc ſunt verba Sophoclis loco laudato.

8 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 3. ut Portus monuit.

9 Ἢ σημαίνομαι, ἀντὶ τοῦ, σημ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Scholiaſtæ ad modo indicatum locum Sophoclis.

10 Ἐπιπατουμένων] Scholiaſta Sophoclis, ἐπιταραττομένων.

11 Μήλια] Sic MSS. Pariſ. At ſcribendum erat potius μίλια, per ι in ſyllaba prima, ut habet Photius in Lexico MS. In prioribus vero Editt. Suidæ inepte legitur κειμήλια.

12 Σημεῖα. οὕτω λέγουσι τὰς σφρ.] Ex Harpocratione.

13 Σημεῖα Σκυθικὰ, ἃ φέρ.] Cum hoc loco confer ea, quæ Noſter habet ſupra v. Ἰνδοὶ, & infra v. Χιλιοστύς.

14 Ὑπὸ τῇ πνοῇ διερχομένῃ] Rectius, ὑπὸ τῆς πνοῆς διερχομένης.

15 Παρὰ Θουκυδίδῃ] Lib. I. cap. LXIII.

σύμβολά τινα εἶχον, ἃ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς μάχης ἐδείκνυντο. καὶ ὅτε μὲν ἀνετείνετο τῆς μάχης τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆς μάχης· ὅτε δὲ καθεσπῶντο, ἐπαύοντο.

Σημεῖα. ζήτει ἐν τῷ Σύμβολα.

Σημεῖον.[1] δι' οὗ τὰ ἄδηλα καταλαμβάνεται παρὰ τοῖς Σκεπτικοῖς, ὃ ἀναιροῦσι διὰ συλλογισμῶν. † Καὶ ὅτε δὲ ἔμελλε γίνεσθαι ἐκκλησία, σημεῖον ἐπίθετο. οὕτως οὖν καὶ τῶν γυναικῶν μελλουσῶν ἐν τοῖς Θεσμοφορείοις ἐκκλησιάζειν, σημεῖον ἐτέθη. [2] Ἀριστοφάνης·

——— Ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
Σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφόρῳ φαίνεται.

Σημήνας, καὶ σημάνας. τὸ αὐτό. δηλώσας.

Σημός,[3] Ἠλεῖος, γραμματικός. ἔγραψε Δηλιακὰ βιβλία η'. Περιόδους β'. Περὶ Πάρου α'. Περὶ Περγάμου α'. Περὶ παιάνων. ἐν τούτῳ δὲ μνημονεύει μουσικῶν τινῶν ἰδεῶν τούτων· Αὐτοκαβάλων, Ἰθυφάλλων, Φαλλοφόρων. [4] καὶ οἱ μὲν, φησὶ, κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν. ὠνομάσθησαν δὲ ὕστερον Ἴαμβοι. οἱ δὲ Ἰθύφαλλοι προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον, καὶ χειρίδας ἀνθινὰς, καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ Φαλλοφόροι οὐ χωρὶς ἑρπύλλου καὶ παιδέρωτος ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἴοις στεφανούμενοι.

Σήνωνες. οἱ Κελτοὶ, οἱ λεγόμενοι Γερμανοί.

Σηών. ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμορραίων.

Σῆπες. οἱ σκώληκες.

Σηπία. ὁ ἰχθύς. [5] Ἀριστοφάνης·

Κάθησο τοίνυν σηπίας μασώμενος.

οἱονεὶ, τρυφῶν διὰ τὴν ἐξουσίαν.

Σήραγγες. αἱ ὑπὸ γῆν ἐπιμήκεις ἐκρήξεις, οἱονεὶ φλέβες τινὲς οὖσαι τῆς γῆς, ἃς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ ζητεῖ διέξοδον. [6] ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρηται, ὁ διατετρημένος.

Σηράγγιον. χωρίον τοῦ Πειραιέως.

Σήραγξ. χάσμα. κοιλάς. καὶ ὕφαλος πέτρα, ῥήγματα ἔχουσα.

Σῆρες. ἔθνος, ἔνθα ἡ μέταξα γίνεται. ἐξ οὗ καὶ Σηρικὰ, τὰ ἐκ μετάξης ὑφάσματα λέγονται. καὶ σὴρ, σηρὸς, ὁ σκώληξ.

Σηρική. [7] ὅτι ἡ μέταξά ἐστιν, ἐξ ἧς εἰώθεσαν τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν Ἕλληνες Μηδικὴν ἐκάλουν· τανῦν δὲ νῦν σηρικὴν ὀνομάζουσιν. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ πρὸς Αἰθίοπας πρεσβεύονται Ῥωμαῖοι, ὅπως οἱ Αἰθίοπες ὠνούμενοι τὴν μέταξαν ἐξ Ἰνδῶν, ἀποδόμενοι δὲ αὐτὴν ἐς Ῥωμαίους, αὐτοὶ μὲν κύριοι γένωνται μεγάλων χρημάτων, Ῥωμαίους δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκέτι ἀναγκασθήσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήματα ἐς τοὺς πολεμίους μετενεγκεῖν. καὶ σηρικὸν νῆμα, καὶ σηρικὰ ἱμάτια.

Thucydidem. [Veteres] ſigna quædam habebant quæ ſub tempus pugnæ militibus oſtendebantur. Et ſi quidem ſignum pugnæ tollebatur, milites pugnandi initium faciebant: cum vero idem demittebatur, pugnare deſinebant.

Σημεῖα. Signa. Quære in voce Σύμβολα.

Σημεῖον. Signum. Apud Scepticos ſignum dicitur, per quod incerta & obſcura cognoſcimus. Id autem per ſyllogiſmos tollunt. † [Apud Athenienſes,] cum comitia habenda erant, ſignum [in foro] proponebatur. Sic igitur cum & mulieres in Theſmophoriis comitia habituræ erant, ſignum propoſitum fuit. Ariſtophanes: *Nam ſignum comitiorum in Theſmophorio jam propoſitum eſt.*

Σημήνας & σημάνας. Idem. Qui ſignificavit.

Σημός. Semus, Eleus, Grammaticus. Scripſit Deliacorum libros VIII. Periodorum lib. II. De Paro lib. I. De Pergamo lib. I. De Pæanibus. In hoc autem opere hæc genera virorum muſicorum recenſet, *Autocabalos*, *Ithyphallos*, *Phallophoros*. Ex his Autocabali, ut ait, coronam hederaceam geſtabant: iidemque poſtea dicti ſunt Jambi. Ithyphalli vero larvas ebriorum habebant, & manicas vario colore diſtinctas, & tunicam talarem. Phallophori vero ſerpyllo & pæderote faciem velabant, hedera & violis coronati.

Σήνωνες. Senones. Celtæ, qui vocantur Germani.

Σηών. Seon. Rex Amorrhæorum.

Σῆπες. Vermium genus.

Σηπία. Sepia. Piſcis. Ariſtophanes: *Sede igitur ſepias mandens.* Quaſi diceret, ſuperbiens poteſtate, [quam habes.]

Σήραγγες. Cavernæ. Sive, fiſtulæ ſubterraneæ, & quaſi venæ quædam terræ, quas aqua ſubiens, tranſitum quærit. Inde etiam locus fiſtuloſus & foraminibus plenus dicitur σηραγγώδης.

Σηράγγιον. Serangiū. Locus quidā in Piræeo.

Σήραγξ. Hiatus. Caverna. Concavitas. Item, ſaxum ſub undis latens, quod fiſſuras & rimas habet.

Σῆρες. Seres. Gens, ubi conficitur metaxa, i. e. ſericum. Hinc etiam *ſerica* dicuntur ea, quæ ex metaxa, i. e. ſerico texta ſunt. Et σὴρ, ſer, dicitur vermis [qui ſericum net.]

Σηρική. Serica. Metaxa eſt illa, ex qua veſtem conficere ſolebant, quam olim Græci Medicam vocabant: nunc vero ſericam nominant. Juſtiniani vero tempore Romani ad Æthiopes legatos miſerunt, [ab iis petentes,] ut ſericum ab Indis emerent, & Romanis poſtea venderent, quo & ipſi ingentem pecuniam inde ſibi pararent, & unum hoc lucrum Romanis afferrent, ne amplius aurum ſuum ad hoſtes transferre cogerentur.

1 Σημεῖον. δι' οὗ τὰ ἄδ—— διὰ συλλογισμῶν] Hæc ſumpta ſunt ex Laertio in *Pyrrhone*, Segm. XCVI.

2 Ἀριστοφάνης] *Theſmophoriaz.* pag. 782. (518. Ed. Baſ. P.) ubi pro Θεσμοφόρῳ rectius legitur Θεσμοφορείῳ.

3 Σημός] De eo vide Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.* Cæterum, Semus, qui hic a Suida *Eleus* vocatur, *Delius* dicitur ab Athenæo & Stephano Byzantio, ut & a Voſſio jam ante obſervatum fuit.

4 Καὶ οἱ μὲν, φησὶ, κιττοῦ στέφ.] Locus hic plenior exſtat apud Athen. lib. XIV. pag. 622. unde iſta Suidas mutuatus eſt.

5 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 739.

6 Ἐντεῦθεν καὶ σηραγγ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἐρίπναι.

7 Ὅτι ἡ μέταξά ἐστιν, ἐξ ἧς εἰώθ.] Totus hic locus excerptus eſt ex Procop. lib. I. *de Bello Perſ.* cap. XX.

Σὴς,

Σὴς, σητός. ὁ σκώληξ.

Σήσαμα,[1] καὶ μήκωνα, καὶ σισύμβρια. Φύλλα, οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι.

Σήσαμος. καὶ σησαμοῦντα πόπανα.

Σησαμοῦς[2] καὶ σησαμὴ διαφέρει. σησαμοῦς μὲν γὰρ, εἶδος πλακοῦντος. σησαμὴ δὲ, ἣν ἡμεῖς φαμὲν σησαμίδα. καὶ [3] σησάμινον ἔλαιον, καὶ [4] σύεινον· ᾧ ἐχρίοντο οἱ σὺν Κύρῳ στρατευσάμενοι.

Σησαμοῦσι. πλακοῦσι.

Σησάν. ὄνομα τόπου.

Σῆσις. ἡ τοῦ κοσκίνου.

Σηστός. πόλις ἐν Ἀβύδῳ.

Σητάνειος ἄρτος. ἐκ τοῦ σήθω, τὸ κοσκινίζω.

Σηταῖον. ὄνομα χωρίου.

Σητόβρωτος. σκωληκόβρωτος.

Σητώμενα. βιβρωσκόμενα. σητάω, σητῶ, ῥῆμα.

Σῆψαι. ἐκ τοῦ σήπω.

Σιαγὼν, σιαγόνος. ἡ παρειά.

Σίαλος. ὁ εὐτραφὴς χοῖρος. παρὰ τὸ ἅλις σεσιτεῦσθαι. [5] Σιελὸς δὲ ὀξυτόνως, τὸ ἀκουσίως ἐκφερόμενον περίττωμα ἐκ τοῦ στόματος. [6] Κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων, προηγεῖτο τῆς πομπῆς αὐτῷ, σιαλὸν ἀποπτύων.

Σιάλωμα. σιδηρᾶ περιφέρεια τοῦ Ῥωμαϊκοῦ θυρεοῦ.

Σίβυλλα Δελφὶς, ἣν καὶ Ἄρτεμιν προσηγόρευσαν. γέγονε δὲ αὕτη πρὸ τῶν Τρωϊκῶν, καὶ ἔγραψε χρησμοὺς δι' ἐπῶν. † Ὁ πατὴρ Σιβύλλης τῆς Χαλδαίας Βηρωσσὸς ἐκαλεῖτο· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς, Ἐρυμάνθη.

Σίβυλλα, Ἀπόλλωνος καὶ Λαμείας· κατὰ δέ τινας, Ἀριστοκράτους καὶ Ὑδώλης· ὡς δὲ ἄλλοι, Κριναγόρου· ὡς δὲ Ἕρμιππος, Θεοδώρου· Ἐρυθραία, παρὰ τὸ τεχθῆναι ἐν χωρίῳ τῶν Ἐρυθρῶν, ὃ προσηγορεύετο Βάττοι. νῦν δὲ αὐτὸ τὸ χωρίον πολισθὲν προσαγορεύεται Ἐρυθραί. τινὲς δὲ αὐτὴν Σικελήν· ἄλλοι, [7] Σαρδάνην· ἄλλοι, Γεργηθίαν· ἄλλοι δὲ, Ῥοδίαν. ἄλλοι δὲ, Λίβυσσαν· ἄλλοι, Λευκανήν· ἄλλοι Σαμίαν ἐδόξασαν. γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις [8] τῆς Τρωϊκῆς ἁλώσεως μετὰ υπγ΄ ἔτη, καὶ συνετάξατο βιβλία ταῦτα· Περὶ παλμῶν. Μέλη. Χρησμούς. λέγεται δὲ καὶ τρίγωνον εἶδος λύρας αὐτὴν πρώτην εὑρεῖν.

Σίβυλλα Ἔλισσα. ἔγραψε μαντείας καὶ χρησμοὺς δι' ἐπῶν.

Σίβυλλα Κολοφωνία, ἥτις ἐκλήθη Λάμπουσα,

Σὴς, σητός. Vermis. Tinea.

Σήσαμα, καὶ μήκ. Sesamum, & papaver, & sisymbria. His sponsi coronantur.

Σήσαμος. Sesamus. Et σησαμοῦντα πόπανα, placentæ ex sesamo confectæ.

Σησαμοῦς & σησαμὴ differunt. Nam σησαμοῦς est placentæ genus, ex sesamo & melle confectum. Σησαμὴ vero est ea, quam nos vocamus sesamidem. Et oleum sesaminum, & suillum: quo ungebantur illi, qui Cyro expeditionis comites erant.

Σησαμοῦσι. Placentis ex sesamo confectis.

Σησάν. Sesan. Loci nomen.

Σῆσις. Cribratio.

Σηστός. Sestus, urbs opposita Abydo.

Σητάνειος ἄρτος. Panis ex farina cribro purgata factus. A verbo σήθω, i. e. cribro.

Σηταῖον. Setæum. Nomen loci.

Σητόβρωτος. A vermibus erosus.

Σητώμενα. Quæ a tineis corroduntur. Verbum est, σητάω.

Σῆψαι. Putrefecisse. A verbo σήπω, putrefacio.

Σιαγών. Maxilla. Gena.

Σίαλος. Porcus pinguis & bene pastus. Ab ἅλις σεσιτεῦσθαι, quod satis saginatum esse significat. At σιαλὸς, cum accentu in ultima, sputum, sive oris excrementum. *Testudo sponte gradiens, ac salivam exspuens, in pompa ei præibat.*

Σιάλωμα. Circulus ferreus, qui Romanum scutum ambit.

Σίβυλλα Δελφ. Sibylla Delphica; quam etiam Dianam appellarunt. Hæc autem vixit ante bellum Trojanum, & scripsit oracula versibus. † Sibyllæ Chaldææ pater vocabatur Berosus: mater vero, Erymanthe.

Σίβυλλα. Sibylla, Apollinis & Lamiæ filia: secundum quosdam vero, Aristocratis & Hydoles: ut alii, Crinagoræ: ut Hermippus, Theodori: Erythræa, quod nata sit in loco Erythrarum, qui vocabatur Batti: nunc vero, condita illic urbe, appellatur Erythræ. Quidam vero tradunt ipsam fuisse Siculam: alii, Sardianam: alii, Gergethiam: alii, Rhodiam: alii, Libyssam: alii, Lucanam: alii, Samiam. Fuit autem post captam urbem Trojam annis CDLXXXIII. Conscripsit libros istos: De palpitationibus. Carmina. Oracula. Eadem etiam prima triquetrum genus Lyræ invenisse fertur.

Σίβυλλα Ἔλ. Sibylla Helissa. Scripsit versibus vaticinia & oracula.

Σίβυλλα Κολοφ. Sibylla Colophonia, quæ

1 Σήσαμα, καὶ μήκ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Pac.* pag. 689. sed ubi pro μήκωνα rectius legitur μήκωνες.

2 Σησαμοῦς καὶ σησ.——— σησαμίδα] Et hæc leguntur apud Scholiastam Aristoph. loco laudato.

3 Καὶ σησάμινον ἔλαιον, καὶ σύεινον] Xenophon lib. IV. *de Exped. Cyr.* pag. 328. Ἐκ δὲ τούτου καὶ οἱ ἄλλοι ἀναστάντες πῦρ ἔκαιον, καὶ ἐχρίοντο. πολὺ γὰρ ἐνταῦθα ηὕρισκον τὸ χρῖσμα, ᾧ ἐχρῶντο ἀντ' ἐλαίου, σύειον, καὶ σησάμινον, καὶ ἀμυγδάλινον, &c. Id est. *Itaque deinde factum, ut & alii consurgentes igni accenso semet ungerent. Nam magnam heic unguenti copiam reperere, quo utebantur olei loco; nimirum suilli, sesamini, amygdalini,* &c. Ad hunc locum respexit Suidas: sed qui mentem Xenophontis minus fideliter expressit.

4 Σύεινον] Scribe, σύειον, ut legitur apud Xenophontem loco laudato.

5 Σιελὸς] MS. A. habet σιαλὸς, per α in syllaba secunda.

6 Κοχλίας αὐτομάτως βαδ.] Integer locus Polybii, ex quo fragmentum hoc decerptum est, legitur in Collectaneis Constantini a Valesio editis, pag. 53. Vide etiam Nostrum supra v. Κοχλίας.

7 Σαρδάνην] Scribe Σαρδιανήν; auctoritate Æliani *Var. Hist.* lib. XII. cap. XXXV. & Scholiastæ Aristoph. ad *Aves*, pag. 588. qui inter diversas Sibyllas etiam Σαρδιανὴν recensent.

8 Τῆς Τρωϊκῆς ἁλώσεως μετὰ] Scribendum potius est, μετὰ τὴν Τρωϊκὴν ἅλωσιν.

ἀπόγονος Κάλχαντος. καὶ αὐτὴ μαντείας καὶ χρησμοὺς δι' ἐπῶν, καὶ ἄλλα.

Σίβυλλα Θετταλὴ, ἡ κληθεῖσα καὶ Μαντὼ, ἀπόγονος Τειρεσίου.

Σίβυλλα [1] Φρυγία, ἡ κληθεῖσα ὑπό τινων, [2] Σάρβις· ὑπὸ δέ τινων, Κασσάνδρα· ἄλλων δὲ, Ταραξάνδρα. καὶ αὐτὴ χρησμούς.

Σίβυλλα Κυμαία, καὶ Σίβυλλα Θεσπρωτίς. ὁμοίως χρησμούς.

Σίβυλλα [3] Χαλδαία, ἡ καὶ πρός τινων Ἑβραία ὀνομαζομένη, ἡ καὶ Περσὶς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη, ἐκ τοῦ γένους τοῦ μακαριωτάτου Νῶε· ἡ περὶ τὰ κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα λεγομένων προειρηκυῖα· ἧς μνημονεύει Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἱστορήσας. ἡ περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ μυρία προθεσπίσασα, καὶ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ συνᾴδουσιν αὐτῇ, πλὴν ὅτι ταύτης εἰσὶ βιβλία κδ', περὶ παντὸς ἔθνους καὶ χώρας περιέχοντα. ὅτι δὲ οἱ στίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς καὶ ἄμετροι εὑρίσκονται, οὐ τῆς προφήτιδός ἐστιν ἡ αἰτία, ἀλλὰ τῶν ταχυγράφων, οὐ συμφθασάντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου, ἢ καὶ ἀπαιδεύτων γενομένων, καὶ ἀπείρων γραμματικῆς. ἅμα γὰρ τῇ ἐπιπνοίᾳ ἐπέπαυτο ἡ τῶν λεχθέντων μνήμη. καὶ διὰ τοῦτο εὑρίσκονται οἱ στίχοι ἀτελεῖς, καὶ διάνοια σκάζουσα· εἴτε κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ τοῦτο γέγονεν, ὡς μὴ γινώσκοιντο ὑπὸ πολλῶν καὶ ἀναξίων οἱ χρησμοὶ αὐτῆς· εἴτε δὴ καὶ ὁ μακρὸς χρόνος, ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν, αἴτιος τούτου ὑπῆρξεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσάφεια τῶν ὑπὸ τῆς προφήτιδος εἰρημένων, καὶ τὸ πλεονάκις ἴσως ἀντιγραφῆναι τὰ βιβλία, οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ σύγχυσιν τῆς τε διανοίας καὶ τῶν μέτρων ἐμπεποιήκασιν.

Σίβυλλαι [4] γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις τὸν ἀριθμὸν δέκα. πρώτη οὖν, ἡ Χαλδαία, ἡ καὶ Περσὶς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη [5] Σαμβήθη. δευτέρα, ἡ Λίβυσσα. τρίτη, ἡ Δελφὶς, ἡ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα. [6] τετάρτη, ἡ Ἰταλικὴ, ἡ ἐν Κιμμερίᾳ τῆς Ἰταλίας. πέμπτη, ἡ Ἐρυθραία, ἡ πρὸ τοῦ Τρωϊκοῦ προειρηκυῖα πολέμου. ἕκτη, Σαμία, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Φυτώ· περὶ ἧς ἔγραψεν Ἐρατοσθένης. ἑβδόμη, Κυμαία, ἡ καὶ Ἀμάλθαια, καὶ Ἱεροφίλη. ὀγδόη, Ἑλλησποντία, τεχθεῖσα ἐν κώμῃ Μαρμισσῷ, περὶ τὴν πολίχνην Γεργίθιον, αἳ τῆς ἐνορίας ποτὲ Τρωάδος ἐτύγχανον, ἐν καιροῖς Σόλωνος καὶ Κύρου. ἐννάτη, Φρυγία. δεκάτη, ἡ Τιβουρτία, ὀνόματι Ἀλβουναία. Φασὶ δὲ ὡς ἡ Κυμαία ἐννέα βιβλία χρησμῶν ἰδίων προσεκόμισε Ταρκυνίῳ Πρίσκῳ, τῷ τηνικαῦτα βασιλεύοντι τῶν Ῥωμαίων· καὶ τούτου μὴ προσηκαμένου, ἔκαυσε [7] βιβλία β'.

vocata fuit Lampusa, a Calchante oriunda: Ipsa quoque scripsit vaticinia & oracula versibus; & alia.

Σίβυλλα Θετ. Sibylla Thessala, quæ vocata fuit & Manto, a Tiresia genus ducens.

Σίβυλλα. Sibylla Phrygia, a quibusdam vocata Sarbis; ab aliis vero Cassandra; ab aliis, Taraxandra: & ipsa scripsit oracula.

Σίβυλλα Κυμ. Sibylla Cumana, & Sibylla Thesprotica. Et hæ oracula scripserunt.

Σίβυλλα. Sibylla Chaldæa, quæ etiam a quibusdam Hebræa nominatur, itemque Persica: proprio nomine Sambethe dicta, & a beatissimo Noe genus ducens. Hæc prædixit ea, quæ Alexandro Macedoni contigisse dicuntur: cujus meminit Nicanor, qui vitam Alexandri scripsit. Eadem de Domino Christo ejusque adventu Numinis instinctu plurima prædixit. Cum hac & reliquæ Sibyllæ consentiunt; nisi quod hujus sint XXIV. libri, de quavis gente & regione prædictiones continentes. Quod autem versus ejus imperfecti & luxati inveniantur, non est ipsius vatis culpa, sed scribarum, qui vel orationis celeritatem scribendo assequi non potuerunt; vel etiam indocti & Grammatices imperiti fuerunt. Cum afflatu enim & eorum, quæ dicta erant, memoria simul desinebat. Et hæc causa est, quare & versus imperfecti reperiantur, & sententia claudicans: sive sapientissimo Dei consilio hoc factum fuerit, ne a multis, iisque indignis, oracula ejus cognoscerentur: sive longum tempus, uti multorum aliorum, ita etiam hujus rei causa fuerit. Præterea, & obscuritas eorum, quæ a Sibylla dicebantur; & crebra librorum ejus descriptio, nihil mirum est si & sensus & metri confusionem pepererint.

Σίβυλλαι. Sibyllæ diversis & locis & temporibus fuerunt decem. Prima, Chaldæa, quæ & Persica; proprio nomine Sambethe dicta. Secunda, Libyca. Tertia, Delphica, Delphis nata. Quarta Italica, quæ in Italiæ urbe Cimmeria [nata est.] Quinta, Erythræa, quæ ante bellum Trojanum vaticinata est. Sexta, Samia, proprio nomine Phyto dicta; de qua scripsit Eratosthenes. Septima, Cumana, quæ & Amalthæa & Hierophile dicta fuit. Octava, Hellespontia, nata in vico Marmisso, prope oppidulum Gergithium, (quæ loca olim finibus regionis Trojanæ comprehensa fuerunt) temporibus Solonis & Cyri. Nona, Phrygia. Decima, Tiburtia, Albunæa dicta. Ajunt autem Sibyllam Cumanam novem oraculorum suorum libros attulisse ad Tarquinium Priscum, tunc Romanorum Regem: quos cum ille repudiasset, duos ex illis cremasse.

1 Φρυγία] Vox hæc in prioribus Editt. deest, quam ex MSS. Paris. nunc primum revocavi.

2 Σάρβις] MS. A. Σάρυσις.

3 Σίβυλλα Χαλδ.] Quæ hic de Sibylla Chaldæa ejusque oraculis referuntur, adeo falsa sunt & ridicula, ut facile pateat, Suidam articulum hunc ex inepto & nullius judicii scriptore excerpsisse.

4 Σίβυλλαι γεγόνασι ἐν διαφ.] Cum hoc loco Suidæ omnino conferendus est Lactant. lib. I. *de Fals. Relig.* cap. VI. & Isidorus *Orig.* l. VIII. c. VIII.

5 Σαμβήθη] Vide Cl. Jac. Perizonium ad Ælian. V. H. lib. XII. cap. XXXV.

6 Τετάρτη, ἡ Ἰταλικὴ, ἡ ἐν Κιμμερίᾳ] Isidorus loco laudato: *Quarta Cimmeria in Italia.* At Varroni apud Lactantium loco ante citato, Sibylla quarta dicitur *Cumæa:* quam lectionem defendit, & simul Suidam hic errasse contendit Janus Vlitius ad Gratii *Cyneget.* pag. 105. quem vide.

7 Βιβλία β'.] Alii tamen plures libros a Sibylla combustos referunt. Vide Lactantium, & alios.

Σίβυλ-

Σίβυλλα. [1] Ῥωμαϊκὴ λέξις ἐστὶν, ἑρμηνευομένη προφῆτις, ἤγουν μάντις. ὅθεν ἑνὶ ὀνόματι αἱ θήλειαι μάντιδες ὠνομάσθησαν Σίβυλλαι. Σίβυλλαι τοίνυν, ὡς πολλοὶ ἔγραψαν, γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις δέκα τὸν ἀριθμόν.

Σιβυλλιᾷ. [2] ἀντὶ τοῦ, χρησμῶν ἐρᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ. ἢ ἀπατᾶται, καὶ μαντικῶς ἔχει. χρησμοὺς φαντάζεται. χρησμολόγος γὰρ ἡ Σίβυλλα. ἢ μέγα φρονεῖ, καὶ ἐπαίρεται. Ἀριστοφάνης·

Ἄιδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾷ.

ἢ οὕτω· Χρησμῳδεῖ, φησίν. ἐπειδὴ γὰρ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπαγγελίας οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ' ἐν ταῖς εἴκοσιν ἡμέραις, αἷς ἐπηγγείλατο, τοὺς Λακεδαιμονίους αἰχμαλώτους ἤγαγεν, ὥσπερ μαντευσάμενος τὴν ὑπόσχεσιν. Κλέων δηλαδή. καὶ Σιβύλλειον λόγιον, τὸ τῆς Σιβύλλης.

Σιβύνη. [3] ἀκόντιον Ῥωμαϊκόν.

Σιβύντιος, [4] Θεοδέκτου τοῦ Φασηλίτου ἀναγνώστης, καὶ οἰκέτης, ὃς ἐρρητόρευσεν οἰκετῶν πρῶτος. ἔγραψε Τέχνας Ῥητορικάς.

Σιγαλόεν. [5] τὸ λαμπρόν. καὶ σιγαλόεις.

Σίγγαροι. ἐθνικόν. καὶ τοῖς Σιγγάροις.

Σίγειον. πόλις τῆς Τρωάδος. ὁ ἀπὸ ταύτης, Σιγειεύς. καὶ Σίγειον, ἀκρωτήριον.

Σιγηλός. ἄφωνος. σιγηρός. Σιγὴ δὲ ἦν βαθυτέρα πάσης ἐρημίας.

Σίγμα. τὸ γράμμα, ἢ στοιχεῖον.

Σιγύνη. [6] καὶ σιγύνους, τὰ δόρατα παρὰ Μακεδόσιν. ἐν Ἐπιγράμματι·

Τόνδε παρ' Ἡρακλεῖ θῆκέ με τὴν σιγύνην
Ἐκ πολλοῦ πλειῶνος. ———

καὶ ἀλλαχοῦ·

Τὸν κύνα, τὰν πήραν τε, καὶ [7] ἀγκυλόεντα σίγυνον.

Σιγῶ. τὸ καταπαύω, καὶ σιωπῶ.

[8] Σιγᾷ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.

Σίδειος καρπός.

Σίδη. πόλις Παμφυλίας. ἔστι δὲ αὕτη μητρόπολις τῶν κατὰ τὴν Παμφυλίαν πόλεων, κληθεῖσα οὕτως ἀπὸ Σίδης θυγατρὸς [9] μὲν Ταύρου, γυναικὸς δὲ [10] Μώλου. ὁ πολίτης, Σιδήτης.

Σιδηραῖ πύλαι.

Σιδηρέαν ψυχήν. τὴν ἀμείλικτον. καὶ, [11] Σιδηρέους Ἄτλαντος ὤμους. † Γλαῦκός τις Σάμιος πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε. καὶ παροιμία· Γλαύκου τέχνη. ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως κατεργαζομένων. † Οἱ [12] μαλθακὸν εἶναι βουλόμενοι τὸν σίδηρον, ἐλαίῳ βάπτουσιν· οἱ δὲ σκληρὸν, ὕδατι.

Σίβυλλα. Sibylla. Vox eſt Romana, quam ſi interpreteris, vatem ſignificat. Unde uno nomine omnes fœminæ fatidicæ vocatæ ſunt Sibyllæ. Sibyllæ igitur, ut multi ſcripſerunt, diverſis & locis & temporibus numero decem fuerunt.

Σιβυλλιᾷ. Oraculorum amore & deſiderio tenetur. Vel, delirat, & vaticinari cupit. Vel, oracula ſomniat. Sibylla enim erat vates. Vel, ſuperbit, & animum effert. Ariſtophanes: *Oracula canit: deinde ſenex ſibyllaturit.* Vel ſic: Vaticinatur, inquit. Cleon enim id, quod ſe facturum promiſerat, intra præſtitutum tempus, i.e. viginti dies, præſtitit, & Lacedæmonios captivos [Athenas] adduxit, quaſi vaticinatus fuiſſet, cum rem iſtam promitteret. Et Σιβύλλειον λόγιον, oraculum Sibyllæ.

Σιβύνη. Sibyne. Jaculum Romanum.

Σιβύντιος. Sibyntius, Theodectæ Phaſelitæ lector & ſervus: qui primus ſervorum artem oratoriam profeſſus eſt. Scripſit Artem Rhetoricam.

Σιγαλόεν. Splendidū. Et σιγαλόεις, ſplendidus.

Σίγγαροι. Singari. Nomen gentis.

Σίγειον. Sigeum, urbs Troadis. Hujus civis, Sigieus, vel Sigienſis. Et Sigeum, promontorium.

Σιγηλός. Taciturnus. Mutus. *Silentium autem erat omni ſolitudine profundius.*

Σίγμα. Sigma. Litera Σ.

Σιγύνη, & σίγυνος. Haſta apud Macedones. In Epigrammate: *Hanc apud Herculem poſuit me haſtam a longo tempore.* Et alibi: *Canem, & peram, & incurvum venabulum.*

Σιγῶ. Silentium impono. Compeſco. Item, taceo. [Ariſtophanes:] *Tacet quidem, at odit, cupitque habere.*

Σίδειος καρπός. Malum Punicum. Malum granatum.

Σίδη. Side. Urbs Pamphyliæ, metropolis urbium in Pamphylia ſitarum: ita vocata a Side, filia Tauri, & uxore Moli. Civis, Sidetes.

Σιδηραῖ πύλαι. Ferreæ portæ.

Σιδηρέαν ψυχήν. Ferream animam. Id eſt, inexorabilem & mitigari neſciam. Et, *Ferreos Atlantis humeros.* † Glaucus quidam Samius ferruminationem primus invenit. Et proverbium: *Glauci ars.* Dicitur de iis, quæ facile conficiuntur. † Qui ferrū molle eſſe volunt, id in oleum intingunt; qui vero durum, in aquā.

1 Ῥωμαϊκὴ λέξις] Inepte. Quis enim unquam *Sibyllam* vocem Romanam eſſe dixit? Sed de etymologia vocabuli hujus videndus eſt Voſſius in *Etymologico*, & alii.

2 Σιβυλλιᾷ. ἀντὶ τοῦ χρ.——— ἐπαίρεται] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 291. (195. Ed. Baſ. *P.*)

3 Ἀκόντιον Ῥωμαϊκόν] An, ἀκόντιον θηρευτικόν? ut legit Merula in Comment. ad Fragmenta Ennii, pag. 444.

4 Σιβύντιος] MSS. Pariſ. Σιβύρτιος.

5 Σιγαλόεν] Eſt vox Homerica.

6 Σιγύνη] Vide omnino Janum Vlitium ad Gratii *Cyneget.* pag. 142, 143. qui de ſignificatione hujus vocis docte diſputat.

7 Ἀγκυλόεντα] MS. A. habet, ἀγκυλόδοντα.

8 Σιγᾷ μ., ἐχθ.] Eſt verſus Euripidis, ut teſtatur Scholiaſta Ariſtoph. ad *Ranas*, pag 278. (185. Ed. Baſ. *P.*)

9 Μὲν Ταύρου] Apud Sephanum Byzantium hodie male legitur Μενταύρου, una voce.

10 Μώλου] Vide Hoſten. ad Stephanum v. Σίδη.

11 Σιδηρέους Ἄτλαντος ὤμους] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate, quod integrum legitur Anthol. lib. 1. cap. 1. pag. 3.

12 Οἱ μαλθακὸν εἶναι βουλ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Ajacem* pag. 39. ut Portus etiam obſervaverat.

Σιδήρειος ἦχος. Σιδήρειον δὲ, τὸ μικρὸν, ὑποκοριστικῶς, διὰ τοῦ ι.

Σιδηρίτης. εἶδος βοτάνης. [1] Σιδηρῖτις δὲ, θηλυκῶς, λίθος, λεγομένη θαυμασίας τινὰς ἐσχηκέναι δυνάμεις παρὰ τὴν μαγνῆτιν.

Σιδηροῦς[2] ἄνθρωπος, καὶ πολλὰ ὑπομένων κακά.

Σιδίῳ. κόκκῳ ῥοᾶς.

Σίδια. τὰ λέπυρα τῶν ῥοιῶν. [3] Τὰ παιδία ἐκ μὲν τῶν δερμάτων περιέτεμνον τροχοὺς καὶ ἁμάξας· ἐκ δὲ τῶν ῥοιῶν, ὅταν καταφάγωσι τὰ ἐντὸς, ἐκ τῶν λεπύρων βατράχια γλύφουσιν. ἢ [4] σιδίων, τῶν ῥοιῶν. [5] Ἀριστοφάνης·

Κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει. πῶς δοκεῖς; λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν βουλομένων δεῖξαι εὐφυΐαν ἔχειν.

Σιδόνιαι στολαὶ, καὶ τάπητες. καὶ Σιδόνιος, Φοίνιξ.

Σιδὼν, Σιδῶνος. ὄνομα πόλεως.

Σίελος. ὁ ἐκ τοῦ στόματος ἀφρός.

Σίζον. ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦν. [6] Τάγηνον τευθίδων ἐφεστάναι σίζον.

Σίζουσα. ἀντὶ τοῦ ζέουσα. ὡς ἐπὶ τοῦ ταγηνιζομένης. οἷον, ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσα. [7] Ὅμηρος·

Ὣς τοῦ σίζ᾽ ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.

[8] Ἀριστοφάνης· Ἡδ᾽ ὀπτωμένη σίζουσα πάραλος.

Σικάριοι.[9] λῃστῶν γένος. Σίκας δὲ, τὰ ἐπικαμπῆ ξίφη Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, οἷς οἱ χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι. οὗτοι τοὺς παρατυγχάνοντας ἔκτεινον ἐπὶ Κλαυδίου τοῦ βασιλέως· οὓς Αἰγύπτιος λῃστὴς ἐπὶ τὴν ἔρημον ἐξήγαγεν· οὓς ἐτιμωρήσατο [10] Φίληξ.

Σικάριοι λέγονται οἱ Φαρισαῖοι, ὡς Ζηλωταί.

Σικελίζειν. τὸ [11] αὐστηρεύεσθαι παρὰ Ἐπιχάρμῳ. οἱ δὲ, πονηρεύεσθαι φασίν. Ἀγησιλάου Ἀρχιδάμῳ γενέσθαι πυθόχρηστον, Σικελίαν φυλάττεσθαι. καὶ τὴν μὲν τὴν νῆσον ἔχειν δι᾽ εὐλαβείας· καὶ ἐς τὸν τρισκελῆ λόφον κατὰ τὴν Ἀττικὴν, ᾧ κεῖται τὸ ὄνομα τοῦτο Σικελία, καταλῦσαι τὸν βίον, μαχόμενον.

Σικελικὴ τράπεζα. ἐπὶ τῶν πάνυ πολυτελῶν καὶ τρυφηλῶν.

Σικελιώτης.

Σικελὸς[12] ὀμφακίζεται. ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα κέρδη μεγάλως βλαπτομένων. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὰ ὡραιότερα ἐκλεγομένων τάσσεσθαι.

Σικελικὸς τὴν θάλασσαν. ζήτει ἐν τῷ, Ὁ Σικελικὸς τὴν θάλασσαν.

Σιδήρειος ἦχος. Sonus ferreus. [Scribitur per ει.] At σιδήριον, diminutive, per ι.

Σιδηρίτης. Siderites. Genus herbæ. Sideritis vero, genere fœminino, lapis eſt, qui ob virtutes ſuas magis admirabilis eſſe dicitur, quam ipſe magnes.

Σιδηροῦς ἄνθρ. Homo ferreus. Id eſt, qui multa mala toleravit.

Σιδίῳ. Mali punici grano.

Σίδια. Malorum punicorum putamina. Pueri ex pellibus rotas & plauſtra conficiebant: ex malorum vero punicorum putaminibus, poſtquam interiora eorum comederant, ranunculas fingebant. Vel σιδίων, malorum punicorum. Ariſtophanes: *Et ex malorum punicorum putaminibus ranas faciebant.* Dicitur hoc de iis, qui dexteritatem & ingenium ſuum oſtendere volunt.

Σιδόνιαι στολ. Sidoniæ ſtolæ, & tapetes. Et Σιδόνιος, Sidonius, ſive Phœnix.

Σιδών. Sidon. Nomen urbis.

Σίελος. Saliva. Sive, ſpuma oris.

Σίζον. Stridens. *Sartaginem teuthidum adſtare ſtridentem.*

Σίζουσα. Stridens. Interdum pro Bulliens: diciturque de re, quæ in ſartagine frigitur. Homerus: *Sic illius ſtridebat oculus oleaginum circa vectem.* Ariſtophanes: *Teuthis vero marina aſſata, ſtridenſque.*

Σικάριοι. Sicarii. Latronum genus. Sicas autem Romani vocant incurvos gladios, quibus qui utebantur, ſicarii vocabantur. Hi ſub Claudio Imperatore obvios quoſque ſicis interficiebant; quos Ægyptius latro in deſertum eduxit. Eoſdem Felix pœnis compeſcuit.

Σικάριοι. Sicarii. Sic vocantur Phariſæi, ut Zelotæ.

Σικελίζειν. Siculiſſare. Apud Epicharmum ſignificat, auſterum ac tetricum eſſe. Alii vero dici tradunt pro, improbum eſſe. † Archidamum Ageſilai filium Oraculum Pythium monuit, ut Siciliam caveret. Is igitur cum ab inſula ſibi caveret, in tricipiti colle Atticæ, cui nomen erat Siciliæ, pugnans occubuit.

Σικελικὴ τράπεζα. Sicula menſa. Dicitur de hominibus valde ſumptuoſis & luxurioſis.

Σικελιώτης. Siciliotes.

Σικελὸς ὀμφακίζεται. Siculus uvas immaturas vindemiat. Dicitur de iis, qui ob ſpem exigui lucri magno damno afficiuntur. Dici etiam poteſt in eos, qui pulchriora eligunt.

Σικελὸς τ. θ. Siculus mare. Quære in v. Ὁ Σικελικὸς τ. θ.

1 Σιδηρῖτις, λίθος] Vide Tzetzem *Chil.* VI. cap. LXV.

2 Σιδηροῦς ἄνθρωπος, καὶ π.] Artemidorus lib. I. cap. LII. pag. 45. Σιδηρέους γὰρ λέγομεν τοὺς πολλὰ κακὰ ὑπομένοντας. Huc Suidas reſpexit. Vide etiam ſupra v. Ἀναίσχυντος.

3 Τὰ παιδία ἐκ μὲν τῶν δερμ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Nub.* pag. 175. (105. Ed. Baſ. *P.*) ſed qui ex hoc loco Suidæ ſupplendus eſt.

4 Σιδίων, τῶν ῥοιῶν] Vide Athen. lib. XIV. pag. 650.

5 Ἀριστοφάνης] Loco paulo ante indicato.

6 Τάγηνον τευθίδων ἐφεστάναι σίζον] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Equit.* pag. 344. (241. Ed. Baſ. *P.*)

7 Ὅμηρος] Odyſſ. I. v. 394.

8 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 425. (305. Ed. Baſ. *P.*)

9 Σικάριοι. λῃστῶν γ.] Joſephus *Antiq. Jud.* lib. XX. cap. VII. Καὶ οἱ Σικάριοι δὲ καλούμενοι (λῃσταὶ δέ εἰσιν οὗτοι) τότε μάλιστα ἐπλήθυνον, χρώμενοι ξιφιδίοις, παραπλησίοις μὲν τὸ μέγεθος τῶν Περσῶν ἀκινάκαις, ἐπικαμπέσι δὲ καὶ παραπλησίοις ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων σίκαις καλουμέναις· ἀφ᾽ ὧν καὶ τὴν προσηγορίαν οἱ λῃστεύοντες ἔλαβον, πολλοὺς ἀναιροῦντες, &c. Ad hunc locum Suidas reſpexit.

10 Φίληξ] Imo, Φῆλιξ. Vide Joſephum loco laudato.

11 Αὐστηρεύεσθαι] Photius in Lexico MS. itemque Heſychius & Phavorinus habent ἀτηρεύεσθαι: ſed quæ vox mihi ſuſpecta eſt.

12 Σικελὸς ὀμφακίζεται] Proverbio hoc uſus eſt Ariſtænetus lib. II. Epiſt. VII.

Σίκερα. σκευαστὸν πόμα. καὶ παρ' Ἑβραίοις οὕτω λεγόμενον μέθυσμα. οἶνος συμμιγὴς ἡδύσμασιν. ἐκ τοῦ συγκεκερᾶσθαι.

Σίκημα. ἡ τῷ Ἰωσὴφ ὑπὸ τοῦ Ἰακὼβ καταλειφθεῖσα πόλις.

Σίκιννις. ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. καὶ οὐδετέρως, σίκιννον.

Σικίννιον, καὶ Βροῦτον. ζήτει ἐν τῷ Δήμαρχοι.

Σίκκος. ὄνομα κύριον.

Σίκλον.[1] ἀργυρείων[2] ε'. Μωϋσῆς[3] φησιν ἐν τῇ παλαιᾷ.

Σίκυον.[4] ἀπὸ σίκυος. ἐν[5] Ἐπιγράμμασι·

Καὶ σίκυον χνοάοντα, τὸν ἐν φύλλοις πεδοκοίτην.

καὶ σίκυος, ἀρσενικόν. [6]Ἀριστοφάνης·

Κ' εἴ πού σίκυον ἴδοιεν, ἢ λαγῴδιον.

καὶ αὖθις· Σικύους ἐνταῦθά πῃ φυομένους οὐδενὶ κόσμῳ περιιόντες κατήσθιον.

Σικύα. τὰ [7]πετράγκουρα. ἢ ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. καὶ [8]σικυήλατον, ὁ κῆπος.

Σικυών. ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη, ἧς πρῶτος ἐβασίλευσεν Αἰγιαλεύς. καὶ διήρκεσεν ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἔτη [9]ἐνακόσια ὀγδοήκοντα ἕν.

Σικυώνιος. καὶ Σικυώνιον πεδίον οὕτω καλοῦσι. καὶ παροιμία· Σικυώνιος ἐπαπέδυ.

Σίκυς. εἶδος ὀπώρας.

Σικχαντόν. ἀηδές.

Σικχός. σκώπτης. ἢ ὁ ἀνόρεκτος, καὶ ἀσθενής. Πλούταρχος· Τὰ ῥωμαλεώτερα τῶν ζώων τοὺς στομάχους, σκορπίους καὶ ὄφεις κατεσθίοντα καταπέττει. οἱ δὲ σικχοὶ καὶ νοσώδεις ἄρτον καὶ ὕδωρ προσφερόμενοι ναυτιῶσι.

Σικχός. ὁ [10]μικρὸς σῖτος.

Σίλλας. ὄνομα κύριον. ὁ Δικτάτωρ. καὶ σίλλα, θηλυκῶς.

Σιλβανός,[11] φιλόσοφος· ὃς ἐπιεικὴς μὲν ἦν τὰ ἄλλα καὶ ἱερός· ἁπλούστερος δὲ τὰ ἤθη καὶ ἐπίπλαιος.

Σιλλαίνει. μυλλαίνει. διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει. καὶ μυλλίζει. σίλλος γάρ, ὁ μῖμος, ἢ ὁ μῶμος, καὶ ἡ κακολογία, καὶ ὁ χλευασμός. καὶ ὁ ταῦτα γράφων, σιλλογράφος. τοιοῦτος ἦν Τίμων Φλιάσιος, φιλόσοφος, τῆς Πύρρωνος ἀγωγῆς.

Σιλλαίνω. τὸ τοὺς [12]ἵππους κινῶ.

Σίκερα. Sicera. Potus factitius. Apud Hebræos ita dicitur quivis potus inebrians. Vinum conditum. A verbo συγκεκερᾶσθαι, i.e. mixtum esse.

Σίκημα. Sicema. Urbs, quæ Josepho relicta fuit a Jacobo.

Σίκιννις. Sicinnis. Nomen proprium. Item, saltationis genus. Dicitur & neutro genere, σίκιννον.

Σικίννιον, καὶ Βροῦτον. Sicinnium, & Brutum. Quære in voce, Δήμαρχοι.

Σίκκος. Siccus. Nomen proprium.

Σίκλον. Siclus, argenteorum nummorum quinque: ut Moses ait in Veteri Testamento.

Σίκυον. Cucumerem. A recto, σίκυος. In Epigrammate: *Et cucumerem lanuginosum, in foliis humi jacentem.* Aristophanes: *Et sicubi cucumerem vidissent, aut lepusculum.* Et iterum: *Cucumeres hic forte nascentes nullo ordine circumeuntes comedebant.*

Σικύα. Cucurbita. Has Græci recentiores πετράγκουρα vocant. Item, instrumentum medicum, sic dictum. Et σικυήλατον, hortus, in quo cucumeres crescunt. Vel, cucumerarium.

Σικυών. Sicyon. Est ea, quæ nunc Hellas vocatur. In hac primus regnavit Ægialeus: cujus regnum duravit annos DCCCCLXXXI.

Σικυώνιος. Sicyonius. Et Sicyonius campus. Et proverbium: *Sicyonius in arenam descendit.*

Σίκυς. Genus fructus. Cucumer.

Σικχαντόν. Injucundum. Molestum.

Σικχός. Derisor. Cavillator. Vel, cibum fastidiens, infirmus. Plutarchus: *Animalia, quæ stomachos habent robustiores, scorpios & serpentes concoquere possunt. At homines, qui sunt stomacho infirmo & valetudine debili, cum pane vescuntur & aquam bibunt, nauseant.*

Σικχός. Exiguo cibo utens. Qui cibū fastidit.

Σίλλας. Sylla. Nomen proprium. Dictator. Et σίλλα, genere fœminino.

Σιλβανός. Silvanus, philosophus, qui cætera quidem probus erat & sanctus; sed moribus simplex & apertus.

Σιλλαίνει. Labiis distortis aliquem deridet. Inter deridendum oculos movet. Σίλλος enim est mimus, vel salsum dictum & derisio. Et qui sillos scribit, dicitur sillographus: qualis fuit Timon Phliasius, philosophus Pyrrhonius.

Σιλλαίνω. [Proprie,] moveo ἴλλους, i.e. oculos.

1 Σίκλον] Rectius, σίκλος.

2 Ἀργυρείων ε'] Imo, ἀργυρείων δ'. si intelligas drachmas, vel denarios. Vide Scriptores de Nummis & Ponderibus veterum Hebræorum.

3 Μωϋσῆς φ.] Ubi? Certe, si per me liceat, hæc deleta velim.

4 Σίκυον] Male ante legebatur, σίκιον, per ι in syllaba penultima.

5 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. XIV. ut Portus quoque observaverat. Ibi autem pro χνοάοντα legitur χλοάοντα.

6 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 395. (282. Ed. Bas. *P.*) sed ubi pro ἴδοιεν legitur εἶδεν.

7 Τὰ πετράγκουρα] Est vox Græco-barbara, significans idem, quod apud Græcos veteres σικύαι, i.e. cucurbitæ. Vide Dufrenium in Glossario Græco v. Ἀγγούριον.

8 Σικυήλατον] Usi sunt hac voce LXX. Interpretes Es. 1. 8. quo Suidam respexisse puto.

9 Ἐννακόσια ὀγδοήκοντα ἕν.] Sic MSS. Paris. itemque Editt. Mediol. & Ald. At in Editt. Basil. & Gen. duo posteriores numeri culpa librariorum omissi sunt.

10 Ὁ μικρὸς σῖτος] Scribendum esse μικρόσιτος, & alii jam ante monuerunt.

11 Σιλβανός, φιλόσ.] Hæc ex Damascio Suidam excerpsisse puto. Cæterum Silvani cujusdam meminit Marc. Anton. lib. X. §. XXXI. sed quem a nostro diversum esse puto.

12 Τοὺς ἵππους] Scribe, τοὺς ἴλλους, i.e. oculos. Hesychius: Σιλλαίνειν. διασύρειν, διαμωκᾶσθαι. ἀπὸ τοῦ τοῖς ἴλλοις, τουτέστι, τοῖς ὀφθαλμοῖς σιλλαίνειν. Confer Etymol. v. Σίλλοι. Portus mendi hujus nullam suspicionem habens, vulgatam lectionem nimis secure & oscitanter in versione secutus erat.

Σιλλεύς, Σιλλέως. ὄνομα κύριον.

Σιλξίβουλος, ὁ τῶν Τούρκων ἡγεμών. [1] Ἐσήμηνε Σιλξίβουλος ὁ Τούρκων ἡγεμὼν, ὡς ὁ Ῥωμαίων φίλος οὐχ ἧττον καὶ αὐτῷ ἐπιτήδειος, καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοίως. ἐπειδὴ οὖν τηνικαῦτα Ῥωμαῖοι Πέρσαις ἐπολέμουν, ἐπὶ τῇ προσρήσει δέον εἶναι ἐν καιρῷ καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι Πέρσαις.

Σιληνός. ὁ [2] σαλὸς, καὶ φλύαρος. ἐκ τοῦ σιλλαίνω, τὸ φλυαρῶ.

Σίλλος. χλευασμός.

Σιλουανός. ὄνομα κύριον.

Σίλουρος. εἶδος ἰχθύος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Βλάκα. καὶ Σιλουντία, χώρα.

Σιλωάμ.

Σίλων, Σίλωνος.

Σιλφαῖος ἄρτος.

Σίλφη. ὄνομα ζωϋφίου. καὶ σίλφας λέγουσιν εἴδη ἀκατίων.

Σίλφιον. βοτάνη πολυτίμητος. ἡ δὲ αἰτία αὕτη. [3] Βάττος, ὡς Ἀριστοτέλης, πόλιν ἐν Λιβύῃ λεγομένην Κυρήνην ἔκτισεν. οἱ δὲ Κυρηναῖοι βουλόμενοι ἀνταπόδοσιν τῆς εὐεργεσίας χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ, ἐποίησαν δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν προσφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον. καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ, καὶ ὁ καρπὸς, καὶ ὁ [4] κλάδος, καὶ ὁ ὀπὸς, πολλῆς τιμῆς ἐστιν ἄξιον. καὶ οἱ Ἀμπελιῶται, ἔθνη Λιβύης, εἰς Δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου. ζήτει ἐν τῷ Βάττου σίλφιον.

Σίλφιον. [5] ῥίζα ἡδύοσμος, ἐν Λιβύῃ γινομένη, ἀρτυτικὴ, καὶ θεραπευτική. καλλίστη δὲ ἡ Κυρηναϊκή. τῷ ὀπῷ καὶ τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καυλῷ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο. [6] ἔστι δὲ φυτάριον. Ἀρισταῖος δὲ πρῶτος εὗρε τὴν τοῦ σιλφίου ἐργασίαν ὥσπερ καὶ τοῦ μέλιτος.

Σίμβλοι. σίμβλα. τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. καὶ σιμβλήϊα.

Σίμβλοι. θῆκαι τῶν μελισσῶν. ἐν Ἐπιγράμματι·

> Πειθοῖ [7] καὶ Παφίᾳ πακτὰν καὶ κηρία σίμβλων
> Ἑρμόφιλας ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος ——

καὶ σιμβλεύω.

> Ἠνὶ [8] δὲ σιμβλεύει κηροτρόφα δῶρα μελισσῶν
> Ἐσμῷ βομβητῇ κυκλόσε βριθόμενα.

Σιμά. ἐν [9] Ἐπιγράμματι·

> —— Καὶ σιμὰ σεσηρὼς
> [10] Μυχθίζεις. ————

ἀντὶ τοῦ, χλευάζεις, μυκτηρίζεις.

Σιμαίθα. [11] ὄνομα πόρνης Μεγαρικῆς, ἧς ἠράσθη καὶ Ἀλκιβιάδης.

Σιλλεύς. Silleus. Nomen proprium.

Σιλξίβουλος. Silxibulus, Turcorum Dux. *Silxibulus Turcorum Dux significavit, Romanorum amicos & hostes sibi quoque non minus tales esse. Quoniam igitur tunc Romani bellum cum Persis gererent, se quoque ex fœdere Persas eodem tempore aggredi debere.*

Σιληνός. Silenus. Garrulus. Nugator. A verbo σιλλαίνω, nugor.

Σίλλος. Derisio. Cavillatio.

Σιλουανός. Sylvanus. Nomen proprium.

Σίλουρος. Silurus. Genus piscis. Quære in voce Βλάκα. Et Siluntia, regio.

Σιλωάμ. Siloam.

Σίλων. Silon. [Nomen proprium.]

Σιλφαῖος ἄρτος. Silphæus panis.

Σίλφη. Silphe. Nomen animalculi. Item, silphas vocant genera quædam acatiorum, sive navicularum.

Σίλφιον. Silphium. Laser. Herba, quæ olim magno in pretio habebatur: idque hanc ob causam. Battus, ut Aristoteles tradit, in Libya urbem condidit, quæ Cyrene appellabatur. Cyrenæi igitur, cum pro beneficio isto Regi gratiam referre vellent, annulum fecerunt, in quo urbs Regi silphium offerebat. Hujus herbæ folium, & fructus, & caulis, & succus, in magno habebantur pretio. Et Ampeliotæ, gens Libyæ, silphii caulem Apollini Delphico donarii loco obtulerunt. Quære in v. Βάττου σίλφιον.

Σίλφιον. Silphium. Radix suavem odorem spirans, quæ nascitur in Libya, ad condimenta ciborum & medicinam utilis. Optima vero est Cyrenaica. Ejus succo & radice & caule olim utebantur. Est autem exigua planta. Aristæus vero silphii tractandi rationem, ut & mellis, primus invenit.

Σίμβλοι, & σίμβλα, & [poetice] σιμβλήϊα. Apum alvearia.

Σίμβλοι. Alveoli apum. Alvearia. In Epigrammate: *Suadæ & Veneri caseum & favos alvearium Hermophilas bubulcus dedicavit.* Et σιμβλεύω, apes & mel conditum servo. [Dicitur de alveari. In Epigrammate:] *Ecce vero [in rostris navium] tanquam in alveari congesti sunt favi, denso examine apum undique circumdati.*

Σιμά. Sima. In Epigrammate: *Et simis naribus derides.* Μυχθίζεις enim hic positum est pro χλευάζεις, vel μυκτηρίζεις.

Σιμαίθα. Simætha. Meretricis Megarensis nomen, quam & Alcibiades amavit.

1 Ἐσήμηνε Σιλξίβ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Προσρήσεσι.

2 Σαλός] Scribendum puto Σάτυρος. Photius in Lex MS. Σιληνοί, οἱ Σάτυροι. Vide etiam Hesychium.

3 Βάττος, ὡς Ἀριστοτέλης, π.] Hæc sumpta sunt ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 92. (45. Ed. Bas. *P.*)

4 Κλάδος] Pearsonius scribendum censebat καυλός: quam emendationem probo. Confer vocem sequentem.

5 Σίλφιον. ῥίζα ἡδ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Equit.* pag. 342.

6 Ἔστι δὲ φυτάριον] Scholiasta addit, κάκοσμον.

7 Πειθοῖ καὶ Παφ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis, quod integrum legitur Anthol. l. vi. c. xxiv. ut Portus etiam monuit.

8 Ἠνὶ δὲ σιμβλ.] Integrum Epigramma, ex quo fragmentum hoc decerptum est, exstat Anthol. lib. vi. cap. xxv. Epigr. xvi.

9 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. vii. pag. 612.

10 Μυχθίζεις] Priores Editt. male habent μοχθίζεις. At μυχθίζεις recte legitur in Anthologia Epigrammatum loco laudato; itemque apud ipsum Suidam supra v. Μυχθίζεις, ubi hoc ipsum fragmentum adducitur.

11 Σιμαίθα. ὄνομα πόρνης Μεγ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Acharnens.* pag. 396.

Σιμα-

Σιμικίνθιον.[1] Φακεόλιον, ἢ σουδάριον.

Σιμήσιον. τὸ παρ' ἡμῖν ἥμισυ.

Σιμμίας[2] Ῥόδιος, γραμματικός. ἔγραψε Γλώσσας, βιβλία γ'. Ποιήματα διάφορα, βιβλία δ'. ἦν δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς Σάμιος. ἐν δὲ τῷ ἀποικισμῷ τοῦ Ἀμοργοῦ ἐστάλη καὶ αὐτὸς ἡγεμὼν ἀπὸ Σαμίων. ἔκτισε δὲ Ἀμοργὸν εἰς γ'. πόλεις, [3] Μινώαν, Αἰγιαλὸν, Ἀρκεσίμην. γέγονε δὲ μετὰ υϛ' ἔτη τῶν Τρωϊκῶν. ἔγραψε κατά τινας πρῶτος Ἰάμβους, καὶ ἄλλα διάφορα. Ἀρχαιολογίαν τε τῶν Σαμίων.

Σιμμίας[4] Θηβαῖος, Φιλόσοφος, μαθητὴς Σωκράτους. ἔγραψε περὶ σοφίας. Περὶ Φιλίας. Περὶ ἀληθείας. Περὶ μουσικῆς. Περὶ αἱρετοῦ, καὶ Φευκτοῦ. [5] Περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς· καὶ ἄλλα Φιλόσοφα.

Σιμμίχη.

Σιμόεις. ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ἐξ αὐτοῦ Σιμοείσιον πεδίον.

Σιμοκάττης.[6] ἐπώνυμον Θεοφυλάκτου τοῦ σοφιστοῦ.

Σιμός. ὁ προσάντης τόπος. καὶ σιμὸν, οὐδετέρως. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις·

Μέσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμὸν καὶ πλατύ.

καὶ ἐν Νίκαις· Τουτὶ προσαναβῆναι τὸ σιμὸν αἰεί.

Σιμός. ὁ ἐναντίος τῷ γρυπῷ. σιμὸς τὴν ῥῖνα. καὶ [7] Φιλόστρατος· Ἀναπηδῶντι τῷ ἵππῳ πρὸς τὸ σιμὸν ἐφεῖναι τὸν χαλινόν.

Σιμός.[8] Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς τῶν Ἀλευαδῶν οὗτός ἐστι, τῶν δοκούντων συμπρᾶξαι τῷ Μακεδόνι.

Σιμωνίδης, [9] Λεωπρεποῦς, [10] Ἰουλιήτης, τῆς ἐν Κέῳ τῇ νήσῳ πόλεως, λυρικὸς, μετὰ Στησίχορον τοῖς χρόνοις· ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης, διὰ τὸ ἡδύ. [11] καὶ τὴν μνημονικὴν δὲ τέχνην εὗρεν οὗτος. [12] προσεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων, καὶ διπλᾶ· καὶ τῇ λύρᾳ τὸν τρίτον Φθόγγον. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς πεντηκοστῆς ἕκτης Ὀλυμπιάδος. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς ἑξηκοστῆς δευτέρας γεγράφασι. καὶ παρέτεινε μέχρι τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης, βιοὺς ἔτη πθ'. καὶ γέγραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ ἡ Καμβύσου καὶ Δαρείου βασιλεία, καὶ Ξέρξου ναυμαχία, καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία, δι' ἐλεγείας. ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι, μελικῶς. Θρῆνοι. Ἐγκώμια. [13] Ἐπιγράμματα. Παιᾶνες, καὶ Τραγῳδίαι, καὶ ἄλλα. †

Σιμικίνθιον. Semicinctium. Faſcia, vel ſudarium.

Σιμήσιον. Idem quod apud nos *ἥμισυ*, i. e. dimidium.

Σιμμίας. Simmias, Rhodius, Grammaticus. Scripſit Gloſſarum libros III. Variorum poematum libros IV. Ab initio fuit Samius. Poſtea vero cum coloni in inſulam Amorgum mitterentur, & ipſe coloniæ illius dux a Samiis eo miſſus fuit. Tres autem urbes in Amorgo condidit, Minoam, Ægialum, & Arceſimen. Vixit annis CDVI. poſt bellum Trojanum. Secundum quoſdam primus Jambos ſcripſit, & diverſa alia. Item, Origines Samiorum.

Σιμμίας. Simmias Thebanus, Philoſophus, diſcipulus Socratis. Scripſit de Sapientia. De Amicitia. De Veritate. De Muſica. De eo, quod optandum eſt & fugiendum. De cura animæ. Item, alia Philoſophica.

Σιμμίχη. Simmiche.

Σιμόεις. Simois. Nomen fluvii. Hinc dictus eſt campus Simoeſius.

Σιμοκάττης. Simocattes. Cognomen Theophylacti Sophiſtæ.

Σιμός. Simus. Acclivis. Et neutro genere, *σιμὸν*, ſimum, acclive. Ariſtophanes in *Babyloniis: Mediam calca [viam,] ad locum acclivem & planum [pergens.]* Et in *Victoriis: Iſtum locum acclivem ſemper adſcendere.*

Σιμός. Simus. Contrarius eſt ei, qui naſum aquilinum habet. Et Philoſtratus: *Equo locum acclivem adſcendenti laxandæ ſunt habenæ.*

Σιμός. Simus. [Nomen proprium.] Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte. Hic fuit unus Aleuadarum, quos ſuſpicio erat Philippo Macedoni ſtudere.

Σιμωνίδης. Simonides, Leoprepis F. Julietes, (Julis autem eſt urbs in inſula Ceo) Lyricus, Steſichoro poſterior: qui cognominatus eſt Melicertes, propter ſuavitatem. Hic artem memoriæ invenit: itemque literas longas & duplices, & tertium ſonum Lyræ. Vixit Olympiade LV. quamvis alii eum ad Olympiadem LXII. referant. Vitam extendit uſque ad Olymp. LXXVIII. annumque ætatis LXXXIX. attigit. Dorica dialecto regnum Cambyſis & Darii deſcripſit. Item, prælium navale Xerxis & prælium navale ad Artemiſium, verſibus elegiacis. Prælium item ad Salamina, verſibus melicis. Adhæc ſcripſit Threnos, Encomia, Epigrammata, Pæanes,

1 Σιμικίνθιον] Vide de hac voce Dufrenium in utroque Gloſſario.

2 Σιμμίας Ῥόδιος] Hunc laudat aliquoties Hephæſtion: ut pag. 26. *Τῷ δὲ τετραμέτρῳ Σιμμίας ὁ Ῥόδιος ὅλον ποιημάτιον ἔγραψεν.* Et pag. 43. *Σιμμίας δὲ ἐπετήδευσεν ἐν τοῖς ποιήμασι τοὺς πλείστους Κρητικοὺς παραλαμβάνειν.* Ejus hodie adhuc tria exſtant poemata, *Ovum, Securis,* & *Alæ:* quæ prolixis notis illuſtravit Salmaſius. *Ovi* mentionem facit modo laudatus Hephæſtion, pag. 65. & *Securis,* idem, pag. 31.

3 *Μινώαν, Αἰγιαλὸν, Ἀρκεσίμην*] Confer Steph. Byzantium v. *Ἀμοργός.*

4 *Σιμμίας Θηβαῖος, φιλ.*] Ex Diogene Laertio: quem vide lib. II. Segm. CXXIV.

5 *Περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς*] Laertius hæc diſtinguit & ſeparat, *Περὶ ἐπιμελείας. Περὶ ψυχῆς.*

6 *Σιμοκάττης*] De eo vide Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.*

7 *Φιλόστρατος*] Lib. II. *de Vit. Apoll.* cap. V. pag. 67.

8 *Σιμός. Δημοσθ.*] Ex Harpocratione.

9 *Σιμωνίδης, Λεωπρ.* ——— *Τραγῳδίαι, καὶ ἄλλα*] Hæc *αὐτολεξεὶ* etiam leguntur apud Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Veſp.* pag. 531, 532. Cæterum, inter recentiores de hoc aliiſque Simonidibus omnium accuratiſſime egerunt, Leo Allatius in Diatriba *de Simeonum Scriptis*, pag. 206. & ſeqq. & Richardus Beatlejus in Diſſert. de Phalaridis Epiſtolis.

10 *Ἰουλιήτης*] Simonidem hunc fuiſſe Julieten, teſtatur etiam Strabo lib. X. & ex eo Stephanus Byzantius v. *Ἰουλίς.*

11 *Καὶ τὴν μνημον.*] Vide Leonem Allat. in Diatr. *de Simeonum Script.* pag. 208.

12 *Προσεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στ.*] Vide Salmaſ. ad *Inſcript. Vet.* pag. 221. & ſeqq.

13 *Ἐπιγράμματα*] Non pauca Simonidis hujus Epigrammata hodie adhuc exſtant in Anthologia tam edita, quam inedita. Et ea quidem, quæ in Anthologia inedita Simonidi tribuuntur, pub-

Οὗτος ὁ Σιμωνίδης μνημονικός τις ἦν, εἴπερ τις ἄλλος. τούτῳ δ' ἦν ἐοικὼς Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς· [1]ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κατεῖχε, πλεῖστα δὲ εἰς μνήμην ἀνελέγετο· τό, τε μνημονικὸν ἑκατοντούτης γενόμενος ἔρρωτο ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην. καὶ ὕμνος αὐτῷ τις ἐς μνημοσύνην ᾔδετο· ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου μαραίνεσθαί φησιν, αὐτὸν γε μὴν τὸν χρόνον ἀγήρω τε καὶ ἀθάνατον [2]παρὰ τῆς μνημοσύνης εἶναι.

Tragœdias, & alia. Hic Simonides, si quis alius, memoria pollebat. Ei vero similis erat Apollonius, qui ut plurimum quidem silebat, multa vero mente versabat: &, cum centesimum ætatis annum ageret, memoriæ firmitate ipsum Simonidem superabat. Idem etiam hymnum in Memoriam canebat: in quo dicit, omnia a Tempore consumi; ipsum vero Tempus beneficio memoriæ expers senii & immortale esse.

Σιμωνίδης,[3] Λυρικός. οὗτος πρῶτος δοκεῖ μικρολογίαν εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ ᾆσμα, [4]καὶ γράψαι ᾆσμα [5]μισθοῦ. εἶχε [6]δὲ δύο κιβώτια, τὴν μὲν τῶν χαρίτων κενήν· τὴν δὲ ἑτέραν, πλέαν. Ἀριστοφάνης· Κατὰ τὰ Σιμωνίδου μέλη. τουτέστι, κακότεχνα, καὶ ποικίλα. Σιμωνίδης υἱὸς [7]Θεοπρεποῦς εἶπεν· Ἀνάγκῃ οὐδὲ Θεοὶ μάχονται.

Σιμωνίδης. Simonides, Lyricus. Hic primus animo sordido & lucri cupido ad carmen pangendum accessisse, & carmen mercede scripsisse dicitur. Habebat autem duas arcas: alteram, quæ erat Gratiarum, vacuam; alteram vero, plenam. Aristophanes: *Secundum Simonidis carmina.* Id est, talia, quæ mala arte composita sunt, & callidum auctoris ingenium produnt. Simonides filius Leoprepis dixit: *Necessitati ne Dii quidem repugnant.*

Σιμωνίδης. [8]Ὅπως ἐτίμησάν τε καὶ ἐφίλησαν οἱ Διόσκουροι τὸν μελοποιὸν Σιμωνίδην, καὶ πῶς ἐρρύσαντο, καλέσαντες ἔξω τοῦ ἀνδρῶνος, ἔνθα κατώλισθεν, ἐρῶ ἀλλαχόθι. ἄξιον δὲ μηδὲ ταῦτα παραλιπεῖν. Ἀκραγαντίνων στρατηγὸς ἦν, ὄνομα Φοῖνιξ. Συρακουσίοις δὲ ἐπολέμουν οὗτοι. οὐκοῦν ὅδε ὁ Φοῖνιξ διαλύει τὸν τάφον τοῦ Σιμωνίδου μάλα ἀκηδῶς τε καὶ ἀνοίκτως, καὶ ἐκ τῶν λίθων τῶνδε ἀνίστησι πύργον. καὶ κατὰ τοῦτο ἑάλω ἡ πόλις. ἔοικε δὲ καὶ Καλλίμαχος τούτοις ὁμολογεῖν. οἰκτίζεται γοῦν τὸ ἄθεσμον ἔργον, καὶ λέγοντά γε αὐτὸν ὁ Κυρηναῖος πεποίηκε τὸν γλυκὺν ποιητήν· [9]Οὐδὲ τὸ γράμμ' ᾐδέσθη τὸ λεγόμενον υἱὸν Θεοπρεποῦς κεῖσθαι Κήϊον ἄνδρα. κατ' εἰπὼν ἄττα, ἐπιλέγει·

Σιμωνίδης. Simonides. Quomodo Castor & Pollux Simonidem Lyricum honorarint & amarint, & quomodo eum ex conclavi, antequam corrueret, evocatum servarint, alibi dicam. Nam & ista digna esse puto, quæ non prætermittantur silentio. Phœnix quidam nomine dux fuit Agrigentinorum, qui cum Syracusanis bellum gerebant. Hic Phœnix sepulcrum Simonidis nulla erga defunctum reverentia, animoque prorsus barbaro evertit, & ex lapidibus ejus turrim exstruxit; qua parte postea urbs capta est. Hæc & Callimachus testimonio suo confirmat. Is enim impium illud facinus deplorans, dulcem poetam sic loquentem facit: *Neque inscriptionem reveritus est, narrantem, me filium Leoprepis hic situm esse, Cejum virum.* Deinde quibusdam dictis addit:

Οὐδ' ἡμέας, Πολύδευκες, ὑπέτρεσεν, οἵ με μελάθρου
Μέλλοντος πίπτειν [10]ἐκτὸς ἔσεσθαί ποτε
Δαιτυμόνων[11] ἄπο μοῦνον, ὅτε Κρανωνίων αἴσας
Ὤλισθεν μέγας οἶκος ἐπὶ Σκοπάδας.

Neque vos, o Pollux, expavit, qui me extra tectum
Mox casurum foras eduxistis,
Solum ex convivis, cum Cranonia, heu, heu,
Corruit domus super magnos Scopadas.

Τιμωροὶ μὲν δὴ Θεοὶ τοῖς ἀξίοις· καὶ τιμῶσιν οἵ τε Ὀλύμ-

Deos igitur injurias bonis illatas ulcisci, &

lici juris fecit Leo Allatius in laudata Diatr. *de Sim. Script.* pag. 214, 215, 216. Hic tantum moneo, exstare duo Epigrammata Simonidis (alterum in Corinthios in Salamine sepultos: alterum in Adimantum Corinthium) apud Dionem Chrysostomum in *Corinthiaco.* Prius Epigramma, quod scriptum est in Corinthios in Salamine sepultos, refertur etiam a Plutarcho in libro Περὶ τῆς Ἡροδότου κακοηθείας; sed absque auctoris nomine. Vide etiam Theodor. Cant. *Var. Lect.* lib. II. cap. VII.

1 Ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κ.τ.λ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Philostrati lib. I. *de Vit. Apoll.* cap. XI. quæ etiam leguntur supra v. Ἀνελέγετο, & v. Ἀπολλώνιος.

2 Παρὰ τῆς μνημοσύνης] Sic etiam legitur apud Philostratum loco laudato. At supra apud Suidam v. Ἀπολλώνιος, & v. Ἀνελέγετο, legitur, ὑπὸ τῆς μνημοσύνης: quod magis placet.

3 Σιμωνίδης, Λυρικός. οὗτος πρ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Pacem*, pag. 673.

4 Καὶ γράψαι ᾆσμα μισθοῦ] Testantur hoc plures scriptores. Scholiastes Pindari ad II. *Isthm.* Ἔνθεν καὶ Καλλίμαχός φησιν·

——— Οὐ γὰρ ἐργάτιν τρέφω
Τὴν μοῦσαν, ὡς ὁ Κεῖος Ὑλλίχου νέπους.

Sic enim locum illum scribendum esse jampridem monuerunt viri docti. Synesius Epist. XLIX. Σιμωνίδης γὰρ αὐτὸς ὡμολόγει πρὸς ἀργύριον διαλέγεσθαι. Joannes Tzetzes Chil. VIII. cap. CCXXVIII. de Simonide loquens, ait:

Οὕτω λέγων ὑπάργυρα πᾶσαν γραφὴν ἐποίει,
Ὡς Ἀνακρέων τε αὐτὸς Καλλίμαχός τε γράφει.

5 Μισθοῦ] Hæc vox non sine dispendio sensus ex prioribus Editt. excidit, quam ex MSS. revocavi.

6 Εἶχε δὲ δύο κιβώτια] Egregie huc faciunt ea, quæ habet Anonymus ad *Idyll.* XVI. Theocr. quod Χάριτες inscribitur. Ἐν ᾧ (εἰδυλλίῳ Θεόκριτος) καὶ τὰ τοῦ Σιμωνίδου ἐμφαίνει κιβώτια, τὸ μὲν, Χαρίτων· τὸ δὲ, διδόντων. ὅτε οὖν τις πρὸς αὐτὸν παρεγίνετο, χάριν αἰτούμενος, ἐκέλευε φέρειν τὰ κιβώτια. εὑρίσκετο οὖν τὸ μὲν τῶν Χαρίτων, κενόν· τὸ δὲ τῶν διδόντων, πλῆρες. Id est, *In quo (Idyllio Theocritus) & ad arculas Simonidis alludit, alteram Gratiarum, alteram vero Dantium. Cum quis igitur ad ipsum accedebat, gratiam petens, jubebat ad se afferri arculas: quarum illa, quæ erat Gratiarum, vacua inveniebatur: altera vero, quæ erat Dantium, plena.*

7 Θεοπρεποῦς] Scribe, Λεωπρεποῦς, ut supra.

8 Ὅπως ἐτίμησάν τε καὶ ἐφίλησαν οἱ Δ.] Totum hunc locum ex libro Æliani *de Providentia*, qui nunc intercidit, excerptum esse cum Kuhnio existimo.

9 Οὐδὲ τὸ γράμμ' ᾐδ.] Illustriss. Pearsonius fragmentum hoc Callimachi ad oram libri sic in ordinem redegerat:

———Ἠιδέσθη δ' οὐδὲ τὸ γράμμα λέγον
Υἱὸν Λεωπρεπέος κεῖσθαι τὸν Κήϊον ἄνδρα.

At felicius id præstitit acutissimus Rich. Bentlejus ad Fragm. Callim. LXXI. hoc modo:

——————— Οὐδὲ τὸ γράμμα
Ἠιδέσθη τὸ λέγον με υἷα Λεωπρέπεος
Κεῖσθαι Κήϊον ἄνδρα———

10 Ἐκτὸς ἔσεσθαί ποτε] Rich. Bentlejus loco laudato emendat, ———ἐκτὸς ἔθεσθέ ποτε.

11 Δαιτυμόνων ἄπο μοῦνον, ὅτε Κρ.] Distichum hoc corruptum est, quod laudatus vir Magnus ad Fragm. Callimachi LXXI. ingeniose sic emendat:

Δαιτυμόνων ἄπο μοῦνον, ὅτε Κρανώνιος, αἶ, αἶ,
Ὤλισθεν μεγάλους οἶκος ἐπὶ Σκοπάδας.

ποι, οἵ τε οἱ ἐπὶ τρίτης ἀρχῆς· οὐ μοι δοκεῖ πολυπραγμονεῖν. ἔστωσαν δὴ καὶ ταῦτα ὑπόμνησις τοῦ βίου ὀρθῶς, ἵνα τε αὐτοὺς ἔχωμεν καὶ ἐνταῦθα κηδεμόνας, καὶ ἐκεῖθι, ὅταν τὴν εἱμαρμένην τε καὶ ἀναγκαίαν πορείαν ἔλθωμεν.

Σιμωνίδης Κεῖος, θυγατριδοῦς κατά τινας τοῦ προτέρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης. γέγονε δὲ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν, καὶ [1] γέγραφε Γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις τρισίν. Εὑρήματα ἐν βιβλίοις γ΄ εἰσί.

Σιμωνίδης Μάγνης, Σιπύλου, ἐποποιός. γέγονεν ἐπὶ Ἀντιόχου, τοῦ Μεγάλου κληθέντος· καὶ γέγραφε τὰς Ἀντιόχου τοῦ Μεγάλου πράξεις, καὶ τὴν πρὸς Γαλάτας μάχην, ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτοῦ ἔφθειραν.

Σιμωνίδης Καρύστιος, ἢ Ἐρετριεύς, ἐποποιός. Τὴν εἰς Αὐλίδα σύνοδον τῶν Ἀχαιῶν. Τριμέτρων βιβλία β΄. Περὶ Ἰφιγενείας ἕν.

Σιμωνίδης. οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰοβιανοῦ τοῦ βασιλέως, διὰ φιλοσοφίαν ἐπισημότατος.

Σιμωνίδης [2] Κρίνεω, Ἀμοργῖνος, Ἰαμβογράφος. ἔγραψεν Ἐλεγείαν ἐν βιβλίοις β΄. Ἰάμβους. γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς μετὰ τετρακόσια καὶ ἐννενήκοντα ἔτη τῶν Τρωϊκῶν. ἔγραψεν Ἰάμβους πρῶτος αὐτὸς κατά τινας.

Σίμων, Σίμωνος. ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία· Σίμωνος ἁρπακτικώτερος. [3] Ἀριστοφάνης· Ὅταν ἴδωσι Σίμωνα, λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο. Σοφιστὴς δὲ ἦν, ὃς τῶν δημοσίων ἐνοσφίζετο. Σίμων, καὶ Θέωρος, καὶ Κλεώνυμος. οὗτοι ἐπίορκοι. [4] Ἀριστοφάνης·

> Εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς δῆτ᾽ οὐχὶ Σίμων᾽ ἐνέπρησεν,
> Οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ᾽ εἴτ᾽ ἐπίορκοι.

Σιμπλίκιος. ὄνομα κύριον. ὁ φιλόσοφος.

Σίμυλος. [5] ὄνομα κύριον. Δημοσθένης ἐν [6] τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντός φησιν· Ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς Σιμύλῳ καὶ Σωκράτει.

Σινά. ὄρος. ἔνθα καὶ τὸ παράδοξον τῆς βάτου θαῦμα κατεῖδε Μωϋσῆς. λέγεται δὲ καὶ Σίναιον τὸ αὐτὸ ὄρος.

Σινάμωρον. πορνικόν. καὶ σινάμωρος, ὁ κακόχολος. [7] Ἡρόδοτος ἔφη καὶ συναμώρων. καὶ [8] Ἀριστοφάνης·

> Γυνὴ δὲ συναμωρουμένη χαίρει.

tam Cœlestes quam Inferos in honore habere viros probos, non puto pluribus mihi ostendendum esse. His igitur exemplis admoniti recte vivere discamus, ut Dii nostri curam gerant, tam hic quam illic, cum fatali necessitate ex hac vita nobis migrandum erit.

Σιμωνίδης. Simonides Cejus, prioris ex filia nepos, qui cognominatus est Melicertes. Vixit ante bellum Peloponnesiacum. Scripsit Genealogiam libris III. Item, Inventionum libros III.

Σιμωνίδης. Simonides Magnesius, Sipyli F. poeta Epicus: qui vixit temporibus Antiochi, cui cognomen erat *Magni*. Scripsit Antiochi Magni res gestas, pugnamque cum Galatis, in qua equitatus ejus cum elephantis profligatus fuit.

Σιμωνίδης. Simonides Carystius, vel Eretriensis, poeta Epicus. Scripsit Græcorum conventum in Aulidem. Trimetrorum libros II. De Iphigenia unum.

Σιμωνίδης. Simonides. Hic Imperatoris Joviani temporibus vixit, & Philosophus clarissimus fuit.

Σιμωνίδης. Simonides, Crinei F. Amorginus, Jamborum scriptor. Scripsit Elegiarum lib. II. Item, Jambos. Vixit autem & ipse annis CDXC. post bellum Trojanum. Secundum quosdam hic primus Jambos scripsit.

Σίμων. Simon, Simonis. Nomen proprium. Et proverbium: *Simone rapacior.* Aristophanes: *Cum Simonem conspexerint, lupi repente evadunt.* Erat autem [Simon hic] Sophista, qui publicam pecuniam intervertebat. † Simon & Theorus & Cleonymus perjuri erant. Aristophanes: *Si Jupiter fulmine ferit perjuros, cur non exstinxit Simonem, & Cleonymum, & Theorum, homines maxime perjuros?*

Σιμπλίκιος. Simplicius. Nomen proprium viri, qui fuit Philosophus.

Σίμυλος. Simylus. Nomen proprium. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte dicit: *Sed cum operam suam locasset graviter suspirantibus histrionibus Simylo & Socrati.*

Σινά. Sina, mons: ubi etiam Moses conspexit insolitum miraculum rubi, [qui ardebat quidem, sed flammis non consumebatur.] Idem vero mons dicitur etiam Σίναιον.

Σινάμωρον. Meretricium. Ad libidinem pronum. Et σινάμωρος, otio ad flagitia abutens, noxius, malus. Herodotus etiam dixit συνάμωρον, [per υ in syllaba prima.] Et Aristophanes: *Mulier coitu viri gaudet.* Vel, crebro

1 Γέγραφε Γενεαλογίαν] Hinc Γενεαλόγος a quibusdam scriptoribus dicitur. Scholiastes Apoll. Rhod. ad lib. II. v. 868. ubi de Astypalæa Ancæi matre agit: Καὶ Σιμωνίδης ὁ Γενεαλόγος ὁμοίως τῷ Ἀπολλωνίῳ γενεαλογεῖ. Ejusdem mentionem facit Etymologus v. Ἰτωνίς.

2 Σιμωνίδης Κρ.] Hujus Simonidis plures scriptores meminerunt, quorum loca congessit Leo Allatius in Diatriba *de Simeonum Scriptis*, p. 206. Ea hic non repetam, ne actum, quod ajunt, agam.

3 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 146. (81. Ed. Bas. *P.*) sed ubi aliter legitur. Suidas enim hic non ipsa verba Comici retulit, sed tantum sensum ejus expressit.

4 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 149, 150. (83. Ed. Bas. *P.*)

5 Σίμυλος. ὄνομα κ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Maussacum.

6 Ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος] Pag. 350. ubi pro Σιμύλῳ hodie legitur Σιμμύκᾳ.

7 Ἡρόδοτος] Lib. I. pag. 40. sed ubi legitur συναμωρέειν, non συναμώρων. Ait enim: Γῆς τῆς Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν συναμωρέειν. Alibi tamen apud Herodotum, nimirum lib. VIII. pag. 300. eadem vox per ι in syllaba prima scripta est: quod melius est. Vide Portum in Lex. Ionico. Cæterum in MS. A. totus hic locus sic scriptus est: Καὶ σινάμωρος, ὁ κακόχολος. Ἡρόδοτος. καὶ σιναμωρουμένη, συνεχῶς ἀνδρὶ συνουσιάζουσα πρὸς μῖξιν. ἀντὶ τοῦ, χαμευμένη. οὕτως Ἀριστοφάνης.

8 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 184. (112. Ed. Bas. *P.*) sed ubi rectius legitur σιναμωρουμένη, per ι in syllaba prima; uti etiam vox hæc scripta est in MS. A.

συνεχῶς ἀνδρὶ συνουσιάζουσα πρὸς μῖξιν. ἀντὶ τοῦ, γαμουμένη.

Σινάτωρ, [1] Σινάτωρος. εἶδος ἀξιώματος.

Σινδαρωνεύεσθαι. ἀπὸ τοῦ τοὺς ἄνδρας σίνεσθαι, ὅ ἐστι βλάπτειν.

Σινδὼν, σινδόνος.

Σίναιθος. ὄνομα κύριον.

Σίνεσθαι. βλάπτειν, ἢ βλάπτεσθαι. σινοῦται, βλάπτεται.

Σίνηπι. καὶ σινήπεως, ἡ γενική.

Σινιάσαι. σεῖσαι, κοσκινῆσαι, θορυβῆσαι, ταράξαι, πειράσαι. ὁ Χριστὸς πρὸς τὸν Πέτρον· [2] Ἐξῄτησέ σε ὁ Σατανᾶς τοῦ σινιάσαι σε ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου. οὐ περὶ τοῦ Πέτρου μόνου δεδέηται ὁ Ἰησοῦς, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν τὴν πίστιν Πέτρου ἐχόντων· οὐδὲν ἕτερον αἰνιττομένου τοῦ κοσκίνου, ἢ τὸν περίγειον κόσμον, ἡδονῶν καὶ ὀδυνῶν πεπληρωμένον, δι' ὧν ὡς δι' ὀπῶν ἐκπίπτουσιν οἱ γεώδεις ἀπὸ τοῦ τροφίμου σίτου ἐπὶ τὸν ᾅδην, ὡς ἀπὸ τρυπημάτων [3] διαχωριζομένων, τῶν μὲν διαῤῥεόντων ὡς δι' ὀπῆς τῆς γαστριμαργίας, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία· τῶν δὲ, διὰ φιληδονίας· περὶ ὧν ὁ Προφήτης φησί· Πνεύματι πορνείας [4] ἐπλανήθησαν. τῶν δὲ, δι' ὀργῆς· τῶν δὲ, δι' ἄλλων παθῶν.

Σίνις. ὄνομα λῃστοῦ βλαπτικοῦ.

Ἦ [5] γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
Ἔκτεινεν, λαιμοῦ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

Σίνις. ἡ πόλις.

Σίνος. βλάβη. καὶ σινοῦται, βλάπτεται.

Σίννων, καὶ Σιννωνίς. ὀνόματα κύρια. [6] Ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σηραΐχου, ἡ Σιννωνὶς ἐφίσταται.

Σινώπη. πόλις. ὁ ἀπὸ ταύτης Σινωπεύς. [7] Ἦν δὲ καὶ ἑταίρα Σινώπη, ἥτις καὶ Ἄβυδος ἐλέγετο, διὰ τὸ γραῦς εἶναι. καὶ παροιμία, σινωπίσαι. τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην. ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἄλεξις ἔφη. καὶ Σινωπίτης.

Σίντης. ὁ βλαπτικός. καὶ σίντωρ, ὁμοίως. [8] ἐν Ἐπιγράμμασι·
Ὀξέσι λαχνήεντα δέμας κέντροισιν ἐχῖνον,
Ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θηλοπέδων.
καὶ αὖθις·
Ἀλλὰ λύκοις σίντησιν ἀν' οὔρεα μή τις ἐμοῖο
Αἰπόλος ἀγγείλῃ γήραος ἀδρανίην.

Σιών. ὄνομα πόλεως.

Σιὼν ἐπουράνιος, καὶ Ἱερουσαλὴμ χοροῖς ἁγίων κεκοσμημένη· ἧς πύλαι αἱ κάτω ἐκκλησίαι. Σιὼν, καὶ ἡ εὐσεβὴς πολιτεία. καὶ Σιωνῖται, οἱ ἀπὸ τῆς Σιὼν πόλεως.

cum viro rem habens, [lætatur.] Vel, viro nubens.

Σινάτωρ. Senator. Genus dignitatis [apud Romanos.]

Σινδαρωνεύεσθαι. Viros lædere. Ab ἄνδρας & σίνεσθαι.

Σινδών. Sindon. [Amictus ex Ægyptiaco lino.]

Σίναιθος. Sinæthus. Nomen proprium.

Σίνεσθαι. Lædere, vel lædi. Et σινοῦται, læditur.

Σίνηπι. Sinapi. Genitivus, σινήπεως.

Σινιάσαι. Quatere. Cribrare. Turbare. Tentare. Christus ad Petrum dicit: *Quæsivit te Satanas, ut te tanquam frumentum cribraret: ego vero pro te oravi, ne fides tua deficeret.* Jesus autem non pro solo Petro oravit, sed pro omnibus, qui Petri fidem habent: cribro illo nihil aliud significante, quam mundum terrestrem, voluptatibus & doloribus plenum; per quæ tanquam foramina quædam homines terrestres, a bono frumento secreti, ad interitum dilabuntur: aliis per helluationem, tanquam foramen, diffluentibus, quorum Deus est venter: aliis per amorem voluptatum; de quibus Propheta dicit: *Spiritu fornicationis errarunt:* aliis per iram; aliis per alia vitia.

Σίνις. Nomen latronis noxii. [Latro. Fur.]
Profecto enim te dormientem fur clam aggressus
Interfecit, in guttur celeriter demisso ungue.

Σίνις. Sinis. Urbs.

Σίνος. Damnum. Clades. Et σινοῦται, læditur.

Σίννων, & Σιννωνίς. Sinnon, & Sinnonis. Nomina propria. *Cum autem Seraichus non ita pridem discessisset, Sinnonis accessit.*

Σινώπη. Sinope, urbs: cujus civis dicitur Sinopensis. Fuit etiam meretrix Sinope, quæ & Abydus dicebatur, quod esset anus. Et proverbium, Sinopissare: quod deductum est a meretrice Sinope. A Comicis enim ob obscœnitatem perstringebatur, ut ait Alexis.

Σίντης. Noxius. Qui nocet. Et σίντωρ, idem. In Epigrammate: *Acutis hirsutum aculeis echinum uvilegum, & dulcium vastatorem arearum, in quibus uvæ siccantur.* Et iterum: *Sed lupis rapacibus in montibus ne quis caprarius senectutis meæ imbecillitatem nuntiet.*

Σιών. Sion. Nomen urbis.

Σιὼν ἐπουρ. Sion cœlestis, & Hierusalem choris Sanctorum ornata: cujus portæ sunt Ecclesiæ terrestres. Sion etiam dicitur pia Respubl. Et Sionitæ, cives Sionis.

1 Σινάτωρ] Pro Σενάτωρ.
2 Ἐξῄτησέ σε ὁ Σατ.] Luc. XXII. 31.
3 Διαχωριζομένων] Lege, διαχωριζόμενοι, casu recto.
4 Ἐπλανήθησαν. τῶν δὲ δ.] MS. A. plenius, ἐπλανήθησαν. τῶν δὲ διὰ φιλαργυρίας· τῶν δὲ δι' ὀργῆς, &c.
5 Ἦ γάρ σ' ὑπν.] Distichum hoc est pars Epigrammatis in gallum gallinaceum, quod integrum legitur Anthol. lib. III. cap. XXIV. pag. 383.
6 Ἄρτι δὲ ἀπηρκ.] Ex Jamblicho. Vide Phot. Cod. XCIV.
7 Ἦν δὲ καὶ ἑταίρα Σινώπη, ἥτις καὶ Ἄβυδος ἐλ.] Idem tradit Athenæus lib. XIII. cap. VI. pag. 586.
8 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. VII. Epigr. IV. ut Portus etiam monuit.

Σιωπή. παροιμία· Καὶ σιωπηλότερος ἔσομαι τῶν Πυθαγόρα τελεσθέντων. ἐπὶ τῶν πάνυ σιγώντων· παρόσον οἱ Πυθαγόρου φοιτηταὶ παράγγελμα εἶχον, σιγὴν ἀσκεῖν πενταετῆ χρόνον.

Σίπαλος.[1] ὁ ἄμορφος.

Σιπύη. ἡ ἀρτοθήκη. οἱονεὶ σιτοβύη τις οὖσα· παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι. [2] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων.

τρέχει δὲ τὰ λευκὰ τῶν ἀλφίτων.

Θείης εὐσιπύους ἐξ ὀλιγοσιπύων.

Σιπυλίνη. πόλις. καὶ Σίπυλος, ὄνομα τόπου, ἢ ποταμοῦ.

Σίραιον. τὸ γλυκὺ ἕψημα. [3] Ἀριστοφάνης·

Ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας.

Σιρίκιος, Νεαπολίτης, ἐκ Παλαιστίνης, σοφιστής, μαθητὴς Ἀνδρομάχου, σοφιστεύσας χρόνον τινὰ κατὰ τὰς Ἀθήνας. Προγυμνάσματα, καὶ Μελέτας.

Σῖρις.[4] ὄνομα ποταμοῦ.

Σίρ.[5] μεγάλη πόλις, καὶ πολυάνθρωπος, καὶ πρωτεύουσα τοῦ Ἰλλυριῶν ἔθνους.

Σιρομάστης.[6] σκεῦός τι σιδηροῦν, λαβὴν ξυλίνην ἔχον παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν. Εὐνάπιος· Ὥστε ὁ σιρομάστης μᾶλλον εὐδοκίμει τοῦ δόρατος.

Σιρρός.[7] ὁ λάκκος. καὶ σιρροῖς, ὀρύγμασιν, ἐν οἷς κατατίθεται τὰ σπέρματα.

Σισάν. ὄνομα πόλεως.

Σισίννιος,[8] Ναβατιανῶν Ἐπίσκοπος, ἀνὴρ ἐλλόγιμος, καὶ ἄκρος φιλόσοφος. διαλεκτικῆς δὲ σφόδρα ἐπεμελεῖτο, ὡς καὶ τὸν Εὐνόμιον τὸν αἱρετικὸν πολλάκις αὐτοῦ φυγεῖν τὴν διάλεξιν. τὴν δὲ δίαιταν οὐ λιτὸς ἦν, ἀλλ' ἐν ἄκρᾳ σωφροσύνῃ πολυτελεῖ ταύτῃ ἐκέχρητο, τρυφῶν τε ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, καὶ δὶς τῆς ἡμέρας ἐν λουτροῖς δημοσίοις λουόμενος διετέλει. καί ποτε ἐρομένου αὐτόν τινος, τοῦ χάριν Ἐπίσκοπος ὢν δὶς λούοιτο τῆς ἡμέρας· Ἐπειδὴ τὸ τρίτον οὐ φθάνει, ἀπεκρίνατο. ἄλλοτε δὲ Ἀρσάκιον τὸν Ἐπίσκοπον κατὰ τιμὴν ὁρῶν, ἠρωτήθη ὑπό τινος τῶν περὶ Ἀρσάκιον, διατί ἀνοίκειον Ἐπισκόπῳ ἐσθῆτα φοροίη, καὶ ποῦ γέγραπται, λευκὰ τὸν ἱερωμένον ἀμφιέννυσθαι; ὁ δέ,

Σιωπή. Silentium. [Et σιωπηλός, taciturnus.] Proverbium: *Taciturnior ero vel illis, qui sacris Pythagoricis initiati sunt.* Dicitur de valde taciturnis. Pythagoræ enim discipulis præceptũ erat, ut per quinquennium silerent.

Σίπαλος. Deformis.

Σιπύη. Arca panaria. Quasi dicas, σιτοβύη: quod σιτία, i. e. cibi in ea recondantur. Aristophanes *Pluto: Nam arca panaria plena jam est albis farinis.* Alba nimirum farina optima est. [Hinc εὐσίπυος, qui arcam panibus & farina plenam habet. Panum & farinæ copia abundans. Dives. In Epigrammate:] *Divites eos ex pauperibus fac.*

Σιπυλίνη. Sipyline, urbs. Et Sipylus, nomen loci, vel fluvii.

Σίραιον. Defrutum. Mustum decoctum. Aristophanes: *Pro defruto parum mellis animulo ejus irato admiscens.*

Σιρίκιος. Siricius, Neapoli urbe Palæstinæ oriundus, Sophista, discipulus Andromachi: qui per aliquod tempus Athenis docuit. Scripsit Progymnasmata, & Declamationes.

Σῖρις. Siris. Nomen fluvii.

Σίρ. Sir. Urbs magna, & hominum multitudine abundans, & Illyrici caput.

Σιρομάστης. Siromastes. Instrumentum quoddam ferreum, manubrium ligneum habens, quo publicani & vectigalium exactores utuntur ad scrutandas merces. Eunapius: *Quare siromastes magis usu vigebat, quam hasta.*

Σιρρός. Fossa. Et σιρροῖς, fossis, in quibus semina & frumenta reconduntur.

Σισάν. Sisan. Nomen urbis.

Σισίννιος. Sisinnius, Novatianorum Episcopus, vir admodum disertus, & in Philosophiæ studiis excellens. Præcipue vero Dialecticam excoluerat: adeo ut Eunomius hæreticus sæpe disputationem & colloquium ejus refugerit. In victu autem non adeo simplex erat, sed quamvis summæ esset temperantiæ, victu tamen magnifico & sumptuoso utebatur. Delicate enim vivens, & candida veste indutus, bis quotidie in balneis publicis lavabat. Et cum aliquando a quodam interrogaretur, cur ipse, qui esset Episcopus, bis quotidie lavaret; respondit: Quoniam tertio non possum. Alio quodam die, cum Arsacium honoris causa inviseret, a quibusdam Arsacii familiaribus interrogatus, cur vestem Episcopo minime convenientem gestaret; &, ubinam scriptum esset, sacerdotem

1 Σίπαλος] Confer Hesychium & Etymologum.

2 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 82. (41. Ed. Bas. P.)

3 Ἀριστοφάνης] *Vespis*, pag. 493. (342. Ed. Bas. P.)

4 Σῖρις] Sic Nilus ab Æthiopibus dicebatur. Dionys. Perieg. de Nilo:

Σῖρις ὑπ' Αἰθιόπων κικλήσκεται.———

Vide etiam Stephanum Byzantium v. Συήνη; Salmas. ad Solinum pag. 298. Edit. Ultraject. & Maussacum ad Plutarchi libellum *de Fluminibus*.

5 Σίρ] Reinesius in Epilogo ad *Var. Lect.* pag. 686. emendat Σίρμιον. Verba ejus hæc sunt: "Fuit scriptura vetus & ab auctore, Σίρμιον, Sirmium: quam Pannoniæ, modo Illyrico, provinciis finitimis annumerant, ortu aliquot Imperatorum, Probi, Valentiniani, & Gratiani nobilitatam. Vopiscus de Probo: *Ipse Almam montem in Illyrico juxta Sirmium, militari manu fossum, lecta vite consevit.* Acta Concilii Aquilejensis: *Caput Illyrici nonnisi civitas est Sirmiensis.* Hoc vero voluisse Suidam, ex ipso literarum ordine, quo disposita sunt vocabula, eruimus. Præcedit enim Σῖρις: sequitur Σιρομάστης: medio inter hæc loco rectissime consistet Σίρμιον. Hæc Reinesius: cujus conjecturam probo.

6 Σιρομάστης. σκεῦός τι σιδ.] Joan. Tzetzes Chil. XIII. cap. 492.

Πολλοὶ μὲν τὸ ἀκόντιον καλοῦσι σειρομάστην.
Κυρίως δὲ σιδήρειον τῶν πλωτῶν ὑπάρχει,
Ὡς μέγας ὀβελίσκος τις, ᾧ πλήττοντες τοὺς σάκκους
Τὰ κλεπτοπλωνέμενα νοοῦσι καὶ κρατοῦσι.

Confirmant hæc interpretationem Suidæ. Plura de hac voce legi possunt apud Dufrenium in Glossario Græco, v. Σειρομάστης.

7 Σιρρός] Præter Hesychium & Etymologum, vide etiam Nostrum supra v. Σειροί, & Valesium in notis ad Harpocrat. v. Μελίνη.

8 Σισίννιος, Ναβατιανῶν Ἐπ.] Totus hic articulus excerptus est ex Socratis *Hist. Eccles.* lib. VI. cap. XXII. ut Pearsonius etiam observaverat.

Σὺ πρότερον, ἔφη, εἰπὲ, ποῦ γέγραπται, μέλαιναν ἐσθῆτα φορεῖν τὸν Ἐπίσκοπον; τοῦ δὲ ἐρωτήσαντος ἐν ἀπόρῳ γενομένου πρὸς τὴν ἀντερώτησιν, ἐπήγαγεν ὁ Σισίννιος· Ἀλλὰ σὺ μὲν οὐκ ἂν, ἔφη, δυνήσῃ δεῖξαι, ὡς δεῖ τὸν ἱερώμενον μέλαιναν ἀμφιέννυσθαι· ἐμοὶ δὲ καὶ ὁ Σολομὼν παρῄνεσε, λέγων· Ἔστωσάν σοι ἱμάτια λευκά. καὶ ὁ Σωτὴρ ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις φαίνεται λευκῇ ἐσθῆτι χρησάμενος. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Μωσῆν καὶ Ἠλίαν λευκοφοροῦντας τοῖς Ἀποστόλοις ἔδειξε. ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν, ἐθαυμάσθη. Λεοντίου δὲ τοῦ Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας Ἐπισκόπου, Ναβατιανῶν ἐκκλησίαν ἀφαιρουμένου, καὶ τῇ Κωνσταντινουπόλει ἐπιδημοῦντος, ὁ Σισίννιος ἐλθὼν παρ' αὐτὸν, παρεκάλει ἀποδοῦναι τὴν ἐκκλησίαν. ὁ δὲ θερμῶς ἀπήντησε, καὶ φησίν· Ὑμεῖς οἱ Ναβατιανοὶ οὐκ ὀφείλετε ἔχειν ἐκκλησίαν, τὴν μετάνοιαν ἀναιροῦντες, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ ἀποκλείοντες. ὁ δὲ Σισίννιος ἔφη· Καὶ μὴν οὐδεὶς οὕτω μετανοεῖ ὡς ἐγώ. τοῦ δὲ πάλιν ἐπαγομένου, πῶς μετανοεῖ; ἔφησεν ὁ Σισίννιος, ὅτι σε εἶδον. Ἰωάννου δὲ τοῦ Ἐπισκόπου λέγοντος, ὅτι οὐ δύναται πόλις δύο Ἐπισκόπους ἔχειν, ὁ Σισίννιος ἔφη, οὐδὲ γὰρ ἔχει. τοῦ δὲ Ἰωάννου χαλεπήναντος, καὶ φήσαντος, ὁρᾷς, ὅτι μόνος εἶναι βούλει Ἐπίσκοπος; καὶ ὁ Σισίννιος, Οὐ τοῦτο, ἔφη, λέγω, ἀλλ' ὅτι ἐγὼ παρὰ σοὶ μόνῳ οὐκ εἰμὶ Ἐπίσκοπος, ὃς τοῖς ἄλλοις εἰμί. ὁ δὲ Ἰωάννης, Ἀλλ' ἐγώ σε, ἔφη, παύσω προσομιλεῖν. αἱρετικὸς γὰρ ὑπάρχεις. ὁ δὲ Σισίννιος χαριέντως· Ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη, καὶ μισθοὺς παρέξω, εἴ με τηλικούτου καμάτου ἀπαλλάξειας. ὁ δὲ Ἰωάννης διαμαλαχθεὶς, Ἀλλ' οὐκ ἄν σε, ἔφη, παύσω τοῦ προσομιλεῖν ἐγὼ, εἴγε ὅλως τὸ λέγειν λυπεῖ σε. οὕτως χαρίεις ὁ Σισίννιος. πολλὰ δὲ αὐτοῦ γέγραπται. λεξιθηρεῖ δὲ ἐν αὐτοῖς. λέγων δὲ μᾶλλον ἢ ἀναγινωσκόμενος ἐθαυμάζετο. προσῆν γὰρ αὐτοῦ χάρις, τῷ τε προσώπῳ, καὶ τῇ φωνῇ, καὶ τῷ βλέμματι, καὶ τῇ ὅλῃ κινήσει τοῦ σώματος.

alba veste indui debere? respondisse fertur: Tu prior mihi dicas velim, quo in loco scriptum sit, Episcopum atra veste uti debere. Cumque is, qui interrogaverat, ad hanc contrariam interrogationem hæreret, subjecit Sisinnius: Tu quidem ostendere nunquam poteris, sacerdotem debere atris vestibus indui: Me vero Salomon adhortatus est, dicens: *Sint tibi vestimenta alba.* Et Servator noster in Evangeliis alba veste usus esse deprehenditur. Mosen etiam atque Eliam albis indumentis vestitos Apostolis ostendit. His aliisque [extemporali facilitate] dictis, cunctos in admirationem sui rapuit. Porro, cum Leontius Episcopus Ancyræ, quæ est in Galatia, Novatianis Ecclesiam ademisset, ac tum forte versaretur Constantinopoli; Sisinnius eum adiens rogavit, ut Ecclesiam redderet. At ille asperius eum excipiens, ita dixit: Vos, Novatiani, Ecclesias habere non decet, qui pœnitentiam tollitis, Deique benignitatem intercluditis. Cui Sisinnius respondit: Atqui nemo magis pœnitentiam agit, quam ego. Cumque Leontius interrogasset, Quomodo pœnitentiam agis? Sisinnius subjecit, Quia te vidi. Cum Joannes Episcopus aliquando diceret, civitatem non posse duos Episcopos habere; respondit Sisinnius: Nec profecto habet. Hic cum Joannes indignaretur, ac diceret: Solus, ut video, vis esse Episcopus: subjecit Sisinnius: Non hoc dico, sed quod apud te solum Episcopus non sim, qui tamen Episcopus sum aliis omnibus. Ad hoc Joannes, Faciam, inquit, ne in posterum concioneris. Hæreticus enim es. Cui Sisinnius facete respondit: At ego mercedem tibi solvam, si me tanto labore liberaveris. Mitigatus eo dicto Joannes, Ego, inquit, non faciam, ut ne in posterum concioneris, si quidem molestum tibi est concionandi munus. Adeo facetus erat Sisinnius. Idem plures libros scripsit: sed in illis nimium studet verborum elegantiæ. Proinde dicendo majorem gloriam adeptus est quam scribendo. Nam in ejus vultu, & voce, & obtutu, & in totius corporis motu plurimum inerat venustatis.

Σισίννιος. [1] οὗτος Ἐπίσκοπος ἐγένετο Ναβατιανῶν, ἀνὴρ ἐλλόγιμος ὅτι μάλιστα, καὶ φιλοσόφων δογμάτων, καὶ τῶν ἱερῶν βίβλων ἐπιστήμων, καὶ πρὸς διαλέξεις ἕτοιμος· ὡς καὶ Εὐνόμιον ἐπὶ ταύταις εὐδοκιμοῦντα, καὶ τοῦτο ἔργον ποιούμενον, πολλάκις παραιτήσασθαι τοὺς πρὸς αὐτὸν διαλόγους. ἐγένετο δὲ σώφρων τὸν βίον, ὡς κρείττων εἶναι διαβολῆς· περὶ δὲ τὴν δίαιταν ἁβρὸς καὶ ποικίλος, ὡς τοὺς ἀγνοοῦντας ἀπιστεῖν, εἰ σωφρονεῖν δύναιτο, τοσοῦτον τρυφῶν. τὸ δὲ ἦθος ἦν χαρίεις, καὶ ἡδὺς ἐν ταῖς συνουσίαις· καὶ διὰ ταῦτα τοῖς Ἐπισκόποις τῆς καθόλου Ἐκκλησίας καὶ τοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ λόγῳ καταθύμιος ἦν. σκώπτειν δὲ σὺν χάριτι, καὶ σκωμμάτων ἀνέχεσθαι, καὶ ἀπεχθείας ἐκτὸς ὑπομένειν, κομψῶς τε καὶ σὺν τάχει πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀπαντᾶν, εὖ μάλα ἐπιτηδείως εἶχεν. ἐρω-

Σισίννιος. Sisinnius. Hic fuit Novatianorum Episcopus, vir apprime eruditus & philosophicorum dogmatum ac sacrarum Scripturarum scientia instructus. Ad disputandum quoque promptus ac paratus erat, adeo, ut ipse quoque Eunomius, qui eo nomine celebris habebatur, & hanc artem præcipue excolebat, cum eo congredi sæpenumero recusaret. Ac vita quidem castus atque integer fuit, ita ut omni calumnia superior esset: victu tamen delicato ac superfluo, adeo ut ii, quibus ignotus erat, persuadere sibi non possent, illum in tantis deliciis nihilominus temperantem esse. Moribus porro jucundus erat, & suavis in congressibus: atque idcirco tum Episcopis Ecclesiæ Catholicæ, tum Magistratibus & erudito cuique erat acceptus. Quippe jocari cum venustate, & jocos patienter ferre, utrumque vero citra offensam facere: præterea interrogatis facete ac celeriter respon-

1 Σισίννιος. οὗτος Ἐπίσκοπος ἐγένετο Ναβατιανῶν, ἀνὴρ ἐλλ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Sozomeni lib. VIII. cap. I. ut Pearsonius itidem observaverat. Confer etiam Nostrum supra v. Ναυατιανοί.

τήσει

πιθεὶς οὖν ποτε, οὗ ἕνεκα δεύτερον λούοιτο Ἐπίσκοπος ὤν, Ὅτι μὴ τρίτον, ἔφη, φθάνω. ἐπεὶ δὲ λευκῇ ἐσθῆτι διετέλει χρώμενος, ἐπέσκωψέ τις αὐτῷ τῶν ἀπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· Οὐκοῦν εἰπὲ, ποῦ εἴρηται ἐσθῆτα μέλαιναν χρῆναι ἀμφιέννυσθαι. τοῦ δὲ ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν ἔφη· Σὺ μὲν οὐκ ἂν τοῦτο ἐπιδεῖξαι δυνήσῃ. ἐμοὶ δὲ καὶ Σολομῶν ὁ σοφώτατος, Ἔστωσάν σοι ἱμάτια λευκὰ, παραινεῖ, λέγων· καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς λευχείμων ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις φαινόμενος, Μωσῆν τε καὶ Ἠλίαν τοιούτους τοῖς Ἀποστόλοις δεικνύς. οὐ μὴν ἀλλὰ κἀκεῖνο τῶν εἰρημένων Σισιννίῳ χαρίεν οἶμαι. ἐνεδήμει μὲν γὰρ τῇ Κωνσταντινουπόλει Λεόντιος, ὁ τῆς παρὰ Γαλάταις Ἀγκύρας Ἐπίσκοπος. Ἐκκλησίας δὲ τῆς ἐκεῖσε Ναβατιανῶν ἀφῃρημένης, ἧκε πρὸς αὐτὸν, ἀπολαβεῖν ταύτην δεόμενος. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπεδίδου, ἐλοιδορεῖτο δὲ τοῖς Ναβατιανοῖς ὡς οὐκ ἀξίοις ἐκκλησιάζειν, μετάνοιαν καὶ τὴν παρὰ Θεοῦ φιλανθρωπίαν ἀναιρεῖν αὐτοὺς λέγων, Ἀλλὰ μὴν, ἔφη Σισίννιος, οὐδεὶς οὕτως ὡς ἐγὼ μετανοεῖ. ἐρομένου δὲ Λεοντίου τίνα τρόπον, Ὅτι σε τεθέαμαι, ἀπεκρίνατο. καὶ ἕτερα δὲ αὐτοῦ πολλὰ εὐστόχως εἰρημένα ἀπομνημονεύουσιν. οὐκ ἀκόμψως τε πολλοὺς λόγους αὐτοῦ φέρεσθαί φασιν. ἐπῃνεῖτο δὲ μᾶλλον λέγων, ὡς ἄριστα ὑποκρινόμενος, φωνῇ τε καὶ βλέμματι καὶ χαριεστάτῳ προσώπῳ τὸν ἀκροατὴν ἑλεῖν ἱκανός. τοιαύτης ἔλαχε φύσεως ἀγωγῆς τε καὶ βίου Σισίννιος.

dere eximie callebat. Proinde interrogatus aliquando, quamobrem, cum Episcopus esset, bis per diem lavaret: Quia ter, inquit, non accedo. Rursus, quoniam candida veste perpetuo utebatur, derisus est a quodam Ecclesiae Catholicae viro. Ad quem ille, Ubinam vero, inquit, scriptum est, nigra veste indui oportere? Qui cum haesisset, subjecit Sisinnius: Tu quidem nunquam id ostendere poteris: mihi vero sapientissimus Salomo praecipit his verbis: *Sint vestimenta tua semper alba.* Et Christus ipse, qui in Euangeliis semper albatus cernitur, & ejusmodi veste indutos Mosen atque Eliam Apostolis suis exhibuit. Istud quoque meo quidem judicio lepide dictum est a Sisinnio. Morabatur Constantinopoli Leontius Episcopus Ancyrae in Galatia, qui Novatianis illic degentibus Ecclesias ademerat. Accessit ad eum Sisinnius, ut eas recuperaret. Sed cum Leontius eas non redderet, imo Novatianos probris incesseret, tanquam indignos, qui in Ecclesiam venirent, poenitentiam & divini Numinis clementiam eos tollere dicens: At enim, inquit Sisinnius, nemo tantam agit poenitentiam, quantam ego. Percontanti autem Leontio rationem ejus poenitentiae: Eo quod te viderim, respondit Sisinnius. Multa quoque alia ab illo scite dicta referuntur: nec paucos ejus libros exstare ajunt, satis elegantes. Porro, magis placebat cum diceret, quippe qui optime recitaret, & voce atque oculis atque venustissimo vultu ad alliciendos auditores esset aptissimus. Tale Sisinnii fuit ingenium, & institutio, & vivendi ratio.

Σισμός. ἐκ τοῦ σίζω, τὸ ἦχον ἀποτελῶ. ἀπὸ τοῦ ἐκ πυρὸς σιδήρου εἰς ὕδωρ βεβλημένου, καὶ ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦντος.

Σισμός. Sibilus. Stridor. Proprie dicitur de ferro candenti, quod in aquam immergitur, & sonum quendam edit.

Σισόης.[1] τὸ πλεξείδιον. Ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσεῖ ἐνετείλατο, λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, μὴ τίλλειν τοὺς πώγωνας τοῦ γενειάδος, ὅπως μὴ ποιήσωσιν ἑαυτοῖς σισόην. καὶ Σισόης, ὄνομα κύριον.

Σισόης. Sisoes. Coma plexa. Deus Mosi praecepit, ut universo populo ediceret, ne barbam menti evelleret, nec sisoen sibi faceret. Et Sisoes, nomen proprium.

Σισύρα. ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχύ. περιβόλαιον ἀγροικικὸν, δουλικὸν, παλαιόν. ἢ, χιτὼν δερμάτινος.

Βορέῃ[2] λέγουσιν ἡλίῳ τε τοιαύτην
Ἔριν γενέσθαι, πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου
Ὁδοιποροῦντος τὴν σισύραν ἐκδύσει.

Σισύρα. Sisyra. Vestis aspera & crassa. Vestimentum rusticum, servile, & vetus. Vel, tunica pellicea. [In Fabulis:] *Boream cum Sole certamen iniisse ferunt, uter eorum rustico iter facienti sisyram detrahere posset.*

Σισύρα. χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς. οἷον ἐξωμίς. [3] Οἱ δὲ ἐς Βυζάντιον ᾔεσαν, σισύρας ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοὶ φέροντες, ἐν οἷς δὴ ἄλλο οὐδὲν, ὅτι μὴ διπύρους ἄρτους οἴκοθεν ἐμβεβλημένοι ἀφίκοντο. καὶ [4] Ἀριστοφάνης·

Χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο.

καὶ αὖθις [5] Ἀριστοφάνης·

Πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,

Σισύρα. Sisyra. Vilis laenae seu vestis genus: ut ea, quae exomis dicitur. *Illi vero Byzantium profecti sunt, sisyras in humeris ferentes, in quas nihil aliud quam panes biscoctos domo abeuntes conjecerant.* Et Aristophanes: *Cum hyems est, tres sisyras abstulit.* Et iterum Aristophanes: *Quomodo igitur quis talem servet urbem, cui neque laena, neque si-*

1 Σισόης] Occurrit haec vox *Levit.* XIX. 27. ubi Moses secundum versionem τῶν LXX. inquit: Οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐδὲ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν. In Hebraico est ציצית. Quid autem σισόη fuerit non satis constat. Hesychius genus tonsurae fuisse ait. Alii vero interpretantur crinem votivum, sive comam daemoni alicui consecratam; ut Theodoretus, qui ad dictum locum *Levit.* sic inquit: Τινὲς τὸ σισόην τὰς ἐξ ἐπιτηδεύσεως οὔλας γινομένας τρίχας ἡρμήνευσαν. ἐγὼ δὲ οἶμαι τὸν νόμον ἀπαγορεύειν ἄλλο. εἰώθασιν Ἕλληνες μὴ ἀποκείρειν τῶν παιδίων τὰς κορυφὰς, ἀλλὰ μαλλοὺς ἐᾶν, καὶ τούτους μετὰ χρόνον ἀνατιθέναι τοῖς δαίμοσιν. εἰώθασι δὲ καὶ τὰ γένεια ξυρᾶσθαι, ἡνίκα ἐπένθουν, καὶ τέμνεσθαι τὰς παρειὰς εἰς τὴν τοῦ τεθνεῶτος τιμήν. ταῦτα οὖν ὁ θεῖος νόμος ἀπαγορεύει. Sed haec de-re accuratius hic agere, & diversas interpretum sententias ad examen revocare, non patitur instituti nostri ratio. Vide praeter alios Heinsium in Nonnum, pag. 108.

2 Βορέῃ λέγουσιν κλ.] Tres hi versus Choliambici deprompti sunt ex Babrio.

3 Οἱ δὲ ἐς Βυζάντιον ᾔεσ.] Fragmentum hoc excerptum est ex Procopii *Histor. Arc.* cap. VI. idemque legitur etiam supra v Δίπυρος.

4 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 736. (494. Ed. Bas. *P.*) sed ubi pro ἀφείλετο legitur ὀφειλέτω, i.e. debeat: uti etiam hic apud Suidam scribendum est.

5 Ἀριστοφάνης] In *Ranis*, sub finem. Vide ibi Scholiastam, apud quem pro ἁπλοῖς ex hoc loco Suidae reponendum est διπλοῖς.

Ἢ μήτε χλαῖνα, μήτε σισύρα ξυμφέρει; τουτέστιν, ᾗ μήτε χρηστὸς, μήτε ὀχληρὸς πολίτης συμφέρει. Σισύρα, χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον ἐξωμὶς, ἢ διπλοῒς, ἤ τι τοιοῦτο. ὁ δὲ νοῦς, μήτε χρηστὸς, μήτε φαῦλος.

Σισύφειον. τὸ τοῦ Σισύφου. καὶ Σισύφειος λίθος.

Σίσυφος. ὄνομα κύριον. [1] Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου.
Ὡς σκῆψιν ἂν ἀγὼν οὗτος οὐ προσδέξεται.
Ὥρα 'στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν.

Δεινόν τινα καὶ πανοῦργον παραδεδώκασιν οἱ ποιηταὶ Σίσυφον, διὰ μιᾶς λέξεως [2] παρ' Ὁμήρῳ δεδιδαγμένοι·

Ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν.

καὶ, [3] Σισυφιδῶν γενεᾶς, τῆς τοῦ Ὀδυσσέως. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν πανούργων καὶ κακοήθων. ἐκ γὰρ Σισύφου κατάγει τὸ γένος ὁ Ὀδυσσεύς. [4] ὁ δὲ Σίσυφος Κορίνθου βασιλεὺς, πανοῦργος ἀνήρ· περὶ οὗ φησιν Ὅμηρος· Ὁ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. ὅς τις ὑπὸ τοὺς ὄνυχας καὶ τὰς ὁπλὰς τῶν ζώων ἑαυτοῦ μονογράμματα ἔγραψεν ὀνόματα. [5] Αὐτόλυκος δὲ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐκέκαστο κλεπτοσύνῃ θ', ὅρκῳ τε, καὶ τὰ κλεπτόμενα παρ' αὐτοῦ τὴν μορφὴν ἤλλασσε. κλέψας οὖν καὶ Σισύφου θρέμματα, καὶ μεταβαλὼν, ὅμως οὐκ ἔλαθε τὸν Σίσυφον. ἐπέγνω γὰρ αὐτὰ διὰ τῶν μονογραμμάτων. ἐπὶ τούτοις δ' ἐξευμενιζόμενος τὸν Σίσυφον, ἐξένισεν αὐτὸν, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀντίκλειαν συγκατέκλινεν αὐτῷ, καὶ ἔγκυον ἐξ αὐτοῦ γενομένην τὴν παῖδα συνῴκισε Λαέρτῃ. διὸ Σισυφείδης ὁ Ὀδυσσεύς.

Σῖτα. Ὅτι [6] Φιλοποίμην μετὰ δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τῆς πρὸς πόλεμον ἐξόδου παρήγγειλε τὰ δύο σῖτα τρία ποιεῖν, ὅτε βούλοιτο μίαν ἡμέραν προσλαβεῖν. πότε δὲ τὰ δύο, τέτταρα.

Σίτα. ὄνομα κύριον.

Σίττα. ὄνομα πόλεως.

Σίταλκος. ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεύς. καὶ Σιτάλκης.

Σιτηρέσιον. [7] τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν. καὶ σιτηρὸν, ὁ σῖτος.

Σιτήσεων. τροφῶν. δαπανῶν.

Σιτοβολίοις. [8] ἀποθήκαις. [9] Τὰς οἰκίας τῆς πόλεως ἀκεραίους διεφύλαξε, καὶ τὰ τείχη, βουλόμενος σιτοβολίοις χρήσασθαι πρὸς παραχειμασίαν. καὶ σιτοβολῶνες.

Σιτοδεία. λιμός. ἔνδεια.

Σιτολία. ὄνομα πόλεως.

syra convenit? Id est, cui neque bonus neque malus civis commodus est. Σισύρα autem est genus lænæ vilis, ut exomis, vel diplois, aut simile quid.

Σισύφειον. Sisypheum. Sive, quod est Sisyphi. Et Σισύφειος λίθος, saxum Sisyphi.

Σίσυφος. Sisyphus. Nomen proprium. Aristophanes: *Sed expedi machinas illas Sisyphi. Certamen enim hoc tergiversationem non admittit: & tempus jam est fortem animum assumendi.* Poetæ Sisyphum acrem & astutum quendam virum fuisse scripserunt, uno hoc versu Homerico edocti,

Ibi vero Sisyphus erat, qui hominum callidissimus fuit.

Et, Sisyphidarum genere ortus. Id est, Ulysses. Dicitur hoc de hominibus callidis & malitiosis. Ulysses enim a Sisypho genus duxit. Sisyphus autem fuit Rex Corinthi, vir callidus: quem Homerus mortalium callidissimum vocat. Hic sub unguibus & ungulis animalium suorum nomina monogrammata scribere solebat: quo tempore etiam florebat Autolycus, homo artem furandi egregie callens, & perjurus; qui eorum, quæ furatus erat, formam mutare solebat. Cum igitur & Sisyphi pecora furatus fuisset, eorumque formam mutasset, non tamen fefellit Sisyphum, quippe qui ea indicio nominum monogrammatorum agnovit. Quamobrem Sisyphum placare studens, hospitio eum excepit, filiæque suæ Anticliæ copiam ipsi fecit: quam postea ex eo concubitu gravidam factam Laerti uxorem dedit. Hinc Ulysses vocatus est Sisyphides.

Σῖτα. Cibaria. Annona. *Philopœmenes, quando copias ad bellum educebat, altero post profectionem die imperabat militibus, ut pro bidui commeatu tridui cibaria parata haberent, quoties uno amplius die morandum erat: quoties autem duobus, quatridui.*

Σίτα. Sita. Nomen proprium.

Σίττα. Sitta. Nomen urbis.

Σίταλκος, & Σιτάλκης. Sitalcus, & Sitalces. Rex Thracum.

Σιτηρέσιον. Modus annonæ, vel frumenti, qui aliquibus in cibum datur. Demensum. Stipendium. Et σιτηρὸν, annona, frumentum.

Σιτήσεων. Alimentorum. Commeatuum. Ciborum.

Σιτοβολίοις. Horreis. Granariis. *Domos urbis intactas servavit cum muris, ut pro horreis illis uteretur ad hiberna.* Et σιτοβολῶνες, idem.

Σιτοδεία. Annonæ penuria. Fames.

Σιτολία. Sitolia. Nomen urbis.

1 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 391. (278. Ed. Bas. *P.*)
2 Παρ' Ὁμήρῳ] Il. Z. v. 153.
3 Σισυφιδῶν γενεᾶς] Sophocles in *Ajace*, pag. 12. v. 190.
Ἢ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς.
Vide ibi Scholiastam.
4 Ὁ δὲ Σίσυφος Κορίνθου βασ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Scholiastæ, ad dictum locum Sophoclis.
5 Αὐτόλυκος] Vide Paulum Leopard. *Emend.* XIII. cap. V.
6 Ὅτι Φιλοποίμην μετὰ δευτ.] Valesius fragmentum hoc Polybio assignat, pag. 209.
7 Σιτηρέσιον. τὸ διδόμ.] Ex Harpocratione.
8 Σιτοβολίοις] Vide Vales. ad Philostorg. lib. XII. cap. IX.
9 Τὰς οἰκίας τῆς πόλεως ἀκερ.] Hæc sunt verba Polybii lib. III. cap. C.

Σιτο-

Σιτομετρεῖν. τὸ σῖτον παρέχειν. καὶ σιτομέτρειον, ἡ σιτοδοσία. Πολύβιος· Ὁ δὲ Φίλιππος διαδοὺς ὅτι μέλλει σιτομετρεῖν, ἐκήρυξεν, ὅσοι μὴ πλεῖον ἔχουσι τριάκοντα ἡμερῶν σῖτον, ἀπογράφεσθαι πρὸς αὐτόν. καὶ σιτοποιεῖσθαι παρὰ Ξενοφῶντι, τὸ τροφὴν λαμβάνειν. Σιτοποιεῖσθαί τε ἀνάγκη, καὶ κοιμᾶσθαι. καὶ σιτοπομπεία.

Σιτομετρεῖν. Frumentum admetiri. Annonam distribuere. Et σιτομέτρειον, annonæ distributio. Polybius: *Philippus autem cum evulgasset, se annonam militibus distributurum esse, per præconem edixit, ut, quotquot non amplius quam* XXX. *dierum commeatum haberent, nomina sua apud se profiterentur.* Et σιτοποιεῖσθαι apud Xenophontem significat, cibum capere. *Et cibum capere & dormire necesse est.* Et σιτοπομπεία, annonæ transmissio.

Σῖτος. πᾶς ὁ σιτικὸς καρπὸς, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον. καὶ αὐτὰ τὰ σιτία. Θουκυδίδης δ'. Καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὅρμον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ᾑροῦντο, αἱ δὲ μετέωροι ὥρμουν. [1] Σῖτος καλεῖται καὶ ἡ διδομένη πρόσοδος εἰς τροφὴν ταῖς γυναιξὶν, ἢ τοῖς ὀρφανοῖς, ὡς ἔστι μαθεῖν καὶ [2] ἐν τῷ τοῦ Σόλωνος πρώτῳ κατὰ τοῦ Ἄξονος, καὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας. Τιμαχίδας δὲ ἡγεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι τὸν τόκον· οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος.

Σῖτος. [Sic appellatur] quodvis frumentum, non solum triticum. Item, cibaria. Thucydides lib. IV. *Cum autem naves tutam ibi stationem non haberent, partim quidem cibaria e terra petebant; partim vero jactis procul a portu anchoris in salo stabant.* Σῖτος etiam dicebatur pensio, quæ mulieribus & pupillis alimenti causa dabatur, ut discere licet ex prima lege Solonis, & ex Aristotelis Atheniensium Republica. Timachidas vero putat σῖτον apud Atticos vocari usuram: sed fallitur.

Σίτου. τροφῆς· καὶ [3] Σίτου δίκη. ὅταν γυνὴ [4] ἀποδικεῖν ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ Ἄρχοντος, ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα, μὴ ἀπολαμβάνῃ τὴν προῖκα, καὶ διαγένηται χρόνος, καὶ δίκην εἰσάγῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀπαιτῇ προῖκα καὶ τροφὰς, ἀφ' ἧς ἀπηλλάγη ἡμέρας, αὕτη καλεῖται δίκη σίτου. καὶ σίτου ἐκβολὴν Θουκυδίδης, ὅταν ὁ στάχυς τῆς κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅταν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδῶται τὰ σπέρματα.

Σίτου. Cibi. Victus. Et σίτου δίκη, Actio de victu. Cum mulier Archonte jubente a viro divertens, vel etiam a viro res suas sibi habere jussa, dotem non recipit, & interjecto aliquo tempore dicam ei scribit, dotem repetens, & alimenta, ab illo die, a quo a viro divertit; hæc vocatur Actio de victu. Et σίτου ἐκβολὴν Thucydides vocat, cum frumentum spicam emittere, non vero cum ex terra primum oriri incipit.

Σῖτα. ἡ τροφή. σῖτα καὶ ποτά. Ξενοφῶν δὲ ἐπιτήδεια καλεῖ.

Σῖτα. Cibaria. Alimenta. Res ad victum necessariæ. Xenophon vero ἐπιτήδεια vocat, [quæ alii σῖτα.]

Σιτούμενος. ἐσθίων.

Σιτούμενος. Edens. Comedens.

Σιτοφύλακες. ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν, ἥτις ἐπεμελεῖτο, ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται, καὶ τὰ ἄλφιτα, καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν [5] δὲ τὸν ἀριθμὸν ιέ μὲν ἐν Ἄστει, έ δὲ ἐν Πειραιεῖ. καὶ σιτοφυλακεῖον.

Σιτοφύλακες. Annonæ præfecti. Magistratus quidam Athenis sic dicebatur, qui curabat, ut frumentum, farina, & panes justo pretio venderentur. Erant autem viri numero XV. decem in Urbe, & quinque in Piræeo. Et σιτοφυλακεῖον, locus, in quo frumentum reconditur. Horreum.

Σιτώνης. ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου.

Σιτώνης. Annonæ præfectus. Rei frumentariæ procurator.

Σίφλος. [6] μῶμος, ψόγος, μέμψις.

Σίφλος. Momus. Vituperatio. Reprehensio.

Σιφλώσειε. [7] μέμψειεν. ἐκφαυλίσειε.

Σιφλώσειε. Reprehenderit. Vituperarit.

Σιφνεύς. ὄνομα κύριον.

Σιφνεύς. Siphneus. Nomen proprium.

Σιφνιάζειν. ἐπὶ τῶν τὰς χεῖρας προσαγόντων τοῖς ἰσχίοις· ὥσπερ λεσβιάζειν ἐπὶ τῶν παραινομένων ἐν τοῖς ἀφροδισίοις. σιφνιάζειν δὲ, καὶ λεσβιάζειν, ἀπὸ

Σιφνιάζειν. Siphniassare, sive, impudicos Siphniorum mores imitari. Dicitur de iis, qui manus ad nates [puerorum] admovent: ut

1 Σῖτος καλεῖται καὶ ἡ διδ.] Ex Harpocratione.

2 Ἐν τῷ τοῦ Σόλωνος πρώτῳ κατὰ τοῦ Ἄξονος] Locus hic manifeste corruptus est, qui apud Harpocrationem sic legitur, ἐν τῷ ἐκ τοῦ Σόλωνος πρώτου, κατὰ τοῦ Ἄξονος. Sed nec hæc placent. Meursius Attic. Lect. lib. I. cap. XXII. emendat, ἐν τῷ τοῦ Σόλωνος πρώτῳ, κάτω τοῦ Ἄξονος: i. e. *in prima Solonis tabula, ejusque parte inferiore.* Rationem emendationis hujus apud ipsum vide. Sed, ut verum fatear, nec ista conjectura omnem mihi scrupulum eximit, cum videam, varias quidem de loco hoc dubio suspiciones in medium afferri posse, sed veram emendationem incertam semper fore, donec meliores quis codices repererit.

3 Σίτου δίκη] Vide Petitum in *Comment. ad Leg. Att.* pag. 458. & Salmas. de *Modo Usur.* pag. 160.

4 Ἀποδικεῖν ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδ.] Locus hic mendosus est, qui sic forte corrigi debet, ὅταν γυνὴ ἀπολιποῦσα τὸν ἄνδρα ἐπὶ τοῦ Ἄρχοντος, &c. i. e. *Cum mulier, quæ coram Archonte divortium a viro fecit,* &c. Certe ex lectione vulgata nullum sensum elicere potui. Ἀπολιπεῖν autem recte dicitur de muliere, quæ a viro divertit. Isæus ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Πύρρου κλήρου· Ἐὰν ἀπολίπῃ ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα, ἢ ἐὰν ὁ ἀνὴρ ἐκπέμψῃ τὴν γυναῖκα, &c. Vides hæc duo inter se opponi, ἀπολιπεῖν τὸν ἄνδρα, & ἐκπέμπειν τὴν γυναῖκα: quæ etiam in hoc ipso loco Suidæ opponentur, si emendationem nostram admiseris. Cæterum Salmasius *de Modo Usur.* pag. 160. locum hunc Suidæ sic emendat, Ὅταν γυνὴ ἀπόλειψιν ποιησαμένη, ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς, &c. Sed non probo, quod nullam habuerit rationem verborum horum, πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ Ἄρχοντος; quæ emendanda erant, non vero, ut supervacanea, penitus expungenda. Coram Archonte enim mulier exponebat rationes, quare a viro diverteret: & vicissim, cum a viro dimittebatur, vel expellebatur, apud eundem magistratum de injuria a viro sibi facta conquerebatur. Vide Petitum in *Commentar. ad Leg. Att.* Lib. VI. Tit. III.

5 Ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιέ μὲν ἐν Ἄσ.] Petitus in Comment. *ad Leg. Att.* pag. 420. locum hunc sic distinguit & legit, Ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πεντεκαίδεκα· ἐν ἄστει ί. πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ. Id est: *Erant autem numero quindecim: in Urbe decem: quinque vero in Piræeo.* At Meursius *Lect. Att.* lib. I. cap. XIX. vulgatam lectionem tuetur. Uter melius, Lector viderit. Nobis enim satis est, digitum ad fontes intendere.

6 Σίφλος] Vide Scholiastam Apoll. Rhod. ad lib. I. v. 204.

7 Σιφλώσειε] Respexit ad Homerum Il. Ζ. v. 142.

——— Θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε.

Vide ibi Eustathium.

τῆς νήσου Σίφνου καὶ τῆς Λέσβου· ὡς καὶ τὸ κρητίζειν ἀπὸ τῆς Κρήτης. καὶ τό, [1] Σίφνιος δὲ ἀῤῥαβών, ὁμοίως. Σιφνιάζειν γάρ, τὸ ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ. Λεσβιάζειν δέ, τὸ τῷ στόματι παρανομεῖν.

Σίφνιοι. οὗτοι πλουσιώτατοι ἐγένοντο, οὐ μόνον τῶν νησιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἠπειρωτῶν εὖ μάλα συχνῶν. ἕως μὲν οὖν τὴν δεκάτην ἐς Δελφοὺς ἀπέστελλον εὐτάκτως, καὶ ἐπείθοντο τῷ χρησμῷ τῷ τοῦτο προστάξαντι, τὰ τοῦ πλούτου αὐτοῖς ἐπίδοσιν εἶχε, φανέντων τῶν ἀργυρείων μετάλλων. ἐπεὶ δὲ τὴν φορὰν τὴν τῆς ἀπαρχῆς ἐξέλιπον, θάλασσα ἐπιῤῥεύσασα καὶ ἐπικλύσασα ἠφάνισεν αὐτοῖς τὴν τοῦ πλούτου χορηγίαν, περιῆλθόν τε εἰς πενίαν νησιωτικὴν καὶ ἀπορίαν δεινήν. ἐκ [2] τῶν Ἴωνος Φρουρῶν. Φησὶ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης·

Ποθεῖ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν.

τουτέστιν, ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον τὸν Ἀλκιβιάδην· μισεῖ δέ, ὡς τυραννικόν. ἐπιφέρει γάρ,

Μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
Βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς·
Καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

καὶ τοῦτο περὶ Ἀλκιβιάδου, βραδέως μὲν ὠφελοῦντος τὴν πατρίδα, ταχέως δὲ βλάπτοντος.

Σιφωνίζειν. [3] κυρίως ἐπὶ τῶν ὑγρῶν. τὸ ἀποσπᾶν. [4] Ἀριστοφάνης δὲ κατεχρήσατο, εἰπών· Σιφωνίζομεν τὸν σῖτον.

Σθεναρός. ἰσχυρός.

Σθένει. ῥῆμα. ἀντὶ τοῦ δύναται. Σθένει δέ, δοτική, ἀντὶ τοῦ ἰσχύϊ.

Σθενέβοια, [5] Προίτου γυνή. αὕτη φιλήσασα τὸν Βελλεροφόντην, καὶ μὴ ἐπιτυχοῦσα, οὗ ἤρα, διὰ τὴν τούτου σωφροσύνην, τοὐναντίον διέβαλεν αὐτὸν τῷ Προίτῳ, ὡς βουλόμενον αὐτὴν μοιχεῦσαι. καὶ ἀγανακτήσας ὁ Προῖτος, ἔπεμψεν αὐτὸν τῷ Ἰοβάτῃ, τῷ πατρὶ τῆς Σθενεβοίας, ἵνα ἐκεῖνος αὐτὸν φονεύσῃ. ὁ γὰρ Προῖτος ἀνελεῖν αὐτὸν οὐκ ἠβουλήθη, ἐπειδὴ ἐν τάξει τέκνου ἀνεθρέψατο αὐτόν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἰοβάτης ὅτι ψευδής ἐστιν ἡ κατ' αὐτοῦ κατηγορία, ἐφείσατο τοῦ Βελλεροφόντου. μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Προίτου Ἀκρίσιος ἐβασίλευσε.

Σθένης. ἰσχυρός. καρτερός. Σθένις δέ, Σθένιδος, ὄνομα κύριον.

Σθένος. δύναμις. καὶ ἡ δοτική, τῷ σθένει.

Σκάζει. χωλεύει.

Σκάλα. [6] Ῥωμαϊστὶ ὁ ἀναβολεύς.

λεσβιάζειν, Lesbiorum obscœnitatem imitari: i.e. ore morigerari. Verba autem σιφνιάζειν & λεσβιάζειν deducta sunt ab insula Siphno & Lesbo: ut & κρητίζειν ab insula Creta. Et, Siphnius arrhabo, itidem [est proverbium. Aliter.] Σιφνιάζειν significat, digito nates [puerorum] attrectare. Et λεσβιάζειν, fellare, sive ore morigerari.

Σίφνιοι. Siphnii. Hi non solum Insularium, sed etiam plurimorum aliorum, qui continentem inhabitabant, ditissimi erant. Quamdiu igitur decimas Delphos rite mittebant, & oraculo, quod ipsis hoc præceperat, parebant, opes ipsorum creverunt, ob inventas argenti fodinas, [ex quibus magnam metalli illius vim eruerunt.] Postquam vero primitias Deo offerre desierunt, mare insulam inundans, divitias illorum absorpsit: adeo ut ad paupertatem Insularibus familiarem & ingentem inopiam redigerentur. Ex Ionis *Phruris*. Sed & Aristophanes dicit: *Desiderat quidem, at odit, & tamen habere cupit*. Id est, populus Atheniensis Alcibiadem, ut strenuum, desiderat quidem; at odit, ut ad tyrannicam potentiam adspirantem. Subjungit enim: *Odi civem, qui tarde & cunctanter patriam juvat, at magnis eam malis celeriter afficit: quique in excogitandis rationibus, quibus privato commodo consulatur, ingeniosus est; at civitati nec consilio nec opera prodesse novit*. Et hæc de Alcibiade dicuntur, quod tarde quidem patriam juvaret, at celeriter eandem læderet.

Σιφωνίζειν. Siphone elicere, vel extrahere. Proprie de liquidis dicitur. At Aristophanes abusive dixit: *Frumentum siphone exhaurimus*.

Σθεναρός. Robustus. Valens. Validus.

Σθένει. Verbum. Potest. Valet. At σθένει, dativus, significat idem quod ἰσχύϊ, robori.

Σθενέβοια. Sthenebœa, Prœti uxor. Hæc Bellerophontis amore capta, cum juvenis continentiam expugnare minime potuisset, eum criminata apud Prœtum est, quasi is vim sibi inferre esset conatus. Quamobrem iratus Prœtus Bellerophontem ad Iobaten Sthenebœæ patrem misit, ut ab eo occideretur. Prœtus enim eum interficere nolebat, quod eum filii loco educasset. Sed Iobates, cum juvenem calumnia appeti deprehendisset, ei pepercit. Cæterum, post Prœtum Acrisius regnavit.

Σθένης. Robustus. Fortis. At Sthenis, Sthenidis, est nomen prorium.

Σθένος. Potentia. Robur. Et dativus, τῷ σθένει, robori, viribus.

Σκάζει. Claudicat.

Σκάλα. Scala. Sic apud Romanos dicitur instrumentum illud, cui pedem imponentes, in equum adscendimus.

1 Σίφνιος δὲ ἀῤῥαβών] Confer Hesych. v. Ἀῤῥαβῶνα, & v. Σίφνιος.

2 Ἐκ τῶν Ἴωνος Φρουρῶν. Φησὶ δὲ κ.] Hæc nihil ad rem faciunt; nec video quare ea compilator huc attulerit. Sumpta autem sunt ex Scholiasta Aristoph. ad *Ranas*, pag. 278. (185. Ed. Bas. *P.*)

3 Σιφωνίζειν] Confer Nostrum supra v. Ἐκσιφωνισθείη.

4 Ἀριστοφάνης] *Thesmophor.* pag. 797. (524. Ed. Bas. *P.*)

5 Σθενέβοια, Προίτου γυνή. αὕτη φιλ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Collectaneis Constant. a Valesio editis, pag. 782. Confer etiam Schol. ad *Ranas*, pag. 261. & Nostrum supra v. Ἰοβάτης.

6 Σκάλα] Confer Nos supra ad v. Ἀναβολεύς.

Σκαλαθῦραι. συνουσιάσαι. [1] Ἀριστοφάνης·

Ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ, καὶ βούληται σκαλαθῦραι.

Σκαλαθῦραι. Coire. Rem cum muliere habere. Aristophanes: *Si puellæ conspectæ amore captus, cum ea rem habere velit.*

Σκαλαθυρμάτια. [2] σκιάς τινας. καὶ σκαλεύματα. ἔγκειται δὲ τὸ ἄθυρμα, οἷον παίγνιον, καὶ οὐδὲν ἀξιόπιστον. τουτέστι, λεπτὰ, καὶ παντάπασι μικρὰ νοήματα, καὶ μαθήματα. σκαριφεύματα.

Σκαλαθυρμάτια. Res vanas, & umbris similes. [Ludicra. Nugas. Proprie, ludicras] fodicationes. Inest enim voci huic τὸ ἄθυρμα, quod significat rem ludicram & nullius momenti. [Aristophanes vero sic vocat,] subtiles & exiguas sententiolas & præceptiunculas. Vel, rudes rerum descriptiones, & quasi delineationes.

Σκαλεύειν. ἀνακινεῖν. διαξαίνειν. [3] Ἀριστοφάνης· Ἐν εἰρήνῃ διάγειν ἔχοντ' ἑταίραν, καὶ σκαλεύειν τοὺς ἄνθρακας. ἀντὶ τοῦ, ζωπυρεῖ τοὺς ἄνθρακας. ἢ ἐνθάδε τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄνθρακας εἶπεν. ἢ ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀγρῷ διατρίβειν· ἐπεὶ οὗτοι ὀπτῶσι βαλάνους, καὶ σκαλεύουσι τοὺς ἄνθρακας ἐν τῷ ὀπτᾷν.

Σκαλεύειν. Fodicare. Fodicando aliquid eruere. Scalpere [Suscitare. Ruspari.] Aristophanes: *In pace me vivere, habentem amicam, & suscitantem carbones.* Vel proprie hic accepit vocem *carbones*; vel per eam intelligit pudendum muliebre. Vel sensus est, Ruri se degere velle. Rustici enim, dum glandes assant, prunas suscitare solent.

Σκαληνός. ἄνισος. καὶ σκαληνὸν, σχῆμα γεωμετρικὸν, δίκην σκάλας.

Σκαληνός. Inæqualis. Et σκαληνὸν, scalenum, i.e. figura Geometrica, scalæ similis.

Σκαλμίδα. Ἀσπαζόμεθ' ἐρετμὰ καὶ σκαλμίδα. φησὶν ὁ κωμικός.

Σκαλμίδα. Parvum scalmum. *Amplectimur remos & scalmum.* Sic Comicus inquit.

Σκάλλοντες. σκάπτοντες.

Σκάλλοντες. Fodientes. Sarrientes.

Σκάλοπας. μύας τινὰς, οὓς φαμὲν ἀσπάλακας.

Σκάλοπας. Scalopas. Mures quosdam, quos vocamus ἀσπάλακας, i.e. talpas.

Σκάμανδρος. ποταμός. καὶ Σκαμανδριαῖος, ποταμιαῖος. καὶ Σκαμάνδριον ῥεῦμα.

Σκάμανδρος. Scamander. Fluvius. Et Σκαμανδριαῖος, Scamandriæos. Et Σκαμάνδριον ῥ. Scamandrium fluentum.

Σκαμβή. διεστραμμένη.

Σκαμβή. Distorta. Prava.

Σκαμβὸν [4] ξύλον οὐδέποτ' ὀρθόν.

Σκαμβὸν ξύλ. *Distortum lignum nunquam fiet rectum.*

Σκάμων. ὄνομα κύριον.

Σκάμων. Scamon. Nomen proprium.

Σκαμωνία. [5] εἶδος βοτάνης.

Σκαμωνία. Scamonia. Genus herbæ.

Σκαμωνίδαι. [6] δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Σκαμωνίδαι. Scamonidæ. Populus Tribus Leontiæ.

Σκανδάληθρα. [7] τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξύλα. ἀπὸ τοῦ σκάζοντα συμπίπτειν, καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν. τὰ πέταυρα τῶν παγίδων, ἃ Ἀρχίλοχος ῥόπτρα ἐκάλεσεν. [8] Ἀριστοφάνης·

Κἆτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν. ἀντὶ τοῦ, ἐρείσματα λόγων καὶ βάρη.

Σκανδάληθρα. Incurva ligna in decipulis: [sic dicta,] quod σκάζοντα, i.e. claudicantia, concidant, & ea, quæ in decipulas incidunt, detineant. Archilochus ligna ista decipularum vocavit ῥόπτρα. Aristophanes: *Deinde subducto supercilio [eos] interrogat, verborum decipulas statuens.* Vel, verborum fulcra & onera.

Σκάνδεια. ὄνομα πόλεως ἐν Κυθήροις.

Σκάνδεια. Scandia. Nomen urbis in Cytheris.

Σκάνδιξ. θηλυκῶς, ἄγριον λάχανον· παρ' ὃ καὶ [9] σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν· ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναί φασι.

[10] Σκάνδικά μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος.

Καὶ μή μοι τὰ τοῦ σκανδικοπώλου παρατραγῴδει, σεμνὸν τὸ τῆς εἰρήνης ὕδωρ ἀποκαλοῦντος. Σκάνδικα οὖν, λάχανα, οὐ τὰ ἐκ τῶν κηπίων, ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φυόμενα, ὥς φησιν Ἀνδοκίδης. Μὴ γὰρ ἴδοιμεν πότε πάλιν ἐκ τῶν ὀρέων τοὺς ἀνθρακευτὰς ἥκοντας, καὶ πρό-

Σκάνδιξ. Scandix, generis fœminini: olus sylvestre; a quo Euripidem Scandicopolam vocarunt, quippe qui, ut ajunt, olerum venditricis erat filius. [Aristophanes:] *Scandicem mihi da, quam a matre accepisti.* Et iterum: *Ne mihi scandicopolæ illius Tragici verba recita, qui venerabilem pacis aquam vocavit.* Scandicem igitur vocat olera, non ea, quæ in hortis nascuntur, sed quæ sponte crescunt, ut ait Andocides. *Ne enim unquam videamus iterum carbonarios ex montibus in*

1 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 741. (499. Ed. Bas. *P.*)

2 Σκαλαθυρμάτια. σκιάς τινας. σκαλ.] Ex Scholiasta Aristoph ad *Nubes*, pag. 164. (95. Ed. Bas. *P.*)

3 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 652. (449. Ed. Bas. *P.*) ubi sic legitur,

Μὰ Δί'. ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάγειν με τὸν βίον
Ἔχοντ' ἑταίραν, καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.

Sic etiam apud Suidam scribendum est.

4 Σκαμβὸν ξύλον οὐδ.] Confer Nostrum supra v. Ξύλον ἀγκύλον, & infra v. Τὸ σκαμβόν.

5 Σκαμωνία] Vide supra v. Ἀσκαμωνία.

6 Σκαμωνίδαι] Ex Harpocratione: sed apud quem legitur, Σκαμβωνίδαι.

7 Σκανδάληθρα. τὰ ἐν τ.] Ex Enarratore Comici ad *Acharnens.* pag. 404. (289. Ed. Bas. *P.*)

8 Ἀριστοφάνης] Loco in nota præcedente laudato.

9 Σκανδικοπώλην τὸν Εὐρ.] Vide nos supra ad v. Εὐριπίδης.

10 Σκάνδικά μοι δὸς, μητρ.] Senarius hic legitur apud Aristophanem *Acharnens.* pag. 394. (281. Ed. Bas. *P.*)

βάζω, καὶ βοῦς, καὶ τὰς ἁμάξας εἰς τὸ ἄστυ, καὶ γύναια, καὶ πρεσβυτέρους ἄνδρας, καὶ ἐργάτας ἐξοπλιζομένους· μηδὲ ἄγρια λάχανα καὶ σκάνδικας ἔτι φαγώμεθα.

Σκαπάνη. σκαφεῖον. ὀρύγιον. δικέλλιον· ὁ παρ' ἡμῖν τζόκος λεγόμενος.

Σκαρδαμύττει.[1] πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς μύει, (ἤγουν κλείει) καὶ ἀνοίγει. παρὰ τὸ σκαίρειν, καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ πυκνῶς βλεφαρίζειν.

Σκαριφισμοῖς.[2] οἷον σκαρισμοῖς, καὶ λεπτολογίαις, εὐτελείαις, σκιαγραφίαις. σκαριφεύειν γὰρ, τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυπῶσαι πρῶτον τοὺς γραφομένους.

Σκάριφον.[3] τὸ κάρφος, καὶ φρύγανον. καὶ σκαριφήσασθαι ἐστὶ, τὸ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν.

Σκάρος. ὄνομα ἰχθύος. [4] Αἰλιανός· Μόνος ὁ θαλάσσιος σκάρος τὴν τροφὴν ἀναπολεῖ, ὥσπερ καὶ τὰ βληχητὰ, ἃ δὴ μηρυκᾶται. ἀναπολεῖ οὖν, ἀναπτύσσει, μηρυκίζεται.

Σκαφεία. ἡ σκάφευσις. καὶ σκαφίδιον, τὸ [5] λισγάρειον. καὶ σκαφεῖον, ὁμοίως.

Σκάφη.[6] πόλις. σκάφη δὲ, τὰ κοιλώματα τῶν νηῶν, ἃ ἡμεῖς γάστρας καλοῦμεν. ἀντὶ τοῦ, γαστέρας.

Σκαφηφόροι.[7] Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀγασικλέους φησίν· Οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων ἔφηβοι εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἀναβήσονται, οὐχ ὑμῖν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τῷ ἀργυρίῳ. οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρουν Ἀθήνησι. Δημήτριος γοῦν ἐν γ' Νομοθεσίας φησὶν, ὅτι προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκοις ἐν ταῖς πομπαῖς, αὐτοὺς μὲν [8] σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν ὑδρεῖα καὶ σκιάδεια.

Σκάφιον. [9] εἶδος κουρᾶς. [10] Ἀριστοφάνης·

Σὺ δὲ κοψίχῳ ἔοικας σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

Σκαιᾷ. τῇ ἀριστερᾷ.

Σκαιεμβατεῖν. τὸ σκαιῶς καὶ ἀρρύθμως ἐμβαίνειν ὀρχούμενον. τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ κενεμβατεῖν.

Σκαιός. ἀριστερός. ἄφωνος. ἀπαίδευτος. κακός. οὕτως ἐκάλουν τοὺς ἀμαθεῖς, καὶ [11] δυσπαρακολουθήτους, καὶ τοὺς μωρούς. ἀπὸ τῆς σκαιᾶς. Ἀριστοφάνης [12] Νεφέλαις·

Οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα,
Οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιὸν, οὐδ' ἐπιλήσμονα.

καὶ αὖθις [13] Ἀριστοφάνης·

urbem venientes, & oves, & boves, & plaustra, & mulierculas, & viros seniores, & operarios armatos: nec olera sylvestria & scandices iterum edamus.

Σκαπάνη. Bidens. Ligo. Instrumentum fossorium, quod apud nos tzocus vocatur.

Σκαρδαμύττει. Frequenter oculos claudit & aperit. Nictat. A σκαίρειν, salire, & μύειν, claudere: [quod oculi nictantis quasi salire videantur.] Idem etiam significat βλεφαρίζω.

Σκαριφισμοῖς. Disputationibus de rebus frivolis & inanibus. Nugis. [Proprie,] adumbrationibus, sive rudibus delineationibus. Σκαριφεύειν enim dicitur de pictoribus, qui imaginem rei alicujus rudi quodam modo delineant & adumbrant.

Σκάριφον. Festuca. Cremium. Et σκαριφήσασθαι, perfunctorie aliquid agere, & minime accurate.

Σκάρος. Scarus. Nomen piscis. Ælianus: *Solus marinus scarus cibum remandit, ut animalia balantia, quæ ruminantur.*

Σκαφεία. Fossio. Fossura. Et σκαφίδιον. Ligo. Instrumentum fossorium. Et σκαφεῖον, idem.

Σκάφη. Urbs. Item, σκάφη, alveos navium, quos nos γάστρας, i. e. ventres vocamus.

Σκαφηφόροι. Scapham ferentes. Scaphiferi. Dinarchus in oratione contra Agesiclem ait: *Adolescentes, qui scaphas ferunt, in Arcem adscendent, non vobis gratiam habentes ob jus civitatis, sed pecuniæ.* Hi enim Athenis scaphas ferebant. Demetrius namque lib. III. de Legislatione refert, Legem inquilinis imperasse, ut ipsi quidem in pompis scaphas ferrent, ipsorum vero filiæ hydrias & umbellas.

Σκάφιον. Scaphium. Tonsuræ genus. [Item, caput.] Aristophanes: *Tu vero similis es copsicho, cujus caput vulsum est.*

Σκαιᾷ. Lævæ. Sinistræ.

Σκαιεμβατεῖν. Inepte & inconcinne saltare, vel incedere. Pro eodem in vulgari sermone dicitur, κενεμβατεῖν.

Σκαιός. Lævus. Sinister. Mutus. Indoctus. Ineptus. Vel, sic vocabant imperitos, & tardos, & stolidos. [Per translationem ductam] a manu sinistra. Aristophanes *Nubibus*: *Nunquam vidi virum ingenio tam agresti, neque consilii adeo expertem, nec tardum, nec obliviosum.* Et iterum Aristophanes: *Non erat*

1 Σκαρδαμύττει] Vide Erotianum v. Καρδαμύσσειν.

2 Σκαριφισμοῖς. οἷον σκαρ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Ranas*, pag. 281.

3 Σκάριφον. τὸ κάρφος, καὶ φρ.] Et hæc leguntur apud Scholiastam Aristoph. loco laudato: itemque supra, v. Διεσκαριφησάμεθα.

4 Αἰλιανός] Lib. II. *Hist. Anim.* cap. LIV. sed ubi locus hic paulo aliter legitur. Confer etiam Nostrum supra v. Ἀναπολεῖ, ubi hoc ipsum fragmentum occurrit.

5 Λισγάρειον] Sic MSS. Paris. At priores Editt. minus recte, λιγάρειον. Est autem λισγάρειον vox recentiorum Græcorum, de qua vide Dufrenium in Glossario Græco.

6 Σκάφη. πόλις] Videtur Suidas respexisse ad locum illum Aristoph. in *Vespis*, pag. 433.

Περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.

Scholiasta: Ἀεὶ οἱ ποιηταὶ τὰς πόλεις πλοίοις παραβάλλουσι. Vel, quod potius crediderim, Suidas scripserat, Σκάρφη, πόλις. Σκάρφη enim esse nomen proprium urbis, quæ etiam Σκάρφεια dicebatur, testatur Eustathius ad Homer. pag. 265.

7 Σκαφηφόροι. Δείν.] Ex Harpocratione.

8 Σκάφας φέρειν] Vide Meursium *Panathen.* cap. XXI.

9 Εἶδος κουρᾶς] Quamvis Suidæ succinant Hesychius & Harpocratio, non vereor tamen cum Salmasio ad Solinum pag. 448. Edit. Ultraj. asserere, interpretationem istam in subjuncto loco Aristophanis locum habere non posse, sed in eo σκάφιον significare *caput*. Nam τὸ κόψιχος σκάφιον ἀποτετιλμένος vix sane aliter interpretari possis, quam, *copsichus caput vulsum*, seu, *pennis nudatum habens*. Copsichus enim est genus avis. Τὸ σκάφιον autem significare *caput*, clare testatur Pollux lib. II. cap. IV. ubi ad significationem istam probandam adducit versum illum Aristophanis,

Ἵνα μὴ καταγῇς τὸ σκάφιον πληγεὶς ξύλῳ.

Id est, *Ne tibi percussum fuste frangatur caput.* Polluci adde Suidam v. Κεφαλή, qui testatur, caput a Medicis appellari solere σκαφεῖον.

10 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 579. (399. Ed. Bas. *P.*)

11 Δυσπαρακολουθήτους] De hac voce vide Gatak. ad Marc. Anton. lib. V. §. 5.

12 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 164. (95. Ed. Bas. *P.*)

13 Ἀριστοφάνης] In *Pluto*, pag. 99. (48. Ed. Bas. *P.*)

Οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος· ἀλλ' ἠπίστατο
Γραὸς καταρώσης τἀφόδια κατεσθίειν.

ἀντὶ τοῦ κολακεύειν, καὶ ἐσθίειν τὰ ἀναλώματα. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ ἐν μὲν ταῖς ἐντεύξεσι σκαιὸς ἦν· ἐν δὲ ταῖς πράξεσι καὶ μάλα ἐς τοὐναντίον ἤπιος, καὶ τὸ ἀγχίνουν ἀποχρώντως ἔχων. καὶ σκαιόθεν, ἐπίῤῥημα. λέγεται καὶ σκαιοσύνη παρὰ Ἀριστοφάνει.

Σκαιότατον. ἀπαίδευτον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Σκαιότατον γερόντιον.

Σκαιότης. μωρία. ἀπαιδευσία. ἀγροιότης. ἀπάτη.

Σκαιωρία.[1] ἡ κακὴ βουλή.

Σκαίροντες. χορεύοντες. σκιρτῶντες.

Σκεδάζει. σκορπίζει.

Σκεδάννυσθαι. σκορπίζεσθαι.

Σκελετός. ὁ ξηρός.

Σκελλίου υἱός. Ἀριστοκράτης. Φησὶν[2] οὖν Ἀριστοφάνης· Καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι. ἤγουν, τὸν Ἀριστοκράτην. διὰ τὸν Ἀριστοκράτην δὲ οὕτω φησὶ, μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ τὸν Ἀριστοκράτην μισῶ· ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

Σκεμμούς. βουλάς. σκέψεις. Τοῦτο δὲ τοὺς βασιλείους κατεμήνυε σκεμμούς.

Σκέπανον. σκέπη.

Καὶ πῖλον κεφαλῆς οὐχ ὁσίας σκέπανον.

λέγεται καὶ σκέπας.

[3] Καυσίη, τὸ πάροιθεν Μακεδόσιν εὔκολον ὅπλον,
Καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.

Σκεπεινὸς τόπος.

Σκέπη. παρὰ Ἡροδότῳ, θήκη, δέρμα.

Σκέρβολλε. λοιδόρει. [4] Μὴ σκέρβολλε πονηρά. τουτέστι, μὴ λοιδόρει πικρά. μὴ ποίκιλλε. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ κερτομεῖν.

Σκευή. ὅπλισις. ἡ στολή. Ὁ δὲ ἱερεὺς σκευὴν ἐσκευάζετο τὴν τοῦ δημίου, μεταλαβὼν ἀντὶ τῶν σεμνοτάτων τὰ οἴκτιστα. † Τὰ δὲ πολλὰ τῶν θηρίων εἰς βάθος νηξάμενα, τῆς θαλάσσης αὐτοῖς εἰς τὰς σκευὰς ἐμπεσούσης, ἀπεπνίγη. † Ὁ δὲ [5] καρτερὸς τῆς τε σκευῆς τῇ λαμπρότητι διαφέρων ἦν.

Σκεῦος. χωρητικόν τινος εἴδους ἀγγεῖον. Πολύβιος· [6] Ἦν δὲ ὁ Δαμοκλῆς σκεῦος εὐφυὲς, πολλὰς ἔχων ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν. καὶ, [7] Σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα. Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀντιθέτου. ἀντὶ τοῦ, σκευωρούμενον, καὶ κατασκευάζοντα, καὶ πλαττόμενον.

stultus homo, sed anus subantis bona consumere norat. Vel, adulari norat, & pecuniam, qua anus res ad victum necessarias sibi comparabat, absumere. Et iterum: *Ille vero in congressibus quidem erat morosus & minime blandus: at in factis contra humanus admodum, & satis solers.* Et σκαιόθεν, adverbium. Inepte, sinistre. Dicitur & σκαιοσύνη apud Aristophanem.

Σκαιότατον. Ineptissimum. Indoctissimum. Aristophanes *Nubibus: Ineptissimus senecio.*

Σκαιότης. Stultitia. Inscitia. Rusticitas. Ineptia. Fraus. Deceptio.

Σκαιωρία. Malum consilium. Malitia. Dolus. Fraus.

Σκαίροντες. Saltantes. Tripudiantes. Salientes.

Σκεδάζει. Dissipat. Dispergit.

Σκεδάννυσθαι. Dispergi. Dissipari.

Σκελετός. Siccus. Aridus.

Σκελλίου υἱός. Scelliæ filius. Id est, Aristocrates. Ait igitur Aristophanes: *Et filium Scelliæ detestor.* Id est, Aristocratem. Sensus vero hic est: Odio prosequor Aristocratiam, quia & Aristocratem; qui illo nomine vocatur.

Σκεμμούς. Consilia. Deliberationes. *Partim vero Regis consilia indicabat.*

Σκέπανον. Tegmen. Velamentum.

Et pileum capitis non pii tegmen.

Dicitur & σκέπας. *Causia, quæ ante Macedonibus commodum fuisti capitis tegmen, tam nivem propulsans, quam galeæ usum in bello præstans.*

Σκεπεινὸς τόπος. Tectus locus.

Σκέπη. Tegmen. Apud Herodotum, theca, pellis.

Σκέρβολλε. Convitiis insectare. Maledic. *Ne mala convitia faxis.* Vel, *Ne acerbis maledictis [alios] incessas.* Significat etiam idem, quod κερτομεῖν, i. e. cavillari, & falsis dictis aliquem irritare.

Σκευή. Armatura. Vel, vestis. *Sacerdos autem vestem carnificis assumpsit, honestissimo vestitu in miserrimum mutato. † Pleræque autem feræ, quæ in profundo natabant, cum mare in sarcinas earum incidisset, suffocatæ sunt. † Craterus vero splendido cultu præ cæteris insignis erat.*

Σκεῦος. Vas alicujus rei capax. [Instrumentum.] Polybius: *Damocles vero erat instrumentum aptissimum, & quo ad multas res opportune uti posses.* Et σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα. Hyperides in oratione adversus Mantitheum. Id est, qui dolum aliquem & fraudem componit & machinatur, vel comminiscitur.

1 Σκαιωρία] Imo, σκευωρία. Vide infra h. v.

2 Φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 547. (373. Ed. Bas. *P.*) Vide ibi Scholiastam.

3 Καυσίη, τὸ πάρ.] Scribe, Καυσίη, ἡ τὸ πάροιθε Μακηδόσιν εὔκολον, &c. Sic enim recte legitur in Anthologia inedita, ex qua Epigramma integrum, cujus distichum hoc pars est, publici juris fecimus supra v. Καυσία.

4 Μὴ σκέρβολλε πονηρά] Hæc sunt verba Aristoph. *Equit.* pag. 337. (236. Ed. Bas. *P.*) Vide ibi veterem Enarratorem.

5 Καρτερός] Lego, Κρατερὸς, ut sit nomen proprium Crateri, qui erat unus ex ducibus Alexandri Magni.

6 Ἦν δὲ ὁ Δαμοκλῆς σκ.] Fragmentum hoc Polybii legitur etiam supra v. Εὐφυᾶ.

7 Σκευοποιοῦντα τὸ πρ.] Ex Harpocratione: sed apud quem pro Ἀντιθέτου legitur Μαντιθέου, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Oratio enim Hyperidis κατὰ Μαντιθέου laudatur etiam ab Athenæo.

Σκευο-

Σκευοφορεῖον, καὶ σιτοφυλακεῖον. σκευοφυλάκιον δὲ, καὶ χαρτοφυλάκιον.

Σκευωρία. κατασκευή, ἐπιβουλή. βλάβη.

Σκιρωθέντος[1] ἥπατος. σκίρωμα γὰρ πάθος[2] περὶ τὸ ἧπαρ ἀνίατον.

Σκίρων. ὄνομα λῃστοῦ. καὶ Σκιρωνίδης, ὄνομα πατρωνυμικόν. καὶ Σκιρωνὶς πέτρα, ἡ τραχεῖα. καὶ διφορεῖται.

Σκηνή.[3] Σκηνή ἐστιν ἡ μέση θύρα τοῦ θεάτρου. Παρασκήνια δὲ, τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς μέσης θύρας. ἵνα δὲ σαφέστερον εἴπω, μετὰ τὴν σκηνὴν εὐθὺς καὶ τὰ παρασκήνια, ἡ ὀρχήστρα. αὕτη δέ ἐστιν ὁ τόπος, ὁ ἐκ σανίδων ἔχων τὸ ἔδαφος·[4] ἀφ' οὗ θεατρίζουσιν οἱ μῖμοι. ἔτι μετὰ τὴν ὀρχήστραν βωμὸς τοῦ Διονύσου, ὃς καλεῖται θυμέλη· παρὰ τὸ θύειν. μετὰ δὲ τὴν θυμέλην ἡ κονίστρα, τουτέστι, τὸ κάτω ἔδαφος τοῦ θεάτρου. καὶ [5] σκηνίτης, ὁ ἐπὶ τῇ σκηνῇ.

Αἰεί[6] τοι λιπαρῷ ἐπὶ σήματι, δῖε Σοφόκλεις,
Σκηνίτης μαλακοὺς κισσὸς ἄλοιτο πόδας.

Σκηνίτης.[7] Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῷ· Πυθόδωρον γὰρ τὸν Σκηνίτην καλούμενον. ἔοικε δὲ ἐπώνυμον εἶναι. μή ποτε δὲ ὡς εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον· ἐπεὶ ἐν σκηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν ὠνίων. καὶ σκηνίτης βίος, ὁ ἀπεξενωμένος. Καὶ, Σκηνὴ δὲ, ἣν ἔχουσιν. οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν. [8] Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν. ἔοικε δὲ σκεῦός τι εἶναι· ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναι φασίν· οἱ δὲ, σκιάδειον. καὶ, σκηνὴν ἐπήξατο. τουτέστι, τένδαν, κατὰ γλῶσσαν.

Σκευοφορεῖον, & σιτοφυλακεῖον. [Per ει scribuntur in syllaba penultima.] At σκευοφυλάκιον, & χαρτοφυλάκιον, [per ι.]

Σκευωρία. Machinatio. Insidiæ. Damnum.

Σκιρωθέντος ἥπατος. *Hepate sciromate laborante.* Sciroma autem est morbus hepatis insanabilis.

Σκίρων. Sciron. Nomen latronis. Et Scironides, nomen patronymicum. Et Σκιρωνὶς πέτρα, Scironis petra. Duplici autem modo effertur.

Σκηνή. Scena. Id est, media janua Theatri. Parascenia vero dicuntur loca in Theatro, quæ sunt ab utraque parte mediæ illius januæ. Vel, ut clarius loquar, post Scenam & Parascenia proxima est Orchestra, pavimentum habens ex tabulis constans, in qua histriones fabulas agunt. Orchestram excipit ara Bacchi, Thymele dicta; a verbo θύειν, sacrificare. Thymelen vero, Conistra; quæ est infimum pavimentum Theatri. Et σκηνίτης, scenicus, sive, qui est in scena. [In Epigrammate:] *Semper in splendido sepulcro tuo, divine Sophocles, scenica circa molles pedes tuos saliat hedera.*

Σκηνίτης. Scenites. Scenicus. Isocrates in oratione *Trapezitica: Pythodorum illum, Sceniten vocatum.* Videtur autem esse cognomen. Videndum tamen annon forte hoc [in Pythodorum dictum sit,] ut hominem, qui in foro mercaturam faceret. In tentoriis enim variæ merces venum exponi solebant. Et σκηνίτης βίος, vita eorum, qui in tentoriis degunt. Id est, vita vaga. Et Demosthenes in oratione adversus Spudiam: *Et scenam, quam habent. Nam neque hanc acceptam proferunt.* Hoc in loco vocem σκηνὴ quidam significare ajunt ornamentum muliebre: nonnulli vero, umbellam. Et, σκηνὴν ἐπ. Tentorium fixit. Vel, ut Græci recentiores vocant, τένδαν.

Σκηνημάτων. τῶν οἰκήσεων. [9] Χειμέριον νύκτα τηρήσαντες ἐξῆλθον, ἐν ᾗ οὐδ' ἄν τις τῶν βαρβάρων τῶν ἠθάδων ἄνευ τινὸς ἐξαισίου ἀνάγκης ἔξω τῶν σκηνημάτων ἐγένετο. καὶ σκηνίτης, ὁ ἐπὶ τῇ σκηνῇ.

Σκηνοῤῥάφος. ὁ δέρματα συῤῥάπτων.

Σκῆνος. σκήνωμα. Σκήνωμα τοῦ Θεοῦ. ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ.

Σκηπάνιον. σκῆπτρον.

Σκήπτος. ὁ προφασιζόμενος.

Σκηπίων. ὅτι Σκηπίων ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς πρὸς Ἀννίβαν τὸν Καρχηδονίων στρατηγὸν ἐποιεῖτο συμβάσεις. ἣν δὲ δὴ συνελθόντων ἰδεῖν τὸν μὲν Σκηπίωνα εὐπρεπῆ τε τὸ σῶμα, καὶ ὑψηλόφρονα, καὶ πρὸς τὸ χάριεν μᾶλλον ἢ φοβερὸν πεφυκότα· Ἀννίβα δὲ καταπληκτικὸν ἦν τῷ δεινῷ τε καὶ συνεστραμμένῳ τοῦ

Σκηνημάτων. Tabernaculorum. Tentoriorum. *Observata procellosa nocte, exiverunt, qua nullus Barbarorum locis illis assuetorum absque maxima aliqua necessitate ex tentoriis prodiisset.* Et σκηνίτης, scenicus.

Σκηνοῤῥάφος. Pellium consutor, ex quibus tentoria conficiuntur.

Σκῆνος, & σκήνωμα. Tentorium. Tabernaculum. Tabernaculum Dei. Id est, Templum Dei.

Σκηπάνιον. Scipio. Baculus. Sceptrum.

Σκήπτος. Qui causam aliquam prætexit. Qui causatur.

Σκηπίων. Scipio, Romanorum Imperator, cum Annibale Carthaginiensium duce pacem certis conditionibus facere volebat. Cum autem essent congressi, vidisses Scipionem quidem & corpore formoso & excelso animo præditum, & natura venustum potius, quam formidabilem: Annibalis vero vultui truci

1 Σκιρωθέντος] MS. A. σκειρωθέντος, per diphthongum, ει. Et sic σκείρωμα, quod statim sequitur.

2 Περὶ τὸ ἧπαρ.] Sic rectius MS. A. quam priores Editt. quæ habent παρὰ τὸ ἧπαρ.

3 Σκηνή ἐστιν ἡ μ.] Confer cum loco Suidæ Pollucem lib. IV. cap. XIX.

4 Ἀφ' οὗ] Lego potius, ἐφ' οὗ.

5 Σκηνίτης] Sic non solum legitur in MS. A. sed etiam in Anthologia Epigrammatum; unde sequens fragmentum depromptum est. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. habent σκηνήτης, per η: quod minus placet.

6 Αἰεί τοι λιπαρ.] Distichum hoc legitur Anthol. lib. III. cap. XXV. pag. 396. ubi integrum Epigramma vide.

7 Σκηνίτης. Ἰσοκρ.] Ex Harpocratione.

8 Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν] Pag. 650.

9 Χειμέριον νύκτα τηρ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἠθάδων.

προ-

προσώπου μεμιγμένον. οὐ συμβαινόντων δὲ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, ἀλλὰ τάχος συμπίπτειν τοῖς Ῥωμαίοις διεκελεύοντο. † Ὅτι ἄνδρες τινὲς τῶν Καρχηδονίων, οἱ ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐναντίων σταλέντες ὑπὸ Ἀννίβου, τοῖς Ῥωμαίοις περιπίπτουσιν· οὓς ἀχθέντας ὡς αὐτὸν ὁ Πόπλιος κακὸν μὲν οὐδὲν εἰργάσατο· περινοστῆσαι δὲ κελεύει τὸ στρατόπεδον, καὶ δεῖπνον ἑλομένους, ἀποχωρεῖν σώους, ἀπαγγελοῦντας Ἀννίβᾳ τὰ περὶ τὴν στρατιὰν ὡς ἔχει Ῥωμαίοις.

& torvo formidabile quiddam immixtum erat. Cum autem inter eos de conditionibus non convenisset, confestim Annibal suis imperavit, ut cum Romanis congrederentur. † Quidam Carthaginiensium, ad exploranda hostium castra ab Annibale missi, in Romanos inciderunt: quos Publius ad se deductos nullo malo affecit: sed castra circumire jussit, & sumpta cœna salvos redire, ut Annibali renuntiarent qualia essent Romanorum castra.

Σκήπων. ῥόπαλον. παρ' ὃ καὶ σκηπάνιον.

Ἦπου [1] σοφὸς ἦν, ὃς ἔφασκε πρὶν ἂν ἀμφοῖν τὸν
μῦθον ἀκούσῃς,
Οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ δ' ἤδη πολλοὺς νενίκηκας.
Ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας, τοὺς σκήπωνας καταβάλλω.

Σκήπων. Baculus. Scipio. Unde etiam [deductum est nomen] σκηπάνιον, [quod idem significat.] *Vere sapiens erat ille, qui dixit, Priusquam utramque partem audiveris, sententiam ne feras. Tu vero illum longe superasti. Quare ira remissa, scipiones abjicio.*

Σκήπτεται. προφασίζεται.

Σκήπτεται. Causatur. Tergiversatur.

Σκηπτόμενος. ἐπερειδόμενος. στηριζόμενος. καὶ σκηριπτόμενος, ὁμοίως.

Σκηπτόμενος. Innixus. Fultus. Qui alicui rei innititur. Et σκηριπτόμενος, idem.

Σκηπτός. κεραυνὸς, ἄνωθεν διὰ [2] πυρός. [3] Ὥσπερ τις λαῖλαψ ἐπιθαλάττιος ἢ ῥαγδαῖος σκηπτὸς ἐξαπιναίως ἐπεφοίτησε. καὶ αὖθις· Σκηπτοὶ τοίνυν κατηνέχθησαν, καὶ τὸ στρατόπεδον κατέπρησαν. καὶ αὖθις· Νέφη συνέδραμε, καὶ ὑετοὶ πολλοὶ καὶ σκηπτοὶ κατώλισθον.

Σκηπτός. Fulmen. Ignis cœlestis. *Tanquam procella quædam marina, vel fulmen violentum, repente in eos irruit.* Et iterum: *Fulmina igitur cœlitus descendentia, castra combusserunt.* Et iterum: *Cœlo nubibus obducto, multæ pluviæ & fulmina deciderunt.*

Σκηπτοῦχος. βασιλεὺς σκηπτροφόρος.

Σκηπτοῦχος. Sceptrifer. Epithetum Regis.

Σκῆπτρον. βασιλικὴ ῥάβδος.

Σκῆπτρον. Sceptrum, regiæ potestatis symbolum.

Σκηριπτόμενος. ἐπερειδόμενος. στηριζόμενος.

Σκηριπτόμενος. Qui nititur. Qui fulcitur.

Σκήρων. ὄνομα ἔθνους. καὶ Σκηρωνεὺς, ἐθνικόν.

Σκήρων. Sceron. Nomen gentis. Et Sceroneus, nomen gentile.

Σκῆτις, Σκήτεως. ὄνομα τόπου.

Σκῆτις. Scetis. Nomen loci.

Σκήψας. ἐπιβαλών. ἐπιφέρων. [4] Σοφοκλῆς·

— Ἐν δ' ὁ πυρφόρος Θεὸς
Σκήψας, ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν.

Καὶ σκηψαμένων τινῶν προδοσίαν ὁμογλώσσων τοῖς Σκύθαις, τοῖς καλουμένοις Γρουθίγγοις.

Σκήψας. Ingruens. Irruens. Sophocles: *Ignifera vero Dea, Pestilentia inimicissima, ingruens urbem exagitat.* [Et σκήπτεσθαι, causari, prætexere.] *Cum autem quidam, eadem lingua utentes, qua Scythæ, Gruthingi vocati, proditionem causarentur.*

Σκῆψις. περικάλυμμα, πρόφασις, ἢ φροντὶς, ἀναβολή. καὶ σκήπτομαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Ναὶ σκήπτομαι γ', ὅταν τύχω. ἀντὶ τοῦ, προφασίζομαι. καὶ Σοφοκλῆς·

Ἀλλ' εἰσόρα, μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τίθῃς.

Σκῆψις. Prætextus. Causa. Vel, cura, dilatio, tergiversatio. Et σκήπτομαι, causor, tergiversor. Aristophanes *Pluto: Næ, tergiversor, cum rem consequor.* Et Sophocles: *Sed vide, ne falsam causam prætexas.*

Σκῆψις. [5] πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τρωάδι· ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους.

Σκῆψις. Scepsis. Urbs est Troicæ: cujus meminit Demosthenes in oratione contra Aristocratem.

Σκιά. ζήτει ἐν τῷ Δεκάπους σκιά.

Σκιά. Umbra. Quære in v. Δεκάπους σκιά.

Σκιαγραφῶ. αἰνιγματικῶς.

Σκιαγραφῶ. Adumbro.

Σκιάδιον. [6] κατασκεύασμά τι, ὅπερ [7] ἐφόρουν αἱ Κανηφόροι ἀπιοῦσαι εἰς τὰ Ἐλευσίνια, ἕνεκεν τοῦ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ἢ ὅπερ ἡμεῖς καμηλαύκιον λέγομεν.

Σκιάδιον. [Sic vocabatur] instrumentum, quod Canistriferæ ad sacra Eleusinia euntes ferebant, ne a Sole adurerentur. Umbella. Vel, tegmen capitis, quod nos camelaucium vocamus.

1 Ἦπου σοφὸς ἦν, ὃς ἔφ.] Hæc sunt verba Aristophanis pag. 484. sed ubi versus secundus rectius sic legitur:

Οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλοὺς δεδόκησαι.

2 Διὰ πυρός] Lego una voce, διάπυρος.

3 Ὥσπερ τις λαῖλαψ ἐπιθ.] Fragmentum hoc excerptum est ex Theophylacti Simoc. lib. II. cap. VII.

4 Σοφοκλῆς] *Oedip. Tyran.* pag. 149. ut Portus monuit.

5 Σκῆψις. πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τρ.] Ex Harpocratione.

6 Σκιάδιον. κατασκ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Aristophanis in *Avibus* pag. 610.

Τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε.

Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit.

7 Ὅπερ ἐφόρουν αἱ Κανηφόροι] Alibi tamen legas, non ipsas Canistriferas, sed pedissequas earum in pompis sacris umbellas gestasse. Aristophanes in eadem fabula, pag. 611.

Φέρε μοι σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
Ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ Κανηφόρῳ.

Scholiasta ad eum locum: Ταῖς γὰρ Κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα. Quæ totidem verbis repetit Suidas v. Δίφρος. Confer Meursii *Panathenæa*, cap. XXIII.

Σκιαδείων. καρυχίων.

Σκιὰ [1] θανάτου. οἱ περὶ θάνατον ἄγοντες κίνδυνοι.

Σκίαθος. [2] νῆσός ἐστι πλησίον Εὐβοίας, ἧς μέμνηται Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Σκιαμαχῶ. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. τῇ σκιᾷ μάχομαι.

Σκιὰ ὀνείρων. ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων. Δαμάσκιος· Ὅταν ἀντὶ πραγμάτων γεγενημένων εἴδωλα ἄττα συγγραφώμεθα, σκιὰν ὀνείρων, κατὰ Πίνδαρον.

Σκιάποδες. ἐν Λιβύῃ ἔθνος, πλατεῖς ἔχον τοὺς πόδας· οἱ ἐν τῷ καύματι ἐκ τῶν ποδῶν ἑαυτοῖς σκιὰν ποιοῦσιν, παρὰ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν, πρὸς τῇ κεκαυμένῃ Ζώνῃ.

Σκιάποδες. τούτους ἔχειν βήματά φασι τοῦ παντὸς σώματος μείζονα. διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, [3] τετραποδηδὸν βαδίζοντας, ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν, καὶ σκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ Φύσις, ἴσης οὔσης τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τραχείας, καὶ καταδύσιν μὴ ἐχούσης εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος.

Σκιάποδες. [4] Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν. Κτησίας ἐν τῷ Περίπλῳ Ἀσίας φησίν· Ὑπὲρ δὲ τούτων Σκιάποδες· οἳ τούς τε πόδας ὡς χῆνες ἔχουσι κάρτα πλατέας, καὶ ὅταν θέρμη ᾖ, ὕπτιοι ἀναπεσόντες, ἄραντες τὰ σκέλη, σκιάζονται τοῖς ποσί.

Σκιάς. [5] ἀναδενδράς. σημαίνει δὲ καὶ τὸν παρὰ Ἀθηναίοις λεγόμενον θόλον.

Σκιδνάμενος. σκορπιζόμενος.

Σκιερά. Ἀριστοφάνης· Πάρες, ὦ σκιερά.

Σκίλλα. εἶδος βοτάνης πικρᾶς καὶ θανατηφόρου τοῖς ἐσθίουσι.

Σκιμαλίσω. [6] ἐξουδενώσω. χλευάσω. [7] τῷ μέσῳ δακτύλῳ τῶν γυναικείων πυγῶν ἅψομαι. λέγεται δὲ καὶ σκιμαλίζειν κυρίως, τὸ τῷ μέσῳ δακτύλῳ ἀποπειρᾶσθαι, εἰ ᾠοτοκοῦσιν αἱ ἀλεκτορίδες. † [8] Δυοῖν ὑπερανακειμένοιν ἐν πότῳ τοῦ Ζήνωνος, καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὸν τὸν ὑφ' ἑαυτὸν σκιμαλίζοντος τῷ ποδὶ, αὐτὸς ἐκεῖνον τῷ γόνατι. ἐπιστραφέντος δὲ, Τί οὖν, οἴει, τὸν ὑποκάτω σε πάσχειν ὑπὸ σοῦ;

Σκίμπους. [9] κράβατος. ἢ σκάμνος. καὶ σκίμποδος. Ἱερὸν σκίμποδα φησὶν Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις, ἢ τὴν τῶν φιλοσόφων καθέδραν, ἢ κράβατον.

Σκιαδείων. Umbraculorum. Umbellarum.

Σκιὰ θανάτου. Umbra mortis. Id est, pericula ad mortem ducentia.

Σκίαθος. Sciathus. Insula est prope Eubœam, cujus meminit Demosthenes in *Philippicis*.

Σκιαμαχῶ. Cum umbra pugno. De rebus, quæ fieri nequeunt.

Σκιὰ ὀνείρων. Umbra somniorum. Dicitur de rebus obscuris ac incertis. Damascius: *Quum pro rebus gestis simulacra quædam conscribimus, umbram somniorum, secundum Pindarum.*

Σκιάποδες. Sciapodes. Sic dicitur gens quædam in Africa, latos habens pedes, quæ in æstu pedibus umbram sibi facit: ad Oceanum Occidentalem, prope Zonam torridam.

Σκιάποδες. Sciapodes. Hos ajunt pedum plantas toto corpore majores habere: &, cum non habeant domos, sed æstu Solis adurantur, quadrupedum instar ingredientes erecto altero pede reliquum corpus obumbrare. Hoc enim beneficium Natura illis dedit, quod terra illorum sit plana, & aspera, nec latebras habeat, quas incolæ subeuntes æstum vitare possint.

Σκιάποδες. Sciapodes. Antiphon in oratione *de Concordia*. Gens est Libyca. Ctesias vero in *Periplo Asiæ* inquit: *Supra istos [siti sunt] Sciapodes, qui pedes anserum instar valde latos habent, &, cum æstus est, supini jacentes, crura tollunt, & pedibus umbram sibi faciunt.*

Σκιάς. Vitis arbustiva. [Sic dicta, quod umbram faciat.] Item, Tholus, apud Athenienses sic dictus.

Σκιδνάμενος. Qui dispergitur. Qui dissipatur.

Σκιερά. Umbrosa. Aristophanes: *Adesdum, o umbrosa.*

Σκίλλα. Scilla. Genus herbæ amaræ, & letiferæ illis, qui eam edunt.

Σκιμαλίσω. Nihili faciam. Contemnam. Deridebo. Medio digito nates muliebres attrectabo. Proprie autem σκιμαλίζειν significat, medio digito explorare gallinas, an ova pariant. † *Duobus in convivio infra Zenonem accumbentibus, cum is, qui ei accumbebat, inferiorem socium pulsaret pede, ipse eum genu pulsavit. Converso illo, Quid ergo, ait, illum abs te pati arbitraris, qui infra te accumbit?*

Σκίμπους. Grabatus. Vel, scamnum. Et σκίμποδος, [genitivus.] Aristophanes in *Nubibus sacrum scimpoda* vocat, vel Philosophorum cathedram, vel grabatum. Dicunt autem

1 Σκιὰ θανάτου] Psalm. LXXXVII. v. 6.

2 Σκίαθος. νῆσ.] Ex Harpocratione.

3 Τετραποδηδὸν βαδ.] Confer Nostrum infra v. Τετραποδηγὸν, ubi hæc repetuntur.

4 Σκιάποδες. Ἀντιφ.] Ex Harpocratione.

5 Σκιάς] Confer omnino Hesychium & Etymologum h. v.

6 Σκιμαλίσω ——— ᾠοτοκοῦσιν] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Acharn.* pag. 393. (280. Ed. Bas. *P.*) Idem Enarrator ad *Pacem*, pag. 662. vocem σκιμαλίζειν sic explicat: Σκιμαλίσαι ἐστὶ κυρίως, τὸ τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὄρνεου βαλεῖν. οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅταν βουλόμενοι ἐφυβρίσαι τινὰ, τὸν μέσον δάκτυλον ἐντείνωσι, δείξωσιν αὐτῷ. Confer etiam Suidam supra v. Ἐσκιμάλισε.

7 Τῷ μέσῳ δακτύλῳ] Hanc lectionem ex MS. A. revocavi. Antea enim minus recte legebatur, τῷ μικρῷ δακτύλῳ. Et sic paulo post.

8 Δυοῖν ὑπερανακειμένοιν ἐν π.] Hæc, & quæ sequuntur, sunt verba Laertii in *Zenone Citt.* Lib. VII. Segm. XVII. ut Pearsonius observaverat. Pro ὑπερανακειμένοιν vero, ut legitur etiam apud Laertium, sensus suadet, ut scribatur ὑπανακειμένοιν: quam lectionem in versione expressimus.

9 Σκίμπους. κράβ.] Eadem fere leguntur apud Scholiastam Aristoph. ad *Nubes*, pag. 138. (73. Ed. Bas. *P.*)

Φασὶ

φασὶ δὲ σκιμπόδιον ἰδίως λέγεσθαι τὸ χωλοκράβατον. σκιμβάζειν γὰρ τὸ χωλαίνειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἢ τὸν σκαμβοὺς ἔχοντα πόδας.

Σκινδάλαμοι. τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα. ἢ σκόλοπες. ἡ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν. † Σκινδάλαμοι. τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας, ὀξύνεται· ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων, παροξύνεται. Σκινδαλάμους οὖν, λεπτολογίας. [1] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι.

καὶ, [2] Σκινδαλμῶν παραξόνια. Σκινδαλμὸς δὲ κυρίως, τὸ περὶ τὸν φλοιὸν τοῦ καλάμου ξέσμα. παραξόνια δὲ, οἷον κινδυνώδη καὶ παράβολα. περὶ τὸν τροχὸν ἑλκόμενα.

Σκινδαψός. ὄργανον μουσικόν. περὶ Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως·

——— Ὁ [3] δ' ἔρρει γύργαθος αὐτοῦ
Μικρὸς ἰών· νοῦν δ' εἶχεν ἐλάσσονα σκινδαψοῖο.

Σκινδαψὸς, [4] ἀφάνα.

Σκινθίζεται. λακτίζεται.

Σκιόεις, σκιόεντος κλίνεται. καὶ σκιόεντα, σύσκια.

Σκιόθηρα. εἶδος πλοίου.

Σκιώνην.

———— [5] Ἦ μοι κρεῖττον ἦν
Τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.

Σκιωρεῖται. [6] λόχος ἀνδρῶν χ'. [7] Ἀρκαδικὸς, ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς πολέμοις, καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν.

Σκιπίων. [8] οὗτος στρατηγὸς γέγονε Ῥωμαίων, ὃς χρησμὸν εἴρηκεν, οὐ λόγον. καὶ γὰρ μετὰ τὴν τῆς Καρχηδόνος καθαίρεσιν θαρσούντων Ῥωμαίων, ὡς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διάξονται τοῦ χρόνου, παρελθὼν εἰς μέσους, Νῦν μὲν τοι χρὴ νομίζειν, ἔφη, πολέμων ἀρχὰς τὰ παρόντα. κινδυνεύσομεν γὰρ μήτε οὓς φοβήσομεν, μήτε οὓς φοβηθῶμεν ἀπολελοιπότες. ἀλλὰ Ῥωμαίοις μὲν, καὶ Καρχηδονίων ἀνῃρημένων, ἐπικλυσθέντες ἕτεροι πόλεμοι πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἤρκεσαν. † Τῷ [9] γὰρ βασιλεῖ ἐς ἄδειαν προσελθόντι τοῦ ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούληται, παράλογοί τινες ἀρχαὶ παθῶν τὴν ψυχὴν ὑπολαβοῦσαι, πρὸς ὑπερορίους ἔτι καὶ ἀτοπωτέρας ὁρμάς τε καὶ ἐνεργείας τὴν ὅλην βασιλείαν ἐξέωσαν.

Σκίῤῥα. γῆ λευκὴ, ὥσπερ γύψος.

Σκίπωνος. τοῦ ῥάβδου. καὶ σκίπτωνος.

Σκιράδος. τῆς Ἀθηνᾶς.

σκιμπόδιον proprie dici grabatum exiguum, & quasi claudum. Σκιμβάζειν enim claudicare significat apud veteres: a σκαμβὸς, pravus, distortus: quod, qui claudicant, distortos pedes habere soleant.

Σκινδάλαμοι. Calamorum ramenta. Vel, surculi, corporibus inhærentes. [Item, metaphorice,] curiosa circa res leves diligentia. Hæc vox in casu recto acuitur: at in casibus obliquis penacuitur. Σκινδαλάμους igitur Aristophanes in *Nubibus* subtiles nugas vocat. [Ait enim:] *Verborum subtiles nugas accurate discam.* Et, Σκινδαλμῶν παραξόνια, *Nugæ subtiles commissionibusque aptæ.* Σκινδαλμὸς vero proprie vocatur ramentum, quod a cortice calami abraditur. Παραξόνια vero, periculosa, temeraria, audacia. Proprie, quæ sunt circa axem rotæ.

Σκινδαψός. Scindapsus. Instrumentum Musicum. De Zenone Cittico [Timon dixit:] *Ille vero ibat ut gyrgathus, exigua corporis statura præditus; mentem vero minorem habens scindapso.* Scindapsus [hic metaphorice significat,] affanias, vel nugas.

Σκινθίζεται. Calcitrat.

Σκιόεις. Declinatur, σκιόεντος. Umbrosus. Et σκιόεντα, umbrosa.

Σκιόθηρα. Sciothera. Navigii genus.

Σκιώνην. Scionen. [Aristophanes:] *Satius fuisset me custodire Scionen, quam hujus patrem.*

Σκιωρεῖται. Sciorítæ. Cohors Arcadica DC. virorum, quæ & initium faciebat pugnæ, & postrema e prœlio recedebat.

Σκιπίων. Scipio. Hic fuit Romanorum Imperator, qui oraculum potius quam dictum protulit. Cum enim Carthagine eversa Romani sperarent, imperium suum pacatum in posterum & tranquillum fore; in medium progressus, Hoc, inquit, tempus bellorum esse initium existimare debetis. Metuendum enim est, ne de medio sustulerimus tam quos terreamus, quam quos formidemus. Sed & Carthaginensibus sublatis Romani ex aliis bellis, quæ eos exceperunt, satis documenti capere potuerunt. † Cum enim Rex liberam potestatem adeptus fuisset quidvis agendi arbitratu suo, miri quidam affectus in animo ejus statim exorti sunt, qui ad externa bella absurdasque molitiones totum regnum impulerunt.

Σκίῤῥα. Scirrha. Terra alba, ut gypsus.

Σκίπωνος, & σκίπτωνος. Scipionis. Baculi.

Σκιράδος. Sciradis. [A recto Σκιράς: quod est epithetum] Minervæ.

1 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 130. (66. Ed. Bas. *P.*)

2 Σκινδαλμῶν παραξόνια] Hæc sunt verba Aristoph. in *Ranis*, pag. 250. (162. Ed. Bas. *P.*)

3 Ὁ δ' ἔρρει γύργ.] Est fragmentum Timonis Sillographi, quod exstat apud Laertium in *Zenone Citt.* Lib. VII. Segm. XV. unde id Suidas mutuatus est. Ibi autem rectius sic legitur:

——— Ὁ δ' ἔρρει γύργαθος ὥς τις,
Μικρὸς ἰὼν, &c.

Vide ibi Interpretes.

4 Ἀφάνα] Potius, ἀφάννα. Vide Stephanum Byzantium v. Ἀφάνναι.

5 Ἦ μοι κρεῖττ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Vespis*, pag. 443.

6 Σκιωρεῖται] Hi Σκιρῖται appellantur a Xenophonte, Thucydide, & Diodoro Siculo: quæ lectio præferenda est. Hesychius: Σκειρίτης λόχος, οὕτω καλούμενος, ὁ προκινδυνεύων. ἦν δὲ Ἀρκαδικός. Etymologus: Σκίρτης λόχος, ἀνδρῶν ἑξακοσίων, οἱ αὐτοὶ καθ' αὑτοὺς ἐστρατεύοντο, καὶ οὐχ ἅμα τοῖς ἄλλοις Λακεδαιμονίοις. Scribe, Σκιρίτης. Confer Meurs. *Lect. Attic.* lib. I. cap. XVI.

7 Ἀρκαδικός] Imo, Λακωνικός. Sciritarum enim cohorte Lacedæmonios olim usos fuisse, scriptores uno ore testantur. Scholiasta Thucydidis ad lib. V. cap. LXVII. Σκιρῖται. λόχος Λακωνικὸς οὕτω λεγόμενος. Vide Meursium loco laudato.

8 Οὗτος στρατηγὸς γέγ.] Confer Nostrum infra v. Χρησμὸς, ubi eadem leguntur.

9 Τῷ γὰρ βασιλεῖ εἰς ἄδ.] Quid hæc ad v. Σκιπίων faciant, haud sane video.

Σκιραφεῖον.[1] κυβευτήριον. ἐπειδὴ διέτριβον ἐν Σκίρῳ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος.

Σκίῤῥον.[2]

Κυνῶν [3] ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
Ὅστις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ,
Ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκίῤῥον ἐξεδήδοκε.

τουτέστι, τὸ ῥυπῶδες τὸ ἐπὶ τῶν τυρῶν.

Σκιῤῥόν. τὸ ξηρόν.

Σκίρον.[4] Σκίρα, ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιροφοριών. φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περί τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν Ἀθήνησιν, ὡς τὸ σκίρον σκιάδιόν ἐστι, μεθ' οὗ φερόμενοι ἐξ Ἀκροπόλεως εἴς τινα τόπον, καλούμενον Σκίρον, πορεύονται ἥ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια, καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεύς, καὶ ὁ τοῦ Ἡλίου. κομίζουσι τοῦτο Ἐτεοβουτάδαι. σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν καὶ σκέπας δὲ ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν· καὶ Ἀθηνᾶν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, ἣν Φιλόχορος μὲν ἐν β'. Ἀτθίδος ἀπὸ Σκίρου τινὸς Ἐλευσινίου μάντεως κεκλῆσθαι· Πραξίων δὲ, ἐν β'. Μεγαρικῶν, ἀπὸ Σκίρωνος.

Σκίρος.[5] σκιάδιον. ἑορτή τις ἀγομένη τῇ Ἀθηνᾷ, ὅτε σκιαδίων ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος. Σκίρα δὲ, τὰ σκιάδια. οἱ δὲ οὐ διὰ τοῦτό φασιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ Σκίρων Ἀθηνᾶν, ἣν Θησεὺς ἐποίησεν, ὅτε ἐπανῄει ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον. ἡ σκίρα δέ ἐστι γῆ λευκή, ὥσπερ γύψος. οἱ δὲ φασὶν ἀπὸ Σκίρου τοῦ Ἐλευσινίου μάντεως γενέσθαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην. ἄλλοι δὲ, ἀπὸ Σκίρου τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμῖνα.

Σκίῤῥος. ὁ γύψος.

Σκιροφοριών. μὴν Ἀθηναίων δωδέκατος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς. ζήτει ἐν τῷ Διὸς κώδιον.

Σκίρωμα. πάθος περὶ τὸ ἧπαρ ἀνίατον. ὅθεν καὶ ἧπαρ τὸ σκιρωθὲν τῇ πάθους ἀχθηδόνι.

Σκίρταλος. ὅτι Διογένης ὁ Σινωπεὺς γηραιὸς γεγονὼς ὑπὸ πειρατοῦ Σκιρτάλου ἐλήφθη.

Σκίταλοι. παρὰ Ἀριστοφάνει οἱ εὐτελεῖς καὶ πονηροί. ἦν Σκίτων κναφεύς τις, καὶ εὐτελὴς, ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος.[6] Ἀριστοφάνης·

Ἄγε δὴ Σκίταλοί τε, καὶ Φένακες, ἦν δ' ἐγὼ,

[7] Βερέσχεθοί τε, καὶ Κόβαλοι, καὶ Μόθωνες,
Ἀγορά τ', ἐν ᾗ παῖς ὢν ἐπαιδεύθην ἐγώ·

Σ Κ

Σκιραφεῖον. Sciraphiū. Locus ubi alea luditur. Forum aleatorium. In Sciro enim aleatores commorabantur, ut Theopompus auctor est.

Σκίῤῥον. Sordes, quæ sunt in superficie casei. [Aristophanes:] *Hominem seorsim ab aliis cibum capientem, & canibus omnibus voraciorem; qui, postquam oram mortarii circumnavigaverat, vel ipsas caseorum sordes in urbibus repertas devoravit.*

Σκιῤῥόν. Aridum. Siccum.

Σκίρον. Scirum. Scira, festum apud Athenienses: a quo & mensis Scirophorion appellatus est. Dicunt autem illi, qui de Mensibus & Festis Atheniensium scripserunt, *Scirum* umbellam fuisse, cum qua Minervæ sacrificula & Neptuni Solisque sacerdos ex Arce in locum quendam, qui Scirus dicebatur, deducerentur: Eteobutadis umbellam istam ferentibus. Ea autem res significabat, domos tunc & tecta exstruenda esse, quod tempus illud ædificationi maxime opportunum esset. Et Minervam Sciradem Athenienses colunt; quam Philochorus lib. II. *Rerum Atticarum*, a Sciro quodam, vate Eleusinio, sic dictam esse tradit. Praxion vero, libro II. *Rerum Megaricarum*, a Scirone quodam.

Σκίρος. Umbraculum. Umbella. [Et Σκίρα,] festum in honorem Minervæ celebrari solitum, eo tempore, quo ob summum æstum homines umbellas sibi parabant. Σκίρα enim dicuntur umbellæ. Alii vero festum hoc non inde sic appellatum esse ajunt, sed a Minerva, quam ex terra alba Theseus fecit, cum occiso Minotauro domum rediisset. Σκίρα enim est terra alba, ut gypsus. Alii tradunt, cognomen hoc a Sciro quodam Eleusinio vate deductum esse. Alii a Sciro, qui in Salaminem colonos deduxit.

Σκίῤῥος. Gypsus.

Σκιροφοριών. Scirophorion. Mensis Atheniensium duodecimus, sic dictus a Minerva Scirade. Quære in v. Διὸς κώδιον.

Σκίρωμα. Sciroma. Morbus insanabilis in hepate. Unde etiam hepar σκιρωθὲν dicitur, quod illo morbo laborat.

Σκίρταλος. Scirtalus. Diogenes Sinopensis, cum jam esset senex, a Scirtalo pirata captus est.

Σκίταλοι. Scitali. Apud Aristophanem ita vocantur vilis sortis homines, & improbi. Fuit enim quidam Sciton, fullo, & homo vilis, qui propter improbitatem a Comicis carpebatur. Aristophanes:

Agite igitur Scitalique & Phenaces, inquiebam,
Bereschethique, & Cobali, & Mothones,
Forumque, in quo puer institutus sum:

1 Σκιραφεῖον. κυβευτ.] Ex Harpocratione: sed apud quem pro ἐν Σκίρῳ legitur ἐν Σκίρωνι; minus recte. Stephanus Byzantius v. Σκίρος: Τὸ σκιράφιον δηλοῖ τὸν τόπον, εἰς ὃν οἱ κυβισταὶ (scribe, κυβευταὶ) συνίασι. καὶ ὁ σκιροφόρος σημαίνει τὸν ἀκόλαστον καὶ κυβευτὴν, ἀπὸ τῶν ἐν Σκίρῳ διατελούντων. Vide etiam Pollucem, & Eustath. ad *Odyss.* pag. 1397. 25.

2 Σκίῤῥον] Confer Hesych. v. Σκεῖρος.

3 Κυνῶν ἁπάντων ἄνδ.] Hi tres Senarii leguntur apud Aristoph. *Vespis*, pag. 496. (343. Ed. Bas. *P.*)

4 Σκίρα, ἑορτὴ παρ' Ἀθ.] Ex Harpocratione. Confer. Meurs. in *Græc. Fer.* v. Σκίρα.

5 Σκίρος] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Editt. quæ habent σκίρας.

6 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 326. (225. Ed. Bas. *P.*)

7 Βερέσχεθοί τε, καὶ K.] Versus hic claudicat, quem Bisetus sic in ordinem redigit,

Βερέσχεθοί τε, καὶ Μόθωνες, καὶ κόβαλοι.

Sed nec sic metro satis consuluit, quoniam syllaba secunda in κόβαλοι longa est; ut patet ex alio versu Aristophanis in *Equit.* p. 312.

Καὶ νὴ Δί', ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.

Quare scribendum est,

Βερέσχεθοί τε, καὶ Κόβαλοι, καὶ Μόθων.

Certe Scholiastam hic legisse Μόθων, non vero Μόθωνες, ex ejus interpretatione patet.

Νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε,

Φωνήν τ' ἀναιδῆ. ———————

Ὠνοματοποίησεν ἀναπλάσας Δαίμονάς τινας ἀναιδεῖς ἐπὶ χλεύῃ, καὶ προφέρεται αὐτὰ ὡς Θεῶν· οἷον προτρεπόμενος αὐτὸν καὶ θρασύνων εἰς εὐτολμίαν καὶ ἀναίδειαν. Σκίταλοι μὲν οὖν, οἱ εὐτελεῖς καὶ πονηροί. Βερέσχεθοι δὲ, οἱ ἀνόητοι. πέπλασται γὰρ ἡ λέξις. Κοάλεμοι δὲ, οἱ ἀνόητα κοοῦντες καὶ νοοῦντες. Μόθων δὲ, ὁ εὐτελής. Μόθωνας γὰρ ἐκάλουν οἱ Λάκωνες τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις. ἔστι καὶ γένος ὀρχήσεως. τὸ δὲ, ἦν δ' ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ, ἔφην δὲ ἐγὼ, ὡς παρὰ Πλάτωνι.

Σκίφη.[1] Καί[2] τινος ποιητοῦ τοὺς στίχους ἔφη Κράντωρ ὁ Φιλόσοφος σκίφης εἶναι μεστούς.

Σκίφος. ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος σκνιπός. ἢ τὸ ξίφος.

Σκὶψ, καὶ σκνίψ. εἴδη ζωϋφίων. καὶ αἱ σκνίπες.

Σκλαβηνόν. ἔθνος τὸ πέραθεν τοῦ Ἴστρου.

Σκληρὰ βροντή. Καὶ ἐν τούτῳ βροντάς τε σκληρὰς κτυπεῖν, καὶ ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ ἐμπίπτον χαλάσαι τοῖς βαρβάροις τὰς νευράς.

Σκληρᾶς[3] ἀοιδοῦ. τῆς Σφιγγός. τουτέστι, τῆς δυσκόλου, διὰ τὸ αἴνιγμα. ἢ τῆς φονικῆς.

> Ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμείων μολὼν
> Σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν, ὃν παρείχομεν.

Σκληραύχενας. ἀκαμπεῖς.

Σκληροί.[4] Αἰλιανός· Οἱ ἄνεμοι οἱ σκληροί τε καὶ ἐχθροὶ παραχρῆμα ἐκόπασαν· τὸ δὲ κῦμα ἐστορέσθη. καὶ παροιμία· Σκληρότερον ὑλακτῶν Ἠπειρώτου κυνὸς, συμφορὰς προσετρίβετο, καὶ ἐμεμήνει.

Σκληρόκηροι δέλτοι. αἳ μόλις μὲν γράφονται, διατηροῦσι δὲ τὰ γραφέντα.

Σκληφρός. ὁ σκληρὸς, καὶ παρηβηκώς. ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος. † Ἐκωμῳδοῦντο οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγροικοι καὶ σκληροί. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δεαχαρνεῦ.

Σκνίψ. ζῶον κωνωπῶδες. [5]Καὶ σκνίπες ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. καὶ παροιμία· Σκνὶψ ἐν χώρᾳ. ἐπὶ τῶν ταχὺ μετακινούντων ἡ παροιμία. ἔστι γὰρ ὁ σκνὶψ ζῶον μικρὸν, ξυλοφάγον.

Σκοίπας. ὄνομα κύριον, καὶ Σκόπας.

Σκολιά.

> [6]Σκολιῶν Μελίτου, Καρικῶν αὐλημάτων.

ὁ Μέλιτος οὗτος τραγικὸς ἦν ποιητὴς, ὁ Σωκράτην γραψάμενος. κωμῳδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ

Nunc mihi audaciam & verborum copiam date,

Vocemque impudentem.———

Nomina Dæmonum quorundam impudentium risus gratia confinxit, eaque ut Deorum profert, ad audaciam & impudentiam ipse se adhortans & exstimulans. Σκίταλοι igitur sunt, vilis sortis homines & improbi. Βερέσχεθοι, amentes. Est autem vox ficta. Κοάλεμοι, stulta consilia animo agitantes. Μόθων, abjectæ sortis homo. Lacones enim mothonas vocabant ingenuorum pedissequos. Est item [μόθων] genus saltationis [servilis.] Illud autem ἦν δ' ἐγὼ positum est pro ἔφην δ' ἐγώ: ut apud Platonem.

Σκίφη. Sciphe. Crantor Philosophus poetæ cujusdam versus sciphes plenos esse dixit.

Σκίφος. Est idem, qui apud nos dicitur σκνιπὸς, i.e. avarus, sordidus. Vel [ponitur pro] ξίφος, i.e. gladius.

Σκὶψ, & σκνίψ. Animalculorum genera. [Vermiculi ligna erodentes.]

Σκλαβηνόν. Sclaveni. Gens ultra Istrum.

Σκληρὰ βροντή. Horribile tonitru. Ingens cœli fragor. *Interea vero cœlum magno cum fragore tonuisse, imbresque cadentes Barbaris nervos laxasse [ajunt.]*

Σκληρᾶς ἀοιδοῦ. Duræ vatis. Sphingis scilicet. Id est, difficilis: propter ænigma nimirum. Vel, crudelis, & cæde gaudentis. *Qui adventu tuo urbem Cadmeorum a duræ Sphingis tributo, quod ei pendebamus, liberasti.*

Σκληραύχενας. Duræ cervicis homines. Contumaces.

Σκληροί. Duri. Asperi. Vehementes. *Venti vehementes & adversi confestim cessarunt, & fluctus stratus est.* Et proverbium: *Asperius latrans cane Epirotico, malaque aliis inferens insaniebat.*

Σκληρόκηροι δέλτοι. Tabellæ, in quibus propter ceræ duritiem difficulter quidem exarantur literæ, sed quæ inscripta diu servant.

Σκληφρός. Durus. Qui florem ætatis jam præteriit. Ætate provectus. Qui res duras ferre potest. † Acharnenses ut agrestes & duri a Comicis carpebantur. Quære in v. Δεαχαρνεῦ.

Σκνίψ. Scnips. Animal culici simile. *Et scnipes erant in eorum finibus.* Et proverbium: *Scnips ex regione.* Hoc proverbium dicitur de illis, qui cito & facile locum mutant. Scnips enim est animal parvum, quod ligna erodit.

Σκοίπας. Scoipas. Nomen proprium. Et Scopas, pariter.

Σκολιά. Scolia. Carmina convivalia. *Scoliorum Meliti & Caricorum aulematum.* Melitus iste fuit Poeta Tragicus, qui Socratem accusavit. Perstringitur autem a Comicis ut

1 Σκίφη] Quid vox ista significet, non constat, Grammaticis de ea tacentibus.

2 Καί τινος ποιητοῦ τοὺς στ.] Hæc sunt verba Laertii in *Crantore*, Segm. XXVII.

3 Σκληρᾶς ἀοιδοῦ. τῆς Σφιγ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Oedip. Tyran.* pag. 150. ut Portus monuit.

4 Σκληροί. Αἰλιανός· Οἱ ἄν.] Locum hunc ex MSS. supplevi. Ante enim legebatur, Σκληροί τε καὶ ἐχθροὶ παραχρῆμα, &c. Cæterum, fragmentum hoc Æliani ampliari potest ex ipso Suida supra v. Ἐστόρεσεν: quem locum confer.

5 Καὶ σκνίπες ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν] Hæc sunt verba Davidis, Psalm. CIV. 31. secundum versionem LXX. Interpretum.

6 Σκολιῶν Μελ.] Senarius hic exstat apud Aristoph. *Ranis*, pag. 273. (180. Ed. Bas. *P.*) sed ubi minus recte legitur, ——— καὶ Καρικῶν αὐλημάτων. Particula enim καὶ, ut superflua & metro versus repugnans, expungenda est.

πιήσῃ, καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. τὰ δὲ Καρικὰ αὐλήματα, μέλη θρηνώδη ἐστί.

Σκολιόν.[1] ἡ παροίνιος ᾠδή. ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων, [2]ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν· τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ᾀδόμενον καθ' ἕνα ἑξῆς· τὸ δ' ὑπὸ τῶν συνετωτάτων, ὡς ἔτυχε, τῇ τάξει· ὃ δὴ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν. ὡς δ' Ἀριστόξενος καὶ Φύλλις ὁ Μουσικὸς, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἑξῆς μυρσίνας ἔχοντες ᾖδον γνώμας καὶ ἐρωτικὰ σύντονα. ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγίνετο, διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν.

rent. Circuitus autem erat obliquus, quod

Σκολιόν. ὑπόμνημα ἔγραψεν Τυραννίων περὶ τοῦ σκολιοῦ μέτρου, ὃ προσετέθη αὐτῷ ὑπὸ Γαΐου Καίσαρος.

Σκολιόν. τὸ [3]ῥᾴδιον, κατ' ἀντίφρασιν. μέλος τι ὀλιγόστιχον. [4]Τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρωπικῶν τὸ μὲν πρεσβύτερον· τὸ δὲ, δεύτερον· ὡς καὶ [5]Πλάτων φησὶ, καὶ [6]τὸ Σκολιὸν ᾄδει. οἷον πλοῦτος, καὶ ὑγίεια.

Σκολιόν.[7] Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος, ἐποποιὸς, τοιοῦτον ἔγραψε τὸ Σκολιὸν κατὰ τοῦ πλούτου, οὗ ἡ ἀρχή·

[8]Ὄφελες, ὦ τυφλὲ πλοῦτε,
Μήτε ἐν γῇ, μήτε ἐν θαλάττῃ, μήτε ἐν ἠπείρῳ φανῆμεναι·
Ἀλλὰ τάρταρόν τε ναίειν, κ' Ἀχέροντα.
Διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά.

τούτοις ἔοικε τὰ ὑπὸ Περικλέους εἰσηγηθέντα. ἔγραψε γὰρ ψήφισμα τοιοῦτο ὁ Περικλῆς· Μεγαρέας μήτ' ἀγορᾶς, μήτε θαλάττης, μήτ' ἠπείρου μετέχειν· [9]ὅμοια τιθεὶς Σκολιὰ τοῖς τοῦ Τιμοκρέοντος. καὶ αὖθις·

Νόμους ἐτίθει ὥσπερ Σκολιὰ γεγραμμένους.

περὶ Περικλέους. [10]ὃς ἦν Ῥόδιος, καὶ μελῶν ποιητής. καὶ σκολιὸς, ὁ πανοῦργος.

Σκολόπενδρα. ἑρπετόν.

Σκόλοψ. ξύλον ὀξύ. καὶ οἱ τῶν φοινίκων. καὶ σκόλοπες, πληθυντικῶς. [11]Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ. παροιμία. Σχοῖνος, εἶδος φυτοῦ, κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος. λέγει οὖν, ὅτι τρώσω αὐτοὺς ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός. ἐπειδὴ εἰώθεσαν σκόλοπας ἐγκρύπτειν ἐν ταῖς ἀμπέλοις, ἵνα μηδεὶς ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ [12]εὐχερῶς κακουργῇ. Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ· ἵνα μηκέτι πατῶσι τὰς ἀμπέλους τὰς ἐ-

poesi frigidus, & moribus improbis præditus. Carica vero carmina, erant carmina lugubria.

Σκολιόν. Scolium. Id est, carmen, quod inter pocula cani solebat. Ut Dicæarchus in libro de Musicis certaminibus tradit, tria cantionum erant genera: unum, quod ab omnibus singulatim ordine canebatur: alterum, quod a doctioribus tantum, prout ordo ferret: idque ob ordinem [obliquum] σκολιὸν vocatum esse [ajunt.] Ut vero Aristoxenus & Phyllis Musicus [scribunt, Scolium inde appellatum est,] quod in nuptiis circa unam mensam pluribus lectis collocatis, [ii, qui aderant,] myrtos tenentes, alter post alterum sententias & carmina amatoria ordine canelecti sic collocati essent.

Σκολιόν. Obliquum. Tyrannion scripsit commentarium de metro obliquo, quod ei propositum fuit a C. Cæsare.

Σκολιόν. [Proprie, obliquum. At] per antiphrasin, facile. Item, carmen quoddam paucorum versuum. *Bonorum humanorum unum est præstantius; alterum vero, secundum ab eo locum tenens: ut Plato ait, & Scolium canit.* Nimirum, divitiæ, & sanitas.

Σκολιόν. Scolium. Timocreon Rhodius, poeta Epicus, tale Scolium contra divitias scripsit, cujus initium est: *O cœcæ divitiæ, utinam nec in terra, nec in mari, nec in continente unquam visæ fuissetis: sed in Tartaro & Acheronte habitaretis. Vos enim omnium malorum inter homines causa estis.* His simile est psephisma a Pericle scriptum, quo Megarenses foro, mari, & continenti arcebantur. [Ait enim Aristophanes de Pericle:] *Leges ferebat tanquam Scolia scriptas.* [Intelligit autem Scolium Timocreontis,] qui erat Rhodius, & poeta Melicus. Et σκολιὸς, astutus, fraudulentus.

Σκολόπενδρα. Scolopendra. Animal reptile.

Σκόλοψ. Palus. Lignum acutum. Vallus. Et σκόλοπες, in plurali. *Tanquam acutus surculus & juncus eis infixus hærebo.* Proverbium. Juncus autem est genus plantæ in summo acutæ. Ait igitur, Vulnerabo eos tanquam juncus acutus & pungens. Solebant enim palos acutos in vineis occultare, ne quis temere ingressus vites facile læderet. [Postquam igitur dixisset,] *Tanquam acutus surculus & juncus illis infixus hærebo*; [me-

1 Σκολιόν. ἡ παροίνιος ᾠδή. ὡς μὲν Δικ.] Hæc omnia etiam leguntur apud Scholiastam Aristophanis loco citato.

2 Ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν] Confer omnino Athen. lib. XV. pag. 694.

3 Τὸ ῥᾴδιον, κατ' ἀντίφρασιν] Negat hoc Proclus apud Photium, Cod. CCXXXIX. pag. 988.

4 Τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἀρχίας: ubi Nos vide.

5 Πλάτων φησί] In *Gorgia*, pag. 283.

6 Τὸ Σκολιὸν ᾄδει] Verba ipsa Scolii habes apud Athenæum loco ante laudato.

7 Σκολιόν. Τιμοκρέων ὁ Ῥόδ.] Hæc omnia leguntur etiam apud Scholiastam Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 396, 397. (283. Ed. Bas. *P.*)

8 Ὄφελες. ὦ τυφλὲ πλ.] Scolium hoc Timocreontis in divitias legitur etiam apud Scholiastam Aristoph. ad *Ranas*, pag. 273. Ejusdem quoque meminit Isidorus Pelusiota lib. II. Epist. CXLVI. pag. 173. sic inquiens. Ἔθος γὰρ ἦν παλαιὸν, μετὰ τὴν συνεστίασιν ἀπτεσθαι λύρας, καὶ ᾄδειν· Ἀπόλοιο, ὦ πλοῦτε, καὶ μήτε ἐν γῇ φανείης, μήτε ἐν θαλάσσῃ.

9 Ὅμοια τιθεὶς Σκολιὰ τοῖς τοῦ Τιμ.] Locus hic ita scribendus est, Ὁμοίους τιθεὶς νόμους τοῖς Σκολίοις τοῦ Τιμοκρέοντος. φησὶ γὰρ Ἀριστοφάνης· Νόμους ἐτίθει, &c.

10 Ὃς ἦν Ῥόδιος, καὶ μελῶν ποιητής] Cave hæc de Pericle accipias. Sunt enim intelligenda de Timocreonte Rhodio. Vide paulo ante.

11 Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντ.] Locum hunc ante mutilum ex MSS. supplevi. In prioribus enim Editt. sic legitur, Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος, εἶδος φυτοῦ, &c. omissis nimirum verbis illis, ἀντεμπαγῶ. παροιμία. Σχοῖνος. Cæterum, pro ἀντεμπαγῶ scribendum est, ἅτ' ἐμπαγῶ, ut legitur apud Aristoph. *Acharnens.* pag. 382. unde hæc excerpsit Suidas. Ἅτε autem hic idem significat quod ὡς, i.e. tanquam. Confer etiam Nostrum infra v. Σχοῖνος.

12 Εὐχερῶς κακουργῇ. Σκόλοψ αὐτ.] Locus hic ex Scholiasta Aristophanis sic supplendus est: Εὐχερῶς κακουργῇ. ἐπειδὴ οὖν προεῖπε, Σκόλοψ αὐτοῖς ὡς σχοῖνος ἅτ' ἐμπαγῶ· εἰκότως ἐπήνεγκε τοῦτο, Ἵνα μηκέτι πατῶσι, &c.

μάς.

μάς. † Καὶ τοὺς σκόλοπας, οἳ ἀνεῖχον ἀπὸ τῆς ὑλοτομίας, προσεκκόπτειν, καὶ τὰ ἐδάφη ὁμαλίζειν.

Σκολύθεια. ὑποπόδια.

Σκόλυθρον. σκνιπὸν, καὶ ἀνελεύθερον.

Σκομβρίζει. γογγύζει.

Σκομβρίσαι. παρὰ Ἰόβᾳ ἐν δευτέρῳ [1] Φθορᾶς λέξεως, [2] παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος ἀποδίδοται, καὶ κατὰ τὸ ἦτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος, ὡς ψόφον ἐργάσασθαι.

Σκόπας, [3] Αἰτωλῶν στρατηγὸς, ὃς ἀποτυχὼν τῆς ἀρχῆς, ἧς χάριν ἐτόλμα γράφειν τοὺς νόμους, μετέωρος ἦν. ἀφικόμενος γὰρ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλπίσι πεπεισμένος ἀναπληρώσειν τὰ λείποντα τοῦ βίου καὶ τὴν τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμίαν, οὐκ ἔστεργε τοῖς παροῦσιν, ἀλλ' ἀκόρεστος ἦν. πρὸς γὰρ ταῖς ὠφελείαις, ὧν ἦν αὐτὸς κύριος, διὰ τὸ πιστεύεσθαι περὶ τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἡμέρας ἑκάστης ὀψώνιον ἐξέθηκεν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ δεκαμναιαῖον· τοῖς δὲ ἐπί τινος ἡγεμονίας μετὰ ταῦτα τεταγμένοις, μναιαῖον. ἀλλ' ὅμως οὐκ ἠρκεῖτο τούτοις· [4] οἷς τὸ πρότερον προσκαρτερῶν τῷ [5] πλείονι διετέλεσε μέχρι τέλους διὰ τὴν ἀπληστίαν. καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς διδοῦσι φθονηθεὶς, καὶ πνεῦμα προσαπέθηκε τῷ χρυσίῳ.

Σκόπας. ὄνομα κύριον. [6] Ὁ μὲν Σκόπας ἠδόξει, τῆς πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης. τουτέστιν, ἠμελημένης.

Σκοπελιανὸς, [7] Κλαζομένιος, σοφιστὴς, γεγονὼς ἐπὶ Νέρβα, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ. ἀκροατὴς δὲ ἐγένετο Νικήτου, συγχρονῶν Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ· πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν Ἀπολλώνιος.

Σκοπέλῳ. ὑψηλῷ τόπῳ.

Σκοπιά. ὑψηλὸς τόπος. Καὶ ἕτεροι τὰς ὑπερδεξίους τῶν πεδίων καταλαμβάνουσι σκοπιάς. Αἰλιανός· Οὐκ ἐπαινεῖ Θεὸς οὐδὲ τοὺς τὰ μέτρα πατοῦντας, γλιχομένους γε μὴν τῶν ὑπὲρ ἑαυτούς τε, καὶ ὑψηλὰς σκοπιάς.

Σκοπιάζων. σκοπῶν, ἀποβλέπων. καὶ σκοπιαζέμεν.

Σκοπιήτης. κατάσκοπος. ἐν Ἐπιγράμματι·

> Σοὶ [8] τάδε, Πὰν Σκοπιῆτα, παναίολα δῶρα συναιμοι
> Τρίζυγες ἐκ τρισσῆς θέντο λινοστασίης.

Σκοπιμώτατον. ζήτει ἐν τῷ Γεννικῇ.

Σκοπιωροῦντα. φυλακτικῶς σκοποῦντα ἀπὸ μετεώρου.

Σκοπόν. τύπον, ᾧ στοιχοῦσι καὶ ἀκολουθοῦσι.

rito subjungit:] *Ne amplius vineas meas conculcent.* † *Et stipites, qui post sylvam succisam eminebant, insuper resecare, & solum complanare* [*jussi sunt.*]

Σκολύθεια. Scabella, quæ pedibus subjiciuntur.

Σκόλυθρον. Sordidum, & illiberale.

Σκομβρίζει. Mussitat. Murmurat.

Σκομβρίσαι. Apud Jubam libro II. de corrupta dictione vox hæc significare dicitur genus lascivi ludi: cum quis nempe planta pedis imum alicujus ventrem feriens strepitum edit.

Σκόπας. Scopas, Ætolorum Prætor, frustratus principatu, cujus maxime causa leges scribere ausus fuerat, Alexandriam cogitabat, ratus sese illius urbis opibus inopiam suam atque immensam animi cupiditatem facile expleturum: sed revera cupiditate erat inexplebili. Nam præter commoda atque emolumenta militiæ, cui ipse præfectus erat, cum rerum summa ejus fidei committeretur, in singulos dies decem minas stipendii nomine a Rege accipiebat; cum cæteris in inferiori gradu constitutis unica mina daretur. Neque his tamen contentus, adhuc plura, ut antea, concupiscebat: donec ob hujusmodi cupidinem etiam ipsis, qui ei tantas opes largiebantur, invisus, cum auro simul & spiritum amisit.

Σκόπας. Scopas. Nomen proprium. *De Scopa sinistra hominum erant judicia, quod obsidio esset remissior.*

Σκοπελιανός. Scopelianus, Clazomenius, Sophista, qui sub Nerva vixit, & Smyrnæ eloquentiam docuit. Fuit autem auditor Nicetæ, æqualis Apollonii Tyanensis: ad quem etiam Apollonius epistolas scripsit.

Σκοπέλῳ. Scopulo. Excelso loco.

Σκοπιά. Specula. Locus editus. *Alii vero speculas planitiei imminentes occupant.* Ælianus: *Non probat Deus illos, qui modica pedibus conculcant, petunt autem ea, quæ supra se sunt posita, altasque speculas.*

Σκοπιάζων. Speculans. Spectans. Intuens. Et σκοπιαζέμεν, [pro σκοπιάζειν,] speculari.

Σκοπιήτης. Speculator. In Epigrammate: *Hæc tibi, Pan Speculator, varia dona consanguinei fratres tres triplici venatione parta dedicarunt.*

Σκοπιμώτατον. Id quod tanquam finis primarius nobis propositum est. Quære in v. Γεννικῇ.

Σκοπιωροῦντα. Ex loco sublimi speculantem, ut [hostes] observet.

Σκοπόν. Scopum, sive typum, quem aliqui sequuntur, & imitandum sibi proponunt.

1 Φθορᾶς λέξεως] Sic rescripsi auctoritate MStorum Paris. Antea enim legebatur, φορᾶς λέξεως: quod nihili est. Eandem emendationem & Pearsonius ad oram libri sui notaverat: utrum ex ingenio, an vero ex cod. MS. affirmare non habeo.

2 Παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος] Confer Hesych. v. Ῥαθαπυγίζειν.

3 Σκόπας, Αἰτωλῶν στρατηγὸς, ἀποτ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Polybii, quæ leguntur in Collectaneis Constantini a Valesio editis, pag. 61.

4 Οἷς τὸ πρότερον] Lego, ἀλλ' ὡς τὸ πρότερον.

5 Τῷ πλείονι διετέλεσε μέχρι τ.] Locum hunc sic potius legerim & distinxerim, τῷ πλείονι διετέλεσε μέχρι τέλους. ἕως διὰ τὴν ἀπληστίαν καὶ παρ' αὐτοῖς, &c.

6 Ὁ μὲν Σκόπας ἠδ.] Fragmentum hoc, quod Valesius Polybio assignat, legitur etiam supra v. Ῥεμβώδους.

7 Σκοπελιανὸς, Κλαζ.] Ejus vitam describit Philostratus lib. I. *de Vit. Soph.* pag. 514. & seqq.

8 Σοὶ τάδε, Πὰν Σκοπ.] Distichum hoc legitur Anthol. lib. VI. cap. XV. ubi integrum Epigramma vide.

Σκο-

Σκοπός. κατάσκοπός τις, καὶ ἔφορος, καὶ ἐπισκοπῶν τὰ πόῤῥω.

Σκοπῶν. ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς καὶ ἐπιμελῶς καταμερίζων, περὶ οὗ ἂν τὴν σκέψιν ποιῇ. καὶ ἄσκοπος, [1]ᾧ μὴ ἔστι τύπος.

Ἄσκοπον, ἀγγελίαρχον, ἀσώματον, εἴδεϊ μορφῆς
Ἆ μέγα τολμήεις κηρὸς [2]ἀπεπλάσατο.

Σκοπῶ. τὸ βλέπω. αἰτιατικῇ.

Σκορακίζειν. οἷον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν. ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται· ὡς καὶ τὸ οἰμώζειν, ἀπὸ τοῦ οἴμοι. καὶ σκορακισμός.

Σκορδινᾶσθαι. τὸ παρὰ φύσιν ἀποτείνεσθαι τὰ μέλη μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον. [3]Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

Στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι.

τινὲς δὲ περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμώδεις ὄντες ἐκτείνωσι τὰ μέλη· ὅπερ συμβαίνει καὶ περὶ τοὺς ἄλλως πως βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη.

Σκορδινῶμαι.[4] ἀντὶ τοῦ κλῶμαι· σπασμῷ συνέχομαι. οἱ γὰρ ἀπὸ πληθωρίας σκορόδων ἐμοῦντες, διὰ τὴν δριμύτητα μᾶλλον σπῶνται. τὸ δὲ ἐμεῖν καὶ τὸ ὁπωσοῦν κενοῦσθαι, σκορδινᾶσθαι ἐστίν. οἱ δὲ κυρίως τὸ σκορδινᾶσθαι φασὶν ἐπὶ τῶν κυνῶν, τῶν ἐξ ὕπνου ἀνισταμένων, ὅταν τὰ μέλη καὶ ὅλους αὐτοὺς διατείνωσιν. ἔστιν οὖν σκορδινᾶσθαι, τὸ ἀνακλᾶσθαι μετὰ χάσμης. γίνεται δὲ [5]ἀπὸ ἀναλογίας, τὸ τοιοῦτο.

Σκοροδίοις. τοῖς τῶν σκορόδων φύλλοις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

——Ἀποψώμεθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
Ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.

[6]Γελοίως ἀντὶ τοῦ, [7]σαβάνοις. ἐπειδὴ δὲ ἤσθιον ἑκάστοτε σκόροδα, τοῦτό φησιν, ὅτι ὡς πλουτήσαντες κατεφρόνησαν τῆς παλαιᾶς διαίτης. εἴρηται δὲ σκόροδον ἴσως, σκαιόν τι ῥόδον ὄν· παρὰ τὸ σκαιὸν ὄζειν. τινὲς δὲ σκοροδίοις, τοῖς τῶν σκορόδων καυλοῖς. λιμῷ δὲ περιπεσόντες οἱ Ἀθηναῖοι τούτοις ἐχρήσαντο. οὐχ ἁπλῶς δὲ τοῦτο, ἀλλ' ἵνα δείξῃ, ὅτι τοσαύτῃ μεταβολῇ κεχρήμεθα, ὥστε, ἃ πρότερον ἠσθίομεν ἀγαπητῶς, τούτοις νῦν ἀφοδεύοντες ἀποματτόμεθα. μήποτε δέ φησι τοῦ σκορόδου τὸν καυλόν. ἔστι γὰρ ἀσφοδέλῳ ὅμοιος, ὡς κἀκεῖνος, ἐπιτήδειος εἰς τοῦτο. εἰ δ' ἄρα δηκτικόν τι ἔχει, τάχα ἂν εἴη παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρηκώς. καὶ αὖθις·

[8]Ἀπόλλυμαι τὰ σκόροδα πορθούμενος.

ἐκ τῶν ἀγρῶν ἔρχεται ἔχων φορτίον σκόροδα, καὶ ἐπηρεά-

Σκοπός. Speculator, vel custos, & qui ea, quæ longe remota sunt, e specula spectat.

Σκοπῶν. [Speculans. Spectans. Vel,] accurate & diligenter aliquid perpendens & considerans. Et ἄσκοπος, qui nullam habet figuram, quæ spectari possit. Nulla arte imitabilis. [In Epigrammate:] *Nulla arte imitabilem, Angelorum Rectorem, corporis expertem, specie formæ [humanæ,] o nimis audax cera effinxit.*

Σκοπῶ. Speculor. Specto.

Σκορακίζειν. Idem est, ac si diceres, ἐς κόρακας ἀποπέμπειν. Ad corvos amandare. Inde enim vox hæc dicta est: ut & οἰμώζειν, lugere, lamentari, ab οἴμοι.

Σκορδινᾶσθαι. Pandiculari, sive, præter naturam membra corporis cum oscitatione extendere, & veluti distorquere. Aristophanes *Acharnensibus: Gemo, hio, pandiculor, pedo.* Quidam hoc de iis dici tradunt, qui, cum ex somno expergiscuntur, oscitantes membra totius corporis extendunt: quod etiam accidit illis, quorum membra cruciatibus distorquentur.

Σκορδινῶμαι. Distorqueor. Convulsione laboro. Pandiculor. [A σκόροδον, allium.] Qui enim ob nimium alliorum esum vomunt, propter acrimoniam eorum graviores convulsiones sentiunt. Vomere vero, & quocunque modo evacuari, dicitur σκορδινᾶσθαι. Secundum alios vero τὸ σκορδινᾶσθαι proprie dicitur de canibus, qui, cum ex somno excitantur, totius corporis membra extendunt. Σκορδινᾶσθαι igitur est, cum oscitatione corpus distorquere, vel extendere.

Σκοροδίοις. [Alliis. Vel,] alliorum foliis. Aristophanes *Pluto: Non amplius nates lapidibus abstergimus, sed semper alliorum foliis, præ luxu.* Ridicule [hoc a Comico dictum est,] pro σαβάνοις, i. e. linteis. Quoniam vero antea allia semper edere solebant, [ideo Comicus] hoc dicit, [significare volens,] eos, postquam divites evasissent, antiquam victus rationem contemnere cœpisse. Σκορόδιον autem fortasse dictum est, quasi σκαιόν τι ῥόδον, i. e. rosa quædam sinistra, vel ingrata; quod nempe ingratum odorem spiret. Quidam vero σκοροδίοις [interpretantur,] alliorum caulibus. Illis enim Athenienses fame laborantes vescebantur. Non simpliciter autem hoc [dicit,] sed ut ostenderet, eos victus rationem adeo mutasse, ut, quorum esu ante contenti essent, iis nates nunc tergerent. [Aliter.] Videndum est, annon forte intelligat caulem allii. Est enim asphodelo similis, &, sicut ille, ad nates tergendas aptus. Si quam vero mordacem vim habet, fortasse præter expectationem hoc [Comicus] dixerit. Et iterum: *Perii! Allia enim [ab Odomantibus] mihi auferuntur.* [Dicæopolis nimirum] ex agro ve-

1 ᾯ μὴ ἔστι τύπος] In MS. A. rectius legitur, οὗ μὴ ἔστι σκοπός.
2 Ἀπεπλάσατο] Malim, ἀνεπλάσατο ut legitur supra Tom. 1. pag. 1.
3 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 371. (262. Ed. Bas. *P.*)
4 Σκορδινῶμαι. ἀντὶ τοῦ κλῶμαι, σπασμῷ σ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad locum citatum.
5 Ἀπὸ ἀναλογίας] Apud Enarratorem Comici legitur, ἀπὸ ἀλογίας. Sed neutra lectio sensum habet sanum.
6 Γελοίως ἀντὶ τοῦ, σαβ.——παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρηκώς] Hæc omnia leguntur etiam apud Scholiastam Aristoph. ad *Plutum,* pag. 82. (41. Ed. Bas. *P.*)
7 Σαβάνοις] Est vox Græco-barbara, de qua vide Dufrenium in Glossario Græco.
8 Ἀπόλλυμαι τὰ σκόρ] Aristophanes *Acharnens.* pag. 378. (268. Ed. Bas. *P.*):

——Οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι
Ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.

Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit.

ζεται ὑπὸ τῶν ξένων λιμωττόντων, καὶ διαρπάζονται αὐτά· παρ' ὅσον οἱ πορθούμενοι ἀπώλλυντο. Χαίρονται δὲ τοῖς σκορόδοις οἱ Θρᾶκες οὐκ ἀπεικότως. Θερμὰ γάρ εἰσιν. οἱ δὲ Θρᾶκες ψυχρὰν χώραν νέμονται. καὶ παροιμία· Σκόροδον ἐν δικτύοις. οἱ Ἀθηναῖοι μέλλοντες πλεῖν καὶ ἐξιέναι, ταῦτα ὠνοῦντο, καὶ ἐν λίνοις ἔβαλλον.

nit, fascem alliorum gestans; quem peregrini fame laborantes adoriuntur, alliaque ei eripiunt. Thraces vero alliis delectantur, idque merito. Sunt enim calida. Thraces vero frigidam regionem incolunt. Et proverbium: *Allium in retibus*. Athenienses enim, cum navigaturi vel peregre profecturi erant, allia empta in retia conjiciebant.

Σκορπίδια. μηχανικὸν ἀλέξημα. [1]Ὁ δὲ Ἀρχιμήδης πάλιν ἑτέραν ἡτοιμάκει παρασκευὴν πρὸς τοὺς μαχομένους ἐκ τῶν πλοίων. ὡς ἀνδρομήκους ὕψους κατεπύκνωσε τρήμασι τὸ τεῖχος, ὡς παλαιστιαίοις τὸ μέγεθος κατὰ τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν· οἷς τοξότας καὶ σκορπίδια παραστήσας ἐντὸς τοῦ τείχους, διὰ τούτων ἀχρήστους ἐποίει τοὺς ἐπιβάτας.

Σκορπίδια. Parvi scorpiones. Machinæ bellicæ. [Polybius:] *Archimedes vero alium rursus apparatum adversus eos, qui e navibus dimicabant, instruxit. Murum enim crebris cavis ad humanæ staturæ modum, sed qui extrinsecus palmares essent, aperuit. Ibi sagittariis ac scorpiunculis ab interiore muri parte appositis, per istos petens hostem, inutiles* [*navium Romanarum*] *epibatas reddebat.*

Σκορπιαίνεσθαι. ἀπηθειοῦσθαι. τραχύνεσθαι. αὐθαδίζεσθαι. [2]Ἐς μέν τοι τὰς συνθεατρίας εἰώθει ἐσαεὶ σκορπιαίνεσθαι. βασκανία γὰρ πολλῇ εἴχετο. Προκόπιος. [3]Ἦν δὲ ἄρα ἡ Θεοδώρα σκορπιώδης (τουτέστι, πληκτική) καὶ ὀργὴν σκοτεινή.

Σκορπιαίνεσθαι. [Scorpiorum instar] efferari. Trucem esse. Exasperari. Pervicacem & arrogantem se præbere. *Erga mulieres ejusdem theatri semper asperam & trucem se præbere solebat, quippe ingenti adversus eas invidia flagrans.* Procopius. [Et idem alibi:] *Theodora enim erat maxime maligna, & ad nocendum parata, occultamque animo iram fovebat.*

Σκορπίος.

Σκορπίος. Scorpius. Sive, Scorpio.

Σκοταῖος ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ, ἔτι σκοτίας οὔσης. Οἱ δὲ στρατιῶται ἐλθόντες σκοταῖοι, εἶδον τὰ σώματα, καὶ νόμῳ τῶν Βαβυλωνίων ἐπέρριψαν αὐτοῖς, ὁ μὲν, κάνδυν, ὁ δὲ, χλαμύδα, ὁ δὲ, ψωμοὺς, ὁ δὲ, ἀκρόδρυα· καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη μικρῶν κερματίων. † Οἱ δὲ ὕστεροι σκοταῖοι προσιόντες ηὐλίζοντο.

Σκοταῖος ἦλθεν. Tunc venit, cum adhuc essent tenebræ. *Milites vero, cum noctu venissent, cadavera viderunt, & Babyloniorum more in ea conjecerunt, alius candyn; alius chlamydem; alius frusta panis; alius fructus arboreos: & magna summa minutorum nummorum collecta est.* † *Postremi vero, qui noctu accesserant,* [*ibi*] *pernoctarunt.*

Σκοτεινόν. ἀφεγγές.

Σκοτεινόν. Tenebrosum. Obscurum.

Σκότιος. [4]Ἦν δὲ Ἰουστινιανὸς δολερὸς, κατάπλαστος, σκότιος ὀργήν. καὶ σκότιος, ὁ τοῦ σκότους.

[5]Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλύβης σκότιοι μύες. οὔτι πενιχρὴ
　　Μῦς σιπύη βόσκειν οἶδε Λεωνίδεω.

[6]Σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ. τουτέστιν, ἐκ λαθραίας μίξεως. Σκότιος οὖν, ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος. Παρθένιος δὲ, ὁ ἀπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς.

Σκότιος. Obscurus. Occultus. *Justinianus vero erat homo dolosus, & fictus, & qui iram callide occultare sciret.* Et σκότιος, in tenebris degens. Tenebrarum amans. [In Epigrammate:] *Fugite ex tugurio mures tenebrarum amantes. Haud enim paupercula arca panaria Leonidæ mures pascere novit.* Et, *Ille vero ex furtiva venere matri natus est.* Σκότιος enim hic dicitur ille, qui ex clandestino concubitu natus est. At παρθένιος est ille, qui ex ea, quæ virgo esse creditur, natus est.

Σκοτοδινιᾷ. σκοτοῦται. μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστρέφεται· ὅ ἐστιν, ἰλιγγιᾷ.

Σκοτοδινιᾷ. Caligat. Vertigine laborat.

Σκοτόμαινα. σκότωσις. Σκοτομήνη δὲ, νὺξ ἀσέληνος. καὶ σκοταῖος, ὁ ἔτι σκότους ὄντος παραγενόμενος.

Σκοτόμαινα. Caligo. Tenebræ. Σκοτομήνη vero, nox illunis. Et σκοταῖος, qui tunc venit, cum adhuc sunt tenebræ.

Σκότος. ἀρσενικόν. Αἰλιανός· Καὶ διὰ πάσης ἡμέρας σκότος ἦν βαθύτατος. καί τοι τὰ τῆς ὥρας οὐδαμῆ χειμέρια ἦν.

Σκότος. [Caligo. Tenebræ. Nox. Obscuritas. Est interdum] masculinum. Ælianus: *Et toto die densissimæ erant tenebræ, quamvis anni tempestas neutiquam esset hyberna.*

Σκότος. ζήτει ἐν τῷ Ἀόρατον.

Σκότος. Tenebræ. Quære in v. Ἀόρατον.

Σκότος.[7] αἱ θλίψεις. Φῶς δὲ, ἡ τούτων ἀπαλλαγή. [8]Δαβίδ· Φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

Σκότος. Tenebræ. [Sic in S. Scriptura vocantur] calamitates. Lux vero, liberatio a malis. David: *Illuminabis tenebras meas.*

1 Ὁ δὲ Ἀρχιμήδης πάλ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. VIII. cap. VI.

2 Ἐς μέν τοι τὰς συνθεατρ.] Hæc sunt verba Procopii *Histor. Arc.* cap. IX.

3 Ἦν δὲ ἄρα ἡ Θεοδ.] Hæc apud Procopium Hist. Arc. cap. I. (inde enim ea Suidas mutuatus est) de Antonina, Belisarii uxore, non vero de Theodora, dicuntur.

4 Ἦν δὲ Ἰουστινιανὸς δολ.] Et hæc sunt verba Procopii *Histor. Arc.* cap. VIII.

5 Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλ.] Distichum hoc legitur Anthol. lib. I. cap. XXXIII. pag. 70. ubi integrum Epigramma vide.

6 Σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ.] Hæc sunt verba Homeri Il. Ζ. v. 24. ubi Scholiastes: Σκότιον. ἐκ λαθραίας μίξεως. τὸν λάθρα γεγεννημένον, καὶ οὐκ ἐκ τῆς κατὰ νόμον γαμηθείσης. τὸν ἐξ ἀδιαδεχήτων γάμων.

7 Σκότος. αἱ θλίψεις. φῶς δ.] Ex Theodoreto ad Psalm. XVII. 29.

8 Δαβίδ.] Psalmo laudato.

Σκότος περὶ τῇ θείᾳ γραφῇ, ποτὲ μὲν, ἡ ἄγνοια· ποτὲ δὲ, αἱ συμφοραί. καὶ Φῶς ὡσαύτως ἡ γνῶσις, καὶ ἡ τῶν κακῶν ἀπαλλαγή.

Σκώληξ. εἶδος ζωϋφίου.

Σκώλια.[1] τὰ Σκώλια ἦγον ἑορτὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἐν ᾗ ἥλλοντο τοῖς ἀσκοῖς εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀσκῷ μορμολύττεσθαι.

Σκῶλος. εἶδος ἀκάνθης. ἡ σκάνδαλον.

Τοῦ μὲν ἐγὼ ζῶντος [2] ἀναιδέσιν ἐμπήξαιμι
Σκώλους ὀφθαλμοῖς, καὶ, εἰ θέμις, ὠμὰ πασαίμην.

καὶ αὖθις·

Ἕλκε μοι σκῶλον ἔρυσον, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν ὁπλῇ.

ὁ ὄνος φησὶ πρὸς τὸν λύκον.

Σκωμμάτιον. καὶ σκώμματα. [3] Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν ἄρ᾽ ἐμοῦ μέλον. οἷον δὲ μόνον εἰδέναι,
Σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
Ταυτὶ κατιδὼν ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα.

Σκώπτης. ὁ λοίδορος. καὶ σκωπτόλης, ὁ Λυσίστρατος. † Ἡ κωμῳδία τὸν σκωπτικὸν ἐπίχαριν καλεῖ. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀνασεσυρμένην.

Σκωπτόλαι. Φιλοσκώμμονες. [4] Σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρισταὶ πάντες, καὶ δεδώκασι τῇ ὀθόνῃ μᾶλλον ἢ σοφίᾳ Ἀθηναῖοι.

Σκῶρ. κόπρος. ἀποπάτημα. καὶ κλίνεται σκατός.

Σκῶρ [5] ἀεὶ νῶν. τινές φασι τὸν σκῶρ πρῶτον κεχρῆσθαι Στράττιν ἐν Ἀταλάντης δράματι. ψεῦδος δέ. πολλῷ γὰρ ὕστερον τῶν Βατράχων. Σκῶρ δὲ ἀεὶ νῶν, τὸ ἀεὶ ῥέον. νάον, νῶν. σκῶρ δὲ, ἀποπάτημα, κόπρος. καὶ ἔστιν ἑτερόκλιτον. ἡ γὰρ γενικὴ, σκατός. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

—— Εἶτα βόρβορον πολὺν
Καὶ σκῶρ ἀεὶ νῶν. ——

Καὶ σκωραμίς. ἀμὶς μὲν, ἐν ᾗ οὐροῦσι. σκωραμὶς δὲ, ἐν ᾗ ἀποπατοῦσιν.

Ἵνα [6] μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.

καὶ σκωροποιῶ, ἐξ αὐτοῦ.

Σκωρία. οὕτως ἡ παράδοσις.

Σκώψ. εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ.

Σκρίβων. [7] Σκρίβων κατὰ Λατίνους, ὁ τῶν σωματοφυλάκων ὑπερφερόμενος.

Σκρινιάριος. [8] ὁ χαρτουλάριος τοῦ Ἐπάρχου. ὁ αἴρων τὸ σκρινίον, ἤτοι τὸ κιβώτιον.

Σκυβαλίζεται. ἀποδοκιμάζεται. ἀκμάζεται ὡς σκύβαλον. κυρίως δὲ σκύβαλον, κυσίβαλόν τι ὂν, τὸ τοῖς

Σκότος. Tenebræ. Sic in S. Scriptura modo quidem vocatur ignorantia: modo vero, calamitates. Et contra, Lux, cognitio, & liberatio a malis.

Σκώληξ. Animalculi genus. Vermis. Lumbricus.

Σκώλια. Ascolia. Festum, apud Athenienses celebrari solitum, in quo in honorem Bacchi per utres saliebant. Quære in v. Ἀσκῷ μορμολύττεσθαι.

Σκῶλος. Genus spinæ. Spina. Lignum præacutum. Festuca. Vel, scandalum. *Hujus ego viventis impudentibus oculis spinas infigam, &, si fas sit, carnes ejus vel crudas devorem.* Et iterum: *Spinam extrahe, ungulæ meæ infixam.* Asinus hoc ad lupum dicit.

Σκωμμάτιον. Cavillulus. Parvum scomma. Et σκώμματα, cavilli, salsi joci. Aristophanes: *Nulla mei habita ratione illud tantum scire cupiebant, an, dum verberibus cæderer, salso aliquo cavillulo [Cleonem] petiturus essem. Hoc cum viderem, paululum ei assentatus sum.*

Σκώπτης. Cavillator. Derisor. Dicax. Et σκωπτόλης, idem. † Comici dicacem & cavillatorem vocant jucundum & facetum. Quære in v. Ἀνασεσυρμένην.

Σκωπτόλαι. Cavillatores. Derisores. Dicaces. *Athenienses omnes sunt cavillatores & petulantes, & velo nautico magis se addixerunt, quam sapientiæ.*

Σκῶρ. Merda. Stercus. Declinatur, σκατός.

Σκῶρ ἀεὶ νῶν. Stercus semper fluens. Quidam ajunt primum Strattin in *Atalante* fabula usum esse voce σκῶρ: quod falsum est. Nam [fabula illa Strattis] multo posterior est *Ranis* [Aristophanis.] Σκῶρ ἀεὶ νῶν vero est, stercus semper fluens. [A νάω, fluo: unde] νάον, [& contracte,] νῶν. Σκῶρ vero est, excrementum, merda: estque nomen heteroclitum. Declinatur enim σκατός. Aristophanes *Ranis*. *Deinde cœnum multum & stercus semper fluens.* Et σκωραμὶς, [compositum est ex σκῶρ, & ἀμίς.] Et ἀμὶς quidem est, matula. Σκωραμὶς vero, lasanum, sive vas, in quo ventris onus deponitur. *Ne fiam lasanum Comicum.*

Σκωρία. Sic Grammatici vocem hanc scribendam esse tradunt. Scoria. Excrementum metallorum. [Alii vero scribunt σκωρία, per ι.]

Σκώψ. Scops. Genus avis nocturnæ. Noctua.

Σκρίβων. Scribon. Sic secundum Latinos vocatur satellitum regiorum præfectus.

Σκρινιάριος. Scriniarius. Chartularius Præfecti. Sive, qui scrinium servat.

Σκυβαλίζεται. Rejicitur. Contemnitur ut quisquiliæ. Proprie vero σκύβαλον dicitur id,

1 Σκώλια] Mira hallucinatio Suidæ. Scribendum enim erat Ἀσκώλια, idque suo loco ponendum. Vide supra v. Ἀσκὸς, ubi lusus hic pluribus describitur.

2 Ἀναιδέσιν] Sic recte MS. A. At in prioribus Editt. vitiose legitur ἀναιδέσιος.

3 Ἀριστοφάνης] In *Vespis*, pag. 523. (358. Ed. Bas. *P.*)

4 Σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρ.] Hæc sunt verba Philostrati lib. 1. *de Vita Apoll.* cap. v. pag. 8. quæ etiam leguntur supra v. Εὐθύδημος.

5 Σκῶρ ἀεὶ νῶν. τινὲς φ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Ranas*, pag. 218. (136. Ed. Bas. *P.*) Confer Nos supra ad v. Ἀενάον.

6 Ἵνα μὴ γέν.] Senarius hic legitur apud Aristophanem *Ranis*, pag. 734 (493. Ed. Bas. *P.*)

7 Σκρίβων κατὰ Λατ.] Hæc sumpta sunt ex Theophylacti Simoc. lib. 1. cap. IV. ut & ante nos monuit Dufrenius in Glossario Græco, v. Σκρίβων.

8 Σκρινιάριος. ὁ χαρτ.] Vide de hac voce Dufrenium in utroque Glossario.

κυσὶ

κυσὶ βαλλόμενον. [1] ἐν Ἐπιγράμμασιν·

Οὐδ' ἀπὸ δειπνιδίου γευόμενος σκυβάλου,
Σπεύδων εἰς ἄλλους οἴκους ἴθι.

Σκυδμαίνω. ὀργίζομαι.

Σκυζᾶν. ἐπὶ συνουσίᾳ ὁρμᾶν. Ἡ κάμηλος κύει μῆνας δέκα· τῷ δὲ ἐνδεκάτῳ τίκτει· καὶ πάλιν διαλιποῦσα ἐνιαυτὸν, σκυζᾷ.

Σκύζομαι. ὀργίζομαι.

Σκύθαινα. ἡ ὑπηρέτις. [2] Ἀριστοφάνης· Ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα.

Σκύθαι. [3] ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμαίων, Σκυθῶν οἱ περιλειφθέντες ἐκ τῶν προλαβουσῶν ἐπαρθέντες ἐφόδων ἐπὶ Γαλιηνοῦ τοῦ μικροῦ, Ἐρούλους καὶ Πευκέστας καὶ Γότθους παραλαβόντες, καὶ περὶ τὸν Τύραν ποταμὸν ἀθροισθέντες, εἰσέβαλον εἰς τὸν Πόντον. ναυπηγησάμενοι δὲ [4] πλοῖα ἐννακόσια, καὶ τούτοις ἐμβιβάσαντες δύο καὶ τριάκοντα μυριάδας, ἄραντες διὰ τοῦ Πόντου, πόλει [5] Τόμῃ προσβαλόντες ἀπεκρούσθησαν. ὡσαύτως καὶ Μαρκιανουπόλει. ἐπεὶ δὲ τὰ στενὰ τῆς Προποντίδος κατέλαβον, ἐκ τοῦ ῥεύματος τὰ πλοῖα ἀλλήλοις προσήρασσε, καὶ ἐπεφέρετο τὰ σκάφη σὺν οὐδενὶ κόσμῳ, τῶν κυβερνητῶν μεθιέντων τοὺς οἴακας· ὥστε τὰς μὲν καταδῦναι αὐτάνδρους· τινὰς δὲ καὶ ἀνδρῶν ἐρήμους ὀκεῖλαι· καὶ πλεῖστοι ἀπώλοντο. οἱ δὲ περιλειφθέντες τὴν ἐπὶ Κύζικον ἔπλεον, καὶ ἄχρι τοῦ Ἄθω περιενεχθέντες, καὶ τῶν πλοίων ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι, Κασσάνδρειαν καὶ Θεσσαλονίκην ἐπολιόρκουν. ἀποκρουσθέντες δὲ, ἐς τὴν μεσόγειον ἀναβάντες, πᾶσαν χώραν ἐληΐζοντο, καὶ κατὰ διαφόρους χώρας διεφθείροντο. ὅσοι δὲ διεσώθησαν, Ῥωμαίοις συνηριθμήθησαν, καὶ πρὸς γεωργίαν ἐτράποντο.

Σκύθης [6] ὁρᾷ. καὶ παροιμία· [7] Σκύθης τὸν ὄνον. ἐπὶ τῶν ἀκκιζομένων τῷ λόγῳ, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον, ἔφη· Δεῖπνόν τοι, ὦ Σκύθα. ὁ δὲ ἐμυσάξατο μὲν πρῶτα. αὖθις δὲ πολυπραγμονήσας περὶ αὐτὸν ἐπονεῖτο. † Ὅτι Ἀνάχαρσις Σκύθης ἦν, μητρὸς δὲ Ἑλληνίδος· διὸ καὶ δίγλωσσος ἦν· ὃς ἔθηκε νόμους Σκύθαις.

Σκυθικαί. [8] εἶδός τι ὑποδήματός εἰσιν, ὡς Ἀλκαῖος ἐν ή. Σκυθικὰς ὑποδυσάμενοι.

Σκυθρωπάζω. τὸ στυγνάζω. μεταφορικὴ ἡ λέξις. ἀπὸ τοῦ Σκύθης, καὶ τοῦ ὢψ, ὠπός· ὃ σημαίνει τὸ πρόσωπον. ὂψ γὰρ, ἡ φωνὴ, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

——————[9] Ὦ Πλάτων,

quod canibus projicitur: quasi dicas κυσίβαλον. In Epigrammate: *Ne vilibus quidem cœnæ reliquiis gustatis, propere in alias domos abi.*

Σκυδμαίνω. Irascor.

Σκυζᾶν. Venerem, vel coitum appetere. *Camelus decem menses fœtum in utero gestat; undecimo vero parit: & anno intermisso rursus coitum appetit.*

Σκύζομαι. Irascor.

Σκύθαινα. Scythæna. Id est, famula. Ancilla. Aristophanes: *Ubinam est ancilla?*

Σκύθαι. Scythæ. Sub Claudio Romanorum Imperatore, quotquot Scythæ erant superstites, successu, quo in superioribus irruptionibus sub Galieno juniore usi fuerant, elati, Herulis & Peucestis & Gothis sibi adjunctis, & circa fluvium Tyram collecti, in Pontum irruperunt. Fabricatis vero nongentis navibus, impositisque in eas trecentis & viginti millibus hominum, navigatione per Pontum instituta, Tomos urbem & Marcianopolin aggressi sunt; sed irrito conatu. Postea, cum ad angustias Propontidis pervenissent, ob fluxus celeritatem naves inter se collidebantur, & lembi nullo ordine ferebantur, gubernatoribus clavos e manibus dimittentibus: adeo ut partim cum hominibus ipsis demergerentur; partim vacuæ vadis & scopulis illiderentur; plurimique perirent. Reliqui vero Cyzicum versus navigarunt: cumque ad montem Atho delati naves suas refecissent, Cassandriam & Thessalonicen obsederunt. Inde vero repulsi, in regionem mediterraneam irruptionem fecerunt, eamque longe lateque populati, variis in locis perierunt. Superstites vero Romanis annumerati sunt, & agros deinceps coluerunt.

Σκύθης ὁρᾷ. Scytha videt. Et proverbium: *Scytha asinum.* Dicitur de illis, qui rem, quam verbis se aspernari simulant, revera appetunt. Quidam enim asinum mortuum conspicatus, dixit: *En tibi cœnam, Scytha.* Ille vero rem primum quidem aversatus est. Postea vero asinum diligenter quæsivit, & eo vesci cœpit. † Anacharsis fuit Scytha, sed matre Græca natus, & ideo bilinguis: qui Scythis leges tulit.

Σκυθικαί. Scythicæ. Genus quoddam calceorum, ut ait Alcæus libro VIII. *Scythicis induti.*

Σκυθρωπάζω. Tristi & tetrico sum vultu. Est vocabulum metaphoricum, [compositum] ex Σκύθης, & ὢψ, vultus. Ὂψ enim, per o, significat vocem. *O Plato, qui nihil aliud nosti, quam vultum contrahere, & coch-*

1 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Integrum Epigramma exstat Anthol. lib. I. cap. XXXIII. pag. 70.

2 Ἀριστοφάνης] *Lysistrata*, pag. 846.

3 Ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμ.] Locus hic sumptus est ex Zosimi Histor. lib. I. ut dudum ante monuit Henr. Valesius ad Amm. Marcell. lib. XXXI. pag. 423.

4 Πλοῖα ἐννακόσια] Zosimus habet, πλοῖα ἑξακισχίλια: quæ immanis est differentia. Ammianus Marcellinus vero lib. XXXI. pag. 445. eandem historiam narrans, Scythas duo millia navium habuisse refert.

5 Τόμῃ] Zosimus rectius, Τόμοις. Sic enim plurali numero nomen urbis illius a scriptoribus efferri solet.

6 Σκύθης ὁρᾷ] MSS. Paris. Σκύθης ὁ ῥῶς. Sed quid hoc? An, Σκύθης ἐρᾷς?

7 Σκύθης τὸν ὄνον. ἐπὶ τῶν ἀκκ.] Hæc totidem pene verbis leguntur etiam in Vaticana Proverbiorum Appendice. Confer Nostrum supra v. Ἀκκιζόμενος, & v. Ὁ Σκύθης.

8 Σκυθικαί. εἶδός τι ὑποδ.] Ex Harpocratione. Apud Hesychium vero male legitur, Σκυδικαί.

9 Ὦ Πλάτων, ὡς ἐδ.] Est fragmentum Amphidis Comici, quod legitur etiam apud Laertium in *Platone*, Segm. XXVIII. unde id Suidas mutuatus est.

Ὡς οὐδὲν οἶδα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον,
Ὥσπερ κοχλίας σεμνὰς ἐπαίρων τὰς ὀφρῦς.

leæ instar supercilia cum gravitate quadam subducere.

Σκῦλα.[1] τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνῃρημένα, τὰ ἐκ τῶν νεκρῶν. λάφυρα δὲ, τὰ ἐκ τῶν ζώντων. καὶ σκυλοφόρος. [2]ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἑσπερίου Μάρκελλος ἀνερχόμενος πολέμοιο
Σκυλοφόρος ταναῆς τέρμα παρ' Ἰταλίης.

καὶ σκυλοδεψῶν. [3]Ἀριστοφάνης·

Ὅσοις δὲ κλίνη μηδ' ἔστι, μηδὲ στρώματα,
Ἰέναι καθευδήσοντας ἐς τῶν σκυλοδεψῶν.

ἐπὶ τῶν λαθεῖν μὴ δυναμένων.

Σκῦλα. Spolia, quæ hostibus cæsis detrahuntur. Λάφυρα vero, spolia, quæ viventibus detrahuntur. Et σκυλοφόρος, qui spoliis onustus ex prælio redit. In Epigrammate: *Hesperio Marcellus ex bello spoliis onustus ad longæ fines Italiæ revertens.* Et σκυλοδεψῶν, coriariorum. Aristophanes: *Quibus vero lectus non est, neque stragula, eant dormituri in coriariorum ædes.* Dicitur de iis, qui latere non possunt.

Σκύλλα.[4] ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει θηρίον ἐμυθεύετο εἶναι, [5]μέχρι μὲν ὀφθαλμῶν γυναικὸς περικαλλοῦς σχῆμα ἔχον· ἑκατέρωθεν δὲ κυνῶν κεφαλὰς ϛ'. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὀφιῶδες.

Σκύλλα. Scylla. In Tyrrheno mari monstrum esse fabulæ ferebant, ad oculos usque formam pulcherrimæ mulieris habens: utrinque sena capita canina: reliquo vero corpore serpentem referens.

Σκύλαξ[6] Καρυανδεὺς, (πόλις δέ ἐστι τῆς Καρίας πλησίον Ἁλικαρνασσοῦ τὰ Καρύανδα) μαθηματικὸς, καὶ μουσικός. Περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἡρακλέους στηλῶν. Τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλείδην τὸν Μυλασσῶν βασιλέα. Γῆς περίοδον. Ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν Πολυβίου ἱστορίαν.

Σκύλαξ. Scylax Caryandensis, (Caryanda vero est urbs Cariæ prope Halicarnassum) Mathematicus, & Musicus. [Scripsit] Periplum locorum extra columnas Herculis. De Heraclide Mylassorum Rege. Terræ periodum. Librum adversus Polybii historiam.

Σκυλεύω. αἰτιατικῇ.

Σκυλεύω. Accusativo jungitur. Spolio.

Σκυμνεία γονή. ἡ τῶν σκύμνων.

Σκυμνεία γονή. Leonina progenies.

Σκύμνος. σκύλαξ λέοντος.

[7]Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.
Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν.
Ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Αἰσχύλος λέγει περὶ Ἀλκιβιάδου, μὴ [8]ἀνατρέφειν φρόνιμον· ἐὰν δὲ ἀνατραφῇ, μὴ ἐρεθίζειν, ἀλλὰ πιθασσεῦσαι. καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέξασθαι. ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν, μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδεξάμενον προσφορεῖν. καὶ ὁ μὲν Αἰσχύλος σοφῶς εἶπεν· ὁ δὲ Εὐριπίδης σαφῶς.

Σκύμνος. Catulus leonis. *Non oportet catulum leonis in civitate alere: multo vero minus leonem. Si quis vero in ea nutritus fuerit, moribus ejus obsequendum est.* Æschylus [apud Aristophanem hæc] de Alcibiade [dicit. Significare autem vult,] virum elati animi non esse [in civitate] alendum: si vero nutritus fuerit, eum non esse irritandum, sed obsequio demulcendum. Et Euripides quidem suasit, [ejusmodi virum] non esse [in civitatem] recipiendum. Æschylus vero talem sententiam dixit: Aut non esse recipiendum; aut, si eum receperis, ingenio ejus obsequendum. Et Æschyli quidem dictum est sapiens; Euripidis vero, planum & perspicuum.

Σκυρίαν[9] δίκην. οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἔφασκον εἰς Σκῦρον ἀποδημεῖν. Σκῦρος δὲ, νῆσός ἐστι.

Σκυρίαν δίκην. Scyrium judicium. Qui in judiciis prætextu utebantur, dicebant, se in Scyrum profectos domo abfuisse. Scyrus autem est insula.

Σκυρίπτω. κερατίζω. καὶ κυρίπτω.

Σκυρίπτω, & κυρίπτω. Cornu peto. Cornu ferio.

Σκυτάλαι. στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ, ῥάβδος.

Σκυτάλαι. Scytalæ. Rotunda & polita ligna. Sed apud Herodotum [ita vocatur,] baculus.

Σκυτάλη. βακτηρία ἀκροπαχής. ἢ φραγγέλιον.

Σκυτάλη. Scytale. Baculus, crassum habens caput. Vel, scutica.

Σκυτάλη.[10] ἐπιστολὴ Λακωνική. ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπιμήκες. δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμο-

Σκυτάλη. Scytale. Epistola Laconica. Scytale autem erat lignum politum & oblongum.

1 Σκῦλα. τὰ ἀπὸ τ.] Eandem differentiam vocum σκῦλον & λάφυρον docet etiam Etymologus; sed apud quem pro θνατῶν scribendum est, τεθνεότων.

2 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. XXII. ubi integrum Epigramma vide.

3 Ἀριστοφάνης] In *Ecclesiaz.* pag. 736. (494. Ed. Bas. *P.*) ubi sic legitur:

Ὅτῳ δὲ κλίνη μή 'στι, μηδὲ στρώματα,
Ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους
Ἐς τῶν σκυτοδεψῶν.

Hinc Suidam supplebis. At apud Aristophanem pro σκυτοδεψῶν ex Suida reponendum est σκυλοδεψῶν. Syllaba enim prima in σκυτοδεψῶν longa est; at in σκυλοδεψῶν, anceps: quæ proinde metro versus non adversatur. Σκυλοδέψης autem & σκυτοδέψης idem significant. Photius in Lexico MS. Σκυλόδεψος. ὁ τὰ κώδια ἐργαζόμενος. Vide etiam Hesych. v. Σκυλόδεψιος, & v. Σκύλον; & Enarratorem Comici ad *Ranas*, pag. 251.

4 Σκύλλα. ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πλ.] Hæc totidem pene verbis leguntur etiam apud Nonnum in Gregorii Nazianzeni *Steliteut.* pag. 144. ut Pearsonius observaverat.

5 Μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν] Scribendum est, μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, i.e. usque ad umbilicum: ut habet Nonnus loco laudato.

6 Σκύλαξ Καρυανδ.] De hoc vide omnino Vossium in opere *de Hist. Gr.* lib. I. cap. XIX. ubi Suidam diversos Scylaces confundere contendit.

7 Οὐ χρὴ λέοντος σκ.] Tres hi Senarii Jambici leguntur apud Aristophanem *Ranis*, pag. 279. (185. Ed. Bas. *P.*)

8 Μὴ ἀνατρέφειν φρ.] Hæc sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis: sed apud quem pro φρόνιμον rectius legitur, φρόνημα ἔχοντα.

9 Σκυρίαν δίκην. οἱ σκ.] Aliter proverbium hoc interpretatur Hesychius: quem vide.

10 Σκυτάλη. ἐπιστολὴ Λακων.] Hæc omnia totidem verbis leguntur etiam apud Scholiastam Aristoph. ad *Aves*, pag. 601.

νίοις σκυτάλαι. καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ Ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων· τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπεμπομένῳ παρ' αὐτῶν στρατηγῷ παρεῖχον. καὶ ὁπότε ἐβούλοντό τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιεῖλουν τὴν σκυτάλην, καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον. καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα, τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιειλίττε, καὶ ἐγίνωσκεν οὕτω τὰ γεγραμμένα. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ, καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, ἐφ' ᾧ ἡ ἐπιστολή. Διοσκορίδης δ' ἐν τοῖς περὶ νομίμων, τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην, δύο παρόντων μαρτύρων, καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι. καὶ τὸ μὲν ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι· τὸ δὲ, δι' ἑαυτοῦ ἔχειν. ἐχρῶντο δ' αὐτῷ καὶ ἀλλοίως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ, [1] μβ'.

Dux vero scytalæ erant apud Lacedæmonios: quarum alteram Lacedæmoniorum Ephori retinebant; alteram vero tradebant duci, quem ad bellum emittebant. Et quoties aliquid ei mandare volebant, afferebant album lorum, quo scytalem involvebant, & in eo [mandatum] scribebant. Deinde lorum replicantes, id tabellario tradebant absportandum. Hoc autem faciebant, ne tabellarii, qui scytalas ferebant, scire possent, quid in eo scriptum esset. Dux vero lorum illud accipiens, circa suam scytalen circumplicabat, & ita res in eo scriptas cognoscebat. Dicitur igitur scytale, & epistola, & ipsum lignum, in quo scripta est epistola. Dioscorides vero in opere de Moribus & Institutis dicit, fœneratores Spartæ dividere scytalen, duobus testibus præsentibus, & in utraque ejus parte contractum scribere: & alteram quidem uni ex testibus dare; alteram vero sibi reservare. Utebantur autem scytala & alio modo, ut Aristoteles in Ithacensium Republica scribit. *Port.*

Σκυταλίδες. [2] πυροβόλα ἐργαλεῖα. ἦσαν δὲ τοιαῦτα σκυτάλια ξύλινα, τὰ μὲν, ποδιαῖα, τὰ δὲ, πηχυαῖα· πάντα δὲ ταῖς κατασκευαῖς ἦσαν ἀκροθιγῆ. ταῦτα κέντροις σιδηροῖς διείληπται τὰς κεφαλάς. διὰ δὲ τῶν κέντρων διεπέπλεκτο στυππεῖον, καὶ δᾷδες· κατὰ δὲ αὐτῶν πίττα κατακέχυτο. καὶ οἱ μὲν ἀνεδίδοσαν ἐνάπτοντες· οἱ δὲ ἔβαλλον ἀπὸ τόνου ταῦτα πρὸς τὰς πρώτας οἰκίας· ὧν προσπιπτόντων μετὰ βίας, καὶ τῶν κέντρων ταῖς σανίσι ἐμπηγνυμένων, προσέμενε τὸ πῦρ, καὶ ταχέως ἦπτε.

Σκυταλίδες. Scytalides, vel scytalia. Instrumenta ignem jaculantia. Hæc vero scytalia erant lignea: & alia quidem unius pedis magnitudinem habentia: alia vero, unius cubiti. Omnia vero sic erant fabricata, & adeo acuta, ut ea vix summo digito quis auderet attingere. Hæc ferreis stimulis in capitibus erant distincta. In ipsis vero stimulis implicita erat stuppa, & faces, eademque erant perfusa pice. Et alii quidem hæc incensa in altum tollebant; alii vero magno nisu in primas ædes jaculabantur. Facibus igitur magna cum vi in ædes incidentibus, cum stimuli tabulatis infigerentur, ignis perseverabat, & celeriter ædes incendebat. *Port.*

Σκυτάλι' [3] ἐφόρουν. ἀντὶ τοῦ, ἐλακώνιζον.

Σκυτάλι' ἐφόρουν. Scytalas ferebant. Id est, laconissabant.

Σκύταλον. τὸ ῥόπαλον.

Ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην.

ὅ ἐστι, βακτηρία ἀκροπαχής. [4] Ἀριστοφάνης·

Τὸ σκύταλον ἐξήνεγκα τὸ τοῦ Λαμίου.

οὗτος δὲ πένης, ἀπὸ ξυλοφορίας ζῶν· διὸ καὶ βακτηρίαν ἐξενέγκας αὐτοῦ φησιν εἶναι. κωμῳδεῖται γὰρ ὡς δεσμοφύλαξ.

Τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τῶν σκυτάλων, ὧν πέρδεται.

ἀντὶ τοῦ, ὧν φέρει. ἢ ἴσως ὑπὸ τοῦ βάρους ἐπέρδετο.

Σκύταλον. Clava. Fustis. *Ego clavam protuli.* Vel, baculum, crassum habentem caput. Aristophanes: *Clavam Lamiæ protuli.* [Hic Lamias] erat pauper, qui lignis bajulandis victum sibi quærebat. Quare etiam dicit, eum protulisse baculum Lamiæ. A Comicis enim perstringitur ut carceris custos. *Hæc est una ex clavis, quarum causa [Lamias] pedit.* [Πέρδεται] præter expectationem dixit,] pro φέρει, i.e. fert. Vel fortasse nimio onere gravatus pedebat.

Σκύτινος. δερμάτινος. σκῦτος, τὸ δέρμα. [5] Ἀριστοφάνης·

Ἁμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο.

τουτέστι, δερματίνας ἁμάξας ἐποίει. † Ἐπὶ [6] τῇ κεφαλῇ κράνη σκύτινα, οἷά περ τὰ Παφλαγονικὰ, κρώβυλον ἔχοντα κατὰ μέσον ἐγγυτάτω τιαροειδῆ.

Σκύτινος. Coriaceus. Σκῦτος enim est corium. Aristophanes: *Plaustellaque coriacea conficiebat.* Et, *In capite ferebant galeas coriaceas, cujusmodi sunt Paphlagonicæ, quæ cristam habent in medio, proxime accedentem ad tiaræ speciem.*

Σκυτὶς, σκυτίδος.

Σκυτίς. Pellicula. Parva pellis.

Σκυτοδέψης. Ἀττικόν. βυρσοδέψης δὲ, Ἀσιανόν.

Σκυτοδέψης. Est nomen Atticum. Βυρσοδέψης vero, Asiaticū. Utrumq; significat coriarium.

1 Μβ.] Notæ hæ numerorum desunt in Lexico Photii MS. & recte quidem, ut puto.

2 Σκυταλίδες. πυροβ.] Miror, unde hæc Suidas sumpserit. Forsan ex Titulo Collectaneorum Constantini Porphyrogenneti, qui περὶ Ἐκφράσεως inscribebatur, & variarum rerum descriptiones, ex veteribus scriptoribus excerptas, continebat. Tituli autem hujus meminit Suidas supra v. Σάμβυκες.

3 Σκυτάλι' ἐφόρουν] Est initium Senarii Jambici, qui legitur apud Aristoph. *Avibus*, pag. 601. (416. Ed. Bas. P.)

4 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 726. (487. Ed. Bas. P.) ubi totus locus rectius sic legitur:

Ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην,
Τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.
Τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τῶν σκυτάλων, ὧν πέρδεται.

Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit.

5 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 175. [105. Ed. Bas. P.]

6 Ἐπὶ τῇ κεφ.] Hæc sunt verba Xenophontis, lib. v. Ἀναβ. pag. 352. Vide etiam supra v. Κρώβυλος, ubi idem fragmentum legitur.

Σκυτοδέψης. δερματομαλάκτης. καὶ βυρσοδέψης. Κλέων ὁ Ἀθηναῖος, ὁ Κλεαινέτου, στρατηγός, μανιώδης ἀνήρ, βυρσοδέψου παῖς.

Σκυτοδέψης. Coriarius. Et βυρσοδέψης, idem. [Sic autem ab Aristophane vocatur] Cleon Atheniensis, Clearneti filius, exercitus dux, homo furiosus, & coriarii filius.

Σκῦτος. πᾶν δέρμα. ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς. Ὁ δὲ εἰς τὸ κράνος φέρει τὸ δόρυ, οὐ μέν τοι διεῖλέ γε, περιολισθούσης οἱ τῆς αἰχμῆς ἐπὶ τὸ ξίφος.

Σκῦτος. Quævis pellis. Quodvis corium. Et σκυτεύς, coriarius. *Ille vero hasta galeam ferit: non tamen eam divisit, quod cuspis ejus in gladium incidisset.*

Σκυτοτόμος. σκυτεύς. λωροτόμος. [1] Ἀριστοφάνης· Καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις εἰκάζομεν. ἀλλ' ὑπερφυῶς ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία. περὶ τῶν γυναικῶν λέγει, ὅτι ἦσαν λευκαί. ἐπειδὴ γὰρ οἱ σκυτοτόμοι ἐν σκιᾷ καθεζόμενοι ἐργάζονται, καὶ εἰσὶν ἐσκιατραφημένοι, τοῦτο εἴρηκε.

Σκυτοτόμος. Coriarius. Coriorum sector. Cerdo. Aristophanes: *Sunt sane omnes coriarii, ut ex aspectu conjicimus. Concio enim intuentibus supra modum alba apparet.* Loquitur nimirum de mulieribus, quæ erant albæ. Ideo autem hoc dicit, quod cerdones in umbra sedentes opificium suum exerceant, & umbraticam vitam agant.

Σκύφος. ποτήριον. Καὶ σκύφον Ἡρακλέους προπιόντος γε, ἀπνευστὶ πιὼν ἔσχε κακῶς. προπιόντος γε, ἀντὶ τοῦ προπιόντος.

Σκύφος. Scyphus. Poculum. *Cum autem poculum ab Hercule sibi propinatum uno haustu ebibisset, male se habuit.*

Σμάραγδος. θηλυκῶς λέγεται. ἔστι δὲ εἶδος λίθου πολυτίμου. Ἔλεγχος δὲ βεβαιότητος τῆς θεοσεβείας Πολυκράτους τοῦ Σαμίου [2] ἡ τῆς σμαράγδου τῆς ἐμβληθείσης εἰς τὸ πέλαγος εὕρεσις, καὶ θηρευθεὶς ὁ ἰχθὺς ὁ ταύτην καταπιών. καὶ σμαράγδιον, μέταλλον γῆς.

Σμάραγδος. Smaragdus. Genere fœminino dicitur. Est autem genus lapilli pretiosi. *Argumentum autem constantis pietatis, qua Polycrates Samius Deos colebat, fuit inventio smaragdi in mare conjecti, & ipse piscis captus, qui eum deglutierat.* Et smaragdium, metallum terræ.

Σμερδαλέον. καταπληκτικόν.

Σμερδαλέον. Terribile. Formidabile.

Σμέρδης. ὄνομα κύριον.

Σμέρδης. Smerdes. Nomen proprium.

Σμῆγμα. καθαρτικόν. τὸ ἀποσμῆχον.

Σμῆγμα. Smegma. Sapo, quo sordes absterguntur.

Σμικίθης. [3] ὄνομα κύριον. διεβέβλητο δὲ ὡς γυναικώδης τὸν τρόπον. τὸ δὲ πλῆρες, [4] Σμικίθου κύριος· ὅπερ ἐν ταῖς εἰσαγωγαῖς τῶν ἐγκλημάτων κηρύττειν εἰώθασιν, ἐπειδὰν γυναικὶ ἐπιφέρηται ἔγκλημα. οὕτω γὰρ προσκαλεῖσθαι εἰώθασιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· Ἡ δεῖνα, καὶ ὁ κύριος· τουτέστιν, ὁ ἀνήρ. ἅμα οὖν ὡς γυναικώδη τὸν Σμίκυθον κωμῳδεῖ, καὶ ἔχοντα κύριον, ὡς αἱ θήλειαι. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν γυναικωδῶν. ἦν δὲ Θρᾳκῶν βασιλεὺς ὁ Σμίκυθος, κίναιδος. κύριον δέ, ὡς εἴρηται, τὸν ἄνδρα λέγει. οὕτω γὰρ [5] ἀπεγράφοντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις· Ἀσπασία καὶ κύριος.

Σμικίθης. Smecithes. Nomen proprium. Hic ob mores effœminatos male audiebat. Integra vero oratio hæc est, *Smecithes & dominus:* quod in accusationibus præconis voce pronuntiari solebat, cum mulier criminis alicujus rea agebatur. Sic enim citatio in judicium fieri consueverat, *Fœmina & dominus ejus.* Id est, maritus. Simul igitur ut effœminatum Smecithen perstringit, ut qui fœminarum more dominum haberet. Dicitur autem hoc de hominibus effœminatis. Smecithes autem erat Rex Thracum, & cinædus. Dominum vero, ut dictum est, maritum vocat. Sic enim in tabellis nomina eorum, qui in jus citabantur, inscribi solebant, *Aspasia & dominus.*

Σμήνη. τὰ τῶν μελισσῶν πλήθη. [6] Ἐς Κόλχους ἐμβαλόντες, οὐδὲν ὅ, τι καὶ ἐθαύμαζον. τὰ δὲ σμήνη πολλὰ ἦν αὐτόθι, καὶ τῶν κηρίων ὅσοι ἔφαγον τῶν στρατιωτῶν, πάντες ἄφρονές τε ἐγένοντο, καὶ ἤμουν, καὶ ἔκειντο πολλοί, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἀνίσταντο ὥσπερ ἐκ φαρμακοποσίας.

Σμήνεος [7] ἔκ με ταμὼν γλυκερὸν θέρος Ἀντινομαίων
Γηραιὸς Κλειτὸς ἔσπεισε μελισσοπόνος.

Σμήνη. Apum examina. *Cum ad Colchos pervenissent, nihil [invenerunt,] quod admirationem ipsis moveret. Multa autem illic erant apum examina: quorum favos quotquot ex militibus ederant, omnes amentia correpti vomebant, multique prostrati jacebant, & postero die tanquam a veneni potione surgebant.* [Et in Epigrammate:] *Ex alveari me exsectos dulces favos Antinomæi senex Cliton, apiarius, libavit.*

1 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 735. [494. Ed. Bas. *P.*] ubi sic legitur:

Καὶ δῆτα πάντες σκυτοτόμοι, εἰκάζομεν,
Ὁρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
Ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ 'κκλησία.

Hinc locus hic Suidæ emendandus est.

2 Ἡ τῆς σμαράγδου τ.] Historiam prolixe narrat Herodotus lib. III. pag. 113.

3 Σμικίθης. ὄνομα κ.] Tota hæc nota referenda est ad locum illum Aristophanis *Equitibus*, pag. 345. (242. Ed. Bas. *P.*)

Χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην καὶ κύριον.

Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit.

4 Σμικίθου κύριος] Scribe, Σμικίθης καὶ κύριος.

5 Ἀπεγράφοντο] Scholiasta Aristophanis rectius, ἐπεγράφοντο.

6 Ἐς Κόλχους ἐμβαλόντες, οὐδ.] Fragmentum hoc legitur apud Xenophontem lib. IV. Ἀναβ. sub finem: ut Pearsonius etiam observaverat.

7 Σμήνεος ἔκ με τ.] Distichum hoc decerptum est ex Epigrammate Apollonidæ, quod ex cod. MS. integrum edidimus supra v. Θαλάμη. Pro ἀντινομαίων autem in codice MS. Epigrammatum legitur ἀμφινομαίων. At neutra lectio sana est. Scribendum enim puto, Ἀντινομαίου, vel Ἀμφινομαίου: ut sit nomen viri, cujus erant apum alvearia, & cujus jussu Cliton favos Deo libabat. Vel dicendum est, Ἀμφινόμαιος esse epithetum Dei alicujus (Pa-

Σμη-

Σμῆνος. πλῆθος μελισσῶν. οἱονεὶ, ἑσμός. ἰδίως δὲ [1] σμῆνος καλεῖται τὸ σύστημα μελισσῶν. Ὁμηρικῶς οὖν κέχρηται τῇ τροπῇ. Φησὶ καὶ περὶ τοῦ Νέστορος.

Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.

καὶ ἡ δοτικὴ, τῷ σμήνει. καὶ σμηνουργεῖν, ῥῆμα.

Σμῆξις. τρίψις. ἐκ τοῦ σμήχω. καὶ σμῆξαι, καθάραι.

Σμήρινθος. σπάρτον. σχοινίον λεπτόν.

Σμικρολόγος. οἷον Φειδωλός. Πολλάκις κατ' οἶκον ἑστῶντα ἡμᾶς ἀπολύειν ἐπὶ πεινῶντας.

Σμηκυθίων. ὄνομα κύριον.

Σμίλαξ. βοτάνη.

Σμιλεύματα.[2] τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ σμίλης. ἀντὶ τοῦ διαγλύμματα, ξεσθίσματα.

Σμιλεύματά τ' ἔργων
Φωτὸς ἀμυνομένου.

Σμίλη. ἐργαλεῖον. ἐν [3] Ἐπιγράμμασι·

Καὶ σμίλαν δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα.

μακρὸν τὸ ι. καὶ σμίλης ὁλκοί. ἀντὶ τοῦ γραφεῖς. τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων.

[4] Ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
Δέξασθε σμίλης ὁλκούς.

καὶ σμιλίον.

Σμινύην. σκαφεῖον, ἢ δίκελλαν, ἢ ἀξίνην. Ὁ δὲ ὀρύττειν ἐκέλευε σμινύαις ὑπὸ λαμπρᾷ τῇ σελήνῃ. καὶ αὖθις·

—— [5] Τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι
Ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας.

ἀντὶ τοῦ, εἰ μὴ κλασθῇ.

Σμώδιγγες. μώλωπες. καὶ σμῶδιξ, μώλωψ. τὸ ἐκ πληγῶν οἴδημα.

Σμώχετε. ἀντὶ τοῦ μασᾶσθε. [6] Ἀριστοφάνης·

Ἀνδρικῶς ἐμβάλλεσθε,
Καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν.
Οὐδὲν γὰρ, ὦ πόνηροι,
Λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστὶν,
Ἢν μή τι καὶ μασῶνται.

Σμώχειν. τὸ λοιδορεῖν. ἀπὸ τοῦ καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων.

Σμοιός. ὄνομα κύριον. αἰσχροποιὸς εἰς γυναῖκας.

[7] Σμοιὸς δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων,
Τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρυβλία.

Σμύξαι. καῦσαι.

Σμύραινα. ὄνομα ἰχθύος.

Σμύρνα.[8] ἡ ἐνταφίασις. ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ. νεκροῖς γὰρ αὕτη διαφερόντως προσφέρεται.

Σμῆνος. Apum multitudo. Examen apum. Hoc enim σμῆνος proprie significat. Homerice igitur [Aristophanes] hoc tropo usus est. Dicit enim [Homerus] de Nestore: *Cujus etiam ex lingua melle dulcior fluebat oratio.*

Σμῆξις. Abstersio. Detersio. Frictio. Et σμῆξαι, abstergere, purgare.

Σμήρινθος. Funis. Funis tenuis. Funiculus.

Σμικρολόγος. Sordidus. Parcus. Avarus. *Sæpe nos exceptos convivio, adhuc esurientes domum redire sivit.*

Σμηκυθίων. Smecythion. Nomen proprium.

Σμίλαξ. Smilax. Herba.

Σμιλεύματα. [Proprie,] minuta segmina corii, vel aliarum rerum, scalpro præcisa. Ramenta. [Metaphorice, quævis quisquiliæ.] *Et quisquiliæ facinorum viri vim illatam fortiter propulsantis.*

Σμίλη. Scalprum. Scalpellum. In Epigrammate: *Et scalpellum, quo calami acutam cuspidem habentes poliuntur.* Σμίλη ι longum habet. Et σμίλης ὁλκοὶ, ductus styli, sive notæ literarum. *Agite igitur tabellarum politarum paginæ, accipite styli scriptorii sulcos.*

Σμινύην. Ligonem. Vel bidentem. Vel asciam. *Ille vero terram fodi jussit ligonibus, luna clare splendente.* Et iterum: *Hoc ipsum enim etiam volo, dummodo ligo non fefellerit spem meam.* Id est, nisi frangatur.

Σμώδιγγες. Vibices. Et σμῶδιξ, vibex, sive tuber ex plagis ortum.

Σμώχετε. Pro, μασᾶσθε. Manducate. Aristophanes: *Ut viri strenui [cibis] manum injicite, & manducate ambabus maxillis. Nullus enim, o ignavi, candidorum dentium usus est, nisi etiam aliquid mandant.*

Σμώχειν. Convitiari. Convitiis insectari. Proprie, abstergere, purgare.

Σμοιός. Smœus. Nomen proprium viri, qui obscœnam cum mulieribus consuetudinem habebat. *Smœus vero inter illas equestrem habens stolam, mulierum purgat patellas.*

Σμύξαι. Combussisse.

Σμύραινα. Nomen piscis. Muræna.

Σμύρνα. Myrrha, qua mortuorum corpora condiebantur. Sepulcrum Christi. Myrrha enim mortuis maxime convenit.

nis forsan) cui favos Cliton libabat. Sed tunc scribendum foret casu tertio, Ἀμφινομαίῳ. Posterius autem timide affirmo, quoniam tale epithetum nusquam mihi lectum memini: quamvis non ignorem Panem vocari Νόμιον, ejusque mentionem fieri apud Pausaniam in *Arcadicis*. Deinde pro Κλειτὸς in Anthologia MS. legitur Κλείτων, quod magis placet. Cæterum, Hexameter Distichi hujus in prioribus Editt. corruptissime sic legitur, Σμήνεος ἥμισυ γλυκερὸν τιμῶν θέρος, &c. cujus veram lectionem nunc primum ex MS. A. & codice MS. Epigrammatum revocavimus.

1 Σμῆνος καλεῖται τὸ σ.] Ex Enarratore Comici ad *Nubes*, pag. 142. (76. Ed. Bas. *P.*)

2 Σμιλεύματα. τὰ ἐκβ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Ranas*, pag. 250. [162. Ed. Bas. *P.*]

3 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. XXVI. Epigr. I. ut Portus monuit.

4 Ἄγε δὴ πινάκων ξεστ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Thesmophor.* pag. 807. [529. Ed. Bas. *P.*]

5 Τοῦτ' αὐτὸ γὰρ κ.] Aristophanes *Nubibus* sub finem.

6 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, sub finem: sed ubi pro σμώχετε legitur σμήχετε. Confer etiam Nostrum supra v. Ἀνδρικῶς.

7 Σμοιὸς δ' ἐν αὐτ.] Aristophanes *Ecclesiaz.* pag. 749.

8 Ἡ ἐνταφίασις. ὁ τάφος τοῦ Χρ.] Inepta interpretatio. Etiamsi enim myrrha ad ἐνταφίασιν adhibeatur, non tamen ideo myrrham recte ἐνταφίασιν voces.

Σμυχόμενος. καιόμενος. αναλισκόμενος.

Σμυχόμενος. Qui comburitur. Qui consumitur.

Σοβάδες. αἱ διώκουσαι πόρναι.

Σοβάδες. Meretrices, quæ [amasios suos] persequuntur.

Σοβαρὰ αὔρα. σεσοβημένη. εὔκραιος. [1] Ἐν ὅσῳ θεόθεν σοβαρὰ κατέχει πολέμου μετάτροπος αὔρα. καὶ σοβαρὸν ἄγαλμα, τῇ πλάσει, καὶ τῇ τέχνῃ.

Σοβαρὰ αὔρα. Aura vehemens, [Aristophanes:] *Dum vehemens & mutabilis belli aura jussu divino spirat.* Et σοβαρὸν ἄγαλμα, simulacrum splendidum & affabre factum.

Σόβαρος. ὁ ὑπερήφανος. τοὺς γὰρ Συβαρίτας φασὶ πλούτῳ καὶ τρυφῇ ὑπερέχειν. ἐκ [2] τοῦ Συβαρίτου ὤν, ὁ σοβαρός.

Σόβαρος. Superbus. Sybaritas enim opibus & luxu excelluisse ferunt. A Συβαρίτης igitur [deductum est nomen] σοβαρός: [quasi dicas, συβαρός.]

Σοβαρός. λαμπρός, ἐπαιρόμενος, τολμηρός, αὐθάδης, ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος. Αἰλιανός· Ἀναθήμασι σοβαροῖς ἐκόσμησε τὸν νεών.

Σοβαρός. Superbus. Splendidus. Elatus. Audax. Arrogans. Qui modum excedit. Ælianus: *Superbis donariis templum ornavit.*

Σοβαρός. Τοιοῦτον ἀναζωγραφῶ, ὡς εἰκός, καὶ οὐκ ἀπὸ τρόπου, τὸν παραβλῶπα, καὶ φιλοκερδῆ, καὶ κερδαλέον, βραδύτατον πρὸς τὰ κρείττονα· λιχνωδέστατον δὲ, πρὸς πανολεθρίαν τῶν ἐντυγχανόντων ἐκβεβακχευμένον ὅτι μάλιστα. ἀλλ᾽ ἐξώλης καὶ προώλης προπηλακισθεὶς ἐς κόρακας ᾤχετο, κατάλληλα τἀπίχειρα τῆς βδελυρίας ὁ ἀπότροπαιος καὶ οἷον ἀποφρὰς ἀπενεγκάμενος. ὃς ἀνάρσια δικάζων, ἀδίκως πολλοὺς κατεδίκαζεν, ὅπη οὐ δεδοικὼς, οὐκ ἀλέγων Ἀδράστειαν, οὐδὲ Νέμεσιν ἐμπαζόμενος. ἀλλὰ ταῦτα τεκμήρια ἐναργῆ τῆς Ταρταρώδους καὶ Ταντάλειου αὐτοῦ τιμωρίας· ὃς κακὰ πόλλ᾽ ἔρδεσκεν, ὃς κακὰ πόλλ᾽ ἀπέτισε).

Σοβαρός. Superbus. *Talem depingo, ut par est, & decet, strabum illum, & avarum, & callidum, & ad meliora tardissimum: adhæc, gulosissimum, & ad perdendos obvios quosque quasi furore quodam incitatum. Sed perditus ille, & exitio dignissimus, cum contemptu ad corvos abiit, dignaque flagitiis suis præmia abominandus ille & detestandus reportavit. Qui iniquis judiciis multos injuste condemnavit, nec vindictam divinam metuens, nec Adrastiam & Nemesin curans. Sed hæc sunt evidentia argumenta Tartarei & Tantalei supplicii ejus, qui pro multis facinoribus, quæ perpetravit, graves pœnas luet.*

Σοβαρῶς. [3] ἐκθύμως. σπουδαίως.

Σοβαρῶς. Superbe. Prompte. Diligenter. Studiose.

Σοβεῖ. διώκει. κομπάζει. ἐν Ἐπιγράμμασι· [4] Καὶ πολὺ κιχλίζουσα σοβεῖ ἐς βόστρυχον αἴγλην.

Σοβεῖ. Persequitur. Abigit. Jactat. In Epigrammate: *Et valde cachinnans superbo gradu incedit.*

Σοβεῖν. μετὰ σεμνότητος προϊέναι.

Σοβεῖν. Superbe & cum fastu incedere.

Σόβη. ὄνομα θηλυκόν. ἡ ἐξ ἱππείων τριχῶν περικεφαλαία.

Σόβη. Nomen fœmininum. Galea ex equinis pilis confecta.

Σόδομα, καὶ Γόμορρα. ὀνόματα πόλεων αἰσχρῶν καὶ βεβήλων. καὶ Σοδομηνὸς, ὁ πολίτης. καὶ Σοδομίτης, ὁμοίως.

Σόδομα. Sodoma, & Gomorrha. Nomina flagitiosarum & pessimarum urbium. Et Sodomenus, ejus civis. Et Sodomita, item.

Σόεμος. ὄνομα κύριον.

Σόεμος. Soemus. Nomen proprium.

Σοκέλλιος. ὄνομα ἀνδρὸς Ῥωμαίου.

Σοκέλλιος. Socellius. Nomen viri Romani.

Σολέα. ὄνομα κύριον. ἡ εὐθεῖα, ὁ Σολεύς.

Σολέα. Nomen proprium. Solensem. Casus rectus est, Σολεύς, Solensis.

Σολέμνιος. [5] ἡ παρὰ βασιλέως αναφαίρετος δωρεὰ διδομένη ταῖς Ἐκκλησίαις.

Σολέμνιος. Solenne donum, quod Ecclesiis ab Imperatore datur.

Σολὴν, [6] Σολῆνος. ὄνομα ποταμοῦ.

Σολήν. Solen. Nomen fluvii.

Σολία. ὄνομα πόλεως.

Σολία. Solia. Nomen urbis.

Σολίεις. ποταμός.

Σολίεις. Solies. Fluvius.

Σολομῶν, βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ, υἱὸς Δαβὶδ, ἐκ τῆς Οὐρίου γυναικὸς Βηρσαβεέ· ὅστις γυναῖκας ἐξ ἐθνῶν ἠγάγετο παρὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ. αἱ δὲ ἦσαν αὐτῷ αἱ σύμπασαι, γαμεταὶ μὲν ἅμα ταῖς Ἰσραηλίτισιν, ψ΄. παλλακαὶ δὲ τ΄. ἤδη δὲ προβεβηκὼς

Σολομῶν. Solomon, Rex Hierosolymorum, filius Davidis ex Uriæ uxore Bersaba: qui contra Dei mandatum uxores ex gentibus duxit. Illæ vero universæ ipsius uxores una cum Israeliticis fuerunt DCC. concubinæ vero, CCC. Jam autem ætate provectus ab Ethnicis

1 Ἐν ὅσῳ θεόθεν σοβαρὰ κατ.] Hæc sunt verba Aristophanis in *Pace*, pag. 695. [471. Ed. Bas. P.]

2 Ἐκ τοῦ Συβαρίτου ὤν, ὁ σοβ.] Est etymologia inepta & manifesto falsa.

3 Ἐκθύμως] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Editt. quæ habent ἐκτίμως.

4 Καὶ πολὺ κιχ.] Lego & distinguo,
Καὶ πολὺ κιχλίζουσα σοβεῖ· ἐς βόστρυχον αἴγλω.
Ultima autem verba videntur pertinere ad ea, quæ in Epigrammate sequebantur; hic vero a Suida prætermissa sunt: quæ ratio est, quare sensus eorum prorsus sit mutilus.

5 Σολέμνιος] Vide de hac voce Dufrenium in utroque Glossario.

6 Σολὴν, Σολῆνος. ὄνομα ποτ.] Sic in MS. A. locus hic legitur. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. sic habent: Σωλὴν, σωλῆνος. τὸ σωληνάριον. Σωλὴν δὲ, ὄνομα ποταμοῦ. Sed major est apud me auctoritas MSti A. cujus lectioni etiam literarum series favet.

τὴν ἡλικίαν, ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν γυναικῶν διεστρέφετο τὸν νοῦν πρὸς εἰδωλολατρείαν. ἐλάτρευσε γὰρ τῇ Ἀστάρτῃ, Θεᾷ Σιδωνίων, καὶ τῷ Χαμὼς, Θεῷ Ἀμμανιτῶν. καὶ ἐκ τῶν χιλίων αὐτοῦ γυναικῶν μόνος ἄῤῥην ἐγένετο Ῥοβοὰμ ὁ υἱὸς, καὶ αὐτὸς ἐξ ἀλλοφύλου Νααμᾶς τῆς Ἀμμανίτιδος, ἀνάξιος τῆς ἀρχῆς. ἡ γὰρ πολυγαμία τὴν ἀτεκνίαν ποιεῖ.

mulieribus animo depravato deflexit ad idololatriam. Coluit enim Aſtarten, Sidoniorum Deam; & Chamon, Deum Ammonitarum. Et ex mille uxoribus ipſi natus eſt ſolus mas filius Roboamus, & ipſe ex alienigena Naama Ammanitide, indignus regno. Nam uxorum multitudo parit inopiam liberorum. *Port.*

Σολομῶν,[1] υἱὸς Δαβὶδ, βασιλεὺς Ἰουδαίων, φρονήσει καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ δυνατὸς καὶ περιφανὴς, δικάζων τε τὸν λαὸν φρονήσει καὶ σοφίᾳ τοῦ κρείττονος οὐ διέλιπεν. ἤσκει τε πᾶσαν σοφίαν θείας χάριτος γέμουσαν, καὶ τῆς διδασκαλίας ἀκροατὰς πλείστους ἐποιεῖτο. ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα διαπραττόμενος, τῷ τῆς φύσεως εὐαλώτῳ περὶ τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς ὑπαγόμενος, ἄγεται μὲν γυναῖκας χιλίας τὸν ἀριθμὸν, πείθεται δὲ ὑπ' αὐτῶν εἰδωλολάτρης γενέσθαι. διὸ προσέταξεν ὁ Θεὸς μερισθῆναι τὴν αὐτοῦ βασιλείαν, οὐκ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ, διὰ μνήμην Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἑαυτοῦ τελευτήν. † Ὅτι τοῖς κραταιοῖς, ὥς [2]φησι Σολομῶν, ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα. τουτέστι, τοὺς ἐν ἀρετῇ τελείους τὴν ἀκρίβειαν ἀπαιτεῖ· καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεγάλα παρανομοῦσι μακροθυμεῖ· τοῖς δὲ ἁγίοις ταύτης οὐ μεταδίδωσι τῆς συγγνώμης. καὶ [3]αὖθις ὁ Σολομῶν· Ὁ μὲν γὰρ ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέους· δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται. κλίνεται δὲ Σολομῶν, Σολομῶντος, καὶ Σολομῶνος· καὶ προπαροξυτόνως, Σολόμωνος, παρ' ἡμῖν. ἡ δὲ παλαιὰ Σαλομῶντα καλεῖ, ὡς ἀπὸ Σαλὴμ πόλεως, ὅ ἐστιν εἰρήνη. ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις αὐτοῦ εἰρήνη ἦν. καὶ, Σολομώντειος λόγος.

Σολομῶν. Solomon, filius Davidis, Rex Judæorum, ſapientia & potentia & opibus celebris exſtitit, neque unquam deſiit ſumma ſapientia jus populo reddere. Exercebat porro ſeſe in omni genere ſapientiæ, quæ cum Dei gratia conjuncta eſt, & complures habebat auditores ac diſcipulos doctrinæ ſuæ. Verum enim vero facilitate humani ingenii ad corporis voluptates delapſus, mille numero uxores ſibi copulavit, a quibus ad cultum dæmoniorum eſt inductus. Quam ob cauſam regnum ipſius, etſi non ipſo ſuperſtite, in gratiam Davidis patris, at poſt obitum ejus divelli ac dividi Deus juſſit. † *Fortibus*, ut ait Solomon, *ſeverum propoſitum eſt examen.* Id eſt, Ab iis, qui virtute perfecta præditi ſunt, accuratam vitæ rationem [Deus] exigit: & aliorum quidem hominum delicta etſi gravia patienter fert: at Sanctis non eadem facilitate ignoſcit. Et iterum Solomon inquit: *Minimus venia & miſericordia dignus eſt: at potentes ſevere examinabuntur.* Declinatur Σολομῶν, Σολομῶντος, & Σολομῶνος: & apud nos, Σολόμωνος, cum accentu in antepenultima. In veteri vero Teſtamento appellatur Σαλομῶν, tanquam ab urbe Salem, quod *pacem* ſignificat. Nam temporibus ejus pax fuit. Et Σολομώντειος λόγος, oratio Solomonis.

Σόλον.[4] δίσκον. καὶ Σόλος, ὄνομα βουνοῦ.

Σόλον. Diſcum. Et Σόλος, nomen collis. Solus.

Σόλων,[5] Ἐξηκεστίδου, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, νομοθέτης, καὶ δημαγωγός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς μζʹ ὀλυμπιάδος. οἱ δὲ, νϛʹ. ἐπιβουλευθεὶς δ' ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τυράννου, ἀπεδήμησεν ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἔκτισε πόλιν, ἣν Σόλους ἐκάλεσεν ἐξ αὐτοῦ. οἱ δὲ καὶ τοὺς ἐν Κύπρῳ Σόλους ἐξ αὐτοῦ φασι· καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν ἐν Κύπρῳ. ἔγραψε νόμους Ἀθηναίοις, οἵτινες Ἄξονες ὠνομάσθησαν, διὰ τὸ γραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν Ἀθήνησι. Ποίημα δι' ἐλεγείων, ὃ Σαλαμὶς ἐπιγράφεται. [6]Ὑποθήκας δὲ ἐλεγείας· καὶ ἄλλα. ἔστι δὲ καὶ οὗτος εἷς τῶν ἑπτὰ ὀνομαζομένων Σοφῶν. καὶ φέρεται αὐτοῦ ἀπόφθεγμα τόδε· Μηδὲν ἄγαν. ἢ τὸ, Γνῶθι σαυτόν.

Σόλων. Solon, Execeſtidæ filius, Athenienſis, Philoſophus, Legiſlator, & Demagogus: qui vixit Olymp. XLVII. vel, ſecundum alios, Olymp. LVI. Inſidiis vero petitus a Piſiſtrato tyranno in Ciliciam ſeceſſit, & urbem condidit, quam de ſuo nomine Solos vocavit. Alii vero dicunt Solos etiam, qui ſunt in Cypro, nomen ab eo accepiſſe; eumque in Cypro deceſſiſſe. Scripſit leges Athenienſibus, quas vocarunt *Axonas*, quod in ligneis axibus eſſent ſcriptæ. [Item,] poema elegiacum, quod Salamis inſcribitur. Præcepta morum; itidem verſibus elegiacis: & alia. Fuit autem unus illorum, qui ſeptem Sapientes dicuntur: ejuſque ſcite dictum hoc fertur, *Ne quid nimis:* vel, *Noſce te ipſum.*

Σόλων.[7] τοῦτον εἵλοντο οἱ Κιῤῥαίοις πολεμεῖν ἡγημένοι σύμβουλον. χρωμένοις δὲ σφίσι περὶ νίκης, ἀνεῖπεν ἡ Πυθώ·

Οὐ[8] πρὶν τῆσδε πόλιος ἐρρίψετε πύργον ἑλόντες,

Σόλων. Hunc illi, qui bellum adverſus Cirrhæos ſuſceperant, in conſilium adhibuerunt. Illis vero de victoria Oraculum ſciſcitantibus Pythia reſpondit:

Non prius urbis hujus turrem expugnabitis,

1 Σολομῶν, υἱὸς Δαβὶδ, βασ.———ἀλλὰ μετὰ τὴν ἑαυτοῦ τελευτήν] Hæc omnia ſunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Collectaneis Conſtantini a Valeſio editis, pag. 781.

2 Ὡς φησι Σολομῶν] *Sapient.* VI. 8.

3 Καὶ αὖθις ὁ Σολομῶν] *Sap.* VI. 6.

4 Σόλον. δίσκον] Ex Scholiaſta Homeri ad Il. Ψ. v. 826.

5 Σόλων] Plura de hoc Laertius: quem vide.

6 Ὑποθήκας δὲ ἐλεγείας] Scribe, ὑποθήκας δι' ἐλεγείων.

7 Τοῦτον εἵλοντο οἱ Κιῤῥαίοις πολ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Pauſaniæ in *Phocicis*, pag. 684. ut Pearſonius etiam obſervaverat.

8 Οὐ πρὶν τῆσδε πόλ.] Wolfius recte ſcribendum monuit,

Οὐ πρὶν τῆσδε πόληος ἐρείψετε πύργον ἑλόντες.

Et ſic habet Pauſanias.

Πεὺ κεν ἐμῷ τεμένει Κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης

Κῦμα ποτικλύζοι, κελαδοῦν ἐπὶ οἴνοπα πόντον.

ἔπεισεν οὖν ὁ Σόλων καθιερῶσαι τῷ Θεῷ τὴν Κιρραίαν, ἵνα δὴ τῷ τεμένει τοῦ Ἀπόλλωνος γένηται γείτων ἡ θάλασσα. εὑρέθη δὲ καὶ ἕτερον τῷ Σόλωνι σόφισμα εἰς τοὺς Κιρραίους. τοῦ γὰρ ποταμοῦ τὸ ὕδωρ ῥέον δι' ὀχετοῦ εἰς τὴν πόλιν ἀπέστρεψεν ἀλλαχόσε. καὶ οἱ μὲν πρὸς τοὺς πολιορκοῦντας ἔτι ἀντεῖχον, ἔκ τε φρεάτων, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκ Θεοῦ πίνοντες. ὁ δὲ τοῦ ἐλλεβόρου τὰς ῥίζας ἐμβαλὼν εἰς τὸν ποταμὸν, ἐπειδὴ ἱκανῶς τοῦ φαρμάκου τὸ ὕδωρ ᾔσθετο ἔχον, ἀντέστρεψεν αὖθις εἰς τὸν ὀχετὸν, καὶ ἐνεφορήθησαν ἀνέδην οἱ Κιρραῖοι τοῦ ὕδατος. [1] καὶ οἱ μὲν ὑπὸ τῆς διαρροίας ἐξέλιπον. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ τείχους τῆς φρουρᾶς Ἀμφικτύονες εἷλον τὴν φρουρὰν, καὶ τὴν πόλιν.

Σόλος. ὄνομα βουνοῦ.

Σόλων. ὅτι Σόλων ὁ νομοθέτης Ἀθηναίων, φίλων ἡττώμενος ὀφειλόντων, χρεῶν εἰσηγήσατο ἀποκοπάς.

Σολπίκιος, Ὕπατος, Ῥοῦφος ἐπίκλησιν, ἀνὴρ τῶν ἔν τε ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἐπιφανὴς, καὶ πολιτείας προαίρεσιν ἐζηλωκὼς τὴν διὰ μέσου.

Σόλοι, Σικελίας πόλις, καὶ Κύπρου· ἀφ' ὧν ὁ σολοικισμὸς, βαρβαριζόντων κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. Σόλων δὲ ταύτην κτίζει· ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε. ἢ σολοικισμὸς, ὁ τοῦ σόου λόγου αἰκισμός. σόος γὰρ καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἔνθεν καὶ λαοσόος, ἡ τὸν λαὸν σώζουσα.

Σολοικισμός. [2] Ὅτι βαρβαρισμός ἐστιν ἐκ τῶν κακῶν λέξις, παρὰ τὸ ἔθος τῶν [3] εὐδαιμονούντων Ἑλλήνων. Σολοικισμὸς δέ ἐστι λόγος ἀκαταλλήλως συντεταγμένος· ὡς τὸ, [4] Ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοῖχος ἔπεσε.

Σόλοικος. ὄνομα κύριον.

Σολοικοφανές. χωρίον τὸ δοκοῦν μὲν μετέχειν σολοικισμοῦ, μὴ μετέχον δέ.

Σόλυμα. πόλις.

Σολυμᾶς. ὄνομα κύριον.

Σόλυμοι. ὄνομα ἔθνους.

Σομφῶδες. [5] τὸ χαῦνον.

Σόραιχος. [6] Ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σοραίχου, ἡ Σινωνὶς ἐφίσταται.

Σορός. μνῆμα. θήκη.

[7] Ὦ οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χειρόθλιψ,
Ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.

καὶ σοροπηγός. [8] Ἀριστοφάνης·

Quam lucum meum glaucos oculos habentis Amphitrites
Fluctus alluat, per nigrum mare resonans.

Suasit igitur Solon, ut Deo Cirrhæam consecrarent, ut ita Apollinis luco mare vicinum esset. Solon alium quoque astum adversus Cirrhæos excogitavit. Fluminis enim aquam ex alveo, per quem fluebat in urbem, alio avertit. Cirrhæi tamen obsidionem adhuc tolerabant, tum aquam puteorum, tum eam, quæ cœlo cadebat, bibentes. Solon vero hellebori radicibus in flumen conjectis, postquam animadvertit aquam herbæ illius succum satis traxisse, flumen in pristinum alveum derivavit. Cirrhæi igitur, aqua fluminis avide hausta, cum ob ventris profluvium custodiam muri deserere cogerentur, Amphictyones castellum & urbem ceperunt.

Σόλος. Solus. Nomen collis.

Σόλων. Solon, Atheniensium Legislator, precibus amicorum ære alieno oppressorum victus, tabulas veterum debitorum abolevit.

Σολπίκιος. Sulpicius, cognomento Rufus, Consul, vir fuit & rebus bellicis clarus, & qui inter eos, qui diversas in Republ. partes sequebantur, medium se gereret.

Σόλοι. Soli, Ciliciæ & Cypri urbs: unde solœcismus [nomen accepit,] quod [Solenses] barbare loquerentur. Hanc urbem Solon condidit: a quo & nomen ei impositum est. Vel σολοικισμὸς dictus est, quasi ὁ τοῦ σόου λόγου αἰκισμὸς, i. e. sanæ orationis corruptio. Nam σόος etiam per ο scribitur. Unde [Minerva dicta est] λαοσόος, i. e. populi servatrix.

Σολοικισμός. Solœcismus. Barbarismus est dictio vitiosa, ab usu probatorum Græcorum abhorrens. Solœcismus vero est oratio inconcinne constructa. Ut, *Ego ambulans, murus cecidit.* [Pro, *Me ambulante*, &c.]

Σόλοικος. Nomen proprium.

Σολοικοφανές. Locus, [vel oratio,] solœcismi quidem speciem habens, sed revera ejus expers.

Σόλυμα. Solyma. Urbs.

Σολυμᾶς. Solymas. Nomen proprium.

Σόλυμοι. Solymi. Nomen gentis.

Σομφῶδες. Laxum. Molle. Fungosum.

Σόραιχος. Soræchus. *Cum autem Soræchus modo abiisset, Synonis statim accessit.*

Σορός. Loculus. Sandapila. Capulus. *Heus tu, capularis senex, & pudendū muliebre crebro attrectans, desiderare videris & amare pulchram sandapilam.* Et σοροπηγὸς, qui loculos mortuis

1 Καὶ οἱ μὲν ὑπὸ τῆς διαρρ.] Apud Pausaniam locus hic rectius ita legitur, καὶ οἱ μὲν ὑπὸ ἀπαύστου τῆς διαρροίας ἐξέλιπον οἱ ἐπὶ τοῦ τείχους τὴν φρουράν.

2 Ὅτι βαρβαρισμός ἐστιν ἐκ τ.] Hæc sunt verba Laertii lib. VII. num. LIX. quæ etiam leguntur supra v. Βαρβαρίζειν.

3 Εὐδαιμονούντων] Sic etiam habet Laertius. At apud Suidam supra v. Βαρβαρίζειν legitur, εὐδοκιμούντων: quod magis placet.

4 Ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοῖχος ἔπεσε] Non recte Suidas exemplum hoc tanquam σόλοικον affert. Haud raro enim apud scriptores Atticos, & præcipue eos, qui καινοτομίαν in stilo affectant, nominativus pro genitivo absoluto, ut vocant, positus reperitur. Sophocles *Oedip. Tyran.* pag. 153. ——Ὡς πόλ' αἶμα χειμάζον πόλιν. Ubi Triclinius: Τὸ χειμάζον Ἀττικῶς τέθειται, ἀντὶ τοῦ χειμάζοντος. Agathias lib. I. pag. 27. Ὡς ῥᾴδιον ὂν μεταβολὴν γίνεσθαι τῶν παρόντων. Pro, ῥᾳδίου ὄντος. Plura exempla occurrunt apud Ælianum, Philostratum, & alios Atticistas.

5 Σομφῶδες] Confer Hesychium v. Σομφώδεις, & v. Σομφόν.

6 Ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σορ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Σίνωνος: ubi monuimus, id ex Jamblicho depromptum esse.

7 Ὦ οὗτος, τυφ.] Hæc sunt verba Aristophanis in *Vespis*, pag. 528. (360. Ed. Bas. P.) sed ubi rectius legitur χοιρόθλιψ: uti etiam apud ipsum Suidam infra v. Χοιρόθλιψ.

8 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 173. (104. Ed. Bas. P.)

Ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;

Τοῖς τὰς σοροὺς τῶν ἀποθνησκόντων ποιοῦσι. τοῦτ' ἔστιν, ἄλλην ἴασιν οὐχ ἕξει, ἢ τὸν θάνατον. καὶ δέον αὐτῷ πρὸς τὴν ταφὴν τὰ ἐπιτήδεια παρασκευάζειν.

Σοσσιανὸς, καὶ Σόσσιος. ὀνόματα κύρια.

Σοῦ. Ἀριστοφάνης Σφηξί·

Ποῦ, ποῦ 'στι μοῦ τὸ δίκτυον;
Σοῦ, σοῦ, πάλιν σοῦ. ——

ἐπὶ ὀρνέων. καὶ αὖθις [1] Ἀριστοφάνης·

Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
Πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.
Ἐγὼ δὲ κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος,
Ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ. ——

Σουβαρμάχιος.[2] οὗτος τῶν δορυφόρων ἦν ἡγεμὼν, πιστότατος τῷ εὐνούχῳ Εὐτροπίῳ, εἴπερ τις ἄλλος. ἔπινε δὲ οἶνον πλείονα, ἢ ὅσον ἠδύνατο χωρεῖν. ἀλλ' ὅμως τὰ περὶ γαστέρα διὰ τὴν συνήθειαν οὕτω καὶ γυμνασίαν ἰσχυρὰν καὶ νεανικὴν πάντα φέρειν ἐπὶ τὴν φυσικὴν τῶν ὑγρῶν ἔκκρισιν. ἀεὶ γοῦν ἦν πεπωκώς τε, καὶ οὐ πεπωκὼς, μεθύων. τὴν δὲ μέθην παρεκάλυπτε [3] σφαλερὸν διαβαίνων τοῖς ποσὶ, καὶ πρὸς τὴν πτῶσιν πολεμῶν ὑφ' ἡλικίας διὰ νεότητα, καὶ συνιστάμενος. ἦν δὲ βασιλικοῦ μὲν γένους, Κόλχος ἀκριβὴς τῶν ὑπὲρ Φᾶσιν, καὶ Θερμώδοντα, τοξότης ἄριστος, εἴγε μὴ κατετόξευεν αὐτὸν τὸ περιττὸν τῆς τρυφῆς.

Σούχινοι[4] καὶ ἐλεφάντινοι δάκτυλοι ταῖς γυναιξὶν εἰσὶ σύμφοροι.

Σοῦ γ' εἵνεκα. τοῦτο λέγειν εἰώθεσαν οἱ ναῦται τῷ ἐπιβάτῃ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

Σουναμῖτις γυνή.

Σούνιον. Καὶ ἐν ὁδῷ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σούνιον φυγούσῃ.

Σούπερβος. παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὑπερήφανος. [5] οὕτως ἐκλήθη Ταρκύνιος Σούπερβος, ἕβδομος καὶ ἔσχατος βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃς πᾶσαν [6] μετεκίνησε τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον, καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηνεν, οἷα δὴ ἐκ τοιούτων παρελθὼν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν δραμάτων· τούς τε νόμους μεταθεὶς, καὶ ἄρχοντας παρὰ τὸ σύνηθες προβαλλόμενος, καὶ δι' αὐτῶν τὸν δῆμον αἰκιζόμενος· δεσμά τε, καὶ μάστιγας, ξυλίνους κλοιοὺς καὶ σιδηροῦς, πέδας, ἁλύσεις, μέταλλα, ἐξορίας ἐφευρών· ὑπερόπτης τε, καὶ ἀλαζών. ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε. λέγεται οὖν ὁ ἀλαζὼν, ὡς σοῦπερ εἶναι τῶν ἄλλων θέλων. σοῦπερ γὰρ, τὸ ἐπάνω δηλοῖ.

Σουπηριανὸς,[7] σοφιστὴς, τὸ γένος Ἴσαυρος, τῆς

facit. Capulorum faber. Ariſtophanes: *An loculorum fabris inſaniam ejus indicabo?* Id eſt, nihil aliud cum curabit, præter mortem. Quare res ad ſepulturam neceſſariæ ipſi parandæ ſunt.

Σοσσιανός. Soſſianus, & Soſſius. Nomina propria.

Σοῦ. Fuge. Abi. [Vox, qua aves abigere ſolemus.] Ariſtophanes *Veſpis: Ubi eſt rete meum? Fuge, fuge, & iterum fuge.* Dicitur hoc de avibus. Et iterum Ariſtophanes: *Agathon, ſapiens eſt ille, qui brevi oratione multa ſcite complecti novit. Ego vero communis calamitatis ſenſu tactus, ſupplex ad te acceſſi.*

Σουβαρμάχιος. Subarmachius. Hic fuit ſatellitum dux, fideliſſimus eunucho Eutropio, ſi quis alius: qui, quamvis plus vini biberet, quam capere poſſet, venter tamen ejus, propter conſuetudinem & exercitationem vehementem & ſtrenuam, omnia per naturalem humorum excretionem egerebat. Semper igitur erat ebrius, ſive potaſſet, ſive non potaſſet. Ebrietatem vero tegebat ſtabili inceſſu, & quod propter ætatem juvenilem caſui reſiſteret, firmoque gradu ſtaret. Erat autem genere regio oriundus, Colchus verus, ex iis, qui ultra Phaſidem & Thermodontem habitant: item ſagittarius optimus, niſi luxus immodicus eum ſagittis ſuis quaſi confeciſſet.

Σούχινοι καὶ ἐλεφ. Annuli ſuccini & eburnei mulieribus conducunt.

Σοῦ γ' εἵνεκα. Tui cauſa. Ariſtoph. in *Ranis.* Hoc dicere ſolent nautæ vectori.

Σουναμῖτις γυνή. Sunamitis mulier.

Σούνιον. Sunium. *Et in via, quæ ducit ex Piræeo, in Sunium fugienti.*

Σούπερβος. Superbus. Sic apud Romanos dicitur ille, quem Græci vocant ὑπερήφανον. Superbus autem appellatus eſt Tarquinius, ſeptimus & ultimus Romanorum Rex: qui priſtinam Reip. formam in acerbiſſimam dominationem convertit, utpote qui ejuſmodi artibus regnum quæſiviſſet. Nam & leges immutavit, & magiſtratus contra morem majorum conſtituit, quorum opera plebem acerbe vexaret; primuſque vincula, flagella, boias, tum ligneas tum ferreas, compedes, catenas, metalla, & exilia excogitavit. Idem ſuperbus admodum & arrogans fuit: unde & cognomen Superbi tulit. Superbus autem [apud Latinos] inde dictus eſt, quod *ſuper* alios eſſe velit.

Σουπηριανός. Superianus, Sophiſta, genere

1 Ἀριστοφάνης] *Theſmophoriaz.* pag. 777. (516. Ed. Baſ. *P.*) Cæterum exemplum hoc nihil ad rem facit.

2 Σουβαρμάχιος. οὗτος τῶν δορυφ.] Hæc ex Eunapio ſumpta eſſe puto.

3 Σφαλερὸν διαβαίνων] Potius addita negatione ſcribendum eſt, οὐ σφαλερὸν διαβαίνων: ut Portus etiam conjiciebat.

4 Σούχινοι καὶ ἐλεφάντινοι δάκτ.] Hæc ſunt verba Artemidori lib. II. cap. v. ut Pearſonius recte obſervaverat.

5 Οὕτως ἐκλήθη Ταρκύνιος Σούπ.] Hæc ſunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Collectaneis Conſtantini a Valeſio editis, pag. 786.

6 Μετεκίνησε] In Collectaneis Conſtantini modo laudatis legitur, μετεκαίνισε.

7 Σουπηριανὸς, σοφιστὴς, τὸ γ.] Totum hunc articulum deprompſit Suidas ex Damaſcio, ut diſcimus ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damaſcio, pag. 1045. nonnulla eorum, quæ Suidas hic habet, αὐτολεξεὶ quoque leguntur. Sic enim ibi de Superiano: Ὅτι Σουπηριανὸς, τελάκοντα ἐτῶν τῶν ῥητορικῶν ἀρξάμενος, καί τι τὴν φύσιν ὑπονωθέστερος ὤν, ὅμως δι' ὑπερβολὴν φιλοπονίας ὕστερον ἐν ταῖς λιπαραῖς καὶ ἀοιδίμοις Ἀθήναις ἀνηγορεύετο σοφιστὴς, οὐ πάνυ τῶν Λαχάρους δίξης ἀπολειπόμενος.

Λαχάρους διαλεβῆς. ἐγένετο δὲ οὗτος ὁ Σουπηριανὸς ὀψιμαθὴς μὲν ἱκανῶς, καὶ τὴν φύσιν ὑπονωθέστερος, οὕτω δὲ ἐπίπονος καὶ σπουδαῖος, ὥστε πλειόνων ἢ λ΄ ἐτῶν ἀρξάμενον ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία, καὶ ἁπλῶς φάναι, λόγοις ἐλευθέροις προσέχειν τὴν διάνοιαν, ἑαυτὸν ἀπαιτεῖν πρὸς ἀνάγκης, οὐδὲ ἐπιτιμήσεων, οὐ μαστίγων φειδόμενον, καὶ ἐκμανθάνειν ἐν τῷ τηλικούτῳ τῆς ἡλικίας, ἅπερ οἱ ἄλλοι πάντες ἐν τῇ νεότητι ἀπαιτοῦνται παῖδες ἔτι ὄντες ὑπὸ παιδαγωγῶν τε καὶ διδασκάλων. ἀλλ᾽ ὅγε Σουπηριανὸς αὐτὸς ὑφ᾽ ἑαυτοῦ μεμαστιγωμένος ἑωρᾶτο πολλάκις ἐν τοῖς βαλανείοις. οὔκουν οὐδὲ διήμαρτεν ἐλπίδος· ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον ἐν ταῖς λιπαραῖς καὶ ἀοιδίμοις Ἀθήναις ἀνηγορεύετο σοφιστὴς, οὐ πάνυ τῆς Λαχάρους δόξης ἀπολειπόμενος. οἶδα γὰρ καὶ Λαχάρην γεγονότα σοφιστὴν, ἐξ ἐπιμελείας τὸ πλέον, ἢ φύσεως. ἐνέτυχον γὰρ αὐτοῦ λόγοις· καί μοι ἔδοξεν ἀπὸ τοῦ λόγου εἰκάζοντί μοι τὴν πρώτην, ἐπιμελὴς μὲν εἶναι σφόδρα, τὴν δὲ φύσιν ἀγεννέστερος. εἶδον δὲ καὶ εἰκόνα τοῦ ἀνδρὸς, ἄντικρυς ἐπαγγέλλουσαν οἷος ἦν Λαχάρης τὴν φύσιν· ἔτι βραδύτερος μὲν πρὸς τοὺς λόγους, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν πρὸς ἀρετὴν, φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον, ἢ σοφιστής. ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρης, ὅσγε τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν, πάλιν ἀνεκτήσατο.

Σουσιανή. ὄνομα τόπου. καὶ [1] σούσινον, τὸ μύρον. ἢ [2] τὸ κρίνον.

Σούσιοι. ὄνομα ἔθνους. Τὸν νεκρὸν καύσαντες οἱ Σούσιοι, τὰ ὀστᾶ κομίζουσι τῷ πατρὶ Τιθωνῷ.

Σουφείς.[3] χώρα ἐν Ἰνδίᾳ.

Σοφάκας. ὄνομα κύριον.

Σοφία. [4] Ὅτι ἀπὸ τοῦ πλευροῦ τῆς ἁγίας Σοφίας στῆλαι ἀφῃρέθησαν Ἑλληνικαὶ υκζ΄. Θεῶν Ἑλληνικῶν, καὶ Κάρου πατρωοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ τῶν ιβ΄. Ζωδίων· βασιλέων δὲ Χριστιανῶν στῆλαι π΄. ἃς Ἰουστινιανὸς μερίσας τῇ πόλει, τὸν μέγαν ναὸν ᾠκοδόμησε.

Σοφία μωροῦ. ἀδιεξόδευτοι λόγοι.

Σοφίαν. κοινῶς ἁπάντων μάθησιν, καὶ τὴν τέχνην, καὶ τὴν φρόνησιν, καὶ ἐπιστήμην, ἢ τὸν νοῦν. ἅπαξ ἐχρήσατο [5] Ὅμηρος σοφίᾳ, οὐ, καθάπερ νῦν, τὴν διὰ λόγου καὶ πραγμάτων ἐπισκευὴν λέγων τοῦ ἤθους· ἀλλὰ τὴν τεκτονικὴν τέχνην. Εὖ εἰδῇ σοφίης.

Σοφία. καὶ [6] σοφὸς, ὁ ταύτην ἐπαγγελλόμενος· ὃς ἂν εἴη κατ᾽ ἀκρότητα ψυχῆς ἀπηκριβωμένος. Φιλόσοφος δὲ, ὁ σοφίαν ἀσπαζόμενος. † Σοφία, καὶ ἡ εὐγλωττία, καὶ ἡ τῶν θείων ἐπίγνωσις. † [7] Σοφίαν

Isaurus, Lacharis discipulus. Hic valde quidem sero ad discendum accessit, & ingenio tardiore fuit, sed adeo laboriosus & diligens, ut, cum annos amplius triginta natus Oratorum libros legere, &, ut simpliciter dicam, ad disciplinas liberales animum adjicere cœpisset, ipse necessitate sibi imposita, objurgationibusque & flagris sæpe adhibitis, ea ætate edisceret, quæ ab aliis omnibus, dum adhuc sunt pueri, pædagogi & magistri exigunt. Quinetiam Superianus a se ipso flagris cæsus in balneis sæpe conspiciebatur. Quamobrem spe sua non est frustratus. Nam paulo post in illa splendida & celebri Athenarum urbe prædicabatur Sophista, Lachare gloria non multo inferior. Scio enim Lacharem factum esse Sophistam, diligentia magis, quam ingenio. Ejus enim orationes legi, & mihi primum ex ipsius dicendi genere conjecturam ducenti valde quidem accuratus, at ingenio tardiore visus est. Illius etiam viri imaginem vidi, manifeste indicantem, qua natura fuerit Lachares: vir scilicet ad eruditionem quidem tardior, sed vultu formoso, & tali, qui virtutem polliceretur, præditus; dignus, qui Philosophus potius, quam Sophista vocetur. Nam alioqui Lachares vir fuit Deo charus, qui visum amissum recepit. *Port.*

Σουσιανή. Susiana. Nomen loci. Et σούσινον μύρον, unguentum ex liliis confectum. Vel, lilium.

Σούσιοι. Susii. Nomen gentis. *Susii, cum cadaver combussissent, ossa ad patrem Tithonum attulerunt.*

Σουφείς. Suffis. Indiæ regio.

Σοφάκας. Sophacas. Nomen proprium.

Σοφία. A latere sanctæ Sophiæ ablatæ fuerunt statuæ Græcanicæ CDXXVII. Deorum nempe Gentilium, & Cari vitrici Diocletiani, & XII. signorum cœlestium: Imperatorum vero Christianorum statuæ LXXX. quibus Urbi distributis Justinianus magnum templum exstruxit.

Σοφία μωροῦ. Sapientia stulti. Oratio exitum non habens.

Σοφίαν. Sapientiam. Sic communiter vocant quamvis disciplinam, & artem, & prudentiam, & scientiam, vel mentem. Homerus semel usus est voce σοφία, non, ut nunc accipitur, pro verborum & rerum peritia, quæ animum informat & instruit; sed pro arte fabrili. [Ait enim:] *Cujusvis artis valde peritũ.*

Σοφία. Sapientia. Et σοφὸς, Sapiens, sive, qui sapientiam profitetur. Is autem fuerit, qui summam & perfectissimam animi virtutem consecutus sit. Philosophus autem est,

1 *Σούσινον, τὸ μύρον*] Athenæus lib. XV. pag. 689. inter varia unguentorum genera etiam *σούσινον* recenset, idque *ἐκ κρίνων*, i. e. ex liliis confectum esse ait. *Σούσινον* autem deductum est a nomine Hebraico שׁוֹשַׁנָּה, *Susanah*, quod *lilium* significat. Hesychius: *Σούσινον, τὸ ἐκ κρίνου μύρον.*

2 *Τὸ κρίνον*] Athenæus lib. XII. pag. 513. *Κληθῆναι δὲ τὰ Σοῦσα φησὶν Ἀριστόβουλος, διὰ τὴν ὡραιότητα τοῦ τόπου. Σοῦσον γὰρ εἶναι τῇ Ἑλλήνων φωνῇ τὸ κρίνον.*

3 *Σουφείς*] Intelligit eam regionem, quæ in Veteri Testam. *Ophir* appellatur. Quare scribendum potius erat, *Ὀφείρ*, vel *Ὠφείρ*, idque suo loco ponendum. Hesychius eandem regionem *Σουφείρ* vocat.

4 *Ὅτι ἀπὸ τοῦ πλευροῦ τῆς ἁγ.*] Idem narrat Anonymus *de Antiq. CPolit.* a Lambecio editus, num. 175. his verbis: *Ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, τῇ νῦν ὀνομαζομένῃ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ, στῆλαι ἀφῃρέθησαν υκζ΄. αἱ πλεῖαι μὲν Ἑλλήνων ὑπάρχουσαι· αἵ τινες ἐκ τῶν πολλῶν ὑπῆρχον, τοῦ τε Ζεῦ καὶ τοῦ Διὸς, καὶ Κάρου τοῦ πατρυιοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ τὸ δωδεκάζωδον*, &c. Et paulo post: *Ἐκ δὲ τῶν Χριστιανῶν οὐκ ὀλίγαι μὲν, ὡσεὶ ὀγδοήκοντα*, &c. Confer etiam Codinum *de Orig. CPolit.* num. XV.

5 *Ὅμηρος*] Il. O. v. 412.

6 *Σοφὸς, ὁ ταύτην ἐπαγ.* ——— *ἀσπαζόμενος*] Hæc sunt verba Laertii in *Proœmio*, Num. XII.

7 *Σοφίαν Πλάτων ἡγεῖται ἰδ*] Et hæc leguntur apud modo laudatum Laertium in *Platone*, Num. LXIII.

Πλά-

Πλάτων ἡγεῖται, ἰδιαίτατα μὲν, τὴν τῶν νοητῶν καὶ ὄντως ὄντων ἐπιστήμην· ἥν φησι περὶ Θεὸν, καὶ ψυχὴν σώματος κεχωρισμένην. ἰδίᾳ δὲ σοφίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν καλεῖ, ὄρεξιν οὖσαν τῆς θείας φιλοσοφίας. κοινῶς δὲ λέγεται παρ' αὐτῷ σοφία καὶ ἡ πᾶσα ἐμπειρία· οἷον, ὅταν σοφὸν λέγῃ τὸν δημιουργόν.

qui sapientiam amat. † Sapientia etiam dicitur eloquentia, & rerum divinarum cognitio. † Plato sapientiam proprie esse arbitratur, earum rerum, quæ intelligentia comprehenduntur, & quæ vere sunt, scientiam: quam Deo, animæque a corpore separatæ tribuit. Proprie vero & philosophiam sapientiam vocat, [quam esse ait] appetitionem quandam & desiderium divinæ sapientiæ. Communiter vero sapientia apud ipsum etiam dicitur omnis peritia: ut cum artificem sapientem vocat.

Σοφίζω. λόγοις ἀπατῶ. αἰτιατικῇ.

Σοφίζω. Verbis decipio.

Σοφιστής. ἀπατεών. παρὰ τὸ σοφίζεσθαι, ὅ ἐστι λόγοις ἀπατᾷν. λέγεται δὲ σοφιστὴς καὶ ὁ διδάσκαλος, ὡς σοφίζων. τὸ δὲ παλαιὸν σοφιστὴς ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο. Ὀδύναις τε καὶ νόσοις γενέσθαι σοφιστὴν ἄκρον. καὶ [1] Ἀριστοφάνης λέγει, σοφίζῃ, ἀντὶ τοῦ τεχνάζῃ. σοφίας γὰρ καὶ σοφίσματα τὰς τέχνας ἔλεγον.

Σοφιστής. Sophista. Fallax. Impostor. A verbo σοφίζεσθαι, quod est, verbis decipere. Dicitur autem σοφιστὴς & magister, sive doctor; ut qui discipulos sapientes reddat. Olim vero σοφιστὴς vocabatur Sapiens. Et Aristophanes dicit σοφίζῃ, pro, fraudibus & technis uteris. Captiose loqueris. Nam σοφίας & σοφίσματα vocabant technas, sive malas artes, & fraudes.

Σοφιστής. πᾶς τεχνίτης. καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἠσκηκώς· καὶ ὁ ἐπιχειράζων ἑκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

Σοφιστής. Sophista. Sic appellatur omnis artifex. Item, qui eloquentiam excoluit, & in facultate dicendi se exercuit. Item, qui cavillis & captiosa oratione ultro aliquos lacessit & circumvenire conatur.

Σοφιστής.

[2] Κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.

οὕτως ἔλεγον πάντας τοὺς πεπαιδευμένους. οἱ δὲ παλαιοὶ σοφίαν ἔλεγον· καὶ σοφιστὰς, τοὺς περὶ μουσικήν· καὶ Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος· Σοφοὶ μὲν ἡμεῖς, ἀλλ' οὐ πάντα σοφισταί. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ὁτιὴ πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστάς.

τοὺς [3] μετεωρολέσχους λέγει νῦν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων ὁρμωμένους. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν, ὅπου μηδὲ τοὺς αὐλητὰς προσαγορεύειν ὤκνησεν οὕτω. Πλάτων γοῦν ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν δράματι Σοφισταῖς καὶ τὸν Ὀπούντιον ποιητὴν Βακχυλίδην εἰς τοὔνομα κατέταξε τῶν σοφιστῶν. σοφισταὶ δὲ πάντες, ὅσοι πεπαιδευμένοι. καταχρηστικῶς δὲ Ἀριστοφάνης ἐπὶ πάσης τέχνης ἔλαβε τὸ τῶν σοφιστῶν ὄνομα.

Σοφιστής. Sophista. [Aristophanes:] *Recipies istum [filium] sophistam peritissimum.* Sophistas vocabant omnes, quotquot literis eruditi erant. Veteres vero σοφίαν [etiam] vocabant [Musicam:] & σοφιστὰς, Musicæ peritos. Et Philostratus Lemnius: *Sapientes quidem sumus, sed non omnium artium periti.* Aristophanes *Nubibus*: *Quia plurimos hæ (nubes) pascunt Sophistas.* Nunc Sophistas vocat eos, qui de rebus sublimibus & aereis subtiliter disserunt. Abusive vero omnes, qui disciplinis exculti & eruditi sunt. Neque id mirum, cum ne tibicines quidem sic appellare dubitaverit. Plato item Comicus in fabula *Sophistis* Bacchylidem poetam Opuntium *Sophistam* vocat. Sophistæ vero dicuntur omnes, quotquot sunt eruditi. Abusive vero Aristophanes nomen *sophistæ* omnibus illis tribuit, qui cujuscunque artis periti sunt.

Σοφιστής ἐστιν, ὁ δυνάμενος ἀπὸ φαινομένης σοφίας χρηματίζεσθαι. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δύναμις.

Σοφιστής ἐστ. Sophista est ille, qui ex falsa ostentatione sapientiæ quæstum facere novit. Quære in v. Δύναμις.

Σοφοκλῆς, Σοφίλου, Κολωνῆθεν, Ἀθηναῖος, Τραγικὸς, [4] τεχθεὶς κατὰ τὴν ογ' Ὀλυμπιάδα· ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σωκράτους ἔτη ιζ'. οὗτος [5] πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς, καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ· καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ πεντεκαίδεκα εἰσήγαγε νέων, πρότερον δυοκαίδεκα εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ Μέλιττα, διὰ τὸ γλυκύ. καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ [6] τετραλογίαν. ἔγραψεν Ἐλεγείαν τε, καὶ

Σοφοκλῆς. Sophocles, Sophili Colonæi filius, Atheniensis, Tragicus, natus Olymp. LXXIII. ita ut annis XVII. Socrate antiquior sit. Hic primus tribus histrionibus usus est, & eo, qui vocatur Tritagonista, sive, tertiarum partium actor. Primus etiam Chorum quindecim juvenibus constantem introduxit, cum ante duodecim tantum in Scenam introducerentur. Idem appellatus fuit Apis, propter orationis suavitatem. Primus etiam

1 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 304.

2 Κομιεῖ τοῦτον σοφ.] Aristoph. *Nubibus*, pag. 186. (114. Ed. Bas. *P.*)

Ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.

3 Τοὺς μετεωρολέσχους λέγει ν.] Hæc sunt verba Scholiastæ Aristophanis ad *Nubes*, pag. 144. (97. Ed. Bas. *P.*)

4 Τεχθεὶς κατὰ τὴν ογ' Ὀλ.] Alii Sophoclem natum referunt Olymp. LXXI. & quidem anno ejus secundo. Anonymus in vita Sophoclis: *Γεννηθῆναι αὐτόν φασιν ἑβδομηκοστῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι, κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος, ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀθήνησι Φιλίππου.* Pro hac opinione facit Diodorus lib. XIII. Obiisse enim Socratem refert anno tertio Olympiadis XCIII. Callia Archonte, annos natum nonaginta. Περὶ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, inquit, ἐτελεύτησε Σοφοκλῆς Σοφίλου, ποιητὴς τραγῳδιῶν, ἔτη βιώσας ἐνενήκοντα. Quare anno secundo Olympiadis septuagesimæ primæ (ab eo enim ad annum tertium Olympiadis XCIII. utroque termino incluso, intervallum est annorum XC.) assignandus est natalis Sophoclis e sententia Diodori Siculi. Vide etiam Petitum in Commentar. ad Leg. Att. pag. 69.

5 Πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς] Consentiunt Anonymus in Vita Sophoclis; Aristoteles in libello de Poetica, cap. IV. & Laertius in *Platone*.

6 Τετραλογίαν] Sic scribendum esse recte monuerunt Meursius in *Sophocle*, sub finem; & Jonsius lib. I. *de Script. Hist. Phil.* cap. XVI. Ante enim inepte legebatur στρατολογίαν, quod Wolfius &

[1] Παιᾶνας, καὶ [2] λόγον [3] περὶ τοῦ Χοροῦ, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοίριλον ἀγωνιζόμενος. παῖδας δὲ οὓς ἔσχεν, οὗτοι, Ἰοφῶν, Λεωσθένης, Ἀρίστων, Στέφανος, Μενεκλείδης. τελευτᾷ δὲ μετὰ Εὐριπίδην, [4] ἐτῶν ἐννενήκοντα. [5] ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ΄. ὡς δέ τινες, καὶ πολλῷ πλείω. [6] νίκας δὲ ἔλαβε κδ΄.

Σοφοκλῆς, Ἀρίστωνος, υἱωνὸς δὲ τοῦ προτέρου Σοφοκλέους, τοῦ πρεσβυτέρου, Ἀθηναῖος, τραγικός. ἐδίδαξε δὲ δράματα μ΄. οἱ δὲ φασιν, ια΄. νίκας δὲ εἷλεν ζ΄. ἔγραψε καὶ [7] Ἐλεγείας. † [8] Ἀπολλώνιος ἐς σωφροσύνην ὑπερεβάλλετο τοῦ Σοφοκλέους. ὁ μὲν γὰρ λυττῶντα ἔφη καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγεῖν, ἐλθόντα ἐς γῆρας. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς ὑπ' ἀρετῆς τε καὶ σωφροσύνης οὐδ' ἐν μειρακίῳ ἡττήθη τούτων· ἀλλὰ καὶ νέος ὤν, καὶ τὸ σῶμα ἐρρωμένος, ἐκράτει τε καὶ λυττῶντος ἐδέσποζεν. ἀλλ' ὅμως συκοφαντοῦσί τινες ἐπ' ἀφροδισίοις αὐτόν, ὡς διαμαρτίᾳ ἐρωτικῇ χρησάμενον, καὶ διὰ τοῦτο ἀπενιαυτίσαντα ἐς τὸ Σκυθῶν ἔθνος· οὔκουν οὐδὲ Εὐφράτης ποτὲ ἐσυκοφάντησεν ἐπ' ἀφροδισίοις τὸν ἄνδρα, καίτοι ψευδῆ γράμματα κατ' αὐτοῦ ξυνθείς. διεφέρετο γὰρ πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ πάνθ' ὑπὲρ χρημάτων αὐτὸν πράττοντα ἔσκωπτεν οὗτος, καὶ ἀπῆγε τοῦ χρηματίζεσθαι καὶ τὴν σοφίαν καπηλεύειν.

Σοφοκλῆς, Ἀθηναῖος, τραγικός, καὶ λυρικός, ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ. γέγονε δὲ μετὰ τὴν Πλειάδα, ἤτοι μετὰ τοὺς ζ΄. Τραγικούς, οἵ τινες ὠνομάσθησαν Πλειάς. δράματα αὐτοῦ ιε΄.

Σοφονίας. ὄνομα κύριον.

Σοφός. [9] ὁ θηρεπῳδός. Δαβίδ· Φαρμακοῦται φαρμακευομένη παρὰ σοφοῦ. ὡς τό, Σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι. καί, Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; οὐ γὰρ τοὺς ἀληθεῖς σοφοὺς ὀνομάζει, ἀλλὰ τοὺς τισὶν εἶναι δοκοῦντας.

Σοφός.

Σοφὸς [10] Σοφοκλῆς· σοφώτερος δ' Εὐριπίδης.

Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Σόφων, Σόφωνος. ὄνομα ὄρους.

singulis fabulis certare cœpit, non vero tetralogia. Scripsit Elegiam, & Pæanas, & Orationem de Choro; de quo cum Thespide & Chœrilo contendebat. Filii, quos habuit, sunt isti, Iophon, Leosthenes, Ariston, Stephanus, Meneclides. Obiit post Euripidem, cum esset annorũ xc. Docuit fabulas cxxiii. vel etiam multo plures, ut alii. Vicit vicies quater.

Σοφοκλῆς. Sophocles, Aristonis F. nepos vero Sophoclis senioris; Atheniensis, Tragicus: qui docuit fabulas xl. secundum alios vero, xi. Vicit septies. Idem & Elegias scripsit. † Apollonius continentia & castitate Sophoclem superavit. Nam ille, cum senectutem attigisset, [Amorem] tanquam furiosum & sævum dominum se effugisse dicebat. Apollonius Tyaneus vero ob virtutem & continentiam ne in adolescentia quidem libidini venereæ succubuit, sed, cum adhuc juvenis esset, furiosum illum affectum domuit & sibi obnoxium reddidit. Quidam tamen eum criminantur ut incontinentem, & qui amore victus turpiter se dederit; eamque ob caussam apud Scythas integrum annum commoratus sit. Sed ne Euphrates quidem viro huic libidinis venereæ crimen impingit, quamvis falsas literas adversus eum commentus sit. Erat enim inimicus Apollonii, quippe qui eum ut pecuniæ causa omnia facientem deridens, a turpi illo quæstu abducere, & a cauponatione quasi sapientiæ revocare conabatur.

Σοφοκλῆς. Sophocles, Atheniensis, Tragicus, & Lyricus, ab antiquo illo [Sophocle] genus ducens. Vixit autem post Plejadem, i. e. post septem illos Tragicos, qui Plejas vocabantur. Fabulæ ejus sunt quindecim.

Σοφονίας. Sophonias. Nomen proprium.

Σοφός. [Propric, sapiens. At abusive,] incantator, sive, incantationum peritus. David: *Veneficio afficitur a sapiente.* Sic etiam in illo dicto, *Callidi sunt ad malefaciendum.* Et, *Ubi sapiens? Ubi scriba?* Non enim vere sapientes ita vocat, sed eos, qui tales quibusdam videbantur.

Σοφός. Sapiens.

Sapiens est Sophocles: sapientior vero Euripides.

Virorum vero omnium Socrates est sapientissimus.

Σόφων. Sophon. Nomen montis.

Portus, nullam mendi illius suspicionem habentes, prorsus ἀπροσδιονύσως verterant, *delectum militum.* Nimirum cum veteres Tragici ante Sophoclem tetralogia, sive quaternis fabulis, in Scena certare solerent; Sophocles, more hoc neglecto, singulis dramatibus certare instituit. Id Suidas significare voluit, cum ait, ἦρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ τετραλογίαν. Tragicos autem quatuor dramatibus, quæ *Tetralogia* dicebantur, olim certasse, præter alios clare testatur Laertius in *Platone*: Ἐκεῖνοι τέτρασι δράμασιν ἠγωνίζοντο, ὧν τὸ τέταρτον ἦν Σατυρικόν. τὰ δὲ τέτταρα δράματα ἐκαλεῖτο Τετραλογία. Sed de Tetralogia veterum Tragicorum plura vide apud Jonsium loco laudato; itemque Meursium in *Sophocle* sub finem, & Stanlejum ad Catalogum dramatum Æschyli, pag. 709.

1 Παιᾶνας] Pæanis in Æsculapium meminit Philostratus lib. iii. *de Vit. Apoll.* cap. v. pag. 123.

2 Λόγον] Priores Editt. addunt, καταλογάδην: sed male. Vox enim ista est supervacanea, nec agnoscit eam MS. A.

3 Λόγον περὶ τοῦ χοροῦ, πρὸς Θέσπ.] Locus hic mihi est obscurus, vel potius suspectus. Quomodo enim Sophocles certare potuerit cum Thespide, & Chœrilo, (Atheniensi nimirum) qui diu ante eum vixerunt? Quare videat Lector. In MS. A. sic legitur & distinguitur, πρὸς Θέσπιν. καὶ Χοίριλος ἀγωνιζόμενος. Sed quid hoc?

4 Ἐτῶν ἐννενήκοντα] Sic rescripsi auctoritate MStorum Paris. Ante enim legebatur, ἐτῶν ς΄: quam lectionem Wolfius & Portus secuti, locum hunc sic verterant: *Obiit anno sexto post Euripidis mortem:* omnino male. Significare hic enim Suidas voluit, Sophoclem nonagenarium decessisse: quod expresse etiam testatur Diodorus Siculus, cujus verba paulo ante adduximus.

5 Ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ΄] De fabulis Sophoclis vide Casaub. ad Athen. lib. vii. cap. iv. Maussacum ad Harpocrat. v. Ἐπὶ Πρυτανείῳ: Petitum in *Commentar. ad Leg. Att.* pag. 71. & præcipue Meursium in libello de trium Tragicorum fabulis.

6 Νίκας δὲ ἔλαβε κδ΄] Diodorus Siculus lib. xiii. cum decies octies tantum vicisse refert. Ait enim: Ἐτελεύτησε Σοφοκλῆς Σοφίλου, ποιητὴς τραγῳδιῶν, ἔτη βιώσας ἐννενήκοντα, νίκας δ' ἔχων ὀκτωκαίδεκα. Anonymus autem in *Vita*, cum vicies vicisse tradit.

7 Ἐλεγείας] Harum meminerunt Hephæstion in *Enchiridio*, & Harpocratio v. Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυ.

8 Ἀπολλώνιος ἐς σωφροσύνην ὑπερεβ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Philostrati in *Vit. Apollon.* lib. i. cap x.

9 Σοφός. ὁ θηρεπῳδ.] Ex Theodoreto ad Psalm. lvii. 5. pag. 618.

10 Σοφὸς Σοφοκλ.] Est oraculum Pythiæ, quod refertur a Scholiasta Aristoph. ad *Nubes*, pag. 131. unde id Suidas mutuatus est.

Σοφώτατε. ἀντὶ τοῦ κλεπτίστατε. καὶ τοὺς κλέπτας γὰρ σοφοὺς ἔλεγον.

Σοφοὶ [1] τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ.

Σῶι. μονοσυλλάβως, οἱ σῶοι· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ. οἱ δὲ συνηθέστερον γράφουσι, σῶοι. καὶ σῶν, μονοσυλλάβως, ἀντὶ τοῦ, σωζομένων, ὁλοκλήρων. Ὁλόκληρόν τε καὶ σῶν καὶ ἀπήμονα ἐργασάμενον.

Σωγάνη. ὄνομα πόλεως.

Σωκλῆς. ὄνομα κύριον.

Σωκράτης, Σωφρονίσκου, λιθοξόου, καὶ μητρὸς Φαιναρέτης, μαίας· πρότερον γενόμενος λιθοξόος, ὥστε καὶ [2] Φασὶν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδεδυμένας Χάριτας. εἶτα φιλοσοφήσας, διὰ τὸ ἀκοῦσαι Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου, εἶτα Δάμωνος, εἶτα Ἀρχελάου. Ἀριστόξενος δὲ Ἀρχελάου πρῶτον αὐτὸν διακοῦσαι λέγει. γεγονέναι δὲ αὐτοῦ καὶ παιδικά, σφοδρότατόν τε περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἀλλὰ ἀδικήματος χωρὶς, ὡς Πορφύριος ἐν τῇ Φιλοσόφῳ Ἱστορίᾳ φησίν. ἐς δὲ ἄνδρας ἐλθὼν ἐστρατεύσατο εἴς τε Ἀμφίπολιν, καὶ Ποτίδαιαν, καὶ ἐπὶ Δηλίῳ. καὶ γαμεταῖς δὲ συνῴκησε δύο, Ξανθίππῃ· ἀφ' ἧς ἔσχεν υἱὸν Λαμπροκλέα· καὶ δευτέρᾳ Μυρτοῖ, τῇ Ἀριστείδου τοῦ Δικαίου θυγατρί· ἐξ ἧς ἐγένετο Σωφρονίσκος, καὶ Μενέδημος, ἢ Μενέξενος, ὥς τισι δοκεῖ. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν Πελοποννησιακῶν γέγονεν, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, ὀλυμπιάδι οζ'. ἐβίω δὲ ἔτη π'. εἶτα ἀλογίᾳ, μᾶλλον δὲ ἀπονοίᾳ τῶν Ἀθηναίων βιασθεὶς πιεῖν κώνειον, ἀπέθανε, ἔγγραφον [3] οὐδὲν καταλιπὼν, ἢ, ὥς τινες βούλονται, [4] ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, καὶ μῦθον Αἰσώπειον δι' ἐπῶν. Φιλοσόφους δὲ εἰργάσατο, Πλάτωνα, ὃς καταλιπὼν τὸ Λύκειον, (τόπος δὲ οὗτος Ἀθηνῶν) μετήγαγε τὴν σχολὴν ἐν προαστείῳ, τῇ Ἀκαδημίᾳ προσαγορευομένῃ· καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Ἀκαδημαϊκοὶ φιλόσοφοι προσηγορεύθησαν μέχρι Ἀριστοτέλους. αὐτὸς γὰρ ἀκροατὴς τοῦ Πλάτωνος γενόμενος, εἰς κῆπόν τινα περὶ τῆς πόλεως τὰς διατριβὰς ποιησάμενος, ἐκ τοῦ κατ' αὐτὸν περιπάτου Περιπατητικοὺς ὠνόμασε τοὺς ἀπ' αὐτοῦ. καὶ Ἀρίστιππον Κυρηναῖον, ὃς ἰδίαν αἵρεσιν εἰσήγαγε, καὶ σχολὴν συνεστήσατο, τὴν Κυρηναϊκὴν κληθεῖσαν· Φαίδωνά τε Ἠλεῖον, καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστήσαντα σχολὴν, τὴν Ἠλειακὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν. ὕστερον δὲ αὕτη Ἐρετριακὴ ἐκλήθη, Μενεδήμου εἰς Ἐρέτρειαν διδάξαντος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ διδασκάλου καὶ ὁ Πύῤῥων γέγονεν. Ἀντισθένην, ὃς τὴν Κυνικὴν εἰσήγαγεν αἵρεσιν· Εὐκλείδην Μεγαρέα, καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστησάμενον σχολὴν, ἥ τις ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθη Μεγαρική· ἀπὸ δὲ Κλεινομάχου τοῦ μαθητοῦ Εὐκλείδου ἐκλήθη Διαλεκτική. Ξενοφῶντα Γρύλλου, Αἰσχίνην, Λυσανίαν Σφήττιον, Κέβητα Θηβαῖον, Γλαύκωνα Ἀθηναῖον, Βρύ-

Σοφώτατε. [Proprie, sapientissime. At cum de fure dicitur, significat,] furacissime. Nam & fures vocabant σοφοὺς, i. e. callidos & astutos.

Σοφοὶ τύρ. *Sapientes fiunt tyranni, sapientum consuetudine utentes.*

Σῶι. Per unicam syllabam [scribitur;] pro σῶοι, salvi. Apud Thucydidem. Alii vero, quod usitatius, scribunt σῶοι. Et σῶν, per unicam syllabam, [pro σώων,] salvorum, illæsorum. *Integrumque & salvum & incolumem præstitit.*

Σωγάνη. Sogane. Nomen urbis.

Σωκλῆς. Socles. Nomen proprium.

Σωκράτης. Socrates, Sophronisci statuarii filius; & matris Phænaretes, obstetricis: qui primum statuarius fuit. Quare dicunt Gratias Athenis vestitas, esse ejus opus. Deinde philosophatus est, audito Anaxagora Clazomenio; deinde Damone; deinde Archelao. Aristoxenus vero dicit ipsum primum audivisse Archelaum, ipsique in deliciis fuisse, & libidine venerea maxime flagrasse: sed sine injuria, ut ait Porphyrius in Historia Philosophica. Ingressus autem virilem ætatem, ad Amphipolin & Potidæam militavit, & ad Delium. Duas habuit uxores: Xanthippen, ex qua filium Lamproclem suscepit: & alteram, Myrtonem, Aristidis Justi filiam, ex qua natus est Sophroniscus, & Menedemus, vel Menexenus, ut quibusdam videtur. Vixit autem, ut paucis dicam, tempore belli Peloponnesiaci, & quidem Olympiade LXXVII. Vixit annos LXXX. Deinde vero imprudentia, vel potius amentia Atheniensium coactus bibere cicutam, obiit, nullo alio scripto relicto, quam, ut quidam volunt, hymno in Apollinem & Dianam, & Æsopea fabula versibus scripta. Philosophos effecit, Platonem; qui relicto Lyceo (locus autem hic est Athenis) traduxit scholam in suburbium, quod Academia vocatur, ejusque sectatores Academaici Philosophi dicti sunt usque ad Aristotelem. Is enim, cum Platonis auditor fuisset, in quodam horto ante urbem sito ludum literarium aperuit, & a deambulatione, quæ in illo horto fiebat, suos discipulos vocavit Peripateticos. Item, Aristippum Cyrenæum, qui peculiarem sectam introduxit, & scholam constituit, dictam Cyrenaicam. Et Phædonem Eleum, qui & ipse peculiarem scholam instituit, ab ipso dictam Eliacam. Hæc vero postea vocata fuit Eretriaca, Menedemo Eretriæ docente. Ex hujus Schola & Pyrrhon prodiit. Antisthenem, qui Cynicam sectam condidit: Euclidem Megarensem, qui & ipse peculiarem instituit scholam, quæ ab eo Megarica; a Clinomacho vero Euclidis discipulo vocata fuit Dialectica. Xenophontem, Grylli F. Æschinem, Lysaniam Sphettium, Cebetem Thebanum,

1 Σοφοὶ τύραννοι.] Senarius hic est Sophoclis, ex fabula, quæ Αἴας Λοκρὸς inscribebatur, depromptus, ut testatur Zenobius Cent. V. 98. Cum Zenobio facit Aristides Orat. *Platonica* II. Tom. III. pag. 477. cujus verba hæc sunt: Οὐδέ γε Εὐριπίδου φήσομεν, οἶμαι, τὸ Ἰαμβεῖον εἶναι, τὸ,

Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ.

οὐδ' εἴ τις οὕτω τῶν σοφῶν εἴρηκεν. ἔστι γὰρ ἐξ Αἴαντος Σοφοκλέους, Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ. His adde Gellium *Noct. Att.* lib. XIII. cap. XVII.

2 Φασὶν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδ.] Confer omnino Enarratorem Comici ad *Nubes*, pag. 170.

3 Οὐδὲν καταλιπὼν] Scripserim potius, οὐδὲν ἄλλο καταλιπών.

4 Ὕμνον εἰς Ἀπόλλ.] De scriptis Socratis vide Meursium in *Bibliotheca Attica.*

σωνα Ἡρακλεώτην· ὃς τὴν ἐριστικὴν Διαλεκτικὴν εἰσήγαγε μετὰ Εὐκλείδου· ηὔξησε δὲ Κλεινόμαχος· καὶ πολλῶν δι' αὐτῆς ἐλθόντων, ἔληξεν εἰς Ζήνωνα τὸν Κιττιέα. οὗτος γὰρ ἀπ' αὐτοῦ Στωϊκὴν ἐκ τοῦ τόπου τὴν σχολὴν ὠνόμασε, γεγονὼς ἐπὶ τῆς ρκέ. ὀλυμπιάδος. τινὲς δὲ Βρύσωνα οὐ Σωκράτους, ἀλλ' Εὐκλείδου ἀκροατὴν γράφουσι. τούτου δὲ καὶ Πύῤῥων ἠκροάσατο· ἀφ' οὗ περ οἱ Πυῤῥώνειοι προσαγορευόμενοι. Ἀλκιβιάδην, Κριτόβουλον, Ξενομήδην, Ἀπολλόδωρον, Ἀθηναίους. ἔτι δὲ Κρίτωνα, καὶ Σίμωνα, Εὐμαρῆ Φλιάσιον, Σιμμίαν Θηβαῖον, Τερψίωνα Μεγαρικὸν, Εὔηνον, Χαιρεφῶντα. καὶ Θεόδωρος δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς Ἄθεος, αὐτοῦ διήκουσεν. ἀδιαφορίαν δὲ δοξάζων καὶ παραδιδοὺς, αἵρεσιν ἰδίαν εὗρεν, ἥτις Θεοδώρειος ἐκλήθη. ταῦτα περὶ Σωκράτους.

Glauconem Athenienſem, Bryſonem Heracleotam, qui contentioſam Dialecticam introduxit, una cum Euclide: Clinomachus autem auxit: cumque multos ſectatores habuiſſet, deſiit in Zenone Cittieo. Hic enim Stoicam ſcholam, a loco, [in quo docebat, ſic] appellatam inſtituit: vixitque Olymp. cxxv. Quidam vero Bryſonem, non Socratis, at Euclidis auditorem fuiſſe ſcribunt. Hujus vero & Pyrrhon auditor fuit, a quo Pyrrhonii dicti ſunt. Porro, Alcibiadem, Critobulum, Xenomedem, Apollodorum, Athenienſes. Præterea vero Critonem, Simonem, Eumarem Phliaſium, Simmiam Thebanum, Terpſionem Megaricum, Euenum, Chærephontem. Theodorus etiam, cognomento Atheus, eum audivit: qui cum ſtatueret & doceret, omnia eſſe indifferentia, peculiarem ſectam inſtituit, quæ Theodorea vocata eſt. Hæc de Socrate. *Port.*

Σωκράτης, Φιλοσοφήσας ὕστερον, Ἀρχελάου τοῦ Φυσικοῦ μαθητὴς ἐγένετο. τὴν Ἠθικὴν δὲ ἐπρέσβευσε Φιλοσοφίαν. ἔσχε δὲ γνωρίμους πολίτας μὲν, Πλάτωνα, Ξενοφῶντα, Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Ἀντισθένην· Θηβαίους δὲ, Σιμμίαν, καὶ Κέβητα· Κυρηναίους δὲ, Ἀρίστιππον, Φαίδωνα, Εὐκλείδην Μεγαρέα. δαιμόνιον δ' αὐτῷ προσομιλεῖν ἔλεγεν. ἐμάνθανε δὲ καὶ κιθαρίζειν παρὰ [1] Κόνωνι, γέρων ἤδη ὤν. σκωφθεὶς δὲ, τὸ Σόλωνος, Ὀψιμαθὴς μᾶλλον, εἶπεν, ἢ ἀμαθής. ἐκ Ξανθίππης δὲ ἔσχε Σωφρονίσκον καὶ Λαμπροκλέα. τῶν νέων δὲ τῶν πλείστων ἐρωτικῶς πρὸς αὐτὸν ἐχόντων, ἐφθονήθη. καὶ πρῶτος Ἀριστοφάνης τὰς Νεφέλας γράψας, ἐκωμῴδησεν αὐτὸν, ὡς διαφθείροντα τοὺς νέους, καὶ ἄθεον ἐκάλει, διότι τὸν κύνα καὶ πλάτανον δι' ὑπερβολὴν δεισιδαιμονίας ὤμνυεν. ὕστερον δὲ Ἄνυτος καὶ Μέλιτος ἐπὶ τούτοις ἐγράψαντο αὐτὸν, καὶ εἷλον. ἐν τῷ τιμήματι δὲ αὐτὸν τῆς ἐν τῷ πρυτανείῳ σιτήσεως ἐτιμήσατο. οἱ δὲ θανάτου ἐτίμησαν. ἐδέδετο οὖν ἐπὶ πολὺ, μέχρις ἂν ἡ ἀπὸ Δήλου Θεωρὶς ἀφίκηται. καὶ οὐκ ἐξῆν ἀχθείσης, πρὶν ἐπανελθεῖν, ἀναιρεῖσθαί τινα κατὰ δίκην. Κρίτωνος δὲ φυγὴν αὐτῷ συμβουλεύσαντος, οὐκ ἠβουλήθη, τοὺς νόμους, εἰπὼν, δεῖν μὴ παραβαίνειν. πιὼν δὲ κώνειον, εὐχῆς ἐπιμνησθεὶς, Θύσατε, ἔφη, τῷ Ἀσκληπιῷ. Κύρσας δέ τις τοὔνομα, Χῖος τὸ γένος, ὡς συνεσόμενος ἦλθε Σωκράτει. ᾧ καθευδήσαντι περὶ τὸν τάφον ὄναρ ὀφθεὶς ὡμίλησεν. ἀπέπλευσε δὲ εὐθὺς ἐκεῖνος, τοῦτο μόνον ἀπολαύσας τοῦ φιλοσόφου.

Σωκράτης, Φιλοσ. Socrates, qui poſtea philoſophari cœpit, Archelai Phyſici diſcipulus fuit; eamque Philoſophiæ partem, quæ de moribus & virtutibus agit, præcipue coluit. Habuit diſcipulos, cives quidem, Platonem, Xenophontem, Alcibiadem, Critiam, Antiſthenem: Thebanos vero, Simmiam, & Cebetem. Præterea, Ariſtippum Cyrenæum, Phædonem, Euclidem Megarenſem. Hic dæmonium quoddam ſecum familiariter colloqui dicebat. Cum autem jam eſſet ſenex, cithara ludere didicit apud Cononem. Deriſus autem a quibuſdam, dixit illud Solonis, *Præſtat ſero, quam nunquam diſcere.* Ex Xantippe ſuſcepit Sophroniſcum & Lamproclem. Cum autem plerique juvenes illum vehementer amarent, invidiam ſenſit. Et primus Ariſtophanes Nubibus ſcriptis ipſum perſtrinxit, ut corrumpentem juvenes: & Atheum ipſum vocavit, quod per canem & platanum ex nimia ſuperſtitione juraret. Poſtea vero Anytus & Melitus hac de cauſa ipſum accuſarunt, & reum peregerunt. In æſtimatione vero pœnæ ſe meruiſſe dixit, ut victus in Prytaneo publice ſibi præberetur. Illi vero capitis eum condemnarunt. In vinculis diu fuit, donec navis ſacra, Theoris dicta, e Delo rediret. Neque enim, quum illa diſceſſerat, ante quam eſſet reverſa, quemquam judicio damnatum occidere licebat. Cum autem Criton ipſi ſuaſiſſet fugam, fugere noluit, dicens, non oportere leges violare. Hauſta autem cicuta, voti recordatus, *Immolate*, inquit, *Æſculapio.* Quidam vero nomine Cyrſas, genere Chius, Athenas venit, cum Socrate converſaturus: cui dormienti juxta ſepulcrum, Socrates in ſomnis viſus eſt, & cum eo collocutus. Quamobrem ille ſtatim abiit, cum hunc ſolum fructum ex illo philoſopho percepiſſet. *Port.*

Σωκράτης.

——— [2] Σωκράτης ὁ Μήλιος,

Καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.

ἐπὶ τῶν ἀπόῤῥητά τινα λεγόντων. ἔστι δὲ παρ' ἱστορίαν. Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Σωκράτης. ἀλλ' ἐπεὶ Διαγόρας Μήλιος ὢν διεβάλλετο ὡς θεομάχος, καὶ τὸν Σωκρά-

Σωκράτης. Socrates. [Ariſtophanes:] *Socrates ille Melius, & Chærephon, qui novit pulicum veſtigia.* De iis, qui arcana quædam dicunt. Eſt autem hoc a veritate hiſtoriæ alienum. Socrates enim Athenienſis erat. Sed quia Diagoras Melius infamis erat, ut Deorum oſor & hoſtis; & Socratem ut atheum

1 Κόνωνι] Alii rectius Connum vocant. Vide Menag. ad Laert. lib. II. Num. 32.

2 Σωκράτης ὁ Μήλιος, καὶ Χαιρ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Nubibus*, pag. 173. (103. Ed. Baſ. *P.*) Vide ibi Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit.

τὴν

τὴν ὡς ἄθεον ὁ κωμικὸς διαβάλλει. διὰ δὲ τὴν ζήτησιν, ὁπόσους ἅλλοιτο ἡ ψύλλα πόδας ἔχουσα, καὶ ὃν ἀπέδωκε λόγον, ἔφη, εἰδέναι τὰ ψυλλῶν ἴχνη, παίζων. ἢ Μήλιος, ὥς τινες ἐδέξαντο, ὁ τὰς τῶν εἰσιόντων ψυχὰς ὀξύνων, πρὶν εἰσελθεῖν ἠγριωμένας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων θηρίων. μῆλα γὰρ, τὰ θρέμματα. οἱ δὲ εἰς τὸ δασὺ καὶ αὐχμηρὸν νοοῦσιν αὐτό· οἱ δὲ παρέλαβον αὐτό. Διαγόρας ὁ Μήλιος, ὃς τὸ μὲν πρότερον ἦν θεοσεβὴς, παρακαταθήκην δὲ ὑπό τινος στερηθεὶς, ἐπὶ τὸ ἄθεος εἶναι ἔδραμεν. ἐφ' ᾧ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀγανακτήσαντες, τὴν Μῆλον ἐκάκωσαν. ἐγένετο δὲ καὶ Ἀρισταγόρας Μήλιος, Διθυραμβοποιός· ὃς τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια ἐξορχησάμενος καὶ ἐξειπὼν, ἀσεβέστατος ἐκρίθη. καὶ ἀπ' ἐκείνου τοὺς Μηλίους ἐπ' ἀσεβείᾳ κωμῳδοῦσι. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βλασφήμων.

Σῶκος. ὁ Ἑρμῆς.

Σωκῶ. ἰσχύω. δύναμαι. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ σώζω. [1] Σοφοκλῆς· Μόνη γὰρ οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος. οἷον καταβαροῦν με, καὶ καταφερόμενον.

Σωλὴν, σωλῆνος. τὸ παρ' ἡμῖν σωληνάριον.

Σωλῖνος. ὄνομα ποταμοῦ.

Σῶμα. πᾶν τὸ τεθνηκὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς. δέμας δὲ τοῦ ζῶντος λέγεται, διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν Ὅμηρος. † Πᾶν δὲ τὸ ποιοῦν, σῶμά ἐστι. ποιεῖ δ' ἡ φωνὴ προσιοῦσα τοῖς ἀκούουσιν ἀπὸ τῶν φωνούντων. ὥστε σῶμά ἐστι.

Σῶμα [2] ὅλον καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

Σωμανῖτις [3] γυνή.

Σωμασκεῖν. συγκροτεῖν. εὐτρεπίζειν. ὠδύνειν. ἑτοιμάζειν.

Σωμασκία. Ὁ δὲ ἤσχαλλεν, ὡς παρευδοκιμούμενος ὑπὸ νέου, τριχῶν μόνον καὶ τῆς ἄλλης φροντίζοντος σωμασκίας.

Σωματοποιεῖν. [4] σωμασκεῖν. Οὐκ ἠβούλετο ἀληθινῶς σωματοποιεῖν τὸν Φίλιππον. καὶ αὖθις· [5] Ἐσωματοποίησε δὲ τοὺς ἵππους, ἀνεκτήσατο δὲ τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Σωματοποιεῖν, τὸ παρέχειν τὰς τοῦ σώματος χρείας. [6] Ὁ δὲ Ζεῦξις ὑπεκρίνετο μὲν ποιεῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας· οὐκ ἐβούλετο δὲ σωματοποιεῖν ἀληθῶς τὸν Φίλιππον. † Οἱ δὲ ἠναγκάζοντο παντὶ τῷ λεγομένῳ προσέχειν, καὶ πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιεῖν καὶ προσδέχεσθαι.

Σωματοποιήσαντες. κυρώσαντες. βεβαιώσαντες. [7] Ἐμοῦ δὲ ταχέως συγκατατεθειμένου, καὶ σωματοποιήσαντος

Comicus criminatur. Propter quæstionem vero illam, Quot pedes pulex saltaret, & ob rationem, quam reddidit, jocans dixit, scire eum pulicum vestigia. Vel, ut quidam censuerunt, [Socrates dictus est] Melius, quod animos eorum, qui ludum ejus intrabant, ante agrestes & feros, acueret & expoliret. Μῆλα enim dicuntur pecudes. Alii vero Socratem Melium dictum putant, ut hirsutum & squalidum. Alii vero [aliter] nomen hoc accipiunt. Diagoras ille Melius initio quidem pius erat: postea vero deposito fraudatus, ad impietatem prolapsus est, & Deos esse negavit. Quare Athenienses indignati, Melum malis affecerunt. Fuit & Aristagoras Melius, poeta Dithyrambicus: qui, quod mysteria Eleusinia evulgasset, valde impius judicatus est. Et ab illo tempore Comici Melios ut impios perstrinxerunt. Usurpatur vero etiam nomen hoc de blasphemis.

Σῶκος. Socus. Epithetum Mercurii.

Σωκῶ. Valeo. Possum. Alii vero sumunt pro, servo. Sophocles: *Sola enim ferre amplius non possum doloris gravissimum onus.* Vel, dolorem, qui me valde premit, & onere suo gravat.

Σωλὴν. Idem quod apud nos σωληνάριον. Canalis. Fistula. Tubus.

Σωλῖνος. Solinus. Nomen fluvii.

Σῶμα. Sic apud antiquos vocatur quodvis corpus mortuum. Δέμας vero dicitur corpus viventis; a δέω, ligo, vincio: quod cum anima quasi colligatum sit, ut dixit Homerus. † Quidquid agit, est corpus. Vox autem loquentium ad audientium aures allabens, agit. Ergo est corpus.

Σῶμα ὅλον καθ. *Totum purgare corpus, curarum solutionem significat.*

Σωμανῖτις γυνή. Somanitis, sive Somanitica mulier.

Σωμασκεῖν. [Proprie, corpus exercere. Item, metaphorice,] componere, parare, parturire, præparare.

Σωμασκία. Corporis exercitatio. Corporis cultus. *Ille vero graviter ferebat, se gloria superari a juvene, qui tantum capillos & corpus curaret.*

Σωματοποιεῖν. Corpus alere. Corporis vires augere & reficere. Et metaphorice, corroborare, confirmare, recreare. *Re ipsa Philippum opibus & potentia augere noluit.* Et iterum: *Corpora equorum pariter & virorum refovit: horum vero animos etiam refecit.* Σωματοποιεῖν, res corpori necessarias præbere. *Zeuxis autem simulabat quidem, se pactis stare velle, sed re ipsa nolebat Philippum opibus & potentia augere.* † *Illi vero ad omnia, quæ dicebantur, mentem advertere, omnemque spem alere & admittere cogebantur.*

Σωματοποιήσαντες. Qui ratum fecerunt. Qui confirmarunt. *Me vero statim assentiente, &*

1 Σοφοκλῆς] *Electra*, pag. 85. ut Portus monuit. Ibi autem sic legitur:

Μόνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ
Λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.

2 Σῶμα ὅλον καθ.] Hæc ad somniorum interpretationem pertinent. Vide nos supra ad v. Σάρκας.

3 Σωμανῖτις γυνή] An, Σουναμῖτις γυνὴ, ut supra?

4 Σωματοποιεῖν] Confer Nostrum supra v. Ἐσωματοποίει.

5 Ἐσωματοποίησε δὲ τοὺς ἵππ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. cap. LXXXVII.

6 Ὁ δὲ Ζεῦξις ὑπεκρ.] Locum hunc Polybio tribuit Valesius, qui hinc supplet Collectanea Constantini a se edita, pag. 69.

7 Ἐμοῦ δὲ ταχ.] Et hoc fragmentum, uti & duo sequentia, censente Fulv. Ursino, ad Polybium referenda sunt.

τὴν ἐπιβολὴν, τοῦ βλέπειν, διότι ὀρέγεται τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως.

Σωματοποιῆσαι. Ὁ δὲ ἔφασκε δεῖν μὴ προΐεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἐκ τῶν χειρῶν, μηδὲ σωματοποιεῖν τὴν τόλμαν αὐτῶν, φυγομαχοῦντας. † Ὁ δὲ βραχείας ἐπιλαβόμενος ἐλπίδος ἐκ τῶν πολιορκουμένων, ἐσωματοποίει ταύτην. καὶ αὖθις Πολύβιος· Ὁ δὲ ὡς κηδεμονικὸς φίλος πᾶν ἐμηχανᾶτο, δι' οὗ τὰ τῶν ἐχθρῶν σωματοποιήσει, τοῖς δὲ σφετέροις πράγμασι περιστήσει τοὺς μεγίστους κινδύνους.

Σαναράτης. ὄνομα κύριον.

Σῶος. ὁ ὑγιής.

Σώπατρος[1] Ἀπαμεὺς, σοφιστὴς, καὶ φιλόσοφος, μαθητὴς Ἰαμβλίχου· ὃν ὁ Καῖσαρ Κωνσταντῖνος ἀνεῖλεν εἰς πίστιν τοῦ μὴ ἑλληνίζειν ἔτι κατὰ τὴν θρησκείαν. ἦν γὰρ αὐτοῦ συνήθης πρότερον. ἔγραψε περὶ Προνοίας, καὶ τῶν παρὰ τὴν ἀξίαν εὐπραγούντων, ἢ δυσπραγούντων. τὸν Σώπατρον Κωνσταντῖνος ἀνεῖλεν, οὐ καλῶς ποιῶν. ὁ γὰρ χρηστὸς οὐκ ἐξ ἀνάγκης, ἀλλ' ἐξ ἀγάπης.

Σώπατρος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, Ἱππόλυτος, Φυσιολόγος, Σιλφία, ἢ Κνιδία, Νεκυΐα, Πύλαι, Ὀρέστης, Φακῆ· ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σώπατρος[2] Παρῳδός. τούτου ἐστὶ δρᾶμα Βακχὶς, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σώπατρος Ἀπαμεὺς, σοφιστὴς, ἢ μᾶλλον Ἀλεξανδρεύς. Ἐπιτομὰς πλείστων. τινὲς δὲ καὶ τὴν[3] ἐκλογίαν τῶν ἱστοριῶν τούτου εἶναί φασι.

Σώπιθος. ὄνομα κύριον.

Σωρακοὺς. Βάβριος·

Ποῦ δ' ὀσπρίων ἦν σωρὸς, ἢ πίθος σύκων;
Στάμνοι τε μέλιτος, σώρακοί τε φοινίκων;

Σωρανὸς,[4] Μενάνδρου καὶ Φοίβης, Ἐφέσιος, ἰατρὸς, διατρίψας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν Ῥώμῃ δὲ ἰατρεύσας ἐπὶ Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν βασιλέων, βιβλία τε συντάξας πλεῖστα καὶ κάλλιστα.

Σωρανὸς, Ἐφέσιος, ἰατρὸς νεώτερος. Γυναικείων βιβλία δ'. Βίους ἰατρῶν, καὶ αἱρέσεις, καὶ συντάγματα, βιβλία δέκα· καὶ ἄλλα διάφορα. [5] Ἀσκληπιόδοτος ὁ φιλόσοφος, καὶ τὴν ἰατρικὴν ἐκμαθὼν, τῶν μὲν νεωτέρων οὐδένα ἀπεδέχετο πλὴν Ἰακώβου· τῶν δὲ πρεσβυτέρων, μετὰ τὸν Ἱπποκράτην, Σωρανὸν τὸν Κίλικα, τὸν Μαλλώτην ἐπίκλην.

Σωρεία. πλῆθος. καὶ σωρεὸς, ὁ σωρός.

Σωρὸν χρημάτων ἀγγέλλεις. κυρίως σωρὸς, τὸ ἐκ μικρῶν σπερμάτων συναγόμενον πλῆθος. παρὰ τὸ σῶ, ὃ ἐστι σώζω, καὶ συνάγω. καλῶς οὖν εἰρήκασιν

conatum illum comprobante, quod viderem, illum talis rei cupidum esse.

Σωματοποιῆσαι. *Ille vero dicebat, non oportere hostes ex manibus dimittere, neque audaciam ipsorum detrectatione pugnæ corroborare.* † *Ille vero exigua spe arrepta, quæ ab obsessis ipsi affulserat, eam auxit & aluit.* Et alibi Polybius: *Ille vero tanquam officiosus amicus omnia moliebatur, quibus opes hostium augeret; res vero illorum in maxima pericula conjiceret.*

Σωναράτης. Sonarates. Nomen proprium.

Σῶος. Salvus. Sanus.

Σώπατρος. Sopater Apamensis, Sophista, & Philosophus, discipulus Jamblichi: quem Cæsar Constantinus interfecit, ut fidem omnibus faceret, se non amplius religioni gentilium addictum esse. Ante enim familiariter eo utebatur. Scripsit de Providentia, itemque de iis, qui immerito sunt felices vel infelices. Constantinus Sopatrum interfecit, non recte faciens. Nemo enim ex necessitate fit bonus, sed ex amore.

Σώπατρος. Sopater Comicus. Ex fabulis ejus sunt, Hippolytus, Physiologus, Silphia, vel Cnidia, Necya, Pylæ, Orestes, Lens: ut Athenæus in *Dipnosophistis* [testatur.]

Σώπατρος. Sopater Parodus. Hujus fabula est Bacchis: ut Athenæus in *Dipnosophistis.*

Σώπατρος. Sopater Apamensis, vel potius Alexandrinus, Sophista. Scripsit plurimorum librorum epitomas. Quidam etiam Excerpta Historica hujus esse ajunt.

Σώπιθος. Sopithus. Nomen proprium.

Σωρακοὺς. Vasa, in quibus ficus, vel palmæ, aliave reponuntur. Babrius: *Ubi vero est leguminum acervus, aut dolium ficuum, urnæque mellis, & foraci palmarum?*

Σωρανός. Soranus, Menandri & Phœbes F. Ephesius, Medicus: qui Alexandriæ commoratus est, & Romæ artem medicam exercuit sub Trajano & Adriano Imperatoribus; librosq; plurimos & pulcherrimos composuit.

Σωρανός. Soranus Ephesius, Medicus junior: qui scripsit de [morbis] muliebribus libr. IV. Medicorum vitas, & sectas, & opera, lib. X. & alia diversa. Asclepiodotus philosophus, artis medicæ peritus, nullum recentiorum medicorum magni faciebat, præter Jacobum: ex antiquioribus vero, post Hippocratem, Soranum Cilicem, cognomento Malloten.

Σωρεία. Congeries. Acervus. Et σωρεὸς, & σωρός. Idem.

Σωρὸν χρ. *Acervum pecuniarum nuntias.* Proprie σωρὸς est acervus ex minutis seminibus collectus. A verbo σῶ, quod est servo,

1 Σώπατρος Ἀπαμ.] De hoc Sopatro vide Eunapium in vita Ædesii, & Valesium ad Sozomeni *Histor. Eccles.* lib. I. cap. V.

2 Σώπατρος Παρῳδ.] Male Suidas Sopatrum Parodum a Sopatro Comico diversum facit, ut & ante nos monuit Stanlejus ad Æschyli *Coeph.* v. 294.

3 Ἐκλογίαν] Est vox insolens, pro qua magis usitate dicetur, ἐκλογήν. Cæterum, Excerptorum Sopatri, quorum Suidas hic meminit, epitomen exhibet Photius in Bibliotheca, Cod. CLXI.

4 Σωρανός] Hunc puto esse Soranum, cujus mentionem facit Galenus ἐν τῷ Περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους, Part. II. pag 252. & alibi. At alius est Soranus, cujus mentio fit apud Tzetzem Chil. VI. v. 300. Is enim tempore Cleopatræ vixerat.

5 Ἀσκληπιόδοτος ὁ φιλόσοφος, καὶ τὴν ἰατρ.] Hæc sumpta sunt ex Damascio, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio, pag. 1053. eadem totidem pene verbis leguntur.

ἀπὸ

ἀπὸ τῶν καρπῶν. οἱ γὰρ εὐθηνοῦντες καὶ πλούσιοί εἰσι. [1] Ἀριστοφάνης·

Ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν. πῶς φής; πάλιν φράσον μοι.

Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

Σῶς. ἀντὶ τοῦ σῶος. [2] Ἀριστοφάνης·

Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ νεανικώτατε,

Ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα.

Καὶ νῦν, ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,

Ἄγγειλον ἡμῖν, πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.

Σωσάννα. ὅτι κατὰ τοῦ Ἀφρικανοῦ Σέξτου ἔγραψεν Ὠριγένης, ἔνστασιν ποιησάμενος περὶ τοῦ τῆς Σωσάννης βιβλίου, τοῦ εἰς τὸν Δανιήλ.

Σῶσαι. ὅτι ἔφη τις τῶν ὁσίων· Ἄλλους μὲν γὰρ οὐ πάντες ἀπαιτούμεθα σῶσαι· ἑαυτοὺς δὲ πάντες πάντως. καὶ ἄλλος, Σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν.

Σωσίβιος [3] Λάκων, γραμματικὸς, τῶν [4] Ἐπιλυτικῶν καλουμένων. ἐν [5] τούτοις δὲ ἱστορεῖ καὶ τοῦτο, ὅτι εἶδος τῆς κωμῳδίας ἐστὶ καλούμενον [6] Δικηλιστῶν καὶ Μιμηλῶν. καὶ περὶ τῶν Μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστορουμένων παλαιῶν· καὶ ἄλλα. καὶ ἕτερος [7] Σωσίβιος, ψευδεπίτροπος Πτολεμαίου, σκεῦος ἀγχίνουν καὶ πολυχρόνιον, ἔτι δὲ κακοποιὸν ἐν βασιλείᾳ, καὶ πρῶτον μὲν ἐργάσασθαι φόνον Λυσιμάχῳ, ὃς ἦν υἱὸς Ἀρσινόης. [8] ἔπειτα πολλῆς ἐπαγομένης ὕβρεως, ἀνεθυμιᾶτο πάλιν ἐν τοῖς πολλοῖς τὸ προϋπάρχον μῖσος.

Σωσίθεος, Συρακούσιος, ἢ Ἀθηναῖος, μᾶλλον δὲ Ἀλεξανδρεὺς, τῆς Τρωϊκῆς Ἀλεξανδρείας, [9] τῶν τῆς Πλειάδος εἷς, ἀνταγωνιστὴς Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ, τοῦ υἱοῦ Μυροῦς τῆς Βυζαντίας· ἀκμάσας κατὰ τὴν [10] ρξδ' ὀλυμπιάδα· γράψας δὲ ποιήματα, καὶ καταλογάδην.

Σωσίπατρος. ὄνομα κύριον.

Σῶσις. ὄνομα κύριον.

Σωσιφάνης, [11] Σωσικλέους, Συρακούσιος, τραγικός. ἐδίδαξε δράματα ογ'. ἐνίκησεν δὲ ζ'. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ζ'. τραγικῶν, οἵτινες ὠνομάσθησαν Πλειάς. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν τελευταίων χρόνων Φιλίπ-

colligo. Recte igitur dixerunt, [metaphoram ductam esse] a frugibus. Qui enim magnam frugum copiam possident, illi & divites sunt. Aristophanes: *O aureum nuntium! Quid ais? Iterum mihi dic. Innuis enim ipsum venire cum pecuniarum acervo.*

Σῶς. Pro, σῶος. Salvus. Aristophanes:

O charissime virorum, & juvenum fortissime,

Quantam nobis absens injecisti solicitudinem!

Et nunc, postquam salvus rediisti,

Narra nobis, quomodo certamine defunctus sis.

Σωσάννα. Susanna. Contra Sextum Africanum scripsit Origenes, ejusque argumenta refutavit, quibus librum Susannæ impugnavit.

Σῶσαι. Quidam ex sanctis dixit: *Non exigitur a nobis omnibus, ut alios servemus: sed ut nos ipsos servemus, ab omnibus omnino requiritur.* Et alius: *Animā tuam omni studio serva.*

Σωσίβιος. Sosibius, Lacon, Grammaticus, unus illorum, qui Epilytici vocantur. [Scripsit libros varios,] in quibus & hoc tradit, esse quoddam comœdiæ genus, quod Dicelistarum & Mimorum proprium sit. De Mimis antiquis in Laconia: & alia. Et alius Sosibius, subdititius Ptolemæi tutor, callidus & recoctus ac maleficus in aula minister videtur fuisse, & primo quidem omnium Lysimacho Arsinoes filio necem comparasse. Postea cum multas civibus injurias inferret, pristinum odium vulgi rursus exarsit.

Σωσίθεος. Sositheus, Syracusanus, aut Atheniensis, vel potius Alexandrinus, (Alexandria nimirum Troica oriundus) unus ex Plejade, æmulus Homeri Tragici, filii Myrus Byzantiæ: qui floruit Olymp. CLXIV. Scripsit poemata: item, alia, oratione prosa.

Σωσίπατρος. Sosipater. Nomen proprium.

Σῶσις. Sosis. Nomen proprium.

Σωσιφάνης. Sosiphanes, Sosiclis filius, Tragicus. Docuit fabulas LXXIII. vicit septies. Est autem & ipse unus septem illorum Tragicorum, qui Plejas vocati sunt. Vixit sub extrema tempora Philippi; vel, ut alii, Ale-

1 Ἀριστοφάνης] In *Pluto*, pag. 28. (15. Ed. Bas. *P.*)

2 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 325. (224. Ed. Bas. *P.*)

3 Σωσίβιος Λάκων] De eo vide Vossium *de Histor. Gr.* & Jonsium *de Scriptor. Histor. Philos.* lib. II. cap. III.

4 Ἐπιλυτικῶν καλουμ.] Athenæus eum Λυτικὸν vocat. Ait enim lib. XI. cap. XII. pag. 493. Ὁ θαυμάσιος Λυτικὸς Σωσίβιος, ὃν οὐκ ἀχαρίτως διέπαιξε διὰ τὰς πολυθρυλλήτους ταύτας λύσεις Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος βασιλεύς. Quinam autem Λυτικοὶ dicti fuerint, docet Wowerus *de Polymath.* cap. X. & Jonsius *de Script. Hist. Phil.* lib. II. cap. XVII.

5 Ἐν τούτοις δὲ ἱστορεῖ] Nihil præcessit, ad quod τούτοις referri possit. Quare, ut sensus loci hujus suppleatur, addendum videtur, ἔγραψε Λακωνικά, vel simile quid.

6 Δικηλιστῶν] Sic habent MSS. Paris. At priores Editt. minus recte Δικλειστῶν. De Dicelistis autem sic dictis vide Athenæum lib. XIV. pag. 621. & Meursium in *Lacon.* lib. III. cap. VI. Confer etiam Nostrum supra v. Δικηλιστῶν.

7 Σωσίβιος, ψευδεπίτροπος Πτολ.] Hæc Polybio tribuuntur in Collectaneis Constant. Porphyrog. a Valesio editis, pag. 65.

8 Ἔπειτα πολλῆς ἐπαγομ.] Mira ἀβλεψία compilatoris. Hæc enim in modo laudatis Collectaneis Constantini, pag. seq. de Agathocle non autem Sosibio dicuntur, & ad aliam omnino Eclogam pertinent: ut Pearsonius etiam observaverat. Confer quoque Nostrum supra v. Ἀνεθυμιᾶτο.

9 Τῶν τῆς Πλειάδος] Scholiastes Hephæstionis: Ἑπτὰ λέγονται εἶναι τραγῳδοί. διὸ καὶ Πλειὰς ὠνομάσθησαν. ἐπὶ Πτολεμαίου γεγόνασιν οὗτοι ἄριστοι τραγικοί. εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ὅμηρος ὁ νεώτερος, ΣΩΣΙΘΕΟΣ, Λυκόφρων, Ἀλέξανδρος, Φιλίσκος, Διονυσιάδης, Αἰαντίδης. Meminit etiam ejus Hyginus in *Poetico Astronomico*: *Dicunt enim nonnulli hunc esse Crotum nomine, Euphemes Musarum nutricis filium, ut ait Sositheus Tragœdiarum scriptor.* Præterea mentio ejus fit apud Athenæum & Stobæum.

10 Ρξδ' Ὀλυμπ.] Pearsonius numeros hos suspectos habebat, scribendumque potius censebat, ρκδ', i.e. CXXIV. quod forsan verum est. Fuit enim Sositheus hic æmulus Homeri Tragici, qui ut ipse Suidas supra suo loco testatur, Olympiade CXXIV. floruit.

11 Σωσιφάνης, Σωσικλέους, Συρ.] Sic rescripsi auctoritate trium MStorum Paris. cum quibus etiam consentit alius codex MS. cujus meminit Pearsonius. At in prioribus Editt. sic legitur: Σωσιφάνης. ὁμοίως κύριον. † Σωσικλῆς, Συρακούσιος, &c. Sosiphanis autem Tragici meminit Scholiastes Apollonii Rhodii ad lib. III. v. 533. ubi etiam fragmentum ex fabula ejus *Meleagro* adducit.

του. οἱ δὲ, [1] Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. τελευτᾷ δὲ ριά ὀλυμπιάδι· οἱ δὲ, ριδ΄. οἱ δὲ [1] ἀκμάσαι αὐτὸν γράφουσι.

Σῶσπις. ὄνομα κύριον.

Σῶστρα. σωτήρια. μήνυτρα. λύτρα.

Σώστρατος [2] Σικυώνιος, ἐπίκλην Ἀκροχερσίτης. ἐπιλαμβανόμενος γὰρ ἄκρων χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, ἔκλα, καὶ οὐ πρότερον ἀφίει, πρὶν αἴσθοιτο ἀπαγορεύσαντος. ἦν δὲ καὶ Λεοντίσκος Μεσσήνιος, ἐκ Σικελίας, παραπλησίως ἀγωνιζόμενος Σωστράτῳ. ὃ γὰρ ἐκεῖνος ἐποίει παγκρατιάζων, τοῦτο ὁ Λεοντίσκος παλαίων. διδαχθῆναι δὲ αὐτὸν παρὰ Κλεάρχῳ μαθητῇ Εὐχείρου τοῦ Κορινθίου, καὶ Χίλωνος τοῦ Παταρέως.

Σῶστρις, [3] βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ· ὅς τις ὑπέταξε τοὺς Ἀσσυρίους καὶ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην· καὶ κατῴκισεν ἐν τῇ Ἀσσυρίων χώρᾳ Σκυθῶν ἄνδρας [4] μυριάδας φ΄, οἵ τινες ἐκλήθησαν Πάρθοι, ὅ ἐστι Περσικῇ γλώσσῃ, Σκύθαι. καὶ μέχρι σήμερον ἔχουσι καὶ τὴν στολὴν καὶ τὴν λαλιὰν καὶ τοὺς νόμους τῶν Σκυθῶν.

Σωτάδεια ποιήματα. τὰ τοῦ Σωτάδου.

Σωτάδας Βυζάντιος, φιλόσοφος. ὡς ἐν τῷ ϛ΄ περὶ φιλοσοφίας Ἀριστοκλῆς.

Σωτάδης [5] Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας.

Σωτάδης Κρὴς, Μαρωνείτης, δαιμονισθεὶς, ἰαμβογράφος. [6] ἔγραψε Φλύακας, ἤτοι Κιναίδους, διαλέκτῳ Ἰωνικῇ. καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς, καὶ Πύρρος ὁ Μιλήσιος, καὶ Θεοδώρας, καὶ Τιμοχαρίδας, καὶ Ξέναρχος. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ εἴδη πλεῖστα· οἷον, Εἰς ᾅδου κατάβασις· Πρίηπος· Εἰς Βελεστίχην· Ἀμαζών· καὶ ἕτερα. [7] καὶ Ἐγκλειόμεναι, καὶ Παραλυτρούμενος· ὡς Ἀθήναιος φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σωτάδης Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ὁ γράψας περὶ Μυστηρίων βιβλίον α΄.

Σωτέος. σωθῆναι ἄξιος.

Σωτήρ. ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ σώτειρα,

Φωσφόρος ὦ Σώτειρ', ἐπὶ Παλλάδος ἵσταθι κλήρων,
Ἄρτεμι, καὶ χάριεν φῶς ἐὸν ἀνδρὶ δίδου.

Σωτηρίδας, γραμματικὸς, [8] ἀνὴρ Παμφίλης· ἧ καὶ τὰς ἱστορίας περιῆψεν. ἔγραψεν Ὀρθογραφίαν. Ζη-

xandri Macedonis. Obiit autem Olymp. CXI. vel, secundum alios, CXIV. Alii vero eum floruisse scribunt, * * *

Σῶσπις. Sospis. Nomen proprium.

Σῶστρα. Salutis præmia. Præmia, quæ dantur pro accepta salute. Vox hæc eodem modo formata est, quo μήνυτρα, & λύτρα.

Σώστρατος. Sostratus Sicyonius, cognomento Acrochersites: qui extremas adversarii manus apprehensas, confringebat, nec ante dimittebat, quam eum dolores non amplius ferre posse sentiret. Fuit & Leontiscus Messenius, Siculus, qui eodem modo, quo Sostratus, certabat. Nam quod ille in pancratio, hoc Leontiscus in lucta faciebat. Tradunt autem illum institutum fuisse apud Clearchum, discipulum Euchiri Corinthii, & Chilonis Patarensis.

Σῶστρις. Sostris, Rex Ægyptiorum, a Chamo genus ducens; qui subegit Assyrios & totam Asiam & Europam, & in Assyriorum regione collocavit Scytharum myriades quingentas, qui vocati fuerunt Parthi; quod est Persica lingua, Scythæ: & ad hanc usque diem & vestitum & linguam & leges Scytharum retinent.

Σωτάδεια ποιήματα. Sotadæ poemata.

Σωτάδας. Sotadas Byzantinus, Philosophus: ut tradit Aristocles libro VI. de Philosophia.

Σωτάδης. Sotades Atheniensis, Comicus mediæ comœdiæ.

Σωτάδης. Sotades Cretensis, Maronita, a dæmonio vexatus, Jamborum scriptor. Scripsit Phlyacas, sive Cinædos, Ionica lingua: unde & [poemata ejus] carmina Ionica vocabantur. Hoc autem [carminis] genere usus est & Alexander Ætolus, & Pyrrhus Milesius, & Theodoras, & Timocharidas, & Xenarchus. Sunt autem ejus carmina plurima: veluti, Ad Inferos descensus: Priapus: Ad Belestichen; Amazon; & alia. Item, Inclusæ, & Redemptus: ut ait Athenæus in *Dipnosophistis.*

Σωτάδης. Sotades Atheniensis, Philosophus, qui librum unum de Mysteriis scripsit.

Σωτέος. Salute dignus. Dignus, qui servetur.

Σωτήρ. Servator. Id est, Deus noster. Et σώτειρα, servatrix. [In Epigrammate:] *O Lucina servatrix, præsto sis in urbe Palladi sacra, Diana, & gratum lumen tuum viro præbe.*

Σωτηρίδας. Soteridas, Grammaticus, maritus Pamphilæ, cui etiam historias attribuit.

1 Οἱ δὲ ἀκμάσαι αὐτ.] Sensus hujus loci est mutilus. Excidit enim numerus Olympiadis, qua secundum quosdam Sosiphanes floruerat.

2 Σώστρατος Σικυώνιος, ἐπίκλην Ἀκροχ.] Totus hic locus excerptus est ex Pausania: quem vide in *Eliacis Poster.* pag. 350. Confer etiam Nostrum supra v. Λεοντίσκος.

3 Σῶστρις] Pro Σέσωστρις. Sic enim alii Regem hunc appellant.

4 Μυριάδας φ΄] MSS. Paris. μυριάδας ε.

5 Σωτάδης Ἀθην.] Ejus meminit Athenæus.

6 Ἔγραψε Φλύακας, ἤτοι Κιν.] Athenæus lib. XIV. cap. IV. Ὁ δὲ Ἰωνικὸς λόγος τὰ Σωτάδου. καὶ τὰ πρὸ τούτου Ἰωνικὰ καλέμενα ποιήματα, Ἀλεξάνδρου τε τοῦ Αἰτωλοῦ, καὶ Πύρητος τοῦ Μιλησίου, καὶ Ἀλέξου, καὶ ἄλλων τοιούτων ποιητῶν προφέρεται. καλεῖται δὲ οὗτος καὶ κιναιδολόγος. ἤκμασε δὲ ἐν τῷ εἴδει τούτῳ Σωτάδης ὁ Μαρωνίτης, &c. Ad hunc locum Suidas respexit. Cæterum de voce φλύακες vide quæ notavimus supra ad v. Ῥίνθων.

7 Καὶ Ἐγκλειόμεναι, καὶ Παραλυτρούμενος] Male. Hæc enim pertinent ad Sotadem Comicum, ut expresse docet Athenæus lib. VII. pag. 293. & lib. IX. pag. 368.

8 Ἀνὴρ Παμφίλης] Supra v. Παμφίλη, maritus Pamphilæ vocatur Σωκρατίδας. Cæterum Soteridæ hujus meminit Photius Cod. CLXI. pag. 337.

τήσεις

τίσεις Ὁμηρικάς. Ὑπόμνημα εἰς Μένανδρον. Περὶ μέτρων. Περὶ κωμῳδίας. Εἰς Εὐριπίδην.

Σωτηρίδας Ἐπιδαύριος, πατὴρ Παμφίλης, ἧ τὰ ὑπομνήματα [1] ἐπέγραψεν, (ὡς Διονύσιος ἐν λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας) βιβλία γ'.

Σωτήριχος, ὁ [2] Ἀσίτης, ἐποποιὸς, γεγονὼς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. Ἐγκώμιον εἰς Διοκλητιανόν. Βασσαρικὰ, ἤτοι Διονυσιακὰ, βιβλία δ'. Τὰ κατὰ [3] Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν. Τὰ κατὰ Ἀριάδνην. Βίον Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. Πύθωνα, ἢ Ἀλεξανδριακόν. ἔστι δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἱστορία, ὅτε Θήβας παρέλαβε. καὶ ἄλλα.

Σωφανηνή.

Σωφάνης. ὄνομα κύριον.

Σώφαξ. ὄνομα κύριον.

Σώφιλος. ὄνομα κύριον. Σικυώνιος, ἢ Θηβαῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. δράματα αὐτοῦ, Κιθαρῳδὸς, [4] Φίλαρχος, Τυνδάρεως, ἢ Λήδα, καὶ [5] Δηλία· ὥς φησιν Ἀθήναιος. καὶ [6] Χοιρίδιον, καὶ Παρακαταθήκη.

Σωφρονεῖν. [7] Σοφοκλῆς·

Μὴ κρῖνε, μὴ 'ξέταζε. σωφρονεῖν καλόν.

Νῦν, τὸ μὴ περιεργεῖν. ἐν τούτοις γὰρ μάλιστα ἡ σωφροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασώζεται, ἣν μὴ περιεργάζωνται ὅ, τι πράττοι ὁ ἀνήρ.

Σωφρονεῖς. ἀντὶ τοῦ μόλις ἐστράφης. ἢ καλῶς λέγεις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Σωφρονικῶς. ἀντὶ τοῦ μετὰ λογισμοῦ καὶ σκέψεως. οὐκ ἀνοήτως, οὐδὲ ἐκ τοῦ προχείρου.

Σωφρονισθέντας. ἀντὶ τοῦ ταπεινωθέντας. Τοὺς δὲ ἀπειρηκότας, καὶ ταῖς ἔναγχος ἥτταις σωφρονισθέντας.

Σωφρονῶ ἐγώ. Σωφρονίζω δὲ ἕτερον. Σωφρονῶ, δοτικῇ. Αὐτὴ αὐτῷ ἀκριβῶς σωφρονοῦσα. αἰτιατικῇ δὲ, Σωφρονισάτω σε τὸ τῶν παρθένων ὑπόδειγμα.

Σωφροσύνη. ἄλλη παρὰ τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν, καὶ μείζων· τῷ δὲ αὐτῷ ὀνόματι χρώμεθα ἐν ἐτυμολογίᾳ τινὶ καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικοῦ πρὸς λογισμόν. Τὸ γὰρ ἐς σωφροσύνην, ἐγὼ δικαιότατα κἂν τῷ Βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσαιμι· Φησὶν Ἀριστοτέλης. † Ἃ γὰρ ποιοῦντες μανθάνομεν, ταῦτα μανθάνοντες ποιοῦμεν. ἤγουν τὸ κρατεῖν ἡδονῶν μανθάνοντες, σώφρονες γινόμεθα· καὶ γινόμενοι σώφρονες, κρατοῦμεν τῶν ἡδονῶν.

Σωφροσύνη. ταύτην μεταφορικῶς τινες ὁρίζονται συμφωνίαν. ἔστι δὲ ἡ σωφροσύνη ποιότης, καὶ ἕξις. ἡ δὲ συμφωνία κυρίως ἐπὶ μέλους. καὶ ἔστι τῶν πρός τι. καὶ ἐπὶ φθόγγων δὲ τάττεται ἡ συμφωνία.

Scripsit Orthographiam. Quæstiones Homericas. Commentarium in Menandrum. De metris. De comœdia. In Euripidem.

Σωτηρίδας. Soteridas Epidaurius, pater Pamphilæ, cui libros tres commentariorum inscripsit, ut ait Dionysius l. xxx. Historiæ Musicæ.

Σωτήριχος. Sotericlius, Asites, Heroicus poeta, qui fuit sub Diocletiano. Scripsit Encomium Diocletiani. Bassarica, sive Bacchica, libris quatuor. De Panthea Babylonia. De Ariadne. Vitam Apollonii Tyanei. Pythonem, sive Alexandriacum. Est autem Alexandri Macedonis historia, quum Thebas cepit. Item, alia.

Σωφανηνή. Sophanene. [Nomen proprium.]

Σωφάνης. Sophanes. Nomen proprium.

Σώφαξ. Sophax. Nomen proprium.

Σώφιλος. Sophilus. Nomen proprium. [Fuit autem] Sicyonius, aut Thebanus, Comicus mediæ Comœdiæ. Ejus fabulæ sunt, Citharœdus, Philarchus, Tyndareus, seu Leda, & Delia; ut ait Athenæus. Item, Porcellus, & Depositum.

Σωφρονεῖν. Modestum esse. Sophocles: *Ne exquire, ne interroga. Modestam enim esse [fœminam] decet. Modestam* nunc dixit pro, *non curiosam.* Tunc enim mulieres modestiam præcipue servant, si non curiose inquirant, quid maritus agat.

Σωφρονεῖς. Sapis. Sanam mentem habes. Vel, recte dicis. Aristophanes *Pluto.*

Σωφρονικῶς. Sapienter. Prudenter. Non inconsiderate, nec temere.

Σωφρονισθέντας. [Edoctos. Vel,] eos, qui animo sunt fracto. *Illos vero de rebus suis desperantes, & recentibus cladibus fractum gerentes animum.*

Σωφρονῶ. [Est verbum neutrum.] Modestus sum. Sapio. At σωφρονίζω, alterum modestum reddo, & sapere doceo. *Virginum exemplum documentum tibi præbeat.*

Σωφροσύνη. Modestia. Temperantia. Castitas. Σωφροσύνη est alia quam illa civilis virtus, eaque major: sed eodem nomine utimur per quandam etymologiam, & consensum appetitus cum ratione. *Quod enim ad pudicitiam attinet, ego optimo jure de pudicitia cum Bellerophonte contendam:* ut ait Aristoteles. † Quæ enim facientes discimus, ea discentes facimus. Veluti, cum voluptatibus imperare discimus, temperantes evadimus; &, cum simus temperantes, voluptatibus imperamus.

Σωφροσύνη. Modestia. Temperantia. Quidam hanc metaphorice definiunt concentum. Est autem temperantia qualitas & habitus. Concentus vero proprie de carmine dicitur: estque ex genere Relatorum. Concentus item sonis tribuitur.

1 Ἐπέγραψεν] Sic MSS. Paris. At priores Editt. minus recte, ἔγραψεν.

2 Ὁ Ἀσίτης] Pearsonius recte monuit, scribendum esse, Ὀασίτης; auctoritate Stephani Byzantii, qui v. Ὕασις hæc habet: Ὕασις, πόλις Λιβύης. λέγεται καὶ Ὄασις. καὶ ὁ πολίτης, Ὀασίτης, [ὡς] ὁ ποιητὴς Σωτήριχος.

3 Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν] De hac vide Xenophontem *de Instit. Cyri,* lib. v. & vii.

4 Φίλαρχος] Potius Φύλαρχος: ut apud Athenæum.

5 Δηλία] Sic rescripsi auctoritate MStorum Paris. Priores enim Editt. habent Δημία: quod minus placet.

6 Χοιρίδιον] Athenæus lib. x. fabulam hanc Ἐγχειρίδιον vocat: Sed utra lectio præferenda sit, dubium est & incertum.

7 Σοφοκλῆς] *Ajace,* pag. 35. ut Portus monuit.

Σωφροσύνη[1] λέγεται ἡ ἀντιδιαστελλομένη τῇ μανίᾳ. παρὰ τὸ σώας ἔχειν τὰς φρένας. καὶ ὁ Ἀπόστολος παρὰ τοῦ ἡγεμόνος ἀκούσας, Μαίνῃ Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιάγει· Οὐ μαίνομαι, φησὶν, ἀλλὰ σωφροσύνης καὶ ἀληθείας φθέγγομαι ῥήματα· τῇ μανίᾳ τὴν σωφροσύνην ἀντιδιαστείλας. Σωφροσύνη μὲν οὖν πᾶν τὸ ἀναμάρτητον. νέμουσι δ' αὐτῆς τὴν προσηγορίαν κατ' ἐξοχὴν εὖ ποιοῦντές τινες τῷ τῆς ἁγνείας πράγματι, ἐξοχωτάτῳ τῶν ἄλλων ὑπάρχοντι. εἰ μὲν οὖν τῇ μανίᾳ ἀντιδιασταλῇ, τὸ καθεστάναι μηνύει· εἰ δὲ τῇ λαγνείᾳ, τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν ἁγνείαν δηλοῖ.

Σώφρων,[2] Συρακούσιος, Ἀγαθοκλέους καὶ Δαμνασυλλίδος. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κατὰ Ξέρξην καὶ Εὐριπίδην, καὶ ἔγραφε [3] Μίμους ἀνδρείους, καὶ Μίμους γυναικείους. [4] εἰσὶ δὲ καταλογάδην, διαλέκτῳ Δωρίδι. καί [5] φασι Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὡς καὶ καθεύδειν ἐπ' αὐτῶν ἔσθ' ὅτε.

Σώφρων,[6] κωμικός. τούτου ἐστὶ [7] δράματα καὶ κωμῳδίαι, Πενθερά· ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σώχουσι.[8] τρίβουσιν. Ἡρόδοτος.

Σπαδών. ὀξυτόνως, τὸ σπάσμα. βαρυτόνως δὲ, ὁ ἐκτομίας. καὶ νεοσπάδα, τὴν νεωστὶ ἀποσπασθεῖσαν. καὶ σπαδονίσματα.

Ἱστία δ' αἰωρητὰ χαλᾷ σπαδονίσματα μαστῶν.

Σπάδων. εὐνοῦχος. ταύτην ἀκόλαστον καὶ ἀκάθαρτον γνώμην καὶ πρᾶξιν τῶν αὐθαιρέτως πασχόντων, θριαμβεύων εὖ μάλα καὶ στηλιτεύων ὁ μέγας Κύριλλος, οὕτω φάσκει· Ἀκολασίας γὰρ ἕνεκεν οἱ τάλανες τοῦτο δρῶσι, τὰ τῶν γυναικῶν πάσχειν ἄνδρες ὄντες βουλόμενοι. οὐδενὸς γὰρ χρησίμου χάριν τὴν φύσιν μεταπιθέντες, ἢ ἀσελγείας ἕνεκεν τὴν θεόπλαστον καὶ ἀνδροπρεπῆ μορφὴν διαφθείρουσιν ἑκουσίως πολλάκις, ἢ ὑπ' ἄλλων ὑπομένειν ἀναγκαζόμενοι τοῦτο, ὡς λοιμοὶ τῆς φύσεως, καὶ τοῦ γένους πολέμιοι, καὶ σπίλοι πολιτείας καὶ ζωῆς ἐφύβριστοι γίνονται, δίκην μαινάδων πορνευθέντες ἀμέτρως, ἐν τοῖς αἰσχίστοις ὀρχοῦνται πάθεσι, μιαρᾷ πολιτείᾳ καὶ πεφυρμένῃ τὴν ἀθλίαν ζωὴν συγκεράσαντες· ἀμφίβολα καὶ μεμισημένα πρόσωπα περιφέροντες, καὶ πρᾶγμα νενοθευμένον· ἱερῶν περιβόλων μακρὰν ἀποιχέσθωσαν. ἐπειδὴ γὰρ αἰσχίστῃ καὶ κακίστῃ γνώμῃ τὸ καλὸν καὶ θεῖον ἔργον εἰς τὸ κακὸν καὶ διαβεβλημένον δόγμα παραλλάξαντες καὶ μεταποιήσαντες, καὶ τὴν πνευματικὴν εὐνουχίαν ἀπηγορευμένῃ πράξει λειτουργεῖν ἀναγκάσαντες, οὐ μόνον ἄξιοι νομικῆς ψήφου λαμβάνειν τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ ἐξ Ἀγγελικῆς καὶ Ἀποστολικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ λεγόμενον

Σωφροσύνη. Sic dicitur ea virtus, quæ insaniæ opponitur. Sanitas mentis. A σώας ἔχειν τὰς φρένας: quod sanam mentem habere significat. Et Apostolus, cum Prætorem audivisset dicentem: *Insanis Paule: & multæ literæ te ad insaniam adigunt: Non,* inquit, *insanio; sed verba a sana mente profecta & vera profero.* Ubi σωφροσύνην insaniæ opponit. Σωφροσύνη igitur dicitur, quævis virtus. Quidam vero appellationem hanc castitati, ut virtutum aliarum præstantissimæ, per excellentiam recte tribuunt. Quare, si σωφροσύνη opponatur amentiæ, significat sanam mentem: sin libidini, continentiam & castitatem.

Σώφρων. Sophron, Syracusanus, Agathoclis & Damnasyllidis filius: qui vixit temporibus Xerxis & Euripidis. Scripsit Mimos viriles, & Mimos muliebres, oratione soluta & dialecto Dorica: quos Platonem Philosophum semper lectitasse ferunt, adeo ut interdum etiam iis indormiret.

Σώφρων. Sophron, Comicus. Ex hujus fabulis est etiam ea, quæ *Socrus* vocatur: ut ait Athenæus in *Dipnosophistis.*

Σώχουσι. Terunt. Herodotus.

Σπαδών. Cum acuto in ultima. Contractio, spasmus. Cum gravi vero, spado, castratus. Et νεοσπάδα, recens avulsam. Et σπαδονίσματα. *Vela expansa demittit,* * * * *

Σπάδων. Spado. Eunuchus. Castratus. Hanc petulantem & impuram mentem & actionem eorum, qui sponte sua muliebria patiuntur, graviter exagitans & insectans ille magnus Cyrillus, sic loquitur: Libidinis enim gratia illi miseri hoc faciunt, qui, cum sint viri, muliebria pati volunt. Nullius enim utilitatis causa, sed libidinis & lasciviæ gratia naturam divinitus fictam, & viro dignam formam mutantes, ultro sæpe corrumpunt, aut ab aliis hoc ferre coacti; tanquam corruptores naturæ, & sexus [virilis] hostes, & Reipubl. labes & vitæ probra fiunt, instar baccharum immodice subagitati, in turpissimis saltant affectionibus, miseram vitam cum impura & polluta vivendi ratione commiscentes, ambiguos & invisos vultus circumferentes, & rem adulterinam: qui a sacris templis longe discedant. Cum enim turpissimo & pessimo animo præclarum & divinum opus in malum & odiosum decretum mutarint & inverterint, & spiritualem castrationem interdictæ actioni servire coegerint; digni sunt, qui non solum ex legum suffragio pœnas luant; sed etiam ex Angelico & Apostolico mandato in exteriores tenebras

1 *Σωφροσύνη λέγεται ἡ ἀντιδιαστελλ.*] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Isidori Pelus. lib. III. Epist. CCLXVI.

2 *Σώφρων, Συρακούσιος, Ἀγαθ.*] Eadem habet Hesychius Milesius.

3 *Μίμους ἀνδρείους & Μίμους γυν.*] Mimos Sophronis plures veterum citant, ut Scholiastes Nicandri pag. 13. Auctor Etymologici, Pollux, Stobæus, Harpocratio, & Athenæus. Mimi autem hi variis nominibus & titulis distincti erant. Sic Νυμφοπόνος laudatur a Polluce & Athenæo: *Θυννοθήρας*, ab Etymologici auctore: *Ἄγγελος*, sive *Nuntius*, a Germanico in Arati *Phænomena.* Vide Meursium ad Hesychium Milesium, pag. 199. 200.

4 *Εἰσὶ δὲ καταλογάδην*] De hoc loco Suidæ omnino videndus est Vossius *de Art. Poet.* lib. I. cap. II.

5 *Καί φασι Πλάτωνα τὸν φιλ.*] Idem testantur Quintilianus lib. I. cap. X. & Valer. Max. lib. VIII. cap. VII. Vide Menag. ad Laert. lib. III. Num. 18.

6 *Σώφρων, κωμικός*] Suidam Sophronem Comicum male a priore Sophrone distinguere, recte notavit Stanlejus ad Æschyli *Choeph.* v. 294.

7 *Δράματα καὶ κωμῳδίαι*] Scribe, *δρᾶμα καὶ κωμῳδία.* Locus autem Athenæi, ad quem Suidas respexit, exstat lib. III. *Dipnosoph.* cap. XXVII.

8 *Σώχουσι*] Vide Porti Lexicon Ion. in verbo Σώχειν.

ἐξώ-

ἐξώτερον σκότος ἄρδην ἀπελαύνεσθαι. περὶ γὰρ τῶν τοιούτων ἔφη [1] Μωϋσῆς, Θλαδίας καὶ ἀπόκοπος οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον Κυρίου. ἔστι γοῦν ἰδεῖν πεπληρωμένας οἰκίας τῶν μεγιστάνων τοιούτων τερατομόρφων προσώπων, χρυσοῦς μηνίσκους ἐπὶ τραχήλου [2] φοροῦντας· φύσιν μὲν ἄρρενος, θηλείας δὲ ὄψιν ἔχοντας, καὶ κεκλασμένως βαδίζοντας, καὶ τεθρυμμένως φθεγγομένους, ὥσπερ ἑταιρίδες. ἀπρεπῶς τε ὧδε κἀκεῖσε τὴν κεφαλὴν περισείουσι, καὶ γελῶσιν ἀκρατῶς τε καὶ ἀναιδῶς, οἰστρηλασίαν πρόδηλον ὑπεμφαίνοντες. ὅθεν μετ' ἀνδρῶν μὲν ὡς γυναῖκες μαλακῶς εὐναζόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι φθείρονται· μετὰ γυναικῶν δὲ, ὡς φύλακες ἅμα καὶ σωφροσύνης δῆθεν ἰνδάλματα, καθεύδοντες ἀναισχύντως καὶ ἀπηρυθριασμένως αἰσχροπραγοῦσι. καὶ οὗτοι μὲν οὕτως ὑπ' ἀνδρῶν ἀνοσίων καὶ βεβήλων φθειρόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι καταμιαίνουσι καὶ καταμιαίνονται διὰ τῆς παρὰ φύσιν ἀνοσιουργίας καὶ βδελυρίας. αὐτοὶ δὲ γυναικάρια ταλαίπωρα καὶ σεσοβημένα, κατὰ τὸ εἰρημένον, ἁμαρτίαις καταμολύνουσι καὶ καταβλάπτουσιν, οἷα λυσσώδεις κύνες, καὶ, τὸ δὴ χαλεπώτερον, ἐντεῦθεν αἴτιοι γίνονται καὶ πρόξενοι καὶ μέτοχοι τῆς ἀπεράντου κολάσεως, οἵ τε φθείροντες, καὶ οἱ φθειρόμενοι. ἀλλ' ὢ τῆς ἀφροσύνης, ὢ τῆς ἀπάτης καὶ παραπληξίας. τούτους γὰρ ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα προὔχοντες, ὡς σώφρονας παραδεχόμενοι, πιστεύουσι καὶ εἰσοικίζουσιν. οἵ γε εἰσοικιζόμενοι, καὶ παρρησίας τυγχάνοντες, τοὺς ὄντως δικαίους καὶ ἀρετῆς ἐπιμελουμένους καὶ σώφρονας ἄνδρας κατὰ μικρὸν δελεάσαντες, εἰς τὸ μὲν Σοδόμων αἰσχρὸν βάραθρον κατηκόντισαν ἐλεεινῶς, καὶ τῷ αἰωνίῳ πυρὶ παρέπεμψαν. διὸ δὴ λοιπὸν ἀραρότως πάνυ τούτους καὶ νόμος καὶ λόγος Εὐαγγελικὸς, καὶ ἄριστος βίος, καὶ εὐσεβὴς πολιτεία βδελύττεται λίαν, ὡς θεομισεῖς καὶ ἀκαθάρτους. οὗτοι γὰρ τὴν τοιαύτην ἐξάγιστον ζωὴν προτιμήσαντες, ὅσον ἧκεν ἐπ' αὐτοῖς, πόλεις μὲν ἠφάνισαν, τὸν σπερματικὸν τῆς φύσεως λόγον παραφθείροντες, καὶ φθειρόμενοι· εὐανδροῦσαν δὲ ῥώμην ἀνδρὸς, καὶ ἡλικίαν, καὶ τὴν ἀρρενωπὸν καὶ γενναίαν ἰσχὺν δεινῶς ἐξανάλωσαν. καὶ ἁπλῶς, τὴν σύντονον καὶ σφριγῶσαν ἀκμὴν τῆς νεότητος λυμηνάμενοι φανερῶς, ἀθλίους καὶ καταγελάστους ἐποίησαν τοὺς ἁλόντας. οὓς γε φευκτέον προτροπάδην, καὶ βδελυκτέον ἐνδίκως, ὡς ψυχοκτόνους καὶ σωματοφθόρους καὶ ἐναγεῖς ὄντας, καὶ τῆς φύσεως παραχαράκτας. οὐδὲν γὰρ ἀληθῶς μυσαρώτερον ἢ ἀκαθαρτότερον τῶν οὕτω πορνευομένων τε καὶ πορνευόντων. εἰώθασι γὰρ ὡς ἀκριβῶς μεμαθήκαμεν, οὐ μόνον οἱ σπάδωνες, καὶ τὰ μόρια τῆς αἰσχρουργίας πως ἔχοντες, ἀσελγαίνειν ἀμέτρως, καὶ ἀκολασταίνειν ἀναιδῶς καὶ ἀκορέστως, ἀλλά γε καὶ οἱ τέλεον ἀπόκοποι καὶ ἐκτετμημένοι ταῦτα, καθάπερ οὖν καὶ οἱ ἐκ γενετῆς ἐστερημένοι ταῦτα, φεῦ τῆς ἐσχάτης ἀτοπίας καὶ φρενοβλαβείας, διὰ χειρῶν καὶ δακτύλων φθείρειν τὰς γυναῖκας, καὶ τὴν ἀνοσιουργίαν οὕτως ἐμμανῶς κατεργάζεσθαι. καὶ τοῦτο δηλῶν ὁ σοφὸς ἔφη· Μακάριος εὐνοῦχος, ὁ μὴ ἐρ-

penitus abigantur. De talibus enim dixit Moses: *Fractus & exectus, non ingredientur in templum Domini.* Licet autem videre Magnatum ædes refertas hujusmodi monstris, faciem portentosa forma præditam habentibus; aureas lunulas in collo ferentibus, naturam quidem maris, fœminæ vero aspectum habentibus, & molli gressu incedentibus, & delicate loquentibus, ac indecore, meretricularum instar: qui huc & illuc caput circumagunt, & intemperanter & impudenter rident, insaniam manifestam præ se ferentes. Unde cum viris quidem, ut mulieres, molliter cubantes & effœminati corrumpuntur; cum mulieribus vero, ut earum custodes, & castitatis scilicet exempla, dormientes, impudenter & sine rubore turpia facinora faciunt. Et isti quidem ab impiis & profanis viris ita corrupti & effœminati contaminant & contaminantur fœditate naturæ contraria, & impuritate detestanda. Ipsi vero miseras mulierculas, & exagitatas, peccatis, secundum [Pauli] dictum, contaminant, & lædunt, tanquam rabiosi canes; &, quod gravius est, hinc fiunt auctores & conciliatores & participes infiniti supplicii, tam qui corrumpunt, quam qui corrumpuntur. Sed o amentiam, o fraudem, & furorem! Hos enim viri vel maxime præstantes tanquam pudicos & castos recipiunt, & in ædes introducunt, eisque fidem habent. Qui in ædes recepti, & libertatem nacti, vere justos & virtutis studiosos & castos viros paulatim inescantes, in Sodomorum turpe barathrum misere conjiciunt, & in æternum ignem mittunt. Quamobrem convenientissime & lex & oratio Euangelica, & optima vita, & religiosa Respub. hos vehementer abominatur, ut Deo invisos & impuros. Isti enim execrabilem vitam amplexi, quantum in ipsis est, urbes delent, & seminalem naturæ rationem corrumpunt, & ipsi corrumpuntur: vigens autem viri robur, & ætatem, & virilem faciem, & generosam vim atrociter absumunt. Denique, ut rem totam paucis expediam, juvenilis ætatis robore & vigore aperte corrupto, miseros & ridiculos efficiunt eo flagitio captos: qui omni studio fugiendi sunt, & merito detestandi, ut animarum interfectores, & corporum corruptores, & nefarii, naturæque adulteratores. Nihil enim revera scelestius aut impurius est iis, qui sic subagitantur, & subagitant. Solent enim, ut certo didicimus, non solum spadones, & qui membra aliquo modo turpi libidinis ministerio addicta habent, lascivire immodice, turpique libidini impudenter & intemperanter indulgere, sed etiam illi, quibus virilia prorsus sunt amputata, & qui sunt execti; quemadmodum & illi, qui a primo ortu genitalibus partibus sunt privati, (Heu extremam absurditatem & amentiam!) manibus & digitis corrumpere

1 Μωυσῆς] *Deuteron.* XXIII. 1.

2 Φοροῦντας] Constructio requirit, ut scribatur, *φορούντων*. Refertur enim ad præcedens illud, *τερατομόρφων προσώπων*. Idem dicendum est de vocibus illis sequentibus, —— *ἔχοντας* —— *βαδίζοντας* —— *φθεγγομένους*.

γασά-

γαστέρα μὲν ὤν, ἀλλ' οὐ τῇ χειρὶ ἀνόμημα, καὶ παρθένος, ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι. Εἰκότως οὖν ἄθηλοι, ἄνανδροι, ἀνδρόγυνοι, σιδηροκατάδικοι, καὶ γυναικομανεῖς προσηγορεύθησαν. ἀκουέτωσαν τοίνυν οἱ καθαροὺς καὶ σώφρονας τούτους ὑπολαμβάνοντες μάτην, καὶ μὴ πιστευέτωσαν τῷ ψεύδει, καὶ τῇ κατεσχηματισμένῃ καθαρότητι καὶ σωφροσύνῃ. ἀπὸ γὰρ ἀκαθάρτου τί καθαρισθήσεται; καὶ ἀπὸ ψεύδους, τί ἀληθεύσει; καὶ εἴθε ὁ χειροτονηθεὶς εὐνοῦχος διὰ βίου σεμνοῦ ἦν ἠγμένος, καὶ ἡμίκακον ἦν τὸ κακόν. νῦν δὲ γῆς ἔντερον, γαστρίδουλον, θηλυμανὲς, ἰταμὸν, μέθυσον, πορνοκόπον, ἀργυρώνητον, ἀνελεύθερον, ἀργυρόδουλον, πρὸς αὐτῇ τῇ γενέσει σιδηροκατάδικον, ἄνανδρον, ἄθηλυ, ἐπιμανὲς, πολλάκις τὰ θεατρικὰ κοράσια ἐπ' ὤμων βαστάσαν ἐν σατυρικοῖς συμποσίοις, κισσῷ τὴν κεφαλὴν ἐστεμμένον, καὶ κρατῆρα τῇ χειρὶ ἐνημμένον, ᾠνοχοηκέναι ἐν προσχήματι τοῦ μυθικοῦ Διονύσου. οὕτω σωφρονεῖ μὲν ἄμισθα διὰ σίδηρον, μαίνεται δὲ ἄκαρπα δι' οἰκείαν αἰσχρότητα. † Καὶ τὸ πληθυντικὸν, σπάδωνες. [1] Ἐπὶ Εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου, τοῦ ἐπιτρόπου Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως, τὸ τῶν εὐνούχων γένος διὰ τὴν ἐκείνου βαρύτητα καὶ δυναστείαν ἐς τοσοῦτον ἐπέδωκε καὶ παρετάθη πλήθους, ὥστε τινες ἤδη καὶ τῶν τὰς γενειάδας ἐχόντων, εὐνοῦχοι βουληθέντες καὶ Εὐτρόπιοι γενέσθαι προσελπίζοντες, τῆς ψυχῆς ἀφῃρέθησαν σὺν τοῖς ὄρχεσι, τὸν [2] Εὐτρόπιον ἀπολέσαντες. χρυσοῖ τε ἀνδριάντες ἀνίσταντο πανταχοῦ, καὶ οἰκοδομήματα διεγείρετο, καὶ κατελαμπρύνετο παρ' αὐτοῦ σεμνότερα τῆς ὅλης πόλεως.

Σπαθᾷν. εἰκῇ λέγειν. ἢ ἀναλίσκειν [3] ἀσώτως. ἢ ἐργάζεσθαι. [4] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς. ἀντὶ τοῦ ἐργάζῃ. τουτέστι, σπαταλᾷς. † Εἰς [5] τοῦτο γὰρ ἦλθον ἀνάγκης, τῇ τῶν ἐπιτηδείων σπάνει, ὥστε τοὺς ὀρόβους βρέχοντας διδόναι εἰς τροφὴν τοῖς ὑποζυγίοις.

Σπάθημα φρενῶν. τὸ ἄγαν φρόνιμον.

Σπαθῶσι. [6] καταπαλαλῶσι. σκορπίζουσι. καὶ σπάθησις, σπατάλη.

Σπαλίωνες. πλέγματα μηχανικά. [7] Ἀγαθίας· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς σπαλίωνας ἐσκεύαζον, καὶ τὰ τῶν μεγάλων λίθων ἀκοντιστήρια. ἔστι δὲ ὁ σπαλίων πλέγμα ἐκ λύγων, εἰς ὀροφῆς τύπον ἐξειργασμένον, στεγανόν τε τῇ πυκνώσει καὶ ἀμφηρεφὲς, τῷ ἑκατέρωθεν τὰ πλευρὰ καὶ ἐς τὰ κάτω παρατετάσθαι, καὶ περιβάλλειν τὸ ἐπερχόμενον. δέῤῥεις δὲ ὕπερθε καὶ διφθέρας ἐπιβάλλοντες, πάντοθεν περικαλύπτουσι τὸ μηχάνημα, τοῦ μᾶλλον ἔρυμα εἶναι καὶ ἀποκρούειν τὰ βέλη. ἄνδρες δὲ ἔνδον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὑποκρυπτόμενοι, αἴρου-

mulieres, & obscœnam fœditatem adeo furiose perpetrare. Et hoc significans ille Sapiens dixit: *Beatus est eunuchus, qui manu flagitium non exercuit: & beata virgo, quæ cubile non novit in delicto.* Merito igitur vocati sunt expertes mammarum, effœminati, semiviri, ad ferrum damnati, & insani mulierum amatores. Audiant igitur hæc illi, qui puros & pudicos istos temere putant, neque credant mendacio, fictæque castitati & pudicitiæ. Ab impuro enim quid purificabitur? Et a mendacio quid veri manabit? Et utinam eunuchus manu castratus in vita honesta esset educatus. Sic enim dimidia pars mali tolleretur. Nunc vero sunt terræ quasi intestinum quoddam, ventris servi, fœminarum amatores insani, impudentes, ebrii, scortatores, mancipia, illiberales, pecuniæ servi, ab ipso ortu ad ferrum condemnati, non viri, non fœminæ, furiosi, qui sæpe theatricas puellas in satyricis conviviis in humeris gestarunt, hederaque coronati, & craterem manu tenentes, habitu fabulosi Bacchi vinum infudisse dicuntur. Sic igitur homines isti sine mercede sunt casti, propter ferrum: & sine fructu insaniunt, propter turpitudinem suam. † Et pluralis numerus est, σπάδωνες. Sub Eutropio eunucho, tutore Theodosii Imperatoris, eunuchorum genus propter illius auctoritatem & potentiam adeo crevit, & ita auctum fuit, ut quidam jam barbati, cum eunuchi fieri vellent, & præterea sperarent se fore Eutropios, vita privati fuerint una cum ipsis testibus. Aureæ vero statuæ passim collocabantur, ædificiaque exstruebantur & ab ipso illustrabantur splendidiora tota urbe. *P.*

Σπαθᾷν. Temere loqui. Vel, prodigere, & luxu consumere. Vel, texere. Aristophanes *Nubibus: O mulier, in texenda tela nimis es occupata.* Vel, nimis es prodiga, & bona dilapidas. [Ludit enim Comicus ambiguitate vocis.] † *Eo enim necessitatis ob commeatuum penuriam redigebantur, ut erva madefacta jumentis pro cibo darent.*

Σπάθημα φρενῶν. Mens densa. Id est, valde prudens.

Σπαθῶσι. Bona prodigunt. Dissipant. Dilapidant. Et σπάθησις, bonorum dilapidatio. Intemperans luxus.

Σπαλίωνες. Spaliones. Bellicæ quædam machinæ, ex juncis vel viminibus contextæ. Testudines bellicæ. Agathias: Romani autem testudines pararunt, & machinas jaciendis ingentibus saxis. Est autem testudo textum quoddam e viminibus, ad tecti instar confectum, impenetrabile ob densitatem, & circumquaque obtectum, ut utrinque lateribus deorsum porrectis subeuntes circumdet. Pellibus vero desuper & coriis omni ex parte injectis machinam obtegunt, ut munitior sit, telaque repellat. Viri autem intus in tuto

1 Ἐπὶ Εὐτροπίου τοῦ εὐν.] Hæc leguntur etiam supra v. Εὐτρόπιος.

2 Τὸν Εὐτρόπιον ἀπολέσαντες] Hæ tres voces ut supervacaneæ, & sensum turbantes, delendæ sunt.

3 Ἀσώτως] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Editt. in quibus legitur ἀτάκτως.

4 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 126. (62. Ed. Bas. *P.*)

5 Εἰς τοῦτο γὰρ ἦλθον ἀνάγκ.] Exemplum hoc pertinet ad vocem Σπάνις.

6 Σπαθῶσι] Confer Nostrum supra v. Διεσπαθηκότας, & v. Ἐσπάθα.

7 Ἀγαθίας] Libro III. pag. 77.

σίτε

σί τε αὐτὸ [1] ἀφανῶς, καὶ ᾗ βούλονται διακομίζουσιν. ἐπειδὰν δὴ προσενεχθείη πύργῳ τυχὸν, ἢ περιβόλῳ, τότε δὴ νέρθεν ἐκεῖνοι τὴν προσκειμένην γῆν ἀνορύττοντες, καὶ τὸν χοῦν ἀνιμώμενοι, ἀπογυμνοῦσι τὰ θεμέλια, καὶ εἶτα μοχλοῖς τε καὶ σφύραις ἐνδελεχέστατα πλήττοντες, κατασείουσι τὴν οἰκοδομίαν. παρὰ δὲ Μενάνδρῳ σπαλίωνες εἰσὶ μηχανήματα, καλύπτραι τινὲς βοείοις δέρμασιν ἐκτάδην ξυντεθειμέναι, ξύλοις τε ἀνδρομήκεσιν αἰωρούμενοι· ὧν ἔνερθεν ὑπεισδύντες ὁπλῖται, ἐν χρῷ τε τῷ τείχει προσπελάζοντες, ὄργανά τε λαοτόμα καὶ τοιχωρύχα μεταχειριζόμενοι, ὑπὸ γῆν αὐλῶνας ἐργάζονται, ἐγκείμενοι τε καὶ διορύττοντες, εἴ πως τείχους τι μέρος καταρρίψαιεν, ἢ ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ ἐντὸς κενωμάτων γενόμενοι, δυοῖν ἀνύσουσί γε τὸ ἕτερον, ἢ τὴν γῆν ἀναρρήξαντες τοῦ περιβόλου γένοιντο εἴσω· ἤγουν κατὰ τοῦ ἔνδον φρέατος τοὺς σήραγγας ἀγαγόντες, ἐπ' εὐθείας ἐκκενώσαιεν ἐφελκύσαντες τὸ ὕδωρ εἰς τὰ γλαφυρά τε καὶ κοῖλα τοῦ ὀρύγματος.

Σπάνις. ἔνδεια. [2] Ὥρης χειμερίης σπάνιον γέρας. περὶ μήλου ὁ λόγος. καὶ σπανιώτατον, ὀλίγον. καὶ σπανιστοῖς, τοῖς εὐτελέσι. [3] Σοφοκλῆς· Σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι; (τοῖς κατὰ σπάνιν τοῦ αἰτοῦντος διδομένοις·)

> Σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα· τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι
> Μεῖον φέροντα· καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί.

βραχύτερον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος. οὐ γὰρ ὅσον αἰτεῖ τις, λαμβάνει.

Σπάργανα· τὰ ἱμάτια. κυρίως δὲ, τὰ ῥάκη.

Σπαργῶσα. ἀνθοῦσα. ἡ σπαραττομένη ὑπὸ θλίψεως, καὶ δεομένη ἐκκρίσεώς τινος. Πάλαι βουλομένους καὶ σπαργῶντας βοηθεῖν τοῖς οἰκείοις. καὶ αὖθις· Οἷα πάλαι σπαργῶντες ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

Σπάρτα. σχοινία.

Σπάρτη. ἡ πόλις τῶν Λακεδαιμονίων. ὁ ἀπὸ ταύτης, Σπαρτιάτης. καὶ Σπαρτιητέων.

Σπαρτωλός.[4] πόλις ἐστὶ τῆς Βοττικῆς ἡ Σπαρτωλός.

Σπασάμενος ἀκράτου. οἴνου ἐκπιών.

Σπατάλη. ἡ τροφή. [5] Οἱ δὲ μύες νῦν ὀρχοῦνται, δραξάμενοι τῆς σῆς σπατάλης. κάττον φησὶν, ἤτοι αἴλουρον κατοικίδιον.

Σπατίλη.[6] ἡ τῶν ἀνδρῶν κόπρος. καὶ [7] τὰ μικρὰ δέρματα, τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ τῶν σκυτέων. σπατίλη γὰρ, τὸ δέρμα. παρὰ τὸ σπᾶσθαι. σκατοφάγος δὲ ὁ Κλέων· ἐπεὶ βυρσοδέψης ἦν. ἐπεὶ μετὰ κόπρου τὰς βύρσας εἰργάζοντο.

Σπατῖνος. ὄνομα κύριον.

delitefcentes, eam clanculum attollunt, & quo volunt transferunt. Ubi vero turri vel muro admota fuerit; tum qui in ea funt, adjacentem terram fuffodiunt, humoque egefta fundamenta nudant, eaque vectibus & malleis affidue ferientes, ftructuram fuccutiunt & labefactant. Apud Menandrum item σπαλίωνες funt machinæ, vel tecta, ex pellibus bubulis expanfis confecta, quæ contis viri longitudinem habentibus attolluntur. Ea cum milites armati fubierunt, ad mœnia accedentes, & inftrumenta lapidibus cædendis murifque fubruendis tenentes, fub terra cuniculos agunt, terram continuo fodientes, ut vel partem aliquam murorum dejiciant, vel, fi alio aliquo modo in loca excavata penetrarint, duorum alterum efficiant; aut, terra perfoffa intra muros perveniant; aut, cuniculis ad puteum intra urbem fitum perductis, aquam recta inde eliciant, & in excavatas foffas derivent.

Σπάνις. Raritas. Penuria. [Et σπάνιον, rarum.] *Temporis hyberni rarum munus.* De malo ibi verba fiunt. Et σπανιώτατον, rariffimum. Et σπανιστοῖς, vilibus. Sophocles: *Vilibus excipiet donis,* (five talibus donis, quæ petenti propter egeftatem dantur) *parvum quidem munus petentem, fed parvo longe minus ferentem: quod tamen mihi fufficit.* Vel, accipientem minus eo, quod petitur. Non enim quis [femper] accipit tantum, quantum petit.

Σπάργανα. Fafciæ, quibus involvuntur infantes. Cunabula. Proprie vero, panni laceri.

Σπαργῶσα. Florens. [Tumens.] Adeo diftenta, ut pene rumpatur, & excretione aliqua indigeat. [Et σπαργᾶν, vehementer cupere.] *Jampridem volentes & vehementer cupientes fuis opem ferre.* Et iterum: *Utpote qui jampridē hoftes aggredi vehementer cupiebant.*

Σπάρτα. Funes. Rudentes.

Σπάρτη. Sparta. Urbs Lacedæmoniorum: cujus civis dicitur Spartiata.

Σπαρτωλός. Spartolus, urbs Bottices.

Σπασάμενος ἀκράτου. Qui merum haufit.

Σπατάλη. Cibus. Deliciæ. *Mures autem nunc faltant, cibum tuum guftantes.* De catto, vel fele domeftico verba fiunt.

Σπατίλη. Stercus humanum. Item, pellium fegmenta, quæ a coriariis abjiciuntur. Σπατίλη etiam eft pellis. A σπᾶσθαι, trahere, vel trahi. Cleon autem [a Comico dicitur] σκατοφάγος, i. e. merdivorus, quod effet coriarius. Coriarii enim pelles ftercore macerabant.

Σπατῖνος. Spatinus. Nomen proprium.

1 Ἀφανῶς] Sic recte MS. A. itemque Agathias loco laudato. At in prioribus Editt. male legitur, φανερῶς.

2 Ὥρης χειμερίης σπ.] Fragmentum hoc decerptum eft ex Epigrammate, quod integrum legitur Anthol. lib. I. cap. xx. in fine.

3 Σοφοκλῆς] Oedip. Colon. pag. 270. ut Portus monuit.

4 Σπαρτωλός. πόλις ἐστὶ τῆς Βοττ.] Ex Harpocratione. Vide Lucam Holftenium ad Stephanum v. Σπαρτωλός.

5 Οἱ δὲ μύες νῦν ὀρχ.] Lege & diftingue:

——————— Οἱ δὲ μύες νῦν

Ὀρχοῦνται τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης.

Sic enim recte legitur Anthol. lib. III. cap. XXIV. pag. 381. ubi integrum Epigramma vide.

6 Σπατίλη. ἡ τῶν ἀνδρῶν κόπρ.] Ariftophanes in *Pace*, pag. 627. (436. Ed. Baf. *P.*)

Ὡς κεῖνος ἀναιδῶς τὴν σπατίλην ἐσθίει.

Scholiafta: Σπατίλη, ἡ ἀνθρωπίνη κόπρος. ἢ τὸ ἀπόξυσμα τῶν βυρσῶν τὸ μικρὸν, ὃ ἐκβάλλεται ὑπὸ τῶν σκυτέων. Huc Suidas refpexit.

7 Τὰ μικρὰ δέρματα] Confer Noftrum fupra v. Πασπάλη.

Σπαίρει. ἅλλεται. σκαίρει. ἐκπνεῖ τὴν ψυχήν. καὶ ἐν [1] Ἐπιγράμμασι·

Θρέψον ἔτι σπαίροντα τὸν γερόντιον· ἀλλ' ἀπὸ γαίης,
Ὡς ἐθέλεις.

Σπέκλον.[2] ὕελον. τὸ σπέκλον.

Σπεκουλάτωρος.[3] τοῦ δορυφόρου.

Σπέλεθος.[4] Ἀριστοφάνης·

——— Καὶ ἁρπάσαι
Βουλόμενος, ἐν σκότῳ λάβοι
Τῇ χειρὶ σπέλεθον νεωστὶ κεχεσμένον.

ζήτει ἐν τῷ Βόλιτος.

Σπέληξ. γυναικεῖον ἱμάτιον. ἡμιδιπλοΐδιον.

Σπένδεται. δοκεῖ. θύεται. ἢ θυμιᾷ. ἢ φιλιοῦται.

Σπένδομαι. δοκῶ. θύομαι. ἢ Θεῷ ἀνατίθεμαι. καὶ σπένδοντας, θύοντας, προσφέροντας. παρὰ τὸ σπονδήν. καὶ τὸ φιλιοῦσθαι. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις. καὶ σπονδὰς ἐνόρκους.

Σπερμαίνειν. γεννᾶν.

Σπερμολόγος. εὐρυλόγος. ἀκριτόμυθος. καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. [5] Σπερμολόγος λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες, σπερμολόγος ὀνομαζόμενον. ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν. λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελὴς καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος, καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν, σπερμολόγος.

Σπερχειός. ὄνομα ποταμοῦ.

Σπέρχις [6] καὶ Βοῦλις, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, αὐθαίρετοι ἐς Πέρσας ἦλθον, δίκην δώσοντες Ξέρξῃ τῷ Περσῶν βασιλεῖ ὑπὲρ τῶν κηρύκων, τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεμφθέντων, καὶ καταχωσθέντων ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

Σπερχθείς. παρ' Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ ταραχθείς, θυμωθείς.

Σπερχόμενος. ἐπειγόμενος.

Σπεύδειν. παρ' Ὁμήρῳ οὐκ ἐπὶ τοῦ ταχύνειν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν καὶ κακοπαθεῖν. καὶ παροιμία· [7] Σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος. ἀπὸ ὑποδήματος. ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔχει σχήματος. ἀπὸ τῆς βλαύτης. [8] Σοφοκλῆς· Οὐκοῦν ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν, πάντα δ' ἀναγκάσει λεὼν ἄν ἱππότην τε θυμάτων ἄπο σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος.

Σπεύσιππος,[9] Εὐρυμέδοντος, ἀδελφιδοῦς Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου ἀπὸ Ποτώνης τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς, ἀκουστὴς αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος, καὶ διάδοχος γενόμενος τῆς Ἀκαδημίας. ἐπὶ τῆς ρη' ὀλυμπιάδος. συνέγραψε

Σπαίρω. Salit. Palpitat. Efflat animam. Ægre spirat. In Epigrammate: *Ale ægre spirantem adhuc senecionem: sed ex terræ fructibus; prout vis.*

Σπέκλον. Speculum. Vitrum.

Σπεκουλάτωρος. Speculatoris. Satellitis.

Σπέλεθος. Stercus. Excrementum. Aristophanes: *Ille vero lapidem capere volens, in tenebris manu capiat stercus recens cacatum.* Quære in v. Βόλιτος.

Σπέληξ. Spelex. Vestimentum muliebre. Semidiploidium.

Σπένδεται. Libatur. Immolatur. Vel, suffitum facit. Vel, fœdus & amicitiam cum aliquo init.

Σπένδομαι. Libor. Immolor. Vel, Deo consecror. Et σπένδοντας, libantes, immolantes, sacrificantes. Item, σπένδεσθαι, fœdus & pacem facere. Σπονδὰς enim vocabant pacem, quam hostes inter se ineunt.

Σπερμαίνειν. Semen emittere. Generare.

Σπερμολόγος. [Proprie, seminilegus, vel, semina colligens. At metaphorice,] garrulus, loquax, & temere quidvis effutiens. Σπερμολόγος dicitur parva avicula, graculo similis: quæ a colligendis granis sic appellata videtur. Hinc igitur homo vilis, & contemptus, & qui ex alienis bonis victitat, σπερμολόγος dicitur.

Σπερχειός. Sperchius. Nomen fluvii.

Σπέρχις καὶ Βοῦλ. Sperchis & Bulis, Athenienses, sponte sua ad Persas iverunt, pœnas daturi Xerxi, Persarum Regi, pro præconibus ab ipso missis; quos Athenienses terra vivos obruerant.

Σπερχθείς. Apud Herodotum sumitur pro, turbatus, iratus.

Σπερχόμενος. Properans. Festinans.

Σπεύδειν. Apud Homerum non ponitur pro accelerare, festinare; sed pro laborare, & molestias pati. Et proverbium: Σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος. *Laxatis habenis festinare.* [Vel,] a calceo. Quasi dicas, ita, ut nunc es, calceis indutus. Sophocles: *Aliquis igitur famulorum cito accedens populum tam equitem quam peditem a sacrificiis effuso cursu recedere coget.*

Σπεύσιππος. Speusippus. Eurymedontis F. Platonis ex sorore Potone nepos, ejusque auditor, & in Academia successor. Vixit Olymp. CVIII. Scripsit plurima, præcipue

1 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. III. Epigr. IX. ut Portus etiam observavit.

2 Σπέκλον] Suidam hic *speculum* & *specular* confundere notat Salmasius ad Solinum, pag. 771. Edit. Ultraj. quem vide.

3 Σπεκουλάτωρος] Vide de hac voce Dufrenium in Glossario Græco.

4 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 425. (306. Ed. Bas. *P.*) unde locus hic supplendus est.

5 Σπερμολόγος λέγεται μικρ.] Ex Harpocratione. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte, pag. 231. Εἰ γὰρ Αἰακὸς, ἢ Ῥαδάμανθυς, ἢ Μίνως ἦν ὁ κατηγορῶν, ἀλλὰ μὴ σπερμολόγος, περίτριμμα ἀγορᾶς, &c. Ad hunc locum Harpocratio respexit. Occurrit etiam vox σπερμολόγος *Actor.* XVII. 18. ad quem locum vide interpretes.

6 Σπέρχις καὶ Βοῦλις, ἄνδρες Ἀθην.] Historia exstat apud Herodotum lib. VII. pag. 269 sed qui de Spartanis non vero Atheniensibus ista narrat. Ait enim: Σπερθίης τε, ὁ Ἀνηρίστου, καὶ Βοῦλις ὁ Νικόλεω, ἄνδρες Σπαρτιῆται, φύσι τε γεγονότες εὖ, καὶ χρήμασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα, ἐθέλοντα ὑπέδυσαν ποινὴν τῖσαι Ξέρξῃ τῶν Δαρείου κηρύκων τῶν ἐν Σπάρτῃ ἀπολομένων. Hinc igitur ἀβλεψία compilatoris patescit.

7 Σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος] Hæc sunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 301. ubi vide Scholiastam, cujus interpretationem Suidas hic sequitur. At Triclinius locum Sophoclis rectius sic exponit: Σπεύδειν ἀπαὶ ῥυτῆρος. ἤγουν ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς. ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔχει ἕκαστος σχήματος. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν διωκόντων τινὰς στρατιωτῶν, καὶ πάσας ἡνίας χαλώντων, ὥστε ταχύτερον φέρεσθαι. ῥυτῆρας γὰρ τοὺς χαλινοὺς φασίν· οὐ τὰ ὑποδήματα, ὡς τὰ Σχόλια λέγει.

8 Σοφοκλῆς] *Oedip. Colon.* pag. 301. ubi locus hic rectius sic legitur & distinguitur:

Οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν
Πρὸς τούσδε βωμοὺς, πάντ' ἀναγκάσει λεὼν,
Ἄνιππον, ἱππότην τε θυμάτων ἄπο
Σπεύδειν ἀπαὶ ῥυτῆρος.

9 Σπεύσιππος] De eo vide Laertium.

πλεῖστα,

πλεῖστα, καὶ μάλιστα φιλόσοφα. αὐστηρὸς τὴν γνώμην, εἰς ἄκρον ὀξύθυμος.

Σπεῖος. σπέος. σπήλαιον.

Σπειώ. ὄνομα κύριον.

Σπεῖρα. τάξις στρατιωτική.

Σπειράω, σπειρῶ. ἐξ οὗ καὶ συνεσπειραμένος. καὶ σπειρώμενος τοῖς ῥακίοις.

Σπεῖραι. πλήθη στρατευμάτων, φάλαγγες, νούμερα, λεγεών. Σπεῖραι, καὶ αἱ συστροφαὶ τοῦ σχοινίου. καὶ παροιμία· Ἐπὶ [1] σπεῖρα σχοινίον. τὸ ἀναγκαιότατον. Σπεῖραι καὶ οἱ ὁλκοὶ τοῦ ὄφεως. καὶ Αἰλιανός· Ὁ δὲ δράκων ταῖς σπείραις τοὺς νεκροὺς συναγαγὼν, ἐφύλαττεν ἀπαθεῖς, ὡς ἂν μήτε τι τῶν χερσαίων, μήτε μὴν τῶν πτηνῶν ἐπὶ λύμῃ προσέλθοι. ἀντὶ τοῦ, τοῖς ὁλκοῖς. καὶ σπειρηδὸν, περιπεπλεγμένως. καὶ σπείρημα, τὸ τοῦ ὄφεως εἴλιγμα.

Σπείρου. ἱματίου. ῥάκους. ἡ εὐθεῖα τὸ σπεῖρον.

Σπείρωνος.

Σπείσασθαι. φιλίαν καὶ εἰρήνην θέσθαι. Ἤθελον Πάρθους ὑπὲρ εἰρήνης σπείσασθαι.

Σπήλυγγες. σπήλαια. κοιλώματα. ἐν Ἐπιγράμματι·

Σπήλυγγες[2] Νυμφῶν εὐπίδακες, αἱ τόσον ὕδωρ
Εἴβουσαι. ——————

Σπῆλυγξ. σπήλαιον. Βάβριος·

Κοιῶσω[3] σπήλυγγος, οἷά τις νόσῳ
Κάμνων ἐβέβλητ', οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων.

Σπῆλυγξ. καὶ σπήλυγγας. [4] ῥαγάς.

Σπιθαμή.[5] τροπικῶς ἐπὶ τοῦ Θεοῦ ὁ Προφητικὸς λόγος ὠνόμασεν, ὅτι συνέχει τὴν [6] κτίσιν, καὶ περιδεδραγμένος αὐτῆς, εἰς τάξιν ἅπαντα καὶ διακόσμησιν ἄγει, καὶ ὄρεσιν ἰσορροπίαν καὶ μέτρα, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ τὴν οἰκείαν τάξιν ἀποκληρώσας. ὁ τὸν οὐρανὸν ὅλον μικρῷ μέρει τῆς ὅλης αὐτοῦ δυνάμεως περιέχων· ἣν σπιθαμὴν τροπικῶς ὁ λόγος ὠνόμασε.

Σπιθαμή. τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.

Σπιλάδες. αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι, ὡς Ἀπίων. Ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας, καὶ ἀπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων. καὶ [7] σπιλάζων. [8] Ἐπὶ ταύτην τὴν πόλιν οἷα διάττοντες οἱ Βάρβαροι κατεσπίλαζον.

Σπίλος. μιασμός. ῥύπος.

Σπίνθαρος, Ἡρακλεώτης. οὗτος δὲ τραγῳδίας ποιη-

vero philoſophica. Fuit autem ingenio auſtero, maximeque iracundo.

Σπεῖος. [Poetice pro] σπέος. Specus. Spelunca.

Σπειώ. Spio. Nomen proprium.

Σπεῖρα. Ordo militaris. Cohors.

Σπειράω, ῶ. In ſpiram contraho. Unde etiam συνεσπειραμένος, in ſpiram contractus. Et σπειρώμενος τοῖς ῥακ. Pannis involutus.

Σπεῖραι. Cohortes militum. Phalanges. Numeri. Legiones. Item σπεῖραι, ſpiræ funis convoluti. Et proverbium: *Ad ſpiram funiculum.* Dicitur de re maxime neceſſaria. Σπεῖραι etiam [dicuntur] ſpiræ & volumina ſerpentis. Ælianus: *Serpens vero cadavera ſpiris complexus, illæſa ſervabat, & ab injuria non ſolum quadrupedum ſed etiam volucrum defendebat.* Et σπειρηδὸν, *ſpirarum inſtar.* Et σπείρημα, volumen ſive ſpira ſerpentis.

Σπείρου. Veſtimenti. Panni laceri. Faſciæ. A recto, σπεῖρον.

Σπείρωνος. Spironis. [Genitivus, a recto Σπείρων.]

Σπείσασθαι. Amicitiam & pacem cum aliquo inire. [*Dicebat*] *Parthos pacem facere velle.*

Σπήλυγγες. Speluncæ. Concava loca. In Epigrammate: *Speluncæ Nympharum abundantes fontibus, quæ tantam aquam funditis.*

Σπῆλυγξ. Specus. Spelunca. Spelæum. Babrius: *Et intra ſpeluncam* [*leo*] *ut æger jacebat, ſimulato morbo anhelans.*

Σπῆλυγξ. Spelunca. Et σπήλυγγας, ſpeluncas.

Σπιθαμή. Spithama. Palmus. Tropice de Deo vocem iſtam oratio prophetica dixit; quia continet res conditas, eaſque complectens, omnia apto & concinno ordine diſponit, montibuſque æqualitatem & modum, & omnibus, quæ ſunt in Mundo, locum ſuum attribuit. Qui cœlum totum exigua potentiæ ſuæ parte continet: quam tropice Propheta *ſpithamam* vocavit.

Σπιθαμή. [Proprie, ſpithama. At metaphorice,] vita breviſſima.

Σπιλάδες. Cavæ petræ, quæ ſunt in aqua; ut Appion tradit. Heliodorus vero [ſic appellari ait,] ſaxa mari adſita, & fluctibus intercepta. Et σπιλάζων, ex improviſo irruens, vel adoriens. [Et κατασπιλάζειν, idem.] *Barbari vero velut ſtellæ trajicientes in urbem ex improviſo irruerunt.*

Σπίλος. Macula. Labes. Sordes.

Σπίνθαρος. Spintharus, Heracleotes, poeta

1 Ἐπὶ σπεῖρα σχ.] Proverbium hoc melius & clarius exponit Suidas ſupra v. Ἐπὶ σπεῖρα.

2 Σπήλυγγες Νυμφῶν εὐπ.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Crinagoræ, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum hic cum Lectore communicabo.

Σπήλυγγες Νυμφῶν εὐπίδακες, αἱ τόσον ὕδωρ
Εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος·
Πανός τ' ἠχήεσσα πιτυστέπτοιο καλιή,
Τὴν ὑπὸ Κασπίης ποσσὶ λέλογχε πέτρης.
Ἱερά θ' ἀγρευτῆσι γεράνδρυα ἀρκεύθοιο
Πρέμνα, λιθηλογέες θ' Ἑρμέω ἱδρύσιες
Αὐταί θ' ἱλήκοιτε, καὶ εὐθήρου δέχεσθε
Σωσάνδρου ποχινῆς σκῦλ' ἐλαφηβολίης.

Confer etiam Noſtrum ſupra v. Εἴβεσθαι, & v. Πρεών.

3 Κοιῶσω σπήλυγγος] Emendo & ſuppleo, Κ' εἴσω λέων σπήλυγγος, &c. Fragmentum enim hoc pertinet ad fabulam de leone ægroto, quæ exſtat apud Æſopum.

4 Ῥαγάς] Refer ad σπῆλυγξ: Eſt enim nominativus, genitivum habens ῥαγάδος.

5 Τροπικῶς ἐπὶ τ.] Hæc ſunt verba S. Baſilii in Tractatu de Spiritu S. cap. v. pag. 249. Edit. Baſil. obſervante Pearſonio.

6 Τὴν κτίσιν] Sic recte MSS. Pariſ. Ante vero male, κτῆσιν.

7 Σπιλάζων] Vide ſupra v. Κατεσπίλασε.

8 Ἐπὶ ταύτην τὴν π.] Ex Theophylacto Simocatta.

της. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστι ταῦτα, Περικαιόμενος Ἡρακλῆς, Σεμέλη κεραυνουμένη.

Σπίνθαρος.[1] οὗτος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος, καὶ Φρύξ.

Σπῖνος. εἶδος στρουθοῦ.

Σπίτταλος. ἰατρὸς παρ' Ἀθηναίοις δόκιμος. [2] Ἀριστοφάνης·

Ἄπελθε πρὸς τὸ Σπιττάλου. σὺ δ' ἀλλά μοι
Σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνσταξον τουτονί.

τουτέστι, χαλκοῦν, ἢ ἀργυροῦν· οἵους ἔχουσιν οἱ ἰατροί.

Σπληδόνος. ὄνομα πόλεως.

Σπλήν. καὶ κλίνεται σπληνός. τὸ σπλάγχνον.

Σπογγιά. ὀξυτόνως. Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.

καὶ αὖθις [3] Ἀριστοφάνης· Σπογγιᾷ βεβυσμένον. ἢ ὅτι χύτραν ἔφερον, ἐν ᾗ ἦν σπόγγος μέλιτος πεπληρωμένος.

Σπόγγος.

Σπόγγον[4] ἔχειν καλάμων ψαίστρ' ἀπὸ Κνιδίων.

Φασὶ τὴν Ἀκκὼ μωρὰν οὖσαν, σπόγγῳ πάτταλον κρούειν.

Σποδεῖν. τύπτειν.

——————— Ὁμοθυμαδὸν
Σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.

Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Σποδὸς[5] Βακχυλίς. ἢ Βάκχου.

—— Κυλίκων σποδὸς ἔν ποτε νόσῳ
Κεκλιμένη. ———

Σπολάς.[6] διφθέρα. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῷ·

——————— Καταστίκτου κυνὸς
Σπολὰς Λίβυσσα, παρδαληφόρον δέρος.

οἱ δὲ, ἐφαπτίδα δερμάτινον. παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεσθαι. [7] Ἀριστοφάνης·

Οὗτος, σὺ μὲν τοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις.
Ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.

καὶ αὖθις·

Ὃς [8] ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται·
Ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.

Σπονδεῖα. ἀγγεῖα, ἐν οἷς σπένδουσι.

Σπονδή. οἴνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων. ἢ φιλία· καὶ, σπονδίτης. ἐν [9] Ἐπιγράμματι·

Καὶ σταγόνα σπονδῖτιν ἀεὶ θυέεσσιν ὀπηδόν.

Tragicus: cujus fabulæ sunt, *Hercules conflagrans, & Semele fulmine icta.*

Σπίνθαρος. Spintharus. Hic ut barbarus & Phryx a comicis perstringitur.

Σπῖνος. Spinus. Genus passeris.

Σπίτταλος. Spittalus. Medicus apud Athenienses clarus. Aristophanes: *Abi ad Spittalum. Tu vero guttam pacis unam instilla mihi [in calamum istum.]* Id est, [in calamum] æreum aut argenteum, quales habent medici.

Σπληδόνος. Spledonis. [Genitivus a recto Σπληδών.]

Σπλήν. Splen. Lien. Declinatur, σπληνός.

Σπογγιά. Spongia. Acuto notatur in ultima. Aristophanes *Ranis: At affer ad cor meum spongiam.* Et iterum Aristophanes: *[Ollulam] spongia obturatam.* Vel quia ollam ferebant, in qua erat spongia melle repleta.

Σπόγγος. Spongia. [In Epigrammate:] *Spongiam habere, qua calami Cnidii absterguntur.* † Ajunt Acconem fœminam stultam clavum spongia trusisse.

Σποδεῖν. Cædere. Verberare. *Communi consensu verberare omnes arrogantes placet.* Aristophanes *Avibus.*

Σποδός. Cinis. [In Epigrammate:] *Bacchylis, Bacchi pocula cineris instar exsiccans, cum morbo aliquando decumberet.*

Σπολάς. Diphthera. Sophocles *Ajace Locro: Maculis distincti canis pellis Libyssa, pardaliferum vellus.* Alii vero [significare ajunt,] sagum pelliceum. Aristophanes: *Heus tu, qui diphtheram & tunicam habes. Exue eam, & da poetæ sapienti.* Et iterum: *Qui textam vestem non possidet, sed inglorius abiit, spolade indutus absque tunica.*

Σπονδεῖα. Vasa, ex quibus vinum Diis libatur.

Σπονδή. Libatio. Sive, effusio vini, quæ fit in honorem Deorum. Vel, fœdus, amicitia, pax. Et σπονδίτης, ad libationem pertinens. In Epigrammate: *Et guttam vini libationibus aptam, quæ sacrificiorum semper comes est.*

1 Σπίνθαρος. οὗτος κωμ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Aves*, pag. 577. (398. Ed. Bas. *P.*)

2 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 420. (301. Ed. Bas. *P.*) sed ubi sic legitur:

Οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τοὺς Πιττάλου.
Σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα
Εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.

Cætera recte. Sed pro πρὸς τοὺς Πιττάλου, melius Suidas, πρὸς τὸ Σπιττάλου. Subintelligitur enim, οἶκος: & sensus est, *Abi flens ad domum Spittali.*

3 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 393. (281. Ed. Bas. *P.*)

4 Σπόγγον ἔχειν καλάμων ψ.] Ex Anthologia inedita. Vide supra v. Λεόντιχον, ubi integrum Epigramma, ex quo Pentameter hic decerptus est, publici juris fecimus. Vide etiam Salmasium ad Solinum, pag. 735. Ed. Ultraj.

5 Σποδὸς Βακχυλίς. ἢ Βάκ.] Locus hic corruptus est & pessime interpunctus, qui sic scribendus & distinguendus est: Σποδός.

Βακχυλὶς, ἡ Βάκχου κυλίκων σποδὸς, ἔν ποτε νόσῳ
Κεκλιμένη, &c.

Est autem pars Epigrammatis in anum bibacem, quod integrum exstat Anthol. lib. II. cap. XXXIV. ut Pearsonius etiam observaverat. Κυλίκων σποδὸς hic significat, *poculorum exsiccatrix:* ut in alio Epigrammate, quod exstat Anthol. lib. III. cap. XX. pag. 353. Maronis, anicula temulenta, dicitur πίθων σποδὸς, i. e. *doliorum exsiccatrix.* Portus hic sibi non liquere ingenue fassus est: cujus proinde versio tota nobis expungenda, aliaque ejus loco substituenda fuit.

6 Σπολάς. διφθέρα. Σοφοκλ.] Ex Enarratore Comici ad *Aves*, pag. 586. (405. Edit. Basil. *P.*) Confer Pollucem lib. VII. cap. XV. qui idem fragmentum Sophoclis adducit.

7 Ἀριστοφάνης] Loco laudato.

8 Ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθ.] Et hæc leguntur apud Aristophanem loco citato.

9 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. VII. pag. 555. ubi legitur σπονδῖτιν, per ι in syllaba media.

Σπο-

Σπορά. ἡ διανομή.

Σποράδα γῆν. κονιορτόν. ἢ χοῦν γῆς.

Σποράδες νῆσοι. ἃς ἔνιοι Κυκλάδας λέγουσιν, αἱ ἐν τῷ Αἰγαίῳ. εἰσὶ δὲ δώδεκα.

Σποράδην. διεσπαρμένως ὧδε κἀκεῖσε.

Σποράκις. ὄνομα κύριον. Ἀῤῥιανός· [1] Σποράκις μαθὼν τὸν στόλον βασιλέως ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ γινόμενον ἐπικράτειαν, ἔφυγε. τινὲς δὲ Σφωράκιος.

Σπόρος.[2] ὁ Νέρωνος ἐρώμενος, ὃς καὶ Σαβῖνα ἐκαλεῖτο· οὐ μόνον διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς γυναικός, ὅτι ἐξετέτμητο· ἀλλ᾽ ὅτι καὶ ἐγήματο αὐτῷ, ὥσπερ κἀκείνη.

Σποργίλος.[3] ὃς ἦν κουρεύς. καὶ ὁ Πλάτων φησί·
Τὸ Σποργίλου κουρεῖον, ἔχθιστον τέγος.

Σπόρτουλλα.[4] δῶρα ἐπὶ πάντων διδόμενα παῤῥησίᾳ. Οἶδας δέ, ὅτι καὶ σπόρτουλλα ἡμῖν χρεωστεῖς. ἀλλ᾽ ὅμως τῶν πτωχῶν εἵνεκεν εἰς τοῦτό σοι διαλυόμεθα.

Σπουδάζω δὲ περὶ τὸν ἄνδρα. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπείγομαι Θεόπομπος [5] Ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου. ἐπὶ δὲ τοῦ βούλομαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐπιτομῇ. ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παιγνιωδῶς, ἀλλ᾽ ἐσπουδασμένως, Πλάτων Πολιτείας γʹ. ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω, Ἀπολλόδωρος Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσιν. ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνολογεῖν τὸ σπουδαιολογῆσαι, [6] Ξενοφῶν ἐν Συμποσίῳ· Τίνι σπεύδεις; ἀντὶ τοῦ, τίνι σπουδάζεις; οὕτω καὶ Ἄλεξις. Καί τινα τῶν μακρῶν πλοίων ἐξαπέστειλε, [7] σπουδάζων τῷ στρατοπέδῳ τὰ πρὸς τὴν χρείαν. Πολύβιος.

Σπουδαρχιάσας. ἐπιθυμήσας ἄρξαι. σπουδάσας. ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς. καὶ [8] σπουδαρχίδης, σπουδάζων περὶ τῆς ἀρχῆς· Αἰολέων δὲ ἴδιον, τὸ τὰ ἐπίθετα πατρωνυμικῷ τύπῳ φράζειν, οἷον στρατωνίδης, μισθαρχίδης.

Σπουδαιολογῶ.[9] Ὁ δὲ Κῦρος ἐσπουδαιολογεῖτο, προσκαλῶν τοὺς φίλους.

Σπουδαῖος. σοφός. ἐνάρετος. εὐδόκιμος. ὁ ἀντιδιαστελλόμενος τῷ φαύλῳ. Ὡς δὲ ἔμαθεν ἱερὸν εἶναι τὸν χῶρον ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ σπουδαζομένου δαίμονος. τουτέστι, τιμωμένου. Πλούσιον μὲν ἀκούω, σπουδαῖον δὲ οὐδὲν ὄντα.

Σπουδή. ἡ περὶ τὰ καλὰ σύντονος ἀγωνία. Ἰσίδωρος ἔφη, τὴν μὲν ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδὴν ἀνδρὶ νεωτέρῳ καὶ ἄρτι λόγων ἀπτομένῳ φιλοσόφων εἶναι πρεπωδεστέραν· τὴν δὲ εὐσεβῆ προθυμίαν καὶ φιλόθεον προσήκειν μάλιστα τοῖς ἤδη προβεβηκόσι καὶ πόῤῥωθεν ἐλαύνουσι, τοῦτο μὲν ἡλικίας, τοῦτο δὲ φιλοσοφίας.

Σπορά. Dispersio.

Σποράδα γῆν. Pulverem terræ.

Σποράδες. Sporades insulæ: quas nonnulli Cycladas vocant, quæ sunt in Ægæo mari. Sunt autem duodecim.

Σποράδην. Sparsim.

Σποράκις. Sporacis. Nomen proprium. Arrianus: *Sporacis, cum Regis classem in suam ditionem venire cognovisset, aufugit.* Quidam vero scribunt, Σφωράκιος, Sphoracius.

Σπόρος. Sporus, Neronis amasius, qui & Sabina vocabatur: non solum ob similitudinem mulieris, quod esset castratus; sed etiam quod illi nupsisset, ut illa.

Σποργίλος. Sporgilus. [Nomen proprium viri,] qui erat tonsor. Et Plato inquit: *Sporgili tonstrina, taberna maxime invisa.*

Σπόρτουλα. Sportulæ. Sive, dona, quæ libere & palam Judicibus dantur. *Scis autem te nobis sportulas debere. Sed tamen, pauperum causa, hac conditione in gratiam tecum redimus.*

Σπουδάζω δὲ π. *Sum autem illius viri studiosus.* Demosthenes in oratione contra Midiam. Pro, *propero*, vel *festino*, posuit Theopompus in Epitome Herodoti. Pro, volo, idem in eadem Epitome. Pro, non joco, sed serio aliquid dico, Plato lib. III. *de Republ.* Pro, valde cupio, Apollodorus Carystius in *Apocarterusi.* Et σπουδαιολογῆσαι, pro graviter & serio loqui, Xenophon in *Convivio.* Et, Τίνι σπεύδεις? *Cui studes?* Sic & Alexis. *Et naves quasdam longas emisit, exercitui res necessarias præbere studens.* Polybius.

Σπουδαρχιάσας. Qui magistratum ambiit. Qui de magistratu adipiscendo solicitus fuit. Et σπουδαρχίδης, magistratum ambiens. Æolensium autem proprium est, epitheta ut nomina patronymica efferre, ut στρατωνίδης, μισθαρχίδης.

Σπουδαιολογῶ. De rebus seriis loquor. Serio dissero. *Cyrus arcessitis ad se amicis, de rebus seriis cum iis disserebat.*

Σπουδαῖος. Sapiens. Virtute præditus. Bonus. Honestus. Opponitur malo & improbo. *Cum autem cognovisset locum illum esse sacrum, ex Deo, qui in illo colebatur.* † *Divitem quidem illum esse audio, minime vero bonum.*

Σπουδή. Studium, quod in rebus honestis ponitur. Isidorus dixit, Philosophiæ studium juveni, & ei, qui philosophiam primoribus, ut ajunt, labris degustare cœperit, convenire: pietatem vero & amorem erga Deum maxime decere viros tam ætate provectos, quam qui in philosophia multos progressus fecerint.

1 Σποράκις μαθὼν τὸν στ.] Vide infra v. Στόλος, ubi idem fragmentum legitur.

2 Σπόρος. ὁ Νέρωνος ἐρώμενος, ὃς καὶ Σαβ.] Hæc sunt verba Dionis in *Nerone*, pag. 295.

3 Σποργίλος. ὃς ἦν κουρ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Aves*, pag. 555. (380. Edit. Basil. *P.*)

4 Σπόρτουλλα] Rectius, σπόρτουλα, per unum λ. Vide de hac voce plura apud Dufrenium in Glossario Græco.

5 Ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου] Hæc verba in prioribus Editt. desiderantur: quæ ex MSS. Paris. revocavi. Esse autem hæc a manu ipsius Suidæ, satis patet ex iis, quæ proxime sequuntur, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐπιτομῇ. Hæc enim clare arguunt, mentionem Epitomes illius ante præcessisse.

6 Ξενοφῶν ἐν Συμποσίῳ] Pag. 888. Οὗτος μὲν δὴ ὁ λόγος οὕτως ἐσπουδαιολογήθη.

7 Σπουδάζων τῷ στρ.] Excidit hoc loco vox διακομισθῆναι, ut observavit Pearsonius. Scribendum enim erat, διακομισθῆναι σπουδάζων, &c. ut legitur apud Polybium.

8 Σπουδαρχίδης, σπουδάζων περὶ τ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Acharnens.* pag. 399. (285. Ed. Bas. *P.*)

9 Ὁ δὲ Κῦρος ἐσπουδ.] Hæc sunt verba Xenophontis lib. I. Ἀναβ. pag. 269. ut Pearsonius observaverat.

Σπουδῆ. παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ μόλις. καὶ ὁμοίως ἡμῖν.

Σπώμενος. συνειλκόμενος.

Σπῶντες. γενικῇ. [1] ἐμφορούμενοι. Εἶτα ὑπέβρεχον, θαμινὰ πίνοντες, καὶ ἀκρατὲς σπῶντες. καὶ σπῶσι, κατακόρως ἐμφοροῦνται. [2] Οἱ δὲ ἄδην καὶ ἀπείρως σπῶσι τοῦ οἴνου, καὶ ἀναπεσόντες ἔκειντο, ὡς ἔτυχον, ἕκαστοι.

Σπυρίδιον. [3] Σπυρίδιον διακεκαυμένῳ λύχνῳ. οἱ [4] γὰρ πρεσβύτεροι, διὰ τὸ μόλις βαδίζειν, ἐν σπυρίδι ἔκρυπτον τὸν λύχνον, ὥστε σώζειν τὸ πῦρ.

Σπυρίδων, Σπυρίδωνος, (ὄνομα κύριον) [5] μιᾶς τῶν ἐν Κύπρῳ πόλεων Τριμυθοῦντος Ἐπίσκοπος· ὃς διὰ ἀτυφίαν πολλὴν ἐχόμενος τῆς ἐπισκοπῆς, ἐποίμαινε καὶ τὰ πρόβατα· καὶ μέσης τῆς νυκτὸς κλέπται ταῖς ἐπαύλεσι τῶν θρεμμάτων ἐπελθόντες, λαθραίως ἀφαιρεῖσθαι τῶν θρεμμάτων ἐσπούδαζον. οἱ δὲ ἀοράτῳ δυνάμει παρὰ ταῖς ἐπαύλεσιν ἐδέδεντο. ὄρθρος τε ἦν, καὶ παρῆκεν ἐπὶ τὰ ποίμνια. ὡς δὲ εἶδε συνδεδεμένους, καὶ ἔγνω τὸ γενόμενος, λύει τοὺς κλέπτας, πολλά τε παραινέσας ἐκ δικαίων πόνων καὶ μὴ ἐξ ἀδίκων λαμβάνειν, κριόν τε αὐτοῖς χαρισάμενος, ἀπέλυσε, χαριέντως ἐπιφθεγξάμενος· Ἵνα μὴ, φησὶ, μάτην ἠγρυπνηκότες φανῆτε. ἀλλὰ δὲ πάμπολλα θαύματα εἰργάσατο· ὃς καὶ παρῆν ἐν τῇ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ.

Στάγειρα, καὶ Γάδειρα, καὶ Πνήδειρα, καὶ Τόπειρα, διὰ διφθόγγου. Ἄβδηρα δὲ, καὶ Φάληρα, καὶ Κύθηρα, διὰ τοῦ η.

Σταγείριος. ὄνομα κύριον.

Σταγειρίτης. ὁ Ἀριστοτέλης. ἀπὸ τῆς πόλεως Σταγείρων. Πισίδης·

> Ποίους στρατηγοὺς, ἢ Σταγειρίτας ἔχων,
> Ἐπῆλθες εἰς γῆν εὐτυχούντων βαρβάρων.

† [6] Διόλου τὸν Σταγειρίτην καταπιὼν εἴη μᾶλλον, ἢ ὁ ῥήτωρ ὁ Παιανιεὺς τὸν Ὀλόρου. τουτέστιν, ὁ Δημοσθένης τὸν Θουκυδίδην.

Σταγόνος. ῥανίδος ὕδατος.

Στάδιον. ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος. καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μιλίου. ἑπτὰ γὰρ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον. λέγεται στάδιον, καὶ τὸ ἁπλῶς ἵστασθαι καὶ ἀκινητίζειν. Δίων ἐν λθ'. τῶν Ῥωμαϊκῶν Ἱστοριῶν· Τῷ δὴ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, δεινῶς ἤσχαλλον. ἀντὶ τοῦ, τῇ στάσει καὶ ἀκινησίᾳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι σφόδρα ἠνιῶντο. καὶ, στάδιος χιτὼν, ὁ ποδήρης, ὁ τέλειος παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ. καὶ [7] Ἀριστοφάνης· Δέομαι ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρὸν, εἶναί με Ἑλ-

Σ Τ

Σπουδῆ. Apud Homerum [ponitur] pro μόλις, ægre, vix. Et apud nos pariter.

Σπώμενος. Qui trahitur.

Σπῶντες. Genitivo jungitur. Trahentes. Haurientes. Bibentes. *Deinde se proluerunt, frequenter bibentes, & merum haurientes.* Et σπῶσι, hauriunt, se ingurgitant. *Illi vero cum avidius mero se ingurgitassent, nullo ordine humi strati jacebant.*

Σπυρίδιον. Sportula. [Aristophanes: *Da mihi*] *sportulam lucerna collucentem.* Seniores enim, qui ægre incedere solent, in sportula lucernam occultabant, ut ignem conservarent.

Σπυρίδων. Spyrido. Nomen proprium. Hic urbis cujusdam in Cypro, nomine Trimithuntis, Episcopus fuit. Cumque ob singularem animi modestiam in Episcopatu oves etiam pasceret; fures media nocte caulas ejus clanculum ingressi, ovesque inde abducere tentantes, invisibili quadam virtute constricti ad ovilia tenebantur. Jam dies illucescebat. Ille igitur ad oves veniens, postquam juvenes manibus post tergum revinctis vidit, statim intellexit id, quod gestum fuerat. Fures igitur solvit, admonens eos atque exhortans, ut ex justis laboribus, non per fraudem atque injuriam victum sibi pararent. Arietem quoque eis donavit, adjecto hoc facete dicto: *Ne frustra vigilasse videamini.* Permulta quoque alia miracula fecit. Idem etiam Concilio Nicæno interfuit.

Στάγειρα, & Γάδειρα, & Πνήδειρα & Τόπειρα, scribuntur per dipthongum ει. At Ἄβδηρα, & Φάληρα, & Κύθηρα, per η.

Σταγείριος. Stagirius. Nomen proprium.

Σταγειρίτης. Stagirita. Sic dictus est Aristoteles, ab urbe Stagiris. Pisides:

> *Quales duces, aut Stagiritas habens,*
> *Venisti in regionem fortunatorum barbarorum?*

† *Totum Aristotelem magis devoraverit, quam Orator Pæaniensis Olori filium.* Id est, Demosthenes Thucydidem.

Σταγόνος. Stillæ. Guttæ aquæ.

Στάδιον. Stadium. Locus certaminis. Item, pars milliaris. Septem enim stadia & dimidium conficiunt milliare. Στάδιον etiam dicitur de re, quæ stat, nec movetur. Status. Dion libro XXXIX. Historiæ Romanæ: *Illi vero cum se hostibus prodi viderent, scaphis immotis stantibus, magno dolore afficiebantur.* Et στάδιος χιτὼν, dicitur tunica talaris & justæ longitudinis; apud Callimachum in *Hecale.* Et Aristophanes: *Peto a vobis gratiam hanc*

1 Ἐμφορούμενοι] Sic MS. B. At MS. A. ῥοφοῦντες, quod minus placet. Priores vero Editt. inepte habent, φρουροῦντες.

2 Οἱ δὲ ἄδην καὶ ἀπείρως σπ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἄδην, & v. Ἀνατραπέντες.

3 Σπυρίδιον διακεκαυμένῳ λ.] Aristoph. *Acharnens.* pag. 393. (280. Ed. Bas. P.)

> Δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.

Sic etiam apud Suidam scribendum est.

4 Οἱ γὰρ πρεσβύτεροι, διὰ τὸ μ.] Hæc sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis.

5 Μιᾶς τῶν ἐν Κύπρῳ πόλεων Τριμ.] Quæ de Spyridone Suidas hic refert, excerpta sunt ex Socratis *Histor. Eccles.* lib. I. cap. XII. ut Pearsonius observaverat.

6 Διόλου τὸν Σταγειρίτην καταπ.] Hæc sunt verba Agathiæ de Chosroe Rege Persarum, lib. II. pag. 66. Confer Nostrum infra v. Χοσρόης, ubi integer locus Agathiæ adducitur.

7 Ἀριστοφάνης] *Nubibus,* pag. 151. (85. Ed. Bas. P.) ubi sic legitur:

> Ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρὸν,
> Τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.

λήνων

λήνων ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστιν. καὶ, σταδιαία μάχη. Οὐδενὸς[1] δὲ αὐτὸν ἐν σταδιαίᾳ μάχῃ ὑφισταμένου. † Ἑπτὰ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον ἕν· καὶ τὰ δέκα μίλια ἔχουσι στάδια π΄. τὸ στάδιον ἔχει πόδας χ΄. τὸ μίλιον, πόδας δφ΄. τὸ δὲ πλέθρον, πόδας ρ΄. ἡ ἄρουρα, πόδας ν΄. ὁ ποῦς, δακτύλους ιϛ΄. ὁ πῆχυς, [2] πόδα ἕνα καὶ ἥμισυν. ἐν Ἐπιγράμματι· [3] Σταδίοις ἰσθμοθήκην νέμειν.

Σταθερόν. ὀξύ. ἰσχυρόν. θερμόν. στάσιμον. τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑστάναι δοκεῖν. Πλάτων ἐν Φαίδρῳ· Μήπως, ὦ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ. οὐχ ὁρᾷς, ὡς σχεδὸν ἤδη [4] μεσημβρία ἵσταται, ἡ καλουμένη σταθερά; Δύναται μὲν τι καὶ θερμοτάτη εἶναι. ἡ σταθερὰ, ὀξεῖα οὖσα. καὶ γὰρ τὸν ἥλιον, ὅταν μᾶλλον ἀκμάζῃ, ὀξὺν εἰώθασι λέγειν. σημαίνει δ᾽ ἂν καὶ τὸ στάσιμον, τῷ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας, καὶ μηδ᾽ ἐφ᾽ ἕτερον κλίνειν. καὶ Κρατῖνος δ᾽ ἐν Σερίφοις ἐπὶ τοῦ ὀξέος, ἢ ἰσχυροῦ·

Οὕτω σταθερὸς τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει.

Ἀντίμαχος· Θέρεος σταθεροῖο. τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ στασίμου. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς· Σταθεροῦ [5] χρήματος. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι· Σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης. σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον. [6] Ἰώσηπος· Καὶ σταθερὰν τὴν ἡλικίαν μετ᾽ ἐμπειρίας ὁρῶν, προβάλλεται στρατηγόν. καὶ Εὐνάπιος· Ὁ δὲ πόλεμος τῇ τοῦ βασιλέως ὀξύτητι καὶ προνοίᾳ κατηνέχθη ἐπὶ τὸ σταθερόν τε καὶ ἀσφαλέστερον. τουτέστιν, ἰσχυρὸν, βέβαιον.

Σταθερός. ἀπὸ τοῦ σταθῆναι. ἀπὸ δὲ τούτου, σταθερὸς, καὶ σαθρὸς, κατ᾽ ἀντίφρασιν. ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥᾳδίως· ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

Στάθευε. [7] ὄπτα. Ἀριστοφάνης· Τὰς σηπίας στάθευε.

Σταθήσεται. [8] Ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων, ἢ τριῶν, σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου.

Σταθμά. Οἱ δὲ ὡμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ δισχίλια δώσειν.

Σταθμᾶσθαι. δοκιμάζειν. [9] Οὐ ῥήμασιν, ἀλλ᾽ ἔργοις ἀεὶ εἰώθασι τὴν ἐς ἀλλήλους σταθμᾶσθαι [10] στοργὴν οἱ ἄνθρωποι.

Σταθμεύσας ἐπὶ τοῦ ῥεύματος βραχὺ φρούριον ἐκ διαστήματος, ἐς ἐφεδρείαν δύο χιλιαρχίας ἔταξεν. ἀντὶ τοῦ, [11] στρατεύσας.

Στάθμη. τὸ σπαρτίον. [12] Στάθμην ἰθυτενῆ μο-

exiguam valde, ut dicendo Græcos centum stadiis superare possim. Et σταδιαία μάχη, pugna stataria. *Cum autem nemo in stataria pugna ei resistere posset.* † Septem stadia & dimidium conficiunt milliare unum: & decem milliaria continent stadia LXXX. Stadium vero habet pedes DC. Milliare, pedes MMMMD. Plethrum, pedes C. Arura, pedes L. Pes, digitos XVI. Cubitus, pedem unum & dimidium. In Epigrammate: * * *

Σταθερόν. Acutum. Rapidum. Vehemens. Calidum. Stabile. Quod propter celeritatem motus stare videtur. Plato in *Phædro: Ne quæso Socrates, prinsquam æstus præterierit. Nonne enim vides, fere jam Solem medium cæli spatium tenere, & stare meridiem.* Potest hic σταθερὰ etiam exponi, Calidissima. Vel, acuta. Solem enim, cum est fervidissimus, *acutum* dicere consueverunt. Possit etiam significare, stabile: quod meridies sit media diei pars, & neutro inclinet. Et Cratinus in *Seriphis* vocem hanc pro *acuto*, vel *vehementi* posuit. *Et via adeo æstuosa famelicis grassatoribus fervet.* Antimachus: *Æstatis torridæ.* Quidam etiam pro *stabili* ponunt. Et Æschylus in *Psychagogis: Rei stabilis.* Et Aristophanes in *Proagone: Stabilis autem calyx primæ pubertatis.* Significat etiam id, quod durat, vel permanet. Josephus: *Et stabilem ætatem cum peritia rerum conjunctam videns, eum belli ducem eligit.* Et Eunapius: *Bellum autem Regis celeritate & providentia ad statum stabilem & tutiorem perductum est.*

Σταθερός. Stabilis. A verbo σταθῆναι, stare. Hinc deductum est σταθερὸς, & per antiphrasin, σαθρὸς, putridus. Vel, a σείεσθαι ῥᾳδίως, quod facile quatiatur. Vel, a σείεσθαι τὰ ἄρθρα, i. e. a quatiendis articulis.

Στάθευε. Assa. Aristophanes: *Sepias assa.*

Σταθήσεται. Stabit. Confirmabitur. *Ore duorum aut trium testium confirmabitur omne verbum.* Ex Euangelio.

Σταθμά. Pondo. Libræ. *Illi vero promiserunt, se daturos argenti pondo bis mille.*

Σταθμᾶσθαι. Ponderare. Perpendere. Æstimare. *Non verbis sed factis homines mutuum amorem semper æstimare solent.*

Σταθμεύσας ἐπὶ τ. *Cum ad flumen castra metatus esset, ex intervallo exiguum præsidium, & ad hostes observandos duas Chiliarchias ibi locavit.*

Στάθμη. Amussis. [In Epigrammate:]

1 Οὐδενὸς δὲ αὐτὸν ἐν σταδ. μάχῃ ὑφιστ.] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Edit. quæ habent, οὐδενὸς δὲ αὐτῶν ἐν σταδ. μάχῃ ἱσταμένου.

2 Πόδα ἕνα καὶ ἥμισυν] Hæc in MSS. Paris. non integris literis exarata sunt, sed per notam quandam, quæ *sesqui* significare solet. Hanc cum non intelligerent librarii, inde confecerunt πόδας ας: ut priores Editt. exhibent. Vide Nos supra ad v. Σάτα, ubi similem hallucinationem librariorum indicavimus.

3 Σταδίοις ἰσθμοθήκην νέμειν] Hæc adeo sunt lacera & mutila, ut nullum inde sensum elicere queas.

4 Μεσημβρία ἵσταται, ἡ καλουμ. σταθερά] Huc egregie faciunt ea, quæ notat Scholiastes Apoll. Rhodii ad lib. I. *Argon.* v. 450. Σταθερόν. ἀντὶ τοῦ καυματηρὸν καὶ θερμόν. λέγει δὲ τὴν μεσημβρίαν, ἐκ τοῦ συμβαίνοντος· ἐπειδὴ μεσουρανήσας ὁ ἥλιος θερμαίνει πάντα. διὰ τὸ πανταχόθεν ἴσως ἀπέχειν τῶν ὑποκειμένων. ἢ διὰ τὸ ἑστηκέναι. ἧττον γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι ὁ ἥλιος.

5 Χρήματος] MS. A. χεύματος.

6 Ἰώσηπος] Lib. III. *de Bello Jud.* sub initium.

7 Στάθευε] Confer Nostrum supra v. Ἐσταθευμέναις.

8 Ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτ.] Matth. XVIII. 16. sed ubi pro σταθήσεται legitur σταθῇ: uti etiam hic scribendum est.

9 Οὐ ῥήμασιν, ἀλλ᾽ ἔργ.] Hæc sunt verba Procopii *Hist. Arc.* cap. II. sed ubi pro ῥήμασι legitur αἵματι.

10 Στοργήν] Sic recte MS. A. itemque Procopius loco laudato. Antea vero male legebatur, ὀργήν.

11 Ἀντὶ τοῦ στρατεύσας] Est interpretatio inepta. Aliud enim significat σταθμεύσας: ut ex Lexicis vulgatis notum est.

12 Στάθμην ἰθυτενῆ μολιβ.] Verba hæc decerpta sunt ex Epigrammate Philippi, quod integrum legitur Anthol. lib. VI. cap. ult. ut Portus quoque observaverat.

λιβαχθέα. † Ὡς οὐκ ἂν εὑρόντες ἄνδρα φιλίας ἐν τῇ τῶν Φαλισκῶν σταθμῇ δοκιμώτατον.

Σταθμησάμενος. δοκιμάσας. [1] Ἡρόδοτος· Σταθμησάμενος γὰρ, ὅκως ἐξελεύσεταί οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδὸς, ἀπέταμε τὸν ταρσὸν ἑωυτοῦ.

Σταθμητόν. μετρητόν. Ἀρριανός· Ἦν δὲ καὶ καμήλων οὐ σταθμητόν τι πλῆθος. καὶ αὖθις· Πέτραι τε οὐ σταθμηταὶ τὸ μέγεθος ἀπὸ κεραιῶν μετέωροι αἰωρούμεναι πρὸς τοὺς ὑπιέναι ὁρμῶντας τὸ τεῖχος ἐβάλλοντο.

Στάθμια, καὶ σταθμά. διχῶς λέγεται. εἰσὶ δὲ τὰ ἐμβαλλόμενα ταῖς πλάστιγξι τοῦ ζυγοῦ.

Σταθμίζω. αἰτιατικῇ. ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνου. ἐστάθμησα δέ.

Σταθμός. τὸ πανδοχεῖον. καὶ σταθμοῦχος, ὁ πανδοχεύς. καὶ Ναζιανζὸς, σταθμὸς Καππαδοκίας.

Σταθμός. στρατιωτικὴ κατάλυσις.

Σταθμός. καὶ αἱ καταλύσεις καὶ τὰ καταγώγια τῶν ἀγγελιαφόρων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

Σταθμώμενον. δοκιμάζοντα.

Σταθμῶν. τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

Στακτή. εἶδος ἀρώματος. Πολύβιος· Κυρωθείσης δὲ τῆς ἐλευθερίας τοῖς Γερραίοις, ἐστεφάνωσαν παραχρῆμα τὸν Ἀντίοχον τὸν βασιλέα πεντακοσίοις ἀργυρείου ταλάντοις, χιλίοις δὲ λιβανωτοῦ, καὶ διακοσίοις τῆς λεγομένης στακτῆς. καὶ ἔπλει τὸν πλοῦν [2] ἐπὶ Τύλον τὴν νῆσον, καὶ ἐποίει τὸν ἀπόπλουν ἐπὶ Σελευκείας. ἦσαν δὲ τὰ ἀρώματα ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Στακτὴ [3] καὶ κασσία. ἡ ἀπὸ τοῦ πάθους εὐωδία.

Στακτοῖς. τοῖς ὑγροῖς, καὶ δοκίμοις. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ξηρῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον.

Σταλάζω. αἰτιατικῇ.

Σταλέντος. παυσαμένου. Σταλέντος δὲ τοῦ αἵματος, τὰ οἰκεῖα αὖθις διαπράττεσθαι.

Στάλικας. πασσάλους.

[4] Ἔμπαλιν ἰθυτόνων Δᾶμις ἀπὸ σταλίκων.

ἐν Ἐπιγράμμασι. ἡ εὐθεῖα, ἡ στάλιξ.

Σταμίνεσι. [5] τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις.

Στάσεις. τὰ ἀναχώματα τῶν ποταμῶν.

Διὰ [6] τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων,
Ἐφόρει τὰς δρῦς, καὶ τὰς πλατάνους, καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους.

Στάσις. ἐπὶ πνοῆς βιαίου ἀνέμου. [7] Γίνεταί τις ἀνέ-

Amussim rectam, plumboque gravatam.

Σταθμησάμενος. Qui examinavit. Qui æstimavit. Qui conjecit. Herodotus: *Cum æstimasset, quomodo reliqua pars pedis educi posset, plantam suam abscidit.*

Σταθμητόν. Quod mensura comprehendi potest. Quod æstimari potest. Arrianus: *Erat autem camelorum multitudo quædam innumerabilis.* Et iterum: *Saxa immensæ magnitudinis ex antennis suspensa, in eos, qui murum subire conabantur, dejiciebantur.*

Στάθμια, & σταθμά. Dupliciter dicitur. Pondera, quæ in libræ lances imponuntur.

Σταθμίζω. Accusativo jungitur. Pondero. [Per ι scribitur.] At ἐστάθμησα, [a σταθμάω, per η.]

Σταθμός. Diversorium. Statio. Et σταθμοῦχος, caupo, sive, qui peregrinos hospitio excipit. Et Nazianzus est mansio Cappadociæ.

Σταθμός. Statio. Militare diversorium. Mansio.

Σταθμός. Sic vocantur diversoria & mansiones tabellariorum ab urbe ad urbem.

Σταθμώμενον. Explorantem. Perpendentem. Æstimantem.

Σταθμῶν. Postium januæ.

Στακτή. Stacte. Genus aromatis. Polybius: *Libertate Gerræis confirmata, hi Antiochum Regem illico quingentis argenti talentis, thuris mille, guttæ autem, quam stacten vocant, ducentis donarunt coronæ titulo. Antiochus vero inde in insulam Tylum navigavit; unde Seleuciam reversus est. Aromata vero illa erant in rubro mari.*

Στακτὴ καὶ κασσ. Stacte & cassia. [Allegorice,] suavis odor e passione [Christi] manans.

Στακτοῖς. Liquidis. Stillantibus. Ad differentiam scilicet eorum [unguentorum,] quæ sicca sunt. Aristophanes *Pluto: Neque unguentis ungere liquidis, cum sponsam ducetis.*

Σταλάζω. Stillo.

Σταλέντος. Sedato. *Sanguinis autem fluxu sedato, munere suo iterum fungi.*

Στάλικας. Paxillos, sive, furculas, quibus sustentantur retia. *Contra Damis a furculis, quibus retia sustentantur.* In Epigrammate. Casus rectus est, στάλιξ.

Σταμίνεσι. Lignis oblongis [navium, quæ Latini statumina vocant.]

Στάσεις. Aggeres fluviorum. *Per apertos fluebat campos, & a propria sede revulsas ferebat quercus & platanos, inimicosque radicitus evulsos.*

Στάσις. [Interdum] de vehementi flatu

1 Ἡρόδοτος] In *Calliope* pag. 333. ut Portus monuit.

2 Ἐπὶ Τύλον τὴν νῆσον] Vide Bochartum *Geograph. Sacr.* Part. II. lib. I. cap. XLV.

3 Στακτὴ καὶ κασσία. ἡ ἀπὸ τ.] Psalm. XLIV. 9. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου. Theodoretus ad illum locum: Σμύρναν καλεῖ τὸ πάθος. νεκροῖς γὰρ αὕτη διαφερόντως προσφέρεται. στακτὴν δὲ καὶ κασσίαν, τὴν ἀπὸ τοῦ πάθους εὐωδίαν. Hinc Suidas sua deprompsit.

4 Ἔμπαλιν ἰθυτ.] Pentameter hic legitur Antholog. lib. VI. cap. XV. ubi integrum Epigramma vide.

5 Σταμίνεσι. τοῖς ἐπιμ.] Ex Scholiasta Homeri ad Odyss. E. v. 252. sed qui vocem hanc pluribus exponit.

6 Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδ.] Hæc sunt verba Aristoph. *Equit.* pag. 319. (219. Ed. Bas. *P.*)

7. Γίνεταί τις ἀν.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. I. cap. XLVIII.

μου στάσις, ἔχουσα τηλικαύτην φορὰν, ὥστε τὰς στοὰς σαλεύειν.

Στάσις. ἡ ἐμφύλιος μάχη. Πόλεμος δὲ, ὁ τῶν ἀλλοτρίων. Στασιῶται δὲ, οἱ στάσεις ἐγείροντες.

Στασιώτης.[1] Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως· Περὶ τοίνυν, ὧν Ἀπόληξις κατηγόρηκεν ὁ στασιώτης, ἦν ἐγὼ, καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός. Ἔοικεν ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι. ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς φησιν, ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι καλέσαι [2] δορυφόρους. τοὺς δὲ ἠδυνάτησαν.

Στάσιμον.[3] εἶδος μέλους, ὅπερ ἱστάμενοι ᾖδον οἱ χορευταί. ἢ στάσιμον, τὸ ταραχῶδες. καὶ Στάσιμος, ὄνομα κύριον.

Στατήρ. τὸ ἐκ χρυσοῦ νόμισμα. Τῶν βαλαντίων ἡ συνωρὶς, τὸ μὲν εἶχεν ὀβολοὺς ἐκ χαλκοῦ· τὸ δὲ, στατῆρας χρυσοῦς, τῶν Εὐμήλου ἵππων πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότας.

Στατήρ. τετράγωνον νόμισμα. καὶ τὸ ἑξάγιον. καὶ τὸ ζύγιον. ἢ εἶδος νομίσματος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν.

τουτέστι, νομίσματι παίζομεν ἄρτια, ἢ περιττά;

Ὁρᾶτε[4] μέν με δεόμενον σωτηρίας
Τετραστατήρου. ———

Ἀριστοφάνης.

Σταυρὸς[5] ἐπὶ τὸ Βόρειον τοῦ Φόρου μέγας ἵσταται, ὡς εἶδεν αὐτὸν Κωνσταντῖνος, χρυσέμπλαστος, ἐν τοῖς ἀκρωτηριακοῖς στρογγύλοις μήλοις· ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθεωρῶντο χρυσέμβαφοι.

Σταυροί. τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα. Ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως, καθαιρουμένων τῶν Ἑλληνικῶν ἱερῶν, εὑρέθησαν ἐν τῷ τοῦ Σαράπιδος νεῷ ἱερογλυφικὰ γράμματα, σταυρῶν ἔχοντα τύπους, ἅπερ θεασάμενοι οἱ ἐξ Ἑλλήνων χριστιανίσαντες, ἔφασαν, σημαίνειν τὸν σταυρὸν παρὰ τοῖς τὰ ἱερογλυφικὰ γινώσκουσι γράμματα, ζωὴν ἐπερχομένην.

Σταφυλή. παρὰ τὸ σήπω, σαπυλὴ, καὶ σταφυλή. πεπανθείσης γὰρ τῆς ἀμπέλου, τότε καὶ ἡ σταφυλὴ γίνεται. καὶ σταφυλοβολεῖον, τὸ καλούμενον πατητήριον.

[6] Βότρυς κατέσθειν ὀμβρικὴν δηλοῖ κλύσιν.

Σταχάνη. ἡ τρυτάνη. παρὰ τὴν στάσιν. καὶ παροιμία· Δικαιότερος σταχάνης.

Σταῖς. ἡ ζύμη. τρία εἰσὶν εἰς αις· παῖς, ἀρσενικόν· δαῖς, θηλυκόν· σταῖς, οὐδέτερον.

Σταιτίτης. εἶδος ἄρτου.

Στέαρ. παρὰ τῷ Δαβὶδ, εὔνοια καὶ φιλαδελφία. [7] Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν· τὸ στόμα αὐτῶν ἐλά-

venti dicitur. *Venti exoritur tempestas, ea violentia atque impetu, ut porticus etiam concuteret.*

Στάσις. Seditio. Bellum intestinum. At πόλεμος, bellum externum. Et στασιῶται, homines seditiosi, sive factiosi.

Στασιώτης. Seditiosus. Antiphon in oratione de Metastasi: *De criminibus igitur, quorum Apolexis ille stasiotes* [*nos*] *accusavit, dixi ego & avus meus.* Peculiariter nunc orator hoc nomine usus fuisse videtur pro satellite. In sequentibus enim dicit, *Majores non potuisse quidem tyrannos in jus vocare: satellites autem potuisse.*

Στάσιμον. Genus carminis, quod saltatores stantes canebant. [Sic dictum a *stando.*] Vel στάσιμον, seditiosum, factiosum, turbulentum. Et Στάσιμος, nomen proprium.

Στατήρ. Stater. Aureum nomisma. *Sacculorum erat par; quorum alter æreos obolos habebat: alter vero, stateres aureos, inter se magis similes, quam erant Eumeli equi.*

Στατήρ. Stater. Quadratum nomisma. Et sextula, & zygium. Vel, genus nomismatis. Aristophanes *Pluto: Stateribus vero nos famuli ludimus par, impar.* Et Aristophanes alibi: *Videtis me indigentem salute quatuor staterum.*

Σταυρὸς ἐπὶ τὸ Β. In Septentrionali parte Fori collocata est crux, instar illius, quam Constantinus M. in cœlo vidit, auro obducta, habensque in apicibus rotunda mala. Ibidem filiorum ejus statuæ auratæ conspiciebantur.

Σταυροί. Cruces. Valli. Sub Theodosio Magno Imperatore, cum Gentilium templa everterentur, in Serapidis templo inventæ sunt hieroglyphicæ literæ, crucis figuram habentes. Quas cum illi, qui ex Gentilibus Christiani facti fuerant, conspexissent, dixerunt, crucem apud literarum hieroglyphicarum peritos significare vitam futuram.

Σταφυλή. Racemus. Uva. A σήπω fit σαπυλὴ, & [mutato π in φ,] σταφυλή. Postquam enim vitis maturuit, tunc etiam uva fit. Et σταφυλοβολεῖον, locus in quo uvæ calcantur. *Uvas comedere ingentem imbrium vim significat.*

Σταχάνη. Trutina. Dicta est a στάσις, i. e. status. Et proverbium: *Justior trutina.*

Σταῖς. Fermentum. Farina aqua macerata & subacta. Tria sunt in αις desinentia: παῖς, masculinum: δαῖς, fœmininum: σταῖς, neutrum.

Σταιτίτης. Stætites. Genus panis.

Στέαρ. Sebum. Pinguedo. [Allegorice sic dicitur] apud Davidem, benevolentia & fra-

1 Στασιώτης. Ἀντιφ.] Ex Harpocratione.

2 Δορυφόρους· τοὺς δὲ ἠδ.] Verba hæc transposita esse existimo, quæ cum Pearsonio sic legenda putem, τοὺς δὲ δορυφόρους ἠδυνάτησαν.

3 Στάσιμον. εἶδος μέλ.] Ex Enarratore Comici ad *Ranas*, pag. 272.

4 Ὁρᾶτε μέν με δ.] Hæc sunt verba Aristoph. *Ecclesiaz.* pag. 736. (494. Ed. Bas. *P.*)

5 Σταυρὸς ἐπὶ τὸ Βόρειον τοῦ Φ.] Hæc totidem verbis leguntur etiam apud Codinum *de Orig. CPolit.* Num. XXXIII.

6 Βότρυς κατέσθειν ὀμβρ.] Est versus onirocriticus, ex Astrampsycho sumptus: qui legitur etiam supra v. Βότρυς, ubi suus ei locus est.

7 Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν· τὸ στόμα αὐτ.] Psalm. XVI. 11. ubi vide Theodoretum, cujus interpretationem Suidas more suo hic secutus est.

λησεν ὑπερηφάνειαν. καὶ στέαρ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἡ εὐπάθεια καὶ ἡ εὐκληρία λέγεται. Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν. ἀντὶ τοῦ, μετὰ πάσης ἀδείας τὴν ἀδικίαν λαλοῦσι.

Στέαρ πυροῦ. ὁ κάλλιστος σῖτος, καὶ ἄρτος.

Στέατα. ἄλευρα. καὶ Εὐνάπιος· Ὁ δὲ φέρων γράμματα ἐν χαλκῷ, στέατι περιπεπλασμένα, καθεὶς ἐν πήρᾳ, ἐπιθείς τε καὶ ἄλλους ἄρτους ὁμοίως, ὡς μή τινα γνῶναι τὸ ἀπόρρητον.

Στεγανὰ πλοῖα. στερεά.

Στεγανόν. πυκνόν. σφιγκτόν. καὶ Διόδωρος· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι στεγανὰ ποιήσαντες, παρεχείμαζον. καὶ παροιμία· Βάκχης τρόπον. ἐπὶ τῶν στεγανῶν καὶ σιωπηλῶν. αἱ γὰρ Βάκχαι ἐσίγων.

Στεγανόποδα. στεγανόποδα ζῶα λέγεται, καὶ πλατυώνυχα, κύκνος, χὴν, πελεκὰν, καὶ τὸ τῶν νηττῶν πᾶν γένος· οἷς συμβέβηκε φιλύδροις εἶναι.

Στεγανώτερον. πεπυκνωμένον. συνεχέστερον. Ἐν Ἐπιγράμμασι[1]· Ἀλλά τι καὶ φρονέεις στεγανώτερον. † Οἱ δὲ[2] τοὺς ἀσκοὺς κεντήσαντες, ὁμίχλη στεγανωτάτη συνεσκίαζον τὸν ἀέρα. τῇ αἰθάλῃ. καὶ Αἰλιανός· Ὁ δὲ ἔλεγε στεγανωτάτους εἶναι τοὺς βουλευτὰς, καὶ φυλάττειν τὰ τῆς σκέψεως ἀπόρρητα.

Στέγει. καρτερεῖ, ὑπομένει. Τὸν καυστικὸν δὲ τοῦτον ἥλιον στέγει, ἱδρῶτι θερμῷ πανταχοῦ βεβρεγμένος. καὶ στεγόμενα, κρυπτόμενα. καὶ στεγόντων, ἀνεχόντων, βασταζόντων. Ἰώσηπος· Οἶκος ἦν, δύο κιόνων στεγόντων αὐτοῦ τὸν ὄροφον. [3]Ἀριστοφάνης·

Ὡς εὖ κατηρέψασθε, καὶ ναυβυστικῶς
Κεράμῳ τὸ νῶτον, [4]ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν.

καὶ αὖθις·

Πάτερ[5] Οἰδίπου, πύργοι μὲν, οἳ
Πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω.

τουτέστιν,[6] ὡς ἄν τις τὰ ὄμματα πρόσω ἔχων.

Στεγναί. στερεαί.

Στελγίδες,[7] καὶ καταμάγια. τὰ εἰς τὸ λούεσθαι χρειώδη. καὶ ξύστραι, καὶ λέκυθος, καὶ ξυστροφύλαξ, εἴδη λουτροῖς ἐπιτήδεια.

Στελεόν. τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον.

Εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στελεὰ πάντα τίκτετε,
Οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχε.

Βάβριος φησὶν ὁ μυθογράφος.

Στέλεχος. εἰ μὲν ὁ κορμὸς, ἤγουν ἡ ῥίζα· παρὰ τὸ τέλος ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ στερεόν. εἰ δὲ οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι· παρὰ τὸ εἰς τέλος ἔρχεσθαι.

ternus amor. *Sebum suum concluserunt, & ipsorum os locutum est superbiam.* *Pinguedo* etiam in divina scriptura prosperitas & opulentia dicitur. *Egredietur tanquam ex pinguedine injustitia eorum.* Id est, cum omni confidentia injustitiam loquuntur.

Στέαρ πυροῦ. Pinguedo frumenti. Id est, optimum frumentum, & [optimus] panis.

Στέατα. Farina subacta. Fermentum. Eunapius: *Ille autem literas in æneo vasculo ferens, farina subacta obductas, eas in peram conjecit, aliosque panes imposuit, ne quis arcanum cognosceret.*

Στεγανὰ πλοῖα. Navigia firma, nec rimas ullas habentia, per quas aqua intrare possit.

Στεγανόν. Tectum. Densum. Compressum. Strictum. Et Diodorus: *Romani vero cum tecta sibi fecissent, ibi hybernarunt.* Et proverbium: *Bacchæ in morem.* Dicitur de hominibus tectis & taciturnis. Bacchæ enim silebant.

Στεγανόποδα. Palmipedia. Animalia palmipedia dicuntur, olor, anser, pelicanus, & anatum omne genus; quæ aquas amant.

Στεγανώτερον. Tectius. Densius. Pressius. Occultius. In Epigrammate: *Sed animo es tectiore.* † *Illi vero perforatis utribus, densissima caligine aerem obscurarunt.* Favilla nimirum. Et Ælianus. *Ille vero dicebat, consiliarios esse maxime taciturnos, & arcana silentio tegere.*

Στέγει. Tolerat. Sustinet. Fert. *Fervorem autem hunc Solis fert, totus calido sudore perfusus.* Et στεγόμενα, quæ teguntur. Et στεγόντων, sustinentium, portantium. Josephus: *Domus erat, cujus tectum duæ columnæ sustinebant.* Aristophanes: *Quam bene & provide, [testudines,] tergum vestrum testa tectum est, ut plagas ferre possitis.* Et Sophocles:] *Pater Oedipe, turres, quæ urbem tuentur, quantum oculis conjicio, procul sunt.*

Στεγναί. Firmæ. Densæ.

Στελγίδες. Strigiles. Et καταμάγια, lintea, quibus corpus abstergitur. Radulæ quoque, & lecythus, & xystrophylax, instrumenta sunt balneorum usui inservientia.

Στελεόν. Manubrium securis.

Nisi enim vos manubria omnia securium gigneretis,
Nullus agricola securim in ædibus haberet.

Sic Babrius fabularum scriptor inquit.

Στέλεχος. Si pro trunco, vel radice accipiatur; ductum est nomen hoc a τέλος ἔχειν, i. e. finem habere. Sin pro summis ramis arboris; παρὰ τὸ εἰς τέλος ἔρχεσθαι, i. e. ab eo, quod ad finem perveniat.

1 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VII. pag. 587. ubi integrum Epigramma vide.

2 Οἱ δὲ τοὺς ἀσκοὺς κεντ.] Fragmentum hoc connectendum est cum iis, quæ Suidas habet supra v. Κονιορτόν.

3 Ἀριστοφάνης] *Vespis*, pag. 524. (358. Ed. Bas. *P.*)

4 Ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν] Apud Aristophanem legitur, ὥστε ταῖς πλευραῖς στέγειν. Sed scribendum potius puto, ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν: quam lectionem in versione secutus sum.

5 Πάτερ Οἰδίπου, πύργ.] Hæc sunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 271. ut Portus monuit.

6 Ὡς ἄν τις τὰ ὄμματα πρόσω ἔχων] Scholiasta Sophoclis: Ὡς ἄν τις πρόσω ἀφορῶν τεκμαίροιτο. ὡς ἄν τις τὰ ὄμματα πόῤῥω ἔχων. Hinc Suidam supplebis & emendabis.

7 Στελγίδες, καὶ καταμάγια] Lege, στλεγγίδες καὶ καταμαγεῖα. Locus autem hic excerptus est ex Artemidori *Onirocr.* lib. I. cap. LXVI. ut Pearsonius recte observaverat.

Στελίχων. ὄνομα κύριον. ὃς [1] σὺν Ῥουφίνῳ ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὁνωρίου ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζον.

Στέμμα. στεφάνη. πλήρωμα.

Στέμφυλον. τὸ ἔκδυμα τῆς σταφυλῆς, ἢ τῶν ἐλαιῶν· οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο.

Στενά μοι πάντοθεν. ζήτει ἐν τῷ Δαβίδ.

Στένει. στενάζει.

Στενοκωκύτους τρίχας. ἐν αἷς στενάζει πιλλομένη. [2] Ἀριστοφάνης·

Ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.

ἤγουν ἐκτιλῶ, ἀνασπάσω.

Στενολεσχεῖν [3] περὶ καπνοῦ. τὸ λεπτολογεῖν. στενὸς γὰρ καὶ ἀμυδρὸς ὁ καπνός. παρὰ δὲ τὸ στενὸν εἴληπται τὸ στενολεσχεῖν.

Στενολέσχης. λεπτολόγος. καὶ στενολεσχία, τὸ αὐτό.

Στενόχωρος. ὁ ἐστενωμένος τόπος.

Στενωπός. [4] στενορύμη δίοδον. καὶ στενωπεῖον.

Στεντόρειος φωνή. ἢ τοῦ Στέντορος.

Στεῤῥά. στερεά, καὶ ἰσχυρά.

Στέργηθρον. ὁ πόθος.

Στέργω. δοτικῇ. Ἐκεῖνος οἶμαι δυνάμει στέργειν ἠναγκάζετο τούτοις. αἰτιατικῇ δέ· Ὁ μὲν στέργει τὴν κάτω χώραν.

Στερέμνιον. στερεόν. ἰσχυρόν.

Στερεομετρία.

Στερέωμα.

Στεῖρα. στεῖρα. μὴ τεκοῦσα. καὶ στερεοποιοῦντες, ἀντὶ τοῦ στεροῦντες.

Στέριφος. στεῖρος, καὶ ἄγονος. παρὰ τὸ στερεὰν ἔχειν τὴν ὑστέραν. Αὐτὸς δὲ διὰ τοῦ ἕλους, ᾗ στεριφώτερός τε ἦν, καὶ ἥκιστα ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἑωρᾶτο, ὑπέβη. καὶ Θουκυδίδης· Τὰς πρώρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον, στεριφωτέρας ἐποίησαν. ἀντὶ τοῦ στερεωτέρας.

Στερίφοις. στερεοῖς, ἢ πυκνοῖς. Εἰ δέ τι ὑπάρχειν τῶν τελματωδῶν, τοῦτο βαθείαις τάφροις στέριφον πάντη ἐπεδείκνυντο. καὶ στεριφοποιῶ, τὸ ἰσχυροποιῶ. καὶ [5] στερίφοπλος, ὁ μικρὸς πέπλος.

Στερκτέον. Ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχη στερκτέον. ζήτει ἐν τῷ Ταρίχη.

Στέρνα [6] χθονός, καὶ νῶτα χθονός. τὰ πεδιώδη, καὶ εὐρέα· καθάπερ αὖ πάλιν αὐχένας, τὰ στενά. Σοφοκλῆς· Στερνούχου χθονός. ἀντὶ τοῦ, γῆς ἐπιπέδου.

Στελίχων. Stilico. Hic & Rufinus sub Arcadio & Honorio ambo simul omnia diripiebāt.

Στέμμα. Corona. Plenitudo.

Στέμφυλον. Uvarum vel olearum folliculi; quibus opsonii loco olim utebantur. Vinacea. Fraces.

Στενά μοι πάντοθεν. Undique mihi sunt angustiæ. Quære in voce Δαβίδ.

Στένει. Gemit. Suspirat. Lamentatur.

Στενοκωκύτους τρίχας. Capillos, qui, dum evelluntur, gemitum alicui exprimunt. Aristophanes: *Capillos tuos evellens, gemitum & fletum tibi exprimam.*

Στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ. Subtiliter de fumo disputare. Fumus enim est res levis & inanis. Στενολεσχεῖν autem compositum est ex στενὸν, [& λέσχη.]

Στενολέσχης. Qui de rebus frivolis subtiliter disputat. Et στενολεσχία, disputatio de rebus frivolis & levibus.

Στενόχωρος. Locus angustus. Locorum angustiæ.

Στενωπός, & στενωπεῖον. Angustus vicus. Angiportus.

Στεντόρειος φωνή. Stentorea vox.

Στεῤῥά. Solida. Firma. Robusta.

Στέργηθρον. Desiderium. Amor.

Στέργειν. Dativo jungitur. Contentum esse aliqua re. In aliqua re acquiescere. *Ille, ut opinor, in his acquiescere cogebatur.* Item, accusativo. Amare. *Ille quidem inferiorem regionem amat.*

Στερέμνιον. Durum. Robustum. Solidum. Firmum.

Στερεομετρία. Solidorū corporum dimensio.

Στερέωμα. Firmamentum.

Στεῖρα. Sterilis. Quæ non peperit. Et στεριφοποιοῦντες, firmantes.

Στέριφος. Sterilis, & infœcunda. [Sic dicta,] quod duram habeat matricem. [Item, στέριφος, durus, solidus, firmus.] *Ille vero per paludem, qua durior erat, & ab hostibus minime conspiciebatur, transivit.* Et Thucydides: *Proras navium decurtatas firmiores fecerunt.*

Στερίφοις. Solidis. Firmis. Vel, densis. *Si quis vero locus nimium uliginosus ac palustris esset, eum profundis fossis solidum reddiderunt.* Et στεριφοποιῶ, firmum & solidum reddo. Et στερίφοπλος, parvus peplus.

Στερκτέον. *Si non adsunt carnes, salsamento nos contentos esse oportet.*

Στέρνα χθονός, καὶ ν. Pectora & dorsa terræ. Id est, loca campestria & plana: ut cervices, loca angusta. Sophocles: *Terræ latæ.* Vel planæ.

1 Ὃς σὺν Ῥουφίνῳ, ἐπὶ Ἀρκ.] Vide supra v. Ῥουφῖνος.
2 Ἀριστοφάνης] *Lysistrata*, pag. 864. (551. Ed. Bas. *P.*)
3 Στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ] Aristophanes *Nubibus*, pag. 143. (78. Ed. Bas. *P.*)

Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ.

Huc Suidas respexit.

4 Στενορύμη δίοδον. καὶ στεν.] Salmasius ad Achill. Tat. pag. 728. distinguit & legit, στενορύμη. δίοδος, καὶ στενωπίον: quod probo.

5 Στερίφοπλος, ὁ μικρὸς πέπλος] Suidas procul dubio scripserat, στειρόφοπλος, ὁ μικρόπεπλος. Nam τὸ στερίφοπλος plane aliud significat: nimirum, ὁ στερεοῖς ὅπλοις ἐνδεδυμένος. Num autem recte στειρόφοπλος exponatur per μικρόπεπλος, Lector viderit. Nobis enim, ut obiter hoc moneamus, interpretatio ista suspecta est. Confer etiam Nostrum infra v. Στέρφος, ubi στερφόπεπλος occurrit.

6 Στέρνα χθονός, καὶ νῶτα χθ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Oedip. Colon.*, pag. 294. ut Portus monuit.

Στερνοτύπτης. ὁ τὸ στῆθος τύπτων. καὶ στερνοτυπτούμενος.

Στέρνοις. στήθεσι.

Τόν τε περὶ στέρνοις κόσμον ὀδοντοφόρον.[1]

Στέρξω. ὑπομενῶ. Σοφοκλῆς[2]·

Τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ·
Ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι
Ἔσται τολοιπὸν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ.

Πολύβιος· [3]Νῦν δὲ (οὐ περὶ ἡμῶν γὰρ ἐπιορκεῖν) τὰ παρόντα στέργομεν.

Στερρὸν[4] ἀντικνήμιον. Φησὶν Ἀριστοφάνης περὶ Λακρατίδου. τὸ σκληρὸν καὶ γεγηρακὸς καὶ αὖον. ὥσπερ κατὰ ἀντίθεσιν ἐπὶ τῶν ἀκμαζόντων, τὸ χλωρόν. Θεόκριτος· Γόνυ χλωρόν. ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖον, καὶ νέον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλάμων, οἳ ὄντες μὲν χλωροὶ, ἁπαλοί εἰσι· ξηραινόμενοι δὲ, ἰσχυροὶ γίνονται. εὐφήμως οὖν εἶπε, στερρὸν, ἀντὶ τοῦ ξηρόν.

Στερόπη. ὄνομα κύριον.

Στεροπή. ἀστραπή. λαμπηδών.

——[5] Λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς
Ἀΐξας ὀξὺς νότος ὡς λήγει,
Καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.

ἀντὶ τοῦ, οὐ κατέχει αὐτὸν ἡ μανία, ἀλλὰ λήγει, ὡς ὀξὺς νότος. τουτέστι, ταχέως. ὡς γενομένων τινῶν σημείων ἐν τοῖς πνεύμασιν, ὥστε παραμένειν αὐτὰ, ἢ ταχέως πεπαῦσθαι. ὡς ἐν τῇ κωμῳδίᾳ·

Ἀλλ' ἐπέσχε ταχέως· δειλινὸς γὰρ ἤρξατ' ἀλγεῖν.

Στερρός. στερεός. ἰσχυρός.

Στεροῦμαι. γενικῇ. Στερῶ δὲ, αἰτιατικῇ.

Στέρφος. δέρμα. σκέπασμα. καὶ [6]στερφόπεπλος, ὁ Ἡρακλῆς. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Πήρην,[7] καὶ δέψηλον ἀπεσκληρυμμένον αἰγὸς
Στέρφος. ——————

Στεφάνη. ὁ στέφανος. σημαίνει καὶ ὄρους ἐξοχήν.

Στεφάνη. πόλις.

Στεφανηφόρος.[8] Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Στεφανηφόρου ἡρῷον, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις. εἴη δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος, ἤτοι τῶν Ἡρακλέους υἱέων εἷς, τῶν γενομένων ἐκ τῶν τοῦ [9]Θεστίου θυγατέρων· ἢ μή ποτε τοῦ [10]Ἀστικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἡρῷον ἦν, ὡς φησιν Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτθίδος.

Στεφανικὸν τέλεσμα. παρὰ Ῥοδίοις οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ αὐτόνομοι ἦσαν οἱ Ῥόδιοι· βραχὺ δέ τι μέρος Ῥωμαίοις ἐπὶ τιμῇ πέμποντες ἐτήσιον, ὡς οὐ φόρον ἡγεμόσι μᾶλλον, ἢ στέφανον φίλοις διδόντες. τοῦτο καὶ Ἑλληνογαλάταις τοῖς Ἀγκυρανοῖς ἐπιχωριά-

Στερνοτύπτης. Pectus percutiens. Pectus verberans. Et στερνοτυπτούμενος, cujus pectus verberatur.

Στέρνοις. Pectoribus. [In Epigrammate:] *Istumque circa pectora ornatum dentiferum.*

Στέρξω. [Diligam. Amabo.] Feram. Tolerabo. Sophocles: *Hos ego viros nunquam amabo: sed saxosa Scyrus in posterum mihi sufficiet, ut domo mea delecter.* Polybius: *Nunc vero, (non enim nostrum est pejerare) in præsenti rerum statu acquiescimus.*

Στερρὸν ἀντικνήμιον. Aristophanes de Lacratide [loquens, sic vocat] tibiam ejus duram & senio confectam & aridam. Ut contra *viride* dicitur de iis, qui ætate vigent. Theocritus: *Genu viride.* Id est, vigens & juvenile. Translatio ducta est a calamis, qui, dum virent, teneri sunt: arefacti vero, rigidi fiunt & duri. Quare per euphemiam στερρὸν dixit pro ξηρόν.

Στερόπη. Sterope. Nomen proprium.

Στεροπή. Fulgur. Splendor. [Sophocles: *Cessat enim ut Auster velox, splendido sine fulgure ruens; & nunc, postquam ad sanam mentem rediit, novo dolore afficitur.* Id est, Non amplius laborat insania: sed cessat, tanquam Auster celer. Id est, celeriter. [Hoc autem a poeta dictum est,] quod in ventis signa quædam observentur, [ex quibus conjicitur,] eos vel diutius duraturos, vel celeriter cessaturos esse. Ut in Comœdia: *Sed cessavit celeriter: vesperi enim dolere cœpit.*

Στερρός. Solidus. Firmus. Robustus. Durus.

Στεροῦμαι. Privor. Genitivo jungitur. At στερῶ, privo: accusativo [personæ, & genitivo rei.]

Στέρφος. Corium. Pellis. Tegumentum. Et στερφόπεπλος, pelle indutus. Epithetum Herculis. Et in Epigrammate: *Peram, & crudam duramque pellem capræ.*

Στεφάνη. Corona. Significat & montis cacumen, sive verticem.

Στεφάνη. Stephane. Urbs.

Στεφανηφόρος. Coronifer. Antiphon in oratione adversus Nicoclem. Stephanephori fanum, ut videtur, Athenis fuit. Fuerit autem Stephanephorus hic, vel unus filiorum Herculis, ex Thestii filiabus susceptorum: vel, fanum hoc fortasse fuerit Attici Stephanephori, ut ait Hellanicus libro II. *Atthidis.*

Στεφανικὸν τέλεσμα. Tributum coronarium, apud Rhodios sic dictum. Rhodii enim, cum liberi essent, Romanis exiguum quoddam munus honoris causa quotannis mittebant, non tanquam tributum dominis, sed ut coronam amicis. Hoc etiam genus loquendi Gallo-

1 Τόν τε περὶ στέρν.] Pentameter hic legitur Anthol. lib. VI. cap. II. Epigr. II. ut Portus itidem monuit.

2 Σοφοκλῆς] *Philoctete*, pag. 402.

3 Νῦν δὲ (οὐ περὶ ἡμῶν γὰρ ἐπιορκ.) τὰ παρ.] Male hæc Polybio tribuuntur. Sunt enim verba Joannis Antiocheni de Sexto Pompejo, Pompeji M. filio, qui diu post Polybium vixit. Vide Nostrum supra v. Πομπήϊος, Ῥωμαίων στρατ. ubi locus integer ex Joanne Antiocheno adducitur.

4 Στερρὸν ἀντικνήμιον. Φησὶν Ἀριστ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 382. (271. Ed. Bas. *P.*)

5 Λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στερ.] Hæc sunt verba Sophoclis *Ajace*, pag. 16, 17. ut Portus monuit.

6 Στερφόπεπλος, ὁ Ἡρακλῆς] Lycophron *Cassandr.* v. 652. Τοῦ στερφοπέπλου, Σκαπανέως, Βουχίδου. Scholiasta: Στερφοπέπλου, τοῦ Ἡρακλέος, τοῦ τὴν λεοντῆν ἐνδεδυμένου. στέρφος γὰρ, τὸ τοῦ λέοντος δέρμα. ἐκέχρητο δὲ αὐτῷ ἀντὶ περιβολαίου. Huc Suidas respexit.

7 Πήρην, καὶ δέψ.] Verba hæc decerpta sunt ex Epigrammate Leonidæ, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus supra v. Κυνοῦχος.

8 Στεφανηφόρος. Ἀντιφ.] Ex Harpocratione.

9 Θεστίου] Alii cum Θέσπιον vocant.

10 Ἀστικοῦ] Lege, Ἀττικοῦ. ut habet Harpocratio.

ζει τὸ λόγιον. Στεφανικὸν γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἐν χάριτος λόγῳ διδόμενον.

Στεφανίτης. ὁ ἐστεφανωμένος.

Στέφανος. [1] Ἀριστοφάνης· Φέρε παῖ στέφανον· κατὰ χειρῶν ὕδωρ φερέτω τις. τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς εὐωχουμένοις περιέκειντο στέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρανίον, ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θέρμης.

Στεφανοπώλης. ὁ τοὺς στεφάνους πωλῶν.

Στεφανῶν [2] τοὺς νενικηκότας. ἀντὶ τοῦ τιμῶν. ὡς Δημοσθένης καὶ Λυκοῦργός φησιν· Ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην ἑκατὸν μναῖς ἐστεφανώσατε.

Στεφανωσάμενος καλάμῳ. λιτὸς καὶ ἀπερίεργος ὁ τοιοῦτος στέφανος. ἦν δὲ τῶν Διοσκούρων ἴδιον στεφανοῦσθαι καλάμῳ.

Στεφάνωσις. ἐπὶ οἰκοδομῆς οἴκου.

Στέφος, καὶ στέφη. καὶ, [3] Αἴθρια στέφη, τὰ ἐξ Ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὡς ἀεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα.

Στείβοντες. πατοῦντες.

Στειλάμενοι. στείλαντες. καὶ στείλασθαι, ἀντὶ τοῦ κρύψαι. [4] Ὀλίγοι δέ τινες δεδιότες, μήποτ' οὐ δυνάμενοι στείλασθαι, καταφανεῖς γένωνται, ἀνέφερον τὸ χρυσίον. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ Περσεὺς ἐβουλεύετο μὲν στείλασθαι, οὐ μὴν ἠδύνατό γε κρύπτειν τὸ γεγονός.

Στειλάμενος. εὐσταλῶς ἐπελθών.

Στείλασθαι. ὁδεῦσαι. πλεῦσαι.

Στειλειός. τὸ τῆς ἀξίνης ξύλον.

—— Τί γὰρ σθένος ἔσκε σιδήρῳ
Ὑμείων, εἰ μή οἱ ἐνὶ στειλειὸν ἀρήρει;

Στεῖρα. ἡ ἄτεκνος. καὶ ἡ τρόπις τοῦ πλοίου. Ὅμηρος·

———— Ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης.

καὶ στειρεύς, ὁ στεῖρος. καὶ Στείριον, ὄνομα ποταμοῦ. καὶ Στειρία, δῆμος τῆς Πανδιονίδος· ἧς ὁ δημότης Στειριεύς· οἷον, Στειριεὺς τὸν δῆμον.

Στείχειν. πορεύεσθαι. καὶ στείχοντες, πορευόμενοι.

Λόγος [5] δ', ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
Στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην· ἐπεὶ
Σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.

Στῆθος. καὶ στηθίδιον, καὶ στηθύνιον, τὸ μικρὸν στῆθος.

Στήλας. θεμελίους.

Στήλη. καὶ ὁ λίθος, ὁ καμπτήρ. [6] Σοφοκλῆς·

Κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων.

græcis Ancyranis familiare est. Στεφανικὸν enim vocant, quicquid muneris & beneficii loco alicui datur.

Στεφανίτης. Coronatus.

Στέφανος. Corona. Aristophanes: *Affer puer coronam: & aquam afferat quis lavandis manibus.* Olim enim illi, qui convivabantur, coronati erant, quod coronæ caput adversus vini calorem refrigerarent.

Στεφανοπώλης. Coronarum venditor.

Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας. Victores coronans. Id est, honorans: ut Demosthenes ait. Et Lycurgus: *Sed & Callisthenem centum minis honoris causa donastis.*

Στεφανωσάμενος καλάμῳ. Coronatus arundine. Hujusmodi corona vilis erat & nulla arte confecta. Proprium autem erat Dioscurorum, arundinea corona coronari.

Στεφάνωσις. Coronatio. [Interdum] de ædificio [dicitur, significans ambitum, qui domum coronæ instar circumdat.]

Στέφος. Corona. Et στέφη, coronæ. Et αἴθρια στέφη, coronæ subdiales. Sive, coronæ, quæ ex Hyperboreis afferebantur: [sic dictæ,] quod semper sub dio collocarentur.

Στείβοντες. Calcantes.

Στειλάμενοι. Tegentes. Latentes. Et στείλασθαι, tegere, occultare, [latere, fallere.] *Pauci autem verentes ne latere non possent, sed delictum eorum manifestum fieret, aurum retulerunt.* Et iterum: *Perseus autem fallere quidem voluit, sed factum celare non potuit.*

Στειλάμενος. Qui expeditionem facit. Qui instructus venit.

Στείλασθαι. Proficisci. Iter facere. Navigare.

Στειλειός. Manubrium securis.

——*Quod enim robur inesset ferro*
Vestro, nisi ei manubrium adaptatum esset?

Στεῖρα. Sterilis. Quæ nullos parit liberos. Item, carina navis. Homerus: *Circum autem carinam unda nigra valde resonabat, nave eunte.* Et στειρεύς, idem quod στεῖρος, sterilis. Et Στείριον, Stirium. Nomen fluvii. Et Stiria, pagus Tribus Pandioniæ: cujus popularis dicitur, Stiriensis.

Στείχειν. Ire. Incedere. Proficisci. Et στείχοντες, euntes, incedentes, proficiscentes. [Sophocles:] *Rem vero, quæ modo mihi in mentem venit huc eunti, animo conjice: quæ parva quidem dictu est, at digna admiratione.*

Στῆθος. Pectus. Et στηθίδιον, & στηθίνιον. Parvum pectus.

Στήλας. Columnas. Fulcra.

Στήλη. [Communiter, columna vel statua. Interdum vero,] meta, sive lapis, circa quem illi, qui certamine curuli certant, currum flectunt. Sophocles: *Ille vero juxta extre-*

1 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 563. (336. Ed. Bas. *P.*) ubi sic legitur:

————Φέρε παῖ στέφανον· καταχεῖσθε·
Κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις.————

2 Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας. ἀντὶ τ.] Ex Harpocratione.

3 Αἴθρια στέφη, τὰ ἐξ Ὑπερβ.] Vide supra v. Αἴθρια.

4 Ὀλίγοι δέ τινες δεδ.] Fragmentum hoc Fulv. Ursinus Polybio tribuit.

5 Λόγος δ', ὃς ἐμπέπτ.] Tres hi senarii leguntur apud Sophoclem *Oedip. Colon.* pag. 309. ut Portus monuit.

6 Σοφοκλῆς] *Electra*, pag. 113. ubi de Oreste verba fiunt.

στήλη δὲ [1] ἐν τάφοις ἐπιτίθεται μόνοις, ἀλλὰ καὶ νικῶσιν ἀνίσταται, καὶ ἐπιγράμματα ἐπιδέχεται.

mitatem metæ currum agens. Stelæ vero non ſolum in ſepulcris ſtatuebantur, ſed etiam victoribus erigebantur, additis inſcriptionibus.

Στήλη τοῦ Φόρου. ζήτει ἐν τῷ Φόρος. [2] Ἐν τῇ ἀψῖδι τῆς καμάρας τοῦ Φόρου ἵστανται δύο στῆλαι, Ἑλένης, καὶ Κωνσταντίνου· καὶ σταυρὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν, γράφων, Εἷς ἅγιος. καὶ δύο ταχυδρόμων ὁμοίως στῆλαι. ἀνετέθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ τὸν Φόρον ἐπάρχοντος.

Στήλη τοῦ Φόρου. Statua Fori. Quære in v. Φόρος. In arcu cameræ Fori collocatæ erant duæ ſtatuæ, Helenæ & Conſtantini; & in earum medio crux, cui inſcriptum erat: *Unus Sanctus.* Item duæ Curſorum ſtatuæ: quæ erectæ fuerunt a Præfecto Fori.

Στήλη σταυροῦ. ὀπίσω ἐν τῷ Σταυρός. Στήλην τῆς μητρὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐν τῷ Αὐγουστεῖον. περὶ στηλῶν Ἡρακλείων, ἐν τῷ Γάδειρα. † Ἐν τῷ Περιπάτῳ ἔφιπποι στῆλαι ἵσταντο Γρατιανοῦ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ Θεοδοσίου, καὶ κυρτοῦ Φιρμιλιανοῦ, πρὸς γέλωτα.

Στήλη σταυροῦ. Stele crucis. Supra in v. Σταυρός. De ſtatua matris Conſtantini M. vide in v. Αὐγουστεῖον. De columnis Herculeis, vide in v. Γάδειρα. † In Peripato erectæ erant ſtatuæ equeſtres Gratiani, & Valentiniani, & Theodoſii, & gibboſi Phirmiliani, riſus gratia.

Στήλην [3] Ἡρακλέους. ἐν τῷ Βασιλική. καὶ ἑτέρας στήλας διαφόρους.

Στήλην Ἡρ. Statuam Heraclii. [De ea vide] in v. Βασιλική. Item, de diverſis aliis ſtatuis.

Στήλην. ἐν τῷ Βρεύνη.

Στήλην. Columnam. Statuam. [Quære in] v. Βρεύνη.

Στήλην Πουλχερίας. ἐν τῷ Πουλχερία.

Στήλην Πουλχ. Statuam Pulcheriæ. In v. Πουλχερία.

Στήλην. ἐν τῷ Χελώνη. ἐν τῷ Προκόπιος. [4] Ἀρκαδίας τῆς δευτέρας γυναικὸς Ζήνωνος στήλη ἐστὶν ἐν Ἀρκαδιαναῖς, ἐν τοῖς πλησίον μέρεσι τῶν βάθρων, τῶν λεγομένων Τόπων, ἐν τῷ τοῦ [5] Ἀρχιστρατήγου· ἔνθα Ζήνων ἔκρινε τοὺς μετὰ Βασιλίσκου· καὶ Σέκρετον τὸν τόπον ἐποίησεν. ἡ δὲ πρώτη τοῦ Ζήνωνος γυνὴ Ἀριάδνη ἦν· ἧς ἡ στήλη μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἵσταται [6] ἐν τῇ Βασιλικῇ. † [7] Ἐν τῷ Τριβουναλίῳ τοῦ Παλατίου στήλη ἦν Εὐδοκίας, τῆς γυναικὸς Θεοδοσίου, καὶ αὐτοῦ δὲ Θεοδοσίου, Μαρκιανοῦ τε, καὶ Κωνσταντίνου. ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως Ἡρακλείου.

Στήλην. Stelen. Statuam. Vide in v. Χελώνη: itemque in v. Προκόπιος. Arcadiæ ſecundæ uxoris Zenonis ſtatua collocata eſt prope Gradus, qui vocantur Topi, in regione Michaelis Archangeli, in Thermis Arcadianis. Ibi olim judicium exercuit Zeno in eos, qui Baſiliſci partes ſecuti fuerant: & locum illum fecit Secretum. Prima autem Zenonis uxor erat Ariadne, cujus ſtatua, uti & mariti ejus, poſita eſt in [porta] Regia. † In Tribunali Palatii collocatæ erant ſtatuæ, Eudociæ uxoris Theodoſii, & ipſius Theodoſii, & Marciani, & Conſtantini: ubi [ſolennes] fiebant ſaltationes duarum factionum, uſque ad Heraclium.

Στήλη. καὶ στηλιτευτικὸς λόγος ἐστὶν, ὁ παρά [8] τινι τῶν πεπλασμένων περιερχόμενος διὰ μόνων τῶν πράξεων, εἰ τύχοι δὲ καὶ συγκρίσεως. τούτου [9] δὲ διαφέρει ὁ ψόγος· ὅτι διὰ τῶν ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων περιάγεται, οἷον γένους, ἀνατροφῆς, πράξεως, συγκρίσεως. Στηλιτευτικὸς δὲ λέγεται ἐκ μεταφορᾶς τῆς στήλης, ἢ ἐστι λίθος, ἢ χαλκὸς ἐπιμήκης, τετραγώνῳ σχήματι ἱδρυμένος· ἐν ᾗ γέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. πολλάκις δὲ καὶ εὐεργετῶν εὐεργεσίαι ἀναγράφονται.

Στήλη. Columna. Cippus. Et στηλιτευτικὸς λόγος, oratio ſteliteutica, ſive invectiva. Ea eſt, quæ in facta alicujus invehitur, per ſolas actiones progrediens, & interdum etiam, ſi res ita ferat, per comparationem. Ab hac differt vituperatio, quippe quæ per capita encomiaſtica, ut genus, educationem, facta, & comparationem, progreditur. Oratio autem ſteliteutica ſic dicta eſt per metaphoram ductam a ſtele, quæ eſt lapis vel æs oblongum, forma quadrangula erectum, in quo inſcribuntur facinora ejus, qui infamatur. Sæpe tamen etiam beneficia eorum, qui bene de nobis meriti ſunt, [in ſtelis] inſcribuntur.

Στηλὶς, στηλίδιον. ἡ μικρὰ στήλη.

Στηλίς. Columella. Parva columna.

1 Ἐν τάφοις ἐπιτίθεται μ.] Addita negatione ſcribendum eſt, οὐκ ἐν τάφοις ἐπιτίθεται, &c. ut Portus recte monuit.

2 Ἐν τῇ ἀψῖδι τῆς καμ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Ἑλένη: itemque apud Codinum *de Orig. CPolit.* Num. XXXII.

3 Ἡρακλέους] Lege, Ἡρακλείου, i.e. Heraclii. Vide ſupra v. Βασιλική.

4 Ἀρκαδίας τῆς δευτ.——ἵσταται ἐν τῇ βασιλικῇ] Hæc leguntur etiam ſupra v. Ἀρκαδία: itemque apud Codinum *de Orig. CPolit.* Num. XXXVII.

5 Ἀρχιστρατήγου] Portus male putabat, voce hac ſignificari *Prætorem*; cum pro more recentiorum Græcorum Michael Archangelus hoc loco ſic appelletur. Confer Nos ſupra ad v. Ἀρκαδία.

6 Ἐν τῇ βασιλικῇ] Supple, ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ: ut legitur ſupra v. Ἀρκαδία, & apud Codinum loco laudato.

7 Ἐν τῷ Τριβουναλίῳ τοῦ Παλατ.] Eadem habet modo laudatus Codinus Num. XLI.

8 Παρά τινι τῶν πεπλασμένων] Quid hoc? An legendum eſt, περὶ τῶν τινὶ πεπραγμένων? Sic putem. Lectio enim vulgata inepta eſt.

9 Τούτου δὲ διαφέρει ὁ ψόγος· ὅτι διὰ τῶν ἐγκωμ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, excerpta ſunt ex Nonno in Gregorii Nazianz. *Steliteut.* 1. Apud eum autem cum plura legantur, locum integrum Lectori hic exhibebo: Διαφέρει δὲ ψόγου ὁ στηλιτευτικὸς, ὅτι ὁ μὲν ψόγος διὰ τῶν ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων περιέρχεται, οἷον, γένους, ἀνατροφῆς, πράξεων, συγκρίσεως. Στηλιτευτικὸς δὲ εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς στήλης. Στήλη δὲ ἐστιν, ἢ λίθος, ἢ χαλκὸς, ἐν ἐπιμήκει τετραγώνῳ σχήματι, ἐν ᾗ ἐγγέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. οἷον Ἀθηναῖοι τὸν Ζηλείτην Ἄρθμιον, τὸν διαφθείροντα τοὺς Ἕλληνας χρήμασιν, ἐπὶ τῷ μᾶλλον ὑπακοῦσαι τῷ Πέρσῃ, ἐν στήλῃ ἀνέγραψαν, ἀτιμώσαντες καὶ αὐτὸν, καὶ ἅπαν τὸ γένος αὐτοῦ, ἐξουσίαν δεδωκότες ἐν τοῖς γράμμασι τῷ βουλομένῳ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐγγράψαντες καὶ τὴν αἰτίαν ἐν αὐτῇ τῇ στήλῃ, ἥτις ἦν αὐτῷ τῷ Ἀρθμίῳ ψόγος· ὅτι, φησὶ, τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγεν. εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι πολλάκις καὶ εὐεργετῶν αἱ εὐεργεσίαι ἐν ταῖς στήλαις ἀνεγράφοντο· ὥσπερ ἡ τοῦ Λεύκωνος τοῦ ἄρχοντος Βοσπόρου ἀνεγράφη ἐν Ἀθήναις. Hæc Nonnus.

Στη-

Στηλιτευθῆναι. φανερῶς δημοσιευθῆναι. ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν δημοσίᾳ προτιθεμένων μεταφορικῶς.

Στηλιτευθῆναι. Publice infamari. Proscribi. Per translationem ductam a stelis, quæ in locis publicis eriguntur.

Στήνια,[1] καὶ Σκίρα. ἑορταὶ γυναικῶν.

Στήνια, καὶ Σκ. Stenia, & Scira. Festa mulierū.

Στήωσι. στῶσι.

Στήωσι. [Poetice pro] στῶσι. Steterint. Stent.

Στήριγμα[2] ἄρτου. οὐ μόνον σῖτος, καὶ κριθὴ, ἀλλὰ πᾶν τὸ τρέφειν δυνάμενον.

Στήριγμα ἄρτου. Fulcrum panis. [Sic appellatur] non solum frumentum & hordeum; sed etiam omnis cibus, quo alimur.

Στηριγμός. ὁ ἑδρασμός.

Στηριγμός. Fulcrum. Firmamentū. Statumē.

Στησάμενος. ποιήσας. Περὶ τοῦ Καλλίνικον καὶ Βάῤῥας τὸν ἀγῶνα στησάμενος.

Στησάμενος. Qui statuit. Qui fecit. *Qui circa Callinicum & Barrhas certamen instituit.*

Στησιχόρειος. ἡ τοῦ Στησιχόρου πύλη.

Στησιχόρειος πύλη. Stesichori porta.

Στησίχορος, Εὐφόρβου, ἢ Εὐφήμου ὡς δὲ ἄλλοι, Εὐκλείδου, ἢ Ὑέτους, ἢ Ἡσιόδου· ἐκ πόλεως Ἱμέρας τῆς Σικελίας. καλεῖται γοῦν Ἱμεραῖος. οἱ δὲ ἀπὸ Ματαυρίας τῆς ἐν Ἰταλίᾳ. οἱ δὲ ἀπὸ Παλλαντίου τῆς Ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν ἐλθεῖν φασὶν εἰς Κατάνην, κἀκεῖ τελευτῆσαι, καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς πύλης, ἥτις ἐξ αὐτοῦ Στησιχόρειος προσηγόρευται. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν νεώτερος Ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ, ἐπὶ τῆς λζʹ. ὀλυμπιάδος γεγονώς. ἐτελεύτησε δὲ ἐπὶ τῆς νϛʹ. εἶχε δὲ ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον Μαμερτῖνον· καὶ ἕτερον Ἡλιάνακτα, νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικός. καὶ ἔστιν αὐτοῦ τὰ ποιήματα Δωρίδι διαλέκτῳ ἐν βιβλίοις κϛʹ. φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον Ἑλένης τυφλωθῆναι. πάλιν δὲ γράψαντα Ἑλένης ἐγκώμιον ἐξ ὀνείρου, τὴν[3] παλινῳδίαν ἀναβλέψαι. ἐκλήθη δὲ Στησίχορος, ὅτι πρῶτος κιθαρῳδίᾳ χορὸν ἔστησεν· ἐπεί τοι πρότερον Τισίας ἐκαλεῖτο.

Στησίχορος. Stesichorus, Euphorbi, vel Euphemi, vel, ut alii, Euclidis, vel Hyetis, vel Hesiodi F. Himera urbe Siciliæ oriundus: unde Himeræus dictus est. Alii vero Matauria, [urbe] Italiæ [oriundum tradunt.] Alii [ajunt,] cum Pallantio Arcadiæ urbe profugum, Catanam migrasse, ibique obiisse, & sepultum fuisse ante portam, quæ ab eo Stesichorea dicta fuerit. Tempore fuit junior Alcmane Lyrico, natus Olymp. XXXVII. Obiit Olymp. LVI. Fratrem habuit Mamertinum, Geometriæ peritum, & alterum Helianactem, Legislatorem. Fuit autem Lyricus, ejusque poemata Dorica dialecto scripta sunt, libris XXVI. Dicitur vero scripta vituperatione Helenæ, visum amisisse: contra vero, cum in somnis monitus ejusdem encomium scripsisset, propter palinodiam istam visum recepisse. Dictus est autem Stesichorus, a στῆσαι, & χορός: quod primus chorum instituerit, cum cantu citharæ conjunctum. Ante enim vocabatur Tisias.

Στιβάδες. τράπεζαι. ἢ στρωμναί.

Στιβάδες. Mensæ ex herbis vel frondibus arborum exstructæ. Vel, strata, tori.

Στιβάδες[4] Φορμίωνος. ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. στρατηγὸς δὲ ἦν καὶ πολεμικὸς ὁ Φορμίων. στιβάδες δὲ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμευνοῦσι. λιτὸς δὲ ἦν, καὶ πολεμικός. καὶ στιβὰς, χαμαικοίτιον,[5] ἀκκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων. καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες. Ὡς δὲ παρῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον, κατεκλίνοντο μὲν ἐπὶ στιβάσιν, ἐπὶ ταπίδων βαρβαρικῶν.

Στιβάδες Φορμίωνος. Strata Phormionis. [Dicitur] de stratis vilibus. Phormio autem erat dux belli, idemque bellicosus. Quare στιβάδες dixit, quod milites humi cubare soleant. Erat autem frugalis & bellicosus. Στιβὰς autem est lectus humi stratus, & ex virgis frondibusque congestis factus. Item, rami arborum [στιβάδες appellantur.] *Ut vero ad cœnam venerunt, in lectis, qui ex frondibus facti erant, supra tapetes barbaricos accubuerunt.*

Στιβαρόν. ἰσχυρόν. [6]Ἰώσηπος· Ὁ δὲ ἐλάσας τὸν ἵππον, ἁρπάζει τινὰ νεανίαν, στιβαρὸν τὸ σῶμα.

Στιβαρόν. Robustum. Josephus: *Ille vero equo concitato adolescentem quendam, qui robusto erat corpore, corripit.*

Στίβη. πηγυλίς. ἢ πάχνη. [7]Ὅμηρος· Στίβη ὑπηοίη. τουτέστιν, ὀρθρινή. καὶ [8]στιβήεις, ἡ ὑπὸ τὴν ἕω γενομένη ψυχρότης τοῦ ἀέρος.

Στίβη. Frigus. Vel, pruina. Homerus: *Frigus matutinum.* Et στίβη, frigus aeris sub auroram.

1 Στήνια, καὶ Σκίρα. ἑορτ.] Aristophanes *Thesmophor.* pag. 531. Ed. Bas.

Προεδρίαν ταύτῃ δίδοσθ' Στηνίοισι καὶ Σκίροις.

Huc Suidas respexit. Notanda est autem diversitas lectionis. Nam pro Τηνίοισι, ut hodie exemplaria Aristophanis habent, Suidas olim legit Στηνίοισι, ut ex hoc loco patet. Bisetus reponendum putabat Θησείοισι; quam lectionem Æmilius Portus in Editione sua, quæ Genevæ prodiit, in textum recepit: sed male. Rescribendum enim potius erat Στηνίοισι, non solum auctoritate Suidæ, sed etiam Hesychii, apud quem in serie sua & hæc nota occurrit: Στήνια. ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ διασκώπτουσι καὶ λοιδοροῦσι. Videtur enim & ille ad citatum locum Aristophanis respexisse. Huc accedit auctoritas Photii in Lexico MS. cujus verba hæc sunt: Στήνια. ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἡ ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος. ἐλοιδοροῦντο δὲ ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις. Meursius, quod miror, in *Græcia Fer.* festi hujus nullam mentionem facit.

2 Στήριγμα ἄρτου. οὐ μόνον σῖτ.] Ex Theodoreto ad Psalm. CIV. 16. pag. 819.

3 Τὴν παλινῳδίαν] Scripserim, διὰ τὴν παλινῳδίαν.

4 Στιβάδες Φορμίωνος.] Aristophanes in *Pace*, pag. 646.

Πολλὰ γὰρ ἠνεσχόμην

Πράγματ' ἔτι, καὶ στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων.

Huc Suidas respexit. Vide etiam infra v. Φορμίων.

5 Ἀκκούβιτον] Vide Casaub. ad Æl. Lamprid. pag. 151. Edit. Paris.

6 Ἰώσηπος.] Lib. VII. *de Bello Jud.* cap. XV. pag. 952.

7 Ὅμηρος] Odyss. P. v. 25.

8 Στιβήεις] An pro στίβη? Sed id vix mihi persuaserim. Quare malim στίβη. Solet enim sæpe Suidas voces, quas in serie sua explicat, in eadem nota semel iterumque repetere: quoties nempe interpretationes ex diversis Grammaticis adducit.

Στιβία,

Στιβία, καὶ στίβος. ἡ ὁδός. Αὐτὸν προπέμψας, τὸν ἐκείνου στίβον ᾔει. ἀρσενικόν, ὁ στίβος. καὶ [1] Ἡρόδοτος· Οἱ δὲ δὴ Πέρσαι τὸν πρότερον ἑωυτῶν γενόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ἦσαν. καὶ [2] Πολύβιος· Κατὰ τὸν αὐτὸν στίβον.

Στιβία, & στίβος. Via. *Illo præmisso, viam ejus ibat.* Masculino genere dicitur, ὁ στίβος. Et Herodotus: *Persæ vero in itinere faciendo priorem viam tenuerunt.* Et Polybius: *Per eandem viam.*

Στίβωνος. ὄνομα κύριον.

Στίβωνος. Stibonis. [Genitivus a recto Στίβων.] Nomen proprium.

Στιβότης. ὄνομα ποταμοῦ.

Στιβότης. Stibotes. Nomen fluvii.

Στιγεύς. τὸ κεντητήριον.

Στιγεύς. Subula Stimulus. Aculeus.

Στίγματα. πληγαί. τραύματα. ἢ ποικίλματα. Αἰλιανός· [3] Τὰ βιβλία καταφλέξας τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθηλυμμένων στιγμάτων, τὴν σποδὸν ἀναδεύσας κηρῷ ὑγρῷ, καὶ ἐπιπλάσαιτο.

Στίγματα. Plagæ. Vulnera. Vel, puncta, & notæ, quibus aliquid distinguitur. Ælianus: *Nefariarum & impiarum & effœminatarum literarum libris crematis, cinerem eorum cera liquefacta misceat & illinat.*

Στιγμή. [4] Στιγμή ἐστι γραμμῆς πέρας, ἥτις ἐστὶ σημεῖον ἐλάχιστον. Κέντρον δὲ ἐστὶν ἀρχὴ γραμμῆς. Μονὰς δὲ ἐστὶν ἀρχὴ ἀριθμοῦ. ἑκάτερον γὰρ ἀρχή. προσθετέον δὲ τό, οὗ ἐστιν ἀρχή.

Στιγμή. Punctum. Punctum est lineæ extremum, notaque minima. Centrum vero, est lineæ principium. Unitas, est principium numeri. Nam utrumque est principium: sed addendum est, cujus sit principium.

Στιζόμενος. τυπτόμενος. [5] Ἀριστοφάνης·

Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα, στιζόμενος βακτηρίᾳ.

Στιζόμενος. Qui pungitur. Qui verberatur. Aristophanes: *Perii, qui baculo verberor.*

Στιλβίδης. [6] μάντις ἄριστος τῶν τοὺς παλαιοὺς χρησμοὺς ἐξηγουμένων, εὐδόκιμος, καὶ περιβόητος.

Στιλβίδης. Stilbides. Vates optimus & clarissimus inter eos, qui vetera oracula interpretantur.

Στιλβωνίδης. [7] ὁ λαμπρὸς ἀπὸ βαλανείου, καὶ κεκαλλωπισμένος. ἢ ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· Ὦ Στιλβωνίδη.

Στιλβωνίδης. A balneo nitens. Ornatu splendens. Vel, nomen proprium. Aristophanes *Avibus: O Stilbonide.*

Στιλβηδόνος. λαμπηδόνος.

Στιλβηδόνος. Splendoris. Fulgoris.

Στιλβηδόν. ἐπίρρημα, λαμβανόμενον ἐκ τοῦ στίλβω, τὸ λάμπω.

Στιλβηδόν. Splendide. Adverbium, deductum a verbo στίλβω, splendeo, luceo.

Στίλη.

Τί οὐκ [8] ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;

τὸ παρ' ἡμῖν πιλωτόν, καὶ κιβώτιον.

Στίλη. Exiguum. Minimum. *Quid obstabat, quo minus vel paululum obdormisceremus?* Idem apud nos dicitur πιλωτόν, & κιβώτιον.

Στιλπνόν. λαμπρόν. στίλβον.

Στιλπνόν. Splendidum. Lucidum. Fulgens.

Στίλπων [9] Μεγαρεύς, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου, μαθητὴς Πασικλέους τοῦ Θηβαίου· ὃς ἠκροάσατο Κράτητος τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ [10] Διοκλείδου τοῦ Μεγαρέως. ὁ [11] δὲ Εὐκλείδου, τοῦ Πλάτωνος γνωρίμου. προέστη δὲ καὶ τῆς Μεγαρικῆς σχολῆς, καὶ ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν κ'.

Στίλπων. Stilpon Megarensis, Philosophus, qui fuit sub Ptolemæo primo: discipulus Pasiclis Thebani, qui audierat fratrem Cratetem, & Dioclidem Megarensem: is vero Euclidem, discipulum Platonis. Præfuit etiam Megaricæ Scholæ, & Dialogos scripsit non pauciores viginti.

Στίξ. στίχος. ἡ τάξις.

Στίξ. Series. Acies. Ordo.

Στιπτοί. [12] ἀντὶ τοῦ, πυκνοί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐσθήτων· αἵ τινες ὑφανθεῖσαι ἐς πυκνότητα συνάπτονται. ἢ στερεοί, καὶ πεπιλημένοι. ἀπὸ τοῦ στείβειν, ὅ ἐστι πατεῖν. καὶ [13] Σοφοκλῆς·

Στιπτή γε φυλλάς, ὡς ἐναυλίζοντί τῳ.
Τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα;

Στιπτοί. Densi. Densati. Dictum hoc est a vestibus, quæ, dum texuntur, densantur. Vel, firmi, & constipati. A στείβειν, calcare. Sophocles: *Lectus hic est ex frondibus congestis factus, quasi hic habitaret aliquis. Cætera vero suntne deserta?*

1 Ἡρόδοτος] Lib. IV. pag. 169. sed ubi pro ᾔσαν legitur ἤισαν.

2 Πολύβιος] Lib. II. cap. XXV. ubi legitur, ὑποχωρεῖν κατὰ τὴν αὐτῶν στίβον. Eo enim Suidas respexisse videtur: quamvis vocem στίβον masculino genere efferat, quæ apud Polybium est generis fœminini.

3 Τὰ βιβλία καταφλ.] Confer Nostrum v. Ἀναδεύειν, v. Καταδεύσῃ, & v. Ταινίαι.

4 Στιγμή ἐστι γραμμ.——ἐλάχιστον] Hæc sunt verba Laertii in *Zenone Citt.* Lib. VII. Num. CLIII.

5 Ἀριστοφάνης] *Vespis*, pag. 524. (358. Ed. Bas. *P.*)

6 Στιλβίδης] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Pacem*, pag. 700. (473. Ed. Bas. *P.*)

7 Στιλβωνίδης. ὁ λαμπρ.] Ex Enarratore Comici ad *Aves*, pag. 548.

8 Τί οὐκ ἀπεκ.] Senarius hic legitur apud Aristoph. *Vespis*, pag. 443. (318. Ed. Bas. *P.*) Scholiasta ad illum locum τὸ στίλην interpretatur, ἐλάχιστον.

9 Στίλπων Μεγαρ.] De eo plura vide apud Laertium, & Hesychium Milesium.

10 Διοκλείδου] Reines. *Var. Lect.* lib. III. pag. 364. legendum contendit Εὐκλείδου. Eum vide.

11 Ὁ δὲ Εὐκλείδου] Sic MSS. Paris. At priores Editt. οἱ δὲ Εὐκλείδου: quæ lectio alium prorsus sensum efficit; quippe significans, Stilponem secundum nonnullos audivisse Euclidem, Platonis discipulum. Nos auctoritatem codicum MStorum sequi maluimus.

12 Στιπτοί. ἀντὶ τοῦ, πυκν.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Acharnens.* pag. 380. (269. Ed. Bas. *P.*) sed ubi rectius legitur, στιπτοί. Confer Erotianum v. Στεριφνοί.

13 Σοφοκλῆς] In *Philoctete*, pag. 379. ut Portus monuit. At ibi legitur, στειπτή, per diphthongum ει.

Στίππυον. [1] τὸ ἄκλωστον λίνον. καὶ ζήτει ἐν τῷ Στυππεῖον.

Στῖφος. τάξις πολεμική. ἡ φάλαγξ. συστροφή. [2] πλῆθος συστάσεων.

Στιχάει. περιπατεῖ.

Στιχάριον.

Στιχίδιον. ὁ μικρὸς στίχος.

Στίχος. καὶ τάξις τις. Στίχος δέ, ὁ κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενος, ὁ ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενος.

Στλεγγίς. ἡ ξύστρα. [3] Ξενοφῶν· Τὰ δὲ ἆθλα ἦσαν στλεγγίδες χρυσαῖ. καὶ [4] στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος. Ἀριστοφάνης Γήρᾳ·

Εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.

Δαιταλεῦσιν·

Οὐδ' ἔστιν αὕτη στλεγγίς, οὐδὲ λήκυθος.

καλεῖται στλεγγὶς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα, τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν. ἡ δὲ στλεγγὶς τῶν πρός τι ἐστί, καὶ τῶν οὐ πρός τι. τὰ [5] μὲν γὰρ πρὸς ἕν τι μόνον ἐστί, καὶ οὐκ ἄν τις αὐτοῖς πρὸς ἄλλο τι χρήσαιτο· ὥσπερ τῇ ὄψει πρὸς μόνον τὸ ὁρᾶν. τὰ δὲ καὶ πρὸς ἄλλο τι, πρὸς ὃ οὐ πέφυκε, χρήσαιτο ἄν τις. τῇ γοῦν στλεγγίδι οὐ πρὸς τὸ περιξύεσθαι μόνον χρήσαιτο ἄν τις, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι.

Στοά. τὸ ταμιεῖον. διὰ τὸ παραμήκης εἶναι.

Στοάς [6] τε καρποῦ, βακχείου τε νάματος.

ἐν αἷς ὁ σῖτος, καὶ ὁ οἶνος. Ἀριστοφάνης.

Στοά. ἡ ἐν Ἀθήναις διατριβή. διὰ τοῦ ο μικροῦ. Στωϊκοὶ δέ, οἱ ἀπ' αὐτῆς, διὰ τοῦ ω μεγάλου. [7] ἥτις ὠνομάζετο Πεισιανάκτειος· ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα, Ποικίλη ἐκλήθη. † Τὴν [8] στοὰν τὴν ἐκτὸς Ἐφέσου ἀποτεινομένην εἰς τὸ ἱερόν, [9] θολικὴν κατεσκεύασε Δαμιανὸς Ἐφέσιος σοφιστής.

Στόβηρα. πόλις.

Στολάς. [10] Τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς στολάδος εἰς τὰς πλευράς. ζήτει περὶ τῆς στολῆς Νουμᾶ ἐν τῷ Χλαμύς.

Στόλιον. ἡ στολή. καὶ στολίς, στολίδος.

Ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ στολίδων.

καὶ αὖθις· Μὴ [11] ἐν στολίῳ κατ' οἶκον περιπατεῖν.

Στολὴν [12] λευκὴν κάλλιστον ἐν ὕπνῳ φέρειν.

Στολὴν [13] φορεῖν μέλαιναν, οὐκ ἀληθέα.

Στολὴν δ' ἁλουργόν, εἰς μακρὰν νόσον φέρει.

Στίππυον. Stuppa. Sive, linum non netum.

Στῖφος. Cohors militum. Phalanx. Globus. Caterva.

Στιχάει. Incedit. Ambulat.

Στιχάριον. Versiculus.

Στιχίδιον. Versiculus. Parvus versus.

Στίχος. Et ordo quidam militaris [sic dicitur.] Communiter vero στίχος dicitur versus libri, qui a sinistra ad dextram legitur.

Στλεγγίς. Strigil. Xenophon: *Præmia autem erant strigiles aureæ.* Et στλεγγιζόμενος, qui raditur strigili. Aristophanes in *Senectute: Si pueros sequi oportet, ferentem sphæram & strigilem.* Idem *Dætalensibus: Non est ista strigilis, nec lecythus.* Στλεγγὶς etiam vocatur aurea lamina qua caput mulierum circumdatur. Strigil autem est ex iis, quæ Relata vulgo dicuntur; & simul ex iis, quæ talia non sunt. Nam quædam res ad unum tantum quid referuntur, nec iis ad aliquid aliud uti possis: ut visu tantum ad videndum. Quibusdam vero & ad aliud quid uti possis, ad quod proprie facta non sunt. Nam strigili uti quis potest non solum ad corpus radendum, sed etiam ad aquam hauriendam.

Στοά. [Proprie, porticus. At apud Aristophanem etiam significat,] cellam penuariam: quod sit oblonga. *Cellasque penuarias frumenti & Bacchici liquoris.* Sive, in quibus frumentum & vinum reconduntur.

Στοά. Porticus, in qua Stoici Athenis docebant. [Scribitur] per ο parvum. At Στωϊκοί, Stoici, qui ab ea appellati sunt, per ω magnum. Hæc porticus [olim] appellabatur Pisianactia: postea vero, cum picta esset, Pœcile, i. e. Varia. *Porticum illam, quæ extra Ephesum porrigitur ad templum, Damianus Ephesius Sophista rotunda forma exstruxit.*

Στόβηρα. Stobera. Urbs.

Στολάς. Stolas. [Genus vestis, vel armaturæ.] *Sagitta ictus per clypeum & stoladem in costas adacta.* De stola Numæ quære in v. Χλαμύς.

Στόλιον. Stola. Parva stola. Et στολίς, idem. *Purum exprimens nectar ex stolis.* Et iterum: *Ne toga indutus intra ædes obambules.*

Στολὴν λευκ. *Stolam candidam in somno gestare, optimum est.*

Vestem ferre nigram, non est bonum spectaculum.

Vestem purpuream [ferre,] diuturnum morbum significat.

1 Στίππυον] Male, pro στυππεῖον, vel στυπεῖον, Vide infra.

2 Πλῆθος συστάσεων] Lego, & distinguo, πλῆθος, σύστασις. Nam σύστασις aliquando sumitur pro cœtu, vel caterva hominum. Vide Lexica vulgata.

3 Ξενοφῶν] Ἀναβ. lib. I. pag. 246.

4 Στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος. Ἀριστοφ.] Hæc, & quæ sequuntur, occurrunt etiam apud Scholiastam Aristoph. ad *Equit.* p. 323.

5 Τὰ μὲν γὰρ πρὸς ἕν τι μ.] Vide Aristotelem lib. VI. *Topic.* cap. III. & Alexand. Aphrodis. ad *Topic.* pag. 272.

6 Στοάς τε καρπ.] Senarius hic legitur apud Aristophanem *Ecclesiaz.* sub initium.

7 Ἥτις ὠνομάζετο Πεισιανάκτ.] Confer Nostrum infra v. Στωϊκοί.

8 Τὴν στοὰν τὴν ἐκτὸς Ἐφ.] Vide Nostrum supra v. Δαμιανός, & Philostratum in vita Damiani, pag. 601.

9 Θολικήν] Sic recte MSS. Paris. & ipse Suidas supra v. Δαμιανός. At priores Editt. inepte, θηλυκήν.

10 Τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπ.] Hæc sunt verba Xenophontis, lib. IV. Ἀναβ. pag. 318.

11 Μὴ ἐν στολίῳ κατ' οἶκον περιπατεῖν] Hoc fragmentum excerpsit Suidas ex Marci Antonini lib. I. §. VII. sed ubi pro ἐν στολίῳ legitur ἐν στολῇ. Vide ibi Gatakerum.

12 Στολὴν λευκὴν κάλλ.] Est versus onirocriticus, sed in legem metri peccans: quippe in cujus sede secunda spondæus est pro jambo.

13 Στολὴν φορεῖν μέλ.] Quatuor hi versus onirocritici deprompti sunt ex Astrampsycho: sed apud quem pro οὐκ ἀληθέα recte legitur, οὐ καλὴ θέα.

Στολὴν ἐρυθρὰν, εἰς καλὴν πρᾶξιν φέρει.

Στολὴν φορεῖν ἄνακτος, ἐλπίδων λύσις.

Στόλος. καὶ [1] τὸ πεζικὸν στράτευμα. Ἀρριανός· [2] Σποράκις μαθὼν τὸν στόλον βασιλέως ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἐπικράτειαν γινόμενον, ἔφυγεν. † Οὕτω πεπραγότων αὐτοῖς τῶν ἐκπεμφθέντων τῷ πρώτῳ στόλῳ, τὸν παῖδα τῆς στρατηγίας κατεμέμφετο. καὶ αὖθις·

——[3] Τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρος
Ποιούμενοι, τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον.

Κυρίως δὲ, ὁ ναυτικός.

Στόλων. ὄνομα κύριον.

Στόμα. τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ στρατοῦ. [4] Ξενοφῶν· Κελεύει ἀπὸ τοῦ στόματος συμπέμψαι ἄνδρας. μακρὰν γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς οὐρᾶς λαβεῖν.

Στόμα. ἡ φωνὴ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ὅμηρος· Πολέμου στόμα. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ ἀνθίστατο, καὶ κατὰ στόμα παίων βιαζομένους ἀνῄρει. τουτέστι, κατὰ πρόσωπον.

Στόμα. παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, τῆς διανοίας ἡ προθυμία.

Στόμαργος. φλύαρος. Ἠλέκτρα φησί·

Κήρυσσέ [5] μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρὴ κακὴν,
Εἴτε στόμαργον, εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.

Στόμαχος. λαιμός. οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν. ἔνθεν καὶ καρδιωγμοί.

Στομίας ἵππος. ἀπειθής, καὶ βίαιος· ὃν τινες ἄστομόν φασι.

Στομώσεις. παροξύνεις. [6] Ἀριστοφάνης·

Δίδασκε, καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
Εὖ μοι στομώσεις αὐτὸν, ἐπὶ μὲν θάτερα
Οἷαν δικιδίοις· τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
Στόμωσον οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.

ἀντὶ τοῦ ὀξυνεῖς. ὡς ἐπὶ σιδήρου, μεταφορικῶς. ἀντὶ τοῦ ἀκονήσεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν. οἵαν δὲ, τουτέστι, δυνατὴν, καὶ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίκας. μείζω δὲ πράγματα, τὰ ἄδικα. τὰ ἐμφιλόσοφα. ὑποκοριστικῶς δὲ εἶπε, δικιδίοις.

Στόμωσις. δείνωσις. πανουργία.

Τὸ [7] σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
Πολλὴν ἔχον στόμωσιν.

καὶ στόμωσον. ἀντὶ τοῦ ὄξυνον.

Στόμφακα. [8] τραχύν. ἢ κομπαστήν. καὶ [9] στομφάσαι, ἀλαζονεύσασθαι. σύνθετος ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ στόματος, καὶ τοῦ ὄμφακος. ἵνα ᾖ λέγων, ὄμφακας ἔχων ἐν τῷ στόματι τοὺς μύθους. λέγει δὲ περὶ Αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ.

Veſtem rubram; præclararum actionum indicium eſt.

Veſtem ferre Regis; ſpem irritam facit.

Στόλος. [Claſſis. Item,] exercitus pedeſtris. Arrianus: *Sporacis, cum cognoviſſet, exercitum in ditionem ſuam veniſſe, [ſtatim] aufugit.* Et iterum: *Cum illi, qui cum priore exercitu ab eo miſſi fuerant, rem ita geſſiſſent, filium reprehendit, quod exercitui male præfuiſſet.* Et iterum: *Mei exiguam rationem habentes, domum cum claſſe feſtinarunt.* Proprie [στόλος ſignificat] claſſem, vel exercitum navalem.

Στόλων. Stolo. Nomen proprium.

Στόμα. [Proprie, os. Interdum vero,] pars anterior ſive frons exercitus. Xenophon: *Jubebat a fronte exercitus viros mitti. Nam longum erat, aliquos ab extremo agmine ſumere.*

Στόμα. Os. Apud antiquos ita vocatur vox. Homerus: *Os belli.* Et iterum: *Ille vero reſiſtit, eoſque, qui vim ipſi inferebant, in frontem feriens, occidebat.*

Στόμα. Os. In S. Scriptura ſic vocatur mentis alacritas.

Στόμαργος. Garrulus. Loquax. Nugator. [Apud Sophoclem] Electra inquit: *Prædica me apud omnes, ſive oporteat [me vocare] malam, ſive maledicam, ſive impudentiæ plenam.*

Στόμαχος. Stomachus. Antiqui medici ſtomachum vocabant cor. Unde etiam καρδιωγμοὶ [vocabantur ſtomachi dolores.]

Στομίας ἵππος. Equus contumax, & intractabilis: quem quidam etiam ἄστομον vocant.

Στομώσεις. Acuas. Exacuas. Ariſtophanes: *Doce, caſtiga, & memento, ut alteram quidem buccam ejus exacuas, tanquam ad liticulas; alteram vero, tanquam ad majora negotia.* Στομώσεις hic idem ſignificat, quod ὀξυνεῖς, i. e. acues. Tanquam de ferro enim loquitur. Et metaphora ducta eſt a gladiis. Οἷαν vero, eam quæ poteſt, & cauſarum agendarum peritam. Majora vero negotia, i. e. injuſta. Diminutive autem dixit, δικιδίοις, liticulis.

Στόμωσις. Acies. Acumen. Dicendi peritia. Aſtutia. [Sophocles:] *Tuum vero huc venit mendax os, multum habens acuminis.* Et στόμωσον, acue.

Στόμφακα. Acerbum. Aſperum. Vel, arrogantem & jactatorem. Et στομφάσαι, ſe jactare. Vocabulum hoc compoſitum eſt ex nomine στόμα, os, & ὄμφαξ, uva acerba: ut ſenſus ſit, In ore habens verba uvarum immaturarum inſtar dura & acerba. Dicit autem hoc [Ariſtophanes] de Æſchylo poeta.

1 Καὶ τὸ πεζικὸν στρατ.] Scholiaſtes Apollonii Rhodii ad lib. 1. *Argon.* v. 704. Στόλος δέ ἐστιν, ἐπὶ πρᾶξίν τινα προβιβαζόμενον πλῆθος, εἴτε ἐπὶ νεῶν, εἴτε καὶ πεζῇ. καὶ σχεδὸν ἐπὶ πάσης ὁρμῆς καὶ μείζονος παρασκευῆς.

2 Σποράκις μαθὼν τὸν στ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Σποράκις.

3 Τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μ.] Hæc ſunt verba Sophoclis in *Philoctete*, pag. 403. ut Portus monuit.

4 Ξενοφῶν] Lib. III. Ἀναβ. pag. 312. ſed ubi pro οὐρᾶς legitur οὐραγίας.

5 Κήρυσσέ μ' εἰς ἅπ.] Duo hi Senarii leguntur apud Sophoclem *Electra*, pag. 109. ut Portus monuit.

6 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 185, 186. (113. Ed. Baſ. *P.*)

7 Τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 298. ut Portus obſervaverat.

8 Στόμφακα. τραχ.] Reſpexit Suidas ad locum illum Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 199. (123. Ed. Baſ. *P.*)

Ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν.

9 Στομφάσαι —— καὶ τοῦ ὄμφακος] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Veſpas*, pag. 483. (337. Ed. Baſ. *P.*)

Στόνα-

Στόναχος. στεναγμός.

Στονόεσσα. στεναγμὸν ἔχουσα. καὶ στόνος, στεναγμός.

Στορέσαι. στρῶσαι.

Στόρθυγξ. τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος· ἢ τὸ τοῦ βέλους σιδήριον.

Στόρνησι. ζώναις. Αἱ δὲ γυναῖκες στόρνησιν ἀνέστρεφον. περὶ Θησέως.

Στούδιος, Δυνάστης· ὃς καὶ τὴν περιβόητον μονὴν ἔκτισεν. † Ἡ τῶν Στουδιτῶν μονὴ πρότερον [1] καθολικῆς Ἐκκλησίας ἦν· ὕστερον δὲ μετῆλθεν εἰς μονήν. ὁ αὐτὸς Στούδιος Δυνάστης κτίζει τὸν ναὸν τοῦ Ἀρχιστρατήγου Νακωλείας, ἐν ᾧ φέρονται καὶ στίχοι ἡρωϊκοί·

Στούδιος ἀγλαὸν οἶκον ἐδείματο· καρπαλίμως δὲ
Ὧν καμάτων, εὕρατο μισθόν, ἑλὼν ὑπατηΐδα ῥάβδον.

Στοχασμός. συλλογισμός.

Στοβύσσω.[2] ῥῆμα.

Στωϊκοί. [3] Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ἀνακάμπτων ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ, καὶ Πεισιανακτείῳ, ὕστερον δὲ ἀπὸ τῆς γραφῆς τοῦ ζωγράφου Πολυγνώτου Ποικίλῃ κληθείσῃ, διετίθετο τοὺς λόγους. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τῶν λ'. πολιτῶν πρὸς τοῖς χιλίοις τετρακόσιοι ἀνῄρηντο ἐν αὐτῷ, προσῄεσαν δὴ λοιπὸν ἀκούοντες αὐτοῦ. καὶ διὰ τοῦτο Στωϊκοὶ ἐκλήθησαν οἱ ἀπ' αὐτοῦ πρότερον Ζηνώνειοι καλούμενοι.

Στωμυλία. ἡ κατ' ἀστειότητα ἀπάτη προερχομένη.

Στωμυλιοσυλλεκτάδη.[4] τουτέστι, στωμύλα ῥήματα συλλέγων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

Στωμύλος. λάλος, [5] πολύκομψος, πιθανολόγος, εὐτράπελος, ἔφεδρος τῶν λόγων, ἀπατεών, κόλαξ, φλύαρος. [6] Ἀριστοφάνης·

Ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστί, καὶ στωμύλματα.

ἀντὶ τοῦ λάλοι, καὶ πιθανολόγοι. καὶ στωμυλλόμεθα, ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. καὶ [7] στωμύλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν. [8] Τὰ μειράκια ταῖς τίτθαις ἀποπέμψατε, καὶ θρυπτόμενα παρὰ ταύταις στωμύλλεσθαι καὶ λαλεῖν περὶ κρόκης καὶ στημόνων καὶ πλαγγόνων ἐάσωμεν. καὶ αὖθις [9] Ἀριστοφάνης·

Παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
Τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμε-
θ' εἰς ἀλλήλους. μῖξον δ' ἡμᾶς
Τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
Φιλίας χυλῷ, καὶ συγγνώμῃ
Τινὶ πρᾳοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.

καὶ στωμυλώτατος, φλυαρώτατος.

Στράβαξ. ὄνομα κύριον.

Στράβων,[10] Ἀμασεύς, φιλόσοφος, καὶ γεωγράφος.

Στόναχος. Gemitus. Suspirium.

Στονόεσσα. Gemebunda. Querula. Et στόνος, gemitus.

Στορέσαι. Idem quod στρῶσαι. Sternere.

Στόρθυγξ. Cuspis hastæ. Vel, spiculum teli.

Στόρνησι. Zonis. Cingulis. *Mulieres vero zonis eum versabant.* De Theseo [hæc dicuntur.]

Στούδιος. Studius, Dynasta [quidam ita dictus,] qui celeberrimum illud monasterium condidit. Studitarum monasterium olim fuit Ecclesia Catholicorum: postea vero mutatum est in monasterium. Idem Studius Princeps ædem Archangeli Michaelis Nacoliæ condidit: in quam & versus heroici feruntur:

Studius illustrem ædem condidit: cito vero
Suorum laborum præmium invenit, adeptus consularem fascem.

Στοχασμός. Conjectura.

Στοβύσσω. Verbum. Convitiis incesso.

Στωϊκοί. Stoici. Zeno Citieus, inambulans in porticu Pœcile, quæ primum quidem Pisianactia dicebatur, postea vero a Polygnoti pictura dicta fuit Pœcile, i. e. Varia, disserebat. Sub xxx. Tyrannis autem mille & quadringenti cives ibi interfecti fuerunt. Eo igitur ad illum audiendum discipuli confluebant. Et hinc Stoici vocati sunt illi, qui ab eo antea Zenonii vocabantur.

Στωμυλία. Cavillatio lepida. Fraus urbana.

Στωμυλιοσυλλεκτάδη. Verborum & cavillorum collector. Garrule. Aristophanes *Ranis*.

Στωμύλος. Loquax. Garrulus. Jactabundus. Blandis in dicendo verbis utens. Facetus. Insidiator verborum. Fallax. Assentator. Nugator. Aristophanes: *Subtiles istæ sunt ineptiæ & nugæ.* Vel, garruli sunt, & speciosis dictis ad alios persuadendos utuntur. Et στωμυλλόμεθα, nugamur. Et στωμύλλεσθαι, nugari. † *Puellas istas ad nutrices amandate, & ludibundas de trama & stamine & pupis apud istas garrire sinamus.* Et iterum Aristophanes: *Compesce vero suspiciones nostras lepidas, quæ efficiunt, ut dicteriis nos mutuo incessamus: & nos Græcos pristino amicitiæ succo iterum misce, & venia mitiore mentem nostram tempera.* Et στωμυλώτατος, nugacissimus, loquacissimus.

Στράβαξ. Strabax. Nomen proprium.

Στράβων. Strabo, Amasenus, Philosophus, & Geographus.

1 Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἦν] Scribendum puto. τῶν Καθολικῶν ἐκκλησία ἦν. Hanc lectionem in versione secutus sum.

2 Στωβύσσω] Confer Etymologum v. Ἐστόβεον.

3 Ζήνων ὁ Κιλιεύς, ἀνακ.] Hæc sunt verba Laertii in *Zenone Citt.* lib. VII. Num. V.

4 Στωμυλιοσυλλεκτάδη] Aristoph. *Ranis*, pag. 252. (163. Ed. Bas. *P.*)

5 Πολύκομψος] Lege, πολύκομπος, ut Portus etiam scribendum esse suspicabatur.

6 Ἀριστοφάνης] In *Ranis*, pag. 215. (134. Ed. Bas. *P.*) Confer etiam Nostrum supra v. Ἐπιφυλλίδες.

7 Στωμύλλεσθαι] Vide supra v. Ἐστωμυλάμην.

8 Τὰ μειράκια ταῖς τίτθ.] Fragmentum hoc auctius legitur infra v. Τίτθη.

9 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 697. (472. Ed. Bas. *P.*) Vide etiam Nostrum supra v. Περικόμψους, ubi eadem leguntur.

10 Στράβων] In MS. A. legitur Στράτων, sed repugnante literarum serie. Vide infra v. Στράτων.

Στραγγαλίδες.[1] τὰ δύσλυτα ἅμματα. Φερεκράτης Αὐτομόλοις·

Ὑμεῖς γὰρ αἰεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε.

Στραγγαλιῶδες. διεστραμμένον. καὶ στραγγαλωτὴ μάστιξ. Ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν μαστιγοῦσθαι τῇ στραγγαλωτῇ μάστιγι. ὁ δὲ ἔξαρνος ἦν μηδὲν εἰρηκέναι.

Στραγγεύει.[2] διαβάλλεται. οὐκ εὐθὺς πορεύεται. ὥσπερ νεάζει, καὶ σχολάζει, καὶ ῥαθυμεῖ. Κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν. Φησὶν[3] Ἀριστοφάνης. Ἀττικῶς οὖν περιττεύει τὸ ἔχων. τὸ δὲ κυπτάζεις, ἀντὶ τοῦ στραγγεύῃ, καὶ διατρίβεις. καὶ[4] στρατεύομαι, ἀναβάλλομαι, διατρίβω. ἅπαξ οὖν, φησὶ, δόξαν, τί παρέλκω, καὶ μέλλω, καὶ διατρίβω, καὶ ἀναδύομαι;

Στραγός. ἀναιδὴς, σκολιὸς, στρεβλὸς, δύσκολος.

Στραγότερος. ἀναιδέστερος. Ὁ ἅγιος Βασίλειος[5] ἐν τῷ κατὰ μεθυόντων· Μήπως ὁ μὲν ἀνυπότακτος, στραγότερος γένηται· ὁ δὲ κατανενυγμένος, τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ.

Στραγγουρία. ἡ δυσουρία.

Σοφόν[6] γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
Ἐξεῦρ' ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.

Στραγγουριῶ.[7] Ἀριστοφάνης·

Στραγγουριῶ γάρ. ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.

Ἐπισχετικὰ δέ ἐστιν οὔρων τὰ κάρδαμα, καὶ πτύσματος· καὶ διὰ τοῦτό φασι τοὺς Πέρσας χρῆσθαι αὐτοῖς. Φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ οὐρεῖν καὶ ἀπομύττεσθαι.

Στρατεία[8] ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. Ἀριστοτέλης τοίνυν δεδήλωκεν ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, τίς ἐστιν ἡ ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις στρατεία. Εἰσὶ γὰρ, φησὶν, Ἐπώνυμοι, δέκα μὲν οἱ τῶν φυλῶν· δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ, τε Ἄρχων, ἐφ' οὗ ἐπεγράφησαν, καὶ Ἐπώνυμος, ὁ[9] τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκώς. νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται. Καὶ μετ' ὀλίγα· Χρῶνται δὲ τοῖς Ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας· καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσιν, προσγράφουσιν, ἀπὸ τίνος Ἄρχοντος Ἐπωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι.

Στρατεία. τὸ ἀξίωμα.

Στρατήγημα. σόφισμα. ἡ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία. ἡ κατόρθωσις.

Στρατηγία. τὸ ἀξίωμα. Τρεῖς τρόποι εἰσὶ, καθ' οὓς ἐφίεταί τις στρατηγίας, κατὰ λόγον αὐτῇ προσιών· εἷς μὲν, ὁ διὰ τῶν ὑπομνημάτων, καὶ τῆς ἐκ τούτων

Στραγγαλίδες. Nodi ſolutu difficiles. Pherecrates *Transfugis: Vos enim ſemper nodos ſolutu difficiles nectebatis.*

Στραγγαλιῶδες. Tortuoſum. Intortum. Et στραγγαλωτὴ μάστιξ. Flagellum nodoſum. *Ille vero juſſit eum nodoſo flagello cædi. At is pernegabat ſe quidquam dixiſſe.*

Στραγγεύει. Differt. Cunctatur. Non recta incedit. Juvenum more ſe gerit. Moratur. Negligenter rem agit. *Quid moraris circa januam?* Ariſtophanes inquit. Τὸ ἔχων hic Attice redundat. Κυπτάζεις vero dixit pro στραγγεύῃ, i.e. moraris, tempus teris. Et στραγγεύομαι, procraſtino, moror. Cum igitur ſemel, inquit, iſtud facere decreverim, quid tempus protraho, & cunctor, & moror, & tergiverſor?

Στραγός. Impudens. Obliquus. Perverſus. Tortuoſus. Difficilis.

Στραγότερος. Impudentior. S. Baſilius in oratione contra ebrioſos: *Ne forte contumax evadat impudentior: ille vero qui dolore quaſi compungitur, nimia triſtitia abſorbeatur.*

Στραγγουρία. Stranguria. Urinæ ſtillicidium. *Sapiens profecto hoc & ſeni commodum invenit remedium ſtranguriæ.*

Στραγγουριῶ. Stranguria laboro. Ariſtophanes: *Stranguria laboro. Heri enim comedi naſturtium.* Naſturtium enim inhibet urinam, & ſputum: & ideo Perſas eo uti tradunt. Cavent enim ne crebro ſpuant, & mingant, nareſque emungant.

Στρατεία ἐν τοῖς Ἐπων. Militia in Eponymis. Æſchines in oratione de legatione perperam geſta. Ariſtoteles autem in Athenienſium Repub. declaravit, quid ſit militia in Eponymis. *Sunt enim,* inquit, *Eponymi, decem quidem Tribuum; duo vero &* XL. *Ætatum. Adoleſcentes autem, quorum nomina in publicas tabulas referebantur, olim quidem in albis tabulis inſcribebantur, & ipſis adſcribebantur & Archon, ſub quo inſcripti fuiſſent; & Eponymus, qui priore anno Judex fuerat. Nunc vero in Senatu inſcribuntur.* Et paulo poſt: *Utuntur autem Eponymis & ad militiam: & cum juventutem ad bellum emittunt, adſcribunt, a quonam Archonte Eponymo ad quem uſque ei militandum ſit.* Port.

Στρατεία. Expeditio militaris. Militia.

Στρατήγημα. Statagema. Ars, qua Imperator hoſtes decipit, & vincit. Imperium, quod Imperator habet in exercitum.

Στρατηγία. Dignitas Imperatoria. Munus imperatorium. Tres ſunt modi, ſecundum quos dignitatem imperatoriam quis conſequi

1 Στραγγαλίδες] Vide Pollucem lib. x. cap. XLVII. & Heſych. v. Στραγγαλίαι.

2 Διαβάλλεται] Sic etiam habent Heſychius, & Photius in Lexico MS. At procul dubio mendoſe. Cum Pearſonio enim ſcribendum puto, ἀναβάλλεται, i.e. differt, procraſtinat.

3 Ἀριστοφάνης] *Nubibus,* pag. 155. (89. Ed. Baſ. *P.*)

4 Στρατεύομαι] Scribe, στραγγεύομαι. Vide Nos omnino ſupra ad v. Ἡ δεῖ χελώνης κρ. ubi plura Grammaticorum loca produximus, in quibus pro στραγγεύομαι vitioſe ſcriptum eſt στρατεύομαι.

5 Ἐν τῷ κατὰ μεθυόντων] Sub finem, pag. 196. Edit. Baſil. ſed ubi pro στραγότερος, cujus vocis gratia locum hunc adduxit Suidas, legitur ῥαθυμότερος: ut Pearſonius recte obſervaverat.

6 Σοφόν γε τουτὶ καὶ γ.] Duo hi Senarii leguntur apud Ariſtophanem *Veſpis,* pag. 488. (339. Ed. Baſ. *P.*)

7 Ἀριστοφάνης] *Theſmophor.* pag. 800. (526. Ed. Baſ. *P.*)

8 Στρατεία ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις. Αἰσχ.] Ex Harpocratione. Confer Noſtrum ſupra v. Ἐπώνυμοι: Sam. Petit. in *Comment. ad Leges Att.* pag. 249. & Mauſſacum ad Harpocrat. v. Περίπολος.

9 Τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκώς] Portus legendum putabat, τῷ προτέρῳ ἔτει δεδιῃτηκώς: ſed nullas conjecturæ hujus rationes affert.

κατα-

κατασκευῆς. ἕτερος δὲ, ὁ μεθοδικὸς, καὶ ἡ παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παράδοσις. τρίτος δὲ, ὁ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως καὶ τριβῆς. οὕτω φησὶ Πολύβιος, ὅτι τριῶν ὄντων τρόπων, καθ' οὓς ἐφίενται πάντες στρατηγίας, οἱ κατὰ λόγον αὐτῇ προσιόντες· πρώτου μὲν διὰ τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς· ἑτέρου δὲ, τοῦ μεθοδικοῦ, καὶ τῆς παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παραδόσεως· τρίτου δὲ, τοῦ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως καὶ τριβῆς· πάντων ἦσαν τούτων ἀνεννόητοι οἱ τῶν Ἀχαιῶν στρατηγοὶ ἁπλῶς.

studet, qui quidem ratione [& bonis artibus] ad eam gerendam accedit. Unus per lectionem historiarum, & scientiam, quam quis inde sibi comparat. Alter, methodicus, sive per præcepta, quibus quis a viris peritis instituitur. Tertius, per crebram ipsarum rerum experientiam & usum. Sic Polybius inquit. Nimirum, Cum tres sint modi, secundum quos dignitatem imperatoriam appetunt illi, qui ratione & judicio ad eam gerendam accedunt: unus, per lectionem historiarum, & scientiam, quam quis inde sibi comparat: alter, methodicus, sive per præcepta virorum ejus artis peritorum: tertius, per crebram ipsarum rerum experientiam & usum: horum omnium Achæorum duces prorsus imperitos fuisse ait.

Στρατηγιᾷν. ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίας καὶ στρατηγιῶντα, στρατηγίας ὀρεγόμενον. [1] Ἰώσηπος· Ἤδη δ' αὐτὸν στρατηγιῶντα, καὶ μειζόνων ἐφιέμενον, ἔνδεια κατεῖχε χρημάτων.

Στρατηγιᾷν. Dignitatem imperatoriam appetere, ejusque cupidum esse. Et στρατηγιῶντα, dignitatis imperatoriæ cupidum. Josephus: *Illi vero dignitatem imperatoriam jam appetenti, & ad majora adspiranti, pecuniæ inopia obstitit.*

Στρατήγιον. τὸ στρατόπεδον. Ἀττικῶς. [2] Σοφοκλῆς· Μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον.

Στρατήγιον. Attice dicitur pro στρατόπεδον, i.e. exercitus, castra. Sophocles: *Medium vero ingressus exercitum.*

Στρατήγιον. ὁ [3] τόπος τοῦ στρατοῦ. Οἱ μὲν ἡγεμόνες πρὸς τὸ στρατήγιον, ἡ δὲ πληθὺς πρὸς τὰς ἰδίας σκηνὰς ἔθεον.

Στρατήγιον. Prætorium. Sive, tentorium Imperatoris. *Duces ad prætorium: multitudo vero ad tentoria sua currebant.*

Στρατηγὶς ναῦς.

Στρατηγὶς ναῦς. Prætoria navis.

Στρατηγοί. [4] οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι στρατηγοὶ δέκα ἦσαν. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Στρατηγὸν εἶχον τῷ μὲν ἀόκνῳ τε καὶ θρασεῖ ἐς τοὺς πολεμίους καὶ κινδύνους λαμπρὸν, τὰ ἄλλα δὲ ἀφανῆ, καὶ ἐκ ταπεινοῦ ηὐξημένον, καὶ τοῖς δοκιμωτάτοις ὕποπτον, καὶ τῷ παρ' ἀξίαν εὐδοκιμεῖν ἐπίφθονον.

Στρατηγοί. Belli duces. Imperatores. [Athenis olim] decem belli Duces quotannis creabantur. Demosthenes: *Belli ducem habebant, impigrum illum quidem & strenuum, audaciaque adversus hostes & in periculis adeundis insigni præditum; cætera vero obscurum, & ex humili fortuna evectum, & optimis quibusque suspectum & invidiosum, quod præter merita clarus esse videretur.*

Στρατιά. τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἕνα ἔπαρχον τάγμα. Στρατεία δὲ, τὸ ἀξίωμα. ὅτε δὲ λέγει ἡ Γραφὴ περὶ Μανασσῆ, ὅτι ἐλάτρευσε τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ· τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας λέγει.

Στρατιά. Exercitus. Sive, militum multitudo, quæ unius ducis imperio paret. Στρατεία vero, expeditio, militia. Cum autem Scriptura de Manasse dicit, eum exercitui cœli serviisse; Solem & Lunam & stellas intelligit.

Στρατιώτης. ἀρσενικόν· ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ, διὰ τοῦ ι.

Στρατιώτης. Miles. Masculinum [per η scribitur.] At in fœminino [dicitur στρατιῶτις,] per ι.

Στρατιώτης. [5] βοτάνη ἔνυδρος, ἄνευ ῥίζης ἐπιπολάζουσα τοῖς ὕδασι. ψυχρός ἐστι τὴν δύναμιν. ἔστι δὲ καὶ χερσαῖος.

Στρατιώτης. Stratiota. Herba aquatica, sine radice aquis innatans, & frigida facultate. Est autem & terrestris.

Στράττις, Ἀθηναῖος, [6] τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Ἀνθρωπορέστης, Ἀταλάντη, Ἀγαθοὶ, ἤτοι, Ἀργυρίου ἀφανισμὸς, Ἰφιγέρων, Καλλιππίδης, Κινησίας, Λιμνομέδων, Μακεδόνες, Μήδεια, Τρωΐλος, Φοίνισσαι, Φιλοκτήτης, Χρύσιππος, Παυσανίας, Ψυχασταί· ὥς [7] φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

Στράττις. Strattis Atheniensis, Tragicus. Ejus fabulæ sunt istæ: Anthroporestes, Atalante, Agathi, sive, Argenti abolitio, Iphigeron, Callipides, Cinesias, Limnomedon, Macedones, Medea, Troilus, Phœnissæ, Philoctetes, Chrysippus, Pausanias, Psychastæ: ut ait Athenæus lib. 11. *Dipnosophistarum.*

Στράττις Ὀλύνθιος, ἱστορικός. Περὶ τῶν Ἀλε-

Στράττις. Strattis Olynthius, historicus.

1 Ἰώσηπος] Lib. III. *de Bello Jud.* cap. XLIII. pag. 824.
2 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 44. ut Portus monuit.
3 Ὁ τόπος τοῦ στρατοῦ] Portus recte emendat, ὁ τόπος τοῦ στρατηγοῦ.
4 Στρατηγοί. οἱ καθ' ἑκαστ.] Ex Harpocratione.
5 Στρατιώτης. βοτάνη ἔνυδρ.] Hæc sunt verba Pauli Æginetæ lib. VII. pag. 255.
6 Τραγικός] Imo, Κωμικός. Strattim enim hunc fuisse Comicum, tum ex Athenæo, tum etiam ex aliis constat. Vide omnino Casaubonum ad Athenæi lib. VII. cap. XXIII. & Meursium in *Bibliotheca Attica*, qui Strattidis fabulas, quarum apud Veteres fit mentio, accurate recensent.
7 Ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλ.] Hinc aliquis colligat, Suidam omnium fabularum Strattidis titulos ex unico Athenæi libro secundo hausisse: quod non ita est. Nam catalogus iste ex universo Dipnosophistarum opere collectus est; ut cuilibet patebit, qui ipsum Athenæum inspicere voluerit.

ξάνδρου Ἐφημερίδων, βιβλία πέντε. Περὶ ποταμῶν, καὶ κρηνῶν, καὶ λιμνῶν. Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς.

Στρατοπεδευσάμενοι.

Στρατόπεδον ἐποιήσαντο. ἀντὶ τοῦ σκηνάς. δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις, καὶ τὸ στράτευμα, καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος. ἐτυμώτερον δέ ἐστιν ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι· οἷον, τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον. Στρατόπεδον, δύο σημαίνει· τόν τε λαὸν, καὶ τὸν τόπον.

Στρατός. τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων. ὁ δὲ τόπος, στρατόπεδον. λέγεται γὰρ οὗ στρατοῦ τὸ πέδον.

Στράτων, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Φοῖνιξ.

Στράτων[1] Λαμψακηνὸς, φιλόσοφος, Θεοφράστου γνώριμος καὶ διάδοχος, υἱὸς δὲ Ἀρκεσιλάου, ἢ Ἀρκεσίου· ὃς ἐπεκλήθη Φυσικὸς, διὰ τὸ παρ' ὁντινοῦν ἐπιμεληθῆναι τῆς φυσικῆς θεωρίας. καθηγήσατο δὲ καὶ Πτολεμαίου, τοῦ ἐπικληθέντος Φιλαδέλφου. καὶ ἔγραψε βιβλία πολλά.

Στράτων ἀεὶ ἐξυρᾶτο, καὶ Κλεισθένης, ἐπὶ τῷ φαίνεσθαι ἀεὶ νέος. [2] Ἀριστοφάνης·

Ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε·
Τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων,
Εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐξυρημένος;
Ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;

Στράτων[3] Ἀμασεὺς, φιλόσοφος. γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος, καὶ ἔγραψε Γεωγραφίαν [4] ἐν βιβλίοις ζ'.

Στράτωρ,[5] στράτωρ. εἶδος ἀξιώματος.

Στρεβλός. δύσκολος. καμπύλος. Στρεβλοῖσι παλαίσμασι. τοῖς μετὰ σκέψεως εὑρισκομένοις, καὶ ἀφανέσι.

Στρεβλούμενος. δεσμούμενος. μαστιζόμενος. Αἰλιανός· Καὶ τοὺς ὑπηρέτας αὐτῷ περιβαλόντες, εἰς τὸ θέατρον καλοῦσι τὸ πλῆθος, καὶ ἐκεῖνον παράγουσι καὶ στρεβλοῦσι. καὶ καταλεινόμενος ἀληθῆ λέγει, καὶ πυρὶ παραδίδοται. † Ὁ δὲ οὐκ ἔστι τῶν δεινῶν ὃ παρέλιπε, τοὺς μὲν στρεβλούμενος, χάριν τῶν ὑπαρχόντων.

Στρεψαίγλαν. [6] Ἀριστοφάνης·

Ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν νεφελᾶν στρεπταίγλαν
δάϊον ὁρμάν.

τοῦτο Φιλόξενος ὁ Διθυραμβοποιὸς εἶπεν. ἐπεὶ οὖν συνθέτοις καὶ πολυπλόκοις οἱ Διθυραμβοποιοὶ χρῶνται λέξεσι, κατὰ τὸν ἐκείνων ζῆλον καὶ αὐτὸς τοιαύταις χρῆται. δηλοῖ οὖν ἄντικρυς τὸ ἐξεστραμμένον διὰ τῆς

[Scripsit] de Alexandri actis diurnis, libros v. De fluviis, & fontibus, & lacubus. De Alexandri obitu.

Στρατοπεδευσάμενοι. Castrametati.

Στρατόπεδον ἐπ. Castra metati sunt. Vel, tentoria fixerunt. Vocabulum enim hoc duo significat, & ipsum exercitum, & castra. Sed etymologiæ ratio potius requirit, ut pro castris accipiatur. Dictum est enim quasi στρατοῦ τὸ πέδον, i. e. solum exercitus. [Aliter,] Στρατόπεδον duo significat: & ipsum exercitũ, & castra.

Στρατός. Exercitus. Sive, multitudo militum. Castra vero, sive locus, in quo est exercitus, στρατόπεδον vocatur: quasi dicas, στρατοῦ τὸ πέδον, i. e. solum exercitus.

Στράτων. Straton, Comicus mediæ Comœdiæ. Ex ipsius fabulis erat, Phœnix.

Στράτων. Straton Lampsacenus, Philosophus, Theophrasti discipulus & successor; filius vero Arcesilai, vel Arcesii, qui cognomento vocatus est Physicus, quod præ cæteris omnibus physicæ contemplationi deditus esset. Fuit autem etiam magister Ptolemæi, cognomento Philadelphi: multosque libros scripsit.

Στράτων ἀεὶ ἐξυρ. Straton & Callisthenes semper radebantur, ut juvenes esse viderentur. Aristophanes: *O, qui calidi consilii podicem habes, eumque rasum! Tune, simie, cum tali barba ad nos venis adornatus, cum sis eunuchus. Hic autem quis est? annon Strato?*

Στράτων. Straton Amasenus, Philosophus: qui vixit sub Tiberio Cæsare. Scripsit Geographiæ libros VII.

Στράτωρ. Strator. Genus dignitatis.

Στρεβλός. Difficilis. Tortuosus. Distortus. Incurvus. Στρεβλοῖσι παλ. Luctationibus obliquis. Id est, talibus, quæ astuto commento inveniuntur, & fraudem latentem habent.

Στρεβλούμενος. [Qui torquetur. Qui tormentis subjicitur.] Qui vincitur. Qui flagellis cæditur. Ælianus: *Cum autem lictoribus eum circumdedissent, populo in theatrum convocato, hominem producunt & tormentis subjiciunt. Ille vero cum tormentis adactus veritatem dixisset, igni traditur comburendus.* † *Ille vero nullum crudelitatis genus prætermisit; alios crucians, propter opes, quas habebant.*

Στρεψαίγλαν. Splendorem avertentem, vel obscurantem. Aristophanes: *Humidarum nubiũ & splendorem Solis obscurantium citam velocitatem.* Hoc Philoxenus poeta Dithyrambicus dixit. Quoniam igitur poetæ Dithyrambici vocabulis compositis & multiplicibus utuntur, ad illorum imitationem & ipse [Comicus] talibus vocibus utitur. Aperte igitur perversum illorum dicendi genus, & insuavitatem vo-

1 Στράτων Λαμψακ.] De eo plura Laertius.

2 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 376. (266. Ed. Bas. *P.*)

3 Στράτων] Supra rectius, Στράβων. Sic enim scriptor hic vocatur a Plutarcho, Josepho, Tertulliano, Stephano, Socrate, Eustathio, & aliis. Nec audiendus est Franciscus Patricius, qui in *Peripateticis Discussionibus* negat, Strabonem esse, qui hodie in studiosorum manibus versetur, sed alium nescio quem, Stratonem vocatum. Nam sententia hæc paradoxa jamdudum ab eruditis explosa est.

4 Ἐν βιβλίοις ζ'] Addito numero denario scribendum est, ἐν βιβλίοις ιζ', i. e. XVII. Tot enim Strabonis libri hodie adhuc supersunt: quamvis non omnes integri.

5 Στράτωρ] Vide Dufrenium in Glossario Græco.

6 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 145. (80. Ed. Bas. *P.*)

ἀηδίαν

ἀηδίαν τούτων τῶν ἐν τοῖς συνθέτοις. Στρεπταίγλαν δὲ, τὴν στρέφουσαν τὴν αἴγλην, καὶ ἀφανίζουσαν.

cum compositarum, quibus utuntur, notat. Στρεπταίγλαν vero est, splendorem avertentem, & conspectui nostro eripientem.

Στρεπτός. περιδέῤῥαιος κόσμος. Ὁ δὲ λαβόμενος τῇ λαιᾷ τοῦ στρεπτοῦ, ὃν δὴ χρυσοῦν ἔφερεν ἀμφὶ τῇ δέρῃ. καὶ αὖθις·

[1] Στρεπτὸν Βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσοιο μύωπα.

Στρεπτός. Ornamentum, quo collum circumdatur. Torques. Monile. *Ille vero sinistra apprehendens torquem aureum, quem circa collum ferebat.* Et iterum: *Tortum rhombum, Bacchici thyasi incitamentum.*

Στρεπτοῦς.[2] πλακούντων εἶδος. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Στρεπτοὺς. Tortiles placentas. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte.

Στρεψοδικοπανουργία. συντέθειται ἡ λέξις, παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος καὶ συκοφαντικόν.[3] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.

Στρεψοδικοπανουργία. Callida ratio pervertendorum judiciorum. Vocabulum hoc compositum est [ex στρέφω, δίκη, & πανουργία:] quo Comicus significare vult perversos & sycophanticos [quorundam hominum] mores. Aristophanes *Avibus*: *Amaram cito videbis calliditatem, qua judicia pervertuntur.*

Στρέψα.[4] πόλις τῆς Θρᾴκης. καὶ οἱ πολῖται, Στρεψαῖοι.

Στρέψα. Strepsa. Urbs Thraciæ. Et cives, Strepsæi.

Στρεψίμαλλος[5] ἄνθρωπος. ὁ μὴ ἁπλοῦς. ἀπὸ τῶν ἐρίων τῶν [6] συνεστραμμένων τοὺς μαλλοὺς ἐχόντων.

Στρεψίμαλλος ἄνθρ. Homo versipellis, nec simplex. [Per metaphoram ductam] a velleribus, quæ crispatam lanam habent.

Στρεψοδικῆσαι. ἀντὶ τοῦ στρέψαι τὰς δίκας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ, στρεψοδικῆσαι, καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.

τουτέστι, τοὺς δανειστὰς ἐκφυγεῖν.

Στρεψοδικῆσαι. Judicia pervertere & corrumpere. Aristophanes *Nubibus*: *Sed, quod ad me attinet,* [*cupio*] *jus pervertere, & creditores eludere.*

Στρῆνος. εἰς τὴν παλαιὰν τοῦτο κεῖται. Τὸ [7] στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσί μου. καὶ στρηνιῶ, ἀτακτῶ.

Στρῆνος. Superbia. Incontinentia. Lascivia. Vocabulum hoc in Vet. Test. occurrit. *Incontinentia tua in aures meas adscendit.*

Στρικτόν. οὕτω καλεῖται παρὰ Ῥωμαίοις τὸ ἐστενωμένον, καὶ ἀπλατὲς, ἐπὶ παντὸς εἴδους· κυρίως δὲ, ἐπὶ ὑποδήματος.

Στρικτόν. Strictum. Apud Romanos ita vocatur id, quod est angustum & arctum; diciturque de quavis re: proprie vero de calceis.

Στριφνός.[8] σφιγκτός. στερεός.

Στριφνός. Strictus. Durus. [Acerbus. Austerus.]

Στρίφνος. τὸ νευρῶδες κρέας τῶν βοῶν. ἔστι δὲ καὶ βοτάνη ἄβρωτος. Ἰώβ· Στρίφνος ἀμάσητος, ἀκατάποτος.

Στρίφνος. Nervosa boum caro. Item, herba, ad esum inepta. Jobus: *Nervosa caro, quæ nec mandi, nec deglutiri potest.*

Στροβεῖ. ταράττει. κινεῖ. περιφοβεῖ. καταπονεῖ.

Στροβεῖ. Turbat. Movet. Perterrefacit. Fatigat.

Στρόβει.[9] τουτέστιν, ἀνάκρινε, δοκίμαζε. Περίφερε τῇδε κἀκεῖσε, πυκνόν τι καὶ συνετὸν ποιήσας, καὶ φρόνιμον σκεψάμενος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Φρόντιζε δὴ, καὶ διάθρει,
Πάντα τρόπον τε σαυτὸν
Στρόβει πυκνώσας.

καὶ αὖθις·

Ἀλλ' [10] ἄπιθι, καὶ στρόβει.
Νῦν γὰρ ἔχεται μέσος.

ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν, τῶν τὰ μέσα λαμβανόντων, καὶ ἐκ τούτου κρείττονος γενομένων.

Στρόβει. [Move. Versa.] Examina. Explora. Cogitationes huc & illuc circumfer, sapiens aliquod consilium excogitans, & prudenter rem totam considerans. Aristophanes: *Cogita igitur, & dispice, & in omnes partes te crebro versa.* Et iterum: *Sed* [*Cleonem*] *aggredere, & versa. Nunc enim tenetur medius.* Translatio ducta est a luctatoribus, qui adversarios medios corripiunt, & sic eos superant.

Στρόβιλος. ἡ νῆσος. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. καὶ ὁ τοῦ δένδρου καρπὸς τῆς πίτυος. ἐν Ἐπιγράμματι· [11] Καὶ ξανθοὶ μυελοὶ ἐκ στροβίλων. καὶ εἶδος ἀνέμου. Τό, τε πνεῦμα κατελθὸν εἰς τὸ πεδίον πολὺ θύελλάν τε καὶ στροβίλους ἤγειρεν, ὥστε τὸ καθεστηκὸς τῆς νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν.

Στρόβιλος. Strobilus. Insula. Item, genus saltationis. Item, fructus arboris pinus: sive, nux pinea. In Epigrammate: *Et flavæ medullæ nucum pinearum.* Item, turbo venti. *Vehemens ventus in planitiem descendens procellam & turbines excitavit, adeo ut status aeris nihil a nocte differret.*

1 Στρεπτὸν Βασσαρ.] Hexameter hic decerptus est ex Epigrammate Phalæni, quod ante ineditum ex cod. MS. Epigrammatum publici juris fecimus supra v. Θίασος.

2 Στρεπτούς. πλακ.] Ex Harpocratione.

3 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Pag. 608. Sed ubi legitur στρεψοδικοπανουργία: uti etiam hic metri gratia scribendum est.

4 Στρέψα. πόλις τῆς Θρ.] Vide Harpocrationem: unde Suidas.

5 Στρεψίμαλλος ἄνθρ.] Confer Hesychium h. v.

6 Συνεστραμμένων] Scribe, συνεστραμμένους: ut habet Hesychius.

7 Τὸ στρῆνός σου ἀν.] IV. Reg. XIX. 28.

8 Στριφνός] Alias, & rectius quidem, στρυφνός, per υ. Vide Grammaticos.

9 Στρόβει. τουτέστιν, ἀνάκρ.] Ex Enarratore Comici ad *Nubes*, pag. 167. (98. Ed. Bas. *P.*)

10 Ἀλλ' ἄπιθι, καὶ στρ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Equit.* pag. 309. (210. Ed. Bas. *P.*) sed ubi legitur ἔπιθι, i.e. invade, aggredere.

11 Καὶ ξανθοὶ μυελοὶ ἐκ στροβ.] Vide Nos supra ad v. Γέλγηθες, ubi integrum Epigramma, ex quo fragmentum hoc decerptum est, ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ publici juris fecimus.

Στρόβιλοι.[1] Καρκίνου τοῦ ποιητοῦ υἱοί· ὡς Ἀριστοφάνης· οὓς καὶ [2]γλυκυτραχήλους εἴρηκε. καὶ παροιμία· Εὐδαιμονέστερος τῶν Καρκίνου Στροβίλων. ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστερος· ἐν εἰρωνείᾳ. στρόβιλοι, καὶ οἱ κοχλίαι, καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες.

Στρόβιλοι. Nuces pineæ. Sic Ariſtophanes Carcini poetæ filios vocat: itemque γυλιοτραχήλους, i.e. longum & gracile collum inſtar gylii habentes. Et proverbium: *Felicior Carcini Strobilis.* Id eſt, infelicior: per ironiam. Cochleæ item quædam, & marini ceryces, vocantur στρόβιλοι, i.e. turbines.

Στρογγύλοις ῥήμασι. πιθανοῖς, ἢ πανούργοις. [3]Ἀριστοφάνης·

Ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι.

Στρογγύλοις ῥήμασι. Rotundis verbis. Id eſt, blandis, vel callidis. Ariſtophanes: *Celer eſt & expeditus, [orationem] connectens rotundis verbis.*

Στρομβιχίδης. ὄνομα κύριον.

Στρομβιχίδης. Strombichides. Nomen proprium.

Στρόμβος. ῥόμβος. ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι.

Στρόμβος. [Idem quod] ῥόμβος. Rhombus. Turbo. [Sic dictus] a περιστρέφεσθαι, verti, verſari.

Στρόμφιδες[4] νῆσοι. μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἤλιδος κείμεναι.

Στρόμφιδες νῆσοι. Stromphides inſulæ: inter Zacynthum & Elidem ſitæ.

Στρούθης.[5] Σατράπης τις βασιλικὸς ἦν.

Στρούθης. Struthes. Fuit quidam regius Satrapa.

Στρουθίζων. τρίζων.

Στρουθίζων. Stridens.

Στρουθός. οὕτως οἱ Ἀττικοί. [6]Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν. στρουθῶν. δοκοῦσι περὶ τρυφὴν ἐκ τῶν ἄλλων πετεινῶν περισπούδαστοι εἶναι μᾶλλον. ἀεὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα Ἀριστοφάνης σεμνολογεῖ. τὸ γὰρ κάλλιστον τῶν ἐδεσμάτων μετὰ τὴν αὐτοῦ μνήμην εὐθὺς ἐπήγαγεν, ἐνδεικνύμενος, καὶ ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ἀναγκαιότερα εἰσὶ τὰ αὐτοῦ ποιήματα, τῇ χρήσει τῶν κιχλῶν παραβαλλόμενα.

Στρουθός. Paſſer. Sic Attici. [Ariſtophanes:] *Sophoclis carminum, & turdorum.* Vel, paſſerum. Turdi autem inter cæteras aves maxime in deliciis habentur. Semper autem Ariſtophanes Sophoclem laudibus magnificis extollit. Edulium enim delicatiſſimum poſt factam ejus mentionem ſtatim ſubjecit; oſtendens, poemata ejus magis eſſe neceſſaria, quam reliqua omnia. Unde ea turdorum eſui comparat.

Στρουθὸν κρατῶν φεύγοντα, προσδόκα βλάβην.

Στρουθὸν κρατ. *Paſſerem tenens fugientem, expecta damnum.*

Στροφάλιγξ. ἡ συστροφή. καὶ στροφάλιγγι.

Στροφάλιγξ. Converſio. Cardo. Turbo. Flexus.

Στροφάς. ἀντιλογίας.

Στροφάς. Contradictiones. Strophas. Fallacias.

Στροφαῖον. οὕτως ἐκάλουν τὸν παρὰ τῇ θύρᾳ ἱδρυμένον δαίμονα. ἅμα δὲ παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πράγματα. οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες, πανοῦργοι λέγονται. [7]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Παρὰ τὴν θύραν Στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.

ἐπωνυμία δέ ἐστιν Ἑρμοῦ, παρὰ τὸ ἐν ταῖς θύραις ἱδρύσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν. οὗτοι γὰρ ὀπίσω τῶν θυρῶν εἰώθασι καὶ ἀναδύεσθαι, καὶ ὅλως πανουργεύεσθαι.

Στροφαῖον. Strophæum. Sic vocabant Dæmonem, qui juxta januam collocatus erat. Simul vero [Ariſtophanes Mercurium vocavit Στροφαῖον, quaſi] ab invertendis rebus. Id autem qui faciunt, callidi vocantur. Ariſtophanes *Pluto*: *Juxta januam Strophæum collocate me.* Eſt autem cognomen Mercurii, ſic dicti, quod ad fores collocaretur, ad alios fures obſervandos. Solent enim iſti poſt januas deliteſcere, & fraudes ſuas exercere.

Στροφή. [8]ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Ὀρνίθων. Ὠιδή, ἤτοι Στροφή· Μοῦσα λοχμαία, ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ νάπαισι κορυφαῖς τ' ἐν ὀρείαις ἑζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου· καὶ τὰ ἑξῆς.

Στροφή. Strophe. Ex Ariſtophanis *Avibus.* Ode, ſive Strophe: *Muſa ſylveſtris, cantum varians: cum qua ego in ſaltibus verticibuſque montium ſedens ſuper fraxino frondoſa,* &c.

Στρόφιγξ. στροφή. κίνησις. ἢ [9]ἀπὸ τοῦ συστρέφειν, καὶ πανουργεύεσθαι.

Στρόφιγξ. [Oſtii cardo.] Converſio. Motus. Vel, [Ariſtophanes dixit γλώσσης στρόφιγξ, ut Euripidem verſatilem habere linguam ſignificaret: propterea,] quod is in omnes partes ſe verteret, callidusque & aſtutus eſſet.

Στρόφιον. τὸ στρογγύλον ζωνάριον. [10]Ἀριστοφάνης·

Στρόφιον. Strophium. Teres zona. Faſciola.

1 Στρόβιλοι. Καρκίνου τοῦ π.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtoph. in *Pace*, pag. 688. (464. Ed. Baſ. *P.*)

Εὐδαιμονέστερος φανεὶς τῶν Καρκίνου στροβίλων.

Vide ibi Scholiaſtam.

2 Γλυκυτραχήλους] Scribe, γυλιοτραχήλους. Vide ſupra v. Γυλιαύχενας.

3 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 403. (289. Ed. Baſ. *P.*)

4 Στρόμφιδες ν.] Ex Harpocratione.

5 Στρούθης. Σατρ.] Et hanc notam ex Harpocratione ſumpſit Suidas.

6 Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν] Ariſtophanes in *Pace*, pag. 660. (453. Ed. Baſ. *P.*)

Αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν.

Scholiaſtes: Κιχλῶν. αἱ κίχλαι εἶδος στρουθῶν. δοκοῦσι δὲ πρὸς τρυφὴν, &c.

7 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 109. (53. Ed. Baſ. *P.*) Vide ibi Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit.

8 Ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Ὀρνίθων] Pag. 576. (379. Ed. Baſ. *P.*)

9 Ἀπὸ τοῦ συστρέφειν καὶ πανουργεύεσθαι] Hæc referenda ſunt ad locum illum Ariſtophanis in *Ranis*, pag. 254. (165. Ed. Baſ. *P.*)

Αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώσσης στρόφιγξ.

Scholiaſtes: Στρόφιγξ δὲ, ἀπὸ τοῦ στρέφειν αὐτὸν καὶ πανουργεύεσθαι.

10 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*: ſed ubi legitur, Τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι.

Τὸ

Τὸ στρόφιον ἤδη λυόμενον. † Ἁλουργῆ ἀμπεχόμενος, καὶ κόμην στρέφων χρυσῷ στρόφῳ κεκοσμημένην. † Ἢ οὐκ ἐξήρνηται, ὡς στρόφιον διαδήματι, καὶ λαγὼς ἐλάφῳ, καὶ κάμηλος ἐλέφαντι, καὶ κρόκος μύροις, καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶν εὐώδη, καὶ χοῖροι, καὶ ὄρνιθες ταῖς ἑαυτῶν σαρξὶ τὸν αὐτὸν οὐκ ἔχουσι λόγον. Λέγεται καὶ στρόφος τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν στρόφιον, ὅ ἐστιν ἐρεοῦν. Ἡρόδοτος.

Στρόφιον. ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι.

Στρόφις.[1] ὁ εὔστροφος ἐν τοῖς πράγμασιν. ἀπὸ τοῦ στροφέως ἡ μεταφορά. καὶ ὁ εὐκίνητος.

Στροῦθος.[2] ὁ λελωβημένος.

Στρωμνή. ἡ κλίνη.

Στρῶτες. ἔθνος.

Στρωτήρ. τὰ μικρὰ δοκίδια, τὰ ἐπάνω τῶν δοκῶν τιθέμενα, στρωτῆρας ἔλεγον.

Στρωφᾶσθαι. στρέφεσθαι.

Στρυγγαῖος. ὄνομα κύριον.

Στρύμη,[3] νῆσος, ἄποικος Θασίων. ἔστι δὲ ἐμπόριον Θασίων.

Στρυμὼν, Στρυμόνος. ὄνομα ποταμοῦ.

Στρυφνόν. σκληρόν. Παῦσον αὐτοῦ τὸ στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος.

Στοιβάζω. συνάγω.

Στοιβήν. σωρόν. [4] Ἀριστοφάνης·

Κἄν που δὶς εἴπω ταυτὸν, ἢ στοιβὴν ἴδοις
Ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.

ἀντὶ τοῦ, κἄν τι ἐλάχιστον ῥῆμα περιττὸν εὕρῃς καὶ παρέλκον ἐν τῷ λόγῳ. ἀπὸ τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων ἡ μεταφορά.

Στοιχεῖα. ἀρχαί. [5] Δαμάσκιος· Στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα τῆς τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἱστορίας, ἔρως, φιλοπονία, ἀγχίνοια.

Στοιχεῖα.[6] αἱ εἰκόνες καὶ διαπλάσεις τῶν ὀνείρων, αἱ δι' ὀλίγου ἢ πολλοῦ χρόνου τὴν ἔκβασιν ἔχουσαι.

Στοιχεῖον.[7] ἐξ οὗ πρώτου γίνεταί τι, καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀναλύεται. τὰ δὴ τέσσαρα στοιχεῖα εἶναι ὁμοῦ τὴν ἄποιον οὐσίαν, τὴν ὕλην. εἶναι δὲ τὸ μὲν πῦρ, θερμόν· τὸ δὲ ὕδωρ, ὑγρόν· τὸν ἀέρα, ψυχρόν· τὴν γῆν, ξηράν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐν τῷ ἀέρι εἶναι τὸ αὐτὸ μέρος. ἀνωτάτω μὲν οὖν εἶναι τὸ πῦρ, ὃ δὴ αἰθέρα καλεῖσθαι· ἐν ᾧ πρώτην τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν γεννᾶσθαι· εἶτα τὴν τῶν πλανωμένων· μεθ' ἣν τὸν ἀέρα· εἶτα τὸ ὕδωρ. ὑποστάθμην δὲ πάντων τὴν γῆν, μέσην ἁπάντων οὖσαν.

Στοιχειοῦσι. δορικῇ. διατυποῦσι.

Στοιχειώδη. τὰ εἰσαγωγικὰ, τὰ πρῶτα, καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς.

Aristophanes: *Zonulam jam solvo.* † *Purpurea veste indutus, & comam crispans, aureo strophio ornatam.* † *Vel non negat, strophium a diademate, leporem a cervo, camelum ab elephanto, crocum ab unguentis, omnibusque aliis odoriferis, porcorum item & avium carnes inter se differre.* Στρόφος etiam dicitur fascia caput circumdans, eaque lanea. Herodotus.

Στρόφιον. Strophium, vel zona, quam sacerdotes ferunt.

Στρόφις. Versatilis, & mobilis. Translatio ducta est a cardine januæ.

Στροῦθος. Mutilatus. Castratus.

Στρωμνή. Stratum. Lectus.

Στρῶτες. Strotes. Gens quædam, sic dicta.

Στρωτήρ. Parvas trabes, quæ majoribus trabibus imponebantur, στρωτῆρας vocabant.

Στρωφᾶσθαι. Verti. Versari.

Στρυγγαῖος. Stryngæus. Nomen proprium.

Στρύμη. Stryme, Insula, colonia Thasiorum. Est autem Thasiorum emporium.

Στρυμών. Strymon. Nomen fluvii.

Στρυφνόν. Durum. Rigidum. Austerum. *Durum illius & ilignum ingenium emolli.*

Στοιβάζω. Cogo. Stipo. Struo.

Στοιβήν. Acervum. Congeriem. Aristophanes: *Et sicubi bis dixero idem, aut verborum cumulum videris, a proposito alienum, me conspue.* Id est, si quod vel minimum verbum superfluum & redundans inveneris in oratione mea. Metaphora ducta est a mercium & sarcinarum constipatarum cumulo.

Στοιχεῖα. Elementa. Principia. Damascius: *Elementa prima & maxima multifariæ rerum cognitionis, sunt, amor, industria, & solertia.*

Στοιχεῖα. Elementa. [Sic etiam vocantur] imagines & formæ somniorum, quæ intra breve aut longum tempus eventum sortiuntur.

Στοιχεῖον. Elementum. [Sic vocatur id,] ex quo primo oritur aliquid, & in quod postremo resolvitur. Ac materia quidem, sive natura omnis qualitatis expers, quatuor elementis simul constat. Ex his Ignis quidem est calidus: Aqua, humida: Aer, frigidus: Terra, sicca. Quin etiam in aere inest eadem pars. Summum enim locum tenet ignis, quem vocant ætherem: in quo prima stellarum inerrantium sphæra gignitur: deinde errantium: post hanc aer: tum aqua. Extrema autem omnium subsidit terra, quæ est omnium media.

Στοιχειοῦσι. Formant. Informant. Primis elementis instituunt.

Στοιχειώδη. Quæ ad prima elementa & principia disciplinarum pertinent. Elementaria.

1 Στρόφις. ὁ εὔστροφος ἐν τοῖς πρ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Nubes*, pag. 153. (86. Edit. Bas. *P*).

2 Στροῦθος] MS. A. στροῦθος. MS. B. στροῦθος.

3 Στρύμη. νῆσ.] Ex Harpocratione.

4 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 267. (175. Ed. Bas. *P*.)

5 Δαμάσκιος· Στοιχ.] Vide Photium Cod. CCXLII. pag. 1033. apud quem locus hic Damascii auctior legitur. Confer etiam Nostrum supra v. Ἔρως.

6 Στοιχεῖα. αἱ εἰκ.] Artemidorus *Onirocr.* lib. I. cap. II. *Ὄνειρός ἐστι κίνησις, ἢ πλάσις ψυχῆς πολυσχήμων, σημαντικὴ τῶν ἐσομένων ἀγαθῶν ἢ κακῶν. τούτου δὲ οὕτως ἔχοντος, ὅσα μὲν ἀποβήσεται μεταξὺ χρόνου διελθόντος, ἢ πολλοῦ, ἢ ὀλίγου, ταῦτα πάντα δι' ΕΙΚΟΝΩΝ ἰδίων φυσικῶν, τῶν καὶ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ καλουμένων, προαγορεύει ἡ ψυχή*, &c. Huc Suidas respexit.

7 Στοιχεῖον. ἐξ οὗ πρώτου γίνετ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laertii in *Zenone Citt.* lib. VII. Num. CXXXVI.

Στοιχείωσις. ἀκριβεστάτη ἐπιτομή. ἡ πρώτη μάθησις, ἤτοι διάταξις.

Στοιχῶμεν. πειθώμεθα. ἀρεσκώμεθα. Μὴ στοιχῶμεν ἑαυτοῖς, φασὶν οἱ πρεσβύτεροι.

Στύγαξ,[1] Εὐκράτους, στρατηγὸς Ἀθηναίων, δωροδόκος, καὶ προδότης· ὃς ἀπώλετο ὑπὸ τῶν Τριάκοντα. οἱ δὲ, ὡς πιὼν κώνειον.

Στυγερὴς, καὶ στυγερός. ὁ μισητός. καὶ στυγερῷ, μισητῷ, ἢ φοβουμένῳ. καὶ στυγερωπὸς, ὁ μισητός.

Στυγεῖ. μισεῖ. ἢ φοβεῖται. ἀπὸ τῆς Στυγὸς, ἥτις ἐστὶ πηγὴ ἐν ᾅδου.

Στυγητός. μισητός.

Στυγὸς[2] μελανοκάρδιος πέτρα. διὰ τὸ τῆς λέξεως σφοδρὸν εἶπε μελανοκάρδιον. οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἡ πέτρα. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Στὺξ γὰρ κρήνη ἐν ᾅδου, ὅρκος θεῶν· ἀπὸ τῆς στυγνότητος.

Στυλίτης. ὁ ἐπὶ κίονος ἱστάμενος.

Στύλος.

Στύλον[3] κρατῶν, ἔλπιζε τὴν θείαν χάριν.

Στύππαξ.

Στύππη.[4] Πηγνύντες εἰς τὴν γῆν ὀρθὰ τὰ στύππη, ψαύοντα ἀλλήλων, ἐν ἡμικυκλίου σχήματι. Στύππη δὲ, τὸ στυππεῖον. Ἰώσηπος· Πληρώσαντες τὴν στοὰν στύππης, πρὸς δὲ ἀσφάλτου τε, καὶ πίσσης.

Στυππεῖον. στύππιον δέ. τὸ μὲν σημαίνει τὸ τῆς ἐλαίας ὀστοῦν. τὸ δὲ, ὅθεν τὸ λίνον νήθεται.

Στύραξ. ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος. ἡ τοῦ δόρατος[5] ἀρχὴ, ἐφ' ᾗ στηρίζεται.

Στύραξ.[6] τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασι. καὶ [7] Θουκυδίδης φησί· Στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν. καὶ στυρακίζω, ἕλκω.

Στυφεδανός.[8] Ὦ [9] οὗτος στυφεδανὴς, καὶ χοιρόθλιψ· ποθεῖς, ἐρᾷν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.

Στυφελίξαι. σεῖσαι. κακῶσαι. διῶξαι,

Καί[10] ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
Φασὶν ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
Παῦσαι, μηδὲ ῥάπιζ', ἐπειὴ φίλου ἀνέρος ἐστὶ
Ψυχὴ, τὴν ἔγνων φθεγξαμένης αἴων.

Στυφελισμούς. ὀργάς. ὕβρεις. μέμψεις. λοιδορίας.

Στοιχείωσις. Accuratum compendium, [quo quis in tradendis primis elementis utitur.] Prima disciplina. Primorum elementorũ traditio.

Στοιχῶμεν. Pareamus. Obtemperemus. Placeamus. *Ne ipsis pareamus, dicunt seniores.*

Στύγαξ. Stygax, Eucratis F. Imperator Atheniensium, avarus, & proditor, qui a xxx. Tyrannis interfectus est. Alii vero hausta cicuta eum obisse ferunt.

Στυγερὴς, & στυγερός. Odiosus. Invisus. Et στυγερῷ, odioso. Vel, metuente. Et στυγερωπὸς, odiosus.

Στυγεῖ. Odit. Vel formidat, metuit. [Deductum est hoc verbum] a Styge, qui est fons apud Inferos.

Στυγητός. Odiosus. [Tristis. Formidabilis.]

Στυγὸς μελανοκ. *Stygis nigrum cor habens petra.* Ut voce uteretur terribili, dixit μελανοκάρδιον. Petra enim cor non habet. Aristophanes *Ranis.* Styx autem fons est apud Inferos, per quem Dii jurant: a tristitia [sic dictus.]

Στυλίτης. In columna stans. Supra columnam locatus.

Στύλος. Columna. *Columnam tenens, divinam spera gratiam.*

Στύππαξ. Styppax. [Sic Eucrates apud Aristophanem vocatur.]

Στύππη. Stipites. Palos. *Defigentes in terram palos rectos, se mutuo tangentes, figura semicirculi.* Στύππη vero, [genere fœminino,] stupa. Josephus: *Cum autem porticum stupa, & præterea bitumine & pice replevissent.*

Στυππεῖον. [Scribitur per diphthongum ει.] At στύππιον, [per ι.] Hoc quidem significat oleæ nucleum. Illud vero, stupam, unde filum fuso deducitur.

Στύραξ. Hastæ cuspis inferior, quæ etiam σαυρωτὴρ vocatur. Spiculum, quo hasta solo infigitur.

Στύραξ. Ima hastæ cuspis, quam [milites] humi defigere consueverunt. Et Thucydides inquit: *Teli spiculo loco pessuli in seram immisso.* Et στυρακίζω, traho, [pungo, stimulo.]

Στυφεδανός. [Aristophanes:] *Heus tu capularis senex, & pudendi muliebris attrectator! desiderare videris & amare pulchram sandapilã.*

Στυφελίξαι. Quassare. Vexare. Persequi. *Et aliquando præteriens, cum catulus verberibus cæderetur, eum miseratus, hæc dixisse fertur: Desine verberare catulum: nam amici ei inest anima, quam ex voce agnosco.*

Στυφελισμούς. Iras. Contumelias. Incusationes. Convitia.

1 Στύγαξ, Εὐκράτους] Scribendum est, Στύππαξ, ὁ Εὐκράτης. Eucratem enim dictum fuisse Styppacem, testatur Enarrator Comici ad *Equit.* pag. 295. & ex eo Noster supra, v. Προβατοπώλης. Vide etiam supra v. Ἄπισιν, ubi hic ipse locus legitur.

2 Στυγὸς μελανοκάρδ.] Aristophanes *Ranis*, pag. 234. (149. Ed. Bas. P.) Vide ibi Scholiastam, apud quem rectius legitur, διὰ τὸ τῆς λέξεως φοβερόν.

3 Στύλον κρ.] Versus hic ὀνειροκριτικὸς sumptus est ex Astrampsycho.

4 Στύππη] Scribendum est στύπη, per simplex π: a recto singulari στύπος, stipes. Et sic habent MSS. Paris.

5 Ἀρχὴ] Portus legendum putabat, αἰχμή: quæ conjectura non displicet.

6 Στύραξ, τὸ κάτω τοῦ δ.] Ex Harpocratione.

7 Θουκυδίδης] Libro II. cap. IV.

8 Στυφεδανός] Male, pro τυφεδανός. Vide Nostrum infra v. Τυφεδανός.

9 Ὦ οὗτος στυφεδαν.] Aristoph. *Vespis*, pag. 528. (360. Edit. Bas. P.)

Ὦ οὗτος, τυφεδανὲ, καὶ χοιρόθλιψ,
Ποθεῖν, ἐρᾷν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.

Sic etiam apud Suidam scribendum est.

10 Καί ποτε μιν στυφελιζ.] Est fragmentum Xenophanis de Pythagora, quod legitur apud Diog. Laert. in *Pythagora*, lib. VIII. Num. XXXVI. unde id Suidas mutuatus est.

Οἷας

Οἵας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο, καὶ στυφελισμούς,
Ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ἡμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν.

Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι. καὶ ἐν Μυθικοῖς· [1]Ὅθι στυφελῶν ἀπὸ πετρῶν ὀστρακόεντα νῶτα καὶ ἀγκύλα γυῖα κεάσθη.

Quas vero Crates iras vestras, & quot convitia passus est,
Qui prandio tenui & minime sumptuoso vos exceptos domum dimittebat.

Et in *Fabulis*: *Ubi duris super petris testaceum dorsum & incurva membra* [*testudinis*] *fracta fuerunt.*

Στύφλος[2] γῆ. ἡ ξηρά, καὶ σκληρά.

Στύφλος γῆ. Terra sicca & dura.

Στυφοκόμπος.[3] ὁ μάχιμος ὄρτυξ. παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν.

Ὑπὸ στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν [4]πεπληγμένος.

Στυφοκόμπος. Pugnax coturnix. [Item, qui per ludum coturnicem digito percutit. Sic dictus,] quod fortiter tundat, vel feriat. [Aristophanes: *Similis es coturnici,*] *cujus caput per lusum digitis percussum est.*

Συάκιον. εἶδος ἰχθύος.

Συάκιον. Syacium. Genus piscis.

Συβαρίτης. ἀρσενικῶς, διὰ τοῦ η. θηλυκῶς δέ, διὰ τοῦ ι. ἀπὸ Συβάρεως.

Συβαρίτης. Sybarita. In masculino genere per η [scribitur.] In fœminino genere vero, Συβαρῖτις, per ι. Ab [urbe] Sybari.

Συβαριτικαῖς, καὶ Συβαρικαῖς. τρυφηλαῖς, λαμπραῖς, πολυτελέσι. τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται. οὗτοι γὰρ οὕτω διῆγον τρυφηλῶς, ὡς καὶ τοὺς ἵππους διδάσκειν πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. καὶ συβαρίζειν, τὸ τρυφᾶν. ἢ τὸ θορυβεῖν. καί, Συβάρεια ἀποφθέγματα, παρ' Ἐπιχάρμῳ. καὶ [5]Συβαριτικοὶ λόγοι, οἱ Αἰσώπειοι, καὶ συβαρίσαι, τὰ τῶν Συβαριτῶν ποιῆσαι. καὶ παροιμία· Συβαρίτης διὰ πλατείας. ἐπὶ τῶν σοβαρῶς διαπορευομένων. † [6]Συβαρῖται δὲ γάστριες ἦσαν καὶ τρυφηταί. τοσοῦτος δὲ ἦν ζῆλος παρ' αὐτοῖς τρυφῆς, ὥστε καὶ τῶν ἔξωθεν ἐθνῶν μάλιστα ἠγάπων Ἴωνας καὶ Τυρρηνούς, διότι συνέβαινεν αὐτοῖς, τοὺς μὲν τῶν Ἑλλήνων, τοὺς δὲ τῶν βαρβάρων προέχειν τῇ κατὰ τὸ ζῆν πολυτελείᾳ. παρὰ δὲ τούτοις [7]Μινδυρίδης λέγεται περιουσιάσαι τρυφῇ. οὗτος γὰρ Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίων τυράννου νικήσαντος ἅρματι, καὶ κηρύξαντος παραγενέσθαι τοὺς προαιρουμένους γαμεῖν αὐτοῦ τὴν θυγατέρα, δοκοῦσαν κάλλει διαφέρειν, ἀναχθῆναι λέγεται ἐκ Συβάρεως νηΐ, πεντηκόντα τοὺς ἐρέτας ἔχων ἰδίους οἰκέτας, τοὺς μέν, ἁλιεῖς, τοὺς δέ, ὀρνιθοθήρας. παραγενόμενος δὲ εἰς Σικυῶνα, ταῖς κατὰ τὴν οὐσίαν παρασκευαῖς οὐ μόνον τοὺς ἀντιμνηστεύοντας, ἀλλὰ καὶ τὸν τύραννον αὐτὸν ὑπερᾶραι, καίπερ τῆς πόλεως αὐτῷ πάσης συμφιλοτιμουμένης. ἐν δὲ τῷ μετὰ τὴν ἄφιξιν δείπνῳ, προσιόντος τινὸς ὅπως κατακλιθῇ, πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, ὅτι κατὰ τὸ κήρυγμα πάρεστιν, ἢ μετὰ Κλεισθένους θυγατρός, ἢ μόνος κατακλιθησόμενος.

Συβαριτικαῖς, & Συβαρικαῖς. Sybariticis, & Sybaricis. Id est, delicatis, splendidis, sumptuosis. Sybaritæ enim luxuriosi erant, & deliciis adeo indulgebant, ut vel ipsos equos ad tibiam saltare docerent. Et συβαρίζειν, Sybaritarum more vivere. Id est, luxuriæ & deliciis addictum esse. Vel, tumultuari. Et, Sybaritica apophthegmata, apud Epicharmum. Et, Sybariticæ fabulæ. Id est, Æsopicæ. Et proverbium: *Sybarita per plateam.* Dicitur in eos, qui superbo gradu incedunt. † Sybaritæ ventri ac deliciis addicti erant, tantaque apud eos æmulatio luxuriæ erat, ut inter exteros populos maxime Iones & Thuscos diligerent; quod illi quidem Græcorum, illi barbarorum omnium luxuriosissimi & mollissimi essent. Apud Sybaritas vero præcipue luxuriæ fuisse dicitur Mindyrides. Nam cum Clisthenes Sicyoniorum tyrannus quadrigarum certamine victor fuisset, ac per præconem edixisset, ut, quicunque filiam suam virginem eximia forma ambiret, Sicyone ad diem certum adesset, hic Sybari solvisse dicitur, vectus nave, quam L. remigibus ex propria familia sumptis instruxerat, quorum alii piscatores, alii aucupes erant. Cum autem Sicyonem venisset, non procos solum æmulos, sed etiam ipsum tyrannum apparatu longe superavit: tametsi universa civitas gloriæ studio opes Clistheni libentissime conferret. Idem in cœna, qua post adventum statim exceptus est, cum quidam juxta eum accumbere vellet, adesse se dixit ex præconis edicto, aut cum Clisthenis filia, aut solū accubiturum.

Συβαρῖται μαίνονται. ζήτει ἐν τῷ Ἄμυρις μαίνεται.

Συβαρῖται μαίνονται. Sybaritæ insaniunt. Quære in v. Ἄμυρις μαίνεται.

1 Ὅθι στυφελῶν ἀπὸ πτ.] Est fragmentum ex Mythographo quodam depromptum, sed corruptum & luxatum, quod sic distinguo & lego:

————Ὅθι στυφελῶν ἐπὶ πετρῶν
Ὀστρακόεντά τε νῶτα καὶ ἀγκύλα γυῖα κεάσθη.

Hanc lectionem in versione secutus sum. Pertinet autem fragmentum hoc ad notam fabulam de testudine, quæ ab aquila, a qua volatum discere cupiebat, in sublime evecta, & postea dimissa, cum in petram incidisset, contrita periit. Fabulæ hujus meminit etiam Suidas supra, v. Νῦν σωθείην: quem locum confer.

2 Στύφλος] Vide Scholiastam Sophoclis ad *Antig.* pag. 224. & Schol. Apoll. Rhod. ad lib. II. v. 1007.

3 Στυφοκόμπος. ὁ μάχ.] Ex Enarratore Comici ad *Aves*, pag. 602. (417. Ed. Bas. *P.*) Cæterum, non placet mihi interpretatio vocis στυφοκόμπος, quam Suidas ex Scholiaste Aristophanis affert. Videtur enim potius Comicus respexisse ad lusum, a Græcis ὀρτυγοκοπία dictum: in quo aliquis coturnicem medio digito feriebat, quique id faciebat, στυφοκόμπος, vel στυφοκόπος dicebatur; teste Polluce lib. IX. cap. VII. Hoc significatu in subjuncto quoque loco Aristophanis vocem illam accipiendam esse puto.

4 Πεπληγμένος] Scribe, πεπληγμένῳ, ut apud Aristophanem, apud quem præcedit, ὄρτυγι.

5 Συβαριτικοὶ λόγοι] Hesychius, Συβαριτικοί. Vide Paul. Leopard. *Emendat.* lib. XVI. cap. XVIII.

6 Συβαρῖται δὲ γάστριες ἦσαν καὶ τρ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Diodori in Excerptis a Valesio editis, pag. 230.

7 Μινδυρίδης] Ab aliis Σμινδυρίδης vocatur, ut ab Æliano *Var. Hist.* lib. IX. cap. XXIV.

Συβήνη.[1] ἡ δερματίνη αὐλοθήκη. ἢ ἡ φαρέτρα. [2]Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐκ ἔχω οὐδέν. ἀλλὰ τὴν συβήνην λάβε.

Συβόσιον. τὸ χοιροφορβεῖον.

Συβώτης. χοιροβοσκός.

Συγγένεσθε. συμμαχήσατε. συνεργήσατε. συμπράξατε. [3]Σοφοκλῆς· Ὦ Θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν. ἀντὶ τοῦ, συμμαχήσατε ἡμῖν κἂν νῦν.

Συγγενής. καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἡ αὐτὴ γραφὴ φυλάττεται.

Συγγνώμη. συγχώρησις. Οὐ[4] δεῖ τὸν σπουδαῖον ἔν τινι συγγνώμην ἔχειν, μηδὲ παριέναι τὰς ἐπιβαλλούσας ἐκ τοῦ νόμου κολάσεις· ἐπεὶ τό γε εἴκειν, καὶ ὁ ἔλεος, αὐτή τε ἡ ἐπιείκεια, οὐδεμία ἐστὶ ψυχῆς ἀρετὴ, πρὸς κολάσεις προσποιουμένοις χρηστότητα· μηδ' οἴεσθαι σκληροτέρας αὐτὰς εἶναι. λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα ἐπὶ τῆς ἀφέσεως καὶ συγχωρήσεως. ἐπειδὴ ὁ γνοὺς ἑαυτὸν, τουτέστιν, ὁ μὴ ἐπὶ τοῖς πταίσμασιν ἀγνοῶν, ὅτι ἔπταισεν, ἀλλὰ φυλάττων τὸ Γνῶθι σαυτὸν, μὴ τοῖς κατορθώμασιν, εἰ καίτοι ὀλίγον ἐπινυστάξας εἰς ἀλαζονείαν ἤρθη μέγα φρονῶν, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν φύσιν καὶ ἀσθένειαν καταμανθάνων, γνωσιμαχεῖ· ὡσεὶ γνοὺς, τουτέστιν, ὡσεὶ νοήσας, ὅτι ἐκεῖνος ἔργῳ παλινῳδίαν ᾄδει, συγχωρεῖ τῷ γνόντι ἑαυτὸν, ὁ μὴ συγγνοὺς, ὃ συγχωρεῖ. διὸ καὶ ὁ μὲν μεμπτῶς ἐστιν ἄξιος, μὴ γνοὺς ἑαυτόν· ὁ δὲ μὴ συγγνοὺς τῷ γνόντι ἑαυτόν.

Συγγνώμονα. συμπαθῆ. οἰκτίρμονα. Οὐ χρὴ πικρὸν εἶναι καὶ ἀπαραίτητον, ἀλλὰ συγγνώμονά τινα, ἄνθρωπον ὄντα, καὶ τοῖς αὐτοῖς περιπεσεῖν δυνάμενον, ἐξ ὧν κωλύει πικρῶς ἄλλον. ὀρθῶς γὰρ εἴρηται, Τὸ μὲν μηδὲν ἁμαρτεῖν, Θεοῦ ἐστι, καὶ πάντα κατορθοῦν. ἄνθρωπος δὲ οὐκ ἂν εἴποι ἐπ' οὐδενὶ, ὅτι μὴ πείσεται τόδε τι. μυρίαι γὰρ κῆρες ἡμῖν ἐφεστᾶσιν, οὐ μόνον θανάτου, ἀλλὰ καὶ κακῶν ἄλλων.

Συγγραφεύς. Φησὶν ὁ μέγας Μάξιμος, ὅτι ὁ λόγος συγγραφόμενος, ἢ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ὑπόμνησιν συγγράφεται, ἢ πρὸς ὠφέλειαν ἑτέρων, ἢ καὶ ἄμφω· ἢ πρὸς βλάβην τινῶν, ἢ ἐπίδειξιν, ἢ ἐξ ἀνάγκης.

Συγγραφεῖς.[5] εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ὁπότε δέοι πλῆθός τι αἱρεῖσθαι, [6]εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσφέρειν γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰσοκράτης φησί. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως [7]τῶν νῦν ἐγίνετο. [8]Θουκυδίδης ἐν τῇ η΄. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἴχοντο. καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες, εἶπον γνώμην, δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι συγγραφέας αὐτοκράτορας. τούτους

Συβήνη. Coriacea tibiarum theca. Vel, pharetra. Aristoph. *Thesmophoriazusis. Sed nihil habeo. Quare pharetram cape.*

Συβόσιον. Suile. Locus, in quo sues aluntur.

Συβώτης. Subulcus. Suum pastor.

Συγγένεσθε. Opem ferte. Adjuvate. Sophocles: *O Dii paterni, nobis nunc saltem opem ferte.*

Συγγενής. Cognatus, vel cognata. Tam in masculino quam fœminino genere eadem scriptura servatur.

Συγγνώμη. Venia. Non oportet bonum virum cuiquam veniam dare, neque legibus debitas pœnas condonare. Nam venia, & misericordia, & clementia, nulla est virtus in illis, qui bonitatem in pœnis infligendis simulant. Neque existimandum est, eas esse duriores. Nomen autem συγγνώμης accipitur pro remissione & venia. Nam qui se novit, hoc est, qui, postquam peccavit, non ignorat se peccasse, sed observat præceptum illud, *Nosce te ipsum*; is ob recte facta nunquam fastum animo concipit, sed naturam suam & imbecillitatem agnoscit; idemque, [si peccavit,] consilia sua in melius refert. [Ideo Sapiens,] quasi noscens & animadvertens, eum re ipsa palinodiam canere, ignoscit ei, qui se ipse novit: quamvis nesciat, cujus rei causa ei ignoscat. Quare tam ille reprehendendus est, qui se ipsum non novit: quam ille, qui non ignoscit ei, qui se ipsum novit.

Συγγνώμονα. Facile ignoscentem. Misericordem. *Non oportet nos acerbos esse & inexorabiles, sed ad ignoscendum faciles; & meminisse, homines nos esse, iisdemque peccatis obnoxios, quorum alter reus est. Vere enim dictum est: Nunquam peccare, & omnes virtutum numeros implere, Dei est. Homo vero dicere non ausit, hoc vel illud sibi eventurum non esse. Infinita enim nobis impendent fata, non solum mortis, sed etiam aliorum malorum.*

Συγγραφεύς. Scriptor. Historicus. Magnus ille Maximus dicit, orationem, quæ conscribitur, vel ad nostram admonitionem conscribi; vel ad alterius utilitatem; vel etiam utramque ob causam: vel ad alios lædendos; vel ad ostentationem; vel ob necessitatem.

Συγγραφεῖς. Scribæ. Consuetum fuit apud Athenienses, ut, quotiescunque de Rep. aliquid decernendum esset, statuto die sententia ad populum referretur: ut Isocrates ait. Hoc autem ante constitutionem Quadringentorum etiam fiebat. Thucydides libro VIII. *Interea vero temporis Pisander reversus, statim ad reliqua negotia animum adjecit. Ac primum quidem coacto populo sententiam dixit,*

1 Συβήνη] Præter Hesychium, Etymologum, & Pollucem, confer etiam Nostrum infra v. Συνναΐος, ubi συήνη vocatur, quod hic συβήνη.

2 Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφ.] Sub finem: sed ubi Scytha barbarus barbare hæc sic effert,

Ἀλλ' οὐκ ἔχ' ὠδὲν, ἀλλὰ τὸ συβήνην λάβε.

3 Σοφοκλῆς] In *Electra*, pag. 100. ut Portus monuit.

4 Οὐ δεῖ τὸν σπουδ.——σκληροτέρας αὐτὰς εἶναι] Hæc sunt verba Laertii lib. VII. num. 123. ubi vide Interpretes.

5 Συγγραφεῖς. εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθην.] Confer Harpocrationem & Etymologum, qui eadem habent. Vide etiam supra v. Ξυγγραφεῖς.

6 Εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσέφερε γν.] Etymologus habet, εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσφέρειν γνώμας, &c. Sic etiam apud Suidam scribendum est.

7 Τῶν νῦν] Valesius ad Harpocrationem recte emendavit, τῶν υ΄, i.e. Quadringentorum. Eum vide. Confer etiam Nostrum infra v. Τετρακόσιοι.

8 Θουκυδίδης] Locus hic Thucydidis auctior legitur supra v. Ξυγγραφεῖς.

δὲ συγ-

δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγκεῖν ἐς τὸν δῆμον, ἐς ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται. ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς λ΄. οἱ τότε αἱρεθέντες, ὥς φησιν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος. ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν δέκα ἐμνημόνευσε μόνων [1] τῶν Προβούλων.

Συγγράφω. αἰτιατικῇ. Καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους συγγράφων. † [2] Ἑκαταῖος πρῶτος ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε. συγγραφὴν δὲ, Φερεκύδης. τὰ γὰρ [3] Ἀγησιλάου νοθεύεται.

Συγκαλεῖς. συνάγεις.

Συγκατάβασις. [4] ὅταν μὴ ὡς ἔστιν ὁ Θεὸς φαίνηται, ἀλλ' ὡς ὁ δυνάμενος αὐτὸν θεωρεῖν, οἷός τε ἐστὶν, οὕτως ἑαυτὸν δεικνύῃ, ἐπιμετρῶν τῇ τῶν ὁρώντων ἀσθενείᾳ τῆς ὄψεως τὴν ἐπίδειξιν.

Συγκάταινον. συγκαταπιθέμενον. συνευδοκοῦντα.

Σύγκαιρον. ἐπιτήδειον. Χειμὼν ὥρα ἦν, καὶ τὸ πῦρ ἐξέκαυσε τῇ ὥρᾳ σύγκαιρον.

Συγκεκυφός. συνελθόν. [5] Ἀριστοφάνης. οἷον, ὁμονοοῦσιν ἑαυτοῖς, καὶ συμπνέουσιν.

> Ὁρᾷς γὰρ αὐτοῖς στῖφος οἷον ἐπὶ βυρσοπωλῶν
> Νεανιῶν. τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι,
> Καὶ τυροπῶλαι. τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐπὶ συγκεκυφός.

Σύγκεισθε. ὁμονοεῖτε.

Σύγκλητος [6] ἐκκλησία. τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν [7] ἐξ ἔθους καὶ μετὰ [8] μῆνα ἐγίνοντο. εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὐτὴ ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

Συγκλώδης. ὄνομα κύριον.

Συγκλύδων ἀνθρώπων. συμμίκτων. ἐπηλύδων. παρεισάκτων. Τοῦ δὲ ἀσήμου καὶ σύγκλυδος ὄχλου ταχέως πρὸς αὐτὸν συνισταμένου, δισμυρίων οὐ πολὺ ἀποδέοντας εἶχε.

Συγκομιδή. ὡς ἐπὶ καρπῶν. Θουκυδίδης ἐν γ΄. Καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν. καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα· Συγκομίσας δὲ δῶρα, καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον. ἡ σὺν πρόθεσις, κατὰ διάστασιν, συγκομιδή.

Συγκορυβαντιῶμεν. ἀντὶ τοῦ συμμαινόμεθα, συνορχούμεθα, συνενθουσιῶμεν.

Συγκόψαι. ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι. οὕτω Μεταγένης.

Συγκρητίσαι. τὰ τῶν Κρητῶν [9] φρονῆσαι.

decem Scribas eligendos esse, summa potestate præditos: qui sententiam scriptam de optima ratione administrandæ Reip. stato die ad populum referrent. Fuerunt autem universi Scribæ tunc electi, numero xxx, ut ait Androtion & Philochorus. Thucydides vero tantum decem Probulorum mentionem fecit.

Συγγράφω. Conscribo. *Et civiles orationes conscribens.* † Hecatæus primus historiam oratione soluta conscripsit. Pherecydes orationem prosam condere instituit. Acusilai enim scripta sunt spuria.

Συγκαλεῖς. Convocas. Cogis.

Συγκατάβασις. Hæc dicitur, cum Deus non, ut est, apparet, sed talem se ostendit, qualem is, qui eum videt, ferre potest; præsentiæ suæ aspectum videntium imbecillitati accommodans.

Συγκάταινον. Consentientem. Comprobantē.

Σύγκαιρον. Tempori conveniens. Aptum. Accommodatum. *Hyems erat, & ignem illi tempori convenientem accendit.*

Συγκεκυφός. Quod in unum coiit. Quod in unum locum convenit. Aristophanes. Sensus autem est, consentiunt inter se & conspirant. *Vides enim, quantam trahat catervam coriariorum juvenum. Hos autem circumhabitant mellis & caseorum venditores: qui omnes in unum conspirant.*

Σύγκεισθε. Consentite. Concordes estote.

Σύγκλητος ἐκκλησία. Convocata concio. Concionum aliæ [erant statæ, quæ scilicet] de more singulis mensibus cogebantur. Si quod vero negotium repente incidisset, quod moram non ferret, concio [extra ordinem] convocabatur: quæ σύγκλητος ἐκκλησία dicebatur.

Συγκλώδης. Synclodes. Nomen proprium.

Συγκλύδων ἀνθρώπων. Hominum, qui ex variis locis confluxerunt. Colluviei hominum. Advenarum. Adscititiorum. *Cum autem obscura & promiscua turba ad eum confluxisset, non multo pauciores viginti millibus habuit.*

Συγκομιδή. Comportatio. Collectio. Dicitur de frugibus. Thucydides libro III. *Et in frugibus colligendis occupati erant.* Et Lysias in oratione contra Xenophontem: *Cum autem dona collegisset, & pecuniam reddidisset.* Præpositio σὺν in voce συγκομιδή, propter distantiam [& disjunctionem rerum, quæ colliguntur.]

Συγκορυβαντιῶμεν. Simul insanimus Corybantum more. Simul saltamus. Simul furore fanatico agitamur.

Συγκόψαι. Concidere. Verberibus cædere. Sic Metagenes.

Συγκρητίσαι. Syncretissare. Sive, Cretensium mores imitari.

1 Τῶν Προβούλων] Vide supra v. Πρόβουλοι.

2 Ἑκαταῖος πρῶτος ἱστορ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἱστορῆσαι, ubi vide quæ notavimus.

3 Ἀγησιλάου] Scribendum est Ἀκουσιλάου, ut monuimus etiam supra v. Ἱστορῆσαι.

4 Συγκατάβασις. ὅταν μὴ ὡς ἔστιν ὁ Θ.] Hæc sunt verba Chrysostomi Homil. III. Περὶ ἀκαταλήπτου, Tom. VI. pag. 404. ut recte monuit Suicerus in Thesauro Eccles. v. Συγκατάβασις.

5 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 340. (238. Edit. Bas. *P.*)

6 Σύγκλητος ἐκκλησία. τῶν ἐκκλ.] Eadem ad verbum etiam leguntur apud Harpocrationem & Etymologum. Confer Petitum in Comment. ad Leg. Att. pag. 204.

7 Ἐξ ἔθους] Sic recte Harpocratio & Etymologus. Antea vero male hic legebatur ἔξωθεν.

8 Μετὰ μῆνα] Scribe, κατὰ μῆνα, ut habet Etymologus. Conciones autem hæ ordinariæ & statæ (quas Græci κυρίας ἐκκλησίας vocabant) ter singulis mensibus olim convocari solebant, ut docet Suidas supra v. Ἐκκλησία κυρία: qui locus omnino conferendus est.

9 Φρονῆσαι] Sic MS. A. At priores Editt. minus recte, συμφρονῆσαι.

Σύγκειμα. ἡ ἐκ πολλῶν εἰς ἄλληλα συμφωνία, οἷα ἡ τῶν τεσσάρων στοιχείων κοινωνία.

Σύγκειμα. Concretio. Rerum multarum inter se commixtio & concordia: qualis est quatuor elementorum.

Σύγκρισις. [1] ἡ ἑνὸς πρὸς ἕνα, ἢ πλείονας. ἑνὶ γὰρ οὐ γίνεται σύγκρισις, εἰ μὴ κατὰ χρόνον· ὅτε ζητοῦμεν τόδε τι λευκότερον νῦν, ἢ πρότερον. ἡ σύγκρισις κατὰ πολλοὺς τρόπους γίνεται. ἢ γὰρ, ποτέρῳ μᾶλλον τῶν ὑποκειμένων τὸ κατηγορούμενον· ὡς ἐπὶ τοῦ, πότερον ὁ πλοῦτος, ἢ ἡ ὑγεία αἱρετώτερον. ἢ, πότερον μᾶλλον τῷ ὑποκειμένῳ ὑπάρχει, οἷον τῇ ὑγείᾳ τὸ ἡδὺ, ἢ τὸ χρήσιμον. ἢ πότερον τῷδε τόδε, ἢ τόδε τῷδε· οἷον, πότερον τῇ ὑγείᾳ μᾶλλον ὑπάρχει τὸ ἀγαθὸν, ἢ τῇ νόσῳ τὸ κακόν. ὅπως γὰρ ἂν αἱ συγκρίσεις γίνωνται, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λέγονται. καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον δὲ γίνεται, καὶ κατὰ τὸ ἧττον, καὶ κατὰ τὸ ὁμοίως ἡ σύγκρισις. συγκριτικὰ γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα, εἰ ὑγεία μᾶλλον πλούτου οὖσα αἱρετὴ, μὴ ἔστι δι' αὐτὴν αἱρετή. οὐδὲ ὁ πλοῦτος. καὶ εἰ ἡδονὴ μᾶλλον οὖσα ἀγαθὸν, ἢ τέλος, μή ἐστιν ἀγαθὸν, οὐδ' ἂν τέλος εἴη. καὶ πάλιν, εἰ ὁ πλοῦτος ἧττον ὑγείας ὢν ἀγαθὸς, ἀγαθόν ἐστι· καὶ ἡ ὑγεία. καὶ, εἰ ὑγεία ἧττον οὖσα ἀγαθὸν τοῖς ἐν εἰρήνῃ οὖσιν, ἢ τοῖς πολεμοῦσιν, ἀγαθόν ἐστιν ἢ τούτοις, κἀκείνοις.

Σύγκρισις. Est unius cum uno vel pluribus comparatio. Unum enim comparationem non admittit, nisi ratione temporis: ut, quum quærimus, sitne hoc candidius nunc, quam ante. Comparatio fit multis modis. Aut enim quæritur, utri subjectorum magis conveniat prædicatum: ut, utrum divitiæ, an vero sanitas sit bonum optabilius. Vel, utrum horum subjecto magis insit: ut, utrum sanitati plus voluptatis quam utilitatis insit. Vel, utrum hoc magis insit illi, quam hoc illi: utrum sanitati plus insit boni, quam morbo mali. Quomodocunque enim comparationes fiant, ab accidente sumuntur. Comparatio autem fit secundum magis, & secundum minus, & secundum simile. Nam & hæc sunt comparativa. Ut, Si valetudo, quæ divitiis est optabilior, per se non est expetenda; ne divitiæ quidem. Et, si voluptas, quæ magis bonum est, quam finis, non est bonum; nec finis [bonum erit.] Et contra, si divitiæ, quæ minus bonum sunt, quam valetudo, sunt bonum; & valetudo, [bonum erit.] Et, si valetudo, quæ minus bonum est hominibus in pace, quam in bello viventibus, bonum est illis, ergo & his.

Συγκριτικῶς. ὁμοίως. κατὰ σύγκρισιν.

Συγκριτικῶς. Per comparationem. Comparative.

Συγκροτεῖ. δοκιμῇ. συνάγει, αὔξει, συνιστᾷ, συνδεῖ, πρὸς ἁρμονίαν ἄγει, συνέχει, συμπράττει, οὐδένα καιρὸν παραλείπει. [2] Ἀγαθίας· Συνεκροτοῦντο αἱ δυνάμεις ὑπὸ Ναρσοῦ, καὶ ἅπαντα συνήθροιστο τὰ στρατεύματα.

Συγκροτεῖ. Colligit. Cogit. Auget. Constituit. Conflat. Colligat. Concinne conjungit. Continet. Adjuvat. Nullum tempus prætermittit. Agathias: *Milites a Narsete cogebantur, & omnes copiæ collectæ erant.*

Συγκρούειν. συναθροίζειν. καὶ σύγκρουσις, παραλογισμός. κροῦσαι, τὸ ἀπατῆσαι τὸν ἀκούοντα. οἷον παρακρούσασθαι, καὶ συναρπάσαι.

Συγκρούειν. [Communiter, collidere. Interdum vero,] congregare, colligere. Et σύγκρουσις, [collisio,] fraus, deceptio. Κροῦσαι [enim interdum significat,] decipere, fallere.

Συγκυκῶν. συνταράσσων.

Συγκυκῶν. Commiscens. Conturbans.

Συγκυροῦντα. διαφερόντως συνεγγίζοντα.

Συγκυροῦντα. Ad aliquem propius accedentem. Eum, qui in aliquem incidit.

Συγχαίρω. Ὁ μὲν συνέχαιρε τῆς νίκης· ὁ δὲ ἀνθυπεκρίνετο.

Συγχαίρω. Gratulor. *Ille de victoria ipsi gratulabatur. At ille vicissim simulabat,* [*se ea congratulatione lætari.*]

Συγχεῖ. ἀφανίζει. συμμιγνύει.

Συγχεῖ. Confundit. Commiscet. Delet.

Συγχίδα.[3] ἐν Ἐπιγράμματι·

—— [4] Καὶ [5] μονόπελμον

Συγχίδα, καὶ στεγανὰν κρατὸς ἐρημοκόμου.

Ὡς ἔοικε, κτένα λέγει.

Συγχίδα. Synchidem. [Calcei genus.] In Epigrammate: *Et unicam soleam habentem synchidem, & tegmen capitis calvi.* De pectine, ut videtur, loquitur.

Συγχρωτίζεσθαι. πλησιάζειν. [6] Ζήνωνι γὰρ τῷ Κιτιεῖ ἐχρήσθη, πυνθανομένῳ περὶ βίου, πῶς ἂν εὐδαίμων γένοιτο, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς· ὅ ἐστι, τοῖς βιβλίοις τῶν ἀρχαίων. τουτέστι, μελετᾷν ἀσκεῖν, καὶ λόγοις τρέφειν [7] ψυχὴν τὴν βασίλειαν.

Συγχρωτίζεσθαι. Ad aliquem accedere. Familiariter cum aliquo versari. Zenoni Cittieo oraculum consulenti, quo pacto beatam vitam degere posset, Deus respondit: Si familiariter cum mortuis versaretur. Id est, cum scriptis & libris antiquorum. [Jussit ergo cum Oraculum] animum meditando exercere, & disciplinis alere.

1 Σύγκρισις. ἡ ἑνὸς πρ.] Articulus hic, ut puto, excerptus est ex Alexandro Aphrodis. in lib. III. *Topic.* Aristotel.

2 Ἀγαθίας] Lib. II. pag. 35.

3 Συγχίδα] Confer Hesych. v. Συκχάδας.

4 Καὶ μονόπελμον συγχ.] Fragmentum hoc decerptum est ex Epigrammate Phaniæ, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ publici juris fecimus supra v. Κίρκον: ubi vide quæ notavimus. Cæterum in dicto codice MS. Epigrammatum pro συγχίδα scriptum est, συκχίδα: quam lectionem probo.

5 Μονόπελμον] Sic recte legitur in MS. Paris. A. itemque in codice MS. Epigrammatum. Est enim συγχὶς, vel potius, συκχὶς, genus calcei. At priores Editt. uti & MSS. B. & C. pessime habent, μονόπωλον.

6 Ζήνωνι γὰρ τῷ Κιτ.] Idem refert Laertius in vita Zenonis Citiei, sub initium.

7 Ψυχὴν τὴν βασίλειαν] Scribe, τὴν ψυχὴν, expuncta ultima voce βασίλειαν, quæ nihil ad rem facit.

Συγχυ-

Συγχυθείς. συνταραχθείς.

Σὺ [1] δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πράως
Ἔλεγχ', ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
Ἄνδρας ποιητὰς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
Σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.

καὶ γὰρ ἡ πρῖνος καιομένη ψόφον ἐμποιεῖ.

Συέδρων. ὅτι Αἰλιανὸς ἐπὶ Οὐάλεντος ἐστρατήγησεν. ἦν δὲ ἐκ Συέδρων, ἐλεύθερος ἄγαν, καὶ ἀνεστηκώς. καὶ ζήτει ἐν τῷ Αἰλιανός.

Συηναῖος. καὶ [2] συήνη, ἡ [3] δερματοθήκη. συίνη δὲ, ἡ συκέα.

Συηνία, καὶ [4] κυηνία. ἀμαθία. σκαιότης. παρὰ Φερεκράτει. καὶ συηνεῖν, Πλάτων ὁ Φιλόσοφος τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι, καὶ συωδές τι ποιεῖν. καὶ Συηνία, πόλις. Συίνη δὲ, συκέα.

Σύϊνον [5] ἔλαιον, καὶ σησάμινον, ᾧ ἐχρῶντο οἱ σὺν Κύρῳ στρατευθέντες.

Συκάζειν. οὕτω τὸ ἐπηρεάζειν ἔλεγον οἱ παλαιοί. ζήτει ἐν τῷ Ἀποσυκάζεις.

Συκάμινον. εἶδος δένδρου. καὶ [6] σαρκωματικὸν ἕλκος γινόμενον, ἐπί τε τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ταῖς ἕδραις, ὃ καὶ σῦκον λέγεται.

Συκέα. τὸ δένδρον. ἡ καὶ συκῆ. Σῦκον δὲ, ὁ καρπός.

Συκῆ. ἐν τῷ Ὄλυνθος.

Σύκινον. ἀσθενές. καὶ παροιμία· Συκίνη μάχαιρα. ἀντὶ τοῦ [7] συκοφάντης. καὶ ἑτέρα παροιμία· Συκίνη ἐπικουρία. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν. Ἡμεῖς δὲ οἱ καθήμενοι τὴν συκίνην ἐπικουρίαν, τοὺς στρατιώτας, προσδεχόμενοι.

Συκίνη ναῦς. τὸ εὐτελὲς δηλοῖ. ἐν τῷ, Ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι.

Συκομορρέα. [8] ὅτι τῆς συκομόρρου ὁ καρπὸς οὐ πεπαίνεται, εἰ μή τινα βραχεῖαν τομὴν δέξηται.

Σῦκον αἰτεῖν. κολακεύειν. νεωστὶ γὰρ τῶν σύκων φαινομένων, ὡς ἂν εἰς ὥρας ἥκοντες, ἐλιπάρουν τοὺς συκωροὺς δοῦναι.

Σῦκον αἰτεῖς. ἐπὶ τῶν κολακευόντων. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργοὺς, βουλόμενοι παρ' αὐτῶν λαβεῖν πρώϊμα σῦκα. οἰωνίζοντο γὰρ αὐτοῖς καὶ πάλιν ἐλθεῖν εἰς νέωτα. καὶ ἑτέρα παροιμία· Σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ. ἐπὶ τῶν προκειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῖς βουλομένοις. ὁπότε γὰρ φανείη σῦκον, τοῦτο τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν,

Συγχυθείς. Confusus. Conturbatus. [Aristophanes:] *Tu vero, Æschyle, ne iracunde, sed leniter refelle objecta. Non enim poetas decet, tanquam pistorum uxores, invicem convitiari. Tu vero statim, ut ilex ardens, clamitas.* Ilex enim ardens crepitat.

Συέδρων. Syedrorum. [A recto Σύεδρα, quæ est urbs Isauriæ.] Ælianus Valentis tempore copiarum dux fuit. Erat autem ex urbe Syedris oriundus, vir valde liber, & excelso animo præditus. Quære in v. Αἰλιανός.

Συηναῖος. Syenæus. Et συήνη, coriacea theca [tibiarum.] Συίνη vero, ficus arbor.

Συηνία, & κυηνία. Imperitia. Rusticitas. Apud Pherecratem. Et συηνεῖν Plato Philosophus dicit, pro, rustice se in conversatione gerere, & suillo more aliquid facere. Et Syenia, urbs. Συίνη vero, ficus arbor.

Σύϊνον ἔλ. Oleum suillum, & sesaminum, quo ungebantur illi, qui Cyro expeditionis comites erant.

Συκάζειν. Ita veteres dicebant τὸ ἐπηρεάζειν, i. e. vexare, & molestiam exhibere. Quære in v. Ἀποσυκάζεις.

Συκάμινον. Sycaminum. Sycomorus. Genus arboris. Item, caruncula quædam, sive ulcus, quod in oculis & ano gignitur, & σῦκον etiam dicitur.

Συκέα. Ficus arbor. Eadem & [contracte] συκῆ dicitur. At σῦκον, ficus fructus.

Συκῆ. Ficus arbor. Quære in v. Ὄλυνθος.

Σύκινον. Ficulneum. Et metaphorice, infirmum. Et proverbium: Ficulnus gladius. Id est, sycophanta. Et aliud proverbium: Ficulnum auxilium. Dicitur de rebus inutilibus. *Nos vero desides ficulnum illud auxilium, milites, expectamus.*

Συκίνη ναῦς. Ficulna navis. Rem vilem & nullius pretii significat. Vide in v. Ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι.

Συκομορέα, [& συκόμορον.] Sycomorus arbor. Sycomori fructus non maturescit, nisi parum incidatur.

Σῦκον αἰτεῖν. Ficum petere. Id est, adulari, blandiri. [Olim enim Athenienses] tempore primarum ficuum custodes earum rogabant, ut sibi ficus impertirentur, ut qui tempestivo tempore venissent.

Σῦκον αἰτεῖς. Ficum petis. Dicitur hoc de adulatoribus. Athenienses enim agricolis adulabantur, ut præcoces ficus ab illis acciperent: ominantes illis & anno sequenti se redituros esse. Et aliud proverbium: Ficum Mercurio. Dicitur de rebus, quæ ad cujuslibet utilitatem publice propositæ sunt. Cum

1 Σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργ.] Quatuor hi Senarii leguntur apud Aristophanem *Ranis*, pag. 252. (164. Ed. Bas. *P.*)

2 Συήνη] Supra, συβήνη.

3 Δερματοθήκη] Imo, ἡ δερματίνη αὐλοθήκη: ut supra v. Συβήνη.

4 Κυηνία] Etymologus habet, ὑηνία: quæ vera lectio est. Uti enim σῦς & ὗς idem significant: sic etiam συηνία & ὑηνία.

5 Σύϊνον ἔλαιον, καὶ σησ.] Xenophon Ἀναβ. lib. VI. pag. 328. Πολὺ γὰρ ἐνταῦθα ηὕρισκον τὸ χρῖσμα, ᾧ ἐχρῶντο ἀντ' ἐλαίου, σύειον, καὶ σησάμινον, καὶ ἀμυγδάλινον, &c. Huc Suidas respexit: sed qui pro σύειον habet σύϊνον: quod mihi suspectum est. Vide etiam supra v. Σησαμοῦς, ubi eadem leguntur.

6 Καὶ σαρκωματικὸν ἕλκος γ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Aristoph. *Ranis*, pag. 270. (178. Edit. Bas. *P.*)

Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.

Scholiasta: Σῦκα λέγει τὰ σαρκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, σῦκον καλούμενον. Ἄλλως. Τὰ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν συκάμινα λεγόμενα, σῦκα ἔφη. Σῦκον εἶδος παθήματος, ἀεὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει τοῦ σώματος φυόμενον, ὅ φασιν ἰδιωτικῶς συκάμινον. Hæc Suidam illustrant.

7 Συκοφάντης] Hesychius, συκοφάντρια: At malim, συκοφαντία, ut habet Photius in Lex. inedito.

8 Συκομορρέα] Scribe, συκομορέα, & συκομόρου, per unum ρ.

καὶ ὁ

καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. καὶ ἑτέρα παροιμία·

[1] Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.

ἐπὶ τοῦ προσφυῶς τινος πράγματος ἐχομένων. σῦκον δὲ λέγει τὰ ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς σαρκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπ' αὐτοῖς. Ἀριστοφάνης·

Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.

Σῦκον. στύκον τί ὄν, τὸ ἑστηκός, καὶ μὴ ῥιπτόμενον, ὡς ὁ ὄλυνθος. ὄλυνθος δὲ, παρὰ τὸ ὅλος ἀνθεῖν, ἤγουν ἐκ πρώτης ἀνθήσεως τὸ αὐτὸ ἔχειν. Τὸ σῦκον καὶ [2] μόνον ἀλεξιφάρμακόν ἐστι. καὶ ἰσχάδες σὺν πηγάνῳ ὀπτώμεναι, καὶ νήστεις διδόμεναι, ὁμοίως σὺν γλήχωνι. καὶ, Σῦκόν τε μελανθραγές.

[3] Βρῶσις σύκων δείκνυσι φληνάφων ψόγους.

Συκοφαντεῖν. κνίζειν ἐρωτικῶς. οὕτω Πλάτων καὶ Μένανδρος.

Συκοφαντεῖν.[4] τὸ ψευδῶς τινος κατηγορεῖν. κεκλῆσθαι δέ φασι τοῦτο παρ' Ἀθηναίοις πρῶτον ἐξευρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς, καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα. τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τοὺς ὁπωσοῦν κατηγοροῦντας τινῶν φιλαπεχθημόνως, οὕτω προσαγορευθῆναι. Ἀριστοφάνης·

Καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κἀπιχώρια.

ἴδιον γὰρ Ἀθηναίων τὸ συκοφαντεῖν. Αἰλιανός· Ὁ δὲ ἐσυκοφάντει τὸν Θεὸν ὀλιγωρίας. ἐκ δὴ τούτων νόσοι καὶ τροφῶν ἀπορίαι τῶν Ἱμεραίων κατέσχον.

Συκοφάντης.[5] λιμοῦ γενομένου ἐν τῇ Ἀττικῇ, τινὲς λάθρα τὰς συκᾶς τὰς ἀφιερωμένας τοῖς Θεοῖς ἐκαρποῦντο. μετὰ δὲ ταῦτα, εὐθηνίας γενομένης, κατηγόρουν τινές. ἐκεῖθεν οὖν συκοφάνται λέγονται.

Συκοφάντης. ὁ Διάβολος. τὸν γὰρ Θεὸν ἐσυκοφάντησε, φήσας, κεκωλυκέναι τοῦ ξύλου τὴν μετάληψιν. καὶ κατὰ τοῦ Ἰώβ· Μὴ δωρεὰν σέβεται Ἰὼβ τὸν Θεόν; καὶ συκοφαντία, ἡ ψευδὴς κατηγορία. καὶ ῥῆμα συκοφαντῶ, αἰτιατικῇ.

Συκοφάσους. συκοφάντας.

Ἦν ἄρα νικῆσαι συκοφάσους ἀδίκως.

Συκυαῖσι.[6] Φερεκράτης Τυραννίδι·

Ἆρ' ἀράχνι', ὥσπερ ταῖς συκυαῖσι ταῖς κεναῖς; ἐν τῷ Ἀράχνη.

Συλλαβών. εἰς νοῦν λαβών. Ὁ δὲ Πεισίστρατος συλλαβὼν χρηστήριον, καὶ φὰς δέχεσθαι τὸ χρησθέν.

Σύλας.[7] τὰς συλλήψεις. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· Ὁπόταν μὴ σύλαι ὦσιν Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ὥσπερ ἐξηγούμενος αὐτό, φησί· Σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν, ὥσπερ δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατ' Ἀθηναίων. ἐ-

enim [prima] ficus apparuiſſet, eam Mercurio dedicabant: quam capiebat, qui volebat. Et aliud proverbium: *Tanquam ficus in oculis.* Dicitur de iis, qui rei alicui quaſi affixi ſunt, eique omni ſtudio incumbunt. Ficum vero Ariſtophanes vocat carunculam in oculis excreſcentem, vel, ulcus oculorum.

Σῦκον. Ficus. Sic dicta eſt, quaſi στύκον, a ſtando: quod nempe ſtet, nec abjiciatur, ut groſſus. Ὄλυνθος vero dictus eſt quaſi ὁλόανθος, quod totus floreat. Ficus & morum remedia ſunt adverſus venena. Item, caricæ cum ruta aſſatæ, & cum pulegio jejunis datæ. Et in [Epigrammate:] *Ficuſque, quæ edentibus nigra apparet.* † *Eſus ficuum futiles ſermones ſignificat.*

Συκοφαντεῖν. Amantem urere & dolore afficere. Calumniis amantem vexare. Sic Plato & Menander.

Συκοφαντεῖν. Calumniari. Falſo aliquem accuſare. Hoc autem ſic primum dici cœpit, ex quo Athenienſes ficum apud ipſos inventam ex Attica exportari prohibuerunt. Cum enim illi, qui ficuum exportatores deferebant, ſycophantæ appellarentur; factum eſt, ut & illi, qui quomodocunque ex odio vel inimicitia aliquos accuſarent, ſic vocarentur. Ariſtophanes: *Et hæc quidem parva ſunt, & indigenis familiaria.* Proprium enim erat Athenienſium, calumniari. Ælianus: *Ille vero Deum negligentiæ nomine criminabatur: unde morbi & annonæ penuria Himeræos vexarunt.*

Συκοφάντης. Sycophanta. Cum Attica fame laboraret, quidam ex ficubus, quæ Diis conſecratæ erant, fructus clam decerpebant. Poſtea vero, conſecuta annonæ abundantia, quidā eos accuſarunt: unde ſycophantæ dicti ſunt.

Συκοφάντης. Calumniator. [Talis eſt] Diabolus. Deum enim calumniatus eſt, dicens, eum [Adamo] interdixiſſe, ne de fructu arboris comederet. Et Jobum: *Num Jobus gratis Deum colit?* Et συκοφαντία, calumnia. Et verbum συκοφαντῶ, calumnior, accuſativo jungitur.

Συκοφάσους. Idem quod συκοφάντας. Sycophantas. Calumniatores. *Nihil obſtabat, quo minus calumniatores injuſte vincerent.*

Συκυαῖσι. Cucurbitis. Pherecrates *Tyrannide: Aranearum telæ, tanquam in cucurbitis inanibus.* Quære in v. Ἀράχνη.

Συλλαβών. Qui comprehendit. Qui mente percepit. *Piſiſtratus autem, cum oraculum intellexiſſet, dixit ſe illud libenter accipere.*

Σύλας. Spoliationes. Direptiones. Expilationes. Demoſthenes in oratione de Corona: *Ubi Athenienſibus jus non eſt aliorum bona diripiendi.* In ſequentibus vero quaſi id ipſum explicans, dicit: *Bonis noſtris ſpoliati ſumus a Phaſelitis, quaſi jus ſpoliandi datum*

1 Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπ.] Eſt Senarius Ariſtophanis in *Ranis*, pag. 270. (178. Edit. Baſ. *P.*) Vide etiam paulo ante v. Συκάμινον.

2 Καὶ μόνον] Scribendum puto, καὶ μόρον, i.e. morum.

3 Βρῶσις σ.] Ex Aſtrampſycho: ſed apud quem rectius legitur, ——— δείκνυσι φληνάφους λόγους.

4 Συκοφαντεῖν] Vide Athen. lib. III. cap. II.

5 Συκοφάντης. λιμοῦ γ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 5. ſed ubi pro λιμοῦ minus recte legitur λοιμοῦ.

6 Συκυαῖσι] Male pro σικύαισι.

7 Σύλας. τὰς συλλήψεις. Δημ.] Ex Harpocratione. Pro συλλήψεις autem ſcribendum eſſe συλήσεις, recte monuit Valeſius ad Harpocrationem; & ante eum Salmaſius *de Modo Uſur.* pag. 217. qui omnino cum hoc loco conferendus eſt.

πειδὰν

πειδὰν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι, ἃ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια; Ἀντὶ τοῦ [1] συλλήψεις σύλας ἔλεγον.

Σύλλας. ὄνομα κύριον. ὅτι ἐπὶ τοῦ Σύλλα τοῦ Ὑπάτου ὁ ἐμφύλιος Ῥωμαίων ἀνήφθη πόλεμος. ἐπισημῆναι δὲ τὴν τῶν μελλόντων κακῶν φορὰν Λίβιός φησι, καὶ Διόδωρος. ἐξ ἀνεφέλου τοῦ ἀέρος καὶ αἰθρίας πολλῆς ἦχον ἀκουσθῆναι σάλπιγγος, ὀξὺν ἀποτεινούσης καὶ θρηνώδη φθόγγον. καὶ τοὺς μὲν ἀκούσαντας ἅπαντας ἔκφρονας ὑπὸ δέους γενέσθαι· τοὺς δὲ Τυῤῥηνῶν μάντεις μεταβολὴν τοῦ γένους καὶ μετακόσμησιν ἀποφήνασθαι σημαίνειν τὸ τέρας. εἶναι μὲν γὰρ ἀνθρώπων ὀκτὼ γένη, διαφέροντα τοῖς βίοις καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀλλήλων. ἑκάστῳ δὲ ἀφωρίσθαι χρόνον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, συμπεραινόμενον ἐνιαυτοῦ μεγάλου περιόδῳ. τῆς γοῦν προτέρας περιόδου τελευτώσης, καὶ ἑτέρας ἐνισταμένης, κινεῖσθαί τι σημεῖον ἐκ γῆς ἢ οὐρανοῦ θαυμάσιον, ὃ δῆλον εὐθὺς τοῖς τὰ τοιαῦτα σοφοῖς γίνεσθαι, ὅτι καὶ τρόποις ἄλλοις καὶ βίοις ἄνθρωποι χρώμενοι γεγόνασι, καὶ Θεοῖς ἧττον τῶν προτέρων μέλοντες. ταῦτα μὲν οὖν εἴτε οὕτως, εἴτε ἄλλως πως ἔχει, σκοπεῖν παρίημι. † Ὅτι Σύλλας ὁ Ὕπατος ἀπάρας ἐξ Ἐφέσου, προσχών τε ταῖς Ἀθήναις, ἐνδιέτριψε τῇ πόλει χρόνον τινά, [2] καὶ τὴν Ἀπελλικῶντος τὴν τοῦ Τηΐου καταλαβὼν ἐνταῦθα βιβλιοθήκην, ἀνείλετο· ἐν ᾗ πλεῖστα τῶν Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου βιβλίων ἦν, οὔπω τότε τοῖς πολλοῖς, ὥς φησι Πλούταρχος, γνωριζόμενα, ἀλλ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐκφοιτήσαντα γνῶσιν.

Σύλλας ὁ Ὕπατος, ἐπιλογισμὸν τῶν ἑαυτοῦ πράξεων ποιήσας, Εὐτυχῆ ἑαυτὸν ἐκάλει καὶ ἔγραφε. καί ποτε Λαβερία, Ῥωμαία γυνὴ οὐκ ἀφανής, ἐξόπισθεν τοῦ Σύλλου πορευομένη, ἐπιβάλλει τὴν χεῖρα, καὶ κροκίδα τοῦ ἱματίου σπᾷ. τοῦ δὲ ἐπιστραφέντος, Οὐδὲν δεινόν, εἰπεῖν, Αὐτοκράτωρ· ἀλλὰ βούλομαι κἀγὼ τῆς σῆς μικρὸν εὐτυχίας μεταλαβεῖν. τὸν δὲ ὑπερησθῆναί τε τῷ ῥηθέντι, καὶ μετὰ μικρὸν ἀγαγέσθαι ταύτην γυναῖκα, τῆς Μετέλλης ἤδη τεθνηκυίας.

Συλλαῖος. ὄνομα κύριον. καὶ Σύλλαιον, πόλις.

Συλλήβδην. συλλαβών. ἀθρόως.

[3] Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.

ἐπὶ τῶν εὐδαιμονίαν ἐπαγγελλομένων.

Συλλήπτορα. βοηθόν.

Σύλλιον. πόλις, πλησίον Σίδης.

Συλλογή. [4] ὄνομα ἀρχῆς.

Συλλογιμαῖα.

Συλλογισμός. Ἀπ' [5] αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ὁ συλλογισμὸς σύνθεσίν τινα ἔοικε σημαίνειν· ὥσπερ καὶ ὁ [6] σύμψηφος, ψήφων. ὄργανον δὲ ἐστὶν ὁ συλλογισμὸς πρὸς

1 Συλλήψεις] Συλήσεις.

2 Καὶ τὴν Ἀπελλικῶντος τὴν τοῦ Τ.] Vide Plutarchum in *Sylla*, pag. 468. & Strabonem lib. XIII. pag. 609.

3 Ὡς ἀγαθὰ συλλ.] Eſt Senarius Ariſtoph. in *Pluto*, pag. 69. (35. Ed. Baſ. *P.*)

ſit Phaſelitis contra Athenienſes. Cum enim reddere nolint ea, quæ ceperunt, quo alio nomine appellare quis illud queat, quam aliena rapere & deprædari? Pro συλήσεις enim dicebant σύλας.

Σύλλας. Sylla. Nomen proprium. Syllæ Conſulis temporibus civile Romanorum bellum exarſit. Futurorum vero malorum illorum tempeſtatem ſigna quædam præceſſiſſe Livius & Diodorus tradunt. Aere enim ſereno & admodum ſudo tubam auditam eſſe, quæ acutum & lugubrem clangorem redderet: omneſque, qui eam audiverant, præ metu obſtupuiſſe. Tyrrhenos autem vates reſpondiſſe, prodigium illud generis humani mutationem ſignificare. Octo enim eſſe hominum genera, vita & moribus inter ſe diſcrepantia: quorum unicuique certum tempus a Deo præſtitutum ſit, quod magni anni circuitu abſolvatur. Priore igitur circuitu ad finem perducto, & altero inſtante, prodigium aliquod admirabile in terra vel cœlo apparere, ex quo rerum illarum periti ſtatim conjiciant, exſtitiſſe homines aliis moribus præditos, quique Diis minus curæ ſint, quam priores. Hæc vero ſive ſic, ſive alio modo ſe habeant, nunc non diſputo. † Sylla Conſul cum Epheſo diſceſſiſſet, & Athenas appuliſſet, in illa urbe tempus aliquod commoratus eſt: repertamque illic Apellicontis Teji bibliothecam inde ſuſtulit. Erant autem in ea plurimi Ariſtotelis & Theophraſti libri, qui, ut ait Plutarchus, nunquam ante cogniti fuerant, ſed tunc demum in hominum notitiam venerunt.

Σύλλας. Sylla Conſul, cum res a ſe geſtas animo reputaſſet, Felicem ſe & vocavit & ſcripſit. Aliquando autem Laberia, matrona Romana non ignobilis, Syllam a tergo ſequens, manu veſti ejus injecta, floccum inde avulſit. Illo autem converſo, *Nihil mali*, inquit, *facio, Imperator: ſed & ego felicitatis tuæ parumper particeps eſſe cupio.* Sylla igitur dicto hoc admodum delectatus, eam paulo poſt uxorem duxit; Metella jam defuncta.

Συλλαῖος. Syllæus. Nomen proprium. Et Sylæum, urbs.

Συλλήβδην. In ſumma. Simul. Paucis. More ejus, qui omnia uno faſce complectitur. *Omnia bona uno quaſi faſce comprehenſa tibi fero.* Dicitur de iis, qui felicitatē alicui pollicentur.

Συλλήπτορα. Adjutorem. Auxiliatorem.

Σύλλιον. Syllium, urbs prope Siden.

Συλλογή. Collectio. Collectura. Nomen Magiſtratus.

Συλλογιμαῖα. Collectitia. Collectanea.

Συλλογισμός. Syllogiſmus. Ratiocinatio. Syllogiſmus ipſo nomine compoſitionem quandam ſignificare videtur: ut & ὁ συμψηφισμὸς,

4 Συλλογή] Ex Harpocratione.

5 Ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ὁ συλλ.] Ex Alexandro Aphrodiſ. in lib. I. *Topic.* pag. 7. ut Pearſonius obſervaverat.

6 Σύμψηφος] Scribe, συμψηφισμός: ut recte habet Alex. Aphrodiſ. loco laudato.

τὸ φανερὸν τι ποιῆσαι μὴ δοκοῦν εἶναι γνώριμον, διά τινων γνωρίμων τε καὶ φανερῶν. ἐπεὶ δὲ πᾶν ὄργανον χρήσιμον, καὶ ὁ συλλογισμὸς ἄρα χρήσιμος. πᾶν δὲ ὄργανον, ὃ μὴ τὴν χρείαν αὐτοῦ παρέχεται, ἀναιρεῖται. ἔστι δὲ συλλογισμὸς πρότασις μετὰ συμπεράσματος.

non præstat, tollitur. Syllogismus autem est

Σύλλογος. ἄθροισις. Ἐνδήμων δὲ σύλλογος ἀμήχανος γίνεται.

Συλλοχισμός.[1] ὅταν τῷ πρώτῳ λόχῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ· ὥστε λοχαγὸν, λοχαγῷ, καὶ οὐραγὸν, οὐραγῷ, καὶ τοῖς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

Συλόνυχας. ἐν [2] Ἐπιγράμματι· Καὶ ψήκτραν ἄκοιτιν ἀπέπτυσε, καὶ λιποκόπους Φασγανίδας, καὶ τοὺς [3] συλόνυχας ὄνυχας.

Συλοσῶν, Συλοσῶντος. ὄνομα κύριον.

Συλῶ. αἰτιατικῇ. τὸ συ μακρόν.

Ἀμφοτέρους ᾔσχυνε· σεσύληται μὲν ὁ Βάκχος.

ἐν Ἐπιγράμματι.

Συλοσῶντος χλαμύς. ἐν τῷ Χλαμύς.

Συμμαθεῖν.[4] οἷον μεμαθηκότα τὸ γεγονός. οὐδείς με οἶδε τόπος, ἀλλὰ μάτην περιῆλθον. ἢ ἀντὶ τοῦ διδάξαι, εἰς μάθησιν ἀγαγεῖν τοῦ ζητουμένου. Σοφοκλῆς·

Κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος.

καὶ συμμαθόντι, συνεθισθέντι. Καὶ πάνυ ἡδὺ ἦν συμμαθόντι τὸ πόμα τὸ ἐκ κριθῶν.

Συμμαχία[5] ἐπιμαχίας διαφέρει. Συμμαχία μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν τις τὸν αὐτὸν ἔχῃ τῷ συμμαχουμένῳ ἐχθρὸν καὶ φίλον. Ἐπιμαχία δὲ, ὅταν τις μόνῳ τῷ συμμαχουμένῳ ἀδικουμένῳ βοηθῇ, οὐ μέντοι καὶ ἀδικοῦντι συμπράττῃ.

Συμβαλεῖν. διακρῖναι, νοῆσαι, συγκρῖναι. Συμβάλλειν δὲ, μεταδιδόναι, κιχρᾶν.

[6] Ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη,
Ἱμάτια, χρυσίον, ἀργύριον, ἐκπώματα,
μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον. † Συμβαλεῖν οὐδεὶς εἶχε τὸ γενόμενον. ἀντὶ τοῦ νοῆσαι.

Συμβαλόντα. τουτέστι, τὸν δανεισάμενον. Ὁ δὲ ἦλθε παρὰ τὴν βασίλισσαν, τὸν συμβαλόντα αἰτιασόμενος, δεηθῆναι αὐτῷ βοηθῆσαι τὰ δίκαια. [7] Ἀρριανός· Συνέκειτο γὰρ, τὸν μὲν σημῆναι, τὸν δὲ συμβαλόντα ποιεῖν τὸ τεταγμένον.

Σύμβαμα.[8] κατὰ Γραμματικοὺς πρότασις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος, αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα· οἷον, Ἰωάννης περιπατεῖ. Παρασύμβαμα δὲ, πρότασις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος, οὐκ αὐτοτελῆ διάνοιαν

suffragiorum collationem. Syllogismus autem est instrumentum ad aliquid demonstrandum, quod non videtur esse notum, per nota quædam & clara. Quoniam autem omne instrumentum est utile; & Syllogismus est utilis. Omne vero instrumentum, quod usum suum propositio cum conclusione.

Σύλλογος. Collectio. Congregatio. Cœtus. *Popularis vero cœtus est inexpugnabilis.*

Συλλοχισμός. Syllochismus est, quum primo manipulo alius manipulus additur: ita ut manipuli ductor manipuli ductori, & tergi ductor tergi ductori, & reliquis, qui in interjectis jugis collocati sunt, totidem alii adjungantur.

Συλόνυχας. Ungues resecantes. In Epigrammate: *Et strigilem arundineam respuit, & pingue secantes cultros, & ungues resecantia scalpella.*

Συλοσῶν. Syloson. Nomen proprium.

Συλῶ. Spolio. Syllaba συ est longa. In Epigrammate: *Utrumque ignominia affecit. Spoliatus est enim Bacchus.*

Συλοσῶντος χλαμύς. Sylosontis chlamys. Quære in voce Χλαμύς.

Συμμαθεῖν. [Discere. Cognoscere. Vel,] docere, & in notitiam rei quæsitæ perducere. Sophocles: *Nullus locus me docere novit.* Et συμμαθόντι, assuefacto, assueto. *Et potus ex hordeo confectus valde gratus erat bibenti, qui quidem ei assuetus esset.*

Συμμαχία differt ab ἐπιμαχία. Nam συμμαχία est, quum aliquis habet eundem & inimicum & amicum, quem ille, cui fertur auxilium. Ἐπιμαχία vero, quum quis tantum socio injuria affecto fert opem, non etiam cum, qui alteri injuriam facit, adjuvat.

Συμβαλεῖν. Conjicere. Dijudicare. Intelligere. Comparare. At συμβάλλειν, symbolam conferre, mutuo dare, commodare. *Deinde dicebat eas inter se solas coram nullis testibus in medium conferre vestes, aurum, argentum, pocula.* † *Nullus conjicere poterat id, quod acciderat.*

Συμβαλόντα. [Illum, qui pecuniam contulit.] Illum qui pecuniam mutuo dedit, vel credidit. *Ille vero Reginam adiit, fœneratorem accusaturus.* Arrianus: *Convenerat inter eos, ut alter signum daret; alter vero signo animadverso imperata faceret.*

Σύμβαμα. Symbama. Secundum Grammaticos est propositio constans ex nomine & verbo, quæ sententiam perfectam continet: ut, *Joannes ambulat.* Parasymbama vero est propositio, constans ex nomine & verbo,

1 Συλλοχισμός. ὅταν τῷ πρ.] Confer Ælianum in *Tact.* cap. VI. qui idem docet.

2 Ἐν Ἐπιγράμματι] Epigramma integrum, ex quo sequens fragmentum decerptum est, ex codice MS. Epigrammatum publici juris fecimus supra v. Ἄκοιτιν. Ibi autem Lector videbit, pro ψήκτραν ἄκοιτιν in Anthologia inedita legi, δονακῆτιν: uti etiam hic legendum est. Confer etiam Nostrum infra v. Φάσγανον.

3 Τοὺς συλόνυχας ὄνυχας] Sic etiam legitur in codice MS. Epigrammatum: at mendose. Scribendum enim est, Καὶ τοὺς συλόνυχας στόνυχας: ut vir doctus ad marginem Anthologiæ MStæ, qua Parisiis usus sum, recte notaverat. Στόνυξ vero est, quicquid in acutum desinit, vel aciem habet, teste Hesychio; qui στόνυχας exponit, τὰ εἰς ὀξὺ λήγοντα. Quare συλόνυχας στόνυχας erunt, scalpella ungues resecantia.

4 Συμμαθεῖν. οἷον μεμαθ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 52. ut Portus monuit.

5 Συμμαχία ἐπιμαχίας διαφέρ. Συμμαχ.] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. I. cap. XLIV. ut Pearsonius recte observaverat.

6 Ἔπειτα συμβάλλ.] Tres hi Senarii leguntur apud Aristoph. *Ecclesiaz.* pag. 736.

7 Ἀρριανός] *De Rebus Indicis*, pag. 563.

8 Σύμβαμα κατὰ Γραμμ.] Vide Menag. ad Laert. lib. VII. num. LXIV.

ἀπαρ-

ἀπαρτίζουσα· οἷον, Ἰωάννῃ μέλει. Φήσας γὰρ, Ἰωάννης περιπατεῖ, οὐδενὸς ἄλλου ἔχρηζε. εἰπὼν δὲ, Ἰωάννῃ μέλει· περὶ τίνος, παρέλειψεν εἰπεῖν.
tiam absolvendam] indiget. Qui vero dicit,
[ei curæ sit.]

quæ sententiam perfectam non continet: ut, *Joanni curæ est.* Qui enim dicit, *Joannes ambulat*; nulla alia [orationis parte ad sententiam absolvendam] indiget. Qui vero dicit, *Joanni curæ est*; omisit dicere, quænam res [ei curæ sit.]

Συμβάς. συμφωνήσας. πεισθείς. Τραϊανὸς δὴ μὴ συμβὰς ταῖς ὁμολογίαις, ἐν παρασκευῇ ἦν.

Συμβάς. Qui consensit. Assensus. Qui probavit. *Trajanus vero, cum conditiones non probasset, bellum parare cœpit.*

Σύμβασις. φιλία. συντυχία. καταλλαγή. Σύμβασις δὲ φίλων κατὰ τὸν αὐτὸν γινομένη τρόπον τῶν ὑπ' ἀνάγκης συγχωρηθέντων βεβαιοτέρα.

Σύμβασις. Pactio. Amicitia. Congressus. Reconciliatio. Fœdus. *Reconciliatio amicorum, quæ eodem modo fit, firmior est ea, quæ ex necessitate fit.*

Συμβατήριοι. εἰρηνικοί. φιλικοί. Βούλομαι διαλεχθῆναι αὐτοῖς συμβατηρίοις.

Συμβατήριοι. Pacati. Amici. Ad pacem faciendam pertinentes. *Cum ipsis colloqui volo verbis pacatis.*

Συμβαίνει. ἔοικεν. ἐξομοιοῦται. συμφωνεῖ. Τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, εἰ συμβαίνει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα.

Συμβαίνει. Similis est. Assimilatur. Consentit. Convenit. *Hoc oportet spectare, an dicta cum factis consentiant.*

Συμβαίνοντα. συμφωνοῦντα. [1] Τὸ συμβαίνειν λέγομεν, ὡς τοὺς τετραγώνους λίθους ἐν τοῖς τείχεσι καὶ ἐν ταῖς πυραμίσι συμβαίνειν οἱ τεχνῖται λέγουσι, συναρμόζειν ἀλλήλοις τῇ ποιᾷ θέσει.

Συμβαίνοντα. Convenientia. Συμβαίνειν [aliquando eo sensu] dicimus, quo lapides quadratos in mœnibus aut pyramidibus convenire dicunt artifices, cum sibi invicem scite compositi coaptantur.

Συμβαίνουσι. συμπεραίνουσι. συμφωνοῦσι. Χρησμοί τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ Πυθικόν. † Ἄλλα τε γάρ τινα οὐ συμβαίνοντα τῷ τῆς ἀρχῆς ὄγκῳ διεπεράττετο. ἀντὶ τοῦ, ἁρμόζοντα.

Συμβαίνουσι. Conveniunt. Consentiunt. *Et oracula cætera & Pythicum consentiunt.* † *Nam & alia quædam peragebantur, imperii fastigio & auctoritati non convenientia.*

Συμβεβηκός. ὃ γίνεται καὶ ἀπογίνεται χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. Πῶς ὁ ἑκτικὸς πυρετὸς, κατὰ συμβεβηκὸς ἀναμφιβόλως ὢν, φθείρει τὸ σῶμα; ἐκ τῶν προσεχῶς εἰρημένων λύεσθαι φασίν. ἔστι γὰρ εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστι συμβεβηκὸς ὁ πυρετὸς, ἀλλ' οὐδὲ ἀλλοίωσις τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ παρὰ φύσιν θερμότης διαλυτικὴ τῆς ἁρμονίας τοῦ ζώου.

Συμβεβηκός. Accidens. Sive, id, quod accedit & recedit sine subjecti interitu. Quomodo hectica febris, cum sine dubio sit per accidens, corpus destruit? Quæstio hæc ex iis, quæ proxime ante dicta sunt, solvitur. Potest enim dici, febrim non esse accidens; imo ne alterationem quidem subjecti: sed calorem contra naturam, qui compagem animalis dissolvat.

Συμβῆναι. συμφωνῆσαι. Οἱ δὲ ἠξίουν τὸν βασιλέα ἐφ' ᾧ συμβῆναι Γαβίοις, ἐφ' οἷς ἂν δικαιῶσι Γάβιοι.
ctionem faceret, & iis quidem conditionibus,

Συμβῆναι. Consentire. Pactionem facere. *Illi vero Regem rogabant, ut cum Gabiis pactionem faceret, & iis quidem conditionibus, quas Gabii justas censerent.*

Συμβιβάζων.[2] συλλαλῶν. διδάσκων.

Συμβιβάζων. Colloquens. Docens. [Componens. Conjungens. Coagmentans.]

Συμβιβάσειν.[3] Εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περί τινος.

Συμβιβάσειν. Compositionem & pactionem de re aliqua inire.

Συμβιβῶ.[4] διδάξω. ἐπιστήσω. νοῆσαι ποιήσω.

Συμβιβῶ. Docebo. Aliquem monebo, ut mentem advertat.

Συμβιοτής. καὶ συμβιοτεύω.

Συμβιοτής. Convictor. Et συμβιοτεύω. Cum aliquo vivo.

Συμβλητά. σύγκρισιν ἐπιδεχόμενα, καὶ τὰ δυνάμενα γνωσθῆναι. καὶ συμβλητῇ, δυναμένῃ ἐπιγνωσθῆναι. [5] Βουλῇ κρείττονι, καὶ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ οὐδαμῶς συμβλητῇ, τρόπον τινὰ τοῦ Ἀλφειοῦ ἀποθανόντος.

Συμβλητά. Quæ comparationem admittunt. Quæ per conjecturas cognosci possunt. Et συμβλητῇ, ei, quæ per conjecturas cognosci potest. *Cum autem consilio quodam divino, & quod sapientia humana neutiquam assequi posset, Alpheus quodammodo defunctus esset.*

Σύμβολα. σημεῖα. μέτρα. οἷον, Σημεῖον τοῦ φθαρτὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τοῦ θανάτου, οἱ δερμάτινοι χιτῶνες. † Εἰ γένοιτό τι σύμβολον, ἐπετέλουν

Σύμβολα. Signa. Mensuræ. *Signa, quæ hominem esse mortalem ante mortem ostendunt, sunt pelliceæ tunicæ.* † *Si quod signum con-*

1 Τὸ συμβαίνειν λέγομεν, ὡς τοὺς τετρ.] Hæc sunt verba Marci Antonini lib. v. cap. VIII. ut Pearsonius monuit. Ibi autem pro συναρμόζειν legitur συναρμόζοντας, uti etiam hic apud Suidam legendum est.

2 Συμβιβάζων] Vide de hac voce Suicerum in *Thes. Eccles.*

3 Συμβιβάσειν] Sic habet antiquissimus MS. A. At MSS. B. & Γ. συμβιβάσαι. Priores Editt. vero, συμβίβασιν. At vera lectio est συμβιβάσαι, ad quam MSS. B. & Γ. proxime accedunt. Τὸ συμβιβάζειν autem non solum transitive accipitur, ut Grammatici loquuntur; sed interdum etiam intransitive: ut & alii jam ante monuerunt. Quare Lector mirari non debet, Suidam τὸ συμβιβάσαι hic interpretari, εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν.

4 Συμβιβῶ] Respexit Suidas ad Psalm. XXXII. v. 8. Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ πορεύσῃ.

5 Βουλῇ κρείττονι, καὶ ἀνθρ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Βουλευτικός.

τὰ δόξαντα. σεισμὸς εἰ γένοιτο, ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διαΐξειε γαλῆ, ἤ τι τοιοῦτον.

tigisset, decreta rata faciebant. Si terræ motus factus fuisset, vel ignis inusitatus [arsisset,] aut mustela discurrisset, aut aliquid hujusmodi [accidisset.]

Σύμβολα.[1] τὰς συνθήκας, ἃς ἂν πρὸς ἀλλήλας αἱ πόλεις θέμεναι τάττωσι τοῖς πολίταις, ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια. πολλάκις ἐν τῷ ζʹ. Φιλιππικῶν Δημοσθένης.

Σύμβολα. Pacta & conventa, quæ civitates inter se ineunt, ut cives sui debita jura sibi invicem tribuant. Vocabulo illo sæpius usus est Demosthenes in Philippica VII.

Συμβόλαιον. τὸ γραμματεῖον.

Συμβόλαιον. Pactum. Conventum. Contractus.

Σύμβολον.[2] ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες. εἶτα τοῦτο δόντες, τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ κ τὸ σύμβολον λαβόντες, ἔπειτα πλησίοι καθεζόμενοι. ζήτει ἐν τῷ Βακτηρία.

Σύμβολον. Symbolum, sive tessera, quam Judices in dicasterium ingredientes accipiebant: quo postea reddito, mercedem judicialem accipiebant. Erant autem decem numero, ab A nimirum usque ad K, qui tesseram accipiebant. Quære in v. Βακτηρία.

Σύμβολον. οἰώνισμα. σημεῖον. μάντευμα. λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς, ὁ σύμβολος. [3]Ὁ σύμβολος δὲ Μελάμποδος ἢ Πόλλητος ἐδεῖτο. οὗτοι γὰρ ἦσαν μαντικῶν εἰδήμονες.

Σύμβολον. Augurium. Omen. Signum. Vaticinium. Dicitur autem etiam masculino genere, ὁ σύμβολος. Ut, *Omen hoc Melampode vel Pollete indigebat.* Hi enim divinandi periti erant.

Σύμβολον. περὶ τοῦ Βίωνος πατρός· [4]Ἔχων οὐ πρόσωπον, ἀλλὰ συγγραφὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου, τῆς τοῦ δεσπότου πικρίας σύμβολον. μήτηρ δὲ, οἵαν ὁ τοιοῦτος γῆμαι, ἀπ' οἰκήματος.

Σύμβολον. Signum. Bion de patre suo dicit: *Non habens faciem, sed scripturam in fronte, acerbissimi domini signum. Mater vero publicum prostibulum; qualem nempe hujusmodi homo ducere possit.*

Συμβραβεύσω. συνδιοικήσω.

Συμβραβεύσω. Simul administrabo. Simul dispensabo.

Συμεών.[5] ὁ θαυμαστός. περὶ οὗ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ Μοναχοὶ μαθόντες ὅτι ἐπὶ κίονος ἵσταται, μεμψάμενοι τῷ ξένῳ (πρῶτος γὰρ αὐτὸς τοῦτο ἐποίησεν) ἀκοινωνησίαν αὐτῷ ἔπεμψαν. εἶτα ἐγνωκότες τὸν βίον τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὸ ἄτυφον, πάλιν αὐτῷ ἐκοινώνησαν. ὁ δὲ Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν σχήματι ἰδιώτου πρὸς αὐτὸν ἀφανῶς παρεγένετο.

Συμεών. Symeon. Mirabilis ille vir. De hoc cum Ægyptii Monachi audivissent, eum in columna stare, rem insolitam damnantes, (ipse enim primus hoc fecerat) eum ex cœtu suo excluserunt. Postea vero, cognita viri illius vita & animi modestia, rursus eum in cœtum suum receperunt. Ad hunc Marcianus Imperator hominis privati habitu clam venit.

Συμμετρία. ὁμώνυμον. ὥσπερ καὶ τὸ σύμμετρον. σύμμετρα γὰρ, τὰ τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρούμενα, καὶ τὰ οἰκεῖα ἑκάστῳ, καὶ ἀρκοῦντα, ἢ κατὰ τὸ πλῆθος, ἢ κατὰ τὸ μέγεθος, ἢ κατὰ ποιότητα, καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις ἀνάλογον ἔχοντα.

Συμμετρία. Symmetria. Est vocabulum homonymum: ut & σύμμετρον. Symmetra enim sunt, quæ eadem mensura comprehenduntur, & quæ cuique conveniunt & sufficiunt; vel pro ratione multitudinis, vel magnitudinis, vel qualitatis, & facultatum, proportionem quandam habentia.

Συμμορία. σύνταγμα. ἡ φατρία. Ἀνδρῶν τε ἀρίστων [6]συμμετρίαι πολλαὶ, καὶ χρόνου μῆκος, τοσοῦτον ἤγειραν ἔργον.

Συμμορία. Symmoria. Ordo. Classis. Vel, curia, tribus. *Et virorum fortissimorum symmoriæ multæ, & temporis longitudo, tantum opus excitarunt.*

Συμμορία.[7] Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου. οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος, ὥσπερ παρ' ἡμῖν, διῄρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν, ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι, καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι. ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν φησὶ περὶ τῶν χιλίων καὶ διακοσίων ἀνδρῶν, λέγω τῶν πλουσιωτάτων· Ἐκ τούτων τοίνυν οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας [8]εἴκοσι ναῦς εἰσιν ἑξήκον-

Συμμορία. Classis. Demosthenes in oratione contra Aphobum. Non universus populus, ut apud nos, Athenis in symmorias divisus erat, sed soli divites, & qui pecuniam ad Reip. usus conferre poterant. Demosthenes igitur in oratione de Symmoriis, de mille & ducentis viris, id est, ditissimis, inquit: *Ex istis igitur existimo faciendas esse viginti sym-*

1 Σύμβολα. τὰς συνθ.] Ex Harpocratione.

2 Σύμβολον. ὃ ἐλάμβανον οἱ δικ.] Vide omnino Schol. Aristoph. ad *Plutum*, pag. 29, 30. qui fusius hac de re agit. Cæterum, pro συμβόλαιον, ut priores Editt. habent, auctoritate MS. A. reposui σύμβολον: quæ vera lectio est.

3 Ὁ σύμβολος δὲ Μελάμπ.] Marinus in *Vita Procli*, cap. x. in fin. Καί τις ἂν ἐγένετο σύμβολος τούτου σαφέστερος, καὶ οὐδὲ Πόλλητος, ἢ Μελάμποδος, ἢ τῶν ὁμοίων εἰς κρίσιν δεόμενος; *Et quod potuit omen esse manifestius, quodque minus Pollete, vel Melampode, vel similibus egeat interpretibus?* Vide etiam Nostrum supra v. Μελάμπους.

4 Ἔχων οὐ πρόσωπον, ἀλλὰ συγγρ.] Hæc sunt verba Laertii in *Bione*.

5 Συμεών] Hic est Symeon ille, qui *Stylites* vulgo dicitur: de quo, uti & de reliquis Symeonibus fuse agit Leo Allatius in Diatriba *de Symeonum scriptis*. Eum igitur consule.

6 Συμμετρίαι] Lege, συμμορίαι.

7 Συμμορία. Δημ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum v. Ἀνασύνταξις, v. Διάγραμμα, v. Ἡγεμὼν συμμορίας, & v. Χίλιοι διακόσιοι. itemque Petitum in *Comment. ad Leg. Att.* pag. 270.

8 Εἴκοσι ναῦς εἰσιν] Scribe, εἴκοσιν, ὥσπερ νῦν εἰσι: ut legitur apud Demosthenem, pag. 74.

τα

τα σώματα ἑκάστην ἔχουσαν. Ὑπερείδης δὲ ἐν τῷ πρὸς Πολύευκτον φησίν· Εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ ιε΄ ἄνδρες. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶν, ξ΄ ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν· ὁ δὲ Ὑπερείδης, ιε΄. ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν, γράφων ταυτί· Ἕως μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρουόμενοι τὴν πόλιν, σὺν πέντε καὶ ἓξ τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλισκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι. ἐπεὶ δὲ ταῦτα κατεῖδε Δημοσθένης, νόμους ἔθηκε τοὺς τριακοσίους τριηραρχεῖν· καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι. ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. Συμμορῖται δ' εἰσὶν, οἱ τῆς αὐτῆς μετέχοντες συμμορίας. διῃρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου Ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος.

morias, ut nunc sunt, sexaginta viris singulas constantes. Hyperides vero in oratione ad Polyeuctum dicit: *In unaquaque symmoria sunt viri quindecim.* Non est autem mirandum, Demosthenem dicere, unamquamque classem viros habere sexagenos; Hyperidem vero, quindenos. Nam in oratione contra Pasiclem causam affert, sic inquiens: *Quamdiu ditissimi quique Remp. fraudantes, quini & seni trierarchiæ munere fungebantur, & mediocres sumptus faciebant, illi quieverunt.* Postquam vero Demosthenes hæc animadvertit, leges tulit, ut trecenti [locupletissimi] triremes sumptibus suis instruerent: ex quo tempore trierarchiæ graves [& sumptuosæ] evaserunt. Eos autem, qui jure civitatis donati erant, in symmorias etiam receptos fuisse, declarat Hyperides in oratione contra Polyeuctum. Συμμορῖται vero dicuntur illi, qui ejusdem symmoriæ, sive classis participes sunt. Athenienses autem in symmorias primum distributi fuerunt Nausinico Archonte, ut ait Philochorus.

Σύμπαν. ὁ λεγόμενος Κόσμος. τὸ σύμπαν τόδε.

Σύμπαν. Universum. Quod [etiam] Mundum vocamus.

Συμπαραινέσας ἔχω. ἀντὶ τοῦ παρῄνεσα.

Συμπαραινέσας ἔχω. Pro συμπαρῄνεσα. Collaudavi.

Συμπαρομαρτῶν. συνακολουθῶν.

Συμπαρομαρτῶν. Simul sequens. Comitans.

Συμπαίστορα. συμπαίζοντα.

Πανὶ [1] μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον, συμπαίστορα ματρός.

Συμπαίστορα. Collusorem. Colludentem. [In Epigrammate:] *Pani recens natam capellam, cum matre ludentem,* [*dedicavit.*]

Συμπίπτειν. μάχην συνάπτειν· Οἱ δὲ ὥπλιζον αὐτοὺς, καὶ ἐκέλευον ἐς μάχην συμπίπτειν.

Συμπίπτειν. Concurrere. Confligere. Pugnam committere. *Illi vero ipsos armabant, & cum hoste confligere jubebant.*

Συμπλάττεται. ψεύδεται.

Συμπλάττεται. Confingit. Comminiscitur. Mentitur.

Συμποδίσας. συνδήσας τοὺς πόδας. [2] Ἀριστοφάνης·

—— Στίξας αὐτοὺς,
Καὶ συμποδίσας,
Μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου
Κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

Συμποδίσας. Qui pedes colligavit. Aristophanes:

——*Compunctos ipsos,*
Et pedibus colligatis,
Cum Adimanto Leucolophi filio
Sub terram celeriter amandabo.

Συμπόσιον. ζήτει ἐν τῷ Ἀθηναῖος περὶ τῶν δοξάντων μεγαλοψύχως ἑστιᾶν.

Συμπόσιον. Symposium. Compotatio. Conviviũ. Quære in voce Ἀθηναῖος de iis, qui magnificis & splendidis conviviis alios exceperũt.

Συμπράκτωρ ὁδοῦ. ἀκόλουθος.

Οὐδ' [3] ἄγγελός τις, οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ.

Συμπράκτωρ ὁδοῦ. Viæ comes. *Neque nuntius ullus, neque comes viæ.*

Συμπράττω. δοκῶ.

Σύμπτωμα. συμβεβηκός.

Σύμπτωμα. Casus. Quod accidit.

Σύμπτωσις. συμβολή. σύμμιξις ἐκ δύο μερῶν γινομένη. Οἱ δὲ ἐκ παραπλησίας προθέσεως ὁμοίαν ἐποιήσαντο τὴν ἔφοδον. γινομένης δὲ τῆς συμπτώσεως ἐξ ἀμφοῖν βιαίας, αὐτῶν μὲν ἥμαρτον ἀμφότεροι· τοὺς δὲ ἵππους ἔτρωσαν τοῖς δόρασι τοῖς ἀλλήλων.

Σύμπτωσις. Concursus. Congressus. Conflictus, qui fit ab utraque parte. *Illi vero pari consilio & impetu se invicem adorti sunt. Facto autem violento concursu, ambo quidem a sese aberrarunt; equos vero hastis suis mutuo vulnerarunt.*

Συμφανές. δῆλον. Φανερόν. Καὶ συμφανὲς ἦν αὐτοῖς καὶ ὡμολογημένον τὸ νικᾶν.

Συμφανές. Conspicuum. Clarum. Manifestum. *Victoria vero ipsis erat manifesta & confessa.*

Συμφέρεται. συναρμόττει. συμφωνεῖ. ὁμονοεῖ. καὶ ἐπὶ τοῦ συνάπτειν μάχην. Σεμπρώνιος δὲ Ἀννίβᾳ συμφέρεται. ἐλαττωθεὶς δὲ κατὰ τὴν μάχην, πολλοὺς τῶν οἰκείων ἀπέβαλε. τὸ συμφέρεσθαι ἐναντίον

Συμφέρεται. Congruit. Convenit. Consentit. Item, confligit. *Sempronius cum Annibale confligit. In prælio vero superatus, multos suorum amisit.* Τὸ συμφέρεσθαι contrarium est τῷ

1 Πανὶ μὲν ἀρτ.] Anthol. lib. VI. cap. VII. Epigr. X.
2 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 188. Ed. Bas. P.

3 Οὐδ' ἄγγελός τις, οὐδ.] Est senarius Sophoclis *Oedip. Tyran.* pag. 154. ut Portus monuit.

πρὸς τὸ διαφέρεσθαι· καὶ τὸ συμφωνεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν· καὶ τὸ διαγορεύειν πρὸς τὸ συναγορεύειν.

Συμφέρον. ἀγαθόν. λέγεται δὲ συμφέρον, ὅτι φέρει τὰ τοιαῦτα, ὧν συμβαινόντων ὠφελούμεθα.

Σύμφημι. συναινῶ. ταυτόν σοι λέγω.

Συμφορά. ἀτυχία. κακῶν συντυχία.

Συμφορά.[1] τῶν μέσων ἐστί. διὸ λέγει Σιμωνίδης· Πῖνε, πῖν', ἐπὶ συμφορᾷ. οἱ δὲ λέγουσι, Πῖνε, πῖν', ἐπ' ἐσθλοῖς. δηλοῖ δὲ ἡ συμφορὰ καὶ τὸ κακόν, καὶ τὸ καλόν. [2] διὸ λέγει, Ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς. καὶ τοῦτο εἰπὼν οὐκ εἴασεν ἐπὶ τοῦ κακοῦ νοεῖσθαι. [3] Σοφοκλῆς δέ φησιν· Ἔν τε συμφοραῖς βίου πρῶτον κρίνοντες. ἀντὶ τοῦ, ἐν ταῖς βιωτικαῖς συντυχίαις. καὶ αὖθις·

Ὦ[4] συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.

Ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.

Συμφορά, καὶ ἡ ὁμοῦ ἐπιφορά. Πισίδης·

Ἐκ τῆς ἀμέτρου συμφορᾶς τῶν συρμάδων.

περὶ χιόνος.

Συμφραδμονες. σύμβουλοι.

Συμφυλετῶν. ὁμοεθνῶν. συγγενῶν.

Συμφυεῖς. συγγενεῖς.

Συμφέρεται. δοτική. συμμίγνυται. συναναφύρεται. συμμιαίνεται.

Συμψήσας. συνλείψας. [5] Ἡρόδοτος· Τῶν τις ἱερῶν ἵππων τῶν λευκῶν ὑπὸ ὕβριος ἐσβὰς ἐς τὸν ποταμόν, διαβαίνειν ἐπειρᾶτο. ὁ δέ μιν συμψήσας, ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων. καὶ Ἰάμβλιχος· Βιαζομένους δὲ τοὺς κολυμβητὰς συμψήσας ὁ ποταμὸς ἔφερε κάτω, καὶ οὐκέτι ἀπενόστησαν.

Συμψῆσαι. συνλεῖψαι. [6] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνισταμένους συμψῆσαι, καὶ προνοῆσαι

Εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.

Κατέψων γὰρ τὸν τόπον, ὅπου ἐκάθηντο, ἵνα μὴ σημεῖον τῆς ἥβης ἑαυτῶν καταλείψωσι τοῖς ἐρασταῖς.

Σύμψηφα. σύμφωνα.

Συμνιαθείς.[7] βλαβείς. τρωθείς.

Συναγείρων. συνάπτων. συνάγων.

Συναγηγερμένοι. συνηγμένοι.

Συνάγω. αἰτιατικῇ. συναθροίζω.

Συνάγκεια.[8] ὁ σύνδενδρος τόπος.

Συναγομένων. στενοχωρουμένων. [9] Συναγομένων δὲ

διαφέρεσθαι; ut τὸ συμφωνεῖν verbo διαφωνεῖν, & διαγορεύειν τῷ συναγορεύειν.

Συμφέρον. Bonum. Utile. Dicitur autem συμφέρον, quia fert ea, quæ, si consequamur, nobis prosunt.

Σύμφημι. Comprobo. Consentio. Tecum idem dico.

Συμφορά. Calamitas. Infortunium.

Συμφορά. Nomen est mediæ significationis, [& non solum calamitatem, sed etiam felicem rerum successum significat.] Ideo Simonides dicit: *Bibe, bibe, ob felicem rerum successum.* Alii vero [hoc sic] efferunt, Πῖνε, πῖν', ἐπ' ἐσθλοῖς. Nam συμφορὰ tam in bonam quam malam partem sumitur. Quare [Aristophanes] dicit, Ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς: quo ipso vocem hanc de calamitate intelligi non sinit. Sophocles vero inquit: *In casibus vitæ [te] primum judicantes.* Sive, in casibus, quibus vita hæc obnoxia est. Et iterum: *O casum infelicem malorum meorum! Heu vulnera valde me cruciantia.* Item συμφορά, accumulatio, congestio. Pisides: *Ex nimia copia nivis cœlo confertim cadentis.*

Συμφράδμονες. Consiliarii. Consultores.

Συμφυλετῶν. Contribulium. Gentilium. Cognatorum.

Συμφυεῖς. Cognati.

Συμφέρεται. Commiscetur. Confunditur. Commaculatur.

Συμψήσας. Qui contrivit. [Qui delevit. Qui ex conspectu subduxit.] Herodotus: *Quidam ex equis albis, qui sacri habebantur, præ ferocia fluvium ingressus, eum tranare conabatur. At fluvius eum absorptum, aquisque submersum, secum abripuit.* Et Jamblichus: *Fluvius vero urinatores violentia vorticum absorptos ad imum rapuit: adeo ut non amplius emergerent.*

Συμψῆσαι. Conterere. [Vestigia delere. Complanare.] *Deinde, cum iterum surrexissent, arenam complanabant, provide caventes, ne pubis vestigium amantibus relinquerent.* Locum enim, in quo sederant, complanare solebant, ne quod signum pubis amatoribus relinquerent.

Σύμψηφα. Consentientia. Consona.

Συμνιαθείς. Læsus. Vulneratus. Cæsus.

Συναγείρων. Congregans. Connectens. Colligens.

Συναγηγερμένοι. Congregati. Collecti.

Συνάγω. Congrego. Colligo.

Συνάγκεια. Convallis. Locus arboribus consitus.

Συναγομένων. Coarctatorum. In angustias re-

1 Συμφορά.————ἐπ' ἐσθλοῖς] Aristoph. *Equit.* pag. 311. (212. Ed. Bas. *P.*)

Ἄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον, πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.

Scholiastes: Τό τε γάρ, φησίν, ἐπάσαιμί σοι τὸ τοῦ Σιμωνίδου μέλος, Πῖνε, πῖν' ἐν ταῖς συμφοραῖς. ἐκ τοῦ Σιμωνίδου δὲ τοῦτο Θεθρίππων. Τὸ δὲ συμφοραῖς, ἐπ' ἐσθλοῖς. τῶν μέσων γὰρ ἡ συμφορά. Hinc Suidas sua deprompsit.

2 Διὸ λέγει. Ἐπὶ συμφ.] Aristoph. *Equit.* p. 327. (227. Ed. Bas. *P.*)

Ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις.

Vide ibi Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic itidem compilavit.

3 Σοφοκλῆς δέ φησιν] In *Oedip. Tyran.* pag. 149. ubi locus hic ita distinguitur:

Ἀνδρῶν τε πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου

Κρίνοντες, &c.

4 Ὦ συμφορὰ τάλαινα τ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Acharnens.* pag. 427. (307. Ed. Bas. *P.*)

5 Ἡρόδοτος] Lib. 1. pag. 48. ut Portus monuit.

6 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 178. (108. Ed. Bas. *P.*)

7 Συμνιαθείς] Photius in Lexico MS. Συμψιαθείς. Utrumque mendose. Scribendum enim est, vel συμψηθείς ut habet Hesychius: vel συμψηαθείς. Confer Suidam infra v. Συνεψήσθη.

8 Συνάγκεια] Vide supra v. Συνάγκεια.

9 Συναγομένων δὲ λιμ.] Hæc sunt verba Polybii, lib. 1. cap. XVIII.

λιμῷ τῶν Καρχηδονίων διὰ τὸ πλῆθος τῶν συγκεκλεισμένων ἀνδρῶν ἐν τῇ πόλει. τουτέστι, συνεκλείοντο, καὶ συνήγοντο. † Ἐν [1] γὰρ τούτῳ συνήγοντο σιτοδείᾳ καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων, ὥστε βουλεύεσθαι [2] περὶ τοῦ λύειν τὴν πολιορκίαν. τουτέστι, συνεκλείοντο.

Συναγορεύειν· συνηγορεῖν. [3] ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν.

Συναγυρμός.[4] Οὐδένα ἠξίου ἀτιμάζειν πρὸς συναγυρμὸν τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης.

Συνᾴδων. ἁρμόττων. συντρέχων. συμφωνῶν. καὶ Σύναδα, μητρόπολις. Συνᾷδον δέ, οὐδετέρως.

Σὺν [5] Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει. παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ δεῖσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν Θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ γυναικῶν, καὶ μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι. καὶ παροιμία ὁμοία τῇ,

Αὐτός τι νῦν δρῶν, εἶτα τοὺς Θεοὺς κάλει.

Συναίγδην. ὁρμητικῶς. ἢ ὁμοῦ.

Συναλλαγαῖς.[6] κοινωνίαις. φιλίαις. [7] Σοφοκλῆς· Ἔν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς. τουτέστι, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις καὶ ὁμιλίαις, ὥστε στοχάζεσθαι τῆς τῶν Θεῶν διανοίας. καὶ αὖθις· [8] Πότερα δόλοισι τέθνηκεν, ἢ νόσου συναλλαγῇ;

Συναλίσας.[9] συνάξας. συναθροίσας.

Συναλισθείσης [10] συναχθείσης. Συναλισθέντες οὖν οἱ σύμμαχοι, βλασφημοῦντες αὐτόν, ἠπείλουν προσθήσεσθαι τῇ μοίρᾳ τῶν ὑπεναντίων.

Συναλοιφή.

Συναλωνιάζειν.[11] καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν ἀκμῇ τοῦ θέρους ἑορτὴν ἦγον, καὶ θυσίας ἐποίουν.

Συνάμα. ἐπίρρημα. Συνάμα Ἐπισκόποις χειροτονήσας αὐτόν.

Συνανέσχον. συνανέτεινον.

Συναντῶ. δοτικῇ.

Συνάορος. ἡ γαμετή.

Συναπεχθάνομαι. δοτικῇ.

Συναπηρτισμένον. πεπληρωμένον.

Συναραμένου. συνεργήσαντος.

dactorum. *Cum autem Carthaginenses fame premerentur propter multitudinem hominum in urbe conclusorum.* † *Tanta frumenti inopia & rerum necessariarum penuria premebantur, ut de solvenda obsidione consultarent.*

Συναγορεύειν. Idem ac συνηγορεῖν. Pro aliquo dicere. Alicui patrocinari. Alicujus causam agere.

Συναγυρμός. Collectio. *Neminem contemnendum esse censebat, qui veram scientiam a multis colligeret.*

Συνᾴδων. Concinens. Congruens. Concurrens. Consonans. Consentiens. Et Σύναδα, Synada, metropolis. Συνᾷδον vero, genere neutro, [per ο scribitur.]

Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χ. *Cum Minerva manus etiam move.* Proverbium, quod monet, non oportere nos spe auxilii divini sedere otiosos. Dicitur hoc autem præcipue de mulieribus, quæ manum operi admovere debent. Proverbio huic simile est illud, *Ipse nunc aliquid fac, & deinde Deos invoca.*

Συναίγδην. Uno impetu. Simul.

Συναλλαγαῖς. Commerciis. Conversationibus. Amicitiis. Sophocles: *Et in conversationibus cum Diis.* Id est, ob commercium & colloquium cum Diis, mentem eorum [optime] conjicere nosti. Et iterum: *Utrum dolis an morbo e medio sublatus est?*

Συναλίσας. Qui collegit. Qui congregavit.

Συναλισθείσης. Coacta. Collecta. Congregata. [Et συναλισθέντες, congregati, collecti.] *Belli socii igitur congregati, ipsum maledictis insectantes, minabantur, se ad hostium partes transituros esse.*

Συναλοιφή. Synalœphe. Id est, Duarum vel plurium vocalium aut syllabarum in unam contractio.

Συναλωνιάζειν. [Veteres] quotannis adulta æstate festum celebrabant, & sacrificia faciebant: [quod συναλωνιάζειν vocabant.]

Συνάμα. Adverbium. Simul. Una. *Cum una cum Episcopis ipsum elegisset.*

Συνανέσχον. Simul in altum sustulerunt.

Συναντῶ. Obviam eo.

Συνάορος. Conjux. Uxor.

Συναπεχθάνομαι. Simul infensus sum alicui. Simul cum aliquo aliquem odi.

Συναπηρτισμένον. [Absolutum. Consummatum.] Completum.

Συναραμένου. Illius, qui aliquem in re aliqua adjuvit.

1 Ἐν γὰρ τούτῳ συνήγ.] Et hæc sunt verba Polybii loco laudato: sed apud quem rectius legitur, εἰς γὰρ τοῦτο συνήχθη, &c.

2 Περὶ τοῦ λύειν] Sic recte MS. A. itemque Polybius loco laudato. At priores Editt. mendose, περὶ τοῦ κωλύειν.

3 Ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν] Scripserim potius, ὑπὲρ του λέγειν: quod idem est ac, ὑπέρ τινος λέγειν, i.e. pro aliquo dicere.

4 Συναγυρμός] MS. A. συναγερσμός. Συναγυρμὸς tamen legitur etiam infra v. Συελανός, ubi Suidas integrum locum scriptoris, ex quo sequens fragmentum decerptum est, adducit.

5 Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χ.] Confer Nostrum infra v. Τὴν χεῖρα προσφ.

6 Συναλλαγαῖς] Vide supra v. Συναλλαγή.

7 Σοφοκλῆς] *Oedip. Tyran.* v, 35.

8 Πότερα δόλοισι τέθ.] Sophocles *Oedip. Tyran.* pag. 191. Πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ. Hinc Suidam emendabis. Τὸ τέθνηκε vero apud Sophoclem ex præcedentibus subintelligitur.

9 Συναλίσας] Sic recte MS. Paris. A. itemque Photius in Lexico MS. At priores Editt. συναυλίσας, quam lectionem vel literarum series vitiosam esse arguit. Simile mendum occurrit apud Jamblichum *de Vit. Pythag.* cap. XII. ubi, non solum suadente sensu, sed etiam consentientibus MStis, pro τόδε ἐλευθεριώτατον συναυλιζόμενον, rescribendum est, τὸ γε ἐλεύθ. συναλιζόμενον. Pari modo corruptus est Scholiastes Homeri ad Il. B. v. 303. ubi hodie sic legitur: Αὐλίς, πόλις Βοιωτίας, κεκλημένη ἀπὸ τοῦ αὐτόθι αὐλισθῆναι, ὅ ἐστιν, ἀθροισθῆναι τὸ Ἑλληνικὸν στρατόν. Pro αὐλισθῆναι enim illic scribendum esse ἀλισθῆναι, manifestum est. Nunquam enim αὐλίζω ponitur pro ἀθροίζω, sed ἀλίζω. Vide Nostrum supra v. Ἀλίσας, & v. Ἀλισθῆναι.

10 Συναλισθείσης] Et hanc lectionem ex MS. A. revocavi. Antea enim male legebatur, συναυλισθείσης.

11 Συναλωνιάζειν] Confer Grammaticos v. Ἀλῶα. Sic enim festum illud vocabatur, de quo Suidas hic agit.

Συναρ-

Συναρτήσαντες. συνάψαντες.

Συνασπισμός. [1] ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ πῆχυν ἕνα, τότε τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

Συναυλίαν. [2] συμφωνίαν.

Συνάφεια. σύζευξις.

Σύγγονος. ὁ ἀδελφός.

Συνδάϊξον. [3] σφάξον σὺν τοῖς θρέμμασι.

Σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες. τοῦτο ἐπέλεγον οἱ ῥαψῳδοί· ὡς οἱ κιθαρῳδοί, Ἀλλ' ἄναξ χαῖρε. εἰσὶ γὰρ ἐπιφωνήματα παρὰ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς.

Συνδέτας. συνδεδεμένους.

Κακοὺς [4] γὰρ εἶχον τοὺς λογισμοὺς συνδέτας,

Μορφῶν τὸ κάλλος τοῦ σοφοῦ γεωργίου.

Συνδιέφερε. συνεκρότει. συνηγωνίζετο. Τὰ μὲν πρῶτα συνδιέφερεν αὐτῷ τὸν πόλεμον. ἔπειτα παλλακῆς ἐρασθεὶς, συνέθετο προδοσίαν ἐπὶ χρήμασι.

Σὺν δίκῃ. ἀντὶ τοῦ δικαίως. Ἐπειδὴ ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς τὰ συμβάντα τῷ προδότῃ Καπίτωνι σὺν δίκῃ.

Σύνδικος, καὶ συνήγορος. ὅταν πλείονες βοηθοὶ καὶ συνήγοροι τῷ πράγματι παρῶσι, σύνδικοι καλοῦνται.

Συνδιοίσεις. [5] συνδιάξεις. [6] συμβιώσεις. Καὶ συνδιοίσεις τὰ παρόντα αὐτῷ.

Σὺν [7] δορὶ, σὺν ἀσπίδι. ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ πρᾶξαί τι πειρωμένων.

Συνδούλοις. οὐ μόνον δούλους ἔλεγον, ἀλλὰ καὶ συνδούλους. [8] Ἀριστοφάνης·

Ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο,
Ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι;

Συνδούμενος. συνδεδεμένος.

Σύνδρομος. σύμφωνος.

Συνδυασμός. καὶ [9] συνδυάσω. συζευχθῶ, κοινωνήσω. συμπράξω. Ἐνδοιάζω δέ.

Συναίμονες. ἀδελφοί.

Συναιρόμενος. [10] συμβαλλόμενος, συνερχόμενος, συμβοηθῶν.

Σύναιχμος. ὁ σύμμαχος.

Συνεβάλλοντο. παρεῖχον. Ὥστε καὶ συνεβάλλοντο

Συναρτήσαντες. Qui conjunxerunt. Qui connexuerunt. Qui appenderunt.

Συνασπισμός. Quum unusquisque vir in phalange cubitum unum obtinet, id συνασπισμὸς vocatur.

Συναυλίαν. Tibiarum concentum.

Συνάφεια. Conjunctio. Connexio.

Σύγγονος. Frater. [Cognatus.]

Συνδάϊξον. Jugula cum pecudibus. Simul jugula.

Σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες. *Dii beati nobis adsint.* Hoc Rhapsodi accinere solebant: quemadmodum citharœdi dicebant: *At Rex* [*Apollo*] *salve.* Erant enim hæc epiphonemata apud veteres poetas [usitata.]

Συνδέτας. Colligatos. Vinctos. Constrictos.

Malas enim habebam cogitationes constrictas,

Formans pulchritudinē sapientis segetis.

Συνδιέφερε. Simul tolerabat. Una gerebat. Opera sua aliquem adjuvabat. *Primum quidem in bello gerendo ipsum adjuvabat: postea vero concubinæ amore captus, certamque pecuniæ summam pactus, proditionem molitus est.*

Σὺν δίκῃ. Juste. Jure. Merito. *Postquam Rex intellexit ea, quæ Capitoni proditori merito acciderant.*

Σύνδικος. Quum plures advocati & causarum patroni rei alicujus defendendæ gratia [in judicio] adsunt, ii syndici vocantur.

Συνδιοίσεις. Cum aliquo tempus vel vitam transiges. Cum aliquo vives.

Σὺν δορὶ, σὺν ἀσπ. Cum hasta, cum clypeo. De iis, qui omni modo aliquid facere conantur.

Συνδούλοις. Conservis. Non solum enim δούλους dicebant, sed etiam συνδούλους. Aristophanes:

Ut conservus plagas ejus irridens, interroget:
O miser, quidnam pellis tua passa est? Num hystrix in te irruit?

Συνδούμενος. [Contractum ex συνδεόμενος.] Colligatus. Constrictus. Vinctus.

Σύνδρομος. [Cum aliquo currens.] Consentiens.

Συνδυασμός. Congressus venereus. Conjunctio. Copula. Et συνδυάσω, conjungar, socius ero, coibo, adjuvabo. At ἐνδοιάζω, dubito, [per οι scribitur.]

Συναίμονες. Consanguinei. Fratres.

Συναιρόμενος. Conferens [opem, vel operam.] Simul vadens. Adjuvans.

Σύναιχμος. Belli socius.

Συνεβάλλοντο. Conferebant. Præbebant. *Quam*

1 Συνασπισμός] Quid sit συνασπισμὸς, pluribus exponit Ælianus in *Tacticis*, cap. xi.

2 Συναυλίαν] Vide supra v. Συναυλίαν.

3 Συνδάϊξον. σφ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 22.

4 Κακοὺς γ.] Fragmentum hoc, quod ex Mythographo quodam depromptum esse puto, propter brevitatem est admodum obscurum.

5 Συνδιάξεις] Sic etiam habent MSS. Paris. B. & Γ. At antiquissimus codex A. συνδιάξεις.

6 Συμβιώσεις] Vox ista in prioribus Editt. desideratur: quam ex MSS. Paris. revocavi.

7 Σὺν δορὶ, σὺν ἀσπ.] Respexit Suidas ad locum Aristophanis, qui exstat in *Pace*, pag. 646.

8 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 679. (462. Ed. Bas. *P.*)

9 Συνδυάσω] Sic MS. Paris. A. itemque auctor Etymologici, & Photius in Lexico inedito. At in prioribus Editt. minus recte legitur συνδοιάζω.

10 Συναιρόμενος] Vide supra v. Συναίρεται.

αὐτοῖς εἰς τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν Ἑλλησποντιακαὶ πόλεις.

Συνέβαινεν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαινεν Αἰσχύλος. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐστοίχισε.

Συνέβη. συνεφωνήθη. Ὁ δὲ λιθουργὸς χειρουργίας τεχνίτῃ δίδωσι χρυσίον, ὅσον συνέβη.

Συνέβησαν.[1] ἐστοίχησαν. ὡμολόγησαν. Συνέβησαν οὖν ὥστε [2] ἀφανῆ μετὰ τῶν ἐπιτηδείων ὑπεξελθόντα, ἑτέραν μεταδιῶξαι χώραν.

Συνεγόμφου. ἔστιν ἐν τῷ Φράβιθος.

Συνεδεῖσθαι. συγκαθῆσθαι.

Συνεδρία. ἡ καθέδρα.

Συνέθει. συνέτρεχεν.

Συνέθηκεν. ὑπέλαβεν. ὑπενόησε. Τοῦτο συνέθηκεν ὁ βασιλεύς, καὶ ἐκ λογισμῶν εἴκασε τὸ γινόμενον.

Συνεκδοχικῶς. συλληπτικῶς.

Συνεκόμισαν. συνήγαγον.

Συνεκποτέ'[3] ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα. ἐπὶ τοῦ ἀρξαμένου τινὸς πράγματος, εἶτα ὀλιγωρήσαντος. παλαιοὶ δὲ τρύγα καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν· νῦν δὲ τὴν ὑποστάθμην.

Συνεκτικώτατα. κεφαλαιωδέστατα.

Συνέχοντα. διακρατοῦντα.

Συνεκύρησε. συνέτυχε.

Συνελέξατο. ἀνεκτήσατο. Ὥστε ἐπὶ τούτοις τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος, καὶ τοῦ πάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ τρόμου ἔληξε.

Συνελόντι φράσαι. συντόμως εἰπεῖν.

Συνελόχισε. συνήθροισε.

Συνέμπορος. συνοδοιπόρος.

Συνενηγμένοι. συνελθόντες.

Συνέντες, καὶ συνιέντες.

Συνεωσμένους. συγκεκλεισμένους. Ἠπόρουν τὸ τί χρὴ πράττειν, εἰς ὀξὺν οὕτω καιρὸν συνεωσμένους.

Συνέπαινοι. συγκαταθέμενοι. Ἡρόδοτος· Συνέπαινοι γὰρ ἦσαν οἱ Πέρσαι. τουτέστιν, ὁμόφρονες. καὶ αὖθις· Δεῖ καὶ αὐτὸν βασιλέα συνέπαινον γίνεσθαι.

Συνέπεσε γενέσθαι. ἀντὶ τοῦ συνέβη. οὕτως Ἰσοκράτης. Καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν φόνος συνέπιπτε πολὺς, φύρδην ἐπ' ἀλλήλοις μαχομένων. καὶ, Συνέπεσε τοῦ στρατηγοῦ πρὸς τὰ γόνατα. ἀντὶ τοῦ προσέπεσε. καὶ αὖθις· Τοῖς μὲν πρὸς τὰ γόνατα πιπτόντων.

Συνεπιλαμβάνομαι. γενικῇ.

Συνεπισπεῦσαι. συνεπιταχῦναι. [4] Ὁ δὲ ἐκέλευε τοὺς κρατίστους συνεπισπεῦσαι τὰς ἁμάξας.

Συνεπίσταμαι. δοτικῇ.

1 Συνέβησαν] Vide supra v. Συνέβημεν.

2 Ἀφανῆ] MS. A. ἀπαθῆ: quod magis placet.

obrem & Hellespontiacæ urbes pecuniam conferebant ad alendos milites ejus.

Συνέβαινεν. Conveniebat. Congruebat. Aristophanes: *Haud enim Atheniensibus conveniebat Æschylus.* Vel, non placebat.

Συνέβη. Convenit inter aliquos. *Ille vero artifici lapides polienti dat aurum, quantum inter eos convenerat.*

Συνέβησαν. Consenserunt. Pacti sunt. Inter eos convenit. *Inter ipsos igitur convenit, ut cum rebus necessariis clam egressus, aliam regionem quæreret.*

Συνεγόμφου. Clavis compingebat. Est in voce Φράβιθος.

Συνεδεῖσθαι. Consessurum esse.

Συνεδρία. Cathedra. [Consessus.]

Συνέθει. Concurrebat. Simul currebat.

Συνέθηκεν. [Composuit.] Suspicatus est. Opinatus est. Conjecit. *Rex hoc suspicatus est, & ex ratiocinationibus conjecit id, quod accidit.*

Συνεκδοχικῶς. Synecdochice.

Συνεκόμισαν. Comportarunt.

Συνεκποτέ' ἐστί σ. *Simul etiam ebibenda tibi est ipsa fæx.* Hoc dicitur in eum, qui rem, quam aggressus est deinde negligit. Veteres autem vinum novum etiam vocabant τρύγα: nunc autem, fæcem.

Συνεκτικώτατα. Compendiosissime. Brevissime.

Συνέχοντα. Continentia.

Συνεκύρησε. Incidit.

Συνελέξατο. Collegit. Recepit. *Quare Barbarus ex hoc animum recepit, & præ metu tremere desiit.*

Συνελόντι φράσαι. Ut breviter dicam. Ut rem paucis complectar.

Συνελόχισε. Congregavit. In manipulos redegit.

Συνέμπορος. Viæ comes.

Συνενηγμένοι. Congressi. Congregati.

Συνέντες, & συνιέντες. Qui intelligunt. Qui intellexerunt.

Συνεωσμένους. Compulsos. Conclusos. *Dubitabant quidnam esset faciendum, cum in tantas temporis angustias redacti essent.*

Συνέπαινοι. Comprobatores. Approbatores. Assentientes. Herodotus: *Persæ enim sententiā hanc approbabant.* Vel, dictis assentiebantur. Et iterum: *Oportet Regem quoque his assentiri.*

Συνέπεσε γενέσθαι. Contigit. Accidit. Isocrates: *Et ab utraque parte ingens cædes facta est, illis promiscue inter se pugnantibus.* Et, *Ad ducis genua procidit.* Et iterum: *Quum illis ad genua acciderent.*

Συνεπιλαμβάνομαι. Genitivo jungitur. Adjuvo. Opitulor.

Συνεπισπεῦσαι. Simul accelerare. Festinare jubere. *Ille vero jussit fortissimos quosque accelerare plaustra.*

Συνεπίσταμαι. Sum conscius.

3 Συνεκποτέ' ἐστί σ.] Aristoph. in *Pluto*, p. 104. (51. Ed. Bas. P.)

4 Ὁ δὲ ἐκέλευε τοὺς κρ.] Polybii esse vult Valesius.

Συνεπιχύσας.[1] συναγωνισάμενος. Δύναμιν παρασχὼν κωλύειν τὸν Ἀντίοχον παραπλεῖν, οὐκ ἀπεχθείας χάριν, ἀλλ᾽ ὑφορώμενος μὴ Φιλίππῳ συνεπιχύσας, ἐμπόδιον γένηται τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ.

Συνεπιχύσας. Copiis aliquem adjuvans. Vires cum aliquo conjungens. *Copiis datis jussit eum Antiocho præternavigaturo obsistere, non odio vel inimicitia adductus, sed quia metuebat, ne conjunctis cum Philippo viribus impedimento esset Græcorum libertati.*

Συνεπλήθυσεν. ἐπλημμύρησε. Χειμὼν ἐξαίσιος νυκτὸς γενόμενος τὸ ῥεῦμα συνεπλήθυσε.

Συνεπλήθυσεν. Exundavit. [Auxit.] *Insolita tempestas noctu exorta fluvium supra modum auxit.*

Συνεπνευσάτην. ὁμόφρονες ἐγένοντο. [2] Χαρίτων καὶ Μελάνιππος εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνεπνευσάτην· ὁ μὲν, ἐρασθείς· ὁ δὲ, ἐρώμενος.

Συνεπνευσάτην. Conspirarunt. Concordes fuerunt. *Chariton & Melanippus in mutuum amorem conspirarunt; alter amasius; alter vero, amans.*

Συνεῤῥάγη. Ἐπὶ τῶν Φαβίων πόλεμος συνεῤῥάγη Ῥωμαίοις πρὸς Τυῤῥηνοὺς μέγιστος τῶν πρὸ αὐτοῦ.

Συνεῤῥάγη. Subito erupit. Exortus est. *Fabiorum temporibus bellum Romanis adversus Tyrrhenos exortum est, superiorum bellorum longe gravissimum.*

Συνερανίζεται. συνεισφέρεται.

Συνερανίζεται. Eranus vel symbola confertur.

Συνέρεσθαι. συνερωτᾷν.

Συνέρεσθαι. Simul interrogare.

Συνερίζω. τὸ φιλονεικεῖν. δολικῇ.

Συνερίζω. Contendo cum aliquo.

Συνέριθος. συνεργός. συνυφαίνουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄῤῥενος. [3] Ὁ δὲ Χαγάνος παράδοξόν τι ἕρμαιον τὴν σωτηρίαν εὐτύχησε, καὶ φυγῇ συνέριθος ἦν. ἐλάνθανε γὰρ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ τὸν βάρβαρον διασώζουσα.

Συνέριθος. Cum alia opus faciens. In opere faciendo socia. Cum alia telam texens. Dicitur vero etiam de mare. *Chaganus vero salutem, tanquam lucrum quoddam insperatum adeptus, se fugientium numero addidit. Insula enim in palude barbarum latentem servabat*

Συνερκτικός.[4] συνείρειν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος εὐκόλως.

Συνερκτικός. Qui orationes connectere & componere facile potest.

Συνεῤῥάγη.[5] εἰς χεῖρας ἦλθε. Πόλεμον συνῆψε τὰ στρατόπεδα, ὅσον οὔπω συνεῤῥάγη περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. καὶ ἀκροβολισμοί τινες τῶν ψιλῶν ἐγίνοντο, βέλη τε ἐξικνεῖτο, καὶ ἀσπὶς ἐψόφει.

Συνεῤῥάγη. [Subito erupit. Coortum est.] Res ad manus pervenit. *Exercitus pugnam inter se commiserunt, quanta nunquam coorta fuerat sub tempus fori frequentis. Et velites quoque manus inter se conseruerunt, telisque milites eminus petiti, & clypei crepuerunt.*

Συνέσιος,[6] Πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος, φιλόσοφος, Ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος, τῶν ἱερατικῶν γενόμενος. ἔγραψε βιβλία διάφορα, γραμματικά τε καὶ φιλόσοφα· καὶ [7] λόγους βασιλικοὺς, πανηγυρικοὺς, ἢ ἐπιδεικτικούς· [8] Ἐγκώμιόν τε φαλάκρας, καὶ περὶ Προνοίας λόγον θαυμάσιον, Ἑλληνικῷ χαρακτῆρι· καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε· καὶ τὰς θαυμαζομένας Ἐπιστολάς.

Συνέσιος. Synesius, Pentapoli Thebaidis, quæ in Libya sita est, oriundus, Philosophus, Episcopus Ptolemaidis, ex ordine sacerdotali. Scripsit libros diversos, & Grammaticos, & Philosophicos: itemque orationes de Regno, & orationes Panegyricas, sive generis Demonstrativi. Item, Encomium calvitiei, & orationem admirabilem de Providentia, genere dicendi Græcanico; aliosque plurimos & diversos libellos: & præterea Epistolas, quæ ab omnibus in magno pretio habentur.

Συνεσκευάσθαι. συνεπιφέρεσθαι. Ὄψα δὲ χρὴ συνεσκευάσθαι, ὅσα ἐστὶν ὀξέα, καὶ δριμέα, καὶ ἁλμυρά. ταῦτα γὰρ ἐπὶ σιτόν τε ἄγει, καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ.

Συνεσκευάσθαι. Secum portare. Se rebus necessariis ad iter instruere. *Cibaria autem secum portare oportet, quæ sunt acida & acria & salsa. Hæc enim & appetitum excitant, & diutissime durant.*

Συνεσπειραμένοι. συγκεκλεισμένοι εἰς στενότητα. Συνεσπειραμένοι ἀμύνεσθαι οὐκ ἠδύναντο, οὔτε τοξεύειν αὐτοῖς εὐπετὲς ὑπῆρχε, τῷ μηδὲ χώραν εἶναι τοῖς βέλεσι. καὶ αὖθις· Εἰσὶ δὲ οἱ καὶ συσπειραθέντες ἀναχωρῆσαι σῶοι πάλιν ἐς τὸ στρατόπεδον ἠδυνήθησαν. ἀντὶ τοῦ, συστραφέντες, συνελιχθέντες. καὶ αὖθις· [9] Τό, τε πυκ-

Συνεσπειραμένοι. [In spiras collecti. Conglobati.] Conclusi. Arcte constipati. *In angusto loco conclusi vim hostium propulsare non poterant: neque sagittas in hostem emittere ipsis erat facile, quod ne locus quidem esset telis.* Et iterum: *Sunt etiam qui agmine facto in castra salvi redire potuerunt.* Vel, conglobati,

1 Συνεπιχύσας] Sic recte MSS. Paris. Antea vero male legebatur, συνεπιχήσας.

2 Χαρίτων καὶ Μελάν.] Ex Æliano, ut puto. Confer Nostrum v. Ἀναβολὴ, & v. Φάλαρις.

3 Ὁ δὲ Χαγάνος παρ.] Hæc sunt verba Theophyl. Simoc. l. II. c. X.

4 Συνερκτικός. συνείρ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Equit.* sub finem: ut Portus etiam observaverat. Cæterum, scribendum potius est, συνειρκτικὸς, per diphthongum ει. Est enim a συνείρω.

5 Συνεῤῥάγη] Sic MSS. Paris. At priores Editt. minus recte συνεῤῥώγη, per ω in syllaba penultima.

6 Συνέσιος, Πενταπόλ. ——— Πτολεμαΐδος] Sic melius MSS. Paris. quam priores Editt. in quibus immutato verborum ordine locus hic ita legitur: Συνέσιος, Ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος, Πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος, φιλόσοφος, τῶν ἱερατικῶν, &c.

7 Καὶ λόγους βασιλικούς] Harum orationum una fuerit elegantissima oratio *de Regno*, ad Arcadium Imperatorem habita, quæ hodie adhuc exstat.

8 Ἐγκώμιόν τε φαλάκρας, καὶ περὶ Προν.] Hæc opuscula itidem hodie adhuc exstant.

9 Τό, τε πυκνὸν καὶ συνεσπ.] Fragmentū hoc Valesius Polybio tribuit.

νὲν ϗ συνεσπειραμένον ἐπὶ ταῖς ἀνελίξεσιν οὐκ ἔξω τινὸς ἀπονοίας ϗ τόλμης κατεφαίνετο· ταραχή τε ἐπεῖχε, ϗ παρακελευσμὸς τοῖς κατ' οὐρὰν τεταγμένοις, αἵ τε ἀναστροφαὶ τῶν κοντοφόρων, ἄλλοτε ἀλλαχοῦ τὰς ἐμβολὰς ποιούμεναι, πολυειδῆ ϗ ποικίλον ἀπειργάζοντο τὸν πόλεμον.

Συνεστιᾶται. συνευωχεῖται.

Συνετάττετο. Πᾶσι συνετάττετο ποιήσασθαι τοὺς χρηματισμούς. ἀντὶ τοῦ, καθυπέσχετο.

Συνετίζω. αἰτιατικῇ.

Συνετιμήθη. πολλῆς τιμῆς ἐγένετο τὰ ὤνια. ϗ συντιμηθῆναι. Δημοσθένης [1] ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον φησιν· Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπέστελλον ἐς τὴν Αἴγυπτον τὰ χρήματα· οἱ δ' ἔπλεον τοῖς ἐμπόροις· οἱ δ' ἐνταῦθα μένοντες συνετίμων τὰ ἀποστελλόμενα.

Συνετρίβησαν ταῖς ψυχαῖς. ἀντὶ τοῦ, ἐθορυβήθησαν, συνεχύθησαν.

Συνευνέτης. σύγκοιτος.

Συνεύνιον. σύγκοιτον.

Συννέφεια. ἡ ταραχή.

Συνεφόρει. ἐσώρευεν. Ὁ δὲ συνεφόρει χοῦν αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἐρριμμένων οἰκοδομημάτων, ἐν τῷ κόλπῳ φέρων.

Συνεχές. Τὸ συνεχὲς ποσὸν ἐπὶ πλειόνων κατηγορεῖται· γραμμῆς, ἐπιφανείας, σώματος, χρόνου, τόπου. [2] τὸ δὲ μὴ ἐξ ἐχόντων θέσιν, κατὰ τριῶν, ἀριθμοῦ, χρόνου, λόγου.

Συνέχεια. ἡ πυκνότης.

Συνεχῆ. ἀκατάπαυστον. Συνεχεῖς δὲ φύλακας ἐπιστήσας, ἐξετρύχωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι.

Συνεχόμενος. ἀρρωστῶν, ἢ κρατούμενος.

Συνέχον. Τὸ συνέχον ἡγεμόνα ϗ στρατηγὸν ἀξιόχρεων. ἀντὶ τοῦ, χαλεπεῖγον. τὸ ἀναγκαιότερον. ϗ αὖθις· Ἦν δὲ τὸ συνέχον τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν, ὡς οὔτε φρουρὰν, οὔτε ὕπαρχον εἰσδέξαιντο, ϗ τῆς κατὰ τοὺς νόμους πολιτείας οὐκ ἂν ἐκχωρήσαιεν.

Συνεψήσθη. [3] συνελεπτύνθη.

Συνεψιάζουσα. συμπαίζουσα. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἐξότε μοι πίνοντι συνεψιάζουσα Χαρικλώ.

Συνείδησις.

Συνείθισμαι. δοτικῇ.

in globum collecti. Et iterum: *Militumque densitas & conglobatio in ordinum explicationibus cum vecordia & audacia quadam conjuncta esse videbatur. Et acies turbabatur: & adhortatio mutua illorum, qui in extremo agmine erant, conversionesque contiferorum, alias alibi impressiones facientium, multiplicem & variam efficiebant pugnam.*

Συνεστιᾶται. Convivatur. Simul epulatur.

Συνετάττετο. Imperabatur. *Omnibus imperabatur, ut quæstum aliquem occiperent.* [Vel, συνετάττετο hic significat,] promittebat.

Συνετίζω. Intelligentē reddo. Doceo. Erudio.

Συνετιμήθη. Merces magno pretio æstimatæ fuerunt. Et συντιμηθῆναι, magno pretio æstimari. Demosthenes in oratione adversus Diodorum inquit: *Nam eorum alii pecuniam in Ægyptum miserunt: alii cum mercatoribus eo navigarunt. Qui vero hic manserunt, merces missas magno pretio vendiderunt.*

Συνετρίβησαν ταῖς ψυχαῖς. Animi eorum fracti sunt. Vel, turbati sunt, & confusi.

Συνευνέτης. Lecti socius. Conjux. Maritus.

Συνεύνιον. Lecti socium. Cum aliquo cubantem.

Συννέφεια. [Proprie, collectio nubium, cœlum obscurantium. At metaphorice,] perturbatio [& mœstitia.]

Συνεφόρει. Congerebat. Coacervabat. *Ille vero ex materia, quam ex ædificiis destructis sinu congesserat, aggerem excitavit.*

Συνεχές. Continuum. Quantitas continua de pluribus dicitur: linea, superficie, corpore, tēpore, loco. At illa [Quantitas,] quæ constat ex partibus, nullum certum situm inter se habentibus, de tribus; numero, tempore, oratione.

Συνέχεια. Densitas. Continuitas. Continuatio.

Συνεχῆ. Continuum. Assiduum. *Cum autem assiduos custodes puellis admovisset, eas fame adeo confecit, ut laqueo eam effugerent.*

Συνεχόμενος. Qui detinetur. [Ut, συνεχόμενος ὑπὸ νόσου,] qui a morbo detinetur, ægrotus.

Συνέχον. Continens. Urgens. *Quod Ducem & Præfectum spectatæ fidei urget.* Id est, valde necessarium. Et iterum: *Argumentum autem & summa consilii illorum erat, ut neque præsidium, neque Præfectum in urbem reciperent, neque in administranda Rep. limites a legibus præscriptos excederent.*

Συνεψήσθη. Contritum est. Comminutū est.

Συνεψιάζουσα. Colludens. In Epigrammate: *Ex quo cum me bibente colludens Chariclo.*

Συνείδησις. Conscientia.

Συνείθισμαι. Assuefactus sum.

1 Ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον] Scribendum est, ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρον. In ea enim oratione, haud procul initio, locus a Suida hic citatus occurrit: quamvis nonnulla aliter ibi legantur. Nam pro ἔπλεον τοῖς ἐμπόροις, illic habetur, ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορίαις: utrumque, ut puto, mendose. Scribendum enim existimo, ἐπέπλεον τοῖς ἐμπορίοις, i.e. *ad emporia naves appellebant.* Deinde, pro συνετίμων, cujus verbi gratia locum hunc adduxit Suidas, apud Demosthenem legitur, διετίθεντο, i.e. *distrahebant*, vel *vendebant.* Vox συνετιμήθη autem exiguo intervallo post sequitur, ubi Orator inquit, Ὅθεν περ οὐχ ἥκιστα συνετιμήθη τὰ περὶ τὸν σῖτον. Quem locum Demosthenis Suidas forsan in animo habuit. Vide etiam infra v. Συντιμηθῆναι.

2 Τὸ δὲ μὴ ἐξ ἐχόντων θ.] Vide omnino Aristotelem in *Categor.* cap. *de Quantitate*, ubi pluribus hæc exponuntur.

3 Συνεψήσθη] Sic recte MSS. Paris. itemque Hesychius. & Photius in Lex. MS. At priores Editt. male, συνεψηφίσθη. Confer Nostrum supra v. Συμψηφισθείς.

Συνείκοντος. ὑποκλινομένου. Μελίνας εἶχον σαρίσσας, ἵνα συνείκοντος τοῦ ξύλου πρὸς τὴν πληγὴν, καὶ μὴ κλωμένου ῥᾳδίως.

Συνειλεγμένα. συνηγμένα.

Συνειλόχασι. [1] συνηθροίσθησαν. καὶ συνειλοχότες.

Συνεῖναι. νοῆσαι. [2] Ὁ δὲ Ἡραΐσκος ὁ Αἰγύπτιος ἦν μὲν συνεῖναι δεινότατος· οὐκ ἀγωνιστὴς δὲ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἰσχυρὸς, οὐδὲ τὰς ἔξω φερούσας ἀπὸ ταύτης ὁδοὺς ἀνιχνεῦσαι καὶ διεξελθεῖν. οὕτως γὰρ ἐς τοὐναντίον ἐκεκλήρωτο τὴν εὐμοιρίαν. καὶ συνεῖναι, αἰσθανθῆναι. συνῆκα δέ.

Συνείπετο. συνηκολούθει.

Συνείροντος. συνάπτοντος. καὶ συνείρει, συνάπτει. καὶ συνειρόμεθα, ἀντὶ τοῦ συναπτόμεθα. Ἴστε ὅτι πολὺ πλέον ἂν ὑμῖν ἐν ταῖς εὐτυχίαις συνειρόμεθα τῶν τότε τὰ ἐναντία φρονούντων. καὶ αὖθις· Ἐγκώμια τοῦ ἐρημικοῦ βίου πολλὰ συνείροντο.

Συνειρμένον. συμπεπλεγμένον.

Συνεῖρκτο. συνεφυλάττετο. συνεδέδετο.

Συνεισέφρησε. συνεισήνεγκε.

Συνεῖχεν. ἐξήσκει, ἐγύμναζε. Διόδωρος· Ὁ δὲ συνεῖχεν αὐτοὺς εἶναι στρατιώτας, παράδειγμα ὑποθεὶς ἑαυτόν.

Συνήγορος. προστάτης. ὑπέρ τινων λέγων. [3] ἐοίκασι παρ' Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι, ἐπὶ τῷ συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν φησι.

Συνήδεσαν. ἠπίσταντο.

Συνήδομαι. συγχαίρω. Ἀππιανός· Οἱ δὲ πρέσβεις ἔπεμψαν, συνηδόμενοι τῷ γεγονότι.

Συνήεσαν. συνῆλθον.

Συνῆκεν. ἐνόησε.

Συνήκμαζε. συνηύξανε.

Συνηλλάγην σοι. καὶ, [4] Συνηλλάχθης ἐμοί. ἀντὶ τοῦ, συναλλαγὰς ἔχεις. γάμῳ συνεζεύχθης.

Συνήλασε. [5] συνεχώρησε. συνεδίωξε.

Συνηλίζοντο. [6] συνηθροίζοντο.

Συνηλίχασι. [7] συνήθροισαν. καὶ συνηλιχότες. [8] συνηλωκότες.

Συνημερεύω. διοικῶ.

Συνήμονας. [9] συνθήκας. ἤτοι παρὰ τὸ ἧσθαι· ἵν' ᾖ, συνέδρους. ἢ παρὰ τὴν ἕσιν· ἵν' ᾖ συναγωνιστάς, ὃ καὶ βέλτιον.

Συνείκοντος. Cedentis. *Sarissas habebant fraxineas, quarum lignum ictui cedens haud facile frangebatur.*

Συνειλεγμένα. Collecta. Congregata.

Συνειλόχασι. Collecti sunt. Congregati sunt. Et συνειλοχότες, qui congregarunt.

Συνεῖναι. Intelligere. Percipere. *Heraiscus Ægyptius ad intelligendas res summe quidem erat perspicax, sed veritatis defensor minime fortis, quique vias ab ea declinantes pervestigare & persequi non posset. Huic enim felicitas ingenii ad contraria contigerat.* Et συνεῖναι, sentire, intelligere. At συνῆκα, [scribitur per η in syllaba penultima.]

Συνείπετο. Simul sequebatur. Comitabatur.

Συνείροντος. Connectentis. Componentis. Et συνείρει, connectit, componit. Et συνειρόμεθα, connectimur, conjungimur. *Sciatis nos in rebus secundis longe conjunctiores fuisse vobis, quam illi, qui tunc contrarium sentiebant.* Et iterum: *Solitariæ vitæ encomia multa contexebantur.*

Συνειρμένον. Connexum. Complicatum.

Συνεῖρκτο. Coercebatur. In carcere custodiebatur. Constrictus erat.

Συνεισέφρησε. Simul importavit. Simul intulit.

Συνεῖχεν. Continebat. Exercebat. Diodorus: *Ille vero exercebat ipsos, ut essent milites, semet exemplum ipsis proponens.*

Συνήγορος. Patronus causarum. Advocatus. Causidicus. Apud Athenienses [olim] patroni quidam causarum suffragiis [Judicum] electi fuisse videntur, qui causas in Judiciis defenderent: ut ait Antipho.

Συνήδεσαν. Conscii erant.

Συνήδομαι. Congratulor. Lætitiæ particeps sum. Appianus: *Illi vero legatos miserunt, de re feliciter gesta illis congratulaturi.*

Συνήεσαν. Convenerunt.

Συνῆκεν. Intellexit. Percepit. Animadvertit.

Συνήκμαζε. Simul vigebat. Simul florebat.

Συνηλλάγην σοι. Pactionem tecum inii. Et, Συνηλλάχθης ἐμοὶ, mihi conciliatus es. [Vel,] nuptiis mecum conjunctus es.

Συνήλασε. In unum locum compulit. Simul persecutus est.

Συνηλίζοντο. Congregabantur.

Συνηλίχασι. Congregarunt. Et συνηλιχότες, qui congregarunt.

Συνημερεύω. Cum aliquo diem totum transigo.

Συνήμονας. Vel deductum est ab ἧσθαι, sedere; ut sit idem ac συνέδρους, i. e. consessores. Vel, ab ἕσις, jaculatio: ut significet, certaminis socios; quod & melius.

1 Συνηθροίσθησαν] Scripserim potius, sensu activo, συνήθροισαν. Confer Nostrum infra v. Συνηλίχασι.

2 Ὁ δὲ Ἡραΐσκος ὁ Αἰγ.] Hæc sumpta sunt ex Damascio in vita Isidori; eademque leguntur supra v. Ἡραΐσκος.

3 Ἐοίκασι παρ' Ἀθηναίοις τινὲς χειρ.] Ex Harpocratione. Confer Petitum in *Comment. ad Leg. Att.* pag. 259.

4 Συνηλλάχθης ἐμοί. ἀντὶ τ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Sophoclis *Ajace*, pag. 30.

Εὐνῆς τι τῆς σῆς, ἢ συνηλλάχθης ἐμοί.

Vide ibi Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic compilavit.

5 Συνεχώρησε] Interpretatio hæc mihi suspecta est; quamvis sic etiam habeant Hesychius, & Photius in Lex. MS.

6 Συνηλίζοντο] Sic recte MS. A. At priores Editt. συνηυλίζοντο, cui lectioni non solum sensus, sed etiam literarum series adversatur. Vide Nos supra ad v. Συναλισθείσης.

7 Συνηλίχασι] Sic MSS. Paris. At priores Editt. minus recte, συνειλίχασι. Τὸ συνηλίχασι autem est a verbo συναλίζω, congrego.

8 Συνηλωκότες] Hæc vox a præcedentibus separanda est, & seorsim ponenda. Est enim a συναλίσκω: nec cum superioribus quicquam commune habet.

9 Συνθήκας] Hæc interpretatio non pertinet ad vocem συνήμονας, sed συνημοσύνας. Quare vocabulum hoc, ut supervacaneum, expungendum est.

Συνήθεις.[1] καὶ ἑταίρους, καὶ ὁμοήθεις.

Συνημοσύνη. [2] συμβουλία.

Συνήνεγκε. λυσιτελέστερον γέγονε. Συνήνεγκε δὲ τοῦτο Ῥωμαίοις ἐς ὅ, τι μάλιστα.

Σύννορος. συνηρμοσμένη. συνήθης.

Συνηρεφές. τὸ ἐστεγασμένον.

Συνηρημένον. συνεσπασμένον.

Συνήρτυες. συνήρμοττες.

Συννήσας. συσσωρεύσας. [3] Ἡρόδοτος· Συννήσας πυρὴν μεγάλην, ἐσέβαλεν ἐς τὸ πῦρ. καὶ Δαμάσκιος· Καὶ ἄλλους ἐν μέσῳ τοῦ χρόνου πολὺν θησαυρὸν συννήσαντας.

Συνησθέντες. συγχαρέντες.

Συνησθῶσι. συγχαρῶσι.

Συνίζησις. οἱονεὶ, συγκάθησις.

Συνίεισαν. ἐγίνωσκον. Συνίημι γὰρ, τὸ νοῶ. Ἐπεὶ δ᾽ ἔμπαλιν τῆς ἀληθείας συνίει τὰ λεγόμενα, καὶ τὸ ἑαυτῷ φίλον τε καὶ κεχαρισμένον ἑώρα μόνον, ἐπέθετο καταλῦσαι τὴν Περσῶν βασιλείαν. Καὶ ἐπὶ τοῦ σκόπει, βλέπε. Συνίει δὴ, ὁποῖά σοι τῶν πραχθέντων ἕψεται τὰ ἐπίχειρα.

Συνίημι. γενικῇ. Εἶπες ἂν αὐτῷ τῷ τοῦ δεσπότου συνιέναι ἱματίων. Αἰτιατικῇ δέ· [4] Οὐ συνῆκας δεσμὸν Πλειάδος, ἢ φραγμὸν Ὠρίωνος·

Συνίημι. ἐπὶ μὲν τῶν ἔξω, γενικῇ. ἐπὶ δὲ τῶν ἔσω, αἰτιατικῇ. ὡς τὸ, Καὶ [5] σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου.

Συνιόντες. συνερχόμενοι.

Συνισταμένους.[6] τουτέστι, συνηγόρους. ἢ, τοὺς συμπεπλεγμένους, καὶ πιλοῦντας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων. Ὥσπερ γὰρ πολλάκις τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ κολλᾶται ἐρίῳ, καὶ διαχωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ᾽ ἀλλήλων· οὕτως ἐπὶ τῶν κεκολλημένων ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλετε ἀποχωρίζειν, καὶ εὔνοιαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἅμα.

Συνίστη. Ὁ γὰρ Ἄβελ τὰ πρωτότοκα καθιερῶν τῷ Θεῷ, φιλόθεον μᾶλλον ἢ φίλαυτον ἑαυτὸν συνίστη.

Συνιστορεῖ. σύνοιδε.

Συνίστωρ. συνόμιλος. γνωστός. μάρτυς. συνειδὼς ἐπὶ πράγματι. Ἀππιανός· Ὁ δὲ συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου, καὶ ἑτέροις ἐπεξαγγέλλειν, ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως.

Σύνθακος. σύνθρονος.

Σύνθεμα. Πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ μήτ᾽ εὐδιάλλακ-

Συνήθεις. Sodales. Familiares. Item, eisdem moribus præditos.

Συνημοσύνη. Compositio. Pactum. Fœdus.

Συνήνεγκε. Conduxit. Utile fuit. Profuit. *Hoc autem Romanis quam maxime profuit.*

Σύννορος. Conjuncta. Copulata. Familiaris. Conjux.

Συνηρεφές. Contectum. Tectum.

Συνηρημένον. Contractum.

Συνήρτυες. Componebas. Concinnabas. Adaptabas.

Συννήσας. Qui coacervavit. Qui congessit. Herodotus: *Congesto magno rogo, conjecit in ignem.* Et Damascius: *Et alios, qui interea temporis ingentem thesaurum congesserant.*

Συνησθέντες. Simul læti. Congratulati.

Συνησθῶσι. Simul lætentur. Congratulentur.

Συνίζησις. Synizesis. [Figuræ Grammaticæ nomen.] Quasi dicas, considentia.

Συνίεισαν. Cognoscebant. Intelligebant. Συνίημι enim significat, intelligo. *Quoniam vero intelligebat, ea, quæ dicebantur, veritati esse contraria, & id tantum spectabat, quod sibi charum erat & gratum; aggressus est Persarum regnum evertere.* Et συνίει, vide, considera. *Vide, quæ facinorum tuorum præmia consecuturus sis.*

Συνίημι. Sentio. Animadverto. Intelligo. [Interdum] genitivo jungitur. *Dixisses ipsi, te domini vestes cognoscere.* Item, accusativo. *Non animadvertisti vinculum Plejadis, aut septum Orionis.*

Συνίημι. Quum de rebus externis dicitur, construitur cum genitivo. Quum vero de rebus internis, cum accusativo. Ut illud, *Tu vero cogitationes meas cognovisti.*

Συνιόντες. Coeuntes. Simul euntes.

Συνισταμένους. Advocatos. Causarum patronos. Vel, connectentes & constipantes. Per metaphoram ductam a lanis. Quemadmodum enim sæpe lanam lanæ adhærentem & implicatam [lanifici] separant: sic etiam eos, qui initiis conjuncti sunt, disjungere, & mutuam benevolentiam inter vos conservare debetis.

Συνίστη. Demonstrabat. Ostendebat. *Abel enim pecorum suorum fœtus primogenitos Deo consecrans, se Dei potius quam sui amantem demonstrabat.*

Συνιστορεῖ. Conscius est.

Συνίστωρ. Familiaris. Notus. Testis. Rei alicujus conscius. Appianus: *Ille vero existimans, eos turpis metus conscios rem aliis enuntiaturos esse, eos nefarie interfecit.*

Σύνθακος. Consessor. In eadem sede sedens.

Σύνθεμα. Pactum. Signum. Tessera. *Præ-*

1 Συνήθεις. καὶ ἑταίρους, καὶ ὁμοήθεις] Hæc cum articulo superiore conjungi debent. Sunt enim interpretatio & explicatio vocis συνήμονας. Scholiastes Apollonii Rhodii ad lib. IV. 1210. Συνήμονας, τοὺς συνήθεις καὶ ἑταίρους. Vide etiam Etymologum v. Συνήμονας.

2 Συμβουλία] Hesychius, συμβόλαια, i.e. pacta: quod rectius puto.

3 Ἡρόδοτος] Lib. 1. pag. 23. ut Portus monuit. Ibi autem sic legitur: Ὁ δὲ συννήσας πυρὴν μεγάλην, ἀνεβίβασεν ἐπ᾽ αὐτὴν τὸν Κροῖσον, &c.

4 Οὐ συνῆκας δεσμὸν Πλ.] Job. xxx. 31. sed ubi absque negatione legitur, συνῆκας δεσμὸν, &c.

5 Καὶ σὺ συνῆκας τοὺς διαλ.] Psalm. CXXXIX. 2.

6 Συνισταμένους. τουτέστι, συνηγ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Aristoph. *Lysistrata*, pag. 873.

Καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους, καὶ τοὺς θλίβοντας ἑαυτοὺς;
Ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι, &c.

Scholiastes ineditus in locum illum *Lysistratæ* eadem totidem pene verbis habet, quæ hic Suidas.

των, μήτ' ἄλλο μηδὲν εἰδέναι σύνθεμα φιλανθρωπίας.

Σύνθεο. ἄκουσον.

Συνθεσία. συνθήκη. ἀσφάλεια. ἐν Μυθικοῖς· Μετὰ δὲ σφίσι πιστώσαντο συνθεσίην.

Συνθῆκαι.[1] αἱ πίστεις, αἳ διὰ τριῶν ἐπελοῦντο· λόγων, ἔργων, χειρῶν. λόγων μὲν, οἷον δι' ὅρκων. ἔργων δὲ, οἷον, διὰ τῶν ἐν τοῖς βωμοῖς θυσιῶν. χειρῶν δὲ, ἐπειδὴ αἱ πίστεις διὰ χειρῶν ἐγίνοντο. καὶ Ὅμηρος· Καὶ δεξιαὶ, ᾗς ἐπέπιθμεν. καὶ τρία ἐγκλήματα παραβασίας, βωμὸς, πίστις, ὅρκος.

Συνθήκη. ὁμολογία. [2]Ξενοφῶν· Οἱ δὲ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες Ἕλληνες πρὸς Πέρσας συνθήκας ἔθεντο, σφάξαντες ταῦρον, καὶ λύκον, καὶ κάπρον, καὶ κριὸν· εἰς ἀσπίδα βάπτοντες, οἱ μὲν Ἕλληνες, ξίφος· οἱ δὲ βάρβαροι, λόγχην· καὶ ὀμόσαντες, μὴ προδώσειν ἀλλήλους, σύμμαχοί τε ἔσεσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι προσώμοσαν, καὶ ἡγήσεσθαι ἀδόλως.

Συνθήκη. συγκατάθεσις. Ὥστε εἰρήνην κρατύνασθαι, ἢ τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἐκ συνθήκης ἐξαρτύεσθαι.

Σύνθημα. συνθήκη. σύσσημον. λόγος ἐν πολέμῳ[3] ἐπὶ γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος. [4]Σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς βαρβάροις συναντᾷν στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλοὺς, ὥσπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλησι, διασαφοῦντες, ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα, βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι, μήτε παθεῖν τι δυσχερὲς μηδέν. † Αἱ[5] δὲ ἀθρόαι ὑφ' ἑνὶ συνθήματι ἐπὶ τὸν Βάττον ἦξαν, ἵνα αὐτὸν ἀφέλωνται τὸ ἔτι εἶναι ἄνδρα. † Οἱ δὲ δι' ἀλλήλων ἐποιοῦντο, καὶ τὸ σύνθημα μετὰ σπουδῆς ἕκαστος τὸν πλησίον ἐπηρώτα.

Συνθηματιαίους. οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐκδοτικούς. [6]Ἀριστοφάνης·

———— Δεῖ γὰρ ἀνδράσι
Πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσι.

Συνθηματικῶς. συμβολικῶς. [7]Ἐπιστολὰς ἔγραψε συνθηματικῶς, καθάπερ ἔθος ἦν αὐτοῖς· ὥστε τὸν κυριεύσαντα τῆς ἐπιστολῆς μὴ δύνασθαι γνῶναι μηδὲν τῶν ἐν αὐταῖς γεγραμμένων. καὶ αὖθις· Τὸν Αὔγουστον ἐπευφημῶν πολλάκις, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦτο διδοὺς σύνθημα.

Συνθυμεῖν. συνοργίζεσθαι. ἢ συμψυχεῖν.

Συνοδεία.[8] τὸ μετά τινος συμπεριπατεῖν. Συνῳδία δὲ, ἡ ψαλμῳδία.

ter alia se neque animum placabilem, neque ullum humanitatis signum nosse.

Σύνθεο. Audi. Memoriæ manda.

Συνθεσία. Pactum. Fœdus. In Fabulis: *Cum ipsis autem fœdus pepigerunt.*

Συνθῆκαι. Pacta. Fœdera. Hæc autem tribus modis confirmabantur, verbis, factis, manibus. Verbis, ut jurejurando. Factis, ut sacrificiis, quæ fiebant in aris. Manibus vero, quia datis dextris fides dabatur. Hinc Homerus: *Dextræ, quibus confidebamus.* Et illis, qui fœdus vel fidem violarunt, tria exprobrantur, Ara, fides, jusjurandum.

Συνθήκη. Pactum. Fœdus. Xenophon: *Græci vero, qui Cyro expeditionis comites erant, cum Persis fœdus* [hac ratione] *fecerunt. Mactato tauro, lupo, apro, & ariete, Græci gladium, Barbari hastam in clypeum intinxerunt, jurejurando affirmantes, non proditurous se mutuo, sed in societate constanter permansuros esse. Barbari præterea fidem dabant, se sine dolo itineris duces futuros esse.*

Συνθήκη. Pactum. Fœdus. *Ut pax confirmetur, vel bellum ex pacto paretur.*

Σύνθημα. Pactum. Signum. Tessera, sive vox, quæ in bello ad suos ab hostibus dignoscendos datur. *Uti apud Græcos caduceum; sic apud Barbaros pacis & amicitiæ signum erat, coronas & virentis olivæ ramos præferre. Eo enim ipso significabant, idcirco se venisse, ut nec facerent injuriam nec paterentur.* † *Illæ autem simul omnes uno signo dato in Battum irruerunt, ut virilitate eum privarent.*

Συνθηματιαίους. [Coronas συνθηματιαίους vocant, quas aliquis alicui certo pretio faciendas locavit. Vel, pactas.] Has nos ἐκδοτικοὺς vocamus. Aristophanes: *Oportet enim viris nectere coronas pactas viginti.*

Συνθηματικῶς. Per notas & signa. *Epistolas notis, de quibus convenerat, (is enim erat ipsorum mos) scripsit; ita ut ille, in cujus potestatem literæ istæ forte venissent, nihil eorum, quæ intus erant scripta, cognoscere posset.* Et iterum: *Augustum sæpe faustis acclamationibus prosequens, & aliis dans signum istud.*

Συνθυμεῖν. Simul irasci. Vel, consentire. Conspirare.

Συνοδεία. [Per ο.] Iter, quod quis una cum altero facit. Comitatus. At συνῳδία, [per ω,] concentus, psalmodia.

1 *Συνθῆκαι. αἱ πίστεις, αἱ δ.*] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 386.

2 Ξενοφῶν] Lib. II. Ἀναβ. pag. 276. ut Pearsonius observaverat.

3 *Ἐπὶ γνωρισμῷ* ———— *ὥσπερ τὸ κηρύκειον*] Insignem hujus loci lacunam ex optimo MSto A. supplevi. In prioribus enim Editt. desunt omnia hæc verba, *γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος. Σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς βαρβάροις συναντᾷν στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλοὺς, ὥσπερ τὸ κηρύκειον.* Portus non animadvertens, locum hunc esse hiulcum, *ἀσύγκλωστα συγκλῶθειν* conabatur: sed ei facile ignosco, quod absque ope MStorum sese ex hoc labyrintho extricare non potuerit.

4 *Σύνθημα φιλίας* ———— *δυσχερὲς μηδὲν*] Polyb. lib. III. cap. LII. *Οἱ γὰρ συνήντων αὐτῷ, θαλλοὺς ἔχοντες, καὶ στεφάνους. τοῦτο γὰρ σχεδὸν πᾶσι τοῖς Βαρβάροις ἐστὶ σύνθημα φιλίας, καθάπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλησι.* Et mox: *Τῶν δὲ φασκόντων καλῶς εἰδέναι καὶ τὴν τῆς πόλεως ἅλωσιν, καὶ τὴν τῶν ἐγχειρησάντων κατ' αὐτοῦ ἀπώλειαν, καὶ διασαφούντων, ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα, βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι, μήτε παθεῖν δυσχερὲς μηδὲν,* &c. Hinc apparet, unde Suidas locum hunc consarcinaverit. Confer etiam Nostrum supra v. Κηρύκειον, ubi eadem leguntur.

5 *Αἱ δὲ ἀθρόαι ὑφ' ἑνὶ συνθ.*] Locus hic auctior legitur infra v. Σφάκτεραι.

6 Ἀριστοφάνης] *Thesmophor.* pag. 790.

7 *Ἐπιστολὰς ἔγραψε συνθημ.*] Hæc sunt verba Polybii lib. VIII. cap. XIV. Confer Casaubonum in notis ad Æneam. Tact. cap. XXXI.

8 *Συνοδεία*] Sic rectius MS. A quam priores Editt. quæ habent, *συνοδία*, per ι. Est enim a *συνοδεύω*.

Συνό-

Συνόδοντα ζῶα. βοῦς, πρόβατον, αἴξ, καὶ εἴ τι συμβέβηκεν ἄλλο στέαρ ἔχειν, ἀλλ' οὐ πιμελήν.

Συνόδοντα ζῶα. Animalia continuos dentes habentia: ut bos, ovis, capra, & quæcunque alia sebum habent, non autem pinguedinem.

Σύννομε.[1] ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου, καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων. λέγει δὲ τοῦτο ὁ ἔποψ πρὸς ἀηδόνα.

Σύννομε. Compascua. Vel, ejusdem victus & pabuli particeps. Hoc autem [apud Aristophanem] ut de avibus dicitur. Upupa enim id Luscinia dicit.

Συννόμων.[2] μεγάλων. ὁμοίων. Ἐξηριθμήσατο τοὺς δόμους. ἦν γὰρ ἐκ συννόμων λίθων ᾠκοδομημένος· ὥστε καὶ λίαν εὐσυλλόγιστον εἶναι τὴν ἀπὸ γῆς τῶν ἐπάλξεων ἀπόστασιν.

Συννόμων. Magnorum. Similium. [Cæsorum. Quadratorum. Epithetum lapidum.] *Numeravit domos, quæ ex cæsis lapidibus ædificatæ erant: ita ut pinnarum distantia a terra ratione facile colligi posset.*

Συνόμωσις. συνωμοσία δέ.

Συνόμωσις. [Scribitur per ο in secunda & ω in penultima syllaba.] At συνωμοσία, [per ω in secunda, & ο in penultima.] Conjuratio.

Σύννομοι. ἀδελφαί. ἢ γυναῖκες. Αἱ[3] σύννομοι τὰ ἔξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.

Σύννομοι. Sorores. Vel, uxores. [Sophocles:] *Uxores vero foris vitæ alimenta semper parant.*

Συνοεία. ἡ[4] πλησιότης.

Συνοεία. Confinium. Vicinitas.

Συνουσία. τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων. [5] Πολύβιος· Ὡς ἂν ὑποκεινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας ἐπαναγαγόντας, ἔτι δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένους ὑπὸ τῆς μέθης. † Οἱ συνεχῶς συνουσιάζοντες, βλάπτονται. καὶ ζήτει ἐν τῷ Βληχωνία.

Συνουσία. Congressus. Conversatio. Consuetudo. Convivium. Polybius: *Ut qui a convivio redeuntes imitarentur, & multo etiam magis ob ebrietatem mente alienatos.* † Nimis frequens coitus nocet. Vide in v. Βληχωνία.

Συνουσιασμοί. συνουσία. συμμιξία.

Συνουσιασμοί. Coitus. Congressus. Concubitus.

Συνοχή.[6] εἶδος τῆς συνάψεως ἡ συνοχή. ὥστε ἁμαρτάνει ὁ τῆς συνάψεως γένος τὴν συνοχὴν ἀποδιδούς. οὐδὲ γὰρ πᾶν τὸ συναπτόμενον συνέχεται. συνάπτεται γὰρ καὶ τὰ ἁπτόμενα μόνον. οὐ μὴν καὶ συνέχεται. [7] οὐ πᾶν μέντοι τὸ συνεχόμενον, συνάπτεται. ὥστε ἐπὶ πλέον τὸ συνάπτεσθαι τοῦ συνέχεσθαι.

Συνοχή. Cohærentia. Commissura. Cohærentia est species Conjunctionis. Quare peccat, qui Cohærentiam genus Conjunctionis statuit. Non enim omne, quod cum aliqua re conjungitur, cum ea etiam cohæret. Nam & ea, quæ se invicem tantum tangunt, conjunguntur: non vero etiam inter se cohærent. Quicquid vero cum alio cohæret, cum eo etiam conjungitur. Quare latius patet τὸ Conjungi, quam τὸ Cohærere.

Συνοχωκότε. παρ' [8] Ὁμήρῳ, διὰ τὸ μέτρον.

Συνοχωκότε. Contracti. Apud Homerum [dicitur] propter metrum.

Σύνοψις. ἡ κατὰ πρόσωπον ὁμιλία. [9] Ὁ δὲ ἐβουλεύετο καταστρατοπεδεῦσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνόψει. μάλιστα γὰρ οὕτως ἐκφοβήσειν αὐτοὺς ὑπελάμβανε.

Σύνοψις. Conspectus. *Ille vero castra in Carthaginensium conspectu ponere statuerat. Sic enim plurimum terroris se illis incussurum esse putabat.*

Συνῳδά. σύμφωνα. μετὰ δοκικῆς. καὶ συνῳδόν. Αἰλιανός· Ὁ δὲ [10] ἀλεκτρυὼν συνᾴδειν ἐπειρᾶτο τῷ ὀρνιθείῳ μέλει, συνῳδόν τε καὶ συμμελὲς ἀναμέλπων.

Συνῳδά. Consona. Consentanea. Et συνῳδόν, consonum, consentaneum. Ælianus: *Gallus vero accinere conabatur, more gallorum cantum satis concinnum & consonum edens.*

Συνῳδηκώς. συνδιαγωδῶν.

Συνῳδηκώς. Qui intumuit. Inflatus.

Συνῳδία. ἡ ψαλμῳδία.

Συνῳδία. Concentus. Psalmodia.

Συνωθούμενος. συνερχόμενος.

Συνωθούμενος. Qui contruditur. Qui cum aliis in unum locum compellitur.

Συνῴκησε.[11] τὸ σύνοικον μετ' αὐτοῦ ἔλαβε. Συνῳκίσατο δέ, μεθ' ἑαυτοῦ ἦξε.

Συνῴκησε. [Per η.] Cum aliquo habitavit. At συνῳκίσατο, in uno loco aliquos collocavit. Colonos aliquo deduxit.

Συνωμοσία. ἡ μεθ' ὅρκου φιλία. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς συνωμοσία, τάξις τις.

Συνωμοσία. Conjuratio. Amicitia jurejurando interposito inita. Apud Atticos vero Synomosia vocatur ordo quidam militum.

1 Σύννομε. ὡς μετ.] Ex Enarratore Comici ad *Aves*, pag. 550. (376. Ed. Bas. *P.*)

2 Συννόμων] Vide Casaub. ad Strabonem, pag. 270.

3 Αἱ σύννομοι τὰ ἔξω β.] Sophocl. *Oedip. Colon.* pag. 283.
Ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
Θακοῦσιν ἱστουργοῦντες· αἱ δὲ σύννομοι
Τὰ ἔξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.
Hinc Suidas sua deprompsit.

4 Ἡ πλησιότης] Sic recte MS. A. Priores vero Editt. inepte, ἡ πλουσιότης: quod Portus verterat, *opulentia.*

5 Πολύβιος] Lib. VIII. cap. XXII. unde loci hujus emendatio petenda est. Confer etiam Nostrum infra v. Ὑποκρίνεσθαι, ubi fragmentum hoc auctius adducitur.

6 Συνοχή. εἶδος τῆς συνάψεως ἡ συνοχ.] Hæc sumpta sunt ex Alex. Aphrodis. in lib. IV. *Topic.* pag. 162.

7 Οὐ] Negatio hæc recte deest apud Alexandrum Aphrodis.

8 Παρ' Ὁμήρῳ] Il. B. v. 218.

9 Ὁ δὲ ἐβουλεύετο καταστρατοπ.] Fragmentum hoc legitur apud Polyb. lib. III. cap. LXVI.

10 Ὁ δὲ ἀλεκτρ.] Confer Nostrum supra v. Βουλυτός.

11 Συνῴκησε] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Editt. quæ habent, συνῴκισε: quod est a συνοικίζειν.

Συνωμότης.

Συνωνή. τὸ ἄχθος. [1] Ὅτι ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἡ τοῦ σίτου φορὰ ἐσπάνιζε, καὶ ἐνδεεστέρως ἢ κατὰ χρείαν ὁ σιταγωγὸς στόλος ἀφίκετο. ἀπορούμενος δὲ τοῖς παροῦσιν, [2] ἔν τε Βιθυνίᾳ καὶ Φρυγίᾳ καὶ Θρᾴκῃ χωρίων πειρᾶσθαι μέγα τι χρῆμα σίτου ἠξίου. οἷς τε ἀναγκαῖον τοῖς ταύτῃ οἰκοῦσι μέχρι μὲν εἰς τὴν θάλασσαν πολλῷ πόνῳ τὰ φορτία φέρειν, ἐς Βυζάντιον δὲ ξὺν κινδύνῳ ταῦτα ἐσκομίζεσθαι, καὶ βραχέα μὲν τιμήματα δῆθεν τῷ λόγῳ πρὸς αὐτοῦ φέρεσθαι, τὴν ζημίαν δὲ αὐτοῖς ἐς τοσόνδε μεγέθους καθίστασθαι, ὥστε ἀγαπᾶν, ἤν τις αὐτοὺς ἐῴη τόν τε σῖτον οἴκοθεν τῷ δημοσίῳ χαρίζεσθαι, καὶ τίμημα ἕτερον ὑπὲρ αὐτοῦ καταθεῖναι. τοῦτό ἐστι τὸ ἄχθος, ὅπερ συνωνὴν καλεῖν νενομίκασι.

Συνώνυμος. Συνώνυμος κατηγορία ἐστὶν, ὅτε τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον δέχεται τὸν αὐτὸν τοῦ ὀνόματος. οἷον, τὸ ζῶον κατηγορεῖται τοῦ ἀνθρώπου. καὶ δέχεται ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον τοῦ ζώου. ζῶον γάρ ἐστιν, οὐσία ἔμψυχος, [3] αἰσθητική. καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπιδέχεται τὸν ὅρον τοῦτον. καὶ οὐσία γάρ ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἔμψυχος, καὶ αἰσθητική. Ὁμώνυμος δὲ κατηγορία, ὅτε τὸν μὲν ὅρον οὐ δέχεται, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα· ὡς ἐπὶ τῆς εἰκόνος τοῦ ἀνθρώπου.

Συνωριγνώμενοι. [4] ἐπιθυμοῦντες. ἐπεκτεινόμενοι. Οἱ δὲ τοῦ πλείονος καὶ πρόσω συνωριγνώμενοι, προῆλθον ἐπὶ Παμφυλίας.

Συνωρίς. συζυγία. δυάς. κυρίως δὲ, ἵπποι δύο συνεζευγμένοι. Κέλης δὲ, ὁ ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ὀχούμενος. καὶ αὐτὸς ὁ μόνος ἵππος.

Συνώσαντες. συνεισφρήσαντες. Ἐξ αὐτῆς δὲ συνώσαντες, ἐπὶ τὴν πυλίδα ἐσῆλθον.

Σύνταγμα. ἔνιοι Παράταξιν. αἱ δύο τάξεις, ἄνδρες σνϛʹ. καὶ ὁ ἡγούμενος, Συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ Ξεναγίαν καλοῦσι. καὶ Ξεναγὸν, τὸν ἡγούμενον.

Συντακτήριος. [5] συντακτικός. ὁ Ὠριγένης, διὰ τὸ πεποιηκέναι πολλὰ βιβλία.

Συντάξας. ὁρίσας. Συντάξας τοῖς κυβερνήταις ἀνακομίζειν τὰς ναῦς κατὰ δύναμιν εἰς τὴν Ἐλαίαν.

Συντάξας. ἐντειλάμενος. Πολύβιος· Συντάξας ἐλαύνειν κατὰ σπουδὴν ὅσον ἔχει δυνάμεως.

Σύνταξις. δύο πραγμάτων ἕνωσις. καὶ τὸ λαμβάνειν, καὶ τὸ ποιεῖν τὰ δέοντα τοὺς στρατευομένους. Ἀποστερῶν τὰς συντάξεις ἁπάσας οὐκ ᾐσχύνετο. καὶ Μάλ-

Συνωμότης. Conjuratus. Conjurationis ſocius.

Συνωνή. Onus [quoddam, ſic dictum.] Sub Juſtiniano annona arctior erat, & frumentaria claſſis minore frumenti copia, quam neceſſitas flagitabat, onuſta, Byzantium appellebat. Petrus igitur in anguſtiis iſtis conſilii inops, in Bithynia, Phrygia, & Thracia, magnam annonæ copiam coemendam curabat, cogens colonos eam ad maritima primum loca magno labore, deinde non minore periculo Byzantium convehere, & minimum pretium dicis cauſa a ſe accipere. Damnum vero, quod inde ad eos redundabat, adeo grande erat, ut potius haberent, frumento publicis horreis condonato, pretium inſuper duplum perſolvere. Hoc eſt onus illud, quod ſynonam vocare conſueverunt.

Συνώνυμος. Synonymus. Univocus. Univoca Categoria eſt, quum [res aliqua &] nomen & definitionem nominis admittit. Ut, Animal dicitur de Homine: & Homo admittit & nomen & definitionem Animalis. Animal enim eſt ſubſtantia animata, ſentiens. Et Homini definitio hæc convenit. Nam & ſubſtantia eſt Homo, & animata, & ſenſu prædita. Æquivoca vero Categoria eſt, cum rei alicui definitio non convenit, ſed tantum nomen: ut in hominis imagine [fieri videmus.]

Συνωριγνώμενοι. Concupiſcentes. Ad ulteriora cupiditatem ſuam extendentes. *Illi vero ulterius pergere cupientes, in Pamphyliam profecti ſunt.*

Συνωρίς. Par conjugatum. Proprie vero, equi bijuges. Κέλης vero dicitur ille, qui equo ſingulari vehitur. Item, ipſe equus ſingularis.

Συνώσαντες. Qui compulerunt. Qui ſimul intulerunt. *Cum autem eos inde ad exiguam portam compuliſſent, intrarunt.*

Σύνταγμα. Syntagma. Quidam Parataxin vocant. Sunt autem duæ cohortes, virorum CCLI. Horum dux vocatur Syntagmatarches. Alii Xenagiam vocant; & ducem ejus, Xenagum.

Συντακτήριος. Idem quod συντακτικός. Valedictorius. Et Origenes [ſic dictus eſt,] quod multos libros conſcripſiſſet.

Συντάξας. Qui imperavit. Qui mandavit. *Cum imperaſſet gubernatoribus, ut naves omni ſtudio adhibito Eleam reducerent.*

Συντάξας. Qui mandavit. Qui juſſit. Polybius: *Cum eos juſſiſſet totis viribus feſtinare.*

Σύνταξις. Duarum rerum conjunctio. Item, ſtipendium militibus conſtitutum. *Omnibus ſtipendiis milites fraudare non erubeſcebat.* Et

1 Ὅτι ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἡ τοῦ σίτου φ.] Hæc omnia ſunt verba Procopii *Hiſt. Arc.* cap. XXII. Cæterum, Alemannus pro συνωνὴ legendum putat ἀννωνή.

2 Ἔν τε Βιθυνίᾳ, καὶ Φρυγίᾳ, καὶ Θρ.] Senſus & constructio claudicant. Quare legendum forte eſt, ἐκ τῶν ἔν τε Βιθ. καὶ Φρ. καὶ Θρ. χωρίων συνωνεῖσθαι μέγα τι χρῆμα, &c.

3 Αἰσθητική. καὶ ὁ ἄνθρ.———καὶ αἰσθητική] Inſignem hujus loci lacunam ex MS. A. ſupplevi. In prioribus enim Editt. deſunt verhæc, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπιδέχεται τὸν ὅρον τοῦτον. καὶ οὐσία γάρ ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἔμψυχος, καὶ αἰσθητική.

4 Συνωριγνώμενοι] Sic MS. A. At priores Editt. συνορεγνώμενοι, per ο in ſyllaba ſecunda: quæ lectio etiamſi ordini literarum adverſetur, eſt tamen melior, ſi orthographiam ſpectes. Solet enim verbum hoc per ο ſcribi. Vide ſupra v. Ὀριγνηθῆναι.

5 Συντακτικός] Συντάττεσθαι apud Scriptores Græcos interdum accipitur pro *valedicere*. Unde λόγος συντακτήριος, vel συντακτικὸς, oratio valedictoria. Vide omnino Valeſium ad Euſeb. lib. III. de Vit. Conſt. cap. XXI. pag. 226. & Suicerum in Theſ. Eccleſ. v. Συντακτήριος. Quod autem Suidas addit, Origenem appellatum fuiſſe Συντακτήριον, in eo fallitur. Συντάκτης enim dictus fuit Origenes, auctore Epiphanio, non Συντακτήριος.

χος· Τῶν συντάξεων στερηθέντες πολλάκις οἱ στρατιῶται, καὶ παρακοπτόμενοι τῆς τροφῆς τῆς συνήθους, ἐς ἀπόνοιαν ἦλθον. καὶ αὖθις Μάλχος· [1] Ὁ δὲ τὸν Παμπρέπιον λαμπρῶς τε ἐτίμησε, καὶ σύνταξιν ἐδωρήσατο. [2] Προκόπιος· Ἅμα δὲ καὶ μεμφόμενοι, ὅτι δὴ σφίσι χρόνου τὰς συντάξεις πολλοῦ τὸ δημόσιον ὤφλε. τουτέστι, τὰ διδόμενα.

Σύνταξις. ἡ συγγραφή. ἡ ἱστορία. Πολύβιος· Ταῦτα ἐν ταῖς πρὸ τοῦ συντάξεσι δεδηλώκαμεν.

Σύνταξις.[3] ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη [4] οἴκησις. [5] Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· Καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα. ἔλεγε δὲ ἑκάστους φόρους συντάξεις, ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα, Καλλιστράτου οὕτω καλέσαντος. καὶ Ὑπερείδης δέ φησι· Σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες. ἡμεῖς δὲ πάλαι ἠξιώσαμεν λαβεῖν.

Συντεθεῖσθαι. καὶ συντέθεικα. συνεθέμην.

Συντεκμηράμενος. συμβαλών. καταστοχασάμενος. Εὐνάπιος· Τὸν πάντα βίον αὐτοῦ συντεκμηράμενος ἐκ τῶν ἐναργῶν περὶ αὐτὸν συμβόλων τε καὶ σημείων.

Συντέλειαι. αἱ παντοδαπαὶ τιμωρίαι. Δαβίδ· Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ.

Συντέλεια. πᾶν τὸ πρὸς ζωήν. Ἰώβ· Ἐπ᾽ αὐτοὺς ἀπώλετο συντέλεια. ἀντὶ τοῦ, οὐδέποτέ τι χρηστὸν συνετέλεσαν.

Συντελεῖς.[6] ὅτι οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο, καὶ συντελεῖς ἐλέγοντο. Συντελεῖς οὖν, οἱ συνδαπανῶντες, καὶ συνεισφέροντες. τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

Συντελής. χρήσιμος.

Συντέρμων. ὁ πλησιόχωρος.

Συντεταγμένως.[7] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἀντὶ τοῦ γοργῶς, καὶ μετὰ συγκροτήματός τινος.

Ἀσπάζομαι δ᾽, ὅτι προθύμως ἥκετε,
Καὶ[8] συντεταγμένως.

Συντετᾶσθαι. διατετᾶσθαι.

Συντέτηκεν. ἀντὶ τοῦ συγκεκόλληται, συμπέπηγε. Ψευδὴς ἀντ᾽ ἀληθοῦς συντέτηκε δόξα. καὶ σύντηξις, ἡ τοῦ σώματος φθορὰ καὶ ἰσχνότης. [9] Τοσαύτη δὲ ἄρα ἡ σύντηξις τοῦ σώματος ἦν αὐτῷ, ὡς ἀδύνατον εἶναι καὶ τὴν τῶν ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν.

Σύντευξις. συντυχία.

Συντεύξομαι. συντύχω.

Συντιμηθῆναι. τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὤνια, συντιμηθῆναι. οὕτω[10] Δημοσθένης.

Malchus: *Milites sæpe stipendiis & victu consueto fraudati, ad desperationem redigebantur.* Et iterum Malchus: *Ille vero Pamprepium & eximiis honoribus affecit, & stipendio donavit.* Procopius: *Simul etiam conquerentes, quod Resp. a longo tempore stipendia sibi deberet.*

Σύνταξις. Liber. Scriptum. Historia. Polybius: *Hæc in præcedentibus libris demonstravimus.*

Σύνταξις. Constitutus ordo. Præscripta ratio aliquid faciendi. Demosthenes in *Philippicis: Et unam eandemque præscriptam rationem esse & accipiendi & faciendi ea, quæ oporteat.* Omnia vero tributa vocavit συντάξεις, quod Græci offenderentur nomine φόρος, Callistrato *tributa* sic appellante. Et Hyperides inquit: *Tributum hoc tempore nulli pendentes, olim accipere æquum censuimus.*

Συντεθεῖσθαι. Compositum fuisse. Et συντέθεικα, composui.

Συντεκμηράμενος. Qui conjecit. Qui conjecturam fecit. *Cum ex evidentibus indiciis & signis de tota ejus vita conjecturam fecisset.*

Συντέλειαι. Omnis generis supplicia & pœnæ. [Consummationes.] David: *Et ob imprecationem & mendacium divulgabantur in consummatione.*

Συντέλεια. Quidquid ad vitam [perficiendam pertinet. Consummatio. Perfectio.] Jobus: *Super ipsos periit consummatio.* Id est, Nunquam quicquam boni fecerunt.

Συντελεῖς. Trierarchæ, qui unam triremem communibus sumptibus instruebant, dicebantur συντελεῖς: quasi dicas, contributores. Et res ipsa vocabatur συντέλεια.

Συντελής. Utilis.

Συντέρμων. Finitimus. Vicinus.

Συντεταγμένως. Celeriter. Contento gradu. Aristophanes *Pluto: Laudo vos, quod alacriter veniatis, & contento gradu.*

Συντετᾶσθαι. Contentum, vel distentum esse.

Συντέτηκεν. Conglutinatus est. Adhæsit. Inhæsit. *Falsa pro vera animis eorum inhæsit opinio.* Et σύντηξις, totius corporis tabes & attenuatio. *Corpus vero ejus tabe adeo attenuatum erat, ut ne vestes quidem, quibus induendus erat, ferre posset.*

Σύντευξις. Casus. Occursus. Colloquium.

Συντεύξομαι. Congrediar. Incidam in aliquid. Occurram.

Συντιμηθῆναι. Magno pretio æstimari. Care vendi. Sic Demosthenes.

1 Ὁ δὲ τὸν Παμπρ.] Vide supra v. Παμπρέπιος, ubi locus hic multo auctior legitur.

2 Προκόπιος] Lib. II. *de Bello Pers.* cap. VII.

3 Σύνταξις. ἀντὶ τοῦ συντ.] Ex Harpocratione.

4 Οἴκησις] Scribendum puto, διοίκησις: quæ & Valesii conjectura est.

5 Δημοσθένης Φιλιππ.] *Olynth.* I. pag. 3.

6 Συντελεῖς] Confer Harpocrationem h. v. ex quo partem Eclogæ hujus Suidas excerpsit.

7 Συντεταγμένως] Male pro συντεταμένως. Vide notam sequentem.

8 Συντεταγμένως] Sic etiam hodie legitur apud Aristophanem, in *Pluto*, pag. 37. (40. Ed. Bas. *P.*) sed male. Tam enim sensus quam metri gratia scribendum est, συντεταμένως: quam lectionem in versione secutus sum.

9 Τοσαύτη δὲ ἄρα ἡ σύντ.] Hæc sunt verba Æliani de Epicuro, ut discimus ex ipso Suida supra v. Ἐπίκουρος, ubi integer locus adducitur.

10 Δημοσθένης] In orat. advers. Dionysodor. pag. 739. Vide Nos supra ad v. Συνέστηκε.

Συντομάχη. Οἱ δὲ ἐκυρίευσαν τῆς Συντομάχης.

Συντομάχη. Syntomache. [Nomen proprium.] *Illi vero Syntomachen in suam potestatem redegerunt.*

Συντόμισον. συνάγαγε συντόμως.

Συντόμισον. Contrahe. In compendiũ redige.

Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα.

Σὺν τῷ κ. *Cum cane simul & lorum.*

Συντροχάσαι. [1] καταντλῆσαι. πληρωθῆναι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν.

Συντροχάσαι. Occurrere. Impleri. Per metaphoram ductam a rotis.

Συντρυγώμενα. [2] συμπηγνύμενα.

Συντρυγώμενα. Concreta. Condensata.

Συντυχία. ἡ αἰφνίδιος τῶν πραγμάτων μεταβολή. Ὑπολαβὼν ἓν οὐ κατὰ συντυχίαν, ἀλλ᾽ ὑπό τινος ἕξεως τοιαύτην εἶναι περὶ αὐτὸν διάθεσιν.

Συντυχία. Repentina rerum mutatio. Casus fortuitus. *Suspicatus igitur non forte fortuna sed ob habitum aliquem eum sic affectũ esse.*

Συνοίμιον. [3] τὸ προοίμιον.

Συνοίμιον. Idem quod προοίμιον. Procemium.

Συνοίσειν. συνεισενεγκεῖν.

Συνοίσειν. Collaturum esse. Profuturum esse.

Συνοῖσον. συμφέρον. Ἐν ὑμῖν τε κείσθω προελέσθαι τὸ συνοῖσον, καὶ τὰ εἰρηναῖα περὶ τοῦ πολέμου ἑλέσθαι. καὶ αὖθις· Αὐτός τε γὰρ τῷ ἐπιβόλῳ τῆς φύσεως ἐγίνωσκε τὸ συνοῖσον εὐστοχώτατα.

Συνοῖσον. Quod proderit. Quod conducet. Utile. *Penes vos esto amplecti id, quod vobis expedit, & bello pacem anteponere.* Et iterum: *Ipse enim dexteritate quadam naturæ sagacissime conjiciebat, quod ipsi profuturum erat.*

Συνοιχήσεται. συναναιρεθήσεται.

Συνοιχήσεται. Simul peribit. Simul perdetur.

Συφορβία. ἀγέλη χοίρων.

Συφορβία. Suum grex. Grex porcorum.

Συώδεις. [4] ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνουμένου.

Συώδεις. Suilli. Porcini. [Dictum est] ab eo, quod porcis acclamari solet.

Σύρα. παρὰ Ῥωμαίοις, ἡ θεία ἐπιστολή.

Σύρα. Syra. Apud Romanos, divina epistola.

Συράκουσα. πόλις Σικελῶν.

Συράκουσα. Syracusa. Syracusæ. Siculorum urbs.

Συρακουσία τράπεζα. ἡ πολυτελής. ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιῶται ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων. καί, Συρακουσίων δεκάτη.

Συρακουσία τράπεζα. Syracusana mensa. Id est, sumptuosa & opipara. Siculi enim deliciis & voluptatibus omnium maxime addicti esse putabantur. Et, Syracusiorum decimæ.

Σύρβη. τάραχος.

Σύρβη. Turba. Tumultus.

Συρβηνεύς. [5] ὁ ταραχώδης. ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου. ἤ, πένης, διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέτρας κενὰς ἔχειν. Καί, Συρβηνέων χορός. ὁ τεταραγμένος, καὶ συώδης. ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνουμένου. διὸ τάττεται ἡ παροιμία, [6] Συρβήνη χορός, ἐπὶ τῶν ἀτάκτων χορῶν.

Συρβηνεύς. Tumultuosus. Tumultuans. [Dictum est] ab illis, qui cum tumultu tibia canunt. Vel, pauper, quod tibiarum thecas & pharetras inanes habeat. Et, Συρβηνέων χορός, Chorus Syrbenæorum. Id est, tumultuosus, & suum more indecore se gerens. [Dictum hoc est] ab eo, quod suibus acclamari solet. Quare proverbium hoc, Συρβήνη χορός, dicitur de choris tumultuosis & confusis.

Συριανός, Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος, ἡγησάμενος τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τε καὶ διατριβῆς, διδάσκαλος γενόμενος Πρόκλου, ὃς καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο. ἔγραψεν εἰς Ὅμηρον ὅλον ὑπόμνημα ἐν βιβλίοις ζ'. Εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος, βιβλία δ'. Εἰς τὴν Ὀρφέως Θεολογίαν, βιβλία β'. Εἰς τὰ Πρόκλου περὶ τῶν παρ᾽ Ὁμήρῳ Θεῶν. Συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου, καὶ Πλάτωνος. [7] Περὶ τὰ Λόγια, βιβλία δέκα· καὶ ἄλλα τινὰ ἐξηγητικά. Ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος, ὥς φησι Δαμάσκιος, πάντα τὰ τῶν παλαιῶν ἐξετάζων οὐκ ἀνίει πρὸς τὸ ἀκριβέστατον· προσεῖχε δὲ τὸν νοῦν ἐς τὰ μάλιστα μετὰ Πλάτωνα τῷ Ἰαμβλίχῳ, καὶ τοῖς Ἰαμβλίχου φίλοις δὴ καὶ ὀπαδοῖς· ὧν ἄριστον εἶναι διϊσχυρίζετο τὸν ἑαυτοῦ πολίτην Συριανόν, τὸν Πρόκλου διδάσκαλον. ἀκμάζειν δὲ οὐδένα ἠξίου πρὸς συναγυρμὸν τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης.

Συριανός. Syrianus, Alexandrinus, Philosophus, qui Atheniensi Scholæ & Diatribæ præfuit: magister Procli, qui fuit ipsius successor. Scripsit in totum Homerum commentarium, lib. VII. In Rempublicam Platonis, lib. IV. In Orphei Theologiam, lib. II. In Proclum de Diis Homericis. Consensum Orphei, Pythagoræ, & Platonis. De Oraculis, lib. X. & alias quasdam enarrationes. Isidorus philosophus, ut Damascius ait, omnia veterum scripta accuratissime examinare non desinebat: sed post Platonem, Jamblicho & Jamblichi amicis & comitibus operam maxime dabat: quorum optimum esse affirmabat civem suum Syrianum, Procli magistrum. Neminem vero, quod quidem ad veræ scientiæ collectionem attineat, contemnendum esse censebat.

1 Καταντλῆσαι] Sic etiam MSS. At Hesychius, nec non Auctor Etymologici, & Photius in Lexico MS. rectius, καταντῆσαι: quam lectionem in versione expressi.

2 Συντρυγώμενα] Usus est hac voce Aristoph. *Equit.* pag. 316. (216. Ed. Bas. *P.*) quo Suidas respexit.

3 Συνοίμιον] Aliter vocem hanc exponit Scholiastes Apoll. Rhod. ad lib. II. v. 161.

4 Ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφ.] Hæc nihil ad rem faciunt, & loco commodiore repetuntur paulo inferius v. Συρβηνεύς.

5 Συρβηνεύς] A σύρβη, quod idem est ac τύρβη. Τὸ σ enim & τ non raro inter se commutantur. Quare ineptiunt Grammatici, qui a nomine σῦς etymologiam vocis hujus arcessunt. Vide Casaub. ad Athen. lib. XV. cap. XVI.

6 Συρβήνη χορός] Scribe, ut paulo ante, συρβηνέων χορός.

7 Περὶ τὰ Λόγια] Forte scribendum est, περὶ τῶν Λογίων.

Συριγ-

Συριγμός. φωνὴ ἄσημος. Τοὺς[1] συριγμοὺς τοὺς ἐν ταῖς κοιναῖς πανηγύρεσι, καὶ τοὺς χλευασμοὺς τίς ἐξηγήσαιτο ῥαδίως; καὶ αὖθις· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατεχειροτόνουν συρίττοντες, καὶ ταραχῇ ταῖς βοαῖς ἐπεποίουν.

Συριγμός. Sibilus. *Sibilos in publicis conventibus Graeciæ, & sannas, quis dicendo exprimat?* Et iterum: *Romani vero cum sibilis & tumultuoso clamore [eum] condemnabant.*

Σύριγξ. τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ οὕτω καλεῖται. [2] Σοφοκλῆς·

Κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων,
Ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα. ——

Σύριγξ. καὶ ἡ ἐπιμήκης διώρυξ. Καὶ τούτους κελεύει σύριγγα βαθεῖαν ὑπὸ τὸν λόφον τρῆσαι. καὶ σύριγγες, αὐλοί, ἢ δορατοθῆκαι. [3] Πισίδης·

Τίς τὴν μέλιτταν τὴν σοφὴν τὴν ἐργάτιν
Γεωμετρεῖν ἔπεισεν Εὐκλείδου νόμος,
Ποιεῖν δὲ τὰς σύριγγας οὐκ ἐπ' εὐθείας;

Σύριγξ. Axis pars, quæ in rotæ foramen immittitur. Item, ipsum foramen rotæ sic appellatur. Sophocles: *Ille vero prope metam extremam currum agens, axem magis magisque ei admovebat.* Σύριγξ etiam dicitur fossa longa. Vel, longus cuniculus, & meatus subterraneus. *Et jubet eos profundo cuniculo collem perforare.* Et σύριγγες, tibiæ, vel thecæ hastarum. Pisides: *Quis apem, sapientem illam artificem, geometriam docuit, & cellulas struere, non ad lineam rectam?*

Συρίξας. ἀπὸ τοῦ συρίζω ἐνεστῶτος.

Συρίξας. Qui sibilavit. A præsenti συρίζω, sibilo.

Συρμαΐζειν. καθαίρειν.

Συρμαΐζειν. Purgare potione, quæ syrmæa dicitur.

Συρμαίη.[4] πόμα ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. οὕτως Ἡρόδοτος. Καὶ συρμαίη παρὰ τῷ αὐτῷ, λάχανον σελίνῳ ἐοικός.

Συρμαίη. Potio ex zea & aqua. Sic Herodotus. Et συρμαίη, apud eundem est olus apio simile.

Συρμαία.[5] τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων καὶ κοιλίας. ἢ, βρῶμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος.

Συρμαία. Medicamentum purgans per vomitum & ventris laxationem. Vel, cibus ex adipe & melle confectus.

Συρμός. τοῦ νιφετοῦ ἡ φορά.

Οὐκέτι[6] κοιμάσσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν,
Οὐ νιφετῶν συρμούς, οὐ παταγεῦσαν ἅλα.

περὶ Ὀρφέως ὁ λόγος.

Συρμός. [Tractus. Impetus.] Casus nivis. [In Epigrammate:] *Non amplius sopies ventorum fremitum, neque grandinem, neque nivis casum, neque strepens mare.* De Orpheo hæc dicuntur.

Σύρω. τρέχω. Πισίδης·

Σύρει πρὸς ἡμᾶς ὁ στρατὸς μετὰ δρόμου.

Σύρω. [Traho.] Curro. Contendo. Pisides: *Exercitus ad nos cum cursu contendit.*

Σύροι πρὸς Φοίνικας. ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα. ἢ ὅτι ἑκάτεροι ἀλλήλοις δι' ἔχθρας ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

Σύροι πρὸς Φοίν. Syri contra Phœnices. Utraque gens male audiebat ob calliditatem. Vel quod ob mutuas inimicitias, quas perpetuo inter se gerebant, nunquam sincere in gratiam redirent.

Σύρφαξ. συρφετώδης. ὀχλώδης. [7] Ἐξῆρε δὲ αὐτὸν πλείω πρὸς τοιαύτην μανίαν δόξαν, τὸ ὑπὸ δήμου σύρφακος ἐν εὐφημίαις ἀνακαλεῖσθαι Πύρρον. ὃς εἰ μὲν οὕτως ἐβόα διὰ τὸ ἐρυθροπρόσωπον εἶναι, ἔλεγεν εἰκότα· εἰ δὲ πρὸς ἔπαινον ἀνδρείας, ἔθελγεν ὡς νέον. οὐ γὰρ ἥρωας ἔβαλλεν, ὡς Πύρρος, ἢ [8] Ἀχιλλέως, ἀλλὰ γυναικομανὴς ἦν, ὡς Πάρις.

Σύρφαξ. Vilis. Plebejus. Trivialis. [Fæx populi.] *Hanc autem ambitionem ejus & insanum gloriæ studium acclamationes infimæ plebis, Pyrrhum eum vocantis, augebant. Quæ quidem, si eum ita appellabat, quod rubicunda esset facie, vere dicebat. Sin laudandæ fortitudinis gratia; ut adolescenti palpabatur. Non enim heroes telis prosternebat, ut Pyrrhus Achillis filius; sed mulierculartum amori totus addictus erat, ut Paris.*

Συρφετός. ἀγυρτώδης ὄχλος, ἢ λόγος. ἢ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος, καὶ φρυγανώδης. ἤτοι κονιορτὸς μετὰ κοπρίων. τινὲς δὲ χειμών, καὶ συρμός. Ταῦτα δὲ ἄγνωστα τῷ συρφετῷ.

Συρφετός. Trivialis turba, vel oratio. Vel, sordes a vento collectæ, & quisquiliæ cremiorum. Vel, pulvis sordibus & quisquiliis mixtus. Secundum quosdam vero, tempestas, & procella. *Hæc autem infimæ plebi ignota sunt.*

Σῦς. ὁ χοῖρος. Ὗς ἐπὶ θηλείας. Σῦς δὲ, ἐπὶ ἄρ-

Σῦς. Sus. Porcus. Ὗς, de sue fœmina di-

1 Τοὺς συριγμοὺς τοὺς ἐν τ.] Hæc sunt verba Polybii in Excerptis a Valesio editis, pag. 145.

2 Σοφοκλῆς] In *Electra*, pag. 113. ut Portus monuit.

3 Πισίδης] In *Hexaemero*, v. 1137. & seqq. sed ubi locus hic ita legitur:

Τίς τὴν μέλιτταν τὴν σοφήν, τὴν ἐργάτιν,
Γεωμετρεῖν ἔπεισε, καὶ τελωρόφους
Οἴκους ἐγείρειν ἑξαγώνων χασμάτων.
Ποιεῖν δὲ τὰς σύριγγας οὐκ ἐπ' ὀρθίας
Γραμμῆς διιθύνουσαν, &c.

4 Συρμαίη] Confer Nostrum supra v. Μελανοσυρμαῖον.

5 Συρμαία] Vide Erotianum, v. Ἀπὸ συρμαϊσμοῦ.

6 Οὐκέτι κοιμάσ.] Distichum hoc legitur Anthol. lib. III. cap. XXV. pag. 388. ubi integrum Epigramma vide.

7 Ἐξῆρε δὲ αὐτὸν κτλ.] Hæc sunt verba scriptoris Anonymi de Harmato, ut discimus ex ipso Suida supra v. Ἁρμάτης, ubi locus hic auctior legitur.

8 Ἢ Ἀχιλλέως] Lege, ὁ Ἀχιλλέως, i.e. Achillis filius.

ῥενος. κέχρηται δὲ ἀδιαφόρως· [1] Ὅπως δόξητ' ἡμῖν ἀγαθὰ συός.

Συσσεισμός. λαῖλαψ. συστροφὴ ἀνέμου.

Συσσημαίνεσθαι. [2] ὃ καλοῦσι κατασφραγίσασθαι, τοῦτο οἱ ῥήτορες συσσημαίνεσθαι λέγουσι. Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ περὶ ἱερείας. Ὥστε προστεταγμένον ἐπὶ ψηφίσματος καὶ τὴν ἱέρειαν συσσημαίνεσθαι τὰ γραμματεῖα. καὶ σύσσημον, τὸ σημεῖον.

Συσσιτία. καὶ συσσίτιον. εὐωχία, ἄριστον.

Σύσσιτος. σύντροφος. συνδιαιτητής. Τοῦ δὲ κεκληκότος ἐφ' ἑστίασιν τοὺς ὁμοτίμους, ἔτυχε κἀμὲ περιτραπῆναι, ἐν τῷ συσσιτίῳ ἀμφὶ τὸ μέσον τοῦ δείπνου τῶν δαιτυμόνων τὸν ἑστιάτορα ἐκθειαζόντων.

Συσκευάζει. λόγῳ ἐπιβουλεύει. καὶ συσκευή, ἡ ἐπιβουλή. Συσκευάζεσθαι δέ, τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν εὐτρεπίζεσθαι. Ὄναρ ἐφίσταται θεία τις ὄψις, καὶ λέγει, δεῖν συσκευάζεσθαι. καλεῖν γὰρ τὸ χρεὼν αὐτόν.

Συσκευάζεσθαι. ἐπιφέρεσθαι. [3] Ξενοφῶν· Ὁ Κῦρος ἔφη τοῖς στρατιώταις, συσκευάζεσθαι σῖτα ἡμερῶν εἴκοσιν, οἶνόν τε τοσοῦτον ἕκαστον χρή, ὅσος ἱκανός ἐστιν ἐθίσαι ὑμᾶς αὐτοὺς ὑδροποτεῖν.

Συσκηνία. συνοικία. [4] Ξενοφῶν· Ἐν τῷ ὁμοῦ σκηνοῦν τοὺς στρατιώτας ἐδόκουν ὠφελεῖσθαι πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα. ἑώρων γὰρ ἀλλήλους τρεφομένους ὁμοίως, καὶ οὐκ ἦν πρόφασις μειονεξίας, ὥστε ὑφίεσθαί τινα κακιώτερον ἑτέρου εἶναι πρὸς τοὺς πολεμίους. καὶ ὅτι ἐγίνωσκον ἀλλήλους, καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι πᾶσιν ἐδόκει ἐγγίνεσθαι. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες, ῥᾳδιουργοῦσιν ὥσπερ ἐν σκότει ὄντες.

Σύσκια. τὰ δασέα. Πρῶτα μὲν τὰ σύσκια τῶν χωρίων ἀνεκάθαιρον. ἔπειτα τοὺς βασιλικοὺς παραδείσους ἐξέταμον.

Συσπειραθέντες. [5] συστραφέντες. Οἱ δὲ πρὸς τὴν φήμην συσπειραθέντες καὶ διελιχθέντες, παρά τε ἀλλήλους ἔτρεχον καὶ συνίσταντο.

Σύστασις. ἀγάπη. ὁμόνοια. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν ὁμοῦ ἱσταμένων, τῶν συντρόφων. [6] Πολύβιος· Ὁ δὲ οἰκείως διέκειτο πρὸς τοὺς Καρχηδονίους, πατρικὴν ἔχων σύστασιν.

Σύστασις. καὶ συσταθῆναι, ὁμοδίαιτον καὶ φίλον γενέσθαι. [7] Ἐλθόντα δι' ἀπορίαν ὑπὸ μὲν Πλάτωνος παροφθῆναι, ὑπὸ δ' Ἀριστίππου συσταθῆναι.

Συστήσας. παραδούς. προσμίξας. Πολύβιος· Τοῦ-

citur. At σῦς, de mare. [Ariſtophanes] tamen [vocabulo hoc] ſine diſcrimine uſus eſt. *Ut videamini ex bona ſue procreatæ eſſe.*

Συσσεισμός. [Terræ motus.] Procella. Turbo.

Συσσημαίνεσθαι. Sic Oratores vocant, quod alii dicunt κατασφραγίσασθαι, i. e. obſignare. Lycurgus in oratione de Sacerdote: *Quare pſephiſmate cautum eſt, ut & ſacerdos tabulas obſignet.* Et σύσσημον, ſignum.

Συσσιτία. Convictus. Sive, Sodalitas eorum, qui cibum ſimul capiunt. Et συσσίτιον, epulum, ſive prandium pluribus commune.

Σύσσιτος. Cum aliquo cibum ſumens. Convictor. *Cum autem ille ejuſdem honoris participes ad convivium vocaſſet, ego quoque [ad idem faciendum] impulſus ſum, convivis in medio circiter convivio convivatorem laudibus in cœlum extollentibus.*

Συσκευάζει. Verbis inſidiatur. Et συσκευή, inſidiæ. At συσκευάζεσθαι, vaſa colligere, & ad iter ſe accingere. *In ſomnis divina quædam ſpecies ipſi adſtans dixit, vaſa ipſi colligenda eſſe, [& ex hac vita migrandum.] Fatum enim ipſum vocare.*

Συσκευάζεσθαι. Convaſare. Secum portare. Xenophon: *Cyrus imperavit militibus, ut cibaria viginti dierum ſecum portarent, & quiſque tantum vini haberet, quantum ſatis eſſet ad eos conſuefaciendum, ut aquam biberent.*

Συσκηνία. Contubernium. Xenophon: *Contubernium militibus ad inſtans certamen profuturum eſſe videbatur. Parem enim ſibi omnibus victum præberi cernebant, & nemo adverſus hoſtem ignavius ſe gerere eo prætextu poterat, quaſi minus ipſi ſuppeditaretur. Præterea ex eo, quod ſe noſſent inter ſe, majorem in omnibus verecundiam excitari [Cyrus] arbitrabatur. Qui enim ignoti ſunt, illorum hominum more, qui in tenebris verſantur, ad malas actiones magis proclives eſſe ſolent.*

Σύσκια. Umbroſa. Opaca. *Primum quidem loca umbroſa repurgabant. Poſtea vero hortos regios exſcindebant.*

Συσπειραθέντες. In ſpiras collecti. Conglobati. *Illi vero audito hoc rumore, conglobati, ordinibuſque converſis, juxta ſe invicem currebant & conſiſtebant.*

Σύστασις. Dilectio. Amor. Concordia. Per tranſlationem ductam ab equis, qui in eodem ſtabulo ſtantes ſimul veſcuntur. Polybius: *Ille vero Pœnis [jam ante] favebat, propter notitiã, quæ patri ipſius cum illis intercedebat.*

Σύστασις. Commendatio. Et συσταθῆναι, commendari. Contubernalem & amicum fieri. *Cum veniſſet, a Platone ob paupertatem deſpectus; ab Ariſtippo vero commendatus fuit.*

Συστήσας. Qui tradidit. Qui adjunxit. Po-

1 Ὅπως δόξ.] Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 406. (291. Ed. Baſ. *P.*) Ὅπως δὲ δόξετ' ἡμῖν ἐξ ἀγαθῆς ὑός.

2 Συσσημαίνεσθαι.] Confer Harpocrationem v. Σεσημασμένω.

3 Ξενοφῶν] Lib. VI. *de Inſtitut. Cyri*, pag. 161.

4 Ξενοφῶν] Lib. II. *de Inſtit. Cyri*, pag. 23. ſed ubi ſic legitur: Ἐν δὲ τῷ ὁμοσκηνοῦν ἐδόκουν μὲν αὐτοῦ ὠφελεῖσθαι πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα τοῦτο, ὅτι ἑώρων ἀλλήλους ὁμοίως τρεφομένους. Et, ὑφίεσθαί τι τινὰ κακίω τι ἕτερον ἑτέρου εἶναι πρὸς τοὺς πολεμίους. ὠφελεῖσθαι δὲ ἐδόκουν αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸ γιγνώσκεσθαι ἀλλήλους ὁμοσκηνοῦντες. ἐν γὰρ τῷ γιγνώσκεσθαι καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι πᾶσιν ἐδόκει μᾶλλον ἐγγίνεσθαι. οἱ δὲ ἀγνοούμενοι ῥᾳδιουργεῖν πως μᾶλλον δοκοῦσιν, ὥσπερ οἱ ἐν σκότει ὄντες. Hinc Suidam emendabis

5 Συσπειραθέντες] Confer Noſtrum ſupra v. Συνεσπειραμένοι.

6 Πολύβιος] Lib. I. cap. LXXVIII.

7 Ἐλθόντα δι' ἀπορ.] Eſt apud Laertium: ſed locus nunc non ſuccurrit.

τον ἐξαπέστειλε, συστήσας ἱππεῖς πεντακοσίους, δυναμένους ἔτι πονεῖν.

lybius: *Hunc emisit, traditis ei quingentis equitibus, qui laborem tolerare poterant.*

Συστομώτερον [1] σκάφης. τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγεννὲς σιωπώντων. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ Νόμων, εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ τοὺς μετοίκους Ἀθήνησιν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν. καὶ ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλῶσαι, ἢ σκαφεῖον ἔλεγον, ἢ σκαφηφόρον. [2] Διὰ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι, συστομώτερον ποιήσειν ἀπειλεῖ σκάφης.

Συστομώτερον σκάφης. Magis mutus quam scapha. Dicitur in eos, qui propter animum humilem & abjectum tacent. Theophrastus *de Legibus* ait, hoc inde dictum fuisse, quod inquilini Athenis in publicis pompis scaphas ferrent. Et, cum inquilinum significare volebant, vel scapham vel scaphiferum nominabant. Quoniam igitur inquilini libere loqui non audebant, minatur, se eum magis mutum quam scapham redditurum esse.

Συστρέμματα. [3] στασιαστῶν πλήθη.

Συστρέμματα. Cœtus seditiosorum & conjuratorum.

Συστροφή. ἡ ὁμόνοια. καὶ ἡ ἐπὶ κακῷ συμφωνία. [4] Δαβίδ· Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων.

Συστροφή. [Conglobatio.] Conspiratio. Vel, consensus plurium ad male faciendum. David: *A conspiratione improborum defende me.*

Σύστοιχα, [5] καὶ Παρώνυμα, καὶ Πτώσεις, παρακαθῆσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα, διαφέροντα δέ. Σύστοιχα λέγεται ἀλλήλοις καὶ τὰ ὁμοίως ἔχοντα πρός τινα, ἃ καὶ κατὰ ἀναλογίαν εἴη ἄν· ὡς ἐπιστήμη, καὶ αἴσθησις. ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὑφ᾽ αὐτά. ὁμοίως καὶ τὸ αἰσθητὸν, καὶ τὸ ἐπιστητόν. ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ, ὧν ἐστι. Σύστοιχα λέγουσι καὶ πάντα τὰ ὁμοίως παρωνομασμένα ἀλλήλοις τε, καὶ ἐκείνῳ, ἀφ᾽ οὗ παρωνόμασται. οἷον, ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης παρωνόμασται ὁ δίκαιος, τὸ δίκαιον, τὸ δικαίως. ταῦτα δὴ καὶ ἀλλήλοις ἐστὶ σύστοιχα, καὶ αὐτῇ τῇ δικαιοσύνῃ. Παρώνυμα δὲ μόνον, τὰ ἀπό τινος παρωνομασμένα, ἐκείνῳ λέγουσιν, ἀφ᾽ οὗ παρωνόμασται, ἀλλ᾽ οὐκ ἀλλήλοις, οὐδὲ ἐκεῖνα τούτοις. τῇ γραμματικῇ ὁ γραμματικός· οὐκέτι δὲ ἡ γραμματικὴ τῷ γραμματικῷ.

Σύστοιχα, καὶ Παρ. Conjugata, & Denominata, & Casus, affinia quidem sunt inter se, sed tamen differunt. Et Conjugata quidem dicuntur ea, quæ similiter se ad aliqua habent, & sibi invicem certa ratione respondent: ut scientia & sensus. Horum enim utrumque eodem modo se habet ad ea, quæ ipsis subjiciuntur. Pariter etiam sensile & scibile. Nam & horum utrumque pari modo se habet ad ea, quorum est. Conjugata etiam dicuntur omnia eodem modo denominata inter se, & respectu illius, a quo denominata sunt. Ut, a justitia deducta sunt, justus, justum, juste. Hæc enim & inter se sunt conjugata, & respectu ipsius justitiæ. Denominata vero tantum dicuntur ea, quæ ab aliquo deducta sunt: non autem reciproce & ea, a quibus deducta sunt, sic dicuntur. Nam a Grammatica dictus est Grammaticus: non autem a Grammatico, Grammatica.

Συστοιχία. Ὁ δὲ ἐν τῇ στάσει ἐγίνετο τῆς χείρονος συστοιχίας, ἀποστὰς μὲν ἀπὸ τῶν πρώτων μαθημάτων, προσρυεὶς δὲ τοῖς ἄλλοις.

Συστοιχία. Conjugatio. Series. Ordo. *Ille vero in conventu populi deteriori ordini se adjunxit, quippe qui relictis primis disciplinis ad alias prolapsus est.*

Σύτο. ὡρμᾶτο. ἔτρεχε. [6] Σύτο δέμας ἀκέντητον ἐν δρόμοις.

Σύτο. Rapido motu ferabatur. Celeriter currebat. *Corpus rapide ferebatur, nullis in cursu stimulis incitatum.*

Σύφαξ. ὄνομα. Ἀππιανός· Σύφαξ δὲ τῶν γινομένων πυνθανόμενος, ἐπεχείρει διαιτᾶν διαλύσεις. καὶ αὖθις· [7] Σύφακα δ᾽ ἄρα τὸν δυνάστην ἔρως ἔκνιζε τῆς παιδός· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἔδωκαν αὐτήν.

Σύφαξ. Nomen [proprium.] Appianus: *Syphax autem, auditis iis, quæ acciderant, pacem conciliare conabatur.* Et iterum: *Syphacem vero Dynastam amor puellæ urebat: quam Carthaginenses ei dederunt.*

Σῦφαρ. [8] τὸ δέρμα. ἡ ἀνθρωπῆ.

——— [9] Ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν

Σῦφαρ ἐμὸν, καὶ τοῦτο τὸ [10] δένδρον αὖον ἐόν περ.

Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. τὸ σῦφαρ ἔνδυμα τοῦ ὄφεως, καὶ τοῦ τέττιγος, παρὰ τὴν λεπίδα.

Σῦφαρ. [Interdum,] pellis humana. *Per istam rugosam pellem meam. Per arborem hanc quamvis aridam.* Callimachus *Hecale.* [Proprie vero] σῦφαρ, pellis, sive exuvium anguis & cicadæ.

Συφεός. τόπος, ὅπου οἱ σύες τρέφονται. λέγεται δὲ καὶ συφεών. [11] Ἀγαθίας· Εἰ μὴ καταγέλαστον εἰπεῖν, ὥσπερ ἐν συφεῶσι καὶ μάνδραις τὰ τῶν Ῥωμαίων μεμενήκει στρατεύματα.

Συφεός. Hara porcorum. Suile. Dicitur & συφεὼν, ῶνος. Agathias: *Nisi ridiculum sit dictu, Romanorum legiones in suilibus & ovilibus stationem habuisse.*

1 Σκάφης] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Editt. quæ habent partim σκάφες, ut Basil. & Genev. partim, σκάφος, ut Mediol. & Ald. Cæterum de proverbio hoc consule etiam Zenobium, Diogenianum, & Hesychium.

2 Διὰ τὸ ἀπαρρησ.] Lego & suppleo, διὰ οὖν τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι τὸν μέτοικον, συστομώτερον, &c.

3 Στασιαστῶν] Sic antiquissimus MS. A. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. omnes habent, στρατιωτῶν: quod minus placet.

4 Δαβίδ] Psalm. LXIV. 2.

5 Σύστοιχα, καὶ Παρ.] Confer Alex. Aphrod. in *Top.* pag. 105.

6 Σύτο δέμας ἀκ.] Hæc sunt verba Pindari *Olympionic.* Od. 1. v. 32. 33. ubi locum integrum vide.

7 Σύφακα δ᾽ ἄρα τὸν δυν.] Hæc sunt verba Appiani in *Iber.* pag. 462. eademque leguntur supra v. Ἔκνισεν.

8 Σῦφαρ] De hac voce egregia habet Etymologus, quem vide.

9 Ναὶ μὰ τὸ ῥικν.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ναὶ μὰ τό· ubi Nos vide.

10 Δένδρον] Metri gratia scribendum est, δένδρεον.

11 Ἀγαθίας] Lib. v. pag. 157.

Συφόλης, Συφόλου.

Συχέμ. πόλις.

Συχνάζεις. πυκνάζεις.

Συχνοῖς. συνεχέσι. καὶ συχνὴν οὐσίαν, τὴν πολλήν. καὶ συχνός, ὁ πολὺς χρυσός. Καὶ τῆς οἰκίας οὐκ οὔσης μονήρους, ἀλλὰ συχνῆς ἀμηγέπη. καὶ Ἰάμβλιχος· Παρεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῆ καὶ λαμπράν, ἐσθῆτα σοβαράν, καὶ θεραπείαν συχνὴν εὐνούχων τε καὶ θεραπαινίδων.

Συχνόν. πολύν. πυκνόν. Ξενοφῶν· Ἅρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων. ἀντὶ τοῦ πολύ. Ὁ δὲ συχνοὺς τῶν ἐπισήμων τῆς Βουλῆς ἐφόνευσε. ἀντὶ τοῦ πολλούς.

——— [1] Πίονα τυρὸν δρέψασθε, αὔην
Ἰσχάδα, καὶ δεῖπνον συχνὸν ἀπὸ σκυβάλων.

Σφαγάς. τὰς κατακλεῖδας. [2] Θουκυδίδης· Καὶ οἰστοὺς καθίεσαν ἐς τὰς σφαγάς.

Σφαγεῖον. τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀγγεῖον. ὃ εἶπεν ὁ [3] Ποιητὴς [4] ἀμνίον.

Σφαγιάζειν. τὸ θυσίας ἐπιτελεῖν. Ἡρόδοτος· Ὃς, ἐπεὶ ἐσφαγιάζετο Παυσανίης καθήμενος τῇ τάξει, ἐτραυματίσθη τοξεύματι τὰ πλευρά.

Σφαγιαζόμενος. διὰ σφαγίων θυσίαν ἐπιτελῶν. Ὁ δὲ εἴτε διοσημείαν οἰηθεὶς εἶναι, εἴτε σφαγιαζόμενος, οὐκ ἀγαθὴν τὴν ἀπόβασιν σημαίνειν λογιζόμενος τὰ θύματα, συμφέρειν ἐλογίζετο φυλάξασθαι τὸν καιρόν.

Σφαγίδιον. τὸ τῶν μαγείρων μαχαίριον. καὶ σφαγίς, σφαγίδος, τὸ αὐτό.

Σφαδάζειν. θράσσειν. δυσθανατεῖν. ματαίως σπᾶσθαι. χαλεπαίνειν. μετ' ὀργῆς στενάζειν. σφαδάζειν, καὶ τὸ πηδᾶν. ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι. καὶ σφακελίζειν.

Σφαδάζοντες. σπώμενοι. ἢ δυσφοροῦντες.

Καὶ γὰρ σφαδάζων ἔνδοθεν πολλοῖς λόγοις,
Ὥσπερ τις ἀσκὸς δέσμιος γλεύκους ζέων.

Σφαδάζουσα. πανουργεύουσα.

Σφακελίζοντες. διασπῶντες. πηδῶντες. ὑποτρέμοντες. τὸ σφακελίζειν, φλεγμαίνειν ἐστὶν, καὶ διὰ τοῦτο σπᾶσθαι. Κρατῖνος.

Σφακελισμός. [5] παραπληξία. καὶ σφάκελος, τὸ βέλος τὸ σφάζον.

Σφακελισμός. ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμὸς καλεῖται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός. λέγεται καὶ ὁ σφυγμός, καὶ ὁ παλμός. Σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων. Αἰλιανός· Καὶ ἀκούω [6] τὸν πόδα ἐκεῖνον ἐς οἴδημα ἀρθῆναι, καὶ φλεγμήναντα σφακελίσαι, καὶ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. λέγεται δὲ σφάκελος, καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυ-

Συφόλης. Sypholes. [Nomen proprium.]

Συχέμ. Sychem. Urbs.

Συχνάζεις. Densas. Stipas.

Συχνοῖς. Frequentibus. Continuis. Densis. Multis. Et, συχνὴν οὐσίαν, amplas divitias. Et συχνὸς χρυσὸς, multum auri. *Cum domus non esset solitaria, sed quodammodo frequens.* Et Jamblichus: *Insignem & splendidam adornavit pompam, vestem superbam, & frequens eunuchorum ancillarumque famulitium.*

Συχνόν. Multum. Densum. Xenophon: *Currus magno intervallo a se invicem distantes.* † *Ille vero multos ex illustribus Senatoribus interfecit.* [Et in Epigrammate: *Ubi &*] *pinguem caseum comedetis, & aridam ficum, & plurimas cœnæ reliquias.*

Σφαγάς. Jugula. Thucydides: *Et sagittas in jugula demiserunt.*

Σφαγεῖον. Vas, quo [hostiæ mactatæ] sanguis excipitur: quod Poeta ἀμνίον vocat.

Σφαγιάζειν. Jugulare. Victimas immolare. Sacrificare. Herodotus: *Qui, cum Pausanias ordine suo sedens sacrificium faceret, in lateribus jactu sagittæ vulneratus est.*

Σφαγιαζόμενος. Victimas immolans. Sacrificans. *Ille vero vel prodigium esse existimans, vel victimas immolans, quod secum reputaret, exta non esse læta, conducere judicavit, tempus illud cavere.*

Σφαγίδιον. Culter culinarius. Et σφαγίς, idem.

Σφαδάζειν. Turbari. Difficulter mori. Palpitare. Temere convelli. Indignari. Cum ira gemere. Item σφαδάζειν, saltare. A σπᾶσθαι, velli, contrahi. Et σφακελίζειν, idem.

Σφαδάζοντες. Qui convelluntur. Qui palpitant. Vel, indignantes, & iniquo animo aliquid ferentes. *Quamvis indignaretur intus multis verbis, tanquam uter musti plenus & bulliens.*

Σφαδάζουσα. Calliditate & astu utens.

Σφακελίζοντες. Divellentes. Convellentes. Saltantes. Palpitantes. Σφακελίζειν est, inflammari, & ideo convelli. Cratinus.

Σφακελισμός. [Interdum,] amentia. Et σφάκελος, telum jugulans.

Σφακελισμός. Medullæ putrefactio vocatur sphacelismus. Ex sphacelismo vero fit etiam convulsio. Sic etiam pulsus arteriarum & palpitatio vocatur. Quidam vero ajunt, σφακελισμὸν esse putrefactionem ossium. Ælianus: *Et audio pedem ejus intumuisse, & ob inflammationem sphacelo correptum fuisse, viroque illi mortem attulisse.* Et σφάκελος, medius digitus manus vocatur. Et proverbium: *Et*

1 Πίονα τυρὸν δρ.] Scribe & supple,
Οὗ καὶ πίονα τυρὸν ἀποδρέψεσθε, καὶ αὔην
Ἰσχάδα, &c.
Sic enim recte legitur Anthol. lib. I. cap. XXXIII. pag. 70. ubi integrum Epigramma vide. Confer etiam Nostrum supra v. Ἰσχάς.

2 Θουκυδίδης] Lib. IV. cap XLVIII. ad quem locum Scholiastes: Ἐς τὰς σφαγάς. ἤγουν, εἰς τὸ μέρος τοῦ σώματος, ἔνθα σφάττονται τὰ ζῶα. σφαγὴν καλοῦσι τὸ κατὰ τὴν κλεῖδα τοῦ ἀνθρώπου μέρος, δι' οὗ καθιᾶσι τὰ σιδήρια οἱ θέλοντες ἑαυτοὺς ἀνελεῖν.

3 Ὁ Ποιητής] Odyss. Γ. v. 444.

4 Ἀμνίον] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Editt. quæ habent, ἀμνεῖον, per diphthongum ει, in syllaba penultima.

5 Παραπληξία] Et σφάκελος interdum hanc significationem habet. Æschylus *Prometh. Vin.* v. 877.
Ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
Μανίαι θάλπουσι.
Scholiastes: Σφάκελος. σπασμὸς τοῦ ἐγκεφάλου.

6 Τὸν πόδα] Sic recte MS. A. itemque ipse Suidas supra v. Οἴδημα: ubi hoc ipsum fragmentum legitur. At priores Edit. male, τὸν παῖδα.

λος.

λος. καὶ παροιμία· [1] Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν. Πεισίστρατος γὰρ ὁ τύραννος δεκάτην τῶν γεωργουμένων ἀπῄτει τοὺς Ἀθηναίους. παριὼν δέ ποτε, καὶ ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον, καὶ τόπους λιθώδεις, ἤρετο τὸν πρεσβύτην, τίνας ἐκ τῶν τόπων κομίζοιτο τοὺς καρπούς. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὀδύνας καὶ σφακέλους· καὶ τούτων δεκάτην Πεισίστρατος φέρει. θαυμάσας δὲ ὁ Πεισίστρατος τὴν παῤῥησίαν αὐτοῦ, τῆς δεκάτης ἀτέλειαν ἔδωκε. καὶ ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο.

Σφάκον. ἀντὶ τοῦ ἐλελίσφακον. [2] Ἀριστοφάνης·

Καθ' ὁ μὲν ἔτριβε [3] κεδρίδας, ἄνηθον, σφάκον· ὡς ἐπιτήδεια παῦσαι στρόφον.

Σφακτηρία. τόπος στενὸς τῆς Λακωνικῆς, διείργων καὶ ἀποχωρίζων, καὶ ἀποφράττων τὰς ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας καὶ Λακεδαιμονίας εἰσβολάς. ἔνθα καὶ Λεωνίδης πρότερον Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἀγωνιζόμενος τετελευτήκει.

Σφάκτριαι. ἱέρειαι. Μετὰ τῆς ἱερᾶς στολῆς ὅλαι τελούμεναι μυστικῶς σφάκτριαι καταλειφθεῖσαι, καὶ αἴρουσαι τὰ ξίφη γυμνά, καὶ αὗται καταπλέας ἔχουσαι τοῦ αἵματος τὰς χεῖρας, καὶ τὰ πρόσωπα μέν τοι ἐκ τῶν ἱερείων χρισάμεναι, ἀθρόαι ὑφ' ἑνὶ συνθήματι ἐπὶ τὸν Βάττον ᾖξαν, ἵνα αὐτὸν ἀφέλωνται τοῦ ἔτι εἶναι ἄνδρα.

Σφαλείς. ἀποτυχών.

Σφάραγον. ὁ Ἀππίων, φάρυγγα. ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γινομένου ψόφου.

Σφαραγεῦντο. ἦχον προΐεντο. [4] ὄνομα πεποιημένον. ἡ φάρυγξ, ἔνθα ὁ βρόγχος, ᾗ τὴν φωνὴν ἀφίεμεθα. καὶ ἀσφάραγος. καθ' ὃ καὶ σφαραγίζω, τὸ ἠχῶ.

Σφᾶς. ἑαυτούς. ἢ [5] τὰς ἑαυτῶν.

Σφαῖρα. τὰ περιφερῆ καὶ στρογγύλα. καὶ σφαιροπαικτεῖν, τὸ διὰ σφαίρας παίζειν. καὶ, Σφαῖραν ἀείβολον. τὴν ἀεὶ βαλλομένην. καὶ, σφαιρηδόν, διὰ τῆς σφαίρας. † Τὴν [6] δὲ σφαιρικὴν ἔπαιζεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συσφαιριστής.

Σφαῖρα. ὅτι [7] τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν [8] Ἀνάγαλις ἡ Κερκυραία, γραμματική, Ναυσικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησι.

Σφαιρίζω. τὸ τῇ σφαίρᾳ παίζω. [9] Φιλονείκως γὰρ οἱ σφαιρίζοντες παίζουσι.

ſphaceli faciunt immunitatem a tributis. Piſiſtratus enim tyrannus frugum decimas ab Athenienſibus exigebat. Hic autem cum aliquando præteriens ſenem quendam rupes & loca ſaxoſa fodientem videret, ex eo quæſivit, quos fructus inde referret. Cui is reſpondit: *Dolores & ſphacelos: & horum decimas Piſiſtratus exigit.* Admiratus igitur tyrannus hominis in dicendo libertatem, decimarum immunitatem ei conceſſit: unde Athenienſes proverbio hoc uti cœperunt.

Σφάκον. Idem ac ἐλελίσφακον. Salviam. Ariſtophanes: *Et poſtea terebat baccas cedri, anethum, & ſalviam.* Ut nimirum vim habentia ſedandi tormina.

Σφακτηρία. Sphacteria. Locus anguſtus Laconicæ, dirimens & intercludens aditus a Theſſalia & Lacedæmonia: ubi & Leonides Lacedæmoniorum Rex olim pugnans occubuit.

Σφάκτριαι. Sacrificulæ. *Sacrificulæ ſtola ſacra indutæ, totæque myſtice initiatæ, & nudos enſes tollentes, manuſque habentes ſanguine repletas, & facies victimarum ſanguine perunctas, omnes ſimul uno ſigno dato in Battum irruerunt, ut eum virilitate privarent.*

Σφαλείς. Opinione vel ſpe ſua fruſtratus.

Σφάραγον. Secundum Appionem, Guttur. A ſono, qui gutture editur.

Σφαραγεῦντο. Sonum quendam emittebant. Strepitum edebant. Eſt vocabulum fictum. [Et σφάραγος,] guttur, ubi eſt aſpera arteria, qua ſonus emittitur. [Dicitur etiam] ἀσφάραγος. Unde & σφαραγίζω, ſonum vel ſtrepitum edo.

Σφᾶς. Se ipſos. Vel, ſuas.

Σφαῖρα. [Sphæra. Globus. Pila. Item, omnia corpora] orbicularia [ſic vocantur.] Et σφαιροπαικτεῖν, pila ludere. Et σφαῖραν ἀείβ. Pilam, quæ ſemper jacitur. Et σφαιρηδόν, globi inſtar. In orbem. † Pila vero luſit Ariſtonicus Caryſtius, Alexandri Regis in ludo pilæ colluſor.

Σφαῖρα. Pila. Pilæ inventionem Anagallis Corcyræa, Grammatica, Nauſicaæ Alcinoi filiæ attribuit.

Σφαιρίζω. Pila ludo. Qui enim pila ludunt, inter ſe contendere ſolent.

1 Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλ.] Hæc omnia leguntur etiam ſupra, v. Καὶ σφάκελοι.

2 Ἀριστοφάνης] *Theſmophor.* pag. 792. (523. Ed. Baſ. *P.*)

3 Κεδρίδας] Sic recte MS. A. itemque Ariſtophanes loco laudato. At priores Editt. inepte, κερκίδας.

4 Ὄνομα πεποιημένον. ἡ φάρυγξ] Eſt locus mutilus, quem ſic ſupplere poteris, ὄνομα πεποιημένον ἀπὸ τοῦ σφάραγος, ὅ ἐστιν, ἡ φάρυγξ, &c.

5 Τὰς ἑαυτῶν] Hæc interpretatio pertinet ad σφάς, quod cum acuto ſcribitur, a σφός, ſuus: non vero ad σφᾶς, quod circumflexo notatur, & contractum eſt ex σφέας.

6 Τὴν δὲ σφαιρικὴν ἔπ.] Athen. lib. I. cap. XV. pag. 19. Ὅτι Ἀριστόνικον τὸν Καρύστιον, τὸν Ἀλεξάνδρου σφαιριστήν, Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποίησαν. Huc Suidas reſpexit. Confer etiam Suidam ſupra v. Ὀρχηστής, ubi eadem leguntur.

7 Ὅτι τὴν τῆς σφαίρας εὕρ.] Eadem tradit Suidas ſupra v. Ἀναγαλλίς.

8 Ἀνάγαλις] Supra ſuo loco rectius, Ἀναγαλλίς.

9 Φιλονείκως γὰρ οἱ σφ.] Ne Melampus quidem, vel ſi quis Melampode μαντικώτερος, divinare queat, quid iſta ſibi velint, aut quare ea huc allata ſint, niſi in promptu habeat locum ſcriptoris, ad quem Suidas reſpexit. Reſpexit autem ad Artemidori *Onirocr.* lib. IV. cap. LXXI. ubi inter alia & hæc leguntur: Δοῦλός τις ἔδοξε μετὰ τοῦ Διὸς σφαιρίζειν. ἐφιλονείκησε τῷ δεσπότῃ. ὁ μὲν γὰρ Ζεὺς τὸν δεσπότην ἐσήμαινεν· ὁ δὲ σφαιρισμός, τὴν ἐξ ἴσου ῥῆσιν καὶ φιλονεικίαν. φιλονείκως γὰρ οἱ σφαιρίζοντες παίζουσι. Id eſt: *Servus quidam ſibi viſus eſt cum Jove pila ludere. Is cum domino rixatus eſt. Jupiter enim dominum ſignificabat; & luſus pilæ, libertatem loquendi & contentionem. Qui enim pila ludunt, inter ſe contendere ſolent.* Hinc apparet, compilatorem omiſiſſe, ſine quibus ea, quæ hic adducta ſunt, intelligi non poſſunt.

Σφαι-

Σφαιρωτήρ.[1] σανδαλίου ζωνίκιον. οἷον, τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος.

Σφεδανῶν. στερρῶν. ἰσχυρῶν.

——— Ὄμμα δ' ἑλίξας
Βρυχᾶτο σφεδανῶν ὄμβριμον ἐκ γενύων.

Σφενδάμνινοι.[2] ἰσχυροί. τοιοῦτον γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνου ξύλον. ἀντὶ τοῦ σφενδονῆται. τὸ δὲ σφενδάμνινοι ταυτόν ἐστι τοῖς πρίνινοι. σφένδαμνος γὰρ εἶδος ξύλου ὑγροῦ, ξηροῦ. ἔστι δὲ καὶ εἶδος καννάβεως ἡ σφένδαμνος. ἡ γὰρ σφενδόνη ἀπὸ καννάβεως γίνεται.

Σφενδονᾶσθαι. ἀπορρίπτεσθαι.

Σφενδόνη. ἡ τοῦ δακτυλίου περιφέρεια. καὶ ἡ εἰς λίθου βολὴν ἐπιτηδεία χρῆσις. † Ὅτι [3] Κῦρος τοὺς πολλοὺς τῶν Λυδῶν σφενδονᾶν ἐκέλευεν, ὡς τὸ ὅπλον τοῦτο δουλικώτατον εἶναι νομίζων. σὺν μὲν γὰρ ἄλλῃ δυνάμει μάλα ἔστιν ἔνθα ὠφελοῦσιν ἰσχυρῶς σφενδονῆται· αὐτοὶ δὲ καθ' ἑαυτοὺς οὐδ' ἂν οἱ πάντες σφενδονῆται [4] παρόντες μείνειαν πάνυ ὀλίγους ὁμόσε ἰόντας ὅπλοις ἀγχεμάχοις. καὶ σφενδονῶ, αἰτιατικῇ.

Σφενδόνη Γύγου. ζήτει ἐν τῷ Γύγου δακτύλιος.

Σφενδονῆται. [5] Βαλλιαρίδων νήσων σφενδονῆται εὔστοχοι.

Σφέτερα. τὰ ἑαυτῶν.

Σφετερίζεται. αἰτιατικῇ. λαμβάνει. ἰδιοποιεῖται.

Σφέτερον. τὸ ἑαυτῶν, ἢ τὸ ἴδιον. καὶ σφετέρῳ, τῷ ἑαυτῶν.

Σφηκιά. [6] εἶδος ζώου. καὶ παροιμία· [7] Ὥσπερ σφηκιὰν βλίττει με καὶ ἐρεθίζει. Ἀριστοφάνης. ἀπὸ τῶν μελιττῶν μετενήνοχε. βλίττειν γάρ, τὸ ἐκπιέζειν τὸ μέλι.

Σφηκώδεις. σκληροί. ἰσχνοὶ τοῖς σώμασι. καὶ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχουσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον. ἦγον, [8] ξύλον ὠξυμμένον. ἐπεὶ καὶ ὁ σφὴξ ὀξὺς ἐκ τῶν ὄπισθεν. ἐπιτετήδευται ἡ λέξις παρὰ τὸν σφῆκα. τὰ γὰρ [9] μικρὰ τῶν ξύλων, καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα, σφηκίσκους καλοῦσιν· ἐπεὶ καὶ τοὺς λαγαροὺς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους, καὶ μὴ προκοιλίους, σφηκώδεις φασί.

Σφαιρωτήρ. Sandalii ligula. Calceamenti lorum: quod ζωνίκιον [recentiores Græci vocant.]

Σφεδανῶν. Durorum. Robuſtorum. Firmorum. [In Epigrammate:] *Oculos vero contorquens, horrendum ex robuſtis maxillis rugitum edebat.*

Σφενδάμνινοι. Acerni. Id eſt, duri, & robuſti. Tale enim eſt lignum aceris arboris. Pro, Funditores. Σφενδάμνινοι autem idem eſt, quod πρίνινοι, i.e. iligni. Σφένδαμνος enim eſt genus arboris ſolidæ & duræ, [quam Latini *acer* vocant.] Item, genus cannabis. Funda enim ex cannabi conficitur.

Σφενδονᾶσθαι. Funda projici.

Σφενδόνη. Annuli funda, vel pala. Item, inſtrumentum aptum ad lapidum projectionem. Funda. *Cyrus Lydos funda lapides jaculari juſſit, quod hoc inſtrumentum ſervis maxime convenire putaret. Nam funditores cum reliquis quidem copiis conjuncti interdum magno uſui ſunt. Soli vero & per ſe, ne vel omnes quidem, perpaucos cum ipſis congredientes armis iis quibus cominus pugnatur, ſuſtinuerint.* Et σφενδονῶ, funda jaculor.

Σφενδόνη Γύγου. Pala Gygis. Quære in v. Γύγου δακτύλιος.

Σφενδονῆται. Funditores. Balearidum inſularum funditores ſunt optimi.

Σφέτερα. Sua ipſorum.

Σφετερίζεται. Suum facit. Intervertit. In proprium uſum convertit.

Σφέτερον. Suum ipſorum. Vel, proprium. Et σφετέρῳ. Suo ipſorum. Suo.

Σφηκιά. [Examen veſparum. A σφὴξ, veſpa.] Et proverbium: *Tanquam examen veſparum me vexas atque irritas.* Translatio ducta eſt ab apibus. Βλίττειν enim [proprie ſignificat,] mel exprimere.

Σφηκώδεις. Duri. [Veſparum inſtar] gracile & tenue corpus habentes. Nam & veſpæ ventrem habent ſtrictum [& gracilem.] Et σφηκίσκος, lignum acutum. Palus. Ariſtophanes *Pluto: Magnum capientes palum, eumque accenſum.* [Σφηκίσκος autem dicitur palus acutus,] quod & veſpa pone in acutum deſinat. [Aliter.] Vox σφηκίσκος deducta eſt a σφὴξ, veſpa. Palos autem minores, & in acutum deſinentes, σφηκίσκους vocabant. Et homines quoque graciles, ventremque minime prominulum habentes, σφηκώδεις appellant.

Σφῆκες [10] φανέντες δυσμενῶν εἰσι βλάβαι.
Ἵπποι μὲν σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δέ, μελισσῶν.

Σφῆκες φαν. *Veſpæ, quæ viſæ fuerint, damnum ab hoſte imminens ſignificant.* † *Ex equis generantur veſpæ; ex tauris vero apes.*

1 Σφαιρωτήρ] Joannes Chryſoſt. in orat. in XL. Martyres: Σφαιρωτήρ. τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον λωρίον. σφαιρωτὴρ δὲ λέγεται, διὰ τὸ πολλάκις κυκλοειδὲς ἀπεργάζεσθαι τὸ δέρμα τῆς πτχνίτου, καὶ οὕτω τέμνειν. τινὲς δέ φασι τὴν κλῆσιν λαβεῖν ἀπὸ τοῦ τὰ σφυρὰ τηρεῖν. Eadem ex Chryſoſtomo repetit Photius Cod. CCLXXIV. pag. 1521. Cæterum, vox σφαιρωτὴρ aliquoties etiam occurrit apud LXX. Interpretes in *Exodo*, ſed alio ſignificatu.

2 Σφενδάμνινοι. ἰσχυροί. τοιοῦτον γὰρ τ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 380. (269. Ed. Baſ. *P.*) Cæterum, in prioribus Editt. deſunt verba iſta, ἀντὶ τοῦ σφενδονῆται. τὸ δὲ σφενδάμνινοι ταυτόν ἐστι τοῖς πρίνινοι. σφένδαμνος γὰρ εἶδος ξύλου ὑγροῦ, ξηροῦ: quæ ex MSS. Pariſ. revocavi. Ultimis autem verbis, ξύλου ὑγροῦ, ξηροῦ, mendum ineſſe exiſtimo; quæ ſic reſcripſerim, ξύλου ἰσχυροῦ καὶ σκληροῦ. Lectio enim altera, ut contradictoria, ſtare non poteſt.

3 Ὅτι Κῦρος τοὺς πολλοὺς τῶν Λυδ.] Hæc ſunt verba Xenophontis lib. VII. *de Inſtit. Cyri*, pag. 188.

4 Παρόντες] Lectionem hanc ex Xenophonte revocavi. Ante enim male legebatur, παθόντες.

5 Βαλλιαρίδων] Supra ſuo loco rectius legitur Βαλιαρίδων, per unum λ.

6 Εἶδος ζώου] Interpretatio hæc potius convenit voci σφὴξ, quam σφηκιά. Quid autem σφηκιὰ ſignificet, Lexica vulgata docent.

7 Ὥσπερ σφηκιὰν βλ.] Ariſtoph. *Lyſiſtrata*, pag. 864. (552. Ed. Baſ. *P.*)

Ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ.

Hinc Suidæ verba deprompta ſunt.

8 Ξύλον ὠξυμμένον. ἐπεὶ κ.] Ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 33. (18. Ed. Baſ. *P.*)

9 Μικρὰ τῶν ξύλων] Sic etiam Scholiaſtes Ariſtophanis. At Heſychius, μακρὰ τῶν ξύλων, quod magis placet.

10 Σφῆκες φαν.] Eſt verſus oniiocriticus, qui legitur apud Aſtrampſychum.

Σφέ-

Σφήκωμα. τὸ λεπτὸν σχοινίον.

Σφήλας. καταβαλών. προσσεύσας. Ὁ δὲ σφήλας ἐπὶ τὴν γῆν τὸν ἄνθρωπον, ἐπιβοηθησάντων ἐκείνῳ τῶν οἰκείων, οὕτως αὐτὸς πάλιν ἐπανῆλθε πρὸς τοὺς Ῥωμαίους.

Σφῆλαι. πλανῆσαι. βλάψαι. ἀπατῆσαι.

Σφῆλος. ὄνομα κύριον.

Σφὴν, σφηνός. τὸ σφηνάριον.

Σφηνωθείς. [1] Τιμαγένης κληθεὶς ἐπὶ τὸ δεῖπνον, καὶ σφηνωθεὶς, ἀπέθανεν. Καὶ, σφηνούμενος, στρεβλούμενος, βασανιζόμενος.

Σφὴξ, σφηκός. εἶδος μελισσῶν. Σφίγξ δὲ, Σφιγγός.

Σφῆσι. θηλυκόν. ἀντὶ τοῦ αὐταῖς. Σφίσι δὲ, ἀρσενικόν.

Σφήττιος. ὄνομα κύριον. καὶ [2] Σφήττιος, δῆμος.

Σφηττοῖ. [3] Δημοσθένης. τῆς Ἀκαμαντίδος ἡ Σφηττός.

Σφιγανόν. [4] πολεμικόν.

Σφιγγὸς πράγματα παρέχων πολλὰ, ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ζητήσεσι τῶν ἀτόπων τούτων αἰνιγμάτων, οὐ τῆς Καδμείας Σφιγγὸς, ἀλλὰ Σφιγγός μέν τινος ἀτεχνῶς, ἔτι δὲ θειοτέρας, καὶ πολὺ σοφωτέρας.

Σφίγξ. ἐν τῷ Οἰδίπους.

Σφίν. αὐτοῖς. καὶ ἀντὶ τῆς οἱ ἀντωνυμίας παρὰ Σοφοκλεῖ· [5] Εἴδει γὰρ τελεσφόρον χάριν δοῦναι σφίσιν. οἱ αὐτῷ.

Σφίσιν. αὐτοῖς, ἢ τοῖς ἑαυτῶν.

Σφοδελὸν τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι, τὸ α ἀφαιροῦντες· ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων. μαυρὸν γὰρ, τὸ ἀμαυρὸν, καὶ σφοδελὸν τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι.

Σφοδρίας, [6] στρατηγὸς Λακεδαιμονίων. Φασὶ δὲ αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν, καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας.

Σφοδροῦ. λαμπροῦ. πολυδαπάνου. [7] Σφοδροῦ τε πότου γενομένου, ἐνεδρεύων ὁ Παρσώνδης αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν, ἐκείνοις δὲ πολὺν ἐγχεῖν τῷ θεράποντι ἐκέλευε.

Σφῶε. καὶ σφῶϊν.

Σφῶν. αὐτῶν. Σφᾶς, αὐτοὺς· ἢ, ὑμᾶς. [8] ἰδίους, ἰδίας.

Σφωράκιος.

Σφραγὶς, σφραγῖδος. τὸ ἐπισημαῖνον διὰ χαρακτῆρος τὰ φυλαττόμενα. Ὁρῶσα ἡ Ταρπηΐα σφραγῖδας ἀπὸ χρυσοῦ, καὶ ψέλλια ταῖς χερσὶν, ἐπεθύμησε τοῦ χρυσοῦ. καὶ, [9] Σφραγιδονυχαργοκομήτας.

Σφήκωμα. Tenuis funis. Vinculum, quo aliquid stringitur.

Σφήλας. Qui dejecit. Qui prostravit. *Ille vero, cum hominem prostravisset, suis opem ipsi ferentibus, ita demum ad Romanos rediit.*

Σφῆλαι. In errorem inducere. Lædere. Decipere.

Σφῆλος. Sphelus. Nomen proprium.

Σφήν. Cuneus. Idem quod σφηνάριον.

Σφηνωθείς. Obstructus. Obturatus. *Timagenes, cum ad cœnam vocatus esset, obstructione stomachi mortuus est.* Et σφηνούμενος, tortus, cruciatus.

Σφήξ. Genus apum. Crabro. Vespa. [At] Σφίγξ, Sphinx. [Per ι scribitur.]

Σφῆσι. Suis. Est fœmininum, pro αὐταῖς. At σφίσι, est masculinum. Sibi.

Σφήττιος. Sphettius. Nomen proprium. Et Sphettus, populus [Atticæ.]

Σφηττοῖ. In pago Sphetto. Demosthenes. Sphettus autem est pagus tribus Acamantiæ.

Σφιγανόν. Bellicosum.

Σφιγγὸς πρ. *Sphingis molestias exhibens multas, in multis quæstionibus horum absurdorum ænigmatum; non illius Cadmeæ Sphingis, sed omnino cujusdam Sphingis longe divinioris & sapientioris.*

Σφίγξ. Sphinx. Vide in voce Οἰδίπους.

Σφίν. Ipsis. Item, pro pronomine οἱ, ipsi, apud Sophoclem. *Gratiam cumulate ipsi referre* [*volo.* Σφὶν enim hic positum est pro,] αὐτῷ.

Σφίσιν. Ipsis. Vel, sibi.

Σφοδελόν. Sphodelum. Sic dicitur pro ἀσφόδελον, sublato α: ut & in aliis nominibus fieri solet. Nam & μαυρὸν dicitur pro ἀμαυρόν.

Σφοδρίας. Sphodrias. Dux Lacedæmoniorum. Hunc ajunt & valde simplicem fuisse, & animo tali, qui quavis spe temere efferretur.

Σφοδροῦ. Vehementis. Sumptuosi. *Cum autem vehemens esset potatio, Parsondes convivis insidians, ipse quidem parum bibebat, illis vero multum* [*vini*] *a famulo infundi jubebat.*

Σφῶε. Ipsos. Et σφῶϊν. Ipsis.

Σφῶν. Ipsorum. [Et,] σφᾶς, ipsos. Vel, vos. [At σφοὺς,] suos.

Σφωράκιος. Sphoracius. [Nomen propriũ.]

Σφραγίς. Sigillum. Sive, annulus, qui nota impressa obsignat ea, quæ custodiuntur. *Tarpeja videns aureos annulos, & armillas in brachiis, aurum concupivit.* Et, Σφραγιδονυχ.

1 Τιμαγένης κλ.] Vide infra v. Τιμαγένης; ubi eadem pluribus traduntur. Confer etiam Casaubonum ad Athen. lib. VI. cap. XII. sed qui locum hunc Suidæ male interpretatur.

2 Σφήττιος] Lege, Σφηττός: ut paulo post.

3 Δημοσθένης. τῆς Ἀκαμ.] Scribe δῆμος, τῆς Ἀκαμαντίδος, &c.

4 Σφιγανόν] Minus recte pro σφριγανόν. Vide Hesych. v. Σφριγανόν.

5 Εἴδει γὰρ πλ.] Locus est corruptus, qui ex Sophocle sic emendari & suppleri debet,

Ἀνθ' ὧν ἔπαχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
Δοῦναι σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην.

Locus exstat in *Philoctete*, pag. 319. ut Portus monuit.

6 Σφοδρίας, στρατ.] Ex Harpocratione.

7 Σφοδροῦ τε πότου γεν.] Vide Vales. in Not. ad Excerpta ex Nic. Damasc. pag. 65.

8 Ἰδίους, ἰδίας] Hæc interpretatio nihil ad rem facit. Pertinet enim ad σφοὺς, & σφάς: non vero ad σφᾶς.

9 Σφραγιδονυχαργοκομήτας. τοὺς κόμ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Nubes*, pag. 79. Ed. Bas. *P.*

τοὺς κόμαις καὶ περὶ τοῖς δακτυλίοις τὰς χεῖρας κοσμουμένους μέχρι τῶν ὀνύχων, ὡς ὑπὸ τῶν δακτυλίων σκέπεσθαι τοὺς δακτύλους. ἢ καὶ τῶν ὀνύχων ἐπιμελουμένους, καὶ ὁσημέραι ξέοντας αὐτοὺς, τοῦ ἐκλάμπειν ἄγαν· ὃ πάσχουσιν οἱ τοῦ καλλωπίζειν προσέχοντες μόνον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Σφριγῶν. νεάζων, αὔξων, σφύζων, βρύζων, εὐσωματῶν, ἀκμάζων, ἀνθῶν.

Ὡς δ' εὐχροεῖς· ὡς ἢ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.

Κἂν ταῦρον ἄγχοις. ———

ἀντὶ τοῦ, εὐσωματεῖς. Νεάζοντός τε καὶ τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας σφριγῶντος τὸ σῶμα. καὶ αὖθις· Οὕτω μὲν ἐσφρίγα ὁ πόλεμος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ. τουτέστιν, ἰσχυρότερός μου ἐστί. καὶ σφριγῶντες, ἀκμάζοντες.

Comis [superbientes; &] annulis immanis pretii & magnitudinis ad ungues usque ornatos, adeo ut digiti annulis tegantur. Vel etiam eos, qui ungues curant, eosque radunt, ut valde niteant: quod facere solent illi, qui tantum corporis cultui & ornatui student. Aristophanes *Nubibus.*

Σφριγῶν. Juvenili vigore præditus. Crescens. Palpitans. Saliens. Bulliens. Qui bona est habitudine corporis. Vigens. Florens. [Aristophanes:] *Ut cutis tua nitet! Ut corpus tuum robore pollet! Vel taurum strangulare possis.* Vel, quam bona es habitudine corporis! *Cum autem ætate vigeret, & corpus ejus viribus polleret.* Et iterum: *Sic igitur bellum vigebat.* Aristophanes *Nubibus: Nam bona est corporis habitudine, & robore pollet.* Vel, me est robustior. Et σφριγῶντες, vigentes, florentes.

Σφυγμός.[2] Φλεγμονή. παλμός. ζέσις φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας.

Σφυγμός. Inflammatio. Palpitatio. Pulsus venæ, vel arteriæ.

Σφύζει. ἐπείγει. ἢ αἱ φλέβες ἅλλονται. Ἐπὶ ταῦτα δὲ αὐτοῖς σφύζουσι καὶ ἀνεστηκόσι συνάπτουσι μάχην. καὶ Πισίδης·

Σφύζεις, Ἀχιλλεῦ, καὶ μεθύσκῃ τὰς φρένας.

Σφύζει. Festinat. Urget, Vel, palpitat, salit venarum instar. *Cum illis autem ob hæc trementibus & surgentibus pugnam committunt.* Et Pisides: *Exultas, Achilles, & animo es ebrius.*

Σφυρά. τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους. Σφύρα δὲ, τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

——— [3]Δουρατυπῆ τε

Σφύραν. ———

Σφυρά. Malleoli pedum. At σφύρα, instrumentum fabrile. Id est, malleus. [In Epigrammate:] *Lignaque tundentem malleum.*

Σφυράδες. τῶν αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων τὰ ἀποπατήματα. [4]Ἀριστοφάνης·

Ὄρτυγας οἰκογενεῖς,

Γυλιαύχενας ὀρχηστὰς,

Ναννοφυεῖς, σφυράδων

Ἀποκνίσματα,

Μηχανοδίφας.

Σφυράδες. Caprarum & ovium excrementa. Aristophanes:

Coturnices domi natas,

Saltatores oblongum collum, gylii instar, habentes,

Nannorum statura præditos, caprinorum stercorum

Segmina,

Machinarum inventores.

[5]Καρκίνος ποιητὴς ἦν. Οἰκογενεῖς δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἐσκιατραφημένους. ὡς ἂν εἴποις, ὄρνιθας οἰκογενεῖς. Ὄρτυγας δὲ, διὰ τὸ ἐριστικόν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες. Γυλιαύχενας δὲ, τουτέστι, μακροτραχήλους. Γύλιος γὰρ στρατιωτικόν ἐστι πλέγμα, ἐπίμηκες, εἰς ὀξὺ λῆγον. κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα, καὶ μόνον τὸν τράχηλον μακρόν. ἢ, αὐχένας οὐκ ἔχοντας· καθάπερ ὁ γύλιος. ἢ ὡς σμικροὺς καὶ γογγυλώδεις σκώπτει. ἐχόρευον δὲ οὗτοι τοῦ πατρός. Ναννοφυεῖς δὲ, ὅτι νάννοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων, [6]ἰννοί. Ὀρχηστὰς δὲ, ἐπειδὴ εἰσέφερεν αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. Σφυράδων δὲ ἀποκνίσματα, ἀντὶ τοῦ ταπεινούς. Σφυράδες γὰρ, τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα. ἡ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτούς· μᾶλλον δὲ οὐ ταύταις, ἀλλὰ τοῖς ἀπο-

Carcinus poeta fuit, [cujus filios Aristophanes Comico sale hic perfricat.] Οἰκογενεῖς vero [dixit] pro, In umbra educatos: quasi dicas, aves domi natas & nutritas. *Coturnices* vero [eos vocat,] quod essent contentiosi. Tales enim sunt coturnices. Γυλιαύχενας vero, i. e. oblongum collum habentes. Γύλιος enim est sportæ militaris genus, ex viminibus plexum, & in acutum desinens. Necesse igitur est, totum reliquum corpus eos habuisse curtum, solum vero collum longum, & cervicem fere nullam, quemadmodum gylius. Ridet igitur eos ut parvos & graciles. Hi vero patre fabulas docente saltabant. Ναννοφυεῖς vero, quia homines curti & justo breviores νάννοι, i. e. nani, vocantur: ut equi minores reliquis, ἰννοί. Ὀρχηστὰς, i. e. Saltatores, quia pater eos in fabulis saltantes introducebat. Per σφυράδων ἀποκνίσματα staturæ eorum brevitatem indicat. Σφυράδες enim sunt caprarum & ovium excrementa, quæ fabæ magnitudinem habent, [& pilulas referunt.] Illis igitur Carcini filios assimilat. Imo, ne illis quidem, sed

1 Ὡς δ' εὐχροεῖς ὡς ἢ σφρ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Lysistr.* pag. 840. (543. Ed. Bas. *P.*)

2 Σφρυγμός] Scribe, σφυγμός: ut recte legitur apud Photium in Lex. MS.

3 Δουρατυπῆ τε σφ.] Anthol. lib. VI. cap. XXVII. ubi integrum Epigramma vide.

4 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 682. (464. Ed. Bas. *P.*)

5 Καρκίνος ποιητ.] Vide Nostrum supra v. Καρκίνος, ubi eadem leguntur.

6 Ἰννοί] Vide supra h. v.

κνίσμασιν

κνίσμασιν αὐτῶν καὶ [1]ἀποτυχήμασιν. εὐτελίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ. ἡ γὰρ τοῦ μικροῦ μερίς, μικρά, ἢ οὐδὲν ἂν εἴη. Μηχανοδίφας δέ, ἀπὸ μέρους. Ξενοκλῆς γάρ, ὁ Καρκίνου, δοκεῖ μηχανὰς καὶ περιδείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασι. Πλάτων Δωδεκαμήχανον αὐτόν φησιν. ἐμιμεῖτο γὰρ Θεοὺς ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους.

Σφυρήλατος. διὰ σφύρας ἐληλαμένος.

Σφυρόμαχος.[2] οὗτος ψήφισμα εἰσηγήσατο, ὥστε τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας χωρὶς καθέζεσθαι.

Σχάδονες.[3] τὰ τῶν κηφήνων κηρία. καὶ ζῶον ἄπτερον, ἄπουν.

Σχαλίσαι.[4] θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαλον, τὸ ἄτοκον, καὶ ἀθήλαστον.

Σχάσαντα. τεμόντα. Ἔλεγον σχάσαντα ἐκ τῶν βραχιόνων τὰς φλέβας, λειποψυχήσαντα ἀποθανεῖν. οὕτως Ἀῤῥιανός.

Σχάσον. κατάπαυσον. μετάβαλε. [5]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Σχασάμενος τὴν ἱππικήν. ἀντὶ τοῦ, παυσάμενος τῆς ἱππικῆς. ἢ ἀποχωρήσας καὶ ἀποστὰς τοῦ παρόντος ἐπιτηδεύματος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. σχάσαι γὰρ δή, καὶ ὥσπερ διαστεῖλαι καὶ διασχίσαι τὸ ὕδωρ τὴν κώπην ἐρέσσουσαν. καὶ Πίνδαρος· Κώπαν ἤδη μοι σχάσαις. καὶ, Σχάσας τὴν φροντίδα. τουτέστι, παύσας, στήσας, ἀτρεμήσας. καὶ αὖθις· Κώπην σχάσας. ἀντὶ τοῦ, τὴν εἰρεσίαν καταπαύσας. ἔνιοι δὲ σχάσας, ἀντὶ τοῦ ἁπλώσας.

Σχεδάριον.[6] δέλτος. πινακίδιον. πιτλάριον.

Σχέδην. ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς. Ἐκ τοξευμάτων ἐβλάπτοντο, καὶ ὅτε σχέδην συμφέροιντο. † Σχέδην καὶ ἐγγὺς μαχομένῳ μεθεῖναι μὲν αὐτὸν οὐκ ἠξίωσεν, ὡς μὴ τὸ κτῆμα ἢ φόρημα τοῦ πολεμίου γένοιτο.

Σχεδία. ἡ ἐκ τῶν παρατυχόντων, ἢ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς. καὶ γέφυρα, καὶ ζεῦγμα.

Σχεδιάζει. ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει.

Σχεδιάζειν. ἐγγίζειν. πλησιάζειν. τὸ εἰκῆ ἀποφαίνεσθαι. Ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχεδιάσθαι καὶ διημαρτῆσθαι.

Σχεδιασθείς. παραχρῆμα ῥηθείς.

Σχέδιον. ἐκ τοῦ ἑτοίμου. καὶ Ἀριστοφάνης· Ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικε. τουτέστιν, ἐκ τοῦ παρατυχόντος εἴρηται.

Σχέδιοι. εὐτελεῖς.

Σχεδίως ἐκτραφῆθι.

potius frustulis inde abrasis & abscissis. Ridet igitur eos propter staturæ brevitatem. Nam parvæ rei partem parvum quid esse oportet, vel potius nihil. Μηχανοδίφας eosdem appellat, a parte totum intelligens. Xenocles enim Carcini filius multas easque insolitas machinas ad percellendos spectatores in fabulis suis introduxisse dicitur: quem Plato ideo Δωδεκαμήχανον appellat. Deos enim adscendentes & descendentes imitabatur.

Σφυρήλατος. Malleo ductus. Malleo fabricatus.

Σφυρόμαχος. Sphyromachus. Hic decreti fuit auctor, ut mulieres & viri seorsim sederent.

Σχάδονες. Fucorum favi. Item [σχάδων,] animal alis pedibusque carens.

Σχαλίσαι. Lactare. Et ἀνίσχαλον, [animal] sterile, sive quod nullum fœtum parit, nec lactat.

Σχάσαντα. Illum, qui secuit. *Dicebant eum sectis brachiorum venis animi deliquio obiisse.* Sic Arrianus.

Σχάσον. Inhibe. Cessa ab aliqua re. Omitte aliquam rem. Aristophanes *Nubibus*: *Equestrem rem omittens.* Vel, Equos alere & agitare desinens. Vel, a præsenti studio & instituto recedens. Per translationem ductam a remigantibus. Remus enim impulsus dicitur aquam σχάσαι, i.e. dividere & findere. Et Pindarus: *Remum inhibe.* Et, Σχάσας τὴν φρ. *Curam sedans.* Vel, [curam] cohibens & reprimens. Id est, quiescens. Et iterum: *Remum inhibens*, Vel, remigare desinens. Quidam vero σχάσας [dictum putant] pro ἁπλώσας, i.e. qui explicuit, vel expandit.

Σχεδάριον. Parva schedula. Libellus. Tabella. Titularium.

Σχέδην. Cominus. *A sagittis lædebantur, & quoties cominus congrediebantur.* † *Cominus pugnanti eum tradere noluit, ne præda hostis fieret.*

Σχεδία. Ratis. Vel, navis tumultuaria & temere compacta. Item, pons tumultuarius.

Σχεδιάζει. Ex tempore dicit. Non præmeditatus loquitur.

Σχεδιάζειν. Accedere. Appropinquare. Temere & ex tempore aliquid dicere.

Σχεδιασθείς. Ex tempore dictus.

Σχέδιον. Extemporale. Tumultuarium. Aristophanes: *Hæc tumultuaria videntur.* Vel, ex tempore dicta sunt.

Σχέδιοι. Viles. Extemporales.

Σχεδίως ἐκτραφῆθι. Viliter alaris. Viliter educeris.

1 Ἀποτυχήμασιν] Scribe, ἀποτμήμασιν, ut recte legitur apud Scholiastam Aristophanis, itemque Nostrum supra, v. Καρκίνος.

2 Σφυρόμαχος. οὗτος ψήφ.] Ex Enarratore Comici ad *Ecclesiaz.* sub initium.

3 Σχάδονες] Alii, σχαδόνες, cum accentu in penultima, quod usitatius est.

4 Σχαλίσαι] Sic etiam Hesychius, & Photius in Lex. MS. At Etymologici auctor, Σχαδίσαι, τὸ θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαδον. &c. Τὸ Λ nimirum & Δ propter affinitatem figuræ crebro inter se commutari & confundi solent: unde multarum vocum διπλογραφία orta est.

5 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 129. (65. Ed. Bas. P.) Vide ibi Scholiastam, cujus interpretationem Suidas more suo hic sequitur.

6 Σχεδάριον] Confer Nostrum supra v. Δέλτος, & v. Πινακίδιον.

Σχεδὸν. πλησίον. πέλας. ἢ ἐκ χειρός.

Σχελίδες. βοὸς πλευρά. ἢ ἁπλῶς τὰ πλευρώματα τῶν κρεῶν. [1]Ἀριστοφάνης·
Ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκὼς, ὠνήσομαι μέταλλα.

Σχέσις. ὁρμή. συνάφεια. ἡ σχέσις δὲ ἐπὶ τῶν πρός τι λέγεται· οἷον, πατρὸς πρὸς υἱόν· φίλου πρὸς φίλον. ταῦτα γὰρ καὶ ἔχει καὶ ἔχεται ὑπ' ἀλλήλων. διὸ καὶ σχέσεις προσείρηνται. πρός τι δέ εἰσι καὶ τὰ κατὰ σύγκρισιν λεγόμενα· οἷον, μικρὸν, μεῖζον, διπλάσιον, καὶ ἐπιστήμη, καὶ αἴσθησις. καὶ ὁ Θεολόγος, ὡς μόνας τὰς σχέσεις λείπεσθαι ὀρφανὰς τῶν πραγμάτων. ἀφίεμεν γὰρ τὴν μητέρα, καὶ ἀφιέμεθα ὑπ' αὐτῆς· ὥστε μερίζεσθαι εἰς υἱοὺς καὶ πατέρας. τὸ δὲ θεῖον, ἀμέριστον.

Σχετικῶς. οἰκειωτικῶς.

Σχετλιάζει. δυσχεραίνει. ἢ βλασφημεῖ.

Σχέτλιος. ὀδυνηρός. χαλεπός. ἀγνώμων. ἀτυχής. δεινοπαθής. ἄδικος. ἄπορος. θλιβόμενος. τλήμων. ἐπαχθής.

Σχῆμα. ἡ τοιάδε τῶν προτάσεων κοινωνία· οἷά εἰσι τὰ παρ' Ἀριστοτέλει τρία καλούμενα σχήματα. μέρος γὰρ ἡ πρότασις τῆς συμπλοκῆς. αὕτη δὲ οἷον ὕλη παρὰ τοῦ σχήματος εἰδοποιεῖται, καὶ καθάπερ τινὰ μορφὴν ἀπολαμβάνουσα, τὴν πρὸς τὸ μέσον ποιὰν συνάρτησιν.

Σχηματιζόμενος. προσποιούμενος. ἢ συνταττόμενος. λέγεται καὶ παρασχηματίζειν, τὸ διεστραμμένα λέγειν.

Σχήσεσθαι. ἐπισχεθήσεσθαι.

Σχήσειν. ἀνθέξειν.

Σχήσουσι. σχῶσι. κρατήσουσιν. ὑφέξουσι.

Σχίδαξ. τὸ σχίσμα. ἢ, τὸ ἐσχισμένον ξύλον. παρὰ τὸ σχίζω.

Σχίζας. κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τιθέμενα ξύλα· ὡς καὶ [2]Ὅμηρος· Καῖε δ' ἐπὶ σχίζαις ὁ γέρων.

Σχίζω. αἰτιατικῇ. καὶ σχίζουσα, ἡ ὁδὸς, ἢ τρίοδος.

Σχῖνον διατρώγειν. ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων, καὶ λευκαινόντων τοὺς ὀδόντας. ὅθεν καὶ σχινοτρὼξ λέγεται ὁ τοιοῦτος. ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων. διὰ γὰρ τὸ λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας, ἤσθιον σχῖνον. καὶ σχινέλαιον.

Σχίσις. ἡ χάρισις.

Σχολάζειν, καὶ σχολὴν ἄγειν, οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσι οἱ Ἀττικοί.

Σχολάριοι [3]τρισχίλιοι πεντακόσιοι ἐπὶ φυλακῇ τοῦ [4]Παλλατίου ἦσαν τεταγμένοι, ἀριστίνδην ἐπιλεχθέν-

Σχεδόν. Ex propinquo. Prope. Vel, cominus.

Σχελίδες. Bovis latera. Vel simpliciter, laterum carnes. Aristophanes: *Sed latera bubula ubi comedero, emam metalla.*

Σχέσις. Appetitio. Affectio. Conjunctio. Habitudo. Σχέσις etiam est earum rerum, quæ ad aliquid referuntur, [& propterea Relata vocantur:] ut, pater ad filium, & amicus ad amicum. Hæc enim se invicem & habent, & a se invicem habentur. Quare & σχέσεις appellatæ sunt. Ad Relata etiam pertinent ea, quæ per comparationem dicuntur; ut, parvum, majus, duplum, & scientia, & sensus. Et Theologus dicit, *Solas affectiones relinqui rebus privatas. Relinquimus enim matrem, & ab ea relinquimur. Quare dividimur in filios & patres. Divinum vero Numen est indivisibile.*

Σχετικῶς. Cum affectione. Convenienter.

Σχετλιάζει. Lamentatur. Moleste fert. Vel, maledicit.

Σχέτλιος. Dolorem afferens. Molestus. Iniquus. Infelix. Querulus. Injustus. Ad angustias redactus. Qui premitur malis. Miser. Gravis.

Σχῆμα. Figura. Id est, certa quædam propositionum inter se connexio: quales sunt tres illæ Figuræ, apud Aristotelem sic dictæ. Propositio enim est complexionis pars. Hæc vero veluti materia a Figura informatur, & quandam quasi formam ab ea accipit, nimirũ, certam cum termino medio connexionem.

Σχηματιζόμενος. Simulans. Vel, compositus. Dicitur & παρασχηματίζειν, perverse loqui.

Σχήσεσθαι. Cohibitum, sive repressum iri.

Σχήσειν. Cohibiturũ esse. Repugnaturũ esse.

Σχήσουσι. Sistent. Retinebunt. Cohibebunt.

Σχίδαξ. Lignum scissum, vel fissum. Assula. A σχίζω, findo, scindo.

Σχίζας. Prisci proprie ita vocabant ligna fissa, quæ sacrificiis imponebantur: ut & Homerus, [qui dicit:] *Adolebat autem super ligna fissa senex.*

Σχίζω. Scindo. Seco. Disseco. Et σχίζουσα ὁδὸς, via, quæ dividitur, [ut bivium,] vel trivium.

Σχῖνον διατρώγειν. Lentiscum arrodere. Dicitur in eos, qui elegantiæ & cultui corporis student, & dentes candidos reddunt. Unde etiam, qui talis est, *lentisci arrosor* dicitur. Ut enim dentes albos facerent, lentiscum edebant. Et σχινέλαιον, oleum lentisci.

Σχίσις. Sectio. Fissio. Dissectio.

Σχολάζειν, & σχολὴν ἄγειν. Sic Attici dicunt pro, vacare, vel otium habere; non vero εὐκαιρεῖν.

Σχολάριοι. Scholarii MMMD. ad custodiam Palatii erant constituti, iique Armeniorum

1 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 308. (209. Ed. Bas. *P.*)
2 Ὅμηρος] Il. A. v. 462.
3 Σχολάριοι τρισχ.] Hæc excerpta sunt ex Procopii *Hist. Arc.* cap. XXIV. Confer Vales. ad Amm. Marcell. pag. 32. & Dufresnium in Glossario Græco, v. Σχολάριοι.
4 Παλλάτιος] Procopius, Παλατίου. Et sic apud Suidam scribendum est.

τες

τες ἐξ Ἀρμενίων, οἷς συντάξεις ἀνέκαθεν πλείους, ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τὸ δημόσιον ἐχορήγει.

selectissimi: quibus ab antiquo majora quam cæteris omnibus stipendia ex ærario dabantur.

Σχολαρχήσας. σχολῆς ἄρξας. τουτέστι, διατελέσας. περὶ Ἐπικούρου φησί.

Σχολαρχήσας. Qui Scholæ præfuit. De Epicuro [Laertius hoc] dicit.

Σχολαῖον. ἀργόν. διατελεῖν ποιούμενον. καὶ σχολαίτερον, ἢ σχολαιότερον, τὸ ἠρεμαιότερον. ὁμοίως καὶ σχολαιότης. καὶ σχολαῖος, ὁ ἀργός. Καὶ ὁ Μακεδονικὸς ἄρχων οὐ διὰ σχολαιότητος ἀφικνεῖται. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀργίας.

Σχολαῖον. Otiosum. Cessantem. Cunctantem. Et σχολαίτερον, vel σχολαιότερον, magis quietum. Magis otiosum. Et σχολαιότης, quies, otium. Et σχολαῖος, otiosus. *Et Macedonicus princeps non cunctanter & lente venit.*

Σχολαίτερον. ἀργότερον. Μαστιγοφόροι τε παριόντες ἐπετάχυνον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προσιόντας, † Ὁ[1] δὲ ἀπεφθέγγετο παροιμιῶδές τι, βαρβαρικὸν μὲν καὶ ἀφελές, ἐνεργὸν δὲ ὅμως καὶ χρήσιμον· ὡς δεῖ πρότερον ἀποσοβεῖν τὰς μελίττας, καὶ ἔπειτα σχολαίτερον τὸ μέλι αἱρεῖσθαι. Σχολαιότης λέγεται ἡ μέλλησις, καὶ ἡ ἐπιμονή. [2] Θουκυδίδης· Ἡ δὲ ἐν τῷ Ἰσθμῷ γενομένη ἐπιμονή, καὶ ἡ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν σχολαιότης, διέβαλεν αὐτόν.

Σχολαίτερον. Lentius. Remissius. Segnius. *Flagelliferi prætereuntes festinare cogebant eos, qui lentius accedebant.* † *Ille vero dictum quoddam proverbiale, barbaricum illud quidem & simplex, efficax tamen atque utile frequenter in ore habebat: Abigendas primum esse apes, & deinde mel per otium capiendum.* Et σχολαιότης dicitur cunctatio, mora. Thucydides: *Mora vero ejus in Isthmo, & in reliquo itinere faciendo tarditas, magnam ei invidiam conflavit.*

Σχολεῖον. τὸ διδασκαλεῖον. Σχόλιον δέ.

Σχολεῖον. Schola. Ludus literarius. [Per diphthongum ει scribitur.] At σχόλιον, scholium, [per ι.]

Σχολή. οὐχ ὁ τόπος, ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν· οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις εὐμουσία καὶ διατριβή· ἀλλὰ ἣν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν. τὸ δὲ εὐκαιρεῖν, βάρβαρον. ἀλλ' ἀντὶ μὲν τοῦ εὐκαιρεῖν, σχολὴν ἄγειν λέγουσιν. ἡ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα· τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ τινὸς εὐφυΐας, καὶ ἀρετῆς. καὶ, σχολῇ, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Σχολὴ οὖν, τὸ μηδὲν δρᾷν, ἢ τὸ περί τι σχολάζειν. ἀντὶ δὲ τοῦ σχολάζειν λέγουσι τὸ εὐκαιρεῖν. καὶ Αἰλιανός· Ἐγὼ δὲ ταῦτα [3] περιῆλθον, οὔτι που σχολὴν ἄγων τὰ τῶν προστυχόντων κακὰ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις τιμᾷν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ πράττειν ἄλλοις παραπλήσια. Σχολὴ οὖν, ἡ παρὰ πολλοῖς ἀκύρως εὐκαιρία.

Σχολή. [Apud Atticos sic vocatur,] non Schola, sive locus, in quo disciplinis opera datur; neque ipsa eruditio, & studium, quod in literis ponitur: sed otium, sive tempus commodum, quod vulgus improprie vocat εὐκαιρίαν. Τὸ εὐκαιρεῖν vero barbarum est: pro quo [Attici] dicunt, σχολὴν ἄγειν. At εὐκαιρία non quidem vocabulum est barbarum; sed [apud Atticos] ponitur, non pro otio, sed tempore commodo & opportuno. Et, σχολῇ, nullo modo, nequaquam. Σχολὴ igitur dicitur, vel de eo, qui otiosus est, & nihil agit: vel de eo, qui in aliqua re occupatus est. Pro σχολάζειν vero [barbare] dicunt εὐκαιρεῖν. Et Ælianus: *Ego vero hæc prætermisi, neutiquam in eo vivens otio, ut quorumvis hominum mala oratione mea ornem; sed ne similia cæteris agamus.* Σχολὴ igitur significat id, quod vulgus improprie vocat εὐκαιρίαν, i. e. otium, vel tempus commodum.

Σχολῇ γ' ἄν. ἀντὶ τοῦ, οὐδ' ὅλως. βραδέως. οὐδαμῶς. [4] Σοφοκλῆς·

———— Ἐπεὶ
Σχολῇ γ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς εἰσειλάμην.

Σχολῇ γ' ἄν. Nequaquam. Tarde. Lente. Nullo modo. Sophocles: *Nequaquam enim te in domum meam accersivissem.*

Σχόλια. σεμνολογήματα. ἢ ὑπομνήματα, καὶ ἑρμηνεῖαι.

Σχόλια. Scholia. Dicta gravia. Vel, commentarii & interpretationes.

Σχόμενος. κατασχών. ἢ κατασχεθείς.

Σχόμενος. Qui retinuit. Aut, qui retentus est.

Σχόντες. δοτικῇ. ὀκείλαντες. προσορμισθέντες. Θουκυδίδης· Καὶ σχόντες εἰς τὰ καταντικρὺ Κυθήρων τῆς Λακωνικῆς, τῆς τε γῆς ἔστιν ἃ ἐδῄωσαν, καὶ ἐτείχισαν ἰσθμῶδές τι χωρίον.

Σχόντες. Qui ad terram appulerunt. Ad portum appulsi. Thucydides: *Cum ad littus Laconicæ e regione Cytherorum appulissent, & partem quandam regionis vastarunt, & locum aliquem Isthmi formam habentem muris cinxerunt.*

Σχών. κατασχών.

Σχών. Qui occupavit.

Σχοίητε. [5] νομίσοιτε. ἢ, ὑπολάβοιτε.

Σχοίητε. Existimaritis. Opinati fueritis.

1 Ὁ δὲ ἀπεφθέγγετο παροιμ.] Hæc excerpta sunt ex Agathia, apud quem lib. III. pag. 78. sic legitur: Τοιγάρτοι ἐκεῖνος ῥῆμά τι ἀπεφθέγγετο παροιμιῶδες, &c. De Ulilango Herulorum duce ibi verba fiunt. Vide etiam Nostrum supra v. Ἀφελὲς, ubi idem fragmentum occurrit.

2 Θουκυδίδης] Lib. II. cap. XVIII.

3 Περιῆλθον] Portus recte legit, παρῆλθον.

4 Σοφοκλῆς] Oedip. Tyran. pag. 170. ubi pro σχολῇ γ' ἄν, legitur, σχολῇ σ' ἄν.

5 Νομίσοιτε, ἢ ὑπολάβοιτε] Sic rectius MS. A. quam priores Editt. quæ habent, νομίσητε, ἢ ὑπολάβητε.

Σχοινία. αἱ ἐπιβουλαὶ παρὰ τῷ Δαβίδ· Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησαν.

Σχοινίον μεμιλτωμένον. εἰ βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν οἱ δημόται, σχοινίον μιλτοῦντες, συνήλαυνον, καὶ τὰ πρατήρια διέκλειον. καὶ παροιμία·

Τὸ [1] σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.

Ὑπὲρ τοῦ ἐξ ἀνάγκης αὐτοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας ἰέναι τοῦτ' ἐμηχανῶντο, καὶ πολλὰ ἄλλα. ἀνεπετάννυσαν γὰρ τὰ γέρρα, καὶ ἀπέκλειον τὰς ὁδοὺς, τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰ ὤνια ἀνῄρουν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοιεν. ἔτι μὴν καὶ μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν. ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο, ζημίαν ἐξέτινον. Ἄλλως. Ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθεσαν ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον σχοινίον ἐκτείνοντες, διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς φησι Πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο, ἐξέτινον ζημίαν.

Σχοίνισμα. [2] μέτρου μέρος. κληρουχία. ἡ τῆς γῆς δεσποτεία. ἴδιον γὰρ τῶν κεκτημένων μέτρῳ τὴν γῆν ὑποβάλλειν.

Σχοῖνος. μέτρον γεωργικόν· ὥς [3] φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν.

Σχοῖνος. εἶδος φυτοῦ, κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος, ἐοικότος βελόνῃ. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς. [4] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ. τουτέστιν, αὐτοὺς τρώσω ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός.

Σχοίνου συμβολεῖς. οἱ ψιαθοπλόκοι. καὶ σχοῖνος, ἡ ψίαθος. ὅθεν καὶ τὸ βαθύσχοινος.

Σχοινοτενές. παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ, ὀρθὸν, καὶ μακρόν.

Σχοινία. Funes. Apud Davidem [metaphorice sic vocantur.] insidiæ. *Funes peccatorum me circumdederunt.*

Σχοινίον μεμιλτωμένον. Funis miniatus. Si cives [Athenis] tardius in concionem venirent, [ministri publici] illos fune miniato in eam compellebant, & rerum venalium fora occludebant. Et proverbium: *Funiculum fugiunt miniatum.* Athenienses enim & hoc & alia multa excogitarunt, ut cives in concionem venire cogerentur. Nam & cratibus oppansis vias ad concionem non ferentes obsepiebant, & res venales ex foris tollebant, ne populus circa hæc moraretur. Præterea & [ministri publici] miniato funiculo eos circumdatos in concionem compellebant. Hoc autem faciebant, ne cunctarentur. Omnes enim, quibus funiculus colorem allinebat, mulctam persolvebant. Aliter. Quoniam Athenienses in conciones tarde convenire solebant, duo ministri publici funiculo extenso populum per forum agentes in concionē compellere solebant, ut Plato Comicus ait. Quibus autem color funiculi allinebatur, ii mulctam persolvebant.

Σχοίνισμα. Portio agri fune dimensa. Agri possessio & dominium. Proprium enim dominorum est, agrum mensuræ subjicere.

Σχοῖνος. Funis. Mensura rustica: quemadmodum ait Herodotus Historiæ lib. II.

Σχοῖνος. Juncus. Genus plantæ, in summo acutæ, similis acui. Dicitur autem masculino genere. Aristoph. *Acharnensibus: [Nec illos dimittam,] priusquam velut juncus ipsis infixus hæream.* Id est, Vulnerabo eos, velut juncus acutus & molestus.

Σχοίνου συμβολεῖς. Storearum contextores. Et σχοῖνος, storea [ex junco contexta.] Unde & illud, βαθύσχοινος, i.e. altos juncos habens.

Σχοινοτενές. Apud Herodotum [sumitur] pro, Rectum, & longum.

T A.

TA'. ταῦτα.

Τὰ [5] ἀπὸ Ναννάκου. ἐπὶ τῶν ἐπὶ παλαιότητι θαυμαζομένων. Νάννακος γὰρ Φρυγῶν βασιλεὺς πρὸ τῶν τοῦ Δευκαλίωνος χρόνων.

Ταβελλίων. ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς Νομικὸς λεγόμενος. [6] ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεῖα, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείοις ἐπισφραγίζων γράμμασι.

Ταβερνεῖα. καπηλεῖα. πανδοχεῖα.

Τάβεια. ὄνομα πόλεως.

Ταβηθά. [7] ὄνομα κύριον.

TA'. Pro ταῦτα. Hæc.

Τὰ ἀπὸ Ναννάκου. A Nannaci temporibus. De rebus antiquissimis dicitur. Nannacus enim Phrygum Rex fuit ante Deucalionis tempora.

Ταβελλίων. Tabellio, qui civitatis contractus scribit: vulgo Νομικὸς dictus. Vel, qui omnes civium tabulas conficit, unamquamque earum manu sua obsignans.

Ταβερνεῖα. Tabernæ. Cauponæ. Diversoria.

Τάβεια. Tabia. Nomen urbis.

Ταβηθά. Tabetha. Nomen proprium.

1 Τὸ σχοινίον φεύγ.] Senarius hic (quem Suidas male inter proverbia refert) legitur apud Aristoph. *Acharnens.* sub initium. Vide ibi Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic compilavit. Confer etiam Nostrum supra v. Μεμιλτωμένον.

2 Σχοίνισμα] Psalm. CV. 11. Λέγων, σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, σχοίνισμα κληρονομίας αὐτῶν. Theodoretus ad illum locum, p. 818. Σχοίνισμα τὴν τῆς γῆς ἐκάλεσε δεσποτείαν. τῶν κεκτημένων γὰρ ἴδιον, μέτρῳ τὴν γῆν ὑποβάλλειν. Hinc Suidas sua deprompsit.

3 Ὥς φησιν Ἡρόδοτος] Videtur Suidas respexisse ad locum Herodoti, qui exstat lib. 1. pag. 16. Σχοίνῳ διαμετρησάμενοι τὸ πεδίον τῶν Τεγεητέων. Quare pro, ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν, forte scribendum est, ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν.

4 Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι] Pag. 382. (271. Ed. Bas. P.) ubi sic legitur:

K' οὐκ ἀνήσω, πρὶν ἂν σχοῖνος αὐ-
Τοῖσιν ἀτ' ἐμπαγῶ.

Sic etiam apud Suidam scribendum est. Vide etiam supra v. Σκόλοπες.

5 Τὰ ἀπὸ Ναννάκου] Confer Nostrum supra v. Ἀπὸ Ναννάκου, & v. Νάννακος, & infra v. Τὰ Ναννάκου.

6 Ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τ.] Hæc sumpta sunt ex Procopii *Histor. Arc.* cap. XXVIII. Confer Nostrum supra v. Πρίσκος, ubi integer locus Procopii adducitur.

7 Ταβηθά] Est nomen fœminæ, cujus mentio fit *Actor.* IX. 36. Sed ibi nomen ejus scribitur Ταβιθὰ, per ι in syllaba secunda.

Τάβλα. ὄνομα παιδιᾶς. [1] ταύτην ἐφεῦρε Παλαμήδης εἰς διαγωγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ. Τάβλα γάρ ἐστιν ὁ γήϊνος κόσμος. [2] Δώδεκα δὲ, ὁ Ζωδιακὸς ἀριθμός. τὸ δὲ ψηφοβόλον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἑπτὰ κοκκία, τὰ ἑπτὰ ἄστρα τῶν πλανητῶν. ὁ δὲ πύργος, τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· ἐξ οὗ ἀνταποδίδοται [3] πᾶσι πολλὰ καὶ κακά. ἄλλοι δὲ λέγουσι.

Τὰ [4] γὰρ ἐς σωφροσύνην αὐτὸς δικαιότατος κἂν τῷ Βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσειε.

Τὰ [5] γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
Πίπτειν βαρείαις πρὸς Θεῶν δυσπραξίαις
Ἔφασκ' ὁ μάντις. ———
οἷος ἦν ὁ Αἴας.

Ταγήν. ὄνομα ὀρνέου.

Ταγηνοκνισοθήρας. [6] ὁ [7] Ἰούνιος ἦν.

Τάγηνον. [8] τὸ τηγάνιον.

Ταγός. ὁ ἡγεμών.

[9] Ὦ τῶν Ἀθηναίων ταγὲ, τῶν εὐδαιμόνων.

ἀντὶ τοῦ, ἄρχηγε. [10] Ὅμηρος·

——Παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων.

Καὶ αὖθις·

[11] Ἦν δ' ἐστορῆς ἐπ' ἐμεῖο βόστρυχον εἰκόνα θήρης,
Ἔννεπε τοῦ ταγοῦ μνῆμα Λεωνίδεω.

Τάγυει. [12] τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, [13] οἷον ψιλὰ λέγουσιν. Εὔπολις Αἰξί·

Καὶ ζῆν μαθόντα μηδὲ τάγυει μουσικῆς.

Τάδ' [14] ἐκ τοῦ Τρίποδος. τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν. Ἀριστοκλεία γὰρ τῇ Πυθίᾳ γινομένῃ μιχθῆναι τὸν [15] ἀδελφὸν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρησεν ὁ Θεός. καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ Τρίποδος. Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. [16] Οὐδὲ διῄει τοὺς λόγους, οὐδὲ εἰρωνευομένου τις ἤκουσε, περιπατοῦντος ἐς τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ Τρίποδος, ὅτε διελέγετο, Οἶδα, ἔλεγε, καὶ Δοκεῖ μοι.

Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει. κατὰ τὴν τοῦ Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἕλληνας ἀπειρηκότας τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσ-

Τάβλα. Tabula. Nomen lusus, quem Palamedes magna cum sapientia invenit, ut exercitus Græcorum haberet, quo tempus falleret. [In hoc autem lusu] tabula est Mundus terrestris. Duodecim scripta; circulus Zodiacus. Fritillus, & in eo septem tesseræ, septem stellæ planetarum. Turricula vero, altitudo cœli; ex quo multa [& bona] & mala omnibus rependuntur. Alii ve... [aliter] dicunt.

Τὰ γὰρ ἐς σωφ. *Quod enim ad castitatem attinet, ipse optimo jure vel cum Bellerophonte de castitate certet.*

Τὰ γὰρ περιτ. *Nam corpora immodicæ magnitudinis & molis inertis gravibus casibus a Dis prosterni vates dicebat.* Talis erat Ajax.

Ταγήν. Tagen. Nomen avis.

Ταγηνοκνισοθήρας. Sartaginis nidorem captans. Talis erat Junius.

Τάγηνον. Idem, ac τήγανον. Sartago.

Ταγός. Dux. *O Atheniensium dux beatorum.* Homerus: *Duces vero apud nos maneant.* Et iterum: *Si vero conspexeris jubam, imaginem venationis; dic monumentum hoc esse ducis Leonidæ.*

Τάγυει. Dicitur de re minima & nullius momenti. Hilum. Eupolis *Capris*: *Qui ne tantillum quidem artis musicæ didicit.*

Τάδ' ἐκ τοῦ Τρίποδος. Hæc ex Tripode [dicta sunt.] Dicitur de rebus verissimis. Nam cum Aristoclea, quæ Pythia erat, fratrem rem habuisse tradunt, & oracula, quæcunque Apollo per eam reddidisset, ab illo ut vera annotata fuisse. De Apollonio Tyaneo [Philostratus inquit:] *Non erat prolixus in dicendo, neque ironice loquentem quisquam audivit, neque coram auditoribus sese jactantem: sed tanquam ex tripode, cum loqueretur, Novi, ajebat; &, Videtur mihi.*

Τάδε Μῆδος οὐ φυλ. *Hæc Medus non custodiet.* Sub expeditionem Xerxis Græcos ajunt,

1 Ταύτην ἐφεῦρε Παλαμ.] De hoc loco Suidæ vide omnino Salmas. ad Flav. Vopisc. pag. 463. & seqq. Edit. Paris. qui suspicatur, eum ex Joanne Antiocheno περὶ Ἀρχαιολογίας excerptum esse. Cæterum, quæ Suidas hic de lusu tabulæ, ejusque inventore Palamede refert, totidem pene verbis leguntur etiam apud Cedrenum pag. 125. Sic enim ibi: Οὗτός ἐστι Παλαμήδης, ὁ καὶ τὴν ταύλαν ἐφευρὼν πρὸς μετεωρισμὸν τοῦ στρατοῦ, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ σύνθεσιν σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ καταστήσας. ὥρισε γὰρ εἶναι τὴν ταύλαν, τὸν γήϊνον κόσμον. τοὺς δὲ δώδεκα κάσους, τὸν ζωδιακὸν ἀριθμόν. τὸ δὲ ψηφοβόλον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κοκκία, τὰ ἑπτὰ ἄστρα τῶν πλανητῶν. τὸν δὲ πύργον, τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἐξ οὗ ἀνταποδίδοται πᾶσι καλὰ ἢ κακά. His adstipulatur Isacius Porphyrogenneta in Paralipomenis Homeri, cujus verba adducit Salmasius loco laudato.

2 Δώδεκα δὲ, ὁ Ζωδ.] Excidit hic vox κάσοι. Scribendum enim est, δώδεκα δὲ κάσοι, ὁ Ζωδιακὸς, &c. id quod patet ex loco Cedreni ante citato, in quo vox illa occurrit. Quid sit autem κάσοι, fuse explicat Salmasius loco laudato, cujus verba hic non repetam.

3 Πᾶσι πολλὰ καὶ κακά] Salmasius legit, πᾶσι φαῦλα τε καλά. At ex Cedreno potius rescripserim, πᾶσι καλὰ καὶ κακά.

4 Τὰ γὰρ ἐς σωφρ.] Locus hic occurrit etiam supra v. Σωφροσύνη: sed ubi pro δικαιότατος recte legitur δικαιότατα, sensu adverbiali.

5 Τὰ γὰρ περιττ.] Hæc sunt verba Sophoclis in *Ajace*, pag. 45.

6 Ταγηνοκνισοθήρας] Sic recte MS. A. & ipse Suidas infra v. Φαγεῖν ζῶν. In prioribus vero Editt. male sic legitur, Ταγήν. ὁ κνισοθήρας: una nimirum voce in tres divisa. Est autem vox ταγηνοκνισοθήρας composita est τάγηνον, κνίσση, & θηρῶμαι, &, si quidem vim etymologiæ spectes, significat eum, qui sartaginis nidorem venatur, vel captat: sin sensum; hominem gulosum & ventri deditum. Talis nimirum erat Junius iste, cujus Suidas hic obiter meminit. Vide supra v. Ἰούνιος.

7 Ὁ Ἰούνιος ἦν] Portus Junium hunc, quem lurconem fuisse diximus, in Junium mensem ridicule transformabat; legendum quippe censens, ὁ Ἰούνιος μήν: i. e. *Junius mensis*. Sed hanc hallucinationem jam ante castigavimus in Diatriba, quam de Editione Suidæ a Porto adornata conscripsimus, & Editioni huic præfiximus.

8 Τάγηνον. τὸ τηγ.] Aristoph. *Equit.* pag. 344.
Τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων.
Scholiastes: Τάγηνον δὲ, τήγανον. Huc Suidas respexit.

9 Ὦ τῶν Ἀθηναίων τ.] Est Senarius Aristophanis *Equit.* pag. 296. (199. Ed. Bas. *P.*)

10 Ὅμηρος] Il. Ψ. v. 160.

11 Ἦν δ' ἐστρ.] Est distichum corruptum.

12 Τάγυει. τὸ βρ.] Eadem habet Etymologus. In fragmento autem Eupolidis, quod sequitur, pro ζῆν, legere malim μὴν, quæ est particula expletiva, ut vocant.

13 Οἷον ψιλὰ λέγουσιν] Sic etiam Etymologus, & Photius in Lex. MS. At, ut ingenue fatear, quid ista sibi velint, non intelligo.

14 Τάδ' ἐκ τοῦ Τρίπ.] Vide paulo post v. Τὰ ἐκ Τρίποδος.

15 Τὸν ἀδελφὸν] Photius in Lex MS. addit, Πυθαγόραν.

16 Οὐδὲ διῄει τοὺς λόγ.] Hæc sunt verba Philostrati *de Vit. Apoll.* lib. 1. cap. XIII.

σκεῖν καὶ δαπανᾶν, ἐπιλεγόντας· Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.

Τὰ [1] δὲ πρὶν ἔργα χερσὶ μέγιστ' ἀρετᾶς, ἄφιλα παρὰ φίλοις. τουτέστι, τὰ πρότερον μέγιστα τῆς ἀρετῆς τῆς χειρῶν αὐτοῦ ἔργα, ἤγουν τοῦ Αἴαντος, ἐν ὀλιγωρίᾳ εἰσὶ τοῖς Ἀτρείδαις. Σοφοκλῆς.

Τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισι. λεγόμενόν τι ἦν. Τηλεκλείδης·

> Τισὶ [2] τῶν δυνατῶν τι κέλευ'. οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι.

Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν σκώμματα. ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόντων. [3] Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν τε καὶ ἐλοιδόρουν. τὸ [4] δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις [5] ὕστερον ἐποίουν. Ὅτι ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὀχούμεναι αἱ γυναῖκες αἱ τῶν Ἀθηναίων, ἐπὰν εἰς τὰ Ἐλευσίνια ἐβάδιζον εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια, ἐλοιδόρουν ἀλλήλαις ἐν τῇ ὁδῷ. τοῦτο γὰρ ἦν ἔθος αὐταῖς. Ὅτι οἱ Ἀλεξανδρεῖς τὸ παλαιὸν καθαρμὸν ἐποιοῦντο τῶν ψυχῶν. ἐν γὰρ ταῖς ὡρισμέναις ἡμέραις ἐφ' ἁμαξῶν φερόμενοι ἄνθρωποι αὐτὸ τοῦτο προστεταγμένοι ἐπιπαριέναι τὴν πόλιν ἅπασαν, καὶ στάντες, ὅπου ἂν ἐθέλωσι, καὶ οἴκῳ παραστάντες, ὅπου δὴ βεληθῶσιν, ᾄδειν τῷ ὄντι τὰ ἐξ ἁμάξης, οὐ τὰ ψευδῆ λοιδοροῦντας, ἀλλὰ τἀληθῆ ὀνειδίζοντας. ἐπιμελὲς γὰρ εἶναι σφίσιν ἀκριβῶς ἐξετάζειν τὰ ὀνείδη τῶν πολιτῶν, καὶ ταῦτα ἀδεκάστως προσφέρειν μετ' ἀληθείας, ὥστε διὰ τοῦτο πάντας ἀποδιδράσκειν τὴν πονηρίαν.

Τὰ ἐκ Τρίποδος. Τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων μαντευόμενος, διὰ τοὺς τρεῖς καιροὺς τῶν πραγμάτων. Ὅμηρος·

> Ὃς γ' ᾔδει τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.

Φασὶ δὲ οὕτω κτήσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Τρίποδα. [6] ἁλιεῖς μισθῷ βόλον ἔρριψαν, ἵνα τὸ ἀναφερόμενον ᾖ τοῦ ἀγοράσαντος τὸν βόλον. ἠγόρασαν οὖν τινες, εἶτα ἀνηνέχθη τρίπους χρυσοῦς. ἐφιλονείκουν οὖν περὶ αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον οἱ ἁλιεῖς, ὡς ἰχθῦς πεπράκασιν. οἱ δὲ ἀγοράσαντες ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἀνιὸν ἀγοράσαιεν τῇ ἑαυτῶν τύχῃ. οὕτως οὖν αὐτῶν φιλονεικούντων, ἔδοξεν αὐτοῖς ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ δὲ ἔχρησε δοθῆναι αὐτὸν τῷ σοφῷ. προσήγαγον οὖν αὐτὸν τοῖς ἑπτὰ Σοφοῖς. ἕκαστος δὲ τούτων παρῃτεῖτο, μὴ σοφὸς εἶναι λέγων. ἔχειν γὰρ σοφώτερον ἑαυτοῦ. ἔδοξεν οὖν ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι, ὡς σοφωτάτῳ πάντων.

Τὰ ἐν ποσί. τὰ παρόντα. ἐν μέσῳ.

Τὰ ἐπὶ κοσκίνου. ἐπὶ τῶν διὰ κοσκίνου καὶ τρίποδος ἢ δάφνης μαντευομένων.

desperatis rebus, bona sua comsumpsisse; dicentes: *Hæc Medus non custodiet.*

Τὰ δὲ πρ. *Pristina vero facinora, fortissimis manibus patrata, ingrata inimicis,* [*perierunt.*] Vel, pristina Ajacis & maxima facinora, forti manu patrata, apud Atridas parvi penduntur. Sophocles.

Τάδ' οὐ παρὰ K. *Hæc non apud Centauros.* Sic vulgo dici solebat. Teleclides: *Quibusdam potentium aliquid impera. Non enim apud Centauros* [*sumus.*]

Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξ. *Ex plaustris dicteria.* Dicitur hoc in eos, qui aperte aliquos derident. Athenis enim in festo Choum, qui comessatum ibant, plaustris vecti obvios dicteriis & conviciis insectabantur. Idem etiam in Lenæis postea faciebant. † Mulieres Atheniensium plaustro vectæ, quum Eleusinem ibant ad magna Mysteria, in via se mutuis conviciis insectabantur. Hæc enim erat earum consuetudo. † Alexandrini olim animarum lustrationem faciebant. Certis enim diebus homines curribus vecti, quibus hoc ipsum munus mandatum erat, per totam urbem ibant, & stantes, ubi vellent, & ad domum subsistentes, ubicunque placuisset, de plaustro loquebantur, non falsa convitia jactantes, sed vera crimina exprobrantes. Ipsis enim magnæ curæ erat, ut civium probra accurate exquirerent, eaque sincere & vere proferrent; ut omnes propterea improbitatem fugerent. *Port.*

Τὰ ἐκ Τρίποδος. Ex Tripode dicta. Apollo vaticinans utitur tripode, propter tria rerum tempora. Homerus: *Qui novit & præsentia, & futura, & præterita.* Apollinem autem tripode sic potitum esse dicunt. Piscatores mercede conducti rete in mare conjecerant, ut, quidquid extraxissent, illius esset, qui jactum illum emisset. Cum igitur quidam emissent, tripus aureus eductus est; de quo contentio inter eos orta est. Piscatores enim, se pisces vendidisse: qui vero jactum emerant, se, quicquid eductum esset, suo periculo emisse dicebant. Sic igitur illis contendentibus, visum est interrogare Apollinem. Qui respondit, tripodem illum Sapienti dandum esse. Quare ad septem Sapientes eum attulerunt. Eorum vero quilibet eum repudiavit, se sapientem esse negans, quod alius esset se sapientior. Quare Apollini, ut omnium sapientissimo, eum dedicare placuit.

Τὰ ἐν ποσί. Quæ sunt ante pedes. Id est, præsentia.

Τὰ ἐπὶ κοσκίνου. *Ad cribrum dicta.* Dicitur de illis, qui per cribrum, & tripodem, aut laurum vaticinantur.

1 Τὰ δὲ πρὶν ἔργα χερσὶ μ.] Sophocles in *Ajace*, pag. 37.

> Τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν
> Μεγίστας ἀρετᾶς
> Ἄφιλα παρ' ἀφίλοις
> Ἔπεσ' ἔπεσεν.

Sic etiam apud Suidam scribendum est.

2 Τισὶ τῶν δυνατ.] Est versus Anapæsticus, sed fine carens.

3 Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτ.] Vide Meursium in *Græc. Fer.* v. Ἀνθεστήρια.

4 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Λην.] Confer Nostrum supra v. Ἐξ ἁμάξης.

5 Ὕστερον ἐποίουν. Ὅτι ἐπὶ τ.] Sic locum hunc auctoritate optimi MS. A. supplevi & distinxi. Ante enim, omissa vocula ὅτι, & sublata τελείᾳ στιγμῇ, male legebatur, ὕστερον ἐποίουν ἐπὶ τῆς ἁμάξης, &c.

6 Ἁλιεῖς μισθῷ βόλ.] Vide Laertium in *Thalete*, qui eandem historiam narrat.

Τὰ

Τὰ ἐπίχειρα. ὁ μισθός. ἡ ἀμοιβή.

Τὰ ἐπιχειρήματα. αἱ ἐπιχειρήσεις. τὰ ἐπιτηδεύματα.

Ταηπόλεμοι. ὄνομα ἔθνους.

Ταΐφαλοι. ὄνομα ἔθνους.

Τακερά. κατεψυγμένη.

Τὰ 'κ κόκκου. τὰ ἐκ κόκκου. κατὰ κρᾶσιν.

Τὰ [1] 'κ κόκκου βαφέντα καὶ ὑσγίνοιο θέριστρα.

Ταχτικῶς. στρατιωτικῶς.

Τ' ἄλλα καὶ φιλώμεθα. λεγόμενόν ἐστι, οἷον, τ' ἄλλα καὶ φίλοι ὦμεν.

Ταλανίζει. αἰτιατικῇ. θρηνεῖ. ἄθλιον ἀποκαλεῖ.

Τάλαντα. τὰ ζυγά. καὶ τὰ ἱστάμενα.

Ταλαντεύει. αἰτιατικῇ. σταθμίζει. [2] Τὰ δὲ τῆς τύχης νίκαις καὶ ἥτταις τῇδε κἀκεῖσε ταλαντευόμενα διέμεινε. † Καὶ [3] τῷ μέτρῳ τῶν κινδύνων τὴν ἀμοιβὴν ἐταλάντευεν. οἷς μὲν γὰρ ἀξία ἆθλον εὐτολμίας ἐγίνετο· ἄλλῳ, ἵππος.

Τάλαντον. πολλὰ μὲν σημαίνει. ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσίου καὶ ἀργυρίου μέρος· καθ' ὃ σημαινόμενον Δημοσθένης φησί· Πεντήκοντα τάλαντα. ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα· ὥσπερ Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ἢ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.

καὶ Ὁμηρικόν·

—— Χρύσεια Πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα.

τρίτον σημαινόμενον, ἡ ῥοπή. τέταρτον, ἀριθμοῦ τι ὄνομα· ὡς καὶ πολυτάλαντος, ὁ πλούσιος. καὶ τὸ Ὁμηρικόν·

Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα.

καὶ διτάλαντον δὲ, καὶ τριτάλαντον λέγεται. ἀρχαία [4] δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ [5] τοῦ τρίτου καὶ ἡμιτάλαντον· καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἥμισυ· καὶ τὸ ἕβδομον ἡμιτάλαντον, ἓξ ἥμισυ. καὶ ὅλως, οὗ τινος ἀριθμοῦ παρωνύμῳ μέρει ἐπονομάσειέ τις τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς ταλάντοις. οἷον, ἂν μὲν ὄγδοον, ζ'. ἂν δὲ ἔνατον, η'. συναριθμουμένου δηλονότι καὶ τοῦ ἡμίσου. φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἓν ἥμισυ τάλαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν· ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν ἥμισυ μνᾶν.

Τάλαντον, ὥς φησι Διόδωρος ἐν τῷ περὶ σταθμῶν, μνῶν ἐστιν ξ'. ἡ δὲ μνᾶ, δραχμῶν ρ'. ἡ δὲ δραχμὴ, ὀβολῶν ἕξ. ὁ δὲ ὀβολὸς, χαλκῶν ς'. ὁ δὲ χαλκοῦς, λεπτῶν ζ'. τὸ τάλαντον δὲ, τὸ νῦν λεγόμενον Ἀττικὸν παρὰ Σικελιώταις, τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν [6] μνῶν κδ'. νυνὶ δὲ, ιβ'. ὁ δὲ Ὅμηρος λέγει· Δύο χρυσοῖο τάλαντα. ὡς μὴ εἶναι ἴσον τὸ καθ' ἡμᾶς τάλαντον τῷ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. ὡς γὰρ ἴσον τοῦ τρίπο-

Τὰ ἐπίχειρα. Præmia. Merces. Retributio.

Τὰ ἐπιχειρήματα. Aggressiones. Conatus. Studia.

Ταηπόλεμοι. Taepolemi. Nomen gentis.

Ταΐφαλοι. Taiphali. Nomen gentis.

Τακερά. Refrigerata. [Tabescens. Tabida.]

Τὰ 'κ κόκκου. Pro, τὰ ἐκ κόκκου: per crasin. Ex cocco. *Vestes æstivæ cocco & hysgino tinctæ.*

Ταχτικῶς. Ordinibus instructis. Acie ordine disposita.

Τ' ἄλλα καὶ φιλ. *Quod cætera attinet, & amici simus.* Est dictum quoddam.

Ταλανίζει. Luget. Miserum vocat. Accusativo jungitur.

Τάλαντα. Juga. Libræ. Item, res ipsæ, quæ libra appenduntur.

Ταλαντεύει. Accusativo jungitur. Librat. Ponderat. *Fortuna vero certaminis diu nutavit, nunc huc nunc illuc inclinante victoria.* † *Et pro ratione periculorum præmia æqua quasi lance dispensabat. Aliis enim collata dignitas fortitudinis præmium erat: aliis, equus.*

Τάλαντον. Talentum. Multa significat. Vel, maximam auri argentique partem: secundum quam significationem Demosthenes dicit, L. *talenta.* Vel, ponderis cujusdam nomen. Ut Aristophanes: *Sed vel talento Musica ponderabitur.* Et Homerus: *Aureas pater suspendebat lances.* Tertia significatio est, lancis in alteram partem inclinatio; vel, momentum. Quarto, numeri cujusdam nomen: unde & πολυτάλαντος dicitur dives. Huc spectat illud Homericum: *Jacebant autem in medio duo auri talenta.* Dicitur etiam διτάλαντον & τριτάλαντον. Antiqui vero etiam dicere solebant, τρίτον ἡμιτάλαντον, i. e. talenta duo & dimidium: & πέμπτον ἡμιτάλαντον, talenta quatuor & dimidium: &, ἕβδομον ἡμιτάλαντον, sex talenta & dimidium. Et in genere, quemcunque numerum quis τῷ ἡμιτάλαντον junxerit, ejus numerus præcedens talentis conveniet. Ut, si quis octavum [semitalentum dixerit; intelliget] septem [talenta:] si nonum, octo: addito scilicet & dimidio. Solebant item antiqui unum talentum & dimidium τρία ἡμιτάλαντα dicere: ut & unam minam & dimidiam, τρία ἡμίμναια.

Τάλαντον. Talentum, ut ait Diodorus in libro de Ponderibus, valet LX. minas; mina vero, drachmas centum; drachma, sex obolos; obolus, sex chalcos; chalcus, septem minuta. Talentum vero, quod nunc apud Siculos Atticum vocatur, olim valebat minas XXIV. nunc vero, XII. Homerus autem dicit: *Duo auri talenta.* Quare talentum nostrum non est par antiquorum talento. Nam

1 Τὰ 'κ κόκκου βαφ.] Hexameter hic decerptus est ex Epigrammate Myrinæ, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus supra v. Θέριστρον. Pro βαφέντα autem metri gratia scribendum est βαφθέντα, ut recte legitur in modo laudata Anthologia Epigrammatum. Confer Nostrum infra v. Ὕσγινος.

2 Τὰ δὲ τῆς τύχ.] Fragmentum hoc legitur apud Dionysium Halicarnass. lib. IX. pag. 570.

3 Καὶ τῷ μέτρῳ τῶν κινδ.] Hæc sunt verba Theophylacti Simocattæ lib. II. cap. VI. ut Pearsonius observaverat.

4 Ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ τ.] Confer Pollucem lib. IX. cap. VI, apud quem hæc totidem pene verbis leguntur.

5 Τοῦ τρίτου καὶ ἡμιτ.] Scribendum est, τὸ τρίτον ἡμιτάλαντον, ut ex Polluce, & iis, quæ hic sequuntur, patet.

6 Μνῶν κδ'.] Scaliger in Tractatu *de Re Nummaria* legit, νούμμων κδ'.

δος καὶ τοῦ λέβητος καὶ τοῦ ἵππου τίθεται. Τάλαντον δὲ παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ, ἡ ἄνωθεν πεμπομένη ἑκάστῳ θεία χάρις. σύνταξις. [1] Ἀριστοφάνης·

Καί τοι ταλάντου τοῦτ᾽ ἔμαθεν Ὑπέρβολος.

ἤγουν, τὴν χαίνωσιν ἀναπειστηρίαν. † Τὸ τάλαντον παρά τισιν ἔχει λίτρας ρκέ. καὶ, Ταλαντιαῖοι λίθοι. [2] Ταλαντιαῖοι γεμὴν ἦσαν οἱ βαλλόμενοι πέτροι. δύο δὲ καὶ πλέον ἀπήεσαν σταδίους. ἡ πληγὴ δ᾽ οὐ τοῖς [3] προστυχοῦσι μόνον, ἐπιπολὺ δὲ καὶ τοῖς μετ᾽ ἐκείνους ἦν ἀνυπόστατος. † Αἰτιώμενοι δὲ τὸν Περικλέα, πεντήκοντα ταλάντοις ἐζημίωσαν.

Ταλαντουμένην. [4] Πλάτων ἐν Τιμαίῳ· Τὴν γῆν ταλαντουμένην ἀνωμάλως, σείεσθαι μὲν ὑπ᾽ ἐκείνων [5] κινουμένων δὲ αὖ πάλιν, ἐκεῖνα σείειν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν· ἐπεὶ τὸ ζυγὸν τάλαντον λέγεται. καὶ ὑπερταλαντᾷν, τὸ ὑπερβαρεῖν.

Ταλάντωσις. στῆσις. στάθμησις.

Ταλαπαθές. ταλαίπωρε.

Ταλαπείριος. ὁ ταλαίπωρος.

Τάλαρος. καλαθίσκος. κόφινος μικρός. [6] ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἁ τριτάτα δ᾽ εἰροχαρῆ τάλαρον.

καὶ ταλαρίσκος.

Δημὼ [7] μὲν ταλαρίσκον εὔπλοκον.

--- [8] Μέλαν δέ οἱ αἷμα ταλαυρίνου διὰ χρωτὸς Ἔρρεε· ἐπὶ δ᾽ ἀργυρέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

Τάλαρος. καλαθίσκος.

Καὶ [9] τάλαρον σχοίνοισιν ὑφασμένον, ὅν ποτ᾽ ὀδόντι Ἔπλησε τολύπη πᾶσα καθαιρομένη.

Τάλας. ἄθλιος.

Ταλάσιον [10] ἔργον. ἡ [11] ἐριουργία.

Ταλάσεις. ὑπομενεῖς.

Ταλασίαν. ἐριουργίαν. καὶ ταλάσιον, ἐριουργόν.

Ταλασιουργία. ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία. Ὁ δὲ τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλασιουργοὺς καὶ χερνήτιδας. καὶ αὖθις, Οὐκ ὄντος ἀπρεποῦς τοῖς ἐπιχωρίοις, ὥστε τοὺς ἄνδρας ταλασιουργεῖν παρ᾽ αὐτοῖς.

Ταλασίφρονα. ὑπομονητικόν.

Ταλαοί. [12] τλησιπαθεῖς. οἱ δὲ διαιροῦσιν, ὥστε εἶναι τ᾽ ἀλαοί. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Ταλαύρινος. ὑπομονητικός. καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ.

Ταλαίπωρος. [13] ὁ ἄθλιος. παρὰ τὸ τάλας, καὶ

[talentum illic] ut tripodi & lebeti & equo par ponitur. Talentum vero in S. Scriptura vocatur gratia, quam Deus cuilibet tribuit. Item, ſtipendium, vel, merces. Ariſtophanes: *Quamvis talento hoc didicit Hyperbolus.* Id eſt, eloquentiam ad perſuadendum aptam. † Talentum apud quoſdam habet libras CXXV. Et ταλαντιαῖοι λίθοι, ſaxa talenti pondus habentia. *Saxa vero, quæ jaciebantur, talenti pondus habebant, ſtadiaque duo & amplius pervadebant. Ictus vero non ſolum illis, in quos prima incidebant, ſed etiam illis, qui longo poſt eos intervallo ſtabant, intolerabilis erat.* † Periclem autem accuſatum L. talentis mulctarunt.

Ταλαντουμένην. Eam, quæ libratur. Plato in *Timæo*: *Terram inæqualiter libratam ab illis concuti: rurſuſque ipſam commotam eadem concutere.* Metaphora ducta eſt a libris. Libra enim τάλαντον dicitur. Et ὑπερταλαντᾷν, prægravare.

Ταλάντωσις. Ponderatio. Libratio.

Ταλαπαθές. Miſer.

Ταλαπείριος. Miſer. Qui varias miſerias expertus eſt.

Τάλαρος. Calathus. Parvus cophinus. In Epigrammate: *Tertia vero lana gaudentem calathum.* Et ταλαρίσκος, parvus calathus. Quaſillus. *Demo quidem quaſillum pulchre textum.* [Et ταλαύρινος, bellicoſus, fortis.] *Niger vero ipſi ſanguis ex bellicoſo corpore effluxit; & argenteam glebam cruore infecit.*

Τάλαρος. Calathus. Qualus. *Et calathum ex juncis textum, quem quondam replevit glomus lanæ pectine textorio penitus purgatus.*

Τάλας. Miſer. Qui tolerat miſerias.

Ταλάσιον ἔργον. Lanificium.

Ταλάσεις. Tolerabis. Suſtinebis.

Ταλασίαν. Lanificium. Et ταλάσιον, lanificum.

Ταλασιουργία. Lanificium. *Ille autem filias lanificas & netrices efficere conabatur.* Et iterum: *Cum apud indigenas non duceretur turpe, viros lanam tractare.*

Ταλασίφρονα. Mala patienter tolerantem.

Ταλαοί. Miſeri. Ærumnoſi. Quidam autem vocem hanc dividunt, ut ſit τ᾽ ἀλαοί. Ariſtophanes *Avibus.*

Ταλαύρινος. Tolerans. Patiens laborum. In prælio fortiter & conſtanter pugnans.

Ταλαίπωρος. Miſer. Tolerans miſerias. Vox

1 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 105. Ed. Baſ.

2 Ταλαντιαῖοι γεμὴν ἦσαν οἱ β.] Hæc ſunt verba Joſephi lib. VI. *de Bello Jud.* cap. XVIII. pag. 921. ubi baliſtas Romanas deſcribit.

3 Προστυχοῦσι] Joſephus rectius, προεντυχοῦσι.

4 Πλάτων ἐν Τιμαίῳ] Pag. 535.

5 Κινουμένων δὲ αὖ πάλιν] Scribe, ut apud Platonem, αὐτὴν κινουμένην δ᾽ αὖ πάλιν.

6 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. VIII. Epigr. X. ut Portus etiam monuit.

7 Δημὼ μὲν ταλαρ.] Et hoc fragmentum legitur eodem libro & capite Anthologiæ, Epigr. XV.

8 Μέλαν δέ οἱ αἷμα ταλ.] Fragmentum hoc non pertinet ad vocem τάλαρος, ſed ταλαύρινος. Decerptum autem eſt ex Epigrammate, quod integrum exſtat Anthol. lib. III. cap. V. pag. 298. Ibi autem Pentameter rectius ſic legitur,

Ζέεν᾽, ἐπὶ δ᾽ ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

9 Καὶ τάλαρον σχοίν.] Diſtichum hoc legitur Anthol. lib. VI. cap. VIII. pag. 559. ubi integrum Epigramma vide.

10 Ταλάσιον] MS. A. ταλασιήϊον.

11 Ἐριουργία] Sic recte MSS. At in prioribus Editt. inepte legitur, ἱερουργία. Idem dictum velim de vocibus ſequentibus, ἐριουργίαν, ἐριουργόν, & ἐρίων; quippe pro quibus in prioribus Editt, itidem corrupte legitur, ἱερουργίαν, ἱερουργὸν, & ἱερείων.

12 Ταλαοί. τλησ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 574. (395. Ed. Baſ. P.)

13 Ταλαίπωρος] Sophocles ſub initium *Oedipi Colon.*

τὸν

τὸν πῶρον ὅ ἐστι πάθος. ὅτι δὲ πῶρος [1] πάθος [2] τί ἐστιν, Ἀντίμαχός φησι· [3] Πῶρόν τιν' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο. καὶ πωρεῖν Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασί. καὶ Ἀντίμαχος αὖθις·

Πωρητὸν [4] ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος.

παρὰ τοῦτο οὖν ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.

est composita ex nomine τάλας, miser, & πῶρος, luctus. Πῶρος autem luctum significare, Antimachus [testatur, cum] dicit: *Uxoribus suis & liberis luctum attulerunt.* Et Elei πωρεῖν dicunt pro πενθεῖν, i. e. lugere. Hinc igitur etymologia vocis ταλαίπωρος deducitur.

Τάλεσιν. [5] ἀναλώμασιν. † [6] Ἀληθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω. ἀντὶ τοῦ ἔχω.

Τάλεσιν. Impensis. Sumptibus. † *Mecum enim facit veritas, cujus magna est vis.* [Vel, veritatem habeo.] Τὸ τρέφω enim [hic ponitur] pro ἔχω.

Τάλιγγις. Ὁ δὲ Τάλιγγις ὅπλων τε καὶ μαχίμων ἀνδρῶν ἔκρινεν ἀλογεῖν· πόρναις δὲ καὶ ἀθυρογλώττοις ὁμοδίαιτος ὑπάρχειν.

Τάλιγγις. Talingis. [Nomen proprium.] *Talingis vero armorum virorumque bellicosorum nulla ratione habita, scortorum & scurrarum consuetudine uti decrevit.*

Τάλις, [7] τάλιδος. λέγεται παρ' Αἰολεῦσιν ἡ ὀνομασθεῖσα τινὶ νύμφη. Καλλίμαχος·

Αὐτίκα τὴν τάλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ.

καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόνῃ· Μελλογάμου [8] τάλιδος ἥκει. Μελλογάμου νύμφης.

Τάλις, τάλιδος. Apud Æolenses sic dicitur virgo alicui desponsa. Callimachus: *Statim puellam cum puero patrimo eodemque matrimo.* Et Sophocles in *Antigone*: *Venit ob mortem sponsæ Antigones.*

Τὰ [9] Μαγνήτων κακά. ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀλγεινοτάτων κακῶν· παρόσον οὗτοι ἀσεβήσαντες εἰς Θεὸν, πολλῶν κακῶν ἐπειράθησαν.

Τὰ Μαγνήτων κακά. Magnetum mala. De maximis & gravissimis malis dicitur. Magnetes enim, cum Deum impietate sua offendissent, multis malis vexati fuerunt.

Ταμεσίχροα. [10] τέμνοντα τὸ σῶμα.

Ταμεσίχροα. Corpus secantem, vel incidentē.

Ταμεῖον. θησαυρός. καὶ ταμιεῖον.

Ταμεῖον, & ταμιεῖον. Locus ubi thesaurus reconditur. Ærarium. Cella penuaria.

Ταμίας. ἀρσενικόν. ταμία δὲ, θηλυκόν.

Ταμίας. Est masculinum. Quæstor. Promus condus. Ærarii præfectus. At ταμία, est fœmininum, proma conda.

Ταμίαι. [11] ἄρχοντές εἰσιν Ἀθήνησι κληρωτοὶ ἀπὸ Πεντακοσιομεδίμνων· οἳ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια φυλάττουσιν. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι Ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοὶ, ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις· ὁ μὲν, ἐπὶ τὴν Πάραλον· ὁ δὲ, ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος.

Ταμίαι. Quæstores. Hi sunt Magistratus Athenis, sorte lecti ex Pentacosiomedimnis, qui in templo Minervæ, quod est in Arce, pecuniam & sacram & publicam custodiunt: nec non ipsum Minervæ simulacrum. Sunt autem & alii Quæstores suffragiis electi, qui sacris & publicis Triremibus præsunt; alter, Paralo; alter vero triremi Ammonis.

Ταμίαι. [12] ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις, δέκα τὸν ἀριθμόν. παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τό, τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τὰς Νίκας, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ χρήματα, ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης. εἰσὶ δέ τινες τῶν τριήρων Ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός. ὅτι δὲ τοῖς Τριηράρχοις παρείποντο Ταμίαι, δεδήλωκεν Εὔπολις.

Ταμίαι. Quæstores. Magistratus apud Athenienses. Erant autem numero decem. His coram Senatu tradebatur simulacrum Minervæ, & Victoriæ, & reliquus ornatus, & pecunia; ut auctor est Aristoteles. Erant etiam quidam Triremium Quæstores, ut idem tradit. Quæstores autem comitatos fuisse Trierarchos, Eupolis declaravit.

Ταμίαι. ἔφοροι. φύλακες. ταμιοῦχοι. διοικηταί.

Ταμίαι. Quæstores. Ærarii præfecti. Dispensatores. Administratores.

Ταμιεύεται. διοικεῖται. ἀποκρύπτει. φυλάττει. [13] Ὅτι σωφρόνων ἐστὶν ἀνθρώπων, ὅταν μὲν [14] εὐδοκιμεῖν πράτ-

Ταμιεύεται. Dispensat. Administrat. Recondit. Custodit. *Virorum sapientum est, cum*

Πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπου.

Scholiasta ad eum locum: Πωρεῖν οἱ Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασί. καὶ Ἀντίμαχος·

Πῶρος τοῖσ' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος.

παρὰ τοῦτο οὖν ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται. Scholiastes Aristophanis ad *Plutum*, pag. 5. Ταλαίπωρος δὲ παρὰ τὸ τλῆναι τὸν πῶρον, ὅ ἐστι πένθος. ὅτι δὲ πῶρος πένθος ἐστὶ, καὶ Ἀντίμαχος φησί·

Πῶρός τοι ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος.

Ex his duobus locis nota hæc Suidæ consarcinata est. Confer Nostrum supra v. Πῶρος.

1 Πάθος] Scribendum potius est πένθος, ut legitur apud Enarratorem Comici, loco ante laudato.

2 Πάθος] Et hic πένθος malim, absque particula τί.

3 Πῶρόν τιν' ἀλ.] Metro consuletur, si scribas, Πῶρον τοῖς ἀλόχοισι, &c.

4 Πωρητὸν ἀλόχ.] Supra v. Πῶρος monuimus, scribendum potius esse, Πωρητὺν δ' ἀλόχοισι, &c. Vide Hesychium v. Πωρητύς.

5 Τάλεσιν] Scribendum est, τέλεσιν; eaque vox loco suo reddenda: ut jamdudum ante monuit Casaub. ad Athen. l. VII. c. XVIII.

6 Ἀληθὲς γὰρ ἰσχ.] Hæc a capite reponenda sunt, & sic scribenda, Τἀληθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω. Sic enim (docente hoc itidem Casaubono loco ante laudato) legitur apud Sophoclem *Oedip. Tyran.* pag. 167. unde fragmentum istud depromptum est.

7 Τάλις, τάλιδος. λέγεται π.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Antigonen*, pag. 240.

8 Τάλιδος ἥκει] Fragmentum hoc ex Sophocle sic ampliandum est:

——————Ἄρ' ἀχνύμενος

Τάλιδος ἥκει μόρον Ἀντιγόνης.

9 Τὰ Μαγνήτων κ.] Confer Nostrum supra v. Μαγνήτων κακά.

10 Ταμεσίχροα] Homerus Il. Δ. v. 511.

11 Ταμίαι.] Vide Petitum in *Comment. ad Leg. Att.* pag. 253.

12 Ταμίαι. ἀρχή τ.] Ex Harpocratione.

13 Ὅτι σωφρόνων ἐστὶν ἀνθρ.] Male hæc Valesius ad Polybium refert. Sunt enim Dionysii Halicarnass. lib. VIII. pag. 519. ut & ante nos docuit Paul. Leopardus *Emend.* lib. I. cap. XVI.

14 Εὐδοκιμεῖν πράττωσι] Scribe, εὐπραττεῖν δοκῶσι: ut recte legitur apud Dionysium Halicarnass. loco laudato.

ποσι, ταμιεύεσθαι τὰς τύχας· ὅταν δ' εἰς ταπεινὰς καὶ φαύλας ἔλθωσι, μηδὲν ὑπομένειν ἀγεννές.

Ταμιευόμενον. Φυλάττοντα.

Ταμιεύω. Καὶ σώματα μὲν προκαθαίρειν, ψυχῆς δὲ κάθαρσιν ταμιεύεσθαι.

Ταμιεῖον. κοιτῶνα. καὶ ταμιείδιον, ὑποκοριστικῶς.

Ταμίης. δεσποίνης.

Ταμύναι.[1] πόλις ἐν Εὐβοίᾳ, ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Ἐρετριέων· ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Αἰσχίνης φησὶ, καὶ οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες.

Τάν.[2] ἑταῖρε. ἢ, σύ. καὶ, ὦ τάν. μετὰ ἄρθρου.

Τάναγρα. πόλις τῆς Βοιωτίας. ὁ ἀπ' αὐτῆς Ταναγραῖος.

Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι. οἱ μαχηταὶ, καὶ θυμικοὶ, ὡς ἄνθρωποι. Βάβριος·

Ἀλεκτορίσκων[3] ἦν μάχη Ταναγραίων.
Οἷς φασιν εἶναι θυμὸν ὥσπερ ἀνθρώποις.

καὶ παροιμία· Ἀλεκτρυόνα καὶ ἀθλητὴν Ταναγραῖον. ᾄδονται δὲ καὶ ὡς εὐγενεῖς οὗτοι. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀλεκτρυόνα τὸ λεῖπον.

Ταναή. μακρά. ἐν [4]Ἐπιγράμματι·

Οὕτω τοι μελία ταναὰ ἀνὰ κίονα μακρὸν
Ἧσο. ———

Τὰ [5]Ναννάκου κλαύσομαι. τὸν Νάννακον φασὶ βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος· ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν, μετὰ δακρύων ἱκέτευε.

Ταναΰφη. λεπτοΰφη.

Τανάχαλκος. πολύχαλκος.

---[6] Τανάχαλκόν τε λέβητα
Σὺν πελέκει, καὶ τὰν ἐτνοδόκον τορύναν.

Τανηλεγές. σκληρόν.

Τάνις. ὄνομα τόπου. ἔνθα ἦσαν τοῦ Φαραὼ τὰ βασίλεια. Δαβίδ· Ἐν πεδίῳ Τάνεως.

Ταντελεία ψυχή. ἡ τοῦ Ταντάλου.

Ταντάλειοι. τρομικοί. καὶ παροιμία· Ταντάλειοι τιμωρίαι. ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν ἐχόντων, μὴ συγχωρουμένων δὲ ἀπολαύειν· ὡς [7]οἱ Βυζάντιοι, μὴ τολμῶντες ἔξω τοῦ ἄστεος διάγειν.

Τάνταλος.[8] τοῦ Διὸς ἦν υἱός. ἀξιωθεὶς δὲ τραπέζης τῶν Θεῶν, ἐδημοσίευσεν αὐτῶν τὰ μυστήρια· καὶ διὰ τοῦτο κολάζεται ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαιωτηρίοις, πέτρον ἔχων ἐφύπερθεν αὐτοῦ ἠρτημένον, καὶ κα-

fortuna adſpirat, res ſecundas moderate ferre: contra in rebus arctis & afflictis, nihil humile & viro generoſo indignum facere.

Ταμιευόμενον. Cuſtodientem. Diſpenſantem.

Ταμιεύω. *Et corpora quidem prius purgare; animæ vero purgationem in tempus aliud rejicere.*

Ταμιεῖον. Cubiculum. [Cellam penuariam.] Et ταμιείδιον, diminutivum.

Ταμίης. Dominæ. Diſpenſatricis.

Ταμύναι. Tamynæ. Urbs in Eubœa, in regione Eretrienſium: ubi etiam eſt Apollinis templum; ut ait Æſchines, & qui res Euboicas ſcripſerunt.

Τάν. Sodes. Amice. Vel, Heus tu. Dicitur &, ὦ τάν, cum articulo.

Τάναγρα. Tanagra. Urbs Bœotiæ. Ab ea [deducitur gentile,] Tanagræus.

Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι. Tanagræi galli. Id eſt, pugnaces, & animoſi, tanquam homines. Babrius: *Gallorum erat pugna Tanagræorum, quibus dicunt eſſe iram, tanquam hominibus.* Et proverbium: *Gallum & athletam Tanagræum.* Nam & hi ut fortes & generoſi celebrantur. Quære reliqua in v. Ἀλεκτρυόνα.

Ταναή. Longa. In Epigrammate: *Sic longa haſta ad columnam longam ſuſpenſa ſis.*

Τὰ Ναννάκου κλ. Inſtar Nannaci flebo. Dicunt Nannacum fuiſſe Regem ante Deucalionem; qui, cum præſciret futurum diluvium, omnibus in templum convocatis, flens Deum oravit.

Ταναΰφη. Subtiliter contexta.

Τανάχαλκος. Multum æris habens. [Ex ære ſolido factus:] *Et ex ære ſolido factum lebetem, cum ſecuri; & cochlear, quo puls hauritur.*

Τανηλεγές. Durum.

Τάνις. Tanis. Nomen loci, ubi fuit Pharaonis regia. David: *In campo Tanis.*

Ταντελεία ψυχή. Tantali anima.

Ταντάλειοι. Tantalei. Id eſt, tremuli. Et proverbium: *Tantaleæ pœnæ.* Dicitur de iis, qui bona quidem habent, ſed abſque fruendi poteſtate: ut Byzantii, qui extra urbem degere non audent.

Τάνταλος. Tantalus, Jovis filius, cum Deorum menſæ adhibitus fuiſſet, eorum arcana evulgavit. Quare in locis apud Inferos, quæ ſontium ſuppliciis deſtinata ſunt, pœnam pa-

1 Ταμύναι. πόλις ἐν Εὐβ.] Ex Harpocratione.

2 Τάν] Confer ſupra v. Ὦ τάν.

3 Ἀλεκτορίσκων] Sic MS. A. At priores Editt. ἀλεκτορίδων, quam lectionem metrum verſus reſpuit.

4 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XXV. pag. 575. Vide etiam ſupra v. Ἧσο, ubi idem fragmentum, ſed auctius, legitur.

5 Τὰ Ναννάκου] Confer Noſtrum ſupra, v. Τὰ ἀπὸ Ναννάκου.

6 Τανάχαλκόν τε λέβ.] Simile quid legitur Anthol. lib. VI. cap. XVII. Epigr. 2. Non tamen inde hæc excerpſit Suidas.

7 Ὡς οἱ Βυζάντιοι, μὴ τολμ.] Loci hujus illuſtratio petenda eſt ex Polybii Hiſtor. lib. IV. cap. XLV. ubi Hiſtoricus de Byzantiis ait: Ὑπομένουσί τινα καὶ ΤΙΜΩΡΙΑΝ ΤΑΝΤΑΛΕΙΟΝ, κατὰ τὸν ποιητήν. ἔχοντες γὰρ χώραν φυταιοτάτην, ὅταν διαπονήσωσι ταύτην, καὶ γένηται τὸ τῶν καρπῶν πλῆθος τῷ κάλλει διαφέρον· κἄπειτα παραγενηθέντες οἱ βάρβαροι τοὺς μὲν καταφθείρωσι, τοὺς δὲ συναθροίσαντες ἀποφέρωσι. τότε δὴ χωρὶς τῶν ἔργων καὶ τῆς δαπάνης, καὶ τὴν καταφθορὰν θεώμενοι διὰ τὸ κάλλος τῶν καρπῶν, σχετλιάζουσι καὶ βαρέως φέρουσι τὸ συμβαῖνον. Id eſt, interprete Magno Caſaubono: *Supplicium etiam quoddam Tantaleum, ut Poeta vocat, ſuſtinent. Cum enim agrum habeant uberrimum, poſtquam magno labore eum excoluerunt, ubi fructuum optimorum ingens copia provenit: ecce Barbaros, qui partim illos perdunt, partim collectos auferunt. Tum vero Byzantii, cum præter operam impenſam, & ſumptus in eam rem factos, oculis ſuis conſumi fruges vident, præſtantiam fructuum deplorant, & fortunam ſuam ferunt indigniſſime.* Huc Suidas reſpexit.

8 Τάνταλος. τοῦ Διὸς ἦν υἱός. ἀξιωθ.] Hæc totidem pene verbis leguntur etiam apud Nonnum in Gregor. Nazianz. *Stelit.* pag. 171.

τὸ ὕδωρ πολὺ, καὶ βλαστήματα καρποφόρα. ὅτε δὲ ἤθελε πιεῖν τοῦ ὕδατος, ἔπιπτεν ὁ λίθος ἐπ' αὐτόν. δίψῃ δ' ἐτήκετο, ὁρῶν μὲν ἀφ' ὧν ἔδει φαγεῖν καὶ πιεῖν, μὴ δυνάμενος δέ. [1] ἐπὶ γενείοις δὲ ὅτε ἥπτετο τῆς λίμνης τὸ γένειον ἐξηραίνετο.

Ταντάλου κήπους τρυγᾷν. [2] Ἰσαῖον τὸν ῥήτορα νεωτέρου ἀσωτευομένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαντος, ἤρετο αὐτόν τις· Τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνέων εἰς βρῶσιν· Πέπαυμαι, ἔφη ὁ Ἰσαῖος, ταῦτα σπουδάζων. ξυνῆκα γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρυγῶν. ἐνδεικνύμενος δήπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα, ὅτι σκιὰ καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι. καὶ αὖθις· Τὸν Ταντάλου λίθον οἴεσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς λεπτοῖς καλωδίοις ἠρτῆσθαι. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.

tenuibus funiculis suspensum imminere capiti.

Ταντάλου [3] τάλαντα ταντάλίζεται. διεβεβόητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν δοθῆναι.

Τανυγλώχιν. μακρὰς ἀκίδας ἔχων.

Τανυήκεας. καὶ [4] τανύηκες. πεπαμένην ἔχον τὴν ἀκμὴν, ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην.

Τανυμήκεες. αἱ μῆκος ἄπειρον ἔχουσαι. ἐν Ἐπιγράμματι· Καὶ [5] αἱ τανυμήκεες αὗται ἰτέαι.

Τανύποδας. [6] ταχείας. τὰς Ἐριννῦς φασι. τὸ γὰρ τεῖναι τοὺς πόδας, ἐστὶ τὸ βαδίσαι. τουτέστι, τὰς πανταχοῦ τεινούσας τοὺς πόδας.

Τανύπεπλος. [7] ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ.

Τανύπτερος. ἐκτεταμένα πτερὰ ἔχων.

Τανύφλοιον. [8] μακρὸν φλοιὸν ἔχον.

Τανχοσδρώ. οὗτος στρατηγὸς ἦν τοῦ Χοσρόου. Μένανδρος· Ὁ δὲ [9] Τανχοσδρὼ, ὁ τοῦ Χοσρόου στρατηγὸς, οὐχὶ ἐλέφαντάς τε, καὶ ἀγροίκων ὅμιλον, καὶ ἕτερ' ἄττα φόβητρα, κόμπῳ μὲν ἁρμόδια, ἐνεργὰ δὲ καὶ ἐμβριθῆ οὐδαμῶς, ἀλλὰ τοὺς μαχιμωτάτους τε καὶ εὐοπλοτάτους ἀγείρας, πλήθους τε ἀγεννοῦς ἀντάλλαγμα τοὺς τὰ πολέμια δεινοὺς ἀποκρίνας.

Ταξείδιον. ὑποκοριστικῶς.

Ταξιαρχῆσαι.

Ταξίαρχος. ἡγεμὼν. στρατοπεδάρχης.

Ταξίλης. ὄνομα κύριον.

Τάξις. ἡ τάξις διπλῆ ἐστὶν ἡ μὲν, ἐν τῷ στρατι-

titur; saxum habens capiti suo imminens, & infra se multum aquæ, arboresque fructiferas. Quoties igitur aquam bibere volebat, saxum in ipsum cadebat. Quare siti conficiebatur, cum cibum & potum videret quidem, sed eo frui non posset. Et cum mentum ejus paludem attingebat, aqua exarescebat.

Ταντάλου κήπους τρυγᾷν. Ex hortis Tantali fructus colligere. Isæum oratorem, qui in adolescentia luxuriosus & prodigus fuerat, postea vero ad bonam frugem se receperat, quidam interrogavit, quis piscis, & quænam avis esu suavissima esset? Cui is respondit: *His quidem studere desii. Animadverti enim, me ex Tantali hortis fructus colligere.* Significare nimirum volens illi, qui hæc interrogaverat, omnes voluptates esse umbram & & somnia. Et iterum: *Tantali saxum putare* Dicitur de malis ineluctabilibus.

Ταντάλου τάλ. Tantali talenta accumulat. Tantali nimirum divitiæ proverbio celebrabantur.

Τανυγλώχιν. Longas cuspides habens.

Τανυήκεας. [Accusativus pluralis: a recto singulari, τανυήκης.] Et τανύηκες, [Neutrum.] Longam & acutam cuspidem habens.

Τανυμήκεες. Quæ sunt immensæ longitudinis. Valde proceræ. In Epigrammate: *Et valde proceræ istæ salices.*

Τανύποδας. Celeres. Veloces. Sic Furias vocant. A τεῖναι τοὺς πόδας, i. e. grandibus passibus incedere. Τανύποδες igitur dicuntur, quod in omnes partes progrediantur.

Τανύπεπλος. Longum peplum habens. [Epithetum mulieris.] Unde [Poeta] significat, & mulierem, quæ [peplum istum] fert, proceram esse.

Τανύπτερος. Expansas alas habens..

Τανύφλοιον. Longum corticem habens.

Τανχοσδρώ. Tanchosdro. Hic fuit dux Chosrois. Menander: *Tanchosdrous vero, Chosrois dux, non elephantos, nec turbam rusticorum, nec alia quædam terriculamenta, ostentationi quidem apta, at vim & efficaciam nullam habentia; sed viros fortissimos & optimis armis instructos collegit, & eos, qui rei bellicæ periti essent, loco imbellis turbæ adscitos secrevit.*

Ταξείδιον. Diminutive. Parvus ordo. Parva militum manus.

Ταξιαρχῆσαι. Ordini militum præesse. Ordinum esse ductorem.

Ταξίαρχος. Ordinum ductor. Copiarum præfectus.

Ταξίλης. Taxiles. Nomen proprium.

Τάξις. Duplicem habet significationem.

1 Ἐπὶ γενείοις δὲ ὅτε ἥπτ.] Hæc corrupta sunt: in quibus proinde vertendis non tam verba quam sensum secutus sum.
2 Ἰσαῖον τὸν ῥήτ.] Quæ Suidas hic de Isæo narrat, sumpta sunt ex Philostrato, qui eadem totidem pene verbis refert in vita Isæi Assyrii, pag. 513.
3 Ταντάλου τ.] Confer Suidam infra v. Τὰ Ταντάλου τ.
4 Τανύηκες. πεπαμένην ἔχ.] Homerus Il. Ξ. v. 385.
Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ.
Scholiasta: Τανύηκες. ἐπὶ μῆκος ἠκονημένον. μακρὰν καὶ πεπαμένην ἔχον τὴν ἀκμήν. Huc Suidas respexit.
5 Καὶ αἱ τανυμ.] Vide Nos supra ad v. Ἀμφιλαφῆ, ubi Epigramma, ex quo fragmentum hoc decerptum est, ex cod. MS. integrum publici juris fecimus.
6 Τανύποδας. ταχείας. τὰς Ἐριν.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 56. ut Portus monuit. Confer Nostrum supra v. Ἀεὶ παρθένους.
7 Τανύπεπλος] Est vox Homerica.
8 Τανύφλοιον] Homerus Il. Π. v. 767.
9 Ὁ δὲ Τανχοσδρ.] Totum hoc fragmentum legitur etiam supra v. Ἐμβριθῆ.

γοῦ· ἡ δὲ, ἐν τοῖς στρατιώταις. καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ στρατηγοῦ τάξεως γίνεται ἡ ἐν τοῖς στρατιώταις.

Τάξις. αἱ δύο Τετραρχίαι, ἄνδρες ρκή.[1] καὶ ὁ ἡγούμενος, πάλαι μὲν Ταξίαρχος, νῦν δὲ, Ἑκατοντάρχης. Λόχος, ἄνδρες ή. Σύστασις, δ' Λόχοι, ἄνδρες λβ'. Πεντηκονταρχία, δύο Συστάσεις, ἄνδρες ξδ'. Ἑκατονταρχία, δύο Πεντηκονταρχίαι, ἄνδρες ρκή. ἑκάστη Ἑκατονταρχία ἐκτάκτους ἔχει έ, σημειοφόρον, οὐραγὸν, σαλπιστὴν, ὑπηρέτην, στρατοκήρυκα. Ψιλαγία, δύο Ἑκατονταρχίαι, ἄνδρες σνς'. Ξεναγία, β' Ψιλαγίαι, ἄνδρες φιβ'. Σύστρεμμα, δύο Ξεναγίαι, ἄνδρες ακδ'. Ἐπιξεναγία, δύο Συστρέμματα, ἄνδρες βμή. Στῖφος, δύο Ἐπιξεναγίαι, ἄνδρες τετρακισχίλιοι ἐννενήκοντα ἕξ. Ἐπίταγμα, δύο Στίφη, ἄνδρες ὀκτακισχίλιοι ἐννενήκοντα δύο. τούτου ἔκτακτοι ἄνδρες ή. Ἐπιξεναγοὶ μὲν δ'· Συστρεμματάρχαι δὲ, οἱ λοιποί.

Ταονθαρίζειν.[2] τρέμειν.

Ταώς.[3] ὁ Τηρεύς. παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰώ.

Ταὼς[4] εὐπίληξ. ὁ Μηδικὸς, καὶ χρυσόπτερος, καὶ ἀλαζονικὸς ὄρνις.

Τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες, καὶ ἐπισείοντες τὴν κεφαλὴν· ὃ ποιοῦσιν οἱ ἐκλελυμένοι. καὶ αὖθις· [5]Τῶν τὰ ὦτα κατεαγότων, καὶ διεφθαρμένων τὰς διανοίας, εἰς κωμῳδίαν ἔτρεψε καὶ γέλωτα τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα.

Τάπητες.[6] ἐπιβόλαια. ἢ στρώματα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταπὶ[7] κοσκίνου. λεγόμενόν τι. οἷον, τἀληθῆ πάντα.

Ταπίτιμα. τοὺς μισθούς. [8]Σοφοκλῆς·

Καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι, τἀπίτιμα
Τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται Θεοί.

Ταπίχειρα. τὸν μισθόν. τὰς ἀμοιβάς. Ἀμείνονα ἔχων τἀπίχειρα τῆς ἥττης. ἐν Μυθικοῖς.

Τὰ[9] πλείστου ἄξια τῷ Πομπηΐῳ ὑπηρετοῦντα Μηνᾶν τὸν πειρατήν.

Τὰ πολλά. ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. ὡς ἐπιπλεῖστον.

Τὰ πρῶτα Ἄρης εἰς τοὺς παῖδας ἐπῃνεῖτο. ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχῇ κοσμίων, μετὰ δὲ ταῦτα ἀσελγαινόντων.

Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγιν' ἐκτρέφει. πα-

Cum enim de Duce dicitur, notat dispositionem, sive ordinationem: cum vero de militibus, ordinem. Et dispositio Ducis efficit ordinem militum.

Τάξις. Acies. Ordo. Duæ Tetrarchiæ sunt viri cxxviii. & eorum dux olim quidem Taxiarchus, nunc vero Hecatontarches dicitur. Lochus, sunt viri octo. Systasis, quatuor Lochi, i. e. viri xxxii. Pentecontarchia, duæ Systases, i. e. viri lxiv. Hecatontarchia, duæ Pentecontarchiæ, i. e. viri cxxviii. Quælibet vero Hecatontarchia, sive Centuria, Extraordinarios habet quinque; Signiferũ, Tergiducem, Tubicinem, Ministrum, Præconem. Psilagia, duæ centuriæ, i. e. viri cclvi. Xenagia, duæ Psilagiæ, i. e. viri dxii. Systremma, duæ Xenagiæ, i. e. viri mxxiv. Epixenagia, duo Systremmata, i. e. viri mmxlviii. Stiphos, duæ Epixenagiæ, i. e. viri mmmmxcvi. Epitagma, duo Stiphe, i. e. viri viiimxcii. Hujus sunt Extraordinarii octo: Epixenagi quatuor; Systremmatarchæ vero reliqui.

Ταονθαρίζειν. Tremere.

Ταώς. Pavo. Sic dictus est Tereus: quasi a custodienda Ione. Τηρεῖν enim custodire significat.

Ταὼς εὐπίληξ. Pavo bene cristatus. Id est, avis Medica, aureis pennis prædita, & superba.

Τὰ ὦτα ἐπὶ τ. *Aures in humeris habentes, & caput concutientes: quod facere solent homines enervati.* Et iterum: *Nonnulli eorum, qui aures fractas habent, & mentem depravatam, in comœdiam & risum philosophiæ arcana converterunt.*

Τάπητες. Tapetes. Stragula. Strata. Sic Aristophanes.

Ταπὶ κοσκίνου. Ad cribrum dicta. Proverbium, quod significat, omnia, quæ dicuntur, vera esse.

Τὰ 'πιτίμια. [Pro, τὰ ἐπιτίμια.] Mercedem. Præmia. Sophocles: *Et ostende, qualia impietatis præmia Dii hominibus tribuant.*

Τὰ 'πίχειρα. [Pro, τὰ ἐπίχειρα.] Mercedem. Præmia. Remunerationem. In Fabulis: *Clade meliorem habens mercedem.*

Τὰ πλείστου ἄξ. *Menam piratam, cujus fideli opera Pompejus in maximi momenti rebus utebatur.*

Τὰ πολλά. Sæpe. Plerumque. Ut plurimum.

Τὰ πρῶτα Ἄρ. *Primum Mars ob filios laudabatur.* De iis dicitur, qui initio modeste se gerunt: postea vero incontinenter & libidinose vivunt.

Τὰ πρῶτ' ἀρ. *Primum optimos pueros Æ-*

1 Ρκή] Sic MSS. Paris. itemque codex Vaticanus, ut Pearsonius ad oram libri notaverat. At priores Editt. ρκέ, i. e. cxxv.

2 Ταονθαρίζειν] Rectius, τονθορύζειν. Vide infra h. v.

3 Ταώς. ὁ Τηρ.] Aristophanes *Avibus*, pag. 546. (372. Ed. Bas. *P.*)

Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις, ἢ ταώς;

Scholiastes: Ὁ μῦθος δὲ λέγει, τὸν Ἄρχοντα εἰς ταῶνα μεταβεβλῆσθαι. διὰ τοῦτο φησὶ, Πότερον ὄρνις εἶ σὺ, ὁ λεγόμενος Τηρεύς· παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰώ. Hinc Suidæ illustratio petenda est.

4 Ταὼς εὐπ.] Vide Scholiastam Aristophanis ad versum illum in *Acharnens.* pag. 373.

Καὶ τοῖς ταῶσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.

5 Τῶν τὰ ὦτα κατ.] Sensus & constructionis supplendæ gratia scribendum est, ἐνίοις τῶν τὰ ὦτα κατ. ut legitur supra v. Κατεαγότων. Cæterum verba hæc esse Damascii, patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex illo scriptore, pag. 1045. idem fragmentum occurrit.

6 Τάπητες] Vide supra v. Δάπιδας.

7 Ταπὶ κοσκίνου] Vide paulo ante v. Τὰ ἐπὶ κοσκίνου.

8 Σοφοκλῆς] In *Electra*, pag. 139. ut Portus monuit.

9 Τὰ πλείστου ἄξ.] Confer Nostrum supra v. Πομπήϊος, ubi fragmentum hoc, quod ex Joanne Antiocheno depromptum est, multo auctius legitur.

ροιμία.

παροιμία. ἐν ἀκμῇ γάρ, φησί, μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ Αἰγινῆται. ἀπὸ Ἀχιλλέως, Πατρόκλου, Αἴαντος, Νεοπτολέμου.

Ταρρακών. πόλις. καὶ κλίνεται, Ταρρακῶνος.

Ταρραντινίδιον. λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον, οὐ πάντως πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον. οὕτω Νικόστρατος. [1] Ἡ δὲ τὸ διάδημα, ὅπερ οὖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σύμβολον εἶχε δὴ καὶ μαρτύριον ἀρχῆς, περισπάσασα, εἶτα μέντοι τῷ τραχήλῳ περιβαλοῦσα (τὸ δὲ ἦν ταραντινίδιον λεπτόν τε καὶ ἀσθενές,) ἐπεὶ μόνον ἐτάθη, κατ' ἀπορρήγνυται. ἡ δὲ περιαλγεῖ.

Ταραντῖνος. ὄνομα κύριον.

Ταραντῖνος. [2] τάξις τις ἱππέων οὕτω καλουμένη.

Ταραξίας. [3] Ὁ δὲ ὡς ταραχώδης καὶ ταραξίας ἐπέσκηψε τῇ Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίᾳ, λαίλαπος δίκην, ἢ θυέλλης.

Ταραξικάρδιον. τὸ δάκνον τὴν καρδίαν.

Τοῦτο [4] τοὔπος δεινὸν ἤδη, καὶ ταραξικάρδιον.

αὐξήσει κέχρηται, εἰπὼν ταραξικάρδιον. ἔστι γάρ τι δεινόν, ὃ μὴ οὕτως δεινόν ἐστιν, ὡς δάκνειν καὶ ταράττειν καρδίαν. ὅπερ δὲ τῇ καρδίᾳ ταραχὴν ἐμποιήσειεν ἄν, τοῦτο ἀναμφιλόγως δεινὸν νομίζοιτο.

Ταρβεῖ. φοβεῖται. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ταρβεῖν, ἀντὶ τοῦ τιμᾶν.

Ταρβεῖν [5] μὲν, ὦ γεραιὲ, τἀνθυμήματα.
Πολλή γ' ἀνάγκη τἀπὸ σοῦ. --
Ὅμως [6] δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις
Ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε.

Τάρβη, καὶ τάρβος. εὐλάβεια, καὶ φόβος.

Ὧι [7] μὴ 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.

τουτέστιν, ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικώς, οὐδὲ τὸν λόγον.

Τάριχα. ὄψα πολυτελῆ. καὶ τάριχη συχνά. καὶ παροιμία·

Ἂν [8] μὴ παρῇ κρέα, ταρίχη στερκτέον.

παρεγγυᾷ, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

Ταριχαῖοι. ὄνομα ἔθνους.

Ταριχεύει. τήκει. ξηραίνει.

Ταριχεύειν. καὶ ταριχεύσειν. Ὥσπερ οἱ τὰ ᾠὰ τέμνοντες, καὶ μέλλοντες ταριχεύειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν. καὶ οἷον εἰς γάρον ἐξιχωρίζεσθαι. [9] γάριχός τις ὤν. λέγεται καὶ ταριχηρά. Ἀρριανός· Ὁ δὲ ἔδωκε σιτόν τε, καὶ οἶνον, καὶ κρέα ταριχηρὰ κατὰ σκηνήν.

Τάριχος. τὸ τάριχος οὐδετέρως. [10] Ἀριστοφάνης Βατράχοις· Τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω. ἔστι

gina educat. Proverbium. Adulta enim ætate, inquit, Æginetæ mutantur in deterius. Hoc autem sumptum est ab Achille, Patroclo, Ajace, & Neoptolemo.

Ταρρακών. Tarracon. Urbs. Et declinatur Ταρρακῶνος.

Ταρραντινίδιον. Tarantinidium. Tenuis & pellucida vestis; non omnino purpurea, ut quidam putarunt. Ita Nicostratus. *Illa vero diadema, quod in capite ut insigne & indicium imperii gerebat, inde detraxit, colloque circumdedit. Sed id cum esset tarantinidium tenue & infirmum; ruptum est, cum leviter tantum tenderetur. Illa vero graviter doluit.*

Ταραντῖνος. Tarantinus. Nomen proprium.

Ταραντῖνος. Tarantinus. Est quoddam genus equitum, qui Tarantini appellantur.

Ταραξίας. Seditiosus. Turbulentus. *Ille vero, cum esset seditiosus & turbulentus, in Alexandrinam Ecclesiam turbinis & procellæ instar irrupit.*

Ταραξικάρδιον. Quod cor turbat & mordet. *Verbum hoc grave utique est, animumque perturbans meum.* Auxesi usus est, dum dixit ταραξικάρδιον. Est enim aliquod grave, quod tamen non adeo grave est, ut animum perturbet. Quod vero animo perturbationem affert, hoc sine controversia grave putetur.

Ταρβεῖ. Timet. Formidat. Et apud Sophoclem ταρβεῖν, pro honorare vel revereri ponitur. *Omnino necesse est sententiam tuam & dicta, senex, revereri.* † *Verum tamen, si rem recte æstimemus, eum, cui prospere omnia cedunt, metuere oportet, ne aliquando labatur.*

Τάρβη, & τάρβος. Timor. Metus. *A quo timor abest, dum rem facit; is nec verba metuit.* Vel, qui factum non formidat, ne verba quidem [metuet.]

Τάριχα. Salsamenta. Et, τάριχη συχνά. Multa salsamenta. Et proverbium: *Cum non adsunt carnes, salsamentis nos contentos esse oportet.* Proverbium hoc monet, nos præsenti sorte contentos esse debere.

Ταριχαῖοι. Tarichæi. Nomen gentis.

Ταριχεύει. Sale condit. Sale macerat. Siccat.

Ταριχεύειν. Sale condire. Et ταριχεύσειν, [est Futurum Infinitivi.] *Quemadmodũ qui ova secant, sale ea condituri.* Significat etiam siccare. Et τάριχος dictum est quasi γάριχος, quod ex liquore ejus expresso garum fiat. Dicitur & ταριχηρά. Arrianus: *Ille vero panem & vinum & salsamenta in tentorio distribuit.*

Τάριχος. Genere neutro dicitur. Salsamentum. Aristoph. *Ranis*: *Nondum tot salsa-*

1 Ἡ δὲ τὸ διάδημα, ὅπ.] Fragmentum hoc (quod ex libro Æliani de Providentia depromptum esse puto) ampliari potest ex ipso Suida supra, v. Κατάπλουν. Ibi autem legitur ταραντινίδιον, per unum ρ: quod magis placet.

2 Ταραντῖνος.] Lege, Ταραντῖνοι. Vide Hesychium v. Ταραντῖνοι, & Nostrum supra v. Ἱππική.

3 Ὁ δὲ ὡς ταραχ.] Hæc sunt verba Theodori Presbyteri in libello *de Incarnat. Dom.* pag. 245. Edit. Paris. ubi de Severo hæretico verba fiunt. Confer Nostrum supra, v. Σευῆρος.

4 Τοῦτο τοὔπος δεινὸν ἤδ.] Versus hic legitur apud Aristoph. *Acharnens.* pag. 387. (275. Ed. Bas. P.) Vide ibi Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic compilavit.

5 Ταρβεῖν μέν, ὦ γερ.] Fragmentum hoc legitur apud Sophocl. *Oedip. Colon.* pag. 281. ut Portus monuit.

6 Ὅμως δ' ἔνεστι τ.] Et hæc sunt verba Sophoclis in *Trachin.* pag. 341. ut Portus itidem observaverat.

7 Ὧι μὴ 'στι δρ.] Et hic Senarius legitur apud modo laudatum Tragicum in *Oedip. Tyran.* pag. 164.

8 Ἂν μὴ παρῇ κρ.] Hæc leguntur etiam supra in serie sua.

9 Γάριχος] Sic MSS. Paris. At priores Editt. minus recte, τάριχος. Significare enim vult Suidas, τὸ τάριχος dictum esse quasi γάριχος, a γάρος & ἰχώρ.

10 Ἀριστοφάνης Βατράχοις] pag. 238.

ἐς χρείας ἁλσὶ πεπασμένον· παρὰ τὸ εἰς γάρον ἐξιχωρίζεσθαι.

Ταρκύνιος[1] Σούπερβος. οὗτος τῆς ἀρχῆς ἐπιλαβόμενος τῶν Ῥωμαίων, μετεκαίνισεν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον, καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηνεν, οἷα δὴ ἐκ τοιούτων παρελθὼν εἰς τὴν ἡγεμονίαν [2] δραμάτων· τούς τε νόμους μεταθείς, καὶ ἀρχὰς παρὰ τὸ σύνηθες προβαλλόμενος, καὶ δι' αὐτῶν τὸν δῆμον αἰκιζόμενος· φιλοπόλεμός τε, εἰ καί τις ἄλλος, γαῦρος, ὑπερόπτης τε, καὶ ἀλαζών. ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην ἀπηνέγκατο. Σουπέρβους γὰρ τοὺς ὑπερηφάνους ὠνόμαζον οἱ Ῥωμαῖοι.

Ταρπεία. ὄνομα.

Τάρπημεν.[3] ἐκορέσθημεν.

Ταρσός. ὁ τάλαρος. τὸ καλάθιον παρ' ἡμῖν.

Ταρσός. ἐκ μέρους. ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός. ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός. καὶ πλέγμα. [4] Θουκυδίδης· Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλοντες, ἐσέβαλον ἐς τὸ διῃρημένον τοῦ τείχους.

Ταρσός. πόλις Κιλικίας, [5] ἣν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Σαρδανάπαλος, βασιλεὺς Ἀσσυρίων.

Ταρσός. κυρίως τῶν ὀρνίθων ἡ πτέρωσις· ἀφ' οὗ καὶ τῶν κωπῶν ὅμοιος ὁ σχηματισμός. οὕτως [6] Ἡρόδοτος.

Ταρσοί. τὰ [7] ἀγγεῖα τῶν τυρῶν. καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν. καὶ ταρσοῖς, πτεροῖς ἄκροις. Ὁ δὲ τὴν παράταξιν αὐτῶν διέλυσεν, [8] οὓς μὲν πτερώσκων· ὧν δὲ τοὺς ταρσοὺς παρασύρων.

Ταρσοὶ καλάμων. Οἱ δὲ Λαζοὶ βόθρους ὀρύξαντες, καὶ δόρατα τοῖς βόθροις ἐγκαταπήξαντες, ταρσοῖς καλάμων, καὶ ὕλῃ μὴ βεβαίαν ἐχούσῃ βάσιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον ἄχθος ὀλισθαινούσῃ, τὰ στόματα τῶν ὀρυγμάτων ἐκάλυψαν· καὶ χοῦν ἐπιβαλόντες, τά τε παρ' ἑκάτερα χωρία γεωργήσαντες, καὶ πυροὺς σπείραντες, ἐτροπώσαντο τοὺς Ῥωμαίους.

Ταρσοὶ καλάμων. παρ' Ἡροδότῳ, ἡ [9] πρασιά, οὗ ἐξήραινον τὴν πλίνθον.

Τάρταρος. ὁ κατώτερος τοῦ ᾅδου τόπος. καὶ Τάρταρον, τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον. οὕτω λέγουσι καὶ περὶ ψυχῆς. καὶ, Ταρτάρειος βόθρος.

Ταρτησία[10] μύραινα. ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων.

Ταρτησσός.[11] Ἰβηρικὴ πόλις πρὸς τῷ ὠκεανῷ, [12] ἐκτοπισμένη παρὰ τὴν Ἄορνον λίμνην. τῆς δὲ Ταρ-

menta dixi. Eſt autem τάριχος, caro ſale conſperſa: [ſic dicta,] quod ex ejus liquore expreſſo garum fiat. [Quaſi dicas γάριχος: a γάρος, & ἰχώρ.]

Ταρκύνιος. Tarquinius Superbus. Hic Romæ regnum adeptus, priſtinam Reipubl. formam in acerbiſſimam dominationem convertit, utpote qui ejuſmodi artibus regnum quæſiviſſet. Nam & leges immutavit, & magiſtratus contra morem majorum conſtituit, populum per illos acerbe vexans. Idem bellicoſus inprimis fuit, &, ſi quis alius, ſuperbus & arrogans. Unde etiam cognomen hoc tulit. Quos enim Græci ὑπερηφάνους, eos Romani vocant *ſuperbos*.

Ταρπεία. Tarpeja. Nomen [proprium.]

Τάρπημεν. Satiati ſumus.

Ταρσός. Vas quoddam vimineum, quod apud nos καλάθιον vocatur. Calathus. Fiſcella.

Ταρσός. [Pes.] A parte [enim Totum ſæpe intelligitur.] Vel, planta pedis. Vel, ſumma pars manus. Item, crates ex viminibus contextæ. Thucydides: *Peloponneſii vero lutum in cratibus arundineis involutum in muri hiatum conjecerunt.*

Ταρσός. Tarſus. Urbs Ciliciæ; quam Sardanapalus Aſſyriorum Rex uno die condidit.

Ταρσός. Proprie expanſa avium ala. Unde etiam remorum ordines ſic dicuntur, quod alarum ſimilitudinem referant. Sic Herodotus.

Ταρσοί. Vaſa viminea, vel arundinea, in quibus caſei exſiccantur. Item, remorum palmulæ. Et ταρσοῖς, extremis alis. *Ille vero aciem illorum turbavit; alias quidem [naves] lacerans; aliarum vero remos detergens.*

Ταρσοὶ καλάμων. Crates arundineæ. *Lazi vero foveis factis, haſtiſque in iis defixis, cratibus arundineis, materiaque minime ſolida, ſed illato oneri cedente, hiatum illarum texerunt: terraque injecta, & locis utrinque aratro proſciſſis, frumentoque conſitis, Romanos in fugam verterunt.*

Ταρσοὶ καλάμων. Apud Herodotum [ſic appellantur] crates arundineæ, ſuper quibus lateres ſiccabant.

Τάρταρος. Tartarus. Sive, locus Inferorum. Tartarum item [vocant] locum circa nubes. Item, locum animarum [apud Inferos.] Et Ταρτάρειος βόθρος, fovea Tartarea.

Ταρτησία μύραινα. Tarteſia muræna. Tarteſſi enim murenæ maximæ naſcuntur.

Ταρτησσός. Tarteſſus. Urbs Iberica ad Oceanum, longeque remota: [quippe] juxta la-

1 Ταρκύνιος Σούπερβος. οὗτος τῆς ἀρχῆς ἐπιλ.] Hæc Joanni Antiocheno tribuuntur in Collectaneis Hiſtoricis a Valeſio editis, pag. 786. eademque leguntur ſupra v. Σούπερβος.

2 Δραμάτων] Sic etiam legitur in modo laudatis Collectaneis Hiſtoricis, itemque apud Noſtrum ſupra v. Σούπερβος. At MS. A. rectius habet, πραγμάτων.

3 Τάρπημεν] Homerus Iliad. Λ. v. 779.

4 Θουκυδίδης] Lib. II. cap. LXXVI.

5 Ἣν ἔκτ. ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Σαρδ.] Vide ſupra v. Σαρδανάπαλος.

6 Ἡρόδοτος] Lib. VIII. pag. 295. lin. 40. ut Portus monuit.

7 Τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρ.] Homerus Odyſſ. I. v. 219.

Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, &c.

Vide ibi Scholiaſtam. Heſychius: Ταρσῶται. ἀγγεῖα, ἐν οἷς οἱ τυροὶ ψύχονται. Lege & diſtingue, Ταρσοί, τὰ ἀγγεῖα, &c.

8 Οὓς μέν] Legerim potius, ἃς μέν: ut referatur ad ναῦς.

9 Ἡ πρασιά] Sic etiam legitur in Lexico Herodoti. At Salmaſius in *Exercit. Plin.* pag. 868. 869. Edit. Ultraj. recte monuit, ſcribendum eſſe, ἡ τρασιά. Eum vide. Quid autem ſit τρασιά, Noſter infra, & alii Grammatici docent.

10 Ταρτησία μύραινα] Ariſtoph. *Ranis*, pag. 234.

——Πλευμόνων τ' ἀνθάψεται

Ταρτησία μύραινα, &c.

Huc Suidas reſpexit.

11 Ταρτησσός. Ἰβηρ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Ranas*, pag. 234. (149. Ed. Baſ. P.)

12 Ἐκτοπισμένη] Lege, ἐκτετοπισμένη.

τίνης [1] Ἀγαθώνιος ἐβασίλευσεν. Ἀριστοφάνης Ταρτησσίαν μύραιναν λέγει. καὶ οὐδετέρως, Ταρτήσιον.

Ταῤῥοί. τάλαροι, καὶ ταρσοί. καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν. καὶ τὸ πτέρωμα. καὶ Θουκυδίδης οὕτω.

Ταῤῥοί. [2] Ἀττικῶς, τὰ ἐκ σχοίνου πλέγματα. τοὺς γοῦν καλάθους τοὺς γεωργικοὺς ταλάρους καλοῦσι. τὴν δὲ κρεμάθραν Ἀριστοφάνης οὕτως ἐκάλεσεν, ἐφ' ἧς ὁ Σωκράτης ἐκρέματο.

Ἔπειτ' ἀπὸ ταῤῥοῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς;

Ἢ ταῤῥὸς, μετέωρόν τι ἰκρίον, ἐφ' οὗ αἱ ἀλεκτορίδες κοιμῶνται. τοιαύτην δή τινα ὑποληπτέον τὴν κρεμάθραν ἐσκευάσθαι.

Ταρφειαί. πυκναί.

Ταρχύσωσι. [3] θάψωσι.

Τὰ [4] Σαμίων [5] ὑποπλεύεις. παροιμία αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους [6] κακῶν περιουσίας. παρῆλθε δὲ ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν. ἑλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ [7] σάμῃ· ἥ ἐστιν εἶδος [8] πάθους Σαμιακοῦ. ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἁλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίων ἔστιξαν.

Τὰς ἐν ᾅδου τριακάδας. ἐπὶ τῶν περιέργων, καὶ τὰ ἀποκεκρυμμένα ζητούντων γινώσκειν.

Τάσις. ἔκτασις. καὶ δρόμος.

Τὰς [9] ὁδοὺς οἶδεν, ——————

Ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

ἔνθα δὴ κάγχρυς ἀλήθονται. [10] Κυρήβια γὰρ, αἱ ἀληλεσμέναι κεῖθαι. διαβάλλει δὲ τὸν Εὐκράτην, ὡς τοιαύτην τέχνην ἔχοντα· [11] ὃς καὶ Στύππαξ ἐκαλεῖτο. Ἀριστοφάνης·

Εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγῃ σε. καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,

Ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

εἴρηται ἐπὶ τῶν φευγόντων.

Τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακὼς, ——————

Ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται.

ἀντὶ τοῦ, ἐσκυθρωπακώς.

Τὰ [12] Ταντάλου τάλαντα ταλαντίζεται. αὕτη οὖν ἡ παροιμία παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ὀνομάτων εἴρηται· ἐπείπερ παίζοντες πολλὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα πεποιήκασιν· οἷον, Ἀγαθῶν ἀγαθίδες· καὶ, Σοφώτερος σοφοῦ, παρ' Ἐπιχάρμῳ.

Τὰ Ταντάλου ταλαντίζεται. διεβεβόητο δὲ ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι.

cum Avernum [sita.] Tartessi vero Agathonius regnavit. Et Aristophanes Tartesiam murænam dixit. Et Tartesium, genere neutro.

Ταῤῥοί. Idem ac ταρσοί. Calathi. Quali. Fiscellæ. Crates vimineæ. Item, palmulæ remorum: &, avium alæ. Sic etiam Thucydides.

Ταῤῥοί. Attice, [pro ταρσοί.] Crates ex junco [vel vimine] textæ. Vasa viminea. Crates igitur arundineas rusticorum ταλάρους vocant. Aristophanes autem calathum pensilem ita appellavit, in quo Socrates suspensus erat. [Ait enim:] *Deinde ex calatho pensili Deos despicis.* Vel, ταῤῥὸς, pertica sublimis, in qua gallinæ dormiunt. Talem igitur calathum pensilem in Scena exhibitum fuisse existimandum est.

Ταρφειαί. Densæ. Crebræ.

Ταρχύσωσι. Sepelierint. Sepulturæ mandarint.

Τὰ Σαμίων ὑποπλεύεις. Samiorum mala metuis. Proverbium hoc dicitur de illis, qui extrema mala metuunt. Ortum est autem a suppliciis, quibus Athenienses Samios affecerunt: quorum captivos partim interfecerunt, partim vero nota Sames compunxerunt. Est autem Same navigii Samiaci genus. Quare & Samii postea Athenienses, quotquot cepissent, compunxerunt.

Τὰς ἐν ᾅδου τριακάδας. Inferorum triacadas. Dicitur de curiosis & abscondita rimantibus.

Τάσις. Extensio. Item, cursus.

Τὰς ὁδ. *Vias illas novit, per quas Eucrates recta fugit ad acera hordei.* [Id est, in locum illum,] ubi hordeum decorticatum molitur. Κάγχρυς enim significat hordeum decorticatum. Perstringit autem Eucratem, ut qui talem artem exerceret. Idem & Styppax vocabatur. Aristophanes: *Cave autem, ne te effugiat. Novit enim vias illas,* &c. Dicitur de fugientibus.

Τὰς ὀφρῦς. *Superciliis contractis, ut malum aliquod grave nuntiaturus properat.* Id est, vultu tetrico & tristi.

Τὰ Ταντάλου τάλ. *Tantali talenta accumulat.* Proverbium hoc nominibus similiter sonantibus constat. [Poetæ] enim & multa alia proverbia per allusionem nominum formarunt: ut, Ἀγαθῶν ἀγαθίδες, i. e. *Bonorum glomi:* &, *Sapientior sapiente;* apud Epicharmum.

Τὰ Ταντάλου ταλ. *Tantali [talenta] possidet.* Tantalus nimirum ob divitias celebris erat,

1 Ἀγαθώνιος] Ab aliis scriptoribus Rex hic Tartessi Ἀργανθώνιος vocatur. Vide Herodotum lib. 1. pag. 30. & alios.

2 Ταῤῥοί. Ἀττικῶς, τ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Nubes*, pag. 136.

3 Ταρχύσωσι] Homer. Il. Η. v. 85.

4 Τὰ Σαμίων ὑποπλεύεις] Vide supra v. Σαμίων ὁ δῆμος, & v. Σαμαίνη.

5 Ὑποπλεύεις] Sic recte MS. A. At priores Editt. male, partim ὑποπλύεις, partim vero, ἀποπλύεις.

6 Κακῶν περιουσίας] Supra v. Σαμαίνη legitur, κακῶν συμφορᾶς: quod magis placet.

7 Σάμῃ] Imo, σαμαίνῃ. Vide supra h. v.

8 Πάθους] Wolfius, & Pantinus ad Mich. Apostol. pag. 353. legunt, σκάφους: quod non displicet. Σάμη enim, vel potius σαμαίνη, erat genus navis apud Samios, ut Suidas docet supra v. Σαμαίνη; ubi Nos vide.

9 Τὰς ὁδοὺς οἶδεν ἅσπ.] Hæc sunt verba Aristoph. *Equit.* pag. 301. (203. Ed. Bas. P.)

10 Κυρήβια γὰρ, αἱ ἀληλεσμέναι κρ.] Pessime. Scribendum est enim, κάγχρυς δὲ, αἱ λελεπισμέναι κριθαί: ut recte habet Scholiasta ad modo indicatum locum Comici.

11 Ὃς καὶ Στύππαξ ἐκαλ.] Confer Nostrum supra v. Ἄπεισι, & v. Στύπαξ.

12 Τὰ Ταντάλου τάλ.] Vide supra v. Ταντάλου τάλαντα.

οὗτος γὰρ πλούσιος Φρὺξ ἐπὶ ταλάντοις διαβεβόητο, Πλούτου καὶ Διὸς λεγόμενος. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν τρίτῳ. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τὸ τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ τῶν κωμικῶν εἴρηται.

ut & proverbio locum daret. [Aliter.] Hic dives Phryx ob talentorum copiam celebris erat, Opulentiæque & Jovis filius dicebatur. Usus est autem proverbio hoc Anacreon libro tertio. A τάλαντα autem deductum est [nomen Τάνταλος; quasi diceres Τάλαντος, & per literarum transpositionem Τάνταλος:] ut & Comici testantur.

Τατιανός. οὗτος ἐπὶ τοῦ Παραβάτου Ἰουλιανοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀμάχιος.

Τατιανός. Tatianus. Hic sub Juliano Parabata martyrio obiit. Quære in voce Ἀμάχιος.

Τατίκιος. ὄνομα κύριον.

Τατίκιος. Taticius. Nomen proprium.

Τάτιος. ὄνομα κύριον. Ἡ δὲ [1] τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδημοῦντα, ὑπισχνεῖται προδώσειν Τατίῳ τὸ φρούριον.

Τάτιος. Tatius. Nomen proprium. *Illa vero observata patris absentia, Tatio arcem se prodituram pollicetur.*

Τάττουσα. ἐν τάξει τιθεῖσα. Δαμάσκιος· Ἡ δὲ ὅσα πάθη τῆς ψυχῆς, τάττουσα ταῦτα καὶ διακοσμοῦσα. περὶ κοσμιότητος καὶ σωφροσύνης ὁ λόγος.

Τάττουσα. Ordinans. Componens. *Illa vero omnes animi affectus componebat & moderabatur.* De modestia & moderatione illic verba fiunt.

Τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ, καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖ τὰ αὐτά. Γεωμετρικός ἐστιν ὅρος, τοῦτο ἀξιῶν, ἐπειδή σε μὲν ὁ τρόπος ἐποίησε φίλον· τὸν δὲ ὁ δεῖνα, καὶ ἡ φύσις· ἄμφω δὲ ἑνὸς ἐστὲ φίλοι· δεῖ δὴ καὶ ἀλλήλων ἡμᾶς ἐξηρτῆσθαι, καθάπερ ἐμοῦ τοῦ μέσου. συνάπτω τοιγαροῦν ἡμᾶς ἀλλήλοις.

Τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτ. Quæ cum eodem sunt eadem, etiam inter se eadem esse oportet. Est definitio Geometrica, quæ hoc sibi vult: Cum te mores mihi fecerint amicum; hunc vero ille, & natura; & ambo unius sitis amici; oportet & nos mutuo vinculo constrictos esse, cum ipse quasi medius sim. Nos igitur invicem conjungo.

Τὰ [2] τῶν φόρων κρείττω. παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείω φερομένων, [3] ὧν ἠδίκησαν.

Τὰ τῶν φόρων κρ. *Furum potior est causa.* Proverbium est, quod dicitur de illis, qui ex malefactis & injuriis suis commodum percipiunt.

Τὰ [4] τρία τῶν εἰς θάνατον. τοῖς εἰς θάνατον καταχειρισθεῖσι τρία παρετίθουν, ξίφος, βρόχον, κώνειον. οἱ δὲ, τὰ τρία τὰ παρὰ τῇ αὐλῇ. τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀγομένοις μετῆν παῤῥησίας, ὥστε τροφῆς καὶ οἴνου πληρωθεῖσι τρία λέγειν, ἃ βούλονται· μεθ᾽ ἃ ἐφιμοῦντο. τὸ δὲ νῦν ἀρχεῖον καλούμενον, αὐλὴ ἐλέγετο· [5] καὶ οἱ ὑπηρετικοὶ, αὐλικοί. καὶ ἄλλως· Τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον. μέμνηται Ἄλεξις ἐν Αἰπόλοις. ὁ μαντευόμενος ἐν Δελφοῖς σεσημασμένους ἐλάμβανε τοὺς χρησμοὺς, καὶ προείρητο αὐτῷ, εἰ λύσῃ, ζημία μία τῶν τριῶν. ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι, ἢ τῆς χειρὸς, ἢ τῆς γλώττης.

Τὰ τρία τ. *Tria illorum, qui ad mortem* [*ducuntur.*] Capitis condemnatis [olim] tria proponebantur, gladius, laqueus, cicuta. Alii vero [dicunt, intelligi] tria illa [dicta, quæ capitis damnati] in aula [dicebant.] Illis enim, qui ad mortem ducebantur, libere loquendi dabatur potestas; ita ut cibo vinoque repleti tria dicerent, quæ vellent: postea os eis occludebatur. Quod autem nunc Ἀρχεῖον dicitur, [olim] *Aula* vocabatur: & ministri [publici,] *Aulici*. Aliter. *Tria quæ ad mortem spectant.* Meminit [proverbii hujus] Alexis in *Caprariis*. Qui Delphicum oraculum consulebat, oracula obsignata accipiebat; eique, si tabellas solvisset, trium harum pœnarum una prædicebatur: aut enim oculis, aut manu, aut lingua privari eum oportebat.

Ταυρέας. ὄνομα κύριον.

Ταυρέας. Taureas. Nomen proprium.

Ταυρείη φωνή. τοῦ ταύρου. καὶ ταύρειον αἷμα.

Ταυρείη φωνή. Vox tauri. Et ταύρειον αἷμα, sanguis taurinus.

Ταυρηδόν. ὡς ταῦρος. [6] Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου·

Ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.

τοιοῦτος γὰρ τῷ σχήματι ὀργιζόμενος ὁ Αἰσχύλος.

Ταυρηδόν. Instar tauri. Ut taurus. Aristophanes de Æschylo [dicit:] *Torvum cernebat instar tauri, capite in terram demisso.* Talis enim Æschyli irati erat vultus.

Ταυρίδιον. ὁ μικρὸς ταῦρος. καὶ, [7] Ταύριος Ποσειδῶν.

[8] Ἵπποι μὲν σφηκῶν γένεσις· ταῦροι δὲ, μελισσῶν.

Ταυρίδιον. Parvus taurus. Et, Ταύριος Ποσειδῶν, Neptunus Taurius. † *Ex equis vespæ; ex tauris vero apes generantur.*

Ταυρική. τόπος.

Ταυρική. Taurica. Regio.

Ταυρωνη. [9] ἡ Ἄρτεμις, ἡ ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας

Ταυριώνη. Taurione. [Sic appellatur] Dia-

1 Ἡ δὲ τὸν πατ.] Historia, ad quam fragmentum hoc pertinet, prolixe narratur a Dionys. Halicarnass. lib. II. pag. 105, 106.

2 Τὰ τῶν φόρων κρείττω.] Ex Harpocratione. Cæterum pro φόρων Guil. Canterus *Nov. Lect.* lib. VIII. cap. IX. legit φώρων, i.e. *furum*: cujus emendationem veram esse cum Maussaco putamus.

3 Ὧν ἠδίκησαν] Legendum videtur, ἐξ ὧν ἠδίκησαν.

4 Τὰ τρία τῶν εἰς θ.] Confer Nostrum supra v. Εἴποις τὰ τρία.

5 Καὶ οἱ ὑπηρετικοὶ, αὐλικοί] Sic recte MS. A. At priores Editt. male, καὶ ἡ ὑπηρετικὴ, αὐλική.

6 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 249. (162. Ed. Bas. P.)

7 Ταύριος] Alii, ταύρειος, per diphthongum ει.

8 Ἵπποι μὲν σφηκ.] Versus hic legitur etiam supra v. Σφῆκες.

9 Ταυρωνη. ἡ Ἄρτεμις, ἡ ἐν Ταύρ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 11. ut Portus etiam observaverat. Cæterum, pro Ταυρωνη non solum Sophocles, ejusque Scholiastes, sed etiam optimus MS. Paris. A. habet, Ταυροπόλα: quæ lectio proinde Suidæ restituenda est.

τιμωμένη.

τιμωρουμένη. ἢ ἀπὸ μέρους, τῶν ποιμνίων ἐπιστάτις: ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ τῇ σελήνῃ ἐστὶ, καὶ ἐποχεῖται ταύροις· ἣν καὶ Ταυρωπὸν ὀνομάζουσιν. [1]Ἦ ῥά σε Ταυροπόλα ὥρμησεν ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας. τοὺς πολλοὺς γὰρ τῶν μαινομένων ἐκ σελήνης νοσεῖν ὑποτίθενται, διὰ τὸ τῶν νυκτερινῶν δεσπόζειν φαντασμάτων.

na, quæ apud Tauros Scythiæ populos colitur. Vel, a parte [totum intelligendo,] gregum & armentorum præses. Vel, quia Diana est eadem cum Luna, & tauris vehitur: quam etiam Ταυρωπὸν vocant, i. e. taurino vultu præditam. [Sophocles:] *Certe te Taurivaga Diana incitavit in boves armentales.* Plerisque enim insanis lunam morbi caussam esse putant, quod nocturnis spectris præsit.

Ταυροβόλος. ἡ Ἀθηνᾶ.

Ταυροβόλος. Taurobolos. Epithetum Minervæ.

Ταυροκέρκουροι. ποτάμια πλοῖα.

Ταυροκέρκουροι. Taurocercuri. Fluvialia navigia.

Ταυρομένιον. πολίχνιον. καὶ Ταυρομενείτης.

Ταυρομένιον. Tauromenium. Oppidulum. Et Tauromenites, [ejus civis.]

Ταυροπόλον. τὴν Ἄρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περίεισι πάντα· ὡς Ἀπολλόδωρος. Ἴστρος δ' ἐν τρίτῳ Ἀτάκτων, ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἱππολύτῳ ταῦρον ἐξοίστρησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν. οἱ δὲ, διότι ἔβαλε. διὸ καὶ Ταυροβόλος. καὶ Ἀθηνᾶ δὲ Ταυροβόλος ἐν Ἄνδρῳ. ὁ γὰρ Ἄνιος δοὺς ταῦρον τοῖς Ἀτρείδαις, ἐκέλευσεν, ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεὼς ἅληται, ἱδρύσασθαι Ἀθηνᾶν· καὶ οὕτως εὐπλοήσειν. ὁ δὲ ἐν Ἄνδρῳ ἐξήλατο.

Ταυροπόλον. Tauropolon. [Ita vocant] Dianam, quod ceu taurus omnia circumeat & lustret; ut Apollodorus ait. Ut Ister vero libro tertio Miscellaneorum [auctor est,] quod taurum in Hippolytum a Neptuno immissum per omnes terras œstro percitum agitaverit. Ut alii vero, quod eum telis confoderit. Unde & Ταυροβόλος [secundum quosdam dicta fuit.] Et Minerva Taurobolos in Andro [culta fuit.] Anius enim, cum Atridis taurum dedisset, eos Minervæ simulacrum ponere jussit, quocunque in loco taurus in terram exiliisset. Sic enim secunda navigatione eos usuros esse dixit. Ille vero in littus Andri exiliit.

Ταῦρος Βηρύτιος, φιλόσοφος Πλατωνικὸς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. ἔγραψε περὶ τῆς τῶν δογμάτων διαφορᾶς Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους. Περὶ σωμάτων, καὶ ἀσωμάτων· καὶ [2]ἄλλα πλεῖστα.

Ταῦρος Βηρ. Taurus Berytius, Philosophus Platonicus: qui fuit sub Antonino Pio. Scripsit de differentia dogmatum Platonis & Aristotelis. De corporibus, & incorporeis rebus; & alia plurima.

Ταῦρος. τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. καὶ ἀταυρώτη, ἡ ἄμικτος, καὶ ἁγνή.

Οἴκαδ' [3] ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.

Ταῦρος. Pudendum virile. Penis. Et ἀταυρώτη, virgo nullum passa virum, & innupta. *Innupta ætatem degam domi.*

Ταῦρος. ὄνομα ὄρους.

Ταύρῳ γὰρ ἐστὶ προσφυῶς εἰκασμένον
Σκιρτῶντι, καὶ ῥιπτοῦντι τοὺς ὀπισθίους
Πόδας [4] εἰς ὕψος· εἶτα δὴ τὸν αὐχένα
Κυρτῶς ὑπεξαιροῦντι. ———

Ταῦρος. Taurus. Nomen montis.

Tauro enim est omnino similis
Saltanti & jactanti posteriores
Pedes in altum; deinde vero cervicem
Jugo subducenti.

Ταυροφάγον. τὸν Διόνυσον. Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ. [5]ἀντὶ τοῦ, ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασι βοῦς ἐδίδοτο. ἢ τὸν [6]ὠμηστήν. ἀφ' οὗ καὶ [7]ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετήνεγκε τὸ ὄνομα [8]Ἀριστοφάνης·

——— ——— Ὅς τις
Ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν, μήτ' ἐχόρευσε,
Μήτε Κρατίνου τοῦ Ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη.

[9]Τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον, οἰομένους, ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς ἔπαθλον, φασὶ ψεύδεσθαι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ Σοφοκλέους ἐκ Τυροῦς· Διονύσου τοῦ Ταυροφάγου. Καὶ ὅτι φίλοινος ἦν· καὶ διὰ τοῦτο ἐπίθετον τοῦ Διονύσου

Ταυροφάγον. Taurivorum. Est epithetum Bacchi. Sophocles ἐν Τυροῖ. [Sic autem dictus est Bacchus, quod illis, qui Dithyrambo vicerant, bos [pro præmio] daretur. Vel [ταυροφάγον hic sensum eundem habet, ac] ὠμηστήν, i. e. crudivorum. Unde etiam ad Cratinum nomen hoc transtulit Aristophanes, [sic inquiens:] *Quisquis generosarum Musarum orgia nec didicit, nec saltavit, neque Cratini Taurivori Bacchicis linguæ sacris initiatus est.* Aristarchum falli dicunt, putantem, taurum illis fuisse præmium. Dictum autem hoc est per allusionem ad illud Sophoclis ἐν Τυροῖ: *Bacchi Taurivori.* Quoniam enim Cra-

1 Ἦ ῥά σε Ταυροπ.——ἀγελαίας] Hæc sunt verba ipsius Sophoclis loco citato.

2 Καὶ ἄλλα πλεῖστα] Inter hæc erat commentarius in *Gorgiam* Platonis, cujus meminit Gellius lib. VI. *Noct. Att.* cap. XIV. Ad hunc enim Taurum commentarius iste referendus videtur: vel saltem ad Taurum Tyrium, Herodis Attici æqualem, cujus mentionem facit Philostratus in *Herode*, pag. 562.

3 Οἴκαδ' ἀταυρ.] Est versus Aristophanis in *Lysistrata*, pag. 850. (546. Ed. Bas. *P.*) sed ubi pro οἴκαδε legitur οἴκοι δὲ, uti etiam hic apud Suidam scribendum est.

4 Πόδας εἰς ὕψος] Metrum versus hujus claudicat, quod integrum restituetur, si scribas, Πόδας εἰς τὸ ὕψος, &c.

5 Ἀντὶ τοῦ] Has duas voculas expunctas mallem. Nihil enim ad rem faciunt.

6 Ὠμηστήν] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Editt. quæ habent, ὠμιστήν, per ι in syllaba secunda.

7 Ἐπὶ τὸν Κρατῖνον] Et hanc lectionem ex MSS. revocavimus. Ante enim minus recte legebatur, ἐπὶ τοῦ Κρατίνου.

8 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 229. (145. Ed. Bas. *P.*)

9 Τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον, οἰομ.] Hinc emendandus & supplendus est Scholiastes Aristophanis, apud quem hodie male sic legitur: Τοὺς περὶ Ἀριστόξενον οἰόμενος, ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς τὸ ἔπαθλον.

αὐτῷ περιτιθέασιν. οἱ δὲ ἐπὶ περιεργότερον τὸν λόγον ἀποδιδόασιν, μητέρα Κρατίνου, ἥτις Βακχεῖα ἐτελέσθη, ἅ εἰσι τοῦ Μοσχοφάγου Διονύσου. ἢ τολμηρόν· ἀπὸ τῶν Βακχῶν.

Ταυρωπόν. τὴν Ἄρτεμιν λέγουσι.

Ταυταγί. παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισιν· Εὖγε μωμᾷ ταυταγί.

Ταῦτα [1] ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών.
Νὴ Δί', αὐτὴ ποῦ 'στι τοίγ' ἡ Δαρδανίς.

Ταῦτα [2] πέρασον, φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν. Κρατῖνος Ὥραις. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων.

Ταῦτα [3] μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι
Νοῦν ἔχοντος, καὶ φρένας, καὶ
Πολλὰ περιπεπλευκότος,
Μετακυλινδεῖν αὐτὸν αἰεὶ
Πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
Μᾶλλον, ἢ γεγραμμένην
Εἰκόν' ἑστάναι, λαβόνθ' ἓν
Σχῆμα.———

ἀντὶ τοῦ, μηδὲν ἀνύοντα. διότι ἀκίνητον τὸ ἐπιγεγραμμένον τῇ εἰκόνι. Περιπεπλευκότος δὲ, ἀντὶ τοῦ, εἰς πάντα τετριμμένου. ὅμοιον τῷ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου·

Οὐ γάρ ποτ' εἴων Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῆ
Χωροῦντα τοῖχον, τῆς δίκης ἀποστερεῖν.

Ταῦτά [4] σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια. ἐπὶ τῶν τὰ τελευταῖα πνεόντων. Πολυκράτης γὰρ ὁ Σάμου τύραννος, Ῥήνειαν ἑλὼν, καὶ ἀναθεὶς τῷ Ἀπόλλωνι αὐτὴν, καὶ ἐν Δήλῳ θεὶς ἀγῶνα κάλλιστον, ἠρώτα πέμψας εἰς Δελφοὺς, πῶς δεῖ καλεῖν τὸν ἀγῶνα, Δήλια, ἢ Πύθια. ὁ δὲ χρησμὸς ἔφη· Ταῦτά σοι καὶ Δήλια καὶ Πύθια· σημαίνων, ὅτι εὐθέως ἀποθανεῖται.

Ταῦτά τοι καὶ θαῤῥῶν αὐτὸς κατά τι ἔθος ἀρχαῖον ἐκέλευσε δι' ἡμέρας τὴν ἱερουργίαν τὴν πελαγμένην δρᾶσαι τῷ Θεῷ. ἀντὶ τοῦ, ἕνεκεν τούτου. καὶ αὖθις· Ταῦτά τοι καὶ τεθνεῶτα ἔθαψεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ταφῇ θαυμαστῇ. ἀντὶ τοῦ, διὰ τοῦτο.

Ταύτῃ. τούτου ἕνεκεν. ἢ οὕτω. Ταύτῃ τοι οὐ πολὺ ὕστερον παρελύθη τῆς ἀρχῆς. καὶ αὖθις· Ταύτῃ τοι οὐκ εὐλαβούμενος εἴποιμι. καὶ αὖθις· Καὶ ἐδόκει ταύτῃ γε τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ Βροῦτος ταύτῃ οὐδὲ ἐπείρασε διαβῆναι· ἑτέραν δέ τινα μακροτέραν περιελθόντες.

Ταυτηΐ. ταύτῃ.

Ταυτηνί. ταύτην.

Ταυτί. ταῦτα.

Ταυτίζομαι. ἰδιοποιοῦμαι.

Ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς. Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν δοκούντων ἐκφοβεῖν.

tinus vini amans erat, ideo Bacchi epithetum ei attribuunt. Alii vero curiosius rei hujus rationem reddunt, dicentes, matrem Cratini sacris Bacchi Moschophagi (q. d. Vitulivori) initiatam fuisse. Vel [Ταυροφάγον, dictum est pro] τολμηρὸν, i. e. audacem: quod a Bacchis sumptum est.

Ταυρωπόν. Taurino vultu præditam. Ita Dianam vocant.

Ταυταγί. [Pro ταῦτα.] Hæc. Apud Aristophanem in *Avibus*: *Recte ista reprehendis.*

Ταῦτα ληρ. *Hæc nugaris, tanquam de sepulcro delapsus. Sane per Jovem. Sed ubinam est tibi Dardanis illa.*

Ταῦτα πρ. *Hæc faciens, dixit aliquis, nihil facies.* Proverbium in eos, qui nihil faciunt.

Ταῦτα μὲν πρ. *Hoc quidem est viri cordati, & prudentis, & multa experti, convertere se semper ad partem feliciorem potius, quam ut pictam imaginem stare, eodem semper habitu servato.* Id est, [stare otiosum, &] nihil proficientem. Imago enim motu caret. Περιπεπλευκότος vero, i. e. In omnibus rebus versati & exercitati. Simile hoc est dicto illi Euripidis in *Alcmene*: *Haud enim unquam sivi Sthenelum feliciori se adjungentem parti, jure suo quenquam privare.*

Ταῦτά σοι καὶ Δ. *Hæc tibi & Pythia & Delia.* De iis, qui postremo labore defunguntur. Polycrates enim Sami tyrannus, Rhenea capta, eaque Apollini consecrata, & pulcherrimo certamine in Delo instituto, Delphos misit, qui consulerent oraculum, quomodo certamen illud esset appellandum, Delia ne, an Pythia. Oraculum vero respondit: *Hæc tibi & Delia & Pythia*: significans, cum propediem moriturum.

Ταῦτά τοι καὶ θαῤῥ. *Ideo fiducia etiam plenus secundum antiquum quendam morem sacrificium statutum Deo fieri jussit.* [Ταῦτα hic dictum est pro διὰ ταῦτα,] propterea, ideo. Et iterum: *Propterea Rex magnifice & splendide eum sepeliri jussit.*

Ταύτῃ. Ideo. Idcirco. *Ideo autem non multo post magistratu motus est.* Et iterum: *Ideo igitur dicere non verebor.* Et iterum: *Brutus vero propterea ne transitum quidem tentavit: sed alia longiore via locum illum circumeuntes*, &c.

Ταυτηΐ. [Attice, pro ταύτῃ.] Huic.

Ταυτηνί. [Attice, pro ταύτην.] Hanc.

Ταυτί. [Attice, pro ταῦτα.] Hæc.

Ταυτίζομαι. Proprium facio. Mihi vendico.

Ταυτὶ λέγ. *Hæc dicens, te mihi terrorem incutere putas.* Dicitur de iis, qui se aliquos terrere putant.

1 Ταῦτα ληρ.] Hæc antea cum præcedenti articulo male cohærebant, quæ non solum suadente sensu, sed etiam auctoritate MStorum Paris. inde separavimus. Sunt autem duo Senarii, qui leguntur apud Aristoph. in *Vespis*, pag. 528. (360. Ed. Bas. *P.*) Inde autem versum posteriorem sic emendabis:

Νὴ τὸν Δί', αὐτὴ ποῦ 'στι σοί γ' ἡ Δαρδανίς.

2 Ταῦτα πέρασον, φάσκ.] Non video, quem sensum ex verbis hisce exsculpere possis. Quare scribendum potius puto,

Ταῦτα πέρασον, φάσκ' ἀνὴρ, οὐδὲν ποιεῖς.

Hanc lectionem in versione expressi.

3 Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρ.] Hæc sunt verba Aristophanis in *Ranis*, pag. 237. (151, 152. Ed. Bas. *P.*)

4 Ταῦτά σοι καὶ Πύθ.] Confer Nostrum supra v. Πύθια: ubi idem proverbium refertur.

Ταυτὶ [1] μὲν εἰκάσμεσθα, κατὰ τὸν Αἰσχύλον,
Τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.
ὁ γὰρ Αἰσχύλος Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν.

Ὧδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος,
Πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν
Εἰπεῖν, ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·

Τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
Ἁλισκόμεσθα. ——————

Καὶ ἡμεῖς οὖν, φησὶν, οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ αὐτῶν γνώμῃ. Τοῖς αὐτῶν πτεροῖς. ἀντὶ τοῦ, ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν.

Ταυτὶ μὲν εἰκ. *Hæc ipsi commenti sumus; &c. secundum Æschylum, Hæc non ab aliis, sed a pennis propriis.* Æschylus enim proverbium hoc vocat Libysticum.

Ut fabula Libystica fert,
Aquilam sagitta arcu emissa ictam,
Dixisse, pennas, quibus instructa erat sagitta, conspicatam:
Hæc non ab aliis; sed nostris pennis Capimur.

Quare, inquit, & nos non ab aliis mala hæc patimur; sed ipsi eorum auctores sumus. *Nostris pennis:* i. e. Ipsi nobis mala hæc creavimus.

Ταυτοέπεια. καὶ ταυτοεπεῖν, ταυτολογεῖν.

Ταυτοέπεια. Ejusdem sermonis iteratio, crebraque repetitio. Et ταυτοεπεῖν. Rem eandem iterare, crebroque repetere.

Ταυτόν. [2] τοῦτο τριχῶς διαιρεῖ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τοπικοῖς. πρὸς δὲ τούτοις τοῖς τρισὶ καὶ τέταρτόν τινα προστίθεται, τὸν κατ' ἀναλογίαν, πορρώτερον ὄντα τῶν τριῶν. οἱ δὲ τρεῖς εἰσιν οὗτοι. Ταυτὸν γὰρ, τὸ μὲν κατ' ἀριθμὸν λέγεται· τὸ δὲ, κατ' εἶδος· τὸ δὲ, τῷ γένει. Ἀριθμῷ ταυτά ἐστιν ἀλλήλοις, ὧν ὀνόματα πλείω· τὸ δὲ πρᾶγμα τὸ ὑπ' αὐτῶν σημαινόμενον, ἕν· οἷά ἐστι τὰ πολυώνυμα. ἀριθμῷ γὰρ ἓν τὸ λώπιον, καὶ ἱμάτιον· ὅτι τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς κατ' ἀριθμόν ἐστι δηλωτικά. κἂν λόγος δὲ, κἂν ὄνομα ταυτὸν σημαίνῃ, ἓν κατ' ἀριθμὸν καὶ τοῦτο. κἂν λόγοι πλείους σημαίνωσι ταυτὸ, καὶ ταῦτα τῷ ἀριθμῷ ταυτά. [3] τῷ γὰρ ἀριθμῷ τοῖς αὐτοῖς εἶναι ἐστὶν, οὐ τοῖς ὀνόμασι σημαντικοῖς. συνελόντι φάναι, κατ' ἀριθμὸν, ὡς τὰ πολυώνυμα, λώπος, ἱμάτιον. Κατ' εἶδος, ὡς Σωκράτης, καὶ Πλάτων. Κατὰ γένος, οἷον, ἄνθρωπος, ἵππος. ζῷα γὰρ ἄμφω. κατ' ἀναλογίαν, ὡς καρδία, καὶ πηγὴ, καὶ μονάς. ὡς γὰρ ἔχει ἡ πηγὴ πρὸς [4] ποτὸν· οὕτω καὶ μονὰς ἐν ἀριθμῷ, καὶ καρδία ἐν ζώῳ. ὄψις [5] ἐν ὀφθαλμοῖς· νοῦς ἐν ψυχῇ. νηνεμία, καὶ γαλήνη, ἡ αὐτή. ὃ γὰρ γαλήνη ἐν θαλάσσῃ, τοῦτο νηνεμία ἐν ἀέρι. ἡσυχία γὰρ ἄμφω.

Ταυτόν. Idem. Aristoteles in *Topicis* hoc trifariam dividit. His vero tribus modis quartum etiam addit, qui secundum analogiam, sive similitudinem, dicitur: qui remotior est cæteris. Tres autem modi sunt isti. Idem quid est, vel numero, vel specie, vel genere. Numero eadem sunt inter se, quorum nomina plura sunt; res vero, quæ ab illis significatur, eadem: qualia sunt ea, quæ plura nomina habent. Numero enim idem est λώπιον, & ἱμάτιον. Utrumque enim nomen unam & eandem numero vestem significat. Sive autem oratio, sive nomen idem significet; & hoc numero Idem est. Sive plures orationes idem significent; hæc quoque numero sunt eadem. Numero enim iisdem esse licet, sive nomina, sive orationes idem significent. Et, ut breviter dicam, numero eadem dicuntur polyonyma, sive, quæ plura nomina habent: ut, vestis; quam Græci λῶπος & ἱμάτιον vocant. Specie [eadem sunt,] ut, Socrates & Plato. Genere, ut homo, equus. Utrumque enim est animal. Secundum similitudinem, ut cor, fons, & unitas. Ut enim se habet fons ad fluvium; sic etiam unitas in numero, & cor in animali. [Pariter,] visus in oculis, & mens in anima, [similitudinem quandam inter se habent, & eatenus sunt eadem. Sic etiam,] νηνεμία & γαλήνη, (quorum illud tranquillitatem aeris; hoc vero tranquillitatem maris significat) idem sunt. Quod enim est γαλήνη in mari; hoc νηνεμία est in aere. Utrumque enim tranquillitatem significat.

Ταυτὸν πέπονθα τῷ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγοῦμενος. Ὅτι μὲν οὐχ ἑκόντες, (ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὡς ἄκοντες) τὸν καλόν τε καὶ ἀγαθὸν πρὸς ὀλίγον ἡμῶν ἐπετρέψαμεν χωρισθῆναι, τεκμαίρῃ δή που θεν. ἴσως δ' ἂν μοι καὶ σοὶ γένοιτο, καὶ αὐτῷ δὲ πρὸς παραμυθίαν μικρὸν, εἰ σοῦ μὲν ἐκεῖνος, ἡμεῖς δὲ δι' ἐκείνου σοῦ τύχωμεν. [6] ἔστι δέ μοι τούτων οὐδὲν ὑπὲρ αὐτοῦ πλέον πρὸς σὲ καθήκει λέγειν. οἶσθα δή που θεν. εἰ γὰρ ἐγώ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας, Τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγοῦμενος.

Ταυτὸν πέπονθ. *Idem accidit mihi, quod proverbio dicitur: Tuum somnium tibi narro. Quod autem non ultro (non enim audeo dicere, inviti) bonum & egregium illum virum a nobis parumper discedere permiserimus, conjicis utique. Fortassis autem & mihi & tibi, quinetiam ipsi parvum aliquod solatium fuerit, si ille quidem te, nos vero per illum te potiamur. Nihil vero præterea de eo tibi dicere me decet. Nosti nimirum ipse. Si enim eum tibi nunc indicem, id mihi evenerit, quod proverbio dicitur: Tuum tibi narro somnium.* Port.

1 Ταυτὶ μ. εἰκάσμ.] Portus ad hunc locum: *Senarii sunt, quorum auctor incertus.* At sunt Aristophanis *Avibus*, pag. 579. Confer Nostrum supra, v. Οὐχ ὑπ' ἄλλων; & Gatak. in *Miscellan.* pag. 538, 539.

2 Ταυτόν. τοῦτο τριχῶς διαιρεῖ Ἀριστ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sumpta sunt ex Alexandro Aphrod. in lib. 1. *Topic.* Aristot. pag. 32.

3 Τῷ γὰρ ἀριθμῷ τοῖς αὐτ. εἶναι ἐσ. οὐ τ. ὀν. σημ.] Locus hic apud Alexandrum Aphrodisiensem sic legitur, τῷ γὰρ ἀριθμῷ τοῖς αὐτοῖς εἶναί ἐστι τούτοις τοῖς ὀνόμασιν ἢ λόγοις εἶναι σημαντικοῖς. Sed neutra lectio sanum sensum habet.

4 Πρὸς ποτόν] Alex. Aphrod. recte, πρὸς ποταμόν.

5 Ὄψις ἐν ὀφθαλμοῖς, νοῦς ἐν ψυχῇ] Alex. Aphrod. plenius: Πάλιν ὄψις καὶ νοῦς κατ' ἀναλογίαν ταυτά, τῷ, ὃν λόγον ἔχει ὄψις ἐν ὀφθαλμοῖς, τοῦτον ἔχειν νοῦν ἐν ψυχῇ. Hinc Suidam supplere potes.

6 Ἔστι δὲ μ.] Et sensus & constructionis gratia scribendum est, ἔτι δὲ, &c.

Ταυτὸν[1] ἐποίησε τοῖς θηρῶσι τὰς ἐγχέλυς· οἱ τῷ θείῳ τῆς κράδης προσχρώμενοι, καὶ τὸν βόρβορον ἀναταράξαντες, τῆς θήρας τυγχάνουσι. κἀκεῖνος συγχεῖ τὰ δημόσια, καὶ ἀναφυρᾷ, βουλόμενος τούς τε ἀδελφοὺς καὶ τοὺς προεστηκότας εἰς ταυτὸ συμβαλεῖν.

Ταυτότης. ἡ ὁμοιότης. Πισίδης·

Τῇ ταυτότητι συγχυθεὶς τῶν δακρύων.
Καὶ τὴν χαρὰν γὰρ πολλάκις χαρὰ τρέφει·
Καὶ δάκρυσίν τις ἐξεγείρει δάκρυα.

Ταυτότητος. ἀπαραλλάκτου φύσεως.

Ταφήϊον.[2] ἐντάφιον.

Τάφιος. ἐθνικόν. ὁ λῃστής.

Τάφος. καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον. καὶ τὸ περίδειπνον. [3]Ὅμηρος·

—— Τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

οὐ τὸν τύμβον.

Ταφόσιρις.[4] ὄνομα κύριον.

Ταφρεῦσαι. διορύξαι. περισκάψαι.

Τάφρος. τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα. καὶ τάφρη, παρ' Ἡροδότῳ, θηλυκόν. Ὀρύξαντες τάφρην εὐρείην, ἐπέτειναν ξύλα ἀσθενέα ἐπ' αὐτῆς.

Τάχα. ἴσως. ἢ ταχέως. ἢ τυχόν.

Ταχεινός. ὁ ὀξύς. ὁ ταχύς.

Τάχιον. Ταχὺ, ἀντὶ τοῦ ταχέως. ἔστι παρὰ πολλοῖς τῶν παλαιῶν. παρ' Ὁμήρῳ δὲ τάχιστα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. καὶ,

—— Λῦσαν[5] δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.

ἀντὶ τοῦ, αἰψηρῶς, ταχέως.

Ταχυβάμονας[6] ὅρκους. Ἀρίσταρχος κατ' ἀντίφρασιν ἀκούει, ἀντὶ τοῦ βραδεῖς. βέλτιον δὲ τοὺς ἐν [7]ἑτέρῳ τινὶ γινομένους νοεῖν. ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες. ὅθεν καὶ παροιμία· Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.

Ταχυβούλοις.[8] ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβαλλομένοις. προπετέσιν. ἀπερισκέπτοις. κωμῳδοῦνται δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ὡς τοιοῦτοι, καὶ ὅτι ταχέως μετανοοῦσιν ἐν οἷς βουλεύονται.

Ταχυναυτεῖ. ταχέως πλεῖ. [9]Αὗται αἱ ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι, καὶ ταχυναυτοῦσαι.

Ταχύς.

Ταχὺς[10] δ', ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς,
Ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα φρενός.

Οὗ πόρον οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, ἄπορον λέγει. σκώπτειν δὲ διὰ τούτων βούλεται τὸν Σωκράτην, ὡς χλευαζό-

Ταυτὸν ἐποίησε τ. *Idem fecit, quod illi, qui venantur anguillas: qui foliis ficus utentes, & lutum turbantes, prædæ fiunt compotes. Et ille Rempub. confundit & perturbat, fratres & Magistratus inter se committere volens.*

Ταυτότης. Identitas: [si barbare sic loqui liceat.] Similitudo. Pisides: *Similitudine lacrymarum confusus. Etenim lætitiam sæpe lætitia nutrit, & lacrymis aliquis excitat lacrymas.*

Ταυτότητος. [Rei, quæ semper eadem permanet.] Naturæ immutabilis.

Ταφήϊον. Sepulcrale. Ad sepulturam pertinens.

Τάφιος. Taphius. Gentile nomen. Latro. Prædo.

Τάφος. [Non solum sepulcrum ita vocatur, sed] & signum aliquod apud aruspices, [quod in extis cernitur.] Item, epulum funebre. Homerus: *Epulum funebre Hectoris equorum domitoris.* Non [enim Poeta per τάφον eo loco intelligit] sepulcrum.

Ταφόσιρις. Taphosiris. Nomen proprium.

Ταφρεῦσαι. Perfodere. Ducere fossas.

Τάφρος. Fossa murum cingens. Et τάφρη apud Herodotum legitur fœminino genere. *Cum autem fossam latam fodissent, infirma ligna super ipsam extenderunt.*

Τάχα. Fortasse. Vel, celeriter. Vel, casu.

Ταχεινός. Citus. Celer. Velox.

Τάχιον. Citius. [Et] ταχὺ, pro ταχέως, cito, celeriter. Apud multos veterum legitur. Apud Homerum vero τάχιστα [reperitur,] pro ταχέως, celeriter. Et, *Dimiserunt vero concionem celerem.* Pro, celeriter.

Ταχυβάμονας ὅρκους. Cito transiens jusjurandum. Aristarchus per antiphrasin intelligi putat jusjurandum tardum. Sed præstat accipere pro jurejurando amantium. Illis enim perjurium non nocere creditur. Unde etiam proverbium: *Jusjurandum amantium pœnæ non est obnoxium.*

Ταχυβούλοις. Celeriter consilia mutantibus. Temerariis. Inconsideratis. Athenienses enim a Comicis perstringuntur ut tales, & quos cito consiliorum pœniteat.

Ταχυναυτεῖ. Celeriter navigat. *Istæ triremes sacræ & publicæ, quæ utilitate & necessitate Reip. exigente peregre mittuntur, & mare celeriter emetiuntur.*

Ταχύς. Citus. Celer. Velox. [Aristophanes:] *Celeriter vero, cum in difficultatem aliquam incideris, ad aliud commentum transili.* Ἄπορον vocat id, ex quo se aliquis expedire non potest. Per hæc autem Socratem deridet, ut qui in disputationibus cavillaretur,

1 Ταυτὸν ἐποίησε τοῖς θηρ.] Confer Nostrum supra v. Ἐγχέλεις.
2 Ταφήϊον] Homerus Odyss. Β. 99.
3 Ὅμηρος] Il. Ω. v. ult.
4 Ταφόσιρις] Est nomen urbis, de qua vide Stephanum Byzantium.
5 Λῦσαν δ' ἀγ.] Homer. Il. Τ. v. 276.
6 Ταχυβάμονας ὅρκ.] Confer Nostrum supra v. Ἀφροδίσιος ὅρκος.
7 Ἐν ἑτέρῳ] Scribendum esse ἐν ἔρωτι, ut habet Hesychius, & alii jam ante monuerunt.
8 Ταχυβούλοις. ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 401. (286. Ed. Bas. P.)
9 Αὗται αἱ ἱεραὶ τρ.] Illustrationem loci hujus pete ex ipso Suida v. Πάραλος, ubi hæc ipsa verba leguntur.
10 Ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπ.] Hæc sunt verba Aristoph. *Nubibus,* pag. 167. (98. Ed. Bas. P.) Vide ibi Scholiastam.

μένον ἐν ταῖς συζητήσεσι, καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ τῆς στενοχωρείας. διδάσκει δὲ αὐτὸν, ὅτι, ἐὰν ἀπορήσῃς εἴς τι, ταχέως ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα. ὁ δὲ ὑποτιθέμενος ἄλλῳ, δηλονότι αὐτὸς ἐν πείρᾳ γενόμενος τούτων ὅσα λέγει, ὑποτίθεται.

& ab adverfariis ad anguftias redactus ad aliam quæftionem tranfiliret. Docet autem ipfum, ut, fi aqua ipfi hæreat, celeriter ad aliud commentum tranfiliat. Qui autem alteri aliquid præcipit, ea nimirum, quæ ipfe expertus eft, ei præcipere cenfetur.

Ταινάρειον κακόν. τὸ μέγα, καὶ παρανομούμενον[1] εἰς ἱκέτας. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι καταφυγόντας τοὺς Εἵλωτας εἰς Ταίναρον ἀπέκτειναν. καὶ Ταιναρείτης, ὁ πολίτης.

Ταινάρειον κακόν. Tænarium malum. Id eft, magnum, & quo fupplices violantur. Lacedæmonii enim Helotas, qui in Tænarum confugerant, interfecerunt. Et Tænarites, civis Tænari.

Ταίναρον.[2] ἀκρωτήριον Λακωνικῆς, ἐν ᾧ στόμιον ἦν κατάγον εἰς ᾅδου. ἔνθα καὶ Ποσειδῶνος ἱερὸν Ἀσφαλίου. ἐκεῖσε δὲ τοὺς Εἵλωτας ἱκέτας καθεσθέντας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος, οὐδὲν δείσαντες ἀνεῖλον οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκουν ἐναγεῖς εἶναι. Ἀριστοφάνης·

Αὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὑπὶ Ταινάρου Θεὸς,
Σείσας, ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.

Ταίναρον. Tænarum. Laconiæ promontorium, in quo erat oftium, per quod ad Inferos defcendebatur. Illic etiam erat Neptuni Afphalii templum; in quo Lacedæmonii Helotas fupplices fedentes nihil veriti interfecerunt, & eam ob caufam piaculo fe obftrinxiffe vifi funt. Ariftophanes: *Et Neptunus, Tænari Deus, concuffa terra omnes ædium ruina opprimat.*

Ταινίαι.[3] ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων, τὰ πεζίτια, στέμματα, στεφάνη, ζώνη. ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια. καὶ ταινίδιον, τὸ στέμμα. Αἰλιανός· Ὁ δὲ ἐκρυέντος τοῦ αἵματος περιτραπεὶς ἐνταφιον ἑαυτῷ τρόπον τινὰ τὸ δυστυχὲς ταινίδιον ἐπήγετο. περὶ Μαξίμου λέγει τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ, τοῦ ἀποσπάσαντος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἀννίβου τὸ στέμμα.

Ταινίαι. Cum de hominibus dicitur, fignificat fafcias, diademata, coronas, zonas. Cum vero de lignis, idem quod κυμάτια. Et ταινίδιον, parva fafcia, corona. Ælianus: *Ille vero fanguine profluente collapfus, fepulcrale quodammodo ornamentum, infelicem illam coronam fibi impofuit.* De Maximo Romanorum Imperatore loquitur, qui coronam ab Annibalis capite detraxerat.

Ταινίαι. λίνα εἰς λεπτὰ διακεκομμένα. Αἰλιανός·[4] Τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδήσει ταινίαις. ἢ, διάδημα ἱματίου.

Ταινίαι. Tæniæ. Fafciæ. Lintea in minuta fruftra diffecta. Ælianus: *Ventrem & thoracem totum circumligabit fafciis.* Ταινία & vinculum veftis fignificat.

Ταινία.[5] Ὁ δὲ Μίλων ὁ παγκρατιαστὴς περιεδεῖτο τῷ μετώπῳ χορδὴν, καθάπερ ταινίαν, ἢ στέφανον· κατέχων δὲ ἐντὸς τῶν χειλέων τὸ ἆσθμα, καὶ ἐμπιπλὰς αἵματος τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας, διεῤῥήγνυεν ὑπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τὴν χορδὴν, καθάπερ πάπυρον. καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ μὲν εἰς τὸν ἀγκῶνα ἐκ τοῦ ὤμου παρ' αὐτὴν καθίει τὴν πλευράν· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινεν ἐς εὐθὺ τῶν δακτύλων, τὸν μὲν ἀντίχειρα ἀντιστρέφων εἰς τὸ ἄνω, τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις ἐπικειμένων κατὰ στοῖχον. τὸν ἐλάχιστον οὖν τῶν δακτύλων κάτω γινόμενον οὐκ ἀπεκίνησεν ἄν τις βιαζόμενος. ἀπέθανε δὲ οὕτος ἐπιτυχὼν ξύλῳ ξηρῷ, σφῆνας ἔχοντι διϊστῶντας αὐτό· ὁ δὲ ὑπὸ

Ταινία. Fafcia. Vinculum. Tænia. *Milo pancratiaftes frontem nervo tanquam fafcia vel corona incingebat: continens deinde intra labia fpiritum, cum venæ capitis fanguine plurimo intumuiffent, venarum robore nervum tanquam papyrum rumpebat. Ac ubi porrecta dextera cubitum lateri admoviffet, erectoque pollice reliquos digitos junctim intendiffet, nemo erat qui minimum ullo nifu a cæteris abjungere poffet. Idem morte tali periiffe fertur. Confpicatus truncum aridum, cuneis immiffis hiantem, robore fretus manibus fuis eum dividere conatus eft. Verum excidentibus cuneis a ligno retentus, luporum præda fuit.*

φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὡς διαῤῥήξων. ὀλισθαίνουσί τε οἱ σφῆνες· κἀκεῖνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου, λύκων ἐγένετο εὕρημα.

Ταινιοῦντος. στεφανοῦντος. Προσιόντες δὲ αὐτῷ ἐταινίαζον οἱ στρατιῶται, καὶ ἀνέδουν.

Ταινιοῦντος. Fafcia cingentis. Coronantis. *Milites vero accedentes caput eius diademate cinxerunt.*

Τέγεα. πόλις. καὶ Τεγεάτης, ὁ ἀπ' αὐτῆς.

Τέγεα. Tegea. Urbs. Et Tegeates, ejus civis.

Τέγγε. βρέχε.

Οἴνῳ[6] πνεύμονα τέγγε·
Φίλης δ' ἀπέχου Κυθερείης.

Τέγγε. Riga. Madefac. *Vino riga pulmones: fed a blanda abftine Venere.*

Τέγγεσθαι. εἴκειν. ἐνδιδόναι. καὶ τέγγει. βρέχει, μαλάττει. ἐν[7] Ἐπιγράμμασι·

Τέγγεσθαι. [Rigari. Emolliri.] Cedere. Remittere. Et τέγγει, rigat, humectat, emollit.

1 Εἰς ἱκέτας] An potius εἰς οἰκέτας, ut legitur in Vaticana Proverbiorum Appendice? Sic videtur. Εἵλωτες enim, de quibus hic agitur, fervi erant. Vide tamen articulum fequentem, ubi itidem ἱκέτας legitur.

2 Ταίναρον. ἀκρωτήριον Λακ.] Ex Scholiafta Ariftophanis ad *Acharnenf.* pag. 395.

3 Ταινίαι. ἐπὶ μὲν ἀνθρ.] Eadem leguntur fupra v. Πεζίτια.

4 Τὴν νηδὺν καὶ τ.] Confer Noftrum v. Ἀναδεῖσθαι, v. Καταδήσει, & v. Στάγματα.

5 Ὁ δὲ *Μίλων ὁ παγκρατιαστὴς περιεδ.*] Hæc, & quæ fequuntur ufque ad finem articuli, funt verba Paufaniæ in *Eliac. Pofter.* pag. 369, 370. eademque leguntur fupra v. Μίλων.

6 Οἴνῳ πνεύμονα τ.] Ex Anacreonte, ut puto.

7 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. XX. ut Portus etiam obfervaverat.

Νῆά σοι, ὦ πόντου βασιλεῦ, καὶ κοίρανε γαίης,
'Αντίθεμαι Κράντος μηκέτι τεγγομένην.

Τέγξω. βρέξω.

Τεγεᾶται. ὄνομα ἔθνους. καὶ θηλυκῶς, Τεγέα, ὄνομα πόλεως.

Τέγος. στέγη ἢ ὑπερῷον. δωμάτιον. οἰκία περίγειος.

Τεγχάρων [1].
Δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεγχάρων δὲ παύεται.
ἐν τῷ 'Αράβιος ἄγγελος.

Τεήν. τὴν σήν. Τεὴν διφῶσα καλιήν.

Τεΐν. σοί, Δωρικῶς. ἐν 'Επιγράμματι·
Νικήσας ἀνέθηκε τεῒν περικαλλὲς ἄγαλμα.

Τεθέντων. ἀντὶ τοῦ, ληφθέντων, ὡμολογηθέντων, συγχωρηθέντων. Φησὶ γὰρ 'Αριστοτέλης· Συλλογισμός ἐστι λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν.

Τεθεωρημένη. ζητητικὴ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως. [2] 'Ο μὲν οὖν 'Αρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος, νωθρὸς τὴν φύσιν καὶ χασμώδης, ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τεθεωρημένος, εἰπὼν, τὴν Γεωμετρίαν αὐτοῦ χάσκοντος εἰς τὸ στόμα ἐμπτῆναι.

Τεθεικότες. [3] ἀποβαλόντες. [4] 'Ιώσηπος· Οἱ δὲ πρὸς τὸ ἔργον διῃρημένοι, τὰ πολλὰ τεθεικότες τῶν ὅπλων.

Τεθηγμένον. ἠκονημένον.

Τεθηλότα. θάλλοντα. 'Εστεφανωμένοι, κλῶνάς τε δάφνης τεθηλότας σείοντες.

Τεθηλυμμένων, καὶ ἐκτεθηλυμμένων.

Τέθηπα. καταπέπληγμαι. θαυμάζω.

Τεθηπότες. ἐπτοημένοι. δειλιάσαντες.

Τέθμια. [5] νόμος. καὶ τέθμια, νόμιμα.

Τέθνασο. προστακτικόν.

Τεθνεῶτα. καὶ τεθνειώτων, ἀποθανόντων. Τεθνεώτων δὲ πολλῶν, καὶ σαλευόντων ὑπὲρ τοῦ ζῆν ἐπὶ λεπταῖς ἐλπίσι. καὶ κλίνεται τεθνειὼς, τεθνειῶτος.

Τεθνία. [6] γαστριμαργία πολλή.

Τεθνήσῃ. διὰ τοῦ σ οἱ 'Αττικοί. Οἴμ', [7] ὡς τεθνήσῃ.

Τεθολωμένος. [8] καὶ ἐπὶ χαρᾶς. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις·
Γελῶντα, καὶ χαίροντα, καὶ τεθολωμένον.
'Επὶ λύπης.
'Υπὸ τῆς ἀνίας ἀπεθολοῦθ' ἡ καρδία.

Τέθεια. ἄγρια καὶ ἄγονα φυτά.

Τέθριππον. ἐκ τεσσάρων ἵππων ἅρμα.

Τεθυκώς. εὐχαριστήσας. ἢ θυσιάσας.

In Epigrammate: *Navem tibi, Rex maris, & Princeps terræ, Crantus dedico, quæ [aquis marinis] non amplius madeſit.*

Τέγξω. Rigabo.

Τεγεᾶται. Tegeſtæi. Nomen gentis. Et fœminino genere, Tegeſta, nomen urbis.

Τέγος. Tectum. Vel cubiculum in ſuperiore domus parte. Domus parva & humilis. Cella.

Τεγχάρων. [Corrupte, pro τεττάρων, quatuor.] *Drachma data canit: quatuor vero datis tacet.* Vide in v. 'Αράβιος ἄγγελος.

Τεήν. [Ionice pro] τὴν σήν. Tuam. *Tuum quærens nidum.*

Τεΐν. Dorice, pro σοί. Tibi. In Epigrammate: *Victor dedicavit tibi pulcherrimum ſimulacrum.*

Τεθέντων. Poſitis. Pro, ſumptis, conceſſis. Dicit enim Ariſtoteles: *Syllogiſmus eſt oratio, in qua poſitis quibuſdam,* &c. Id eſt, conceſſis.

Τεθεωρημένη. Contemplationi addicta. Veræ cognitionis ſtudioſa. *Arceſilaus Philoſophus, natura quidem tardus & oſcitabundus, artis vero Geometricæ contemplationi addictus, dixit, Geometriam ſibi oſcitanti in os involaſſe.*

Τεθεικότες. Qui depoſuerunt. Qui amiſerunt. Joſephus: *Illi vero in opere diſtributi, armis pleriſque depoſitis,* &c.

Τεθηγμένον. Acutum.

Τεθηλότα. Florentem. *Coronati, ramoſque lauri florentes quatientes.*

Τεθηλυμμένων, & ἐκτεθηλ. Effœminatorum.

Τέθηπα. Obſtupeſco. Miror. Admiror.

Τεθηπότες. Obſtupeſcentes. Metu perculſi.

Τέθμια. Leges. Et τέθμια. Inſtituta.

Τέθνασο. Imperativus. Morere.

Τεθνεῶτα. Mortuum. Et τεθνειώτων. Mortuorum. *Multis vero mortuis, & [reliquis] inter tenuem ſpem vitæ & metum mortis fluctuantibus.* Declinatur autem τεθνειὼς, ῶτος.

Τεθνία. Liguritio. Helluatio.

Τεθνήσῃ. Morieris. Attici per σ verbum hoc efferunt. *Hei mihi, ut morieris.*

Τεθολωμένος. Perturbatus. Confuſus. Etiam de gaudio dicitur. Pherecrates *Myrmecanthropis: Ridentem, & confuſum.* Item, de triſtitia & dolore. *Dolore cor ejus turbabatur.*

Τέθεια. Agreſtes & ſteriles plantæ.

Τέθριππον. Quadrigæ.

Τεθυκώς. Qui gratias egit. Vel, qui ſacrificium fecit.

1 Τεγχάρων] Male, pro τεττάρων. Vide ſupra v. Δραχμῆς.

2 'Ο μὲν οὖν 'Αρκεσίλ.] Hæc ſunt verba Laertii in *Arceſilao,* lib. IV. num. XXXII. eademque leguntur ſupra v. Θεώρημα: ut Pearſonius quoque obſervaverat.

3 'Αποβαλόντες] Interpretatio hæc, ſaltem in ſubjuncto loco Joſephi, voci τεθεικότες minime convenit.

4 'Ιώσηπος] Lib. VI. *de Bello Jud.* cap. IX. pag. 909.

5 Νόμος] Potius, νόμοι.

6 Τεθνία] Male, pro τενθεία. Vide infra h. v.

7 Οἴμ', ὡς τεθν.] Ariſtophanes *Acharnenſ.* pag. 399. (285. Ed. Baſ. *P.*) ubi legitur τεθνήσει, quod magis Atticum eſt.

8 Τεθολωμένος. καὶ ἐπὶ χαρ.] Eadem totidem verbis leguntur apud Auctorem Etymologici.

Τεθυμένος.[1] ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος. ἢ [2]κεκακωμένος.

Τεθυωμένοι. τεθυμιαμένοι. εὐώδεις.

Τέκεα. τέκνα. καὶ τεκόντες, οἱ γεννήτορες.

——————— Τοῖς[3] τεκοῦσι γὰρ
Οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.

τουτέστιν, ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγείσθω πόνον εἶναι τὸν κάματον.

Τεκμαιρόμενος. στοχαζόμενος. [4]Ψευδῆ τεκμαιρόμενος ἀληθέσι, καὶ οὐ γενησόμενα εἰκάζων γενησομένοις.

Τεκμήριον. ἀληθινὸν σημεῖον. ἢ τὸ ἄλυτον. καὶ [5]τεκμηριώδης ἀπόδειξις λέγεται, τὸ ἐκ τοῦ καπνοῦ τὸ πῦρ εὑρεῖν καὶ κατανοῆσαι. καὶ ἂν μὲν πάντως ἕπηται τῷ αἰτιατῷ τὸ αἴτιον, τεκμήριον τοῦτο λέγεται. ἂν δὲ μὴ πάντως ἕπηται, σημεῖον ἂν λέγοιτο, τεκμήριον δὲ οὐκ ἔτι· διότι μηδὲ ἄλυτόν ἐστιν. οἷον, ὡς τὸ, ὠχρά ἐστιν, ἐπειδὴ τέτοκε. Καὶ αὖθις· Ὅτι[6] δὲ δαίμων τὴν ἀνθρωπόμορφος ἡ Θεοδώρα, τεκμηριώσαιτο ἄν τις τῷ μεγέθει σταθμώμενος, ὧν ἐς τοὺς ἀνθρώπους κακῶν ἔδρασεν. ἐν γὰρ τῷ ὑπερβάλλοντι τῶν πεπραγμένων, καὶ ἡ τοῦ δεδρακότος δύναμις εὔδηλος γίνεται. Καὶ αὖθις φησὶ Δαμάσκιος· [7]Ὅρους δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμήρια τῶν θείων [8]ἀφωρισμένων στοιχείων, πρὸς τὴν ἀνθρωπείαν διάκρισιν· τῆς μὲν φιλοπονίας τὸ ἀνύσιμον ὑπὲρ πάντα λόγον· τῆς δὲ εὐσυνέτου γνώμης τὸ ἐξιστάμενον τῆς ἐμφανοῦς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθίας. τοῦ δὲ ἔρωτος αὐτοῦ τὸ [9]παρηρεθισμένον εἰς τὴν τοῦ νοητοῦ κάλλους ἀπόλαυσιν. † Ὁ δὲ κατέδεισεν, ἐπειδὴ ἔγνω τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ, καὶ ὅτι τοῖς ἔργοις τὰς ἀπειλὰς ἐτεκμηρίου.

Τέκμησσα. ὄνομα κύριον. ἡ τοῦ Αἴαντος γυνή. καὶ ὄνομα πόλεως. καὶ Τεκμισσεύς, ὁ πολίτης.

Τέκμωρ. τέλος. μόρος. θάνατος.

Τέκος. τέκνον.

Τεκταινόμενος. κατασκευάζων.

Τεκτήνατο. κατεσκεύασε.

Τέκτων. κοινὸς τεχνίτης. ὁ λαοξόος. καὶ ὁ τῶν ξύλων εἰδήμων.

Τελαμών. ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους, καὶ τῆς ἀσπίδος. Ἰάμβλιχος· Περιβαλὼν δὲ περὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ τελαμῶνας, προσέδησε τῇ κλίνῃ. Καὶ ἡ εἰς λεπτὰ κατακεκομμένη ὀθόνη. [10]Ἡρόδοτος· Οἱ δὲ Πέρσαι περὶ πλείστου ἐποιήσαντο, σμύρνῃσί τε ἰώμενοι τὰ ἕλκεα, καὶ σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες.

Τελαμώνιος. ὁ Αἴας.

Τεθυμένος. Igne ustus. Incensus. [A τύφω.] [At τετυμμένος,] verberatus. [A τύπτω.]

Τεθυωμένοι. Suffiti. Fumigati. Odorati.

Τέκεα. Liberi. Filii. Et τεκόντες, genitores, parentes. *Pro parentibus enim si quis laborem & molestiam sustineat, laboris meminisse non oportet.* Vel, cum quis pro parentibus laborem sustinet, ne putet laborem illum esse molestum.

Τεκμαιρόμενος. Conjiciens. *Falsa conjiciens ex veris; & non futura ex futuris colligens.*

Τεκμήριον. Signum verum. Vel, irrefutabile. Et demonstratio per τεκμήριον dicitur, cum ex fumo ignis adesse colligitur. Et si quidem causa necessario sequatur causatum, tunc signum id dicetur τεκμήριον. Si vero non necessario sequatur; signum aliquod dicetur σημεῖον, non vero τεκμήριον: quia non est irrefutabile. Ut, Pallida est, quia peperit. Et iterum: *Theodoram autem* [*non fuisse hominem, sed*] *Furiam quandam sub humana specie, ex magnitudine malorum, quibus homines affecit, facile quis conjiciat. Ex atrocitate enim facinorum vis auctoris palam fit.* Et Damascius: *Fines vero constituebat & signa a divinis separata elementis, ad humanarum rerum discretionem: industriam nimirum, quæ supra quam dici potest ad res quasvis efficiendas valet. Mentis porro prudentiam, a manifesto & consueto vulgi more remotam. Amoris denique impetum, quo fertur ad fruendam pulchritudinem rerum, quæ in intellectu versantur.* † *Ille vero pertimuit, postquam impetum ejus cognovit, & quod minas ex factis æstimaret.*

Τέκμησσα. Tecmessa. Nomen proprium. Ajacis uxor. Et [Τέκμισσα, Tecmissa,] nomen urbis, cujus civis dicitur Tecmissensis.

Τέκμωρ. Finis. Mors. Letum.

Τέκος. Filius.

Τεκταινόμενος. Fabricans. Conficiens.

Τεκτήνατο. Fabricavit. Fecit.

Τέκτων. Quivis faber, vel artifex. Lapicida. Item, faber lignarius.

Τελαμών. Lorum ensis, & scuti. Jamblichus: *Cum autem loris manus ejus constrinxisset, eum lecto alligavit.* Item, lintea fascia, sive linteum, in minuta frusta dissectum, [quo vulnera obligantur.] Herodotus: *Persæ vero operæ pretium se facturos putarunt,* [*si hunc servarent,*] *ulcera ejus curantes myrrha, & fasciis byssinis obligantes.*

Τελαμώνιος Αἴας. Ajax Telamonius: id est, Telamonis filius.

1 Τεθυμένος] Scribendum est τεθυμμένος, per duplex μ. a τύφω.

2 Ἢ κεκακωμένος] Hæc interpretatio pertinet ad τετυμμένος, quod est a τύπτω.

3 Τοῖς τεκοῦσι γ.] Hæc sunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 289. ut Portus monuit.

4 Ψευδῆ τεκμαιρ.] Fragmentum hoc legitur apud Dionys. Halicarnass. lib. VIII. pag. 527.

5 Τεκμηριώδης ἀπόδειξις λέγ.————ἐπειδὴ τέτοκε] Hæc sunt verba Philoponi in librum 1. Aristot. *de Anima*, A. 7. b. eademque leguntur supra v. Ἀπόδειξις. Cæterum, pro τεκμηρίωσις ἀπόδειξις, ut priores Editt. habent, τεκμηριώδης ἀπόδειξις reposuimus; non solum suadente sensu, sed etiam auctoritate Philoponi, & MSti Paris. A.

6 Ὅτι δὲ δαίμων——εὔδηλος γίνεται] Fragmentum hoc excerptum est ex Procopii *Histor. Arc.* cap. XVIII. sed ubi de Justiniano Imperatore, non vero Theodora, verba fiunt. Quare compilatorem aliud egisse oportet, cum ista excerperet.

7 Ὅρους δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμ.] Hæc deprompta sunt ex Damascii Vita Isidori Philosophi, ut monuimus etiam supra v. Ὅροι, ubi idem fragmentum legitur.

8 Ἀφωρισμένων] Scribe, ἀφωρισμένα, ut legitur supra v. Ὅροι.

9 Παρηρεθισμένον] MS. A. περιεθισμένον.

10 Ἡρόδοτος] Lib. VII. cap. CLXXXI. ubi de Asonide quodam verba fiunt: ut me monuit amicissimus Vassius, Collegii Reginalis hic apud Cantabrigienses Socius.

Τελέας [1] ἐρεῖ ταδί· [2] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· Ἄνθρωπος ἀστάθμητος, πετόμενος, ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν αὐτῷ μένων. διαβάλλει τὸν Τελέαν, ὡς πλανήτην. ἀντὶ τοῦ, περὶ τῶν πετομένων ἐὰν ἐρωτήσῃς. ἦν δὲ ὁ Τελέας σκωπτικὸς ἄνθρωπος, καὶ εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους. πρὸς γὰρ τῇ κιναιδείᾳ, καὶ ἐπὶ δειλίᾳ καὶ ὀψοφαγίᾳ καὶ νοσφισμῷ καὶ πονηρίᾳ διεβάλλετο. καὶ Πλάτων ἐν Σύρφακι περὶ τοῦ Τελέου φησί· Νοεῖ [3] μὲν ἕτερα, ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ φθέγγεται. ἢ ὅτι τελέας ὄρνεον. τοὺς πετομένους ὄρνεις οὗτος ὁ Τελέας, Ἀριστοφάνης φησὶν, ἐρεῖ.

Τελέθει. γίνεται. καὶ τελέθουσι, γίνονται, θάλλουσι.

Τελενικῆσαι. [4] ἐν Σερίφοις, τὸ κενῶσαι. ἀπὸ Τελενίκου τινὸς, ὡς τὸ εἰκὸς πένητος παντελῶς. καὶ λέγεταί τις Τελενίκειος ἠχώ. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κενῶν ἀγγείων.

Τελεῦντα. [5] τεταγμένα.

Τελεώτερον. τὸ τέλειον.

Τελεθῆναι. [6] τὸ ἀναλωθῆναι. οὕτως Ἀντιφῶν.

Τελέσιλλα, ποιήτρια. ἐπὶ [7] στήλης μὲν τὰ βιβλία ἀπέῤῥιπτο, κράνος δὲ τῇ κεφαλῇ περιέθηκε. [8] καὶ γὰρ ὅτε Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἄργους καταφυγόντας διέφθειρον, καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἤεσαν, ὡς αἱρήσοντες, τότε Τελέσιλλα τὰς ἐν ἡλικίᾳ γυναῖκας ὁπλίσασα, ὑπήντησεν οἳ προσῄεσαν. ὅπερ ἰδόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἰς τοὐπίσω ὑπέστρεψαν, αἰσχρὸν νομίσαντες γυναιξὶ πολεμεῖν, ἃς καὶ τὸ νικᾷν ἄδοξον, καὶ ἡττᾶσθαι μέγα ὄνειδος. ἐς τοῦτο καὶ ὁ χρησμὸς πεπλήρωτο, Ἀργείοις λέγων·

Ἀλλ' ὅταν ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα νικήσασα
Ἐξελάσῃ, καὶ κῦδος ἐν Ἀργείοισιν ἄρηται,
Πολλὰς Ἀργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσει.

Τελεσιουργήσας. εἰς τέλος ἀγαγών. ἐργασάμενος. Πολύβιος· Περὶ τὸ τῆς τάφρου χεῖλος τελεσιουργήσας τὴν πρᾶξιν. καὶ αὖθις· [9] Ἐπ' αὐτήν που τὴν τελεσιουργὸν κατεβακχεύοντο πρᾶξιν χωρεῖν, σώφρονι μανίᾳ τινὶ ἐς συμπλοκὴν ἐξοιστρούμενοι.

Τελεσιουργόν. τελέως ἀπηρτισμένον. [10] Διὸ καὶ ὅσα ἔγραψεν, εὕροι τις ἂν τὸ μὲν ὑψηλόνουν καὶ τελεσιουργὸν ἔχοντα, τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ συνηρμοσμένα.

Τελεσκόμενος. τελειούμενος. πληρούμενος. ἐνθουσιῶν.

Τελέας ἐρεῖ ταδ. *Teleas hæc dicet: Homo est avis inconstans, huc & illuc volitans, animi prorsus incerti & dubii, nec unquam in eodem loco permanens.* Aristophanes *Avibus*. Perstringit Teleam, ut erronem. Erat etiam Teleas cavillator, & irrisor, & homo versatilis, levique ingenio præditus. Idem non solum ob mores cinædicos, sed etiam ob timiditatem, voracitatem, studium fraudandi, & improbitatem male audiebat. Et Plato in *Syrphace* de Telea dicit: *Aliud cogitat, aliud vero lingua profert.* Vel, quia τελέας est nomen avis.

Τελέθει. Est. Fit. Oritur. Et τελέθουσι. Sunt. Fiunt. Oriuntur.

Τελενικῆσαι. [Anonymus] in *Seriphis*. Exinanire. Evacuare. Ductum a quodam Telenico, qui, ut videtur, omnino pauper erat. Dicitur & Echo quædam Telenicia. Per translationem ductam a vasis inanibus.

Τελεῦντα. Perficientia. Absolventia.

Τελεώτερον. Perfectius.

Τελεθῆναι. Absumptum esse. Impensum esse. Sic Antiphon.

Τελέσιλλα. Telesilla, poetria. Huic statua posita est, ad cujus pedes libri jacent: galea vero capiti ejus imposita est. Etenim cum Lacedæmonii, interfectis iis, qui in templum Argorum confugerant, ad urbem capiendam irent; Telesilla mulieres, quæ per ætatem arma ferre poterant, armavit, & sic hostibus obviam processit. Quod conspicati Lacedæmonii retro cesserunt, turpe ducentes cum mulieribus pugnare, quas & vincere nulla sit gloria, & a quibus vinci, magnum sit dedecus. Sic autem completum est oraculum, quod Argivis redditum erat: *Sed cum fœmina marem vicerit, & in fugam verterit, gloriamque apud Argivos reportaverit, efficiet, ut multæ Argivarum genas utrasque præ dolore unguibus lanient.*

Τελεσιουργήσας. Qui ad finem perduxit. Qui absolvit. Qui perfecit. Polybius: *Cum opus circa fossæ labrum absolvisset.* Et iterum: *Velut numinis afflatu impulsi, rem ipsam aggrediebantur, in qua totius negotii cardo situs erat, sana quadam insania ad prœlium committendum velut œstro quodam incitati.*

Τελεσιουργόν. Omnino perfectum & absolutum. [Efficax.] *Quare in iis, quæ scripsit, sublimes quidem & efficaces sententias, non autem versuum concinnitatem quis inveniat.*

Τελεσκόμενος. Qui perficitur. Qui completur. Qui sacris initiatur. Qui afflatu Numinis plenus est.

1 Τελέας ἐρεῖ ταδί. Ἀριστοφ.] Hæc confusa sunt & turbata, quæ sic scribi & distingui debent:

——Τελέας ἐρεῖ ταδί.
Ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος, πετόμενος,
Ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταυτῷ μένων.

Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

2 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Pag. 548. [374. Edit. Bas. *P.*]

3 Νοεῖ μὲν ἕτ.] Versus hic Platonis in legem metri peccat, qui apud Scholiastam Aristophanis sic legitur:

Νοεῖ μὲν ἕτερα, ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει.

Recte: dummodo expungas particulam δὲ, quæ tenorem metri interpellat.

4 Τελενικῆσαι. ἐν Σερ.] Eadem habet Etymologus: sed apud quem legitur τελενικίσαι, per ι in syllaba penultima; quod magis placet. Photius item in Lex. MS. habet τελενικίσαι. At Hesychius, τελενικῆσαι, ut Suidas. Mirum autem est Hesychium τὸ τελενικῆσαι exponere, μὴ κενὸν ποιῆσαι; contra quam Photius, Etymologus, & Suidas: quorum auctoritatem potiorem habendam esse judico.

5 Τεταγμένα] Interpretatio hæc a significatione vocis τελεῦντα omnino aliena est.

6 Τελεθῆναι] Imo, τελεσθῆναι: a τελέω.

7 Ἐπὶ στήλης μὲν τὰ βιβλ.] Idem de statua Telesillæ testatur Pausanias in *Corinthiacis*, pag. 121. quem confer.

8 Καὶ γὰρ ὅτε Λακεδ.] Eandem historiam paulo prolixius narrat Pausanias loco laudato.

9 Ἐπ' αὐτήν που τὴν πλ.] Confer Nostrum supra v. Βακχεύων, ubi idem fragmentum legitur.

10 Διὸ καὶ ὅσα ἔγραψ.] Hæc sunt verba Damascii de Isidoro philosopho, ut ostendimus supra ad v. Ἐνδιέστερος, ubi idem fragmentum occurrit.

Τελέστης, κωμικός. τούτου δράματά ἐστιν, Ἀργώ, καὶ Ἀσκληπιός· ὥς φησιν Ἀθήναιος [1] ἐν τῷ δ'. τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

Τελέστης. Telestes, Comicus. Hujus fabulæ sunt, Argo, & Æsculapius: ut ait Athenæus lib. IV. *Dipnosophistarum.*

Τελεσφόρος. τέλειος μάντις. ἐγγαστρίμυθος.

Τελεσφόρος μάντις. Vates verax, & cujus prædictiones ad exitum perducuntur. Engastrimythus.

Τελετή. [2] θυσία μυστηριώδης. ἡ μεγίστη καὶ τιμιωτέρα. ἀπὸ τῶν γινομένων εἰς αὐτὰς δαπανημάτων. τελεῖν γὰρ φαμὲν τὸ δαπανᾶν. καὶ πολυτελεῖς, τοὺς πολλὰ ἀναλίσκοντας· καὶ εὐτελεῖς, τοὺς ὀλίγα.

Τελετή. Sacrificium mysticum. Sive, [sacrificium] maximum, & valde solenne. [Sic dictum] a sumptibus, qui in id impenduntur. Τελεῖν enim est, sumptus facere, vel impendere. Et πολυτελεῖς dicimus sumptuosos. Et εὐτελεῖς, eos, qui exiguos sumptus faciunt.

Τελευταῖον. ἔσχατον.

Τελευταῖον. Ultimum. Extremum. Postremum.

Τελευτῆσαι. τελέσαι.

Τελευτῆσαι. Perficere. Ad finem perducere.

Τελεῖν. ἐπιτελεῖν. πονεῖν. ἢ τὸ δαπανᾶν. ἔνθεν καὶ ἡ τελετή.

Τελεῖν. Perficere. Conficere. Elaborare. Vel, impendere, & sumptus facere. Unde & nomen τελετή: [de quo ante.]

Τελεία. Ἥρα Τελεία καὶ Ζεὺς Τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις, ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων. Τέλος γάρ ἐστιν, ὁ γάμος. [3] διὸ καὶ προτέλεια ἐκαλεῖτο ἡ θυσία, ἡ πρὸ τῶν γάμων γινομένη. † [4] Διττὴ δὲ ἡ κατὰ φύσιν ἐπιβάλλουσα τῷ ἀνθρώπῳ τελειότης· ἡ μὲν, γνωστικὴ, ἣν ἐπιστήμην καλοῦμεν· ἡ δὲ, ὀρεκτικὴ, ἣν ἀρετὴν ἐπονομάζομεν.

Τελεία. Telea. [Epithetum Junonis.] Juno Telea & Jupiter Teleus colebantur in nuptiis, ut nuptiarum præsides. Τέλος enim dicuntur nuptiæ. Quare & προτέλεια dicebatur sacrificium, quod ante nuptias fiebat. [Et τελειότης, perfectio.] Duplex autem est perfectio, quæ homini secundum naturam obtingit: altera, cognitionis; quam vocamus scientiam: altera vero appetitionis, quam appellamus virtutem.

Τελλίας. [5] ὅτι Τελλίας ὁ Ἀκραγαντῖνος, φιλόξενος ὢν, καταλύσασι ποτὲ πεντακοσίοις ἱππεῦσιν, ὥρᾳ χειμῶνος, ἔδωκεν ἑκάστῳ χιτῶνα καὶ ἱμάτιον.

Τελλίας. Tellias Agrigentinus, vir valde hospitalis, aliquando quingentis equitibus, qui hyberno tempore ad ipsum diverterant, singulis tunicam & pallium dedit.

Τελική. ζήτει ἐν τῷ Ἀρχή.

Τελική. Quære in voce Ἀρχή.

Τελίνη. ὄνομα πόλεως.

Τελίνη. Teline. Nomen urbis.

Τέλθειν. ἐν ᾠδῇ τέρπειν.

Τέλθειν. Cantu oblectare.

Τέλμινα, καὶ Τέλμισσα. ὀνόματα πόλεων.

Τέλμινα καὶ Τέλμ. Telmina, & Telmissa. Nomina urbium.

Τέλμα. τόπος πηλώδης, ὕδωρ ἔχων. Μέλει μοι περὶ τῶν τοιούτων [6] οὐδὲν ἧττον, ἢ τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων. καὶ Πισίδης·

Χερσοῖ τὰ ῥεῖθρα, τελματοῖ δὲ τοὺς λίθους.

Τέλμα. Palus. Locus cœnosus. *Minus hæc curo, quam ranas in paludibus.* Et Pisides: *Fluvios in terram convertit; & lapides in paludes.*

Τέλματα. τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος. ἢ, βάθρα. Ἰσαῖος δὲ εἶπε τὰ γεωργήσιμα χωρία. καὶ [7] Ἀριστοφάνης·

Ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασι.

τουτέστι, τοῖς φρέασι.

Τέλματα. Loca cœnosa & palustria. Vel, fundamenta. Isæus vero sic appellavit arva. Et Aristophanes: *Pluviam aquam haberetis in paludibus:* Id est, in puteis.

Τελμισσεῖς. οὗτοι οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ, ἀπέχοντες ξ'. στάδια Ἁλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων. Τελμισσὸς δὲ, πόλις ἐν Λυκίᾳ. ἀπὸ Τελμισσοῦ, τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος θυγατέρων, ᾗ ἐμίγη, εἰς σκύλακα μεταβαλών. διὸ καὶ τερατοσκόπον αὐτὴν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσεσι.

Τελμισσεῖς. Telmisenses. Hi habitant in Caria, sexaginta stadia ab Halicarnasso distantes, ut tradit Polemon. Telmissus autem est urbs Lyciæ, [sic appellata] a Telmisso, filio Apollinis, & unius filiarum Antenoris, cum qua rem habuit, in catulum mutatus. Quare & prodigiorum interpretem eam fecit, ut auctor est Dionysius in *Originibus.*

Τελμισσεύς. ὁ πολίτης.

Τελμισσεύς. Telmisensis. Sive, civis urbis Telmissi.

1 Ἐν τῷ δ'.] Addito numero denario scribendum est, ἐν τῷ ιδ'. i.e. libro XIV. Eo enim libro Athenæus fabularum Telestis mentionem facit.

2 Τελετή. θυσία μυστηρ.] Athenæus libro II. pag. 40. Τελετὰς τε τὰς ἔτι μείζους καὶ μετά τινος μυστικῆς παραδόσεως ἑορτάς, τῶν εἰς αὐτὰς δαπανημάτων ἕνεκα. τελεῖν γὰρ, τὸ δαπανᾶν· καὶ πολυτελεῖς, οἱ πολλὰ ἀναλίσκοντες· καὶ εὐτελεῖς, οἱ ὀλίγα. Hinc Suidas sua deprompsit.

3 Διὸ καὶ προτέλεια] Vide Hesychium v. Γάμων.

4 Διττὴ δὲ ἡ κατὰ φ.] Hæc ad proprium articulum referenda erant. Pertinent enim ad vocem τελειότης.

5 Ὅτι Τελλίας ὁ Ἀκρ.] Hæc sunt verba Athenæi, lib. I. *Dipnos.* pag. 4. Vide etiam Nostrum supra v. Ἀθήναιος.

6 Οὐδὲν] Hæc vox ut supervacanea & sensum turbans delenda est, ut monuimus etiam supra v. Μέλει, ubi vide quæ notavimus.

7 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 614. (428. Ed. Bas. P.)

Τέλος. [1]ἀρχή. [2]πρᾶξις. Τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι. Τέλος, καὶ τὸ δαπάνημα. ὅθεν πολυτελὲς, τὸ [3]πολὺ ἀνάλωτον. Τέλος καὶ τὸ πέρας. [4]καὶ ὁ γάμος. ὅθεν καὶ προτέλεια. [5]Τέλος, καὶ τὸ οὗ ἕνεκα. τοῦτο δὲ διττόν. τὸ μὲν, Οὗ· τὸ δὲ, Ὧι. οἷον, τῷ οἰκοδόμῳ τέλος ἐστὶ, τὸ οὗ ἕνεκα, ποιῆσαι σκέπασμα κωλυτικὸν ὄμβρων καὶ καυμάτων· Ὧι δὲ, ἡμῖν. τὸ γὰρ σκέπασμα ἡμῖν ποιεῖ. ἐσμὲν οὖν ἡμεῖς τοῦ οἰκοδόμου τέλος τὸ ὡς ᾧ. ὡσαύτως δὲ θεωρεῖν ἔστι καὶ ἐπὶ πάντων τῶν φύσει συνεστώτων. οἷον, ἡ μὲν ἔφεσις τοῦ θείου, δι' ἣν ἕκαστον τῶν ἐμψύχων ποιεῖ ἄλλο οἷον αὐτὸ, τέλος ἐστὶ τὸ οὗ. τούτου γὰρ ἕνεκεν ἐστὶν ἡ γένεσις. ἐπειδὴ δὲ τὰ σώματα ὄργανα γίνονται ταῖς ψυχαῖς, αἱ ψυχαὶ εἰσὶ τέλη, ὡς ᾧ. ἀναλογεῖ μὲν οὖν τῷ μὲν τεχνίτῃ τῷ οἰκοδόμῳ, ἡ φύσις· τῷ δὲ ἀνθρώπῳ τῷ ἐπιτάττοντι γίνεσθαι τὸ σκέπασμα, ἡ ψυχή· τῷ σώματι δὲ, ἡ οἰκία. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν ζώων τὸ τέλος ἐστὶ διττὸν, τό, τε οὗ, καὶ τὸ ᾧ· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν. καὶ γὰρ ἐν τούτοις ἡ φύσις ὀργανικὸν ποιεῖ τὸ σῶμα πρὸς τὴν χρείαν τῆς ἐν αὐτοῖς ψυχῆς ἀναφερόμενον. ὀργανικὰ γὰρ τὰ τῶν φυτῶν μέρη, ῥίζα, φλοιὸς, ἐντεριώνη, καὶ φύλλα, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἐμψύχων διττὸν τὸ τέλος, ὡς εἴρηται. ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τὸ τέλος διττόν. μέταλλα γὰρ, καὶ λίθοι, καὶ ἁπλῶς τὰ ἄψυχα, προσεχῶς ὑπὸ ψύξεως καὶ θερμότητος γινόμενα, ἐξῃρημένως δὲ ὑπὸ τῆς ὅλης δημιουργίας, ἓν τέλος ἔχει, τὸ οὗ. ἕνεκα γὰρ τῆς κοσμοποιίας. οὐκέτι μέντοι καὶ τὸ ὡς ᾧ τέλος ἐστὶν ἐν τούτοις. οὐ γὰρ εἰσὶν ὄργανα τούτων, οὐδὲ εἰς χρείαν ψυχῶν τινῶν κατασκευάζεται. † [6]Σημαίνει δὲ τὸ τέλος ἕξ. † [7]Ἀρίστων δὲ ὁ Χῖος τέλος ἔφησεν εἶναι, τὸ ἀδιαφόρως ἔχοντα ζῆν πρός τι μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας, μὴ ἡντινοῦν ἑαυτοῖς παραλλαγὴν ἀπολείποντα, ἀλλ' ἐπίσης ἐπὶ πάντων ἔχοντα. εἶναι γὰρ ὅμοιον τὸν σοφὸν ἀγαθῷ ὑποκριτῇ. † [8]Διαφέρει δὲ τέλος, καὶ ὑποτελίς. τῆς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι. τοῦ δὲ, μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀδιάφορα εἶναι. † Οἱ δὲ εἶπον τέλος εἶναι τὴν ἐπιστήμην, τὸ μετ' ἐπιστήμης ζῆν, καὶ μὴ τῇ ἀγνοίᾳ διαβεβλημένον.

Τέλος. Magiſtratus. Actio. Item, tributum, vel vectigal, quod Regibus datur. Item, impenſa, vel ſumptus. Unde πολυτελὲς, ſumptuoſum. Item finis. Item, nuptiæ. Unde προτέλεια, ſacrificia, quæ fiunt ante nuptias. Τέλος etiam dicitur id, cujus cauſa aliquid fit: ſive, finis. Hic autem duplex eſt. Alter quidem, *Cujus cauſa* aliquid fit: alter vero, *Cui*. Ut, illi, qui domum ædificat, finis quidem *Cujus cauſa* eſt, facere ſibi tectum, quod imbres & æſtum propulſet. [Finis] vero *Cui*, Nos. Tectum enim Nobis facit. Nos igitur ei, qui domum ædificat, ſumus finis *Cui*. Idem etiam ſpectare licet in omnibus rebus, quas Natura producit. Ut, deſiderium divinitatis, propter quod unumquodque animantium generat aliud, [ſpecie] idem, finis eſt *Cujus*. Ejus enim cauſa eſt generatio. Quoniam autem corpora animabus fiunt inſtrumenta; animæ illis ſunt finis *Cui*. Quare architecto reſpondet Natura: Homini vero, qui ædificium fieri jubet, anima: & corpori, domus. Non ſolum autem in animalibus duplex hic finis cernitur, *Cujus*, & *Cui*; ſed etiam in plantis. Nam & his Natura inſtrumentale facit corpus, quod uſui animæ illarum inſerviat. Inſtrumentales enim plantarum partes ſunt, radix, cortex, medulla, folia, & id genus alia. In animatis igitur duplex eſt finis, ut dictum eſt. In reliquis vero duplicem finem invenire non datur. Metalla enim, & lapides, & denique inanima, proxime quidem a frigore & calore facta; eminenter vero ab omnium rerum opifice; unum finem habent, *Cujus*. Nam ob mundi fabricam facta ſunt: nec finis *Cui* illis ineſt. Non enim organa ulla habent, nec ad uſum animarum condita ſunt. † Τὸ τέλος ſex habet ſignificationes. † Ariſto Chius finem eſſe dixit, indifferenter ſe habere ad ea, quæ inter virtutem & vitium media ſunt, nec vel minimum in alterutram partem ab hiſce moveri, ſed in omnibus rebus æquali eſſe animo. Sapientem enim ſimilem eſſe bono hiſtrioni. † Differt finis ab eo, quod fini ſubjectum eſt. Hoc enim & eos qui ſapientes non ſint, aſſequi: at finem, ſolum ſapientem. Media vero inter virtutem & vitium indifferentia eſſe. † Alii vero dixerunt, finem eſſe ſcientiam, ita ut ſcientia excultus vivas, nec ob ignorantiam male audias.

Τέλος [9]εὐδαιμονίας διαφέρει. Τέλος μὲν γάρ ἐστιν, ἡ κατὰ μέρος ἡδονή. Εὐδαιμονία δὲ, τὸ ἐκ τῶν μερικῶν ἡδονῶν σύστημα, αἷς συναριθμοῦνται καὶ αἱ παρῳχηκυῖαι, καὶ αἱ μέλλουσαι.

Τέλος εὐδ. Finis a felicitate differt. Nam Finis eſt particularis voluptas. Felicitas vero, compoſitum quiddam ex particularibus voluptatibus; quibus annumerantur & præteritæ & futuræ.

Τέλος [10]εἶναι. διαγρυπνεῖν ἡμᾶς ἠνάγκαζον. [11]Ἐν-

Τέλος εἶναι. Finem eſſe. Pervigilare nos co-

1 Ἀρχή] Portus male interpretabatur *principium*; cum vox iſta hic ſignificet *magiſtratum*. Eo enim ſignificatu vocabulum hoc interdũ accipitur. Unde οἱ ἐν τέλει dicuntur illi, qui magiſtratu funguntur.

2 Πρᾶξις] Malim, πρᾶγμα, vel τάγμα. Utramque enim ſignificationem vocabulo τέλος convenire, ex Heſychio & Etymologo conſtat.

3 Πολὺ ἀνάλωτον] Etymologus rectius una voce, πολυανάλωτον.

4 Καὶ ὁ γάμος] Vide paulo ante, v. Τελεία, & Heſych. v. Δόμος ἡμιτελής.

5 Τέλος, καὶ τὸ οὗ ἕνεκα. τοῦτο δὲ διττ.——— οὐδὲ εἰς χρείαν ψυχῶν τινων κατασκευάζεται] Hæc omnia excerpta ſunt ex Philopono in lib. II. Ariſtot. *de Anima*, H. 6. b.

6 Σημαίνει δὲ τὸ τ.] Significationes has recenſet Etymologus, quem vide.

7 Ἀρίστων ὁ Χῖος τέλ.——— ὑποκριτῇ] Hæc ſunt verba Laertii in *Zenone Citt.* lib. VII. num. CLX.

8 Διαφέρει δὲ τέλος, καὶ ὑποτ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, legantur apud eundem Laertium in *Herillo*.

9 Τέλος εὐδαιμονίας διαφ.] Hæc erat ſententia Ariſtippi, & ejus ſectatorum, ut diſcimus ex Laertio in *Ariſtippo*, lib. II. num. 87. unde Suidas hæc excerpſit.

10 Τέλος εἶναι. διαγρυπνεῖν ἡμᾶς ἠνάγκαζον] Senſus hujus loci eſt omnino mutilus.

11 Ἐντελέχεια ἐστὶν ἡ ψ.] Hæc pertinent ad vocem ἐντελέχεια.

τελέχεια ἐστὶν ἡ ψυχὴ, ὡς τελειοῦσα, καὶ κυβερνῶσα, καὶ οἰκονομοῦσα τὸ σῶμα, καὶ κινοῦσα τὰ ὄργανα τούτου πάντα· ἧς ἄνευ ἀτελὲς, μᾶλλον δὲ, ἄχρηστον, καὶ παντελῶς οὐδέν.

Τέλος. Ὁ Σόλων τῆς παρούσης τύχης τοῦ Κροίσου καταφρονήσας, ἐκέλευσέ τε τοῦ βίου παντὸς τὸ τέλος ἀναμένειν, μηδὲ προπηδᾷν, μηδὲ ἐπειγόμενον τοῖς εὐδαίμοσιν ἑαυτὸν ἐγκαταγράφειν. ἀτέκμαρτα γὰρ καὶ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα.

Τέλλος. ὄνομα κύριον.

Τελώνης. Ἰάμβλιχος· Ἔδωκε τὸν ὅρμον ὁ τελώνης τῷ ἐμπόρῳ. ἤδη καὶ [1]θήσουσι λύκοι ἄρνας ἐκ τῶν στομάτων, καὶ λέοντες ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀπολύσουσι νεβροὺς ταῖς μητράσιν, ὁπότε καὶ τελώνης ἀφῆκεν ἄγραν τοιαύτην.

Τελώνης. ὁ τῶν τελῶν ἐπιστάτης. [2]διεβέβλητο δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ τὸ τοῦ τελώνου ὄνομα· καὶ τοῦ Κλέωνος ὄντος τελώνου, καὶ ὑπὲρ τὸ τέλος τελωνοῦντος· ὥς φησιν Ἀριστοφάνης.

Τελώνης.[3] Ἀλλοτρίων πραγμάτων μεριστὴς, πεπαῤῥησιασμένη βία, ἀνεπιτίμητος ἁρπαγὴ, ἀναίσχυντος πλεονεξία, πραγματεία λόγον μὴ ἔχουσα, ἀναιδὴς ἐμπορία.

Τελωνεῖον. ὁ τόπος, περισπωμένως, ἐν ᾧ καθέζεται ὁ τελώνης. Τελώνιον δὲ, προπαροξυτόνως, διὰ τοῦ ι γραπτέον. Πισίδης·
Ἐβουλόμην δὲ πᾶν τὸ τοῦ λόγου πλάτος
Ἐν τῷ στενῷ σου προβαλεῖν τελωνίῳ.

Τελχῖνες.[4] πονηροὶ δαίμονες. ἢ, ἄνθρωποι φθονεροὶ, καὶ βάσκανοι. δύο ἐγένοντο Τελχῖνες, Σίμων, καὶ Νίκων. ὑπερίσχυσε δὲ ὁ Νίκων τὴν ἐπὶ Σίμωνι φήμην ἀπαλεῖψαι. καὶ ἡ παροιμία· Οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμων ἐμέ. ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων. καὶ Τελχίνειος.

Τελχιταίνει.[5] ἀντερίζει. σκληροτραχηλοῖ.

Τεμάχη.[6] ἐπὶ κρεῶν, καὶ ἰχθύων, καὶ ἐπὶ πλακούντων. ἐπὶ δὲ πιστῶν οὐκέτι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Κεστρῶν τεμάχη μεγάλων. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων, οἷον τυροῦ, τόμος. ἡ εὐθεῖα, τὸ τέμαχος.

Τεμαχί. ἐπίῤῥημα.

Τεμένη. ναοί. ἱερά. ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία. τεμενίτης.

Τέμνειν.[7] πείθειν. τιμᾷν. ἡγεῖσθαι. [8]Τέμνειν καὶ ὑποτέμνειν διαφέρει. Τέμνειν γάρ ἐστι, τὸ ὀρθὴν ποιεῖσθαι τὴν τομήν. Ὑποτέμνειν δὲ, τὸ λοξώδη, ἵνα παχέα φαίνεται. τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς τομῆς

gebant. Anima est Entelechia, tanquam perficiens & gubernans & regens corpus, & hujus instrumenta omnia movens; sine qua corpus est imperfectum, vel potius inutile, & nihil prorsus.

Τέλος. Finis. Solon autem præsentem Crœsi fortunam contemnens, jussit eum totius vitæ finem expectare, nec temere & ante tempus judicare, neque cito nimis beatorum numero se adscribere. Res enim humanas dubias esse & incertas.

Τέλλος. Tellus. Nomen proprium.

Τελώνης. Vectigalium redemptor. Publicanus. Jamblichus: *Publicanus mercatori torquem reddidit. Jam etiam lupi agnos ex ore dimittent, & leones hinnulos, quos sub dentibus habent, illæsos ad matres redire sinent; quandoquidem & publicanus talem prædam dimisit.*

Τελώνης. Publicanus. Vectigalium redemptor. Apud antiquos publicani nomen erat invisum. Et Cleon erat publicanus, ut ait Aristophanes.

Τελώνης. Publicanus. Portitor. Id est, Alienarum rerum divisor, aperta violentia, impunita rapina, impudens avaritia, negotiatio a ratione aliena, mercatura inverecunda.

Τελωνεῖον. Cum circumflexo in penultima. Telonium, sive locus, in quo publicanus, vel portitor sedet. Τελώνιον vero, cum acuto in antepenultima syllaba, per ι scribendum est. Pisides: *Volebam autem de tota re prolixe in angusto tuo telonio tecum colloqui.*

Τελχῖνες. Telchines. Mali dæmones. Vel, homines invidi & fascinatores. Fuerunt autem duo Telchines. Simon, & Nicon. Nicon vero Simonem [malis artibus] adeo superavit, ut ejus famam aboleverit. Et proverbium: ***Novi Simonem, & Simon me.*** Dicitur in eos, qui propter improbitatem se mutuo norunt.

Τελχιταίνει. Contentiose resistit. Contumax est.

Τεμάχη. Frusta. Dicitur de piscibus & placentis. De carnibus non item. Aristophanes *Nubibus : Cestreorum magnorum frusta.* Frusta vero aliarum rerum, ut casei, dicuntur τόμοι. Casus rectus est, τὸ τέμαχος.

Τεμαχί. Adverbium. In frusta. Frustatim.

Τεμένη. Templa. Delubra. Vel, loca Deo Heroive alicui consecrata. Luci sacri. [Inde deducitur adjectivum,] τεμενίτης.

Τέμνειν. Persuadere. Honorare. Putare. Τέμνειν & ὑποτέμνειν differunt. Τέμνειν enim est, recta aliquid incidere & secare: Ὑποτέμνειν vero, oblique incidere; [quod coriarii facere solent,] ut [coria] crassiora videantur. Sectio

1 Θήσουσι] Sic recte MS. A. At priores Editt. male, θήγουσι.

2 Διεβέβλητο δὲ παρὰ τοῖς π.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Equit.* pag. 301. Vide etiam Suicerum in *Thes. Eccles.* v. Τελώνης, & Casaub. ad Theophr. *Char.* pag. 185.

3 Τελώνης. ἀλλοτρ.] Hæc sumpta sunt ex oratione Chrysostomi Περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν, Tom. VIII. pag. 74. ut observavit modo laudatus Suicerus.

4 Τελχῖνες] Confer Hesych. v. Θελγῖνες.

5 Τελχιταίνει] Sic etiam Etymologus. At Hesychius, τελχιτένοντες, per ε in syllaba tertia,

6 Τεμάχη. ἐπὶ κρεῶν, καὶ ἰχθ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Nubes*, pag. 146. (80. Ed. Bas. *P.*) sed ubi sic legitur: Ἐπὶ ἰχθύων τὸ τέμαχος, καὶ ἐπὶ πλακοῦντος· ἐπὶ δὲ κρεῶν οὐκέτι. Sic etiam apud Suidam scribere malim. Vide quoque supra v. Κεστρῶν, ubi eadem leguntur.

7 Πείθειν. τιμᾷν. ἡγεῖσθαι] Miræ interpretationes vocis τέμνειν quas tamen etiam legas apud Hesychium.

8 Τέμνειν καὶ ὑποτέμνειν διαφ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Equit.* pag. 304. (206. Ed. Bas. *P.*)

παχύ-

παχύτητος δόξαν ἐργάζεται· ὅπερ ποιοῦσιν οἱ βυρσοδέψαι.

Τέμνω. τὸ κόπτω. αἰτιατικῇ. Ἐκτέμνω δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀφανίζω.

Τέμνουσι φάρμακον. τιμῶσιν. ἡγοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε, καὶ Ἱεροκλῆς.

Τέμπεα. τὰ κοιλώματα. καὶ [1] Τέμπη, τὰ μεταξὺ τῶν τῆς Θετταλίας ὀρῶν, περὶ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ὄσσαν, στενά. καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσιν αἱ στενώταται διεκβολαί, καὶ οἱ σύνδενδροι τόποι. ἰδίως δὲ [2] Μακεδονικὰ ὄρη οὕτω καλούμενα, καὶ οἱ στενοὶ τόποι. Ἡρόδοτος· Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην Θετταλοὶ ἐμήδισαν, δείσαντες τὴν ἀπόφραξιν τῶν Τεμπῶν.

Τέμπλα. ἐπίσημα.

Τενάγη.[3] διάβροχοι καὶ κάθυγροι τόποι. πηλώδη πελάγη. ἢ ἰλὺς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. [4] Πολύβιος· Κατὰ τὴν εἰς θάλατταν ἐκβολὴν τοῦ Βουκάρα ποταμοῦ, συνθεωρήσας κατά τινας ἀνέμων στάσεις ἀποθινούμενον τὸ στόμα, καὶ τεναγώδη γινομένην τὴν παρὰ τὸ στόμα πάροδον, τηρήσας τὸ προειρημένον σύμπτωμα, διεβίβασε τὴν στρατιάν. † Τὰ δὲ δὴ πλείω τῶν πλοίων μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεσάλευε.

Τέναρος.[5] κακοῦργος. συκοφάντης.

Τένδα.[6] παρ' ἡμῖν, οἰκία ἐκ λίνου.

Τένδει.[7] ἐσθίει. [8] Ἡσίοδος· Ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει.

Τενέδιος ἄνθρωπος. ἐπὶ τῶν φοβερὰς ὄψεις ἐχόντων. ὁ γὰρ Τένης ἐνομοθέτησεν ἐν Τενέδῳ ἄνθρωπον πέλεκυν ἔχοντα ἱστάναι κατὰ νώτου τοῦ κριτοῦ, καὶ τὸν μάτην λέγοντα ἁλισκόμενον πλήττειν.

Τενέδιος ἄνθρωπος. [9] Κύκνον, τὸν Ποσειδῶνος, γενόμενον πατέρα Ἡμιθέας καὶ [10] Τένου, ἐπιγῆμαι τούτοις· καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τένην ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, ὡς πειρῶντα αὐτήν. πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα βαλεῖν τὸν νεανίαν. ἑλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους κατεπόντωσεν. ἡ δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμένην Λεύκοφρυν, ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνου. ὃς καὶ βασιλεύσας τῆς Τενέδου ὕστερον ἐνομοθέτησε τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὄπισθεν παρεστάναι τὸν δήμιον, πέλεκυν ἐπηρμένον ἔχοντα, ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι Τενέδιος ἄνθρωπος. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις.

enim obliqua & inæqualis facit, ut corium crassius spectanti appareat: quod coriarii faciunt.

Τέμνω. Seco. Accusativo jungitur. Ἐκτέμνω vero, exscindo, perdo, deleo.

Τέμνουσι φάρμακον. Pharmacum magni faciunt. Existimant. Sic & alii, & Hierocles.

Τέμπεα. Tempe. Convalles. Item angustiæ, quæ sunt inter Thessaliæ montes, circa montem Olympum & Ossam. Generaliter vero τέμπη appellantur quævis montium fauces, & loca sylvosa. Proprie vero [sic dicuntur] montes Macedonici, & loci angusti [in Thessalia.] Herodotus: *Post pugnam Marathoniam Thessali ad Medos inclinare cœperunt, timentes, ne Tempe occluderentur.*

Τέμπλα. Templa.

Τενάγη. Irrigua & humida loca. Paludes. Vel, locus cœnosus, cui parum aquæ supernatat, herba in superficie ejus apparente. Polybius: *Cum observasset, circa exitum Bucaræ in mare, quo tempore certi quidam venti obtinent, sabulo oppleri ostium, solumque palustre effici ad transeundum idoneum; captato tempore, quo illud, quod diximus, fiebat, exercitum trajecit.* † *Pleræque vero naves propter loca palustria in salo stabant.*

Τέναρος. Maleficus. Sycophanta. Calumniator.

Τένδα. Apud nos est, tentorium linteum.

Τένδει. Comedit. Rodit. Hesiodus: *Cum [polypus] ossibus carens pedem suum rodit.*

Τενέδιος ἄνθρωπος. Tenedius homo. Dicitur in eos, qui terribilem habent aspectum. Tenes enim in Tenedo legem tulit, ut homo securim tenens a tergo Judicis staret, & illum, qui mendacii convinceretur, feriret.

Τενέδιος ἄνθρωπος. Tenedius homo. Cycnus, Neptuni filius, cum ex priore conjugio Hemitheam & Tenem suscepisset, novercam illis induxit. Ea autem cum Tenem ob intentatum sibi stuprum accusasset; Cycnus crimen verum esse credens, adolescentem in arcam conjecit. Cumque Hemithea idem cum fratre periculum subire decrevisset; utrumque in mare abjecit. Arca vero delata est ad insulam, ante Leucophryn, post ab illo Tenedum vocatam: in qua cum regnum postea adeptus esset, legem tulit, ut carnifex elatam securim tenens a tergo adstaret illis, qui insontes accusarent, ut convicti statim occiderentur. A formidabili igitur illo spectaculo Tenedius homo dictus est. Dicitur autem proverbium hoc in eos, quorum aspectus est terribilis.

1 *Τέμπη, τὰ μεταξὺ τ.*] Eadem leguntur quoque apud Etymologum.

2 *Μακεδονικά*] Potius, *Θετταλικά*: ut Porto etiam visum.

3 *Τενάγη. διάβροχοι καὶ κ.*] Eadem totidem verbis habes apud Etymologum.

4 *Πολύβιος*] Lib. I. cap. LXXV. sed ubi pro *παρὰ τὸ στόμα*, rectius legitur, *παρ' αὐτῷ τῷ στόματι*. Confer Bochartum *Geograph. Sacr.* Part. II. lib. I. cap. XXIV

5 *Τέναρος. κακ.*] Eadem habet Hesychius. Vide etiam supra v. *Ταινάριον*.

6 *Τένδα*] Vide Dufrenium in Gloss. Gr.

7 *Τένδει*] Vide paulo inferius v. *Τένθαις*.

8 *Ἡσίοδος*] *Oper. & Dier.* lib. II.

9 *Κύκνον, τὸν Ποσειδ.*] Eandem de Cycno & Tenne historiam, vel potius fabulam, narrat Scholiastes Homeri ad Il. A. v. 38. quem confer.

10 *Τένου*] Apud Scholiastam Homeri loco laudato scribitur *Τέννης*, per duplex *ν*.

Τενέ-

Τενέδιος ξυνήγορος. ἀντὶ τοῦ ἀπότομος. δύο γὰρ πελέκεις ἐν ἀναθήμασι τιμῶσιν οἱ Τενέδιοι. καὶ παροιμία· Τενέδιος πέλεκυς. Ἀριστοτέλης μέν τοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνῄρει. ἢ ὅτι Ἀσσερίνα τόπος ἐν Τενέδῳ, ἔνθα ποταμίσκος ἐν [1]ᾧ καὶ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα [2]ἐπιπλεῖον ἔχοντες, καὶ πελέκει ἐμφερῆ. ἢ ὅτι βασιλεύς τις νόμον θεὶς, πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἄμφω καρατομεῖν, καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησε τοῦτο. [3]καθὸ καὶ ἐν τῷ νομίσματι, ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς αὐχένος. οἱ δ', ὅτι [4]γενναῖα ἔπαθεν ὑπὸ μητρυιᾶς, μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας.

Τενέδιος ξυνήγορος. *Tenedius patronus.* Id eſt, immitis & aſper. Tenedii enim duas ſecures in templis dedicatas venerantur. * Et [aliud] proverbium: *Tenedia ſecuris.* Ariſtoteles tradit, Regem Tenedium, cum ſecuri jus dicentem, injuriæ convictum ſtatim occidiſſe. Vel [proverbium hoc inde dictum eſt,] quod Aſſerina eſſet locus in Tenedo, ubi parvus amnis erat, habens cancros, quorum teſtæ ut plurimum ita formatæ erant, ut ſecurim referrent. Vel, quia Rex quidam [Tenedi] cum legem tuliſſet, ut utrique adultero caput ſecuri amputaretur, filium ſuum hac pœna affecit. Quamobrem etiam in numiſmatis cujuſdam altera parte ſecuris cernitur; in altera vero duæ facies cum una cervice. Alii vero dicunt, Tenem ob novercales injurias capitalia judicia cum ſecuri exercuiſſe.

Ταινίαι. ζῶναι.

Ταινίαι. Faſciæ. Zonæ.

Τένθαις. [5] λίχνοις. καὶ προτένθης, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. τένθω γὰρ, [6]καὶ τένδω, τὸ ἐσθίω. [7]Ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένθει. διὰ τοῦ θ γραπτέον.

Τένθαις. Guloſis. Lurconibus. Et προτένθης, idem. Τένθω enim, & τένδω, edo. [Heſiodus:] *Cum [polypus] oſſibus carens pedem ſuum edit.* Scribendum ibi eſt [τένθει,] per θ.

Τενθεία. [8] συναμωρεία. λιχνότης. [9]Ἀριστοφάνης· Καὶ πολλὴν τενθείαν λέγεις. Τενθεία οὖν, ἡ γαστριμαργία. καὶ τένθης, ὁ γαστρίμαργος.

Τενθεία. Voracitas. Ingluvies. Helluatio. Ariſtophanes: *Et magnam ingluviem dicis.* Τενθεία igitur, voracitas, ingluvies. Et τένθης, vorax, lurco.

Τένοντας. τοῦ τραχήλου τὰ διατεταμένα νεῦρα. [10]Ταύρου βαθὺν τένοντα. † Ὁ δὲ ταῦρος πληγεὶς καὶ διακοπεὶς τοὺς τένοντας, ἡσυχῇ καὶ κοσμίως κατηνέχθη. καὶ αὖθις·

—— Ἐκ δὲ τενόντων

Ἔνθους ῥομβητὴν ἐστροφάλιξε φόβην.

Τένοντας. Tendones. Intenti nervi colli. [In Epigrammate:] *Tauri profundum tendonem.* Et iterum: *Taurus autem tendonibus diſſectis, quiete & abſque ſtrepitu humi procubuit.* Et iterum: *Tendonibus vero furens rotatam vibravit comam.*

Τέο. ἀντὶ τοῦ, τινός.

Τέο. Pro, τινός. Cujus.

Τεόν. τὸ σόν.

Τεόν. Idem quod σόν. Tuum.

Τέῳ. Ἀνακρέων Τήϊος, λυρικὸς, ὁ μελοποιὸς, διὰ τὴν Ἱστιαίου ἐπανάστασιν ἐκπεσὼν Τέω, ᾤκησεν Ἄβδηρα ἐν Θρᾴκῃ.

Τέῳ. Tei, [inſulæ.] Anacreon Tejus, poeta Lyricus, propter Hiſtiæi ſeditionem Teo pulſus, Abderis urbe Thraciæ habitavit.

Τέως. ἀντὶ τοῦ, πρὸ τοῦ. πρίν. ἕως τινός. ἐπὶ τοσοῦτον. ἕως. καὶ τέως, τηνικαῦτα. ἢ τότε. Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ πρότερον, ἢ πρὸ μικροῦ. καὶ [11]Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ πρότερον·

Τέως μὲν οὖν, ἀλλ' ἡμιτάκως ἐβοσκόμην.

Τέως. Ante. Prius. Uſque ad aliquod tempus. Tamdiu. Donec. Item, τέως, tunc. Sophocles vero poſuit pro, modo, vel paulo ante. Et Ariſtophanes pro Ante [poſuit.] *Ante igitur, ſed ſemimale paſcebar.*

Τέως. οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ πρότερον, ἢ πάλαι. [12]μέχρι τοῦ τέως. Ἀντιφῶν· Τέως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ὀλίγου πιστότερος ἦν. καὶ αὖθις· Ἀποκαλύψαντες τὰ ὅπλα τέως ἐσκεπασμένα. καὶ αὖθις· Καὶ

Τέως. Oratores ponunt pro, prius, vel olim. Aliquamdiu. Antiphon: *Ante enim quidem longum tempus fidelius erat exiguo.* Et iterum: *Cum detexiſſent arma, ante tecta.* Et iterum: *Et profligavit illos, qui ante vi-*

1 Ἐν ᾧ καὶ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρ.] Locum hunc egregie illuſtrat Plutarchus *de Oraculis Pythiæ*, pag. 399. in fine, & init. pag. ſeq. cujus verba hæc ſunt: Καὶ Τενέδιοι τὸν πέλεκυν (ἀναθεῖναι λέγονται,) ἀπὸ τῶν καρκίνων τῶν γινομένων περὶ τὸ καλούμενον Ἀστέριον παρ' αὐτοῖς. μόνοι γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἐν τῷ χελωνίῳ τύπον πελέκεως ἔχουσι. Id eſt, *Et Tenedii ſecurim (dedicaſſe dicuntur:) a cancris, qui apud eos naſcuntur, in loco, cui nomen eſt Aſterium. Soli enim, ut videtur, formam ſecuris in teſta expreſſam habent.* Hinc apparet, Portum vocem χελώνιον in loco hoc Suidæ male ſollicitaſſe. Nam & Plutarchus, dum eandem rem narrat, vocabulo illo uſus eſt, ut verba ejus citata oſtendunt. Notandum autem eſt, a Plutarcho locum vocari *Aſterium*, quem Suidas *Aſſerinam* appellat: minus recte, ut puto. Lectionem enim Plutarchi etiam confirmare videtur Heſychius v. Ἀστέριοι: quem vide.

2 Ἐπὶ πλεῖον] Sic MSS. Pariſ. itemque Photius in Lexico inedito. At priores Editt. ἐπὶ πλοῖον: quæ vitioſa lectio Wolfium, Schottum, & Portum in errorem induxit; exiſtimantes nempe, chelas cancrorum (ſic enim male interpretantur vocem χελώνια) formam navis habuiſſe. Porto tamen in notis ad hunc locum ſuſpicio oborta eſt, forte ſcribendum eſſe ἐπὶ πλεῖον: quamvis in verſione mendoſam lectionem ſecutus ſit. Confer Sam. Bochartum *de Colon. Phœn.* lib. I. cap. IX. qui & ante nos locum hunc Suidæ emendavit & illuſtravit.

3 Καθὸ καὶ ἐν τῷ νομίσμ.] Ejuſmodi numiſmata hodie adhuc ſervantur in gazophylaciis Antiquariorum; eorumque ectypa videre licet apud Golzium, & alios.

4 Γενναῖα] Vox eſt corrupta; cujus loco forte ſcribendum eſt, δεινά.

5 Τένθαις] Vide ſupra, v. Τένδει.

6 Καὶ τένδω] Hæ duæ voces, quas priores Editt. omnes agnoſcunt, recte deſunt in MSS. Pariſ.

7 Ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τ.] Hæc ſunt verba Heſiodi, lib. II. *Op. & Dier.* eademque leguntur ſupra v. Τένδει.

8 Συναμωρεία] Alias ſcribitur, σιναμωρεία, per ι, in ſyllaba prima.

9 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 617. ubi legitur, —— πολλήν γε τενθείαν λέγεις.

10 Ταύρου βαθὺν τ.] Eſt initium Epigrammatis, quod integrum legitur Anthol. lib. I. cap. I. ut Portus etiam monuit

11 Ἀριστοφάνης] *Theſmophor.* pag. 790. (522. Ed. Baſ. *P.*)

12 Μέχρι τοῦ πῶς.] Scribendum puto, μέχρι τοῦ. Τέως, &c.

Διέθεσε

διέφθειρε τοὺς τέως νενικηκότας. καὶ ἐν [1] τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς δωροδοκίας· Δέομαι ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἔχειν γνώμην περὶ ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ τέως. Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου· Δικαιογένης δὲ τέως μὲν ᾤκει παρ' ἡμῖν· δοκιμασθεὶς δὲ, ἔγημε. Καὶ ἐπὶ τοῦ, ἐν τοσούτῳ. Ἰσαῖος ἐν [2] τῷ πρὸς Ἀνσίβιον· Ἡγούμεθα γὰρ ἐκείνῃ μὲν τὸν ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν δεῖν· τὸ δὲ χρῆμα τέως τῆς ἐπικλήρου εἶναι. ἐπειδὰν δὲ ἡβήσωσιν, ἐκείνους αὐτῶν κρατεῖν. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἕως, ὡς παρὰ Δημοσθένει [3] ἐν β'. τῶν Φιλιππικῶν· Ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασι, τέως μὲν ἀνερρωμένα ᾖ, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθέκαστα σαθρῶν. Καὶ [4] ἐν τῷ κατὰ Διονυσοδώρου· Τοὺς δὲ εἰς Ῥόδον τόκους μὴ καθομολογεῖν, τέως ἂν μὴ διακριθῶμεν. Καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· [5]Ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὠρωπὸν ὑμῖν παραδοθῆναι, περὶ τοῦ δρυμοῦ καὶ τῆς πρὸς Πανάκτῳ χώρας μεθ' ὅπλων ἐξέρχεσθε, ὃ, τέως ἦσαν σῶοι Φωκεῖς, οὐδέποτε ἐποιήσαμεν. Καὶ ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμοριῶν· Καὶ [6] μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδένα ἂν Ἑλλήνων εἰκότως φοβηθέντα τὸν πόλεμον τοῦτον ὁρῶ. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν αὐτὸν, ὅτι, τέως μὲν κοινὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον ὡμονόουν ἀλλήλοις, πολλῶν ἄρα ἦσαν κύριοι; † Καὶ τὸν βωμὸν, ἐφ' οὗ τέως ἱλεοῦντο τὸν δαίμονα, ἀνέστρεψαν.

Etores fuerant. Et in oratione, qua de muneribus acceptis se purgat: *Rogo vos, ut eandem de me habeatis opinionem, quam ante.* Et in oratione prima de hæreditate Dicæogenis: *Dicæogenes vero ante quidem habitavit apud nos: in virorum vero numerum relatus, uxorem duxit.* Item, pro Interea. Isæus in oratione ad Ansibium: *Existimamus enim genere proximum eam in matrimonium ducere debere: interea vero bona ad puellam hæredem pertinere. Postquam vero ad pubertatem pervenerint, ipsos illorum esse dominos.* Item, pro Donec, vel Quamdiu; ut apud Demosthenem in Philippica secunda: *Quemadmodum enim in corporibus, donec quis bene valet, nullum morborum particularium sentit.* Et in oratione adversus Dionysodorum: *Usuras vero Rhodias non agnoscere, donec res judicata non fuerit.* Et in oratione de legatione perperam gesta: *Cum enim Oropus vobis restituendus esset, loco ejus pro Drymo & regione ad Panactum sita cum armis egressi sumus: quod, quamdiu Phocensium res salva erat, nunquam fecimus.* Item in oratione de Symmoriis: *Equidem neminem cæterorum Græcorum bellum hoc merito formidasse video. Quis enim ipsorum non novit, eos, quamdiu illum communem hostem ducentes concordes inter se fuerunt, multorum bonorum fuisse compotes? † Et aram, supra quam ante Deum placarant, everterunt.*

Τέραμνον. ἁπαλόν. ἑψανόν. καὶ ἀτέραμνον, τὸ δυσέψανον. οὕτω Πλάτων.. † [7]Τέραμνα, καὶ ὑπερῷα, καὶ ὑπέρθυρα, καὶ δρύφακτοι καταπκαέντες, παίδων ὄλεθρον σημαίνουσι.

Τέραμνον. Tenerum. Coctu facile. Et ἀτέραμνον, durum, sive, quod difficulter coquendo emollitur. Sic Plato. [Et τέραμνον, tectum domus.] *Tectorum, & cœnaculorum, & superiorum januæ liminum, & cancellorum combustio liberorum exitium significat.*

Τεράτων. σημείων.

Τεράτων. Signorum. Ostentorum. Prodigiorum.

Τέρας. παράπλασμα. παρὰ φύσιν τεχθέν. ἢ σημεῖον. Ἐπὶ τῶν τεράτων ἡ ὕλη ἐστὶν ἡ αἰτία. ἐπειδὴ δεῖ καὶ ἐπιτηδειότητος τῆς ὕλης, κατά γε τὸ ποσόν, καὶ τὸ ποιόν. ὕλη δὲ τῶν ζώων τὸ καταμήνιον. αὕτη ἡ πλεονάζουσα, ἢ ἐνδέουσα, ἢ παρὰ φύσιν πεποιημένη, τῶν τεράτων ἐστὶν αἰτία.

Τέρας. Monstrum. Sive id, quod præter naturam genitum est. Vel, prodigium. Monstrorum autem causa est materia. Nam & apta materia requiritur pro ratione Quantitatis & Qualitatis. Materia vero animalium sunt menstrua. Hæc enim vel redundantia, vel defectu peccantia, vel præter naturam comparata, monstrorum causa sunt.

Τέρας. τὸ παρὰ φύσιν γενόμενον. [8]Ἀριστοφάνης·
Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων
Ἀντεῖχον. ———

Τέρας. Monstrum. Aristophanes: *Tale conspicatus monstrum non pertimui, sed pro vobis pugnans [hostibus fortiter] restiti.*

Τεράστια. σημεῖα. θαύματα. Αἰλιανός· [9]Τὰ γενόμενα βρέφη κράσει θηρίων τε καὶ ἀνθρωπίνων σωμάτων τεράστια ἐδόκει.

Τεράστια. Monstrosa. Prodigiosa. Ælianus: *Infantes ob ferinorum & humanorum corporum mixtionem monstrosi videbantur.*

1 Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς δωροδ.] Videtur hic excidisse nomen Lysiæ. Oratio hæc enim inter Lysianas hodie exstat, in qua, pag. 63. locus a Suida hic citatus ita legitur: Δέομαι ὑμῶν τὴν αὐτὴν νῦν περὶ ἐμοῦ ἔχειν γνώμην, ἥνπερ καὶ ἐν τῷ τέως χρόνῳ. Sic etiam apud Suidam scribendum est.

2 Ἐν τῷ πρὸς Ἀνσίβιον] Legendum puto, ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον: cujus orationis mentio fit supra v. Ἐπίδικος.

3 Ἐν β'. τῶν Φιλιππικῶν] Hodie oratio hæc inscribitur *Olynthiaca* II. in qua sic legitur: Ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν, ἕως μὲν ἂν ἐῤῥωμένος ᾖ τις, οὐδὲν, &c. Locum hunc Demosthenis observaverat etiam Portus.

4 Ἐν τῷ κατὰ Διονυσοδώρου] Pag. 740. ubi sic legitur: Τοὺς δὲ εἰς Ῥόδον τόκους μὴ καθομολογεῖν, ἕως ἂν κριθῶμεν. Nota, apud Demosthenem ἕως legi pro τέως: ut & in superiore loco ejusdem oratoris.

5 Ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὠρωπ.] Apud ipsum Demosthenem locus hic ita scriptus est: Ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὠρωπὸν ὑμῖν ἀποδοθῆναι, περὶ Δρυμοῦ καὶ τ. πρ. Παν. χ. μεθ' ὅπλων ἐξερχόμεθα, &c. Hinc Suidas emendandus est.

6 Καὶ μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλ.] Locus hic ex Demosthene sic emendandus & supplendus est: Τίς γὰρ οὐκ οἶδεν αὐτῶν, ὅτι, ἕως μὲν ἐκεῖνον κοινὸν ἐχθρὸν ὑπειληφότες ὡμονόουν ἀλλήλοις, πολλῶν ἀγαθῶν ἦσαν κύριοι;

7 Τέραμνα, καὶ ὑπ.] Hæc sunt verba Artemidori, lib. II. cap. x. ut Pearsonius observaverat. Illic autem pro τέραμνα legitur τέρεμνα, per ε in syllaba secunda.

8 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 679.

9 Τὰ γενόμενα βρ.] Fragmentum hoc occurrit etiam supra, v. Θηρείων: ubi rectius legitur γινόμενα; &, θηρείων, per ει in syllaba penultima.

Τερα-

Τερατευόμενος. [1] ψευδόμενος. μηδὲν ἀληθὲς, μηδὲ ὑγιὲς λέγων. Τερατευόμενοι καὶ κομπάζοντες, ὡς εἰς πολλὰ εἴη χρήσιμος ἡ τοῦ τόπου κατάληψις.

Τερατεία. ψευδολογία. παραδοξολογία. [2] Τοῖς ὑπὸ τῶν τερατευομένων καὶ γοήτων περὶ ἐπῳδῶν καὶ δαιμονίων ἀποπομπῆς.

Τερατολογίαι. [3] οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες.

Τερατολογεῖν. οὕτω λέγεται τὸ ἀπίθανα διηγεῖσθαι, καὶ λέγειν πράγματα ἔξω τῶν ἀνθρωπίνων.

Τερατοσκόπος. μάντις.

Τερατουργός. θαυματοποιός.

Τερατώδη. παράδοξα.

Τερβελίς. ζήτει ἐν τῷ Βασιλική.

Τερέβινθος. εἶδος δένδρου. ἢ [4] δρῦς.

Τέρεν. ἁπαλόν.

Τερέστη. πόλις.

Τερετίζομεν. τὸ αὐτὸ μέλος ᾄδομεν.

Τερετίσματα. ᾠδαὶ ἀπατηλαί. ἢ, ᾄσματα ἔκλυτα. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος, ἢ τῆς χελιδόνος.

Τέρετρον. τρύπανον.

Τερηδών. σκώληξ ξυλοτρώκτης, οἰκῶν ἐν ξύλῳ. [5] Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν·

—— Ἀλλ' ἐάν με χρῇ,
Ὑπὸ τερηδόνων σαπεὶς ἐνταῦθα καταγηράσομαι.

Καὶ αὖθις·

Σὺ [6] δ', ὦ Τερηδὼν, ἐπαναφύσα Περσικόν.

Ἀντὶ τοῦ, βάρβαρον καὶ φυσικὸν ᾆσμα. καὶ, Περσικὸν ὄρχημα.

Τερίζοι. ὄνομα ἔθνους.

Τερθεύς. ὄνομα κύριον.

Τερθρεία. [7] ἡ λεπτολογία. ἔστι γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν, ὃ καλεῖται τέρθρον. Φασὶ δέ τινες τὰ ἄνω τρημάτια τοῦ ἐπὶ τῷ ἱστῷ ὀργάνου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία. ἄλλοι δὲ τὴν φλυαρίαν τερθρείαν φασί· καὶ τὴν ἐν [8] τοῖς μέρεσι καλουμένην μάχην. οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίνῃ πόλεμος, μὴ μέν τοι μετὰ τῶν ἄλλων· ἀλλ'

Τερατευόμενος. Mentiens. Nihil veri nec sani dicens. [Mira & incredibilia narrans. Rem falso & supra modum exaggerans.] *Illi vero rem falso exaggerantes, & jactantes, loci illius occupationem ad multa utilem fore.*

Τερατεία. Oratio mendaciorum monstris plena. Rerum incredibilium & mirarum narratio. [*Non est fides adhibenda*] *illis, quæ a præstigiatoribus & magis de incantationibus & dæmonibus averruncandis* [*dicuntur.*]

Τερατολογίαι. Qui mira & incredibilia narrant.

Τερατολογεῖν. Res incredibiles & humanis majores narrare.

Τερατοσκόπος. Prodigiorum observator, vel interpres. Vates.

Τερατουργός. Qui miracula edit.

Τερατώδη. Prodigiosa. Portentosa. Incredibilia.

Τερβελίς. Terbelis. Quære in v. Βασιλική.

Τερέβινθος. Terebinthus. Genus arboris. Vel, quercus.

Τέρεν. Tenerum. Molle.

Τερέστη. Tereste. Urbs.

Τερετίζομεν. Idem carmen canimus.

Τερετίσματα. Cantiones fallaces. Vel, cantus molles & lascivi. Per translationem ductam a cicada, vel hirundine.

Τέρετρον. Terebrum.

Τερηδών. Teredo. Vermis ligna corrodens, & in ligno habitans. Aristophanes *Equitibus: Sed, si oportet, a teredinibus corrosa hic consenescam.* Et iterum: *Tu vero, Teredo, inflato ore cane cantum Persicum.* Id est, carmen barbarum & naturale. Et Περσικὸν ὄρχημα, saltatio Persica.

Τερίζοι. Terizi. Nomen gentis.

Τερθεύς. Tertheus. Nomen proprium.

Τερθρεία. Subtilis de rebus levibus disputatio. In navibus enim est funis quidam tenuis, qui τέρθρον dicitur. Alii vero dicunt, [τέρθρα vocari] parva foramina in superiore parte instrumenti illius, quod est supra malum navis, unde antennæ pendent. Alii vero garrulitatem vocant τερθρείαν: itemque pugnam tironum in partibus illis, [quæ periculo vacant.] Moris enim erat, ut ephebi, postquam regionis circuitores fuissent, militarent quidem, si bellum forte exortum fuisset; at non cum aliis, sed seorsim, in partibus pugnæ, quæ

1 Ψευδόμενος] Vox hæc deest in prioribus Editt. quam ex MStis Paris. revocavi.

2 Τοῖς ὑπὸ τῶν τερατ.] Hæc sunt verba Marci Antonini, lib. I. §. 6. unde sensus hujus loci supplendus est.

3 Τερατολογίαι] Lego, τερατολόγοι, propter sequentem interpretationem.

4 Ἡ δρῦς] Mirum forsan Lectori videbitur, Suidam vocem τερέβινθος per δρῦς hic exponere. Sed respexit ad quercum Abrahami, Mambre dictam, cujus mentio fit *Genes.* XVIII. Eam enim stetisse in loco quodam, cui a terebintho arbore illic enata nomen inditum erat *Terebinthus*, veteres testantur. Sozomenus *Histor. Eccles.* lib. II. cap. IV. Ἀναγκαῖον δὲ ἐξελθεῖν καὶ τὰ περὶ τὴν δρῦν τὴν Μαμβρῆ καλουμένην βεβουλευμένα Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεῖ. τόπος δὲ οὗτος, ὃν νῦν ΤΕΡΕΒΙΝΘΟΝ προσαγορεύουσιν, &c. Id est, *Jam vero ea, quæ ab Imperatore Constantino consulta ac disposita sunt circa quercum, quæ dicitur Mambre, commemorare necessarium puto. Locus hic est, quem hodie Terebinthum vocant,* &c. Hieronymus *de Locis Hebraicis*, ubi de Arboch agit: *Quercus Abraham, quæ & Mambre, usque ad Constantini Regis tempora ibidem monstrabatur, & mausoleum ejus impræsentiarum cernitur. Cumque a nobis jam ibidem Ecclesia ædificata sit, a cunctis in circuitu gentibus TEREBINTHUS superstitiose colitur, eo quod sub ea Angelos Abraham quondam hospitio susceperit.* Hæc Suidam illustrant. Confer Vales. ad Euseb. lib. III. *de Vita Constantini*, cap. LIII.

5 Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι] Pag. 360. (255. Ed. Bas. *P.*)

6 Σὺ δ', ὦ Τερ.] Versus hic exstat apud Aristophanem *Thesmophor.* pag. 830. ubi Τερήδων (sic enim παροξυτόνως ibi scriptum est, pro Τερηδών) est nomen proprium.

7 Τερθρεία. ἡ λεπτολογία. ἔστι γάρ τι σχοιν.] Eadem habet Etymologus. Confer etiam Erotianum, v. Τὸ τέρθρον.

8 Ἐν τοῖς μέρεσι] MS. A. habet, ἐν τοῖς δύο μέρεσι. Et sic Etymologus. Confer Maussacum & Valesium ad Harpocrationem v. Περίπολος, & Petit. *de Leg. Att.* pag. 549.

ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης. διὸ τὴν [1] στρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. σημαίνει καὶ ἀπάτην, καὶ περιεργίαν.

Τερθρηδόνος [2].

Τέρμα. τέλος. ὅρος. ἢ καμπτήρ. Τέρμασιν ὥρας. [3] μετὰ τὴν νεότητα. † Εἰς [4] τρία διῄρηται τὸ ὄρος· εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν, ἡ κορυφή. ὑπώρεια δὲ, τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους. τέρμα δὲ, τὰ τελευταῖα, καὶ πόδες.

Τερματίζεται. τελειοῖ.

Τερμέρεια κακά. περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον καλεῖται, ᾧ ἐχρῶντο οἱ τύραννοι δεσμωτηρίῳ. τὸ δὲ χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον κεῖται μεταξὺ Μήλου καὶ Ἁλικαρνασσοῦ. τῶν δὲ ἀπὸ τούτου ληϊζομένων δυσαλώτων τυγχανόντων, λεχθῆναι τοῦτο. Τερμέρεια οὖν κακὰ, τὰ μεγάλα κακά.

Τερμισσεῖς. ἔθνος Πισιδίας.

Τερμία ἡμέρα. ἐφ' ἧς μέλλει τις τὸ τέλος τοῦ βίου εὑρήσειν. [5] Οἴμοι τὰ πολλὰ ἐξέχρη κακὰ, ἐλθόντι χώραν τερμίαν· ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον.

Τέρμινθος. εἶδος φυτοῦ.

Τερμιόεσσα. [6] ἡ μακρὰ, καὶ μεγάλη. καὶ τέρμιος.

Τέρπανδρος, Ἀρναῖος, ἢ Λέσβιος, ἀπὸ Ἀντίσσης, ἢ Κυμαῖος. οἱ δὲ καὶ ἀπόγονον Ἡσιόδου ἀνέγραψαν. ἄλλοι δὲ, Ὁμήρου· Βοίου λέγοντες αὐτὸν τοῦ Φωκέως, τοῦ Εὐρυφῶντος, τοῦ Ὁμήρου. λυρικός· ὃς πρῶτος ἑπτάχορδον ἐποίησε τὴν λύραν, [7] καὶ νόμους λυρικοὺς πρῶτος ἔγραψεν· εἰ καί τινες [8] Φιλάμωνα θέλουσι γεγραφέναι.

Τέρπεσθον. τέρπονται. δυϊκῶς.

Τερπικέραυνος. ὁ τοῖς κεραυνοῖς τερπόμενος.

Τερπνιστόν. ἐπιτερπέστερον. προσφιλέστερον.

Τερπωλήν. τέρψιν.

Τερτύλος, Ῥωμύλος, Αἰσχύλος, Αἰμύλος. παροξυτόνως.

Τερψίων.

Τερψιχόρη. μία τῶν ἐννέα Μουσῶν.

Τέσσαρες. καὶ, τέσσαρες καὶ δέκα ἄνδρες.

periculo vacabant. Unde militiam illam τὴν ἐν τοῖς μέρεσι appellabant. Significat item fraudem, & curiosam circa res aliquas diligentiam.

Τερθρηδόνος. [Genitivus, a recto, τερθρηδών.]

Τέρμα. Terminus. Finis. Limes. Vel meta. Circa metam ætatis. Vel, In flexu ætatis. Id est, Post juventutem. † Mons in tres partes dividitur: in ἀκρώρειαν, ὑπώρειαν, & τέρμα. Et ἀκρώρεια quidem est montis vertex: ὑπώρεια, latera montis: τέρμα autem, montis radices, & quasi pedes.

Τερματίζεται. Terminat. [Vel, terminatur.]

Τερμέρεια κακά. Termeria mala. In Caria castellum quoddam erat, Termerium vocatum; quo tyranni pro carcere utebantur. Id autem castellum munitum inter Melum & Halicarnassum situm erat. Cumque illi, qui ex castello hoc egressi prædas abigebant, expugnari non possent, proverbium hoc inde ortum fuisse ajunt. Termeria igitur mala dicuntur ingentia mala.

Τερμισσεῖς. Termissenses. Pisidiæ gens.

Τερμία ἡμέρα. Extremus vitæ dies. Sive, dies, quo quis moriturus est. [Sophocles:] *Qui cum multa illa mala oraculo mihi prædiceret; me, cum in fatalem hanc regionem venissem, miseram vitam illic finiturum esse respondit.*

Τέρμινθος. Terminthus. Genus plantæ.

Τερμιόεσσα. Longa, & magna. Et τέρμιος, ultimus.

Τέρπανδρος. Terpander, Arnæus, vel Lesbius, ex [urbe nimirum Lesbi] Antissa oriundus; vel, Cumanus. Quidam vero etiam ab Hesiodo eum genus duxisse scripserunt. Alii, ab Homero; dicentes eum fuisse filium Boei, qui fuerit filius Phocei, nepos Euryphontis, Homeri pronepos. [Fuit autem] Lyricus: qui primus lyram septem chordis instruxit, & lyricos nomos primus scripsit: quamvis quidam Philamonem eos scripsisse velint.

Τέρπεσθον. Dualiter. Delectantur.

Τερπικέραυνος. Qui fulminibus delectatur. [Jovis epithetum,]

Τερπνιστόν. Jucundum. Gratum.

Τερπωλήν. Delectationem. Oblectationem.

Τερτύλος, Ῥωμύλος, Αἰσχύλος, Αἰμύλος. [Hæc nomina propria scribuntur] cum acuto in penultima.

Τερψίων. Terpsion. [Nomen proprium.]

Τερψιχόρη. Terpsichore. Una nomen Musarum.

Τέσσαρες. Quatuor. Et τέσσαρες καὶ δ. Quatuordecim viri.

1 Στρατιάν] Scribe, στρατείαν, ut recte Photius in Lex. MS. & Etymologus.

2 Τερθρηδόνος] Homer. Il. B. v. 756. Confer Hesych. v. Τενθρηδών.

3 Μετὰ τὴν νεότητα] Sic recte MSS. Paris. At priores Editt. male, κατὰ τὴν νεότητα.

4 Εἰς τρία διῄρηται τὸ ὄρ.] Confer Nostrum supra v. Ἀκρώρεια, & infra v. Ὑπώρεια.

5 Οἴμοι τὰ πολλὰ ἐξέχρη κ.] Sophocles *Oedip. Colon.* pag. 273. ut Portus monuit. Ibi autem sic legitur:

> Ὅς μοι τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακὰ,
> Ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ,
> Ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
> Σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν,
> Ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον.

Hinc Suidas emendandus & supplendus est.

6 Ἡ μακρά] Sic recte MSS. Paris. At priores Editt. male, ἡμέρα. Homerus Il. Π. v. 803.

> Ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.

Scholiastes: Τερμιόεσσα. ποδήρης, ἡ ὅλον τὸν ἄνθρωπον σκέπουσα, μεγάλη. Huc Suidas respexit.

7 Καὶ νόμους λυρικοὺς πρ.] Vide Salmasium ad Capitolinum, pag. 70. Edit. Paris.

8 Φιλάμωνα] Rectius, Φιλάμμωνα, per duplex μ.

Τέτα.

Τέττα.[1] προσφώνημα νεωτέρου φίλου πρὸς πρεσβύτερον.

Τέττα. Tetta. Vox, qua junior amicus seniorem compellat.

Τεταμένον[2] φῶς, εὐθὺ, οἷον κίονα. τὸν οὐράνιον λέγει. τὸ γὰρ συνεχὲς τὴν ὑποφορὰν, τὸ ὑπόζωσμα τοῦ κόσμου. Κατ' ἄκρα δ' αὖ διήκων, ἐπινοεῖται ὁ ἄξων. Εὐθὺ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὀρθόν. τινὲς τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου. οἱ δὲ κύλινδρόν τινα πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα ὄντα.

Τεταμένον φῶς, εὐθ. Lucem in rectum protensam, tanquam columnam. [Lucem] cœlestem intelligit. * * * * * Per illa vero, *Per extremas partes transiens*, intelligitur Axis. Εὐθὺ vero, Recta, vel, In rectum. Quidam Axem Mundi [intelligunt.] Alii vero, ignis ætherei cylindrum, qui est circa Axem.

Τέτανος. νόσος περὶ τοὺς ἵππους γινομένη. νοσοῦσι γὰρ οἱ ἵπποι πλείοσι νοσήμασι, ποδάγρᾳ,[3] εἰλεῷ, τετάνῳ, ἐμπυήσεσι, καὶ κριθιάσει. ἔστι δὲ ἡ κριθίασις, ὠμότης μετὰ στρόφου. ὁ δὲ τέτανος, σπασμός. ἡ δὲ εἰλεώδης νόσος, κοιλιακή τις διάθεσις. ἡ δὲ ἐμπύησις, ἀπόστασις ἐν ὑπογαστρίῳ. ἡ δὲ ποδάγρα, ὀδύνη περὶ τὰ ἄρθρα. καὶ δυσουρίασις.

Τέτανος. Morbus quidam equorum. Equi enim pluribus morbis laborant, ut podagra, ileo, tetano, purulentis abscessibus, & crithiasi. Est autem crithiasis, cruditas cum torminibus. Tetanus, convulsio, sive, rigor & tensio nervorum. Ileus, morbus quidam intestinorum. Ἐμπύησις, abscessus in imo ventre. Podagra, dolor circa articulos [pedum.]

Τέτανος, καὶ ῥοπαλισμός. ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου· ἐπεὶ ὡς ῥόπαλον γίνεται. [4] Ἀριστοφάνης· Κἂτ' ἐντεύξῃ τέτανον τοῖς ἀνδράσι, καὶ ῥοπαλισμούς.

Τέτανος. Tentigo. Sive, Intensio nervi. Et ῥοπαλισμὸς, idem. [A ῥόπαλον, baculus. Penis enim intentus] fit instar baculi. Aristophanes: *Deinde vero, si Venus effecerit, ut penes virorum tentigine rigeant, & baculorum instar extendantur.*

Τεττάρων[5] ὀβολῶν. ἐπὶ τῶν πολλῆς τιμῆς ἀξίων. [6] Τὴν παῤῥησίαν τὴν σὴν οἴει τεσσάρων ὀβολῶν εἶναι, τὸ τῆς παροιμίας. Οὐκ οἶσθα δὲ, ὅτι καὶ Θερσίτης ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπαῤῥησιάζετο· τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θερσίτου παροινίας ἔλαττον ἔμελεν, ἢ χελώνῃ μυιῶν, τὸ τοῦ λόγου.

Τεττάρων ὀβολῶν. Quatuor obolis. Dicitur de rebus magni pretii. *Libertatem tuam in dicendo quatuor valere obolos existimas, ut proverbio fertur. An ignoras vero, Thersiten etiam inter Græcos effrænem habuisse linguam: Agamemnonem autem maledicentiam ejus minoris fecisse, quam testudo muscas, ut dici solet?*

Τεταρπόμενος. τερπόμενος.

Τεταρπόμενος. Qui delectatur, vel oblectatur.

Τεταρταῖος. τεταρταήμερος.

Τεταρταῖος. Quartanus. Quatriduanus.

Τεταρτημόριον. δίχαλκον. ὁ γὰρ χαλκοῦς, ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ. καὶ τεταρτημόριόν τινα καλοῦσιν, οἷον διχάλκου ἄξιον. † [7] Τεταρτημόριον. τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ. τουτέστι, χαλκοῖ δύο.

Τεταρτημόριον. [Generaliter, quadrans. Specialiter vero, quarta pars oboli. Id est,] duo chalci. Chalcus enim est octava pars oboli. Et τεταρτημόριον vocant eum, qui quartam partem oboli valet: id est, duos chalcos. † Τεταρτημόριον, quarta pars oboli. Id est, duo chalci.

Τεθάφατε. ἐθάψατε.

Τεθάφατε. Sepeliistis. Sepulturæ mandastis.

Τετελεσμένον. μεμυημένον.

Τετελεσμένον. Initiatum.

Τέτυκται. κατεσκεύασται.

Τέτυκται. Factum est. Fabricatum est.

Τέτηκα. ἔτηξα. ἢ ἐτάκην. Πολύβιος· Τὸ δὲ τετηκὸς καὶ συνεῤῥυηκὸς ἀργύρειον καὶ χρυσίον ἀναζητοῦντες, ὑπὸ τοῦ πυρὸς πλεῖστοι Ῥωμαίων διεφθάρησαν.

Τέτηκα. Liquefeci. Vel, liquefactus sum. Polybius: *Argentum & aurum ab igne liquefactum & conflatum quærentes, plurimi Romani perierunt.*

Τεττιγοφόροι.[8] οἱ Ἀθηναῖοι. τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς, σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι. Θουκυδίδης ά· Καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. Ἢ, ὅτι μουσικοί. μουσικὸς γὰρ ὁ τέττιξ. Γηγενεῖς δὲ, διότι καὶ Ἐρεχθεὺς, ὁ οἰκιστὴς τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ γῆς ἐτέχθη.

Τεττιγοφόροι. Cicadiferi. [Sic appellabantur] Athenienses. Aureas enim gestabant cicadas, significare volentes, se e terra editos esse. Thucydides libro I. *Et cincinnos comæ capitis innexis aureis cicadis implicabant.* Vel, quod essent Musicæ amantes. Cicada enim cantum amat. Terrigenæ vero [dicebantur,] quod & Erechtheus, Athenarum conditor, ex terra genitus esset.

Τεττίγων[9] ἀνάμεστα. τοὺς τέττιγας παρέλαβεν

Τεττίγων ἀνάμεστα. Cicadarum plena. Cica-

1 Τέττα. προσφ.] Vide Helladium apud Phot. pag. 1584.

2 Τεταμένον φῶς, εὐθ.] Locus hic obscurus est, &; ut videtur, corruptus; cujus illustratio ex ipsis fontibus, unde ista hausit Suidas, (dummodo investigari possint) petenda est.

3 Εἰλεῷ] MSS. Paris. ἰλεῷ, per ι.

4 Ἀριστοφάνης] *Lysistrata*, pag. 871. (553. Ed. Bas. P.) ubi sic legitur:

Κἂτ' ἐντέξῃ τέτανον πρᾶον τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς.

Sic etiam apud Suidam scribendum est.

5 Τεττάρων ὀβολῶν] Vel addendum, vel subaudiendum est, ἄξιον. Cæterum male Suidas hæc interpretatur, ἐπὶ τῶν πολλῆς τιμῆς ἀξίων. Contra enim proverbium hoc dicitur de rebus nullius pretii. Vide etiam infra v. Τετρώβολον.

6 Τὴν παῤῥησίαν τὴν σ.] Julianus Epist. LIX. pag. 227. Ἀλλὰ τὴν παῤῥησίαν τὴν σὴν οἴει τεττάρων ὀβολῶν, τὸ λεγόμενον, ἀξίαν. Hinc Suidæ verba deprompta sunt: ut Pearsonius recte observaverat.

7 Τεταρτημόριον. τὸ τέτ.] Ex Harpocratione.

8 Τεττιγοφόροι. οἱ Ἀθην.] Confer Nostrum supra v. Κέρα ἀγλαέ.

9 Τεττίγων ἀνάμεστα] Aristophanes *Nubibus*, pag. 179. (109. Ed. Bas. P.)

Ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη, καὶ τεττίγων ἀνάμεστα.

Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν χρυσῷ ἐχρῶντο τέττιγι. σημεῖον δὲ τοῦ εἶναι αὐτόχθονας, ὥσπερ καὶ οἱ τέττιγες.

Τετιμημένος.[1] τετιμωρημένος. καὶ τετίμησθον. τετιμώρησθε.

Τετιμημένα.[2] Θουκυδίδης· Ἐπώκελλον γὰρ τὰ πλοῖα τετιμημένα χρημάτων.

Τέτλαθι. ὑπόμεινον.

Τέτορε. δίηλθε,

Τετορήσω. ἀντὶ τοῦ, σαφηνιῶ, ὅ ἐστι δηλώσω. τορῶς γὰρ, σαφῶς, καὶ ἀληθῶς, ἢ ἀκριβῶς. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. ἀντὶ τοῦ, Εἰ μὴ εἴπω.[3] Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ', ὦ μέλε, ὑπὸ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
Εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα, καὶ λακήσομαι.

Τετραβάμων. τετράπους.

Τετράγωνος. εὐσταθὴς, ἑδραῖος. Δαμάσκιος· Σεμνὸς δὲ ἦν, καὶ εὐσχήμων τὰ πάντα, καὶ [4] τετράγωνος, καὶ ἄνευ ψόγου τεταγμένος, ὡς φάναι κατὰ τὸν Σιμωνίδην. ὥστε μηδὲ τοὺς ἐπαναστάντας αὐτῷ συκοφάντας τούτους ἀρνεῖσθαι, τὸ μὴ οὐ πάντη ἀξιάγαστον εἶναι τὸν ἄνδρα.

Τετραδεῖον. τὸ ἐκ τεσσάρων συνεστώς.[5] τετράδιον δὲ, καὶ τετράδυον, ἐκ τοῦ δὶς, καὶ τέτταρα· καὶ ἐκ τοῦ δύο, καὶ τέτταρα.

Τετράδι γέγονας. ἐπὶ [6] τῶν ἄλλως πονούντων. καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα, Εὐρυσθεῖ ταλαιπωρῆσαι. Φιλόχορος δέ φησι, καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ αὐτὴν δύνασθαι λέγεσθαι. ἀνατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.

Τετραδισταί. οἱ [7] ἐπίπονον βίον διάγοντες. ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους, ὃς τετράδι γεννηθεὶς πολλοὺς πόνους ἔτλη.

Τετραέλικτος. πολυέλικτος.[8] Νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφις.

Τετραετηρίς.

Τετρακόσιοι.[9] οἱ Τετρακόσιοι πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ'. παρ' Ἀθηναίοις· οἵ τινες τέσσαρας μῆνας ἦρξαν τῆς πόλεως.

Τετρακόρυμβος. ὁ τέσσαρας ἄκρας ἔχων.

Θάλλοι[10] τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὲ κισσός.

Τετρακτύς. οἱ τέσσαρες. ἤγουν, ἡ τετράς. οἱ Πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμὸν τετρακτὺν προσηγόρευον.[11] ὁ δὲ

1 Τετιμημένος] Homerus Il. Α. v. 555. & alibi.

2 Θουκυδίδης] Lib. IV. sed apud quem pro τετιμημένα legitur πεπλημμένα: ut Portus monuit.

3 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 647. (446. Ed. Baf. *P.*)

4 Καὶ τετράγωνος] Damafcius apud Photium, pag. 1073. de Agapio philofopho: Καὶ συλλήβδην εἰπεῖν, ἐδόκει τετράγωνος εἶναι καὶ ἐν τὴν σοφίαν.

5 Τετράδιον δὲ, καὶ τετράδυον, ἐκ τ.] Hæc nihili funt. Τὸ τετράδιον enim idem eft, quod τετραδεῖον: at τὸ τετράδυον, ut adulterinum, abjiciendum cenfeo.

6 Ἐπὶ τῶν ἄλλως πον.] Zenobius Centur. VI. Adag. VII. & Photius in Lex. MS. pro ἄλλως habent ἄλλοις, quam lectionem meliorem effe ex ipfa interpretatione, quam Suidas hic fubjungit, patet. Vide etiam Euftathium ad Homerum, pag. 302.

darum mentionem fecit Ariftophanes, quod prifci Athenienfes in capillorum nexu aurea cicada [ornatus gratia] uterentur. Eo autem fignificabant, fe ex terra ortos effe; quemadmodum & cicadæ.

Τετιμημένος. Punitus. Cruciatus. Et τετίμησθον, puniti fuiftis.

Τετιμημένα. Æftimata. Thucydides: *Nam in fcopulos impegerunt naves pecunia æftimatas.*

Τέτλαθι. Suftine. Tolera. Perfer.

Τέτορε. Trajecit. Perforavit.

Τετορήσω. Clara voce eloquar. Declarabo. Τορῶς enim fignificat, clare, difertim, vere, vel accurate. A confequenti. Pro, *Nifi dixero.* Ariftophanes: *At, mifelle, a Jove difperdar, nifi difertim & clamofa voce hæc declaravero.*

Τετραβάμων. Quadrupes.

Τετράγωνος. Quadratus. Stabilis. Firmus. Damafcius: *Gravis autem erat, & in omnibus rebus decori & honefti ftudiofus, & quadratus, & fine vituperio modeftus, ut Simonidis verbis utar: adeo ut ne fycophantæ quidem, qui illum calumniis petebant, negarent, eum virum effe omnino admirabilem.*

Τετραδεῖον. Quaternio. [Per ει fcribitur.] At τετράδιον, [cum accentu in antepenultima, per ι. Compofitum autem eft] ex δὶς, & τέτταρα: ut τετράδυον, ex δύο, & τέτταρα.

Τετράδι γέγονας. *Quarta Luna natus es.* De iis, qui aliis laborant. Nam & Herculem, quarta Luna natum, Euryfthei juffu moleftiffimos labores exantlaffe [ferunt.] Philochorus vero ait, [proverbium hoc] & de Mercurio dici poffe. Diem autem iftum Herculi attributum fuiffe, quod eo ad Deos migrarit.

Τετραδισταί. Quartanarii. [Sic dicuntur illi,] qui laboriofam vitam exigunt: ab Hercule, qui quarta luna natus multos labores fuftinuit.

Τετραέλικτος. Quaternis orbibus circumvolutus. Vel, in plures fpiras convolutus. [*Matrem*] *pullis privavit quaternis orbibus circumvolutus ferpens.*

Τετραετηρίς. Quadriennium.

Τετρακόσιοι. Quadringenti. Quadringenti feptem annis ante XXX. Tyrannos conftituti fuerunt apud Athenienfes, qui quatuor menfes urbi præfuerunt.

Τετρακόρυμβος. Quatuor corymbos habens. [Vel, multos corymbos habens.] *Floreat multos corymbos habens, Anacreon, circa te hedera.*

Τετρακτύς. Quaternio. Pythagorei omnem numerum vocabant quaternionem. Hic au-

7 Ἐπίπονον βίον] Sic recte MS. Parif. A. At in prioribus Editt. mendofe legitur, ἐπὶ τὸν βίον.

8 Νόσφισεν ὠδ.] Pentameter hic eft pars Epigrammatis in ferpentem, nidum hirundinis invadentem, ut pullos, qui in eo erant, devoraret. Epigramma iftud integrum legitur Anthol. lib. III. cap. XXIV. pag. 384.

9 Τετρακόσιοι. οἱ Τετρακ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Valefium.

10 Θάλλοι τετρ.] Integrum Epigramma vide Anthol. lib. III. cap. XXV. pag. 399.

11 Ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληρ. —— τετρακτὺν ἔλεγον] Hæc leguntur etiam apud Photium in Excerptis ex vita Pythagoræ, Cod. CCXLIX. pag. 1313.

ἀριθμὸς

ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς δέκα. ὁ δὲ δέκα, σύνθεσις τῶν τεσσάρων. καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον. οἱ αὐτοὶ ἐτίμων καὶ τὰ τέσσαρα, διὰ τὰς τέσσαρας τῆς σελήνης μορφάς. ἀρτίτοκος γὰρ, μηνοειδὴς, ἀμφίκυρτος, καὶ πανσέληνος.

tem numerus completur denario. Denarius vero ex quaternis componitur. Unde numerum omnem appellabant quaternionem. Iidem etiam magni faciebant quaternarium numerum, ob quaternas Lunæ formas. Ea quippe est vel nova, vel corniculata, vel gibbosa, vel plena.

Τετραλογία. Καὶ[1] κατὰ τὴν τραγικὴν ἐξέδωκε τετραλογίαν Πλάτων τοὺς Διαλόγους. ἐκεῖνοι γὰρ τέτρασι δράμασιν ἠγωνίζοντο, Διονυσίοις, Ληναίοις, Παναθηναίοις, Χύτροις· ὧν τὸ τέταρτον ἦν Σατυρικόν. τὰ δὲ τέσσαρα δράματα ἐκαλεῖτο τετραλογία. εἰσὶ τοίνυν οἱ πάντες Πλάτωνι γνήσιοι διάλογοι, ἓξ καὶ πεντήκοντα. διπλαῖς δὲ χρῆται ταῖς ἐπιγραφαῖς καθ' ἕκαστον τῶν βιβλίων, τῇ μὲν, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος· τῇ δὲ, ἀπὸ τοῦ πράγματος. ταύτης τῆς τετραλογίας, ἥτις ἐστὶ πρώτη, ἡγεῖται Εὐθύφρων, ἢ περὶ Ὁσίου. ὁ διάλογος δ' ἐστὶ πειραστικός· δεύτερος, Ἀπολογία Σωκράτους· ἠθικός. τρίτος, Κρίτων, ἢ περὶ πρακτέου· ἠθικός. τέταρτος, Φαίδων, ἢ περὶ Ψυχῆς· ἠθικός. δευτέρα τετραλογία, καὶ ἐφεξῆς, ἐν τῷ βιβλίῳ Λαερτίου Διογένους περὶ βίων Φιλοσόφων. † Τοῦ τετραμέτρου εὑρετὴς Ἀριστοφάνης ὁ ποιητής.

Τετραλογία. Tetralogia. Secundum Tragicam Tetralogiam Plato Dialogos edidit. Tragici enim quaternis fabulis certabant, Dionysiis, Lenæis, Panathenæis, Chytris: quarum quarta erat Satyrica. Hæ vero quatuor fabulæ vocabantur Tetralogia. Sunt igitur omnes Dialogi Platonis, qui quidem genuini habentur, LVI. In singulis autem libris duplici inscriptione utitur: altera a nomine [sumpta;] altera vero, a re. Hujus Tetralogiæ, quæ prima est, caput est *Eutyphron*, sive, *de Sanctitate*. Est autem Dialogus iste explorandi causa institutus. Secundus, *Apologia Socratis*: qui est moralis. Tertius, *Criton*, sive, de eo, quod est faciendum: [itidem] moralis. Quartus, Phædon, sive, *de Anima*: qui & ipse moralis est. De secunda Tetralogia, & sequentibus, vide Diogenem Laertium in libro *de Vitis Philosophorum*. † Tetrametri carminis inventor fuit Aristophanes poeta.

Τετρεμαίνω. οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις.

Οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω, καὶ πεφόβημαι.

ἀντὶ τοῦ, τρέμω. παραγώγως. ἐπίτηδες ἐξέτεινε τὴν λέξιν τερατευόμενος.

Τετρεμαίνω. Tremo. Metuo. Aristophanes *Nubibus*: *Sic eas tremo & formido*. Deductum est hoc verbum a τρέμω. De industria autem vocem istam produxit Aristophanes, ut de re mira & insolita loquens.

Τετράμονος.

Τετράμονος. Quatuor mansiones habens.

Τετρανθέντα. τρυπηθέντα.

Ἰοδόκον,[2] καὶ τοῦτον ἐπ' ὄρτυγι τετρανθέντα

Αὐλόν. ———

Τετρανθέντα. Perforatum. [In Epigrammate:] *Pharetram, & ad coturnices capiendas perforatam tibiam istam.*

Τετραποδηδόν.[3] οὕτως [4]ἐβάδιζον οἱ ἐν Λιβύῃ Σκιάποδες, πλατύποδες ὄντες, καὶ ἀνορθοῦντες τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν, καὶ καλασκιάζοντες τὸ λοιπὸν σῶμα, εἰς ἀποφυγὴν τοῦ ἐν αὐτοῖς ὄντος καύματος.

Τετραποδηδόν. Quatuor pedibus. Manibus pedibusque, quadrupedum instar. Sic in Libya incedebant Sciapodes, latos pedes habentes; quorum altero erecto reliquum corpus obumbrabant, ut æstum vitarent.

Τετραποδητί.[5] ποσὶ, καὶ χερσίν. Οἱ δὲ τετραποδητὶ τρόπον τινὰ περισπλεξάμενοι, ἐβιάζοντο.

Τετραποδητί. Quatuor pedibus. Vel, pedibus & manibus, [quadrupedum instar.] *Illi vero manibus pedibusque constrictis, vi abstrahebantur.*

Τετραπτερυλλίδων.[6] παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά.

Τετραπτερυλλίδων. [Cicadarum: sic dictarum,] quod quatuor alas habeant.

Τετραραῖα.

Τετραραῖα. [Videtur vox esse corrupta.]

Τετραρχία. οἱ τέσσαρες λόχοι, ἄνδρες ξδ'. καὶ ὁ ἡγούμενος, Τετράρχης.

Τετραρχία. Tetrarchia. Id est, quatuor manipuli; sive, viri LXIV. Et dux [eorum dicitur] Tetrarcha.

Τετραρχία.[7] τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας, ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκαλεῖτο. ὄνομα δέ φησιν εἶναι ταῖς τέτταρσι, Θετταλιῶτιν, Πελασγιῶτιν, Φθιῶτιν, [8]Ἑστιεῶτιν. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ κοινῇ τῶν Θετταλῶν

Τετραρχία. Tetrarchia. Cum essent quatuor Thessaliæ partes, singulæ earum vocabantur τετράς. Nomina autem illarum [Hellanicus] hæc fuisse dicit, Thessaliotidem, Pelasgiotidem, Phthiotidem, Hestiæotidem. Aristoteles

1 Καὶ κατὰ τὴν τραγ.] Hæc omnia sumpta sunt ex Laertio in *Platone*.

2 Ἰοδόκον, καὶ τοῦτον ἐπ' ὄρτυγι τετρ.] Fragmentum hoc decerptum est ex Epigrammate Leonidæ, quod ex Anthologia inedita integrum exhibuimus supra v. Ἀδρανές.

3 Τετραποδηδόν] Sic rectius MS. A. quam priores Editt. quæ habent τετραποδηγόν.

4 Οὕτως ἐβάδιζον ἐν Λιβ.] Confer Nostrum supra v. Σκιάποδες, ubi eadem leguntur.

5 Τετραποδητί] Malim, τετραποδιστί.

6 Τετραπτερυλλίδων] Ex Scholiaste Aristoph. ad *Acharnens.* pag. 413. (296. Ed. Bas. P.) Post τετραπτερυλλίδων autem addendum est, τῶν ἀκρίδων, ut habet modo laudatus Scholiastes.

7 Τετραρχία. τεττάρων μερ.] Ex Harpocratione. Confer Luc. Holsten. ad Stephanum, v. Φθία. Cæterum, in prioribus Editt. deest articuli hujus caput, seu prima vox; quam ex MSS. revocavimus.

8 Ἑστιεῶτιν] Scribe, Ἑστιαιῶτιν. Vide Luc. Holsten. ad Stephanum, v. Ἑστίαια.

πολιτεία, ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ Πύρρου διῃρῆσθαι φησὶν εἰς δ΄. μοίρας τὴν Θετταλίαν. εἴη ἂν οὖν λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν Τετραρχίαν.

Τετρὰς, τετράδος. καὶ, τέτρασι καιροῖς.

Τετρασκάλμου. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δόγμα ἔγραψαν, ὅπως οἱ Κρῆτες πάντα τὰ πλοῖα ἕως τετρασκάλμου ἀποπέμψωσιν ἐς Ῥώμην.

Τετραστατήρου.[1] Ἀριστοφάνης· Εὐαίων ὁ δεξιώτατος γυμνός. κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους· ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας τετραστατήρου. ἀλλ' ὅμως ἐρῶ· ἢν παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς χλαίνας, ἐπειδὰν ἥλιος τραπῇ, πλευρῖτις ἂν ὑμῶν οὐδὲν' ἂν λάβοι ποτέ. οὗτος πένης ἦν ὁ Εὐαίων. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον. ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι, μηδὲ στρώματα, ἰέναι καθευδήσοντας ἐς τοὺς ἀπονενιμμένους τῶν σκυτοδεψῶν. ἢν δ' ἀποκλίνῃ τῇ θύρᾳ, χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω, καὶ τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τρεῖς χοίνικας δεῖπνον παρέχειν.

Τετραφαλαγγαρχία. αἱ δύο [2] διφαλαγγίαι, ἄνδρες ϛτπδ΄. τοῦτο γὰρ ἡ τελεία καὶ εὔχρηστος φάλαγξ.

Τετραφάληρον.[3] τέσσαρας φάλους ἔχων.

Τέτραχα. ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ τετραχῶς. ὡς, [4] Πένταχα κοσμηθέντες.

Τετρήνας. τρυπήσας.

Τετρηχυῖα:[5] τραχυνομένη, καὶ θορυβώδης, ἢ ταταραγμένη. ἀπὸ τοῦ ταράσσω. καὶ, [6] τετρήχει, ἐτραχύνετο.

Τετρίγει.[7] ἔτριζεν, ἢ ποιὸν ἦχον ἀπετέλει. καὶ τετριγυῖα, τρίζουσα.

Τετρώβολον. τουτέστι, [8] πολυτίμητον. οὕτω δὲ λέγουσι τὸ τετρωβολιαῖον. τουτέστι, τετρωβόλου πωλούμενον.

Τετρωμένον. βεβλημένον.

Τέτρωρον. τέθριππον. ἤγουν, τετράϊππον.

Τετρυμμένον.[9] καταπεπονημένον.

> Αὔλακι καὶ γήρᾳ τετρυμμένον ἐργατίνην βοῦν
> Ἄλκων οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα,
> Αἰδεσθεὶς ἔργων. ——————

Τετρυπημένοι.[10] Ψῆφοι [11] εἰσὶ χαλκαῖ, αὐλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μὲν ἡμίσειαι τετρυπημέναι, αἱ δὲ ἡμίσειαι, πλήρεις. οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὰν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους, [12] τετρυπημένην, καὶ πλήρη,

etiam in Communi Thessalorum Republica, sub Aleua Pyrrhi filio Thessaliam in quatuor partes divisam fuisse dicit. Demosthenes igitur τετραρχίαν appellare videtur [unam harum quatuor partium.]

Τετράς. Quaternio. Et, τέτρασι καιροῖς, quatuor temporibus. [Pro τέτταρσι.]

Τετρασκάλμου. Quatuor scalmos habentis. *Romani autem decretum scripserunt, ut Cretenses omnia navigia, usque ad quatuor scalmos habentia, Romam mitterent.*

Τετραστατήρου. Quatuor stateres valentis. Aristophanes: *Euæon ille ingeniosissimus* [*accessit*] *nudus, & orationem habuit maxime popularem: Videtis enim me, inquit, salutis egentem quatuor staterum. Nihilominus dicam,* [*quomodo cives servetis.*] *Si enim indigentibus vestem præbeant fullones, statim atque Sol conversus fuerit, laterum dolor neminem nostrum capiet unquam. Quibus autem lectus non est, neque vestes stragulæ; dico ego ire debere eos apprime lotos dormitum apud vestium interpolatores. Si vero iis claudatur janua hiemis tempore, tribus stragulis vestibus multetur.*

Τετραφαλαγγαρχία. Tetraphalangarchia. Duæ diphalangiæ: i. e. viri 6384. Hæc enim est perfecta & commoda phalanx.

Τετραφάληρον. [Epithetum galeæ.] Quatuor conos habens.

Τέτραχα. Adverbium. Quadrifariam. In quatuor partes. [Formatum est, ut πένταχα. Ut, apud Homerum:] *In quinque ordines divisi.*

Τετρήνας. Qui perforavit.

Τετρηχυῖα. Exasperata. Tumultuosa. Turbata. Concitata. Et τετρήχει, exasperatus, vel turbatus erat.

Τετρίγει. Stridebat. Vel, sonum quendam edebat. Et τετριγυῖα, stridens.

Τετρώβολον. Quatuor obolos valens. Dicitur de re exigui pretii: ut & τετρωβολιαῖον, quod idem significat.

Τετρωμένον. Vulneratum. Percussum.

Τέτρωρον. Quadrigæ. Vel, quatuor equi juncti.

Τετρυμμένον. Defatigatum. Labore confectum. *Sulco & senectute confectum aratorem bovem Alcon sanguineæ securi subjicere non sustinuit, verecundia motus, ob agriculturæ labores.*

Τετρυπημένοι. Perforati. [Aristoteles in *Republ. Atheniensium:*] *Calculi sunt ærei, parvum tubulum in medio habentes; quorum dimidia pars est perforata; dimidia vero plena. Illi igitur, qui calculis judicialibus præfecti sunt, perorata utrinque causa, singulis Judicum binos*

1 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 736. (494. Ed. Bas. P.) unde locum hunc supplebis, & in versus digeres.

2 Διφαλαγγίαι] Sic recte MSS. Paris. At priores Edit. male, φαλαγγίαι.

3 Τετραφάληρον] Est epithetum galeæ apud Homerum Il. E. v. 743.

4 Πένταχα κοσμηθ.] Sunt verba Homeri Il. M. v. 87.

5 Τετρηχυῖα] Homer. Il. H. v. 346.

6 Τετρήχει] Est itidem vox Homerica, Il. B. v. 95.

7 Τετρίγει] Et hæc vox exstat apud Homerum, Il. Ψ. v. 714.

8 Πολυτίμητον] Imo contra potius, οὐ πολυτίμητον. Vide supra, v. Τεττάρων ὀβολῶν.

9 Τετρυμμένον] Scribendum erat τετριμμένον, idque suo loco ponendum. Nam in Anthologia Epigrammatum lib. VI. cap. VII. ubi integrum Epigramma, ex quo sequens fragmentum decerptum est, exstat, recte legitur τετριμμένον, non vero τετρυμμένον.

10 Τετρυπημένοι] Malim, τετρυπημέναι, genere fœminino, ut referatur ad ψῆφοι.

11 Ψῆφοι εἰσὶ χαλκ.] Hæc sunt verba Aristotelis, ex libro ejus *de Republ. Atheniens.* deprompta, ut docet Harpocratio, ex quo Suidas ista descripsit.

12 Τετρυπημένην, καὶ πλήρη] Horum nempe calculorum illi, qui perforati erant, damnabant; qui pleni, absolvebant: ut docet Enarrator Comici ad *Vespas*, pag. 500.

Φανε-

φανερῶς ὁρᾷν τοῖς ἀντιδίκοις, ἵνα μήτε πλήρεις, μήτε πάντη τετρυπημένας λαμβάνωσι.

Τετρύσθαι. καταπεπονῆσθαι. Ἀππιανός· Ὁ δὲ Φίλιππος τοὺς ἐπιπλέοντας διέφθειρεν, ἵνα μὴ Ῥωμαῖοι λέγοιεν τὰ Μακεδόνων ἐκτετρύσθαι. καὶ τέτρυσαι, καταπεπόνησαι. Ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων, αὐτή τε τέτρυσαι.

Τετύκοντο. παρεσκευάζοντο.

Τετύχθαι. κατεσκευάσθαι.

Τετύφωμαι. ἐπήρθην. καὶ τετυφωμένος, ὁ ἐπηρμένος, καὶ ἀλαζών. καὶ τετυφῶσθαι, μεμηνέναι.

Τετύφωμαι.[1] ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι. ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα. ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς. ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα καταφερομένων σκηπτῶν. ἢ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρραγέντα. καὶ γὰρ Ἀλκαῖός φησι· [2] Πάμπαν δὲ τυφὼς ἐκ δ' ἐλέγεται φρένας.

tradunt calculos, perforatum & plenum, idque adversariis inspectantibus, ne Judices vel omnes plenos, vel omnes perforatos accipiant.

Τετρύσθαι. Attritum esse. Viribus exhaustum esse. Appianus: *Philippus autem [hostes] infesta classe accedentes interfecit, ne Romani dicerent Macedonum vires attritas esse.* Et τέτρυσαι, attritus es, confectus es. *Nam & æs tuum senio jam debilitatum est, & ipsa attrita es.*

Τετύκοντο. Parabant. Apparabant.

Τετύχθαι. Paratum esse. Confectum esse.

Τετύφωμαι. Fastu elatus sum. Et τετυφωμένος, fastu elatus, & gloriosus. Et τετυφῶσθαι, insanire, furere.

Τετύφωμαι. [Interdum ponitur,] pro, Attonitus sum. Mei compos non sum. Apud me non sum. Vel a tonitru, quod βροντὴ Græcis dicitur. Vel, a fulminibus, quæ in Typhonem dejiciebantur. Vel a ventis, qui Typhonici dicuntur. Nam & illi subito & magna vi [e nubibus] erumpentes, homines ita percellunt, ut de potestate mentis exeant. Hinc & Alcæus inquit: *Omnino vero typhon mentem ipsi ademit.*

Τευθώ.[3] ὁ κατάσκοπος.

Τευθίδες. σηπίαι. καὶ τευθὶς, ἰχθύδιον εὐτελές. καὶ φησὶν [4] Ἀριστοφάνης περὶ Ἀντιμάχου· Ἀντίμαχον τὸν Ψεκάδος, ὡς μὲν ἁπλῶς λόγῳ, κακῶς ἀπολέσειεν ὁ Ζεύς. ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα ἄδειπνον ἀπέλυσεν· ὃν ἔτ' ἴδοιμι τευθίδος δεόμενον. ἡ δ' ὠπτημένη σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη, ὀκέλλοι. κατὰ μέλλοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων ἁρπάσας φάγοι. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν.

Τευθρανία. ὄνομα τόπου.

Τεῦκρος,[5] ὁ Κυζικηνὸς, ὁ γράψας περὶ χρυσοφόρου γῆς. Περὶ τοῦ Βυζαντίου. Μιθριδατικῶν πράξεων βιβλία ε. Περὶ Τύρου ε. Ἀραβικῶν ε. Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν, ἐν βιβλίοις ς'. Ἐφήβων τῶν ἐν Κυζίκῳ ἄσκησιν, γ'. καὶ λοιπά.

Τευκτῆρι. ποιητῇ. κατασκευαστῇ.

Τευκτόν. χειροποίητον.

Τελμισία.[6] περὶ τῆς Τελμισίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφότες ἱκανῶς ἱστορήκασι· καθάπερ Ἀριστόδημος. ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν θεῶν τὸ θηρίον τοῖς Καδμείοις, διότι τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας. Κέφαλον δέ φασι, τὸν Δηιόνος, Ἀθηναῖον ὄντα, καὶ κύνα κεκτημένον, ὃν οὐδὲν διέφυγε τῶν θηρίων, (ὃς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα [7] Πρόκνην, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων)

Τευθώ. Explorator.

Τευθίδες. Sepiæ. Teuthides. Est autem teuthis pisciculus vilis. Et Aristophanes de Antimacho inquit: *Antimachum illum Psacadis filium, ut breviter dicam, male perdat Jupiter: qui me miserum sivit abire impransum. Hunc ego aliquando videro teuthidis indigentem; quæ assata, stridensque, & juxta salem in mensa sita, in terram cadat. Deinde vero, cum ille eam capere voluerit, canis ea correpta aufugiat. Hoc ipsi malum unum obveniat.*

Τευθρανία. Teuthrania. Nomen loci.

Τεῦκρος. Teucer, Cyzicenus, qui scripsit de Aurifera terra. De Byzantio. Mithridaticarum rerum lib. V. De Tyro, lib. V. De rebus Arabicis, V. Historiam Judaicam, libris VI. Adolescentum Cyzicenorum exercitationem, libris III. & alia.

Τευκτῆρι. Ei, qui aliquid conficit. Fabricatori.

Τευκτόν. Manu factum. Confectum.

Τελμισία. Telmisia. De Telmisia vulpe rerũ Thebanarum scriptores prolixe scripserunt; ut Aristodemus. Hanc enim feram a Diis immissam Thebanis ferunt, quod Cadmi posteros a regno excluderent. Cephalum autem, Deionis F. Atheniensem, (quem, cum uxorem suam Procnen imprudens occidisset, Cadmei lustrarunt) canem habuisse ajunt, quem nulla fera effugeret. Cum hoc igitur vulpem

1 Τετύφωμαι. ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρ.] Ex Harpocratione.

2 Πάμπαν δὲ τυφὼς ἐκ δ' ἐλ.] Fragmentum hoc corruptum est; quod absque MSS. haud facile erit emendare.

3 Τευθώ] Male, pro πευθώ. Vide Hesych. v. Πευθῆνες.

4 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 425. (305. Ed. Bas. P.) ubi locus hic ita distinguitur & legitur:

Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος,
Ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ, κακῶς
Ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς.
Ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα
Λήναια χορηγῶν ἀπέλυσ' ἄδειπνον.
Ὃν γ' ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
Δεόμενον. ἡ δ' ὠπτημένη
Σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη
Ὀκέλλοι. κᾆτα μέλλοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων
Ἁρπάσασα φεύγοι.
Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν.

5 Τεῦκρος, ὁ Κυζ.] Vide Vossium *de Hist. Gr.* pag. 417.

6 Τελμισία] Vel literarum series ostendit, scribendum esse, Τευμισία. Photius in Lex. MS. habet, Τευμησία: quod proxime accedit ad veram lectionem, quæ est Τευμησσία, per duplex σσ. Vide Stephanum Byzantium v. Τευμησσὸς, & ibi Luc. Holstenium. Historia autem, quam Suidas de vulpe Teumessia hic refert, exstat etiam apud Antonin. Liberal. *Metamorph.* cap. ult.

7 Πρόκνην] Potius, Πρόκριν, ut habet Mich. Apostolius. Sic enim uxorem Cephali appellatam fuisse, Antoninus Liberalis quoque loco laudato, & alii testantur.

διώκειν,

διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός. καταλαμβανομένης δὲ περὶ τὸν [1] Τελμισσόν, λίθους γενέσθαι τόν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα. εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ Ἐπικοῦ Κύκλου.

Τευτάζειν. πραγματεύεσθαι, ἢ σκευωρεῖσθαι, ἢ [2] στραγεύεσθαι, καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. Λυκόφρων οὕτω, καὶ Δίδυμος, προσθείς, ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. Ἡρακλέων δὲ καταμεμψάμενος Λυκόφρονα, φησίν, εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν. καὶ Ἀρτεμίδωρος, τὸ φροντίζειν. Φρύνιχος Μύσταις· Μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων, [3] τευτάσθαι. Πλάτων Ξάνταις. Ἦν δὲ θόρυβος τευταζόντων. ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων, ἢ διατριβόντων. καὶ ἐν [4] Τιμαίῳ· Τῷ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας [5] τετευτακότι. οἷον διατετριφότι. γράφεται καὶ τευτακότι. Τηλεκλείδης· Πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι. ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται, [6] σκευωροῦνται. Φερεκράτης.

Ὁ δὲ παῖδα καλεῖ, καὶ τευτάζει τούτῳ δεῖπνον παραθεῖναι.

Σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν, καὶ τὸ ἡσυχάζειν. καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων, καὶ φλυαρῶν. τουτέστι, τὸ αὐτὸ λέγων.

Τεύχεα, καὶ τεύχη. ὅπλα. σκεύη. Εὑρίσκουσι δὲ ἀμφορέας, καὶ ἄλλα τεύχεα κεράμεια κρεῶν μεστὰ τεταριχευμένων.

Τεύχοντες. κατασκευάζοντες.

Τεῦχος. ἀγγεῖον.

Τεύχω. τὸ κατασκευάζω. Ἔνθα δέ τοι κλυτὰ δώματα τετεύχαται βένθεσι λίμνης.

Τέφρα. ἡ κόνις. καὶ εἶδος τέττιγος. [7] καὶ γὰρ καὶ τέφρα, καὶ μέμβραξ, καὶ ἄλλος δακέττας, καὶ κέρκωψ ἕτερος. καὶ ἠχέταν τινὰ λέγουσι, καὶ ἀκανθίαν ἕτερον. Ἀκοῇ παρεδεξάμην ταῦτα ἀκούσας. ὅτῳ δὲ πλείω τῶν προειρημένων εἰς γνῶσιν ἀφίκετο, λεγέτω ἐκεῖνος. [8] Ἠχέτας, καὶ ἀκανθίας, οὐκ εἴδη τεττίγων, ἀλλ' ἐπίθετα τέττιγος. ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν ἐν ἀκάνθαις. καί, Ἠχέτα τέττιξ. Ἡσίοδος.

Τεφρώσας. ἐμπρήσας. σποδώσας. καὶ [9] παροιμία·
Μὴ τὴν τέφραν φεύγων, εἰς ἀνθρακιὰν πέσῃς.

Τεχνάζειν. τὸ πανούργως τι διαπράττεσθαι.

Τὸ [10] πρᾶγμα κομψόν, καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου·
Τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

εἶδος [11] δὲ πλακοῦντος ὁ πυραμοῦς. οὗτος δὲ ἐτίθετο τοῖς διαπαννυχίζουσιν ἔπαθλον· καὶ ὁ ἐγρηγορὼς ἕως πρωΐας ὡς νικῶν αὐτὸν ἐλάμβανε. μεταφορικῶς οὖν

perſecutus eſt. At illa cum ad Telmiſſum comprehenderetur, canem & vulpem in lapidem mutatos eſſe ajunt. Fabula autem hæc ſumpta eſt ex Cyclo Epico.

Τευτάζειν. Aliquid moliri, vel machinari, & apparare: vel, cunctari, & in eadem re diu immorari. Sic Lycophron: itemque Didymus, qui addit, ſignificare etiam interdum, curare. Heracleon vero Lycophronem reprehendens, dicit, τὸ τευτάζειν eſſe, accurate & magna cum cura aliquid facere. Artemidorus item, curare. Phrynichus *Myſtis: Flagellum vero manibus tenens, cunctatur.* Plato *Xantis: Erat autem tumultus aliquid machinantium.* Vel, commorantium. Et [Plato Philoſophus] in *Timæo: Homini igitur voluptatibus & contentionibus admodum dedito.* Legitur etiam τετευτακότι, i. e. immoranti. Teleclides: *Omnes autem miniſtri occupati ſunt.* Vel, aliquid efficere conantur, & moliuntur. Pherecrates: *Ille vero famulum vocat, & in cœna ei apponenda occupatus eſt.* Significat etiam, ſtudere, & quieſcere. Et τευτάζων, idem ſemper dicens, & nugas effutiens.

Τεύχεα. Et [per contractionem,] τεύχη. Arma. Inſtrumenta. Vaſa. *Inveniunt autem amphoras, & alia figlina vaſa carnium ſalitarum plena.*

Τεύχοντες. Facientes. Fabricantes. Conficientes.

Τεῦχος. Vas.

Τεύχω. Conficio. Fabrico. Struo. *Illic vero inclytæ ædes ædificatæ ſunt in fundo paludis.*

Τέφρα. Cinis. Pulvis. Item, cicadæ genus. Alia enim dicitur Tephras; alia, Membrax; alia, Lacetas; alia, Cercops. Achetam item cicadam quandam vocant; & Acanthiam, aliam. Hæc auditu ab aliis accepi. Qui vero plura iis, quæ ante dicta ſunt, novit, dicat ipſe. Achetas, & Acanthias, non ſunt ſpecies cicadarum, ſed epitheta. [Sic enim dictæ ſunt cicadæ,] quod inter ſpinas cantent. Et, *Canora cicada.* Heſiodus.

Τεφρώσας. Qui incendit. Qui in cineres redegit. Et proverbium: *Ne cinerem fugiens, in prunas incidas.*

Τεχνάζειν. Aliquid doloſe moliri, vel machinari. [Ariſtophanes:] *Res eſt feſtiva, & ingenio tuo valde conveniens. Etenim, cum technis & fraudibus alios vincamus, noſter eſt pyramus.* Pyramus eſt genus placentæ, quæ præmium proponebatur illis, qui per totam noctem vigilaſſent. Quare qui ad auroram uſque vigilaſſet, victor eam accipiebat.

1 Τελμισσόν] Lege, Τελμησσόν.

2 Στραγεύεσθαι] Hanc lectionem ex MS. A. revocavi. Ante enim mendoſe legebatur, στρατεύεσθαι. Confer Nos ſupra ad v. Ἦ δεῖ κτλ. ubi oſtendimus τὸ στραγεύομαι (vel, ut quidam ſcribunt, στραγγεύομαι, per duplex γγ) pluribus in locis ab imperitis librariis mutatum fuiſſe in στρατεύομαι.

3 Τευτάσθαι] Malim, τευτάσαι, vel τευτάζει.

4 Ἐν Τιμαίῳ] P. 551. ſed ubi pro τετευτακότι hodie legitur, τετηκότι.

5 Τετευτακότι. οἷον διατετριφ. γράφεται καὶ τευτ.] Procul dubio ſcribendum eſt, τετευτακότι. οἷον, διατετριφότι. γράφεται καὶ τετυκότι. Lectio enim vulgata inſtituto Suidæ, qui vocis τευτάζειν gratia locum Platonis adducit, manifeſte adverſatur.

6 Σκευωροῦνται] Sic recte MS. A. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. male, σκευοφοροῦνται.

7 Καὶ γὰρ καὶ τέφ.] Locus hic ſumptus eſt ex Æliani lib. x. *de Anim.* cap. XLIV. Sed ubi pro τέφρα rectius legitur τέφρας; & λακέτας, pro δακέττας.

8 Ἠχέτας, καὶ ἀκανθίας, οὐκ εἴδ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Ἀχέτας, ubi vide, quæ notavimus.

9 Καὶ παροιμία· Μὴ τὴν τ.] Hæc pertinent ad vocem τέφρα, non τεφρώσας.

10 Τὸ πρᾶγμα κομψ.] Duo hi Senarii leguntur apud Ariſtoph. *Theſmophor.* pag. 770. (514. Ed. Baſ. *P.*)

11 Εἶδος δὲ πλακ.] Confer Noſtrum ſupra v. Πυραμοῦς, & infra v. Τήνελλα

αὐτῷ

αὐτῷ ἐχρήσατο, ὡς νικῶντος αὐτοῦ πανουργίᾳ πάντας.

Τεχνάσμασι. δόλοις. πανουργίαις.

Τὰς[1] συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασι
Φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.
Καὶ μὴν σύ γ', ὦ καταπύγων, εὐρύπρωκτος εἶ,
Οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

Τέχνη. ὁ δόλος. ὅθεν καὶ ἀτεχνῶς, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, καὶ ἄνευ δόλου.

Τεχνηθέντος. δημιουργηθέντος.

Τέχνην πεποίηται. ἀντὶ τοῦ, εἰς ἔργον καὶ τέχνην αὐτῷ προκεχώρηκε.

Τεχνητὸν[2] γύναιον. δυσγενές.

Τεχνιτεία.

Τεχνίτης. ὁ ἐπιστήμων. Τεχνῖτις δὲ, θηλυκῶς, διὰ τοῦ ι. καὶ τὸ πληθυντικὸν, αἱ τεχνίτιδες.

Τεχνύδριον. τεχνύδρια λέγεται ὑποκοριστικῶς, ὥσπερ λογύδρια.

Τεικτούς.[3] χρηστούς.

Τεῖνον. καὶ τεινῳδιῶ, τεινῳδῶ, ῥῆμα. ἀπὸ τοῦ τείνειν τὴν ᾠδήν.

Τείρεα. τὰ ἄστρα.

Τειρεσίας. ὄνομα κύριον. ὁ μάντις.

Τείρει. καταπονεῖ.

Μυρία[4] τοι, Πτολεμαῖε, πατὴρ, ἐπὶ μυρία μήτηρ
Τειρομένη θαλεροὺς ᾐκίσατο πλοκάμους.

Τειρεύς. ὄνομα κύριον.

Τείρωνος. ὄνομα κύριον.

Τειχεσιπλήτης[5].

Τειχήρεις. τετειχισμένους. Τειχήρεις οὖν γενομένους τοὺς πολιορκοῦντας ἀπὸ τῶν περιβόλων ἠμύνετο. ἀντὶ τοῦ, εἴσω τειχῶν.

Τειχιόεις. ὁ τετειχισμένος.

Τεῖχος μακρόν.[6] Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς κτίζει τὸ μακρὸν τεῖχος περὶ ξʹ. μιλίων τῆς πόλεως, διατείνας ἐκ τῆς κατ' ἄρκτον θαλάσσης εἰς μεσημβρίαν· μῆκος μὲν μιλίων νʹ. εὖρος δὲ, ποδῶν ηʹ.

Τείχει[7] καθεσθεὶς, εὐτυχὴς πέλειν δόκει.

Τειχῶν καὶ πόλεως διαστολὴν ἐποιήσατο Θουκυδίδης· καὶ ἔοικε κυριωτέραν τῆς πόλεως τὴν λέξιν ἐπὶ τῶν οἰκιῶν λαμβάνειν.

Τῇ.[8] ταύτῃ. ἢ δέξαι. λάβε. [9]Ὅμηρος·
Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα.

Per translationem igitur usus est hoc vocabulo; quod ipse omnes calliditate & versutia superaret.

Τεχνάσμασι. Artibus. Technis. Callidis commentis. *Mala enim non artibus ferre convenit, sed patiendo. Atqui tu, cinæde, latum habes culum, non verbis, sed* [*muliebria*] *patiendo.*

Τέχνη. Techna. Fraus. Dolus. Unde etiam ἀτεχνῶς, vere, sincere, sine dolo.

Τεχνηθέντος. Fabricati. Facti. Conditi.

Τέχνην πεποίηται. Artem fecit. Vel, ad opus & artem res ipsi processit.

Τεχνητὸν γύναιον. Mulier arte facta. Sive, eunuchus semivir.

Τεχνιτεία. Artificium.

Τεχνίτης. Artifex. Τεχνῖτις vero, genere fœminino, per ι [scribitur in ultima syllaba.] Et pluralis, αἱ τεχνίτιδες, artifices, peritæ.

Τεχνύδριον. Ars parva. Τεχνύδρια diminutive dicitur, ut λογύδρια.

Τεικτούς. Benignos. Humanos.

Τεῖνον. Tendens. Producens. Et τεινῳδιῶ, ῶ, carmen produco. A τείνω, & ᾠδή.

Τείρεα. Sidera. Astra.

Τειρεσίας. Tiresias. Nomen proprium viri, qui fuit vates.

Τείρει. Fatigat. Vexat. Conficit. [In Epigrammate:] *Millies propter te, Ptolemæe, pater, millies etiam mater dolore confecta pulchros laceravit cincinnos.*

Τειρεύς. Tireus. Nomen proprium.

Τείρωνος. Tironis. [Genitivus, a recto Τείρων.]

Τειχεσιπλήτης. Qui ad muros accedit. Murorum oppugnator.

Τειχήρεις. Muro munitos. [Eos, qui sunt intra murum.] *Cum igitur obsidentes intra murum penetrassent, eos ab* [*interioribus*] *munimentis arcebat.*

Τειχιόεις. Muris cinctus.

Τεῖχος μακρόν. Murus longus. Anastasius Imperator Murum *Longum* condidit, LX. milliaribus ab Urbe distantem, & a mari Septentrionali Meridiem versus extensum, longitudine L. milliarium; latitudine vero pedum VIII.

Τείχει καθ. *Muro insidens fortunatum te fore puta.*

Τειχῶν καὶ π. Murorum & urbis discrimen statuit Thucydides. Videtur autem *urbis* appellationem de ædificiis magis proprie sumere.

Τῇ. Idem quod ταύτῃ. Huic. Vel, accipe, sume. [Sed tunc scribitur, τῆ, absque ι sub-

1 Τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Thesmophor.* pag. 777. sed ubi pro τεχνάσμασι, cujus vocis gratia locum hunc adduxit Suidas, hodie male legitur στράτευμασι.

2 Τεχνητὸν γύναιον. δυσγ.] Theophylactus Epist. XLIII. Τεχνητὸν γύναιον, τὸ διγενὲς ἡμιάνδρειον. Hinc Suidas emendandus & supplendus est.

3 Τεικτούς] Scribe, τεγκτούς, ut habet Hesychius.

4 Μυρία τοι, Πτολεμαῖε, π.] Distichum hoc legitur Anthol. lib. III. cap. VII. ubi integrum Epigramma vide.

5 Τειχεσιπλήτης] Homer. Il. E. v. 31.

6 Ἀναστάσιος ὁ βασιλ.] Vide Valesium ad Euagr. lib III. cap. XXXVIII. & Nostrum supra v. Ἀναστάσιος, ubi eadem leguntur.

7 Τείχει καθεσθεὶς, εὐτ.] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur etiam apud Astrampsychum.

8 Τῇ. ταύτῃ. ἢ δ.] Quæ Suidas hic de particula τῇ notat, fere omnia etiam leguntur apud Scholiastam Aristoph. ad *Acharnens.* pag. 381. (270. Ed. Bas. *P.*)

9 Ὅμηρος] Odyss. I. v. 347.

καὶ πάλιν· Τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα. ἐχρήσατο δὲ καὶ πληθυντικῶς ὁ Σώφρων, εἰπών· Τῇ τέ τοι· κορῶναι εἰσίν. ἔστι δὲ καὶ τοπικὸν ἐπίρρημα. Τῇ πᾶς ἕπου. καὶ ἔστιν ἐν ἴσῳ τῷ ἐνταῦθα. [1]Ὅμηρος·

Τῇ ἴμεν, ᾗ κεν δὴ σύ, Κελαινεφές, ἡγεμονεύεις.

ſcripto.] Homerus: *Cyclops, accipe hoc vinum, & bibe; quandoquidem humanas carnes comediſti.* Et iterum: *Accipe nunc iſtud lorum.* Sophron etiam pluraliter hoc verbo uſus eſt, dum dixit: *Accipite: hæ cornices ſunt.* Eſt etiam τῇ adverbium Loci. Huc. *Huc quilibet ſequere.* Idem etiam valet ac ἐνταῦθα, Hic. [Item, hac, illac.] *Illac ire, qua tu nigrarum nubium coactor, [Jupiter,] ducis.*

Τήβεννα. πόλις. καὶ τήβεννος, στολὴ Ῥωμαϊκή. [2]Ταραντῖνοι δὲ Ποστουμίου τὴν τήβεννον λύμασιν ἀνθρώπου ἐμόλυναν. [3]ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ [4]Τηβέννου Ἀρκάδος, ὃς πρῶτος ταύτην τὴν χλαμύδα περιεβάλλετο, εἰσπλεύσας κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον, καὶ ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ταύτῃ κατοικούντων. ἀφ' οὗ μαθόντες οἱ ἐγχώριοι, τὸν αὐτὸν ἐνεσκευάζοντο τρόπον, καὶ ἐκάλουν τὴν ἐσθῆτα [5]τηβέννειον, ἐπώνυμον τοῦ εὑρόντος. ὕστερον δέ, παραφθαρέντος τοῦ ὀνόματος, τήβεννος ἐκλήθη.

Τήβεννα. Tebenna. Urbs. Et τήβεννος, Tebennus, i.e. toga Romana. *Tarentini autem Poſtumii togam ſtercoribus humanis fœdarunt.* Tebennus autem nomen accepit a Tebenno Arcade, qui primus iſtam chlamydem induit, cum in Ionium ſinum navigaſſet, & ab illius loci incolis receptus fuiſſet. A quo edocti indigenæ, ſe eodem modo veſtiverunt, eamque veſtem vocarunt Tebenniam, ab inventoris nomine ſic dictam. Poſtea vero, nomine leviter corrupto, Tebennus eſt vocata.

Τήγανον. καὶ τηγανίζω.

Τήγανον. Sartago. Et τηγανίζω, in ſartagine frigo.

Τῇδε. ἐνταῦθα. ἢ ὧδε. ἢ ἐνθάδε.

Τῇδε. Hic. Vel, huc. Vel, hoc in loco.

Τῇδ' ἔνι. ἐνταῦθά ἐστιν.

Τῇδ' ἔνι. Hic eſt.

Τηθαλλαδοῦς.[6] γυναικοτρόφους. ὑπὸ τήθῃ τεθραμμένους.

Τηθαλλαδοῦς. A mulieribus nutritos. A nutrice nutritos.

Τήθεα. ὄστρεα. ἰστέον ὅτι καὶ τούτοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί· καίτοι τῆς τούτων ἐδωδῆς οὐ πολὺ ἐχούσης τὸ ἡδὺ καὶ ὠφέλιμον.

Τήθεα. Oſtrea. Sciendum eſt, veteres etiam his uſos eſſe; quamvis eorum eſus parum habeat & ſuavitatis & utilitatis.

Τηθέλας.[7] τοὺς μαμμοθρέπτους.

Τηθέλας. A nutrice nutritas.

Τήθη. μάμμη. ἡ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ. ἡ κλητική, ὦ τήθα. Τηθὶς δέ, θεία. [8]Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτη, καὶ μητριδίων [9]ἀκαλήφων,
Χωρεῖτ' ὀργῇ, καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.

Τήθας[10] ἐκάλουν τὰς μάμμας. καὶ τηθίδας, τὰς θείας, τὰς πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφάς. τήθας δέ, καὶ τὰς τροφούς. εἰσὶ δὲ καὶ ὄστρεα θαλάσσια. [11]Ὅμηρος·

Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν.

Ἀκαλήφας δὲ λέγουσιν, οἱ μέν, τὰς θαλασσίας. λέγουσι δὲ καὶ τὰς κνίδας Ἀττικοί. καὶ κνίδη μέν, ἐς ὅσον ἂν ἁπαλὴ ἐστί. ἐπὰν δὲ σχῇ τὰς μητέρας, τουτέστι, τὰς τοῦ σπέρματος σφαίρας, ἀκαλήφη λέγεται. Ἀκαλήφας οὖν, τὰς γραίας ἐκάλεσαν· ἐπειδὴ στερραὶ ἦσαν, καὶ γενναῖαι. καὶ γὰρ τὸ φυτάριον δάκνει. ἐπεὶ οὖν εἶπε τηθῶν, εἶπε μητριδίων· τουτέστι, τῶν ἐχουσῶν τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀκαλήφης. δάκνουσι δὲ αὗται. τοιαῦται δὲ καὶ αἱ γραῖαι. μητριδίας δὲ ἐκάλεσε, τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα.

Τήθη. Avia. Patris, vel matris mater. Vocativus, ὦ τήθα. Τηθὶς vero, amita. Ariſtophanes: *Sed vos vetularum fortiſſimæ, & matricum urticarum [ſoboles;] ite ira armatæ, nec cedite: namque ſecunda curritis aura.* Τήθας vocabant avias. Et τηθίδας, amitas, i.e. patris vel matris ſorores. Τήθας etiam vocabant nutrices. Sunt & oſtrea marina, [quæ τήθεα vocabant.] Homerus: *Multos vir ille ſatiet, oſtrea quærens.* Acalephas vero alii vocant piſces quoſdam marinos. Attici vero & urticas ſic appellant. Et κνίδη quidem dicitur urtica, quamdiu tenera eſt. Cum vero jam habet matres, i.e. ſeminis grana, ἀκαλήφη dicitur. Ἀκαλήφας igitur vocavit vetulas, quod eſſent duræ & animoſæ. Nam & urtica mordet. Poſtquam igitur dixit τηθῶν, addidit μητειδίων, i.e. ſemen herbæ urticæ habentium. Hæc autem herba mordet. Tales etiam ſunt vetulæ.

Τηθίς. θεία. πατρός, ἢ μητρὸς ἀδελφή.

Τηθίς. Amita. Patris vel matris ſoror.

1 Ὅμηρος] Il. O. v. 46.

2 Ταραντῖνοι δὲ Ποσ.] Fragmentum hoc ampliari poteſt ex ipſo Suida ſupra, v. Λύμασι.

3 Ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Τηβέννου Ἀρκ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Artemidori lib. II. cap. III. ut jamdudum ante monuit Magnus Salmaſius ad Tertull. *de Pall.* pag. 69. quem conſule.

4 Τηβέννου] Artemidorus loco laudato, Τιμένου. Sed ſcribendum eſt, Τημένου: ut & Salmaſius monuit.

5 Τηβέννειον] Artemidorus, Τιμένιον. Sed vera lectio eſt, Τημένειον.

6 Τηθαλλαδοῦς] Eadem habet Etymologus: niſi quod apud eum ſcriptum ſit τηθαλλωδοῦς, per ω in ſyllaba penultima. Photius in Lex. MS. Τηθαλλωδοῦς. ὃν οἱ πολλοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσιν. Confer etiam Heſychium, & Euſtathium.

7 Τηθέλας] Sic MSS. Pariſ. At priores Editt. male, τηθίας. Scholiaſtes Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 373. Τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας· καὶ τηθελάς, τὰς μαμμοθρέπτους. Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

8 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*, pag. 871. (553. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi legitur ἀνδρειοτάτων. At ego potius ſcripſerim, ἀνδρειόταται. Cæterum, verſus hic citatur etiam ab Athen. lib III. pag 90. ubi itidem legitur, ἀνδρειοτάτη; ut hic apud Suidam.

9 Ἀκαλίφων] Scribe, ἀκαληφῶν.

10 Τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας. καὶ τηθ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, totidem verbis leguntur etiam apud Scholiaſtam ineditum in *Lyſiſtratam* Ariſtophanis; a quo Suidas ea mutuatus eſſe videtur.

11 Ὅμηρος] Il. Π. v. 747.

Τηθύς. ἡ θάλασσα.

Οὐδὲ [1] σύ γ', ἀφρηστὰ, Νηρηΐδας, ὡς πρὶν, ἀείρων
Νώτοις πορθμεύσεις Τηθύος εἰς πέρατα.

Τηθύς. [2] ἡ γῆ. παρὰ τὸ τιθήνη εἶναι καὶ τροφός. Ὅμηρος·

Ὠκεανόν τε Θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν.

τουτέστιν, ὑγρὰν οὐσίαν, καὶ ξηράν.

Τηκεδόνι. φθίσει. Καὶ νοσεῖ νόσῳ μακρᾷ. καὶ τηκεδὼν αὐτὴν διεδέξατο· καὶ ὅσα ἐτόλμησε βοῶν καὶ λέγων, καὶ ὅσα ἐστὶν ἀνθρώπων ἀσεβεστάτων, ἐκτραγῳδῶν καὶ εὐχόμενος, τὴν ἐπίρρητόν τε καὶ κατάρατον ψυχὴν ἀπέρρηξεν.

Τήκω. αἰτιατικῇ. καὶ τῆξαι. τὸ κατὰ μικρὸν ἀναλίσκω.

Τηκτά. οἷον κηρὸς, καὶ πίττα. [3] Τηκτά τε ὅσα καὶ χυτὰ, ἐς πολεμίους σὺν πυρὶ ἐξ ὑπερδεξίων ἐβάλλετο· τάτε ἄλλα, καὶ τὴν σιδηρεῖτιν γῆν, ἣν πυρὶ πολλῷ διαφανῆ ἐργασάμενοι, κατὰ τῶν ὑπιόντων τὸ τεῖχος [4] ἔχειν ἔμελλον.

Τηλαυγές. λίαν λαμπρόν. πόῤῥωθεν φαῖνον.

Τηλαύγης, (κλίνεται εἰς ους) Σάμιος, Πυθαγόρου τοῦ πάνυ υἱὸς, καὶ μαθητὴς, Φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἐμπεδοκλέους. ἔγραψε περὶ τῆς Τετρακτύος βιβλία δ'.

Τηλαύγημα. [5] ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐπιφανείᾳ.

Τῆλε, καὶ τηλοῦ. πόῤῥω.

Τηλεβίας. ἐθνικόν. καὶ ὄνομα ποταμοῦ.

Τηλέγονος. ὄνομα κύριον. ὃς [6] πρῶτος ἐφεῦρε τὴν οἰωνιστικήν· οἷον, εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ, ἢ ὄφις, τόδε τι σημαίνει.

Τηλεδαπός. μακρὰν ἀφεστηκώς.

Τηλεθάοντα. πάνυ λάμποντα.

Τηλεκλείδης, Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, [7] Ἀμφικτύονες, καὶ Πρυτάνεις, καὶ Στεῤῥοί· ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

Τηλεκλυτοί. ἄγαν ἔνδοξοι.

Τηλέπορον. [8] Ἀριστοφάνης· Τηλέπορόν τι βόημα. οἷον, ὀρθόν τι, καὶ ὑψηλόν. ἔστι δὲ ἀρχὴ ᾄσματος· ὥσπερ καὶ τὸ, Παλλάδα Περσέπολιν Ἀθάναν.

Τηθύς. Tethys. Id est, Mare. [In Epigrammate:] *Neque tu, spuma vescens, Nereides, ut ante, dorso exceptas ad fines maris trajicies.*

Τηθύς. Tethys. [Interdum sic vocatur] Terra: quod altrix sit & nutrix [animalium.] Homerus: *Oceanumque, Deorum parentem, & matrem Tethyn.* Id est, Mare, & Terram.

Τηκεδόνι. Pthisi. Tabe. *Et longo morbo laborat. Quem cum tabes exciperet, quævis confidenter vociferans & dicens, & quæcunque sunt hominum maxime impiorum, tragica voce evomens & imprecans, impuram & execrandam animam efflasse [dicitur.]*

Τήκω. Accusativo jungitur. Liquefacio. Tabefacio. Paulatim consumo. Et τῆξαι, paulatim consumere.

Τηκτά. Quæ liquari, vel liquescere possunt: ut cera & pix. *Quæcunque liquari fundique poterant, in hostes cum igne ex loco superiore dejiciebantur: & cum alia, tam etiam terra sideritis; quam cum igne multo candentem fecissent, in hostes murum subeuntes effundere statuerant.*

Τηλαυγές. Valde lucidū. Eminus splendens.

Τηλαύγης. Telauges, (declinatur in Genitivo Τηλαύγους) Samius, Pythagoræ Magni filius, & discipulus, Philosophus, magister Empedoclis. Scripsit de Quaternione libros quatuor.

Τηλαύγημα. [Candor eminus apparens. Item,] lepræ principium in corporis superficie apparens.

Τῆλε, & τηλοῦ. Procul. Longe.

Τηλεβίας. Telebias. Nomen gentile. Item, nomen fluvii.

Τηλέγονος. Telegonus. Nomen proprium viri, qui primus artem divinandi invenit: cujusmodi est, si in tecto mustela vel serpens apparuerit, hoc vel illud significat.

Τηλεδαπός. In remoto solo degens. Longe distans.

Τηλεθάοντα. Valde splendentia. [Florentia. Florida.]

Τηλεκλείδης. Teleclides, Atheniensis, Comicus. Ex ipsius fabulis sunt, *Amphictyones*, & *Prytanes*, & *Robusti*: ut Athenæus in *Dipnosophistis* inquit.

Τηλεκλυτοί. Valde clari.

Τηλέπορον. Longe vadens. [Quod procul auditur.] Aristophanes: *Clamorem, qui procul auditur.* Vel, clara altaque voce prolatum. Est autem initium carminis: ut & illud, *Palladem urbium expugnatricem Minervam.*

1 Οὐδὲ σύ γ', ἀφρ.] Distichum hoc decerptum est ex Epigrammate in delphinem, a fluctibus marinis in littus ejectum, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum hic cum Lectore communicabo. Ἀρχίου.

Οὐκέτι παφλάζοντα διὰ πόντου βυθὸν ἅλμης,
Δελφὶς, ποιήσεις εἰναλίων ἀγέλας·
Οὐδὲ πολυτρήτοιο μέλος καλάμοιο χορεύων
Ὑγρὸν ἀναῤῥίψεις ἅλμα παρὰ σκαφίσιν.
Καὶ γὰρ ἴσον στεφάνῃ Μαλείης ὡς ἐκυκήθη
Κῦμα, πολυψάμμους ὦσεν ἐπὶ ψαμάθους·
Οὐ δὲ σύ γ', ἀφρηστὰ, Νηρηΐδας, ὡς πρὶν, ἀείρων
Νώτοις πορθμεύσεις Τηθύος εἰς πέρατα.

Distichum tertium citat Suidas supra v. Πρῆνες, sed corrupte; qui proinde hinc emendandus est. In disticho ultimo, quod Suidas hoc ipso loco adducit, τὸ ἀφρηστὰ est vocativus, a recto ἀφρηστὴς, i.e. spumam edens, quæ vox eodem modo formata est, quo ὠμηστὴς, crudivorus; δερμηστὴς, pellem edens; & similia. Delphines nempe spuma maris vesci putabantur. Cæterum, Portus cum vocem hanc non intelligeret, eam mendo laborare, ejusque loco vel ἀχρηστὰ, vel ἄφραστα, rescribendum esse censebat. Sed emendationem istam voci sanæ & recte se habenti frustra adhiberi, cordatus Lector, ut spero, facile mecum sentiet.

2 Τηθύς. ἡ γῆ. παρὰ τ.] Ex Scholiasta Homeri ad Il. Ξ. v. 201

3 Τηκτά τε ὅσα καὶ χυτ.] Hæc, ni fallor, leguntur apud Josephum in libris *de Bello Jud.*

4 Ἔχειν] Scribendum esse ἐκχεῖν, sensus manifesto suadet.

5 Τηλαύγημα. ἀρχὴ λ.] Locus, ad quem Suidas respexit, exstat *Levit* XIII. 23.

6 Ὃς πρῶτος ἐφ.] Vide supra v. Οἰωνιστική.

7 Ἀμφικτ. καὶ Πρ. καὶ Στ.] Plures Teleclides scripserat fabulas, quarum catalogum vide apud Meursium in *Bibliotheca Attica*.

8 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 178. (108. Ed. Bas. *P.*)

Τηλεσκόπῳ[1] ὄμματι. τῷ πάντα ἐφορῶντι.

Τηλεφάνης.[2] αὐλητής. Τηλεφανὴς δὲ, μακρόθεν φαινόμενος.

Τηλεφανεῖς.[3] ἀφ' ὧν ἔστιν ἰδεῖν τὰ πόῤῥω. τοῖς γὰρ εἰς ὕψος οὖσι καὶ τὰ μακρὰ καταφανῆ γίνεται.

Τήλεφος ἐκ πηριδίου. οὗτος πένης ἦν, καὶ προσαίτης, πήραν βαστάζων. [4] Ἀριστοφάνης·

Καί τοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,
Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,
Ἐκ πηριδίου.

οἱ δὲ φασὶ, πρότερον βασιλεὺς χρηματίσαι Μυσίας· ὃς καὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἐτρώθη, καθ' ὃν καιρὸν ἐπέβησαν Μυσίας Ἕλληνες, νομίζοντες αὐτὴν εἶναι τὴν Τροίαν· ἐξ οὗ καὶ Τηλέφιον τραῦμα.

Τήλεφος, Περγαμηνὸς, γραμματικός. [5] ἔγραψε καὶ αὐτὸς, ἐν οἷς παρατίθεται, πόσα χρὴ εἰδέναι τὸν γραμματικόν. Περὶ [6] τῶν παρ' Ὁμήρῳ σχημάτων Ῥητορικῶν, βιβλία β'. Περὶ συντάξεως λόγου Ἀττικοῦ βιβλία ε'. Περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον Ῥητορικῆς. Περὶ τῆς Ὁμήρου καὶ Πλάτωνος συμφωνίας. Ποικίλης φιλομαθίας βιβλία β'. Βίους Τραγικῶν καὶ Κωμικῶν. Βιβλιακῆς ἐμπειρίας βιβλία γ'. ἐν οἷς διδάσκει τὰ κτήσεως ἄξια βιβλία, καὶ ὡς μόνος Ὅμηρος τῶν ἀρχαίων ἑλληνίζει. Περιήγησιν Περγάμου. Περὶ τοῦ ἐν Περγάμῳ Σεβαστείου, βιβλία β'. Περὶ τῶν Ἀθήνησι δικαστηρίων. Περὶ τῶν Ἀθήνησι νόμων καὶ ἐθῶν. Περὶ τῶν Περγάμου βασιλέων, βιβλία ε'. Περὶ χρήσεως, ἤτοι ὀνομάτων ἐσθῆτος, καὶ τῶν ἄλλων, οἷς χρώμεθα. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. Περὶ τῆς Ὀδυσσέως πλάνης. Ὠκυτόκιον. ἔστι δὲ συναγωγὴ ἐπιθέτων, εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἁρμοζόντων, πρὸς ἑτοίμην εὐπορίαν φράσεως, βιβλία δέκα.

Τηλία.[7] σανὶς, ἡ λεγομένη κάρδοπος· σηλία τις οὖσα· ὥσπερ τὸ σήμερον, τήμερον. ἐκαλεῖτο δὲ ἰδίως τηλία, περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ ἄλφιτα ἐπιπράσκοντο. καὶ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας συνέβαλλον ἐν τούτῳ. Ἄλλως. Σανὶς πλατεῖα, ἐφ' ἧς ἀλφιτοπωλοῦσι. τινὲς δὲ τηλίαν ξύλον φασὶ πλατὺ, εἰς ὃ τιθέασιν οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἐπὶ τῷ ξηραίνεσθαι. ἄλλοι δὲ τηλίαν, τὸ καπνοδόχης πῶμα, ὅ ἐστι περιφερές. φησὶν οὖν ἡ γραῦς ἐν [8] Ἀριστοφάνους δράματι·

Διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις.

ὁ δὲ, ὅτι ἑλκυσθείης ἂν, ἐὰν ᾖ δακτύλιος τηλία.

Τηλεσκόπῳ ὄμματι. Longe ſpectante oculo. Vel, omnia vidente.

Τηλεφάνης. Telephanes. [Cum acuto in penultima.] Nomen tibicinis. At *τηλεφανὴς*, qui eminus apparet: [cum acuto in ultima.]

Τηλεφανεῖς [*τόποι.* Loca edita,] unde & ea, quæ ſunt remota, videre licet. illi enim, qui ſunt in loco excelſo, etiam longe diſſita oculis conſpicere poſſunt.

Τήλεφος ἐκ πηριδίου. *Telephus ex perula.* Telephus iſte pauper & mendicus erat, peram geſtans. Ariſtophanes: *Quamvis ante mendicares, te Telephum eſſe Myſum dicens, ex perula* [*depromptas ſententias arrogantem.*] Alii autem dicunt, Telephum olim Myſiæ Regem fuiſſe: qui etiam ab Achille vulneratus eſt, quo tempore Græci Myſiam invaſerunt, exiſtimantes, eam eſſe Trojam. Unde etiam *Telephium vulnus* [in proverbium abiit.]

Τήλεφος. Telephus, Pergamenus, Grammaticus. Scripſit & ipſe [libros, in] quibus docet, quot res Grammaticum ſcire oporteat. De Figuris Rhetoricis apud Homerum, lib. II. De ſermonis Attici conſtructione, lib. V. De Homerica Rhetorica. De Homeri & Platonis conſenſu. Variæ eruditionis lib. II. Tragicorum & Comicorum vitas. De notitia librorum lib. III. in quibus docet, qui libri ſint comparatu digni: item, Homerum ſolum ex antiquis puro ſermone Græco uti. Deſcriptionem Pergami. De Auguſtali Pergameno, lib. II. De Dicaſteriis Athenienſium. De Athenienſium legibus & moribus. De Pergami Regibus lib. V. De uſu, ſive de nominibus veſtitus, & aliarum rerum, quibus utimur. Eſt autem opus ſcriptum ordine alphabetico. De Ulyſſis errore. Ocytocion: ſive, Collectio epithetorum, eidem rei convenientium, ad expeditam dictionis copiam parandam, libris X.

Τηλία. Tabula. Item, arca farinaria, ſive mactra, quæ & *κάρδοπος* dicitur. *Τηλία* autem dictum eſt pro *σηλία*, [verſo σ in τ:] ut pro *σήμερον* dicitur *τήμερον*. Proprie vero *τηλία* eſt ſeptum in foro ex tabulis factum, intra quod farinæ vendebantur. In eo etiam coturnices committebant, qui eas alebant. Aliter. [*Τηλία*,] tabula lata, in qua farinam ſubigunt. Quidam vero dicunt, *τηλίαν* eſſe aſſerem latum, in quo piſtores ponunt panes, ut exſiccentur. Alii autem *τηλίαν* appellant fumarii operculum, quod eſt rotundum. Dicit igitur anus apud Ariſtophanem in fabula [*Pluto:*] *Per annulum ſane me tra-*

1 *Τηλεσκόπῳ ὄμματι*] Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 141. (76. Ed. Baſ. *P.*)
——— Ἐπιδώμεθα
Τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.
Huc Suidas reſpexit.

2 *Τηλεφάνης*] Epitaphium hujus Telephanis exſtat Anthol. lib. II. cap. VIII. Vide etiam Paul. Leop. Emendat. lib. XII. cap. IX.

3 *Τηλεφανεῖς ἀφ' ὧν ἐσ.*] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Nubes*, pag. 141.

4 *Ἀριστοφάνης*] *Nubibus*, pag. 176. (106. Ed. Baſ. *P.*) unde loci hujus tenius, qui mutilus eſt, ſuppleri debet. Notandum autem eſt, pro *ἐκ πηριδίου* in Edit. Ariſtophanis Genev. hodie legi *Εὐριπίδου*: ſed minus recte. Lectio enim Suidæ, quam & vetuſtiores Editt. Ariſtophanis agnoſcunt, præferenda eſt. Confer Menag. ad Laert. lib. VI. num. 87.

5 *Ἔγραψε καὶ αὐτὸς*] Locus hic eſt mutilus, videturque excidiſſe nomen operis alicujus; ut ex ſequentibus illis, *ἐν οἷς*, haud obſcure colligitur. Præterea, ſupervacaneæ ſunt duæ hæ voculæ, *καὶ αὐτὸς*; quandoquidem nihil præcedit, ad quod referri poſſint. Vide Nos ſupra ad v. *Ἴστρος Τριβεσσὸς*, ubi ſimilis locus occurrit.

6 *Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ σχημάτων Ῥητορικῶν*] Sic locus hic in optimo MS. A. abſque interpunctione legitur. At in MStis B. & C. itemque in prioribus Editt. omnibus, *τελεία στιγμὴ* poſita eſt inter *σχημάτων*, & *Ῥητορικῶν*, quaſi *Ῥητορικῶν* ſit opus novum, & a priori diſtinctum: quod minime probo.

7 *Τηλία. σανίς. ἡ λεγ.*] Quæ Suidas hic de voce *τηλία* tradit, leguntur etiam apud Schol. Ariſtoph. ad *Plutum*, pag. 100. (49. Ed. Baſ. *P.*)

8 *Ἐν Ἀριστοφάνους δράματι*] In *Pluto* nimirum, pag. 100.

τοῦτο

τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς παχείας οὔσης, καὶ μὴ δυναμένης διὰ δακτυλίου ἑλκυσθῆναι, ἀλλὰ τηλίας. ἢ, τηλία μέν ἐστιν ἡ ἀτρύπητος σανίς. ἐὰν δὲ τρυπηθῇ, ἀψὶς γίνεται.

here possis. Chremylus vero respondet: *Trahi utique [per annulum] queas, si quidem annulus sit circulus cribri.* Hoc autem dixit, quod anus illa esset crassa, nec per annulum trajici posset, sed per circulum cribri. Vel, τήλια est tabula non perforata. Si vero perforetur, dicitur ἀψίς.

Τηλία. [1] πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἤτοι τὰ ἄλφιτα πιπράσκεται, ἢ ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται. καὶ ἡ περιφέρεια τοῦ κοσκίνου.

Τηλία. Pegma, sive tabulatum quadratum, in quo farinæ venduntur, vel galli committuntur. Item, ambitus cribri.

Τῆλις. εἶδος ὀσπρίου, ἥτις ἑφθὴ ἐπιχεομένη ὄλισθον ἐμποιεῖ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπισφαλῆ· [2] ὅπερ Ἰώσηπος πρὸς τὴν πολιορκίαν ἐμηχανήσατο.

Τῆλις. Telis. Genus leguminis, [quod quidam fœnum Græcum vocant.] Hoc si effundatur decoctum, solum adeo lubricum reddit, ut ingredientium vestigia fallat: quo commento Josephus adversus obsidentes usus est.

Τηλόθι, καὶ τηλόσε. πόῤῥω, μακράν.

Τηλόθι, & τηλόσε. Longe. Procul. [Sed prius significat quietem in loco: alterum, motum ad locum.]

Τηλοπέτους. τοῦ πόῤῥω πετομένης. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἀμβροσίων [3] ἔαρος κηρῶν μέλι πολλὸν ἀμέλξας,
Δῶρον ἀφ' ἱμάντου τηλοπέτευς ἀγέλης.

Τηλοπέτους. Longe volantis. In Epigrammate: *Ambrosiorum favorum mel multum cum verno tempore collegisset, donum gregis pastore carentis, longeque volantis.* [Id est, examinis apum.]

Τηλωπός. ἔκδημος. [4] Σοφοκλῆς·

——— Εἰ τὰ νῦν
Τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.

Τηλωπός. Peregre degens. Extra patriam degens. Sophocles: *Si nunc peregre profectus hostes observat.*

Τηλύγετος. [5] μονογενής. καὶ τηλύγετον, μονογενῆ. Ὅμηρος·

Ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.

ὁ προήκουσι τοῖς γονεῦσι γενόμενος, μεθ' ὃν οὐκέτι γεννῆσαι ἕτερος, λέγεται τηλύγετος. καταχρᾶται δὲ ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγαπητοῦ, διὰ τὸ τοὺς ὀψιμοὺς γεννηθέντας ἀγαπᾶσθαι.

Τηλύγετος. Unigenitus. Et τηλύγετον, unigenitum. Homerus: *Qui mihi jam seni natus alitur in multis deliciis.* Qui parentibus ætate jam provectis nascitur, & post quem alius non nascetur, is τηλύγετος vocatur. Interdum tamen etiam abusive sumitur pro charo, vel dilecto: quod illi, qui sero nati sunt, [a parentibus] amentur.

Τημελές. ἐπιμελές. καὶ τημελής. ἐπιμελής. σπουδαῖος.

Τημελές. Accuratum. Diligens. Studiosum. Et τημελής. Accuratus. Diligens. Studiosus.

Τημελήσαντες. ἐπιμεληθέντες.

Τημελήσαντες. Qui curarunt. Qui curam gesserunt.

Τημελῆσαι. ἐπιμελήσασθαι. φροντίσαι.

Τημελῆσαι. Curare. Curam gerere.

Τημελούμενον. ἐπιμελούμενον. φιλοκαλούμενον.

Τημελούμενον. Illum, qui curatur, vel cujus cura geritur.

Τῇ μέν. ὅπου μέν. ἢ, ἐν μέρει.

Τῇ μέν. Ubi quidem. [Vel potius, Huc, Hac, vel Illac.] Vel, partim.

Τημένος. [6] ὄνομα κύριον.

Τημένος. Temenus. Nomen proprium.

Τήμερος. [7] ὁ σημερινός. καὶ ἔτι πλαγμένον ἐπὶ σώματος. τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται. καὶ ἐν Εἰρήνῃ·

Ἰὼ [8] Λακεδαίμων, τί ἄρα [9] ποιήσει τήμερα;

ἀντὶ τοῦ σημερινή.

Τήμερος. Idem quod σημερινός. Hodiernus. Et dicitur de re. At τήμερον, de tempore. Et in *Pace*: *Io Lacedæmon, quibus malis afficieris hodie!*

Τημοῦχος. [10] οὕτω καλοῦσι τοὺς ἄρχοντας Μεσσήνης. Τοὺς [11] γε μὴν Τημούχους καθῆραι πᾶσαν τὴν πόλιν, οἷα δὴ λυμάτων τινῶν καὶ καθαρμάτων ἀπηλλαγμένην.

Τημοῦχος. Timuchus. Sic vocant magistratus Messeniorum. *Timuchos totam urbem lustrare [jubebant,] quasi purgamentis quibusdam & piaculis liberatam.*

1 Τηλία. πῆγμα τετρ.] Aristophanes *Vespis*, pag. 440.
———Πῶς δ' ἡ τηλία.
Scholiastes ad eum locum: Τηλία, σανὶς βαθεῖα, ἐν ᾗ τὰ ἄλφιτα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπίπρασκον.

2 Ὅπερ Ἰώσηπος πρὸς τὴν πολιορκ.] Locus Josephi, ad quem Suidas respexit, exstat lib. III. *de Bell. Jud.* cap. XIX. pag. 847. ubi verba Historici hæc sunt: Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι δόλῳ δευτέρῳ τὰς προσβάσεις αὐτῶν ἐπέσφαλλον, τῆλιν ἑφθὴν ὑποχέοντες ταῖς σανίσιν, αἷς ἐπολισθαίνοντες ὑπεσύροντο, &c.

3 Ἀμβροσίων ἔαρος κ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis, quod ex cod. Ms. integrum publici juris fecimus supra, v. Θαλάμη. In Pentametro autem, quem Suidas hic citat, pro ἀφ' ἱμάντου (quod corruptum est) in Anthologia inedita legitur ἀποιμάντου. Sed nec illam lectionem mendo omnino vacare puto. Scribendum enim potius arbitror, ἀποιμάντου, i. e. pastore carentis: quod epithetum apibus eleganter tribuetur.

4 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 54. ut Portus monuit.

5 Τηλύγετος] Præter alios Grammaticos vide etiam Schol. Homeri ad Il. I. v. 143. & Schol. Apoll. Rhod. ad lib. I. v. 99. 149. & 719.

6 Τημένος] Potius, Τημενός. Vide Nos supra ad v. Τήμενος.

7 Τήμερος. ὁ σημ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Nubes*, pag. 98. Ed. Bas.

8 Ἰὼ Λακεδ.] Versus hic non est sumptus ex Aristophanis *Pace*, sed ex ejus *Holcadibus*, ut docet Scholiasta Aristoph. loco laudato.

9 Ποιήσει] Scribe, πιέσει, a πιέζω: ut apud Enarratorem Comici.

10 Τημοῦχος] Scribe Τιμοῦχος, per ι, & suo loco pone

11 Τοὺς γε μὴν Τημ.] Scribe, Τοὺς γε μὴν Τιμούχους καθῆραι τὴν πόλιν, &c. Sic enim legitur supra v. Ἐπίκουρος, ubi locum integrum habes.

Τήνα. ἐκείνη. [1] Θεόκριτος·

Ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα, καὶ ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα.

Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην. παροιμία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διαμελλόντων καὶ βραδυνόντων. ἦν δὲ Νηλέως ὁ Ἀκεσαῖος κυβερνήτης.

Τηνάλλως. μάτην. καὶ, οὐ τηνάλλως, μετὰ τῆς ἀποφάσεως λέγεται. ὁ δὲ Φιλήμων Νυκτί·

Τὸ κανοῦν δ' ὁ παῖς περίεισι τηνάλλως ἔχων.

ἔστι καὶ παρὰ τοῖς περὶ Δημοσθένην· καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος. Ὡς δὲ λόγους τηνάλλως ταῦτα ἤκουσαν ὄντα, χωροῦσιν ἐς σύμβασιν πρὸς Ζήνωνα πάλιν.

Τὴν αὐτὴν ταύτην ἀναχορεύσωμεν ὄρχησιν. ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἐπανέλθωμεν. τοῦτο εἴρηκε Μάρκος πρὸς Ζήνωνα τὸν βασιλέα. Τὴν αὐτὴν ταύτην καὶ δεύτερον ἀναχορεύσωμεν ὄρχησιν.

Τὴν [2] γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων

Εἶναι σφετέραν· τὴν δὲ σφετέραν, τῶν πολεμίων·

Πόρον δὲ, τὰς ναῦς· ἀπορίαν δὲ, τὸν πόρον.

[3] Εἴρηται τοῦτο κατὰ τὴν Περικλέους γνώμην, ὃς ἐκέλευσεν Ἀθηναίοις, ἐμβαλόντων μὲν τῶν Λακεδαιμονίων ἐς τὴν Ἀττικὴν, μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν· αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ Λακωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν ἡγεῖσθαι· τὸν δὲ διὰ θαλάσσης, τοῦτον ἡγεῖσθαι πόρον. ἢ οὕτως· Ἕνα πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν. τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω τούτου γένηται, τοῦτον ἀπορίαν νομίζειν· οἷον, τὰ [4] θεωρητικὰ, καὶ τὰ δικαστικά. συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γενομένην δαπάνην ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι.

Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι τήνδε. ἀντὶ τοῦ ταύτην.

Τὴν [5] δωριστὶ μόνον ἁρμονίαν ἁρμόττεσθαι τὴν λύραν· ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλω. τουτέστι, τὴν δωροδοκιστί.

Τήνελλα. [6] μίμημα φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς. Ἀρχίλοχος·

Τήνελλα, [7] καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεις,

Αὐτός τε, καὶ Ἰόλαος, αἰχμητὰ δύω.

[8] Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ἐὰν μέντοιγε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ.

ἀντὶ τοῦ, νικηφόρος. Τήνελλα δὲ, κρουμάτιον ἐπινίκιον. ἢ τήνελλος, ἁρμονία λύρας. ἐὰν τοίνυν ὑπερακοντίσῃς αὐτοὺς τῇ βοῇ, μουσικώτατος εἶ.

Ἢν [9] δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. ὁ [10] δὲ πυραμοῦς, εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ καὶ πυρῶν πεφρυγμένων· ὡς σησαμοῦς, ὁ διὰ σησά-

Τήνα. [Doricè, pro] ἐκείνη. Illa. Theocritus: *Suavis est susurrus: & pinus, caprarie, illa.*

Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην. *Acesæi lunam.* Proverbium, quod dicitur de cunctatoribus & cessatoribus. Acesæus autem, Nelei filius, gubernator fuit.

Τηνάλλως. Inaniter. Frustra. Dicitur & οὐ τηνάλλως, cum negatione, non frustra. Philemon *Nocte: Canistrum vero puer circumit frustra tenens.* Exstat etiam vox hæc apud Demosthenem: itemque in *Theæteto* Platonis. *Cum audivissent hæc verba tantum esse inania, ad compositionem cum Zenone faciendam redierunt.*

Τὴν αὐτὴν ταύτ. *Eandem saltationem denuo saltemus.* Pro, Ad eandem actionem redeamus. Hoc dixit Marcus ad Zenonem Imperatorem.

Τὴν γῆν ὅτ. *Terram hostium cum putaverint esse suam; suam vero, hostium: naves, viam salutis; cæteras autem vias invias.* Hæc erat sententia Periclis, qui, cum Lacedæmonii irruptionem in Atticam fecissent, Atheniensibus auctor fuit, ne illis obviam prodirent, sed intra mœnia manerent, ipsique Laconicam classe invaderent. In expeditione igitur terrestri ne ullam spem salutis ponerent: at contra, expeditionem navalem viam salutis existimarent. Vel sic: [Pericles Atheniensibus suasit,] ut solas opes ducerent, naves quam plurimas habere: pro damno vero reputarent pecuniam, quæ in alios usus impenderetur, veluti in Spectacula & Judicia. Auctor igitur erat, ut omnes sumptus, qui in ista conferebantur, navibus assignarentur.

Τὴν γλαῦκα τωθ. Noctuam derident istam. Τήνδε, pro ταύτην.

Τὴν δωριστὶ μόν. *Doricæ tantum harmoniæ eum semper accommodare lyram: aliam vero nolle discere.* [Dum δωριστὶ dixit, tacite eum perstringit, ut munerum captatorem:] quasi dixisset, δωροδοκιστί.

Τήνελλα. Tenella. Imitatio cujusdam soni, quem edit tibia, [vel lyra.] Archilochus: *Tenella, inclyte hostium victor, salve Rex Hercules: tuque ipse, & Iolaus, bellatores duo.* Aristophanes: *Sed si quidem illum vincas clamore, triumphus tibi accinetur.* Vel, victor eris. Τήνελλα enim, est carmen, quod in laudem victoris lyra canitur. Vel, τήνελλος, harmonia lyræ. Si igitur, [inquit,] clamando eum vincas, musicorum præstantissimus eris. *Sin impudentia eum superes; noster erit pyramus.* Pyramus autem est genus placentæ, ex melle cocto & frumento tosto confectum; ut sesamus ex sesamo. Hæ pla-

1 Θεόκριτος] *Idyll.* 1. v. 1.

2 Τὴν γῆν ὅταν νομ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Ranis*, pag. 280. (186. Ed. Bas. *P.*)

3 Εἴρηται τοῦτο κατὰ τὴν Περικλ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, leguntur etiam apud Scholiastam ad modo indicatum locum Aristophanis; itemque apud Nostrum supra, v. Περικλῆς.

4 Τὰ θεωρητικά] Scribe, τὰ θεωρικά. Vide supra v. Θεωρικά.

5 Τὴν δωριστὶ μ.] Hæc sunt verba Aristoph. *Equit.* pag. 316. (243. Ed. Bas. *P.*) sed ubi ultima sic leguntur, Ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν.

6 Τήνελλα. μίμημα φων.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Acharnens.* in fine.

7 Τήνελλα, καλλίνικε χ.] Sic etiam legitur apud Scholiastam Aristophanis loco laudato. At metri gratia scribendum potius est,

Τήνελλα, καλλίνικ' ἄναξ χαῖρ' Ἡράκλεις.

8 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 203. (204. Ed. Bas. *P.*)

9 Ἢν δ' ἀναιδ.] Et hic Senarius legitur apud Aristoph. loco laudato.

10 Ὁ δὲ πυραμοῦς, εἶδος πλακ.] Hæc, & quæ sequuntur, nihil faciunt ad vocem τήνελλα, sed ad vocem πυραμοῦς. Vide supra v. Πυραμοῦς, ubi eadem leguntur.

μοῦς.

μῶς. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς. εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἁμιλλᾶσθαι περὶ ἀγρυπνίας. καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω, νικήσας ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα. ὁ δὲ νοῦς, ὅτι, ἂν μὴ νικηθῇ ὑπ' αὐτοῦ τῇ βοῇ, περιγένῃ δὲ ταῖς περιεργίαις καὶ ἀναισχυντίαις, οὐδὲν ἧττον ἡμέτερον τὸ πυραμάτιον. τουτέστιν, ἡ νίκη.

Τὴν ἐμὴν κάμνει νόσον. παροιμία: ὡς ἡ τοιαύτη· Ταυτὸν ἑλκόμενοι ζυγόν.

Τὴν θύραν ἔχων τετρημένην, ὥσπερ αἱ ποίμναι. ἐπὶ τοῦ ἀπανθρώπου καὶ ἀπροσπελάστου.

Τηνικαῦτα. τότε.

Τὴν [1] κατὰ σαυτὸν ἔλα. ἀπὸ χρησμοῦ τινος ἐλέχθη. τουτέστιν, οἷος εἶ, τοιοῦτος καὶ φαίνου, καὶ μείζοσι μὴ συμπαρεκτείνου. τοῦτο οἱ μὲν Πιττακοῦ εἶναί φασιν ἀπόφθεγμα· οἱ δὲ, Σόλωνος. ἔνιοι δὲ αὐτὸ Χίλωνα εἰπεῖν συμβουλευομένῳ τινὶ, εἰ πλούσιον ἕλοιτο γάμον.

Τὴν λεοντῆν ἔνδυε. ἴσον τῷ γενναίζου.

Τῆνος. μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

Τὴν ταχίστην. ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. [2] Ὁ δὲ Φιλοτίμως εἶχε πρὸς τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα.

Τὴν τράπεζαν οἴσομαι. [3] Ἀριστοφάνης. τουτέστιν, ἐμαυτῷ ὑπηρετήσω, καὶ οὐ χρεία παιδός.

Τὴν [4] τρύγα συνεκπιεῖν.

Τὴν [5] χεῖρα προσφέροντα τὸν Θεὸν καλεῖν. βοηλάτης ἐκ κώμης ἅμαξαν ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς ἵστατο τῷ Ἡρακλεῖ προσευχόμενος. ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν Θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα. ὁ δὲ Θεὸς ἐπιστὰς, εἶπε· Τῶν τροχῶν ἅπτου, καὶ τοὺς βόας νύττε, καὶ τότε τῷ Θεῷ εὔχου, ὅταν καὐτός τι ποιῇς· μὴ μέν τοι γε μάτην εὔχου. ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰσήχθη.

Τηξιμηλεῖ. φθοροποιῷ.

Τηξιμελεῖ [6] νούσῳ κεκολουμένος, ἔδραμε θυμῷ
Ἐς προτέρων ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην.

Τήραιος. ὄνομα κύριον. ὁ Μῆδος.

Τηρεύς. [7] ὁ τηρῶν.

Τηρίβαζος. ὄνομα κύριον. [8] Ξενοφῶν· Ὁ δὲ Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ, καὶ, ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν. ἀντὶ τοῦ, ἀνεβίβαζε.

centæ præmia proponebantur illis, qui [noctem] pervigilassent. Solebant enim in compotationibus de vigilia inter se certare; & qui ad auroram usque pervigilasset, victor pyramuntem accipiebat. Sensus vero est: Etsi clamore ab ipso victus fueris; at importuna curiositate & impudentia cum superaveris, nihilominus victoria nostra erit.

Τὴν ἐμὴν κ. ν. *Meo laborat morbo.* Proverbium illi simile: *Idem trahimus jugum.*

Τὴν θύραν ἔχ. *Januam habens perforatam, ut pastorum casæ.* Dicitur de inhumano, & nullum cum aliis commercium habente.

Τηνικαῦτα. Tunc.

Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα. [*Turbinem,*] *qui juxta te est, agita.* Hoc ex oraculo quodam sumptum est. Sensus autem est, Qualis es, talis etiam videare, nec majora secteris. Hoc apophthegma alii dicunt esse Pittaci: alii, Solonis. Quidam vero tradunt, Chilonem id dixisse cuidam ipsum consulenti, an opulenta uxor ducenda esset.

Τὴν λεοντῆν ἔνδυε. Leoninam pellem indue. Id est, fortem & strenuum te præsta.

Τῆνος. Tenus. Una ex Cycladibus insulis.

Τὴν ταχίστην. Adverbium, pro ταχέως. Celeriter. Quam primum. *Ille vero quam primum de summa rerum decernere cupiebat.*

Τὴν τράπεζαν οἴσομαι. Mensam feram. Hoc est, Mihi ipse ministrabo, nec famulo opus est.

Τὴν τρύγα συνεκπιεῖν. Fæces una cum vino exhaurire.

Τὴν χεῖρα προσφ. Manum admovens operi, Deum invoca. Bubulcus ex vico plaustrum agens, cum id in profundam voraginem incidisset, & succurrendum esset, otiosus adstabat, Herculem invocans, quem præ cæteris Diis colebat. Deus vero ad illum accedens, dixit: *Rotis manum admove, & boves stimula, & tunc Deum invoca, cum & ipse feceris aliquid: ne autem Deorum opem vanis precibus exposce.* Hinc proverbium ortum est.

Τηξιμελεῖ. Tabifico. [In Epigrammate:] *Tabifico morbo debilitatus, secum recoluit pristina facinora, fortitudinem suam testantia.*

Τήραιος. Teræus. Nomen proprium. Medus.

Τηρεύς. Tereus. [Quasi dicas,] ὁ τηρῶν. Custodiens.

Τηρίβαζος. Teribazus. Nomen proprium. Xenophon: *Teribazus autem amicus erat Regis, &, quoties aderat, nullus alius Regem in equum tollebat.*

1 Τὴν κατὰ σαυτ.] Huc egregie faciunt ea, quæ notat Scholiastes Æschyli ad *Prom. Vinct.* v. 886. Τὸν Πιττακὸν λέγει, inquit, ὅν ποτε τὶς βιαζόμενος ὑπὸ δύο γυναικῶν, τῆς μὲν μιᾶς οὔσης πλουσίας, τῆς δὲ ἑτέρας, πενεστέρας, κατὰ τὸ γένος αὐτοῦ ἀξίας, καὶ ἀπορῶν, ποίας κληθείη ἀνὴρ, ἠρώτησε, ποίᾳ χρήσεται γυναικί. τοῦ δὲ εἰπόντος, μέτιθι πρὸς τοὺς παῖδας, τοὺς πλησίον ἡμῖν ταῖς βέμβιξι παίζοντας, (ὅ ἐστι ταῖς στρόμβαις) καὶ ἀπ' αὐτῶν μαθήσῃ, ποίᾳ ἂν χρήσαιο γυναικί. ἀπελθὼν ἐκεῖνος, ἠκροάσατο τῶν παίδων λεγόντων πρὸς τὴν οἰκείαν στρόμβαν, ΤΗ'Ν ΚΑΤΑ' ΣΑΥΤΟ'Ν "ΕΛΑΥΝΕ· καὶ αἰσθόμενος τοῦ λόγου τῶν παίδων, τὴν μὲν πλουσιωτέραν ἀφῆκε, τῇ δὲ πενεστέρᾳ ἐχρήσατο γυναικί. Hunc locum ideo adduxi, quod eum ab Erasmo & Schotto, qui proverbia Græca collegerunt & illustrarunt, prætermissum esse videbam.

2 Ὁ δὲ Φιλοτ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. cap. LXX.

3 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 700.
Καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δέομαι.

4 Τὴν τρύγα συνεκπιεῖν] Vide supra, v. Συνεκπιεῖν.

5 Τὴν χεῖρα προσφ.] Simile huic est proverbium, Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει: de quo vide Nostrum supra.

6 Τηξιμελεῖ νούσῳ κεκ.] Est pars Epigrammatis in Ælium, strenuum belli ducem; quod integrum legitur Anthol. lib. III. cap. V. pag. 290. Confer etiam Nostrum supra v. Θρασύχειρ.

7 Τηρεύς. ὁ τηρ.] Vide supra v. Ταὼς, ubi locum hunc illustramus.

8 Ξενοφῶν] Ἀναβ. lib. IV. p. 327. ut Portus etiam monuit. Vide quoque v. Ἀνέβαλλε, & v. Τηρίβαζος, ubi idem fragmentum legitur.

Τηριδάτης. ὄνομα κύριον.

Τήρωνες. οἱ ἀμαθεῖς τὰ πολεμικά, καὶ οὔπω ἐγγεγυμνασμένοι τοῖς κινδύνοις, τήρωνες καλοῦνται παρὰ Ῥωμαίοις.

Τῆς. [1] ἀντὶ τοῦ ταύτης. οὐκ ἔστι δὲ ἄρθρον. [2] Ὅμηρος· Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι. ἀντὶ τοῦ, ταύτης. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ· Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς. ἀντὶ τοῦ, ταύτης.

Τῆς [3] Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος. ἀντὶ τοῦ, ἄτιμοι.

Τῆς μητρὸς ὡς αἲξ καλεῖται. οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπολίοις ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται. ἀπὸ πατέρων γάρ, ἀδύνατον.

Τῆς [4] μωρίας τὸν Δία νομίζειν ὄντα τηλικουτονί. ἐπὶ [5] τῶν παραλόγως τι λεγόντων, συνηλίκων ὄντων. οἷον τελείαν ἐχόντων τὴν ἡλικίαν, καὶ πάντα εἰδέναι ὀφειλόντων.

Τῆς [6] σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. ζήτει ἐν τῷ Ὑπωπιάζω.

Τητᾶσθαι. στερίσκεσθαι. [7] Σοφοκλῆς·
Τοιαῦτ' ἀκούσας, κἀξονειδισθεὶς κακά,
Πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητώμενος,
Πρὸς τοῦ κακίστου, κἀκ κακῶν, Ὀδυσσέως.
καὶ αὖθις·
——— Οὗ [8] τητώμεναι,
Τὸ λοιπὸν ἤδη τοῦ βίου διάξετε.

Τῆτες, καὶ τῆτα. τούτῳ τῷ ἔτει. ἐπ' ἔτος.
Ἐγελᾶτ', [9] ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος
Τῆτες ἱερομνημονεῖν. ———
Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τοῦτο δὲ οἱ Δωριεῖς τᾶτες λέγουσι, καὶ διὰ τοῦ δ, τῆδες.

Τητινή. χθεσινή. καὶ οὐδέτερον, τητινόν.

Τητώμενον. στερισκόμενον.

Τηΰσία. ματαία.

Τί. οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς τοῦτο τὸ Τὶ γένος τοῦ Ὄντος τίθενται. τὸ γὰρ Τὶ δῆλον ὅτι καὶ ὄν. εἰ δὲ ὄν, τὸν τοῦ ὄντος ἀναδέχοιτο ἂν λόγον. διὸ καὶ γενικώτερον αὐτό φασιν εἶναι, κατηγορούμενον οὐ κατὰ σωμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀσωμάτων.

Τιάρα. κόσμος ἐπικεφάλαιος, ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις· οἱ δὲ στρατηγοί, κεκλιμένην. καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπί τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὃ θέλει αἰτήσασθαι, ᾐτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι· ὡς [10] Φίλαρχος ἐν ἑνδεκάτῳ. τὸ δ' αὐτό φασιν εἶναι καὶ [11] κίταριν. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων, τὴν κίταριν, ὡς διάφορον.

Τηριδάτης. Teridates. Nomen proprium.

Τήρωνες. Tirones. Sic apud Romanos vocantur milites novitii, & bellorum adhuc inexperti.

Τῆς. [Interdum ponitur] pro ταύτης. Hujus. Non eſt autem articulus. Homerus: *Nunquam ſe hujus lectum adſcendiſſe.* Et in *Odyſſea: Propter hanc virtutem.* Τῆς enim hic ponitur pro ταύτης.

Τῆς Μεγαρ. *Digni, qui Megarenſium loco habeantur.* Id eſt, Nullo honore digni. Contempti.

Τῆς μητρ. *A matre tanquam capra denominatur.* Hœdi enim in caprarum gregibus ex matribus dignoſcuntur. Ex patribus enim dignoſci non poſſunt.

Τῆς μωρ. *Stultum eſt exiſtimare, Jovem eſſe, cum ejus jam ſis ætatis.* Dicitur in eos, qui abſurde quid dicunt, quamvis adultæ & perfectæ jam ſint ætatis, & omnia ſcire debeant.

Τῆς σαρκὸς πρ. *Ne carnem curetis ad cupiditates [ejus explendas.]* Vide in v. Ὑπωπιάζω.

Τητᾶσθ. Privari. Sophocles: *Talibus ab eo probris exceptus, domum navigo, rebus meis privatus a peſſimo & ex malis procreato Ulyſſe.* Et iterum: *Quo [patre] orbatæ reliquum vitæ tempus tranſigetis.*

Τῆτες, & τῆτα. Idem valet ac τούτῳ τῷ ἔτει. Hoc anno. *Ridebatis, quod Hyperbolus ſcriba ſacrorum hoc anno ſorte lectus eſſet.* Ariſtophanes *Nubibus.* Dorienſes autem pro τῆτες dicunt τᾶτες, & per δ, τῆδες.

Τητινή. Heſterna. Et τητινόν, genere neutro, heſternum.

Τητώμενον. Privatum. Orbatum.

Τηΰσία. Inanis. Vana.

Τί. Aliquid. Stoici τὸ Aliquid genus Entis ponunt. Manifeſtum enim eſt, τὸ Aliquid etiam eſſe Ens. Si vero eſt Ens, Entis etiam definitionem admittet. Quare etiam generalius id eſſe dicunt, quippe quod non ſolum de corporibus, ſed etiam rebus incorporeis dicatur.

Τιάρα. Tiara. Capitis ornamentum. Hanc ſoli Reges rectam apud Perſas ferebant: Duces vero, inclinatam. Et Demaratus Lacedæmonius, qui cum Xerxe Athenas ivit, cum ob rem feliciter geſtam Rex ipſi permiſiſſet, ut peteret quidquid vellet; petiit, ut recta tiara Sardes ingredi ſibi liceret, ut Phylarchus libro XI. tradit. Idem autem eſſe dicunt & Citarin. Theophraſtus vero in libro de Cypriorũ Regno, Citarin diverſam ſtatuit.

1 Ἀντὶ τοῦ ταύτης. οὐκ ἔστι δὲ ἄρθρον] Obſervatiuncula hæc infirmo tibicine nititur. Potius enim contra Suidam dixerim, voculam τῆς in ſubjunctis locis Homeri eſſe articulum, non vero ibi pro ταύτης poni.

2 Ὅμηρος] Il. I. v. 133.

3 Τῆς Μεγαρέων ἀξ.] Confer Noſtrum ſupra, v. Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος: & infra, v. Ὑμεῖς ὦ Μεγαρεῖς.

4 Τῆς μωρίας τὸν Δ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Nubibus*, pag. 172. (103. Ed. Baſ. *P.*)

5 Ἐπὶ τῶν παραλόγως τι λεγόντων, συνηλ.] Videtur Grammaticus noſter exiſtimaſſe, citata verba Ariſtophanis ſenſum proverbialem habere. Sed id cum ſecus ſe habeat, obſervatiuncula hæc lituram meretur.

6 Τῆς σαρκὸς πρ.] Hæc ſunt verba Divi Pauli ad Rom. XIII. 14.

7 Σοφοκλῆς] In *Philoctete*, pag. 389. ut Portus monuit.

8 Οὗ τητώμ.] Fragmentum hoc legitur apud eundem Sophoclem *Oedip. Colon.* pag. 323. ut itidem Portus monuit.

9 Ἐγελᾶτ', ἀνθ' ὧν λ.] Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 163. (95. Ed. Baſ. *P.*)

10 Φίλαρχος] Scribe, Φύλαρχος.

11 Κίταριν] Vide Heſych. v. Κίδαρις.

Τιαρο-

Τιαροφόρος.

Τί βαιόν. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὀλίγον. [1] Σοφοκλῆς·

Τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπῃ τοῦ συμμάχου.

Τιβέριος, Φιλόσοφος, καὶ σοφιστής. Περὶ ἰδεῶν λόγου, βιβλία γ'. Περὶ παρασκευῆς. Περὶ μεταποιήσεως. Περὶ ἱστορίας. Περὶ λόγου τάξεως καὶ συνθέσεως. Περὶ διαιρέσεως λόγου. Περὶ μεταβολῆς λόγου πολιτικοῦ. Περὶ λόγων ἐπιδεικτικῶν. Περὶ προλαλιῶν καὶ προοιμίων. Περὶ ἐπιχειρημάτων. Περὶ Δημοσθένους καὶ Ξενοφῶντος. Περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου.

Τιβέριος.,[2] Ὀκταυΐου υἱός, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐμπλήκτως καὶ ἀνοήτως τὴν ἀρχὴν διῳκήσατο, φοβερᾷ μὲν ὠμότητι, μυσαρᾷ δὲ καὶ ἀθέσμῳ πλεονεξίᾳ, αἰσχρᾷ τε ἡδυπαθείᾳ χρησάμενος. στρατείαν μὲν γὰρ ἅπασαν αὐτὸς ἠρνήσατο, διὰ δὲ τῶν ὑποστρατήγων γλίσχρως καὶ ῥαθύμως τοῖς ἐναντίοις προσεπολέμει. κακοήθης δὲ ὤν, ἔστιν οὓς τῶν συμμάχων βασιλεῖς τῶν οἰκείων ἀρχῶν ἀπάτῃ μετελθὼν ἀφείλετο· ὧν Ἀρχέλαος ἦν ὁ Καππαδόκων βασιλεύς, ὃν ἠπίοις καὶ θεραπευτικοῖς καλέσας ὡς ἑαυτὸν λόγοις, οὐκέτι πρὸς τὴν οἰκείαν ἀπονοστῆσαι συνεχώρησεν, ἀλλ᾽ ἐπαρχίαν τὴν Καππαδοκίαν ἀπέφηνε, καὶ τὴν μεγίστην τῶν τῇδε πόλεων, [3] Μάζακα ἔμπροσθεν ὑπὸ τῶν ἐποίκων ὀνομαζομένην, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ φέρειν τὴν προσηγορίαν ἐπέταξεν· ἥπερ δὴ καθ᾽ ἡμᾶς Καισαρός ἐστιν ἐπώνυμος. ἐς γῆρας δὲ ὅμως μακρὸν προελθὼν θνήσκει.

Τιβέριος,[4] βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος ἰδιαιτάτῃ φύσει ἐκέχρητο· οὔτε ὧν ἐπεθύμει, προσεποιεῖτό τι, καὶ ὧν ἔλεγεν, οὐδὲν ποιεῖν ἐβούλετο· ἀλλ᾽ ἐναντιωτάτους τῇ προαιρέσει τοὺς λογισμοὺς ποιούμενος, πᾶν, ὃ ἐπόθει, ἠρνεῖτο, καὶ πᾶν, ὃ ἐμίσει, τούτῳ προσετίθετο. [5] τοὺς περισσὰ ἐπαίροντας ἄρχοντας ἐκόλαζε, λέγων, κείρεσθαί μου τὰ πρόβατα, ἀλλ᾽ οὐ ξυρᾶσθαι βούλομαι. οὕτω δὲ ἦν ἴσος, ὥστε ὀρχηστήν τινα ποτὲ[6] ἐλευθερωθῆναι βουληθέντα, μὴ πρότερον συνεπαινέσαι, πρὶν τὸν δεσπότην αὐτοῦ πεισθῆναι, καὶ τὴν τιμὴν λαβεῖν. τοῖς [7] γὰρ ἑταίροις ἐν ἰδιωτείᾳ ἦν, καὶ συνηγωνίζετο, φρουρὰν μὴ ἐπαγόμενος. καὶ παρήγγειλε σηρικῇ ἐσθῆτι μὴ χρῆσθαί τινα. αἰφνιδίως δὲ εἰς τὴν χείρονα γνώμην μετετέθη, ὥστε παραφρονεῖν νομισθῆναι. τοῦτο δὲ τὸ ἀρχαῖον ἐφθέγξατο·

Ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί.

καὶ τὸν Πρίαμον ἐμακάριζεν, ὅτι μετὰ τῆς πατρίδος καὶ τῆς βασιλείας ἀπώλετο.

Τιαροφόρος. Tiarifer. Qui tiaram fert.

Τί βαιόν. Quare tam parum? Id eſt, Ne parum quidem. Sophocles: *Adeone parum curas belli ſociam.*

Τιβέριος. Tiberius, Philoſophus, & Sophiſta. Scripſit de Formis orationis lib. III. De Apparatu. De Commutatione. De Hiſtoria. De Diſpoſitione & Compoſitione orationis. De Civilis orationis mutatione. De Demonſtrativis orationibus. De Præfationibus & Procemiis. De argumentis. De Demoſthene & Xenophonte. De Herodoto & Thucydide.

Τιβέριος. Tiberius, Octavii filius, Romanorum Imperator, ſtolide & amenter imperium adminiſtravit, terribili crudelitate, deteſtanda avaritia, nefaria turpique voluptate uſus. Omnem enim bellicam expeditionem ipſe recuſavit: per legatos vero ſordide & oſcitanter hoſtibus bellum fecit. Cum autem eſſet homo malitioſus, nonnullos ſocios Reges fraude circumventos, ſuis regnis ſpoliavit. Ex horum numero fuit Archelaus, Cappadocum Rex, quem blandis & benignis verbis ad ſe vocatum, non amplius in regnum ſuum redire ſivit, ſed Cappadociam in provinciam redegit, & maximam illius regionis urbem, ab incolis Mazaca prius vocatam, de ſuo nomine appellari juſſit: quæ nunc Cæſaris nomen fert, [& Cæſarea vocatur.] Ad longam tamen ſenectutem provectus obiit. *Port.*

Τιβέριος. Tiberius, Romanorum Imperator. Hic peculiari quodam ingenio præditus fuit. Nam neque præ ſe ferebat, quæ cuperet; & eorum, quæ diceret, nihil omnino cupiebat: ſed cum verbis ab animi ſententia longe diſcrepantibus uteretur, negare, quæcunque appeteret; contra, quæcunque odiſſet, probare conſueverat. His moribus cum eſſet, Præſides, qui plus pecuniæ, quam conſtitutum erat, ex provinciis cogebant, pœna afficiebat, tonderi oves ſuas, non radi velle ſe dicens. Adeo autem æquo & civili jure cum omnibus agebat, ut, cum populus hiſtrionem quendam manumitti poſtulaſſet, non prius adſenſus ſit, quam dominus illius adnuiſſet, pretiumque ejus accepiſſet. Cum ſodalibus perinde ac privatus verſabatur familiariter, eoſque & in judiciis defendebat, [& ægrotantes inviſebat,] ſine ullo ſatellitum comitatu. Edicto etiam vetuit, ne quis ſerica veſte uteretur. Repente autem in deterius mutatus eſt, adeo ut quidam eum inſanire crederent. Idem vetus illud dictum uſurpavit: *Me mortuo terra miſceatur igni.* Priamum etiam beatum prædicavit, quod una cum patria & regno periiſſet.

1 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 6. ut Portus monuit.

2 Τιβέριος, Ὀκταυΐου υἱός, βασ.] Quæ hic Suidas de Tiberio refert, ſumpta ſunt ex Græca verſione Eutropii, non ea, quam hodie habemus, ſed alia multo vetuſtiore, quæ hodie intercidit. Latina autem Eutropii ſic ſe habent: *Tiberius ingenti ſocordia imperium geſſit, gravi crudelitate, ſceleſta avaritia, turpi libidine. Nam nuſquam ipſe pugnavit: bella per legatos geſſit ſuos. Quoſdam Reges per blanditias ad ſe evocatos nunquam remiſit: in queis Archelaum Cappadocem; cujus etiam regnum in provinciæ formam redegit, & maximam civitatem appellari nomine ſuo juſſit; quæ nunc Cæſarea dicitur, cum Mazaca antea vocaretur.* Ex his Græca Suidæ expreſſa eſſe apparet.

3 Μάζακα] Vide Stephanum Byzant. v. Μάζακα, & ibi Interpretes.

4 Τιβέριος, βασιλεὺς Ῥωμ.] Hæc Joanni Antiocheno tribuuntur in Collectaneis Hiſtoricis a Valeſio editis, pag. 801.

5 Τοὺς περισσὰ ἐπαίροντας ἀρχ.] Plenius & planius Joannes Antiochenus: Τοιοῦτος δή τις ὢν τοὺς ἄρχοντας, οὓς ὑπὲρ τὸ διατεταγμένον λαμβάνοντας εὕρισκεν, ἢ καὶ τὰ δημόσια σφετερίζοντας, ἐκόλαζε, λέγων, &c.

6 Ἐλευθερωθῆναι βουλ.] Joannes Antioch. rectius, τοῦ δήμου ἐλευθερωθῆναι βουληθέντος.

7 Τοῖς γὰρ ἑταίροις ἐν ἰδ.] Locus hic ex Joanne Antiocheno ſic legendus & ſupplendus eſt, τοῖς γε ἑταίροις ὡς ἐν ἰδιωτείᾳ συνῆν, δικαζομένοις συναγωνιζόμενος, καὶ θύουσι συνεορτάζων, νοσοῦντάς τε ἐπισκεπτόμενος, μηδεμίαν φρουράν, &c.

Τιβέριος. ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃν συνίστησιν Ἰουστῖνος ἄνδρα πρᾷον ὁμοῦ, καὶ φιλάνθρωπον, κρείττονα λημμάτων, χρημάτων ἀφειδῶς ἔχοντα· τοῦτο μόνον εὐδαιμονίαν ἡγούμενον, τὸ τεθηλέναι τε καὶ εἰς μέγα πλούτου κομᾶν τὸ ὑπήκοον, τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων μακαριότητα πάγκαλον καὶ ἀσύλητον θησαυρὸν λογιζόμενον. ὃς τὸν ὄγκον τῆς τυραννίδος μισήσας, καὶ πρὸς τὸ φιλόστοργον τῶν ὁμοφύλων ἀναδραμὼν, εἵλετο βασιλεύειν αὐτοῦ τὸ ὑπήκοον, ἢ τοὺς ἰθυνομένους τυραννικώτερον ἀνδραποδίζεσθαι, πατὴρ ἐθέλων, ἢ δεσπότης ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἀναγορεύεσθαι. ἄριστος ὑπάρχων ἐν νεότητι, καὶ πρὸς γῆρας ἐλθὼν, [1] αἰφνίδιον εἰς τὴν χείρονα μετεβλήθη γνώμην, ὥστε καὶ παραφρονεῖν αὐτὸν νομισθῆναι, καὶ πρὸς δαίμονος ἐλαύνεσθαι, καὶ πρὸς πᾶσαν ἀνοσιουργίαν τε καὶ μανίαν καὶ οἰστρηλασίαν, οὐ μόνον ἐν τοῖς κατὰ φύσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς παρὰ φύσιν, καὶ ἐν πάσῃ ἀδικίᾳ, καὶ τυραννίδι. οὕτω δὲ μεταπεσὼν εἰς κακίαν, καταστρέφει τὸν βίον.

Τιβέριος. Tiberius, Romanorum Imperator Constantinopolitanus: quem Justinus commendat, ut virum clementem simul & humanum, munerumque contemptorem, & ab omnibus avaritiæ sordibus alienum: qui felicitatem in eo tantum positam ducebat, ut populus imperio suo subjectus floreret & opibus abundaret; communem hominum felicitatem præclarum & inviolatum thesaurum existimans. Qui tyrannicum fastum perosus, & civium suorum amans, maluit subditos suos regnare, quam eos, qui ipsius imperio parebant, tyrannice mancipiorum instar tractari; pater potius, quam dominus a subditis vocari cupiens. Cum autem in juventute optimus fuisset, senex jam factus, in pejus subito mutatus est, adeo ut & desipere putaretur, & a malo quodam dæmone agitari. Ad omnem enim impietatem, & insaniam, & furorem, non solum in iis, quæ sunt secundum, sed etiam contra naturam, [pronus ferebatur,] omnique injustitia & tyrannide grassabatur. Sic igitur ad vitia prolapsus, vitam finivit. *Port.*

Τιβεριέων δῆμος.

Τιβεριέων δῆμ. Tiberiensium populus.

Τιβία. [2] ὅλη ἡ Φρυγία οὕτω καλεῖται.

Τιβία. Tibia. Sic tota Phrygia vocatur.

Τί γὰρ δὴ δελφῖνι καὶ βοῒ φασι κοινὸν εἶναι· Σύλλᾳ τε καὶ φιλοσόφοις;

Τὶ γὰρ δὴ δελφ. *Quid enim Delphini & bovi commune dicunt esse? Quid Syllæ cum Philosophis?*

Τί [3] γάρ με λυποῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανὼν,
Ἔργοισι σωθῶ, κἀξενέγκωμαι κλέος;
Δοκῶ μὲν ὡς οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
Ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
Λόγῳ μάτην θνήσκοντας, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.

[4] Ἀριστοφάνης·
Τί γάρ σε πέφευγ', ὅσα χρὴ
Σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς, ὁπόσα
Χρεὼν τὸν σοφῇ δόκιμον
Φρενὶ, καὶ ποριμῷ τόλμῃ.

Τουτέστι, Τί σε πέφευγε; τί γὰρ οὐ ποιεῖς, ὅσα χρὴ τοὺς ἐπιστήμονας; Ποριμῷ δὲ, ἀντὶ τοῦ εὐπόρῳ πρὸς τὸ ἐπινοεῖν.

Τί γάρ με λυπ. *Quare enim hoc dolore me afficiat, si sermone quidem hominum ferar mortuus, re ipsa vero salvus sim, & factis gloriam reportem? Nihil enim, quod quidem utilitatem alicui afferat, malum puto. Sæpe enim & ante vidi viros sapientes verbis falso mortuos, non autem factis.* Aristophanes: *Quid enim te fugit eorum, quæ sapientem* [*scire*] *oportet? Quid non calles eorum, quæ callere oportet virum cata mente & exprompta audacia.* Vel, Quid enim non facis eorum, quæ rerum peritos facere decet? Ποριμῷ vero dixit, pro, ingeniosa, & ad excogitandas res varias expedita.

Τιγίλλιος. ὄνομα κύριον.

Τιγίλλιος. Tigillius. Nomen proprium.

Τίγρις. τὸ ζῶον. Τίγρης δὲ, ὄνομα ποταμοῦ.

Τίγρις. Tigris. Animal. Τίγρης vero, per η, Tigres. Nomen fluvii.

Τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; λείπει τὸ, ἢ ἀπολέσαι ἡμᾶς [5] σπουδάζεις;

Τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; *Quid vero aliud Megaris?* Desideratur, *Quam nos perdere studes?*

Τί δαί; τί δή; οὕτω μὲν λέγουσιν τὸ τί δή. [6] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·
Τί δαί; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
Ἔστι δὲ σύνδεσμος ἐρωτηματικὸς διὰ τὴν ἔκτασιν διὰ διφθόγγου γραφόμενος. καὶ [7] Ὅμηρος· Τίς δαίς; τίς ὅμιλος; ἐν Ὀδυσσείᾳ.

Τί δαί; Quid vero? Quid igitur? Idem quod, τί δή. Aristophanes *Pluto: Quid vero? triremes nonne instruis? Dic mihi.* Est autem Conjunctio interrogativa, quæ propter productionem per diphthongum αι scribitur. Et Homerus: *Quod convivium? Quæ turba?* In Odyssea.

Τί δαί; εἰπόντος τοῦ δανειστοῦ,
Ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;

Τί δαί; Quid vero? Quid ita? Cum fœnerator dixisset: *Deliro, quia pecuniam debi-*

1 Αἰφνίδιον εἰς τὴν χ.] Eadem in præcedenti articulo de Tiberio, Augusti successore, dicuntur. Quare videtur Compilator Tiberium hunc, qui erat Justini successor, cum altero Tiberio confudisse: vel saltem huic male tribuere, quæ ad alterum pertinent.

2 Τιβία. ὅλη ἡ Φρ.] Nimirum a monte Tibio, qui situs erat in Phrygia. Vide Steph. Byzant. v. Τίβειον.

3 Τί γάρ με λυπ.] Quinque hi Senarii leguntur apud Sophoclem in *Electra*, pag. 82, 83. ut Portus monuit. Confer Nostrum supra v. Ἤδη.

4 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 699.

5 Σπουδάζεις] MS. A. rectius, σπουδάζειν.

6 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 18. (9. Ed. Bas. *P.*) sed ubi pro τί δαὶ, rectius legitur, τί δή.

7 Ὅμηρος] Odyss. A. v. 225. Cæterum, locus hic Poetæ nihil ad rem facit.

τοῦ δὲ Στρεψιάδου ἀνλιφήσαντος·

Οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις·

ἐπέφερεν ὁ δανειστής· Τί δαί.

Τί[1] δῆτα θεοὺς στρέφῃ; ἀντὶ τοῦ, Τί δὴ διαλείβεις;

Τί[2] δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις; ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τελεσμένοις, καὶ ἴασιν οὐκ ἔχουσιν.

Οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.

ἀντὶ τοῦ, ὅπως μὴ οὕτω σχοίη· κατὰ τὸ τοῦ Σιμωνίδου· Τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκέτ' ἄρρεκτον ἔσται.

Τί δῆτά σοι; τί σοι;

Τί ἐστι τὸ ἐν[3] τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς, Καὶ τὸ θρυλλούμενόν ποτε ἀπόρρητον ἐκεῖνο, Θεόπομπος ἐν λά. δεδήλωκε. Φησὶ γάρ· Καὶ πέμπει πρὸς Φίλιππον πρεσβευτὰς, Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον, πράξοντας καὶ περὶ φιλίας· οἳ παραγενόμενοι, συμπείθειν αὐτὸν ἐπεχείρουν ἐν ἀπορρήτῳ συμπράττειν Ἀθηναίοις, ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν, ὑπισχνούμενοι Πύδναν. οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς Πυδναίους, ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτούς· ἐν ἀπορρήτῳ δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον.

Τιή; διατί δή;

Τί ἱκανόν; τί ὄφελος;

Τιθασεύει. αἰτιατικῇ. ἡμεροῖ. πραΰνει.

Τιθασσόν. ἥμερον. καὶ ἀτίθασσον, τὸ ἄγριον, καὶ μὴ ἥμερον.

Τιθέντες. ποιοῦντες.

Τίθεσθαι. Ὁ δὲ πρέσβυς ἔστειλε πρὸς τοὺς Μεγαρέας, παρακαλῶν ἔτι καὶ νῦν τίθεσθαι τὰ πράγματα, καὶ μὴ κινδυνεύειν τοῖς ὅλοις. ἀντὶ τοῦ, συγκατατίθεσθαι, διαπράττεσθαι.

Τιθηνάς.[4] τροφούς. καὶ τιθηνήτειρα.

Πολλὰ[5] τιθηνήτειρ' ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσασ'

Ἀνδρομάχης δνοφερὰν κρατὸς ὕπερθε κόνιν.

καὶ τιθήνη.

Τιθηνός. κυρίως, ἐπὶ γυναικὸς τῆς τιθηνούσης καὶ τρεφούσης. κατὰ μεταφορὰν λέγεται καὶ ἡ γῆ τιθηνός.

Τιθηνούμενος. τρέφων.

Τίθησι. ποιεῖ.

Τιθίς,[6] τιθίδος. καὶ τιθῶ, αἰτιατικῇ.

Τιθωνοῦ γῆρας. παροιμία. ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται. ἱστορεῖται δὲ ὅτι ὁ Τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι εἰς τέττιγα μετέβαλεν. [7] Ἀριστοφάνης·

Ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν.

tam repeto: & Strepsiades ei respondisset: *Omnino te sana mente destitutum esse oportet:* subjecit, *Quid ita?*

Τί δῆτα ἔχων στρέφῃ; Quid cunctaris? Quid tergiversaris?

Τί δῆτ' ἂν ἀλγ. *Quid igitur doleas ob ea, quæ facta sunt? Nullo enim pacto fieri potest, ut hæc aliter se habeant.* Nimirum ea, quæ facta sunt, mutari non possunt; secundum illud Simonidis: *Quod enim factum est, infectum amplius esse nequit.*

Τί δῆτά σοι. *Quid igitur tibi?*

Τί ἐστι τὸ ἐν τ. Quid sit illud, quod Demosthenes in *Philippicis* ait, *Et arcanum illud, de quo multus apud nos sermo est,* Theopompus lib. XXXI. declaravit. Dicit enim: *Legatos ad Philippum mittit Antiphontem & Charidemum, acturos etiam de amicitia. Qui cum ad eum pervenissent, ei persuadere conabantur, ut occulte juvaret Athenienses, ut Amphipolim occuparent, [pro tali beneficio] Pydnam ei promittentes. Atheniensium vero Legati populo quidem hac de re nihil renuntiarunt, quod Pydnæos latere vellent [istud consilium;] & quod [eos Philippo] dedere statuissent: sed cum Senatu clam agebant.* Port.

Τιή. Quidnam? Cur igitur?

Τί ἱκανόν; Quænam utilitas?

Τιθασεύει. Accusativo jungitur. Cicurat. Mansuefacit.

Τιθασσόν. Cicur. Mite. Et ἀτίθασσον. Ferum. Agreste. Non cicur.

Τιθέντες. [Ponentes. Item,] Facientes.

Τίθεσθαι. Ponere. Disponere. *Ille vero Legatos misit ad Megarenses, adhortans eos, ut vel nunc de suis rebus melius statuerent, nec de summa rerum periclitarentur.*

Τιθηνάς. Nutrices. Et τιθηνητήρ. Nutritor. Nutritius. [In Epigrammate:] *Valde luxit nutritius, manibus bellicosis atrum super caput pulverem accumulans.* Et τιθήνη, nutrix.

Τιθηνός. Proprie dicitur de muliere, quæ [fœtum suum] nutrit. Nutrix. Alumna. Per translationem vero & terra sic dicitur.

Τιθηνούμενος. Alens. Nutriens. Educans.

Τίθησι. Ponit. Facit.

Τιθίς. Nutrix, Et τιθῶ, pono.

Τιθωνοῦ γῆρας. Tithoni senectus. Proverbium, quod de longævis & decrepitis dicitur. Fertur autem Tithonus senectutis exuendæ cupiditate in cicadam esse mutatus. Aristophanes: *Virum Tithonum lacerans, & turbans, & agitans.*

1 Τί δῆτα θεῶν στ.] Ex Platonis *Phædro*: sed ubi legitur, Τί δῆτ' ἔχων στρέφῃ: uti etiam hic apud Suidam scribendum est.

2 Τί δῆτ' ἂν ἀλγ.] Senarius hic est Sophoclis in *Ajace*, pag. 23. uti & is, qui sequitur.

3 Ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππ.] Demosthenes *Olynth.* II. haud procul initio: Νῦν δὲ θαυμάζω καὶ σκοπῶν εὑρίσκω τὴν μὲν ἡμετέραν εὐήθειαν τὸ κατ' ἀρχὰς, ὅτι Ὀλυνθίους ἀπήλαυνόν τινες ἐνθένδε, βουλομένους ἡμῖν διαλεχθῆναι, τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν, καὶ τὸ θρυλούμενόν ποτε ἀπόρρητον ἐκεῖνο κατασκευάσειν, &c. Ulpianus ad eum locum: Τοῦτο ἂν ἔλεγεν ὁ Φίλιππος, ὅτι τὸ θρυλούμενον τοῦτο καὶ ποθούμενον ἐν ἀπορρήτῳ κατασκευάσω. Διά τι δὲ ἐν ἀπορρήτῳ; ἵνα μὴ ἑκάτεροι μαθόντες φυλάξωνται, οἵ τε Ποτιδαιᾶται καὶ οἱ Πυδναῖοι. Θεόπομπος δέ φησιν, ὅτι περὶ Πύδνης μόνον καὶ Φιλίππου, (lego, καὶ Ἀμφιπόλεως) ἵνα δῷη αὐτὸς μὲν Ἀθηναίοις Ἀμφίπολιν, δέξηται δὲ παρ' αὐτῶν τὴν Πύδναν, αὐτοῦ οὖσαν. καὶ τὸ ἀπόρρητον δὲ, ἵνα μὴ μαθόντες οἱ Πυδναῖοι φυλάξωνται, οὐ γὰρ ἐβούλοντο εἶναι ὑπὸ τὸν Φίλιππον. Hæc pulchre confirmant & illustrant ea, quæ Suidas hic tradit.

4 Τιθηνάς] Rectius, τιθήνας, cum accentu in penultima.

5 Πολλὰ τιθηνήτειρ' ὀλοφ.] Scribe,

Πολλὰ τιθηνητὴρ ὀλοφύρατο, χερσὶν ἀμήσας

Ἀνδρομάχοις δνοφερὰν, &c.

Sic enim recte legitur Anthol. lib. III. cap. VII. pag. 319. ubi integrum Epigramma habes, unde distichum hoc decerptum est. Confer etiam Nostrum supra v. Ἀμήσας, & v. Δνοφερόν.

6 Τιθίς] Scribendum est, τιτθίς, τιτθίδος.

7 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 403. (289. Ed. Bas. P.)

Τίθεσα-

Τίθρασος. πόλις τῆς Λιβύης. καὶ [1] Ἀριστοφάνης· Γοργόνες Τιθράσιαι. ἔνθα αἱ Γοργόνες διέτριβον. ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς πονηροῦ. διαβάλλουσι γὰρ τὸν δῆμον τοῦτον ὡς κακοπράγμονα.

Τιθραύτης. ὄνομα κύριον.

Τιθοί. [2] οἱ μαζοί.

Τιθύμαλλος. εἶδος βοτάνης δριμυτάτης, παρὰ Λάκωσιν εὑρισκομένης· ᾧ παρήλειφον τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας. καὶ [3] Ἀριστοφάνης περὶ Νεοκλείδου τοῦ γλάμωνος· Σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντα τιθυμάλλῳ. [4] εἰώθασι δὲ οἱ ἰατροὶ ὑπ' ἀλαζονείας πατρίδας ὀνομάζειν τῶν βοτανῶν, οἷον, [5] Κυρηναϊκὸν ὀπόν· τιθύμαλλος Λακωνικός. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμούς, [6] Νεοκλείδης ὁ γλάμωνος.

Τί καλὴ ἡ τάξις. ἀντὶ τοῦ λίαν.

Τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ; παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναρμοδίων. [7] Λουκιανὸς ταύτῃ κέχρηται.

Τί λέγεις σύ; τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν κοινὰ χεῖρα. εἰώθαμεν γὰρ ἐν ταῖς τῶν ἐναντίων διαλέξεσι λέγειν, τί λέγεις σύ; ἐκπλῆξαι αὐτοὺς βουλόμενοι. [8] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδών.
Νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικός,
Κἀντιλογικός· καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον
Ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τό, Τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
Ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι, καὶ κακουργοῦντ', οἶδ' ὅτι.
Ἐπὶ [9] τοῦ προσώπου τ' ἔνεστιν Ἀττικὸν βλέπος.

ἐσχημάτισται δὲ τὸ βλέπος. ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμμα. τοὺς γὰρ Ἀθηναίους ἐπὶ ἀναιδείᾳ καὶ τῷ δραστικοὺς εἶναι διέβαλλον.

Τίλλοντες. [10] αἰτιατικῇ. ἀνασπῶντες τοὺς στάχυς.

Τιλφώσαιον. ὄρος, μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς Κωπαΐδος.

Τιμαγένης, βασιλικοῦ ἀργυραμοιβοῦ υἱός, Ἀλεξανδρεύς, ῥήτωρ, ὡς δέ τινες, Αἰγύπτιος· ὃς ἐπὶ Πομπηΐου τοῦ μεγάλου αἰχμάλωτος ἀχθεὶς εἰς Ῥώμην ὑπὸ τοῦ Γαβινίου, ἐξωνήθη ὑπὸ Φαύστου, τοῦ υἱοῦ Σύλλου, καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ, ἐπί τε τοῦ αὐτοῦ Πομπηΐου, καὶ μετ' αὐτόν, ἐπὶ Καίσαρος τοῦ Αὐγούστου, καὶ μετέπειτα, συνάμα Κεκιλίῳ. [11] ἐκπεσὼν δὲ τῆς Σχολῆς διὰ τὸ παρρησιαστὴς εἶναι, ἐν ἀγρῷ διῆγε, Τουσκλάνῳ λεγομένῳ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Δαβάνῳ, ἐμέσαι βουληθεὶς μετὰ δεῖπνον, [12] καὶ σφηνωθείς. βιβλία δὲ ἔγραψε πολλά.

Τίθρασος. Tithrasus. Urbs Libyæ. Et Aristophanes: *Gorgones Tithrasiæ.* Illic enim Gorgones degebant. [Vel Tithrasias eas vocavit,] a populo Atticæ [ejusdem nominis,] qui ob malitiam & improbitatē male audiebat.

Τιθραύτης. Tithrautes. Nomen proprium.

Τιθοί. Mammæ. Ubera.

Τιθύμαλλος. Tithymallus. Genus herbæ maxime acris apud Lacones, qua vesperi palpebras perungebāt. Et Aristophanes de Neoclide lippo [dicit:] *Postquam allia cum tithymallo [Laconico] triveris, &c.* Consueverunt autem Medici ostentationis gratia patrias herbarum nominare, [dicentes] ex. gr. Laser Cyrenaicum: Tithymallus Laconicus. Dicitur vero de iis, qui lippos habent oculos, *Neoclides lippus.*

Τί καλὴ ἡ τάξις. Quam pulcher est ordo. Id est, valde pulcher.

Τί κοινὸν κυν. *Quid commune cani cum balneo?* Proverbium de rebus disconvenientibus: quo usus est Lucianus.

Τί λέγεις σύ; Quid ais tu? Sic vulgari sermone dicere solemus. In disputationibus enim cum adversariis dicere solemus, *Quid ais tu?* sic eos perterrefacere volentes. Aristophanes *Nubibus: Ut lætor, cum primum colorem hunc intueor tuum. Nunc enim primum videris ad inficiandum & contradicendum paratus; & illud, quod vulgari sermone dici solet, in vultu tuo elucet, Quid ais? Item, videri te injuriam pati, dum alterum injuria afficis, & fraudibus circumvenis: sat scio. In vultu etiam tuo inest aspectus Atticus.* Βλέπος [Ἀττικὸν] hic dictum est, pro, Aspectus malignus & callidus. Athenienses enim ob impudentiam & versutiam male audiebant.

Τίλλοντες τοὺς στάχυς. Vellentes, vel evellentes spicas.

Τιλφώσαιον. Tilphosæum. Mons, a palude Copaide parum distans.

Τιμαγένης. Timagenes, regii argentarii filius, Alexandrinus, orator; vel, ut quidam ajunt, Ægyptius: qui sub Pompejo M. Romam a Gabinio captivus ductus, & a Fausto Syllæ filio redemptus, Romæ eloquentiam docuit; cum sub ipso Pompejo, tum post ipsum sub Cæsare Augusto, & postea, eodem, quo Cæcilius, tempore. Cum autem ob dicendi libertatem Schola excidisset, in prædio, quod Tusculanum vocabatur, vitam transegit. Mortuus est Dabani, post cœnam vomere volens, sed cibo exitum non inveniente suffocatus. Multos libros scripsit.

1 Καὶ Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 234. (149. Ed. Bas. *P.*)

2 Τιθοί] Scribe, τιτθοί.

3 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 735. (494. Ed. Bas. *P.*) ubi sic legitur:

————Σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ
Τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ.

4 Εἰώθασι δὲ οἱ ἰατρ.] Confer Nostrum supra v. Γλάμων, & v. Ἰατρός: ubi eadem leguntur.

5 Κυρηναϊκὸν ὀπόν] Potius casu recto, Κυρηναϊκὸς ὀπός.

6 Νεοκλείδης ὁ γλάμωνος] Scribe, Νεοκλείδης ὁ γλάμων. Aristoph. *Ecclesiaz.* pag. 731.

Τί δ' ἦν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ;

Confer Nostrum supra v. Γλάμων.

7 Λουκιανὸς ταύτῃ κέχρ.] In libello adversus Indoctum, ubi sic inquit: Καὶ τῶν ὁρώντων ἕκαστος εὐθὺς τὸ προχειρότατον ἐκεῖνο ἐπιφθέγγεται, Τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;

8 Ἀριστοφάνης Νεφ.] Pag. 189. (116. Ed. Bas. *P.*)

9 Ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἔνεσ.] Ut versui metrum constet, legendum est, Ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστίν, &c. ut recte legitur supra v. Βλέπος.

10 Τίλλοντες. αἰτ. ἀνασπῶντες τοὺς σ.] Marc. cap. 2. v. 23. Καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας. Hunc locum Suidas ob oculos habuit, ut Portus etiam observaverat.

11 Ἐκπεσὼν δὲ τῆς Σχ.] In Schola ei successit Asinius Pollio, ut testatur Suidas supra, v. Πωλίων.

12 Καὶ σφηνωθείς] Vide supra v. Σφηνωθείς.

Τιμα-

Τιμαγένης, ἱστορικός. Περίπλουν πάσης θαλάσσης, ἐν βιβλίοις έ.

Τιμαγένης. Timagenes, historicus. Totius maris periplum libris v. [scripsit.]

Τιμαγένης, ἢ Τιμογένης, Μιλήσιος, ἱστορικὸς, καὶ ῥήτωρ. Περὶ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ πόντῳ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς λογίων ἀνδρῶν, βιβλία έ. καὶ Ἐπιστολάς.

Τιμαγένης. Timagenes, sive Timogenes, Milesius, historicus, & orator. [Scripsit] de Heraclea Pontica, & claris ejus urbis viris, lib. v. Item, Epistolas.

Τιμαγόρας.[1] οὗτος πρεσβευτὴς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα Ἀρταξέρξην ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελῆ, καὶ στρατιώτας θεράποντας, καὶ βοῦς π', καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν ἐν φορείῳ κομιζόμενος· καὶ τοῖς κομίσασι παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ'. τοῦτον οὖν ἀνεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι. Φασὶ γὰρ ὑπεσχῆσθαι αὐτὸν διαλύσειν τὴν οὖσαν Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις φιλίαν. οὗτος οὖν ὁ Τιμαγόρας, προσκυνήσας τὸν Περσῶν βασιλέα παρὰ τὰ Ἑλλήνων ἔθη, καὶ δωροδοκηθεὶς, ἀνῃρέθη, ὡς εἴρηται, ὑπὸ Ἀθηναίων.

Τιμαγόρας. Timagoras. Hic legatus missus ab Atheniensibus ad Regem Artaxerxem, ab eo non solum aurum & argentum accepit, sed etiam pretiosum lectum, & famulos, & boves LXXX. & ad mare descendit lectica gestatus, & illis, qui eum eo detulerant, a Rege merces quatuor talentorum est data. Hunc igitur Athenienses capitali supplicio affecerunt. Dicunt enim ipsum promisisse [Regi Persarum,] se diremptarum esse amicitiam, quæ erat inter Athenienses & Lacedæmonios. Hic igitur Timagoras, cum Persarum Regem adorasset præter Græcorum morem, & largitionibus corruptus fuisset, ab Atheniensibus, ut dictum est, capitali supplicio fuit affectus. *Port.*

Τιμαλφέστερον. τιμιώτερον. λαμπρότερον. Ἀλφεῖν γάρ ἐστι, τὸ εὑρίσκειν. ὥστε γίνεται τὸ τιμαλφέστατον, τὸ τιμὴν εὑρίσκον πλείστην· ὃ δὴ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ.

Τιμαλφέστερον. Pretiosius. Splendidius. Ἀλφεῖν enim est Invenire. Unde τιμαλφέστατον proprie significat, quod pretium maximum invenit: quod auro contingit.

Τιμάνθης,[2] Κλεωναῖος, παγκράτιον νικήσας· ὅν φασι παυσάμενον διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν ἄθλων, τόξον μέγα ἐπὶ ἑκάστης τείνειν τῆς ἡμέρας, ἀποπειρώμενον ἑαυτοῦ. ὡς δὲ ἀποδημήσας, καὶ ἐπανήκων, οὐχ οἷός τε ἦν ἐντεῖναι, τότε πῦρ ἀνακαύσας, ἀφῆκε ζῶντα ἑαυτὸν εἰς τὴν πυράν. ὁπόσα δὲ τοιαῦτα γέγονεν ἀνθρώποις, ἢ γενήσεται ὕστερον, μανία μᾶλλον, καὶ οὐκ ἀνδρεία λογίζοιτο.

Τιμάνθης. Timanthes, Cleonæus, qui pancratio vicit. Hunc ajunt, cum ob ætatem certare desiisset, arcum magnum quotidie intendisse, vires suas explorantem. Cum autem aliquando peregre abiisset, & reversus arcum intendere non potuisset; accenso igne se vivum in rogum conjecisse. Quæcunque vero hujusmodi facinora ab hominibus olim facta sunt, vel postea fient, furori potius quam fortitudini sunt tribuenda. *Port.*

Τιμάνωρ,[3] Τιμάνωρος. ἐν[4] Ἐπιγράμματι·

Ἀσπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων τιμάνωρος ἧμαι.

ἀντὶ τοῦ, ἀνάκειμαι.

Τιμάνωρ. Timanor. [Nomen proprium.] In Epigrammate:] *Clypeus, quem mortalibus humeris Timanor olim gestavit, hic suspensus sum.* Vel, dedicatus sum.

Τίμαρχος.[5] Ἀριζήλου, ἄσωτος, καὶ πόρνος, ἐν Πειραιεῖ παρ' Εὐθυδίκῳ διατρίψας τὰ πρῶτα· ὕστερον δὲ Μισγόλᾳ καὶ Ἡγησάνδρῳ τῷ Λεωδάμαντος ἐρωμένῳ μισθώσας αὐτὸν, καὶ μετ' αὐτοὺς Πιτταλάκῳ συνὼν, τῆς πόλεως οἰκέτῃ. ἐπίτροπος δὲ αἱρεθεὶς, Ἀριστογείτονος ἀντειπόντος διεκωλύθη. τῷ θείῳ δὲ ὄντι τυφλῷ, καὶ ἀξιοῦντι μετὰ τῶν ἀδυνάτων τρέφεσθαι, οὐ συνεῖπεν· οὐδὲ τῇ μητρὶ χρῃζούσῃ τῶν ἀναγκαίων ἐπεκούρησεν. ἥλω δὲ ὑπὸ Αἰσχίνου πορνείας, γέρων ὤν.

Τίμαρχος. Timarchus, Arizeli F. prodigus, & cinædus, in Piræeo apud Euthydicum principio versatus est: postea vero Misgolæ & Hegesandro Leodamantis amasio se mercede [prostituit &] locavit; & post eos Pittalaci servi publici consuetudine usus est. Tutor autem electus, Aristogitone refragante, rejectus est. Patruo vero suo, qui cæcus erat, & petebat, ut cum infirmis hominibus aleretur, non est patrocinatus; neque matri rebus [ad vitam sustentandam] necessariis indigenti opem tulit. Cum autem esset senex, ab Æschine prostitutæ pudicitiæ reus est peractus. *Port.*

Τιμᾶσθαι. προτιμᾶν.[6] Ἐξέρχεσθαι, καὶ μὴ πιεῖν ἀνέχεσθαι οἴνου, μηδὲ τιμᾶσθαι τοσούτου τὸν βίον τὸν

Τιμᾶσθαι. Æstimare. Anteponere. Pluris facere. *Exire [ex hac vita,] nec sustinere*

1 Τιμαγόρας. οὗτος πρεσβευτὴς πεμφ.] Confer Athenæum lib. 2. pag. 48.

2 Τιμάνθης, Κλεωναῖος, παγκρ.] Eadem de Timanthe refert Pausanias lib. VI. pag. 359. a quo Suidas ista mutuatus est.

3 Τιμάνωρος] Scribendum est, Τιμάνορος, per ο in syllaba penultima.

4 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XXV. Epigr. X. ubi sic legitur:

Ἀσπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἧμαι.

Sic etiam apud Suidam scribendum est. Τὸ ἧμαι vero, quod proprie significat *sedeo*, interdum dicitur de donariis, quæ suspensa, vel parieti affixa sunt. Sic in alio Epigrammate, quod legitur eodem libro & capite Anthologiæ:

Οὕτω τοι μελίη ταναὴ ποτὶ κίονα μακρὸν
Ἧσο, &c.

Sic hasta longa ad altam columnam sede. Id est, suspensa esto. Confer etiam Nostrum supra v. Ἧμαι.

5 Τίμαρχος] Hic est Timarchus ille, contra quem Æschines orationem scripsit, quæ hodie adhuc exstat. Confer etiam Hesychium v. Δημοκλεΐδαι, post v. Δᾶμον Ἐρεχθῆος; & Tzetzem *Chil.* VI. cap. XXXVI.

6 Ἐξέρχεσθαι] Portus legebat ἐξέρχεσθαι, eamque vocem de exitu ex hac vita, sive morte, accipiendam putabat: quod non displicet.

λοιπὸν, ἵνα τὸν φθάνοντα, φησὶν, ἀφανίσῃ, καὶ ἐκλείπῃ διαίτης ὀλίγης, πίουσα οἶνον· καὶ τὸν βίον ἡ γενναία κατέστρεψε.

bibere vinum, neque tanti facere reliquam vitam, ut superiorem, inquit, obscuraret, & a tenui victu recederet, vinum bibens. Quamobrem generosa illa mulier vitam finivit.

Τιμάσιος. οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως ἦν· ὃν Εὐτρόπιος ἐπιστῆσαι τοῖς πράγμασι βουλόμενος, ἐκ τῆς Ἀσίας μετακαλεῖται πρὸς τὰ βασίλεια· [1] ὁ δὲ γαῦρός τε ὢν ἀνὴρ, καὶ ἀγέρωχος, καὶ στρατείαις ὡμιληκὼς, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀγαθὸν ἡγούμενος τῶν ἐν ἀνθρώποις, τιμὴν, καὶ δόξαν, καὶ πλοῦτον ἐπικλύζοντα, καὶ τὸ ἔχειν ἑαυτῷ ὅ, τι βούλοιτο χρῆσθαι, καὶ ἀδεῶς, διά τι μέθην νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ εἰδέναι, οὔτε ἀνατέλλοντα καὶ δυόμενον τὸν ἥλιον καθορᾶν, ἴσα καὶ οὐρανῷ εἶναι νομίσας τὴν μετάκλησιν, ἐκ τῶν ἀλύπων καὶ διακεχυμένων πρὸς ὀλιγωρίαν διατριβῶν ἀπορρήξας ἑαυτὸν, καὶ κατατείνας τὴν ψυχὴν εἰς φιλοδοξίαν, βαρὺς ἀναστὰς ἐκ Παμφυλίας ἐπὶ Λυδίαν ἀνέστρεφεν, ὡς ἂν δή τις βασιλεύων, ἢ τόν γε βασιλέα, καὶ τὸν εὐνοῦχον, κατὰ πάρεργόν τι παιδιὰν θησόμενος, εἰ βούλοιτο.

Τιμάσιος. Timasius. Hic sub Theodosio Imperatore fuit: quem Eutropius rebus præficere volens, ex Asia ad regiam evocavit. Ille vero, cum esset vir insolens, & superbus, & in rebus bellicis versatus, & hoc primum summumque rerum humanarum bonum existimaret, honorem, & gloriam, & affluentes opes, & arbitratu suo vivendi licentiam, & secure; & propter ebrietatem noctem & diem nescire, neque orientem occidentemve Solem aspicere; cumque vitam ejusmodi securam cœlesti beatitudini parem duceret, a jucundis & dissolutis ignavisque vitæ studiis se avellens, & animum ad gloriæ cupiditatem intendens, ex Pamphylia gravis in Lydiam rediit, tanquam quidam Rex, aut qui ipsum Imperatorem & Eunuchum pro oblectamento habiturus esset, si vellet. *Port.*

Τιμασίων. [2] οὗτος μειράκιον ἦν Αἰγύπτιον. ἐφήβου δὲ ἄρτι ὑπαπῄει, καὶ τὴν ὥραν ἔρρωτο. σωφρονοῦντι δὲ αὐτῷ μητρυιὰ ἐρῶσα ἐπέκειτο, καὶ χαλεπὸν τὸν πατέρα ἐποίει, ξυνθεῖσα μὲν οὐδὲν, ὥσπερ ἡ Φαίδρα, διαβάλλουσα δ' αὐτὸν ὡς θῆλυν, καὶ ἐρασταῖς μᾶλλον ἢ γυναίοις χαίροντα. ὁ δ' ἐκλιπὼν Ναύκρατιν, περὶ Μέμφιν διῃτᾶτο, καὶ ναῦν δὲ ἐκέκτητο ἤδη, καὶ ἐναυκλήρει ἐν τῷ Νείλῳ. ἰδὼν οὖν ἀναπλέοντα τὸν Ἀπολλώνιον, καταπλέων αὐτὸς, ξυνῆκέ τε ὡς ἀνδρῶν σοφῶν εἴη τὸ πλήρωμα, ξυμβαλόμενος τοῖς τρίβωσι, καὶ τοῖς βιβλίοις, οἷς προσεσπούδαζον· ἱκέτευε προσδέξασθαί οἱ τῆς πλοίου κοινωνίας, ἐρῶντι σοφίας. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, Σώφρων, ἔφη, ὁ νεανίσκος ὅδε, καὶ ἀξιούσθω, ὧν δεῖται. καὶ διῆλθεν ὁ Ἀπολλώνιος τὸν περὶ τῆς μητρυιᾶς λόγον πρὸς τοὺς ἐγγὺς τῶν ἑταίρων ὑφειμένῳ τῷ τόνῳ, προσπλέοντος τοῦ μειρακίου ἔτι. ὡς δὲ ξυνῆσαν αἱ νέες, μεταβὰς ὁ Τιμασίων, καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην εἰπών τι περὶ τοῦ φόρτου, προσεῖπε τοὺς ἄνδρας. κελεύσας οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος κατ' ὀφθαλμοὺς ἵζησαι, Μειράκιον, εἶπεν, Αἰγύπτιον, (ἔοικας γὰρ τῶν ἐπιχωρίων εἶναί τις) τί σοι φαῦλον, ἢ τί χρηστὸν εἴργασται, λέξον· ὡς τῶν μὲν λύσις παρ' ἐμοῦ γένοιτό σοι δι' ἡλικίαν· τῶν δ' αὖ ἐπαινεθεὶς, ἐμοί τε ξυμφιλοσοφοίης, καὶ τοῖσδε. ὁρῶν δὲ τὸν Τιμασίωνα ἐρυθριῶντα, καὶ μεταβαλόντα τὴν ὁρμὴν τοῦ στόματος εἰς τὸ λέξαι τι, ἢ μὴ, θαμὰ ἤρειδε τὴν ἐρώτησιν, ὥσπερ οὐδεμιᾷ προγνώσει ἐς αὐτὸν κεχρημένος. ἀναθαρρήσας οὖν ὁ Τιμασίων, Ὦ θεοὶ, ἔφη, τίνα ἐμαυτὸν εἴπω; κακὸς μὲν γὰρ οὐκ εἰμί. ἀγαθὸν δὲ εἰ χρὴ νομίζεσθαί με, οὐκ οἶδα. τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν, οὔπω ἔπαινος. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, Βαβαὶ, ἔφη, μειράκιον· ὡς ἀπὸ Ἰνδῶν μοι διαλέγῃ. ταυτὶ γὰρ καὶ

Τιμασίων. Timasion. Hic fuit adolescens Ægyptius: qui cum ex ephebis nuper excessisset, formaque præstanti præditus esset, & pudicus, noverca amore ejus capta de venere eum sollicitabat, patremque adversus eum irritabat, nihil quidem eorum adversus eum comminiscens, quæ Phædra; sed eum criminans ut effœminatum, & amatoribus magis quam mulierculis gaudentem. Ille igitur relicta Naucrate, apud Memphim commorabatur, comparataque sibi nave, in Nilo nauclerum agebat. Cum igitur Apollonium adverso flumine navigantem vidisset, ipse descendens, intellexit, viros, qui navi illa vehebantur, esse sapientes, id conjiciens cum ex palliis, tum ex libris, quos assidue legebant; rogavitque, ut se sapientiæ studiosum in navem reciperent. Apollonius ad hæc: Modestus, inquit, adolescens est, & dignus qui impetret, quod petit. Interim Apollonius submissa voce iis, qui propius adstabant, rem totam de noverca enarrabat, adolescente adhuc adnavigante. Cum autem naves jam essent conjunctæ, Timasion e sua nave in alteram transiliens, postquam cum gubernatore de sarcinis suis ante locutus esset, Apollonium ejusque comites salutavit. Apollonius igitur eo in conspectu suo sedere jusso, Adolescens, inquit, Ægyptie, (videris enim indigenarum aliquis esse) quid mali bonive feceris, expone; ut a malis quidem per me propter ætatem libereris: ex bonis autem laudes meritas consecutus, mecum, & cum iis, quos vides, sociis, philosopheris. Videns autem Timasionem erubescentem, & oris habitum varie mutantem, tanquam ambigeret, dicturusne esset, an non: instabat Apollonius, quasi nihil omnino de eo prænosset. Timasion igitur audentior factus: O Dii, inquit, qualem me dicam? Nam malus quidem non sum: bonum vero utrum me existimari oporteat, nescio. Nam ab injuria abstinere, ad

1 Ὁ δὲ γαῦρός τι ὢν ἀν.] Vide supra v. Γαῦρος, ubi idem locus legitur.

2 Τιμασίων. οὗτος μειράκ.] Totus hic articulus sumptus est ex Philostrati lib. VI. *de Vit. Apoll.* cap. 2. ut Pearsonius etiam ad oram libri sui notaverat.

Ἰάρχα

Ἰάρχῳ δοκεῖ τῷ θείῳ. ἀλλ' ὅπως ταῦτα δοξάζεις; κἀξ ὅτου; φυλαξαμένῳ γάρ τι ἁμαρτεῖν ἔοικας. ἐπεὶ δ' ἀρξαμένου λέγειν, ὡς ἡ μητρυιὰ μὲν ἐπ' αὐτὸν φέροιτο, αὐτὸς δ' ἐρώσης ἐκσταίη, βοὴ ἐγένετο ὡς δαιμονίως αὐτὰ τοῦ Ἀπολλωνίου προειπόντος. ὑπολαβὼν δὲ ὁ Τιμασίων, Ὦ λῷστοι, ἔφη, τί πεπόνθατε; τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει τὰ εἰρημένα θαύματος, ὅσον καὶ γέλωτος. καὶ ὁ Δάμις, Ἕτερόν τι, ἔφη, ἐθαυμάσαμεν, ὅπερ οὔπω γινώσκεις. καὶ σὲ δὲ, μειράκιον, ἐπαινοῦμεν, ὅτι μηδὲν οἴει λαμπρὸν εἰργάσθαι σοι. Ἀφροδίτῃ δὲ θύεις, ὦ μειράκιον, ἤρετο αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος; καὶ ὁ Τιμασίων, Νὴ Δί', εἶπεν, ὁσημέραι γε. πολλὴν γὰρ ἡγοῦμαι τὴν θεὸν ἀνθρωπίνοις τε καὶ θείοις πράγμασιν. ὑπερησθεὶς οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, [1]Ψηφισώμεθα, ἔφη, ὧδε, ἐστεφανῶσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ, καὶ πρὸ Ἱππολύτου τοῦ Θησέως. ὁ μὲν γὰρ εἰς τὴν Ἀφροδίτην ὕβρισε, καὶ διὰ τοῦτο ἴσως οὐδὲ ἀφροδισίων ἥττητο, οὐδ' ἔρως ἐπ' αὐτὸν οὐδεὶς ἐκώμαζεν· ἀλλ' [2]ἦν τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας. οὑτοσὶ δὲ ἡττᾶσθαι τῆς θεοῦ φάσκων, οὐδὲν πρὸς τὴν ἐρῶσαν ἔπαθεν, ἀλλ' ἀπῆλθεν, αὐτὴν δείσας τὴν θεόν, εἰ τὸ κακῶς ἐρᾶσθαι μὴ φυλάξαιτο. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ διαβεβλῆσθαι πρὸς ὁντινοῦν τῶν θεῶν, ὥσπερ τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ἱππόλυτος, οὐκ ἀξιῶ σωφροσύνης. σωφρονέστερον γὰρ τὸ περὶ πάντων θεῶν λέγειν εὖ, καὶ ταῦτα Ἀθήνησιν, οὗ καὶ ἀγνώστων δαιμόνων βωμοὶ ἵδρυνται. Ἱππόλυτον δὲ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τοὺς ὀφθαλμούς, οἷς τὴν μητρυιὰν εἶδε.

laudem satis non est. Tunc Apollonius, Papæ, inquit, adolescens, quam similia iis, quæ ab Indis accepi, mihi narras! Idem enim divinus Jarchus sentit. At age, dic, unde tibi hæc opinio? Videris enim cavisse, ne peccatum aliquod committeres. Cum igitur narrare cœpisset, quo pacto noverca pudicitiam ipsius tentasset, ipse vero amantem fugisset: clamor exortus est, quod eadem omnia Apollonius divinitus prædixisset. Subjiciens autem Timasion, O viri optimi, inquit, quid ita miramini? Nam quæ dico, tantum a miraculo absunt, quantum a risu. Tum Damis, Aliud, inquit, miramur, quod nondum scis. Te vero, adolescens, laudamus, quod nihil præclari te egisse arbitraris. Apollonius autem, an Veneri sacrificaret, interrogavit. Imo per Jovem, quotidie, inquit Timasion. Hujus enim Deæ & in rebus humanis & divinis magnam esse vim judico. Hoc responso gavisus Apollonius, Decernamus, inquit, adolescenti huic coronam pudicitiæ, vel præ Hippolyto Thesei filio. Ille enim Veneri contumeliam fecit, ac propterea forsan libidine nunquam victus, nec amore captus fuit, utpote homo ingenii agrestioris & durioris. Ille autem a Dea se victum dicens, nihil tamen erga amantem mulierem affectus fuit, sed abiit, Deam ipsam timens, si ab amore nefando non abstineret. Ac quemcunque Deorum maledictis insectari, ut Hippolytus Venerem, non puto esse viri modesti. Modestius enim est [& sanctius] de Diis omnibus bene loqui, Athenis præsertim, ubi etiam ignotis Diis aræ positæ sunt. Hippolytum autem eum vocabat propter oculos, quibus novercam viderat.

Τιμαχίδας[3] Ῥόδιος. οὗτος δείπνων ἀναγραφὰς πεποίηται ἐν βιβλίοις ιά. δι' ἐπῶν· καὶ Νουμήνιος, ὀψαρτυτικῶν· καὶ [4]Μαστρέας ὁ Πιταναῖος, καὶ Ἡγήμων ὁ Θάσιος, ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ· καὶ Ἀρτεμίδωρος, ὁ Ψευδαριστοφάνειος, ὁ ὀψαρτυτικὰς λέξεις συναγαγών· καὶ [5]Φιλόξενος, ὁ Κλαυδίου· ἀφ' οὗ καὶ Φιλοξένειοι πλακοῦντες. ἦν δὲ ὁ Φιλόξενος ὀψοφάγος, ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε φανερῶς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμὰ, καθιέντα ἐς ὕδωρ θερμόν, καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ ὕδατι, ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ᾖ. καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας ὑπεποιεῖτο, ἵνα θερμότατα παρατιθῶσι, καὶ μόνος καταναλίσκῃ. παραπλήσια δὲ ἱστοροῦσι καὶ περὶ Ἀρχύτου. καὶ Κρώβυλός φησιν·

Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ
Τοὺς δακτύλους δήπουθεν [6]Ἰδαίους ἔχω, (ἀντὶ τοῦ ψυχρούς)
Καὶ τὸν φάρυγγ' ἥδιστα πυρῶ τεμαχίοις.

Τιμαχίδας. Timachidas Rhodius. Hic cœnas carmine descripsit, libris XI. Et Numenius de ratione condiendi cibos scripsit; & Mastreas Pitanæus, & Hegemon Thasius, cognomento *Lens*, & Artemidorus Pseudaristophaneus, qui culinaria vocabula collegit; & Philoxenus, Claudii filius, a quo etiam Philoxeniæ placentæ nomen habent. Hic Philoxenus adeo gulosus fuit, ut palam in balneis manum in aquam ferventem demittens, eam ad calida tractanda assuefaceret: itemque os calida collueret, ne fauces ferventibus cibis offenderentur. Cum coquis etiam & structoribus clam agere solebat, ut cibos quam calidissimos apponerent, quo solus eos devoraret. Similia etiam de Archyta tradunt. Et Crobylus inquit: *Ego vero ad calida hæc supra modum digitos habeo Idæos,* (i. e. frigidos) *& volupe mihi est, guttur salsamentis fervidis urere.*

Τίμαιος,[7] ὁ Ἱστορικός. οὗτος κατὰ τοῦ Ἐφόρου πλείστην πεποίηται καταδρομήν, αὐτὸς ὢν δυσὶν ἁ-

Τίμαιος. Timæus, Historicus. Hic Ephorum vehementer insectatus est, cum ipse du-

1 Ψηφισώμεθα, ἔφ.———ἀτέγκτου μοίρας] Hæc leguntur etiam supra v. Κωμάσαι.

2 Ἀλλ' ἦν τῆς ἀγρ. καὶ ἀτ. μοίρας] Vide supra v. Ἄτεγκτος: ubi hoc ipsum fragmentum legitur.

3 Τιμαχίδας Ῥόδιος. οὗτος δείπν.] Hæc omnia sumpta sunt ex Athenæi *Dipnosoph.* lib. 1. pag. 5. ut Pearsonius quoque observaverat.

4 Μαστρέας] Athenæus loco laudato, Μητρέας.

5 Φιλόξενος, ὁ Κλαυδίου] Si Athenæum sequamur, legendum erit, Φιλόξενος Λευκάδιος: ut dudum ante monuit Reines. *Var. Lect.* lib. III. pag. 478. MS. A. habet, Λευκαδίου: uti & legitur apud ipsum Suidam infra v. Φιλόξενος.

6 Ἰδαίους] Vide supra v. Ἰδαίους, & quæ ibi notavimus.

7 Τίμαιος, ὁ Ἱστορικός. οὗτος κ.] Totum hoc de Timæo fragmentum, (quod ex Polybio excerptum est) legitur etiam in Collectaneis Historicis a Valesio editis, pag. 55. Cæterum de Timæis videndus est Meursius in notis ad Nicom. Geras. lib. 1.

μαρτή-

μαρτήμασιν ἔνοχος· τῷ μὲν, ὅτι πικρῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τούτοις, οἷς ἔνοχος αὐτός ἐστι· τῷ δὲ, διότι καθόλου διέφθαρτο τῇ ψυχῇ, τοιαύτας ἀποφάσεις ἐκτιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, καὶ τοιαύτας ἐντίκτων δόξας τοῖς ἐντυγχάνουσι. πλὴν εἰ τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότως κολασθέντα μεταλλάξαι τὸν βίον, τί χρὴ πάσχειν Τίμαιον; πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον τούτῳ νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον, ἢ τῷ Καλλισθένει. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἀποθεοῦν Ἀλέξανδρον [1]ἠβουλήθη· Τίμαιος δὲ μείζω ποιεῖν Τιμολέοντα τῶν ἐπιφανεστάτων Θεῶν. καὶ Καλλισθένης μὲν ἄνδρα τοιοῦτον, ὃν πάντες μεγαλοφυέστερον ἢ κατ' ἄνθρωπον γεγονέναι τῇ ψυχῇ συγχωροῦσιν· οὗτος δὲ Τιμολέοντα, τὸν οὐχ οἷον δόξαντά τι πεπραχέναι μεγαλεῖον, ἀλλ' οὐδ' ἐπιβαλλόμενον, μίαν δὲ τῷ βίῳ γραμμὴν διανύσαντα, καὶ ταύτην οὐδὲ σπουδαίαν τρόπον τινὰ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς οἰκουμένης· λέγω δὴ τὴν ἐκ πατρίδος ἐς Συρακούσας. ἀλλά μοι δοκεῖ πεισθῆναι Τίμαιος, ὡς ἂν Τιμολέων πεφιλοδοξηκὼς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ, καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, [2]σύγκελτος φανῆναι τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν ἡρώων, κἂν αὐτὸς ὑπὲρ Ἰταλίας μόνον καὶ Σικελίας πραγματευόμενος, εἰκότως παραβολῆς ἀξιωθῆναι τοῖς ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης τῶν καθόλου πράξεων πεποιημένοις τὰς συντάξεις. ἔγραψε περὶ Συρίας, καὶ τῶν αὐτῆς πόλεων καὶ βασιλέων, βιβλία γ'.

obus peccatis ſit obnoxius: uni quidem, quod alios acerbe criminetur, ob ea maxime delicta, quibus ipſe conſtringitur: alteri vero, quod ingenio fuerit plane corrupto, qui ejuſmodi ſententias commentariis ſuis prodiderit, eaſque opiniones legentium animis inſtillaverit. Sed ſi Calliſthenem merito pœnas dediſſe ſtatuendum eſt, quid Timæum pati oportet? Huic enim multo juſtius numen infenſum fuerit, quam Calliſtheni. Calliſthenes enim Alexandrum in Deorum numerum referre voluit. Timæus vero Timoleontem ſupra omnes Deos extollit. Et Calliſthenes quidem eum virum, quem omnes præſtantiore vi mentis, quam humana ferat conditio, fuiſſe conſentiunt. Hic vero Timoleontem, qui non modo nihil magnificum videtur geſſiſſe, ſed ne ſuſcepiſſe quidem; & qui unicum in tota vita ſpatium decucurrit, atque illud parum illuſtre præ orbis terrarum magnitudine; intervallum ſcilicet, quod eſt Corintho Syracuſas uſque. Sed prorſus mihi videtur Timæus perſuaſum habuiſſe, ſi Timoleon, qui in ſola Sicilia tanquam in acetabulo gloriam captaſſet, celeberrimis tamen heroibus comparandus eſſe videretur; ita & ſe ipſum, tametſi de Italia tantum ac Sicilia tractaviſſet, cum iis ſcriptoribus merito comparatum iri, qui univerſi orbis hiſtoriam condiderunt. Scripſit de Syria, ejuſque urbibus & Regibus, libros tres.

Τίμαιος, Λοκρὸς, Φιλόσοφος Πυθαγόρειος. Μαθηματικά. Περὶ Φύσεως. Περὶ τοῦ Πυθαγόρου βίου.

Τίμαιος. Timæus Locrus, Philoſophus Pythagoreus. Scripſit Mathematica. De Natura. De Pythagoræ vita.

Τίμαιος,[3] Ἀνδρομάχου, Ταυρομενίτης· ὃν Ἀθηναῖοι Ἐπιτίμαιον ὠνόμασαν· Φιλίσκου μαθητὴς τοῦ Μιλησίου. παρωνόμαστο δὲ τοῦτο, διὰ τὸ πολλὰ ἐπιτιμᾶν. καὶ Γραοσυλλέκτρια δὲ, διὰ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν. ἔγραψεν Ἰταλικὰ, καὶ Σικελικὰ, ἐν βιβλίοις η'. Ἑλληνικὰ, καὶ Σικελικά. Συλλογὴν ῥητορικῶν ἀφορμῶν, βιβλία ξη'. Ὀλυμπιονίκας, ἢ Χρονικὰ πραξίδια. [4]Οὗτος ὁ Τίμαιος τὰς ἁμαρτίας τῶν πρὸ ἑαυτοῦ συγγραφέων πικρότατα ἐξελέγξας, κατὰ μὲν ἄλλα μέρη τῆς γραφῆς πλείστην πρόνοιαν εἶχε τῆς ἀληθείας· ἐν δὲ ταῖς Ἀγαθοκλέους πράξεσι τὰ πολλὰ κατέψευσται τοῦ δυνάστου, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. φυγαδευθεὶς γὰρ ὑπ' Ἀγαθοκλέους ἐκ τῆς Σικελίας, ζῶντα μὲν ἀμύνασθαι τὸν δυνάστην οὐκ ἴσχυσε· τελευτήσαντος δὲ διὰ τῆς ἱστορίας ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν αἰῶνα. καθόλου γὰρ ταῖς προϋπαρχούσαις τῷ βασιλεῖ τούτῳ κακίαις ἄλλα πολλὰ παρ' ἑαυτοῦ προσθεὶς ὁ συγγραφεὺς, τὰς μὲν εὐημερίας ἀφαιρούμενος αὐτοῦ, τὰς δὲ ἀποτεύξεις, οὐ τὰς δι' αὐτὸν γενομένας μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς διὰ τύχην, μεταφέρων εἰς τὸν μηδὲν ἐξαμαρτάνοντα. γενομένου δὲ ὁμολογουμένως αὐτοῦ στρατηγικοῦ μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, δραστικοῦ δὲ καὶ τεθαρρηκότος κατὰ τὴν ἐν τοῖς κινδύ-

Τίμαιος. Timæus, Andromachi F. Tauromenites, (quem Athenienſes Epitimæum vocarunt) Philiſci Mileſii diſcipulus. Epitimæus autem dictus eſt, quod multus eſſet in aliis redarguendis & reprehendendis. Idem & Graoſyllectria appellatus eſt, quod quævis ſine delectu in ſcripta referret. Scripſit Italica & Sicula, lib. VIII. Græca & Sicula. Collectionem argumentorum Rhetoricorum, lib. LXVIII. Olympionicas, ſive, Acta Chronica. Hic Timæus, qui anteriorum hiſtoriæ ſcriptorum errores acerbiſſime caſtigavit, fuit ille quidem in cæteris hiſtoriæ ſuæ partibus veritatis ſtudioſiſſimus, ſed in rebus geſtis Agathoclis, præ odio, quo in illum erat affectus, multa confinxit. Namque ab Agathocle ex inſula in exilium pulſus, tyrannum quidem ipſum, quamdiu vixit, ulciſci minime valuit: mortuum vero omnibus convitiis in hiſtoria ad poſteritatis memoriam laceravit. Siquidem iis vitiis, quæ in Rege illo fuerunt, multa ille alia commentus de ſuo adjicit; atque in univerſum omnes proſperos ejus ſucceſſus deterit; adverſos autem caſus, non eos ſolum, qui Agathoclis culpa, ſed etiam, qui fortuito evenerant, ei vitio vertit. Cumque inter omnes conſtet,

1 Ἠβουλήθη] In Collectaneis Conſtantini legitur οὐκ ἠβουλήθη: ſed addito aſteriſco.

2 Σύγκελτος φανῆναι] In Collectaneis a Valeſio editis rectius legitur, σύγκειτος φανῇ.

3 Τίμαιος, Ἀνδρομ.] Hic eſt idem ille Timæus, de quo Suidas egit in ſuperiore illo articulo, Τίμαιος, ὁ Ἱστορικὸς, &c.

4 Οὗτος ὁ Τίμαιος τὰς ἁμαρτίας τῶν πρ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Diodori, ut diſcimus ex Collectaneis Hiſtoricis a Valeſio editis, pag. 258. ubi hæc ſcriptori illi tribuuntur.

νοις εὐτολμίαν, οὐ διαλείπει παρ' ὅλην τὴν ἱστορίαν ἀποκαλῶν αὐτὸν ἄνανδρον καὶ δειλόν. καίτοι γε τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι τῶν πώποτε δυναστευσάντων οὐδεὶς ἐλάττοσιν ἀφορμαῖς χρησάμενος μείζω βασιλείαν περιεποιήσατο; χειροτέχνης γὰρ ἐκ παίδων γενόμενος δι' ἀπορίαν βίου, καὶ πατέρων ἀδοξίαν, ἐξ ὑπέρου διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν οὐ μόνον Σικελίας ὅλης ἐκυρίευσεν, ἀλλὰ καὶ [1] πολλὴν τῆς Ἰταλίας καὶ Λιβύης τοῖς ὅπλοις κατεστρέψατο. θαυμάσαι δ' ἄν τις τοῦ συγγραφέως τὴν εὐχέρειαν. παρ' ὅλην γὰρ τὴν γραφὴν ἐγκωμιάζων τὴν τῶν Συρακουσίων ἀνδρείαν, τὸν τούτων κρατήσαντα δειλίᾳ φησὶ διενηνοχέναι τοὺς ἅπαντας ἀνθρώπους. [2] διὰ γὰρ τῶν ἐν ταῖς ἐναντιώσεσιν ἐλέγχων φανερός ἐστι τὸ φιλάληθες τῆς ἱστορικῆς παῤῥησίας προδεδωκὼς, ἰδίας ἕνεκα ἔχθρας καὶ φιλονεικίας. διόπερ τὰς ἐσχάτας τῆς συντάξεως ε' βίβλους τοῦ συγγραφέως τούτου, καθ' ἃς περιείληφε τὰς Ἀγαθοκλέους πράξεις, οὐκ ἄν τις δικαίως ἀποδέξαιτο.

Agathoclem & consilio in re militari valuisse, & industria atque audacia in maximis discriminibus singulari præditum fuisse; ipse tota passim historia imbellem eum atque ignavum vocitare non desinit. Et tamen quis est qui ignorat, neminem minoribus usum præsidiis atque adjumentis tantam dominationem sibi unquam comparasse? Qui cum a puero ob egestatem atque obscuritatem generis sellularius opifex fuisset, postmodum sua virtute non universæ modo Siciliæ dominationem adeptus est, sed & Italiæ Africæque maximam partem armis subegit. Ac levitatem ipsius Timæi merito quis miretur: qui cum fere omnibus paginis Syracusanorum fortitudinem laudibus efferat, eum, qui Syracusanos subegit, omnium hominum ignavissimum fuisse affirmat. Ex his igitur adeo inter se pugnantibus atque contrariis manifesto convincitur, veritatis studium, quod in historico præcipuum esse debet, privatæ simultatis ac contentionis causa prodidisse. Quamobrem postremos ejus quinque libros, quibus res ab Agathocle gestas complexus est, nemo unquam jure comprobaverit.

Τιμή. ἔσθ' ὅτε δηλοῖ καὶ τὸ πρόστιμον. Ὅμηρος·

Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
Τίνειν οὐκ ἐθέλωσι. ———

Τιμή. Interdum & mulctam significat. Homerus: *Si vero Priamus Priamique filii mulctam mihi persolvere noluerint.*

Τιμὴ εὐσεβῶν, δουλεύειν Θεῷ· πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι.

Τιμὴ εὐσεβῶν δουλ. *Piorum honor est, servire Deo: sed de honore meo repudiando consilium inierunt.*

Τιμήεις, τιμήεντος.

Τιμήεις. Honoratus.

Τίμημα. ζημία. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ;
[illegible] ἁλῷς;

[3] Ἐπέβαλλον γὰρ ζημίαν ἐνίοτε τοῖς ἁλοῦσιν, ἢ χρήματα καταθέσθαι, ἤ τι ταὐτόν. Καὶ αὖθις· Τίμημα τῆς εἰσαγγελίας ἐχούσης χρηματικόν. † Ταῖς οὐσίαις ἑκάστου τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθεὶς, δικαιότατον πολίτευμα εἰσηγήσατο.

Τίμημα. Mulcta. Pœna. Aristoph. *Pluto: Quam pœnæ æstimationem liti inscribam, si causa cecideris?* Interdum enim mulcta irrogari solebat iis, qui judicio victi fuissent; ut nempe vel certam pecuniæ summam persolverent, vel hujusmodi quid. Et iterum: *Accusatio illa mulctam habebat pecuniariam.* [Et τίμημα, census, sive æstimatio bonorum.] *Cum singulis civibus pro modo facultatum censum imposuisset, justissimam Reip. administrandæ rationem alios docuit.*

Τίμημα. ἡ ζημία, καὶ ἡ καταδίκη.

Τίμημα. Mulcta, vel pœnæ, quæ sententia Judicis irrogatur.

Τίμημα. [4] ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον, καὶ οἷον ἀποτίμημα. ὡς Λυσίας φησίν· Οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι, καὶ τίμημα καταστήσασθαι. Τοῦτο δ' ἐν τοῖς ἑξῆς ἀποτίμημα καλεῖ. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἷον κεφάλαιον· ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν συμμάχων Δημοσθένης. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἑκάστου τίμημα. Ταῖς οὐσίαις ἑκάστου τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθεὶς, δικαιότατον πολίτευμα εἰσηγήσατο. ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται.

Τίμημα. [Interdum] significat pignus, & idem, quod ἀποτίμημα, ut Lysias inquit: *Illi vero dicentes se plura conduxisse, & pignus constituisse.* Quod autem, [hic τίμημα vocat,] in sequentibus appellat ἀποτίμημα. Ponitur item pro capite, [sive summa pecuniæ, quam & *sortem* Latini vocant:] ut apud Demosthenem in oratione de Sociis. Sic etiam dicitur census; sive id, quod quisque pro modo bonorum suorum in ærarium confert. *Cum singulis civibus pro modo facultatum*, &c. [ut supra.] In oratione vero contra Midiam ponitur pro pœna.

Τί μήν; κατάφασιν δηλοῖ. ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ οὔ; διατί γὰρ οὔ.

Τί μήν; Affirmationem indicat. Pro, Quidni? Cur non? Maxime.

Τιμησάμενος. καταχρίνας. Οὗ κατηγορεῖ Ξάνθιππος, θανάτου τιμησάμενος αὐτῷ. ὁ δὲ

Τιμησάμενος. Qui condemnavit. Qui pœna aliqua aliquem dignum censuit. *Quem accusat Xanthippus, capitale supplicium eum commeruisse censens. Ille vero cum in lectulo decumbens*

1 Πολλὴν τῆς Ἰταλίας καὶ Λιβύης] Deest vox μοῖραν, vel simile quid.
2 Διὰ γὰρ] Potius, διὰ γοῦν.

3 Ἐπέβαλλον γὰρ ζημ.] Vide Petitum *de Leg. Att.* pag. 336.
4 Τίμημα. ἀντὶ τοῦ ἐνέχ.] Ex Harpocratione.

[1]Κλινήρης ἀπολογούμενος, ἐζημιώθη ταλάντοις ή.

Τιμησαίμην. Αἰλιανός· Ὃν [2]ἂν ἐγὼ τιμησαίμην περὶ παντὸς συγγενέσθαι καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτου προήκουσι. Καὶ αὖθις Αἰλιανός· Τιμησαίμην τὸν βίον πάντα [3]τριημοίρου, εἰ μὴ ἔχοιμι τοὺς ἐμοὺς κηδεμόνας. ἀντὶ τοῦ, ἀλλάξοιμι.

Τιμήσεως. εὐθύνης. ζημίας. Ἡ Ῥώμη ἑαυτὴν ἐπιδέδωκεν εἰς πολυανθρωπίαν, ὡς ἐκ τῆς ἔγγιστα τιμήσεως ἐφάνη, ἐν ᾗ Ῥωμαίων, τῶν ἐν ἥβῃ, τέσσαρες μυριάδες ἐφάνησαν ἀριθμηθεῖσαι, τριῶν ἀποδέουσαι χιλιάδων.

Τιμησίθεος, Τραγικός. δράματα αὐτοῦ, Δαναΐδες β'. Ἕκτορος λύτρα. Ἡρακλῆς. Ἰξίων. Καπανεύς. Μέμνων. Μνηστῆρες. Ζηνὸς γοναί. Ἑλένης ἀπαίτησις. Ὀρέστης. Πυλάδης. Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

Τιμητεία. ἡ τιμή.

Τιμητής. [4]Ἄππιος Κλαύδιος ἦν τιμητής, Κήνσωρ δὲ παρὰ Ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος, ὅ ἐστιν ἐξεταστὴς πολιτικῶν ἁμαρτημάτων, πρὸς τὸ σῶφρον καὶ ἀρχαιότροπον ἑκάστου τῶν πολιτῶν ἐπιστρέφων βίον. ἀρχὴ μεγίστη, καὶ πασῶν ἐντιμοτάτη παρὰ Ῥωμαίοις κέκριται, τοῖς διὰ πάσης γεγονόσιν ἐνδόξου πολιτείας, ἀμωμήτῳ τε βίῳ χρησαμένοις κληρουμένη.

Τίμιον.[5] τὸ σπάνιον παρὰ τοῖς Ῥήτορσι.

Τιμουλκῶν. ἕλκων τὴν τιμήν· τουτέστι, βαρυτιμῶν, καὶ μεγαλύνων. καὶ ὁ Προφήτης· [6]Ὁ γὰρ τιμουλκῶν τὸν σῖτον, δημοκατάρατος.

Τιμιώτερος. ἐντιμότερος.

Τιμόθεος, Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν, Πύκτης, Παρακαταθήκη, Μεταβαλλόμενος, ἢ Μεταφερόμενος. καὶ Κυνάριον Τιμοθέου δρᾶμα, ὥς φησιν [7]Ἀθήναιος ἐν τοῖς αὐτοῦ.

Τιμόθεος, Θερσάνδρου, ἢ Νεομούσου, ἢ Φιλοπόλιδος, [8]Μιλήσιος, λυρικός· ὃς [9]τὴν δεκάτην καὶ ἑνδεκάτην χορδὴν προσέθηκε, καὶ τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν ἐπὶ τὸ μαλακώτερον μετήγαγεν. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν Εὐριπίδου χρόνων τοῦ τραγικοῦ, καθ' οὓς καὶ Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ἐβασίλευεν. ἐτελεύτησε δὲ ἐτῶν ἐννενήκοντα ἑπτά, γράψας δι' ἐπῶν [10]Νόμους μουσικοὺς δεκαεννέα. Προοίμια λϛ'. Ἄρτεμιν. Διασκευὰς η'. Ἐγκώμιον. [11]Πέρσας, ἢ [12]Ναύπλιον. Φινείδας. Λαέρτην.

causam dixisset, octo talentis mulctatus est.

Τιμησαίμην. Æstimem, Dignum censeam. Ælianus: *Quem ego præ omnibus rebus censeam adesse debere tyrannis, & iis, qui opibus excellunt.* Et iterum Ælianus: *Vitam omnem vix æstimarem triente, nisi meos curatores haberem.*

Τιμήσεως. Æstimationis. Census. Mulctæ. *Roma hominum multitudine maxime crevit, ut ex proximo censu apparuit; quo Romanorum puberum* XXXVII. *millia numerata sunt.*

Τιμησίθεος. Timesitheus, Tragicus. Ejus fabulæ sunt, Danaides II. Hectoris redemptio. Hercules. Ixion. Capaneus. Memnon. Proci. Jovis natales. Helenæ repetitio. Orestes. Pylades. Castor & Pollux.

Τιμητεία. Censura. Dignitas Censoris.

Τιμητής. Censor. Morum magister. Appius Claudius Censor erat. Sic autem apud Romanos vocatur vitæ morumque magister, qui singulos cives ad modestiam & antiquam disciplinam revocat: isque magistratus summus & honoratissimus apud Romanos censetur: qui tantum mandatur iis, qui amplissimis honoribus functi sunt, vitamque omni labe vacuam egerunt.

Τίμιον. Pretiosum. Apud Oratores [interdum] significat, rarum.

Τιμουλκῶν. [Proprie,] Pretium trahens. Id est, Rerum venalium pretium intendens & augens. Et Propheta ait: *Qui annonæ pretium intendit, publice execrabilis est.*

Τιμιώτερος. Honoratior. Pretiosior.

Τιμόθεος. Timotheus, Atheniensis, Comicus mediæ Comœdiæ. Ex ejus fabulis sunt, Pugil, Depositum, Mutatus, seu Translatus. Est & Catellus Timothei fabula, ut ait Athenæus in libris [*Dipnosophistarum.*]

Τιμόθεος. Timotheus, Thersandri, vel Neomysi, vel Philopolidis filius, Lyricus: qui decimam & undecimam chordam [lyræ] addidit, & antiquam musicam ad molliorem modum traduxit. Fuit autem temporibus Euripidis Tragici, quibus & Philippus Macedo regnabat. Obiit ætatis anno XCVII. Scripsit versibus Nomos musicos XIX. Proœmia XXXVI. Dianam. Diasceuas VIII. Encomium. Persas, sive Nauplium. Phinidas. Laertem.

1 Κλινήρης] Portus vocem hanc ridicule pro nomine proprio viri accipiebat, cum sit nomen appellativum, habens eam significationem, quam in versione expressimus.

2 Ὃν ἂν ἐγὼ τιμησαίμην περὶ π.] Vide supra v. Προήκουσι, ubi idem fragmentum legitur.

3 Τριημοίρου] Est vox corrupta. An legendum est, τριημέρου? ut sit sensus, *Vitam omnem vix tridui spatio dignam censeam*, &c. Sed ob brevitatem fragmenti nihil certi statui potest.

4 Ἄππιος Κλαύδιος ἦν τιμ.] Confer Nostrum supra v. Κήνσωρ.

5 Τίμιον τὸ σπ.] Hac significatione vox τίμιον etiam accipitur 1 Sam. 3. 1. *Καὶ τὸ ῥῆμα κυρίου τίμιον ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.*

6 Ὁ γὰρ τιμουλκῶν τ.] Sic olim Græcæ quædam Bibliorum versiones habebant *Proverb.* XI. 16. Hodie vero apud LXX. Interpretes sic legitur: *Ὁ συνέχων τὸν σῖτον, ὑπολείποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι.*

7 Ἀθήναιος] Lib. VI. pag. 243.

8 Μιλήσιος] Vide Stephan. Byzant. v. Μίλητος.

9 Ὃς τὴν δεκάτην καὶ ἑνδεκ.] Pausanias in *Laconicis*, pag. 183. *Ἐνταῦθα ἐκρέμασαν Λακεδαιμόνιοι τὴν Τιμοθέου τοῦ Μιλησίου κιθάραν, καταγνόντες, ὅτι χορδαῖς ἑπτὰ ταῖς ἀρχαίαις ἐφεῦρεν ἐν τῇ κιθαρῳδίᾳ τέσσαρας χορδάς.* Nota, Timotheum, secundum Pausaniam, quatuor chordas prioribus septem addidisse: cum Suidas hoc loco duas tantum ab eo inventas fuisse scribat. Cæterum, καινοτομία illa Lacedæmoniis non placuit; quippe qui Timotheum ideo ex urbe sua expulerunt. Vide Casaub. ad Athen. lib. VIII. cap. XI.

10 Νόμους μουσικούς] Vide Salmasium ad Capitolin. p. 70. Ed. Paris.

11 Πέρσας] Carminis hujus meminit Pausanias in *Arcadicis*, pag. 535. *Πυλάδου τοῦ Μεγαλοπολίτου ᾄδοντος Τιμοθέου νόμον τοῦ Μιλησίου, ΠΕΡΣΑΣ, καὶ καταρξαμένου τῆς ᾠδῆς·*

Κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον.

Item Plutarchus in *Philopœmene*, pag. 362. *Ἄρτι δὲ αὐτῶν εἰσελθόντων, κατὰ τύχην Πυλάδην τὸν κιθαρῳδὸν ᾄδοντα τοὺς Τιμοθέου ΠΕΡΣΑΣ ἐνάρξασθαι,*

Κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον.

Idem in libello *de Audiendis Poetis*, pag. 32. *Ἀφ' ὧν καὶ Τιμόθεος ὁρμηθεὶς, οὐ κακῶς ἐν τοῖς Πέρσαις τοὺς Ἕλληνας παρεκάλει*, &c.

12 Ναύπλιον] Scribendum puto, Ναυτίλον. Timotheum enim ἐν

Διθυράμβους ιή. Ὕμνους κά. καὶ ἄλλα τινά. † Ὅτι Ἀλέξανδρος φιλήκοος ἦν, εἴπερ τις ἄλλος, τῶν μουσικῶν. [1] Τιμόθεος γὰρ ὁ αὐλητὴς ἔτι πρόσθεν, ὅν ποτε αὐλοῦντα λέγουσι τῆς Ἀθηνᾶς τὸν Ὄρθιον νόμον ἐπικαλούμενον, ἐς τοσόνδε ἐκπλῆξαι τὸν Ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὥστε μεταξὺ ἀκούσαντα ἀναΐξαι ἐπὶ τὰ ὅπλα. τὸν δὲ φάναι, ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐλήματα. οὗτός τε δὴ ὁ Τιμόθεος ἀνεληλύθει πρὸς αὐτὸν σπουδῇ μετάπεμπτος γενόμενος.

Dithyrambos XVIII. Hymnos XXI. & alia quædam. † Alexander Muſicorum audiendorum, ſi quiſquam alius, cupidus fuit. Timotheum enim tibicinem ajunt, cum aliquando carmen Minervæ, Orthium vocatum, tibia caneret, Alexandrum adeo commoviſſe, ut inter audiendum ad arma proſiliret. Illum vero dixiſſe, talia eſſe debere carmina regia. Timotheus vero ad eum acceſſerat, miſſis celeriter nuntiis ab eo accerſitus.

Τιμόθεος, [2] Γαζαῖος, γραμματικὸς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως· εἰς ὃν καὶ τραγῳδίαν ἐποίησε περὶ τοῦ δημοσίου τοῦ καλουμένου Χρυσαργύρου. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπικῶς περὶ ζώων τετραπόδων καὶ θηρείων τῶν παρ' Ἰνδοῖς καὶ Ἄραψι καὶ Αἰγυπτίοις, καὶ ὅσα τρέφει Λιβύη· καὶ περὶ ὀρνέων ξένων τε καὶ ἀλλοκότων, καὶ ὄφεων, βιβλία δ'.

Τιμόθεος. Timotheus, Gazæus, Grammaticus, qui fuit temporibus Anaſtaſii Imperatoris; in quem etiam tragœdiam fecit de vectigali publico, quod Chryſargyrum dicebatur. Scripſit etiam verſibus de animalibus quadrupedibus & feris, quæ ſunt apud Indos, Arabes, & Ægyptios, quaſque Africa alit: itemque de avibus peregrinis & inſolitis, & de ſerpentibus, lib. IV.

Τιμόθεος. ὄνομα κύριον. Ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος ἐμπέσοι γέ σοι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. [3] οὗτος ὁ Τιμόθεος πλούσιος ὤν, καὶ στρατηγὸς Ἀθηναίων, τεῖχος ᾠκοδόμησεν. ὃς [4] εἰς τοσοῦτον ἤρθη τύχης, ὡς τὸν δαίμονα φαίνεσθαι ὄψει τούτῳ. ἐποίουν τε αὐτὸν ἐν εἰκόσιν οἱ ζωγράφοι κοιμώμενον, καὶ τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ εἰς δίκτυα πόλεις, καὶ πορθοῦντα αὐτὰς, αἰνιττόμενον τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ. ἀλαζονευόμενος δὲ ἐπὶ εὐτυχίᾳ ὁ Τιμόθεος, ἔφη, αὐτοῦ εἶναι μᾶλλον, ἢ τῆς τύχης τὰ κατορθώματα. διὸ καὶ ἠτύχησεν, ὕστερον νεμεσησάσης αὐτῷ τῆς τύχης. πολλοὶ δὲ Τιμόθεοι κωμῳδοῦνται. νῦν δὲ τὸν στρατηγὸν λέγει.

Τιμόθεος. Timotheus. Nomen proprium. Ariſtoph. *Pluto: Timothei vero turris in caput tuum incidat.* Timotheus iſte dives fuit, & Athenienſium Imperator, qui turrim ædificavit. Hic ad eam felicitatem evectus eſt, ut Fortuna ei coram appareret. Eundem pictores dormientem pingebant, vaſtantemque urbes, quas Fortuna in retia ejus coegerat; felicitatem ejus indicare volentes. Timotheus autem felicitate illa elatus, dixit, proſperos rerum ſucceſſus ſibi potius quam Fortunæ tribuendos eſſe. Quare poſtea etiam, ſuccenſente ipſi Fortuna, infeliciter rem geſſit. Multi autem Timothei a Comicis traducuntur. Nunc autem [Ariſtophanes.] Imperatorem [Athenienſium] intelligit.

Τιμοκλῆς, Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, Δημοσάτυροι, Κένταυρος, Καύνιοι, Ἐπιστολαὶ, Ἐπιχαιρέκακος, Φιλοδικαστὴς, Πύκτης· ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

Τιμοκλῆς. Timocles, Athenienſis, Comicus. Ex ejus fabulis ſunt, Demoſatyri, Centaurus, Caunii, Epiſtolæ, Malis alienis gaudens, Philodicaſtes, Pugil: ut ait Athenæus in libris *Dipnoſophiſtarum.*

Τιμοκλῆς [5] ἕτερος, καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, Διονυσιάζουσαι, Πολυπράγμων, Ἰκάριοι, Δῆλος, Λήθη, Διόνυσος, Κονίσαλος, Πορφύρα, (ἥτις καὶ δοκεῖ Ξενάρχου εἶναι) Ἥρωες, Δρακόντιον, Νέαιρα, (ἑταίρας δὲ ὄνομα ἐστὶν ἡ Νέαιρα) Ὀρέστης, Μαραθώνιοι. ταῦτα Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν Δειπνοσοφιστῶν. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα.

Τιμοκλῆς ἕτ. Timocles alter, & ipſe Comicus. Ex fabulis ejus ſunt, Dionyſiazuſæ, Polypragmon, Icarii, Delus, Lethe, Bacchus, Coniſalus, Purpura, (quæ & Xenarcho a quibuſdam tribuitur) Heroes, Dracontium, Neæra, (Neæra vero eſt nomen meretricis) Oreſtes, Marathonii. Harum fabularum mentionem facit Athenæus in libris *Dipnoſophiſtarum.* Sunt autem & aliæ.

Τιμοκρέων, Ῥόδιος, κωμικὸς καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. διεφέρετο δὲ πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητὴν, καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, [6] εἰς ὃν ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμελοῦς τινος ποιήματος.

Τιμοκρέων. Timocreon Rhodius, Comicus & ipſe veteris Comœdiæ. Huic inimicitiæ interceſſerunt cum Simonide Melico, & Themiſtocle Athenienſi: in quem etiam nume-

Ναυπλίῳ citant, Athenæus lib. VIII. cap. IV. pag. 338. & Euſtathius ad Odyſſ. E. pag. 1538.

1 Τιμόθεος γὰρ ὁ αὐλητὴς ἔτι πρόσθεν] Locus eſt corruptus, quem Pearſonius ſic emendandum cenſebat, Τιμόθ. γὰρ ὁ αὐλ. ἔστι πρόσθεν αὐτοῦ, &c. Cæterum in MS. B. locus hic ita legitur: Τιμόθεον γάρ φασι τὸν αὐλητὴν αὐλοῦντά ποτε, &c. Hoc amplector. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἀλέξανδρος, & v. Ὀρθιασμάτων: ubi eadem de Timotheo referuntur.

2 Τιμόθεος Γαζ.] Hujus Timothei meminit Tzetzes *Chil.* IV. cap. CXXVIII. ubi ſic inquit:

Καὶ σὺν αὐτοῖς Τιμόθεος, Γραμματικὸς Γαζαῖος,
Ἀναστασίῳ βασιλεῖ σύνδρομος ὢν ἐν χρόνοις.

3 Οὗτος ὁ Τιμόθεος κτλ.] Quæ hic Suidas de Timotheo refert, leguntur etiam apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Plutum*, pag. 20.

4 Ὃς εἰς τοσοῦτ.] Confer Ulpianum ad *Olynth.* II. pag. 28.

5 Τιμοκλῆς ἕτερ.] Male Suidas Timoclem hunc a priore diverſum facit, cum ſit idem Comicus: ut cenſet etiam Meurſius in *Bibliotheca Attica.*

6 Εἰς ὃν ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμελοῦς τ.] Hoc poema intelligit Plutarchus in *Themiſtocle*, pag. 122. ubi ait: Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος, μελοποιὸς, ἐν ᾄσματι καθάπτεται πικρότερον τοῦ Θεμιστοκλέους, ὡς ἄλλους μὲν ἐπὶ χρήμασι φυγάδας διαπραξαμένου κατελθεῖν, αὐτὸν δὲ ξένον ὄντα καὶ φίλον ὄντα προδεμένου δι' ἀργύριον. λέγει δὲ οὕτως, &c. Id eſt: *Timocreon Rhodius, poeta melicus, in carmine quodam Themiſtoclem acerbe perſtringit; quod exulibus aliis mercede reditum in patriam confeciſſet, ſe vero hoſpitem & amicum prodidiſſet, pecunia adductus. Sic autem inquit,* &c. Et paulo poſt: Πολὺ δ' ἀσελγεστέρᾳ καὶ ἀναπεπταμένῃ μᾶλλον εἰς τὸν Θεμιστοκλέα κέχρηται βλασφημίᾳ μετὰ τὴν φυγὴν αὐτοῦ καὶ τὴν καταδίκην ὁ Τιμοκρέων, ᾆσμα ποιήσας, οὗ ἐστιν ἀρχὴ, &c. I. e. *Longe vero petulantioribus & apertioribus probris Themiſtoclem jam exulem & damnatum proſcidit Timocreon, compoſuitque carmen, cujus hoc eſt exordium,* &c.

ἔγραψε δὲ κωμῳδίαν εἴς τε τὸν αὐτὸν Θεμιστοκλέα, καὶ εἰς Σιμωνίδην τὸν μελοποιὸν, καὶ [1] ἄλλα.

Τιμόλαος,[2] Λαρισσαῖος, ἐκ Μακεδονίας, ῥήτωρ, Ἀναξιμένους τοῦ Λαμψακηνοῦ μαθητής· ὃς καὶ ποιητικῶς ἔχων [3] παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι στίχον πρὸς στίχον, καὶ ἐπέγραψε τὸ σύνταγμα [4] Τρωϊκόν.

Μῆνιν ἄειδε Θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Ἣν ἔθετο Χρύσου κεχολωμένος εἵνεκα κούρης,
Οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε

Μαρναμένοις, ὅτε Τρωσὶν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτος.
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσι δαϊζομένων ὑπὸ δουρί.

ἔγραψε καὶ ἄλλα τινά.

Τιμῶμαι. [5] Σωκράτης ὁ Φιλόσοφος καταδικασθεὶς ἔφησεν· Ἕνεκα μὲν τῶν ἐμοὶ διαπεπραγμένων τιμῶμαι τὴν δίκην τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως. καὶ οἱ θάνατον αὐτοῦ κατέγνωσαν.

Τιμώμενον. ἀντὶ τοῦ ζημιούμενον. Ὄνομα μόνον ἐστὶν ἔργου τιμώμενον. ἀντὶ τοῦ ζημιούμενον. τίμησις γὰρ, καὶ ἡ ζημία. ἢ τὸ εὐθυνόμενον, καὶ ἐπιτίμια ὑπέχον.

Τίμων,[6] ὁ Μισάνθρωπος, καὶ [7] αὐτὸς Φιλόσοφος, ἀποστρεφόμενος πᾶσαν αἵρεσιν.

Τίμων [8] Φλιάσιος, καὶ αὐτὸς Φιλόσοφος, τῆς Πύῤῥωνος ἀγωγῆς, ὁ γράψας τοὺς καλουμένους Σίλλους, ἤτοι ψόγους τῶν Φιλοσόφων, βιβλία γ'.

Τίμων. ὄνομα κύριον. ὁ Μισάνθρωπος καλούμενος. ἦν δὲ [9] καθαρός. [10] Τίμων τις ἦν, [11] ἀνίδρυτος, ἀβάτοισιν ἐνὶ [12] σκώλοισι περιειργμένος, Ἐριννύων ἀποῤῥώξ. [13] Ὅν φησιν ἀπὸ ἀχράδος πεσόντα χωλὸν γενέσθαι· μὴ προσιέμενον δὲ ἰατρὸν, ἀποθανεῖν σαπέντα· καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ [14] ἄβατον γενέσθαι ὑπὸ θαλάσσης περιῤῥαγέντα ἐν ὁδῷ. Ἄβατον δὲ, οἷον ἀκάνθαις τετειχισμένον, καὶ σκληροῖς σκόλοψι καὶ πασσάλοις [15] ἠφανισμένον. ἀντὶ τοῦ σκυθρωπὸς, καὶ μισάνθρωπος.

roſo carmine vituperium contexuit. Scripſit item Comœdiam in Themiſtoclem, & Simonidem Melicum: & alia.

Τιμολάος. Timolaus, Lariſſæus, Macedo, orator, Anaximenis Lampſaceni diſcipulus: qui, cum ingenio poetico præditus eſſet, ſingulis Iliadis [Homericæ] verſibus ſingulos verſus adjecit & id opus *Troica* inſcripſit. [Ejus autem initium tale erat:]

Iram cane, Dea, Pelidæ Achillis,
Quā animo concepit propter puellā Chryſæ,
Pernitioſam, quæ infinita Græcis mala attulit,
Cum abſque Rege cum Trojanis bellum gererent:
Multas etiam animas fortes Orco demiſit
Græcorum, Hectoribus manibus & haſta occiſorum.

Scripſit & alia quædam.

Τιμῶμαι. Æſtimo. *Socrates condemnatus dixit: Eorum cauſa, quæ a me geſta ſunt, cenſeo, me hanc æſtimationem litis meruiſſe, ut publice in Prytaneo victus mihi præbeatur. Illi vero eum capitis condemnarunt.*

Τιμώμενον. [Æſtimatum. Interdum &] Mulctatum. *Nomen tantum eſt, quod facto æſtimatur.* Vel, mulctatur. Τίμησις enim eſt mulcta. Vel τιμώμενον, id, quod caſtigatur, & pœna afficitur.

Τίμων. Timon, Miſanthropus dictus, & ipſe Philoſophus, qui ſectam omnem averſabatur.

Τίμων. Timon Phliaſius, & ipſe Philoſophus, qui ſcripſit Sillos, ita vocatos: hoc eſt, vituperationes Philoſophorum, lib. III.

Τίμων. Timon, Miſanthropus dictus: qui omnibus inviſus erat. [Ariſtophanes:] *Timon quidam erat, vir execrabilis, inacceſſis ſpinis circumſeptus, Furiarum propago.* Hunc [Neanthes] ait, cum de pyro ſylveſtri cecidiſſet, claudum factum eſſe: cumque medicum admittere nollet, putredine conſumptum fuiſſe. Poſt mortem autem ejus, ſepulcrum, in quo conditus erat, juxta viam fluctibus marinis a reliqua terræ parte diviſum, & inacceſſum factum eſſe. Inacceſſum dixit, quaſi ſpinis cinctum, duriſque ſtipitibus & palis circumſeptum. Eo autem ſignificare vult, cum fuiſſe tetricum & ſocietatis humanæ oſorem.

1 Καὶ ἄλλα] Inter ea erant & Scolia. Vide Noſtrum ſupra v. Σκολιὸν, & Enarratorem Comici ad *Ranas*, pag. 273. Cæterum, non alienum erit ab hoc loco monere, epitaphium in Timocreontem hunc exſtare Anthol. lib. III. cap. VII. pag. 308. & apud Athen. lib. X. cap. IV. pag. 415.

2 Τιμόλαος, Λαρισσ.] Euſtathius in Procemio *Odyſſ.* Τιμόλαος, ὁ εἴτε Λαρισσαῖος, εἴτε Μακεδὼν, εἴτε καὶ ἄμφω, λειψυδρίαν οἷον ἐκεῖ καταγνοὺς τοῦ ποιητικοῦ Ὠκεανοῦ, ὠχετήγησε μισγαγκείας τινὸς δίκην στίχους ὥσπερ τινὰς ἢ μύξας τὰ παρ' ἑαυτοῦ. λέγεται γὰρ ὅτι παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι ἐκεῖνος στίχον πρὸς στίχον, ἐπιγράψας τὸ σύγγραμμα Τρωϊκά. οἷον· Μῆνιν ἄειδε Θεὰ, &c. Reliqua enim, ut hic apud Suidam.

3 Παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι στίχ.] Simili modo Iliadem Homericam olim interpolaverat Pigres, ut teſtatur Suidas ſupra v. Πίγρης, quem conſule.

4 Τρωϊκόν] Euſtathius loco laudato, Τρωϊκά: quod malim.

5 Σωκράτης ὁ Φιλόσοφος καταδ.] Hæc ſunt verba Laertii in *Socrate*, lib. II. num. XLII. Confer Petitum *de Leg. Att.* p. 335, 336.

6 Τίμων, ὁ Μισάνθρ.] Ejus crebra apud Scriptores veteres mentio occurrit. Lucianus vero & Dialogum ſcripſit, qui *Timon*, ſive *Miſanthropus* inſcribitur: in quo inhumanos viri illius mores eleganter depingit.

7 Καὶ αὐτός] Hæ duæ voculæ ſupervacaneæ ſunt. Nihil enim præceſſit, ad quod referri poſſint.

8 Τίμων Φλιάσιος] Hujus vitam deſcripſit Laertius lib. IX.

9 Καθαρός] Lector vel parum acutus videat, ſcribendum eſſe, κατάρατος, i. e. *execrandus*, vel, *omnibus inviſus.* Portus tamen vulgatam lectionem abſque cenſura dimiſerat, eamque bona fide in in verſione ſua ſecutus erat.

10 Τίμων τις ἦν, ἀνίδρ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Lyſiſtrata*, pag. 887. (559. Ed. Baſ. *P.*) Confer Noſtrum ſupra v. Ἀποῤῥώγας, ubi eadem leguntur.

11 Ἀνίδρυτος] Suidas v. Ἀποῤῥώγας rectius habet, ἀίδρυτος, abſque ν. De voce ἀίδρυτος autem vide Heſychium.

12 Ἐνὶ σκώλοισι] Edit. Genev. poſt σκώλοισι addit, τὸ πρόσωπον: ſed neſcio, unde ſumptum. Nam non ſolum MSS. Pariſ. ſed nec reliquæ Edit. vocem iſtam agnoſcunt: eademque apud Ariſtophanem deeſt.

13 Ὅν φησιν] Excidit hic nomen ſcriptoris: qui vel Euanthes eſt, ſecundum Suidam ſupra v. Ἀποῤῥώγας; vel Neanthes, ſecundum Scholiaſtam ineditum in *Lyſiſtratam* Ariſtophanis. Vide Nos ſupra ad v. Ἀποῤῥώγας.

14 Ἄβατον γενέσθαι] Adde, τὸν τάφον αὐτοῦ, auctoritate ipſius Suidæ v. Ἀποῤῥώγας.

15 Ἠφανισμένον] Portus, *obſcuratum.* Sed non animadverte-

Τιμω-

Τιμωνίδης. ὄνομα κύριον.

Τιμῶνται. ζημιοῦσι. καταδικάζουσιν. Οἵγε μὴν Ἱμεραῖοι τὸν Φιλόδημον τιμῶνται περὶ τῆς δημεύσεως, καὶ φυγῆς ζημίᾳ.

Τιμωρεῖν. ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν. καὶ τιμωρὸς, ὁ ἐκδικητής. Οἱ δὲ ᾤοντο αὐτὸν τιμωρὸν ἀφῖχθαι τοῦ Ἀετίου φόνου.

Τιμωροῦντος. βοηθοῦντος. [1] ἐκδικοῦντος. Αἰλιανός· Ἐμοὶ δοκεῖν, τοῦ Διονύσου τιμωροῦντος παρθένῳ δυστυχεῖ, καὶ παθούσῃ τραγῳδίας ἄξια. † [2] Ἀποθανόντων τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων ὁ Θεὸς τίθεται πρόνοιαν καὶ ὤραν, καὶ τιμωρεῖ τοῖς ἀδίκως ἀνῃρημένοις. [3] λέγει γοῦν Χρύσιππος, ἐν Μεγάροις καταχθῆναί τινα, χρυσίου ζώνην ἐπαγόμενον πεπληρωμένην. ἀπέκτεινε δὲ ἄρα αὐτὸν πανδοκεὺς, ὁ ὑποδεξάμενος ὀψισθέντα, ἐποφθαλμίσας τῷ χρυσίῳ. εἶτα ἔμελλεν ἐκκομίζειν ἐφ' ἁμάξης ἀγούσης κόπρον, ὑποκρύψας ἐν ταύτῃ τὸν πεφονευμένον. ἡ τοίνυν ψυχὴ τοῦ τεθνεῶτος ἐφίσταται Μεγαρεῖ τινι, καὶ λέγει ὅσα τε ἔπαθε, καὶ ὑφ' ὅτου, καὶ ὅπως ἐκκομίζεσθαι μέλλει, καὶ κατὰ ποίας πύλας. ὁ δὲ οὐκ ἤκουσε ῥαθύμως τὰ λεχθέντα· [4] κνεφαῖος δὲ διαναστὰς καὶ παραφυλάξας τοῦ ζεύγους ἐπελάβετο, καὶ ἀνίχνευσε τὸν νεκρόν. καὶ ὁ μὲν, ἐτάφη· ὁ δὲ, ἐκολάσθη.

Τιμωρῶ σοι. βοηθῶ σοι. Τιμωρῶ σε δὲ, ἀντὶ τοῦ βασανίζω, αἰτιατικῇ.

Τιναγμὸν, καὶ ἀνατιναγμόν.

Τινάξαι. [5] διαῤῥῆξαι. κόψαι. ἐν [6] Ἐπιγράμμασι·
Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρῶτον μὲν ἐκάγχασα, δεσμὰ τινάξαι
Οἰόμενος. ———

Τίνειν. διδόναι. καὶ τῖνε, ἀπόδος.

Τινθαλέοισι. χλιαροῖς. θερμοῖς.
Τινθαλέοισι κατικμήναιντο λοετροῖς.
χλιαροῖς. θερμοῖς. καθυγρανθείησαν.

Τιννύμενος. [7] ἀπαιτούμενος. ἀποδιδόμενος.

Τίννυνται. τιμωροῦνται.

Τίοντες. τιμῶντες.

Τῖος. πόλις ἐν Παφλαγονίᾳ. ὁ πολίτης, Τίϊος, καὶ Τῖος, κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ιι· ὡς Χίϊος, Χῖος.

Τί [8] οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβέλας; ἐν τῷ Ἀρβέλα.

Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ; κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Πλάτων ἐν Μενελάῳ. παρὰ δὲ τὴν ἱστορίαν. οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρισάμενοι οὐδ' ἡστινοσοῦν τιμῆς ἠξιοῦντο.

Τιμωνίδης. Timonides. Nomen proprium.

Τιμῶνται. Mulctant. Condemnant. *Himeræi autem Philodemum, præter bonorum publicationem, etiam exilio mulctant.*

Τιμωρεῖν. [Cum dativo.] Opitulari [Ulcisci. Vindicare.] Et τιμωρός. Ultor. Vindex. *Illi vero putabant ipsum cædis Aetii vindicem venisse.*

Τιμωροῦντος. Auxiliantis. Opitulantis. Vindicantis. Ulciscentis. Ælianus: *Baccho, ut mihi videtur, ulciscente virginem infelicem, & tragica perpessam.* † Bonos viros etiam mortuos Deus providentia & cura sua dignatur, & injuste occisos vindicat. Etenim, ut Chrysippus refert, quidam aliquando Megara venit, zonam auri plenam secum ferens; quem caupo, ad quem die jam ad vesperam vergente diverterat, obtruncavit, auri cupiditate inductus. Deinde cum cæsi cadaver in plaustrum conjectum fimoque tectum urbe exportare vellet; anima defuncti Megarensi cuidam adstitit, quidque passa sit, & a quo, & quomodo, quaque porta corpus exportandum sit, ei indicat. Ille vero cum haud segniter, quæ dicta erant, audivisset, luce nondum orta surrexit, observatoque plaustro ei manus injecit, mortuumque fimo eruit. Et ita hic quidem sepulturæ, ille vero supplicio datus est.

Τιμωρῶ σοι. Opitulor tibi. Ulciscor injuriam tibi illatam. At τιμωρῶ σε, cum accusativo, supplicio te afficio.

Τιναγμόν. Quassationem. Vibrationem. Concussionem. Et ἀνατιναγμὸν, idem.

Τινάξαι. Excutere. Disrumpere. Discindere. In Epigrammate: *Sed ego primum quidem cachinnatus sum, vincula me excussurum esse putans.*

Τίνειν. Luere. Persolvere. Reddere. Et τῖνε, redde, persolve.

Τινθαλέοισι. Tepidis. Calidis. [In Epigrammate:] *Calidis perfundantur lavacris.*

Τιννύμενος. Qui aliquid repetit. Qui reddit. [Qui ulciscitur. Qui punit.]

Τίννυνται. Vindicant. Ulciscuntur. Puniunt.

Τίοντες. Honorantes. Colentes.

Τῖος. Tius, urbs Paphlagoniæ: cujus civis dicitur Tiius, & per crasin duorum ιι, Tius: ut Chiius, Chius.

Τί οὐ γεν. *Quid non futurus es, cum Arbelas veneris?* Quære in v. Ἀρβέλα.

Τί οὐκ ἀπ. *Cur te non suspendisti, ut Thebis heros fieres?* Usus est hoc proverbio Plato in *Menelao*: sed præter historiam. Qui enim Thebis se ipsos interfecerant, nullo prorsus honore afficiebantur.

bat, vocem esse corruptam, ejusque loco scribi debere, ἠσφαλισμένον, i. e. munitum, septum. Idem mendum occurrit etiam apud Suidam supra v. Ἀποῤῥῶγας.

1 Ἐκδικοῦντος.] Hæc vox in prioribus Editt. deest, quam ex MSS. Paris. revocavi.

2 Ἀποθανόντων τῶν ἀγ.] Totum hunc locum ex libro Æliani *de Providentia* excerptum esse puto.

3 Λέγει γοῦν Χρύσιππος, ἐν Μεγάροις καταχθ.] Eandem historiam narrat Cicero lib. I. *de Divinat.* qui cum hoc loco Æliani conferri meretur.

4 Κνεφαῖος δὲ διαν.] Locus hic legitur etiam supra v. Κνεφαῖος.

5 Διαῤῥῆξαι. κόψαι] Hæ interpretationes voci τινάξαι non semper & absolute, sed tantum κατὰ συμβεβηκὸς, & pro sensu loci, conveniunt; ut in subjuncto fragmento.

6 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VII. pag. 591. ubi integrum Epigramma vide.

7 Τιννύμενος] Homerus Odyss. Ω. v. 325.

8 Τί οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβ.] Confer Nostrum infra v. Τίς οὐ γενήσῃ, &c. ante vocem Τιτακίδαι.

Τί οὖν ἔτι ζῇς τῶν κοράκων πονηρίᾳ; τοῦτό φησιν, ὅτι πονηροὶ οἱ κόρακες, διότι μέχρι καὶ νῦν οὐκ ἐσπάραξάν σε.

Τίω. τὸ τιμῶ.

Τίπτε. τί δή.

Τιρήβαζος.[2] ὄνομα κύριον. [3]Ὁ δὲ Τιρήβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ, καὶ, ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν.

Τίρυνθος. ὄνομα ὄρους.

Τίς.[4] ἀντὶ τοῦ, οὐδείς. Δαβίδ· Ὁ Θεὸς, τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; σημαίνει δὲ τὸ τίς διαφορά. Τίς ἔγνω βουλὴν Κυρίου; Καὶ, Τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ; τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῷ; τὸ τίς δὲ ἐνταῦθα οὐκ ἄπορον παντελῶς, ἀλλὰ τὸ σπάνιον δηλοῖ. ὡς τὸ, Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; Καὶ, Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν; Καὶ παροιμία· [5]Ἀεί τις ἐν Κύδωνος. ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους. ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου, φιλοξένως διατεθέντος ὑπερβαλλόντως.

Τί οὖν ἔτι ζ. *Quid igitur adhuc vivis corvorum ignavia?* Hoc dicere vult: Corvi ſunt ignavi, quod te ad hoc uſque tempus non dilacerarunt.

Τίω. Colo. Honoro.

Τίπτε. Cur. Ob quid.

Τιρήβαζος. Tirebazus. Nomen proprium. *Tirebazus vero amicus erat Regis, &, quoties aderat, nullus alius Regem in equum tollebat.*

Τίρυνθος. Tirynthus. Nomen montis.

Τίς; [Quis? Interdum idem valet ac] οὐδεὶς, i.e. Nemo. David: *Deus, quis tecum comparari poterit?* Vox τὶς autem diverſa ſignificat. Ut, *Quis cognovit conſilium Dei?* Et, *Quis dimenſus eſt manu aquam? Quis montes libra ponderavit?* Hic τὸ τὶς non eſt vox omnino dubitantis, ſed raritatem ſignificat. Ut illud, *Quis ſurget pro me adverſus improbos?* Et, *Quis eſt homo, qui vitam velit?* [Aliquando τὸ τὶς eſt indefinitum, & ſignificat *Aliquis*: ut] in illo proverbio: *Semper quis eſt in Cydonis [domo.]* Dicitur de illis, qui hoſpites humaniter excipiunt. A Cydone Corinthio, qui ſupra modum hoſpitalis erat.

Τίς εἰς ἀναπαύλας; αὗται πορθμευτικαὶ παρὰ Χάρωνος πεύσεις καὶ κηρύγματα·

Τίς[6] εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;

Τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον;

Λήθης πεδίον χωρίον διατετύπωκεν ἐν ᾅδου οὕτω λεγόμενον· ὡς καὶ τὸν Αὔκνου λίθον. [7]Τίς εἰς ὄνου πόκας; Οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον. οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκαι χρησιμεύουσι. λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων· ἐν ᾧ τρόπῳ φαμὲν, Χύτραν ποικίλλεις. ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ᾅδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνεπλάσατο ποιητικῶς.

Τισαμενός. ὄνομα κύριον. Τισάμενος δὲ, ἀντὶ τοῦ τιμωρήσας.

Τισαμενοφαινίππους.[8] ὁ Τισαμενὸς ὡς ξένος καὶ μαστιγίας κωμῳδεῖται. ὁ δὲ Φαίνιππος, ὡς συώδης, καὶ ἑταιρηκώς.

Τίς[9] ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ; ἀντὶ τοῦ, πολύχαλκα. τραγικώτερον λέγει, διὰ τὸ μεγαλόρρημον τοῦ Λαμάχου.

Τίσανδρος. ὄνομα κύριον.

Τισσαφέρνης. ὄνομα κύριον. ὁ Πέρσης. καὶ κλίνεται εἰς ους.

Τίς[10] δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,

Τίς εἰς ἀναπ. *Quis ad quietem?* Charon [apud Ariſtophanem] hæc portitorum mare interrogat & publice proclamat: *Quis ad quietem ex malis & moleſtiis [tranſire cupit?] Quis ad Lethes campum?* [Comicus] locum apud Inferos confinxit, Lethes campum appellatum: ut & Auxni ſaxum. *Quis ad aſini lanas?* Sic vocant ea, quæ inutilia ſunt. Aſini enim lanæ nullius omnino ſunt uſus. Dicitur autem proverbium hoc de rebus vanis & irritis: ut & illud, *Ollam pingis.* Quoniam igitur inania ſunt & ea, quæ apud Inferos ſunt; ideo poetice aſini lanas commentus eſt.

Τισαμενός. Tiſamenus. Nomen proprium. At τισάμενος, [cum acuto in antepenultima.] Qui ultus eſt. Qui punivit.

Τισαμενοφαινίππους. Tiſamenophænippos. Tiſamenus ut peregrinus & verbero a Comicis traducitur. Phænippus vero, ut ſpurcus & impudicus.

Τίς ἀμφὶ χαλκ. *Quis circa domum multo ære nitentem ſtrepit?* Tragicorum more vocibus utitur grandibus & magnificis, propter Lamachi magniloquentiam.

Τίσανδρος. Tiſander. Nomen proprium.

Τισσαφέρνης. Tiſſaphernes. Nomen proprium. Perſa. Declinatur Τισσαφέρνους.

Τίς δ' οἶδεν, εἰ τ. *Quis vero novit, an vivere ſit*

1 Τί οὖν ἔτι ζῇς τῶν κοράκων πονηρίᾳ] Sic etiam habent omnes Editt. præcedentes, itemque MSS. Pariſ. B. & C. At antiquiſſimus MS. Pariſ. A. rectius, Τί οὖν ἔτι ζῇ τῇ τῶν κοράκων πονηρίᾳ: in qua lectione nihil aliud mutandum putem, quam τὸ ζῇ in ζῇς. Id enim ſuadet ipſius Suidæ interpretatio. Vide verſionem noſtram, in qua verum hujus loci ſenſum nos expreſſiſſe putamus.

2 Τιρήβαζος] Supra ſuo loco rectius, Τηρίβαζος.

3 Ὁ δὲ Τιρήβαζος φίλ.] Hæc ſunt verba Xenophontis lib. IV. *de Expedit. Cyr.* pag. 227. eademque leguntur ſupra v. Ἀνέβαλλε, v. Παρείη, & v. Τηρίβαζος.

4 Τίς. ἀντὶ τ.] Cum hoc loco confer omnino Etymologum v. Τίς, qui melius & fuſius hæc exponit.

5 Ἀεί τις ἐν Κύδ.] Vide ſupra v. Ἀεί τις, ubi eadem leguntur.

6 Τίς εἰς ἀναπ.] Ariſtoph. *Ranis*, pag. 220. (137. Ed. Baſ. P.) ubi vide Scholiaſtam. Confer etiam Noſtrum v. Ἀνάπαυλαι, & v. Χάρων, ubi eadem leguntur.

7 Τίς εἰς ὄνου πόκας;] Vide ſupra v. Ὄνου πόκαι.

8 Τισαμενοφαινίππους. ὁ Τισαμ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 399. (285. Ed. Baſ. P.)

9 Τίς ἀμφὶ χαλκοφ.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 422. (302. Ed. Baſ. P.)

10 Τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μ.] Duo hi Senarii leguntur apud Ariſtophanem in *Ranis*, ſub finem. Verſus autem prior, quem Ariſtophanes ab Euripide mutuatus eſt, citatur a pluribus ſcriptoribus: ut a Platone in *Gorgia*, pag. 300. Clemente Alex. *Strom.* lib. III. pag. 315. Laertio in *Pyrrhone*, Num. LXXIII. Sexto Empir.

Τὸ

Τὸ πνεῖν ἐστι, δειπνεῖν, καὶ τὸ καθεύδειν, κώδιον; παρὰ τὸ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου.

mori; spirare vero, cœnare, & dormire, villosa pellis? Alludit ad locum Euripidis in *Phryxo.*

Τίσαι, καὶ τίσασθαι. ἀποδοῦναι. Δαρεῖος, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὡς ἔσχε τὴν ἀρχὴν, ἐπεθύμησε τὸν Ὀροίτεα τίσασθαι πάντων τῶν ἀδικημάτων εἵνεκα. Ἡρόδοτος.

Τίσαι, & τίσασθαι. Reddere. Rependere. [Ulcisci. Punire.] *Darius Persarum Rex, postquam regno potitus erat, ab Orœte pœnas omnium facinorum, injuste ab eo perpetratorum, exigere statuit.* Herodotus.

Τίσειαν.[1] ἀποδοῖεν. Τίσειαν. Rependant. Persolvant. Luant.

Τισίας. ὁ τιμώμενος. Τισίας. Tisias. [Nomen proprium.]

Τίσις. τιμωρία. ἀπόδοσις. Τίσις. Pœna. Retributio. Ultio. Vindicta.

Τίσομαι. τιμωρήσομαι. ἀποτίσω. Τίσομαι. Puniam. Ulciscar. Luã. Persolvam.

Τίσω. ἀποδώσω. Τίσω. Reddam. Rependam. Luam.

Τίσωσι. τιμήσωσιν. ἢ, τιμωρήσονται. Τίσωσι. Honorent. Vel, ulciscantur.

Τίς πατέρ᾽ [2] αἰνήσειεν, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα; ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικὰ ἀνδραγαθήματα προφερόντων.

Τίς πατέρ᾽ αἰν. *Quis patrem laudet, nisi infelices liberi?* Fortasse hoc de iis dicitur, qui majorum suorum præclara facinora commemorant.

Τίς[3] τῇδε; Οἱ σπένδοντες ἔλεγον, Τίς τῇδε; ἀντὶ τοῦ, τίς πάρεστιν; εἶτα οἱ παρόντες [4] εὐφημιζόμενοι ἔλεγον· Πολλοὶ κἀγαθοί. τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ σπένδοντες, ἵνα οἱ συνειδότες τι ἑαυτοῖς ἄτοπον, ἐκχωροῖεν τῶν σπονδῶν.

Τίς τῇδε; Quis adest? Qui [Diis] libabant, dicebant, *Quis adest?* Deinde, qui aderant, linguis faventes respondebant, *Multi & boni.* Quod ideo fiebat, ut illi, qui sceleris alicujus sibi conscii essent, a libationibus recederent.

Τίς τρόπος ἵππων; παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων. Μεταγένης Θουριοπέρσαις· Τίς τρόπος ἵππων; ὡς δ᾽ ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι.

Τίς τρόπος ἵππων; *Quis modus equorum?* Proverbium de rebus absurdis. Metagenes *Thurioperſis: Quis modus equorum? Ecce, ut saltant isti more barbarico!*

Τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάρικεν; ἀντὶ τοῦ, τί σοι ἐμαντεύσατο;

Τί σοι ὁ Ἀπ. *Quid tibi Apollo cecinit?* Vel, Quid tibi vaticinatus est.

Τίς[5] οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβέλας; Ἀρβέλη ἐστὶ πόλισμα Σικελικόν. εὐεξαπάτητοι ἐστὶ οἱ ἐκεῖσε ἐνοικοῦντες ἐδόκουν εἶναι.

Τίς οὐ γεν. *Quis non futurus es, cum Arbelam veneris?* Arbela est oppidum Siciliæ, cujus incolæ simplices & deceptu faciles esse credebantur.

Τιτακίδαι.[6] δῆμός ἐστι τῆς Αἰαντίδος φυλῆς. μήποτε δὲ ἀπὸ Τιτακοῦ ὠνομάσθησαν, οὗ μέμνηται Ἡρόδοτος.

Τιτακίδαι. Titacidæ. Populus est Tribus Æantidis, sic dictus forte a Titaco, cujus meminit Herodotus.

Τιτᾶνες. οἱ καταχθόνιοι δαίμονες. Τιτᾶνες. Titanes. Dæmones subterranei.

Τιτανίδα γῆν. οἱ μὲν, πᾶσαν. οἱ δὲ, τὴν Ἀττικήν. ἀπὸ [7] Τιτηνίου, ἑνὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου, οἰκήσαντος περὶ Μαραθῶνα, ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς Θεοὺς, ὡς Φιλόχορος ἐν Τετραπόλει. Ἴστρος δ᾽ ἐν α΄ Ἀττικῶν, Τιτᾶνας βοᾶν. ἐβοήθουν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις, ἐπακούοντες, ὡς Νίκανδρος ἐν α΄ Αἰτωλικῶν. ἐνομίζοντο δὲ τῶν Πριαπωδῶν Θεῶν εἶναι.

Τιτανίδα γῆν. Terram Titaniam. Quidam omnem terram [sic appellari putant:] alii vero, Atticam. A Titenio, uno antiquiorum Titanum, qui Marathone habitavit, & solus bellum Diis non intulit, ut Philochorus in *Tetrapoli* [tradit.] Ister vero lib. I. *Rerum Atticarum* [proverbium refert,] *Titanas invocare.* Opem enim hominibus ferebant, clamore eorum audito, ut Nicander lib. I. *Rerum Ætolicarum* [auctor est.] Existimabantur autem esse Dii ex genere Priaporum.

Τίτανον. λευκὸν, ἢ γύψον, κονίαν. [8] Λίθος ἐστὶ διακεκαυμένη, ἣν πάλαι μὲν τίτανον, νῦν δὲ ἄσβεστον καλοῦσι.

Τίτανον. Terram albam. Gypsum. Calcem. *Lapis est perustus, quem olim calcem, nunc vero asbestum vocant.*

Pyrrhon. Hypotyp. lib. III. cap. XXIV. Origene lib. VII. contra Celsum, pag. 366. & aliis. Ad eandem sententiam Euripidis allusit Aristophanes in *Ranis*, pag. 263. ubi ait:

Καὶ φάσκουσαν οὐ ζῆν τὸ ζῆν,

Scholiastes ad illum locum: Ὅτι παρῴδεῖ τὰ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου·

Τίς δ᾽ οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
Τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν.

1 Τίσειαν. ἀποδοῖεν] Homerus Il. A. v. 42.

Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσι.

Ad hunc locum Suidas respexit.

2 Αἰνήσεν] Potius αἰνήσειε. Lectio enim vulgata metro repugnat.

3 Τίς τῇδε; οἱ πο.] Nota hæc referenda est ad locum illum Aristophanis in *Pace*, pag. 696.

——————— Ἀλλ᾽ εὐχώμεθα.
Τίς τῇδε πού ποτ᾽ ἐστί; Πολλοὶ κἀγαθοί.

Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quæ hic Suidas.

4 Εὐφημιζόμενοι] Portus verterat, *sese laudantes.* Ridicule. Longe enim aliud vox ista significat, ut Lector ex versione nostra discere poterit.

5 Τίς οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβ.] Metrum versus hujus claudicat, quod recte se habebit, si cum Michaele Apost. scribas,

Τίς οὐ γενήσῃ τυγχάνων ἐς Ἀρβέλας;

Vel, cum Scaligero in *Stromat.*

Τίς οὐ γενήσῃ δήποτ᾽ Ἀρβέλας ἰών;

Confer Nostrum supra v. Τί οὐ γενήσῃ.

6 Τιτακίδαι. δῆμ.] Ex Harpocratione.

7 Ἀπὸ Τιτηνίου] Etymologus, ἀπὸ Τιτάνου: quod magis placet.

8 Λίθος ἐστὶ διακεκ.] Fragmentum hoc sumptum est ex Procopii lib. II. *de Bello Goth.* cap. XXVII.

Τίτα-

Τίτανος. ἡ κεκαυμένη λίθος. ἡ ἄσβεστος. θηλυκῶς δὲ, ἡ τίτανος. σπάνιον δὲ, ἀρσενικῶς.

Τιτανῶδες βλέπειν. καταπληκτικόν. φοβερόν. καὶ Τιτανικὸν σπέρμα. Αἰλιανός· Ὁ δὲ ἐν τοσούτῳ κακῷ ὢν, οὐκ ἐπελάθετο τῆς βδελυρᾶς ἐκείνης καὶ ἀθέου συγγραφῆς, ἣν ὁ Γαργήττιος, ὥσπερ οὖν τὰ ἐκ Τιτανικῶν σπερμάτων φύντα, τῷ βίῳ προσετρίψατο.

Τιταρήσιος.[1] ποταμὸς Θεσσαλίας.

Τιτάρων, Τιτάρωνος. πόλις Θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν, Τιταρώνειος.

Τί ταῦτα; [2]Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ, διατί;

Τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα;
Βαρέως τε φέρομεν;

Τιταινώρειον. ἀκρωτήριον.

Τιτανίδα γῆν. ἐν τῷ Τιτανίδα γῆν.

Τίτθαι. [3]Ἀριστοφάνης·

Καθώσπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς.
Μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθεὶς,
Αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.

Οὕτω καλοῦνται αἱ τοῖς τιτθίοις καὶ τῷ γάλακτι τρέφουσαι τὰ παιδία· αἵτινες διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὰ παιδία ὁλοκλήρους τὰς τροφὰς ἐσθίειν, διαμασώμεναι, οὕτω μετὰ τὸ κατεργάσασθαι τὰ ἐδέσματα, ἐξαίρουσαι τοῦ ἰδίου στόματος, ἐντιθέασι τοῖς τῶν παιδίων. εἶτα συμβαίνει τὰς ἀγνώμονας ὀλίγα μὲν διδόναι τοῖς παιδίοις· αὐτὰς δὲ κατεσθίειν τὰ πλείονα. οὕτω καὶ Κλέων ὀλίγα τῷ δήμῳ χαριζόμενος, τὰ πλείω αὐτὸς ἐκέρδαινε.

Τίτθη. τροφός. μάμμη. [4]Ὅσα δὲ ἀργίᾳ μεμάρανται, καὶ ῥᾳθυμίᾳ διέφθαρται μειράκια, ταῖς τίτθαις ἀπομύττειν, καὶ ταῖς γυναιξὶ λέγειν ἀποπέμψατε, καὶ θρυπτόμενα παρὰ ταύταις στωμύλλεσθαι καὶ λαλεῖν περὶ κρόκης καὶ στημόνων ἐάσωμεν. Καὶ, τιτθεία, ἡ ἐπιμέλεια.

Τιτθοί. οἱ μαστοὶ, ἤτοι τῶν μαστῶν τὰ ἄκρα.

Τίτλος. [5]Τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. καὶ ὁ μὲν Ματθαῖος ἔχει τίτλους ξή. κεφάλαια τνέ. ὁ δὲ Μάρκος, τίτλους μή. [6]κεφάλαια λϛ'. ὁ δὲ Λουκᾶς, τίτλους πγ'. κεφάλαια τμή. ὁ Ἰωάννης, τίτλους ιή. κεφάλαια σλβ'. Καὶ, Τιτλάριον. δέλτος, σχεδάριον, πινακίδιον.

Τῖτος,[7] βασιλεὺς Ῥωμαίων, υἱὸς Οὐεσπεσιανοῦ, ἀνὴρ πᾶν ἀρετῆς συνειληφὼς γένος, ὡς πρὸς ἁπάντων ἔρως τε καὶ τρυφὴ τοῦ θνητοῦ προσαγορευθῆναι γένους. εὐγλωττότατός τε γὰρ, καὶ πολεμικώτατος, καὶ μετριώτατος ἦν, καὶ τῇ μὲν Λατίνων ἐπιχωρίῳ γλώττῃ πρὸς τὰς τῶν κοινῶν ἐχρῆτο διοικήσεις· ποιήματα δὲ καὶ τραγῳδίας Ἑλλάδι φωνῇ διεπονεῖτο. ἐπεὶ δὲ ᾑρήκει τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Τῖτος, Συρία τε πᾶσα, καὶ

Τίτανος. Lapis perustus. Calx viva. Gypsum. Est generis fœminini. Raro vero masculini.

Τιτανῶδες βλέπειν. Giganteum aspectum habere. Id est, terribilem. Et, Giganteum semen. Ælianus: *Ille vero in tanto malo deprehensus non oblitus est impuri illius & impii scripti, quod Gargettius ille* [*Epicurus*] *tanquam Giganteo semine natus, vitæ hominum magno cum ipsorum damno impegit.*

Τιταρήσιος. Titaresius. Thessaliæ fluvius.

Τιτάρων. Titaron, urbs Thessaliæ. Gentile nomen est, Titaronius.

Τί ταῦτα; Quid hæc? Cur hæc? Aristophanes: *Quid, tales cum simus, illum accusamus, graviterque ferimus?*

Τιταινώρειον. Titænorium. Promontorium.

Τιτανίδα γῆν. Terram Titaniam. Vide in v. Τιτανίδα γῆν.

Τίτθαι. Nutrices. Aristophanes: *Tanquam nutrices male pascis* [*populum.*] *Cibo enim præmanso, huic quidem paullum in os inseris: tu vero triplo plus, quam ille, deglutis.* Τίτθαι vocantur nutrices, quæ lacte mammarum infantes alunt. Hæ, quoniam infantes integros cibos edere non possunt, ipsæ cibos mandunt, &, postquam eos dentibus confecerunt, ita demum ex ore suo exemptos in puerorum os inserunt. Nutrices igitur inhumanæ parum cibi pueris præbentes, ipsæ majorem ejus partem devorant. Sic etiam Cleon, cum pauca populo largiretur, ipse majorem pecuniæ partem in rem suam vertebat.

Τίτθη. Nutrix. Mater, vel Avia. *Adolescentes vero, qui otio elanguerunt, & socordia corrupti sunt, ad nutrices amandate emungendos, & ad mulieres, a quibus laventur; delicatulosque istos de trama & staminibus garrire sinamus.* Et τιτθεία, nutritio.

Τιτθοί. Mammæ. Vel, mammarum papillæ.

Τίτλος. Titulus. Titulus a capite differt. Nam Matthæus habet titulos LXVIII. capita vero CCCLV. Marcus, titulos XLVIII. capita XXXVI. Lucas, titulos LXXXIII. capita, CCCXLVIII. Joannes, titulos XVIII. capita, CCXXXII. Et τιτλάριον, titularium, pugillares, tabella.

Τῖτος. Titus, Romanorum Imperator, Vespasiani filius, vir omni virtutis genere ornatus, ut ab omnibus Amor & Deliciæ generis humani vocaretur. Nam & eloquentissimus erat, & bellicosissimus, & moderatissimus. Et Latina quidem lingua in administrandis publicis negotiis usus est: poemata vero & tragœdias Græce composuit. Expugnatis autem Hierosolymis, undique ex Syria

1 Τιταρήσιος] Vide Homerum Il. Β. v. 751. & Athen. lib. 11. p. 41.
2 Ἀριστοφάνης] *Thesmophor.* pag. 791. (522. Ed. Bas. *P.*)
3 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 330. (229. Ed. Bas. *P.*)
4 Ὅσα δὲ ἀργίᾳ μεμ.] Confer Nostrum supra v. Πλαγγόνων, & v. Στωμύλος, ubi idem fragmentum legitur.
5 Τίτλος διαφέρει κεφ.] Hæc leguntur etiam supra v. Κεφάλαιον, ubi vide quæ notavimus.
6 Κεφάλαια λϛ'] Hic latet error, ut docuimus supra v. Κεφάλαιον.
7 Τῖτος ——— καὶ σωφροσύνης μεστός] Hæc omnia Joanni Antiocheno tribuuntur in Collectaneis Historicis a Valesio editis, pag. 817.

Αἰγυ-

Αἴγυπτος, καὶ ὅσα τῇ Παλαιστίνῃ προσοικα γένη, ἐστεφάνουν τὸν ἄνδρα, νικητὴν ἀνακαλοῦντες. ὁ δὲ διωθεῖτο τοὺς στεφάνους, οὐκ αὐτὸς λέγων εἰργάσθαι ταῦτα, Θεῷ δὲ φθάνοντι ὀργὴν ἐπιδεδωκέναι τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας. οὕτως ἦν μέτριος καὶ σωφροσύνης μεστός. † [1] Ἐπὶ δὲ Τίτου τούτου τὴν Ἱερουσαλὴμ πολιορκοῦντος Ῥωμαῖός τις τῶν ἱππέων δοκιμώτατος τοὺς Ἰουδαίους ὠθουμένους κατὰ τῆς φάραγγος θεασάμενος, ἐκ πλαγίου παρελαύνων τὸν ἵππον, ἁρπάζει τινὰ νεανίαν φεύγοντα, στιβαρὸν κατὰ τὸ σῶμα, καὶ ὡπλισμένον, ἐκ τοῦ σφυροῦ ἐπιδραξάμενος, ἑαυτὸν κλίνας τοῦ ἵππου τρέχοντος, καὶ τὸν Ἰουδαῖον ἔφιππον καταδιώκοντος. καὶ τοσοῦτον τῆς δεξιᾶς [2] τόνου καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος ἐπιδειξάμενος, καὶ τῆς ἱππικῆς τέχνης ἀρετὴν, ὥσπερ τι κειμήλιον ἧκε τῷ Καίσαρι κομίζων τὸν αἰχμάλωτον. ὁ δὲ Τίτος ὑπερθαυμάσας τῆς ἰσχύος τούτου καὶ δυνάμεως τὸ ἀήττητον, δώροις αὐτὸν ἀμείψας τὸν ληφθέντα ἀπέκτεινε.

Τίτος, [3] στρατηγὸς Ῥωμαίων. τούτῳ δὲ ἐγεγόνει πάντα κατὰ νοῦν, καὶ ταὐτομάτου συνεργήσαντος, τὸ δὲ πολὺ διὰ τῆς αὐτοῦ προνοίας ἁπάντων κεχειρισμένων. πάνυ γὰρ ἀγχίνους εἰ καί τις ἕτερος ὢν οὗτος γέγονεν. οὕτως γὰρ εὐστόχως ἐχείριζε, καὶ νουνεχῶς, οὐ μόνον τὰς κοινὰς ἐπιβολὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς κατ' ἰδίαν ἐντεύξεις, ὥστε ὑπερβολὴν μὴ καταλιπεῖν· καί τοι γε νέος ἦν κομιδῇ. πλείω γὰρ τριάκοντα ἐτῶν οὐκ εἶχε. καὶ [4] πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα διέβη μετὰ στρατοπέδων.

Τί [5] τοῦτό σοι τὸ πυῤῥὸν ἐστιν; οὔτι που Κινησίας σου καταπέπληκεν; Οὗτος μαλακὸς ἦν.

Τιτώ. [6] ἡ ἡμέρα.

Τιτυβίζετε. [7] ποιὸν ἦχον ἀποπέμπετε. καὶ Βάβριος·

——— Ἔπη χελιδόνος
Ταύτης ἀκούσας, μικρὰ τιτυβιζούσης.

Τιτυός. [8] οὗτος ἐρῶν τῆς Λητοῦς, κατέσχεν αὐτὴν τῷ κρηδέμνῳ· ἧς παῖδες Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις κατετόξευσαν αὐτὸν, καὶ ἀνεῖλον. καὶ νῦν φασὶν ὡς ἐν τῷ ᾅδῃ κολάζεται, ἔχων βέλη ἐμπεπαρμένα τῷ ἥπατι.

Τιτυσκόμενος. [9] στοχαζόμενος. ἀπὸ [10] μετοχῆς εἰς ῥῆμα. [11] ἔστι δὲ παρὰ τὸ θέω, θῶ, τὸ τύω, τύσω, πιτύσκω.

Τίφη. ἡ καλουμένη σίλφη. ἔστι δὲ ζῶον κανθαρῶδες. ζήτει ἐν τῷ Νεώρια.

Τῖφος. ὁ κάθυγρος τόπος.

Τί φῶ; τί εἴπω; καὶ, Τί φῄς;

Τλεγγίς, [12] τλεγγίδος. ἡ καὶ στλεγγίς· τὸ παρ' ἡμῖν κτένιον.

atque Ægypto ac finitimis Palæstinæ regionibus legati ad Titum missi sunt, coronas aureas ei offerentes, victoremque appellantes. Ille vero coronas repudiavit, non se ea perfecisse dicens, sed Deo Judæis infenso manus tantum commodavisse. Tantæ erat moderationis & modestiæ. † Tito Hierosolyma obsidente, eques quidam Romanus spectatæ virtutis, videns Judæos de loco superiore in vallem detrudi, equo a latere incitato prætervectus, juvenem fugientem rapit, corpore robustum & armatum, quem talo comprehenderat, equo currente se inclinans, & judæum equo insidentem persequens. Cum igitur tantum dexteræ & reliqui corporis robur, artisque equestris peritiam ostendisset, captivum illum, ut pretiosum quoddam munus, ad Cæsarem attulit. Titus igitur robur ejus & virium vim supra modum admiratus, ipsum quidem muneribus donavit, at captivum interfecit.

Τίτος. Titus, Consul Romanorum. Huic omnia ex animi sententia successerunt, quod & fortuna ei faveret, & ipse prudenter admodum negotia administraret. Cum enim solers esset, si quisquam alius; adeo dextre & prudenter non solum in negotiis publicis se gerebat, sed etiam in privatis congressibus, ut nihil posset magis. Et tamen valde juvenis erat; quippe qui tum annum ætatis trigesimum non excesserat. Idem primus cum exercitu in Græciam trajecit.

Τί τοῦτό σοι τὸ π. *Quid sibi vult rubrum istud, quod habes? Num Cinesias te concacavit?* Hic Cinesias mollis erat & effœminatus.

Τιτώ. Tito. Dies.

Τιτυβίζετε. Tittybizatis. Sonum quendam editis. Strepitis. Et Babrius: *Verbis hirundinis hujus auditis, exigua voce tittybizantis.*

Τιτυός. Tityus. Hic Latonam amans, eam vitta comprehendit: sed ejus liberi Apollo & Diana ipsum sagittis confoderunt ac interfecerunt. Et nunc, ajunt, eum apud inferos pœnas dare, habentem tela hepati infixa.

Τιτυσκόμενος. Collineans. Oculos in scopum intendens. A participio ad verbum. Fit a θέω, θῶ: unde τύω, τύσω, [τύσκω, & per reduplicationem,] πιτύσκω.

Τίφη. Tiphe. Animal scarabæo simile: quod & σίλφη dicitur. Quære in v. Νεώρια.

Τῖφος. Locus palustris. Locus uliginosus.

Τί φῶ; Quid dicam? Et τί φῄς; Quid ais?

Τλεγγίς. Idem quod στλεγγίς. Strigilis. Apud nos [vulgo] κτένιον vocatur, i.e. pecten.

1 Ἐπὶ δὲ Τίτου τούτ.] Quæ hic Suidas de mira dexteritate & insolito robore equitis cujusdam Romani refert, sumpta sunt ex Josephi lib. VI. *de Bello Jud.* cap. XV. pag. 952. ut Pearsonius ad oram libri sui notaverat.

2 Τόνου] Josephus, τόνον. Et sic apud Suidam scribendum est.

3 Τίτος, στρατηγὸς Ῥωμ.] Forsan erunt, qui putabunt, & hæc de Tito, filio Vespasiani, accipienda esse. Sed res secus se habet. Referenda enim sunt ad Titum Quintium Flaminium, Consulem Romanorum: ut patet ex Polybii Histor. lib. XVII. cap. XII. unde articulum hunc excerpsit Suidas.

4 Πρῶτον] Polybius rectius, πρῶτος.

5 Τί τοῦτό σοι τὸ π.] Hæc sunt verba Aristophanis *Ecclesiaz.* pag. 733. (492. Ed. Bas. *P.*)

6 Τιτώ] Vide Etymologum.

7 Τιτυβίζετε.——ἀποπέμπετε] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Editt. quæ habent, τιτυβίζεται, & ἀποπέμπεται.

8 Τιτυός. οὗτος ἐρῶν τῆς Λητ.] Eadem habet Nonnus in Gregor. Nazianz. *Stelit.* pag. 171.

9 Τιτυσκόμενος] Homerus Il. Λ. v. 350. & alibi.

10 Ἀπὸ μετοχῆς εἰς ῥῆμα] Quid hæc ad rem faciunt?

11 Ἔστι δὲ παρὰ τὸ θ.] Nugæ hæ sunt: quæ tamen si cui placeant, videat Etymologum, qui pluribus de vocis hujus etymologia agit.

12 Τλεγγίς] Corrupte, pro στλεγγίς.

Τλῆ[1] δ' Ἥρη. ὑπέμεινε.

Τλῆθι. ὑπόμεινον.

Τλήμονος. ἐλεεινοῦ.

Τλήμων. τολμηρός.

Ἡ[2] δ' ὧδε τλήμων, ὥστε τῷ μιάστορι
Ξύνεστ', ἐριννὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη.

ἤγουν ἀναιδής.

Τλῆναι. ὑπομεῖναι.

Τληπαθής. ὑπομένων ἐν τῷ πάσχειν.

Τληπόλεμος,[3] ὁ τὰ τῆς βασιλείας τῶν Αἰγυπτίων πράγματα μεταχειριζόμενος, ἦν μὲν κατὰ τὴν ἡλικίαν νέος, καὶ κατὰ τὸ συνεχὲς ἐν τῷ στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει μετὰ φαντασίας. ἦν δὲ καὶ τῇ φύσει μετέωρος, καὶ φιλόδοξος, καὶ καθόλου πολλὰ μὲν εἰς πραγμάτων λόγον ἀγαθὰ προεφέρετο· πολλὰ δὲ καὶ κακά. στρατηγεῖν μὲν γὰρ ἐν τοῖς ὑπαίθροις καὶ χειρίζειν πολεμικὰς πράξεις δυνατὸς ἦν, καὶ ἀνδρώδης ὑπῆρχε τῇ φύσει, καὶ πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ὁμιλίας εὐφυῶς διέκειτο. πρὸς δὲ ποικίλων πραγμάτων χειρισμὸν, δεόμενον ἐπιστάσεως καὶ νήψεως, καὶ πρὸς φυλακὴν χρημάτων, καὶ καθόλου τὴν περὶ τὸ λυσιτελὲς οἰκονομίαν, ἀφυέστατος ὑπῆρχε πάντων· ᾗ καὶ ταχέως οὐ μόνον ἔσφηλεν, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἠλάττωσε. παραλαβὼν γὰρ τὴν τῶν χρημάτων ἐξουσίαν, τὸ μὲν πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας κατέτριβε σφαιρομαχῶν, καὶ πρὸς τὰ μειράκια διαμιλλώμενος ἐν τοῖς ὅπλοις. ἀπὸ δὲ τούτων γινόμενος, εὐθέως πότους συνῆγε, καὶ τὸ πλέον μέρος τοῦ βίου περὶ ταῦτα καὶ σὺν τούτοις εἶχε τὴν διατριβήν. ὃν δέ ποτε χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, ἐν τούτῳ διεδίδου, μᾶλλον δ', εἰ δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν, διεῤῥίπτει τὰ βασιλικὰ χρήματα τοῖς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος παραγεγονόσι πρεσβευταῖς, καὶ τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις. καθόλου γὰρ ἀνανεύειν οὐκ ᾔδει· τῷ δὲ πρὸς χάριν ὁμιλήσαντι πᾶν ἐξ ἑτοίμου τὸ φανὲν ἐδίδου. καὶ τὰ λείποντα ζήτει ἐν τῇ Πολυβίου ἱστορίᾳ.

Τλήσομαι. ὑπομενῶ.

Τλητικῶς. ὑπομονητικῶς.

Τμαγέν. κοπέν.

Τμήδην. τμητικῶς.

Τμηθεῖσῃ. κοπείσῃ.

Τμῆμα. κόμμα.

Τμῆσις. ἡ [4] ἐκκοπή.

Τμητικός. ὁ τέμνων.

Τμητοῖς[5] ὁλκοῖς ἐγκύρσαι. τουτέστι, τοῖς τετμημένοις λώροις καὶ ἱμᾶσιν, οὓς καὶ ὁλκοὺς καλεῖ· οἷς εἱλκύσθη Ὀρέστης πεσὼν ἐκ τοῦ ἅρματος.

Τμῶλος. ὄνομα ὄρους.

Τμώμενος. ἀποτεμνόμενος.

Τὸ[6] ἀντάλλαγμα. τοὺς κατὰ σάρκα προγόνους τοῦ

Τ Λ

Τλῆ δ' Ἥρη. *Pertulit autem Juno.*

Τλῆθι. Fer. Suſtine. Tolera.

Τλήμονος. Miſeri. Ærumnoſi.

Τλήμων. Audax. Impudens. [Sophocles:] *Hæc autem tantæ eſt impudentiæ, ut cum parricida rem habeat, Erinnyn nullam pertimeſcens.*

Τλῆναι. Ferre. Suſtinere. Tolerare. Pati.

Τληπαθής. Patiens malorum.

Τληπόλεμος. Tlepolemus, qui Ægyptiaci regni negotia adminiſtrabat, ætate quidem juvenis erat, atque in militari vita aſſidue cum ſplendore verſatus; ingenio autem tumido, gloriæque avido. Denique & multas ad rerum adminiſtrationem animi & corporis virtutes & multa vitia attulerat. Namque exercitum ducere & res bellicas tractare idoneus erat inprimis; natura quoque fortis, & ad militares congreſſus ac ſermones aptiſſimus. Ad civilium autem rerum tractationem, quæ attentionem ac vigilantiam animi deſiderant, & ad pecuniæ cuſtodiam, atque in univerſum ad utilitatis rationem ineundam, ineptiſſimus erat omnium mortalium. Itaque brevi non ſolum ipſe concidit, ſed etiam regnum labefactavit. Pecuniæ enim regiæ adminiſtrationem nactus, maximam diei partem pilæ luſu & armorum exercitatione cum adoleſcentibus conterebat. Ab his deinde ad convivia & compotationes tranſibat, ac maximam vitæ partem his in rebus atque in hujuſmodi contubernio exigebat. Quod ſi interdum aliquod diei tempus audiendis negotiis vacabat, tum vero diſtribuebat, aut, ut verius dicam, diſſipabat regiam pecuniam, eamque Legatis e Græcia venientibus, & ſcenicis artificibus erogabat. Prorſus enim recuſare & abnuere non poterat; ſed unicuique, qui ad ejus gratiam aliquid dixiſſet, quicquid ad manum erat, temere donabat. Cætera quære in Polybii hiſtoria.

Τλήσομαι. Feram. Suſtinebo. Tolerabo.

Τλητικῶς. Patienter. Conſtanter.

Τμαγέν. Sectum. Diſſectum. Diviſum.

Τμήδην. Cæſim.

Τμηθεῖσῃ. Sectæ. Diſſectæ. Diviſæ.

Τμῆμα. Sectio. Segmentum. Fragmentum.

Τμῆσις. Sectio. Diviſio.

Τμητικός. Secans. Secandi vim habens.

Τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκύρσαι. In ſecta lora incidere. Τμητοὺς ὁλκοὺς enim vocat lora, quibus Oreſtes, cum de curru cecidiſſet, raptatus eſt.

Τμῶλος. Tmolus. Nomen montis.

Τμώμενος. Sectus. Reſectus. Abſciſſus.

Τὸ ἀντάλλαγμα. Chriſti majores ſecundum

1 Τλῆ δ' Ἥρη] Homerus Il, E. v. 392.

2 Ἡ δ' ὧδε τλ.] Duo hi Senarii leguntur apud Sophoclem in *Electra*, pag. 95. ut Portus monuit.

3 Τληπόλεμος, ὁ τὰ τῆς β.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Polybii, quæ etiam leguntur in Collectaneis Conſtantini Porphyrogenneti *de Virtut. & Vit.* pag. 82

4 Ἡ ἐκκοπή] MSS. Pariſ. rectius, ἡ τομή.

5 Τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκύρσαι] Hæc ſunt verba Sophoclis *Electra*, pag. 120. ut Portus monuit. Vide ibi Scholiaſtam, cujus ſcrinia Suidas hic compilavit.

6 Τὸ ἀντάλλαγμα. τοὺς κατὰ σ.] Theodoretus ad Pſalmum LXXXVIII. v. 52. pag. 759. Ὁ δὲ Σύμμαχος καὶ Θεοδοτίων οὕτως· Ὠνείδισαν τὰ ἴχνη τοῦ Χριστοῦ σου. Ἴχνη δὲ Χριστοῦ προσηγόρευσε τοὺς κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν βασιλέας, δι' ὧν ὥδευσεν ὁ περὶ τοῦ Χριστοῦ βασιλείας λόγος.

Χειστῦ, ἴχνη καὶ ἀντάλλαγμα ἐκάλεσαν οἱ ὁ ἑρμηνευταί. Δαβίδ· Τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Τὸ [2] ἀπὸ τῆς Παλληνίδος. τὸ φοβερόν. ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλληνίδι μάχης, ἐν ᾗ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι.

Τὸ [3] ἀρνίον σου λελάληκεν. ἐν Αἰγύπτῳ, ὥς φασιν, ἀνθρωπείᾳ φωνῇ ἐλάλησεν. εὑρέθη δὲ ἔχον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βασίλειον δράκοντα πτερωτόν, ἔχοντα μῆκος πήχεων δ΄. καί τινι λελάληκε τὰ μέλλοντα.

Τὸ βασιλικὸν βοΐδιον. ἐπὶ Πτολεμαίου βοῦς ἀπέτεκε βοΐδια ἕξ. πρὸς οἰωνοῦ δὲ ἀγαθοῦ τὸ συμβησόμενον λαβὼν ὁ Πτολεμαῖος, προσέταξεν ἐν τοῖς βασιλείοις τρέφεσθαι μετὰ πάσης ἐπιμελείας. διὸ βασιλικὸν ἐκλήθη.

Τὸ [4] γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη,
Μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
Μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.

οἷον, μηδενὸς συμπράξαντος καὶ μετασχόντος τῶν ἁμαρτημάτων. ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων φέρει τὴν παραμυθίαν.

Τὸ γὰρ τὴν φροντίδα ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύ.

Τόγε αὐτοῦ μέρος. κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν. Αἰλιανός· Τί γὰρ δὴ [5] μαθὼν ἐτόλμησε τόγε δὴ αὐτοῦ μέρος δουλώσασθαι Λυδοὺς Πέρσαις;

Τόγε εἰς αὐτὸν ἧκον. ὅσον ἐπ᾽ αὐτῷ. ὅσον δυνατόν.

Τὸ δέ μοι. τοῦτο δέ μοι.

Τὸ [6] Δίωνος γρύ. οὗτος ὁ Δίων Ἀλεξανδρεὺς ἦν τὸ γένος, διαβόητος ἐπὶ φιλοσοφίᾳ· ὃς ἔχων ἀδελφὸν παλαιστήν, Τόψιον καλούμενον, λοιδορούμενος ὑπό τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ, καὶ ἀκούων ῥητὰ καὶ ἄρρητα, καὶ πολλοῦ ὄχλου ἐπακολουθοῦντος, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγξατο, καλεσάμενον τὸ τῆς σοφίας παράγγελμα τηρῶν. ἐντὸς δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος, καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑποφήνας, εἶπε πρὸς τὸν νεανίαν οὐδὲ γρύ. ὁ δὲ ἀθυμήσας ἀπήγξατο. εἴρηται τὸ γρὺ ἐπὶ μικροῦ καὶ τοῦ τυχόντος. καὶ ὁ ῥύπος τοῦ ὄνυχος.

Τὸ ἐπίπαν. τὸ σύνολον.

Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας. ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων. φέρεται γὰρ καὶ ἐπίγραμμα Πινδάρου τοιοῦτον·

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας,
Ἡσίοδ᾽, ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Τὸ Ἱππάρχου τειχίον. Ἵππαρχος ὁ Πεισιστράτου περὶ τὴν Ἀκαδημίαν τεῖχος ᾠκοδόμησε, πολλὰ ἀναγκάσας ἀναλῶσαι τοὺς Ἀθηναίους. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν δαπανηρῶν πραγμάτων ἡ παροιμία εἴρηται.

carnem LXX. Interpretes Vestigia & Permutationem vocarunt. David: *Permutationem Christi tui.*

Τὸ ἀπὸ τῆς Παλληνίδος. Quod est a Pallenide. Id est, terribile. Ductum hoc est a pugna ad Pallenidem, in qua victi sunt Athenienses.

Τὸ ἀρνίον σου λελ. Agnus tibi locutus est. In Ægypto, ut ajunt, [agnus] humana voce locutus est, in capite habens regium draconem alatum, quatuor cubitorum longitudine; & futura cuidam prædixit.

Τὸ βασιλικὸν βοΐδιον. Regia bucula. Sub Ptolemæo vacca peperit buculas sex. Id bonum omen esse Rex ratus, [eas] in regia summa cum cura ali jussit. Unde regia [bucula] vocata fuit.

Τὸ γὰρ ἐσλ. *Propria enim intueri mala, nemine a partibus nostris stante, magnos dolores affert.* Vel, cum nemo peccati nostri particeps est. Peccatorum enim habere socium, solatium hominibus affert.

Τὸ γὰρ τὴν φρ. *Nam sollicitum esse, sed extra mala, jucundum est.*

Τόγε αὐτοῦ μέρος. Quantum in ipso est. Pro virili ejus parte. Ælianus: *Quid enim causæ est, quare Lydos, quantum in ipso erat, Persis subjicere non dubitaverit?*

Τόγε εἰς αὐτὸν ἧκον. Quantum in eo est. Pro viribus ejus.

Τὸ δέ μοι. Idem quod, τοῦτο δέ μοι. Hoc vero mihi.

Τὸ Δίωνος γρύ. Dionis gry. Dion iste fuit Alexandrinus, philosophus celebris: qui cum haberet fratrem luctatorem, nomine Topsium, & a quodam ejus adversario maledictis proscinderetur, fandaque ac infanda audiret, & multa turba sequeretur; ipse quidem nihil dixit, præceptum philosophicum de ira moderanda observans. Cum autem in ædes suas venisset, nihil iracundiæ præ se ferens, adolescenti ne gry quidem dixit. Ille vero præ animi ægritudine laqueo se strangulavit. Dicitur autem γρὺ de re parva & vili. Item, unguium sordes sic appellantur.

Τὸ ἐπίπαν. In universum.

Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας. Hesiodea senectus. Dicitur de iis, qui provectæ admodum sunt senectutis. Nam & [de Hesiodo] tale Epigramma Pindari exstat: *Salve, bis puber, & bis sepulte, Hesiode, qui humanæ sapientiæ mensuram implevisti.*

Τὸ Ἱππάρχου τειχίον. Hipparchi murus. Hipparchus, Pisistrati F. Academiam muro cinxit: in quod opus Athenienses magnos sumptus facere coegit. Hinc etiam de rebus sumptuosis proverbium hoc dici cœpit.

Καὶ οἱ Ἑβδομήκοντα δὲ ἀντάλλαγμα αὐτοὺς προσηγόρευσαν, ὡς κατὰ σάρκα γεγενημένους προγόνους. Hinc Suidam sua deprompsisse manifestum est. Confer etiam supra v. Ἀντάλλαγμα, & v. Ἴχνη, ubi eadem leguntur.

1 Ἴχνη] Male Suidas hanc interpretationem LXX. Interpretibus tribuit, quæ erat Symmachi & Theodotionis, ut ex citato loco Theodoreti apparet.

2 Τὸ ἀπὸ τῆς Παλληνίδος] Confer Nostrum supra v. Παλληνικὸν βλέπειν.

3 Τὸ ἀρνίον σου λελ.] Supra v. Ἀρνίον pro σου rectius legitur σοι.

4 Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκ.] Hæc sunt verba Sophoclis in *Ajace*, pag. 17. ut Portus monuit.

5 Μαθὼν] Forte, παθών.

6 Τὸ Δίωνος γρύ. οὗτος ὁ Δίων Ἀλεξ.] Hæc omnia αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Zenob. Adag. Οὐδὲ τὸ Δίωνος γρύ.

Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ. ἐπὶ τῶν αἱρουμένων τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων ἡ παροιμία. ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων. μέμνηται αὐτῆς ὁ Σοφοκλῆς.

Τὸ καλῶς ἔχον. τὸ συμφέρον. [1]Οἰδίπους· Τὸ καλῶς δ' ἔχον πάλαισμα τῇ πόλει μὴ λῦσαι Θεὸν αἰτοῦμαι. τουτέστι, μὴ λῦσαι τὸ τῇ πόλει συμφέρον αἰτοῦμαι.

Τοκάς. ἡ γεννῶσα. καὶ τοκεὺς, ὁ γεννήτωρ. καὶ τοκήων, γονέων, ἢ τέκνων.

Τὸ[2] καταλύκλωμα. τὸ πέρας καὶ ἀνωτάτω τῶν κακῶν.

Τόκος. [3]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

—— Τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
Τί δ' ἄλλο γ', ἢ κατὰ μῆνα, καὶ καθ' ἡμέραν,
Πλέον πλέον τἀργύριον ἀεὶ γίνεται,
Ὑποῤῥέοντος τοῦ χρόνου; ——

Τοκοφορεῖν. τόκους λαμβάνειν.

Τόκος. εἶδος πλεονεξίας.

Τολμήεντα· ὑπομονητικόν. Αἰλιανός· Ὁ δὲ ἐσῆλατο ἐς τὸν νεὼν, ἕτοιμα δὴ καταγράφων, καὶ ὅτι τολμήσει ταῦτα, ἐφ' οἷς ἐνόσει, ἐπ' ἐρημίᾳ τῶν ἐπικουρῆσαι τῇ κόρῃ δυναμένων πεποιθώς.

Τολμηρός. Τὸν τολμηρὸν εἰς τὸν ἀνδρεῖον μεταλαμβάνουσιν. καὶ ἐν τῷ Ἐγκράτεια.

Τολμῆσαι. ὑπομεῖναι. [4]Νόμων θ'. Εἰ πατέρα ἀποκτείνει τις, αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκνων τολμῆσαι βίᾳ πάσχοντα. καὶ ἐν δευτέρῳ, τολμῶν, ἀντὶ τοῦ τολμῶν ὑπομένειν. καὶ [5]Ἀριστοφάνης·

Ὦ μιαρὲ, καὶ τολμηρὲ, κ' ἀναίσχυντε σὺ,
Καὶ μιαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
Πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρώτατε;

Τολμητίας. τολμηρός. [6]Ἀγαθίας· Τολμητίας γὰρ ἦν ἐς τὰ μάλιστα, καὶ ταραχώδης, καὶ πέρα τοῦ ἀναγκαίου τὸ φιλοκίνδυνον κεκτημένος. περὶ Θευδιβέρτου λέγει τοῦ υἱοῦ Θευδερίχου.

Τολύβη. ὄνομα κύριον.

Τολυπεύειν. ἐξεργάζεσθαι. τολύπη γὰρ, ἡ ἐργασία. [7]Οἱ δὲ καλῳδίοις τε καὶ τολύπαις τοὺς καλάμους ξυνδήσαντες, κώμυθας πολλὰς ἀπειργάσαντο.

Τολύπευμα. συναγωγή. τὸ κατασκευαστὸν καὶ περιλοκαλημένον ἔριον.

Τολύπη. ἀγρία κολοκύνθη.

Τὸ[8] μὲν νόημα τῆς Θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν. οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεϊζόμενοι ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς Θεοῦ· ὅτι ἡ μὲν Θεὸς ὑπέβαλεν· ὁ ἐργασάμενος δ' ἐγώ.

Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ. Calidam veru partem. Proverbium hoc dicitur de illis, qui pejora pro melioribus eligunt. Sumptum autem eſt ab illis, qui verua, qua ſunt candentia, arripiunt. Proverbii hujus meminit Sophocles.

Τὸ καλῶς ἔχον. Quod utile eſt. Quod conducit. [Sophocles:] *Deum precor, ne unquam utile hoc civitati certamen tollat.*

Τοκάς. Puerpera. Genitrix. Et τοκεύς. Genitor. Pater. Et τοκήων. Genitorum. Patrum. Vel, filiorum.

Τὸ καλακύκλωμα. Malorum finis & extremitas.

Τόκος. Partus. Fœtus. Uſura. Fœnus. Ariſtophanes *Nubibus: Hæc vero uſura quodnam eſt animal? Quid aliud, quam pecunia ſingulis menſibus & diebus creſcens, ſenſim labente tempore.*

Τοκοφορεῖν. Uſuras accipere.

Τόκος. Uſura. Fœnus. Id eſt, avaritiæ ſpecies.

Τολμήεντα. Audaci. [Et τολμῶ, audeo.] Ælianus: *Ille vero in templum irrumpit, parata omnia ſibi pollicitus, credenſque ſe ea tuto auſurum, quorum cupido animum ejus ſollicitabat: ſpe illa fretus, nullos adfore, qui puellæ opem ferre poſſent.*

Τολμηρός. Audax. Fortis. [Quidam] audacem pro forti accipiunt. Vide in v. Ἐγκράτεια.

Τολμῆσαι. Audere. Suſtinere. [Plato] *Legum* nono: *Si quis patrem interficere auſus fuerit*, &c. Et [*Legum*] ſecundo, τολμῶν dicit, pro, audens ferre, vel, fortiter ferens. Et Ariſtophanes: *O impure, & audax, & impudens, & iterum impure, & impuriſſime! Quid huc venis, impurorum impuriſſime.*

Τολμητίας. Audax. Agathias: *Erat enim maxime audax, & turbulentus, & qui ſe periculis temere objiceret, etiamſi nulla neceſſitas cogeret.* De Theudiberto Theuderici filio loquitur.

Τολύβη. Tolybe. Nomen proprium.

Τολυπεύειν. [Proprie, lanam conglomerare. Interdum vero,] perficere, ſtruere, machinari. Τολύπη enim eſt lana carpta, & operi parata. *Illi vero calamos funiculis & lana carpta colligantes, multos faſciculos confecerunt.*

Τολύπευμα. Glomus lanæ. Lana carpta, & ad nendum parata.

Τολύπη. Cucurbita agreſtis.

Τὸ μὲν νόημα τῆς Θ. *Conſilium eſt Deæ: ipſum vero furtum, meum.* Sic nimirum oratores populares conſilia ſua joco feſtivo ad Deam [Minervam] referre ſolebant, [dicentes:] Dea hoc mihi ſuggeſſit: at ego facinus feci.

1 Οἰδίπους] Scribendum eſt, Σοφοκλῆς Οἰδίποδι. Apud Sophoclem enim in *Oedip. Tyran.* pag. 188. locus ſubjunctus legitur, & quidem hoc modo:

Τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα
Μήποτε λῦσαι Θεὸν αἰτοῦμαι.

2 Τὸ κατακύκλωμα] MS. Pariſ. A. Τὸ κατακύκλωμα. Et ſic Photius in Lex MS.

3 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 195. (120. Ed. Baſ. *P.*)

4 Νόμων θ'] Pag. 658. ſed ubi aliter legitur.

5 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 635. (440. Ed. Baſ. *P.*)

6 Ἀγαθίας] Lib. 1. pag. 14.

7 Οἱ δὲ καλῳδίοις τε καὶ τ.] Et hæc ſunt verba Agathiæ lib. v. pag. 167. Vide etiam ſupra v. Κώμυθα.

8 Τὸ μὲν νόημα τ.] Eſt verſus Ariſtophanis *Equit.* pag. 356.

Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον: ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥεόντων πλοίων εἴρηται τοῦτο, ἀπὸ ἱστορίας τινός. [1] Φασὶ γὰρ Ἀριστοτέλην Ἱπποτίων εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταρᾶσθαι. ἐπειδὴ γὰρ προφασιζόμενοι, οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἀῤῥωστεῖν, οἱ δὲ, τὰ πλοῖα ῥεῖν, κατέμενον· κατηράσατο, μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὲ, καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεί.

Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον. Meliacum navigium. Dicitur de navigiis rimarum plenis: ab historia quadam. Aristoteles enim ait, Hippotem, cum ad colonos deducendos peregre profecturus esset, eos, qui cum ipso navigare nollent, diris devovisse. Cum enim alii, causati, uxores suas ægrotare; alii, naves suas rimosas esse, domi remanerent; imprecatus est illis, ut naves illorum nunquam rimis carerent, & ipsi sub uxorum imperio semper viverent.

Τομεῖς. οἱ ἐμπρόσθιοι ὀδόντες.

Τομεῖς. Sic appellantur dentes anteriores. [A τέμνω, seco.]

Τομίας. εὐνοῦχος. [2] Ὁ δὲ Ναρσῆς, ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, τομίας ἦν, καὶ τῆς εὐγλωττίας αὐτῷ οὐ πάνυ μάλα μετῆν, οὐδὲ παιδείας, καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις τρυφερώτερον ἀνατεθραμμένος. ἦν δὲ ἄρα καὶ τὸ σῶμα βραχὺς, καὶ ἐν ἰσχνότητι ἐνδεδιῃτημένος. ἦν δ' ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ.

Τομίας. Exsectus. Castratus. Eunuchus. *Narses autem, Romanorum Dux, erat Eunuchus, nec admodum eloquens, nec eruditus, & in regia delicatius educatus. Erat & brevi corporis statura, & gracilis. Vixit sub Justiniano.*

Τόμις. ὄνομα πόλεως. [3] διφορεῖται.

Τόμις. Tomis. Nomen urbis. Duobus autem modis effertur.

Τομόν. τὸ τμητικόν. ὀξυτόνως. οὕτω Πλάτων.

Τομόν. Acutum. Secans. Ita Plato.

Τόμος. ὁ χάρτης.

Τόμος. Tomus. Volumen. Liber.

Τόμυρις, [4] βασίλισσα Μασσαγετῶν, ἣν μνώμενος Κῦρος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὡς οἱ δόλος οὐ προσεχώρεεν, ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἀράξεα, ἐποιεῖτο ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὴν στρατείαν.

Τόμυρις. Tomyris, Massagetarum Regina, quam Cyrus Persarum Rex ambiens, cum dolus ipsi non succederet, ad Araxem profectus bellum aperte ei inferre cœpit.

Τὸν [5] ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς. ἐν τῇ τῶν πεττῶν παιδιᾷ. Μένανδρος Καταψευδομένῳ.

Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς. [Calculum] a linea sacra [movere.] [Hoc fit] in ludo calculorum. Menander *Catapseudomeno.*

Τόνδε. τοῦτον.

Τόνδε. Hunc. Istum.

Τοναῖος δρόμος. ὁ ἰσχυρός.

Τοναῖος δρόμος. Cursus contentus & vehemens.

Τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ καταπεσεῖσθαί μοι δοκεῖς. τουτέστι, τὰ κεκρυμμένα.

Τὸν ἐγκέφαλον ὥσπ. *Cerebrum tuum quasi concussum mihi videtur.* Id est, occulta.

Τονεφέρσωφρις. βασιλεὺς Αἰγύπτου.

Τονεφέρσωφρις. Tonephersophris. Rex Ægypti.

Τονθορύζει. [6] ὑποτύπως λαλεῖ. ψιθυρίζει. ἠρέμα γογγύζει. ἢ λάθρα φθέγγεται. ἢ ὑποτρέμει τὰ χείλη κινῶν. Ὑποτονθορύζοντος δὲ τοῦ πλήθους, καὶ ἀγανακτοῦντος, λόγοις ἐχέφροσιν ὁ βασιλεὺς τούτους ἐμάλαξε. † Πάλιν τε θροῦν ὑπεξαπτόντων, καὶ τονθορύζειν πειρωμένων, ἔφη.

Τονθορύζει. Mussat. Murmurat. Submissa voce loquitur. Vel, labia leniter movet. *Multitudine vero murmurante & indignante, Rex eos oratione prudenter mitigavit. † Illis vero tumultum iterum excitantibus, & murmurare incipientibus, dixit.*

Τὸν [7] ἵππον ὁ Σκύθης. ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων. λέγεται δὲ καὶ, Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον.

Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης. Equum Scytha. De iis, qui clam aliquid appetunt, palam vero recusant. Dicitur autem & Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον. Scytha equum.

Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκε. δώδεκα πόλεις τῆς Ἰωνίας συνῄεσαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι. καὶ εἴ ποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ Κολοφώνιοι περιττὴν ἐτίθεντο τὴν νικῶσαν. Σμυρναίους γὰρ [8] ἐθελοντὰς εἶχον [9] συνοίκους· ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψῆφον ἔφερον.

Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκε. Colophonem adde. Duodecim civitates Ioniæ in concilium, quod Panionium dicebatur, de communibus negotiis deliberaturæ convenire solebant. Quod si igitur suffragia essent paria, Colophonii calculum imparem addebant, qui cæteros vincebat. Smyrnæi enim volentes cum ipsis habitabant, pro quibus etiam suffragium ferebant.

1 Φασὶ γὰρ Ἀριστοτέλην Ἱππ.] In Vaticana Proverbiorum Appendice legitur, Φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης, Ἱππότην, &c. Et sic apud Suidam scribendum est.

2 Ὁ δὲ Ναρσῆς ὁ στρατ.] Ex Agath. lib. 1. pag. 27. Vide supra v. Ναρσῆς.

3 Διφορεῖται] Nam dicitur & Τομεύς. Vide Stephanum Byzantium.

4 Τόμυρις, βασίλισσα Μασσ.] Vide omnino Herodotum lib. 1. pag. 53. Cæterum hæc leguntur etiam infra v. Τόμυρις.

5 Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γρ.] Confer Nostrum supra v. Ἀφ' ἱερᾶς, & v. Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς.

6 Τονθορύζει. ὑπο——τὰ χείλη κινῶν] Eadem fere habet Scholiastes Aristophanis ad *Ranas*, pag. 248.

7 Τὸν ἵππον ὁ Σκ.] Confer Nostrum supra v. Ἀκκιζόμενος, v. Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον, & v. Σκύθης ὁρᾷ.

8 Ἐθελοντάς] Sic recte MS. Paris. A. At priores Editt. male, ἐλθόντας.

9 Συνοίκους] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Editt. quæ habent, συμμάχους.

φον ἐπέθηκε. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης καὶ βεβαίας ψήφου ἡ παροιμία εἴρηται.

Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν. ἐκ τοῦ τοὺς Κολοφωνίους πρὸς ἑαυτοὺς στασιάσαντας τινὰ τούτων μοῖραν ξυνοικίσαι τοῖς Σμυρναίοις. εἰς πόλεμον δέ ποτε τινὰ ἀπελθόντων Σμυρναίων, τοὺς μὲν ὑπολειφθέντας Κολοφωνίους κρατῆσαι αὐτῆς· ὡς τοὺς Κολοφωνίους ἐκ τούτου δύο πόλεις ἔχειν, τήν τε Κολοφῶνα, καὶ Σμύρναν. καὶ ἐν τῷ βουλεύεσθαι περί τινος Σμυρναίους, οἱ ὑπελείφθησαν μετὰ τῶν Κολοφωνίων ἐν Σμύρνῃ, ὅτε ἴσαι ψῆφοι τούτοις ἐγένοντο, πρὸς τοὺς Κολοφωνίους ἀναφέρειν αὐτάς, καὶ ᾗ προσέθεντο, ταύτην κρατεῖν. καὶ οὕτω λέγεται ἐπὶ παντὸς τοῦ κυρωτάτου τὸν Κολοφῶνα ἐπιτίθεσθαι τοῖς λοιποῖς, [1] ὡς ἐπὶ τῶν ψήφων τῶν β' τῶν Κολοφωνίων τῇ τούτων ἑτέρᾳ.

Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν. ἐπὶ τῶν βλαπτόντων τινάς, ἢ καὶ θεραπευόντων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων, καθ' ὅσον ἐκεῖνοι ὑπ' ἀλλήλων κνήθονται, καὶ ἀντικνήθουσι.

Τόνον. εὔτονον. ἢ δύναμιν. Πισίδης·

Εἷλκεν γὰρ αὐτοὺς ὥσπερ ἡλίου τόνος
Σύρει πρὸς αὐτὸν ἑλκτικῶς τὰς ἰκμάδας.

Τόνος καὶ τοῦ κραββατίου τὰ σχοινία. Τόνος, καὶ τὸ ἑξάμετρον ἔπος. Πυθικὸν ἦν προμάντευμα ἐν τόνοις ἑξαμέτροις, οὕτω προλέγον τὴν τελευτήν·

Αἰακίδη προφύλαξαι μολεῖν Ἀχερούσιον ὕδωρ,
Πανδοσίην θ', ὅθι τοι θάνατος πεπρωμένος ἐστί.

Καὶ συνάψας μάχην Βρεττίοις καὶ Λευκανοῖς ἐπί τινι ποταμῷ, τῆς γεφύρας ῥαγείσης, τῶν προσχώρων ἀκούσας τὸν ποταμὸν καλούντων Ἀχεροντίδα, τὴν δὲ πλησίον πόλιν Πανδοσίαν, πρὸς ὃ εἶχε λόγιον συμβαλὼν τοὺς τόπους, καὶ γνοὺς ὅτι ἄρα τὸ χρεὼν ἐκπέπληρωται, τότε δὴ τὸν εὐκλεᾶ πορεύεται θάνατον, καὶ πρὸς μέσους ὠθούμενος τοὺς πολεμίους ἀφειδῶς, πολλὰ πρότερον δράσας, οὕτω πίπτει μαχόμενος. ἦν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου κηδεστής, Ὀλυμπιάδος ἀδελφός.

Τὸν [2] Ὕλλαν κραυγάζεις. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ κραυγαζόντων ἡ παροιμία· ἐπεὶ τὸν Ὕλλαν ἀφανῆ γενόμενον Ἡρακλῆς ἀποβὰς τῆς νεὼς Ἀργοῦς, καὶ ζητήσας, οὐχ εὗρε.

Τοξόται.[3] οἱ δημόσιοι ὑπηρέται, φύλακες τοῦ ἄστεος, τὸν ἀριθμὸν χίλιοι, οἵ τινες πρότερον μὲν ᾤκουν τὴν ἀγορὰν μέσην σκηνοποιησάμενοι· ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς Ἄρειον Πάγον. ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι καὶ Σκύθαι, καὶ [4] Σπευσίνιοι ἀπὸ Σπευσίνου τινὸς τῶν πάλαι πολιτευομένων συντάξαντος τὰ περὶ αὐτούς.

Τοξότης. ὑπηρέτης. [5] Ἀριστοφάνης· Τοξότης, συνήγορος, ὥσπερ Εὔαθλος. ἀντὶ τοῦ ὑπηρέτης.

Τοξοποιεῖν.

Hinc de suffragio vincente, & negotium aliquod confirmante, proverbium istud dicitur.

Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν. Colophonem imposuit. Cum Colophonii seditione laborarent, ajunt partem eorum [Smyrnam migrasse, &] cum Smyrnæis habitasse. Cum autem aliquando Smyrnæi ad bellum exiissent; Colophonii, qui remanserant, urbem occuparunt: ita ut ab eo tempore Colophonii duas urbes haberent, Colophonem & Smyrnam. Smyrnæi autem, qui cum Colophoniis Smyrnæ remanserant, de re aliqua deliberantes, cum paria erant suffragia, ea ad Colophonios deferebant; & cui parti Colophonii sese adjunxissent, ea vincebat. Quare *Colophonem reliquis imponere* dicitur de re, quæ vim habet aliquid confirmandi & ratum faciendi: quod ductum est a Colophoniis, qui alteri parti suffragium suum, [in quo victoria sita erat,] adjiciebant.

Τὸν ξύοντα ἀντ. Scabentem vicissim scabere. Proverbium de iis, qui se mutuo lædunt, vel blande tractant. Translatio vero ducta est ab asinis, qui se mutuo scabere solent.

Τόνον. Tonum. Vel, robur, vires. Pisides: *Trahebat enim ipsos, quemadmodum Solis vis ad se trahit humores.* Τόνος item grabati funes significat. Et τόνος [ἑξάμετρος,] versus Hexameter. Pythicum erat oraculum versibus hexametris [Alexandro] interitum prædicens: *Æacide, cave accedas ad aquam Acherusiam, Pandosiamque, ubi te mors fatalis manet.* Cum igitur pugnam cum Bruttiis & Lucanis ad quoddam flumen commisisset, & ponte rupto flumen a finitimis Acherontidem, urbemque vicinam Pandosiam vocari audivisset, hæc ipsa esse loca ab oraculo prædicta conjecit, & sic cognovit fatale mortis tempus adesse. Tunc igitur gloriosam petens mortem, in medios hostes salutis suæ immemor se immisit, multaque prius cæde edita, pugnans occubuit. Hic autem erat Alexander, Philippi affinis, frater Olympiadis.

Τὸν Ὕλλαν κραυγάζεις. Hylam clamas. Proverbium hoc dicitur de iis, qui frustra laborant & vociferantur. Hylam enim amissum cum Hercules ex navi Argo egressus quæsivisset, non invenit.

Τοξόται. [Sagittarii.] Publici ministri, custodes urbis, mille numero, qui olim in tabernaculis in medio foro factis habitabant; postea vero in Areopagum transierunt. Hi autem vocabantur etiam Scythæ, & Speusinii; a Speusino quodam antiquo magistratu, qui ordinem illorum instituit. *Port.*

Τοξότης. Sagittarius. Publicus minister. Lictor. Aristophanes: *Sagittarius, & causarum patronus, & Euathlus.*

Τοξοποιεῖν [τὰς ὀφρῦς] Supercilia arcus in-

1 Ὡς ἐπὶ τῶν ψήφων τῶν β'. τῶν Κολοφ.] Locus hic salebrosus est, nec sensum planum habet, cui MSS. nullam opem ferunt.

2 Ὕλλαν] Scribendum est Ὕλαν, per simplex λ.

3 Τοξόται. οἱ δημόσιοι ὑπηρ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Acharnens.* pag. 373.

4 Σπευσίνιοι, ἀπὸ Σπευσίνου τ.] Scribendum potius est, Πευσίνιοι, ἀπὸ Πευσίνου τινός; non solum auctoritate Scholiastæ Aristophanis loco laudato, sed etiam Jul. Pollucis lib. VIII. cap. X. pag. 408. Vide etiam Meurs. *Ceram. Gem.* cap. XVI.

5 Ἀριστοφάνης· Τοξ.] Fragmentum hoc Aristophanis ex *Holcadibus* ejus depromptum est, ut patet ex Scholiasta Aristoph. ad *Acharnens.* pag. 405. (290. Ed. Bas. *P.*) Ibi autem plura.

Μὴ[1] σκυθρώπαζε. οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.

ἀντὶ τοῦ, σκυθρωπάζειν. ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. τοιοῦτον γὰρ τὸ πρόσωπον τῶν ἐν μερίμνῃ ὄντων. [2]Ὅμηρος·

—— Οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ἰάνθη. ————————

Σοφοκλῆς κατὰ τὸ ἐναντίον·

Ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἰάνθη χαρῇ.

Τοξότου. δημοσίου ὑπηρέτου, ἐπόπτου καλουμένου.

Τοπάζειν.[3] οἷον στοχάζεσθαι. ἐνθυμεῖσθαι. ὑπονοεῖν. καὶ ἐτόπαζον, ὁμοίως. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠριγόνῃ·

———————— Ἃ δὲ
Δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω.

διὸ καὶ ὑποτοπεῖν, τὸ ὑπονοεῖν λέγουσι.

Τοπάζιος.[4] λίθος πολυτελής, κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς τιμώμενος.

Τοπαράπαν. διόλου. παντελῶς. Οἴνου μὴ πιεῖν τοπαράπαν. κατὰ πάντα τρόπον. ἐξ ὁλοκλήρου.

Τὸ Πάρνου σκάφιον. ἐπὶ τῶν μικρὰ πολλάκις ζητούντων. Πάρνος γὰρ ὁ κυβερνήτης σκάφος ἀπώλεσε, καὶ συνεχῶς ἠνώχλει.

Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν. παροιμία. Πλάτων ἐν Γοργίᾳ· Καί, ὡς ἔοικεν, ἀνάγκη μοι, κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον, τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν. Κρατῖνος Πυλαίᾳ· Ἄνδρας σοφοὺς χρὴ τὸ παρὸν πρᾶγμ' ὡς καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι.

Τὸ παρὸν εὖ τίθεσθαι.

Τὸ πέρα. ἔτι. ἐπιπλέον. ἢ ἕως τέλους. ὅλως.

Τοπεῖν. ὑπονοεῖν.

Τοπεῖον. τὰ σχοινία λέγουσι τοπεῖα. Στράττις Μακεδόσι· Τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἕλκουσι δεσμεύοντες τοπείοις ἄνδρες.

Τόπος. τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστί. λέγεται γὰρ τόπος, ὁ φυσικός, καὶ τὸ μόριον, καὶ ἡ ἑκάστου λόγου περίοδος. οἱ δὲ παρὰ Ἀριστοτέλει τόποι, διὰ τὸ ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα τῷ φυσικῷ τόπῳ λέγονται. Τόποι δὲ εἰσίν, ἀρχὴ καὶ ἀφορμὴ διαφόρων ἐπιχειρημάτων. [5]Τοπικὰ δὲ ἐπιγράφεται ἡ τοῦ Ἀριστοτέλους πραγματεία, ἀπὸ τοῦ τόπους τινὰς ἐν αὐτοῖς παραδίδοσθαι, ἀφ' ὧν ὁρμώμενοι δυνησόμεθα περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος δι' ἐνδόξων συλλογίζεσθαι. ἔστι γὰρ ὁ τόπος ἀρχή τις, ἢ στοιχεῖον, ἀφ' οὗ λαμβάνομεν τὰς περὶ ἑκάστου ἀρχάς, ἐπιστήσαντες τὴν διάνοιαν, τῇ περιγραφῇ μὲν ὡρισμένως· ἢ γὰρ περιλαμβάνει τὰ κοινὰ καὶ καθόλου, ἃ ἐστι τὰ κύρια τῶν συλλογισμῶν· ἢ δύναταί γε ἐξ αὐτῶν τὰ τοιαῦτα δείκνυσθαί τε καὶ λαμβάνεσθαι· τοῖς δὲ καθ' ἕκαστα ἀορίστως. ἀ-

ſtar curvare & contrahere. Ne tetrico & triſti ſis vultu. Non enim decet te ſupercilia contrahere. A conſequenti hoc dictum eſt. Talis enim eſt vultus eorum, qui ſoliciti ſunt & meditabundi. Homerus: *Neque frons eju ſuper ſupercilia cœrulea lætata eſt.* Sophocles contra: *Quam Jovis frons exhilarata eſt gaudio.*

Τοξότου. Sagittarii. Publici miniſtri, qui [cuſtos urbis &] inſpector vocatur.

Τοπάζειν. Conjicere. Conjecturis aſſequi. Cogitare. Suſpicari. Et ἐτόπαζον, conjiciebant, ſuſpicabantur. Ut & apud Sophoclem in *Erigone*: *Quæ vero conjecturis aſſequor, ea videre certo volo.* Quamobrem etiam ὑποτοπεῖν dicunt pro ὑπονοεῖν, i. e. ſuſpicari.

Τοπάζιος. Topazius, lapis pretioſus, qui [priſcis] illis temporibus in pretio erat.

Τοπαράπαν. Penitus. Omnino. Omni modo. Prorſus. *Vinum omnino non bibere.*

Τὸ Πάρνου σκάφιον. Parni ſcaphula. Dicitur in eos, qui res parvas ſæpe quærunt. Parnus enim gubernator ſcapham amiſerat, & [eam quæritans] aſſidue moleſtus erat aliis.

Τὸ παρὸν εὖ π. Præſentem ſortem æqui bonique conſulere. Proverbium, quo uſus eſt Plato in *Gorgia*. *Et, ut videtur, neceſſe eſt me, ſecundum illud vetus dictum, præſentem fortunam æqui bonique conſulere* Cratinus *Pylæa*: *Viros ſapientes oportet præſentia pro viribus ſorti ſuæ accommodare.*

Τὸ παρὸν εὖ τίθεσθαι. Præſentem fortunam æqui bonique conſulere.

Τὸ πέρα. Adhuc. Ulterius. Amplius. Vel, ad finem uſque. Vel omnino.

Τοπεῖν. [Idem quod ὑποτοπεῖν.] Suſpicari.

Τοπεῖον. Funis. Funes vocant τοπεῖα. Strattis *Macedonibus*: *Peplum autem iſtum viri funibus ligatum trahunt.*

Τόπος. Locus. Hoc vocabulum eſt ex iis, quæ varias habent ſignificationes. Dicitur enim locus & naturalis, & pudendum, & cujuſque orationis periodus. Loci vero, qui ſunt apud Ariſtotelem, ſic dicuntur, quod quandam ſimilitudinem habeant cum loco naturali. Loci autem ſunt principium & occaſio variarum argumentationum. Ariſtotelis vero opus, in quo *de Locis* agitur, Topica inſcribitur, quod loci quidam in illis tradantur, quibus inſtructi de qualibet re propoſita probabiliter argumentari poſſimus. Locus enim eſt principium quoddam, aut elementum, ex quo ſumimus rerum ſingularum principia, animo in ea intento; circumſcriptione quidem definite (aut enim adhibet communia & univerſalia, quæ ſyllogiſmorum ſunt propria; aut ea ſaltem, e quibus oſtendi poſ-

1 Μὴ σκυθρώπ.] Ariſtophanes *Lyſiſtr.* ſub initium:
———— Μὴ σκυθρώπαζ', ὦ τέκνον.
Οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.

2 Ὅμηρος] Il. O. v. 102.

3 Τοπάζειν. οἷον στοχ.] Eadem habet Etymologus.

4 Τοπάζιος. λίθος πολυτ.] *Pſalm.* CXVIII. 127. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον. Theodoretus ad illum locum, pag. 902. Τῶν γὰρ τιμίων λίθων τοπάζιος. εἰκὸς δὲ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τοῦτον προτιμᾶσθαι τῶν ἄλλων. Huc Suidas reſpexit.

5 Τοπικὰ δὲ ἐπιγράφεται ἡ τοῦ Ἀρις. ———— ἐξ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι] Hæc omnia ſunt verba Alexandri Aphrod. in lib. I. *Topic.* pag. 5. ut Pearſonius etiam obſervaverat.

τῶ

πὸ τόπων γάρ ἐστιν ὁρμώμενον εὐπορεῖν προτάσεως ἐνδόξου πρὸς τὸ προκείμενον. τοῦτο γὰρ ἡ ἀρχή. ἀξιοῦσι δέ τινες τὸ πρῶτον βιβλίον, μὴ Τοπικὸν, ἀλλὰ περὶ τῶν Τόπων ἐπιγράφεσθαι. ἐνίοτε δὲ ὅσα ἀναγκαῖα τὸ ἐξ ἐνδόξων. οὐ γὰρ οἷόν τε περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος ἐξ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι. καὶ [1] ἐν Ἐπιγράμματι·

'Αλλ' ἐπὶ μὲν γαίης ἐλέου τόπος. οἱ γὰρ ἰδόντες,
Εὐθύ με πρὸς τύμβους ἔστεφον εὐσεβέες.
Νῦν δὲ τεκοῦσα θάλασσα διώλεσε. τίς παρὰ πόντῳ
Πίστις; ——————

Τόπος παραγγέλματος διαφέρει. παράγγελμα μὲν εἶναι τὸ κοινότερον, καὶ καθολικώτερον, καὶ ἁπλούστερον, ἀφ' οὗ τόπος εὑρίσκεται. ἀρχὴ γὰρ τόπου παράγγελμα· ὥσπερ ὁ τόπος, ἐπιχειρήματος. οἷον, παράγγελμα μὲν τὸ οὕτω λεγόμενον, ὅτι δεῖ ἐπιχειρεῖν ἀπὸ τῶν ἐναντίων, καὶ τῶν συστοίχων. Τόπος δὲ, εἰ καὶ τὸ ἐναντίον πολλαχῶς τῷ ἐναντίῳ ὑπάρχει τὸ ἐναντίον. καὶ πάλιν, ὡς ἐκ τῶν συστοίχων, οὕτω καὶ τὰ λοιπά. ὁ γὰρ τόπος πρότασις ἤδη τις ἀπὸ τοῦ παραγγέλματος γέγονε.

Τοποτηρητής.[2] εἶδος ἀξιώματος.

Τὸ προσέρπον. τὸ ἀποβησόμενον. [3] Σοφοκλῆς·

Ὤμοι, φοβοῦμαι τὸ προσέρπον.
Περίφαντος ἀνὴρ
Θανεῖται.

Τὸ ῥα. ὅπερ δὴ οὖν. ὅπερ οὖν.

Τόργος.[4] παρὰ Λυκόφρονι ὁ κύκνος. λέγεται δὲ καὶ ὁ γύψ.

Τορεύει. γλύφει. τιτρᾷ. [5] Τόρευε πᾶσαν ᾠδήν. ἀντὶ τοῦ, τορῶς καὶ τρανῶς λέγε τὴν ᾠδήν.

Τορεία. ἡ ῥητορεία.

Τορκουάτος.[6] ὄνομα κατ' ἐπίκλησιν. κινηθὲν γὰρ τὸ Κελτῶν ἔθνος κατὰ τῆς Ἰταλίας ἐῤῥύη· καὶ ἀντικαθεζομένων ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων, Μάλλιος τῶν ἀπὸ βουλῆς ἐπιφανὴς τὸν βασιλέα τῶν Κελτῶν τά τε ἄλλα μεγαληγορούμενον, καὶ προσιέναι οἱ τὸν ἄριστον τῶν Ῥωμαίων ἐς ἰδιάζουσαν συμπλοκὴν προκαλούμενον ὑποστὰς, ἐπικαιρίῳ καταβάλλει τραύματι. σκυλεύσας τε τὸν νεκρὸν, καὶ τὸν περὶ τὸν τράχηλον στρεπτὸν ἀνελόμενος, ὃς ἐπιχώριός ἐστι κόσμος Κελτοῖς, αὐτὸς περιέθετο. καὶ ἀπὸ τοῦδε πρὸς τῶν πολιτῶν Τορκουάτος ἐπεκλήθη, ὅπερ ἂν εἴη στρεπτοφόρος· μνημεῖον δὲ τῆς ἀριστείας τὴν ἐπίκλησιν ταύτην τοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ καταλέλοιπε.

Τόρμη.[7] νύσσα. καμπτήρ.

ſunt talia, & ſumi) ſingularum vero rerum ratione, indefinite. His enim inſtructus invenire potes copiam propoſitionum probabilium ad propoſitam rem probandam. Hoc enim eſt principium. Quidã autem cenſent primum Topicorum librum, non Topicum, ſed Ante Locos inſcribendũ eſſe. Interdum vero ea, quæ neceſſaria [ſunt, concludimus] ex probabilibus. Neque enim fieri poteſt, ut de qualibet re propoſita veris argumentationibus utamur. Et in Epigrammate: *Sed in terra quidem miſericordiæ locus eſt. Qui enim me viderunt, confeſtim ad tumulos coronarunt pii. Nunc vero mare, quod me peperit, perdidit: Quænam igitur fides penes mare?* Port.

Τόπος παραγγ. Locus a præcepto differt. Præceptum enim eſt communius, & univerſalius, & ſimplicius, unde Locus invenitur. Principium enim Loci eſt præceptum; ſicut Locus, argumentationis. Ut, præceptum ſic effertur: Oportet argumentari a Contrariis & Conjugatis. Locus vero, Quamvis contrarium multifariam contrario ſit contrarium. Et, ut a Conjugatis, ſic & reliqua. Locus enim jam factus eſt propoſitio quædam a præcepto [ducta.] *Port.*

Τοποτηρητής. Vicarius. Dignitatis genus.

Τὸ προσέρπον. Quod accedit. Quod imminet. Quod eventurum eſt. Sophocles: *Hei mihi, metuo id, quod eventurum eſt. Illuſtris enim vir morietur.*

Τὸ ῥα. Quod igitur.

Τόργος. Apud Lycophronem ita vocatur cygnus. Dicitur etiam ita vultur.

Τορεύει. Cælat. Sculpit. Et, Τόρευε π. *Totum carmen clara & perſpicua voce cane.*

Τορεία. [Proprie, cælatura, ſive ſculptura. At metaphorice,] eloquentia.

Τορκουάτος. Torquatus. Viri cognomen. Gallorum enim gens ſedibus ſuis excita in Italiam ſe effudit. Cum autem caſtra caſtris oppoſita eſſent, Manlius, illuſtris Senator, cum Gallorum Rege, qui cum alia multa magnifice jactabat, tum etiam Romanorum fortiſſimum ad ſingulare certamen provocabat, congreſſus, eum lethali vulnere proſtravit, & cadavere ſpoliato, torque, qui collum ejus circundabat, detracto (qui domeſticus eſt Gallorum ornatus) ſuum collum circumdedit, & ob hoc præclarum facinus a civibus ſuis cognomento Torquatus eſt appellatus: quod Græce diceretur στρεπτοφόρος, i. e. Torquifer: hocque cognomen, ut fortitudinis ſuæ monumentum, poſteris reliquit. *Port.*

Τόρμη. Meta. Locus in circo, circa quem currus flectuntur.

1 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. III. cap. XVII.
2 Τοποτηρητής] Vide Dufrenium in Gloſſario Græco.
3 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 15. ut Portus monuit.
4 Παρὰ Λυκόφρονι ὁ κύκνος] Lycophron *Caſſandr.* v. 88.
Ἦν τόργος ὑγρόφοιτος ἐκλοχεύεται.
Scholiaſtes ad eum locum: Τόργος. ὁ γύψ κυρίως. νῦν δὲ τὸν κύκνον λέγει.

5 Τόρευε πᾶσαν ᾠδήν] Hæc ſunt verba Ariſtophanis in *Theſmophor.* pag. 820.
6 Τορκουάτος. ὄνομα κατ' ἐπίκλησιν. κινηθὲν γὰρ τὸ Κελτ.] Hæc ſumpta ſunt ex verſione, vel potius paraphraſi Græca Eutropii, non ea, quam hodie habemus, ſed alia longe vetuſtiore: ex qua non pauca alia quoque loca Suidas in Lexicon ſuum tranſtulit. Confer Nos ſupra ad v. Ἀμύσσειν.
7 Τόρμη] Male pro τέρμα. Vide ſupra h. v.

Τορνεύ-

Τορνευτολυραςπιδοπηγοί.[1] οἱ ποιοῦντες τὰς λύρας καὶ τὰς ἀσπίδας.

Τόρνος. ξύλον στρογγύλον. ἢ τὸ τρῆμα, καὶ τὸ ἐνιέμενον εἰς αὐτό.

Τορνεύσασθαι. κατασκευάσασθαι.

Τορόν. ἰσχυρόν. καὶ τορῶς. ἰσχυρῶς. τρανῶς. μεγαλοφώνως. σαφῶς. ἀκριβῶς Τορῶς τὸ ἀνακλητικὸν σημαίνειν κελεύσας.

Τορῶ. τὸ τρυπῶ.

Τορωναῖος. ὄνομα κύριον. καὶ ὁ ἀπὸ τῆς Τορώνης. [2] Τορώνη δὲ, πόλις ἐν Θράκῃ.

Τορύνη.[3] τὸ κινητήριον τῆς χύτρας. [4] πανταχοῦ δὲ ἐκτείνεται. παρ' Εὐπόλιδι· Τορύνην δ' ὡς δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος. καὶ αὖθις· Καὶ [5] τὰν ἐτνοδόκον τορύναν.

Τόσιβις.[6] Θεὸς τῶν.

Τὸ[7] σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτ' ὀρθόν. αὕτη ἡ παροιμία δημώδης ἐστὶ καὶ φανερά. τάττεται δὲ κατὰ τῶν διάστροφα ξύλα ἢ πράγματα πειρωμένων κατευθύνειν, καὶ μηδὲν ὠφελούντων.

Τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος. [8] Εἰ γὰρ ἐγώ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας, Τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος.

Τοσοῦτον. ἀντὶ τοῦ τοῦτο.

Καί [9] τοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ.

τουτέστι τοῦτο. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι. καὶ αὖθις ὁ αὐτός·

Τοσοῦτον [10] οἶδα, καὶ παρὼν ἐτύγχανον.

ἀντὶ τοῦ, μέχρι τούτου.

Τόσῳ. τοσούτῳ.

Τοσούτῳ Θεῷ. ἀντὶ τοῦ, μεγάλῳ. Καὶ νόμον ἔθεντο, εἰ τοιοῦτοι γένοιντο ὑπὸ τοσούτῳ Θεῷ, εὐδαιμονίαν εἶναι, καταγράφοντες κοινήν.

Τὸ συνοῖσον. τὸ συμφέρον. Ὁ δὲ αἰσθόμενος, φιλυπόστροφος γίνεται, τὸ συνοῖσον τῇ προθυμίᾳ πραγματευόμενος.

Τότε δὴ τότε. ἀντὶ τοῦ παραυτίκα. Τότε δὴ τότε ἡ Φραγγικὴ δύναμις τοῖς Ῥωμαίοις ξυρραγεῖσα ἐξωθεῖ αὐτούς.

Τοτηνικαῦτα. τότε.

Τοῦ.[11] τοῦτο καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται, ὥσπερ τὸ τινός. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ·

Τορνευτολυρασπιδοπηγοί. Qui tornant & compingunt clypeos & lyras.

Τόρνος. Tornus. Lignum rotundum. Vel, foramen, & quod in id immittitur.

Τορνεύσασθαι. Tornare. Circinare. Parare. Ornare.

Τορόν. Robuſtum. Et τορῶς, fortiter, perſpicue, clara voce, aperte, accurate. *Clara voce receptui cani juſſit.*

Τορῶ. Perforo. Trajicio. Penetro.

Τορωναῖος. Toronæus. Nomen proprium. Item, Toronæ civis. Torona vero, urbs Thraciæ.

Τορύνη. Inſtrumentum, quo agitantur ea, quæ ſunt in olla. Cochlear. Trulla. Semper autem producitur [ſyllaba media.] Apud Eupolidem: *Cochleari vero tanquam enſe ſuccinctus.* Et iterũ: *Et trullã, qua puls hauritur.*

Τόσιβις. Toſibis. Deus quidam.

Τὸ σκαμβὸν ξύλ. *Pravum lignum nunquam fiet rectum.* Hoc proverbium eſt admodum vulgatum & planum. Dicitur autem de iis, qui ligna diſtorta, aliaque, fruſtra corrigere conantur.

Τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγ. Tuum ſomnium tibi narrans. *Si enim eum tibi nunc notum facere velim, id mihi continget, quod proverbio dicitur: Tuum tibi narro ſomnium.*

Τοσοῦτον. Tantum. [Interdum] pro Hoc. *Quamvis tantum me ſcire putem.* Id eſt, Hoc. Sophocles in *Ajace*. Et iterum idem: *Tantum ſcio & præſens eram.* Pro, Huc uſque.

Τόσῳ. Tanto.

Τοσούτῳ Θεῷ. Tanto Deo. *Et legem tulerunt, ſi tales homines eſſent ſub tanto Deo,* &c.

Τὸ συνοῖσον. Utile. Commodum. Ut, *Ille vero re animadverſa reditus deſiderio flagrare cœpit, alacriter conficiens id, quod profuturum erat.*

Τότε δὴ τότε. Confeſtim. Statim. *Confeſtim igitur Francicus exercitus impreſſione in Romanos facta, eos propellit.*

Τοτηνικαῦτα. Tunc.

Τοῦ. Hoc & genere fœminino adhibetur: ut & τινός. Ariſtophanes *Amphiarao*: *Has*

1 Τορνευτολυρασπιδ.] Ex Enarratore Comici ad *Aves*, pag. 564. (387. Ed. Baſ. P.)

2 Τορώνη] Vide ſupra v. Κωφότερος.

3 Τορύνη. τὸ κινητήριον τῆς χ.] Eadem habet Enarrator Comici ad *Equit.* pag. 347.

4 Πανταχοῦ δὲ ἐκτ.] Hoc falſum eſt. Nam in ſubjuncto loco Eupolidis & Epigrammatis corripitur. Quare ſcribere debuit Suidas, πανταχοῦ δὲ σχεδὸν ἐκτείνεται· εἰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι συστέλλεται. Verſus autem Eupolidis ſic legendus videtur:

Τορύνην δ' ἐκεῖνος ὡς ξίφος ὑπεζωσμένος.

5 Καὶ τὰν ἐτνοδόκαν τορ.] Hæc verba decerpta ſunt ex Epigrammate, quod integrum legitur Anthol. lib. VI. cap. XVII. Eadem occurrunt in alio Epigrammate, quod ex Anthologia inedita publici juris fecimus ſupra v. Κνῆστις.

6 Τόσιβις. Θεὸς τῶν] Eſt locus mutilus, de quo adſcribam verba doctiſſimi Reineſii Var. Lect. lib. I. cap. V. " Apud Solymos Lyciorum vicinos imperarunt aliquando Arytus & Toſibis: eos interfecit Saturnus & fugit. Solymi igitur hoc neglecto iſtos divinis honoribus adficere, & in Numinum numero, Deorum ſive Scirorum ſive Σκληρῶν appellatione impoſita, habere conſtituerunt. Didicimus ex Euſebii lib. V. Προπαρασκ. cap. V. Nunc igitur in Suida eſto, Τόσιβις. Θεὸς τῶν Σολύμων, vel τῶν Λυκίων. Plutarchus enim, quem eo loco deſcribit Euſebius, per nomen iſtorum publice privatimque execrationes feciſſe Lycios addit, lib. *de Def. Orac.* Appellat autem Ἄρσαλον, Δρύον, καὶ Τροσωβιόν: quæ ὁμοιογραφία indicio eſt Suidam ab Euſebio ſua mutuatum eſſe; Plutarchi autem codices, hac quidem parte fortaſſe vitiatos in appellationibus barbaris, non inſpexiſſe. Hæc Reineſius docte.

7 Τὸ σκαμβὸν ξύλ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ξύλον ἀγκύλον, & v. Σκαμβόν.

8 Εἰ γὰρ ἐγώ σοι ν.] Fragmentum hoc auctius legitur ſupra v. Ταυτὸ πέπονθα.

9 Καί τοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπ.] Eſt verſus Sophoclis in *Ajace*, pag. 27. ut Portus monuit.

10 Τοσοῦτον οἶδα, κ.] Et hic verſus legitur apud eundem Sophoclem in *Ajace*, pag. 45. v. 755. ut itidem Portus obſervaverat.

11 Τοῦ. τοῦτο καὶ ἐπὶ θηλ.] Confer Noſtrum ſupra v. Οὔπω του.

Ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός τυ φέρω.
Ἐπὶ οὐδετέρου δὲ, Δαναΐσιν·

Ἀλλ' εἴσιθ', ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι
Τουτί. προσόζειν γὰρ[1] κἀκ τυ μοι δοκεῖ.

Ἐπὶ δὲ ἀρσενικοῦ, Κοριαννοῖ Φερεκράτης·

Πάντως γὰρ εἰσὶ τῶν φίλων ἑνός γέ του.

Τοῦ[2] Βάβυος χορός. ἐπὶ τῶν ἁπλουστέρων καὶ ἀμαθῶν εἴρηται ἡ παροιμία.

Τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει; ἀντὶ τοῦ, ἕνεκα τίνος;

Τοὔγκυκλον. τὸ ἔγκυκλον.[3] τουτέστι, τὴν Πύλον, διὰ τὴν τειχῶν περιβολήν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περιβολαίων. τουτέστιν, ἣν ἔχομεν, καὶ περιβαλλόμεθα.

Τοῦ[4] δ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο. Φασὶν ὅτι περὶ Κώρυκον τῆς Παμφυλίας ἦσαν πειραταὶ, οἷς τινὲς τῶν ἐν Κωρύκῳ συμπράττοντες, περιειργάζοντο τῶν πλεόντων τὰ φορτία, καὶ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν μέλλοιεν πλεῖν, τοῖς πειραταῖς ἐμήνυον. ἐπεκράτησεν οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν λανθάνειν, εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων.

Τοὔδαφος.

Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον. ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δή τι. Εὔπολις Χρυσογένει.

Τοῦθ' Ἅιδης διαπράξει πρότερον, ἢ ἐγὼ πείσομαι.

Τοῦ καθήκοντος πέρα χρόνου. τουτέστι, τοῦ ὁρισθέντος. λέγεται δὲ καὶ τοῦ εἰκότος πέρα.

Τοὔλαιον. τὸ ἔλαιον.

Τοὐλαιόν.[5] τὸ ἀριστερόν.

Τοῦ[6] Μορύχου. Διονύσου. μορύξαι, τὸ μολῦναι ἐστί. παρόσον κἀκεῖνος τῷ γλεύκει τῶν σταφυλῶν καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις ἐν τῷ τρυγητῷ μολύνεται.

Τοὔμπαλιν. τὸ ἔμπαλιν.

Τοὔμπικες. οἱ βασιλεῖς τῶν Ῥωμαίων.

Τοὐναντίον.

Τοὔνεκα. τούτου χάριν.

Τυννουτοΐ. μικροῦ. συναγαγὼν δὲ τοὺς δακτύλους τοῦτό φησιν. [7] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Σκέψαι τοίνυν γ' ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουῒ οἷα πέπορδας.

Τοῦ πάνυ. τοῦ πανυμνήτου. Καὶ Συμεῶνα τὸν πάνυ.

Τοῦ 'πιόντος. τοῦ μέλλοντος. τοῦ τυχόντος. [8] Σοφοκλῆς·

Καί τοι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοῦ 'πιόντος ἦν
Ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει,

carnes ipsi a muliere quadam fero. Neutro vero genere [reperitur] in *Danaidibus*: *Sed ingredere, quia rem istam dicere volo. Subolere enim malum alicujus mihi videtur.* In masculino vero, Pherecrates Corianno: *Omnino enim sunt amicorum cujusdam.*

Τοῦ Βάβυος χορός. Babyos chorus. De simplicioribus & imperitis hominibus dicitur hoc proverbium.

Τοῦ γὰρ τ. π. *Cujus enim rei causa hoc faciet?*

Τοὔγκυκλον. [Attice contractum ex] τὸ ἔγκυκλον. Encyclum. Genus vestis muliebris. Intelligit autem hoc loco Comicus urbem] Pylum, propter murorum ambitum. Per translationem ductam a vestibus. Hoc est, quam habemus, & qua tanquam veste circumdamur.

Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρ. *Hunc utique Corycæus audivit.* Ajunt juxta Corycum locum in Pamphylia piratas fuisse: cum quibus cum quidam Corycæorum societatem iniissent, diligenter explorabant mercatorum sarcinas, tempusque, quo soluturi erant, piratis indicabant. Proverbium igitur hoc dicitur de illis, qui se latere quidem putant, sed tamen in vulgi notitiam perveniunt.

Τοὔδαφος. [Contractum ex τὸ ἔδαφος.] Pavimentum.

Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον. Jovis sandalium. De iis, qui aliquid ut magnum jactant. Eupolis *Chrysogene.*

Τοῦθ' Ἅιδης διαπ. Hoc Orcus peraget prius, quam ego patiar.

Τοῦ καθήκοντος π. Ultra conveniens tempus. Vel ultra tempus definitum. Dicitur autem &, τοῦ εἰκότος πέρα. Id est, Ultra id, quod decet, aut consentaneum est.

Τοὔλαιον. [Contractum ex τὸ ἔλαιον.] Oleum.

Τοὐλαιόν. Lævum. Sinistrum.

Τοῦ Μορύχου. Morychi. Id est, Bacchi. A μορύξαι, fœdare, inquinare. Nam & ille uvarum musto & recentibus ficubus in vindemia fœdatur.

Τοὔμπαλιν. Pro τὸ ἔμπαλιν. Contra. Vice versa.

Τοὔμπικες. Tumpices. Romanorum Reges.

Τοὐναντίον. Contra.

Τοὔνεκα. Hujus rei causa. Idcirco.

Τυννουτοΐ. Tantilli. Parvi. Contractis autem digitis hoc dicit. Aristophanes *Nubibus*: *Consideres igitur ex ventriculo tantillo quantos crepitus edas.*

Τοῦ πάνυ. Illius magni. *Et Simeonem illum magnum.*

Τοῦ 'πιόντος. Futuri. Cujusvis. Sophocles: *Quamvis ænigma hoc non esset cujusvis viri explicare, sed divinatione indigebat, quam nec ab avibus accepisse visus es, nec a Deo-*

1 Κἀκ] Forte legendum est, κακόν. Sic enim metro saltem consuletur.
2 Τοῦ Βάβυος χορός] Confer Zenobium, Adag. Κάκιον Βάβυς αὐλεῖ, & Vatic. Append. Adag. Βάβυος χορός.
3 Τουτέστι τὴν Πύλον, διὰ τ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Aristophanis *Lysistr.* pag. 907. (567. Ed. Bas. *P.*)

'Αμές γε λάμψεσθ', αἴ τις ἀμὶν τοὔγκυκλον
Λῇ, τοῦτ' ἀποδῶμεν. Ποῖον ὦ τᾶν. Τὰν Πύλον.

4 Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρυκ.] Confer Nostrum supra v. Κωρυκαῖος.
5 Τοὐλαιόν] Imo, τὸ λαιόν.
6 Τοῦ Μορύχου] Vide supra v. Μόρυχος.
7 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 83. Ed. Bas. *P.*
8 Σοφοκλῆς] *Oedip. Tyran.* pag. 168, 169. ut Portus monuit.

Ἡ

Ἦν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων
Οὔτ' ἐκ Θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολὼν
Ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν
Γνώμῃ κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών.

Τοὖπος. τὸ ἔπος.

Κατ'[1] ἐκεῖνο τοὖπος ὀρθῶς, κοὐ κακῶς εἰρημένον·
Οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὐδ' ἄνευ πανωλέθρων.

παρ' Ἀριστοφάνει ἐν παροιμίᾳ τοῦτο λέγεται·

Κακὸν[2] γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως, ὦ δημόται,
Οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.

Τουροῦλλος. πόλις Θρακική.

Τοῦ[3] σελίνου δεῖται· ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς νοσούντων. καὶ γὰρ εἰώθαμεν τὰ μνήματα στεφανοῦν σελίνοις, ὥς φησι Πλούταρχος.

Τοὺς[4] ἑταίρους τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται. παροιμία ἐπὶ τῶν ἁρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία, ὡς Δίδυμός φησι.

Τούς. ἀντὶ τοῦ τούτους. Ὅμως μὴ μὲν τοὺς ἵππους δέ. Καί, τοῖσιν ὁμοίοις. ἀντὶ τοῦ τούτοις.

Τοὺς[5] Κόσα λόγους. Κόσας ἐγένετο δίκαιος ἀνήρ, Πελληνεὺς τὸ γένος. οἱ δὲ Πελληνεῖς οὗτοι πόλεμον ἔχοντες πρὸς τοὺς Σαλαμινίους, καὶ ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας, καὶ ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς χώρας, νικήσαντες οὐ μετέδωκαν, καὶ ταῦτα συμβουλεύοντος τοῦ Κόσου ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν. ἀνθ' ὧν λιμοῦ περιπεσόντες τοὺς Κόσου λόγους ἐπῄνουν.

Τουσκιανός.[6] ῥήτωρ δεινότατος.

Τουσκλάνῳ. ἀγροῦ, οὕτω λεγομένῳ. [7] Ὁ δὲ Τιμαγένης ἐκπεσὼν τῆς σχολῆς διὰ τὸ παρρησιαστὴς εἶναι, ἐν ἀγρῷ διῆγε Τουσκλάνῳ λεγομένῳ.

Τοῦσκοι. οἱ Τυρρηνοί. καὶ ζήτει ἐν τῷ Τυρρηνία χώρα.

Τοὔστρακον. τὸ ὄστρακον. [8] Ἀριστοφάνης· Καὶ παράθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας. τὰ καλούμενα [9] ἀνδράνια.

Τοὺς[10] χωρὶς οἰκοῦντας. [11] Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· Καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας [12] τῶν δεσποτῶν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ [13] προκεῖσθαι φανερὸν ἂν εἴη τὸ δηλούμενον. οἱ ἀπελεύθεροι καθ' ἑαυτοὺς ᾤκουν χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων. ἐν δὲ τῷ τέως δουλεύοντες, συνῴκουν.

rum aliquo: sed ego accedens Oedipus [Sphingem illam] superavi, solo ingenio mentem ejus assecutus, non auguriis edoctus.

Τοὖπος. [Contractum ex] τὸ ἔπος. Verbum. Dictum. Versus. *Et dictum illud recte nec male dictum est: Neque cum prorsus perditis, neque absque prorsus perditis.* Apud Aristophanem proverbii loco hoc dicitur: *Malum fœminæ: sed tamen, populares, non licet habitare domum sine malo.*

Τουροῦλλος. Turullus. Urbs Thraciæ.

Τοῦ σελίνου δεῖται. Apio indiget. Dicitur de iis, qui periculoso morbo laborant. Solemus enim monumenta mortuorum apio coronare, ut ait Plutarchus.

Τοὺς ἑταίρους τραγ. Alios tragœdos aget. Proverbium in eos, qui se parant & ostentant in rebus contrariis, ut Didymus inquit.

Τούς. Pro, τούτους. Hos. Istos. *Tamen nec istos equos.* Et, τοῖσιν ὁμοίοις. Pro, τούτοις. *His similibus.*

Τοὺς Κόσα λόγους. Cosæ verba. Cosas fuit vir justus, Pellenensis. Pellenenses vero bellum cum Salaminiis gerentes vicinorum opem implorarunt, polliciti, se agri bello capti partem ipsis daturos esse. Victores vero nullam agri partem ipsis dederunt, quamvis Cosas ipsis suaderet, ut promissis starent. Cum vero eam ob causam pestilentia eos invasisset, Cosæ dicta laudarunt.

Τουσκιανός. Tuscianus. Orator eloquentissimus.

Τουσκλάνῳ. Tusculano. Agro ita dicto. *Timagenes autem, quod esset in dicendo nimium liber, schola ejectus, in agro Tusculano, qui sic vocabatur, vitam transegit.*

Τοῦσκοι. Thusci. Iidem qui Tyrrheni. Quære in Τυρρηνία χώρα.

Τοὔστρακον. [Contractum ex] τὸ ὄστρακον. Testa. Urna aquæ, quæ pro ædibus defunctorum ponebatur: alias etiam ἀρδάνιον dicta. Aristophanes: *Et pone urnulam aquæ pro foribus.*

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. Seorsim habitantes. Demosthenes in *Philippicis: Postea vero decernitur, ut inquilini, & qui seorsim a dominis habitabant, naves conscenderent.* Sed etiamsi non addita essent verba illa [τῶν δεσποτῶν,] sensus hujus loci clarus foret. Nam servi manumissi seorsim habitabant a dominis, qui eos manumiserant. Quamdiu autem servi erant, una cum illis habitabant.

1 Κατ' ἐκεῖνο τ.] Duo hi versus Trochaici sunt Aristophanis in *Lysistrata*, pag. 900. (564. Ed. Bas. *P.*) Vide etiam supra v. Οὔτε σὺν πανωλέθροισι, ubi eadem leguntur.

2 Κακὸν γυναῖκες, ἀλλ.] Duo hi versus sunt Susarionis Comici, ut monuimus etiam supra v. Οὔτε σὺν πανωλ.

3 Τοῦ σελίνου δεῖται. ἐπὶ τ.] Eadem habet Diogenianus: sed apud quem pro ἀσφαλῶς, quod corruptum est, recte legitur ἐπισφαλῶς.

4 Τοὺς ἑταίρους τραγ.] Ex Harpocratione: sed apud quem pro ἑταίρους rectius legitur ἑτέρους.

5 Τοὺς Κόσα λόγους. Κόσας ἐγ.] Hæc leguntur etiam supra v. Κόσσας, ubi nota scribi Κόσσας, & Κόσσα, per duplex σ.

6 Τουσκιανός. ῥήτωρ δειν.] Vide supra v. Ἀκάκιος ῥήτωρ.

7 Ὁ δὲ Τιμαγένης ἐκπ.] Locus hic auctior legitur supra v. Τιμαγένης.

8 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 754. ubi sic legitur:

———— Καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
Ὕδατός τε καθαροῦ τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας.

Ὄστρακον autem hic appellatur vas fictile, quod aqua plenum pro foribus defunctorum ponebatur, ut illi, qui ex ædibus funestis exibant, aqua ista se aspergerent & lustrarent. Vas illud etiam appellabatur ἀρδάνιον. Hesychius: Πηγαῖον, τὸ ὄστρακον, ὃ καὶ ἀρδάνιον ὁμοίως λέγεται. Pollux lib. VIII. cap. VII. Οἱ ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ πενθοῦντος ἀφικνούμενοι, ἐξιόντες ἐκαθαίροντο ὕδατι περιῤῥαινόμενοι. τόδε προὔκειτο ἐν ἀγγείῳ κεραμέῳ, ἐξ ἄλλης οἰκίας κεκομισμένον. τὸ δὲ ὄστρακον ἐκαλεῖτο, καὶ ἀρδάνιον. Vide etiam Hesychium v. Ἀρδανίαι, & Nostrum supra v. Ἀρδάνιον.

9 Ἀνδράνια] Lege, ἀρδάνια, Vide notam præcedentem.

10 Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. Δημ.] Ex Harpocratione.

11 Δημοσθένης Φιλιππ.] Orat. 1. in Philippum, pag. 19.

12 Τῶν δεσποτῶν] Hæ duæ voces apud Demosthenem hodie non leguntur.

13 Προκεῖσθαι] Harpocratio, προσκεῖσθαι: uti etiam hic scribendum est. Cæterum, sensus hujus loci, quem Portus minime intellexerat, est is, quem in versione expressimus.

Τυτάκι. ἐν ὅσῳ δέ.

Τυτί. ἐπέκτασις. καὶ τυτεΐον. ἐνταῦθα.

Τῦτο οὐκ ἔτι ἠπόρυν, ἀλλὰ τῦτο ἔλεγον ἐκεῖνο εἶναι. τυτέστι, τὸ ζητύμενον.

Τῦτο ποιήσας καὶ ἕν, κατὰ τὴν παροιμίαν, τῶν ἀδίκων ἔργων δικαιότατον.

Καὶ τῦτο τούτυ τὔργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν. τυτέστι, τρώγειν, καὶ μὴ διδόναι τὸν μισθόν.

Τύτῳ[1] μὲν εἶπω ἐς πυγὴν κυνὸς ὁρᾶν, καὶ τριῶν ἀλωπέκων. ἐπὶ τῶν λημώντων τὰς ὄψεις τῦτο λέγεται.

Τῦψον.[2] ὅπυ τὰ ὄψα πιπράσκεται. λέγεται καὶ ὀψοπωλεῖον. ὥσπερ τὸ, Παρῆλθεν εἰς τὰ σκόροδα, καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὸν λιβανωτόν.

Τῦψον. τὸ ὄψον. ὅ ἐστι τὸ ἰχθύδιον. ἢ ὀπτόν.

Τὸ φέρον ἐκ Θεῦ καλῶς φέρειν χρή.

Τόφρα. ἐπὶ τοσῦτον. καὶ τόφρα, τέως.

Τὸ χρεών. τὸ εἱμαρμένον.

Τόψιος.[3] ὄνομα κύριον. ὃς ἦν παλαιστὴς, ἀδελφὸς Δίωνος φιλοσόφυ, τῦ Ἀλεξανδρέως.

Τώ. χωρὶς τῦ ι.[4] ἀντὶ τῦ δύο. καὶ θηλυκῶς, καὶ ἀρσενικῶς ἐπὶ δυϊκοῦ, καὶ οὐδετέρως.

Τωβήτ. ὄνομα κύριον. καὶ Τωβίας, ὁμοίως.

Τῷ[5] τῦτο συμβαλὼν ἔχεις; ταυτὸν τῷ, τῷ τῦτο κρίνεις. τυτέστι, τίνι τεκμηρίῳ νοήσας καὶ στοχασάμενος.

Τωθάζειν. αἰτιατικῇ. σκώπτειν. χλευάζειν. λοιδορεῖν. καυχᾶσθαι.

Οὐ[6] δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
Τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα;

Τωθασμός. καὶ, Τωθαστικὸν γελάσας. ἀντὶ τῦ σκωπτικὸν, θωπευτικὸν, χλευαστικὸν, λοιδορητικόν.

Τῷ λόγῳ. Ὡς δῆθεν ἀποστέλλοντες ποίμνην καὶ βυκόλια καὶ φορβάδων ἀγέλας ἵππων ἐπὶ νομὴν τῷ λόγῳ.

Τὼ[7] μηρὼ μὴ συνέχειν. τῦτ' ἐστι, μὴ σφίγγειν, ἀλλ' ἀνειμένως διάγειν, καὶ μὴ ἐκθλίβειν τὰ αἰδοῖα ἐκ τῦ συνέχειν τοὺς μηρύς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Τῶμις.[8] ὄνομα πόλεως.[9] διαφορεῖται δέ. ἡ δοτικὴ, Τώμει.

Τώμυρις,[10] βασίλισσα Μασσαγετῶν. ἣν μνώμενος Κῦρος, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὡς οἱ δόλος ὐ

Τυτάκι. Interea.

Τυτί. [Pro τῦτο.] Per productionem vocis: Hoc. Et τυτεΐον, hic.

Τῦτο ὐκ ἔτι ἠπ. *De eo non amplius dubitarunt, sed hoc illud esse dixerunt, quod quærebatur.*

Τῦτο ποιήσας κ. *Ex injustis factis hoc unum, ut proverbio dicitur, justissimum fecit.* † *Et hoc hujus est facinus. Sed oportebat aliquid facere.*

Τύτῳ μὲν εἶπ. *Hunc jussi in canis podicem inspicere, & trium vulpium.* Hoc dicitur de illis, qui oculorum lippitudine laborant.

Τοὖψον. [Pro τὸ ὄψον. Opsonium. Item,] locus ubi opsonia vel pisces venduntur: qui & ὀψοπωλεῖον dicitur. Hoc sensu etiam dicitur, *Adiit allia, & cepas, & thus.*

Τῦψον. Pro τὸ ὄψον. Opsonium. Item, piscis. Vel, assum.

Τὸ φέρον ἐκ Θεῦ κ. *Quod divinitus accidit, æquo animo ferre oportet.*

Τόφρα. Tamdiu. Item, interea.

Τὸ χρεών. Fatale. Fatum.

Τόψιος. Topsius. Nomen proprium viri, qui fuit luctator, & Dionis Alexandrini Philosophi frater.

Τώ. Sine ι subscripto, est Dualis, & non solum genere masculino, sed etiam fœminino & neutro dicitur. Hi, hæ, hæc.

Τωβήτ. Tobit. Nomen proprium. Et Tobias, itidem.

Τῷ τῦτο σ. *Unde hoc conjecisti?* Vel, Ex quo signo conjecturam hujus rei duxisti?

Τωθάζειν. Accusativo jungitur. Deridere. Cavillari. Conviciis insectari. Gloriari. [Aristophanes:] *Nonne grave est, te nos deridere, qui tibicinam convivarum clepsisti?*

Τωθασμός. Derisio. Cavillatio. Et, τωθαστικὸν γελάσας, qui falsè vel assentatorie risit.

Τῷ λόγῳ. Verbo. Dicis causa. *Quippe gregem ovium & boum equorumque armenta dicis causa in pascua mittentes.*

Τὼ μηρὼ μὴ συνέχειν. Femora non comprimere, sed ea diducere; nec comprimere pudenda compressis femoribus. Aristophanes *Nubibus.*

Τῶμις. Tomis. Nomen urbis. Duobus autem modis effertur, [Τῶμις, & Τωμεύς.] Dativus est, Τώμει.

Τώμυρις. Tomyris, Massagetarum Regina; cujus nuptias ambiens Cyrus, Persarum Rex,

1 Τύτῳ μὲν εἶπω ἐς π.] Aristoph. *Ecclesiaz.* pag. 731. (491. Ed. Bas. *P.*)

Τύτῳ μὲν εἶπεν ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν.

Sic etiam apud Suidam scribendum est.

2 Τῦψον. ὅπυ τὰ ὄψα πιπρ.] Hoc sensu vox ista accipitur apud Æschinem orat. in Timarch. pag. 179. Τίς γὰρ ὑμῶν, ὃς ὐ πώποτ' εἰς τῦψον ἀφῖκται, &c. Sed hac de re plura notavimus supra v. Δεῖγμα, ubi Nos vide.

3 Τόψιος] Vide supra v. Τὸ Δίωνος χρυ.

4 Ἀντὶ τῦ δύο] Imo, si pro δύο sumitur, scribitur τώ, cum circumflexo, & ι subscripto: ut vel pueris notum est.

5 Τῷ τῦτο συμβαλὼν ἔχ.] Hæc sunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 319.

6 Οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλ.] Fragmentum hoc legitur apud Aristophanem *Vespis*, pag. 528. (360. Ed. Bas. *P.*)

7 Τὼ μηρὼ μὴ συνέχειν] Aristoph. *Nubibus*, pag. 178. (108. Ed. Bas. *P.*)

———Τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντες.

Scholiastes ad illum locum: Ἀντὶ τῦ, ἀνειμένως ἑστῶτας, πρὸς τὸ μὴ θλίβειν τὸ μόριον. ἐκθλίβοντες τὰ αἰδοῖα ἐκ τῦ συνέχειν τὺς μηρύς.

8 Τῶμις. ὄνομα π.] Vide supra v. Τόμις.

9 Διαφορεῖται] Scribe, διφορεῖται.

10 Τώμυρις, βασίλισσα Μασσ.] Vide supra v. Τόμυρις, ubi eadem leguntur. Sumpta autem hæc sunt ex Herodoti lib. 1. pag. 53. ubi scribitur Τόμυρις, per ο.

προσεχώρεεν, ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἀράξεα, ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὴν [2] στρατιάν.

cum ei dolus non succederet, profectus ad Araxem, palam ei bellum intulit.

Τῶν ἄλλων μοι πάντων ἧττον μέλει. ἀντὶ τοῦ ὑδαμῶς.

Τῶν ἄλλων μοι π. Cætera omnia mihi minus curæ sunt.

Τῶν γὰρ ὑστάτων χρεῖς.

Τῶν γὰρ ὑσ. Nam sine postremis.

Τῶν δ' ὄνων οὐ μοι μέλει.

Τῶν δ' ὄνων οὐ μ. Asinos non curo.

Τῶν δυνατῶν τι κέλευ'. οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι.

Τῶν δυνατῶν τι κέλ. *Eorum, quæ fieri possunt, aliquid impera. Haud enim apud Centauros sumus.*

Τῶν ἐαρινῶν φύλλων πλείονές εἰσιν οἱ συκοφαντοῦντες.

Τῶν ἐαρινῶν φύλλ. Vernis foliis plures sunt sycophantæ.

Τῶν ἐκτικῶν. τῶν ἀεὶ ἔξιν νοσούντων.

Τῶν ἐκτικῶν. Illorum, qui hectica febri laborant.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς. τῶν θεατρικῶν.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς. Scenicorum.

Τῶν [3] εἰς τὴν φαρέτραν. Φασὶ τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν ἄγειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διάγοντες, καθιέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκήν· εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀποθνησκόντων ἐξέφερον τὰς φαρέτρας, καὶ ἠρίθμουν τὰς ψήφους· καὶ εἰ εὑρίσκοιντο πλείους αἱ λευκαί, εὐδαιμόνιζον τὸν ἀποθανόντα. ὅθεν καὶ παροιμιασθῆναι τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκήν.

Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν. Illorum [calculorum] qui sunt in pharetra. Ajunt Scythas cubitum ituros in promptu habere pharetram, &, si diem illum absque molestiis transegerint, calculum album in pharetram conjicere: sin secus, nigrum. Cum igitur aliqui morerentur, prolatis pharetris calculos numerabant: &, si plures albi reperirentur, defunctum felicem prædicabant. Hinc dies *albus* pro *felici* in proverbium abiit.

Τῶν [4] ἵππων Εὐμήλου πολὺ μᾶλλον [5] ἀλλήλοις ἐοικότα κατασκευάσαντες τὴν συνωρίδα τῶν βαλαντίων.

Τῶν ἵππων Εὐμ. *Cum par marsupiorum confecissent, multo magis sibi similium, quam equi Eumeli.*

Τῶν ὤτων ἀναρτηθεὶς εἰς ὀργὴν ἐκπίπτει.

Τῶν ὤτων ἀναρτ. *Ex auribus suspensus irasci incipit.*

Τῶν τριῶν κακῶν ἕν. λεγόμενόν τί ἐστι. καὶ Μένανδρος δύο [6] προθεὶς, ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παίζων, τὸ,

Ἓν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακῶν.

ταῦτα δὲ εἶναι λέγουσιν, ἃ Θηραμένης ὥρισε πρόστιμα. [7] Πολύζηλος Δημοτυνδάρεως· Τριῶν γοῦν κακῶν ἦν ἑλέσθαι αὐτῷ τι πᾶσ' ἀνάγκη, ἢ ξύλον ἐφέλκειν, ἢ πιεῖν κώνειον, ἢ προδόντα τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι. Ταῦτ' ἐστὶ τρία Θηραμένους, ἅ σοι φυλακτέ' ἐστίν. Ἀριστοφάνης Τριφάλητι· Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί.

Τῶν τριῶν κακῶν ἕν. Trium malorum unum. Est dictum quoddam. Et Menander, cum duo ante memorasset, tanquam proverbium jocans subjicit: *Unum enim horum trium habet malorum.* Hæc autem esse dicunt ea mala, quæ Theramenes pœnarum loco statuit. Polyzelus *Demotyndareo: Trium igitur malorum unum omnino necesse erat eum eligere; vel nervo constringi, vel cicutam bibere, vel prodita navi quam citissime malis omnibus liberari. Hæc tria Theramenis mala tibi cavenda sunt.* Aristophanes *Triphalete: Ego enim a Theramene tria ista [mala] metuo.*

Τῷ νῦν λόγῳ. ἀντὶ τοῦ ποίῳ; Καὶ, Τῷ τοῦτο κρίνεις; ἀντὶ τοῦ, ἐκ ποίου σημείου; Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. † [8] Ἡ τύχη κενῶς κεκληρονόμηκε τοιαύτην φήμην. αἴτιοι δ' εἰσὶν οἱ χειρίζοντες τὰς πράξεις, τῷ ταῖς αὐταῖς ἐπιφέρειν σεμνότητα καὶ μέγεθος, ποτὲ δὲ τοὐναντίον.

Τῷ νῦν λόγῳ. Quali nunc oratione? Et, Τῷ τοῦτο κρ. *Ex quo signo hoc conjicis?* Aristophanes *Pluto.* † *Fortuna immerito tantum nomen adepta est. In causa vero sunt illi, qui negotia administrant, quod in iisdem rebus interdum gravitatem & magnitudinem animi ostendant; interdum vero contra.*

Τῶν ὑπό οἱ τεταγμένων. τῶν ὑφ' ἑαυτῷ. Ὁ δὲ Καῖσαρ τὸν γενναιότατον ἡγεμόνα κελεύει τῶν ὑπό οἱ τεταγμένων ἡγήσασθαι στρατιωτῶν.

Τῶν ὑπό οἱ τεταγμένων. Sibi subjectorum. Sibi parentium. *Cæsar autem fortissimum ducem milites, quibus ipse præerat, ducere jubet.*

Τῶν [9] φιλτάτων τὰ φίλτατα. Φησὶν Ἀριστοτέλης

Τῶν φιλτάτων τὰ φίλτ. Charissimorum cha-

1 Προσεχώρεεν] Malim, προεχώρεεν. Apud Herodotum legitur, ὡς οἱ δόλῳ οὐ προσεχώρεεν, &c.

2 Στρατιάν] Lege, στρατιήν.

3 Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν] Confer Zenobium Adag. Τὰς ἐν τῇ φαρέτρᾳ ψηφίδας, & Nostrum supra v. Λευκὴ ἡμέρα, ubi eadem leguntur.

4 Τῶν ἵππων Εὐμ.] Vide supra v. Στατήρ, unde locum hunc emendabis & supplebis.

5 Ἀλλήλοις] Hæc vox in prioribus Editt. deest, quam ex MS. A. revocavi. Est autem ad sensum loci necessaria.

6 Προθείς] Sic rectius MS. A. quam MSS. B. & C. itemque priores Editt. quæ habent, προσθείς. Cum MSto A. consentit Photius in Lexico inedito.

7 Πολύζηλος Δημοτυνδάρεως] Portus, *Polyzelus Demotyndarei filius.* Sed scribendum est, Πολύζηλος Δημοτυνδάρεῳ, i.e. *Polyzelus in [fabula] Demotyndareo.* Scripsisse enim Polyzelum fabulam hujus nominis testatur ipse Suidas supra v. Πολύζηλος. Photius in Lexico MS. recte habet Δημοτυνδάρεῳ.

8 Ἡ τύχη κενῶς κεκληρ.] Sic recte MSS. Paris. At priores Editt. mendose, ἡ τύχη κενῶς κεκληρονόμηκε, &c. Locus autem hic sumptus est ex Polybio, ut discimus ex ipso Suida infra v. Τύχη, ubi recte legitur, μήποτε γὰρ αὕτη (i.e. τύχη) μὴ κληρονομεῖ τοιαύτην φήμην.

9 Τῶν φιλτάτων τὰ φίλτ.] Confer Vatic. Append. Cent. VI. Adag. V.

ἐν τῇ Μηλιέων πολιτείᾳ· τοὺς παῖδας γυμνοὺς ἐκφέρειν μέχρις ἐτῶν ιϛ΄, καὶ καταφιλεῖν αὐτοὺς ἐν τοῖς συμποσίοις.

Τῷ ῥα. διὸ δή.

Τώς. οὕτως.

Τὼς [1] δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα.

Ὅμηρος. καὶ [2] Σοφοκλῆς·

——————— Ὡς ἐμὲ
Αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς
Πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο.

Τῷ σε. διό σε. ἐν Ἐπιγράμματι·

Τῷ [3] σε, μάκαρ Λητῷδε, τεῷ τέττιγι γεραίρει.

Τῷ [4] τέλει πίστιν φέρων. οἷον, πιστεύων ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δρόμου παραλεύσεται. ἢ, νομίζων ἕως τέλους οὕτως ἐλαύνειν. Σοφοκλῆς.

Τώτιλας. ὄνομα κύριον.

Τῷ τρόπῳ; ἀντὶ τοῦ, τίνα τρόπον.

Τῷ τοι ἄρα. διὰ τοῦτο δή. Τῷ τοι ἄρα οὐδὲ καταλύειν αὐτῷ ἐδόκει ἐν τοῖσδε τοῖς πολίσμασιν, ἀλλ' εἰς τὸ ψαμαθῶδες τοῦ ποταμοῦ. καὶ αὖθις· Ἐπῄει ἀφειδῶς τοῖς πολεμίοις. τῷ τοι ἄρα καὶ πλήττεται βέλει τὸν μηρόν.

Τῷ τοι. πολὺ παρὰ τρόπον τοῦτο. οὐ γὰρ τῷ τοι, ἀλλ' οὐδέτερον ἄρθρον ἑνικὸν τὸ τό.

Τό τοι [5] πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον
Χρῄζω, ξέν', ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.

τουτέστι, τὸ [6] ἀνεξάλειπτον κακὸν, τὸ κατὰ τὴν [7] πλήρωσιν χρῄζω ἀκοῦσαι τοῦ Οἰδίποδος.

Τῷ ὀφθαλμῷ παραβάλλῃ. [8] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τουτέστι, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐφορᾷς καὶ ὑποβλέπῃ. Ὅμηρος· Ὑπόδρα ἰδών. οὕτω γὰρ ἐβάδιζεν ὁ Σωκράτης. καὶ Πλάτων περὶ αὐτοῦ· Ταυρηδὸν ὑποβλέψας, ὥσπερ εἰώθει.

Τραβαῖαι. [9] αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες παρὰ Ῥωμαίοις.

Τραβίτης. [10] ὁ κύων.

Τραγαλίζονται. [11] Ἀριστοφάνης· Ὡς ᾔσθοντο τὸν σύρφακα ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον, καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν.

Τραγεῖν. φαγεῖν.

Τραγήματα. Καὶ παραπιθέναι τῶν τραγημάτων [12] πολλοῖς ἅμα συνεστιωμένων· ἐνίοτε καρύων μὲν τρία ἢ τέτταρα· τῶν δὲ ἰσχάδων, ἂν οὕτω τύχῃ, πέντε, ἢ ἕξ. εἰ δὲ παῤῥησιασθέντες ἡμεῖς χαριέστερόν τινα παῤῥησίαν ᾐτήσαμεν ἔτι πλείους, προσέθηκεν ἂν ἴσως δύο, ἢ τρία, μάλα σεμνῷ προσώπῳ, καὶ οὐδὲν ὑφορωμε-

rissima. Aristoteles in Meliensium Republ. tradit, Melienses liberos suos nudos usque ad annum XVI. circumferre, & in conviviis deosculari.

Τῷ ῥα. Quamobrem. Idcirco.

Τώς. Ita. Sic. Adeo. *Ita autem te odi, ut antea mirifice dilexi.* Homerus. Et Sophocles: *Ut me [vident] propria manu cadentem; sic illi propriis manibus cæsi a chariſſimis liberis perdantur.*

Τῷ σε. Quamobrem te. In Epigrammate: *Quare te, beate fili Latonæ, tuâ cicadâ honorat.*

Τῷ τέλει π. φ. *Credens se ad cursus finem esse perventurum.* Vel, putans se ad finem usque sic equos acturum esse. Sophocles.

Τώτιλας. Totilas. Nomen proprium.

Τῷ τρόπῳ; Quonam modo?

Τῷ τοι ἄρα. Propterea. Idcirco. *Idcirco etiam ne in his quidem oppidulis, sed in arenosa fluvii parte commorari ei visum est.* Et iterum: *Cum hostes incautius aggrederetur, femur ejus telo vulneratum est.*

Τῷ τοι. Hæc scriptura longe a vero recedit. Non enim [scribendum est] τῷ τοι, [sed τό τοι.] Est enim hoc τὸ articulus generis neutrius, & singularis. [Sophocles:] *Memorabilem illum & nunquam obliviscendum casum, hospes, audire cupio.* Hoc est, infelicem illam & nunquam oblivioni tradendam excæcationem Oedipodis audire cupio.

Τῷ ὀφθαλμῷ παραβάλλῃ. *Oculis limis & distortis intueris.* Aristophanes *Nubibus*. Homerus: *Torvis oculis intuens.* Sic enim incedebat Socrates. Et Plato de ipso ait: *Torvis & limis oculis intuens, ut solebat.*

Τραβαῖαι. Trabeæ. Pretiosæ vestes apud Romanos.

Τραβίτης. Epithetum canis.

Τραγαλίζονται. Comedunt. Rodunt. Aristophanes: *Ubi senserunt reliquam turbam ex acetabulo sorbentem, & nescio quid rodentem.*

Τραγεῖν. Edere. Comedere. Rodere.

Τραγήματα. Bellaria. *Et apponere bellaria multis una convivantibus; interdum quidem ternas aut quaternas nuces: aridas vero ficus quinque forte, vel sex. Quod si facetiis & jocis eum provocantes, plures peteremus, duas forsan vel tres addebat, idque vultu valde gravi & serio, juniorum risum nullo modo*

1 Τὼς δέ σ' ἀπεχθ.] Est versus Homericus Il. Γ. v. 415.
2 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 50. ut Portus monuit.
3 Τῷ σε, μάκαρ Λητ.] Anthol. lib. VI. cap. XVI. Epigr. 1.
4 Τῷ τέλει πίστιν φέρων. οἷον, πισ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Electram*, pag. 114. ut itidem Portus monuit.
5 Τό τοι πολὺ καὶ μηδ.] Hæc sunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 289.
6 Ἀνεξάλειπτον] Scholiastes Sophoclis habet, ἀδιάλειπτον.
7 Πλήρωσιν] Scribe, πήρωσιν, ut apud Scholiastam Sophoclis legitur.
8 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 147. (82. Ed. Bas. *P.*)
9 Τραβαῖαι] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Editt. quæ habent, τραβαῖοι.
10 Τραβίτης] MS. A. τραβείτης. Suidas infra v. Τράπεζα, τραπεζῆται κύνες. Quare existimo τὸ τραβείτης corruptum esse ex τραπεζήτης.
11 Ἀριστοφάνης] *Vespis*, pag. 478. (334. Ed. Bas. *P.*) ubi sic legitur:

——— Ὡς ᾔσθοντό γε τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
Ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον, &c.

Vide ibi Scholiastam: & Nostrum supra v. Λαγαριζόμενον.
12 Πολλοῖς ἅμα συνεστιωμένων] Vel scribendum est, πολλῶν ἅμα συνεστιωμένων; vel, πολλοῖς ἅμα συνεστιωμένοις: ut Portus etiam monuit.

νος

νος τὸν τῶν νεωτέρων γέλωτα. † Τῶν [1] λεγομένων Τραγιάμβων πρῶτος ἦρξεν Ἀπολλόδωρος, Ἀσκληπιάδου, ὁ Γραμματικός.

suspicans. † Apollodorus, Asclepiadis filius, Grammaticus, primus inventor fuit Tragiamborum sic dictorum.

Τραγῆν ἐνημμένος μέλαιναν. ἀντὶ τοῦ αἰγίδα.

Τραγῆν ἐνημμένος μέλαιναν. Nigra capri pelle indutus.

Τραγικῆς. τραγῳδεῖν εἰδυίας.

Τραγικῆς. Tragicorum carminum peritæ.

Τραγικὴ σκηνή. πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ [2] ἐν Θεῶν σκηναῖς τινες παρόντες ἔλεγον. λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη, σκηνή.

Τραγικὴ σκηνή. Tragica Scena. [In ea erat] pegma sublime, in quo aliqui Deorum habitu stantes loquebantur.

Τραγικὸν πάθος. συμφορᾶς μεστόν.

Τραγικὸν πάθος. Tragicus casus. Id est, tristissimus.

Τραγικὸς [3] πίθηκος. ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων. Δημοσθένης καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν εἰς τὸν Αἰσχίνην, φάσκων ὑποκρινόμενον ποιηταῖς τραγῳδιῶν, ἔτι καὶ πίθηκον προσηγόρευσεν· ἤτοι ὅτι βραχὺς ὢν τῷ σώματι εἰσῄει εἰς τὴν σκηνήν· ἢ ὅτι ὁ πίθηκος μιμηλὸν ζῶόν ἐστιν, εἰς τοῦτο ἐπέσκωψε τὸν Αἰσχίνην, ὡς ἀνθρώπους ὑποκρινομένους τραγῳδίαν μιμούμενον.

Τραγικὸς πίθηκος. Tragica simia. De iis dicitur, qui honoribus superbiunt, quibus indigni sunt. Demosthenes, postquam & alia multa in Æschinem dixisset, inter quæ & hoc, cum tragœdiarum scriptoribus operam histrionicam navare, simiam etiam præterea vocavit: vel quod, cum esset brevi corporis statura, scenam ingrederetur: vel, quia simia est animal imitandi peritum, ideo derisit Æschinem, quod imitaretur homines, qui tragœdias agebant.

Τραγικώτερος. [4] ἀξιοπιστότερος. ἢ ἀτυχέστερος. [5] Ἀριστοφάνης·

Οὔκουν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερὸν,
Ὅπως ἐφαίνου τοῖς Θεοῖς τραγικώτερος.

αἰνίττεται δὲ τὰ περὶ Ἰκάρου λεγόμενα. ἢ ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς Χιμαίρας ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἐξαπατῆσαι, καὶ ὡς γυναῖκα ἐπιβιβάσας τοῦ ἵππου Πηγάσου, εἰς μέσην ῥῖψαι τὴν θάλασσαν.

Τραγικώτερος. Magis tragicus. Vel, infelicior. Aristophanes: *Oportebat ergo te Pegasi alas jungere, ut videreris Diis magis tragicus.* Alludit ad fabulam de Icaro. Vel quia Bellerophontes uxorem Prœti post Chimæram interfectam Corinthum reversus decepit, & mulierem equo Pegaso impositam in medium mare abjecit.

Τράγκυλλος, ὁ Σουητώνιος χρηματίσας, γραμματικὸς Ῥωμαῖος. ἔγραψε [6] περὶ τῶν παρ' Ἕλλησι παιδιῶν βιβλίον ά. Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις θεωρικῶν καὶ ἀγώνων βιβλία β'. Περὶ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἐνιαυτοῦ βιβλίον ά. Περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων ά. Περὶ τῆς Κικέρωνος πολιτείας ά. [7] ἀντιλέγει δὲ τῷ Διδύμῳ. Περὶ ὀνομάτων κυρίων καὶ ἰδεῶν ἐσθημάτων, καὶ ὑποδημάτων, καὶ τῶν ἄλλων, οἷς τις ἀμφιέννυται. Περὶ δυσφήμων λέξεων, ἤτοι βλασφημιῶν, καὶ πόθεν ἑκάστη. Περὶ Ῥώμης, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ νομίμων καὶ ἠθῶν βιβλία β'. [8] Συγγενικὸν Καισάρων. περιέχει δὲ καὶ βίους καὶ διαδοχὰς αὐτῶν ἀπὸ Ἰουλίου ἕως Δομετιανοῦ, βιβλία ή. Στέμμα Ῥωμαίων ἀνδρῶν ἐπισήμων.

Τράγκυλλος. Tranquillus. Sic dictus fuit Suetonius, Grammaticus Romanus: qui scripsit de Græcorum Ludis lib. I. De Romanorum Spectaculis & Ludis lib. II. De Anno Romano lib. I. De Notis, quarum usus est in libris, lib. I. De Ciceronis Republica lib. I. In eo autem contradicit Didymo. De nominibus propriis & formis vestium & calceorum & reliquorum, quibus quis vestitur. De verbis mali ominis, sive maledictis, & unde horum unumquodque. De Roma, ejusque institutis & moribus lib. II. Familiam Cæsarum: quod opus continet eorum vitas & successiones a Julio usque ad Domitianum, lib. VIII. Stemma illustrium virorum Romanorum.

Τραγόλας. [9] ὅπλον, ᾧ χρησάμενος ὁ Κόττας οὕτω βίαιον ἀφῆκε πληγὴν, ὥστε τὸν βληθέντα διά τε τοῦ θώρακος καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι, καὶ τῇ γῇ προσηλῶσαι.

Τραγόλας. Tragula. Telum, quo usus Cotta adeo violentum ictum inferebat, ut eo percussum per thoracem & latera trajiceret, & terræ affigeret.

Τράγος. παρὰ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν· τράχος τις ὤν. ἢ παρὰ τὸ τραχεῖαν φωνὴν ἔχειν. ἢ ἀπὸ

Τράγος. Hircus. Ita dictus, quod τραχὺ δέρμα, i.e. asperam pellem habeat; quasi di-

1 Τῶν λεγομένων Τραγ.] Hæc male voci τραγήματα subjecta sunt, quæ ad v. Τραγίαμβοι pertinent. Vide supra v. Ἀπολλόδωρος, ubi eadem leguntur.

2 Ἐν Θεῶν σκηναῖς τ.] Locus hic corruptus videtur, quem sic rescripserim, ἐν Θεῶν σχήματί τινες, &c. Confer Nostrum supra v. Ἀπὸ μηχανῆς Θεός.

3 Τραγικὸς πίθηκος] Confer Harpocrationem h. v.

4 Ἀξιοπιστότερος] Ne putes hanc esse interpretationem vocis τραγικώτερος; sed sensus est, τὸ τραγικώτερος in subjuncto loco Aristophanis præter expectationem dictum esse pro ἀξιοπιστότερος. Culpandus interim est Grammaticus noster, quod mentem suam non clarius expresserit.

5 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 632. (439. Ed. Bas. *P.*)

6 Περὶ τῶν παρ' Ἕλλησι παιδιῶν] Operis hujus meminit Tzetzes Chil. VI. v. 875.

7 Ἀντιλέγει δὲ τῷ Διδύμῳ] Didymus nimirum in scriptis suis Ciceronem reprehenderat: ut patet ex loco isto Ammiani Marcellini lib. XXII. pag. 235. *Chalcenterus Didymus, multiplicis scientiæ copti memorabilis, qui in illis sex libris, ubi nonnunquam imperfecte Tullium reprehendit, Sillographos imitatus, scriptores maledicos, judicio doctarum aurium incusatur.* Adversus hujus igitur obtrectationes Suetonius Ciceronem defendit.

8 Συγγενικὸν Καισ.] Hoc opus hodie adhuc exstat.

9 Τραγόλας. ὅπλον, ᾧ χρ.] Vide supra v. Κόττας, ubi eadem leguntur.

τοῦ τρέχειν. καὶ τραγᾶν φασι τὰς ἀμπέλους, ὅταν μὴ καρπὸν φέρωσιν. ἡ τῶν τράγων δυσοδμία γράσος λέγεται. καὶ γράπων ἄνθρωπος, ὁ δύσοσμος. Διάλογον τράγου καὶ βοὸς ἐν τῷ Βοῦς ἕβδομος.

cas τράχος. Vel, quod asperam vocem habeat. Vel [sic dictus est] a τρέχειν, quod currere significat. Et τραγᾶν vites dicunt, cum fronde luxuriantes nullum fructum ferunt. Hircorum fœtor γράσος dicitur. Et γράπων, homo hircum olens. Dialogum hirci & bovis [quære] in v. Βοῦς ἕβδομος.

Τράγος. παρὰ Μεσσηνίοις ὁ ἐρινεός. ἐδέξατο δὲ Ἀριστομένης χρησμὸν, ὡς, ἡνίκα πίῃ ὕδωρ τοῦ Ἕδα ποταμοῦ ὁ τράγος, ἁλώσεται ἡ Ἱρὰ τὸ ὄρος. καὶ ἐκώλυον τοὺς τράγους πίνειν ἐκεῖθεν. ὁ δὲ ἐρινεὸς ἐπεφύκει παρὰ τὸν ποταμὸν οὗ τὰ φύλλα τῷ ὕδατι ἐπλησίαζον κεκυφότα· καὶ τούτου ἐκβάντος, ἑάλω τὸ ὄρος.

Τράγος. Hircus. Apud Messenios caprificus dicitur τράγος, i. e. hircus. Aristomenes autem oraculum accepit, tunc Hiram montem captum iri, cum Hedæ fluminis aquam hircus potasset. Quare prohibebant hircos, ne aquam ex eo biberent. At caprificus juxta fluvium stabat, cujus folia inclinatis ramis aquam fluminis attingebant. Quare cum hoc evenisset, mons captus est.

Τραγῳδία. δεινοπάθεια. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἴσως ἐριννύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας.

τὰ[1] γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγῳδοῖς μᾶλλον ἁρμόττει. ἐν δὲ ταῖς τραγῳδίαις μετὰ λαμπάδων εἰσήρχοντο αἱ ἐριννύες. τὸ δὲ ὅπως ἐγένοντο, τραγῳδίαν βουλομένου γράφειν ἐστὶν, οὐχ ἱστορίαν συγγράφοντος. Καὶ αὖθις· Παθοῦσα τραγῳδίας ἄξια.

Τραγῳδία. Tragœdia. [Interdum,] tragica de gravibus malis querela. Aristophanes *Pluto*: *Fortasse Erinnys est ex Tragœdia.* Spectra enim horrenda Tragœdiæ magis conveniunt. In Tragœdiis autem Furiæ cum facibus introducebantur. Quales autem eæ fuerint, Tragici potius fuerit quam Historici describere. Et iterum: *Mala vere tragica perpessa.*

Τραγῳδικόν.[2] ἐμπαθές. ἐπειδὴ καὶ ἡ τραγῳδία ἐμπαθῶν πραγμάτων ἀπαγγελτική. ἢ ἐπειδὴ περὶ τραγῳδίας μέλλει λέγειν.

Τραγῳδικόν. Tragicum. Lamentabile. Lugubre. Tragœdia enim casus lamentabiles narrat. Vel, quia de Tragœdia dicturus est.

Τραϊανὸς, Πατρίκιος. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινοτμήτου. οὗτος ἔγραψε χρονικὸν σύντομον, πάνυ θαυμάσιον. ἦν δὲ χριστιανικώτατος καὶ ὀρθοδοξότατος.

Τραϊανός. Trajanus, Patricius. Hic sub Justiniano Rhinotmeto floruit, Chroniconque breve & præstantissimum scripsit. Fuit idem Christianissimus & maxime orthodoxus.

Τραϊανὸς, βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃς ἀγαθὸς καὶ μισοπόνηρος καὶ δίκαιος τοσοῦτον ὑπῆρχεν, ὥστε ποτὲ γυμνώσας ῥομφαίαν ἐνώπιον τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, ἐπέδωκε τῷ ὑπάρχῳ, λέγων· Δέξαι τὸ ξίφος τοῦτο, καὶ, εἰ μὲν καλὸς ὑπάρχω, ὑπὲρ ἐμοῦ· εἰ δὲ μὴ, κατ' ἐμοῦ χρῆσαι. Οὗτος[3] τοῖς Χριστιανοῖς ἀνακωχήν τινα τῆς τιμωρίας παρέσχεν. οἱ γὰρ κατὰ καιρὸν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων τὰς ἀρχὰς ὠνούμενοι, πρὸς θεραπείαν τῶν τότε βασιλέων διαφόρους ἐπῆγον τοῖς Χριστιανοῖς κολάσεις. ὅθεν καὶ Τιβεριανὸς, ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστινῶν ἔθνους, ἀνήγαγεν αὐτῷ λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς Χριστιανοὺς φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπεισαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει. ἐντεῦθεν ὁ Τραϊανὸς πᾶσιν ἅμα τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἀπηγόρευσε τοῦ τιμωρεῖσθαι τούτους.

Τραϊανός. Trajanus, Romanorum Imperator, qui adeo bonus, & improbitati inimicus, & justus fuit, ut aliquando strictum ensem coram proceribus suis Prætorii præfecto tradiderit, his verbis usus: *Accipe hunc ensem, &, si bonus fuero, pro me; sin malus, contra me eo utere.* Hic aliquas suppliciorum inducias Christianis concessit. Qui enim illis temporibus magistratus a Romanis redimebant, ad captandam gratiam Imperatorum, qui tunc vivebant, varia supplicia Christianis infligebant. Quamobrem etiam Tiberianus, qui primæ Palæstinorum genti præerat, ad eum retulit, se in posterum Christianis occidendis imparem fore, quod illi ultro ad supplicia se ipsos offerrent. Quare Trajanus omnibus imperio suo subjectis interdixit, ne eos suppliciis afficerent. *Port.*

Τράμις. ὁ πρωκτός. [4] Ἀριστοφάνης·

Αἶθος γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.

Τράμις. Podex. Aristophanes: *Podex meus circumcirca penitus est ambustus.*

Τράμπις.[5]

Τράμπις. Trampis. [Telum barbaricum.]

Τρανές. σαφές.

Ἴσμεν[6] γὰρ οὐδὲν τρανὲς, ἀλλ' ἀλώμεθα.

Καὶ αὖθις· Ἐς τὸ τρανὲς τὴν ἔρευναν ἐποιήσαντο.

Τρανές. Clarum. Certum. [Sophocles:] *Nihil enim certi scimus, sed vaga est nobis hac de re opinio.*

Τρανεστέρα ἡ ὄψις τῆς ἀκοῆς. ἐν τῷ Αἰσθήσεις πέντε.

Τρανεστέρα ἡ ὄψις τ. Visus clarior est auditu. Vide in v. Αἰσθήσεις πέντε.

1 Τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμ.] Confer Enarratorem Comici ad *Plutum*, pag. 45. qui eadem docet.

2 Τραγῳδικόν. ἐμπαθές. ἐπ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Aristophanis in *Pluto*, pag. 45.

Βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.

quem versum Compilator hic omittere non debebat.

3 Οὗτος τοῖς Χριστιανοῖς ἀνακ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur etiam in Collectaneis Constantini a Valesio editis, pag. 818.

4 Ἀριστοφάνης] *Thesmophoriaz.* pag. 780. (517. Ed. Bas. *P.*)

5 Τράμπις] Etymologus v. Ἀσπίς, τὸ τράμπις interpretatur ὅπλον βαρβαρικόν. Alter vero Hesychius: quem vide. Confer etiam Scholiastam Nicandri, pag. 16.

6 Ἴσμεν γὰρ οὐδ.] Est versus Sophoclis in *Ajace*, pag. 2. ut Portus monuit.

Τραπέζα. καὶ, τραπεζεύτης κύων, ὁ ὑποκάτω τῆς τραπέζης. Τραπεζίτης δὲ, διὰ τοῦ ι, ὁ καταλλάκτης. καὶ [1] τραπεζῆες κύνες, ποιητικῶς.

Τραπεζολοιχός.

Τραπέζια.

Τραπεζοῦς, Τραπεζοῦντος. ὄνομα πόλεως.

Τραπεζοφόρος.[2] ἱερωσύνης ὄνομα ἡ Τραπεζοφόρος. καὶ ὅτι αὕτη τε καὶ ἡ Κοσμὼ συνδιέπουσι πάντα τὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεῖα· ὡς Λυκοῦργος ἐν [3] τῷ αὐτοῦ λόγῳ δεδήλωκε.

Τραπείομεν. τὸ βαρύτονον τράπω. Ποῖ δὲ τράπωμαι, καὶ τίς γένωμαι; διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ τράπω, αὐθυπότακτον.

Τρασιά.[4] ὁ τόπος, ἐν ᾧ ξηραίνεται τὰ σῦκα, ἢ οἱ τυροί. ἀπὸ δὲ τοῦ καθόλου ἐπὶ τὸ μέρος ἦλθε. καθόλου γὰρ εἰπὼν ὁ Στρεψιάδης ἄνω τὴν εὐδαιμονίαν τὴν αὐτοῦ,

Βρύων μελίτταις, καὶ προβάτοις, καὶ στεμφύλοις·

καταμερίζει αὐτά. ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν προβάτων τὰ ἔρια γίνεται. ἀπὸ δὲ στεμφύλων, ἡ τρύξ· ἀπὸ δὲ τῆς τρασιᾶς, τὰ σῦκα.

Τραυματίας. τετρωμένος. Τραυματίας δὲ καὶ καματηροὺς, οἷς οὔτε δύναμις ἐγένετο φυγῆς, οὔτε βούλησις, [5] φυλάττεσθαι ἐθεράπευε.

Τραυματισθῆναι. ἀντὶ τοῦ τρωθῆναι. Θουκυδίδης α.

Τραύξανα.[6] τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων, ἢ τῶν βοῶν, ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα. οὕτω Φερεκράτης.

Τραφερή.[7] ἡ ξηρὰ γῆ.

Τραχέως. ἀνδρείως. Οἱ δὲ τραχέως αὐτοὺς ὑπεδέχοντο πυκνῇ καὶ πεφρικυίᾳ τῇ φάλαγγι.

Τραχεῖα, καὶ τραχείη ὁδός. ἡ αὐτή. ἤγουν ἡ τραχεῖα.

Τραχηλίζων. Κλεόστρατος Ῥόδιος πάλῃ νικᾷ· [8] ὃς τραχηλίζων ἀπελάμβανε. Καὶ [9] Ἰώσηπος· Πολέμῳ καὶ διχονοίᾳ καθημέραν τραχηλιζομένους, οἰκτρότατα πάσχειν. καὶ τράχηλος, τὸ μέρος τοῦ σώματος.

Τραχὶν, Τραχῖνος. ὄνομα πόλεως. καὶ Τραχίνιος, ὁ ἀπ' αὐτῆς.

Τράχων, Τράχωνος.

Τραχωνῖτις. χώρα.

Τρέσας. ἀντὶ τοῦ φυγὼν, φοβηθεὶς, δειλιάσας.

Τράπεζα. Mensa. Et τραπεζεύτης κύων, canis mensalis. Τραπεζίτης vero, per ι, trapezita, sive mensarius. Et τραπεζῆες κύνες, canes mensarii. Est poeticum.

Τραπεζολοιχός. Qui mensis insidiatur. Parasitus.

Τραπέζια. Parvæ mensæ.

Τραπεζοῦς. Trapezus, Trapezuntis. Nomen urbis.

Τραπεζοφόρος. Mensifera. Est nomen sacerdotis. Hæc autem & Cosmo simul omnia Minervæ sacrificia curabant, ut Lycurgus in eadem oratione declaravit.

Τραπείομεν. A barytono τράπω. *Quo me vertam, & quid de me fiet?* Scribitur per ω magnum. Et τράπω est subjunctivi modi.

Τρασιά. Locus, in quo ficus vel casei siccantur. Ab universali vero venit ad particulare. Cum enim Strepsiades supra universam felicitatem suam his verbis complexus fuisset, *Abundans apibus, & ovibus, & olearum recrementis*; ea in partes partitur. Ab ovibus enim colliguntur lanæ: ex olearum recrementis fiunt fraces: & ex trasia promuntur ficus.

Τραυματίας. Sauciatus. Vulneratus. *Vulneratos autem & defatigatos, quibus neque facultas neque voluntas fugæ fuerat, custodiri curarique jussit.*

Τραυματισθῆναι. Sauciatum esse. Vulneratum esse. Thucydides lib. I.

Τραύξανα. Reliquiæ, quæ de equorum, vel boum aliorumve jumentorum præsepi decidunt. Significat autem & spinosa siccaque ligna. Sic Pherecrates.

Τραφερή. Terra sicca.

Τραχέως. Aspere. Viriliter. Fortiter. *Illi vero eos densa & horrida phalange aspere exceperunt.*

Τραχεῖα, & τραχείη ὁδός. Via aspera.

Τραχηλίζων. In cervicem resupinans. Collum obtorquens. *Cleostratus Rhodius lucta vincit: qui adversariorum colla obtorquere solebat.* Et Josephus: *Bello & discordia quotidie gravissime vexatos miserrime perire.* Et τράχηλος, cervix, collum.

Τραχίν. Trachin, Trachinis. Nomen urbis. Et Trachinius, ejus civis.

Τράχων. Trachon. [Forte nomen proprium loci.]

Τραχωνῖτις. Trachonitis. Regio, [sic dicta.]

Τρέσας. Fugiens. Metuens. Trepidans.

1 Τραπεζῆες κύνες] Homerus Il. Ψ. v.173.

2 Τραπεζοφόρος. ἱερωσύνης ὄν.] Ex Harpocratione. Cæterum pro ἱερωσύνης scribendum est ἱερείας, i.e. sacerdotis, vel sacrificulæ.

3 Ἐν τῷ αὐτοῦ λόγῳ] Scribe, ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, i.e. in eadem oratione: ut apud Harpocrationem. Intelligitur autem oratio Lycurgi περὶ τῆς Ἱερείας, cujus mentio apud Harpocrationem præcesserat.

4 Τρασιά. ὁ τόπος, ἐν ᾧ ξηρ.] Hæc sumpta sunt ex veteri aliquo Scholiaste ad locum illum Aristophanis in *Nubibus*, pag.126. Ὄζων τρυγὸς, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας. Confer etiam Nostrum supra v. Ταρσοὶ καλάμων.

5 Φυλάττεσθαι ἐθεράπευε] Cum Porto legendum puto, φυλάττεσθαι καὶ θεραπεύεσθαι ἐκέλευσε.

6 Τραύξανα. τὰ ἀπὸ τ.] Eadem habet Etymologus. Videtur autem τραύξανα dictum esse pro τρώξανα, a τρώγω.

7 Τραφερή] Homerus Il. Ξ. v. 308.

8 Ὃς τραχηλίζων ἀπελάμβανε] Locus corruptus videtur, vel mutilus: ex quo sensum, quem potui, elicui.

9 Ἰώσηπος] Lib. v. *de Bello Jud.* cap. xxi. pag. 886. sed ubi pro τραχηλιζομένους legitur τραχηλιαζομένους.

[1] Τρέσας δ' οὐκέτι ῥίμφα φέρον πόδες. ἀντὶ τοῦ φυγεῖν. Καὶ αὖθις·

Ἀνίκ' [2] ἀπὸ πολέμου τρέσαντά σε δέξατο μήτηρ.

Τρέφεσθαι. [3] πήγνυσθαι. συνίστασθαι. Τότε δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται. ἀντὶ τοῦ συνίσταται, πήγνυται, [4] Ὅμηρος·

——Ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος.

[5] Πολλὸν δὲ τρέχειν τὸ περὶ ψυχῆς. οἷον δρόμον. Καὶ, [6] Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα. τεθραμμένον, συνεστάμενον. Τρέφω καὶ τὸ ἔχω. [7] Τἀληθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω. ἀντὶ τοῦ ἔχω.

Τροφή. Ἀριστοτέλης, Ὅτι [8] διαπεφώνηται ὁ περὶ τῆς τροφῆς λόγος. οἱ μὲν γάρ φασιν, ὅτι ὁμοία ἐστὶν ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ. τρέφεσθαι γὰρ τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ. εἰ γὰρ προστεθεῖσα ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ αὔξει αὐτό· αὐξητικὸν δὲ τοῦ ὁμοίου τὸ ὅμοιον, οὐ τὸ ἐναντίον· (τοῦτο γὰρ φθαρτικὸν τοῦ ἐναντίου) οὐκ ἄρα ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τρέφεται τὸ τρεφόμενον, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ὁμοίου. οἱ δέ φασιν, ὅτι τῷ ἐναντίῳ τρέφεται τὸ τρεφόμενον. εἰ γὰρ πάσχει ἡ τροφὴ ὑπὸ τοῦ τρεφομένου, καὶ μεταβάλλει εἰς αὐτό· οὐ πάσχει δὲ τὸ ὅμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον πάσχει, καὶ μεταβάλλει τὸ ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον· ἐναντίον ἄρα ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ. οὗτοι μὲν οἱ λόγοι δοκοῦσιν εἶναι ἐναντίοι· ἀλλ' οὐκ εἰσί. ἡ γὰρ τροφὴ δυνάμει μέν ἐστιν ὁμοία τῷ τρεφομένῳ, ἐνεργείᾳ δὲ, ἐναντία. ὅ, τε γὰρ ἄρτος καὶ τὰ ὄψα, ἀκατέργαστα μὲν ὄντα καὶ ἄπεπτα, ἐναντία πως ἐστὶ τῷ τρεφομένῳ. ὁπηνίκα δὲ μεταβληθῇ καὶ ἀλλοιωθῇ, τότε ὅμοια γίνεται. μεταβάλλει δὲ οὐ τὸ ὅμοιον εἰς τὸ ὅμοιον, οὐδὲ τὸ τυχὸν εἰς τὸ τυχὸν, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον. οὐ γὰρ τὸ λευκὸν εἰς θερμὸν μεταβάλλει, ἀλλὰ τὸ ψυχρὸν εἰς θερμόν. κἂν γοῦν τὸ φαιὸν εἰς λευκὸν μεταβάλλῃ, [9] οὐχ ᾗ τοῦ μετέχει τοῦ λευκοῦ, ἢ τοῦ μέλανος μεταβάλλει. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. διττῆς οὖν οὔσης τῆς τροφῆς, τῆς μὲν, ἀπέπτου, τῆς δὲ, πεπεμμένης· ἡ μὲν ἄπεπτος ἐναντία ἐστὶ τῇ [10] πεπεμμένῃ· ἡ δὲ πεπεμμένη καὶ μεταβαλοῦσα, ἤδη ὁμοία. † [11] Τρέφον μέν ἐστιν ἡ πρώτη δύναμις τῆς ψυχῆς, ἥτις ἐστὶν ἡ θρεπτική. τὸ δὲ τρεφόμενον, τὸ ἔμψυχον σῶμα, καθὸ ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν. τὸ δὲ, ᾧ τρέφεται, ἡ τροφή. ἔστι δὲ καὶ τὸ ᾧ τρέφεται, διττόν· τὸ μὲν κινοῦν, καὶ κινούμενον. τὸ μὲν γὰρ ἔμφυτον θερμὸν, ᾧ τινι τρέφεται ἡ ψυχὴ, ὡς δι' ὀργάνου, καὶ κινεῖ, καὶ κινεῖται. κινεῖται μὲν ὑπὸ τῆς

Fugientem non amplius facile ferebant pedes. Et iterum: *Quum ex bello trepide fugientem te excepit mater.*

Τρέφεσθαι. [Communiter, ali, nutriri. Interdum vero,] coagulari, coalescere, constitui. *Tunc animalia constituuntur.* Vel, componuntur. Homerus: *Dimidium quidem coagulans albi lactis.* Et, *Fluctus valde tumidus.* Τρόφι enim hic idem significat quod τεθραμμένον, vel συνεστάμενον. Τρέφω item significat *habeo.* [Sophocles:] *Vim enim veritatis habeo.*

Τροφή. Cibus. Alimentum. Nutrimentum. Aristoteles. Alimenti ratio est controversa. Nam alii quidem dicunt, alimentum esse simile ei, quod alitur. Simile enim simili ali. Si enim alimentum sumptum ab eo, quod alitur, auget ipsum; & simile similis augendi vim habet, non autem contrarium, (hoc enim contrarii corrumpendi vim habet) non igitur a contrario alitur id, quod alitur, sed a simili. Alii vero dicunt, contrario nutriri id, quod nutritur. Si enim nutrimentum patitur ab eo, quod nutritur, & in id mutatur; simile vero a simili non patitur, sed contrarium a contrario patitur, & contrarium in contrarium mutatur; ergo nutrimentum est contrarium ei, quod nutritur. Hæ quidem rationes videntur esse contrariæ: sed non sunt. Nam nutrimentum facultate quidem est simile ei, quod nutritur; actu vero contrarium. Nam & panis, & opsonia, quum non sunt confecta, nec concocta, quodammodo contraria sunt ei, quod nutritur. Quum vero mutata sunt, tunc ei similia fiunt. Mutatur autem non simile in simile, neque quidlibet in quidlibet, sed contrarium in contrarium. Nec enim album in calidum, sed frigidum in calidum mutatur. Quamvis enim fuscum in album mutetur, non tamen quatenus albi, sed quatenus nigri particeps est, mutatur. Et sic in cœteris. Cum igitur duplex sit nutrimentum, alterum crudum, alterum vero coctum: crudum est contrarium ei, quod nutritur: coctum vero, & mutatum, ei simile est. † Facultas nutritiva est prima facultas animæ. Quod vero nutritur, est corpus animatum, quatenus hanc habet facultatem. Id vero, quo nutritur corpus, est nutrimentum. Sed & id, quo corpus alitur, est duplex: unum quod movet; alterum, quod movetur. Nam insitus calor, quo nutritur anima, tanquam instrumento, & movet, &

1 Τρέσας δ' οὐκέτι ῥίμφα φέρ.] Locus est corruptus. Portus legit, Τρέσαντ' οὐκέτι ῥίμφα, &c. Sic saltem metro consuletur. At ego propter fragmenti brevitatem nihil certi de hoc loco statui posse censeo.

2 Ἀνίκ' ἀπὸ πολ.] Hexameter hic est pars Epigrammatis in fœminam Lacænam, quæ filium suum Demetrium ex acie abjectis armis domum reversum, hasta trajecit. Epigramma hoc integrum legitur Anthol. lib. III. cap. v. pag. 289.

3 Τρέφεσθ. πήγν.] Confer Erotianum v. Τεθραμμένον.

4 Ὅμηρος] Odyss. I. v. 246.

5 Πολλὸν δὲ τρέχειν τὸ περὶ ψυχῆς. οἷον δρόμον] Hæc male huc translata sunt. Pertinent enim ad vocem τρέχειν.

6 Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα] Homer. Il. Λ. v. 307.

7 Τ' ἀληθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω] Hæc sunt verba Sophoclis *Oedip. Tyr.* pag. 167. ut Portus monuit. Idem Sophocles *Antig.* pag. 250.

———Κάρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω.

Scholiasta ad eum locum: Εὐτρέφορος Σοφοκλῆς εἰς τὸ τρέφω ἀντὶ τοῦ ἔχω λέγειν.

8 Ὅτι διαπεφώνηται ὁ περὶ τῆς τρ.——καὶ μεταβαλοῦσα ἤδη ὁμοία] Hæc omnia leguntur apud Philoponum in lib. II. Aristot. *de Anima*, I. 1. a. b.

9 Οὐχ ᾗ τοῦ μετέχει τοῦ λευκοῦ, ἢ τοῦ μέλανος] Philoponus, οὐχ ᾗ μετέχει λευκοῦ, ἀλλ' ᾗ μετέχει μέλανος, μεταβάλλει. i.e. *Non, quatenus particeps est albi, sed quatenus particeps est nigri, mutatur.* Sic etiam apud Suidam scribendum est.

10 Τῇ πεπεμμένῃ] Legendum est, τῷ τρεφομένῳ: ut habet Philoponus.

11 Τρέφον μέν ἐστιν ἡ πρώτη δύναμις τ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba ejusdem Philoponi in lib. II. Aristot. *de Anima*, I. 3. 2.

θρεπτικῆς δυνάμεως· κινεῖ δὲ τὰ λοιπὰ μόρια, οἷον ὀδόντας, φλέβας, γαστέρα, καὶ τὰ ἄλλα, δι' ὧν ἡ τροφή· ἅ τινα μόνως κινεῖται, οὐκέτι δὲ κινεῖ.

movetur. Movetur quidem ab altrice facultate: movet vero reliquas corporis partes; ut dentes, venas, ventrem, & cœteras, per quas alimentum [transit:] quæ tantum moventur, non etiam movent. *Port.*

Τρέχειν τὴν ἐσχάτην. Ἐάν, τὸ δὴ λεγόμενον, τρέχωσι τὴν ἐσχάτην, ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους καταφεύξονται, καὶ τούτοις ἐγχειριοῦσι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν.

Τρέχειν τὴν ἐσχάτην. Extremum cursum currere. [Id est, in extremo vitæ periculo versari.] *Si extremum, quod ajunt, currant cursum, ad Romanos confugient, iisque se ipsos & urbem dedent.*

Τρέψομαι. νικήσω. Ἐγώ σε τῇ βοῇ τρέψομαι. [1] Ἀριστοφάνης φησίν. ἀντὶ τοῦ, νικήσω βοῶν.

Τρέψομαι. [In fugam vertam] Superabo. Vincam. Aristophanes: *Sed ego te clamore vincam.*

Τρεῖ. φοβεῖται.

Τρεῖ. Tremit. Trepidat. Metuit.

Τρὶς ἕξ. νικητήριος βόλος. παροιμία· Ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι.

Τρὶς ἕξ. Ter sex. Jactus talorum, quo qui potitur, victor evadit. Et proverbium: *Aut ter sex, aut tres uniones.*

Τρήρωνα. δειλήν. [2] Ὅμηρος·

Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.

ἀντὶ τοῦ, δειλαῖς περιστεραῖς.

Τρήρωνα. Timidum. Pavidum. Homerus: *Illæ vero iverunt, timidis columbis gressu similes.*

Τρητή. τετρημένη. ὀπὰς ἔχουσα.

Καὶ [3] λίθακα τρητήν, σπόγγῳ ἐειδομένην.

τὴν κίσσηριν λέγει.

Τρητή. Perforata. Foramina habens. [In Epigrammate:] *Et lapidem foraminibus plenum, spongiæque similem.* Pumicem intelligit.

Τρηχματεῦ[4].

Τρηχματεῦ. Trechmateu.

Τριακάς.[5] ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνός. τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἡ [6] τριακάτη ἡμέρα διὰ θανάτου, καὶ ἐλέγετο τριακάς. Ὑπερείδης δηλοῖ, ἑνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα καὶ τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν.

Τριακάς. Trigesimus dies mensis. Hic defunctis erat sacer, eoque mors eorum commemorabatur, & vocabatur τριακάς: ut Hyperides declarat, qui diem hunc tam singulari quam plurali numero τριακάδα & τριακάδας vocat.

Τριακονταετής. ἐπὶ τῶν ἡλικιῶν ὀξύνεται· οἷον ἐνναετὴς ἄνθρωπος. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων βαρύνεται· οἷον ἐνναέτης. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων.

Τριακονταετής. Cum de ætate dicitur, & tricenarium significat, acuitur: ut & ἐνναετὴς ἄνθρωπος, homo novennis. Cum vero de tempore dicitur, & tricennalem notat, acutum habet in penultima: ut ἐνναέτης, novennalis. Et sic in cæteris.

Τριακοντόπους[7] βόθρος· εἰς ὃν μετέωρον ἀράμενοι τὸν [8] Σύρφακα ῥίπτουσι κάτω, οἱ μὲν πυγμαῖς, κορύναις δὲ ἄλλοι, λίθῳ γε μὴν τῷ ἐν ποσὶν ἀμυνόμενοι πολλοί. οἱ δέ, ὅ, τι παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον, ἀλοῶντες αὐτόν, ἀπορραγῆναι τὴν ἐπάρατον αὐτοῦ ψυχὴν κατηνάγκασαν.

Τριακοντόπους βόθρος. *Fossa* XXX. *pedes profunda: in quam Syphacem in sublime elatum dejecerunt; alii pugnis; fustibus alii; nonnulli lapidibus ante pedes jacentibus eum percutientes. Alii vero arrepto eo, quidquid in manus primum venisset, hominem tundentes, execrabilem animam eum efflare coegerunt.*

Τριακοντούτης. παροξυτονεῖται. κοινὸν δέ ἐστιν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν. καὶ τὸ πληθυντικόν, τριακοντούτεις. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, τριακοντούτεις σπονδαὶ εἴρηνται. καὶ Ἀριστοφάνης.

Τριακοντούτης. Tricennalis. Penacuitur. Est autem utrique generi commune. Et pluralis, τριακοντούτεις, tricennales. Et apud Thucydidem fœdera tricennalia τριακοντούτεις σπονδαὶ vocantur.

Τριάριοι.[9] Οἱ Ῥωμαῖοι στρατεύσαντες ἐπὶ Καρχηδονίους, ἐπιλέξαντες ἐκ τῶν στρατοπέδων τῶν [10] πεζικῶν τὰς ἀρίστας χεῖρας, διεῖλον τὴν πᾶσαν δύναμιν εἰς τέσσαρα μέρη. τὸ δὲ μέρος ἕκαστον, διπλᾶς εἶχε τὰς προσηγορίας. πρῶτον μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο στρατόπεδον, καὶ πρῶτος στόλος· καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ λόγον. τὸ δὲ τέταρτον καὶ τρίτον ἐπωνυμίαν ἔτι οὐ προσειλήφει. Τριάριοι γὰρ ὠνομάζοντο κατὰ τὴν ἐν τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις συνήθειαν.

Τριάριοι. Triarii. *Romani, cum bellum adversus Carthaginenses pararent, fortissimo quoque milite e copiis terrestribus delecto, omnem exercitum quadripartito diviserunt. Unaquæque autem pars duplici appellatione signabatur. Nam & prima legio dicebatur, & prima classis: eademque ratio in cæteris servata. Quartæ nullum cognomen inditum. Triarios enim itidem, ut in terrestribus exercitibus fieri solet, vocabant.*

1 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 303. (204. Ed. Bas. *P.*)

2 Ὅμηρος] *Hymn.* in Apollinem, v. 114.

3 Καὶ λίθακα τρ.] Verba hæc decerpta sunt ex Epigrammate, quod integrum legitur Anthol. lib. VI. cap. XXVI. ut Portus etiam monuit.

4 Τρηχματεῦ] Vox mihi prorsus ignota.

5 Τριακάς. ἡ τριακ.] Ex Harpocratione.

6 Τριακάτη] Imo, τριακοστή.

7 Τριακοντόπους βόθρος. εἰς ὃν μετ.] Hæc esse Æliani discimus ex ipso Suida supra v. Ἀλοῶ. Vide etiam v. Μετέωρος, & v. Ὑποχείριον.

8 Σύρφακα] Supra v. Μετέωρος legitur Σύφακα, quod probo.

9 Οἱ Ῥωμαῖοι στρατεύσαντες ἐπὶ Καρχ.] Hæc sunt verba Polybii lib. I. cap. XXVI.

10 Πεζικῶν] Hanc lectionem ex Polybio revocavi. Ante enim corrupte legebatur, Περσικῶν. Simile mendum occurrit supra v. Ἀγωνιῶ. Confer Cl. Jacob. Gronovium in notis ad Fragm. Polyb. pag. 455.

Τρία [1] Στησιχόρου. στροφὴν, ἀντίστροφον, ἐπῳδόν. ἐπῳδικὴ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Στησιχόρου ποίησις. καὶ τὸν τελέως ἄμουσόν τε καὶ ἀπαίδευτον λοιδοροῦντες ἔφασκον ἂν οὐδὲ τρία τὰ Στησιχόρου εἰδέναι.

Τριαχθῆναι [2] λέγουσιν οἱ παλαιστρικοὶ ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν, ἢ τὸ τρὶς προχάσαντα νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, δολιχόν. οὕτω [3] Θουγένης ἐν Δικασταῖς.

Τριβακά. [4] κατατετριμμένα. [5] Ὀθόνια καὶ τριβακὰ φορεῖν δοκεῖν, ἀγαθόν.

Τριβή. ἡ τρίψις. [6] Ἀριστοφάνης· Οὗτος μὲν οὖν οὐκ ἄχαρις ἐς τριβήν. ἀπὸ [7] μεταφορᾶς τῶν εὐύφων ἱματίων, τῶν ὑπαρχόντων εἰς τρίψιν καὶ φόρεσιν πολλοῦ χρόνου.

Τριβήν. βραδυτῆτα. χρονίαν ὑπέρθεσιν. Εὑρὼν τοὺς στρατιώτας μηκέτι τὴν τριβὴν φέροντας, ἀλλὰ καὶ μετὰ κινδύνου διαπολεμῆσαί πως ἐπιθυμοῦντας. † Ὁ δὲ καὶ πάλαι ἤδη οὐ φέρων τὴν τριβὴν τοῦ πολέμου, καὶ ἅμα [8] τὴν ὅσον οὔπω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων, λύει τὴν πολιορκίαν.

Τριβολεκτράπελα. [9] ἐκ τοῦ τριβόλου καὶ ἐκτραπέλου σύγκειται. ἀντὶ τοῦ σκληρὰ καὶ ἀπόβλητα καὶ ἀπαίδευτα καὶ ἀνώμαλα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ', οἷα περ οἱ νῦν.

Τρίβοντας. ἀναλίσκοντας.

Τριβουνάλιον. [10] Ὅτι ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ Παλλαντίου στήλη ἦν Εὐδοκίας τῆς γυναικὸς Θεοδοσίου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοδοσίου, Μαρκιανοῦ, καὶ Κωνσταντίνου. ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως Ἡρακλείου.

Τριβουνιανός. [11] οὗτος ἦν Κοιαίστωρ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ.

Τριβοῦνος. [12] οὗτος ἐπὶ Χοσρόου ἦν, Παλαιστῖνος τὸ γένος, λόγιος, καὶ τὰ ἐς τέχνην ἰατρικὴν οὐδενὸς ἥσσων· ἄλλως δὲ σώφρων τε, καὶ θεοφιλής, καὶ τῆς ἐπιεικείας εἰς ἄκρον ἥκων. καί ποτε Χοσρόην κακῶς τοῦ σώματος ἔχοντα ἰασάμενος, ἀπηλλάγη ἐκ τῆς Περσῶν χώρας, δῶρα πολλά τε καὶ λόγου ἄξια πρὸς τοῦ ἀνθρώπου κεκομισμένος. ἡνίκα τοίνυν ἐκεχειρία ἐγένετο μετὰ Ἰουστινιανοῦ βασιλέως, Χοσρόης τὸν ἰατρὸν τοῦτον συνδιαιτησόμενον αὐτῷ εἰς ἐνιαυτὸν ᾔτησε δοῦναι. τῆς τε αἰτήσεως ἐπιτελεσθείσης ἐκέλευσε τὸν Τριβοῦνον ὁ Χοσρόης αἰτεῖσθαι, ὅτου ἂν δέηται. ὁ δὲ ἄλλο οὐδὲν ᾔτει τῶν πάντων χρημάτων, ἢ ὥστε οἱ Ῥωμαίων αἰχμαλώτων τινὰς ἀφεῖναι Χοσρόην. ὁ δέ οἱ ἄλλους τε τρισχιλίους ἀφῆκε, καὶ ὅσους πρὸς ὄνομα ἐξῃτήσατο ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις λογίους ὄντας. κλέος τε μέγα

Τρία Στησιχόρου. Tria Stesichori. Id est Strophen, Antistrophen, Epodon. Tota enim Stesichori poesis est epodica. Et hominem prorsus imperitum & indoctum probris afficere volentes, eum ne tria quidem Stesichori nosse dicebant.

Τριαχθῆναι. Sic palæstrici dicunt pro, ter cecidisse. Vel, cursu ter victum esse, stadio, diaulo, dolicho. Sic Thugenes in *Judicibus*.

Τριβακά. Laceræ & tritæ vestes. *Laceras vestes si te gestare somnies, bonum* [*est somnium.*]

Τριβή. Tritio. Attritio. Usus. Aristophanes: [*Vita avium*] *non injucunda est illis, qui eam degunt.* Per metaphoram ductam a vestibus bene textis, quas diu gestare possumus, antequam atterantur.

Τριβήν. Tarditatem. Diuturnam moram. *Ille autem videns milites non amplius moram illam ferentes, sed vel cum periculo suo decertare cupientes.* † *Ille vero belli moram jampridem non ferens, & simul* [*videns,*] *cibariorum penuriam mox consecuturam esse, obsidionem solvit.*

Τριβολεκτράπελα. Vocabulum compositum ex τρίβολος, & ἐκτράπελος. Id est, dura, rejicienda, inconcinna, & inæqualia. Aristophanes *Nubibus*: *Non garriens in foro de rebus ineptissimis & futilissimis, ut qui nunc vivunt,* [*facere solent.*]

Τρίβοντας. Terentes. Consumentes.

Τριβουνάλιον. Tribunal. In tribunali Palatii statua erat Eudociæ, uxoris Theodosii, & ipsius Theodosii, & Marciani, & Constantini: ubi saltationes duarum factionum fiebant usque ad Heraclium.

Τριβουνιανός. Tribunianus. Hic fuit Quæstor sub Justiniano.

Τριβοῦνος. Tribunus. Hic tempore Chosrois vixit, genere Palæstinus, vir eruditus, & arte medica nulli secundus; singulari idem moderatione, pietate in Deum egregia, summaque mansuetudine præditus. Cumque aliquando Chosroem male se habentem sanasset, e Perside rediit, multis ac magnificis donis ab ipso auctus. Chosroes autem pactis cum Justiniano Imperatore induciis, ab eo petiit, ut medicum hunc apud se uno anno manere sineret. Elapso illo tempore, Chosroes Tribunum a se petere jussit, quidquid vellet. Ille vero nihil aliud ex rebus omnibus petiit, nisi captivorum aliquot Romanorum libertatem. Chosroes autem & alios ter mille [captivos] ei dimisit, & quoscunque nominatim petierat viros claros: ex qua re

1 Τρία Στησιχόρου] Confer Nostrum supra v. Οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου.

2 Τριαχθῆναι. λέγουσιν οἱ παλ.] Vide Casaubonum *Lect. Theocr.* cap. VI. & præcipue Salmasium ad Solinum, pag. 206, Edit. Ultraj. ubi docte de significatione vocis hujus agit.

3 Θουγένης] MS. Paris. A. itemque Photius in Lex MS. habent, Θουγενίδης.

4 Κατατετριμμένα] Addendum est, ἱμάτια.

5 Ὀθόνια καὶ τριβ.] Fragmentum hoc sumptum est ex Artemidori lib. II. cap. III. sed ubi pro τριβακά, legitur τρίβακα, cum accentu in antepenultima.

6 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 548.

7 Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐύφ.] Inepte. Sensus enim hujus loci est is, quem in versione expressimus.

8 Ἅμα τὴν ὅσον οὔπω ἀπορίαν] Deest in hac sententia verbum ἐνθυμούμενος, ut patet ex ipso Suida supra, v. Ὅσον οὔπω.

9 Τριβολεκτράπελα. ἐκ τοῦ τριβ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Nubes*, pag. 180.

10 Ὅτι ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ Παλλ.] Hæc leguntur etiam apud Codin. *de Orig. CPol.* Num. 41. & apud Nostrum supra v. Στήλην.

11 Τριβουνιανός] Vide paulo post v. Τριβωνιανός.

12 Τριβοῦνος. οὗτος ἐπὶ Χοσρ.] Totus hic articulus excerptus est ex Procopii lib. IV. *de Bello Goth.* cap. X.

ἐν.

ἐκ τοῦ ἔργου τούτου ἐς πάντας ἀνθρώπους ὁ Τριβώνιος ἔσχε.

Τρίβων. ἔμπειρος. [1] Ἀριστοφάνης·

Ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς.

καὶ τρίβωνος, ἐμπείρου.

Τρίβωνα. στολισμόν. οἱ γὰρ φιλόσοφοι ἐν τῷ τρίβωνι ἐχειμάζοντο, μηδὲν ἐσθίοντες. καὶ [2] Ἀριστοφάνης·

Μήτ' οὖν ῥιγῶν ἄχθη λίαν, μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμῇς,
Οἴνου τ' ἀπέχῃ, καὶ γυμνασίων, καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων.

Τριβωνευόμενοι. [3] ἀντὶ τοῦ τριβὰς ἐμποιοῦντες. ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες. ἢ ἀντὶ τοῦ τρίβωνας εἶναι πραγμάτων.

Τριβωνιανός, Μακεδονιανοῦ, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων. οὗτος ὁ Τριβωνιανὸς Ἕλλην ὑπῆρχε, καὶ ἄθεος, ἀλλότριος κατὰ πάντα τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως· κόλαξ δὲ, καὶ ἀπατεὼν, καὶ πείθων Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα, ὡς ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται, ἀλλ' εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ σαρκὸς ἀναληφθήσεται. ἦν δὲ Κοιαίστωρ Ἰουστινιανοῦ. [4] Οὗτος φύσεως μὲν δυνάμει ἐχρῆτο, καὶ παιδείας εἰς ἄκρον τε ἀφίκετο, τῶν κατ' αὐτὸν οὐδενὸς ἧσσον· ἐς δὲ φιλοχρηματίαν δαιμονίως ἐσπουδακὼς, οἷός τε ἦν κέρδους ἀεὶ τὸ δίκαιον ἀποδίδοσθαι· τῶν [5] τε νόμων ἡμέρας οἱ ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον ἑκάστης τοὺς μὲν ἀνῄρει, τοὺς δὲ ἔγραφεν, ἀπεμπολῶν τοῖς δεομένοις κατὰ τὴν χρείαν ἑκατέρου. [6] ἔτη δὲ πολλὰ ἐπιβιοὺς τῇ τιμῇ, ἐτελεύτησε νόσῳ, οὐδὲν ἄχαρι πρὸς οὐδενὸς παθών. ἦν γὰρ αἱμύλος τε, καὶ τἄλλα ἡδὺς, καὶ τῆς φιλοχρηματίας τὸ νόσημα ἐπισκιάσαι ἱκανώτατος τῇ τῆς παιδείας περιουσίᾳ.

Τριβωνιανὸς, Σιδήτης, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων, καὶ αὐτὸς ἀνὴρ πολυμαθής. ἔγραψεν ἐπικῶς ὑπόμνημα εἰς τὸν Πτολεμαίου Κανόνα. Συμφωνίαν τοῦ κοσμικοῦ καὶ ἁρμονικοῦ διαθέματος. Εἰς τὸν πολιτεύοντα καὶ διέποντα. Εἰς τοὺς τῶν πλανωμένων οἴκους, καὶ διὸ ἑκάστῳ οἶκος ὁ δεῖνα. Εἰς τοὺς κδ' πόδας τοὺς μετρικοὺς, καὶ τοὺς ῥυθμικούς. Μετάφρασιν τοῦ Ὁμηρικοῦ τῶν νεῶν Καταλόγου. Διάλογον Μακεδόνιον, ἢ περὶ εὐδαιμονίας· καὶ βίον Θεοδότου φιλοσόφου, ἐν βιβλίοις τρισίν. Ὑπατικὸν, καταλογάδην, εἰς Ἰουστινιανὸν αὐτοκράτορα. Βασιλικὸν, εἰς τὸν αὐτόν. Περὶ μηνῶν ἐναλλαγῆς, ἐπικῶς.

Τριβώνιον. φόρημα Κυνικόν. ἱμάτιον παλαιόν.

Τριβωνοφόρος. ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα, ὡς [7] γραμμάτια. Ὁ δὲ [8] Πρόκλος προσέταξεν Ἰσίδωρον μετασχηματίσασθαι πρὸς τὸν ἄριστον βίον, καὶ τριβωνοφορεῖν. ὁ δὲ οὐχ ὑπέμεινε.

Tribunus magnam apud omnes gloriam consecutus est.

Τρίβων. Peritus. Aristophanes: *Artis enim equestris minime peritus erat.* Et τρίβωνος, periti.

Τρίβωνα. Pallium tritum. Vestis trita. Philosophi enim pallio trito induti hyemem exigebant, nihil edentes. Et Aristophanes: *Neque algens nimis doles, nec prandium appetis, vinoque abstines, & exercitiis, & rebus venereis.*

Τριβωνευόμενοι. Moras nectentes. Vel, technis & dolis utentes. Machinantes. Vel, qui rerum periti sunt.

Τριβωνιανός. Tribonianus, Macedoniani F. ex causidicis Præfectorum Prætorii. Hic Tribonianus fuit gentilis, & impius, & a Christianorum fide prorsus alienus; idemque adulator, & impostor: qui Justiniano persuadere conabatur, eum non moriturum, sed vivum in cœlum translatum iri. Fuit autem Justiniani Quæstor. † Hic & ingenii acie valebat, & apicem eruditionis attigerat, ita ut nullum ætatis suæ mortalium hac laude superiorem haberet. Verum cum esset homo hianti & inexplebili avaritia, lucro unice serviebat, erantque apud illum jura venalia. Legum enim nundinationi deditus, quotidie pretio refigebat alias, alias figebat, prout e re erat atque usu poscentium. Cum autem multos annos in hoc honore vixisset, morbo decessit, nullam a quoquam injuriam passus. Erat enim mira urbanitate, lepore, & suavitate præditus, & avaritiam splendore summæ eruditionis obscurabat.

Τριβωνιανός. Tribonianus, Sidetes, ex causidicis Præfectorum Prætorio, & ipse vir multifariæ eruditionis. Scripsit versibus commentarium in Ptolemæi Canonem. Concentum mundani & harmonici diathematis. In gubernantem & administrantem. In Planetarum domicilia, & cur singulis domicilium hoc vel illud [attributum sit.] De XXIV. pedibus metricis & rythmicis. Metaphrasin Homerici navium Catalogi. Dialogum Macedonium, sive de felicitate. Vitam Theodoti philosophi, libris III. Orationem Consularem, prosaice, in Justinianum Imperatorem. Orationem de Regno, in eundem. De mensium permutatione, versibus.

Τριβώνιον. Pallium attritum, quale Cynici gestare solebant. Pallium vetus.

Τριβωνοφόρος. Qui gestat pallium, habens signa, tanquam gammatia. *Proclus autem jussit Isidorum philosophicæ vitæ habitum assumere, & pallium ferre. Ille vero id facere non sustinuit.*

1 Ἀριστοφάνης] *Vespis*, pag. 533. (302. Ed. Bas. *P.*)

2 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 151. (84. Ed. Bas. *P.*) ubi legitur, ἄχθει, & ἐπιθυμεῖς, & ἀπέχει.

3 Τριβωνευόμενοι. ἀντὶ τ.] Ex Harpocratione.

4 Οὗτος φύσεως μὲν δυν—— κατὰ τὴν χρείαν ἑκατέρου] Hæc sunt verba Procopii lib. 1. *de Bello Pers.* cap. XXIV.

5 Τῶν τε νόμων ἡμέρας οἱ ἐκ τ.] Apud Procopium legitur, τῶν τε νόμων ἡμέρᾳ ἐκ τῆς ἐπὶ πλεῖστον ἑκάστῃ, &c.

6 Ἔτη δὲ πολλὰ ἐπιβ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba ejusdem Procopii. lib. 1. *de Bello Pers.* cap. XXV.

7 Γραμμάτια] Scribendum est, γαμμάτια, vel γαμμάδια, i.e. notæ trigonæ instar literæ Γ. Idem mendum est apud Etymologum. Hesychius: Τρίβων, στολὴ ἔχουσα σημεῖα, ὡς γάμμα. Confer Meursium in Glossario, v. Γάμμα.

8 Ὁ δὲ Πρόκλος προσέτ.] Ex Damascio. Vide etiam infra v. Ὑπέμεινε, ubi idem fragmentum legitur.

Τριγέρων. τρεῖς γενεὰς βιούς. τουτέστι, ἐνενηκοντούτης. ——————— [1] Νέστωρ
Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ τύμβον ἔχει τριγέρων.

Τρίγληνα [2] ὁ μὲν Ἡλιόδωρος, τρίκορα. γλήνη γὰρ, ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη. ὁ δὲ Ἀππίων, πολύγληνα, τὰ θέας ἄξια.

Τριγλίς. εἶδος ἰχθύος. καὶ κλίνεται τριγλίδος. ὁ κανών. τὰ γὰρ εἰς ις δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τῆς ις ἀμετάβολον, ἐὰν κλίνωνται διὰ τοῦ δ, ὀξύνονται· οἷον, σμαρὶς, τριγλὶς, μαινίς. εἰ δὲ διὰ τοῦ τ, βαρύνονται. [3] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς, καὶ φυκίδα σοι λιμενῖτιν,
Ἄρτεμι, δωρεῦμαι Θῆρις ὁ δικτυβόλος.

Τριγλώχινα τόξα. τρίγωνα.

Τριγονία. ἡ τρίτη γενεά. [4] Διαδεξάμενος ὥσπερ ἄλλο τι τοῦ πατρὸς, ἐς τριγονίαν παρέπεμπε τὸ ἔχθος.

Τρίγωνον. [5] ὄνομά ἐστι δικαστηρίου, ἴσως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος.

Τριγχός. [6] τειχίον. στεφάνη. περίφραγμα. Βάβριος·

Λύκος παρῄει τριγχὸν, ἔνθεν ἐκκύψας
Ἀρνειὸς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφήμως.

[7] Πλάτων τὴν διαιρετικὴν φιλοσοφίαν ἐξυμνῶν, τριγχὸν φιλοσοφίας αὐτὴν λέγει.

Τριγχός. περιβολή. περιτείχισμα.

Τρίαινα. ἡ κάμαξ. καὶ [8] τριαινοῦν, τουτέστι, τῇ τριαίνῃ ἠρέμα σκάπτειν καὶ ἐπισύρειν τὰς βώλους, ἐπὶ τῷ κατακρύπτειν τὰ σπέρματα.

Τριέμβολον. πολλάκις ἐμβάλλεσθαι δυνάμενον. [9] Ἀριστοφάνης·

—Ὥστε θαυμάζεις, ὅπως
Οὕτω γέρων ὢν στύομαι τριέμβολον.

ἔστι δὲ καὶ πλοίου τις κατασκευή. καὶ γὰρ Αἰσχύλος εἶπε δεκέμβολον τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν, ἐν Μυρμιδόσι. Τριέμβολον οὖν, ἐπίφθεγμα τάχους.

Τριέσπερος. [10] κατὰ τρεῖς ἑσπέρας, ἤγουν νύκτας. ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον.

Τριετηρίδες. ἡμέραι παρὰ Βιθυνοῖς, ἐν αἷς [11] ἀφ' ἡμέρας πότοι συνεχεῖς ἐγίνοντο· καὶ παρὰ τὰς συνουσίας πᾶν γένος ἀκροαμάτων εἰσήγετο. καὶ καθόλου πολλήν τινα ῥαθυμίαν εἶχε τὸ Πέργαμον.

Τριηκάδας. παρὰ Ἡροδότῳ, δεῖπνα, ἢ δήμους, ἢ ἀριθμὸν τριάκοντα ἡμερῶν.

Τριγέρων. Ter ſenex. Sive, qui tres ætates vixit. Hoc eſt, nonagenarius. *Neſtor ter ſenex in Pylo valde divina ſepultus eſt.*

Τρίγληνα. Secundum Heliodorum ſignificat, tres pupillas habentia. Γλήνη enim eſt pupilla oculi. Appion vero idem quod πολύγληνα, i. e. ſpectatu digna.

Τριγλίς. Genus piſcis. Mullus. Declinatur, τριγλίδος. Regula. Nomina diſſyllaba in ις, quæ ante ις habent literam immutabilem, ſi declinentur per δ, acuuntur: ut σμαρὶς, τριγλὶς, μαινίς. Sin per τ, acuto notantur in penultima, [ut χάρις, ιτος.] In Epigrammate: *Mullum ex prunis, & phycidem in portu captam, tibi, Diana, dono Theris ego piſcator.*

Τριγλώχινα τόξα. Tricuſpides ſagittæ.

Τριγονία. Tertia generatio. Tertia Progenies. *Illud autem odium tanquam jure hæreditario a patre acceptum, ad tertiam uſque progeniem propagavit.*

Τρίγωνον. Trigonum. Nomen eſt dicaſterii, fortaſſe [ita dicti,] quod figura ejus triangularis eſſet.

Τριγχός. Murus. Septum. Babrius: *Lupus præteribat ſeptum, ex quo agnus proſpiciens multis eum maledictis inceſſebat.* † Plato methodum dividendi laudibus extollens, eam philoſophiæ ſeptum vocat.

Τριγχός. Ambitus. Murus. Septum. Vallum.

Τρίαινα. Fuſcina. Tridens. Et τριαινοῦν, tridente leviter fodicare & perſtringere glebas, ut iis ſemina contegantur.

Τριέμβολον. Quod [ter, i. e.] ſæpius impetum in aliquam rem facere poteſt. [Tribus roſtris munitum.] Ariſtophanes: *Quare miraris, quomodo ſenex cum ſim erigam penem tam firmiter.* Sic autem & ſtructura quædam navis appellatur. Nam Æſchylus in *Myrmidonibus* Neſtoris navem dixit δεκέμβολον, i. e. decem roſtris inſtructam. Τριέμβολον eſt etiam vox feſtinare aliquem jubentis.

Τριέσπερος. Triveſper. Sive, per tres noctes durans. [Veſpera enim hic pro nocte ponitur:] pars nimirum pro toto.

Τριετηρίδες. Trieterides. Dies apud Bithynos ſic appellabantur, quibus continuæ potationes fiebant, & in conviviis omne cantorum & muſicorum genus introducebatur. Et prorſus tunc genio Pergamum indulgebat.

Τριηκάδας. [Ionice, pro τριακάδας.] Triacadas. Apud Herodotum [ſignificat] cœnas, vel populos, vel numerum xxx dierum.

1 Νέστωρ ἐν Πύλῳ ἠγ.] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus ſupra v. Γενεά.

2 Τρίγληνα] Eſt vox Homerica Il. Ξ. v. 183. ubi vide Scholiaſtam.

3 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. vi. cap. iii. Epigr. xiii. ut Portus etiam monuit.

4 Διαδεξάμενος ὥσπ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium *Hiſt. Arc.* cap. xv.

5 Τρίγωνον. ὄνομά ἐστι δικ.] Ex Harpocratione.

6 Τριγχός] Alias τριγκὸς, & θριγγός.

7 Πλάτων τὴν διαιρ.] Alex. Aphrod. in *Topica*, pag. 3. Πλάτων δὲ τὴν διαιρετικὴν μέθοδον ἐξυμνῶν, καὶ θριγκὸν αὐτὴν φιλοσοφίας λέγων, &c. Hinc Suidas ſua deprompſit, ut Pearſonius recte obſervaverat.

8 Τριαινοῦν, τουτέστι τῇ τρ.] Ex Enarratore Comici ad *Pacem*, pag. 664.

9 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 599. (415. Ed. Baſ. P.) Vide ibi Scholiaſtam, apud quem pro ἐμβάλλεσθαι legitur ἐμβαλεῖν.

10 Τριέσπερος] Eſt epithetum Herculis apud Lycophronem Caſſand. v. 33. ubi vide Scholiaſtam.

11 Ἀφ' ἡμέρας] Scribe, ἐφ' ἡμέρας.

Τρι-

Τριηκόντορος ναῦς.

Τριηραρχεῖν.[1] καὶ τριηραρχία. λειτουργία παρὰ Ἀθηναίοις δαπανηρά. ἔδει γὰρ τὴν τριήρη πάντα ἔχειν πρὸς πόλεμον εὐτρεπῆ, ἅπερ παρεσκεύαζεν ὁ εἰς τὴν λειτουργίαν ταύτην προβληθείς. [2] Ἀριστοφάνης· Ἐγώ σε ποιήσω τριηραρχεῖν.

munus istud delectus erat. Aristophanes :

Τριηράρχημα.[3] τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα. Ἐπιτριηράρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον [4] κατὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

Τριηραύλης. ὄνομα κύριον.

Τριήρεις.[5] πλοῖα πολεμικὰ, ἃ καλοῦνται Λέβερνοι.

Τρικάρανον.[6] Φρούριόν ἐστι τῆς Ἀργίας οὕτω καλούμενον.

Τρικάρηνος. ὁ τρεῖς κεφαλὰς ἔχων.

Τρικκαῖοι. ὄνομα ἔθνους.

Τρικέφαλος.[7] ὁ Ἑρμῆς, ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς, καὶ ἔχων ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδὸς, ποῦ δὲ ἐκείνη. ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ἔστι δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, ὡς Φιλόχορός φησι, Προκλείδης Ἱππάρχου ἐραστής. Ἰσαῖος ἐν [8] τῷ περὶ Εὐκλείδου· Μικρὸν δ' ἄνω τοῦ Τρικεφάλου, παρὰ [9] τὴν Ἑστίαν ὁδόν. τὸ πλῆρές ἐστι, τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ.

Τρικέφαλος.[10] Ὁ γὰρ Γηρυόνης τρικέφαλος ὢν, πολὺν ἀγῶνα παρέσχε τῷ Ἡρακλεῖ.

Τρίκλινος.[11] Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς, ὁ Δίκορος, κτίζει τὸν μέγαν τρίκλινον, τὸν ἐν Βλαχέρναις· ὃς μέχρι τοῦ δεῦρο Ἀναστασιακὸς λέγεται.

Τρικορυσία. Αἰλιανός· [12] Καὶ τὸ τοῦ Μενάνδρου, ἵνα τι καὶ παίσω, Τρικορυσία [13] βασίλισσα, καὶ αὕτη δέσποινα εἶναι τοῦ Πόντου ἐθέλουσα.

Τρικορυσία[14] ἐμπίς. ὡς ἐν Τρικορυσίᾳ πολλῶν ἐμπίδων γινομένων. ἔστι γὰρ ἀλσώδης καὶ κάθυγρος ὁ τόπος.

Τρικύλιστος. Ἐὰν [15] μὴ ἀφίκησθε, βούλομαι τρικύλιστος ὠθεῖσθαι, ὅπου ἂν ὑμεῖς παρακαλῆτε.

Τρίλλη. τί σημαίνει; γέγραπται γὰρ ἐν τῷ τοῦ Α-

Τριηκόντορος ναῦς. Navis, quæ triginta remis agitur.

Τριηραρχεῖν. Trierarcham esse. Triremis præfectum esse. Et τριηραρχία. Trierarchia. Hoc erat publicum munus apud Athenienses, idque valde sumptuosum. Oportebat enim triremem omnibus rebus ad bellum necessariis instructam esse; quas præbebat ille, qui ad *Ego efficiam, ut trierarcha sis.*

Τριηράρχημα. Sumptus, qui fit in trierarchiam. Ἐπιτριηράρχημα vero, sumptus, qui finito jam trierarchiæ tempore impenditur.

Τριηραύλης. Trieraules. Nomen proprium.

Τριήρεις. Triremes, bellica navigia, quæ Liburnicæ [etiam] vocantur.

Τρικάρανον. Tricaranum. Castellum est Argivorum ita dictum.

Τρικάρηνος. Triceps. Tria capita habens.

Τρικκαῖοι. Triccæi. Nomen gentis.

Τρικέφαλος. Triceps. [Sic dicebatur] Mercurius, ut monstrator viarum, cjusque statuæ subscriptum erat, quonam hæc vel illa via ferret. Fortasse vero caput ad unamquamque viam conversum habebat. Qui vero Tricipitem Mercurium dedicavit, fuit Proclides, Hipparchi amator, ut ait Philochorus. Isæus in oratione de Euclide: *Parum vero supra Tricipitem, juxta Vestæ viam.* Plena oratio est, τοῦ Τρικεφάλου Ἑρμοῦ.

Τρικέφαλος. Triceps. *Geryones enim, qui triceps erat, multum negotii in certamine Herculi exhibuit.*

Τρίκλινος. Triclinium. Anastasius Imperator, Dicorus [vocatus,] condidit magnum Triclinium, quod est in Blachernis: quod ad hodiernum usque diem vocatur Anastasiacum.

Τρικορυσία. Tricorysia. Ælianus: *Et secundum illud Menandri, ut aliquid joci interspergam, Tricorysia regina, eaque Ponti etiam Domina esse volens.*

Τρικορυσία ἐμπίς. Tricorysius culex. [Hoc ideo dixit Aristophanes,] quod Tricorynthi multi essent culices. Est enim nemorosus & humidus ille locus.

Τρικύλιστος. In caput sæpius devolutus. *Nisi ad me veneritis, in præceps detrudi cupio, quo vos jusseritis.*

Τρίλλη. Trille. Quid vox hæc significat?

1 Τριηραρχεῖν] De Trierarchia & Trierarchis veterum Atheniensium nihil indictum reliquerunt viri docti. Vide præter alios Sam. Petit. *de Leg. Att.* pag. 269, 270, & seqq.

2 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 343. (241. Ed. Bas. *P.*)

3 Τριηράρχημα. τὸ εἰς τ.] Ex Harpocratione.

4 Κατὰ τὸν τ.] Harpocratio rectius, μετὰ τὸν &c.

5 Τριήρεις. πλοῖα πολ.] Vide supra v. Λέβερνοι.

6 Τρικάρανον] Ex Harpocratione: apud quem rectius legitur τῆς Ἀργείας.

7 Τρικέφαλος. ὁ Ἑρμ.] Et hæc ex Harpocratione sumpta sunt. Confer Hesych. v. Ἑρμῆς τρικέφαλος, & Tzetzem ad Lycophron. v. 680.

8 Ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου] Harpocratio, ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην: quod sequor.

9 Τὴν Ἑστίαν ὁδόν] An potius, τὴν Ἑστίας ὁδὸν, ut Portus putabat? Sed ego nihil temere mutandum censeo. Potuit enim via illa nominari Ἑστία.

10 Ὁ γὰρ Γηρυόνης τρικ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Γηρυόνης.

11 Ἀναστάσιος ὁ βασιλ.] Vide supra v. Ἀναστάσιος, ubi eadem reperies.

12 Καὶ τὸ τοῦ Μενάνδ.] Eadem habes supra, v. Παίσωμεν.

13 Βασίλισσα] Sic & omnes Editt. præcedentes. At MSS. Paris. rectius, βασίλιννα, uti etiam legitur apud ipsum Suidam supra v. Παίσωμεν.

14 Τρικορυσία ἐμπίς] Nota hæc referenda est ad locum illum Aristophanis in *Lysistrata*, pag. 900.

Οὐχ ὁρᾷς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε Τρικορυσία;

Scholiastes ineditus ad illum locum eadem habet, quæ hic Suidas: nisi quod pro ἐν Τρικορυσίᾳ rectius apud eum legatur, ἐν Τρικορύνθῳ. Nomen enim loci illius erat Τρικόρυνθος, vel Τρικόρυνθον, a quo deducebatur gentile Τρικορύσιος, ut docet Stephanus *de Urbibus*, v. Τρικόρυνθον. Vide Nos etiam supra ad v. Ἐμπίς.

15 Ἐὰν μὴ ἀφ.] Laertius in *Epicuro*, sub initium: Οἷός τ' εἰμὶ, ἐὰν μὴ ὑμεῖς πρός με ἀφίκησθε, αὐτὸς τρικύλιστος, ὅπου ἂν ὑμεῖς καὶ Θεμίστα παρακαλῆτε, ὠθεῖσθαι. Hinc Suidæ verba deprompta sunt, ut Pearsonius recte observaverat.

θηναίου Σίμωνος Ἱππιατρικῷ περὶ γνωρισμάτων φλεβῶν, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς τρίλλης εἰσὶ φλέβες δύο.

Scriptum enim est in libro Simonis Atheniensis de re veterinaria, ubi de venis dignoscendis agitur, a trille quoque binas oriri venas.

Τρίμμα.[1] δι' ἀρωμάτων πόμα. ταῦτα λέγων ὁ Σωκράτης, ὥσπερ εἰς τὰ θύματα λίθους παραλείβων πυρίνους, καὶ κρούων πρὸς ἀλλήλους, συναγαγὼν τὰ [2] τούτων θραύσματα, βάλλει τὸν πρεσβύτην αὐτοῖς, καθάπερ τὰ ἱερεῖα ταῖς οὐλαῖς οἱ θύοντες. καὶ διὰ τοῦτο παίζει τοῖς ὀνόμασι, τρίμμα μὲν αὐτὸν ἔσεσθαι λέγων, παρὰ τὸ τρίβειν καὶ θίγειν πρὸς ἀλλήλους τοὺς λίθους. Κρόταλον δὲ, παρὰ τὸ προσκρούειν τοὺς λίθους ἑαυτοῖς. Παιπάλην δὲ, διὰ τὴν ἐκ τούτων ἐκπίπτουσαν λεπτότητα. καλοῦμεν δὲ τῶν ἀνθρώπων τοὺς κακεντρεχεῖς, καὶ μὴ ἁπλοῦς, περιτρίμματα, καὶ πολυκρότους, καὶ κρόταλα. ὅθεν καὶ τὸν πρῶτον στίχον Ὀδυσσείας οὕτως ἀξιοῦσι γράφειν τινές·

Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα πολύκροτον.

Τρίμμα. Potus ex aromatibus confectus. [Item, homo in rebus tritus & exercitatus. Aristophanes: *Fies in dicendo tritus, crepitaculum, pollen.*] Hæc autem Socrates dicens, tanquam ad victimas adolendas ignarios lapides inter se atterit & collidit, collectaque eorum fragmenta in senem conjicit; quemadmodum illi, qui sacrificant, molam salsam in victimas conjiciunt. Quare vocibus ludit, dum τρίμμα eum fore dicit, a verbo τρίβειν, terere; quod nempe lapides inter se atterantur. Crepitaculum vero [dixit,] quod lapides inter se collisi sonum edant. Pollinem vero, propter minuta frusta, quæ de lapidibus collisis decidunt. Homines autem malitiosos & astutos vocare solemus περιτρίμματα, i.e. in fraudibus tritos & exercitatos; πολυκρότους, multicrepos; & κρόταλα, crepitacula. Quamobrem etiam primum versum Odysseæ quidam ita scribendum censent: Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα πολύκροτον.

Τρίμμα. ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασι. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Λέγειν γενήσῃ τρίμμα. τουτέστι, τετριμμένος, ἱκανὸς καὶ δεινὸς ἔσῃ λέγειν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Στεφάνου, ὡς ἰταμοῦ καὶ ἀναισχύντου ῥήτορος καθαπτόμενος Αἰσχίνου, περίτριμμα ἀγορᾶς αὐτὸν καλεῖ.

Τρίμμα. Homo in rebus tritus & valde exercitatus. Aristophanes *Nubibus*: *In dicendo fies tritus.* Id est, in eloquentia exercitatus. Vel, summam dicendi facultatem consequeris. Et Demosthenes in oratione de Corona, Æschinem oratorem ut hominem audacem & impudentem perstringens, eum περίτριμμα ἀγορᾶς vocat: i.e. in rebus forensibus tritum & exercitatum.

Τριμηθοῦς, Τριμηθοῦντος. ὄνομα πόλεως.

Τριμηθοῦς. Trimethus, Trimethuntis. Nomen urbis.

Τριμμούς. τὰς τετριμμένας ὁδούς. Αἰλιανός· Καὶ ἀναβλέποντες ὁρῶσι τριμμοὺς τῆς ἀνόδου, καὶ προσβάσεις, δι' ὧν ἀνῆλθεν ὁ Ῥωμαῖος, καὶ συνέβαλλον μὴ ἄπορον εἶναι, ἀλλ' [3] εὐεπίβατον.

Τριμμούς. Tritas vias. Calles. Ælianus: *Et suspicientes animadvertunt calles ad superiora loca ferentes, & accessus, per quos Romanus adscenderat, & exinde collegerunt, non esse locum inaccessum, sed facilem adscensu.*

Τρίμνων. τριῶν μνῶν [4] ἀξίων.

Τρίμνων. Tres minas valentium.

Τρινακρία. ὄνομα τόπου. ἡ νῦν νῆσος Σικελία.

Τρινακρία. Trinacria. Nunc insula Sicilia sic vocatur.

Τρίναξ. γεωργικὸν ἐργαλεῖον. ἐν [5] Ἐπιγράμμασι·

Καὶ τρίνακας ξυλίνας, χεῖρας ἀρουροπόνων.

Τρίναξ. Rusticum instrumentum. Furca. In Epigrammate: *Et furcas ligneas, manus agricolarum.*

Τριόρχης. ἱέραξ εἶδος, ὁ τριόρχης. Ὁ [6] τύραννος Σικελίας, κοινὸς πόρνος, ἕτοιμος τοῖς ἀκρατεστέροις, κολοιός, τριόρχης, πάντων τῶν βουλομένων τοῖς ὄπισθεν ἔμπροσθεν γιγνώς· ὃς ὅτε ἀπέθανε, τὴν γυναῖκά φασι κατακλαιομένην αὐτὸν, οὕτω θρηνεῖν· Τί δ' οὐκ ἐγὼ σέ; τί δ' οὐκ ἐμὲ σύ;

Τριόρχης. Triorches. Accipitris genus. [Timæus: Agathocles,] Siciliæ tyrannus, publicum prostibulum fuit, omnium incontinentissimorum libidini expositus; graculus, triorches, qui aversus & adversus omnibus copiam sui præberet. Hunc fato functum uxor lamentans ista verba dixisse fertur: *Quid non ego tibi? Quid non tu mihi?*

Τριόφθαλμος. Βοιωτοῖς ἐδόθη χρησμὸς, ὅτῳ ἂν συναντήσωσι πρώτῳ τριοφθάλμῳ ὄντι, τούτῳ ἕπεσθαι. Ὄξυλος δέ τις ὀχούμενος ἐπὶ ἵππου ἑτεροφθάλμου, συνήντησεν αὐτοῖς. οἱ δὲ συνέντες τὸ θεοπρόπιον, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Τριόφθαλμος. Trioculus. Tres oculos habens. Bœotis oraculum præcepit, ut trioculum, in quem prium incidissent, sequerentur. Cum igitur Oxylus quidam equo monoculo vectus ipsis occurrisset, mente oraculi intellecta, eum secuti sunt.

Τριοβολιμαῖος.[7] τριῶν ὀβολῶν ἄξιος. τοπαλαιὸν

Τριοβολιμαῖος. Tribus obolis dignus. Trio-

1 Τρίμμα. δι' ἀρωμάτων π.] Aristophanes *Nubibus*, pag. 138. (74. Ed. Bas. P.)

Λέγειν γενήσῃ τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη.

Ad hunc locum nota hæc referenda est, quam excerpsit Suidas ex Enarratore Comici.

2 Τὰ τούτων θραύσματα] Sic recte MS. Paris. A. itemque Scholiastes Aristophanis. At priores Editt. male, τὰ τούτων θραύσματα.

3 Εὐεπίβατον] MS. A. rectius, ἐπιβατόν.

4 Ἀξίων] Sic recte MS. A. At priores Editt. male, ἄξιον. Τὸ τρίμνων enim hic non est nominativus Doricus, pro τρίμνουν, ut Portus putabat; sed genitivus pluralis: cui proinde ἀξίων recte respondet.

5 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. VII. ut Portus monuit. Vide etiam supra v. Θρίναξ.

6 Ὁ τύραννος Σικελίας, κοινὸς π.] Hæc sunt verba Timæi de Agathocle Siciliæ tyranno, quæ Suidas excerpsit ex Polyb. *Histor.* lib. XII. cap. VI. Eadem etiam leguntur supra v. Ἀγαθοκλῆς.

7 Τριοβολιμαῖος] Vel series literarum suadet, scribendum esse τριωβολιμαῖος, per ω in syllaba secunda.

οἱ στρατηγοὶ τριώβολον ἐλάμβανον βλακείας χάριν.

Τριώβολον. τὸ τρεῖς ὀβολοὺς ἔχον. [1]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Δεινὸν γὰρ, εἰ τριωβόλου μὲν οὕνεκα
Ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Οὐδεὶς ἐδίκαζεν, εἰ μὴ ἐπέβαινε τῶν ξ' ἐνιαυτῶν. ὅσοι δὲ τελείας ἡλικίας ἦσαν, εἰσήρχοντο μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, οὐκ ἐδίκαζον δέ. τούτους οὖν τοὺς ἐκκλησιαστὰς ἐποίησαν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοὶ, πείσαντες τὴν πόλιν. ὕστερον δὲ ὁ Κλέων ἐποίησεν αὐτὸ [2]τριώβολον. ἀφῆλιξ δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὐκ εἰσήρχετο.

Τρίπαλαι. ἐπίρρημα χρονικὸν, ἢ δηλωτικὸν χρόνου, [3]Ἀριστοφάνης·

Τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενος εὐεργετεῖν.

Ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι, ἢ καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι, ἔκπαλαι, πάλαι, πάλαι.

Τρίποδα. λέβητα ἐν Δελφοῖς. Ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικὸν Ἀπόλλωνι.

Τρίπος. Ἢ τρίπος, ἢ γυνή. ὁ τρίπους. Καὶ ἀνθρακίον, βραχὺ τριποδίσκιον, [4]παρὰ Ἀλέξιδι.

Τρίπους. [5]κατὰ τοὺς τρεῖς χρόνους μαντευόμενος, ἐνεστῶτα, παρεληλυθότα, καὶ μέλλοντα.

Τριπτῆρα. [6]Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. τριπτὴρ ἐστὶ πιθάκνη. [7]ἐκπέτανος, οἷα τὰ ἐπιλήνια, ὡς Νίκανδρός φησι. ἐπὶ τούτου δ' ἂν τάττοιτο νῦν παρὰ τῷ ῥήτορι. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τοὔνομα.

Τρὶς ἕξ. νικητήριος βόλος. καὶ ἑτέρα παροιμία· Τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς οἶναι. οὕτω γὰρ καλοῦσιν οἱ Ἴωνες τοὺς κύβους.

Τρὶς [8]ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι. οἱ μὲν τρὶς ἓξ νικῶσιν· οἱ δὲ τρεῖς κύβοι, κενοί. καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον·

Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.

τριῶν γε ὄντων τῶν ἀναρριπτομένων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτόν φησι βάλλειν, ἕνα δὲ, τὸν τέταρτον. [9]διττὸς οὖν ὁ κύβος, εἴτε ἀναρριπτούμενος, [10]εἴτε κενὸς, εἴτε πλήρης εἴη· καὶ ἰδίως ὁ κενός. ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἓξ βαλὼν κρατεῖ, καὶ [11]Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρίστησι·

Τὰ δεσποτῶν γὰρ [12]εὖ πεσὸν παθήσομαι,
Τρὶς ἓξ βαλούσης τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας.

bolaris. Olim belli duces ignaviæ causa triobolum accipiebant.

Τριώβολον. Triobolum. Tres oboli. Aristophanes *Pluto*: *Indignum fuerit, si trioboli causa in concione nos mutuo semper impellamus & trudamus.* Nemo Athenis Judex erat, nisi sexagesimum ætatis annum ingressus fuisset. Qui vero perfectæ erant ætatis, concionem quidem ingrediebantur, sed non judicabant. Oratores igitur persuaserunt civibus, ut illis, qui concionem frequentabant, stipendium aliquod publice præberetur: quod Cleon postea triobolum effecit. Qui autem justa ætate major erat, is in concionem non ingrediebatur.

Τρίπαλαι. Valde olim. Valde pridem. Adverbium temporis. Aristophanes: *Jam pridem sedeo, benefacere tibi volens. Ego vero decies pridem, & millies pridem, & valde pridem, & iterum atque iterum pridem.*

Τρίποδα. Tripodem, sive lebetem Delphicum. *In fatidico tripode, qui dedicatus est Apollini.*

Τρίπος. [Metri causa, pro, τρίπους.] Tripus. Tripes. *Vel tripes, vel mulier.* Et ἀνθρακίον, parvus tripes, apud Alexidem.

Τρίπους. Tripus. [Hic Apollini dedicatus est,] quod de tribus temporibus vaticinetur, præsenti, præterito, futuro.

Τριπτῆρα. Isæus in oratione contra Dioclem. Τριπτὴρ est vas latum ac patens, ut torcular: ut ait Nicander. Hoc igitur significatu nunc apud Oratorem τριπτὴρ forte ponitur. Nam & multa alia nomen hoc significat.

Τρὶς ἕξ. Ter sex. Jactus aleæ, quo qui potitur, victoriam consequitur. Et aliud proverbium: *Aut ter sex, aut tres uniones.* Οἴνας enim Iones uniones, sive puncta in tesseris vocant.

Τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι. *Ter sex, aut tria puncta.* Ter sex victoriam ferunt. At tria puncta, jactus est inanis. Hujusmodi est, quod apud Euripidem legitur: *Jecit Achilles duo puncta & quatuor.* Cum autem sint tres jactus, qui jaciuntur, duos inanes eum jecisse dicit: unum vero, quartum. Duplex igitur est tessera, quæ jacitur; vel inanis, vel plena: & peculiariter, inanis [κύβος vocatur.] Illum autem, qui ter sex jecerat, vicisse, & Æschylus in *Agamemnone* declarat: *Res enim heriles ut bene cedant efficiam, cum hæc speculatio mihi ter sex jecerit.*

1 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 37. (20. Ed. Bas. *P.*) ubi pro οὕνεκα rectius legitur εἵνεκα.

2 Τριώβολον] Vide Petitum *de Leg. Att.* pag. 205. 323, 324.

3 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 354. (250. Ed. Bas. *P.*) ubi sic legitur:

Τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.
Ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε, καὶ δωδεκάπαλαι,
Καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.

4 Παρὰ Ἀλέξιδι] Locum Alexidis citat Pollux lib. x. cap. xxiv. pag. 480. quem confer. Vide etiam supra v. Ἀνθρακιά.

5 Τρίπους. κατὰ τοὺς τρεῖς χρ.] Locus hic est mutilus, qui sic supplendus est: Τρίπους. Τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων, κατὰ τοὺς τρεῖς χρόνους, &c. Vide Scholiastam Aristoph. ad *Plutum*, pag. 2.

6 Τριπτῆρα. Ἰσ.] Ex Harpocratione.

7 Ἐκπέτανος] Scribe, ἐκπέταλος, ut habet Harpocratio.

8 Τρὶς ἕξ, ἢ τρ.] Confer Nostrum supra, v. Ἢ τρὶς ἕξ. Notet hic autem Lector, vocem κύβος apud Græcos non solum significare ipsam tesseram, quæ jacitur, sed etiam puncta, sive uniones qui sunt in tesseris. Eustathius: Διχῶς γὰρ ὁ κύβος· αὐτό τε τὸ ἀναρριπτούμενον, καὶ ἡ ἐν αὐτῷ μονάς. Pollux lib. ix. cap. vii. Ἰστέον δὲ ὅτι κύβος αὐτό τε τὸ βαλλόμενον καλεῖται, καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κοιλότης, ὁ τύπος, ἡ γραμμὴ, τὸ δηλοῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν βληθέντων. καὶ μάλιστα ἡ γε μονὰς, ἡ παρ' Ἴωσιν οἴνη, εἶχε καλεῖσθαι κύβος· καθάπερ καὶ ὁ παροιμιώδης λόγος μηνύειν ἔοικεν, Ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι. Locus est insignis: ex quo clare patet, τρὶς ἓξ κύβοι, non significare, *ter sex tesseræ*, ut Portus verterat; sed, *ter sex puncta*, sive, *ter sex uniones*. Plura hac de re vide apud Salmasium ad Flav. Vopiscum, pag. 471, 472. Edit. Paris.

9 Διττὸς οὖν ὁ κύβος, εἴτε ἀναρρ.] Legendum est, διττὸς οὖν ὁ κύβος ἀναρριπτούμενος, &c. ut Portus etiam monuit.

10 Εἴτε κενὸς, εἴτε πλήρης]. Jactus vacuus dicebatur, cum tantum unitas jaciebatur: plenus vero, cum sex. Vide Salmasium loco laudato.

11 Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι] Versu 31, 32.

12 Εὖ πεσὸν παθήσομαι] Scribe, εὖ πεσόντα θήσομαι, ut habet Æschylus loco laudato. Et in versu secundo, βαλούσης, pro βαλούσα.

Τρισμέγιστος Ἑρμῆς. ζήτει ἐν τῷ Ἑρμῆς.

Τρισμέγιστος Ἑρμῆς. Mercurius Ter maximus. Quære in v. Ἑρμῆς

Τριστάται. [1] οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως· οἷον, ἔχοντες λόγχας ἀνὰ τρεῖς κατὰ χεῖρα.

Τριστάται. Tristatæ. Sive regii satellites, qui ternas hastas manu tenebant.

Τρίστομος. ἐπίθετον αἰχμῆς.

Σοὶ [2] γὰρ Καστορίδος ὑλακὰ καὶ τρίστομος αἰχμὴ

Εὔαδε. ———————

Τρίστομος. Tricuspis. Epithetum hastæ. [In Epigrammate:] *Tibi enim canum latratus & tricuspis hasta placuit.*

Τριστοιχεί. [3] κατὰ τρεῖς τάξεις.

Τριστοιχεί. Triplici ordine.

Τριταγωνιστής. Αἰσχίνης ἐν πολλοῖς σκώπτεται ὑπὸ Δημοσθένους, ὡς ὑποκριτὴς τραγῳδιῶν· καὶ τριταγωνιστὴν αὐτὸν φησιν, ὡς ἀδοκιμώτατον τῶν ὑποκριτῶν, ἐν τρίτῃ τάξει καταριθμῶν. Τριταγωνιστὴς, ἀπὸ Σοφοκλέους, ὃς πρῶτος ἐχρήσατο τρισὶν ὑποκριταῖς, καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ.

Τριταγωνιστής. Tertiarum partium actor. Æschines in multis locis a Demosthene carpitur, ut histrio Tragicus: & tritagonistam eum vocat, ut histrionum vilissimum, in tertio ordine eum numerans. Primus vero Sophocles usus est tribus histrionibus, & eo, qui vocatur tritagonista.

Τριτάλαντον. βάρος τριῶν ταλάντων. Τριτάλαντον βάρος δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν.

Τριτάλαντον. Pondus trium talentorum. *Verba trium talentorum pondus habentia minacissime proferentes.*

Τριτάνυστον. μακρόν. [4] Καὶ δόνακα τριτάνυστον.

Τριτάνυστον. Valde extensum. Longum. *Et arundinem longam.*

Τρίτη κεφαλή. τοῦτο εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀχθοφορούντων, οὐ μόνον κατὰ τὸν ὦμον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς.

Τρίτη κεφαλή. Tertium caput. Hoc dictum est [per translationem] a bajulis, sarcinas ferentibus, non solum humeris, sed etiam capite.

Τριτημόριον. τοὺς ἓξ χαλκοῦς εἴρηκε Φιλήμων τοῦ ὀβολοῦ τριτημόριον. θαυμάζω μὲν οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτημόριον εἰσὶ δύο χαλκοῖ· τριτημόριον δὲ, ἕξ. εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ. τὸ δὲ τριτημόριον, ὡς ἀπὸ δ' μερῶν ὄντων, ἀνὰ δύο χαλκοῦς, τρία ἔχον μέρη, ς' χαλκοῦς συνάγει.

Τριτημόριον. Sex æreos Philemon vocavit oboli tertiam partem. Miror autem, quomodo duo ærei sint quarta pars; sex vero, tertia pars. Nisi forte τὸ τεταρτημόριον, i. e. quarta pars, proprie sic dicta fuerit. Τριτημόριον vero, cum ex quatuor partibus (quarum singulæ duobus æreis constant) tres contineat, sex in summa æreos colligat.

Τριτημορίς. Ἡρόδοτος· Ἑτέρη δὲ ἤιε τοῦ στρατοῦ τριτημορὶς τὴν μεσόγαιαν.

Τριτημορίς. Tertia pars. Triens. Herodotus: *Alter vero triens exercitus mediterranea loca petiit.*

Τριτογένεια. φοβερά. καταπληκτική. [5] Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ᾅδου. Τριτογένεια. τοῦτο δέ ἐστιν, ὅτι τρία γίνεται ἐξ αὐτῆς, ἃ πάντα τὰ ἀνθρώπινα συνέχει. καὶ παροιμία εἴρηται·

Παῖς μοι Τριτογενὴς εἴη, μὴ Τριτογένεια.

ἢ ὅτι τὴν Ἀθηνᾶν ἀνδρώδη ἐνόμιζον εἶναι, καὶ παῖδας ἄρρενας παρέχειν.

Τριτογένεια. Tritogenia. Id est, formidabilis, terribilis. Democritus Abderites scripsit de iis, quæ sunt apud Inferos. Tritogenia. [Hæc sic dicta est,] quod tria ex ea nascantur, quæ res omnes humanas continent. Et proverbium: *Puer mihi Tritogenes sit, non Tritogenia.* Vel, quia Minervam putabant esse virilem, & liberos mares donare.

Τριτογενής. ἡ Ἀθηνᾶ. ἤτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθε. τριτὼ γὰρ, ἡ κεφαλὴ κατὰ διάλεκτον. ἢ ὅτι παρὰ Τρίτωνι τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη, [6] φθίνοντος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν. ἢ ὅτι τρίτη μετὰ Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη. ἢ ὅτι τρίτωνα τὴν κεφαλὴν οἱ Ἀθηναῖοι λέγουσιν. ἢ ὅτι τοῦ τρεῖν καὶ εὐλαβεῖσθαι αἰτία· ἢ γεννητική. ἢ ὅτι ἀπελούσατο ἐν τῷ Τρίτωνι, τῷ τῆς Λιβύης ποταμῷ.

Τριτογενής. Tritogenia. Id est, Minerva. Sic autem dicta est, quod ex ventre & matrice & capite Jovis exierit. Τριτὼ enim secundum dialectum caput significat. Vel quod ad Tritonem fluvium Libyæ nata sit, mense ad finem jam vergente: quem diem & Athenienses celebrant. Vel, quod tertia post Dianam & Apollinem nata sit. Vel, quia Athenienses caput etiam vocant τρίτωνα. Vel quod tremoris & metus causa sit. Vel, quod generationis causa sit. Vel, quod in Tritone flumine Libyæ se abluerit.

Τριτομηνίς. [7] τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομηνίδα ἐκάλουν. δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. Ἴστρος δὲ καὶ Τριτογένειαν αὐτήν φησι λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ νομιζομένην.

Τριτομηνίς. Tertius dies mensis. Tunc autem Minerva nata fuisse creditur. Ister vero dicit, eam & Tritogeniam vocari, & eandem cum Luna putari.

2 Τριστάται] Occurrit hæc vox *Exod.* cap. xiv. & ii. *Reg.* cap. vii. Confer Hesychium, qui eadem habet.

2 Σοὶ γὰρ Καστορ.] Scribe, Σοὶ γὰρ Καστορίδων, &c. Sic enim recte legitur Anthol. lib. vi. cap. xvi. Epigr. ult.

3 Τριστοιχεί] Sic etiam habet antiquissima Edit. Mediolanensis. At cæteræ Editt. male, τριστοιχεία.

4 Καὶ δόνακα τριτάνυστον] Verba hæc decerpta sunt ex Epigrammate Archiæ, quod ex Cod. MS. integrum exhibuimus supra v. Γαμψόν.

5 Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρ.] Ex Laertio: quem vide in *Democrito.*

6 Φθίνοντος] Locus videtur esse mutilus, qui sic fortasse supplendus est, ἢ ὅτι τρίτῃ φθίνοντος, &c. Vide etiam vocem sequentem.

7 Τριτόμηνις. τὴν τρ.] Ex Harpocratione: apud quem legitur τριτομηνίς, cum accentu in ultima.

Τρί-

Τρίτον ἡμίδραχμον. τὰς δύο ἥμισυ δραχμὰς οὕτως εἰώθασι λέγειν οἱ παλαιοί.

Τριτοπάτορες.[1] Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν, ἀνέμους εἶναι τοὺς Τριτοπάτορας. Φιλόχορος δὲ, τοὺς Τριτοπάτρεις πάντων γεγονέναι πρώτους. τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησὶν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα καλεῖ, γονεῖς αὐτῶν ἠπίσταντο τότε οἱ ἄνθρωποι· τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. Φανόδημος δὲ ἐν ἕκτῳ φησὶν, ὅτι μόνοι οἱ Ἀθηναῖοι θύουσί τε καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν. [2] ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς Τριτοπάτορας Ἀμαλκείδην καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκλέοντα, θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας, Οὐρανοῦ καὶ Γῆς φησὶν αὐτοὺς εἶναι παῖδας. ὀνόματα δὲ αὐτοῖς, [3] Κόττον, Βριάρεων, καὶ Γύγην.

Τρίτου[4] κρατῆρος. τοῦ [5] Σωτῆρος· ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον. τὸν μὲν γὰρ πρῶτον Ὀλυμπίων φασί. τὸν δὲ β', Ἡρώων. Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ. τὸν δὲ γ', [6] Ὀλυμπικῶς τῷ Σωτῆρί τε καὶ Ὀλυμπίῳ.

Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει. ἀντὶ τοῦ, περὶ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν. οὕτως Ἀντιφάνης.

Τριτωνίς. λίμνη.

Τρίτωνος. Ποσειδῶνος. θαλάσσης.

> Καὶ[7] βυθίην Τρίτωνος ἁλιπλάγκτοιο χαμεύνην
> Σπόγγον, ἀκεστορίην πλαζομένης γραφίδος.

Τρίτῳ φάει. τρίτῃ ἡμέρᾳ.

Τριττύς.[8] φυλῆς μέρος τρίτον. αὕτη γὰρ διῄρηται εἰς τρία μέρη, τριττῦς, καὶ ἔθνη, καὶ φατρίας, ὡς Ἀριστοτέλης φησί.

Τριττύς.[9] ἡ ἐντελὴς θυσία, ἐκ συὸς, κριοῦ, καὶ τράγου, ἐκ τριῶν· ὥσπερ [10] δωδεκηΐδες, θυσίαι δώδεκα ἱερείων.

Τριφάλης, Τριφάλητος. ὄνομα κύριον παρὰ Ἀριστοφάνει.

Τριφύλλιος, Ἐπίσκοπος, μαθητὴς Σπυρίδωνος τοῦ Κυπρίου καὶ Θαυματουργοῦ· ὃς ἔγραψε τὰ θαύματα τοῦ ὁσίου καὶ τερατουργοῦ πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος· ὡς γέγραπται ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ δι' Ἰάμβων· ἃ χρὴ ἐκζητῆσαι ὡς λίαν ὠφέλιμα.

Τρίχακτον. κτένιον.

Τρίχαπτον.[11] τὸ [12] βαμβύκινον ὕφασμα. ἱμάτιον πολυτίμητον.

Τρίχας[13] καρῆναι, πραγμάτων δηλοῖ βλάβην.
Τρίχας πεσεῖν δὲ, κίνδυνον φέρει μέγαν.

Τρίτον ἡμίδραχμον. Duas drachmas & dimidiam. Sic antiqui dicere consueverunt.

Τριτοπάτορες. Demon in *Atthide* dicit, Tritopatores esse ventos. Philochorus vero, Tritopatores omnium fuisse primos. Tellurem enim & Solem, inquit, (quem & Apollinem vocat) tunc homines eorum parentes esse crediderunt: horum vero liberos tertios patres appellarunt. Phanodemus vero lib. VI. dicit, solos Athenienses ipsis sacrificare, & vota facere pro liberorum generatione, quum uxores sunt ducturi. In Orphei vero *Physico* Tritopatores vocari Amalcidem & Protoclem & Protocleontem, qui ventorum janitores & custodes sunt. Qui vero Exegeticum scripsit, eos Telluris & Cœli filios esse dicit. Eorum vero nomina esse Cottum, Briareum, & Gygem.

Τρίτου κρατῆρος. Tertii crateris. Is erat Jovis Servatoris: quem etiam perfectum dicebant. Primum enim Cœlestium esse dicunt: secundum, Heroum: tertium vero, Jovis Servatoris.

Τρίτῳ καὶ τετ. Ante tres & quatuor annos. Sic Antiphanes.

Τριτωνίς. Tritonis. Palus [sic dicta.]

Τρίτωνος. Tritonis. Neptuni. Maris. [In Epigrammate:] *Et spongiam, in qua Trito marivagus in fundo maris cubat, quæque errantem stylum corrigit.*

Τρίτῳ φάει. Tertia luce. Tertio die.

Τριττύς. Tertia pars Tribus. Hæc enim in tres partes dividebatur, Trittys, & Gentes, & Curias, ut ait Aristoteles.

Τριττύς. Perfectum sacrificium, quod constabat ex tribus victimis, sue, ariete, & hirco: ut δωδεκηΐδες, sacrificia ex XII. victimis constantia.

Τριφάλης. Triphales, Triphaletis. Nomen proprium apud Aristophanem.

Τριφύλλιος. Triphyllius, Episcopus, discipulus Spyridonis Cyprii, miraculis clari: qui literis mandavit miracula sancti patris nostri Spyridonis, qui multa miracula edidit, ut legitur in vita ejus, versibus Jambicis scripta: quæ quærenda sunt, ut valde utilia.

Τρίχακτον. Parvus pecten.

Τρίχαπτον. Bombycinum textum. Vestimentum valde pretiosum.

Τρίχας καρ. *Si capilli cuipiam resecentur, id rerum damnum significat. Si vero capilli cadant, id periculum fert magnum.*

1 Τριτοπάτορες. Δήμ.] Eadem habet Etymologus, quem confer.

2 Ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικῷ] Etymologus, ἐν δὲ τοῖς Ὀρφέως Φυσικοῖς.

3 Κόττον] Sic etiam appellatur ab Hesiodo in *Theogonia*:

> Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι οὐκ ὀνομαστοὶ,
> Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ', ὑπερήφανα τέκνα.

Alii vero Κοῖον appellant. Apollodorus initio *Bibliothecæ*: Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου. γήμας δὲ Γῆν ἐτέκνωσε πρώτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων, Γύην, Κοῖον. Sic etiam Scholiastes Æschyli ad *Prom. Vinct.* v. 351.

4 Τρίτου κρατ.] Confer Nostrum supra v. Κρατήρ.

5 Τοῦ Σωτῆρος] Id est, Τοῦ Διὸς Σωτῆρος, Jovis Servatoris.

6 Ὀλυμπικῶς τῷ Σωτῆρί τε καὶ Ὀλ.] Hæc corrupta sunt, nec sanum sensum habent. Si mei res sit arbitrii, expuncta voce Ὀλυμπικῶς locum hunc sic legendum esse censeam, τὸν δὲ τρίτον, Τοῦ Σωτῆρος, ἢ Διὸς Ὀλυμπίου.

7 Καὶ βυθίην Τρίτωνος ἁλιπλ.] Anthol. lib. VI. cap. XXVI. Epigr. IV.

8 Τριττύς. φυλῆς μ.] Ex Harpocratione. Confer Nostrum supra v. Γεννηταὶ, & infra v. Φατρία.

9 Τριττύς. ἡ ἐντελὴς θυσ.] Vide Scholiastam Aristoph. ad *Plutum*, pag. 83.

10 Δωδεκηΐδες] Dicebatur etiam δωδεκάδες. Vide supra h. v.

11 Τρίχαπτον] Occurrit hæc vox apud LXX. Interpr. Ezech. cap. XVI. v. 10.

12 Βαμβύκινον] Pro βομβύκινον. Sic etiam habent Hesychius & Etymologus. At Photius in Lex. MS. ὕφασμα βαρβαρικόν.

13 Τρίχας καρ.] Sunt duo versus onirocritici, qui leguntur etiam apud Astrampsychum.

Τριχῆ. τριχῶς.

Τριχίδες. [1] εἶδος ἰχθύος, αἱ λεγόμεναι θρίσσαι. [2] Ἀριστοφάνης· Ἔβη ποτὲ τὴν νύχθ' ὅλην τριχίδων πεπλησμένος.

Τριχθά. τριχῆ. [3] Ὅμηρος· Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται. ἔστι δὲ τὸ πάντα κατὰ παρολκήν· ὡς,

——— Οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.

Γαῖα [4] δέ τι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος. συναφὴς τῇ γῇ Ὄλυμπος, ὡς ὄρος. τὸ δὲ ὅμοιον καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ πεποίηκε·

Ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ

Νήριτον εἰνοσίφυλλον.

κεχώρικε γὰρ τὸ ὄρος τῆς Ἰθάκης. εἰ δὲ ἦν ὁ Ὄλυμπος τοῦ οὐρανοῦ μέρος ἐπουράνιον, οὐκ ἦν κοινὸς, ἀλλὰ ἴδιος.

Τριχοβρῶτες. [5] ζῶα κατεσθίοντα τὰς τρίχας. οἱ σῆτες. ὁ θρίψ.

Τριχολογεῖν. τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι, καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν.

Τρίψεις. ἀντὶ τοῦ διατρίψεις. διατελέσεις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν.

Τρίψις. τῶν ποταμῶν ἡ πορεία. [6] Δαβίδ· Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν.

Τριψίωνος.

Τροίην. κατὰ διάλυσιν Τροίαν.

Τρομερόν. Ὁ δὲ ὑπὸ ἀρρωστίας λεπτόν τι καὶ τρομερὸν ἐφθέγξατο.

Τρόμητος. [7] Δημοσθένης καὶ ἄλλα σκώπτει τὸν Αἰσχίνην, καὶ Γραμματοκύφωνα καλεῖ· ὃν καὶ υἱὸν εἶναί φησιν ὀνόματι μὲν Τρόμητος, διδασκάλου δὲ τῶν πρώτων γραμμάτων.

Τροπᾶσθαι. [8] τρέπεσθαι.

Τρόπαια. νικητήρια. [9] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Τρόπαιον ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.

τὸ τρόπαιον δὲ οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ προπερισπῶσιν· οἱ δὲ νεώτεροι προπαροξύνουσι. ἡ δὲ παλαιὰ Ἀτθίς ἐστιν, ἧς ἦρχεν Εὔπολις, Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης. ἡ δὲ νέα Ἀτθίς ἐστιν, ἧς ἐστι Μένανδρος, καὶ ἄλλοι.

Τροπή. ἡ δίωξις. [10] Τροπῆς ἀποσκίασμα. ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἴχνος, καὶ ὁμοίωμα φαντασίας.

Τροπίας οἶνος. ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς. καὶ ἐκτροπίας. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι·

Τάχυνον πότον, καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.

Τριχῆ. Tripliciter. In tres partes.

Τριχίδες. Trichides: quæ etiam thrissæ dicuntur. Genus piscis. Aristophanes: *Maritus enim meus totam noctem tussivit, trichidibus vesperi repletus.*

Τριχθά. Tripliciter. In tres partes. Homerus: *In tres partes autem omnia divisa sunt.* Hic τὸ πάντα superfluum est: ut & in illo loco: *Illi vero novem omnes surrexerunt.* † *Tellus enim est communis omnibus, & magnus Olympus.* Olympus est terræ contiguus, ut mons. Simili genere loquendi usus est etiam in Odyssea, [ubi inquit:] *Incolo autem Ithacam bene temperatam, in qua est mons Neritus, excelsas habens arbores.* Montem enim ab Ithaca separavit. Si autem Olympus esset pars cœli, non foret communis, sed [quibusdam tantum] proprius.

Τριχοβρῶτες. Animalcula pilos corrodentia. Tineæ.

Τριχολογεῖν. Pilos colligere, eosque curare.

Τρίψεις. Teres. Deges. Aristophanes *Pluto: Vitam longe molestiorem deges, quam nunc.*

Τρίψις. [Tritio. Frictio.] Fluviorum meatus. David: *Tollent fluvii meatus suos.*

Τριψίωνος. Tripsionis. [Genitivus, a recto Τριψίων.]

Τροίην. Trojam. Per dissolutionem Τροίαν.

Τρομερόν. Tremulum. *Ille vero propter adversam valetudinem tenuem quandam & tremulam vocem edebat.*

Τρόμητος. Trometis. Demosthenes cum aliis dicteriis Æschinem insectatur, tum etiam eum Γραμματοκύφωνα vocat: quem etiam filium esse dicit cujusdam nomine Trometis, literatoris, & primorum elementorum doctoris.

Τροπᾶσθαι. Verti. In fugam verti. Fugari.

Τρόπαια. Tropæa. Monumenta victoriæ. Aristophanes *Pluto: De moribus hujusce tropæum erigat.* Antiqui Attici scribunt τροπαῖον, cum circumflexo in penultima. Recentiores vero acuunt in antepenultima, τρόπαιον. Antiqua vero lingua Attica est illa, cujus principes fuerunt Eupolis, Cratinus, Aristophanes, Thucydides. Nova vero, cujus Menander, & alii.

Τροπή. In fugam versio. Fugatio. Τροπῆς ἀποσκ. Versionis adumbratio. Vel, mutationis vestigium, & imaginationis similitudo.

Τροπίας, & ἐκτροπίας οἶνος. Vinum vappescens. Aristophanes *Dætalensibus: Accelera potum, nec vappescens vinum affer.*

1 Τριχίδες. εἶδος ἰχθ.] Ex Enarratore Comici ad *Equit.* pag. 328.

2 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 726. (486. Ed. Bas. *P.*) ubi sic legitur:

——— Ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
Ἔβηττε, τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλησμένος.

Sic etiam apud Suidam scribendum est. Vide etiam supra v. Ἐμπλησμένος.

3 Ὅμηρος] Il. O. v. 189.

4 Γαῖα δέ τι ξυν.] Scribe, Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ, &c. Sic enim legitur apud Homerum Il. O. v. 193.

5 Τριχοβρῶτες. ζῶα κατεσθ.] Aristoph. *Acharnens.* pag. 423.

Ἀλλ' ἡ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.

Scholiastes: Τριχόβρωτες. σῆτες. θρίψ. σκώληξ, κατεσθίων τὰς τρίχας. καὶ προπερισπωμένως δὲ λέγεται, τριχοβρῶτες.

6 Δαβίδ] Psalm. XCII. 5.

7 Δημοσθένης] In orat. pro Ctesiphonte, pag. 343. Vide etiam supra v. Γραμματοκύφων.

8 Τροπᾶσθαι] Homerus Il. O v. 666.

9 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 48. (24. Ed. Bas. *P.*) ubi pro ἂν στήσαιτο una voce legitur, ἀναστήσαιτο.

10 Τροπῆς ἀποσκίασμα] Epist. Jac. I. 17. Παρ' ᾧ οὐκ [illegible] παραλλαγὴ, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα.

Τροπηλίς. ἡ τῶν σκορόδων δέσμη. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι, τροπαλὶς, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, τροπηλίς. [1] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Σκορόδων τροπηλίδος.

Τροπηλίς. Alliorum fasciculus. Τροπηλὶς vero dicta est a verbo τρέπεσθαι: unde τροπαλὶς, & verso α in η, τροπηλίς. Aristophanes *Acharnensibus: Alliorum fasciculi.*

Τρόπις. ἡ τῆς νηός. καὶ κλίνεται τρόπιος.

Τρόπις. Carina navis. Et declinatur τρόπιος.

Τροπολογία. ἀλλοίωσις ἑτέρου πρὸς ἕτερον κατά τι· τουτέστι, καθ' ἓν τῶν ὑποκειμένων τριῶν· νοημάτων, λέξεως, καὶ μέλους.

Τροπολογία. Tropologia. Sive, mutatio alterius in alterum, secundum quid: hoc est, secundum unum trium subjectorum; sententiarum, dictionis, & carminis.

Τρόπος. ἦθος. [2] Τρόπος δὲ ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν, οἱονεὶ, σχῆμα τοῦ λόγου. οἷον ὁ τοιοῦτος· Εἰ τὸ πρῶτον, τὸ β΄. Ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον. Τὸ ἄρα δεύτερον. παρεισήχθη δὲ ὁ [3] λογότροπος ὑπὲρ τοῦ ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεσι τῶν λόγων μηκέτι τὴν πρόσληψιν, μακρὰν οὖσαν, καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν, ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν, Τὸ δὲ πρῶτον, τὸ ἄρα δεύτερον. καὶ Πισίδης·

Ὁ βάρβαρος δὲ τῷ λόγῳ καὶ τῷ τρόπῳ.

ἀντὶ τοῦ, τῷ ἤθει.

Τρόπος. Modus. Mos. Ingenium. In syllogismis vero τρόπος vocatur quasi figura quædam orationis: cujusmodi est illud: Si primum, & secundum. Atqui primum: ergo & secundum. Logotropus vero excogitatus est, ne in prolixioribus verborum structuris necesse esset assumptionem longam & conclusionem repetere, sed breviter tantum inferre: Atqui primum, ergo & secundum. Et Pisides: *Barbarus vero oratione & more.*

Τρόπον τινά. ἀντὶ τοῦ καλῶς ἄν.

Τρόπον τινά. Quodam modo.

Τροποφορεῖν.

Τροποφορεῖν. Mores ferre.

Τροπώσομαι. νικήσω. ὑποτάξω.

Τροπώσομαι. Vertam in fugam. Fugabo. Vincam.

Τροπωτῆρες. ἱμάντες, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται.

Τροπωτῆρες. Lora, quibus remi ad scalmos alligantur.

Τροφαλίς. τυρός. [4] Ἁρπάσας ὁ κύων τροφαλίδα τυροῦ Σικελὴν κατεδήδοκε. παρὰ τὸ τρέφω, τὸ πήσσω· ὡς τὸ ἔλπω, ἐλπίς· κρέκω, κρεκὶς, καὶ κερκίς. οὕτω τρέφω, τροφὶς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α καὶ τοῦ λ, τροφαλίς.

Τροφαλίς. Caseus coagulatus. *Canis raptum caseum Siculum coagulatum devoravit.* [Τροφαλὶς vero dictum est] a τρέφω, coagulo: ut ab ἔλπω, ἐλπίς; a κρέκω, κρεκὶς, & κερκίς. Sic etiam a τρέφω, τροφὶς, & per pleonasmum syllabæ αλ, τροφαλίς.

Τροφεῖα. τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τροφεῦσι.

Τροφεῖα. Præmia, quæ debentur nutriciis. Merces, quæ debetur illis, qui nos nutriverunt & educarunt.

Τροφή. ἀντὶ τοῦ ἀγωγὴ καὶ παιδεία. καὶ τραφὲν, ἀντὶ τοῦ ἀχθὲν, παιδευθέν. ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν. Πλάτων Πολιτείαις· Ἐπιθυμοῦμεν δ' αὖ τριῶν τινων τῶν περὶ τὴν τροφὴν καὶ γέννησιν. Τροφὴν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πόμα λέγει· γέννησιν δὲ, τὰ ἀφροδίσια. ἐν [5] δὲ τῷ τρίτῳ Πολιτείας· Καὶ ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι τεθραμμένος. ἀντὶ τοῦ, πεπαιδευμένος· ἵνα μὴ [6] ἐναντιῶνται Ὁμήρῳ, πεπαιδεῦσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Χείρωνι, οὐχὶ τεθράφθαι.

Τροφή. [Interdum,] educatio & institutio. Et τραφὲν, educatum, institutum. Interdum vero eodem sensu accipitur, quo apud nos: id est, pro alimento. Plato in libris *de Republ. Appetimus autem tria, quæ ad alimentum & generationem faciunt.* Τροφὴν enim cibum & potum vocat. Γέννησιν vero, coitum. Libro tertio autem *de Rep.* inquit: *Sub sapientissimo Chirone educatus.* Sive, institutus. [Sic enim vox τεθραμμένος hic interpretanda est, ne Plato] adversetur Homero, qui dicit, Achillem a Chirone institutum fuisse, non vero nutritum.

Τρόφι [7] κῦμα. ἀντὶ τοῦ τεθραμμένον, ἤγουν τρόφιμον. κατὰ πάθος γίνεται τρόφι, καὶ ἔστιν ἄκλιτον, ὡς τὸ ἄλφι, καὶ ἔρι, καὶ κρῖ.

Τρόφι κῦμα. Fluctus magnus & tumidus. Τρόφι autem per apocopen formatum est a τρόφιμον; estque indeclinabile, ut ἄλφι, ἔρι, & κρῖ.

Τροφώνιος. καὶ Τροφωνίου κατὰ γῆς παίγνια. [8] ἐν Λεβαδείᾳ χρηστήριον ἦν, ὃ Καταβάσιον ἐκάλουν. στόμιον γάρ τι ἦν, ὡς τὰ ἄκρα δύνασθαι μόνον τῶν ποδῶν χωρῆσαι. οἱ οὖν τῷ Θεῷ χρώμενοι, ἁγνεύσαντες πρῶτον ὡρισμέναις ἡμέραις, καὶ κοσμήσαντες ἑαυτοὺς ἱερῷ

Τροφώνιος. Trophonius. Et Trophonii sub terra ludibria. Lebadiæ fuit oraculum, quod a descensu vocabant Καταβάσιον. Erant enim ibi fauces quædam, quæ tantum extremas pedum partes capere poterant. Qui igitur Deum illum consulebant, cum prius per certos

1 Ἀριστοφάνης Ἀχαρν.] Pag. 410. (293. Ed. Bas. P.) sed ubi pro τροπηλίδος hodie legitur τροπαλίδος.

2 Τρόπος δὲ ——— ἐπενεγκεῖν, τὸ δὲ πρῶτον, τὸ ἄρα δεύτερον] Hæc sunt verba Laertii in *Zenone Citt.* lib. VII. num. 76. 77.

3 Λογότροπος] Sic recte MSS. Paris. itemque Laertius loco laudato. At priores Editt. male, λόγος τρόπος.

4 Ἁρπάσας ὁ κ.] Aristophanes *Vespis*, pag. 490. (240. Ed. Bas. P.)

Ὁ κύων παραΐξας εἰς τὸν ἰπνὸν ἁρπάσας
Τροφαλίδα τυροῦ Σικελὴν κατεδήδοκε.

5 Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ Πολιτείας] Pag. 434.

6 Ἐναντιῶνται] Malim, ἐναντιῶται, numero singulari, ut referatur ad Platonem.

7 Τρόφι κῦμα] Homerus Il. Λ. v. 307.

8 Ἐν Λεβαδείᾳ χρησ.] Confer Philostrat. lib. VIII. *de Vita Apoll.* cap. VIII.

τινι σχήματι, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ μελιτούτας λαβόντες, ὅ ἐστι μάζας μέλιτι δεδευμένας, οὕτως ἐκάθιζον ἐπὶ τὸ στόμιον, καὶ αἰφνίδιον ἡρπάζοντο, καὶ κατεδύοντο [1] ἐπὶ τῆς γῆς. τὰς δὲ μάζας ἐλάμβανον ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδικηθῆναι ὑπὸ τῶν συναντώντων ὄφεων, ἀλλ' ἐκείνας αὐτοὺς παραλαμβάνειν τροφήν. πολλοὶ μὲν οὖν καὶ αὐθημερὸν ἀνεπέμφθησαν δι' οὗ στομίου κατῆλθον· πολλοὶ δὲ καὶ διὰ πλειόνων ἡμερῶν. ἦν δὲ ὁ Τροφώνιος Ἐρεσίνου παῖς, [2] τἀδελφοῦ Ἀγαμήδους· ὅπου ὄφις ἦν ὁ μαντευόμενος, ᾧ οἱ κατοικοῦντες πλακοῦντας ἔβαλλον.

Τροχάζειν. διατρέχειν. [3] Πολύβιος· Τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν ἐκέλευσε τροχάζειν ἐπὶ λ' σταδίους ἐν τοῖς ὅπλοις.

Τροχαῖον. Οἱ δὲ σαλπιγκταὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ὄντες τροχαῖόν τι συμβοήσαντες, δόξαν τοῖς ἐναντίοις ὡς παρὰ τοῦ στρατηγοῦ πεπεμμένοι παρέσχον. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι· Οὐ [4] τροχιεῖ τις τὸν Λαπίθην λῃστήν.

Τροχηλατεῖν. ἐλαύνειν.

Τροχιάς. πορείας. τρίβους. ἐργασίας.

Τροχιλίας. [5] Σωκράτης πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα, ὡς οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη λοιδοροῦσα· Ἀλλ' ἔγωγε, ἔφη, συνείθισμαι καθαπερεὶ καὶ τροχιλίας ἀκούων συνεχῶς.

Τροχῖλος. ὄνομα τοῦ ὑπηρέτου Ἔποπος. παρὰ τὸ τρέχειν. ἔστι [6] δὲ καὶ ὄνομα ὀρνέου τροχῖλος. καὶ λέγεται εἶναι δριμύ. ἀξιοῦσι δέ τινες τὴν μέσην ὀξύνειν.

Τροχισθεῖσα. βασανισθεῖσα. ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικόν, καὶ διατεῖνον τὰ σώματα. καὶ [7] Ἀριστοφάνης·

Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος.

οὕτω γὰρ οἱ δοῦλοι ἐπὶ τροχοῦ δεσμούμενοι ἐτύπτοντο. καὶ αὖθις·

Ἐπὶ [8] τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
Εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας.

Τροχός. ξύλινόν τι ἦν ὁ τροχός, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. [9] Ἀριστοφάνης·

Εἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενον μὴ ξυλλάβῃ,
Ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος.

Τροχός. [10] Δαβίδ· Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Φησὶ γὰρ ἡ ἱστορία, ὅτι νότου πνεύσαντος διῃρέθη ἡ θάλασσα. τοῦ δὲ ἀέρος συστρεφομένου, καὶ τῶν νεφῶν συνισταμένων, ὁ ἄνεμος τίκτεται. Αἱ δὲ τιμωρίαι σου, φησί, δίκην βελῶν κατὰ τῶν πολεμίων ἐχώρουν. τῷ δὲ κτύπῳ τῆς

dies castitatem servassent, & se sacro quodam habitu ornassent, ambabus manibus melittutas tenentes, hoc est, placentas melle conspersas, sic ad fauces illas sedebant, & repente sub terram abripiebantur. Placentas autem secum ferebant, ne serpentes occurrentes eos læderent, sed cibo illo objecto delinirentur. Ac multi quidem eodem die remissi sunt ad superos per easdem fauces, per quas descenderant: multi vero etiam post plures dies. Trophonius vero fuit Eresini filius, fratris Agamedis: ubi erat draco vaticinans, cui illius loci incolæ placentas objiciebant.

Τροχάζειν. Currere. Decurrere. Polybius: *Primo quidem die milites in armis ad triginta stadia decurrere jussit.*

Τροχαῖον. Citum. Velox. Sive, quod celeres habet numeros. *Tubicines autem, qui cum ipsis erant, classicum celeribus numeris canentes, adversariis opinionem præbuerunt, quasi a duce suo missi essent.* Et in Epigrammate: *Nonne aliquis latronem istum Lapithã rota torquebit?*

Τροχηλατεῖν. Rotas agere. Aurigari.

Τροχιάς. Orbitas. Vias. Semitas. Tramites.

Τροχιλίας. Trochleæ. [Genitivus, a recto, τροχιλία.] Socrates Alcibiadi, dicenti, Xanthippes convitia nullo modo ferenda esse, respondit: *Atqui ego ita jampridem hisce assuetus sum, ac si jugiter sonum trochlearum audiam.*

Τροχῖλος. Trochilus Nomen servi Epopis. A verbo τρέχειν, i. e. currere. Est τροχῖλος & nomen avis, quæ acris esse dicitur. Quidam vero syllabam mediam acuendam esse censent.

Τροχισθεῖσα. Quæ torquetur. Quæ cruciatur. A τροχός, i. e. rota, quod est instrumentum, quo homines torquentur, & corpora distenduntur. Et Aristophanes: *In rota distentus flagris cædatur.* Servi enim rotæ alligati verberari solebant. Et iterum: *In rota enim distentum oportet te mala tua facinora confiteri.*

Τροχός. Rota. Ligneum quoddam instrumentum erat rota, cui alligati servi flagris cædebantur. Aristophanes: *Siquis imperator esse cupiens, nos non adjuvet; vel servus transfugere paratus sit; in rota distentus flagris cædatur.*

Τροχός. Rota. David: *Vox tonitrus tui in rota.* De rubro mari. Dicit enim historia, spirante Austro mare divisum esse. Aere autem in turbinem acto, & nubibus densatis, ventus gignitur. Supplicia vero tua, inquit, telorum instar in hostes ferebantur. Strepitu vero tonitrus Ægyptiorum rotas constrinxisti.

1 Ἐπὶ τῆς γῆς] Imo, ὑπὸ τὴν γῆν.
2 Τἀδελφοῦ Ἀγαμήδους] Vide Luc. Holsten. ad Steph. v. Δελφοί.
3 Πολύβιος] Lib. x. cap. xx.
4 Οὐ τροχιεῖ τις τὸν Λαπ.] Exemplum hoc pertinet ad vocem τροχίζειν, non τροχαῖον. Cæterum, ubi locus hic exstet, jam non memini.
5 Σωκράτης πρὸς Ἀλκιβ.] Hæc sunt verba Laertii in *Socrate*, Num. xxxvi.
6 Ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ὀρν.] Eadem leguntur apud Scholiastam Aristoph. ad *Aves*, pag. 545. (371. Ed. Bas. *P.*)
7 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 653. (449. Ed. Bas. *P.*)
8 Ἐπὶ τοῦ τροχ.] Aristoph. *Pluto*, pag. 87. (43. Ed. Bas. *P.*)
9 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 653. (449. Ed. Bas. *P.*) ubi pro βουλόμενον recte legitur βουλόμενος.
10 Δαβίδ] Psalm. LXXVI. v. 19. Vide ibi Theodoretum, pag. 703. ex quo totum hunc locum Suidas descripsit.

βροντῆς τοὺς τῶν Αἰγυπτίων[1] τροχοὺς συνεπόδισας. ὅτε δὲ λέγει, Ὁ Θεός μου, θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν· ἐν παντοδαπαῖς συμφοραῖς κέλευσον αὐτοὺς στρέφεσθαι· καὶ κακοῖς ἐπαλλήλοις περίβαλλε.

Cum autem [David] dicit, *Deus, ut rotam eos effice:* [significare vult,] Fac ut in omnis generis calamitatibus versentur, & continuis malis eos afflige.

Τρωγαλίων. τῶν τραγημάτων. οὕτω γὰρ τὰ τραγήματα ἐκάλουν οἱ παλαιοί.

Τρωγαλίων. Bellariorum. Secundarum mensarum. Sic enim antiqui vocabant τὰ τραγήματα.

Τρώγλη. ἡ ὀπή. καὶ τρωγλίτης. καὶ Τρωγλοδύται, ἐθνικόν. Ἄλλοι μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις.

Τρώγλη. Caverna. Foramen. Et τρωγλίτης. In foramine degens. Cavernas incolens. Et Troglodytæ, nomen gentis. *Alii quidem in terræ cavernis servati fuerunt.*

Τρώγω. ἐσθίω. αἰτιατικῇ.

Τρώγω. Comedo. Rodo.

Τρώγων[2] γλυκερὰ, πικρίας ἕξεις τρόπους.

Τρώγων γλυκ. *Dulcia edens, amaros habebis mores.*

Τρωαί. αἱ Τρωϊκαί. Τρωϊκὸς, ὁ ἀπὸ τῆς Τροίας. καὶ Τρώϊος, ὁμοίως ὁ Τρωϊκός.

Τρωαί. Idem quod Τρωϊκαί. Troicæ. Trojanæ. Et Τρωϊκὸς, Trojanus. Et Τρώϊος, idem.

Τρώϊλος,[3] σοφιστὴς, παιδεύσας ἐν Κωνσταντινουπόλει. Λόγους πολιτικούς. Ἐπιστολῶν βιβλία ζ'.

Τρώϊλος. Troilus, Sophista, qui Constantinopoli docuit. [Scripsit] orationes civiles. Epistolarum libros VII.

Τρωκτά. τὰ κατακτὰ τῶν ὀπωρῶν· οἷον κάρυα, καὶ βάλανοι.

Τρωκτά. [Edulia, quæ cruda comeduntur.] Fructus, qui franguntur, ut nuces, & glandes.

Τρώκτης. ὁ ἐκ παντὸς κερδαίνων. οἷον ἀποτρώγων.

Τρώκτης. Qui ex qualibet re quæstum facit. Quasi dicas, rosor, arrosor.

Τρόμης.[4] ὄνομα κύριον.

Τρόμης. Tromes. Nomen proprium.

Τρώματα. Ἐν[5] τοῖσι τρώματα μεγάλα διφάσια Μιλησίων ἐγένοντο, ἔν τε Λιμενηΐῳ χώρης τῆς σφετέρης μαχεσαμένων, καὶ ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ.

Τρώματα. Vulnera. Damna. Clades. *In quibus Milesii binas magnas clades acceperunt, pugna commissa & in Limeneio suæ regionis agro, & in Mæandri planitie.*

Τρώξονται. Φάγωσιν. [6]Ἀριστοφάνης·

Ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων
Τοῖς χοιριδίοισιν. ἆρα τρώξονται; βαβαί.

Τρώξονται. Comedent. Aristophanes: *Afferat aliquis ex ædibus ficus istis porcellis. An comedent? Papæ!*

Τροία. πόλις.

Τροία. Troja. Urbs.

Τροιζὴν, Τροιζῆνος. ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ ταύτης, Τροιζήνιος. καὶ ζήτει παροιμίαν ἐν τῷ, Εἰς Τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν.

Τροιζὴν. Trœzen. Nomen urbis. Ejus civis, Trœzenius. Quære proverbium in v. Εἰς Τροιζῆνα.

Τρύβλιον. ὀξυβάφιον. πινάκιον. ποτήριον ὀρθομίλιον. τοῦτο μεῖζον τοῦ ὀξυβάφου ἐστί. καὶ ἡ κωμῳδία·

——— [7]Τὸ τρύβλιον
Τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι. ἀντὶ τοῦ κέκλασται.

Τρύβλιον. Acetabulum. Patella. Olla. Poculum, [quod apud nos Græcos recentiores dicitur,] orthomilium. Hoc autem majus est acetabulo. Et Comicus: *Olla, anno superiore empta, mortua est.* Id est, fracta est.

Τρυγαῖος. [8]Ἀριστοφάνης·

Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
Οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.

Ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων· παρόσον οἱ γεωργοὶ, μάλιστα οἱ δεξιοὶ, ἀπραγμοσύνην ἀσπάζονται. καὶ Τρυγαῖος μὲν, παρὰ τὸ τρυγᾷν. ἁρμόζει γὰρ γεωργοῖς. Ἀθμονεὺς δὲ, ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς.

Τρυγαῖος. Trygæus. Aristophanes: *Trygæus Athmonensis, vinitor egregius, non sycophanta, nec amans vitæ negotiosæ.* Dicitur de iis, qui a negotiis abhorrent. Agricolæ enim, & præcipue periti, vitam otiosam & quietam amant. Τρυγαῖος autem derivatur a τρυγᾷν, i. e. vindemiare. Convenit enim agricolis. Athmonensis vero dictus est ab Atticæ pago [Athmonon.]

Τρύγητος. ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ τρυγᾷν. καὶ ἄμητος, ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ ἀμᾷν καὶ θερίζειν· προπαροξυτόνως. Τρυγητὸς δὲ, ὁ τρυγώμενος βότρυς. καὶ ἀμητὸς, ὁ θεριζόμενος. οἷον, ἀμητὸς στάχυς· ὀξυτόνως. καὶ ἔμετος. καὶ ἐμετὸς, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Τρύγητος. Tempus vindemiæ: ut ἄμητος, tempus messis: cum Acuto in antepenultima. At τρυγητὸς, [cum Acuto in ultima,] ipsæ uvæ, quæ vindemiantur, sive, ipsa vindemia. Sic etiam ἀμητὸς, ipsa messis, & fruges, quæ metuntur: & ἀμητὸς στάχυς, spica, quæ demetitur. Pariter, ἔμετος dicitur, vomitus, sive vomitio. At ἐμετὸς, ipsa res per vomitum ejecta.

1 Αἰγυπτίων] Theodoretus addit, ἁρμάτων.

2 Τρώγων γλυκερ.] Metri gratia scribendum est, Τρώγων τὰ γλυκερὰ, &c. Est autem versus onirocriticus, qui etiam reperitur apud Astrampsychum. Apud eum vero pro γλυκερὰ legitur γλυκεῖα, quod non probo.

3 Τρώϊλος, σοφ.] Ejus meminit Socrates *Hist. Eccles.* lib. VI. cap. VI. & lib. VII. cap. I. & XXVII. Ex postremo loco discimus, eum Sideten fuisse. An idem est Troilus, cujus meminit Synesius *Epist.* CXXVIII?

4 Τρόμης] Series literarum requirit, ut scribatur, Τρώμης, per ω.

5 Ἐν τοῖσι τρώματα μεγ.] Hæc sunt verba Herodoti lib. I. pag. 5.

6 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 410. (293. Ed. Bas. *P.*)

7 Τὸ τρύβλιον τὸ περυσ.] Hæc sunt verba Aristoph. in *Ranis*, pag. 258. (169. Ed. Bas. *P.*)

8 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 636.

Τρυγίας.[1] ἀπὸ Θεοῦ ἡ χαλεπωτέρα τιμωρία. Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοί.[2]

Τρυγίας. [Proprie, fæx. In S. Scriptura autem sic dicitur] gravis pœna, [quæ peccatoribus infligitur] a Deo. [*Fæx ejus non est exinanita:*] *omnes peccatores eam bibent.*

Τρυγοδαίμονες.[3] ὥσπερ τὸ κακοδαίμονες. ἐπεὶ πολλῇ τῇ αἰσχροποιίᾳ ἐχρῶντο, παρ' ὅσον ἀφέμενοι τὸ σέβεσθαι τὸ θεῖον περὶ τὸ σκώπτειν ἐτρέποντο.

Τρυγοδαίμονες. Trygodæmones. Dictum hoc est præter expectationem pro κακοδαίμονες. Valde enim fœdi erant [Comici] & immodesti, omissoque Dei cultu, studio cavillandi totos se dedebant.

Τρυγών. εἶδος περιστερᾶς. καὶ παροιμία· Τρυγόνα ψάλλειν. ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων. ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν. ὡς, Μή μοι τρύζητε. καὶ ἑτέρα παροιμία· Τρυγὼν λαλίστερος. ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι λαλοῦσι.

Τρυγών. Turturis. [Genitivus, a recto τρυγών.] Est autem columbæ species. Et proverbium: *Turturem canere.* In eos, qui rem aliquam perperam agunt. Fortasse a τρύζειν, tryssare: [quod de turturum voce proprie dicitur.] Ut, *Ne mihi tryssetis.* Et alterum proverbium: *Turture loquacior.* Turtures enim non solum ore, sed etiam posterioribus partibus corporis loquuntur.

Τρυγανῶσα. ἡσύχως κνῶσα.[4] Ἀριστοφάνης· Τρυγανῶσα τὴν θύραν.

Τρυγανῶσα. Leviter radens, vel scalpens. Aristophanes: *Leviter scalpens januam.*

Τρυγός. τῆς τοῦ οἴνου ὑποστάθμης.[5] Ἀριστοφάνης· Ὄζων τρυγός. Καὶ αὖθις·

Ἔοικας,[6] ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί.

Ἀριστοφάνης φησί.

Τρυγός. Fæcis vini. Vini novi. Musti. Aristophanes: *Redolens fæcem.* Et iterum: *Similis es, senex, musto novo.*

Τρυγὸς γλυκείας. τουτέστι, τοῦ νέου οἴνου. τρύγα γὰρ καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν, καὶ τὴν ὑποστάθμην.

Τρυγὸς γλυκείας. Musti dulcis. Vini novi. Τρύγα enim & mustum vocabant & fæcem.

Τρυγοκωμῳδία.[7] ἤτοι διὰ τὴν τρύγα ἔπαθλον λαμβάνειν· τουτέστι, νέον οἶνον. ἢ διὰ τὸ μὴ ὄντων προσωπείων τῆς ἀρχῆς, τρυγὶ χρίεσθαι τὰς ὄψεις.

Τρυγοκωμῳδία. Trygocomœdia. [Sic dicta,] vel quod [victores] præmium acciperent τρύγα, i. e. vinum novum: vel quod olim, cum larvæ nondum inventæ essent, fæcibus ora per ungerent.

Τρύγοιπος. ὁ ὑλιστὴρ ὁ σάκκινος.[8] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἀλλ' ἔστι κομιδῇ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.

Οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.

Προπαροξυτόνως. καὶ τρυγοιπῶ, ῥῆμα.

Τρύγοιπος. Qualus. Colum, per quod liquor ex uvis expressus transmittitur. Aristophanes *Pluto: Sed fæx est valde antiqua & putris. Ergo colum his malis omnibus medebitur.* Scribitur τρύγοιπος, cum Acuto in antepenultima. Et τρυγοιπῶ, verbum, Percolo.

Τρύζει. ψιθυρίζει. γογγύζει. ἀσήμως λαλεῖ. παρὸ καὶ ἡ τρυγὼν ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς.

Τρύζει. Stridet. Susurrat. Murmurat. Obscuro vocis sono loquitur. Hinc etiam dicta est τρυγών, i. e. turtur: quod obscurum tantum murmur edat.

Τρύμη.[9] ὁ τετριμμένος σφόδρα. καὶ πεπειραμένος ἐν τοῖς πράγμασιν· ὃν ἡμεῖς τρύπανον φαμέν. θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὡς τρύπανον εὐτόνως.

Τρύμη. In rebus exercitatus, & in iis quodammodo tritus: quem nos etiam terebrum vocamus. Illud igitur dicere vult, acutus eris & subtilis in dicendo, ut terebrum.

Τρύπανα. ἐργαλεῖα τεκτονικά.

Τρύπανά[10] τ' εὐδίνητα, καὶ ὠκύεντα τέρετρα.

Τρύπανα. Terebra. Instrumenta fabrilia. *Terebraque, quæ facile circumaguntur, & velocia terebella.*

Τρυσιβίου[11] γαστρός. καταπονούσης τὸν βίον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Τρυσιβίου γαστρός. Ventris vitam vexantis, vel molestia afficientis. Aristophanes *Nubibus.*

Τρυσμός. γογγυσμός.

Τρυσμός. Stridor. Gemitus. Murmur.

Τρυτάνη. ὁ ζυγός. ταύτην οἱ Δωριεῖς σταχάνην καλοῦσιν. ἔνθεν καὶ παροιμία· Δικαιότερος σταχάνης.

Τρυτάνη. Trutina. Lanx. Hanc Dorienses vocant σταχάναν. Hinc proverbium: *Trutina justior.*

1 Τρυγίας] Confer Nostrum supra v. Ὁ τρυγίας.

2 Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτ.] Psalm. LXXV. v. 8. Πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη· πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς. Hinc Suidas supplendus est.

3 Τρυγοδαίμονες. ὥσπ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Nubes,* pag. 142. (76. Ed. Bas. *P.*)

4 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 725. (486. Ed. Bas. *P.*) sed ubi legitur θρυγανῶσα.] Confer Hesych. v. Θρυγανᾶ.

5 Ἀριστοφάνης] *Nubibus,* pag. 61. Ed. Bas. *P.*

6 Ἔοικας, ὦ πρεσβ.] Hæc sunt verba Aristoph. *Vespis,* pag. 524.

7 Τρυγοκωμῳδία] Scribendum erat, Τρυγῳδία. κωμῳδία. Aristoph. *Acharnens.* pag. 395.

——————Τρυγῳδίαν ποιῶν.

Τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία.

Vide ibi Scholiastam, a quo Suidas notam hanc mutuatus est.

8 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 104. (51. Ed. Bas. *P.*)

9 Τρύμη. ὁ τετριμμένος σφ.] Aristophanes *Nubibus,* pag. 152. (85. Ed. Bas. *P.*)

Κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη.

Scholiastes ad eum locum: Τρύμη. ὁ περιτετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασι, ὃν ἡμεῖς τρύπανον καλοῦμεν. τρύμα καὶ τρῆμα τὴν ὀπὴν φασι. θέλει οὖν εἰπεῖν, λεπτολόγος καὶ εὔστομος, ὡς τρύπανον. Hinc Suidas emendandus est.

10 Τρύπανά τ' εὐδ.] Hexameter hic decerptus est ex Epigrammate, quod ex cod. MS. integrum publici juris fecimus supra v. Ἀμφίξουν. Ibi autem pro ὠκύεντα legitur ὠκήεντα.

11 Τρυσιβίου γαστρός. καταπ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Nubes,* pag. 151. (84. Ed. Bas. *P.*)

Τρυτα-

Τρυτοδόκη. ἡ θήκη τῆς τρυτάνης. ἐν Ἐπιγράμματι·
Καὶ τὴν τρυτοδόκην κίσιδα παμβακίδων.
τὸν ζυγὸν τῆς παμβακίδος.

Τρυτοδόκη. Trutinæ theca. In Epigrammate: *Et trutinæ thecam, & cistulam gossipii.*

Τρυφάλεια. περικεφαλαία.

Τρυφάλεια. Galea triplicem conum habens.

Τρύφαινα. ὄνομα κύριον.

Τρύφαινα. Tryphæna. Nomen proprium.

Τρυφή. ἡ απαλή.

Τρυφή. Luxus. Delitiæ.

Τρυφηλὸς, καὶ τρυφητής. ὁ ἄπληστα τρώγων.

Τρυφηλὸς, & τρυφητής. Homo luxuriosus. Helluo.

Τρυφιόδωρος, Αἰγύπτιος, γραμματικὸς, καὶ ποιητὴς ἐπῶν. ἔγραψε Μαραθωνιακά. Ἰλίου ἅλωσιν. Τὰ καθ' Ἱπποδάμειαν. [1]Ὀδύσσειαν λειπογράμματον. ἔστι δὲ ποίημα τῶν Ὀδυσσέως καμάτων, καὶ ὅσα μυθολογοῦσι περὶ αὐτοῦ· καὶ ἄλλα.

Τρυφιόδωρος. Tryphiodorus, Ægyptius, Grammaticus, & poeta Heroicus. Scripsit Marathoniaca. Ilii excidium. De Hippodamia. Odysseam litera carentem. Est autem poema de laboribus Ulyssis, & iis, quæ fabulæ de eo tradunt: & alia.

Τρυφιόδωρος. διάφορα ἔγραψε δι' ἐπῶν. Παράφρασιν τῶν Ὁμήρου παραβολῶν· καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Τρυφιόδωρος. Tryphiodorus. Varia scripsit carmine. Paraphrasin similitudinum Homeri: & alia plurima.

Τρύφος ἄρτου. κλάσμα ἄρτου.

Τρύφος ἄρτου. Frustum panis.

Τρύφων, Ἀμμωνίου, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, καὶ ποιητὴς, γεγονὼς κατὰ τοὺς Αὐγούστου χρόνους, καὶ πρότερον. [3]Περὶ πλεονασμοῦ τοῦ ἐν τῇ Αἰολίδι διαλέκτων, βιβλία ζ'. Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ διαλέκτων, καὶ Σιμωνίδῃ, καὶ Πινδάρῳ, καὶ Ἀλκμᾶνι, καὶ τοῖς ἄλλοις λυρικοῖς. [4]Περὶ τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου, καὶ Ἀργείων, καὶ Ἱμεραίων, καὶ Ῥηγίνων, καὶ Δωριέων, καὶ Συρακουσίων. Περὶ τῆς ἐν κλίσεσιν ἀναλογίας, α'. Περὶ τῆς ἐν εὐθείᾳ ἀναλογίας. Περὶ ὀνομάτων συγκριτικῶν, α'. Περὶ τῆς ἐν μονοσυλλάβοις ἀναλογίας. Περὶ ὀνομάτων χαρακτήρων, α'. Περὶ ῥημάτων ἀναλογίας βαρυτόνων, α'. Περὶ ῥημάτων ἐγκλιτικῶν, καὶ ἀπαρεμφάτων, καὶ προστακτικῶν, καὶ εὐκτικῶν, καὶ ἁπλῶς πάντων· καὶ περὶ ὀρθογραφίας, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζητουμένων. Περὶ πνευμάτων, καὶ τρόπων, καὶ ἄλλα.

Τρύφων. Tryphon, Ammonii F. Alexandrinus, Grammaticus, & Poeta: qui vixit Augusti temporibus, & ante. Scripsit de pleonasmo Dialectorum, quæ sunt in Æolica lingua, lib. VII. De Dialectis, quæ sunt apud Homerum, & Simonidem, & Pindarum, & Alcmanem, & alios Lyricos. De Dialecto Atticorum, Argivorum, Himeræorum, Rheginorum, Doriensium, & Syracusanorum. De inflexionum analogia, lib. I. De recti casus analogia. De nominibus comparativis lib. I. De monosyllaborum analogia. De nominum characteribus, l. I. De verborum gravitonorũ analogia, lib. I. De verbis encliticis, & infinitivis, & imperativis, & optativis, denique omnibus. De orthographia, & de iis, quæ in ea quæruntur. De spiritibus, & tropis: & alia.

Τρύχεται. κακοπαθεῖ. καταπονεῖται. ταλαιπωρεῖται. ἐκνενεύρισται. καὶ ἐκτετρυχωμένος. Ὁ δὲ ὑπὸ τῆς ἀπορίας ἐκτετρυχωμένος ἦν.

Τρύχεται. Malis affligitur. Vexatur. Fatigatur. Enervatur. Et ἐκτετρυχωμένος, attritus, afflictus, vexatus, &c. *Ille vero propter rerum inopiam macie confectus erat.*

Τρύχη. τὰ ῥάκη. τραγικῶς. [5]Προῆλθεν ἡ μήτηρ πένθιμα ἠμφιεσμένη τρύχη, καὶ τὰς ὁράσεις ἐκτετηκυῖα ὑπὸ τῶν δακρύων.

Τρύχη. Vestes laceræ. *Prodiit mater lugentium more sordidata, oculisque lacrymatione tabidis.*

Τρυχηρά. ῥακώδη.

Τρυχηρά. Pannosa. Lacera. Attrita.

Τρύχνον. τὴν πόαν. θηλυκῶς λέγουσιν, οὐ τὸ τρύχνον. σὺν τῷ σ δὲ, στρύχνον, οὐδαμοῦ εὗρον. καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν, τὴν, [6]Ἁπαλώτερος τρύχνου· ἣν παρῳδῶν ὁ κωμικός φησιν, Ἤδη εἰμὶ μουσικώτερος τρύχνου.

Τρύχνον. Trychnon. Herbam. Genere fœminino dicitur, τὴν τρύχνον, non autem τὸ τρύχνον. Sed cum σ, στρύχνον, nusquam inveni. Et ad proverbium illud, *Mollior trychno*, Comicus alludens dicit, *Jam sum canendi peritior, quam trychnus.*

Τρυχόμενος. τετρυχωμένος δέ.

Τρυχόμενος. Attritus. [Scribitur per ο in syllaba antepenultima.] At ἐκτετρυχωμένος, [per ω.]

Τρύχουσιν. ἐλαττοῦσι.

Τρύχουσι. Terunt, atterunt, extenuant, minuunt.

1 Καὶ τὴν τρυτοδ.] Integrum Epigramma, ex quo fragmentum hoc decerptum est, ex cod. MS. exhibuimus supra v. Θέρεστρον: ad quem locum Lectorem remittimus. Cæterum, pro κίσιδα, quod corruptum est, in Anthologia inedita legitur κοιτίδα, uti & apud ipsum Suidam supra v. Πάμβαξ. At Portus legendum putabat κιστίδα, i. e. cistulam: quod non displicet.

2 Ὀδύσσειαν λειπογράμματον] Deerat enim in illo poemate litera σ: ut testatur Eustathius in procem. Odyss. pag. 1379. 54. Confer Nostrum supra v. Νέστωρ Λαρανδεύς.

3 Περὶ πλεονασμοῦ τ.] Præter opera a Suida hic citata scripserat etiam Tryphon περὶ Ἀττικῆς προσῳδίας, cujus operis meminit Athen. lib. II. cap. XIII. Ejusdem operis librum secundum laudat Ammonius v. Ἐξανέψιοι, v. Θαλάμιαι, v. Μισητή, & v. Τροχοί. Librum tertium idem v. Ἁρπαγή. Περὶ ἀρχαίας ἀναγνώσεως: cujus operis mentionem facit Eustathius ad Iliad. E. pag. 556. Περὶ ὀνομασιῶν. Athenæus lib. IV. cap. XXIII. Τρύφων δ' ἐν τρίτῳ περὶ ὀνομασιῶν. ἔστι δὲ τὸ σύγγραμμα περὶ αὐλῶν καὶ ὀργάνων. Meminit idem operis istius & alibi. Φυτῶν ἱστορία. Laudat itidem Athenæus lib. III. cap. V. & alibi. Παρωνυμα. Citat Stephanus Byzantius, v. Ἀγυιά, v. Ἀπολλωνία, & alibi. Περὶ σχημάτων. Laudat Etymologus, v. Ἀργιόδους. Περὶ πνευμάτων. Laudat idem Etymologus, v. Ἀρπίς. Meminit præterea Tryphonis (hujusne, an alius, dicere non habeo) Galenus ἐν τῷ περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους, Part. II. pag. 218. & pag. 228.

4 Περὶ τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου] Hoc opus intelligi puto ab Ammonio, qui Tryphonem ἐν πέμπτῳ περὶ Ἑλληνισμοῦ citat v. Δίσκος, & v. Χλαῖναν.

5 Προῆλθεν ἡ μήτηρ πένθ.] Fragmentum hoc legitur apud Dionys. Halicarnass. l. VIII. p. 516. ubi de matre Marcii Coriolani verba fiunt.

6 Ἁπαλώτερος τρύχνου] Vide supra v. Ἁπαλώτερος τρύχνου.

Τρυχωθείς. πιεσθείς. ἢ [1] φανερωθείς.

Τρυχῶ. τρίτης ἐστὶ συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἀλλὰ καὶ βαρύτονον, τρύχω, τρύχεις.

Τοιᾶσδε. τοιαύτης.

Τοία [2] Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα,
Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς
Φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
Ἔχιδνά θ' ἑκατοντακέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
Διασπαράξει, πνευμόνων τ' ἀνθάψεται
Ταρτησία μύραινα· τὼ νεφρὼ δέ σου
Αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ᾑματωμένω
Διασπάσονται Γοργόνες Τιθράσιαι,
Ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.

Τοιαυτί. τοιαῦτα.

Τοιγάρ ἐγώ. ἐγὼ μὲν γάρ.

Τοιγαροῦν. ἀμέλει. ὅθεν δή. οὐκοῦν. διὰ τοῦτο δὴ οὖν.

Τοιγάρτοι. τούτου γὰρ ἕνεκεν.

Τοιάδε πράξεις.

Τοῖιν. [3] ἀντὶ τοῦ σοί, Δωρικῶς. Καὶ πολιὴν λευκῶν κεῖραι ἀπὸ κροτάφων τοῖιν. ἀλλ' ἐπένευε.

Τοίνυν. διὰ τοῦτο.

Τοῖο. τοιούτου. καὶ τοῖος, τοιοῦτος. καὶ τοῖον, τοιοῦτον.

Τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐ πώποτ' ἐπενόησεν. Ἀριστοφάνης. ἢ διὰ [4] τὸ τειχίσαι τὸν Πειραιᾶ· ἢ ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηνέγκατο Θεμιστοκλῆς, σαφηνίσας Ἀθηναίοις τὸν δοθέντα χρησμόν·

Τεῖχος [5] Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.

ἄλλα δὲ ἄλλων λεγόντων, Θεμιστοκλῆς ἔφη τὰς τριήρεις λέγειν ξύλινον τεῖχος.

Τοιουτῶδες. τοιοῦτον. Οὐδὲν ἐπ' οὖν ἐβεβαιώθη τοιουτῶδες.

Τοῖς [6] Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν. οὗτοι ὡς ὑώδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμῳδοῦντο· καὶ τάχ' ἂν ἦσαν προκέφαλοί τινες, ὡς ἐν Γεωργοῖς φησι, καὶ ἐν Τριφάλητι. καὶ Εὔπολις Δήμοις·

Ἱπποκράτους δὲ παῖδες ἐμβόλιμοί τινες,
Βληχητὰ τέκνα, καὶ [7] οὐδαμῶς τοῦ τρόπου.

Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, Τελέσιππος, Δημοφῶν, Περικλῆς.

Τοῖς ὀρθῶς. Τὸ τοῖς ὀρθῶς ὑπ' ἄλλου γνωσθεῖσι πεισθῆναι, μείζονος ἀρετῆς ὁ Ζήνων ποιεῖται γνώρισμα, τοῦ γνῶναί τινα αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὰ δέοντα· τὴν [8] Ἡσιόδου μεθαρμόττων ῥῆσιν·

Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·

λέγων, ἀντὶ τοῦ, νοήσει πάνθ' ἑαυτῷ.

Τρυχωθείς. Attritus. Vexatus. Pressus. Vel, palam factus.

Τρυχῶ. Est verbum tertiæ conjugationis verborum circumflexorum. Est & gravitonum, τρύχω, εις.

Τοιᾶσδε. Talis.

Τοία Στ. *Talis te Stygis atra rupes, Acherontiusque scopulus sanguine manans, custodiunt, Cocytique circumcursantes canes, viperaque centiceps, quæ viscera tua dilacerabit, pulmonesque arrodet muræna Tartesia. Renes vero tuos cum ipsis visceribus cruentatos discerpent Gorgones Tithrasiæ; ad quas nunc cito gradu contendo.*

Τοιαυτί. Idem quod τοιαῦτα. Talia.

Τοιγάρ ἐγώ. Quamobrem ego. Vel, Ego enim.

Τοιγαροῦν. Igitur. Ergo. Scilicet. Propterea igitur.

Τοιγάρτοι. Quare. Ideo. Igitur.

Τοιάδε πράξεις. Tales actiones.

Τοῖιν. Dorice, pro σοί. Tibi. *Et canos ab albis tondere temporibus tuis. Sed annuit.*

Τοίνυν. Ergo. Igitur.

Τοῖο. Pro τοιούτου. Talis. Et τοῖος, idem quod τοιοῦτος, talis. Et τοῖον, talem.

Τοιουτονὶ Θεμιστ. *Tale quid Themistocles nunquam excogitavit.* Aristophanes. Vel [hoc ideo dixit,] quod Themistocles Piræeum muro muniverit; vel quod sapientiæ gloriam consecutus sit, cum interpretaretur oraculum Atheniensibus redditum, *Murum Minervæ ligneum dat latos oculos habens Jupiter.* Aliis autem alia dicentibus, Themistocles dixit, per ligneum murum triremes intelligi.

Τοιουτῶδες. Pro, τοιοῦτον. Tale. *Nihil unquam sancitum est tale quicquam.*

Τοῖς Ἱπποκρ. *Hippocratis filiis similis eris, & te vocabunt Blitomammam.* Hi tanquam spurcis moribus præditi & indocti a Comicis perstringebantur; & fortasse prominente erant capite, ut [Aristophanes] in *Agricolis* & *Triphalete* ait. Et Eupolis *Demis*: *Hippocratis vero filii sunt subdititii, & ovina simplicitate præditi, nec temporis hujus moribus accommodati.* Eorum vero nomina erant, Telesippus, Demophon, Pericles.

Τοῖς ὀρθῶς. *Rectis aliorum consiliis parere, majoris virtutis argumentum esse judicabat Zeno, quam si quis ipse per se cognoscat ea, quæ sint facienda; versum illum Hesiodi, Ille omnium optimus est, qui ipse, quæ e re sua sunt, videt; sic refingens: Ille omnium optimus est, qui recte monenti paret.*

1 Ἢ φανερωθείς] Sic etiam Photius in Lexico inedito. At interpretatio non parum est suspecta.

2 Τοία Στυγός σε μελαν.] Hic, & sequentes versus, leguntur apud Aristoph. in *Ranis*, pag. 234. (149. Ed. Bas. *P.*)

3 Τοῖιν. ἀντὶ τοῦ σοί, Δωρ.] Imo, Dorienses τεῖν dicunt pro σοί, non vero τοῖιν. Quare nota hæc inutilis est. Cæterum, exemplum sequens ex Anthologia Epigrammatum depromptum est; quamvis locus nunc non succurrat.

4 Διὰ τὸ τειχίσαι τὸν Πειραιᾶ] Vide Scholiastam Aristoph. ad *Equit.* pag. 338.

5 Τεῖχος Τριτογ.] Vide Nostrum supra v. Ἀπειλεῖ: itemque Scholiastam Aristoph. ad *Equit.* pag. 349. ubi integrum oraculum refertur.

6 Τοῖς Ἱπποκρ.] Aristoph. *Nubibus*, pag. 180. (109. Ed. Bas. *P.*) Confer Nostrum supra v. Βληχή, & infra v. Ὑώδης.

7 Καὶ οὐδαμῶς τοῦ τρόπου] Versus stabit, si scribas,
—— κ' οὐδαμῶς τοῦ νῦν τρόπου.

8 Τὴν Ἡσιόδου μεθαρμ.] Hesiodi sententia erat,
Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει.
Hanc Zeno sic refingebat:
Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
Hic est loci hujus sensus.

Τοῖς

Τοῖς τοκεῦσι γὰρ οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν. τουτέστιν, ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγεῖσθαι πόνον εἶναι τὸν κάματον.

Τοῖς φθάνουσι. τοῖς ἤδη γεγονόσι.

Τοίχαρχος.[2] ἐπὶ νεώς, ὁ ἄρχων αὐτῆς. τοιχάρχου δὲ, πρωρεύς· πρωρέως δὲ, κυβερνήτης· κυβερνήτου δὲ, ναύκληρος.

Τοιχωρύχημα γαλῆς.

Τοίχου ὀπή.

Τοιχωρύχης. κλέπτης. τοιχωρύχος, λῃστής. τοιχωρύκτης δέ.

Τύανα. μητρόπολις ἐν Καππαδοκίᾳ.

Τύγα.[3] παρὰ Ῥωμαίοις συγκλητικὴ ἐσθής.

Τυγχανόντων. ἀντὶ τοῦ τυγχανέτωσαν. Ἀττικῶς. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἀπὸ ὁριστικῶν, τῶν μὴ ἐχόντων τὸ μι κλιτικὸν, τὸ γ' πρόσωπον ποιοῦσιν ὁμόφωνον τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τῶν ἰδίων μετοχῶν· οἷον, τύπτετε, τυπτόντων· ἀντὶ τοῦ, τυπτέτωσαν. μέλλετε, μελλόντων, ἀντὶ τοῦ μελλέτωσαν. καὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ μι κλιτικὸν, τὸ γ' πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιοῦσι τῷ γ' τῶν δυϊκῶν. τυπτέσθων, ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν.

Τύκος.[4] ἐργαλεῖόν τι, ᾧ τε λίθους περικόπτουσι καὶ ξέουσιν. ἔνθεν καὶ τὸ ἐτύκιζον, ἀντὶ τοῦ ἔξεον, ἔκοπτον. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσι.

Τυκτόν. χειροποίητον.

Τύλα,[5] καὶ τύλος, ἀρσενικῶς. τοῦ ὤμου τὸ τετυλωμένον καὶ πεπιλημένον τῆς σαρκὸς, ὁποῖον πολλάκις ἐπὶ τοῦ ὤμου γίνεται τοῖς ἀχθοφόροις ἐκ τοῦ βαστάζειν τι συνεχῶς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·

[6]Ἴστω γ' Ἡρακλῆς. ἔχαμον τὰν τύλαν κακῶς.

καὶ Τηλεκλείδης τραχήλου τύλαν εἶπε. Πολύβιος· Τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχρηστίας παρεχούσης, διὰ τὸ δεῖν τρῆμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις κρατοῦσι τὸν σύριγγα τὴν προσαγομένην.

Τύλη. ἡ στρωμνή. οἷον, [7]Ἔδοξέ τις ἐν τῇ τύλῃ πυροὺς ἔχειν ἀντὶ κναφάλλων, καὶ παιδίον ἐγέννησεν ἄῤῥεν.

Τύλις. ὄνομα πόλεως.

Τύλος. ἡ νῆσος.

Τύλος.[8] νενεκρωμένη σάρξ. ἀποσκίῤῥωμα τῶν γονάτων.

Τυλοῦται. τραυματίζεται. παχύνεται. Οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν Πάρθων κορύνας εἶχον σιδηρᾶς, ἢ σιδήρῳ τετυλωμένας.

Τοῖς τεκ. *Pro parentibus enim ſi quis laborem ſuſcipiat, laboris meminiſſe non oportet.* Vel, ſi quis parentibus in re aliqua operam navet, operam illam non oportet exiſtimare moleſtiam.

Τοῖς φθάνουσι. Præteritis. Illis, qui jam fuerunt.

Τοίχαρχος. Lateri navis præpoſitus. Tœcharchus. *Tœcharcho imperat proreta; proretæ, gubernator; gubernatori nauclerus.*

Τοιχωρύχημα γαλῆς. Parietis perfoſſio, quam muſtela fecit.

Τοίχου ὀπή. Parietis foramen.

Τοιχωρύχης, τοιχωρύχος, & τοιχωρύκτης. Parietum perfoſſor. Fur. Latro.

Τύανα. Tyana. Cappadociæ metropolis.

Τύγα. Toga. Apud Romanos eſt Senatoria veſtis.

Τυγχανόντων. Attice, pro τυγχανέτωσαν. Sint. Attici enim ab Indicativis, qui non deſinunt in μι, tertiam perſonam [pluralem Imperativi activi] formant ſimilem genitivo plurali propriorum participiorum; ut τυπτόντων, pro τυπτέτωσαν: μελλόντων, pro μελλέτωσαν. A verbis autem, quæ in μι deſinunt, tertiam perſonam pluralem [Imperativi paſſivi] formant ſimilem tertiæ Dualis: ut, τυπτέσθων, pro τυπτέσθωσαν.

Τύκος. Inſtrumentum quoddam, quo lapicidæ lapides circumcidunt & poliunt. Hinc & ἐτύκιζον, poliebant, cædebant. Ariſtophanes *Avibus*: *Hos autem [lapides] creces aves roſtris poliverunt.*

Τυκτόν. Manu factum. Fabricatum.

Τύλα, & maſculino genere, τύλος. Callus, ſive durior & craſſior cutis, qualis in bajulorum humeris ſæpe exiſtere ſolet, quod onera aſſidue geſtent. Ariſtophanes *Acharnenſibus*: *Sciat hoc Hercules. Callus mihi valde dolet.* Et Teleclides *cervicis callum* dixit. [Item, τύλος, clavus.] Polybius: *Cum rupes illis multum negotii faceſſeret, quod in ea facienda eſſent foramina clavis, qui fiſtulam, quæ [ad urbem] perducebatur, retinebant.*

Τύλη. Culcitra. *Cum quidam ſomniaret, ſe triticum pro tomento in culcitra habere, puerum marem genuit.*

Τύλις. Tylis. Nomen urbis.

Τύλος. Tylus. Inſula.

Τύλος. Callus. Caro mortua. Cutis indurata in genibus.

Τυλοῦται. Sauciatur. Vulneratur. Calli inſtar obdureſcit. Occalleſcit. *Parthorum vero plerique clavas habebant ferreas, aut ferro munitas.*

1 Τοῖς τεκοῦσι γ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 289. ut Portus monuit.

2 Τοίχαρχος. ἐπὶ νεώς, ὁ ἄρχ.] Locus hic excerptus eſt ex Artemidori lib. I. cap. XXXVII. ſed ubi ſic legitur: Ἀρχεῖ δὲ πρῴρης μὲν ὁ τοίχαρχος· τοιχάρχου δὲ ὁ πρωρεύς· πρωρέως δὲ, ὁ κυβερνήτης, &c. Hinc Suidas emendandus eſt. Nam priora illa, τοίχαρχος. ἐπὶ νεώς, ὁ ἄρχων αὐτῆς, corrupta ſunt: pro quibus ſcribi debet, τοίχαρχος μὲν πρῴρης, &c. Quid ſit autem πρῴρης, docet Suidas ſupra ſuo loco.

3 Τύγα] Male pro τόγα.

4 Τύκος. ἐργαλεῖόν τ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 595. (412. Ed. Baſ. *P.*)

5 Τύλα, καὶ τύλος, ἀρσεν.] Ex Enarratore Comici ad *Acharnenſ.* pag. 413. (295. Ed. Baſ. *P.*)

6 Ἴστω γ' Ἡρακλ.] Apud Ariſtophanem verſus hic Dorica dialecto hodie ſic ſcriptus legitur:

Ἴττω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς.

7 Ἔδοξέ τις ἐν τῇ τ.]. Hæc ſunt verba Artemidori lib. V. pag. 254. ut Pearſonius ad oram libri ſui notaverat. Eadem etiam leguntur ſupra v. Γνάφαλοι.

8 Τύλος. νενεκρωμένη σ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 397.

Τύλωμα.

Τυμβογέρων. ὁ πέμπελος. [1]Προκόπιος· Ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς τυμβογέρων ἦν ἤδη. ἢ τυμβογέρων, ὁ ἐσχατόγηρως.

Τύμβος. τάφος. παρὰ τὸ τύφεσθαι, ὅ ἐστι, καίεσθαι τὰ σώματα τῶν τεθνεώτων.
Τί [2]ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών.

Τυμβεία. καὶ τυμβείτης, ὁ μνηματίτης. Εἰ [3]καὶ μικρὸς ἰδεῖν λᾶας ὁ τυμβείτης ἄμμιν ἐπικρέμαται.

Τυμβογέροντες. πέμπτη ἡλικία γερόντων, ὡς καὶ Θεόφραστος. παραπλῆγες, καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι.

Τυμβοχοεῖ. θάπτει.

Τύμμα. κροῦμα.

Τυμμαῖς. πληγαῖς. Καὶ εἴ που τις εὑρεθείη τοῦ ὁπωσοῦν ὅρκῳ κεχρημένος, τυμμαῖς οὐ ταῖς τυχούσαις ἐβάλλετο.

Τύμπανα. Οἱ Ἰνδοὶ ἀντὶ σάλπιγγος ταῖς μάστιξιν ἀπέκτυπον εἰς τὸν ἀέρα. εἶχον δὲ καὶ τύμπανα, φρικώδη τινὰ βόμβον ἐξ ἑαυτῶν ἀνιέντα. ἦν δὲ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. φιτρὸν ἐλάτης κοιλάναντες, ἐνήρμοζον εἰς αὐτὸν κώδωνας ὀρειχάλκου. τὸ γὰρ στόμα τοῦ ἄγγους ταυρείῳ δέρματι περικυκλώσαντες, μετέωρον ἔφερον ἐς τὰς μάχας τοῦτο τὸ τύμπανον. ἐπὰν δὲ θόρυβον πολὺν ἐργάσασθαι ἤθελον, ἢ σημᾶναί τι, καταστρέψαντες ἐπὶ τὸ στόμα τὸ ξύλινον ἄγγος, ἐπίνασσον. οἱ δὲ ἐν αὐτῷ κώδωνες, πολλοί τε ἅμα ὄντες καὶ μεγάλοι, ἔν τε στεγανῷ ἠχοῦντες, ἀσαφῆ τινα βόμβον ἀνέπεμπον ἔνδοθεν· ὅνπερ οὐ ῥᾴδιον ἦν τοῖς οὐκ εἰδόσιν ἐπιγνῶναι, τίνος ἦν ὀργάνου ἢ θηρίου. βρυχήματι γὰρ ἐῴκει.

Τύμπανα.[4] βάκλα. παρὰ τὸ τύπτειν. ξύλα, ἐν οἷς ἐτυμπάνιζον. ἐχρῶντο γὰρ ταύτῃ τῇ τιμωρίᾳ.

Τυμπανίζεται.[5] ξύλῳ πλήσσεται, ἐκδέρεται, καὶ κρεμᾶται.

Τύμπανον. ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον, [6]καὶ κροῦον, ὃ κατεῖχον αἱ Βάκχαι. ἐν Ἐπιγράμματι· [7]Ἀραξόχειρα ταῦτά τοι τὰ τύμπανα λεοντίδιφρε σοί, Ῥείη, θῆκε.

Τύμπανος. ἀρσενικῶς.

——— Καί [8] τινος αὔρῃ
Δαίμονος ἐς τὸ ἑὸν τύμπανον ἧκε χέρας.

Τύλωμα. [Idem, ac τύλη, & τύλος.] Callosa caro. Callus.

Τυμβογέρων. Capularis senex. Senex decrepitus. Procopius: *Imperator autem Justinianus decrepitus jam erat senex.*

Τύμβος. Bustum. Sepulcrum. A τύφεσθαι, uri, cremari: quod mortuorum corpora cremarentur, [& in bustis conderentur.] *Quid ista nugaris, tanquam de busto cecidisses?*

Τυμβεία. Sepultura. Humatio. Et τυμβείτης, sepulcralis. Ad bustum seu monumentum pertinens. *Quamvis aspectu parvus lapis sepulcralis nobis impositus sit.*

Τυμβογέροντες. [Capulares senes.] Quinta ætas senum, ut & Theophrastus ait. Hi autem sunt deliri, & mente alienati.

Τυμβοχοεῖ. Sepelit. Humat.

Τύμμα. Percussio. Vulnus. Ictus.

Τυμμαῖς. Percussionibus. Ictibus. Plagis. *Et si quis inventus fuisset, qui vel minimo jurejurando usus fuisset, plagis non levibus cædebatur.*

Τύμπανα. Tympana. Indi tubæ loco flagellis in aere vibratis strepitum edebant. Habebant autem & tympana, bombum quendam horribilem emittentia: quæ sic confecta erant. In abietis stipitem excavatum nolas ex orichalco factas inserebant, & ore vasis taurino corio circumtecto, tympanum sublime ferebant in pugnis. Quum autem magnum tumultum excitare, vel aliquid significare volebant, vas ligneum in os conversum quatiebant. Tum quæ in eo erant tintinnabula, & multa, & magna, & in loco undique clauso sonantia, obscurum quendam bombum intrinsecus reddebant; qui ab ignaris haud facile dijudicari poterat, cujus esset instrumenti, vel belluæ. Mugitui enim similis erat.

Τύμπανα. Tympana. Baculi. Fustes, quibus aliquem cædebant. A τύπτειν, verberare, cædere. Hoc enim supplicio olim utebantur.

Τυμπανίζεται. Fustibus cæditur. Excoriatur. Vel, suspenditur.

Τύμπανον. Tympanum. Id ex pellibus conficiebatur, & pulsabatur: quod Bacchæ gestabant. In Epigrammate: *Pulsata manibus hæc tympana tibi, Rhea a leonibus vecta, dedicavit.*

Τύμπανος. Genere masculino. Tympanus. *Et dæmonis cujusdam afflatu in tympanum suum misit manum.*

1 Προκόπιος] *Histor. Arc.* cap. VI. sed ubi de Justino, non vero Justiniano verba fiunt. Cæterum pro Προκόπιος in prioribus Editt. male legitur περὶ κδʹ. quod Portus bona fide verterat, *ante* XXIV. existimans nimirum addi debere vocem ἐτῶν, & loci istius sensum hunc esse, Justinianum Imperatorem jam ante XXIV. ætatis annum ut senem decrepitum fuisse. Sed hæc conjectura quam longe a vero absit, manifesto patet.

2 Τί ταῦτα ληρ.] Est versus Aristophanis in *Vespis*, pag. 528. (360. Ed. Bas. *P.*)

3 Εἰ καὶ μικρὸς ἰδ.] Anthol. lib. III. cap. XXIV. Epigr. XVI. pag. 384.

Εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν, καὶ ἐπ' οὔδεος, ὦ παροδῖτα,
Λᾶας ὁ τυμβίτης ἄμμιν ἐπικρέμαται.

Verba ibi fiunt de locusta mortua, cui aliquis monumentum erexerat.

4 Τύμπανα. βάκλ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Plutum*, pag. 50.

5 Τυμπανίζεται] Vide omnino Gatakerum in *Miscell. Posth.* cap. XLVI. ubi de significatione vocis τυμπανίζεσθαι prolixe & accurate agit.

6 Καὶ κροῦον] Imo, τὸ κρουόμενον. Intelligitur enim hic ipsum instrumentum, quod pulsatur.

7 Ἀραξόχειρα ταῦτά τοι τ.] Verba hæc decerpta sunt ex Epigrammate Philippi, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus supra v. Κύμβαλα. Inde locum hunc supplebis & numeris suis restitues.

8 Καί τινος αὔρῃ δ.] Fragmentum hoc decerptum est Epigrammate Dioscoridis, quod ex eadem Anthologia inedita integrum cum Lectore communicavimus supra, v. Θαλάμη. Eo igitur Lectorem remittimus.

Τυμφαίς. πόλις. καὶ βοῦς Ἀρτέμιδος.

Τυνδαρίδης. ὁ υἱὸς τοῦ Τυνδάρεω.

Τύνη. σύ. Δωρικῶς.

Τυννουτονί. δεικτικῶς. ἀντὶ τοῦ μικρόν. [1] Ἀριστοφάνης·
Ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῳί σ' ἀνὴρ γέρων
Ναύτης διάξει.

περὶ τοῦ Χάρωνος λέγων, καὶ τοῦ πορθμεῖου αὐτοῦ, καὶ πλοίου.

Τυντλάζειν. αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν. [2] Ἀριστοφάνης·
Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
Οὐδὲ τυντλάζειν· ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον.

Τυντλώδους. [3] ὑλώδους.

Τυπαῖς. πληγαῖς. Ἔχοντας τύμπανα καὶ τυπάς. τουτέστι, πληγάς.

Τυπείς. πληγείς. τρωθείς. καὶ τυπεῖσι, τρωθεῖσι.

Τύπη. Ὥστε [4] συνέβαινεν ὑπὸ τοῦ πυρὸς τὰς βάσεις τῶν πύργων καὶ τὰ τύπη τῶν κριῶν ἀχρειωθῆναι.

Τύπος. χαρακτήρ. Πρόσειπε τοῦτο πολλὰ παρ' ἐμοῦ. ὃν [5] εἰ περιλαβὼν Ἀριστείδην Ἑρμοῦ λογίου τύπον εἰς ἀνθρώπους ἔφην ἐληλυθέναι, μόλις ἔτυχον τῆς ἀξίας, ὅτι πλέον ἐστὶν ἢ τύπος. καὶ [6] Ἀππιανός· Ὁ δὲ Ἀννίβας Μαρκέλλου τοῦ ὑπάτου ἀποθανόντος, τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπιστάς, ὡς εἶδε τὰ τραύματα πάντα ἐπὶ τῶν στέρνων, ἐπῄνεσε μὲν ὡς στρατιώτην, ἐπέσκωψε δὲ ὡς στρατηγόν. καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ περιελών, ἐτύπωσεν ἐπιστολὴν τῇ σφραγῖδι τοῦ Μαρκέλλου, πρὶν αἰσθέσθαι πολλοὺς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· καὶ αὐτόμολον ἄνδρα Ῥωμαῖον ἔπεμψε φέρειν, δηλοῦντα, ὅτι στρατιὰ Μαρκέλλου κατόπιν ἔρχοιτο, καὶ ὁ Μάρκελλος αὐτὴν ὑποδέξασθαι κελεύει.

Τυπῆσι. τρώσεσι.

Τύπωμα [7] χαλκόπλευρον. τὸ ἀγγεῖον. τὴν ὑδρίαν, ἐν ᾗ δῆθεν τὰ δοκοῦντα εἶναι ὀστέα τοῦ Ὀρέστου ἀπέκειτο.
Τύπωμα χαλκόπλευρον ἡρμόσοι χεροῖν.

Τυπτήσεις. τύψεις. καὶ τυπτῶ, αἰκιῶ.

Τυραννεῖον. κυρίως, ἡ ἀκρόπολις. Τυραννία δέ, ἡ τυραννίς. καὶ τυραννιῶ, ἐπιθυμῶ τυραννῆσαι.

Τυραννίων, Ἐπικρατίδου, καὶ Λινδίας Ἀλεξανδρίνης, Ἀμισηνός. ἐχρημάτιζε δὲ Κορύμβου, γεγονὼς ἐπὶ Πομπηΐου τοῦ μεγάλου, καὶ πρότερον, μαθητὴς ἄλλων τε, καὶ Ἑστιαίου τοῦ Ἀμισηνοῦ, ὑφ' οὗ καὶ Τυραννίων ὠνομάσθη, ὡς κατατρέχων τῶν ὁμοσχόλων, πρότερον καλούμενος Θεόφραστος. εἶτα διήκουσε καὶ Διονυσίου τοῦ Θρᾳκὸς ἐν Ῥόδῳ. ἀντεσοφίστευσε [8] Δημητρίῳ τῷ Ἐρυθραίῳ· ὃς [9] ἤχθη εἰς Ῥώμην, ληφθεὶς αἰχμάλωτος ὑπὸ Λουκούλλου, ὅτε κατεπολέμησε Μιθριδάτην, τῶν

Τυμφαίς. Tymphais. Urbs. Item, bos Dianæ.

Τυνδαρίδης. Tyndarides. Tyndarei filius.

Τύνη. Dorice, pro σύ. Tu.

Τυννουτονί. Tantillum. Parvum. Ariſtophanes: *In navigio tantillo te ſenex nauta trajiciet.* Loquitur de Charonis trajectione & navicula.

Τυντλάζειν. Idem ſæpius dicere. [Item glebas frangere. Repaſtinare.] *Non enim licebit cuipiam pampinare hodie, vel repaſtinare, cum ſit uda tellus.*

Τυντλώδους. Limoſi. Lutoſi. Cœnoſi.

Τυπαῖς. Plagis. *Habentes tympana & plagas.*

Τυπείς. Verberatus. Percuſſus. Vulneratus. Et τυπεῖσι. Vulneratis. Percuſſis.

Τύπη. [A recto ſingulari, τύπος, εος, τό.] *Ut & baſes turrium & acumina arietum ignis inutilia redderet.*

Τύπος. Typus. Character. Figura. Effigies. Similitudo.] *Huic meo nomine dic plurimam ſalutem: quem ſi, ut ante Ariſtidem, ſic hunc Mercurii eloquentiæ præſidis typum dixerim, vix eum pro meritis laudem. Eſt enim plus quam typus.* Et Appianus: *Annibal autem Marcello Conſule mortuo, ad ejus cadaver adſtans, cum omnia vulnera in pectore vidiſſet, eum laudavit quidem ut militem; ſed deriſit ut imperatorem: annuloque ei detracto epiſtolam obſignavit, antequam fama mortis ejus in vulgus exiviſſet: & Romanum tranſfugam miſit, qui epiſtolam illam ferret, & ſignificaret, Marcelli exercitum a tergo ſequi, quem Marcellus in urbem intromitti jubeat.*

Τυπῆσι. Ictibus. Plagis. Vulneribus.

Τύπωμα χαλκόπλευρον. Vas æreum. Sive, urnam [Sophocles ſic appellat,] in qua ea, quæ putabantur eſſe Oreſtis oſſa, repoſita erant. *Urnam æream manibus geſtantes.*

Τυπτήσεις. [Attice, pro] τύψεις. Verberabis. Et τυπτῶ, [pro τύπτω.] Verbero.

Τυραννεῖον. Tyranni domus. Arx urbis. At τυραννία, tyrannis. Et τυραννιῶ, tyrannidem affecto.

Τυραννίων. Tyrannio, Epicratidis & Lindiæ Alexandrinæ filius, Amiſenus: qui dicebatur Corymbi filius. Vixit ſub Pompejo Magno, & ante, diſcipulus cum aliorum, tum etiam Heſtiæi Amiſeni; a quo etiam Tyrannio dictus eſt, quod condiſcipulos exagitaret: cum Theophraſtus antea diceretur. Poſtea vero etiam Dionyſium Thracem Rhodi audiit: æmulusque fuit Demetrii Erythræi. Idem Romam captivus a Lucullo ductus eſt, quum

1 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 217. (136. Ed. Baſ. *P.*)

2 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 708. (477. Ed. Baſ. *P.*)

3 Ὑλώδους] Sic etiam Heſychius & Etymologus. At viri docti jam ante recte monuerunt, ſcribendum eſſe, ἰλυώδους, i. e. limoſi, vel cœnoſi. Τύντλος enim idem ſignificat, quod ἰλύς, vel πηλός, i. e. lutum, vel cœnum.

4 Ὥστε συνέβαινεν ὑπὸ.] Hæc ſunt verba Polybii lib. 1. cap. XLVIII.

5 Ὃν εἰ περιλαβὼν Ἀρισ.] Locus non ſatis ſanus mihi videtur, cujus neſcio an verum ſenſum in verſione expreſſerim.

6 Ἀππιανός] In *Annibalicis*, pag. 589. ſed ubi nonnulla aliter leguntur. Vide etiam ſupra v. Δακτύλιος, ubi idem locus occurrit.

7 Τύπωμα χαλκόπλευρον. τὸ ἀγγ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Electram*, pag. 82. ut Portus monuit.

8 Δημητρίῳ τῷ Ἐρυθραίῳ] Hujus inter reliquos Demetrios mentionem facit Laertius in *Demetrio Phalereo*, num. 84.

9 Ὃς ἤχθη εἰς Ῥώμην, ληφθεὶς αἰχμ. ὑπὸ Λουκ.] Vide Plutarchum in *Lucullo* pag. 504.

τοῦ Πόντου ἐθνῶν βασιλεύσαντα. διαπρεπὴς δὲ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, καὶ πλούσιος, ἐκτήσατο καὶ βιβλία ὑπὲρ τὰς τρεῖς μυριάδας. ἐτελεύτησε δὲ γηραιός, ὑπὸ ποδάγρας παραλυθείς,[1] ὀλυμπιάδι ρκ΄. ἐν τῷ γ΄ ἔτει τῆς ὀλυμπιάδος.

Τυραννίων,[2] ὁ νεώτερος, Φοίνιξ, πατρὸς Ἀρτεμιδώρου, μαθητὴς Τυραννίωνος τοῦ πρεσβυτέρου· διὸ καὶ ὠνομάσθη Τυραννίων, πρότερον καλούμενος Διοκλῆς. αἰχμάλωτος δὲ καὶ αὐτὸς γενόμενος ἐπὶ τοῦ πολέμου Ἀντωνίου καὶ Καίσαρος, ὑπό τινος Δύμαντος ὠνήθη, τοῦ Καίσαρος ὄντος ἀπελευθέρου. εἶτα ἐδωρήθη Τερεντίᾳ, τῇ τοῦ Κικέρωνος γυναικί. ἐλευθερωθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῆς, ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἔγραψε βιβλία ὀκτὼ πρὸς τοῖς ξ΄. ὧν καὶ ταῦτα. Περὶ τῆς Ὁμηρικῆς προσῳδίας. Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου· ἐν ᾧ λέγει, ἄτομα μὲν εἶναι τὰ κύρια ὀνόματα· θεματικὰ δὲ, τὰ προσηγορικά· ἀθέματα δὲ, τὰ μετοχικά. Περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου, ὅτι ἐστὶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς. Τοῦ Ἀντιγένους ἡ Ῥωμαϊκὴ διάλεκτος. Ὅτι διαφωνοῦσιν οἱ νεώτεροι ποιηταὶ πρὸς Ὅμηρον. Ἐξήγησιν τοῦ Τυραννίωνος μερισμοῦ. Διόρθωσιν Ὁμηρικήν. Ὀρθογραφίαν.

Τυραννίων, Μεσσήνιος, Φιλόσοφος. Οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις τρισί. καὶ ἄλλα δὲ τῶν βιβλίων αὐτοῦ φέρεται χρήσιμα.

Τύραννος.[3] οἱ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ποιηταὶ τοὺς βασιλεῖς τυράννους προσηγόρευον, ὀψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἱππίας ὁ σοφιστής φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχετον βασιλέα φησί, καὶ οὐ τύραννον. προσηγορεύθη δὲ τύραννος ἀπὸ τῶν Τυῤῥηνῶν. χαλεποὺς γὰρ περὶ ληστείας τούτους γενέσθαι.[4] οὐδεὶς δὲ οὐδὲ ἄλλος τῶν ποιητῶν ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ μέμνηται τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον Αἰσυμνήτας καλεῖσθαι. εὐφημότερον γὰρ ἐκεῖνο τὸ ὄνομα. † Καὶ ἕτεροι ἐτυράννησαν. ἀλλ' ἡ τελευταία καὶ μεγίστη κάκωσις πάσαις ταῖς πόλεσιν ἡ Διονυσίου τυραννὶς ἐγένετο.

Τύραννος Σικελίας. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Τειόρχης.

Τύραννος, σοφιστής. Περὶ στάσεων καὶ διαιρέσεως λόγου, βιβλία δέκα.

Τυραννῶ. γενικῇ. Ὁ δὲ Δευκαλίων ἐτυράννει τῶν εἰς Παρνασσὸν κατοικούντων.

Τυρβάζῃ. ἑτοιμάζῃ. οἱ δὲ, φροντίζεις.

Mithridatem Ponticarum gentium Regem debellasset. Romæ vero clarus & dives factus, librorum etiam ultra triginta millia sibi comparavit. Senex obiit, podagra confectus, Olympiadis cxx. anno tertio.

Τυραννίων. Tyrannio junior, Phœnix, Artemidori filius, discipulus Tyrannionis senioris: unde etiam Tyrannio dictus est, cum ante Diocles vocaretur. Cum autem & ipse bello inter Antonium & Cæsarem captus fuisset, a quodam Dymante Cæsaris liberto redemptus est. Postea Terentiæ Ciceronis uxori donatus est: a qua manumissus, Romæ docuit, & libros scripsit LXVIII. ex quibus & hi sunt: De Homerica Prosodia. De partibus orationis: in quo libro dicit, nomina propria esse individua: Appellativa vero, primitiva; & Participalia, derivativa. De lingua Romana: eam nimirum a Græca oriundam esse. Antigenis dialectus Romana. Recentiores poetas ab Homero dissentire. Enarrationem partitionis Tyrannionis. Correctionem Homericam. Orthographiam.

Τυραννίων. Tyrannio, Messenius, Philosophus. Scripsit lib. III. de Auguriis. Extant & alii ejus libri utiles.

Τύραννος. Tyrannus. Poetæ, qui bellum Trojanum antecesserunt, Reges appellabant Tyrannos; sero tandem hoc nomine apud Græcos vulgato, Archilochi temporibus, ut ait Hippias Sophista. Homerus certe hominum omnium crudelissimum Echetum Regem appellat, non vero tyrannum. Dictus est autem tyrannus a Tyrrhenis. Hos enim in latrociniis exercendis ajunt sævos fuisse. Sed ne aliorum quidem Poetarum ullus meminit nominis tyranni. Aristoteles vero in Cumanorum Repub. tyrannos ait olim vocatos fuisse Æsymnetas: quod nomen lenius & mollius putabant. † Et alii [in Sicilia] tyranni fuerunt: sed ultima & maxima vexatio, quam omnes civitates passæ sunt, fuit Dionysii tyrannis.

Τύραννος Σικ. Tyrannus Siciliæ. Est in voce Τειόρχης.

Τύραννος. Tyrannus, Sophista. Scripsit de statibus & divisione orationis, lib. x.

Τυραννῶ. Genitivo jungitur. Sum tyrannus. Sum Rex. Regno. Impero. *Deucalion imperavit iis, qui Parnassum accolebant.*

Τυρβάζῃ. Paras. [Turbas. Perturbas.] Alii vero [dicunt accipi pro,] solicitus es, vel, curis agitaris.

1 *Ὀλυμπιάδι ρκ΄*] Numeri manifesto vitiati sunt. Diu enim post illam Olympiadem Pompejus & Lucullus, sub quo Tyrannio vixit, floruerunt. Quare scribendum est *Ὀλυμπιάδι ρπ΄*, i. e. Olymp. CLXXX. Cæterum Tyrannio hic scripserat *περὶ τῶν σκολιοῦ μέτρου, ὃ προσετέθη αὐτῷ ὑπὸ Γαΐου Καίσαρος*, teste Scholiasta Aristoph. ad *Ranas*, pag. 273. Meminit etiam Tyrannionis hujus Plutarchus in *Sylla*, pag. 468. & Strabo lib. XIII. pag. 609. Sit ne autem hic Tyrannio, an vero alter, cujus mentio exstat apud Scholiastam Nicandri, pag. 8. videant eruditi.

2 *Τυραννίων, ὁ νεώτ.*] Hic est Tyrannio ille, quem Strabo se audivisse testatur lib. XII. pag. 548. Nec alius existimandus est, cujus meminerunt Eustathius & Etymologus.

3 *Οἱ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ποιηταὶ τοὺς βασ.*] Inepte. Scribendum enim est: *Οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ τοὺς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύουσι.* Sic enim legitur apud Scholiastam Sophoclis in argumento *Oedipi Tyranni*, unde totum hunc locum Suidas excerpsit.

4 *Οὐδεὶς δὲ οὐδὲ ἄλλος τῶν ποιητ.*] Rectius & plenius Scholiasta Sophoclis loco laudato: *Ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα, δῆλον. οὔτε γὰρ Ὅμηρος, οὔτε Ἡσίοδος, οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν, τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει.*

Τύρβη.[1] ἀπόλαυσις. ἢ θόρυβος. ἢ ταραχή. Γέργηθες καλοῦνται παρὰ Μιλησίοις ἡ τύρβη, καὶ οἱ χειρώνακτες. τουτέστιν, οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργαζόμενοι.

Τυρβηθέντα. κινηθέντα. ταραχθέντα.

Τυρεύων. κατασκευάζων. καὶ τυρεύσαντες, ἀντὶ τοῦ κατασκευάσαντες.

Τυῤῥηνία. χώρα. καὶ Τυῤῥηνοὶ, οἱ λεγόμενοι Τοῦσκοι. [2] Ἱστορίαν δὲ παρ' αὐτοῖς ἀνὴρ ἔμπειρος συνεγράψατο. ἔφη γὰρ τὸν δημιουργὸν τῶν πάντων Θεὸν δώδεκα χιλιάδας ἐνιαυτῶν τοῖς πᾶσιν αὐτοῦ φιλοτιμήσασθαι κτίσμασι, καὶ ταύτας διατεῖναι τοῖς ιβ. λεγομένοις οἴκοις· καὶ τῇ μὲν α' χιλιάδι ποιῆσαι τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν. τῇ δευτέρᾳ ποιῆσαι τὸ στερέωμα τοῦτο τὸ φαινόμενον, καλέσας [3] αὐτὸν οὐρανόν. τῇ τρίτῃ, θάλασσαν, καὶ τὰ ὕδατα τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα. τῇ δ', τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους, ἥλιον, καὶ σελήνην· καὶ τοὺς ἀστέρας. τῇ ε', πᾶσαν ψυχὴν πετεινῶν, καὶ ἑρπετῶν, καὶ [4] τετράποδα, ἐν τῷ ἀέρι, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ τοῖς ὕδασι. τῇ ς', τὸν ἄνθρωπον. φαίνεται οὖν τὰς μὲν πρώτας ἓξ χιλιάδας πρὸ τῆς τοῦ ἀνθρώπου διαπλάσεως παρεληλυθέναι· τὰς δὲ λοιπὰς ἓξ χιλιάδας διαμένειν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς συντελείας [5] μέχρι χιλιάδας δώδεκα.

Τυρμίδαι.[6] δῆμος τῆς Οἰνηΐδος οἱ Τυρμίδαι.

Τυρόκνηστις. ἡ μάχαιρα. καὶ παροιμία·

Οὐ[7] στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος.

ἀντὶ τοῦ ὡς λέαινα. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον καὶ ἑταιρικόν. τυρόκνηστις δὲ, ἡ μάχαιρα. ἐπὶ δὲ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν ἐλέφαντες καὶ λέοντες ἐγλύφοντο ὀκλάζοντες, ὅπως μὴ ἀποθραύοιντο αὐτῶν οἱ πόδες, εἰ ὀρθοὶ ἑστῶτες γλύφοιντο. λέγει οὖν, ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ στήσομαι πορνεύουσα, ὡς λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος.

Τυρόκνη. ἡ μάχαιρα.

Τυροπωλήσω.[8] ἀντὶ τοῦ σταθμήσω. πρὸς γὰρ σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός.

Τύρος. ὄνομα πόλεως. καὶ Τύριοι, οἱ πολῖται. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Παῦλος, πότε γέγονεν ἡ Τύρος μητρόπολις.

Τυροφόρον. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Αἰχμητὴν δ' ἐπέθυσεν ἀλέκτορα, καὶ πλακόεντα
Παῖς Ἡγησιδίκου, πίονα, τυροφόρον.

Τυρσηνία. χώρα.

Τύρσις. ὁ περίβολος τοῦ τείχους. [9] Ξενοφῶν· Οὕτω δὴ Κῦρος κύκλῳ διαμετρήσας περὶ τὸ τεῖχος, ἀπολιπὼν ὅσον τύρσεσι μεγάλαις ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ,

Τύρβη. Vita voluptuariorum. Item, tumultus, vel perturbatio. † Apud Milesios turba plebeja & viles operarii vocantur *gergethes*.

Τυρβηθέντα. Motum. Turbatum. Perturbatum.

Τυρεύων. Moliens. Struens. Machinans. Et τυρεύσαντες, moliti, machinati.

Τυῤῥηνία. Tyrrhenia. Regio. Et Tyrrheni, qui & Thusci vocantur. Apud eos vir peritus historiam scripsit; in qua ait, opificem rerum omnium Deum duodecim annorum millia Universi hujus creationi impendisse, resque omnes in XII. domos ita dictas distribuisse: ac primo millenario fecisse cœlum & terram: altero fecisse firmamentum illud, quod appareat, idque cœlum vocasse: tertio, mare, & aquas omnes, quæ sunt in terra: quarto, luminaria magna, Solem & Lunam, itemque stellas: quinto, omnem animam volucrum, & reptilium, & quadrupedum, in aere, terra, & aqua degentium. Videntur igitur primi sex millenarii ante formationem hominis præteriisse; & reliquos sex millenarios duraturum esse genus hominum: ut sit universum consummationis tempus duodecim millium annorum.

Τυρμίδαι. Tyrmidæ. Populus Tribus Oeneidis.

Τυρόκνηστις. Tyrocnestis. Culter culinarius, quo caseus raditur. Et proverbium: *Non stabo leæna in tyrocnestide.* Id est, tanquam leæna. Est autem figura venerea & meretricia. Τυρόκνηστις præter expectationem hic dictum est pro μάχαιρα, i.e. gladius. In manubriis enim gladiorum elephantes & leones sculpi solebant, genua flexa habentes, ne pedes illorum frangerentur, si recti starent. Dicit igitur, Non stabo juxta virum rem veneream peragens, ut leæna in tyrocnestide.

Τυρόκνη. Radula casei. Culter, quo caseus raditur.

Τυροπωλήσω. [Caseos vendam. Vel, caseos] ad libram expendam. Caseus enim ad libram vendebatur.

Τύρος. Tyrus. Nomen urbis. Et Tyrii, cives urbis Tyri. Quære in v. Παῦλος, quando Tyrus facta fuerit metropolis.

Τυροφόρον. Caseo conspersum. Caseo conditum. In Epigrammate: *Pugnacem autem immolavit gallum gallinaceum filius Hegesidici, & placentam pinguem, caseoque conspersam.*

Τυρσηνία. Eadem, quæ Τυῤῥηνία. Tyrrhenia. Regio.

Τύρσις. Turris. Propugnaculum. Xenophon: *Sic igitur Cyrus undique circa murum spatia dimensus, relicto a flumine intervallo,*

1 Τύρβη. ἀπόλαυσις] Vide Casaub. ad Athen. lib. VIII. cap. III.

2 Ἱστορίαν δὲ παρ' αὐτοῖς ἀνὴρ ἔμπ.] Miror unde hæc Suidas hauserit. Procul dubio ex scriptore aliquo, qui hodie intercidit.

3 Αὐτόν] Imo, αὐτό. Refertur enim ad στερέωμα.

4 Τετράποδα] Rectius, τετραπόδων, ut respondeat genitivis præcedentibus, πετεινῶν, ἑρπετῶν.

5 Μέχρι χιλιάδας] Scribe, μέχρι χιλιάδων.

6 Τυρμίδαι. δῆμος τ.] Ex Harpocratione.

7 Οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυρ.] Est Senarius Aristophanis in *Lysistr.* pag. 850. (546. Ed. Bas. *P.*) ubi Scholiastes ineditus eadem plane habet, quæ hic Suidas. Vide etiam supra v. Λέαινα, ubi eadem leguntur.

8 Τυροπωλήσω. ἀντὶ τοῦ σταθμ.] Aristophanes *Ranis*, pag. 276. (183. Ed. Bas. *P.*)

Ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τὴν τέχνην.

Scholiastes: Τυροπωλῆσαι. πρὸς γὰρ τὸν σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός. Post τυροπωλῆσαι addendum est, σταθμῆσαι: auctoritate Suidæ.

9 Ξενοφῶν] Lib. VII. *de Institut. Cyri*, pag. 190.

ἀφεσ-

ὤρυσσεν· ἐνθένδε[1] τοῦ τείχους τάφρον ὑπερμεγέθη, καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτούς.

Τύρσος. τὸ ἐν ὕψει ᾠκοδομημένον.

Τυρταῖος, Ἀρχιμβρότου, Λάκων, ἢ Μιλήσιος, ἐλεγειοποιὸς, καὶ αὐλητής· ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χρησάμενον παροτρῦναι Λακεδαιμονίους, καὶ πολεμοῦντας Μεσσηνίοις ταύτῃ ἐπικρατεστέρους ποιῆσαι. ἔστι δὲ παλαίτατος, σύγχρονος τοῖς ἑπτὰ κληθεῖσι Σοφοῖς, ἢ καὶ παλαίτερος. ἤκμαζε γοῦν κατὰ τὴν λέ ὀλυμπιάδα. ἔγραψε πολιτείαν Λακεδαιμονίοις, καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας, καὶ μέλη πολεμιστήρια, βιβλία έ.

Τυρταῖος. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ὤμοσαν, ἢ Μεσσήνην αἱρήσειν, ἢ αὐτοὶ τεθνήξεσθαι. χρήσαντος δὲ τοῦ Θεοῦ στρατηγὸν παρὰ Ἀθηναίων λαβεῖν, λαμβάνουσι Τυρταῖον τὸν ποιητὴν, χωλὸν ἄνδρα· ὃς ἐπ' ἀρετὴν αὐτοὺς παρακαλῶν, εἷλε τῷ κ' ἔτει τὴν Μεσσήνην. καὶ ταύτην κατέσκαψαν, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἐν τοῖς Εἵλωσι κατέταξαν.

Τυτθήν. ὀλίγην. ἢ μικράν. καὶ τυτθὸς, μικρός.

Τυφαωνία. χώρα.

Τυφεδανός.

> Ὦ[2] οὗτος, τυφεδανὲ, καὶ χειρόθλιψ,
> Ποθεῖς, ἐρᾷν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.

Τυφεδῶνος. τῆς καύσεως. ἢ ὄνομα κύριον, ὁ Τυφεδών.

Τύφεται. καίεται.

Τυφήρεα. τυφωνικήν.

> Λαμπάδα[3] κηροχίτωνα, Κρόνου τυφήρεα λύχνον,
> Σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ.

Τυφλοπλαστεῖται. τυφλὸς ἀναπλάττεται. καὶ τυφλοπλεῖται, ὁμοίως.

Τυφλὴ ὁδός. Ὁ δὲ ὁδοῖς ἐπιτυγχάνει τυφλαῖς καὶ ἀνεξόδοις, καὶ ἀτραποῖς σκολιωτέραις.

Τυφλὸς[4] τά τ' ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ. Οἰδίπους.

> Σὺ δ' ἄθλιός γε, ταῦτ' ὀνειδίζων, ἅ σοι
> Οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.

οἷον, οὐδείς ἐστιν, ὃς οὐ ταῦτά σοι ὀνειδίσει, ἅπερ μοι ὠνείδισας. τὸ δὲ τάχα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. καί σε μετ' ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν. πρὸς Τειρεσίαν ὁ λόγος.

Τυφλὸν[5] φαίνεσθαι, πάγκαλον πέλει λίαν.

Τυφλότερος[6] ἀσπάλακος. διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ ζῶον τοῦτο ὀφθαλμούς. Φησὶ δ' αὐτὸ Στησίμβροτος ὑπὸ τῆς Γῆς τυφλωθῆναι, διὰ τὸ φθείρειν τοὺς καρπούς. ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαρωτάτους, καὶ ῥύγχος ὥσπερ γαλῆς, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

quantum magnis turribus sufficeret, undique fossam ingentem circum murum egit, terra versus se ipsos aggesta.

Τύρσος. Excelsum ædificium. Turris.

Τυρταῖος. Tyrtæus, Archimbroti F. Lacon, aut Milesius, poeta Elegiacus, & tibicen: quem ferunt carminum suorum cantu Lacedæmonios ad prælium incitasse, & sic effecisse, ut bello contra Messenios victoria potirentur. Est autem antiquissimus, æqualis septem illorum, qui Sapientes vocantur, aut etiam antiquior. Floruit autem Olympiade XXXV. Scripsit Rempub. Lacedæmoniorum: & præcepta vitæ, versibus elegiacis: itemque carminum bellicorum libros quinque.

Τυρταῖος. Tyrtæus. Lacedæmonii jurarant, se vel Messenam capturos, vel mortem oppetituros. Cum autem Oraculum eos jussisset ducem ab Atheniensibus petere, Tyrtæum poetam hominem claudum ab iis acceperunt, qui ad virtutem eos cohortando, vigesimo anno Messenam cepit: quam Lacedæmonii solo æquarunt, & captivos inter Helotas retulerunt.

Τυτθήν. Exiguam. Parvam. Et τυτθός. Exiguus.

Τυφαωνία. Typhaonia. Regio.

Τυφεδανός. Capularis senex. *Heus tu, capularis senex, & cunni contrectator, desiderare & amare videris formosam sandapilam.*

Τυφεδῶνος. Ustionis. Incendii. Vel, Τυφεδὼν est nomen proprium. Typhedon.

Τύφεται. Crematur. Uritur. Incenditur.

Τυφήρεα. Fumigantem. Ardentem. [In Epigrammate:] *Lampadem cerea indutam tunica, Saturni ardentem lucernam, junco & tenui constrictam papyro.*

Τυφλοπλαστεῖται. Cœcus fingitur. Et τυφλοπλεῖται, cœcus est. Luminibus captus est.

Τυφλὴ ὁδός. Cœca via. *Ille vero incidit in vias cæcas & impervias, & calles tortuosos.*

Τυφλός. Cœcus. Oedipus [apud Sophoclem inquit:] *Cæcus es & auribus, & mente, & oculis.* [Cui Tiresias respondet:] *Tu vero miser ea mihi exprobras, quæ nemo non mox tibi exprobraturus est.* Τάχα hic positum est pro ταχέως, mox, cito. [Sensus autem est:] Et te paulo post cœcum vocabunt.

Τυφλὸν φαίνεσθαι, πάγκ. *Cæcum videri, valde bonum est.*

Τυφλότερος ἀσπ. Talpa cœcior. Animal enim hoc nullos habet oculos. Stesimbrotus autem ait, talpam a Tellure excœcatam fuisse, quod fruges corrumperet. Habet enim dentes nocentissimos, & rostrum instar mustelæ, & pedes, ut ursa.

1 Ἐνθένδε] Apud Xenophontem, ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

2 Ὦ οὗτος, τυφεδανὲ, καὶ χειρ.] Hæc sunt verba Aristophanis in *Vespis*, pag. 528. (360. Ed. Bas. *P.*) sed ubi pro χειρόθλιψ rectius legitur χοιρόθλιψ. Confer Nostrum v. Στυφεδανός, & v. χοιρόθλιψ.

3 Λαμπάδα κηροχ.] Integrum Epigramma, ex quo distichum hoc decerptum est, legitur Antholog. lib. VI. cap. X. Vide etiam Scaligerum in Guilandinum, pag. 10.

4 Τυφλὸς τά τ' ὦτ.] Hic, & duo sequentes Senarii leguntur apud Sophoclem in *Oedip. Tyran.* pag. 167.

5 Τυφλὸν φαίν.] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui apud Astrampsychum rectius sic legitur:

> Τυφλὸν φανέντα, πάγκαλον λίαν ἔφυ.

Nicephorus autem sic habet:

> Τυφλὸν φέρεσθαι πάγκαλον, τοὔναρ νόει.

6 Τυφλότερος ἀσπάλακος. Διὰ τ.] Confer Hesychium.

Τυφλό-

Τυφλότερος[1] λεβηρίδος. καὶ, Κενότερος λεβηρίδος. ἀμφότερα λέγεται. λεβηρὶς, οἷον λεπηρίς. [2] καὶ λεποστάται. καὶ ἐπὶ ἰχθύων, καὶ ἐπὶ τεττίγων, καὶ πάντων τῶν τὸ γῆρας ἀπολειπομένων.

Τυφλῶν[3] ὀνείρων. ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν. καὶ ἴσως περιέπεσε τούτῳ·

Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ψευστῶν εἰσὶν ὀνείρων.

ἢ [4] ὅτι μύουσι καὶ προσδιαλέγονται.

Τυφογέρων. ἐσχατόγηρως. ἢ ὑπερήφανος, τετυφωμένος γέρων.

Τυφομένης. καπνιζομένης. καιομένης. Καὶ καπνῷ τύφει δίκην σφηκῶν. τὸ ῥῆμα, τύφω.

Τῦφος. ἀλαζονεία. μανία. Ὁ δὲ τοιοῦτος ἀγνοεῖ καὶ ὡς τετύφωται.

Τυφωεύς. ὄνομα κύριον.

Τυφών. οὐχ ἡ φλὸξ ἐκ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφὴ πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι· ὡς Πλάτων ἐν Φαίδρῳ.

Τυφών.[5] κεραυνὸς βίαιος, πολὺς, καὶ πνευματώδης. ἢ, πνεῦμα καπνῶδες, ἐρρωγὸς ἀπὸ νέφους. λέγεται καὶ διὰ τοῦ σ, τυφώς.

Ἄρν',[6] ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε·
Τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.

Τοὺς γὰρ καταιγιδώδεις ἀνέμους τυφὼς καλοῦσι. τούτῳ ἐνόμιζον μέλαιναν ἄρνα σφαγιάζειν, ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα.

Τυφῶνος. πυρώδους δαίμονος.

Τυφῶνος πολυπλοκώτερος.[7] Τυφὼν, ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ Διός. τούτου ποικιλώτερον.

Τυφώς.

Καὶ[8] γενναίως πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ, καὶ τὴν ἐριώλην.

Τυφὼς[9] Γῆς μὲν ἦν υἱὸς, ἴσχυσεν δὲ τοσοῦτον, ὥστε οὐκ ἀνθρώποις δοκεῖν μόνοις φοβερὸς εἶναι, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς· οἵ τινες, ὡς μῦθος, καὶ εἰς ἀλόγων ζώων μετεβάλλοντο μορφὰς, διὰ τὸν ἐκείνου φόβον. Ἐριώλη δὲ, πνοὴ σφοδρά. ὁ δὲ τυφὼς μεῖζόν τι πνεῦμα καὶ κακοποιόν.

Τυφρηστός. ὄνομα πόλεως.

Τυχαία. ἀντὶ τοῦ κατὰ τύχην. Οὐκ αὐτομάτῳ τινὶ συντυχίᾳ κατά τινα ἄτακτον καὶ τυχαίαν φορὰν οὕτως ἀναφαινόμενα, ἀλλ' ὡς ἡ ἀναγκαία τῆς φύσεως τάξις ἐπιζητεῖ τὸ ἐν τοῖς γινομένοις ἀκόλουθον, οὕτως ἕκαστα γεγενῆσθαι φησὶν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης. ἐν τῇ Κοσμογενείᾳ λέγει.

Τυχαῖος. ὁ τῆς Τύχης ναός.

Τύχη. εὐτυχία, παρὰ Σοφοκλεῖ. Πολύβιος.

Τυφλότερος λεβ. Cæcior leberide. Et, Inanior leberide. Utrumque dicitur. Λεβηρὶς autem, quasi dicas λεπηρὶς, dicitur de piscibus, & cicadis, & omnibus [aliis animalibus,] quæ veterem pellem exuunt.

Τυφλῶν ὀνείρων. Cæcorum somniorum. Hoc est, fallacium. Fortasse autem incidit in hunc versum Homeri: *Binæ enim portæ sunt fallacium somniorum.* Vel quia cum muribus colloquuntur.

Τυφογέρων. Senex decrepitus. Vel, senex superbus, & fastu inflatus.

Τυφομένης. Illius, quæ infumatur. Vel, illius, quæ uritur & crematur. *Et fumo [eos] abigit instar vesparum.*

Τῦφος. Fastus. Superbia. Furor. Insania. [Et τυφοῦσθαι, fastu inflatum esse.] *Hujusmodi vero homo ignorat, se fastu inflatum esse.*

Τυφωεύς. Typhœus. Nomen proprium.

Τυφών. Non est aer incensus, sed turbo venti ex vaporibus ortus, antequam incendantur: ut Plato in *Phædro.*

Τυφών. Typhon. Fulmen violentum, ingens, & cum magno vento descendens. Vel, spiritus fumosus, ex nube erumpens. Dicitur etiam per σ, τυφώς. *Agnam, agnam nigram, pueri, efferte. Turbo enim jamjam erupturus est.* Procellas enim & turbines typhonas vocant: quibus agnam nigram immolare [olim] moris erat, ut ventus cessaret.

Τυφῶνος. Typhonis. Ignei dæmonis.

Τυφῶνος πολ. Magis multiplex quam Typhon. Typhon scilicet ille, qui fulmine a Jove ictus fertur. Hoc [igitur Typhone] magis varium [aliquem esse, proverbiũ significare vult.]

Τυφώς. Typhon. Procella. *Et forti animo typhoni obviam it, rapidæque procellæ.* Typhon Telluris filius fuit, iis viribus præditus, ut non solum hominibus formidabilis esse videretur, sed etiam Diis; qui, ut fabulæ ferunt, in brutorum etiam formas se convertebant, propter illius metum. Ἐριώλη vero, est ventus vehemens. Et τυφὼς, procella noxia.

Τυφρηστός. Typhrestus. Nomen urbis.

Τυχαία. Fortuita. Non fortuito aliquo casu, aut confuso & temerario impetu sic apparentia: sed prout necessarius Naturæ ordo aptam seriem requirit in rebus iis, quæ fiunt, sic singula facta fuisse ait S. Gregorius Nyssenus. Hoc autem dicit in opere de Mundi creatione.

Τυχαῖος ναός. Fortunæ templum.

Τύχη. Fortuna. Casus. Apud Sophoclem.

1 Τυφλότερος λεβηρίδος] Vide supra v. Λεβηρίς.
2 Καὶ λεποστάται] Hæ duæ voces supervacaneæ esse, nec ad rem quicquam facere videntur.
3 Τυφλῶν ὀνείρων. ἤτοι τ.] Eadem habet Etymologus.
4 Ὅτι μύουσι καὶ προσδιαλ.] Etymologus rectius, ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται, absque copula καί. Et sic Vaticana Proverbiorum Appendix.
5 Τυφών κερ ———— ἐρρωγὸς ἀπὸ νέφους] Hæc sunt verba Laertii in *Zenone Cit.* num. CLIV. ut Pearsonius quoque observaverat. Apud Laertium vero pro ἐρρωγὸς ἀπὸ νέφους, legitur, ἐρρωγότος νέφους.
6 Ἄρν', ἄρνα μελ.] Duo hi Senarii leguntur apud Aristoph. *Ranis*, pag. 252. (164. Ed. Bas. *P.*) Vide Paul. Leopard. *Emend.* lib. XX. cap. XXIII. qui locum hunc illustrat.
7 Τυφών. ὁ λεγόμενος κερ.] Vide Scholiastam Apoll. Rh. ad lib. II. v. 1215.
8 Καὶ γενναίως πρὸς τὸν τυφ.] Est versus Aristophanis *Equit.* pag. 318. (218. Ed. Bas. *P.*)
9 Τυφὼς Γῆς μὲν ἦν υἱὸς, ἴσχ.] Eadem leguntur etiam apud Scholiastam ad modo indicatum locum Aristophanis.

[1] Εἰ χρὴ τύχην λέγειν ἐπὶ τῶν τοιούτων. μήποτε γὰρ αὕτη μὲν κενῶς κληρονομεῖ τοιαύτην φήμην· αἴτιοι δ' εἰσὶν οἱ χειρίζοντες τὰς πράξεις, τῷ ταῖς αὐταῖς ἐπιτρέχειν σεμνότητα καὶ μέγεθος, [2] μήποτε δὲ τἐναντίον. καὶ Πισίδης· Οὐκ ηὐλαβήθης

Οὐ τὰς δι' ἡμᾶς ἀντεπεξατιθούσας τύχας·
Εἰ χρὴ καλεῖν με τὰς ἁμαρτίας τύχας.

Τύχη.

Σκέψασθε [3] πρὸς Θεῶν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
Ἕκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
Ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων
Ἐγνάπτετ' αἰὲν, ἕς τ' ἀπέψυξεν βίον.
Οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων,
Πρὸς τοῦ δ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι.

Περὶ Ἕκτορος καὶ Αἴαντος ὁ λόγος. καὶ [4] Σοφοκλῆς·

Ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ Θεῶν
Τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν.
Ὅσοι δ' ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις,
Ὥσπερ σὺ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
Δίκαιόν ἐστιν, οὔτ' ἐποικτείρειν τινά.

Τύχη. Τύχη, παρ' Ἕλλησιν, ἀπρονόητος κόσμου διοίκησις. ἢ φορὰ ἐξ ἀδήλων εἰς ἄδηλον καὶ αὐτόματον. οἱ δὲ Χριστιανοὶ Θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα. [5] καὶ Πολύβιός φησι. Τύχην δὲ λέγει ὁ Θουκυδίδης τὸν πόλεμον.

Τύχη. Οὐκ [6] ἀνθρώπων βουλαῖς, ἀλλὰ τῇ ἐκ Θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπεια· ὃ δὴ τύχην καλεῖν εἰώθασιν ἄνθρωποι, οὐκ εἰδότες, ὅτου δὴ ἕνεκά τῳ προΐεισι τὰ ξυμβαίνοντα, εἴπερ αὐτοῖς [7] οὐκ ἔνδηλα γίνεται. τῷ γὰρ ἀλόγῳ δοκοῦντι εἶναι φιλεῖ τὸ τῆς τύχης ὄνομα προσχωρεῖν. Καὶ παροιμία· Τύχη Εὔριπος. ἐπὶ τῶν ῥᾷστα μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων. Τύχη λέγεται καὶ τὸ ἐπιτήδευμα. ὡς, φέρε εἰπεῖν, ὁ παρεστὼς οὗτος πρῶτον εἰπάτω τοὔνομα, τὴν πατρίδα, τὴν τύχην. ἔπειτα καὶ τὸ σέβας.

Τυχηρότερος. εὐτυχέστερος.

Τυχιάδης. παρωνυμικόν.

Τυχικός. ὄνομα κύριον.

Τυχίος. ὄνομα κύριον.

Τύχων, Τύχωνος. ὄνομα κύριον.

Τύψαι. ὅτι [8] βαλεῖν, τὸ πόρρωθεν πέμψαι. οὐτάσαι δὲ, καὶ νύξαι, καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι.

Υ Α.

Ὗ Ὗ. [9] ἐπίρρημα θαυμαστικόν. ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν, ὀσφραινόμενοι τῆς κνίσσης.

Ὑάδες. [10] οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ Ταύρου ἀστέρες.

Et Polybius: *Si talia fortunæ tribuere oportet, nec potius inane ejus est nomen, causaque omnis referenda est ad eos, qui negotia administrant, quod in iisdem rebus nunc gravitatem & magnitudinem ostendant, nunc contra.* Et Pisides: *Non formidasti propter nos adversam fortunam: si modo peccata vocare oportet adversam fortunam.*

Τύχη. Fortuna. Casus. Calamitas. [Sophocles:] *Considerate, per Deos, duorum mortaliũ fortunam. Nam Hector balteo, qui ei ab hoc donatus erat, currui alligatus ab equis raptatus est, donec animam efflaret. Hic vero ense ab illo donatus, in eum ipsum incumbens periit.* De Hectore & Ajace verba illic fiunt. Et Sophocles [alibi:] *Audi. Calamitates, quæ hominibus a Diis immittuntur, ferre necesse est. Qui autem prudentes & scientes in mala ruunt, ut tu; ii nec venia nec misericordia cujusquam digni sunt.*

Τύχη. Sic apud Gentiles vocatur Fortuna, sive gubernatio mundi absque providentia. Vel, motus incertus & fortuitus, quo omnia feruntur. Nos vero Christiani profitemur Deum omnia gubernare. Et Thucydides bellum vocat fortunam.

Τύχη. Fortuna. *Non hominum consiliis, sed Dei nutu res humanæ gubernantur: quod homines fortunam vocare consueverunt, ignorantes scilicet causam, quare ea, quæ accidere vident, cuilibet eveniant. Ei enim, quod ratione carere videtur, nomen Fortunæ tribui solet.* Et proverbium: Fortuna Euripus. Dicitur de hominibus levibus & inconstantibus. Τύχη item dicitur institutum vitæ & conditio. Ut, *Age, qui adstat, primum dicat nomen suum, patriam, fortunam, & deinde religionem.*

Τυχηρότερος. Fortunatior. Felicior.

Τυχιάδης. Patronymicum. Tychiades. Id est, Tychii filius.

Τυχικός. Tychicus. Nomen proprium.

Τυχίος. Tychius. Nomen proprium.

Τύχων. Tycho, Tychonis. Nomen proprium.

Τύψαι. Verberare. Βαλεῖν significat jaculari, sive eminus aliquem ferire. At νύξαι, οὐτάσαι, & τύψαι, cominus vulnerare.

Υ Α.

Ὗ Ὗ. Adverbium admirantis. Eo autem vulgo uti consuevimus, cum nidorem olfacimus.

Ὑάδες. Hyades. Suculæ. Stellæ in tauri cornibus.

1 Εἰ χρὴ τύχην λέγειν ἐπὶ τ.] Confer Nostrum supra v. Τῷ νῦν λόγῳ.

2 Μήποτε δὲ τὲν.] Supra v. Τῷ νῦν λόγῳ rectius legitur, ποτὲ δὲ τοὐναντίον.

3 Σκέψασθε πρὸς Θ.] Hæc sunt verba Sophoclis in *Ajace*, pag. 59. ut Portus monuit. Confer etiam Suidam supra v. Πελασθείς.

4 Σοφοκλῆς] In *Philoctete*, pag. 428. ut itidem Portus observaverat.

5 Καὶ Πολύβιός φησι] Hæ tres voces sunt supervacaneæ.

6 Οὐκ ἀνθρώπων βουλαῖς, ἀλλὰ τ.—— ὄνομα προσχωρεῖν] Hæc sunt verba Procopii *Hist. Arc.* cap. IV. in fine: eademque leguntur lib. IV. *de Bello Goth.* cap. XII.

7 Οὐκ ἔνδηλα γίνεται] Apud Procopium absque negatione legitur, ἔνδηλα γίνεται.

8 Ὅτι βαλεῖν, τὸ πόῤῥ.] Eadem leguntur supra v. Οὐτάσαι.

9 Ὗ ὗ. ἐπίῤῥ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Plutum*, pag. 89. (44. Ed. Bas. *P.*)

10 Ὑάδες] Vide Grotium in notis ad Arati *Phænom.* pag. 5.

Ὑακινθίδες.[1] θυγατέρες Ὑακίνθου τοῦ Λακεδαιμονίου.

Ὑακίνθινον. ὑπομελανίζον. πορφυρίζον.

Ὑάκινθος. ὄνομα κύριον.

Ὑάλη. ὕαλος. ὕαλος ἐστὶν, ἀφ' ἧς πῦρ ἅπτουσι. καί φησιν[2] Ἀριστοφάνης·

——— Ὁπόταν γράφοιτο ἡ δίκη,
Ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
Τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης.

ἔστι δὲ κατασκεύασμα ὑάλου τροχοειδὲς [3] ἠλέκτρου, εἰς τοῦτο τεχνασθέν· ὅπερ ἐλαίῳ χρίσαντες, καὶ ἡλίῳ θερμάναντες, προσάγουσι θρυαλλίδα, καὶ ἅπτουσι πῦρ. τοῦτο οὖν ὁ γέρων πρὸς Σωκράτην διαλεγόμενός φησιν, εἰ ὑφάψαιμι διὰ τοῦ ἠλέκτρου, καὶ προσαγάγοιμι τῇ δέλτῳ τὸ πῦρ τῇ τοῦ γραμματέως, ἀφανίσαιμι τὰ γράμματα τῆς δίκης.

Ὑάλιος. πολεμικός. καὶ Ἐνυάλιος.

Ὑάμπολις. ὄνομα πόλεως.

Ὑβάδαι.[4] δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος.

Ὑβός.[5] ὁ κυρτός. καὶ ὕβωσις, ἡ κύρτωσις. καὶ ὑβάζειν, τὸ ἐμεῖν. οἱ γὰρ ἐμοῦντες ὑπὸ τῆς βίας κυρταίνειν ἐοίκασιν.

Ὑβρίζειν. ἐπὶ τοῦ αἰσχρῶς διαιτᾶσθαι. Ὑπέλαβε πονηροὺς ὄντας ὑβρίζειν καὶ ῥᾳστωνεύεσθαι. † Ὁ δὲ οὐ μάτην ἔζη, ὥς γε ἐμὲ κρίνειν, οὐδὲ μὴν, ὡς οἱ πολλοὶ, ἐπὶ τραπέζας κεκυφέναι, καὶ ἐμπίπλασθαι, καὶ ὑβρίζειν σπεύδων, ἀλλὰ πλέον τι εἰδέναι ματεύων ὑφ' ἡγεμόνι Θεῷ.

Ὑακινθίδες. Hyacinthides. Hyacinthi Lacedæmonii filiæ.

Ὑακίνθινον. Hyacinthinum. Subnigrum. Purpureum.

Ὑάκινθος. Hyacinthus. Nomen proprium.

Ὑάλη. Idem quod ὕαλος. Id est, vitrum. Ὕαλος item dicitur instrumentum quoddam vitreum, quo ignis accenditur. Et Aristophanes inquit: *Cum scriba dicam scribet, ego procul stans hoc modo ad solem, literas delebo intentæ mihi dicæ.* Est autem instrumentum rotundum, ex vitro vel electro factum, ad hunc usum confectum: quod oleo inungunt, eique ad Solem calefacto admovent ellychnium, & sic ignem accendunt. Hoc igitur senex cum Socrate colloquens dicit: Si ope electri ignem accendero, eumque tabellæ, in qua scripta est lis, admovero, literas dicæ abolebo.

Ὑάλιος. Bellicus. Bellicosus. Et Ἐνυάλιος, Enyalius. [Martis epithetum.]

Ὑάμπολις. Hyampolis. Nomen urbis.

Ὑβάδαι. Hybadæ. Populus est tribus Leontidis.

Ὑβός. Gibbosus. Curvus. Et ὕβωσις, gibbositas, curvitas. Et ὑβάζειν, vomere. Qui enim vomunt, propter vim [convulsionis] se incurvare videntur.

Ὑβρίζειν. [Communiter, injuria vel contumelia aliquem afficere. Interdum vero,] turpem & flagitiosam vitam agere. *Existimavit eos, quod essent mali, flagitiose vivere, & otio indulgere.* † *Ille vero non temere, meo quidem judicio, vivebat, nec, ut vulgus, mensis imminebat, nec [cibo potuve immoderatius] se replebat, nec injuria quenquam afficiebat; sed in scientia proficere duce Deo conabatur.*

Ὑβρίζοντες. σκιρτῶντες. Ἡρόδοτος.

Ὕβρις.[6] ὑπὸ βάρος τις οὖσα. ἢ παρὰ τὸ ὕειν βάρος.

Ὕβρις[7] φυτεύει τύραννον. ὕβρις, εἰ
Πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,
Ἃ μὴ 'πίκαιρα, μηδὲ συμφέροντα.

Διὰ τῆς ὕβρεως, φησὶν, ἀνανεοῦται ὁ τύραννος. καὶ ὅταν, φησὶ, πολλὰ διαπράξηται, τότε εἰς μεγάλην ἀνάγκην ἐμπίπτει, διὰ τῆς ὕβρεως ἐπαρθείς. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ, Ἀκροτάταν εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν. † [8] Παίδων μὲν γάρ οἱ γεγονότων ὕβρεις διὰ τὸ σύνηθες οὐδὲ ὕβρεις ἐνομίσθησαν· ἀλλ' ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τοιαῦτα ἁμαρτάνειν. Εὐνάπιος φησὶ περὶ Καρίνου βασιλέως.

Ὕβρις. ἡ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας. Αἰκία δὲ, πληγαὶ μόνον. Λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην· Καί τοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι

Ὑβρίζοντες. Saltantes. [Petulanter se gerentes.] Herodotus.

Ὕβρις. Injuria. Contumelia. Sic dicta, quasi ὑπόβαρις, quod sit gravis & molesta.

Ὕβρις φυτ. *Injuria gignit tyrannum. Injuria, si facinoribus temere modum excesserit, quæ non sunt opportuna nec utilia,* &c. Per injuriam, inquit, renovatur tyrannus. Qui postquam multa [insolenter & injuste] fecit, in magnam necessitatem incidit, injuria elatus. Hunc enim sensum habent verba illa, Ἀκροτάταν εἰσαναβ. † *Puerorum enim nobilium subagitationes propter rei frequentiam non amplius habebantur crimina: sed quotidianum ipsi erat & maxime familiare hujusmodi flagitia admittere.* Eunapius de Carino Imperatore inquit.

Ὕβρις. Injuria cum contumelia & petulantia conjuncta. Sive, injuria petulans & insolens. Αἰκία vero verbera tantum significat. Lysias in oratione de verberibus adversus Isocratem: *Quis autem vestrum ignorat, verbera pecunia tantum æstimari posse: eos autem, qui*

1 Ὑακινθίδες] Vide supra v. Παρθένοι.

2 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 170. (101. Ed. Bas. *P.*) ubi sic legitur:

Ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεύς,
Ἀπωτέρω στὰς, &c.

3 Ἠλέκτρου] Scribendum est, ἢ ἠλέκτρου. Confer Salmasium ad Solinum, pag. 773. Edit. Ultraj.

4 Ὑβάδαι. δῆμ.] Ex Harpocratione.

5 Ὑβός] Confer Nostrum supra v. Ἡβός.

6 Ὑπὸ βάρος] Scribendum potius est, ὑπόβαρις, una voce. Cæterum etymologia hæc vocis ὕβρις inepta est & ridicula.

7 Ὕβρις φυτεύει τύρ.] Sunt verba Sophoclis in *Oed. Tyr.* pag. 187. ut Portus monuit.

8 Παίδων μὲν γάρ οἱ γεγ.] Confer Nostrum supra v. Ἐγκύκλιοι, & v. Καρῖνος, ubi eadem leguntur.

τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν.

Ὑβρίκασιν. ἐξαμαρτήκασιν αἰσχρῶς. Ἔνθα καὶ στρατιώταις ἔξω τοῦ προσήκοντος ὑβρίκασιν ἐπέθηκε δίκην. ἐλάττων δὲ ἦν ἡ δίκη τοῦ προσήκοντος.

Ὕβρισεν. οὐχ ὁ πατάξας, ἀλλ' ὁ ἐπιπλήξας καὶ ὀνειδίσας. Ὑπὸ ἀγανακτήσεως καὶ πρὸς ὕβρεως τιθέμενος, ὅτι μὴ τὰ πρῶτα ἐπεπίστευτο τὴν στρατείαν. [1]Ἀριστοφάνης·

Εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστί, καὶ πολλὴ τρυφή,
Ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
Αὐτὸς βαδίζω, καὶ πονῶ· τοῦτον δ' ὀχῶ,
Ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μηδ' ἄχθος φέρῃ;

Τρυφή. ἀντὶ τοῦ ἀλαζονεία.

Ὑβριστάς. τοὺς θρασεῖς, καὶ λοιδόρους.

Ὕβρις. Τίς ὕβρις, καὶ ἡ ἀτιμία.

Ὑβριστότερος. Ξενοφῶν· Οἱ ἀμελεῖσθαι δοκοῦντες στρατιῶται, οἱ μὲν ἀγαθοί, πολὺ ἀθυμότεροι γίνονται· οἱ δὲ πονηροί, πολὺ ὑβριστότεροι. Καὶ αὖθις· Οὐδὲν ὑβριστικώτερον ὄχλου πρὸς ὀργὴν καὶ παρανομίαν ὁρμήσαντος.

Ὑγεία.[2] οἰωνιζόμενοι εἰώθασι λέγειν πρὸς τό, τίς ὁ ζητῶν, [3]ὄνομα, ἢ ὑγίειαν, ἤ τι τοιοῦτον. καὶ ὁ Ἔποψ ἔφη· Τίνες οἱ ζητοῦντες. οἱ δὲ ἔφασαν, Οἱ δώδεκα Θεοὶ [4]ἥξουσιν ἐπιτρίψαι σε.

Ὑγεία. διττή ἐστιν. ἡ μὲν ἐν τῷ ἰατρῷ· ἡ δὲ ἐν τῷ ὑγιαζομένῳ σώματι. καὶ ἡ ἐν τῷ ἰατρῷ ποιητική ἐστι τῆς ἐν τῷ σώματι. οὕτω καὶ ἡ ἐν τῷ κόσμῳ τάξις ἐκ τῆς ἐν τῷ δημιουργῷ τάξεως γέγονε. τὸ δὲ ὑγιεινὸν τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστίν. ὑγιεινὸν γάρ, τὸ ποιητικὸν ὑγείας· ὡς τὸ φάρμακον. τὸ δέ, φυλακτικόν· ὡς ἡ δίαιτα. τὸ δέ, σημαντικόν· ὡς χρῶμα, σφυγμός, εὔπνοια, οὖρα.

Ὑγεία[5] Ἀθηνᾶ. ἐπώνυμόν ἐστι τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ γὰρ Ὑγεία καλεῖται, καὶ Νίκη, καὶ Ἱππία, καὶ Ἐργάνη.

Ὑγιασθείς. Ὁ δὲ ὑγιασθεὶς τοῦ τραύματος.

Ὑγιαίνω. τὸ ὑγιάζω. μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ.

Ὑγιές. λυσιτελές. ὠφέλιμον. Τῆς πόλεως ἐπ' οὐδὲν ὑγιές. [6]Φιλοκράτης·

Ὦ μηδὲν ὑγιές, μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν·
Οἷός μ' ὑπῆλθες· ὥς μ' ἐθηράσω, λαβὼν
Πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοί.
Ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ.

Ὑγιέστερος. ὥσπερ καὶ, Ὑγιέστερος Κρότωνος. πολ-

contumeliose aliquem tractasse videntur, licere vobis morte mulctare?

Ὑβρίκασιν. Illis, qui fœdam injuriam alicui intulerunt. Illis, qui contumeliose aliquos tractarunt. *Tunc etiam militibus, qui præter decorum alios contumeliose tractaverant, pœnam irrogavit. At pœna illa justo levior erat.*

Ὕβρισεν. Contumelia affecit. [Et ὑβρίσας,] non qui aliquem verberavit, sed verbis contumeliosis increpavit. *Ille autem vehementer indignabatur, & insignem contumeliam ducebat, quod non initio expeditionis illius dux creatus esset.* Et Aristophanes: *Nonne contumelia hæc est, & ludibrium ingens, quod ego quidem, qui sum Bacchus, filius Stamnii, pedes ingredior, & lassor: hunc autem vehi sino, ne defatigetur, neve onus ferat.*

Ὑβριστάς. Insolentes. Petulantes. Contumeliosos. Injurios.

Ὕβρις. Contumelia. *Quænam hæc est contumelia & ignominia?*

Ὑβριστότερος. Insolentior. Petulantior. Xenophon: *Milites, qui se negligi putant, si boni sunt, animum magis demittunt; si vero mali, longe petulantiores evadunt.* Et iterum: *Nihil insolentius turba ad iram & injuriam incitata.*

Ὑγεία. Sanitas. Qui alicui interroganti, Quis me quærit? respondebant; nomen alicujus Dei, vel Sanitatem, vel tale quid dicere solebant. Idcirco Epops dicit: *Quinam sunt, qui me quærunt?* Illi vero respondent: *Duodecim Dii te perdituri veniunt.*

Ὑγεία. Duplex est sanitas: una in medico; altera vero in corpore, quod sanatur. Et illa, quæ est in medico, efficiens est ejus, quæ est in corpore. Sic etiam rerum ordo, qui est in Mundo, profectus est ab ordine, qui est in Opifice. Τὸ *salubre* autem varia significat. Nam *salubre* dicitur, aliud, quod sanitatem efficit, ut medicamentum: aliud, quod eandem conservat, ut ratio victus: aliud, quod ejus est signum, ut color, pulsus arteriarum, commoda spiratio, urina.

Ὑγεία Ἀθηνᾶ. Minerva Sanitas. Cognomen est Minervæ. Nam & Sanitas, & Victoria, & Equestris, & Ergane dicitur.

Ὑγιασθείς. Qui convaluit. *Ille vero cum ex vulnere convaluisset.*

Ὑγιαίνω. Pro, ὑγιάζω. Transitive accipitur, & accusativo jungitur. Secundæ valetudini restituo.

Ὑγιές. Sanum. Utile. *Cum nulla Reip. utilitate.* Philoctetes [apud Sophoclem inquit:] *O qui animo es minime sincero & libero! Ut me fefellisti! Ut me circumvenisti, usus fraudis tuæ prætextu puero hoc ignoto mihi, indigno quidem te, digno vero me.*

Ὑγιέστερος. Sanior. Salubrior. Ut, *Sanior*

1 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, sub initium.

2 Ὑγιεία. οἰωνιζ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Aves*, pag. 546. (372. Ed. Bas. P.)

3 Ὄνομα] Supple ex Scholiasta, Θεοῦ τινος ὄνομα.

4 Ἥξουσιν] Apud Aristophanem hodie minus recte legitur, ἥξασιν.

5 Ὑγεία Ἀθηνᾶ] Ex Harpocratione.

6 Φιλοκράτης] Scribe, Φιλοκτήτης. Quæ enim sequuntur, sunt verba Sophoclis in *Philoctete*, pag. 418. ut Portus monuit.

λοὶ γὰρ Κροτωνιᾶται ἀσκηταί. καὶ, Ὑγιέστερος κολοκύνθης.

Ὑγιέστερος[1] κρότωνος. ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγιαινόντων ἡ παροιμία· ἀπὸ τοῦ ζώου τοῦ κρότωνος. λεῖον γάρ ἐστιν ὅλον, καὶ χωρὶς ἀμυχῆς, καὶ μηδὲν ἔχον στῖνος.

Ὑγίεια[2] τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν τὸ κάλλιστον. Ὑγεία ἐστὶ συμμετρία τῶν πρώτων σωματικῶν δυνάμεων, ἅ ἐστι, θερμότης, ψυχρότης, ὑγρότης, ξηρότης. καὶ ὑγιεινὸς, ὁ ὑγιής. καὶ ἐπιῤῥηματικῶς, ὑγιεινῶς.

Ὑγιής. ὑγρείης τις ὤν. ὁ δίυγρος, καὶ ζῶν. [3]Ἀλίβαντες δὲ, οἱ νεκροί. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα, ἤγουν ὑγρασίαν.

Ὑγρὰ[4] κέλευθα. τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

Ὑγρός. ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς. καὶ ὁ ῥευματιζόμενος.

Ὑγρῶς. [5]Ὑγρῶς κραδαινομένη, καὶ τοῖς ποσὶ χαμαιπετὴς, εὔστολος γινομένη, ἐνίκα πάντας τοὺς τῶν θαυματοποιῶν ἐξηγουμένους. Φωνήν τε ἔχουσα ἡδεῖαν, καὶ ταύτην μετὰ τέχνης ἀφιεῖσα, οὐδενὸς ἐπ' ᾄσμασι θαυμαζομένου ἐκείνη δευτέρα. ἅτε δὴ οὐκ ἄπειρος ἐρωτικῆς περιεργίας, ἀκκιζομένη σὺν καιρῷ, καὶ πρὸς ζηλοτυπίαν εὐφυῶς ἄγουσα τὸν ἄνδρα, αὐτὴ μὲν πλοῦτον οὐκ εὐκαταφρόνητον οἴσεν· ἐκεῖνον δὲ κατὰ βαιὸν τηκόμενον τῷ ἔρωτι, ἀπήλλαξε τοῦ τῆδε. Καὶ αὖθις· [6]Πρὸς γὰρ τὰς δωρεὰς ἦν ὑγρὸς καὶ καταφερής· πρὸς δὲ τὰς εἰσπράξεις βαρύς τε καὶ συντεταμένος.

Ὑγρότης. ἀραιότης, καὶ ἀφέλεια.

Ὑδάσπης. ὄνομα ποταμοῦ.

Ὑδατηγὸς[7] ἀνήρ. ὁ ἀντλῶν.

Ὑδατίδες. σταγόνες.

Ὑδάτιον. νᾶμα.

Ὑδέουσι. ᾄδουσι. λέγουσιν.

Ὕδω. τὸ ᾄδω. Ὕδειν ἔοικε. καὶ ὑδέοιμι, ἀντὶ τοῦ ὑμνοῖμι.

Αἴθρην τε εὔτεκνον ἐπ' ἀγρομένοις ὑδέοιμι.

Ὕδερος.

Ὑδερῶν. ὑδρωπιῶν.

Ὕδδειν. ἀντὶ τοῦ ὑμνεῖν.

Ὕδη. ὄνομα πόλεως.

Ὕδος. τὸ ὕδωρ. καὶ τῷ ὕδει, ἡ δοτική.

Ὕδωρ. Τὸ ὕδωρ ἢ παντελῶς ἄχυμον, ὡς τοῖς ἰατροῖς δοκεῖ· ἢ ἐγγὺς ἄχυμον. ἔχει μέντοι δύναμιν πάντων τῶν χυμῶν δεκτικήν. διὸ καὶ ἀπολαύει παντὸς χυμοῦ, ὃς ἂν πλησιάσῃ αὐτῷ.

Ὕδωρ[8] βλύζον κάτωθεν, ἐχθροὺς μηνύει.

Crotone. Multi enim Crotoniatarum athletæ erant. Et, Sanior cucurbita.

Ὑγιέστερος κρότωνος. Crotone sanior. De hominibus valde sanis proverbium hoc dicitur: ab animali crotone. Totum enim est læve, & sine fissura, & prorsus innoxium.

Ὑγίεια τῶν ἀνθρ. Sanitas humanorum bonorum pulcherrimum est. Sanitas est justa proportio primarum corporis facultatum, quæ sunt, calor, frigus, humiditas, siccitas. Et ὑγιεινὸς, sanus, salubris. Et adverbialiter, ὑγιεινῶς, salubriter.

Ὑγιής. Sanus. Salubris. Quasi dicas, ὑγρειής, i.e. humidus, & vivus. Ἀλίβαντες vero dicuntur mortui; quod non habeant λιβάδα, i. e. humorem.

Ὑγρὰ κέλευθα. Humidas vias. Id est, Viam per mare.

Ὑγρός. [Communiter, humidus. Interdum vero,] qui in voluptates proclivis est. Item, qui fluxionibus obnoxius est.

Ὑγρῶς. Humide. Fluxe. Flexibiliter. Agiliter. Molliter. *Molliter & agiliter corpus movens, pedibusque humi volitans, & pulchre vestita, præstigiatorum principes superabat: cumque voce esset suavi, eam etiam arte adjuvans, nulli eorum, qui cantu excellebant, secunda habebatur. Adhæc, artis amatoriæ minime rudis, tempestive dissimulando desideria, & virum in æmulationem amoris callide pelliciendo, sibi quidem divitias comparavit non contemnendas; illum vero paulatim amore tabescentem vita privavit.*

Ὑγρότης. [Humiditas. Flexibilitas.] Raritas. Simplicitas.

Ὑδάσπης. Hydaspes. Nomen fluvii.

Ὑδατηγὸς ἀνήρ. Qui aquam haurit.

Ὑδατίδες. Guttæ aquæ.

Ὑδάτιον. Exiguus rivulus. Parvus latex.

Ὑδέουσι. Canunt. Dicunt. Celebrant.

Ὕδω. Cano. Dico. Celebro. [Et poetice, metri causa, ὕδδω.] *Canere videtur.* Et ὑδέοιμι, canam, celebrem. *Æthram prole beatam in concione celebrabo.*

Ὕδερος. Aqua intercus. Hydrops.

Ὑδερῶν. Aqua intercute laborans.

Ὕδδειν. Pro, ὑμνεῖν. Canere. Celebrare.

Ὕδη. Hyde. Nomen urbis.

Ὕδος. Idem ac ὕδωρ. Aqua. Et dativus τῷ ὕδει.

Ὕδωρ. Aqua. Aqua vel omnino saporis expers est, ut medicis videtur; vel propemodum est saporis expers. Ita autem comparata est, ut omnes sapores recipere possit. Quare etiam quovis imbuitur sapore, qui eam attigerit.

Ὕδωρ βλ. *Aqua scaturiens inferne, inimicos significat.*

1 Ὑγιέστερος κρότωνος] Confer omnino Nostrum supra v. Κρότωνος ὑγιέστερος.

2 Ὑγίεια τῶν ἀνθρ.] Vide Athen. lib. xv. cap. ult. & ibi Casaubonum; itemque Nostrum supra v. Ἀρχίας Συρακούσιος.

3 Ἀλίβαντες δὲ, οἱ νεκρ.] Vide Nostrum supra h. v.

4 Ὑγρὰ κέλευθα] Est phrasis Homerica.

5 Ὑγρῶς κραδαινομένη, καὶ τ.] Fragmentum hoc esse Æliani discimus ex ipso Suida supra v. Ἀκκιζόμενος, & v. Κρίσεως.

6 Πρὸς γὰρ τὰς δωρ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Αὐτοαπλότης.

7 Ὑδατηγὸς ἀνήρ] Vide supra v. Ἱμαῖον ᾆσμα.

8 Ὕδωρ βλ.] Sunt tres versus ad somniorum interpretationem pertinentes, qui leguntur etiam apud Astrampsychum. Cæterum in versu primo pro βλύζον metri gratia scribendum est βλύον, ut

 Ὕδωρ

Ὕδωρ διαυγὲς ἐκπίνειν, λῷστον τόδε.

Ὕδωρ πίνων πηλῶδες, ἐν λύπαις ἔσῃ.

Ὕδωρ[1] ἀντιλογίας. ἀπὸ τοῦ πράγματος ὁ τόπος τὴν προσηγορίαν ἐδέξατο. εἰς Μερρὰν γὰρ ἐλθόντες, καὶ πικρὸν εὑρόντες τὸ ὕδωρ, κατὰ Μωσέως ἐβόησαν, καὶ τῷ Θεῷ κατελάλησαν. λέγει δέ, Ἤλεγξά σου παρ' ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ τὴν ἀχάριστον γνώμην.

Ὕδωρ αὐτοπαγές. τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς. ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.

Ὕδωρ[2] βορόν, καὶ ἀγρυπνίην βορόν. λέγει οὖν, ὅτι τὸ ὕδωρ οὐκ ἐν τοῖς πυρέττουσι μόνον ἐστὶ τρόφιμον, ἀλλὰ κἂν τοῖς ἀγρυπνοῦσιν.

Ὕδωρ[3] δὲ πίνων, καλὸν οὐ τέκοις ἔπος. τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν, Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν.

Ὕδωρ διαπορθούμενον. ἀντὶ τοῦ ἐσκεδασμένον, καὶ παντελῶς ἄχρηστον. Δαβίδ.

Ὕδωρ παραρρέει. ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάζειν, ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων. καὶ παροιμία· Ὕδωρ μένει. ἔστιν ἐν τῷ Ἀναπολεῖ. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα πονούντων.

Ὕδρα. ἐννεακέφαλος ὄφις.

Ὕδραν τέμνειν. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται. ἱστορεῖται γὰρ ὕδρα ἐν Λέρνῃ ἑκατοντακέφαλος τυγχάνουσα μαχόμενον Ἡρακλέα, ὡς τῶν τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κελεῦσαι Ἰολάῳ ἐπικαίειν τὰς κεφαλάς.

Ὕδραν τέμνεις. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται· παρ' ὅσον Ἡρακλῆς ὕδραν τέμνων οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτει, ἀναδιδομένων αὖθις πλειόνων κεφαλῶν.

Ὑδρεύειν. ποτίζειν.

Ὑδρεία. τὸ ὑδρεύεσθαι. Ὑδρία δέ, τὸ ἀγγεῖον.

Ὑδρηλόν.

Ὑδρωπικός. καὶ ὑδροπότης, καὶ ὑδροποτεῖν.

Ὑδρορρόα.[4] τὸ μέρος τῆς στεφανίδος, δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται. ἢ ὁ στενὸς τόπος. Ὑδρορρόα, καὶ ἡ ὕφαλος πέτρα. λέγεται δὲ καὶ ὑδρόρροια. Οἱ δὲ εἰς τὰς ὑδρορρόας συνωσθέντες αὐτοὺς, διὰ τούτων ἐσώζοντο πρὸς τὰς ναῦς.

Ὑδροστάσιον. λίμνη μικρά. [5] Παραμειψάμενοι τὸ μέγα τοῦτο ὑδροστάσιον, ἀφίκοντο ἐς τὰς λίμνας, ἐν αἷς ἐπιμιγνύμενος ἀπόλλυται ὁ Κωφὴν ποταμός.

Aquam limpidam bibere, bonum [eſt ſomnium.]

Aquam bibens cœnoſam, doloribus vexaberis.

Ὕδωρ ἀντιλογίας. Aqua contradictionis. A re locus nomen accepit. Nam cum [Iſraelitæ] Merram veniſſent & amaram aquam inveniſſent, contra Moſen clamarunt, & Deo oblocuti ſunt. Dicit igitur [Deus:] *Ingratum animum tuum ad aquam illam coargui.*

Ὕδωρ αὐτοπαγές. Aqua in templis congregata. Vel, aqua vivos fontes habens.

Ὕδωρ βορ. Aquam edacem, & vigiliam edacem. Dicit nimirum, aquam non ſolum in febribus, ſed etiam vigiliis alendi vim habere.

Ὕδωρ δὲ πίν. *Aquam vero bibens, non compones pulchrum carmen.* Eſt pars Epigrammatis, quod alii Aſclepiadis, alii vero Theæteti eſſe dicunt.

Ὕδωρ διαπ. Aqua præterfluens. Id eſt, [aqua,] quæ diſpergitur, & prorſus inutilis eſt. David.

Ὕδωρ παρ. *Aqua præterfluit.* De iis, qui pollicentur, ſe totis viribus ſtudium alicui navaturos eſſe; ut qui vel rimoſa navigia conſcendere dubitaturi non ſint. Et proverbium: *Aqua manet.* Eſt in v. Ἀναπολεῖ. Dicitur autem proverbiũ hoc de iis, qui fruſtra laborant.

Ὕδρα. Hydra. Id eſt, ſerpens novem habens capita.

Ὕδραν τέμνειν. Hydram ſecare. Dicitur de rebus, quæ factu difficillimæ ſunt. Ferunt enim Herculem cum hydra Lernæa, quæ centum habebat capita, pugnantem, cum loco capitum amputatorum plura renaſcerentur, juſſiſſe Iolaum capita comburere.

Ὕδραν τέμνεις. Hydram ſecas. Dicitur de rebus, quæ factu ſunt difficillimæ. Hercules enim hydræ capita amputans, non ideo magis eam vincebat, quod plura capita ſubinde renaſcerentur.

Ὑδρεύειν. Rigare. [Aquari. Aquam haurire.]

Ὑδρεία. Aquatio. At ὑδρία, [per ι,] hydria, ſive vas aquarium.

Ὑδρηλόν. Aquoſum. Humidum. Irriguum.

Ὑδρωπικός. Hydropicus. Et ὑδροπότης. Aquæ potor. Et ὑδροποτεῖν. aquam potare, [per ο ſcribuntur.]

Ὑδρορρόα. Canalis, per quem aqua pluvia collecta effluit. Ὑδρορρόα item vocatur petra ſub aquis latens. Dicitur etiam ὑδρόρροια. *Illi vero in canales aquæ pluviæ ſe mutuo trudentes, per hos ad naves evaſerunt incolumes.*

Ὑδροστάσιον. Stagnum. Parva palus. *Cum magnum iſtud ſtagnum præteriiſſent, pervenerunt ad paludes, quibus Cophen fluvius immixtus nomen ſuum amittit.*

habet Aſtrampſychus. In verſu ſecundo, ἐκπιεῖν. pro ἐκπίνειν. Syllaba enim penultima in ἐκπίνειν longa eſt: at in ἐκπιεῖν, brevis. In verſu tertio itidem metri gratia legendum eſt πιὼν, pro πίνων.

1 Ὕδωρ ἀντιλογίας. ἀπὸ τοῦ πρ.] Ex Theodoreto ad Pſalm. LXXX. v. 8. pag. 724.

2 Ὕδωρ βορόν] Vide ſupra v. Βορόν.

3 Ὕδωρ δὲ πίνων, καλ.] Senarius hic decerptus eſt ex Epigrammate Nicerati, quod integrum legitur Anthol. lib. 1. cap. LIX. in fine; & apud Athenæum lib. 11. cap. 111.

4 Ὑδρορρόα. τὸ μέρος τῆς στ.] Eadem etiam leguntur apud Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Acharn.* pag. 426. (297. Ed. Baſ. *P.*)

5 Παραμειψάμενοι τὸ μ.] Hæc ſunt verba Menandri in *Excerpt. Legat.* pag. 109.

Ὕδρος.

Ὕδρος, ὕδρου. ὄφις. Ὕδρα γάρ, ἐννεακέφαλος ὄφις.

Ὑδροφορία. ἑορτὴ πένθιμος Ἀθήνησιν ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις, ὡς Ἀπολλώνιος.

Ὑδροχεῖα. δεξαμεναί. Ὁλκὸν τοῦ ὕδατος ἐπεσκεύασε, καὶ ὑδροχεῖα ἐπενόησεν.

Ὑδροπιῶντες.[1] νοσοῦντες. Ὑδροποτοῦντες δέ.

Ὕδρωψ. ἡ νόσος.

Ὕαινα. θηρίον.

Ὑέ. ἀπειλὴ βραδυνόντων, καὶ ἀνοιγνύναι κελευόντων. καὶ γὰρ ὗεν, ἀντὶ τοῦ ἔβρεχεν.

Ὑέλιον. καὶ ὕελος. καὶ ὑέλινον.

Ὑετός. τὸ υ μακρόν. Ἄγων μέγαν ὑετὸν ἔστη. Αἰλιανός· Ἐμπιπλόντων ὑετῶν, καὶ χάλαζα ἰσχυρὰ ἔρρευσε. † Καὶ[2] ὑετὸς, ἐκ νέφους μεταβολὴ εἰς ὕδωρ, ἐπειδὰν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία καταἐνεχθῇ.

Ὕειον κρέας. χοίρειον. καὶ ὕεια, πληθυντικῶς, χοίρεια. Ἐχορτάσθησαν ὑείων.

Ὑεικόν. ὑὸς ἴδιον. χοίρου ἔργον. [3]Λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων, καὶ τοῦ Εὐθυδήμου, εἰπεῖν, ὅτι ὑεικὸν αὐτῷ δοκοίη πάσχειν ὁ Κριτίας, Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι ἐπιθυμῶν, ὥσπερ τὰ ὑΐδια τοῖς λίθοις. [4]καὶ Ξενοφῶν φησιν, ὑηνῶν θρεμμάτων. [5]Καὶ ἔδοξέ μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλ' ὑηνῶν τινῶν μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων. Πλάτων Νόμων ζ'.

Ὑηνεῖς.[6] Ὗς δὲ [7]δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς ὑηνεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾷν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπείθεις, οὐ καλῶς ποιῶν. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ.

Ὑηνεία. Ἐν πάσῃ ὑηνείᾳ καλινδούμενος.

Ὑηνεία. μωρία. [8]Ἀριστοφάνης·

Ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνία.

[9]διεβέβλητο γὰρ οὗτος ὡς μωρὸς καὶ συώδης. ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς. ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι, καὶ θρύπτεσθαι ἐπὶ πλούτῳ. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα παχὺς, καὶ χοιρώδης. τινὲς δὲ ὑηνείαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων δυσωδίαν φασίν· οἵπερ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενοι δυσώδη ἀποπατοῦσι, καὶ εἰς βόρβορον [10]διαλύονται. ἦν δὲ καὶ ἄλλος, ὁ εἰς Ὅμηρον γράψας· ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο. † Ἡ [11]νῦν γενεὰ ὑπὸ τρυφῆς [12]ἀκολούθου διεφθαρμένη,

Ὕδρος. Hydrus. Serpens. Hydra vero, serpens, novem habens capita.

Ὑδροφορία. Hydrophoria. Lugubre festum Athenis, quod agitabatur in memoriam eorũ, qui diluvio perierant, ut tradit Apollonius.

Ὑδροχεῖα. Aquæ receptacula. Loca aquas recipientia & continentia. *Aquæ ductum extruxit, & aquæ receptacula excogitavit.*

Ὑδροπιῶντες. Aqua intercute laborantes. Ὑδροποτοῦντες vero, aquam potantes. [Per ο scribitur in syllaba secunda.]

Ὕδρωψ. Hydrops. Morbus.

Ὕαινα. Hyæna. Fera.

Ὑέ. Hye. Minatio tarde venientium, & aperire jubentium.

Ὑέλιον. Exiguum vitrum. Et ὕελος, vitrum. Et ὑέλινον, vitreum.

Ὑετός. Pluvia. Τὸ υ longum est. *Ingentem pluviam admirans stetit.* Ælianus: *Cum pluvia & vehemens grando decidit.* † Pluvia est nubis in aquam mutatio, cum ex terra vel mari humor sursum elatus decidit.

Ὕειον κρέας. Suilla caro. Porcina caro. Et ὕεια, in plurali, carnes suillæ. *Suillis carnibus satiati sunt.*

Ὑεικόν. Suillum. Porcinum. *Ferunt Socratem cum aliis multis præsentibus, tum Euthydemo, dixisse, videri sibi Critiam affectum ut porcum, qui Euthydemo se affricare cuperet, quemadmodum porcelli saxis.* Et Xenophon dicit, ὑηνῶν θρεμμάτων, i. e. porcorum. *Hoc autem non hominis, sed potius porcorum quorundam mihi visum est.* Plato *Legum* VII.

Ὑηνεῖς. Suillos mores refers. Porcum imitaris. *Sues enim & cynocephalos narrans, non solum ipse porcorum more spurcum te præbes, sed etiam auditoribus persuades, ut idem adversus mea scripta faciant, non recte faciens.* Plato in *Theæteto.*

Ὑηνεία. Mores suilli. Spurcities suilla. *Qui se in omni spurcitie suilla volutat.*

Ὑηνεία. Stultitia. [Porcina spurcitia.] Aristophanes: *Ne fiat porcina Theagenis spurcitia.* Hic enim male audiebat ut fatuus & porcinis moribus præditus. Erat autem ex Piræeo. Idem cum pauper esset, divitiis tamen inepte gloriabatur. Fuit autem & corpore crasso & suillo. Quidam vero ὑηνείαν dicunt esse porcorum graveolentiam; qui variis vescentes cibis, excrementa graviter olentia emittunt, & in cœno volutantur. Fuit autem & alter *Theagenes*, qui scripsit in Ho-

1 Ὑδροπιῶντες] Vel literarum series ostendit, scribendum esse ὑδρωπιῶντες, per ω in syllaba secunda.

2 Ὑετὸς, ἐκ νέφους μεταβ] Hæc sunt verba Laertii in *Zenone* Citt. num. 153. ut Pearsonius etiam observaverat. Cæterum, pro ἐκ νέφους μεταβολὴ, scribendum potius censeo, ἡ νέφους μεταβολή.

3 Λέγεται τὸν Σωκράτην ἀλ.——ὑΐδια τοῖς λίθοις] Hæc leguntur apud Xenophontem lib. 1. Ἀπομνημονευμάτων, pag. 716.

4 Καὶ Ξενοφῶν φησιν, ὑηνῶν θρεμμάτων] Scribendum est, Ξενοφῶν φησιν. Καὶ, ὑηνῶν θρεμμάτων. Quæ enim præcedunt, sunt verba Xenophontis, non vero ea, quæ sequuntur.

5 Καὶ ἔδοξέ μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρ.] Hæc sunt verba Platonis *Legum* lib. VII. pag. 640. sed ubi legitur ὑηνῶν, cum circumflexo in ultima.

6 Ὑηνεῖς. Ὗς δὲ δ.] Male hæc cum præcedentibus ante cohærebant, quæ & sensu & serie literarum suadente inde separavi & a capite reposui.

7 Ὗς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφ.] Hæc sunt verba Platonis in *Theæteto*, pag. 124. ubi pro πρὸς τὰ συγγράμματα, legitur, εἰς τὰ συγγρ.

8 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 693. (470. Ed. Bas. P.)

9 Διεβέβλητο γὰρ οὗτος ὡς μωρ.——ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο] Hæc αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Scholiastam ad modo dictum locum Aristophanis.

10 Διαλύονται] Enarrator Comici rectius, κυλίονται.

11 Ἡ νῦν γενεὰ ὑπὸ τρ.] Totum hoc fragmentum excerptum esse ex Damascio, discimus ex ipso Suida infra v. Ψυχή: ubi locus hic auctior legitur.

12 Ἀκολούθου] Infra v. Ψυχὴ legitur ἀκολάστου, uti etiam hic scribendum est.

τὰ πάθη

ταπεινὰ καὶ γυναικεῖα φρονοῦσα, δειλίᾳ σύνοικος, καὶ πάσῃ ὑηνείᾳ, φιλοχρήμων, μικροπρεπὴς, δουλεύειν ἐθέλουσα, ἀσφαλῶς οὐδέν τι μέγα, οὐδὲ ἐλεύθερον διαπραττομένη, ἀνδραποδώδης, καὶ ἀσθενὴς, γαστρὶ καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσα, οὔτε θυμῷ γεννικῷ χρωμένη· οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον, ἐκνενευρισμένον, οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυνάμενον. τοιάνδε εἶναι καὶ πολλῷ χαμαιπετεστέραν ἐπεδείκνυε τὴν ζωὴν τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολιτευομένων. Ὑηνία δὲ, ἡ [1] συγγένεια.

Ὑηνεῖς. ῥῆμα. ὑεικόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς. καὶ, ὑήνων θρεμμάτων. ζήτει ἄνω.

Ὑήνων. σκαιῶν, καὶ ἀμαθῶν. καὶ ὑηνεὺς, ὁ σκαιός.

Ὕης, [2] Ὕου. ἐπίθετον Διονύσου· ὡς Κλείδημος. ἐπειδὴ, φησὶν, ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ὁ Θεὸς ὕει χρόνον. ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην Ὕην λέγεσθαι· καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφοὺς, Ὑάδας. Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς Θεοῖς τὸν Ὕην.

Ὑθλεῖς. φλυαρεῖς. ὕθλος γὰρ, ἡ φλυαρία.

Ὑίδιον. καὶ ὑίδια. προγέγραπται.

Ὑιδοῦς. ὁ υἱοῦ υἱός. ὁ ἔγγονος.

Ὑλακόμωροι. [3] ὑλακτικοί. οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονούμενοι.

Ὑλακτεῖ. ἐμμανῶς καὶ ἀναιδῶς βοᾷ, ὡς ὁ κύων.

Τοιαῦθ' [4] ὑλακτεῖ. σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
Ὁ πάντα κλεινὸς οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη.

Ὑλακτούσης. μαργώσης. [5] ἐν Ἐπιγράμμασι·

Τῷ σὺ δίδου μὴ πολλὰ, δι' εὐάγρου δὲ λίνοιο,
Δαῖμον, ὑλακτούσης νηδύος ἡσυχίην.

Ὕλαν [6] κραυγάζειν. ἱστοροῦσιν Ὕλαν τὸν Θειοδάμαντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις. γενομένων δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον· ὑπὸ Νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι. τούτου δὲ ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κεκραγέναι, καὶ ὀνόματι ἀνακαλεῖν τὸν Ὕλαν, μηδὲν περαίνοντα. διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι. καὶ νῦν δὲ Κιανοὺς ἔτι ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους, ἑορτάζειν τῷ Ἥρωϊ.

Ὕλας. ὄνομα κύριον.

Ὑλαῖα. ἐκ τοῦ ὕλη. καὶ ὑλαῖος.

Ὑλειώτης. ὁ ἐν ὕλῃ διατρίβων. [7] ἐν Ἐπιγράμμασι·

Τοῦτό σοι, Ὑλειῶτα, κατ' ἀγριάδος πλατάνοιο
Δέρμα λυκορραίστης ἐκρέμασεν Τελέσων.

merum: qui propter mollitiem infamis erat. † *Hæc noſtra ætas luxu immodico corrupta, humili & effœminato animo prædita, in ignavia & omni ſpurcitie vitam traducens, avara, ſordida, ſervire parata, nihil magnum ac ingenuo dignum peragens, mancipiorum ſimilis, & infirma, ventre & venere felicitatem ſemper metiens, nec animo generoſo prædita, tanquam corpus diſſolutum in uno loco jacens, enervatum, & quod amplius ſe movere nequit. Talem & longe abjectiorem eſſe demonſtrabat vitam illorum, qui nunc in hoc mundo degerent.* Ὑηνία vero, cognatio. *Port.*

Ὑηνεῖς. Verbum. Aliquid ſuillum & ſpurcum facio. Et ὑήνων θρεμμάτων, porcorum. Quære ſupra.

Ὑήνων. [Suillorum. Porcinorum.] Ineptorũ. Indoctorum. Et ὑηνεὺς, ſuillus, ineptus, fatuus.

Ὕης, Ὕου. Hyes, Hyis. Epithetum Bacchi, quemadmodum ait Clidemus. Nam, inquit, ipſi ſacrificia facimus eo tempore, quo Deus pluit. Pherecydes vero tradit, Semelen Hyen vocari; & Bacchi nutrices, Hyadas. Ariſtophanes vero Hyen inter peregrinos Deos recenſet.

Ὑθλεῖς. Garris. Nugaris. Ὕθλος enim, garrulitas, nugacitas.

Ὑίδιον. Parvus ſus. Porcellus. Et ὑίδια, parvi ſues, porcelli: ut & ante dictum eſt.

Ὑιδοῦς. Filii filius. Nepos.

Ὑλακόμωροι. Natura ſua latrantes. Latrandi facultate præditi. [Epithetum canum.]

Ὑλακτεῖ. Latrat. Furioſe & impudenter vociferatur, ut canis; [Sophocles:] *Talia latrat. Simul vero [eam] incitat prope adſtans inclytus ille [& egregius vir,] omnium malorum noſtrorum auctor.*

Ὑλακτούσης. Latrantis. Inſanientis. Furentis. In Epigrammate: *Huic tu exigua da: fac autem, ut reti piſcatorio tantum capiat, quantum ſufficit ad latrantem ſtomachum placandum.*

Ὕλαν κραυγάζειν. Hylam clamare. Ferunt Hylam, Thiodamantis F. pulchra forma præditum, Herculis amaſium fuiſſe, quum una cum Argonautis navigaret. Cum autem ad Myſiam perveniſſent, ad aquam hauriendam ex navi exiviſſe, & a Nymphis raptum fuiſſe. Polyphemum vero ad eum inquirendum miſſum, clamore ſublato Hylam ſæpius nomine vocaſſe; ſed fruſtra. Quare proverbium hoc dicitur de iis, qui fruſtra laborant. Et nunc Cianos adhuc ad imitationem illius inquiſitionis Herois ejus feſtum celebrare ajunt.

Ὕλας. Nomen proprium. Hylas.

Ὑλαῖα. Sylveſtria. Ab ὕλη, ſylva.

Ὑλειώτης. Sylveſtris. In ſylva degens. In Epigrammate:

Hanc tibi, ſylveſtris Pan, de agreſti platano
Pellem luporum interfector ſuſpendit Teleſon.

1 Ἡ συγγένεια] Non dubito quin ſcribi debeat, συηνία: ut ſenſus ſit, ὑηνία idem ſignificare quod συηνία. Vide Noſtrum ſupra v. Συηνία.

2 Ὕης, Ὕου. ἐπίθετον Διον.] Eadem habet Etymologus. Confer etiam Valeſium in notas Mauſſaci ad Harpocrationem, v. Ἄττις.

3 Ὑλακόμωροι] Homerus Il. Ξ. v. 29.

4 Τοιαῦθ' ὑλακτεῖ. σὺν δ' ἐπ.] Hæc ſunt verba Sophoclis in *Electra*, pag. 95. ut Portus monuit.

5 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. III. Epigr. XII.

6 Ὕλαν κρ.] Confer Noſtrum ſupra v. Τὸν Ὕλαν κραυγάζειν.

7 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. XV. Epigr. XVIII. ut & Portus monuit.

Ὑλλεῖς. ἔθνος Ἰλλυρικόν. ἀπὸ Ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους, καὶ Μελίτης τῆς Αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ.

Ὕλη. ὁ σύνδενδρος τόπος. καὶ ἡ σκῆψις, ἡ πρόφασις, ἡ ὑπόθεσις.

Ὕλας χορηγῶν, καὶ τοσαύτας, καὶ ξένας.

Ὕλη δὲ, καὶ ἡ εἰδοποιουμένη ὑπὸ τοῦ εἴδους. πᾶν γὰρ τὸ γινόμενον, ἢ φύσει, ἢ τέχνῃ, ἐξ ὕλης καὶ εἴδους ἔχει τὴν σύστασιν. οἷον, ὁ Σωκράτης ἐξ ὕλης μὲν τῆς σαρκός· εἴδους δὲ, τῆς ἀνθρωπείας μορφῆς. καὶ τουτὶ τὸ τεχνητὸν, ἐξ ὕλης μὲν τοῦ ξύλου· εἴδους δὲ, θύρας, ἢ σκαμνίου, ἢ ἄλλου τινός.

Ὑλήεσσα χώρα. ἡ σύνδενδρος.

Ὑληκοίτης θήρ. ὁ ἐν τῇ ὕλῃ τὴν κοίτην ποιούμενος.

Ὑληωροί. οἷς τὰ διὰ τῆς ὕλης ἔργα ἐν Φροντίδι ἐστί. λέγει δὲ τοὺς φύλακας τοῦ ὄρους.

Ὑληφόρον. ξυληφόρον.

Ὑλλίδης.

Ὕλλος. ὄνομα κύριον. [1] Βουθοίνας ὁ Ἡρακλῆς, Ὕλλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πεινάσαντος, ἕνα τῶν ἀροτήρων βοῶν Θειοδάμαντος θοινήσας ἔφαγε.

Ὑλωρός. ὁ τῆς ὕλης φύλαξ.

Ὑμά. ὑμέτερα.

Ὑμεδαπῶν. τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους ὑμῖν συγγενῶν. ἢ τῆς αὐτῆς χώρας.

Ὑμέλην. στεῖραν. ἄγονον.

Ὑμεναίων. γαμικῶν ὕμνων. Ὑμέναιος γὰρ ἐκείνων Λυδὸς ᾄδεται.

> Τὸν [2] χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων,
> Κύκνον, τὸν Μουσῶν ἄξια μελψάμενον.

Ὑμενῶδες. λεπτότατον, (ἀπὸ τοῦ ὑμένος,) καὶ οἷον εἰπεῖν, ἀερῶδες.

Ὕμμες, καὶ ὕμμιν. ψιλοῦνται· ὡς Αἰολικόν.

Ὑμεῖς [3] μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον. διότι οἱ γαμοῦντες στέφονται σισύμβροις καὶ φυτοῖς τισίν. ἢ ὅτι ἡδυπαθοῦσι περὶ τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

Ὑμεῖς, [4] ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι. χρησμοῦ κομμάτιόν ἐστι παροιμιαζόμενον. οὕτως·

Ὑλλεῖς. Hyllenses. Gens Illyrica. Ab Hyllo filio Herculis, & Melites, Ægæi fluvii filiæ.

Ὕλη. Sylva. Locus arboribus consitus. Item, excusatio, prætextus. Vel, argumentum; materia. *Tot & tam peregrinas materias suppeditans.* Ὕλη etiam dicitur materia, quæ informatur a forma. Quidquid enim fit vel natura, vel arte; ex materia & forma constat. Ut, Socrates, ex materia constat, carne; ex forma vero, humana forma. Et hoc [instrumentum] arte confectum, ex materia quidem ligni constat; forma vero, januæ, vel scamni, vel alius alicujus rei.

Ὑλήεσσα χώρα. Sylvosa regio. Arboribus consita regio.

Ὑληκοίτης θήρ. Fera in sylvis cubile habens.

Ὑληωροί. Sylvarum custodes. Montis custodes.

Ὑληφόρον. Ligniferum.

Ὑλλίδης. Hyllides. Hylli filius.

Ὕλλος. Hyllus. Nomen proprium. Hercules, qui admodum vorax erat, Hyllo ejus filio esuriente unum ex Thiodamantis bobus aratoribus mactatum devoravit.

Ὑλωρός. Sylvæ custos.

Ὑμά. Pro ὑμέτερα. Vestra.

Ὑμεδαπῶν. Vestratium. Vel, eorum, qui sunt ex eadem regione, ex qua vos.

Ὑμέλην. Sterilem. Eam, quæ nullam prolem gignit.

Ὑμεναίων. Hymenæorum. Nuptialium hymnorum, *Hymenæus enim illorum Lydus canitur.* [In Epigrammate:] *Illum festivum Alcmanem, nuptialium hymnorum poetam, & cygnum, qui Musis digna cecinit.*

Ὑμενῶδες. Tenue instar membranæ. Ab ὑμὴν, membrana.

Ὕμμες. Vos. Et ὕμμιν, vobis. Cum spiritu tenui ab Æolensibus scribuntur.

Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζ. *Vos quidem vivitis sponsorum vitam.* Qui enim uxores ducunt, sisymbris & herbis quibusdam coronantur. Vel quia durantibus nuptiarum diebus læti genio indulgent.

Ὑμεῖς δ', ὦ Μεγαρ. *Vos vero, Megarenses; neque tertii, neque quarti estis.* Est pars oraculi, proverbii locum obtinens. Ipsum autem oraculum sic se habet:

> Ἵππον Θεσσαλικὴν, Λακεδαιμονίην τε γυναῖκα,
> Ἄνδρας δ', οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.
> Ἀλλ' ἔτι καὶ τῶνδ' εἰσὶν ἀμείνονες, οἵτε μεσηγὺ
> Τίρυνθος ναίουσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
> Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.
> Ὑμεῖς δ', Αἰγιέες, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι,

> *Equam Thessalicam, Lacedæmoniamque mulierem,*
> *Viros vero, qui potant aquam pulchræ Arethusæ.*
> *Sed vel istis sunt præstantiores, qui inter*
> *Tirynthem habitant, & Arcadiam multas oves habentem,*
> *Argivi, lineis thoracibus induti, stimuli belli.*
> *Vos vero, Ægienses, neque tertii, neque quarti,*

1 Βουθοίνας ὁ Ἡρακλ.] Hæc leguntur etiam supra, v. Βουθοίνης.

2 Τὸν χαρίεντ' Ἀλκμ.] Distichum hoc legitur Anthol. lib. III. cap. XXV. pag. 275. Ed. Henr. Steph. ubi integrum Epigramma vide.

3 Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζ.] Senarius hic legitur apud Aristoph. *Avibus*, pag. 548. (374. Ed. Bas. P.)

4 Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρ.] Vide Eustath. ad Homer. pag. 292. Tzetzem Chil. IX. cap. CCXCI. Scholiastam Theocr. ad *Idyll.* XIV. v. 48. Nostrum supra v. Αἰγιεῖς, & v. Μεγαρέων.

Οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

Ἱστορεῖ δὲ Μνασέας, ὅτι Αἰγιεῖς οἱ ἐν Ἀχαΐᾳ καταναυμαχήσαντες Αἰτωλοὺς, καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυθοῖ ἀνατιθέντες, ἠρώτων τίνες εἶεν κρείττους τῶν Ἑλλήνων. ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα. καὶ Ἴων δὲ Αἰγιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ. τινὲς δὲ οἴονται Μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτὸν, καὶ προφέρονται·

Ὑμεῖς δ', ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.

Ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς Ἐπιγραμματίοις·

——— Τῆς δὲ ταλαίνης

Νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὐδ' ἀριθμός.

Ὑμὴν, ὑμένος. τὸ λεπτότατον δέρμα.

Ὑμηττός. τόπος ἐν Ἀθήναις. ἢ ὄρος. καὶ Ὑμήττιον μέλι, ἐξ αὐτοῦ. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ πᾶν τὸ εὔχρηστον πρὸς ἰατρείαν.

Ὑμνεῖν. ὀδύρεσθαι. μέμφεσθαι. λοιδορεῖν. κατ' εὐφημισμόν· ὡς ἐν [1] πρώτῳ Πολιτείας Πλάτων, καὶ [2] Σοφοκλῆς, καὶ Αἰσχύλος φασί.

Ὑμνηπολείτω. ὑμνείτω. καὶ ὑμνοπόλος.

Ὑμνεῖ σε. Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε, Κύριε, τὸν δημιουργόν. τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅπως κεῖται.

Ὑμνήσεις. [3] Χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά. ἡ τραγῳδία φησί.

Ὑμνείτω. δοξαζέτω.

Ὕμνιδι. ἀπὸ ὕμνις εὐθείας, ὕμνιδος, ὕμνιδι.

Ὑμνοπόλος. ὁ περὶ τοὺς ὕμνους ἀναστρεφόμενος. [4] Πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων. περὶ Ἀλκμᾶνος τοῦ Λυρικοῦ.

Ὑμνῳδία. καὶ ὑμνῳδός.

Ὕννις. γεωργικὸν ἐργαλεῖον. καὶ ῥόπαλον. [5] ἐν Ἐπιγράμματι.

——— Ἱστοβόην τε

Σὺν γυροῖς ἀρότροις. καὶ φιλόγαιον ὕνιν.

τὸ δὲ υ μακρόν.

Ὑόμενος. βρεχόμενος.

Ὑομουσία. ἀπαιδευσία. χοιρῳδία. [6] Ἀριστοφάνης· Θαυμάζω τῆς ὑομουσίας.

Ὑοσκυαμᾶν. μεμηνέναι. παραπαίειν. Φερεκράτης Κοριαννοῖ· Ὑοσκυαμᾷς ἀνὴρ γέρων.

Ὑοσκύαμον. εἶδος βοτάνης δηλητηριώδους, μέλαν ἔχον σπέρμα.

Ὑώδεις. [7] οἱ Ἱπποκράτους υἱεῖς ὑώδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμῳδοῦντο· καὶ τάχ' ἂν εἴησαν προκέφα-

Neque duodecimi estis, neque in ullo pretio nec numero.

Mnaseas vero narrat, Ægienses, qui sunt in Achaja, Ætolis navali prælio victis, actuariam ipsorum navem, quæ quinquaginta remis agebatur, captam decimæ loco Apollini Pythio consecrasse, & ex eo quæsivisse, quinam Græcorum se præstantiores essent: Pythiam vero ante dicta ipsis respondisse. Ion etiam hoc oraculum Ægiensibus datum fuisse tradit. Quidam vero putant id Megarensibus redditum fuisse; quod proinde sic efferunt: *Vos vero, o Megarenses, neque tertii, neque quarti estis.* Sic & Callimachus in Epigrammatibus: *Misera vero sponsa, ut Megarenses, nullo nec loco nec numero habetur.*

Ὑμήν. Membrana. Tenuissima pellis.

Ὑμηττός. Hymettus. Locus in Attica. Vel mons: a quo mel Hymettium. Ex eodem etiam petebatur, quidquid ad medicinam erat utile.

Ὑμνεῖν. [Communiter, carmine celebrare. Canere. Interdum vero,] lugere, incusare, convitiis insectari; per euphemismum: ut in primo *de Rep.* Plato, & Sophocles, & Æschylus ajunt.

Ὑμνηπολείτω. Celebret. Et ὑμνοπόλος, [poeta,] qui alios carminibus celebrat.

Ὑμνεῖ σε. Te celebrat. *Qui luminis primum Chaos divisisti, ut in luce opera te, Domine, opificem celebrent.* Ὡς enim hic positum est pro ὅπως.

Ὑμνήσεις. Celebrabis Canes. Lugebis. Deflebis. *Extra terram istam mala tua deflebis.* Sic Tragicus inquit.

Ὑμνείτω. Canat. Laudet. Celebret.

Ὕμνιδι. Hymnidi. Dativus est, a recto ὕμνις.

Ὑμνοπόλος. Carminibus alios celebrans. Poeta. *Multæ sunt patriæ poetarum.* De Alcmane Lyrico [hæc dicuntur.]

Ὑμνῳδία, Hymnodia. Hymnorum cantatio. Et ὑμνῳδός. Hymnorum cantator. Poeta.

Ὕννις. Vomer. Rusticum instrumentum. Item, clava. In Epigrammate: *Et temonem aratri, cum incurvis aratris, & terræ amantem vomerem.*

Ὑόμενος. Qui pluvia rigatur.

Ὑομουσία. Musa suilla. Id est, cantus inscitus & illepidus. Aristophanes: *Miror Musam ejus suillam.*

Ὑοσκυαμᾶν. Insanire. Delirare. Pherecrates *Corianno: Deliras, senex.*

Ὑοσκύαμον, & ὑοσκύαμος. Hyoscyamus. Genus herbæ venenosæ, quæ nigrum semen habet.

Ὑώδεις. Suilli. Porcini. Suillis vel porcinis moribus præditi. Filii Hippocratis, ut suillis

1 Ἐν πρώτῳ Πολιτείας Πλάτων] Pag. 410. D.

2 Σοφοκλῆς] *Electra*, pag. 99. Vide mox v. Ὑμνήσεις.

3 Χθονὸς τῆσδ' ἐκτ.] Hæc sunt verba Sophoclis *Electra*, pag. 99.

4 Πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων] Integrum Epigramma, unde fragmentum hoc decerptum est, exstat Anthol. lib. III. cap. XXV. pag. 275. Ed. Henr. Steph. Sed ibi rectius legitur, πολλαὶ πατρίδες ὑμνοπόλων.

5 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. VII: Epigr. IX. ut Portus monuit.

6 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 346. (243. Ed. Bas. *P.*)

7 Οἱ Ἱπποκράτους υἱεῖς ὑώδ.] Eadem legas apud Scholiastam Aristoph. ad *Nubes*, pag. 180. (109. Ed. Bas. *P.*) itemque Nostrum supra, v. Βλήχη, & v. Τοῖς Ἱπποκράτους.

λοι. καὶ Εὔπολις· Υἱεῖς Ἱπποκράτους ἐμβόλιμοί τινες, βληχητὰ τέκνα. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, Τελέσιππος, Δημοφῶν, Περικλῆς.

Ὕω. τὸ βρέχω. αἰτιατικῇ. καὶ, Ὕει σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ.

Ὕων. βρέχων. Ὑῶν δὲ, χοίρων.

Υἱώθης. υἱοθετήθης.

Υἱῶσαι τὸν παῖδα. υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετόν. καὶ υἱώσει, τῇ υἱοθεσίᾳ. καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ υἱὸν θετὸν ἐποίησε. καὶ τὰς υἱώσεις, τὰς υἱοθετήσεις, καὶ υἱοθεσίας. ἡ χρῆσις παρὰ Αἰλιανῷ πολλή.

Ὑπαποτρέχειν.

Τοῖς [1] μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν Πνύκα
Ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

ἀντὶ τοῦ, ὀπίσω τρέχειν, μηδὲ τὸ τυχὸν ἔχουσιν. οἱ γὰρ ὕστερον ἐρχόμενοι εἰς τὴν Πνύκα οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν.

Ὑπάγγελτος. Ὁ δὲ καταῤῥωδήσας, μὴ γενόμενος ὑπάγγελτος τοῖς Ῥωμαίοις κινδυνεύσῃ. ἀντὶ τοῦ καταφανής.

Ὑπάγει. ἐξαπατᾷ. ἢ ὑποτάσσει. Ὑπάγει τὰ προβλήματα τοῖς γενικοῖς. † Ὑπαγομένου δὲ αὐτὸν τοῦ κέρδους, καὶ ἐπὶ μᾶλλον ὑποθηγομένου.

Ὑπάγειν ἐς δίκην. τὸ ἄγειν. καὶ Θουκυδίδης, καὶ ἄλλοι.

Ὑπαγκάλιος παῖς. Ὁ [2] εἷς δέκα ἔτη γεγονὼς, καὶ ὁ ἕτερος ὑπαγκάλιος.

Ὑπαγόμενος. ἐξαπατῶν. Ὑπαγόμενος δὲ τοὺς παῖδας προσωτέρω τῆς πόλεως.

Ὑπαγόμενος. πειθόμενος. ἀπατώμενος. Γυναίου ἀκολάστου καὶ τυραννικοῦ διαβολαῖς ὑπαγόμενος.

Ὑπαγορεῦσαι. δοτικῇ. ἑρμηνεῦσαι. καὶ ὁ Λογοθέτης περὶ Συμεὼν τοῦ Στυλίτου· Τὸν δὲ τὸν μοναδικὸν βίον αὐτῷ ὑπαγορεῦσαι.

Ὑπάγουσιν.[3] ἀντὶ τοῦ προάγουσι. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

Ὑπαγωγάς. τὰς ἀναχωρήσεις. Διώξεις τε καὶ ὑπαγωγάς, φησὶ [4] Θουκυδίδης. καὶ αὖθις· Καὶ πέρα τοῦ μετρίου δειμαίνοντας ἐς ὑπαγωγὴν μεταστῆναι. ἀντὶ τοῦ, ὑπαναχώρησιν.

Ὑπαγωγαί. ἀπάται.

Ὑπαγωγεύς.[5] ἐργαλεῖόν τι τεκτονικόν· ὥς τινες, σιδηροῦν, οἷον πτυΐδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικὸν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας· ὅ τινες παράξυστον καλοῦσιν. οἱ δὲ, [6] πηλόν τινα· καθὼς καὶ Ἕρμιππος· Ξύνεστι γὰρ δεσμοῦ μὲν

1 Τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρ.] Duo hi Senarii leguntur apud Aristoph. *Ecclesiaz.* pag. 732. (491. Ed. Bas. *P.*)

2 Ὁ εἷς δέκ.] Fragmentum hoc legitur apud Dionys. Halicarn. lib. VII. pag. 472. Vide etiam supra v. Μάρκιος, ubi integer locus Dionysii adducitur.

3 Ὑπάγουσιν. ἀντὶ τοῦ πρ.] Ex Harpocratione.

moribus præditi & indocti a Comicis perstringebantur: & forte erant prominente capite. Et Eupolis: *Filii Hippocratis sunt subditii, & ovino ingenio præditi.* Nomina vero eorum sunt, Telesippus, Demophon, Pericles.

Ὕω. Pluo. Pluvia rigo. Accusativo jungitur. Et, Ὕει σοι π. Ignis in te de cœlo pluit.

Ὕων. Pluens. Rigans. Ὑῶν vero, suum, porcorum.

Υἱώθης. Filius factus es. In filium adoptatus es.

Υἱῶσαι. Filium adoptare. Et υἱώσει, adoptione. Et υἱώσατο, aliquem adoptavit. Et υἱώσεις, adoptiones. Vocabulo hoc Ælianus frequenter utitur.

Ὑπαποτρέχειν. Abire. Retro currere. *Solent illi, qui mane in Pnyce non adsunt, abire, ne minimum quidem lucri referentes.* Qui enim serius in Pnycem veniebant, non accipiebant stipendium comitiale.

Ὑπάγγελτος. De quo aliquid renuntiatur. *Ille autem veritus, ne, si Romani [de adventu ejus] certiores facti fuissent, in periculum [vitæ] veniret.*

Ὑπάγει. Allicit. Decipit. Inducit. Vel, subjicit. *Problemata generalibus capitibus subjicit.* † *Alliciente vero eum lucro, & magis magisque ad rem aggrediendam incitante.*

Ὑπάγειν ἐς δίκην. In judicium ducere. In jus ducere. Et Thucydides, & alii.

Ὑπαγκάλιος. Puer, qui in ulnis adhuc gestatur. *Alter decem annos erat natus: alter vero in ulnis adhuc gestabatur.*

Ὑπαγόμενος. Decipiens. Per dolum abducens. *Pueros autem per dolum longius ab urbe abducens.*

Ὑπαγόμενος. Verbis alicujus adductus. Deceptus. *Intemperantis & tyrannicæ muliereulæ calumniis adductus.*

Ὑπαγορεῦσαι. Dativo jungitur. Interpretari. Exponere. Et Logotheta de Symeone Stylite dicit: *Hunc vero solitariam vitam ipsi exposuisse [ferunt.]*

Ὑπάγουσι. Pro, προάγουσι. Producunt. Demosthenes in *Philippicis*.

Ὑπαγωγάς. Recessus. Receptus. Thucydides dicit: *Insecutiones & recessus.* Et iterum: *Eosque ultra modum formidantes sese recipere jussit.*

Ὑπαγωγαί. Deceptiones. Doli. Fraudes.

Ὑπαγωγεύς. Instrumentum quoddam fabrile; ut quidam volunt, ferreum, & parvo ventilabro simile, quo utuntur parietum dealbatores. Alii vero instrumentum fabrile, quo lateres inter se coagmentantur: quod qui-

4 Φησὶ Θουκυδίδης] Lib. III. cap. 97.

5 Ὑπαγωγεύς. ἐργαλεῖόν τι τεκτ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Aves*, pag. 596. (412. Ed. Bas. *P.*)

6 Πηλόν] Sic habet antiquissimus MS. A. itemque Scholiastes Aristophanis loco laudato, & Hesychius. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. minus recte πῖλον.

οὐδενί· τοῖσι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις. καὶ Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· [1] Καὶ νὴ Δία γε, αἱ νῆτται παρεζωσμέναι ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα ἐπέτοντ' ἔχουσαι. Ἐζωσμέναι δὲ αἱ νῆτται, διὰ τὸ ἔχειν ζώνην λευκήν.

Ὑπαγωγή. ὑποχώρησις. Ὅπως μὴ ἐθελοκακοῦντες ἐς ὑπαγωγὴν ὀξύτεροι εἶεν, τῶν ἵππων ἀπεβίβαζεν.

Ὑπαλπία. ὄνομα πόλεως.

Ὑπαλύξας. ἐκφυγών.

Ὑπάλυξις. ἔκκλισις.

Ὑπανιέντος. ἐνδόντος.

Ὑπανίσχει. ὑπανατέλλει.

Ὑπανθῶ ἀεί.

Ὑπαντιάζων. ὑπαντῶν.

Ὑπαντῶ. δοτικῇ. Ὑπαντῶ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Ἀπαντῶ δὲ, ἐπὶ τοῦ κριτηρίου.

Ὑπάξεσθαι. ὑπαγαγεῖν. ὑποτάξαι. Ὑπισχνεῖτο δὲ πολλὰ μὲν ὑπάξεσθαι αὐτῷ τῶν ἐπὶ τῆς ὄχθης ἐρυμάτων.

Ὑπαποτρέχειν. περὶ τούτου προγέγραπται.

Ὕπαρ. ἀλήθεια, οὐκ ἐν ὀνείρῳ. τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ. οἷον, Φανερῶς, ἀληθῶς ὑπάρχον. Ἐμοὶ διηγοῦ σὺ τοὐμὸν ὄναρ. ἐγὼ δ' ἔοικα τὸ σὸν ὕπαρ ἀφηγεῖσθαι. Ὕπαρ λέγει, τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ· ὡς ἐναργῶς ὑπάρχον. ἀληθές. κατ' ἀποκοπὴν τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς χον.

Ὕπαρ. ἐγρηγορώς. ὀπτασία ἀληθὴς βεβαίας καὶ ἀληθοῦς ἀγγελίας.

Ὑπαραττομένης. κινουμένης. πληττομένης. Ἵππων χρεμετιζόντων, τῆς γῆς τοῖς ποσὶν αὐτῶν ὑπαραττομένης, ὅπλων συγκρουομένων.

Ὑπαρκτά. μόνιμα. ὑπάρχοντα.

Ὑπαρξάμενος. κατάρξας. Χρόνῳ δὲ οἱ Ἕλληνες Χίων ὑπαρξάντων, ἐπρεσβεύσαντο πρὸς Λακεδαιμονίους.

Ὕπαρχος. ὁ ὑφ' ἑτέρου ἀρχόμενος· ὁ ὑποτεταγμένος ἑτέρῳ. ὁ μὴ ὢν αὐτοκράτωρ. [2] Σοφοκλῆς·

Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
Οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοι τόνδε κοσμῆσαι πλέον
Ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς, ἢ καὶ τῷδέ σε.
Ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὅλων
Στρατηγὸς, ὥστ' Αἴαντος ἡγεῖσθαί ποτε.

Ὑπάρχων. προκατάρχων.

Ὡς [3] οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος.

καὶ τὸ ὑπάρχειν, οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλ-

dam paraxyſtum vocant. Alii vero cæmentum quoddam; ut & Hermippus: *Nullo quidem cum eo conjunctus eſt vinculo: ſed tantum moribus, velut cæmento quodam.* Et Ariſtophanes *Avibus*: *Et per Jovem, anates ſuccinctæ lateres ferebant: in capite vero cæmentum habentes volabant.* Succinctas vero vocat anates, quod zonam albam haberent.

Ὑπαγωγή. Receſſus. Fuga. *Ne de induſtria pugna remiſſa celerius fugam capeſſerent, de equis eos deſcendere juſſit.*

Ὑπαλπία. Hypalpia. Nomen urbis.

Ὑπαλύξας. Qui effugit. Qui vitavit. Elapſus.

Ὑπάλυξις. Effugium. Declinatio. Vitatio.

Ὑπανιέντος. Remittentis.

Ὑπανίσχει. Oritur.

Ὑπανθῶ ἀεί. Floreo ſemper.

Ὑπαντιάζων. Occurrens. Obviam procedens.

Ὑπαντῶ. Dativo jungitur. In via alicui occurro. Ἀπαντῶ vero, ad diem dictum in judicio adſum.

Ὑπάξεσθαι. In alicujus poteſtatem redigere. Subjicere. *Pollicebatur autem ſe multa propugnacula, quæ in illa ripa erant, in ejus poteſtatem eſſe redacturum.*

Ὑπαποτρέχειν. De hoc verbo ſupra dictum eſt, [ante vocem Ὑπάγγελος.]

Ὕπαρ. Id quod re vera eſt, non in ſomnio. Quod interdiu nobis apparet. Manifeſtum. Sive, quod vere eſt. *Tu ſomnium meum mihi narra. Ego autem veram viſionem tuam narrare tibi videor.* Ὕπαρ vocat, quod interdiu & vigilantibus nobis apparet. Sive, quod manifeſte & vere exiſtit. Dictum eſt enim ὕπαρ, quaſi ὑπάρχον, per apocopen ultimæ ſyllabæ χον.

Ὕπαρ. Vigilans. [Sive, quod vigilantibus nobis apparet, non in ſomnio.] Viſio vera & certa.

Ὑπαραττομένης. Illius, quæ pulſatur, vel percutitur. *Cum equi hinnirent, & terra ipſorum pedibus pulſaretur, & arma colliderentur.*

Ὑπαρκτά. Exiſtentia. Permanentia. Stabilia.

Ὑπαρξάμενος. Qui incepit. Qui initium fecit. *Tandem vero Græci, Chiis initium facientibus, legatos ad Lacedæmonios miſerunt.*

Ὕπαρχος. Præfectus. Præſes. Sive, qui non ipſe ſummam poteſtatem habet, ſed alteri ſubjectus eſt. Sophocles: *Spartæ Rex veniſti, non autem noſter dominus: nec magis tibi hunc regere lex imperii permittit, quam huic te. Præfectus enim aliorum huc veniſti, non omnium imperator, ut & Ajaci unquam imperares.*

Ὑπάρχων. Initium faciens. Injuriis laceſſens & provocans. *Ut non prior injurias inferens, ſed illatas ulciſcens.* Et ὑπάρχειν non

1 Καὶ νὴ Δία γε, αἱ ν.] Apud Ariſtophanem locus hic ita diſtinguitur & legitur:

Καὶ νὴ Δί', αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι
Ἐπλινθοφόρουν, ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
Ἐπέτοντ' ἔχουσαι, &c.

2 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 62. ut Portus monuit.

3 Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλ.] Senarium hunc tanquam Ariſtarchi Tragici citat Athen. lib. XIII. pag. 612. ubi vide Caſaubonum. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ὡς οὐχ ὑπάρχων.

λὰ τὸ πάλαι εἶναι, καὶ περιεῖναι, φθάνειν. Μένανδρος· [1] Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς· δεῖ γὰρ ὑμῖν εὐνοεῖν, ἀλλὰ ὑπάρχειν τοῦτο.

Ὑπασπισταί. δορυφόροι. Τῷ δὲ Χοσρόῃ ὑπασπισταὶ καὶ δορυφόροι τριάκοντα ὑπῆρχον.

Ὕπατε κρειόντων, βασιλεῦ βασιλευόντων, ἐξοχώτατε, μέγιστε.

Ὑπατεία. ἡγεμονεία.

Ὑπάτη. χορδὴ μουσική, βαρὺν φθόγγον ἀποτελοῦσα.

Νοῦσον [2] ὅτ' εἰς ὑπάτην ὤλισθανε, τέρμα τ' ἄφυκτον,
Οἶδεν ἀριστείην ἐμφανὲς εἰς ἰδίην·
Πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἑὸν ξίφος.——

Ὑπατία. [3] ἡ Θέωνος τοῦ Γεωμέτρου θυγάτηρ, τοῦ Ἀλεξανδρέως φιλοσόφου, καὶ αὐτὴ φιλόσοφος, καὶ πολλοῖς γνώριμος· γυνὴ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου. ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρκαδίου. [4] ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διοφάντην τὸν ἀστρονομικόν. Κανόνα εἰς τὰ Κωνικά. Ἀπολλωνίου ὑπόμνημα. [5] αὕτη διεσπάσθη παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβρισθὲν καθ' ὅλην τὴν πόλιν διεσπάρη. τοῦτο δὲ πέπονθε διὰ φθόνον καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν σοφίαν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομίαν· ὡς μὲν τινες ὑπὸ Κυρίλλου· ὡς δέ τινες, διὰ τὸ ἔμφυτον τῶν Ἀλεξανδρέων θράσος καὶ στασιῶδες. πολλοῖς γὰρ καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς Ἐπισκόπων τοῦτο ἐποίησαν. τὸν Γεώργιον σκόπει, καὶ τὸν Προτέριον. αὕτη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐγεννήθη, καὶ ἀνετράφη, καὶ ἐπαιδεύθη. τὴν δὲ φύσιν γενναιοτέρα τοῦ πατρὸς οὖσα, οὐκ ἠρκέσθη τοῖς διὰ τῶν μαθημάτων παιδεύμασιν ὑπὸ τῷ πατρί, ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίας ἥψατο ἄλλης οὐκ ἀγεννῶς. περιβαλλομένη γὰρ τρίβωνα ἡ γυνή, καὶ διὰ μέσου τοῦ ἄστεος ποιουμένη τὰς προόδους, ἐξηγεῖτο δημοσίᾳ τοῖς ἀκροᾶσθαι βουλομένοις, ἢ τὸν Πλάτωνα, ἢ τὸν Ἀριστοτέλην, ἢ τὰ ἄλλου ὅτου δὴ τῶν φιλοσόφων. πρὸς δὲ τῷ διδασκαλικῷ καὶ ἐπ' ἄκρον ἀναβᾶσα τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς, δικαία τε καὶ σώφρων γεγονυῖα, διετέλει παρθένος, οὕτω σφόδρα καλή τε οὖσα καὶ εὐειδής, ὥστε καὶ ἐρασθῆναί τινα αὐτῆς τῶν προσφοιτώντων. ὁ δὲ οὐχ οἷός τε ἦν κρατεῖν τοῦ ἔρωτος, ἀλλ' αἴσθησιν ἤδη παρείχετο καὶ αὐτῇ τοῦ παθήματος. οἱ μὲν οὖν ἀπαίδευτοι λόγοι φασί, διὰ μουσικῆς αὐτὸν ἀπαλλάξαι τῆς νόσου τὴν Ὑπατίαν. ἡ δὲ ἀλήθεια διαγγέλλει, πάλαι μὲν διεφθορέναι τὰ μουσικῆς· αὐτὴν δὲ προσενεγκαμένην τι τῶν γυναικείων ῥακῶν [6] αὐτοῦ βαλλομένην, καὶ τὸ σύμβολον ἐπιδείξασαν τῆς ἀκαθάρτου γενέσεως, Τούτου μέν τοι, φάναι, ἐρᾷς, ὦ νεανίσκε, καλοῦ δὲ οὐδενός. τὸν δὲ ὑπ' αἰσχύνης καὶ θάμβους τῆς ἀσχήμονος ἐπιδείξεως διατραπῆναί τε τὴν

significat simpliciter esse, sed a longo jam tempore esse. Menander. * * * *.

Ὑπασπισταί. Satellites. *Chosroi vero satellites erant triginta.*

Ὕπατε κρ. O summe princeps Principum, Rex Regum, excellentissime, maxime.

Ὑπατεία. Consulatus. Principatus.

Ὑπάτη. [Summa. Sic autem appellatur etiam] chorda musica, quæ gravem sonum edit. [In Epigrammate:] *Cum in morbum summum incidisset, terminumque inevitabilem [instare videret,] fortitudinem suam respexit, gladiumque in viscera sua condidit.*

Ὑπατία. Hypatia, Theonis Geometræ, Alexandrini Philosophi, filia, & ipsa Philosopha, & multis nota: uxor Isidori Philosophi. Floruit sub Arcadio Imperatore. Scripsit commentarium in Diophantis Astronomicum Canonem. In Conica Apollonii. Hæc autem dilacerata fuit ab Alexandrinis, & corpus ejus cum ludibrio per totam urbem disjectum. Hoc autem ei accidit propter invidiam, & excellentem sapientiam, & præcipue, propter eximiam Astronomiæ peritiam; ut quidam tradunt, a Cyrillo: vel, ut alii, quod Alexandrini natura essent audaces & ingenio ad seditionē proclivi. Nam multos etiam Episcoporum suorum ita tractarunt: ut Georgium & Proterium. Hæc Alexandriæ & nata, & educata, & erudita fuit. Cum autem esset ingenio generosiore, quam pater, non contenta fuit paterna in mathematicis disciplinis institutione, sed & reliquæ philosophiæ strenuam operam navavit. Mulier enim sumpto pallio, per mediam urbē progrediens, publice audire se volentibus vel Platonē, vel Aristotelem, vel cujusvis alius philosophi scripta enarrabat. Cæterum, præter peritiam docendi, ad summū etiam virtutis practicæ fastigium pervenerat: eratque justa & casta, & virgo semper permansit, adeo pulchra & formosa, ut quidam etiam auditorum amore ejus captus, cum illum continere amplius non posset, affectus sui significationem ei dederit. Et indocti quidem dicunt, Hypatiam illum ope musicæ a morbo isto liberasse. At vera fama perhibet, Musicam jam olim fuisse corruptam: ipsam vero pannis, qui menstruis inquinati erant, in eum conjectis, & hoc signo impuræ generationis ei ostenso, dixisse: *Hoc amas, adolescens: nihil vero pulchri.* Hunc autem turpi illa re visa pudore & stupore ita affectum fuisse, ut animum mutaret, & modestior evaderet. Talis igitur cum esset Hypatia, & tam prompta expeditaque dicendi facultate valeret, quam factis modestam &

1 Οὐχὶ παρακλ.] Est fragmentum mutilum & lacerum: cujus proinde versionem consulto prætermisimus.

2 Νοῦσον ὅτ' εἰς ὑπ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis, quod integrum exstat Anthol. lib. III. cap. V. Ibi autem pro οἶδεν ἀριστείην rectius legitur, εἶδεν ἀριστείην.

3 Ὑπατία. ἡ Θέωνος τοῦ Γεωμ.] Totum hunc articulum ex vita Isidori a Damascio conscripta depromptum esse non dubito. Cæterum Epigramma in Hypatiam hanc exstat Anthol. lib. I. cap. LXXVI. in fin. Ad eandem epistolæ quædam inter Synesianas hodie adhuc supersunt.

4 Ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διοφ.] Locum hunc sic scribendum & distinguendum esse censeo: Ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διοφάντου Ἀστρονομικὸν κανόνα. Εἰς τὰ κωνικὰ Ἀπολλωνίου.

5 Αὕτη διεσπάσθη παρὰ τ.] Idem tradit Socrates *Histor. Eccles.* lib. VII. cap. XV. qui omnino cum hoc loco conferendus est.

6 Αὐτοῦ βαλλομένην] Lege, καὶ κατ' αὐτοῦ βαλλομένην.

ψυχὴν, καὶ διαπεπηθῆναι σωφρονέστερον. οὕτω δὲ ἔχουσαν τὴν Ὑπατίαν, ἔν τε τοῖς λόγοις οὖσαν ἐντρεχῆ καὶ διαλεκτικὴν, ἔν τε τοῖς ἔργοις σώφρονά τε καὶ πολιτικὴν, ἥ τε ἄλλη πόλις εἰκότως ἠσπάζετό τε καὶ προσεκύνει διαφερόντως, οἵ τε ἄρχοντες ἀεὶ προχειριζόμενοι τῆς πόλεως ἐφοίτων πρῶτοι πρὸς αὐτὴν, ὡς καὶ Ἀθήνησι διετέλει γινόμενον. εἰ γὰρ καὶ τὸ πρᾶγμα ἀπολώλει, ἀλλὰ τό γε ὄνομα τῆς φιλοσοφίας ἔτι μεγαλοπρεπές τε καὶ ἀξιάγαστον εἶναι ἐδόκει τοῖς μεταχειριζομένοις τὰ πρῶτα τῆς πολιτείας. [1] ἤδη γοῦν ποτε συνέβη τὸν ἐπισκοποῦντα τὴν ἀντικειμένην αἵρεσιν Κύριλλον, παριόντα διὰ τοῦ οἴκου τῆς Ὑπατίας, ἰδεῖν πολὺν ὠθισμὸν ὄντα πρὸς ταῖς θύραις, ἐπιμὶξ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων, τῶν μὲν, προσιόντων· τῶν δὲ, ἀπιόντων· τῶν δὲ, καὶ προσισταμένων. ἐρωτήσαντα δὲ, ὅ, τι εἴη τὸ πλῆθος, καὶ περὶ οὗ κατὰ τὴν οἰκίαν ὁ θόρυβος· ἀκοῦσαι παρὰ τῶν ἑπομένων, ὅτι προσαγορεύοιτο νῦν ἡ φιλόσοφος Ὑπατία, καὶ ἐκείνης εἶναι τὴν οἰκίαν. μαθόντα δὲ οὕτω δηχθῆναι τὴν ψυχὴν, ὥστε φόνον αὐτῇ ταχέως ἐπιβουλεῦσαι, πάντων φόνων ἀνοσιώτατον. προσελθοῦσι γὰρ κατὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιθέμενοι πολλοὶ ἀθρόοι θηριώδεις ἄνθρωποι, ὡς ἀληθῶς σχέτλιοι, οὔτε θεῶν ὄπιν εἰδότες, οὔτ᾽ ἀνθρώπων νέμεσιν, ἀναιροῦσι τὴν φιλόσοφον, ἄγος τοῦτο μέγιστον καὶ ὄνειδος περιαψάμενοι τῇ πατρίδι. καὶ ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτησεν ἐπὶ τούτῳ, εἰ μὴ Αἰδέσιος ἐδωρήθη. καὶ τῶν μὲν σφαγέων ἀφείλετο τὴν ποινήν· ἐφ᾽ ἑαυτὸν δὲ καὶ γένος τὸ αὐτοῦ ταύτην ἐπεσπάσατο· καὶ ἐξέπλησε δίκην ὁ τούτου ἔκγονος· τούτων ἡ μνήμη ἔτι σωζομένη τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν συνέστελλεν εἰς μικρὸν κομιδῇ τὴν περὶ τὸν Ἰσίδωρον τῶν Ἀλεξανδρέων τιμήν τε καὶ σπουδήν· ὅτε καὶ τοιούτου ἐπικρεμαμένου δέους, ὅμως ἔσπευδον ἕκαστοι αὐτῷ συνεῖναι θαμὰ, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ σωφρονοῦντος στόματος ἰόντων ἀκροᾶσθαι λόγων. ἐπεὶ καὶ ὅσοι ῥητορικῶν προΐσταντο διατριβῶν, ἢ ποιητικῶν, ἠσπάζοντο τὴν τοῦ φιλοσόφου συχνὴν ὁμιλίαν. εἰ γὰρ καὶ ἀνάγωγος ἦν τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τῇ γε ἄλλῃ φιλοσόφῳ ἀκριβείᾳ προσετίθετό τε καὶ ἐκείνοις ἐπιμελέστερον εἰς τὰ σφέτερα αὐτῶν τεχνύδρια. τά τε γὰρ ἄλλα διηκρίβωτο, καὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων λόγων τε καὶ ποιημάτων κρίσιν ἐποιεῖτο διαφέρουσαν τῶν ἄλλων. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐπί τινι λογικῇ ἀκροάσει θεάτροις ὀλίγα μὲν ἐπῄνει τοὺς ἐπιδεικνυμένους, καὶ πάνυ ἡσυχάζοντι τῷ ἐπαίνῳ· χαριέντως δὲ ὅμως, καὶ κατὰ λόγον. ὅθεν ἅπαν τὸ θέατρον, ὡς εἰπεῖν, τῇ ἐκείνου κρίσει γνώμονι διεχρῆτο τῶν ἄμεινον ἢ χεῖρον λεγόντων. τῶν δὲ ἐπ᾽ ἐμοῦ γεγονότων κριτικοὺς ἄνδρας [2] ἐπίσταται τρεῖς τὰ λεγόμενα κρίνειν δυναμένους ἄνευ γε μέτρου. τοῦ γὰρ αὐτοῦ ἡ μὲν κρίσις ὁμολογεῖται οὖσα ποιημάτων καὶ συγγραμμάτων. ἐγὼ δὲ καὶ δημιουργὸν οἶμαι τὸν αὐτὸν ἑκατέρων· μόνον εἰ γυμνασία πρὸς ἑκάτερον ἴση γένοιτο, καὶ διὰ προθυμίας τῆς ἴσης. [3] ἕνα δὲ τούτων οὐ φημι τὸν Ἰσίδωρον, ἀλλὰ καὶ πολλῷ ἐλαττοῦσθαι τῶν τριῶν. οἱ δὲ κριταὶ Ἀγάπιος, Σεβηριανὸς, Νόμος. ἡμέτερος δὲ ἡλικιώτης ὁ Νόμος.

1 Ἤδη γοῦν ποτε συνέβη τὸν ἐπισκ.] Vide Valesium ad Socrat. lib. VII. cap. XV.

urbanam se præberet; tum reliqua civitas merito eam amabat & insigniter colebat; tum rectores quoque urbis [Alexandriæ] primum semper eam invisebant: quod Athenis etiam fieri consuevit. Nam etsi res ipsa perierit, nomen tamen philosophiæ adhuc magnificum & venerabile videtur viris, principem locum in Republ. administranda obtinentibus. Quodam igitur tempore contigit, ut Cyrillus, Christianæ religionis Episcopus, ante ædes Hypatiæ transiens, maximam turbam pro foribus conspiceret hominum simul & equorum; quorum alii adveniebant; alii abibant; alii vero manebant. Cumque sciscitatus fuisset, quænam esset ea multitudo, & quorsum tantus fieret tumultus, responsum est a sequentibus, Hypatiam philosopham tunc salutari, ejusque illas ædes esse. Quod cum didicisset Cyrillus, tantopere stimulatus est invidia, ut cædem ei protinus machinatus sit, eamque omnium sceleratissimam. Cum enim Hypatia more solito prodiret ex ædibus, multi ferini homines, nec Deorum vindictam, nec hominum ultionem reveriti, impetu facto eam trucidant; gravissimo piaculo ac probro patriam suam obligantes. Et Imperator quidem eam rem gravissime tulit, ultusque esset, nisi Ædesius amicos Imperatoris corrupisset. Et interfectoribus quidem Imperator pœnam remisit: sed in suum ipsius caput & stirpem suam ultionem attraxit. Ejus enim nepos pœnas exsolvit. Horum memoria quamvis adhuc vigeat apud Alexandrinos, nihil tamen res ista imminuit eorum honorem & studium erga Isidorum: cum etiam tanto periculo imminente singuli tamen crebra ejus uti consuetudine, & sermones ex modesto ipsius ore proficiscentes audire studerent. Nam ii etiam, qui Rhetoricis & Poeticis scholis præerant, frequentes Philosophi congressus amabant. Quamvis enim illis institutus non esset, tamen philosophica subtilitate minutas etiam illorum artes adjuvabat. Nam & cætera erat accuratus, & de orationibus & poematibus, quæ ostentandi ingenii causa recitabantur, longe melius judicabat, quam alii. Quamobrem etiam in theatris, cum orationes aliquæ audiebantur, breviter laudabat declamationes, & modeste admodum: opportune tamen, & ut par erat. Unde totum theatrum judicio illius utebatur, tanquam norma eorum, qui melius aut pejus dicerent. Mea vero ætas tres novit Criticos, qui de iis, quæ soluta oratione dicuntur, judicare possunt. Poematum enim & scriptorum prosaicorum idem judicium esse constat. Ego vero etiam utrorumque eundem artificem esse judico: si modo utrumque pari studio exerceatur. Isidorum vero inter [Criticos] illos non recenseo, sed tribus illis longe inferiorem esse puto. Judices vero illi sunt, Agapius, Severianus, Nomus. Nomus vero noster est æqualis.

2 Ἐπίσταται] Malim, ἐπίσταμαι.
3 Ἕνα] Sic recte MS. A. At priores Editt. male ἕνεκα.

Ὕπατον.

Ὕπατον. μέγαν. ὑψηλόν. Ὕπατοι, καὶ εἶδος ἰχθύος κητώδες, οἳ καλοῦνται καὶ πρόβατα, καὶ πρέποντες. ἀριθμοῖτο δὲ τούτοις καὶ ὁ ὄνος.

Ὕπατοι. οἱ τὴν Ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντες. Ἀποσεισαμένη γὰρ τὴν δουλείαν ἡ πολιτεία μετὰ θάνατον Ταρκυνίου, δύο στρατηγοῖς, ἐνιαυσιαίαν ἔχουσιν ἀρχὴν, τὴν ἐξουσίαν ἐπέτρεψε· τῷ μὲν ἀριθμῷ τῶν ἀνδρῶν τὸν τῆς μοναρχίας διωθουμένη φόβον· τῷ δὲ συνεσταλμένῳ τῆς ἐξουσίας μετρίους τοὺς ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν κοινῶν ἀπεργαζομένη. ὁ γὰρ νῦν ὑπὸ πελέκεσί τε καὶ ῥάβδοις δορυφορούμενος, καὶ στρατοπέδων ἐξηγούμενος, τῆς μετ᾽ ὀλίγον μεταβολῆς εἰς ἔννοιαν καθιστάμενος, μέτριόν τε καὶ δημοτικὸν παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς ἀρχομένοις. εἰ δ᾽ ἄρα τις βαρέως τε καὶ ἀλαζονικῶς χρῷτο τῇ δυναστείᾳ, ῥαδίως οὕτως ὑπὸ θατέρου τῶν ἡγεμόνων, ἰσοπαλῆ δύναμιν ἔχοντος, γυμνοῦται τοῦ φρονήματος. τούτῳ δὴ οὖν τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας φυγούσης τήν τε τυραννίδος βαρύτητα, καὶ δημοκρατίας ἀκολασίαν, προχειρίζεται πρώτους στρατηγοὺς αὐτοκράτορας ἄνδρας δύο, Κονσοῦλας αὐτοὺς ὀνομάσασα, οἷα δὴ προβούλους καὶ προηγόρους τινάς· οὓς Ἕλληνες μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας, Ὑπάτους προσηγόρευσαν. † Πρῶτος Ὕπατος εὐνοῦχος ἀπεδείχθη ἐπὶ [1] Ὁνορίου καὶ Ἀρκαδίου, τῶν υἱῶν Θεοδοσίου, [2] Εὐτρόπιος, ὁ πρόκοιτος τοῦ βασιλέως. ἐδιφροφορεῖτο δὲ διὰ τῆς πόλεως, οὐδὲν τῶν δεινῶν ἀπολιμπάνων· τὰς μὲν ἀρχὰς δημοσίᾳ πιπράσκων, καὶ τοὺς τι δυναμένους συκοφαντῶν, ἐξορίαις τε τοὺς μεγιστᾶνας ὑποβάλλων, καὶ πᾶσαν ὕβριν τοῖς τῆς συγκλήτου βουλῆς ἐπάγων. ἀλλ᾽ οὐδὲ τῆς τῶν βαρβάρων ἀπείχετο συμμαχίας· ὡς ἂν αὐτὸς ἐλπίζων εἰς τὴν τοῦ βασιλέως μεταβαίνειν ἀξίαν. καὶ τοὺς ἐν ἐκκλησίαις πεφευγότας συλλαμβάνειν ἐθέλων, νόμον προὔθηκεν, ἐπιτρέποντα καὶ τοὺς ἐκ τῶν θυσιαστηρίων ἀφέλκεσθαι. ὃς προσκρούσας τῷ βασιλεῖ, καὶ καταφυγὼν εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἐκεῖθεν ἀφῃρέθη. [3] Θεοδόσιος δὲ ὁ μικρὸς διαβληθέντα αὐτῷ Ἀντίοχον τὸν Πραιπόσιτον, καθεῖλε τῆς τιμῆς, καὶ δημοσιεύσας αὐτὸν, ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατέταξε, διατάξιν ἐκφωνήσας, εὐνοῦχον ἐν τοῖς Πατρικίοις μὴ τελεῖν.

Ὑπ᾽ αὐγάς. ὑπὸ τὸν ὄρθρον. ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

Ὕπαυλον. [4] ἐνδόμυχον. ὑπὸ τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς.

Ὑπαχθέντες. ἀπατηθέντες.

Ὑπαὶ [5] δείους. ὑπὸ τοῦ φόβου.

Ὕπαιθα. [6] εἰς πλάγιον.

Ὑπαίθριον. [7] ὑπὸ τὸν ἀέρα. καὶ ὕπαιθρον, ὁμοίως. Εὐνάπιος· Μάξιμός τε καὶ Πρίσκος λόγου μὲν μετειχέτην· τῶν δὲ τῶν κοινῶν καὶ ὑπαίθρων πείρας

Ὕπατον. Summum. Magnum. Excelsum. Et ὕπατοι, genus piscis cetacei: qui etiam *Oves* & *Prepontes* vocantur. His autem annumeretur & *asinus*.

Ὕπατοι. Consules. Sic dicebantur illi, qui Remp. Romanam administrabant. Romani enim post mortem Tarquinii, excussa servitute, binis Consulibus, annuum imperium habentibus, rerum summam commiserunt: numero virorum regni metum propulsantes: brevitate vero potestatis modestos efficientes eos, qui Reip. præerant. Cui enim nunc secures & virgæ a lictoribus præferuntur, & imperium in exercitus commissum est; is, cum secum cogitat, se paulo post privatum rursus fore, modestum se & civilem præbet erga eos, quibus præest. Si quis vero potestate insolescat, ejus spiritus ab altero Consule, parem potestatem habente, [facile] retunduntur. Hoc igitur modo Respubl. cum & regni jugum, & imperii popularis licentiam effugisset, duobus viris summam potestatem commisit, eosque Consules vocavit, quasi dicas viros qui consilio suo aliis præeunt. Hos Græci postea propter summam, quam habebant, potestatem, Ὑπάτους vocarunt. † Primus Consul Eunuchus sub Honorio & Arcadio, Theodosii filiis, creatus est Eutropius, Præpositus cubiculi Imperatoris. Hic sella per urbem gestabatur, nullumque sceleris genus prætermisit. Nam & magistratus pretio addixit, & viros gratia atque auctoritate pollentes calumniis insectatus est. Quosdam etiam proceres in exilium misit, omnique contumeliæ genere amplissimum ordinem vexavit. Sed & barbarorum auxilia sibi adjungere non dubitavit, cum imperium Romanum jam spe sibi destinaret. Denique, cum nonnullos, qui ad Ecclesias confugerant, comprehendere vellet, legem proponi curavit, ut eos ab altaribus abstrahi liceret. Sed ipse [postea,] cum Imperatorem offendisset, & ad altare confugisset, illinc abstractus est. † Theodosius junior Antiochum Præpositum apud se accusatum dignitate privavit, bonisque publicatis, in Sacerdotum numerum retulit, edicto promulgato, ne quis Eunuchus in Patriciorum ordinem reciperetur.

Ὑπ᾽ αὐγάς. Sub diluculum. Vel, sub aerem Solis radiis illustratum.

Ὕπαυλον. Quod est in domo. Quod est in aula tentorii.

Ὑπαχθέντες. Decepti. Inducti.

Ὑπαὶ δείους. [Metri causa, pro ὑπὸ δέους.] Præ metu.

Ὕπαιθα. Ex obliquo.

Ὑπαίθριον. Subdiale. Quod est sub dio. Et ὕπαιθρον, idem. Eunapius: *Maximus & Priscus literis quidem eruditi erant, sed negotio-*

1 Ὁνορίου] Rectius scripseris, Ὡνωρίου, per duo ω.

2 Εὐτρόπιος, ὁ πρόκοιτος τοῦ βασιλ.——ἐκεῖθεν ἀφῃρέθη] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, pag. 849. Vide etiam supra v. Εὐτρόπιος, ubi idem locus occurrit.

3 Θεοδόσιος δὲ ὁ μικρὸς διαβλ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἀντίοχος ὁ Πραιπ. v. Θεοδόσιος ὁ μικρὸς, & v. Εὐνοῦχος.

4 Ὕπαυλον. ἐνδόμυχον. ὑπὸ τ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Aja*-

cem, pag. 48. ut Portus monuit.

5 Ὑπαὶ δείους] Homerus Il. K. v. 376.

6 Ὕπαιθα] Sic recte optimus MS. A. At priores Editt. male, ὕπαιθρα. Scholiastes Apoll. Rhod. ad Lib. 11. v. 737. Ὕπαιθα, τὸ ἔμπροσθεν, καὶ οὐκ ἐπ᾽ ἀγίου σημαίνει.

7 Ὑπαίθριον] Quam variis modis vox hæc a scriptoribus accipiatur, erudite docet Casaub. in Comment. ad Polybium, pag. 148.

πειρ-

πραγμάτων ἐλάχιστον. καὶ αὖθις· [1] Ὡς ἂν ὕπαιθρόν τινα καὶ ἔννομον ἀγωνισάμενος μάχην. τουτέστι, προφανῆ. καὶ ὕπαιθρον.

Ὑπαικάλλων. κολακεύων. σαίνων. [2] Ἄλβιος εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν, τὴν Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ ὑπαικάλλων ἅμα φάτνην.

Ὑπαίμακε. [3] διέφθειρεν. Οὔ σε κυνῶν γένος εἷλ', Εὐριπίδη, ἀλλ' ἀΐδης καὶ γῆρας ὑπαίμακεν.

Ὑπαινιττόμενοι. παραδηλοῦντες. [4] Ἔστι τεκμηριῶσαι, ὡς ὑπαινιττόμενοι γῆν ἔχειν σιδηροφόρον, τῷ τοιῷδε ἐχρήσαντο κόμπῳ.

Ὑπέβρεχον. οἴνῳ ἐμεθύσκοντο. Εἶτα ὑπέβρεχον, θαμινὰ πίνοντες, καὶ ἀκράτου σπῶντες.

Ὑπεδέξαντο. [5] ἐνεχειρήσαντο. ἀνελάβοντο. Οἷς μὴ βουληθέντες ὡς κατ' αὐτοῦ στρατευομένοις συμμαχεῖν, τὸν πόλεμον ὑπεδέξαντο.

Ὑπεδέξαντο. καὶ ὑπεδέχοντο. Πολλοὶ δὲ τῶν τε Γετῶν μεθίσταντο, καὶ τρισχίλιοι κατεκομίσθησαν. ἐντυχόντες δὲ τοῖς στρατηγοῖς, εὖνοί τε ἔσεσθαι ὑπεδέχοντο, καὶ ὑπακούειν τοῖς ἐπιτάγμασιν.

Ὑπέδυ. ὑπεισῆλθεν.

Ὑπέδυσαν. ἐδεδύκεσαν. Παραυτίκα ἐπιτίθεσθαι, οἷσπερ πάλαι ὑπέδυσαν, ἐπετίθεντο.

Ὑπεζωσμένος. περιβεβλημένος. ἐπισυρόμενος.

Ὑπέθραττεν. ἔστιν ἐν τῷ Θράττειν.

Ὑπέκκαυμα. ἡ ὕλη τῆς φλογός. ἡ τροφή. [6] Τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα. αἱ τροφαὶ τῶν παθῶν, αἳ τρέφουσι τὰ πάθη.

Ὑπεκίνει. παρέτρεπε. Πρῶτον μὲν ὑπεκίνει αὐτοῖς τὰς γνώμας· ἔπειτα ἐς λαλιὰν πολλὴν καὶ ἀνόητον προῆγεν.

Ὑπεκώμασε. παροιμία, ἐπὶ τῶν ἀναιδῶς τι ποιούντων.

Ὑπεκρούσω. ᾐνίξω. [7] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Σὺ [8] μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.

ἢ ἀντὶ τοῦ ἐφθέγξω, ἀνεκρούσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιθαρῶν, ἤ τινος ἄλλου ὀργάνου.

Ὑπελάβομεν. Προσδεχόμεθα, φησί, ταύτην σου τὴν ἐπικουρίαν. Δαβίδ· Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

Ὑπελθεῖν. ὑποδραμεῖν. καὶ ὑπελθούσης, ἀντὶ τοῦ,

rum civilium & castrensium minime periti. Et iterum: *Ut qui in apertis campis & legitima ratione pugnam commisisset.*

Ὑπαικάλλων. Adulans. Blandiens. Assentans. *Albius, equestris ordinis homo, qui Antonii præsepe colebat, eique blandiebatur.*

Ὑπαίμακε. Corrupit. Perdidit. [In Epigrammate:] *Non te canum genus necavit, Euripides: sed fato & senectute mortuus es.*

Ὑπαινιττόμενοι. Subindicantes. Obscure significantes. *Licet conjicere, eos hac verborum jactatione usos fuisse, quod obscure significarent, se terram ferri feracem habere.*

Ὑπέβρεχον. [Proprie, modice rigabant. Interdum,] vino se inebriabant. *Deinde frequenter potantes, & merum haurientes, inebriabantur.*

Ὑπεδέξαντο. In manus ceperunt. Susceperunt. *Quibus cum noluissent auxilium ferre, quod contra ipsum expeditio bellica institueretur, ipsi bellum capessiverunt.*

Ὑπεδέξαντο. Susceperunt. Receperunt. Promiserunt. Et ὑπεδέχοντο. Suscipiebant. Promittebant. *Multi vero Getarum inde migrarunt, & tria millia domum redierunt. Cum autem duces convenissent, promiserunt, se & amicos ipsis fore, & imperata facturos esse.*

Ὑπέδυ. Subiit. Penetravit.

Ὑπέδυσαν. Metuerunt. Detrectarunt. *Confestim aggredi [statuerunt illos,] quos ante aggredi detrectaverant.*

Ὑπεζωσμένος. Succinctus. Indutus.

Ὑπέθραττεν. Leviter turbabat. Turbabat. Est in verbo Θράττειν.

Ὑπέκκαυμα. Fomes. Materia, qua flamma alitur. Alimentum ignis. Ὑπεκκαύματα τ. π. Affectuum fomites. Vel, alimenta affectuum.

Ὑπεκίνει. Commovebat. Pervertebat. *Primum quidem mentes illorum pervertebat: deinde vero ad immodicam & stultam garrulitatem eos perducebat.*

Ὑπεκώμασε. Comessantium more aliquo intravit. Proverbium in eos, qui aliquid impudenter faciunt.

Ὑπεκρούσω. Indicasti. [Enarrasti. Exposuisti.] Oblique significasti. Aristophanes *Pluto: Tu sane non meam dixisti vitam, at mendicorum mala enarrasti.* Translatio ducta est a citharis, vel alio aliquo instrumento musico.

Ὑπελάβομεν. Suscepimus. Expectavimus. David: *Expectavimus, Deus, misericordiam tuam in medio populi tui.* Expectavimus, inquit, hoc auxilium tuum.

Ὑπελθεῖν. Subire. Circumvenire. Decipere.

1 Ὡς ἂν ὑπαιθρ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Νεωτερίζειν.

2 Ἄλβιος εἰς τὴν ἱππάδα τλ.] Hæc leguntur etiam v. Ἄλβιος, & v. Φάτνη.

3 Ὑπαίμακε] Est vox corrupta: pro qua Anthol. lib. III. cap. XXV. Epigr. XXXVII. rectius legitur, ὑπέκβαλε. Sic enim ibi:

Οὔ σε κυνῶν γένος εἷλ', Εὐριπίδη, οὐδὲ γυναικὸς
Οἶστρος, τῆς σκοτίης Κύπριδος ἀλλότριον,
Ἀλλ' ἀΐδης καὶ γῆρας ὑπέκβαλε.

4 Ἔστι τεκμηριῶσαι, ὡς ὑπαινιττ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Κόμπῳ.

5 Ἐνεχειρήσαντο] Sic recte MS. A. At priores Editt. male, ἐνεχειρίσαντο.

6 Τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα] Gregor. Nazianz. Orat. XVIII. p. 279. Ἵν' ὑποσπάσῃ τῆς φλογὸς τὴν ὕλην, καὶ δαπανήσῃ τὸ τῶν παθῶν ὑπέκκαυμα.

7 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 57. (28. Ed. Bas. *P.*)

8 Σὺ μὲν οὐ τ.] Sic etiam apud Aristophanem hodie legitur: at claudicante metro, quod sic facile in integrum restitues:

Σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τῶν δὲ πτωχῶν ὑπεκρούσω.

ἀπατη-

ἀπατησάσης. Οἱ δὲ, τῆς γυναικὸς αὐτῆς οὕτως ὑπελθούσης, οὐδένα ὑπονοήσαντες δόλον, ἀπῆλθον.

Et ὑπελθούσης, illius, quæ decepit aliquem. *Illi vero a muliere decepti, cum nullam doli suspicionem haberent, abierunt.*

Ὑπελείφθη. ἀντὶ τοῦ, οἴκαδε κατελείφθη. ὑπελείπετο.

Ὑπελείφθη. Domi relictus est. Domi remansit.

Ὑπελύθη. ἐξητόνησεν. ἐξεχαυνώθη. Ἐν δὲ τούτῳ τὸ ἀκμαιότατον τῆς ὁρμῆς αὐτοῖς ὑπελύθη.

Ὑπελύθη. Solutum est. Debilitatum est. Enervatum est. *Interea vero acerrimus illorum impetus debilitatus est.*

Ὑπέμβρυον. τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν.

Ὑπέμβρυον. Fœtus subrumus. Infans lactens.

Ὑπέμειναν. προσεδόκησαν. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοί.

Ὑπέμειναν. Sustinuerunt. Expectarunt. *Me peccatores expectarunt.*

Ὑπέμεινεν. ἔκρινεν. ἐλογίσατο. [1] Ὁ δὲ Τίτος διαφυγόντα μὲν ἐκ τῶν πολεμίων ἀνελεῖν οὐχ ὑπέμεινε· διεδέξατο δὲ τὰς στρατιάς. Καὶ αὖθις· [2] Ὁ δὲ Πρόκλος ἐκέλευσεν Ἰσίδωρον τριβωνοφορεῖν. ὁ δὲ οὐχ ὑπέμεινε· καὶ ταῦτα Πρόκλον ἴσα καὶ Θεὸν σεβόμενος.

Ὑπέμεινεν. Sustinuit. Judicavit. Faciendum censuit. *Titus autem illum, cum ex hostium manibus evasisset, interficere non sustinuit, at ducatu copiarum movit, successore ei dato.* Et iterum: *Proclus vero Isidorum pallium gestare jussit: quod ille facere non sustinuit, quamvis Proclum tanquam Deum coleret.*

Ὑπένερθεν. ὑποκάτωθεν.

Ὑπένερθεν. Inferne. Ex inferiore loco.

Ὑπενήνεκται. ὑπεσύρη.

Ὑπενήνεκται. Subtractus est.

Ὑπενόθευσεν. ὑπέφθειρεν.

Ὑπενόθευσεν. Leviter corrupit. Clam adulteravit.

Ὑπενόμευεν.[3] ὑπόνομον εἰργάζετο. ὑπώρυττε. Τῆς γῆς ὑπαντώσης, ταύτην ὑπενόμευεν.

Ὑπενόμευεν. Cuniculos agebat. Terram suffodiebat. *Terram occurrentem suffodiebat.*

Ὑπενοστήσαμεν. ὑπεχωρήσαμεν. ὑπεστρέψαμεν. ἐπανήλθομεν.

Ὑπενοστήσαμεν. Recessimus. Rediimus. Reversi sumus.

Ὑπεξελεύσεις. τιμωρίας. βασάνους. ἐφευρέσεις. Πισίδης·

Ὁ δὲ Χοσρόης ὑπεξελεύσεις ποικίλας
Ὑφίστατ' ἐμπόνους. ———

Ὑπεξελεύσεις. Supplicia. Tormenta. Inventiones. Pisides: *Chosroes vero tormenta varia & gravia sustinuit.*

Ὑπεξέπεμψεν. ὑπεξήγαγεν. ἀπέπεμψεν. Ἰάμβλιχος· [4] Ὄντας ὡραίους καὶ καλοὺς τοὺς παῖδας ὁ πατὴρ ὑπεξέπεμψεν εἰς τοὺς ποιμένας, φοβούμενος τύραννον ὑβριστήν.

Ὑπεξέπεμψεν. Clam emisit. Clam eduxit. Amandavit. Jamblichus: *Filios, qui erant & venusti & formosi, pater ad opiliones clam amandavit, metuens tyranni insolentiam.*

Ὑπεξέχεν. ἀφίκετο. [5] Κάμιλλος, ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς, ἐπιφθονώτατος τοῖς πολίταις γενόμενος, ἐγράφη ὑπὸ τῶν δημάρχων, ὡς μηδὲν ἐκ τῆς λείας τῶν πολεμίων τὸ δημόσιον ὠφελήσας. καὶ ἑκουσίως πρὸ τῆς δίκης ὑπεξέχεν. οὕτω Δίων. καὶ Ἡρόδοτος· [6] Ὁ δὲ δεῖμα ἔλαβε Σπαρτιητέων, καὶ ὑπεξέχεν ἐς Θεσσαλίην. ἐνθεῦτεν ἀφικόμενος ἐς Ἀρκαδίην, νεώτερα ἔπρησσε πρήγματα. Ὑπεξέχεν οὖν, ἀντὶ τοῦ, ἔφυγεν, ἀπέδρασεν.

Ὑπεξέχεν. Abiit. Excessit. Se subduxit. *Camillus Romanorum Imperator, cum in maximam civium invidiam incidisset, a Tribunis plebis accusatus est, quod ex præda hostium nihil in ærarium intulisset. Ille vero, antequam populus in suffragium mitteretur, sponte in exilium abiit.* Sic Dion. Et Herodotus: *Ille vero Spartanos metuens, in Thessaliam se recepit. Inde vero in Arcadiam profectus, res novas moliri cœpit.* Ὑπεξέχεν igitur [significat] fugit, aufugit.

Ὑπεξαιρείσθωσαν. ἐκβεβλήσθωσαν. χωρισθήτωσαν.

Ὑπεξαιρείσθωσαν. Ejiciantur. Separentur. Subducantur. Subtrahantur.

Ὑπεξίσταμαι. καὶ ὑπεξιστάμενος. γενικῇ.

Ὑπεξίσταμαι. Cedo. Excedo. Et ὑπεξιστάμενος. Cedens. Excedens.

Ὑπεξιοῦσα. Νεᾶνις γὰρ ἄρτι τῶν παρθενικῶν θαλάμων ὑπεξιοῦσα.

Ὑπεξιοῦσα. Egressa. *Nam puella ex virgineis thalamis recens egressa.*

Ὑπέπισα.[7] ἐπίπισα.

Ὑπέπισα. Modice rigavi.

Ὑπέπριε τοὺς ὀδόντας.

Ὑπέπριε τ. ὀδ. Dentibus frendebat.

Ὑπερπλέον. καὶ[8] ὁ Ἀπόστολος ἀντὶ τοῦ, πλέον ἐγώ.

Ὑπερπλέον. Supra modum.

Ὑπέρα. τὸ τοῦ κέρατος τοῦ ἱστοῦ σχοινίον, ᾧ ἀνίε-

Ὑπέρα. Funis nauticus, quo cornua an-

1 Ὁ δὲ Τίτος διαφυγόντα μ.] Ex Josepho.

2 Ὁ δὲ Πρόκλος ἐκ.] Ex Damascio. Vide supra v. Τριβώνιον, ubi idem fragmentum legitur.

3 Ὑπόνομον] Antea male legebatur ὑπὸ νόμον, duabus vocibus.

4 Ὄντας ὡραίους καὶ καλ.] Inepte Portus locum hunc, qui oratione prosaica constat, in versus Jambicos redigere conabatur.

5 Κάμιλλος, ὁ τῶν Ῥωμ. στρατ. —— ὑπεξέχεν] Hæc sunt verba Dionis, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, pag. 581. ubi locum integrum vide.

6 Ὁ δὲ δεῖμα ἔλ.] Scribe, τὸ δὲ δεῖμα ἔλαβε. Apud Herodotum enim lib. VI. pag. 226. unde locus hic excerptus est, legitur, Κλεομένεα δεῖμα ἔλαβε, &c. Cæterum priores Editt. excepta Genevensi, pro δεῖμα inepte habent δεῖγμα.

7 Ὑπέπισα. ἐπόπισα] Hesychius: Ὑπέπισα ὑπεπόπισα.

8 Καὶ ὁ Ἀπόστολος ἀντὶ τ.] Locus hic est mutilus, nec ullum sensum habet.

ταί τε καὶ διατείνεται. γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν, ἃ δεῖ μὲν ἔχειν, ἀφιέντων· ἃ δὲ μὴ δεῖ, κρατούντων· [1] Ἀφέντες τὴν ὑπέραν, τὸν πόδα διώκουσιν. ἐπὶ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μὲν παραλιμπανόντων, τὰ περιττὰ δὲ προτιμωμένων.

Ὑπεράγασθαι. ὑπερθαυμάζειν.

Ὑπεράγοντα. ὑπερέχοντα. Τὸν δὲ ὑψηλὸν ἡλικίᾳ ὄντα, καὶ ὑπεράγοντα τὸν Ἐπίσκοπον, τὴν βλάβην τῇ κεφαλῇ δέξασθαι.

Ὑπέρακμος. ὑπεκδραμὼν τὴν ὥραν.

Ὑπερακοντίζεις[2] σύ γ' ἤδη Νικίαν τὸν στρατηγοῦντα μηχαναῖς, καὶ τοῖς στρατηγήμασι. [3] σύμμαχος πρὸς τὴν Μήλου πολιορκίαν. Φρύνιχος Μονοτρόπῳ·

— Ἀλλ' ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν,
Στρατηγίας πλήθει τε καὶ εὑρήμασιν.

ἢ ὅτι φρονιμώτατα Μηλίους λιμῷ ἀνεῖλεν.

Ὑπερακοντίζω. αἰτιατικῇ.

Ὑπεραλγῆ χόλον. ἄγαν ὀδυνηρόν. καὶ αὖθις· [4] Ὑπεραλγὴς ὢν διὰ τὴν βαρύτητα τῆς ἐπενεχθείσης ὀφθαλμίας αὐτῷ. Καὶ αὖθις. Ὁ [5] δὲ ἵππος ὑπεραλγὴς ὢν ἐκ τῆς πληγῆς, ῥύδην ἐφέρετο.

Ὑπεραλεῖται. ὑπερπηδήσει.

Ὑπεράλλομαι. αἰτιατικῇ.

Ὑπεραναβαίνω αἰτιατικῇ.

Ὑπερανάστης. μετανάστης. μεταβάτης.

Ὑπεραναιδευθήσομαι.[6] τῇ ἀναιδείᾳ νικηθήσομαι. οἷον ἀναιδέστερός μου φανήσεται.

Ὑπεράνω. καὶ ὑπεράνωθεν.

Ὑπέραντλον. πλήρη. Οἱ δὲ ὑπέραντλον ποιησάμενοι τὸν πλοῦν, ἀσφαλῶς παρεκομίσθησαν εἰς τὴν νῆσον.

Ὑπεραποθνήσκω. γενικῇ.

Ὑπεραπολογοῦμαι. γενικῇ.

Ὑπεράριθμος. [7] Οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν Σχολαρίων καλουμένων τρισχιλίων πεντακοσίων ὄντων, ἑτέρους δισχιλίους ἐντέθεικεν Ἰουστινιανὸς, οὓς οὕτως ἐκάλεσεν.

Ὑπερασπίζω. γενικῇ.

Ὑπερασπιστής. φύλαξ. βοηθός.

Ὑπεραυγάζω. γενικῇ.

tennarum laxantur & intenduntur. Hinc autem manavit proverbium in eos, qui ea, quæ sunt retinenda, dimittunt; quæ vero dimittenda, retinent: *Omissa hypera pedem consectantur.* [Vel, dicitur hoc] de iis, qui necessaria prætermittunt, iisque supervacanea anteponunt.

Ὑπεράγασθαι. Vehementer admirari.

Ὑπεράγοντα. Superantem. Eminentem. *Illum vero, cùm esset statura procerus, & supra Episcopum emineret, ictum capite excepisse.*

Ὑπέρακμος. Qui vigorem ætatis jam præteriit.

Ὑπερακοντίζεις. Vincis. Superas. *Superas jam Niciam machinis.* Id est, Artibus imperatoriis Niciam ducem belli superas; qui ad Melum obsidendam ab Atheniensibus missus erat. Phrynichus *Monotropo: At superavit longe Niciam multitudine artium imperatoriarum, & commentis.* Nicias enim Melios fame prudentissime expugnavit.

Ὑπερακοντίζω. Accusativo jungitur. Supero.

Ὑπεραλγῆ χόλον. Iram, quæ gravissimum dolorem alicui affert. [Sophocles.] Et iterum: *Ille vero dolore magno conflictabatur propter ægritudinem oculorum, quæ eum invaserat.* Et iterum: *Equus autem ex vulnere graviter dolens effuso cursu ferebatur.*

Ὑπεραλεῖται. Saltu superabit. Transiliet.

Ὑπεράλλομαι. Saltu supero. Transilio.

Ὑπεραναβαίνω. Accusativo jungitur. Transcendo.

Ὑπερανάστης. Exul. Qui priori sede relicta in alium locum migrat.

Ὑπεραναιδευθήσομαι. Impudentia superabor. Vel, quod idem est, impudentior me videbitur.

Ὑπεράνω. Super. Supra. Et ὑπεράνωθεν, superne.

Ὑπέραντλον. Plenum. *Illi autem vento pleno navigantes, ad insulam tuto appulerunt.*

Ὑπεραποθνήσκω. Genitivo jungitur. Pro aliquo morior.

Ὑπεραπολογοῦμαι. Genitivo jungitur. Oratione aliquem defendo.

Ὑπεράριθμος. Supernumerarius. Numerum excedens. *Cum Scholarii, ita dicti, essent numero ter mille & quingenti; alios bis mille eis adjecit Justinianus, quos supernumerarios vocavit.*

Ὑπερασπίζω. Genitivo jungitur. Protego. Defendo.

Ὑπερασπιστής Qui aliquem defendit & tuetur. Auxiliator.

Ὑπεραυγάζω. Genitivo jungitur. Splendore illustro.

1 Ἀφέντες τὴν ὑπ.] Confer Harpocrationem v. Ἀφεὶς τὴν ὑπέραν: itemque alios Parœmiographos.

2 Ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδ.] Aristophanes *Avibus*, pag. 558. (382. Ed. Bas. *P.*)

Ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.

Vide ibi Scholiastam: sed qui pauciora habet, quam hic Suidas.

3 Σύμμαχος πρὸς τὴν Μήλου πολ.] Locus hic est mutilus, cujus sensum in versione supplevimus.

4 Ὑπεραλγὴς ὢν διὰ τ.] Hæc sunt verba Polybii de Annibale, lib. III. cap. LXXIX.

5 Ὁ δὲ ἵππος ὑπεραλγ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἀποσφαλμήσας.

6 Ὑπεραναιδευθήσομαι. τῇ ἀναιδ.] Ex Scholiaste Aristoph. ad *Equit.* pag. 356. (252. Ed. Bas. *P.*)

7 Οὗτος ὁ ἀριθμός] Verba hæc cum sequentibus nullam habent connexionem. Quare vel delenda sunt, ut supervacanea: vel scribendum, ὁ ἐκτὸς τοῦ ἀριθμοῦ. Quæ vero sequuntur, Τῶν Σχολαρίων, &c. sumpta sunt ex Procopii *Hist. Arc.* cap. XXIV. Confer etiam Nostrum supra v. Σχολάριοι.

Ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν.[1] ἀντὶ τοῦ, ἀτάκτως, ἀπρεπῶς διαπραττόμενος. [2] Οὐδὲ ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν, κατὰ τὸ λόγιον, εἰς τὴν θεοσέβειαν, ἀλλὰ μέτρα ὁρίζων ἑαυτῷ τῆς ἡλικίας ἄξια, γνησίῳ καὶ καθαρῷ συνειδότι μετεχειρίζων τὰ περὶ τοὺς θεούς.

Ὑπερβαλλόντως. λίαν.

Ὑπερβάλοι. ὑπερδράμοι.

Ὑπερβασίας.[3] ὅρκων παραβάσεις. ἐπιορκίας.

Ὑπερβερεταῖος.[4] μὴν, κατὰ Μακεδόνας, ὁ Ὀκτώβριος. καὶ παροιμία· Ὑπερβερεταῖος. ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων εἴρηται. παρὰ γὰρ Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ Ὑπερβερεταῖος ἀναγέγραπται.

Ὑπερβίη. ἡ ἀδικία.

Ὑπέρβιον. ὑπερβίως. οἷον, ἄγαν βιαίως. ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ.

Ὑπερβολή. ἡ ἀνόρθωσις. Πολλοῦ ὠθισμοῦ γενομένου ἐν τῇ κλιμάκων ὑπερβολῇ. καὶ αὖθις· Ἐν ταῖς τῶν ὀρῶν ὑπερβολαῖς ἐκρύπτετο.

Ὑπέρβολον.[5] λίθον. ὅτε γὰρ κατεπόντουν τινὰς, λίθους ἀπὸ τῶν τραχήλων ἀπεκρέμαζον.[6] Ἀριστοφάνης·

Ἄρας μετέωρον εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
Ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.

[7] ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. ἦν δὲ φιλόδικος. [8] Ἀριστοφάνης·

—— Κοὐ ξυντυχών σ' Ὑπέρβολος
Δικῶν ἀναπλήσει.

καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀναπείσεται περὶ τοῦ Ὑπερβόλου.

Ὑπερβοῶ. αἰτιατικῇ.

Ὑπερβορέων. [9] ἀντὶ τοῦ πόῤῥω.

Νοῦσον [10] τὴν συγγενῆ αὐθημερὸν ἐκ βασιλῆος
Ἐσθλοτάτου πέμψαι ἄχρις Ὑπερβορέων.

ἀντὶ τοῦ, πόῤῥωθεν αὐτοῦ.

Ὑπερβόρειοι. ἔθνος ἀρκτικώτερον, καὶ ἐνδότερον τῶν Σκυθῶν.

Ὑπέρβολος. δημαγωγὸς ἦν· ὃν [11] Θουκυδίδης ἐν τῇ η'. ἐξωστρακίσθαι φησίν.

Ὑπερβριθές. μέγα, καὶ βαρύ. [12] Ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν.

Ὑπεργαμία. ἡ ὀψιγαμία.

Ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν. Pedem ultra limen inferens. Limen transcendens. Id est, immodestè & indecore rem aliquam peragens. *Neque transcendentem, quod ajunt, pedem in religionem inferens, sed limites, qui ætatem ejus decerent, sibi præfiniens, sincera & pura conscientia res divinas tractabat.*

Ὑπερβαλλόντως. Excellenter. Supra modum. Nimis.

Ὑπερβάλοι. Superet. Vincat.

Ὑπερβασίας ὅρκων. Violationes juramenti. Perjuria.

Ὑπερβερεταῖος. Hyperberetæus. Apud Macedones est mensis October. Et proverbium: Hyperberetæus. Dicitur de iis, qui justo tempore serius aliquid agunt. Apud Macedones enim Hyperberetæus in catalogo mensium ultimum locum tenet.

Ὑπερβίη. Violentia. Injustitia. Insolentia.

Ὑπέρβιον. Pro, ὑπερβίως. Valde violenter. Insolenter.

Ὑπερβολή. Superatio. Adscensio. *Cum in scalis adscendendis se mutuo truderent & pellerent.* Et iterum: *In montium cacuminibus latebat.*

Ὑπέρβολον. Hyperbolum. [Præter expectationem Comicus hoc dixit pro] λίθον, i. e. saxum. Cum enim aliquos in mari submergebant, lapides de collo eorum suspendebant. Aristophanes: *In sublime elatum in barathrum præcipitem dabo, Hyperbolo [saxi loco] gutturi ejus alligato.* Hyperbolus autem est nomen proprium viri, qui litium amans erat. Aristophanes: *Neque occurrens Hyperbolus litibus te replebit.* De Hyperbolo vide etiam in v. Ἀναπείσεται.

Ὑπερβοῶ. Accusativo jungitur. Clamore supero.

Ὑπερβορέων. Hyperboreorum. [In Epigrammate:] *Morbum invisum hoc ipso die a Rege optimo ad Hyperboreos usque amandare.* Id est, procul ab ipso.

Ὑπερβόρειοι. Hyperborei. Gens valde Septentrionalis, & ultra Scythas habitans.

Ὑπέρβολος. Hyperbolus. Fuit orator popularis: quem Thucydides libro VIII. per ostracismum relegatum fuisse scribit.

Ὑπερβριθές. Valde grave. Gravissimum. *Gravissimam [ei] molestiam crearunt.*

Ὑπεργαμία. Seræ nuptiæ.

1 Ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν] Alii proverbium hoc sic efferunt, ὑπερβάθμιον πόδα τείνειν. Agathias lib. II. pag. 67. Ἐπειδὰ ῥᾴδιόν τι ἡγοῦνται καὶ προχειρότατον, ὑπερβάθμιον, τὸ λεγόμενον, πόδα τείνειν, καὶ θεολογίας ἐφάπτεσθαι. Marinus in *Vita Procli*, cap. XIII. Εἰς τὴν Πλάτωνος (αὐτὸν) ἦγε μυσταγωγίαν, ἐν τάξει, καὶ οὐχ ὑπερβάθμιον πόδα, κατὰ τὸ λόγιον, τείνοντα.

2 Οὐδὲ ὑπερβάθμιον π.] Fragmentum hoc sumptum est ex vita Isidori a Damascio conscripta.

3 Ὑπερβασίας] Homerus *Odyss.* X. v. 168.

4 Ὑπερβερεταῖος. μὴν, κατὰ Μακεδόνας, ὁ Ὀκτ.] Vide Usserium *de Anno Solari Macedonum*; & Norisium *de Anno & Epochis Syromacedonum.*

5 Λίθον] Falli hic Suidam in nota proxima ostendimus.

6 Ἀριστοφάνης] *Equit.* sub finem.

7 Ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κ.] Imo, Ὑπέρβολος semper est nomen proprium, nec aliter accipitur in adducto loco Aristophanis. Suidas autem existimasse videtur, Ὑπέρβολον illic significare saxum, quod collo eorum, qui in mare demergebantur, alligabatur: quod minime probo. Verius enim est, Aristophanem captandi risus gratia præter expectationem dixisse Ὑπέρβολον, cum dicendum esset λίθον. Henricus Stephanus tamen in *Thesauro* interpretationem Suidæ simpliciter secutus est.

8 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 412. (294. Ed. Bas. P.)

9 Ἀντὶ τοῦ πόῤῥω] Inepte. Rectius paulo post, ἀντὶ τοῦ πόῤῥωθεν αὐτοῦ: quæ interpretatio refertur ad illud, ἄχρις Ὑπερβορέων.

10 Νοῦσον τὴν συγγ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis, quod integrum legitur Anthol. lib. VI. cap. X.

11 Ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ η'. ἐξωστρ.] Locus Thucydidis, ad quem Suidas respexit, hic est: Καὶ Ὑπέρβολόν τέ τινα τῶν Ἀθηναίων, μοχθηρὸν ἄνθρωπον, ὠστρακισμένον οὐ διὰ δυνάμεως καὶ ἀξιώματος φόβον, ἀλλὰ διὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως, ἀποκτείνουσι.

12 Ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν] Sunt verba Sophoclis in *Ajace*, pag. 56.

Ὑπέργηρως. Ἀττικῶς.

Ὑπερδέα [1] δῆμον. ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ. [2] οὐ πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν. τὸν ἄγαν ἐνδεᾶ.

Ὑπερδέξιον χωρίον. Εἶχεν δ' ὑπερδέξιον, οἷον χαλεπώτατον. Ξενοφῶν φησιν.

Ὑπεραίρομαι. ὑψοῦμαι. Ἵνα ὑπεραίρωμαι. [3] ὁ Ἀπόστολος.

Ὑπεραίρω. γενικῇ. Κέδρων ὑπεραίρεσθαι, καὶ ταύτας τοῦ Θεοῦ. Αἰτιατικῇ δέ· Ὥρα σοι τῆς Ἰησοῦ μεγαλειότητος ὑπεραίρειν τὸν ἀντικείμενον.

Ὑπεραίσιον. τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

Ὑπερεδυνάμωσαν. κατεδυνάστευσαν.

Ὑπερέθεντο. ἐβουλεύσαντο. Τοῦτον καταβαλεῖν ὑπερέθεντο, καὶ πρὸς μάχην εἶδον.

Ὑπερεκπίπτω. αἰτιατικῇ.

Ὑπερεμφορεῖσθαι ὄψων.

Ὑπὲρ [4] ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων, λέγειν. Ἐὰν μὴ λέγω, φησὶ, δίκαια, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεθείην. Ἐπίξηνον δὲ, μαγειρικὸς κορμὸς, ἐφ' ᾧ τὰ κρέα συγκόπτουσιν.

Ὑπερεπυππάζοντό [5] με. ὑπερεπλήσσοντό με. κατεπλήσσοντό με, καὶ τὴν φιλοτιμίαν ὑπερεθαύμαζον τὴν ἐμήν. διασύρει δὲ αὐτοὺς ὡς μικροθαυμάστους, καὶ ταχέως ἁλισκομένους ὀλίγῳ λήμματι. [6] Πύππαξ ἐπεφώνουν, ὃ ἡμεῖς ποππύζειν λέγομεν.

Ὑπερεπυρρίασεν. Ἀριστοφάνης· Ὁ δὲ δείσας ὑπερεπυρρίασεν. ἀντὶ τοῦ, πυρρὸς ἐγένετο.

Ὑπερέχεθε [7] γαίης. Ὅμηρος περὶ ἡλίου φησὶν ἐξ ἡρωϊκοῦ προσώπου, ὑπὸ γῆν τὰς ἀνατολὰς εἶναι. ὁ δὲ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἰδίου προσώπου ἐξ ὠκεανοῦ.

Ὑπερευδοκούμενοι. ὑπεραρεσκόμενοι. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὑπερευδοκούμενοι κατὰ πάντα τρόπον τῇ τοῦ Σκιπίωνος ὁμολογίᾳ, καὶ τῷ χρισμῷ τῶν πραγμάτων.

Ὑπερευφραίνομαι. δοτικῇ.

Ὑπερεύχομαι. γενικῇ. Ὑπερεύχομαί σου τῆς ἀποδημίας.

Ὑπερέχει. γενικῇ. ὑπερμαχεῖ. ὑπερασπίζει. καὶ,

Ὑπέργηρως. Attice, [pro communi ὑπέργηρος.] Ætate valde provectus. Decrepitus.

Ὑπερδέα δῆμον. Populum valde egenum: sive magna rerum necessariarum penuria laborantem.

Ὑπερδέξιον χωρίον. Superior locus. *Locum autem superiorem obtinebant, qui accessu difficilis admodum erat.* Xenophon inquit.

Ὑπεραίρομαι. Valde efferor. Nimis efferor. [*Ne*] *nimis efferar.* Apostolus [inquit.]

Ὑπεραίρω. Genitivo jungitur. Supero. *Cedros, easque Dei, superare.* Item accusativo: *Tempus est te superare adversarium illum majestatis Jesu.*

Ὑπεραίσιον. Quod est præter officium, & præter decorum.

Ὑπερεδυνάμωσαν. Potentia & viribus alios oppresserunt.

Ὑπερέθεντο. Distulerunt. In aliud tempus rejecerunt. *Hujus dejectionem distulerunt, ad pugnam spectantes.*

Ὑπερεκπίπτω. Accusativo jungitur. Supergredior. Transcendo.

Ὑπερεμφορεῖσθαι ὄψων. Opsoniis supra modum inferciri, vel, impleri.

Ὑπὲρ ἐπιξήνου θελ. *Capite in mensam coquinariam imposito dicere volo.* Nisi, inquit, dixero, quod justum est & æquum, non recuso, quo minus caput mihi amputetur. Ἐπίξηνον autem est mensa coquinaria, in qua carnes conciduntur.

Ὑπερεπυππάζοντό με. Verbis admodum blandis mihi palpabantur, & studium meum magno applausu prosequebantur. Perstringit autem illos, ut qui res exiguas admirarentur, & parvo munere facile corrumperentur. [Ὑπερεπύππαζον vero proprie significat,] pyppax acclamabant: quod nos ποππύζειν vocamus.

Ὑπερεπυρρίασεν. Valde ruber, vel flavus factus est. Aristophanes: *Præ metu valde flavus factus est.*

Ὑπερέχεθε γαίης. *Exortus est supra terram.* Homerus ex persona herois de Sole inquit, eum ex terra oriri: at ex propria persona, ex Oceano.

Ὑπερευδοκούμενοι. Valde approbantes, & sibi supra modum placere dicentes. Quibus aliquid valde placet, acceptum, & gratum est. *Romani autem valde approbantes fœdus Scipionis,* * *

Ὑπερευφραίνομαι. Dativo jungitur. Supra modum delector. Vehementer gaudeo.

Ὑπερεύχομαι. Genitivo jungitur. Pro aliquo vota facio. *Pro te peregre profecto vota facio.*

Ὑπερέχει. Genitivo jungitur. Protegit. Tue-

1 Ὑπερδέα δῆμον. ὑπερβ.] Scribe, ὑπερδέα. Homerus Il. P. v. 330.

——— Καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας.

Scholiastes ad illum locum: Ὑπερδέα. ὑπερδέοντα. ὅ ἐστι γενναῖον, καὶ ὑπεράγοντα τῇ δυνάμει τοὺς ἀντιπεπταμένους, ἔχοντας πλείονας.

2 Οὐ πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύν.] Portus emendabat, τὸν πάνυ ἐλάσσονα: sed frustra. Affert enim hic Suidas diversas interpretationes vocis ὑπερδέα: quippe quam alii Grammatici exponebant ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ: alii contra, οὐ πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν. Est & alia vocis hujus interpretatio, quam vide apud Eustathium.

3 Ὁ Ἀπόστολος] Epist. II. ad Corinth. cap. XII. sed ubi legitur, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

4 Ὑπὲρ ἐπιξήνου θελ.] Est versus Aristoph. *Acharnensibus*, pag. 387. Vide etiam supra v. Ἐπίξηνος.

5 Ὑπερεπυππάζοντό με] Scribe, ὑπερεπύππαζόν τε με. Aristoph. *Equit.* pag. 328. (228. Ed. Bas. *P.*)

Οἱ δ' ὑπερεπῄνουν ὑπερεπύππαζόν τε με.

Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quæ hoc loco Suidas.

6 Πύππαξ ἐπεφώνουν] Ante πύππαξ addenda est vox ὑπερεπύππαζον. Ejus enim interpretatio sunt ea, quæ sequuntur.

7 Ὑπερέχεθε γαίης] Homerus Il. Λ. v. 734.

ὑπερέ-

ὑπερέχειν τοῦ πράγματος. ἀντὶ τοῦ περιγίνεσθαι. [1] Μὴ δύναμαι ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

Ὑπερέχιος, [2] Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, ἐπὶ τῶν χρόνων Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Τέχνην Γραμματικήν. Περὶ ὀνομάτων. Περὶ ῥήματος, καὶ ὀρθογραφίας.

Ὑπερέχων. αἰτιατικῇ. ὑπερνικῶν. [3] Καί τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμὸς, ὑπερέχων τὴν τοῦ βίου χορηγίαν. Γενικῇ δέ· Πολλῶν βασιλέων ὑπερέχεν.

Ὑπερεία. ὄνομα κρήνης.

Ὑπερείδουσα. ὑποστηρίζουσα. καὶ ὑπερείδουσιν. ἐκ τοῦ ἐρείδω, τὸ ἀκκουμβίζω.

Ὑπερηγάπησεν. Ὁ δὲ πατὴρ τοῦτον ὑπερηγάπησε, τοῦ φρονήματος καὶ τῆς ὀξυτάτης διανοίας ὑπερεπαινέσας.

Ὑπερηγάσθην. ὑπερεθαύμασα.

Ὑπερηγορῶν. ὑπὲρ αὐτοῦ λαλῶν. Ὁ δὲ Ἰσίδωρος ὑπερηγορῶν τοῦ Σωκράτους, βαθύτερον, ἢ κατὰ ἀκροατὰς, διελέγετο.

Ὑπερημερίας. ὑπερβαλλούσης ἐκπροθεσμίας. ὅταν μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς μνείας ἔλθῃ.

Ὑπερήμερος. ὑπερπρόθεσμος. ἢ ἐκπρόθεσμος. [4] Τοὺς δὲ δὴ ἐπὶ Ἰταλίας στρατιώτας ἐκλύσαι τὰ πρόσθεν ὀφλήματα πάντα, ἐφ' οἷσπερ αὐτοῖς ὑπερήμερος χρόνου πολλοῦ βασιλεὺς ἐγεγόνει, οὐ κομιζομένοις ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς συντάξεις.

Ὑπερήμεροι. οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἐκτισιν ἡμέρας λαβόντες, καὶ μὴ διαλυσάμενοι. † Οἱ δίκην ὀφείλοντες ὁποιανοῦν, καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἑλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς ταχθείσαις προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο. τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑπερημερία.

Ὑπερήμερος, καὶ ὑπερημερία. ὅταν μετὰ τὴν κυρίαν, ἑορτὴν τυχὸν, ἢ τινος ἄλλου, ἢ συλλόγου, ἢ δεδειγμένου πράγματος ἀπαντήσῃ τις, τότε ὑπερήμερος, καὶ ἐξ ὑπερημερίας ἐληλυθέναι λέγεται, καὶ κατόπιν τῆς ἑορτῆς, εἰ τύχοι, πλεῖστον τῆς ἑορτῆς ἀπολειφθείς.

Ὑπερηνορεόντων. [5] ὑπερεχόντων τῇ δυνάμει.

Ὑπερήνωρ, ὑπερήνορος.

Ὑπερῆραν. ὑπερέβησαν. [6] Πολύβιος· Κάμψαντες δὲ τὸν παχὺν, ὑπερῆραν εἰς Ἔκνομον.

Ὑπερηφανημένος. ἀπὸ τοῦ καταπεφρονημένος κατά τινος.

Ὑπερήφανον. [7] πολύ. Πάντων τῶν τοίχων κεκονιαμένων εἰς ὕψος ὑπερήφανον.

tur. Defendit. Et, ὑπερέχειν τοῦ πράγματος. Rem aliquam superare. Molestiam vincere. *Non enim amplius ferre posse istam sentinam.*

Ὑπερέχιος. Hyperechius, Alexandrinus, Grammaticus, temporibus Marciani Imperatoris. Scripsit artem Grammaticam. De nominibus. De Verbo, & Orthographia.

Ὑπερέχων. Accusativo jungitur. Superans. *Et plerique eo erant cultu corporis, qui facultates illorum superaret.* Item, genitivo. *Multos Reges superavit.*

Ὑπερεία. Hyperia, Nomen fontis.

Ὑπερείδουσα. Suffulciens. Sustinens. Firmans. Et ὑπερείδουσιν. Suffulciunt. Sustinent. Firmant. Ab ἐρείδω.

Ὑπερηγάπησεν. Valde dilexit. *Hunc vero pater valde dilexit, & ob animum generosum, acutissimumque ingenium maxime laudavit.*

Ὑπερηγάσθην. Vehementer admiratus sum.

Ὑπερηγορῶν. Pro aliquo dicens. Aliquem oratione defendens. *Isidorus autem Socratem defendens, sublimius, quam auditores capere possent, disserebat.*

Ὑπερημερίας. Dilationis ultra præscriptum diem. Moræ. [Ὑπερημερία autem etiam dicitur,] cum quis vel uno die post tempus præscriptum venit.

Ὑπερήμερος. Qui diem præscriptum præterire sinit. Qui intra diem præscriptum non præstat, quod promiserat. *Agenti in Italia militi vetera persolvere debita, quæ longe ultra tempus legitimum Imperator distulerat, cum decreta stipendia ex ærario non procederent.*

Ὑπερήμεροι. [Sic dicuntur,] qui judicio condemnati certos dies ad persolvendam mulctam [a judice] impetrarunt, nec intra id tempus persolvunt. † [Aliter. Ὑπερήμεροι vocantur,] qui judicio damnati mulctam adversariis intra diem præstitutum non persolvunt. Res autem ipsa dicitur ὑπερημερία.

Ὑπερήμερος. Qui post diem statutum, veluti festum, vel quodcunque aliud tempus, conventui vel rei alicui præfinitum, venit, is ὑπερήμερος vocatur: idemque ἐξ ὑπερημερίας, vel post festum, si forte post illud adest, venisse dicitur.

Ὑπερηνορεόντων. Viribus superiorum. Superborum. Fortium.

Ὑπερήνωρ. Fortitudine & viribus superbiens. Ferox. Fortis.

Ὑπερῆραν. Superarunt. *Superato Pachyno, ulterius Ecnomum versus contendunt.*

Ὑπερηφανημένος. Ab aliquo contemptus, vel, superbe tractatus.

Ὑπερήφανον. [Communiter, superbum. Interdum vero,] multum, insigne. *Omnibus parietibus ad insignem altitudinem dealbatis.*

1 Μὴ δύναμαι ὑπερέχ.] Aristophanes in *Pace*, sub initium:
Οὐ γὰρ ἔτ' οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
Hæc Suidas respexit.

2 Ὑπερέχιος] Ejus mentio fit supra v. Λέων, βασιλ.

3 Καί τις ἦν π.] Fragmentum hoc ad Polybium referendum esse, discimus ex ipso Suida v. Ἐσπούδαζον, & v. Χόρδους.

4 Τοὺς δὲ δὴ ἐπὶ Ἰταλ.] Hæc sunt verba Procopii lib. IV. *de Bello Goth.* cap. XXVI. sed ubi rectius sic legitur: Τοῖς δὲ δὴ ἐπὶ τῆς Ἰταλίας στρατιώταις ἐκλύσαι, &c. Et deinde, ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς τεταγμένας σφίσι συντάξεις.

5 Ὑπερηνορεόντων] Homerus Il. Δ. v. 176. & alibi.

6 Πολύβιος] Lib. I. cap. XXV. ubi pro παχὺν recte legitur Πάχυνον. Portus, vulgatam lectionem Suidæ sequens, locum hunc sic verterat: *Cum autem flexissent crassum, trajecerunt in exlegem.* Quis hæc legens risum teneat?

7 Πολύ. πάντων τ.] Sic locum hunc auctoritate MStorum Paris.

Ὑπερή-

Ὑπερήφανος. Πάσῃ κακίᾳ ἀντίκειται ἀρετή· τῇ λαγνείᾳ, ἡ σωφροσύνη· τῇ λαιμαργίᾳ, ἡ ἐγκράτεια· καὶ ἡ δικαιοσύνη τῇ πλεονεξίᾳ· τῇ ὀργῇ, ἡ πρᾳότης· τῇ λύπῃ, ἡ χαρά· τῇ λήθῃ, ἡ μνήμη· τῇ ἀκηδίᾳ, ἡ ὑπομονή· τῇ ἀφροσύνῃ, ἡ φρόνησις· τῇ δειλίᾳ, ἡ ἀνδρεία· τῇ κενοδοξίᾳ, ἡ ταπεινοφροσύνη, καὶ ταῖς λοιπαῖς. τῷ δὲ τύφῳ μόνῳ οὐκ ἀντίκειται ἀρετή, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν κακίαν. ἑαυτὸν δὲ ἀντέταξεν ὁ Θεός. Χριστὸς γὰρ ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται. καὶ ὁ Προφήτης· Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν. Καὶ αὖθις· Ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις. παρὰ δὲ τῷ Ἀποστόλῳ, τοὺς κατὰ τῶν οὐκ ἐχόντων ἐφ' οἷς ἔχουσι φυσιωμένους, ὑπερηφάνους νοητέον. καὶ Αἰλιανός· Οἱ δὲ ἐκεῖνο θέαμα ἔνδοξόν τε καὶ ὑπερήφανον. ἀντὶ τοῦ περίβλεπτον. Ὑπερήφανος καὶ ὁ λαμπρός. Αἰλιανός· Καὶ [1] στρωμναῖς ὕφει τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις. καὶ ὑπερηφανῶς, αἰτιατικῇ.

Ὑπερηφανος. Superbus. *Omni vitio virtu oppoſita eſt; libidini, caſtitas; gulæ, temperantia; juſtitia cupiditati illi, qua quis plus ſuo habere cupit; iracundiæ, lenitas; dolori, gaudium; oblivioni, memoria; animo remiſſo & ignavo, tolerantia; imprudentiæ, prudentia; timiditati, fortitudo; vanæ ambitioni, modeſtia; & ſic aliis. Soli autem ſuperbiæ nulla virtus oppoſita eſt, propter vitii magnitudinem. Deus autem ipſe ſe ei opponit. Chriſtus enim ſuperbis reſiſtit. Et Propheta [dicit:] Attolle manus tuas ſuper ipſorum faſtum.* Et iterum: *Repende meritas pœnas ſuperbis.* Apud Apoſtolum vero *ſuperbi* ſunt intelligendi ii, qui ob ea, quæ habent, ſuperbe ſe gerunt erga illos, qui eis carent. Et Ælianus: *Illi vero ut ſpectaculum illuſtre & inſigne [omnibus] propoſiti erant.* Ὑπερήφανος etiam dicitur, ſplendidus, inſignis, magnificus. Ælianus: *Et ſtragulis magnifica textura ornatis.*

Ὑπερειάς.[2] οἶνος, ἀπὸ Ὑπέρου.

Ὑπερειάς. Vitis Hyperias. Sic dicta ab Hypero.

Ὑπεριδεῖν. τὸ καταφρονῆσαι, γενικῇ. Καὶ συνεπείσθησάν τινες τῇ νίκῃ τοῦ σώματος ὑπεριδεῖν. Καὶ, ὑπεριδόντα. γενικῇ. Ὑπεριδόντα μάλα γενναίως τῶν ὀνειδισμῶν.

Ὑπεριδεῖν. Contemnere. Genitivo jungitur. *Quidam autem adducti ſunt victoria, ut corpus contemnerent.* Et ὑπεριδόντα, eum, qui contempſit. *Animo valde generoſo convitia contemnentem.*

Ὑπερίδης,[3] υἱὸς Γλαυκίππου τοῦ ῥήτορος· (οἱ δὲ, Πυθοκλέους) Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, τῶν πρώτων κεκριμένων δέκα εἷς· μαθητεύσας ἅμα Λυκούργῳ, καὶ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ, Ἰσοκράτει τε τῷ ῥήτορι. καὶ ἀπέβη μὲν δεξιὸς ῥήτωρ· γυναικῶν δὲ ἡττήθη· ἀνῃρέθη δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ βασιλέως, ἐξαγαγόντος αὐτὸν [4] τοῦ ἐν Ἑρμιόνῃ ναοῦ τῆς Δήμητρος, διὰ Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος Φυγαδοθήρας. καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν γλῶτταν, ἀπέθανεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Γλαύκιππος, τὰ ὀστᾶ λαβὼν, εἰς τὸ πατρῷον ἔθαψε μνῆμα. εἰσὶ δὲ οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ νϛ'.

Ὑπερίδης. Hyperides, F. Glaucippi oratoris, vel, ut alii, Pythoclis: Athenienſis, orator, unus ex illis decem, qui [oratorum Græcorum] principes cenſentur. Diſcipulus fuit una cum Lycurgo, & Platonis Philoſophi, & Iſocratis Rhetoris. Et egregius quidem orator evaſit, ſed amori mulierum nimis addictus fuit Sublatus autem & ipſe fuit ab Antipatro Rege, qui ipſum ex Cereris templo, quod eſt Hermionæ, per Archiam, cognomento Phygadotheram, extrahi juſſit: reſectaque lingua mortuus eſt. Filius autem ejus Glaucippus oſſa ipſius in patrio monumento ſepeliit. Orationes ejus omnes ſunt LVI.

Ὑπερίδης. δημαγωγὸς ἄριστος· ὃς καὶ φίλος ὢν Δημοσθένους, ἐγράψατο αὐτὸν ἐπὶ τοῖς Ἁρπαλείοις χρήμασιν. ἔσχε δὲ καὶ παῖδα Γλαύκιππον.

Ὑπερίδης. Hyperides, Demagogus optimus; qui, quamvis eſſet amicus Demoſthenis, ipſum tamen ob pecuniam ab Harpalo acceptam accuſavit. Habuit autem & filium Glaucippum.

Ὑπερίονα. τὸν ἥλιον, ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα. καὶ Ὑπεριονίδης, ὁ αὐτός.

Ὑπερίονα. Hyperionem. Id eſt, Solem: [ſic dictum,] quod ſupra nos exoriatur. Et Hyperionides, idem.

Ὑπέρινον. τὸ λεπτόν.

Ὑπέρινον. Tenue.

Ὑπερίπταμαι. αἰτιατικῇ.

Ὑπερίπταμαι. Supervolo. Tranſvolo.

Ὑπερισθμίσας.[5] τὸν Ἰσθμὸν περάσας. Ταχὺ δὲ τοὺς κέλητας καὶ τὰς [6] ἡμιονίας ὑπερισθμίσας, ἀνήχθη, σπεύδων καταλαβεῖν τὴν τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον.

Ὑπερισθμίσας. Qui Iſthmum trajecit. *Cum autem celoces & hemiolias Iſthmum celeriter trajeciſſet, in altum provectus eſt, Achæis in concilium coactis ſupervenire ſtudens.*

Ὑπερίσταται. περιΐσταται. [7] Σοφοκλῆς. Ἠλέκτρα φησίν·

Ὑπερίσταται. Patrocinatur. Defendit. Electra apud Sophoclem inquit: *Sed ego qui-*

interpunxi. Ante enim abſque diſtinctione legebatur, Πολὺ πάντων τῶν τ. ſed male. Τὸ πολὺ enim hic eſt interpretatio vocis ὑπερήφανον: ad quam confirmandam affertur exemplum hoc, Πάντων τῶν τοίχων, &c. Portus hic nihil viderat.

1 Καὶ στρωμναῖς ὕφει τ.] Fragmentum hoc Æliani legitur etiam v. Ἁβραῖς, & v. Ὑφή.

2 Ὑπερειάς. οἶνος, ἀπὸ Ὑπ.] Scribe, Ὑπερειὰς ἄμπελος. ἀπὸ Ὑπέρου. Athenæus lib. 1. pag. 31. Ὀνομάζεται δὲ παρὰ Τροιζηνίοις ἄμπελος Ἀνθηδονιὰς, καὶ Ὑπερειὰς, ἀπὸ Ἄνθου τινὸς καὶ Ὑπέρου. Huc Suidas reſpexit.

3 Ὑπερίδης] Hujus vitam deſcripſit Plutarchus: quem adi.

4 Τοῦ ἐν Ἑρμιόνῃ ναοῦ τῆς Δήμητρος] Confer Noſtrum ſupra, v. Ἀνθ' Ἑρμίωνος.

5 Ὑπερισθμίσας] Sic reſcripſi auctoritate optimi MS. A. Ante enim minus recte legebatur ὑπερισθμήσας, per η in ſyllaba penultima.

6 Ἡμιονίας] Scribe, ἡμιολίας, i. e. hemiolias naves: ut apud ipſum Suidam ſupra v. Ἡμιολίοις, ubi idem locus occurrit. Portus legendum cenſebat ἡμιονείας, ſubintelligens ἁμάξας, i. e. carros a mulis tractos: ſed quæ conjectura eſt ἀνερμάτιστος.

7 Σοφοκλῆς] In *Electra*, pag. 89, 90. ut Portus monuit. Vide etiam ſupra v. Οἰκονομῶ, ubi eadem leguntur.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς
Ἀπολέλοιπεν ἤδη
Βίοτος ἀνέλπιστος.
Οὐδέτ' ἀρκῶ.
Ἅτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι·
Ἇς φίλος ἀνὴρ οὔτις ὑπερίσταται.
Ἀλλ' ἁπερ εἴ τις ἔποικος ἀναξία
Οἰκονομῶ [1] δόμους πατρός.

Οἷον, τὸ πλεῖστον τοῦ βίου βιώσασα ἐν κακοῖς. καὶ ὁ πλείων με, φησὶ, βίος ἀπολέλοιπε, μηδέποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην· ἐπεὶ μέχρι νῦν οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδικίας τοῦ Ἀγαμέμνονος πέπρακται. ἧς φίλος οὐδεὶς ἀνὴρ ὑπερίσταται· ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν εὐλαβούμενοι, κατ' ἐκεῖνο·

Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκ ποδῶν φίλοι.

dem majorem vitæ partem transfegi, nulla mihi spe affulgente, voti me compotem futuram: & malis amplius ferendis impar sum: quæ sine parentibus dolore contabesco: cui nullus amicus patrocinatur: quæ, tanquam inquilina vilis & contempta, thalamos patris curo. Maximam, inquit, vitæ partem in malis vixi, nec ulla spes benignior mihi affulsit: quandoquidem ultio patris prorsus adhuc est infecta. Nec ullus amicus mihi patrocinatur, sed omnes miseræ succurrere timent; secundum dictum illud: *A viro infelici amici procul recedunt.*

Ὑπέρισχε. ὑπερμάχει. περιΐστασο. Σὺ [2] δ' εὐθήρου τοῦδ' ὑπέρισχε βίου.

Ὑπέρισχε. Patrocinare. Defende. Tuere. *Tu autem venatoriæ huic patrocinare vitæ.*

Ὑπερθαυμάζω. αἰτιατικῇ.

Ὑπερθαυμάζω. Vehementer admiror.

Ὕπερθεν. ἐπάνω. ἐν Ἐπιγράμματι·
Οἴκου καὶ κτεάνων χεῖρας ὕπερθεν ἔχειν.

Ὕπερθεν. Superne. Supra. In Epigrammate: *Manus supra domum & fortunas tenere.* [Id est, Domum & fortunas tueri.]

Ὑπὲρ θέναρος. παρ' Ὁμήρῳ, ὡς τὸ πέλαγος ἐσχημάτισται οὐδετέρως.

Ὑπὲρ θέναρος. Supra volam manus. Apud Homerum formatum est genere neutro τὸ θέναρ, ut τὸ πέλαγος.

Ὑπερθέντι. ἐξειπόντι· ἀνακοινωσαμένῳ. [3] Ἡρόδοτος· Ὁ δὲ Ἀρταφέρνης, ὥς οἱ πέμψαντι ἐς Σοῦσα, καὶ ὑπερθέντι τὰ ἐκ τοῦ Ἀρισταγόρεω λεγόμενα, συνέπαινος καὶ αὐτὸς Δαρεῖος ἐγένετο, παρεσκευάσατο ἑβδομήκοντα τριήρεας.

Ὑπερθέντι. Illi, qui rem aliquam alicui proposuit. Illi, qui declaravit. Illi, qui communicavit aliquid cum aliquo. Herodotus: *Artaphernes autem misso Susa ad Darium nuntio, per quem de iis, quæ ab Aristagora dicta erant, eum certiorem faceret; ubi ille rem approbavit,* LXX. *triremes instruxit.*

Ὑπέρθεον. ὑπὲρ Θεῶν βούλησιν.

Ὑπέρθεον. Præter Dei voluntatem.

Ὑπερθέοντες. ὑπερτρέχοντες. καὶ ὑπερθέω, αἰτιατικῇ.

Ὑπερθέοντες. Supercurrentes. Cursu superantes. Et ὑπερθέω. Supercurro. Cursu supero.

Ὑπερθήσει. οἰκοδομήσει.

Ὑπερθήσει. [Supra ponet.] Ædificabit.

Ὑπερθιγῶν. ἀλαζόνων. Καὶ τοῖς φρονήμασιν ὑπερθιγῶν, ὡς ἂν ἤδη κεκρατηκότων.

Ὑπερθιγῶν. Superborum. Arrogantium. Fastu elatorum. *Illi vero cum animis essent elatis, quasi jam vicissent.*

Ὑπερθορών. ὑπερπηδῶν. Τῆς Δήμητρος οὐ δυνάμενος ὑπερθορεῖν τὰς θύρας· [4] θορῶντα δὲ ἰέναι ἐπὶ τὸ μέγαρον.

Ὑπερθορών. Supersiliens. Transiliens. *Cum Cereris fores transilire non posset, saltu in adytum se immisit.*

Ὑπέρθωμαι. [5] ὑπερκαθέζομαι. γενικῇ.

Ὑπέρθωμαι. Supra aliquem sedeo. Genitivo jungitur.

Ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα. ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον.

Ὑπὲρ κάρα φοιτ. Supra caput euntem.

Ὑπερκαταβαίνω. αἰτιατικῇ.

Ὑπερκαταβαίνω. Transcendo. Accusativo jungitur.

Ὑπέρκειμαι. γενικῇ.

Ὑπέρκειμαι. Genitivo jungitur. Incumbo. Immineo.

Ὑπερκέρωσις. Ὑπερκέρωσίς ἐστιν, ὅτε ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερεχόμεθα τῶν πολεμίων. [6] Ἀλλὰ γὰρ οὔτε ἐκδρομὰς τοῖς ἵπποις, οὔτε ὑπερκερώσεις ποιεῖσθαι ἐδύναντο, ὡς δὴ ἀπειλημμένοι τῷ στρατεύματι.

Ὑπερκέρωσις. Hypercerosis. Ea est, cum ex altera tantum parte hostibus superiores sumus. [Vel, cum cornua extendendo hostes a tergo claudimus.] *Sed nec equis excursiones facere, nec cornu extenso hostes a tergo claudere poterant, quod exercitu jam essent circumventi.*

Ὑπερκολακεύω. αἰτιατικῇ.

Ὑπερκολακεύω. Accusativo jungitur. Assentando, vel adulando modum excedo.

1 Δόμους] Sophocles, θαλάμους.

2 Σὺ δ' εὐθήρου τοῦδ' ὑπ.] Verba hæc decerpta sunt ex Epigrammate, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus supra v. Εἰνοσίφυλλον.

3 Ἡρόδοτος] Lib. v. pag. 188. ut Portus observaverat. Ibi autem pro ἑβδομήκοντα τριήρεας, legitur, διηκοσίας τε. Nimirum τὸ σ' & ο', inter quas literas ingens est affinitas, librarii inter se confuderunt.

4 Θορῶντα] Vel scribe θρῶντα, vel θορόντα.

5 Ὑπέρθωμαι.] Sic etiam habent Editt. Mediol. & Ald. At Editt. Basil. & Genev. male, ὑπέρθεμαι, pro ο.

6 Ἀλλὰ γὰρ οὔτε ἐκδρ.] Hæc sunt verba Agathiæ, lib. v. pag. 164.

Ὑπερ-

Ὑπερκύπτω. αἰτιατικῇ. [1] Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ὑπερκύπτω, ἡ μὲν ἔσω γραφὴ, ἔχει αἰτιατικήν· καὶ ὁ Πλούταρχος. ἡ δὲ Χαρίκλεια, γενικῇ. [2] Ὑπερκύψαντες τοῦ ὄρους.

Ὑπερλαλῶ. γενικῇ.

Ὑπερμαζᾷ. ὑπερτρυφᾷ. πλουτεῖ. σπαταλᾷ. Οἱ δὲ Γαλάται καταπλαγέντες, ὡς ὑπερμαζώντων αὐτόχρημα τῶν Ῥωμαίων, καὶ διὰ τὴν τρυφὴν ῥιπτούντων τοὺς ἄρτους, ἐσπείσαντο. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ ὑπερμαζῶν, [3] καὶ ζῶν, καὶ χρυσίῳ βάλλων τὰς κορώνας, ὁ πρότερον δοῦλος τυγχάνων.

Ὑπὲρ μᾶλλον. ἐκ περισσοῦ. Ἦν μὲν ἀπορία καὶ δέος ὑπὲρ μᾶλλον περὶ τοὺς ἀνθρώπους, οὐ δυναμένους ἐπινοῆσαι, τί ποτε ἐστὶ τὸ [4] λειπόμενον.

Ὑπερμαργότερος. ὁ ὑπερμαινόμενος.

Ὑπερμενέα. [5] ἰσχυρότερα λίαν.

Ὑπερνήχεται. ὑπερβαίνει.

Ὕπερον. [6] ἡ τρίβαια.

Ὑπὲρ [7] ὄνου σκιᾶς. λέγουσιν, ὅτι Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος κινδυνεύοντος, οὐκ ἀνεχομένων τῶν δικαστῶν, εἶπεν· Ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, διηγήματος τερπνοῦ. Νεανίσκος ποτὲ Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο. μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης, καταλύσας τὸν γόμον, ὑπέδυ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου. ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὀνηλάτου, μὴ καὶ τὴν σκιὰν μεμισθῶσθαι λέγοντος, εἰσῆλθον εἰς δικαστήριον ἀμφότεροι. εἰπὼν δὲ ταῦτα ὁ Δημοσθένης, κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος. ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τὸ τέλος τῆς δίκης μαθεῖν, εἶπεν, ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος· Ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν, ὦ ἄνδρες, ἐπιθυμεῖτε· ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπου κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς, οὐδὲ φωνῆς ἀνέχεσθε. οὕτω καθαψάμενος τῶν κριτῶν, τὸν κατηγορούμενον περιέσωσε. τάττεται τοίνυν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδενὸς χρησίμου φιλονεικούμενων.

Ὑπέρροον. τὸ ἀπὸ ὕψους ῥέον. Ὑπερῷον δὲ, τὸ ἀνώγεον.

Ὑπεροπλίῃσι. [8] ταῖς ὑπερηφανίαις. καὶ ὑπεροπλία, ἡ ὑπερηφανία.

Ὑπεροπλίσαι. ὑπερνικῆσαι.

Ὑπέροπλον. ὑπερήφανον.

Ὑπέροπλα.

Εἰ [9] δέ τις ὑπέροπλα χερσὶν
Ἢ λόγῳ πορεύεται,
Δίκας ἀφόβητος, οὐδὲ
Δαιμόνων [10] ἕδεισε βίαν,
Κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα,
Δυσπότμου χάριν χλιδᾶς.

Ὑπερκύπτω. Accusativo jungitur. Prolato capite supra aliquid prospicio. Sciendum est, τὸ ὑπερκύπτω apud nonnullos scriptores, ut & apud Plutarchum, cum accusativo poni: apud Heliodorum vero, cum genitivo. *Cum supra montem prospexissent.*

Ὑπερλαλῶ. Genitivo jungitur. Pro aliquo loquor.

Ὑπερμαζᾷ. Delicate admodum & laute vivit. Opibus abundat. Luxuriat. Lascivit. *Galli vero admiratione perculsi, quasi Romani omnium rerum copia revera abundarent, & ob luxum panes jactarent, pacem fecerunt.* Et iterum: *Ille vero luxuriose vivens, & auro petens cornices, qui ante servus fuerat.*

Ὑπὲρ μᾶλλον. Supra modum. Longe plus. Longe magis. *Homines autem longe magis consilii inopes hærere, & metuere, quod sensum dictorum intelligere non possent.*

Ὑπερμαργότερος. Valde insanus & amens.

Ὑπερμενέα. Valde robusta.

Ὑπερνήχεται. Supernatat.

Ὕπερον. Pistillum, quo res in mortario tunduntur.

Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς. De asini umbra. Ferunt Demosthenem, cum in Judicio aliquem capitalis criminis reum defenderet, Judicibus eum audire nolentibus, dixisse: Audite, viri, jucundam fabulam. Adolescens quidam, cum aliquando asinum Athenis Delphos conduxisset, & meridies eum oppressisset, onere humi deposito, asini umbram subiit. Sed cum ab agasone repelleretur, dicente, se [asinum tantum,] non etiam umbram ejus ipsi locasse; ambo in jus iverunt. Demosthenes autem his dictis de suggesto descendit. Cum autem Judices litis illius exitum audire vellent, Demosthenes in suggestum rursus adscendens, dixit: De asini quidem umbra, viri, audire cupitis: de homine autem, qui in capitis periculo versatur, ne vocem quidem dicentis ferre potestis. Sic igitur Judicibus occulte reprehensis, reum servavit. Proverbium hoc autem dicitur de iis, qui de re frivola & nullius usus inter se contendunt.

Ὑπέρροον. Ex alto defluens. At ὑπερῷον, cœnaculum in superiore ædium parte.

Ὑπεροπλίῃσι. Arrogantia. Superbia. Et ὑπεροπλία, superbia.

Ὑπεροπλίσαι. Superare armis. Debellare.

Ὑπέροπλον. Superbum.

Ὑπέροπλα. Superbe. [Sophocles:] *Si quis vero manibus vel verbis superbe se gerat, Justitiam non metuens, neque Deorum formidans potentiam: eum malum corripiat fatum, infelicem propter insolentiam.* Id est, propter impiam petulantiam & superbiam talis vir

1 Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ὑπ.] Nota hæc salebrosa est: in qua vertenda non tam verborum, quam sensus rationem habui.
2 Ὑπερκύψαντες τοῦ ὄρ.] Hæc sunt verba Heliodori initio *Æthiopicorū.*
3 Καὶ ζῶν] Hæ duæ voces, ut supervacaneæ, delendæ videntur.
4 Λειπόμενον] Portus legit, λεγόμενον: quod non displicet.
5 Ὑπερμενέα] Sic recte MS. A. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. ὑπερμανέα: cui lectioni vel literarum series refragatur.
6 Ὕπερον] Alias, ὕπερος.
7 Ὑπὲρ ὄνου σκ.] Confer omnino Nostrum supra, v. Ὄνου σκιά.
8 Ὑπεροπλίῃσι] Homerus Il. A. v. 205.
9 Εἰ δέ τις ὑπ.] Hæc sunt verba Sophoclis in *Oedip. Tyr.* pag. 188. ut Portus monuit.
10 Δαιμόνων ἕδ.] Scribe, ut apud Sophoclem, δαιμόνων ἕδη σέβων. Sic enim legendum esse, vel lex metri suadet.

τουτέστιν, ἕνεκα τῆς ἀνοσίου τρυφῆς καὶ ὑπερηφανίας ὁ πιστὸς ἐν κακῇ εἴη μοίρᾳ. Ὃς μὴ ἀφέξεται τῶν ἀσέπτων, ἢ ἕξεται τῶν ἀθίκτων. τουτέστιν, ὧν οὐ δεῖ ἔχεσθαι.

Ὑπερόπτης. ὁ παρορῶν. Ὁ δὲ ὑπερόπτης ὢν τοῦ δικαίου, καὶ ὑβριστής.

Ὑπεροπτικώτερον.

Ὑπέροπτον. μεγάλην.

Ὑπερορᾶν. ὑποβλέπειν.

Ὑπερορία. ἡ ἐξορία.

Ὑπερορίζω. αἰτιατικῇ. Ὑπερορᾶν δὲ, γενικῇ.

Ὑπερόριον. Τὸ σῶμα τοῦ Ὑπερίδου ἔρριψαν Ἀθηναῖοι ὑπερόριον. τουτέστι, μακρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως. Καὶ αὖθις· Καὶ ἀναπείθει τοὺς Ἀθηναίοις ὑπερόριον τὸ σῶμα τοῦ ῥήτορος Ὑπερίδου ῥίψαι. ἀντὶ τοῦ, ἔξω τῶν ὅρων.

Ὑπερόριον. τὸ παρηλλαγμένον, καὶ πάντη ἀλλότριον. καὶ ὑπέρογκον. Τὸ τῶν ἀέρων ἀήθες καὶ ὑπερόριον λυπήσειν ἔμελλε τὴν στρατιάν. Καὶ αὖθις· Προσήκει νέῳ φήσας ἀνδρὶ ἀποδημεῖν τε καὶ ὑπερόρια αἴρεσθαι. † Ἡ δὲ Ῥώμη ἀπείρατος ἦν ὑπερορίων ἐκστρατειῶν.

Ὑπέρου[1] περιτροπή. ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων. καὶ αὗται δ' παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν· Ὁ Διὸς Κόρινθος. καὶ, [2] Αὖθις ἁ Πυθῶδε ὁδός. καὶ, Ὁ τὴν δοκὸν φέρων. καὶ, Οὐ τυφλὸς, ἀλλ' ἐξώρυκται. Πλάτων Ἀδώνιδι· Εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ γένηται.

Ὑπέρου[3] περίτροφον. παροιμία, ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων, καὶ μηδὲν περαινόντων. παροιμία ἄλλη· Γυμνότερος ὑπέρου, καὶ λεβηρίδος.

Ὑπερούσιος. ὑπὲρ πᾶσαν οὐσίαν ὤν.

Ὑπέροφρυς.[4] ὑπερήφανος.

Ὑπεροψίαν. καταφρόνησιν. Εἰδὼς τῶν Ἰουδαίων τὸ πρὸς ἀλλήλους πιστὸν, καὶ τὴν πρὸς τὰς κολάσεις ὑπεροψίαν.

Ὑπερωδυνία. [5] Οἱ δὲ συνέπασχον τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνίᾳ. τουτέστι, τῇ συμφορᾷ, τῇ λύπῃ.

Ὑπερώη, καὶ ὑπερῴα. ὁ οὐρανίσκος. [6] Ὅμηρος·

Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνε.

καὶ [7] Σιμόκατος· Εἰς μὲν γὰρ τὴν ὑπερῴαν χελύνην Μηδικὴν ὀϊστὸς ἐς βάθος ἐσδὺς, ἀνὰ τὸ κρανίον ἐρρίζωτο.

Ὑπερώησαν.[8] ὑπεχώρησαν.

Ὑπερῷον. τὸ ἀνώγεων.

Ὑπερώσιον. τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

cum mala fortuna conflictetur. [Item,] *Qui non abstinet ab impiis facinoribus; vel manus admoverit illis, quæ tangenda non sunt.*

Ὑπερόπτης. Contemptor. *Ille vero cum contemptor esset justitiæ, & insolens.*

Ὑπεροπτικώτερον. Superbiorem.

Ὑπέροπτον. Magnam. Superbam.

Ὑπερορᾶν. Despicere. Contemnere.

Ὑπερορία. Exilium.

Ὑπερορίζω. Accusativo jungitur. Extermino. Ex finibus ejicio. At ὑπερορῶ, cum genitivo, despicio, contemno.

Ὑπερόριον. Extra fines. Quod est extra fines. *Athenienses cadaver Hyperidis extra agri sui fines projecerunt.* Et iterum: *Persuadet Atheniensibus, ut Hyperidis oratoris corpus urbe & agro exterminarent.*

Ὑπερόριον. Peregrinum. Inusitatum, & [a moribus nostris] prorsus alienum. Item, prægrande. *Aer insuetus & peregrinus exercitui nociturus erat.* Et iterum: *Convenit viro juveni peregrinari & extra patriæ fines proficisci.* † *Romani autem nulla bella externa gesserant.*

Ὑπέρου περιτροπή. Pistilli circumactio. Dicitur de iis, qui [semper] eadem faciunt, nec quicquam proficiunt. Idem significant & hæc proverbia: *Jovis Corinthus.* Et, *Iterum ad Pythonem via.* Et, *Trabem ferens.* Et, *Non cœcus est, sed oculi ei effossi sunt.* Plato *Adonide: Deinde [cavendum est,] ne hæc res mihi pistilli circumactio fiat.*

Ὑπέρου περίτροφον. Pistilli circumactio. Proverbium in eos, qui semper eadem faciunt, nec quicquam proficiunt. Et aliud proverbium: *Nudior pistillo, & serpentis exuvio.*

Ὑπερούσιος. Qui est supra omnem essentiam, vel substantiam.

Ὑπέροφρυς. Superbus.

Ὑπεροψίαν. Contemptum. *Cum sciret Judæorum mutuam erga se fidem, & suppliciorum contemptum.*

Ὑπερωδυνία. Summus dolor. Gravissimus dolor. *Illi vero acerbissimo dolore, qui miseros angebat, commovebantur.*

Ὑπερώη, & ὑπερῴα. Palatum. Homerus: *Labra quidem rigavit: palatum vero non rigavit.* Et Simocattus: *Nam per superius labrum sagitta Medica altius adacta, in cranio hæsit.*

Ὑπερώησαν. Recesserunt.

Ὑπερῷον. Superior domus pars. Cœnaculum.

Ὑπερώσιον. Quod est supra justum modum.

1 Ὑπέρου περιτροπή] Hesychius proverbium hoc sic effert, Ὑπέρου περιστροφή. Aliter Zenobius: quem vide.

2 Αὖθις ἁ Πυθ.] Diogenianus, Αὖθις αὖ Πυθώδ' ὁδός.

3 Περίτροφον] Scribe, περίτροπον.

4 Ὑπέροφρυς] Sic recte MS. A. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. male, ὑπέροφος.

5 Οἱ δὲ συνέπασχον τ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Ἀκληρούντων.

6 Ὅμηρος] Il. X. v. 495.

7 Σιμόκατος] Lib. II. cap. VI. ubi pro Μηδικὴν rectius legitur Μηδικός. Refertur enim ad vocem ὀϊστός. Vicissim apud Simocattam pro ἀνὰ τὸ κρανίον, ex Suida reponendum est, ἀνὰ τὸ κρανίον.

8 Ὑπερώησαν. ὑπεχ.] Ex Scholiasta Homeri ad Il. Θ. v. 122.

Ὑπερπαίειν. ὑπερβαίνειν. πλεονάζειν. [1] Διὰ τὸ γεγονὸς οὐδὲ καθ' ὑπερβολὴν εἰκάσαι δυνατὸν ἦν οὐδενὶ τῶν ὄντων ἐστίν. οὕτως ὑπερπαίει πάσας τῇ δεινότητι τὰς προειρημένας πράξεις.

Ὑπερπαίειν. Superare. Superiorem esse. Excellere. *Propter id, quod acciderat, ne per superlationem quidem ab ullo mortalium, qui tunc vivebant, res illa conjici poterat; adeo omnia facinora ante dicta atrocitate superabat.* Port.

Ὑπερπετεῖς. [2] ὑπὲρ λίαν σωζομένους. [3] Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος τοῖς στρατιώταις παρήγγειλε, τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχῇ προάγειν· εἰ δὲ ἐντὸς βέλους γένοιντο, θέειν· τὸ μὲν, ἵνα ἀκέραιοι τοῖς σώμασιν ἀγωνίζοιντο· τὸ δὲ, ἵνα ὑπερπετεῖς ὦσιν.

Ὑπερπετεῖς. Qui aliquos transvolant, vel, volatu superant. *Clearchus Lacedæmonius militibus præcepit, ut primum quidem lente progrederentur: postea vero, ubi intra teli jactum venissent, cursu ad hostem contenderent: tum, ut integris viribus dimicarent; tum ut missilibus eos transvolantibus, ictibus eorum minus obnoxii essent.*

Ὑπερπέτονται τὸν χῶρον τὸν προβεβηκότα.

Ὑπερπέτονται. Supervolant. Transvolant. Trajiciunt.

Ὑπερπηδῶ. αἰτιατικῇ.

Ὑπερπηδῶ. Accusativo jungitur. Transilio.

Ὑπερπνιγεῖς. [4] Ἵπποι ὑπερπνιγεῖς γινόμενοι· οἱ δὲ ὑπέρπονοι, ἐκ τῆς ἄγαν ἱππηλασίας.

Ὑπερπνιγεῖς. Æstu propemodum suffocati. *Equi, pars æstu propemodum suffocati; pars nimio labore ob cursus continuos confecti.*

Ὑπὲρ [5] τὰ ἐσκαμμένα. ὑπὲρ τὰ μέτρα. ἀπὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἡ μεταφορά. λέγεται δὲ ἀπὸ Φαΰλλου τοῦ πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρῆσθαι· ὃς πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρῶτος αὐτῶν ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα, ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνος αὐτοῦ·

Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φαΰλλος·

Δίσκευσεν δ' ἑκατόν, πέντ' ἀπολειπομένων.

καὶ Πλάτων ἐν διαλόγῳ, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ Κρατύλος, ἢ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα. Ultra scammata. Sive, trans fossas, & limites. Translatio ducta est a quinquertionibus. Ferunt autem a Phayllo, quinquertione Crotoniata, [proverbium hoc] dictum esse. Hic enim, cum scammata ante essent pedū quinquaginta, primus saltu ea superavit, ut testatur inscriptio hæc statuæ ipsius:

Quinque supra quinquaginta pedes saltavit Phayllus,
Discum vero jecit ad centum pedes, minus quinque.

Et Plato in Dialogo, qui inscribitur *Cratylus*, sive, De recta ratione nominum, [proverbio hoc usus est.]

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδῶν. Φάϋλλος ἐγένετο πένταθλος, ὁ Πόντιος· ὃς δοκεῖ μέγιστα δισκεῦσαι καὶ ἁλέσθαι. ἐπεὶ οὖν ὑπὲρ τοὺς ἐσκαμμένους πεντήκοντα πόδας εἰς τὸ στερεὸν ἥλατο, τὸ συμβὰν εἰς παροιμίαν ἐξέβη.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδ. Scammata transiliens. Phayllus quinquertio fuit Opuntius, qui disci jactu & saltu omnes superasse fertur. Cum igitur scammata quinquaginta pedum saltu superasset, res illa in proverbium abiit.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷν. ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολήν τι πραττόντων. διότι ὁ Φάϋλλος, ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα πόδας πηδήσας, ἐπηρώθη τὸ σκέλος.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκ. π. Scammata transilire. Dicitur de illis, qui in re aliqua facienda modum excedunt. Phayllus enim, cum spatium quinquaginta pedum saltu superasset, crus fregit.

Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. Φησὶ Κλέαρχος, ὅτι Καλλικράτης ἐγένετό τις ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος. εἰ ποτε οὖν ἐθαύμαζόν τινα οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ, Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους, ὑπερβολικῶς ἔλεγον. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς [6] μύθους εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.

Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. Supra Callicratem. Clearchus ait, Callicratem quendam Carysti ditissimum fuisse. Si quem igitur Carystii ob divitias admirarentur, *Supra Callicratem*, exaggerandæ rei gratia dicebant. Aristoteles vero in *Atheniensium Republica* ait, Callicratem quendam judicialia stipendia supra modum auxisse: unde proverbium hoc dictum fuerit.

Ὑπερτέλλον. ὑπερανατέλλον.

Ὑπερτέλλον. Super exoriens.

1 Διὰ τὸ γεγονὸς οὐδὲ κ.] Fragmentum hoc salebrosum est, nec sensum satis planum habet.

2 Ὑπὲρ λίαν σωζομένους] Interpretatio ista a loco hoc aliena est. Ὑπερπετεῖς enim proprie hic significat, *Qui aliquos transvolant*: ut ex loco Diodori, quem in nota sequente integrum damus, patet.

3 Κλέαρχος ὁ Λακεδ. τοῖς στρ.] Diodorus Siculus lib. XIV. pag. 253. Οἱ μὲν Ἕλληνες τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχῇ προῆγον. ὡς δ' ἐντὸς βέλους ἦσαν, ἔθεον κατὰ πολλὴν σπουδήν. παρηγγελκὼς δ' αὐτοῖς Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος ἦν τοῦτο πράττειν· τὸ μὲν γὰρ ἐκ διαστήματος πολλοῦ, μὴ τρέχειν ἤμελλεν ἀκεραίους τοῖς σώμασι τοὺς ἀγωνιζομένους εἰς τὴν μάχην τηρήσειν. τὸ δ' ἐγγὺς ὄντας δρόμῳ προσιέναι, τὰς τῶν τόξων βολὰς καὶ τῶν ἄλλων βελῶν ὑπερπετεῖς ἐδόκει ποιήσειν. Id est, interprete Rhodomanno: *Græci cum silentio primum incedunt: mox simul atque intra teli jactum erat perventum, concitato in hostem cursu sese inferunt. Quod ipsum Clearchus ita facere jusserat. Nam si ex longo intervallo decertaturi non procurrerent, futurum sciebat, ut integra pugnæ corpora reservarent. Si approximantes vero cursu hostem invaderent, sagittarum aliorumque missilium ictibus minus obnoxios fore censebat.* Hinc Suidas sua sumpsit: ita tamen, ut sensum & verba Diodori mutilaverit.

4 Ἵπποι ὑπερπνιγ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Ἐκτραχηλίζω.

5 Ὑπὲρ τὰ ἐσκ.] Præter eos, qui Proverbia veterum collegerunt & illustrarunt, vide omnino Leopard. *Emend.* lib. I. cap. XXII.

6 Μύθους] Ex Zenobio rescribendum est, μισθούς.

Ὑπερ-

Ὑπερτενές. ὑψηλόν. ὑπερανέχον.
Ὑπέρτερον. κρεῖττον.
Ὑπερτερῶ. γενικῇ.

Ὑπερτερῶν. δεσπόζων.
Ὑπερτερία. τὸ τῆς ἀμάξης πῆγμα.

Ὑπερτίθεται. ἀναβάλλεται.
Ὑπὲρ τὸν κατάλογον. παροιμία, ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.

Ὑπέρτονον. [1] Βοήσομαι τὰν ὑπέρτονον βοάν. τουτέστι, τὴν μεγάλην, καὶ ὑψηλὴν, καὶ ὑπερέχουσαν.
Ὑπὲρ τοῦ μηδενός. ἀντὶ τοῦ, ῥαδίως, καὶ εὐχερῶς. Δαβίδ· Ὑπὲρ τοῦ μηδενὸς ὤσεις αὐτούς.
Ὑπὲρ τοῦτον δὲ εἰμὶ κρείττων ἐγὼ, καὶ ὑπὲρ σέ.

Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναρρίπτειν.

Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγωνιούμενος. Καὶ, Στρατιὰν ἐξάγει ὑπὲρ τῶν ὅλων φέρουσαν τὸν κίνδυνον.

Ὑπεροιαζομένου. [2] ὑπερηφανευομένου.

Ὑπεροίσων. ὑπερβαλών. ὑπερενεγκών. Ὁ δὲ τὸ φρόνημα μέγα, ὡς καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ὑπεροίσων, ἐκέκτητο.
Ὑπερφαλαγγίασις. [3] Ὑπερφαλαγγίασις ἐστὶν, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.
Ὑπερφερές. μέγα. ὑπερέχον. Οὗ τὸ ὕψος ἦν γιγαντιαῖον, καὶ ἡ τόλμα ὑπερφερεστέρα.

Ὑπερφέρω. αἰτιατικῇ, καὶ γενικῇ.

Ὑπερφίαλος. ποτὲ μὲν ἐπὶ ψόγου. [4] Ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἔνσπονδος. ἐν ἄλλοις δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου· [5] Ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν δαίνυσθαι. ἀντὶ τοῦ, ἀγαθοῖς.

Ὑπερφρονεῖ. Τὰ ἀνθρώπινα τὸ θεῖον ἢ ὑπερφρονεῖ, ἢ ἀτιμάζει, ἢ πρόνοιαν αὐτοῖς ἔφορον οὐκ ἐφίστησι.

Ὑπερφρονῶ. γενικῇ. καὶ αἰτιατικῇ δέ.
Ὑπερφρόνως. ἀλαζονικῶς. ὑπερηφάνως. [6] Ὁ δὲ ἀντέγραψέν οἱ τά τε ἄλλα ὑπερφρόνως, καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα, ἐκεῖνον δὲ Καίσαρα [7] ὀνομάζεσθαι.

Ὑπέρφρων. [8] Ὑπέρφρων δὴ οὕτως ὁ Πολέμων ὁ σοφιστὴς, ὡς πόλεσι μὲν ἀπὸ τοῦ προὔχοντος· Δυνάσταις δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ὑφειμένου· Θεοῖς δὲ, ἀπὸ τοῦ ἴσου διαλέγεσθαι. λέγεται δὲ καὶ τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, φημὶ δὴ Πολέμωνι τῷ ὑπέρφρονι, ἐν τοῖς βίοις τῶν Σοφιστῶν τρανώτερον.
Ὑπερφυᾶ [9] τέχνην ἔχων. Ἀριστοφάνης τὸν Ἀλ-

Ὑπερτενές. Altum. Excelsum. Supereminens.
Ὑπέρτερον. Superius. Melius. Excellentius.
Ὑπερτερῶ. Genitivo jungitur. Supero. Superior sum.
Ὑπερτερῶν. Superius. Dominans.
Ὑπερτερία. Pegma in curru, in quo onera ponuntur.
Ὑπερτίθεται. Differt. Procrastinat.
Ὑπὲρ τὸν κατ. Ultra catalogum. Proverbium in senes decrepitos.

Ὑπέρτονον. Elatum. Ingentem. Magnum. Intensum. *Voce admodum intensa vociferabor.*
Ὑπὲρ τοῦ μηθενός. Pro nihilo. Vel, facile, & nullo negotio. David: *Nullo negotio eos pelles.*
Ὑπὲρ τοῦτον δὲ εἰμ. Hoc autem & te præstantior sum.
Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναρ. De summa rerum aleam jacere.
Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγ. De summa rerum dimicaturus. Et, *Exercitum educit de summa rerum dimicaturum.*
Ὑπεροιαζομένου. *De se nimis magnifice sentientis, & arroganter loquentis.*
Ὑπεροίσων. Superaturus. Superior futurus. *Ille vero maxime erat arrogans, quasi vel ipso Alexandro superior futurus esset.*

Ὑπερφαλαγγίασις. Hyperphalangiasis. Ea est, quum ab utraque parte phalangis hostibus superiores sumus.

Ὑπερφερές. Magnum. Excellens. Eminens. Insigne. *Qui proceritate Gigantem æquabat, & audacia erat longe majore.*
Ὑπερφέρω. Accusativo & genitivo jungitur. Superior, excellentior, præstantior sum.
Ὑπερφίαλος. Aliquando vituperandi causa dicitur, significatque superbum, & ferocem, sive eum, qui fidem & fœdera temere violat. [Homerus:] *Ferox & crudelis.* Alibi vero in laude ponitur. Ut, *Cum vobis generosis viris epulari.* Vel, bonis.
Ὑπερφρονεῖ. Contemnit. Despicit. *Numen divinum res humanas aut contemnit, aut absque providentia eas temere ferri sinit.*
Ὑπερφρονῶ. Despicio. Contemno.
Ὑπερφρόνως. Arroganter. Superbe. *Ille vero cum alia superbe ei rescripsit, tum etiam, se quidem Regem, illum vero, Cæsarem appellavit.*
Ὑπέρφρων. Arrogans. Superbus, *Polemo Sophista adeo superbus fuit, ut cum civitatibus quasi superior; cum Principibus quasi non inferior; cum Diis, quasi æqualis colloqueretur.* Res autem a Polemone illo superbo gestæ in Sophistarum vitis fusius & dilucidius narrantur.
Ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων. Eximiam, excellen-

1 Βοήσομαι τὰν ὑπέρτονον β.] Hæc sunt verba Aristoph. *Nubibus*, pag. 188. (115. Ed. Bas. *P.*)
2 Ὑπεροιαζομένου] Malim, ὑπεροινωσαμένου. Hesychius: Ὑπεροινωθέντες. ὑπερηφανοῦντες.
3 Ὑπερφαλαγγίασις] MSS. Paris. ὑπερφαλαγγίωσις, per ω in syllaba penultima
4 Ὑπερφίαλος καὶ ἀπ.] Homerus *Il.* Ο. v. 94.
5 Ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμ.] Homer. *Odyss.* Β. v. 310.

6 Ὁ δὲ ἀντέγραψέν οἱ τ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Οὐχ ὅσον.
7 Ὀνομάζεσθαι] Supra v. Οὐχ ὅσον rectius legitur, ὀνομάσας.
8 Ὑπέρφρων δὴ οὕτως ὁ Πολ.] Hæc sumpta sunt ex Philostrati *Polemone*, pag. 534.
9 Ὑπερφυᾶ τέχν.] Aristoph. *Equit.* pag. 295. (198. Ed. Bas. *P.*)
Ἔστ' ἐστὶν εἷς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.
Vide ibi Scholiastam.

λαντοπώλην διασύρων, ἐξαίρει τὴν τέχνην, ἵνα μᾶλλον ὀνειδίσῃ, φανείσης αὐτῆς λίαν εὐτελοῦς. ἀλλαντοπώλης γάρ, ὁ τὰ ἔντερα πωλῶν.

Ὑπερφυής. μεγαλοφυής. μείζων.

Ὑπέρχεται.[1] αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ ὑπάγεται τὸν δῆμον, καὶ ὑποτρέχει, καὶ κολακεύει, καὶ καταπραΰνει, ἀπάγων τὴν ὀργὴν ἅπασαν τὴν πρὸς αὐτόν. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν·

——[2] Εἶδέ σοι ὑπέρχεται

Ὡσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.

Ἀντὶ τοῦ, λῃστεύει. κόβαλοι γάρ, οἱ μετὰ ξύλου λῃσταί. τοὺς αὐτοὺς καὶ κορυνηφόρους. οἱ δέ, κόβαλον, τὴν μετ᾽ ἀπάτης παιδιάν. Ὥσπερ, φησί, γέροντας δικαστὰς ἐκπανουργεῖ· οὕτω καὶ ἡμᾶς ἐπιχειρεῖ ἀπατᾷν. Κόβαλα γὰρ καλοῦσι τὰ πανουργεύματα.

Ὑπέρχολος γενόμενος. ἀντὶ τοῦ, ὑπεραγανακτήσας. οὕτως Ἀντιφάνης.

Ὑπεσταλκότες. Ἄλλοι δὲ τούτοις ὑπεσταλκότες, πῦρ προσέφερον ταῖς πύλαις. Ἀντὶ τοῦ, ὑποδύντες, ὑπεισελθόντες.

Ὑπεστειλάμην. παρῃτησάμην. ἀπεκρυψάμην.

Ὑπέστημεν.[3] ὑπεσχέθημεν.

Ὑπεστόρεσται. ὑπέστρωται. καὶ ὑπεστορῆσθαι.

Ὑπέσχεν. ὑπέκλινεν. ἔδωκεν. Οὐδὲ τὴν ἀκοὴν ὑπέσχε τοῖς διαβάλλουσιν, οὐδὲ φόνον ἄδικον εἰργάσατο ἑκὼν γε εἶναι. ἀντὶ τοῦ, αὐθαιρέτως.

Ὑπεσχῆσθαι. ὑποσχέσθαι.

Ὑπετέμνετο. ὑπεκρύπτετο. Ἀπὸ συνθήματος ἀφιεμένων τῶν βελῶν, τὸ φῶς ὑπετέμνετο.

Ὑπέτεινεν. ἐπηγγέλλετο. κατεσκεύαζεν. Ἕως μὲν οὖν ἤλπιζον τὴν στρατηγίαν τῆς ἕω παρὰ βασιλέως, καὶ τὰς ἄλλας ἐλπίδας, ἃς ὑπέτεινεν οὗτος, σπουδὴν ἐδείκνυσαν.

Ὑπεύθυνον. Τὸ σῶμα τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστιν ἁπάντων.

Ὑπεύθυνοι. οἱ μήπω λογισμοὺς παρεσχηκότες, μηδὲ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς, ἧς ἐπιστεύθησαν.

Ὑπερώσιον. ἄπειρον.

Ὑπέχει. ὑφίσταται. καὶ τὸ ἀποκρίνεσθαι, ὑπέχειν παρὰ Ἀριστοτέλει. Ὑπέχειν ῥᾴδιον τὰς θέσεις. [4] Ἀριστοφάνης·

Καὶ πάνθ᾽ ὑπέχειν, πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.

Λόγον ὑπέχειν τῆς στρατηγίας.

Ὑπέχοντος. κρατοῦντος. [5] Ἀριστοφάνης·

Κἄπειτ᾽ ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ᾽ ἄλφιτα.

tem, illustrem, admirabilem artem habens. Aristophanes Allantopolam deridens, artem ejus extollit, ut magis eam elevet, cum apparuerit, eam vilem esse & contemptam. Ἀλλαντοπώλης enim est, qui intestina [farta, sive farcimina] vendit.

Ὑπερφυής. Modum naturalem excedens. Mirificus. Excellens. Immensus.

Ὑπέρχεται. Accusativo jungitur. [Alicui obrepit. Se insinuat.] Blanditiis fallit. Assentatur. Delinit populum, omnem ejus iram callide a se avertens. Aristophanes *Equitibus: Vides, quam callide [nobis] obrepat? Tanquam senes scilicet nos astute circumvenit.* Vel, ἐκκοβαλικεύεται hic significat, latronis instar nos spoliat. Κόβαλοι enim dicuntur latrones, fuste vel clava armati: quos etiam κορυνηφόρους, i. e. clavigeros, vocant. Alii vero κόβαλον appellant ludum, quo aliquos fallimus. Ait igitur: Quemadmodum Judices senes astute circumvenit; sic etiam nos decipere conatur. Κόβαλα enim vocant, dolos, fraudes, fallacias.

Ὑπέρχολος γεν. Cum vehementer iratus, vel indignatus fuisset. Sic Antiphanes.

Ὑπεσταλκότες. Sub aliqua re latentes. Clam subeuntes. *Alii vero sub his subeuntes, portis ignem admovebant.*

Ὑπεστειλάμην. Recusavi. Detrectavi. Me subduxi.

Ὑπέστημεν. Promisimus. Polliciti sumus.

Ὑπεστόρεσται. Idem, ac ὑπέστρωται. Substratum est. Et ὑπεστορῆσθαι, substratum esse.

Ὑπέσχεν. Admovit. Præbuit. *Nec aures criminatoribus præbuit, nec cædem injustam prudens & volens fecit.*

Ὑπεσχῆσθαι. Promisisse.

Ὑπετέμνετο. [Proprie, præcidebatur. At in subjuncto loco scriptoris,] abscondebatur, vel obscurabatur. *Cum autem omnes simul dato signo tela emitterent, lux obscurabatur.*

Ὑπέτεινεν. Promittebat. Porrigebat. Offerebat. *Donec igitur Præfecturam Orientis a Rege sperabant, aliaque, quæ ipsis promissa erant, studium suum declarabant.*

Ὑπεύθυνον. Rationibus reddendis obnoxium. Reum. *Corpus omnibus injuriis obnoxium est.*

Ὑπεύθυνοι. Sic vocantur illi, qui nondum rationes reddiderunt magistratus a se gesti.

Ὑπερώσιον. Infinitum. Immensum.

Ὑπέχει. Sustinet. Tolerat. Fert. Item, apud Aristotelem ὑπέχειν dicitur respondere. *Facile est de Thesibus respondere.* Aristophanes: *Et omnia pati, præter ea, quorum conscius est calix.* † *Præturæ gestæ rationes reddere tenetur.*

Ὑπέχοντος. Sustinentis. Tenentis. Subjicientis. Supponentis. Aristophanes:

Deinde ibam in forum ad farinas emendas.

1 Ὑπέρχεται. ἀντὶ τοῦ ὑπ.] Ex Enarratore Comici ad *Equit.* pag. 302. (204. Ed. Bas. *P.*)

2 Εἶδέ σοι ὑπ.] Apud Aristophanem loco laudato rectius legitur, ——Εἶδες, οἷ᾽ ὑπέρχεται.

3 Ὑπεσχέθημεν] MSS. Paris. ὑπεσχόμεθα: quod magis placet.

4 Ἀριστοφάνης] *Lysistrata*, pag. 889. (560. Ed. Bas. *P.*)

5 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 748. (503. Ed. Bas. *P.*)

Ἐπειθ᾽

Ἐπειθ' ὑπέχοντός ἄρτι μου τὸν θύλακον,
Ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα
Χαλκοῦν τολοιπόν· ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.

Tum vero supponente jam me sacculum,
Prædicavit præco, ne quisquam acciperet
Æreos nummos in posterum. Argento enim utimur, [*inquiebat.*]

Ὑπεψηνισμένη. ἀκμαία πρὸς τόκον. ἢ ἐγκύμων. ἀπὸ[1] τοῦ ψηνός, ὃ σημαίνει τὸν ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενον σκώληκα, ὃν οἱ γεωργοὶ ἀφάπτουσι τῶν κλάδων τῆς συκῆς, ὅπως ἂν ὁ καρπὸς αὐτῶν μὴ ἀπορρέῃ.

Ὑπεψηνισμένη. Partui propinqua. Vel, gravida. Dictum hoc est a ψὴν, quod significat vermiculum in grossis nascentem, quem agricolæ ramis ficus appendunt, ne fructus earum defluat.

Ὑπεψιθυρίζετο. ἠρέμα[2] ὑπεκαλεῖτο.[3] Καὶ Σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρα ἄττα ῥήματα ὑπεψιθυρίζετο.

Ὑπεψιθυρίζετο. Mussabat. Murmurabat. Submissa voce loquebatur. *Et Scythica lingua barbaras quasdem voces mussabat.*

Ὑπειδόμενος. ὑφορώμενος. καὶ ὑπείδετο, προσεδόκησε. Τὸ δὲ μειράκιον οὐδὲν ὑπειδόμενον. τίς δ' ἂν ὑπώπτευε κρέας[4] ὑπὸ ξένων καὶ πτωχῶν ἐπὶ κοινοῦ δεδομένον.

Ὑπειδόμενος. Suspicans. Et ὑπείδετο, suspicatus est. Suspectum habuit. *Adolescens vero nihil suspicans. Quis enim suspectam haberet carnem quæ peregrinis & pauperibus publice distributa erat?*

Ὑπιδέσθαι.[5] ὑποθεωρῆσαι.

Ὑπιδέσθαι. Adspicere. Contemplari.

Ὑπεικάθων. ὑποχωρῶν. καὶ ὑπεικάθοιμι. Σοφοκλῆς δὲ, ὑπεικάθοιμι.

Ὑπεικάθων. Cedens. Locum dans. Et ὑπεικάθοιμι, cedam, locum dabo. Sophocles.

Ὑπειλημμένου. ὑπονενοημένου.

Ὑπειλημμένου. Rei, quam quis opinatus est.

Ὑπείξομεν. ὑποκύψομεν. ὑποχωρήσομεν.

Ὑπείξομεν. Cedemus. Nos submittemus. Recedemus.

Ὑπείπομεν. ἀντὶ τοῦ προείπομεν. καὶ ὑπειπεῖν, [6] προαγορεῦσαι.

Ὑπείπομεν. Pro, προείπομεν. Prædiximus. Et ὑπειπεῖν, Prædixisse.

Ὑπειπούσης. παρ' Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἠρέμα φθεγξαμένης. † Καλέσπουδασταί σοι, ὦ γενναῖε, καὶ τὸ τῆς πρεσβείας ὑπειπὼν ὄνομα, ἐν μοίρᾳ ἡμᾶς τῇ ἀτιμοτάτῃ ξυντάξαι.

Ὑπειπούσης. Apud Aristophanem significat, Ejus, quæ submissa voce locuta est. † *Operam dedisti, vir fortissime,* (*legationis nomine submissa voce pronuntiato*) *ut nos in contemptissimorum numero poneres.*

Ὑπειρέσιον.[7] ὑπαγκώνιον[8] τῶν ἐρετῶν, ἤγουν κωπηλατῶν, ἐφ' οὗ καθίζουσιν οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς. καὶ τὸ πληθυντικὸν, ὑπειρέσια. καὶ τὰς ὑπειρεσίας.

Ὑπειρέσιον. Pulvinus, vel pellis, cui remiges insident, ne nates eorum atterantur. Et pluralis, ὑπειρέσια.

Ὑπειρετικοῖς.[9] τοῖς ἐρέσσουσιν. Ἔζευξε τὰς νῆας, βραχὺ διάστημα ποιῶν,[10] ὥστε ὑπειρετικοῖς ἐκπλεῖν δύνασθαι, καὶ διαπλεῖν. Καὶ αὖθις· [11] Ὁ δὲ ἦν ὑπειρετικὸν σκεῦος εὐφυὲς, καὶ πολλὰς ἔχον ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν.

Ὑπειρετικοῖς. Remigantibus. Remigibus. *Naves junxit, exiguum inter eas intervallum relinquens, quod remiges facile enavigare possent.* Et iterum: *Ille autem minister erat industrius, & ad res gerendas apprime idoneus.*

Ὑπείρονος.

Ὑπείρονος. Hypironis. [A recto, Ὑπείρων, quod est nomen proprium viri apud Homerū.]

Ὑπειροχίδης.

Ὑπειροχίδης. Hyperochides. Sive, Hyperochi filius.

Ὑπείροχος. ὑπερέχων.

Ὑπείροχος. Excellens. Supra cæteros eminens.

Ὑπήβολον.[12] ὑποκείμενον πρὸς δάνειον.

Ὑπήβολον. Pignerationi obnoxium. Ob debitum oppignoratum.

Ὑπῆγεν. ἀντὶ τοῦ, ὑπετίθετο. Ξενοφῶν· Ὁ δὲ Κλέαρχος ταῦθ' ὑπῆγε, βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα πρεσβεύειν συμβουλεῦσαι μὴ παραδοῦναι τὰ ὅπλα.

Ὑπῆγεν. Suggerebat. Suadebat. Xenophon: *Clearchus autem hæc suggerebat, quod vellet Regem quoque suis suadere per legatos, ne arma traderent.*

Ὑπήκουσεν ἡμῖν.

Ὑπήκουσεν ἡμῖν. Auscultavit nobis.

Ὑπῆκτο. Ἡ δὲ Λιβανία τὸ θρασὺ αὐτοῦ καὶ γεν-

Ὑπῆκτο. Pro, ὑπηγάγετο. Adduxit. *Liba-*

1 Τοῦ ψηνός, ὁ σημ.] Confer Nostrum supra v. Ἀνερίνασος, & infra v. Ψῆνες.

2 Ὑπεκαλεῖτο] Scribe, ὑπελαλεῖτο. Hesychius: Ὑπολαλεῖ. ψιθυρίζει.

3 Καὶ Σκυθικῇ φων.] Fragmentum hoc auctius legitur infra v. Φορτία.

4 Ὑπὸ ξένων καὶ πτ.] Locus hic obscurus est: quem ita verti, ac si legeretur, τοῖς ξένοις καὶ πτωχοῖς ἐκ τοῦ κοινοῦ δεδομένον.

5 Ὑπιδέσθαι] Hæc vox repetitur infra suo loco.

6 Προαγορεῦσαι] MS. A. ὑπαγορεῦσαι.

8 Ὑπειρέσιον] Infra suo loco rectius legitur, ὑπηρέσιον, per η in syllaba secunda.

7 Ὑπαγκώνιον] Potius, ὑποπύγιον: ut ex sequentibus patet. Cæterum, notam hanc Suidas sumpsisse videtur ex Scholiaste Thucydidis ad lib. II. cap. XCIII. cujus verba hæc sunt: Ὑπηρέσιον. κῶας, (ἐφ' ᾧ ἐπικάθηνται) οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς.

9 Ὑπειρετικοῖς] Rectius scripseris, ὑπηρετικοῖς.

10 Ὥστε ὑπειρετικοῖς] Constructionis ratio requirit, ut scribatur, ὥστε τοὺς ὑπηρετικούς: ut Portus etiam monuit.

11 Ὁ δὲ ἦν ὑπειρετικὸν σκ.] Hæc sunt verba Polybii de Damocle, ut patet ex Excerptis Historicis, a Valesio editis, in quibus pag. 61 fragmentum hoc occurrit. Ibi autem pro ὑπειρετικὸν rectius scriptum est, ὑπηρετικόν. Confer Nostrum supra v. Εὐφυής, & v. Σκεῦος, ubi idem locus legitur.

12 Ὑπήβολον] Alias, ὑπόβολον, per ο in syllaba secunda.

ναῖον ἀποκόψασα, αἰχμάλωτον ὑπῆκτο. ἀντὶ τοῦ, ὑπηγάγετο.

nia autem, cum illius audaciam & fortitudinem retudiſſet, captivum eum abduxit.

Ὑπηνέμια. τὰ ψευδῆ καὶ ἀβέβαια. Γίνεται γὰρ αὐτοῖς ἐντεῦθεν τὰ ὑπηνέμια καὶ τερατώδη, ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης, οἷον εἴδωλα ἄττα καὶ σκιαί. [1] Πράττουσι γοῦν περὶ τὸ τῶν ἀληθῶν ἐπιστήμης τὰ ψευδῆ.

Ὑπηνέμια. [Subventanea. Ventoſa. Levia. Irrita.] Falſa & incerta. *Hinc enim ipſi proveniunt falſa & monſtroſa pro vera ſcientia, tanquam imagines quædam, & umbræ. Mendacia igitur anteponunt ſcientiæ rerum verarū.*

Ὑπηνέμια. [2] Ὑπηνέμια καλεῖται, τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως. [3] συνηθὲς δὲ λέγειν αὐτοῖς ὑπηνέμιον. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ· Γόνιμον ἀνεμίδιον τυγχάνουσα.

Ὑπηνέμια. Ventoſa. Irrita. Inania. Sic vocantur [ova gallinarum,] quæ abſque coitu maris & fœminæ gignuntur. Attici autem pro ὑπηνέμιον dicere ſolent ἀνεμιαῖον. Plato in *Theæteto: Videamus, an ſententia tua ſit ovo fœcundo ſimilis, an vero irrito, & ex quo nihil omnino gignitur.*

Ὑπηνέμια. ὡς ἡμεῖς λέγομεν. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ·

Ἐνίοτε [4] πολλοὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
Ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.

Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτῳ, [5] ἀνεμιαῖα. καὶ Μένανδρος Δακτυλίῳ· Ἀνεμιαῖον ἐγένετο. τὰ δίχα σπέρματος ἄρρενος.

Ὑπηνέμια. [Ova] ventoſa, vel irrita. Sic & nos dicere ſolemus. Ariſtophanes *Dædalo: Multæ gallinarum vi ſæpe irrita pariunt ova.* Plato vero in *Theæteto* ἀνεμιαῖα dixit. Et Menander *Dactylio: Irritum & inane fuit.* [Ἀνεμιαῖα ſcilicet dicuntur ova,] quæ abſque ſemine maris gignuntur.

Ὑπηνέμιοι. [6] ὑπὸ τὸν ἄνεμον.

Ὑπηνέμιοι. Vento expoſiti. Vel, a vento averſi.

Ὑπήνη. [7] μύσταξ. τὸ γένειον. πώγων. ἡ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις· [8] τὸ δὲ κάτω, πάππος.

Ὑπήνη. Myſtax. Barba. Sive, pili, qui ſunt in ſuperiore labro. Inferioris vero labii pili vocantur *pappus.*

Ὑπήνη. παρὰ [9] τὸ ὑποκάτω εἶναι, ἢ ἰέναι. τὸ ἥνη, παρὰ τὸν ἥσω μέλλοντα, ἀπὸ τοῦ ἵημι. ἤ, ὡς εἰρήνη, γαλήνη.

Ὑπήνη. Barba. Sic dicta ab ὑποκάτω εἶναι; quod nimirum ſit in inferiore faciei parte. Vel ἥνη, [unde compoſitum ὑπήνη,] deducitur a Futuro ἥσω, quod eſt ab ἵημι, mitto. Vel [nomen hoc formatum eſt,] ut εἰρήνη, γαλήνη.

Ὑπηνήτῃ. ἀκμαίῳ. ἄρτι γενειῶντι. ἔτι νέῳ. [10] Πρῶτον ὑπηνήτῃ ὄντι.

Ὑπηνήτῃ. Juveni, qui barbam primum emittere cœpit. Cui barba nuper creſcere cœpit. Adhuc adoleſcenti. *Juveni vix dum barbato.*

Ὑπήντων ταῖς γυναιξίν, ἀσπασμούς, καὶ παιᾶνας, καὶ πάνθ' ὅσα ἐκ μεγάλων κινδύνων εἰς ἀδόκητον σωτηρίαν καταστάντες ἄνθρωποι λέγουσι καὶ πράττουσιν.

Ὑπήντων ταῖς γυν. *Mulieribus obviam ibant, læti eas ſalutantes, & pæanas canentes, omniaque facientes & dicentes, quæcunque homines ex ingenti periculo præter ſpem ſervati dicere & facere ſolent.*

Ὑπηρέσιον. [11] τὸ παρ' ἡμῖν, ᾧ χρώμεθα εἰς ἀπόπατον. οἱ δὲ ἀμίδα λέγουσιν. κυρίως δὲ ὑπηρέσιον ἐστίν, ἔνθα καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.

Ὑπηρέσιον. Sic apud nos vocatur laſanum, ſive, vas, in quod ventris onus deponimus: quod alii ἀμίδα vocant. Proprie vero ὑπηρέσιον eſt pellis, ſive, aliud quippiam, cui remiges inſident.

Ὑπηρέτης. δοῦλος. καὶ ὑπηρετῶ, δοτικῇ.

Ὑπηρέτης. Miniſter. Servus. Et ὑπηρετῶ. Miniſtro. Servio. Dativo jungitur.

Ὑπῆρξαν. προκατῆρξαντο. Οὗτοι πρῶτοι ὑπῆρξαν ἀδικίης. Ἡρόδοτος. καὶ Αἰλιανός· Ὁ δὲ ὑπήρξατο σωφρονεῖν.

Ὑπῆρξαν. Initium fecerunt. Priores aliquid facere cœperunt. *Iſti vero priores injuria nos affecerunt.* Herodotus. Et Ælianus: *Ille vero ſapere cœpit.*

Ὑπήτρια. τὰ οὔθατα. οἱ μαστοί.

Ὑπήτρια. Ubera. Mammæ.

Ὑπ' ἠοῖ. ὑπὸ τὸν ὄρθρον.

Ὑπ' ἠοῖ. Sub auroram. Sub diluculum.

1 Πράττουσι] Malim, πέττουσι.

2 Ὑπηνέμια καλεῖται, τὰ δ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 571.

3 Συνηθὲς δὲ λέγειν αὐτ] Locus hic & corruptus eſt & mutilus, qui ſic ſcribendus eſt: Συνηθὲς δὲ λέγειν τοῖς Ἀττικοῖς ἀνεμιαῖον ἀντὶ τοῦ ὑπηνέμιον. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ· Ἀλλὰ φέρε δὴ κοινῇ σκεψώμεθα, γόνιμον ἢ ἀνεμιαῖον τυγχάνει ὄν. Hanc lectionem in verſione ſecuti ſumus. Confer Nos ſupra ad v. Ἄνεμος, ubi rationes emendationis hujus attulimus. Cæterum, Portus hic mire cœcutivit, & a ſcopo quam longiſſime aberravit, quippe qui Platonem in loco citato de *ventulo fœcundo* loqui exiſtimabat, nec animadvertebat, pro ἀνεμίδιον legendum eſſe ἀνεμιαῖον.

4 Ἐνίοτε πολλοὶ τῶν ἀλεκτρ.] Idem fragmentum Ariſtophanis citat Athenæus lib. IX. cap. IV. pag. 374. ſed qui τὸ ἐνίοτε non agnoſcit; & pro πολλοὶ rectius habet πολλαί, genere fœminino. Vox ἀλεκτρυόνων enim hic non de gallis gallinaceis, ſed gallinis intelligenda eſt: quo ſenſu vocabulum iſtud ab optimis etiam ſcriptoribus interdum accipi, Athenæus loco laudato docet.

5 Ἀνεμιαῖα] Imo, ἀνεμιαῖον. Vide Nos ſupra ad v. Ἄνεμος.

6 Ὑπηνέμιοι] Scribe, ὑπήνεμοι. Sophocles *Antigone*, pag. 231.

Καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι.

Scholiaſtes: Ὑπήνεμοι. ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τὸν ἄνεμον. οὐκ ἐναντίον τοῦ ἀνέμου, ἀλλ' ἐστραμμένοι ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, ὅπως μὴ φέρῃ πρὸς ἡμᾶς τὴν ὀσμήν. Huc Suidas reſpexit.

7 Ὑπήνη. μύς.] Confer Etymologum.

8 Τὸ δὲ κάτω] Scribe, τοῦ δὲ κάτω. Vide ſupra v. Πάππος.

9 Παρὰ τὸ ὑποκ.] Clarius & melius etymologiam vocis ὑπήνη tradit Etymologus.

10 Πρῶτον ὑπηνήτῃ] Homer. Il. Ω. v. 348.

11 Ὑπηρέσιον] Sic MSS. Pariſ. At priores Editt. ὑπηρετήσιον: quæ vox eſt ſpuria, & ex Lexicis delenda. Scholiaſtes Thucyd. ad lib. II. cap. XCIII. Ὑπηρέσιον. κῶας, ᾧ ἐπικάθηνται οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ὑπηρέσιον.

Ὑπιγή. ἡ [1] ἀπόκλισις. Ὑπωγὴ δὲ, [2] ἡ σκέψις.

Ὑπιδέσθαι. ὑποθεωρῆσαι.

Ὑπίσχεται ὑπισχνεῖται. καὶ ὑπισχνούμενος, συντασσόμενος.

Ὑπισχνοῦμαι. δοτικῇ.

Ὑπνηλός. ῥάθυμος.

Ὑπνομαχῶ. Ἀριστοφάνης. [3] Ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσοπυργίῳ πεπηγμένος ὑπνομαχῶ. (Ἀντὶ τοῦ, ὑπαγρυπνῶ. Ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως Μάρκελλος ὑπνομαχεῖν πεφυκώς.)

Ἐν δορὶ μέν τοι μάζα μεμαγμένη· ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικός· πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

Οὐκ οἶδα δ' εἰ μᾶλλον Ἀρχιλόχῳ προσῆκον ἦν ταῦτα εἰπεῖν.

Ὕπνος. [4] Τὸν ὕπνον γίνεσθαι ἐκλυομένου τοῦ αἰσθητικοῦ τόνου περὶ τὸ ἡγεμονικόν. ἢ, ἐγρηγόρσεως κατὰ φύσιν στέρησις ἐστὶν ὁ ὕπνος. παρὰ φύσιν δέ ἐστι στέρησις, ὡς ἐκκοπέντων ὀφθαλμῶν.

Ὕπνος ἀργία αἰσθήσεων, γινομένη ὑπὸ τῆς ἀνενεχθείσης ἀναθυμιάσεως ἐν τοῖς κοίλοις τοῦ ἐγκεφάλου, ἐπὶ ἀναπαύσει τοῦ ζώου. ἢ, ὕπνος ἐστὶν ἀτονία τοῦ αἰσθητικοῦ πνεύματος. εἴρηται δὲ ὕπνος παρὰ τὸ ὑπονοστεῖν. ἐν αὐτῷ γὰρ αἱ αἰσθήσεις ὑποχωροῦσιν.

Ὕπνος. ἐπὶ Θεοῦ, ἡ μακροθυμία. Δαβίδ· Ἐξεγέρθητι, ἵνα τί ὑπνοῖς, Κύριε; Καὶ, Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος.

Ὕπνος [5] δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων.

ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν βουλομένων φιλοσοφεῖν.

Ὄναρ [6] καθ' ὕπνους νηγρεκὲς λαλεῖν τόδε.

Ὕπνῳ. τῇ ἀγρυπνίᾳ. [7] Ὅμηρος. καὶ ὑπνῶ, ῥῆμα.

Ὑπὸ ὀλίγου.

Ὑπόβαθμος. ὑπόβαθρος.

Ὑποβάθραν. ὑπόβασιν. θεμέλιον. Χρόνῳ δὲ ὕστερον [8] ὑποβάθρῳ λακτίσας τὴν γυναῖκα ἀπέκτεινε, πεισθεὶς διαβολαῖς παλλακίδος.

Ὑποβαλλόμενοι. πειθόμενοι. ἢ ὑποβλήτως λέγοντες. ἢ ἰδιοποιησάμενοι. [9] Σοφοκλῆς·

Εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
Κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλεῖς.

Τουτέστιν, Εἰ οὐκ ἔστιν ἀληθῆ ταῦτα, ἀλλὰ πεπλασμένα ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἢ ἄλλου τινός. † Καὶ ὑποβαλούσης τῆς τάξεως κατὰ τὸ σύνηθες, προσήχθη γυμνὸς ὁ ἅγιος Αὐξέντιος. ἀντὶ τοῦ, ἀποκριθείσης, ἐκκοψάσης τὸν λόγον τοῦ Δουκός.

Ὑποβασμόν. ὑποβάθραν.

Ὑπιγή. Declinatio. Ὑπωγὴ vero, tegmen.

Ὑπιδέσθαι. Adspicere. Contemplari.

Ὑπίσχεται. Pollicetur. Promittit. Et ὑπισχνούμενος, pollicens, promittens.

Ὑπισχνοῦμαι. Promitto. Polliceor. Dativo jungitur.

Ὑπνηλός. Somnolentus. Segnis. Piger.

Ὑπνομαχῶ. Somno repugno. Somno resisto. Vigilo. *Ego vero pro mœnibus inter turres collocatus somno repugno.*

In hasta maza subacta: in hasta vinum
Ismaricum; biboque hastæ innixus.

Nescio an Archilocho magis conveniret hæc dicere.

Ὕπνος. Somnus. [Tradunt] somnum fieri, remissa intentione sensuum circa principale animæ. Vel, Somnus est naturalis privatio vigiliæ. Privatio vero, quæ fit præter naturam, est, cum ex. gr. oculi alicui eruuntur.

Ὕπνος. Somnus. Somnus est cessatio sensuum, quam efficit vapor in cavitate cerebri adscendens, ut animal requiescat. Vel, Somnus est remissio spiritus sensualis. Dictus est autem ὕπνος ab ὑπονοστεῖν, recedere. In somno enim sensus recedunt.

Ὕπνος. Somnus. Cum de Deo dicitur, significat patientiam ejus, qua hominum peccata tolerat. David: *Expergiscere: Cur dormis, Domine? Et, Dominus, quasi dormiens, experrectus est. † Somnus autem suavis ab oculis absit.* Proverbium hoc dicitur de iis, qui philosophari volunt. † *In somno loqui, verum est somnium.*

Ὕπνῳ. [Somno. Pro] vigilia [accepit] Homerus. Et ὑπνῶ, verbum. Dormio.

Ὑπὸ ὀλίγου. Ab exiguo. A parvo.

Ὑπόβαθμος. Qui fundamentum vel scabellum subjectum habet, quo nititur & fulcitur.

Ὑποβάθραν. Fundamentum. Scabellum. Fulcrum. *Postea vero scabello calcibusque percussam uxorem interfecit, pellicis calumniis persuasus.*

Ὑποβαλλόμενοι. Subjicientes. Supponentes. Vel, ficte loquentes, & falsa pro veris dicentes. Vel, falso sibi vendicantes. Sophocles: *Si autem falsos rumores spargentes, nos decipiunt magni Reges.* Vel, Si hæc non sunt vera, sed conficta a Rege, vel alio quopiam. [Et ὑποβαλεῖν, subjicere, respondere.] *Cum autem militum ordo de more subjecisset, S. Auxentius nudus productus est.* Vel, cum respondisset, & Ducis orationem interrupisset.

Ὑποβασμόν. Fundamentum. Fulcrum. Scabellum.

1 Ἀπόκλισις] Sic & omnes Editt. præcedentes habent. At MSS. Paris. ἀπόκλεισις, per diphthongum ει in syllaba penultima.

2 Ἡ σκέψις] Scribe, ἡ σκέπη.] Vide Hesych. v. Ἰωγὴ, & Nostrum ead. v.

3 Ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσοπυργ. πεπ.] Locus hic sumptus est ex Synesii Epist. cxxix. Cæterum verba illa, ἀντὶ τοῦ ὑπαγρυπνῶ. Ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως Μάρκελλος ὑπνομαχεῖν πεφυκώς, vel omnino ex textu ejicienda sunt; vel saltem ad finem articuli hujus rejicienda. Sunt enim loco alienissimo posita, & seriem verborum Synesianorum omnino interrumpunt, quæ sic continuanda sunt: Ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσοπυργίῳ πεπηγμένος ὑπνομαχῶ. Ἐν δορὶ μέν τοι μάζα, &c. Sic enim apud ipsum Synesium legitur.

4 Τὸν ὕπνον —— περὶ τὸ ἡγεμονικόν] Hæc erat sententia Stoicorum de somno: ut patet ex Laertio, apud quem in *Zenone Citt.* num. 158. hæc ipsa verba leguntur.

5 Ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκ.] Est versus Aristophanis in *Nubibus*, pag. 167. (98. Ed. Bas. *P.*)

6 Ὄναρ καθ' ὕπν.] Est versus onirocriticus, qui apud Astrampsychum rectius sic legitur:

Λαλεῖν καθ' ὕπνους νηγρεκὲς τοὔναρ τόδε.

7 Ὅμηρος] Respexit ad locum illum Poetæ Odyss. M. v. 281.

Ὃς ῥ' ἑτάρους καμάτῳ ἀδηκότας, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ.

Ibi enim τὸ ὕπνῳ quidam per ἀντίφρασιν pro ἀγρυπνίᾳ positum existimabant, teste Eustathio, pag. 1721. 56.

8 Ὑποβάθρῳ] An potius scribendum est ὑποβάθρᾳ, ut respondeat capiti articuli.

9 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 12. ut Portus monuit.

Ὑποβρ-

Ὑποβήσονται. ταπεινωθῶσιν. ὑποπέσωσιν. [1] Οὔτε τοῦ αὐχήματος, ἐφ' οὗ νῦν εἰσὶν, ὑποβήσονται ἑκόντες, καὶ ποιήσουσιν ἐξουσίαν τοῦ πράττειν, ὅ, τι ἂν αὐτοῖς δοκοίη συνοίσειν.

Ὑποβιβάζοντες. ἐλαττοῦντες. ἢ [2] ὑποβιάζοντες.

Ὑποβιάζουσιν. [3] ὑποκαταβαίνουσιν.

Ὑποβλεπόμενος. ὑπονοῶν. ἐχθραίνων. ἐπιτηρῶν. Καὶ οὐκ ἦν ῥᾴδιον μὴ γελᾶν, καὶ ὑποβλέπεσθαι τὸ γινόμενον.

Ὑποβλήδην. [4] ὑποβαλὼν λόγον. ὑποκρουστικῶς ἔτι λέγοντος.

Ὑπόβλητον. [5] οὐκ ἀληθὲς, ἀλλὰ πεπλασμένον. ἀπὸ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὰ γένη τοὺς παῖδας. Σοφοκλῆς·

Τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα.

καὶ αὖθις·

Οὐδεὶς [6] ἐρεῖ ποθ', ὡς ὑπόβλητον λόγον
Αἴας ἔλεξας· ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.
Παῦσαι γε μέν τοι, καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις.

Ἀντὶ τοῦ, γνήσια τῆς σῆς διανοίας τὰ εἰρημένα· οὐχ ὑπόβλητα, ἀλλ' οἰκεῖα σαυτῷ εἶπας. ὅμως γε μὴν παῦσαι, τὸ πᾶν ἀναθεὶς ἡμῖν.

Ὑπόβλητος. ὁ νόθος. Ὑποβλήτους ἂν εἶπεν αὐτοὺς, καὶ νόθους ἄντικρυς. ἀνέπλησαν δὲ τὴν ἑαυτῶν πατρίδα πολλῶν κακῶν.

Ὑποβολή. ὁμοιότης. προσθήκη. [7] Σόλων δὲ τὰ Ὁμήρου ἐξ ὑποβολῆς ἔγραψε ῥαψῳδεῖσθαι· οἷον, ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον.

Ὑποβολιμαῖοι. ὑποβαλλόμενοι, καὶ εἰσποίητοι. ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, [8] ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.

Ὑπόβολον. τὸ δακτυλίδιον.

Ὑποβρύχιον. ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέν.

Ὑπόγαιοι. οἱ ὑπὸ τὴν γῆν.

Ὑπογενειάζων. λιτανεύων, τοῦ γενείου ἁπτόμενος.

Ὑπόγεων. οὐδετέρως. [9] Ὑπόγαιων δὲ, ὑπὸ τὴν γῆν.

Ὑπόγειος. ὁ ὑποτεταγμένος.

Ὑπὸ [10] γῆν οἰκοῦντας. λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας· καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γʹ. Καταλόγου, Κατουδαίους ὀνομαζομένους.

Ὑποβήσονται. Se submittent. Se demittent. Descendent. [Ferociam] ponent. *Et ferociam suam sponte ponent: & potestatem* [*tibi*] *facient agendi, quidquid e re ipsorum videbitur.*

Ὑποβιβάζοντες. [Ex loco superiore detrahentes. Deprimentes.] Minuentes.

Ὑποβιάζουσιν. Ex loco superiore detrahunt. Deprimunt.

Ὑποβλεπόμενος. Suspectum habens. Odio prosequens. Observans. *Nec facile erat risu abstinere, & observare, quod fiebat.*

Ὑποβλήδην. Subjiciendo sermonem. Interpellando loquentem.

Ὑπόβλητον. Non verum, sed adulterinum, & fictum. [Per metaphoram ductam] ab illis, qui pueros alienos aliquibus supponunt. Sophocles: *Tuum autem huc venit falsiloquum os.* Et iterum: *Nemo unquam dicet, te, Ajax, falsum sermonem dixisse; sed animo tuo convenientem Quiesce tamen, & rem amicis permitte.* Vel, ea, quæ dixisti, ex sincera mente profecta sunt: neque adulterina sunt, quæ locutus es, sed [vera, &] te digna. Nihilominus quiesce, totumque negotium nobis permitte.

Ὑπόβλητος. Suppostitius. Adulterinus. Nothus. *Dixisses eos omnino suppositos & nothos. Patriam enim suam multis malis impleverunt.*

Ὑποβολή. Subjectio. Similitudo. Additamentum. *Solon jussit Homeri poesin ordine debito consutam a pluribus per vices recitari, ita ut, ubi primus desiisset, inde sequens inciperet.*

Ὑποβολιμαῖοι. Subdititii. Suppostitii. Adscititii. Dicitur de pueris expositis & projectis, quos mulieres sibi supponunt.

Ὑπόβολον. Annulus. [Oppignoratum. Creditori obligatum.]

Ὑποβρύχιον. Submersum. Sub aqua demersum.

Ὑπόγαιοι Subterranei. Sub terra latentes.

Ὑπογενειάζων. Manu mento admota aliquem orans.

Ὑπόγεων. Neutro genere. [Per ε &ω.] Locus subterraneus. At ὑπόγαιον, [per αι & ο,] subterraneum.

Ὑπόγειος. Subterraneus. Subjectus.

Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας. Sub terra habitantes. Sic forsan appellaverit eos, quos Scylax in *Periplo* Troglodytas vocat; & Hesiodus in tertio libro *Catalogi*, Catudæos.

1 Οὔτε τοῦ αὐχήματος, ἐφ' οὗ ν.] Hæc sunt verba Dionys. Halicarnass. lib. VIII. pag. 519. sed ubi pro οὔτε legitur τοῦτε, quam lectionem in versione secuti sumus. Vide etiam Paul. Leop. *Emend.* lib. I. cap. XVI. qui Suidam ex Dionysio hic emendandum esse, recte monuit.

2 Ὑποβιάζοντες] Est vocis præcedentis ὑποβιβάζοντες diversa lectio, sed corrupta.

3 Ὑποβιάζουσιν] Vel series literarum ostendit, scribendum esse, ὑποβιβάζουσιν.

4 Ὑποβλήδην] Est vox Homerica.

5 Ὑπόβλητον. οὐκ ἀλ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Oedip. Colon.* pag. 298. ut Portus monuit. Ibi autem pro τοὺς παῖδας, legitur, παίδων ἀλλοτρίων.

6 Οὐδεὶς ἐρεῖ π.] Hæc sunt verba Sophoclis in *Ajace*, pag. 29. ut itidem Portus observaverat.

7 Σόλων δὲ τὰ Ὁμήρου ἐξ ὑποβ.] Hæc sunt verba Laertii in *Solone*, lib. I. num. 57.

8 Ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβ.] Rescribo ex Hesychio, ἅπερ ἑαυταῖς ὑποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.

9 Ὑπόγαιων] Lego, ὑπόγαιον, per ο in ultima syllaba.

10 Ὑπὸ γῆν οἰκ.] Ex Harpocratione.

Ὑποκύ-

Ὑποκύδεις [1] γὰρ εἰσὶν οἱ τόποι. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Ὑποκύδης ἐστὶν, ὁ δίυγρος τόπος. Ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται, ὑπόκοιλοι.

Ὑπογράφεται. δείκνυται. Οἷς πᾶσιν ἡ σύγκλητος ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑπογράφουσα, ἔφησε, δέκα πρεσβευτὰς ἀποστέλλειν ἐς τὴν Ἀσίαν.

Ὑπογραφεῖς. οἱ νοτάριοι λεγόμενοι Ῥωμαϊστί. Νόται γὰρ, τὰ γράμματα.

Ὑπογραφή. λόγος σύντομος, δηλωτικὸς τῶν συμβεβηκότων.

Ὑπογραφόμενος. [2] Ἐγχείων δὲ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος, πρός τε τὰς παλλακὰς ἁμιλλώμενος περὶ κάλλους καὶ πλοκῆς τό, τε σύμπαν, γυναικείῳ ἔθει χρώμενος. περὶ Σαρδαναπάλου ὁ λόγος.

Ὑπόγυον. ἐγγύτερον. πρόσφατον. νεωστὶ γινόμενον. τὸ [3] πρὸ ὀλίγου, καὶ μετ' ὀλίγον. τὸ ἐχθές. Προέθηκεν ὑπόγυιον, ῥιψάσπιδος γενομένου, τῷ καινῷ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ δεδρακότος. † Μείζονα γὰρ τὰ ὑπόγυα πταίσματα τὴν συμφορὰν ἔχει. Καὶ αὖθις· Ὀλισθηρὸς δ' ἦν ὁ δρόμος ἐξ αἵματος πεπηγότος, ὑπογύου τε, καὶ πολλοῦ· ὡς τῶν φευγόντων ἀπελείποντο καὶ ἄκοντες.

Ὑπὸ δακρύοις. σὺν δακρύοις. Καλεῖτε Ἀπόλλωνα ὑπὸ πολλοῖς τοῖς δακρύοις.

Ὑπὸ [4] δᾳσὶν ἐνακμαζούσαις τῷ πυρὶ ἐκέλευσεν ἐκκομισθῆναι αὐτόν.

Ὑποδεής. ὑπόφοβος.

Ὑποδενδρυάσαι. [5] ὑποδῦναί που, καὶ πτῆξαι ὑπὸ σκέπην.

Ὑποδέξη. ὑποδέχη. τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια.

Ὑποδέξιος. ὑποδοχεύς.

Ὑποδέραια. περιτραχήλια. ὥσπερ καὶ περιδέραια.

Ὑποδερίδα. ὁρμίσκον. πλόκιον.

Ὑποδέχομαι. αἰτιατικῇ.

Ὑποδεικνύω. δοτικῇ. καὶ ὑποδεικνύντος. ὑποδεικνύναι δέ.

Ὑποδεῖσθε. περιδεσμεῖτε.

[6] Ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς λακωνικάς.

ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος.

Ὑπόδημα. τουτέστι, τὸ σαρκικὸν φρόνημα τοῦ ἰδίου θελήματος. ὁ Θεός φησι πρὸς Μωϋσῆν· [7] Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου. ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν.

Ὑποκύδεις γ. *Loca enim sunt humida.* Dinarchus in oratione contra Stephanum. Ὑποκύδης est, humidus, vel irriguus. In nonnullis tamen exemplaribus scriptum est, ὑπόκοιλοι.

Ὑπογράφεται. Ostenditur. *Quibus omnibus Senatus bonam spem ostendens, dixit, se decem Legatos in Asiam missurum.*

Ὑπογραφεῖς. Hi sunt illi, qui Latine *Notarii* vocantur. *Nota* enim compendium scripturæ significat.

Ὑπογραφή. Brevis oratio, declarans ea, quæ acciderunt. Brevis descriptio. Delineatio.

Ὑπογραφόμενος. Fucans. Pingens. Pigmentis illinens. *Faciem fuco illinens, atque oculos pingens, & cum pellicibus de forma ac comæ compositione contendens, prorsusque muliebri diffluens mollicie.* De Sardanapalo hæc dicuntur.

Ὑπόγυον. Propinquum. Recens. Nuperum. Quod paulo ante factum est, vel paulo post fiet. Hesternum. *Nuper [pœnam illam] proposuit, quod clypeum in prœlio abjecisset: novo illo exemplo utens ad ignominiam ejus, qui aufugerat.* † *Recentes enim clades graviore dolore hominum animos afficiunt.* Et iterum: *Lubrica enim erat via ob sanguinem concretum, & recentem, & multum: adeo ut, licet maxime vellent, fugientes assequi non possent.*

Ὑπὸ δακρύοις. Cum lacrymis. *Invocate Apollinem multis cum lacrymis.*

Ὑπὸ δᾳσὶν ἐνακμ. *Facibus ardentibus prælatis ipsum efferri jussit.*

Ὑποδεής. Subtimidus. Nonnihil timens.

Ὑποδενδρυάσαι. Arbores subire, & sub iis præ metu latere.

Ὑποδέξη. Susceptio. Exceptio. Item ea, quæ ad aliquos excipiendos sunt necessaria.

Ὑποδέξιος. Qui aliquos suscipit, vel excipit.

Ὑποδέραια. Monilia. Ornamenta colli. Torques. Idem & περιδέραια significat.

Ὑποδερίδα. Parvum monile. Ornamentum colli plexum.

Ὑποδέχομαι. Accusativo jungitur. Suscipio. Excipio.

Ὑποδεικνύω. Demonstro. Ostendo. Et ὑποδεικνύντος, ostendentis. Et ὑποδεικνύναι, ostendere.

Ὑποδεῖσθε. Pedi circumligate. *Circumligate vero pedi quam citissime Laconicas.* [Laconicæ] autem sunt genus calceamenti.

Ὑπόδημα. [Proprie, calceamentum. At sensu allegorico,] carnalis sensus propriæ voluntatis. Deus ad Moysen dicit: *Solve calceamentum pedum tuorum. Locus enim, in quo stas, terra sancta est.*

1 Ὑποκύδεις γὰρ εἰσ.] Et hæc ex Harpocratione sumpta sunt. Cæterum, nota hæc extra ordinem literarum posita est, quæ infra suo loco collocanda est.

2 Ἐγχείων δὲ τὸ πρόσωπον, καὶ τ.] Hæc sunt verba Nicolai Damasceni de Sardanapalo, Assyriorum Rege, ut patet ex Excerptis Historicis a Valesio editis, in quibus pag. 425. hic ipse locus legitur. Vide etiam Nostrum supra v. Σαρδανάπαλος.

3 Πρὸ ὀλίγου] Sic MS. A. At priores Editt. minus recte, πρὸς ὀλίγον.

4 Ὑπὸ δᾳσὶν ἐνακμ.] Fragmentum hoc auctius habes v. Δᾳς, & v. Ὑφή. Cæterum pro ἐνακμαζούσαις malim ἐπακμαζούσαις, ut legitur supra v. Δᾳς.

5 Ὑποδενδρυάσαι] Aliter vocem hanc exponit Hesychius, quem vide.

6 Ὑποδεῖσθε δ' ὡς τ.[Est versus Aristophanis in *Ecclesiaz.* pag. 731. (491. Ed. Bas. P.)

7 Λῦσον τὸ ὑπόδημα τ.] *Exod.* cap. III. v. 5.

Ὑποδήματα. οὕτω προσαγορεύεται ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Κυρίου. καὶ τούτου μάρτυς αὐτὸς ὁ Κύριος, διὰ τοῦ προφήτου λέγων· Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου. [1] διὰ τοῦτο καὶ ὑποπόδιον ἤκουσεν ἡ τοῦ Κυρίου ἐνανθρώπησις· ὡς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθεῖσα, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεῖσα, καὶ τὸ τέρμα τῆς γῆς καταλαβοῦσα. καὶ ὁ προφήτης· Προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὑπόδικοι. κατάκριτοι. Στρατιῶται ὑπόδικοι ἐπὶ κακουργίᾳ, δρασμὸν βουλεύσαντες παρὰ Δεκέβαλον, θανάτῳ κολάζονται.

Ὑποδμώς. δοῦλος.

Ὑποδουμένη.[2] τὰ ὑποδήματα βάλλουσα.

Ὑποδοχῆς. πλῆθος. Ὑποδοχῆς Διονυσίων. ἀντὶ τοῦ πλήθους, καὶ πολλῶν Διονυσίων. Ἀριστοφάνης.

Ὑπόδρα.[3] δεινῶς.

Ὑποδράξ.

Ἡ δὲ πελιδνωθεῖσα, καὶ ὄμμασι λοξὸν ὑποδρὰξ
Ὀσσομένη. ——————

τουτέστιν, ὠχριάσασα, καὶ ὑποβλεψαμένη διὰ τὴν ὀργήν.

Ὑποδρόμους. στόμια. ἢ [4] τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἔθεον οἱ ἵπποι.

Ὑπόδυθι. καλύπτου. [5] καὶ ὑπέρεχε ἄνωθεν. [6] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· Λαβὼν τουτὶ τὸ σκιάδιον, ὑπέρεχε ἄνωθεν.

Ὑποδύς. ὑπεισελθών.

Ὑποδύτην. τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον. Ἐπενδύτην δὲ, τὸ ἐπάνω.

Ὑποζώματα.[7] ξύλα τῆς νεώς. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὑποζώματα, ὁ σκυτεὺς πρὸς μάγειρον παίζων εἶπε ζωμεύματα· ὡς ἀρτύσεων ἔμπειρον, καὶ ζωμευμάτων. ἀπείρητο δὲ ἀπὸ Ἀθηνῶν ἐξάγειν ξύλα καὶ πίσσαν. εἶχον δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι τριήρεις· ἐπειδὴ ἦρχον καὶ νήσων τινῶν. Ἀριστοφάνης·

Τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι καὶ φήμ' ἐξάγειν
Ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

Ὑποζύγια. οἱ ὑπὸ ζυγὸν βόες. Οὐ γὰρ ἐξήρκει τὰ ὑποζύγια πρὸς τὴν τῆς ὁδοῦ χαλεπότητα. ὥστε αἰρόμενοι τὰς ἁμάξας, ἐξέφερον ἐκ τῶν δυσπόρων. λέγεται ὑποζύγια καὶ τὰ ἄλλα τῶν ἀχθοφόρων ζώων, οἷον, ἵπποι τε, καὶ ἡμίονοι, καὶ ὄνοι.

Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος. ὁ μὴ ἐκ τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως, ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης. [8] Καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἐνθέου φιλότητος ἐμαρτύρησεν ὁ Ἀπόλλων.

Ὑποδήματα. Calceamenta. Sic vocatur incarnatio Domini. Et hujus rei testis est ipse Dominus, per Prophetam dicens: *In Idumæam extendam calceum meum.* Quamobrem etiam Domini incarnatio dicta est scabellum, quod in terra visa fuerit, & cum hominibus versata, & terræ fines occuparit. Et Propheta: *Adorate scabellum pedum ejus.*

Ὑπόδικοι. Rei. Sontes. Sententia Judicis damnati. *Milites, qui maleficii rei erant, cum ad Decebalum transfugere pararent, morte mulctati sunt.*

Ὑποδμώς. Servus.

Ὑποδουμένη. Quæ calceos induit.

Ὑποδοχῆς. [Interdum significat] multitudinis. Ut, *Multitudinis Dionysiorum.* Aristophanes.

Ὑπόδρα. Torvis oculis. Aspectu truci.

Ὑποδράξ. Torvis oculis. Torvo intuitu. *Illa vero pallido colore suffusa, oculisque torvis oblique intuens.* Propter iram, scilicet.

Ὑποδρόμους. Fræna. Vel, loca, in quibus equi currunt.

Ὑπόδυθι. Subi. Occulta te. Late sub aliqua re. Aristophanes *Avibus: Accipe umbraculum hoc, & super me tene. [Recte hoc excogitasti & prudenter. Cito igitur illud subi.]*

Ὑποδύς. Qui subiit. Qui penetravit, & ingressus est.

Ὑποδύτην. Interiorem vestem. Subuculam Ἐπενδύτην vero, superiorem vestem.

Ὑποζώματα. Ligna navis. [Ea, quæ ad navem struendam necessaria sunt.] Cum autem dicendum esset, ὑποζώματα; coriarius ad coquum jocans dixit ζωμεύματα, i.e. juscula; tanquam ad hominem condimentorum & jusculorum peritum. Interdictum autem erat, ne ligna & pix Athenis exportarentur. Habebant autem & Lacedæmonii triremes, quod insulis quibusdam imperarent. Aristophanes: *Hunc virum indico & dico exportare ad Peloponnesiorum triremes zomeumata.*

Ὑποζύγια. Jumenta. Boves subjugales. *Jumenta præ lassitudine viæ difficultatem superare non poterant. Quare currus humeris ex locis transitu difficilibus efferebant.* Ὑποζύγια dicuntur & alia animalia subjugalia, ut equi, muli, & asini.

Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος. Homo jumento similis. Sive, qui non ex animi sui sententia & alacriter aliquid facit, sed aliorum jussu, ut jumenta. Dixeris etiam ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα, rem servilem, jumentisque & mancipiis dignam. Aristophanes.

1 Διὰ τοῦτο καὶ ὑποπ.] Vide Suicerum in *Thesauro Eccles.* v. Ὑποπόδιον.

2 Ὑποδουμένη. τὰ ὑποδ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Ecclesiaz.* pag. 725. (486. Ed. Bas. *P.*)

3 Ὑπόδρα] Homer. Il. A. v.148. & alibi.

4 Τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἔθ.] Hæc interpretatio potius pertinet ad vocem ἱπποδρόμους. ut & Portus monuit.

5 Καὶ ὑπ. ἄνωθεν.] Hæ tres voces, ut supervacaneæ, delendæ sunt.

6 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] P. 610. (424. Ed. Bas. *P.*) ubi sic legitur:
Τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
Ἄνωθεν.

7 Ὑποζώματα. ξύλα τῆς ν.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Equit.* pag. 303. (204. Ed. Bas. *P.*)

8 Καὶ ταῦτα ὑπὲρ τ.] Hæc nihil faciunt ad v. Ὑποζυγιώδης.

Ὑποθερ-

Ὑποθερμανθεῖσα. Ἡ δὲ βασίλισσα ὑποθερμανθεῖσα τοῖς θυμοῖς, καὶ τὴν γνώμην φλεγμήνασα, ᾐτιᾶτο αὐτόν.

Ὑπόθεσις. προσοχή. αἰτία. λέγονται δὲ καὶ αἱ ἀρχαὶ ὑποθέσεις, ὅτι μὴ δι' ἀποδείξεως τίθενται.

Ὑποθέτης. ἀρχηγός. σύμβουλος. Οὐκ ἠδύνατο γνωσθῆναι, τίς ὁ τοῦ δράματος ὑποθέτης.

Ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ. ἀντὶ τοῦ ὑποτρέχειν.

Ὑποσκελίζειν. ἐμποδὼν ἵστασθαι.

Ὑποθήγων. ἐρεθίζων. προτρεπόμενος. ἐπαλείφων. Ὑποθήγων ἐς τὰ καλὰ ἔργα αὐτούς.

Ὑποθήκαις. παραινέσεσι.

Ὑποθημοσύνη. διδασκαλία.

Ὑποθήσομαι. διδάξω. καὶ ὑποθέμενον, ἀντὶ τοῦ διδάξαντα. Δοὺς, φασὶν, ἐπικρατῆσαι, ὑποθέμενος τῷ βασιλεῖ, λ'. πάσας ἡμέρας φυλαχθῆναι αὐτόν.

Ὑποκαθέζεσθαι. τὸ ἐγκρύπτεσθαι. Ἀγγειλάντων τῶν διοπτήρων, ἐνέδραν ὑποκαθέσθαι ἐπὶ τοῖς λασίοις. Καὶ αὖθις· Ἐν κοίλοις ὑποκαθίσαι χωρίοις.

Ὑποκαθέσθαι. συγχωρῆσαι. ἀφεῖναι. Ὁ δὲ βουληθεὶς μηδὲν ἀλλότριον ὑποκαθέσθαι, μηδὲ δυσμενὲς μηδὲν ἀπολείπειν τῇ βασιλείᾳ.

Ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς. οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα, καὶ πρᾳότερον γενέσθαι. τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς, ὀργῆς ἐστι σημεῖον.

Ὑποκαθημένης. ἐγκρυπτομένης. ἐναποκειμένης. [1] Διόπερ ὑποκαθημένης ἐκ τούτων αὐτῶν τῆς ὀργῆς, βραχέα προσαναμνήσαντος τοῦ Φιλίππου, ταχέως ὑπήκουσαν. Καὶ ὑποκαθήμενοι, ἀντὶ τοῦ ἐνεδρεύοντες. Οἱ δὲ ἄρχοντες ὑποκαθήμενοι τοὺς εἰσελθόντας πληγαῖς κατέξαινον.

Ὑποκατάβασιν. παραχώρησιν.

Ὑποκατακλίνεται. ὑποκάτω κάθηται. Κληθεὶς εἰς ἑστίασιν, ὑποκατακλίνεται, ὑπὸ πάντων καταφρονηθεὶς, ὡς παῖς ἔτι τὴν ἡλικίαν.

Ὑποκεκορισμένη [2] ὑποκεκρυμμένη. Ὁ δὲ ὑποκεκορισμένῃ καὶ ἀπατηλῇ ἐχρήσατο πρεσβείᾳ.

Ὑποκείσεται. ὑποβληθήσεται.

Ὑποκινήσαντα. κινηθέντα. σαλευθέντα. ἐπὶ τῶν τυπτομένων. [3] Ἀριστοφάνης·

Σκόπει νῦν, ἤν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς.

Ὑποκληϊζομένην. [4] πεφημισμένην.

Ὑποκνισθέντες. λυπηθέντες. παροξυνθέντες. Κνίζω γὰρ, τὸ ἐξεπιπολῆς ξύω. Ἵνα μάτην ὑποκνισθέντες πόλεμον ἐγείρωσιν.

Ὑποθερμανθεῖσα. Calefacta. Quæ incaluit. *Regina vero, cum incaluisset ira, & animo flagraret, eum accusabat.*

Ὑπόθεσις. Hypothesis. Argumentum. Causa. Principia quoque dicuntur hypotheses, quia sine demonstratione ponuntur.

Ὑποθέτης. Auctor alicujus rei. Qui aliquid suadet. *Cognosci non potuit, quis illius fabulæ auctor esset.*

Ὑποθεῖν. Pro, ὑποτρέχειν. Subtus currere. Subire.

Ὑποσκελίζειν. Supplantare. Impedimento esse.

Ὑποθήγων. Exacuens. Irritans. Adhortans. Incitans. *Ipsos ad præclara opera incitans.*

Ὑποθήκαις. Admonitionibus. Adhortationibus.

Ὑποθημοσύνη. Doctrina. Præceptum. Admonitio.

Ὑποθήσομαι. Docebo. Præcipiam. Admonebo. Et ὑποθέμενον, illum qui docuit, vel præcepit. *Regi suasit, ut per totos* XXX. *dies eum custodiret.*

Ὑποκαθέζεσθαι. Subsidere. Delitescere, more eorum, qui aliquibus insidiantur. *Cum autem speculatores nuntiassent, insidias in locis sylvosis delitescere.* Et iterum: *In concavis locis subsidere.*

Ὑποκαθέσθαι. Concedere. Dimittere. [Submittere.] *Ille vero, cum neminem, qui animo esset alienato, submittere, nec ullos inimicos regno relinquere vellet.*

Ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς. Demittere supercilia. Id est, desinere irasci, & leniorem fieri. Nam subducere supercilia, iræ signum est.

Ὑποκαθημένης. Subsidentis. Insidentis. Occultatæ. Insitæ. *Quare cum ob hæc occultam animo iram foverent, Philippo paucis eos officii sui admonente, celeriter paruerunt.* Et ὑποκαθήμενοι, subsidentes, insidiantes. *Magistratus vero subsidentes, verberibus contundebant eos, qui ingrediebantur.*

Ὑποκατάβασιν. Concessionem. Cessionem.

Ὑποκατακλίνεται. Infra sedet. Infimo loco sedet. *Vocatus ad convivium, infimo loco sedet, ab omnibus contemptus, tanquam ætate puer adhuc esset.*

Ὑποκεκορισμένη. Simulata. *Ille vero simulata & fallaci legatione usus est.*

Ὑποκείσεται. Subjicietur. Subjacebit.

Ὑποκινήσαντα. Motum. Commotum. Hoc dicitur de iis, qui verberantur. Aristophanes: *Observa, an me vel paululum corpus movere videas.*

Ὑποκληϊζομένην. [Famam] clam sparsam, vel divulgatam.

Ὑποκνισθέντες. Leviter puncti. Dolore affecti. Stimulati. Κνίζω enim est, in superficie & leviter tantum rado. *Ut dolore stimulati bellum temere excitent.*

1 Διόπερ ὑποκαθημ.] Valesius fragmentum hoc ad Polybium refert.

2 Ὑποκεκρυμμένη] MS. A. ὑποκεκαλυμμένη, quæ vera lectio est. Vide paulo post v. Ὑποκορίζεται.

3 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 242. (156. Ed. Bas. P.) sed ubi pro ὑποκινήσαντα legitur παρακινήσαντα.

4 Ὑποκληϊζομένην] Voce hac usus est Sophocles in *Ajace*, pag. 15. quam Scholiastes ibi exponit, φημιζομένην.

Ὑποκορίζεται. κολακεύει. ὑποκρίνεται. Ἱ Προχειρότερος ἦν εἰς ἐπιτίμησιν. διὸ καὶ θαμὰ πολλοῖς προσέκρουεν, οὐκ ἀνεχόμενος αὐτῶν τὴν κακίαν ὑποκορίζεσθαι.

Ὑποκορίζεται. Subblanditur. Assentatur. Simulat. [Verbis extenuat.] *Ad reprehendendum promptus erat. Quare etiam multos offendit, quod vitia eorum verbis extenuare non sustineret.*

Ὑποκοριζόμενοι. διασύροντες. ² Ξενοφῶν φησιν· Οἱ δὲ μισοῦντές με, ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσι κακίαν. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες, καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες. λέγει γὰρ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας· Αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν, καὶ ἑταιρείαν, καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι. † Πυνθάνεσθαι εἰς τὸ πλῆθος ἀποβλέποντα, ποδαποὶ δοκοῖεν αὐτῷ εἶναι οἱ παῖδες. οὕτω γὰρ ὑποκοριζόμενος ἐκάλει τοὺς στρατευσαμένους.

Ὑποκοριζόμενοι. [Verbis extenuantes, vel elevantes. Interdum vero,] obtrectantes, vel invidioso nomine appellantes. Xenophon inquit: *Illi vero, qui me oderunt, invidioso nomine Vitium me vocant.* Demosthenes autem hac voce usus est, pro, mollioribus verbis aliquid exprimentes, & rem turpem honesto nomine vocantes. Ait enim in oratione de legatione perperam gesta: *Voluntariam servitutem in se attrahunt, eamque specioso nomine Philippi hospitium, & amicitiam, & simile quid, appellant.* † *Multitudinem intuens percontabatur, cujates filios illos esse existimaret. Tam blando enim nomine appellabat eos, qui militaverant.*

Ὑποκοριστικόν. ἔλαττον.

Ὑποκοριστικόν. Diminutivum.

Ὑποκορίζω. κολακεύω.

Ὑποκορίζω. Assentor. Blandior.

Ὑπόκωφος. ὁ ³ ἀκούων, καὶ μὴ προσποιούμενος.

Ὑπόκωφος. Surdaster. Item, qui simulat se non audire, quamvis audiat.

Ὑπὸ κρασίν. ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

Ὑπὸ κρασίν. Sub capitibus.

Ὑποκρεκόντων. κρουόντων. ἐγγιζόντων.

Ὑποκρεκόντων. Citharam pulsantium. Accedentium.

Ὑποκρήνιον. ὑπὸ τὴν κεφαλήν.

——— Θῆκε δὲ λᾶαν
Σκληρὸν ὑποκρήνιον. ———

Ὑποκρήνιον. Sub capite.

——— *Posuit vero lapidem*
Durum sub capite. ———

Ὑπόκριναι ⁴ ἀποκρίθητι.

Ὑπόκριναι. Responde.

Ὑποκρινάμενοι. ἐκλεξάμενοι.

Ὑποκρινάμενοι. [Pro ἐκκρινάμενοι.] Qui elegerunt.

Ὑποκρίνεσθαι. τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί. καὶ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ Χορῷ. Θουκυδίδης ζ΄. Εἰ δ᾽ οὐδὲν ὑποκρίνοιντο, διεφθείροντο καὶ οἱ Ἴωνες. οὕτως Ἡρόδοτος· Οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι Ἀθηναίων ἀπηλλάσσοντο. ⁵ Πολύβιος· Τινὲς δὲ τῶν νεανίσκων ἀπήντων τοῖς περὶ Γάϊον, προσπαίζοντες ἀλλήλοις, ὡς ἂν ὑποκρινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας ὑπανάγοντας ἐπὶ ⁶ δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης.

Ὑποκρίνεσθαι. Antiqui dicebant pro ἀποκρίνεσθαι, i. e. respondere. Et hinc ὑποκριτὴς dictus est ille, qui Choro respondet. Thucydides lib. VII. *Si vero nihil respondissent, Iones etiam periissent.* Et Herodotus: *Illi igitur, cum hæc respondissent, ab Atheniensibus discesserunt.* Polybius: *Quidam juvenum Cajo obviam iverunt, inter se jocantes, ut qui a cœna redeuntes imitarentur.*

Ὑποκρίνοντι. ἀποκρίνοντι.

Ὑποκρίνοντι. [Interdum ponitur pro] ἀποκρίνοντι. Secernenti. Eximenti.

Ὑποκρούειν. ⁷ ἀντιφθέγγεσθαι. ἀντιλέγειν ἁπλῶς, καὶ ὡς ἔτυχε. τὸ δὲ ὑποκρούειν ἐπὶ τῶν θορυβούντων λέγεται, ὅπερ ἡμεῖς φαμὲν ἐκκρούειν, καὶ κωλύειν.

Ὑποκρούειν. [Interdum significat,] obloqui, obstrepere, simpliciter & temere contradicere. Vel, ὑποκρούειν dicitur de illis, qui tumultuantur, & aliquos obturbant: quod nos ἐκκρούειν & κωλύειν dicimus.

Ὑποκρούουσιν. ὑποβάλλουσί σε. λαμβάνονταί σου. ⁸ Ἀριστοφάνης·

Τί δ᾽, ἢν ὑποκρούωσί σε;

ἡ δὲ φησί·

——— Προσκυνήσομαι,
Ἅτ᾽ οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.

Ὑποκρούουσιν. [Succutiunt. Pulsant. Subagitant.] Subjiciunt. Prehendunt. Aristophanes: *Quid vero, si te pulsent?* Illa respondet: *Ego contra movebor, utpote non imperita existens multarum pulsationum.*

Ὑποκύδης. ⁹ Ὑποκύδης ἐστὶν ὁ δίυγρος τόπος. ἐν ἐνίοις μέν τοι τῶν ἀντιγράφων γράφεται, ὑπόκοιλος.

Ὑποκύδης. Humidus. Irriguus. *Humidus est locus.* In quibusdam exemplaribus [pro ὑποκύδης] scriptum est, ὑπόκοιλος, i. e. cavus.

1 Προχειρότερος ἦν εἰς ἐπιτ.] Hæc sunt verba Damascii de Isidoro philosopho, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio pag. 1031. hic ipse locus αὐτολεξεὶ legitur: ut Pearsonius bene observaverat.

2 Ξενοφῶν φησιν] Lib. II. Ἀπομνημ. pag. 738.

3 Ὁ ἀκούων, καὶ μὴ πρ.] Hæc potius videtur esse interpretatio vocis ἐθελόκωφος. Vide supra h. v.

4 Ἀποκρίθητι] Sic recte MSS. Paris. At priores Editt. male, ἀποκρίθητε.

5 Πολύβιος] Lib. VIII. cap. XXII. Vide etiam supra v. Συνουσία, ubi idem fragmentum legitur.

6 Ἐπὶ δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης] Locus hic & mutilus est, & corruptus, quem ex ipso Polybio Lector facile in integrum restituere poterit.

7 Ὑποκρούειν. ἀντιφθ.] Eadem leguntur apud Scholiastam Aristophanis ad *Acharnens.* pag. 372. (262. Ed. Bas. *P.*)

8 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 731. (491. Ed. Bas. *P.*) sed ubi pro προσκυνήσομαι recte legitur προσκινήσομαι.

9 Ὑποκύδης] Vide supra post v. Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας.

Ὑπόκυ-

Ὑπόκυκλα. [1] κύκλους. τροχούς.

Ὑποκυσαμένη. [2] ἐγκυμονήσασα.

Ὑπολαβών. ὑπονοήσας. ἢ ὑποκριθείς. ἢ ἀντειπών. ἀντικρούσας. Τοὺς δὲ ἀντιστῆναί οἱ τολμήσαντας ὑπολαμβάνων, ὡς ἑκάστους διέφθειρε. Καὶ Μάλχος· Ὁ δὲ Κῦρος ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας, συλλέξας στράτευμα, ἐπολιόρκει τὴν Μίλητον. ἀντὶ τοῦ, ὑπονοήσας.

Ὑπολαμβάνοντας. ἀνέχοντας. ἀναβαστάζοντας. Εἴ πη ἐς βαθύτερόν τι τοῦ ποταμοῦ ἐμπίπτοιεν, ἀνακουφίζειν ὑπολαμβάνοντας.

Ὑπολαμβάνω. αἰτιατικῇ. δοξάζω. ἡγοῦμαι. οἴομαι.

Ὑπόληψις. νόησις. [3] ἀντίπραξις. Τῶν δὲ ἀρχόντων κατεγίνωσκε ῥαθυμίαν, ὡς οὐ προνοούντων τῆς αὐτοῦ ὑπολήψεως. Ἀριστοτέλης λέγει ἐν τοῖς Τόποις· Εἰ ἡ ὑπόληψίς ἐστι ψευδὴς καὶ ἀληθής, εἴη ἂν καὶ δόξα. εἶδος γὰρ ὑπολήψεως, ἡ δόξα.

Ὑπολίσποις. ἐστενωμένοις. [4] Ὑπολίσποις πυγιδίοισι. τοιαῦται δὲ αἱ πυγαὶ τῶν ναυτῶν, διὰ τὴν συνεχῆ ἕδραν καὶ εἰρεσίαν.

Ὑπόλογον. [5] Λυσίας φησίν· Οὐχ ὑπόλογον ὄντα. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐν λόγῳ. καὶ Δείναρχος· Οὐδεὶς ὑπόλογος βουλῇ γέγονεν. ἀντὶ τοῦ, οὐδεμία συγγνώμη, οὐδεμία παραίτησις.

Ὑπὸ [6] μάλης. ὑπὸ μασχάλης. κεῖται δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς Ῥήτορσιν. ἀεὶ δ' οὕτως αὐτὸ παραλαμβάνουσι μετὰ τῆς προθέσεως· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον· Ἀλλὰ μὴν οὐχ εἷς, οὐδὲ δύο ταῦτ' ἴσασιν· οὐδὲ ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις γέγονεν· ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ πολλῶν παρόντων. καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Κλεινίαν· Ἐπειδὴ πάντες κατέδαρθον, ἐσκευασμένοι τῶν χαλκωμάτων, ὅσα οἷός τ' ἦν πλεῖστα, ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε, ξίφος ἔχων. Καὶ τὸ μὲν ἑνικὸν οὕτω μετὰ τῆς προθέσεως. τὸ δὲ πληθυντικόν, μασχάλας, καὶ ἄλλοι πλεῖστοι, καὶ Λυσίας ἐν Ἐπιστολῇ· Καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλήν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας.

Ὑπομεμαγμένη. ἀναπεφυρμένη. Ἡ τοῦ τόπου θέσις ὑπομεμαγμένη ταῖς πέτραις, ἀόρατον αὐτοῖς ἐποίει τὴν ὑπερκειμένην κορυφήν.

Ὑπομεῖναι. ἀντὶ τοῦ, καταλειφθῆναι.

Ὑπομνηματίζω.

Ὑπομονή. Ὁ γὰρ τὰ μείζω ἐπαγγελλόμενος ὑπομένειν, εὐχερῶς ἂν καὶ τὰ ἥττονα ὑπενέγκοι.

Ὑπονομεύοντες. ἀντὶ τοῦ, ὑπόνομον ὀρύττοντες. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίστου.

Ὑπόκυκλα. Orbes. Rotas. [Rotas habentia. Rotunda.]

Ὑποκυσαμένη. Prægnans. Gravida.

Ὑπολαβών. Suspicatus. Opinatus. Vel, qui respondit, aut contradixit, aut dicenti refragatus est. *Illos autem, qui ipsi resistere ausi fuerant, suspectos habens, singulos interfecit.* Et Malchus: *Cyrus autem fugientes suspectos habens, exercitu collecto Miletum obsedit.*

Ὑπολαμβάνοντας. Excipientes. Sustinentes. Gestantes. *Sicubi milites in fluvium, qua profundior erat, incidissent, eos exceptos in altum tollebant.*

Ὑπολαμβάνω. Opinor. Puto. Arbitror.

Ὑπόληψις. Opinio. Suspicio. Existimatio. *Principes autem socordiæ condemnabat, quod opinionis ejus nullam rationem haberent.* Aristoteles in *Locis* dicit: *Si existimatio est falsa & vera; & opinio* [*talis erit.*] *Nam opinio est species existimationis.*

Ὑπολίσποις. Attritis. Attenuatis. [Aristophanes:] *Attenuatis & detritis natibus.* Tales enim sunt nautarum nates propter assiduam sessionem & remigationem.

Ὑπόλογον. Eum, qui loco aliquo habetur: vel, cujus ratio aliqua habetur. Lysias: *Cum nulla ejus ratio haberetur.* Et Dinarchus: *Nulla Senatus habita est ratio.* Vel, Nulla Senatui venia data est.

Ὑπὸ μάλης. Pro, ὑπὸ μασχάλης. Sub axilla. Sub ala. Nomen hoc apud Oratores reperitur; quod sic semper cum præpositione ὑπὸ ponunt: ut Demosthenes in oratione contra Aphobum: *Atqui non unus, neque duo hæc sciunt: neque sub axilla, ut ajunt, provocatio hæc facta est, sed in medio foro, multis præsentibus.* Et Lysias in oratione contra Cliniam: *Omnibus dormientibus, vasa quam plurima potuit collecta sub axilla exportavit, ensem tenens.* Et singulare quidem sic cum præpositione ponitur. Plurale vero, μασχάλας, cum alii plurimi dixerunt, tum etiam Lysias in Epistola: *Et comam quidem raram; axillas vero hirsutas.*

Ὑπομεμαγμένη. Subacta. Commixta. *Illius loci situs petris subjectus imminentis montani cacuminis aspectum ipsis eripiebat.*

Ὑπομεῖναι. Remanere. Relinqui.

Ὑπομνηματίζω. Commentarios scribo. Commentariis illustro.

Ὑπομονή. Patientia. Tolerantia. *Qui enim se majora toleraturum profitetur, facile etiam minora feret.*

Ὑπονομεύοντες. Terram suffodientes. Cuniculos agentes. Dinarchus in oratione contra Callistum.

1 Κύκλους. τροχούς] Potius, κύκλους, ἢ τροχοὺς ἔχοντα. Vide Schol. Hom. ad *Odyss.* Δ. v.131.

2 Ὑποκυσαμένη] Homerus Il. Z. v. 26. sed ubi metri gratia legitur, ὑποκυσσαμένη, per duplex σσ.

3 Ἀντίπραξις] Est interpretatio suspecta.

4 Ὑπολίσποις πυγιδ.] Aristoph. *Equit.* sub finem:

Πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.

Vide ibi Scholiastam, qui vocem ὑπολίσποις fusius exponit. Confer etiam Nostrum supra v. Λίσποι, & Meursium in *Theseo*, cap. XXVII.

5 Ὑπόλογον. Λυσίας φησ.] Ex Harpocratione.

6 Ὑπὸ μάλης] Helladius apud Photium, pag. 1580. Ὅτι ὑπὸ μάλης λέγουσι, συντιθέντες, αὐτὴν δὲ καθ' ἑαυτὴν μάλην οὐ λέγουσι.

Ὑπονομηδόν. [1] Θουκυδίδης· Τοὺς ὀχετοὺς, οἳ ἐς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν τοῦ ὕδατος ἠγμένοι ἦσαν, κατέστρεψαν.

Ὑπόνομος. ὀχετός. διώρυξ.

Ὑπονοστῆσαι. ἐπανελθεῖν. ὑποκαταβῆναι.

Ὑπόνοια. Φιλόλαός φησι·

> Τὴν [2] ὑπόνοιαν πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπεύειν·
> Εἰ γὰρ καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλὰ δοκεῖς ἀτυχεῖν.
> Οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ πάτρη,
> Ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Ὑπὸ [3] παντὶ λίθῳ σκορπίος. ἐλλείπει, ὕπεστι. λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων, καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν. παραινεῖ μὴ προπετῶς λαλεῖν, τοῦ μὴ δηχθῆναι. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις·

> Ἐν παντὶ γάρ τε σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ.

Ὑποπάρχον.

Ὑποπέμψαιεν. μετὰ δόλου ἐκπέμψαιεν. Ξενοφῶν· Ἐγνώσθη, ὅτι οἱ βάρβαροι τὸν ἄνθρωπον ὑποπέμψαιεν, ὀκνοῦντες, μὴ οἱ Ἕλληνες διαβάντες τὴν γέφυραν, μείνειαν.

Ὑποπεπτηχότες. ὑποκρυπτόμενοι. Μέχρι μὲν πινος ὑποπεπτηχότες τοῖς ῥακίοις ἠρέμουν.

Ὑπὸ πῆχυν κρατεῖν. [4] Ἡ δὲ Νέμεσις σαφῶς ἐστι, περὶ ἧς πρὸς λύραν ᾄδομεν·

> Λήθουσα δὲ παρ' πόδα βαίνεις,
> Γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις,
> Ὑπὸ [5] πῆχυν ἀεὶ βιοτὰν κρατεῖς.

Ὑποπιέζω. ἐκθλίβω. ὑπωπιάζω δέ.

Ὑποπίμπλαται. καὶ ὑποπιμπλάμενος.

Ὑποπίνειν. ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι. οὕτω Νικοφῶν.

Ὑπόπλεως. μεστός.

Ὑποπόδιον [6] τοῦ Θεοῦ πάλαι μὲν ὁ θεῖος νενόμιστο νεώς· νῦν δὲ αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν Ἐκκλησίαι, ἐν αἷς τῷ Θεῷ τὴν προσκύνησιν ἀπονέμουσι. ζήτει ἐν τῷ Ὑποδήματα.

Ὑπόπτερος. ταχεῖα.

Ὑποπτηῶντα. ὑποπτάντα.

Ὕποπτος. καὶ ὑπόπτης. Ὁ δὲ ἐπιπλάστῳ μωρίᾳ διέδρα τοῦ τυράννου τὸν φονικόν τε καὶ ὑπόπτην ἐκεῖνον τρόπον. Καὶ αὖθις· Διὸ καὶ ὡς ἐπὶ χρήμασι τοῦτο ποιῶν, ὕποπτος ἐγένετο. Καὶ αὖθις· Τοῖς μὲν ἡ πόλις ἐδόκει φιλία· Ῥωμαίοις δὲ ὕποπτος. ἀντὶ τοῦ, ἐχθρά.

Ὑπονομηδόν. Per cuniculos. Per foſſas ſubterraneas. Thucydides: *Aquæ ductus, qui per foſſas ſubterraneas in urbem ducti erant, perdiderunt,*

Ὑπόνομος. Canalis. Foſſa. Cuniculus.

Ὑπονοστῆσαι. Redire. Reverti. Deſcendere.

Ὑπόνοια. Suſpicio. Philolaus inquit: *Suſpicionem omnibus maxime cavendam eſſe dico. Licet enim rem non facias, ſed facere tantum videaris, infelix es. Sic Philolaum quondam patria Croton ſuſtulit, cum tyrannidem affectare putaretur.*

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος. Sub omni lapide ſcorpius. Deſideratur, ὕπεστι, i. e. ſubeſt. Dicitur in malitioſos & contentioſos. Proverbium autem hoc nos temere loqui vetat, ne mordeamur. Sophocles *Captivis: Etenim ſub omni lapide ſcorpius excubat.*

Ὑποπάρχον. Subparcum. [Videtur vocabulum eſſe ſemilatinum.]

Ὑποπέμψαιεν. Submiſiſſent. Clam emiſiſſent. Per dolum emiſiſſent. Xenophon: *Cognitum eſt, Barbaros hominem illum ſubmiſiſſe, metuentes, ne Græci ponte ſuperato [in agro ipſorum] manerent.*

Ὑποπεπτηχότες. Præ metu ſe occultantes. Præ metu latentes. *Aliquamdiu quidem ſub laceris pannis præ metu latentes quieverunt.*

Ὑπὸ πῆχυν κρατεῖν. Sub cubito, vel ulna tenere. *Nemeſis autem plane eſt illa, de qua ad Lyram canimus:*

> *Tacite veſtigia tremens ſequeris,*
> *Elatam cervicem deprimis,*
> *Ulna ſemper vitam compeſcis.*

Ὑποπιέζω. Exprimo. Ὑπωπιάζω vero, faciem ſuggillo.

Ὑποπίμπλαται. Plenus eſt. Impletur. Et ὑποπιμπλάμενος, impletus, plenus.

Ὑποπίνειν. [Modice bibere. Interdū ponitur] pro, largius bibere, & inebriari. Ita Nicophon.

Ὑπόπλεως. Plenus.

Ὑποπόδιον Θεοῦ πάλ. Dei ſcabellum olim quidem templum divinum eſſe cenſebatur: nunc vero Eccleſiæ per totam terram totumque mare diſperſæ, in quibus Deus adoratur. Quære in v. Ὑποδήματα.

Ὑπόπτερος. Pennata. Alata. Velox.

Ὑποπτηῶντα. Subvolantem.

Ὕποπτος. Suſpectus. Et ὑπόπτης, ſuſpicax. *Ille vero ſimulata ſtultitia ſanguinarii & ſuſpicacis tyranni manus evaſit.* Et iterum: *Quamobrem etiam quaſi pecunia corruptus hoc faceret, ſuſpectus fuit.* Et iterum: *Aliis quidem civitas illa videbatur amica; Romanis vero ſuſpecta.* Vel, inimica.

1 Θουκυδίδης] Lib. VI. cap. C. ubi legitur, ποτοῦ ὕδατος; &, διέφθειραν, pro κατέστρεψαν.

2 Τὴν ὑπόνοιαν π.] Eſt Epigramma Diogenis Laertii in Philolaum, quod exſtat Anthol. lib. III. cap. XXXIII. pag. 425. ut Portus etiam monuit. Ibi autem in Pentametro primo rectius legitur, ἀλλὰ δοκεῖς, ἀτυχεῖς.

3 Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκ.] Vide Noſtrum ſupra v. Ἀλλ' ἄπαν, & Andr. Schott. ad Zenob. Cent. VI. 20.

4 Ἡ δὲ Νέμεσις σαφῶς ἐστι, περὶ ἧς πρ.] Hæc ſumpta ſunt ex Syneſii Epiſt. XCIV. eademque leguntur ſupra v. Νέμεσις.

5 Ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βιοτὰν κρ.] Nimirum, Dea Nemeſis apud veteres pingebatur & fingebatur, ulnam manu tenens: quo ſignificabatur, Deam illam eſſe vindicem illorum, qui in dictis & factis ſuis modum non ſervarent. Ulna enim menſuræ ſignum eſt. Huc ſpectat Epigramma illud, quod exſtat Anthol. lib. IV. cap. XII. pag. 474.

> Ἡ Νέμεσις πῆχυν κατέχω. τίνος οὕνεκα; λέξεις.
> Πᾶσι παραγγέλλω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.
> *Ego Nemeſis ulnam manu teneo. Quare? Dic, age.*
> *Omnibus præcipio, ne quid ultra modum.*

Hæc breviter dicenda fuerunt, ut locus hic Suidæ intelligeretur. Confer Reineſ. *Var. Lect.* lib. III. pag. 573, 574.

6 Ὑποπόδιον τοῦ Θεοῦ π.] Hæc ſunt verba Theodoreti ad Pſalm. XCVIII. v. 5. pag. 792. eademque leguntur infra v. Ὑψοῦτε.

Ὑπο-

Ὑποποιεῖσθαι. ὑποπιάσειν.

Ὑποπυθμίδιον. τὴν εἰς τὸν πυθμένα καταλειφθεῖσαν. [1]Οὐκ εὐοίνου σταφυλῆς ἀποσπάδα πεντάρραγον.

Ὑπόρειος. ἡ [2]ἐξοχὴ τοῦ ὄρους. καὶ ὑπώρειον, τὸ ὑπὸ τοῦ ὄρους. ὑπώρειον δὲ, τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον. Ὑπώρεια δὲ, καὶ ἀκρώρεια, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

Ὑπόρρηνον. ὕπαρνον.

Ὑπόρειον. τὸ ὑποκάτω τοῦ ὄρους.

Ὑποσκάλευε. ἀναφύσα. ζωπύρει. [3]Ἀριστοφάνης· Τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.

Ὑποσκέλισον. τῆς ὁρμῆς κώλυσον. [4]Δαβίδ· Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς.

Ὑπὸ σκότῳ. Ὑπὸ σκότῳ δὲ γεγονώς. σκότιος, ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος. Παρθένιος δὲ, ὁ ἀπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς.

Ὑποσμύχουσα. ἐνδιερεθίζουσα. ὑποκαίουσα. θλίβουσα. καταπονοῦσα.

Ὑποσπανίζων. ἐνδεῶς ἔχων. [5]Χρημάτων τε ὑποσπανίζων, τοὺς ὑπηκόους ἐληΐζετο.

Ὑποσπαιρούσης. Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς μικρὸν ὑποσπαιρούσης ἔτι ἐκκόπτουσιν.

Ὑπόσπονδος. ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος.

Ὑποπτῶ. αἰτιατικῇ.

Ὑποστάθμη, καὶ ὑποσταθμίς. τρυγίας.

Ὑποστάς. καταδεξάμενος. ἀναδεξάμενος. Ὁ δὲ ὑποστὰς τὴν μήνυσιν, πρὸς τὴν ἐκείνου παρασκευάζεται ἐπιβουλήν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑπομείνας. Πορευομένων δὲ αὐτῶν, καὶ γενομένων κατά τινα στενωπὸν, προῄει μὲν ὁ Οὐλίθ· ὑποστὰς δὲ ὁ Ἀναγάστης, τῷ δῆθεν ῥᾳδίως ἑκάτερον αὐτῶν διεξελθεῖν, τὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πῖλον ἀνέλαβε. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ ὑποστάντες τὸ ἐπίταγμα, ἐμήνυον, ἀναζεύξαντες καθελκύσαι αὐτῷ ἐς θάλατταν ναῦς. ἀντὶ τοῦ, ἀναδεξάμενοι.

Ὑποστάς. ὑπομείνας. θαρσήσας. Ξενοφῶν· Ὅς τις ὑποστὰς ἐθελοντὴς πορεύεσθαι. † Ὑφίστανται δὲ τῶν μὲν ὁπλιτῶν Ἀριστώνυμος.

Ὑπόστασις.[6] κυρίως τὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδιοσυστάτως ὑφιστάμενον. ἔστιν οὖν πρᾶγμα ὑφεστώς τε, καὶ οὐσιῶδες, ἐν ᾧ τὸ τῶν συμβεβηκότων ἄθροισμα, ὡς ἐν ἑνὶ ὑποκειμένῳ, πράγματι καὶ ἐνεργείᾳ ὑφέστηκεν. ἐτυμολο-

Ὑποποιεῖσθαι. Subigere. In suam potestatem redigere.

Ὑποπυθμίδιον. In fundo relictum. [In Epigrammate:] *Et quinque acinos ab uva vino plena avulsos, & guttas has vini in fundo relictas.*

Ὑπόρειος. In ima parte montis situs. Monti subjectus. Et ὑπόρειον, monti subjectum. Ὑπόριον vero, [per ι in syllaba penultima,] parvum promontorium. Ὑπώρεια autem, & ἀκρώρεια, per ω magnum scribuntur.

Ὑπόρρηνον [Epithetum ovis,] quæ sub se agnum habet.

Ὑπόρειον. Ima montis pars. Pes montis.

Ὑποσκάλευε. Fodica. Flatu excita. Ignem sopitum suscita. Aristophanes: *Ignem sopitum suscita.*

Ὑποσκέλισον. Supplanta. Impetum reprime. David: *Surge Domine, anteverte ipsos, & supplanta ipsos.*

Ὑπὸ σκότῳ. In tenebris. Ὑπὸ σκότῳ γεγονὼς dicitur ille, qui ex clandestino & illegitimo coitu natus est. Spurius. Παρθένιος vero, qui natus est ex ea, quæ, [cum nuberet,] virgo esse putabatur.

Ὑποσμύχουσα. Succendens. Incendens. Incitans. Premens. Vexans.

Ὑποσπανίζων. Indigens. Inopia laborans. *Cum pecunia indigeret, subditos suos spoliabat.*

Ὑποσπαιρούσης. Parum palpitantis. *Illi autem parum adhuc palpitanti oculos eruunt.*

Ὑπόσπονδος. Cum quo pactio inita est. Cui fides publica data est.

Ὑποπτῶ. Suspicor. Suspectum habeo.

Ὑποστάθμη, & ὑποσταθμίς. Fæx.

Ὑποστάς. Qui subiit. Qui suscepit. *Ille vero, cum indicium ad eum delatum esset, adversus illius insidias se præparat.* Significat etiam eum, qui in aliquo loco subsistit. *Cum autem iter facerent, & ad angustam quandam viam pervenissent, Ulith præivit: Anagastes vero subsistens, ut videlicet uterque illorum facile transiret, pileum a capite sumpsit.* Et iterum: *Illi vero subsistentes interfecti sunt.* Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ ὑποστάντες ἀνῃρέθησαν.

Ὑποστάς. Qui sustinuit. Qui fidenti animo aliquid ausus est. Xenophon: *Qui ultro proficisci sustinuit.* [Et ὑφίσταμαι, subsisto, gradum sisto.] *Ex gravis quidem armaturæ militibus subsistunt Aristonymus,* [*& pauci alii.*]

Ὑπόστασις. Hypostasis. Proprie vocatur id, quod per se subsistit. Est igitur res & subsistens, & essentialis, in qua congeries accidentium, tanquam in uno subjecto, re & actu subsistit. Hypostasis vero, si etymolo-

1 *Οὐκ εὐοίνου σταφ.*] Locus hic & corruptus est, & mutilus. qui ex Anthologia Epigrammatum inedita sic supplendus & emendandus est:

Κ' εὐοίνου σταφυλῆς ἔχ' ἀποσπάδα πεντάρραγον,
Πότνια, καὶ σπονδὴν τήνδ' ὑποπυθμίδιον.

Vide Nos supra ad v. Ἀνειρύσω, ubi integrum Epigramma, ex quo fragmentum hoc decerptum est, ex Cod. MS. publici juris fecimus.

2 Ἡ ἐξοχὴ τοῦ ὄρους] Pessime. Aliud enim significare vocem ὑπόρειος, vel pueris notum est. Quare, ne tantæ inscitiæ ipsum Suidam reum peragam, existimo verba hæc loco mota esse, & rejici debere ad finem articuli hujus, post vocem ἀκρώρεια.

3 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 419.

4 Δαβίδ] Psalm. XVI. 14.

5 Χρημάτων τε ὑποσπ.] Hæc sunt verba Procopii *Histor. Arc.* cap. XIX.

6 Ὑπόστασις. κυρίως τὸ κ.———— καὶ ἐνεργείᾳ ὑφέστηκεν] Eadem leguntur apud Theorianum, *Legat. Armen.* pag. 16. ut observavit Suicerus in *Thesauro Eccles.* pag. 1397.

γεῖ-

γεῖται δὲ ὑπόστασις παρὰ τὸ ὑφεστάναι, καὶ ὑπάρχειν. παρὰ δὲ Αἰλιανῷ, ὑπόστασις, ἡ ἀντίστασις. Φησὶ γάρ· Ἀπέστη τὸ ἔθνος τὸ Σύρων, καὶ Φοινίκων τοὺς γείτονας προσέλαβεν εἰς τὴν αὐτὴν ὁρμήν τε καὶ ὑπόστασιν.

Ὑπόστασις. κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ Ἀποστολικὴν παράδοσιν, τὸ πρόσωπον, ἤγουν ὁ χαρακτήρ· ὥς Φησιν ὁ Ἀπόστολος τὸν Υἱὸν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτῆρα τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ. τουτέστι, πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ Πατρός. πρόσωπα δὲ καὶ χαρακτῆρας λέγομεν ἐπὶ Θεοῦ ἀσώματα καὶ ἀσχημάτιστα. Πρόσωπον, ἤγουν ὑπόστασίς ἐστι κατὰ τοὺς ἁγίους πατέρας, τὸ ἰδικὸν παρὰ τὸ κοινόν. κοινότης γάρ ἐστιν ἡ Φύσις ἑκάστου πράγματος. ἴδιαι δέ εἰσιν αἱ ὑποστάσεις, οἷον Φύσις. τουτέστι, οὐσία μία ἡ θεότης· ὑποστάσεις δὲ γ΄. πατὴρ, υἱὸς, καὶ ἅγιον πνεῦμα. τρία πρόσωπα, ἤγουν χαρακτῆρες· μία δὲ οὐσία, καὶ γένος. ἐὰν οὖν εἴπῃς, Φυλάξαι ἡμᾶς ἡ θεότης, ὅλην τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐσήμανας. εἰ δὲ εἴποις, μεθ' ἡμῶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, μίαν τῶν ὑποστάσεων εἶπας, καὶ ὅλην τὴν θεότητα. τρεῖς ὑποστατικαὶ ἰδιότητές εἰσιν ἐπὶ τῆς θεότητος· τὸ ἀγέννητον τοῦ Πατρός· τὸ γεννητὸν τοῦ Υἱοῦ· καὶ τὸ ἐκπορευτὸν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. οὐ γάρ ἐστι γεννητὸς ὁ Πατὴρ, οὐδὲ ἐκπορευτὸς ὁ Υἱὸς, οὐδὲ γεννητὸν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. πενταχῶς δὲ εἴρηται, ἡ ὑπόστασις, πρόσωπον, χαρακτὴρ, ἄτομον, καὶ ἴδιον. Φύσις δὲ λέγεται, οἷον ἀγγελιότης. ὑποστάσεις δὲ, αἱ ἰδικαὶ ἑκάστου προσηγορίαι· ἤγουν Μιχαὴλ, καὶ Γαβριήλ. ὡσαύτως Φύσις ἐστὶ μία καὶ κοινὴ, ἡ ἀνθρωπότης· ὑποστάσεις δὲ, Πέτρος, καὶ Παῦλος, καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ οἱ χαρακτῆρες. ἡ οὖν Φύσις κυρία ἐστὶ, καὶ αἰτία, καὶ γεννητικὴ τῶν ἐν αὐτῇ ὑποστάσεων· καὶ διὰ τοῦτο ὑποστάσεις λέγονται, ὡς ὑπὸ τὴν Φύσιν ἱστάμεναι τὴν αὐτῶν πηγήν. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ νοερῶν καὶ ἐμψύχων καὶ λογικῶν ὁ αὐτὸς κανὼν τῶν ὅρων ἁρμόζει· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάσης ἀψύχου καὶ ἀναισθήτου καὶ ἀκινήτου Φύσεως. οἷον, ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸ Φῶς, ἰδοὺ τὴν οὐσίαν τῶν Φωστήρων ἐσημαίναμεν. αὐτὴ δὲ ἡ οὐσία τέμνεται εἰς τὰς ὑποστάσεις αὐτῆς· οἷον, σελήνην, ἄστρα, καὶ τὰ λοιπά. ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἀνέμου, ἐὰν εἴπῃς πνεῦμα, πᾶσαν τὴν Φύσιν τῶν ἀνέμων ἐδήλωσας. εἰ δὲ εἴποις, νότος, ἢ βορέας, ὑποστάσεις εἰσίν. ὡσαύτως τὸ πῦρ μία οὐσία ἐστί· τέμνεται δὲ εἰς ὑποστάσεις, οἷον, λύχνους, κηροὺς, λαμπάδας, καμίνους. τὴν ἁγίαν σάρκα τοῦ Χριστοῦ οὐ λέγομεν πρόσωπον, ἀλλ' οὐσίαν, ἵνα σημαίνωμεν, ὅτι ὅλην τὴν Φύσιν ἡμῶν ἀνέλαβεν. εἰ γὰρ εἴπωμεν αὐτὴν ὑπόστασιν, ἕνα τινὰ ἄνθρωπον εὑρισκόμεθα λέγοντες ὅτι ἀνέλαβεν καὶ ἔσωσεν ὁ Χριστός. πλὴν οὐ λέγεται ὑπόστασις, ἐφ' ὅσον ἀχώριστός ἐστι τοῦ Θεοῦ Λόγου ἡ σάρξ. ὑπόστασις γὰρ, τὸ κεχωρισμένον πρόσωπον λέγεται. ἐνυπόστατον μέν τοι αὐτὴν λέγομεν, οὐ μὴν ὑπόστασιν.

giam ejus ſpectes, dicta eſt ab ὑφεστάναι, ſubſiſtere, & ὑπάρχειν, exiſtere. Apud Ælianum autem ὑπόστασις ponitur pro ἀντίστασις, i. e. oppoſitio, vel reſiſtentia, ut ſic loqui liceat. Ait enim: *Defecit Syrorum gens, & vicinos Phœnices ejuſdem rebellionis ſocios ſibi adjunxit.*

Ὑπόστασις. Secundum Eccleſiaſticam & Apoſtolicam traditionem, Hypoſtaſis eſt perſona, ſive character: ut Apoſtolus Filium dicit ſplendorem gloriæ, & characterem hypoſtaſeως ejus. Hoc eſt, perſonam ejuſdem eſſentiæ, characteris, & ſubſtantiæ cum Patre. Perſonas autem & characteres in Deo dicimus, incorporea, & figura carentia. Perſona, ſive ſubſtantia, ſecundum S. Patres, proprium eſt a communi diſtinctum. Commune enim eſt, natura cujuſque rei. Propriæ vero ſunt ſubſtantiæ, ut quæ naturæ inſunt. Hoc eſt, Deitas eſt una eſſentia: Hypoſtaſes vero, tres, Pater, Filius, & Spiritus ſanctus. Tres perſonæ, id eſt, characteres: una vero natura, & genus. Si igitur dixeris, *Cuſtodiat nos Deitas:* totam ſanctam Trinitatem ſignificaſti. Si vero dixeris, *Filius Dei nobiſcum ſit:* unam Hypoſtaſium dixiſti, & totam Deitatem. Tres hypoſtaticæ proprietates ſunt in Deitate. Non generatum eſſe, proprium eſt Patris: generatum eſſe, Filii; & procedere, Spiritus ſancti. Pater enim non eſt generatus: neque Filius procedit; neque Spiritus ſanctus eſt generatus. Quinque modis autem idem effertur, hypoſtaſis, perſona, character, individuum, & proprium. Natura vero dicitur, ut Angelica natura. Hypoſtaſes vero, ſunt propriæ cujuſque appellationes, videlicet, Michael, & Gabriel. Eodem modo natura eſt una & communis, Humanitas. Hypoſtaſes vero, Petrus, & Paulus, & reliquæ perſonæ Humanitatis, & characteres. Natura igitur eſt domina, & cauſa, & generatrix ſuarum hypoſtaſium; & ideo vocantur hypoſtaſes, quod ſub natura, ut ſuo fonte, ſtent. Neque vero tantum intelligentiam habentibus, & animatis, & ratione præditis hæ definitiones conveniunt: ſed etiam omni inanimatæ, & ſenſus experti, & immobili naturæ. Ut, ſi dixerimus, Deum feciſſe lumen; ecce eſſentiam luminarium ſignificavimus. Ipſa vero eſſentia dividitur in ſuas hypoſtaſes, ut Lunam, aſtra, & reliqua. Eodem modo etiam in vento, ſi dixeris, ſpiritus; omnem ventorum naturam declaraſti. Si vero dixeris, Auſter, aut Boreas; ſunt hypoſtaſes. Eodem modo ignis eſt una eſſentia: dividitur vero in hypoſtaſes; ut lucernas, cereas, lampades, caminos. Sanctam Chriſti carnem non dicimus perſonam, ſed eſſentiam; ut ſignificemus, eum totam noſtram naturam aſſumpſiſſe. Nam ſi vocaremus ipſam hypoſtaſin, conſtaret nos dicere, unum quendam hominem Chriſtum aſſumpſiſſe & ſervaſſe. Verum non dicitur hypoſtaſis, quatenus inſeparabilis eſt a Deo Sermone caro. Hypoſtaſis enim diſcreta perſona dicitur. Ipſam tamen hypoſtaſi ineſſe dicimus, non autem hypoſtaſin vocamus. Ἐνυπόστατον e-

: Ὑπόστασις. κατὰ τὴν ἐκκλησ. καὶ Ἀπ.] Unde Suidas hæc excerpſerit, non conſtat.

τὸ

τὸ γὰρ ἐνυπόστατον τὸ ἐνυπάρχον ἐστίν· ὥσπερ ἀνυπόστατον, τὸ μὴ ἔχον ὕπαρξιν, ἤτοι οὐσίαν. οἷον, τὸ ἐνύπνιον ἀνούσιον, καὶ ἀνύπαρκτον, καὶ φαντασιῶδες. καὶ ὅπερ ὁριστικῶς εἴπομεν, ἀνυπόστατον καὶ ἀνύπαρκτον καὶ ἀνούσιόν ἐστι, τὸ ῥήματι μὲν πολλάκις λεγόμενον· ἐν οὐσίᾳ δὲ, ἢ ὑποστάσει μὴ γνωριζόμενον. οἷον, ὁ ᾅδης, ὁ θάνατος, ἡ νόσος. πάλιν ἐνούσιον λέγομεν, ἢ αὐτὸ τὸ ὄν, ἢ τὸ ἐν οὐσίᾳ γνωριζόμενον ἰδίωμα. οἷον, ἐνούσιόν ἐστι τῷ ἀνθρώπῳ τὸ λογικόν, καὶ τὸ φθαρτόν. ὁμοίως καὶ τὸ ἐνυπόστατον κατὰ δύο τρόπους λέγεται. ἢ τὸ κατ᾽ ἀλήθειαν ὑπάρχον· ἢ τὸ ἐν τῇ ὑποστάσει ἰδίωμα. ὡς ἐν τῷ Θεῷ Πατρὶ τὸ ἀγέννητον· ἐν δὲ τῷ Υἱῷ, τὸ γεννητόν· ἐν δὲ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ ἐκπορευτόν. Καὶ αὖθις· Ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία μετά τινων ἰδιωμάτων τῷ ἀριθμῷ τῶν ὁμοειδῶν διαφέρουσα· τουτέστι, πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ Πατρός. ἤ, ὑπόστασίς ἐστι πᾶν, τὸ ἰδίῳ προσώπῳ ἐμφερόμενον. ἢ καὶ οὕτως. ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία ἰδιάζουσα τοῖς χαρακτηριστικοῖς ἰδιώμασι. τὸ τῆς ὑποστάσεως ὄνομα παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ τριχῶς λέγεται. τὸ καθ᾽ ἑαυτὸ ὑπάρχον· οἷον, [1] Μνήσθητι, τίς μου ἡ ὑπόστασις. τὸ πλῆθος τῶν ὁμονοούντων· οἷον τὸ, Ἐξῆλθον ἄνδρες ἐκ τῆς ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων. τὸ ἐνούσιον. οἷον τὸ, Ἐν τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεώς μου. Ὑπόστασις καὶ πρόσωπον ταυτόν ἐστιν. ἄμφω γὰρ μερικόν τε καὶ ἴδιον, ὡς ἐφ᾽ ἑαυτοῖς τὴν περιγραφὴν, ἀλλ᾽ οὐκ ἐν πλείοσι τὴν κατηγορίαν φυσικῶς κεκτημένων. ὑπόστασιν λέγομεν τὸ καθ᾽ ἑαυτὸ ὑφεστώς, καὶ ἐν οὐδενὶ ἑτέρῳ συνθεωρούμενον· ὅπερ καὶ ἄτομον καλοῦσί τινες. ἄθροισμα δὲ συμβεβηκότων τοῦτο ἂν εἴη· ἅπερ ἅμα πάντες θεωροῦμεν ἑνί τινι προσόντα, καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ πλὴν τοῦ ἑνός, ᾧ πρόσεστιν. ὑποστατικὴ δὲ ἕνωσις ἐστίν, ἡ τὰς διαφόρους οὐσίας, ἤγουν φύσεις, εἰς ἓν πρόσωπον καὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν συνάγουσα καὶ συνδέουσα. ὑποστατικὴ δὲ διαφορὰ τυγχάνει λόγος, καθ᾽ ὃν ἡ κατὰ ἄθροισμα τῶν θεωρουμένων ἰδιωμάτων κοινῶν τῆς οὐσίας. ἑτερότης τέμνουσα κατ᾽ ἀριθμὸν ἄλλο ἀπ᾽ ἄλλου, τὴν τῶν ἀτόμων ποιεῖται πληθύν.

nim est id, quod alicui rei inest: ut ἀνυπόστατον, quod non habet existentiam, vel essentiam. Ut, somnium caret essentia, nec per se subsistit, sed est imaginarium. Et quod definite diximus anhypostatum, & anhyparctum, & anusium, verbo quidem sæpius dicitur; in essentia vero, vel hypostasi, non cognoscitur. Ut, Orcus, mors, aut morbus. Rursus enusium dicimus, aut ipsum Ens; aut proprietatem, quæ substantiæ alicui inest. Ut, enusium est homini, rationis esse participem, & corruptioni obnoxium. Similiter etiam Enhypostatum duobus modis dicitur: aut, quod revera est; aut proprietas in hypostasi. Ut, In Deo Patre, non esse generatum; in Filio, generatum esse; in Spiritu sancto, procedere. Et rursus. Hypostasis est essentia cum quibusdam proprietatibus, numero ab iis, quæ specie similia sunt, discrepans: hoc est, persona ejusdem naturæ, characteris, & substantiæ cum Patre. Aut, hypostasis est omne, quod propriæ personæ inest. Aut etiam sic. Hypostasis est essentia, characteristicis proprietatibus ab aliis distincta. Hypostasis nomen in divina Scriptura trifariam dicitur. Id, quod est per se: ut, *Memento, quæ sit mea substantia.* Multitudo consentientium: ut illud, *Exiverunt viri ex cœtu alienigenarum.* Quod substantiæ alicui inest: ut, *In fiducia gloriationis meæ.* Hypostasis, & persona, idem est. Ambo enim sunt particulare quiddam, & proprium, ut quæ suis ipsa limitibus circumscripta sunt, nec de pluribus naturaliter prædicantur. Hypostasin vocamus, quod per se subsistit, & in nullo alio spectatur: quod etiam quidam vocant individuum. Congeries autem accidentium hoc fuerit, quæ simul omnes videmus uni alicui inesse, & nulli alii, præter unum illud, cui insunt. Hypostatica vero unio est, quæ diversas essentias sive naturas, in unam personam & unam ac eandem hypostasin congregat & cogit. Hypostatica vero differentia, est ratio, qua secundum congeriem communium proprietatum essentiæ. [Locus est mutilus.] Diversitas numero dividens aliud ab alio, individuorum multitudinem facit. *Port.*

Ὑποστάς. ὑπομείνας. Ὑποστὰς εἰς ὄψιν ἐλθεῖν. ἐναντιωθῆναι. Τοῖς ὑποστᾶσι πολεμήσας, τούτους ἐνίκησε. καὶ Διόδωρος· Ἐπαγγελλόμενοι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ὑπόστασιν ταύτην συμβαλεῖσθαι.

Ὑποστάς. Qui sustinuit. Qui ausus est. *In conspectum venire ausus.* [Vel,] resistere [ei ausus.] *Resistentes aggressus, eos vicit.* Et Diodorus: *Pollicentes & ipsi se ad conatum istum operam suam collaturos esse.*

Ὑποστατικῶς. ὑπομονητικῶς. καρτερικῶς. Ὁ δὲ ὑποστατικῶς κεχρημένος τοῖς ἐπικειμένοις κινδύνοις, δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο.

Ὑποστατικῶς. Constanter. Confidenter. Fortiter. *Ille vero, cum impendentia pericula fortiter sustinuisset, fortitudinis gloriam reportavit.*

Ὑπόστεγον. τὸ ὑπὸ τὸν οἶκον. [2] Σοφοκλῆς·

——— Κοὐδὲν ἔσθ᾽ ὑπόστεγον;

Αὐτόξυλόν γ᾽ ἔκπωμα.———

Ὑπόστεγον. Quod est sub tecto. Quod est intra domum. *Nihilne est intra domum? Poculum [tantum] ex ligno excavato factum.*

Ὑποστέλλεται. ἀναδύεται. ὑποκρύπτεται. φεύγει. δολιεύεται.

Ὑποστέλλεται. Detrectat. Simulate agit. Tergiversatur. Subterfugit. Dolose agit.

Ὑποστειλάμενος. ὑποκρυψάμενος. φοβηθείς.

Ὑποστειλάμενος. Qui se præ metu occultavit. Qui formidavit.

1 Μνήσθητι, τίς μ.] Psalm. LXXXVIII. 46.

2 Σοφοκλῆς] In *Philoctete*, pag. 379. ut Portus monuit.

Ὑπόστημα. πλῆθος. Τῷ δὲ ὑποστήματι τῶν ἀνδρῶν ἀντεῖχον ἐῤῥωμένως οἱ Ῥωμαῖοι.

Ὑπόστημα. Multitudo. *Virorum autem multitudini Romani fortiter restiterunt.*

Ὑποστησάμενος. ἀντὶ τοῦ ἐναρξάμενος. [1] Ἐκ πρώτης γὰρ δὴ τῆς ἡλικίας εὐσταθῆ τε καὶ ἡσύχιον βίον ὑποστησάμενος, οὔτε κατὰ δέος, οὔτε καθ' ἡδονὴν τραπεὶς τὸ πρόσωπον ὤφθη πώποτε.

Ὑποστησάμενος. Qui instituit. Qui sibi aliquid proposuit. *Nam a prima ætate, cum tranquillam & quietam vitam sibi proposuisset, neque præ metu neque lætitia vultum unquam mutare visus est.*

Ὑποστήσας. [2] ἀντὶ τοῦ ὑποβαλόμενος. Ὑπερείδης.

Ὑποστήσας. Pro ὑποβαλόμενος. Qui subjecit. Qui supposuit. Hyperides.

Ὑποστήτω. ἀντὶ τοῦ ὑποχωρησάτω.

Ὑποστήτω. Pro, ὑποχωρησάτω. Recedat. Pedem referat.

Ὑποστολῆς. φυγῆς.

Ὑποστολῆς. Tergiversationis. Fugæ.

Ὑποσυγχύτως. συγκεχυμένως.

Ὑποσυγχύτως. Confuse. Perturbate.

Ὑποσφρησάμενος. ὀσφρανθείς.

Ὑποσφρησάμενος. Subodoratus. Qui subolfecit.

Ὑποσχέσθαι. ἐκτεῖναι.

Ὑποσχέσθαι. [Promittere.] Extendere.

Ὑποσχεῖν. [3] ὑπολαβεῖν. [4] ἀπαιτηθῆναι. ὑποθεῖναι. Τῷ δήμῳ λόγον ὑποσχεῖν ὑπὲρ τῶν ἄχρι τοῦδε πεπραγμένων. Καὶ αὖθις· Ὑποσχόντα λόγον τῆς ἀρχῆς, καὶ τὰς εὐεργεσίας ὑποδειξάμενον.

Ὑποσχεῖν. Sustinere. Suscipere. Repeti, vel exigi. Supponere. [Et λόγον ὑποσχεῖν, rationem reddere.] *Populo rerum hactenus gestarum rationem reddere.* Et iterum: *Cum magistratus a se gesti rationes reddidisset, & beneficia [a se in populum collata] ipsis ob oculos posuisset.*

Ὑπόσχωμεν. ὑποβάλωμεν.

Ὑπόσχωμεν. Subjiciamus. Supponamus.

Ὑποτάσσομαι. δοτικῇ.

Ὑποτάσσομαι. Dativo jungitur. Subjicior. Supponor.

Ὑποτελὶς, [5] καὶ τέλος, κατὰ φιλοσόφους. τῆς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι· τοῦ δὲ, μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας, ἀδιάφορα εἶναι.

Ὑποτελὶς, καὶ τέλ. Id quod fini subjicitur, & finis, secundum philosophos, [differunt.] Nam illud etiam eos, qui non sunt sapientes, assequi [ajunt:] finem vero, solum sapientem. Quæ vero inter virtutem & vitium interjecta sint, indifferentia esse.

Ὑποτεμέσθαι. ἀφελέσθαι. Ξενοφῶν· Ἢν ἐπ' ἐκείνους ἡμεῖς ἐλαύνωμεν, ὑποτεμοῦνται ἡμᾶς πάλιν ἐκεῖνοι. ἡμῖν δὲ οὔπω ἡ ἰσχὺς πάρεστιν.

Ὑποτεμέσθαι. Præcidere. Adimere. [Clade afficere.] Xenophon: *Si illos infesto exercitu invaserimus, nos iterum clade afficient. Nobis vero nondum satis virium est.*

Ὑποτεμνόμενον. ἐκκόπτοντα.

Ὑποτεμνόμενον. Succidentem. Exscindentem.

Ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν. ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. [6] Ξενοφῶν φησιν.

Ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν. Navigationem præcidens. Iter mari impediens. Vel, via compendiosiore navigans, ut intercipiat eum, quem persequitur. Xenophon inquit.

Ὑποτεμόμενος. προλαβών. Ὁ [7] δὲ ὑποτεμόμενος ἐν ξυναγκείᾳ τινὶ, βάλλει κατὰ νώτου αὐτόν.

Ὑποτεμόμενος. [Proprie, succidens, vel præcidens. Interdum vero,] antevertens, intercipiens. *Ille vero eum in convalle quadam interceptum a tergo ferit.*

Ὑποτεμοῦμαι, καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας. [8] Ἀριστοφάνης. οἱ βυρσοδέψαι γὰρ ὑποτέμνουσι τὰ δέρματα, διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα.

Ὑποτεμοῦμαι. Succidam. Præcidam. *Arrogantiam tuam compescam, & vias tuas præcidam.* Aristophanes. [Hoc salse dictum est contra Cleonem, ut coriarium.] Coriarii enim coria obliq; secant, ut crassiora videantur.

Ὑποτετμημένων. ἀφῃρημένων. Ὑποτετμημένων αὐτῷ τῶν ἐλπίδων, κατάφοβος ἦν.

Ὑποτετμημένων. Succisis. Præcisis. Ademptis. *Omni ei spe præcisa, metu consternatus erat.*

Ὑποτείνει.

Τὸ [9] γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη,
Μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,

Ὑποτείνει. Subtendit. Præbet. Affert. *Propria enim intueri mala, quorum nemo auctor est, præter nos ipsos, magnos dolores affert.*

1 Ἐκ πρώτης γὰρ δὴ τῆς ἡλ.] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni de Marco Antonino Imperatore, quæ leguntur in Excerptis Historicis a Valesio editis, pag. 821. ubi locum integrum vide. Confer etiam Nostrum supra, v. Μάρκος βασιλεύς.

2 Ὑποστήσας. ἀντὶ τοῦ ὑπ.] Ex Harpocratione.

3 Ὑπολαβεῖν] Sic etiam Hesychius. At utrobique scribendum est, ὑποβαλεῖν. Vide vocem sequentem Ὑπόσχωμεν.

4 Ἀπαιτηθῆναι] Quomodo interpretatio hæc voci ὑποσχεῖν conveniat, non video.

5 Ὑποτελὶς, καὶ τέλ.] Hæc sumpta sunt ex Laertio in vita Herilli: ut Pearsonius etiam observaverat. Cæterum, ad supplendum loci hujus sensum post καὶ τέλος addenda est vox διαφέρει, quæ apud Laertium reperitur: hic vero negligentia librariorum excidisse videtur.

6 Ξενοφῶν φησιν] *Hellenic.* lib. 1. pag. 444.

7 Ὁ δὲ ὑποτεμόμενος ἐν ξυναγκ.] Est fragmentum Arriani, ut discimus ex ipso Suida supra, v. Ξυνάγκεια.

8 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 303, 305. (205. Ed. Bas. P.) ubi sic legitur:

Περικόψω σ' ἀλαζονείας,
Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.

Vide ibi Scholiastam.

9 Τὸ γὰρ ἐσλ.] Hæc sunt verba Sophoclis in *Ajace*, pag. 17. ut Portus monuit. Vide etiam Nostrum supra v. Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν, ubi eadem leguntur.

Μεγά-

Μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.

υἷον, μηδενὸς ἄλλου συμπράξαντος καὶ μεταχόντος. ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων φέρει παραμυθίαν. καὶ, ὑποτείνει, ἐξαπλοῖ, καὶ ὑποδεικνύει. Ἐλπίδα πικρὰν ὑποτείνει τοῦ μέλλοντος. Φιλόστρατος φησίν.

Ὑποτείνων.[1] ὑπισχνούμενος.

Οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μισθοὺς, οὐδ' ἐξαπατύλλων.

Ὑποτίτθια. ὑπομάζια παιδία. καὶ ὑπότιτθον, ὁμοίως, τὸ ὑπομάζιον.

Ὑποτοπήσας. αἰτιατικῇ. ὑπονοήσας.

Ὑποτρέχω. κολακικῶς μετέρχομαι. αἰτιατικῇ.

Ὑπότριμμα. ἔκ τε φοινίκων, καὶ μέλιτος, καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων. [2]Ἀριστοφάνης· Βλέπων ὑπότριμμα, (ἀντὶ τοῦ, δριμύ) Στέργων σκοροδάλμη. τουτέστιν, ἡδόμενος δριμέσιν.

Ὑπότροπος. ἐξ ὑποστροφῆς ἐπανεληλυθώς.

Ὑποτροχίζεσθαι.[3] οὐχ, ὡς ἡμεῖς, ὑποπεσεῖν τροχῷ, καὶ τρωθῆναι, τροχίζεσθαι καλοῦμεν, οὕτω καὶ οἱ ῥήτορες αὐτῷ ἐχρήσαντο· ἀλλὰ τὸ στρεβλοῦσθαι ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοὺς ἐξεταζομένους, ἵνα καταείπωσιν, ἃ συνίσασιν ἄλλοις, ἢ περὶ ὧν αὐτοὶ συνίσασιν ἠδικηκότες, τροχίζεσθαι λέγουσιν.

Ὑποτυπώσεων. χαρακτήρων. λόγων.

Ὑποτυφούσης. ὑποκνιζούσης. ὑποκαιούσης. Ἀλλὰ κατὰ βραχὺ τῆς διηγήσεως ὑποτυφούσης τοὺς ἀκούοντας. Καὶ, ὑποτυφομένη. [4]Ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ δυσμένεια Ῥωμαίων τε καὶ Ἀβάρων, ἤδη ἐκ πολλοῦ ὑποτυφομένη.

Ὑπό οἱ. ὑφ' ἑαυτῷ. Ἀῤῥιανός· Τὸ δὲ ἕβδομον τέλος ὑπό οἱ ἔχων, καὶ ἄλλους πολλούς.

Ὑπουδαῖοι. καταχθόνιοι.

Ὕπουλα γόνατα. καὶ ὕπουλον πόδα. καὶ ὕπουλον χεῖρα, καὶ σῶμα. τὸ φλεγμαῖνον διά τινας πληγὰς, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν. Κρατῖνος.

Ὕπουλα ἕλκη. τὰ κρυπτά.

Ὕπουλος. δόλιος, φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικός· ὡς ἐπὶ τῶν ἑλκῶν, τῶν ἐχόντων οὐλὰς ὑγιεῖς ἐπιπολαίως· ἔνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις. ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος.

Ὑπούλως. Ὁ δὲ πρός τινας τῶν γνωρίμων ὑπούλως τε καὶ οὐχ ὑγιῶς ἔχει.

Ὑπουργῶ. δοτικῇ.

Ὑπ' οὔρει. ὑπὸ τῷ ὄρει.

Ὑποφαίνεται, χαμόθεν. Ἐπιφαίνεται δὲ, ὑψόθεν.

Vel, quorum nemo particeps est. Peccatorum enim habere socium, magnum solatium affert. Et, ὑποτείνει, explicat, ostendit, exhibet. *Acerbam futuri spem ostendit.* Philostratus inquit.

Ὑποτείνων. [Offerens. Porrigens. Præbens.] Promittens. *Non assentans, neque mercedem promittens, neque [alios] decipiens.*

Ὑποτίτθια παιδία. Infantes adhuc lactentes; sive, qui uberibus admoventur. Et ὑπότιτθον, idem significat.

Ὑποτοπήσας. Accusativo jungitur. Suspicatus. Vel, Qui suspectum habuit.

Ὑποτρέχω. Blande me insinuo. Blanditiis gratiam alicujus capto.

Ὑπότριμμα. Intritum ex palmulis & melle & aliis quibusdam condimentis confectum. Aristophanes: *Acre tuens, & alliata muria gaudens.* Vel, acribus cibis gaudens.

Ὑπότροπος. Redux. Qui rediit eo, unde abierat.

Ὑποτροχίζεσθαι. Non ut apud nos τροχίζεσθαι sub rotam decidere, & ab ea sauciari, significat: sic etiam Oratores hoc verbo usi sunt: sed illi τροχίζεσθαι dicunt de iis, qui rotæ alligati torquentur, ut confiteantur crimina, quorum aliis, vel sibi sunt conscii.

Ὑποτυπώσεων. Characterum. Orationum.

Ὑποτυφούσης. [Succendentis. Paulatim inflammantis.] Leviter pungentis. Leviter urentis. *Sed narratione illa paulatim inflammante auditores.* Et, ὑποτυφομένη, succensa, vel ea, quæ occulto fomite alitur. *Hinc mutua Romanorum & Abarorum inimicitia cœpit, jampridem occulto fomite succensa.*

Ὑπό οἱ. Sub se. Arrianus: *Septimum agmen, & alios multos, sub se habens.*

Ὑπουδαῖοι. Subterranei. Sub terra latentes.

Ὕπουλα γόνατα. Genua, occultum ulcus habentia. Et, pedem, manum, & corpus, occultum ulcus habentia. [Vel, ὕπουλον dicitur,] quod ob plagas inflictas inflammatum est, & abscedere incipit. Cratinus.

Ὕπουλα ἕλκη. Ulcera occulta, & sub cicatrice latentia.

Ὕπουλος. Subdolus. Occultus. Dolosus. Qui tantum videtur pacis amans, [sed re vera non est.] Ut de ulceribus hoc dicitur, quæ cicatrices in superficie sanas habent, intrinsecus vero pus putrefactum. Unde hoc dicitur in homines, qui se quidem bonos esse simulant, sed tamen mali sunt.

Ὑπούλως. Subdole. Dolose. Occulte. *Ille vero erga quosdam familiarium suorum subdole nec sincere se gessit.*

Ὑπουργῶ. Dativo jungitur. Inservio. Ministro. Operam navo.

Ὑπ' οὔρει. Pro, ὑπὸ τῷ ὄρει. Sub monte.

Ὑποφαίνεται. Inferne apparet. At ἐπιφαίνεται, superne, vel ex loco superiore apparet.

1 Ὑποτείνων] Confer v. Ὑπέτεινε.
2 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 732. (492. Ed. Bas. *P.*)
3 Ὑποτροχίζεσθαι] Confer Nostrum supra v. Τροχισθεῖσαι.
4 Ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ δυσμ.] Hæc sunt verba Menandri in *Excerpt. Legat.* pag. 101.

Ὑποφέρονται. ὑποβάλλονται. καὶ ὑποφέρων. ὑποβάλλων.

Ὑποφῆται.[1] ἱερεῖς. προφῆται. χρησμολόγοι. ὑπουργοί. διάκονοι. ἢ οἱ τὸ μέλλον φανερῶς δεικνύοντες.

Ὑποφητεία προφητείας διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν προφητεία πρὸ τοῦ γενέσθαι λέγει τὰ ὕστερον γενησόμενα. ἡ δὲ ὑποφητεία τὸ γινόμενον ἢ τὸ γενόμενον λέγει. καὶ περὶ τούτου αὐτοῦ τὰ παρεστῶτα, ἢ καὶ τὰ ὅσον οὔπω ἐπελευσόμενα.

Ὑποφθάς. φθάσας. προλαβών.

Ὑποφόνια.[2] τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀναιρεθέντος, ὑπὸ τοῦ τὴν αἰτίαν ἔχοντος, ὅτι ἀνῄρηκεν, ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν, ἐπὶ τῷ μὴ ἐπεξέρχεσθαι, μηδὲ γενέσθαι τὴν τοῦ φόνου δίκην, ὑποφόνια καλεῖται. οὕτω Δείναρχος, καὶ Θεόφραστος.

Ὑπόφορος. ὑπεύθυνος. ὑπόκηνσος. ὑποτελής.

Ὑποφύσεις. παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμεναι.

Ὑπόχαλκον δέ σου τὸ χρυσίον. ἀντὶ τοῦ, μίξιμον, παρακεκομμένον τὸ νόμισμα. παραχαράξιμον.

Ὑποχείριον. τὸ ὑπὸ τὴν χεῖρα. [3]Οἱ μὲν πυγμαῖς, οἱ δὲ, ῥοπάλοις, οἱ δὲ, ὅ, τι ποτὲ παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον, ἀλοῶντες αὐτόν.

Ὑποχειρίους. αἰχμαλώτους. δούλους. Ὑποχειρίους αὐτῷ ποιῆσαι τοὺς παῖδας τῶν εὐγενεστάτων.

Ὑποχόνδρια. τὰ ἀκροσπάθια. τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα.

Ὑποχωρῶ. δοτικῇ. ὑποτάσσομαι.

Ὑποχυτῆρες. τρύβλια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν.

Ὑπόχυτος οἶνος. ὁ γλυκύς. [4]Ἦν δὲ Πολέμων ὁ φιλόσοφος οὐ γλυκὺς, οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος.

Ὑποψαμμότερος. Ὑπανήροσε τὸν τόπον ὑποψαμμότερόν πως ὄντα, ἵνα ἐν τῇ συνόδῳ σφῶν κονιορτὸς πάμπολυς ἀρθῇ.

Ὑπὸ ψήφου μιᾶς. ἀπὸ γνώμης, ἀπὸ κρίσεως μιᾶς.

Ὑποψία. τὸ ὑπὸ τὴν ὄψιν. τὸ ἐνεστηκός. Πισίδης·

Τὴν τῶν φθασάντων ἀσφαλῶς ὑποψίαν.

ἢ τὸ ἐξ ἀκοῆς καὶ παραδόσεως γραφόμενον. καὶ ὑπόψια.

Ὑπωμοσία.[5] τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημίας, ἢ νόσῳ, ἤ τινι τῶν [6]πλησίον

Ὑποφέρονται. Subjiciuntur. Supponuntur. Et ὑποφέρων. Subjiciens. Supponens.

Ὑποφῆται. Sacerdotes. Prophetæ. Vates. Deorum ministri, vel famuli. Vel, qui futura manifeste declarant.

Ὑποφητεία differt a προφητεία. Nam prophetia futura prædicit, antequam eveniant. Hypophetia vero declarat id, quod fit, vel quod factum est. Vel etiam, instantia, & quæ mox eventura sunt.

Ὑποφθάς. Qui anticipavit. Qui antevertit.

Ὑποφόνια. Pecunia, quæ cædis causa dabatur propinquis defuncti, ab eo, qui cædis reus erat, ne eum persequerentur, neu cædis illius judicium fieret, ὑποφόνια appellabatur. Sic Dinarchus & Theophrastus.

Ὑπόφορος. Rationibus reddendis obnoxius. Tributarius. Vectigalis.

Ὑποφύσεις. [Ea quæ subnascuntur, vel adnascuntur. Per translationem vero sic vocantur] malæ cogitationes, quæ stolonum instar animo nostro extrinsecus adnascuntur.

Ὑπόχαλκον δέ σου τὸ χρ. Aurum tuum est subæratum. Vel, mixtum, adulteratum, & falsa nota signatum.

Ὑποχείριον. Quod in manus incidit. Quod ad manum est. *Alii pugnis, alii fustibus, alii obvio quovis telo arrepto eum tundentes.*

Ὑποχειρίους. Eos, qui alicujus potestati subjecti sunt. Captivos. Servos. *Nobilissimorum virorum filios in ejus potestatem redigere* [*conabantur.*]

Ὑποχόνδρια. Hypochondria. Id est, pars ea corporis, quæ cartilagini, vel costis subjecta est.

Ὑποχωρῶ. Dativo jungitur. Me submitto. Cedo.

Ὑποχυτῆρες. Vasa, ex quibus oleum in lucernas infundunt.

Ὑπόχυτος οἶνος. Vinum hypochyton. Id est, subdulce. *Polemon autem philosophus neque lenis erat, neque subdulcis, sed austerus instar vini Pramnii.*

Ὑποψαμμότερος. Subarenosior. *Locum illum, qui subarenosus erat, aratro leviter proscidit, ut, cum eo convenissent, plurimus pulvis excitaretur.*

Ὑπὸ ψήφου μιᾶς. Uno suffragio. Communi omnium sententia. Communi consensu.

Ὑποψία. [Suspicio. Item,] quod est sub oculis, & in conspectu. Quod præsens est. Pisides: *Præteritorum tutam suspicionem.* Vel, quod ex auditu & traditione scripto mandatur.

Ὑπωμοσία. Sic vocabatur dilatio judicii, quum quis aut peregrinationem, aut mor-

1 Ὑποφῆται. ἱερ.] Confer Scholiastam Homeri ad Il. Π. v. 235.

2 Ὑποφόνια. τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδ.] Ex Harpocratione. Scholiastes Homeri ad Il. Σ. v. 497. Ποινῆς οὖν λέγει, τῆς καλουμένης παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὙΠΟΦΌΝΙΑ· ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνῃρημένων οἱ ἀνελόντες. Confer etiam Nostrum supra v. Ἄποινα.

3 Οἱ μὲν πυγμ.] Vide supra v. Ἀλοῶ, v. Μετέωρος, & v. Τετρακοντόπους, ubi idem fragmentum legitur.

4 Ἦν δὲ Πολέμων ὁ φιλοσ. οὐ γλυκ.] Hæc apud Laertium in *Polemone*, sub finem, non de Polemone, sed Sophocle Tragico dicuntur: ut Pearsonius ad oram libri sui recte notaverat. Cæterum, de sensu hujus loci consulendi sunt Laertii interpretes.

5 Ὑπωμοσία. τὸ ὑπερτίθ.] Ex Harpocratione. Confer Nos etiam supra ad v. Ἀνθυπωμοσία.

6 Τῶν πλησίον] Scribe, τῶν παραπλησίων, ut habet Harpocratio.

μεθ'

μέθ' ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο. καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνυσθαι.

Ὑπώπια. τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιδνώματα. ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦα.

Ὑπώπια.[1] οἱ τύλοι, οἱ γινόμενοι ἐν ταῖς χερσὶν ἀπὸ τῆς ἐργασίας. λέγεται δὲ ὑπώπια, καὶ τὰ ἀφ' οἱασδηποτοῦν πληγῆς τραύματα.

Ὑπώπια. ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν.

Ὑπωπιάζω. ὑπωπιάζω, τὸ ὑποπιέζω· ἐκ τοῦ ὑπώπια, ὃ σημαίνει τοὺς ὀφθαλμούς. [2]ὁ Ἀπόστολος. Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ. τουτέστι, [3]πρὸς ἄσκησιν αὐτὸ μετ' ἐπιστήμης καὶ φρονήσεως γυμνάζω, καὶ πρὸς τὴν τῶν κρειττόνων συνέργειαν, οὐ πρὸς ἀσέλγειαν ὑπονοοῦμαι. ταύτῃ τοι καὶ παραινεῖ φάσκων, Ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. οὐ τὴν σύμμετρον καὶ ἀναγκαίαν ἐπιμέλειαν πρὸς σύστασιν ἀπαγορεύσας, ἀλλὰ τὴν ἀκολασίας μητέρα γαστριμαργίαν. ἐπήγαγε γὰρ, εἰς ἐπιθυμίας. δηλαδὴ, βλαβερὰς καὶ ἀνοήτους. οὐ γὰρ τοσαύτην αὐτῷ προσφέρειν δεῖ θεραπείαν, ὡς κατασκιρτᾷν τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἵνα συνεργῇ καὶ καθυπουργῇ τοῖς ἀρίστοις ἐκείνης ἐπιτηδεύμασι. τοῦτο καὶ ὁ Πλάτων φησίν· Ἐπιμελεῖσθαι δεῖ σώματος καὶ ψυχῆς, εἵνεκα ἁρμονίας, δι' οὗ βιοῦν τε ἐστὶ, καὶ ὀρθῶς βιοῦν. Ὑποπιέζω δὲ, διὰ τοῦ ο μικροῦ, τὸ μετρίως πιέζω. [4]Ἀριστοφάνης·

Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
Ἁπαξάπασαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι.

Ἀντὶ τοῦ, σφόδρα πληγεῖσαι περὶ τὰ ὑπώπια. [5]Ὑπώπια δέ εἰσι, τὰ ὀγκώματα, καὶ κρούματα, ἅπερ κονδύλους φασί. τοῖς κυάθοις δὲ προσφλῶσι τὰ ὑπώπια. ἢ ἐν ὀξυβάφοις χαλκοῖς τὰ ὑπώπια ἀναλείβοντες, ἢ τοιούτοις τισὶν, ἀφανῆ ποιοῦσιν. Ἀπολλοφάνης·

Κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις.

Ὑπώρεια.[6] ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς. ἢ οἱ πόδες τοῦ ὄρους. μεταφορικῶς. ἐς τρία γὰρ διῄρητο τὸ ὄρος· εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, καὶ εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν, ἡ κορυφή. ὑπώρεια δὲ, τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους. τέρμα δὲ, τὰ τελευταῖα, καὶ οἱ πόδες.

Ὑπορόφιοι. οἱ ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι συγγενεῖς.

Ὑπόροφοι. ὑπόστεγον.

Ὕπτια. ὑψηλά. ἢ ἡπλωμένα.

Ὑπτιάζει. ὑποστρέφει.

Ὕπτιος. ὁ ἐπὶ νώτου κείμενος. καὶ ὕπτια πεδία, τὰ ὁμαλά. Προθυμίᾳ τῇ πάσῃ ἀναπετάσαντες τὰς πύλας, ἐδέξαντο ὑπτίαις χερσὶ τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ, ἡπλωμέναις. [7]ὕπτιος λέγεται καὶ ὁ ἄπρακτος. καὶ ἐν

bum, aut aliquid hujusmodi caussabatur, interposito jurejurando. Et hoc facere, dicebatur ὑπόμνυσθαι.

Ὑπώπια. Tumores lividi, qui sunt sub oculis. Vel, pus inde manans.

Ὑπώπια. Calli, qui oriuntur in manibus ex assiduo opere. Dicuntur etiam ὑπώπια, vulnera ex qualicunque plaga.

Ὑπώπια. [Proprie, ea, quæ oculis subjacent. At] a parte totam faciem [sic appellant.]

Ὑπωπιάζω. [Faciem suggillo, vel plagis contundo. Item] observo: Ab ὑπώπια, quod oculos significat. Apostolus inquit: *Sed corpus meum suggillo & domo.* Id est, ad patientiam disciplinæ cum scientia & prudentia illud exerceo, ut rebus melioribus, non vero lasciviæ se ministrum præbeat. Quamobrem nos admonet, dicens: *Induite Dominum Jesum, neque carnem curate, ad cupiditates ejus explendas.* Equidem, moderatam & necessariam corporis curationem ad vitam conservandam non vetat: sed luxuriam, lasciviæ matrem. Subjungit enim, *Ad cupiditates:* id est, noxias, & stultas. Neque enim corpus tam delicate curandum est, ut animæ insultet; sed ut ei ministrum se præbeat, & optimis ejus studiis inserviat. Hoc & Plato dicit: *Corporis & animæ cura gerenda est, ut harmonia inter utrumque conservetur: quippe per quam & vivere, & recte vivere licet.* Ὑποπιέζω vero, per ο [in syllaba secunda,] leviter & modice premo. Aristophanes: *Idque mirum in modum suggillatæ omnes, & cyathos frequenter sibi applicantes.* Vel, plagis valde contusæ circa partes oculis subjectas. Ὑπώπια vero sunt tumores & tubera, a plagis orta, quæ etiam κονδύλους vocant. Cyathis autem tumores illi deprimuntur. Vel, æreis acetabulis tumices fricant, & sic delent. Apollophanes: *Cyathum capiam ad tumores deprimendos.*

Ὑπώρεια. Planities monti subjecta. Vel, pedes montis: metaphorice. Mons enim in tres partes dividitur: in ἀκρώρειαν, ὑπώρειαν, & τέρμα. Et ἀκρώρεια quidem est montis vertex: ὑπώρεια, latera montis: & τέρμα, radices, sive pedes montis.

Ὑπορόφιοι συγγενεῖς. Cognati, qui sunt sub eodem tecto, vel, in eadem domo.

Ὑπόροφον. Quod est sub tecto.

Ὕπτια. Supina. Excelsa. Vel, patentia & plana.

Ὑπτιάζει. Redit. [Imo potius, supinus est, vel, resupinatur.]

Ὕπτιος. Supinus. Et ὕπτια πεδία, campi patentes & plani. *Omni alacritate portis apertis, hostes supinis manibus exceperunt.* Id est, passis manibus. Item, ὕπτιος dicitur, otiosus,

1 Ὑπώπια. οἱ τύλ.] Ex Enarratore Comici ad *Acharnens.* pag. 397.

2 Ὁ Ἀπόστολ.] 1 Cor. IX. 27.

3 Τουτέστι, πρὸς ἄσκησιν αὐτὸ μ.] Unde hæc Suidas? Certe, non ex Chrysostomo, nec Theodoreto, nec Theophylacto.

4 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 660. (453. Ed. Bas. *P.*)

5 Ὑπώπια δέ εἰσι τὰ ὀγκ.] Scholiastes Aristophanis sic habet: Ὑπώπιά εἰσιν ἐκκαύματα ὄψεων, καὶ κρούσματα, ἅπερ κονδύλους φασίν.

6 Ὑπώρεια. ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδ.] Vide supra v. Ἀκρώρεια, ubi eadem leguntur.

7 Ὕπτιος λέγεται καὶ ὁ ἄπρακτος] Artemidorus *Onirocr.* lib. II. cap. LXXIII. pag. 155. Πίπτειν δὲ ὕπτιον ——— τοῖς λοιποῖς ἀπραξίαν προαγορεύει. ὑπτίους γὰρ τοὺς ἀπράκτους λέγομεν. Huc Suidas respexit: ut & Pearsonius observaverat.

Ἐπιγράμματι· Ὠι πολὺν ὕπτιον ὕπνον ἐγύμνασε· περὶ μύωπος ὁ λόγος.

Ὑποικουρῶν. Λεληθός τι μῖσος καὶ ὑποικουρῶν. ἀντὶ τοῦ τρεφόμενον, καὶ ἐνδομυχοῦν. Ὅμως, εἰ καὶ μηδὲν ὑποικουροῦν ἦν, καὶ ὑπελάνθανον, ἐξ ὧν προεῖπεν ὁ Τύλλος, ἡσυχῇ πως ὑπεταράσσοντο.

Ὕποινος. μέθυσος.

Ὑποίσω. ὑπενέγκω. καὶ ὑποίσων. ὑπομένων.

Ὑποιστόν. Φορητόν.

Ὕῤῥα παῖς. ὁ Πιττακός. καὶ Ὑῤῥάδιος, ὁ αὐτός. καὶ Ὑῤῥαδιανὸς, ὄνομα κύριον.

Ὕῤῥαξ. ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ μίγδην, καὶ ἀναμίξ.

Ὑῤῥίς. ἡ σπυρίς. καὶ ὑῤῥιστὸς, ἀγγεῖον πλεκτὸν, ᾧ τὰ σῦκα ἐμβάλλεται.

Ὑρκάνιος. ὄνομα.

Ὑρκανός. ὄνομα κύριον. [1] Τοῦτον ἠρώτησεν Ὑρκανίων, πῶς ὁ πατὴρ αὐτοῦ συναγάγοι τὴν οὐσίαν. ὁ δὲ, πονῶν, ἔφη, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντέχων ἐδήλου.

Ὑρίη. ὄνομα πόλεως.

Ὑρτάκης. ὄνομα κύριον, καὶ Ὑρτακίδης.

Ὕρτιον.

Ὕρχας. [2] κεράμια ἀγγεῖα, ὑποδεκτικὰ ταρίχων, δύο ὠτία ἔχοντα.

Ὗς. χοῖρος. ἢ σύαγρος. ἰστέον δὲ, ὅτι ὗς λέγεται ἐπὶ θηλείας· σῦς δὲ, ἐπὶ ἄῤῥενος. οἱ δὲ πολλοὶ κέχρηνται ἀδιαφόρως. [3] Ὅπως δὲ δόξητ' ἡμὲν ἀγαθὰ σύος.

Ὗς. ἐπ' εὐθείας ὀξύνεται. τὰς ὗς δὲ, καὶ τοὺς ὗς, πληθυντικῶς, περισπῶσι.

Ὕσταξ. ὁ πάσσαλος.

Ὑσήπηρος. [4] ὁ ῥυπώδης.

Ὑσοίπη. [5] ὁ ῥύπος.

Ὑστάκτων [6] τῶν γυναικείων αἰδοίων.

Ὕσας. βρέξας. Αἰλιανός· Εἶτα ἀδοκήτως πολλῷ πάνυ σφόδρα ὗσε, καὶ ἀστραπαὶ γεγόνασιν, ἐκπλῆξαι δειναί.

Ὕσγη. εἶδος βοτάνης. καὶ ὑσγινοβαφὴς χιτὼν, ὁ ὑπὸ τῆς ὕσγης βεβαμμένος. καὶ ὑσγινοβαφῆ, οὐδετέρως.

Ὗς διὰ ῥόδων. ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀναγώγων. Κράτης ἐν Γείτοσιν.

Ὑσθεῖσαι. βραχεῖσαι ἀπὸ ὑετοῦ.

Ὕσθης. ἐβράχης. καὶ ὕσθησαν. [7] Ἡρόδοτος· Ὕσθησαν γὰρ τότε Θῆβαι, οὐδαμῶς πρότερον ὑσθεῖσαι. ἐπεὶ ἐν Αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ὕειν.

ignavus. Et in Epigrammate: *Qui multum somnum supinum dormivit.* De lusciofo hæc dicuntur.

Ὑποικουρῶν. Intus latens. Delitescens. *Latens quoddam odium, & occultum.* Vel, quod occulte in animo alitur & fovetur. *Quamvis nihil esset clandestinum & occultum, tamen ob ea, quæ Tullius ante dixerat, leviter perturbabantur.*

Ὕποινος. Ebrius. Temulentus.

Ὑποίσω. Sufferam. Tolerabo. Patiar. Et ὑποίσων, toleraturus.

Ὑποιστόν. Tolerabile.

Ὕῤῥα παῖς. Hyrræ filius. Id est, Pittacus. Et Hyrradius, idem. Et Hyrradianus, nomen proprium.

Ὕῤῥαξ. Adverbium. Mixtim. Promiscue.

Ὑῤῥίς. Sportula. Et ὑῤῥιστὸς, vas ex viminibus contextum, in quod ficus injiciuntur.

Ὑρκάνιος. Hyrcanius. Nomen [proprium.]

Ὑρκανός. Hyrcanus. Nomen proprium. *Hunc Hyrcanion interrogavit, quomodo pater ejus tantas opes coegisset. Ille vero respondit: Laborando, & cupiditatibus resistendo.*

Ὑρίη. Hyrie. Nomen urbis.

Ὑρτάκης. Hyrtaces. Nomen proprium. Et Hyrtacides, [Hyrtaci filius.]

Ὕρτιον. Hyrtion.

Ὕρχας. Vasa fictilia, binas ansas habentia, in quibus salsamenta reconduntur.

Ὗς. Sus. Porcus. Vel, aper. Sciendum autem est, ὗς dici de sue fœmina: σῦς autem de mare. Plerique tamen sine discrimine [his vocibus] utuntur. *Ut ex bona sue procreatæ esse videamini.*

Ὗς. Sus. In recto singulari acuitur. In plurali vero accusativo circumflectitur.

Ὕσταξ. Clavus. Paxillus.

Ὑσήπηρος. Sordidus.

Ὑσοίπη. Sordes.

Ὑστάκτων. Muliebrium pudendorum.

Ὕσας. Qui pluit. Ælianus: *Deinde præter expectationem valde largus decidit imber, & fulgura terribilia micuerunt.*

Ὕσγη. Hysge. Genus herbæ. Et ὑσγινοβαφὴς χιτ. tunica hysgino tincta. Et ὑσγινοβαφῆ, neutrum [plurale.]

Ὗς διὰ ῥόδων. Sus per rosas. Dicitur in homines ineptos & male moratos. Crates in *Geitosin.*

Ὑσθεῖσαι. Pluvia rigatæ.

Ὕσθης. Pluvia rigatus fuisti. Et ὕσθησαν, pluvia rigatæ fuerunt. Herodotus: *Tunc enim Thebis pluit, quod nunquam ante factum fuerat.* In Ægypto enim pluere non creditur.

1 Τοῦτον ἠρώτησεν Ὑρκανίων, πῶς ὁ π.] Hæc sumpta sunt ex Josephi *Antiq. Jud.* lib. XII. cap. IV. pag. 405. sed ubi de Arione, non vero Hyrcanione verba fiunt.

2 Ὕρχας. κεράμια ἀγγ.] Ex Scholiaste Aristoph. ad *Vespas*, pag. 479. (334. Ed. Bas. *P.*) sed ubi pro κεράμια rectius legitur, κεράμινα.

3 Ὅπως δὲ δοξ.] Est versus Aristoph. *Acharnens.* p. 406. (291. Ed. Bas. *P.*) sed ubi rectius sic legitur:

Ὅπως δὲ δόξετ' ἦμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός.

Megarensis ibi loquens introducitur, qui Dorica lingua utebantur.

4 Ὑσήπηρος] Male, pro οἰσυπηρός.

5 Ὑσοίπη] Scribe, οἰσύπη, eamque vocem suo loco pone.

6 Ὑστάκτων] Scribe, ὑοσάκων: ut habet MS. A. Aristoph. *Lysistrata*, pag. 897. (563. Ed. Bas. *P.*)

Ἀπήλαον τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑοσάκων.

Ad hunc locum Suidas respexit.

7 Ἡρόδοτος] Lib. III. pag. 104. ut & Portus monuit. Confer Nostrum supra, v. Βουλήσεται.

Ὑσίαι. πόλις τῆς Βοιωτίας.

Ὑσίαι. Hysiæ. Urbs Bœotiæ.

Ὕσκα.[1] ὀψάριον. καὶ ξύλον, ἐν ᾧ ἅπτεται πῦρ.

Ὕσκα. Hysca. Nomen pisciculi. Item, lignum, quo ignis accenditur.

Ὑσμίνης. μάχης.

Ὑσμίνης. Pugnæ. Prælii.

Ὑσσός. ἀκόντιον. Ἐξακοντίσας ὑσσόν, διήλασεν αὐτοῦ τόν τε θυρεόν, καὶ τὸν θώρακα. † Τῶν δὲ ὑσσῶν οἱ μὲν εἰσι παχεῖς· οἱ δέ, λεπτοί.

Ὑσσός. Telum. Jaculum. Pilum. *Pilo conjecto scutum & thoracem ipsius trajecit.* † *Pilorum vero alia sunt crassa; alia, tenuia.*

Ὕσσωπος. βοτάνη ῥυπτική. Δαβίδ· Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι. [2] Οὐδεμίαν ἄφεσιν ἁμαρτημάτων εἰργάζετο. αἴνιγμα δέ τι σημαίνει. ὑσσώπῳ τὸ αἷμα τοῦ προβάτου καὶ ταῖς φλιαῖς ἐπιρράναντες, τοῦ ὀλοθρεύοντος τὰς χεῖρας διέφυγον. τύπος δὲ ἐκεῖνα τῶν σωτηρίων παθημάτων. αἷμα γὰρ ἐνταῦθα, καὶ ξύλον, σωτηρία.

Ὕσσωπος. Hyssopus. Herba, sordes abstergendi facultate prædita. David: *Asperges me hyssopo, & mundabor.* Hyssopus nullam peccatorum remissionem hominibus conciliabat: sed occultum quendam & mysticum sensum habebat. [Israelitæ enim] hyssopo sanguinem agni januarum postibus aspergentes, [Angeli] Occisoris manus effugiebāt. Hæc autem salutaris Christi passionis typus sunt. Sanguis enim, & lignū, salutem hic significant.

Ὑσπελέτας. ὄνομα κύριον.

Ὑσπελέτας. Hyspeletas. Nomen proprium.

Ὑσπλάπιδος.[3] Ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάπιδος. ἀντὶ τοῦ, ἀφέσεως, βαλβῖδος. ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας. ἤ, ὡς ἀπὸ ἑνὸς κανόνος καὶ καμπτῆρος. [4] Ἀριστοφάνης·

—— Αἵπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάπιδος
Ἀπήλασαν τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσάκτων.

τουτέστι, τῶν γυναικείων αἰδοίων.

Ὑσπλάπιδος. Repaguli, quod cursores coercebat, antequam currendi initium facerent. *Tanquam ab uno repagulo.* Vel, Una missione, Ab una linea, Ab iisdem carceribus, Ab una regula, vel meta. Aristophanes: *Mulieres, quæ omnes simul, tanquam laxato repagulo, viros a cunnis abegerunt.*

Ὕσπληγξ. [5] Φραγγέλιον. ἀφετηρία. βούκεντρον, ἢ μύωψ, ὁ πλήσσων τοὺς βοῦς. Ὁ δὲ καθάπερ ἀπὸ ὕσπληγγος ἕτοιμος ὤν, ἐξ αὐτῆς ἧκε. Καὶ αὖθις·

Τίς [6] τὸν ἄχνουν Ἑρμῆν σε παρ' ὑσπλήγγεσσιν ἔθηκε;

καὶ [7] Ἰώσηπος· Οἱ δὲ ἑστᾶσιν ὥσπερ ἐφ' ὕσπληγγος, ἐξορμᾶν ἕτοιμοι.

Ὕσπληγξ. Flagellum. Carceres, unde equi ad cursum emittuntur. Vel, repagulum stadii, quo laxato cursores currendi initium faciebant. Item, stimulus, quo boves stimulantur. *Ille vero, tanquam laxato repagulo, paratus inde prodiit.* Et iterum: *Quis te, imberbem Mercurium, ad repagula stadii collocavit?* Et Josephus: *Illi autem velut cursores ad repagulum stant, erumpere parati.*

Ὑστάσπης. ὄνομα κύριον. ὁ πατὴρ τοῦ Δαρείου.

Ὑστάσπης. Hystaspes. Nomen proprium. Darii pater.

Ὕστατος. ὁ τελευταῖος. ὁ ἔσχατος.

Ὕστατος. Ultimus. Extremus. Postremus.

Ὑστέλλιον. ὄνομα ὄρους.

Ὑστέλλιον. Hystellium. Nomen montis.

Ὑστεραία. ἡ μετὰ τὴν αὔριον ἡμέρα. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ᾤχοντο ἄλλος ἄλλῃ. † Καὶ ὑστερήσαντες τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας.

Ὑστεραία. Postera dies. *Postero vero die alii alio abierunt.* † *Et cum post auxilii ferendi tempus venissent.*

Ὑστέρα. ἡ μήτρα.

Ὑστέρα. Matrix. Uterus.

Ὑστερίζειν. μετὰ μίαν ἡμέραν ἔρχεσθαι. Τούτοις ἐπετάχθη μιᾷ ἡμέρᾳ ὑστερίζειν βασιλέως. Καί, ὑστερῶ, ὑστερήσω. Οἱ δὲ βασιλικοὶ τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας ὑστερήσαντες.

Ὑστερίζειν. Serius venire. Post tempus præscriptum venire. *His imperatum fuerat, ut uno die post Regem venirent.* Et, ὑστερῶ, idem. *Regii vero [milites] cum post auxilii ferendi tempus venissent.*

Ὕστερος λόγος. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτους ὕστερος λόγος. τουτέστιν, ὕστερον αὐτοῖς μαχεσόμεθα. παρὰ τὸ Ὁμηρικόν·

Ἀλλ' [8] ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖθις.

Ὕστερος λόγος. Posterior oratio. *Sed adversus hos quidem posterior habebitur oratio.* Hoc est, Cum ipsis postea pugnabimus. [Hoc autem dictum est] secundum illud Homericum: *Sed de his quidem postea deliberabimus.*

Ὕστινος.[9] βάμματος εἶδος. [10] Τὰ κόκκοιο βαφέντα, καὶ ὑστίνοιο θέριστρα.

Ὕστινος. Hysginus. Tincturæ genus. [In Epigrammate:] *Vestimenta æstiva cocco & hysgino tincta.*

1 Ὕσκα] Vide Meurs. ad Leon. Tact. Const. v. & Dufrenium in Glossario Græco.

2 Οὐδεμίαν ἄφεσιν ἁμαρτημ.] Theodoretus ad Psalm. L. pag. 597. Ὅτι τὸ ὕσσωπον οὐδεμίαν ἄφεσιν ἁμαρτημάτων εἰργάζετο, ῥᾴδιον ἐκ τῶν Μωσαϊκῶν συγγραμμάτων καταμαθεῖν. τὸν γὰρ ἀνδροφόνον καὶ τὸν ἀλλοτριόγαμον λῃστὴν οὐ περιῤῥαντηρίοις ὁ νόμος ἐκάθαιρεν, ἀλλὰ τιμωρίαις ἐσχάταις ὑπέβαλλεν. ἑτέρων τοίνυν ἐστὶ πραγμάτων τὸ ὕσσωπον αἴνιγμα. ὑσσώπῳ γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ τὸ αἷμα τοῦ προβάτου ταῖς φλιαῖς ἐπιρράναντες, τοῦ ὀλεθρεύοντος τὰς χεῖρας διέφυγον. τύπος δὲ ἦν ἐκεῖνα τῶν σωτηρίων παθημάτων. αἷμα γὰρ κἀνταῦθα, καὶ ξύλον σωτήριον, καὶ σωτηρία τοῖς μετὰ πίστεως προσιοῦσι χορηγουμένη. Hinc Suidam sua mutuatum esse apparet.

3 Ὑσπλάπιδος] Dorice, pro ὑσπλήπιδος.

4 Ἀριστοφάνης] *Lysistrata*, pag. 897. (563. Ed. Bas. P.) sed ubi pro ὑσάκτων rectius legitur, ὑσάκων.

5 Φραγγέλιον] Frequentius scribitur φραγγέλλιον, per duplex λ. Est autem vox Græco barbara, ex nomine Latino *flagellum* detorta. Vide Dufrenium in Glossario Græco v. Φραγγέλλιον. De variis porro significationibus vocis ὕσπληγξ videndus est Eustathius ad Dionys. Perieg. v. 121.

6 Τίς τὸν ἄχνουν Ἑρμ.] Hexameter hic est pars Epigrammatis, quod integrum legitur Anthol. lib. VI. cap. II.

7 Ἰώσηπος] Lib. III. *de Bello Jud.* cap. VI. pag. 836.

8 Ἀλλ' ἤτοι μ.] Homerus Il. A. v. 140.

9 Ὕστινος] Corrupte, pro ὕσγινος. Vide notam sequentem.

10 Τὰ κόκκοιο βαφ.] Scribendum est, Τὰκ κόκκοιο, pro, τὰ ἐκ

Ὕστριξ.

Ὕστριξ. ἐκ δέρματος μετ' ...ίων τῶν τειχῶν μάστιξ. Ὑστριχίδι μαστιγῶν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. ἢ ὕστριξ, ὁ ἀκανθόχοιρος. ὁ χερσαῖος ἐχ...

Ὑστριχίς. ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιξ. [1] Ἀριστοφάνης·

——— Μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι
Εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ, κἀδενδροτόμησε τὰ νῶτα;

ἔστι δὲ καὶ ὑστριχὶς, θηρίον, τρίχας ἔχον ὑὸς, ἃς ἐν τῷ διώκεσθαι ἐξακοντίζει κατὰ τῶν διωκόντων.

Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον. παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.

Υἱοὶ [2] Θεοῦ. οἱ Ἀπόστολοι, ὡς ἀδελφοὶ τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντες. Εἴπατε γὰρ, φησὶ, τοῖς ἀδελφοῖς μου, προάγω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Υἱοὺς δὲ κριῶν, τοὺς ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκότας· ἅτε δὴ φύντας ἐξ ἀλόγων πατέρων. Δαβίδ· Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Υἱοὶ δὲ τῶν ἐκτετιναγμένων, οἱ σφόδρα ταλαιπωρούμενοι. [3] Δαβίδ φησιν· Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Ὕφα. τὸ ὕφασμα.

Ὕφαλος φάτις. ἡ κρυφία. Διὰ τῶν Εἱλώτων τροφὰς ὑφάλους εἰσέφερον· οἳ μέχρι τινὸς ἐλάνθανον τοῦτο ποιοῦντες· ὕστερον δὲ ἑάλωσαν.

Ὕφαλοι. αἱ ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμέναι πέτραι. [4] Ὕφαλός τις ἦν τοῖς βαρβάροις ὁ θάνατος, ὥς τις ἄμπωτις ἐξαπιναίως καταρροφοῦσά πως τὸ πολέμιον.

Ὑφᾶναι. ὕφασμα ποιῆσαι.

Ὑφάντης. καὶ ἀνυφάντης.

Ὑφαντοδόνητον.

[5] Ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.
Νομάδεσι γὰρ ἐν Σκύθαις
Ἀλᾶται Στράτων·
Ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται·
Ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.

Ξύνες, ὅ, τι λέγω.
Ξυνίημ' ὅ, τι βούλει. τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.

Τοῦτό φησιν, [6] ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι, διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ, ἐπὶ ἁμαξῶν τὰ πράγματα αὐτῶν βάλλοντες, ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ μὴ ἔχων δὲ ἅμαξαν, ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται.

Ὕφασμα. σάκκος. Ἐμβαλὼν δὲ αὐτὸν τὸν ἀπατηλὸν ἐν ὑφάσματι ἐκ τριχῶν εἰργασμένῳ, ἐνῆκεν εἰς τὰς δίνας τοῦ ποταμοῦ.

Ὕφαιμος. ὁ ἡμαγμένος μώλωψ.

Ὑφαίνω. κατασκευάζω.

Ὕστριξ. Scutica ex pelle setisque suillis confecta. Hystrix. *Scutica cædens.* Aristophane*s* *Ranis.* Vel, ὕστριξ, hystrix, erinaceus terrestris.

Ὑστριχίς. Flagellum ex setis suillis confectum. Scutica. *An scutica denso cum agmine latera tua incursans, tergi arbusta vastavit?* Est & hystrichis animal, setas habens instar suis, quas in eos, qui ipsum persequuntur, ejaculatur.

Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον. Sus sub fustem. Proverbium apud Dinolochum in eos, qui se ipsos in perniciem conjiciunt.

Υἱοὶ Θεοῦ. Filii Dei. Id est, Apostoli; ut qui fratres Christi appellati fuerunt. Ait enim: *Dicite fratribus meis, Præcedo vos in Galilæam.* Filios vero arietum [David eos vocat,] qui ex Gentilibus crediderunt; quippe quod ex brutis parentibus nati sint. David: *Afferte Domino filios arietum.* Filii vero Excussorum sunt illi, qui plurimis ærumnis vexantur. David inquit: *Quemadmodum sagittæ in manu potentis; sic filii Excussorum.*

Ὕφα. Idem quod ὕφασμα. Textum. Tela.

Ὕφαλος φάτις. Occulta fama. [Proprie autem ὕφαλος significat, sub aquis latens. Aquis tectus.] *Per Helotas cibos clam intulerunt: qui aliquamdiu [Athenienses] fefellerunt; postea vero deprehensi fuerunt.*

Ὕφαλοι πέτραι. Saxa sub aquis marinis latentia. *Barbari subito oppressi perierunt, velut mari eos operiente, & æstu omnes absorbente.*

Ὑφᾶναι. Telam texere.

Ὑφάντης. Textor.

Ὑφαντοδόνητον. Textum.

Homo a nobis non discedet.
Nomadas enim inter Scythas
Vagatur Straton:
Qui textam vestem non habet,
Sed inglorius abiit, spolade indutus absque tunica.
Intellige, quod dico.
Intelligo quid velis. Tuniculam accipere vis.

Hoc ideo dicit, quia Scythæ hyeme, propter intolerabile ejus frigus, rebus suis in plaustra conjectis, in aliam regionem discedunt. Qui vero plaustrum non habet, apud eos infamis censetur.

Ὕφασμα. Textum. Saccus. *Impostorem autem in saccum cilicinum injectum in vortices fluvii demisit.*

Ὕφαιμος μώλωψ. Vibex sanguine suffusa.

Ὑφαίνω. Texo. Paro. Molior.

κόκκου: & deinde, ὑσγίνοιο, pro, ὀσίνοιο: ut recte legitur in Anthologia inedita, ex qua Epigramma integrum, cujus Hexameter hic pars est, cum Lectore communicavimus supra v. Θέριστρον. Confer etiam Nostrum supra v. Τὰ ἐκ κόκκου, ubi idem fragmentum adducitur. De colore autem hysgino vide quæ congessit Salmasius ad Solinum, pag. 193. Edit. Ultraject. ubi etiam hunc ipsum Hexametrum ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ publici juris fecit.

1 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 679. (462. Ed. Bas. *P.*)

2 Υἱοὶ Θεοῦ. οἱ Ἀπ. ——— Ἐνέγκ. τῷ Κυρ. υἱοὺς κριῶν] Ex Theodoreto ad Psalm. XXVIII. pag. 501.

3 Δαβίδ φησιν] Psalm. CXXVI. 4. secundum versionem LXX. Interpretum.

4 Ὕφαλός τις ἦν τοῖς βαρβ.] Hæc sunt verba Theophyl. Simocattæ, lib. II. cap. X. ut Pearsonius etiam observaverat.

5 Ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλ.] Hæc sunt verba Aristophani *Avibus*, pag. 586. (405. Ed. Bas. *P.*) sed ubi pro ὑφαντοδόνητον legitur, ὑφαντοδίνητον.

6 Ἐπειδὴ οἱ Σκ.] Hæc leguntur etiam supra, v. Νομάδες.

Ὑφαί

Ὑφαιρεῖται. παρεκβάλλει.

Ὑφεδρία. ἡ κατωτέρω καθέδρα.

Ὑφελκτέον τῶν δᾳδῶν. ἀντὶ τοῦ ὑφαιρετέον. [1] Ἀριστοφάνης· Ὑφελκτέον τῶν δᾳδῶν, καὶ ἀπαρυστέον τῶν κρεῶν. τοῦτο ποιοῦσιν, ὅταν παφλάζῃ ὁ λέβης, ἀφαιροῦντες ἐκ τῶν κρεῶν.

Ὑφέντες. ἐγκαθίσαντες ὑποβαλόντες. Οἱ δὲ ἐνέδραν ὑφέντες, κτείνουσι τοῦτον δόλῳ. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ Ἄκαστος λόχον ὑφήκας, ἐπεβούλευσε τῷ Πηλεῖ. καὶ ὃς αἰσθόμενος, ἐς πόλεμον κατέστη.

Ὑφέξειν. [2] ὑπενεγκεῖν. ὑπομεῖναι.

—— Μὴ [3] νῦν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
Ἡμᾶς ὑφέξειν, (καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν)
Ἀλλ' αὐτὸς, ὅγε σόν ἐστι, οἰκείως φέρε.

Ὑφεωρᾶτο. Ἀλλ' ὅμως ὑφεωρᾶτο, καὶ κατεκλᾶτο τὴν ψυχὴν, ἀποβλέπων εἰς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος. Ὑφεωρᾶτο γοῦν, ἀντὶ τοῦ, δυσκόλως εἶχεν, ἐνενόει, ἐδυσωπεῖτο.

Ὑφέρποντα. ὑπερχόμενον. παραγινόμενον. [4] Ἐπεσκότει γὰρ αὐτῶν ταῖς γνώμαις διὰ τὰς παρανομίας ὁ Θεὸς, καὶ τὸν ὑφέρποντα λιμὸν αὐτοῖς οὐκ ἔβλεπον.

Ὑφέσθαι. ὑποχωρῆσαι. εἶξαι.

Ὕφεσις. ἐλάττωσις.

Ὑφέστιος. ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάνων. Καὶ μηδὲ μοῖρα τοῦ Φαβίων γένους ἐν τοῖς ὑφεστίοις ὑπελείπετο.

Ὑφεστώς. ὁ ἐνυπόστατος.

Ὕφει. Τὰ [5] ἡμίτομα ἐπὶ κλίναις βεβλημένα μάλα ἁβραῖς, καὶ στρωμναῖς ὕφει τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις ἐπιθέντας, ὑπὸ δᾳσὶν ὑπακμαζούσαις τῷ πυρὶ, καὶ τὸν ὑμέναιον ᾀδουσῶν γυναικῶν, κομισθῆναι μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κερτόμου.

Ὑφειμένοι. ὑποχείριοι. ὑποτεταγμένοι. ἢ ὑφειμένοι, ἐκλελυμένοι. καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ. Ὑφειμένη οὖν καὶ διαλειπούσῃ πολλαχῇ τῇ φωνῇ ἐδεῖτο ξυγγνῶναί οἱ βασιλέα. καὶ [6] Εὐελπίδης·

Νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ.

Ὑφειμένως. ἐνδεδομένως, ἢ ἐκλελυμένως.

navigandum esse censeo. Ὑφειμένως, remisse,

Ὑφείς. ἐνδούς. ὑποχαλάσας. Ὁ δὲ ὑφεὶς τοῦ φρονήματος, ἔπεμψεν ἱκετεύων μὴ πολεμηθῆναι.

Ὑφείς. ὑποβαλών.

Ὑφεὶς [7] μάγον τοιόνδε μηχανοῤῥάφον,
Δόλιον, ἀγύρτην. ——

Σοφοκλῆς.

Ὑφεῖσθαι. ἀμελεῖσθαι. ὑποχωρῆσαι. Οὐ μὴν ὑφεῖσθαι τῆς χώρας, ἀλλὰ μεῖναι, καὶ κατασχεῖν.

Ὑφαιρεῖται. [Subtrahit. Surripit.] Eximit. Excerpit.

Ὑφεδρία. Inferior sedes. Inferior locus.

Ὑφελκτέον. Subtrahendum est. Aristophanes: *De facibus quædam subtrahendæ sunt, & frusta aliqua carnium ex olla eximenda.* Hoc faciunt [coqui,] cum lebes ebullit, partem carnium inde extrahentes.

Ὑφέντες. Qui submiserunt. Qui subornarunt. Qui clam collocarunt. *Illi vero insidiis clam collocatis, eum per dolum interficiunt.* Et iterum: *Acastus autem Peleo insidias struxit. Quod cum ille sensisset, bellum ei intulit.*

Ὑφέξειν. Subituros esse. Toleraturos esse. Laturos esse. [Aristophanes:] *Ne nunc speres, nos malum tuum laturos esse. Hæc enim insania foret. Sed ipse, quod tuum est, æquo animo feras.*

Ὑφεωρᾶτο. Vultu erat dejecto & tristi. *Ille tamen vultu erat dejecto, animoque fracto, rei magnitudinem intuens.*

Ὑφέρποντα. Surrepentem. Obrepentem. Clam accedentem. *Deus enim animis ipsorum propter peccata, quæ admiserant, tenebras offudit, ut famem ipsis obrepentem non cernerent.*

Ὑφέσθαι. Remittere. Cedere. Concedere.

Ὕφεσις. Remissio.

Ὑφέστιος. Qui sub tecto est. Qui domi est. *Ne ulla quidem pars generis Fabiorum domi relicta est.*

Ὑφεστώς. Subsistens. Qui subsistit.

Ὕφει. Textu. Textura. *Dimidiatas partes [mulieris] in lectos admodum molles conjectas, & stragulis magnifica textura ornatis impositas, prælatis facibus clare lucentibus, & præeuntibus fœminis hymenæum canentibus, cum nuptiali & jocabunda chorea efferri [jussit.]*

Ὑφειμένοι. Submissi. Subjecti. In alicujus manu positi. Alicujus potestati subjecti. Vel, remissi, languidi, dissoluti. Et in fœminino genere, [ὑφειμένη, remissa, submissa.] *Submissa igitur & sæpius interrupta voce Regem orabat, ut sibi veniam daret.* Et Euripides: *Nunc autem in malis, contractis velis mihi* submisse, vel dissolute.

Ὑφείς. Qui cessit. Qui remisit. Qui posuit. *Ille vero cum spiritus & ferociam posuisset, per legatos suppliciter petiit, ne sibi bellū inferretur.*

Ὑφείς. Qui submisit. Qui subornavit. *Subornato tali mago, fraudum artifice, subdolo, præstigiatore.* Sophocles.

Ὑφεῖσθαι. Negligere. Recedere. Cedere. *Non regione illa cedendum esse, sed in ea manendum, eamque retinendam.*

1 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 343. (240. Ed. Bas. *P.*) sed ubi sic legitur,

——— Ὑφελκτέον
Δὲ τῶν ξύλων, ἀπαρυστέον
Τε τῶν ἀπηλῶν ταυτηΐ.

2 Ὑπενεγκεῖν. ὑπομεῖναι] Potius, ὑποίσειν. ὑπομενεῖν. Nam τὸ ὑφέξειν est Futuri temporis.

3 Μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Thesmophor.* pag. 777. (516. Ed. Bas. *P.*)

4 Ἐπεσκότει] Male antea, ἐπεσκόπει.

5 Τὰ ἡμίτομα ἐπὶ κλ.] Fragmentum hoc esse Æliani, discimus ex ipso Suida supra v. Ἀβραῖς, & v. Ὑπερήφανος. Vide etiam v. Δᾳς.

6 Εὐελπίδης] Imo, Σοφοκλῆς. Versus enim, qui sequitur, legitur apud Sophoclem *Electra*, pag. 97.

7 Ὑφεὶς μάγον τ.] Est versus ejusdem Sophoclis in *Oedip. Tyran.* pag. 168. ut Portus monuit.

Ὑφεῖται. συγχωρεῖται.

Ὑφηγήσονται. ὑποδείξουσιν. [1] Ὁ δὲ Τραϊανὸς ἐξελαύνει ὡς ἐπὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν γῆν. ἐπὶ ταύτην γὰρ καὶ Ἄγβαρος ὑφηγεῖτο ἰέναι. ἀντὶ τοῦ, συνεβούλευεν. ἐπετίθετο.

Ὑφῆκεν. ὑπέβαλεν. ὑπέθηκεν. Ὁ δὲ ἐνέδραν αὐτῷ τινα ὑφῆκεν.

Ὕφηνε. κατεσκεύασεν. ἐκ τοῦ ὑφαίνω.

Ὑφηνίοχος. ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος.

Ὑφῆρεαν. ἔλαβον.

Ὑφῆς πέπλου. ἐν τῷ Ἀῤῥηνοφορεῖν.

Ὑφήφασμαι. [2] Ἀττικὸς παρακείμενος. ἀπὸ τοῦ ὑφάζω, ὑφάσω, ὕφακα, ὕφασμαι, καὶ Ἀττικῶς, ὑφήφασμαι, τροπῇ τοῦ υ εἰς η. ἢ ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω, ὑφανῶ, ὕφαγκα, ὕφαμμαι. ἐπεὶ δὲ ἔθος ἔχουσιν οἱ Ἀττικοὶ πολλάκις ἐν τοῖς τοιούτοις ῥήμασι τρέπειν τὸ πρὸ τοῦ μ σύμφωνον εἰς σ, γίνεται ὕφασμαι. ἐπεὶ δὲ οὐδέποτε ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἔχει τὰ αὐτὰ φωνήεντα ἐν τῇ α΄ καὶ β΄ συλλαβῇ, ἐτράπη τὸ υ εἰς η, καὶ γίνεται ὑφήφασμαι. καὶ διὰ τί, μὴ ἔχον ἀντίστοιχον, ἐτράπη εἰς η; ἐπειδὴ καὶ τὸ η εἰς υ τρέπεται, ὡς ἐν τῷ ἁλμηρὸς, ἁλμυρὸς, καὶ πηρὸς, πυρός.

Ὑφιέμενον. ἐνδιδόμενον. καὶ ὑφιέναι, ὑπενδοῦναι.

Ὑφίει. συνεχώρει.

Ὑφιζάνει, ὑποκάθηται. ἐλαττοῦται.

Ὑφιζήσεις. ὑποχαλάσεις. ἐνδώσεις. Ἐξέκλινε τὰ τελματώδη καὶ μαλακὰ καὶ ψαμμώδη, διὰ τὰς ἐσομένας ὑφιζήσεις, ἐπὶ τοῖς βάρεσι τοῖς ἐπιτιθεμένοις.

Ὑφιστάμενος. βεβαιῶν. ἐπαγγελλόμενος. [3] Δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν Πύῤῥον ὑφιστάμενος.

Ὑφιστάς. ὑποστάς. ὑποτιθείς.

Ὑφίσταται. ὑπισχνεῖται. διαβεβαιοῦται. Ἀππιανός· Ὁ δὲ ὑφίσταται γράμματα διοίσειν διὰ τῶν ἐχθρῶν ἐς τὸ Καπιτώλιον. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ κωλύσειν ὑφίσταντο Ῥωμαϊκὰ δύο σκάφη, ὡς προεκδραμόντα τοῦ παντὸς στόλου.

Ὑφόωσιν. ὑφαίνωσιν.

Ὑφορμοῦν. ἀπαντῶν. ἐναντιούμενον.

Ὑφορώμενος. ὑποστελλόμενος. ἢ ἐννοῶν. [4] Καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τὸν τῶν νεωτέρων γέλωτα, ταῦτα ἐτέλει σεμνῷ προσώπῳ.

Ὑφορώμενοι. Οἱ δὲ τὰ χρήματα ὑφορώμενοι, καὶ φιλεῖν αὐτὰ ἀποδιδράσκοντες. Ἀντὶ τοῦ, μισοῦντες, παρατηροῦντες. ἢ ὑπονοοῦντες, προσδοκῶντες.

Ὑφωμαδόν. ὁμοθυμαδόν. ὁ δὲ τοῖς ὤμοις φέρων, ἐπωμαδὸν, καὶ ἐπωμάδιος λέγεται.

Ὕφυδρος. [5] Θουκυδίδης· Ἐσένεον δὲ κολυμβηταὶ

Ὑφεῖται. Ceditur. Conceditur.

Ὑφηγήσονται. Demonstrabunt. Ostendent. Suadebunt. Et ὑφηγεῖτο, suadebat, auctor erat. *Trajanus autem in Anthemusiam regionem proficiscitur; quo ut iret & Agbarus ei auctor erat.*

Ὑφῆκεν. Subjecit. Submisit. Supposuit. *Ille vero insidias clam ei paravit.*

Ὕφηνε. Texuit. Paravit. Molitus est. Ab ὑφαίνω.

Ὑφηνίοχος. Pro, ἡνίοχος. Auriga.

Ὑφῆρεαν. Ceperunt. [Surripuerunt. Subtraxerunt.]

Ὑφῆς πέπλου. De pepli textura vide in verbo Ἀῤῥηνοφορεῖν.

Ὑφήφασμαι. Textus sum. Atticum perfectum, ab ὑφάζω, ὑφάσω, ὕφακα, ὕφασμαι, & Attice, ὑφήφασμαι, verso υ in η. Vel, ab ὑφαίνω, ὑφανῶ, ὕφαγκα, ὕφαμμαι. Quoniam autem Attici in hujusmodi verbis consonantem, quæ præcedit μ, sæpe in σ vertere solent, fit ὕφασμαι. Porro, quoniam Præteritum Atticum nunquam easdem vocales habet in prima & secunda syllaba; mutato υ in η, fit ὑφήφασμαι. Quare vero τὸ υ, non habens vocalem ex adverso sibi respondentem, mutatur in η? Quia & η in υ vertitur: ut ἁλμηρὸς, ἁλμυρός; & πηρὸς, πυρός.

Ὑφιέμενον. Cedentem. Remittentem. Et ὑφιέναι, cedere, remittere.

Ὑφίει. Cedebat. Concedebat. Remittebat.

Ὑφιζάνει. Subsidet. Subsidit. Deprimitur.

Ὑφιζήσεις. Q. d. Subsessiones. Cessiones. [Dicitur de solo molliori, quod oneri imposito cedit.] *Vitavit loca palustria & mollia & arenosa, quod oneribus impositis cessura essent.*

Ὑφιστάμενος. Affirmans. Confirmans. Promittens. *Promittens, se Pyrrhum veneno necaturum esse.*

Ὑφιστάς. Subiens. Supponens.

Ὑφίσταται. Pollicetur. Affirmat. Appianus: *Ille vero pollicetur se per medios hostes literas in Capitolium perlaturum esse.* Et iterum: *Illi vero promiserunt, se duas naves Romanas, quæ ante totam classem exiverant, intercepturos esse.*

Ὑφόωσιν. Texant.

Ὑφορμοῦν. Occurrens. Adversans.

Ὑφορώμενος. Suspectum habens. Reformidans. Vel, considerans. *Nec ullo modo juniorum risum reformidans, ea gravi & serio vultu faciebat.*

Ὑφορώμενοι. Suspectum habentes. Metuentes. *Illi vero pecuniam suspectam habentes, & ab ejus amore abhorrentes.* Vel, [ὑφορώμενοι hic significat,] odio habentes, observantes, caventes.

Ὑφωμαδόν. Q. d. Unanimiter. Uno omnium consensu. At ἐπωμαδὸν, & ἐπωμάδιος, dicitur de eo, qui aliquid humeris fert.

Ὕφυδρος. Sub aqua natans. Sub aqua la-

1 Ὁ δὲ Τραϊανὸς ἐξελ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἀνθεμοῦς.
2 Ὑφήφασμαι] Confer Etymologum, v. Ὑφύφασμαι.
3 Δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελ.] Locum hunc multo auctiorem habes infra v. Φαβρίκιος.
4 Καὶ οὐδὲν ὑφορώμ. τ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Τραγήματα.
5 Θουκυδίδης] Lib. III. cap. XXVI.

ὕφυδροι, καλωδίῳ ἐν ἀσκοῖς ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην, καὶ λίνου σπέρμα κεκομμένον. ὑπὸ τὸ ὕδωρ ὄντες.

tens. Thucydides: *Urinatores autem sub aqua latentes adnatabant, & funiculo papaver mellitum, linique semen contusum in utribus attrahebant.*

Ὑψαγόρας. ὑψηλόγος. Ἐχρῆτο δὲ κομπολογίαις, καὶ ὑψηγόρας τις ἦν, καὶ τραχύς. ὁ δὲ Βῶνος κατ' οὐδὲν τοῖς ῥήμασιν ὑποχαλάσας, ἀνεμίμνησκε τῆς ἐν Σκυθίᾳ μάχης.

Ὑψαγόρας. Magniloquus. Jactabundus. *Ille autem magnifice se jactabat, eratque homo magniloquus, & asper. Bonus autem nihil verbis ejus cedens, pugnam in Scythia commissam ei in memoriam revocabat.*

Ὑψαυχεῖν. ὑψηλοφρονεῖν. ὁ ὑψαύχην, ἀρσενικῶς. ζήτει δὲ, εἰ καὶ θηλυκόν.

Ὑψαυχεῖν. [Proprie, elata cervice incedere. At metaphorice,] superbire. Et ὑψαύχην, ὁ, elata cervice incedens, superbus. Est generis masculini. Quære vero, an etiam genus fœmininum in usu sit.

Ὑψήγορος, καὶ ὑψηγόρος. μεγαλήγορος.

Ὑψήγορος, & ὑψηγόρος. Celsiloquus. Magniloquus.

Ὑψηλολογούμενοι. Ἀπειλούντων τε καὶ ὑψηλολογουμένων.

Ὑψηλολογούμενοι. Magnifice se jactantes. *Illis vero minantibus & magnificis verbis potentiam suam jactantibus.*

Ὑψηλοτέρας. ἀλαζονικωτέρας. ὑπερφερεστέρας. ἢ κρείττονος τάξεως οὔσας. Ὑψηλοτέρας ἔγραψε Καπανέως ἐπιστολὰς, ἐπαρθεὶς, ἢ χαυνωθεὶς, ἢ καὶ κεπφωθείς. ὑπὲρ ὧν τὸν Θεὸν πολλάκις ὑπομιμνήσκω, καὶ τὸ, Ἰὼ Νέμεσις, καὶ, βαρύβρομοι βρονταὶ, συνεχῶς βοῶ. Καὶ αὖθις·

Ὑψηλ' [1] ἐφρόνεις, κἀπ' ἄκρων ὡδοιπόρεις·
(τουτέστιν, ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἔβαινες γαυριῶν.)
Ὅτ' οὐδὲν ὢν τοῦ μηδενὸς ἀντέστης ὕπερ,
Κοὔτε [2] ναυάρχους μολεῖν
Ἡμᾶς Ἀχαιῶν, οὔτε σοῦ, διωμόσω.

Ὑψηλοτέρας Celsiores. Arrogantiores. Superbiores. Vel, excellentiores. *Epistolas scripsit Capaneo superbiores, homo elatus, & inflatus, & stolidus instar cepphi: quarum rerum causa Dei vindictam sæpe imploro, & illud, Io Nemesis, &, Graviter strepentia tonitrua, assidue clamo.* Et iterum: *Magnificis verbis te jactabas, & summis pedum digitis incedebas, quando homo prorsus obscurus & ignobilis, eum, qui ad plures nunc abiit, propugnans, nobis resistere ausus es, & nos neque Imperatores, neque Nauarchos Græcorum, nec tui, venisse affirmasti.*

Ὑψηλότερος. εὐδαιμονέστερος. ἀνώτερος.

Ὑψηλότερος. Sublimior. Excelsior.

Ὑψηλῶς. μεγάλως.

Ὑψηλῶς. Excelse. Sublimiter. Magnifice.

Ὑψηρεφές. ὑψηλόν.

Ὑψηρεφές. Excelsum. Altum. Sublime tectum habens.

Ὑψηχής. ὁ ὑψαύχην. καὶ, [3] Ὑψηχέες ἵπποι.

Ὑψηχής. Altisonus. Et, Ὑψηχέες ἵπποι, Altisoni equi.

Ὕψι, καὶ ὑψοῦ. ἐπιῤῥηματικῶς. εἰς ὕψος, καὶ ἐφ' ὕψους.

Ὕψι, & ὑψοῦ. Adverbialiter. In alto.

Ὑψιβρεμέτης. ὁ ἐν ὕψει βροντῶν.

Ὑψιβρεμέτης. Altitonans. In alto tonans.

Ὑψίζοντος. ποταμοῦ.

Ὑψίζοντος. Hypsizontis. [Nomen] fluvii. [A recto, Ὑψίζων.]

Ὑψίζυγος. [4] ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.

Ὑψίζυγος. Altijugus. In alto solium habens.

Ὑψικάρηνοι. ὑψηλαί.

Ὑψικάρηνοι. Quæ caput altum habent. Altæ.

Ὑψικέρατα πέτραν. τουτέστιν, ὑψικέρατον, κατὰ μεταπλασμόν. [5] Κυνθίαν ἔχων ὑψικέρατα πέτραν. Ἀντὶ τοῦ, ὑψηλήν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Ὑψικέρατα πέτραν. Per metaplasmum, pro, ὑψικέρατον. Excelsam petram. *Cynthiam habens excelsam petram.* Aristophanes *Nubibus.*

Ὑψίκερως.

Ὑψίκερως. Alta cornua ferens.

Ὑψικρατεῖν. τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.

Ὑψικρατεῖν. In alto dominari. In alto imperium habere.

Ὑψιμέδοντος. ἐν ὕψει βασιλεύοντος.

Ὑψιμέδοντος. In alto regnantis.

Ὑψιπέτηλον. ἐφ' ὕψους τὰ φύλλα ἔχον. πέδιλον δέ.

Ὑψιπέτηλον. In alto folia habens. Altas frondes habens. Πέδιλον vero, calceus, [per δι scribitur.]

Ὑψιπέτης. ὁ εἰς ὕψος πετόμενος. Ὑψιπετὴς δὲ, ὁ ἀπὸ ὕψους πεσών.

Ὑψιπέτης. Altivolans. In alto volans. At ὑψιπετὴς, [cum acuto in ultima,] qui ex alto decidit.

1 Ὑψηλ' ἐφρόν.] Scribe, ὑψηλ' ἐκόμπεις. Sic enim recte legitur apud Sophoclem in *Ajace*, pag. 68. unde quatuor hi versus deprompti sunt, ut Portus etiam observaverat.

2 Κοὔτε ναυάρχ.] Versus est mutilus, qui ex Sophocle sic supplendus est:

Κοὔτε στρατηγοὺς, κοὔτε ναυάρχους μολεῖν.

3 Ὑψηχέες ἵπποι] Homerus Il. Ε. v. 772.

4 Ὑψίζυγος] Homerus, Il. Δ. v. 166.

5 Κυνθίαν ἔχων ὑψικ.] Aristoph. in *Nubibus*, pag. 162. (94. Ed. Bas. P.)

Ὑψιστάριος.[1] αἵρεσίς τις, Ὑψιστάριοι, οἱ τὸν Ὕψιστον καλοῦντες.

Ὑψιφοίτης. ὑψηλοπόρος. ἢ ὑψόφρων.

Ὑψόθι. ἐν ὕψει.

Ὑψόροφος. ὁ ὑψηλὸν ὄροφον ἔχων.

Ὕψος. ἔπαρμα. καὶ, ὕψος ἡμερῶν. εὐημερία. Δαβίδ· Οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους.

Ὑψοῦ διαθέει. ἐν ὕψει ὁρμᾷ καὶ τρέχει.

Ὑψοῦτε. ἀντὶ τοῦ, ὑψηλὸν αὐτὸν κηρύττετε. [2] Δαβίδ· Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. [3] Ὑποπόδιον δὲ τοῦ Θεοῦ πάλαι μὲν ὁ θεῖος νενόμιστο νεώς· νῦν δὲ, αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν Ἐκκλησίαι, ἐν αἷς τῷ Θεῷ τὴν προσκύνησιν ἀπονέμουσιν.

Ὑψώθητι. ἀντὶ τοῦ, δεῖξον πᾶσιν ἀνθρώποις τὸ ὕψος σου. Δαβίδ· Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός.

Ὑψώθητι. ἀντὶ τοῦ, ὑψηλὸς δείχθητι, καὶ πάντων ὑπέρτερος. Δαβίδ φησι πρὸς Θεόν.

Ὕψωσεν. ἐπῆρεν. καὶ ὕψωσις, ἔπαρσις.

Φ Α.

Φαβέας, ὁ καὶ Ἀμίλκας, Καρχηδονίων στρατηγός. ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ Ἀμίλκας.

Φάβιος[4] Πίκτωρ, συγγραφεὺς Ῥωμαίων. οὗτος λέγει, ἄρχοντι Ῥωμαίων μὴ ἐξεῖναι μηδενὶ σφετερίσασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου οὐδέν.

Φάβιος Μάξιμος, Ὕπατος Ῥωμαίων, νεώτερος ὢν, καὶ τὸν πρὸς Σαυνίτας πόλεμον ἐγκεχειρισμένος, θρασύτερον ἢ ἀσφαλέστερον τοῦ ἔργου προσαψάμενος, ἐσφάλη, τρισχιλίων νεκρῶν, ἀπομάχων τε πλείστων τοῖς Ῥωμαίοις γεγενημένων. ἡ δὲ Βουλὴ τοῦτον παραλύει τῆς ἡγεμονίας. ὁ δὲ τούτου πατὴρ ὁμώνυμος τῷ παιδὶ, πολλαῖς ἐνηβληκὼς ἀνέκαθεν στρατείαις, ἐδεῖτο τῆς Βουλῆς, ἀνεῖναι τῷ Φαβίῳ τὰ ἐγκλήματα, αὐτὸς ἀναμάχεσθαι τὸ τοῦ παιδὸς πταῖσμα κρείττοσιν ἔργοις ὑφιστάμενος. εἴξασα οὖν ἡ Βουλὴ αἰδοῖ τῇ τοῦ ἀνδρὸς, ἐπιτρέπει αὖθις τῷ νέῳ τὴν τοῦ πολέμου ἡγεμονίαν, πρεσβευτὴν αὐτῷ τὸν πατέρα δοῦσα, ὡς ἂν μὴ δι' ἀπειρίαν σφάλλοιτο. καὶ ὃς ἀφικόμενος εἰς τὴν πολεμίαν, ἀριστεύει, καὶ θρίαμβον κατάγει.

Φαβωρῖνος,[5] Ἀρελλάτου, τῆς ἐν Γαλλίᾳ πόλεως, ἀνὴρ πολυμαθὴς κατὰ πᾶσαν παιδείαν, γεγονὼς δὲ τὴν τοῦ σώματος ἕξιν ἀνδρόγυνος, (ὃν φασιν ἑρμαφρόδιτον) φιλοσοφίας μεστὸς, ῥητορικῇ δὲ μᾶλλον ἐπιθέ-

1 Ὑψιστάριος. αἵρ.] De hac hæresi videndus est Gregor. Nazianz. Orat. XIX. pag. 289. & Gregor. Nyss. Orat. II. contra Eunomium, pag. 440. quorum verba adducit Suicerus in Thes. Eccles. v. Ὕψιστος.

2 Δαβίδ] Psalm. XCVIII. v. 5.

3 Ὑποπόδιον δὲ τοῦ Θεοῦ π.] Hæc sunt verba Theodoreti ad Psalmum modo laudatum, pag. 792. eademque leguntur supra v. Ὑποπόδιον.

Ὑψιστάριος. Hypsistarius. Hypsistarii sunt hæretici: sic dicti, quod τὸν Ὕψιστον, i.e. Altissimum, invocent.

Ὑψιφοίτης. Altigradus. Qui per alta graditur. Vel, excelsa mente præditus.

Ὑψόθι. In alto.

Ὑψόροφος. Altum tectum habens.

Ὕψος. Altitudo. Celsitudo. Elatio. Et, Altitudo dierum. Id est, felicitas, vel prosperitas. David. *Qui ex alto bellum mihi inferunt.*

Ὑψοῦ διαθέει. In alto currit. Per altum celeriter transit.

Ὑψοῦτε. Exaltate. Extollite. David: *Extollite Dominum Deum nostrum, & adorate scabellum pedum ejus.* Scabellum autem Dei olim quidem templum sanctum, sive Hierosolymitanum, censebatur esse: nunc autem omnes Ecclesiæ per totam terram totumque mare dispersæ, in quibus Deus adoratur.

Ὑψώθητι. Exaltare. Pro, Mortalibus omnibus tuam celsitudinem demonstra. David: *Supra cœlos, o Deus, exaltare.*

Ὑψώθητι. Exaltare. Pro, Te sublimem, & excelsum, & omnibus superiorem ostende. David hoc ad Deum dicit.

Ὕψωσεν. Exaltavit. Extulit. Et ὕψωσις, exaltatio, elatio.

Φ Α.

Φαβέας. Fabeas, qui & Amilcas. Carthaginensium Imperator. Quære de hoc in voce Ἀμίλκας.

Φάβιος Πίκτωρ. Fabius Pictor, historicus Romanus. Hic dicit, nulli Romanorum magistratui licere quidquam, quod sit publicum, in privatos usus convertere.

Φάβιος Μάξιμος. Fabius Maximus, Consul Romanus, juvenis adhuc belli dux adversus Samnites creatur: qui cum audacius quam prudentius rem gessisset, cladem accepit, tribus millibus civium cæsis, & pluribus ob mutilationem membrorum ad bellum inutilibus redditis. Quare, cum Senatus imperium ei abrogasset, pater ipsius, ejusdem nominis, qui jam ante multis expeditionibus bellicis interfuerat, Senatum oravit, ut Fabio culpam illam condonaret, promittens, se filii peccatum meliori rei gerendæ ratione correcturum esse. Senatus verecundia viri motus, rursus imperium juveni committit, legato ei patre dato, ne per imperitiam offenderet. Quare adversus hostem profectus, rem fortiter gessit, & triumphavit.

Φαβωρῖνος. Favorinus, Arelatensis, Gallus, (Arelatum enim est urbs Galliæ) vir omni eruditione excultus; sed sexu semivir, quem Hermaphroditum vocant: philosophiæ

4 Φάβιος Πίκτωρ, συγγρ.] Hæc ad Polybium refert Valesius. Cæterum, de Fabio Pictore vide omnino Vossium *de Histor. Lat.* lib. I. cap. III.

5 Φαβωρῖνος] De hoc vide eundem Vossium *de Hist. Gr.* lib. II. cap. X. & Jonsium *de Script. Hist. Phil.* lib. III. cap. VII. Scripserat inter alia Παντοδαπὴν ὕλην, ex qua Sopater librum III. Excerptorum composuerat, teste Photio, Cod. CLXI.

μένος γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος, καὶ παρατείνας μέχρι τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων τοῦ βασιλέως. ἀντεφιλοτιμεῖτο γοῦν καὶ ζῆλον εἶχε πρὸς Πλούταρχον τὸν Χαιρωνέα, εἰς τὸ τῶν συνταττομένων βιβλίων ἄπειρον. γέγραπται οὖν αὐτῷ φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικά, ὧν πολὺς ἀριθμός. ἔστι δὲ καὶ τῶν βιβλίων αὐτοῦ ταῦτα. Περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας. Περὶ Σωκράτους, καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἐρωτικῆς τέχνης. Περὶ Πλάτωνος. Περὶ τῆς διαίτης τῶν φιλοσόφων· καὶ ἄλλα. οὗτος ἔγραψε καὶ γνωμολογικά.

Φαβρίκιος.[1] οὗτος τῆς ἐπὶ τὸν Πύρρον σταλείσης δυνάμεως ἀποδείκνυται ἡγεμών· ἀνὴρ πάλαι ἐγνωσμένος τῷ βασιλεῖ, καὶ τῆς αὐτοῦ μεγαλοφροσύνης ἐναργὲς ἐξενηνοχὼς σύμβολον. [2] ἀντικαθεζομένων γὰρ ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων, νύκτα φυλάξας ἀνήρ τις, εἴτε ἰατρὸς, εἴτε ἕτερος τῶν περὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως τεταγμένων, ὡς τὸν Φαβρίκιον ἀφίκετο, [3] δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν Πύρρον ὑφιστάμενος, ἤν οἱ τις δοθείη πρὸς αὐτοῦ χρημάτων ὠφέλεια. ὃν ὁ Φαβρίκιος ἀποστυγήσας τῆς ἐγχειρήσεως, ἀποπέμπει τῷ Πύρρῳ δέσμιον. ἀγασθεὶς οὖν τὸ πραχθὲν ὁ Πύρρος, ἀναβοῆσαι λέγεται· Οὗτός ἐστι, καὶ οὐκ ἄλλος Φαβρίκιος, ὃν δυσχερέστερον ἄν τις ἀποτρέψοι τῆς οἰκείας ἀρετῆς, ἢ τῆς συνήθους πορείας τὸν ἥλιον. ὁ δὲ Πύρρος τὸν περὶ τοῦ παντὸς ἀναρρίψας κύβον, τοῖς ὅλοις ἐσφάλη.

Φαγανθρώπων. ἀκαθάρτων.

Φαγέδαινα. νόσος λοιμική. καὶ Φαγεδαίνη, εἶδος βοτάνης.

Φαγεῖν ζῶν. [4] Ἰούνιος ὄνομα, εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν, [5] καὶ Φαγεῖν ζῶν, συνήθης ἦν τοῖς ὑπάτοις, κοιλιοδαίμων τε, καὶ τηγανοκνισσοθήρας.

Φαγεῖν. γενικῇ. Μὴ μήλου τοπαράπαν φαγεῖν. ζήτει ἐν τῷ τοῦ ὁσίου Σάβα βίῳ. Καὶ, Φάγετε, γενικῇ. Ἔλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων.

Φαγήματα. βρώματα. Εἶδε φορτίον χλωρῶν ἀκανθῶν, ἃ καμήλοις ἐστὶ φαγήματα. ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν καθῆκε.

Φαγόνα.[6] φίλαυτον. ἄπλαστον. ἔστι δὲ Σύρων ἡ λέξις.

Φάγω. αἰτιατικῇ. καὶ γενικῇ σπανίως. Φάγωμεν, καὶ πίωμεν, τὰ ἐνεργητικά, διὰ τοῦ ω μεγάλου. τὰ δὲ παθητικά, φάγονται, καὶ πίονται, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Φαγύλιον. μαρσύππιον.

Φαδεσίδαρον.[7] παιδὸς ἑοῦ φύρδην μεστὸν ἔχουσα φόνου.

peritiſſimus, Rhetoricæ vero magis addictus. Floruit ſub Trajano Cæſare, vitamque produxit uſque ad Adriani Imperatoris tempora. Æmulatus eſt Plutarchum Chæronenſem innumeris pene libris conſcribendis. Scripſit & Philoſophica, & Hiſtorica, quorum magnus eſt numerus. Ex ipſius vero libris ſunt & iſti: De Homeri Philoſophia. De Socrate, & arte ejus amatoria. De Platone. De Philoſophorum victu: & alia. Idem etiam dicta ſententioſa ſcripſit.

Φαβρίκιος. Fabricius. Hic belli dux adverſus Pyrrhum deſignatus eſt: vir jampridem ante Regi illi notus, & qui magnitudinem animi ſui inſigni documento probavit. Cum enim caſtra caſtris oppoſita eſſent, vir quidam, ſive medicus, ſive alius quiſpiam regiæ menſæ miniſter, captata noctis opportunitate, Fabricium adiit, promittens, ſe Pyrrhum veneno necaturum eſſe, ſi pecunia ſibi daretur. Quem Fabricius vinctum ad Pyrrhum remittit, nefarium iſtum conatum averſatus. Pyrrhus autem factum hoc admiratus, clara voce exclamavit: *Hic eſt Fabricius & nullus alius, quem difficilius a virtute ſua, quam a curſu ſuo Solem averteris.* Pyrrhus autem, cum de ſumma rerum aleam jeciſſet, bello victus eſt.

Φαγανθρώπων. Homines vorantium. Impurorum.

Φαγέδαινα. Phagedæna. Peſtilens morbus. [Ulcus ſerpens.] Item, genus herbæ.

Φαγεῖν ζῶν. Qui vivit, ut edat. *Junius, equeſtris ordinis homo, qui vivebat, ut ederet, familiaris fuit ſummæ dignitatis viris; ventri & gulæ unice deditus, & ſartaginis nidorem conſectans.*

Φαγεῖν. Edere. [Interdum] genitivo jungitur. *De malo nihil omnino edere.* Quære in Sancti Sabæ vita. Et, φάγετε, edite, [itidem] genitivo jungitur. *Venite, edite de panibus meis.*

Φαγήματα. Edulia. Cibus. Pabulum. *Vidit faſcem viridium ſpinarum, quæ camelorum ſunt pabulum. Illa vero caput demiſit.*

Φαγόνα. Phagona. Sui ipſius amantem. Inſatiabilem. [Edonem.] Eſt vox Syriaca.

Φάγω. Edo. [Plerumque] accuſativo: rarius genitivo jungitur. Φάγωμεν, & πίωμεν, activa, per ω ſcribuntur. At φάγονται, & πίονται, paſſiva, per ο parvum.

Φαγύλιον. Marſupium.

Φαδεσίδαρον. *Dixit autem turbato vultu, gladium filii ſui ſanguine cruentum tenens.*

1 Φαβρίκιος. οὗτος τῆς ἐπὶ τ.] Hæc ſumpta ſunt ex verſione Græca Eutropii, non ea, quam hodie habemus; ſed alia longe vetuſtiore, quæ hodie intercidit. Vide quæ hac de re notavimus ſupra v. Ἀμύνασθαι.

2 Ἀντικαθεζομένων——— πορείας τὸν ἥλιον] Hæc omnia leguntur etiam ſupra, v. Ἀποστυγήσας.

3 Δηλητηρίοις φαρμ.———— ὑφιστάμενος] Vide ſupra v. Ὑφιστάμενος.

4 Ἰούνιος ὄνομα, εἰς τ.] Vide ſupra v. Ἰούνιος.

5 Καὶ φαγεῖν ζῶν] Legendum eſt, διὰ τὸ φαγεῖν ζῶν.

6 Φαγόνα. φίλ.] Nota hæc obſcura mihi eſt: nec quicquam ex penu meo depromere poſſum, quod ad locum hunc illuſtrandum faciat. Quare videat Lector me eruditior & acutior. Pro ἄπλαστος tamen forte ſcribendum eſt, ἄπληστος, i.e. inſatiabilis: quod referetur ad vocem φάγων, φάγωνος, edax, vorax.

7 Φαδεσίδαρον. παιδὸς ἑοῦ φ.] Peſſime. Scribe, & diſtingue:
———————— Φᾶ δὲ, σίδαρον
Παιδὸς ἑοῦ φύρδην μεστὸν ἔχουσα φόνου.

Φαέθοντα τόκον. ἐπιφανῆ, καὶ καταπληκτικὴν τὴν πρόσοψιν.

Φαέθων. λάμπων. ἥλιος. [1] Σοφοκλῆς·

Ποῦ ποτε τοῦ κεραυνοὶ Διὸς, ἢ
Ποῦ Φαέθων ἅλιος,
Εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες
Κρύπτουσιν ἕκηλοι;

Οἷον, οὐκ ἄγουσιν εἰς φῶς τὴν παρανομίαν. καὶ [2] Ὅμηρος·

Εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέχετε γαίης.

Δείκνυσι δὲ ὁ Ποιητὴς, σφαιροειδῆ εἶναι τὸν κόσμον.

Φαελουρέα.

Φαεσίμβροτος. [3] ὡς φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

Φαεσφόρους. φωτοφόρους. φωτὸς παρεκτικάς. γνώσει φωτιζούσας.

Φαεινόν. λαμπρόν. Καὶ πλέγμασι φαεινοῖς ἐκδεχόμενοι τὰ τρωκτὰ, κάρυα, καὶ βαλάνους.

Φαείνω. λάμπω.

Φαθί. ὀξυτόνως. [4] Ἐξόπισθεν αὐτὸ φαθὶ τοῦ μόλωμεν. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι.

Φακαί. [5] τὸ ἕψημα τοῦ φακοῦ. θηλυκῶς, ἡ ἑψηθεῖσα. ἀρσενικῶς δὲ, ἡ ἀνέψητος. καὶ παροιμία·

Ἔπειτα [6] πλουτῶν οὐκ ἔτ' ἥδεται φακῇ.
Πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντα κατήσθιεν.

Ἐπὶ τῶν πλουσίων γεγονότων ἀπὸ πενήτων. καὶ φακὸς, τὸ ὠμὸν ὄσπριον.

Φακὸς [7] ὕδατος. εἶδος ὑδατοδόχου ἀγγείου ἐνοδίου, ὃ ἀγροικικῶς παρ' ἡμῖν ἀσκοδαῦλα λέγεται. καὶ ἐπεφέρετο παρὰ τοῦ Σαοὺλ, ὅτε ἐδίωκε τὸν Δαβίδ.

Φακᾶς. [8] Φακᾶς Διοσκουρίδης ὁ ἰατρὸς ἐπεκλήθη, διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ὄψεως φακούς. παροιμία· Φακοῦ γωνίαν κρατεῖς. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Φακὸν κόπτεις. ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται.

Φακεὲ, [9] βασιλεὺς Ἰσραήλ· ὃς ἐπολέμησε [10] τῷ Ἀχαβ, καὶ ἀνεῖλεν ἡμέρᾳ μιᾷ ἄνδρας δυνατοὺς αφ'. καὶ ἠχμαλώτευσε γυναῖκας καὶ παῖδας ατ'.

Φάκελλον. [11] Φορτίον. ἢ εὐάλωτον. [12] Θουκυδίδης· Φοροῦντες ὕλης φακέλλους, παρέβαλον ἀπὸ τοῦ χώματος. καὶ Ἰώσηππος· Φακέλλους ὕλης ξηρᾶς περιβαλὼν τῷ χωρίῳ, πῦρ ἐνῆκε. Φάκελλον οὖν, φορτίον. [13] Ὁ δὲ Ἀπόλλων κελεύει ἀποδόσθαι τῷ Νικάνορι

Φαέθοντα τόκον. Illustrem, & terribilem aspectu progeniem.

Φαέθων. Lucens. Splendens. Epithetum Solis. Sophocles: *Ubi sunt fulmina Jovis, aut ubi splendens Sol, si [Dii] hæc taciti intuentes, occulta esse sinunt?* Vel, si impia facinora hominum non producunt in lucem. Et Homerus: *Postquam enim Sol lucidus supra terram exortus est.* Ostendit nimirum Poeta, mundum esse rotundum.

Φαελουρέα. Phaelurea. [Vide infra v. Φελουρέα.]

Φαεσίμβροτος. Lucem mortalibus ferens. [Epithetum auroræ.]

Φαεσφόρους. Lucem præbentes. Lucem afferentes. Cognitione illuminantes.

Φαεινόν. Lucidum. Splendens. Perlucidum. *Et perlucidis vasis textilibus excipientes nuces, & glandes, aliaque bellaria.*

Φαείνω. Luceo. Splendeo.

Φαθί. Dic. Acuto notatur in syllaba posteriore. *Dic* αὐτὸ *post* μόλωμεν. Aristophanes *Equitibus.*

Φακαί. Lentes coctæ. Nam fœminino genere, φακῆ, vel φακῆ, dicitur lens cocta. At masculino genere, φακὸς, lens cruda. Et proverbium: *Deinde dives factus non amplius delectatur lente. Ante vero, cum pauper esset, omnia devorabat.* Dicitur hoc de iis, qui divites e pauperibus evaserunt. Et φακὸς, lens cruda.

Φακὸς ὕδατος. Vas, lenticulæ figuram habens, quo in itinere aqua portari solet. Apud nos rustice ascodaula dicitur. Hoc Saul secum tulit, cum Davidem persequeretur.

Φακᾶς. Phacas. Dioscorides Medicus cognominatus est Phacas, propter lentigines, quibus facies ejus obsita erat. Et proverbium: *Lentis angulum tenes.* Dicitur de rebus, quæ fieri nequeunt.

Φακὸν κόπτεις. Lentem secas. Dicitur de rebus irritis, & quæ nunquam fieri solent.

Φακεέ. Phacee, Rex Israelis, qui bellum gessit cum Achabo, & uno die sustulit viros bellatores MD. captivosque abduxit mulieres & pueros MCCC.

Φάκελλον. Fasciculum. Thucydides: *Ferentes fasciculos lignorum eos de aggere jecerunt.* Et Josephus: *Materiæ aridæ fasciculis circa castellum congestis ignem injecit.* [Et Ælianus:] *Apollo vero Nicanori fasciculum*

Fragmentum nimirum hoc decerptum est ex Epigrammate Antipatri in fœminam Lacænam, quæ filium suum Demetrium, qui ex acie fugerat, & abjecto clypeo domum redierat, stricto gladio occidit. Epigramma istud ex Anthologia inedita integrum publici juris fecimus supra v. Ἄρης: quo Lectorem remittimus. Vide etiam infra v. Φύρδην.

1 Σοφοκλῆς] *Electra*, pag. 117. ut Portus monuit.

2 Ὅμηρος] Il. Λ. v. 734.

3 Φαεσίμβροτος] Homerus Il. Ω. v. 785.

4 Ἐξόπισθεν αὐτὸ φ.] Aristophanes *Equit.* sub initium:
Καὶ δὴ λέγω μόλωμεν. Ἐξόπισθέ νυν
Αὐτὸ φαθὶ τὸ μόλωμεν.——

5 Φακαί] Rectius scripseris, φακαῖ, cum circumflexo in ultima.

6 Ἔπειτα πλουτ.] Duo hi Senarii leguntur apud Aristoph. in *Pluto*, pag. 98. (48. Ed. Bas. *P.*)

7 Φακὸς ὕδατος] LXX. Interpretes 1 Sam. 26.12. Καὶ ἔλαβε Δαβὶδ τὸ δόρυ, καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος. Et v. 16. Καὶ νῦν ἴδε δὴ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὕδατος. Huc Suidas respexit.

8 Φακᾶς Διοσκουρ.] Vide supra v. Διοσκουρίδης, ubi eadem leguntur.

9 Φακεὲ, βασιλ. Ἰσρ.] Vide IV. *Reg.* cap. XVI.

10 Τῷ Ἀχαβ] Imo, τῷ Ἀχαζ. Vide locum in nota præcedente citatum.

11 Φορτίον. ἢ εὐάλωτον] Hesychius rectius, φορτίον εὐάλωτον, i.e. onus, quod manibus facile capi & comprehendi potest. Hoc enim sensu τὸ εὐάλωτον hic capiendum est: quamvis fatear, vocem illam apud meliores scriptores ea significatione adhiberi non solere.

12 Θουκυδίδης] Lib. II. cap. LXXVII.

13 Ὁ δὲ Ἀπόλλων κτλ.] Fragmentum hoc esse Æliani, discimus ex ipso Suida supra, v. Βύβλον.

Φάκελ-

φάκελλον βύβλου ὑπὸ χρυσῶν, καὶ τέφραν ἐργάσασθαι, καὶ βρέξαντα τῷ τῆς Μαρείας λίμνης ὕδατι, ἐπιπλάσαι τοὺς ὀφθαλμούς.

papyri CD *aureis vendi jubet, cineremque inde paratum aqua paludis Mareotidis humectari, oculisque illini.*

Φάκελλος. τὸ τῆς κεφαλῆς φόρεμα, ὃ καὶ φακιόλιον λέγεται. λέγεται δὲ καὶ ὁ δεσμὸς τῶν καλάμων.

Φάκελλος. Fascia capitis: quæ & φακιόλιον dicitur. Item, fasciculus calamorum, [& alius cujusque rei, φάκελλος] dicitur.

Φακιόλιον. [1] Κρέων ἐν τῷ α΄ τῶν Ῥητορικῶν, κορδύλην φησὶ καλεῖσθαι παρὰ Κυπρίοις τὸ κεφαλῆς περιείλημα· ὃ δὴ παρ' Ἀθηναίοις καλεῖται [2] κρώβυλον· παρὰ δὲ Πέρσαις, κιδάριον.

Φακιόλιον. Fascia. Creon libro I. *Rhetoricorum* dicit, fasciam capitis apud Cyprios appellari κορδύλην: quæ apud Athenienses vocatur κρώβυλος; & apud Persas, κιδάριον.

Φάλα. κόσμος τῆς περικεφαλαίας.

Φάλα. Galeæ ornamentum. Conus galeæ.

Φαλαγγαρχία. αἱ δύο μεραρχίαι, ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ἐννενήκοντα ἕξ. τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατός φασιν. οἱ δὲ, μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο. καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός. νῦν δὲ, φαλαγγάρχης.

Φαλαγγαρχία. Phalangarchia. Id est, duæ Merarchiæ, quæ sunt quater mille & nonaginta sex virorum. Hoc nonnulli vocant & cornu segmentum: alii, partem. Olim autem & strategia appellabatur. Dux eorum [olim dicebatur] Strategus: nunc vero, Phalangarches.

Φάλαγγες. στίχες. τάξεις. οἱ δὲ, τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὁπλιτικὸν πλῆθος. λέγεται καὶ [3] τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα· καὶ νεὼς ὑπερείσματα. ἔνιοι καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον, καὶ σύμμετρον, φαλάγγιον. λέγεται καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν, φάλαγξ. καὶ ἐπὶ τῆς νεὼς ἡ διαβάθρα. καὶ ὁ ἀράχνης δὲ, ὃν ἔνιοι καλοῦσι φαλάγγιον. καὶ οἱ κόρακες δὲ παρὰ Ἀττικοῖς, φαλάγγια.

Φάλαγγες. Phalanges. Ordines militares. Quidam sic vocant multitudinem armatorum, ex pluribus ordinibus constantem. Sic etiam digitorum articuli vocantur: itemque, ligna, quæ navibus fulcri loco supponuntur. Nonnulli quoque lignum teres, quo supposito naves in mare deducuntur, φαλάγγιον vocant. Regula item libræ, φάλαγξ dicitur: nec non, scala nautica. Araneus quoque, quem nonnulli φαλάγγιον vocant. Item, corvi apud Atticos phalangia dicuntur.

Φάλαγγες. αἱ τάξεις. παρὰ τὸ πελάσαι ἄγχι. Φάλαγγες δὲ, αἱ τῶν νηῶν, παρὰ τὸ σπᾶν εἰς ἅλα.

Φάλαγγες. Phalanges. Ordines militares. Dictæ autem φάλαγγες, a πελάσαι ἄγχι, i. e. prope accedere. Phalanges vero navium, [dictæ sunt quasi σπάλαγγες,] a σπᾶν εἰς ἅλα: quod scilicet naves in mare trahant.

Φάλαγξ. θηλυκῶς, ὁ ἀράχνης. [4] Πλάτων Ἑλλάδι· Ἐοίκασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τούτοις τοῖς λεπτοῖς ἀραχνίοις, ἃ τοῖσι τοίχοισιν ἡ φάλαγξ ὑφαίνει.

Φάλαγξ. Phalanx. Genere fœminino, aranea. Plato in *Hellade*: *Similes sunt leges nostræ tenuibus istis telis, quas in parietibus aranea suspendit.*

Φάλαγξ. ἀραχνιόν τι. λέγουσι δὲ φάλαγγας καὶ τὰ [5] ἄκρα τῶν δακτύλων· ὥσπερ λέγει Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις·

Εἰλίσσετο [6] δακτύλων φάλαγγες
Ἰστότονα πλυίσματα.

Καὶ στρατιωτικὴ τάξις, ἐκ [7] μ΄ ἀνδρῶν. [8] Λεύκιος δὲ ὁ Ὕπατος, οὐχ ἑωρακὼς φάλαγγα τοπαράπαν, ἀλλὰ τότε πρῶτον ἐπὶ τοῦ Περσέως, πολλάκις ἀνθωμολογεῖτο πρός τινας τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ, μηδὲν ἑωρακέναι φοβερώτερον Μακεδόνων φάλαγγος· καίτοι γε πολλοὺς οὐ μόνον τεθεαμένος, ἀλλὰ καὶ χειρισάμενος ἀγῶνας, εἴ καί τις ἄλλος.

Φάλαγξ. Phalanx. Araneæ species. Dicunt & phalangas, summas digitorum partes. Aristophanes *Ranis*: *Deducitis digitis araneæ stamina.* Item, phalanx vocatur ordo militaris, ex XL. viris constans. *Lucius autem Consul, cum phalangem nunquam ante vidisset, sed tunc primum in exercitu Persei; apud quosdam Romanos sæpe confessus est, se nihil vidisse phalange Macedonica terribilius: quamvis non solum multa prælia, si quisquam alius, vidisset, sed etiam commisisset.*

Φαλαγγηδόν. δίκην τάξεως.

Φαλαγγηδόν. Phalangis instar.

Φαλάγγια. ζῷόν τι τῶν δακετῶν ἐστὶ τὸ φαλάγγιον.

Φαλάγγια. Phalangia. Phalangium est animalculum quoddam venenosum.

1 Κρέων ἐν τῷ α΄ τῶν Ῥητορ.] Hæc leguntur etiam supra v. Κιδάριον.

2 Κρώβυλον] Rectius, κρώβυλος, genere masculino. Cæterum, vocem κρώβυλος aliud communiter significare, ac Suidas ex Creonte hic docet, vel Lexica vulgata doceant.

3 Τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα] Paulo post Suidas φάλαγγας significare ait, τὰ τῶν δακτύλων ἄκρα. Confer Lexica vulgata.

4 Πλάτων Ἑλλάδι· Ἐοίκασιν ἡμ.] Eustathius ad Il. N. pag. 924. 8. Αἴλιος δὲ Διονύσιος παράγει τοιαύτην (χρῆσιν τοῦ φάλαγξ ὀνόματος) ἐκ τοῦ Κωμικοῦ Πλάτωνος· Ἐοίκασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις, ἃ τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ ὑφαίνει. De fragmenti autem hujus metro, quod prorsus turbatum est, restituendo despero.

5 Τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων] Sic etiam legitur apud Scholiastam Aristoph. ad *Ranas*, pag. 274. (181. Ed. Bas. *P.*) qui eadem habet. Paulo tamen ante Suidas τὸ φάλαγγας exponit, τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα.

6 Εἰλίσσετο δακτύλοις φάλ.] Aristophanes loco laudato:

——————Αἵ θ' ὑπωρόφιοι
Εἰειειειειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
Ἱστότονα πηνίσματα.

Hinc Suidas emendandus est.

7 Ἐκ μ΄ ἀνδρῶν] Pessime a librariis hic erratum est. Phalanx enim veterum multo plures continebat milites, ut vel pueris notum est. Vide omnino Ælianum in *Tacticis*, cap. IX.

8 Λεύκιος δὲ ὁ Ὕπατος οὐχ ἑωρ.] Fragmentum hoc Fulv. Ursinus & Casaubonus Polybio tribuunt. Vide etiam supra v. Ἀνθομολογησόμεθα.

Φαλαγ-

Φαλαγγίτης.

Φαλακρός. καὶ, Φαλακρότερος εὐδίας.

Φαλακρὸν τίλλεις. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

Φαλακρώματα.

Φάλανθοι. Φαλακροί. ἄνθος γάρ, ἡ λευκὴ θρίξ.

Φάλαρα. τὰς προμετωπίδας. τοὺς ἀσπιδίσκους. τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ, τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα.

Φάλαρις, Ἀκραγαντῖνος, τυραννήσας Σικελίας ὅλης κατὰ [1] τὴν νβ'. ὀλυμπιάδα. [2] ἔγραψεν ἐπιστολὰς θαυμασίας πάνυ. Αἰλιανός φησι περὶ τούτου. [3] Ὅτι Λοξίας τε καὶ Ζεὺς ὁ πατὴρ ἀναβολὴν θανάτου ἐψηφίσαντο ἔτη δύο Φαλάριδι, ἀνθ' ὧν ἡμέρως Χαρίτωνι καὶ Μελανίππῳ προσηνέχθη.

Φαλλαίκιον.[4] ποίημα αὐτοσχέδιον, ἐπὶ τῷ Φαλλῷ ᾀδόμενον. καὶ Φάλλαικος.

Φάλεκ. κατὰ τὴν προφητικὴν φωνήν, τὸ ἥμισυ λέγει τοῦ χρόνου τῆς Χριστοῦ παρουσίας. ἀπὸ γὰρ Ἀδὰμ μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ Νῶε, ἔτη βσμβ'. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἕως τοῦ Φάλεκ, ἔτη ψνή. ὡς γίνεσθαι ἔτη τρισχίλια. ἀπὸ γὰρ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔτη ἑξακισχίλια.

Φαληρεύς. πολίτης ἐκ Φαλήρων. Φάληρον δέ, λιμὴν τῆς Ἀττικῆς.

Φαληριόωσα.[5] εἰς ὕψος ἐπαιρομένη.

Φαληρίς. ὄρνις λιμναία. ἐσχημάτισται δὲ παρὰ τὸ φάλον. καὶ Φαληρῖται, ἔθνος.

Φάληροι. δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. ἀφ' οὗ ὁ δημότης, Φαληρεύς.

Φαλῆς.[6] ὡς Ἑρμῆς. Φαλῆς, Φαλῆτος. ὥσπερ Ὅμηρος ἥρμοσε κατάπληξιν τῇ φυγῇ, καὶ ἑταίραν αὐτῆς ἔφησεν εἶναι, Θεσπεσίη ἔχε φύζα, εἰπών, φόβου κρυόεντος ἑταίρη· οὕτω καὶ ὁ Κωμικὸς ἐκεῖθεν λαβὼν τὰς ἀφορμάς, Διονύσῳ Φαλῆν ἑταῖρον εἶναί φησι. ἀκόλουθα γὰρ Διονυσιακῷ πότῳ τὰ ἀφροδίσια. [7] Φαλλίονες δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου οὕτω καλούμενοι, ἀπὸ τῶν Φαλλῶν τοῦ Διονύσου. Πολλίωνας δὲ ὕστερον αὐτοὺς παραφθείραντες τὸ ὄνομα ὀνομάζουσι.

Φαλλικά. τὰ ἐπὶ τῷ Φαλλῷ ᾀδόμενα μέλη.

Φαλίσκοι. ἐν τῷ Ἁρμοσταί.

Φαλκίδιος.[8] νόμος ἐστὶ παρὰ Καίσαρος τεθεὶς Γαΐου Ὀκταβίου, πλείστην καὶ νῦν ἰσχὺν ἔχων εἰς τὰς τῶν κλήρων διαδοχάς, παρὰ Φαλκιδίου τοῦ δημάρχου εὑρημένος.

Φαλαγγίτης. Phalangites. Legionarius.

Φαλακρός. Calvus. Et, Calvior cœlo sereno.

Φαλακρὸν τίλλεις. Calvum vellis. Dicitur de iis, qui frustra laborant.

Φαλακρώματα. Calvities. Calvitium.

Φάλανθοι. Calvi. Ἄνθος enim, albus capillus.

Φάλαρα. Phaleræ. Frontalia equorum. Scutula. Ornamenta, quibus equorum frontes ornantur. Apud Herodotum vero sic vocantur tegumenta genarum.

Φάλαρις. Phalaris, Agrigentinus, qui totius Siciliæ tyrannus fuit Olympiade LII. Scripsit epistolas prorsus admirabiles. Ælianus de eo dicit: *Apollinem & Jovem patrem Phalaridi vitam per biennium prorogasse, quod Charitonem & Melanippum clementer tractasset.*

Φαλλαίκιον. Phallæcium. Poema extemporaneum, quod in Phallum canitur.

Φάλεκ. Phalec. Secundum propheticam vocem significat dimidium temporis usque ad adventum Christi. Nam ab Adamo usque ad diluvium Noe, sunt anni 2242. A diluvio usque ad Phalec, anni 758. Ex quibus colligitur summa annorum ter mille. Nam a condito mundo usque ad assumptionem Domini nostri JESU CHRISTI, sunt anni sexies mille.

Φαληρεύς. Phalereus. Civis Phalerorum, sive Phaleri. Phalerum vero, portus est Atticæ.

Φαληριόωσα. [Albicans. Spumosa.] In altum elata.

Φαληρίς. Phaleris. Avis palustris. Dicta est autem a nomine φάλον, quod significat galeæ conum. Et Phaleritæ, nomen gentis.

Φάληροι. Phaleri. Populus tribus Antiochidis: cujus popularis dicitur Phalereus.

Φαλῆς. Phales, Phaletis. [Dicitur in nominativo] ut Ἑρμῆς. Quemadmodum Homerus metum cum fuga conjunxit, ejusque socium esse dixit, quum ait: [*Græcos vero*] *divinitus immissa tenebat fuga, timoris frigidi socia:* sic etiam Comicus occasione inde sumpta Phalem Bacchi socium esse dixit. Potum enim Bacchicum venus sequi solet. Palliones vero in honorem Bacchi sic vocabantur, a Phallis Bacchi. Postea autem voce corrupta eos Pollionas vocabant.

Φαλλικά. Carmina phallica. Sive, carmina, quæ in phallum canebantur.

Φαλίσκοι. Phalisci. In voce Ἁρμοσταί.

Φαλκίδιος νόμος. Falcidia lex. Ea a Cæsare Cajo Octavio lata est, maximam etiam nunc auctoritatem habens in hæreditatum successionibus: a Falcidio Tribuno plebis inventa.

1 Κατὰ τὴν νβ'. ὀλυμπ.] De Phalaridis ætate fuse & docte disputat vir magni nominis, mihique amicissimus Rich. Bentlejus, in Dissertat. de Phalaridis Epist. pag. 27. & seqq. ad quem Lector remittendus est.

2 Ἔγραψεν ἐπιστολὰς θαυμασίας πάνυ] Hæ Epistolæ hodie adhuc exstant. Sed eas esse spurias, & Phalaridis nomen mentiri, tam claris argumentis probavit modo laudatus Richardus Bentlejus in eruditissima Dissertatione de Phalaridis Epistolis, ut æquum & cordatum Lectorem sententiæ ejus facile subscripturum esse putem.

3 Ὅτι Λοξίας τε καὶ Ζεὺς ὁ π.] Fragmentum hoc Æliani legitur etiam supra v. Ἀναβολή.

4 Φαλλαίκιον] Alias, φαλλικόν. Vide paulo post v. Φαλλικά.

5 Φαληριόωσα] Homerus Il. N. v. 799. κύματα φαληριόωντα dixit.

6 Φαλῆς. ὡς Ἑρμῆς.——τὰ ἀφροδίσια] Hæc totidem verbis leguntur etiam apud Scholiastam Aristoph. ad *Acharnens.* pag. 384.

7 Φαλλίονες] Scribendum est, φαλλίωνες, per ω in syllaba penultima.

8 Φαλκίδιος. νόμος ἐστὶ π.] Vide Lexica Juridica, quæ hac de re accuratius & fusius agunt.

Φάλ-

Φάλκων, Φάλκωνος. ὄνομα. καὶ εἶδος ἱέρακος.

Φάλκων. Falco. Nomen [proprium.] Item, accipitris genus.

Φαλκωνίλλα. ὄνομα κύριον.

Φαλκωνίλλα. Falconilla. Nomen proprium.

Φάλον. τὸ περιμετωπίδιον.

Φάλον. Frontale. Sive, ornamentum frontis.

Φάλος. [1] Βῶλος. ἢ λόφος. ἢ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσῃ.

Φάλος. Gleba. Vel, crista. Vel, scopulus in mari eminens.

Φαλλοφόροι, [2] Ἰθύφαλλοι, Αὐτοκάβδαλοι. ἰδέαι μουσικῶν. καὶ οἱ μὲν κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν. οἱ δὲ Ἰθύφαλλοι προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον, καὶ χειρίδας ἀνθίνας, καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ Φαλλοφόροι ἐκ βύβλου δέρματος ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἴοις ἐστεφανωμένοι.

Φαλλοφόροι, Ἰθύφ. Phallophori, Ithyphalli, & Autocabdali. Genera Musicorum. Et Autocabdali quidem coronam hederaceam gestabant. Ithyphalli autem larvas ebriorum habebant, & manicas variis coloribus distinctas, tunicamque talarem. Phallophori vero cortice bybli faciem velabant, hedera violisque coronati.

Φαλλοί. μόρια δερμάτινα. ἢ ξύλον ἐπίμηκες, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον.

Φαλλοί. Phalli. Penes coriacei. Vel, lignum oblongum, habens in summo penem coriaceum.

Φαλλοί. [Φαλλὸς,] αἰδοῖον σύκινον. [3] ὕστερον δὲ ἐκ δερμάτων ἐρυθρῶν, σχῆμα αἰδοίου ἔχων ἀνδρείου. καὶ τοῦτο ἑαυτοῖς περιθέμενοι ἔν τε τοῖς τραχήλοις, καὶ μέσοις τοῖς μηροῖς, ἐξωρχοῦντο, τιμὴν τῷ Διονύσῳ. ἐν τοῖς Διονυσίοις ἄγοντες.

Φαλλοί. Phalli. [Phallus erat] penis ficulneus. Postea vero phallus ex pellibus rubris conficiebatur, penis figuram habens: quem collis & mediis femoribus circumligantes, in Bacchanalibus in honorem Bacchi saltabant.

Φαλλοί.[4] τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν λαμπρὰ ἀσπιδίσκια. Λόφοι δὲ, αἱ τριχώσεις.

Φαλλοί. Splendentes clavi in galeis. [Vel, coni galearum.] Λόφοι vero, sunt cristæ galearum.

Φαμέας.[5] ὄνομα κύριον. Τὰς [6] προφυλακὰς δὲ βλέπων ὁ Φαμέας, ὢν οὐκ ἄψυχος, ἐξέκλινε τὰς πρὸς τὸν Σκιπίωνα συμπλοκάς.

Φαμέας. Fameas. *Fameas vero excubias cernens, quamvis non esset homo timidus, prælium tamen cum Scipione declinavit.*

Φαμέν. λέγομεν.

Φαμέν. Dicimus.

Φάμωσα. [7] Ἀπέσκωπτον δὲ εἰς Ἰοβιανὸν ᾠδαῖς καὶ παρῳδίαις καὶ τοῖς λεγομένοις Φαμώσοις.

Φάμωσα. Libelli famosi. *Jovianum autem insectabantur carminibus, & parodiis, & libellis, qui famosi dicuntur.*

Φανάς. τὰς ἐκλάμψεις. ἢ λαμπράς.

Φανάς. Coruscationes. Splendores. Vel, splendidas.

Φάναι ἐν αὑτῷ. ὑπολαμβάνειν. τὸ δὲ λέγειν, ἑτέρῳ δηλοῦν.

Φάναι ἐν αὑτῷ. Dicere intra se ipsum. Id est, Existimare. Putare. Cogitare. At λέγειν, alteri dicere.

Φάναι. εἰπεῖν. Φᾶναι δὲ, ἀντὶ τοῦ λάμψαι.

Φάναι. Dicere. At Φᾶναι, [cum circumflexo in penultima,] lucere, splendere.

Φανερῶ. αἰτιατικῇ. καὶ Φανερῶς. ἐναργῶς. ἑτοίμως. [8] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Φανερῶς ἠκούσατέ μου.

Φανερῶ. Accusativo jungitur. Manifesto. Declaro. Et Φανερῶς, manifeste, evidenter. Aristophanes *Nubibus:* [*O valde venerandæ Nubes,*] *manifeste audivistis me.*

Φανή. λαμπρά. καθαρά. [9] Ἀριστοφάνης·

Ἵνα μή γ' ἐκχέσαιμ' εἰς τὴν σισύραν· Φανὴ γὰρ ἦν.

Φανή. Lucida. Splendida. Pura. Aristophanes: *Ne cacarem in sisyram. Nitebat enim.*

Φάνης.[10] ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς εἰσηνέχθη ὁ Φάνης, αἰδοῖον ἔχων περὶ τὴν πυγήν. ὃν ἔλεγον ἔφορον τῆς ζωογόνου δυνάμεως. [11] καὶ ὁ Ἠρικαπαῖος ἕτερον, καταπίοντα πάντας τοὺς Θεοὺς, ὡς τὸν Κρόνον.

Φάνης. Phanes. Hic in Orphicis introducitur, penem habens juxta nates: quem dicebant præsidem esse generatricis facultatis. Et Ericapæus alterius facultatis præses esse dicebatur. Saturnum vero omnes Deos devorasse ajunt.

1 Βῶλος] Hesychius, βόλος, per ο in syllaba prima.

2 Φαλλοφόροι, Ἰθύφαλλ.] Hæc sumpta sunt ex Athenæi *Dipnosoph.* lib. XIV. cap. IV. pag. 622. ut monuimus etiam supra v. Σημός, ubi eadem leguntur.

3 Ὕστερον δὲ ἐκ δερμ.] Hæc totidem pene verbis leguntur etiam apud Nonnum in Gregor. Nazianz. pag. 139.

4 Φαλλοί] Lege, φαλοὶ, per unum λ.

5 Φαμέας] An, Φαβέας, ut supra? Τὸ β enim & μ sæpe a librariis confundi solent.

6 Τὰς προφυλακὰς δὲ βλ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἄψυχος.

7 Ἀπέσκωπτον δὲ εἰς Ἰοβ.] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, pag. 845. ubi locum integrum habes. Vide etiam supra v. Ἰοβιανός.

8 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 76. Ed. Bas. ubi sic legitur:

Ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.

9 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 734. (493. Ed. Bas. P.) ubi rectius sic legitur:

Ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' εἰς τὴν σισύρ.

10 Φάνης. ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς εἰσην.] Hæc leguntur etiam apud Nonnum in Gregor. Nazianz. *Stelit.* pag. 154, 155. unde ea Compilator noster sumpsit. Pertinet enim hæc nota ad verba illa Gregorii Nazianz. Orat. III. adversus Julianum, pag. 104. Ἐπὶ πᾶσιν ὁ Φάνης τι, καὶ ὁ Ἠρικαπαῖος, καὶ ὁ πάντας καταπίνων τοὺς ἄλλους, &c. Cæterum, de Phanete & Ericapæo plura legere licet apud viros doctissimos, Theodor. Canter. *Var. Lect.* lib. I. cap. XXVI. Ismaelem Bulliald. ad Theonem Smyrnæum, pag. 286. & Rich. Bentlejum in accuratissima Dissertatione ad Joann. Antioch. Malel. p. 3.

11 Καὶ ὁ Ἠρικαπαῖος ἕτ.] Locus hic est prorsus mutilus & corruptus, qui apud Nonnum loco laudato rectius sic legitur: Ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἠρικαπαῖον λέγουσιν ἑτέρας ἔφορον εἶναι δυνάμεως. τὸ δὲ, Ὁ πάντας καταπίνων Θεοὺς, οὐ λέγει περὶ τοῦ Ἠρικαπαίου, ἀλλὰ περὶ τοῦ Κρόνου. Hinc Suidas supplendus & emendandus est.

Φανίας, ἢ Φαινίας, Ἐρέσιος, Φιλόσοφος Περιπατητικὸς, Ἀριστοτέλους μαθητής. Ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ρια᾽ ὀλυμπιάδος, καὶ μετέπειτα, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. καὶ Φανίας, ὄνομα κύριον, ἕτερος, τοῦ ἐστρατηγηκότων τις οὕτως ἐκαλεῖτο.

Φάνιον.[1] τόπος, εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλλον.

Φανόδημος. ὄνομα κύριον.

Φανός. Φαεινός. κατὰ συγκοπήν. καταγγέλλων, καὶ φανερῶν τὰ πράγματα, καὶ μηνύων. ἢ ἀπὸ τοῦ φαίνειν, ὅ ἐστι συκοφαντεῖν.

Ὅπως[2] ἔσομαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.

Φανὸν δὲ, πᾶν τὸ φαῖνον ἐκάλουν.[3] Ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκεύαζον. διὸ λέγεται, Φανὸς ἀμπέλου.

Φανοστράτη. θηλυκόν.[4] Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν, ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειροπύλην· ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἑστῶσα ἐφθειρίζετο.

Φανότερον. λαμπρότερον.

Φανοτεῦσιν.[5] Ὡμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς Φανοτεῦσι.

Φανῶν. κατηγορήσων.[6] Ἀριστοφάνης·

Μικρός γε μῆκος οὗτος, ἀλλ᾽ ἅπαν κακόν.

τὸν Νίκαρχόν φησι.

Φαντάζομαι. συκοφαντοῦμαι. Ἀριστοφάνης. οἱ παλαιοὶ τὸ φαντάζεσθαι ἐπὶ τοῦ φαίνεσθαι ἔλεγον.

Φαντασία. ὑπόληψις.[7] Εἰδὼς γὰρ, ὅτι φαντασία περὶ αὐτόν ἐστιν, ὡς ἔχοντα χρήματα μεθ᾽ ἑαυτοῦ, πλείω ἡρμόσατο πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐνδεχομένως. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μετὰ μεγάλης φαντασίας καὶ συμπαθείας τοῦ δήμου προῆγον ἐπὶ τὰς πράξεις.

Φαντασία.[8] γνωστικὴ, καὶ ὀρεκτικὴ, καὶ ζωτικὴ δύναμις τῆς ψυχῆς. Φαντασία, καὶ ἡ αἴσθησις. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων· ὅτι ἡ μὲν αἴσθησις πρὸς τὸ ἐκτὸς ἀποτείνεται· ἡ δὲ φαντασία ἔνδον ἔχει τὴν γνῶσιν. καὶ ἡ μὲν αἴσθησις τὸ παρὸν μόνον, καὶ οὗ ἀντιλαμβάνεται ἔξωθεν, τοῦτο οἶδεν. ἡ δὲ φαντασία παρὰ τῆς αἰσθήσεως λαμβάνουσα τῶν αἰσθητῶν τοὺς τύπους, ἐν ἑαυτῇ τούτους ἀναπλάττει. ὅθεν καὶ παθητικὸν νοῦν ὁ Ἀριστοτέλης αὐτὴν καλεῖ. νοῦν μὲν, ὡς ἔνδον ἔχουσαν τὸ γνωστὸν, καὶ ἁπλῇ προσβολῇ, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἐπιβάλλουσαν. παθητικὸν δὲ, διότι μετὰ τύπων, καὶ οὐκ ἀσχηματίστως γινώσκει. ἐκλήθη δὲ φαντασία, οἱονεὶ

Φανίας. Phanias, aut Phænias, Eresius, Philosophus Peripateticus, Aristotelis discipulus. Vixit Olympiade cxi. & postea, sub Alexandro Macedone. Fuit & alter Phanias, qui imperator exercitus fuit.

Φάνιον. Phanium. Locus, in quem sordes & purgamenta conjiciebantur.

Φανόδημος. Phanodemus. Nomen proprium.

Φανός. Per syncopen, pro φαεινός. [Lucidus. Splendidus. Item,] qui aliquid denuntiat, & manifestat, & indicat. [A φαίνειν, in lucem edere, ostendere.] Vel, a φαίνειν, deferre, accusare. [Item, nomen proprium viri.] *Ut sim tibi Phanus, scriba litium.* Φανὸν autem vocant omne, quod lucet. Ex viteis vero sarmentis lampades conficiebant. Quare Comicus dicit, *Lampas vitea.*

Φανοστράτη. Phanostrate. Nomen fœminæ. Apollodorus in libro de meretricibus Atheniensibus ait, hanc vocatam fuisse Phtheiropylen, quod ad portam stans pediculos caperet.

Φανότερον. Lucidius. Splendidius.

Φανοτεῦσιν. Phanotensibus. *Promisit se arcem Phanotensium illis traditurum esse.*

Φανῶν. Accusaturus. Delaturus. Aristophanes: [*Venit nos accusaturus,*] *statura quidem parvus, sed totus ex malo conflatus.* De Nicarcho hæc Comicus dicit.

Φαντάζομαι. Accusor. A calumniatoribus ad magistratum deferor. Aristophanes. Veteres enim φαντάζεσθαι ponebant pro φαίνεσθαι.

Φαντασία. Opinio. *Cum sciret opinionem esse de se, quasi pecuniam secum haberet, ea, quæ e re fore videbantur, paravit, prout tempus & occasio sinebant.* [Item, φαντασία, pompa, splendidus apparatus, vel comitatus.] *Romani vero cum magno comitatu magnaque commiseratione populi ad res gerendas prodibant.*

Φαντασία. Phantasia. Facultatum animæ aliæ cognitionis causa sunt; aliæ, appetitionis; aliæ, vitæ. Et cognitionis quidem causæ sunt, Phantasia, & Sensus. Differunt tamen inter se. Nam Sensus ad externa tendit: Phantasia vero intra se res cognoscit. Et Sensus præsentia tantum, & ea, quæ extrinsecus percipit, novit: Phantasia vero acceptas a Sensu rerum sensibilium formas intra se refingit. Quare etiam *mentem passivam* Aristoteles eam vocat. *Mentem* quidem, quod ea, quæ cognoscit, intra se habeat, & simplici apprehensione res apprehendat, ut illa: *Passivam* vero, quod per formas, & non sine figuris res cognoscat. Dicta est autem Φαντασία, quasi Φαοστασία. Phantasia enim est,

1 Φάνιον. τόπος, εἰς ὃν τ.] Eadem legas apud Etymologum.

2 Ὅπως ἔσομαί σ.] Est versus Aristophanis *Equit.* pag. 357. (253. Ed. Bas. P.)

3 Ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπ.] Hæc nota pertinet ad locum illum Aristoph. in *Lysistrata*, pag. 855. (548. Ed. Bas. P.)

Τῆς ἀμπέλου δ᾽ ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθεὶς.

4 Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τ.] Eadem de Phanostrate refert Athenæus lib. xiii. cap. vi. pag. 586. a quo Suidas hæc mutuatus est. Vide etiam Harpocrationem, & Etymologum, qui eadem ex Athenæo in Collectanea sua transtulerunt.

5 Ὡμολόγησε τὴν ἄκρ.] Hæc sunt verba Polybii l. v. c. xcvi. eademque leguntur supra v. Πρᾶξις: ut Pearsonius etiam observaverat.

6 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 414. (297. Ed. Bas. P.)

Καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.

Μικρός γε μῆκος. ἔτος. Ἀλλ᾽ ἅπαν κακόν.

7 Εἰδὼς γὰρ, ὅτι φαντ.] Fulv. Ursinus fragmentum hoc Polybio tribuit.

8 Φαντασία, γνωστικὴ, καὶ ὀρ.] Articulus hic sumptus est ex Philopono in lib. i. Aristotelis de An. A. 2. a. ut Pearsonius observaverat. Cæterum, initium hujus loci corruptum est & mutilum, quod apud Philoponum rectius sic legitur: Τῶν ἀλόγων τῆς ψυχῆς δυνάμεων, αἱ μέν εἰσι γνωστικαί. αἱ δὲ ζωτικαὶ καὶ ὀρεκτικαί. καὶ γνωστικαὶ μὲν, φαντασία καὶ αἴσθησις.

Φαντα-

φανταστική τις οὖσα. Φαντασία γάρ ἐστιν, ἡ τῶν φανέντων στάσις. ἵστησι γὰρ ἐν αὐτῇ τὰ ἔξω φανθέντα. ἑκάτερα δὲ αὐτῶν περὶ μερικὰ ἀποτείνεται. [1] τὸ γὰρ λευκὸν οἶδεν· οὐ μὴν πᾶν λευκόν. [2] διαφέρει δὲ, ὅτι ἡ μὲν τὸ ἔξω· ἡ δὲ, τὸ ἐντὸς οἶδε. καὶ ἡ μὲν φαντασία τῶν πέντε αἰσθήσεων δέχεται τοὺς τύπους. ἑκάστη δὲ τῶν αἰσθήσεων μόνον τὸ ἴδιον αἰσθητὸν γινώσκει.

rerum visarum status. Intra se enim ea sistit, quæ extrinsecus apparuerunt. Utrumque vero horum circa res particulares versatur. Nam hoc vel illud album novit: non vero omne album. Differunt autem, quod ille quidem (i. e. Sensus) externa; hæc vero (i. e. Phantasia) interna novit. Et Phantasia quidem quinque Sensuum formas recipit. Singuli vero sensus suum tantum sensibile norunt.

Φαντασία [3] καὶ φάντασμα διαφέρει. Φάντασμα μὲν γάρ ἐστι, δόκησις διανοίας, οἷα γίνεται κατὰ τοὺς ὕπνους. Φαντασία δὲ, τύπωσις ἐν ψυχῇ· τουτέστιν, ἀλλοίωσις. οὐ γὰρ δεκτέον τὴν τύπωσιν, οἱονεὶ τύπον σφραγιστῆρος· ἐπεὶ ἀνένδεκτόν ἐστι πολλοὺς τύπους κατὰ τὸ αὐτὸ [4] περιγίνεσθαι. νοεῖται δὲ φαντασία, ἡ ἀπὸ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ὑπάρχον ἐναπομεμαγμένη, καὶ ἐναποτετυπωμένη, καὶ ἐναπεσφραγισμένη, οἵα οὐκ ἂν γένοιτο ἀπὸ μὴ ὑπάρχοντος. τῶν δὲ φαντασιῶν αἱ μὲν εἰσιν αἰσθητικαί· αἱ δὲ οὔ. αἰσθητικαὶ μὲν, αἱ δι' αἰσθητηρίου, ἢ αἰσθητηρίων λαμβανόμεναι. οὐκ αἰσθητικαὶ δὲ, αἱ διὰ τῆς διανοίας, καθάπερ καὶ τῶν ἀσωμάτων, καὶ τῶν ἄλλων τῶν λόγῳ λαμβανομένων.

Φαντασία καὶ φαντ. Phantasia & phantasma differunt. Phantasma enim visum est mentis, quale in somniis nobis offertur. Phantasia vero est formæ in animo impressio: hoc est, animi quædam commutatio. Neque enim impressio hæc similis esse putanda est figuræ, quæ a sigillo imprimitur. Fieri enim non potest, ut plures formæ eodem tempore in eadem re existant. Phantasia autem ea esse intelligitur, quæ ex eo, quod est, sicut est, expressa, & effecta, & signata est: qualis ex eo, quod non est, effingi nequeat. Phantasiarum vero aliæ sunt sensibiles; aliæ non. Sensibiles sunt illæ, quæ per sensus instrumentum, vel instrumenta sensuum accipiuntur. Non sensibiles vero sunt illæ, quæ animo percipiuntur; veluti rerum incorporearum, & eorum, quæ ratione tantum percipiuntur.

Φαντασίωνος.

Φαντασίωνος. Phantasionis. [Genitivus, a recto Φαντασίων.]

Φάος. Φῶς.

Ὦ [5] φάος ἁγνὸν, καὶ γῆς
Ἰσόμοιρος ἀὴρ· ὥς μοι
Πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς,
Πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου
Στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων,
Ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ.

Ἡ Ἠλέκτρα φησί. λέγει δὲ, ὅτι οὐ διαλείπω νυκτὸς καὶ ἡμέρας κλαίουσα. Καὶ αὖθις·

Ἥδιστον [6] φάος ἡμέρας
Ἔσται τοῖσι παροῦσι.

Καὶ ζήτει ἐν τῷ Φόως.

Φάος. Idem, quod Φῶς. Lumen. [Sophocles:] *O lumen purum, & terræ æqualis aer! Quoties me vidistis lamentantem, plagisque crebris adversum pectus cruentantem, cum obscura nox desiisset.* Electra hæc dicit. Ait autem, se neque noctu, neque interdiu plorandi finem facere. Et iterum: *Jucundissima lux erit iis, qui aderunt.* Quære in v. Φόως.

Φάων. Φασὶν ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων. [7] τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναί φασι σὺν πολλοῖς καὶ Σαπφὼ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν· καὶ ἀποτυχοῦσαν, ῥῖψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας.

Φάων. Phaon. Dicitur hoc de [juvenibus] formosis & superbis. Ajunt enim Phaonem adamatum fuisse cum ab aliis multis, tum etiam a Sappho; non illa poetria, sed Lesbia quadam: eamque spe sua frustratam de Leucade rupe se præcipitem dedisse.

Φάραγξ. τὸ τῆς γῆς βάραθρον, ὅπερ, ὅταν ὕδωρ δέξηται, ἀφανίζει αὐτό.

Φάραγξ. Terræ barathrum, quod, quum aquam recepit, eam ita absorbet, ut non amplius appareat.

Φάραγξ. ἡ κοιλότης τῆς γῆς. ἀρσενικῶς. [8] Τοῦ Περσικοῦ τὴν ἐπιφορὰν ἀποκλίνοντος, διὰ τὸν παραβραβεύοντα φάραγγα. τουτέστι, διορίζοντα. Φάρυγξ δὲ, φάρυγγος, γράφουσιν οἱ πολλοί.

Φάραγξ. Terræ cavitas. [Terræ hiatus. Profunda vallis.] Est generis masculini. *Persis vero impressionem [Romanorum] declinantibus, propter profundam vallem, quæ utrumque exercitum dirimebat.* Vulgo autem scribitur Φάρυγξ, Φάρυγγος.

Φαραώ. οὕτως ἐκαλοῦντο πάντες οἱ βασιλεῖς Αἰγύπτου, ἀπὸ τοῦ πρώτου Φαραώ.

Φαραώ. Pharao. Sic omnes Ægypti Reges vocabantur, a primo Pharaone.

Φαρές. ὄνομα κύριον.

Φαρές. Phares. Nomen proprium.

Φαρισαῖοι. [9] οἱ ἑρμηνευόμενοι Ἀφωρισμένοι· παρὰ

Φαρισαῖοι. Pharisæi. Id est, si vocem inter-

1 Τὸ γὰρ λευκὸν οἶδεν] Philoponus rectius, τόδε γὰρ τὸ λευκὸν οἶδεν.

2 Διαφέρει] Scribe, διαφέρουσι: ut habet Philoponus.

3 Φαντασία καὶ φάντασμα διαφ.] Hæc omnia leguntur apud Laertium in *Zenone Citt.* num. 50, 51. unde ea Suidas mutuatus est: ut Pearsonius quoque observaverat.

4 Περιγίνεσθαι] Scribendum est, περὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθαι, ut habet Laertius.

5 Ὦ φάος ἁγν.] Hæc sunt verba Sophoclis in *Electra*, pag. 84. ut Portus monuit.

6 Ἥδιστον φάος ἡμ.] Aristoph. *Equit.* pag. 346. (243. Ed. Bas. *P.*)

7 Τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθ.] Confer Nostrum supra, v. Σαπφὼ Λεσβία.

8 Τοῦ Περσικοῦ τὴν ἐπιφ.] Hæc sunt verba Theophyl. Simocattæ, lib. II. cap. VIII. eademque leguntur supra v. Παραβραβεύοντι.

9 Φαρισαῖοι. οἱ ἑρμην.———— κατὰ νόμον Φαρισαῖος] Hæc omnia αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Cedrenum, pag. 201.

τὸ μερίζειν καὶ ἀφορίζειν ἑαυτοὺς τῶν ἄλλων ἁπάντων, εἴς τε τὸ καθαρώτατον τοῦ βίου, καὶ ἀκριβέστατον, καὶ εἰς τὰ τοῦ νόμου ἐντάλματα. Φαρὲς γὰρ κατὰ τὴν Ἑβραΐδα γλῶτταν ἀφορισμὸς ἑρμηνεύεται, ἢ διακοπή. τὸν δὲ αὐτὸν βίον μετήρχοντο καὶ οἱ Γραμματεῖς· παρ' οἷς καὶ πολιτεία ἡ αὐτή, ἐγκράτειά τε, καὶ παρθενία, νηστεία δὶς τοῦ σαββάτου, ξεστῶν καὶ πινάκων καὶ ποτηρίων καθαρισμοί, ἀποδεκατώσεις τε, καὶ ἀπαρχαί, καὶ ἐνδελεχεῖς εὐχαί. ὑπεξαιρουμένων δηλονότι τῶν θαυμασίων Ἐσσαίων, ὡς ὑπερτέρων σφόδρα, καὶ λίαν ὑπερκειμένων. τὴν δὴ καὶ Φαρισαϊκὴν ὡς ἀρίστην πολιτείαν ὁ Παῦλος ζηλώσας, [1] εὖ μάλα σεμνύνεται, φάσκων Ἰσραηλίτης εἰμί, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος. Ἐκάθευδον δὲ οἱ Φαρισαῖοι ἐπὶ στενῶν σανίδων, ἢ ἐπὶ ἀκανθῶν, ἢ ἐπὶ χαλίκων· διὰ τὸ δῆθεν μὴ παθεῖν τι σωματικόν, ἢ κλαπῆναι δι' ὀνειράτων, καὶ εἰς ῥύσιν πεσεῖν [2] σώματος. ἀλλὰ εἱμαρμένη καὶ ἀστρονομία σφόδρα παρ' αὐτοῖς ἐχρημάτιζεν.

Φαρισεύς, καὶ Φαρισαῖος.

Φαρέτρα. βελοθήκη. οἱονεὶ [3] βάρος τῶν τιτρωσκόντων. τουτέστι, περιβόλαιον. ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι.

Φαρμακός. μυρεψός. καὶ ὁ σκευάζων δηλητήρια φάρμακα.

Φαρμακεῖς. [4] τοὺς οἰνοχόους. Τούσδε ἡγησάμενοι φαρμακεῖς καὶ πιστεύσαντες τεθνάναι τοὺς καθεύδοντας, τοὺς Αἰτωλοὺς ἀπέκτειναν. † Φαρμακεῦσί τε πατρῴοις πολλὰ ὡμιληκυῖα.

Φαρμακεία λέγεται, ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου, πρὸς φίλτρον, ἢ ἄλλως, δοθῇ τινι διὰ στόματος. Γοητεία δὲ, καὶ μαγεία, καὶ φαρμακεία, διαφέρει. καὶ ζήτει ἐν τῷ Γοητεία.

Φαρμακείας. γοητείας. [5] Πάντα δ' ἦν πλήρη παρακεχυμένης φαρμακείας, ῥιπτούντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνῶν.

Φαρμακίας. ὄνομα κύριον.

Φάρμακον. παραμυθία. ὁμιλία. θεραπεία. εἴρηται ἀπὸ τοῦ φέρειν ἅμα ἄκος. ἢ εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀνθέων. λέγεται φάρμακον, καὶ ὅπερ Μῆδοι νάφθαν καλοῦσι· Ἕλληνες δὲ, Μηδείας ἔλαιον. [6] Ἀγγεῖον δὲ θείου τε καὶ ἀσφάλτου ἐμπλησάμενοι, καὶ φαρμάκου, ὅπερ Μῆδοι νάφθαν καλοῦσι. Καὶ αὖθις· Πίττα τε ἦν, καὶ θεῖον, καὶ ὅσα φάρμακα δυνατὰ ἦν κινῆσαι φλόγα πολλήν. [7] Ἀριστοφάνης· Οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται. ὡς τοῦ Λυσικράτους φαρμάκῳ τινὶ μελαίνοντος τὰς πολιὰς αὐτοῦ.

preteris, Separati: quod se ab omnibus aliis distinguerent & separarent, ut vitam purissimam & accuratissimam secundum Legis præcepta agerent. Phares enim in lingua Hebraica Separationem, vel Abscissionem significat. Eandem vitæ rationem & Scribæ tenuerunt: quippe quibus eadem erant instituta; continentia nimirum, vita conjugii expers, jejunatio bis in septimana, sextariorum & patellarum & poculorum elutio, decimæ, primitiæ, & assiduæ preces. Excipiendi tamen sunt admirabiles illi Essæi, quippe qui [Pharisæos exactæ vitæ ratione] longe superabant. Cæterum, Paulus Pharisaicam vivendi rationem, ut optimam, se sectatum esse gloriatur, dicens: *Israelita sum, de Tribu Benjamin, Hebræus ex Hebræis, secundum Legem Pharisæus.* Dormiebant autem Pharisæi in exiguis tabulis, vel in spinis, vel in scrupulis; ne scilicet corporis voluptates sentirent, neve per somnia deciperentur, seminisve fluxu pollucerentur. Apud eosdem Fatum & Astronomia magni fiebant.

Φαρισεύς, & Φαρισαῖος. Idem. Pharisæus.

Φαρέτρα. Pharetra. Sagittarum theca. Sic dicta, quod sit quasi φάρος, i. e. vestimentum & tegmen vulnerantium. [Φάρος autem dictum est] a φέρεσθαι, i. e. ferri.

Φαρμακός. Unguentarius. Item, veneficus.

Φαρμακεῖς. [Veneficos. Item,] eos, qui vinum infundunt. Pocillatores. *Cum existimassent hos esse veneficos, & crederent eos, qui dormiebant, esse mortuos, Ætolos interfecerunt.* † *Cum paternis veneficis diu versata.*

Φαρμακεία. Hæc dicitur, cum letale aliquod pharmacum, ad amorem conciliandum, vel alia de causa, edendum bibendumve alicui datur. Veneficium. Γοητεία vero & μαγεία & φαρμακεία differunt. Quære in v. Γοητεία.

Φαρμακείας. Veneficii. Incantationis. *Hominibus quasi malo carmine incantatis, omnia plena erant eorum, qui se in puteos ac per scopulos præcipitabant.*

Φαρμακίας. Pharmacias. Nomen proprium.

Φάρμακον. [Pharmacum. Medicamentum.] Solatium. Colloquium. Curatio. Dictum est a φέρειν ἅμα ἄκος: quod simul medelam afferat. Vel dictum est a floribus. Pharmacum etiam dicitur, quod Medi naphtham vocant; Græci vero, Medeæ oleum. *Cum autem vas implevissent sulphure, & bitumine, & materia illa, quam Medi naphtham vocant.* Et iterum: *Pix erat, & sulphur, & pharmaca, quæ ingentem flammam excitare poterant.* Aristophanes: *Neque si pharmacum illud coqueres, quo Lysicrates se denigrat.* Lysicrates enim fuco quodam canos suos denigrabat.

1 Εὖ μάλα σεμνύνεται] Sic etiam Cedrenus. At sensus supplendi gratia scribendum potius est, ὡς αὐτὸς εὖ μάλα σεμνύνεται.

2 Σώματος] Malim, σπέρματος.

3 Βάρος] Scribe, φάρος. Vide infra h. v.

4 Τοὺς οἰνοχόους] Interpretatio mira, & prorsus insolens: ad quam confirmandam nihil faciunt exempla subjuncta.

5 Πάντα δ' ἦν κτλ.] Hæc sunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, pag. 185. Ibi locum integrum vide. Confer etiam Nostrum supra v. Περιπέτεια.

6 Ἀγγεῖον δὲ θείου τε καὶ ἀσφ.] Fragmentum hoc depromptum est ex Procop. *de Bello Goth.* lib. VI. cap. XI.

7 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 746. (501. Ed. Bas. P.)

——— Οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
Ἕψουσ' ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.

Vide etiam supra v. Λυσικράτης.

Φαρ-

Φαρμακός.[1] ὁ ἐπὶ καθαρμῷ τινι πόλεως ἀναιρούμενος· ὃν λέγουσι κάθαρμα, καὶ φαρμακοῖσιν. [2]Ἀριστοφάνης· Καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν εἰς πάντα χρώμενος, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν. Τουτέστι, τοῖς λεγομένοις καθάρμασι.

Φαρμακός. Sic dicebatur ille, qui urbis alicujus lustrandæ & expiandæ causa occidebatur: quem etiam κάθαρμα vocant. Piaculum publicum. Et φαρμακοῖσι, piaculis. Aristophanes: *Improbis hominibus & malo genere natis ad omnia utimur: quibus civitas ante vix piaculorum loco usa fuisset.*

Φάρμακος.[3] ὄνομα κύριον. [4]Λυσίας φησί. [5]Δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν ἐξῆγον, καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν τοῖς Θαργηλίοις· ἕνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἕνα δὲ, ὑπὲρ τῶν γυναικῶν. ὅτι δὲ ὄνομα κύριόν ἐστιν ὁ Φάρμακος, δῆλον. ἱερὰς γὰρ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας, καὶ ἁλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα, κατελεύσθη· καὶ τὰ τοῖς Θαργηλίοις ἀγόμενα τούτων [6]ἀποτμήματά ἐστιν. Ἴστρος ἱστορεῖ. [7]Δημοσθένους δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος λεγομένου· Οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ φαρμακός· Δίδυμος προπαροξυτονεῖν ἀξιοῖ τοὔνομα. ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὕρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν. [8]Φαρμάκοντα δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου ἔφη. ἔστι δὲ φαρμάκων, ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος· ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν ιε. Νόμων ὑποσημαίνει.

Φάρμακος. Pharmacus. Nomen proprium. [Sic item dicitur ille, cujus cæde civitas expiatur.] Vox exstat apud Lysiam. Duo viri Athenis in festo Thargeliorum educebantur, qui morte sua civitatem expiarent: unus pro viris; & alter pro mulieribus. Φάρμακος autem esse nomen proprium viri, manifestum est. Is enim phialas Apollini sacras furatus, cum ab Achille sacrilegii convictus fuisset, lapidibus obrutus est. Et quæ in festo Thargeliorum fiunt, horum sunt imitatio. Auctor est Ister. Demosthene autem in oratione contra Aristogitonem dicente: *Hic igitur veneficus eum [pœnæ] eximet:* Didymus censet, nomen φάρμακος illic in penultima circumflectendum esse. At nos usum hunc nusquam invenimus. Demosthenes autem in oratione de Corona, φαρμάκοντα dixit. Φαρμάκων autem est ille, qui veneno læsus est: ut & Theophrastus lib. xv. *Legum* indicat.

Φαρμακούς. τοὺς δημοσίᾳ τρεφομένους· οἱ ἐκάθαιρον τὰς πόλεις τῷ ἑαυτῶν φόνῳ. [9]Ἀριστοφάνης·

[Εἰ τούσδ' ἐπιτηδὲς] ὥσ-
περ δημοσίους τρέφεις
Ἐν τῇ πνυκί·
Κᾆτ', ὅταν μή σοι τύχοι ὄψον ὂν,
Τούτων ὃς ἂν ᾖ παχὺς,
Θύσας, ἐπιδειπνεῖς.

Φαρμακούς. Piacula publica. Sive, homines, qui publice alebantur, ut cæde sua urbes lustrarent. Aristophanes: [*Si hos consulto*] *tanquam piacula publica alis in Pnyce: deinde vero, cum deest tibi opsonium, ex hisce aliquem, qui pinguis fuerit, mactatum cœnas.*

Φαρμάκοισι. παρ' Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ βαφαῖς.

Φαρμάκοισι. Apud Herodotum ponitur pro coloribus, vel tincturis.

Φαρμάξας. ποτίσας. γοητεύσας. καὶ φαρμαχθεὶς, ἡ μετοχή.

Φαρμάξας. [Qui veneno infecit. Qui aliquo colore tinxit.] Qui potum præbuit. Qui incantavit. Et φαρμαχθεὶς, participium. Veneno infectus.

Φαρμάττων. γοητεύων. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐκδειματῶν καὶ φαρμάττων σφίσι τὸ στρατόπεδον.

Φαρμάττων. Incantans. *Hic homo copias ipsorum terrens & incantans.*

Φαρμουθί.[10] παρ' Αἰγυπτίοις μὴν, ὁ κατὰ Ῥωμαίους Ἀπρίλλιος.

Φαρμουθί. Pharmuthi. Mensis apud Ægyptios, qui, secundum Romanos, est Aprilis.

Φάρμουτις. ποταμὸς, ὁ τὴν Νίκαιαν παραρρέων.

Φάρμουτις. Pharmutis. Fluvius Nicæam præterfluens.

Φᾶρος. ἱμάτιον. περιβόλαιον. ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι. ἢ τῇ ὑφῇ προσηρέναι. λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός.

Φᾶρος. Vestis. Pallium. Amiculum. A verbo φέρεσθαι, i. e. ferri. Vel, quod textura sit aptatum corpori. Dicitur autem de veste muliebri

1 Φαρμακός. ὁ ἐπὶ καθαρμ.] Vide omnino Meursium in *Græc. Fer.* v. Θαργήλια.

2 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 246. (159. Ed. Bas. *P.*)

Καὶ πονηροῖς, κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα,
Ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν· οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
Οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.

Hinc Suidam emendabis & supplebis.

3 Φάρμακος. ὄνομα κ.] Ex Harpocratione: sed apud quem legitur φαρμακὸς, cum accentu in ultima.

4 Λυσίας] In oratione κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας, teste Harpocratione: cujus orationis fragmentum hodie adhuc exstat inter orationes veterum Oratorum ab Henr. Steph. editas, pag. 103. & seqq. Notandum autem est, cum in cod. MS. fragmentum istud esset ἀκέφαλον, & proxime præcederet alterius orationis fragmentum, fine carens, Stephanum existimasse, utrumque fragmentum ad eandem orationem pertinere: quod secus est. Nam prius quidem fragmentum pertinet ad orationem Lysiæ, Ὑπὲρ Καλλίου ἱεροσυλίας, ut titulus præfixus docet. Posterius autem, ad orationem κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας: ut vel ex Harpocratione patet, qui in nota proposita orationem istam Lysiæ expresse laudat. Locus enim oratoris, ad quem Grammaticus iste respexit, exstat in fine fragmenti modo dicti, pag. 108. & sic habet: *Νῦν οὖν χρὴ νομίζειν τιμωρουμένους, καὶ ἀπαλλαττομένους Ἀνδοκίδου, τὴν πόλιν καθαίρειν, ἀρὰν ἀποδιοπομπεῖσθαι, καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι, καὶ ΦΑΡΜΑΚΟ'Ν ἀποπέμπειν, καὶ ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι.* Id est: *Nunc igitur existimandum est, si pœnas ab Andocide exigamus, eumque e medio tollamus, nos urbem lustrare, dirasque depellere & procurare, & piaculum a nobis amandare, patriamque a peste liberare.*

5 Δύο ἄνδρας Ἀθ.] Confer Helladium ad Photium, pag. 1589. 1591.

6 Ἀποτμήματα] Etymologus recte, ἀπομιμήματα: quam lectionem in versione expressi.

7 Δημοσθένους δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστ.] Pag. 501. sed ubi pro ἐξαιρήσεται, rectius legitur, ἐξαιτήσεται.

8 Φαρμάκοντα] Sic etiam Etymologus. At Harpocratio, φαρμακῶντα.

9 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 353. (249. Ed. Bas. *P.*)

10 Φαρμουθί. παρ' Αἰγ.] Vide Joseph. *Antiq. Jud.* lib. 11. cap. v. sub. fin.

Φάρος. ποταμὸς Κιλικίας· οὗ τὸ εὖρος πλέθρων τριῶν. καὶ Πύραμος, ποταμὸς, οὗ τὸ εὖρος σταδίου. καὶ Χάλος, ποταμὸς, οὗ τὸ εὖρος, πλέθρου· πλήρης ἰχθύων μεγάλων καὶ πρᾳέων.

Φάρος. ἀρσενικῶς λεγόμενος, τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Φάρον σημαίνει· ὃν ἀνέστησεν ἐπὶ Πτολεμαίου βασιλέως Αἰγύπτου Σώστρατος, Δεξιφάνους, Κνίδιος, ἐν Φάρῳ, τῇ νήσῳ Πρωτέως· ὅτε καὶ Πύῤῥος ὁ Ἀχιλλέως τὴν δυναστείαν τῆς Ἠπείρου παρείληφε.

Φαρσαλίσι.

Καὶ [1] τὴν Ἀχιλλείοις Φαρσαλίσιν Ἕκτορα πώλοις
Ὀστέα Δαρδανικῷ δρυπτόμενον πεδίῳ.

Φάρσος. κλάσμα. τρύφος. ῥάκος. πτερύγιον. ἀκρωτήριον.

——— Καὶ [2] Φιλοδούπου
Φάρσος ἅμα στελεοῦ χῆρον ἐλαϊνέου.

Φάρυγξ, [3] Φάρυγγος. ὅτε μὲν θηλυκῶς λέγεται, σημαίνει τὴν κυρίως φάρυγγα. ἡ δέ ἐστιν ἀχανία, ἡ μετὰ τὴν τῆς γλώττης ῥίζαν. ὅτε δὲ ἀρσενικῶς, σημαίνει πολλάκις τὸν [4] λάρυγγα. ἔστι δὲ ὁ λάρυγξ, τὸ ἔσχατον τῆς τραχείας ἀρτηρίας, ὅπερ ὑπὸ τῶν τριῶν χόνδρων περιέχεται· τοῦ τε ἀρυταινοειδοῦς καλουμένου, καὶ τοῦ [5] θηλοειδοῦς, καὶ τοῦ ἀνωνύμου· οἵ τινες συστελλόμενοι καὶ διαστελλόμενοι ὑπὸ τῶν ἐκεῖ μυῶν, τὴν φωνὴν ῥυθμίζουσιν. ὑπὸ γὰρ τῆς τοιᾶσδε τούτων ἀναστολῆς καὶ διαστολῆς, ἢ μᾶλλον, ἢ ἧττον, εἰδοποιεῖται ἡ φωνὴ κατά τε τὸ ὀξὺ, καὶ τὸ βαρὺ, καὶ εἴ τι ἄλλο εἶδος περὶ αὐτὴν θεωρεῖται.

Φαλαγγίνδην. ὡς ἀριστίνδην. σκώπτοντες γὰρ τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν Ἀττικοὶ οὕτω λέγουσι.

Φάς. εἰπών.

Φασάηλος. ὄνομα κύριον.

Φάσγανον. ξίφος.

Καὶ [6] ψήκτραν ἄκιδν ἀπέπτυσε, καὶ [7] λιποκόπρους
Φασγανίδας, καὶ τοὺς [8] συλόνυχας.

Φάσηλις. ὄνομα νήσου. καὶ Φασηλίτης, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου. Καὶ παροιμία· [9] Φασηλιτῶν θῦμα. ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναίμων τίθεται. Φασηλίτας γὰρ τάριχον [10] τῷ Καλαβρῷ θύειν, φησὶ Καλλίμαχος ἐν Βαρβαρικοῖς Νομίμοις.

Ἄφελε τῶν Φασηλῶν, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας.

Φασί. λέγουσι.

Φᾶσις. ὄνομα ποταμοῦ Σκυθίας. καὶ, λέξις, μήνυσις.

Φάρος. Pharus, Ciliciæ fluvius, cujus latitudo est plethrorum trium. Et Pyramus, fluvius, cujus latitudo est unius stadii. Et Chalus, fluvius, cujus latitudo est unius plethri; magnorum & mansuetorum piscium plenus.

Φάρος. Pharus. Cum est generis masculini, significat turrim Alexandriæ vicinam; quam sub Ptolemæo Ægypti Rege Sostratus, Dexiphanis filius, Cnidius, in Pharo, insula Protei, exstruxit: quo tempore & Pyrrhus, Achillis filius, regnum Epiri suscepit.

Φαρσαλίσι. Pharsalicis. [In Epigrammate:] *Et Hectorem, cujus ossa a Pharsalicis Achillis equabus in campo Dardanico raptata & lacerata fuerunt.*

Φάρσος. Fragmentum. Frustum. Pannus. Pinna. Promontorium. In Epigrammate: *Et strepitum amantem pannum, simul & manubrio carentem oleagino* [*arthropedam.*]

Φάρυγξ, Φάρυγγος. Quum genere fœminino dicitur, proprie dictam pharyngem significat, i.e. fauces, quæ sunt post linguæ radicem. Quum vero est generis masculini, sæpe significat idem, quod λάρυγξ. Λάρυγξ autem est extrema pars asperæ arteriæ, quæ tribus cartilaginibus continetur; ea scilicet, quæ ἀρυταινοειδὴς dicitur; & ea, quæ θυρεοειδής; & tertia, quæ nomine caret. Hæ cartilagines, cum a musculis, qui illic sunt, contrahuntur & diducuntur, vocem temperant. Prout enim vel magis vel minus contrahuntur & diducuntur: ita vel acuta efficitur vox, vel gravis; & si qua alia soni species in voce spectatur.

Φαλαγγίνδην. Formatum est, ut ἀριστίνδην. Sic enim Attici dicunt, choreutarum helluationem cavillis insectantes.

Φάς. Fatus. Loquutus.

Φασάηλος. Phasaelus. Nomen proprium.

Φάσγανον. Gladius. Ensis. [Et Φασγανὶς, culter. In Epigrammate:] *Et strigilem abjecit, & pinguedinem secantes cultros, & scalpella, quibus ungues resecantur.*

Φάσηλις. Phaselis. Insulæ nomen. Et Phaselites, insulæ ejus incola. Et proverbium: *Phaselitarum sacrificium.* De vilibus & incruentis sacrificiis dicitur. Phaselitas enim salsamenta Calabro [Deo] immolare dicit Callimachus in *Barbaricis Institutis.* † *Aufer phaselorum, mulier, tres chœnices.*

Φασί. Dicunt. Ajunt.

Φᾶσις. Phasis. Nomen fluvii in Scythia. I-

1 Καὶ τὴν Ἀχιλλ.] Est pars Epigrammatis in Homerum, quod integrum legitur Anthol. lib. III. cap. XXV. pag. 386.

2 Καὶ φιλοδούπου φάρσ.] Fragmentum hoc decerptum est ex Epigrammate Phaniæ, quod integrum exstat in Anthologia inedita. Illic autem sic legitur:

Ἄλκιμος ἀρχεῖφιαν κενοδοντίδα, καὶ φιλόδουπον
Φάρσος, ἅμα στελεοῦ χῆρον ἐλαϊνέου
Ἀρθροπέδαν, &c.

Confer Nos supra ad v. Ἀρχεῖφια.

3 Φάρυγξ, φάρυγγος. ὅτε μὲν θηλυκῶς λέγ.] Totus hic articulus sumptus est ex Joan. Philopono in lib. II. Aristot. *de Anima*, M. I. a. ut Pearsonius etiam observaverat.

4 Λάρυγγα] Philoponus, φάρυγγα. Et mox, φάρυγξ, pro λάρυγξ.

5 Θηλοειδοῦς] Corrupte, pro θυρεοειδοῦς. Philoponus habet, θυρεοειδοῦς.

6 Καὶ ψήκτραν ἄκ.] Fragmentum hoc decerptum est ex Epigrammate Phaniæ, quod ex cod. MS. integrum publici juris fecimus supra v. Ἄκιτν.

7 Λιποκόπρους] In Anthologia inedita legitur, λιποκόττους.

8 Συλόνυχας] In cod. MS. Epigrammatum legitur, συλόνυχας ὄνυχας. Sed scribendum est, συλόνυχας στόνυχας, ut monuimus etiam supra ad v. Συλόνυχας: ubi locum hunc illustramus.

9 Φασηλιτῶν θῦμα. ἐπὶ τ.] Eadem habet Zenobius.

10 Τῷ Καλαβρῷ] Quis sit ille Deus Calaber, haud sane mihi constat. Mich. Apostolius habet, Κολάβρῳ. At Zenobius simpliciter, τοῖς Θεοῖς.

ἢ δη-

ἢ δημόσιον ἔγκλημα. Φήμη, λόγος: Μηδαμῆ μηδὲ φάσιν ὑπάρχειν νοτίδος. καὶ Φασιανοὶ, οἱ οἰκήτορες τοῦ τόπου. καὶ, Φασιανοὶ κατάλογοι, οἱ ἀπὸ τοῦ Φάσιδος, παρὰ Μενάνδρῳ.

tem, declaratio, indicatio, delatio. Vel, publica accusatio, fama, rumor. Et Phasiani vocantur accolæ fluvii Phasidis. Et, Φασιανοὶ κατάλογοι, [milites] a Phaside fluvio profecti: apud Menandrum.

Φασιάδης.

Φασιάδες. Phasiades. [Patronymicum.]

Φασιανικός. [1] Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε Φασιανικός.

συκοφάντης. παρὰ τὸ φαίνειν. μετὰ φασιανῶν εὑρισκόμενος. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ὄνομα. ἔπαιξε δὲ, παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ. Φασιανὸς οὖν, ὁ συκοφάντης, παρὰ τὴν φάσιν. ἢ παρὰ τὸ φαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Σκυθίας Φᾶσις, ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ.

Φασιανικός. Phasianicus. Aristophanes *Avibus*: *Phasianicus ego sum, qui cacavi.* Quasi diceret, sycophanta. A φαίνειν, accusare, deferre. Vel, qui cum phasianis reperitur. Per jocum autem hoc dixit [Comicus,] quod stercus ejus appareret. Phasianus igitur [jam dicitur] sycophanta. A nomine φάσις, accusatio, delatio. Vel, a φαίνειν, accusare, deferre. Est autem Phasis & urbs Scythiæ, idem nomen habens, quod fluvius.

Φασιανοί. ἀλεκτρυόνες. καὶ ὄρνιθές τινες. [2] Ἀριστοφάνης·

——————— Εἰ δοίης γέ μοι

Τοὺς Φασιανοὺς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

Ἐπὶ τῶν εἴς τι πρᾶγμα ἀπαγορευόντων. οὐκ εἰσὶ δὲ ἵπποι Φασιανοί· ἀλεκτρυόνες μέν τοι. [3] ἵπποι δέ τινες εἰσὶν, ἀλεκτρυόνας κεχαραγμένοι. τούτους οὖν λέγει. Λεωγόρας δὲ, ὄνομα κύριον, εἷς τῶν Ἀθήνησι πολιτευομένων τότε. πατὴρ δὲ οὗτος ἦν Ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος. ἄδηλον δὲ, εἰ καὶ ὄρνεα ἔτρεφεν ὁ Λεωγόρας. ἔνιοι δὲ ἀξιοῦσιν ἵππους εἶναι τοὺς Φασιανούς. καὶ εἴπερ ἐστὶ τοῦτο μὴ κατεψευσμένον, οἰκεῖον ἂν εἴη τοῦτο τῆς τοῦ νεανίσκου σπουδῆς. οἱ δὲ περὶ Ἀρχίλοχον, ὀρνίθων τι γένος. ὁ δὲ Λεωγόρας τρυφερός τις. [4] Πλάτων λέγει·

Ὦ θεῖε Μόρυχε· νῦν γὰρ εὐδαίμων ἔφυς,

Καὶ Γλαυκέτης, ἡ [5] ψῆττα, καὶ Λεωγόρας·

Οἳ [6] ζῆτε τερπνῶς, οὐδὲν ἐνθυμούμενοι.

Εὔπολις ἐν Αὐτολύκῳ, ὡς καὶ διὰ Μυρρίναν ἑταίραν τὰ χρήματα ἀποβεβληκότα. Φασιανοὶ δὲ, οἱ ἔχοντες ἐν τῷ μηρῷ Φασιανὸν ἵπποι. Φᾶσις δέ ἐστι ποταμὸς Σκυθίας, ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται. Φάσις δὲ, καὶ μήνυσις, ἀγγελία. καὶ κλίνεται Φάσιος. Φάσις ἐστὶν, ἣν ποιεῖταί τις πρὸς τὸν δοκοῦντα ὑπορύττειν δημόσιον μέταλλον, ἢ χωρίον, ἢ οἰκίαν, ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων. ἔτι δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, ὡς οὐ δεόντως μεμισθωκότας τὸν ὀρφανικὸν οἶκον, περιφαίνειν λέγονται.

Φασιανοί. Phasiani. Galli quidam. Vel, aves quædam. Aristophanes: *Etiamsi dares mihi phasianos, quos alit Leogoras.* Dicitur hoc in eos, qui se aliquid præstare posse negant. Non sunt autem equi phasiani, sed galli quidam. [Aliter. Phasiani hic sunt] equi quidam, quibus nota phasianorum impressa est. Hos igitur intelligit. Leogoras vero est nomen proprium viri, qui fuit unus ex illis, qui tunc Athenis Rempubl. administrabant: pater Andocidis oratoris. Incertum autem est, an Leogoras aves phasianos quoque aluerit; nonnullis existimantibus, phasianos hic equos esse. Quod si verum est, conveniet hoc studio adolescentis. Archilochus vero dicit, intelligi quoddā avium genus. Erat autē Leogoras homo delicatus & mollis. Plato inquit:

O divine Moryche: nunc enim beatus es,

Et Glaucetes, anas, & Leogoras:

Qui jucunde vivitis, de nulla re solliciti.

Eupolis in *Autolyco* dicit, eum, cum in Myrrhinam meretricem profusior esset, patrimonium suum dissipasse. Phasiani vero sunt equi, notam phasiani femoribus impressam habentes. Phasis autem est fluvius Scythiæ, ubi pulchri equi gignuntur. Φάσις etiam est, delatio, accusatio, denuntiatio. Et declinatur, Φάσιος. Φάσις autem est actio, quam quis instituit adversus eum, qui putatur suffodere publicum metallum, vel agrum, vel domum, vel aliud quid publicum. Præterea & illi, qui pupillorum tutores apud magistratus accusant, quod domum pupillarem non ita, ut oportebat, locarint, περιφαίνειν dicuntur.

Φάσις. λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνῃ τι τῶν δημοσίων ἔχοντά τινα μὴ πριάμενον. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν Ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ. ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος,

Φάσις. Accusatio. Delatio. Dicitur etiam de accusatione publica; cum quis scilicet indicat, aliquem publicum quid habere, quod non emerit. Dicitur item de ædibus pupillaribus. Cum enim tutores domum pupillorum non elocassent, quivis nomen eorum ad Archontem deferebat, ut domus elocaretur. Deferebatur item nomen eorum, si minoris, quam oportebat, elocata fuisset. Et prioris

1 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Pag. 545. (371. Ed. Bas. P.)

2 Ἀριστοφάνης] In *Nubibus*, pag. 129. (65. Ed. Bas. P.)

3 Ἵπποι δέ τινες εἰσὶν] Hanc interpretationem vocis φασιανὸς in adducto loco Aristophanis non probat Athenæus lib. IX. pag. 387. Sic enim ait: Καὶ τὸ ἐν Νεφέλαις δ' ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἔγωγε ἀκούω, κοὐκ ἐπὶ ἵππων, ὡς πολλοί.

Τοὺς φασιανοὺς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

Et id, quod in Nubibus [de phasianis Leogoræ Comicus ait,] de volucribus interpretor, non vero de equis, ut multi.

Et phasianos, quos alit Leogoras.

4 Πλάτων] In fabula Πελαργοῖς, ut docet Enarrator Comici ad *Nubes*, pag. 129.

5 Ἡ ψῆττα] Interpres Comici loco laudato, ἡ ψῆττα. Sed utrobique scribendum est, ἡ νῆττα, i. e. anas. Sic enim Glaucetes a Platone Comico ridiculi gratia appellatus fuisse videtur: quemadmodum Chærephon ab Aristophane dicitur νυκτερὶς, i. e. vespertilio.

6 Οἳ ζῆτε τερπνῶς] Interpres Aristophanis minus recte, Οἱ ζῆτε τερπνὸν οὐδὲν, &c. Casaubonus ad Athen. lib. IX. cap. IX. versum hunc sic refingendum esse censet, Οἱ ζῆτ', ἀτερπὲς οὐδὲν ἐνθυμούμενοι. At ego lectionem Suidæ prætulerim.

ἢ κατ'

ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν, μεμίσθωται. τοῦ μὲν οὖν προτέρου μαρτύρια ἐστὶν εὑρεῖν παρά τε Δεινάρχῳ, καὶ Δημοσθένει. τοῦ δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων Φάσεως, παρὰ Λυσίᾳ, Πρὸς τὴν Φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου.

Φασκώλιον.[1] ἱμάτιον. φορεῖον. Φάσκωλον δὲ ἐστι, μαρσύπιον, ὡς Ἰσαῖος καὶ Λυσίας εἴρηκεν.[2] ἤ, δημόσιον χρῆμα, τὸ συναχθὲν εἰς ἀπόθεσιν.[3] Καὶ πρός γε μεστὸν κατὰ τὸ πλέον καὶ ἐμβριθέστερον ποιῶν τὸ Φασκώλιον. Ἀγαθίας ἐν ἱστορίᾳ. Ὁ δὲ τρίποδας ρ΄ ἐκπονήσας, καὶ ἐμβαλὼν εἴς τι Φασκώλιον.

Φάσκων. λέγων.

Φάσμα. Ὁ δὲ ἕτερος ταῦρος ἐμυκήσατο, κακὸν φώνημα Γαρμῷ. καὶ ἔδοξε τράγος εἶναι, μὴ ταῦρος, ἐκεῖνο τὸ Φάσμα.

Φατέ. λέγετε.[4] Πολύβιος· Φατέον, ἡγεμόνος ἀγαθοῦ ἔργον εἶναι, τὸ μὴ δεῖν μηδέποτε χωρὶς[5] προσθέσεως, μηδ᾽ ἐκ πάσης ἀφορμῆς ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους· καὶ μάλιστα, εἰ τυγχάνοι τὶς ὢν ἀπαράσκευος.

Φάτις. Φήμη. λόγος.[6] Σοφοκλῆς·

——Ἀλλ᾽ ἀπερύκοι
Καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.

Ἤγουν, τὴν νόσον τοῦ Αἴαντος. Καὶ αὖθις·

Φθεῖσθαι[7] Ἀλέξανδρον ψευδὴς φάτις· εἴπερ ἀληθὴς
Φοῖβος. ἀνικήτων ἅπτεται οὐδ᾽ Ἀΐδης.

Καὶ αὖθις[8] Σοφοκλῆς·

——Τὴν δ᾽ ὅταν κλύῃ φάτιν.

Τὴν ῥῆσιν.

Φάτνη. ἡ τράπεζα. Τὴν[9] Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ ὑπαικάλλων ἅμα Φάτνην.[10] Αἰλιανός· Καὶ οἱ Μεσσήνιοι τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς Φάτνης οἱονεὶ ἐδηδοκότας ἐξήλασαν, (τουτέστι, τοὺς Ἐπικουρείους) τῶν νέων λυμεῶνας εἶναι λέγοντες.

Φατνώματα. σανιδώματα. στέγη διάγλυφα.

Φατνωτόν. σανιδωτόν.

Φράτορες.[11] Ἀριστοφάνης·

Φυσάτω πάππους παρ᾽ ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες.

Φατρία. σύνταγμα.[12] ἡ φυλὴ διήρηται εἰς δ΄. κατὰ τὰς δ΄ ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ. ἑκάστη δὲ διαίρεσις εἰς γ΄. ὡς γίνεσθαι ιβ΄. κατὰ τοὺς ιβ΄. μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ· κα-

quidem ſignificationis teſtimonia reperire licet apud Dinarchum & Demoſthenem. Poſterioris autem ſignificationis, qua Φάσις de ædibus pupillaribus dicitur; apud Lyſiam, in oratione adverſus actionem de domo pupillari non recte elocata.

Φασκώλιον. Vas, in quo veſtimenta geſtantur, vel reconduntur. Saccus. Φάσκωλον autem eſt marſupium, crumena, pera: ut Iſæus & Lyſias dixerunt. Vel, pecunia publica, quæ in ærario repoſita ſervatur. *Et præterea crumenam pleniorem gravioremque reddens.* Agathias in Hiſtoria [inquit.] *Ille vero, cum centū tripodes fabricaſſet, & in ſaccum quendam conjeciſſet.*

Φάσκων. Dicens.

Φάσμα. Spectrum. *Alter vero taurus mugiit, malum omen Garmo. Spectrum autem illud, hircus, non taurus eſſe videbatur.*

Φατέ. Dicite. [Et Φατέον, dicendum.] Polybius: *Dicendum eſt, boni ducis officium eſſe, non ſine certa animi deſtinatione, nec ex quavis occaſione periculum ſummæ rerum facere: præcipue, cum quis adhuc imparatus eſt.*

Φάτις. Fama. Rumor. Sophocles: *Sed avertat Jupiter & Phœbus malum Argivorum rumorem.* Id eſt, rumorem de Ajacis inſania ſparſum. Et iterum: *Interiiſſe Alexandrum falſa fama eſt; ſi modo verax eſt Phœbus. Invictos enim non tangit Orcus.* Et iterum Sophocles: *Iſtum cum audiverit rumorem.*

Φάτνη. [Proprie, præſepe. At metaphorice,] menſa. *Colens & ſimul aſſentatorie ſectans Antonii menſam.* Et Ælianus: *Et Meſſenii eos, qui ex eodem quaſi præſepi comederant, expulerunt, tanquam juventutis corruptores & peſtes.* Id eſt, Epicureos.

Φατνώματα. Lacunaria. Laquearia.

Φατνωτόν. Laqueatum.

Φράτορες. Phratores. *Generet pappos apud nos, & apparebunt phratores.*

Φατρία. Collegium quoddam. Sive, pars tribus. Tribus enim dividebatur in quatuor partes, ſecundum quatuor anni tempora.

1 Φασκώλιον. ἱμάτ.] Eadem habet Harpocratio. Cæterum, pro ἱμάτιον. φορεῖον, ſcribendum eſſe, ἱματίων φορεῖον, recte monuit Valeſius ad Harpocrationem. Secundum alios Grammaticos tamen, vaſa illa, vel ſacculi, in quibus veſtes ferebantur, vel recondebantur, φάσκωλοι dicebantur, non φασκώλια. Ammonius: Φάσκαλος, (malim, φάσκωλος) φασκωλίου διαφέρει. Φάσκωλος μὲν γάρ ἐστιν ἱματιοφορεῖα. (Scripſerim potius, ἱματιοφορεῖον.) Φασκώλιον δὲ ἐστὶ δερμάτιον. Thomas Magiſter: Φάσκαλος. ὁ ἐκ δέρματος, ὁ λεγόμενος ἰδιωτικῶς τζαμανδοῦς, ἐν ᾧ τὰ ἱμάτια φέρομεν. Φασκώλιον δέ, δερμάτινόν τι πηρίδιον. Heſychius: Φασκώλιον. βαλλάντιον δερμάτινον. Φάσκωλος δέ, τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται. Pollux lib. VII. cap. XIX. Φασκώλους ἔλεγον οἱ Παλαιοὶ τὰ τῶν ἱματίων ἀγγεῖα, καὶ θυλάκους. Horum Grammaticorum auctoritas ſi potius ſequenda eſt, (uti ſequenda utique videtur) locus hic Suidæ ſic refingendus erit: Φάσκωλος. ἱματίων φορεῖον. Φασκώλιον δέ, ἐστὶ μαρσύπιον. Vide præterea Non. Marcell. in v. *Paſceolus*; & Feſtum in *Phaſcola*.

2 Ἢ δημόσιον χρῆμα, τὸ συναχθὲν εἰς ἀπόθ.] Mira interpretatio: quæ quomodo voci φασκώλιον conveniat, haud ſane video.

3 Καὶ πρός γε μεστὸν κατὰ τὸ πλ.] Hæc ſunt verba Agathiæ, lib. IV. pag. 132. quæ Blancardus in Editione ſua Harpocrationis male ad Lyſiam refert.

4 Πολύβιος] Lib. III. cap. LXIX. ſed ubi ſic legitur: Ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων, ἀπαράσκευος ὢν πρὸς τὸ κρίνειν τὰ ὅλα, καὶ νομίζων δεῖν μηδέποτε χωρὶς προθέσεως, μηδ᾽ ἐκ πάσης ἀφορμῆς ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους· ὅπερ εἶναι φατέον ἡγεμόνος ἔργον ἀγαθοῦ, &c. Hinc apparet, quomodo Suidas locum hunc compoſuerit.

5 Προσθέσεως] Scribe, προθέσεως, ut habet Polybius.

6 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 12. ut Portus monuit.

7 Φθεῖσθαι Ἀλ.] Eſt Epigramma Parmenionis in Alexandrum Magnum, quod exſtat etiam Anthol. lib. III. cap. XIV. pag. 347. Ibi autem pro φθεῖσθαι rectius legitur, φθῖσθαι, quod dictum eſt pro ἐφθῖσθαι, abjecto augmento.

8 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 51. ut itidem Portus obſervaverat.

9 Τὴν Ἀντων.] Fragmentum hoc auctius legitur ſupra v. Ἄλβιος, & v. Ὑπαικάλλων.

10 Αἰλιανός] Integrum locum Æliani adducit Suidas ſupra v. Ἐπίκουρος.

11 Ἀριστοφάνης] In *Avibus*, pag. 577. (398. Ed. Baſ. P.) De ſenſu autem loci hujus conſulendus eſt omnino vetus interpres Comici.

12 Ἡ φυλὴ διήρ.] Confer Stephanum Byzantium v. Φατρία, & ibi Luc. Holſten. itemque Noſtrum infra v. Φράτερες.

λέγεσθαι

λεῖσθαι δὲ τριττύας, καὶ φατρίας. † Ἀναστάσιος [1] Σιλεντιάριος, μετέπειτα βασιλεύσας, ἐπὶ Εὐφημίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καθέδραν κατασκευάσας, μετά τινων ἐφατρίαζεν. ὁ δὲ Εὐφήμιος μετ' ἀπειλῆς λέγει αὐτῷ, ἢ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ θαμίζοντα τὰ ταύτης φρονεῖν, ἢ μηδόλως ἐπιβαίνειν, πρὸς τὸ διαστρέφειν τοὺς ἀπειροτέρους. εἰ δὲ παρὰ ταῦτα πράξειας, ἐκτεμὼν σου τὴν κόμην, τοῖς δήμοις σε θριαμβεύσω. ἐκ τότε δὲ ἡσυχίαν ἦγεν. ἀντείχετο γὰρ τῆς Εὐτυχοῦς δόξης.

Harum unaquæque rursus dividebatur in tres alias partes: ut essent partes duodecim, secundum XII. menses anni. Vocabantur autem Trittyes, & Phatriæ. † Anastasius Silentiarius, qui postea regnavit, sub Euphemio Patriarcha Constantinopolitano cathedra erecta, cum quibusdam cœtus agitabat. Euphemius vero minitabundus ei dixit, ut vel cum Ecclesia, quam frequentaret, sentiret; vel ne prorsus eam ingrederetur, ad corrumpendos imperitiores. Sin secus, inquit, feceris, resecto capillo tuo, coram populo te in triumpho ducam. Ab eo vero tempore quievit. Adhærebat enim opinioni Eutychis.

Φαύλη κηλίς. [2] Ἀῤῥιανός· Ἐδεδίει μὴ διαφθαρῇ ὁ στόλος Ἀλεξάνδρου, καὶ οὐ φαύλη κηλὶς αὕτη τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖσι μεγάλοισιν ἐπιγενομένη, τὴν πᾶσαν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἀφανίσῃ. ἀλλ' ἐνικῆσαι αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ καινόν τι ἀεὶ καὶ ἄτοπον ἐργάσασθαι. [3] Φαύλη οὖν κηλὶς, οὐχ ἡ τυχοῦσα.

Φαύλη κηλίς. Levis macula. Arrianus: *Verebatur, ne classis Alexandri periret, & macula non levis præclaris ejus factis adspersa, omnem ejus felicitatem obscuraret. At vicit innata ipsi inusitatæ alicujus & magnæ rei gerendæ cupiditas.*

Φαυλία. [4] ἡ κότινος. καὶ ἁπλῶς, εἶδος ἐλαίας.

Φαυλία. Oleaster. Et simpliciter, oleæ species.

Φαυλίζει. εὐτελίζει. χλευάζει.

Φαυλίζει. Elevat. Contemnit. Deridet.

Φαῦλον. [5] Φλύαρον. ἀηδές. δύσφημον. εὐτελές.

Φαῦλον. Frivolum. Injucundum. Aliquid quod est mali ominis. Vile.

Φαῦλον. [6] τὸ ἁπλοῦν. εὐχερές. καὶ [7] Εὐριπίδης ἐν τῷ Λυκιμνίῳ· Φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν. Ἁπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων. Ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ. Πλάτων ἐν Φαίδωνι· [8] Φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη Κέβης, ζητεῖς. Τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος. οἷον, Φαῦλον πρᾶγμα. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς τεθείη ἂν πρὸς τὸ οὕτω τυχόν. Πλάτων· Πρᾶγμα δ' ἔσται, ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον, [οὐδὲ] μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς. Τάττοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ, ὅταν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον. [9] ὡς Πλάτων· Δοῦλοι γὰρ δεσπόταις οὐδέποτ' ἂν γένοιντο φίλοι· οὐδ' ἐν ἴσαις τιμαῖς διαγενόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι. Τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν·

Εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω.

Καὶ ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου. [10] Πολιτείας τετάρτῳ· Καὶ φαῦλον, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν. τούτου δ' ἐγὼ ἔτι φαυλότερον. Τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ, καὶ εὐκαταφρονήτου. ὡς [11] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· Ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας τιμὰς, καὶ φαύλας λαβὼν πληγάς.

Φαῦλον. [Interdum significat,] Simplex, Facile. Euripides in *Lycimnio*: *Simplicem, incomptum, & maxime bonum.* Φαῦλον enim hic vocat hominem simplicem, & malitia carentem. Interdum vero etiam ponitur pro malo. Plato in *Phædone*: *Malam rem, inquit Cebes, quæris.* Poni etiam potest pro vulgari, & levi, vel, vili. Ut, Res vilis. Plato: *Res autem, ut videtur, non erit levis, neque parvam virtutem requiret.* Ponetur etiam pro improbo, vel malo: cum nempe τὸ φαῦλον opponitur τῷ σπουδαίῳ. Ut Plato: *Servi enim & domini nunquam erunt amici; neque mali & boni, in paribus honoribus constituti.* Ponetur etiam pro magno. Sophocles in *Captivis*. *Si parvus ego magna superavi.* Item, pro facili: Plato lib. IV. *de Republ. Et leve quid, inquit, illis fortasse præcipiemus. Hoc autem præterea levius.* Ponitur etiam pro parvo & contemnendo. Ut Demosthenes in oratione contra Cononem: *Quod igitur non mediocres nec leves plagas acceperim.*

Φαῦλον εἴρηται σχεδὸν ὑπὸ πάντων τῶν ῥητόρων, τὸ κακὸν, ἐπί τε πράγματος καὶ ἀνδρὸς οὕτω ταττόμε-

Φαῦλον. Hæc vox apud omnes propemodum oratores *malum* significat, diciturque

1 Ἀναστάσιος Σιλεντιάριος, ὁ μετ.] Baronius ad Annum CDXCI. loco hoc Suidæ ad hypothesin suam stabiliendam turpiter abutitur, & quæ Historicus Anonymus de Anastasio adhuc Silentiario refert, ille de Anastasio jam Imperatore, contra aperta illa verba, ὁ μετ' ταῦτα βασιλεύσας, dicta esse Lectori persuadere conatur. Hanc temeritatem Cardinalis merito castigat Casaubonus in Præfat. ad Exercit. contra Baron. sub finem, qui consulendus est.

2 Ἀῤῥιανός] *De Rebus Ind.* pag. 548.

3 Φαύλη οὖν κηλίς] Scribe, οὐ φαύλη οὖν κηλίς. Negatio enim hic perperam omissa est.

4 Φαυλία. ἡ κότ.] Eadem habet Etymologus. Eustathius ad Il. Ω. pag. 1356. 63. Ὅθεν καὶ φαύλη ἐλαία, ἡ μικρόκαρπος, ἡ καὶ φαυλία, γινομένη, φασὶν, ἐκ κοτίνου κηπευθέντος, καὶ μεταφυτευθέντος. Vide etiam Hesychium.

5 Φλύαρον] Malim, φλαῦρον. Hesychius in ordine suo: Φλαῦρα, φαῦλα, κακὰ, πονηρὰ, κοῦφα. Obiter hic emendo Hesychium, apud quem in serie sua legitur, Φαῦρος. κοῦφος. Pro φαῦρος enim scribendum est, φλαῦρος, idque suo loco ponendum. Τὸ Α autem & Λ ob affinitatem sæpissime inter se confundi, nemo ignorat.

6 Φαῦλον. τὸ ἁπλοῦν. εὐχ.] Eadem de voce φαῦλον tradit Etymologus, qui cum hoc loco Suidæ omnino conferendus est.

7 Καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Λυκιμνίῳ· Φαῦλον, ἄκομ.] Laertius in *Platone*, num. 63. Ὁ γοῦν φαῦλος λέγεται παρ' αὐτῷ [Πλάτωνι] καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ. ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Λικυμνίῳ φέρεται ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους οὑτωσί.

Φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν.

Hinc Suidam emendabis. Idem porro fragmentum Euripidis, sed corruptum & mutilum, adducit Eustathius ad Il. Ω. pag. 1356. 62. qui itidem ex Laertio emendandus est. Confer etiam Nostrum supra v. Εἴδεα, ubi pro Λυκιμνίῳ rectius legitur, Λικυμνίῳ.

8 Φαῦλον πρᾶγμα] Apud ipsum Platonem in *Phædone* addita negatione legitur, οὐ φαῦλον πρᾶγμα.

9 Ὡς Πλάτων] Lib. VI. *de Leg.* pag. 615. ubi pro διαγενόμενοι minus recte hodie legitur, διαγορευόμενοι.

10 Πολιτείας τετάρτῳ] Pag. 446.

11 Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος] Pag. 729. sed ubi legitur, ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας καὶ φαύλας λαβὼν πληγάς; absque τιμὰς καί: quæ proinde voces, ut supervacaneæ, hic delendæ sunt.

νον. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· Καὶ βλάπτειν ὑμᾶς, καὶ δόξης ἀναπιμπλάναι φαύλης ἐπιχειροῦντα αὐτὸν οὐ τιμωρήσεσθε; Καὶ Ἰσοκράτης· Ὁ γὰρ φαύλως διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων, οὐδέποτε καλῶς βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. Καὶ Λυσίας ἐν Ἐπιστολῇ λέγων· Ὡς οὐ φιλῶ σε, φαυλότητά μου μεγίστην καταγινώσκεις. εἰ γὰρ ἦθος τοιοῦτον, καὶ τρόπον, καὶ ψυχὴν, καὶ εὔνοιαν οὕτως ἀπροφασίστως, ἔτι δὲ συνουσίας οἰκειότητα καὶ λόγων κοινωνίαν μὴ καθ᾽ ὑπερβολὴν ἀσπάζομαι, τίς γένοιτ᾽ ἂν ἐμοῦ ἀθλιώτερος, ὃς ἀναισθήτως ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν; Τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. Οὐ φαύλας λαβὼν πληγάς. [1] Δημοσθένης φησί.

tam de re, quam de perſona. Ut Demoſthenes contra Timocratem: *Illum vos non ulciſcemini, qui & lædere vos, & mala opinione implere conatur?* Et Iſocrates: *Qui ipſe rebus ſuis male conſuluit, alienis nunquam bene conſulet.* Et Lyſias in Epiſtola: *Quaſi non amem te, maximæ me improbitatis condemnas. Si enim tales mores, & ingenium, & animum, & benevolentiam, nulla adeo de cauſa, & præterea familiarem illam conſuetudinem, & communionem ſermonum non maximi faciam, quis me miſerior erit, qui adeo ſenſus communis ſim expers?* Ponitur etiam pro levi & contemnendo. *Qui plagas non leves accepi.* Demoſthenes inquit.

Φαῦλος. εὐτελής. χαλεπός. [2] Ἦν δὲ Κλαύδιος βασιλεὺς Ῥωμαίων οὐ φαῦλος τὴν ψυχὴν ἐν παιδείᾳ δὲ ἤσκητο, ὡς καὶ γράψαι τινά. [3] Πλάτων κέχρηται ἐπὶ διαφερόντων σημαινομένων τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν· οἷον, ὁ φαῦλος. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ ὀργὴν χαλεπὸς ὢν, καὶ ἄγαν ἐπὶ τοῖς φαυλοτάτοις κολάζει. τουτέστι, τοῖς εὐτελέσι.

Φαῦλος. Vilis. Levis. Malus. *Claudius Imperator ingenio fuit minime ſpernendo, & diſplinis adeo excultus, ut etiam libros quoſdam ſcripſerit.* Plato interdum nominibus iiſdem in variis ſignificationibus utitur: ut voce Φαῦλος. Et iterum: *Ille autem vehementer iracundus erat, & leviſſima quæque delicta nimis ſevere puniebat.*

Φαῦλος. [4] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Ὀνόμαρχός τις ἦν Φωκέων τύραννος. τούτῳ δὲ ζῶντι συνῆρχεν ὁ ἀδελφὸς Φαῦλος.

Φαῦλος. Phayllus. [Nomen proprium viri.] Demoſthenes in oratione contra Ariſtocratem. Onomarchus quidam Phocenſium tyrannus fuit; qui vivens adhuc fratrem Phayllum regni ſocium habuit.

Φάϋλλος. ὄνομα δρομέως ἀρίστου ὀλυμπιονίκου. [5] Ἀριστοφάνης·

Ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον ὢν βούπαις ἔτι
Εἷλον διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.

Ἦν δὲ καὶ ὁπλιτοδρόμος παρώνυμος, ὃν ἐκάλουν Ὁδόμετρον. [6] ἦν δὲ καὶ πένταθλος, ἐφ᾽ οὗ τὸ ἐπίγραμμα·

Φάϋλλος. Phayllus. Nomen curſoris præſtantiſſimi, qui Olympia vicit. Ariſtophanes: *Cum adoleſcentulus adhuc curſorem Phayllum duobus ſuffragiis maledicentiæ reum peregi.* Fuit & Phayllus quidam Hoplitodromus; ſive, ex genere illorum curſorum, qui armati curſu certabant: quem vocabant Hodometrum. Item, quinquertio; in quem exſtat epigramma illud:

Πέντ᾽ ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος·
Δίσκευσεν δ᾽ ἑκατὸν πέντ᾽ ἀπολειπομένων.

Quinque ſupra quinquaginta pedes ſaltavit Phayllus:
Diſcum vero jecit centum pedes, minus quinque.

Ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος, ἀθλητὴς· καὶ τρίτος, ὁ λωποδύτης. [7] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·

—— Οἴμοι τάλας,
Τῶν ἐτῶν ἐμῶν·
Οὐκ ἂν ἐπ᾽ ἐμῆς γε νεό-
Τητος, ὅτ᾽ ἐγὼ φέρων
Ἀνθράκων φορτίον,
Ἠκολούθουν Φαΰλλῳ τρέχων,
Ὧδε φαῦλος ὢν ὁ
Σπονδοφόρος οὗτος ὑπ᾽ ἐμοῦ τότε διωκόμενος, ἐξέφυγεν,
Οὐδ᾽ ἂν ἐλαφρῶς ὧδ᾽ ἀπεπλίξατο.

Fuit & alter Phayllus, pugil: & tertius, graſſator. Ariſtophanes *Acharnenſibus*: *O me miſerum ob ætatem meam! Haud enim in juventute mea, cum carbonum onus portans ſequebar Phayllum currentem, tam facile hic fœderum portator me inſequentem effugiſſet, nec tanquam pedum levitate ſe hinc proripuiſſet.*

Φαύλως. εὐκόλως. εὐμαρῶς. [8] Ἀριστοφάνης·

Εἴθε φαύλως, ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλλοις τὴν ἔνθεσιν.

Ἔνθεσις, ὁ ψωμός. Φαύλως δὲ, ἤγουν εὐχερῶς, καὶ ἄνευ καμάτου. [9] Ἀριστοφάνης· Οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχες τούτου.

Φαύλως. Facile. Sine difficultate. Sine labore. Ariſtophanes: *Utinam bolum æque facile, ac inveniſti, rurſus amittas.* Ἔνθεσις hic bolum, ſive, buccellam ſignificat. Φαύλως vero, facile, & abſque labore. Ariſtophanes: *Haud facile hoc conſequutus fuiſſes miſer.* [I-

1 Δημοσθένης φησί] In oratione contra Cononem, pag. 729. Vide paulo ante.

2 Ἦν δὲ Κλαύδιος βασ.] Hæc ſunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Collectaneis Hiſtoricis a Valeſio editis, pag. 805, 806. ubi locum integrum vide.

3 Πλάτων κέχρηται ἐπὶ διαφ.] Ex Laertio in *Platone*, num. 63. ut Pearſonius etiam obſervaverat. Vide paulo ante v. Φαῦλον.

4 Φαῦλος. Δημοσθ.] Ex Harpocratione. Pro Φαῦλος autem ſcribendum eſt Φάϋλλος, vel Φάϋλος. Eſt enim nomen proprium viri. Apud Demoſthenem in oratione contra Ariſtocratem, cujus teſtimonio Suidas hic utitur, hodie legitur Φάϋλος.

5 Ἀριστοφάνης] In *Veſpis*, pag. 516. (355. Ed. Baſ. *P.*)

6 Ἦν δὲ καὶ Πένταθλ.] De hoc vide ſupra v. Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα: itemque Euſtath. ad *Odyſſ.* Θ. pag. 1591. 54. & Tzet. Chil. XII. cap. 435.

7 Ἀριστοφάνης Ἀχαρν.] Pag. 381. (270. Ed. Baſ. *P.*)

8 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 311. (211. Ed. Baſ. *P.*) ubi rectius legitur ἐκβάλοις, pro ἐκβάλλοις. Lectio enim poſterior metro verſus repugnat. Vide etiam ſupra v. Ἔνθεσις.

9 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 318. ubi hodie pro ἔτυχες legitur, ἔτυχε.

Ὦ [1] δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε. τουτέστι, μὴ ἀηδίζου ἐπὶ τοῖς χρησμοῖς. εἰπόντος γὰρ, ὅτι χρησμολόγος εἰμὶ, ἔφη· Οἴμωζε νῦν.

Φαύλως [2] ἐρείδει. ἁπλῶς καὶ ἀπεριέργως μασᾶται. ἢ, [3] συντόμως ἐσθίει. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων, καὶ ἐπερειδομένων ταῖς κώπαις. Ἐρείδειν δέ φασιν οἱ Ἀττικοὶ πᾶν ὅπερ συντόνως γινόμενον.

Φαύλως πάνυ. ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. Ἀριστοφάνης·

Καὶ [4] πρῶτα μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις,
ἀλλ' ἀπὸ χειρός.

Φαῦνος, [5] υἱὸς Πίκου, τοῦ καὶ Διός· ὃν Ἑρμῆν ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος. ὃς ἦν ἀστρονόμος, καὶ μέταλλα δὲ ἐφεῦρε χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, καὶ σιδήρου, καὶ τὴν τούτων ἐργασίαν παρέδωκε τοῖς δυτικοῖς· ὡς καὶ πλουτοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι. ἐπιβουλευόμενος δὲ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, φεύγει εἰς Αἴγυπτον, εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Χὰμ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Νῶε· καὶ ὑποδεχθεὶς, συνδιέτριβεν αὐτοῖς, χρυσῆν ἐνδεδυμένος στολὴν, καὶ προφητεύων· ὡς καὶ Θεὸς τιμώμενος, μεταδιδοὺς αὐτοῖς πλούτου.

Φαῦσις. Φῶς. Φέγγος.

Φαιακία. ἡ χώρα τῶν Φαιάκων· ἡ νῦν λεγομένη Κέρκυρα.

Φαιάν. Ὁ δὲ σχηματισάμενος ἐς τὴν φαιὰν ἐκείνην καὶ μέλαιναν στολὴν, τῶν μέχρι καὶ τῶν συνειδότων ἐς πεντήκοντα συντεινόντων, πάντες συνετόλμων τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ στολήν.

Φαίαξ, ῥήτωρ. [6] Ἀριστοφάνης φησί·

Σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιός τ', οὐκ ἀπέθανε.

[7] Δεινὸς ῥήτωρ οὕτως, ὡς καὶ ἀποφυγεῖν ἐκ θανάτου ἐπ' αὐτοφώρῳ κρινόμενος. ἐκωμῳδεῖτο δὲ, ὡς παρακρούων τὰ μειράκια.

Συνερειστικὸς [8] γάρ ἐστι, καὶ περαντικὸς,
Καὶ γνωμοτυπικὸς, καὶ σαφὴς, καὶ κρουστικὸς,
Καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.
Οὔκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ.

dem alibi:] *O miser, quæ a divino Numine proficiscuntur, ne ægre feras.* Vel, ne oracula iniquo animo feras. Cum enim dixisset, *Vates sum:* ei respondit: *Plorare igitur te jubeo.*

Φαύλως ἐρείδει. Simpliciter nec fastidiose mandit. Vel, [avide, &] magna contentione comedit. Translatio ducta est a remigantibus, qui remis incumbunt. Attici vero ἐρείδειν dicunt, cum aliquid magno studio & nisu fieri, significare volunt.

Φαύλως πάνυ. Valde facile. Aristophanes: *Ac primum quidem facile supputa, non calculis, sed digitis manus.*

Φαῦνος. Faunus, Pici, seu Jovis F. quem nomine Planetæ Mercurium appellabant. Hic fuit Astronomus, metallaque auri, argenti, & ferri invenit, eorumque tractandorum rationem Occidentales docuit. Quare etiam ab indigenis vocabatur Opum donator. Cum vero insidiis appeteretur a propriis fratribus, in Ægyptum fugit, in Tribum Chami, filii Noe: a quibus susceptus, cum ipsis habitavit. Idem aurea veste indutus, & futura prædicens, divitiasque eis impertiens, tanquam Deus ab ipsis colebatur.

Φαῦσις. Lux. Lumen. Illustratio.

Φαιακία. Phæacia. Regio Phæacum: quæ nunc vocatur Corcyra.

Φαιάν. Fuscam. Pullam. *Cum autem pullam & nigram vestem induisset, & illi, qui facti ejus conscii erant, essent circiter quinquaginta; omnes eandem stolam simul gestare ausi sunt.*

Φαίαξ. Phæax. Orator. Aristophanes: *Phæax, cum sapiens sit & dicendi admodum peritus, mortem effugit. Membra enim orationis apte connectere scit, & conclusionibus rem evincere: idemque sententiosus est, & perspicuus, & fallendi peritus, & qui auditores tumultuantes apte præoccuppare novit. Et tu ergo digito hominem garrulum compescere nosti.* Phæax iste erat orator, dicendi adeo peritus, ut, quamvis capitis accusatus, & in ipso facinore deprehensus fuisset, judicium tamen cluderet. A Comicis autem perstringebatur, quod adolescentulos falleret.

Φαιδιμόεντες. λαμπροί. ὁ φαίδιμος, λαμπρὸς, ἰσχυρός. καὶ Φαιδίμων, ὁμοίως.

Φαίδων, [9] Ἠλεῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής· ὃς ἦρξε τῆς Ἠλιακῆς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσης αἱρέσεως, ἥτις ὕστερον ἀπὸ Μενεδήμου τοῦ Ἐρετριέως Ἐρετριακὴ προσηγορεύθη. τοῦτον συνέβη πρῶτον αἰχμάλωτον ὑπὸ Ἰνδῶν ληφθῆναι. εἶτα πραθεὶς πορνοβοσκῷ τινι, προεστη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἑταίρησιν ἐν Ἀθήναις. ἐντυχὼν δὲ Σωκράτει ἐξηγουμένῳ, ἠράσθη

Φαιδιμόεντες. Illustres. Et φαίδιμος: Illustris: Robustus Potens. Et Φαιδίμων, idem significat.

Φαίδων. Phædon, Elæus, Philosophus, Socratis auditor: auctor sectæ Eliacæ ab eo dictæ; quæ postea a Menedemo Eretriense Eretriaca appellata est. Hic ab Indis primum captus, & deinde lenoni cuidam venditus, ab eo Athenis inter meretrices prostitutus est. Cum autem Socratem docentem audivisset, doctrinæ ejus amore captus, petiit ab

1 Ὦ δαιμόνιε, τὰ θ.] Est versus Aristophanis in *Avibus*, pag. 588. (406. Ed. Bas. *P.*)

2 Φαύλως ἐρείδει. ἁπλῶς καὶ ἀπ.] Locus Aristophanis, quem Suidas hic explicat, exstat in *Pace*, sub initium: ubi de scarabæo verba fiunt. Scholiastes Aristophanis illic eadem habet, quæ hic Suidas.

3 Συντόμως] Sic etiam interpres Comici loco laudato. At scribendum est, συντόνως. Vide etiam supra v. Ἐρείδειν.

4 Καὶ πρῶτα μ.] Est versus Anapæsticus, sed claudicans: quippe qui in sede secunda jambum habet pro dactylo, vel anapæsto.

5 Φαῦνος, υἱὸς Πίκου, τοῦ κ.] Confer Cedrenum, pag. 17, 18. & auctoris Anonymi Excerpta Chronol. Joanni Antioch. Malelæ præfixa, pag. 22. itemque Nostrum supra v. Μεταλλεῖς.

6 Ἀριστοφάνης] *Equit.* sub finem.

7 Δεινὸς ῥήτωρ οὕτως, ὡς κ.] Eadem habet Scholiastes ad modo indicatum locum Comici.

8 Συνερειστικός] Aristophanes hodie habet, συνερκτικός. At vetus interpres olim legit, συνερτικὸς, a συνείρω, connecto: ut ex interpretatione ejus patet.

9 Φαίδων, Ἠλεῖος, φιλ.] Quæ hic Suidas de Phædone refert, totidem pene verbis leguntur etiam apud Hesychium Illustrium: unde ea Noster mutuatus esse videtur. Vide etiam de Phædone Laertium.

τῶν λόγων αὐτοῦ, καὶ αἰτεῖ λύσασθαι. ὁ δὲ πείθει Ἀλκιβιάδην πρίασθαι αὐτόν· καὶ ἦν τὸ ἐντεῦθεν φιλόσοφος. διάλογοι δὲ αὐτοῦ, Ζώπυρος, Μῆδος, Σίμων, Ἀντίμαχος, ἢ Πρεσβύτης, Νικίας, Σιμμίας, Ἀλκιβιάδης, Κριτόλαος.

Φαίδρα. ὄνομα κύριον. Φαιδρὰ δὲ, ἀντὶ τοῦ λαμπρά. ὡς καὶ Φαιδρός.

Φαιδριάς. πέτρα οὕτω καλουμένη. [1] Φασὶ τὸν Αἴσωπον ἐν Δελφοῖς ἀδίκως ἀπολέσθαι ὑπ' αὐτῶν, κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φαιδριάδων καλουμένων πετρῶν.

Φαιδρός. καθαρός. λαμπρός. Φαῖδρος δὲ, ὄνομα κύριον.

Φαιδρωπόν. τὸ τερπνὸν καὶ χαρίεν πρόσωπον.

Φαίδρωνος.

Φαῖεν. εἴποιεν. καὶ Φαίημεν, εἴποιμεν. καὶ Φαῖμεν, Ἀττικῶς. καὶ Φαίης κε.

Φαικά. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Φαικὰ [2] δ' αὖτ' εὐτάρσοισιν ἐπ' ἀστραγάλοισι γελῶσαν.

Φαικοῖσιν. ἤγουν Φαιδροῖς. λαμπροῖς.

Φαιλώνης. [3] εἰλητὸν τομάριον μεμβράϊνον. ἢ γλωσσόκομον. ἢ [4] χιτώνιον. Φαιλώνης, [5] Φαιλώνους.

Φαίνειν. δεικνύειν. Φανεροποιεῖν. Φαίνειν καὶ ἐπὶ λύχνων. καὶ ἐπὶ τοῦ δεικνύειν. καὶ [6] ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν.

Φαινόλης. [7] χιτωνίσκος. οἱ δὲ παλαιοὶ, ἐφεστρίδα. καὶ κλίνεται εἰς ου. καὶ χιτὼν ἱερατικός. ἢ, Φαινόλης, ὁ ἀπατεών.

Φαίνομαί σοι καλός.

Φαινόμενα. Πλάτων ἐν Πολιτείας δεκάτῳ ἔφη· Φαινόμενα, οὐ μέν τοι ὄντα γέ πω τῇ ἀληθείᾳ. ἀντὶ τοῦ, Φαντασίαν ἀποτελοῦντα, οὐ μέν τοι γε ὄντα. καὶ [8] Ἀριστοφάνης·

Εἶναι μὲν ὥσπερ εἰμί· Φαίνεσθαι δὲ μή.

τουτέστι, μὴ ἀλλάξαι τὴν Φύσιν, ἀλλὰ τὴν μορφήν.

Φαινόπους. λαμπρόπους.

Φαίνων. αἰτιατικῇ. δεικνύων. ὅτι Φαίνω σημαίνει καὶ τὸ κατηγορῶ. ἐξ οὗ καὶ συκοφάντης.

Φαίνωνος.

Φαιὸν χρῶμα. σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ. ἤγουν, μύϊνον. [9] ὅτι τῶν χρωμάτων [10] τὰ μὲν, ἁπλᾶ ἐστι· τὰ δὲ, ἐναντία· ὡς τὸ λευκὸν, καὶ τὸ μέλαν. τὰ δὲ, σύνθετα· οἷον τὰ μεταξὺ τούτων. καὶ γὰρ ταῦτα τῇ ποιᾷ μίξει πρὸς ἄλληλα τῶν ἐναντίων ἀποτελοῦνται. καὶ ἔστιν αὐτῶν τὰ μὲν ἐγγυτέρω τοῦ λευκοῦ·

eo, ut se redimeret. Ille Alcibiadi persuasit, ut eum emeret. Quare ex eo tempore philosophari cœpit. Dialogi ejus sunt, Zopyrus, Medius, Simon, Antimachus, sive Senex, Nicias, Simmias, Alcibiades, Critolaus.

Φαίδρα. Phædra. Nomen proprium [mulieris.] At Φαιδρὰ, [cum acuto in ultima,] clara, nitida, læta. Et Φαιδρὸς, [masculinum.]

Φαιδριάς. Phædrias. Rupes sic dicta. Ajunt Æsopum Delphis injusta morte periisse, quippe præcipitatum de rupibus, quæ Phædriades appellantur.

Φαιδρός. Purus. Splendidus. Φαῖδρος vero, Phædrus. Nomen proprium.

Φαιδρωπόν. Vultus jucundus, lætus, & hilaris.

Φαίδρωνος. Phædronis. [Genitivus, a recto Φαίδρων.]

Φαῖεν. Dicant. Et Φαίημεν, dicamus. Et Φαῖμεν, Attice, [pro Φαίημεν.]

Φαικά. [Idem, quod Φαιδρά.] Læte, nitide, splendide. In Epigrammate: *Læto autem & hilari vultu super pulchris talis ridentem.*

Φαικοῖσιν. Lætis. Hilaribus. Splendidis.

Φαιλώνης. Volumen parvum membranaceum. Vel, glossocomum. Vel, parva tunica. [Declinatur,] Φαιλώνης, ου.

Φαίνειν. Indicare. Manifestum facere. Φαίνειν etiam lucere significat, & de lucernis dicitur. Item, calumniari, vel, falsum crimen alicui intendere.

Φαινόλης. Penula. Parva tunica. Veteres autem [sic vocabant] ephestridem. Declinatur [in genitivo] Φαινόλου. Item, tunica sacerdotalis. Vel, Φαινόλης, impostor, fallax.

Φαίνομαί σοι καλός. Videor tibi pulcher.

Φαινόμενα. Ea, quæ videntur. Plato lib. x. *de Republ.* dixit: *Quæ videntur quidem, sed tamen re vera non sunt.* Vel, quæ speciem tantum præbent, non autem vere existunt. Et Aristophanes: *Esse talis, qualis sum: non autem videri.* Id est, non mutare naturam, sed formam.

Φαινόπους. Nitidos splendidosque pedes habens.

Φαίνων. Accusativo jungitur. Ostendens. Φαίνω etiam significat, accuso. Unde συκοφάντης, calumniator.

Φαίνωνος. Phænonis. [Genit. a recto φαίνων.]

Φαιὸν χρῶμα. Color fuscus. Sive, murinus. Hic compositus est ex nigro & albo. Colorum autem alii sunt simplices; nimirum contrarii, ut albus & niger: alii compositi; quales sunt ii, qui inter hos sunt medii. Nam isti certa contrariorum inter se mixtione conficiuntur. Horum autem alii propiores sunt

1 Φασὶ τ̄ Αἴσωπον ἐν Δελφ.] Eadem leguntur supra v. Αἴσωπος.

2 Φαικὰ δ' αὖτ' εὐτ.] Metrum versus hujus claudicat, quod ut tenori suo restituatur, scribendum est, vel, φαικὰ δ' αὖ, ut Portus vult: vel, φαικὰ δ' ἄν: vel, φαικὰ δ' γ' εὐτ. vel simile quid.

3 Φαιλώνης] Vide Dufrenium in Glossario Græco.

4 Ἢ χιτώνιον] Vide paulo post v. Φαινόλης.

5 Φαιλώνους] Imo, φαιλώνου. Est enim primæ declinationis.

6 Καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν] Confer Nostrum supra v. Φασιανικός.

7 Φαινόλης] Vide Dufrenium in Gloss. Græco.

8 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 393. (280. Ed. Bas. *P.*)

9 Ὅτι τ̄ χρωμάτων τὰ μὲν ἁπλ.——— οἷον τὸ πλαδαρὸν, ἤ τι τοιοῦτον] Hæc omnia sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. *de Anima*, M. 7.b. ut Pearsonius observaverat.

10 Τὰ μὲν ἁπλᾶ ἐστι· τὰ δὲ ἐναντία] Philoponus rectius, τὰ μὲν ἁπλᾶ ἐστι, τὰ ἐναντία: quam lectionem in versione secutus sum.

ὡς

ὡς τὸ ξανθόν. τὰ δὲ, ἐγγυτέρω τοῦ μέλανος· ὡς τὸ κυανοῦν. τὰ δὲ λοιπὰ, μεταξὺ τούτων· οἷον τὸ ἐρυθρὸν, τὸ Φαιόν. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν χυμῶν. ἁπλᾶ μὲν, τὰ ἐναντία· οἷον τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν. τὰ δὲ ἄλλα, μικτὰ, καὶ μεταξύ. ἀλλὰ τοῦ μὲν γλυκέος ἐγγυτέρω τὸ λιπαρόν· τὸ δὲ ἁλμυρὸν, τοῦ πικροῦ. τὰ δὲ λοιπὰ, τούτων μεταξύ. οὐ πάντως δὲ τὰ μεταξὺ καὶ μικτά. τὰ μὲν γὰρ μικτὰ, καὶ μεταξύ· οὐκέτι δὲ ἀνάπαλιν. οἷον ἐπὶ χρωμάτων. τὸ μὲν γὰρ Φαιὸν μικτὸν ὂν, μεταξύ ἐστι. τὸ μέν τοι ἐρυθρὸν, ἢ πράσινον, οὐ πάντως ἐκ τῆς μίξεως τῶν ἐναντίων γίγνεται· ἀλλὰ μεταξὺ λέγονται, ὡς μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχοντα. οὕτω καὶ ἐπὶ χυμῶν. μικτὸν μὲν τὸ ἁλμυρὸν, ὡς οἱ ἅλες· ἐκ γὰρ πικροῦ θαλαττίου ὕδατος καὶ γλυκέος τὴν [1]γεῦσιν ἔχουσι. τὸ δὲ δριμὺ, καὶ αὐστηρὸν, καὶ ὀξὺ, τῷ μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχειν, οὕτως εἰσὶ μεταξύ. [2]εἴ τι δὲ ἄλλο ἐγγύς ἐστι τούτων, τοῦτο ἄχυμον εἶναι· οἷον τὸ πλαδαρὸν, ἤ τι τοιοῦτον. ὁ μὲν οὖν Ἀριστοτέλης ὀκτὼ καταλέγων εἴδη χυμῶν, δύο καταλείπει ἄκρους, τὸν γλυκὺν, καὶ πικρόν· καὶ ἓξ μέσους. ἐγγὺς μὲν τοῦ γλυκέος, τὸν λιπαρόν. τοῦ δὲ πικροῦ, τὸν ἁλμυρόν. ἐν μέσῳ δὲ, στρυφνὸν, αὐστηρὸν, δριμὺν, ὀξύν. ὁ δὲ Γαληνὸς ἐν τοῖς ἁπλοῖς ἄκρους μὲν λέγει, οὐ τὸν γλυκὺν καὶ πικρὸν, ἀλλὰ τὸν δριμὺν καὶ ὀξύν. καὶ οὐ διαφωνοῦσιν. ὁ μὲν γὰρ ὡς ἰατρὸς πρὸς τὰς ἁπτὰς ἀπιδὼν ποιότητας, τούτους ἐκάλεσεν ἄκρους. ἄκρον γάρ ἐστι, κατὰ μὲν θερμότητα, τὸ δριμύ· κατὰ δὲ ψύξιν, τὸ ὀξύ. ὁ δὲ, οἷα Φιλόσοφος, οὐκέτι πρὸς τὰς ἁπτὰς, ἀλλὰ πρὸς τὰς γευστὰς ἀφεωρακὼς, οὕτως ἐποιήσατο τὴν ἀντίθεσιν. ἄκρον γάρ ἐστιν ἐν τοῖς γευστοῖς τὸ γλυκὺ καὶ πικρόν. ὁ δὲ Πλάτων κέχρηται τοιᾷδε τάξει. ἑπτὰ λέγει χυμούς. τὸ γὰρ λιπαρὸν, ἅμα τῷ γλυκεῖ συνάπτει, λέγων, ὅτι τὸ ὑπαλεῖφον, εἰ μὲν μετὰ γλυκύτητός ἐστι, ποιεῖ τὸ γλυκύ· εἰ δὲ ἄνευ ἡδύτητος, λιπαρόν. γλυκὺ δὲ λέγομεν, οἷον τὸ μέλι. λιπαρὰ δὲ, τὰ ἐλαιώδη· ὀξὺ, τὸ ὄξος· στρυφνὸν, οἷον ἀχράδες· αὐστηρὸν, τὸν οἶνον· ἁλμυρὸν, τὸ ἅλας· πικρὸν, τὸ ἀψίνθιον· δριμὺ, τὸ πέπερι. ἄκρα δὲ λέγει, ὀξὺ, δριμύ. παράκρα δὲ, ἐγγὺς μὲν τοῦ ὀξέος, τὸ στρυφνόν· ἐγγὺς δὲ τοῦ δριμέος, τὸ πικρόν. παράμεσα δὲ, ἐγγὺς μὲν τοῦ πικροῦ, τὸ ἁλμυρόν· ἐγγὺς δὲ τοῦ στρυφνοῦ, τὸ αὐστηρόν. μέσον δὲ, τὸ γλυκύ. ἀνατίθησι δὲ ταῦτα τοῖς ἑπτὰ πλανήταις. τὸ μὲν ὀξὺ, τῷ Ἑρμῇ· τὸ δὲ δριμὺ, τῷ Ἄρει· τὸ πικρὸν, τῇ Σελήνῃ· τὸ γλυκὺ, τῷ Ἡλίῳ· τὸ ἁλμυρὸν, τῇ Ἀφροδίτῃ· τὸ αὐστηρὸν, τῷ Διΐ· τὸ στρυφνὸν, τῷ Κρόνῳ. τὴν δὲ αἰτίαν, ὡς Φλυαρίαν, παρείδομεν.

albo; ut flavus: alii vero propiores nigro, ut cœruleus. Reliqui vero inter hos ſunt medii, ut ruber & fuſcus. Eadem eſt ratio ſaporum. Nam ſimplices ſunt [ſapores] contrarii; ut dulcis & amarus. Alii vero mixti, & medii. Et dulci quidem ſapori propior eſt, pinguis: ſalſus vero, amaro. Reliqui vero ſunt medii. Non autem medii omnino ſunt etiam mixti. Nam mixti quidem ſunt etiam medii: at non contra. Ut in coloribus. Fuſcus enim color, cum ſit mixtus, eſt medius. Ruber vero, vel porraceus, non fiunt omnino ex mixtione contrariorum: ſed medii dicuntur, quod neutrius extremi participes ſint. Sic etiam in ſaporibus. Nam mixtus quidem ſapor eſt ſalſus, qualis eſt ſalis. Ex amara enim aqua marina & dulci compoſitus eſt. Acris vero, & auſterus, & acidus, quia neutrius extremi participes ſunt, medii ſunt. Si quid vero eſt aliud, id propemodum ſaporis expers eſt, ut humidum, aut aliquid hujuſmodi. Ariſtoteles autem octo ſaporum genera recenſens, duos extremos ponit, dulcem, & amarum; & ſex medios: dulci vicinum ſtatuens ſaporem pinguem: amaro vero, ſalſum. In medio autem ponit acerbum, auſterum, acrem, & acidum. Galenus vero inter ſimplices ſapores dicit extremos eſſe, non, dulcem & amarum, ſed acrem & acidum. Neque propterea diſſentiunt. Nam hic quidem, ut medicus, ad tactiles qualitates reſpiciens, hos vocavit extremos. Extremum enim eſt, in calore quidem, acre: in frigore vero, acidum. Ille vero, tanquam Philoſophus, non ad tactiles, ſed guſtabiles [qualitates] reſpiciens, eorum fecit oppoſitionem. In guſtabilibus enim ſummum eſt, dulce & amarum. Plato vero tali ordine uſus eſt. Septem eſſe dicit ſapores. Pinguem enim cum dulci conjungit: dicens, id, quod unguinoſum eſt, ſi quidem cum dulcedine ſit conjunctum, efficere ſaporem dulcem: ſi vero ſine dulcedine, pinguem. Dulce vero dicimus, ut mel: pinguia, ut oleoſa: acidum, ut acetum: acerbum, ut pyra ſylveſtria: auſterum, ut vinum: ſalſum, ut ſal: amarum, ut abſinthium: acre, ut piper. Extremos vero ſapores vocat acidum & acrem. Inter extremos vero medios; acido quidem vicinum, acerbum; acri vero, amarum. Vicinos autem mediis, amaro quidem, ſalſum; acerbo vero, auſterum. Medium autem dulcem. Hos porro ſapores ad ſeptem planetas refert: acidum, ad Mercurium; acrem, ad Martem; amarum, ad Lunam; dulcem, ad Solem; ſalſum, ad Venerem; auſterum, ad Jovem; acerbum, ad Saturnum. Cauſam vero horum, ut nugas & ineptias, ſilentio præterimus.

Φαιός. [3]Μένιππος ὁ Κυνικὸς ἐπὶ τοσοῦτον τερατείας ἤλασεν, ὡς Ἐριννύος ἀναλαβεῖν σχῆμα, λέγων, ἐπίσκοπος ἀφῖχθαι τῶν ἁμαρτανομένων ἐξ ᾅδου, καὶ πάλιν κατιὼν ἀπαγγέλλειν ταῦτα τοῖς ἐκεῖ δαίμο-

Φαιός. Fuſcus. Pullus. Menippus Cynicus miro prorſus & novo abſurditatis genere uſus eſt, adeo ut habitu Furiæ indutus circumiret, dicens, ſe ab Inferis veniſſe, ut homi-

1 Γεῦσιν] Philoponus melius, γένεσιν.
2 Εἴ τι δὲ ἄλλο ἐγγ.] Reſcribe ex Philopono, εἴ τι δὲ ἄλλο ἐστὶν, ἐγγύς ἐστι τοῦ ἄχυμον εἶναι.

3 Μένιππος ὁ Κυνικὸς ἐπὶ τοσ.] Hæc Suidas mutuatus eſt a Laertio: ſed qui ea non de Menippo, ſed Menedemo refert. Vide eum lib. VI. num. 102.

στιν. ἦν δὲ ἡ ἐσθὴς αὐτῇ. φαιὸς χιτὼν ποδήρης· περὶ αὐτὸν ζώνη [1]Φοινικῆ. καὶ πῖλος Ἀρκαδικὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἔχων ἐνυφασμένα τὰ ιβ΄. στοιχεῖα. ἐμβάται τραγικοί· πώγων ὑπερμεγέθης· ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ μελίνη.

num peccata observaret, &, cum eo rursus descendisset, dæmonibus illic degentibus ea renuntiaret. Vestitus autem ejus talis erat. Pulla tunica talaris, quam balteus puniceus cingebat. Pileus Arcadicus capiti impositus, cui intexta erant duodecim elementa. Cothurni præterea tragici, barba ingens, & baculus in manu fraxineus.

Φαιστῖνος. πόλις.

Φαιστῖνος. Phæstionis. [Genitivus, a recto, Φαιστῖων, Phæstion.] Urbs.

Φαιστός. πόλις Κρήτης. [2]Ὅμηρος·

Ἐς Φαιστὸν. μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.

Μάλερος [3]γάρ τις τελέσας τὸν λίθον τοῦτον ἀνιέρωσε τῷ Ποσειδῶνι, πρὸς τὸ μὴ τὰ κύματα προσπελάζειν τῇ Φαιστῷ.

Φαιστός. Phæstus. Urbs Cretæ. Homerus: *Ad Phæstum. Parvus vero lapis ingentes fluctus arcet.* Malerus enim quidam lapidem hunc magico ritu a se consecratum Neptuno dicavit, ne fluctus ad Phæstum accederent.

Φέβεται. Φεύγει.

Φέβεται. Fugit.

Φεβρουάριος.[4] οὕτω καλεῖται ὁ μὴν, ἀπό τινος ὑπάτου, γένους ὑπάρχοντος τῶν Γάλλων. ἡνίκα γὰρ τὸν θρίαμβον τὸν ἀπὸ τῶν Τυῤῥηνῶν κατήγαγεν ὁ Κάμιλλος, ζηλοτυπήσας ὁ Φεβρουάριος, ἐπὶ τοῦ βήματος ἐβόα, μὴ γεγενῆσθαι τὸν Κάμιλλον αἴτιον τῆς νίκης, ἀλλὰ τὴν τύχην Ῥωμαίων. συνέπλασε δὲ καὶ γράμματα καὶ ψευδομαρτυρίας κατ' αὐτοῦ, ὡς τυραννίδα μελετῶντος. ἐνῆλθεν δὲ τὸν δῆμον ἐπαναστήσας, ἀπελαύνει τοῦτον τῆς πόλεως. ὡς οὖν μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ῥώμης ἐπανῆλθε, καὶ τοὺς περὶ τὸν Βρέννον βαρβάρους ἀνεῖλεν, εἰς κρίσιν ἀγαγὼν τὴν ὑπόθεσιν, ἀπέδειξε πάντων γεγενῆσθαι αἴτιον τῶν πεπραγμένων τὸν Φεβρουάριον. καὶ διὰ τοῦτο γυμνωθέντα αὐτὸν τῆς ἐσθῆτος, καὶ θρυΐνῃ περιβληθέντα ψιάθῳ, ὑπὸ τῶν ὑπηρετούντων τῷ δημάρχῳ, τῶν καλουμένων βερνάκλων, τυπτόμενον νεύροις, τῆς πόλεως ἀπεδίωξε, καὶ τὸν ἐπώνυμον αὐτοῦ μῆνα παρὰ τοὺς ἄλλους ἐκολόβωσε.

Φεβρουάριος. Februarius. Ita vocatur mensis, a quodam Consule, qui natione Gallus erat. Cum enim Camillus triumphum de Tyrrhenis ageret, Februarius invidia stimulatus pro concione vociferatus est, Camillum non esse auctorem victoriæ, sed Romanorum Fortunam. Literas etiam & falsa testimonia adversus eum confinxit, quasi regnum affectaret: & sic populo in ipsum concitato, eum urbe expulit. Cum autem Camillus post captam Romam reversus, Barbaros, quorum dux erat Brennus, profligasset, causa in judicium adducta, demonstravit, omnium eorum, quæ accidissent, auctorem fuisse Februarium. Quamobrem eum veste nudatum, & juncea storea circumdatum, nervisque a Tribuni ministris, qui Vernaculi dicuntur, cæsum, urbe expulit, & mensem ab ipso denominatum cæteris breviorem fecit.

Φεγώρ. Βεέλ, ὁ Κρόνος. Φεγὼρ δὲ, ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο. ἐξ ὧν Βεελφεγώρ.

Φεγώρ. Phegor. Beel, est Saturnus. Phegor vero, locus, in quo colebatur. Unde Beelphegor.

Φεδεϊκόμισα.[5] παρὰ Ῥωμαίοις τὰ ἐν πίστει καταλιμπανόμενα ὑπὸ τοῦ μέλλοντος τελευτᾶν.

Φεδεϊκόμισα. Fidei commissa. Sic apud Romanos vocantur ea, quæ committuntur alicujus fidei, ab eo, qui moriturus est.

Φήκλη.[6] τρὺξ κεκαυμένη. λεπροὺς ὄνυχας ἐκβάλλει σὺν ῥητίνῃ· καὶ τρίχας ξανθίζει, μετὰ σχινίνου ἐλαίου νύκτα ὅλην συγχρισθεῖσα.

Φήκλη. Fæx adusta. Hæc ungues scabiosos ejicit, cum resina; & capillos flavos facit, cum oleo lentiscino totam noctem peruncta.

Φελλαγωγία. πανήγυρις ἐπιτελουμένη παρὰ Ῥωμαίοις, ἐν ᾗ διέβαλλον αὐτούς.

Φελλαγωγία. Phellagogia. Festũ apud Romanos, in quo [cives] se mutuis cavillis petebant.

Φελλάς.[7] τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σκέπασμα.

Φελλάς. Librorum exterius tegumentum.

Φελλά.[8] τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία· [9]ὡς Ἰσαῖος. καὶ Φελλεὺς, σκληρὸς τόπος καὶ πετρώδης τόπος. [10]Ἀριστοφάνης·

Ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
Ὥσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος.

Φελλά. Loca saxosa, & in quibus capræ pascuntur: ut Isæus. Et Phelleus, locus asper & saxosus. Aristophanes: *Cum capras ex Phelleo [ages,] quemadmodum pater tuus, pellicea indutus veste.* Phelleus erat locus asper Atticæ, sic dictus. Capræ autem in lo-

1 Φοινικῆ] Sic MSS. Paris. itemque Laertius. At priores Editt. male, Περσικῆ.

2 Ὅμηρος] Odyss. Γ. v. 295.

3 Μάλερος γάρ τις κτλ.] Locum hunc Suidæ in Collectanea sua transtulit Eustathius ad Odyss. Γ. pag. 1469. Cæterum, pro Μάλερος hic scribendum est, Μάλεος: ut non solum habet Eustathius loco laudato, sed etiam ipse Suidas supra v. Μάλεος; ubi vide quæ notavimus.

4 Φεβρουάριος. οὕτω κτλ.] Nugæ meræ sunt, quæ Suidas hic de Februario narrat. Existimo autem eum fabulam hanc ex Joanne Antiocheno hausisse: non eo, qui hodie adhuc exstat, & Malelas cognominatur; sed altero ejusdem nominis, ex quo Excerpta tantum hodie supersunt in Collectaneis Constantini Porphyrog. a Valesio editis. Confer Cedrenum, pag. 150. & Malelam. pag. 237, 238. qui in historia hac narranda non parum a Suida discrepant.

5 Φεδεϊκόμισα] Rectius, φιδεϊκόμισσα, i. e. Fideicommissa.

6 Φήκλη] Scribendum esse φίκλη, ordo literarum indicat. Confer Ducangium in Gloss. Græco.

7 Φελλάς] Hesychius. φελλός.

8 Φελλά. τὰ πετρ.] Ex Harpocratione: sed apud quem, uti & Etymologum, legitur φελλέα.

9 Ὡς Ἰσαῖος] In oratione περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου, pag. 73. sub finem: sed ubi legitur φελλίδα, quod est a nominativo φελλίς.

10 Ἀριστοφάνης] *Nubibus.* pag. 127. (63. Ed. Bas. *P.*)

Ἦν

Ἦν[1] δὲ ὁ Φελλεὺς τόπος τῆς Ἀττικῆς οὕτω καλούμενος, τραχύς. αἱ δὲ αἶγες πρὸς τὰ τραχύτερα καὶ ὀρεινότερα διάγουσιν. ἀπὸ τούτου δὲ Φελλέτας λέγουσιν οἱ Δωριεῖς, τοὺς κισσηρώδεις λίθους. καὶ ἑορτή τις περὶ τὸν Διόνυσον, Φελλὸς καλουμένη. Καὶ αὖθις· [2] Τοῦ Στρυμοδώρου Θρᾷτταν ἐκ τοῦ Φελλέως κλέπτουσαν.

Φελλεῖς. οὕτω λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τοὺς πετρώδεις τόπους· οἵ τινες εἰσὶ πετρώδεις μὲν κάτωθεν, ἐπιπολῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν. ἔστι δὲ καὶ ὄρος οὕτω καλούμενον.

Φέλλιος. ὄνομα κύριον.

Φελλός.

——— Ἀβάπτιστόν[3] τε καθ' ὕδωρ
Φελλὸν, ἀεὶ κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων.

Φελουρέα.[4] εἶδος δένδρου.

Φενάκη. ἀπάτη. δόλος. Ἐς τὸ τρανὲς τὴν ἔρευναν ἐποιήσαντο, καὶ φενάκη τις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ οὐκ ἐνῆν.

Φενάκη.[5] τὸ προκόμιον. οἷον, τοῦ φαινομένου κρανίου ἄκος καὶ σκέπη. κυρίως δὲ ἡ προσθετὴ καὶ ἐπιτηδευτὴ κόμη. ἀπὸ τῶν κατερρυηκυιῶν γυναικῶν, καὶ οὕτως ἀπατουσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης. Ἡ γὰρ τῆς φενάκης ἀπάτη λίαν ἐγκρατῶς ἀπεβουκόλει τὸν βάρβαρον.

Φενακίζει. χλευάζει.

Φέναξ. χλευαστής. ἀπατεών.

Φεναρέτη. ὄνομα κύριον.

Φενεός. ὄνομα πόλεως· ἐν ᾧ ἦν Νώνακρις πέτρα, ἐξ ἧς ἔρρει τὸ Στυγὸς ὕδωρ. [6] Ἡρόδοτος φησίν.

Φεννίς.[7] παιδιὰ διὰ σφαίρας, ὁπηνίκα ἑτέρῳ προδεικνύντες, εἶτα[8] ἄνω ἀφιᾶσι τὴν σφαῖραν, ὥσπερ φενακίζοντες.

Φενόλης.[9] Ῥωμαϊκὴ στολή.

Φένω. τὸ φονεύω.

Φερραί. πόλις.

Φέρασπις. ὁ πολεμικός.

Πικρὴν[10] ἀλλήλοις Ἕκτωρ χάριν, ἠδὲ φέρασπις
Αἴας, ἐκ πολέμου μνῆμ' [11] ἔφερον φιλίης.

Φεραυγής. κατάλαμπρος.

Φέρβει. βόσκει. τρέφει. ὅθεν συφορβὸς, καὶ ἱπποφορβός.

Φέρε. οἷον ἄπειθε. ἄγε δή. ἀρχαία ἡ σύνταξις. [12] Ἀριστοφάνης·

Φέρε, ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;

cis asperis & montanis degunt. Hinc Dorienses lapides pumicosos Φελλέτας vocant. Est item festum quoddam Bacchi, quod Φελλὸς dicitur. Et iterum: *Strymodori servam Thraciam ex Phelleo [ligna] furantem.*

Φελλεῖς. Phellei. Sic Attici vocant saxosa loca: quæ scilicet in parte inferiore sunt saxosa; in superficie vero exiguam terræ planitiem habent. Est & mons ita dictus.

Φέλλιος. Phellius. Nomen proprium.

Φελλός. Suber. [In Epigrammate:] *Et suber, quod in aqua non submergitur, semper hamorum & retium sub aqua latentium index.*

Φελουρέα. Phelurea. Genus arboris.

Φενάκη. Fraus. Fallacia. Impostura. *Rem aperte & accurate scrutati sunt, omnisque fraus ab inspectione aberat.*

Φενάκη. Antiæ, sive, anteriores capilli. Quasi dicas, τοῦ φαιν. κρ. ἄκος, i. e. apparentis cranii remedium & tegumentum. Proprie vero [sic dicitur] coma adscititia & arte parata. A mulieribus, quæ, postquam capilli eis defluxerunt, crinibus mentitis alios fallunt. *Comæ enim adscititiæ falsa species Barbarum mirum in modum decipiebat.*

Φενακίζει. Deridet. [Decipit. Fallit.]

Φέναξ. Derisor. Deceptor. Impostor.

Φεναρέτη. Phenarete. Nomen proprium.

Φενεός. Pheneus. Nomen urbis: in qua Nonacris rupes erat, ex qua Stygis aqua fluebat. Auctor est Herodotus.

Φεννίς. Phennis. Lusus pilæ: cum scilicet pueri pilam alteri prius ostendunt, & deinde in altum projiciunt, intuentem fallentes.

Φενόλης. Vestis Romana. Penula.

Φένω. [Poet. pro φονεύω.] Cædo. Occido.

Φερραί. Pherræ. Urbs.

Φέρασπις. Scutifer. Id est, bellicosus. [In Epigrammate:] *Hector & bellicosus Ajax tristia munera, amicitiæ in bello initæ monumentum, sibi invicem dederunt.*

Φεραυγής. Lucem præbens. Lucidus. Splendidus.

Φέρβει. Pascit. Alit. Unde, συφορβὸς, suum pastor: & ἱπποφορβὸς, equorum pastor.

Φέρε. Eja. Age. Antiqua est dictio. Aristophanes: *Eja, ubinam virum istum inveniemus?*

1 Ἦν δὲ ὁ Φελλεὺς τόπ.] Eadem leguntur apud Scholiastam Aristophanis loco laudato.

2 Τοῦ Στρυμοδώρου Θρ.] Hæc sunt verba Aristoph. in *Acharnens.* pag. 348. (273. Ed. Bas. P.)

3 Ἀβάπτιστόν τε κ.] Fragmentum hoc decerptum est ex Epigrammate Archiæ in piscatorem, qui hamos, retia, suber, aliaque instrumenta piscatoria Priapo dedicat. Epigramma istud ante ineditum ex cod. MS. publici juris fecimus supra v. Γαμψόν. Confer etiam Anthol. lib. VI. cap. III. ubi similis argumenti Epigrammata habes.

4 Φελουρέα] Alii arborem hanc rectius φιλυρέαν vocant, per ι in syllaba prima, & υ in secunda.

5 Φενάκη. τὸ προκόμιον. οἷον τοῦ φαιν.] Hæc totidem verbis leguntur etiam apud Scholiastam Aristophanis ad *Plutum*, pag. 29.

6 Ἡρόδοτος φησίν] Atqui aliud tradit Herodotus, quippe qui Nonacrin urbem, non petram fuisse dicit, lib. VI. pag. 226. Ait enim: Καὶ δὴ καὶ εἰς Νώνακριν πόλιν πρόθυμος ἦν τῶν Ἀρκάδων τοὺς προεστῶτας ἀγινέειν. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ πόλι λέγεται εἶναι ὑπ' Ἀρκάδων τὸ Στυγὸς ὕδωρ. Et mox: Ἡ δὲ Νώνακρις, ἐν τῇ ἡ πηγὴ αὕτη τυγχάνει ἐοῦσα, πόλις ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίης πρὸς Φενεῷ. Hinc ἀβλεψία Suidæ patescit.

7 Φεννίς. παιδιὰ διὰ σφ.] Hæc totidem verbis legas etiam apud Eustath. ad Odyss. Z. pag. 1554. qui ea procul dubio ex Suida deprompsit.

8 Ἄνω] Eustathius loco laudato, ἄλλῳ.

9 Φενόλης] Vide supra v. Φαινόλης.

10 Πικρὴν ἀλλ.] Integrum Epigramma, ex quo distichum hoc decerptum est, reperitur Anthol. lib. III. cap. XIV. pag. 238. Ed. Henr. Steph. ut Portus etiam monuerat.

11 Ἔφερον] In Anthologia Epigrammatum recte legitur, ἔπορον.

12 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 295. (198. Ed. Bas. P.)

Φέγγ-

Φερέγγυος. ἀσφαλὴς, ἀξιόπιστος ἐγγυητής. [1] Ἡρόδοτος· Αὐτὸς μὲν ὑμῖν οὐ φερέγγυος εἰμὶ δύναμιν παρέχειν τοσαύτην, ὥστε κατάγειν.

Φερέγγυος. [2] ὁ ἐκδεξάμενός τι, καὶ δυνάμενος ἀποτίσαι. οἷον, ἀξιόχρεως. δυνάμενος ἀναδέξασθαι τὴν ἐγχείρησιν.

Τί γὰρ [3] κελεύεις, ὧν ἐγὼ φερέγγυος;

τουτέστιν, ὧν ἐγὼ εἰς τὸ πράττειν ἀσφαλής εἰμι, καὶ βεβαιωτής.

Φερεζαῖος. ἐθνικόν.

Φέρετρα. Πομπεῖά τε αὐτοῦ προηγεῖτο, ἀργύρου καὶ χρυσοῦ πεποιημένα, καὶ ὁπλῖται πάμπολλοι, καὶ κόσμος βασιλικός, καὶ φέρετρα, ἔχοντα εἰκόνας βασιλέων, καὶ δείκελα ἄττα. αὐτός τε Οὐάφρης ἐπὶ πᾶσιν ἐκομίζετο φοράδην, ἐν ναῷ χρυσῷ πεποιημένῳ· καὶ τῶν ἱερέων οἱ σεμνότατοι καὶ τελεώτατοι φορεῖς ἦσαν.

Φερεκάκους. καρτερικούς. [4] Συναγαγὼν ἱππεῖς, ὄντας φερεκάκους διαφερόντως, παρεκάλεσε.

Φερεκράτης, Ἀθηναῖος, κωμικός· ὃς Ἀλεξάνδρῳ συνεστρατεύσατο. [5] ἐδίδαξε δράματα ιζ'. [6] Φερεκράτης Πετάλῃ γράφει.

Φέρεκλος. ὄνομα κύριον.

Φερεκύδης, [7] Βάβιος, Σύριος. ἔστι δὲ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων [8] ἡ Σύρα, πλησίον Δήλου. γέγονε δὲ κατὰ τὸν τῶν Λυδῶν βασιλέα Ἀλυάττην· ὡς συγχρονεῖν τοῖς ζ'. σοφοῖς, καὶ τετέχθαι περὶ τὴν με'. ὀλυμπιάδα. διδαχθῆναι δὲ ὑπ' αὐτοῦ Πυθαγόραν λόγος· αὐτὸν δὲ οὐκ ἐσχηκέναι καθηγητὴν, ἀλλ' ἑαυτὸν ἀσκῆσαι, κτησάμενον τὰ Φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. [9] πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξενεγκεῖν πεζῷ λόγῳ τινὲς ἱστοροῦσιν· ἑτέρων τοῦτο εἰς Κάδμον τὸν Μιλήσιον φερόντων. καὶ πρῶτον τὸν περὶ τῆς μετεμψυχώσεως λόγον εἰσηγήσασθαι. ἐζηλοτύπει δὲ τὴν Θάλητος δόξαν. καὶ [10] τελευτᾷ ὑπὸ πλήθους φθειρῶν. ἔστι δὲ ἅπαντα, ἃ συνέγραψε, ταῦτα· Ἑπτάμυχος, [11] ἤτοι Θεοκρασία, ἢ Θεογονία. ἔστι δὲ Θεολογία ἐν βιβλίοις δέκα, ἔχουσα θεῶν γένεσιν, καὶ διαδόχους.

quæ Deorum generationem & ſucceſſionem

Φερεκύδης, ὁ σοφός. ζήτει ἐν τῷ, Χροῒ δῆλα.

Φερεκύδης [12] Ἀθηναῖος, πρεσβύτερος τοῦ Συρίου· ὃν λόγος τὰ Ὀρφέως συναγαγεῖν. ἔγραψεν Αὐ-

Φερέγγυος. Idoneus, fide dignus, & locuples ſponſor. *De viribus meis tantum vobis ſpondere non auſim, ut ſatis copiarum vobis præbeam, quæ vos reducant.*

Φερέγγυος. Sponſor, vel fidejuſſor idoneus, & qui ſolvendo eſt. Vel, qui rem, quam in ſe ſuſcepit, præſtare poteſt. *Quid enim jubes eorum, quæ præſtare poſſum?* Vel, quorum ego ſponſor idoneus tibi eſſe poſſum.

Φερεζαῖος. Pherezæus. Gentile nomen.

Φέρετρα. Feretra. Fercula. *Et vaſa pompalia, ex auro & argento facta, eum præcedebant, & plurimi milites armati, aliaque regio cultu conſpicua, & feretra, habentia Regum imagines, & ſimulacra quædam. Ipſe vero Vaphres poſt hæc omnia in aureo templo geſtabatur; ſacerdotibus, qui maxime venerabiles erant, & ſummi ordinis, eum portantibus.*

Φερεκάκους. Malorum patientes. Laboribus ferendis aſſuetos. *Cum convocaſſet equites, qui laboribus ferendis maxime aſſueti erant, eos adhortatus eſt.*

Φερεκράτης. Pherecrates, Athenienſis, Comicus, qui Alexandro in expeditionibus bellicis comes fuit. Fabulas docuit XVII. † Pherecrates in *Petala* ſcribit.

Φέρεκλος. Phereclus. Nomen proprium.

Φερεκύδης. Pherecydes, Babis filius, Syrius. Syrus vero eſt inſularū Cycladum una, prope Delum. Vixit tempore Halyattis, Regis Lydorum, ut ſeptem Sapientum æqualis fuerit; natus circa quadrageſimam quintam Olympiadem. Ferunt Pythagoram ab eo inſtitutum fuiſſe; ipſum vero non habuiſſe præceptorem, ſed proprio ſe ſtudio exercuiſſe, comparatis ſibi arcanis Phœnicum libris. Quidam etiam tradunt, eum oratione proſa primum ſcribere inſtituiſſe: quamvis id alii ad Cadmum Mileſium referant. Primus etiam animarum ex corpore in aliud corpus migrationem docuiſſe fertur. Sectatus autem eſt Thaletis opinionem. Obiit morbo pediculari. Omnia, quæ ſcripſit hæc ſunt: Heptamychus, ſive, Theocraſia, aut Theogonia. Eſt autem Theologia, libris decem conſtans, continet.

Φερεκύδης. Pherecydes Sapiens. Quære in v. Χροῒ δῆλα.

Φερεκύδης. Pherecydes Athenienſis, antiquior Syrio: quem Orphei ſcripta collegiſſe

1 Ἡρόδοτος] Lib. v. pag. 187. ut Portus monuit.

2 Φερέγγυος. ὁ ἐκδ.] Ex Scholiaſte Sophoclis ad *Electr.* pag. 122.

3 Τί γὰρ κελ.] Eſt verſus Sophoclis in fabula laudata.

4 Συναγαγὼν ἱππεῖς, ὄντας φερ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. cap. LXXI.

5 Ἐδίδαξε δράματα ιζ'] Fabulas Pherecratis diligenter recenſet Meurſius in *Biblioth. Attica*, poſt quem actum non agemus. Illud tantum hic monemus, omiſſam eſſe ab eo fabulam, Ἀγγεῖον, vel Ἀγγεῖα inſcriptam, cujus mentionem facit vetus interpres Comici ad *Veſpas*, pag. 537. Δῆλον δὲ ἐκ τῶν Φερεκράτους Ἀγγείων.

6 Φερεκράτης Πετάλῃ γρ.] Hæc nihil ad rem faciunt. Fabula autem Pherecratis, *Petale* inſcripta, a pluribus ſcriptoribus laudatur. Vide Meurſium loco laudato.

7 Βάβιος] Strabo eum filium Βάβυος vocat: at Laertius, Βάδυος.

8 Ἡ Σύρα] Imo potius, ἡ Σύρος. Vide Geographos.

9 Πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξεν.] Vide Salmaſium in *Exercitat. Plin.* pag. 591. Ed. Ultraj. & Nos ſupra ad v. Ἱστορεῖσθαι.

10 Τελευτᾷ ὑπὸ πλ.] Vide Helladium apud Photium, pag. 1588.

11 Ἤτοι Θεοκρασία. ἢ Θεογονία. ἔστι δὲ.] Locus hic turbatus mihi videtur, & corruptus, qui ſic fortaſſe ſcribendus eſt: Ἤτοι Θεοκρασία, ἢ Θεολογία. ἔτι δὲ Θεογονία ἐν βιβλίοις δέκα, &c. Non videtur enim unum idemque opus fuiſſe, Θεογονία, & Θεολογία; ut cenſet etiam Salmaſius ad Solinum, pag. 591. Ed. Ultraj. qui eo amplius exiſtimat, Θεογονίαν Pherecydis junioris, ſive Athenienſis opus fuiſſe. Hoc tamen non tam clare probat, ut omnem dubitandi anſam præcidat.

12 Φερεκύδης Ἀθηναῖος] De eo vide omnino Voſſium in egregio opere *de Hiſt. Gr.* Salmaſium ad Solinum, pag. 591. & Meurſium in notis ad Heliad. Beſant. itemque in *Bibliotheca Attica.*

τόχθονας. ἔστι δὲ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις δέκα. Παραινέσεις δι' ἐπῶν. Πορφύριος δὲ τοῦ προτέρου οὐδένα δέχεται πρεσβύτερον, ἀλλ' ἐκεῖνον μόνον ἡγεῖται ἀρχηγὸν συγγραφῆς.

Φερεκύδης [1] Λέριος, ἱστορικὸς, γεγονὼς πρὸ ὀλίγου τῆς οέ. ὀλυμπιάδος. ἔγραψε περὶ Λέρου. Περὶ Ἰφιγενείας. Περὶ τῶν Διονύσου ἑορτῶν· καὶ ἄλλα.

Φέρε [2] νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν. τὸ πτερὸν ζητεῖ, ἵνα ἐξεμέσῃ. εἰώθασι γὰρ οἱ δυσεμοῦντες πτερῷ χρῆσθαι πρὸς τὸ εὐχερῶς ἐμέσαι.

Φερεντῖνος. πόλις Σαυνιτῶν ἐν Ἰταλίᾳ. τὸ ἐθνικὸν, Φερεντινεὺς, καὶ Φερέντιος.

Φερεσβίους. ζωοποιούς.

Φερετίμα. ὄνομα κύριον. [3] Ἡ δὲ Φερετίμα τὸν ὄροφον ὑποσπάσασα τοῦ βόθρου, ὡς ἂν ἐμπεδορκοίη, ἤλαυνεν εἰς τὴν πόλιν.

Φερέοικος. [4] ὁ κοχλίας. ἔνιοι ζῶον λευκὸν ὅμοιον γαλῇ, ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίαις γινόμενον. οἱ δὲ, ζῶον σφηκὸς εὐμεγέθους μέγιστον.

Φέρειν. ὑπομένειν. βαστάζειν. λαμβάνειν. [5] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·

Ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν;
Μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας.

Μένανδρος Ὀλυνθίᾳ· Μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας φέρων. καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου. καὶ φέρον, οὐδετέρως. Τὸ φέρον ἐκ Θεοῦ καλῶς φέρειν χρή. Καὶ αὖθις· [6] Ἔφερον ἀλλήλους οὐχ ἧττον. ἀντὶ τοῦ, λίαν ἐλῄστευον, ἔβλαπτον.

Φέριστον. κράτιστον. ἐξοχώτατον. ἢ ἀγαθόν.

Φερνή. προίξ.

Φέρνη. ἀμοιβή. παρά τισι δὲ, καὶ Φέρνη, ἡ προίξ.

Φερομένου. λαμβάνοντος. Τὴν αἰτίαν πᾶσαν τοῦ πολέμου τούτου τοῦ ἀνδρὸς φερομένου. καὶ Φέρονται, ἀντὶ τοῦ νικῶσι. Καὶ Φέρονται οἱ πλούσιοι τὸ πλέον. συλλαβόντες δὲ τῶν δημοτῶν εἰς ψ'. δήσαντες ἄγουσι. † Καὶ Φερόμενος ἀνὴρ γένος μὲν Θρᾴκιος, ᾧ ὄνομα Διογένης ἦν. τὰ δὲ πολέμια παρ' ὁντινοῦν κράτιστος, τέλους ἱππικοῦ προτεταγμένος.

Φερωνία. ὄνομα κύριον.

Φερώνυμος. ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα.

Φερώρας. ὄνομα κύριον.

Φερσεφόνη. ὄνομα θεᾶς καταχθονίου, ἥτις καὶ Περσεφόνη, καὶ Περσέφασσα λέγεται.

Φέρτερον. κρεῖττον, ἢ ταχύτερον.

ferunt. Scripsit autem Autochthonas: quod est opus de Antiquitatibus Atticis, decem libris constans. Præcepta versibus. Porphyrius autem superiore Pherecyde nullum antiquiorem admittit, sed illum solum putat esse primum orationis solutæ auctorem.

Φερεκύδης. Pherecydes Lerius, historicus, natus paulo ante LXXV. Olympiadem. Scripsit de Lero: de Iphigenia: de Bacchi festis: & alia.

Φέρε νῦν ἀπ. *Age nunc, pennam de galea mihi porrige.* Pennam quærit, ut vomat. Qui enim ægre vomunt, penna uti solent, ad ciendum vomitum.

Φερεντῖνος. Ferentinum: vel, Ferentium. Urbs Samnitum in Italia. Nomen gentile est, Ferentinensis, & Ferentius.

Φερεσβίους. Vitam præbentes. Vivificantes.

Φερετίμα. Pheretima. Nomen proprium. *Pheretima autem, ut religioni jurisjurandi satisfaceret, tecto foveæ revulso, urbem intravit.*

Φερέοικος. Ferens domum. Domiporta. Epithetum cochleæ. Alii tradunt, esse animal quoddam mustelæ simile. Alii, animal vespa maxima majus.

Φέρειν. Ferre. Tolerare. Gestare. Accipere. Aristophanes *Acharnensibus: Misistis nos ad magnum Regem* [*Persarum,*] *dato in singulos dies duarum drachmarum stipendio.* Menander *Olynthia: Cum Aristotele enim quatuor obolos quotidie accipiebat.* Et hinc dictus est μισθοφόρος, i.e. mercenarius, vel mercede conductus. Et φέρον, neutro genere. *Quod divinitus accidit, æquo animo ferre oportet.* Et iterum: *Se invicem latrociniis infestabant.*

Φέριστον. Præstantissimum. Excellentissimum. Vel, optimum.

Φερνή. Dos, dotis.

Φέρνη. Remuneratio. Gratiæ relatio. Apud quosdam vero φέρνη etiam dicitur dos.

Φερομένου. [Ferentis. Sustinentis.] Accipientis. *Omnem belli culpam illo viro sustinente.* Et, Φέρονται [τὸ πλέον,] vincunt, superiores sunt. *Et divites vincunt. Cum autem ad* DCC *plebejos comprehendissent, eos vinctos abduxerunt.* [Et φέρεσθαι, ferri, dici, putari.] *Et vir ille natione Thrax ferebatur, Diogenesque vocabatur; qui fortitudine bellica omnibus præstabat, & turmæ equitum præfectus erat.*

Φερωνία. Feronia. Nomen proprium.

Φερώνυμος. Verum habens nomen.

Φερώρας. Feroras. Nomen proprium.

Φερσεφόνη. Proserpina. Nomen Deæ infernæ, quæ & Persephone, & Persephassa a Græcis dicitur.

Φέρτερον. Præstantius. Melius. Vel, velocius.

1 Φερεκύδης, Λέρ.] Hunc Pherecydem Vossius eundem cum Pherecyde Atheniensi fuisse contendit. Argumenta, quibus opinionem istam doctis persuadere conatur, apud ipsum legenda sunt.

2 Φέρε νῦν ἀπὸ τ.] Aristoph. *Acharnens.* pag. 399. (285. Ed. Bas. P.)

3 Ἡ δὲ Φερετίμα τ.] Historia, ad quam fragmentum hoc referendum est, exstat apud Herodotum lib. IV. circa finem, pag. 181. Vide etiam supra v. Ἐμπεδορκεῖν, ubi idem locus occurrit.

4 Φερέοικος. ὁ κοχλίας] Athen. lib. II. cap. XXII. pag. 63. Ἡσίοδος τὸν κοχλίαν φερέοικον καλεῖ. Apud Ciceronem lib. *de Divinat.* *domiporta* appellatur.

5 Ἀριστοφάνης Ἀχαρν.] Haud procul ab initio.

6 Ἔφερον ἀλλήλους οὐχ ἧττ.] Thucydides lib. I. cap. VII. Ἔφερον γὰρ ἀλλήλους τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι ὄντες οὐ θαλάσσιοι κάτω ᾤκουν. Scholiastes ad eum locum: Ἔφερον. ἔβλαπτον. ἐλῄστευον. ὡς καὶ Ἡρόδοτος. Hinc Suidas sua deprompsit.

Φέρτρῳ.[1] τῇ τῶν νεκροφόρων κλίνῃ.

Φέρτρον. τὸ φορεῖον. [2]Πολύβιος· Τότε καὶ τὸν πεφιλημένον ἥκειν ἔχοντα τὸν ὗν ἐν φέρτρῳ, καὶ Λίβυας ὡσεὶ χιλίους. ὡς δὲ ἤγγισε τῷ τείχει, ἔλεγεν ἀνοίγειν ταχέως, ὅτι βαρύνονται. φέρουσι γὰρ ὗν ἄγριον. [3]ὁ δὲ φύλαξ ἀνοίγει, θαυμάσας τὴν εὐαγρίαν. Οἱ δὲ φέρετρον λέγεσθαι φασί.

Φεσκάσιον. μάγγανον πλοϊκόν.

Φεῦ. σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. ἢ, ὀδυνηρὸν οἰμώγμα. ἔστι δὲ καὶ θαυμαστικὸν τὸ φεῦ. [4]Σοφοκλῆς·

Φεῦ, φεῦ. φρονεῖν ὡς δεινὸν, ἔνθα μὴ τέλη
Λύει φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
Εἰδὼς, διώλεσ᾽. οὐ γὰρ ἂν δεῦρ᾽ ἱκόμην.

Ὡς δεινὸν, φησὶ, τὸ φρονεῖν, ὅταν τὸ φρονούμενον τῷ φρονοῦντι μὴ συντελῇ.

——————[5]Φεῦ,
Ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ᾽ ὀβολώ.

Ἅμα διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος βάλλουσι δύο ὀβολούς· καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ἦν δὲ καὶ τριώβολον, [6]βλακείας χάριν τοῦτο τῶν στρατηγῶν προστιθέντων. Καὶ περὶ τοῦ ναύλου εἰπόντος, Πῶς περαιωθήσομαι; λέγει·

Ἐν[7] πλοιαρίῳ τυννουτωΐ σ᾽ ἀνὴρ γέρων
Ναύτης διάξει, δύ᾽ ὀβολὼ μισθὸν λαβών.

Φεύγοντας. τοὺς εἰς δίκην ἀγομένους. Τοὺς φεύγοντας ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων, κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων. καὶ Φεύγω, αἰτιατικῇ.

Φεύγοιεν. κατηγοροῖντο. καὶ Φεύγων, κατηγορούμενος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἦ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην.

Φευκτέον. ἐπίρρημα θετικόν. Πλάτων φησί· [8]Φευκτέον ἐνθένδε. Τίς οὖν ἡ φυγή; Θεῷ ὁμοίωσις. τοῦτο δὲ, εἰ δίκαιοι καὶ ὅσιοι μετὰ φρονήσεως γενοίμεθα· καὶ ὅλως ἐν ἀρετῇ, οὐ κατὰ τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς, ἀλλὰ κατὰ τὰς μείζους, τῶν [9]αὐτῶν ὀνομάτων χρωμένας.

Φέψαλος, καὶ Φεψάλυξ. σπινθὴρ, ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων. [10]Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ᾽ οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.

οἷον, ζωπύρημα, σπινθήρ. διαβάλλονται ὡς μοιχοὶ οἱ Μιλήσιοι.

Φεψάλῳ. [11]καπηλείῳ. Φέψαλοι γὰρ, οἱ σπινθῆρες.

Ἡ[12] δ᾽ ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.

διὰ τὸ εἰρήνην εἶναι. λέγεται δὲ καὶ Φεψάλυξ παρὰ

Φέρτρῳ. [Per syncopen, pro, Φερέτρῳ.] Feretro, sive, lecto, quo mortui efferuntur.

Φέρτρον. Feretrum. Polybius: *Tunc & Philemenes venit, aprum in feretro habens, & cum eo Afri circiter mille. Cum autem muro jam proximus esset, [portam] statim aperiri jussit: onere namque se premi apri, quem gestarent. Custos igitur aperit, admirans apri capti magnitudinem.* Alii ajunt, Φέρετρον dici.

Φεσκάσιον. Phescasium. Id est, vas ligneum, quo ad navigandum utuntur.

Φεῦ. Heu. Adverbium lamentantis. Vel, vox ejus, qui præ dolore ejulat. Est item adverbium admirantis. Sophocles: *Heu, heu, quam malum est sapere, cum id non conducit illi, qui sapit. Hæc enim cum probe scirem, perii. Haud enim huc venissem.* Quam malum, inquit, est sapere, cum sapientia non conducit sapienti. [Et Aristophanes:] *Heu, quantam ubique vim habent duo oboli.* [Hoc ideo dicit,] partim, quia duo oboli mortuis in os indebantur; partim, quia merces judicialis erant duo oboli. Fuerunt & tres oboli, Strategis assentationis gratia [Judicum mercedem] hac accessione augentibus. Porro cum [Bacchus Herculi] de naulo dixisset, *Quomodo [paludem] trajiciam?* [Hercules] respondet: *In tantilla cymba te senex nauta trajiciet, accepta duorum obolorum mercede.*

Φεύγοντας. [Proprie, Fugientes. Interdum,] Reos, sive, eos qui accusantur. *Decet potius miserari reos, quam actores, & supplices lacrymis prosequi.*

Φεύγοιεν. [Fugiant.] Rei sint. Accusentur. Et Φεύγων, fugiens, reus. Aristophanes *Nubibus: Facile sane, si ab aliquo accusetur, judicium eludet.*

Φευκτέον. Fugiendum. Adverbium positivum. Plato dicit: *Fugiendum est hinc. Qualis autem est ista fuga? Ad similitudinem Dei accedere. Hoc autem [fit,] si justitiæ & sanctitatis studium cum prudentia conjunxerimus, & totos virtuti nos addixerimus, non illis civilibus virtutibus, sed sublimioribus, quæ iisdem nominibus appellantur.*

Φέψαλος, & Φεψάλυξ. Scintilla ex lignis, quæ cremantur, emicans. Aristophanes: *Sed ne scintilla quidem relicta est adulteri.* Milesii enim ut adulteri male audiebant.

Φεψάλῳ. [Scintilla. Interdum,] caupona. Et Φέψαλοι, scintillæ. *Clypeus autem in camino suspendetur.* Erat enim pax. Dicitur vero

1 Τῇ τῶν νεκροφόρων κλ.] Potius, τῇ νεκροφόρῳ κλίνῃ. Vel, τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ.

2 Πολύβιος] Lib. VIII. cap. XXIV. ex quo pro πεφιλημένον ἔχοντα τὸν υἱὸν, scribendum est, Φιλήμενον ἔχοντα τὸν ὗν: quam lectionem in versione expressi. Deinde, pro φέρτρῳ apud Polybium legitur, φερέτρῳ.

3 Ὁ δὲ φύλαξ ἀνοίγ.] Aliter hic Polybius: apud quem sic legitur, Ἀσμένως ἀκούσας ὁ φύλαξ, ἀνέῳξε μετὰ σπουδῆς, ἐλπίζων καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείνειν τὴν εὐαγρίαν τῶν περὶ τὸν Φιλήμενον. Hinc apparet, Suidam minus fideliter mentem Polybii hic expressisse.

4 Σοφοκλῆς] In *Oedip. Tyran.* pag. 164. ut Portus monuit.

5 Φεῦ, ὡς μέγα δύν.] Est versus Aristoph. in *Ranis*, pag. 217. (136. Ed. Bas. *P.*) Vide etiam supra v. Ὀβολοῦ.

6 Βλακείας χάριν] Scribe, κολακείας χάριν: ut habet Scholiastes Aristophanis.

7 Ἐν πλοιαρίῳ τυννουτ.] Et hi duo versus leguntur apud Aristophanem in *Ranis*, pag. 217. (136. Ed. Bas. *P.*) Vide etiam supra v. Τυννουτοΐ.

8 Φευκτέον ἐνθ.] Ex Plotino.

9 Τῶν αὐτῶν ὀνομάτων χρωμ.] Scribendum est, τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρωμένας.

10 Ἀριστοφάνης] *Lysistrata*, pag. 840. (543. Ed. Bas. *P.*)

11 Καπηλείῳ] Est interpretatio suspecta.

12 Ἡ δ᾽ ἀσπὶς ἐν τῷ Φεψ.] Est versus Aristophanis *Acharnens.* pag. 384. (273. Ed. Bas. *P.*)

Ἀρχε-

Ἀρχιλόχῳ. καὶ παρὰ [1] Ἀριστοφάνει·

Ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.

Καὶ αὖθις· Ἀλλ' [2] ἀποσκοτουμένους ὑπὸ τοῦ εἰς αὐτοὺς φερομένης λιγνύος, καὶ τῶν φεψαλύγων, ἔτι δὲ τῆς τοῦ καπνοῦ πολυπληθείας, οὐκ ὀλίγους ἀπόλλυσθαι.

Φειά. ὄνομα πόλεως τῆς Ἠλείας.

Φείδαλος.

Φειδαλφίτως. ἐκ τοῦ ἄλφιτον. ὅ ἐστι, πεφεισμένως τῶν ἀλφίτων.

Φειδᾶς. ὄνομα κύριον.

Φειδήσεται. φείσεται.

Φειδίας, ἀγαλματοποιός· ὃς ἐλεφαντίνης Ἀθηνᾶς εἰκόνα ἐποίησε. [3] Περικλῆς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀναλώμασι ταχθεὶς, ἐνοσφίσατο πεντήκοντα τάλαντα, καὶ ἵνα μὴ δῷ τὰς εὐθύνας, πόλεμον ἐκίνησε. Καὶ [4] παροιμία· Φειδίας προσήκει εἰρήνη. καθὸ τεχνίτης. εὔμορφος δὲ ἐκείνη εἰσάγεται. Πολύβιος· Λεύκιος [5] Αἰμύλιος παρὼν εἰς τὸ τέμενος τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ τὸ ἄγαλμα θεασάμενος, ἐξεπλάγη, καὶ τοιοῦτον εἶπεν, ὅτι μόνος αὐτῷ δοκεῖ Φειδίας τὸν παρ' Ὁμήρῳ Δία μεμιμῆσθαι· διότι μεγάλην ἔχων προσδοκίαν τῆς Ὀλυμπίας, μείζω τῆς προσδοκίας εὑρηκὼς εἴη τὴν ἀλήθειαν. Καὶ αὖθις· [6] Καθάπερ, οἶμαι, Μυρμηκίδην [7] ἀντιτατιόμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ.

Φείδιππος.

Φείδομαι. γενικῇ.

Φειδώ. πρόνοια.

Φειδωλός. φειδόμενος. σκνιπός. [8] Φειδωλός τις ὢν, ὁ φεύγων τὸ δοῦναι. ὁ περίψηφος. παρὰ τὸ δοῦναι, καὶ τὸ φείδομαι, Φειδωλός τις ὢν, τροπῇ τοῦ δ εἰς λ.

Φείδων, Φείδωνος. ὄνομα κύριον.

Φεισμονή. φειδώ. εὐσπλαγχνία.

Φεισόμεσθα.

Φεισόμεσθα [9] γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων;

Ἢ τίνας τισαίμεσθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;

Τουτέστι, [10] μᾶλλον λύκων φεισόμεθα, ἢ περὶ τούτων. μήποτε δὲ καὶ παροιμιῶδες ἐγένετο· ἐπεὶ τὸ παλαιὸν τοὺς λύκους ἀπέκτεινον ἐν τῇ Ἀττικῇ. καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν. διὸ ὁ μὲν φονεύων τέκνον λύκου, τάλαντον ἐλάμβανεν· ὁ δὲ τέλειον, δύο.

Φεισών. [11] ὄνομα ποταμοῦ.

Φῆ. [12] οὐδετέρως Ὅμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τέτευχεν. Ὁ δὲ [13] φῆ κώδειαν ἀνασχών. ἵν', ὡς κώδειαν.

etiam φεψάλυξ apud Archilochum; itemque Aristophanem: *Sed neque adulteri relicta est scintilla.* Et iterum: *Verum tenebris obtecti, quod fuligo, scintillæ micantes, & fumus, isque densissimus, in eos ferrentur, non pauci perierunt.*

Φειά. Phea. Nomen urbis in Elæa regione.

Φείδαλος. Phidalus. [Nomen proprium.]

Φειδαλφίτως. More ejus, qui farinæ parcus est. Ex [φείδομαι, parco, &] ἄλφιτον, farina.

Φειδᾶς. Phidas. Nomen proprium.

Φειδήσεται. Parcet.

Φειδίας. Phidias, statuarius: qui statuam eburneam Minervæ fecit. Pericles vero sumptibus in eam rem faciendis a populo præfectus, quinquaginta talenta in rem suam vertit; & ne rationes redderet, bellum excitavit. Et proverbium: *Phidias convenit paci.* Erat enim artifex. Pax autem formosa introducitur. Polybius: *Lucius Æmilius in templum ingressus, quod erat Olympiæ, & [Jovis] statuam contemplatus, obstupuit, & dixit, solum Phidiam sibi videri Homericum Jovem [feliciter] expressisse; seque, cum magnam de Olympia expectationem haberet, veritatem expectatione majorem comperisse.* Et iterum: *Quemadmodum, ut puto, Myrmecides fecit, cum de arte cum Phidia contenderet.*

Φείδιππος. Phidippus. [Nomen proprium.

Φείδομαι. Parco. Genitivo jungitur.

Φειδώ. [Parsimonia.] Providentia.

Φειδωλός. Parcus. Tenax. Sordidus. Quasi dicas, φειδωδός, qui fugit dare. Qui nimis exiliter omnia ad calculos revocat. A δοῦναι & φείδομαι fit [φειδωδός, &] mutato δ in λ, φειδωλός.

Φείδων. Phidon. Nomen proprium.

Φεισμονή. Parsimonia. Misericordia. [Cum scilicet miseris parcimus.]

Φεισόμεσθα. Parcemus. [Aristophanes:] *An parcemus his magis, quam lupis? Aut, quos ulciscemur alios his inimiciores?* Id est, lupis potius parcemus, quam his. Videndum autem, annon hoc sit dictum proverbiale. Olim enim lupos in Attica interficiebant; lege lata, quæ eos occidi jubebat. Quare, qui catulum lupi occidisset, talentum accipiebat: qui vero lupum adultum; [talenta] duo.

Φεισών. Phisson. Nomen fluvii.

Φῆ. Homerus nunquam τὸ φῆ posuit pro ὡς. *Ille vero dixit, capite in altum elato.* [Subaudiendum est ὡς, i. e. tanquam:] ut sit, ὡς κώδειαν. [Κώδεια enim proprie est, caput papaveris.]

1 Παρὰ Ἀριστοφάνει] *Lysistrata*, pag. 840.

2 Ἀλλ' ἀποσκοτ.] Hæc sunt verba Polybii lib. I. cap. XLVIII.

3 Περικλῆς δὲ ἐπὶ τ.] Confer interpretem Aristophanis ad *Pacem*, pag. 666.

4 Καὶ παροιμία· Φειδίας πρ.] Ex hoc loco Aristophanis Suidas, eumque secutus Junius, proverbium exsculpserunt: sed male, ut cuilibet facile patebit, qui ipsum Comicum in *Pace*, pag. 666. (456. Ed. Bas. P.) inspicere voluerit.

5 Αἰμύλιος] Lege, Αἰμίλιος.

6 Καθάπερ, οἶμαι, Μυρμ.] Hæc Fulv. Ursinus & Casaubonus Polybio tribuunt. Sed sunt verba Juliani, Orat. III. pag. 208. ut recte monuit Henr. Valesius in Præfat. ad Collectanea Constant. Imp. *de Virt. & Vit.* Vide etiam supra v. Γελοῖος, ubi idem fragmentum occurrit.

7 Ἀντιτατιόμενον] Apud Julianum melius, ἀντιπεριττιόμενον. Et sic apud ipsum Suidam supra, v. Γελοῖος.

8 Φειδωλός] Scribe, φειδωδός. Et sic paulo post.

9 Φεισόμεσθα γάρ τι τ.] Duo hi versus leguntur apud Aristoph. in *Avibus*, pag. 559. (383. Ed. Bas. P.)

10 Τουτέστι, μᾶλλον λύκων φεισ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, totidem verbis leguntur etiam apud Scholiastam ad modo indicatum locum Aristophanis.

11 Φεισών] Ejus fluvii mentio fit *Genes.* cap. II.

12 Οὐδετέρως Ὅμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τέτ.] Locus est corruptus, qui sic scribendus est, οὐδέποτε Ὅμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τέθεικε. Vide Eustathium ad Il. Ξ. pag. 999. 25.

13 Ὁ δὲ φῆ κώδ.] Hæc sunt verba Homeri Il. Ξ. v. 499.

Φηγαιεῦσι. δῆμος τῆς Αἰαντίδος.

Φηγεύς.

Φήγινος. δρύϊνος. ἐν [1] Ἐπιγράμματι· Φηγίνεον κρατῆρα.

Φηγός. [2] δρῦς. ἢ πεύκη. Ἦν δὲ δένδρα ὑπερμεγέθη, φηγός, καὶ ἐλάτη, δρύες τε, καὶ φίλυρα.

Φηγοῦς. [3] δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος.

Φηγούσιον. Λυσίας ἐν τῷ [4] περὶ τῶν Βατράχων φόνου. τὸ ἐκ Φηγοῦντος δήμου.

Φηλήκεσα. [5] ἄγρια σῦκα. τὰ τῇ [6] δείξει πέπειρα.

Φῆληξ. ὁ ἀπατεών. καὶ ἡ ὠμὴ συκῆ.

Φῆλος. ὁ ἀπατηλός.

Φηλοῦν. ἀπατᾶν. Μένανδρος [7] Ἁλιεῖ·

Δύ' οἰκίας φηλοῦν γερόντων, ὡς λέγεις,
Ἀβελτέρων.

Καὶ Φηλωθεῖσα, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατηθεῖσα. ἐν Μύθοις·

Κέρδεσι φηλωθεῖσα θοὴ κεμάς.

Ἔνθεν καὶ [8] Φηλήκεσα, ἄγρια σῦκα, τὰ τῇ δείξει πέπειρα.

Φηλώματα. [9] ἐξαπάτας. οὕτως Ἀντιφῶν.

Φηλώσεις. ἀπάτησις.

Φήμη. [10] Τέκνον ἐλπίδος ἄμβροτε Φήμη. παρ' ὅσον ἐν ἐλπίδι τινὲς γενόμενοι χρησμοὺς αἰτοῦσιν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὖθις·

Φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχοῖς δείκνυσι γῆς.

Εὐριπίδης φησί.

Φημί. λέγω. ὑπολαμβάνω. [11] Ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος φυσικῶς ἐν τῷ διαλέγεσθαι ἐχρῆτο τῷ, Φήμ' ἐγώ, καί, Οὐ συγκαταθήσεται τούτοις ὁ δεῖνα· εἰπὼν τοὔνομα. Καὶ Δαβίδ· Φησὶν ὁ παράνομος. Ἀντὶ τοῦ, ἡγεῖται, ὑπολαμβάνει.

Φημισμός. ἡ φήμη.

Φήνας. [12] συκοφαντήσας. φενακίσας.

Φῆναι. [13] δεῖξαι. εἰπεῖν.

Φήνη. εἶδος ὀρνέου ἴσον ἀετῷ.

Φήνειον. ὄρος.

Φῆρας. [14] τοὺς Κενταύρους.

Φηρή, [15] καὶ Φηρά. ὄνομα πόλεως. καὶ Φηραίτης, ὁ πολίτης.

Φής. λέγεις. καὶ φησί. καὶ φήσεις, λέξεις.

Φῆστος. [16] οὗτος περὶ τοὺς χρόνους Οὐάλεντος εἰς

Φηγαιεῦσι. Phegæensibus. [Phegæa autem est] populus tribus Æantidis.

Φηγεύς. Phegeus. [Nomen proprium.]

Φήγινος. Fagineus. Ex ligno fagi factus. In Epigrammate. *Fagineum craterem.*

Φηγός. Fagus. Quercus. Vel, picea. *Erant autem illic ingentes arbores, fagus, & abies, & quercus, & tilia.*

Φηγοῦς. Phegus. Populus tribus Erechtheidis.

Φηγούσιον. Phegusium. Quod est ex pago Phegunte. Lysias in oratione de Batrachi cæde.

Φηλήκες. Agrestes ficus, specie maturæ.

Φῆληξ. Impostor. Deceptor. Item, immatura ficus.

Φῆλος. Impostor. Deceptor. Fallax.

Φηλοῦν. Decipere. Fallere. Menander *Piscatore: Duas domos fallere senum, ut ais, stupidorum.* Et Φηλωθεῖσα, decepta. In Fabulis: *Illecebris decepta velox cerva.* Hinc etiam Φήληκες, ficus agrestes, quæ specie sunt maturæ.

Φηλώματα. Fallacias. Dolos. Fraudes. Imposturas. Sic Antiphon.

Φηλώσεις. Deceptiones.

Φήμη. Fama. Omen. Augurium. [Sophocles:] *Filia Spei immortalis Fama.* [Vel, Omen.] Nam quidam, cum bene sperant, a Deo responsa petunt. Et iterum: *Fama bonum virum vel in obscuro terræ angulo latentem ostendit.* Euripides inquit.

Φημί. Dico. Arbitror. Existimo. *Arcesilaus Philosophus naturaliter inter disserendum utebatur his vocibus, Dico ego; &, Non assentietur his ille; nomen ejus subjiciens.* Et David: *Dicit impius.* Id est, existimat, arbitratur.

Φημισμός. Fama. Divulgatio. Prædicatio.

Φήνας. Qui accusavit. Qui calumniatus est. Qui decepit.

Φῆναι. Ostendere. Dicere.

Φήνη. Phene. Genus avis, aquilæ simile.

Φήνειον. Pheneum. Mons.

Φῆρας. Feras. Centauros.

Φηρή. Fere, & Fera. Nomen urbis. Et Ferites, ejus civis.

Φής. Dicis. Et Φησί, dicit. Et Φήσεις, dices.

Φῆστος. Festus. Hic temporibus Valentis in

1 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. III. pag. 549. ubi integrum Epigramma vide.

2 Δρῦς. ἢ πεύκη] Male hæc interpretationis loco voci φηγὸς subjunguntur. Constat enim, *quercum* & *piceam* diversa esse a *fago* arborum genera.

3 Φηγοῦς. δῆμος τῆς Ἐρ.] Ex Harpocratione.

4 Περὶ τῶν Βατράχων φ.] Scribe, περὶ τοῦ Βατράχου φόνου. Batrachus enim hic est nomen proprium viri, cujus meminit Lysias in oratione adversus Eratosthenem, pag. 124. Καὶ Βάτραχος, καὶ Αἰσχυλίδης οὐ τἀληθῆ μηνύουσιν, ἀλλὰ τἀληθῆ ὑπὸ τῶν Τελάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι. Portus ridicule, *In oratione de ranarum cæde.*

5 Φηλήκεσα. ἄγρια σ.] Legendum est, φήληκες. τὰ ἄγρια σ. ut Portus etiam monuit.

6 Δείξει] Sic recte MSS. Paris. At priores Editt. male, δήξει.

7 Ἁλιεῖ] Et hanc lectionem ex MSS. revocavi. Priores enim Editt. minus recte habent, ἁλιεῖς. Cæterum fabula Menandri Ἁλιεὺς laudatur etiam ab Athenæo, Scholiasta Aristophanis, Stobæo, & ipso Suida supra v. Ἀντίπαλλαγον.

8 Φηλήκεσα] Et hic scribendum est, φήληκες, τά. Male enim articulus τὰ cum voce φήληκες coaluit.

9 Φηλώματα. ἐξαπ.] Ex Harpocratione.

10 Τέκνον ἐλπίδος ἀμβρ.] Sophocles *Oedip. Tyr.* pag. 157.

Εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον
Ἐλπίδος ἄμβροτε φάμα.

11 Ἀρκεσίλαος ὁ φιλ.——εἰπὼν τοὔνομα] Hæc sumpta sunt ex Laertio in *Arcesilao*: ut Pearsonius etiam monuerat.

12 Φήνας] Vide supra v. Φαίνειν.

13 Φῆναι. δεῖξαι] Schol. Hom. *Odyss.* Γ. v. 173.

14 Φῆρας. τοὺς Κενт.] Homer. Il. Β. v. 743.

15 Φηρή] Meminit Homerus Il. Ε. v. 543.

16 Φῆστος. οὗτος περὶ τοὺς χρ.] Articulum hunc ex Eunapio depromptum esse existimo.

τὴν

τὴν Ἀσίαν ἐκπέμπεται ἀνθύπατος· τὴν δὲ βασιλικὴν γλῶσσαν ἐπεπίστευτο. πέμπεται δὲ ὅμως [1] κατὰ τὸν ποιητικὸν καὶ μυθώδη Ἔχετον, καὶ εἰ δή τις ἄλλος ἐκ Θετταλίας ἢ Σικελίας τοιοῦτος, χρυσὸν ἀποδείξων καὶ πανήγυριν. ἦν δὲ ἡ μανία οὐ θύραθεν, ἀλλ' ἔνδοθεν ἐλύττα καὶ ἐμαίνετο, ἀνὴρ φύσει πονηρὸς, καὶ ἐξουσίαν ἔχων, καὶ τὴν ἐν ταῖς κολάσεσιν ἀγριότητα καταλιπὼν, εὐδοκιμοῦσαν ἐν τοῖς βασιλείοις, οὐκ ἔστιν ὅ, τι παρανομίας ἀπέλιπε, καὶ ἀσελγείας. ἀλλ' ἐπὶ τοσόνδε παραφορᾶς ἐῤῥύη καὶ φόνων, ὥστε καὶ Μάξιμον ξίφει διέφθειρε, Κοίρανον Αἰγύπτιον ἐπισφάξας αὐτῷ. καὶ ἔτι θερμὸς ὢν καὶ ζέων τῷ λύθρῳ, πάντας συνανῄρει καὶ κατέφλεγε.

caleret & ferveret, omnes una occidebat &

Φηπιαλεῖς.

Φήτρη. συγγένεια.

Φιαλεῖς. [2] Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις, οὐδὲ φιαλεῖς, οἶδ' ὅτι·
Ἀλλ' ἐξαπατήσεις, κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα.

Φιαλοῦμεν δὲ, τουτέστιν, ἔργῳ ἐπιβαλοῦμεν. ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσομεν. Φιαλεῖν δὲ κυρίως ἐστὶ, τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. [3] Ἀριστοφάνης·

Ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
Ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν Θεοῖς.

Φιάλην [4] ἀμφίθετον. ἐν τῷ, Ἀμφίθετον φιάλην.

Φιαρόν. λαμπρόν.

Φίβαλις. [5] γένος συκῆς ἡ Φίβαλις, ἐπιτήδειον εἰς ξηρασίαν ἰσχάδων. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσχναίνεσθαι ἰσχὰς καλεῖται· καὶ τοὺς ἰσχνοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκάλουν Φιβαλεῖς. ὁ δὲ τόνος, Φιβάλεως, προπαροξυτόνως, ὡς [6] κόρεως, πελέκεως. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

Τί δαί; Φιβάλεως ἰσχάδας; κοΐ, κοΐ.
Ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.

Φιβλατώριον. [7] περιβόλαιον Περσικόν.

Φιγαλεύς. [8] ὁ ἀπὸ τοῦ δήμου Ἀρκαδίας. καὶ ὁ δῆμος, Φιγάλεια.

Φίγιον. [9] ἀκρωτήριον.

Φιδηναῖος. [10] ἀπὸ τόπου.

Φικιδίζειν. [11] ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν.

Φίλα. ἴσα. ὅμοια. προσφιλῆ.

Φιλάγριος, Λύκιος, ἀπὸ Μάκρης, ὡς εὕρηται παρὰ Εὐγενάτορι. ὡς δὲ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα περὶ ἥπατος ἐσκιῤῥωμένου ἐπιστολῇ φησιν, ὁ Φιλάγριος εἴη ἂν μᾶλλον Ἠπειρώτης, ἰατρὸς, μαθητὴς Ναυμαχίου, τοῖς χρόνοις μετὰ Γαληνόν· ἰατρεύσας τὰ πλεῖστα ἐν Θεσσαλονίκῃ, συντάξας βιβλία

1 Κατὰ τὸν ποιητικόν] Sensus requirit, ut scribatur, τὸν ποιητικὸν, absque κατά. Vide supra v. Ἔχετος.
2 Ἀριστοφάνης] In *Vespis*, pag. 526. (360. Ed. Bas. *P.*)
3 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 651. (448. Ed. Bas. *P.*)
4 Φιάλην ἀμφίθετον] Homerus Il. Ψ. v. 270.
5 Φίβαλις. γένος συκῆς ἡ φίβ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Acharnens.* pag. 410. (293. Ed. Bas. *P.*)

Asiam Proconsul mittitur, Fisci regii curator: qui crudelitate sua effecturus erat, ut Homericus ille & fabulosus Echetus, & si qui alii fuerunt in Thessalia & Sicilia tyranni, cum eo comparati, aurum quasi & ludus quidam viderentur. Insania autem ejus non apparebat extrinsecus, sed intrinsecus, rabie actus furebat; homo natura malus, & [ingentem] potestatem nactus: qui suppliciorum immanitate, quæ in aula Regia vigebat, relicta, nullum iniquitatis & petulantiæ genus prætermisit. Ad tantam vero insaniam & sanguinolentiam processit, ut & Maximum gladio interficeret; Cœranum Ægyptum cædi ejus addens. Cum autem adhuc cruore flammæ instar consumebat.

Φηπιαλεῖς. Feciales. [Vox Latina.]

Φήτρη. [Idem quod Φρήτρη] Phratria. Sive, tertia pars Tribus. Cognatio.

Φιαλεῖς Opus aggrederis. Ad opus te accingis, Aristophanes: *Sed non reddes, neque rem aggredieris, sat scio: sed decipies hunc, eique toto inhiabis ore.* Φιαλοῦμεν est, opus aggrediemur, vel, ad rem aliquam nos accingemus. Et Φιαλεῖν proprie est, rem aliquam incipere, vel aggredi. Aristophanes: *Age tu, pateram celeriter admove, ut rite ordiamur sacra, precati Deos.*

Φιάλην ἀμφίθετον. Phialam ab utraque parte cavam, & cujus fundus est in medio. Vide in v. Ἀμφίθετον.

Φιαρόν. Splendidum.

Φίβαλις. Phibalis. Ficus genus, ex quo bonæ fiunt caricæ. Quoniam vero ἰσχὰς dicta est ab ἰσχναίνεσθαι, i. e. gracilem & tenuem esse; ideo & graciles homines vocabant Φιβαλεῖς. Accentum vero habet in antepenultima, Φιβάλεως, ut κόρεως, πελέκεως. Aristophanes *Acharnensibus: Quid vero, an caricas Phibaleas? Coi, coi. Quam acutum edidistis clamorem, facta caricarum mentione?*

Φιβλατώριον. Fibulatorium. Vestimentum Persicum.

Φιγαλεύς. Phigalensis. Qui est ex oppido Arcadiæ, cui nomen est Phigalea.

Φίγιον. Phigium. Promontorium.

Φιδηναῖος. Phidenæus. [Nomen] a loco [deductum.]

Φικιδίζειν. Phicidissare. Dicitur de pædiconibus.

Φίλα. Amica. Paria. Similia. Grata.

Φιλάγριος. Philagrius, Lycius, Macrensis, ut reperitur apud Eugenatorem. Sed, ut ipse Philagrius scribit ad Philemonem in epistola de jecore indurato, fuerit potius medicus Epirota, discipulus Naumachii, post Galeni tempora; qui Thessalonicæ ut plurimum artem medicam exercuit. Composuit autem li-

6 Κόρεως] Scholiastes Aristophanis, κορώνεως. Et sic ipse Suidas supra v. Κορώνεως: quem vide.
7 Φιβλατώριον] Vide Dufrenium in Glossario Græco.
8 Φιγαλεύς] Vide Steph. Byzantium v. Φιγαλέα.
9 Φίγιον] Alii Φίκειον appellant. Vide Steph. Byzant. h. v.
10 Φιδηναῖος] Ab urbe Φιδήνη, Vide Geographos.
11 Φικιδίζειν] Vide infra v. Χαλκιδίζειν.

ἰατρικὰ, μονόβιβλα μὲν ο. συντάγματα δὲ ἕτερα οὐκ ὀλίγα. Ὑπομνηματικὸν εἰς Ἱπποκράτην.

Φιλαδελφεὺς, [1] Φιλαδελφέως. υἱὸς Ἀνδροκλείδους.

Φίλαθλος. φιλόπονος.

Φιλακροάμονος.

Φιλάμμων, πύκτης, Ἀθηναῖος· ὃς πάντα τὸν χρόνον ἐνίκα τοὺς ἀντιπάλους. [2] Φιλάμμων ἕτερος, ὃν ᾄδουσι Θαμύρου τοῦ Θρᾳκὸς πατέρα γενέσθαι.

Φιλαμπελωτάτη. [3] ἡ εἰρήνη. εἰρήνης γὰρ οὔσης γεωργοῦμεν. πολέμου δὲ ὄντος, τοὐναντίον. καὶ Φιλία, ἡ οἰκεία χώρα· ὡς πολεμία, ἡ ἀλλοτρία.

Φιλανθρωπηθείς. [4] Ὁ δὲ Ἀσδρούβας ἐβουλήθη τούτῳ συμμίξας, καὶ φιλανθρωπηθεὶς, ἀπελθεῖν εἰς τοὺς ἔξω τόπους. καὶ [5] Φιλανθρωπινία.

Φιλαπεχθήμων. φιλομίσητος. φίλεχθρος. φιλόμισος.

Φιλαργυρία. ὑπόληψις, τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι.

Φιλαυτία. ὑπερηφανία.

Φιλαίας. [6] ὄνομα τόπου.

Φιλαινὶς, ίδος. ὄνομα κύριον.

Φιλέταιρος. ὄνομα κύριον. Ἀθηναῖος, κωμικὸς, υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. δράματα δὲ αὐτοῦ κά· ὧν ἐστι καὶ ταῦτα· Ἀχιλλεὺς, [7] Κορινθιατὴς, [8] Κυνηγίας, Φίλαυλος, Κέφαλος, Τηρεὺς, [9] Οἰνωπίων, Ἄντυλλος, καὶ Αὐτοφιλέταιρος. ὡς δέ τινες, Νικοστράτη, Ἀταλάντη, Λαμπαδοφόροι.

Φιλαιτιῶν. τῶν ἐπιλαμβανομένων.

Φιλαίας [10] (εἰ καὶ Φιλέας) Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο· ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν, ὁ τῆς Θεοῦ τὸ Γοργόνειον ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως ὑφελόμενος.

Φιλέως. ὄνομα κύριον.

Φιλεργός. φιλόπονος. Οἱ μὲν ὑπὸ ῥαθυμίας καὶ τῆς περὶ τὸ φιλεργεῖν μαλακίας ἀνόητοι καὶ ἀμαθεῖς ἐπανῆκον αὐτῷ.

Φιλέρημος. φιλήσυχος. ἐν ἐρημίᾳ διάγων.

bros medicos LXX. si singulos numeres: aliaque opera non pauca. Item, commentarium in Hippocratem.

Φιλαδελφεύς. Philadelpheus, filius Androclidis.

Φίλαθλος. Certaminum amans. Amans labores.

Φιλακροάμονος. Audiendi cupidi.

Φιλάμμων. Philammon, pugil, Atheniensis: qui semper adversarios suos vicit. Fuit & alter Philammon, quem Thamyræ Thracis patrem fuisse ferunt.

Φιλαμπελωτάτη. Vitium amantissima. Sic pax dicitur. Cum enim est pax, terra colitur: at tempore belli, contra. Et Φιλία, terra amica, sive, nostra: ut πολεμία, regio hostilis, sive, aliena.

Φιλανθρωπηθείς. Humaniter exceptus. Humaniter tractatus. *Asdrubal vero, cum isto congressus, & humaniter exceptus, in extera loca proficisci statuit.* Et, Φιλανθρωπινία, humanitas.

Φιλαπεχθήμων. Amans odiorum. Amans inimicitiarum. Qui libenter inimicitias suscipit. Inimicus.

Φιλαργυρία. Pecuniæ cupiditas. Avaritia. Ea autem est opinio, pecuniam bonam esse.

Φιλαυτία. Nimius sui amor. Superbia.

Φιλαίας. Philæas. Nomen loci.

Φιλαινίς. Philænis. Nomen proprium.

Φιλέταιρος. Philetærus, Atheniensis, Comicus, filius Aristophanis Comici. Fabulæ ejus sunt XXI. ex quibus sunt & hæ: Achilles, Corinthiates, Cynegias, Philaulus, Cephalus, Tereus, Oenopion, Antyllus, & Autophiletærus: ut vero quidam, Nicostrata, Atalanta, Lampadophori.

Φιλαιτιῶν. Querulorum. Sive, eorum, qui levi de causa quosvis incusant & reprehendunt.

Φιλαίας. Philæas, sive, Phileas, Andocidem sacrilegii accusavit: quasi vero non ipse clypeum Minervæ, capite Medusæ insignitum, ex Arce surripuisset.

Φιλέως. Nomen proprium. [Est autem genitivus, a recto, Φιλεύς, Phileus.]

Φιλεργός. Laboris amans. Industrius. *Illi vero cum essent segnes, & præ ignavia laborem fugerent, stolidi & indocti ad eum redierunt.*

Φιλέρημος. Solitudinis amans. Quietis amans. In deserto, vel solitudine degens.

1 Φιλαδελφεὺς, Φιλαδελφέως. υἱὸς Ἀνδρ.] Pessime. Vide supra v. Ἀνδροκλείδης.

2 Φιλάμμων ἕτ.] Ejus meminit Pausanias lib. IV. pag. 279. & lib. X. pag. 620.

3 Φιλαμπελωτάτη. ἡ εἰρήνη] Sic locum hunc ex MSS. Paris. emendavi. Ante enim male legebatur, Φιλαμπελωτά. τῇ εἰρήνῃ. Cæterum, nota hæc referenda est ad locum illum Aristophanis in *Pace*, pag. 643. (444. Ed. Bas. *P.*)

Τὴν Θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.

De Pace ibi Comicus loquitur.

4 Ὁ δὲ Ἀσδρ.] Valesius fragmentum hoc Polybii esse vult.

5 Φιλανθρωπινία] Est vox suspecta. Forte scribendum est φιλανθρωπία.

6 Φιλαίας. ὄνομα τόπου] In prioribus Editt. sequentia adduntur: Ἐν δὲ παλαιῷ ἀντιγράφῳ μετὰ τοῦτο τὸ Φιλαίας κεῖται, Φιλέας, ὄνομα κύριον, ὁ μετὰ τρεῖς στίχους ἤτοι ὄρδινους κείμενος. δῆλον δὲ ὅτι καὶ οὗτος ὁ Φιλαίτιος, ἤγουν ὁ τόπος, τῷ ε ψιλῷ κοινότερον παραλήγεται, καὶ ἀναλογώτερον, καλούμενος καὶ Φινέας. Sed hæc ex textu ejicienda putavi; tum quoniam optimus & antiquissimus MS. A. ea non agnoscit; tum quia manifesto apparet, ea a librario quodam initio ad marginem adscripta, & postea textui inserta esse.

7 Κορινθιατής] Imo, Κορινθιαστής. Sic enim fabula hæc vocatur ab Athenæo lib. XIII. pag. 559.

8 Κυνηγίας] Apud Athenæum lib. VII. & XIII. Κυνηγὶς scribitur.

9 Οἰνωπίων. Ἄντυλλος, καὶ Αὐτοφιλ. ὡς δέ τινες, Νικοστράτη] Hæc Meursius in *Bibliotheca Attica* & transposita existimat, & depravata; quæ proinde sic restituit: Ἄντυλλος. Οἰνοπίων. ὃ αὐτὸς Φιλεταίρου. ὡς δέ τινες, Νικοστράτου. I. e. *Antyllus. Oenopion: quæ fabula & ipsa Philæteri est; vel, ut alii volunt, Nicostrati.* Erat enim, inquit, de auctore ejus fabulæ controversia; & nonnulli Philætero, alii Nicostrato adscribebant. Et hoc ipsum admonere Suidas voluit. Certe Οἰνοπίων Philætero attribuitur ab Athenæo lib. VI. & VII. Nicostrato vero a Suida in v. Ἀμφίας. Hæc Meursius, cujus sententiæ calculum meum addo.

10 Φιλαίας] Ipse Suidas scripserat Φιλέας, ut vel ex serie literarum patet. Quæ vero sequuntur, parentheσi inclusa, ab alio addita sunt.

Φιλε-

Φιλερισῆσαι. φιλονεικῆσαι. Μένανδρος· Τὸ γὰρ φίλερι τῆς φιλοπρωτίας μεταξὺ αὐτῶν συμπεσὸν, διέλυσε τὰς δυνάμεις.

Φίλερως, καὶ Φιλέταιρος. ὀνόματα κύρια.

Φιλέψιος. ἦν δὲ φιλοπαίγμων. Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. [1] Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ, ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν. κεκωμῴδηται καὶ εἰς πανουργίαν.

Φιλεῖν [2] ἐγείρει δυσμενῶν μακρὰς μάχας.

Φιλεῖ γάρ πως. τέρπεται γάρ πως. ἢ, εἴωθε γάρ πως. Φιλεῖ [3] γὰρ τὰ πολλὰ ἑτέρως τρέπεσθαι. τουτέστι, συμβαίνει, ἔθος ἔχει ἄλλως ἀποβαίνειν, ἢ ὡς προσδοκᾷ τις. εὐμετάβολοι γάρ εἰσιν οἱ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου ἐπί τι μάθημα ἐρχόμενοι. [4] ἕως οὗ ἐπιθυμεῖ πράξειν τὸν μισθόν.

Φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν.

Φιλλεῖδαι. γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν. ἐκ δὲ τούτων ἡ ἱέρεια τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης, ἡ μυοῦσα τοὺς μύστας ἐν Ἐλευσῖνι.

Φιληδίας. φιληδονίας. ἀνοίας. [5] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,
Ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

Φιλήδονος. ὁ χαίρων ταῖς ἡδοναῖς.

Φιληδῶν. φιλῶν. ἀγαπῶν. [6] Ἀλλὰ Κόρινθος ἐδέκτο φιλόξενος, ᾗ σὺ φιληδῶν οὕτως ἀρέσκει, ὡς κεῖθι καὶ μένειν ἔγνως.

Φίλη κεφαλή. προσφιλέστατε.

Φιληκοΐα. καὶ φιλήκοος. φιλομαθής.

Φιληλιαστής. ὁ φιλόδικος, [7] παρὰ Ἀριστοφάνει.

Φιληλιαστής ἐστιν, ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.

ἀντὶ τοῦ, φιλόδικος. Ἡλιαία γὰρ Ἀθήνησι δικαστήριον μέγιστον.

Φιλήμων, Συρακούσιος, υἱὸς Δάμωνος, καὶ [8] αὐτὸς κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας. ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας, βραχὺ Μενάνδρου πρότερος. [9] ἔγραψε δὲ κωμῳδίας πρὸς ἐνενήκοντα, καὶ ἐβίωσεν ἔ-

Φιλερισῆσαι. Contentiosum esse. [Et φίλερι, contendendi studium, contentio.] *Nam contentio de principatu inter eos orta, copias dissolvit.*

Φίλερως. Phileros, & Philetærus. Nomina propria.

Φιλέψιος. Philepsius. Hic erat jocorum amans. Demosthenes in oratione contra Timocratem. Philepsii meminerunt Comici antiquæ Comœdiæ, quod inter concionandum populo fabellas narrare soleret. Idem etiam ut homo callidus a Comicis perstringebatur.

Φιλεῖν ἐγ. *Amor diuturnas hostium pugnas excitat.*

Φιλεῖ γάρ πως. Amat enim. Vel, Solet enim. *Solent enim multa secus evenire.* Vel, multa aliter evenire solent, ac quis speraverat. Mutabiles enim sunt, qui bruta & cœca cupiditate adducti ad disciplinam aliquam accedunt.

Φιλεῖ γὰρ πρ. Solet enim ad bona quivis spectare.

Φιλλεῖδαι. Phillidæ. Familia Athenis. Ex hac eligi solebat Cereris & Proserpinæ sacerdos, quæ Mystas initiabat Eleusine.

Φιληδίας. Voluptatis. Amentiæ. Aristophanes *Pluto: Vos vero grunnientes præ voluptate sequimini matrem porcelli.*

Φιλήδονος. Voluptatum amans.

Φιληδῶν. Amans. Diligens. *Sed Corinthus hospitum amans te suscepit, qua urbe adeo delectaris, ut illic etiam manere decreveris.*

Φίλη κεφαλή. Charum caput. Id est, dilectissime.

Φιληκοΐα. Studium audiendi. Et φιλήκοος. Audiendi studiosus. Discendi cupidus.

Φιληλιαστής. [Amans Heliææ. Id est,] amans judiciorum & litium. Apud Aristophanem: *Amans est fori judicialis, ut nullus vir [magis.]* Heliæa enim est maximum dicasterium Athenis.

Φιλήμων. Philemon, Syracusanus, filius Damonis, & ipse Comicus novæ Comœdiæ: qui floruit regnante Alexandro, paulo ante Menandrum. Scripsit comœdias circiter xc. & vixit annos xciv. Quidam vero annos ci.

1 Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχ.] Notam hanc Suidas procul dubio excerpsit ex vetere aliquo Scholiasta ad locum illum Aristoph. in *Pluto*, pag. 19.

Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκά σου μύθους λέγει.

2 Φιλεῖν ἐγ.] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur etiam apud Astrampsychum.

3 Φιλεῖ γὰρ τὰ π.] Aristophanes *Nubibus*, pag. 72.

——Φιλεῖ γάρ πως τὰ τοι-
αῦτ' ἑτέρως τρέπεσθαι.

Vide ibi veterem interpretem, apud quem eadem leguntur, quæ Suidas hic habet.

4 Ἕως οὗ ἐπιθυμεῖ πράξειν τὸν μισθόν] Hæc non video, quid ad locum hunc faciant, nec agnoscit ea interpres Aristophanis.

5 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 34. (18. Ed. Bas. *P.*)

6 Ἀλλὰ Κόρινθος ἐδ.] Locus est corruptus, ex quo sensum qualemcunque elicui.

7 Παρὰ Ἀριστοφάνει] In *Vespis*, pag. 436. (313. Ed. Bas. *P.*)

8 Καὶ αὐτὸς Κωμικός] Quæ hic Suidas de Philemone refert, excerpta sunt ex Lexico quodam, in quo articulus proxime præcedens de Comico quodam conceptus erat: ut colligere licet ex duabus illis vocibus, καὶ αὐτὸς, quæ ad ea, quæ hic præcedunt, referri minime possunt. Vide Nostrum supra v. Ἰοῦστος Τιβεριεὺς, v. Τήλεφος, & v. Ὑπερείδης: ubi simili ratione peccatum est.

9 Ἔγραψε δὲ κωμῳδ.] Comœdiarum Philemonis (hujusne, an sequentis, non satis constat) non paucæ a veteribus scriptoribus laudantur; quarum nomina hic recensebimus. ἈΓΡΟΙ͂ΚΟΣ. Athenæus lib. iii. pag. 81. ἈΝΔΡΟΦΟ΄ΝΟΣ. Idem, lib. xiv. sub finem. ἈΝΑΝΕΟΥΜΕ΄ΝΗ. Idem, lib. vi. pag. 262. ἉΡΠΑΖΟ΄ΜΕΝΟΣ. Idem, lib. xiv. sub finem. Pollux lib. vii. cap. ix. & lib. x. cap. xxiv. ΒΑΒΥΛΩ΄ΝΙΟΣ. Athenæus, lib. xiii. pag. 595. ΓΑ΄ΜΟΣ. Pollux, lib. x. cap. xlv. ΔΕΛΦΟΙ΄. Athenæus, lib. xiii. pag. 569. ΕΥ῎ΡΙΠΟΣ. Pollux, lib. x. cap. xlv. ἘΦΕΔΡΙ͂ΤΑΙ. Photius in Lex. MS. v. Παλαιστή. Ἔ͂ΦΗΒΟΣ. Stephanus Byzantius, v. Κρομμύων. Ἥ͂ΡΩΕΣ. Zenobius, Centur. vi. Adag. xxv. ΘΗΣΑΥΡΟ΄Σ. Athen. lib. ix. pag. 385. ΘΥΡΩΡΟ΄Σ. Pollux, lib. x. cap. xxxviii. ἸΑΤΡΟ΄Σ. Athen. lib. vi. pag. 231. ΚΟΡΙΝΘΙ΄Α. Idem, lib. iii. pag. 123. ΜΟΙΧΟ΄Σ. Idem, lib. vi. ΜΕΤΙΩ΄Ν, vel ΖΩΜΙ΄ΟΝ. Idem, lib. iv. pag. 133. ΜΥΡΜΙΔΟ΄ΝΕΣ. Erotianus, v. Ἐχῖνον. ΝΕ΄ΑΙΡΑ. Athen. lib. xiii. pag. 590. ΝΕΜΟ΄ΜΕΝΟΙ. Suidas, v. Ἀποσοματίζειν. ΝΥ΄Ξ. Suidas, v. Τηνάλλως. ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗ΄Σ. Idem, v. Πρὸ ἀντὶ τοῦ ἀντί. ΠΑΝΗ΄ΓΥΡΙΣ. Erotianus, v. Ἄρδαλον.

τῇ ἐννενήκοντα ἕξ. εἰσὶ δὲ οἳ λέγουσιν, ϙ΄ καὶ ρ΄. ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος. [1]Οὗτος ὁ Φιλήμων ἄπηρος ἦν τὸ σῶμα· καὶ μέντοι καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας ἀσινεῖς εὐμοιρίᾳ τινὶ διεσώσατο. ὁμολογοῦσι δή που καὶ τοῦτο. πολεμούντων Ἀθηναίων καὶ Ἀντιγόνου, Πειραιεῖ διαιτώμενος ὁ Φιλήμων, ὄναρ ὁρᾷ κόρας ἐξιούσας θ΄. τῆς οἰκίας αὐτοῦ. ἐδόκει δὲ ἐρέσθαι αὐτὰς, τί βουλόμεναι καταλείπουσιν αὐτόν. αὐτῶν δὲ ᾤετο ἀκοῦσαι λεγουσῶν, ἔξω θυρῶν ἰέναι. μὴ γὰρ εἶναι θεμιτὸν ἀκοῦσαι αὐτάς. καὶ τὸν μὲν ὄνειρον ἐνταῦθα παύσασθαι. [2]αὐτὸς δὲ διυπνισθεὶς, τῷ παιδὶ περιηγεῖται ἅ τε εἶδε, καὶ ὅσα ἤκουσε, καὶ ἅπινα εἶπεν. εἶτα μέντοι ἔγραψε τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος, ὅπερ οὖν ἔτυχε διὰ τῆς παρούσης ἄγων φροντίδος. καὶ ἐπειλυσάμενος, ἡσυχῇ ἔκειτο· κᾆτα ὑπερέχε. καὶ οἵ γε ἔνδον ᾤοντο καθεύδειν αὐτόν. ἐπεὶ δὲ μακρὸν τοῦτο ἦν, ἐκκαλύψαντες, τεθνεῶτα ἐθεάσαντο. οὐκοῦν, ὦ Ἐπίκουρε, παρῆσαν δὴ καὶ Φιλήμονι ἐννέα Μοῦσαι, καὶ ὅτε ἔμελλε τὴν ἐπινηθεῖσάν οἱ καὶ τελευταίαν ὁδὸν ἰέναι, ᾤχοντο ἀπιοῦσαι. [3]Θεοῖς γὰρ οὐδαμῇ θεμιτὸν ὁρᾷν ἔπι νεκροὺς, καὶ ἐὰν ὦσι πάνυ φίλοι· οὐδὲ ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς. σὺ δὲ λέγεις αὐτοὺς μὴ ἡμῖν προσέχειν, ὦ μῶρε. Οὕτω φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ Προνοίας.

Φιλήμων, ὁ νεώτερος, καὶ αὐτὸς κωμικὸς, υἱὸς Φιλήμονος τοῦ κωμικοῦ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νδ.

Φιλήνεμος. [4]ἐν Ἐπιγράμμασι·
Αὐλὸν χαμινευτῆρα τὸν φιλήνεμον.

Φίληξ. ὄνομα κύριον.

Φιλητᾶς,[5] Κῷος, υἱὸς Τηλέφου, ὢν ἐπί τε Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου, γραμματικὸς κριτικός· ὃς [6]ἰσχνωθεὶς ἐκ τοῦ ζητεῖν τὸν καλούμενον Ψευδόμενον λόγον, ἀπέθανεν. ἐγένετο δὲ καὶ διδάσκαλος τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου. ἔγραψεν Ἐπιγράμματα, καὶ [7]Ἐλεγείας, καὶ ἄλλα.

Φιλητᾶς,[8] ὁ Ἐφέσιος. ζήτει ἐν τῷ Βάκις.

Φιληταί.[9] οὕτω λέγονται καὶ οἱ κλέπται. καὶ οἱ φιλοῦντες. Οἱ δὲ φιληταὶ οἵ ποτε [10]θρυλλήστως ἐναντίον ἐρχόμενοι, νῦν μέγα πεφρίκασι.

Φιλητέων.[11] λῃστῶν. ἤτοι κατὰ ἀντίφρασιν· ἢ [12]κατὰ

cum vixiſſe ajunt. Exſtinctus eſt autem immoderato riſu. Hic Philemon corpore erat integer, ſenſuſque omnes mira felicitate illibatos conſervavit. Etiam hoc de illo tradunt. Bello inter Athenienſes & Antigonum flagrante, in Piræeo degens Philemon per ſomnium vidit novem puellas domo ſua exeuntes. Ipſe autem viſus ſibi eſt eas interrogare, quare ſe derelinquerent? Putavit autem audire ſe eas dicentes, ire ſe foras. Non enim fas eſſe eum audire amplius. Et tum quidem deſiiſſe ſomnium. Poeta vero ſomno ſolutus, puero, quæ viderat, quæque audierat, & quæ dixerat, enarravit. Deinde vero reliqua dramatis, cui ſcribendo mentem tunc intentam habebat, perfecit. Et involvens ſe veſtibus ſtragulis, quiete jacuit, & brevi poſt vita exceſſit. Domeſtici autem putabant ipſum dormire: cum vero mora fieret longior, detegentes eum mortuum viderunt. Aderant igitur, Epicure, Philemoni novem Muſæ, & cum fatale illud & ultimum iter ingreſſurus eſſet, ab illo digreſſæ ſunt. Diis enim nefas videre mortuos, quamvis ſibi chariſſimos, ne aſpectum polluant morientium exhalationibus. Tu vero, ſtulte, ais, eos ne curare quidem res noſtras. Ita loquitur Ælianus in libro *de Providentia*.

Φιλήμων. Philemon junior, & ipſe Comicus, filius Philemonis Comici: qui docuit fabulas LIV.

Φιλήνεμος. Amans ventos. In Epigrammate: *Follem ventos amantem.*

Φίληξ. Felix. Nomen proprium.

Φιλητᾶς. Philetas, Cous, filius Telephi, qui floruit Philippi & Alexandri tempore, Grammaticus Criticus. Hic cum in inveniendo Sophiſmate, quod *Pſeudomenon* vocatur, elaboraret, extenuato corpore obiit. Fuit & præceptor Ptolemæi ſecundi: ſcripſitque Epigrammata, Elegias, & alia.

Φιλητᾶς. Philetas Epheſius. Quære in v. Βάκις.

Φιληταί. Sic vocantur & Fures, [vel Latrones.] Item, amatores. *Latrones autem, qui quondam cum ſtrepitu ei reſiſtebant, nunc valde formidant.*

Φιλητέων. [Ionice, pro Φιλητῶν. Furum.] La-

Pollux lib. IX. cap. V. ΠΑΡΕΙΣΙΩ'Ν. Athenæus. lib. IV. pag. 170. ΠΑΡΙΩ'Ν. Idem, lib. XII. pag. 516. ΠΤΕ'ΡΥΞ. Suidas, v. Ἀθηναίας. ΠΤΕΡΥ'ΓΙΟΝ. Stephanus Byzantius v. Ἀθῆναι. ΠΤΩΧΟ'Σ, vel ῬΟΔΙ'Α. Athenæus, lib. XIV. pag. 645. ῬΟΔΙΑΙ. Pollux, lib. X. cap. XXXI. ΣΑ'ΡΔΙΟΣ. Harpocratio, v. Τελτημόριον. Pollux, lib. IX. cap. VI. ΣΙΚΕΛΙΚΟ'Σ. Athen. lib. XIV, pag. 658. Pollux, lib. IV. cap. XXIV. ΣΤΡΑΤΙΩ'ΤΗΣ. Athen. lib. VII. pag. 288. ΣΥΝΑΠΟΘΝΗ'ΣΚΟΝΤΕΣ. Idem, lib. VII. pag. 307. ΣΥΝΕ'ΦΗΒΟΣ. Clemens Alexandrinus lib. II. *Pædagog.* pag. 154. ῩΠΟΒΟΛΙΜΑΙ̃ΟΣ. Idem, *Stromat.* lib. VI. pag. 453. ΦΑ'ΣΜΑ. Athen. lib. XI. pag. 481. Macrobius *Saturnal.* lib. V. cap. XXI. ΦΙΛΟ'ΣΟΦΟΙ. Laertius in *Zenone Citt.* num. 27. ΧΗ'ΡΑ. Athen. lib. XI. pag. 497. Præterea Philemonis Comici abſque nomine fabulæ mentionem faciunt, Plutarchus, Etymologus, Stobæus, Ælianus, Scholiaſtes Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 544. Scholiaſtes Sophoclis ad *Oedip. Colon.* pag. 272. Gellius, Diomedes Grammaticus, & alii. Exſtat porro Philemonis & Menandri Σύγκρισις, ſive, Comparatio; edita primum a Nic. Rigaltio, ex cod. MS. Bibloth. Reg. Pariſ. & deinde a Jano Rutgerſio lib. IV. *Var. Lect.* cap. XII. cum notis Dan. Heinſii. Ab hoc autem Philemone diverſus eſt Philemo Tarſenſis, cujus meminit Strabo, lib. XV. pag. 671. Item, Philemo Athenienſis, Grammaticus haud obſcurus, cujus opera diverſa laudantur ab Athenæo. Ejus etiam aliquoties mentionem facit Euſtathius in Commentario ad Homerum. Meminit præterea Philemonis cujuſdam Plinius lib. IV. & lib. XXXVII. qui Geographus fuiſſe videtur.

1 Οὗτος ὁ Φιλήμων ἄπηρος ἦν τὸ σ.] Hæc, & omnia quæ ſequuntur, ſumpta ſunt ex Æliano, ut docet ipſe Suidas in fine hujus articuli.

2 Αὐτὸς δὲ διυπν.] Vide ſupra, v. Περιηγεῖται.

3 Θεοῖς γὰρ οὐδαμῇ θεμ.——ἐκπνοαῖς] Hæc leguntur etiam ſupra v. Θεμιτόν.

4 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. ult.

5 Φιλητᾶς, Κῷος] De eo vide Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.* lib. III. & amiciſſimum Jac. Perizonium in notis ad Ælian. V. H. lib. IX. cap. XIV.

6 Ὃς ἰσχνωθεὶς ἐκ τοῦ ζητ.] Idem de Phileta refert Athen. lib. IX. pag. 401. his verbis: Ὥσπερ ὁ Κῷος Φιλητᾶς ζητῶν τὸν καλούμενον ψευδολόγον τῶν λόγων, ὁμοίως αὐτῷ διαλυθῆναι. ἰσχνὸς γὰρ πάνυ τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις γενόμενος, ἀπέθανεν. Subjungit deinde Epigramma in mortem ejus ſcriptum.

7 Καὶ Ἐλεγείας] Hinc inter poetas Elegiacos recenſetur a Proclo apud Photium, pag. 984.

8 Φιλητᾶς, ὁ Ἐφέσιος] Ejus mentionem facit Scholiaſtes Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 588. & ipſe Suidas ſupra, v. Βάκις.

9 Φιληταί] Rectius, φιλῆται, cum circumflexo in penultima. Si enim ſcribatur φιληταί, cum acuto in ultima, ſignificabit, *amatores*. Vide paulo poſt v. Φιλητής.

10 Θρυλλήστως] Eſt vox corrupta.

11 Φιλητέων. λῃστῶν] Seneca Epiſt. LI. in fine: *Voluptates præcipue exturba, & inviſiſſimas habe. latronum more, quos* philetas *Ægyptii vocant. In hoc nos amplectuntur, ut ſtrangulent.*

12 Ἢ κατ' ἀφαίρ.] Confer Etymologum.

ἀφαίρεσιν τοῦ υ. πάνυ φιλητέων. κλεπτῶν.

mo.] Vel per aphæresin τοῦ υ: [ab ὑφειλέτης;

tronum. Vel, per antiphrasin: [quod non ament eos, quorum bona furantur. A φιλέω, aquod est ab ὑφαιρέομαι.]

Φιλητής. ἐραστής. Φιλήτης δὲ, ὁ κλέπτης.

Φιλητής. [Cum acuto in ultima.] Amator. At Φιλήτης, [cum acuto in penultima.] Fur.

Φιλία. ἡ οἰκεία χώρα. ὡς πολεμία, ἡ ἀλλοτρία. Ὁ δὲ Ὕπατος, ἅτε ἐν τῇ φιλίᾳ ὤν, πολὺ διέφερε.

Φιλία [χώρα.] Regio amica, sive, nostra. Ut πολεμία, regio hostilis, sive, aliena. *Consul autem, ut qui in regione amica esset, multum superior erat.*

Φιλία. Δαμάσκιος φησί· [1] Περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν οὕτως ἐσπούδακας, ὡς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, κατὰ τὸν Πυθαγόραν εἰπεῖν, αὐτὴν τὴν φιλίαν.

Φιλία. Amicitia. Damascius inquit: *Nulli enim virtutum civilium ita studuisti, ut matri earum amicitiæ, secundum Pythagoram.*

Φιλιάζω. φίλος γίνομαι. [2] Ἰωσαφάτ· Εἰ ἁμαρτωλῷ σὺ βοηθεῖς, ἢ μισουμένῳ ὑπὸ Κυρίου φιλιάζεις, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ Κυρίου, εἰ μὴ λόγοι ἀγαθοὶ εὑρέθησαν ἐν σοί.

Φιλιάζω. Amicus sum. Josaphat inquit; *Quoniam fers opem peccatori, & amicus es ei, quem Dominus odit, Domini ira contra te fuisset, nisi bona verba in te reperta fuissent.*

Φιλικήσιμος. ἄρχων ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως.

Φιλικήσιμος. Felicissimus. Præses sub Aureliano Imperatore.

Φίλιος. ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν. Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ·

Μαρτύρομαι τὸν Φίλιον, ὦ Κράτων, Δία.

Φερεκράτης Κραπατάλοις· Τοῖς δὲ κριταῖς τοῖς νυνὶ κρίνουσι λέγω μὴ ἐπιορκεῖν, μηδ' ἀδίκως κρίνειν· ἢ, νὴ τὸν Φίλιον, μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον Φιλοκράτης λέξει, πολὺ τούτου κακηγορικώτερον.

Φίλιος. Philius. Id est, Amicitiæ præses & vindex. [Jovis Epithetum.] Menander *Androgyno: Testor, Craton, Jovem amicitiæ præsidem.* Pherecrates *Crapatalis: Judices moneo, qui nunc judicant, ne pejerent, neve injuste judicent. Alioqui, per Jovem amicitiæ præsidem, Philocrates aliam vobis fabulam hac longe maledicentiorem narrabit.*

Φιλλίωνος. ὄνομα κύριον.

Φιλλίωνος. Phillionis. [Genitivus, a recto, Φιλλίων. Phillion.] Nomen proprium.

Φιλιππήσιοι.

Φιλιππήσιοι. Philippesii. Philippenses.

Φιλιππίδης, [3] Ἀθηναῖος, κωμικὸς καὶ αὐτὸς τῆς νέας κωμῳδίας, υἱὸς Φιλοκλέους· ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ρια. ὀλυμπιάδος. ἐδίδαξε καὶ αὐτὸς δράματα με.

Φιλιππίδης. Philippides, Atheniensis, Comicus & ipse novæ Comœdiæ, filius Philoclis: qui vixit Olympiade. CXI. Docuit & ipse fabulas XLIV.

Φιλιππίδης, [4] Ἀθηναῖος, ἡμεροδρόμος· ὃς χίλια καὶ πεντακόσια στάδια ἤνυσε διὰ μιᾶς νυκτὸς καὶ ἡμέρας, πρὸς Λακεδαιμονίους ἀφικόμενος. ὁ δὲ νόμος οὐκ εἴα αὐτοὺς στρατεύειν πρὸ πανσελήνου.

Φιλιππίδης. Philippides, Atheniensis, cursor, qui mille & quingentis stadiis una nocte & die confectis ad Lacedæmonios pervenit. Lex vero non sinebat eos ante plenilunium exercitum educere.

Φιλιππίδης. τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίοις εἷς ἦν. ἐδόκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα. [5] διὸ καὶ Ἄλεξις πεφιλιππιδῶσθαι ἔφη, ἀντὶ τοῦ, λελεπτύνθαι.

Φιλιππίδης. Philippides. Hic fuit unus eorum, qui apud Athenienses Rempub. administrabant: vir tenui & gracili corpore. Quare Alexis πεφιλιππῶσθαι dixit, pro, attenuatũ esse.

Φιλιππικὸς, ὁ καὶ Βαρδάνης, Ἰουστινιανὸν βασιλέα ἀνελὼν, ἀσέμνως καὶ ῥαθύμως τὰ βασίλεια διέπων ἐφαίνετο· τούς τε ἐν τῇ οἰκουμενικῇ συνόδῳ πατέρας ἀναθέματι καθυπέβαλε, τὰ παρ' αὐτῶν ἐνθέως δογματισθέντα δύο τοῦ Σωτῆρος θελήματα καὶ ἐνεργείας μὴ ἀποδεχόμενος· συλλήπτορας εὑρηκὼς, Ἰωάννην τὸν τηνικαῦτα τῆς πόλεως ἀρχιερέα, καὶ Γερμανὸν τὸν Κυζίκου μητροπολίτην, καὶ ἑτέρους ἱερεῖς, καὶ συγκλητικοὺς πλείστους.

Φιλιππικός. Philippicus, qui & Bardones, Justiniano Imperatore interfecto visus est inhoneste & segniter imperium administrare. Et patres in œcumenico concilio congregatos anathemati subjecit, divinitus ab illis decretas duas in Servatore voluntates & actiones non admittens; adjutores nactus, Joannem, tunc Urbis summum Pontificem; & Germanum, Cyzici metropolitanum; & alios sacerdotes & Senatores plurimos. *Port.*

1 Περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν πολιτ.] Fragmentum hoc paulo auctius legitur supra v. Προέμενος.

2 Ἰωσαφάτ] II. *Paralip.* XIX. 2.

3 Φιλιππίδης] De hujus fabulis vide Meursium in *Bibliotheca Attica.*

4 Φιλιππίδης, Ἀθην.] Vide supra v. Ἱππίας.

5 Διὸ καὶ Ἄλεξις πεφιλιππῶσθαι ἔφη ἀντὶ τοῦ λελ.] Athenæus lib. XII. pag. 552. Ὅτι δὲ καὶ πεφιλιππῶσθαι ἔλεγον τὸ λελεπτύνθαι, Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ φησί. Hinc Suidas sua mutuatus est. Ad eundem locum Athenæi respexit Ælianus *Var. Histor.* lib. X. cap. VI. ubi inquit: Τὸ πάνυ καταισχνῶσθαι τὸ σῶμα, πεφιλιππῶσθαι, φασὶν, ἔλεγον. μάρτυς Ἄλεξις. Cæterum, analogiæ ratio potius requirit, ut dicatur πεφιλιππιδῶσθαι. Et sic scribendum censent, Casaubonus ad Athenæum, & Meurs. *Lect. Att.* lib. II. cap. V. Eustathius vero ad Odyss. K. pag. 1646. 17. τὸ πεφιλιππῶσθαι per syncopen pro πεφιλιππιδῶσθαι dictum esse putat. Verba ejus hæc sunt: Ἄλεξις τὸν Φιλιππίδην συγκόψας, ἤγουν συγκοπὴν ποιήσας τοῦ τοιούτου ὀνόματος, πεφιλιππῶσθαι εἶπε τὸ λελεπτύνθαι· οὐ κατά τινα Φίλιππον δηλαδὴ, ἀλλὰ κατὰ τὸν συγκοπέντα Φιλιππίδην. I.e. *Alexis Philippidem contrahens, seu contractionem nominis istius faciens, πεφιλιππῶσθαι dixit, pro, Extenuatum esse: non videlicet a Philippo quodam, sed ab illo contracto Philippide.* Hujus sententiam probat doctissimus Perizonius ad Ælian. lib. X. cap. VI. quamvis Nobis, quod pace viri illius dictum velimus, lectio Meursii & Casauboni magis placeat. Eam enim non solum analogia requirere videtur, sed etiam metrum; quippe quod τὸ πεφιλιππῶσθαι, vel πεφιλίππωσαι in initio versus Jambici neutiquam admittit; etiamsi concederetur, syllabam primam in φίλος, & derivatis, interdum longam esse: ut vult vir doctissimus. Sed hæc obiter.

Φιλιππικός, στρατηγὸς τῶν ἑώων στρατιωτῶν. οὗτος εἶχεν Ἡράκλειον τὸν Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πατέρα ὑποστράτηγον. δυστυχήσαντος δὲ ἐν πολέμῳ τοῦ Φιλιππικοῦ, καὶ ἀπομάχου γενομένου, ὁ Ἡράκλειος ἐγχειρίζεται τὸ ὁπλιτικόν. ἦν δὲ ὁ Φιλιππικὸς γαμβρὸς Μαυρικίου ἐπὶ θυγατρί.

Φιλιππίων. ὄνομα κύριον.

Φίλιππος, Ἀμφιπολίτης, ἱστορικός. Ῥοδιακά, βιβλία ιθ'. ἔστι δὲ τῶν πάνυ αἰσχρῶν. [1] Κωανά, βιβλία β'. [2] Θυσιακά, βιβλία β'. καὶ ἄλλα.

Φίλιππος, σοφιστής, ὁ γράψας περὶ πνευμάτων, ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ, κατὰ στοιχεῖον· καὶ περὶ συναλοιφῆς.

Φίλιππος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, Κωδωνιασταί· ὡς [3] Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Φίλιππος [4] ὁ βασιλεύς, νικήσας Ἀθηναίους τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, οὐ τοσοῦτον ἤνυσε διὰ τῶν ὅπλων, ὅσον διὰ τῆς ἐπιεικείας καὶ φιλανθρωπίας τῶν τρόπων. τῷ μὲν γὰρ πολέμῳ καὶ τοῖς ὅπλοις αὐτῶν μόνων περιεγένετο καὶ κύριος κατέστη τῶν ἀντιταξαμένων· τῇ δ' εὐγνωμοσύνῃ καὶ μετριότητι πάντας Ἀθηναίους ἅμα καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἔσχεν ὑποχείριον, [5] οὐκ ἐπιμετρῶν τὸν θυμὸν τοῖς πραττομένοις, ἀλλὰ μέχρι τούτου πολεμῶν καὶ νικῶν, ἕως οὗ λαβεῖν ἀφορμὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πρᾳότητος καὶ καλοκαγαθίας. τοιγαροῦν χωρὶς λύτρων ἀποστείλας τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ τῷ Ἀντιπάτρῳ τῶν Ἀθηναίων τοὺς τετελευτηκότας θάψαι κελεύσας, ἔτι δὲ καὶ συνθεῖναι τὰ τούτων ὀστᾶ, καὶ τῶν ἀπαλλαττομένων τοὺς πλείστους ἀμφιέσας, διὰ τὴν ἀγχίνοιαν μεγίστην πρᾶξιν ἀπειργάσατο. τὸ γὰρ Ἀθηναίων φρόνημα καταπληξάμενος τῇ μεγαλοψυχίᾳ, πρὸς πᾶν ἑτοίμους αὐτοὺς ἔσχε συναγωνιστὰς ἀντὶ πολεμίων.

Φίλιππος [6] ὁ Μακεδὼν πολλοὺς τοῦ ζῆν ἀπεστέρησε, καὶ τοὺς υἱέας ὕστερον συνέλαβεν, ἐπιφθεγξάμενος τὸν στίχον τοῦτον·

Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας, υἱοὺς ἀπολείπει.

Φιλίππου ἀλεκτρυών. ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων.

Φιλίσκος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, Ἄδωνις, Διὸς γοναί, Θεμιστοκλῆς, Ὄλυμπος, Πανὸς γοναί, Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης γοναί, Ἀρτεμίδος καὶ Ἀπόλλωνος.

Φιλίσκος, [7] Κερκυραῖος, Φιλώτου υἱός, τραγικός, καὶ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου ἐπὶ τοῦ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου

Φιλιππικός. Philippicus, dux Orientalium legionum. Hic Heraclium, Heraclii Imperatoris patrem, sub se ducem habuit. Cum autem Philippicus in bello rem infeliciter gessisset, & ad militiam inutilis factus fuisset, Heraclio imperium in legiones commissum est. Erat autem Philippicus Heraclii gener.

Φιλιππίων. Philippion. Nomen proprium.

Φίλιππος. Philippus, Amphipolites, historicus. Scripsit Rhodiaca, libris XIX. Sunt autem argumenti valde obscoeni. Coiaca, lib. 2. Thasiaca lib. 2. & alia.

Φίλιππος. Philippus, Sophista: qui scripsit de Spiritibus, Herodianum secutus, secundum ordinem literarum. Item, de Synaloepha.

Φίλιππος. Philippus, Comicus. Ex ejus comoediis est, Codoniastæ: ut ait Athenæus in *Dipnosophistis*.

Φίλιππος. Philippus, Rex [Macedonum,] Atheniensibus ad Chæroneam prælio victis, non tantum armis profecit, quantum moderatione & humanitate. Nam bello quidem & armis eos solos superavit & in potestatem suam redegit, qui in acie contra ipsum steterant: at æquitate animi & moderatione omnes simul Athenienses & ipsorum urbem cepit: non in rebus gerendis iram secutus, sed bello & victoriæ modum ponens, simul ac ipsi occasio oblata esset clementiæ & bonitatis suæ declarandæ. Itaque sine pretio captivos dimisit, & Antipatrum Athenienses occisos humare jussit, atque etiam ossa eorum colligi: & plerosque eorum, quos domum remittebat, vestibus donavit; prudentique hoc consilio usus rem longe maximam confecit. Hac enim animi magnitudine Atheniensium feroces illos spiritus ita perculit dejecitque, ut pro infestis hostibus paratos ad omnia adjutores eos deinceps haberet.

Φίλιππος. Philippus Macedo multos vita privavit, quorum filios etiam postea comprehendit, hunc versum pronuntians: *Stultus est, qui patre cæso filios relinquit.*

Φιλίππου ἀλεκτρυών. Philippi gallus. In illos, qui propter exiguos rerum successus fastu se efferunt.

Φιλίσκος. Philiscus, Comicus. Comoediæ ejus sunt: Adonis: Jovis natales: Themistocles: Olympus: Panos natales: Mercurii & Veneris natales: Dianæ & Apollinis [natales.]

Φιλίσκος. Philiscus Corcyræus, Philotæ F. Tragicus, & sacerdos Bacchi: qui sub Pto-

1 Κωανά] MS. A. melius, Κωϊακά.

2 Θυσιακά] Vossius, Wolfius, & Portus vertunt, *De Sacrificiis.* At optimus MS. A. habet, Θασιακά: quæ procul dubio vera est lectio.

3 Ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφ.] Atqui apud Athenæum nusquam hodie *Codoniastæ* Philippi laudantur. Quare, vel dicendum est, Suidam aliud egisse, cum hæc scriberet: vel, nomen istud olim quidem in Athenæi codicibus repertum fuisse; nunc vero excidisse, vel in aliud plane nomen mutatum esse. Vide etiam Casaub. ad Athen. lib. VIII. cap. XV. qui nodum hunc aliter solvere conatur.

4 Φίλιππος, ὁ βασ.] Totum hunc articulum deprompsit Suidas ex Polyb. lib. V. cap. X.

5 Οὐκ ἐπιμετρῶν τὸν θυμ.] Polybius, οὐκ ἐπιμετρῶν τῷ θυμῷ τοῖς πραχθεῖσι.

6 Φίλιππος ὁ Μακεδ. πολλοὺς τοῦ ζ.] Polybius in Excerptis a Valesio editis, pag. 118. Ἅμα δὲ τούτοις συμπεριέλαβε καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας, ὅσοι κατὰ τὸ βασιλικὸν πρόσταγμα τοῦ ζῆν ἐστερήθησαν, ἐπιφθεγξάμενος, ὥς φασι, τὸν στίχον τοῦτον·

Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας υἱοὺς καταλείπει.

Hinc Suidæ locus depromptus est. Vide etiam supra v. Νήπιος.

7 Φιλίσκος] Hic Φίλικος appellatur ab Hephæstione in *Enchirid.* pag. 30. ubi ait: Φίλικος δὲ ὁ Κερκυραῖος, εἷς ὢν τῶν Πλειάδος, ἑξαμέτρῳ συνέθηκεν ὅλον ποίημα. Et pag. seq. Τοῦτο δὲ καὶ ἀλαζονεύεται εὑρηκέναι Φίλικος, λέγων·

Καινογραφοῦς συνθέσεως τοῦ Φιλίκου, Γραμματικοί, δῶρα φέρω πρὸς ὑμᾶς.

En, ipse poeta se Philicum hic vocat, secunda brevi: quod merito movit Magnum Vossium, ut in libello *de Poet. Gr.* pag. 64. verum Tragici hujus nomen Φίλικος fuisse contra Suidam pronuntiaret. Eum adi.

γέγονας. καὶ ἀπ' αὐτοῦ [1] Φιλίσκιον μέτρον προσηγορεύθη, ἐπειδὴ αὐτῷ ἐνεδαψιλεύετο. ἔστι δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν τραγικῶν, οἵ τινές εἰσιν ζ'. καὶ ἐκλήθησαν Πλειάς. αἱ δὲ τραγῳδίαι αὐτοῦ εἰσι μβ'.

Φιλίσκος [2] Αἰγινήτης, ὁ διδάξας γράμματα Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα. αὐτὸς δὲ ἀκουστὴς ἦν τοῦ Κυνὸς Διογένους. κατὰ δὲ Ἕρμιππον, Στίλπωνος. ἔγραψε Διαλόγους, ὧν ἐστι Κόδρος.

Φιλίσκος Μιλήσιος, ῥήτωρ, Ἰσοκράτους ἀκουστὴς τοῦ ῥήτορος. ἐγένετο δὲ πρότερον αὐλητὴς παραδοξότατος. διὸ καὶ [3] Αὐλοτρύπην Ἰσοκράτης αὐτὸν ἐκάλει. γέγραπται δὲ αὐτῷ τάδε· Μιλησιακός. Ἀμφικτυονικός. Τέχνη ῥητορικὴ, ἐν βιβλίοις β'. Ἰσοκράτους ἀπόφασις.

Φιλίσκος, [4] ἢ Φίλιστος, Συρακούσιος, ἱστορικός. ἦν δὲ συγγενὴς Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας, καὶ ἐν τῇ πρὸς Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ ἐτελεύτησε. μαθητὴς δὲ ἦν Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ. ἔγραψε Σικελικά. ἔστι δὲ τὰ πρὸς Ἕλληνας αὐτοῖς πραχθέντα διαφόρως. καὶ Γενεαλογίαν. Περὶ Φοινίκης· καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου Σικελίας.

Φιλίσκος, Αἰγινήτης· [5] ὃς κατὰ θέαν ἐλθὼν τῶν Ἀθηναίων, ἀκούσας Διογένους, ἐφιλοσόφησεν. ὁ δὲ τούτου πατὴρ ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτὸν τὸν ἀδελφὸν, καὶ ταυτὸν ἔπαθε καὶ οὗτος. καὶ ὁ πατὴρ πάλιν ἐπ' ἀμφοτέρους ἐλθὼν, ἐφιλοσόφησε καὶ αὐτός. [6] ἐγένετο δὲ αὐτοῦ ὁμιλητὴς καὶ Φωκίων, ὁ χρηστός. τελευτήσας δὲ ἐν Κορίνθῳ κεῖται, καὶ κύων ἐστὶν ἐπὶ τῷ μνήματι. ἐτιμήθη δὲ εἰκόνι παρὰ Σινωπέων. καὶ [7] ἐν Ἐπιγράμματι·

Γηράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου· ἀλλὰ σὸν οὔτι
Κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν, Διόγενες, καθελεῖ.
Μοῦνος ἐπεὶ βιοτῆς αὐταρκέα δόξαν ἔδειξας
Θνητοῖς, καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάτην.

Φιλιστίδης. ὄνομα κύριον.

Φιλιστίων, [8] Προυσαεὺς, ἢ, ὡς Φίλων, Σαρδιανὸς, κωμικός. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ Σωκράτους. ὃς ἔγραψε κωμῳδίας [9] βιολογικάς. τελευτᾷ δὲ ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου. δράματα δὲ αὐτοῦ, Μισοψηφισταί. οὗτός ἐστιν ὁ γράψας τὸν Φιλόγελων, ἤγουν, τὸ βιβλίον τὸ φερόμενον εἰς [10] τὸν Κουρέα. Νικαεὺς δὲ μᾶλλον παρὰ πᾶ-

lemæo Philadelpho vixit. Ab hoc Philiſcium metrum appellatum eſt, quod illo frequenter uteretur. Eſt autem ex ſecundo Tragicorum ordine, qui ſeptem numero ſunt, *Plejas* appellati. Tragœdiæ ejus ſunt XLII.

Φιλίσκος. Philiſcus Æginecta, qui Alexandrum Macedonem literas docuit: auditor Diogenis Cynici; vel, ſecundum Hermippum, Stilponis. Scripſit Dialogos, ex quibus eſt *Codrus*.

Φιλίσκος. Philiſcus Mileſius, orator, Iſocratis oratoris auditor: qui prius tibicen admirabilis fuit. Quamobrem etiam Iſocrates eum vocavit Aulotrypen, i. Tibiarum perforatorem. Scripta ejus hæc ſunt: Oratio Mileſiaca: Amphictyonica: Ars Rhetorica, lib. 2. Iſocratis apophaſis.

Φιλίσκος. Philiſcus, vel Philiſtus, Syracuſanus, hiſtoricus: qui Dionyſii Siciliæ tyranni cognatus fuit, & in navali pugna cum Carthaginenſibus commiſſa obiit. Fuit autem Eueni Elegiaci Poetæ diſcipulus. Scripſit Sicula: quo opere continentur res variæ a Siculis adverſus Græcos geſtæ. Item, Genealogiam. De Phœnicia: & alia quædam de inſula Sicilia.

Φιλίσκος. Philiſcus, Æginecta: qui Athenas profectus, urbis ejus luſtrandæ gratia, cum Diogenem audiviſſet, philoſophari cœpit. Pater igitur fratrem ad illum accerſendum miſit; qui & ipſe philoſophiæ amore captus eſt. Deinde pater utriuſque reducendi gratia eodem profectus, & ipſe philoſophari cœpit. Diſcipulus ejus fuit etiam Phocion, Bonus [cognominatus.] Sepultus eſt Corinthi, cane in ejus monumento inciſo. Sinopenſes etiam ſtatuam in illius honorem erexerunt. Et in Epigrammate: *Æs quoque vetuſtate ſeneſcit. At gloriam tuam, Diogenes, nulla ætas abolebit. Solus enim mortalibus vitæ paucis contentæ facillimæque viam oſtendiſti.*

Φιλιστίδης. Philiſtides. Nomen proprium.

Φιλιστίων. Philiſtion, Pruſaenſis, vel, ut Philo ait, Sardianus, Comicus: qui obiit tempore Socratis. Scripſit Comœdias Mimicas. Exſtinctus eſt riſu immoderato. Ex fabulis ejus eſt, Miſopſephiſtæ. Hic eſt, qui ſcripſit Philogelon, i.e. Riſus amantem: quod opus [ab aliis] ad Curienſem refertur. Ab omni-

1 *Φιλίσκιον μέτρον*] Voſſius loco laudato monet, metrum iſtud rectius appellari *Φιλίκιον*, ab auctore ejus *Φίλικος*.

2 *Φιλίσκος Αἰγινήτης*] Hujus meminit Laertius in vita Diog. Cynici, num. 73. *Εἴγε αὐτοῦ αἱ Τραγῳδίαι, καὶ μὴ Φιλίσκου τοῦ Αἰγινήτου, ἐκείνου γνωρίμου* I.e. *Si modo ejus ſint Tragœdiæ, & non Philiſci Æginetæ, ejus diſcipuli.* Julianus Orat. VI. pag. 186. Edit. noviſſ. Lipſienſ. *Αἵ τε θρυλλούμεναι Διογένους Τραγῳδίαι Φιλίσκου τινὸς Αἰγινήτου λέγονται εἶναι.* Vide eundem Orat. VII. pag. 210. ejuſdem Edit.

3 *Αὐλοτρύπην Ἰσοκράτης αὐτ.*] Mirum, Philiſcum *Αὐλοτρύπην* dictum fuiſſe ab Iſocrate, qui ipſe *Αὐλοτρύπης* a Comicis olim appellatus eſt, ut patet ex fragmento Strattidis, quod exſtat apud Harpocrationem, v. *Λαγίσκα*.

4 *Φιλίσκος, ἢ Φίλιστος*] De hoc vide Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.* lib. I. cap. VI. Confer etiam Noſtrum paulo inferius v. *Φίλιστος*.

5 *Ὃς κατὰ θέαν ἐλθ.*] Eandem hiſtoriam refert Laertius in Vita Diog. Cynici, num. 75. 76.

6 *Ἐγένετο δὲ αὐτοῦ ὁμ.*] Hæc, & quæ ſequuntur, pertinent ad Diogenem Cynicum, non vero Philiſcum.

7 *Ἐν Ἐπιγράμματι*] Epigramma hoc legitur etiam apud Laertium in vita Diogenis Cynici, num. 78. itemque in Antholog. lib. IV. cap. XXXIII.

8 *Φιλιστίων*] Hujus Philiſtionis mentionem faciunt, Euſebius in Chronico, Epiphanius in Ptolemæum, Hæreſi XXXIII. Marcellinus libro XXX. Hieronymus in Rufinum: Sidonius Epiſt. II. lib. II. Caſſiodorus Epiſt. LI. lib. IV. & alii. Vide omnino Magnum Scaligerum ad Euſeb. Num. MMXXII.

9 *Βιολογικάς*] Priores Editt. male, *βαιολογικάς*. Comœdiæ autem *βιολογικαὶ* ſunt *Mimi*: ut docent viri ſummi, Scaliger, loco laudato, & Henr. Valeſius ad Amm. Marcellinum, pag. 405. quorum ſcrinia non compilabo.

10 *Εἰς τὸν κουρέα*] Portus, *ad tonſorem.* Sed hoc omnino ineptum eſt. Quare ſequamur potius Reineſium *Var. Lect.* lib. I. pag. 15. qui locum hunc Suidæ ſic ſcribendum & ſupplendum eſſe cenſet, *εἰς Ἑρμείαν τὸν Κουριέα*, i.e. *ad Hermiam Curienſem.* Erat enim Hermias Curienſis, (Curium autem, urbs Cypri; cujus *ἐθνικὸν*, *Κουριεύς*, teſte Stephano Byzantio) idemque Jamborum ſcriptor, ut docet Athenæus lib. XIII. pag. 563.

σιν ἄδεται· ὡς μαρτυρεῖ[1] τὸ Ἐπίγραμμα·

Ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
Γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων.

Φίλιστος[2] Ναυκρατίτης, ἢ Συρακούσιος, Ἀρχωνίδου υἱός. μαθητὴς δὲ ἦν Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ· ὃς πρῶτος κατὰ ῥητορικὴν τέχνην ἱστορίαν ἔγραψε. συνέταξε δὲ Τέχνην Ῥητορικήν. Αἰγυπτιακὰ, ἐν βιβλίοις ιβ΄. Σικελικὰ, ἐν βιβλίοις ια΄. Πρὸς τὸν Τρικάρανον, λόγον περὶ Ναυκράτους. Περὶ Διονυσίου τοῦ τυράννου βιβλία ϛ΄. Περὶ τῆς Αἰγυπτίων Θεολογίας βιβλία γ΄. Δημηγορίας· καὶ ἄλλα τινά. Περὶ Λιβύης καὶ Συρίας.

Φιλίτια.[3] συμπόσια, μεμιγμένους ἔχοντα ταῖς ἡδοναῖς τοὺς πόνους. οὐ γὰρ στρωμνή τις ὑπέκειτο εὐωχουμένοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κοιλανθεὶς λίθος, ἢ ξύλον. † Ἐς[4] τὸ ἀρχαῖον καθισταμένους πάντως. ὅθεν παλαῖστραι ἀνήβησαν, καὶ τὰ Φιλίτια ἐπανῆλθε.

Φίλιοι, καὶ Φίλοι. προσφιλέστατοι.

Φιλογόνιος. ὄνομα κύριον.

Φιλογύνης, Φιλογύνιδος.

Φιλοδεσποτεύομαι. οὕτως Ἀναξίλας.

Φιλοδωρεία. ἡ μετὰ προθυμίας δωρεά. Ὁ δὲ ἀπολαυσάτω τῆς τῶν ἐχθρῶν Φιλοδωρείας.

Φιλόζωος.

Φιλοθεάμονες. Φιλοθεωρηταί.

Φιλοθηρεῖ. Φιλεῖ ἀγρεύειν.

Φιλόθηρος. Αὐτοφυέστατον καὶ μὴ ἐπίπλαστον ἔχουσα κάλλος, καὶ οἷον γένοιτο Φιλοθήρου κόρης.

Φιλοκάλως. καθαρῶς.

Φιλόκενον στόμα. ματαιολόγον.

Φιλοκλῆς,[5] Πολυπείθους, Ἀθηναῖος, τραγικὸς, τοῖς χρόνοις μετὰ Εὐριπίδην. ἐπεκαλεῖτο δὲ Χολὴ, διὰ τὸ πικρόν. ἔγραψε τραγῳδίας ρ΄. ὧν ἐστι καὶ ταῦτα· Ἠριγόνη, Ναύπλιος, Οἰδίπους, Οἰνεὺς, Πρίαμος, Πηνελόπη, Φιλοκτήτης. Αἰσχύλου δὲ τοῦ Τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδοῦς, καὶ ἔσχεν υἱὸν Μόρσιμον, τὸν Τραγικόν· οὗ τινος γίνεται Ἀστυδάμας ὁ Τραγικός. τούτου δ' ἕτερος Φιλοκλῆς, στρατηγός.

Φιλοκλῆς,[6] κωμῳδίας ποιητὴς, αἰσχροπρόσωπος. ἦν δὲ προκέφαλος, ὡς ἔποψ· ἤγουν, ὀξυκέφαλος·

bus tamen Nicaensis potius dicitur; ut & testatur Epigramma:

Qui miseram hominum vitam
Risu temperavit Nicaensis Philistion.

Φίλιστος. Philistus Naucratita, vel Syracusius, Archonidæ filius, discipulus Eueni, poetæ Elegiaci: qui primus historiam secundum artem oratoriam condidit. Scripsit Artem Oratoriam. Ægyptiaca, lib. XII. Res Siculas, lib. XI. Contra Tricaranum, orationem de Naucrate. De Dionysio Tyranno, libros sex. De Ægyptiorum Theologia, libros tres. Conciones; & alia quædam. Item, de Libya, & Syria.

Φιλίτια. Philitia. Convivia [apud Lacedæmonios,] quæ labores cum voluptatibus conjunctos habebant. Haud enim ulla stragula vestis convivantibus substernebatur, sed sub cubitis erat excavatus lapis, vel lignum. † *Cum Ephori in pristinum statum omnia redegissent, & palæstræ reflorescere, & Philitia in usum redire cœperunt.*

Φίλιοι & Φίλοι. Amici. Chari. Dilecti.

Φιλογόνιος. Philogonius. Nomen proprium.

Φιλογύνης. Mulierum amans.

Φιλοδεσποτεύομαι. Imperium herile amo. Sic Anaxilas.

Φιλοδωρεία. Donum, quod animo prompto datur. Liberalitas. *Ille vero fruatur inimicorum liberalitate.*

Φιλόζωος. Vitæ cupidus.

Φιλοθεάμονες. Spectandi cupidi. Contemplationum amantes.

Φιλοθηρεῖ. Venatione delectatur.

Φιλόθηρος. Venationis amans. *Nativam & minime fictam pulchritudinem habens, qualis fuerit puellæ venationi deditæ.*

Φιλοκάλως. Compte. Munde. Eleganter.

Φιλόκενον στόμα. Vaniloquum os.

Φιλοκλῆς. Philocles, Polypithis F. Atheniensis, Tragicus, qui post Euripidem vixit, & *Bilis* cognominatus est, propter amarulentiam. Scripsit tragœdias centum; e quarum numero sunt & istæ: Erigone, Nauplius, Oedipus, Oeneus, Priamus, Penelope, Philoctetes. Fuit autem Æschyli ex sorore nepos, filiumque habuit Morsimum Tragicum; ex quo natus est Astydamas Tragicus: & ex isto Philocles alter, belli dux.

Φιλοκλῆς. Philocles, Comicus, deformi facie præditus. Erat enim capite prominente

1 Τὸ ἐπίγραμμα] Integrum Epigramma exstat Anthol. lib. III. cap. VI. pag. 300.

2 Φίλιστος Ναυκρατ.] Hic Philistus idem est cum Philisco Syracusio, de quo Suidas paulo ante egit.

3 Φιλίτια. συμπόσια, μεμ.] Hæc leguntur etiam supra, v. Λυκοῦργος. Cæterum, quæ Suidas hic φιλίτια vocat; Athenæus, Plutarchus, & alii, φιδίτια appellant: quæ διττογραφία procul dubio orta est ex confusione literarum Δ & Λ, quæ valde sibi sunt similes.

4 Ἐς τὸ ἀρχαῖον καθιστ.] Sensus loci hujus est mutilus, qui suppleri potest ex ipso Suida supra v. Ἔφοροι, & v. Πίτλα.

5 Φιλοκλῆς, Πολυπ.] Hunc interpres Aristophanis ad *Aves*, pag. 554. Comicum facit. Sed nomina fabularum, quæ hic subjunguntur, Tragœdiæ potius, quam Comœdiæ conveniunt: ut adeoque apud Scholiastam Aristophanis Τραγῳδίας ποιητὴς pro Κωμῳδίας ποιητὴς rescribendum putem. Pro hac opinione facit ipse Scholiastes, quippe qui ait, Philoclem scripsisse Tetralogiam Pandionida. Atqui notissimum est, Tragicos, non vero Comicos, Tetralogias olim scripsisse, iisque in scena certare solitos fuisse. Meursius in *Bibliotheca Attica* contra quidem sentit, & Philoclem hunc Comicum fuisse asserit; sed qui non perpendisse videtur ea, quæ contra hanc sententiam a nobis dicta sunt.

6 Φιλοκλῆς, κωμῳδ.] Cave, Philoclem hunc a præcedente diversum esse existimes. Est enim idem. Sola differentia hæc est, quod articulum præcedentem Suidas excerpserit ex Lexico aliquo, quod vitas & scripta Poetarum veterum continebat: hunc vero ex Scholiaste Aristophanis ad *Aves*, pag. 554. Nec obstat, quod priorem Philoclem Suidas Tragicum faciat; posteriorem vero, Comicum. Nam sequitur Noster hoc loco Enarratorem Comici; apud quem pro Κωμῳδίας ποιητὴς, rescribendum esse, Τραγῳδίας ποιητὴς, in nota præcedente ostendimus. Confer etiam Suidam supra, v. Προκέφαλος.

Αἰσχύ-

Αἰσχύλου δὲ ἀδελφῆς υἱός. οἱ δὲ Ἁλμίωνα αὐτὸν φασὶν ἐπιθετικῶς, διὰ τὸ πικρὸν εἶναι. ἅλμη γὰρ, ἡ πικρία. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων.

Φιλοκομπῶν, μεγαλορρημονῶν. ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν.

Φιλοκράτης ὁ Στρούθιος· ὥσπερ μήλιος. ἦν δὲ ὀρνιθοθήρας.

Ἢν [1] ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
Λήψεται τάλαντον· ἢν δὲ ζῶντα [2] αὐτὸν ἀγάγῃ, τέσσαρα·
Ὅτι συνείρων τοὺς [3] σπίνους, πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ ὀβολοῦ.
Εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας, δείκνυσι [4] πᾶσι, καὶ λυμαίνεται.
Τοῖς τε [5] κοψύχοισιν ἐς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά.
Τὰς περιστερὰς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν εἵρξας ἔχει,
Κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.

Φιλοκτέανος. Φιλοχρήματος. Φιλοκτήμων.

Φιλοκτήτης.

Φιλόλαος.[6] ὄνομα κύριον.

Οὕτω [7] καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ πάτρη,
Ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Φιλομαθής. ὁ ἔμπειρος. Ξενοφῶν· Δεῖ δὴ Φιλομαθῆ τοῦτον πάντων ὄντα, οὐχ οἷς ἂν μάθοις τούτοις μόνοις χρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν εἶναι τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων. καὶ Φιλομαθία.

Φιλομειδής. Φιλόγελως. Φιλομειδὴς δὲ, ἡ Ἀφροδίτη.

Φιλομηλείδης.

Φιλόμηλος.

Φιλομίλλον. τόπος.

Φίλον. οὐδετέρως. Δεῦρο δὲ, φίλον ἐμόν.

Φιλονεικία. καὶ Φιλονεικῶ, δοτικῇ.

Φιλονείκος, καὶ Φιλόνεικος.

Φιλόξενος,[8] Εὐλυτίδου, Κυθήριος, λυρικός. ἔγραψε Διθυράμβους κδ'. τελευτᾷ δὲ ἐν Ἐφέσῳ. οὗτος ἀνδραποδισθέντων τῶν Κυθηρίων ὑπὸ Λακεδαιμονίων, [9] ἠγοράσθη ὑπὸ Ἀγεσύλου τινὸς, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐτράφη, καὶ Μύρμηξ ἐκαλεῖτο. ἐπαιδεύθη δὲ μετὰ τὸν θάνατον Ἀγεσύλου, Μελανιππίδου πριαμένου αὐτὸν, τοῦ λυρικοῦ. καὶ Καλλίστρατος δὲ Ἡρακλείας αὐτὸν φησὶ Ποντικῆς. ἔγραψε δὲ μελικῶς Γενεαλογίαν τῶν Αἰακιδῶν.

& acuminato, ut upupa: Æschyli ex forore nepos. Quidam eum Halmionem (i. e. Salsum) cognominant: quod esset amarus. Ἅλμη enim est amaritudo, [sive, salsugo.] Dicitur autem de iis, qui acutum caput habent.

Φιλοκομπῶν. Magnifice loquens. Se ipsum extollens. Se jactans.

Φιλοκράτης ὁ Στρούθιος. Philocrates Struthius. [Dictum hoc est,] ut μήλιος, [a μῆλον.] Erat vero auceps. [Aristophanes:]

Si quis vestrum occiderit Philocratem Struthium,
Accipiet talentum: sin vivum adduxerit, quatuor.
Spinnos enim in lineam digestos vendit septenos obolo.
Deinde turdos inflans, eos omnibus ostendit, & corrumpit.
Merulis item in nares inserit pennas:
Et columbas pariter comprehensas domi concludit,
Et cogit eas allicere alias columbas, reti illigatas.

Φιλοκτέανος. Opum amans. Pecuniæ cupidus.

Φιλοκτήτης. Philoctetes. [Nomen proprium.]

Φιλόλαος. Philolaus. [In Epigrammate:]

Sic & Philolaum interfecit Croton olim patria,
Quum ipsum tyrannidem affectare suspicaretur.

Φιλομαθής. [Discendi cupidus.] Peritus. Xenophon: *Oportet hunc omnia discendi cupidum esse, nec iis solis uti, quæ didicerit; sed ipsum etiam machinas adversus hostes comminisci.* Et Φιλομαθία, discendi cupido.

Φιλομειδής. Risus amans. Risu gaudens. Est epithetum Veneris.

Φιλομηλείδης. Philomelides. [Nomen patronymicum.]

Φιλόμηλος. Ovium, vel pecudum amans.

Φιλομίλλον. Philomillum. Locus ita dictus.

Φίλον. Neutro genere. Charum. Amicum. *Huc veni, delicium meum.*

Φιλονεικία. Contendendi studium. Contentio. Et Φιλονεικῶ, contendo. Dativo jungitur.

Φιλονείκος, & Φιλόνεικος. Contentiosus. Contentionum amans.

Φιλόξενος. Philoxenus, Euletidæ filius, Cytherius, Lyricus. Scripsit Dithyrambos XXIV. obiitque Ephesi. Hic, cum Cytherii a Lacedæmoniis in servitutem redigerentur, emptus est ab Agesylo quodam, & ab eo educatus, Myrmecis nomine ipsi imposito. Post Agesyli vero mortem literis institutus est; emente cum Melanippide Lyrico. Callistratus vero dicit, eum Heracleæ Ponticæ natum esse. Scripsit carmine Lyrico Genealogiã Æacidarũ.

1 Ἢν ἀποκτ.] Septem hi versus Trochaici leguntur apud Aristoph. *Avibus*, pag. 592, 593 (410. Ed. Bas. P.)
2 Αὐτὸν] Vox hæc apud Aristophanem deest, eamque metrum respuit.
3 Σπίνους] Aristophanes, σπίννους, per duplex νν.
4 Πᾶσι] Vox ista in versu redundat, nec agnoscit eam Aristoph.
5 Κοψύχοισιν] Aristophanes, κοψίχοισιν, per ι in syllaba secunda.
6 Φιλόλαος] De hoc vide Laert. lib. VIII. & Meursium in notis ad Nicomach. Gerasenum, pag. 164, 165.
7 Οὕτω καὶ Φιλ.] Est pars Epigrammatis, quod Noster integrum adducit supra v. Ὑπόνοια.
8 Φιλόξενος] De hoc vide Vossium in libello *de Poet. Græcis.*
9 Ἠγοράσθη ὑπὸ Ἀγεσ.] Philoxenum servum fuisse, præter Suidam, testatur etiam Hesychius v. Δούλωνα, cujus verba hæc sunt: Δούλωνα. τὸν Μουσικὸν Φιλόξενον· ἐπειδὴ δοῦλος ἐγεγόνει ὁ Φιλόξενος. ἦν δὲ τὸ γένος Κυθήριος.

Φιλόξενος Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός· ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ. [1] Περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων. [2] Περὶ σημείων τῶν ἐν τῇ Ἰλιάδι. Περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων. Περὶ διπλασιασμοῦ. Περὶ μέτρων. Περὶ τῆς τῶν Συρακουσίων διαλέκτου. Περὶ ἑλληνισμοῦ, ς΄. Περὶ συζυγιῶν. Περὶ γλωσσῶν, ε΄. [3] Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ γλωσσῶν. Περὶ τῆς Λακώνων διαλέκτου. [4] Περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου, καὶ τῶν λοιπῶν.

Φιλόξενος. Philoxenus Alexandrinus, Grammaticus, qui Romæ docuit. Scripsit de Verbis monosyllabis. De notis Iliadis. De Verbis in *μι* desinentibus. De Diplasiasmo. De Syracusanorum dialecto. De Hellenismo, lib. IV. De Conjugationibus. De Glossis, lib. V. De Glossis Homericis. De Laconum dialecto. De dialecto Ionica, & reliquis.

Φιλόξενος, [5] Λευκαδίου. ὄνομα παρασίτου. τοῦτόν φασιν προλουόμενον ἐν τῇ πατρίδι καὶ ἄλλαις πόλεσι περιέρχεσθαι τὰς οἰκίας, ἀκολουθούντων αὐτῷ παίδων, φερόντων ἔλαιον, γάρον, ὄξος, καὶ ἄλλα τῶν ἡδυσμάτων. εἰσιόντα δὲ εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας, τὰ ἑψόμενα τοῖς ἄλλοις ἀρτύειν, ὧν ἦν χρεία, ἐμβάλλοντα. καθ' οὕτως [6] εἰς ἑαυτὸν κύψαντα εὐωχεῖσθαι. οὗτος οὖν ὀψοφάγος ὤν, καὶ πλεύσας εἰς Ἔφεσον, εὗρε τὴν [7] ὀψόπωλιν κενήν· καὶ ἐπύθετο τὴν αἰτίαν. καὶ μαθὼν ὅτι πᾶν εἰς γάμους συνηγόρασται, λουσάμενος παρῆν ἄκλητος, καὶ ᾄσας ὑμέναιον, μετὰ τὸ δεῖπνον πάντας ἐψυχαγώγησε. καὶ ὁ νυμφίος εἶπε, Καὶ αὔριον ὧδε δειπνήσεις. ὁ δὲ ἔφη, ἂν ὄψον μὴ πωλῇ τις. ὁ αὐτὸς ηὔξατο γεράνου τράχηλον ἔχειν, ἵν' ἐπὶ πολὺν χρόνον καταπίνων ἥδηται. ὁ αὐτὸς Φιλόξενος περιπαθὴς ὢν τοῖς ὄψοις, καὶ δειπνῶν ποτε παρὰ Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ, ὡς εἶδεν ἐκείνῳ μεγάλην τρίγλαν παρατεθειμένην, αὐτῷ δὲ μικράν· ἀναλαβὼν αὐτὴν πρὸς τὸ οὖς προσήνεγκεν, ὡς βούλοιτό τινα παρ' ἐκείνης τῶν κατὰ τὸν Νηρέα πυθέσθαι. τὴν δὲ ἐρομένην ἀποκεκρίσθαι, ὅτι νεώτερος οὖσα ἁλοίη, διὸ μὴ παρακολουθεῖν· τὴν δὲ παρακειμένην τῷ Διονυσίῳ, πρεσβυτέραν οὖσαν, πάντα εἰδέναι, ἃ βούλεται μαθεῖν. τὸν οὖν Διονύσιον γελάσαντα ἀποστεῖλαι αὐτῷ τὴν τρίγλαν.

Φιλόξενος. Philoxenus, Leucadius, parasitus. Hic, ubi lavisset, in patria & aliis urbibus domos circumire solebat, sequentibus pueris, qui oleum, garum, acetum, & alia condimenta ferebant. Postea ædes alienas ingressus, cibos, quos alii coquebant, injectis iis, quibus opus erat, condire, & deinceps cum illis epulari consueverat, cibos avide deglutiens. Idem, cum esset lurco, Ephesum aliquando navigavit: cumque forum obsonio vacuum reperisset, & causam percontatus, omnia ad nuptias coempta esse cognovisset, lotus ad sponsi domum perrexit, non invitatus: ac post cœnam carmen nuptiale cecinit, quo omnes mirifice sunt exhilarati. Sponso autem dicente, *Et cras hic cœnabis: Si nemo*, inquit, *obsonium vendat.* Idem collum gruis sibi optavit, ut voluptate, quam cibos deglutiens sentiret, diutius frueretur. Idem Philoxenus, qui piscium esu maxime delectabatur, cum aliquando apud Dionysium cœnans, ei mullum ingentem appositum vidisset, sibi vero parvum; hunc manu sumptum auri admovit, quasi quædam de Nereo ex eo sciscitari vellet. Illum vero interroganti respondisse, se captum fuisse, dum adhuc esset junior: alterum vero, qui Dionysio appositus esset, utpote natu grandiorem, omnia scire, quæ cognoscere cuperet. Dionysium igitur ad hæc risisse, mullumque ipsi misisse.

Φιλοξενώτατος, καὶ Φιλοξεινότατος.

Φιλοξενώτατος, & [poetice,] Φιλοξεινότατος. Maxime hospitalis.

Φιλοξένου γραμμάτιον. ἐπὶ τῶν μὴ πειθομένων, ἐφ' οἷς παρακαλοῦνται, ἀλλ' ἀπαγορευόντων μᾶλλον. Φιλόξενος γὰρ ὁ Κυθήριος, διαφυγὼν [8] τὰς εἰς Συρακούσας λιθοτομίας, εἰς ἃς ἐνέπεσεν, ὅτι τὰς τοῦ Διονυσίου τυράννου τραγῳδίας οὐκ ἐπῄνει, διέτριβεν ἐν Τάραντι τῆς [9] Σικελίας. μεταπεμπομένου δὲ Διονυσίου αὐτὸν, καὶ ἀξιοῦντος καὶ διὰ γραμμάτων ἐλθεῖν, Φιλόξενος ἀντιγράφειν μὲν οὐκ ἔγνω· λαβὼν δὲ βιβλίον, [10] τὸ ο στοιχεῖον ἔγραψε μόνον πολλάκις ἐν

Φιλοξένου γραμμάτιον. Philoxeni literula. In eos [dicitur,] qui rogantibus non parent, sed potius se aliquid facturos esse negant. Philoxenus enim Cytherius, cum ex latomiis Syracusanis evasisset, in quas a Dionysio conjectus fuerat, quod ejus tragœdias non approbaret, Tarentum Italiæ urbem se contulit, ibique commoratus est. Cum autem Dionysius eum accerseret, & per literas etiam rogaret, ut veniret; Philoxenus rescribere quidem non statuit: sed tabulis sumptis, so-

1 Περὶ μονοσυλλάβων ῥημ.] Opus hoc laudatur ab Etymologo, v. Κναφεύς.

2 Περὶ σημείων τῶν ἐν τ.] Vide Menagium ad Laert. in *Platone*, num. 65.

3 Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ γλωσσ.] Hoc opus in epitomen redegerat Serenus, teste Suida infra, v. Σερῆνος.

4 Περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου] Citat Etymologus, v. Κορυφή. Cæterum, præter opera a Suida hic memorata, scripserat etiam Philoxenus περὶ Ῥωμαίων διαλέκτου: qui liber citatur ab Etymologo, v. Κορώνη, & Eustathio ad Odyss. H. pag. 1570. 37.

5 Φιλόξενος, Λευκ.] Totum hunc articulum deprompsit Suidas ex Athenæi *Dipnosoph.* lib. I. cap. V. & VI. Confer etiam Nostrum supra, v. Ὀψοφαγία, & v. Τιμαχίδας. Pro Λευκαδίου autem rectius scripseris Λευκάδιος: ut legitur supra v. Ὀψοφαγία. Philoxenus enim non erat Leucadii filius, sed genere Leucadius. Vide Reines. *Var. Lect.* pag. 362.

6 Εἰς ἑαυτὸν κύψαντα] Athenæus, εἶθ' οὕτως ἀνακάψαντα: quod magis placet. Interpres Latinus Athenæi videtur legisse, ἀνακάμψαντα. Vertit enim, *reverti consuevisse*.

7 Ὀψόπωλιν] Athenæus rectius, ὀψοπωλίαν.

8 Τὰς εἰς Συρακούσας λιθοτομίας] Confer Nostrum supra, v. Ἄπαγε, & v. Εἰς λατομίας.

9 Τῆς Σικελίας] Lege, τῆς Ἰταλίας.

10 Τὸ ο στοιχεῖον] Sic recte scriptum est in optimo MS. A. pro, τὸ α στοιχεῖον, ut priores Editt. habent. Τὸ ο μικρὸν enim apud vetustissimos Græcos pro ου diphthongo scribi solebat, & vim negandi habebat. Clare Athenæus lib. XI. cap. V. pag. 466. Πάντες οἱ ἀρχαῖοι τῷ ο ἀπεχρῶντο οὐ μόνον ἐφ' ἧς νῦν τάττεται δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ ὅτε τὴν δίφθογγον διασημαίνει, διὰ τοῦ ο μόνου γράφοντες. I.e. *Omnes veteres litera o utebantur non solum pro litera illa, quam nunc significat, sed etiam pro diphthongo ου.* Hinc intelligimus, quare Philoxenus, cum Dionysio se invitanti negare vellet, ei rescribens

αὐτῷ,

αὐτῷ, διὰ τούτου δηλώσας, ὅτι τὴν παράκλησιν διωθεῖται. καὶ, Φιλοξένειοι πλακοῦντες.

Φιλόπατρις. Φιλόπολις. καὶ τὸ μὲν Φιλόπολις κοινόν· τὸ δὲ Φιλόπατρις, Ἀττικόν.

Φιλοπαίγμων, Φιλοπαίγμονος. ὁ συνήθειαν ἔχων τοῦ παίζειν.

Φιλοπευστεῖ. Φιλοπραγμονεῖ.

Φιλόπευστος. ἡδέως μανθάνων. περίεργος.

Φιλοπλάτωνος.

Φιλοπονία. [1]Ὁμολογούμενα στοιχεῖα καὶ πρῶτα τῆς πολυθεάμονος ἱστορίας, [2]Φιλοπονία, ἀγχίνοια. Δαμάσκιός φησι περὶ Ἰσιδώρου.

Φιλόπονος. Φιλεργός. περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος.

Φιλοπόνων. τῶν εἰθισμένων πονεῖν.

Φιλοπότης. ὁ φιλῶν τὸν οἶνον.

Φιλοποίμην,[3] Ἀχαιῶν Ἱππάρχης· ὃς ἦν ἐξ ἀνδρῶν τῶν ἐπιφανεστάτων ἐν Ἀρκαδίᾳ. ὃς πρῶτα μὲν ἔφυ καλῶς, τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ὑπὸ Κλεάνδρου τοῦ Μαντινέα, πατρικὸν αὐτῷ ξένον ὑπάρχοντα. παραγενόμενος δὲ ἐς ἡλικίαν, ἐγένετο ζηλωτὴς Ἐκδήμου καὶ Δημοφάνους, οἳ ἦσαν ἐκ Μεγάλης πόλεως, φεύγοντες δὲ τοὺς τυράννους, καὶ συμβιώσαντες Ἀρκεσιλάῳ τῷ φιλοσόφῳ· οἳ συνεπελάβοντο τῆς καταλύσεως Νεοκλέους τοῦ Σικυωνίων τυράννου. ἦν δὲ καὶ περὶ τὸν βίον ἐπιμελής, καὶ λιτὸς κατὰ τὴν περικοπήν, παρειληφὼς παρὰ τῶν προειρημένων ἀνδρῶν τὰς τοιαύτας δόξας, ὡς οὐχ οἷόν τε τῶν κοινῶν προστατεῖν καλῶς τὸν ὀλιγωροῦντα τῶν κατὰ τὸν ἴδιον βίον· οὔτε μὴν ἀπέχεσθαι τῆς πατρίδος, ὅς τις πολυτελέστερον ζῇ τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν χορηγίας. παραλαβὼν δὲ τοὺς ἱππεῖς παντὶ τρόπῳ διεφθαρμένους, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνδρῶν ἡττημένας, οὐ μόνον αὐτοὺς ἑαυτῶν βελτίους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπεναντίων κρείττους ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεσκεύασε, πάντας εἰς ἀληθινὴν ἄσκησιν καὶ ζῆλον ἐπιτευκτικὸν ἐμβιβάσας. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων οἱ πλεῖστοι τῶν καθισταμένων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην, οἱ μὲν διὰ τὴν οἰκείαν ἀδυναμίαν ἐν τοῖς ἱππικοῖς, οὐδὲ τοῖς πλησίον τολμῶσιν [4]οὐδένων καθήκειν προστατεῖν. [5]οἱ δὲ τῆς στρατηγίας ὀρεγόμενοι, διὰ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐξεθελεύονται τοὺς νέους, καὶ παρασκευάζουσιν εὔνους συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον, οὐκ ἐπιτιμῶντες τῷ δεομένῳ, δι' οὗ τρόπου σώζεται τὰ κοινά, συμπεριστέλλοντες τὰς ἁμαρτίας, καὶ μικρᾷ χάριτι μεγάλα βλάπτοντες τοὺς πιστεύοντας. εἰ δέ ποτε καὶ γένοιντο τῶν

lam literam O sæpe in iis scripsit, hoc modo significans, se invitationem repudiare. Et, Philoxeneæ placentæ.

Φιλόπατρις. Idem quod φιλόπολις. I. e. Patriæ, vel civitatis amans. Sed φιλόπολις, commune est: φιλόπατρις vero, Atticum.

Φιλοπαίγμων. Ludorum, vel jocorum amans.

Φιλοπευστεῖ. Curiose sciscitatur, vel inquirit.

Φιλόπευστος. Sciscitandi cupidus. Curiosus.

Φιλοπλάτωνος. [Genitivus, a recto, φιλοπλάτων.] Illius, qui Platonis est studiosus.

Φιλοπονία. Industria. *Certissima & prima elementa variæ & multiplicis rerum cognitionis sunt, industria, & solertia.* Damascius de Isidoro inquit.

Φιλόπονος. Laborum amans. Laboriosus. Industrius.

Φιλοπόνων. Laboriosorum. Industriorum.

Φιλοπότης. Potum amans. Bibax. Vinum amans.

Φιλοποίμην. Philopœmen, Achæorum Magister Equitum, nobili genere natus (siquidem majores ejus totius Arcadiæ nobilissimi fuerunt) altus atque institutus est a Cleandro Mantinensi, paterno hospite. Postea adolescentiam ingressus, Ecdemum ac Demophanem sectari cœpit, genere Megalopolitanos, cæterum tyrannorum odio patria profugos, & Arcesilai philosophi convictu tunc utentes: qui in evertendo Nicocle Sicyoniorum tyranno [Aratum] opera sua adjuverunt. Erat autem & in victu accuratus, & in omni apparatu tenuis, cum hanc sententiam a supra dictis viris accepisset, fieri non posse, ut is Reip. recte præesset, qui in privata vita esset negligens: neque a diripienda publica pecunia sibi temperaturum, qui sumptuosius viveret, quam privati reditus ferrent. Cum autem Equites omnibus modis corruptos atque animis penitus fractos accepisset; eos non solum meliores, quam antea fuissent, sed etiam hostibus præstantiores brevi temporis spatio præstitit, omnibus ad veram exercitationem atque efficax æmulandi studium excitatis. Nam plerique alii in eo Magistratu constituti, partim ob imperitiam pugnæ equestris, ne proximis quidem quidquam, quod factu opus est, mandare possunt: partim, quod præturam votis appetunt, hoc magistratu juvenes sibi devinciunt, atque eorum gratiam ac benevolentiam sibi in posterum ad suffragia comparant: minime objurgando, cum res postulat, (qua ratione Respubl. conservatur) sed dissimulando delicta, ac parva ejusmodi gratia maximum iis damnum inferentes, a quibus præfecturam Equitum

nihil aliud in membrana pinxerit, quam varias literæ ο formas. Plura de hoc argumento legere licet apud Scaligerum in *Digressione de Ionicarum literarum origine*, ad Euseb. Num. MDCXVII. & Salmasium ad Inscript. Herod. Att. pag. 39. & seqq. qui consulendi sunt. Vide etiam Reines. *Var. Lect.* lib. III. pag. 472.

1 Ὁμολογούμενα στοιχ.] Locus integer Damascii, ex quo fragmentum hoc decerptum est, exstat apud Photium in Excerptis ex Damascio, pag. 1033. Confer Nos etiam supra ad v. Ἔρως.

2 Φιλοπονία, ἀγχίνοια. Δαμάσκ.] Hæc in prioribus Editt. a præcedentibus divulsa, proprium articulum constituunt: sed male omnino. Connectenda enim hæc cum superioribus esse non solum patet ex sensu; sed etiam ex Photio, loco ante laudato, itemque ex ipso Suida supra v. Ἔρως.

3 Φιλοποίμην Ἀχαιῶν Ἱππ.———τοὺς πεζούς, ἔτι δὲ μᾶλλον τοὺς ἱππεῖς] Hæc omnia esse Polybii patet ex Collectaneis Constantini Porphyrog. a Valesio editis, pag. 41, 42. ubi ea scriptori illi tribuuntur.

4 Οὐδένων καθήκειν προστατεῖν] Valesius recte emendat, οὐδὲν ὧν καθήκει προστάττειν.

5 Οἱ δὲ τῆς στρατηγ.———συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον] Hæc leguntur etiam supra, v. Ἐξεθελεύονται.

ἀρχόν-

ὑπερεχόντων τινὲς τῇ κατὰ σῶμα χρείᾳ δυνατοί, πρός τε τὸ τῶν κοινῶν ἀπέχεσθαι πρόθυμοι, πλείω κακὰ τῶν ὀλιγωρούντων διὰ τὴν κακοζηλίαν ἀπεργάζονται τοὺς πεζούς, ἔτι δὲ μᾶλλον τοὺς ἱππεῖς. Φιλοποίμενος Ἀρκάδες ἔχουσι μάλιστα μνήμην, γνώμης τε ἕνεκα, καὶ ἔργων, ὧν ἐτόλμησε. πατὴρ μὲν οὖν ἦν αὐτῷ [1] Κραῦγις, οὐδενὸς Ἀρκάδων τῶν ἐν Μεγάλῃ πόλει τὰ ἐς γένους δόξαν λειπόμενος· οὗ τελευτήσαντος, διδασκάλοις τε ἄλλοις ὡμίλησε, καὶ [2] Μεγαλοφάνει καὶ Ἐκδήλῳ, τοῖς Ἀρκεσιλάου τοῦ Πιταναίου μαθηταῖς. μέγεθος μὲν δὴ καὶ σώματος ῥώμην ἀπέδει Πελοποννησίων οὐδενός. [3] τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κακός. καὶ τοὺς μὲν στεφανίτας ἀγῶνας ὑπερεφρόνησεν ἀσκῆσαι· γῆν δὲ ἣν ἐκέκτητο ἐργαζόμενος, οὐδὲ τὰ θηρία ἠμέλει τὰ ἄγρια ἐξαίρειν. ἐπελέγετο δὲ καὶ βιβλία σοφῶν τε τῶν εὐδοκίμων παρ' Ἕλλησι, καὶ ὅσα ἐς πολέμων μνήμην, καὶ εἴ τι ἤδει ἔχειν διδασκαλίαν στρατηγημάτων· καταστήσασθαι τὸν βίον πάντα θέλων γνώμης τῆς Ἐπαμινώνδα καὶ ἔργων εἶναι τῆς ἐκείνου μίμησιν. οὐ μὴν πάντα ἦν ἐξισωθῆναι δυνατός. Ἐπαμινώνδα γὰρ τά τε ἄλλα ἡ ψυχὴ κάλλιστα ἔχουσα ἦν, καὶ πρᾷος μάλιστα τὰ ἐς ὀργήν· τῷ δὲ Ἀρκάδι μετῆν θυμοῦ. καταλαβόντος δὲ Κλεομένους Μεγάλην πόλιν, Φιλοποίμην οὔτε τῆς ξυμφορᾶς ἐξεπλάγη τὸ ἀπροσδόκητον, καὶ τῶν ἐν ἡλικίᾳ τὰ δύο μάλιστα μέρη, καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας ἀπέσωσεν ἐς Μεσσήνην. ἐπικηρυκευομένου δὲ Κλεομένους, ὡς μεταγινώσκοντος ἐπὶ τῷ τολμήματι, καὶ θέλοντος κατάγεσθαι Μεγαλοπολίτας εἰς τὴν ἑαυτῶν, Φιλοποίμην ἔπεισε μεθ' ὅπλων καὶ οὐ μετὰ σπονδῶν τὴν κάθοδον ποιήσασθαι. γενομένης δὲ πρὸς Κλεομένην μάχης, ὁ Φιλοποίμην ἐν τοῖς ἱππεῦσι ταττόμενος, ὁρῶν τὸ πεζὸν λειπόμενον, ὁπλίτης ἑκὼν ἐγένετο, καὶ αὐτὸν λόγου ἀξίως κινδυνεύοντα τῶν τις Λακεδαιμονίων δι' ἀμφοτέρων ἔπειρε τῶν μηρῶν. ὁ δέ, καίτοι οὕτω πεπεδημένος, τά τε γόνατα ἐνέκλινε, καὶ εἰς τὸ πρόσω χωρεῖν ἐβιάζετο· ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν ποδῶν τοῦ κινήματος τὸ δόρυ ἔκλασε. μετὰ δὲ τὴν νίκην ἐς τὸ στρατόπεδον ἀχθέντος, ἐνταῦθα ἐξ ἀμφοτέρων αὐτῶν τῶν μηρῶν οἱ ἰατροί, τῇ μέν, τὸν σαυρωτῆρα ἐξεῖλκον· τῇ δέ, τὴν αἰχμήν. Ἀντίγονος δέ, ὡς εἶδεν αὐτοῦ τὰ τολμήματα, ἔσπευδεν ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς Μακεδονίαν. Φιλοποίμενι δὲ τούτου μὲν οὐδὲν ἐμέλησε. περαιωθεὶς δὲ ἐς Κρήτην μισθοφόρος ἡγεμών, αὖθις ἐπανῆκεν εἰς Μεγάλην πόλιν, καὶ ᾑρέθη ἄρχειν τῶν Ἀχαιῶν.

acceperunt. Quod si qui interdum Præfecti reperiantur rei militaris peritia ac robore præditi, & ab omni peculatu longe alieni; ii tamen ob pravam æmulationem gravius corrumpunt pedites, ac multo magis equites, quam qui officio suo desunt. † Arcades Philopœmenis memoriam maxime colunt, tum propter prudentiam, tum propter [præclara] ejus facta. Pater ejus fuit Craugis, nulli Arcadum Megalopolitanorum nobilitate generis secundus. Quo defuncto, cum aliis præceptoribus usus est, tum etiam Megalophane & Ecdelo, Arcesilai Pitanæi discipulis. Ac statura quidem & robore corporis nulli Peloponnesiorum cessit: at facie fuit deformi. Ac certamina athletica sprevit: agros vero, quos possidebat, diligenter coluit; adeo ut a feris etiam bestiis eos purgandos curaret. Legebat etiam libros virorum apud Græcos clarorum & sapientia præstantium, & quæcunque ad historiam bellorum, vel doctrinam strategematum pertinerent. Quamvis autem totam vitam suam ad imitationem tam consiliorum quam factorum Epaminondæ instituere decrevisset; non tamen in omnibus ei exæquari potuit. Epaminondas enim cum aliis virtutibus ornatus, tum animo erat maxime mansueto, & ab omni iracundia alieno: a quo affectu Philopœmen immunis non erat. Cum autem Cleomenes Megalopolin occupasset, Philopœmen neque calamitate inopinata perculsus est, & juvenum fere duas partes cum uxoribus & liberis Messenam incolumes perduxit. Cum vero Cleomenes, quasi eum facti pœniteret, missis caduceatoribus Megalopolitas hortaretur, ut in patriam redirent; Philopœmen suasit, ut armis, non pactionibus reditum sibi pararent. Cum igitur prœlium cum Cleomene committeretur, Philopœmen, qui inter equites pugnabat, videns peditatum laborare, ultro ex equo descendit: dumque fortissime pugnat, Lacedæmonius quidam utrumque ejus femur telo trajecit. Ille vero, quamvis vulnere impeditus esset, in genua se submisit, & ulterius progredi contendit; ita ut ob motum pedum hastam fregerit. Post victoriam vero, cum in castra deductus esset, Medici ex utroque ejus femore, hinc posteriorem hastæ cuspidem, illinc anteriorem, extraxerunt. Antigonus autem, ut fortia ejus facinora vidit, persuadere ei conatus est, ut in Macedoniam secum iret: quod Philopœmen recusavit. In Cretam vero profectus, mercenarius ibi dux fuit: & postea Megalopolin reversus, Achæorum Prætor creatus est.

Φίλος. ἀντὶ τοῦ ὄφελος. [4] Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ·

Οἴμοι τάλαινα, τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
Ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
Πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. οὔτε γάρ ποτε
Μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον, ἢ κἀμοῦ φίλος.

Ἀντὶ τοῦ, χρήσιμος.

Τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῷ φίλος;

Ὁ γὰρ ἀγαθὸς αὑτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις χρήσιμος.

Φίλος. [Amicus. Interdum,] utilis. Sophocles *Electra: Hei me miseram, quam nihil mihi profuit sedula tui olim educandi cura, in qua jucundum laborem cepi! Neque enim matri magis charus eras, quam mihi.* † *Quis enim bonus sibi ipsi non est amicus?* Id est, utilis. Bonus enim vir & sibi ipsi & amicis est utilis.

1 Κραῦγις] Plutarchus in *Philopœmene* patrem ejus Κραῦσιν vocat.

2 Μεγαλοφάνει καὶ Ἐκδήλῳ] Supra iidem præceptores Philopœmenis, auctore Polybio, vocantur Δημοφάνης & Ἔκδημος; quod potius sequendum puto: præsertim cum & a Plutarcho in *Philopœmene*, pag. 356. eos sic appellari videam.

3 Τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κακός] Lepida hanc in rem historia refertur a Joanne Tzetze, Chil. VI. cap. LXXXIV.

4 Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ] Pag. 131. ut Portus monuit.

Φίλος.

Φίλος. ἕτερος αὐτός. Τῶν[1] δ' ἀγαθῶν τι καὶ αἱρετῶν τὰ μὲν δι' αὑτά ἐστιν αἱρετὰ, ὡς ἡ εὐδαιμονία, καὶ ὅσα τίμια· τὰ δὲ δι' ἕτερον, οἷον, τέμνεσθαι, γυμνάζεσθαι, χρηματίζεσθαι. δι' αὑτὰ δὲ αἱρετὰ, καὶ δι' ἕτερα· οἷον, αἱ ἀρεταί. καὶ γὰρ δι' αὐτὰς καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν αἱρούμεθα. καὶ τὴν μὲν ὑγίειαν δι' αὐτὴν αἱρούμεθα. τὸ δὲ γυμνάζεσθαι, διὰ τὴν ὑγίειαν. αἱρετώτερον ἄρα ἡ ὑγεία τοῦ γυμνάζεσθαι. καὶ εἰ τὸν μὲν φίλον αἱρούμεθα ὡς αὑτοὺς, εἴγε ὁ φίλος ἕτερος αὐτός· τὰ δὲ χρήματα δι' ἑαυτοὺς, αἱρετώτερος ἄρα ὁ φίλος τῶν χρημάτων. αἱρετὸς γὰρ ἕκαστος αὐτὸς ἑαυτῷ. ὥστε καὶ φίλος. ἀλλὰ καὶ ὕπνου ἐγρήγορσις αἱρετωτέρα, εἰ ὁ ὕπνος ἐπὶ τὴν ἐγρήγορσιν ἔχει τὴν ἀναφοράν. ἵνα γὰρ δυνώμεθα ἐγρηγορέναι, ὕπνου καὶ ἀναπαύσεως δεόμεθα. οὕτως ἂν δεικνύοιτο καὶ φιλοσοφία ῥητορικῆς αἱρετωτέρα.

Φίλος. Amicus. Id eſt, Alter ipſe. Rerum bonarum & expetendarum aliæ quidem per ſe ſunt optabiles; ut felicitas, & quæcunque in pretio habentur: aliæ vero propter aliud; veluti ſecari, exerceri, quæſtum facere. Per ſe vero & propter alia ſunt optabiles; ut virtutes. Eas enim & propter ipſas, & propter felicitatem optamus. Et ſanitatem propter ipſam expetimus: exercitationem vero, propter ſanitatem. Sanitas igitur eſt optabilior exercitatione. Quod ſi amicum ut nos ipſos expetimus, (ſi quidem amicus eſt alter ipſe) pecuniam vero propter nos ipſos; amicus optabilior eſt pecunia. Nam unuſquiſque eſt ſibi ipſi optabilis. Quamobrem etiam amicus. Sed & ſomno vigilia eſt optabilior, quoniam ſomnus ad vigiliam refertur. Ut enim vigilare poſſimus, ſomno & quiete indigemus. Sic etiam demonſtrari poteſt, Philoſophiam optabiliorem eſſe Rhetorica.

Φιλοσκώμμονος. τὸ σκώπτειν φιλοῦντος.

Φιλοσκώμμονος. Qui cavillationes & jocos amat.

Φιλοσοφεῖν. σπουδάζειν. εἰ λέγει τις, μὴ χρὴ φιλοσοφεῖν· ἐπεὶ φιλοσοφεῖν λέγεται καὶ τὸ ζητεῖν αὐτὸ τοῦτο, εἰ χρὴ φιλοσοφεῖν, ἢ μή· ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν φιλόσοφον θεωρίαν εἰ χρὴ μετιέναι· ἑκάτερον αὐτῶν δείξαντες οἰκεῖον πανταχόθεν τῷ ἀνθρώπῳ, πανταχόθεν ἀνατρέψομεν τὸ τιθέμενον.

Φιλοσοφεῖν. Philoſophari. Si quis dicat non eſſe philoſophandum; cum philoſophari dicatur etiam hoc ipſum quærere, ſitne philoſophandum, an non; &, an oporteat philoſophicæ contemplationi operam navare: cum utrumque demonſtrarimus homini omnibus modis eſſe conveniens; omnibus modis id, quod eſt poſitum, evertemus.

Φιλοσοφεῖν.[2] ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι. φιλοσοφεῖ δὲ τοῦτο, ὅπως καταπράξηται τὸν γάμον. ἔφη Μένανδρος. οὕτω καὶ Ἰσοκράτης.

Φιλοσοφεῖν. [Communiter, philoſophari. Interdum vero,] allaborare, operam dare, ſtudere. *Id operam dat, ut nuptias conficiat.* Ita Menander & Iſocrates.

Φιλοσοφία ἐστὶν ἠθῶν κατόρθωσις, μετὰ δόξης τῆς περὶ τοῦ ὄντος γνώσεως ἀληθοῦς. ταύτῃ δὲ ἀπεσφάλησαν Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες. διαιρεῖται δὲ ἡ φιλοσοφία εἰς ἠθικὴν, θεολογικὴν, φυσικήν. καὶ ἡ ἀληθεστάτη γνῶσις τῆς ψυχῆς πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν συμβάλλεται. καὶ πρὸς μὲν τὴν ἠθικὴν, ὅτι ἀδύνατον ἡμᾶς τὰ ἑαυτῶν κατακοσμῆσαι ἤθη, τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς μὴ ἐπεσκεμμένους. πρὸς δὲ θεολογίαν, ὅτι ζητοῦμεν περὶ τοῦ νοῦ τοῦ χωριστοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀθάνατος· ἐπειδὴ καὶ [3] ὁ νοῦς τῶν νοητῶν ἐστι. νοῦς τῶν πρός τι ἐστί. τῶν δὲ πρός τι ὁ τὸ ἓν εἰδὼς, καὶ τὸ ἕτερον εἴσεται. δῆλον δὲ, ὅτι ἡ θεωρία τοῦ ἡμετέρου νοῦ καὶ εἰς θεολογίαν μεγάλα συμβάλλεται ἡμῖν, καὶ πρὸς τὴν φυσικήν. εἴγε φυσικοῦ μέν ἐστιν ἔργον, τὸ περὶ τῶν σωμάτων διαλεχθῆναι, καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῶν, καὶ δυνάμεων. τῶν δὲ ἐν σώμασιν εἰδῶν τὸ κάλλιστον, ἡ ψυχή.

Φιλοσοφία. Philoſophia eſt morum correctio, conjuncta cum opinione cognoſcendæ veritatis de eo, quod eſt. Ab hac aberrarunt & Judæi & Græci. Dividitur autem Philoſophia in moralem, theologicam, & naturalem. Et vera animi cognitio ad omnem Philoſophiam conducit. Et ad moralem quidem; quia fieri non poteſt, ut mores noſtros ad virtutem componamus, niſi facultates animi noſtri perſpectas habeamus. Ad Theologiam vero, quia de mente ſeparabili, quæ in nobis eſt, quærimus; quod & ipſa ſit immortalis. Mens enim eſt ex genere illarum rerum, quæ intellectu tantum percipiuntur. Mens porro eſt ex genere relatorum. Qui vero unum relatorum novit, & alterum cognoſcet. Conſtat autem mentis noſtræ contemplationem ad Theologiam quoque & Phyſicam valde nobis prodeſſe. Phyſici enim eſt, de corporibus diſſerere, eorumque formis & facultatibus. Formarum vero, quæ in corporibus ſunt, anima eſt præſtantiſſima.

Φιλοσοφίας[4] ὄφελος, τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀναχωρῆσαι τοῦ θυλακίου τῶν κρεϋλλίων, καὶ πρὸς γυναῖκα καὶ παῖδας ἄτεγκτον ἔσεσθαι.

Φιλοσοφίας ὄφελος, τὸ μ. *Ex philoſophia hanc utilitatem percipimus, ut minime acerbum putemus, hunc caruncularum ſacculum linquere: neu miſeratio uxoris & liberorum animum noſtrum commoveat.*

1 *Τῶν δ' ἀγαθῶν τι καὶ αἱρετῶν τὰ μ.*] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſumpta ſunt ex Alex. Aphrodiſ. in lib. III. *Topic.* pag. 120.

2 Φιλοσοφεῖν. ἀντὶ τ.] Ex Harpocratione.

3 Ὁ νοῦς τῶν νοητ.] Confer Joann. Philop. in l. 1. Ariſt. *de An.* A. 3. a.

4 Φιλοσοφίας ὄφελ.] Hæc ex Syneſio excerpſit Suidas, ſed ita, ut & verborum conſtructionem nonnihil immutaverit, & ipſam ſententiam adulteraverit. Apud ipſum enim Syneſium Epiſt. CXXXI. in fine, ſic legitur: Δέῃσαν δὲ ἀποθνήσκειν, ἐνταῦθα τὸ φιλοσοφίας ὄφελος, τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν, ἀναχωρῆσαι τοῦ θυλακίου τῶν κρεϋλλίων. εἰ δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον ἄτεγκτος ἔσομαι, τοῦτο δὲ οὐ σφόδρα διισχυρίσαιμι. Id eſt, interprete Petavio: *Sin obeunda mors eſt, tum vero utilis atque opportuna philoſophia eſt, minime ut acerbum videatur ex hoc caruncularum ſacculo diſcedere. Quod autem adverſus uxorem ac filiolum ſiccis oculis eſſe poſſim, nequaquam id valde aſſeverare audeam.*

Φιλόσοφος,[1] ὃς τοὺς τοῦ Πλάτωνος Νόμους διεῖλεν εἰς βιβλία ιβʹ. τὸ γὰρ ιγʹ. αὐτὸς προσθεῖναι λέγεται. καὶ ἦν Σωκράτους καὶ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος ἀκουστής, σχολάσας τοῖς μετεώροις. ὢν δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Μακεδόνα, συνεγράψατο τάδε· Περὶ τῆς ἀποστάσεως ἡλίου καὶ σελήνης. Περὶ Θεῶν, βʹ. Περὶ χρόνου, ἕν. Περὶ μύθων, ἕν. Περὶ ἐλευθερίας, αʹ. Περὶ ὀργῆς, αʹ. Περὶ ἀνταποδόσεως, αʹ. Περὶ Λοκρῶν τῶν Ὀπουντίων. Περὶ ἡδονῆς, αʹ. Περὶ ἔρωτος, ἕν. Περὶ φίλων, καὶ φιλίας, αʹ. Περὶ τοῦ γράφειν. Περὶ τοῦ Πλάτωνος. Περὶ ἐκλείψεως καὶ περὶ μεγέθους ἡλίου, καὶ σελήνης, καὶ γῆς, αʹ. Περὶ ἀστραπῶν. Περὶ πλανητῶν. Ἀριθμητικά. Περὶ πολυγώνων ἀριθμῶν. Ὀπτικῶν, βʹ. Ἐνοπτικῶν βʹ. Κυκλιακά. Μεσότητας· καὶ ἄλλα.

Φιλόσοφος. Philosophus, qui Platonis Leges in XII. libros divisit, (decimum tertium enim ipse addidisse fertur) Socratis & ipsius Platonis auditor; qui contemplationi rerum cœlestium vacavit. Vixit tempore Philippi Macedonis, & hæc scripsit: De Solis & Lunæ intervallo. De Diis, lib. 2. De tempore, lib. 1. De fabulis, 1. De libertate, 1. De ira, 1. De retributione, 1. De Locris Opuntiis, 1. De voluptate, 1. De amore, 1. De amicis & amicitia, 1. De scriptione. De Platone. De eclipsi & magnitudine Solis & Lunæ & Terræ, 1. De fulguribus. De Planetis. Arithmetica. De numeris fœcundis. De Opticis, duos. De Enopticis, 2. De Circulis. Medietates: & alia.

Φιλόσοφος. Μείζονα τὸν βίον εὐεργετεῖ φιλόσοφος ἀνήρ, ἤπερ ἄριστος βασιλεύς.

Φιλόσοφος. Philosophus. *Philosophus vitam humanam majoribus beneficiis afficit, quam optimus Rex.*

Φιλόστρατος,[2] Φιλοστράτου, τοῦ καὶ Βήρου, Λημνίου, σοφιστοῦ, καὶ αὐτὸς δεύτερος σοφιστής, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις· εἶτα ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως, καὶ ἕως Φιλίππου. ἔγραψε Μελέτας. Ἐπιστολὰς ἐρωτικάς. Εἰκόνας, ἤτοι ἐκφράσεις,[3] ἐν βιβλίοις δʹ. Διαλέξεις. Αἶγας, ἢ περὶ αὐλοῦ. Ἀπολλωνίου βίον τοῦ Τυανέως, ἐν βιβλίοις ηʹ. Ἀγοράν.[4] Ἡρωϊκόν. Βίους Σοφιστῶν, ἐν[5] βιβλίοις δʹ. Ἐπιγράμματα· καὶ ἄλλα τινά. πλὴν πρῶτος ὀφείλει κεῖσθαι.

Φιλόστρατος. Philostratus, Philostrati, qui & Verus dictus fuit, Lemnii Sophistæ filius, & ipse alter Sophista: qui primum Athenis artem oratoriam docuit, & deinde Romæ, sub Severo Imperatore, usque ad Philippum. Scripsit Declamationes. Epistolas amatorias. Imagines, sive Descriptiones, lib. 4. Disputationes. Capras, sive de Fistula. Apollonii Tyanei vitam, libris octo. Forum. Heroica. Vitas Sophistarum, lib. 4. Epigrammata: & alia quædam. Sed primus est ponendus [is, qui sequitur.]

Φιλόστρατος ὁ πρῶτος, Λήμνιος, υἱὸς Βήρου,[6] πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου, σοφιστὴς καὶ αὐτός, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος. ἔγραψε λόγους πανηγυρικοὺς πλείστους, καὶ λόγους Ἐλευσινιακοὺς δʹ. Μελέτας. Ζητούμενα παρὰ τοῖς ῥήτορσι. Ῥητορικὰς ἀφορμάς. Περὶ τοῦ ὀνόματος. ἔστι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν Ἀντίπατρον. Περὶ Τραγῳδίας, βιβλία γʹ. Γυμναστικόν. ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπιτελουμένων. Λιθογνωμικόν. Πρωτέα. Κύνα, ἢ Σοφιστήν. [7] Νέρωνα. Θεατήν. Τραγῳδίας μγʹ. καὶ κωμῳδίας ιδʹ. καὶ ἕτερα πλεῖστα, καὶ λόγου ἄξια.

Φιλόστρατος. Philostratus primus, Lemnius, Veri filius, pater secundi Philostrati, ipse quoque Sophista, qui artem oratoriam professus est Athenis, vixitque sub Nerone. Scripsit plurimas orationes panegyricas, & orationes Eleusiniacas IV. Declamationes. Quæstiones rhetoricas. Loca, unde argumenta Rhetorica depromi possunt. De Nomine, adversus Antipatrum Sophistam. De Tragœdia libros III. Gymnasticum: sive, de exercitiis eorum, qui Olympiæ certant. De dignoscendis lapillis, [sive gemmis.] Proteum. Canem, sive Sophistam. Neronem. Spectatorem. Tragœdias XLIII. Comœdias XIV. Itemque alia plurima & memoratu digna.

Φιλόστρατος, Νερβιανοῦ,[8] ἀδελφόπαιδος Φιλοστράτου τοῦ δευτέρου, Λήμνιος, καὶ αὐτὸς σοφιστής, καὶ παιδεύσας ἐν Ἀθήναις, τελευτήσας δέ, καὶ ταφεὶς ἐν

Φιλόστρατος. Philostratus. Nerviani F. nepos ex fratre secundi Philostrati, Lemnius, & ipse Sophista, qui docuit Athenis: obiit

1 Φιλόσοφος. ὃς τοὺς τοῦ Πλ.] Quis sit philosophus iste anonymus, de quo Suidas hic agit, diu investigavi. Tandem inveni, eum esse Philippum Opuntium, discipulum Platonis; idque indicio Laertii in vita Platonis, Num. 37. Ibi enim legas, Philippum Opuntium a nonnullis auctorem perhiberi *Epinomidis*, qui est liber XIII. Legum Platonis: quod ipsum quoque de philosopho anonymo Suidas hic refert. Præterea Noster philosophi anonymi scripta recensens, eum inter alia de Locris Opuntiis scripsisse testatur: quod quam bene in Philippum Opuntium conveniat, nemo non videt.

2 Φιλόστρατος] De Philostratis videnda omnino est Dissertatiuncula Joannis Meursii, Epistolis Philostrati Lugd. Batav. An. 1616. ab ipso editis subjuncta; cujus summam & argumentum ipsis Meursii verbis, quæ pag. 22. leguntur, Lectori hic exhibebimus. "Ut rem recte teneamus, (inquit vir doctus,) Philostrati Lemnii "tres fuerunt. Unus sub Nerone, quique vitam ad Trajanum "etiam produxisse videtur. Alter, hujus ex filia nepos; qui sub "Antonino Philosopho natus, ad Philippum usque vixit. Tertius, "ejus ex Nerviano fratre majore, ut arbitror, nepos, & gener. "Prioris scripta, *Iconum* libri II. qui falso a Suida secundo tri"buuntur. Alterius, *Vita Apollonii, Heroica, Epistolæ*, & *Iconum* "liber unicus; quem male tertio tribuit Suidas. Tertii, *Vitæ So*"*phistarum*; quas male secundo adscribit Suidas." Hæc Meursius: præter quem consule etiam Vossium & Jonsium.

3 Ἐν βιβλίοις δʹ] Hodie non quatuor, sed duo tantum *Iconum* libri exstant. Unde Meursius censet, apud Suidam hic rescribendum esse, ἐν βιβλίοις βʹ. cui non refragor. Cæterum opus hoc *Iconum* ad Philostratum primum referendum esse, Meursius in dicta Dissertatione ostendit.

4 Ἡρωϊκόν] Imo, Ἡρωϊκά. Opus hoc hodie adhuc exstat.

5 Ἐν βιβλίοις δʹ] Hodie duo tantum de Vitis Sophistarum libri exstant, nec plures de eo argumento se scripsisse ipse Philostratus initio operis illius testatur, his verbis: Τοὺς ἐν δόξῃ τοῦ φιλοσοφῆσαι σοφιστεύσαντας, καὶ τοὺς οὕτω κυρίως προσρηθέντας σοφιστὰς ἐς δύο βίβλους ἀνέγραψά σοι. Ex his clare patet, scribendum hic esse apud Suidam, ἐν βιβλίοις βʹ: ut & Meursius & Jonsius jam ante monuerunt. Cæterum opus istud de Vitis Sophistarum Philostrato tertio potius tribuendum esse, idem Meursius loco laudato contendit.

6 Πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου Φιλ.] Imo potius, avus maternus, ut Meursius censet. Eum vide, pag. 15.

7 Νέρωνα. Θεατήν] Meursius absque interpunctione legendum censet, Νέρωνα θεατήν: ut sit unum opus, non duo. Existimat enim Philostratum illud opus scripsisse in Neronem, urbis incendium habitu scenico spectantem.

8 Ἀδελφόπαιδος] Meursius recte emendat, ἀδελφόπαις.

Λήμ-

Λήμνῳ, ἀκουστής τε, καὶ γαμβρὸς γεγονὼς τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου. ἔγραψεν [1] Εἰκόνας. Παναθηναϊκόν. Τρωϊκόν. Παράφρασιν τῆς Ὁμήρου Ἀσπίδος. Μελέτας ε. τινὲς δὲ καὶ τοὺς τῶν σοφιστῶν βίους ἐπ' αὐτὸν ἀναφέρουσιν.

autem & ſepultus eſt in inſula Lemno. Fuit auditor & gener ſecundi Philoſtrati. Scripſit Imagines. Orationem Panathenaicam. Orationem de Troja. Paraphraſin Clypei Homerici. Declamationes V. Quidam etiam Sophiſtarum vitas illi attribuunt.

Φιλοτέχνημα. κατασκευή. καύχησις.

Φιλοτέχνημα. Artificium. Opus magno ſtudio elaboratum. Gloriatio.

Φιλοτησία. φιλία. δεξίωσις. Αἰλιανός· Δοκεῖ τῷ δήμῳ διαμετρεῖν φιλοτησίαν τήνδε.

Φιλοτησία. Amica & comis exceptio, vel propinatio. Munus, quod teſtandæ amicitiæ gratia datur. *Videtur populo hoc munus dimetiri.*

Φιλοτησία. [2] ἡ φιάλη ἡ διδομένη ἐν τοῖς πότοις. ἐν γὰρ τοῖς συμποσίοις φιλοφρονούμενοι ἀλλήλους, ἐπεδίδοσαν οἴνου κύλικα, ἣν φιλοτησίαν ἐκάλουν· ὡς Ὑπερείδης φησί, καὶ Ἄλεξις. καὶ Ὅμηρος· Δειδέχατ' ἀλλήλους. Καὶ αὖθις· Ἐγχείτω τις τούτῳ φιλοτησίαν. καὶ φιλοτησίας, τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιλίας. καὶ [3] φιλοτησίαν προπίνειν ἐστίν, ἡνίκα τις ἐν χερσὶ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιὼν μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχῃ φίλῳ, καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος.

Φιλοτησία. [Amica invitatio ad bibendum. Item, ipſa] phiala, quæ in compotationibus alicui [ut ſignum amicitiæ] dabatur. In conviviis enim [veteres] amicis propinationibus ſe invicem provocantes, vini calicem, quem φιλοτησίαν vocabant, alteri tradebant: ut Hyperides ait, & Alexis. Et Homerus: *Datis dextris ſibi invicem propinabant.* Et iterum: *Infundat huic aliquis poculum amicitiæ.* Et φιλοτησίας propinationes, quæ amicitiæ gratia fiunt. Et philoteſiam propinare, eſt, cum quis ex poculo ſibi dato partem vini hauriens, reliquum amico tradit, ipſum ſimul poculum pro munere ei offerens.

Φιλοτησίας. τῆς φιλικῆς δεξιώσεως. Οἱ Αἰτωλοὶ ἐς Ἀθήνας τὸν οἶνον ἐκόμιζον, φιλοτησίας τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ κοινωνῆσαι καὶ τοῖς τῆς Ἀθηνᾶς τροφίμοις βουλόμενοι.

Φιλοτησίας. Propinationis, quæ amicitiæ ergo fit. [Item, muneris, quod amicitiæ & amoris teſtandi gratia datur.] *Ætoli vinum Athenas detulerunt, quod munus Minervæ cum ejus alumnis communicare vellent.*

Φιλότητα. φιλίαν.

Φιλότητα. Amicitiam. Amorem.

Φιλοτιμεῖται. ἐπιδαψιλεύεται. μεγαλοφρονεῖ. σπουδάζει. ἀγαπᾷ.

Φιλοτιμεῖται. Liberaliter præbet. Se oſtentare cupit. Ambitioſus eſt. Magno ſtudio conatur. Diligit.

Φιλοτιμία. καλλιλεξία. [4] Ἀριστοφάνης·
Φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ, μὰ τὼ θεώ,
Λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες.

Φιλοτιμία. [Ambitio. Studium.] Dictio ornata & compoſita. Ariſtophanes: *Ambitione nulla, per Deas, verba apud vos factura ſurrexi, mulieres.*

Φιλοτιμίας. δωρεᾶς. ἢ πλεονεξίας. ἢ κενοδοξίας. καὶ φιλοτιμούμενος, τουτέστι, κενοδοξῶν.

Φιλοτιμίας. Largitionis, quæ fit ex ambitione. Vel, ſtudii honorum. Ambitionis. Et φιλοτιμούμενος, per ambitionem aliquid faciens. Ambitioſus.

Φιλοτιμότεροι [5] Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἐπιβρέμεται Θρηκία χελιδών. ἀντὶ τοῦ, ἀπαιδευσία. σκώπτει δὲ αὐτὸν, ὡς Θρᾷκα, υἱὸν Θράσσης· ὃς ἐκαλεῖτο τυροποιός. ἐκωμῳδεῖτο δὲ εἰς δυσγένειαν. ἀντεποιεῖτο δὲ τῶν πρωτείων τῆς πόλεως, στρατηγὸς Ἀθηναίων. εἰς ὃν δημαγωγὸν δρᾶμα φέρεται Πλάτωνος, καὶ ἐπιγράφεται ὁμωνύμως Κλεοφῶν. διαβάλλεται δὲ ὡς ξένος, καὶ ἀμαθής, καὶ φλύαρος.

Φιλοτιμότεροι Κλ. *Ambitioſiores Cleophonte, in cujus labris ſtrepit Threicia hirundo.* Id eſt, inſcitia. Deridet autem illum ut Thracem, quod ex Thraſſa natus eſſet. Idem etiam vocabatur Tyropœus, q. d. Caſeorum confector: quem Comici ob generis ignobilitatem perſtringebant. Principem autem locum in civitate ſibi vendicabat; eratque imperator Athenienſiû. In hunc, qui erat demagogus, etiam exſtat fabula Platonis, quæ ipſius nomine inſcribitur Cleophon. Traducebatur autem ut peregrinus, & indoctus, & nugator.

Φιλοτίμως. μεγαλοδώρως. ὑπερμέτρως. ἐπιμελῶς. ὁ δὲ Θεολόγος ὅτε λέγει, Τὸ φιλότιμον καταλύσασι· τινές φασι τὴν [6] φιλοσοφίαν καὶ τὴν ῥητορικήν· μή ὅτι γε ἡμῖν τοῖς ἀφεῖσι ταῦτα, καὶ ἑξῆς.

Φιλοτίμως. Magnifice. Ambitioſe. Magno ſtudio & conatu. Cum vero Theologus dicit, τὸ φιλότιμον καταλύσασι, quidam τὸ φιλότιμον ibi interpretantur, philoſophiam, & artem oratoriam.

Φιλουργός. οὗτος ἄσωτος ὤν, ἐφωράθη ἐν Ἀθή-

Φιλουργός. Philurgus. Hic erat prodigus, &

1 Εἰκόνας] Hoc opus Philoſtrato ſecundo potius tribuendum eſſe cenſet Meurſius loco laudato.

2 Φιλοτησία. ἡ φ.] Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 418.
Πῖνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν.
Scholiaſtes: Φιλοτησίαν ἔλεγον τὴν φιάλην, τὴν διδομένην ἐν τοῖς συμποσίοις.

3 Καὶ φιλοτησίαν προπ.] Confer omnino Noſtrum ſupra v. Προπίνειν.

4 Ἀριστοφάνης] *Theſmophoriaz.* pag. 786. (520. Ed. Baſ. P.)

5 Φιλοτιμότεροι Κλεοφ.] Ariſtoph. *Ranis*, p. 244. (157. Ed. Baſ. P.)
Φιλοτιμότεροι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ
Δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις
Δεινὸν ἐπιβρέμεται
Θρηκία χελιδών.
Vide ibi veterem interpretem, qui eadem habet, quæ hoc loco Suidas.

6 Φιλοσοφίαν] Sic MS. A. At priores Editt. minus recte, φιλοτιμίαν.

ναὺς τὰ ἱερὰ συλήσας, [1] καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος· ὡς [2] Ἰσοκράτης λέγει. μέμνηται τούτου Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Φιλοφρονέστατα. Φιλικώτατα.

Φιλοφρονούμενα. παραμυθούμενα.

Φιλοφρόνως. σπουδαίως. προθύμως.

Φιλοφροσύνη. δεξίωσις. ἡ προσήνεια.

Φιλόχορος, [3] Κύκνου, Ἀθηναῖος, μάντις, καὶ ἱεροσκόπος. γυνὴ δὲ ἦν αὐτῷ Ἀρχεστράτη. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους γέγονεν ὁ Φιλόχορος Ἐρατοσθένους· ὡς ἐπιβαλεῖν πρεσβύτῃ νέον ὄντα Ἐρατοσθένει. ἐτελεύτησε δὲ ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ Ἀντιγόνου, ὅτι διεβλήθη προσκεκλικέναι τῇ Πτολεμαίου βασιλείᾳ. [4] ἔγραψεν Ἀτθίδος βιβλία ιζ. περιέχει δὲ τὰς Ἀθηναίων πράξεις, καὶ Βασιλεῖς, καὶ Ἄρχοντας, ἕως Ἀντιόχου τοῦ τελευταίου, τοῦ προσαγορευθέντος Θεοῦ. ἔστι δὲ πρὸς Δήμωνα. Περὶ μαντικῆς, δ'. Περὶ θυσιῶν, α'. Περὶ τῆς Τετραπόλεως. Σαλαμῖνος κτίσις. [5] Ἐπιγράμματα Ἀττικά. Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀγώνων, βιβλία ιζ. Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀρξάντων, ἀπὸ Σωκρατίδου καὶ μέχρι Ἀπολλοδώρου. Ὀλυμπιάδας, ἐν βιβλίοις β'. Πρὸς τὴν Δήμωνος Ἀτθίδα. Ἐπιτομὴν τῆς ἰδίας Ἀτθίδος. Ἐπιτομὴν τῆς Διονυσίου [6] πραγματείας περὶ ἱερῶν. Περὶ τῶν Σοφοκλέους μύθων, βιβλία ε'. Περὶ Εὐριπίδου. Περὶ Ἀλκμᾶνος. Περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθήνησι. Συναγωγὴν ἡρωΐδων, ἤτοι Πυθαγορείων γυναικῶν. Δηλιακὰ βιβλία β'. Περὶ εὑρημάτων. Περὶ καθαρμῶν. Περὶ συμβόλων.

Φιλοχρηματία.

Φιλοψυχήσαντα. [7] Ἀντίγονον ἀγόμενον δέσμιον Ἀντωνίῳ, φιλοψυχήσαντα μέχρις ἐσχάτου διὰ ψυχρᾶς ἐλπίδος ἄξιος τῆς ἡγεμονίας πέλεκυς διεδέξατο.

Φιλῳδὸν [8] γένος. οἱ βάτραχοι. παρὰ τὸ φιλεῖν ᾄδειν.

Φιλωθέντες. [9] οἱ δὲ νεώτεροι, Φιλιωθέντες. Φίλοι γενόμενοι. ὥσπερ πολεμωθέντες, ἤγουν πολέμιοι γενόμενοι. Αἰλιανὸς Ποικίλῃ Ἱστορίᾳ· Ἐπ' ἐλευθερίᾳ τινὲς Ῥωμαίοις φιλωθέντες· εἶτα μέντοι τὴν πίστιν, ἥπερ οὖν δεσμός ἐστι φιλίας, οὐκ ἐτήρησαν. καὶ Φιλωθῆναι, φίλος γενέσθαι. Ἔλεγε τὸν νεανίαν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν, καὶ φιλωθῆναί οἱ. Καὶ αὖθις· Φιλωθεὶς ἐν τῷ τέως τῷ ἐπισκόπῳ, τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξέπεμψε.

Φίλων [10] Βύβλιος, γραμματικός. οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων ἐγγὺς Νέρωνος, καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν. Ὕπατον γοῦν τὸν [11] Σεβῆρον, τὸν Ἐρέννιον χρηματίσαντα, αὐτὸς εἶναί φησιν, ὅταν ἦγεν ὄγδοον καὶ ἑβ-

Athenis in sacrilegio deprehensus est, cum Gorgoneum surriperet: ut ait Isocrates. Meminit hujus Æschines in oratione contra Ctesiphontem.

Φιλοφρονέστατα. Amicissime. Humanissime.

Φιλοφρονούμενα. Amice, vel humaniter excipientia. Consolantia.

Φιλοφρόνως. Humaniter. Amice. Prompte.

Φιλοφροσύνη. Comitas. Humanitas. Benevolentia. Vel, lenitas, mansuetudo.

Φιλόχορος. Philochorus, Cygni F. Atheniensis, vates, & aruspex: qui uxorem habuit Archestratam. Vixit temporibus Eratosthenis; quem senem adolescens attigit. Obiit autem ex insidiis, quas Antigonus ei struxit, quod apud eum delatus esset, quasi Ptolemæo studeret. Scripsit de Attica lib. XVII. Continent autem Atheniensium res gestas, & Reges, & Archontes, usque ad Antiochum postremum, cognomento Deum. Scripti vero sunt contra Demonem. De divinatione, IV. De sacrificiis, I. De Tetrapoli. Salaminis origines. Epigrammata Attica. De Atheniensium certaminibus, lib. XVII. De Prætoribus Atheniensium, a Socratide usque ad Apollodorum. Olympiades, libris duobus. Adversus Demonis Atticam historiam. Epitomen historiæ suæ Atticæ. Epitomen operis Dionysii de Sacris & Templis. De Sophoclis fabulis, lib. V. De Euripide. De Alcmane. De Atheniensium mysteriis. Collectionem Heroidum, sive Pythagorearum fœminarum. De insula Delo, lib. II. De Inventis. De lustrationibus. De symbolis, sive signis.

Φιλοχρηματία. Pecuniæ cupiditas. Avaritia.

Φιλοψυχήσαντα. Vitæ amantem. Vitæ cupidum. *Cum Antigonus ad Antonium vinctus duceretur, & ad ultimum usque frigidam vitæ retinendæ spem aleret, digna eum imperio securis excepit.*

Φιλῳδὸν γένος. Gens cantus amans. Id est, ranæ. [Aristophanes.]

Φιλωθέντες. Recentiores autem dicunt, Φιλιωθέντες. Amici facti. Conciliati. Dicitur ut πολεμωθέντες, i.e. hostes facti. Ælianus in *Varia Historia: Quidam spe consequendæ libertatis amicitia cum Romanis inita, postea fidem, quæ amicitiæ vinculum est, non servarunt.* Et Φιλωθῆναι, amicum fieri. *Dicebat adolescentem ad eum venisse, ut amicitiam cum eo iniret.* Et iterum: *Tunc Episcopo conciliatus, ad Ecclesiam [eum] emisit.*

Φίλων. Philo Byblius, Grammaticus. Hic natus est circiter tempora Neronis, & diu vixit. Ipse enim testatur, Severum, qui Erennius cognominabatur, Consulem fuisse,

1 Καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφ.] Confer Nostrum supra, v. Φιλέας.

2 Ὡς Ἰσοκράτης] In Except. adversus Callimachum: sed ubi Φιλέορος scribitur.

3 Φιλόχορος] Vide Vossium in opere de *Hist. Gr.*

4 Ἔγραψεν Ἀτθ.] De scriptis Philochori vide omnino Meursium in *Bibliotheca Attica*, qui ea diligenter recenset.

5 Ἐπιγράμματα Ἀττικά] In MS. A. cum interpunctione legitur, Ἐπιγράμματα. Ἀττικά.

6 Πραγματείας περὶ ἱερῶν] Sic scribendum censeo absque distinctione. In prioribus vero Editt. cum interpunctione legitur, τῆς Διονυσίου πραγματείας. Περὶ ἱερῶν.

7 Ἀντίγονον] MS. A. Ἀντίοχον.

8 Φιλῳδὸν γένος] Aristoph. *Ranis*, pag. 223. (140. Ed. Bas. *P.*)

9 Φιλωθέντες] Sic recte MSS. Paris. At priores Editt. φιλιωθέντες, cui lectioni non solum literarum series, sed etiam ea, quæ apud Suidam hic sequuntur, manifeste adversantur.

10 Φίλων Βύβλ.] De eo vide Vossium in libro *de Hist. Gr.* & Meursium ad Hesych. Illustr. pag. 217.

11 Σεβῆρον τὸν Ἐρ.] Hujus Erennii Severi mentio etiam fit supra, v. Ἕρμιππος Βηρύτιος.

δομηκο-

δομηκοστὸν ἔτος, ὀλυμπιάδι δὲ κʹ καὶ διακοσιοστῇ. γέγραπται δὲ αὐτῷ περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων, βιβλία ιβʹ. [1] Περὶ πόλεων, καὶ οὓς ἑκάστη αὐτῶν ἐνδόξους ἤνεγκε, βιβλία λʹ. Περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανοῦ, ἐφ' οὗ καὶ ἦν ὁ Φίλων· καὶ ἄλλα. Ὕπατος γέγονεν [2] ὁ Φίλων, Ἐρέννιος χρηματίσας, ὡς αὐτός φησι.

Φίλων Ἰουδαῖος, τεχθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γένους ἱερέων· φιλοσοφήσας δὲ τὰ Ἑλλήνων, εἰς μέγα προὔβη παιδείας, ὡς μετελθεῖν πᾶσαν Ἑλληνικὴν παίδευσιν, τήν τε τῶν Ἐγκυκλίων καλουμένων, καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας, σὺν ἀκριβεῖ καταλήψει. ἐπλούτησέ τε λόγον, παρόμοιον Πλάτωνι· ὡς καὶ εἰς παροιμίαν παρ' Ἕλλησι τοῦτο χωρῆσαι· Ἢ Πλάτων φιλωνίζει, ἢ Φίλων πλατωνίζει. τοσαύτη ἐστὶν ὁμοιότης τῆς γε διανοίας καὶ φράσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν Πλάτωνος. καὶ τοίνυν [3] γέγραπται αὐτῷ βιβλία ἄπειρα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· Περὶ [4] συγχύσεως γλωσσῶν, βιβλίον αʹ. [5] Περὶ φύσεως καὶ εὑρήματος, αʹ. Περὶ ὧν κατὰ νοῦν τις εὔχεται, αʹ. Περὶ παιδεύσεως, ἕν. Περὶ κληρονόμου τῶν θείων πραγμάτων, αʹ. Περὶ μερισμοῦ ἴσων καὶ ἐναντίων, αʹ. Περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων. Περὶ ἐναλλαγειτῶν γραφῶν παρά τινων. Περὶ συνθηκῶν, λόγους βʹ. Περὶ βίου φιλοσόφου. Περὶ Γιγάντων, αʹ. Περὶ ὀνείρων, εʹ. Περὶ ζητημάτων καὶ ἑρμηνευμάτων τῆς Ἐξόδου, εʹ. Περὶ τῆς Σκηνῆς, καὶ Δεκαλόγου, δʹ. Περὶ θυσιῶν. Περὶ ὑποσχέσεων, ἤτοι καταρῶν. [6] Περὶ προνοίας. [7] Περὶ Ἰουδαίων, αʹ. Περὶ ἀγωγῆς βίου. Περὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ περὶ τοῦ ἴδιον λογισμὸν ἔχειν τὰ ἄλογα. Περὶ τοῦ, Πᾶς ἄφρων δοῦλός ἐστι. [8] Περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Χριστιανῶν. Περὶ βίου θεωρητικοῦ. Περὶ ἱκετῶν. Περὶ γεωργίας, λόγους βʹ. Περὶ μέθης, βʹ. Περὶ τοῦ Μωσέως βίου. Εἰς τὰ Χερουβίμ· τουτέστι, τὴν φλογίνην ῥομφαίαν. Εἰς τὴν πεντάτευχον Μωϋσέως, καὶ εἰς αὐτὸν Μωϋσῆν, λόγους εʹ. Λέγουσι τοῦτον ἐπὶ Γαΐου Καλλιγόλα ἐν τῇ Ῥώμῃ κινδυνεῦσαι, ὁπηνίκα πρεσβευτὴς τοῦ οἰκείου ἔθνους ἀπεστάλη· καὶ ὅτε τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς Κλαύδιον, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διαλεχθῆναι τῷ ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ, καὶ [9] τούτους ἐσχηκέναι φιλίαν, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς σπουδαστὰς Μάρκου, τοῦ μαθητοῦ Πέτρου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔπεσι κεκοσμηκέναι. εἰσὶν οὖν, ὡς προείπομεν, περιφανῆ ἀναρίθμητα αὐτοῦ συντάγματα, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἔχοντα.

Φίλων Καρπάθιος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ᾎσμα τῶν ᾀσμάτων.

cum annum ageret LXXVIII. Olymp. CCXX. Scripsit de comparandis & deligendis libris, lib. XII. De Urbibus, & claris viris, quos unaquæque tulit, lib. XXX. De imperio Adriani; sub quo etiam vixit Philo: & alia. Consul fuit Philo, & Erennius cognominatus est, ut ipse ait.

Φίλων. Philo Judæus, natus Alexandriæ, ex genere sacerdotum: qui Græcorum philosophiam sectatus, ad summam eruditionem pervenit, omnesque disciplinas Græcas, tam eas, quæ Encycliæ vocantur, quam alias accurate perdidicit. Ubertate & copia dicendi Platonem adeo expressit, ut in proverbium apud Græcos abierit: *Aut Plato Philonem imitatur; aut Philo Platonem.* Tanta est inter utrumque & sensuum & eloquii similitudo. Scripsit libros infinitos; ex quibus sunt & hi: De confusione linguarum, liber unus. De natura & inventione, lib. I. De votis mente susceptis, lib. I. De institutione, lib. I. De hærede divinarum rerum, lib. I. De divisione æqualium & inæqualium, lib. I. De tribus facultatibus. Quare quorundam in scripturis mutata sint nomina. De pactis, lib. II. De vita sapientis. De Gigantibus, lib. I. De somniis, lib. V. Quæstionum & Solutionum in Exodum, libri V. De Tabernaculo & Decalogo, lib. IV. De Sacrificiis. De promissionibus, itemque execrationibus. De providentia. De Judæis, lib. I. De conversatione vitæ. De Alexandro, dicente, bruta quoque animalia propria ratione prædita esse. Quod omnis stultus servus sit. De vita Christianorum. De vita contemplativa, seu de Supplicibus. De agricultura, lib. 2. De ebrietate, lib. 2. De vita Mosis. De Cherubim, sive, de flammeo gladio. In quinque libros Mosis, & in ipsum Mosen, lib. V. Ajunt hunc sub Cajo Caligula Romæ periclitatum esse, quo legatus gentis suæ missus fuerat: &, cum secunda vice ad Claudium venisset, in eadem urbe locutum esse cum Apostolo Petro, amicitiamque cum eo contraxisse, & hanc ob causam sectatores Marci, discipuli Petri, Alexandriæ laudibus ornasse. Exstant igitur, ut diximus, innumera & præclara valdeque utilia hujus viri opera.

Φίλων. Philon Carpathius. Scripsit commentarium in Canticum Canticorum.

1 Περὶ πόλεων] Hoc opus in epitomen redegerat Ælius Serenus, teste Suida, v. Σερῆνος; & Etymologo, v. Βουκέρας.

2 Ὁ Φίλων, Ἐρένν.] Philonem hunc cognominatum fuisse Erennium, testatur etiam Suidas supra v. Ἐρέννιος: idemque confirmatur auctoritate Etymologi, qui v. Γέρανος, scriptorem hunc Erennium Philonem vocat. At eundem fuisse Consulem, vix mihi persuadeo: existimoque potius, duas istas voces, ὕπατος γέγονεν, delendas esse, utpote a librario quodam, vel etiam ipso Suida per incogitantiam hic repetitas ex superioribus, ubi Erennii Severi Consulis fit mentio. Conjectura hæc non parum confirmatur ex eo, quod ipse Suidas supra, v. Ἐρέννιος, duas istas voces non agnoscat.

3 Γέγραπται αὐτῷ βιβλ.] De scriptis Philonis præter Suidam consulendus etiam est Eusebius lib. II. *Hist. Eccles.* cap. XVIII.

4 Περὶ συγχύσεως γλωσσ.] Catalogum hunc operum Philonis Suidas ex Sophronio Hieronymi interprete hausit.

5 Περὶ φύσεως καὶ εὑρ.] Eusebius loco laudato, Περὶ φυγῆς καὶ εὑρέσεως: ubi vide Valesium.

6 Περὶ Προνοίας] Insigne hujus operis fragmentum exstat apud Eusebium lib. VIII. *Præp. Euang.* cap. XIV.

7 Περὶ Ἰουδαίων] An potius, Ὑπὲρ Ἰουδαίων? Vide eundem Euseb. lib. VIII. *Præp. Euang.* cap. X. ubi Philonem citat ἐν τῇ ὑπὲρ Ἰουδαίων Ἀπολογίᾳ.

8 Περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Χριστιανῶν. Περὶ βίου θεωρ.] Aliter Sophronius: cujus nec verba, nec mentem satis fideliter hic expressit Suidas. Sic enim ille: Περὶ διαγωγῆς τῶν ἡμετέρων, τουτέστι, τῶν Ἀποστόλων, (potius, τῶν Ἀποστολικῶν ἀνδρῶν) λόγος εἷς, ὃν ἐπέγραψε, Περὶ βίου θεωρητικοῦ ἱκετῶν· τουτέστιν, ὅτι τὰ ἐπουράνια ἀτενίζουσι, καὶ ἀεὶ εὔχονται τῷ Θεῷ. Latina Hieronymi sic habent: *De vita nostrorum liber, id est, de Apostolicis viris, quem & inscripsit,* Περὶ βίου θεωρητικοῦ ἱκετῶν, *quod videlicet cœlestia contemplentur, & semper Deum orent.* Hinc apparet, Suidam per insignem ἀβλεψίαν ex uno opere Philonis tria fecisse.

9 Καὶ τούτους ἐσχηκ.] Sophronius, καὶ τούτου ἐσχηκέναι φιλ. quod magis convenit verbis Hieronymi, qui sic habet: *Et hujus habuisse amicitias.*

Φιλωνίδης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. πρότερον ἦν γναφεύς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν, [1] Κόθορνοι, Ἀπήνη, Φιλέταιρος. καὶ ζήτει ἐν [2] τῷ Ἀπαίδευτοι.

Φιλῶ σε καὶ κήδομαι. ἐὰν εὑρεθῶσι δύο ῥήματα καθ' ἑνὸς μέρους λόγου συντασσόμενα, ὥσπερ ὧδε μετὰ ἀντωνυμίας· τῷ ἑνὶ τῷ πρώτῳ ὀφείλομεν συντάξαι τὴν ἀντωνυμίαν. τὸ δὲ ἄλλο ῥῆμα, οὐδὲν βλάπτει κἂν ἀπολύτως ἐκφέρηται. οἷον, Φιλῶ σε καὶ κήδομαι. τὸ Φιλῶ σύνταξον αἰτιατικῇ. τὸ δὲ κήδομαι, οὐδενί· ἀλλ' ἔστιν ἀπόλυτον. καὶ ὅσα ἄλλα· οἷον, ἀγαπῶ καὶ φροντίζω σου.

Φιλώτας.

Φιλτάτιον.

Ὦ [3] Εὐελπίδιον γλυκύτατον. ὦ φιλτάτιον.

Φιλοίκτιστον. ὀδυρτικόν. θρηνητικόν. [4] Σοφοκλῆς· Κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή.

Φιλοίτης. ὄνομα κύριον. καὶ Φιλοίτιος.

Φίλυδρα. φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.

Φιλλύλιος, [5] Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, Αἰγεύς, Αὔγη, Ἄντεια, (ἑταίρας ὄνομα) Δωδεκάτη, Ἡρακλῆς, Πλύντρια, ἢ Ναυσικάα, [6] Πόλις, Φρεωρύχος, Ἀταλάντη, Ἑλένη.

Φίλυρα. εἶδος δένδρου, ἔχον φλοιὸν [7] βύβλῳ παπύρῳ ὅμοιον.

Φιλύρινος [8] Κινησίας. οὗτος διθυραμβοποιὸς γέγονε. [9] Φιλύρινος δέ, ἀντὶ τοῦ χλωρός. ἡ γὰρ φίλυρα, χλωρά. ἢ κοῦφος· ὡς ἂν διθυραμβοποιὸς εὐτελῆ καὶ κοῦφα ποιῶν. καὶ γὰρ τὸ ξύλον τοῦτο κοῦφον καὶ ἐλαφρόν. ἦν δὲ καὶ χωλός, καὶ κυλλός.

Φιμινάλια. ἀναξυρίδας. βρακία.

Φίμωτρον.

Φιμοῖ. ἄγχει. ἐπιστομίζει. Τὸ στόμα τῇ χειρὶ φιμώσασα τοῦ ἐσφαγμένου, μήπως τῇ ψυχῇ συνεκπέμψειε φωνήν. ὁ ἐνεστώς, φιμῶ.

Φιμός. ὁ χαλινός.

Φιμοί. [10] Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. Καὶ φιμοὺς, καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα. Φιμὸς δέ ἐστιν, ὁ καλούμενος κημός, [11] εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο. Δίφιλος δέ φησιν·

Ἕλκ' εἰς μέσον τὸν φιμόν, ὡς ἂν ἐμβάλῃ.

Φιλωνίδης. Philonides, Atheniensis, Comicus antiquus: qui ante fullo fuit. Ex comœdiis ejus sunt, Cothurni, Apene, Philetærus. Quære etiam in v. Ἀπαίδευτοι.

Φιλῶ σε, καὶ κήδομαι. Amo te & curo. Si duo verba reperiantur constructa cum una orationis parte, ut hic cum pronomine; cum altero, id est priore, pronomen construere oportet. Alterum enim verbum, etiamsi absolute efferatur, nihil obest sententiæ. Ut, Amo te & curo. Hic verbum φιλῶ cum accusativo construendum est: at τὸ κήδομαι, cum nullo. Est enim absolutum. Et quæ sunt alia hujus generis: ut, ἀγαπῶ καὶ φροντίζω σου.

Φιλώτας. Philotas. [Nomen proprium.]

Φιλτάτιον. Amicissimus. [Aristophanes:] *O Euripidule dulcissime & amicissime.*

Φιλοίκτιστον. Ad commiserationem vel misericordiam propensum. Ad lamentationem proclive. Sophocles: *Mulier ad commiserationem valde propensum est.*

Φιλοίτης. Philœtes, & Philœtius. Nomina propria.

Φίλυδρα. Aquam amantia.

Φιλλύλιος. Philyllius, Atheniensis, Comicus antiquæ Comœdiæ: ex cujus fabulis sunt, Ægeus, Antia, (est autem nomen meretricis) Duodecima, Hercules, Plyntria, vel Nausicaa, Urbes, Phreorychus, Atalanta, Helena.

Φίλυρα. Tilia. Arboris genus, quod corticem byblo, vel papyro similem habet.

Φιλύρινος Κιν. Tilialis Cinesias. Hic [Cinesias] poeta Dithyrambicus fuit. Tilialis vero [hic dictum est] pro, viridis, vel pallidus. Talis enim est tilia. Vel, levis, &, ut poeta Dithyrambicus, vilia & levia carmina componens. Lignum enim tiliæ leve admodum est. Erat vero etiam claudus & mancus.

Φιμινάλια. Feminalia. Femoralia. Braccæ.

Φίμωτρον. Camus. Vel, Instrumentum, quo os obligatur, vel obturatur.

Φιμοῖ. Camo constringit. Os obturat, vel occludit. *Occisi os manu obturans, ne quam vocem cum anima emitteret.* Præsens est, φιμῶ.

Φιμός. Camus. Capistrum.

Φιμοί. Phimi. [Instrumentum aleatorium.] Æschines contra Timarchum: *Phimos & alia instrumenta aleatoria.* Phimus vero est turricula, in quam tali mittebantur: quæ etiam κημὸς dicebatur. Diphilus inquit: *Phimum in medium protrahe, ut [talos] injiciat.*

1 Κόθορνοι] Laudatur hæc fabula a Polluce & Athenæo.

2 Ἐν τῷ Ἀπαίδευτοι] Sed ibi de alio Philonide agitur.

3 Ὦ Εὐελπίδιον γλ.] Est versus Aristophanis *Acharnens.* pag. 394. (281. Ed. Bas. *P.*)

4 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 35. ut Portus monuit.

5 Φιλλύλιος] Scribe, Φιλύλλιος. De hujus autem fabulis vide Meursium in *Bibliotheca Attica.*

6 Πόλις] Apud Pollucem & Athenæum fabula hæc plurali numero vocatur, Πόλεις.

7 Βύβλῳ παπύρῳ] Scribendum est, βύβλῳ, ἢ παπύρῳ.

8 Φιλύρινος Κινησίας. οὗτος Διθυρ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Aves*, pag. 605. (415. Ed. Bas. *P.*)

9 Φιλύρινος δὲ, ἀντὶ τοῦ χλ.] Interpretatio hæc inepta est, quam ex Scholiasta Comici, ut diximus, Noster hausit. Melius Athenæus lib. XII. p. 551. qui Cinesiam ab Aristophane & aliis φιλύρινον dictum ait, quod tabellas tiliaceas pectori applicaret, ne corpus ejus ob proceritatem & gracilitatem flecteretur. Verba ejus hæc sunt: Ἄλλοι δ' αὐτὸν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, πολλάκις εἰρήκασι φιλύρινον Κινησίαν, διὰ τὸ φιλύρας τοῦ ξύλου λαμβάνοντα σανίδα συμπερίζώννυσθαι, ἵνα μὴ κάμπτηται, διά τε τὸ μῆκος, καὶ τὴν ἰσχνότητα. Huc facit, quod Jul. Capitolinus de Antonino Pio refert; eum, cum senuisset, tiliaceis tabulis in pectore positis fasciatum fuisse, ut rectus incederet. Vide Reines. *Var. Lect.* lib. II. pag. 293, 294.

10 Φιμοί. Αἰσχίνης κατὰ Τιμ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Valesium.

11 Εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο] Adde ex Etymologo, ἀστράγαλοι. *Phimus* enim est instrumentum illud aleatorium, quod Græci alias πύργον, & Latini *turriculam* vocant: per quod nimirum tali in alveolum mittebantur. Hinc apparet, quam procul a scopo aberraverit Portus, qui locum hunc sic interpretatus est: *Φιμὸς vero est ille, qui vocatur κημὸς, unde Latinum camus; in quem injiciebantur vel hominum vel ferarum cervices, ut constringerentur & premerentur.* Hæc omnia nauci sunt.

Φινεές.[1] ἀνὴρ τά τε ἄλλα κρείττων τῶν νεωτέρων, καὶ τῷ τοῦ πατρὸς ἀξιώματι τοὺς ἡλικιώτας ὑπερέχων. Ἐλεαζάρου γὰρ τοῦ ἀρχιερέως υἱός· Μωϋσέως δὲ ἀδελφοῦ παιδὸς υἱός. ὃς περιαλγήσας τοῖς πεπραγμένοις ὑπὸ Ζαμβρῆ, καὶ πρὶν ἰσχυροτέραν γενέσθαι τὴν ὕβριν ὑπὸ τῆς ἀδείας, ἔργῳ τὴν δίκην αὐτῶν εἰσπράξασθαι διεγνώς, καὶ κωλῦσαι διαβῆναι τὴν παρανομίαν εἰς πλείονας, τῶν ἀρξαμένων οὐ κολαζομένων, τόλμῃ δὲ καὶ ψυχῆς καὶ σώματος ἀνδρείᾳ τοσοῦτον προέχων, ὡς μὴ πρότερον, εἴ τι συσταίη τῶν δεινῶν, ἀπαλλάττεσθαι, πρὶν ἢ καταγωνίσασθαι, καὶ νίκην τὴν ἐπ' αὐτῷ λαβεῖν· ἐπὶ τὴν τοῦ Ζαμβρῆ σκηνὴν παραγενόμενος, αὐτόν τε παίων τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν Χοσβίαν ἀπέκτεινεν. οἱ δὲ νέοι πάντες, οἷς ἀρετῆς ἀντιποίησις ἦν, καὶ τοῦ φιλοκαλεῖν, μιμηταὶ γινόμενοι τῆς Φινεὲς τόλμης, ἀνῄρουν τοὺς ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις Ζαμβρῆ τὴν αἰτίαν εἰληφότας. ἀπόλλυνται μὲν οὖν καὶ ὑπὸ τῆς τούτων ἀνδραγαθίας πολλοὶ τῶν παρανομησάντων. ἐφθάρησαν δὲ πάντες καὶ λοιμῷ, ταύτην ἐνσκήψαντος αὐτοῖς τοῦ Θεοῦ τὴν νόσον. ὅσοι τε ξυγγενεῖς ὄντες κωλύειν δέον ἐξώτρυνον αὐτοὺς ἐπὶ ταῦτα, ἀδικεῖν τῷ Θεῷ δοκοῦντες, ἀπέθνησκον. ἀπόλλυνται μὲν οὖν ἐκ τῶν τάξεων ἄνδρες οὐκ ἐλάττους τετρακισμυρίων καὶ ἑξακοσίων. ὑπὸ δὲ ταύτης παροξυνθεὶς τῆς αἰτίας Μωϋσῆς ἐπὶ τὸν Μαδιανιτῶν ὄλεθρον τὴν στρατιὰν ἐξέπεμπε.

Φινεές. Phinees, vir, cum aliis rebus, tum etiam paterna dignitate juventutis facile princeps: Eleazari Pontificis filius, Moſis vero ex fratre ponepos. Hic cum ea, quæ a Zambre facta erant, indigne ferret, & conſtituiſſet, priuſquam impunitate licentia injuriæ creſceret, pœnas ab illis exigere, & ſic impedire, ne contagio ſceleris ad plures ſerperet, ſi auctoribus ejus impune ceſſiſſet; cumque eo eſſet animi & corporis robore, ut, ſi periculum aliquod exſtitiſſet, [& ipſe arduum quid aggreſſus eſſet,] non prius ab incepto recederet, quam ſuperata difficultate victor exſtitiſſet; Zambræ tentorium petit, ipſumque & Chosbiam ictu gladii occidit. Quo exemplo juventus ad pulcherrimam virtutis æmulationem accenſa, certatim in ejuſdem criminis reos impetum facit, magnamque illorum partem ferro conficit: reliquos vero peſtilentia a Deo immiſſa conſumpſit. Omnes quoque illi, qui, cum jure cognationis ſuorum petulantiam cohibere debebant, accendere etiam maluerunt, perierunt. Quare ex illis, qui ætate militari erant, non pauciores quadraginta millibus & ſexcentis perierunt. Moſes igitur hanc ob cauſam in Midianitas concitatus, ad gentem illam internecione delendam exercitum eduxit.

Φινεύς. ὄνομα κύριον. καὶ Φινείδης, ὁ ἀπὸ τοῦ Φινέως.

Φινεύς. Phineus. Nomen proprium. Et Phinides, Phinei filius.

Φίνειον. ὄνομα τόπου ἐν Πόντῳ. ἤ, ὄρος.

Φίνειον. Phineum. Nomen loci in Ponto. Vel, mons.

Φινίδας. ὄνομα κύριον.

Φινίδας. Phinidas. Nomen proprium.

Φιρμιλιανός.[2] ζήτει. Ἐν τῷ Περιπάτῳ ἔφιπποι στῆλαι ἵσταντο Γρατιανοῦ, καὶ Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ Θεοδοσίου, καὶ κυρτοῦ Φιρμιλιανοῦ πρὸς γέλωτα.

Φιρμιλιανός. Firmilianus. Quære in v. Γρατιανός. In Peripato poſitæ erant ſtatuæ equeſtres Gratiani, & Valentiniani, & Theodoſii, & gibboſi Firmiliani, ridiculi gratia.

Φίσκος. δημόσιον ταμιεῖον.

Φίσκος. Fiſcus. Publicum ærarium.

Φιτρῶν. κορμῶν. ξύλων.

Φιτρῶν. Truncorum arboris. Stipitum. Caudicum.

Φίτυ.[3] Ἀριστοφάνης· Τὸ γὰρ φίτυ πρῶτον φύσει.

Φίτυ. Planta. Germen. Ariſtophanes: *Germen enim primum producit.*

Φιτῦσαι. γεννῆσαι. ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθησιν. ἐπὶ δὲ μητρὸς οὐκέτι, ἀλλὰ γεννῆσαι. καὶ φιτύοντος, ὁμοίως, τοῦ γεννῶντος. λέγεται δὲ καὶ τὸ[4] γέννημα, φίτυμα. Εὔπολις Αὐτολύκῳ· Αὐτὰρ ἤγαγες[5] κενὸν φίτυμα τῶν βοῶν.

Φιτῦσαι. Generare. Producere. De patre dicitur, non etiam de matre; ſed γεννῆσαι. Et φιτύοντος, generantis. Fœtus etiam φίτυμα dicitur. Eupolis *Autolyco: Sed adduxiſti novum fœtum boum.*

Φθάνει. αἰτιατικῇ. προλαμβάνει.

Φθάνει. Accuſativo jungitur. Antevertit. Prævertit.

Φθάς.[6] ὁ Ἥφαιστος παρὰ Μεμφίταις. καὶ παροιμία· Ὁ Φθάς σοι λελάληκεν. οἱ δὲ Ἀφθάς φασιν· ὡς σταφὶς, ἀσταφίς· στάχυς, ἄσταχυς.

Φθάς. Phthas. Vulcanus apud Memphitas ita vocatur. Et proverbium: *Phthas tibi loquutus eſt.* Alii vero dicunt Aphthas: quemadmodum σταφὶς, & ἀσταφίς; στάχυς & ἄσταχυς.

Φθάσειε. προλάβοι.[7] Οἶδά τινας ἐν λογιστείοις ἀποδύντας, ἢ πάντως ἀπὸ μιᾶς γέ του συμφορᾶς ἀναπεισθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσοφεῖν, ἀπὸ

Φθάσειε. Antevertat. Præoccupet. *Noſti aliquos, qui in aulis rationariis ſpoliati, aut ex alia omnino calamitate compulſi ſunt, ut*

1 Φινεές. ἀνὴρ τ.] Totum hunc articulum excerpſit Suidas ex Joſeph. *Antiq. Jud.* lib. IV. cap. VI.

2 Ζήτει] Adde, ἐν τῷ Γρατιανός. Ibi enim eadem leguntur, quæ hic Suidas habet.

3 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 710. (478. Ed. Baſ. *P.*)

4 Τὸ γέννημα, φίτ.] Hæc leguntur etiam apud Scholiaſtam ad modo indicatum locum Ariſtophanis.

5 Κενόν] Scholiaſtes Comici, καινόν.

6 Φθάς. ὁ Ἥφ.] Vide Menag. ad Laert. lib. VII. num. 147. & Thom. Galeum in notis ad Jamblichum *de Myſter. Ægypt.* pag. 302.

7 Οἶδά τινας ἐν λογισ.] Fragmentum hoc excerptum eſt ex Syneſii Epiſt. CLIII.

μό-

μόνυ τοῦ τὸν Θεὸν ἀπομόσαι καὶ κατομόσαι Πλατωνικῶς· ἕως φθάσειεν ἂν ἡ σκιὰ φθέγξασθαί τι τῶν δεόντων. † Οἱ¹ δὲ παλαιοὶ περὶ τοῦ εὑρεθῆναι τοὺς Δημητριακοὺς καρποὺς, ἐβαλανοφάγουν. ἔνθεν καὶ τὸ φαγεῖν εἴρηται.

in vitæ quasi meridie philosopharentur, hoc ipso tantum, quod Platonico more Deos jurando, negarent aliquid, aut affirmarent; ut umbra prius utile atque opportunum aliquid dictura videatur. † Prisci, antequam fruges Cereales inventæ essent, glandibus vescebantur. Unde etiam dictum est φαγεῖν.

Φθασάμενον. ἐπιφθασάμενον. ² λέγουσι τὴν αἶγα, τὴν τοῦ Διὸς τροφὸν κατηστερίσθαι· καὶ φασὶ τὸν ἐπιφθασάμενον ἐπιτέλλουσαν αὐτὴν, ἐπιτυγχάνειν, ὅσα εὔξηται.

Φθασάμενον. Illum, qui præoccupavit, vel antevertit. Dicunt capram Jovis nutricem in astra relatam esse, & eum, qui ipsam orientem conspexerit, omnium votorum suorum compotem fieri.

Φθαίη σε. προλάβοι σε τις εἰς ἐκκλησίαν. καὶ φθαίησι.

Φθαίη σε. Antevertat te. Et φθαίησι, [Ionice, pro φθαίη.]

Φθέγμα. ῥῆμα.

Φθέγμα. Dictum. Vox. Oratio.

Φθείρ. ὁ τῆς πίτυος καρπός.

Φθείρ. [Pediculus. Item,] fructus pinus.

Φθείρω. αἰτιατικῇ. Πᾶν τὸ φθειρόμενον, κατὰ δύο τρόπους φθείρεται· ἢ τὸν τῶν σωμάτων, τῇ εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύσει· ἢ τὸν τῶν ἀσωμάτων, ἀποσβεννυμένου τοῦ εἴδους τῇ ἀναρμοστίᾳ τοῦ ὑποκειμένου.

Φθείρω. Corrumpo. Quidquid corrumpitur, duobus modis corrumpitur: vel, cum corpora in elementa sua resolvuntur: vel, cum res incorporeæ pereunt, exstincta forma, propter inhabilitatem subjecti.

Φθεῖσθαι. διαφθείρεσθαι.

Φθεῖσθαι. Corrumpi. Perdi.

Φθήμενος. προλαβών. καταλαβών.

Φθήμενος. [Pro φθάμενος.] Qui antevertit. Qui occupavit.

Φθῆναι. προλαβεῖν. Ἰώσηπος· Δυσφοροῦντος δὲ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῷ φθῆναι τὸν μισθὸν δεδωκέναι τοῖς Ἰσραηλίταις, παρῄνει ποιεῖν ὁ Προφήτης ὅ, τι τῷ Θεῷ δοκεῖ.

Φθῆναι. A φθῆμι. Præoccupare. Anticipare. Antevertere. Josephus: *Cum autem Rex ægre ferret, quod in dando Israelitis stipendio tempus anticipasset, Propheta ei suasit, ut faceret, quod Deo placeret.*

Φθήσεται. καταλήψεται.

Φθήσεται. Antevertet. Occupabit.

Φθία. πόλις, πατρὶς Ἀχιλλέως. καὶ Φθιάδος, Θετταλικῆς.

Φθία. Phthia, urbs [Thessaliæ,] patria Achillis. Et Phthiadis, i.e. Thessalicæ.

Φθιμένης νυκτός. ἤγουν παρελθούσης.
Ὡς³ καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτός.
καὶ φθίμενος, φθαρείς.

Φθιμένης νυκτός. Noctis deficientis. Vel, pene jam præteritæ. Et φθίμενος, qui perit, corrumpitur, tabescit.

Φθινάς. ἡ νόσος.

Φθινάς. Tabes. Morbus lenta tabe corpus consumens.

Φθίναι. φθαρῆναι.

Φθίναι. Corrumpi. Tabescere.

Φθίνει. φθείρεται. λήγει. καὶ φθινόμενοι.

Φθίνει. Corrumpitur. Tabe consumitur. Perit. Desinit.

Φθινόπωρον.⁴ παλινδρομία τοῦ ἡλίου ἀφ' ἡμῶν γενομένου τῶν καρπῶν πρὸς τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ἐγένοντο. τῆς δὲ γενέσεως αὐτῶν αἴτιον γενέσθαι τὸν ἥλιον, ἐξατμίζοντα τὰ νέφη. Καὶ, ⁵ Φθινοπωρίδα εἰν ἁλὶ νήχεσθαι. Φθινοπωρίδα, τὴν κολυμβάδα λέγει.

Φθινόπωρον. Autumnus. Hic fit, cum Sol a nobis recedit. [Venti autem sunt fluxus aeris; qui nomina mutant,] pro rationibus locorum a quibus spirant. Hos gigni [dicunt Stoici] vi Solis, vapores ex nubibus elicientis. Et, *Oleam autumnalem, in muria natantem.* Φθινοπωρίδα enim hic vocat oleam conditivam, quam Græci alias κολυμβάδα appellant.

Φθινύθων. φθειρόμενος.

Φθινύθων. Qui corrumpitur, tabescit, perit.

Φθῖος. ὄνομα κύριον. καὶ Φθιώτης, ὁ ἀπὸ τῆς Φθίας πόλεως. θηλυκῶς δὲ, Φθιῶτις γυνὴ, διὰ τοῦ ι.

Φθῖος. Phthius. Nomen proprium. Et Phthiotes, civis urbis Phthiæ: [per η scribitur.] At Φθιῶτις, fœminino genere, per ι.

Φθιρῶ.⁶ ὄρος Μαιάνδρου.

Φθιρῶ. Phthiro. Mons Mæandri.

Φθισίμβροτος.⁷ διαφθείρουσα τοὺς ἄνδρας. καὶ φθισήνορος, ὁμοίως, τοῦ φθείροντος τοὺς ἄνδρας.

Φθισίμβροτος. Perdens viros. [Epithetum prælii.] Et φθισήνορος, perdentis viros. Itidem epithetum pugnæ.]

1 Οἱ δὲ παλαιοὶ περὶ τ.] Hæc nihil ad rem faciunt.
2 Λέγουσι τὴν αἶγα, τὴν τοῦ Διὸς τρ.] Hæc leguntur etiam supra v. Αἰξ οὐρανία, & v. Ἐπιφθασάμενον. Cæterum Portus pro ἐπιφθασάμενον legendum suspicatur ἐπιθεασάμενον: quod non displicet.
3 Ὡς καὶ τῆς νῦν φθ.] Hæc sunt verba Sophoclis in *Ajace*, pag. 9.
4 Φθινόπωρον. παλινδρομ.] Locus hic corruptus est, qui apud Laertium in *Zenone Citt.* Num. 152. unde eum deprompsit Suidas, sic legitur: Μετόπωρον δὲ τῇ παλινδρομίᾳ τοῦ ἡλίου ἀφ' ἡμῶν γί[νεσθαι] ... παρὰ τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ῥέουσι. τῆς δὲ γενέσεως αὐτῶν, &c. Sed Ca[saubonus] recte vidit, locum illum esse mutilum, eumque hoc vel simili modo supplendum: Μετόπ. δὲ τῇ παλ. τοῦ ἡλ. ἀφ' ἡμῶν γίνεσθαι. Πνεύματα δὲ ἀέρος εἶναι ῥύσιν. τὰς δὲ ἐπωνυμίας ἀλλάττειν παρὰ τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ῥέουσι. &c. Ipsum consule in notis ad locum hunc Laertii. Obiter autem nota, pro φθινόπωρον, cujus vocis gratia locum hunc Suidas adduxit, apud Laertium hodie legi μετόπωρον: quæ vox idem plane significat.
5 Φθινοπωρίδα εἰν ἁλὶ ν.] Est fragmentum Callimachi, quod auctius legitur supra v. Γεργέριμον: ubi vide quæ notavimus.
6 Φθιρῶ] Confer Steph. Byz. v. Φθίρα.
7 Φθισίμβροτος] Homerus Il. N. v. 339.

Φθίσθαι.

Φθίσθαι. Φθαρῆναι.

Φθίσος. νῆσος.

Φθίσονται. διαφθαρήσονται.

Φθιτὸν γένος.

Φθογγαῖς. βοαῖς. ἢ φωναῖς.

Φθόη.[1] φθίσις. ἢ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς. Πισίδης· [2] Τὴν ἱππικὴν φθόην. Καὶ Αἰλιανός· [3] Φθόῃ γοῦν Θεόπομπον τὸν Ἀθηναῖον ῥινώμενον καὶ λειβόμενον ἰάσατο ὁ Ἀσκληπιός.

Φθοῖς,[4] φθοΐδος. τὸ πληθυντικὸν, φθοῖς. ἔστι δὲ ὄνομα πλακοῦντος. [5] πέμματα ἃ τοῖς θεοῖς μετὰ τῶν σπλάγχνων ἔθυον. ἐν Ἐπιγράμμασι· Καὶ τροχιὰν ἐν κανέῳ φθοΐδας σοι ταύτας ἐφ' ἅλωος, ὦ Δάματερ, φέρω. Τοὺς φθοῖς, μονοσυλλάβως, ἔθος λέγειν τοῖς Ἀττικοῖς. [6] Ἀριστοφάνης·

Τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα, καὶ τὰς ἰσχάδας.

Φθόνος. ἡ ἐπὶ τοῖς καλοῖς τοῦ πλησίον βασκανία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

Φθόνος.[7] πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ τῶν ἐπιεικῶν τινός. ἐκ τούτου δῆλον, ὡς καὶ φθονερὸς ἂν εἴη, ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν ἐπιεικῶν εὐπραγίαις. οὗ κειμένου, ἐπεὶ προδήλως ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπραγίαις, (οἱ γὰρ ἐπιεικεῖς ἀγαθοί) οὐκ ἂν εἴη ὁ ἐπιεικὴς φθονερός.

Φθόνος. νόσημα ψυχῆς ἀνθρωπικὸν, καὶ ἐσθίον ψυχὴν, ἣν ἂν καταλάβοι, ὥσπερ ἰὸς τὸν σίδηρον. [8] καὶ ὁ ἔρως ταυτόν ἐστιν. οἷς ἐκεῖνος ἔχθιστον καλεῖ τὸ θεῖον, περιέρπων τὸ συμφυὲς ἀῤῥώστημα εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐκφύσαντας αὐτά. εἰσὶ δὲ καὶ Ἴαμβοι·

Τὸ δευτερεῦον τοῦ φθόνου [9] ξέσας γράμμα,
Εὕροις ἐν αὐτῷ τὸν φόνον γεγραμμένον.

καὶ [10] Σοφοκλῆς·

Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει.

Καὶ αὖθις· [11] Πιστὰ τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον. Καὶ [12] Πίνδαρος· Ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖς. Καὶ αὖθις· Σφόδρα δὲ λαμπρὸς ὢν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅμως ἐσκοτίσθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα διεσθίοντος φθόνου. δίκην γὰρ θανάτου ὦφλε.

Φθονῶ σοι. δοτικῇ. Φθονῶ σοι τοῦδε.

Ζῶν [13] ἀτιμάσαντες, ἀποφθίμενον ποθέουσι.

Καί ποθ' ὑπὲρ τύμβοιο καὶ ἀπνόου εἰδώλοιο

Ἄστεα νεῖκος ἔπηλθεν, ἔριν δ' ἐστήσατο λαός.

Φθίσθαι. Periisse. Perditum esse.

Φθίσος. Phthisus. Insula [sic dicta.]

Φθίσονται. Corrumpentur. Perdentur. Peribunt.

Φθιτὸν γένος. Genus corruptioni obnoxium. Vel, mortale.

Φθογγαῖς. Clamoribus. Vocibus.

Φθόη. Phthisis. Tabes, Vel, nomen morbi, cum [ob ulcus pulmonis] sanguis ejicitur. Pisides: *Equestrem tabem.* Et Ælianus: *Theopompum Atheniensem tabe tanquam lima attenuatum diffluentemque Æsculapius sanavit.*

Φθοῖς. Phthois. Et in plurali [contracte] φθοῖς. Est nomen placentæ, quam cum intestinis Diis offerebant. Et in Epigrammate: *Et in canistro phthoidas hasce tibi, Ceres, in aream fero.* Attici per unicam syllabam dicere solent, φθοῖς. Aristophanes: *Placentas auferentem & caricas.*

Φθόνος. Invidia. Sive, livor ob bona alterius, apud Apostolum.

Φθόνος. Invidia. Ea est dolor ob prosperitatem viri boni, proximi nostri. Hinc autem patet, invidum esse illum, qui bonorum virorum felicitate dolet. Quo posito; quoniam a viro bono manifeste alienum est, bonorum felicitate dolere: (ἐπιεικεῖς enim sunt boni) vir bonus non erit invidus.

Φθόνος. Invidia. Morbus animi humani, exedens animum, quem invaserit, ut ærugo ferrum. * * * * * * Sunt & Jambi [in Invidiam scripti:] *Secundam vocis φθόνος literam si deleveris, invenies in ea φόνος scriptum.* Et Sophocles: *Ad opulentum enim invidia serpit.* Et iterum: *Quæ contra magnos viros dicuntur, ob invidiam facile ab audientibus creduntur.* Et Pindarus: *Sermones vero invidis sunt opsonium.* Et iterum: *Quamvis autem apud Athenienses valde illustris esset, obscuratus tamen est ab invidia omnia arrodente. Capitis enim condemnatus est.*

Φθονῶ σοι. Invideo tibi. Dativo jungitur. Et, Φθονῶ σοι τοῦδε, Invideo tibi hujus rei causa.

Quem vivum contempserunt, mortuum desiderant.
Et interdum de tumulo & exanimi simulacro
Civitates inter se contenderunt, & populus litem movit.

1 Φθόη, φθίσις] Vide Harpocrationem.

2 Τὴν ἱππικὴν φθόην] MS. A plenius:
Τὴν ἱππικὴν ὑπεῖχεν ὁ στρατὸς φθόην.
Sic Jambus numeris suis absolutus est.

3 Φθόῃ γοῦν Θεόπομπ.] Vide supra v. Θεόπομπος. ubi locum hunc Æliani multo auctiorem habes.

4 Φθοῖς, φθοΐδος. τὸ πλ.] Sic rectius MSS. Paris. quam priores Editt. quæ habent, Φθοΐς. τὸ πληθυντικὸν, &c.

5 Πέμματα, ἃ τοῖς Θ.] Vide supra v. Ἀνάστατοι.

6 Ἀριστοφάνης] *Pluto*, pag. 72. (36. Ed. Bas. *P.*)

7 Φθόνος. πάθος λύπης ἐπὶ τ.] Hæc sumpta sunt ex Alex. Aphrod. in lib. II. *Topic.* pag. 76. sed ubi prima sic leguntur, Φθόνος ἐστὶ λύπη ἐπὶ φαινομένῃ εὐπραγίᾳ τῶν ἐπιεικῶν τινος, &c.

8 Καὶ ὁ ἔρως ταυτ.——ἐκφύσαντας αὐτά] Hæc & obscura sunt & a loco hoc aliena: quorum proinde versionem consulto prætermisimus.

9 Ξέσας γράμμα] Metri gratia scribendum est, γράμμα ξέσας: inverso scilicet ordine.

10 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 10. ut Portus monuit.

11 Πιστὰ τοῖς ἀκούουσι κατὰ τ.] Hæc sunt verba Scholiastæ Sophocl. ad locum illum in *Ajace*, pag. 10.
Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς
Οὐκ ἂν ἁμάρτοι.

12 Πίνδαρος] *Nem.* Od. VIII. v. 36.

13 Ζῶν ἀτιμάσ.] In MS. A. ante hos versus additur: Στίχοι Δημητρίου εἰς φθονερούς.

Φθόρος. ἀρσενικῶς. [1] Οὕτως ἦν αὐτῷ κατεσπουδασμένος ὁ τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ φθόρος. Καὶ αὖθις· Πολὺς δὲ φθόρος ἐγένετο τῶν σωμάτων. εἰ γάρ τοι δεῖ νοεῖν τὸν φθόρον, τότ᾽ ἂν ἰδών τις τὸ συμβαῖνον ἔγνω σαφῶς.

Φλάβιος. ὄνομα [2] χρηματισμοῦ.

Φλάκκος. ὄνομα κύριον. Ἀλλ᾽ ἐπεχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου, καὶ οἱ Συρακούσιοι τοῦ Μαρκέλλου κατηγορῆσαι.

Φλαμίνιος. ὄνομα κύριον. Ὁ [3] Φλαμίνιος ὀχλοκόπος καὶ δημαγωγὸς τέλειος· πρὸς ἀληθινῶν δὲ καὶ πολεμικῶν πραγμάτων χειρισμὸν οὐκ εὐφυής. καὶ Φλαμινίους.

Φλᾷν. θλᾷν. τύπτειν.

Φλᾷν τὴν ἑαυτοῦ δυσμενεστάτην κάραν.

[4] Ἀριστοφάνης·

Νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια,
Ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὔνοιάν τινα.

Καὶ, Οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;

Φλαῦρον. Ἀττικῶς. Φαῦλον δὲ, κοινῶς. [5] κοῦφον. κακόν. διαφέρει δὲ ὅμως φλαῦρον καὶ φαῦλον. Φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι, τὸ μικρὸν κακόν. Φαῦλον δὲ, τὸ μέγα.

Φλαῦρον. [6] φλύαρον. ἀηδές. δύσφημον. λυπηρόν. παρὰ Ἀριστοφάνει.

Γέροντα [7] δ᾽ ὀρθοῦν φλαῦρον, ὃς νέος πέσοι.

Τουτέστι, τὸν ἅπαξ ἐν νεότητι πεσόντα ἐν γήρᾳ ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον.

——————— [8] Εὐστόμει,
Καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς,
Καὶ νοῦν ἔχοντας, ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
Ἀπεκείρατ᾽ οὐδεὶς πώποτ᾽, οὐδ᾽ ἠλείψατο,
Οὐδ᾽ εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος.

Φλαυρότατον. Ποιήσαντες δὲ ταῦτα, ὑπολείπεσθαι τῆς στρατιᾶς τὸ φλαυρότατον. παρὰ Ἡροδότῳ. τουτέστι, τὸ κακόν. Καὶ αὖθις·

——————— Τὴν [9] ἀλώπεχ᾽, ὡς
Φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε.

καὶ Φλαυρουργὸς, ὁ μικρὰ κακὰ ἐργασάμενος. [10] Σοφοκλῆς· Φλαυρουργοῦ τινος περὶ τεχνήματ᾽ ἀνδρός.

Φλεβάζοντες. βρύοντες.

Φλεβοτομεῖν. ζήτει ἐν τῷ Γενεά.

Φλέγμα. οὐ λέγεται πρῶτον ἀπὸ τροφῆς, (πρῶτον γὰρ ἀπὸ τροφῆς τὸ αἷμα) τὸ δὲ φλέγμα πρῶτον τῶν ἀπέπτων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα ἄπεπτα. ἀπὸ γὰρ φλέγματος μεταβάλλεται ὀξὺς χυμὸς περὶ τὸν στόμαχον. ἔστιν οὖν οὐχ ἁπλῶς πρῶτον, ἀλλὰ τῶν ἀπέπτων.

Φλεγμαίνουσαν [11] πόλιν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν

Φθόρος. Eſt maſculini generis. Pernicies. Cædes. Exitium. *Adeo homines perdere ſemper ſtudebat.* Et iterum: *Magna vero fuit corporum ſtrages. Si enim ſcire oporteat, quid ſit ſtrages & internecio, ſi quis tunc vidiſſet, quod acciderat, manifeſte rem cognoviſſet.*

Φλάβιος. Flavius. Nomen hominis quæſtui dediti.

Φλάκκος. Flaccus. Nomen proprium. *Sed & Campani Flaccum, & Syracuſani Marcellum accuſare cœperunt.*

Φλαμίνιος. Flaminius. Nomen proprium. *Flaminius orator quidem erat turbæ rudi vendibilis, & qui ad populum dicendo ſupra modum valeret; cæterum ad rem bellicam adminiſtrandam ineptus.*

Φλᾷν. Tundere. Verberare. Frangere. *Tundere inimiciſſimum ſuum ipſius caput.* Ariſtophanes: *Fodicant enim & tundunt crura, benevolentiam ſuam quiſque declarantes.* Et, *Non ad corvos abibitis?*

Φλαῦρον. Atticum eſt. At Φαῦλον, commune. [Significat autem,] leve malum. Differt tamen Φλαῦρον & Φαῦλον. Nam Φλαῦρον eſt parvum malum: Φαῦλον vero, magnum [malum.]

Φλαῦρον. Malum. Frivolum. Injucundum. Maledicum. Moleſtum. Apud Ariſtophanem. [Et Sophocles:] *Difficile autem eſt erigere ſenem, qui juvenis ceciderit.* Vel, Fieri non poteſt, ut ille, qui ſemel in juventute cecidit, in ſenectute erigatur. † *Bona verba: ne maledicas viris tam doctis & ſapientibus, qui tam parce vivunt, ut nemo illorum attonſus ſit unquam, nec unguento delibutus, nec in balneo lotus.*

Φλαυρότατον. Peſſimum. Viliſſimum. *Cum autem hæc feciſſent, peſſimam partem exercitus relictam fuiſſe.* Apud Herodotum. Et iterum: *Vulpem cum aquila quondam male ſocietatem iniiſſe [ferunt.]* Et Φλαυρουργὸς, qui parva mala fecit. [Malus vel vilis artifex.] Sophocles: *Opus mali cujuſdam viliſque artificis.*

Φλεβάζοντες. Tanquam ex vena ſcaturientes.

Φλεβοτομεῖν. Venam ſecare. Vide in v. Γενεά.

Φλέγμα. Phlegma. Non dicitur a cibo primum, (ſanguis enim eſt a cibo primus) ſed phlegma eſt primum crudorum. Sunt autem & alia cruda. Nam phlegma degenerat in acidum humorem circa ſtomachum. Eſt igitur non ſimpliciter primum, ſed crudorum.

Φλεγμαίνουσαν πόλιν. Civitatem turbulentam,

1 Οὕτως ἦν αὐτῷ κατεσπ.] Fragmentum hoc legitur apud Procop. *Hiſt. Arc.* cap. XIII.

2 Χρηματισμοῦ] Portus legit, χρημαλιστοῦ: quod probo.

3 Ὁ Φλαμίνιος ὀχλ.] Hæc ſunt verba Polybii, lib. III. cap. LXXX. eademque leguntur ſupra, v. Δημαγωγός, & v. Ὄχλου.

4 Ἀριστοφάνης] *Pluto*, pag. 80. (40. Ed. Baſ. *P.*)

5 Κοῦφον. κακόν] In MS. A. abſque interpunctione legitur, κοῦφον κακόν: quod magis placet. Nam & paulo poſt dicitur, τὸ φλαῦρον ſignificare, μικρὸν κακόν: quod idem plane eſt, ac κοῦφον κακόν. Huc accedit auctoritas Etymologi, qui v. φαῦλον ait, τὸ φλαῦρον notare μικρὸν καὶ κοῦφον κακόν.

6 Φλαῦρον. φλύαρον, ἀηδ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Pacem*, pag. 630. (437. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi pro ἀηδὲς legitur ἀναιδές.

7 Γέροντα δ᾽ ὀρθ.] Eſt verſus Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 285. ut Portus monuit.

8 Εὐστόμει καὶ μηδ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Nubibus*, pag. 173. (103. Ed. Baſ. *P.*)

9 Τὴν ἀλώπεχ᾽, ὡς φλ.] Ex Babrio.

10 Σοφοκλῆς] In *Philoctete*, pag. 379. ut Portus monuit. Ibi autem locus hic ita legitur & diſtinguitur,

——————— Φλαυρουργοῦ τινος
Τεχνήματ᾽ ἀνδρὸς, &c.

11 Φλεγμαίνουσαν πόλιν] Locus eſt apud Platonem lib. II. *de Republ*,

ἑλκῶν, τὴν διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήξεσθαι.

& ad seditionem spectantem. Translatio ducta est ab ulceribus, quæ propter inflammationem & tumorem minantur rupturam.

Φλέγει. ἀντὶ τοῦ ζωπυρεῖ. [1] Σοφοκλῆς·
Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει
Τε, καὶ φλέγει. ——

Φλέγει. Accendit. Excitat. Urit. Sophocles: *Omnia longum tempus paulatim consumit, & rursus excitat.*

Φλέγων. ζωπυρῶν. ἀνεγείρων. [2] Ἄταν οὐρανίαν φλέγων.

Φλέγων. Accendens. Excitans. Incendens. *Malum cœlitus immissum velut accendens.*

Φλέγων, Τραλλιανὸς, [3] ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος, (οἱ δὲ Ἀδριανοῦ φασιν) ἱστορικός. ἔγραψεν [4] Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ιϛ΄. ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ΄. ὀλυμπιάδος τὰ πραχθέντα πανταχοῦ. τὰ δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις η΄. Ἔκφρασιν Σικελίας. [5] Περὶ μακροβίων, καὶ [6] θαυμασίων. Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν βιβλία γ΄. Περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων, καὶ ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων. Ἐπιτομὴν Ὀλυμπιονικῶν, ἐν βιβλίοις β΄. καὶ ἄλλα. [7] Τούτου τοῦ Φλέγοντος, ὥς φησι Φιλοστόργιος, ὅσον τὰ κατὰ τοὺς Ἰουδαίους συμπεσόντα διὰ πλείονος ἐπεξελθεῖν τοῦ πλάτους, Φλέγοντος καὶ Δίωνος βραχέως ἐπιμνησθέντων, καὶ παρενθήκην αὐτὰ τοῦ ἰδίου λόγου ποιησαμένων. ἐπεὶ τήν γε εἰς εὐσέβειαν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἑλκόντων οὐδ' ὁπωσοῦν οὐδ' οὗτος δείκνυται πεφροντικὼς, ὥσπερ οὐδ' ἐκεῖνοι πρότερον. τοὐναντίον μὲν οὖν ὁ Ἰώσηπος καὶ δεδοικότι ἔοικε, καὶ εὐλαβουμένῳ, ὡς μὴ προσκρούσειεν Ἕλλησι.

Φλέγων. Phlego, Trallianus, libertus Augusti Cæsaris; vel, ut alii, Adriani: historicus. Scripsit Olympiadas libris XVI. Continent autem res ubique terrarum gestas usque ad Olympiadem CCXXIX. Easdem etiam octo libris exposuit. Descriptionem Siciliæ. De longævis, & rebus mirabilibus. De Romanorum festis, libros tres. De Romæ locis, & eorum nominibus. Epitomen Olympionicarum: & alia. De hoc Phlegone Philostorgius ait, Justum res Judæorum fusius executum esse, quam Phlegonem & Dionem; quippe qui breviter eas attigerint, earumque obiter tantum in scriptis suis mentionem fecerint. Nam illorum quidem, quæ ad pietatem aliasque virtutes spectent, nec istum nec hos ullam habuisse rationem. Contra vero Josephum videri timere & cavere, ne Græcos offendat.

Φλεγραίας [8] πεδίον. Θρακικόν. Ἀριστοφάνης· Ἵνα παρὰ τοὺς Γηγενεῖς ἀλαζονευομένους καθυπερηκόντισαν.

Φλεγραίας πεδ. Campus Phlegræus: qui est in Thracia. Aristophanes: *Campus Phlegræus; ubi Dii Gigantes virium fiducia elatos superarunt.*

Φλεγύας. ὁ ἀετός.

Φλεγύας. Phlegyas. Species aquilæ.

Φλεγύα. πόλις Βοιωτίας. ὁ ἀπὸ ταύτης, Φλεγύας, Φλεγύου.

Φλεγύα. Phlegya, Urbs Bœotiæ. Hujus civis dicitur Phlegyas, Phlegyæ.

Φλεγυρά. λαμπρά. Φλέγουσα. λάμπουσα. ἢ θερμή, διὰ τοὺς ἄνθρακας. [9] Ἀριστοφάνης· Δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ, φλεγυρὰ προσέχουσα μένος.

Φλεγυρά. Splendida. Ardens. Splendens. Vel, calida, propter carbones. Aristophanes: *Huc ades Musa, ardentibus instructa facibus.*

Φληδονεία. πόλις. Φληδονεία, καὶ ἡ φλυαρία. ἀπὸ τοῦ φληδονεύω, φληδονεία. τοῦτο δὲ, ἀπὸ τοῦ φλύω, ὃ καὶ φλέω λέγεται. καὶ φληδὼν, ἡ φλυαρία.

Φληδονεία. Phledonia. Urbs. Φληδονεία item, nugæ, ineptiæ. A φληδονεύω, nugor. Hoc vero a φλύω, quod & φλέω dicitur. Et φληδὼν, nugæ, ineptiæ.

Φλέδων. [10] Τὸν Ἀντισθένη τὸν φιλόσοφον ἐπισκώπτων ὁ Τίμων διὰ τὸ πλῆθος, παντοφυῆ φλέδονα καλεῖ.

Φλέδων. Nugator. Timon Antisthenem Philosophum carpens ob [librorum, quos scripserat,] multitudinem, eum vocat nugatorem omnivarium.

Φλέων, [11] φλέω. λοχμῶδες φυτόν· οὗ μνημονεύει καὶ [12] Θεόφραστος, παραδηλῶν, ὅτι ποτάμιός ἐστι βοτάνη,

Φλέων. Phleon. Planta fruticosa, cujus & Theophrastus meminit, dicens, eam esse her-

1 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 43. ut Portus monuit.

2 Ἄταν οὐραν.] Et hæc sunt verba Sophoclis in *Ajace*, pag. 13. ut itidem Portus observaverat.

3 Ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ Κ.] Hoc falsum esse ostendit Vossius in opere *de Hist. Gr.* lib. II. cap. XI.

4 Ὀλυμπιάδας] De hoc opere vide Photium in *Biblioth.* Cod. XCVII. & (præter Vossium modo laudatum) Scaligerum ad Euseb. Num. MMXLIV.

5 Περὶ μακροβίων] Libellus Phlegontis *de Longævis* hodie adhuc exstat, editus primum a Xylandro, & deinde a Meursio.

6 Καὶ θαυμασίων] Et hujus operis fragmentum ad ætatem nostram pervenit, editum a Meursio Lugd. Batav. A. 1620.

7 Τούτου τοῦ Φλέγοντος, ὥς φησι Φιλοσ.] Locus hic Suidæ mutilus est & corruptus; in quo deest nomen scriptoris tertii, qui Phlegonti & Dioni opponatur. Is autem forte est Justus Tiberiensis, quem res Judaicas literis mandasse Suidas supra testatur. Hanc conjecturam si admiserimus, locus hic Suidæ sic restitui poterit: Περὶ τούτου τοῦ Φλέγοντος Φιλοστόργιος φησὶν, Ἰοῦστον τὰ κατὰ τοὺς Ἰουδαίους συμπεσόντα, &c. Confer Jacobum Gothofredum in Dissertationibus ad Philostorg. pag. 8. & 9.

8 Φλεγραίας πεδίον] Scribe, Φλέγρας πεδίον. Et deinde, Ἀριστοφάνης·
Τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ Θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς
Ἀλαζονευομένους καθυπερηκόντισαν.
Locus autem Aristophanis exstat in *Avibus*, pag. 579. (400. Ed. Bas. *P.*)

9 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 403. (288. Ed. Bas. *P.*) ubi sic legitur:
Δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὸν πυρὸς ἔ-
χουσα μένος.
Sic etiam apud Suidam scribendum est.

10 Τὸν Ἀντισθένη τὸν φιλ.] Hæc leguntur apud Laertium in *Antisthene*, sub finem.

11 Φλέων, φλέω. λοχμ.] Ex Scholiaste Aristophanis ad *Ranas*, p. 223. (140. Ed. Bas. *P.*) sed ubi pro φλέων rectius legitur, φλέως.

12 Θεόφραστος] Lib. IV. *Histor. Plant.* cap. XI. ubi herba hæc vocatur φλεώς, cum acuto in ultima.

ὡς τὸ βούτομον. καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ·

Πόθεν ἂν λάβοιμι τοῦ πρωκτοῦ βύσμα φλέων;

Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Ἠλάμεθα διὰ κυπείρου
Καὶ φλέω, χαίροντες ᾠδῆς
Πολυκολύμβοισι μέλεσι.

bam fluvialem, ut butomum. Et in Amphiarao: *Unde sumam phleon, quo podicem obturem?* Et Aristophanes in *Ranis*: *Saltavimus per cyperum & phleon, gaudentes carminibus, quæ inter natandum cantantur.*

Φλέσιον. τόπος.
Φλέσιον. Phlesion. Locus [ita dictus.]

Φληναφεῖ.[1] φλυαρεῖ.
Φληναφεῖ. Nugatur. Stulte loquitur.

Φλήναφος. μωρολόγος. καὶ Φληναφία, θηλυκόν.
Φλήναφος. Nugator. Nugax. Qui stulta loquitur. Et Φληναφία, nugæ.

Φλιά. ὁ παραστάτης τῆς θύρας.
Φλιά. Postis januæ. Antæ.

Φλίει. μιμητικῶς φωνεῖ.
Φλίει. Sonum quendam ore imitatur.

Φλόγεα. λαμπρά.
Φλόγεα. Flammea. Splendida.

Φλογιστόν.
Φλογιστὸν[2] ἤδη, καὶ κατηνθρακωμένον.
Περὶ τοῦ Ὀρέστου σώματος. καὶ Φλόγειος.
Φλογιστόν. Flamma consumptum. Combustum. Crematum. *Crematum jam & in carbones redactum.* De Orestis corpore hæc dicuntur.

Φλογμός. καῦμα. ἐκπυράκτωσις.
Φλογμός. Incendium. Inflammatio.

Φλόμος.[3] βοτάνη.
Φλόμος. Phlomus. Herba.

Φλόρος. τὸ ὄρνεον. διὰ τοῦ ο μικροῦ. Φλῶρος δὲ, ὄνομα κύριον, διὰ τοῦ ω μεγάλου.
Φλόρος. Florus. Avis. Per ο parvum scribitur. Φλῶρος vero, nomen proprium viri, per ω magnum. Florus.

Φλωβός.[4] βοτάνη.
Φλωβός. Phlobus. Herba.

Φλῶμος. βοτάνη, ἣ[5] καὶ ἀντὶ ἐλλυχνίου χρῶνται. Αἰλιανός· Ἐμβαλὼν δὲ εἰς τὴν λίμνην φλώμου φύλλα, ἢ κάρυα, ἀπώλεσε τοὺς γυρίνους.
Φλῶμος. Phlomus. Herba, quæ & ellychnii usum præbet. Ælianus: *Conjectis autem in paludem phlomi foliis, vel nucibus, ranas necavit.*

Φλωρέντεια. πόλις. Φλωρέντιος δὲ, ὄνομα κύριον.
Φλωρέντεια. Florentia. Urbs. Florentius vero, nomen proprium viri.

Φλοιδούμενος.[6] καιόμενος. βρασσόμενος.
Φλοιδούμενος. Inflammatus. Effervescens. Ebulliens.

Φλοιός. τὸ λέπος τοῦ δένδρου. [7]Εἶχε δὲ ὁ Κράντωρ ἀπελέκητον φωνὴν, καὶ φλοιοῦ μεστὴν τραγῳδῶν.
Φλοιός. Cortex arboris. *Crantor dixit, Tragœdorum vocem esse impolitam, & quasi cortice plenam.*

Φλοίσβου. ταράχου. Φλοῖσβος. ἀπὸ τοῦ φλείω, τὸ ἀναβράζω, γίνεται Φλόβος, καὶ Φλοῖσβος.
Φλοίσβου. Tumultus. Strepitus. A verbo φλείω, ebullio, effervesco, deducitur Φλόβος, &, [inserto ι & σ,] Φλοῖσβος.

Φλύακες. [8]Σωτάδης ἔγραψε [9]Φλύακας, ἤτοι κιναίδους, διαλέκτῳ Ἰωνικῇ. καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς, καὶ ἕτεροι.
Φλύακες. Sotades scripsit Phlyacas, i. e. Cinædos, dialecto Ionica. Carmina enim Ionica ita vocabantur. Hoc autem poematis genere usus etiam est Alexander Ætolus, & alii.

Φλύαρος. Φλήναφος, καὶ λῆρος. μάταιος λόγος. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶ φλύαρος. Καὶ αὖθις· Μὴ γὰρ οὔσης ἀνάγκης, τί δεῖ φλυαρεῖν ὁτιοῦν πρὸς ὁντιναοῦν.
Φλύαρος. Nugæ. Ineptiæ. Vanus sermo. Aristoph. *Nubibus*: *Cætera vero omnia sunt nugæ.* Et iterum: *Cum nulla sit necessitas, quid opus est nugas quaspiam ad quempiam effutire?*

Φλυδούμενος. ἀντὶ τοῦ ταρασσόμενος. καταπονούμενος. καὶ Λυκόφρων.
Φλυδούμενος. Turbatus. Agitatus. Fatigatus. Vexatus. Et Lycophron.

Φλυΐα.[10] δῆμος τῆς Κεκροπίδος. ὁ δημότης Φλυεύς. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης, ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής.
Φλυΐα. Phlyia populus tribus Cecropiæ: cujus popularis dicebatur, Phlyiensis. Ex hoc populo ortus fuit Euripides Tragicus.

Φλύειν. τὸ ἀναζεῖν. ἤγουν βράζειν.
Φλύειν. Ebullire. Exæstuare. Effervescere.

Φλύκταιναι.[11] τὰ τῶν χειρῶν ἐπαναστήματα, τὰ γι-
Φλύκταιναι. Pustulæ, quæ ab assidua remi-

1 Φληναφεῖ] MSS. Paris. φληναφᾷ. Et sic Hesychius.

2 Φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθ.] Est versus Sophoclis in *Electra*, pag. 82. ut Portus monuit.

3 Φλόμος] Vide paulo post v. Φλῶμος.

4 Φλωβός] An corrupte pro Φλῶμος? Sic puto.

5 Ἣ καὶ ἀντὶ ἐλλυχνίου χρ.] Glossæ Græco-Latinæ: Θρυαλλὶς, *flumus.*

6 Φλοιδούμενος] Vide paulo post v. Φλυδούμενος.

7 Εἶχε δὲ ὁ Κρ.] Laertius in *Crantore*, num. 27. Τραγῳδὸν γοῦν ἀπελέκητον εἶπεν ἔχειν φωνὴν, καὶ φλοιοῦ μεστήν. Hinc apparet, aliud egisse Suidam, cum locum hunc excerperet. Non enim Laertius ait, Crantorem impolitam vocem habuisse; sed Crantorem de Tragœdis dixisse, vocem illorum impolitam esse.

8 Σωτάδης ἔγραψε Φλ.] Vide Nos supra ad v. Σωτάδης.

9 Φλύακας] De hac voce vide quæ notavimus supra ad v. Ῥίνθων.

10 Φλυΐα. δῆμος τῆς Κεκρ.] Ex Harpocratione: apud quem legitur, Φλυεῖα. Sed verum populi hujus nomen fuisse, Φλυά, monet Meursius in libello *de Pop. Att.*

11 Φλύκταιναι. τὰ τῶν χ.] Eadem leguntur apud Scholiastam Aristophanis ad *Ranas*, pag. 223. (140. Ed. Bas. P.)

γόμενα ἀπὸ τοῦ κωπηλατεῖν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· Ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω.

gatione in manibus oriuntur. Ariſtophanes *Ranis: Ego vero poſtulas habeo.*

Φλυκτὶς, φλυκτίδος. τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα. ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ.

Φλυκτίς. Puſtula, quam ignis ardor excitat. Vel, idem, quod alias ἄνθραξ, i. e. carbo, vocatur.

Φόβας. τὰς τρίχας.

Τεμοῦσα[1] κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας.

Φόβας. Jubas. Comas. Crines. *Secans capitis cincinnorum ſummas comas.*

Φοβερά. ἡ περίφοβος.

Ἐκτέταμαι[2] φοβερὰν φρένα,
Δείματι πάλλων.

Ἀντὶ τοῦ, ἐκπέπληγμαι.

Φοβερά. Metuens. Metu perculſa. *Mens metu ſuſpenſa eſt, & formidine trepido.* Vel, metu territa ſum.

Φοβερός.[3] ὁ φοβούμενος, παρὰ Θουκυδίδῃ, καὶ Φερεκράτει. καὶ παρὰ Ἀρριανῷ· Οἱ δὲ φοβεροὶ γενόμενοι, ἔφυγον, ἀπολιπόντες τὰς πόλεις. Καὶ αὖθις Ἀρριανός· Οἱ δὲ ἐμβεβληκότων τῶν πολεμίων φοβεροὶ καὶ ἀμήχανοι, ἄνευ τοῦ εἰς τὸ κοινὸν ὠφελίμου, ἀπώλλυντο. Φοβερὸς, καὶ ὁ καταπληκτικός. Ἀννίβας δὲ λαμπρὸς ἤδη καὶ φοβερὸς ὢν, ἤλαυνεν ἐπὶ τὴν Τυῤῥηνίαν.

Φοβερός. Qui metuit. Metu perculſus. Perterritus. Apud Thucydidem, & Pherecratem. Item, apud Arrianum: *Illi vero metu perculſi deſertis urbibus aufugerunt.* Et iterum Arrianus: *Illi vero, cum hoſtes impreſſionem in eos feciſſent, perterriti & inopes conſilii nullo Reip. bono perierunt.* Item, φοβερός, terribilis, formidabilis. *Annibal vero, qui jam clarus & formidabilis erat, in Etruriam cum exercitu profectus eſt.*

Φοβεσιστράτη.[4] ἡ φοβοῦσα τὸν στρατόν.

Φοβεσιστράτη. Exercitum terrens. [Epithetum Minervæ.]

Φοβέστρα. ἡ ἄθλησις.

Φοβέστρα. Exercitatio athletica.

Φόβη. κόμη. θρίξ. Ὅς τις φόβῃσι ξανθοτάταις ἐκόμα.

Φόβη. Coma. Capillus. *Qui comis valde flavis comabat.*

Φόβος. φυγή. καὶ ἡ δειλία. [5] Φόβος δέ ἐστι προσδοκία κακοῦ. εἰς δὲ τὸν φόβον ἀνάγεται ταῦτα· δεῖμα, ὄκνος, αἰσχύνη, ἔκπληξις, θόρυβος, ἀγωνία. Δεῖμα μὲν οὖν ἐστι, φόβος δέος ἐμποιῶν. Ὄκνος δὲ, φόβος μελλούσης ἐνεργείας. Αἰσχύνη δὲ, φόβος ἀδοξίας. Ἔκπληξις δὲ, φόβος ἐκ φαντασίας ἀσυνήθους πράγματος. Θόρυβος δὲ, φόβος μετὰ κατεπείξεως φωνῆς. Ἀγωνία δὲ, φόβος ἀδήλου πράγματος. [6] ἔστι δὲ γένος ἡ θαυμασιότης τῆς ἐκπλήξεως· ἀλλ' οὐχ ὑπερβολή. γένος γὰρ ἐκπλήξεως ἡ θαυμασιότης. ἡ δὲ ὑπερβολὴ, διαφορά. τῶν γὰρ θαυμαζόντων οἱ μὲν καθ' ὑπερβολὴν θαυμάζουσιν, ὡς οἱ ἐκπεπληγμένοι· οἱ δὲ, μετρίως. τὸ δὲ θαυμάζειν καθ' ὑπερβολὴν, ἐστὶν ἐκπλήττεσθαι.

Φόβος. Fuga. Item, metus, timor. Metus autem eſt expectatio mali; ſub quo hæc ſubjiciuntur: Pavor, pigritia, pudor, terror, trepidatio, anxietas. Pavor eſt metus timorem incutiens. Pigritia, metus conſequentis laboris. Pudor, metus ignominiæ. Terror, metus ex inſuetæ rei imagine proficiſcens. Trepidatio, metus cum acceleratione vocis. Anxietas, metus mali incerti. Admiratio autem eſt genus Stuporis; ſed non admiratio modum excedens. Ea enim eſt Stuporis differentia. Illorum enim, qui aliquid admirantur, alii ſupra modum id faciunt; ut illi, qui obſtupeſcunt: alii, mediocriter. Supra modum vero aliquid admirari, eſt, novitate rei alicujus obſtupeſcere.

Φόβος. παρ' Ὁμήρῳ, ἡ φυγή. ὅτε δὲ λέγει, Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· διότι ὁ βουλόμενος σοφὸς εἶναι, ἀπὸ εὐλαβείας ἄρχεται. εἰ δὲ τὸ ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἡγεμονείας παραληφθῇ, φόβος Κυρίου, οὐχ ὁ παθητικὸς, ὁ δέει κολάσεων προσγενόμενος, (ἡ γὰρ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον) ἀλλ' ἡ κατὰ σεβασμὸν εὐλάβεια. οὗτος γάρ. ὁ φόβος Κυρίου πάντα ὑπερέβαλε.

Φόβος. Apud Homerum ponitur pro Fuga. Quum autem [Salomon] dicit: *Timor Domini eſt initium ſapientiæ:* [hoc ideo dicit,] quia, qui ſapiens eſſe vult, a timore initium facit. Si vero ἀρχή ſumatur pro Imperio; Timor Domini non eſt metus ſervilis, ſive qui a metu pœnarum oritur, (perfecta enim charitas timorem ejicit) ſed ille timor, qui cum veneratione conjunctus eſt. Talis enim timor Domini omnia ſuperat.

Φοβῶ. καὶ Φοβοῦμαι. αἰτιατικῇ.

Φοβῶ. Terreo. Et φοβοῦμαι. Metuo.

Φολεύς. ὄνομα κύριον.

Φολεύς. Pholeus. Nomen proprium.

Φολίδες. αἱ λεπίδες. καταχρηστικῶς δὲ, τὰ μικρὰ πτερά. τούτοις γὰρ ἐοίκασι.

Φολίδες. Squamæ [ſerpentum: ut λεπίδες, ſquamæ piſcium.] Abuſive vero, pennæ minores. His enim ſimiles ſunt.

Φολιδωτόν. λεπιδωτόν. καὶ Φολιδωτοὶ ἰχθύες. καὶ

Φολιδωτόν. Squamatum. Et, Φολιδωτοὶ ἰχθύες,

1 Τεμοῦσα κρ.] Eſt verſus Sophoclis *Electra*, pag. 102.

2 Ἐκτέταμαι φοβ.] Hæc ſunt verba ejuſdem Sophoclis in *Oedip. Tyran.* pag. 156. ut Portus obſervaverat.

3 Φοβερός. ὁ φοβ.] Confer Noſtrum ſupra v. Πιθανός.

4 Φοβεσιστράτη. ἡ φοβ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Equit.* p. 355.

5 Φόβος δέ ἐστι προσδ.———φόβος ἀδήλου πράγματος.] Hæc leguntur apud Laertium in *Zenone Citt.* lib. VII. num. 112.

6 Ἔστι δὲ γένος ἡ θαυμαστ.] Hæc ſunt verba Alexandri Aphrodiſ. in lib. IV. *Topic.* pag. 177.

σαῦρα, καὶ σαλαμάνδρα, καὶ χελώνη, καὶ κροκόδειλος, καὶ τὸ τῶν ὄφεων πᾶν γένος. ταῦτα δὲ λέγεται κατά τινας καιροὺς τὸ γῆρας ἐκδύεσθαι. ὁ δὲ κροκόδειλος φωλεύει τὰς χειμερίους ἡμέρας μ΄. κατὰ γῆς ἐγκεκρυμμένος. τὸ δὲ γῆρας οὐκ ἐκδύεται· ὡς οὐδὲ ἡ χελώνη.

Φολίς. τὸ [1] τοῦ δόρατος. Φόλλις δὲ, ἀρσενικῶς, φόλλεως, ὁ ὀβολός. πληθυντικῶς, τοὺς φόλλεις.

Φολκός. ὁ στραβός.

Φόλος. ὄνομα τόπου.

Φολουΐα; [2] Ἀντωνίου γυνή. αὕτη Κικέρωνος τοῦ ῥήτορος ἀποτεμοῦσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐπὶ τοῖς γόνασι λαβοῦσα, πολλὰ μὲν ἐς αὐτὴν ἐξυβρίσαι καὶ ἐμπτύσαι. τέλος δὲ τὸ ἑαυτῆς διανοίξασα στόμα, ἐκείνου τε τὴν γλῶτταν ἐξελκύσαι, καὶ τῇ βελόνῃ τῇ κατὰ τὴν κεφαλὴν κατακεντῆσαι. πολλά τε καὶ μιαρὰ προσφθεγξαμένη, ἐπὶ τὸ βῆμα τεθῆναι προσέταξεν, ἵν᾽, ὅθεν κατ᾽ αὐτῆς δημηγορῶν ἠκούετο, ἐκεῖθεν καὶ ὁρῷτο.

Φονᾷν. ἑτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν ἔχειν. Ὁ δὲ πατὴρ πυνθάνεται ὅσα ἡ παῖς ἔδρασε, καὶ διώκει φονῶν, καὶ ἀποκτεῖναι γλιχόμενος.

Φονή. ὁ φόνος.

Φονῇσι. τοῖς φόνοις.

Φονία ὁρμή. καὶ φόνιον αἷμα. καὶ φόνιος, ὁ ὠμὸς ἀνήρ.

Φόνος. ἡ μέχρι ἀναιρέσεως κίνησις παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

Φόνος ἔῤῥευσεν. αἷμα ἔῤῥευσε.

Φονῶντες. Οἱ δὲ λεόντειον ἐβρυχῶντο, φονῶντες. φονεῦσαι προῃρημένοι.

Φόνου πτερόν. τὸν διὰ τῶν ὀϊστῶν. πτερόεντα, ἢ ταχύν. βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.

Φόξινος. εἶδος ἰχθύος.

Φοξός. [3] ὁ ὀξυκέφαλος.

Φόωντα. [4] ψηλαφῶντα.

Φόως. [5] Ὅμηρος· Ἤγαγε πρὸς φόωσδε. πρὸ τῆς τελειώσεως τοῦ ὡρισμένου καιροῦ. περὶ δὲ τῶν πυλῶν λέγει·

Αἱ [6] δὲ πεταοθεῖσαι τεῦξαν φάος.——

ὡς οὐ διὰ μέσης τῆς πύλης φωτίζεσθαι τὴν πόλιν· ἀλλὰ τὴν σωτηρίαν τῶν φευγόντων. ὡς τὸ,

——Φόως δ᾽ ἑτάροισιν ἔθηκεν,
Ἄνδρα [7] λαβών.——

Φορά. ἡ καθόλου τόπου ἐναλλαγή· καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ᾽ ἑαυτῆς στῆναι ὅταν θέλῃ. [8] ὁ τῆς κατὰ

squamati pisces. Item, lacerta, & salamandra, & testudo, & crocodilus, & omne serpentum genus. Hæc autem certis quibusdam temporibus senectutem exuere dicuntur. Crocodilus autem hyeme per XL. dies in antris subterraneis delitescit. Senectutem vero non exuit; sicut nec testudo.

Φολίς. Squama [serpentis, itemque] loricæ. At Φόλλις, masculine, follis, sive obolus. Et pluraliter, τοὺς Φόλλεις.

Φολκός. Strabo.

Φόλος. Pholus. Nomen loci.

Φολουΐα. Fulvia, Antonii uxor. Hæc Ciceronis caput amputatum genibus suis imposuit; cumque ei contumeliosissime illusisset, atque illud conspuisset, tandem diducto ore extractam ejus linguam acu, qua figendis capillis utebatur, compunxit, additisque multis & gravibus probris pro rostris exponi jussit, ut, quo ex loco adversus ipsam olim concionans auditus fuerat, ibidem caput ejus præcisum spectaretur.

Φονᾷν. Cædis cupidum esse. Cædem spirare. *Pater autem auditis iis, quæ filia fecerat, eam persequitur occisurus.*

Φονή. Idem quod Φόνος. Cædes.

Φονῇσι. Pro Φόνοις. Cædibus.

Φονία ὁρμή. Impetus, quo quis ad cædem faciendam fertur. Et Φόνιον αἷμα, sanguis occisi hominis. Et Φόνιος, sanguinarius, crudelis.

Φόνος. Cædes. Apud Apostolum ita vocatur conatus aliquem lædendi ad cædem usque.

Φόνος ἔῤῥευσε. Pro, αἷμα ἔῤῥευσε. Sanguis fluxit.

Φονῶντες. Cædere cupientes. *Illi vero leoninum rugitum edebant, cædis cupiditate flagrantes.*

Φόνου πτερόν. Cædis alam. [Sic poeta appellat cædem,] quæ per sagittas infertur. Q. d. cædem alatam, i. e. velocem. Sed præstat intelligere periphrastice ipsam cædem.

Φόξινος. Phoxinus. Piscis genus.

Φοξός. Acutum habens caput.

Φόωντα. Palpantem, attrectantem, contrectantem.

Φόως. [Pro, Φῶς.] Lux. Homerus: *Eduxit in lucem.* Scilicet, ante justum tempus. De portis autem ait: *Illæ vero apertæ [Trojanis] salutem attulerunt.* Non enim dicit, urbem porta aperta illuminatam fuisse; sed Φάος hic salutem significat. Ut & in illo loco: *Salutem autem sociis attulit, viro percusso.*

Φορά. Motus, quo res aliqua aliquo fertur. Sic in genere dicitur loci mutatio; & præ-

1 Τὸ τοῦ δόρατος] Henr. Stephanus in Thesauro Gr. Ling. Tom. IV. pag. 187. recte monuit, scribendum hic esse, τὸ τοῦ θώρακος. Loricæ enim *squamas* etiam tribui vulgo constat. Portus legendum conjiciebat, τὸ τοῦ δέρματος: sed infeliciter.

2 Φολουΐα, Ἀντωνίου γυνή. αὕτη Κικ.] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni, ut patet ex Excerptis a Valesio editis, pag. 798. ubi hæc ipsa αὐτολεξεὶ leguntur.

3 Φοξός] Homerus Il. B. v. 219.

4 Φόωντα] Pro ἀφόωντα, ut Portus etiam monuit. Homerus Il. Z. v. 322.

——Καὶ ἀγκύλα τόξ᾽ ἀφόωντα.

Scholiastes: Ἀφόωντα. ψηλαφῶντα. ἢ, λαμπρύνοντα.

5 Ὅμηρος] Il. Π. v. 188. ubi recte legitur, πρὸ φόωσδε.

6 Αἱ δὲ πετ.] Homerus Il. Φ. v. 538.

7 Λαβών] Scribe, βαλών.

8 Ὁ τῆς κατὰ τόπον —— οὐ πᾶσα δὲ ἡ κατὰ τόπον κίνησις φορά] Hæc sunt verba Alexandri Aphrodis. ad lib. IV. Topic. pag. 162.

τόπου

τόπον κινήσεως γένος λέγων τὴν Φορὰν, τὸ γένος ὑπὸ τῷ εἴδει τίθεται. ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο Πλάτων. ὁριζόμενος γὰρ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν, Φορὰν αὐτὴν εἶπεν. ἀλλὰ Φορὰ μέν ἐστι τῶν ἀψύχων, καὶ ἀκουσίως ἀμειβομένων τόπον ἐκ τόπου. τὸ δὲ ἀκουσίως, ἀντὶ τοῦ οὐχ ἑκουσίως. εἰ οὖν τινά ἐστιν ἑκουσίως μεταβάλλοντα τόπον ἐκ τόπου, ὡς τὰ βαδίζοντα, εἴη ἂν ἐπὶ πλέον ἡ κατὰ τόπον κίνησις. οὐ πᾶσα δὲ ἡ κατὰ τόπον κίνησις, Φορά. Καὶ αὖθις·

Δυσχέρεια [1] μὲν πολλὴ τοῦδε τοῦ Φορήματος·
Ὅμως δὲ τλῆθι. τοῖσι γενναίοισί τοι
Τό, τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν, εὐκλεές.
Σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ', ὄνειδος οὐ καλόν.

cipue ea, quæ consistere nequit, cum vult. Qui φορὰν genus motus localis dicit, genus subjicit speciei: quod & Plato facit. Motum enim localem definiens, eum φορὰν vocavit. Sed φορὰ dicitur de rebus inanimatis, & iis, quæ invitæ locum mutant. Si quæ igitur sunt, quæ sponte locum mutant, ut ea, quæ ambulant; latius patebit motus localis. Non omnis autem motus localis est φορά. [Et φόρημα, id, quod gestatur, vel vehitur. Sophocles:] *Valde quidem molestum tibi erit, si me in navem tuam impositum tecum vexeris: sed tamen perfer. Viris enim generosis id, quod turpe est, invisum est: at benignitas præclaram illis laudem affert. Hoc vero si omiseris, probrum haud leve erit.*

Φοράδην. ὑφ' ἑτέρων βασταζόμενος. [2] Ὁ δὲ ἐκ πλείστου ἄμφω τὼ πόδε πεπηρωμένος, πρὸς τοὺς πόνους Φοράδην ἐφοίτα, καὶ ταύτῃ τοὺς ἐναντίους καταπέπληγε.

Φοράδην. Ferendo. Portando. Dicitur de eo, qui ab aliis gestatur. *Ille vero, cum a multo jam tempore utroque pede claudus esset, lectica in aciem se gestari jubebat, hac ratione terrorem hostibus incutiens.*

Φοράς. ὁρμάς. ἢ τύχας. καὶ [3] Φοράς, Φοράδος, ἡ ἵππος, θηλυκῶς.

Φοράς. Impetus. Vel, casus. Et φορὰς, φοράδος, fœminini generis, equa gregalis, vel armentalis.

Φορβάδων. νομάδων. βοσκομένων. καὶ Φορβὰς, ἡ πολλοῖς προσομιλοῦσα τροφῆς χάριν. παρὰ τὸ Φέρβω.

Φορβάδων. Equarum, quæ cum aliis pascuntur. Armentalium. Et φορβὰς, [mulier,] quæ cuivis sui copiam facit, victus quærendi causa.

Φορβαντεῖον.[4] Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος, βασιλεύσαντος Κουρητῶν, καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος. ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας· ὁ καὶ Φόρβανος.

Φορβαντεῖον. Phorbanteum, sive, fanum Phorbantis. Hyperides in oratione contra Patroclem. Phorbanteum, quod est Athenis, denominatum est a Phorbante Rege Curetum, qui ab Erechtheo fuit interfectus. Phorbas autem fuit Neptuni filius, qui & Phorbanus dicebatur.

Φορβασία. καπίστριον.

Φορβασία. Capistrum.

Φορβειάν.[5] περιστόμιον. καπίστριον. παρὰ τὸ Φέρειν βίᾳ. καὶ Φορβειὰ, ἡ τροφή. καὶ Φορβὴ, ὁμοίως. Φορβειὰ δὲ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται καὶ ὀξύνεται.

Φορβειάν. Vinculum, quo os obstringitur. Capistrum. [Dictum est] a φέρειν βίᾳ, quod *per vim ferre* significat. Et φορβειὰ, cibus, pabulū. Et φορβὴ, idem. Φορβειὰ vero per diphthongum ει scribitur, & in ultima syllaba acuitur.

Φόρβιον.[6] τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτοῦ. [7] Ἀριστοφάνης·
—— Πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδὼν,
Οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.

Φόρβιον. Pellis, qua tibicinis os obligatur, ne labrum ejus findatur. Aristophanes: *Cum multa & terribilia viderim, nondum corvum vidi capistratum.*

Φόρβιον.[8] εἶδος βοτάνης λεπτομεροῦς τε καὶ ῥυπτικῆς καὶ ἑλκτικῆς δυνάμεως. λευκώματα γοῦν λεπτύνει μετὰ μέλιτος τὸ σπέρμα, καὶ σκόλοπας [9] οὐκ ἄγει.

Φόρβιον. Phorbium. Genus herbæ, tenues partes habentis, & abstergendi, extrahendique vi præditæ. Semen enim ejus cum melle mixtū albugines attenuat, & aculeos extrahit.

Φορέουσι. Φέρουσι.

Φορέουσι. Ferunt.

Φορεῖον. Πλέγμα ποιήσαντες ἐκ λύγων, Φορείων τύπῳ γυναικείων, δέρμασι βοείοις ἐπιπλάσαντες ἀκατεργάστοις.

Φορεῖον. Vehiculum. Lectica. *Cum vas quoddam ex viminibus contexuissent, ea forma, quam vehicula muliebria habere solent, crudis pellibus bubulis id contexerunt.*

Φορεῖται. περιφέρεται.

Φορεῖται. Fertur. Circumfertur.

1 Δυσχέρεια μὲν π.] Sophocles in *Philoctete*, pag. 402.
—— Δυσχέρεια μὲν,
Ἔξοιδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος, &c.

2 Ὁ δὲ ἐκ πλείστου ἀμφ.] Hæc sunt verba Agathiæ lib. II. pag. 60. ubi de Mermeroe duce Persarum verba fiunt. Qui autem ipsum Agathiam inspicere voluerit, videbit locum hunc a Suida nonnihil interpolatum esse. Confer etiam supra v. Γηραιός: ubi idem fragmentum legitur.

3 Φοράς] Imo, φορβάς. Vide vocem sequentem.

4 Φορβαντεῖον. Ὑπερ.] Ex Harpocratione.

5 Φορβειάν] Sic optimus MS. A. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. φορβιὰν, per ι in syllaba penultima.

6 Φόρβιον. τὸ περικείμενον τῷ στόμ.] Ex Scholiasta Aristoph ad *Aves*, pag. 582. Confer omnino Salmasium ad Solinum, pag. 585. Edit. Ultraj.

7 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 581. (401, 402. Ed. Bas. P.)

8 Φόρβιον. εἶδος βοτ.] Hæc sunt verba Pauli Æginetæ, lib. VII. pag. 257. ut Pearsonius observaverat. Ibi autem pro φόρβιον legitur φόρμιον, quod magis placet.

9 Οὐκ ἄγει] Scribe, ἐξάγει: ut recte habet P. Ægineta.

Φορῆτες. οἱ φέροντες.

Φορήσω.

Φορήσω[1] τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί. ἀντὶ τοῦ κλάδῳ, κατὰ μεταπλασμόν. τουτέστιν, ἐν μυρσίνῳ κλάδῳ τὸ ξίφος φορήσω, ὥσπερ Ἁρμόδιος καὶ Ἀρισογείτων. οὗτοι γὰρ ἀπὸ μυρσίνων κλάδων τὰ ξίφη ἀνασπάσαντες, τὸν τύραννον κατέβαλον.

Φορητός. βασακτός. Τοὺς δὲ περισυλῶν καὶ δημεύων, φορητὸς οὐδαμῶς οὐδαμῇ ἦν.

Φορητόν. καρτερικόν. Ἥ τις δεινὸν ἡγησαμένη, καὶ φορητὸν ἥκιστα, ξιφιδίῳ ἑαυτὴν διέφθειρε.

Φορητῶς. μεγάλως.

Φορίνη.[2] Ἀντιφῶν φησιν. ἐπ' ἀνθρωπίνου δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη.

Φόρκυν. ὄνομα. λιμὴν τοῦ Φόρκυνος.

Φορμάρια.[3] παρὰ Ῥωμαίοις ἀπόφασις θανάτου.

Φορμηδόν. ψιαθηδόν.

Φορμός. ψίαθος παρὰ Θουκυδίδῃ, ἐναλλὰξ ἔχων τὸ πλέγμα.

Φορμηδόν.[4] Θουκυδίδης· Ξύλα τέμνοντες ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος, παρῳκοδόμουν ἑκατέρωθεν φορμηδὸν, ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπιπολὺ τὸ χῶμα. Καὶ αὖθις· Καὶ[5] τοὺς νεκροὺς οἱ Κερκυραῖοι φορμηδὸν ἐπὶ ἁμάξας ἐπιβαλόντες, ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως.

Φόρμιγξ. κιθάρα. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἁ φόρμιγξ, τά τε τόξα, καὶ ἀγκύλα δίκτυα
Φοίβῳ.

Φορμίων. περὶ τούτου καὶ ὁ Θεόπομπος ἐν Φιλιππικοῖς φησιν. ἦν δὲ Κροτωνιάτης, καὶ ἐν τῇ ἐπὶ Σάγρᾳ μάχῃ ἐτρώθη. δυσιάτου δ' ὄντος τοῦ τραύματος, χρησμὸν ἔλαβεν εἰς Λακεδαίμονα ἐλθεῖν. τοῦτον γὰρ αὐτοῦ ἰατρὸν ἔσεσθαι, ὃς ἂν αὐτὸν πρῶτος καλέσειεν ἐπὶ δεῖπνον. ὡς οὖν ἧκεν εἰς τὴν Σπάρτην, καταβάντα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀχήματος ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐπὶ δεῖπνον νεανίσκος. δειπνήσαντα δὲ ἤρετο, ἐφ' ὅ, τι ἥκοι. ὡς δὲ ἤκουσε περὶ τοῦ χρησμοῦ, ἀποξύσας τοῦ δόρατος ἐπέθηκεν. ὡς δὲ ἀνέλυσαν ἀπὸ τοῦ δείπνου, δοκῶν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ ἅρμα, τῆς θύρας αὐτοῦ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Κρότωνι ἐπιλαμβάνεται. ἀλλὰ καὶ Θεοξένια αὐτοῦ ἄγοντος, ἐκάλεσαν αὐτὸν οἱ Διόσκουροι πρὸς Βάττον ἐς Κυρήνην. καὶ ἀνέστη τε ἔχων σιλφίου καυλόν. Καὶ παροιμία·[6] Φορμίωνος στιβάς. ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. οὗτος γὰρ ὁ Φορμίων ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός.[7] καὶ ἐν τοῖς Ταξιάρχαις δὲ φαίνεται ὡς ἐπίπονος. φιλοπόλεμος γὰρ, καὶ αὐστηρός. στιβάδες δὲ, ἐ-

Φορῆτες. Latores. Gestatores.

Φορήσω. Feram. *Et feram ensem in posterum in myrti ramo.* Κλαδί per metaplasmum hic dictum est pro κλάδῳ. Hoc est, in myrteo ramo feram ensem, ut Harmodius & Aristogiton. Hi enim, cum enses ex myrteis ramis extraxissent, tyrannum interfecerunt.

Φορητός. Ferendus. Tolerandus. Tolerabilis. *Cum autem aliorum bona diriperet & publicaret, nequaquam ferri amplius poterat.*

Φορητόν. Ferendum. Tolerandum. *Quæ facinus illud atrox & minime tolerandum arbitrata, pugione se ipsam interfecit.*

Φορητῶς. Tolerabiliter.

Φορίνη. Vox hæc de pelle humana etiam dicebatur. Antipho.

Φόρκυν. Phorcyn. Nomen [proprium.] Phorcynis portus.

Φορμάρια. Apud Romanos [sic dicitur] sententia mortis. Formula.

Φορμηδόν. Storeæ, vel tegetis instar.

Φορμός. Apud Thucydidem est storea textilis.

Φορμηδόν. Storearum instar. Thucydides: *Materia e Cithærone cæsa, eaque sibi invicem intertexta, aggeris latera utrinque muniebant, murorum loco eam adhibentes, ne humus aggesta latius diffunderetur.* Et iterum: *Corcyræi autem mortuos in plaustra ita conjectos, ut alii supra alios transversi jacerent, ex urbe exportarunt.*

Φόρμιγξ. Cithara. In Epigrammate: *Cithara & arcus & incurva retia Phœbo [dicata sunt.]*

Φορμίων. Phormio. Hujus etiam Theopompus in *Philippicis* mentionem facit. Erat autem Crotoniata, & in prælio ad Sagram vulneratus est. Cumque vulnus illud curatu difficile esset, oraculum ei præcepit, ut Lacedæmonem iret. Illum enim ejus medicum fore, qui primus ad cœnam eum vocaret. Cum igitur Spartam venisset, & de vehiculo descendisset, quidam adolescens eum ad cœnam invitavit: & cœnatum rogavit, qua de causa venisset. Audito oraculo, ramenta ab hasta sua abrasa vulneri imposuit. Cum autem a cœna currum conscendere sibi videretur, januam ædium suarum Crotone apprehendit. Sed & festum Theoxenia eum celebrantem Castor & Pollux ad Battum Cyrenas evocarunt. Surrexit itaque silphii caulem ferens. Et proverbium: *Phormionis torus.* [Dicitur] de vilibus [lectis.] Hic enim Phormio imperator egregius fuit. Et in [fabula] *Taxiarchis* inducitur, ut homo duriter vivens. Erat enim bellorum amans & austerus. Στιβάδες vero dixit, quod milites humi cu-

1 Φορήσω τὸ ξίφος τ.] Aristoph. *Lysistrata*, pag. 876. (555. Ed. Bas. P.) Confer Nostrum supra v. Ἀγγελῶ, & v. Ἐν μύρτου κλάδῳ.

2 Φορίνη, Ἀντ.] Ex Harpocratione.

3 Φορμάρια] Vide Valesium ad Amm. Marc. pag. 5. & Dufresnium in Gloss. Græco.

4 Θουκυδίδης] Lib. II. cap. LXXV.

5 Καὶ τοὺς νεκροὺς οἱ Κερκ.] Hæc sunt verba ejusdem Thucydidis, lib. IV. cap. XLVIII.

6 Φορμίωνος στιβάς] Aristoph. in *Pace*, pag. 646.

Πολλὰ γὰρ ἠνεχόμην
Πράγματά τε, καὶ στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων.

Vide ibi Scholiastam.

7 Καὶ ἐν τοῖς Ταξιάρχαις δὲ φ.] Portus male: *Et inter Tribunos militares laboriosus fuisse videtur.* Verum nimirum loci hujus sensum non perspexit, quem nos in versione expressimus. *Taxiarchæ* autem erat fabula Dionysii Comici; itemque Eupolidis. Sed hic intelligitur fabula Dionysii: ut ex sequentibus patet.

πεὶ οἱ στρατιῶται χαμαικοιτοῦσιν. ἀναγέγραπται δὲ ὁ Φορμίων δυσὶ ναυμαχίαις νικήσας Λακεδαιμονίους. λιτὸς δὲ ἦν, καὶ στρατιωτικός. οἱ δὲ τὰ πολεμικὰ ἐξησκημένοι ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων εἰώθασι χαμαικοιτεῖν. καὶ Διονύσιος ἐν Ταξιάρχαις· Ὡς οὐκ
Ἔτ' ἂν φάγοιμι, στιβάδας ἐξ ὅτου φυγών.

Φορμίσιος.
[1] Ἀναβαλλομένη δείξεις τὸν Φορμίσιον.
καὶ οὗτος δασὺς ἦν. αἰνίττεται δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Φορμίσιος, καὶ Μεγαίνετος. ὁ Φορμίσιος αὐθάδης καὶ θρασὺς στρατηγός. [2] Ἀριστοφάνης· Φορμίσιος, καὶ Μεγαίνετος ὁ Μάνης. ὀνόματα δούλων.

Φορμίσκοι. καλαθίσκοι.

Φορμός. περικάλυμμα. ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ. ἐν ᾧ εἰώθεισαν ἰσχάδες κομίζεσθαι. καὶ Φορμοκοιτῶ, τὸ ἐν ψιάθῳ κοιμῶμαι. Φορμὸς οὖν, πλέγμα, ὡς κόφινος. Φησὶν Ἡρόδοτος.

Φόρμος, Συρακούσιος, κωμικὸς, σύγχρονος Ἐπιχάρμῳ, οἰκεῖος Γέλωνι, τῷ Σικελίας τυράννῳ, καὶ τροφεὺς τῶν παίδων αὐτοῦ. ἔγραψε δράματα ζ΄. ταῦτα, Ἄδμητος, Ἀλκίνους, Ἀλκυόνες, Ἰλίου πόρθησις, Ἵππος, Κηφεὺς, ἢ Κεφάλαια, Περσεύς. ἐχρήσατο δὲ πρῶτος ἐνδύματι ποδήρει, καὶ σκηνῇ δερμάτων [3] Φοινίκων. καὶ ἑτέρου δὲ δράματος Ἀθήναιος μέμνηται ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς, Ἀταλάντης.

Φορμοφόρος. [4] Φορμοφόρος ἦν Πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος.

Φορολόγος. ἀπαιτητὴς [5] δημόσιος. Φόρος γὰρ, ἡ εἰσφορὰ τῶν χρημάτων.

Φορολόγος. ὁ τὰς εἰσφορὰς συλλέγων· οὓς πράκτορας ἔθος καλεῖν τοῖς πολλοῖς.

Φόρος. παρ' Ἀθηναίοις, ἡ τῶν χρημάτων φορά.

Φόρος. τὸ πωλητήριον. ὁ τόπος, ἐν ᾧ πωλοῦνται τὰ ὤνια. [6] Κάτωθεν τοῦ Φόρου κεχωσμένοι ὑπῆρχον δύο [7] σταυροὶ τῶν δύο λῃστῶν, καὶ βικίον μύρου, ὃ ἠλείψατο ὁ Χριστός· καὶ πολλὰ ἕτερα σημειοφορικὰ, τεθέντα μὲν παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, [8] ἀσφαλισθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου. Φορὸς δὲ, ὀξυτόνως, ὁ ἐπιτήδειος ἄνεμος. Τοῖς [9] ἐναντίοις ὁρῶν ἄνεμον φορὸν καὶ λαμπρὸν καταπνέοντα, σφίσι δὲ δυσχερῆ, πρὸς ἀντίον ἄνεμον κοίλης καὶ τραχείας οὔσης τῆς θαλάσσης, διηπόρει, τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι.

Φορωνεύς. ὄνομα. καὶ Φόρωνος, ὄνομα κύριον.

Φορτία. τὰ ἀγώγιμα. Καὶ τοίνυν ἅπαντα ὅσα ἐπε-

bare ſoleant. In publicis autem tabulis Phormio memoratur duobus prœliis navalibus Lacedæmonios viciſſe. Idem frugalis erat, & militari ingenio præditus. Qui vero in rebus bellicis exercitati ſunt, propter exercitationes & labores humi cubare conſueverunt. Et Dionyſius in *Taxiarchis: Non amplius edam, ex quo lectos humi ſtratos fugi.* [i. e. ex quo humi frondibus & ſtramini indormire deſii.]

Φορμίσιος. Phormiſius. *Rejecta veſte oſtendat Phormiſium.* Et hic hirſutus erat. Pudendum autem muliebre oblique ſignificat.

Φορμίσιος. Phormiſius & Megænetus. Phormiſius erat arrogans & audax belli dux. Ariſtoph. *Phormiſius & Megænetus ille Manes.* Nomina ſunt ſervorum.

Φορμίσκοι. Calathiſci. Sportulæ.

Φορμός. Storea. Teges. Vel, vas ex cortice contextum, in quo caricæ portari ſolent. Et Φορμοκοιτῶ, in ſtorea dormio. Φορμὸς igitur eſt vas textile, ut cophinus. Herodotus.

Φόρμος. Phormus, Syracuſanus, Comicus, æqualis Epicharmi, familiaris Geloni, Siciliæ tyranno, & altor filiorum ejus. Scripſit comœdias ſeptem. Sunt autem iſtæ: Admetus, Alcinous, Halcyones, Ilii excidium, Equus, Cepheus, ſeu Cephalæa, Perſeus. Primus autem uſus eſt talari veſte, & ſcena rubris pellibus adornata. Alius etiam fabulæ meminit Athenæus in *Dipnoſophiſtis*, Atalantes.

Φορμοφόρος. Bajulus. Qui onera portat. Protagoras philoſophus bajulus erat.

Φορολόγος. Tributorum collector. Φόρος enim dicitur tributum, ſive, penſio pecuniæ.

Φορολόγος. Tributorum collector: quos vulgo Exactores vocare ſolent.

Φόρος. Apud Athenienſes [ita vocatur,] tributum.

Φόρος. [Vox Latina.] Forum. Sive, locus rerum venalium. *In inferiore parte fori defoſſæ erant duæ cruces duorum latronum; & ampulla unguenti, quo Chriſtus inunctus fuit, & alia multa miraculorum nomine celebrata; quæ a Conſtantino M. ibi depoſita, Theodoſius M. in locum tutiorem tranſtulit.* Φορὸς vero, cum acuto in ultima, commodus, ſecundus; & de vento dicitur. *Videns ſecundum hoſtibus ac proſperum flare ventum, ſuis vero difficilem navigationem futuram ventis adverſis, & mari fluctibus vehementer agitato: hærebat primo anceps animi, & quid conſilii caperet incertus.*

Φορωνεύς. Phoroneus. Nomen proprium. Et Phoronus. [Itidem] nomen proprium.

Φορτία. Onera. Sarcinæ. *Omnes igitur ſar-*

1 Ἀναβαλλομ.] Eſt verſus Ariſtophanis *Eccleſiaz.* pag. 727. (487. Ed. Baſ. *P.*)

2 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 257. (168. Ed. Baſ. *P.*) Vide etiam ſupra v. Μεγαίνετος.

3 Φοινίκων] Potius, φοινικῶν. A φοινικοῦς.

4 Φορμοφόρος ἦν Πρωτ.] Vide Nos ſupra ad v. Κοτύλη.

5 Δημόσιος] MS. A. melius, δημοσίων.

6 Κάτωθεν τοῦ Φόρου —— ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου] Hæc leguntur etiam apud Codinum *de Orig. CPolit.* pag. 17.

7 Σταυροί] Editt. Baſil. & Genev. male, στρατηγοί. At Editt. Mediol. & Aldina, itemque MSS. σροί: quæ eſt abbreviatio vocis σταυροί.

8 Ἀσφαλισθέντα] Sic habent 3 MSS. Pariſ. itemque Codinus loco laudato: quæ procul dubio vera lectio eſt. Priores vero Editt. corrupte habent, ἀφανισθέντα: qua lectione deceptus Caſaubonus, monumenta ſacra ſupra memorata a Theodoſio e medio ſublata & deleta eſſe contra Baronium contendit, *Exercit.* XIV. cap. XVI.

9 Τοῖς ἐναντίοις ὁρ.] Fragmentum hoc legitur apud Polyb. lib. I. cap. LX.

φέρονται φορτία ἀράμενοι, ἔθεσαν ἐν μέσῳ. εἶτα τοῖς τοῦ λιβάνου κλάδοις πῦρ ἀνάψαντες, τῇ Σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρα ἄττα ῥήματα ὑπεφθέγγοντο.

Φορτίς. ἡ ἀγώγιμος. ἡ πεφορτισμένη.

Φορτικῶς. ἐπαχθῶς. ἐπιπλάστως.

Φόρτος. ἡ χλεύη. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.

τουτέστι, τὴν χλεύην.

Φορύνω. μολύνω.

Φορύξαντες. πλύναντες.

Φορυτός. [1] Ἀριστοφάνης·

Δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω.

τουτέστι, φρύγανον. χοινίον. δέσμην χόρτου συρφετώδους. καὶ φορυτὸς, φρυγανώδει ἀκαθαρσία. συρφετώδη. χορτώδη.

Σὺν δ' [2] ἄμυδις φορυτόν τε, καὶ ἴπνια [3] λήμματ' ἀείρας.

διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἢ, ψιαθώδες πλέγμα, ἐν ᾧ τοὺς στάχυας ἐμβάλλουσιν. ἢ ἐκ φρυγάνων στρωμνήν. [4] Ἀριστοφάνης·

Δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω

Ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.

οἱ γὰρ καλῶς δεσμούμενοι κέραμοι δυσχερῶς κλῶνται.

Φοσάτον.[5] ὁ στρατός. τὸ στρατόπεδον.

Φόσιρις.[6] ὄνομα κύριον.

Φουάλικλον. εἶδος παιδιᾶς.

Φούριος Κάμιλλος, Δικτάτωρ, ἐν πολέμοις ἀριστεύσας, τῷ τοῖς ἀρίστοις παρομαρτοῦντι περιπίπτει φθόνῳ. αἰτίαν γὰρ δὴ πρός τινων ἐπὶ παρανόμῳ διανεμήσει τῆς λείας ἀναδεξάμενος, φυγὰς ἐκπίπτει τῆς πόλεως, Θεοὺς ἵστορας, ὑπὲρ ὧν ἀδίκως ἐπεπόνθει, ποιούμενος.

Φοῦρκα. παρὰ Ῥωμαίοις δίδυμον ξύλον.

Φοῦρνος. πνιγεύς. ὁ κλίβανος. ὅπου οἱ ἄνθρακες συμπνίγονται.

Φῶ. εἴπω.

Φωγύνω. τὸ φρύγω.

Φῶδον. τὸ [7] ἐν χειμῶνι καῦμα. καὶ [8] Φῶδον, φλυκταινῶν. Ἐκ βαλανείου δὲ, διὰ τὸ τοὺς πένητας ἀπορῶντας ἐνδυμάτων, διὰ τὸ ψῦχος ἐν βαλανείοις καθεύδειν, καὶ φλυκταίνας ποιεῖν.

Φώζω. τὸ καίω.

Φῴδες. αἱ ἀπὸ τῆς φλογὸς φλύκταιναι.

Φωκαέων ἀρά. [9] Φωκαεῖς γὰρ καταλιπόντες τὴν πόλιν ἐν τῇ ὑπὸ [10] Ἄργου πολιορκίᾳ, ὥρμησαν ἐπ' Ἰταλίας, μύδρους εἰς τὴν θάλασσαν βάλλοντες, καὶ ἐπαρασάμενοι, μὴ πρότερον ὑποστρέφειν εἰς τὴν ἑαυτῶν, ἢ τούτους ἀνενεχθῆναι.

cinas, quas secum tulerant, in medio posuerunt. Deinde accensis thuris ramis, Scythica lingua barbaras quasdam voces mussarunt.

Φορτίς. Oneraria navis. Onusta navis.

Φορτικῶς. Moleste. Odiose. Ficte.

Φόρτος. [Onus. Res molesta & odiosa.] Irrisio. Aristophanes *Pluto: Deinde irrisionem quoque effugiemus.*

Φορύνω. Polluo. Fœdo. Contamino.

Φορύξαντες. Qui laverunt. [Qui fœdarunt, & contaminarunt.]

Φορυτός. Cremia. Quisquiliæ. Funiculus [ex materia miscella, velut stramine, vitilibus, &c. plexus.] Fasciculus herbæ aridæ, aliusque materiæ miscellæ. Et φορυτὸς, quisquiliis, veluti cremiis, herba arida, aliaque materia miscella. [Callimachus:] *Una autem pariter stramenta & stercorea purgamenta sustulit.* Scribitur autem per ο [in syllaba prima.] Vel, vas ex viminibus aliave materia contextum, in quod spicas injiciunt. Vel, torus ex cremiis & stramentis exstructus. Aristophanes: *Da mihi funiculum stramineum, ut eum colligatum feram, velut testam; ne confringatur, dum portatur.* Testæ enim bene colligatæ difficulter franguntur.

Φοσάτον. Exercitus. Castra. [Fossa.]

Φόσιρις. Phosiris. Nomen proprium.

Φουάλικλον. Phualiclum. Ludi genus.

Φούριος Κάμιλλος. Furius Camillus, Dictator, re in bellis præclare gesta, invidiam, quæ summos quosque viros comitari solet, incurrit. Accusatus enim a quibusdam, quasi prædam non recte distribuisset, in exilium pulsus est, Deos injuriæ sibi illatæ testes invocans.

Φοῦρκα. Furca. Vox Latina.

Φοῦρνος. Furnus. Clibanus. [Item, locus,] in quo prunæ exstinguuntur.

Φῶ. Dicam.

Φωγύνω. Frigo. Torreo.

Φῶδον. Calor, vel æstus in hyeme. Et φώδων, pustularum. Ἐκ βαλανείου vero [Comicus addit; quia pauperes propter vestium inopiam frigore coacti in balneis dormiunt: unde ipsis pustulæ.

Φώζω. Uro. Comburo. Cremo.

Φῴδες. [Et contracte, φῷδες.] Pustulæ, quæ ignis ardore excitantur.

Φωκαέων ἀρά. Phocaensium imprecatio. Phocaenses, cum urbem suam ab Harpago obsessam dereliquissent, Italiam petierunt, ferreis massis in mare conjectis; addita imprecatione, se non prius in patriam reversuros esse, quam massæ illæ emersissent.

1 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 415. (297. Ed. Bas. P.)
2 Σὺν δ' ἄμυδις φορ.] Est versus Callimachi, ut docet vetus interpres Comici ad *Vesp.* pag. 490. & ex eo Noster supra v. Ἴπνια.
3 Λήμματα] Scribe, λύματα: ut recte habet Scholiastes Aristoph. loco laudato, & Noster v. Ἴπνια.
4 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 415. (297. Ed. Bas. P.)
5 Φοσάτον] Rectius, φοσσάτον, per duplex σ. Vide Dufrenium in *Gloss. Græco.*
6 Φόσιρις] Infra, Φώσωρις.
7 Τὸ ἐν χειμῶνι καῦμα] Est interpretatio obscura & suspecta. Melius autem & clarius vocem hanc alii Grammatici exponunt; quos vide.
8 Φώδων, φλυκταινῶν. Ἐκ βαλ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Plutum*, pag. 56. (28. Ed. Bas. P.)
9 Φωκαεῖς γὰρ καταλιπ.] Historiam narrat Herodotus l. 1. p. 42, 43. unde Noster hæc descripsit.
10 Ὑπὸ Ἄργου] Scribendum est, ὑπὸ Ἁρπάγου, auctore Herodoto: ut Portus etiam monuerat.

Φωκᾶς.

Φωκᾶς. ὄνομα κύριον.

Φωκαία. ἡ ἐκ τῆς Φώκης. καὶ Φώκεα [1] χώρα. Φωκεὺς δὲ, ὄνομα τόπου.

Φωκέως. Φανοτέως. ὁλοσχερέστερον Φωκεῖς· ἐπὶ μέρους δὲ, Φανοτεῖς.

Φώκεια. ὄνομα πόλεως.

Φώκη. δύσοδμον ζῶον θαλάττιον. [2] Ἀριστοφάνης· Φώκης δ' ὀσμὴν εἶχε.

Φωκίων. ὄνομα κύριον. ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ Φρύνων.

Φῶκος. ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία· Φώκου ἔρανος. κατὰ τῶν εὐωχίας συναγαγόντων ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν κακοῖς. Φῶκος γάρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπὶ γάμῳ, πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων, ἐράνους συνῆγε, καὶ ἑστιῶν τοὺς μνηστῆρας, ἀνεβάλλετο τὸν γάμον. ὀργισθέντες οὖν ἐκεῖνοι ἐν τῷ συμποσίῳ ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον. Φωκὸς δὲ, ὀξυτόνως, ἀγγεῖόν τι.

Φωκυλίδης, Μιλήσιος, φιλόσοφος, σύγχρονος Θεόγνιδος. ἦν δὲ ἑκάτερος μετὰ χμζ΄. ἔτη τῶν Τρωϊκῶν, ὀλυμπιάδι γεγονότες νθ΄. ἔγραψεν ἔπη, καὶ ἐλεγείας. Παραινέσεις, ἤτοι Γνώμας· ἅς τινες Κεφάλαια ἐπιγράφουσιν. εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα.

Φωλάδι. ἐμφωλευούσῃ. καὶ Φωλάδος, σπηλαίου κρυπτοῦ. Βάβριος·

Φρίξας [3] δὲ χαίτην, ἔκθορε φωλάδος κοίλης.

Φωλάς. εἶδος νόσου. σημαίνει δὲ τὴν κατοικίδιον ὄρνιν, τὴν ἐπωάζουσαν, καὶ [4] κλωαστοῦσαν.

Φωλεά, καὶ Φωλεία. ἐκ τοῦ Φωλεύω.

Φωλεόν. [5] τὸ παιδευτήριον Ἴωνες. ὅθεν ἀποφώλιοι, ἀπαίδευτοι. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κατάδυσιν τῶν ὄφεων.

Φωλεῦσι. κρύπτουσι.

Φωλήτοροι. [6] οἶκοι συμποσιακοί.

Φωλίς. [7] καὶ Φωλιδωτός.

Φῶμεν. εἴπωμεν. λέξωμεν. ἐροῦμεν.

Φωνασκεῖν. εὐφωνίαν ἀσκεῖν. καὶ Φωνασκικὸν βούκινον. Ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως τὸ τῶν φωνασκούντων γένος ἦν πανταχόθεν ἀνιχνευόμενον.

Φωνεῖν. λέγειν.

Φωνήν. εἶδος [8] ἡ φωνὴ τοῦ ψόφου. ἔστι δὲ φωνὴ, πλῆξις ἀέρος, ἢ ἀὴρ πεπληγμένος. οὐ γὰρ πᾶς ψόφος φωνή· ὥσπερ οὐδὲ ὁ ἐκ τῶν ἀψύχων, οἷον κυμάτων, ἢ ἀνέμων γινόμενος· ἀλλ' ἐμψύχου τινὸς ψόφος ἐστὶν ἡ φωνή. οὐ μὴν δὲ πᾶς ψόφος ἐμψύχου

Φωκᾶς. Phocas. Nomen proprium.

Φωκαία. Phocæa. Sive, quæ est ex Phoce. Et Φωκαία χώρα, Phocæa regio. Phoceus vero, nomen loci.

Φωκέως. Phocensis. [Et] Φανοτέως, Phanotensis. Nomen generale est Phocenses: at particulare, Phanotenses.

Φώκεια. Phocea. Nomen urbis.

Φώκη. Phoca. Animal marinum, tetrum odorem spirans. Aristophanes: *Phocæ vero odorem habebat.*

Φωκίων. Phocionis. [Genitivus, a recto, Φωκίων, Phocion.] Nomen proprium. Quære de hoc in voce Φρύνων.

Φῶκος. Phocus. Nomen proprium. Et proverbium: Phoci convivium collatitium. Dicitur in eos, qui convivia suo ipsorum malo instituunt. Phocus enim quidam, cum filiam haberet nubilem, quam multi ambibant, symbolas collegit, & procos convivio excipiens, nuptias distulit. Illi igitur irati Phocum in convivio interfecerunt. Φωκὸς vero, cum acuto in ultima, vas quoddam [ita dictum.]

Φωκυλίδης. Phocylides, Milesius, Philosophus, æqualis Theognidis. Uterque vero annis DCXLVII. post bellum Trojanum vixit, nati Olymp. LV. Scripsit carmina Heroica, & Elegias. Præcepta, sive Sententias; quas Κεφάλαια inscribunt. Sunt autem ex carminibus Sibyllinis surrepta.

Φωλάδι. In lustro, sive spelunca delitescenti. Et Φωλάς, latibulum, spelunca. Babrius: [*Leo*] *autem horrentibus jubis ex cavo latibulo prosiluit.*

Φωλάς. Pholas. Genus morbi. Significat etiam gallinam ovis incubantem & glocitantem.

Φωλεά, & Φωλεία. A verbo Φωλεύω, in spelunca delitesco.

Φωλεόν. Sic Iones scholam, sive ludum literarium vocant. Hinc ἀποφώλιοι, indocti. Significat item latibulum serpentum.

Φωλεῦσι. Tegunt. Occultant.

Φωλήτοροι. Domus, ubi convivia habentur.

Φωλίς. Squama. Et Φωλιδωτός, squamatus.

Φῶμεν. Dicamus. Dicemus.

Φωνασκεῖν. Vocem exercere. Et Φωνασκικὸν βούκινον, bucinum, sive instrumentum, quo ad vocem formandam utuntur. Sub Theodosio Imperatore genus phonascorum ubique investigabatur.

Φωνεῖν. Loqui. Dicere. Vocare.

Φωνήν. Vocem. Vox est species soni. (Est autem vox percussio aeris, vel, aer percussus.) Non enim omnis sonus est vox; quemadmodum neque rerum inanimarum, ut fluctuum, aut ventorum: sed rei animatæ so-

1 Φώκεα] Scribe, Φωκαία.

2 Ἀριστοφάνης] *Vespis*, pag. 504. (348. Ed. Bas. *P.*)

3 Φρίξας δὲ χαίτ.] Vide infra v. Φριξότριχα, ubi fragmentum hoc Babrii auctius legitur.

4 Κλωαστοῦσαν] Rectius, κλώζουσαν.

5 Φωλεόν] Est accusativus, a recto, Φωλεός. Confer Nostrum supra, v. Ἀποφώλιοι.

6 Φωλήτοροι] Hesychius & Pollux, φωλητήρια.

7 Φωλίς. καὶ Φωλ.] Supra suo loco recte, φολὶς, & φολιδωτὸς per ο in syllaba prima.

8 Εἶδος ἡ φωνὴ τοῦ ψ.] Totum hunc articulum Suidas excerpsit ex Joanne Philopono in lib. II. Aristot. *de An.* L. 7. b. & L. 8. a. b. ut Pearsonius etiam observaverat.

φωνή· οὐδὲ ὁ διὰ χειρῶν κρότος, οὐδὲ τὸ χρέμψασθαι, οὐδὲ τὸ βῆξαι. φωνὴ γάρ ἐστιν ἐμψύχου ψόφος, διὰ τῶν φωνητικῶν γινόμενος μορίων· οἷον πνεύμονός τε, καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν μορίων, καὶ τῆς τραχείας ἀρτηρίας, καὶ τῆς φάρυγγος. καὶ οὐδὲ διὰ τούτων ὁπωσοῦν τοῦ ψόφου γινομένου (διόπερ οὐδὲ ὁ βήττων λέγεται φωνεῖν.) ἀλλ᾽ ὅταν μετὰ φαντασίας [1]σωματικῆς ταῦτα κινηθῇ, τότε ὁ γινόμενος ὑπὸ τούτων ψόφος φωνὴ καλεῖται. τρία δὲ ταῦτα θεωρεῖται περὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου φωνήν· ῥυθμὸς, ἁρμονία, λέξις. ἔχει δὲ ὁ μὲν ῥυθμὸς περὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκφωνήσεως τὸ μακρὸν καὶ τὸ βραχύ. διὸ καὶ τῶν φωνηέντων τὰ μὲν ἐν πλείονι χρόνῳ ἐκφωνούμενα, μακρὰ ὠνόμαζον· τὰ δὲ ἐν ἐλάττονι, βραχέα. ἐκ δὲ τῆς τούτων πρὸς ἄλληλα συνθέσεως τὸ εὔρυθμον τῶν ἐπῶν γίνεται. ἡ γὰρ ἁρμονία περὶ τὴν τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος συμμέλειαν ἔχει. ἡ δὲ λέξις περὶ τὴν διατύπωσιν τῶν συλλαβῶν, ἐξ ἧς ἡ τῶν λεγομένων σημαίνεται ἔννοια. ἐπεὶ οὖν ταῦτα μὲν ἔχει κυρίως ἡ τοῦ ἀνθρώπου φωνή· μιμοῦνται δέ πως ταῦτα καὶ τὰ μουσικὰ ὄργανα· διὰ τοῦτο λέγεται κατ᾽ ἀναλογίαν καὶ αὐτὰ φωνεῖν. διακρίνουσι δὲ τὴν φωνὴν ἀπὸ τοῦ ψόφου διχῶς· ἔκ τε τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως, ὅτι ἡ φωνὴ γίνεται, τοῦ εἰσπνευσθέντος ἀέρος ἐκθλιβομένου τῇ συστολῇ τοῦ θώρακος, κατὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτοῖς [2]ψυχικὴν δύναμιν, καὶ προσπίπτοντος τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ, καὶ τοῖς ἐναπειλημμένῳ ἐν αὐτῇ ἀέρι· ὃς τῇ ἀθρόᾳ πληγῇ ἄθρυπτος ἀποπαλλόμενος ἀεὶ τύπτει τὸν προσεχῆ ἀέρα ἕως τῆς ἀκοῆς. ἔστι γὰρ τὸ μὲν ἀχανὲς τοῦ στόματος τὸ μέχρι τῆς ῥίζης τῆς γλώττης, φάρυγξ. ἐκεῖθεν δύο ἀγγεῖα φέρονται· τὸ μὲν ἐπὶ τὸν θώρακα, καὶ καλεῖται τραχεῖα ἀρτηρία· τὸ δὲ ἕτερον πρὸς τοῖς τένουσι ἐπὶ [3]τὴν γαστέρα, καὶ καλεῖται οἰσοφάγος. γίνεται δὲ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας ἡ πάροδος τοῦ πνεύματος, ἥ, τε κατὰ τὴν [4]εἰσπομπὴν καὶ τὴν ἐκπομπήν· ὅπερ τοῖς εἰρημένῳ τρόπῳ [5]ἐκπνεόμενον ποιεῖ ψόφον, ὃς καλεῖται φωνή· ὅταν μετά τινος σημαντικῆς φαντασίας γίνεται. ἐκ μὲν οὖν τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως ταύτῃ διαφέρει ἡ φωνὴ τῶν ἄλλων ψόφων. ἐκ δὲ τοῦ τέλους, ὅτι ἡ φωνὴ καθ᾽ ὁρμήν τινα τοῦ ζώου γίνεται, [6]καὶ πρὸς σημαίνει τι. διὸ καὶ μετὰ φαντασίας. διὸ καὶ οἱ τῶν ἀλόγων ψόφοι φωναί. καὶ γὰρ ὁ κύων, ὁπηνίκα φαντασίαν ἔχει τοῦ ἀλλοτρίου, ὑλακτεῖ· ὅταν δὲ τοῦ οἰκείου, σαίνει. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων ὡσαύτως σημαντικαὶ φωναί εἰσι τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καὶ διαθέσεων. καὶ γὰρ τροφῆς ὀρεγόμενα, ἢ ἄλλου τινὸς, κέχρηται τῇ φωνῇ.

Φωνή. ζήτει ἐν τῷ Ἀόρατον.

Φωνή. περὶ πρώτης φωνῆς ζήτει ἐν τῷ Βεκκεσέληνε.

Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. ζήτει ἐν τῷ Τροχός.

nis est vox. Non tamen omnis sonus rei animatæ est vox; ut neque plausus, qui manibus editur, neque screatus, neque tussis. Vox enim sonus est animalis, qui per partes instrumentales vocis editur; ut pulmones, & reliquas partes respirationem adjuvantes, & asperam arteriam, & guttur. Ac ne per hæc quidem instrumenta si quomodocunque sonus edatur: neque enim tussiens vocem edere dicitur: sed cum ista instrumenta mota fuerint cum phantasia quadam aliquid significandi, tunc qui per hæc editur sonus, vox vocatur. Tria autem hæc in hominis voce spectantur, rhythmus, harmonia, dictio. Ex his rhythmus in pronuntiationis tempore longum & breve habet. Quare etiam vocales, quæ longiore temporis intervallo pronuntiantur, longas vocarunt; quæ vero breviore, breves. Ex harum autem inter se compositione versuum concinnitas nascitur. Harmonia enim acutum & grave in voce temperat. Dictio autem versatur in syllabarum formatione, qua eorum, quæ dicuntur, sententia significatur. Cum igitur hæc proprie vox hominis habeat, & ea ipsa aliquo modo instrumenta musica imitentur, ideo & ipsa certa quadam ratione vocem edere dicuntur. Vocem autem a sono bifariam discernunt: & ratione ortus, [& finis. Ratione ortus:] quia vox formatur, cum aer attractus contractione pectoris exprimitur, secundum insitam ipsi facultatem sonum edendi, isque incidit in asperam arteriam, & aerem in ea conclusum: qui subito ictu evibratus perpetuo ferit aerem contiguum usque ad auditum. Hiatus enim oris, qui ad radicem usque linguæ pertingit, *fauces* dicitur. Inde duo vasa feruntur; alterum ad pectus, & vocatur *aspera arteria:* alterum juxta tendonem ad ventrem, & dicitur *gula.* Per asperam arteriam transit spiritus, dum attrahitur & expiratur: isque dum modo ante dicto expiratur, sonum facit, qui *vox* dicitur; quoties nempe fit cum phantasia quadam aliquid significandi. Sic igitur ratione ortus *vox* differt a reliquis sonis. Ratione finis vero [differt,] quia vox fit per appetitionem quandam animantis, ad aliquid significandum: & proinde, cum phantasia quadam. Hinc etiam brutorum soni sunt voces. Nam canis, oblata ipsi specie hominis alieni, latrat: contra noto abblanditur. Pariter etiam in reliquis animalibus voces indicant facultates & affectiones animales. Etenim cum cibum appetunt, vel aliquid aliud, voce utuntur.

Φωνή. Vox. Quære in voce Ἀόρατον.

Φωνή. Vox. De prima voce quære in voce Βεκκεσέληνε.

Φωνὴ τῆς βρ. *Vox tonitru tui in rota.* Quære in v. Τροχός.

1 Σωματικῆς] Scribe, σημαντικῆς: ut habet Philoponus.
2 Ψυχικὴν] Philoponus rectius, ψοφητικήν.
3 Ἐπὶ τὴν γαστέρα] Hæ 3 voces in prioribus Editt. desunt, quas ex Philopono sensus supplendi gratia loco huic addidi.
4 Εἰσπομπὴν καὶ τὴν ἐκπομπήν] Philoponus, εἰσπνοὴν καὶ τὴν ἐκπνοήν.
5 Ἐκπνεόμενον] Sic Philoponus. At priores Editt. minus recte, partim ἐμπνεόμενον; partim, ἐμπνευόμενον.
6 Καὶ πρὸς σημαίνει τι] Rescribe ex Philopono, πρὸς τὸ σημαίνειν τι.

Φωνὴ

Φωνὴ καὶ κραυγὴ, παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἡ τῆς ψυχῆς προθυμία. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα. καὶ Φωνήεις, ὁ Φωνητικός.

Φώνημα. τὸ Φθέγμα.

Φῶνος. ὁ μεγαλόφωνος.

Φωνῶ. αἰτιατική.

Φώρ. ὁ κλέπτης. ἡ δοτικὴ, τῷ Φωρί.

Φωραθείς. εὑρεθείς. γνωσθείς. Πάμφιλος δανειστὴς [1] παρὰ Ἀριστοφάνει ὃς Φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη.

Φωρᾶν. ἐρευνᾶν. ἐκζητεῖν.

Φῶρας. λῃστάς. ἀπὸ [2] τοῦ τὴν Φώραν ἐρευνῆσαι.

Φωράσας. διερευνήσας. καταλαβών. καὶ Φωράσω, εὕρω, θεωρήσω, ἐρευνήσω. καὶ Φωράσαι.

Φώρια. λαθραῖα. λῃστήρια. ἢ κλοπιμαῖα πράγματα.

—— Ἐπήλυσιν ὄφρ' ἀλέοιτο

Φώριον. ————

Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

Φώρια δ' ἀμφαδίων λέκτρα μελιχρότερα.

καὶ Φωρεία, ἐπὶ τῆς λῃστείας ταῦτα εἴληπται. καὶ Φώριον, τὸ κλέμμα.

Φωριαμός. κιβωτός. παρὰ τὸ Φωρίων δεκτικὸν εἶναι. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὰ Φάρη· ἐπειδὴ πρὸς Φυλακὴν τούτων παρεσκεύασται. Φαραμὸς, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω, Φωραμὸς, (ὡς θάκος, θῶκος) καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, Φωριαμός.

Φῶρος. κατάσκοπος.

Φώς. ὀξυτόνως. ὁ ἄνθρωπος. [3] Φῶς δὲ, περισπωμένως, ὅπερ ἐστὶν ἐνέργεια καὶ τελειότης τοῦ δυνάμει διαφανοῦς. τὸ δὲ Φῶς οὐδενὶ ἄλλῳ κρίνεται, ἢ τῇ ὄψει. Φῶς οὖν, ἡ τοῦ διαφανοῦς ἐνέργεια, καθὸ ἐστι διαφανές. τουτέστι, τὸ εἶδος καὶ ἡ τελειότης αὐτοῦ. δυνάμει γὰρ ὄντος τοῦ διαφανοῦς, ἐπιγενόμενον τὸ Φῶς, καὶ εἰδοποιῆσαν καὶ τελειῶσαν αὐτὸ, ἐποίησεν ἐνεργείᾳ διαφανές. τὸ δὲ οὔτε σῶμά ἐστιν, οὔτε κατ' ἐκπομπὴν σωμάτων τινῶν γίνεται. πῶς γὰρ οἷόν τε ἦν ἀναβλεψάντας ἡμᾶς ἀθρόον τοῦ οὐρανοῦ ἀντιλαβέσθαι. πῶς γὰρ οἷόν τε ἐστὶν ἀχρόνως [4] σώματος τοσαύτην κινηθῆναι διάστασιν. δέδεικται γὰρ δύο ζωδίων [5] διάστημα εἶναι· καὶ τριπλασιεφέβδομός ἐστιν ἡ περίμετρος τῆς διαμέτρου. ἔστι δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ κέντρου τὸ ἥμισυ τῆς διαμέτρου. δῆλον οὖν, ὡς τῆς ὅλης διαμέτρου τέσσαρα ἐχούσης ζώδια, καὶ πρὸς, (ἐπειδὴ ἡ περίμετρος δώδεκα ἔχει) τὸ ἥμισυ τῆς διαμέτρου δύο ἂν ἔχοι ζώδια, καὶ πρός. πῶς οὖν οἷόν τε σῶμα τοσοῦτον ἀχρόνως κινηθῆναι διάστημα; αὕτη οὖν ἡ ὀξυτάτη τῶν κινήσεων,

Φωνὴ καὶ κρ. Vox & clamor in divina Scriptura vocatur animi promptitudo. *Voce mea ad Dominum clamavi.* Et Φωνήεις, vocalis.

Φώνημα. Vox. Dictum.

Φῶνος. Vocalis.

Φωνῶ. Accusativo [interdum jungitur, & significat, Voco.]

Φώρ. Fur. Dativus, Φωρί. Furi.

Φωραθείς. In aliquo facinore deprehensus. Cognitus. Pamphilus fœnerator apud Aristophanem: qui in manifesto peculatu deprehensus, magistratu motus est.

Φωρᾶν. Scrutari. Investigare. [Deprehendere.]

Φῶρας. Fures. Latrones. A verbo Φωρᾶν, scrutari, investigare.

Φωράσας. Scrutatus. Perscrutatus. Qui deprehendit. Et Φωράσω, deprehendam, scrutabor, investigabo.

Φώρια. Furtiva. Clandestina. Res furtivæ. *Invasionem ut caveret furtivam.* Et in Epigrammate: *Furtivi enim concubitus legitimis sunt dulciores.* Et Φωρεία, furtum, latrocinium. Et Φώριον, furtivum.

Φωριαμός. Arca. Scrinium. Sic dictum a Φώριον, i. e. furtivum: quod nempe res furtivæ in eo recondi possint. Herodianus vero deducit a Φάρη, i. e. vestes: quod nempe Φωριαμὸς factus sit, ut vestes in eo asserventur. [Sic autem formatur. A Φάρος fit] Φαραμὸς, & verso α in ω, Φωραμὸς, (ut θάκος, θῶκος) & addito ι, Φωριαμός.

Φῶρος. Speculator. Explorator.

Φώς. Cum acuto. Vir. At Φῶς, cum circumflexo, lumen. Id autem est actus & perfectio ejus, quod est facultate perspicuum. Lumen autem nulla alia ratione dijudicatur, quam visu. Lumen igitur est actus perspicui, quatenus est perspicuum; hoc est, forma & perfectio ejus. Cum enim facultate sit perspicuum, lux accedens, postquam id informavit & perfecit, actu perspicuum facit. Hoc autem neque corpus est, neque per aliquorum corporum emissionem fit. Quomodo enim fieri posset, ut, suspicientibus nobis, visus noster statim ad cœlum usque pertingeret? Aut quomodo fieri potest, ut corpus aliquod sine ullo temporis intervallo per tantum spatium feratur? Demonstratum enim est, a terra ad cœlum usque esse duorum signorum intervallum. Et circumferentia diametri est ter septupla. A centro autem dimidium est diametri. Manifestum vero est, cum tota diameter quatuor contineat signa, & amplius, (circumferentia enim duodecim continet) dimidium diametri habere duo signa & amplius. Quomodo igitur fieri potest, ut cor-

1 Παρὰ Ἀριστοφάνει] Locus Aristophanis, ad quem Suidas respexit, exstat in *Pluto*, pag. 19.

Ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;

Vide ibi Scholiastam.

2 Ἀπὸ τοῦ τὴν Φώραν ἐρευνῆσαι] Scribendum, ἀπὸ τοῦ φωρᾶν, τὸ ἐρευνῆσαι: ut Portus etiam monuit.

3 Φῶς δὲ, περισπωμένως, ὅπερ ἐς.———— ὀξυκινητότερα ὑπάρχει]
Hæc omnia sunt verba Joannis Philoponi in lib. II. Aristot. *de An.* K. 3. b.

4 Σώματος] Scribendum est, σῶμά τι: ut Portus etiam monuit.

5 Διάστημα εἶναι καὶ τριπλ.] Locum hunc mutilum ex Philopono sic supplebis: Διάστημα εἶναι τὸ ἀπὸ τῆς γῆς μέχρι τοῦ οὐρανοῦ. ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἴση ἐστὶ τῇ τοῦ ἑξαγώνου πλευρᾷ· καὶ τριπλασιεφέβδομος, &c.

λέγω δὲ ἡ τῆς ἀπλανοῦς, ἐν δύο ὥραις τὸ ἑκτημόριον τοῦ παντός; λέγω δὴ τὰ δύο ζώδια, κινεῖται. πῶς οὖν οὐκ ἄλογον τὰ ἐκπεμπόμενα σώματα, τὰ ἐκ τῶν ὄψεων, καὶ τῆς ἀπλανοῦς ὀξυκινητότερα ὑποτίθεσθαι; καὶ πλεῖστα ἕτερα ἄττα περὶ φωτὸς, ὅτι μὴ ἔστι σῶμα, λογίζεται, ἃ παρήκαμεν δι' ἀπειρίαν· ἅ τις ζητησάτω. Φῶς, καὶ ἡ θεία κηδεμονία. Δαβίδ· Καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Πᾶν σῶμα τὴν τοῦ φωτὸς δεχόμενον ἐνέργειαν, εἰ προσπέσοι λεῖόν τι καὶ στιλπνὸν σῶμα, [1]δρᾶν αὐτὸ οὕτως, ὥστε καὶ αὐτὸ τὴν ὁμοίαν ἐνέργειαν ἀντιπέμπειν· ὥσπερ ἐν ἀργύρῳ, καὶ ἐν τοῖς ἐσόπτροις, καὶ ἐν ὕδατι, καὶ ἐν ἄλλοις πλείστοις. διὰ τοῦτο ἡ σελήνη, δεχομένη τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, φωτίζει τὰ τῇδε. καὶ τοῦτο φαμὲν φωτὸς ἀντανάκλασιν, τὴν ἀπὸ τῶν δεχομένων καὶ δυναμένων ὁμοίαν ἐνεργεῖν ἐνέργειαν.

Φωσθονία. ὄνομα μιᾶς τῶν Ἀλκυονίδων. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀλκυονίδες.

Φωσφόρος. ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων. ὁ ἥλιος.

Φωσώνιον.[2] λινοῦν τι. ἤτοι σινδόνιον. ἢ καὶ τὸ ἱστίον τῆς νεὼς πεφυσημένον. ἢ [3]προσώπου τὸ ἐκμαγεῖον. λέγεται δὲ οὕτω καὶ ὁ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται [4]ὀράριον.

Φώσωνος. τοῦ ἀρμένου.

Φώσωρις.

Φῶτα. ἄνδρα. Οὐ[5] γὰρ μόνον ὁ μέγας κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει, ὡς λέγει Πίνδαρος. ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα μικρὸν ἀγῶνα προσίεται· ἀλλ' ὅπου φυγάδες ἄλλοι δι' ἀνανδρίαν ἀποδεδράκασιν, ἐνταῦθα καταβαίνει παραβαλλόμενος, ἔνθ' ἀρετὴ ἀνδρῶν διαείδεται, κατὰ τὸν Ποιητήν.

Φωταύγεια. ἡ λαμπρότης. καὶ Φωταυγός.

Φωτεινός. ὄνομα κύριον.

Φωτίζειν. αἰτιατικῇ. εἰς φῶς ἄγειν. ἐξαγγέλλειν. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι νομίσαντες ἤδη τὸν καιρὸν παραδιδόναι φωτίζειν τὸ κατὰ τὴν ἐντολὴν ἀπόρρητον.

Φράβιθος. οὗτος στρατηγὸς ἦν τῆς ἀνατολῆς. ὃς ἀκμάζων τὴν ἀρετήν, ἐνόσει τὸ σῶμα, τῆς ψυχῆς ὑγιαινούσης πλέον. καὶ τό γε σῶμα διαλυόμενον ἤδη καὶ ἀποκολλώμενον εἰς τὴν λύσιν συνεγόμφου καὶ συνέπλεκεν εἰς πῆξίν τινα καὶ ἁρμονίαν, ὅπως ἂν ἀρκέσειεν τοῖς καλοῖς. ὃς τοὺς λῃστὰς ῥᾳδίως [6]συνεῖλεν, ὥστε μικροῦ καὶ τὸ ὄνομα τῆς λῃστείας ἐκ τῆς μνήμης τῶν ἀνθρώπων ἐκπεσεῖν. ἦν δὲ Ἕλλην τὴν θρησκείαν.

Φράγκοι. Γερμανικοί.

Φράγματα. ἀσφαλίσματα. ἐν [7]Ἐπιγράμματι·

—— Τὰ δ' ὀκτάρριζα μετώπων

pus ſine ullo temporis intervallo per tantum ſpatium feratur? Hic igitur celerrimus motus (dico autem ſphæræ fixæ) duabus horis ſextam partem hujus Univerſi, hoc eſt, duo ſigna conficit. Nonne igitur abſurdum eſt, corpora, quæ ex oculis emittuntur, ſphæra fixa celeriora ſtatuere? Et plurimis aliis argumentis probat, lucem non eſſe corpus; quæ propter eorum multitudinem prætermiſimus. Ea autem quivis quærat. † Lux item divina providentia dicitur. David: *Et lux oculorum meorum non eſt mecum.* † Si corpus quoddam a lumine illuſtretur, & lumen in læve aliquod & ſplendidum corpus incidat, fit, ut & ipſum lumen remittat: ut in argento, & ſpeculis, & aqua, & aliis plurimis fit. Propterea Luna, Solis radios recipiens, terram noſtram illuſtrat. Et hanc dicimus luminis refractionem: quam ſcilicet efficiunt corpora, quæ lumen recipiunt, idemque remittere poſſunt.

Φωσθονία. Phoſthonia. Nomen unius Halcyonidum. Et quære in voce Ἀλκυονίδες.

Φωσφόρος. Lucifer. Sol.

Φωσώνιον. Linteum. Vel, ſindonium. Vel, inflatum velum navis. Vel, ſudarium, ſive, linteum, quo facies tergitur. Sic etiam dicitur id, quod Romani vocant *orarium.*

Φώσωνος. Veli nautici.

Φώσωρις. Phoſoris. [Nomen proprium.]

Φῶτα. Virum. *Non ſolum enim ingens periculum imbellem virum non admittit, ut ait Pindarus: ſed etiam magnus vir parvum certamen aſpernatur. Ubi vero alii propter ignaviam fugam capeſſunt, ibi ille forti animo diſcrimini ſe offert: ubi nimirum virtus virorum eluceſcit, ſecundum Poetam.*

Φωταύγεια. Splendor. Et Φωταυγός. Splendidus.

Φωτεινός. Nomen proprium. Photinus.

Φωτίζειν. Accuſativo [jungitur. Illuminare. Illuſtrare. Item,] in lucem producere. Enuntiare. *Romani autem exiſtimantes, tempus jam eſſe enuntiandi arcanum, quod ipſis mandatum fuerat.*

Φράβιθος. Phrabitus. Hic fuit Dux Orientis: qui virtute vigens, corpore infirmus erat, animo multo etiam magis vigente. Cumque corpus ejus jam diſſolveretur, compagem illius quocunque modo ſartam tectamque conſervabat, ut muniis virtutis ſufficeret. Idem latrones tam facili negotio ſuſtulit, ut vel ipſum latrocinii nomen ex hominum memoria deletum ſit. Erat autem religione gentilis.

Φράγκοι. Franci. Gens Germaniæ.

Φράγματα. Sepimenta. Munimenta. In Epigrammate: [*Cornua*] *vero octo ramorum,*

1 Δρᾶν αὐτό] Scribe, δρᾷ αὐτό.

2 Φωσώνιον] Alii ſcribunt φωσσώνιον, per duplex σσ. Vide Reineſ. *Var. Lect.* pag. 432. & Dufrenium in Gloſſario Græco.

3 Προσώπου τὸ ἐκμαγεῖον] Portus interpretatur, *Vultus effigies*: quæ interpretatio quam longe a vero ſenſu abſit, ex noſtra verſione Lector diſcere poterit.

4 Ὀράριον] Sic MS. A. At priores Editt. male ὀράριος; quod Portus verterat *Horarium*: certo indicio, eum & loci & vocis hujus verum ſenſum minime perſpexiſſe. De voce Ὀράριον autem vide Gloſſographos, & Noſtrum ſupra ſuo loco.

5 Οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγ.] Elegans hic locus legitur etiam ſupra v. Ἄναλκις: ubi oſtendimus, eum ex Vita Iſidori a Damaſcio conſcripta a Suida excerptum eſſe.

6 Συνεῖλεν] Scribe, ἀνεῖλεν.

7 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XV. Epigr. XX.

Φραγ-

Φράγμαθ' ὑπὲρ κραναὰν ἄλλος ἔπαξε πίτυν.
Τὰ κέρατα λέγει ἐλάφου.

Φραγνύντες. καθοπλίζοντες. Τῶν νέων τοὺς ἀπορωτάτους τοῖς ὅπλοις φραγνύντες.

Φραδέως.[1] Φρονίμου.

Φράδμων. συνετός. φρόνιμος. ἢ ἔμπειρος.

Φραζόμενος. σκεπτόμενος. διανοούμενος.

Φράζουσι. σημαίνουσι. δηλοῦσι.

Φραώτης.[2] ὄνομα κύριον.

Φράσας. φρασάμενος. ἐπινοήσας. [3] Δόλος ἦν, ὁ φράσας. τουτέστι, τὴν ἑστίασιν, ἐν ᾗ ἀνῃρέθη ὁ Ἀγαμέμνων. ἔρως ὁ κτείνας. ὁ Αἴγισθος δι' ἔρωτος.

frontis munimenta, altæ pinui alius affixit. De cornibus cervi hæc dicuntur.

Φραγνύντες. Munientes. Armantes. *Juvenes pauperrimos armis instruxerunt.*

Φραδέως. Prudentis.

Φράδμων. Intelligens. Prudens. Vel, peritus.

Φραζόμενος. Considerans. Dispiciens.

Φράζουσι. Dicunt. Significant. Declarant.

Φραώτης. Phraotes. Nomen proprium.

Φράσας. Qui animo agitavit. Qui animadvertit. Qui excogitavit. *Dolus fuit, qui rem excogitavit:* (Id est, convivium, in quo Agamemnon occisus est) *at amor, qui occidit.*

Ægisthus enim propter amorem [erga Clytæmnestram Agamemnonem occidit.]

Φραστῆρας. εἰδήμονας. ἐπιστήμονας. [4] Ξενοφῶν· Εἶχε δὲ τούτους ὁ Κῦρος ὁδῶν φραστῆρας, καὶ ὑδάτων, καὶ χιλοῦ.

Φραστῆρες. οἱ γνώμονες τῶν ἡλικιῶν ὀδόντες. Ἀριστοφάνης·

Ἑπτέτης[5] ὢν Ἀρχέδημος οὐκ ἔφυσε φράτορας.

ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὀδόντας φραστῆρας, φράτορας εἶπε. τουτέστι, συγγενεῖς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παίδων, οἵτινες ὄντες περὶ τὰ ἑπτὰ ἔτη, ἔχουσι πάντας τοὺς ὀδόντας. λέγει οὖν, ὅτι χρονίσας ἐν ταῖς Ἀθήναις, οὐκ ἠδυνήθη ἀναγραφῆναι εἰς τοὺς πολίτας.

Καὶ[6] νῦν δημαγωγεῖ
Ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖς,
Κἄστι τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.

Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, πολιτείας, ἢ δημαγωγίας, μοχθηρίας εἶπε· χαριέντως πρὸς τὰ κακὰ αὐτῶν. οὐ λέγει δὲ διὰ τὴν κακοπραγίαν νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους· ἀλλὰ πιθανῶς οἱ κάτω ζῶντας ἄνω νεκροὺς φασί.

Φράτορες.[7] Φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. Φράτορες δὲ, οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες. καὶ φρατρίζειν, τὸ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχειν.

Φράτορες, καὶ φρατρίαι, καὶ φρατρίαρχος. Φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. ὁ οὖν τούτου τοῦ μέρους ἡγούμενος, φρατρίαρχος ἐκαλεῖτο. [8] ἐνεγράφετο δὲ πατρόθεν εἰς τοὺς φράτορας τῇ τῶν Ἀπατουρίων ἑορτῇ. Φασὶ δὲ τὸ αὐτὸ ἔθνος εἶναι τριττὺν, ἤτοι τὴν φρατρίαν, ἢ φρατορίαν. [9] Φράτορας δὲ, τοὺς συγγενεῖς καλοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες, ἤγουν πατριᾶς τινος. ὁ γοῦν Ὅμηρος τὴν αὐτὴν καὶ πάτρην λέγει.

Ἠ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἴα πάτρη.

μεταφορᾷ, φράτρη, καὶ [10] φάτρη. μεταπέπλωκε δὲ τὰ στοιχεῖα· καθάπερ ἐπὶ τοῦ Πάτριος Ζεὺς, καὶ [11] Φάτριος. τὸ δὲ γράφεσθαι εἰς τοὺς φράτορας σύμβολον εἶχον τῆς συγγενείας.

Φραστῆρας. Indices. Scientes. Peritos. Xenophon: *Cyrus autem hos viarum & aquarum & pabuli indices habebat.*

Φραστῆρες. Dentes ætatis indices. Aristophanes: *Archedemus, cum sit septennis, non produxit phratoras.* Cum esset dicendum, ὀδόντας φραστῆρας, i. e. dentes ætatis indices; dixit φράτορας. Translatio ducta est a pueris, qui circiter septimum annum ætatis omnes dentes habent. Ait igitur illum, quamvis Athenis diu commoratus esset, non potuisse jus civitatis consequi. *Et nunc Demagogus est apud superos mortuos, & princeps vigentis illic improbitatis.* Cum esset dicendum πολιτείας, vel δημαγωγίας; dixit μοχθηρίας: festive ad illorum mala alludens. Athenienses autem *mortuos* vocat, non quod rem infeliciter gererent: sed probabile est Inferos vocare mortuos eos, qui vivunt apud superos.

Φράτορες. Phratores. Phratria est tertia pars Tribus. Phratores vero dicuntur, qui sunt ejusdem Phratriæ participes. Et φρατρίζειν, ejusdem Phratriæ participem esse.

Φράτορες, & φρατρίαι, & φρατρίαρχος. Phratria est tertia pars Tribus: cujus præfectus vocabatur Phratriarchus. Inscribebatur autem in albo Phratorum, de nomine patris, festo Apaturiorum. Dicunt autem Trittyn, & Phratriam, sive Phratoriam, idem esse. Phratores autem vocant Curiales, sive eos, qui ejusdem Phratriæ participes sunt. Φρατρία autem dicta est, quasi πατριὰ, i. e. familia. Homerus certe eam & πάτρην vocat, [in hoc versu:] *Ambobus certe idem erat genus, & eadem patria.* Dicitur autem φάτρη & πάτρη, per commutationem literarum; ut & Jupiter Πάτριος & Φάτριος. In album vero Phratorum referri, cognationis cujusdam signum ducebatur.

1 Φραδέως] Scribendum est, φραδέος, per simplex ο: a φραδής.
2 Φραώτης] Rex Indorum: de quo multa apud Philostratum lib. II. *de Vit. Ap.*
3 Δόλος ἦν, ὁ φρ.] Sophocles in *Electra*, pag. 90.
Δόλος ἦν ὁ φράσας. ἔρως ὁ κτείνας.
Scholiastes ad illum locum: Δόλος ἦν ὁ φράσας. ἀντὶ τοῦ, ὁ φρασάμενος, ἐπινοησάμενος. ὁ δὲ ἀνελὼν, ἔρως. δι' ἔρωτα γὰρ ἑαυτῶν ἀνεῖλον Ἀγαμέμνονα. Δόλος, ὁ φρασάμενος τὴν ἑστίασιν, ἐν ᾗ ἀνῃρέθη.
4 Ξενοφῶν] Lib. V. *de Institut. Cyri*, pag. 139. sed ubi numero singulari legitur, φραστῆρα. De solo enim Gadata ibi verba fiunt.
5 Ἑπτέτης ὢν Ἀρχ.] Aristoph. *Ranis*, pag. 231. (147. Ed. Bas. P.)
Σκώψωμεν Ἀρχέδημον,
Ὃς ἑπτέτης ὢν οὐκ ἔφυσε φράτορας.
Vide ibi Scholiastam.
6 Καὶ νῦν δημαγωγεῖ ἐν τ.] Hæc leguntur apud Aristophanem eodem loco.
7 Φράτορες] Confer Nostrum supra, v. Φατρία.
8 Ἐνεγράφετο δὲ πατρ.] Vide Meursium in *Græc. Fer.* v. Ἀπατούρια.
9 Φράτορας δὲ τοὺς συγγ. καλ.] Hæc, & quæ sequuntur, leguntur etiam apud Scholiastam Aristoph. ad *Equit.* pag. 301.
10 Φάτρη] Scribe, πάτρη.
11 Φάτριος] Sic recte MS. A. At priores Editt. male, πάτριος.

ϕραχθέντες. ἀσφαλισάμενοι.

Φρεάντλης. οὕτως ἐκαλεῖτο Κλεάνθης ὁ Φιλόσοφος. μὴ ἔχων γὰρ ὅθεν τραφείη, τὰς μὲν νύκτας ἤντλει ὕδωρ μισθοῦ· μεθ' ἡμέραν δὲ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζε.

Φρέαρ διαφθορᾶς. ἡ διηνεκὴς τιμωρία παρὰ τῷ Δαβίδ.

Φρεάῤῥιος.[1] δῆμος τῆς Λεοντίδος. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Φρεάτια. τὰ βαθέα ὀρύγματα. Πᾶσαν ἐδῄωσε τὴν γῆν, μήτε τῶν [2] Φρεατίων ναμάτων φεισάμενος. Καὶ αὖθις· [3] Φρεατίας δὲ εἶχεν ὁ τόπος ἀγνοουμένας. καὶ Φρεατία, ὄρυξις.

Φρενήρης. φρόνιμος. ἢ [4] παράφρων. [5] Ἀγαθίας· Ἦν δέ τις Ἀρμένιος Φρενήρης, καὶ ἐν δέοντι φιλοκίνδυνος. Καὶ αὖθις· Ὁ μὲν Κόμμοδος ἦν φύσει τε [6] οὐ φρενήρης, καὶ οὐ μάλα τι ἀγαθὸς τὰ πολεμικά.

Φρενῖτις. νόσος.

Φρενοβλαβής. μωρός. βεβλαμμένος κατὰ τὰς φρένας. καὶ Φρενοβλάβεια. καὶ Φρενοβλαβὴς, ὁ τὰς φρένας βεβλαμμένος. ὁ παράφρων. Ἐπὶ Λέοντος τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων Αἰθίοπες ἐκόμισαν καμηλοπαρδάλεις, καὶ δύο ἐν βραχυτάτοις σώμασιν ἄνδρας Φρενοβλαβεῖς, οὓς δὴ πυγμαίους Ὅμηρος ὠνόμασε.

Φρενόθεν. [7] Σοφοκλῆς·

Οὔ ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ,
Παῖ Τελαμῶνος, ἔβας,
Τόσσον ἐν ποίμναισι πίτνων.

Ἀντὶ τοῦ, οὐ γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον ἄφρων εἶ, ὡς ἄνευ αἰτίας Θεῶν ἐμπεσεῖν τοῖς ποιμνίοις. Ἀριστερὰ δὲ, τὰ μωρὰ ἐκάλουν οἱ παλαιοί. δεξιὰ δὲ, τὰ συνετά.

Φρενήλητος.[8] ὁ ἀναίσθητος.

Φρενωθῆναι. ἀντὶ τοῦ σωφρονισθῆναι. ἀπὸ τοῦ Φρενῶ, γ' συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Φρεορύκτης. Φρεωρύχος δέ. καὶ Φρεατορύκτης. καὶ Φρεωρυκτῶ, ῥῆμα. Φρεορυχῶ δέ.

Φρείατα. Φρέατα.

Φρὴν, Φρενός. ἡ διάνοια. καὶ Φρένα.

Φρήμας.[9] Πίνδαρος· Φρήμας δι' αἰθέρος. διότι πυρώδης ὢν ὁ αἰθὴρ, οὐ τρέφει. καὶ ζήτει ἐν τῷ Αἰθήρ.

Φρήτρα. ἡ συγγένεια. Οἱ σφᾶς ἐκόσμεον, καὶ διεῖλον ἐς Φρήτρας, λόχους τε, καὶ φάλαγγας, ὥσπερ ἀνθρώπους.

Φρίκα. τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος.

Φραχθέντες. Septi. Muniti.

Φρεάντλης. Phreantles. Ita vocabatur Cleanthes Philosophus. Cum enim non haberet unde viveret, noctu mercede aquam ex puteis hauriebat: interdiu vero libris operam dabat.

Φρέαρ διαφθ. Puteus exitii. Sic perpetuum supplicium apud Davidem vocatur.

Φρεάῤῥιος. Phrearius. Populus Tribus Leontiæ. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte.

Φρεάτια. Putei. Fossæ profundæ. *Totam regionem vastavit, ne puteorum quidem aquis parcens.* Et Φρεατία, puteus, fossa. *Locus vero ille puteos habebat ignotos.*

Φρενήρης. Cordatus. Mentis compos. Vel, demens. Mente captus. Agathias: *Erat autem Armenius quidam cordatus, & qui, cum tempus exigeret, periculis se prompte offerebat.* Et iterum: *Commodus autem mente non satis constabat, nec bellica fortitudine præditus erat.*

Φρενῖτις. Phrenitis. Morbus.

Φρενοβλαβής. Stultus. Mente captus. Demens. [Proprie,] cui mens læsa est. Et Φρενοβλάβεια, dementia, insania. *Sub Leone Romanorum Imperatore Æthiopes attulerunt camelopardales & duos viros brevissimæ staturæ, eosque stultos; quos Homerus pygmæos appellavit.*

Φρενόθεν. Ex mente. A mente. Sophocles: *Nunquam enim a mente ad læva, fili Telamonis, adeo deflexisti, ut in greges etiam irrueres.* Id est: Non enim adeo demens es, ut, nisi Dii furorem istum tibi immisissent, in greges irrueres. Ἀριστερὰ enim, i. e. sinistra, antiqui vocabant stulta: δεξιὰ vero, i. e. dextra, cordata.

Φρενήλητος. Mente captus. Stupidus. Vecors.

Φρενωθῆναι. Prudentiorem reddi. Ad mentis sanitatem reduci. Castigari. A Φρενόω, quod est tertiæ conjugationis circumflexorum.

Φρεορύκτης. Puteorum fossor. [Per ο scribitur.] At Φρεωρύχος, [per ω.] Et Φρεατορύκτης, [idem.] Et verbum Φρεωρυκτῶ, puteos fodio, [per ω scribitur in syllaba secunda.] At Φρεορυχῶ, [per ο.]

Φρείατα. [Metri causa pro] Φρέατα. Putei.

Φρὴν, φρενός. Mens.

Φρήμας. Pindarus: *Desertum per ætherem.* Æther enim, cum sit igneus, nulla animalia alit. Quære in v. Αἰθήρ.

Φρήτρα. [Idem quod Φρατρία.] Phratria. *Qui eos disposuerunt & diviserunt in phratrias, & cohortes, & phalanges, ut homines.*

Φρίκα. [Horrorem maris. Crispam] superficiem fluctus.

1 Φρεάρ*ριος*] Imo, Φρεάῤῥοι, ut patet ex Stephano Byzantio. Φρεάῤῥιος autem, vel potius, Φρεαῤῥίος, est ἐθνικὸν a Φρεάῤῥοι deductum.

2 Φρεατίων] Videtur hic φρεατίων esse adjectivum: quod tamen vix crediderim. Quare ut exemplum hoc voci a Suida propositæ respondeat, scripserim potius, φρεατίων καὶ ναμάτων.

3 Φρεατίας δὲ εἶχ.] Hæc sunt verba Polybii lib. x. cap. xxv.

4 Ἢ παράφρων] Hanc interpretationem merito suspectam habet Henr. Stephanus in *Thesauro* Gr. Ling. Certe, exempla subjuncta eam nihil adjuvant.

5 Ἀγαθίας] Lib. ii. pag 41.

6 Οὐ] Negatio hæc, quam Editt. Mediol. & Ald. agnoscunt, male deest in Editt. Basil. & Genev.

7 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 12. ut Portus monuit.

8 Φρενήλητος] Scribendum esse, φρενόληπτος, vel ex serie literarum patet.

9 Φρήμας] Corrupte, pro ἐρήμας. Vide supra v. Αἰθήρ. Locus autem Pindari exstat *Olymp.* i. v. 10.

Φρίκη. τρόμος. σαλμός. Καὶ τολμηθὲν οἱ τὸ μέγα τόλμημα, φρίκη τις αὐτὸν περιέρχεται· καὶ νοσεῖ νόσῳ μακροτάτῃ.

Φριμάξασθαι. παρὰ Ἡροδότῳ, τὸ φρυάξασθαι, ἢ πεφυσῆσθαι.

Φριμασσομένη. χρεμετίζουσα. ἀγειρομένη. ἢ, ἀτάκτως πηδῶσα. Ἡ δὲ ἵππος ὀπισθόρμητα φριμασσομένη ἐχώρει, καὶ ἀδύνατα εἶχεν ἐς τὰ ἄδενδρα ἐπιβῆναι. Καὶ αὖθις· Κτύπου τῶν ὅπλων, καὶ φριμαγμοῦ τῶν ἵππων κατακούοντες, ἐξεπλήσσοντο.

Φρίξ. ἡ ἄνωθεν καὶ ἐξεπιπολῆς τῶν κυμάτων κίνησις. ἢ ὁ ἐπιπολάζων τοῖς κύμασιν ἀφρὸς, ὅτε ἄνεμος ἄρχεται πνεῖν.

Φρίξ. τῶν ὑδάτων μελανία.

Φριξότριχα. ὀρθοῦντα τὰς τρίχας. Βάβριος·[1]

Κοιμωμένου λέοντος ἀγρίης χαίτης
Διέδραμεν μῦς. ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη·
Φρίξας δὲ χαίτην ἔκθορε φωλάδος κοίλης.

Καὶ Φρίσσω, τὸ πυκνῶ.

Φρόνημα. ἡ ἔπαρσις. Ὁ[2] δὲ ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας, ὡς διαρρήξων τὸ ξύλον, καὶ πιεσθεὶς θνήσκει. Φρόνημα, καὶ ἡ ἀλαζονεία. Οἱ δὲ Ῥόδιοι, φρόνημα πολὺ πρότερον ἔχοντες, ὡς καὶ αὐτόν τε τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀντίοχον νενικηκότες, τῶν τε Ῥωμαίων κρείττους ὄντες, ἐς τοσοῦτον δέους ἀφίκοντο, ὥστε τῶν τἀναντία τοῖς Ῥωμαίοις φρονησάντων ἐπὶ τιμωρίαν πέμψαι.

Φρόνημα. ἑνικῶς, διὰ τοῦ η. πληθυντικῶς δὲ, τὰ φρόνιμα, διὰ τοῦ ι.

Φρονηματίας.

Φρονηματίζομαι. ὅτι δοκῶ φρονεῖν.

Φρονηματισθῆναι. οὕτως Ὑπερείδης. ἀντὶ τοῦ, φρονήματος καὶ οἰήσεως πληρωθῆναι. Οἱ δὲ φρονηματισθέντες ὑπὸ τῶν δεδηλωμένων ἕτοιμοι ἦσαν.

Φρονηματισμόν. ἔπαρσιν. τῦφον. [3]Θεασάμενοι δὲ τὸν φρονηματισμὸν τῶν ἀνθρώπων ἔν τε ταῖς κατ' ἰδίαν ὁμιλίαις, καὶ ταῖς κατὰ κοινὸν ἐντεύξεσιν, ἐξ αὐτῆς ἐπανῆλθον ἐς τὸν στρατηγόν. καὶ ῥῆμα, φρονηματίζω.

Φρόνησις. Φρόνησις ἐστὶν ἐπιστήμη κακῶν, καὶ ἀγαθῶν, καὶ οὐδετέρων.

Φρόνιν. τὴν φρόνησιν.

Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν. [4]Ὅμηρος.

Φρονούντων. ἀντὶ τοῦ φρονείτωσαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δρώντων.

Φρονῶ. τὸ καυχῶμαι.

Φρονῶ.

Φρίκη. Horror. Tremor. *Cum autem ingens illud facinus patrasset, horrore quodam ipsum invadente, in diuturnum morbum incidit.*

Φριμάξασθαι. Apud Herodotum, fremere. Vel, inflatum esse.

Φριμασσομένη. Fremens. Hinniens. Efferata. Vel, incomposite saltans. *Equa vero hinniens retrocedebat, & loca arboribus vacua ingredi non poterat.* Et iterum: *Strepitum armorum & hinnitum equorum audientes, metu percellebantur.*

Φρίξ. Horror. Sive, incipiens fluctuum motus, quo mare in superficie inhorrescit. Vel, spuma in fluctus superficie innatans, cum ventus incipit spirare.

Φρίξ. Nigredo aquarum, [quæ spectantibus horrorem affert.]

Φριξότριχα. Erigentem setas, vel pilos. Horrentem pilis. Babrius:

Dormientis leonis per sævam comam
Cucurrit mus. Leo vero iratus est,
Horrentibusque jubis ex cavo lustro prosiluit.

Et Φρίσσω, horreo.

Φρόνημα. Elatio animi. Spiritus. Fiducia. *Ille vero roboris fiducia fretus manus in arboris hiatum immittit, tanquam lignum ejus dirupturus: sed [cuneis excidentibus] retentus moritur.* Et Φρόνημα, fastus, arrogantia. *Rhodii vero, qui ante magnos gerebant spiritus, quasi & ipsum Philippum & Antiochum vicissent, & Romanis superiores essent, adeo perterriti sunt, ut eos, qui Romanis adversati fuerant, ad supplicium dederent.*

Φρόνημα. Est singularis numeri, & scribitur per η. At Φρόνιμα, est pluralis numeri, & scribitur per ι. [A Φρόνιμον, prudens.]

Φρονηματίας. Elatus. Superbus. Ferox.

Φρονηματίζομαι. Spiritus elatos gero. Superbus sum.

Φρονηματισθῆναι. Fastu & vana fiducia plenum esse. Elato esse animo. Sic Hyperides.

Φρονηματισμόν. Elationem animi. Fastum. Arrogantiam. *Cum autem superbiam & fastum hominum tam in privatis colloquiis, quam publicis congressibus vidissent, confestim ad Imperatorem redierunt.*

Φρόνησις. Prudentia. Ea est bonorum & malorum & neutrorum scientia.

Φρόνιν. Idem quod Φρόνησιν. Prudentiam. *Prudentiam vero induxit multam.* Homerus.

Φρονούντων. [Attice,] pro Φρονείτωσαν. Sapiant. Quære in v. Δρώντων.

Φρονῶ. Magnifice me jacto. Elato sum animo.

Φρονῶ. Sentio. Intelligo. Cognosco. *Quare*

1 Βάβριος· Κοιμωμένου λ.] Locum hunc Babrii respexit Tzetzes Chil. XIII. cap. XC.

Τοῖς μύθοις τοῖς Αἰσώπου τι, καὶ στίχοις τοῦ Βαβρίου
Λέων καθεύδων πλάττεται, οὗ μῦς δραμὼν αὐχένι,
Ἐξ ὕπνου τοῦτον ἤγειρεν ἐντεθορυβημένον. &c.

2 Ὁ δὲ ὑπὸ φρονήμ.] Hæc sunt verba Pausaniæ de Milone Crotoniata, lib. VI. pag. 370. Vide supra v. Μίλων, ubi locum integrum habes.

3 Θεασάμενοι δὲ τὸν φρ.] Fragmentum hoc Valesius ad Polybium refert.

4 Ὅμηρος.] Odyss. Δ. v. 288.

Πῶς[1] οὖν οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε.
Οὐκ οἶδ᾽. ἐφ᾽ οἷς γὰρ οὐ φρονῶ, σιγᾷν φιλῶ.

igitur sapiens iste hæc non declaravit? Nescio. De rebus enim, quas non intelligo, tacere soleo.

Φροντιζόντων. [2] συνεστώτων. καὶ Φροντιζόντων, ἀντὶ τοῦ στυγναζόντων. ἢ [3] σύνοδός τις καὶ θᾶκος σοφῶν. Φροντισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τὸν Σωκράτην· διὰ τὸ φροντίζειν περὶ ἀλλήλων, καὶ διὰ τὸ μηδέποτε παύεσθαι φροντίδος. Μεριμνοφροντισταὶ δὲ καλοῦνται οἱ σοφοὶ, οἱ Σωκρατικοί. καὶ φρόντισμα, τὸ σόφισμα.

Φροντιζόντων. Intente meditantium. Cogitabundorum. Tristitiam vultu præferentium. Et Φροντιστήριον, locus, ubi sapientes conveniunt, & meditationibus vacant. Φροντισταὶ vero vocabantur discipuli & sectatores Socratis, quod mutuam sui curam gererent, nec curæ istius finem unquam facerent. Μεριμνοσοφισταὶ vero appellantur sapientes Socratici: q.d. qui sapientiam meditantur. Et Φρόντισμα, Sophisma, [meditatio, commentatio.]

Φροντίς. ἀγωνία, καὶ μέριμνα, καὶ φόβος.
Ὅσην[4] ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα;

Φροντίς. Solicitudo, cura, metus. *Quantam absens præbuisti nobis solicitudinem?*

Φροντιστήριον. διατριβή. ἢ μοναστήριον. ὅπερ οἱ Ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι.

Φροντιστήριον. Schola philosophica. Vel monasterium: quod Attici σεμνεῖον vocant.

Φρόντων Ἐμισηνὸς, ῥήτωρ, γεγονὼς ἐπὶ Σευήρου τοῦ βασιλέως ἐν Ῥώμῃ. ἐν δὲ Ἀθήναις ἀντεπαίδευσε Φιλοστράτῳ τῷ πρώτῳ, καὶ Ἀψίνῃ τῷ Γαδαρεῖ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀθήναις, περὶ ξ΄. ἔτη γεγονώς· καὶ ἀδελφῆς Φροντωνίδος παῖδα ὄντα Λογγῖνον τὸν κριτικὸν κληρονόμον κατέλιπεν. ἔγραψε δὲ συχνοὺς λόγους.

Φρόντων. Fronto Emisenus, orator, qui Romæ sub Severo Imperatore vixit. Hic Athenis in docendo æmulus fuit Philostrati primi, & Apsinis Gadareni: ibidemque obiit, annos circiter LX. natus; & Longinum Criticum, sororis Frontonidis filium, hæredem reliquit. Scripsit orationes multas.

Φροῦδα. ἀφανῆ. ἄφαντα. Φροῦδα γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐς τοὐναντίον περιέστη τὰ τῶν ἐλπίδων. [5] Σοφοκλῆς·
Ἀλλ᾽ εἰ πέπαυται, κάρτ᾽ ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ.
Φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.
Καὶ φροῦδος, ἀντὶ τοῦ ἐκποδών. παρὰ πολλοῖς δὲ τοὔνομα ἐστί.

Φροῦδα. Quæ evanuerunt. Quæ non amplius apparent. [Evanida. Irrita.] *Spes illorum ad irritum recidit, & res eventum prorsus contrarium habuit.* Sophocles: *Sed si sedatus est [Ajacis furor,] præclare mecum actum putabo. Mali enim jam præteriti minor habetur ratio.* Et Φροῦδος, qui e medio sublatus est, nec amplius apparet. Vox autem hæc apud multos est nomen.

Φροῦδος. πρὸ ὁδοῦ· οἱονεὶ ἀπεληλυθώς. ἔκδημος. Ἀπολλόδωρος, [6] φροῦδος μὲν, ὁ πρὸ ὁδοῦ, φησίν. ἢ φρουρὸς, ὁ προορῶν. ἢ ἤδη ἔξω ὤν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία· [7] Φρουρᾶς ᾄδων. καὶ ἑτέρα, Φρουρὰς ἰδών. καὶ τὸ μὲν, Φρουρᾶς ᾄδων· ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ᾄδων φρουρᾶς. τὸ δὲ, Φρουρὰς ἰδὼν, ἀντὶ τοῦ φυλάττων· ἐπειδὴ φύλακες ἦσαν τῶν τοῦ φροντιστηρίου θυρῶν. Φρουρᾶς δὲ ᾄδων, ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνῶν. οἱ γὰρ φρουροῦντες, πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν [8] παραμυθεῖσθαι ᾖδον.

Φροῦδος. Quasi dicas, πρὸ ὁδοῦ. Qui procul a nobis est. Qui abiit, Qui peregre profectus est. Apollodorus. † Φρουρὸς, custos, excubitor. Quasi dicas, ὁ προορῶν, i.e. prospiciens. Et proverbium: *Excubiarum causa canens.* Et aliud [proverbium:] *Excubias cernens.* Prius dicitur de excubitoribus, qui continenter canunt, ne somnus ipsis obrepat. Illud vero, Φρουρὰς ἰδὼν, idem est ac Φυλάττων, i.e. custodiens. Custodes enim collocati erant ante fores Phrontisterii. At, *Excubiarum causa canens*, [dictum est] pro, vigilans. Qui enim excubias agebant, ad somnum abigendum & fallendum vigiliæ tædium canere solebant.

Φρουρά. Φυλακή. Περὶ τῆς Σπάρτης εἰς φόβον κατέστησε τοὺς Λακεδαιμονίους, ὡς καὶ φρουρὰν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καταστῆσαι.

Φρουρά. Custodia. Præsidium. *Spartæ causa Lacedæmonios in tantum metum adduxit, ut etiam in urbe præsidium collocarent.*

Φρουρεῖ. Φυλάσσει.

Φρουρεῖ. Custodit. Est in præsidio.

Φρουρεῖν, ἢ πλουτεῖν. ἐπὶ τῶν κερδαίνειν ἐφιεμένων. Ἀθηναῖοι γὰρ φρουραῖς διαλαβόντες τοὺς νησιώτας, μι-

Φρουρεῖν, ἢ πλ. Aut militem præsidiarium esse, aut ditescere. Dicitur in lucri avidos. A-

1 Πῶς οὖν οὗτος ὁ σοφ.] Sophocles *Oedip. Tyran.* pag. 175.
Πῶς οὖν τόθ᾽ οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε;
Sic etiam metri gratia apud Suidam scribendum est.

2 Συνεστώτων] Interpretatio mira, ne dicam, inepta.

3 Ἡ σύνοδός τις κ.] Aristophanes *Nubibus*, pag. 128. (64. Ed. Bas. *P.*)
Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ᾽ ἐστὶ φροντιστήριον.
Scholiastes: Φροντιστήριον. οἱονεὶ βουλευτήριον. ἢ σύνοδος, &c. Hinc Suidas supplendus est.

4 Ὅσην ἀπὼν π.] Est versus Aristoph. *Equit.* pag. 325. (224. Ed. Bas. *P.*)

5 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 17. ut Portus monuit.

6 Φροῦδος μὲν, ὁ πρὸ ὁδοῦ, φησίν. ἢ φρουρὸς, ὁ προορῶν. ἢ ἤδη ἔξω ὤν] Locus hic mire turbatus est & confusus, qui sic scribendus & distinguendus est: Φροῦδος μὲν, ὁ πρὸ ὁδοῦ, φησίν. ἢ ἤδη ἔξω ὤν. † Φρουρός. ὁ προορῶν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία, &c. Duo nimirum articuli hic in unum confusi sunt: quod & multis aliis in locis apud Suidam per ἀβλεψίαν librariorum factum est.

7 Φρουρᾶς ᾄδων] Aristoph. *Nubibus*, pag. 168. (99. Ed. Bas. *P.*)

8 Παραμυθεῖσθαι] Hæc vox in prioribus Editt. deest, quam sensus supplendi gratia ex Scholiasta Aristophanis revocavi.

ποὺς ἔπαξα, μεγάλους τοῖς φυλάσσουσιν ὑπ' αὐτῶν χορηγεῖσθαι τ῀ νησιωτῶν. δι' ἀτέλειαν οὖν, καὶ τὸ [1]ταλαιπώρως ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ζῆν, εἰρῆσθαι, ὡς δέον ἢ πλουτεῖν τινα, ἢ φρουρεῖν.

Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ. τοῖς Ναύπακτον φρουροῦσιν ὀλίγου μισθοῦ διδομένου, τῶν δ' ἐπιτηδείων πολλοῦ πιπρασκομένων, τὴν παροιμίαν γενέσθαι. ἔνιοι δέ, ὅτι Φίλιππος ἑλὼν Ναύπακτον, Ἀχαιῶν γνώμῃ τοὺς φρουροὺς αὐτῆς ἀπέκτεινε πάντας. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο καὶ Θεόπομπος ἐν δευτέρῳ.

Φρούριον. κάστρον. καὶ φρούριον Χλομαρῶν.

Φρουροί.[2] τάξις ἐστὶν ἐκ διαδοχῆς ἱσταμένη πρὸ τοῦ στρατοπέδου μετὰ τῶν ὅπλων· καὶ δεινὸς ἐπ' αὐτὴν Ῥωμαίων νόμος, τὸν ἀποχωρήσαντα καθ' ἡνδηποτοῦν αἰτίαν θνήσκειν. οἱ δὲ οὖν μετὰ κολάσεως τὸν μετ' ἀρετῆς θάνατον προκρίναντες ἵσταντο.

Φρωγεῖν. φράττειν. Ἀττικῶς.

Φροίμιον. προοίμιον.

Φρύαγμα. ἡ τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων διὰ μυκτήρων ἠχή, σὺν ἀγρίῳ φυσήματι ἐκπίπτουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ γελάσεως.

Φρυαγμοσεμνάκους. [3]Ἀριστοφάνης·

Ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς.

Φρυάττεσθαι. τὸ καταπλήττειν. οὕτω Μένανδρος. καὶ φρυαττόμενος, ἐπαιρόμενος.

Φρύγανον[4] τίθεσθαι. τοῦτο φησίν, ἐπεὶ ὑπέβαλε φρύγανα πρὸς τὸ ἀνάψαι, ὡς οἱ μάντεις. καὶ γὰρ ἑαυτοῖς τὰ φρύγανα τιθέασι πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἑαυτῶν. διὰ τοῦτο φησίν, Εὖ σοι δοκῶ φρύγανα τίθεσθαι.

Φρύγα. τὸν τῆς Μητρὸς τῶν Θεῶν. ζήτει ἐν τῷ Βάραθρον.

Φρυγίλος.

Φρυγίλος[5] ὄρνις, τοῦ Φιλήμονος γένους.

Φρυγίλος, ὄνομα ὀρνέου. ὁ δὲ Φιλήμων κωμῳδεῖται ὡς Φρύξ, καὶ ξένος, καὶ Κάρ. Ἀριστοφάνης φησί.

Φρύγιον. δαλὸς ξηρός.

Φρύγιος αὔλησις. ὥσπερ καὶ Δώριος, καὶ Λύδιος. ζήτει ἐν τῷ Δώριος.

Φρυγίων ἐρίων. ἐκεῖσε γὰρ ἁπαλὰ καὶ καλὰ ἔρια γίνεται. [6]Ἀριστοφάνης·

Χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων
διὰ τοῦτον.

Φρυκτός. ἡ διὰ τ῀ δᾴδων γινομένη ἐν πολέμοις λαμπάς.

Φρυκτός. ὁ κύαμος ἐλέγετο. [7]ἀντὶ δὲ ψήφων

thienſes enim, cum Inſulas præſidiis tenerent, ſtipendia magna cuſtodibus conſtituerunt, quæ eis ab ipſis Inſulanis præberentur. Propter immunitatem igitur, & quod abſque ulla moleſtia ex alienis viverent, proverbium hoc dictum eſſe ajunt.

Φρουρήσεις ἐν Ναυπ. Naupacti excubabis. Cum militibus præſidiariis, qui Naupacti erant, exiguum ſtipendium daretur, annona autem cara eſſet; proverbium hoc inde ortum ferunt. Quidam vero dicunt, Philippum, capto Naupacto, ex Achæorum ſententia præſidiarios omnes occidiſſe. Hiſtoriam hanc narrat & Theopompus libro ſecundo.

Φρούριον. Caſtrum. Caſtellum. Et, caſtrum Chlomarorum.

Φρουροί. Cuſtodes. Statio eſt pro caſtris militum armatorum, per vices ſibi ſuccedentium; in quos acerbiſſima eſt ſanctio Romanorum, ut, qui quacunque de cauſa loco ceſſerit, capite plectatur. Hi igitur mortem glorioſam ſupplicio capitali præferentes, ſteterunt.

Φρωγεῖν. Attice, pro φράττειν. Sepire. Munire.

Φροίμιον. [Attice, pro] προοίμιον. Prooemium.

Φρύαγμα. Fremitus, ſive, ſonus, quem equi & muli vehementi cum flatu naribus edunt. Dicitur vero etiam de riſu.

Φρυαγμοσεμνάκους. Ariſtophanes: *Animum habens ſuperbum & faſtus plenum.*

Φρυάττεσθαι. Percellere metu. Perterrefacere. Sic Menander. Et φρυαττόμενος, faſtu elatus, ſuperbus, arrogans.

Φρύγανον τίθεσθαι. Cremia, vel virgulta ponere. Hoc dicit, quia ſarmenta ſubjecit, ut haruſpices, ad ignem accendendum. Sarmenta enim ipſi ſibi ponunt, ſecundum artis ſuæ rationem. Ideo dicit, *Rectene tibi videor ſarmenta ponere?*

Φρύγα. Phrygem. Id eſt, Magnæ Deum Matris amaſium & ſacerdotem. Quære in v. Βάραθρον.

Φρυγίλος. Phrygilus. [Ariſtophanes:] *Phrygilus avis, ex genere Philemonis.* Phrygilus eſt nomen avis. Philemon autem a Comicis perſtringitur, ut Phryx, & peregrinus, & Car.

Φρύγιον. Cremium. Lignum aridum.

Φρύγιος αὔλησις. Phrygius modus. Ut & Dorius, & Lydius. Quære in v. Δώριος.

Φρυγίων ἐρίων. Phrygiarum lanarum. [Id eſt, bonarum.] Illic enim tenera & bona lana naſcitur. Ariſtophanes: *Lænam enim perdidit hic improbus, ex lana Phrygia confectam, propter iſtum.*

Φρυκτός. Fax, qua in bellis e ſpecula ſignum datur. Ignis e ſpecula ſublatus.

Φρυκτός. Sic dicebatur faba. Calculorum

1 Ταλαιπώρως] Senſus gratia omnino ſcribendum eſt, ἀπαλαιπώρως; quod mirum non vidiſſe priores interpretes, qui pro ἀτέλειαν legendum cenſebant εὐτέλειαν: ſed fruſtra.

2 Τάξις ἐστὶν ἐκ διαδοχῆς ἱστ.] Locum hunc ex Polybio excerptum eſſe quidam viri docti exiſtimarunt: ſed falluntur. Sumptus enim eſt ex Joſephi lib. VI. *de Bello Jud.* cap. XXX. pag. 935.

3 Ἀριστοφάνης] In *Veſpis*, pag. 439. (315. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi minus recte hodie legitur, ὀφρυαγμοσεμνακυστίνους.

4 Φρύγανον τίθεσθ. τοῦτο φ.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtophanis in *Pace*, pag. 699.

Οὐκοῦν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι.

Vide ibi Scholiaſtam, qui eadem habet, quæ hic Suidas.

5 Φρυγίλος ὄρνις, τοῦ Φιλ.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Avibus*, pag. 577. (398. Ed. Baſ. *P.*)

6 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 564.

7 Ἀντὶ δὲ ψήφων κυάμ.] Confer Noſtrum ſupra v. Διαφρυκτοῦ, & v. Κυαμοτρώξ.

κυάμους ἔφερον οἱ τῶν Ἀθηναίων δικασταί. ὅθεν καὶ τὸ διαφρυκτοῦν, διαψηφίζειν, διακληροῦν.

Φρυκτός. καὶ παραφρυκτωρευόμενος. οἱ [1] κακουργοῦντες περὶ τὰς φυλακὰς, καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες ἐναντίους τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν, ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθεζομένων, τοῦτο παραφρυκτωρεύεσθαι λέγεται, ὥς φησι [2] Λυσίας. Τούτων εἷς ὁ πρεσβύτης ἐν Σικελίᾳ παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις, ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπετυμπανίσθη.

Φρυκτωρεῖν. κυρίως τὸ διὰ πυρσῶν ἀνατείνειν σημαίνει.

Φρυκτωρία.[3] ἡ διὰ τῶν πυρσῶν παραφυλακὴ νυκτερινή. ἢ λαμπάς. ἢ καῦσις. παρὰ τὸ [4] πυρσὸν, καὶ τὸ ὡρεῖν, ὅ ἐστι φυλάττειν. Φρυκτωρὸς δὲ, ὁ τῆς φρυκτωρίας ἐπιμελούμενος. καὶ φρυκτωρῶ, δοτικῇ.

Φρυκτοί.[5] λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων γενόμεναι, ἅς τινας βαστάζοντες ἄνωθεν τῶν τειχῶν, ἐσήμαινον τοῖς πλησιοχώροις, ἢ τοῖς συμμάχοις, ὅταν τινὰς ἑώρων πολεμίους ἐπιόντας, ὡς ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν πολεμίων τοῦτο ἐποίουν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φίλων, ὅταν ἑώρων βοήθειαν ἐρχομένην, ἐσήμαινον πάλιν διὰ τῶν φρυκτῶν, ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι. καὶ ὅτε μὲν φίλους ἐδήλουν, ἐβάσταζον τοὺς φρυκτοὺς ἠρεμοῦντας· ὅταν δὲ πολεμίους, ἐκίνουν.

Φρύνη[6] ἔχουσα λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις. Φρύνη, παλαιὰ ἑταίρα. Λήκυθος δὲ, τουτέστι, διῳδηκυῖα τὸ πρόσωπον.

Φρῦνις,[7] κιθαρῳδὸς, Μιτυληναῖος· ὃς ἐδόκει πρῶτος κιθαρίσαι παρ' Ἀθηναίοις, καὶ νικῆσαι Παναθήναια ἐπὶ Καλλίου Ἄρχοντος. ἦν δὲ [8] Ἀριστοκλείδου μαθητής. ὁ δὲ Ἀριστοκλείδης τὸ γένος ἦν ἀπὸ Τερπάνδρου· ἤκμασε δὲ ἐν τῇ Ἑλλάδι κατὰ τὰ Μηδικὰ, εὐδόκιμος κιθαριστής. παραλαβὼν δὲ τὸν Φρῦνιν αὐλῳδοῦντα κιθαρίζειν ἐδίδαξεν. Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Μελοποιοῖς, τὸν Φρῦνιν Λέσβιον φησὶ, Κάνωπος υἱόν. τοῦτον δὲ Ἱέρωνος τοῦ τυράννου μάγειρον ὄντα, δοθῆναι σὺν ἄλλοις πολλοῖς Ἀριστοκλείδῃ. ταῦτα δὲ [9] σχεδίοις ἔοικεν. εἰ γὰρ ἦν γεγονὼς δοῦλος καὶ μάγειρος Ἱέρωνος, οὐκ ἂν ἐσιώπων οἱ κωμικοὶ, πολλάκις αὐτοῦ μεμνημένοι ἐφ' οἷς ἐκαινούργησε, [10] κατακλάσας τὴν ᾠδὴν παρὰ τὸ ἀρχαῖον.

Φρύνιχος,[11] Πολυφράδμονος, ἢ Μινύρου· οἱ δὲ, Χοροκλέους· Ἀθηναῖος, τραγικὸς, μαθητὴς Θέσπι-

autem loco fabis utebantur Judices Athenienſium in ſuffragiis ferendis. Unde & διαφρυκτοῦν dicitur, calculum ſive ſuffragium aliqua de re ferre. Sorte dividere.

Φρυκτός. Ignis e ſpecula ſublatus. Et παραφρυκτωρευόμενος. Qui mala fide excubias agunt, faceſque e ſpecula tollunt, ut eos, qui ipſis cuſtodiam crediderunt, prodant, hoſtibus vero opportuno tempore ſignum dent, dicuntur παραφρυκτωρεύεσθαι: ut Lyſias inquit. *Horum unus, iſque natu major, qui in Sicilia facibus accenſis hoſti ſignum dederat, a Lamacho captus, fuſtium ictibus necatus eſt.*

Φρυκτωρεῖν. Proprie ſignificat, facibus ſublatis ſignum alicui dare.

Φρυκτωρία. Excubiæ nocturnæ, quæ aguntur ad ſignum alicui per faces accenſas dandum. A πυρσὸς, fax, & ὡρεῖν, cuſtodire, obſervare. Et Φρυκτωρὸς, qui facibus e ſpecula ſublatis alicui ſignum dat.

Φρυκτοί. Faces quædam ligneæ, quibus illi, qui hoſtes adventantes videbant, ſupra muros elatis, ſignificabant vicinis, vel ſociis, vim hoſtilem præcavendam eſſe. Non ſolum autem hoc faciebant, cum hoſtes adventarent; ſed etiam, cum auxilium ſociorum venire viderent, ſublatis rurſus facibus ſignificabant, non eſſe metuendum. Cumque amicorum adventum ſignificare vellent, faces quietas & immotas tollebant: cum vero hoſtium, eas agitabant.

Φρύνη ἔχ. *Phryne habens lecythum ad malas.* Phryne, vetus meretrix. Lecythus vero, i. e. faciem habens tumentem.

Φρῦνις. Phrynis, Citharœdus, Mitylenæus; qui primus putatur apud Athenienſes cithara ceciniſſe, & in Panathenæis viciſſe, Archonte Callia. Fuit Ariſtoclidis diſcipulus. Ariſtoclides vero genus a Terpandro ducebat. Floruit in Græcia, bello Medico, celebris chariſta; & Phrynidem, qui tibicen erat, cithara canere docuit. Iſter vero in opere, quod *Melopœi* inſcribitur, Phrynidem Lesbium fuiſſe dicit, Canopis filium; qui, cum eſſet Hieronis tyranni coquus, cum aliis multis Ariſtoclidi datus ſit. Sed hæc commentis quam vero propiora videntur. Si enim Hieronis ſervus & coquus fuiſſet, non utique id tacuiſſent Comici, qui ſæpe ejus mentionem fecerunt, quod Muſicam veterem immutaſſet, invectis modulationibus fractis & mollibus, & ab antiquo more abhorrentibus.

Φρύνιχος. Phrynichus, Polyphradmonis, aut Minyæ F. aut, ut alii, Choroclis, Athenien-

1 Οἱ κακουργοῦντες περὶ τὰς φυλ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Παραφρυκτωρία.

2 Λυσίας] In oratione contra Agoratum, pag. 136.

3 Φρυκτωρία. ἡ διὰ τῶν πυρσ.] Confer Noſtrum ſupra v. Πυρσοί.

4 Πυρσόν] Imo, φρυκτόν.

5 Φρυκτοί. λαμπάδες τ.] Totus hic articulus ſumptus eſt ex Scholiaſta Thucydidis ad lib. II. cap. XCIV. ut Pearſonius etiam obſervaverat.

6 Φρύνη ἔχουσα λήκ.] Et verſus Ariſtophanis *Eccleſiaz.* ſub finem.

7 Φρῦνις, κιθαρῳδὸς, Μιτυλ.] Quæ hic Suidas de Phrynide refert, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Nubes*, pag. 179. (108. Ed. Baſ. *P.*)

8 Ἀριστοκλείδου] Scholiaſtes Ariſtoph. Ἀριστοκλείτου. Et mox, Ἀριστόκλειτος, & Ἀριστοκλείτῳ.

9 Σχεδίοις] Enarrator Comici, σχεδιάσαι, quod magis placet. Σχεδιάσαι autem apud Grammaticos interdum ſignificat, *comminiſci, fingere, mentiri.* Sic idem Scholiaſtes ad *Aves*, pag. 582. ubi vocem κολακικῶς explicat: Τοῦτο δὲ μήποτε ἐσχεδίασται. Item Suidas ſupra, v. Διακωδωνίσω: Τὰ δ' ἄλλα ἐσχεδίασται. Id eſt, *falſa ſunt.*

10 Κατακλάσας τὴν ᾠδήν] Confer omnino Noſtrum ſupra, v. Βωμολοχεύσαιτο.

11 Φρύνιχος, Πολυφρ.] De hoc Phrynicho vide omnino eruditiſſ. Jacobum Perizonium, literatæ Bataviæ ornamentum, in notis ad Ælian. *Var. Hiſt.* lib. III. cap. VIII.

δος

λ@·, ὃς πρῶτος τὴν τραγικὴν εἰσενέγκας. ἐνίκα τοίνυν ἐπὶ τῆς ξζ' ὀλυμπιάδος. οὗτος δὲ πρῶτος ὁ Φρύνιχος γυναικεῖον πρόσωπον εἰσήγαγεν ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ εὑρετὴς τοῦ τετραμέτρου ἐγένετο. καὶ παῖδα ἔσχε τραγικὸν Πολυφράδμονα. [2] τραγῳδίαι δὲ αὐτοῦ εἰσιν ἐννέα αὗται· Πλευρωνία, Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἄλκηστις, Ἀνταῖος, ἢ Λίβυες, Δίκαιοι, Πέρσαι, [3] Σύνθωκοι, Δαναΐδες.

Φρύνιχος, [4] Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. ἐδίδαξε γοῦν τὸ πρῶτον ἐπὶ πς'. ὀλυμπιάδος· δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος, Κωμασταί, Σάτυροι, Τραγῳδοί, ἢ Ἀπελεύθεροι, Μονότροπος, Μοῦσαι, Μύσται, Ποάστριαι, [5] Σάτυροι.

Φρύνιχος, Βιθυνός, σοφιστής. Ἀττικιστήν. [6] Περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων, βιβλία β'. [7] Τιθεμένων συναγωγήν. [8] Σοφιστικῆς παρασκευῆς, βιβλία μζ'. οἱ δέ, οδ'.

Φρύνιχος [9], Μελάνθα, Ἀθηναῖος, τραγικός. ἔστι δὲ καὶ τῶν δραμάτων αὐτοῦ ταῦτα· Ἀνδρομέδα, Ἠριγόνη. ἐποίησε καὶ Πυρρίχας. [10] Φρύνιχον οἱ [11] Ἀθηναῖοι χιλίαις ἐζημίωσαν, ἅλωσιν τραγῳδήσαντα Μιλησίων.

Φρυνίχου πάλαισμα. αὕτη τέτακται κατὰ τῶν πανούργως καὶ συνετῶς σοφιζομένων. ἱστορεῖ δὲ [12] Θουκυδίδης, ὅτι Φρύνιχος, στρατηγὸς Ἀθηναίων ἐν Σάμῳ, μελλόντων τῶν στρατιωτῶν κατάγειν τὸν Ἀλκιβιάδην, ἐδήλωσε τῷ Ναυάρχῳ Λακεδαιμονίων Φρύνιχος, ὅτι βούλοιτο αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα. λαβόντος δὲ τὴν ἐπιστολὴν Ἀλκιβιάδου, καὶ πέμψαντος τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ μικρὸν ἐλθὼν ἀπολέσθαι ὁ Φρύνιχος, γράφει πάλιν τῷ Ναυάρχῳ τὸ γεγονός, αἰτιώμενος, καὶ φάσκων πάλιν αὐτῷ προδώσειν τὸ στράτευμα, εἰ ἐπέλθοι. σημήνας δέ, οὕτω προηγόρευσε τοῖς στρατιώταις, δευτέραν ἥξειν ἐπιστολὴν κατ' αὐτοῦ παρ' Ἀλκιβιάδου· καὶ πολεμίων ἔφοδον ἐπομένων φυλάξασθαι. συμβάντων δὲ οὕτω τούτων, καὶ κομισθέντων μὲν τῶν γραμμάτων, γενομένης δὲ τῆς ἐφόδου, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται πάντα, καὶ τὰ νῦν, καὶ τὰ πρότερον κατὰ τοῦ Φρυνίχου δι' ἔχθραν ὑπ' Ἀλκιβιάδου γεγενῆσθαι. Καὶ αὖθις [13] Ἀριστοφάνης· Φρυνίχου παλαίσμασιν. ἀντὶ τοῦ, στρατηγήμασι. στρατηγοῦντος γὰρ αὐτοῦ ἡττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεχθήσθησαν, ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. [14] Κωμικὸς ποιητής, ὃς κινουμένους τοὺς χροὺς εἰσήγε, καὶ πα-

sis; Tragicus, discipulus Thespidis, qui primus Tragœdiæ inventor fuit. Vicit Olympiade LXVII. primusque muliebrem personam introduxit in scenam; & tetrametri fuit inventor; & filium habuit Polyphradmonem, Tragicum. Ejus tragœdiæ sunt novem hæ: Pleuronia, Ægyptii, Actæon, Alcestis, Antæus, sive Libyes, Justi, Persæ, Synthaci, Danaides.

Φρύνιχος. Phrynichus, Atheniensis, unus ex posterioribus veteris Comœdiæ Comicis: qui fabulas docere cœpit Olymp. LXXXVI. Fabulæ ejus sunt istæ: Ephialtes, Connus, Cronus, Comastæ, Satyri, Tragœdi, sive Apeleutheri, Monotropus, Musæ, Mystes, Poastriæ, Satyri.

Φρύνιχος. Phrynichus, Bithynus, Sophista. Scripsit Atticistam. De nominibus Atticis. Collectionem Thematum. Apparatus oratorii lib. XLVII: secundum alios vero, LXXIV.

Φρύνιχος. Phrynichus, Melanthæ F. Atheniensis, tragicus. Ex hujus fabulis sunt & hæ: Andromeda, Erigone. Fecit etiam Pyrrichas. Athenienses Phrynichum mille drachmis mulctarunt, quod de Mileti expugnatione tragœdiam docuisset.

Φρυνίχου πάλαισμα. Phrynichi luctatio. Dicitur in eos, qui callide & astute aliquid machinantur. Thucydides enim scribit, Phrynichum, ducem Atheniensium in Samo, cum milites Alcibiadem ab exilio reducturi essent, Nauarcho Lacedæmoniorum significasse, se ipsi exercitum prodere velle. Cum autem Alcibiades epistolam illam accepisset, & Atheniensibus misisset, Phrynichus, qui propemodum in capitis discrimen venerat, rursus Nauarcho scribit, quid accidisset; expostulans, & iterum pollicens, se exercitum ipsi proditurum esse, si cum copiis accedere vellet. His autem ita factis, prædixit militibus, & alteram contra se epistolam ab Alcibiade venturam esse; hortaturque, ut ab imminente vi hostili sibi caverent. Cum igitur hæc ita evenissent, & alteræ literæ allatæ fuissent, hostesque Athenienses aggressuri venissent; milites omnia & tunc & ante contra Phrynichum ex odio ab Alcibiade facta esse crediderunt. Et iterum Aristophanes: *Phrynichi luctationibus*. Id est, strategematibus. Eo enim duce Athenienses victi fuerunt: eamque ob causam multorum odium incurrit, ut proditor. Quidam autem hunc Co-

1 Ἐπὶ τῆς ξζ' ὀλυμπ.] Meursius in opere de *Archont. Athen.* lib. II. cap. IX. emendat, ἐπὶ τῆς οέ ὀλυμπιάδος: sed cui non assentior. Fuit enim Phrynichus Thespidis discipulus, teste Suida hoc loco. Atqui Thespis floruit circa Olymp. LX. ut ex Marmore Arundelliano, & Suida supra v. Θέσπις, discimus. Vix igitur credibile videtur, Phrynichum LX. annis, vel circiter, post magistrum suum in Scena demum vicisse.

2 Τραγῳδίαι δὲ αὐτ.] Vide Meursium in *Bibliotheca Attica*, v. *Phrynichus*.

3 Σύνθωκοι] Lego, Σύνθακοι, i. e. *Consessores*: a σὺν, & θᾶκος, sedes.

4 Φρύνιχος] De hoc Phrynicho, ejusque fabulis, vide itidem Meursium in *Bibliotheca Attica*.

5 Σάτυροι] Cum fabulæ hujus Suidas jam ante mentionem fecerit, repetitio ista supervacanea esse videtur.

6 Περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων] Exstat hodie adhuc Phrynichi Ἐκλογὴ Ἀττικῶν ῥημάτων καὶ ὀνομάτων: quod nescio an idem opus sit.

7 Τιθεμένων] Intelligit ea, quæ Rhetores alias θέματα, & Cicero *Proposita* vocat: de quibus vide Quintil. lib. IV. cap. 2. & lib. VII. cap. 2.

8 Σοφιστικῆς παρασκευῆς] Hujus operis epitomen exhibet Photius in *Bibliotheca*, Cod. CLVIII. sed qui tantum lib. XXXVI. ei tribuit.

9 Φρύνιχος Μελάνθα, Ἀθην.] Eadem leguntur apud Scholiastam Aristophanis ad *Vespas*, pag. 536.

10 Φρύνιχον οἱ Ἀθην.] Historiæ hujus meminerunt, Herodotus, Strabo, Plutarchus, Ælianus, Tzetzes, & alii. Vide Schefferum ad Ælian. *Var. Hist.* lib. XIII. cap. XVII.

11 Ἀθηναῖοι] Sic recte MS. A. At priores Editt. male, Πέρσαι. Non enim Persæ, sed Athenienses Phrynichum mille drachmis mulctarunt: ut ex scriptoribus modo laudatis constat.

12 Θουκυδίδης] Lib. VIII. cap. L. & LI.

13 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 245. (157. Ed. Bas. *P.*) Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quæ hic Suidas. Confer etiam Nostrum supra v. Παλαίσμασι.

14 Κωμικὸς ποιητής] Hæc abrupte dicta sunt. Melius Scholiastes Comici, τινὲς δὲ τοῦτον Κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν, ὃς κινουμένους, &c.

λαίοντας. ἦν δὲ στρατηγὸς Ἀθηναίων· ἐφ᾽ οὗ πολλοὶ τῶν [1] στρατηγῶν ἄτιμοι ἐγένοντο· γεγόνασι δὲ Φρύνιχοι τέσσαρες.

micum fuisse dicunt: qui Choros induxit saltantes & luctantes. Fuit autem dux Atheniensium, sub quo multi Tragici ignominia notati sunt. Fuerunt autē Phrynichi quatuor.

Φρύνιχος, [2] καὶ Λύκις, καὶ Ἀμειψίας, κωμικοὶ ὑπόψυχροι. καὶ [3] Ἀριστοφάνης·

Ἔνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα,
Φρύνιχος ἀμβροσίων
Μελέων ἐπιγευέτω καρπὸν ἀεί,
Φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν.

Φρύνιχος. Phrynichus, & Lycis, & Amipsias: Comici subfrigidi. Et Aristophanes:

Hinc tanquam apis,
Phrynichus suavium
Carminum depascebatur fructum semper:
Ferens dulcem cantionem.

Φρῦνος. ὁ [4] ἀδιάπλαστος βάτραχος. καὶ [5] Ἐπίγραμμα·

Ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν, καὶ [6] Λαδικέας περίφευγε,
Καὶ κύνα λυσσητῆρα, καὶ πάλι Λαδικέας.

Φρῦνος. Phrynus. Rubeta. Species ranæ. Et in Epigrammate: *Aspidem, rubetam, serpentem, & Ladicenses fuge; itemque canem rabidum: & iterum Ladicenses.*

Φρύνων, καὶ Φιλοκράτης. ἀμφότεροι προδόται. καὶ ὁ μὲν διὰ τὴν προδοσίαν ἔφυγε, καὶ ἐπὶ πορνοβοσκίᾳ διεβάλλετο. ὁ δὲ Φρύνων ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς προαγωγίᾳ, ὃν ἀπήγαγε Φιλίππῳ.

Φρύνων. Phrynon, & Philocrates: ambo proditores. Et alter quidem ob proditionis crimen in exilium ejectus est, & ob lenocinium male audiit. Phrynon vero [infamiam incurrit,] quod filium suum Philippo prostituisset.

Φωκίων, [7] ὁ Φώκου, πολλοῖς χρήματα ἔδωκε, καὶ θυγατέρας συνεξέδωκε, καὶ πᾶσιν ἀνίει τὰ αὐτοῦ. Χρηστὸς οὖν ἐκλήθη κοινῇ ψήφῳ ἐν ἐκκλησίᾳ. δικάζων δὲ, ἀεὶ τὴν σώζουσαν ἔφερεν. [8] ὁ δὲ περὶ Σατύρου φησὶν ὁ Δημοσθένης ἕνεκα τῶν Ἀπολλοφάνους θυγατέρων, τοῦτο εἰς Φωκίωνα τινὲς ἀναφέρουσι. καί φασιν, ὅτι λαβὼν αὐτὰς εἰς Ἀθήνας ἤγαγε, καὶ ἐξέδωκε.

Φωκίων. Phocion, Phoci F. multis pecuniam dedit, aliorumque filias elocandas dote instruxit, & omnibus sua largitus est. Bonus igitur communi suffragio in concione vocatus est. Idem, cum judicaret, calculum absolventem semper ferebat. Quod autem de Satyro & Apollophanis filiabus Demosthenes dicit, id quidam ad Phocionem referunt. Eum enim Apollophanis filias Athenas deductas elocasse ajunt.

Φρυνώνδας. [9] τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένων. ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ διέτριβεν Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ·

Ὦ μιαρὲ, καὶ Φρυνώνδα, καὶ πονηρὲ σύ.

ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς Φρυνώνδας καλοῦσι. Κακοήθης ὁ Φρυνώνδας οὗτος, καὶ πανοῦργος, μισθοῦ τινας μηχανὰς πραγμάτων ἐπὶ κακοῖς ῥᾳδίως συντιθείς, ὥς φησιν Εὔδημος. καὶ αὖθις· Ἀλλ᾽ [10] οἶμαι οὔτε Φρυνώνδας, οὔτ᾽ Εὐρύβατος, οὐδ᾽ ἄλλος πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν, τοιοῦτος μάγος καὶ γόης.

Φρυνώνδας. Phrynondas. Hic improbitatis nomine infamis fuit, &, peregrinus cum esset, belli Peloponnesiaci tempore Athenis vixit. Aristoph. *Amphiarao: O scelesté, & Phrynonda, & improbe tu.* Hinc malos omnes Phrynondas vocant. [Aliter.] Hic Phrynondas malitiosus fuit & improbus, qui pretio accepto fraudes & technas in aliorum perniciem prompte excogitabat, ut ait Eudemus. Et iterum: *Sed, ut arbitror, nec Phrynondas, nec Eurybatus, nec ullus alius eorum, qui olim improbi fuerunt, talis magus & præstigiator fuit.*

Φρύνωνος. [11] ὄνομα κύριον. οὗτος τῶν δώδεκα πρέσβεων εἷς ἦν, τῶν μετ᾽ Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους.

Φρύνωνος. Phrynonis. [Genitivus, a recto Φρύνων, Phrynon.] Nomen proprium. Hic fuit unus duodecim legatorum, qui cum Æschine & Demosthene missi fuerunt.

Φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέστερος. ἐπεὶ δοκοῦσιν ἀργότεροι καὶ νωχελέστεροι εἶναι οἱ Φρύγες οἰκέται.

Φρὺξ ἀνὴρ πλ. *Homo Phryx verberibus cæsus melior fit, & ad ministrandum paratior.* [Hoc ideo dictum,] quod servi Phryges ignavi & tardi esse putentur.

Φρὺξ [12] μηδὲν ἧττον Σπινθάρου. οὗτος ὁ Σπίνθαρος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρύξ.

Φρὺξ μηδὲν ἧττ. *Phryx non minus, quam Spintharus.* Hic Spintharus a Comicis perstringitur, ut Barbarus, & Phryx.

1 Στρατηγῶν] Scholiastes Aristophanis rectius, τραγικῶν. Et sic ipse Suidas supra v. Παλαίσμασι.

2 Φρύνιχος, καὶ Λύκις, & Ἀμ.] Aristophanes *Ranis*, sub initium:
Εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧνπερ Φρύνιχος
Εἴωθε ποιεῖν, καὶ Λύκις, κ᾽ Ἀμειψίας.
Ad hunc locum Suidas respexit.

3 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 576. (397. Ed. Bas. *P.*) ubi pro ἐπιγευέτω rectius legitur ἀπεβόσκετο.

4 Ἀδιάπλαστος] Est vox suspecta. Quid enim ea hic significare potest?

5 Ἐπίγραμμα] Epigramma hoc legitur apud Synesium, Epist. CXXVII. unde id Suidas procul dubio deprompsit. Cæterum, Portus vocem ἀσπίδα supino errore verterat *clypeum*; cum hic significet *aspidem*: quod est notissimum serpentis genus.

6 Λαδικέας] Sic etiam habet Synesius. At Suidas supra suo loco, Λακιδέας: ubi Nos vide. Confer etiam v. Λυσσητῆρα, ubi idem locus legitur.

7 Φωκίων] Phocionis hujus vitam pluribus describit Plutarchus: quem vide. Meminit præterea ejus Dio Prusæus Orat. LXXIII. & Diog. Laertius in Vita Diogenis Cynici, Num. 76.

8 Ὁ δὲ περὶ Σατ.] Vide Nostrum supra v. Ὅτι ξένους.

9 Φρυνώνδας] Confer Harpocrationem h. v. itemque Tom: 1. Thes. Crit. a Grutero ed. pag. 472.

10 Ἀλλ᾽ οἶμαι, οὔτε Φρυν.] Hæc sunt verba Æschinis in orat. contra Ctesiphontem, pag. 293.

11 Φρύνωνος. ὄνομα κ. οὗτ.] Ex Harpocratione

12 Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπ.] Sunt verba Aristoph. *Avibus*, pag. 577. (398. Ed. Bas. *P.*)

Φοιβάδαιον.

Φοιβάμμωνος.

Φοιβάς. ἡ Θεά. καὶ ἡ μαντική.

Φοιβᾶσθαι. τὸ καθαίρεσθαι. καὶ Φοῖβον, τὸ καθαρόν. καὶ Φοῖβαι, αἱ καθαραί. ὅθεν καὶ Φοῖβος, ὁ Ἀπόλλων.

Φοίβη.[1] ὁ ἄμπελος. ἐν [2]Ἐπιγράμμασι·

Τριοσὸν ὑπ' εὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε φοίβαις.

Φοῖβος. ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος.

Φοῖβος. καθαρός. ἁγνός. ἡ μαντικός. καὶ ἀμίαντος.

Φοιδεράτοι. οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ὑποσπόνδους τῶν Σκυθῶν.

Φοινικᾶ. τὸ ἁπλᾶ, διπλᾶ, πολλαπλᾶ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί· ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, καὶ κεραμεᾶ, ἀπὸ τοῦ κεραμέου· καὶ Φοινικᾶ, ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν.

Φοινικελίτης.[3] ὁ ἀπατηλός.

Φοινίκειον[4] αἷμα. καὶ Φοινίκειος οἶνος.

Φοινίκη.[5] πόλις.

Φοινικήια γράμματα. Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος εὑρόντος ἔλαβον. τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρῆτες, ὡς εὑρέθησαν ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν Φοινίκων πετάλοις. Σκάμμων δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν εὑρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίωνος ὀνομασθῆναι. μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαις γενέσθαι, αὐτῷ θυγατέρας, Ἄγλαυρον, Ἕρσην, Πάνδροσον, Φοινίκην. τὴν δὲ Φοινίκην ἔτι παρθένον οὖσαν, τελευτῆσαι. διὸ καὶ Φοινικήια τὸν Ἀκταίωνα καλέσαι τὰ γράμματα, βουλόμενόν τινος τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρί.

Φοινικίδα.

Τί [6]φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημόται;

Μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;

Οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν [7]θαυμάλωψ ἐπέζεσεν.

Ἀντὶ τοῦ, [8]μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν, ὡς Φοινικοῦν αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ σῶμα; τῷ δὲ καταξαίνειν ὡς ἐπὶ ἐρίων ἐχρήσατο. διὸ καὶ Φοινικίδα εἶπεν, ὡς ἐπὶ ἱματίου. Ἀριστοτέλης δέ φησι, χρῆσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους· τοῦτο μὲν, ὅτι τὸ τῆς χρόας ἀνδρικόν· τοῦτο δὲ, ὅτι τὸ τοῦ χρώματος αἱματῶδες τῆς τοῦ αἵματος ῥεύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν. τὸ οὖν ἐν Φοινικίδι, ἀντὶ τοῦ, ἐν τάξει πολεμίου, ἀπὸ [9]τοῦ φρονήματος δηλώσειεν ἂν εἰκότως. ἐ-

Φοιβάδαιον. Phœbadæum.

Φοιβάμμωνος. Phœbammonis. [Genitivus, a recto Φοιβάμμων.]

Φοιβάς. Phœbas. Dea. Item, fatidica. Vates

Φοιβᾶσθαι. Purgari. Mundari. Et Φοῖβον, purum. Et Φοῖβαι, puræ. Unde & Apollo dicitur Phœbus.

Φοίβη. [Proprie, coma. At metaphorice,] vitis. [Vel potius, vitis, aliarumque arborum frondes.] In Epigrammate: *Triplex sub patulis arborum frondibus donum posuit.*

Φοῖβος. Phœbus. Apollinis epithetum.

Φοῖβος. Purus. Castus. Vel, fatidicus. Item, impollutus.

Φοιδεράτοι. Fœderati. Sic Romani vocant Scythas fœdere & amicitia sibi conjunctos.

Φοινικᾶ. Punicea. Voces has ἁπλᾶ, διπλᾶ, πολλαπλᾶ, & cætera hujusmodi omnia Attici circumflectunt. Sic & ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, & κεραμεᾶ, a κεραμέου; & Φοινικᾶ, a Φοινικοῦν.

Φοινικελίτης. Fallax. Fraudulentus.

Φοινίκειον αἷμα. Sanguis purpureus, vel puniceus. Et Φοινίκειος οἶνος. Vinum Phœnicium. [Scribitur per dipth. ει in syllaba penultima.]

Φοινίκη. Phœnice. Urbs.

Φοινικήια γράμματα. Phœniciæ literæ. Lydi & Iones literas ab earum inventore Agenore Phœnice acceperunt, [easque Phœnicias ideo vocarunt.] Sed his refragantur Cretenses, dicentes, eas sic vocatas esse, quod in foliis palmarum, quas φοίνικας Græci vocant, homines olim scriberent. Scammon vero lib. II. *Inventorum* dicit, eas a Phœnice filia Actæonis sic appellatas esse: Hic enim fertur nullos quidem mares filios habuisse, sed filias, Aglaurum, Ersen, Pandrosum, Phœnicen. Ex his Phœnicen virginem adhuc obiisse ajunt. Quare patrem in honorem filiæ literas appellasse Phœnicias.

Φοινικίδα. Vestem puniceam, sive purpuream. [Aristophanes:] *Quid parcimus lapidibus, populares? Quin depectimus virum istum & purpuræ similem reddimus?* Id est, Cur non lapidibus in eum conjectis, corpus ejus cruentamus & purpureum reddimus? Verbo καταξαίνειν autem usus est, tanquam de lana verba faciens. Quare etiam Φοινικίδα dixit, quod vestem puniceam significat. Aristoteles vero dicit, Lacedæmonios punicea veste in bellis uti solitos fuisse: partim, quia color iste virilis est; partim, quia color sanguineus milites assuefacit ad cruorem, qui e vulneribus manat, contemnendum. Quare ἐς Φοινικίδα recte

1 Φοίβη] Male, pro φόβη. Vide notam sequentem.

2 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. VII. Epigr. XI. sed ubi pro φοίβαις, quam vocem metrum respuit, rectius legitur, φόβαις.

3 Φοινικελίτης] Vel scribe, φοινικελίκτης: vel, φοινικέλικτος. Id est, qui Phœnicis instar in consiliis & dictis tortuosus est & obliquus. A Φοῖνιξ, & ἑλίσσω. Vide Hesychium v. Φοινικελίκτων, & v. Φοινικέλικτον.

4 Φοινίκειον] Paulo inferius scribitur Φοινίκιον, per ι in syllaba penultima. Sed quis nescit, ἑτερογραφία illa nihil esse frequentius?

5 Φοινίκη] Vide Etymologum.

6 Τί φειδόμεσθα τ.] Hæc sunt verba Aristoph. in *Acharnensibus*, pag. 387. (275. Ed. Bas. P.)

7 Θαυμάλωψ] Scribe, θυμάλωψ: ut recte legitur apud Aristophanem.

8 Ἀντὶ τοῦ, μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν, ὡς φ.] Hæc, & quæ sequuntur, leguntur etiam apud Scholiastam ad modo indicatum locum Aristophanis; itemque supra v. Καταξαίνειν.

9 Ἀπὸ τοῦ φρονήματος] Scholiastes Aristophanis recte, ἀπὸ τοῦ φορήματος.

πεί

πεὶ [1] τὸ φοινιχθῆναι, αἱμαχθῆναι. καὶ, Ξαίνειν κατὰ νώτου πολλάς. Δημοσθένης. Θυμάλωψ δὲ, ὁ διακεκαυμένος. ἀνθρακεῖς δὲ οἱ Ἀχαρνεῖς. Καὶ [2] Ἰώσηπος· Κτῆσίν τε τὴν σὴν, καὶ τοὺς οἰκείους ἅπαντας εἰς τὸ καταγώγιον ἀποθεμένην ἐγκαθεῖρξαι, περὶ τῶν θυρῶν ἀναπείνασαν φοινικίδας.

Φοινικίδης, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Φύλαρχος, Μισούμενος· ὥς Ἀθήναιός φησιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

Φοινικικόν. τὸ ψεῦδος. ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς [3] Σπαρτοὺς καὶ Κάδμον ψευδῶς λεγομένων.

Φοινικικῶν.

Τάξεων [4] ἀπαλλαγέντες, καὶ κακῶν Φοινικικῶν.

ἢ ὅτι φοινικὶς χλαμὺς ἦν πολεμική. ἢ ἀντὶ τοῦ ναυτικῶν κακῶν. Φοίνικες γὰρ λέγονται κρατεῖν ἐν ταῖς ναυμαχίαις. ἢ αἱματωδῶν· ἀπὸ τῆς τοῦ αἵματος χροιᾶς. καὶ Ὅμηρος·

——— Φοινίσσετο δ' αἵματι γαῖα.

Φοινίκιον [5] ἔρνος, καὶ χρῶμα. καὶ Φοινίκιος ἄνθρωπος.

Φοινικοῦς. [6] ἀντὶ τοῦ, πυῤῥός. περισπᾶται δὲ τῶν εἰς οὓς ἁπλῶν τῷ λόγῳ. καὶ ἔστι παρὰ τὴν Φοίνικος γενικὴν, Φοινικόεις, [7] Φοινικόεις ἐν ὑπερθέσει· Φοινικιοῦς, ἐν συναιρέσει.

Φοινικολόφον. [8] ξανθολόφον.

Φοινικοῦν. ἐρυθρόν. πυῤῥόν.

Φοινίκων ἐγκέφαλοι. Πῶρος φησὶν, Ἰνδῶν βασιλεύς· [9] Τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα, καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι, καὶ καρπὸς τῶν φοινίκων, καὶ ὁπόσα μοι ποταμὸς κηπεύει.

Φοινίκων [10] συνθῆκαι. οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοίνικες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων, δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν. ἐπιτυχόντες δὲ τούτου, οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συνθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν. διὸ λέγεσθαι τοῦτον ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων. τὰ δ' ὅμοια Δήμων περὶ Μεταποντίνων ἱστορεῖ.

Φοινικῶνος.

Φοῖνιξ. τὸ δένδρον. καὶ τὸ ὄρνεον. ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος ἐλθεῖν φασι τοῦτο τοῖς Αἰγυπτίοις, διὰ τεττάρων καὶ ν' καὶ χ' ἐτῶν. καὶ Φοῖνιξ, ἀντὶ τοῦ φοινικοῦς. [11] Ὅμηρος· Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν. ἐπὶ

significaverit, *hostis loco:* quoniam vestis rubra erat gestamen bellicum; & φοινιχθῆναι, significat, cruentari. Et, *Tergo multas plagas infligit.* Demosthenes. Θυμάλωψ vero est titio. Acharnenses autem erant carbonarii. Et Josephus: *Facultatibus & propinquis intra diversorium conclusis, vestem puniceam pro foribus expandere eam* [*jussit.*]

Φοινικίδης. Phœnicides, Comicus. Ex ejus fabulis sunt, Phylarchus, & Exosus: ut ait Athenæus in libris *Dipnosophistarum.*

Φοινικικόν. Phœnicium mendacium. Propter ea, quæ de dracone & Spartis & Cadmo falso dicuntur.

Φοινικικῶν. Phœnicicorum. *Liberati a bellis & malis Phœnicicis.* [Hoc ideo dictum,] vel quia φοινικὶς erat chlamys bellica: vel, pro malis nauticis. Phœnices enim in præliis navalibus superiores fuisse dicuntur. Vel, cruentis: a colore sanguinis. Et Homerus: *Rubebat vero sanguine terra.*

Φοινίκιον ἔρνος. Ramus palmæ. Et φοινίκιον χρῶμα, color puniceus. Et Φοινίκιος ἄνθρ. Homo Phœnicius, vel, Phœnix.

Φοινικοῦς. Puniceus. Purpureus. Rutilus. Circumflectitur, ut & reliqua, quæ ex εος in ους contrahuntur. A genitivo autem φοίνικος fit φοινικόεις, & per transpositionem literarum, φοινικίεος, & per contractionem, φοινικιοῦς.

Φοινικολόφον. Rubram cristam habentem.

Φοινικοῦν. Puniceum. Purpureum. Rubrum. Rutilum.

Φοινίκων ἐγκέφαλοι. Palmarum cerebrum. Porus Indorum Rex dicit: *Cibi vero mei sunt olera, & palmarum cerebrum, & palmarum fructus, & quæcunque hortus fluvio rigatus mihi producit.*

Φοινίκων συνθῆκαι. Phœnicum pacta. Phœnices, sive Pœni, qui Carthaginem condiderunt, cum ad Libyam navibus appulissent, rogarunt illius regionis incolas, ut se reciperent noctem & diem. Hoc autem impetrato, discedere noluerunt, quasi pacti fuissent, se noctes & dies ibi mansuros esse. Quamobrem hoc dici tradunt de iis, qui insidiose paciscuntur. Demon autem de Metapontinis similia narrat.

Φοινικῶνος. Palmeti. Sive, loci palmis consiti.

Φοῖνιξ. Palma, arbor. Item, phœnix, avis. Sub Claudio Imperatore avem phœnicem ad Ægyptios venisse ajunt, post annorum DCLIV. intervallum. Et φοῖνιξ, pro φοινικοῦς, puniceus,

1 Ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι, αἱμ. καὶ Ξαίνειν κατὰ ν.] Locus hic apud interpretem Comici plenius & melius sic legitur. ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι, τὸ αἱμαχθῆναι δίκην φοινικοβαφοῦς ἐνδύματος. καὶ τὸ ξαίνω, ῥήσσω, καὶ παρὰ Δημοσθένει κεῖται ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου περὶ τῆς παραπρεσβείας· Εἰπόντος τι κἀμοῦ δυσχεράναντος ἐκείνης, περιρρήξας τὸν χιτῶνα ὁ οἰκέτης, ξαίνει κατὰ τοῦ νώτου πολλάς. Hinc Suidas suppleri potest.
2 Ἰώσηπος] Lib. V. *Antiq. Jud.* cap. I. ubi de Rachabe & exploratoribus a Josua Hierichuntem missis verba fiunt.
3 Σπαρτούς] Proprie, *Satos.* Sic autem dicebantur Thebani, quod ex satis a Cadmo Draconis dentibus nati crederentur. Res nota est ex poetis & Mythographis.
4 Τάξεων ἀπαλλ.] Est versus Aristophanis in *Pace*, pag. 643.
5 Φοινίκιον] Vide paulo ante v. Φοινίκειον.
6 Φοινικιοῦς] Aristoph. *Avibus*, pag. 553.

———Βαβαί. καλός γε καὶ φοινικιοῦς.
Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quæ hoc loco Suidas.
7 Φοινικόεις] Vetus interpres Aristophanis, φοινίκεος. Sed scribendum est φοινικίεος. Inde enim per contractionem fit φοινικιοῦς: ut a φοινίκεος, φοινικοῦς.
8 Φοινικολόφον] Theocritus *Idyll.* XXII. v. 72.
Ὀρνίχων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί.
Huc si Suidas respexit, ut respexisse videtur, scribendum potius erit, φοινικολόφων, ξανθολόφων: ut Portus etiam monuerat.
9 Τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχ.] Hæc sunt verba Philostrati lib. II. *de Vit. Apoll.* cap. XI. eademque leguntur supra v. Πῶρος.
10 Φοινίκων συνθῆκαι. οἱ τ.] Eadem ad verbum etiam leguntur in Vaticana Proverbiorum Appendice.
11 Ὅμηρος] Il. Ψ. v. 454.

ἵππου. περὶ οὖν τοῦ ὀρνέου ἱστόρηται, ὅτι, [1] ὅταν αὐτὸ τὸ μοιρίδιον ἄγῃ, ἔρχεται εἰς Αἴγυπτον, ὅθεν οὐκ ἴσασιν ἄνθρωποι. καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ ποιησάμενος ἐκ κασίας καὶ σμύρνης πυρὰν, ἀποθνήσκει. καυθείσης δὲ τῆς πυρᾶς, μετὰ χρόνον ἐκ τῆς σποδοῦ σκώληκα λέγουσι γίνεσθαι· ὅν τινα μεταβάλλειν καὶ γίνεσθαι πάλιν Φοίνικα, καὶ ἀφίπτασθαι εἰς Αἴγυπτον, [2] ἐκεῖθεν, ὅθεν ἦλθεν ὁ πρὸ αὐτοῦ φοῖνιξ.

Φοινίξω. αἱμάξω. βάψω. [3] πυρώσω. ἀπὸ τοῦ φόνου. ἢ τοῦ φοίνικος· ὅτι πυῤῥός.

Φοίνιος. φόνου καὶ φθορᾶς παραίτιος.
———— Ἀμφὶ [4] δ' Ἐριννὺς
φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ὄπα.
Καὶ Φοίνιος Ἄρης. καὶ Φοίνιον, ὁμοίως.

Φοίνισσα ναῦς. καὶ Φοινίσσω, τὸ κοκκίνῳ βάπτω. καὶ φοινίττων, βάπτων αἵματι.

Φοινός. πυῤῥός. φόνιος.

Φοιτᾷ. παραγίνεται. καὶ Φοιτᾷν, τὸ σχολάζειν. [5] Φιλόστρατος· φοιτᾷν τοῖς μάγοις μεσημβρίας τε καὶ ἀμφὶ μέσας νύκτας φασὶ τὸν Ἀπολλώνιον.

Φοιτάδας. τετριμμένας. Τήν τε θέσιν τῆς χώρας ἀνεζήτει, καὶ φρούρια, καὶ φοιτάδας ὁδούς τε καὶ διαστήματα.

Φοιτάλμιος.[6] ἐπίθετον τοῦ Ποσειδῶνος.

Φοιτητάς. μαθητάς. παραγινομένους. ἐξ οὗ καὶ φοιτᾷν, τὸ σχολάζειν.

Φοιτία.[7] ἡ πορεία.

Φοῖτος.[8] ἡ μανία.

Φοιτῶντα.[9] μεθ' ὁρμῆς μεμηνότα. μαινόμενον. Φοῖτος γὰρ, ἡ μανία. ἢ περιερχόμενον ἐν ταῖς ποίμναις, διὰ τὴν μανίαν. ἢ ἀναστρεφόμενον ἐν τῇ μανίᾳ.

Φυγαδεία. φυγή. ἐξορία. Δυοῖν προδήλων ὀλέθρων ὑπαρχόντων, ἠλλάξαντο φυγαδείαν ἀντὶ τούτων ἀΐδιον. οὕτως ἀληθές ἐστι τὸ περιφερόμενον, ὅτι παῦσις τοῦ κακοῦ μεῖζον κακόν. Καὶ, Φυγὰς τοῦ ἰδίου ἔθνους. † Οὗ φυγὰς ὀλίγα πόῤῥωθεν ἐγεγόνει, ἀπέδειξεν βασίλισσα. ἀντὶ τοῦ ἐξόριστος.

Φυγγάνει.[10] Σοφοκλῆς· Ξυνίημι τάδ', οὔ με φυγγάνει. ἀντὶ τοῦ λανθάνει. Καὶ αὖθις· Ἐπί τινα πύργον ὑψηλὸν καταφυγγάνει.

Φυγή. Ὀστρακισμὸς φυγῆς διαφέρει. ζήτει ἐν τῷ Ὀστρακισμός.

spadiceus. Homerus: *Qui reliquo corpore spadiceus erat.* De equo hæc dicuntur. De ave autem phœnice traditur, eam, cum fatum sibi instare sentiat, in Ægyptum venire, ex loco hominibus ignoto; ibique rogo ex casia & myrrha sibi exstructo, mori. Cremato autem rogo, paulo post ex cinere vermem nasci, qui in phœnicem rursus mutetur, & [moriturus] in Ægyptum avolet, unde prior phœnix venerat.

Φοινίξω. Cruentabo. Colore rubro inficiam. Ignitum reddam. A φόνος, cædes. Vel, a palma, quæ est rutila.

Φοίνιος. [Sanguinarius. Crudelis. Funestus.] Cædis & exitii auctor. [In Epigrammate:] *Circa vero Erinnys funesta ore feralem emisit vocem.* Et Φοίνιος Ἄρης, Mars sanguinarius. Et Φοίνιον, pariter.

Φοίνισσα ναῦς. Phœnissa navis. Et Φοινίσσω, colore coccino, vel puniceo tingo. Et Φοινίττων, sanguine tingens, cruentans.

Φοινός. Idem quod φόνιος. Rufus. Sanguineus. Cruentus.

Φοιτᾷ. Frequentat. Adit. Venit. Et Φοιτᾷν, ludum literarium frequentare. Scholam adire. Philostratus: *Dicunt Apollonium & meridie & sub medias noctes ad Magos discendi causa accedere consuevisse.*

Φοιτάδας. Tritas. *Et regionis situm inquirebat, & castella, & vias tritas & intervalla.*

Φοιτάλμιος. Phœtalmius. Epithetum Neptuni.

Φοιτητάς. Discipulos. Sive, eos, qui discendi causa ad aliquos accedunt. Unde etiam Φοιτᾷν, Scholam frequentare: sive, discendi causa aliquem adire.

Φοιτία. Iter. Profectio.

Φοῖτος. Furor. Insania.

Φοιτῶντα. Eum, qui furore incitatus fertur. Insanientem. Vel, greges obeuntem propter insaniam. Vel, eum, qui insanus oberrat.

Φυγαδεία. Fuga. Exilium. *Cum duplex interitus ob oculos ipsis versaretur, perpetuum exilium pro utroque elegerunt. Adeo verum est, quod vulgo circumfertur, Cessationem mali majus esse malum.* Et, *Ex sua gente profugus.* Et, *Ubi exul paulo ante fuerat, Regina eum creavit*, &c.

Φυγγάνει. Fugit. Latet. Sophocles: *Intelligo, nec ista me latent.* Et iterum: *In turrim quandam excelsam confugit.*

Φυγή. Fuga. Exilium. Ostracismus ab Exilio differt. Quære in v. Ὀστρακισμός.

1 Ὅταν αὐτὸ τὸ μοιρίδιον ἄγῃ, ἔρχ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sumpta sunt ex Artemidori lib. IV. cap. XLIX. ut Pearsonius recte observaverat.

2 Ἐκεῖθεν] Artemidorus recte, ἐκεῖσε.

3 Πυρώσω] Etymologus habet, πυῤῥώσω: quod dictum videtur pro πυῤῥὸν ποιήσω, i. e. rufum vel rutilum reddam. Nam φοῖνιξ a Grammaticis etiam exponitur, πυῤῥός. At πυρώσω aliud significat, nec interpretatio ista voci φοινίξω convenire potest.

4 Ἀμφὶ δ' Ἐριν.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἐριννὺς, & v. Μόρσιμον.

5 Φιλόστρατος] Lib. I. *de Vit. Apoll.* cap. XVIII. in fin.

6 Φοιτάλμιος] Hesychius & Etymologus, Φυτάλμιος, per υ in syllaba prima.

7 Φοιτία] Rectius, φοιτεία, per ει in syllaba penultima.

8 Φοῖτος. ἡ μανία] Vide Schol. Apoll. Rhod. ad lib. IV. v. 55.

9 Φοιτῶντα. μεθ' ὁρμῆς μεμ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 4. ut Portus monuit,

10 Σοφοκλῆς] *Electra*, pag. 86. ut itidem Portus observaverat

Φυγοδέμνιος. παρθένος. ἐν Ἐπιγράμμασι· [1] Σώτειρα Φυγοδέμνιε κούρα.

Φύζα. δειλία. φυγή. καὶ Φυζαλέος, ὁ δειλός. [2] Ὠμηστὰν δ' ἔτραπε Φυζαλέον.

Φυζακινός. ὁ δειλός.

Φυήν. βλάστησιν. αὔξησιν ἡλικίας.

Κυρτὴ δέ σοι πέφυκε καὶ τῶν ὀρνίθων
Εἶναι δοκούντων ἡ φυὴ τῶν δακτύλων.

Φυκία. [3] θαλάσσια ζῶα. ἢ ὁ ἀφρός. ἢ βρύα.

Φυκίδα. ἐν [4] Ἐπιγράμμασι·

Τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς, καὶ φυκίδα σοὶ λιμενῖτιν,
Ἄρτεμι, δωρεῦμαι, Θῆρις ὁ δικτυβόλος.

Φῦκος. ᾧ τινι τὰς οἰκείας ὄψεις αἱ γυναῖκες χρίουσι. λέγεται δὲ καὶ φυκία, τὰ βρύα. καὶ φυκίς. [5] ἐν Ἐπιγράμμασι·

——————Πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ
Φυκί' ἀπ' εὐόρμων εἵλκυσεν αἰγιαλῶν.

Φῦκος. τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης.

Φῦλα. ἔθνη. διὰ δὲ δύο λλ, σημαίνει τὰ τῶν δένδρων φύλλα, καὶ παροξύνεται.

Φυλακή. τὸ τέταρτον μέρος τῆς νυκτός. τετραχῆ γὰρ διήρητο. καὶ φυλακαὶ, τῆς νυκτὸς αἱ διαιρέσεις, καθ' ἃς οἱ φύλακες τὰς φυλακὰς ἀλλήλοις ἐγχειρίζουσι.

Φυλάκια. [6] παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι τὰ ἐκμαγεῖα τῶν γυναικείων μολυσμῶν. καὶ Πολύβιός φησιν· Ὁ δὲ κατέσχεν ἀμφότερα τὰ κατεσκευασμένα φυλάκια, πεντήκοντα πόδας διεστῶτα ἀλλήλων.

Φύλακος. [7] παρὰ Ἡροδότῳ· Κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλεως, τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος.

Φυλακτήριον. τόπος, ἔνθα οἱ φύλακες.

Φυλάξαντες. ἐπιτηρήσαντες. Ἡρόδοτος. καὶ Φυλάξασα, καιροφυλακήσασα, εὐκαίρως ἐπιτηρήσασα.

Φυγοδέμνιος. Lectum fugiens. [A conjugio abhorrens.] Epithetum virginis. In Epigrammate: *Salutis datrix, lectifuga virgo.*

Φύζα. Fuga. Timiditas. Ignavia. Et φυζαλέος, fugax, timidus. [In Epigrammate:] *Crudivorumque [leonem] pavoris plenum in fugam vertit.*

Φυζακινός. Fugax. Timidus. Ignavus.

Φυήν. Germinationem. Incrementum staturæ. [Naturam. Indolem. Habitum vel speciem naturalem.] *Curva tibi est digitorum species, ut unguibus avium similes videantur.*

Φυκία. Marina quædam animalia. Vel, spuma. Vel, alga.

Φυκίδα. Phucam piscem. In Epigrammate: *Mullum piscem super prunas tostum, & phucam in portu captam, tibi, Diana, Theris ego piscator dono.*

Φῦκος. Fucus, quo mulieres facies suas illinunt. Dicitur autem & φυκία, muscus marinus, sive alga. In Epigrammate: *Multam autem algam a littoribus commodam stationem habentibus reti traxit.*

Φῦκος. Muscus marinus. Alga.

Φῦλα. Gentes. Nationes. [Scribitur per simplex λ, & circumflectitur.] At φύλλα, per duplex λλ, significat arborum folia, & penacuitur.

Φυλακή. Vigilia. Quarta noctis pars. Nox enim in quatuor partes, [sive vigilias] erat divisa. Et φυλακαὶ, vigiliæ, sive partes noctis, secundum quas vigiles vices vigilandi aliis tradunt.

Φυλάκια. Phylacia. Sic vocantur apud Alexandrinos panni, vel lintea, sordibus muliebribus inquinata. [Et, φυλάκια, turres, vel loca, in quibus milites excubant. Speculæ.] Polybius: *Ille autem ambas turres, in quibus milites excubabant, quinquaginta pedibus a se distantes, occupavit.*

Φύλακος. [Pro φύλαξ.] Custos. Apud Herodotum: *In illa Arcis parte, ubi nullus custos collocatus erat.*

Φυλακτήριον. Locus, ubi sunt custodes. Statio excubitorum.

Φυλάξαντες. Qui aliquam opportunitatem observarunt. Herodotus. Et φυλάξασα, quæ

1 Σώτειρα φυγοδέμνιε κούρα] Fragmentum hoc decerptum est ex Epigrammate, nondum a quoquam, quod sciam, edito: quod proinde ex Cod. MS. integrum hic cum Lectore communicabo. Εἰς βωμὸν ἀνατεθέντα τῇ Ἀθηνᾷ παρὰ Σελεύκου. Ἀντιπάτρου.

Τριτογενὲς Σώτειρα Διὸς φυγοδέμνιε κούρα,
Παλλὰς, ἀπειρογόνου δέσποτι παρθενίης·
Βωμόν τοι κεραοῦχον ἐδείματο τόνδε Σέλευκος,
Φοιβείαν ἰαχὰν φθεγγομένου στόματος.

Epigramma est planum & facile.

2 Ὠμηστὰν δ' ἐτρ.] Verba hæc sunt pars Epigrammatis in Gallum, sive semivirum Deæ Cybeles sacerdotem; qui cum in sylva ambulans in leonem incidisset, & de vita periclitaretur; tympano pulsato, strepitu ejus leonem in fugam vertit, & sic imminens vitæ periculum evasit. Ipsum Epigramma, hactenus ineditum, ex Cod. MS. Lectori hic exhibebo. Ἀντιστίου.

Ἐνδυτὰ καὶ πλοκάμους τούτους θέτο Γάλλος Ὀρείῃ
Μητρὶ Θεῶν, τοίης εἵνεκα συντυχίης.
Μούνῳ οἱ στείχοντι λέων ἄντιος καθ' ὕλαν
Ἀργαλέος· ζωῆς δ' ἆθλος ἀπεκρέματο.
Ἀλλὰ Θεὴ Γάλλῳ μὲν ἐπὶ φρένας ἧκεν ἀράξαι
Τύμπανον· ὠμηστὰν δ' ἔτραπε φύζα λέων,
Φθόγγον ὑποδδείσαντα πελώριον. εἵνεκα τοῦδε
Πλοχμοὶ συρικτᾶν κεῖνται ἐπ' ἀκρεμόνων.

Indumenta & capillos hos plexos posuit Gallus Montanæ Matri Deorum, talem propter casum.
Soli ipsi ambulanti occurrit in sylva leo
Infestus: & de vita imminebat certamen.
Sed Dea Gallo in mentem immisit, ut pulsaret
Tympanum. Quod cum fecisset, crudivorum leonem pavoris plenum in fugam vertit,
Sonum extimescentem immanem. Propterea igitur
Cincinni hi ex ramis susurrum edentibus suspensi sunt.

Distichium primum Epigrammatis hujus & ante nos edidit Illustriss. Spanhemius in notis eruditissimis ad Callimachum, pag. 528. In Pentametro secundo pro ἀπεκρέματο scribendum esse ἐπεκρέματο, manifestum est. In Pentametro tertio pro φύζα λέων, legendum est una voce, φυζαλέον; auctore Suida hoc loco. Reliqua plana sunt.

3 Θαλάσσια ζῶα] Sic etiam Etymologus. At legendum forte est, θαλάσσια φυτά.

4 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. III. Epigr. XIII. Vide etiam supra v. Λιμενῖτιν.

5 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. III. Epigr. IV. ut Portus etiam observaverat.

6 Φυλάκια. παρὰ Ἀλεξανδρ. τὰ ἐκμαγεῖα τῶν γυν.] Ex Damascio: ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex illo scriptore, pag. 1037. sic legitur: Ὅτι φυλακεῖα οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐκάλουν τὰ ἐκμαγεῖα τῶν γυναικείων μολυσμῶν. Confer Nostrum supra v. Κηρύκαινα, & Reines. *Var. Lect.* pag. 432.

7 Παρὰ Ἡροδότῳ] Lib. I. pag. 22. ut Portus monuit.

Ἀσσα-

Ἀῤῥιανός· Ἡ δὲ τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδημοῦντα, ὑπισχνεῖται Τατίῳ προδώσειν τὸ φρούριον.

Φυλάρχης. ὁ δυνάστης. Ξυμβάλλει τῷ Τραϊανῷ [2] περὶ Ἀκβάρου, ὃς ἦν Ὀσροήνης χώρας δυνάστης· οὕσπερ [3] Φυλάρχας ὀνομάζουσιν ἐκεῖνοι, ὅτι καὶ τὰ χωρία αὐτῶν Φυλαὶ ὀνομάζονται. Καὶ [4] Ἀριστοφάνης·

Μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.

ἦν δὲ ἡ Φυλὴ χωρίον τῆς Ἀττικῆς, καὶ ὄνομα τόπου. καὶ Φυλάσιοι, οἱ ἐνοικοῦντες.

Φύλαρχος, [5] Ἀθηναῖος, ἢ Ναυκρατίτης, (οἱ δὲ, Σικυώνιον· ἄλλοι δὲ, Αἰγύπτιον ἔγραψαν) ἱστορικός. Τὴν ἐπὶ Πελοπόννησον Πύῤῥου τοῦ Ἠπειρώτου στρατείαν ἐν βιβλίοις κή. κατάγει δὲ καὶ μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος, καὶ τῆς Βερενίκης τελευτῆς· καὶ ἕως τοῦ θανάτου Κλεωνύμου τοῦ Λακεδαιμονίου, ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ Ἀντιγόνου. Τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον, καὶ τὸν Περγαμηνὸν Εὐμένη. Ἐπιτομὴν Μυθικήν. Περὶ τῆς τοῦ Διὸς ἐπιφανείας. Περὶ εὑρημάτων. Παρεμβάσεων, βιβλία θ΄.

Φύλαρχος. [6] ὁ κατὰ φυλὴν ἑκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων· ὑποτεταγμένος δὲ τῷ Ἱππάρχῳ. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

Φυλάσιμος. [7] ὁ ἐκ τοῦ δήμου. καὶ Φυλασσόμενος, προορώμενος. προσκοπούμενος. Οὐ μέν τοι οὐδ᾽ ἀπέκλινε, φυλασσόμενος μὴ δοκοίη φεύγειν. οὕτω Ξενοφῶν. καὶ Θουκυδίδης· Φυλάξαντες τὸ συχνὸν τῆς νυκτὸς, ἔφυγον. καὶ φυλάσσω, αἰτιατικῇ.

Φυλαῖος. ὁ ἐκ τῆς Φυλῆς.

Φυλέτης. συγγενής. ὁμόφυλος. [8] Ἰώσηπος· Ὁ δὲ Σαμψὼν καταβὰς ἐκ τῆς πέτρας, ἐν τῇ τῶν φυλετῶν αὐτὸν τέθεικεν ἐξουσίᾳ.

Φυλλεῖα. τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαχάνων. [9] Ἀριστοφάνης·

Εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.

οἷον, μεμαραμμένα καὶ εὐτελῆ. τοιαῦτα γὰρ οἱ πτωχοὶ ἐσθίουσι. Φυλλία δὲ, τὰ τῆς θριδακίνης φύλλα.

Φυλείδης. ὁ τοῦ Φυλέως.

Φυλή. ὄνομα δήμου παρ᾽ Ἀθηναίοις.

Φυλή. ἡ Φυλὴ καθ᾽ αὑτὴν ἔχει μύριοι στρατιῶται. ζήτει ἐν τῷ Γεννῆται.

Φυλή. [10] Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης. δῆμός ἐστι Φυλὴ τῆς Οἰνηίδος. ὁ δὲ Μένανδρος [11] τόπον νομίζει εἶναι Φυλήν. ὁ δὲ Φιλόχορος, φρούριον αὐτό φησιν εἶναι.

tempus opportunum obſervavit. Quæ opportunitatem aliquâ captavit. Arrianus: *Illa vero captato tempore, quo pater peregre profectus erat, Tatio arcem ſe proditurarn eſſe pollicetur.*

Φυλάρχης. Phylarcha. Princeps Tribus. *Agbarus Trajanum convenit, qui erat Oſroenæ regionis princeps: quos illi Phylarchas vocant; quod & regiones illorum Phylæ vocentur.* Et Ariſtophanes: *Ne injuriarum memor ſis, qui Phylen occupaſti.* Phyle autem erat caſtellum Atticæ, & nomen loci: cujus incolæ dicebantur Phylaſii.

Φύλαρχος. Phylarchus, Athenienſis, aut Naucratites, (alii vero Sicyonium; alii Ægyptium eum fuiſſe ſcripſerunt) Hiſtoricus. [Scripſit] expeditionem Pyrrhi Epirotæ in Peloponneſum, lib. XXVIII. Deducit autem hiſtoriam ſuam uſque ad Ptolemæum, cognomento Euergeten, & Berenices obitum: itemque ad mortem uſque Cleonymi Lacedæmonii, cui Antigonus bellum intulit. Res ab Antiocho & Eumene Pergameno geſtas. Compendium Mythicum. De Apparitione Jovis. De Inventis. De Parembaſibus, lib. IX.

Φύλαρχος. Phylarchus. Sive, ille, qui in qualibet Tribu Equitibus præeſt: ſubjectus tamen Equitum Magiſtro. Demoſthenes in *Philippicis.*

Φυλάσιμος. Phylaſius. Sive, qui eſt ex populo Phyle. Et Φυλασσόμενος, proſpiciens, cavens. *Ne declinavit quidem, cavens, ne fugere videretur.* Sic Xenophon. Et Thucydides: *Captata nocte valde obſcura, aufugerunt.*

Φυλαῖος. Phylæus. Sive, qui eſt ex Phyle.

Φυλέτης. Tribulis. Qui eſt ejuſdem tribus, vel gentis. Joſephus: *Sampſon autem, cum de rupe deſcendiſſet, ſe ſuorum tribulium poteſtati commiſit.*

Φυλλεῖα. Cortices, aliaſque rejiculas olerum partes. [Flaccida olerum folia.] Ariſtophanes: *In ſportulam minuta & inutilia mihi da olerum folia.* Vel, flaccida & vilia. Talia enim mendici comedunt. Φυλλία vero, lactucæ folia.

Φυλείδης. Phylides. Sive, Phylei filius.

Φυλή. Phyle. Nomen populi, vel pagi Attici.

Φυλή. Tribus. Tribus quælibet continet decem millia militum. Quære in voce Γεννῆται.

Φυλή. Phyle. Iſocrates in oratione de Pace. Phyle eſt populus Tribus Oeneidis. Menander vero Phylen putat eſſe locum [Atticæ.] Philochorus vero caſtellum eſſe dicit.

1 Ἡ δὲ τὸν πατέρα φυλ.] Fragmentum hoc pertinet ad hiſtoriam de virgine Tarpeja, quæ tempore Romuli Capitolium, cui pater ejus tunc præfectus erat, Tatio Sabinorum Regi prodere decreverat. Hiſtoriam hanc narrant, Livius, Dionyſ. Halicarnaſſ. & alii hiſtoriæ Romanæ ſcriptores. Inde autem colligo, pro Ἀῤῥιανὸς hic apud Suidam ſcribendum eſſe Ἀππιανός. Appianus enim eſt hiſtoriæ Romanæ ſcriptor; non vero Arrianus. Et obſervavi præterea, duo iſta nomina propter affinitatem a librariis nonnunquam inter ſe commutari ſolere.

2 Περὶ Ἀκβάρου] Forte legendum eſt, ὁ Ἄβγαρος.

3 Οὕσπερ Φυλάρχας ὀνομ.] Locum hunc egregie illuſtrat Henr. Valeſius ad Amm. Marcell. lib. XXIV. pag. 283.

4 Ἀριστοφάνης] In *Pluto*, pag. 109. (53. Ed. Baſ. *P.*)

5 Φύλαρχος] De hoc, ejuſque ſcriptis vide Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.* & Meurſium in *Biblioth. Attica.*

6 Φύλαρχος. ὁ κατὰ φυλ.] Ex Harpocratione.

7 Φυλάσιμος] Scribe, Φυλάσιος: quod eſt nomen gentile, a Φυλῆ deductum. Vide paulo ante v. Φυλάρχης.

8 Ἰώσηπος] *Antiq. Jud.* lib. V. cap. X.

9 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 394. (281. Ed. Baſ. *P.*)

10 Φυλή. Ἰσοκρ.] Ex Harpocratione.

11 Τόπον] Adde ex Harpocratione, τῆς Ἀττικῆς.

Φυλλίς.[1] ἡ τοῦ δένδρου. καὶ Φύλλης, ὁ μουσικός.

Φυλιστιείμ. οἱ λεγόμενοι Παλαιστῖνοι.

Φυλοκρινεῖ.[2] διακρίνει. καταδοκιμάζει περιέργως.

Φυλόμαχος. ἀγαλματοποιός.

Φύλοπις. μάχη.

Φύματα. ψυδράκια.

Φύντα. γεννηθέντα. καὶ Φῦναι.

Φύξηλις. ὁ φυγάς.

Φύξιν. φυγήν.

Φύξιος. Ἀπόλλων. Εὐχώμεθα οὖν Ἀπόλλωνι Λυκίῳ τε καὶ Φυξίῳ.

Φυόμενος. γεννώμενος.

Φύω. βλαστάνω.

Φύραμα. [3]Ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες τὸν πηλὸν γῆν ὑγρῷ φυραθεῖσαν. τὸ γὰρ φύραμα, οὐ διαφορὰ τοῦ πηλοῦ, ἀλλὰ γένος.

Φύραμα. στέαρ. ἢ τὰ [4]ζυμώμενα ἄλφιτα.

Φύρδην. συγκεχυμένως.

——— Φᾶ [5] δὲ σίδαρον
Παιδὸς ἑοῦ φύρδην μεστὸν ἔχουσα [6]φόνον.

Φύρεται. μολύνει. ἢ ἐμβρέχει. ἢ πλύνει.

Φύσασα. ἡ γεννήσασα. καὶ Φύσαντι. γεννήσαντι.

Φῦσα. χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον. [7]Ὅμηρος·
Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων.
καὶ ἡ αἰτιατική, τὴν Φύσην.

Φυσαλίδες.[8] οἱ αὐλοί.

Φύσαμος.[9] εἶδος κήτους θαλασσίου.

Φύσει. βλαστήσει. [10]Ἀριστοφάνης·
Οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον, οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά.

Φύσει. οἱ παλαιοὶ ἔλεγον, μηδὲν τὴν φύσιν μάτην εἶναι. τὰ σχήματα δὲ τὰ τῶν συλλογισμῶν μὴ εἶναι φύσει. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ ταῦτα λέγειν χρήσιμα. τὸ δὲ χρησίμου τινὸς χάριν ἔξωθεν ἐπισυμβαίνειν αὐτὰ γινόμενα. οἱ δὲ συλλογισμοὶ, οὐχ ὡς σιτία καὶ ποτὰ, κατὰ φύσιν ἡμῖν. ἕτεροι γὰρ οἱ τούτων κανόνες, ἔθη, νόμοι, καὶ ἐπιτηδεύματα [11]δημόσια, καὶ καθέκαστον, καὶ κατ' ἄνδρα ἰδίᾳ. μεταθέσθαι οὖν ἔξεστιν αὐτὰ, καὶ πρὸς τὴν ἐναντιωτάτην μεταβαλεῖν, ὡς ἄν τις ἐθέλοι, δίαιταν. ὅθεν ἐνίοις οὐδὲ τὰ φύσει δοκοῦντα φθαρτικὰ

Φυλλίς. Exiguum folium arboris. At Φύλλης, [per η in syllaba ultima,] musicus.

Φυλιστιείμ. Philistæi. Sunt illi, qui & Palæstini vocantur.

Φυλοκρινεῖ. Dijudicat. Discernit. Accurate explorat & examinat.

Φυλόμαχος. Phylomachus, statuarius.

Φύλοπις. Pugna. Prælium.

Φύματα. Tubercula. Parvæ pustulæ supra cutem eminentes.

Φύντα. Natum. Et Φῦναι, nasci, vel natum esse.

Φύξηλις. Profugus. Exul. Fugitivus.

Φύξιν. Fugam.

Φύξιος. Phyxius. Epithetũ. Apollinis. *Precemur igitur Apollinem Lycium & Phyxium.*

Φυόμενος. Nascens.

Φύω. Germino. Gigno. Planto. Produco.

Φύραμα. Quidquid liquore mixtum ac subactum est. Peccant, qui dicunt, lutum esse terram humore maceratam. Nam Φύραμα non est luti differentia, sed genus.

Φύραμα. Farina subacta & fermentata. Massa farinæ aqua subactæ.

Φύρδην. [Mixtim. Pollutis manibus.] Confuse. [In Epigrammate:] *Dixit autem, ferrum filii sui sanguine cruentum pollutis manibus tenens.*

Φύρεται. Polluit. Vel, aqua rigat & macerat. Vel, lavat.

Φύσασα. Quæ genuit. Genitrix. Mater. Et Φύσαντι. Illi, qui genuit. Genitori. Patri.

Φῦσα. Follis. Instrumentum fabrile. Homerus: *Folles autem in fornacibus viginti simul omnes ignem sufflabant.* Et accusativus, τὴν Φύσην: [a recto, Φύση.]

Φυσαλίδες. Tibiæ.

Φύσαμος. Physamus. Ceti marini genus.

Φύσει. Gignet. Producet. Aristophanes: *Nihil est melius, nec jucundius, quam gignere pennas.*

Φύσει. Prisci dicebant, Naturam nihil frustra produxisse. Figuras vero syllogismorum non esse natura. Non necessarium igitur esse eas utiles dicere. Nam utilitatis alicujus gratia eas extrinsecus tantum accedere. Syllogismi vero non sunt nobis ita naturales, ut cibus & potus. Horum enim diversæ sunt regulæ, mores, & leges; eorumque variæ tam publice quam privatim excogitantur rationes. Hæc igitur mutare licet, &, prout quisque voluerit, in contrariam plane victus rationem convertere. Hinc quibusdam ne

1 Φυλλίς. ἡ τοῦ δ.] Bodæus ad Theophr. lib. III. *de Plant.* pag. 202. locum hunc Suidæ de amygdala arbore (quam etiam phyllida dictam fuisse vult) intelligit, eumque sic legendum esse censet: Φύλλις, ἡ, τὸ δένδρον. Sed amygdalam dictam etiam fuisse phyllida non probat: quamvis verum sit, Phyllidem, secundum poetas, in amygdalam mutatam esse.

2 Φυλοκρινεῖ] Male, pro φιλοκρινεῖ.

3 Ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες τὸν πηλ.] Ex Alexandro Aphrodis. in lib. IV. *Topic.* pag. 163.

4 Ζυμώμενα] Scribendum est, ἐζυμωμένα. Vel, ζυμούμενα: a ζυμόω.

5 Φᾶ δὲ σίδαρον π.] Epigramma integrum, ex quo fragmentum hoc decerptum est, ex cod. MS. publici juris fecimus supra. v. Ἄρης: ubi Nos vide. Cæterum, pro φᾶ δὲ σίδαρον, ut recte legitur in Anthologia Epigrammatum inedita, priores Editt. Suidæ inepte habent, φαγοσίδαρον: quod Portus verterat, *Ferro vorantem ac absumentem.* Vide etiam supra v. Φαγοσίδαρον: ubi idem locus legitur.

6 Φόνον] Scribe, φόνου: ut legitur in Anthologia MS.

7 Ὅμηρος] Il. Σ. v. 470.

8 Φυσαλίδες] Aristoph. *Lysistrata* sub finem:
Λάβε δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν Θεῶν.
Hesychius scribit φυσαλλίδες, per duplex λλ.

9 Φύσαμος] Imo, φύσαλος. Vide Eustathium.

10 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 578. (399. Ed. Bas. P)

11 Δημόσια] Potius, δημοσίᾳ: ut sit adverbium.

σιτία,

σιτία, καὶ δηλητήρια φάρμακα προσενηνεγμένοις ἐφάνη λυπηρά. Φασὶ γοῦν τὴν Ἀττικὴν γυναῖκα τοῦ κωνείου, καθάπερ λαχάνων, ἐσθίειν. καὶ τὸ Ποντικὸν θηρίον, ὅστις ποτὲ ἦν ὁ Μιθριδάτης ἐκεῖνος, ἐκπιόντα γενναίαν κύλικα δηλητηρίου φαρμάκου, μὴ διαφθαρῆναι, τῷ κατεχύσθαι τὸ σῶμα, καθάπερ σίδηρον τῇ βαφῇ, παρὰ τῶν ἀντιπαθῶν, ἃ προσεφέρετο πολλάκις ὑποπτεύων ὁ βδελυρὸς, ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀρξάμενος, ἅπαντας ἀνθρώπους, ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ μόνῳ διὰ τὴν καλὴν τυραννίδα.

illi quidem cibi, qui natura noxii eſſe ſolent, & venenata medicamenta edentibus vel bibentibus nocuerunt. Mulierem enim quandam Atticam ajunt cicutam, tanquam olera, comedere conſueviſſe. Et Pontica illa bellua, (quiſquis fuerit Mithridates ille) venenata potione fortiter exhauſta, non eſt mortuus, quod corpus ejus, velut ferrum tinctura, corroboratum eſſet ab iis, quæ naturæ humanæ contraria eſſe ſolent. Ea enim frequenter adhibere conſueverat, quod omnes homines, ne filiis quidem exceptis, ſuſpectos haberet, quaſi ipſi ſoli propter regni poſſeſſionem inſidiarentur.

Φύσιν. τὴν Φῦσαν.

Φύσιν. Idem, ac τὴν Φῦσαν. Follem.

Φύσιγγες.[1] τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐκκαύματα. ἢ τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων. ἡ Φυσίγγη. ἡ εὐθεῖα, Φύσιγξ.

Φύσιγγες. Veſicæ, vel puſtulæ, quæ a nimio calore ignis in tibiis oriuntur. Vel, exterior alliorum cortex. Caſus rectus eſt, φύσιγξ.

Φυσίζωος. ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν φύουσα.

Φυσίζωος. Res ad vitam neceſſarias producens. [Epithetum terræ.]

Φυσικὸς[2] λόγος παρὰ Φιλοσόφοις. Μετὰ τὸν ἠθικὸν διεξέρχονται περὶ τοῦ φυσικοῦ. τουτέστι, περὶ σωμάτων, περὶ ἀρχῶν, καὶ στοιχείων, καὶ περὶ τοῦ Κόσμου, καὶ τόπου, καὶ κενοῦ· περὶ ἀστέρων, περὶ ἡλίου, περὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ. πῶς ὁρῶμεν. τίς ἡ αἰτία τῆς κατοπτρικῆς φαντασίας; περὶ νεφῶν, βροντῶν, ἴριδος. † [3] Τρία εἰσὶν ἐν τοῖς Φυσικοῖς πράγμασιν· εἶδος, ὕλη, καὶ αἰτία, καθ' ἣν ἐστὶ τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ. καὶ καταγίνονται, φησὶ, περὶ ταῦτα μέθοδοι ε΄. ἡ φυσικὴ, ἡ κατὰ μέρος τέχνη, ἡ διαλεκτικὴ, ἡ μαθηματικὴ, ἡ πρώτη Φιλοσοφία. ἔστι δὲ φυσικοῦ μὲν, περὶ πάντων τῶν εἰρημένων τῆς ψυχῆς μερῶν διαλεχθῆναι, καὶ τῆς ὕλης, καὶ τῶν φυσικῶν πραγμάτων, καὶ τοῦ εἴδους τῆς αἰτίας. οἷον, ὅτι τῆς οὐρανίας ὕλη, οὐχὶ τὰ δ΄. στοιχεῖα, ἀλλὰ ἕτερον σῶμα. πάλιν, τί τὸ εἶδος; ὅτι σφαιρικά. [4] καὶ διὰ τί σφαιρικά; ὅτι πολυχωρότατα, ἐν ἐπιπέδοις μὲν τῶν ἄλλων σχημάτων ὁ κύκλος· ἐν στερεοῖς δὲ, ἡ σφαῖρα. ὡς καὶ ὁ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ διὰ τοῦτο σφαιρικὸν γενέσθαι τὸν οὐρανὸν ἀπέδωκε. καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἀποδίδωσιν αἰτίαν περὶ τοῦ σχήματος τοῦ οὐρανοῦ. [5] Τῷ γὰρ ἀϊδίῳ φησὶν ἐσομένῳ. ἀποδίδωσι δὲ καὶ ὁ [6] Πλάτων ἐκ τῆς σχέσεως, ἣν ἔχει πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ. προσεχῶς δέ εἰσιν ὑπὲρ τὰ οὐράνια αἱ νοηταὶ οὐσίαι. δεῖ δὲ τὸ αἰτιατὸν ὅτι μάλιστα ὁμοιοῦσθαι τῷ προσεχεῖ αἰτίῳ, καὶ τούτου εἰκόνα καὶ μίμημα φέρειν. διὰ τοῦτο οὖν, φησὶ, κύκλῳ κινεῖται ὁ οὐρανὸς, ὅτι νοῦν μιμεῖται. ἴδιον γὰρ τοῦ νοῦ, τὸ πρὸς ἑαυτὸν νεύειν. αὐτὸς γὰρ ὁ ὁρῶν· αὐτὸς ὁ ὁρώμενος. ὁρῶν γὰρ τὰ εἴδη, ἑαυτὸν ὁρᾷ. καὶ ἑαυτὸν ὁρῶν, τὰ εἴδη τεθέαται. πλήρωμα γάρ ἐστι τῶν εἰδῶν, καὶ εἶδος εἰδῶν. ἔχει οὖν ὁ οὐρανὸς τὸ σφαιρικὸν σχῆμα διὰ τὴν κύκλῳ κίνησιν. ταύτην δὲ, διὰ τὸ τὴν πρὸς τὸν νοῦν ἐξομοίωσιν. καὶ ἄλλως μιμεῖται τὸν νοῦν πανταχῆ ὄντα. καὶ γὰρ καὶ τὸ σῶμα πανταχῆ γίνεται.

Φυσικὸς λόγος. Diſputatio de rebus naturalibus apud Philoſophos. Poſt Moralia [Stoici] tractant de rebus Naturalibus: veluti, de Corporibus, de Principiis, de Mundo, de Loco, de Vacuo, de Stellis, de Sole, de principali animæ parte. Item, quomodo videamus. Quænam ſit cauſa, quare in ſpeculis rerum imagines videamus. De nubibus, tonitru, iride, &c. † Tria autem in rebus naturalibus ſpectantur, forma, materia, & cauſa, ob quam forma eſt in materia. Circa hæc verſantur methodi quinque: Phyſica, Ars particularis, Dialectica, Mathematica, Prima Philoſophia. Eſt autem Phyſici, de omnibus animæ partibus ante dictis diſſerere; & de materia, & naturalibus rebus, & formæ cauſa. Ut, Cœleſtium corporum materiam non eſſe quatuor elementa, ſed aliud quoddam corpus. Item, quænam ſit eorum forma? Nempe, globoſa. Et cur globoſa ſint? Quia nempe [ea oportebat eſſe] capaciſſima. In planis enim reliquarum figurarum capaciſſimus eſt circulus: in ſolidis vero, globus. Plato etiam in *Timæo* cœlum ideo globoſum factum fuiſſe tradit. Et Ariſtoteles cauſam reddens, quare cœlum globoſum ſit, *Ei enim*, inquit, *quod æternum futurum erat, figura globoſa conveniebat*. Plotinus quoque figuræ hujus cauſam reddit, petitam ex relatione, quam cœlum habet ad ea, quæ ſupra ipſum ſunt. Proxime autem ſupra cœleſtia ſunt Eſſentiæ intellectu præditæ. Oportet autem id, quod a cauſa ortum habet, proximæ cauſæ ſuæ quam ſimillimum eſſe, ejuſque imaginem ferre. Propterea, inquit, cœlum in orbem movetur, quia mentem imitatur. Proprium enim mentis eſt, in ſe ipſam converti. Ipſa enim eſt, quæ videt, & ipſa, quæ videtur. Videns enim formam ſe ipſam videt: & ſeſe videns, formas contemplatur. Eſt enim complementum for-

1 Φύσιγγες. τὰ ἐν τ.] Vide Bodæum ad Theophraſtum *de Hiſt. Plant.* pag. 790. & Noſtrum ſupra v. Πεφυσιγγωμένοι.

2 Φυσικὸς λόγος παρὰ φιλ.——— ἴριδος] Hæc ſumpta ſunt ex Laertio in *Zenone Citt.* num. 132, 133.

3 Τρία εἰσὶν ἐν τοῖς φυσικοῖς πρ.——— ——— διαφέρει δὲ καθ' ἄλλους τρόπους] Hæc omnia ſunt verba Philoponi in lib. I. Ariſtot. *de An.* B. 5. a.

4 Καὶ διὰ τί σφαιρικά; ὅτι πολυχ.] Plura hic habet Philoponus, quem vide.

5 Τῷ γὰρ ἀϊδίῳ φησὶν ἐσομένῳ] Sententia eſt mutila, quæ ex Philopono ſic ſupplenda eſt: Τῷ γὰρ ἀϊδίῳ φησὶν ἐσομένῳ τὸ σφαιρικὸν πρεπῶδες εἶναι σχῆμα.

6 Ὁ Πλάτων] Philoponus, ὁ Πλωτῖνος.

τῷ οὖν πανταχῆ γίνεσθαι τὸ πανταχῆ ὂν μιμεῖται. τελείωσις γὰρ τῶν χειρόνων ἡ πρὸς τὰ ὑπέρτερα ἐπιστροφή τε καὶ ἐξομοίωσις. οὕτω μὲν ὁ Φυσικὸς τῶν Φυσικῶν ἀποδώσει καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν ὕλην καὶ τὸ αἴτιον. ὁ δὲ κατὰ μέρος τεχνίτης καὶ αὐτὸς μὲν περὶ αὐτῶν διαλαμβάνει. διαφέρει δὲ τοῦ Φυσικοῦ, ὅτι περὶ μερικά τινα καταγίνεται πράγματα. οἷον, ὁ ἰατρὸς περὶ τὰ ἀνθρώπεια σώματα· ὁ τέκτων, περὶ λίθους καὶ ξύλα. ἀποδώσει δὲ καὶ οὗτος τὸν ὁρισμόν, περιλαμβάνων καὶ τὸ εἶδος, καὶ τὴν ὕλην, καὶ τὴν αἰτίαν. διαφέρει δὲ καὶ κατ' ἄλλους τρόπους. † Φύσις ἐστὶν ἡ ἁπλῶς τῶν ὄντων κίνησις. πεντάτροπος δὲ αὕτη. Νοερά, ὡς ἐπὶ Ἀγγέλων, ἐξ αὐτῶν τῶν νοημάτων ἀλλήλοις συγγινομένων. Λογική, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων, δι' ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τὰ ἀφανῆ τῆς ψυχῆς κινήματα πρὸς τοὺς ἐκτὸς δημοσιεύουσα. Αἰσθητικὴ δέ, ἡ ἐν τοῖς ἀλόγοις θεωρουμένη. πρὸς γὰρ τῇ θρεπτικῇ, καὶ αὐξητικῇ, καὶ γεννητικῇ δυνάμει, καὶ τὴν αἰσθητικὴν κέκτηνται. Φυσικὴ δέ, ἡ ἐν τοῖς Φυτοῖς. κινοῦνται γὰρ καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν θρεπτικήν, καὶ αὐξητικήν, καὶ γεννητικὴν δύναμιν. Ἄψυχος δέ, ὡς ἐπὶ τῶν λίθων. καθότι καὶ αὐτοὶ κινοῦνται κατὰ τὸ ποιόν, καὶ κατὰ τὸ ποῦ. καὶ κατὰ τὸ ποιὸν μέν, κατὰ τὸ θερμαίνεσθαι καὶ ψύχεσθαι. κατὰ τὸ ποῦ δέ, κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἑτεροκίνητον μετάβασιν.

marum, & forma formarum. Cœlum igitur globosam figuram habet, propter motum circularem. Hunc vero, ob similitudinem cum mente. Et præterea imitatur mentem, quæ ubique est. Nam & corpus ubique est. Eo igitur, quod ubique sit, imitatur id, quod ubique est. Perfectio enim deteriorum est, si se ad superiora convertant, illisque se assimilent. Sic igitur Physicus rerum naturalium & formam & materiam & causam reddet. Artifex vero particularis & ipse quidem de iisdem rebus ratiocinatur: sed differt a Physico, quod circa res particulares versetur: ut medicus circa corpora humana; faber circa lapides & ligna. Tradet tamen & iste definitionem, comprehendens & formam & materiam & causam. Differt vero etiam aliis modis. † Natura est simplex Entium motio. Ea autem est quintuplex: Intelligens, qualis est Angelorũ, qui per ipsas mentes inter se colloquuntur. Rationalis, ut hominum, per nomina & verba occultos animi motus palam faciens. Sentiens, quæ in brutis spectatur. Bruta enim præter altricem, auctricem, & generatricem facultatem, etiam sensitivam habent. Naturalis, quæ est in plantis. Nam & ipsæ moventur secundum altricem, auctricem, & generatricem facultatem. Inanima, ut in lapidibus: qui & ipsi moventur secundum Qualitatem & Ubi. Secundum Qualitatem; quia calescunt & frigescunt. Secundum Ubi; quia ex uno loco in alium motu alieno transferri possunt.

Φύσις[1] ἐστίν, ἥ τε συνέχουσα τὸν Κόσμον, καὶ ἡ φύουσα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἢ οὕτως. Ἕξις ἐξ αὐτῆς κινουμένη κατὰ τοὺς σπερματικοὺς λόγους, ἀποτελοῦσά τε καὶ συνέχουσα τὰ ἐξ αὐτῆς ἐν ὡρισμένοις χρόνοις, καὶ τοιαῦτα δρῶσα, ἀφ' οἵων ἀπεκρίθη. ταύτην δὲ τοῦ συμφέροντος στοχάζεσθαι· ὡς δῆλον ἐκ τῆς [2] οὐρανοῦ δημιουργίας. Ἢ,[3] Φύσις ἐστὶν ἀρχὴ τῶν ὅλων, [4] τῆς ἑκάστου τῶν ὄντων κινήσεώς τε καὶ ἠρεμίας. οἷον, ἡ γῆ κινεῖται μὲν κατὰ τὸ βλαστάνειν, καὶ ζωογονεῖν, καὶ τὸ ὅλως ἀλλοιοῦσθαι· ἠρεμεῖ δὲ κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον μετάστασιν, ἀκίνητος οὖσα παντελῶς, καὶ ἀπερείδεστος. τὴν οὖν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεώς τε καὶ ἠρεμίας, οὐσιωδῶς, ἤγουν Φυσικῶς, καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκὸς τῇ γῇ ἐνυπάρχουσαν, Φύσιν καλοῦσιν. οὐ τὴν κίνησιν δὲ αὐτήν, καὶ τὴν ἠρεμίαν τῶν πραγμάτων, Φύσιν εἰρήκασιν· ἀλλὰ τὴν ἀρχήν, τουτέστι, τὴν αἰτίαν, καθ' ἣν οὐ κατὰ συμβεβηκός, ἀλλ' οὐσιωδῶς αἱ οὐσίαι κινοῦνται καὶ ἠρεμοῦσιν. ὅταν δὲ λέγῃ [5] ὁ Ἀπόστολος· Καὶ ἦμεν τέκνα Φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί· οὐ κατὰ τοῦτο τὸ σημαινόμενον τῆς Φύσεως λέγει· ἐπεὶ τοῦ ποιήσαντος ἂν ἦν τὸ ἔγκλημα· ἀλλὰ τὴν ἔμμονον καὶ κακίστην διάθεσιν, καὶ χρονίαν καὶ πονηρὰν συνήθειαν.

Φύσις. Natura. Natura est, quæ Mundum continet, & res in Terra producit. Vel sic: [Natura est] habitus, qui secundum seminum rationem ex se ipso movetur, perficiens & continens ea, quæ ex ipso producuntur, statutis temporibus; & talia faciens, qualia sunt ea, a quibus secretus est. Hæc autem Natura utilitatis rationem habuit, ut ex cœli opificio apparet. Vel, Natura est principium universorum, a qua singulorum Entium motio & quies proficiscitur. Ut, terra movetur, dum plantas & animalia producit, & quocunque modo mutatur. Quiescit vero ratione motus localis; quoniam prorsus est immobilis & stabilis. Principium igitur talis motionis & quietis, essentialiter, sive naturaliter, & non per accidens Terræ insitum, Naturam vocant. Non enim ipsam motionem & quietem rerum Naturam dixerunt; sed principium, hoc est, ipsam causam, per quam non per accidens, sed essentialiter substantiæ moventur & quiescunt. Cum autem Apostolus dicit: *Et eramus natura filii iræ, sicut & reliqui:* non hac significatione *naturam* accipit, (alias enim Creatoris hæc culpa foret) sed inveteratã morum pravitatem & diuturnam malamque consuetudinem ita vocat.

Φύσκη. τὸ παχὺ ἔντερον, εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἄλευρα, καὶ κρέα, καὶ μάττουσιν· ἐξ οὗ γίνεται ὁ ἀλλᾶς.

Φύσκη. Crassum intestinum, quod farcitur farina & carnibus inter se commixtis: unde fit farcimen.

1 *Φύσις ἐστίν, ἥ τε συνέχ.——οὐρανοῦ δημιουργίας*] Hæc sunt verba Laertii in *Zenone Citt.* Num.148.

2 *Οὐρανοῦ*] Laertius, *ἀνθρώπου*.

3 *Φύσις ἐστὶν ἀρχὴ τῶν ὅλ.*] Aristoteles *Physic.* lib.II. cap. I. *Φύσις ἐστὶν ἀρχὴ καὶ αἰτία κινήσεως καὶ ἠρεμίας, ἐν ᾧ ὑπάρχει πρώτως, καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός.* Huc Suidas, vel potius auctor anonymus, ex quo Suidas hæc sumpsit, respexit.

4 *Τῆς ἑκάστου*] Supple, *καὶ αἰτία τῆς ἑκάστου*, &c. Vide notam præcedentem.

5 *Ὁ Ἀπόστολος*] Ad Ephes. 2. vers. 3.

Φυσόβαθρον. τὸ τοῦ χαλκέως.

Φυσόβαθρον. Sedes, cui fabri ferrarii insidentes follium flatu ignem accendunt.

Φυσημάζα[1].

Καὶ[2] τὸ γύναιον μ' ἐπιθωπεύσαν, φύσην μάζαν προσενέγκοι.

Φύση[3] ἐνὶ χρώνῃ μασσομένη παλάμαις.

Φυσημάζα. Maza, vel placenta, ex farina & vino confecta. *Et muliercula mihi assentans mazam ex farina & vino conflatam offerat.* † *Maza in alveo manibus subacta.*

Φυσῶ. τὸ πνέω. τὸ ἐκ προχείρου πλάττω. [4]Ἀριστοφάνης.

Φυσάτω[5] πάππους παρ' ἡμῖν καὶ φανοῦνται φράτορες.

Φυσῶ. Flo. Spiro. Ex tempore fingo. Aristophanes: *Generet apud nos pappos, & apparebunt phratores.*

Φυτά. τὰ δένδρα.

Φυτά. Plantæ. Arbores.

Φυταλιῆς. ἀμπελοφύτου γῆς.

Φυταλιῆς. Loci vitibus consiti. Vineæ

Φυταλίζει. φυτεύει. [6]πλησιάζει.

Φυταλίζει. Plantat. Appropinquat.

Φυτάλιμος. ὄνομα κύριον.

Φυτάλιμος. Phytalimus. Nomen proprium.

Φυτάλμιος.[7] ἀπὸ φύτλης. ἀπὸ γενέσεως, καὶ ἐξ ἀρχῆς. Ἀλαῶν ὀμμάτων. ἆρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος. οὕτω [8]Σοφοκλῆς.

Φυτάλμιος. Qui talis vel talis est ab ipso ortu, vel a nativitate, & principio. *O te, qui visu orbatus es. Nimirum ab ipsa nativitate jam talis eras.* Sic Sophocles.

Φυτεία τῶν δένδρων.

Φυτεία τῶν δένδρων. Plantatio arborum.

Φύτειον. ὄνομα πόλεως.

Φύτειον. Phytteum. Nomen urbis.

Φυτηκόμος. ὁ φυτουργός. καὶ ὁ σύνδενδρος τόπος. διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν.

Φυτηκόμος. Qui plantas & stirpes curat. Sator. Item, locus arboribus consitus. A φυτὸν, & κομᾶν. Quasi dicas, qui plantis comat.

Φυτικαί.[9] Φυτικαὶ δυνάμεις τρεῖς τῆς ψυχῆς, θρεπτική, αὐξητική, γεννητική. Φυτικαὶ δὲ καλοῦνται, διότι αὗται μόναι ἐν τοῖς φυτοῖς ὁρῶνται. ἐσμὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι, καὶ ζῶα, καὶ ἔμψυχα. καὶ ὡς μὲν ἄνθρωποι, τὰς λογικὰς ἔχομεν δυνάμεις. ὡς δὲ ζῶα, τὰς ἀλόγους. ὡς δὲ ἔμψυχα, τὰς φυτικάς. ἔμψυχα γὰρ λέγομεν καὶ τὰ φυτά. ἐμψύχων γὰρ τὸ τρέφεσθαι, καὶ αὔξεσθαι, καὶ γεννᾶν ὅμοια ἑαυτοῖς. λέγονται δὲ αὐτὰ καὶ ζῆν καὶ τεθνάναι. ἡ δὲ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος παρουσία καὶ ἀπουσία γίνεται τῆς ψυχῆς. ὅσα μὲν ἔχουσι τὰς κρείττους ζωὰς, ἐξ ἀνάγκης καὶ τὰς καταδεεστέρας ἔχουσιν. οὐκέτι δὲ καὶ ἀνάπαλιν. οὐ γὰρ δυνατὸν τὰς λογικὰς ἔχειν δυνάμεις, μὴ πρότερον ἐσχηκότας τὰς καταδεεστέρας. ἀμέλει καὶ τῶν αἰσθήσεων οὐκ ἔστι μεταχεῖν τῆς κρείττονος, τὸν μὴ μετασχόντα τῆς χείρονος. ὅσα γοῦν μετέχει ὄψεως, ταῦτα καὶ ἀκοῆς, καὶ τῶν λοιπῶν. καὶ ὅσα ἀκοῆς, ταῦτα καὶ ὀσφρήσεως, καὶ γεύσεως, καὶ ἁφῆς. οὐχ ὅσα δὲ ὀσφρήσεως, καὶ γεύσεως, καὶ ἁφῆς, πάντα καὶ ὄψεως· ὥσπερ ὁ ἀσπάλαξ. οὐδ' ὅσα ἁφῆς, ταῦτα καὶ τῶν ἄλλων· οἷον οἱ σπόγγοι ἁφῆς μετέχουσιν· οὐδεμιᾶς δὲ τῶν αἰσθήσεων ἄλλης. ὥστε οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τὸν μὴ τοῦ ἐλάττονος μετασχόντα. τοῦτο δὲ οὐχ ὅτι δέονται τῶν χειρόνων αἱ κρείττους, ἵνα ὑποστῶσιν· ἀλλὰ τοὐναντίον, τὸ σῶμα οὐ δύναται μετασχεῖν κρειττόνων, μὴ πρότερον μεταλαβὸν τῶν καταδεεστέρων.

Φυτικαὶ δυν. Animæ vegetatricis tres sunt facultates; nimirum, altrix, auctrix, & generatrix. Dicuntur autem φυτικαὶ, q. d. plantales, quod istæ solæ in plantis conspiciantur. Sumus igitur & homines, & animalia, & animata. Nam ut homines, facultates habemus rationales. Ut animalia, rationis expertes. Ut animata, vegetatrices. Nam animatis etiam accensemus plantas. Animatorum enim est, ali, crescere, & sibi similia gignere. Dicuntur vero plantæ & vivere & mori. Vitæ vero & mortis causa est animæ præsentia & absentia. Quæcunque vero meliores habent vitas, necessario etiam deteriores habent: non contra. Nam facultates rationales habere non possumus, nisi prius habeamus deteriores. Nec fieri potest, ut quis sensu nobiliori præditus sit, quin etiam præditus sit deteriori. Hinc quæ visu prædita sunt, eadem & auditu & reliquis sensibus. Et quæ auditu, hæc & olfactu, & gustatu, & tactu. Non autem omnia, quæ prædita sunt olfactu, & gustatu, & tactu; etiam prædita sunt visu, ut talpa. Nec, quæcunque tactu, ea & aliis sensibus. Ut, spongiæ tactu præditæ sunt, at nullo alio sensu. Quare nemo præstantioris sensus particeps esse potest, qui careat deteriori. Hoc autem non ideo fit, quod sensus nobiliores indigeant deterioribus, ut subsistant: sed contra potius. Nam corpus non potest præditum esse [facultatibus] nobilioribus, nisi prius præditum sit deterioribus.

Φύτλη. γενεά. φυλή.

Φύτλη. Genus. Gens. Tribus.

1 Φυσημάζα] Distincte scribendum est, *φύση μάζα*: ut in subjuncto loco Aristophanis. Quid autem *φύση* fuerit, Grammatici varie exponunt: quorum testimonia cum obvia sint, & vel ex Lexicis vulgatis peti possint, hic adducere supersedo.

2 Καὶ τὸ γύν.] Est versus Aristophanis in *Vespis*, pag. 473. (332. Ed. Bas. *P.*) ubi pro *ἐπιθωπεύσαν* rectius legitur, *ὑποθωπεύσαν*.

3 Φύση ἐνὶ χρ.] Locum hunc ex MS. A. emendavi, qui in prioribus Editt. sic legitur: *Φύση ἐν ἰχρώνῃ μασσωμένη παλάμαις*. Cæterum versum hunc ex ingenio jam ante etiam recte emendaverant Henr. Stephanus, & Æmil. Portus.

4 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 577. (398. Ed. Bas. *P.*)

5 Φυσάτω πάππους π.] Exemplum hoc male subjicitur voci *φυσῶ*. Τὸ *φυσάτω* enim hic non est a *φυσάω*, *ῶ*: sed a *φύω*, unde Aorist. Imper. Act. *φῦσον*, *φυσάτω*.

6 Πλησιάζει] Est interpretatio suspecta: quamvis sic etiam habeat Etymologus.

7 Φυτάλμιος. ἀπὸ φ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Oedip. Colon* pag. 276. ut Portus etiam monuit.

8 Σοφοκλῆς] Loco laudato.

9 Φυτικαὶ δυνάμεις τρεῖς τῆς ψυχ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Joannis Philoponi in lib. 1. Aristot. *de Anima*, ut Pearsonius observaverat.

X A.

Χαβρίας. ὄνομα κύριον. ὃς ἦν στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων.

Χαγάνος. ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σκυθῶν. [1] Ὁ δὲ Χαγάνος τοὺς ὅρκους ταῖς αὔραις φέρειν ἐδίδου, ἀθρόον τε τῷ πολέμῳ φίλην ἀράμενος σάλπιγγα, τὰς δυνάμεις ἤθροιζε.

Χαΐα. ἀντὶ τοῦ ἀγαθή. [2] παρὰ τὸ κεχηνέναι. [3] Ἀριστοφάνης· Χαΐα μὲν ἐστι· Κορινθία δέ. τουτέστι, πόρνη. ἐπεὶ ἡ Κόρινθος ἐπληθύνετο πόρναις. καὶ χαά, παρὰ Λακεδαιμονίοις, τὰ ἀγαθά.

Χάλαζα.[4] νέφος πεπηγός, καὶ ὑπὸ πνεύματος διαρριφθέν, καὶ κατενεχθέν. Χιὼν δέ, ἐκ νέφους πεπηγὸς ὑγρόν. Χάλαζαι δὲ εἰσὶ τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους ὑγρότητος ὑπὲρ γῆν ἄνω πῆξις. ἐπ᾽ ἔλαττον μὲν οὖν χιών· ἐπὶ πλέον δέ, χάλαζα. ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἐπ᾽ ἔλαττον μὲν πάγος· ἐπὶ πλέον δέ, κρύσταλλος. ὁ δὲ νιφετὸς οὐκ ἔστι πῆξις, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ ἀλλοίαν χρόαν ἡ ποιότης αὐτοῦ. [5] Ἀριστοφάνης·

Οὐκ ἀπὸ τῶν χαλαζῶν, ὦ πόνηρ᾽ Εὐριπίδη.

ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῶν σφοδρῶν λόγων.

Χαλαζᾷ.[6] ἤτοι χαλαρός ἐστι.

Τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζᾷ.

Νόσημα δέ ἐστι τοῦτο τῶν θρεμμάτων, ὅπερ ζώντων μὲν λανθάνει· ἀποθανόντων δέ, καὶ τεμνομένων, φανερὸν γίνεται. ταῖς σαρξὶ δὲ αὐτῶν ἀναμέμικται καὶ ἐμπέφυκεν ἡ χάλαζα. εἰώθασι δὲ οἱ μάγειροι πασσάλῳ τὰ τῶν χοίρων ἀνοίγειν στόματα μετὰ τὴν σφαγήν, καὶ κατανοεῖν, εἰ χαλαζῶσι. χάλαζα δέ ἐστι πάθος τῶν χοίρων.

Χαλαρά. χαῦνα. [7] Χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν ὑποδήματα. † Καὶ χαλαρὸν ἦν αὐτῷ καὶ θῆλυ τὸ σπλάγχνον πρὸς τοὺς δεομένους, εἴπερ τινὶ τῶν καθ᾽ αὐτὸν ἀνθρώπων.

Χαλάσαι. [8] ἐκλυθῆναι. χαυνωθῆναι. Ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ ἐμπῖπτον χαλάσαι μὲν τοῖς βαρβάροις τὰς νευράς, μαλάξαι δὲ τῶν τόξων τὰ κέρατα, ἀφελέσθαι δὲ τὸ βίαιον καὶ τὸ ἐπίσκοπον τῆς τοξείας.

Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν. Ἄγκυρα, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν, ἡ ἀσφάλεια. ὡς Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρᾳ, καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ. ἱερὰ δέ, ἡ μεγάλη. ἢ ἡ ἀγαθή. Διόδωρος· Τοῦ δὲ βασιλέως χαλῶντος καὶ παραλυομένου πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐπιτρέπει αὐτῷ πράττειν, ὃ βούλεται.

X A.

Χαβρίας. Chabrias. Nomen proprium viri, qui fuit Athenienfium dux.

Χαγάνος. Chaganus. Summus Scytharum dux. *Chaganus autem jusjurandum ventis tradidit; cumque fubito tubam bello amicam fumpfiffet, copias coegit.*

Χαΐα. [Antiqua.] Bona. A κεχηνέναι, hiare. Ariftophanes: *Bona quidem eft; at Corinthia.* Id eft, meretrix. Corinthus enim fcortis abundabat. Et χαά, apud Lacedæmonios, bona.

Χάλαζα. Grando. Ea eft nubes concreta, & a vento diffipata, & in terram decidens. Nix vero eft humor ex nube concreta. [Aliter.] Grando eft aquofi humoris, qui ex terra furfum fertur, in aere concretio. Ac nix quidem minus eft concreta: grando vero, magis. Infra autem in terra, minus concreta eft pruina; magis vero, glacies. Nix vero non eft congelatum quid, fed potius colore tantum ab humore differt. Ariftophanes: *A grandine, mifer Euripides, recede.* Id eft, a durioribus verbis [Æfchyli.]

Χαλαζᾷ. Grandine laborat. [Ariftophanes:] *An podex ejus grandinofus fit?* Morbus hic eft pecorum; qui quidem, dum vivunt, latet: poftquam vero mortua funt, & diffecantur, manifeftus fit. Carnibus vero illorum immixta & infita eft grando. Solent autem coqui porcorum jugulatorum ora paxillo aperire, & videre an grandinofi fint. Grando enim eft porcorum morbus.

Χαλαρά. Laxa. *Laxos igitur calceos geftare amas.* † *Et valde erat lenis & mifericors erga fupplices, fi quis alius ætatis fuæ mortalium.*

Χαλάσαι. Diffolviffe. Laxaffe. *Pluvia de cœlo cadens Barbarorum nervos laxaffe fertur, & arcuum cornua emolliviffe, & fic impediviffe, ne ictu violento & certo deftinata ferirent.*

Χαλάσω τ. ἱ. ἀγκ. Sacram ancoram folvam. Ancora, per metaphoram a navibus ductam, dicitur præfidium tutum. Ut Sophocles in *Phœdra.* Et Euripides in *Hecuba.* Sacra autem: i. e. magna, vel bona. Diodorus: *Rege autem verbis illis cedente & emollito, permittit ei facere, quæ vellet.*

1 Ὁ δὲ Χαγάνος τοὺς ὅρκους τ.] Verba hæc leguntur apud Theophyl. Simoc. lib. I. cap. III. in fin. & cap. IV. init. itemque apud Menandrum in *Excerptis Legat.* pag. 117. ut Pearfonius etiam obfervaverat. Ab alterutro ergo Suidas hæc mutuatus eft. Vide etiam fupra v. Αὔραν, ubi idem fragmentum occurrit.

2 Παρὰ τὸ κεχηνέναι] Hæc ideo addit Suidas, quod Ariftophanes in loco fubjuncto vocem χαΐα, quam meretrici tribuit, Comica petulantia in fenfum obfcœnum detorqueat, & ad χαίνειν, i. e. hiare alludat: quafi nempe fignificet eam, quæ ore morigeretur.

3 Ἀριστοφάνης] *Lyfiftrata*, pag. 840. (543. Ed. Baf. *P.*) ubi fic legitur:

Τίς δ᾽ ἡτέρα παῖς; Χαΐα μὲν ναὶ τὼ Σιώ,
Κορινθία δὲ——— ———

Ab hoc χαΐα comparativus χαϊωτέρα legitur apud Ariftophanem in eadem fabula, pag. 906.

Οὔπω γυναῖκ᾽ ὄπωπα χαϊωτέραν.

Vide etiam Cafaub. *Lect. Theocr.* cap. IX.

4 Χάλαζα. νέφ.———πεπηγὸς ὑγρόν] Hæc fumpta funt ex Laertii *Zenone Citt.* Num. 153. fed ubi pro διαρριφθέν, legitur, διαθρυφθέν; &, ὑγρὸν ἐκ νέφους πεπηγότος, pro, ἐκ νέφους πεπηγὸς ὑγρόν.

5 Ἀριστοφάνης] In *Ranis*, pag. 252. (164. Ed. Baf. *P.*) Sed delendum eft οὐκ, quod apud Ariftophanem non reperitur, & metrum turbat.

6 Χαλαζᾷ. ἤτοι χαλ.] Ex Scholiafta Ariftophanis ad *Equit.* pag. 309. (210. Ed. Baf. *P.*)

7 Χαλαρὰ γοῦν χ.] Ariftoph. *Thefmophor.* pag. 781.

Ὑποδημάτων δεῖ. Ταμιὰ ταυτὶ λάμβανε
Ἆρ᾽ ἁρμόσει μοι; χαλαρά γ᾽ οὖ χαίρεις φορῶν.

Hinc Suidas fua fumpfit.

8 Ἐκλυθῆναι. χαυνωθῆναι] Imo, ἐκλῦσαι, χαυνῶσαι. Τὸ χαλάσαι enim activam habet fignificationem, non paffivam

Χαλαστραῖον.[1] νίτρον. ἀπὸ Χαλάστρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης.

Χαλβάνη. ἀλοιφή τις ἐνεργητικὴ πρὸς ἵππους.

Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασι. [2] Διαπορουμένῳ γοῦν τῷ Πρόκλῳ περὶ τῆς Ἰσιδώρου μιμήσεως τῶν ὀρνέων καὶ τῶν φωνῶν τῶν ἀπηχημάτων ἐνίας ἐν τοῖς Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασιν, αὐτὸς ὑπεδείκνυε τὴν ὁδὸν τῆς μιμήσεως, ἄλλων τε, καὶ στρουθῶν τῶν μικρῶν τούτων, καὶ κατοικιδίων τῆς πτήσεως· οἷα ψοφοῦσιν ταῖς πτέρυξιν ἐγειρόμενα πρὸς τὸ πέτεσθαι.

Χαλδαῖοι. ὄνομα ἔθνους. περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἠκριβωμένοι.

Χαλδίνη. ὄνομα πόλεως.

Χαλέστρα. πόλις.

Χαλεπὰ τὰ καλά. [3] Πιττακὸν ἀποτιθέμενον τὴν ἀρχὴν πρὸς τοὺς ἀκμάζοντας εἰπεῖν· Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. Σόλωνα δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγνόντα, φάναι, Χαλεπὰ τὰ καλά. διὸ καὶ ἑκάτερα παροιμιασθῆναι.

Χαλεπὰ τὰ καλά. Φασὶ Περίανδρον τὸν Κορίνθιον κατ' ἀρχὰς μὲν εἶναι δημοτικόν· ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβαλόντα, τυραννικὸν γενέσθαι. ὅθεν ἡ παροιμία. οἱ δὲ τὸ χαλεπὰ ἀντὶ τοῦ ἀδύνατα τιθέασιν· ὡς μὴ ἐκείνου δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.

Χαλεπαίνει. δοτικῇ. ἀγανακτεῖ. ὀργίζεται. Ἔπεσον πλείονες τῶν Ῥωμαίων, καὶ Τραϊανὸς ἐχαλέπαινε τοῖς πεποιημένοις. Καὶ αὖθις· Διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν πρότερον, οὐ χαλεπῶς γνωρίσας τὸν ἄνθρωπον. Ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. Καὶ αὖθις· Ἐπὶ τοσόνδε χαλεπήναντος τοῖς φύλαξιν, ὥστε καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτεμεῖν. Καὶ αὖθις· Ὡς δὲ ἐπεφοίτα ἡ τοῦ ὀνείρου ὄψις ἐς πάντας, χαλεπαίνουσιν ὁ δῆμος. οἱ Τύριοι.

Χαλεπὸν[4] χορίων κύνα γεύειν. τὸ ἔλυτρον τοῦ ἐμβρύου χόριον καλεῖται. οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτου, καὶ τοῖς ἐμβρύοις ἐπιβουλεύουσι, διὰ τὸ λίχνον.

Χαλεπώτατον. Φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν β'. τῶν Τοπικῶν· Χαλεπώτατον τὸ ἀντιστρέφειν τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οἰκείαν ὀνομασίαν. χαλεπώτατον λέγοι ἄν, ὅτι μὴ ἁπλοῦν, μηδὲ πρόχειρον, ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Χαλεπωτάτους λόγους. [5] κλέψαι δυναμένους. Κανδάδης ἐκλεξάμενος τοὺς χαλεπωτέρους, καὶ σφίσι τὰ δημόσια νείμας, ἔπεισεν ἐξ ἐκείνου καὶ τοῖς τῶν ἐπαρχιῶν ἄρχουσιν ὑπείκειν.

Χαλίκρητος[6] τόπος. ὁ χαλῶν τὰς φρένας. ἢ κατὰ στέρησιν τοῦ χ. ἵν' ᾖ, ἄλις ἄκρατον ἔχων· τουτέστιν,

Χαλαστραῖον. Chalastræum. [Sic dicitur] nitrum: a Chalastra Macedoniæ palude.

Χαλβάνη. Chalbane. Unguentum quoddam efficax, quod equis conducit.

Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασι. Chaldaicis studiis. *Dubitanti igitur Proclo de ratione, qua Isidorus imitabatur aves, & quarundam vocum sonos, secundum Chaldaica instituta; ipse ei demonstrabat viam imitandi, cum alias aves, tum etiam parvos hos passeres, & gallinarum volatum; & qualem alis strepitum edant, cum ad volandum excitantur.*

Χαλδαῖοι. Chaldæi. Nomen gentis, in Astronomia exercitatissimæ.

Χαλδίνη. Chaldine. Nomen urbis.

Χαλέστρα. Chalestra. Urbs.

Χαλεπὰ τὰ καλά. Difficilia, quæ pulchra. Pittacum imperio se abdicantem ad juvenes dixisse ferunt: *Difficile est bonum esse.* Solon vero mollitiem ejus damnans, dixit: *Difficilia quæ pulchra.* Hinc utrumque dictum in proverbium abiit.

Χαλεπὰ τὰ καλά. *Difficilia, quæ pulchra.* Ferunt Periandrum Corinthium initio civilem fuisse: postea vero, mutato ingenio, tyrannum evasisse. Unde proverbium. Quidam vero χαλεπὰ hic ponunt pro ἀδύνατα, i. e. impossibilia: quod is institutum suum servare non posset.

Χαλεπαίνει. Dativo jungitur. Succenset. Indignatur. Irascitur. *Multi Romanorum ceciderunt; & Trajano ea, quæ facta fuerant, indignationem moverunt.* Et iterum: *Quod hominem sæpius ante vidisset, non difficulter eum agnovit.* Id est, facile. Et iterum: *Custodibus adeo iratus fuit, ut & capita ipsis præcideret.* Et iterum: *Cum autem somnium illud in vulgus exiisset, populus indignatus est.* Tyrii scilicet.

Χαλεπὸν χορ. *Malum est canem gustare secundas.* Χόριον enim dicuntur secundæ, sive, involucrum infantis: quo gustato canes, cibi suavitate allecti, ipsis etiam infantibus insidiantur.

Χαλεπώτατον. Aristoteles lib. II. Topicorum dicit, difficillimum esse, invertere propriam accidentis appellationem. Difficillimum dicit, quod neque simplex, neque promptum est, ut in aliis. *Port.*

Χαλεπωτάτους λόγους. Dicta maxime acerba. Sive, noxia. [Et χαλεπὸς, homo difficilis, molestus, & durus.] *Candades, cum homines reliquis acerbiores delegisset, & publicam pecuniam illis distribuisset, persuasit eis, ut ab illo tempore Provinciarum Præfectis parerent.*

Χαλίκρητος πότος. Potus animum laxans. A χαλᾷν, laxare. Vel, abjecto χ, hoc dictum

1 Χαλαστραῖον] Voce hac utitur Plato lib. IV. *de Republ.* pag. 449. ubi ait: Ἤ τι ἡδονὴ παντὸς χαλαστραίου δεινοτέρα οὖσα τοῦτο δρᾷν, καὶ κονίας.

2 Διαπορουμένῳ γοῦν τῷ Πρ.] Ex Damascio. Cæterum locus hic salebrosus est, & procul dubio corruptus: quem illustrare & emendare facile foret, si ipsa vita Isidori a Damascio conscripta hodie adhuc exstaret.

3 Πιττακὸν ἀποτ.] Vide Menag. ad Laert. lib. I. num. 76.

4 Χαλεπὸν χορίων κύνα γεύειν] Est hemistichium Theocriteum, quod exstat *Idyll.* X. v. 11. ut Portus etiam monuit.

5 Κλέψαι] Lego, βλάψαι.

6 Τόπος] Portus recte legit, πότος: quod hic dictum fuerit pro ποτὸν, i. e. potus. Πότος enim communiter significat *potationem*, vel *compotationem*.

οἶνον. καὶ χαλικρήτῳ, μὴ κεκραμένῳ. ἐν Ἐπιγράμματι·

Κεῖτο χαλικρήτῳ νάματι βεβριθομένη.

Χαλίμα. ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ μέθης, ἢ μανίας.

Χαλιμάζειν. τὸ περὶ τὰς συνουσίας ὁρμᾷν. ἀπὸ τοῦ χαλᾷν τὰς φρένας πρὸς τὸ πάθος.

Χαλινός. τὸ ἡνίον.

Χάλιξ.[1] μικρὸν λιθίδιον.

Χάλις.[2] εἶδος ὄνου. καὶ ἡ δοτικὴ, τῷ χάλει.

Χαλίσια.

Χαλίφρονος. τοῦ ἀνοήτου.

Χαλκέντερος.[3] Δίδυμος ὁ γραμματικὸς Χαλκέντερος ἐκλήθη, διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν. φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ τρισχίλια βιβλία.

Χάλκανθος.[4] ὕδωρ ἐστὶ πηγνύμενον ἐν τοῖς κατὰ Κύπρον μετάλλοις, ἰσχυροτάτην ἔχον στύψιν, μετὰ θερμότητος οὐκ ἀγεννοῦς, ἁπάντων μᾶλλον τὰς ὑγρὰς σάρκας ταριχεῦσαί τε καὶ ξηρᾶναι δυνάμενον.

Χάλκεος. ἰσχυρός. στερεός. καί,

Χαλκέῳ[5] δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρεισκαίδεκα μῆνας.

ἤγουν, δεσμῷ ἰσχυρῷ, καὶ δυσλύτῳ. ἢ πόλις καλεῖται Χαλκοῦς κέραμος.

Χαλκεῶνα. τὸ χαλκεῖον.

Χαλκεύω. αἰτιατικῇ.

Χαλκεύς. πᾶς ὁ χαλκεύων τι. καὶ ὁ χρυσοχόος.

Χαλκευτής.

Πιερικὰν[6] σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρυύμνων

Χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἅδε κόνις.

Χαλκεῖα.[7] ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἅ τινες Ἀθήναια καλοῦσιν. οἱ δὲ, Πάνδημον· διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι.

Χαλκεῖα. ἑορτὴ Ἀθήνησι δημώδης καὶ ἀρχαία[8] πάλαι, ἅ τινες Ἀθήναια καλοῦσιν. οἱ δὲ πάνδημον· διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι. ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τῶν τεχνιτῶν, ἐπεὶ ὁ Ἥφαιστος ἐν τῇ Ἀττικῇ χαλκὸν εἰργάσατο. ἔστι δὲ ἕνη καὶ νέα τοῦ Πυανεψιῶνος· ἐν ᾗ καὶ ἱέρειαι μετὰ τῶν Ἀρρηφόρων τὸν πέπλον διάζονται.

Χαλκεῖα.[9] ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀγομένη Πυα-

est pro ἀλίκρητος, i. e. multum meri habens: ab ἅλις, & ἄκρατος. Et χαλικρήτῳ, non mixto, mero. In Epigrammate: *Jacebat mero liquore gravata.*

Χαλίμα. Meretrix. Sic dicta, quod propter ebrietatem, aut libidinem, corpus ejus laxetur.

Χαλιμάζειν. In venerem præcipitem esse. Libidine venerea flagrare. A χαλᾷν, laxare: quod nempe libidinosi animum quasi ad venerem laxent.

Χαλινός. Frænum. Habena.

Χάλιξ. Lapillus. Parvus lapis.

Χάλις. Species vini. [Vinum merum.] Et dativus, τῷ χάλει.

Χαλίσια. Chalisia. [Videtur festi nomen esse.]

Χαλίφρονος. Amentis. Stulti.

Χαλκέντερος. Chalcenterus. I. e. Ænea habens intestina. Didymus Grammaticus Chalcenterus vocatus est, propter assiduum studium, quod libris impendebat. Ajunt enim eum supra tria millia librorum conscripsisse.

Χάλκανθος. Chalcanthus. Aqua est concreta in metallis, quæ sunt in Cypro, maximam adstringendi vim habens, cum caliditate non parva: quæ magis, quam ulla alia res, humidas carnes condit & exsiccat.

Χάλκεος. Æreus. Æneus. Robustus. Solidus. Firmus. Et, *Æreo autem in carcere vinctus erat tredecim menses.* Vel, vinculo firmo, & quod difficulter solvi poterat. Vel, urbs quædam vocata fuit χαλκοῦς κερ. i. e. Ænea testa.

Χαλκεῶνα. Officinam fabri ærarii, vel ferrarii.

Χαλκεύω. Accusativo jungitur. Fabrico. Cudo.

Χαλκεύς. Faber ærarius, vel ferrarius. Item, aurifaber.

Χαλκευτής. Faber. Fabricator. Artifex.

Pieriam tubam, illum sanctorum & gravium hymnorum

Fabrum, continet Pindarum iste pulvis.

Χαλκεῖα. Chalcea, Festum Athenis, quod quidam Athenæa vocant: alii vero, Pandemon; quod ab universo populo celebraretur.

Χαλκεῖα. Chalcea. Festum Athenis publicum, & valde antiquum, quod quidam Athenæa vocant. Alii vero, Pandemum; quod universo populo commune esset. Postea vero a solis artificibus celebrari cœpit; quod Vulcanus in Attica æs cudisset. Dies autem, [quo festum illud celebrabatur,] erat ultimus mensis Pyanepsionis: quo etiam sacerdotes cum Arrephoris peplum [Minervæ] texebant.

Χαλκεῖα. Chalcea. Festum apud Athenien-

1 Χάλιξ] Alii, χάληξ: per η in syllaba ultima.

2 Εἶδος ὄνου] Portus, *Genus asini.* Ridicule. Scribendum enim est, εἶδος οἴνου, i. e. *species vini.* Χάλις enim, vel χάλιξ, dicebatur vinum merum, nec aqua temperatum. Scholiastes Apoll. Rhod. ad lib. I. v. 473. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Etymologus: Χαλίφρων. κυρίως ὁ ἐν μέθῃ ἀφραίνων. Χάλις γὰρ, ὁ ἄκρατος οἶνος. Hesychius: Χάλις, ὁ ἄκρατος οἶνος. Idem v. Ἀκροχάλιξ: Χάλιξ, ὁ ἀκρόπατος (lege, ἄκρατος) οἶνος. Χαλᾷ γὰρ τὰς φρένας. Vide etiam Eustathium.

3 Δίδυμος ὁ Γραμμ.] Hæc leguntur etiam supra v. Δίδυμος. Cæterum articulus hic post vocem sequentem collocandus est.

4 Χάλκανθος. ὕδωρ ἐστὶ πηγν.] Hæc sunt verba Pauli Æginetæ lib. VII. cap. III. p. 256.

5 Χαλκέῳ δ' ἐν κερ.] Homerus Il. E. v. 387.

6 Πιερικὰν σάλπ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis in Pindarum, quod integrum exstat Anthol. lib. III. cap. XXV. Epigr. 26.

7 Χαλκεῖα] Vide Meurs. in *Græc. Fer.* v. Χαλκεῖα.

8 Πάλαι] Malim, πάνυ.

9 Χαλκεῖα. ἑορτὴ παρ' Ἀθην.] Ex Harpocratione.

νεψιῶνος

νεψιῶνος ἕνη καὶ νέα, χειρώναξι κοινὴ, μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν. Ἀπολλώνιος. Φανόδημος δέ φησιν, οὐκ Ἀθηνᾷ ἄγεσθαι τὴν ἑορτὴν, ἀλλ' Ἡφαίστῳ.

Χαλκεῖον. ἐν ᾧ χαλκεύουσι. Χάλκειον δὲ Δωδωναῖον, διφορεῖται.

Χαλκηδόνιοι. ἀπὸ Χαλκηδόνος πόλεως.

Χαλκίς. ὄνομα πόλεως Εὐβοίας. καὶ εἶδος ὀρνέου.

Χαλκιδεῖς. οἱ ἀπὸ τῆς Χαλκίδος. ἡ εὐθεῖα, ὁ Χαλκιδεύς.

Χαλκιδίζειν, καὶ Χαλκιδεύεσθαι. ἐπὶ τῶν γλισχρευομένων. καὶ Φικιδίζειν, ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν· ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς οἱ ἀῤῥένων ἔρωτες ἤσκηντο. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τοῦ ῥωτακίζειν· ἐπεὶ αὐτοί τε καὶ [1] Ἐρετριεῖς δοκοῦσι τῷ ρ καταχόρως χρῆσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ σ τιθέντες.
Eretrienses litera illa crebro admodum uti

Χαλκιδικὸν [2] διωγμά. τοῖς Θεσμοφορίοις Ἀθήνησί τι νόμιμον, ἐν πολέμῳ γυναικῶν εὐξαμένων, διωχθῆναι τοὺς πολεμίους. καὶ συνέβη φυγεῖν εἰς Χαλκίδα· ὡς καὶ Σημός.

Χαλκιδῖτις. [3] παρὰ Ἰωσήπῳ, ἡ πόρνη. ἀπὸ τῆς εὐτελείας τοῦ διδομένου νομίσματος.

Χαλκίς. εἶδος ὀρνέου. ἡ γλαῦξ.

Χαλκίοικος. [4] ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπάρτῃ. ἢ ὅτι χαλκοῦν οἶκον εἶχεν· ἢ διὰ τὸ τοὺς Χαλκιδεῖς τοὺς ἐξ Εὐβοίας φυγάδας αὐτὸν κτίσαι.

Χαλκίον.

——— Χαλκίοισι [5] τοῖς πονηροῖς χρώμεθα,
Χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακῷ κόμματι.

Χαλκία. ὡς χρυσία ἔλεγον τῷ σχήματι. [6] χαλκοσκευῆ. λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὸ κακὸν νόμισμα, τὸ χρυσοῦν. λέγεται δὲ καὶ τὸ χαλκοῦν. ἐπὶ γὰρ Καλλίου νόμισμα χαλκοῦν ἐκόπη. λέγει δὲ, ὅτι τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἡ πόλις εἰς τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα. ὥσπερ γὰρ τοῖς παλαιοῖς νομίσμασιν οὐ χρώμεθα, καλοῖς οὖσι· ἀλλὰ τοῖς καινοῖς, κακοῖς οὖσι· οὕτω καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις οὐ χρώμεθα, καλοῖς οὖσι· τοῖς δὲ νῦν στρατιώταις κακοῖς οὖσι χρώμεθα.

Χαλκοβάρεια. [7] τοῦ χαλκοῦ βαρυμένη. ἀντὶ τοῦ στερεά.

Χαλκοβατές. [8] στερεόν.

Χαλκοκορυστής. [9] χαλκοῦ καθωπλισμένος.

Χαλκοκρότων. [10] χαλκοπόδων. τουτέστι, τὰς ὁπλὰς

ses, quod trigesimo die Pyanepsionis celebrabatur, a manuariis artificibus universis, præcipue vero a fabris: ut Apollonius ait. Phanodemus vero inquit, festum illud non in honorem Minervæ, sed Vulcani celebrari.

Χαλκεῖον. Officina fabri ærarii. At χαλκεῖον Δωδῶν. Æs Dodonæum; dupliciter scribitur: [& per ει, & per ι.]

Χαλκηδόνιοι. Chalcedonii. [Sic dicti,] ab urbe Chalcedone.

Χαλκίς. Chalcis. Nomen loci. Item, genus avis.

Χαλκιδεῖς. Chalcidenses. Sive, incolæ urbis Chalcidis. Casus rectus est, Χαλκιδεύς.

Χαλκιδίζειν, & Χαλκιδεύεσθαι. Chalcidenses imitari. Dicitur de iis, qui sunt parci & tenaces. Et Φικιδίζειν, Phicidenses imitari. De pædiconibus. Phicidenses enim marium amoribus dediti erant. Alii vero ajunt hoc dici de iis, qui litera ρ frequenter utuntur. Chalcidenses enim & solebant; quippe quam & pro σ ponebant.

Χαλκιδικὸν διωγμα. Chalcidica persecutio. Sacrificium quoddam Athenis in Thesmophoriis; sic dictum, quod, cum fœminæ aliquando in bello Deos precatæ essent, ut hostes in fugam verterentur; illi Chalcidem fugerent: ut & Semus scribit.

Χαλκιδῖτις. Apud Josephum meretrix [ita vocatur:] a vili nummo, qui ei dabatur. [Q. d. obolare scortum.]

Χαλκίς. Chalcis. Genus avis. Vel, noctua.

Χαλκίοικος. Chalciœcos. [Hoc epitheto colebatur] Minerva Spartæ: vel quod æneam ædem haberet; vel quod Chalcidenses ex Eubœa profugi eam condidissent.

Χαλκίον. Æs. Æreus nummus. [Aristophanes:] *Nummis hisce subæratis utimur, nuper admodum pessimo commate percussis.* Χαλκία pari modo formatur, quo χρυσία. Ærea vasa. Sic vero etiam dicitur aureus nummus subæratus, vel adulterinus. Sub Callia enim æreum nomisma cusum est. Dicit autem [Comicus,] Athenienses eodem loco habere viros bonos, quo monetam antiquam. Ut enim, [inquit,] antiqua moneta, quamvis bona sit, non utimur; sed nova, quæ mala est: sic etiam antiquis hominibus, quamvis boni sint, non utimur; at ducibus nostri temporis, qui mali sunt, utimur.

Χαλκοβάρεια. Ære gravis. Id est, dura, firma, solida.

Χαλκοβατές. Æreum habens solum. Solidum. Firmum.

Χαλκοκορυστής. Ære armatus.

Χαλκοκρότων. [Æristreporum.] Æripedum,

1 Ἐρετριεῖς δοκοῦσι τῷ ρ καταχ.] Vide Diogenianum Centur. IV. Adag. LVII, & Hesych. v. Ἐρετριέων.

2 Χαλκιδικὸν διωγμα.] Vide Hesych. v. Δίωγμα, & Meurs. in *Græc. Fer.* pag. 163.

3 Χαλκιδῖτις] Eadem habet Eustathius ad Il. Ψ. pag. 1329. qui ea ex Suida, quamvis nomen ejus taceat, hausit.

4 Χαλκίοικος. ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπ.] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. I. cap. CXXVIII. ut Pearsonius etiam observaverat.

5 Χαλκίοισι τοῖς πον.] Hæc sunt verba Aristoph. *Ranis*, pag. 246. (159. Ed. Bas. P.) sed ubi legitur, κακίστῳ κόμματι: uti etiam hic metri gratia scribendum est.

6 Χαλκοσκευῆ] Scribe, χαλκᾶ σκεύη: ut habet Scholiastes ad modo indicatum locum Aristophanis.

7 Χαλκοβάρεια] Est epithetum galeæ apud Homerum Il. Λ. v. 96.

8 Χαλκοβατές] Homerus Il. Α. v. 426.

9 Χαλκοκορυστής] Est itidem vox Homerica, Il. Ε. v. 699. & alibi.

10 Χαλκοκρότων] Nota hæc referenda est ad locum illum Aristophanis *Equit.* pag. 321.
Χαλκοκρότων ἵππων κτύπος.
Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quæ hoc loco Suidas.

ἰσχυρὰς ἐχόντων. συμβαίνει γὰρ ἠχεῖν τὴν γῆν καὶ κτυπεῖν, ἐπικρουομένην τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων.

Χαλκολίβανον. εἶδος ἠλέκτρου, τιμιώτερον χρυσοῦ. [1]ἔστι δὲ τὸ ἤλεκτρον ἀλλότυπον χρυσίον, μεμιγμένον ὑέλῳ καὶ λιθείᾳ· ὁποίας ἐστὶ συνθέσεως καὶ ἡ ἁγία τράπεζα τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

Χαλκόπους[2] Ἐριννύς. ἤγουν, στερεὰ καὶ ἀκοπίατος ἐν τῷ ἐπιέναι κατὰ τῶν φονέων.

Χαλκοτύπους.[3] τὰς ἐκ σιδήρου πληγὰς γινομένας. Χαλκοτυπίαις ἀλγαῖς σου τὸ σῶμα.

Χαλκοῦς. λεπτῶν ζ΄. καὶ ζήτει ἐν τῷ Τάλαντον.

Χαλκῷ. σιδήρῳ.

Χαλκῆ.[4] αὐτὴ ἡ ὕλη. χαλκοῦς δὲ ἀνδριὰς, τὸ μετουσιαστικόν· ὡς χρυσοῦς. καὶ τὸ θηλυκὸν, ἡ χαλκῆ.

Χάλος.[5] ποταμὸς, οὗ τὸ εὖρος πλέθρου· πλήρης ἰχθύων πραέων καὶ μεγάλων.

Χάλυβες. ἔθνος Σκυθίας, ἔνθεν ὁ σίδηρος τίκτεται. καὶ [6]Λυκόφρων·

Χαλυβικῷ κνώδοντι συντεθραυσμένῳ.

καὶ χάλυψ, ὁ σίδηρος. [7]ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμηφάγον.

Χαλυδώνιος[8] οἶνος.

Χὰμ σκηνώματα. ἡ Αἴγυπτος. ἐπειδὴ τοῦ Χὰμ ὁ Μεσρέμ. Μεσρὲ δέ ἐστιν, ἡ Αἴγυπτος· ἥτις λέγεται σήμερον Μέσρ.

Χαμάδις. χαμαί. εἰς τὴν γῆν. καὶ χαμᾶζε, χαμαί.

Χαμαί. ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ παροιμία· Χαμαὶ ἀντλεῖν. ἐν ἴσῳ τῷ, οὐδὲν ἐργάζεσθαι. οἷον καὶ τὸ, πλίνθον πλύνειν. ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων λέγεται.

Χαμαιευνάδες. χαμαὶ κοιμώμεναι. καὶ χαμαιεύνης, ὁμοίως.

Χαμαιεύρετος. Χαμαιεύρετόν με εὗρε καὶ ἀνεθρέψατο.

Χαμαίζηλοι. ταπεινοί. ἢ δίφροι κοιλώδεις. Τροχῶν αὐτοῖς κάτωθεν ὑποστρεφομένων χαμαιζήλων.

Χαμαιζυμήτης ἄρτος.

Χαμαιλέων. ζῶον, εἰς πάντα τὴν χροιὰν μετατρέπων, πλὴν λευκοῦ.

Χαμέλαιον.[9] εἶδος βοτάνης. καὶ χαμαίμηλον, εἶδος βοτάνης.

Χαμαιπέτεια. καὶ χαμαιπετὴς, χαμαὶ ἐῤῥιμμένος.

Id eſt, ungulas firmas & ſolidas habent ium Terra enim equorum pedibus pulſata reſonat & ſtrepit.

Χαλκολίβανον. Chalcolibanum. Electri genus, auro pretioſius. Eſt autem electrum, aurum, ab eo, quod propric ſic dicitur, materia & forma differens, & ex vitro lapilliſque mixtum. Ex hac materia conſtat ſacra menſa magnæ Eccleſiæ.

Χαλκόπους Ἐριννύς. Æripes Erinnys. Id eſt, quæ celeri & indefeſſo pede homicidas perſequitur.

Χαλκοτύπους. Eſt epithetum vulnerum, quæ æreis telis inflicta ſunt. Et χαλκοτυπία, percuſſio, ſive vulneratio, quæ ferro fit.

Χαλκοῦς. Chalcus. Eſt nummus, qui VII. minutis conſtat. Quære in v. Τάλαντον.

Χαλκῷ. Ære. Ferro.

Χαλκῆ. [Ærea. Ferrea. Χαλκὸς, eſt] ipſum æs. At χαλκοῦς, ut χρυσοῦς, æreum, ſive, quod ex ære factum eſt. Ut, χαλκοῦς ἀνδριὰς, ærea ſtatua. Et fœmininum eſt, χαλκῆ, ærea, ferrea.

Χάλος. Chalus. Fluvius, cujus latitudo eſt unius plethri: plenus piſcium manſuetorum & magnorum.

Χάλυβες. Chalybes. Gens Scythiæ, ubi ferrum naſcitur. Et Lycophron: *Chalybea gladii acie vulnerata.* [Vel, *Ferreo enſe vulnerata.*] Et χάλυψ, chalybs, ſive, ferrum. In Epigrammate: *Et ſcalpellum ex duro chalybe factum.*

Χαλυδώνιος οἶνος. Chalydonium vinum.

Χὰμ σκηνώματα. Chami tentoria. Id eſt, Ægyptus. Chami enim filius fuit Meſrem. Meſre autem vocatur Ægyptus; quæ hodie Meſer dicitur.

Χαμάδις, & χαμᾶζε, & χαμαί. Humi. In terram.

Χαμαί. Humi. Et proverbium: *Humi haurire.* Quod idem valet, ac Nihil proficere. Ut & [proverbium] illud: *Laterem lavare.* Dicitur vero de rebus irritis.

Χαμαιευνάδες. [Mulieres] humi dormientes. Et χαμαιεύνης, qui humi dormit.

Χαμαιεύρετος. Qui humi jacens ab aliquo invenitur. *Me humi jacentem invenit, inventumque educavit.*

Χαμαίζηλοι. Humiles. [Viles. Abjecti.] Vel, ſellæ cavæ. *Cum humiles rotæ ſub ipſis inferne verterentur.*

Χαμαιζυμήτης ἄρτος. Humi fermentatus panis.

Χαμαιλέων. Chamæleon. Animal, quod ſe in omnes colores convertit, excepto albo.

Χαμέλαιον. Chamelæũ. Herbæ genus. Et χαμαίμηλον, chamæmelum, [itidem] genus herbæ.

Χαμαιπέτεια. Humi projectio. Et χαμαιπετὴς, humi projectus. Qui in terram decidit.

1 Ἔστι δὲ τὸ ἤλεκτρον ἀλλ.] Eadem leguntur ſupra v. Ἤλεκτρον: ubi Nos vide.

2 Χαλκόπους Ἐρινν.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Electram*, pag. 104. ubi pro ἀκοπίατος rectius legitur ἀκοπίαστος: ut Portus etiam monuit.

3 Χαλκοτύπους] Homerus Il. Τ. v. 25. ὠτειλὰς, i. e. vulnera, χαλκοτύπους vocat: ad quem locum Suidas reſpexit.

4 Χαλκῆ] Scribendum eſt, χαλκός.

5 Χάλος. ποτ.] Vide ſupra v. Φάρος: ubi eadem leguntur.

6 Λυκόφρων] In *Alexandra*, v. 1109. ubi legitur, Χαλυβδικῷ κνώδοντι συντεθραυσμένα. Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

7 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XXVI. Epigr. IV.

8 Χαλυδώνιος οἶνος] Potius, χαλυβώνιος οἶνος: ut habet Heſychius. Vide Athen. lib. I. cap. XXII. pag. 28.

9 Χαμέλαιον] Series literarum ſuadet, ſcribendum eſſe, χαμαίλεον.

Χαμαιρεπές. χαμαὶ ῥέπον.

Χαμαιτυπεῖον. πορνεῖον. καὶ χαμαιτύπη, ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαμαὶ κειμένη ὀχεύεσθαι.

Χαμαιτηρίς [1].

Χαμεύνης. ὁ χαμαὶ εὐναζόμενος. καὶ θηλυκῶς, χαμεύνη, ταπεινὴ κλίνη. [2] Ἀριστοφάνης·

Οὐδ' ἂν χαμεύνην πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων.

Χαμαῖτις. ὄνομα ἀμπέλου.

Χαμόθεν. ἀπὸ τῆς γῆς.

Χαμώς. Θεὸς ἦν Τυρίων καὶ Ἀμανιτῶν· ὥσπερ ἡ Ἀστάρτη Θεὸς Σιδονίων, ἣν ἐλάτρευσε Σολομῶν.

Χαναάν. ὄνομα κύριον. [3] οἱ δὲ ἐξ αὐτοῦ Χαναναῖοι. Μωϋσῆς τεσσαράκοντα ἔτη συμφιλοσοφήσας τῷ λαῷ, τελευτᾷ, διάδοχον καταλιπὼν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ· ὅς τις κατῴκισε τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ, ᾗ ἐπηγγείλατο Κύριος τῷ Ἀβραάμ· (ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου κυκλουμένη παρὰ θαλάσσης, καὶ ξηρᾶς) ἐκβαλὼν πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ δυνάστας τῶν ἐθνῶν· οἵ τινες ὑπ' αὐτοῦ διωκόμενοι, παρὰ τῆς παραλίου Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης κατέφυγον εἰς τὴν τῶν Ἄφρων χώραν, τῶν Αἰγυπτίων μὴ προσδεξαμένων αὐτούς, διὰ τὴν μνήμην τὴν προτέραν, ἣν ἔπαθον δι' αὐτοὺς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ καταποντισθέντες θαλάσσῃ· καὶ προσφυγόντες τοῖς Ἄφροις, τὴν ἔρημον αὐτῶν ᾤκησαν χώραν, αναδεξάμενοι τὸ σχῆμα, καὶ τὰ ἔθη, καὶ ἐν πλαξὶ λιθίναις ἀναγραψάμενοι τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀπὸ τῆς Χαναναίων γῆς ᾤκισαν τὴν Ἀφρικήν. καὶ [4] εἰσὶ μέχρι νῦν αἱ τοιαῦται πλάκες ἐν τῇ Νουμιδίᾳ, περιέχουσαι οὕτως· Ἡμεῖς ἐσμὲν Χαναναῖοι, οὓς ἐδίωξεν Ἰησοῦς ὁ λῃστής. καὶ θηλυκόν, ἡ Χαναναία. καὶ, Χαναναῖτις γῆ.

Χανδόν. ἀθρόως. [5] ἀπίστως. ἀπλήστως. χορηγικῶς. Πίνειν χανδόν. Ὁ δὲ Εὐτρόπιος καιροῦ καὶ τύχης ἀμέτρως τε καὶ χανδὸν ἐρυόμενος, καὶ καλεμφορούμενος, καὶ πολυπραγμονῶν, ὥστε οὐκ ἔλαθε πατὴρ παῖδα μισῶν, ἢ ἀνὴρ γυναῖκα, ἢ μήτηρ τέκνον· ἀλλ' ἐξηκοντίζετο ἅπαντας πρὸς τὴν ἐκείνου γνώμην.

Χάνοι. διαστάίη.

Χάονες. ἔθνος Ἠπειρωτικόν. [6] Ἀριστοφάνης·

Ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσιν.

ἐπειδὴ καὶ εἰς μαλακίαν διεβάλλετο [7] ὁ Γέρης. [8] καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

Τὸν [9] Παφλαγόνα λαθεῖν οὐχ οἷόν τε.
Ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'· ἔχει γὰρ τὸ σκέλος,
Τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

ἐν Χάοσι δέ, παρὰ τὸ κεχηνέναι. Θρακικὸν δὲ ἔθνος οἱ Χάονες.

Χαμαιρεπές. Humi repens. Humi serpens.

Χαμαιτυπεῖον. Lupanar. Et χαμαιτύπη, meretrix: [sic dicta,] quod humi jacens permolatur.

Χαμαιτηρίς. Scortum, quod humi subigitur.

Χαμεύνης. Humi cubans. Et fœminino genere, χαμεύνη, lectus humi stratus. Lectus humilis. Aristophanes: *Ne fasciam quidem habens, quam lectulo meo humili intendam.*

Χαμαῖτις. Chamætis. Nomen vitis.

Χαμόθεν. Humo. A terra.

Χαμώς. Chamos. Fuit Tyriorum & Amanitarum Deus: ut Astarte, Sidoniorum Dea; quam coluit Solomon.

Χαναάν. Chanaan. Nomen proprium viri: cujus posteri vocantur Chananæi. Moses annos XL. in religionis legumque studio cum populo versatus, obiit, relicto successore Jesu, Nave filio, qui Israelem collocavit in illa terra, quam Deus Abrahamo promiserat, (extenditur autem a flumine Ægypti, mari & continente cincta) ejectis omnibus Regibus & Principibus gentium. Qui, cum ab eo profligarentur, per maritimam Ægyptum & Libyam in Africam confugerunt, cum eos Ægyptii non suscepissent, propter memoriam priorem eorum, quæ propter ipsos perpessi fuerant, in rubro mari submersi. Cum igitur ad Afros confugissent, desertam illorum regionem incoluerunt, eorum habitu & institutis receptis, & causa in lapideis tabulis inscripta, cur ex Chananæa regione in Africam habitandi causa migrassent. Hæ vero tabulæ adhuc sunt in Numidia, quæ hæc verba continent: *Nos Chananæi sumus, quos profligavit Jesus latro.* Et fœmininum, Χαναναία, Chananæa. Et, Chananitis terra. *Port.*

Χανδόν. Ore hianti. Affatim. Avide. Capaciter. Ut, πίνειν χανδόν, ore hianti bibere. *Eutropius vero occasione & fortuna immoderate & avide se quasi ingurgitans, & curiose omnia inquirens, adeo ut nec filius patri exosus, aut uxor marito, aut filia matri, eum lateret; sed omnes, prout ipsi lubitum esset, urbe ejiceret.*

Χάνοι. Hiet. Pateat. Apertum sit.

Χάονες. Chaones. Gens Epirotica. Aristophanes: *Podex ejus reapse est inter Chaones.* [Hoc ideo dicit,] quia propter impudicitiam quoque male audiebat Cleon. Et iterum Aristophanes: *Sed fieri non potest, ut Paphlagonem quidquam lateat. Omnia enim inspicit: & crus alterum habet in Pylo; alterum vero in concione.* Ἐν Χάοσι vero dixit, [alludens ad latum culum Cleonis: quasi nomen istud deductum esset] a κεχηνέναι, i. e. hiare. Chaones vero est gens Thracica.

1 Χαμαιτηρίς] Etymologus & Hesychius recte, χαμευνίς.

2 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 579. (400. Ed. Bas. *P.*) Sed de hoc loco Comici vide Nos supra ad v. Κειρία.

3 Οἱ δὲ ἐξ αὐτοῦ] Lege, καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ.

4 Καὶ εἰσὶ μέχρι νῦν αἱ τ.] Idem refert Procopius *Vandalic.* lib. II. cap. X. qui cum hoc loco Suidæ conferendus est. Vide etiam Sam. Bochartum lib. I. *de Coloniis Phœn.* cap. XXIV.

5 Ἀπίστως] Est vox corrupta: cujus emendatio est sequens ἀπλήστως.

6 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 292. (195. Ed. Bas. *P.*) sed ubi legitur, ἐν χαόσι, cum accentu in penultima.

7 Ὁ Γέρης] Imo, ὁ Κλέων. De eo enim apud Aristophanem loco citato verba fiunt.

8 Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης] Male. Est enim idem locus.

9 Τὸν Παφλαγόνα λαθ.] Apud Aristophanem recte sic legitur:

Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν.

Χάος. καὶ ὁ ἀὴρ, παρ' [1] Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισι.

Διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας, καὶ τοῦ χάους,
Τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ διαφρήσετε.

Καὶ, Χάους ἀρχαιότερος, καὶ Κρονίων. ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. καὶ Ἴβυκος· Ποτᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ φλυαρεῖ, καὶ μάτην ἡμῶν λῆρον καταχεῖ, τοῦ χάους ἀρχαιότερον, καὶ Κρονίων ἀπόζοντα.

Χάος. [2] Ἀριστοφάνης·

Χάος ἦν, καὶ Νὺξ, Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον,
καὶ Τάρταρος εὐρύς·
Γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν
[3] ἀπείροισι κόλποις
Τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ὠόν·
Ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ
ποθεινὸς,
Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
Οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ, κατὰ
Τάρταρον εὐρὺν,
Ἐνόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν
εἰς φῶς.
Πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως συνέμιξεν ἅπαντα.
Ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις, γένετ' Οὐρανὸς, Ὠκεανός τε,
Καὶ Γῆ, πάντων τε Θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον.

Χαόν. [4] τὸ εὐγενές. ἢ τὸ ἀρχαῖον.

Χαρά. [5] ἡδονή. εὐφροσύνη. τέρψις. τινές φασι [6] κατὰ τὸ ὑποκείμενον ταυτὸν σημαινόμενον εἶναι. Πρόδικος δὲ ἐπειρᾶτο ἑκάστῳ τῶν ὀνομάτων τούτων ἴδιόν τι σημαινόμενον ὑποτάσσειν· ὥσπερ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς· χαρὰν μὲν λέγοντες, εὔλογον ἔπαρσιν. ἡδονὴν δὲ, ἔπαρσιν ἄλογον. τέρψιν δὲ, [7] τὴν διὰ θεωρίας ἡδονήν. εὐφροσύνην δὲ, τὴν διὰ λόγων ἡδονήν. νομοθετούντων δέ ἐστι τοῦτο. τὸ μὲν γὰρ εἰπεῖν ἡδονὴν χαρὰν, οὐχ ἁμάρτημα· ὥσπερ οὐδὲ τὸ τὴν μονάδα ἀδιαίρετον. οὐδὲ γὰρ τὸ τὴν χαρὰν χαρὰν εἰπεῖν, ἢ τὴν μονάδα μονάδα· τὸ δὲ συμβεβηκέναι θάτερον θατέρῳ λέγειν, ἄτοπόν τε καὶ ψεῦδος.

Χαράδρα. διῶρυξ πηλοῦ μεστὴ, [8] ὄλεθρον, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα. [9] Ἀριστοφάνης·

Φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας.

Ἐν Ἐπιγράμματι·

Ὁππότε [10] μιν κνημοὺς τε κατὰ λασίους τε χαράδρας
Ἐξ ὀρέων ποταμοῦ φράσσατ' ἐπ' ἠϊόνων.

Χάος. Chaos. Sic etiam dicitur aer, apud Aristophanem *Avibus*. *Per urbem alienam & aerem non transmittetis femorum nidorem.* Et, Antiquior quam Chaos & Saturnia tempora. Dicitur de iis, quæ valde antiqua sunt. Et Ibycus: *Volat autem in alieno aere.* Et iterum: *Ille autem nugatur, & ineptas temere effutit fabulas, antiquiores quam ipsum Chaos, & Saturnia tempora redolentes.*

Χάος. Chaos. Aristophanes:

Chaos erat, & Nox, Erebusque niger primum, & Tartarus amplus:
Non autem Terra, nec Aer, neque Cœlum erat: sed Erebi in immenso sinu
Parit primum subventaneum Nox nigris alis prædita ovum;
Ex quo volventibus annis natus est Amor desiderabilis,
Aureis in tergo fulgens alis, & velocibus ventorum procellis similis.
Hic cum Chao alato & tenebroso coiens, in Tartaro spatioso,
Procreavit genus nostrum, & primum produxit in lucem.
Prius vero non erat genus Immortalium, quam Amor omnia inter se miscuisset.
Ex mutuo vero aliorum cum aliis coitu natum est Cœlum, & Oceanus,
Et Terra, omniumque Deorum beatorum genus immortale.

Χαόν. Generosum. Nobile. Vel, antiquum.

Χαρά. Gaudium. Ἡδονὴ, voluptas. Εὐφροσύνη, lætitia. Τέρψις, oblectatio. Quidam ajunt ratione subjecti voces istas significationem eandem habere. Prodicus vero singulis his nominibus propriam aliquam significationem tribuere conabatur: sicut & Stoici. Nam χαρὰν dicunt esse animi elationem cum ratione. Ἡδονὴν, animi absque ratione elationem. Τέρψιν, voluptatem, quam contemplatio alicui affert. Εὐφροσύνην, voluptatem, quæ ex oratione vel sermone percipitur. Sed hoc perinde est, ac leges aliis præscribere. Nam qui *voluptatem* vocat *gaudium*, non errat: ut nec ille, qui unitatem individuam esse dicit. Sed si dicas alterum alteri accidere; id vero absurdum est & falsum.

Χαράδρα. Fossa cœni plena, perniciem, non aquam habens. [Alveus torrentis. Torrens.] Aristophanes: *Vocem habebat torrentis, qui [segeti & plantis] stragem tulit.* Et in Epigrammate: *Cum eum [taurus pascens] in locis sylvosis & ad opacas torrentium ripas ex monte conspexit, in ripa fluvii [versantem.]*

1 Παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισι] Pag. 550. (375. Ed. Bas. P.)
2 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 573. 574.
3 Ἀπείροισι] Metri gratia scribendum est, ἀπείροσι: ut legitur apud Aristophanem.
4 Χαόν] Vide supra v. Χαΐα.
5 Χαρά. ἡδονή. εὐφρ.] Totum hunc articulum Suidas sumpsit ex Alexandro Aphrodis. in lib. II. *Topic.* pag. 96.
6 Κατὰ τὸ ὑποκείμενον ταυτ.] Ex Alexandro Aphrodisiensi rescribendum est, καθὸ τὸ ὑποκείμενον ταὐτὰ εἶναι, κἂν τὸ σημαινόμενον.
7 Τὴν διὰ θεωρίας ἡδονήν] Alex. Aphrodis. τὴν δι' ὤτων ἡδονήν.
8 Ὄλεθρον, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα] Hæc Grammaticus noster addidit, non respiciens ad absolutam significationem vocis χαράδρα, sed ad subjunctum locum Aristophanis.
9 Ἀριστοφάνης] In *Vespis*, pag. 503. (348. Ed. Bas. P.)
10 Ὁππότε μιν κν.] Distichum hoc decerptum est ex Epigrammate, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus supra v. Ἰξύι.

Χαρά-

Χαράδραι. αἱ διαιρέσεις, καὶ τὰ χάσματα, καὶ χείμαρροι γῆς.

Χαράδραι. Terræ hiatus, vel fissuræ, & torrentes, [vel torrentium alvei.]

Χαραδραῖος [1] λέων. ὁ παρὰ ταῖς χαράδραις. εἰ μὴ τὸν Θεσπιακὸν λέγει, ὃν πρῶτον ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς ἐν Θεσπιαῖς. Χαράδρα δὲ καλεῖται ὁ τόπος ἐκεῖνος.

Χαραδραῖος λέων. Charadræus leo. Id est, qui juxta torrentium alveos, vel terræ cavernas degit. Nisi forte intelligat [leonem] Thespiacum, quem primum Hercules ad Thespias interfecit. Locus autem ille vocatur Charadra.

Χαραδριός. [2] ὄρνεον, εἰς ὃν ἀποβλέψαντες οἱ ἰκτεριῶντες, ῥᾷον ἀπαλλάττονται. ὅθεν καὶ κρύπτουσιν αὐτοὺς οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες.

Καὶ μὴν καλύπτει. μῶν χαραδριὸν περνᾷς;

οὕτως Ἱππῶναξ. Καὶ παροιμία ἐντεῦθεν· [3] Χαραδριὸν μιμούμενος. ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτομένων. οὕτως Εὐφρόνιος. ἐπεὶ γὰρ τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελεῖ ὁ χαραδριὸς ὀφθείς, καὶ τοῦτον οἱ περνῶντες κρύπτουσιν, ἵνα μὴ πρὸ τοῦ ὠνήσασθαι ἰαθῇ τις [4] περιέργως. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου, μεταβαλλόμενον εἰς τὰ προκείμενα. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ὀρνέου ὀξύνεται. ἐπὶ δὲ τῆς χαράδρας, βαρύνεται. ἐπεὶ καὶ αἱ χαράδραι τρόπον τινὰ διὰ τῶν ῥευμάτων μελῳδίαν ποιοῦσι. Χαραδριὸν οὖν μιμούμενος, ἀντὶ τοῦ, ἀποκρυπτόμενος. οἱ δὲ φασίν, οὐ τοὺς ἰδόντας τὸν χαραδριόν, ἀλλὰ τοὺς φαγόντας, ἀπαλλάσσεσθαι τῆς νόσου.

Χαραδριός. Charadrius. Avis est, quam illi, qui ictero laborant, adspicientes, facilius eo morbo defunguntur. Quare etiam venditores eas occultant, ne illi, qui ictero laborant, gratis [& solo ejus adspectu] morbo suo leventur. *Equidem occulit* [*rem.*] *Num charadrium vendis?* Sic Hipponax. Et proverbium inde ortum est: *Charadrium imitans.* Quod dicitur de iis, qui occultantur. Sic Euphronius. Quoniam enim adspectus charadrii icterum levat, ideo venditores avem illam occulunt, ne quis, antequam eam emat, obiter [illam intuens,] a morbo liberetur. Est autem [charadrius] genus avis, quæ in quosvis colores mutatur. Et quidem χαραδριὸς acuitur in ultima: at χαράδρα, torrens, alveus torrentis, acuitur in penultima. [Dicta est autem χαράδρα ab ave χαραδριός,] quod & torrentes fluxu aquarum sonum & melodiam quandam efficiant. Quare, Charadrium imitans, dicitur pro Occultatus. Alii vero dicunt, non eos, qui charadrium conspexerint, sed qui eum comederint, ab ictero liberari.

Χαραδροῦται. ὀρύσσεται. κοιλαίνεται.

Χαραδροῦται. Cavatur. Excavatur.

Χάρακα. χαράκωμα. περίφραγμα. [5] χαράκωμα, ὃ περιεβάλλοντό τινες ἐν στρατοπέδῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ. ὡς Δημοσθένης. καὶ Μένανδρος·

Πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες τὸν χάρακα, τὰς
Κώμας ἐπόρθουν.

Χάρακα. Vallum. Septum. Agger, quo quidam castra salutis causa circumdabant. Ut Demosthenes. Et Menander: *Multi enim derelicto vallo vicos vastabant.*

Χαρακτῆρες λόγων ῥητορικῶν, ὑψηλός, ἰσχνός, μέσος. ὁ δὲ Θουκυδίδης τὸν ὑψηλὸν ἐζήλωσεν, ὡς πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ φύσει.

Χαρακτῆρες. Characteres orationum, sive genera dicendi tria sunt; sublime, tenue, mediocre. Thucydides autem genus dicendi sublime, ut ingenio suo conveniens, sectatus est.

Χάραξ, [6] Περγαμηνός, ἱερεύς, καὶ φιλόσοφος· ὡς εὗρον ἐν ἀρχαίῳ βιβλίῳ ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον·

Εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμου ἄκρης,

Ἔνθα ποτὲ πολέμιζεν Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ

Τήλεφος, Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

Ἔστι δὲ τῶν κατ᾽ Αὔγουστον πολλῷ νεώτερος. μέμνηται γοῦν ἐν τῷ β΄. τῶν βιβλίων Αὐγούστου, ὡς πάλαι γενομένου Καίσαρος. καὶ ἐν τῷ ζ΄. Νέρωνος, καὶ τῶν μετ᾽ αὐτὸν βασιλευσάντων. ἔγραψεν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν βιβλία μ΄.

Χάραξ. Charax, Pergamenus, sacerdos, & Philosophus: de quo in antiquo quodam libro tale Epigramma reperi:

Sum Charax sacerdos veneranda ex Pergami arce:
Ubi quondam pugnavit cum Achille urbium vastatore
Telephus, Herculis inclyti filius inclytus.

Est autem Augusti temporibus multo recentior. Secundo enim libro meminit Augusti, ut Imperatoris, jam olim defuncti. Et libro septimo, Neronis, & eorum, qui post eum imperarunt. Scripsit Græcarum historiarum libros XL.

Χάραξ. ἀρσενικῶς, τὸ στρατόπεδον. [7] Οἱ Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χάρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχοι πλείστας ἐκφύσεις καὶ μεγάλας πέριξ τοῦ πρέμνου. παρὰ δὲ Ῥω-

Χάραξ. Genere masculino. Vallum castrorum. Castra. [Item, vallus.] *Græci vallum illum optimum esse putant, qui circa ipsum*

1 Χαραδραῖος λέων. ὁ π.] Ex Zenobio.

2 Χαραδριός. ὄρνεον, εἰς ὃν ἀποβλ.] Hæc omnia fere leguntur etiam apud veterem Interpretem Aristophanis ad *Aves*, pag. 553.

3 Χαραδριὸν μιμούμενος] Aristophanes loco laudato:
——Ἔπαξε, χαραδριὸν μιμούμενος.

4 Περιέργως] Scholiastes Aristophanis rectius, παρέργως.

5 Χαράκωμα, ὃ περιεβ.] Ex Harpocratione.

6 Χάραξ Περγ.] De eo vide Vossium in opere *de Hist. Gr.*

7 Οἱ Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χάρ.] Hæc sunt verba Polybii lib. XVII. cap. XIV. eademque leguntur supra v. Πρέμνον.

μαίοις

μαίοις δύο κεραίας ἢ τρεῖς ἔχουσιν οἱ χάρακες. Δημόστρατος [1] Δημοποιήτα·

Οἱ μὲν προσέφερον τὸν χάρακα πρὸς τὴν ἄκραν.

θηλυκῶς δὲ, ὁ τῆς ἀμπέλου.

[2] Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

Χάραξ τὴν ἄμπελον. ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον [3] πάθῃ.

Χάραξιν. ὀξέσι ξύλοις. ἢ καλάμοις. ἢ ἀκανθώδεσι φυτοῖς.

Χάραξος. [4] ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός.

Χάρεια.

Χάρητος ὑποσχέσεις. Χάρης δὲ ἦν στρατηγὸς Ἀθηναίων, εὐχερής τε καὶ ἑτοιμότατος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις γενόμενος. ὅθεν ἡ παροιμία τάττεται ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων.

Χαρίδημος. ὄνομα κύριον.

Χάριεν. οἱ Ἀττικοὶ περὶ δύο ἀναπέμπουσι. τὸ δὲ περὶ μιᾶς, κοινόν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Καὶ, νὴ Δί', εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν,
Ἢ χάριεν, ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίνεται.

Χάριεν. προπαροξυτόνως, ἀντὶ τοῦ χαριέντως. χαρίεν δὲ, παροξυτόνως, ἐπὶ τοῦ ἐπιχαροῦς. καὶ χαριέντως.

Χαριεντίζεις, [5] καὶ καταπαίζεις ἡμῶν, καὶ βωμολοχεύῃ. Δαμάσκιος· Κινδυνεύομεν εἰς αὐτὰ ἐμπεπτωκέναι τὰ τῶν χαριέντων σκώμματα.

Χαριεντιζόμενοι. εὐτραπελευόμενοι. σκώπτοντες. ὡς Ἀριστοφάνης.

Χαριεργός. ὁ κεχαριτωμένα ἐργαζόμενος.

——— [6] Ἃ δὴ χαριεργὰ
Παλλάδι ἐκ τέχνας θήκατο παυόμενος.

Χαριεστέρους. ἐνδοξοτέρους. Εὐνάπιος· Ὁ δὲ Προκόπιος τοὺς χαριεστέρους ἀναλαβὼν. ἐπὶ τὸν βασιλέα Οὐάλεντα διὰ Φρυγίας συνήπτετο.

Χαριέττων. ὄνομα κύριον.

Χαρίζεσθαι. κοινῶς μὲν, ὡς οἱ πολλοί. [7] ἰδίως δὲ, ἐπὶ ἀφροδισίων. ἢ ἐπὶ τοῦ ὑποκατακλίνεσθαι ἐν λόγῳ. Εἴτε σοι δεῖ χαρίζεσθαι. καὶ πάλιν· Ἵνα σοι χαρίσωμαι. καὶ χαριζόμενοι, χάριν τιθέμενοι. Οἱ δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, ἀχαρίστῳ νοσήματι τῷ θυμῷ χαριζόμενοι.

ſtipitem plurimos & maximos habeat ſurculos erumpentes. Valli autem, quibus Romani utuntur, duos ramulos aut tres habent. Demoſtratus *Demopœeto: Alii vero vallum ad arcem afferebant.* Fœminino autem genere, ἡ χάραξ, dicitur palus, quo vitis fulcitur. Ridica. [Ut in illo proverbio:] *Decepit ridica vitem.*

Χάραξ τὴν ἄμπελον. Palus vitem [decepit. Eſt proverbium, quod tunc dicitur,] cum ſervator damno afficit eum, quem ſervaverat.

Χάραξιν. Vallis. Palis præacutis. Vel, calamis. Vel, plantis ſpinoſis.

Χάραξος. Charaxus. Sapphonis frater.

Χάρεια. [Pro χαρὰ] Gaudium. Lætitia.

Χάρητος ὑποσχ. Charetis pollicitationes. Chares fuit dux Athenienſium, qui prompte quidvis cuivis pollicebatur. Unde proverbium hoc dicitur in eos, qui facile quid aliis pollicentur.

Χαρίδημος. Charidemus. Nomen proprium.

Χάριεν. Attici vocem hanc acuunt in antepenultima. At χαρίεν, cum acuto in penultima, commune eſt. Ariſtophanes *Pluto*: *Et, per Jovem, ſi quid eſt præclarum, & pulchrum, aut venuſtum, hominibus per te contingit.*

Χάριεν. Cum acuto in antepenultima, ponitur pro χαριέντως. Venuſte. Eleganter. Facete. Lepide. At χαρίεν, cum acuto in penultima, [eſt adjectivum.] Venuſtum, urbanum, lepidum.

Χαριεντίζεις, καὶ κατ. *Facete cavillaris, & nobis illudis, ſcurrilibus jocis utens.* Damaſcius: *Periculum eſt, ne hominum facetorum cavillationes provocemus.*

Χαριεντιζόμενοι. Facete jocantes. Facetiis utentes. Cavillantes. Ut Ariſtophanes.

Χαριεργός. Qui opera venuſta & grata facit. [In Epigrammate:] *Quæ venuſtorum operum elaboratrici Palladi, artem [fabrilem] exercere deſinens, dedicavit.*

Χαριεστέρους. [Venuſtiores.] Illuſtriores. Eunapius: *Procopius autem aſſumptis illis, qui illuſtriores erant, ad Imperatorem Valentem per Phrygiam contendit, ut eum conveniret.*

Χαριέττων. Charietton. Nomen proprium.

Χαρίζεσθαι. Gratificari. Communiter eo ſenſu dicitur, quo vulgus vocem illam accipit. Peculiariter vero de muliere dicitur, quæ viro porrigit, vel ſui copiam illi facit. Vel ſignificat, in diſputando alicui cedere. *Si tibi gratificari oportet.* Et iterum: *Ut tibi gratificer.* Et χαριζόμενοι, gratificantes, obſequentes. *Illi vero caput ejus amputarunt, ingrato morbo, iræ, obſequentes.*

1 Δημοποίητα] Scribendum puto, Δημοποιήτῳ: ut ſit nomen fabulæ. Demoſtrati autem hujus vix alibi mentionem factam reperias.

2 Ἐξηπάτησεν ἡ χ.] Ariſtoph. *Veſpis*, pag. 523.

Εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

3 Πάθῃ] Lege, ἀπατηθῇ; ut apud Scholiaſtam ad modo indicatum locum Ariſtophanis, itemque Euſtathium ad Il. Σ. pag. 1163. 32.

4 Χάραξος] Vide ſupra v. Αἴσωπος, & v. Ἰάδμων.

5 Χαριεντίζεις, καὶ καταπ.] Eſt fragmentum Ariſtophanis, ex fabula ejus *Gerytade* ſumptum, ut diſcimus ex Harpocratione v. Βωμολοχεύεσθαι.

6 Ἃ δὴ χαριεργὰ Παλλ.] Lego, Ἃ δὴ χαριεργῷ Παλλάδι: quam lectionem in verſione expreſſimus. Cæterum, fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate in fabrum lignarium, qui cum præ ſenio artem ſuam exercere amplius non poſſet, inſtrumenta, quibus ante uſus fuerat, Minervæ dedicat. Epigramma iſtud ex cod. MS. integrum exhibuimus ſupra v. Ἀμφίξουν.

7 Ἰδίως δὲ, ἐπὶ ἀφροδισίων] Vide Harpocrationem v. Ἀναίνεσθαι, & ibi Mauſſacum: itemque Gatakerum in Diſſertat. *de Stilo Nov. Teſt.* cap. XI.

Χαρ-

Χαρίκλεια. ὄνομα κύριον. καὶ Χαρικλῆς, εἷς τῶν λ΄.

Χάριν. τέρψιν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν.

Χαρινάδης. ὄνομα κύριον. οὗτος νωθὴς ἦν. καὶ παροιμία. [1] Κρείττων ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν. ἐπὶ τῶν βραδυνόντων ἐν τῇ πορείᾳ.

Χαριξένη. εὐήθης καὶ μωρὰ ἡ Χαριξένη, ἑταίρα. [2] Ἀριστοφάνης· Οὐ γὰρ τἀπὶ Χαριξένης τάδε γ᾽ ἐστί.

Χαρίωνος. ὄνομα κύριον.

Χάρις.

Χάρις [3] χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ᾽ ἀεί.
τουτέστιν, ἡ φύουσα τὴν χάριν χάρις ἐστὶ προϋπάρξασα.

Χαρίσασθαι. [4] ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι. Ὀλίγοις χαρίσασθαι. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἱππεῦσι.

Χάρισι [5] καὶ Ἀφροδίτῃ ξύντροφος ἡ διαλλαγή. τουτέστιν, ἡ εἰρήνη. διότι οἱ γάμοι καὶ αἱ ἑορταὶ ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται.

Χαρίσιον. χαριστήριον. Ταῦτα [6] ἀναγεγράφθω μοι, χαρίσια ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν ἀποδιδόντι. καὶ χαρίσιοι, πλακοῦντος εἶδος. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι· [7] Πέμψω παλλακαῖς ἑσπέρας χαρισίους.

Χαριστίωνος. ὄνομα κύριον.

Χάριτας. τιμάς. εὐεργεσίας. Ὁ δὲ στέλλει Θεόδωρον, ὁμολογήσοντα χάριτας, ἀνθ᾽ ὧν τὸν μέγιστον Ῥωμαίων πρεσβευτὴν ἐτίμησεν ἐς τὰ μάλιστα. Καὶ παροιμία· Αἱ Χάριτες γυμναί. ἤτοι ὅτι δεῖ ἀφελῶς καὶ ἀφανέρως χαρίζεσθαι. ἤ, ὅτι αἱ Χάριτες τὸν ἑαυτῶν κόσμον ἀφῄρηνται. τρεῖς δὲ αἱ Χάριτες, Πειθώ, Ἀγλαΐα, καὶ Εὐφροσύνη. τὰς Χάριτας γυμνὰς ἱστοροῦσι, διότι δωρεὰν δεῖ χάριτας τίθεσθαι.

Χαριταίνης. ὄνομα κύριον.

Χαριτία. ἡ χαρμονή.

Χαρίτων [8] θρύμμα. καλλώπισμα.

Χαρίτων, καὶ Μελάνιππος. ἐν τῷ Ἀντέρως.

Χαρίτων, Χαρίτωνος. ὄνομα κύριον.

Χάρμα. χαρά. ἡδονή. Πολύβιος· [9] Τὸν δὲ ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλαβε φρένας.

Χαρίκλεια. Chariclea. Nomen proprium. Et Charicles, unus xxx. [Tyrannorum.]

Χάριν. Gratiam. Voluptatem. Item, gratia, cauſa, propter.

Χαρινάδης. Charinades. Nomen proprium. Hic tardus erat. Et proverbium: *Charinades celerius te incedit.* Dicitur in eos, qui tardo gradu ambulant.

Χαριξένη. Charixene. Hæc fuit meretrix fatua & ſtulta. Ariſtophanes: *Non enim ſub Charixene hæc ſiunt.*

Χαρίωνος. Charionis. [Genitivus, a recto Χαρίων.] Nomen proprium.

Χάρις. Gratia. *Gratia gratiam ſemper parit.* Id eſt, Beneficium ante collatum parit alterum beneficium.

Χαρίσασθαι. Gratificari. *Paucis eam gratificatam eſſe.* Apud Ariſtophanem *Equitibus.*

Χάρισι καὶ Ἀφρ. *Gratiarum & Veneris Pax eſt ſodalis.* Nuptiæ enim & feſta pacis tempore fiunt.

Χαρίσιον. Gratia, quæ refertur. Gratiæ relatio. *Hæc a me ſcripta ſint, ut pauca ſaltem munuſcula, grati animi mei teſtandi cauſa, pro multis beneficiis ipſi reddam.* Et Chariſiæ, placentæ genus. Ariſtophanes *Dætalenſibus*: *Mittam pellicibus veſpere placentas chariſias.*

Χαριστίωνος. Chariſtionis. [Genitivus, a recto Χαριστίων.] Nomen proprium.

Χάριτας. Gratias. Honores. Beneficia. *Ille vero mittit Theodorum, acturum gratias, quod maximum Romanorum legatum ſummis honoribus affeciſſet.* Et proverbium: *Gratiæ nudæ.* Vel, quia ſimpliciter & abſque oſtentatione benefaciendum eſt. Vel, quia Gratiæ ornatu ſuo ſpoliatæ ſunt. Tres autem ſunt Gratiæ, Pitho, Aglaia, & Euphroſyne. Gratias nudas eſſe narrant: quo ſignificatur, gratis eſſe benefaciendum.

Χαριταίνης. Charitænes. [Genitivus, a recto Χαριταίνη.] Nomen proprium.

Χαριτία. Gaudium. Lætitia.

Χαρίτων θρύμμα. Gratiarum deliciæ. Id eſt, venuſta, & elegans.

Χαρίτων. Chariton, & Menalippus. In voce Ἀντέρως.

Χαρίτων. Chariton, Charitonis. Nomen proprium.

Χάρμα. Gaudium. Voluptas. Lætitia. Polybius: *Illius vero animum ſimul gaudium & dolor invaſit.*

1 Κρείττων ἐστί σου Χαρ] Ariſtoph. *Veſpis.* pag. 445. (318. Ed. Baſ. *P.*)

Νυνὶ δὲ κρείττων ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν.

Huc Suidas reſpexit.

2 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 752. (506. Ed. Baſ. *P.*) Confer Heſych. v. Ἐπὶ Χαριξένης.

3 Χάρις χάρ.] Eſt verſus Sophoclis in *Ajace*, pag. 31. ut Portus monuit.

4 Χαρίσασθαι. ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι] Ineptiſſime. Quis enim ſibi perſuadeat, τὸ χαρίσασθαι unquam poni pro κατορθῶσαι? Quare, ut oſcitantia Compilatoris pateſcat, & ſimul locus hic recte intelligatur, conſulendus eſt Scholiaſtes Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 318. (218. Ed. Baſ. *P.*) unde hæc ſumpta ſunt.

5 Χάρισι καὶ Ἀφροδίτῃ ξύντρ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis in *Pace.* Confer Noſtrum ſupra v. Διαλλαγή.

6 Ταῦτα ἀναγεγρ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἀσκληπιόδοτος: ubi locum integrum habes.

7 Πέμψω παλλακαῖς ἑσπ.] Ut metro conſulatur, ſcribendum eſt, Πέμψω πλακοῦντας ἑσπέρας χαριστίους: ut recte monuit incomparabilis Rich. Bentlejus ad Frag. Callim. 193. Cæterum, fragmentum hoc Ariſtophanis exſtat etiam apud Athenæum lib. XIV. pag. 646. ubi ſic legitur:

——— Ἐγὼ δὲ νῷν
Πέμψω πλακοῦνθ᾽ ἑσπέραν χαρίσιον.

Metrum & illic claudicat, quod modo laudatus vir mihi amiciſſimus ſic reſtituit:

Πέμψω πλακοῦντ᾽ ἐς ἑσπέραν χαρίσιον.

8 Χαρίτων θρύμμα] Reſpexit Suidas ad locum Ariſtophanis *Eccleſiaz.* pag. 752. ubi hodie legitur, Χαρίτων θρέμμα. Sed θρύμμα agnoſcit etiam Suidas ſupra v. Θρύψις. Utraque lectio ſatis commoda eſt. Nam θρέμμα eſt *alumna*: at θρύμμα *deliciæ*; a θρύπτομαι, delicias facio.

9 Τὸν δὲ ἅμα χ.] Merito Caſaubonus dubitat, an hæc ex Polybio ſumpta ſint. Sunt enim ποιητικώτερα.

Χάρμη. μάχη.

Χάρμος,[1] Συρακούσιος, εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων στιχίδια καὶ παροιμίας ἔλεγε. [2] Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς Δειπνολογίαν καλεῖ τὸ ποίημα. ἄλλοι, Ὀψολογίαν. Χρύσιππος, Γαστρονομίαν. ἄλλοι, Ἡδυπάθειαν.

Χαροπός. [3] περιφερής. εὐόφθαλμος.

Χάρωψ. καὶ κλίνεται, Χάρωπος.

Χάρων. ὁ θάνατος. καὶ [4] πορθμευτικαὶ παρὰ Χάρωνος πεύσεις καὶ κηρύγματα·

Τίς [5] εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;
Τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον;

Χωρίον διατετύπωκεν ἐν ᾅδου οὕτω λεγόμενον· ὡς καὶ τὸν Αὔκνου λίθον. Τίς εἰς ὄνου πόκας; οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον. οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκαι χρησιμεύουσι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων ἡ παροιμία· ἐν ᾧ τρόπῳ φασὶ, χύτραν ποικίλλεις. ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ᾅδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνεπλάσατο ποιητικῶς.

Χάρων[6] Λαμψακηνὸς, υἱὸς Πυθοκλέους, γενόμενος κατὰ τὸν πρῶτον Δαρεῖον, οθ΄. ὀλυμπιάδι. μᾶλλον δὲ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν, κατὰ τὴν οε΄. ὀλυμπιάδα· ἱστορικός. ἔγραψεν Αἰθιοπικά. Περσικὰ, ἐν βιβλίοις β΄. Ἑλληνικὰ, ἐν βιβλίοις δ΄. Περὶ Λαμψάκου, β΄. Λιβυκά. Ὅρους Λαμψακηνῶν, ἐν βιβλίοις δ΄. Πρυτάνεις, ἢ Ἄρχοντας τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων. ἔστι δὲ χρονικά. Κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις β΄. Κρητικὰ, ἐν βιβλίοις γ΄. λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Μίνωος τεθέντας νόμους. Περίπλουν τὸν ἐκτὸς τῶν Ἡρακλείων στηλῶν.

Χάρων Καρχηδόνιος, ἱστορικός. ἔγραψε Τυράννους, ὅσοι ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ γεγόνασι. Βίους ἐνδόξων ἀνδρῶν, ἐν βιβλίοις δ΄. Βίους ὁμοίως γυναικῶν, ἐν δ΄.

Χάρων Ναυκρατίτης, ἱστορικός. Ἱερεῖς τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰ ἐπὶ ἑκάστου πραχθέντα. Βασιλεῖς τοὺς ἐκ παλαιοῦ γεγονότας ἐν ἑκάστῳ ἔθνει. καὶ περὶ Ναυκράτεως, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ Αἰγύπτου.

Χαρώνδας. ὄνομα κύριον.

Χαρώνειος[7] θύρα. μία τοῦ Νομοφυλακίου θύρα, δι' ἧς οἱ καταδίκοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· Ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν. ἀντὶ τοῦ, μέλλεις ἀποθανεῖν.

Χαρτά. χαρᾶς ἄξια. Σύμβολον φρονήσεως, τὸ διακριτικὸν τῶν χαρτῶν καὶ λυπηρῶν.

Χαρτόν. [8] Σοφοκλῆς·

Χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὐννέπω, χρόνῳ
Πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρει.

Χάρμη. Pugna. Prælium.

Χάρμος. Charmus, Syracusanus, in singula opsonia, quæ convivis apponebantur, versiculos & proverbia in promptu habebat. Clearchus vero Solensis poema illud *Dipnologiam* vocat. Alii, *Opsologiam.* Chrysippus, *Gastronomiam.* Alii, *Hedypathiam.*

Χαροπός. Vultum habens lætum. Pulchris oculis præditus.

Χάρωψ. [Idem, quod χαροπός.] Declinatur, χάρωπος, [per ω in syllaba penultima.]

Χάρων. [Charon. Portitor mortuorum. Item,] mors. [Apud Aristophanem] Charon portitorum more percontatur & proclamat: *Quis ad quietem ex malis & molestiis* [*migrare cupit?*] *Quis ad campum Oblivionis?* Locum apud Inferos ita dictum finxit: ut & Auxni saxum. *Quis ad asini lanas?* Sic vocant id, quod prorsus inutile est. Asini enim lanæ nullius omnino sunt usus. Dicitur item proverbium hoc de rebus irritis & vanis: quemadmodum & illud, *Ollam pingis.* Vana enim sunt ea, quæ sunt apud Inferos. Propterea asini lanas poetice confinxit.

Χάρων. Charon Lampsacenus, filius Pythoclis, qui tempore primi Darii floruit, Olymp. LXXIX. Vixit autem potius belli Persici temporibus, Olympiad. LXXV. Historicus. Scripsit Æthiopica. Persica, lib. II. Græca, lib. IV. De Lampsaco, lib. II. Libyca. Fines Lampsacenorum, lib. IV. Prytanes, aut Archontes Lacedæmoniorum: quod opus est Chronologicum. Origines urbium, lib. II. Cretica, lib. III. in quo opere etiam leges a Minoe latas refert. Navigationem circa oram maritimam extra columnas Herculis.

Χάρων. Charon Carthaginensis, historicus. Scripsit de Tyrannis, quotquot in Europa & Asia fuerunt. Vitas illustrium virorum, lib. IV. Mulierum item vitas, lib. IV.

Χάρων. Charon Naucratita, historicus. Scripsit de Sacerdotibus Alexandrinis & Ægyptiis, & res sub unoquoque gestas. De Regibus, qui priscis temporibus in unaquaque gente fuerunt. De Naucrate. Item, alia quædam de Ægypto.

Χαρώνδας. Charondas. Nomen proprium.

Χαρώνειος θύρα. Janua Charonia. Erat janua illa Nomophylacii, per quam damnati ad supplicium educebantur. Et Aristophanes *Pluto: Charon vero signum dat.* Id est, mox moriturus es.

Χαρτά. Gaudio digna. *Prudentiæ signum est, si quis discernere queat ea, quibus gaudendum, & quibus dolendum sit.*

Χαρτόν. Gaudio dignum. Lætum. Gratum. Sophocles: *Salvere præconem jubeo, multo post tempore ad nos reversum; si quid modo*

1 Χάρμος, Συρακούσιος, εἰς ἕκαστον τ.] Hæc sumpta sunt ex Athenæi *Dipnosoph.* lib. I. pag. 4.

2 Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς Δειπνολ.] Hæc male superioribus attexuit Compilator. Pertinent enim ad Archestratum, non vero ad Charmum: ut ex loco laudato Athenæi patet.

3 Περιφερής] Optimus MS. A. recte περιχαρής. Et sic Hesychius.

4 Καὶ πορθμευτικαὶ παρὰ Χ.] Confer Nostrum supra, v. Ἀνάπαυλαν, & v. Τίς εἰς ἀνάπαυλαν.

5 Τίς εἰς ἀναπ.] Aristoph. in *Ranis*, pag. 220. (137. Ed. Bas. P.) Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quæ hic Suidas.

6 Χάρων Λαμψ.] De eo vide Vossium in opere *de Hist. Gr.*

7 Χαρώνειος θύρα. μία τ.] Eadem legas apud Zenobium, Pollucem, & Hesychium.

8 Σοφοκλῆς] *Trachin.* pag. 339. ut Portus monuit.

Ὁ

Ὁ [1] αὐτός·

Χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.

Χαρτοφυλάκιον. τὰ παρὰ τὸ Φυλάσσω ἅπαντα, διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ προπαροξύνεται· οἷον χαρτοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον, σκευοφυλάκιον, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. πλὴν τοῦ σιτοφυλακείου.

θησαυροφυλάκιον, σκευοφυλάκιον, & alia his ſimilia.

Χάρυβδις. ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τὰ Γάδειρα, καὶ πάλιν ῥαγδαίως ἐπαναστρέφουσα. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον κατάγειν. Πρίσκος δὲ λέγει περὶ Χαρύβδεως· Παραπλέουσι δὲ τὴν Σικελίαν πρὸς τῇ Μεσσήνῃ κατὰ τὸν πορθμὸν τῆς Ἰταλίας, ἐν ᾧπερ ἡ Χάρυβδις, πνευμάτων ἐπιλαβόντων δυσαεῶν, αὐτοῖς ἀνδράσι κατέδυσαν. † Ὅτι Χάρυβδις καὶ Σκύλλα, ἐν στενῷ τόπῳ κειμένη, ὑποδέχεται τὰ τοῦ ὠκεανοῦ ῥεύματα, καὶ τοὺς παραπλέοντας βυθίζει. ἐκεῖσε Ὀδυσσεὺς πάντας τοὺς ἑταίρους μετὰ τῶν πλοίων ἀποβαλών, αὐτὸς μόνος περικαθίσας σανίδι ἐν τοῖς ῥεύμασι τῆς θαλάσσης ἐφέρετο. τοῦτον ἑωρακότες Φοίνικές τινες ἐν τοῖς ὕδασι πλέοντα, ἀναλαβόντες ἤγαγον ἐν Κρήτῃ πρὸς Ἰδομενέα γυμνόν. τοῦτον ἐξενοδόχησε τῇ ὥρᾳ τοῦ χειμῶνος, καὶ ἀπέπεμψεν εἰς Φαιακίαν, τὴν νῦν λεγομένην Κέρκυραν. οἱ δὲ πέμπουσιν αὐτὸν σὺν δυσὶ ναυσὶ καὶ ἑταίροις.

Χασσάμενος. ἀναχωρήσας. [2] Ὅμηρος·

Ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.

Τὰ ἐμπηγνύμενα τῇ ἀσπίδι δόρατα ἀναχωροῦντες διετίνασσον, ἵνα σκεδασθῇ.

Χασμᾷ. μετεωροφρονεῖς. περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχεις. Καί, χασκάζεις. [3] Ἀριστοφάνης· Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν Κωλακρέτην. καί, χασμήσῃ σύ.

Χάσμασιν. Οἱ δὲ Πάρθοι τὰς κεφαλὰς τῶν θηρείων ἁρμόσαντες τοῖς κράνεσιν, ἐχρῶντο τοῖς τῶν θηρείων χάσμασι.

Χαυλιόδων. [4] κεκλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας καὶ ἐξέχοντας. καὶ ζῶα χαυλιόδοντα, τὰ φαίνοντα ἔξω τοὺς ὀδόντας· οἷον ἀσπάλαξ, ἐλέφας, σῦς, καὶ εἴ τι ἄλλο.

Χαῦνον. ὑψηλόν. ἢ πλατύ, καὶ μέγα. τὰ γὰρ χαῦνα εἰς πλάτος ἁπλοῦται. [5] Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· Ἐκ τῶν μετεώρων χωρίων χαῦνόν τι πάνυ. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀσθενές.

Χαυνοπολίτας. [6] κεχαυνωμένους περὶ τὴν πολιτείαν, ἢ τὴν πόλιν.

Χαύνωσιν. τουτέστι, λύσιν τῶν δικῶν.

Πῶς [7] ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφευξιν δίκης,

Ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;

οἷον ἀπάτην, καὶ διακένῳ ῥήματι ἀναπείθουσαν τοὺς ἀκούοντας. παρὰ τὸ πείθειν τὴν δίκην.

lætum affers. Idem: *Læteris; ſi modo hæc gaudio digna tibi videantur.*

Χαρτοφυλάκιον. Chartophylacium. Sive, ſcrinium, in quo chartæ, vel tabulæ, & ſcripta aſſervantur. Omnia nomina a φυλάσσω deducta, per ι ſcribuntur, & acuto notantur in ſyllaba antepenultima: ut χαρτοφυλάκιον, Excipitur autem σιτοφυλακεῖον.

Χάρυβδις. Charybdis. Mare juxta Gades, alternis æſtibus reciprocum. Dictum vero eſt inde, quod [navigantes] in chaos & perniciem attrahat. Et Priſcus de Charybdi dicit: *Cum autem Siciliam prҿternavigarent juxta Meſſanam in freto Italiæ, ubi Charybdis eſt, ingentibus coortis procellis, naves cum ipſis viris ſubmerſæ ſunt.* † Charybdis & Scylla, in auguſto freto ſitæ, undas Oceani abſorbent, & prҿternavigantes ſubmergunt. Illic Ulyſſes omnibus ſociis & navibus amiſſis, ipſe ſolus tabulæ inſidens fluctibus maris jactatus eſt. Hunc Phœnices quidam in mari fluctuantem cernentes, nudum excipiunt, & ad Idomeneum in Cretam perducunt: qui eum tempore hyberno ædibus ſuis exceptum, in Phæaciam, quæ nunc Corcyra vocatur, tranſportandum curavit. Phæaces vero cum duabus navibus & ſociis eum [domum] mittunt.

Χασσάμενος. Recedens. Homerus: *Ille autem recedens clypeum concuſſit.* Haſtas enim clypeo infixas recedentes quatiebant, ut eas excuterent.

Χασμᾷ. [Hias. Oſcitas.] De rebus ſublimibus cogitas. Mentem aliis rebus intentam habes. Et χασκάζεις, idem. Ariſtophanes: *Tu vero hianti ore Colacretam obſervas.*

Χάσμασιν. Hiatibus. Rictibus. *Parthi vero ferarum capita galeis adaptantes, eorum rictibus utebantur.*

Χαυλιόδων. Dentes exertos habens. Et animalia χαυλιόδοντα dicuntur, quæ dentes exertos habent: ut talpa, elephas, aper, & ſi quod aliud animal.

Χαῦνον. [Laxum.] Altum. Vel, amplum, & magnum. Quæ enim laxa ſunt, facile dilatantur. Ariſtophanes *Avibus: Ex ſublimi regione aeris [nomen aliquod] amplum valde [& ſonorum peti volo.]* Χαῦνον item dicitur, infirmum, molle, fungoſum.

Χαυνοπολίτας. Cives faſtu inflatos & tumidos.

Χαύνωσιν. [Proprie, laxationem, diſſolutionem. In ſubjuncto autem loco Ariſtophanis ſignificat,] rationem effugiendi judicia. *Quomodo hic diſcet unquam rationem effugiendi judicia, & inanem eloquentiam, vim perſuadendi habentem.* Vel, fallacem eloquentiam, verbis inanibus rem judicibus perſuadentem.

1 Ὁ αὐτός] In *Electra*, pag. 142. ut itidem a Porto obſervatum.
2 Ὅμηρος] Il. Δ. v. 535.
3 Ἀριστοφάνης] In *Veſpis*, pag. 480. (335. Ed. Baſ. *P.*)
4 Κεκλασμένους] Scribendum eſt κεχαλασμένους, ut & Portus monuit. Confer Heſychium, & Euſtathium ad Homerum.
5 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Pag. 579. (400. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur:

Ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
Χαῦνόν τι πάνυ βούλει. Νεφελοκοκκυγίαν.

6 Χαυνοπολίτας. κεχαυν.] Ex Scholiaſte Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 401.
7 Πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗ.] Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 174. (105. Ed. Baſ. *P.*) Confer Noſtrum ſupra v. Ἀναπειστηρίαν, ubi eadem leguntur.

Χαύωνας.[1] ἄρτους ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας κριθίνους. ἢ λάχανα ὀπτά.

Χαύωνας. Panes hordeaceos oleo mixtos. Vel, olera assata.

Χαῖον.[2] χαῖόν ἐστιν ἡ καμπύλη βακτηρία, ᾗ ποιμένες χρῶνται.

Χαῖον. Curvus baculus, quo pastores utuntur. Pedum.

Χαιρέας. ὄνομα κύριον.

Χαιρέας. Chæreas. Nomen proprium.

Χαιρέκακος. ὁ χαίρων τοῖς κακοῖς.

Χαιρέκακος. Gaudens malis [alienis.]

Χαιρέτω ληρῶν. ἐρυθριάτω φλυαρῶν. καὶ χαίρειν, οἰμώζειν.

Χαιρέτω ληρῶν. Gaudeat suis nugis. Valeat cum suis nugis. Et, χαίρειν [λέγω τινὶ,] aliquem valere jubeo: idem est, ac] οἰμώζειν [λέγω] i. e. plorare jubeo.

Χαῖρε φίλον φῶς. γυναῖκα βουλομένην ἀκολασταίνειν, σβέσασαν τὸν λύχνον, φασὶ τοῦτο εἰπεῖν. οἱ δὲ, αἰσχράν. ἄλλοι, γραῦν.

Χαῖρε φίλον φῶς. Vale clara lux. Mulierem, cum rebus venereis operari vellet, exstincta lucerna hoc dixisse ferunt. Eam vero alii deformem; alii vetulam fuisse ajunt.

Χαιρεφῶν. Ἀθηναῖος, τὸν δῆμον Σφήττιος, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής.

Χαιρεφῶν. Chærephon, Atheniensis, populo Sphettius, Philosophus, Socratis auditor.

Χαιρεφῶν.[3] τῶν ἄγαν γνωρίμων Σωκράτους ὁ Χαιρεφῶν. οὐδὲν δὲ αὐτοῦ δοκεῖ σώζεσθαι τῶν συγγραμμάτων. δοκεῖ γὰρ γενέσθαι πάνυ θερμὸς, καὶ σφόδρα ἐχθρεῦσαι τἀδελφῷ. καὶ φησὶ [4] Ξενοφῶν, Σωκράτην συνάγοντα αὐτοὺς λέγειν, ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἴη, εἰ μὴ συμφωνοῖεν, οὐδὲ χειρῶν, οὐδὲ ποδῶν.

Χαιρεφῶν. Chærephon, unus eorum, qui Socrati maxime familiares fuerunt. Hujus nullum scriptum exstare dicitur. Creditur autem valde fervidus fuisse, & graves cum fratre inimicitias exercuisse. Xenophon vero dicit, Socratem eos conciliare volentem, dixisse, nullum esse oculorum, nec manuum, nec pedum usum, nisi concordes sint.

Χαιρεφῶν. ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν. καὶ παροιμία·

Οὐδὲν[5] διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.

ἦν γὰρ ἰσχνὸς καὶ ὠχρὸς τὴν ἰδέαν, ἅτε σοφίᾳ συντετηκώς. ὅθεν καὶ Νυκτερὶς ἐκαλεῖτο.

Χαιρεφῶν. Chærephon. Dicitur de pallidis & macilentis. Et proverbium: *Specie corporis nihil differes a Chærephonte.* Erat enim macilentus, & vultu pallidus; quippe qui philosophiæ studio intabuerat. Quare etiam Vespertilio vocabatur.

Χαίρειν. οἰμώζειν. στενάζειν.

Χαίρειν. [Proprie, gaudere, valere. At per antiphrasin,] lugere, plorare, gemere.

Χαίρειν. τοῦτο ἐστὶ προσαγόρευσις ἀπαλλασσομένων, ἢ προσερχομένων. ἐτίθετο δὲ κατ' ἀρχὰς τῶν ἐπιστολῶν.

Χαίρειν. Salvere. Valere. Est vox, qua abeuntes vel advenientes se invicem salutant. Eadem vox in principiis epistolarum etiam ponebatur.

Χαίρειν. πρόσρημα. ὀψὲ ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦτο προστεθῆναι τινὲς νομίζουσιν· ἁπλῶς δ' οὕτως ἀλλήλοις πρότερον ἐπιστέλλειν, οἷον, Ἄμασις Πολυκράτει τάδε λέγει. [6] πρῶτον δὲ Κλέωνα φησὶν Εὔβουλος ὁ κωμικὸς οὕτως ἐπιστεῖλαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπὸ Σφακτηρίας, ἐφ' ᾧ καὶ ὑπερησθῆναι· ἀγνοῶν, ὅτι καὶ οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο, καὶ προσηγόρευον οὕτως ἀλλήλους, οὐ μόνον τὸ πρῶτον ἐντυγχάνοντες, ὡς ἡμεῖς· ἀλλὰ καὶ διαλυόμενοι ἀπ' ἀλλήλων, ἀντὶ τοῦ ὑγιαίνειν, καὶ ἐῤῥῶσθαι, χαίρειν διεκελεύοντο ἀλλήλοις. † [7] Ὥσπερ οἱ ὄρνιθες, ἃ μανθάνουσι παρὰ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ χαῖρε, καὶ τὸ εὖ πράττειν, καὶ τὸ, Ζεὺς ἵλεως, καὶ τὰ τοιαῦτα οἱ ὄρνιθες εὔχονται, οὔτε εἰδότες ὅ, τι λέγουσιν, οὔτε διακείμενοι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἐῤῥυθμισμένοι τὴν γλῶσσαν.

Χαίρειν. Gaudere. Salvere. Quidam hanc salutationem epistolis sero additam fuisse putant. Olim enim alios aliis ita simpliciter scribere consuevisse, *Amasis Polycrati hæc dicit.* Eubulus vero Comicus dicit, primum Cleonem ex insula Sphacteria sic Atheniensibus scripsisse, eaque formula salutandi valde delectatum fuisse; ignorans, veteres quoque ea usos fuisse, & ita se mutuo salutare consuevisse, non solum cum primum congrederentur, ut nos; sed etiam, cum a se invicem discederent, pro *Vale* dicentes *Salve.* † [*Dogmata Pythagorica ita noverat,*] *ut aves ea, quæ ab hominibus docentur. Nam, Salve, &, Felix sis, & Jupiter tibi propitius sit, & alia hujusmodi aves precantur, neque scientes ea, quæ dicunt, neque ex ullo erga homines affectu, sed tantum lingua voces humanas imitari doctæ.*

Χαίρειν. [8] ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπιστολαῖς προστιθέ-

Χαίρειν. Gaudere. Salvere. Mos fuit anti-

1 Χαύωνας] Videtur Grammaticus respexisse ad *Jerem.* XLIV. v. 19. Ἐποιήσαμεν αὐτῇ χαυῶνας, καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς. Etymologus habet, χάνωνας: at Hesychius, χαυῶνες; quæ vera lectio videtur.

2 Χαῖον] Confer Etymologum, qui plura habet.

3 Χαιρεφῶν. τῶν ἄγαν γνωρίμων Σωκρ.] Eadem leguntur apud Scholiastam Aristophanis ad *Nubes*, pag. 131. (67. Ed. Bas. *P.*)

4 Ξενοφῶν] Lib. II. Ἀπομνημονευμάτων.

5 Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντ.] Est versus Aristophanis in *Nubibus* pag. 155. (88. Ed. Bas. *P.*) Vide etiam supra v. Διοίσειν, ubi eadem leguntur.

6 Πρῶτον δὲ Κλέωνα φησὶν Εὔβ.] Confer Scholiastam Aristophanis ad *Plutum*, pag. 36.

7 Ὥσπερ οἱ ὄρνιθες, ἃ μανθ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Philostrati lib. I. *de Vit. Apoll.* cap. XV. pag. 8. ut Pearsonius observaverat.

8 Ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπιστλ.] Scholiastes Aristophanis ad *Nubes*, pag. 163. Ἀρχαῖον ἦν ἔθος προστιθέναι ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς χαίρειν. οὐ γὰρ, ὥς τινες, Κλέων οὕτω πρῶτος ἐπέστειλεν Ἀθηναίοις ἐκ Σφακτηρίας.

ναι

σαι τὸ χαίρειν. οἱ δὲ λέγοντες πρῶτον Κλέωνα χρήσασθαι τούτῳ, ψεύδονται.

Χαίρειν, εὖ πράττειν, πολλὰ φρονεῖν. προσρήματα. οἱ δὲ, χαίρειν, οἰμώζειν, στενάζειν.

Χαίρειν. οὕτως [2] ἐπέγραφε Κλέων. ὁ δὲ Πλάτων, Εὖ πράττειν. ὁ δὲ Ἐπίκουρος, Εὖ διάγειν.

Χαίρειν εἰπών. ἀντὶ τοῦ καταλιπών. Ὁ δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ παρεγένετο, τῇ Μισσιανῇ χαίρειν εἰπών.

Χαίρειν, ἤν τε βούλησθ', ἤν τε μή. ἀντὶ τοῦ, παντὶ τρόπῳ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Πάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ', ἤν τε μή.

Καὶ ἔτι ὁ αὐτός·

Χαίρειν [3] μὲν ὑμᾶς, ἐστὶν, ὦνδρες δημόται,
Ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν, καὶ σαπρόν.

Χαίρειν φράσαντες. ἀποταξάμενοι. καταγνόντες.

Χαιρηδόνος. χαρᾶς. τῷ τόνῳ δὲ, ὡς ἀλγηδόνος. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλγῶ, ἀλγήσω μέλλοντος, ἀλγηδών, ἀλγηδόνος· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ χαίρω, χαιρηδών, χαιρηδόνος.

Χαιρήμων, [4] κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· [5] Τραυματίας, ὡς Ἀθήναιός φησιν. [6] Οὐρεύς. Ἀλφεσίβοια. Κένταυρος. Διόνυσος. Ὀδυσσεύς. Θυέστης. Μινύαι. καὶ ἕτερος Χαιρήμων, γράψας Ἱερογλυφικά.

Χαιριδεῖς. [7] ὑπὸ τοῦ Χαίριδος πεπαιδευμένοι. ἢ μελετῶντες. Χαῖρις δὲ, αὐλητὴς Θηβαῖος ἄμουσος. οὕτω δὲ λέγουσιν Ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ Χαίριδος, Χαιριδεῖς, καὶ ἀπὸ τοῦ πρεσβύτερος, πρεσβυτεριδεῖς. οὗτος δὲ ηὔλει ἐν ταῖς θυσίαις. [8] ἦν δὲ καὶ κιθαρῳδός. Ἀριστοφάνης·

Ὡς, ἢν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ,
Πρόσεισιν, αὐλήσων ἄκλη-
τος. ———

Καὶ παροιμία· [9] Χαῖρις ᾄδων ὄρθιον. Ὄρθιος δὲ, αὐλητικὸς νόμος, οὕτω καλούμενος, οἷον εὔτονος, καὶ ἀνάτασιν ἔχων. καὶ [10] Ὅμηρος·

Ἔνθα στᾶσ' ἤυσε Θεὰ μέγα τε, δεινόν τε,
Ὄρθι' Ἀχαιοῖσι.

Χαῖρις. [11] κιθαρῳδός. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν [12] Ἀγροῖς·

Φέρ' ἴδω, κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο;
Πεισθμελὴς [13] μετὰ Μέλιτος ἦν. ἔχ' ἀτρέμας.
Ἐγ' ᾠδα. Χαῖρις ἐστί. ———

Καὶ ἕτερος, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει.

quus, epistolis addere τὸ χαίρειν. Qui vero dicunt Cleonem primum eo usum fuisse, falluntur.

Χαίρειν, εὖ πράττειν, & πολλὰ φρονεῖν, sunt formulæ salutandi. Interdum vero χαίρειν [per antiphrasin significat,] lugere, plorare, gemere.

Χαίρειν. Salve. Hanc formulam salutandi in epistolis suis adhibebat Cleon. Plato vero, εὖ πράττειν: & Epicurus, εὖ διάγειν.

Χαίρειν εἰπών. Qui valedixit. Qui valere jussit. Qui aliquid reliquit. *Ille vero per aliam viam advenit, cum Missianæ valedixisset.*

Χαίρειν. Gaudere. Aristophanes *Pluto*: *Licet jam vobis gaudere, sive velitis, sive nolitis.* Et idem alibi: *Salvere vos jubere, ô viri populares, antiqua salutatio est, & putida.*

Χαίρειν φράσαντες. Qui valedixerunt. Qui aliquid damnarunt. [Qui in malam rem abire jusserunt.]

Χαιρηδόνος. Gaudii. Lætitiæ. Eodem effertur accentu, quo nomen ἀλγηδόνος, i. e. doloris. Ut enim ab ἀλγῶ, deducitur Futurum ἀλγήσω; unde ἀλγηδών, dolor: sic a χαίρω, χαιρήσω, χαιρηδών, χαιρηδόνος. Gaudium. Lætitia.

Χαιρήμων. Chæremon. Comicus. Ex ipsius fabulis sunt & istæ: Traumatias, ut Athenæus ait: Ureus, Alphesibœa, Centaurus, Bacchus, Ulysses, Thyestes. Minyæ. Fuit & alter Chæremon, qui scripsit Hieroglyphica.

Χαιριδεῖς. Quasi dicas, pulli Chæridis. Id est, a Chæride instituti: sive, discipuli Chæridis. Vel, qui meditantur. Chæris autem fuit tibicen Thebanus, & indoctus. Attici vero a Χαῖρις formant Χαιριδεῖς, ut a πρεσβύτερα, πρεσβυτεριδεῖς. Hic Chæris in sacrificiis tibia canebat. Fuit & alter, citharœdus. Aristophanes: *Nam si Chæris vos viderit, accedet invocatus, carmen tibia modulaturus.* Et proverbium: *Chæris canens orthium modum.* Sic dicebatur modus tibiæ acutus & intensus. Et Homerus: *Ibi stans Dea, magna terribilique & intensa voce Achivis acclamavit.*

Χαῖρις. Chæris, citharœdus. Ejus mentionem facit & Pherecrates in *Agris*: *Eja videam, citharœdus quis pessimus fuerit. Meles: & post Meletem, (tace; novi enim) Chæris est.* Fuit & alter, cujus meminit Cratinus in *Nemesi*.

1 Οἱ δὲ, χαίρειν, οἰμώζειν] Nimis præcise hæc Grammaticus. Sensus autem est, μακρὰν χαίρειν φράσαι, i. e. aliquem longum valere jubere, idem esse, ac, οἰμώζειν τινὶ λέγειν, aliquem plorare jubere.

2 Χαίρειν. οὕτως ἐπέγραφε Κλ.] Eadem leguntur apud Laertium in *Platone*, Num. 61. unde ea Suidas mutuatus est. Vide etiam supra v. Εὖ διάγειν.

3 Χαίρειν μὲν ὑμ.] Duo hi versus Jambici leguntur apud Aristophanem *Pluto*, pag. 36. (19. Ed. Bas. *P.*)

4 Κωμικός] Imo, Τραγικός. Tragicum enim expresse eum nominat Athenæus lib. XIII. pag. 562. Et nomina fabularum, quæ subjunguntur, Tragœdiæ potius quam Comœdiæ conveniunt.

5 Τραυματίας] Fabulæ hujus, & sequentium, meminit Athenæus in *Dipnosophistis*.

6 Οὐρεύς] Athenæus, Οἰνεύς.

7 Ὑπὸ τοῦ Χαίριδος πεπ.] Eadem leguntur apud veterem interpretem Comici ad *Acharnens.* pag. 413. (295. Ed. Bas. *P.*)

8 Ἦν δὲ κιθαρῳδός] Scribe, ἦν δὲ καὶ ἕτερος, κιθαρῳδός.

9 Χαῖρις ᾄδων ὄρθιον] Aristoph. *Acharnens.* sub initium:

Ὅτ' δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.

Huc Suidas respexit.

10 Ὅμηρος] Il. Λ. v. 10. & 11.

11 Χαῖρις. κιθαρῳδός. μνημ.] Hæc omnia leguntur etiam apud Scholiastam Aristophanis ad *Aves*, pag. 582.

12 Ἐν Ἀγροῖς] Scribe, ἐν Ἀγρίοις. Vide Meursium in *Bibliotheca Attica*, ubi Pherecratis fabulas recenset.

13 Πεισθμελὴς μετὰ Μέλ.] Hæc corrupta sunt. Apud Enarratorem Comici loco laudato sic legitur: Πεισίου Μέλης. μετὰ Μέλητα ἦν, &c. Quod si sequamur, Meles fuerit Pisiæ filius.

Χαίρομαι. Οὕτω Δάτις ὁ Πέρσης, ἐπιτηδευόμενος ἑλληνίζειν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χαίρω, χαίρομαι εἶπε. καὶ ἔστι Δατισμός.

Χαίρω. δοτικῇ. τὸ εὐφραίνομαι. καὶ χαίρω σε ἐληλυθότα. Ὠρωπικοὶ οὕτω λέγουσιν. Εὐριπίδης Σισύφῳ·

Χαίρω τέ γ', ὦ βέλτιστε Ἀλκμήνης τέκος,
Τόν τε μιαρὸν ἐξολωλότα.

καὶ χαιρούμενος.

Χαίρων,[1] Λακεδαιμόνιος· ὃς ἐπρέσβευσεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἀνὴρ ἀγχίνους μὲν, καὶ πρακτικὸς νέος δὲ, καὶ ταπεινὸς, καὶ δημοτικῆς ἀγωγῆς τετυχώς. οὗτος ὀχλαγωγῶν, καὶ κινήσας, ὃ μηδεὶς ἕτερος ἐθάρρει, ταχέως περιεποιήσατο φαντασίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀφελόμενος τὴν χώραν, ἣν οἱ τύραννοι συνεχώρησαν ταῖς ὑπολειφθείσαις τῶν τυράννων ἀδελφαῖς, καὶ γυναιξὶ, καὶ μητράσι, καὶ τέκνοις, ταύτην διέδωκε τοῖς λεπτοῖς εἰκῇ καὶ ἀνίσως, κατὰ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν. μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς κοινοῖς ὡς ἰδίοις χρώμενος, ἐξεδαπάνα τὰς προσόδους, οὐ νόμου στοχαζόμενος, οὐ κοινοῦ δόγματος, οὐκ ἄρχοντος.[2] ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες, καθεστάθησαν Δοκιμαστῆρες τῶν κοινῶν κατὰ τοὺς νόμους. ὁ δὲ Χαίρων θεωρῶν τὸ γενόμενον, καὶ συνειδὼς ἑαυτῷ κακῶς κεχειρικότι τὰ τῆς πόλεως, τὸν ἐπιφανέστατον τῶν Δοκιμαστήρων Ἀπολλωνίδην, ἀποπορευόμενον ἡμέρας ἐκ βαλανείου, ἐξεκέντησε. τοῦ δὲ πλήθους ἀγανακτήσαντος ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὁ στρατηγὸς παραγενόμενος εἰς Λακεδαίμονα, τὸν Χαίρωνα παρήγαγεν εἰς κρίσιν ὑπὲρ τοῦ φόνου, τοῦ κατὰ τὸν Ἀπολλωνίδην. καὶ κατακρίνας, ἐποίησε δέσμιον· τούς τε λοιποὺς Δοκιμαστῆρας παρώξυνε πρὸς τὸ ποιεῖσθαι τὴν ζήτησιν τῶν δημοσίων ἀληθινήν.[3] Φροντίσας δὲ καὶ περικομίσασθαι τὰς οὐσίας τοὺς τῶν φυγάδων ἀναγκαίους πάλιν, ἃς ὁ Χαίρων αὐτῶν ἀφείλετο βραχεῖ χρόνῳ πρότερον.

Χαιρώνεια. πόλις. καὶ Χαιρωνεύς, Χαιρωνέως. Χαιρωνικόν.

Χαίρωνος. ὄνομα κύριον.

Χαῖται. αἱ τρίχες. αἱ κόμαι.

Χαιτήεις ἵππος. ὁ χαίτην τρέφων.

Χέδροπας. ὄσπρια. καὶ ἑνικῶς, χέδροψ, τὸ ὄσπριον. οὕτως Θουκυδίδης.

Χεζητιάων. βουλόμενος χέσαι.[4] Ἀριστοφάνης·

Εἴτε[5] Προκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
Οὐκ ἂν ἐξίδισεν εἰς θοιμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο,
Κ' ἀποπαρδὼν, κἀναπνεύσας, αὖθις αὖ κατέπτατο.

Ἀντὶ τοῦ, ἀπεπάτησε. δοκεῖ ὁ[6] Προκλείδης πολιτικὸς εἶναι, καὶ λόγιος· ἄλλως δὲ καταισχημονῶν τῶν στρωμάτων. διὸ καὶ Χεσᾶς ἐλέγετο. καὶ[7] αὖθις Ἀριστοφάνης·

Χαίρομαι. [Pro χαίρω. Gaudeo.] Datis Persa, cum Græce loqui conaretur, χαίρομαι dixit, pro χαίρω: & est Datismus.

Χαίρω. Gaudeo. Lætor. Dativo jungitur. Et, χαίρω σε ἐληλ. Gaudeo te venisse. Sic Oropici dicunt. Euripides *Sisypho: Lætor, optime Alcmenes fili, sceleratum illum periisse.* Et χαιρούμενος, gaudens.

Χαίρων. Chæron, Lacedæmonius, qui Romæ legationem obierat, vir gnavus quidem ac solers, sed tum temporis admodum juvenis, & infimæ sortis, nec liberaliter educatus. Hic concionabundus cum eam rem commovisset, quam nemo tentare ausus fuerat, famam apud populum brevi sibi comparavit. Ac principio quidem agrum, quem Tyranni sororibus ac conjugibus exulum, matribusque ac liberis concesserant, ipse infimis hominibus temere atque inæqualiter pro arbitrio suo divisit. Deinde publica pecunia quasi privata abusus, vectigalia decoquere cœpit, absque ulla lege, aut publico decreto, aut magistratus auctoritate. Quam rem ægre ferentes nonnulli, effecerunt, ut Quæstores ærarii publici legibus constituerentur. Id cum animadverteret Chæron, conscius sibi ipse male administratæ publicæ pecuniæ, Apollonidem, qui Quæstorum clarissimus erat, interdiu e balneo redeuntem submissis percussoribus interfecit. Cum igitur populus casum hunc acerbe ferret, Prætor Lacedæmonem profectus, Chæronem comprehensum causam dicere jussit de Apollonidis cæde, damnatumque in carcerem conjecit: & reliquos Quæstores hortatus est, ut de publica pecunia quæstionem serio exercerent; utque operam darent, ut exulum propinquis bona nuper a Chærone adempta restituerentur.

Χαιρώνεια. Chæronea. Urbs [Bœotiæ.] Et Χαιρωνεύς, Chæronensis. Et Χαιρωνικὸν, Chæronicum.

Χαίρωνος. Chæronis. [Genitivus, a recto Χαίρων.] Nomen proprium.

Χαῖται. Crines. Capilli. Comæ.

Χαιτήεις ἵππος. Equus comam alens. Equus comatus, vel jubatus.

Χέδροπας. Legumina. Et in singulari numero, χέδροψ, legumen. Ita Thucydides.

Χεζητιάων. Cacaturiens. Cacare cupiens. Aristophanes: *Et si aliquis vestrum Patroclides sit cacaturiens, non cacet in pallium, sed avolet, &, postquam pepedit, & respiravit, rursus devolet.* Videtur Patroclides vir civilium negotiorum peritus fuisse, & doctus: cæterum, lectum stercore fœdasse. Unde & Cacator dictus est. Et iterum Ari-

1 Χαίρων, Λακεδαιμόνιος· ὃς ἐπρέσβ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Polybii, quæ leguntur in Collectaneis Constantini Porphyr. a Valesio editis, pag. 121, 122.

2 Ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες, καθεσ.] In modo laudatis Collectaneis Constantini rectius sic legitur, ἐφ' οἷς τινες ἀγανακτήσαντες ἐσπούδαζον κατασταθῆναι Δοκιμαστῆρες.

3 Φροντίσας δὲ καὶ περικομίσασθαι] Scribe, φροντίσας δὲ καὶ περὶ τοῦ κομίσασθαι; ut legitur in modo laudatis Collectaneis Constantini.

4 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 578. (399. Ed. Bas. P.)

5 Προκλείδης] Apud Aristophanem recte, Πατροκλείδης. Error natus ex abbreviatione vocis.

6 Προκλείδης] Et hic Πατροκλείδης scribendum.

7 Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 734. (493. Ed. Bas. P.)

Ἀρι-

Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
Οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων,
Οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.

Οὗτος ὁ Ἀντισθένης ἰατρὸς ἦν θηλυδρίας. ἀπηλλάγη μὲν πολυχέσου νοσήματος.

Χέζομεν. ζημιούμεθα. Ἀριστοφάνης·
Ἡμεῖς δὲ δίδομεν. εἰ δὲ μή, πατούμενοι
Ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσιον χέζομεν.
ἀντὶ τοῦ, πολλαπλάσιον. τὸ δὲ νοούμενον, ὅτι μικροῖς λήμμασιν ὁ Κλέων τῆς πόλεως προδίδωσι τὰ πράγματα.

Χεθέντος. πλατυνθέντος.

Χελιδόνας.[2] ἰχθύς ποιός. λέγεται χελιδὼν, καὶ τὸ τῶν γυναικῶν τὸ μόριον. καὶ τὸ κοῖλον τῆς ἵππων τῆς ὁπλῆς. ἔνιοι καὶ τῆς κυνῶν τὸ αὐτὸ μέρος. καὶ νόμισμα δὲ ἀργυροῦν Πελοποννησιακόν. καλεῖσθαι δὲ χελιδόνα καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἄνωθεν τοῦ ἀγκῶνος, τὸ κατὰ τὰς καμπάς. λέγεται δὲ χελιδὼν, καὶ ἡ ναῦς, ἡ τοὺς εἰς Μασσαλίαν διακομίσασα. καὶ χρησμολόγος δέ τις τῶν πάλαι. καὶ ὁ Κλεοπάτρας κίναιδος.

Χελιδόνειον μέλος. τὸ τῆς χελιδόνος. ἔστι δὲ αὐτῆς ἡ φωνὴ, οὐ θρῆνος, ἀλλ᾽ ᾆσμα ἐνδοτικὸν, καὶ κελευστικὸν πρὸς ἔργα. διὰ τοῦτο χειμῶνος οὔτε ἵπταται, οὔτε φθέγγεται.

Χελιδόνων[3] μουσεῖα. ἐπὶ τῶν βάρβαρα καὶ ἀσύνετα ποιούντων. καὶ γὰρ ἡ χελιδὼν ἐπὶ τῶν βαρβάρων. ἐπιφέρει γὰρ, Θρῃκίη χελιδὼν. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς· Οὗ περὶ χείλεσι βρέμεται Θρῃκία χελιδών. καὶ Εὐριπίδης·
Πολὺς δ᾽ ἀνεῖρπε κισσὸς, εὐφυὴς κλάδος,
Χελιδόνων μουσεῖον.

Χελιδόνων φάρμακον. παρὰ Ἱππώνακτι, τὸ φίλτρον, τὸ [4] διαγινόμενον, ἐπειδὰν χελιδόνα πρῶτόν τις ἴδοι.

Χελώνας.
Τὰς[5] χελώνας μακαρίζειν σε τοῦ δέρματος.
διὰ τὸ κέντρον τῶν σφηκῶν.

Χελώνη. τὸ χερσαῖον ζῶον. ἡ ὀστρακόνωτος. καὶ τὸ θαλάσσιον. καὶ παρατάξεως ὄνομα. καὶ εἶδος πολεμιστήριον. [6] ἐξ οὗ αἱ χελῶναι καὶ χωστρίδες, πολιορκητικὸν μηχάνημα, καὶ κριοί. † [7] Ζηλοτυπήσασαι αἱ Θετταλαὶ γυναῖκες τὴν Λαΐδα τὴν ἑταίραν ξυλίναις χελώναις ἐφόνευσαν τύψασαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀφροδίτης, πανηγύρεως οὔσης. ὕστερον δὲ ἱερὸν ἐποίησαν ἀνοσίας Ἀφροδίτης, ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἱερῷ ἀνόσιον πετολμήκασι φόνον.

Χελώνη μυιῶν. ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων τινός. [8] Τὴν παρρησίαν τὴν σὴν οἴει τεττάρων εἶναι ὀβολῶν, τὸ λεγόμενον.

stophanes: *Antisthenem aliquis huc evocet omni modo. Hic enim vir suspirationum causa novit, quid sibi velit culus cacaturiens.* Hic Antisthenes medicus fuit effœminatus: qui tandem a morbo multicaco liberatus est.

Χέζομεν. [Cacamus. At in subjuncto loco Aristophanis sumitur, pro] Mulctamur. Aristophanes: *Nos vero damus. Sin secus, conculcati a sene, octuplum cacamus.* Sensus vero est, Cleonem propter exigua lucella Reip. negotia prodere.

Χεθέντος. Diffusi. Dilatati.

Χελιδόνας. Chelidonias. Piscis quidam. Dicitur & χελιδὼν, cunnus. Item, ungulæ equinæ cava pars. Quidam & in canibus eandem partem ita vocant. Item, nomisma argenteum Peloponnesiacum. Χελιδόνα etiam vocant cubiti humani partem superiorem, ubi cubitus flectitur. Chelidon etiam dicitur navis, quæ milites Massiliam transportavit. Item, vates quidam antiquus. Item, Cleopatræ cinædus.

Χελιδόνειον μέλος. Melos hirundineum. Sive, cantus hirundinis. Vox autem ejus non est gemitus, sed cantus, homines ad opus faciendum excitans & adhortans. Quare hyeme neque volat, neque canit.

Χελιδόνων μουσεῖα. Hirundinum musea. Dicitur in eos, qui barbara & obscura poemata scribunt. Nam hirundo Barbaros notat. Subjicit enim: *Cujus in labris Threicia hirundo strepit.* Et Euripides: *Multa autem sursum serpebat hedera, ramusque virens, hirundinum museum.*

Χελιδόνων φάρμακον. Hirundinum medicamentum. Apud Hipponactem, philtrum, quod conficitur, quum quis hirundinem primum vidit.

Χελώνας. Testudines. *Testudines te beatas prædicaturum esse pellis causa.* Nimirum, propter aculeum vesparum.

Χελώνη. Testudo. Animal terrestre, quod dorsum habet testaceo operimento tectum. Est & animal marinum, ita dictum. Item, nomen aciei, & machinæ bellicæ species; ut testudines aggestitiæ, & arietes, quibus in obsidionibus urbium utuntur. † Thessalicæ mulieres invidia stimulatæ Laidem meretricem ligneis testudinibus in templo Veneris, cum magna ibi esset hominum frequentia, percussam occiderunt. Quare templum Sceleratæ Veneris postea condiderunt: quod mulieres in templo nefariâ cædem commisissent.

Χελώνη μυιῶν. Testudo muscas [contemnit. Dicitur] in eos, qui aliquid non curant.

1 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 292. (195. Ed. Bas. *P.*)

2 Χελιδόνας] Scribe, χελιδονίας.

3 Χελιδόνων μουσεῖα. ἐπὶ τ.] Scholiastes Comici ad *Ranas*, pag. 215. (134. Ed. Bas. *P.*) Χελιδόνων μουσεῖα. παρὰ τὰ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου·
Πολὺς δ᾽ ἀνεῖρπε κισσὸς, εὐφυὴς κλάδος,
Χελιδόνων μουσεῖα.
ἀντὶ τοῦ, βάρβαρα καὶ ἀσύνετα. καὶ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν βαρβάρων καὶ πολυλόγων καὶ ἐπαχθῶν ἐστὶ πεπλασμένη. πιστὸν γὰρ τὸ χελιδόνων γένος, πλέον διὰ τὸ πολὺ τῆς ᾠδῆς ἀνιῶν τοὺς ἀκούοντας, ἢ διὰ τὸ μέλος εὔφραινον. Hinc Suidas suppleri potest.

4 Τὸ διαγινόμενον, ἐπ.] Ut sensus aliquis hinc eliciatur, lego, τὸ γινόμενον. Sed & sic locus hic obscurus est: de quo proinde amplius cogitandum censeo.

5 Τὰς χελώνας μακ.] Hæc sunt verba Chori, apud Aristophanem *Vespis*, pag. 459. (325. Ed. Bas. *P.*)

6 Ἐξ οὗ αἱ χελ.] Scribendum potius est, ὡς αἱ χελῶναι χωστρίδες, &c.

7 Ζηλοτυπήσασαι αἱ γυν.] Vide Brodæum ad Antholog. Epigr. pag. 328. ad Epigramma, Ἔρπων εἰς Ἐφύρην, &c.

8 Τὴν παρρησ.——τὸ λεγόμενον] Hæc sunt verba Juliani Imperatoris, Epist. LIX. eademque leguntur supra, v. Τεττάρων ὀβολῶν.

γόμενον.

γόμενον. Οὐκ οἶδα, ὅτι καὶ Θερσίτης ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπαῤῥησιάζετο· τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θερσίτου παῤῥησίας ἧττον ἔμελεν, ἢ χελώνῃ μυιῶν, τὸ τῆς παροιμίας. † [1] Χελώνης ἐπιῤῥιφείσης Αἰσχύλῳ τῷ Ἀθηναίῳ ὑπὸ ἀετοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς, ἀπώλετο, ἐτῶν νη. γενόμενος.

Χελώνης κρέα φαγεῖν. Ζήτει ἐν τῷ, Ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν.

Χελωνίδος. [2] τοῦ οὐδοῦ τῆς θύρας.

Χελύνη. τὸ ἄνω χεῖλος. [3] Εἰς τὴν ὑπερῴαν χελύνην οἰστὸς Μηδικὸς ἐνεῤῥίζωτο. Καὶ αὖθις·

Στὰς [4] ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων.

Χέλυς. ἡ κιθάρα. καὶ ἡ χελώνη, ἡ ὀστρακόνωτος.

Χέμετλα. [5] ὡς χέρνιβα.

Χεράδος. [6] ἡ μετὰ ὀστράκων καὶ λίθων ὕλη.

Χερεκράτης, καὶ Χερώνδας. διὰ τοῦ ε ψιλοῦ.

Χέῤῥεως. Φρούριόν τι. [7] Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρύματος Χέῤῥεως διὰ μιᾶς ἐφοίτα ἐς τὴν Ἀντιόχειαν τῇ ὠκύτητι τῶν ποδῶν ὁ [8] Ἰνδικός.

Χερείων. [9] χέριστος.

Χέῤῥη. ὄνομα πόλεως.

Χέρηες. χείρονες.

Χέρης, Χέρητος. ὄνομα κύριον.

Χεριφυρέα. ἐν Ἐπιγράμματι·

——————— [10] Φοῖβε,

Δέξαι πλωτήρων μάζης χεριφυρέα δαῖτα.

Χερμαδίῳ. χειροπληθεῖ λίθῳ.

Οὐδέ [11] σε χερμαδίων ὦσε κτύπος, οὐ νέφος ἰῶν. καὶ χερμάδος, λίθου πληροῦντος τὴν χεῖρα. Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους πλῆθος χερμάδων καὶ βελῶν παντοίων κατέχεαν.

Χερμαστήρ. ἡ σφενδόνη.

Ῥινοῦ [12] χερμαστῆρος εὔστροφα κῶλα τιταίνων.

Χερνῆτις. χήρα, ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα. χειρόβιος. Ὁ δὲ ὑπὸ τῷ κνέφει σὺν τοῖς χερνήταις, τοῖς ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς ἰοῦσιν, ὑπεξῆλθε. καὶ χερνήτης, ὁ πένης, ἀρσενικῶς. ἐν [13] Ἐπιγράμματι·

Confidentiam tuam & audaciam in dicendo quatuor obolis, quod vulgo dicitur, dignam putas. Ignoras autem & Therſiten inter Græcos confidenter locutum fuiſſe: Agamemnonem vero ejus confidentiam minus curaſſe, quam teſtudo muſcas, ſecundum proverbium. † Æſchylus Athenienſis, teſtudine, quam aquila ferebat, in caput ejus decidente, mortuus eſt, anno ætatis LVIII.

Χελώνης κρέα φαγεῖν. Teſtudinis carnes edere. Quære in v. Ἢ δεῖ χελ. κρ. φ.

Χελωνίδος. Liminis januæ.

Χελύνη. Labrum ſuperius. *In labro ſuperiore ſagitta Medica erat infixa.* Et iterum: *Stans vir juxta virum, præ ira labrum ſuperius mordens.*

Χέλυς. Chelys. Cithara. [Teſtudo. Inſtrumentum muſicum.] Item, teſtudo animal, dorſum habens teſtaceum.

Χέμετλα. [Dictum eſt,] ut χέρνιβα: [abſque ι in ſyllaba prima.]

Χεράδος. Congeries teſtarum & lapillorum.

Χερεκράτης. Cherecrates, & Cherondas. Per ε [in ſyllaba prima.]

Χέῤῥεος. Cherreos. [Genitivus, a recto Χέῤῥις.] Caſtellum quoddam ita dictum. *Nam Indicus velocitate pedum a caſtello Cherre uno die Antiochiam ivit.*

Χερείων. Pejor. Χέριστος, peſſimus.

Χέῤῥη. Cherre. Nomen urbis.

Χέρηες. [Poetice, pro] χείρονες. Pejores. Deteriores.

Χέρης. Cheres, Cheretis. Nomen proprium.

Χεριφυρέα. Manu ſubactam. In Epigrammate: *Phœbe, accipe nautarum dapes, mazam manu ſubactam.*

Χερμαδίῳ. Lapide, qui manum implet. Lapide, qui manu tractari & projici poteſt. [In Epigrammate:] *Neque te lapidum repulit ſtrepitus, neque nubes ſagittarum.* Et χερμάδος, lapidis, qui manum implet. *Illi vero e muro lapides & tela confertim [in hoſtes] emiſerunt.*

Χερμαστήρ. Saxorum jaculatrix. Epithetum fundæ. *Fundæ ſaxa jaculantis bene tortas tendens habenas.*

Χερνῆτις. Vidua, quæ manuum labore vivit. Mulier, quæ manibus victum ſibi quærit. [Et χερνήτης, genere maſculino, qui manibus victum ſibi quærit. Operarius.] *Ille vero ſub crepuſculum veſpertinum cum operariis, qui*

1 Χελώνης ἐπιῤῥ.] Vide ſupra v. Αἰσχύλος.

2 Τοῦ ὀδοῦ] Scribe, τοῦ οὐδοῦ. Vide Heſychium.

3 Εἰς τὴν ὑπερῴαν χελ.] Fragmentum hoc ſumptum eſt ex Theophylacti Simoc. lib. II. cap. VI. ut Pearſonius obſervaverat. Idem auctius legitur ſupra, v. Ὑπερῴη.

4 Στὰς ἀνὴρ παρ' ἀνδ.] Eſt verſus Ariſtophanis *Veſpis*, pag. 508. (350. Ed. Baſ. P.) Apud ipſum Ariſtophanem vero pro στὰς hodie minus recte legitur πᾶς.

5 Χέμετλα] Alii, χείμεθλα, χίμετλα, vel, χύμετλα. Vide Lexica vulgata: & Noſtrum infra, v. Χείμεθλον.

6 Χεράδος] Homerus Il. Φ. v. 319. ——— Ἅλις χεράδος περιχεύας. Ubi eſt genitivus, a recto, χεράς: aſſentiente etiam breve Scholiaſte. Suidas autem vocem hanc ſic interpretatur, ac ſi eſſet nominativus: quod ita ſe habere, vix conceſſerim. Nam & accentus & conſtructio refragantur. Etymologus tamen nominativum eſſe ſtatuit: ſed ſcribit χέραδος, cum accentu in prima; ut κίναδος. Eum vide.

7 Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρύμ.] Vide ſupra v. Ἴνδακος: ubi eadem leguntur.

8 Ἰνδικός] Supra ſuo loco rectius, Ἴνδακος.

9 Χέριστος] Rectius, χείριστος, per ει in ſyllaba prima.

10 Φοῖβε, δέξαι πλωτ.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Philippi, quod ex cod. MS. integrum exhibuimus ſupra, v. Βραχυφεγγής.

11 Οὐδέ σε χερμαδ.] Integrum Epigramma habes Anthol. lib. III. cap. XIV. pag. 344.

12 Ῥινοῦ χερμαστῆρος εὐστ.] Sunt verba decerpta ex Epigrammate Antipatri, quod integrum exſtat Anthol. lib. III. cap. XVI. ut Portus etiam monuit.

13 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. VIII. Epigr. X. ut itidem Portus obſervaverat.

Οἷς ἔσχον χερνῆτα βίον δηναιόν, Ἀθάνα
Πότνια, ταῦθ' αἱ σαὶ σοὶ θέσαν ἐργάτιδες.

Ὁ δὲ τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλασιουργοὺς καὶ χερνήτιδας.

Χερνίβα. τὸ ὕδωρ. Φησὶν [1] Ἀριστοφάνης· Τὸ κανοῦν αἴρεσθε, καὶ τὴν χερνίβα. προπαροξυτόνως κατὰ τὴν ἀναλογίαν. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, παροξυτόνως. Καὶ αὖθις· Χερνιπτομένους πρὸς αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν.

Χερνίβος:
—— [2] Λοιδορεῖσθαι βούλομαι
Κοινῇ δικαίως· οἱ μιᾶς τε χέρνιβος
Βωμοὺς περιρρέοντες, ὥσπερ συγγενεῖς,
Ὀλυμπιάσιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ· πόσους
Εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;

Χερνίβων. Δημοσθένης φησί· Καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἁψόμενον. εἴη δ' ἂν ἀπὸ ὀρθῆς τῆς χέρνιψ. τῆς δὲ χέρνιβος μέμνηνται καὶ οἱ κωμικοί, ὡς παραλαμβανομένης εἰς τὰς θυσίας.

Χερνιπτομένους. τὰς χεῖρας νιπτομένους. Χερνιπτομένους πρὸς αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν.

Χερνιφθέντα. [3] Σὺν βοῒ χερνιφθέντα. ἀντὶ τοῦ, τυθέντα. καὶ χερνίψαντο. ἀντὶ τοῦ, τὰς χεῖρας ἔνιψαν.

Χερρόνησος. [4] Θράκης χώρα. καὶ πόλις ὑποτελὴς τοῖς Ἀθηναίοις, εὔφορος εἰς πυρῶν γεωργίαν· ὅθεν καὶ ἐσιταγώγουν οἱ Ἀθηναῖοι. οὓς Κλέων διέσειε.

Χερουβείμ. ἐπὶ τῶν ἑνικῶν, διὰ διφθόγγου. [5] πληθυντικῶς δέ, διὰ τοῦ ι. ἑρμηνεύεται δέ, γνῶσις πεπληθυσμένη.

Χερσαῖος. ὁ ἀπὸ χέρσου.

Χερσία. ἐρημία.

Χεσᾶς. ὁ [6] Προκλείδης, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης. καὶ ζήτει ἐν τῷ Χεζητιῶν.

Χεσείω. ἐπείγομαι χέσαι. ἐπιθυμητικῶς τοῦ χέσαι ἔχω.
—— Ὅπερ [7] πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσείῃ·
Τοῖσι τρόποις τοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρήσομαι.

ἐπειδὴ εἰώθασιν οἱ πίνοντες τοῖς τῶν ἄλλων ὑποδήμασι χρῆσθαι, εἰ ἐπείγοντο πρὸς λάσανον.

Χετταῖοι. ὄνομα ἔθνους. οἱ Χαναναῖοι.

Χεῦμα. ῥεῦμα ὕδατος.

Χεύμασι. [8] περιοχή, ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσα.

Χειᾷ. τῇ τῶν δρακόντων καταδύσει. ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, ὅ ἐστι χωρεῖσθαι. [9] Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται. τοῦτο γὰρ μόνον μηχανῶνται οἱ ὄφεις, τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὥσπερ εἰς ἔλυτρον.

rus ibant, clam discessit. Et in Epigrammate: *Quibus pauperem vitam diu sustentarunt, Minerva veneranda, ea tuæ tibi dedicarunt operatrices.* † *Ille autem filias lanificas & netrices conabatur efficere.*

Χερνίβα. Aquam, qua manus abluuntur. Aristophanes inquit: *Tollite canistrum, & trulleum.* Secundum analogiam [dicendum est χέρνιβα,] cum accentu in antepenultima. Apud poetas vero [dicitur χερνίβα,] cum accentu in penultima. Et iterum: *Ipsos vero manus lavantes ad ipsas aras interfecerunt.*

Χερνίβος. Pollubri. Trullei. *Jure vos communiter objurgabo, qui eodem trulleo aras aspergentes, utpote cognati, Olympiæ, ad Pylas, Pythone: quot referre possem, si vellem esse longior.*

Χερνίβων. Aquæ lustralis. Vel, pollubri. Demosthenes inquit: *Pollubra & canistra tacturum.* Erit autem a recto [singulari,] χέρνιψ. Χέρνιβος autem meminerunt etiam Comici, ut vasis, quod ad sacrificia adhiberetur.

Χερνιπτομένους. Manus lavantes. *Ipsos, dum manus lavarent, ad ipsas aras interfecerunt.*

Χερνιφθέντα. [Interdum significat,] immolatum. *Cum bove immolatum.* Et χερνίψαντο, manus laverunt.

Χερρόνησος. Chersonesus, regio Thraciæ, & urbs Atheniensibus tributaria, frumentique ferax: unde etiam Athenienses frumentum [in Atticam] advehebant. Chersonesiotas autem Cleon concutiebat.

Χερουβείμ. Cherubeim. In singulari per ει diphthongum scribitur. At in plurali, per ι, [Χερουβίμ.] Exponitur autē, copia cognitionis.

Χερσαῖος. Terrestris.

Χερσία. Desertum.

Χεσᾶς. Chesas. Sic Patroclides dictus fuit. Et quære in v. Χεζητιῶν.

Χεσείω. Cacaturio. [Aristophanes:] *Idem facio, quod poti, cum cacaturiunt: moribus tuis ut crepidis utor.* Solent enim illi, qui potant, alienis uti calceis, cum ad matulam properant.

Χετταῖοι. Chettæi. Nomen gentis in regione Chananæa.

Χεῦμα. Fluxus aquæ.

Χεύμασι. Fluxibus.

Χειᾷ. Draconum vel serpentum latibulo. A χεῖσθαι, capere, continere. *Limen autem istud ambos capiet.* Hoc enim solum moliuntur serpentes, ut corpus illorum tanquam in involucrum coeat.

1 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 581. (401. Ed. Bas. *P.*)

2 Λοιδορεῖσθαι βούλ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Lysistrata*, pag. 905. (566. Ed. Bas. *P.*) sed ubi pro περιρρέοντες rectius legitur, περιρραίνοντες.

3 Σὺν βοῒ χερνιφθέντα] Est pars Epigrammatis, quod integrum habes Anthol. lib. VI. cap. XXII.

4 Χερρόνησος. Θρ.] Eadem habet Scholiastes Aristoph. ad *Equit.* pag. 302.

5 Πληθυντικῶς δέ, διὰ τοῦ ι. ἑρμηνεύεται δέ, γνῶσις κτλ.] Sic rescripsi ex optimo MS. A. Ante enim legebatur, πληθυντικῶς δὲ διὰ τοῦ ι. γνώσεως, ἢ σοφίας.

6 Προκλείδης] Scribe, Πατροκλείδης. Error natus ex abbreviatione vocis.

7 Ὅπερ πίνων ἀν.] Sunt verba Aristophanis *Equit.* pag. 342. (239. Ed. Bas. *P.*)

8 Περιοχή, ἡ ἐκ δ.] Hæc vel corrupta sunt, vel mutila: quorum proinde versionem consulto prætermisimus.

9 Οὐδὸς δ' ἀμφοτ.] Sunt verba Homeri Odyss. Σ. v. 17. Confer Etymologum, v. Γῆ.

Χεῖλος. τὸ μέρος τοῦ σώματος. [1]Ἐγένετο πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν. περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγει.

Χεῖμα. ὁ χειμών.

Χειμεία. ἡ χείμευσις. ζήτει ἐν τῷ Χημεία.

Χειμαδίῳ τόπῳ. ἐφ' οὗ ἄν τις δύναιτο χειμῶνος ἐγκαθορμίσασθαι.

Χείμαῤῥος, καὶ χειμάῤῥους. ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων ποταμός. καὶ ὄνομα κύριον. Χίμαρος δὲ, ὁ τράγος.

Χειμασκήσαντα.[2] Διάλειψιν εἶχε, τὰ στρατόπεδα χειμασκήσαντα βελτίω τὰ πράγματα ὑπελάμβανε γενήσεσθαι.

Χείμεθλον. τὸ ἐν χειμῶνι γινόμενον ἐν ταῖς ῥήξεσι τῶν δακτύλων ἕλκος.

Χειμερία ὥρα, καὶ χειμέριος, Ἀττικῶς. ὁ τοῦ χειμῶνος καιρός. καὶ χειμερίζω, καὶ χειμάζω. τὸ μὲν, ἤγουν, ἐν χειμῶνι διάγω. τὸ δὲ, χειμῶνος τοῦ διάγω. Ὁ δὲ ἐν Βερεκύντῃ ἐχειμέριζεν. ἀντὶ τοῦ, ἐχείμαζε.

Χειμερινὸς καιρός.

Χειμὼν, χειμῶνος. [3]Χειμὼν δέ ἐστιν, ὁ ὑπὲρ γῆς ἀὴρ κατεψυγμένος, διὰ τὴν τοῦ ἡλίου πόῤῥω ἄφοδον. [4]Ὅμηρος· Αἵ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον. περὶ γεράνων. λέγει δὲ οὐ τὴν χειμερινὴν κατάστασιν, ἀλλὰ τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θρᾴκης. οὐ γὰρ ἐνστάντος χειμῶνος φεύγουσιν, ἀλλὰ προσδοκίας οὔσης.

Χειμών. ζήτει περὶ τῶν Σκυθῶν ἐν τῷ Ὑφαντοδόνητον.

Χειμὼν[5] ὀρνιθίας. ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στρωννὺς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς. τουτέστιν, ὁ σφοδρὸς, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα φθείρεται. λέγεται δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας. ἢ ὅτι τὰ ὄρνεα ταῦτα χειμῶνος φαίνεται, ὡς Ἄρατος φησί.

Χεὶρ, χειρός.

Χεῖρα.[6] τὸ χειρόγραφον. Ὑπερείδης. Χεῖρας Θεοῦ ὁ Δαβὶδ τὴν τοῦ Θεοῦ προμήθειαν φησίν. Εἰς χεῖράς σου παρατίθημι τὸ πνεῦμά μου.

Χεῖρας[7] καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

Χειραγωγία. βοήθεια.

Χειραγωγῶ. αἰτιατικῇ.

Χειραλειπτήσας. Φάβιος Δικτάτωρ, καθάπερ ἀγαθὸς ἀθλητὴς, πολὺν χειραλειπτήσας χρόνον, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κατήντα. ἀντὶ τοῦ, ἀσκήσας τὴν χεῖρα.

Χειραψίαι. αἱ διὰ τῶν χειρῶν πράξεις. Ἀπαυστοι καὶ συνεχεῖς ἐγίνοντο κατὰ πειρασμοὶ, καὶ χειραψίαι καὶ πεζῶν καὶ ἱππέων.

Χεῖλος. Labrum. *Fuit tota terra labrum unum.* De peccatis loquitur.

Χεῖμα. Idem ac χειμών. Hyems.

Χειμεία. Chimia. Quære in v. Χημεία.

Χειμαδίῳ τόπῳ. Loco, in quo quis hyeme commode stationem habere potest.

Χείμαῤῥος, & χειμάῤῥους. Torrens. Item, nomen proprium [viri.] At χίμαρος, hircus, caper.

Χειμασκήσαντα [στρατόπεδα.] Milites, qui per hyemem se exercuerunt. *Existimabat enim, milites suos, si per hyemem se exercuissent, meliores futuros,*

Χείμεθλον. Ulcus, quod tempore hyberno in digitorum fissuris [ex frigore] nascitur.

Χειμερία ὥρα, & Attice, χειμέριος ὥρα. Tempus hybernum. Et χειμερίζω, & χειμάζω. Hyberno. Hyemem transigo. *Ille vero in Berecynte hybernabat.* [Ἐχειμέριζε enim hic positum est,] pro ἐχείμαζε.

Χειμερινὸς καιρός. Hybernum tempus.

Χειμὼν, ῶνος. Hyems. Hyems autem est aer supra terram refrigeratus, propter Solis longinquiorem discessum. Homerus: *Quæ postquam hyemem fugerunt.* De gruibus ibi verba fiunt. Intelligit autem non tempus hybernum, sed hyemalem Thraciæ locum. Non enim grues fugiunt, cum jam est hyems, sed cum hyems instat.

Χειμών. Quære de Scythis in v. Ὑφαντοδόνητον.

Χειμὼν ὀρνιθίας. Hyems avicularis. Sive, hyems, quæ frigido flatu aves humi sternit. Id est, hyems acris, qua & ipsæ aves pereunt. Dicitur etiam ventus quidam Ornithias. Vel, quod aves istæ hyeme appareant, ut Aratus ait.

Χεὶρ, χειρός. Manus,

Χεῖρα. [Proprie, manum. Interdum vero,] scripturam. Hyperides. *Manus Dei* David Dei providentiam appellat. *In manus tuas trado spiritum meum.* † *Manus purgare, curarum solutionem significat.*

Χειραγωγία. Manuductio. Auxilium.

Χειραγωγῶ. Accusativo jungitur. Manu duco.

Χειραλειπτήσας. Qui manus unxit. Vel, qui athletæ instar manus in certamine exercuit. *Fabius Dictator, cum boni pugilis instar longo tempore se exercuisset, in certamen descendit.*

Χειραψίαι. Manuum consertiones. *Continuæ fiebant velitationes, & tam pedites quam equites manus frequenter cum hoste conserebant.*

1 Ἐγένετο πᾶσα ἡ γ.] *Genes.* XI. v. 1.

2 Διάλειψιν εἶχε, τὰ στρατ.] Hæc mendosa sunt & mutila, quæ ex Polybii lib. III. cap. LXX. unde ea sumpsit Suidas, sic emendanda & supplenda sunt: Ὁ δὲ Πόπλιος τὴν ἐναντίαν εἶχε διάληψιν περὶ τῶν ἐνεστώτων. τὰ γὰρ στρατόπεδα χειμασκήσαντα βελτίω τὰ παρ' αὐτῶν ὑπελάμβανε γενήσεσθαι.

3 Χειμὼν δέ ἐστιν ὁ ὑπὲρ γῆς——— ἄφοδον] Hæc sunt verba Laertii in *Zenone Citt.* Num. 151.

4 Ὅμηρος] Il. Γ. v. 4.

5 Χειμὼν ὀρνιθίας. ἐπὶ τ. γ.] Nota hæc pertinet ad locum illum Aristophanis in *Acharnens.* pag. 413.

———Ὥσπερεὶ χειμὼν ἀρχ.
Ὀρνιθίας ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.

Vide ibi veterem interpretem: & Nostrum supra v. Ὀρνιθίας.

6 Χεῖρα. τὸ χειρόγραφον] Artemidorus lib. I. cap. XLIV. Χειρόγραφα δὲ, ὅτι καὶ αὐτὰ χεῖρες λέγονται. Sic apud Latinos *manus* interdum ponitur pro scriptura.

7 Χεῖρας καθαίρειν, φροντ.] Est versus onirocriticus, qui legitur etiam apud Astrampsychum.

Χείρ.

Χείρ. ἡ βοήθεια. καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ δύναμις.

Χεῖρες χαλκαῖ. [1] ἐν τοῖς Ἀμαστριαῖ. καὶ ζήτει ἐν τῷ Μαναΐμ.

Χειρίαν. [2] Σοφοκλῆς· Μή με τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν ἐφῇς τινί. τουτέστιν, ὑποχειρίαν τοῖς ἐχθροῖς σὺν τῷ παιδὶ καταλείψῃς.

Χειριδωτός. ὁ χειρωτός. καὶ χειριδωτὸς χιτών. ὁ χειρίδας ἔχων.

Χειρίζω. αἰτιατικῇ. καὶ κεχειρικότες. [3] Κάδδος ἱστοριογράφος φησὶν, ὅτι ὁ Λέων ὁ Μακέλλης, ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας, περὶ τὴν ἐκστρατείαν τὴν κατὰ Βανδίλων, ἄπειρα χρήματα δεδαπάνηκε. ἦσαν γὰρ, ὡς οἱ ταῦτα ἐφανέρωσαν κεχειρικότες, διὰ μὲν τῶν ὑπάρχων, χρυσίου λίτραι τετρακισμύριαι πρὸς ἑπτακισχιλίαις. διὰ δὲ τοῦ Κόμητος τῶν θησαυρῶν, ἑπτακισχίλιαι πρὸς μυρίαις· καὶ ἀργυρίου λίτραι ἑπτακόσιαι χιλιάδες· ἅ τε τῶν ἀνηλωμένων [4] ἀρχόντων ἐκ δημοσίμων, καὶ ἐκ τοῦ βασιλέως Ἀνθεμίου.

——————[5] Οὕνεχ' ἡ πόλις
Δωρητὸν οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισε,
Ταύτης Κρέων ὁ πιστὸς, οὐξ ἀρχῆς φίλος,
Λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται.

Χειρισμόν. ἐπιχείρησιν. [6] Πολύβιος· Ὅταν γένηται ταῦτα κατὰ χειρισμὸν ἰσοτυχῆ. Καὶ αὖθις· Ὥστε μὴ μόνον ἀλόγιστον, ἀλλὰ καὶ μανιώδη φαίνεσθαι τὸν χειρισμὸν τῶν πραγμάτων. ἀντὶ τοῦ, τὴν ἐπιχείρησιν, τὴν πρᾶξιν.

Χείριστα. κάκιστα. καὶ, χειριστήν. αὐτουργόν. ὑπηρέτην. Ὁ δὲ περὶ τῆς ἐπιβουλῆς ἐκοινώσατο, καὶ παρεκάλει χειριστὴν γενέσθαι τῆς πράξεως. ἀντὶ τοῦ, ἐπιτελεστὴν, πληρωτήν.

Χειρόβιοι. οἱ ἐκ χειρῶν ζῶντες, καὶ ταῖς τέχναις προσκαθήμενοι. λέγονται καὶ ἀποχειρόβιοι.

Χειροβρώς, [7] χειροβρῶτος. ὁ δεσμὸς, ὁ ἀποβιβρώσκων τὼ χεῖρε.

Χειροδάϊκτα [8] θύματα. τὰ ὑπὸ τῶν χειρῶν δαϊχθέντα.

Χειροδίκαιος [9].

Χειρόηθες. ἥμερον. πρᾷον. καὶ χειροήθης, χειροήθους, ὁ ἥμερος.

Χειρόκμητα. ὑπὸ χειρῶν γεγλυμμένα, ἢ περιεξεσμένα.

Χειρόμακτρον. ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται [10] μανδύλιον. [11] παρὰ τὸ μάττειν τὴν ὕλην.

Χείρ. [Manus.] Auxilium. Poteſtas. Potentia.

Χεῖρες χαλκαῖ. Manus æreæ. Quære in Μαναΐμ.

Χειρίαν. [Pro ὑποχειρίαν.] Poteſtati alicujus ſubjectam. Sophocles: *Ne me poteſtati alicujus ex inimicis tuis permittas.* Vel, ne me cum filio tuo in inimicorum tuorum poteſtate relinquas.

Χειριδωτός. Manicatus. Manicas habens. Et χειριδωτὸς χιτών. Tunica manicata. Sive, quæ manicas habet.

Χειρίζω. Accuſativo jungitur. Tracto. Adminiſtro. Et κεχειρικότες, qui tractarunt. Qui adminiſtrarunt. Candidus Hiſtoricus ait, *Leonem Macellem, qui poſt Marcianum imperavit, immenſam pecuniæ vim in expeditione adverſus Vandalos conſumpſiſſe. Nam, ut teſtantur illi, qui pecuniam illam adminiſtrarunt, per Præfectos quidem Prætorio impenſa ſunt auri librarum quadraginta ſeptem millia; per Comitem vero largitionum, auri librarum ſeptendecim millia, & argenti librarum ſeptingenta millia: cum ſumptus abunde ſuppeterent, partim ex bonis proſcriptorum, partim ex ærario Imperatoris Anthemii.* [Et εἰσχειρίζω, trado, committo.] *Si hujus regni cauſa, quod mihi civitas ultro nec roganti tradidit, ex eo Creon, fidelis ille & antiquus amicus, clam me circumventum expellere cupit.*

Χειρισμόν. Tractationem. Adminiſtrationem. Polybius: *Cum iſta pari celeritate adminiſtrata fuerint.* Et iterum: *Ut adminiſtratio non ſolum imprudens, ſed etiam inſana videretur.*

Χείριστα. Peſſime. Et χειριστήν, Illum, qui aliquid aggreditur, vel adminiſtrat. Illum, qui manibus ſuis aliquid facit. Miniſtrum. *Ille vero conſilium inſidiarum cum eo communicavit, rogans, ut negotium illud exequeretur.*

Χειρόβιοι. Qui manibus victum ſibi parant. Opifices. Iidem & ἀποχειρόβιοι vocantur.

Χειροβρώς. Epithetum vinculi, quod manus paulatim atterit & quaſi arrodit.

Χειροδάϊκτα θύματα. Manibus cæſæ victimæ.

Χειροδίκαιος. Qui jus viribus metitur.

Χειρόηθες. Manſuetum. Cicur. Manu tractabile. Et χειροήθης, manſuetus, cicur.

Χειρόκμητα. Manibus elaborata. Manibus ſculpta, vel polita.

Χειρόμακτρον. Linteum, quo manus abſterguntur: quod apud Romanos mantile vocatur. A μάττειν τὴν ὕλην; quod materiã abſtergat.

1 Ἐν τοῖς Ἀμαστριαῖ] Hæc & corrupta ſunt, nec ad rem quicquam faciunt: quæ proinde rectius deleveris.

2 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 30. ut Portus monuit. Ibi autem ſic legitur:

Μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
Τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν ἀφεὶς τινί.

Hinc Suidam emendabis.

3 Κάδδος] Scribendum hic eſſe Κάνδιδος, recte monuerunt viri eruditiſſimi, Thom. Reineſius *Var. Lect.* lib. III. pag. 366. & Henr. Valeſius ad Euagrii *Hiſt. Eccleſ.* lib. II. cap. XVI. De Candido autem Hiſtorico vide Photium in *Biblioth.* Cod. LXXIX.

4 Ἀρχόντων] Valeſius loco laudato recte emendat, ἀρκούντων.

5 Οὕνεχ' ἡ πόλις δωρ.] Hæc ſunt verba Sophoclis in *Oedip. Tyr.* pag. 168. ut Portus monuit.

6 Πολύβιος] Lib. X. cap. XLI. ſed ubi pro ἰσοτυχῆ rectius legitur, ἰσοταχῆ.

7 Χειροβρώς] Confer Zenob. Centur. VI. Adag. XLIV. itemque Heſych. v. Χειροβρῶτι.

8 Χειροδάϊκτα θύματα] Ex Scholiaſte Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 14. ut Portus monuit.

9 Χειροδίκαιος] Potius, χειροδίκης.

10 Μανδύλιον] Id eſt, *mantile.* Vide Dufrenium in *Gloſſ. Gr.*

11 Παρὰ τὸ μάττ.] Eſt etymologia inepta: ut facile cuilibet patet.

Χειρομάστης [1].

Χειρομάστης. Chiromaſtes.

Χειρονομεῖν. πυκτεύειν. [2] Σκιαμαχοῦντος δὲ ὁ ἀνδριὰς παρέχεται σχῆμα. ζήτει ἐν τῷ Γλαῦκος.

Χειρονομεῖν. Manibus geſticulari, pugilum inſtar. *Statua ejus præ ſe fert ſpeciem hominis, cum umbra digladiantis.* Quære in v. Γλαῦκος.

Χειροπληθεῖ [3] λίθῳ.

Χειροπληθεῖ λίθῳ. Lapide manum implente.

Χειροσκοπικόν. ὅτι [4] Ἕλενος συνέγραψε τὸ χειροσκοπικὸν οἰώνισμα· ὡς ὅταν τῆς ἐκτάσεως τῆς χειρῶν ἀπὸ τῶν ῥυτίδων τῆς παλάμης εἴπωμεν, παιδοποιήσει, ἤ τι τοιοῦτον.

Χειροσκοπικόν. Ars divinandi ex inſpectione manuum. Helenus ſcripſit de divinatione, quæ fit per manuum inſpectionem. Ut, cum expanſa manu, ex inſpectione rugarum ejus prædicimus, aliquem liberos procreaturum eſſe, vel ſimile quid.

Χειροσκόποι. οἱ τὰς χειροτονίας ἐπισκοποῦντες.

Χειροσκόποι. Qui manuum elevationes [in comitiis populi] obſervant.

Χειροτονεῖν τὸ αἰδοῖον. τουτέστιν, αἰσχρῶς ἀνακινεῖν, καὶ ἀποσπερματίζειν.

Χειροτονεῖν τὸ αἰδ. Manu tractare & ſubigere penem, ſemenque emittere. Maſturbare.

Χειροτονήσαντες. ἐκλεξάμενοι.

Χειροτονήσαντες. Qui manibus elevatis elegerunt.

Χειροτονητέον. τὴν χεῖρα ἐκτατέον. [5] Ἀριστοφάνης·

Χαλεπόν τι πρᾶγμ᾽· ὅμως χειροτονητέον
Ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.

τουτέστιν, ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσαις.

Χειροτονητέον. Manus eſt extendenda. Ariſtophanes: *Res illa difficilis eſt: tamen extendendæ manus, ab humero nudantibus alterum brachium.* Vel, ad humeros uſque nudantibus.

Χειροτονία. ἐκλογή. πάντων κύρωσις. Τῆς οὖν χειροτονίας αὐτοῖς ἀνειπούσης, Σεβαστοὶ ἀνηγορεύθησαν.

Χειροτονία. Manuum elevatio, quæ fit in comitiis. Electio, quæ fit per manuum elevationem. Manuum extenſio, per quam populus aliquid ratum facit. *Populi ſuffragiis Auguſti renuntiati ſunt.*

Χειρουργίας. τόλμης. [6] Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρῶς χειρουργίας.

ἀντὶ τοῦ προσεχῶς. παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι.

Χειρουργίας. Audaciæ. Facinoris, quod quis manu patrat. [In ſubjuncto vero loco Ariſtophanis accipitur pro penis ſubagitatione, vel ſubactione.] Ariſtophanes: *Nihil remittent iſtæ de aſſidua penis ſubagitatione.*

Χειρουργοί. Χειρουργοὶ ἐγένοντο ἄριστοι καὶ ἀκριβεῖς, Φειδίας, Λύσιππος, Πολύκλειτος, τουτέστιν, ἀγαλματοποιοί.

Χειρουργοί. Qui manibus propriis opus aliquod faciunt. Artifices. Statuarii. Statuarii optimi & peritiſſimi fuerunt, Phidias, Lyſippus, Polycletus.

Χείρων, Κένταυρος· ὃς πρῶτος εὗρεν ἰατρικὴν διὰ βοτανῶν. Ὑποθήκας δι᾽ ἐπῶν, ἃς ποιεῖται πρὸς Ἀχιλλέα. καὶ Ἱππιατρικόν. διὸ καὶ Κένταυρος ὠνομάσθη.

Χείρων. Chiron, Centaurus: qui primus medicinam herbariam invenit. [Scripſit] præcepta verſibus, ad Achillem. Item, Medicinam veterinariam. Quare etiam Centaurus eſt appellatus.

Χειρώναξ. τεχνίτης. χειρῶν μόνων δεσπόζων. ἢ διὰ χειρῶν κτεατιζόμενος. ἢ χειρώνακτες, διὰ χειρῶν ταλαιπωρούμενοι. Πλῆθος ὅσον θητικόν, καὶ ἐν χειρωναξίαις, καὶ ἄλλως ἐγκατῳκισμένον τῇ πόλει, συναγαγών.

Χειρώναξ. [Proprie,] manuum Rex, ſive dominus. [A χείρ, & ἄναξ. Sic autem dicitur,] opifex, ſive qui manibus victum ſibi parat. Et χειρώνακτες, operarii, opifices. *Cum coegiſſet multitudinem mercenariorum, & opificum, & aliorum qui in urbe habitabant.*

Χειρώνειον ἕλκος. τὸ ἀπὸ πολλῆς στάσεως ἐν τοῖς ποσὶ γινόμενον τραῦμα, καὶ διηνεκῶς ἰχῶρας ἐκκρῖνον. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηκέστων καὶ ἀνιάτων ἑλκῶν.

Χειρώνειον ἕλκος. Chironium ulcus. [Sic dicitur] ulcus, quod ex aſſidua ſtatione in pedibus naſcitur, & continenter ſaniem excernit. Proverbium hoc de ulceribus inſanabilibus dicitur.

Χειρῶν νόμῳ. Ὁ δὲ χειρῶν νόμῳ δέχεται ἐπιστολήν.

Χειρῶν νόμῳ. Lege manuum. Id eſt, jure belli. Vi. *Ille autem jure belli epiſtolam accipit.*

Χείρων, Χείρωνος. ὄνομα κύριον. Χείρονος δέ, ἐπὶ συγκριτικοῦ.

Χείρων, ωνος. [Per ω in genitivo.] Chiron. Nomen proprium. At χείρονος, [per ο in ſyllaba penultima,] eſt comparativus. Deterioris. Pejoris.

Χειρώσασθαι. ὑποτάξαι. Αἰλιανός· Καὶ ἐκ τοῦ-

Χειρώσασθαι. Subjicere. In poteſtatem ſuam

1 Χειρομάστης] Quid hoc? An corrupte, pro σειρομάστης, vel χειρομάντης? Certe, quid χειρομάστης ſibi velit, prorſus ignoro: nec vocem illam apud alios Grammaticos reperio.

2 Σκιαμαχοῦντος δὲ ὁ ἀνδρ.] Ex Pauſaniæ Eliacis poſterioribus. Vide ſupra v. Γλαῦκος, ubi locum integrum habes. Cæterum, exemplum hoc nihil facit ad vocem χειρονομεῖν.

3 Χειροπληθεῖ λίθῳ] Vide ſupra v. Χερμαδίῳ.

4 Ὅτι Ἕλενος συνέγρ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Ἕλενος.

5 Ἀριστοφάνης] Eccleſiaz. pag. 731. (491. Ed. Baſ. P.) ubi verſus prior rectius ſic legitur:

Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ᾽. ὅμως δὲ χειροτονητέον.

6 Ἀριστοφάνης] Lyſtrata, pag. 879. (556. Ed. Baſ. P.)

τοῦ

τῶν χειρώσασθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἔχειν αὐτὸν, ὡς εἰπεῖν, ἰδιόξενον.

redigere. [Sibi devincire.] Ælianus: *Et exinde virum sibi devincire, &, ut ita dicam, privatum hospitem habere [statuit.]*

Χειρῶσαι. [1] ἐρημῶσαι.

Χειρῶσαι. [Capere. In potestatem suam redigere. At χηρῶσαι,] desertum reddere, orbare, viduare.

Χηλαργοῖς.[2] τοῖς λευκόποσι. ἢ ταῖς ταχείαις. τὰς χηλὰς δὲ ἀντὶ ὁπλῶν εἶπε.

Χηλαργοῖς. Albos pedes habentibus. Vel, velocibus. Χηλὰς vero hic dictum est, pro ὁπλάς: [quorum illud significat ungulas bisulcas, quales sunt boum: hoc vero, ungulas solidas, quales sunt equorum.]

Χηλαί. οἱ ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους προβεβλημένοι λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τεῖχος βλάπτοιτο. παρὰ τὸ ἐοικέναι χηλῇ βοός.

Χηλαί. Chelæ. Sic vocantur saxa, muro juxta mare objecta, ad frangendam fluctuum vim, ne murus labefactetur. Sic autem dicta sunt, quod ungulæ bovis similia sint.

Χηλή. ὁπλή. ὄνυξ βοὸς, καὶ προβάτου, καὶ αἰγός. [3] λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλαττίων στόματα χηλαὶ καρκίνων, καὶ τῶν λιμένων αἱ ἐξοχαί.

Χηλή. Ungula bisulca, qualis est bovis, ovis, & capræ. Item χηλαὶ vocantur cancrorum brachia: & saxeæ moles portubus objectæ.

Χηλὴ ὄρους. Οἱ δὲ ἀγχοῦ τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους ηὐλίζοντο, ὡς τὴν ὕλην καὶ τὸ ἐκ ταύτης νέμος πρόβλημα εἶναι. τουτέστι, τῆς ἐξοχῆς.

Χηλὴ ὄρους. Montis eminentia, vel vertex. *Prope vero montis verticem castra posuerant, ut & sylva & nemus ipsis adversus hostes munimenti loco essent.*

Χηλός. κιβωτός. ἀπὸ τῆς γενομένης διαστάσεως κατὰ τὴν ἄνοιξιν. ἢ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαί τι εἰς αὐτήν· οἷον ἐντίθεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ ἐντιθέμενα χωρεῖν. καὶ χηλοῖς, κιβωτοῖς.

Χηλός. Arca. [Sic dicta] ab hiatu illo, qui fit, cum arca aperitur. Vel a χεῖσθαι, fundi: quod scilicet aliquid in eam quasi infundatur, id est, reponatur. Vel [a χεῖσθαι, capere:] quod nimirum capiat & contineat ea, quæ in eam reconduntur. Et χηλοῖς, arcæ.

Χημάς. ὁ ἰχθύς.

Χημάς. Chemas. Piscis, ita dictus.

Χημεία. ἡ τοῦ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ κατασκευή. ἧς τὰ βιβλία διερευνησάμενος ὁ Διοκλητιανὸς, ἔκαυσεν. [4] ὅτι διὰ τὰ νεωτερισθέντα Αἰγυπτίοις [5] Διοκλητιανῷ τούτοις ἀνημέρως καὶ φονικῶς ἐχρήσατο. ὅτε δὴ καὶ τὰ περὶ χημείας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου τοῖς παλαιοῖς γεγραμμένα βιβλία διερευνησάμενος, ἔκαυσε, πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦτον Αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τοιαύτης προσγίνεσθαι τέχνης, μηδὲ χρημάτων αὐτοὺς θαρροῦντας περιουσίᾳ, τοῦ λοιποῦ Ῥωμαίοις ἀνταίρειν. ζήτει ἐν τῷ Δέρας.

Χημεία. Chemia. Sive, ars conficiendi argenti & auri. Chemicos libros Diocletianus perquisitos combussit. † Diocletianus Ægyptiis ob tumultum, quem concitaverant, infensus, omni acerbitate & crudelitate eos vexavit: librosque a veteribus [Ægyptiis] de chemia auri & argenti conscriptos cum perquisisset, igni tradidit, ne ex hujusmodi arte opes, & ex opibus fiducia atque animus ad rebellandum posthac Ægyptiis suppeterent. Quære in v. Δέρας.

Χήμη. εἶδος ὀστρέου.

Χήμη. Cheme. Genus ostrei.

Χὴν, χηνός. τὸ χηνάριον.

Χήν. Anser. Et χηνάριον, parvus anser.

Χηναλώπηξ. εἶδος ὀρνέου. [6] οὕτω δὲ ἐλέγετο καὶ Λυσίστρατος, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο· πένης καὶ αὐτὸς, καὶ κυβευτὴς ἐν ἀγορᾷ Χολαργέων. Χολαργεῖς δὲ, δῆμος Ἀττικῆς.

Χηναλώπηξ. Chenalopex. Genus avis. Sic autem vocabatur & Lysistratus, qui propter mollitiem male audiebat: pauper & ipse, & aleator in foro Cholargensium. Cholargenses vero, populus Atticæ.

Χῆνα [7] ὀμνύναι. ὑπὲρ τοῦ μὴ τοὺς Θεοὺς ἐπὶ πᾶσιν ὀνομάζειν, Ῥαδάμανθυς ἐκέλευε κατὰ χηνὸς καὶ κριοῦ ὀμνύναι· οὐχ, ὥς τινες, Σωκράτης.

Χῆνα ὀμνύναι. Per anserem jurare. Ne ad omnes res nomen Dei adhiberetur, Rhadamanthus per anserem & arietem jurare jussit: non, ut quidam, Socrates.

Χηνέας. ὄνομα κύριον.

Χηνέας. Cheneas. Nomen proprium.

Χηνίσκος. μέρος τι τοῦ πλοίου.

Χηνίσκος. Anserculus. Pars quædam navis sic dicitur.

Χήρα. καὶ χηρεία. ἐκ τοῦ χηρεύω.

Χήρα. Vidua. Et χηρεία, viduitas. A χηρεύω, viduus sum.

Χηράμβας[8].

Χηράμβας. Viduarum domos.

1 Ἐρημῶσαι] Hæc interpretatio convenit voci χηρῶσαι, per η in syllaba prima. Vide infra, v. χηρώσεις.

2 Χηλαργοῖς. τοῖς λ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Electram*, pag. 120.

3 Λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλαττίων στόματα] Hæc vel corrupta sunt, vel mutila; nec, quem sensum habere possint, video.

4 Ὅτι διὰ τὰ νεωτερισθέντα Αἰγ.] Hæc leguntur inter Excerpta ex Joanne Antiocheno, a Valesio edita, pag. 834. eademque occurrunt supra, v. Διοκλητιανός. Cæterum, locum hunc auctoritate MSti A. supplevi & distinxi, qui in prioribus Editt. minus recte sic legitur: ὁ Διοκλητιανὸς ἔκαυσε διὰ τὰ νεωτερισθέντα, &c.

5 Διοκλητιανῷ] Scribe, Διοκλητιανός.

6 Οὕτω δὲ ἐλέγετο καὶ ὁ Λυσ.] Eadem habet vetus interpres Comici ad *Acharnens.* pag. 412. (296. Ed. Bas. P.)

7 Χῆνα ὀμν.] Vide Philostr. lib. VI. *de Vit. Apoll.* cap. IX. in fin. itemque Nostrum supra v. Λάμπων, & v. Ῥαδάμανθυς.

8 Χηράμβας] Hesychius, χηραμβῆς, χηρῶν οἴκημα. Sed malim, χηράμβη: a quo deducitur accusativus pluralis, χηράμβας.

Χρεαμοί. οἱ φωλεοί. τῶν θηρίων αἱ καταδύσεις.

Χῆρος. ὁ μετὰ τὴν τῆς πρώτης στέρησιν δευτέρᾳ μὴ συνεζευγμένος γυναικί.

Χηρώσειεν. ἐρημώσειε.

Χηρωσταί. οἱ ἀλλότριοι τοῦ γένους κληρονόμοι. ἢ οἱ διοικοῦντες τὰς χηρεύσας διαδόχων. ἢ καὶ ὧν αἱ γυναῖκες ἔμμονοι χῆραι, καὶ τῶν ἐπιτροπευόντων δεόμεναι.

Χήτει. στερήσει. Μὴ βραδύνειν ἐν τοῖς ἐπείγουσι, χήτει ξένων τε καὶ ὀθνείων ξυνεργῶν.

Χήτει. ἐνδείᾳ. σπάνει. στερήσει. [1]Ἀγαθίας· Οἱ δὲ χήτει τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων ἔθλιβον τοὺς βότρυας, καὶ ἐνεφοροῦντο τοῦ γλεύκους. ἔνθεν αὐτοῖς ἡ γαστὴρ ἐπὶ μέγα ἐφέρετο, καὶ διέῤῥει.

Χιάζειν. Πραξιδάμας Δημόκριτον τὸν Χῖον καὶ Θεοξενίδην τὸν Σίφνιον πρώτους ἐπὶ [2]χρώματος τάξαι τὴν ἰδίαν ποίησιν· ὡς Ἰσοκράτης ἐν τοῖς πρὸς Εἰδοθέαν. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει πεπραγμένον·

——[3]Ὑποτείνει δέ τις αὐτὸν βωμολοχεῦσαι,
Αὐτὸς δείξας ἐν ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων.

Χιανεύει,[4] καὶ λαικάζει. Ἀριστοφάνης.

Χίδρα.[5] στάχυες νεογενεῖς. ἢ κρίμνα. ἢ τὰ ἐξ ὀσπρείων ἄλευρα. ἢ τὰ ὄσπρεια. ἰδίως δὲ τὰ ἀπὸ χλωρᾶς κριθῆς. χίδρα δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ χεῖσθαι.

Χίδρα. τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα ἀπὸ τῶν ἀσταχύων σίτου καὶ κριθῆς.

Χίδρα. Χίδρον, τὸ ἀπὸ [6]ἐλύμνυ γιγνόμενον ὄσπρειον, ἔδεσμα περὶ Καρίαν. ἤτοι, τὸ ἀπὸ χλωρῶν κριθῶν. οἱ δὲ, εἶδος βοτάνης. ἐκ δὲ τούτου δηλοῖ τὴν εὐετηρίαν.

Χίδρα[7] ἐρεικτά. ἐκ κριθῆς νέας κρινόμενα, ὡς σεμίδαλις.

Χιβούλδιος.[8] οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἰουστινιανοῦ οἰκίας· ἐσάγαν μὲν δραστήριος τὰ πολεμικὰ, ἐς τοσοῦτον δὲ χρημάτων κρείσσων, ὥστε ἀντὶ μεγίστου κτήματος ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ αὐτοῦ εἶχε τὸ κεκτῆσθαι μηδέν. ὥστε τούτου στρατηγήσαντος Θρᾴκης, καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ Ἴστρου φυλακῇ καταστάντος, καὶ ἐν πολέμῳ ἀναιρεθέντος, [9]συμβῆναι τὸν Ἴστρον ἐσβατὸν κατ' ἐξουσίαν τοῖς βαρβάροις γενέσθαι. τὰ Ῥωμαίων πράγματα, καὶ ξύμπασά τε ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ ἀνδρὸς ἑνὸς ἀρετῇ ἀντίῤῥοπος γενέσθαι ἐν τῷ ἔργῳ τῷδε οὐδαμῇ ἴσχυσεν.

Χιλή. τροφή. καὶ χιλὸς, ἀρσενικῶς, ἡ τροφή. Ξενοφῶν· Τὰ δὲ κτήνη πάντα χιλῷ ἔνδον ἐτρέφετο. †

Χρεαμοί. Ferarum latibula. Lustra ferarum.

Χῆρος. Viduus. Sive, qui post mortem primæ uxoris non duxit alteram uxorem.

Χηρώσειεν. Viduarit. Desertum reddiderit.

Χηρωσταί. Hæredes externi. Vel, qui bona eorum administrant, qui hæredibus carent. Vel etiam illi, quorum uxores manserunt viduæ, & tutoribus indigent.

Χήτει. Privatione. Inopia. *Non cunctandum esse, negotiis urgentibus, propter mercenariorum & peregrinorum militum penuriam.*

Χήτει. Indigentia. Penuria. Inopia. Privatione. Agathias: *Illi vero præ inopia aliarum rerum necessariarum, succo ex uvis expresso, musto sese ingurgitarunt. Unde venter illis intumescere & profluvio laborare cœpit.*

Χιάζειν. Chios imitari. Praxidamas Democritum Chium & Theoxenidem Siphnium [ait] primos poemata pacta mercede conscripsisse: ut Isocrates tradit in opere ad Idotheam. Aristophanes: *Aliquis suggerit, ipsum scurrilibus jocis uti, cum ipse ostendat se in harmoniis Chios & Siphnios imitari.*

Χιανεύει, καὶ λαικ. *Liquat, & scortatur.* Aristophanes.

Χίδρα. Spicæ novellæ. Vel, crassiores triticeæ farinæ partes. Vel, leguminum farina. Vel, ipsa legumina. Proprie vero sic vocantur ea, quæ ex novello hordeo parata sunt. Χίδρα vero dictum est a χεῖσθαι, i. e. fundi.

Χίδρα. Spicæ tritici & hordei manu tritæ.

Χίδρα. Χίδρον dicitur edulium ex panico factum, quod in Caria frequens est, Vel, edulium, quod ex viridi hordeo paratum est. Alii dicunt esse genus herbæ. Per id ipsum autem annonæ copiam indicat.

Χίδρα ἐρεικτά. Recens hordeum fresum & contusum: ut similago.

Χιβούλδιος. Chibuldius. Hic unus ex Justiniani domesticis fuit, bellator fortissimus, & tantus opum contemptor, ut in fortunis suis magnæ possessionis loco duceret, nihil possidere. Quare cum Thraciæ & Istri custodiæ præfectus esset, & postea in prælio occumberet; Barbari amnem impune trajicere cœperunt, & ditiones Romanæ incursibus eorum patuerunt. Adeo universum imperium Romanum unius viri virtutem hac in re exæquare nullo modo potuit.

Χιλή. Cibus. Pabulum. Et χιλὸς, genere masculino. Idem. Xenophon: *Jumenta vero*

1 Ἀγαθίας] Lib. II. pag. 39.

2 Ἐπὶ χρώματος τάξαι τὴν ἰδ.] Locus est obscurus, & corruptus, quem sic emendandum censeo, ἐπὶ χρήματι συντάξαι τὴν ἰδίαν, &c. Hanc lectionem in versione secutus sum.

3 Ὑποτείνει δέ τις αὐτ.] Fragmentum hoc propter brevitatem obscurum est, quod ex aliqua fabularum Aristophanis hodie deperditarum depromptum est.

4 Χιανεύει] Sic Suidam olim in codice suo Aristophanis legisse, series literarum ostendit. At hodie apud Aristoph. rectius legitur χαυνεύει. Locus autem Comici exstat in *Thesmophoriaz.* pag. 768. (513. Ed. Bas. *P.*)

5 Χίδρα] De hac voce vide omnino Casaubonum ab Athenæum lib. XIV. cap. XVI. Grammaticorum enim Græcorum in explicanda hac voce tanta est inconstantia, ut Lector ab illis incertior quam antea discedat.

6 Ἐλύμνυ] Lege, ἐλύμου. Vide Lexica.

7 Χίδρα ἐρεικτά] Levit. 2. 14. Ἐὰν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ, νέα πεφρυγμένα χίδρα ἐρεικτὰ τῷ Κυρίῳ. Ad hunc locum Suidas respexit. Vide etiam supra v. Πεφρυγμένα.

8 Χιβούλδιος. οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἰουσ.] Hæc excerpta sunt ex Procopii lib. III. *de Bello Goth.* cap. XIV.

9 Συμβῆναι τὸν Ἴστρον ἐσβ.] Apud Procopium sic legitur, καὶ τὸ λοιπὸν ὁ, τε ποταμὸς ἐσβατὸς ἀεὶ τοῖς βαρβάροις κατ' ἐξουσίαν, καὶ τὰ Ῥωμαίων πράγματα εὐέφοδα γέγονε· ξύμπασά τε ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ, &c.

Διὰ

Διὰ τῆς ἑτέρης χώρης, τῇ χιλός τε ἵπποις καὶ ὕδατα ἦν. Ἡρόδοτος. † Ὅσος τε σῖτος καὶ χιλὸς ἐν τῇ χώρᾳ, ἔσω τειχῶν κομίζεσθαι. στερητικῶς δὲ, ὁ χιλός. καὶ Ἀχιλλεὺς, ὁ ἥρως, παρὰ τὸ μὴ μετέχειν χιλοῦ. μυελοῖς γὰρ ἐτρέφετο. ὁ χιλὸς ἐν χέρσῳ φύεται. τοῦτο δὲ ἐστὶ χόρτος. ὅθεν τὸ [1] ἐκκεχιλωμένην, ἀντὶ τοῦ, ἐψευσμένην, ἢ κεχερσωμένην. οἷον [2] ἐξηλειμμένην.

Χίλια. ὁ ἀριθμός.

Χιλίαρχος. [3] Δεκαπέντε πρὸς τοῖς τριακοσίοις ἐτῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου συνοικισμοῦ τοῦ ἄστεος διαγεγονότων, Χιλίαρχοι τὴν ἀρχὴν Ῥωμαίων παρειλήφασι.

Χιλιοστύς. χίλιοι ἄνδρες. [4] Σημεῖα δὲ ἦν τοῖς Ἰνδοῖς καθεκάστους, καὶ ἄλλα τῶν γενῶν πάτρια. τῶν δὲ ἱππέων, καθ' ἑκάστην χιλιοστὺν, δράκων ἡγεῖτο ἐπὶ κάμακος ἀναδεταμένος. ἀργυροῦ μὲν ἡ κεφαλὴ πεποίητο, σεσηρότων ὀδόντων, καὶ τοῦ χάσματος ἀπειλὴν ἔχοντος. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα [5] συγκεκυφὸς ἦν ἔς τε μῆκος, καὶ βάθος, καὶ τὸ ποικίλον τῆς χρόας ἐς ἀληθινὸν δράκοντα. τοῦτο φέρων ἱππεὺς, μετεωρίσας τὸν κάμακα εἰς τὸν ἀέρα, ῥύμῃ διώκει τὸν ἵππον· καὶ ἐμπίπλει μὲν, ὥσπερ εἰκὸς, ἐλαυνόμενον [6] βίᾳ τοῦ πνεύματος, ἐν τοῖς κόλποις τοῦ ὅλου ὕφους, καὶ διέξοδον εὑρεῖν διὰ τὸ στεγανὸν οὐ δυνάμενον, κυμαίνει τε ἐς τὸν ἀέρα, μετεωρίζον τὸ ποικίλον ἤτελον πάσας ἑλίσσει τροπὰς, ὥσπερ ὁλκὸν δράκοντος ἀληθινοῦ.

Χιλιωθέντα. [7] ἀντὶ τοῦ [8] χίλια σοφὰ ὄντα· ὡς Λυκοῦργος. ὁ δ' αὐτὸς καὶ χιλιῶσαι ἔφη.

Χιλιῶν δραχμῶν. οὕτως οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσιν.

Χίλιοι [9] διακόσιοι. Ἰσαῖος φησίν· [10] Οὐδεὶς Λυσίδης ἐστὶ τῶν διακοσίων καὶ χιλίων. οἱ πλουσιώτατοι τῶν Ἀθηναίων χίλιοι διακόσιοι ἦσαν οἱ καὶ ἐλειτούργουν. μνημονεύουσι δὲ αὐτῶν καὶ ἕτεροι ῥήτορες.

Χιλός. ζήτει ὀπίσω ἐν τῷ Χιλή.

Χίλων, [11] Χίλωνος, Δαμαγήτου, Λακεδαιμόνιος, εἷς τῶν ζ'. Σοφῶν· ὃς ἦν βραχυλόγος. ὅθεν Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος τοῦτον τὸν τρόπον Χιλώνειον καλεῖ. καὶ Χιλώνειος τρόπος, ἡ βραχυλογία. ὁ γὰρ Χίλων βραχυλόγος ἦν.

Χίμαρος. ὁ τράγος. καὶ χίμαιρα, ἡ αἴξ. χείμαρρος δὲ, ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων ποταμός.

Χίμετλα. [12] τὰ ἀποκαύματα λεγόμενα, ἅπερ γίνεται ἀπὸ χειμῶνος ἐν τοῖς ποσί.

omnia pabulo intus alebantur. † *Per aliam regionem, in qua equis pabulum & aquæ ſuppetebant.* Herodotus. † *Omne frumentum & pabulum, quod in regione erat, intra mœnia comportari* [*juſſit.*] Et Achilles heros [dictus eſt ab α privativo, & χιλός:] quod non nutriretur cibo [communi.] Medullis enim alebatur. Χιλὸς, i. e. pabulum, vel herba, quæ in terra naſcitur. Hinc ἐκκεχιλωμένην, mentitam. Vel, vaſtatam, & neglectam.

Χίλια. Mille. Numerus eſt.

Χιλίαρχος. Tribunus militum. Trecentis & quindecim annis ab urbe condita elapſis, Tribuni militares [Conſulari poteſtate] ſummam rerum Romæ adminiſtrare cœperunt.

Χιλιοστύς. Mille viri. *Indis autem ſingulis erant vexilla, & alia familiarum avita ſigna. Singulis vero equitum turmis, quæ millenariæ erant, præibat draco, perticæ impoſitus: cujus caput erat argenteum, dentibus exertis, & rictu minitabundo. Reliquum vero corpus ex ſerico contextum, longitudine & profunditate & coloris varietate verum draconem referebat. Hoc vexillum ferens eques, pertica in aerem ſublata, impetu concitat equum; & ventus, ut credibile eſt, magna vi impulſus draconem intrat: in cujus cavo ſinu dum rotatur, nec propter laterum denſitatem exitum invenire poteſt, in aere fluctuans, variegatum vexillum elevat, & variis vibrationibus agitat, ut pene veri draconis tractus exprimantur.*

Χιλιωθέντα. Eum, qui mille drachmis mulctatus eſt: ut Lycurgus. Idem etiam χιλιῶσαι dixit.

Χιλιῶν. Sic Attici vocem hanc circumflectunt: [pro communi, χιλίων.]

Χίλιοι διακόσιοι. Mille & ducenti. Iſæus dicit: *Neque Lyſides eſt unus ex mille & ducentis.* Athenienſium ditiſſimi fuerunt mille & ducenti: qui etiam publica munera obibant. Horum autem & alii oratores mentionem faciunt.

Χιλός. Quære ſupra in voce Χιλή.

Χίλων. Chilo, Chilonis, Damageti filius, Lacedæmonius, unus ſeptem Sapientum: qui fuit breviloquus. Quamobrem Ariſtagoras Mileſius hunc modum [dicendi] Chilonium vocat. Et modus [dicendi] Chilonius. Id eſt, breviloquentia. Chilo enim breviloquus fuit.

Χίμαρος. Hircus. Et χίμαιρα, capra. At χείμαρρος, torrens: ſic dictus a χειμὼν, & ῥέω; quod nempe in hyeme fluat.

Χίμετλα. Perniones, qui ex vi frigoris in pedibus naſcuntur.

1 Ἐκκεχιλωμένην, ἀντὶ τοῦ ἐψ.] Eadem leguntur etiam ſupra, v. Ἐκκεχιλωμένην.

2 Ἐξηλειμμένην] Scribe, ἐξημελημένην: ut ſupra v. Ἐκκεχιλωμένην.

3 Δεκαπέντε πρὸς τοῖς τρ.] Confer Dionyſ. Halicarn. lib. XI. ſub finem.

4 Σημεῖα δὲ ἦν τοῖς Ἰνδ.] Cum toto hoc loco Confer Suidam ſupra v. Ἰνδοὶ, ubi eadem leguntur.

5 Συγκεκυφός] Supra v. Ἰνδοὶ, rectius, σηρικὸν ὕφον.

6 Βίᾳ τοῦ πνεύματος, ἐν τοῖς κόλπ.] Supra v. Ἰνδοὶ rectius ſic legitur, βίᾳ τὸ πνεῦμα. εἰλούμενον δὲ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ κοίλου ὕφους, &c.

7 Χιλιωθέντα] Confer Heſych. v. Κεχιλιῶσθαι.

8 Χίλια σοφὰ ὄντα] Sic etiam Harpocratio. At peſſime. Scribendum enim eſt, χιλίας ὀφλόντα: ut viri docti jamdudum ante monuerunt. Vide Paul. Leop. *Emend.* lib. XVI. cap. XX.

9 Χίλιοι διακόσιοι] Confer Noſtrum ſupra, v. Συμμορία.

10 Οὐδεὶς] Forte, οὐδέ.

11 Χίλων] Ejus vitam habes apud Laertium.

12 Χίμετλα] Alii ſcribunt χείμετλα, per ει in ſyllaba prima. Cæterum de voce hac vide Schol. Ariſtoph. ad *Veſpas*, pag. 514. & alios Grammaticos: qui rem melius & clarius exponunt.

Χῖον κεράμιον. ζήτει ἐν τῷ Ἀθήναιος.

Χιόνος. καὶ χιονωθήσονται. ψυχρανθήσονται. ἢ λαμπρυνθήσονται. [1] Χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

Χῖος. ἡ νῆσος. λέγεται καὶ Αἴθλη.

Χιὼν [2] φανεῖσα δυσμενῶν ἔχθρας φέρει.

Χιών. ἡ λευκότης τῆς χιόνος χωριστόν ἐστι συμβεβηκός. συνίσταται γὰρ ἐκ νέφους ὕλης καὶ πήξει· ἥτις δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος γινομένη μετ' ἐναπολήψεως πνεύματός τινος, ᾗ ἐξ ἀνάγκης ἕπεται ἡ λευκότης. ἡ γὰρ ἀέρος τοῦ ἐντὸς ἐν τῷ νέφει ἐναπόληψίς τε, καὶ πλῆξις, καὶ τρίψις ἐν τῇ τοῦ νέφους πήξει, ἥτις δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος γινομένη φθάνει τὴν ἔκκρισιν, αὕτη τοῦ τοιούτου χρώματος ἡ αἰτία. τριβόμενον γὰρ καὶ κινούμενον τὸ πνεῦμα, λευκαίνεται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἀφρὸς λευκός. τρίψις δέ τις καὶ κίνησις γίνεται ἐν τῇ πήξει τοῦ νέφους, τοῦ ἐν αὐτῷ πνεύματος συστελλομένου, καὶ εἰς τὸ βάθος ἀποκλειομένου, καὶ τὴν ἔκκρισιν ἐμποδιζομένου. καὶ ἔστιν ἐκεῖνα μὲν τῆς οὐσίας τῆς χιόνος. τὸ δὲ λευκὸν ἐπακολουθοῦν ἐκείνοις· καὶ ἔστι πάθος τι συμβεβηκὸς, τῷ μὴ εἶναι συμπληρωτικὸν τῆς οὐσίας τῆς χιόνος. εἰ γὰρ μήτε ὕλη τῆς χιόνος τὸ λευκὸν, μήτε εἶδος, οὐκ ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς χιόνος. τῷ δὲ συμπτώματι τῆς ὕλης ἐπιγινόμενον ἐν τῇ εἰς τοιοῦτον εἶδος μεταβολῇ, τούτῳ ἀχώριστόν ἐστιν αὐτῆς. † [3] Πολλοὶ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τῆς χιόνος διεφθάρησαν, καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποσεσηπότες ἕτεροι. ἦν δὲ τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς [4] ἐπικούφημα τῆς χιόνος, εἴ τις μέλαν τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων ἐπορεύετο. τῶν δὲ ποδῶν, εἴ τις κινοῖτο, καὶ μηδέποτε ἡσυχίαν ἔχοι, καὶ εἰ τὴν νύκτα [5] ὑπολύοιτο. ὅσοι δὲ ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο, εἰσεδύοντο ἐς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐπήγνυντο. Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει.

Χιωνίδης, [6] Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας· ὃν καὶ λέγουσι πρωταγωνιστὴν γενέσθαι τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, διδάσκειν δὲ ἔτεσιν ὀκτὼ πρὸ τῶν Περσικῶν. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι καὶ ταῦτα· [7] Ἥρως, [8] Πτωχοὶ, Πέρσαι, ἢ Ἀσσύριοι.

Χειράς. εἶδος πάθους.

Χιτών. ἱμάτιον ἀνδρικόν. καὶ, [9] χιτωνίσκος χειριδωτὸς, οἷος πρέπει δούλῳ παιδί. χιτὼν οὖν ἐστι, λεπτὸν ἱμάτιον. ὑποκάμισον. παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι. [10] Χιτῶνα γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθε, κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ παρὰ τοὺς ἰχθύας ἀνέκυψε. τουτ-

Χῖον κεράμιον. Chium vas fictile. Quære in voce Ἀθηναῖος.

Χιόνος. Nivis. Et χιονωθήσονται, Nivis instar algebunt. [Nive perfundentur, vel operientur.] Nivis instar, splendescent, vel dealbabuntur. *In Selmon nivis instar splendescent.*

Χῖος. Chius, insula: quæ & Æthle dicitur.

Χιὼν φαν. *Nix* [*in somnis*] *apparens, inimicorum inimicitias affert.*

Χιών. Nix. Albedo nivis est accidens separabile. Constat enim ex nube, ut materia, & concretione, quæ ob intensum frigus fit cum inclusione spiritus alicujus; quam necessario candor sequitur. Nam aeris in nube inclusio, & percussio, & attritio in nubis concretione, quæ ex nimio frigore orta, præcedit excretionem, hujus coloris causa est. Spiritus enim, cum teritur & movetur, albescit. Quæ ratio est, quare & spuma alba fit. Frictio vero quædam & motio fit in concretione nubis, dum ventus, qui in ea inest, contrahitur, & in profunditate includitur, & excretionem impedit. Ac illa quidem sunt de substantia nivis. Albedo vero ea sequitur, & est accidens quoddam, quia substantiam nivis non constituit. Nam si albedo neque materia nivis est, neque forma; non est in ipsa nivis substantia. Sed quia est accidens, materiæ superveniens, quum in talem formam mutatur; ideo ab ea separari nequit. † *Multi autem ob nivis fulgorem visum amiserunt; & aliis digiti pedum ex frigore putruerunt. Remedium autem adversus nivem erat, si quis ita pergeret, ut nigri aliquid ante oculos haberet. Pedibus vero consulebatur, si quis se moveret, nec unquam interquiesceret, noctuque calceamenta solveret. Quotquot enim calceati cubabant, iis lora in pedes imprimebantur & calcei pedibus adhærescebant.* Xenophon in Expeditione Cyri.

Χιωνίδης. Chionides, Atheniensis, Comicus antiquæ comœdiæ: quem etiam ajunt principem comœdiæ antiquæ fuisse, & annis octo ante bellum Persicum fabulas docuisse. Ex fabulis ejus sunt & hæ: Heros, Mendici, Persæ, sive Assyrii.

Χειράς. Chiras. Genus morbi.

Χιτών. Tunica. Sive, vestimentum virile. Et, tunicula manicata, qualis servo convenit. Tunica autem est vestimentum tenue: [quod a recentioribus Græcis] ὑποκάμισον [vocatur. Dictus est autem χιτὼν] ab ἐγχεῖσθαι: quod nempe circa membra fundatur.

1 Χιονωθήσονται ἐν Σελμών] Psalm. LXVII. 15.

2 Χιὼν φανεῖσα δυσμ.] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur etiam apud Astrampsychum.

3 Πολλοὶ δὲ τοὺς ὀφθ.] Hæc sunt verba Xenophontis lib. IV. Ἀναβ. pag. 330: ut Portus etiam monuerat.

4 Ἐπικούφημα] Xenophon rectius, ἐπικούρημα.

5 Ὑπολύοιτο] Sic recte Xenophon loco laudato: itemque optimus MS. A. At priores Editt. male, ἀποδύοιτο.

6 Χιωνίδης] Sic MS. A. At priores Editt. Χιονίδης, per ο in syllaba secunda: quam lectionem series literarum refellit. Alii tamen scriptores eum appellant Χιονίδην, per ο: ut Aristoteles *de Poet.* cap. III. Athenæus, lib. III. & XIV. & Pollux. Præterea ejus mentionem facit Vitruvius in Præfat. lib. VI. Vide Meursium in *Bibliotheca Attica.*

7 Ἥρως] Laudatur hæc fabula ab ipso Suida supra, v. Ἄγνος: & Polluce lib. X. cap. VIII.

8 Πτωχοί] Laudatur ab Athenæo, lib. III. & XIV.

9 Χιτωνίσκος χειριδ.] Procopius *Hist. Arc.* cap. IX. Θεοδώρα δὲ, ἡ μετ' ἐκείνην χιτωνίσκον χειριδωτὸν ἀμπεχομένη, δούλῳ παιδὶ πρέποντα, &c. Huc Suidas respexit.

10 Χιτῶνα γ' ἔχ.] Fragmentum hoc valde lacerum est, sensusque ejus obscurus: cui absque ope meliorum codicum lucem afferre non possumus.

τετ',

ϛιν, ἀναφαίνεται περὶ τὰ ἰχθυοπώλια. πυκτὶς, γλύφων εὑρίσκεται.

Χιτὼν [1] ῥαγεὶς, ἔῤῥηξε φροντίδων βάρος.

Χιτωνίσκους. [2] Ξενοφῶν· Χιτωνίσκους δὲ ἐνεδεδύκεσαν ὑπὲρ γονάτων, πάχος ὡς λινοῦ στρωματοδέσμου.

Χθαμαλά. ταπεινά. ὁμαλά. ἴσα. Δοκιμάζων, ᾗ ἅμα μὲν στερεὰ, ἅμα δὲ χθαμαλὸν εἴη τοῦ ποταμοῦ. καὶ χθαμαλώτατον, ταπεινότατον.

Χθές. τὸ κατ' ἀρχὴν ε ἀφελὼν λέγει ὁ Πλάτων. τὸ δὲ χθὲς παρὰ τὸ ἐκθεῖν, ὅ ἐστι παρελθεῖν. ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν Πλάτων προὔργου εἶχε τὸ κατέβην. τὸ δὲ χθὲς, πάρεργον. οἷον, Κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ. ὁ δὲ [3] Θεολόγος τὸ χθὲς εἶχε σκοπόν. Τὸ δὲ, Τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων ἡμέρᾳ, πάρελκον. ὃ οὖν ἕκαστος εἶχε προηγούμενον, ἐκεῖνο προὔταξε.

Χθεσιφωνῶν. κακολογῶν.

Χθεσινοί. ἀργοί. ἄχρηστοι. καὶ, χθιζός, ὁ χθεσινός.

Χθονία. ἀντὶ τοῦ σκοτεινή. Πολιτείας δεκάτῳ· Μὴ χθονίαν καὶ τραχεῖαν πορεύεσθαι, ἀλλὰ λείαν καὶ οὐρανίαν. ἀνθυποφέρει γὰρ τῇ μὲν τραχείᾳ, λείαν· τῇ δὲ χθονίᾳ, τὴν οὐρανίαν. ἀντὶ τοῦ λαμπράν. καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ, ὅτε φησὶ, Χθόνιον τέρας· ἐπὶ τῆς Ἔριδος. Τινὲς ἀντὶ τοῦ στυγνὸν ἐδέξαντο. ἔνιοι δὲ, ἀντὶ τοῦ μέγα. ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν λέγει.

Χθόνια λουτρά. τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. ἐκόμιζον γὰρ εἰς τάφους λουτρά.

Χθονίας βροντάς. [4] Κλῄσατε χθονίας βροντάς. ἀντὶ τοῦ ὑμνήσατε. Χθονίας δὲ, φοβεράς. πάντα γὰρ τὰ δεινὰ γῆς γενεαλογοῦσιν. οἱ δὲ, τὰς μέγαν ἦχον ἀποτελούσας. ἢ τὰς ὑπὸ τῆς γῆς γινομένας. ὅτε γὰρ ἠχεῖ ἡ γῆ, ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ γίνεσθαι τὰς τοιαύτας βροντάς. ἢ τὰς μέχρι τῆς γῆς ἀκουομένας. ἢ τὰς τὴν γῆν κινούσας. καὶ Χθόνιος Ζεὺς, ὁ καταχθόνιος.

Χθονίων. ἐπιγείων.

Χθονοπλάστου. ἀπὸ γῆς πλασθέντος.

Χθονοστιβῆ. τὰ ἐν τῇ γῇ. τὰ ἐπίγεια. [5] Ἄῤῥητά τε καὶ χθονοστιβῆ.

Χθών. γῆ.

Χλαμύς. [6] Νουμᾶς ὁ [7] πρῶτος Ῥωμαίων βασιλεὺς, πρεσβείαν Ἰσαύρων δεξάμενος, καὶ τὸ σχῆμα τῆς φορεσίας αὐτῶν καταμαθὼν, ἐξ αὐτῶν λαβὼν ἐ-

Tunicam habens ex crispis lanis confectam, * * * * *in foro piscario visus est.*

Χιτὼν ῥαγ. *Tunica rupta curarum onus rumpit.*

Χιτωνίσκους. Parvas tunicas. Xenophon: *Parvis autem tunicis supra genua induti erant, crassitie lineæ fasciæ, qua vestis stragula constringitur.*

Χθαμαλά. Humilia. Depressa. Æqualia. Plana. *Explorans, partim, qua fluminis alveus esset durus; partim, qua depressus.* Et χθαμαλώτατον, humillimū. Maxime depressum.

Χθές. Heri. Sic Plato dixit, sublato ε, pro ἐχθές. Χθές autem dictum est ab ἐκθεῖν, i. e. excurrere, vel præterire. Sciendum autem est, Platonem verbi κατέβην primariam habuisse rationem: at adverbii χθὲς, secundariam; in loco illo: *Heri descendi in Piraeum.* At Theologo τὸ χθὲς velut scopus propositus fuit, [cum dixit: *Heri splendido luminum die.*] Illud vero, Τῇ λαμπ. τ. φ. ἡμ. superfluum est. Quod igitur quilibet præcipuum ducebat, id priore loco posuit.

Χθεσιφωνῶν. Maledicens.

Χθεσινοί. Hesterni. Otiosi. Inutiles. Et χθιζός, hesternus.

Χθονία. [Proprie, terrestris. Vel, subterranea. Inferna. Interdum vero accipitur] pro, obscura. [Plato] libro X. *de Republ. Non obscuram & asperam viam ire [oportet,] sed planam & cœlestem.* Viæ enim *asperæ* opponit *planam*; at *obscuræ*, *cœlestem*, i. e. splendidam. Et cum Alcman de Lite ait, χθόνιον τέρας: quidam id interpretantur, *Monstrum invisum.* Alii vero, *Monstrum ingens.*

Χθόνια λουτρά. Lavacra inferna. Id est, lavacra mortuorum. [Veteres] enim lavacra ad sepulcra afferre solebant.

Χθονίας βροντάς. Fulmina terrestria. *Carminibus celebrate tonitrua terrestria.* Χθονίας vero dixit pro φοβερὰς, i. e. terribilia. Omnia enim terribilia ex terra orta esse fingunt. Alii vero interpretantur, magnum strepitum edentia. Vel, a terra edita. Cum enim terra mugit, sonus ad cœlum usque emittitur: unde homines putant, tonitrua hujusmodi ex cœlo edi. Vel, [tonitrua,] quæ usque ad terram audiuntur. Vel, terram concutientia. Et Χθόνιος Ζεὺς, Jupiter Infernus.

Χθονίων. Terrestrium. Terrenorum.

Χθονοπλάστου. Ex terra formati. [Epithetum Adami.]

Χθονοστιβῆ. Quæ sunt in terra. Terrestria.

Χθών. Tellus. Terra.

Χλαμύς. Chlamys. Numa, primus Romanorum Rex, cum Isaurorum legati ad eum venissent, habitu illorum observato, formam

1 Χιτὼν ῥαγ.] Est versus onirocriticus, qui legitur etiam apud Astrampsychum.

2 Ξενοφῶν] Lib. v. *de Exp. Cyr.* pag. 352.

3 Ὁ δὲ Θεολόγος τὸ χθὲς εἶχε σκ.] Hæc sumpta sunt ex Scholio aliquo ad locum illum Gregorii Nazianz. initio orationis XL. Χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων ἡμέρᾳ, &c. ut Pearsonius recte observaverat.

4 Κλῄσατε χθονίας βροντάς] Aristoph. *Avibus*, pag. 619.
Καὶ τὰς χθονίας κλῄσατε βροντάς.
Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quæ hoc loco Suidas.

5 Ἄῤῥητά τε καὶ χθ.] Sophocles *Oedip. Tyran.* pag. 164.
Ἄῤῥητά τε, οὐράνιά τε, καὶ χθονοστιβῆ.

6 Νουμᾶς ὁ πρ.] Nugæ meræ sunt, quæ Suidas hic de Numa refert. Quibus gemina sunt, quæ de eadem re tradit Joannes Malelas in *Chronographia.* pag. 38. qui cum hoc loco conferendus est.

7 Ὁ πρῶτος] Imo, ὁ δεύτερος: ut historiæ Romanæ scriptores docent.

φεύρε τὴν χλαμύδος στολὴν, ἑνώσας τὴν βασίλειον τῇ συγκλήτῳ, οὐκ ἔξωθεν ἐπιθεὶς, ἀλλ' ἔσωθεν ἐμβαλὼν τὴν τῆς πορφύρας βαφήν· ὥστε ἐξ ἑκατέρου τούτων ἓν ἀποτελεσθῆναι σῶμα, καὶ ἐν τοῖς τῶν βουλευτῶν ὑποδήμασιν ἀποσημαίνεσθαι τὸ Ῥωμαϊκὸν κάππα. Καὶ παροιμία· Ἡ Συλοσῶντος χλαμύς. ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπ' ἐσθῆτι. οὗτος γὰρ εἶχε πολυτελῆ ἐσθῆτα, ἣν ἐδωρήσατο Δαρείῳ ἰδιωτεύοντι ἔτι· καὶ ἔτυχε μετὰ ταῦτα καθόδου, βασιλεύσαντος Δαρείου.

chlamydis inde acceptam invenit, conjuncta veste regia cum senatoria, purpuræ colorem non extrinsecus, sed intrinsecus adjiciens: ita ut ex utroque unum quasi corpus conficeretur, & Senatorum calcei cappa Romano insignirentur. Et proverbium: *Sylosontis chlamys.* Dicitur in eos, qui vestitu superbiunt. Hic enim vestem habebat pretiosam & splendidam, quam Dario privato adhuc donavit. Postea vero, cum Darius regnare cœpisset, reditum in patriam impetravit.

Χλανίς. ἱμάτιον στρατιωτικόν.

Χλανίς. Læna. Vestis militaris.

Χλαῖνα. τὸ παχὺ καὶ χειμερινὸν ἱμάτιον. παρὰ τὸ χλιαίνω. χιτὼν δὲ, τὸ λεπτὸν ἱμάτιον, τὸ ὑποκάμισον. παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι.

Χλαῖνα. Læna. Crassum & hybernum vestimentum. A χλιαίνω, tepefacio. Χιτὼν vero est tunica, sive vestis tenuis, [quam recentiores Græci] ὑποκάμισον [vocant. Dictus est autem χιτὼν] ab ἐγχεῖσθαι: quod nempe circa membra fundatur.

Χλαῖναι. περιβολαί. διαστέλλει ὁ Ὅμηρος τοὺς πέπλους ἀπὸ τῶν χλαινῶν· ὁ γὰρ ἐστι γυναικεῖον ἔνδυμα, ἐμπερόνημα. τὸ δὲ αὐτὸ καλεῖ καὶ ἑανόν.

Χλαῖναι. Lænæ. Homerus peplos a lænis distinguit. Nam peplus est muliebre vestimentum, & amiculum, quod fibulis adstringitur. Idem & ἑανὸν vocat.

Χλευασία, καὶ χλεύη. ὕβρις τις, εἶδος οὖσα τῆς ὕβρεως. καὶ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται αὐτῆς. τῆς γὰρ ὕβρεως ἡ διὰ γέλωτος γινομένη, χλευασία καλεῖται· ἡ δὲ διὰ πληγῶν, ὕβρις ὁμωνύμως. Αἰλιανός· [1] Περιϊὼν δὲ ἐς τὸν νεὼν, χλευάζων γέμων τοὺς τοῦ Θεοῦ θεραπευτῆρας, καὶ ἐπετώθαζε.

Χλευασία, & χλεύη. Subsannatio. Irrisio. Est contumeliæ species. Contumelia enim, quæ cum risu conjuncta est, χλευασία dicitur. At ea, quæ cum verberibus conjuncta est, eodem nomine ὕβρις [appellatur.] Ælianus: *In templum ingressus, Dei cultores irrisit & sannis excepit.*

Χλιδανόν. τρυφερόν.

Χλιδανόν. Delicatum. Luxuriosum.

Χλιδή. τρυφὴ, ἔκλυσις, καὶ μαλακία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐγχλιαίνεσθαι. [2] Ξενοφῶν· Οὐκ ἐν χλιδῇ τεθράμμεθα, ἀλλὰ χωρικῶς. Καὶ αὖθις· Συγχωρούντων ἐπαυρέσθαι τῆς χλιδῆς. Καὶ αὖθις· Οὕτω μὲν οὖν ἐν τῷ Τούρκων ἡγεμόνι ἔνεστι χλιδῆς. καὶ, [3] Χλιδαῖς καρατόμοις. τοῖς ἀπὸ τοῦ κρατὸς τετμημένοις βοστρύχοις. λέγοι δ' ἂν χλιδὰς, ἤτοι καθόλου τοὺς πλοκάμους, οἵ εἰσι τρυφὴ τῆς κεφαλῆς· ἢ παρόσον τρυφὴ καὶ κόσμος ἀπετίθεντο τοῖς νεκροῖς οἱ πλόκαμοι ἐν τῷ τάφῳ. [4] Σοφοκλῆς·

Ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
Λοιβαῖς τε πρῶτον, καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
Στέψαντες, εἶτ' ἄψορρον ἥξομεν πάλιν.

Χλιδή. Deliciæ. Luxus. Mollities. Voluptas. A χλιάνθαι, tepefactum esse. Xenophon: *Non delicate & molliter educati sumus, sed duriter, rusticorum more.* Et iterum: *Cum permitterent frui deliciis.* Et iterum: *Sic igitur in Turcorum duce & deliciæ insunt.* Et, χλιδαῖς καρ. Cincinnis ex capite resectis. Χλιδὰς autem vocavit, vel cincinnos in genere, qui sunt quasi deliciæ quædam capitis: vel, quia cincinni in sepulcro deponebantur, ut mortuis deliciæ quædam & ornamentum essent. Sophocles: *Nos vero, postquam patris sepulcrum, ex præcepto [Apollinis,] libationibus prius & cincinnis ex capite resectis coronaverimus, revertemur.*

Χλιδῶναι.[5] κόσμοι περὶ τοὺς βραχίονας. καλοῦνται δὲ, βραχιόλια.

Χλιδῶναι. Ornamenta brachiorum: quæ & βραχιόλια, i. e. brachialia, vocantur. Armillæ.

Χλίδος.[6] Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα, περὶ χωρίου βλάβης· Ἐπειδὴ δὲ τὸ χλίδος ἐκβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν, ἐξ ὧν ὑψηλοτέραν καὶ στενοτέραν τὴν αὐτὴν ὁδὸν πεποιῆσθαι συμβέβηκε. Πᾶν πλῆθος χλίδος λέγεται. καὶ ἔστι σωρός τις, μάλιστα δὲ τὸ τῶν ἀποκαθαρμάτων τε καὶ ἀποψημάτων. καὶ ἡ τῶν ποταμῶν πρόσχωσις. καὶ πολὺ μᾶλλον τῶν χειμάρρων, ὃ καὶ χέραδος καλεῖται. νῦν δ' ἔοικεν ὁ ῥήτωρ λέγειν, ὅτι χοῦν καὶ φρυγανώδη τινὰ ἐκ τοῦ χωρίου σωρὸν ὁ Καλλικλῆς εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβέβληκεν· ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἑξῆς ὑποσημειώσει.

Χλίδος. Demosthenes in oratione adversus Calliclem de damno prædii: *Postea vero cum sordes in viam ejecisset, quæ viam illam & altiorem & angustiorem reddiderunt.* Omnis congeries χλίδος vocatur: estque acervus quidam, maxime purgamentorum & ramentorum. Item, limus a fluviis, & multo magis torrentibus aggestus: qui etiam χέραδος vocatur. Nunc autem orator dicere videtur, Calliclem terræ cumulum & virgultorum sarmentorumque acervum ex prædio in viam publicam conjecisse: quemadmodum etiam ipse in sequentibus subindicat.

1 Περιϊὼν] Lego. περιιών.
2 Ξενοφῶν] De Instit. Cyri, lib. iv. pag. 110.
3 Χλιδαῖς καρατόμοις——ἐν τῷ τάφῳ] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Electram*, pag. 82.
4 Σοφοκλῆς] *Electra*, pag. 82. ut Portus monuit.
5 Χλιδῶναι] Alias, χλιδῶνες. Vide Hesych. & alios Grammaticos.
6 Χλίδος. Δημοσθένης ἐν τῷ πρ.] Ex Harpocratione.

Χλιδῶ-

Χλιδῶσαι. τρυφῶσαι.

Χλοάω, χλοῶ.

Χλοερός. ὁ χλωρός.

Χλόη. βοτάνη. παρὰ τὸ φλέω, τὸ ἀναπέμπω, φλόη, καὶ χλόη. ἡ ἐκ τῆς γῆς ἀναπεμπομένη, καὶ αὐξάνουσα.

Χλομάρων. [1] Ἀλλ' ὅτε Ῥωμαῖοι ἀπεστένουν, ἐρεβοδιφῶντες τὰ ὑποχθόνια, στρατοπεδεύουσιν ἀμφὶ τὸ φρούριον τὸ Χλομάρον.

Χλοῦναι. λωποδύται, οἱ ἐν τῇ χλόῃ εὐναζόμενοι. καὶ χλούνης, μονιὸς, πλήκτης, κακοῦργος, χαλεπός. καὶ ὁ ἀπόκοπος. [2] Χλούνης τε καὶ γύνανδρος ἀνὴρ, (εἰ δοίημεν αὐτὸν ἄνδρα εἶναι) διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς, καὶ θῆλυς γενόμενος. † [3] Ὁ πρὸς Στρατοκλέα Ἀθήνησι δᾳδουχήσας, ὁ χλούνης τε, καὶ γύννις, καταγοητευθεὶς, καὶ οἷον ἐν δεσμῷ τινι ἀφύκτῳ πεδηθείς.

Χλούνιον. ὄνομα τόπου. Χλούνειον δὲ, τὸ χοίρειον, δίφθογγον.

Χλωθάριος. ὄνομα κύριον.

Χλωθαῖος. ὄνομα κύριον.

Χλωθόμυρος. ὄνομα κύριον.

Χλωρανθείς. ἀντὶ τοῦ χλωρὸς γενηθείς. οὕτω Σοφοκλῆς.

Χλωρεῖον. εἶδος ζώου.

Χλωρίς. ὄνομα κύριον.

Χλωρόν. τὸ ἀκμάζον. Μένανδρος.

Χλωρός. ἀπὸ τοῦ χλόη, χλοερὸς, καὶ χλωρός. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ὠχρός. καὶ χλωρότης.

Χνόας. [4] τὰς σύριγγας τοῦ ἄξονος. σύριγξ δέ ἐστι τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ οὕτω καλεῖται. εἴρηται δὲ βαρέως. τὰ γὰρ εἰς η καθαρὸν δισύλλαβα, τῷ ο [5] παραληγόμενα, ὧν προηγεῖται δασὺ, βαρύνεται· χνόη, φθόη, χλόη. τὸ δὲ πνοὴ οὐκ ἔχει δασύ.

Χνοωδεστέρα. λεπτοτέρα. Ἥ τε ὑποκειμένη γῆ ψάμμου πάσης χνοωδεστέρα διὰ λεπτότητα.

Χνοῦς.

Χοᾶ. χοῦς, μέτρον Ἀττικὸν, χωροῦν κοτύλας ὀκτώ. [6] Ἀριστοφάνης·

——————— Ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
Βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν, καὶ τὸν χοᾶ.

οἱ γὰρ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον, στεφάνους καὶ μύρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα παρετίθεσαν. οἱ δὲ κα-

Χλιδῶσαι. In deliciis viventes. Deliciis indulgentes.

Χλοάω, ῶ. Vireo. Viresco.

Χλοερός. [Et contracte,] χλωρός. Viridis.

Χλόη. Herba. A φλέω, sursum emitto, deducitur φλόη, & [verso φ in χ,] χλόη, i. e. herba, quæ ex terra editur & crescit.

Χλομάρων. Chlomarorum. *Romani vero, cum loca subterranea scrutari destitissent, ad castellum Chlomarum castra ponunt.*

Χλοῦναι. Grassatores, sive latrones: sic dicti, quod in herba [vel sylvis] delitescant. Et χλούνης, [in gramine cubans,] ferus, qui [dentibus] ferit, maleficus, sævus. [Epithetum apri.] Item, exectus, sive castratus. Eunuchus. *Eunuchus ille & semivir: modo demus illum esse virum, cujus animum philosophia Epicurea enervaverat & effœminaverat.* † *Qui ante Stratoclem Athenis daduchus fuerat, eunuchus ille & semivir, fascinatus, & vinculo quodam inextricabili constrictus.*

Χλούνιον. Chlunium. Nomen loci. Χλούνειον vero, porcinum, scribitur per diphthongum ει.

Χλωτάριος. Chlotarius. Nomen proprium.

Χλωθαῖος. Chlotæus. Nomen proprium.

Χλωθόμυρος. Chlotomyrus. Nomen proprium.

Χλωρανθείς. Viridis factus. Ita Sophocles.

Χλωρεῖον. Chloreum. Genus avis.

Χλωρίς. Nomen proprium. Chloris.

Χλωρόν. Viride. Vigens. Menander.

Χλωρός. Viridis. Herbidus. A nomine χλόη, fit χλοερὸς, & [contracte,] χλωρός. Hinc etiam fit ὠχρὸς, i. e. pallidus. Et χλωρότης, viriditas, viror.

Χνόας. Axis fistulas. Fistula vero est pars axis, quæ in rotæ foramen immittitur. Sic etiam ipsum foramen rotæ vocatur. Habet autem accentum gravem in ultima. Nomina enim in η purum desinentia, quæ ο habent in penultima, præcedente litera aspirata, accentum gravem habent: ut χνόη, φθόη, χλόη. At πνοὴ non habet literam asperam.

Χνοωδεστέρα. Tenuior. Minutior. *Et terra subjecta propter tenuitatem suam quavis arena minutior.*

Χνοῦς. Lanugo.

Χοᾶ. [Accusativus singularis, a recto χοεύς: pro quo etiam dicitur χοῦς, χοός.] Est autem χοῦς mensura Attica, continens cotylas octo. Aristophanes: *Ad cœnam cito vade, sumpta cista & congio.* Qui enim aliquos ad cœnam invitarant, coronas, & unguenta, & bellaria, & alia quædam hujusmodi [invitatis]

1 Ἀλλ' ὅτε Ῥωμ.] Hæc sunt verba Theophyl. Simoc. lib. II. cap. VII. sed ubi pro ἀπεστένουν, quod corruptum est, legitur ἀπεπόνουν; uti etiam apud ipsum Suidam supra v. Ἀπεπόνουν, & v. Ἐρεβοδιφῶντες, ubi idem fragmentum habes. Deinde, pro ἐρεβοδιφοῦντες, Theophylactus habet ἐρεβοδιφῶντες: uti etiam ipse Suidas supra, v. Ἀπεπόνουν, & v. Ἐρεβοδιφῶντες.

2 Χλούνης τε καὶ γ.] Hæc ex libro Æliani de Providentia sumpta esse, discimus ex Eustathio ad Il. I. pag. 772. ubi inter alia ait: Ἀλλὰ καὶ Αἰλιανὸς μάλιστα ἐν τοῖς περὶ Προνοίας, χλούνην λέγων τὸν ἀπόκοπον. Respexit enim ad ipsum illum locum Æliani, quem Suidas hic adducit. Confer etiam Nostrum supra v. Εὐνοῦχος.

3 Ὁ πρὸς Στρατοκλέα] Supra v. Δᾳδουχῶ, legitur, ὁ πρὸ Στρατοκλέους.

4 Χνόας. τὰς σύριγγας τ.] Ex vetere interprete Sophoclis ad *Electr.* pag. 113. ut & Portus monuerat.

5 Παραληγόμενα, ὧν πρ.] Locum hunc mutilum ex Scholiasta Sophoclis sic supplebis, παραληγόμενα, ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχόμενα, ὧν προηγεῖται, &c.

6 Ἀριστοφάνης] *Acharnens.* pag. 423. (303. Ed. Bas. P.)

κεκλημένοι ἔφερον ἐδέσματα, καὶ κίστην, καὶ [1] χοάν. [2] Ὅμηρος περὶ τῆς κίστεώς φησι·

Μήτηρ δ' ἐν κίστει ἐτίθει μενοεικέα δαῖτα,
Ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.

[3] Χοὰν δὲ ἐπεφέροντο οἱ καλούμενοι, ἵνα μὴ κοινωνήσωσιν ἄλλου ποτηρίου, διὰ τὴν τῷ Ὀρέστῃ γενομένην αἰτίαν. [4] Καὶ παροιμία· Ἓξ [5] χοὰς χωρήσεται. ἐπὶ τῶν παραληρούντων. τουτέστιν, ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ. ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κεράμου ἢ ἀσκοῦ ἔμεινε μεταφορᾶς· ὃς ἐὰν σμηχθῇ, πλέον χωρεῖ τῶν [6] ἐμπεφραγκτῶν ἀποβεβλημένων. καὶ αὖθις·

Τὴν [7] ὑστάτην ἥκουσαν οἴνου τρεῖς [8] χοὰς
Ἡμῶν [9] ἀποτίσειν, καὶ ἐρεβίνθων χοίνικα.

Ὑποπίνοντες ἔκαπτον φρυκτοὺς ἐρεβίνθους.

Χοάνης, χοάνου. [10] χονεῖον. καὶ χόανα, τὰ μέταλλα.

Χοάς. ἐκχύσεις. ἐναγίσματα ἐπὶ νεκροῖς. ἢ σπονδάς. [11] Ἐκπίπτει χρησμός, δεῖν ἄγρας τοῖς τεθνεῶσι τῶν Αἰτωλῶν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος, καὶ ἑορτὴν [12] Χοὰς ἄγειν. λέγονται καὶ θυσίαι νεκρῶν. [13] Σοφοκλῆς·

Πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειρρύτου χοὰς
Κρήνης ἐνέγκου, δι' ὁσίων χειρῶν θιγών.
Ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;
Κρατῆρες εἰσὶν ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη,
Ὧν [14] κρᾶτ' ἔρεψον, καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.

Χοάς. ὅτε ἐπὶ μέτρου τίθεται, περισπᾶται.

Χοάσπης. ποταμός. καὶ Χοάσπειον ὕδωρ, τὸ ἐκ τούτου. καὶ κύριον ὄνομα, ὁ Χοάσπης.

Χοβάρ. ὄνομα ποταμοῦ.

Χόες. ἐστὶν ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἀγομένη μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι. ταύτην δὲ ἑορτὴν φασὶν οὕτω γεγενῆσθαι, ὅτε Ὀρέστης ἀνελὼν τὴν μητέρα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, καὶ ἐδέξαντο οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ εἱστίασαν· οὐ μὴν ἐκοινώνησαν αὐτῷ οἴνου· ἀλλὰ χοεὶς χοᾶ παραθεὶς αὐτῷ ὁ δῆμος, οὕτως εἱστιᾶτο, ἀπονείμας ὀλίγον τι χώρας τῷ Ὀρέστῃ. Καὶ ἄλλως. [15] Ἑορτὴ Ἀθήνησι, Χόες· ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Ὀρέστης μετὰ τὴν τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν, ἦλθεν εἰς Ἀθήνας παρὰ [16] Πανδίονα, συγγενῆ καθεστηκότα, ὃς ἔτυχε βασιλεύων. κατέλαβε δὲ αὐτὸν εὐωχίαν τινὰ δημοτελῆ ποιοῦντα. ὁ τοίνυν Πανδίων παραπέμψασθαι μὲν τὸν Ὀρέστην αἰδούμενος, κοινωνῆσαι δὲ ποτοῦ καὶ τραπέζης ἀσεβὲς ἡγούμενος, μὴ

apponebant. Invitati autem secum ferebant edulia cocta, & cistam, & congium. Homerus de cista dicit: *Mater autem in cista posuit suaves epulas, opsoniaque, qualibus vescuntur a Jove nutriti Reges.* Congium vero ad cœnam invitati afferebant, ne cum aliis ex eodem poculo biberent, ob crimen Oresti objectum. Et proverbium: *Sex congios capiet cerebrum ejus.* Dicitur in eos, qui delirant. Simul autem in metaphora permanet, tanquam de testa, vel utre verba faceret. Uter enim, si fricetur & ungatur, plus capit, quam ii, qui clausi sunt & obstructi. Et iterum. [*Glyce dejeravit,*] *illam, quæ ultima venerit, vini tribus congiis multatum iri, & cicerum chœnice.* Potantes enim edebant cicer tostum.

Χοάνης. Vas fusorium, in quo liquantur metalla. Et χόανα, ipsa metalla, quæ liquantur.

Χοάς. Libamina, quæ patera funduntur. Inferias. Libationes. *Oraculum redditum est, Ætolis defunctis inferias quotannis faciendas, & Choas festum* [*in eorum honorem*] *agendum esse.* Sic etiam dicuntur sacrificia, quæ mortuis offeruntur. Sophocles: *Primum sacra libamina ex perenni fonte affer, puris manibus ea tangens. Cum autem liquorem istum purum cepero:* [*quid postea?*] *Crateres sunt, excellentis artificis opus: quorum caput corona, & ansas ancipites.*

Χοάς. Quum de mensura dicitur, circumflectitur, [& scribitur χοᾶς.] Congios.

Χόασπης. Choaspes. Fluvius. Et Χοάσπειον ὕδωρ, aqua Choaspis. Item, Choaspes, nomen proprium [viri]

Χοβάρ. Chobar. Nomen fluvii.

Χόες. Choes. Est festum, quod Athenis celebrabatur mense Anthesterione: idque inde ortum esse ajunt. Cum Orestes matre occisa Athenas venisset, Athenienses eum admissum convivio exceperunt: non tamen vinum cum eo biberunt, sed populus congio seorsim ei apposito, ita convivatus est: exigua quadam agri parte illi attributa. Aliter. Choes festum erat Athenis, hac de causa [institutum.] Orestes post matris cædem Athenas venit ad Pandionem cognatum, qui tunc ibi regnabat. Venit autem ad eum, dum publicum epulum populo præberet. Pandion igitur, cum & Orestem a se dimittere verecundaretur, & co-

1 Χοάν] Scribe, χοᾶ: a recto, χοεύς.

2 Ὅμηρος] Odyss. Z. v. 76, 77. sed ubi hodie sic legitur:
Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
Παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ.———

3 Χοάν] Et hic scribendum est χοᾶ.

4 Καὶ παροιμία] Solet Suidas multa loca Aristophanis inter proverbia passim referre, quæ revera talia non sunt; veluti hic locus, qui nihil nisi jocum Comicum continet, ut Lectori patebit, qui ipsum Aristophanem in *Nubibus*, pag. 193. (119. Ed. Bas. *P.*) inspicere voluerit.

5 Χοάς] Scribendum est, χοᾶς, cum circumflexo in ultima.

6 Ἐμπεφραγκτῶν ἀποβεβλημένων] Apud Scholiastam Aristophanis legitur, ἐμπεφραγκότων, ἀποβεβυσμένων. Sed scribendum est, ἐμπεφραγκτῶν, ἤγουν ἀποβεβυσμένων.

7 Τὴν ὑστάτην ἥκ.] Hæc sunt verba Aristophanis *Ecclesiaz.* sub init.

8 Χοάς] Et hic scribendum est, χοᾶς, cum circumflexo in ultima.

9 Ἡμῶν] Apud Aristophanem recte, ἡμῖν.

10 Χονεῖον] Scribe χωνεῖον, per ω in syllaba prima. Vide Lexica.

11 Ἐκπίπτει χρ.] Fragmentum hoc occurrit etiam supra v. Ἄκος, & v. Ἐκδίκως, & infra v. Χρησμὸς, ubi pro ἄγρας rectius legitur χοάς.

12 Χοάς] Scribe, Χόας, cum accentu in penultima: a recto plurali Χόες.

13 Σοφοκλῆς] *Oedip Colon.* pag. 287. ut Portus monuit.

14 Ὧν κρᾶτ' ἔρ.] Sic locum hunc ex Sophocle emendavimus. Antea enim mendose legebatur, Ὧν κατέρεψον, καὶ λαβὲ ἀμφὶ στόμα.

15 Ἑορτὴ Ἀθήνησι Χόες, ἀπὸ τ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, leguntur etiam apud Scholiastam Aristoph. ad *Equit.* pag. 293.

16 Παρὰ Πανδίονα] Atqui Pandion Oreste antiquior. Quare alii pro Πανδίονα rectius substituunt Δημοφῶντα, qui erat Pandionis pronepos. Vide Meurs. *de Regn. Athen.* lib. III. cap. VIII.

καθαρ-

καθαρθεὶς τοῦ φόνου, ὡς ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ κρατῆρος πίνοι, ἕνα ἑκάστῳ τῶν κεκλημένων παρέθηκε [1] χοάν.

Χόες.[2] ἑορτή τις ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ. φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν, τοῦ Διονύσου ἀγομένην. κατὰ μέρος δὲ, Πιθοιγίαν, [3] Χοᾶς, Χύτρους. Καὶ αὖθις. Ὅτι Ὀρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, (ἦν δὲ ἑορτὴ Διονύσου Ληναίου) ὡς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος, ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσατο τοιόνδε τι. [4] χοᾶν οἴνου τῶν δαιτυμόνων ἑκάστῳ παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσεν ὁ [5] Πανδίων, μηδὲν ὑπομιγνύντας ἀλλήλοις, ὡς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίῃ ὁ Ὀρέστης, μήτε ἐκεῖνος ἄχθοιτο καθ' αὑτὸν πίνων μόνος. καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναίοις ἑορτὴ ἐνομίσθη οἱ Χόες.

Χοζίας. ὄνομα κύριον.

Χοεῖον. παχὺ ἔντερον.

Χοὴ, καὶ χοαί. ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ.

Χόης. ποταμός.

Χοΐδια. σταμνία. Κατεσκεύασαν χοΐδια τὸ μέγεθος, λεπτὰ ταῖς κατασκευαῖς διαφερόντως.

Χοϊκός. ὁ γήϊνος.

Χολάδες. τὰ ἔντερα. ἐν [6] Ἐπιγράμματι·

——— Ἀντιβίων τε

Πολλάκις ἐν χείλει γευσαμένην χολάδων.

Παρὰ τὴν χύσιν. ἢ διὰ τὸ κατὰ φύσιν δέχεσθαι τὸ χολῶδες τοῦ ἥπατος· ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συῤῥεῖ ἡ ξανθὴ χολὴ, τοῦτο μηχανωμένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ πρὸς τὴν ἀπόκρισιν τῶν περιττῶν.

Χολαργέων.[7] Χολαργεῖς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ἡ εὐθεῖα, ὁ Χολαργεύς.

Χολαῖον. ἧπαρ.

Χολέρα. καὶ χολερῶ, ῥῆμα. ἔστι δὲ πάθος, ἢ εἶδος νόσου, οὕτω παρ' ἰατροῖς καλούμενον.

Χολλεῖδαι. δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Χολέρα. νόσος. διὰ χολῆς πάθος.

Χοληδόχον ἀγγεῖον.

Χόλικες. τὰ παχέα ἔντερα τῶν βοῶν. ταῦτα δὲ οὐχ ἱερεύοντο, ὡς τὸ ἄλλο σῶμα. τινὲς χόλικα φασὶν εἶδος ἰχθύος. θηλυκῶς δὲ, ἡ Χόλιξ, ἐθνικόν.

Χολοδογαμόρ. ἐθνικόν.

Χόλον. ὀργὴν· ἀλλὰ πρόσκαιρον. παρὰ τὸ χεῖσθαι.

1 Χοάν] Scribe, χοᾶ: a recto χοεύς. Vel, ut Enarrator Comici habet, χοῦν: a recto, χοῦς.
2 Χόες. ἑορτή τις παρ' Ἀθ.——Χύτρους] Ex Harpocratione.
3 Χοᾶς] Harpocratio recte, Χόας: a recto plurali Χόες, quod est nomen festi. At χοᾶς, est a recto χοεὺς, i. e. congius.

dem cibo potuque cum eo uti impium duceret, quod a cæde nondum purgatus esset; ne ex eodem cratere biberet, singulis convivis vini congium apposuit.

Χόες. Choes. Festum quoddam, apud Athenienses agi solitum duodecimo die mensis Anthesterionis. Apollodorus autem ait, Anthesteria generaliter vocari totum festum in honorem Bacchi celebrari solitum: particulariter vero, Pithœgiam, Choas, Chytros. Aliter. Cum Orestes post cædem [matris] Athenas venisset, eo tempore, quo festum Bacchi Lenæi celebrabatur; ne earundem libationum particeps fieret, qui matrem occidisset, [Pandion] tale quid excogitavit. Singulis convivis congium apposuit, & ex eo bibere jussit, vinum non miscentes; ne ex eodem cratere Orestes biberet, nec ægre ferret, si ipse solus & separatim ab aliis biberet. Ab illo igitur tempore Choes festum apud Athenienses celebrari cœpit.

Χοζίας. Chozias. Nomen proprium.

Χοεῖον. Crassum intestinum.

Χοὴ, & χοαί. Terra, quæ mortuis injicitur.

Χόης. Choes. Fluvius.

Χοΐδια. Parvi congii. Urnulæ. *Confecerunt urnulas, arte admodum subtili fabricatas.*

Χοϊκός. Terrenus.

Χολάδες. Intestina. In Epigrammate: *Hastamque, quæ sæpius hostium gustavit intestina.* [Dictæ sunt χολάδες] a χύσις, i. e. effusio. Vel, quod naturaliter sint receptaculum bilis, quæ est in hepate. In ea enim confluit flava bilis: prudenti consilio Naturæ, ut & calefiant, & ad purgamentorum excretionem proritentur.

Χολαργέων. Cholargensium. Cholargenses populus est Atticæ. Rectus casus est Χολαργεύς, Cholargensis.

Χολαῖον. Biliosum. Est epithetum hepatis.

Χολέρα. Cholera. Et χολερῶ, cholera laboro. Sum cholericus. Cholera autem est morbus, apud Medicos sic dictus.

Χολλεῖδαι. Chollidæ. Populus tribus Leontiæ.

Χολέρα. Cholera. Morbus, a bile manans.

Χοληδόχον ἀγγεῖον. Vas bilem recipiens.

Χόλικες. Crassa boum intestina. Hæc autem cum reliquo corpore non immolabantur. Quidam dicunt cholicem esse piscis genus. Fœminino genere vero, ἡ Χόλιξ, Cholix, est nomen gentile.

Χολοδογαμόρ. Cholodogamor. Gentile nomen.

Χόλον. Iram: sed eam, quæ brevi tantum tempore durat. A χεῖσθαι, fundi, diffundi.

4 Χοάν] Scribe, χοᾶ.
5 Ὁ Πανδίων] Alii hoc rectius ad Demephontem, Pandionis pronepotem referunt, ut & paulo ante diximus.
6 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XXV. Epigr. V.
7 Χολαργεῖς. δῆμος τῆς Ἀττ.] Vide Harpocrationem.

Χολωσέμεν.[1] εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν.

Χολῶσι.
Σὺ[2] δ' ἐς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας,
Ὥστ' ἀνδράσι πείθῃ χολῶσι.

Χόνας.[3] ὄνομα ἔθνους.

Χονδρῖτις. σεμίδαλις.

Χόνδρος. τοῦ στομάχου τὸ ἔντερον. καὶ χόνδροι, ἁλῶν θρόμβοι. παχὺς ἅλς.

Χόνδρος. πυρῷ παραπλήσιος· γλίσχρος δὲ πλέον ἐκείνου.

Χοός. Ἀνατετραμμένου χοός.[4] Ἀριστοφάνης· ἀντὶ τοῦ ἀνακαλυφθέντος, ἢ κενωθέντος εἰς γῆν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς πότοις σφαλλόμενοι ὑπὸ τῆς μέθης ἐν τῷ ὑπηρετεῖν. καὶ παίζοντες τὰ τοιαῦτά φασι.

Χοός.[5] διξέστου. χοῦς γὰρ, δύο ξέσται. Χοεὺς δὲ, ἕξ. Ἀριστοφάνης·
Εἴ τις κάπηλος, ἢ καπηλὶς τοῦ χοὸς
Ἢν τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται.

Χόρδευε.[6] τουτέστι, τέμνε, σύμπλεκε ἀλλήλοις, καὶ συγκύκα. τὰ γὰρ ἔντερα τῶν τετραπόδων, χορδὰς καλοῦσιν. ἀπὸ τῆς τέχνης οὖν τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸ ὄνομα εἴρηται. ὥσπερ γάρ, φησί, γεμίζεις καὶ πληροῖς τὰ ἔντερα παντὸς τοῦ φυράματος· οὕτω χόρδευε καὶ τάραττε καὶ τὰ πολιτικά, καὶ συντάραττε καὶ συμφύρα τὰ πράγματα, ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς, ἡδύσμασι χρώμενος, καὶ ἀρτύων κακίαις.

Χορδή. νευρά. καὶ τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου.

Χορευτής. ἐπιστήμων.

Χορείαν. οἱ παλαιοὶ τὴν μετὰ ᾠδῆς ὄρχησιν.[7] Δύο δὲ ὀρχήσεις οἶδεν Ὅμηρος· τὴν τῶν[8] κυβιστήρων, καὶ τὴν διὰ τῆς σφαίρας. τὴν[9] δὲ σφαιριστικὴν ἔπαιζεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συσφαιριστής. καὶ χορεῖον, ἡ χόρευσις.

Χορηγία. δόσις. καὶ Πολύβιος· Μὴ οἷόν τε κατὰ θάλατταν τὰς παρασκευὰς καὶ τὰ χορήγια παρακομίζειν τοῖς στρατοπέδοις, μηδὲ ἐπὶ ὑποζυγίων, ἀλλ' ἐν πήραις δέχ' ἡμερῶν ἔχοντας ἐφόδια. καὶ αὖθις Πολύβιος·[10] Καί τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμός,[11] ὑπέχων τὴν ἐκ τοῦ βίου χορηγίαν. τουτέστι, παροχήν.

Χορηγός. ὁ τοῦ χοροῦ ἡγούμενος, καὶ δοτήρ.

Χολωσέμεν. [Pro χολῶσαι.] Ad iram provocaturum esse. Irritaturum esse.

Χολῶσι. Insanientibus. *Tu vero eo dementiæ progressus es, ut viris insanientibus credas.*

Χόνας. Chonas. Nomen gentis.

Χονδρῖτις. Ex chondro facta. Ut, χονδρῖτις σεμίδ. Simila ex chondro facta.

Χόνδρος. Chondrus. Stomachi intestinum. Et χόνδροι, salis grumi. Sal crassior.

Χόνδρος. Chondrus. Species frugis, tritico similis, sed illo tenacior.

Χοός. Congii. *Everso congio.* Aristophanes. Vel, evacuato: humore scilicet in terram effuso: quemadmodum illi, qui in compotationibus præ ebrietate inter ministrandum labuntur, [facere solent.] Jocantes autem talia dicunt.

Χοός. Congii. Sive, duorum sextariorum. Congius enim sunt duo sextarii. At χοεὺς, sex. Aristophanes: *Si quis caupo, aut caupona, congii aut cotylarum mensuram receptam adulteraverit.*

Χόρδευε. Seca. Inter se commisce, & confunde. Quadrupedum enim intestina vocant chordas. Ab arte igitur allantopolæ nomen hoc desumptum est. Ut enim, inquit, farcis & reples intestina quovis farcimine: sic etiam misce & turba Rempubl. [populum] demulcens voculis culinariis, & condimentis utens vitiosis.

Χορδή. Chorda. Nervus. Item, crassum intestinum ovis.

Χορευτής. [Saltator. Saltandi] peritus.

Χορείαν. Choream. Antiqui sic vocabant saltationem cum cantu. Homerus autem duas saltationes novit: unam eorum, qui in caput saltant; & alteram, quæ fit cum pila. Pila autem lusit Aristonicus Carystius, Alexandri Regis in lusu isto collusor. Et χορεῖον, saltatio.

Χορηγία. Sumptuum suppeditatio. Erogatio. Largitio. Et Polybius: *Fieri non potest, ut apparatus [bellicus] & commeatus in castra mari deferantur, neque per jumenta: sed milites ad bellum proficisci oportet, decem dierum viatica in peris gestantes.* Et iterum Polybius: *Et plerique sumptuosius, quam pro facultatibus, vestiti incedebant.*

Χορηγός. Choragus. Chori dux. Sive, qui Chorum sumptibus suis instruit.

1 Χολωσέμεν. εἰς ὀργ.] Ex Scholiasta Homeri ad Il. A. v. 78.

2 Σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μαν.] Hæc sunt verba Aristoph. *Nubibus*, pag. 173. (103. Ed. Bas. *P.*)

3 Χόνας] An potius χῶνας, per ω in syllaba prima. Vide Stephanum Byzantium v. Χώνη.

4 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 660. (453. Ed. Bas. *P.*) sed ubi legitur χοῶς, a recto χοεύς.

5 Χοός] A recto, χοῦς; quod idem significat, ac χοεύς. Quare ἀνεμιαῖον puto, & falsum, quod Suidas hic ait, χοῦς esse mensuram duorum sextariorum; χοεὺς autem, sex sextariorum. Non enim duo ista vocabula sensu discrepant, sed, ut diximus, idem prorsus significant. Est autem χοῦς, sive χοεὺς, mensura sex sextariorum, ut alii auctores docent.

6 Χόρδευε. τουτέστι, τ.] Nota hæc pertinet ad locum illum Aristophanis *Equit.* pag. 298. (201. Ed. Bas. *P.*)
Τάραττε, καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα.
Vide ibi veterem interpretem, qui eadem pene habet, quæ hoc loco Suidas.

7 Δύο δὲ ὀρχήσεις οἶδεν Ὁμ.—— διὰ τῆς σφαίρας] Hæc sumpta sunt ex Athenæi *Dipnos.* lib. 1. cap. XI. pag. 14. eademque leguntur supra v. Ὄρχησις.

8 Κυβιστήρων] Sic etiam hodie exhibent codices Athenæi. At scribendum potius est κυβιστητήρων, ut habet Suidas supra v. Ὄρχησις.

9 Τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἐπ.] Athen. lib. 1. cap. XV. pag. 19. Ὅτι Ἀριστόνικον τὸν Καρύστιον, τὸν Ἀλεξάνδρου σφαιριστήν, Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποίησαν διὰ τὴν τέχνην. Hinc Suidas sua sumpsit. Vide etiam supra v. Σφαῖρα.

10 Καί τις ἦν περὶ τοὺς πλ.] Exemplum hoc antea male sub voce Χόρδευε collocatum erat, quod nunc loco suo restituimus.

11 Ὑπέχων] Lege, ὑπερέχων, ut in v. Ἐσπούδαζεν, & v. Ὑπερέχων, ubi idem fragmentum occurrit.

Χοριαμβος. μέτρον στίχων. Βαβρίας, ἢ Βάβριος, μύθους, ἤτοι μυθικά. εἰσὶ γὰρ[1] διὰ χοριάμβων, ἐν βιβλίοις δέκα. οὗτος ἐκ τῶν Αἰσωπείων μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιίας εἰς ἔμμελα· ἤγουν, τοὺς[2] χοριάμβους.

Χοριαμβος. Choriambus. Metrum versuum. [Sive potius, pes metricus, constans ex Trochæo & Jambo.] Babrias, sive Babrius, scripsit fabulas versibus Choriambicis, libris x. Hic fabulas Æsopicas oratione prosa scriptas in versus Choriambicos redegit.

Χορικός. ὁ τοῦ Χοροῦ ἐξάρχων.[3] τοιοῦτος ἦν Ἀγάθων, ὃς ὑποκριτικὰ μέλη ἐποίει, καὶ αὐτὸς ὑπεκρίνετο. διὸ καὶ χορικὰ λέγεται.

Χορικός. Choricus. Chori dux & magister. Talis fuit Agathon, qui histrionica carmina fecit, & ipse histrionem in Scena egit. Quamobrem etiam Chorica dicuntur.

Χορίλη. ἡ Ἑκάβη.

Χορίλη. Chorile. Hecuba.

Χόριον. τὸ κάλυμμα, τὸ συγγεννώμενον ἐκ τῆς κοιλίας τοῖς βρέφεσι.

Χόριον. Tegumentum & involucrum infantum in utero. Secundæ.

Χοροβατῶ. τὸ εἰς χορὸν βαίνω.

Χοροβατῶ. Per chorum incedo. Vel, ad chorum vado.

Χοροδέκτης. ὁ τοῦ χοροῦ προεξάρχων. Ὥσπερ οὖν παρά τινος χοροδέκτου λαβεῖν τὴν στάσιν.

Χοροδέκτης. Chori dux. Chori magister. *Tanquam a quodam chori magistro stationem accipere.*

Χορὸν δίδωμι. ἐν ἴσῳ τῷ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν.[4] ἐπὶ γὰρ τοῖς Ἀθηναίων χοροῖς ἐτύγχανον κωμῳδίας καὶ τραγῳδίας ποιηταὶ, οὐ πάντες, ἀλλὰ οἱ εὐδοκιμοῦντες, καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι.

Χορὸν δίδωμι. Chorum do. Idem valet ac, gloria clarum esse, & præ aliis excellere. Nam apud Athenienses Comici & Tragici poetæ chorum impetrabant, non omnes, sed clariores, & qui eo honore digni censebantur, postquam artis suæ specimen dedissent.

Χορός. τὸ σύστημα τῶν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ᾀδόντων. διῃρέθησαν δὲ οἱ χοροὶ τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς δύο μέρη ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, καὶ Φλαβιανοῦ, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, διχῇ τοὺς Δαβιδικοὺς ψαλμοὺς ᾄδοντες. ὅπερ ἐν Ἀντιοχείᾳ πρῶτον ἀρξάμενον, εἰς πάντα διῆλθε τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα.

Χορός. Chorus. In Ecclesiis cantantium cœtus. Ecclesiarum autem Chori divisi fuerunt in duas partes, sub Constantio, Constantini Magni filio, & Flaviano, Episcopo Antiochiæ, bifariam Davidis psalmos canentes. Qui mos Antiochiæ primum cœptus, totum Terrarum orbem postea pervasit.

Χορός. καὶ οἱ χορευταί· καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ σύστημα τῶν χορευτῶν. Ὅμηρος· Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλεν.[5] Χορὸς τραγικὸς ἐξ ιέ. προσώπων. Χορὸς κωμικὸς, ἐξ κδ'.

Χορός. Chorus. Sic & ipsi saltatores dicuntur; & locus, in quo saltantium cœtus erat. Homerus: *Inque [scuto Vulcanus] chorum pulchra varietate cœlavit.* Chorus [Tragicus] ex xv. personis constabat. Chorus Comicus vero, ex XXIV.

Χοροστατῶν. χοροῦ κατάρχων.

Χοροστατῶν. Chori dux. Chori magister.

[Χ]ορταῖος.[6] ὁ δασὺς καὶ μαλλωτὸς χιτών.

Χορταῖος. Crassa & villosa tunica.

Χοροῖσι[7] τῶν τραγῳδιῶν ἄχθεται. ἐπὶ τῶν πεινώντων. ὡς μακρῶν ὄντων τούτων. Ἀριστοφάνης·

Εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδιῶν[8] ἄχθοιτο,
Ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε.

Χοροῖσι τῶν τραγ. Choris Tragicis offenditur. Dicitur in esurientes: quod chori isti longiores sint. Aristophanes: *Deinde, si quis esuriens Choros Tragicos invitus audiret, domum avolans illic pranderet.*

Χοροίτυπος. ἐν τῷ χορῷ τύπτων.

Χοροίτυπος. Qui in choro, vel chorea terram pedibus pulsat.

Χορυμαῖοι. ἔθνος.

Χορυμαῖοι. Chorymæi. Gens.

Χοσρόης.[9] ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς. ὑμνοῦσιν αὐτὸν καὶ ἄγανται πέρα τῆς ἀξίας, μὴ ὅτι οἱ Πέρσαι, ἀλλὰ καὶ ἔνιοι τῶν Ῥωμαίων, ὡς λόγων ἐραστὴν, καὶ φιλοσοφίας τῆς παρ' ἡμῖν ἐς ἄκρον ἐλθόντα, μεταβεβλημένων αὐτῷ ὑπό του ἐς τὴν Περσίδα φωνὴν τῶν Ἑλ-

Χοσρόης. Chosroes, Rex Persarum. Eum deprædicant atque admirantur supra ipsius meritum non tantum Persæ, sed & nonnulli Romanorum, ut literarum amatorem, quique ad philosophiæ nostræ culmen evaserit, cum ei Græcanica scripta ab interprete quo-

1 Διὰ χοριάμβων] Imo, χωλιάμβων. Babrius enim fabulas Æsopi in versus Choliambicos, non Choriambicos, redegerat; ut patet ex fragmentis, quæ Suidas passim ex scriptore illo adducit. Vide Nos etiam supra ad v. Βαβρίας.

2 Χοριάμβους] Et hic scribendum est, χωλιάμβους.

3 Τοιοῦτος ἦν Ἀγάθων, ὃς ὑποκρ.] Hæc leguntur etiam supra v. Μύρμηξ.

4 Ἐπὶ γὰρ τοῖς Ἀθηναίων χοροῖς ἐτύγχ.] Nullum hinc sensum elicias. Quare scribendum est, παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χορῶν ἐτύγχανον, &c.

5 Χορὸς Τραγικὸς ἐξ ιέ. πρ.] Vide omnino Scholiastam Aristoph. ad *Equit.* pag. 323. (223. Ed. Bas. *P.*) ad verba illa Comici, Ἡ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα.

6 Χορταῖος. ὁ δασὺς καὶ μαλλ.] Dionys. Halicarnass. lib. VII. pag. 477. Σκευαὶ δὲ αὐτοῖς ἦσαν, τοῖς μὲν εἰς Σιληνοὺς εἰκασθεῖσι, μαλλωτοὶ χιτῶνες, οὓς ἔνιοι χορταίους καλοῦσι. Huc Suidas respexit. Confer etiam Pollucem & Hesychium.

7 Χοροῖσι τῶν τραγῳδιῶν ἄχθ.] Male Suidas, eumque secuti Erasmus & Schottus, locum hunc Comici inter proverbia retulerunt. Non enim proverbiis eum accenseri posse Lector facile videbit, qui ipsum Aristophanem inspicere voluerit. Exstat autem locus in *Avibus*, pag. 578. (399. Ed. Bas. *P.*)

8 Ἄχθοιτο] Aristophanes, ἤχθετο. Et sic metri gratia hic scribendum est.

9 Χοσρόης. ὁ τῶν Περσῶν βασιλ.] Totum hunc articulum Suidas excerpsit ex Agath, lib. II. ut Pearsonius etiam observaverat.

λ]ηνικῶν

λικῶν συγγραμμάτων. καὶ τοίνυν φασὶν, ὅτι δὴ ὅλον τὸν Σταγειρίτην καταπιὼν εἴη μᾶλλον, ἢ ὁ ῥήτωρ Παιανιεὺς τὸν Ὀλόρου. τῶν τε Πλάτωνος τοῦ Ἀρίστωνος ἀναπέπλησται δογμάτων. καὶ οὔτε ὁ Τίμαιος αὐτὸν ἀποδράσειεν ἂν, εἰ καὶ σφόδρα γεωμετρικῇ θεωρίᾳ πεποίκιλται, καὶ τὰς τῆς φύσεως ἀνιχνεύει κινήσεις· οὔτε ὁ Φαίδων, οὔτε ὁ Γοργίας· οὐμὴν, οὐδὲ ἄλλος τις τῶν γλαφυρῶν καὶ ἀγκυλωτέρων διαλόγων, ὁποῖος ὁ Παρμενίδης. ἐγὼ δὲ, φησὶν Ἀγαθίας, οὕτως αὐτὸν ἄκρας ἔχειν παιδείας, καὶ ταῦτα τῆς ἀκροτάτης, οὐκ ἄν ποτε οἰηθείην. πῶς γὰρ οἷόν τε ἦν, τὸ ἀκραιφνὲς ἐκεῖνο τῶν παλαιῶν ὀνομάτων, καὶ ἐλευθέριον, καὶ πρός γε τῇ τῶν πραγμάτων φύσει πρόσφορόν τε καὶ ἐπικαιρότατον, ἀγρείᾳ τινὶ γλώττῃ καὶ ἀμουσοτάτῃ ἀποσωθῆναι; πῶς δὲ ἀνὴρ βασιλείῳ τύφῳ ἐκ παίδων καὶ κολακείᾳ πολλῇ [1]γεγαννυμένος, δίαιτάν τε λαχὼν ἐς ὅτι [2]βαρυτάτην, καὶ πρὸς πολέμους ἀεὶ καὶ παρατάξεις ὁρῶσαν, πῶς δὴ οὖν ὧδε βίους ἔμελλε μέγα τι καὶ λόγου ἄξιον ἐν τοῖσδε ἀπόνασθαι τοῖς διδάγμασι, καὶ ἐνασκηθῆναι; εἰ μὲν οὖν ἐπαινοίη τις αὐτὸν, ὅτι δὴ βασιλεύς γε ὢν, καὶ Πέρσης, καὶ ἐθνῶν τοσούτων καὶ πράξεων μέλον αὐτῷ· ὁ δὲ ἐφίετο γοῦν ὅμως ἀμηγέπη ἀπογεύεσθαι λόγων, καὶ τῇ περὶ ταῦτα γάννυσθαι δόξῃ· ξυνεπαινέσαιμι ἂν καὶ ἔγωγε τὸν ἄνδρα, καὶ μείζονα θείην τῶν ἄλλων βαρβάρων. ὅσοι δὲ λίαν αὐτὸν σοφὸν ἀποκαλοῦσι, καὶ μονονουχὶ τοὺς ὅποι ποτὲ πεφιλοσοφηκότας ὑπερβαλλόμενον, ὡς καὶ ἁπάσης τέχνης τε καὶ ἐπιστήμης τὰς ἀρχὰς καὶ αἰτίας διαγνώσκειν· ἐκεῖνοι ἂν μάλιστα φωραθεῖεν οὐ τῶν ἀληθῶν ἐστοχασμένοι, μόνῃ δὲ τῇ τῶν πολλῶν ἑπόμενοι φήμῃ.

piam in Perſicam linguam eſſent converſa. Fertur itaque totum Ariſtotelem melius edidiciſſe, quam Demoſthenes Thucydidem: & Platonicis quoque dogmatibus eum totum refertum fuiſſe ajunt, adeo ut ne Timæus quidem intelligentiam ejus effugerit, tametſi lineari ſpeculatione valde ſit argutus, & naturæ motus inveſtiget: ſed neque Phædon, neque Gorgias, neque alius quiſquam ex elegantioribus & difficilioribus ipſius dialogis, qualis eſt Parmenides. Ego vero, inquit Agathias, eum doctrina præditum fuiſſe, & quidem ſumma, nequaquam crediderim. Qui enim fieri poterat, ut puritas illa veterum nominum, & nativa gratia, & præterea rerum ipſarum naturæ congruens valdeque accommodata, in agreſti quadam & ineptiſſima lingua conſervaretur? Quo vero etiam pacto vir regio faſtu a puero multaque aſſentatione delibutus, & barbarum in primis vitæ genus ſectatus, & bella ſemper prœliaque ſpirans; quo pacto, inquam, qui ita vitam inſtituit, videatur magnum aliquem ac memorabilem fructum ex hiſce diſciplinis reportare, & in iis exercitatus eſſe poſſe? Quod ſi quis itaque eum idcirco laudaverit, quod, Rex cum eſſet, & Perſa, tantarumque gentium pariter ac rerum cura ei incumberet, nihilominus tamen ſtudia literarum deguſtare etiam voluerit, & hac gloria conſpicuus eſſe: collaudaverim profecto hominem etiam ego, & aliis barbaris prætulerim. Quotquot vero eum eximie doctum vocant, & tantum non omnibus, quotquot uſpiam philoſophiæ cultores exſtiterunt, antecellentem, perinde ac ſi omnium artium & ſcientiarum principia & cauſas pernoviſſet: illi quam longiſſime a vero aberrare deprehendi poſſint, ſolum multitudinis rumorem ſequentes.

Χοῦς θανάτου. ὁ τάφος. ἅτε δὴ χωννυμένων τῶν θαπτομένων. Δαβίδ· Καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

Χουσί. ὄνομα κύριον.

Χωβάλ. πόλις.

Χώβαρος. ὄνομα κύριον.

Χωλός. ἀντὶ τοῦ ἀτελής. περὶ ψυχῆς Πλάτων· Ἀλλ' εἰ ταύτῃ ἔσται χωλὴ ἡ φύσις.

Χωλίαμβος. εἶδος στίχου.

Χωλός.[3] καὶ ἐπὶ ποδὸς, καὶ ἐπὶ χειρός. Εὔπολις· Ὅτι[4] χωλὸς τὴν χεῖρα σὺ σφόδρα. καὶ κυλλοὺς οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν ὁμοίως. καὶ χωλοποιός. [5]Ἀριστοφάνης·

Οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
Τὸν χωλοποιὸν, οἷος ὢν θρασύνεται.

Χῶλος. ὄνομα κύριον.

Χῶμα. ὕψωμα γῆς, [6]ὅπερ οἱ πολέμιοι ἐν ταῖς πολιορκίαις εἰώθασι προσχοῦν τὰ τείχη, Τραϊανὸς εἰς

Χοῦς θανάτου. Mortis agger. Id eſt, ſepulcrum. Qui enim ſepeliuntur, aggeſta terra teguntur. David: *Et in mortis aggerem me deduxiſti.*

Χουσί. Chuſi. Nomen proprium.

Χωβάλ. Chobal. Urbs.

Χώβαρος. Chobarus. Nomen proprium.

Χωλός. [Proprie, claudus. At metaphorice,] imperfectus. Plato de anima: *Sed ſi hac in parte natura manca ſit.*

Χωλίαμβος. Choliambus. Genus verſus.

Χωλός. Claudus. Et de pede, & manu dicitur. Eupolis: *Manu valde claudus es.* Pariter & κυλλοὺς Attici de pedibus & manibus dicunt. Et χωλοποιός, claudum faciens. Ariſtophanes: *Nequaquam, priuſquam aperte hunc commonſtravero, claudos Heroas in fabulis ſuis introducentem, quam ſit feroculus.*

Χῶλος. Cholus. Nomen proprium.

Χῶμα. Agger: quo hoſtes in urbium obſidionibus muros obſtruere conſueverunt.

1 Γεγαννυμένος] Agathias, γεγαιωμένος. Vide etiam ſupra v. Γεγαννυμένος, ubi hic ipſe locus legitur.
2 Βαρυτάτην] Agathias rectius, βαρβαρικωτάτην.
3 Χωλός. καὶ ἐπὶ π.] Vide ſupra v. Κυλλός, ubi eadem leguntur.
4 Ὅτι χωλὸς τὴν χ.] Pollux lib. IV. cap. 25. fragmentum hoc Eupolidis auctius ſic citat:
Ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρ' εὖ σφόδρα.
5 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 252.
6 Ὅπερ] Conſtructionis ratio requirit, ut ſcribatur, ᾧπερ.

Βαβυ-

Βαβυλῶνα ἀφικόμενος, ἐντυγχάνει χώματι μεγίστῳ, ὅπερ χῶσαι ἐλέγετο Σεμίραμις. ἦν δὲ αὐτοῦ τὸ μὲν ὕψος ποδῶν ε΄ καὶ κ΄. τὸ δὲ εὖρος, ἐς ν΄. κατὰ μῆκος ἐπεῖχε σταδίους σ΄. κατηγορεῖ δὲ τὴν δύναμιν τῆς πόλεως.

Χώματα χοῦν. Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. ἀντὶ τοῦ, γῆν ὕψοῦν.

Χωμισδαίτης. ὁ Ἡρακλῆς.

Χῶναι. ὄνομα τόπου.

Χωνεύω. τὸ εἰς χῶνον ἐμβάλλω. καὶ χωνεία, ἐκ τοῦ χωνεύω. καὶ χωνεύω, ὁμοίως.

Χωνεῖον. τὸ χωνευτήριον. Χωνίον δὲ, τὸ ἐργαλεῖον, ι.

Χῶνος. τὸ χωνεῖον. καὶ χῶνες, οἱ χωνευταί.

Χ' ὡ ξυμπότης.

Χωόμενος. ὀργιζόμενος.

Χώρα. ὁ τόπος. παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ, χώρα, ἡ τάξις.

Χωραζίν. ὄνομα τόπου. καὶ [1] προφήτου. Οὐαί σοι Χωραζίν.

Χωράσμιος. ὄνομα κύριον.

Χώραυλος. ὁ ἐπὶ χώρας διατρίβων.

Χωρεῖν. πορεύεσθαι. ὁρμᾶν. Ἀλλὰ χωρεῖν, καὶ συναποθνήσκειν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πραγμάτων. † Οὐ χωρούντων αὐτοῖς τῶν ἐν Σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νοῦν, (ἀντὶ τοῦ γινομένων) διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φανῆναι τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ δεσποτικὴν ταῖς πόλεσι. καὶ χωρῶ, αἰτιατικῇ.

Χωρήβ. [2] ὄνομα ὄρους.

Χωρήσατε. προσδέξασθε.

Χωρίζω. τὸ διαχωρίζω. καὶ χωρίζομαι, γενικῇ.

Χωρισμός. ἡ διάστασις.

Χωρὶς ἱππεῖς. Δάτιδος ἐμβαλόντος εἰς τὴν Ἀττικὴν, τοὺς Ἴωνας φασὶν, ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ, ἀνελθόντας τὰ δένδρα σημαίνειν τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς εἶεν χωρὶς οἱ ἱππεῖς· καὶ Μιλτιάδην συνιέντα τὴν ἀποχώρησιν αὐτῶν, συμβαλεῖν οὕτω, καὶ νικῆσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν λεχθῆναι ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν διαλυόντων.

Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα. [3] Φιλοσοφοῦντος οὐκ ἔστι μαντικὴν ἐπαγγέλλεσθαι καὶ προφέρειν, οὐδὲ τὴν ἄλλην ἱερατικὴν ἐπιστήμην. χωρὶς γὰρ τὰ τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν ἱερέων ὁρίσματα, οὐδὲν ἧττον, ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν.

Χωρὶς [4] τὸ, τ' εἰπεῖν πολλὰ, καὶ τὸ καίρια.

Ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις. Τουτέστιν, ἄλλο ἐστὶ τὸ φλυαρεῖν, καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα λέγειν. Τοῖς κατὰ σὲ οὐ δοκῶ καίρια λέγειν.

Trajanus, cum Babylonem venisset, incidit in aggerem maximum, quem Semiramis excitasse ferebatur. Ejus altitudo erat pedum XXV. *latitudo circiter pedum* L. *At longitudo continebat stadia* CC. *quæ res urbis illius potentiam indicat.*

Χώματα χοῦν. Aggeres excitare. Herodotus. Vel, terram aggerere.

Χωμισδαίτης. Chomisdætes. Epithetum Herculis.

Χῶναι. Chonæ. Nomen loci.

Χωνεύω. In vas fusorium injicio. Liquo. Liquefacio. Et χωνεία, metallorum liquatio.

Χωνεῖον. Vas fusorium, in quo metalla liquantur.

Χῶνος. Vas fusorium, in quo metalla liquantur. Et χῶνες, metallorum fusores & liquatores.

Χ' ὡ ξυμπότης. [Pro, καὶ ὁ ξυμπότης.] Et compotator.

Χωόμενος. Irascens.

Χώρα. Regio. Locus. Apud Thucydidem vero, χώρα dicitur, ordo, sive locus alicui assignatus.

Χωραζίν. Chorazin. Nomen loci. Et Propheta: *Væ tibi Chorazin.*

Χωράσμιος. Chorasmius. Nomen proprium.

Χώραυλος. In regione degens. In agro commorans.

Χωρεῖν. Ire. Vadere. Pergere. *Sed pergendum est, & in ipso conatu rerum moriendum.* † *Cum res in Sicilia ipsi ex animi sententia non succederent, quod imperium non regium, sed herile urbibus esse videretur.* Et χωρῶ, accusativo jungitur. Capio. Contineo.

Χωρήβ. Choreb. Nomen montis.

Χωρήσατε. [Capite. Accipite.] Recipite.

Χωρίζω. Separo. Divido. Disjungo.

Χωρισμός. Separatio. Divisio.

Χωρὶς ἱππεῖς. Seorsim equites. Cum Datis Atticam invasisset, Ionas ajunt, eo digresso, conscensis arboribus significasse Atheniensibus, equites discessisse: & Miltiadem, cognito eorum discessu, [cum Persis] conflixisse, eosque vicisse. Unde proverbium dictum in eos, qui aciem dissolvunt.

Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρ. *Discreti sunt Mysorum & Phrygum fines.* † *Philosophi non est, artem vaticinandi profiteri & docere, nec aliam aliquam scientiam ad sacerdotes pertinentem. Philosophorum enim & sacerdotum termini non minus sunt discreti, quam Mysorum & Phrygum, ut ajunt.*

Χωρὶς τὸ, τ' εἰπ. *Aliud est dicere multa; aliud, talia, quæ ad rem faciant. Quare tu hæc breviter quidem, sed opportune dixisti.* Hoc est, Aliud est nugari, & aliud dicere ea, quæ sunt necessaria. [Creon vero respondet Oedipo:] *Tibi tuisq; nihil videor ad rem dicere.*

1 Καὶ προφήτου] Lege, καὶ προφήτης.

2 Χωρήβ] An pro, καὶ Ὠρήβ, i.e. *Et Horeb?* Sic cum Porto putamus.

3 Φιλοσοφοῦντος οὐκ ἔστι μαντ.] Locum hunc ex Damascio excerpsit Suidas, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex illo scriptore, pag. 1053. præter alia & hæc leguntur: Χωρὶς τὰ φιλοσόφων καὶ τὰ τῶν ἱερέων ὁρίσματα, οὐδὲν ἧττον, ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν. Vide etiam supra v. Οὐδὲν ἧττον, ubi idem fragmentū legitur.

4 Χωρὶς τὸ, τ' εἰπ.] Duo hi versus Jambici leguntur apud Sophoclem in *Oedip. Colon.* pag. 298. ut & Portus monuit.

Χωρίτης. ἀπὸ τῆς χώρας.

Χωριτικός. ὁ χωρίτης. ὁ ἰδιώτης.

Χῶρος. ὁ τόπος.

Χωρῶ, χωρήσω. αἰτιατικῇ. Χωρίζω δὲ, τὸ διαχωρίζω.

Χώσασθαι. λυπηθῆναι.

Χωστρίς[1].

Χραίνειν. αἰτιατικῇ. μιαίνειν. μολύνειν. ῥυποῦν.

Χραίσμωσιν.[2] ὠφελήσωσι. βοηθήσωσι.

Χρεμέτης. ὄνομα ποταμοῦ.

Χρεμετίζειν. ἦχον τῷ στόματι ἀποτελεῖν. † [3]Πτάρνυται, καὶ χρέμπτεται, ὁμοίως. Τὴν ἀρχὴν, ὁπόθεν εὑρέθη ὁ μῦθος, καὶ ὅς τις πρῶτος ἐφεῦρεν, οὐ μᾶλλον εὕροι τις ἂν, ἢ εἴ τις ἐπιχειρήσειε τὸν πτάρνυντα, ἢ χρεμψάμενον ἀναζητεῖν.

Χρέμης,[4] χρέμητος. εἶδος ἰχθύος.

Χρεμψιθέατρον. ἢ ὅτι εἰσιόντες εἰς τὸ θέατρον χρέμπτονται· ἢ ὅτι χρεμπτόμενοι ἐκβάλλονται.

Χρεωκοπεῖται. ὑπὸ [5]χρεῶν ἐνοχλεῖται. Τῆς παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς χρεωκοπείας κατὰ τὴν Θετταλίαν ζηλωθείσης, καὶ πάσης πόλεως εἰς στάσεις καὶ ταραχὰς ἐμπιπλούσης.

Χρέος. παρὰ τὸ χρειῶδες. λέγεται χρέος καὶ ἡ χρεία παρὰ [6]Ἀριστοφάνει·

Τί δ', ὦ τάλας, τοῦδ' ἔχεις οὐ πλέκους χρέος;

λέγει δὲ, σπυρίδος.

Χρέος. τὸ δάνειον. καὶ χρεῖος.

Χρεολυτῶ.

Χρεών. εἱμαρμένον τέλος ζωῆς. Αἰλιανός· Ἐπεὶ δὲ ἐς γῆρας ἀφίκετο, τὸ κοινὸν τῇ πεπρωμένῃ χρεὼν ἐξέτισε, καὶ τῆς προσηκούσης κηδεύσεως ἔτυχε. τὸ δὲ χρεὼν μετοχή ἐστιν ἀπὸ τοῦ χρῶ, χρέω, γινόμενον. οὐδέτερον, χρέον. παρὰ ζοπὴ δὲ παρηκολούθησε τοῦ τόνου, καὶ κατὰ Ἀττικὴν ἔκτασιν ἐτράπη τὸ ο εἰς ω. καὶ ἔστιν ἄκλιτον. τὰ δὲ εἰς ον ἐπιρρήματα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· πλὴν τοῦ χρεὼν, καὶ ἐμποδών.

Χρεῶν ἀποκοπαί. ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων [7]ἀφαιρεθέντα ἄφεσιν λάβωσι.

Χρεώστης. ὁ δανειστής.

Χρεωφειλέτης. ὁ χρεωστῶν.

Χρεία. ὑπόθεσις. [8]πρόνοια. Ὁ δὲ [9]ὑπελάμβανεν ὑγιασθεὶς ἐκ τοῦ τραύματος ἀληθινὴν παρέχεσθαι

Χωρίτης. In agro degens. Agrestis. Rusticus.

Χωριτικός. Agrestis. Rusticus. Imperitus.

Χῶρος. Locus.

Χωρῶ, χωρήσω. Capio. Contineo. Accusativo jungitur. At χωρίζω, separo, disjungo.

Χώσασθαι. Iratum esse.

Χωστρίς. [Testudo aggestitia, cujus usus est in bellis.]

Χραίνειν. Accusativo jungitur. Polluere. Contaminare. Maculare. Fœdare.

Χραίσμωσιν. Juvent. Prosint. Auxilientur.

Χρεμέτης. Chremetes. Nomen fluvii.

Χρεμετίζειν. Ore sonum aliquem edere. Hinnire. † Πτάρνυται, sternutat, [formæ est Mediæ:] & χρέμπτεται, screat, pariter. *Initium, unde fabula hæc orta sit, & quisnam primus eam invenerit, non magis investiges, quam si quis conetur inquirere, quis primus sternutarit, aut screarit.*

Χρέμης. Chremes. Genus piscis.

Χρεμψιθέατρον. Theatrum, in quo spectatores screant. [Quod ideo dictum,] vel quod in Theatrum ingressi screent: vel, quod screantes illinc ejiciantur.

Χρεωκοπεῖται. Debitis premitur, vel vexatur. [Et χρεωκοπία, priorum debitorum rescissio. Novæ tabulæ.] *Cum novæ tabulæ apud Ætolos usitatæ etiam in Thessalia introducerentur, eaque res totam urbem seditionibus & turbis replevisset.*

Χρέος. Debitum. Item, usus necessarius, apud Aristophanem. *Quid tibi, miser, vase hoc vimineo opus est?* Intelligit autem sportulam.

Χρέος, [& poetice,] χρεῖος. Debitum. Fœnus. Æs alienum.

Χρεολυτῶ. Debitum, vel, æs alienum dissolvo.

Χρεών. Fatum. Fatalis vitæ finis. Ælianus: *Cum autem ad senectutem pervenisset, commune Fato debitum persolvit, & eo, quo par erat, funere elatus est.* Χρεὼν autem est participium, a χρέω, χρῶ, deductum. Neutrum est χρέον. Sed accentus in hac voce præter morem loco suo motus est, & per productionem Atticam τὸ ο mutatum in ω. Est autem vox indeclinabilis. Adverbia vero in ον desinentia per ο scribuntur: exceptis istis, χρεὼν, & ἐμποδών.

Χρεῶν ἀποκοπαί. Debitorum rescissiones. Novæ tabulæ. Sive, cum pauperibus debita remittuntur.

Χρεώστης. Fœnerator.

Χρεωφειλέτης. Debitor.

Χρεία. [Necessitas. Usus.] Argumentum. Egestas. *Ille autem putabat, sese, cum ex*

1 Χωστρίς] Vide supra v. Χελώνη.

2 Χραίσμωσιν] Homer. Il. A. v. 566.

3 Πτάρνυται, καὶ χρ.] Hæc male subjiciuntur voci Χρεμετίζειν. Pertinent enim ad v. Χρέμψασθαι, vel χρέμψασθαι.

4 Χρέμης] Hesychius, χρεμύς.

5 Ὑπὸ χρεῶν ἐνοχλεῖται] Alias vocis χρεωκοπεῖται significationes vide in Lexicis vulgatis.

6 Παρὰ Ἀριστοφάνει] *Acharnens.* pag. 393. (280. Ed. Bas. P.) ubi rectius sic legitur:

Τί δ', ὦ τάλας γε, τοῦδ' ἔχεις πλέκους χρέος;

7 Ἀφαιρεθέντα] Corrupte, pro ὀφληθέντα.

8 Πρόνοια] Scribe meo periculo, πενία, i. e. paupertas, vel egestas. Hesychius: Χρείαν, τὴν ἔνδειαν. Et, Χρεῖαι, ἔνδειαι. Atqui, ἔνδεια & πενία idem significant. Pauper enim omnibus rebus indiget.

9 Ὁ δὲ ὑπελάμβ.] Sunt verba Polybii lib. III. cap. LXX.

χρείαν τοῖς κοινοῖς πράγμασι. καὶ παροιμία·

Χρεία [1] διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ, σοφὸν

Καρχηδόνιον. ——————

τουτέστιν, ἐνδεχομένην ἐκ τοῦ καιροῦ ποιησάμενοι τὴν ἐπίνοιαν.

Χρέειν. τύπτειν.

Χρείη. δέῃ.

Χρειώ. ἡ χρεία.

Χρείω. τὸ χρησμοδοτῶ. ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνου, καὶ παρατατικοῦ. ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν, διὰ τοῦ η.

Χρείω. τὸ μαντεύομαι. διὰ διφθόγγου. ὁ δὲ μέλλων, διὰ τοῦ η, χρήσω. Χρίω δὲ, τὸ ἀλείφω, διὰ τοῦ ι.

Χρή. ὀξυτόνως. ἤγουν δεῖ. χρῇ δὲ, περισπωμένως, τὸ ὑποτακτικόν. σημαίνει δὲ, τὸ δέῃ. Εὔπολις Αἰξίν·

Ἐγὼ τελῶ τὸν μισθὸν, ὅν τιν' ἂν [2] χρῇ.

καὶ χρῇ, ἐπὶ β' προσώπου τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος τοῦ χρῶμαι. ὅπερ γίνεται ἀπὸ τοῦ χράῃ, χρᾷ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, χρῇ. χρῆν δὲ, μετὰ τοῦ ν, καὶ περισπωμένως, τὸ παρεληλυθὸς, τὸ ἔδει. λέγουσι δέ ποτε καὶ χρῆσθαι, ἀντὶ τοῦ δεῖ. Φερεκράτης Λήροις·

Τὸ δ' ὄνομά μοι κάτειπε, τί σε χρῆσθαι καλεῖν.

Ἀριστοφάνης Λημνίαις·

Ἡ καρδία τε τίς; ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι ποιεῖν;

Χρῇς δὲ, τὸ χρῄζεις, καὶ δέῃ. Κρατῖνος Νόμοις· [3] Νῦν γὰρ δή σοι πάρα μὲν θεσμοὶ τῶν ἡμετέρων, πάρα δ' ἄλλ', ὅτι χρῇς. χρείη δὲ, τὸ δέοι. Πλάτων Εὐθύφρονι· [4] Πευσόμενοι τοῦ ἐξηγητοῦ, τί χρείη ποιεῖν.

Χρῄζω. γενικῇ.

Χρῆμα. πρᾶγμα. ἢ κτῆμα. πλοῦτος. οὐσία. λῆμμα. Τὸ δὲ δωμάτιον ζοφῶδες ἦν, καὶ ἀδιατύπωτον, καὶ ὥρα θέρους ἐς τὰ μάλιστα ἀνάρμοστον, ὡς δοκεῖν εἶναι τὸ χρῆμα εἱρκτήν. Καὶ αὖθις· [5] Ὁ δὲ κατέσεισεν ἅπαντα, καὶ κατεβρόντησεν ἐς τοσοῦτον, ὥστε ὁ τοῦ μύθου Σαλμωνεὺς μικρόν τι χρῆμα πρὸς αὐτὸν ἦν. [6] Ἰουλιανός· Πρὸς τὴν Ἑρκυνίαν ὕλην ἐθέομεν, καὶ εἶδον ἐγὼ χρῆμα ἐξαίσιον. ἰδοὺ γοῦν σοι θαῤῥῶν ἐγὼ ἐγγυῶμαι, μή σε ὦφθαι τοιοῦτον, μηδὲ ὅσα ποτέ γε ἡμεῖς ἴσμεν ἐν τῇ Ῥωμαίων. ἀλλ' εἴτε τὰ Θετταλικὰ Τέμπη δύσβατα νομίζει τις, εἴτε τὰ ἐν Θερμοπύλαις, εἴ τε τὸν μέγαν καὶ δυσλόφιον Ταῦρον· ἐλάχιστον ἔστω χαλεπότητος ἕνεκα πρὸς τὸν Ἑρκύνιον τοὔνομα. Καὶ Εὐνάπιός φησιν· Ὁ δὲ τὰς δυνάμεις ἤθροισε, καὶ τὸ χρῆμα τῆς διαβάσεως ἐπισπέρχων ἤδη, καὶ συμβιαζόμενος, καὶ πλὴν ἀγαθῆς ψυχῆς σῶμα οὐκ ἔχων.

Χρῆμα. πρᾶγμα. Μέγα τι χρῆμα καὶ θαυμάσιον, ἀνὴρ καὶ ψυχὴ δεόντως ἁρμοσθεῖσα. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν, πρὸς ὅ, τι ἂν ὁρμήσῃ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἔργων. Καὶ αὖθις· Εἰκάζειν ἂν βοῶν ἀγέλῃ με-

vulnere convaluiſſet, utilem Reip. operam præſtiturum eſſe. Et proverbium: *Neceſſitas docet ingenioſum eſſe Carthaginenſem, quamvis rudis ſit & indoctus.* Hoc dictum eſt de Carthaginenſibus, cum ſolers conſilium e re nata iniiſſent.

Χρέειν. Verberare.

Χρείη. Oporteat.

Χρειώ. Neceſſitas.

Χρείω. Oraculum edo. Dicitur tantum in præſenti & imperfecto. In reliquis vero [temporibus ſcribitur] per η.

Χρείω. Vaticinor. Oraculum edo. [Scribitur] per diphthongum ει. At Futurum, per η, χρήσω. Χρίω vero, ungo, per ι.

Χρή. Idem quod δεῖ. Oportet. Scribitur cum acuto. At χρῇ, ſubjunctivus, cum circumflexo. Oporteat. Eupolis *Capris: Ego perſolvo mercedem, quam oportet.* Et χρῇ, ſecunda perſona paſſivi præſentis. Uteris. A χρῶμαι, utor. Hoc autem formatur a χράῃ, χρᾷ, & verſo α in η, χρῇ. At χρῆν, cum ν, & circumflexo, eſt imperfectum: pro ἔδει, oportebat. Interdum vero & χρῆσθαι dicunt pro δεῖ, i. e. oportet. Pherecrates *Nugis: Nomen vero mihi declara, quo te oporteat vocare.* Ariſtophanes *Lemniis: Cor vero quodnam eſt? Et quomodo oportet facere?* Χρῇς vero, indiges, opus habes. Cratinus *Legibus: Nunc enim tibi in promptu ſunt leges noſtræ, & alia item, quibus indiges.* At χρείη, pro δέοι. Oporteat. Plato in *Eutyphrone. Quæram ex interprete, quid oporteat facere.*

Χρῄζω. Genitivo jungitur. Indigeo. Egeo.

Χρῆμα. Res. Vel, opes, divitiæ, facultates, lucrum. *Erat autem domuncula obſcura & deformis, & tempore æſtivo maxime incommoda: adeo ut res videretur eſſe carcer.* Et iterum: *Ille vero omnia tonitruis quaſi concuſſit, adeo ut fabuloſus ille Salmoneus cum eo collatus parva quædam res videretur.* Julianus: *Ad ſylvam Hercyniam contendentes, rem inuſitatam & mirabilem vidimus. Affirmare enim auſim, te nihil tale unquam vidiſſe: nec nos ſimile quicquam in imperio Romano cognitum habemus. Sive enim quis Theſſalica Tempe inacceſſa exiſtimat, ſive loca ad Thermopylas, ſive ingentem & arduum montem Taurum: minima hæc ſunt, cum ſaltus Hercynii aſperitate collata.* Et Eunapius inquit: *Ille autem copias coegit, tranſitum accelerans & ſqualida, nulla pene re inſtructus, præterquam animi audacia & fiducia.*

Χρῆμα. Res. *Magna quædam res eſt, & admiranda, vir & animus in primo ortu recte compoſitus; quicquid eorum operum, quæ ſibi initio propoſuerat, aggreſſus fuerit.* Et iterum:

1 Χρεία διδάσκ.] Vide Gatakerum in *Miſcell. Poſthum.* cap. x. pag. 528.

2 Χρῇ] Metri gratia ſcribendum eſt, χρέῃ.

3 Νῦν γὰρ δή σ.] Lego & diſtinguo.
Νῦν γὰρ δή σοι πάρα μὲν θεσμοὶ τῶν ἡμετέρων, πάρα δ' ἄλλων,
Ὧν χρῇς.
Eſt autem verſus Anapæſticus.

4 Πευσόμενοι τοῦ ἐξηγ.] Apud ipſum Platonem in *Eutyphrone* ſic legitur, Πευσόμενον τοῦ ἐξηγητοῦ, ὅ, τι χρὴ ποιεῖν.

5 Ὁ δὲ κατέσεισεν ἅπ.] Hæc ſunt verba ſcriptoris incerti de Eutropio eunucho, ut patet ex ipſo Suida ſupra v. Εὐτρόπιος.

6 Ἰουλιανός] Non in iis, quæ hodie exſtant operibus.

γίστη τὸ χρῆμα. περὶ βαρβαρικῆς παρατάξεως ὁ λόγος. [1] Ἡρόδοτος· Ἦν τε τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον. καὶ [2] Ἀριστοφάνης·

—— Τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν, ὅσον
Ἀπέραντον. ————

Δηλαδὴ, τὸ ἔκτασμα, τὸ μέγεθος. ἔθος δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἐπαγωγῇ χρῆσθαι· οἷον, ἵππος, σπάνιόν τι χρῆμα. γυνὴ, κακόν τι χρῆμα. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, ὧν ἂν ἐξαίρειν βούλωνται. † Ὁ δὲ χρημάτων οὐκ ἦν εὔπορος, οὐδὲ ὅσα ἂν ἐξήρκεσεν ἕτερα πρὸς τὴν τοῦ ἀναγκαίου βίου διαγωγὴν, οὐδὲ τοσαῦτα κεκτημένος.

Res erat, quæ maximo armento boum assimilari poterat. De acie barbarorum hæc dicuntur. Herodotus: *Erat autem res hyemis,* [i. e. *hyems,*] *intolerabilis.* Et Aristophanes: *Quam longum est hoc noctis.* Vel, [quanta est noctis hujus] longitudo. Atticis autem mos est, appositione uti: ut, Equus rara quædam res est. Mulier mala quædam res est. Et in aliis similiter, quæ exaggerare volunt. [Et χρήματα, pecunia, opes.] *Ille autem non abundabat opibus, neque tantæ ipsi erant facultates, quæ ad necessarios vitæ usus ei sufficerent.*

Χρῆμα. χρῆσις. Ἰώσηπος· Ἦν [3] δὲ σάββατον ἁγία παντὸς χρήματος ἡμέρα τοῖς Ἰουδαίοις τιμιωτάτη. Καὶ αὖθις· Κινδυνεύει ἀποβῆναι τῆς ἀληθείας τὸ χρῆμα. καὶ χρήματα, παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ πράγματα. Χρήμασιν ἐδωρήσατο.

Χρῆμα. Res. Usus. Josephus: *Sabbatum autem erat dies sanctus, & omnium rerum maxime venerabilis apud Judæos.* Et iterum: *Periculum est, ne istud re vera nobis accidat.* Et χρήματα, pecunia, apud Herodotum. *Pecunia eum donavit.*

Χρήματ' [4] ἀνὴρ, πενιχρὸς δ' οὐδέποτ' ἐσθλός. ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερούντων. Ἀριστόδημός φησι. μέμνηται τοῦ Ἀριστοδήμου καὶ Ἀλκαῖος. Ὡς γάρ δή ποτ' Ἀριστόδημον φασὶν ἐν Σπάρτᾳ οὐκ ἀπάλαμνον λόγον εἰπεῖν, Χρήματα· καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ αὖθις, [5] Ἀριστοφάνης·

—— Οὐκ οἶδ', ὅ, τι χρῆμά με ποιεῖς.
Σκέψαι τοίνυν γ', ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν, καὶ τοῖσιν ἅπασιν,
Ὑπὸ τῶν ἀεὶ [6] μηδιζόντων.

Καὶ [7] Σοφοκλῆς·

———— Τί χρῆμα δρᾷς,
Αἶαν; τί τήνδ' ἄκλητος, οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων
Κληθεὶς ἀφορμᾷς πεῖραν, οὔτε του κλύων
Σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὕδει στρατός.
Ὁ δ' εἶπε πρός με βαιὰ, ἀεὶ δ' ὑμνούμενα·
Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
Κἀγὼ μαθοῦσ', ἔληξ'. ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.

Χρήματ' ἀνὴρ, πενιχρ. *Pecunia virum facit: pauper vero nunquam bonus.* Dicitur de iis, qui propter divitias rem feliciter gerunt. Aristodemus [autem hoc] dixit. Aristodemi meminit etiam Alcæus. *Ut enim Aristodemum Spartæ sententiam non inscitam dixisse ajunt, Pecunia* [vir,] &c. Et iterum, Aristophanes: *Nescio quam rem mihi facias. Vide igitur, cum liceat tibi ditescere, & omnibus vestris; quo redactus sis ab oratoribus popularibus.* Et Sophocles: *Quam rem facis, Ajax? Quid invocatus, nec a nuntiis vocatus, hanc rem aggrederis, nec tubam aliquam audiens? Nam nunc quidem totus exercitus dormit. Ille autem dixit ad me pauca, sed quæ semper* [*omnium ore*] *celebrantur: Mulier, mulieribus silentium ornamento est. His ego auditis, tacui. Ille autem solus exivit.*

Χρήματα, [8] χρήματ' ἀνήρ. αὕτη ἀποφθεγματική ἐστιν, ὡς τὰ παραγγέλματα τῶν ζ. Σοφῶν. μέμνηται αὐτῆς Πίνδαρος, καὶ Ἀλκαῖος. ὁμοία τῇ, ὡς καὶ Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι. καὶ τῇ, Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα. καὶ τῇ, Γνῶθι σαυτόν. λεχθῆναι δὲ αὐτὴν Ἀλκαῖος μὲν ὑπὸ Ἀριστοδήμου τοῦ Σπαρτιάτου φησί. Πίνδαρος δὲ, ὑπό τινος Ἀργείου τὸ ὄνομα, οὕτω λέγων. ὁ δ' Ἀριστόδημος ἐγκαταριθμεῖται τοῖς ζ'. Σοφοῖς ὑπό τινων.

Χρήματα. *Pecunia, pecunia vir.* Est sententia, qualia sunt septem Sapientum præcepta. Meminit ejus Pindarus & Alcæus. Similis est illi, *Magistratus virum ostendit.* Et, *Turbinem, qui juxta te est, versa.* Et, *Nosce te ipsum.* Sententiæ autem hujus auctorem esse Aristodemum Spartanum Alcæus ait. Pindarus vero, Argivum quendam. Aristodemus autem septem Sapientibus a quibusdam annumeratur.

Χρηματίζεσθαι. χρήματα πράττεσθαι. ἐὰν δέ τις εἴπῃ τὴν λέξιν ἐνεργητικῶς, χρηματίζει, οὐκέτι τὸ αὐτὸ δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ πράγμασι χρῆσθαι· οἷον Φα-

Χρηματίζεσθαι. Pecuniam colligere, [vel comparare. Quæstum facere.] Si quis vero active dicat, χρηματίζει, non amplius idem significat, sed negotiis publicis vacare, [vel, responsa dare, jus reddere.] Ut cum dicimus, Se-

1 Ἡρόδοτος] Lib. VII. pag. 283. ut Portus monuit.

2 Ἀριστοφάνης] Initio *Nubium*.

3 Ἦν δὲ σάββατον ἁγία παντὸς χρ.] Constructio turbata videtur. Scribendum enim potius est, ἦν δὲ σάββατον ἁγία ἡμέρα, παντὸς χρήματος τοῖς Ἰουδαίοις τιμιωτάτη.

4 Χρήματ' ἀνὴρ, πενιχρ.] Pindarus Isthm. 2. v. 17.
Χρήματα, χρήματ' ἀνήρ.
Scholiastes ad illum locum: Τοῦτο ἀναγράφεται καὶ εἰς τὰς παροιμίας ὑπ' ἐνίων. ἀπόφθεγμα δέ ἐστιν Ἀριστοδήμου, καθάπερ φησὶ Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. τοῦτον δὲ τὸν Ἀριστόδημον Πίνδαρος μὲν οὐ τίθησιν ἐξ ὀνόματος, ὡς δήλου ὄντος, ὅς ἐστιν ὁ τοῦτο εἰπών· μόνον δὲ ἐσημειώσατο τὴν πατρίδα, ὅτι Ἀργεῖος. Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα τίθησιν, οὐκ Ἄργος, ἀλλὰ Σπάρτην. Ὡς γὰρ δήποτε φασὶν Ἀριστόδημον ἐν Σπάρτᾳ λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπεῖν, Χρήματ' ἀνήρ· πενιχρὸς δ' οὐδεὶς πέλετ' ἐσθλὸς, οὐδὲ τίμιος. Hæc Suidam egregie illustrant.

5 Ἀριστοφάνης] In *Vespis*, pag. 484. (335. Ed. Bas. *P.*)

6 Μηδιζόντων] Apud Aristophanem rectius legitur, δημιζόντων. Est autem δημίζειν, auram popularem captare, vel, populo studere: eaque vox comica licentia conficta est, & eodem modo formata, quo Μηδίζειν, Φιλιππίζειν. & similia.

7 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 18. ut Portus monuit.

8 Χρήματα. χρ.] Vide articulum præcedentem, & quæ ibi notavimus.

μὲν, χρηματίζει ἡ Βουλὴ, καὶ ὁ δῆμος· οἷον, πράγμασι σχολάζει. ἀφ' οὗ χρήματα, τὰ πράγματα.

Χρηματίζεσθαι. πλουτεῖν. [1]Οὐδὲ χρηματίζομαι. πάλαι γάρ μοι ταῦτα ἐδόκει καὶ ἐκ μειρακίων λῆρος καὶ φλήναφος.

Χρηματίζει. δοτικῇ. ἀποκρίνεται. πρᾶγμα διοικεῖ. οὕτως Ἀππιανὸς ὁ ἱστορικός· Τοῖς πρέσβεσιν ἐχρημάτιζε. Χρηματίζειν ἐστὶ, καὶ τὸ λόγους διδόναι ἀλλήλοις. τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν ἐξέλαβον. [2]Ἀριστοφάνης δέ·

Καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
Ὅ, τι χρὴ παθεῖν. ———

Χρηματισαμένων. χρήματα λαβόντων. Ἀρριανός· Χρηματισαμένων δὲ καὶ αὐτῶν, τρίτη παρεγένετο πρεσβεία.

Χρηματισάμενοι. πραγματευσάμενοι. καὶ χρηματίσαι μέν ἐστι, τὸ πρᾶξαι. Χρηματίσασθαι δὲ, κερδᾶναι, παρὰ Θουκυδίδῃ.

Χρηματίσεσθαι. χρήματα λαβεῖν. Ἡροφίλα, ἡ καὶ Σίβυλλα Ἐρυθραία, ἔγραψε βιβλία γ'. μαντικά· καὶ ἦλθεν εἰς Ῥώμην χρηματίσεσθαι. καταφρονηθεῖσα δὲ, ἔκαυσε τὰς δύο βίβλους.

Χρημάτισις. χρημάτων συναγωγή. Αἰλιανός· Ὁ δὲ τῆς θεοσυλίας τε καὶ ἀθέσμου χρηματίσεως διαφθαρεὶς τὸν μισθὸν ἠνέγκατο τοῦτον πικρότατόν τε καὶ [3]πικρωδέστατον.

Χρηματισμός. Πᾶσι δὲ συνετάττετο ποιήσασθαι τοὺς χρηματισμοὺς, τουτέστι, τὰς διοικήσεις. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ τοὺς πρεσβευτὰς ἑτοίμως δεξάμενος, ἐχρημάτιζε τούτοις. ἀντὶ τοῦ, ἐκοινολογεῖτο, λόγους ἐδίδου. Καὶ αὖθις· Ἐν χρηματισμῷ δικαίῳ καθεστώς. Φησὶ Δαμάσκιος· Τὸν χρηματισμὸν, (τουτέστι, τὴν τῶν χρημάτων συλλογὴν) μηδὲ φανεῖσθαι τοῖς ἐν ᾅδου πρὸς βοήθειαν, οὐδὲ τὴν τρυφὴν, οὐδὲ τὰς [4]πολυαράτους ταύτας τιμὰς, ὧν οὐδὲν προτιμῶσιν οἱ πολιτικοὶ, καὶ σφόδρα ὑπὸ τῶν πολλῶν μακαριζόμενοι, ὡς εὐδαίμονες, ὄντες γε τῇ ἀληθείᾳ κακοδαίμονες.

Χρηματιστής. χρημάτων ποριστής. ὁ ῥᾳδίως χρήματα πορίζων, οὕτω προσαγορεύεται. κεῖται τὸ ὄνομα παρὰ Λυσίᾳ.

Χρημάτων. συνήθως μὲν οἵ τε ἰδιῶται καὶ οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι τῶν χρημάτων ἐπὶ νομίσμασι χρῶνται ἀργυρέοις καὶ χρυσίοις. καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης οὐσίας τὴν λέξιν ταύτην ἔταξαν. Τὸν ἀποκτείναντα ὅσιον εἶναι καὶ θνήσκειν, καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ πεπρᾶσθαι. κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ πράγματος, ἢ προσώπου, ἢ λόγου· ὡς Ἀντιφῶν. τάσσουσι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν φορτίων. ὁ δὲ Λυσίας ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ κατασκευάσματος τίθησι.

natus & Populus negotia publica tractat, & de iis decernit. Hinc χρήματα, res, negotia.

Χρηματίζεσθαι. Pecuniam sibi comparare. Ditescere. Quæstum facere. *Neque quæstui studeo. Id enim vel ab adolescentia mihi visum est delirium & nugæ.*

Χρηματίζει. Dativo jungitur. Responsum dat. Negotia publica tractat, & de iis consultat. Sic Appianus historicus: *Legatis responsa dabat.* Χρηματίζειν etiam est, de negotio aliquo inter se colloqui. Quidam etiam acceperunt pro, existere, esse. Aristophanes vero: *Primum consultare oportet de Euripide; qua pœna afficiendus sit.*

Χρηματισαμένων. Illorum, qui pecunias acceperunt. Arrianus: *Cum autem & ipsi pecunias accepissent, tertia legatio venit.*

Χρηματισάμενοι. Qui negotiati sunt. Qui quæstum fecerunt. Et χρηματίσαι, negotia administrare. Agere. Χρηματίσασθαι vero apud Thucydidem est, lucrum facere, quæstum facere.

Χρηματίσεσθαι. Pecuniam accepturum esse. Lucrum reportaturum esse. *Herophila, quæ & Sibylla Erythræa dicitur, tres libros oraculorum scripsit. Cum autem Romam venisset, ut ea magno pretio venderet, & repulsam tulisset, duos libros combussit.*

Χρημάτισις. Pecuniæ collectio. Opum corrasio. Ælianus: *Ille vero interfectus sacrilegii sui & injustæ opum corrasionis mercedem hanc tulit acerbissimam simul & horrendam.*

Χρηματισμός. [Pecuniæ comparandæ ratio. Responsum, quod magistratus aliquibus reddunt. Negotiorum administratio.] *Omnibus autem præceptum erat, ut negotia publica tractarent.* Et iterum: *Ille autem, cum legatos prompte admisisset, illis responsum dedit.* Et iterum: *Cum justum quæstum faceret.* Et Damascius inquit: *Lucrum & opes hominibus apud Inferos nihil profuturas esse, neque luxum, neque tantopere expetitos honores illos, quibus ambitiosi nihil anteponunt, & quorum causa a vulgo beati prædicantur, cum revera sint infelices.*

Χρηματιστής. Sic dicitur ille, qui quæstui deditus est. Vel, qui pecuniam & opes facile acquirit. Vox hæc exstat apud Lysiam.

Χρημάτων. Vulgo tam indocti, quam oratores nomine hoc utuntur pro pecunia, vel nummis argenteis & aureis. Ponitur etiam hæc vox pro omnibus bonis, quæ quis possidet. *Eum, qui alterum occidit, fas esse morte plecti, & ipsius bona vendi.* Ponitur item hæc vox pro re, vel persona, vel oratione: ut apud Antiphontem. Item, pro mercibus mercatorum. Lysias autem pro nummo argenteo ponit.

1 Οὐδὲ χρηματίζομαι. πάλ.] Ex Marco Antonino, ut puto.
2 Ἀριστοφάνης] *Thesmophor.* pag. 786. (520. Ed. Bas. *P.*)
3 Πικρωδέστατον] Est vox Græcis scriptoribus ignota. Ne dicam ταυτολογίαν fore manifestam, si vox ista admittatur. Præcessit enim πικρότατον. Quare cum Kuhnio lego, φρικωδέστατον.
4 Πολυαράτους] Sic recte optimus MS. A. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. male, Πολυκράτους, i. e. *Polycratis.* Wolfius tamen jam ante etiam ex ingenio recte emendaverat, πολυαράτους.

Χρημάτων. χρυσοῦ νομίσματος. Οἱ δὲ ἤγοντο, χρημάτων μεγάλων ἐωνημένοι.

Χρημάτων. Nummo aureo, [vel argenteo. Pecunia.] *Illi vero adducebantur, ingenti pecunia empti.*

Χρῆμα οἰκτρόν. ταπεινοί. ἐλέους ἄξιοι. Λιβύων δὲ πρέσβεις, χρῆμα οἰκτρὸν, κατὰ κλέος τὸ τῆς παρθένου ἧκον, καὶ ἐδέοντο λύσιν τινὰ τοῦ λοιμοῦ λαβεῖν.

Χρῆμα οἰκτρόν. Res miseranda. Spectaculum miserabile. *Afrorum legati, spectaculum miserabile, audita fama virginis venerunt, orantes, ut a pestilentia liberarentur.*

Χρήμη. χρεία, καὶ σπάνις. [1] Ἡρόδοτος εἰς τὸν βίον Ὁμήρου· Τοὺς ἐναντιωθέντας τῇ χρήμῃ αὐτοῦ. ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐγένετο. τουτέστι, μείζονι πλούτῳ, καὶ περιουσίᾳ.

Χρήμη. Indigentia. Inopia. Raritas. Herodotus in vita Homeri: *Eos, qui egestati ipsius adversati fuerant. Nihilominus sumptuose vixit.*

Χρῆ μοι. ἔχρησεν. ἐμαντεύσατο. [2] Σοφοκλῆς·

Χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσῃ τάχα.

Χρῆ μοι. Oraculum mihi reddidit. Respondit mihi. Sophocles: *Apollo ea mihi respondit, quæ statim audies.*

Χρῆν. ἔδει. καὶ ἐχρῆν, ἔπρεπε. Χρῆν δὲ μὴ, τὸ λεγόμενον, ἄστροις τὰ καθ' ἡμᾶς σημαίνεσθαι, μηδὲ τί λέγει φήμη, πυνθάνεσθαι· ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἔχειν συνόντας· εἰ δὲ μὴ, γράμμασιν ἡμετέροις ἐντυγχάνειν.

Χρῆν. Oportebat. Decebat. Et ἐχρῆν, idem. *Non oportebat de rebus nostris ex astris, ut vulgo dicitur, conjecturam facere, neque sciscitari, quid fama ferret: sed potissimum quidem nobiscum conversari, vel saltem libros nostros legere.*

Χρῆναι. πρέπειν. Χρῆναι γὰρ ἤδη ἀφῖχθαι παρ' αὐτόν.

Χρῆναι. Oportere. [*Dicebat*] *enim oportere eos ad ipsum jam venisse.*

Χρῆς. χρήζεις. ζήτει ἐν τῷ Χρή.

Χρῆς. Pro χρήζεις. Indiges. Quære in v. Χρή.

Χρήσασθαι. δανείσασθαι. Τὸ χρῆσαι τοῦ δανεῖσαι αἱρετώτερον. τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι ἐπὶ φίλων· τὸ δὲ [3] δανείσασθαι, πρὸς τοὺς τυχόντας.

Χρήσασθαι. Fœnerari. Fœnori accipere. [At χρῆσαι, commodare, mutuo dare.] *Mutuo dare satius est quam fœnori dare. Nam illud inter amicos locum habet. Fœneramur vero cuilibet.*

Χρήσιμον. τὸ ἀγαθόν. ὅ, τι χρῆσιν ὠφελείας παρέχεται. ὠφέλιμον. [4] Οἱ δὲ οὕτω διεφθάρησαν, ὡς μήτε τῶν ναυαγίων μηδὲν γίνεσθαι χρήσιμον, ἀλλ' ἀχρειωθῆναι αὐτούς.

Χρήσιμον. Utile. Bonum. *Romanorum autem classes tempestate ita confractæ fuerunt, ut ne tabula quidem ullius usus e naufragio superaret: sed utraque penitus corrumperetur.*

Χρήσιμον πρᾶγμα. ὅ, τι χρείαν ὠφελείας παρέχεται. Εὔχρηστον δὲ, ὅτι χρείαν ἐπαινετὴν ἀπεργάζεται.

Χρήσιμον πρᾶγμα. Res, quæ est simpliciter utilis. At εὔχρηστον dicitur id, quod commodum & eximium usum præbet.

Χρῆσις. χρῆσις λέγεται, τῶν χρησίμων τινὸς χρεία. χρήσιμα δὲ λέγεται τῶν ἀγαθῶν ἰδίως τὰ ὀργανικά. [5] Ὧν αἱ χρήσεις αἱρετώτεραι, καὶ αὐτὰ αἱρετώτερα. εἰ γὰρ ἡ χρῆσις τοῦ πλούτου τῆς χρήσεως τῆς ἰσχύος αἱρετωτέρα, καὶ ὁ πλοῦτος τῆς ἰσχύος αἱρετώτερος.

Χρῆσις. Usus rei alicujus utilis. Bona vero *utilia*, peculiariter dicuntur instrumentalia. † Quorum usus est optabilior, & ipsa sunt optabiliora. Si enim usus divitiarum est optabilior usu roboris; & ipsæ divitiæ robore sunt optabiliores.

Χρῆσθαι. διοικεῖσθαι. δαπανᾶν. καταναλίσκειν. Τά τε ἐπιτήδεια παρεσκευακέναι ἄφθονα, καὶ ταῦτα προῖκα παρέξειν τῇ στρατιᾷ χρῆσθαι.

Χρῆσθαι. Uti. Administrare. Impendere. Consumere. [*Dicebat*,] *se magnam commeatuum copiam parasse, ejusque usum se gratis exercitui præbiturum esse.*

Χρήσθων. ἀντὶ τοῦ χρήσθωσαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δράντων.

Χρήσθων. [Attice,] pro χρήσθωσαν. Utantur. Quære in v. Δράντων.

Χρησμοδοτῶ, καὶ χρησμοδότημα. χρησμῳδῶ δέ.

Χρησμοδοτῶ, & χρησμοδότημα. [Scribuntur per ο in syllaba secunda.] At χρησμῳδῶ, per ω.

Χρησμός. προφητεία. [6] Ὁ δὲ Σκηπίων, ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, μετὰ τὴν τῆς Καρχηδόνος καθαίρεσιν θαρσούντων Ῥωμαίων, ὡς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διάξουσι τοῦ χρόνου, παρελθὼν εἰς μέσους ἔφη· Νῦν μέν τοι πολέμων ἀρχαὶ τὰ παρόντα· καὶ ἦν χρησμὸς ὁ λόγος. κινδυνεύσομεν γὰρ μὴ ἔχοντες, μήτε οὓς φοβήσομεν, μήτε οὓς φοβηθῶμεν. Καὶ αὖθις·

Χρησμός. Oraculum. Responsum a Deo datum. Vaticinium. *Scipio autem Romanorum Imperator, capta Carthagine, cum Romani sperarent imperium suum pacatum in posterum & tranquillum fore; in medium progressus, Hoc, inquit, tempus bellorum esse initium existimare debetis: idque velut ex tripode dictum fuit. Periculum enim est, ne de medio sustuleri*

1 Ἡρόδοτος εἰς τὸν βίον Ὁμήρου] Pag. 335. Διηγήσατο τοὺς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρήμῃ αὐτοῦ. Quæ autem sequuntur, ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐγένετο; nec apud Herodotum exstant, nec ad rem quicquam facere videntur.

2 Σοφοκλῆς] In *Electra*, pag. 81. ut Portus monuit.

3 Δανείσασθαι] Potius, δανεῖσαι: active.

4 Οἱ δὲ οὕτω διεφθ.] Ex Polybii lib. I. cap. LIV. sed ubi sic legitur: Οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων στόλοι οὕτω διεφθάρησαν, ὥστε μηδὲ τῶν ναυαγίων μηδὲν γίνεσθαι χρήσιμον, ἀλλ' ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἄρδην καὶ παραλόγως ἀχρειωθῆναι. Hinc Suidas supplendus est.

5 Ὧν αἱ χρήσεις αἱρετ.] Ex Alexandro Aphrodis. in lib. III. *Topic. Aristot.*

6 Ὁ δὲ Σκιπίων, ὁ στρατ.] Hæc leguntur etiam supra v. Σκιπίων.

Τοῖς

[1] Τοῖς Ἀθηναίοις ἐκπίπτει χρησμός, λέγων· δεῖν χοὰς τοῖς ἐκδίκως τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος, καὶ ἑορτὴν [2] Χοὰς ἄγειν· καὶ ἐκ τούτου εὐθηνεῖτο τὰ τῆς Ἀττικῆς.

Χρησμόν. ἐν τῷ, Δόρυ κηρύκειον.

Χρησμός. ζήτει ἐν τῷ Τυρταῖος, καὶ ἐν τῷ Ἀνεῖλε, καὶ ἐν τῷ Θοῦλις, καὶ ἐν τῷ Αὔγουστος Καῖσαρ. ζήτει χρησμὸν θαυμάσιον ἐν τῷ Δαφίδας. χρησμὸν περὶ ἔρωτος, ἐν τῷ Διογένης. ζήτει χρησμὸν περὶ Αἰγιέων, ἐν τῷ Αἰγιεῖς. ζήτει χρησμὸν καὶ ἐν τῷ Οἰδίπους.

Χρησμῳδεῖν. θεολογεῖν.

Χρησμῴδημα. μάντευμα.

Χρηστά. χρήσιμα. καλά.

Χρῆσται. δανεισταί. Χρήστης, καὶ ὁ δανείζων, καὶ ὁ δανειζόμενος. [3] ὁ δὲ Ἀριστοφάνης χρήστας τοὺς δανειστὰς λέγει. ἡ μὲν γὰρ συνήθεια τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ. Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς μὲν δανειστὰς χρήστας λέγουσιν· τοὺς δὲ ὀφειλέτας, χρεωφειλέτας. Φωκυλίδης δὲ κατὰ τὴν συνήθειαν τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ, λέγων·

——Χρήστης [4] κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρὸς φεύγειν
Μή σ' ἀνιήσειε διδοὺς, παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

Ἀριστοφάνης [5]·

Ὑπὸ γὰρ τόκων, χρήστων τε δυσκολωτάτων
Ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.

Χρῆσται. [6] δύο σημαίνει τοὔνομα τἀναντία. καὶ γὰρ τοὺς δανειστάς, ὡς παρ' Ἰσαίῳ. ἐπὶ δὲ τοῦ δανειζομένου [7] Δημοσθένης φησί. Οἱ δὲ δανεισταὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἠπατημένοι, ὁρῶντες αὐτοὺς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἄνθρωπον πονηρὸν χρήστην, ἄλλο δὲ οὐδέν.

Χρήστην. καὶ τὸν δανείσαντα, καὶ τὸν δανεισάμενον.

Χρηστήρια. τολμήματα. πράξεις. [8] Σοφοκλῆς· Κείνου χρηστήρια τἀνδρός. ἢ τὰ διεφθαρμένα ποίμνια λέγει. παρὰ τὸ διαχρήσασθαι αὐτά. Χριστήρια δέ, τὰ μετ' ἐλαίου κεχρισμένα· μεθ' οὗ ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς. διὰ τοῦ ι.

Χρηστήριον. τὸ μάντευμα. ἤτοι ὁ χρησμός. τὸ χωρίον. τὸ [9] ἱερεῖον. τὸ μαντεῖον δὲ διχῶς.

Χρηστόν. χρήσιμον. Ἐμπολήσαντες τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

Χρηστός. ὁ ἀγαθός. Καὶ χρηστὸς ἐξ ἀγάπης, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης. Χριστὸς δέ, ὁ ἐν ἐλαίῳ κεχρισμένος. καὶ Χριστός, ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν.

rimus, tam quos terreamus, quam quos formidemus. Et iterum: *Athenienſibus oraculum præcepit, ut Ætolis injuſte cæſis quotannis inferias facerent, & feſtum Choas agerent. Et ex eo tempore Athenienſibus proſpere omnia ceſſerunt.*

Χρησμόν. Oraculum. Quære in v. Δόρυ κηρύκειον.

Χρησμός. Oraculum. Quære in v. Τυρταῖος, & v. Ἀνεῖλε, & v. Θοῦλις, & v. Αὔγουστος Καῖσαρ. Oraculum mirabile quære in v. Δαφίδας. Oraculum de amore, in v. Διογένης. Oraculum de Ægienſibus, in v. Αἰγιεῖς. Quære etiam oraculum in v. Οἰδίπους.

Χρησμῳδεῖν. Oracula canere, vel edere. Vaticinari.

Χρησμῴδημα. Vaticinium. Oraculum.

Χρηστά. Utilia. Bona.

Χρῆσται. Fœneratores. Χρήστης, tam ille dicitur, qui fœnori dat, quam qui fœnore accipit. [Id eſt, tam creditor, quam debitor.] Ariſtophanes autem χρήστας vocat fœneratores. Communi enim uſu loquendi debitores appellantur χρῆσται. Athenienſes vero fœneratores, ſive creditores vocant χρήστας: debitores autem, χρεωφειλέτας. Phocylides vero ſecundum communem loquendi uſum debitores vocat χρήστας, cum dicit: *Cave, ne debitor ſis viri mali: ne pecunia data moleſtiam tibi exhibeat, intempeſtive eam repetens.* Ariſtophanes: *Ab uſuris & creditoribus moleſtiſſimis agor feror que; & bona mea pignoris loco ab iiſdem auferuntur.*

Χρῆσται. Vox hæc duas habet ſignificationes, eaſque contrarias. Nam & fœneratores, ſive creditores ſignificat: ut apud Iſæum. Pro debitore vero accipit Demoſthenes, dicens: *Creditores autem ab initio decepti ſunt, videntes, ſe pro pecunia tantum habere debitorem, eumque hominem improbum, aliud vero nihil.*

Χρήστην. Et creditorem [ſignificat,] & debitorem.

Χρηστήρια. Facinora. Actiones. [Cædes.] Sophocles: *Cædes ab illo viro factas.* Vel, pecudes [ab eo] trucidatas. A διαχρήσασθαι, i. e. occidere. Χριστήρια vero, unguenta, quibus ungebantur ſacerdotes. Per ι [ſcribitur.]

Χρηστήριον. Vaticinium. Sive, oraculum. Item, locus, in quo oracula redduntur. Item, victima.

Χρηστόν. Utile. Bonum. *Vilia ſalſamenta mercati, ruſticis uſui futura.*

Χρηστός. Bonus. *Et ex amore non neceſſitate bonus erat.* At χριστός, [per ι in ſyllaba prima,] oleo unctus. Et Χριστός, Chriſtus, Dominus & Deus noſter.

1 Τοῖς Ἀθην.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Ἐκδίκως, & v. Χοάς.

2 Χοάς] Scribendum eſt, Χόας: a recto Χόες, quod eſt nomen feſti.

3 Ὁ δὲ Ἀριστοφ. χρήστας τοὺς δαν. λ.] Hæc leguntur etiam apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Nubes*, pag. 137.

4 Χρήστης κακοῦ ἔμμ.] Metrum turbatum eſt, quod ſic in ordinem redigi poteſt:

—— Χρήστης φεύγειν κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρός,
Μή σε γ' ἀνιήσειε διδοὺς, παρὰ καιρὸν ἀπαιτῶν.

5 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 137. (72. Ed. Baſ. *P.*)

6 Χρῆσται. δύο σημ.] Ex Harpocratione.

7 Δημοσθένης] In orat. adverſus Zenothem. pag. 576. ubi ſic legitur: Οἱ δὲ δανεισταὶ ἐξ ἀρχῆς ἐξηπατημένοι, ὁρῶντες ἑαυτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἄνθρωπον πονηρὸν χρήστην, ἀλλ' οὐκ ἐλπίδας ἔχοντες, &c.

8 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 15. ut Portus monuit.

9 Τὸ ἱερεῖον] An potius τὸ ἱερόν? Sic putamus.

Χρηστυο-

Χρηστεργία. ἀγαθοεργία. Ἡ δὲ φεύγει, ἐπιθυμοῦσα ἀμείψασθαί ποτε ἐπὶ χρηστεργίᾳ τὸν ἄνθρωπον.

Χρηστῶς. ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶς. [1] Ἀριστοφάνης·

——— Ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,

Εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,

Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο προσειργάζετο.

Ἀντὶ τοῦ, ἐφυλάττετο τὸν ἀρχαῖον νόμον, καὶ μὴ ἐπολυπραγμόνει, καὶ τὰς καινὰς [2] ἔφερε πολιτείας.

Χρίμπτεται. προσκνᾶται. πελάζει. ἐγγίζει.

Εἰ [3] δή τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνα.

Χρίομαι. ἀλειπτικῶς. ἀλείφομαι. Χρείω δὲ, τὸ μαντεύομαι, διὰ διφθόγγου, ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνον. ἐπὶ δὲ μέλλοντος, διὰ τοῦ η.

Χρίσασθαι. ἀλείψασθαι. Καὶ ἀποδυσάμενον χρίσασθαι κελεύει ἐλαίῳ.

Χρίσις. τὸ χρῖσμα τοῦ τῆς βασιλείας ἐλαίου, ὅπερ οἱ προφῆται διὰ κέρατος ἐπιφερόμενοι, ἔχριον τοῖς βασιλεῦσι. καὶ ὁ Δαβὶδ τῆς μὲν χρίσεως ἠξιώθη διὰ Σαμουὴλ· τὰς δὲ τοῦ λαοῦ ἀναρρήσεις ἡ ἱστορία χρίσεις ἀδιαφόρως ὠνόμασεν. καὶ αὖθις·

Νέκταρι δ' εἰνάλιαι Νηρηΐδες ἐχρίσαντο,

Καὶ νέκυν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι

ἀντὶ τοῦ, ἔχρισαν.

Χρῖσμα. τὸ τῆς βασιλείας. ὁ Δαβὶδ τὸ τρίτον εἰς βασιλείαν ἐχρίσθη. καὶ σημαίνει τὸν ἐλαίῳ κεχρισμένον, καὶ τὸν προφήτην. Χριστήρια δὲ, μεθ' ὧν ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς τοπαλαιόν.

Χριστιανοί. ἐπὶ [4] Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμαίων, Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου χειροτονήσαντος Εὐόδιον ἐν Ἀντιοχείᾳ, μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζαραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστιανοί.

Χριστίνα. ὄνομα κύριον. καὶ Χριστίων, Χριστίωνος.

Χριστόδωρος, Πανίσκου, ἀπὸ Κόπτου πόλεως τῆς Αἰγύπτου, ἐποποιός. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψεν Ἰσαυρικὰ, ἐν βιβλίοις ϛ'. ἔχει δὲ τὴν Ἰσαυρίας ἅλωσιν, τὴν ὑπὸ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως γενομένην. Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως, ἐπικῶς, βιβλία ιβ'. Πάτρια Θεσσαλονίκης, βιβλία κέ. Πάτρια Νάκλης. ἔστι δὲ πόλις περὶ Ἡλιούπολιν, ἐν ᾗ τὰ καλούμενα [5] Ἄφακα. Πάτρια Μιλήτου, τῆς Ἰωνίας. Πάτρια Τράλλεων. Πάτρια Ἀφροδισιάδος. [6] Ἔκφρασιν τῶν ἐν [7] τῷ Ζευξίππῳ ἀγαλμάτων· καὶ ἄλλα πολλά.

Χριστόδωρος, Θηβαῖος, Ἰλλούστριος. ἔγραψεν Ἰξευτικὰ, δι' ἐπῶν· καὶ θαύματα τῶν ἁγίων [8] Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Χριστός. ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν. Χριστός, καὶ ὁ

Χρηστουργία. Beneficentia. *Illa vero fugit, cupiens hominem aliquando remunerare propter beneficentiam.*

Χρηστῶς. Caute. [Bene. Benigne.] Aristophanes: *Atheniensium vero civitas, si res ista recte se haberet, non foret incolumis: & nisi semper novitatibus studeret.* Id est, si priscum morem servaret, nec pro insita curiositate semper aliquid novi in Republ. excogitaret.

Χρίμπτεται. Accedit. Appropinquat. [Tangit.] *Si ulla defunctos voluptas tangit.*

Χρίομαι. Ungor. At χρείω, vaticinor, per ει diphthongum scribitur, idque in præsenti tantum. In futuro vero, per η, [χρήσω.]

Χρίσασθαι. Ungi. Ungere. *Eumque exutum oleo jussit ungi.*

Χρίσις. [Unctio. Sive,] unguentum, vel oleum, quo Prophetæ e cornu Reges ungebant. Et David quidem oleo hoc a Samuele unctus fuit. Populi vero salutationes historia sine discrimine unctiones vocat. Et iterum: *Nectare autem marinæ Nereides [defunctum] unxerunt, & cadaver sub littorali rupe posuerunt.* [Ἐχρίσαντο hic positum est] pro ἔχρισαν.

Χρῖσμα. Unctio. Unguentum regni. David ter unctus est Rex. Et χρῖσμα dicitur de eo, qui oleo unctus est: velut [Rex, &] propheta. Et χριστήρια, unguenta, quibus sacerdotes olim ungebantur.

Χριστιανοί. Sub Claudio Romanorum Imperatore, cum Petrus Apostolus Euodium Antiochiæ [Episcopum] designasset, qui olim vocabantur Nazaræi & Galilæi, mutato nomine vocati sunt Christiani.

Χριστίνα. Christina. Nomen proprium. Et Christion, Christionis.

Χριστόδωρος. Christodorus, Panisci F. ex Copto urbe Ægypti, poeta Epicus. Floruit temporibus Anastasii Imperatoris. Scripsit Isaurica libris sex. Continet autem Isauriæ expugnationem, ab Anastasio Imperatore factam. Origines Constantinopolis, versibus Heroicis, lib. XII. Origines Thessalonices, lib. XXV. Origines Nacles. Est autem Nacle urbs prope Heliopolin, in qua sunt Aphaca, ita dicta. Origines Mileti, urbis Ioniæ. Origines Trallium. Origines Aphrodisiadis. Ecphrasin, sive Descriptionem statuarum in Gymnasio Zeuxippi: & alia multa.

Χριστόδωρος. Christodorus, Thebanus, Illustris. Scripsit de Aucupio, versibus. Item, miracula sanctorum Martyrum, Cosmæ & Damiani.

Χριστός. CHRISTUS. Dominus & Deus

1 Ἀριστοφάνης] Non in iis, quæ hodie exstant, fabulis.

2 Ἔφερε] Lego, ἐφεῦρε.

3 Εἰ δή τις φθιμ.] Est pars Epigrammatis in Anacreontem, quod integrum legitur, Anthol. lib. III. cap. XXV. pag. 399.

4 Ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμ.] Hæc leguntur etiam supra, v. Γαλιλαῖοι, & v. Ναζηραῖος.

5 Ἄφακα] Sic recte MS. A. At priores Editt. male, Ἄλφακα. De Aphacis autem vide quæ notavit vir πολυμαθέστατος Sam. Bochartus lib. II. *de Colon. Phœnic.* cap. XIV.

6 Ἔκφρασιν τῶν ἐν τ.] Hæc Ecphrasis hodie adhuc exstat, & librum quintum Anthologiæ Epigrammatum constituit. Confer Nos supra ad v. Ζεύξιππος.

7 Ἐν τῷ Ζευξίππῳ] Potius, ἐν τῷ Γυμνασίῳ τοῦ Ζευξίππου.

8 Ἀναργύρων] Portus vertit, *Anargyrorum.* Sed mendum in hac voce latens non animadvertit. Scribendum enim est, Μαρτύρων: quam lectionem in versione expressimus.

χε Χρισ-

κεχρισμένος ἐν ἐλαίῳ. Χρηστὸς δὲ, ὁ ἀγαθὸς, διὰ τοῦ η. ζήτει ὀπίσω Χρηστός.

noster. Item, Χριστὸς dicitur ille, qui oleo unctus est. Χρηστὸς vero, bonus, per η scribitur. Quære supra v. Χρηστός.

Χρόα. ἡ χροιά. βαρυτόνως, ὡς ψόα.

Χρόα. Idem quod χροιά. Color. Habet accentum gravem, ut ψόα.

Χροῒ δῆλα. [1] Φερεκύδην τὸν σοφὸν φασὶ φθειριάσαντα τελευτῆσαι. ὅτε καὶ Πυθαγόρου παραγενομένου, καὶ πυνθανομένου, πῶς διακέοιτο, διαβαλόντα τὸν δάκτυλον διὰ τῆς θύρας, εἰπεῖν· Χροῒ δῆλα. καὶ τοὐντεῦθεν παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν βελτίστων χρώμενοι, διαμαρτάνουσι.

Χροῒ δῆλα. Ex cute manifestum est. Pherecydem sapientem a pediculis consumptum obiisse ferunt. Cumque Pythagoras ad eum accessisset, quærens, quomodo valeret; digito per fores exerto, dixit: *Ex cute manifestum est.* Hinc dictum illud a philosophis de rebus desperatis, & quæ in deterius vergunt, usurpari cœpit. Qui vero eo de rebus optime se habentibus utuntur, errant.

Χρόμαδος. [2] Ὅμηρος· Δεινὸς δὲ χρόμαδος. τὸν ἐν ταῖς γένυσι τῶν πληγέντων γενόμενον ψόφον, χρόμαδον ὠνόμασεν.

Χρόμαδος. Homerus: *Ingens autem maxillarum crepitus* [*audiebatur.*] Χρόμαδον enim vocat crepitum, quem maxillæ percussæ edunt.

Χρόμιος. ὄνομα κύριον.

Χρόμιος. Chromius. Nomen proprium.

Χρόμωνος.

Χρόμωνος. Chromonis. [Genitivus, a recto Χρόμων.]

Χρόνος. [3] οἱ φιλόσοφοι αὐτὸν ἀσώματον εἶναί φασι, διάστημα ὄντα τῆς τοῦ κόσμου κινήσεως. τούτου δὲ τὸν μὲν παρῳχηκότα, καὶ τὸν μέλλοντα, ἀπείρους· τὸν δὲ ἐνεστῶτα, πεπερασμένον. ἀρέσκει δ' αὐτοῖς καὶ φθαρτὸν εἶναι τὸν κόσμον. οὗ γὰρ τὰ μέρη φθαρτά ἐστι, καὶ τὸ ὅλον. τὰ δὲ μέρη τοῦ κόσμου φθαρτά· εἰς ἄλληλα γὰρ μεταβάλλει· φθαρτὸς ἄρα καὶ ὁ κόσμος. καὶ εἴ τι ἐπιδεκτικόν ἐστι τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς, φθαρτόν ἐστι. καὶ ὁ κόσμος. ἐξαυχμοῦται γοῦν, καὶ ἐξυδατοῦται.

Χρόνος. Tempus. Philosophi dicunt, Tempus esse incorporeum, & intervallum motus Mundi. Et Tempus quidem præteritum & futurum infinitum esse; præsens vero, finitum. Placet etiam ipsis, Mundum corruptioni obnoxium esse. Cujus enim partes, [inquiunt,] corruptioni obnoxiæ sunt, & totum. Atqui partes Mundi corruptioni obnoxiæ sunt: aliæ enim in alias mutantur. Ergo & ipse mundus corruptioni obnoxius est. Et, si quid ita comparatum est, ut in pejus mutari possit, id corruptioni obnoxium est. Ergo & Mundus. Namque & calore squalidus penitus redditur, & [contra] in humorem solvitur.

Χρόνος [4] γὰρ εὐμαρὴς Θεός. τουτέστιν, ὁ χρόνος εὐμαρῶς παρέρχεται. ἢ οὕτως· Εὐχερής ἐστιν ὁ χρόνος, ὥστε μετελθεῖν τοὺς ἀδίκους.

Χρόνος γὰρ εὐμ. *Tempus enim est facilis Deus.* Hoc est, Tempus facile præterit. Vel ita. Tempus est leve & expeditum ad persequendos injustos.

Χρόνου πόδα. ἀπὸ Εὐελπίδου. [5] Ἀριστοφάνης·

Αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα.

ἀντὶ Εὐελπίδου, τοῦ ταῦτα λέγοντος. καὶ αὖθις·

Χρόνου [6] γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξαίροι λόγος.

Σοφοκλῆς. Ἀφαιρεῖται γὰρ τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι ἡ τῶν λόγων ἀδολεσχία.

Χρόνου πόδα. Temporis pedem. Ex Euripide [hoc sumptum est.] Aristophanes: *Ætherem, Jovis domunculam, vel temporis pedem.* Et iterum: *Rei enim peragendæ occasionem tibi eximet oratio.* Sophocles. Vel, eorum, quæ facienda sunt, opportunitatem tibi adimet inutilis loquacitas.

Χροός. σώματος. καὶ [7] Ὅμηρος· Ἀλλ' οὔπη χροὸς εἴσατο. ἀντὶ τοῦ, σώματος· διήρηται χρόος, ἀντὶ τοῦ ὁ χροῦς. διὸ καὶ βαρύνεται. τὸ δὲ εἴσατο, ἤγουν ἐφάνη.

Λοῦσαι [8] δ' Ἰνωπῷ καθαρὸν χρόα· βᾶθι δ' ἐς οἴκους.

Χροός. Corporis. Et Homerus: *Sed nullam partem corporis intravit* [*sagitta.*] Vox χρόος [in duas syllabas] dividitur, pro χροῦς. Et ideo accentum gravem habet. Εἴσατο autem [in dicto loco Homeri positum est] pro ἐφάνη, apparuit. [Et in Epigrammate:] *Lava autem in fluvio Inopo purum corpus, & domum abi.*

Χρώζω, καὶ καταχρώζω. Τὸ καλὸν τοῦ πράγματος κατέχρωζε.

Χρώζω. Coloribus pingo. Coloribus tingo, vel inficio. Et καταχρώζω, idem.

Χρῶμα. τοῦτο σημαίνει τὸ ἐν τοῖς σώμασιν, ὡς τὸ λευκὸν χρῶμα, καὶ τὸ μέλαν, καὶ τὰ τούτων μεταξύ. σημαίνει καὶ τὸ ἐν τοῖς μέλεσι. λέγεται γάρ τι καὶ κατὰ

Χρῶμα. Color. qui est in corporibus; ut color albus, & niger, & qui sunt inter hos medii. Significat item colorem, qui est in

1 Φερεκύδην τὸν σοφὸν φασὶ φθειρ.] Hæc sunt verba Laertii in *Pherecyde*: sed apud quem pro χροῒ legitur χρεών. Confer etiam Nostrum supra v. Ἐπηλυγάζονται.

2 Ὅμηρος] Il. Ψ. v. 688.

3 Χρόνος. οἱ φιλόσοφοι αὐτὸν ἀσώμ.] Totum hunc articulum descripsit Suidas ex Laertio in *Zen. Citt.* num. 141. ut Pearsonius etiam observaverat.

4 Χρόνος γὰρ εὐμαρ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad *Electram*, pag. 89. ut Portus monuit.

5 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 215. (134. Ed. Bas. *P.*)

6 Χρόνου γὰρ ἄν σοι κ.] Est versus Sophoclis in *Electra*, pag. 136. ut Portus monuit. Ibi autem pro ἐξαίροι legitur ἐξείργει. Sed Suidæ lectio magis placet; dummodo mutato accentu scribas ἐξαιροῖ, ab ἐξαιρέω. Sic Latini dicunt, *tempus alicui eximere.*

7 Ὅμηρος] Il. N. v. 191.

8 Λοῦσαι δ' Ἰνωπ.] Fragmentum hoc decerptum est ex Epigrammate Nossidis, poetriæ antiquissimæ; quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum cum Lectore communicavimus supra, v. Ἰνωπός.

μουσικὴν χρῶμα. [1]Τρία γὰρ μέλη τῆς μελῳδίας· ἁρμονικὸν εἶναί φασιν, ἃς ἰδίως χρόας καλοῦσι, τήν τε τοῦ μαλακοῦ χρώματος, καὶ τὴν διατονικοῦ χρώματος. καὶ εἰσὶ διαφοραὶ, ἄλλαι μὲν τοῦ ἐν τοῖς σώμασι χρώματος· ὡς τὸ συγκριτικὸν καὶ διακριτικὸν ὄψεως. ἄλλαι δὲ τοῦ ἐν τοῖς μέλεσι· τὸ γὰρ ἡμιτονιαῖον, καὶ διεσιαῖον, καὶ τὸ μαλακὸν, ὁμώνυμα. Διόδωρος· Ὁ δὲ βάρβαρος μαστιζόμενος, ὄμμα ἔχων ἄτρεπτον καὶ χρῶμα, καθάπερ θηρίον ἐκαρτέρει.

Χρῶμα. Ὅτι, [2]ὁπηνίκα τὸ κρυσταλλοειδὲς τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀπό τινος πάθους χρωματισθῇ, δοκοῦμεν τῷ αὐτῷ χρώματι καὶ τὸν ἀέρα καὶ τἄλλα ὁρατὰ κεχρῶσθαι. χρῶμα δὲ φησὶν ὁρατὸν, τὸ ἐπὶ τοῦ καθ' αὑτὸ ὑπάρχοντος ὁρατοῦ. καθ' αὑτὸ δὲ ὁρατὸν φησὶ, τὴν ἐπιφάνειαν. καθ' αὑτὸ δὲ ὁρατὸν ἡ ἐπιφάνεια, οὐχ οὕτως, ὡς τῷ ὁρισμῷ καθ' αὑτό. διττὸν γὰρ τὸ καθ' αὑτό. ἢ ὅπερ ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ὑποκειμένου παραλαμβάνεται· ὡς τὸ ζῶον, καὶ τὸ λογικὸν, ἐν τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμῷ. ταῦτα γὰρ καθ' αὑτὸ ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ. ἢ οὗ ἐν τῷ ὁρισμῷ τὸ ὑποκείμενον παραλαμβάνεται· ὡς ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ἀρτίου, ἢ τοῦ περιττοῦ, ὁ ἀριθμός· καὶ ἐν τῷ ὁρισμῷ τῆς σιμότητος, ἡ ῥίς. ταῦτα γὰρ καθ' αὑτὸ ὑπάρχουσι τῷ ὁρισμῷ. οὐχ οὕτως οὖν φησὶ καθ' αὑτὸ ὁρατὸν τὴν ἐπιφάνειαν· ἀλλ' ὡς ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ τὸ αἴτιον τοῦ ὁρατὴν εἶναι. τοῦτο δέ ἐστι τὸ χρῶμα. τὸ γὰρ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ χρῶμα, τοῦτό ἐστι τὸ ὁρατὸν, καὶ τούτου αἱ ὄψεις ἀντιλαμβάνονται, οὐ τοῦ ἐν βάθει χρώματος. τοὺς γὰρ διαφανεῖς τῶν λίθων εἰ καὶ δοκοῦμεν ὁρᾶν δι' ὅλου τοῦ βάθους κεχρωσμένους, τὰς ὄψεις ἀπατώμεθα. τῷ μὲν γὰρ διαφανεῖς εἶναι τοὺς λίθους, διαβαίνουσι διὰ τοῦ βάθους αἱ ὄψεις, ἢ τῶν χρωμάτων αἱ ἐνέργειαι. διὰ τοῦ χρώματος δὲ τοῦ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῶν λίθων ἀντιλαμβανόμεθα· καὶ διὰ τοῦτο δοκοῦμεν καὶ τὸ ἐν βάθει χρῶμα ἑωρακέναι. καὶ Πισίδης·

Οὐκ ἔστι ταῦτα πρὸς χάριν κεχρωσμένα.
Ἁπλοῖ δὲ πάντες τῆς ἀληθείας λόγοι.

Ζήτει περὶ χρώματος ἐν τῷ Φαιόν.

Χρωμένῳ. χρησμὸν ἐπερωτῶντι. ἢ μαντευομένῳ.

Χρῶμις. ὄνομα κύριον.

Χρωννύω.

Χρωννῦσα.

Χρώς. σῶμα. ἰδέα.

Χρῶσαν. τὴν χρησμῳδοῦσαν. Χρῶσαν Λακεδαιμονίοις. Θουκυδίδης.

Χρωματισθῆναι.

Χρωστήρ. ὁ χρωματίζων. ἐν [3]Ἐπιγράμματι·
Καὶ μολίβῳ χρωστῆρι κανὼν τύπον ὀρθὸν ὀπάζων.

Χρωτί. σώματι.

Χρωτίζεται. πλησιάζει. [4]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

carminibus, sive canticis. Nam & Musicæ color quidam dicitur. Tria enim genera melodiæ esse dicunt: Harmonicum, Chromaticum, Diatonicum. Sunt autem differentiæ, aliæ quidem coloris, qui est in corporibus; ut ille, qui radios oculorum colligit, vel dissipat. Aliæ coloris, qui in carminibus spectatur. Nam semitoniæus, & diesiæus, & mollis, homonyma sunt. Diodorus: *Barbarus autem, cum virgis cæderetur, colore vultus non mutato, feræ instar dolorem toleravit.*

Χρῶμα. Color. Cum crystallinus humor oculi ob morbum aliquem colore suffusus est, putamus & aerem, & alia, quæ cernuntur, eodem colore imbuta esse. Colorem autem visibilem vocat eum, qui in eo est, quod per se cernitur. Per se autem visible esse dicit, corporum superficiem. Est autem superficies per se visibilis, non ut id, quod definitioni per se inest. Duplex enim est id, quod *per se* dicitur. Vel quod in definitione subjecti assumitur: ut, *animal*, & *rationale*, in definitione hominis. Hæc enim per se insunt homini. Vel, in cujus definitione subjectum assumitur: ut, in definitione paris & imparis, numerus: &, in definitione simitatis, nasus. Hæc enim per se insunt definitioni. Non igitur [Aristoteles] superficiem ita per se visibilem esse ait: sed ut habentem in se causam, cur cerni possit. Causa vero illa est color. Color enim, qui est in superficie, est id, quod cerni potest; eumque oculi percipiunt: non vero eum, qui est in profundo. Quamvis enim lapillos pellucidos videamur nobis videre ad imum usque coloratos; in eo visus nos fallit. Quia enim lapilli sunt pellucidi, visus noster ad imum penetrat. Per colorem vero, qui est in superficie, lapillos cernimus: eaque causa est, cur colorem quoque, qui est in profundo, nos cernere putemus. Et Pisides: *Non sunt hæc falso illita fuco. Omnia enim veritatis verba simplicia sunt.* De colore quære etiam in v. Φαιόν.

Χρωμένῳ. Oraculum consulenti. Vel, oraculum petenti.

Χρῶμις. Chromis. Nomen proprium.

Χρωννύω. Coloro. Colore imbuo.

Χρωννῦσα. Colorans. Colore imbuens.

Χρώς. Corpus, Species.

Χρῶσαν. Vaticinantem. Oracula edentem. Respondentem. Thucydides: *Lacedæmoniis oracula edentem.*

Χρωματισθῆναι. Coloratum esse. Fucatum esse.

Χρωστήρ. Colorator. Colore inficiens. Signans. In Epigrammate: *Et ope plumbi chartam signantis regula lineas dirigens.*

Χρωτί. Corpori.

Χρωτίζεται. Accedit. Appropinquat. Ari-

1 Τρία γὰρ μέλη τῆς μελῳδίας· ἁρμονικὸν εἶναί φ.] Locus hic salebrosus est, & procul dubio corruptus, in quo vertendo non tam verba, quam sensum secuti sumus.

2 Ὅτι, ὁπηνίκα τὸ κρυσταλλ.] Totus hic locus sumptus est ex Joanne Philop. in lib. II. Aristot. *de Anima*, K. 2. b.

3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XXVI. Epigr. ult. ut & Portus monuit.

4 Ἀριστοφάνης Νεφ.] Pag. 156. (89. Ed. Bas. P.)

Νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτῦ
Πράγμασι χρωτίζεται.
Ἤγεν, πλησιάζει. λέγε) δὲ ἐπὶ τῶ μυσικῶν.
Χρωματικὸν, καὶ διατονικόν. μυσικῆς εἴδη.

Χροιά. χροία δὲ, παροξυτόνως οἱ Ἀττικοί.
Ὡς ἥδομαι πρῶτά συ τὴν χροίαν ἰδών.
οἱ δὲ κοινοὶ, ὀξυτόνως. Χρόα δὲ, βαρυτόνως, ὡς ψόα.

Χρυσᾶ. τὸ ἁπλᾶ, καὶ διπλᾶ, καὶ πολλαπλᾶ, καὶ ὅσα τοιαῦτα, περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, κεραμεᾶ, Φοινικᾶ· ἀπὸ τῦ κεραμεῦν, καὶ Φοινικῦν.

Χρυσάμπυκας.[3] χρυσοχαλίνυς.

Χρυσάνθι@.[4] ὗτ@ ἐκ Σάρδεων ἦν, φιλόσοφ@· ὃν διὰ γραμμάτων μετεπέμπετο Ἰυλιανός. ὁ δὲ κατὰ χώραν ἔμεινε, τῦτο ἐπελθὸν αὐτῷ πράττειν ἐκ τῦ θείυ. ὅς γε ὐ[5] πρὸς τὴν περιτρέχυσαν καὶ κενὴν δόξαν ἀνέφερε τὸν ἑαυτοῦ βίον· ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ἀναρτηθεὶς, ἐκεῖθεν ἅπαντα ἔπραττε.

Χρυσάρει@. ὄνομα κύριον.

Χρυσάορον.[6] χρυσοφάσγανον. ἢ χρυσοκίθαρον.

Χρυσαυγῦντα. ἀστράπτοντα. στίλβοντα.

Χρύσε@. ὁ χρυσῦς.

Χρύσει@ χείρ. καὶ χρύσειον ἔργον.

Χρυσῆ εἰκών. ὤμνυον οἱ Ἀθήνησιν ἄρχοντες, ἂν[7] μὴ παρέλθωσιν, ἐφ' οἷς ἂν ἄρχωσιν, χρυσῆν εἰκόνα αὐτῶν ἀναθήσειν ἐν ἄστει, ἐν Πυθοῖ, ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Χρυσηΐς. ὄνομα κύριον.

Χρυσηλάκατ@.[8] ἡ καλλίτοξ@. ἡ χρυσότοξ@.

Χρυσήνι@.[9] κυρίως. ἢ ἀπὸ μέρυς, καλή. δίφρ@ εὐάρμοσ@.

Χρυσῆν σειρήν. ὅτως ὑπὸ Ὁμήρυ τὸν ἥλιον λεγόμενον, ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτων φησί.

Χρυσίδιον. τὸ μικρὸν χρυσίον. ὑποκοριστικῶς.

Χρυσίζω. τὸ χρυσὸν λαμβάνω.

Χρυσίππειοι μαθηταί. οἱ τῦ Χρυσίππυ.

Χρύσιππ@,[10] Ἀπολλωνίδυ, Σολεὺς, ἢ Ταρσεὺς, φιλόσοφ@, μαθητὴς Κλεάνθυς· καθηγησάμεν@ τῆς Στωϊκῆς σχολῆς μετὰ Κλεάνθην, καὶ τελευτήσας ὁ καὶ γ' ἐτῶν, ὑπὸ τῦ πιεῖν ἄκρατον, καὶ ἰλιγγιάσαι·

stophanes *Nubibus: Studiis juvenilibus animum applicat.* Dicitur etiam [χρωματίζεσθαι] de musicis.

Χρωματικὸν, καὶ διατ. Chromaticum, & Diatonicum. Musicæ genera sunt.

Χροιά. Color. [Cum acuto in ultima.] At Attici dicunt χροία, cum acuto in penultima. *Quam lætor, colore tuo primum viso.* Secundum dialectum vero communem [dicitur χροιά,] cum acuto in ultima. Χρόα vero, accentum habet gravem, ut ψόα.

Χρυσᾶ. Aurea. Ἁπλᾶ, διπλᾶ, πολλαπλᾶ, & similia, Attici circumflectunt. [Ut &,] ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, κεραμεᾶ, φοινικᾶ; a κεραμεῦν, & φοινικῦν.

Χρυσάμπυκας. Aurea fræna habentes. [Epithetum equorum apud Homerum.]

Χρυσάνθι@. Chrysanthius. Hic fuit Sardianus, Philosophus: quem Julianus per literas accersivit. Ille vero suo loco mansit, cum hoc ei divinitus in mentem venisset, ut ita faceret. Nam vitam suam non ad fluxam & vanam gloriam referebat; sed omnia divino Numini committens, ejus nutu omnia faciebat.

Χρυσάρει@. Chrysarius. Nomen proprium.

Χρυσάορον. Illum, qui gestat aureum gladium. Vel, illum, qui auream citharam habet.

Χρυσαυγῦντα. Auri instar radiantem. Fulgentem. Splendentem.

Χρύσε@. [Et per contractionem,] χρυσῦς. Aureus.

Χρύσει@ χείρ. Aurea manus. Et χρύσειον ἔργον, Aureum opus.

Χρυσῆ εἰκών. Aurea imago, vel statua. Archontes Athenis jurabant, se, si magistratus sui limites excessissent, statuam suam auream dedicaturos esse in urbe, Pythone, & Olympiæ.

Χρυσηΐς. Chryseis. Nomen proprium [puellæ.]

Χρυσηλάκατος. Aureum arcum gestans. [Epithetum Dianæ.]

Χρυσήνι@. Aureas habenas habens. Vel, a parte [totum intelligendo,] pulchra. Vel, curru pulchro vecta.

Χρυσῆν σειρήν. Auream catenam. Sic ab Homero Solem vocari Plato in *Theæteto* dicit.

Χρυσίδιον. Exigua auri particula. Diminutive.

Χρυσίζω. Aurum accipio.

Χρυσίππειοι μαθηταί. Chrysippi discipuli.

Χρύσιππ@. Chrysippus, Apollonidæ filius, Solensis, aut Tarsensis, Philosophus, discipulus Cleanthis; post quem Stoicæ Scholæ præfuit, & obiit ætatis anno LXXIII.

1 Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶ μυσικῶν] Confundit hic Grammaticus χρωματίζεται, cum χρωτίζεται. Illud enim de Musicis dicitur; non vero hoc.

2 Ὡς ἥδομαι πρ.] Est versus Aristophanis in *Nubibus*, pag. 189. (116. Ed. Bas. P.) Facile autem quivis videat, metri gratia legendum esse, Ὡς ἥδομαί σου πρῶτα, &c. ut legitur apud ipsum Aristophanem.

3 Χρυσάμπυκας] Est vox Homerica.

4 Χρυσάνθι@] Hujus vitam habes apud Eunapium.

5 Πρὸς τὴν περιτρέχυσαν καὶ κενὴν δ.] Lege, πρὸς τὴν παρατρέχυσαν καὶ κενὴν δόξαν.

6 Χρυσάορον] Est vox Homerica.

7 Ἂν μὴ παρέλθωσιν] Scribendum puto, ἂν μὴ παρέλθωσιν.

8 Χρυσηλάκατ@] Homerus, Il. Υ. v. 70.

9 Χρυσήνι@. κυρίως] Est locus mutilus, qui facile sic suppleri potest: Χρυσήνι@. κυρίως, ὁ χρυσᾶς ἡνίας ἔχων. ἢ ἀπὸ μέρυς. &c. Cæterum voce χρυσήνι@ usus est Homerus Il. Z. v. 205. & alibi.

10 Χρύσιππ@] De hoc plura Laertius, qui eum Ἀπολλωνίυ filium fuisse dicit.

κτ' δὲ ἄλλους, ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου ἐπὶ ἑκατοστῆς τεσσαρακοστῆς τρίτης ὀλυμπιάδος. συντέταχε βιβλία πλείω ἢ ψ'. φιλόσοφά τε, καὶ ἱστορικὰ, καὶ γραμματικά.

ob haustum [immodice] merum vertigine correptus; vel, ut alii tradunt, ob nimium risum: Olymp. CXLIII. Conscripsit libros plures quam DCC. Philosophicos, Historicos, & Grammaticos.

Χρύσιππος [1] ὁ φιλόσοφος τοιούτους τινὰς ἠρώτα λόγους. Ὁ λέγων τοῖς ἀμυήτοις τὰ μυστήρια, ἀσεβεῖ. ὁ δέ γε ἱεροφάντης τοῖς ἀμυήτοις λέγει. ὁ ἱεροφάντης ἄρα ἀσεβεῖ. Καὶ αὖθις· Ὃ ἔστιν ἐν τῇ πόλει, τοῦτο καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὐκ ἔστι δὲ φρέαρ ἐν τῇ πόλει. οὐδ' ἄρα ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ἔστι τις κεφαλὴ· ἐκείνην δὲ οὐκ ἔχεις. ἔστι δέ γε τις κεφαλὴ, ἣν οὐκ ἔχεις. οὐκ ἄρα ἔχεις κεφαλήν. Εἴ τις ἐστὶν ἐν Μεγάροις, οὐκ ἔστιν ἐν Ἀθήναις. ἄνθρωπος δέ ἐστιν ἐν Μεγάροις. οὐκ ἄρα ἐστὶν ἄνθρωπος ἐν Ἀθήναις. Εἴ τι λαλεῖς, τοῦτό σου διὰ στόματος διέρχεται. ἅμαξαν δὲ λαλεῖς. ἅμαξα ἄρα διὰ στόματός σου διέρχεται. Εἴ τι οὐκ ἀπέβαλες, τοῦτο ἔχεις. Κέρατα δὲ οὐκ ἀπέβαλες. κέρατα ἄρα ἔχεις.

Χρύσιππος. Chrysippus Philosophus tales quæstiones proponere solebat. Qui non initiatis mysteria dicit, impie facit. At hierophanta non initiatis mysteria dicit. Ergo hierophanta impie facit. Aliud. Quod est in urbe, id etiam est in domo. Non est autem puteus in urbe. Ergo nec in domo. Et, Est quoddam caput. Hoc vero non habes. Caput igitur non habes. Et, Si quis est Megaris, non est Athenis. Homo autem est Megaris. Ergo homo non est Athenis. Et, Si quid dicis, id per tuum os transit. Currum autem dicis. Currus igitur per tuum os transit. Et, Si quid non amisisti, id habes. Cornua autem non amisisti. Cornua igitur habes.

Χρυσίς. ἡ χρυσῆ φιάλη.

Οἴμ', [2] ὡς ἐλεήμων εἰμὶ ἀεὶ τῶν χρυσίδων.

ἀντὶ [3] τοῦ ἥττων.

Χρυσίς. Aurea phiala. [Aristophanes:] *Hei mihi, quam me semper miseret aurearum phialarum.* [Ἐλεήμων hic præter expectationem dictum est,] pro ἥττων

Χρυσίτης. εἶδος λίθου. χρυσῖτις δὲ γῆ. πλὴν τοῦ ἀετίτης, λυχνίτης, καὶ ἀχάτης. τὰ δὲ λοιπὰ, διὰ τοῦ ι.

Χρυσίτης. Chrysites. Genus lapidis. At χρυσῖτις γῆ, terra aurea, sive terra, ex qua aurum excoquitur. Præter ἀετίτης, λυχνίτης, & ἀχάτης. Reliqua enim per ι [etiam in syllaba ultima scribuntur, & genere fœminino efferuntur.]

Χρυσόγεων. τὸ ἔχον γῆν χρυσῆν. χρυσόγειον δέ.

Χρυσόγεων. Auream terram habens. [Atticum est.] At χρυσόγειον, [commune.]

Χρυσόγονος. ὄνομα κύριον.

Χρυσόγονος. Chrysogonus. Nomen proprium.

Ἐπιστολὴ Ἀναστασίας τῆς μάρτυρος πρὸς Χρυσόγονον.

Τῷ ἁγίῳ ὁμολογητῇ Χριστοῦ Χρυσογόνῳ Ἀναστασία χαίρειν. Εἰ καὶ μάλιστα ὁ ἐμὸς πατὴρ τὰ εἴδωλα προσεκύνει, ἀλλ' οὖν ἡ μήτηρ μου Φλαυΐα, διὰ παντὸς ἐν Χριστιανοῖς οὖσα, ἐξότου με ἐγέννησε, Χριστιανήν με ἐποίησε. μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς ἐζεύχθην ἀνδρὶ μιαρωτάτῳ, οὗ τινος, χάριτι Θεοῦ, τὴν συνάφειαν διέφυγον, δεομένη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νυκτός τε καὶ ἡμέρας, ῥυσθῆναι ἀπὸ τοῦ μιαροῦ εἰδωλολάτρου ἐκείνου, ὅς τις τὴν ἐμὴν περιουσίαν ἐξῆς διαφαίνεται μετὰ μιαρῶν καὶ εἰδωλολατρῶν ἐξαντλήσας· ἐμὲ δὲ, ὡσανεὶ φαρμακὸν καὶ ἱερόσυλον, βαρυτάτῃ φυλακῇ παραδέδωκεν· ὥστε με τὴν πρόσκαιρον ἀπολέσαι ζωήν· καὶ οὐδέν μοι παρὲξ τῆς ψυχῆς περιλέλειπται. πλὴν εὔχομαι μετὰ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐλπίδος ἀποθανεῖν. ὅμως, εἰ καὶ καυχῶμαι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ Χριστοῦ μου, πάνυ λυποῦμαι, ὅτι τὴν ἐμὴν περιουσίαν, ἣν ηὐχόμην περὶ τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ δαπανῆσαι, ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος δαιμονολάτραις ἐπιχορηγεῖ· καὶ ἅπερ ἐγὼ ἐπιδοῦναι τοῖς τοῦ Θεοῦ δούλοις ηὐχόμην, ταῦτα αἰσχροῖς καὶ ἀνοσίοις ἀνθρώποις ἐπιδίδωσι. καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ σε, δου-

Epistola Anastasiæ martyris ad Chrysogonum.

Sancto confessori Christi Chrysogono Anastasia salutem. Quamvis pater meus idola maxime veneraretur; tamen mater mea Flavia, quæ perpetuo Christiana fuit, ex quo me peperit, Christianam fecit, Sed post ejus obitum viro sceleratissimo nupsi; cujus concubitum per gratiam divinam effugi, suppliciter orans Dominum nostrum JESUM CHRISTUM & noctu & interdiu, ut ab illo impuro idololatra liberarer; quem constat meas facultates perpetuo cum impuris & idololatris exhausisse: me vero tanquam veneficam & sacrilegam in gravissimum carcerem conjecit, ut hanc temporariam vitam perderem. Itaque nihil præter animam mihi reliquum est. Sed precor, ut cum divina spe moriar. Quamvis autem CHRISTI mei confessione glorier, valde tamen doleo, quod meas facultates, quas in Dei servos impendere cupiebam, sceleratus ille homo dæmonum cultoribus suppeditet, &, quæ ipsa Dei servis erogare optabam, ea fœdis & impiis hominibus largiatur.

1 Χρύσιππος ὁ φιλόσοφος τοιούτ. τιν. ἠρ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laertii in *Chrysippo*, Num. 186.

2 Οἴμ', ὡς ἐλ.] Est versus Aristophanis in *Pace*, pag. 651. (448. Ed. Bas. P.)

3 Ἀντὶ τοῦ ἥττων] Sensus est, τὸ ἐλεήμων a Comico præter expectationem hic dictum esse pro ἥττων.

λε

λὲ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα σπουδαίως ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν Θεὸν δυσωπήσης· ὥστε, εἰ μὲν προγινώσκει ὁ Θεὸς, πιστεῦσαι τὸν ἐμὸν ἄνδρα Πόπλιον εἰς τὸν Χριστόν. εἰ δὲ μή γε, συγχωρῆσαι αὐτὸν οἰκείαις ἐναπολέσθαι ἀπάταις· ἐμὲ δὲ ῥύσασθαι ἀπ᾽ αὐτοῦ. κάλλιον γάρ μοι τὸ ἀποθανεῖν, ἢ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἀπαρνήσασθαι, καὶ τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν ἐμποδίσαι, αὐτὸς ὁ παντοδυνάστης Χριστὸς μαρτυρεῖ. ὅταν δὲ ἀπαλλαγήσωμαι τῆς πλάνης ταύτης, τοῖς ἁγίοις προσκαρτερήσω, καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν φροντίδας, καθάπερ ἠρξάμην, μέχρι παντὸς ἀναδέξομαι. Ἔρρωσο, δοῦλε τοῦ Θεοῦ, καὶ μέμνησό μου.

Propterea igitur te rogo, serve Christi Dei, ut studiose Deum pro me ores; ut, si quidem Deus hoc præscit, maritus meus Publius in Christum credat; sin minus, ipsum in suis erroribus perire sinat; me vero ab eo liberet. Satius enim esse mori, quam filium Dei abnegare, & in eum credentibus impedimentum afferre, ipse omnipotens Christus testatur. Quum vero ab hoc errore liberata fuero, sanctis operam constanter navabo, eorumque curam, ut cœpi, perpetuo suscipiam. Vale serve Dei, & memento mei. Port.

Ὁ δὲ Χρυσόγονος δεξάμενος, ἔγραψεν οὕτως.

Chrysogonus autem his literis acceptis, ita rescripsit.

Χρυσόγονος Ἀναστασίᾳ χαίρειν. Χειμαζομένῃ σοι ταῖς θυέλλαις τοῦ βίου ὁ ἐπὶ τῶν κυμάτων βαδίσας Χριστὸς βοηθήσοι, ἵνα τὴν τοῦ Διαβόλου δύναμιν τῷ λόγῳ αὐτοῦ καταργήσῃς. μεγαλοφρόνως τοίνυν, καὶ ὡσανεὶ ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ κειμένη, πίστευσον τῷ Χριστῷ ἐπισκέψασθαί σε· καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐπιστρέψασα, ἀναβόησον μετὰ τοῦ Προφήτου, εἰπόντος· Ἵνα τί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχή μου, καὶ τὰ ἑξῆς. διπλῆ γὰρ ἡ δύναμις τῆς τοῦ Θεοῦ χάριτος ἀποδείκνυται. καὶ γὰρ τὰ πρόσκαιρά σοι περισσεύσει, καὶ προστεθήσεταί σοι τὰ ἐπουράνια. ὁ δὲ Θεὸς τοὺς μὴ παρακαλοῦντας αὐτὸν ὑπὲρ ἀγαθῶν ἀποστρέφεται. οὐδὲ γάρ ἐστιν εὐτελὲς τὸ χάρισμα αὐτοῦ. βλέπε, μὴ ταραχθῇς ἐν τούτῳ, ὅτι εὐσεβῶς διαγινομένῃ σοι πρὸς τὸν Χριστὸν συμβαίνει τἀναντία. οὐδὲ γὰρ ἀπατᾷ σε ὁ Χριστὸς, ἀλλὰ δοκιμάζει σε. οὔτε ἀσφαλής ἐστιν ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων βοήθεια, ὡς σὺ νομίζεις· τῆς Γραφῆς λεγούσης· Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἐλπίζων ἐπ᾽ ἄνθρωπον· καὶ εὐλογημένος ἄνθρωπος, ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν Θεόν. βλέπε γενναίως, καὶ ἀγρύπνως καὶ τρανῶς διάφυγε πᾶσαν ἁμαρτίαν. ταύτην παρὰ τοῦ Θεοῦ ζήτησον παραμυθίαν, οὗ τινος τὰς ἐντολὰς φύλαττε. ἤδη γὰρ ὁ τῆς σωτηρίας καιρὸς ἐλεύσεται ἐπὶ σέ. καὶ καθάπερ ὑπὸ σκοτεινὴν νύκτα τὸ διαυγὲς φῶς τοῦ Θεοῦ ἐπιλάμψει σοὶ, καὶ μετὰ χειμῶνα ἱλαρός σοι καὶ εὔδιος ἐπιγελάσει καιρὸς, καὶ, ὡς πᾶσι τοῖς διὰ τὸν Θεὸν θλιβομένοις, παρέξει σοι τὴν πρόσκαιρον ὑπομονὴν, δι᾽ ἧς τὸν αἰώνιον ἀπολήψῃ μισθόν. Ἔρρωσο ἐν Κυρίῳ, καὶ εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ.

C*Hrysogonus Anastasiæ salutem. Tibi hujus vitæ procellis jactatæ Christus, qui supra fluctus ambulavit, opem ferat, ut diaboli potentiam ipsius sermone reddas irritam. Magno igitur animo, & quasi in medio mari jacens, crede Christo, eum tui rationem habiturum esse; & ad te ipsam conversa, exclama cum Propheta, qui dixit:* Cur mœsta es anima mea? *&c. Duplex enim potentia gratiæ divinæ demonstratur. Nam & temporaria tibi abunde suppetent, & cœlestia adjicientur. Deus autem eos, qui bona ab eo non petunt, aversatur. Ejus enim gratia non est vilis. Vide ne hoc te turbet, quod, cum semper pio animo Christum colueris, adversa tibi eveniant. Christus enim te non fallit, sed explorat. Neque certum est humanum auxilium, ut putas; cum Scriptura dicat:* Maledictus homo, qui spem ponit in homine: & benedictus homo, qui sperat in Deum. *Age strenue, & vigilanter omne peccatum fuge. Hoc a Deo solatium quære, cujus mandata custodi. Jam enim salutis tempus ad te veniet, & velut in obscura nocte tibi clara Dei lux affulgebit, & post tempestatem amœnum & serenum tempus tibi arridebit, &, ut omnibus propter Deum afflictis, tibi temporariam patientiam præbebit, per quam æternam recipies mercedem. Vale in Domino, & ora pro me.* Port.

Καὶ αὖθις γράφει ἡ αὐτὴ πρὸς τὸν αὐτόν.

Rursus eadem ad eundem scribit.

Χρυσογόνῳ τῷ ὁμολογητῇ τοῦ Χριστοῦ Ἀναστασία χαίρειν. Ὅτι τὸ τέλος πάρεστι τῷ σώματί μου, εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἐκεῖνός μου ἀποδέξηται τὴν ψυχὴν, δι᾽ ὃν ταύτας τὰς θλίψεις ὑπομένω.

C*Hrysogono confessori Christi Anastasia salutem. Quia finis instat corpori meo, ora pro me, ut ille, propter quem istas afflictiones fero, meam animam recipiat.* Port.

Πρὸς ταῦτα Χρυσόγονος ἀντέγραψεν οὕτω.

Ad hæc Chrysogonus ita rescripsit.

Τῇ τοῦ Θεοῦ δούλῃ Ἀναστασίᾳ Χρυσόγονος. Δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὸ φῶς ἀποκρύπτει τὸ σκότος· οὕτω καὶ μετ᾽ ἀσθένειαν ἡ σωτηρία ἐπέρχεται, καὶ ἡ ζωὴ

D*EI servæ Anastasiæ Chrysogonus salutem. Quemadmodum tenebras lucem obscurare manifestum est; sic & imbecillita-*

μετὰ θάνατον τοῖς ἀξίοις ἐπιδίδοται. τὸ αὐτὸ γὰρ ἔχει τέλος ἡ εὐτυχία τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἵνα μηδὲ οἱ ταπεινοὶ συγνάζωσι, μηδὲ οἱ μεγαλοφρονοῦντες καυχῶνται. μία γὰρ θάλασσά ἐστιν, ἐν ᾗ τὰ πλοῖα τοῦ ἡμετέρου σώματος διατρέχει, καὶ ὑφ᾽ ἑνὸς κυβερνήτου εὐθύνεται. ὧν τινων τοίνυν αἱ νῆες ἰσχύονται ταῖς τροπίσιν ὠχυρωμέναι, ἀβλαβεῖς τὸ πέλαγος διατρέχουσιν. αἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ δίχα κυμάτων ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς γαλήνης κινδυνεύουσιν. ἐγγὺς γὰρ ἀπωλείας εἰσὶν αἱ μὴ πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας σπουδάζουσαι ἐλθεῖν. σὺ δὲ ἀκατάγνωστος τυγχάνουσα τοῦ Χριστοῦ δούλη, τὸν σταυρὸν ἐν πάσῃ σου τῇ ψυχῇ διατήρησον, καὶ σεαυτὴν πρὸς σωτηρίαν παρασκεύασον, ὥστε μετὰ τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ συναριθμηθῆναί σε. Ἔρρωσο.

Χρυσοδαίδαλον. τίμιον.

Χρυσεψητεῖον. ἔνθα χωνεύουσι καὶ ἕψουσι τὸν χρυσόν.

Χρυσομαλλώ.[1] ὄνομα ὀρχηστρίδος, εἶτα ἑταίρας. ἤκμαζεν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ καὶ Θεοδώρας.

Χρυσομανῶ. δοτική.

Χρυσόπολις.[2] ἐμπόριον τῆς Χαλκηδονίας, ἔνθα οἱ Ἕλληνες, οἱ σὺν Κύρῳ μισθοφορήσαντες, ἔμειναν ἡμέρας ζ΄, λαφυροπωλοῦντες·[3] ὥς φησι Ξενοφῶν.

Χρυσόρραπις.[4] χρυσῆν ῥάβδον ἔχων.

Χρυσορρόας.[5] ὄνομα ποταμοῦ.

Χρυσόροφος.

Χρυσὸς Κολοφώνιος. οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάσαντο. καὶ γὰρ πολύ φασι παραλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν. καὶ τάχα ἴσως οἱ ἐκπεσόντες τῆς [6]οἰκίας Λυδῶν, τὰ περὶ Θράκην καὶ Στρυμόνα χρύσεια κατέχον μέταλλα σὺν τισιν Ἰώνων, καὶ ἐσπούδασαν περὶ τὸν χρυσόν.

Χρυσὸν[7] κρατῶν, ἄπρακτος, ὧν θέλεις, ἔσῃ.

Χρυσοτόρευτα. χρυσόγλυφα.

Χρυσοῦν δέρας. ζήτει ἐν τῷ Δέρας.

Χρυσοχάλινον. τὸ λαμπρόν. τὸ τερπνόν.

Οὐκέτι[8] χρυσοχάλινον ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.

Χρυσοχοεῖον.[9] Δείναρχός φησι· Πάλιν παρ᾽ Αἰσχίνην ἀποφοιτήσας, παρὰ τούτῳ δηλονότι χρυσοχοεῖν ἐμάνθανεν· ἀλλ᾽ οὐ τὸ προκείμενον [10]αὐτῶν πράττειν ἢ πάσχειν. Κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ [11]Πλάτων· Τί δαί, ἦδ᾽ ὅς, ὁ Θρασύμαχος, χρυσοχοεῖ. Ἀρξασθαι δέ φασι τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν. ἔπεσέ τις πο-

tem salus subsequitur, & post mortem vita datur dignis. Eundem enim finem rerum humanarum felicitas habet, ut neque humiles animum despondeant, neque superbi glorientur. Unum enim est mare, in quo nostri corporis navigia decurrunt, & ab uno gubernatore reguntur. Quorum igitur naves firmas habent carinas, illi absque damno mare superant. Infirmæ vero naves vel sine fluctibus in ipsa tranquillitate periclitantur. Non procul enim absunt ab interitu, quæ ad salutis portum pervenire non student. Tu vero, quæ es irreprehensibilis serva Christi, crucem in toto tuo animo conserva, teque ad salutem præpara, ut ipsa quoque in numerum martyrum Christi recipiaris. Vale. Port.

Χρυσοδαίδαλον. [Auro variegatum. Ex auro affabre factum.] Pretiosum.

Χρυσεψητεῖον. Officina, vel fornax, in qua aurifices aurum fundunt, & coquunt.

Χρυσομαλλώ. Chrysomalo. Nomen saltatricis, & postea meretricis: quæ tempore Justiniani & Theodoræ floruit.

Χρυσομανῶ. Nimio auri amore flagro.

Χρυσόπολις. Chrysopolis, Emporium Chalcedoniæ: ubi Græci, qui sub Cyro stipendia meruerunt, septem dies manserunt, ut prædam venderent: ut ait Xenophon.

Χρυσόρραπις. Auream virgam gerens.

Χρυσορρόας. Chrysorrhoas. Nomen fluvii.

Χρυσόροφος. Aureum tectum habens.

Χρυσὸς Κολοφώνιος. Aurum Colophonium. Colophonii aurum optimum confecerunt: idque quovis alio præstantius esse dicunt. Fortasse autem Lydi patria pulsi aurifodinas in Thracia & circa Strymonem cum quibusdam Ionibus occuparunt, auroque faciendo studuerunt.

Χρυσὸν κρατ. *Aurum tenens, nihil eorum, quæ voles, efficies.*

Χρυσοτόρευτα. Ex auro sculpta, seu cælata.

Χρυσοῦν δέρας. Aureum vellus. Quære in voce Δέρας.

Χρυσοχάλινον. [Aureo fræno decorum.] Splendidum. Jucundum. [In Epigrammate:] *Non amplius aureum adspicit lumen Solis.*

Χρυσοχοεῖον. [Aurificina. Et χρυσοχοεῖν, aurum fundere, vel liquare.] Dinarchus inquit: *Rursus ad Æschinem ventitans, aurum videlicet fundere apud eum didicit: nihil vero eorum, quæ proposita sunt, facere aut pati.* Proverbio hoc usus etiam est Plato: *Quid vero? Thrasymachus inquit. Num eos huc*

1 Χρυσομαλλώ. ὄνομα ὀρχ.] Procopius *Hist. Arc.* cap. XVII. Χρυσομαλλὼ δὲ αὐτή, πάλαι μὲν ὀρχηστρὶς ἐγεγόνει, καὶ αὖθις ἑταίρα. Huc Suidas respexit.

2 Χρυσόπολις] Vide Socrat. *Hist. Eccles.* lib. VII. cap. XXV.

3 Ὥς φησι Ξενοφῶν] Lib. VI. Ἀναβ. in fine: ubi legitur, τὰ λάφυρα πωλοῦντες.

4 Χρυσόρραπις] Est vox Homerica *Odyss.* K. v. 277. & alibi.

5 Χρυσορρόας] Vide Pausan. lib. II. cap. XXXI.

6 Τῆς οἰκίας] Lego, τῆς οἰκείας: subintelligendo, γῆς.

7 Χρυσὸν κρατ.] Est versus Onirocriticus, qui legitur etiam apud Astrampsychum. Cæterum, Portus pro ἄπρακτος hic legendum censet ἔμπρακτος, i.e. efficax, vel efficiendi facultatem habens: quod aurum ob excellentiam suam, qua reliqua metalla longe superat, felicem potius, quam infelicem rerum successum significare videatur. Sed vir bonus judicio suo hic prorsus abutitur. Quis enim nescit, Onirocritica omnia esse tantum somnia mera hominum otiosorum, nec ulla certa ratione niti: quæ proinde ad rationis normam exigere velle, quid aliud sit, quam cum ratione insanire?

8 Οὐκέτι χρυσοχ.] Est pars Epigrammatis in Laidem, quod integrum exstat Anthol. lib. III. cap. XII. pag. 328.

9 Χρυσοχοεῖον. Δείναρχ.] Ex Harpocratione.

10 Αὐτῶν] Harpocratio melius, αὐτό.

11 Πλάτων] Lib. V. *de Republ.* pag. 456. ubi sic legitur: Τί δέ, ἦδ᾽ ὅς, ὁ Θρασύμαχος, χρυσοχοήσοντας οἴει τούσδε νῦν ἐνθάδε ἀφῖχθαι, ἀλλ᾽ οὐ λόγων ἀκουσομένους; Hinc Suidas emendandus & supplendus est.

τε φήμη εἰς τὸ πλῆθος Ἀθηναίων, ὡς ἐν Ὑμηττῷ ψῆγμα χρυσοῦ πολὺ φανείη, καὶ φυλάττοιτο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμήκων. οἱ δὲ ἀναλαβόντες ὅπλα, ἐξέθεον ἐπ' αὐτούς· ἄπρακτοι δὲ ὑποστρέψαντες, καὶ μάτην κεκακοπαθηκότες, ἔσκωπτον ἀλλήλους, λέγοντες, Σὺ δὲ ᾤου χρυσοχοήσειν. ὅπερ δηλοῖ, σὺ δὲ ᾤου ψῆγμα πολὺ συλλέξας, καὶ χρυσοχοήσας, πλουτήσειν. ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν. Εὔβουλος γοῦν φησιν·

> Ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπείσαμεν,
> Λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα.

convenisse putas, ut aurum fundant potius, quam ut sermones audiant? Proverbium autem hoc inde ortum esse tradunt. Olim fama apud populum Athenienſem percrebuit, in monte Hymetto multa auri ramenta viſa eſſe, eaque a pugnacibus formicis cuſtodiri. Illi igitur ſumptis armis adverſus eas exiverunt. Sed cum re infecta & irrito labore rediiſſent, mutuis cavillis & dicteriis ſe inceſſentes, dixerunt: *Tu vero putabas te aurum liquaturum eſſe.* Perinde ac ſi dixiſſent, Tu vero exiſtimabas, te multis ramentis collectis, aurum fuſurum, & ſic divitem evaſurum eſſe. Deridebantur vero etiam a Comicis. Nam Eubulus inquit: *Nos olim Cecropidis perſuaſimus, ut armis ſumptis in Hymettum exirent.*

Χρυσῷ[1] καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις. ἐπὶ τῶν εἰκῆ διαλοιδορουμένων. ἐπιφέρει γάρ· Νῦν δὲ κόσμος τοῦτ' ἐστί. τὸ τοιαῦτ' ἀκούειν.

Χρυσῷ καταπ. *Non animadvertis, te auro nos conſpergere.* Dicitur de iis, qui fruſtra conviciis alios inceſſunt. Subjungit enim: *Nunc vero decori hoc duco.* Id eſt, talia [maledicta] audire.

Χοινίκαιον.[2] ὄρος.

Χοινίκαιον. Choenicæum. Mons [ita dictus.]

Χοίνικες.[3] οὐ μόνον τὸ μέτρον, ἀλλὰ καὶ τὰς πέδας σημαίνει τὸ ὄνομα. αἱ χοίνικες, πέδαι τινές εἰσι. χοῖνιξ δὲ, πᾶν περιφερές. διὸ καὶ τὸ μέτρον χοῖνιξ καλεῖται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

> ——————— Αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν,
> Ἰοὺ ἰοὺ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

Χοίνικες. Chœnices. Hoc nomen non ſolum menſuram ſignificat; ſed etiam compedes. [Aliter.] Chœnices, dicuntur compedes quædam. Item, chœnix dicitur omne, quod eſt rotundum. Unde etiam menſura chœnix dicitur. Ariſtophanes *Pluto: Crura vero tua clamant, Heu, Heu; chœnices & compedes deſiderantes.*

Χοίνικες. οἷς τὰς περιόδους μετροῦσιν Αἰγύπτιοι. Σπανιώτερον δὲ τὸ γένος θεωρητικωτάτων ψυχῶν, ἢ τὸ τοῦ χοίνικος, ᾧ τὰς περιόδους μετροῦσιν Αἰγύπτιοι· οἷον ἦν Ἀμοῦς, καὶ Ἀντώνιος.

Χοίνικες. Chœnices. [Inſtrumenta,] quibus Ægyptii ambitum [terrarum] dimetiuntur. *Rarius eſt genus animarum contemplationi deditarum, quam chœnicis, quo Ægyptii ambitum [terrarum] metiuntur: qualis erat Amus & Antonius.*

Χοιράδες. πέτραι λεῖαι ἐν θαλάσσῃ. ἢ ἐξοχαί. ἢ ὄχθη πετρῶν.

Χοιράδες. Saxa lævia in mari. Vel, [ſcopulorum] eminentiæ. Vel, littus ſaxoſum.

Χοιρίλη. ἡ Ἑκάβη.

Χοιρίλη. Chœrile. Id eſt, Hecuba.

Χοιρίλλος,[4] Ἀθηναῖος, τραγικὸς, ξδ' ὀλυμπιάδι [5] καθεὶς εἰς ἀγῶνας. καὶ ἐδίδαξε μὲν δράματα [6] πεντήκοντα καὶ ρ'. ἐνίκησε δὲ, ιγ'. οὗτος κατά τινας τοῖς προσωπείοις καὶ [7] τῇ σκηνῇ τῶν στολῶν ἐπεχείρησε.

Χοιρίλλος. Chœrillus, Athenienſis, Tragicus: qui Olymp. LXIV. in ſcena certare cœpit. Docuit fabulas CL. at vicit tredecim. Hic, ut quidam tradunt, & larvarum & veſtitus ſcenici primus auctor fuit.

Χοιρίλος, Σάμιος. [8] τινὲς δὲ Ἰασέα· ἄλλοι δὲ Ἁλικαρνασσέα ἱστοροῦσι. γενέσθαι δὲ κατὰ Πανύασιν τοῖς χρόνοις· ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν, ὀλυμπιάδι οε', νεανίσκον ἤδη εἶναι. δοῦλόν τε Σαμίου τινὸς αὐτὸν γενέσθαι, εὐειδῆ πάνυ τὴν ὥραν· φυγεῖν τε ἐκ Σάμου, καὶ Ἡροδότῳ τῷ ἱστορικῷ παρεδρεύσαντα, λόγων ἐρασθῆναι· οὗ τινος αὐτὸν καὶ παιδικὰ γεγονέναι φασίν. ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῇ, καὶ τελευτῆσαι ἐν Μακεδονίᾳ, παρὰ Ἀρχελάῳ, τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. ἔγραψε δὲ ταῦτα. Τὴν [9] Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξου. ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ στίχον στατῆρα χρυσοῦν ἔλαβε, καὶ σὺν τοῖς

Χοιρίλος. Chœrilus, Samius: quem nonnulli Jaſenſem; alii vero Halicarnaſſenſem fuiſſe tradunt: æqualem Panyaſis, & adoleſcentem jam belli Perſici temporibus, Olymp. LXXV. Idem ſervus fuiſſe traditur Samii cujuſdam, forma pulcherrima præditus: & Samo profugus, cum Herodoto hiſtorico operam daret, literarum & eloquentiæ amore captus fuiſſe: cujus etiam amaſium fuiſſe dicunt. Animum autem ad poeticam appulit, & in Macedonia obiit apud Archelaum, tunc ejus Regem. Scripſit vero iſta. Victoriam Athenienſium a Xerxe reportatam: pro cujus poematis ſingulis verſibus aureum ſtaterem accepit. Decretum inſuper fuit, ut poema

1 Χρυσῷ καταπ.] Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 176. (106. Ed. Baſ. *P.*)
> Χρυσῷ πάττων μ' οὐ γινώσκεις.
> Οὐ δῆτα περὶ τοῦ γ', ἀλλὰ μολίβδῳ.
> Νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.

2 Χοινίκαιον] An potius Φοινίκαιον. Vide Stephanum Byzant. v. Φοινίκαιον.

3 Χοίνικες. οὐ μόνον τὸ μ.] Eadem fere habet Scholiaſtes Ariſtoph. ad *Plutum*, pag. 29. (15. Ed. Baſ. *P.*)

4 Χοιρίλλος] Alii, Χοίριλος, per unum λ.

5 Καθεὶς εἰς ἀγῶνας] Sic locum hunc ex MSto A. emendavi. Ante enim male legebatur, καὶ εἰς ἀγῶνας. Significat autem καθεῖναι εἰς ἀγῶνας, in certamen deſcendere; vel proprie, ſe demittere in certamen: ut ſubintelligatur, ἑαυτόν.

6 Πεντήκοντα καὶ ρ'] Omnes MSS. ἑξήκοντα καὶ ρ'. Cæterum, ex fabulis Choerili hujus citatur tantum *Alope* a Pauſania in *Atticis*.

7 Τῇ σκηνῇ] Lego, τῇ σκευῇ.

8 Τινὲς δὲ, Ἰασέα] Inter hos eſt Stephanus Byzantius, v. Ἰασσός: quem vide.

9 Τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξ.] Eadem totidem verbis legas apud Heſychium Mileſium. Ex opere autem hoc Chœrili verſus aliquot citat Joſephus lib. 1. contra Appionem: ut monuit etiam Voſſius in opere *de Hiſt. Gr.* apud quem plura de hoc Chœrilo legere licet.

Ὁμήρου

Ὁμήρου ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη. Λαμιακά. καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα αὐτοῦ φέρεται.

Χοιρίναι.[1] κόγχαι θαλάσσιοι, αἷς καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐχρῶντο Ἀθήνησι. καὶ ἡ θρὶξ τοῦ χοίρου.

Οὕτω[2] κιττῶμαι περὶ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιέλθειν.

Χοιρίων[3] μυστηριακῶν. ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Δήμητρος χοῖρος ἐθύετο. ἀνάκειται γὰρ τὸ ζῶον τῇ θεῷ.

Χοιρογρύλλιος. ὕστριξ. ἀκανθόχοιρος. τουτέστιν, ἐχῖνος χερσαῖος.

Χοιρόθλιψ. Ὦ[4] οὗτος συφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ.

Χοιροκομεῖον.[5] πλεκτὸν ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοὺς νέους ἔτρεφον χοίρους περιδήσαντες. ἢ, ὁ [6] πάτταλος, ἐν ᾧ δεσμεύοντες τοὺς χοίρους ἔτρεφον. [7] Ἀριστοφάνης·

-- Ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἵδε πρέσβεις ἕλκοντες ὑπήνας

Χωροῦσιν, ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.

Ἐπεὶ ἦλθον ἐγκεκολπωμένα τὰ ἱμάτια ἔχοντες.

Χοῖρος. τὸ ζῶον. παρὰ Κορινθίοις δὲ, τὸ [8] γυναικεῖον αἰδοῖον. ἔνθεν καὶ παροιμία· Ἀκροκορινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν. ἀντὶ τοῦ, ἔοικας μισθαρνήσειν ἐν Κορίνθῳ. πολλαὶ γὰρ ἐκεῖ ἑταῖραι.

Χυδαῖος. εὐτελής. παμπληθής.

Χύδην. κεχυμένως.

Χυλῷ. τῷ ῥοφήματι. [9] Ἀριστοφάνης·

Μῖξον δ' ἡμᾶς φιλίας χυλῷ.

καὶ χυλὸς πτισάνης, ὁ ἀπὸ τῆς ζειᾶς. χυλάριον, τὸ ὑδαρῶδες, ὁ ἐκπεπιεσμένος σῖτος.

Χυμός. ζήτει ἐν τῷ Ὕδωρ, καὶ ἐν τῷ Φαιὸν, καὶ ἐν τῷ Γλῶττα.

Χυτή. ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ.

Χύτλα. ὑδρέλαιον. καὶ [10] χυτλάζειν, τὸ μιγνύναι, καὶ διαχεῖν. χύτλα δὲ λέγεται κυρίως, τὸ ὑγρὸν ἔτι ἀπὸ ὕδατος ὄντος τοῦ σώματος ἀλείψασθαι. Φράσον δέ μοι, εἰς ὅ, τι τεῦχος χέωμαι ποσὶ χύτλα. † Ὁπόθεν[11] ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασι

illud cum Homeri carminibus recitaretur. Lamiaca. Et alia quædam ejus poemata circumferuntur.

Χοιρίναι. Conchæ marinæ, quibus & in Judiciis [calculorum loco] Athenis olim utebantur. Item, setæ porci. [Aristophanes:] *Sic cupio per tabulata cum calculo obambulare.*

Χοιρίων μυστηριακῶν. Porcellorum mysteriacorũ. In mysteriis enim Cereris porcus immolabatur: quod animal istud Deæ illi sacrũ esset.

Χοιρογρύλλιος. Chœrogryllus. Hystrix. Spinosus porcus. Sive, erinaceus terrestris.

Χοιρόθλιψ. Cunni attrectator. *Heus tu, bustum jam redolens senex, & cunni attrectator.*

Χοιροκομεῖον. Vas ex viminibus textum, in quo porcelli vincti alebantur. Vel, paxillus, cui porcos alligatos alebant. Aristophanes: *E Sparta legati isti veniunt, trahentes barbas, & tanquam qualum circa femora habentes.* [Hoc ideo dicit,] quia veniebant, palliis in sinum collectis.

Χοῖρος. Porcus. Apud Corinthios vero sic dicitur cunnus, sive, pudendum muliebre. Hinc proverbium: *Tanquam Acrocorinthia videris porcum venditura.* Id est, videris corpore quæstum factura Corinthi. Multæ enim ibi erant meretrices.

Χυδαῖος. Vilis. Vulgaris. Multus. Abundans.

Χύδην. Fuse. Prolixe. Copiose.

Χυλῷ. Succo. Liquore. Sorbitione. Aristophanes: *Misce nos amicitiæ succo.* Et, liquor ptisanæ. Sive, liquor ex zea expressus. Et χυλάριον, liquor ex frumento expressus.

Χυμός. Sapor. Quære in v. Ὕδωρ, & in v. Φαιὸν, & in v. Γλῶττα.

Χυτή. Terra, quæ mortuis injicitur. Vel, terra, qua mortui obruuntur.

Χύτλα. Oleum aqua mixtum. Et χυτλάζειν, [aquam cum oleo] miscere, eoque se perfundere. Χύτλα vero proprie dicuntur, cum quis corpus ungit, quod adhuc ex lotione aquæ humescit. *Dic mihi vero, in quod vas infundam aquam oleo mixtam ad lavandos pedes.* [Et iterum:] *Humidum corpus in stragulis inunge, athleta-*

1 Χοιρίναι. κόγχαι θαλ.] Aristoph. *Vesp.* pag. 451.

Τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσι.

Scholiastes ad eum locum: Χοιρίναις ἐχρῶντο ἀντὶ τῶν ψήφων οἱ δικασταί. ἦσαν δὲ κόγχαι τινὲς, ὥς φησιν Ἐπαφρόδιτος ἐν ταῖς λέξεσιν. Idem in *Equit.* pag. 361.

Οὐ χοιρινῶν ὄζων. ———

Scholiastes: Ὅτι χοιρίναις ἐχρῶντο πρότερον ἀντὶ τῶν ψήφων. εἰσὶ δέ τινες κόγχαι θαλάσσιαι.

2 Οὕτω κιττ.] Est versus Aristophanis in *Vespis*, pag. 453. (322. Ed. Bas. P.) sed ubi pro κιττῶμαι legitur κιττῶ: uti etiam hic metri gratia scribendum est.

3 Χοιρίων μυστηριακῶν] Apud Aristoph. *Acharnens.* pag. 407. unde locus hic sumptus est, legitur, μυστηρικῶν. Sic enim ibi:

Χἠσεῖπε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.

Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quæ hic Suidas.

4 Ὦ οὗτος συφεδ.] Scribendum est, τυφεδανὲ, ut legitur apud Aristoph. *Vespis*, pag. 528. (360. Ed. Bas. P.) unde locus hic sumptus est. Confer etiam Nostrum supra v. Στυφεδανὸς, & v. Τυφεδανός: ubi idem locus legitur.

5 Χοιροκομεῖον κτλ.] Aristoph. *Vespis*, pag. 490.

———Χοιροκομεῖον Ἐπίας.

Scholiastes: Χοιροκομεῖον. ἀγγεῖόν τι κανωτὸν, ὅπου οἱ χοῖροι τρέφονται. ἐν τῇ Λυσιστράτῃ δὲ κλοιὸν μᾶλλον, ἢ πάσσαλον ἐμφαίνει, ὡς καὶ τούτου ὁμοίως λεγομένου, ὅπου ὁ χοῖρος δέδεται. Et paulo post: Ἔστι δὲ τὸ καλούμενον ζωγρεῖον κανωτὸν, ὅπου οἱ χοῖροι τρέφονται.

6 Ὁ πάτταλος] Scribendum puto, τάλαρος, i.e. qualus. Quomodo enim in paxillo porcellos nutrias? Vel dicendum est, πάτταλος hic accipi pro vase aliquo ex viminibus texto: cujus significationis tamen exemplum requiro.

7 Ἀριστοφάνης] In *Lysistrata*, pag. 902. (565. Ed. Bas. P.)

8 Τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον] Aristoph. *Acharnens.* pag. 409.

———Νῦν γε χοῖρος φαίνεται.

Scholiastes: Νῦν σαφῶς σημαίνει, ὅτι χοῖρος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγεται.

9 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 697. (472. Ed. Bas. P.)

10 Χυτλάζειν, τὸ μιγνύναι καὶ διαχ.] Eadem leguntur apud veterem interpretem Comici ad *Vespas*, pag. 517. (355. Ed. Bas. P.)

11 Ὁπόθεν ὑγρὸν χύτλ.] Aristoph. in *Vespis*, pag. 516. (355. Ed. Bas. P.)

———Τὰ γόνατ' ἔκτεινε καὶ γυμναστικῶς

Ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασι.

Hinc patet, τὸ ὁπόθεν hic apud Suidam supervacaneum esse.

γυμνα-

γυμναστικῶς. Ἀριστοφάνης· Χύτλον γάρ, τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον.

Χυτλάσαιντο. ἀλείψαιντο.

Χυτόν.[1] χῶμα. καὶ ὁ ξεστὸς λίθος. Ἡρόδοτος.

Χύτραν ποικίλλειν. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηνύτων.

Χύτραν τρέφειν. ἐπὶ τῶν τεγῶν ἐτίθεσαν, ὅπως μὴ προσέρχωνται αἱ γλαῦκες.

Χύτρασον.[2] ὕγρανον.

Χύτραις ἱδρυτέον. [3] Ἀριστοφάνης·

Τί δ' ἄλλο γ', ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον;

τουτέστι, τὴν εἰρήνην. ὁπότε γὰρ μέλλοιεν βωμοὺς ἐγκαθιδρύειν, ἢ ἀγάλματα Θεοῦ, ἕψοντες ὄσπρια, ἀπήρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις, χαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης. Ἀριστοφάνης [4] Δαναοῖσι·

Μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς Ἑρκείου χύτρας,
Μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος [5] ἱδρύθη ποτέ.

ἔστι δ' ὅτε καὶ πολυτελεστέρῳ ἱερείῳ ἀφιδρύοντο. Ἑρμᾶς δὲ ἱδρύοντες πρὸ τῶν θυρῶν, καὶ ἄλλα τινὰ ἱδρύματα, ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν τὴν ἀνάστασιν, χύτραις ἀθάρας [6] ἱδρύατο. μεμφόμενοι δὲ ὡς πολυτίμητον οὖσαν, ἄλλαις ἱερωσύναις αὐτὴν ἱδρύσαντο.

Ὡς[7] οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο,
Εἰρήνην εἵλοντο, καὶ ἱδρύσαντο ἱερείῳ.

Ὡς τοῦ Ἑρμοῦ χύτραις ἱδρυμένου.

Χύτραις λημᾶν, καὶ κολοκύνταις. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων.

Χυτρέα. τὸν κεραμέα, καὶ δημιουργὸν τῶν τοιούτων σκευῶν. [8] Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ.

Χυτρεύς. καὶ κεραμεύς. ἀφ' ἑνὸς εἴδους τῶν κεραμευομένων, τῆς χύτρας.

Χυτρεοῦν. ὀστράκινον. εὐτελές. χύτρας ἄξιον. [9] Ἀριστοφάνης·

—————— Ὦ μοι δείλαιος,
Ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα Θεὸν ἡγησάμην.

Χυτρεῖον. ἐν ᾧ αἱ χύτραι.

Χυτρίνδα. [10] παιδιά. καθέζεται γὰρ ἐν μέσῳ· οἱ δὲ κύκλῳ περιθέοντες παίουσιν αὐτόν, ἕως ἂν ἐφάψηταί τινος, ὃς ἀντ' αὐτοῦ κάθηται. χυτρίνδα οὖν, ὡς βασιλίνδα, καὶ ἄλλα εἴδη. πρὸ μιᾶς ὁ τόνος.

Χύτρον.[11] χῶμα. καὶ [12] Φιλήματος εἶδος. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι· [13] Χύτρον τι, ταύτην τὴν κρεαγρίδα.

rum more. Ariſtophanes. Χύτλος enim eſt oleum aqua mixtum.

Χυτλώσαιντο. Ungerent. [Lavarent.]

Χυτόν. Humus aggeſta. Terra aggeſtitia. Item, lapis politus. Herodotus.

Χύτραν ποικίλλειν. Ollam picturis exornare. Dicitur de rebus impoſſibilibus & irritis.

Χύτραν τρέφειν. Ollam alere. In tectis [olim ollas] collocabant, ne noctuæ accederent.

Χύτρασον. Humecta. [Lava. Unge.]

Χύτραις ἱδρυτέον. Cum ollis ſtatuere oportet. Ariſtophanes: *Quid aliud facere oportet, quam cum ollis iſtam ſtatuere?* Id eſt, Pacem. Cum enim aras dedicaturi erant, vel Dei alicujus ſimulacra, legumina elixa primitiarum loco offerebant iis, quibus ſtatuæ vel aræ erigebantur; ut hac ratione gratias Diis agerent. Ariſtophanes *Danaidibus: Teſtor autem Jovis Hercei ollas, cum quibus ara iſta olim ſtatuta fuit.* Interdum etiam cum ſumptuoſiore hoſtia dedicabantur. Cum autem Hermas pro foribus ſtatuebant, & alias quaſdam ſtatuas; ne erectio earum tardaretur, cum ollis pultis eas dedicabant. *Sic illi, nube infeſta belli profligata, pacem acceptam cum hoſtia dedicarunt.* Mercurii autem ſtatuæ cum ollis dedicabantur.

Χύτραις λημ. Ollis & colocyntis lippire. Dicitur de cœcutientibus.

Χυτρέα. Figulum ollarum. Plato in libris *de Republica.*

Χυτρεύς. [Proprie, ollarum figulus. At generaliter,] & quivis figulus. Ab una ſpecie vaſorum fictilium, ollis nempe, [ſic dictus.]

Χυτρεοῦν. Fictile. Vile. Ollare. Olla dignum. Ariſtophanes: *O me miſerum, qui te etiam ollarem Deum eſſe exiſtimavi.*

Χυτρεῖον. Locus, in quo ſunt ollæ.

Χυτρίνδα. Chytrinda. Ludus [quidam: qui ſic peragitur.] Sedet aliquis in medio, quem alii in orbem currentes percutiunt, donec attigerit aliquem, qui pro ipſo ſedeat. Χυτρίνδα autem dicitur, ut βασιλίνδα, & alia hujus generis nomina. Accentum habet in penultima.

Χύτρον. Agger. Humus aggeſta. Item, ſpecies oſculi. [Item, olla.] In Epigrammate: *Ollam hanc, & fuſcinam culinariam.*

1 Χῶμα] Sic recte optimus MS. A. At priores Edit. male, χρῶμα.

2 Χύτρασον] Corrupte pro χύτλασον.

3 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 693. (470. Ed. Baſ. *P.*) Vide ibi Scholiaſtam, qui eadem habet, quæ hic Suidas. Huc ſpectat locus ille Ariſtoph. in *Pluto*, pag. 115.

——— Τὰς χύτρας, αἷς τὸν Θεὸν
Ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε.

Scholiaſtes: Ἔθος γὰρ ἦν, ἐν ταῖς ἱδρύσεσι τῶν ἀγαλμάτων, ὀσπρίων ἑψημένων χύτρας περιπομπεύεσθαι ὑπὸ τῶν γυναικῶν. καὶ τούτων ἀπήρχοντο χαριστήρια τοῖς Θεοῖς ἀπονέμοντες. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Κανοῦν.

4 Δαναοῖσι] Scribe, Δαναΐσι.

5 Ἱδρύθη] Lege, ἱδρύνθη.

6 Ἱδρύατο] Scribe, ἱδρύοντο, ut legitur apud Enarratorem Comici, loco laudato.

7 Ὡς οἱ μὲν νέφ.] Duos hos verſus hexametros citat etiam vetus interpres Ariſtophanis, loco ante laudato.

8 Πλάτων] Lib. IV. *de Republ.* pag. 445.

9 Ἀριστοφάνης] In *Nubibus*, pag. 203. (126. Ed. Baſ. *P.*)

10 Χυτρίνδα] De hoc luſu vide etiam Pollucem, Heſychium, & alios Grammaticos. Cæterum, loci hujus ſententia eſt abrupta; quæ ut rectius procedat, ſic ſcribendum eſt: Χυτρίνδα. παιδιὰ τοιαύτη. καθίζεταί τις ἐν μέσῳ· οἱ δὲ ἄλλοι κύκλῳ, &c.

11 Χῶμα] Hæc interpretatio non pertinet ad vocem χύτρον, ſed χυτόν: de qua vide paulo ante.

12 Φιλήματος εἶδος] Χύτρος, vel potius χύτρα, apud Græcos dicebatur illud oſculi genus, quo quis alterum apprehenſis auribus oſculabatur: ut docet Pollux. Vide omnino Guliel. Cant. *Nov. Lect.* lib. VI. cap. XXV. qui hac de re plura notavit.

13 Χύτρον τι, ταύτ.] Metri gratia ſcribendum eſt, χύτρον τι, ταύτην τε κρεαγρίδα, &c. ut recte legitur Anthol. lib. VI. cap. XVII. ubi integrum Epigramma habes.

Χυτρόπους. ὁ πλατύπους. [1] Εἰσιὼν καὶ ἐξιὼν ὁ Σαλούστιος πρὸς τοὺς ἑταίρους, ἑώρα τοὺς χυτρόποδας ἀχεράντους ἀεὶ καὶ ἀκάπνους, ὥσπερ ἐν ἀγορᾷ πρὸς ὠνὴν ἐγκειμένους. ἐποιεῖτο δὲ μέγιστον, ἀπύρῳ διαίτῃ χρῆσθαι πολὺν χρόνον.

Χύτροι. [2] ἑορτὴ Ἀθήνησιν. ἐν μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ ἤγοντο οἵ τε Χύτροι καὶ οἱ Χόες· ἐν ᾗ πᾶν σπέρμα εἰς χύτραν ἑψήσαντες, ἔθυον Διονύσῳ καὶ Ἑρμῇ. Θεόπομπος δέ φησι, τοὺς διασωθέντας τοῦ κατακλυσμοῦ ἑψεῖν χύτραν πανσπερμίας, (ὅθεν οὕτω κληθῆναι τὴν ἑορτὴν) καὶ θύειν τοῖς Χουσὶν Ἑρμῇ Χθονίῳ· τῆς δὲ χύτρας [3] οὐδέπω γεύεσθαι. τοῦτο δὲ ποιεῖσθαι τοὺς περισωθέντας, ἱλασκομένους τὸν Ἑρμῆν καὶ περὶ τῶν ἀποθανόντων.

Χύτροι. πόλις ἐστὶν ἐν Κύπρῳ, οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ καὶ Ἀττική τις ἑορτὴ Χύτροι. ἤγετο δὲ ἡ ἑορτὴ Ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ ἐπὶ δέκα· ὡς Φιλόχορος.

Χυτρόπους. Olla pedes habens. *Salustius ad sodales ingrediens & egrediens, videbat ollas semper nitidas, nulloque fumo denigratas, perinde ac si in foro venum expositæ essent. Plurimi enim faciebat, longo tempore uti cibis crudis, nec igne coctis.*

Χύτροι. Chytri. Festum Athenis. Eodem autem die & Chytri & Choes agebantur: in quo omne seminis genus in olla elixum Baccho & Mercurio offerebant. Theopompus vero dicit, eos, qui diluvio superstites fuerant, mixta omnis generis semina in olla coxisse, (unde & festum sic dictum fuerit,) & in festo Choum Mercurio Inferno obtulisse: de seminibus vero in olla illa coctis neminem gustasse. Hoc autem fecisse eos, qui diluvio superstites fuerant, ut Mercurium & mortuis propitium redderent.

Χύτροι. Chytri. Urbs in Cypro sic dicta. Item, festum quoddam Atticum, quod celebrabatur Anthesterionis die decimo tertio: ut Philochorus ait.

Ψ Α.

Ψάγδας. εἶδός τι μύρου.

Ψαθάλλειν. τὸ ψηλαφᾶν, καὶ μαλάττειν αἰσχρῶς.

Ψαθαρόν. ἁπαλόν. οὕτω Πλάτων, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων.

Ψαθυριανοί. αἵρεσίς τις οὕτω καλουμένη· διότι Θεόκτιστός τις ψαθυροπώλης διαπύρως τῷδε λόγῳ συνίστατο. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀρειανοί.

Ψαθυρόν. ξηρόν. Καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ καῦσις ἐψαθυρώθη.

Ψακάζει. [4] ῥαίνει. [5] Ἀριστοφάνης· Ἔνδον ἀργυρίου μὴ ψακὰς ἦ πάνυ πάμπαν. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ τὸ σμικρότατον· ὃ καὶ νιφὰς καλεῖται. ἢ, μηδὲ ὀβολοῦ ὄντος ἡμῖν.

Ψάκελον. μέγα.

Ψακροπίδης. [6] ὄνομα ἐπίθετον.

Ψαλάσσετε. ψηλαφᾶτε. [7] Ἀριστοφάνης·

Ἥπερ ἱερεῖον τοί μ' ὑποψαλάσσετε.

τὰ γὰρ ἱερεῖα μέλλοντες θύειν, ἐψηλάφων, εἰ λιπαρὰ εἴη. καὶ [8] Ἀριστοφάνης·

——————— Πρῶτος
Ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'
Ὅμως Λακωνικὸν πνέων.

Ψαλίδα. ἣν ἡμεῖς ἀψῖδα φαμέν. Νόμων ιβ΄· [9] Θή-

Ψάγδας. Psagdas. Unguenti quoddam genus.

Ψαθάλλειν. Attrectare, & subigere penem. Sive, masturbare.

Ψαθαρόν. Tenerum. Delicatum. Ita Plato, & Aristoteles in libro de Animalibus.

Ψαθυριανοί. Psathyriani. Secta quædam, ita dicta, quod Theoctistus quidam psathyropola dogma istud acerrime defenderet. Quære in v. Ἀρειανοί.

Ψαθυρόν. Aridum. Siccum. [Et ψαθυρόω, arefacio, exsicco.] *Et ossa mea velut ardore ignis exsiccata sunt.*

Ψακάζει. Rigat. Rorat. Aspergit. [Et ψακὰς, gutta, stilla.] Aristophanes: *Domi vero ne gutta quidem argenti omnino erat.* Id est, ne minima quidem particula: quæ & νιφὰς, i.e. floccus nivis, appellatur. Vel, cum ne obolus quidem nobis sit.

Ψάκελον. Magnum.

Ψακροπίδης. Psacropides. Est epithetum [equi.]

Ψαλάσσετε. Attrectatis. Palpatis. Aristophanes: *Tanquam victimam manu me attrectatis.* Victimas enim, quas immolaturi erant, manu explorabant, an pingues essent. Et [iterum] Aristophanes: *Primus intactus abiit: quamvis Laconicum spirans.*

Ψαλίδα. Est id, quod nos ἀψῖδα vocamus.

1 Εἰσιὼν καὶ ἐξιὼν ὁ Σαλ.] Ex vita Isidori a Damascio conscripta.

2 Χύτροι. ἑορτὴ Ἀθ.] Vide Meursium in *Græc. Fer.* v. Ἀνθεστήρια, & Petitum *de Leg. Att.* pag. 43.

3 Οὐδέπω] MS. A. rectius, οὐδένα.

4 Ψακάζει] Sic MS. A. At priores Editt. ψαικάζει, per αι in syllaba prima: cui lectioni vel literarum series refragatur.

5 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 632. (438. Ed. Bas. *P.*) ubi sic legitur:

Ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ἦν πάνυ πάμπαν.

6 Ψακροπίδης] Male pro ψαυκροπόδης. Etymologus: ψαυκροπόδης. ἐπίθετον τοῦ Ἀρίωνος ἵππου. εἴρηται δὲ διὰ τὴν ταχύτητα. παρὰ τὸ ψαύειν ἄκροις ποσὶ τῆς γῆς κατὰ δρόμον. Vide etiam Hesychium v. Ψαυκρόποδα.

7 Ἀριστοφάνης] *Lysistrata*, pag. 840. (543. Ed. Bas. *P.*)

8 Ἀριστοφάνης] In eadem fabula, pag. 853. Sed hoc exemplum pertinet ad vocem Ἀψάλακτος.

9 Νόμων ιβ.] Fragmentum hoc Platonis citat etiam Pollux lib. x. cap. v. sub finem. Notandum autem est, apud Platonem pro ψαλίδα, cujus vocis gratia locum hunc adduxit Suidas, hodie legi ἀψῖδα. Sed cum & Pollux loco laudato ψαλίδα agnoscat; non dubito, quin vox illa Platoni restituenda sit.

κην δὲ ὑπὸ γῆς αὐτοῖς εἰργασμένην εἶναι ψαλίδα προμήκη λίθων πολυτίμων.

Ψαλλίοις.[1] χαλινοῖς. [2] Ἀριστοφάνης· Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων.

Ψαλλομένη. πλλομένη. κυρίως δὲ ψάλλειν, τὸ τῷ ἄκρῳ τῶν δακτύλων τῶν χορδῶν ἅπτεσθαι. [3] ἐν Ἐπιγράμματι·

——————— Μιλτοφυῆ τε
Σχοῖνον ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι.

Ψαλλόμενος. ὁ ἀκροώμενος ψάλτου. καὶ κιθαριζόμενος, ὁ κιθάρας ἀκροώμενος. Ὁ δὲ Φραάτης ἐπὶ δίφρου χρυσοῦ ἐκάθητο, τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων. ἀντὶ τοῦ, προσεγγίζων.

Ψάλλω. δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ· Τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων.

Ψαλτήριον. ὄργανον μουσικόν, ὅπερ καὶ [4] ναῦλα καλεῖται.

Ψάλτης, καὶ ψαλτής. τὰ εἰς της λήγοντα, ἔχοντα τὴν παραλήγουσαν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν, ἀπρόσληπτα ὄντα τοῦ σ κατὰ τὴν γενικήν, βαρύνεται· εἰ μὴ εἴη μετοχικά. οἷον, ὑφάντης, ἀγύρτης, Εὐφράτης. τὸ δὲ ἑκοντὴς, καὶ ἐθελοντὴς, μετοχικά. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ὀξύνεται· καθαρτὴς, ἀμυντὴς, [5] ἐπὶ τοῦ βυθοῦ· Φαιδρυντὴς, ποικιλτὴς, ψαλτὴς, πραϋντής.

Ψάλιγξ. κιθάρα.

Ψάμμαθος.[6] παραθαλάσσιος ἄμμος. Ἄμαθος γάρ, ἡ μεσόγειος. ὅτι [7] ψάμμαθος, ἡ τοῦ πεδιάδος κόνις· ψάμμαθος δέ, ἡ τῆς θαλάσσης.

Ψαμμήτιχος. [8] Ψαμμήτιχος, ὁ βασιλεὺς Αἰγυπτίων, Ἄζωτον πόλιν ἐπολιόρκησεν, εἰς ὃ ἐξεῖλεν. αὕτη δὲ ἡ Ἄζωτος ἁπασέων πολίων ἐπιπλεῖστον χρόνον πολιορκουμένη ἀντέσχε, τῶν ἡμεῖς ἴσμεν.

Ψαμίς.[9] τὸ ἄρμενον. καὶ καμάρα. καὶ ἐπὶ ὑδρορρόου τάσσεται. καὶ ἡ ταχεῖα κίνησις.

Ψαμίτη.[10] νησύδριον. ζήτει ἐν τῷ Ἑκάτης. Ψάμιθον δὲ ἐστὶ πλακούντων τις ἰδέα. καὶ ζήτει ὁμοίως.

Ψαμμακοσιογάργαρα.[11] ἀπὸ λέξεων τὸ σύνθετον ἐγένετο δηλουσῶν πολλά. σύγκειται γὰρ ἀπὸ τοῦ τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. ὁ γὰρ Πύθιος νεανιεύεται τὸ ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι.

Οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμόν, καὶ μέτρα θαλάσσης.

καὶ Εὔπολις ἐπεσημήνατο τὴν λέξιν, εἰπών· Ἀριθμεῖν

Id est, fornicem, testudinem. [Plato] *Legum* XII. *Thecam autem sub terra ab ipsis confectam esse, testudinem scilicet oblongam, ex pretiosis lapidibus constantem.*

Ψαλλίοις. Frænis. Aristophanes: *Aureum frænorum strepitum.*

Ψαλλομένη. Percussa. Pulsata. Proprie vero ψάλλειν est, summis digitis chordas [instrumentorum musicorum] tangere [& impellere.] In Epigrammate:] *Miniatamque amussim, quam extrema regulæ pars attingit.*

Ψαλλόμενος. Qui psallentem audit. Et κιθαριζόμενος, qui cithara canentem audit. [Et ψάλλειν, tangere.] *Phraates autem in aureo curru sedebat, nervum arcus tangens.*

Ψάλλω. Psallo. Tango. Dativo jungitur. Item, accusativo. Ut, *Nervum arcus tangens.*

Ψαλτήριον. Psalterium. Musicum instrumentum, quod etiam nabla vocatur.

Ψάλτης, & ψαλτής. Psaltes. Nomina in της desinentia, quæ penultimam habent desinentem in immutabilem literam, nec σ in genitivo assumunt, sunt gravitona: nisi à participiis deriventur. Ut, ὑφάντης, ἀγύρτης, Εὐφράτης. At ἑκοντὴς, & ἐθελοντὴς, a participiis derivata sunt. Apud Atticos vero acuuntur: ut, καθαρτὴς, ἀμυντὴς, pro auxiliatore; Φαιδρυντὴς, ποικιλτὴς, ψαλτὴς, πραϋντής.

Ψάλιγξ. Cithara.

Ψάμμαθος. Arena marina: sive, quæ est in littore maris. Ἄμαθος enim dicitur arena, quæ est in locis mediterraneis.

Ψαμμήτιχος. Psammetichus. Psammetichus, Rex Ægyptiorum, Azotum urbem obsedit, tandemque expugnavit. Hæc autem Azotus omnium urbium, quas nos scimus, obsidionem diutissime toleravit.

Ψαμίς. Instrumentum [tonsorium. Forfex.] Item, fornix. Ponitur etiam pro cloaca. Et celer motus [ita dicitur.]

Ψαμίτη. Psamite. Parva insula. Quære in v. Ἑκάτης. Ψάμιθον autem est quoddam placentæ genus.

Ψαμμακοσιογάργαρα. Infinita. Innumera. Vocabulum hoc compositum est ex vocibus, multitudinem significantibus: ut ψάμμος, & Γάργαρα. Nam ψάμμος, i.e. arena, est innumerabilis. Hinc [Apollo] Pythius gloriatur, se numerum arenæ nosse. Ait enim: *Novi enim & arenæ numerum, & spatia maris.* Et Eupolis voce hac usus est, quum dixit: *Nu-*

1 Ψαλλίοις] Alii rectius ψαλίοις, per unum λ.
2 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 439. Ed. Bas. *P.*
3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. ult. Epigr. III.
4 Ναῦλα] Lege, νάβλα.
5 Ἐπὶ τοῦ βυθοῦ] Portus, *in profundo*. At scribendum esse, ἐπὶ τοῦ βοηθοῦ, manifestum est.
6 Ψάμμαθος] Alii rectius, ψάμαθος, per unum μ.
7 Ψάμμαθος, ἡ τοῦ π.] Scribe, ὅτι ἡ ἄμαθος, ἡ τοῦ πεδιάδος, &c. ut legitur supra, v. Ἄμαθος.
8 Ψαμμήτιχος, ὁ βασιλ.] Ex Herodoti lib. II. pag. 96.
9 Ψαμίς] Male, pro ψαλίς. Vide Hesych. v. Ψαλίς: & Nostrum supra, v. Ψαλίδα.
10 Ψαμίτη] Rectius Ψαμμίτη, per duplex μ: ut legitur supra v. Ἑκάτης νησύδριον.
11 Ψαμμακοσιογάργαρα. ἀπὸ λέξ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, leguntur etiam apud veterem Interpretem Comici ad *Acharnens.* pag. 370 (260. Ed. Bas. *P.*) Cæterum, huc egregie faciunt ea, quæ habet Macrobius *Saturnal.* lib. V. cap. XX. *Aristophanes autem Comicus composito nomine ex arena & Gargaris, innumerabilem, ut ejus lepos est, numerum conatur exprimere. In fabula enim* Acharnensium *ait:*
Ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμακοσιογάργαρα.
Ψαμμακόσια *autem seorsum pro multis Varro sæpe in* Menippeis *suis posuit. Sed Aristophanes adjecit* gargara, *ad significationem numerositatis innumera.*

θεατὰς ψαμμοκοσίους. δύναται δὲ ε, [illegible] τῇ λέξει τὰ κόσια· ἥτις ἐστὶ κατάληξις τῶν [illegible] τὸν δέκα ἀριθμὸν, μέχρι τῶν χιλίων· ὃς πλήθ. ἐστὶ πολλοῦ σημαντικός. οἷον, διακόσια, τριακόσια, καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ δὲ γάργαρα, καὶ αὐτὸ ἐπὶ πλήθους λαμβάνεται, διὰ τὴν συγγένειαν τοῦ γ τὴν πρὸς κ. εἴρηται δὲ ἀντὶ τοῦ ἄφατα καὶ ἀναρίθμητα. τὸ δὲ, Κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι· τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνει· οἷον, γάργαιρε. μέμνηται καὶ Κρατῖνος· [1]Ἀρίστων ἀνδρῶν πᾶσα γαργαίρει πόλις. οἷον, πλήθει. Ἄλλως. οἷον πολλὰ καὶ ἀναρίθμητα. τὸ γὰρ ψαμμοκόσια καθ' ἑαυτὸ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. παρὰ μὲν Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει ἔπος· Ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμοκοσίους. ἀπὸ τῆς ψάμμου ἀριθμητικῶς γεγενημένον. καὶ [3]τὰ Γάργαρα δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. ὡς [4]ἐν Λήμναις·

Ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσα γάργαιρ' ἑστία.

καὶ παρὰ Ἀριστομένει [5]ἐν Βοηθοῖς· [6]Ἔνδον γὰρ ἡμῖν γάργαρα. Καὶ παρὰ Σώφρονι· Ἁ δὲ οἰκία τῶν ἀργυρωμάτων γάργαιρε. Καὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ· Χρημάτων τε γάργαρα. Θέλουσι δέ τινες καὶ τὸ [7]παρὰ τῷ ποιητῇ, Κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι· τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνειν. οἷον γάργαιρε. καὶ τὸν καρκίνον δὲ οὕτως ὀνομάζεσθαι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ποδῶν.

Ψαμμίαιχος. ὄνομα κύριον.

Ψάμμος. [8] ἡ παραθαλάσσιος γῆ.

Ψᾶν. ὁμαλίζειν. λεπτύνειν. † [9]Περιοίσειν, τὸ περιέσεσθαι. καὶ ἀνθέξειν. Θουκυδίδης ζ'.

Ψανθεοφάνιχος. [10]οὕτως ἐκαλεῖτο Ἰωσὴφ ὑπὸ Φαραώ. τουτέστι, κρυπτῶν εὑρετής.

Ψᾶρες, καὶ κολοιοί. εἴδη ὀρνέων.

Ψαρόν. εἶδος χρωμάτων. ψαρὸς γὰρ ἵππος, ὁ τὸ χρῶμα τοιοῦτος. ἢ ὁ ταχύς. ἀπὸ τοῦ ψαίρειν. ἔνθεν καὶ αἰψηρός.

Ψαπτάλλειν, [11] καὶ ψατάλλειν. τὸ ψηλαφᾶν, καὶ μαλάττειν αἰσχρῶς.

Ψαύει. γενικῇ. ἅπτεται. Ὡς [12]ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ ψαυέτω μηδαμῶς. † Αἱ δὲ σάρκες τοῦ ἁγίου πυρσοψαύσασαι τῷ πυρί.

Ψαφαρῇ [13].

merare spectatores innumeros. Potest autem in vocis hujus compositione inesse κόσια: quæ est terminatio nominum numeralium a centum usque ad mille, multitudinem significans; ut, διακόσια, τριακόσια, &c. Vox autem Γάργαρα & ipsa pro multitudine sumitur; propter affinitatem, quæ est inter γ & κ. Significat autem multitudinem immensam & innumerabilem. In illo autem loco, Κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι, (i.e. *Terra autem pedibus pulsata sonabat*) τὸ κάρκαιρε multorum pedum motum significat: quasi diceret, γάργαιρε. Meminit [vocis hujus] & Cratinus: *Viris optimis tota urbs referta est.* Aliter. [Ψαμμακοσιογάργαρα. Id est,] Multa & innumera. Nam τὸ ψαμμακόσια per se pro multitudine ponebatur; ut apud Eupolidem in *Aureo genere: Numerare spectatores innumeros.* Est autem vocabulum illud deductum a ψάμμος, addita terminatione numerali κόσιος. Et vox γάργαρα pro multitudine ponebatur. Ut in [fabula] *Lemniis: Viris adscititiis tota domus referta erat.* Et apud Aristomenem in *Boethis: Intus enim nobis [est virorum] copia.* Et apud Sophronem: *Domus autem argenteis vasis plena erat.* Et in Tragœdia: *Et pecuniæ copia.* Quidam etiam illud Poetæ, Κάρκ. δὲ γ. π. multorum pedum motum significare volunt: quasi diceret, γάργαιρε. Et cancrum quidā καρκίνον dictum volunt, a multitudine pedum.

Ψαμμίαιχος. Psammiæchus. Nomen proprium.

Ψάμμος. Arena marina, sive maritima.

Ψᾶν. Complanare. Æquare. Attenuare.

Ψανθεοφάνιχος. Psantheophanichus. Ita vocatus est Josephus a Pharaone. Hoc est, Occultorum inventor.

Ψᾶρες, καὶ κολ. Sturni, & graculi. Genera avium.

Ψαρόν. Genus coloris, qualis est sturni. Sturninum. Varium. Et ψαρὸς ἵππος, equus, qui talem colorem habet. Vel, velox. A ψαίρειν, festinare. Unde & αἰψηρός.

Ψαπτάλλειν, & ψατάλλειν. Attrectare [penem,] & præputia ducere. Masturbare.

Ψαύει. Tangit. Attingit. Genitivo jungitur. *Tanquam animatam Dei arcam nequaquam attingat.* † *Carnes vero sancti [illius viri,] cum ignem attigissent,* &c.

Ψαφαρῇ. Tenui. Friabili. Liquida. *Et nar-*

1 Μετὰ τὸν δέκα ἀρ.] Imo, μετὰ τὸν ἑκατὸν ἀριθμόν.

2 Ἀρίστων ἀνδρῶν π.] Metri gratia scribendum, Ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα, &c.

3 Καὶ τὰ Γάργαρα δὲ ἐπὶ πλ.] Macrobius loco laudato: *Gargara tanta frugum copia erant, ut, qui magnum cujusque rei numerum vellet exprimere, pro multitudine immensa* Gargara *nominaret. Testis Alcæus, qui in* Cœlo *Tragœdia sic ait:*

Ὁρῶ δ' ἄνωθεν γάργαρ' ἀνθρώπων κύκλῳ.

Gargara ut videtis, manifeste posuit pro multitudine. Nec aliter Aristomenes ἐν Μύθοις·

Ἔνδον γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἀνδρῶν γάργαρα.

4 Ἐν Λήμναις] Scholiastes Aristophanis, ἐν Λίμναις. Sed neutra lectio sana est. Scribendum enim, ἐν Λημνίαις: quæ erat fabula Aristophanis, cujus & Athenæus aliquoties mentionem facit.

5 Ἐν Βοηθοῖς] Macrobius loco citato, ἐν Μύθοις. Sed lectio Suidæ recte se habet; utpote quæ confirmatur non solum auctoritate Scholiastæ Aristophanis, loco indicato; sed etiam Prisciani, qui lib. XVIII. pag. 1202. Aristomenem ἐν Βοηθοῖς citat.

6 Ἔνδον γὰρ ἡμῖν γάργ.] Versus hic ex Macrobio sic supplendus & scribendus est:

Ἔνδον γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἀνδρῶν γάργαρα.

7 Παρὰ τῷ ποιητῇ] Il. Υ. v. 157.

8 Ψάμμος] Vide paulo ante, v. Ψάμαθος.

9 Περιοίσειν, τὸ π.] Hæc nihil faciunt ad vocem ψᾶν, & male in locum hunc insulta sunt.

10 Ψανθεοφάνιχος] Ψονθομφανὴχ legitur apud τοὺς LXX.

11 Ψαπτάλλειν] Supra suo loco, ψαθάλλειν.

12 Ὡς ἐμψύχῳ] Insolens prorsus est, ut verbum ψαύω jungatur dativo, quod genitivum adsciscere solet, ut ipse Suidas hoc loco monet. Quare constructio hæc mihi suspecta est.

13 Ψαφαρῇ] Portus hoc Ionice dictum putat pro ψαφαρᾷ. Sed antiquissimus MS. A. habet, ψαφαρεῖ, a ψαφαρής: quod magis placet.

Καὶ

Καὶ [1] νάρδῳ [2] ψαφαρῇ, [3] κεγχρήπεσιν ἰσχάσιν ἀμφί.

Καὶ αὖθις ἐν Μύθοις·

Ἔστασαν, οὐδὲ κόμας ψαφαρῇ ἐμίανθο κονίῃ.

Ψαφαρόν. ἀσθενές. ἐλαφρόν. κακόν. εὔθραυστον. [4] Ἀππιανός· Ἀννίβας ὁ στρατηγὸς Καρχηδονίων, διαβὰς τὰ Πυρηναῖα ὄρη, διέβη καὶ εἰς τὴν Κελτικὴν, τὴν νῦν Γαλατίαν, καὶ διώδευε τὴν χώραν. ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὰ Ἄλπια ὄρη, καὶ εὑρὼν ἀπόκρημνα ἰσχυρῶς, ἐπέβαινε κἀκείνοις, ὑπὸ τόλμης κακοπαθῶν, τὴν μὲν ὕλην τέμνων τε καὶ κατακαίων, [5] τὴν δὲ φλόγα σβεννὺς ὕδατι, καὶ ὄξει, καὶ τὴν πέτραν τοῦδε [6] ψαθαρὰν γινομένην σφύραις σιδηραῖς θραύων, καὶ ὁδοποιῶν.

Ψαίκαλον. τὸ ἀρνίον.

Ψαίρειν. τὸ ταχύνειν. ἔνθεν καὶ αἰψηρός.

Ψαιστά. ἄλφιτα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ δεδευμένα, ἅπερ ἐπεθυμίων τοῖς Θεοῖς. ψαιστὰ δὲ καλεῖται, ἀπὸ τῆς τοῦ μύλου περιψήσεως. ἢ πέμμα. ἢ εἶδος πλακοῦντος. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

——————— Σοὶ τάδε πέμπω
Ψαιστία, καὶ λιτῆς δῶρα θυηπολίης.

Καὶ αὖθις ἐν [7] Ἐπιγράμματι·

Καὶ ψαιστῶν ὀλίγων δράγμα πενιχραλέον.

Καὶ ψαιστῶν, ἅπερ ἦν ἄλφιτα, ὑπὸ μύλης [8] καλέψηπισμένα. Καὶ αὖθις·

Ψαιστά [9] τε πίονα, καὶ εὐθήσαυρον ἔλαιον.

τὸ δὲ πίονα, λιπαρά.

Ψαίστρα.

Σπόγγον [10] ἔχειν καλάμων ψαίστρ' ἀπὸ Κνιδίων.

Ψέγω. αἰτιατικῇ.

Ψεδνή. ἀραιά. καὶ ψαιδνὸς, ἀραιόθριξ, μαδαρός.

Ψεκάς. δρόσος. [11] Ἀντίμαχος οὕτως ἐκαλεῖτο Ψεκάς. ἐπὶ τῶν πτυελωδῶν. οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκλήθη, διότι προσέρραινε τοὺς ὁμιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν δέ τις καὶ Ὀλυμπικὸς, οὕτω καλούμενος. ἐδόκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιηκέναι, μὴ δεῖν κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόματος· καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσῆλθον ληψόμενοι τὸν χορὸν, καὶ πολλοὶ τῶν χορευόντων ἐπείνων. περὶ τούτου τοῦ Ἀντιμάχου φησὶν Ἀριστοφάνης·

Ὃν [12] ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
Δεόμενον· ἡ δ' ὠπτημένη
Σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη
Ὀκέλλοι. κᾆτα μέλ-
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων
Ἁρπάσας [13] φάγοι.
Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν.

dus friabilis circa caricas, grana miliaria habentes. Et iterum in Fabulis: *Steterunt, neque comas tenui fœdarunt pulvere.*

Ψαφαρόν. Infirmum. Leve. Friabile. Quod facile frangitur. Appianus: *Annibal, dux Carthaginensium, superatis montibus Pyrenæis, per Celticam, quæ nunc Gallia vocatur, iter fecit. Cumque ad Alpes pervenisset, easque valde præruptas invenisset; fiducia quadam animi nullis molestiis cedens, adscensum molitus est. [Cumque glacie concreta essent omnia,] cæsa materia & succensa, cineribusque aqua & aceto exstinctis, torridam & putrem incendio rupem ferreis malleis perfringendo, viam sibi aperuit.*

Ψαίκαλον. Agnus.

Ψαίρειν. Accelerare. Festinare. Unde etiam αἰψηρὸς, celer, velox.

Ψαιστά. Farinæ oleo & vino mixtæ & subactæ, quas Diis adolebant. Ψαιστὰ vero dicuntur, quod [triticum, ex cujus farina ψαιστὰ fiunt,] a mola confringatur & comminuatur. Vel, libum. Vel, genus placentæ. Et in Epigrammate: *Has tibi mitto placentas, & exilis munera sacrificii.* Et iterum in Epigrammate: *Et placentarum exiguarum munus vile & tenue.* Ψαιστὰ autem erant farinæ a mola comminutæ. Et iterum: *Placentasque pingues, & oleum diu conditum.*

Ψαίστρα. Absterforem. *Spongiam habere calamorum Cnidiorum absterforem.*

Ψέγω. Vitupero. Reprehendo.

Ψεδνή. Rara. Raros habens capillos. Calva. Et ψαιδνὸς, raros capillos habens, calvus.

Ψεκάς. Ros. Gutta. Stilla. Antimachus vocatus est *Psecas:* idque dicitur in eos, qui ob salivæ copiam sæpe exspuunt. Fuit autem poeta melicus: dictusque est *Psecas,* quod inter colloquendum [sputo] aspergeret eos, quibuscum colloquebatur. Fuit & Olympicus quidam, sic dictus. Creditur autem Antimachus hic decretum fecisse, neminem in Scena nominatim a Comicis perstringendum esse. Quæ causa est, quare multi poetæ fabulas suas absque Choro agerent, & multi choreutæ ad egestatem redigerentur. De hoc Antimacho Aristophanes inquit: *Quem aliquando videam teuthide indigentem: quæ assata, stridensque, & juxta salem in mensa sita, in terram cadat. Deinde vero, cum ille eam capere voluerit, canis eam correptam devoret. Hoc ipsi malum unum obtingat.*

1 Καὶ νάρδῳ ψαφ.] Est pars Epigrammatis, quod ante ineditum ex cod. MS. publici juris fecimus supra v. Κεγχρείπεσι.

2 Ψαφαρῇ] Et hic MS. A. habet ψαφαρεῖ.

3 Κεγχρήπεσι] MS. A. rectius, κεγχρείπεσι, per ι in syllaba secunda. Et sic ipse Suidas supra, v. Κεγχρείπεσι.

4 Ἀππιανός] *De bellis Annibal.* pag. 546.

5 Τὴν δὲ φλόγα σβενν.] Appianus sic: τὴν δὲ πέτραν σβεννὺς ὕδατι καὶ ὄξει, καὶ τὴν πέτραν ἐκ τοῦδε ψαφαρὰν γιγνομένην, &c. Sic etiam apud Suidam scribendum est.

6 Ψαθαράν] Scripsisse Suidam, ψαφαράν, vel ex capite articuli apparet. Alioqui enim exemplum hoc nihil faciet ad vocem ψαφαρόν. Huc accedit, quod & Appianus habeat ψαφαράν.

7 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. VII. Epigr. XII.

8 Καπψηλισμένα] Henr. Steph. in Thes. Gr. Ling. Tom. IV. pag. 690. legit, καταψηγμένα; quod probo.

9 Ψαιστά τε π.] Fragmentum hoc decerptum est ex Epigrammate Leonidæ, quod ex cod. MS. integrum exhibuimus supra, v. Ἀνειρύσω.

10 Σπόγγον ἔχειν καλ.] Vide Nos supra ad v. Λεάντιδρον, ubi Epigramma integrum, cujus fragmentum hoc pars est, ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ publici juris fecimus.

11 Ἀντίμαχος οὕτως ἐκαλ.] Locum hunc excerpsit Suidas ex Scholiaste Aristoph. ad *Acharnens.* pag. 425. (305. Ed. Bas. P.) Confer etiam Nostrum supra v. Ἀντίμαχος, ubi eadem leguntur.

12 Ὃν ἔτ' ἐπίδ. τευθ.] Supra v. Τευθίς.

13 Φάγοι] Aristophanes, φύγοι.

Ψεκτέος[1] Οἰκοδομήματα Ἀσσύρια, καὶ δαπανηρὰς λειτουργίας χαίρειν ἐάσαντας, ἀρεστοὺς ἄρχοντας ἄρχειν. ψεκτέος γὰρ ὁ ἄρχων, ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν εὐπρεπέσι.

Ψελίῳ.[2] περιοχῆ. ὁ [3]Κύριος ἐν Ἰὼβ περὶ τοῦ δράκοντος, τουτέστι, τοῦ Διαβόλου· [4]Ψελίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ. τὸ ψέλλιον, κόσμος τῆς χειρός. καὶ Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας· Παρ' οὐδὲν θέμενος [5]τὴν τοῦ ἱεροῦ γράμματος συμβουλὴν, ὅπερ ἦν οἷα δήπου [6]ψέλιον τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ἐκ τοῦ νόμου προσήρτητο, ἀνασέλλον τῶν ἀδικημάτων.

Ψελλός. ἀσήμως καὶ ἀνάρθρως λαλῶν. τραυλός.

Ψενδυνοί.[7] σπόνδυλοι.

Ψευδάμαξυς.[8] ὁ ψευδόπλουτος.

Ψευδατραφάξυος[9] πλέα· ἀντὶ τοῦ, πλήρη ψευσμάτων. Ἀτράφαξυς δὲ, εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται. ἐπεὶ οὖν ὁ Κλέων ψευδῆ κατὰ τῶν ἱππέων κατηγόρησε, καὶ ἡ Βουλὴ πείθεσθαι ἐδόκει, ψευδατραφάξυος πλέαν εἶπε τὴν Βουλὴν γενέσθαι· διαβάλλων μὲν ὡς ψεύστην τὸν Κλέωνα· τῆς δὲ Βουλῆς καθαπτόμενος, ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβάλλουσι πειθομένης εὐχερῶς καὶ ῥαδίως· ὥσπερ τὸ λάχανον αὔξεται.

Ψευδεγγραφή.[10] ὄνομα δίκης ἐστὶν, ἣν εἰσίασιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὡς καταψευσαμένου αὐτῶν τοῦ ἐγγράψαντος ἐν τῇ σανίδι παρὰ τῇ Θεῷ κειμένῃ, ὡς ἀδίκως ἐγγραφέντες ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ.

Ψευδέγγραφος δίκη. τῶν δημόσια ὀφειλόντων τὰ ὀνόματα ἀπογράφονται οἱ ταμίαι, καὶ ὅσα ἕκαστος ὀφείλει. ἐὰν οὖν μὴ ὀφείλοντα ἐγγράψῃ τις, ἢ ὀφείλοντα μὲν ἐγγράψῃ, πλέον δὲ τοῦ ὀφειλήματος· οὗτος ψευδεγγραφῆς κρίνεται.

Ψευδενέδραν.[11] Ξενοφῶν· Ὡς δὲ ἐφοβοῦντο τὴν εἰς Τραπεζοῦντα κατάβασιν, (προσαντὴς γὰρ ἦν) ψευδενέδραν ἐποιήσαντο.

Ψευδῆ. ψευδῶς. καὶ ἐπὶ ὀνόματος.

Ψευδηγόρος. ψευδολόγος.

Ψευδὴς ἐγγραφή. τοῦτο ὄνομα δίκης. ζητήσαι δ' ἄν τις, τίνι διαφέρει ψευδεγγραφὴ [12]βουλεύσεως. καὶ γὰρ διαφέροντα τίθησιν ὁ Λυκοῦργος. τάχα οὖν ψευδεγ-

Ψεκτέος. Vituperandus. Reprehendendus. *Oportet bonos Principes Rempubl. administrare, valere jussis ædificiis Assyriis, & muneribus sumptuosis. Vituperandus enim est Princeps, qui pulchris ædificiis gaudet.*

Ψελίῳ. Annulo. Torque. Armilla. Dominus in Jobo de Dracone, i. e. Diabolo, dicit: *Annulo autem perforabis labrum ejus.* Ψέλλιον [etiam significat] ornamentum manus, sive, armillam. Et Ælianus in libro de Providentia: *Nihili faciens sacræ literæ symbolum, quod tanquam armilla Regi Ægyptiorum ex lege alligatum erat, ab injuriis faciendis eum revocans.*

Ψελλός. Qui inarticulate loquitur, & ita, ut vix intelligi possit. Balbus. Blæsus.

Ψενδυνοί. Spondyli. Sive, vertebræ, quæ sunt in dorsi spina.

Ψευδάμαξυς. Falso dives. Qui se divitem falso jactat.

Ψευδατραφάξυος πλέα. [Plena falsæ atriplicis. Id est,] Plena mendaciorum. Atriplex est genus oleris, quod cito crescit. Quoniam igitur Cleon Equites falso criminabatur, & Senatus fidem ei adhibebat; ideo Senatum falsæ atriplicis plenum esse dixit: Cleonem quidem perstringens, ut mendacem; Senatum vero, ut qui mentientibus & calumniantibus facile crederet: quemadmodum & olus [facile & cito] crescit.

Ψευδεγγραφή. Falsa inscriptio. Est nomen actionis, quam instituunt illi, quorum nomen inter debitores ærarii relatum est; mendacii postulantes eum, qui ipsos in tabula, in Templo Deæ reposita, inscripserat: quod injuste inter debitores ærarii relati essent.

Ψευδέγγραφος δίκη. Falsæ inscriptionis actio. Nomina illorum, qui ærario aliquid debent, Quæstores in tabulas referunt, & quantum quisque debeat. Si quis igitur aliquem inscripserit, qui [ærario] nihil debet; vel inscripserit quidem ut debitorem, at supra summam debitam: adversus eum actio falsæ inscriptionis instituitur.

Ψευδενέδραν. Falsas insidias. Fictas insidias. Xenophon: *Cum autem descensum versus Trapezuntem metuerent, (erat enim præceps) fictas collocarunt insidias.*

Ψευδῆ. [Interdum adverbialiter accipitur, pro] ψευδῶς. Falso. Item, pro nomine [ponitur, & significat, falsa, vel ficta.]

Ψευδηγόρος. Falsidicus. Falsiloquus. Mendax.

Ψευδὴς ἐγγραφή. Falsa inscriptio. Nomen est actionis. Quærat autem aliquis, quomodo actio ψευδεγγραφῆς differat ab actione βουλεύσεως.

1 Οἰκοδομήματα Ἀσσ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra, v. Οἰκοδομήματα.
2 Ψελίῳ] Alii rectius, ψελλίῳ, per duplex λ.
3 Κύριος] Sic MSS. Paris. quamvis abbreviate, κς. At priores Editt. Χρυσός: quæ lectio ex male intellecta vocis κύριος abbreviatione nata est.
4 Ψελίῳ] Ψελλίῳ.
5 Τὴν τοῦ ἱεροῦ γρ. συμβ.] Malim, τὸ τοῦ ἱερ. γρ. σύμβολον. Sed propter fragmenti brevitatem nihil certi affirmari potest.
6 Ψέλιον] Rectius & hic ψέλλιον scribes: per duplex λ.

7 Ψενδυνοί] Hesychius, ψελύνοι. Utrum rectius?
8 Ψευδάμαξυς] Scribe, ψευδαμάμαξυς: ut legitur apud Aristoph. in *Vespis*, pag. 451. ad quem locum Suidas respexit. Confer etiam Nostrum supra, v. Ἀμάμαξυς.
9 Ψευδατραφάξυος πλέα. ἀντὶ τοῦ, πλ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Acharnens.* pag. 326. (225. Ed. Bas. P.)
10 Ψευδεγγραφή. ὄνομα δ.] Ex Harpocratione. Vide etiam Petit. *de Leg. Att.* pag. 375.
11 Ξενοφῶν] Lib. V. *de Expedit. Cyri*, pag. 348.
12 Βουλεύσεως] Vide supra, v. Βουλεύσεως.

γραφῆς

γραφῆς μὲν ἐλάγχανον οἱ μὴ ὀφείλοντες μὲν, ἐγγραφέντες δὲ ψευδῶς. βουλεύσεως δὲ, οἱ πάλαι μὲν ὠφληκότες· ἀποδόντες δὲ, καὶ αὖθις κατ' ἐπιβουλὴν ψευδῶς ἐγγραφέντες.

Ψευδοκλησία. [1] ὄνομα δίκης ἐστὶν, ἣν εἰσίασιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ ἐπειδὰν αἰτιῶνταί τινας ψευδῶς κατεσκευάσθαι κλητῆρας καθ' ἑαυτῶν, ὡς τὴν δίκην, ἀφ' ἧς ὦφλον· ὡς Ἰσαῖός φησι.

Ψευδόμαντις.

Ψευδομυθία. ψευδολογία.

Ψευδόπτωμα. [2] Ἀριστοφάνης·

Εἰ δέ που πέσοιεν εἰς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινὶ,
Τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν. ——

διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι πεπτωκέναι. τὸ δὲ εἶδος τοῦ παλαίσματος ψευδόπτωμα καλοῦσιν. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι, εἰ καὶ οἱ πρόγονοι ἡττήθησαν, τὴν ἧτταν ἀνεκαλοῦντο· καὶ τοῖς νενικηκόσιν, ἡττηθεῖσιν ἐκ δευτέρου, πλέον τῆς προτέρας νίκης οὐδὲν ἦν.

Ψευδόπυρα. στρατήγημα, ὅπερ ποιοῦσι, διὰ νυκτὸς καίοντες πυρὰ πρὸς κατάπληξιν τῶν πολεμίων.

Ψευδοσέληνον. ἡ ἀμαυρὰ σελήνη.

Ψεῦδος, ἡ ἀνθρωπίνη εὐημερία. καὶ ὁ Δαβίδ· Ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Ψευδώνυμοι. διεψευσμένοι τῷ ὀνόματι. ψευδολόγοι.

Ψευσθέντα. ἀπατηθέντα. Ψευσθέντα δὲ αὐτὸν ὑπ' ἀνδρὸς ἀπατεῶνος, μὴ μένειν ἀπόμαχον. ἐκείνῳ γὰρ βουλαί τε καὶ λόγοι παντοῖοι, ὅπως τοῦ πολέμου περιέσοιτο. καὶ ψευσθῆναι, γενικῇ.

Ψεῦσον. σύνηθες τὸ σχῆμα. Μένανδρος· Οἶσθ', ὃ ποίησον. καὶ ὁ Σοφοκλῆς·

Μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.

Ψεφηνός. σκοτεινός. οὐκ ἐπιφανής. ψέφος γὰρ, τὸ σκότος. Ἦν δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ ψεφηνός.

Ψεῖσαι. [4] σιτίσαι. ψωμίσαι.

Ψήγματα. μικρὰ κομμάτια.

Ψηκεδών. κονιορτός.

Ψῆκτρα. ἐργαλεῖον, δι' οὗ τοὺς ἵππους κνήθομεν. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ [5] πριστὸν ψήκτρης [6] κνῆσμα [7] σιδηρόδετον.

Καὶ αὖθις·

Καὶ [8] ψήκτρην ἵππων ἐρυσίτριχα, τήν τ' ἐπὶ νώτων
Μάστιγα, ῥοίζου μητέρα θαρσαλέην.

Καὶ, Ψῆκτραν [9] ἄκιν ἀπέπτυσεν. † Ὁ [10] ψηκτὴρ, καὶ δεινὸς λέγεται.

Nam ut diversas eas ponit Lycurgus. Forsan autem actionem ψευδεγγραφῆς instituebant illi, qui, cum ærario nihil deberent, in tabulas debitorum falso relati erant. Actionem vero βουλεύσεως illi, qui, cum mulctam ærario ante debitam solvissent, iterum in tabulas debitorum insidiose relati erant.

Ψευδοκλησία. Est nomen actionis, quam instituunt illi, qui inter debitores ærarii relati aliquos accusant, quod viatores falso subornarint, qui se in jus citarent, ad debitum solvendum: ut Isæus inquit.

Ψευδόμαντις. Falsus vates. Mendax conjector.

Ψευδομυθία. Falsiloquium. Mendacium.

Ψευδόπτωμα. Casus falsus, non verus. Aristophanes: *Si autem forte in pugna aliqua in humerum cecidissent,* [*cito resurgentes, pulverem*] *abstergebant.* Ne scilicet cecidisse viderentur. Hoc autem genus luctæ ψευδόπτωμα vocant. Sensus vero talis est. Quamvis majores nostri interdum victi fuissent, cladem tamen resarciebant; & victores, cum postea vincerentur, ex priore victoria nihil commodi percipiebāt.

Ψευδόπυρα. Falsi ignes. Strategema quoddam est, quod fit, cum noctu ignes accenduntur ad terrorem hostibus incutiendum.

Ψευδοσέληνον. Obscura luna. [Proprie, falsa luna.]

Ψεῦδος, ἡ ἀνθρ. Mendacium est felicitas humana. Et David: *Dixi in ecstasi mea: Omnis homo mendax.*

Ψευδώνυμοι. Falsum nomen habentes. Nomen mentientes. Falsiloqui.

Ψευσθέντα. Deceptum. *Illum vero ab impostore deceptum non abfuisse a pugna. Ille enim & consiliis & variis verbis utebatur, ut hostem superaret.*

Ψεῦσον. Decipe. Falle. Frauda. Menander: *Scis, quid facturus sis.* Figura hæc [Atticis] familiaris est. Et Sophocles: *Ne falle, Jupiter, affulgentem nobis spem.*

Ψεφηνός. Obscurus. Non illustris. Ψέφος enim, caligo, tenebræ. *Erat autem & aer obscurus.*

Ψεῖσαι. Alere. Nutrire. Minutis cibi frustulis pascere.

Ψήγματα. Ramenta. Parva segmenta.

Ψηκεδών. Pulvis.

Ψῆκτρα. Strigil. Sive, instrumentum, quo equos stringimus. In Epigrammate: *Et serratos dentes strigilis ferro munitæ.* Et iterum: *Et strigilem equos stringentem, & tergis incumbentem scuticam, strepitus matrem audacem.* Et [iterum:] *Strigilem dentatam respuit.*

1 Ψευδοκλησία. ὄνομα δ.] Ex Harpocratione. Exemplum autem actionis hujus habes apud Demosthenem in oratione adversus Nicostratum; quem consule.

2 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 322. (222. Ed. Bas. *P.*)

3 Ὁ ἀνήρ] Lege, ὁ ἀήρ. Idem mendum est apud Etymologum.

4 Ψεῖσαι] Sic omnes Editt. At rectius scripseris, ψίσαι, per ι. Vide infra v, Ψίω. MSS. Paris. ψῆσαι, der η: sed male.

5 Καὶ πριστὸν ψήκτρ.] Est pars Epigrammatis, quod ex cod. MS. integrum cum Lectore communicavimus supra, v. Γομφιόδουπα.

6 Κνῆσμα] A κνῶ, rado, abstergo, polio. Figurate autem κνῆσμα hic dicitur pro dentibus strigilis, quibus equus raditur & politur. Cæterum in cod. MS. Anthologiæ ineditæ legitur, κνῆμα: quod idem est ac κνῆσμα. Utrumque enim dicitur.

7 Σιδηρόδετον] In Anthologia inedita rectius legitur, σιδηρόδετου. Refertur enim ad ψήκτρης.

8 Καὶ ψήκτρην ἵπ.] Distichum hoc legitur Anthol. lib. vi. cap. 2. ubi integrum Epigramma vide.

9 Ψῆκτραν ἄκ.] Fragmentum hoc decerptum est ex Epigrammate Phaniæ, quod ex cod. MS. integrum publici juris fecimus supra, v. Ἄκιν.

10 Ὁ ψηκτὴρ, καὶ δεινὸς λέγεται] Conjectore aliquo & Melampode opus est, qui loci hujus sensum divinet. Adeo ne ulla quidem sani sensus vestigia in hisce apparent.

Ψηλαφίζει. ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾷ. οὕτως Ἀναξίλας. καὶ ψηλαφῶ, αἰτιατικῇ.

Ψῆλαι. ἀντὶ τοῦ ψᾶλαι, κατὰ τροπήν.

Ψήληκες.[1] τῶν ἀλεκτρυόνων οἱ νοθογένναι.

Ψῆνας. τοὺς ἰχθύας.

Ψῆνες.[2] κωνώπια, τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα· οἵτινες καὶ τῶν ὀλύνθων περιαπτομένων ταῖς συκαῖς, πεπαίνουσι τὰ σῦκα. καὶ ὑπεψηνισμένη ἀπὸ τούτου, ἡ ἐγκύμων.

Ψιλίζω. καὶ παροιμία·

Οὐδεὶς κομήτης, ὅς τις οὐ ψιλίζεται.

Ὅς[3] τις οὐ. τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον αὐτὸς σὺ πρὸς τὴν ἠχὼ τοῦ τριμέτρου συνάρμοσον. οὐ γὰρ ἔγωγε φθέγξομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο πρᾶγμα καὶ ὄνομα.

Ψιλός. ὁ φαλακρός.

Ψιλίξαι. ξύσαι. σοβῆσαι.

Ψῆρας. ψάρους. ὄρνεα. [4]Ὅμηρος·

——— Κολοιούς τε, ψῆράς τε.

Καὶ αὖθις·

Ὁ[5] πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα καὶ ἁρπάκτειραν ἐρύκων
Σπέρματος ὑψιπετῆ Βιστονίαν γέρανον.

Ψηρόν. ξηρόν.

Ψησία. εἶδος ἰχθύων.

Ψῆττα. τῶν πλατέων τις ἰχθύων. ἔνιοι βούγλωσσον. δοκεῖ δέ τισιν ἐκ δύο συγκεῖσθαι δερμάτων τὴν ἰδέαν· διήρηται δὲ κατὰ τὸ μέσον, ὡς οἱ σφῆκες. ἢ ὄρνεόν ἐστι τετμημένον κατὰ τὸ μέσον, ὡς οἱ σφῆκες.

Ἐγὼ[6] δὲ, κἂν ὡσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ
Δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρταμοῦσα θ' ἥμισυ.

Ἀντὶ τοῦ, κἂν συμβῇ τέμνεσθαί μου τὸ ἥμισυ, βούλομαι.

Ψηφῖδες. ψῆφοι.

Ψηφίσματα. γνῶμαι ἀρέσκουσαι. [7]Ξυνήρεσε δὲ τὰ τοιάδε, εἰ ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς τῷ δόγματι ἐπιψηφίσοιτο. ἀντὶ τοῦ, ἀρεσθῇ.

Ψηφολόγοι.[8] ψηφολόγοι εἰσὶν, οἱ ψηφοπαῖκται. ψηφολογικοὶ γοῦν, οἱ πλανῶντες, καὶ ἀπατῶντες, Ὥσπερ οἱ ψηφολόγοι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῷ τάχει τῆς μεταθέσεως τῶν ψήφων ἀπατῶντες συναρπάζουσι.

Ψηφολόγοι. οἱ φροντίδα ποιούμενοι τῆς διὰ τῶν ψήφων ἀπάτης.

Ψῆφος. κρίσις. ἀπόφασις. διαλαλιά. λόγος. καὶ ἀψήφιστον. Ἡ κατέχων τὸ ἀψήφιστον γνώμη, ἐπιτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν. Καὶ αὖθις·

Οὐ[9] γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἣν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ.

Οἱ γὰρ γέροντες ἀεὶ ἐψηφίζοντο, τί πρακτέον, καὶ τί μή.

Ψηλαφίζει. Palpat. Attrectat. Sic Anaxilas. Et ψηλαφῶ, cum accusativo. Attrecto. Palpo.

Ψῆλαι. Cecinisse. Pro ψᾶλαι: verso α in η.

Ψήληκες. Galli gallinacei nothi, seu spurii.

Ψῆνας. Psenas. Pisces [quosdam ita vocant.]

Ψῆνες. Culices, [sive vermiculi,] qui in grossis nascuntur, &, cum grossi ficubus appenduntur, ipsas ficus ad maturitatem perducunt. Hinc ὑπεψηνισμένη dicta est, gravida.

Ψιλίζω. [Est vox obscœna, & dicitur de iis, qui cinædos ineunt.] Et proverbium: *Nullus est comatus, quin sit cinædus.* † [Synesius: *Nullus est comatus,*] *qui non. Tu porro ad trimetri sonum extremam versus partem accommoda. Neque enim ego abominandam istam rem nomenve unquam pronuntiavero.*

Ψιλός. Calvus.

Ψιλίξαι. Radere. [Cinædum] inire, sive subigere.

Ψῆρας. Idem quod ψάρους. Sturnos. Homerus: *Graculosque, sturnosque.* Et iterum: *Ille ego, qui quondam & sturnum, & rapacem arcui a semine altivolantem Bistoniam gruem.*

Ψηρόν. Aridum. Siccum.

Ψησία. Psesia. Genus piscium.

Ψῆττα. Psetta. Sive, solea. Est piscis quidam e latorum genere: quem nonnulli Buglossum vocant. Quibusdam autem videtur ex duabus pellibus constare, [si spectes externam ejus] speciem. Divisus est in medio, ut vespæ. Vel, avis est, cujus medium corpus divisum est, ut vesparum. [Aristophanes:] *Ego autem, tanquam psettam, mediam me dividi sinam.* Vel, etiamsi in duas partes secer, volo, &c.

Ψηφῖδες. Calculi. Lapilli.

Ψηφίσματα. Decreta populi. Plebiscita. *Hæc autem omnibus placuerunt, si Imperator Romanorum decretum istud suffragio suo comprobaret.*

Ψηφολόγοι. Præstigiatores, qui calculis ludentes spectatorum oculos decipiunt. Iidem etiam ψηφοπαῖκται vocantur. *Tanquam præstigiatores, calculos celeriter transferentes, oculos [spectatorum] agilitate sua fallunt.*

Ψηφολόγοι. Præstigiatores, qui per calculos spectatores fallere student.

Ψῆφος. [Calculus. Suffragium.] Judicium. Sententia. Oratio. Et ἀψήφιστον, quod nullo suffragio decretum, vel confirmatum est. *Qui in animo servat legem, nullo decreto confirmatam, omnem scripturam perficit.* Et iterum: *Non enim vires suppetent, etiamsi septies hoc decreveris.* † *Seniores enim semper decernebant, quid agendum esset, & non.*

1 Ψήληκες] Hesychius, ψήλικες, per ι in syllaba penultima.

2 Ψῆνες] Confer Nostrum supra v. Ἀνερίνεαστος, & v. Ὑπεψηνισμένη.

3 Ὅς τις οὐ] Supple, Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ, &c. Sic enim legitur apud Synesium in *Encom. Calvit*, pag. 85. unde fragmentum hoc depromptum est. Vide etiam supra, v. Κομῆται.

4 Ὅμηρος] Il. Π. v. 583.

5 Ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ ψ.] Anthol. lib. III. cap. XVI. Epigr. I. ut & Portus monuit.

6 Ἐγὼ δὲ, κἂν ὡσπ.] Metri gratia scribendum est, Ἐγὼ δέ γ' ἂν, κἂν ὡσπερεὶ, &c. Sic enim legitur apud Aristoph. *Lysistr.* pag. 843. (543. Ed. Bas. P.) unde fragmentum hoc depromptum est.

7 Ξυνήρεσε δὲ τ.] Exemplum hoc pertinet ad v. Ἐπιψηφίζεσθαι.

8 Ψηφολόγοι] De hac voce vide omnino Casaubonum *Animadvers.* in Athen. lib. I. cap. XV.

9 Οὐ γὰρ ἔσται δύν.] Est versus Trochaicus, qui legitur apud Aristophanem *Lysistrata*, pag. 881.

Ψῆφος.

Ψῆφος. [1] ψῆφον καλοῦμεν λίθον, τὸν ἐν τῷ δακτυλίῳ. καὶ τὸν χρημάτων ἀριθμόν.

Ψῆφος μέλαινα. ἡ καταδικάζουσα. λευκὴ γὰρ, ἡ δικαιοῦσα. Πισίδης·

Ψήφου μελαίνης ἐξεφώνησε κρίσιν.

Ψηφοφορία. ἡ πολλῶν ψῆφος, καὶ ἀποδοχή. [2] Οὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων, πρὶν ἂν τοῦ σκέλους λαβὼν ὑμᾶς τις ἐκτραχηλίσῃ θέλων.

Ψήχειν. καταμάσσειν. τρίβειν. ξύειν. Οἱ δὲ Μαυρούσιοι παραυτίκα τοὺς ἵππους ἔψηχον. οἱ δὲ λόγχας· οἱ δὲ ξίφη ἠκόνων. καὶ ἐν [3] Ἐπιγράμματι·

Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου
Φείδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ.

Ψηχρὰν. τὴν λεπτήν.

Ψιά. χαρά.

Ψιάδες. ῥανίδες, σταγόνες, ψεκάδες.

Ψιαθίον. [4] καὶ ἐπίῤῥημα, [5] ψιαθηδόν.

Ψίαθος. θηλυκόν. λέγεται δὲ παρ' Ἀριστοφάνει καὶ ἀρσενικῶς, τοὺς ψιάθους.

Ψίδωνες. [6] διάβολοι. ψίθυροι.

Ψίεντα. μακάριον.

Ψιζομένη. κλαίουσα.

Ψῖναι. ψέξαι.

Ψιθυρίζει. αἰκαλικῇ. ἠρέμα εἰς τὸ οὖς διαλέγεται. διαβάλλει. καὶ [7] Ἀφροδίτης Ψιθύρου ἱερόν. [8] πνέοντος ἀνέμου μαλακοῦ, καὶ ἠρέμα διὰ τῶν φύλλων εἰσιόντος, ὥσπερ προσλαλεῖ τὰ δένδρα, ὅπερ ψιθυρίζειν λέγεται. καὶ Θεόκριτος·

Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα, καὶ ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα.

καὶ λόγος ψίθυρος, ὁ διάβολος. [9] Σοφοκλῆς· Τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων.

Ψιθυριστοῦ Ἑρμοῦ, καὶ Ἔρωτος, καὶ Ἀφροδίτης· ἅπερ πρῶτος ἐποίησεν, ὥς φησι Ζώπυρος, Θησεὺς, ἐπειδὴ Φαίδρα, ὥς φασιν, ἐψιθύριζε Θησεῖ κατὰ Ἱππολύτου, διαβάλλουσα αὐτόν. οἱ δὲ ἀνθρωπινώτερόν φασι Ψιθυριστὴν, παρὰ τὸ ἀνθρώπους ἐκεῖ συνερχομένους τὰ ἀπόῤῥητα συντίθεσθαι, καὶ ψιθυρίζειν ἀλλήλοις, περὶ ὧν βούλονται. Ψιθυρισμὸς δὲ, [10] ἡ τῶν παρόντων κακολογία. [11] παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

Ψιθυριστὴς [12] Ἑρμῆς. ἦν τις Ἀθήνησιν Ἑρμῆς οὕτω καλούμενος. ἐτιμᾶτο δὲ Ἀθήνησι καὶ Ψίθυρος Ἀφροδίτη, καὶ [13] Ἑρμῆς Ψίθυρος.

Ψῆφος. [Sic etiam] vocamus lapillum, vel gemmam, quæ est in annulo. Item, summam pecuniæ.

Ψῆφος μέλαινα. Calculus niger. [Id est, calculus] condemnans. Albus enim absolvebat. Pisides: *Calculi nigri pronuntiavit sententiā.*

Ψηφοφορία. [Suffragiorum latio.] Multorum suffragium, aliquid decernentium, vel ratum facientium. [Et ψήφισμα, decretum, plebiscitum. Aristophanes:] *Non prius plebiscita facere desinetis, quam quis vos crure prehensos in caput præcipites det.*

Ψήχειν. Abstergere. Defricare. Terere. Radere. Stringere. *Maurusii autem confestim equos stringebant. Alii vero lances; alii gladios acuebant.* Et in Epigrammate: *Atterit & petram longum tempus; nec ferro parcit: sed una omnia perdit falce.*

Ψηχρὰν. Tenuem.

Ψιά. Gaudium. Lætitia.

Ψιάδες. Guttæ. Stillæ. Rores.

Ψιαθίον. Parva storea. Et adverbium, ψιαθηδὸν, storearum instar.

Ψίαθος. Storeæ. Tegetis. Est fœmininum. Dicitur autem apud Aristophanem & masculino genere, τοὺς ψιάθους.

Ψίδωνες. Calumniatores. Susurrones.

Ψίεντα. Beatum.

Ψιζομένη. Flens. Plorans.

Ψῖναι. Vituperare.

Ψιθυρίζει. [Susurrat.] Submissa voce in aurem dicit. Calumniatur. Et Veneris Susurratricis templum. Vento leni spirante, & per folia transeunte, arbores susurrum quendam edunt, quod ψιθυρίζειν Græci vocant. Theocritus: *Suavis ille susurrus, & pinus, caprarie, illa.* Et λόγος ψίθυρος, oratio ejus, qui susurrat, vel cum susurro loquitur. Calumnia. Sophocles: *Ejusmodi rumores lingua susurra [& clam maledica] fingens.*

Ψιθυριστοῦ Ἑρμ. Susurronis Mercurii, & Amoris, & Veneris [templa:] quæ, ut ait Zopyrus, primus Theseus fecit, postquam Phædra, ut ajunt, lingua susurra Hippolytum apud Theseum falso criminata est. Alii autem probabilius dicunt, [Amorem appellari] Susurronem, quod homines illic convenientes de rebus arcanis consilia ineant, & cum susurro inter se colloquantur, de quibus quisque velit. Ψιθυρισμὸς vero apud Apostolū dicitur calumnia [clandestina] adversus præsentes.

Ψιθυριστὴς Ἑρμῆς. Susurrator Mercurius. Mercurius quidam erat Athenis ita dictus. Ibidem etiam colebatur Venus Susurratrix, & Amor Susurrator.

1 Ψῆφον καλοῦμεν λίθ.] Hæc sunt verba Artemidori lib. II. cap. v. ut Pearsonius observaverat.

2 Οὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφ.] Aristoph. *Lysistr.* pag. 882.

Κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων, πρὶν ἂν
Τοῦ σκέλους λαβὼν ἡμᾶς τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

Sed utriusque versus metrum claudicat, quod ex codice MS. *Lysistratæ*, quem penes me habeo, sic restituendum est:

Κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν
Τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβών τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. III. cap. XIV. Epigr. 1.

4 Ψιαθίον] Alii rectius, ψιάθιον, cum acuto in antepenultima.

5 Ψιαθηδόν] Vide supra v. Φορμηδόν.

6 Ψίδωνες] Confer Hesych. v. Ψίδωνες, & v. Ψυθῶνες.

7 Ἀφροδίτης Ψιθύρου ἱερόν] Vide paulo post, v. Ψιθυριστοῦ, & v. Ψιθυριστής.

8 Πνέοντος ἀνέμου μαλ.] Hæc leguntur etiam apud Scholiastam Aristoph. ad *Nubes*, pag. 181. (110. Ed. Bas. *P.*)

9 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 10. ut Portus monuit.

10 Ἡ τῶν παρόντων] Malim, ἡ τῶν ἀπόντων, i. e. absentium. Absentes enim calumnia petere solet.

11 Παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ] II *Corinth.* XII. 10.

12 Ψιθυριστὴς Ἑρμ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Maussacum.

13 Ἑρμῆς] Lege, Ἔρως: ut recte apud Harpocrationem. Ἑρμοῦ enim mentio jam ante præcessit. Vide Meurs. *Lect. Att.* l. IV. c. XII.

Ψιλεύς.[1] ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος. ὅθεν καὶ φιλόψιλος, παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἵστασθαι.

Ψιλεύς. Qui in extremo Choro consistit. Unde & φιλόψιλος, apud Alcmanem, quæ in extremo Choro consistere amat.

Ψιλοδάπιδας. τὰς ψιλὰς, καὶ μὴ μαλλωτὰς δάπιδας λέγουσι.

Ψιλοδάπιδας. Sic vocant tapetes villis carentes.

Ψιλοκόρης.[2] Φαλακρός.

Ψιλοκόρης. Calvus. Qui tempora, vel caput pilis nudatum habet.

Ψιλόν. γυμνόν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἔρημον. [3]Τὰ δὲ θηρία ὕστερον ἑάλω, ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν.

Ψιλόν. Nudum. Item, orbatum, carens. privatum. *Belluæ autem postea captæ sunt,* [*rectoribus*] *Indis carentes.*

Ψιλός.[4] τάξις ἐστὶν ἀγεννεστάτη, ἥτις προβάλλεται ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου, τῶν γυμνῶν καὶ ἀόπλων· καὶ ἐὰν ταραχὴ γένηται, ἐκείνη πρώτη ἀναιρεῖται.

Οἴμοι[5] κακοδαίμων· ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.

τοῦτο δὲ εἴρηκε, διότι ἐψίλωτο. Εὐνάπιος δὲ λέγει ψιλὸν, καὶ οἷον κοῦφον. Αὐξίλια δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τὰ τοιαῦτα τέλη προσαγορεύουσι, τὸ τῆς βοηθείας ὀξὺ, καὶ περὶ τὰς χρείας εὐκίνητον οὕτω προσαγορεύοντες. καὶ ἡ τραγῳδία·

——— [6]Αὖ πάλιν

Εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλὸς, οὐκ ἔχων τροφήν.

Λέγεται καὶ ψιλὴ, ἡ ἀσθενής.

Denuo ad te ingredior nudus, & cibo carens.

Ψιλός. Nudus. [Nudus armis. Leviter armatus. Veles.] Maxime ignobilis & vilissimus ordo militum est eorum, qui armis nudi sunt, [vel saltem leviter armati, & a Græcis ψιλοί; a Latinis autem *velites* dicuntur.] Hi enim ante primam aciem hosti objiciuntur; &, ubi tumultus, [vel pugna] oritur, primi cæduntur. *O me miserum! Nudus igitur iterum militabo.* Hoc autem ideo dixit, quia depilatus erat [& vulsus.] Eunapius vero ψιλὸν vocat, leviter armatum. Romani autem ejusmodi milites *auxilia* appellant; ob celeritatem, qua suis succurrere possunt, & expeditum in bellis usum. Et Tragœdia: Ψιλὴ etiam dicitur debilis, infirma.

Ψιλοί.[7] οἱ μὴ καθωπλισμένοι μὲν, ἐν καιρῷ δὲ τῆς μάχης τῷ παρατυχόντι, ἢ λίθῳ, ἢ ξύλῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ ὀργάνῳ χρώμενοι. ἢ τοξόται. παρὰ τὸ σκευῇ ψιλῇ χρῆσθαι.

Ψιλοί. [Proprie, Nudi. Sic autem vocantur milites,] qui non sunt armati, sed tempore pugnæ obvio quovis telo, vel lapide, vel fuste, vel alio instrumento utuntur. Vel, sagittarii. [Dicti autem sunt ψιλοί,] quod levi armatura utantur.

Ψίλωθρον. φάρμακον πρὸς ψίλωσιν τῶν τριχῶν σκευαζόμενον.

Ψίλωθρον. Psilothrum. Id est, medicamentum, quod ad pilos evellendos conficitur.

Ψίμαρον. εὔδιαιον.

Ψίμαρον. Tranquillum. Serenum.

Ψιμμίθιον.[8] χρῶμα ἑταιρικόν.

Ψιμμύθιον. Cerussa. Sive, fucus meretricius.

Ψινάδες. παρὰ Θεοφράστῳ, αἱ [9]ῥοιάδες ἄμπελοι. ἔνιοι [10]τὰς δρυπέπεις ἐλαίας.

Ψινάδες. Apud Theophrastum [sic vocantur] vites, quibus fructus defluunt. Quidam [sic appellant] olivas, quæ in arbore maturuerunt.

Ψινάζει. ἀποῤῥεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ. φυλλοῤῥοεῖ.

Ψινάζει. Dicitur de fructibus tenellis, qui ab arboribus, vitibus, &c. defluunt, antequam ad maturitatem perducti sint. Dicitur item de arboribus, quibus folia defluunt.

Ψινύθιον. φαῦλον.

Ψινύθιον. Vile. Vitiosum. Malum.

Ψίξ, ψιχὸς κλίνεται.

Ψίξ, ψιχός. [Sic enim] declinatur. Mica.

Ψίω. τὸ ἐμβρωματίζω. καὶ ψίσαι, ψωμίσαι, καὶ ψισθεῖεν, ψωμισθεῖεν, τραφεῖεν διὰ ψιχῶν.

Ψίω. Cibum præmansum in os infero. Panis, aut alius cibi frustulis in os insertis alo. Et ψίσαι, exiguis cibi frustis in os insertis alere. Et ψισθεῖεν, cibi frustulis in os insertis alantur. Micis pascantur.

Ψιττακία. ὑπόδημα γυναικεῖον εἶδος.

Ψιττακία. Psittacia. Muliebris calceamenti genus.

Ψιττακός. ὄνομα ὀρνέου. τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν, καὶ τὴν τῶν γενύων διάθεσιν, ἃ τῶν ἀνθρώπων δύναται μιμεῖσθαι διάλεκτον· οἷον ψιττακοί, κίτται, καὶ τὰ ὅμοια.

Ψιττακός. Psittacus. Nomen avis. Volucres, quæ linguam habent, & maxillarum formam, [humanæ] similem, sermonem hominum imitari possunt: ut psittaci, picæ, & similes.

1 Ψιλεύς] Hesychius: Ψιλεῖς. οἱ ὕστατοι χορεύοντες.

2 Ψιλοκόρης] Scribendum est, ψιλοκόῤῥης, per duplex ρ, ut apud Hesychium: vel, ψιλοκόρσης.

3 Τὰ δὲ θηρία ὕσ.] Hæc sunt verba Polybii, lib. XI. cap. I.

4 Τάξις ἐστὶν ἀγεννεστάτη, ἥτις προβάλ.] Locus hic turbatus mihi videtur, quem sic rescribo, τάξις ἐστὶν ἀγεννεστάτη τῶν γυμνῶν καὶ ἀόπλων, ἥτις προβάλλεται, &c.

5 Οἴμοι κακοδ.] Est versus Aristophanis *Thesmophor.* pag. 779. (517. Ed. Bas. *P.*)

6 Αὖ πάλιν εἴσειμι πρ.] Hæc sunt verba Sophoclis in *Philoctete*, pag. 417. ut Portus monuit.

7 Ψιλοί. οἱ μὴ καθωπλ.] Nota hæc excerpta est ex Scholiaste Thucydidis ad lib. I. cap. LX.

8 Ψιμμίθιον] Scribe, ψιμμύθιον, per υ in syllaba antepenultima. Vide Lexica.

9 Ῥοιάδες] Hesychius, & Photius in Lex. MS. rectius ῥυάδες. Et sic ipse Suidas supra, v. Ῥυάδες.

10 Τὰς δρυπέπεις] Sic præter MStos, habent etiam Editt. Mediol. & Ald. At Editt. Basil. & Genev. δρυπέτεις. Vide Nostrum supra, v. Δρυπέπης.

Ψίτται,

Ψίτται. ἰχθύων γένος.

Ψιττάλεια. νησύδριόν τι περὶ τὰς Ἀθήνας.

Ψίχες. ἀρσενικῶς, οἱ ψίχες, καὶ τοὺς ψίχας. Ὁ δὲ Θεολόγος θηλυκῶς λέγει· Ψὶξ παραδεξαμένη τὸ φαυλότατον. καὶ ψιχίον.

Ψόα. μέρος τοῦ σώματος. ἐν ταύταις ἔγκεινται οἱ νεφροὶ, δι' ὧν αἱ ὀρέξεις κινεῖσθαι πεφύκασι. καὶ ὁ Δαβίδ· Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων.

Ψόγος. ἡ κακολογία.

Ψόθος. ἀκαθαρσία. οὕτως Φρύνιχος.

Ψολόεν. Φλογόεν πῦρ.

Ψολόεντα κεραυνόν. τὸν ὀξέως φθείροντα. ἡ εὐθεῖα, ὁ ψολόεις.

Ψολοκομπεία. ἀλαζονεία. [1] Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν·

Ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπείαις.

Μεγαλοδοξίαις, καὶ [2] μεγαλοποιείαις. ἀπὸ τῶν προειρημένων ὀνομάτων, τοῦ βροντᾷν, καὶ ταράττειν τὴν γῆν, καὶ κρημνοὺς ἐρείδειν, καὶ κεραυνοῖς χρῆσθαι. τῶν γὰρ κεραυνῶν οἱ μὲν καταιβάται· οἱ δὲ ψολόεντες, οἱ κατὰ τὴν ψαῦσιν ὀλλύντες· οἱ δὲ ἀργῆτες καλοῦνται.

Ψοῦδα. [3] ψευδῆ. Κρῆτες.

Ψοφοδεής. δειλός. τοὺς ψόφους φοβούμενος.

Ψόφος. [4] ὁ ψόφος, ὁ μὲν δυνάμει· ὁ δὲ, ἐνεργείᾳ. καὶ τὰ μὲν δύναται ψοφεῖν· τὰ δὲ, οὔ. τὰ μὲν οὖν δυνάμενα ψοφεῖν, ἐστὶ τὰ στερεὰ καὶ λεῖα, ἐν οἷς ἐστιν ὁ δυνάμει ψόφος, ὅταν ἐνεργῇ, καθό ἐστι ψοφητικά. ἡ γὰρ ἐπιτηδειότης τοῦ δύνασθαι ψοφεῖν, οὗτός ἐστιν ὁ δυνάμει ψόφος. ὅταν δὲ δυνάμενα ποιῇ, οὗτός ἐστιν ὁ ἐνεργείᾳ. ἔστι δὲ ψόφος, πληγὴ ἀέρος τοιῶσδε γινομένη. [5] δεῖ γὰρ εἰς τὸ γενέσθαι ψόφον δύο σκληρῶν σωμάτων συμπλώσεως, καὶ λείων σωμάτων ἀθρόαν συνέμπλωσιν πρὸς ἄλληλα γενέσθαι. ἐν γὰρ τούτοις ὁ ἐναπολαμβανόμενος ἀὴρ ἀθρόως ἐκθλιβόμενος, ποιεῖ τὸν ψόφον. οὔτε γὰρ τὰ μαλακὰ τῶν σωμάτων ψόφον ποιεῖ· οἷον σπόγγος, καὶ ἔρια· οὔτε τὰ σκληρὰ μὲν, ἠρέμα δὲ καὶ κατὰ μικρὸν προσκρουόμενα. φθάνει γὰρ κατὰ μέρος οἷον θρυφθῆναι ὁ ἀήρ. διὸ δεῖ σφοδρᾶς τῶν σκληρῶν σωμάτων συνεμπλώσεως, ἵνα πολὺς ὁ ἀὴρ ἐναπολειφθῇ μεταξύ· ὃς ἐναπολαμβανόμενος, καὶ ἀθρόως ἐξωθούμενος, ποιεῖ τὸν ψόφον. φθάνουσα γὰρ ἡ πληγὴ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἀποκλείει, καὶ ἀθρόον [6] ἐκπυῤῥηνίζει. τὰ δὲ μαλακὰ οὐ ψοφεῖ, διότι οὐχ οἷά τε ἐστιν ἐξωθῆσαι τὸν ἀέρα, τὸν ἐναποκλειόμενον. διὰ γὰρ τῶν πόρων (μανὰ γάρ ἐστι τὰ μαλακά) κατακερματισθεὶς ἔξεισι. δεῖ δὲ καὶ λειότητος τοῖς πλήττουσι μάλιστα, πρὸς τὸ πλείονα γένεσθαι τὸν ψό-

Ψίτται. Pſittæ. Piſcium genus.

Ψιττάλεια. Pſittalia. Parva quædam inſula circa Athenas.

Ψίχες. Micæ. Genere maſculino dicitur, οἱ ψίχες, & τοὺς ψίχας. Theologus autem fœminino genere dixit, ἡ ψίξ. Et ψιχίον, parva mica.

Ψόα. Pars corporis, in qua ſiti ſunt renes, qui appetitiones ciere ſolent. Lumbus. Et David: *Lumbi mei repleti ſunt ludibriis.*

Ψόγος. Vituperatio. Reprehenſio.

Ψόθος. Impuritas. Sordes. Ita Phrynichus.

Ψολόεν πῦρ. Ardens ignis.

Ψολόεντα κεραυνόν. [Ardens fulmen.] Celeriter perdens fulmen. Rectus caſus eſt, ψολόεις.

Ψολοκομπεία. [Proprie,] jactantia [fumi plena.] *Gaviſus ſum minis, fumoſaſque tuas jactantias riſi.* Vel, gloriationes, & magniloquentias. Hæc autem dicit, alludens ad præcedentia illa, tonare, & turbare terram, & fragmenta montium ejaculari, & fulminibus uti. Fulminum enim alia dicuntur καταιβάται: alia, ψολόεντες, quæ ſolo tactu perdunt: alia, ἀργῆτες. [Vide Lexica.]

Ψοῦδα. Pro ψευδῆ. Mendacia. Falſa. Cretenſes.

Ψοφοδεής. Qui quemvis ſtrepitum expaveſcit. Timidus.

Ψόφος. Strepitus, vel ſonus. Sonus alius eſt, facultate: alius vero, actu. Et alia quidem ſonum edere poſſunt: alia vero non. Quæ autem ſonum edere poſſunt, ſunt ſolida & lævia, in quibus eſt ſonus facultate, cum agunt pro ea, quam habent, ſoni edendi facultate. Nam aptitudo ad ſonum edendum, eſt ſonus facultate. Cum vero ea, quæ poſſunt, ſonum edunt, eſt [ſonus] actu. Sonus autem eſt aeris percuſſio, quæ certo quodam modo fit. Ut enim ſonus edatur, neceſſe eſt, ut duo corpora dura & lævia vehementi ictu inter ſe collidantur. Tunc enim aer inter ea concluſus, & ſubito ictu eliſus, ſonum edit. Neque enim corpora mollia ſonum edunt; ut ſpongia, & lana: neque dura quidem, ſed leniter & paulatim colliſa. Aer enim per partes [eliditur &] frangitur. Quamobrem opus eſt vehementi durorum corporum colliſione, ut plurimus aer inter ea concludatur: qui concluſus, & ſubito eliſus, ſonum efficit. Ictus enim exitum ejus antevertit, eumque ſic intercluſum ſubito expellit. Mollia vero non edunt ſonum, quod incluſum aerem expellere non poſſint. Per meatus enim (mollia namque ſunt rara) minutatim exit. Porro iis, qui corpora collidunt, lævore præcipue opus eſt, ut major ſonus edatur. Aer enim copioſior inter cor-

1 Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι] Pag. 329. (228. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi legitur, ψολοκομπίαις: uti & hic metri gratia ſcribendum eſt.

2 Μεγαλοποιείαις] Scholiaſtes Ariſtoph. recte, μεγαληγορίαις.

3 Ψοῦδα] Sic recte MS. A. itemque Photius in Lexico inedito. At priores Editt. ψόδα: quam lectionem literarum ſeries reſpuit.

4 Ὁ ψόφος, ὁ μὲν δυν.——— ἐν τοῖς κοιλώμασι πλείοσιν οὔσι, καὶ ἀθρόως οὐκ ἔξεισι] Hæc omnia ſumpta ſunt ex Joanne Philopono in lib. II. Ariſtot. *de Anima*, L. III. a. ut Pearſonius obſervaverat.

5 Δεῖ γὰρ εἰς τὸ γεν.——— πρὸς ἄλληλα γενέσθαι] Rectius Philoponus: Δεῖ γὰρ πρὸς τὸ γενέσθαι ψόφον δύο σκληρῶν καὶ λείων σωμάτων ἀθρόαν συνέμπλωσιν πρὸς ἄλληλα γενέσθαι.

6 Ἐκπυῤῥηνίζει] Scribe, ἐκπυρηνίζει, per unum ρ: ut habet Philoponus.

φον· διότι πλέον ἐναπολαμβανόμενος ὁ ἀὴρ ἐκθλίβεται ἀθρόως. ἐν δὲ τοῖς μὴ λείοις κατακερματίζεται ἐν τοῖς κοιλώμασι, πλείοσιν οὖσι, καὶ ἀθρόως οὐκ ἔξεισι. λέγει περὶ ἠχῆς καὶ ἕτερα, ἃ παραλελοίπαμεν. φωνητικὸν δέ ἐστι, τὸ δυνάμενον ἕνα καὶ συνεχῆ τὸν ἀέρα τηρῆσαι μέχρι τῆς ἀκοῆς. συμφυὴς δέ ἐστι, καὶ ἐγκατῳκοδομημένος τοῖς κοιλώμασι τῶν ὤτων πρὸς αὐτῇ τῇ μήνιγγι.

pora lævia conclusus, subito eliditur. In corporibus vero non lævibus aer per plures cavitates divisus, non subito, [sed paulatim] exit. De sono autem [Philosophus] & alia dicit, quæ hic prætermisimus. Soni autem edendi facultate præditum, est id, quod eundem & continuum aerem conservare potest, usque ad auditum. Aer autem ab ipso hominis ortu insitus & cavitatibus aurium inclusus est, juxta membranam.

Ψόφου πλέως. ἀντὶ τοῦ, ταραχώδης. περὶ Αἰσχύλου φησί· Τὰ γὰρ ῥήματα Αἰσχύλου φαντασίαν μὲν ἔχει, βασανιζόμενα δὲ, οὐδεμίαν ἔχει πραγματείαν. διὸ ταῦτα οὖν λέγει, ἀξύστατον· οἷον ἀδιάθετον, [2] ἀπιθάνως συντεθέντα. κομπώδη. Κρημνοποιὸν δὲ, μεγάλας λέξεις ποιοῦντα. καὶ, [3] Ψοφεῖ λάλον τι καὶ πυροῤῥαγές. Πυροῤῥαγῆ κεράμια καλεῖται, ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι.

Ψόφου πλέως. Strepitu plenus. Vel, tumultuosus, [& sonorus.] De Æschylo [Aristophanes] dicit, verba quidem ejus prima specie magnifica videri, sed, si diligentius examinentur, nihil solidi continere. Hinc eum vocat ἀξύστατον, i.e. sibi non constantem, vel, incompositum, & fabulas incredibiles confingentem. Κρημνοποιὸν vero, i.e. vocabula [aspera &] grandia componentem. Et, *Strepit garrulum quid, & obtusum, quale solent vasa fictilia igne rupta.* Πυροῤῥαγῆ κεράμια enim, dicuntur vasa fictilia, quæ, dum coquuntur, in igne rumpuntur.

Ψῶα. ἡ δυσωδία. [4] Ἄτλητον ἐπὶ ψῶαν πνείεσκον.

Ψῶα. Malus odor. Fœtor. Teter odor. *Intolerabilem fœtorem spirabant.*

Ψῶζα. νόσος τις. [5] Εὔπολις Μαρικᾷ·

Ὃς θυμήνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν.

οἱ δὲ φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος, ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας ἐστί.

Ψῶζα. Psoza Morbus quidam. Eupolis *Marica: Qui iratus pestilentiam & psozam militibus immisit.* Quidam vero & ipsum morbi genus declarant, [dicentes,] esse scabiem fœtidam.

Ψώθια. τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου.

Ψώθια. Inferior panis pars, vel crusta.

Ψωλὸν [6] γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυῤῥίνου. ἡ παροιμία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἱππεῦσιν. ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ [7] διεσκυλμένων. παρὰ δὲ Διφίλῳ ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι παραπεποίηται, ἄχρι τοῦ λάρυγγος.

Ψωλὸν γενέσθαι δ. *Recutitum te fieri oportet, usque ad caput.* Proverbium est apud Aristophanem *Equitibus.* Dictum vero est de illis, quorum penis magna ex parte nudatus est cute. Apud Diphilum vero in *Enagismasi,* loco hoc in alium sensum detorto, [pro μέχρι τοῦ μυῤῥίνου,] legitur, ἄχρι τοῦ λάρυγγος.

Ψωλός. ὁ λειπόδερμος, ὀξυτόνως. καὶ ἀκρόψωλος, ὁ ἐπὶ βραχὺ τοιοῦτος. ἢ ὁ ἀσχήμων, κατὰ παρέκτασιν τοῦ μορίου. [8] Ἀριστοφάνης· Κόκκυξ· ψωλοὶ πεδίονδε. Ἀντὶ τοῦ, κόκκυγος [9] κρώζοντος, τὰ πεδία θερίζομεν. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ψωλοὶ λέγονται εἶναι. τουτέστι, περιτετμημένοι. Φησὶν οὖν, ὅταν ὁ κόκκυξ κοκκύσῃ, οἱ ψωλοὶ ἤρχοντο εἰς τὸ πεδίον. τουτέστιν, οἱ μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντες. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς· Κόκκυ, ψωλοὶ πεδίονδε.

Καὶ αὖθις·

Ψωλὸν [10] γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυῤῥίνου.

Ἀντὶ τοῦ, μέχρι τῆς κεφαλῆς. ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μυῤῥίνῃ ἐστεφανοῦντο. ἢ [11] ἀπεκαλύφθαι τὸ αἰδοῖον. Μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. τουτέστι, κλέπτην τῶν δημοσίων. ἐξαμέλγοντα τὰ κοινά.

Ψωλός. Recutitus. Cui glans penis pelle nudata est. Et ἀκρόψωλος, qui in extrema tantum penis parte recutitus est. Vel, qui turpiter retracta cute penem erigit. Aristophanes: *Cuculus. Recutiti in agrum.* Id est, cuculo cantante, segetes demetimus. Ægyptii autem dicuntur esse recutiti, vel circumcisi. Ait igitur, cum cuculus cantat, recutiti exeunt in agros. [Vel, ψωλοὶ,] qui magnos habent penes. Aristophanes *Avibus: Hoc vere erat proverbium illud: Cuculus. Recutiti in agros.* Et iterum: *Recutitum te fieri oportet usque ad caput.* Μύῤῥινον enim hic significat caput: quod Magistratus caput myrto coronarent. Et, Μολγὸν γεν. depeculatorem te fieri oportet, & furem ærarii. [Proprie autem μολγὸς significat] eum, qui emulget Rempublicã.

1 Ψόφου πλέως. ἀντὶ τοῦ, ταρ.] Nota hæc pertinet ad locum illum Aristophanis in *Nubib.* pag. 199.

Ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν.

2 Ἀπιθάνως συντεθέντα] Supple ex Scholiasta Aristophanis, ἀπιθάνως συντεθέντα τοὺς μύθους.

3 Ψοφεῖ λάλον τι καὶ π.] Aristoph. *Acharnens.* pag. 415.

——— Ἐπεί τι καὶ ψοφεῖ

Λάλον τι καὶ πυροῤῥαγές.

Vide ibi veterem Interpretem.

4 Ἄτλητον ἐπὶ ψ.] Vide Etymologum v. Ψῶα, apud quem fragmentum hoc auctius legitur.

5 Εὔπολις Μαρικᾷ] Sic recte MS. A. itemque Photius in Lex. MS.. At in prioribus Editt. locus hic male ita distinguitur & legitur: Εὔπολις· Μαρικᾷ ὃς θυμήνας, &c. Fabula autem Eupolidis, Μαρικᾶ dicta, sæpius a veteribus laudatur.

6 Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σ.] Est versus Aristophanis *Equit.* pag. 345. (242. Ed. Baſ. *P.*) Male autem Suidas locum hunc inter proverbia refert: ut cuilibet patebit, qui ipsum Comicum inspicere voluerit.

7 Διεσκυλμένων] Est vox prorsus insolens: cujus loco scribere malim, ἀπεσκολυμμένων, ab ἀποσκολύπτω. Vide Hesychium v. Ἀποσκόλυπτε, & Nostrum supra, v. Ἀπεσκολυμμένος.

8 Ἀριστοφάνης] *Avibus,* pag. 565. (388. Ed. Baſ. *P.*)

9 Κρώζοντος] Scholiastes Aristophanis habet, κράζοντος.

10 Ψωλὸν γεν.] Versus hic, a Suida & paulo ante citatus, legitur apud Aristoph. *Equit.* pag. 345. (242. Ed. Baſ. *P.*)

11 Ἀπεκαλύφθαι] Lego, ἀπεσκολύφθαι. Vide Lexica, v. Ἀποσκολύπτω.

Ψωμί-

Ψωμίζεται.[1] ἀπατᾶται. χαίρει. τὸ δὲ ψωμίζεσθαι ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων λέγεται, ἃ ὑπόκειται τῇ τῶν διδόντων ἐξουσίᾳ.[2] Ἀριστοφάνης·

Ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν, οἷς ψωμίζεται.

οἷς ἀπατᾶται. οἷς χαίρει. καὶ, Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων.

Ψωμοκόλακες.[3] οἱ παράσιτοι, ὡς Φιλιππίδης.

Ψωμόλεθρος. ὁ πολυφάγος.

Ψωμός. ὁ ἄρτος.

Ψώρα. κνησμονή. Ψωρὶς, ὄνομα πόλεως.

Ψῶσαν. θάλπουσαν. Ἡρόδοτος.

Ψωφιλία. χώρα. καὶ Ψωφίλιοι, ἔθνος.

Ψωφίς. πόλις.

Ψώχοντες. θρύπτοντες. λεπτύνοντες.

Ψῶχος. γῆ ψαμμώδης.

Ψοιά. ψύα δέ. καὶ πληθυντικῶς, τὰ ψύη, αἱ λαγόνες.

Ψοίθης. ὁ ἀλαζών.

Ψοῖθος. σποδός.

Ψυγείσῃ.[4] Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ, ἀποθανούσῃ.

Ψύδραξ. τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξάνθημα.

Ψύδος.[5] ψευδές. ψεῦδος.

———Καὶ σὺ ψύθος οὔνομ᾽ ἔχουσα.

Ἀντὶ τοῦ ψευδὲς, παρὰ Καλλιμάχῳ.

Ψυκτήρ. σκεῦος, ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια.

Ψυκτῆρα. κάδδον. ἢ ποτήριον μέγα. ἀπὸ τοῦ θᾶττον ψύχεσθαι ἐν αὐτῷ τὸ[6] κρᾶσιν.

Ψύλλα, καὶ ψύλλαι. θηλυκῶς. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ, Ψύλλοι, ἔθνος Λιβύης. καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου κύριον ὄνομα. ὅτι δὲ τὸ ζῶον τὸ μικρὸν ἀρσενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπε, καὶ ἕτεροι.[7] Ἀριστοφάνης·

Ἀνήρετ᾽ ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης,
Ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας.

Ἱστόρηται δὲ, ὡς ἡ ψύλλα ἓξ πόδας ἔχει.

Ψύλλειον. βοτάνης εἶδος. καὶ ψυλλίζω, αἰτιατικῇ. Ψυλλεῖς, ἐθνικόν.

Ψύξας. φυσήσας. ἢ ἀμβλύνας.

Ψύρα[8] τὸν Διόνυσον ἄγοντες. ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνῳ. τὰ δὲ Ψύρα, εὐτελὴς νῆσός ἐστι καὶ μικρὰ, πλησίον Χίου, μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεγκεῖν. λέγομεν οὖν τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀνακειμένων,

Ψωμίζεται. [Pascitur.] Decipitur. Inescatur. [Proprie] autem ψωμίζεσθαι de parvis pueris dicitur, qui ab aliis cibo præmanso nutriuntur. Aristophanes: *Novi, quibus rebus [populus] inescetur.* Vel, quibus rebus decipiatur, & delectetur. Et, *Pasces nos pane lacrymarum.*

Ψωμοκόλακες. Parasiti. Sive, qui cibi gratia adulantur: ut Philippides.

Ψωμόλεθρος. [Ciborum pernities.] Helluo. Vorax.

Ψωμός. [Buccella.] Panis.

Ψώρα. Scabies. At Ψωρὶς, Psoris. Nomen urbis.

Ψῶσαν. Foventem. Mulcentem. Demulcentem. Herodotus.

Ψωφιλία. Psophilia. Regio. Et Psophilii, gens, [quæ Psophiliam incolit.]

Ψωφίς. Psophis. Urbs.

Ψώχοντες. Comminuentes. Attenuantes.

Ψῶχος. Arenosa terra.

Ψοιά. Lumbus. [Per diphthongum οι in prima syllaba.] At ψύα, [per υ in syllaba prima. Idem.] Et pluraliter, τὰ ψύη, ilia, lumbi.

Ψοίθης. Arrogans. Superbus.

Ψοῖθος. Cinis.

Ψυγείσῃ. [Proprie, refrigeratæ, vel frigefactæ. At] Aristophanes [posuit] pro ἀποθανούσῃ, i. e. mortuæ.

Ψύδραξ. Pustula in corpore.

Ψύδος. Idem quod ψευδές, vel ψεῦδος. Falsum. Mendacium. *Et tu mentitum nomen habens.* Apud Callimachum.

Ψυκτήρ. Vas, in quo pocula lavantur.

Ψυκτῆρα. Cadum. Vel, poculum magnum. [Sic dictum,] quod in eo vinum cito refrigeretur.

Ψύλλα. Pulex. Et ψύλλαι, pulices. Est generis fœminini. Apud Herodotum vero, Psylli, est gens Africæ. Et [Psyllus,] in Menandri *Messenia*, est proprium [viri] nomen. Et pulicè genere masculino [ψύλλον] Epicharmus dixit, & alii. [Plerumque vero ψύλλα dicitur, genere fœminino.] Aristophanes: *Interrogavit modo Chærephontem Socrates, pulex quot suorum pedum saltaret.*

Ψύλλειον. Psyllium. Genus herbæ. Et Ψυλλεῖς, Psyllenses. Nomen gentis.

Ψύξας. Qui inflavit. Vel, qui obtudit.

Ψύρα τὸν Διόνυσ. In Psyris festum Bacchi celebrantes. Proverbium est apud Cratinum. Psyra autem est insula vilis & parva prope Chium, quæ vinum ferre nequit. Proverbi-

1 Ψωμίζεται. ἀπατᾶται. χαίρ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad *Equit.* pag. 330. (229. Ed. Bas. *P.*)

2 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 330.

3 Ψωμοκόλακες] Vide Casaubonum ad Athen. lib. VI. cap. XVIII.

4 Ψυγείσῃ. Ἀριστοφ.] Aristoph. in *Nubibus*, pag. 132. (64. Ed. Bas. *P.*)

Κᾆτα ψυγείσῃ περιέφυσαν Περσικαί.

Scholiastes ad eum locum: Ψυγείσῃ, ἀντὶ τοῦ θανούσῃ. Sed interpretatio illa a dicto loco Aristophanis aliena est. Nam ψυγείσῃ ibi proprie significat, refrigeratæ: ut ex sensu loci illius patet.

5 Ψύδος] Sic habent omnes Editt. At scribendum esse ψύθος, per θ, non solum ex exemplo subjuncto, sed etiam ex serie literarum patet. Confer Etymologum v. Ψίθυρ: ubi subjunctum fragmentum Callimachi auctius legitur.

6 Κρᾶσιν] Hæc vox apud Græcos hodiernos *vinum* significat: qua significatione vocabulum istud Suidas hic accipere videtur.

7 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag 131. (67. Ed. Bas. *P.*)

8 Ψύρα τὸν Διόν.] Alcman apud Eustathium ad Odyss. Γ. Παρὰ Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες. Vide Parœmiographos.

καὶ

καὶ μὴ πινόντων. λέλεκται καὶ ἐπὶ τὴν εὐτέλειαν σημαινόντων.

Ψυταλίων.

Ψυχαγωγεῖ. αἰτιατικῇ. παραμυθεῖται. τέρπει. ἢ ψυχὰς ἀνάγει. [1] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· Πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσι λίμνη ἐστὶν, οὗ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης. Περὶ ψυχαγωγίας. [2] Γοητείας τινὰς ποιοῦσιν ἐς τοὺς νεκρούς. ἐπὰν γὰρ ἐς τὰ χωρία ἀφίκωνται, ὅθεν ἄγειν ἔξεστι τὰς ψυχὰς, ἃς ποθοῦσιν οἱ δεόμενοι, ἀφικνοῦνται, ἔνθα τεθνᾶσιν οἱ ψυχαγωγούμενοι· καὶ οὐχ εὑρίσκουσι παραχρῆμα τὸν χῶρον, ἀλλὰ ἀνιχνεύουσι τὸν τρόπον τοῦτον. πρόβατον μέλαν παραλαβόντες, εἶτα τοῦ κέρατος τοῦ ἑτέρου λαβόμενοι, ἢ τῶν ποδῶν τῶν προσθίων, καὶ ἐπὶ τοῖς ποσὶ τοῖς ἄλλοις στήσαντες, περιάγουσι. τὸ δὲ ἕπεται τῇ ἕλξει, καὶ μάλα εὐπειθῶς. ὅταν δὲ ἀφίκηται, ἔνθα ἐκεῖνος, ἢ ἐκείνη κατωρύχθη, ἐνταῦθα τὸ πρόβατον ἑαυτὸ ἔρριψεν· καὶ τούτου γενομένου, εἶτα τὸ πρόβατον ἐκποδὼν ποιήσαντες, καὶ κατακρύψαντες, σύν καί τισι ποικίλαις ἱερουργίαις καὶ ἐπῳδαῖς περιηγοῦνται καὶ περιέρχονται αὐτὰ, καὶ ἀκούουσι λεγόντων, καὶ τὰς αἰτίας, δι' ἃς μηνίουσι, πυνθάνονται. [3] Ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ Ἀντωνῖνος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς περὶ Κομμόδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Φησὶ Πολύβιος· Οὗτοι μὲν περὶ ταῦτα διέτριβον, ψυχαγωγοῦντες τὰς δυνάμεις. ἀντὶ τοῦ, παραμυθούμενοι.

Ψυχάζειν. ἀναψύχειν. Οἱ δὲ ἀποβάντες τῶν ἵππων, ἐνεχείρουν ψυχάζειν, τοῖς τε ἵπποις ἀνακωχῆς μεταδιδόναι τινός.

Ψυχάζουσι. πρὸς τὸ ψῦχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα ἀναψυχήν τινα λάβωσιν. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ χειμάζειν. Οὐδέ τις αὐτοῖς τὴν ἀσπίδα ἢ τὸν θώρακα ἔφερε, ψυχάσαι τοῖς δεομένοις.

Ψύχεται. ἀντὶ τοῦ ψυχραίνεται. μαραίνεται. [4] ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ φλὸξ ἐν τελεταῖς, ὅτε θύματα πάντα λαφύξει,
Φορβῆς [5] ἡ μανίη ψύχεται αὐτομάτως.

Ψύχειν, καὶ ἀποψύχειν τὰ ὑγραινόμενα.

Ψυχεινὸς τόπος. ὁ ψυχρός.

Ψυχή. πνεῦμα νοερόν. Μέρη [6] τῆς ψυχῆς, ἢ εἴδη τρία· λογιζόμενον, θυμούμενον, ἐπιθυμοῦν. ἀναγκαίως οὖν καὶ τριττὴ πολιτεία ἐγένετο, ἔχουσα ἑκάστη τὰς

um igitur dicitur in convivantes, qui non bibunt. Dicitur etiam de rebus vilibus.

Ψυταλίων. Pſytalion. [Videtur viri nomen.]

Ψυχαγωγεῖ. Accuſativo jungitur. Conſolatur. Delectat. Voluptate afficit. Vel, animas ab Inferis evocat. Ariſtophanes *Avibus: Apud Sciapodes palus eſt, ubi Manes elicit Socrates.* De animarum evocatione. Incantationibus quibuſdam utuntur circa mortuos. Poſtquam enim ad loca illa pervenerunt, unde animas evocare licet illis, qui eas deſiderant; eo veniunt, ubi mortui ſunt illi, quorum Manes eliciuntur. Non autem locum ſtatim inveniunt, ſed eum ſic inveſtigant. Nigrum arietem adhibent, ejuſque cornu alterum prehendunt, vel pedes anteriores; & pedibus poſterioribus erectum circumducunt. Ille autem trahentem lubens ſequitur. Cum autem perventum eſt eo, ubi ille vel illa ſita eſt: ibi aries ſe ipſum ultro proſternit. Quo facto, arietem inde abductum occultant, adhibitiſque curioſis quibuſdam ſacrificiis & incantationibus, [loca illa] circumeunt, [Maneſque] loquentes audiunt; & cauſas, quare irati ſint, ſciſcitantur. Antoninus quoque Romanorum Imperator Commodi patris ſui manes elicuit. Et Polybius inquit: *Illi quidem in his tempus terebant, militum animos demulcentes.*

Ψυχάζειν. Reſpirare. Frigus captare. *Illi vero, cum ex equis deſcendiſſent, [æſtu defatigati] reſpirare cœperunt, & equis relaxationem aliquam laboris dare.*

Ψυχάζουσι. Frigus & ventum captant, ut vires recreent. Τὸ ψυχάζειν autem ſimile eſt verbo χειμάζειν, i.e. hybernare. *Nemo autem ipſis clypeum aut loricam ferebat, ut a laſſitudine reſpirarent.*

Ψύχεται. Refrigeratur. Frigeſit. Extinguitur. In Epigrammate: *Et flamma in ſacris Cereris, cum victimas omnes abſumpſit, pabulo deficiente ſponte exſtinguitur.*

Ψύχειν, & ἀποψύχειν τὰ ὑγραινόμενα. Humida ad ventum expoſita ſiccare.

Ψυχεινὸς τόπος. Frigidus locus.

Ψυχή. [Anima. Vel, animus. Id eſt,] ſpiritus intelligens. Partes, ſive ſpecies animæ ſunt tres: Ratiocinans, Iraſcens, & Appetens. Neceſſario igitur & triplex vitæ genus

1 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Pag. 612. (426. Ed. Baſ. P.) ubi locus hic ita diſtinguitur:

Πρὸς δὲ τοῖσι Σκιάποσι λί-
μνη τις ἔστ' ἄλουτος, οὗ
ψυχαγωγεῖ Σωκράτης.

2 Γοητείας τινὰς ποιοῦσιν ἐς τ.] Miror, unde hæc Suidas.

3 Ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ Ἀντ.] Imo, inverſo potius ordine ſcribendum, ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ Κόμμοδος, ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς, περὶ Ἀντωνίνου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Commodum enim filium fuiſſe M. Antonini Philoſophi, ex hiſtoria ſatis notum eſt.

4 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VII. pag. 592.

5 Φορβῆς ἡ μανίη] MS. A. habet, φθονερῇ μανίῃ. At ad marginem codicis illius ſcriptum erat, γρ. τηξιμελεῖ μανίῃ: ſed quæ emendatio, ut ut ſenſum tolerabilem habeat, nimis longe a vulgata lectione recedit. Brodæus legendum cenſet, φορβῆς ὀρφανίῃ, i.e. *ob defectum* vel *inopiam pabuli*: in quo aſſentientem habet Scholiaſtam Anonymum, qui ad dictum locum Epigrammatis hæc notat: Ἴσως ἀντὶ τοῦ, ἡ μανίη, ὀρφανίη γραπτέον. Sed nego vocem ὀρφανίη hoc ſenſu accipi poſſe. Quare arridet emendatio acutiſſimi & vere eruditi Richardi Bentleji, qui de hoc loco a me conſultus, unius literæ mutatione reſcribendum cenſebat, φορβῆς ἠχανίῃ, i.e. *pabuli inopia*. Ἠχανία enim eſt ab ἠχάνω, quod Suidas in ſerie ſua interpretatur, πτωχεύω, i.e. pauper vel inops ſum. Inde & ἤχηνες, dicuntur πτωχοὶ, i.e. pauperes; teſte Heſychio. Proprie, *qui nihil habent*: ab α privativo, & ἔχω, *habeo*; quaſi dicas, ἀεχήν. Idem Heſychius: Ἀεχῆνες, πένητες. Vide etiam Suidam v. Ἀχηνία. Cum igitur ἠχανία eſſet vox raro occurrens; librarii eam pro ſolita ſua περιεργία corruperunt: quod fatum & multæ aliæ ejus generis voces in veterum libris expertæ ſunt.

6 Μέρη τῆς ψυχῆς, ἢ εἴδη τρ.] Locum hunc de triplici hominum & vitæ genere, ex Damaſcio excerptum eſſe, patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damaſcio pag. 1032. & hæc leguntur: Τριῶν δὲ ὄντων μερῶν ἢ εἰδῶν ψυχῆς, ἢ ὅπως ἄν τις ἐθέλοι καλεῖν, τριττὴν ἔφασκε γίνεσθαι πολιτείαν, ἔχουσαν μὲν ἑκάστην τὰς τρεῖς, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι ἑνὶ τὸ πᾶν μορφουμένην. καὶ τὴν περιεῖναι μάλιστα κατὰ λόγον, ἣν ἄν τις οἶμαι τὸν ἐπὶ Κρόνου βίον ἐπονομάσειεν. Eadem plane & Suidas hic refert, ex auctore, quem non nominat quidem; ſed quem Damaſcium eſſe, ex citato loco Photii ſatis patet.

τρεῖς, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι ἑνὶ τὸ πᾶν μορφουμένη. καὶ τὴν μὲν περιϊέναι κατὰ λόγον, ἣν ἄν τις τὴν ἐπὶ Κρόνου ὀνομάσειε ζωήν τε καὶ πολιτείαν. τὴν δὲ κατὰ θυμόν, διαγωνιζομένην εἰς πολέμους καὶ μάχας περὶ πρωτείων καὶ δόξης· οἷα ἐν ταῖς ἱστορίαις θρυλλούμενα. τὴν δὲ κατ' ἐπιθυμίαν, πανταχῇ διαῤῥέουσαν, [1] καὶ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολάστου διεφθαρμένην, ταπεινὰ καὶ γυναικεῖα φρονοῦσαν, δειλίᾳ σύνοικον, καὶ ἐν πάσῃ ὑηνίᾳ καλινδουμένην· φιλοχρήμονα, δουλοπρεπῆ, οὐδὲν τίμιον οὐδὲ ἐλεύθερον διαπραττομένην, ἀνδραποδώδη, καὶ ἀσθενῆ, γαστρὶ καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσαν, οὔτε θυμοῦ γενναίου χρωμένην· οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον ἐκνενευρισμένον, οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυνάμενον. καὶ πολλοῦ χαμαιπετεστέραν ἐπεδείκνυτο τὴν ζωὴν τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολιτευομένων ἀνθρώπων. † Πλάτων τὴν τῶν ἀλόγων ψυχὴν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ διαλόγοις θνητὴν ὡμολόγηκε. † Τὰ τῆς ψυχῆς ἅπαντα παθήματα τοῦ συναμφοτέρου ἐστί, καὶ οὐκ ἴδια τῆς ψυχῆς. ὡσαύτως καὶ ἡ νόησις. Ὅτι τοῦ ζῆν αἴτιον τοῖς ζῶσι τὸ πεζώτατον καὶ ἔσχατον μόριον τῆς ψυχῆς. τὴν γὰρ φυτικὴν δύναμιν ἀποδίδωσιν Ἀριστοτέλης αἰτίαν τοῦ ζῆν. οὐδὲν γὰρ ἀμοιροῦν ταύτης ζῆν δύναται. διὸ καὶ τὰ μόνης αὐτῆς μετέχοντα, ζῇ· λέγω δὴ τὰ φυτά. μίαν δὲ οὐσίαν βούλεται τῆς ψυχῆς εἶναι, ἐκ διαφόρων συγκειμένην οὐσιῶν, καὶ ἡνωμένην.

exſtitit, quorum unumquodque tria quidem illa in ſe continebat; ſed ab uno, quod prævalebat, [nomen &] formam accipiebat. Ac primum quidem vitæ genus rationi conſentaneum fuit: quam quis vitam ſub Saturno nominaverit. Alterum autem, in quo Ira dominabatur, plenum fuit bellis & contentionibus de principatu & gloria: qualia ſunt ea, quæ hiſtoriæ tradunt. Tertium autem, quod cupiditate regitur, eorum eſt, qui luxu diffluunt, & intemperantibus deliciis corrupti, humili & effœminato ſunt animo: ad hæc ignavi, & in omni ſpurcitie porcorum inſtar ſe volutantes: avari, ingenio ſervili præditi, nihil præclarum vel ingenuo homine dignum facientes, mentem habentes abjectam, velut mancipia; ventre & venere felicitatem omnem metientes, nec animo generoſo præditi; ſed ſimiles corpori, quod viribus deſtitutum & enervatum in uno loco jacet, nec ſe amplius movere poteſt. Et his multo abjectiorem humilioremque oſtendebat vitam hominum nunc viventium. † Plato in Dialogis ſuis brutorum animam mortalem eſſe aſſeruit. † Omnes affectiones animæ utriuſque ſunt, [corporis ſcilicet, & animæ:] non autem animæ propria. Similiter & intellectio. † Maxime ignobilis & extrema pars animæ viventibus vitæ cauſa eſt. Ariſtoteles enim animam vegetatricem vitæ cauſam ſtatuit. Nihil enim, quod ejus expers eſt, vivere poteſt. Quare etiam ſola illa vivunt, quæ eam nacta ſunt: plantæ ſcilicet & ſtirpes. Unam autem animæ eſſentiam eſſe vult, ex diverſis eſſentiis compoſitam & conflatam.

Ψυχίδιον. ἡ ψυχή. καὶ ψυχάριον, παρὰ Ἰουλιανῷ.

Ψυχίδιον. Animula. Parva anima. Et ψυχάριον, apud Julianum. Idem.

Ψυχικός. σαρκικός. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρειόθυμον. οὕτως Ἄλεξις.

Ψυχικός. Animalis. Carnalis. Significat vero etiam virili animo præditum. Sic Alexis.

Ψυχικὸς ἄνθρωπος. ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ὁ ἄνθρωπος. ὅταν μὲν οὖν πράττῃ τι τῶν τῷ Θεῷ δοκούντων, πνευματικὸς λέγεται, καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς ψυχῆς ὀνομάζεται, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρας μείζονος τιμῆς, τῆς ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἐνεργείας. οὐ γὰρ ἀρκεῖ ἡ ψυχὴ εἰς κατόρθωμα, εἰ μὴ ἀπολαύσοι τῆς τοῦ πνεύματος βοηθείας. ὥσπερ δὲ σαρκικὸς ἄνθρωπος λέγεται, ὁ τῇ σαρκὶ δουλεύων· οὕτω ψυχικὸν καλεῖ ὁ Ἀπόστολος, τὸν τοῖς ἀνθρωπικοῖς λογισμοῖς τὰ πράγματα ἐπιτρέποντα, καὶ τὴν τοῦ πνεύματος ἐνέργειαν μὴ δεχόμενον. Καὶ πάλιν· Ὅταν μὲν κατορθώσωμεν ἀρετὴν, πνευματικοὶ λεγόμεθα. ὅταν δὲ ὑποσκελισθῶμεν, καὶ πράξωμέν τι ἐναντίον, ἀπὸ τῆς εὐτελοῦς φύσεως, γῆν ἡμᾶς ὀνομάζει. καὶ ὁ Προφήτης, Πατάξει, φησὶ, τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ. οὐ περὶ γῆς λέγων, ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. Καὶ πάλιν· Ἐγένετο πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν. περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγων. καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἑαυτὸν ἐξευτελίζων, λέγει· Ἐγὼ δέ εἰμι γῆ καὶ σποδός. καὶ πάλιν· Ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδενώθη τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ. τὴν γαστέρα λέγων. † Αἱ ψυχαὶ τῶν βιοθανατούντων, οὐ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν, γίνονται δαίμονες, ἀλλὰ τῶν ἁμαρτανόντων· οὐ τῶν

Ψυχικὸς ἄνθρωπος. Animalis homo. Homo ex anima & corpore conſtat. Cum igitur aliquid facit, quod Deo placet, ſpiritualis dicitur; nec ab anima nomen ſortitur, ſed ab eo, quod eſt longe nobilius; actione ſcilicet ſpirituali. Non enim anima per ſe perfectæ virtutis munia implere poteſt, niſi ſpiritus auxilio adjuvetur. Quemadmodum autem carnalis homo dicitur, qui carni ſervit: ſic animalem Apoſtolus vocat eum, qui in rebus agendis humanas rationes ſequitur, ſpreta ſpiritus efficacia. Et iterum. Cum ſecundum virtutem vivimus, ſpirituales dicimur. Cum vero [a vitiis] ſupplantamur, & aliquid [ſpiritui] contrarium facimus, a viliore natura [impulſi,] *terram* [Scriptura] nos appellat. Et Propheta, *Percutiet*, inquit, *terram ſermone oris ſui:* non de terra loquens, ſed de peccatis. Et iterum: *Tota terra fuit labium unum.* De peccatis [itidem] loquens. Et Abraamus ſe ipſum extenuans, dicit: *Ego vero ſum terra & cinis.* Et alibi: *In vita ejus in nihilum redacta ſunt inteſtina ejus.* De ventre loquens. † Animæ eorum, qui violenta morte moriuntur, non fiunt dæmones, ſecundum opinionem vulgi; ſed eorum, qui

1 Καὶ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολάστου διεφθ.——πολιτευομένων ἀνθρώπων] Hæc leguntur etiam ſupra, v. Ὑηνία.

οὐσίας αὐτῶν μεταβαλλομένης, ἀλλὰ τῆς προαιρέσεως τὴν ἐκείνων μιμουμένης κακίαν. τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγε τοῖς Ἰουδαίοις· Ὑμεῖς τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ Διαβόλου ἐστέ.

Ψυχόλεθρος.

Ψυχομαχοῦντες. [1] Πολύβιος· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ψυχομαχοῦντες, σχεδὸν ἢ ιέ. ἔτη τῶν κατὰ θάλασσαν πραγμάτων ὁλοσχερῶς ἀφεστηκότες. † Ἦν δὲ καὶ τῆς ὑστέρου ἐπιβολῆς τὸ πλεῖον ψυχομαχία. περὶ τῆς ψυχῆς μάχη.

Ψυχόμενον δρόσῳ ἐν καμίνῳ. δροσιζόμενον.

Ψυχορροφεῖν. [2] τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

Ψύχος. καὶ ψύχη. τὰ ψυχρά.

Ψυχουλκούμενος. τὴν ψυχὴν ἑλκόμενος.

Ψυχωφελές. καὶ ψυχωφέλεια.

Ψυχρολογία. καὶ ψυχρολόγος ἄνθρωπος, ὁ μηδὲν ἀγαθὸν λέγων.

Ψυχρός. ἀσθενής. [3] Ἦν δὲ ὁ Μόρσιμος, Φιλοκλέους τοῦ ποιητοῦ υἱὸς, τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. ἦν δὲ καὶ ἰατρός.

Ψυχρὸς ἄνθρωπος. ἀντὶ τοῦ, δυσκίνητος. [4] Ἰώσηπος· Ψυχρότεροι τῆς ἐλπίδος ὑπέστρεψαν.

Ψυχροῦ [5] βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας. ἀντὶ τοῦ, ταλαιπώρου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἢ ἐπιμεμφόμενός φησι, διὰ τὸ γῆρας. Καὶ αὖθις· [6] Ἡνίκα Θέογνις ἠγωνίζετο, κατένιψε τὴν Θρᾴκην χιόνι πολλῇ, καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξεν ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον. οὗτος τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. κωμῳδῶν οὖν αὐτὸν, παρίστησι τὴν πολλὴν χιόνα τῆς τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητος.

peccant: non quod eorum essentia mutetur; sed quod voluntas ipsorum improbitatem dæmonum imitetur. Hoc & Christus Judæis dicit: *Vos patris vestri Diaboli [filii] estis.*

Ψυχόλεθρος. Pernicies animarum.

Ψυχομαχοῦντες. Magna contentione & animi pervicacia pugnantes. Polybius: *Romani autem animorum pervicaciam retinentes; etsi annis ferme jam quinque mari in totum abstinuerant.* † *Ultimus autem conatus potissimum certamen erat de vita.*

Ψυχόμενον δρόσῳ ἐν καμίνῳ. Refrigeratum rore in fornace.

Ψυχορροφεῖν. Animam exsorbere.

Ψύχος. Frigus. Et ψύχη, frigora.

Ψυχουλκούμενος. Is, cujus anima trahitur; [vel distrahitur.]

Ψυχωφελές. Quod animæ prodest. Et ψυχωφέλεια, animæ utilitas.

Ψυχρολογία. Sermo frigidus & ineptus. Et ψυχρολόγος ἄνθρ. homo, qui [frigide & inepte loquitur, & nihil] boni dicit.

Ψυχρός. Frigidus. Infirmus. Morsimus autem, Philoclis poetæ filius, frigidus fuit poeta Tragicus. Fuit autem & medicus.

Ψυχρὸς ἄνθρωπος. [Homo frigidus.] Id est, qui difficulter movetur. Josephus: *Frigidiores spe redierunt.*

Ψυχροῦ βίου καὶ δυσκ. [*Nos jucunde & suaviter*] *victuros esse, a vita frigida & molesta liberatos.* Vel, misera & ærumnosa. Aristophanes *Pluto.* Vel, de senectute conquerens hoc dicit. Et iterum: *Cum Theognis [in Scena] certaret, Thraciam multa nive conspersit, & flumina sub ipsum illud tempus frigore constrinxit.* Hic frigidus erat Tragœdiæ poeta. Quare [Aristophanes] comice eum carpens, multæ nivis mentionem facit, ut frigiditatem ejus in poematis faciendis indicet.

1 Πολύβιος] Lib. I. cap. LIX. ubi rectius sic legitur: Ὁμοίως δὲ Ῥωμαῖοι ψυχομαχοῦντες, καίπερ ἔτη σχεδὸν ἤδη πέντε τῶν κατὰ θάλ. πρ. ἀφεσ.

2 Ψυχορροφεῖν] Dicetur de illis, qui sanguinem alicujus exsugunt, vel exsorbent. In sanguine enim anima vel vita hominis consistit. Sic Aristophanes in *Nubib.* pag. 167. de cimicibus, (quos Corinthios, cum κόρεις vellet, per jocum nuncupat) inquit:

Δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,
Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι.

Ad hunc locum Comici Suidas forte respexit.

3 Ἦν δὲ ὁ Μόρσιμος, Φιλοκλ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Equit.* pag. 311. (211. Ed. Bas. *P.*) Confer etiam Nostrum supra, v. Ἡ Μορσίμου, & v. Μόρσιμος.

4 Ἰώσηπος] Lib. VII. *de Bello Jud.* pag. 943. Cæterum, in prioribus Editt. pro ψυχρότεροι (ut non solum habet Josephus, sed etiam MSS. Paris.) male legitur, πρότεροι.

5 Ψυχροῦ βίου καὶ δυσκ.] Est versus Aristophanis in *Pluto,* pag. 28. (15. Ed. Bas. *P.*)

6 Ἡνίκα Θέογνις ἠγωνίζ.] Aristoph. *Acharnens.* pag. 377. (267. Ed. Bas. *P.*)

Εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην,
Καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
Ὅτ' ἐνθάδ' Θέογνις ἠγωνίζετο.

Scholiastes ad illum locum: Οὗτος ὁ Θέογνις τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. κωμῳδῶν οὖν αὐτὸν, παρίστησιν ἡμῖν τὴν πολλὴν χιόνα, διὰ τὴν τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητα. Sic etiam apud Suidam scribendum est.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΝ ΦΩΝΩΝ.

ΚΑΤΑΛΟΧΙ'ΣΑΙ [1] ἐστὶ, τὸ εἰς λόχους [2] καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ.

Λόχος. ἔνιοι μὲν τὸ σύστημα τὸ ἐξ ἀνδρῶν η΄. οἱ δὲ, τὸ ἐξ ἀνδρῶν ιβ΄. οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ ιϛ΄ ἀνδρῶν πλῆθος· ὃ καὶ τέλειόν φασι, καὶ σύμμετρον.

Λοχαγὸς, πρωτοστάτης, καὶ ἡγεμὼν, ὁ αὐτός ἐστιν. ἔστι δὲ ὁ πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

Οὐραγός. ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.

Στίχος, καὶ δεκανία, καὶ λόχος, τὸ αὐτό ἐστιν. οἱ δὲ καὶ ἐνωμοτίαν αὐτὸ καλοῦσιν. οἱ δὲ τὸ ἥμισυ λέγουσι τοῦ λόχου τὴν ἐνωμοτίαν. οἱ δὲ, τὸ τέταρτον.

Ἐνωμοτάρχης. ὁ τῆς ἐνωμοτίας ἄρχων.

Διμοιρίαν, καὶ ἡμιλοχίαν, τὸ αὐτὸ φασί.

Διμοιρίτης, καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς διμοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας.

Ἐπιστάτης. ὁ τοῦ [3] λόχου ὀπίσω τεταγμένος. ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πρωτοστάτης. ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν, ἐπιστάτης. ὡς εἶναι τὸν ὅλον στίχον ἐκ πρωτοστατῶν καὶ ἐπιστατῶν συγκείμενον. ἔνιοι δὲ λοχαγὸν μὲν, τὸν πρωτοστάτην λέγουσιν· ὥσπερ καὶ οὗτοι· καὶ οὐραγὸν, τὸν ἐπιστάτην. τοὺς ἐν μέσῳ δὲ, οὐχ ὡσαύτως· ἀλλ' ἐπιστάτην μὲν, τὸν μετὰ τὸν πρωτοστάτην, ἤτοι δεύτερον. τὸν δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρωτοστάτου, ὑποστάτην.

Συλλοχισμός ἐστιν, ὅταν τῷ πρώτῳ λόχῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ· ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ, καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ, καὶ τοὺς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

Παραστάται. οἱ ὁμόλοχοι, ἀνδρῶν ξδ΄. καὶ ὁ ἡγούμενος, Τετράρχης.

Τάξις. αἱ δύο Τετραρχίαι, ἀνδρῶν ρκή. καὶ ὁ ἡγούμενος, πάλαι μὲν Ταξίαρχος· νῦν δὲ, Ἑκατοντάρχης.

Σύνταγμα, (ὃ ἔνιοι παράταξιν) αἱ δύο τάξεις, ἄνδρες σνϛ΄. καὶ ὁ ἡγούμενος, Συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ Ξεναγίαν καλοῦσι. καὶ Ξεναγὸν, τὸν ἡγούμενον.

Πεντακοσιαρχία. τὰ δύο τάγματα, ἄνδρες φιβ΄. καὶ ὁ ἡγούμενος, Πεντακοσιάρχης.

Ἐκτάκτοι, ἢ Ἔκτακτοι. τούτους τὸ μὲν παλαιὸν ἡ τάξις εἶχεν, ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ· διότι τάξεως ἐξάριθμοι ἦσαν. εἰσὶ δὲ έ. Στρατοκήρυξ, σαλπιγκτὴς, σημειοφόρος, ὑπηρέτης, οὐραγός. νῦν δὲ καὶ τοῦ συντάγματος λέγονται, καὶ τῶν ἄλλων. ἔχειν δὲ δεῖ τούτους τὴν τάξιν, ἢ τὸ σύνταγμα· τὸ μὲν, ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνῃ τὸ πραττόμενον· τὴν δὲ, ὅπως τῷ σημείῳ, εἰ μὴ ἡ φωνὴ κατακούοιτο διὰ τὸν θόρυβον. τὸν δὲ σαλπιγκτὴν, ὁπότε μηδὲ σημεῖα βλέποιεν διὰ κονιορτόν. καὶ τὸν ὑπηρέτην, ὥστε τι τῶν εἰς τὴν χρείαν παρακομίσαι. τόνγε μὴν ἔκτακτον οὐραγὸν, πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸν ἀπολειπόμενον ἐπὶ τὴν τάξιν· ὃς τῶν τεσσάρων ἄνω τυπουμένων κατὰ μέτωπον κάτω τάσσεται.

Ξεναγία. αἱ δύο πεντακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν ακδ΄. οἱ δὲ πλεῖστοι τοῦτο τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι. καὶ χιλίαρχον, τὸν ἡγούμενον.

Μεραρχία. αἱ δύο χιλιαρχίαι, ἀνδρῶν βμή. οἱ δὲ καὶ τέλος ὀνομάζουσι. καὶ τὸν ἡγούμενον, Μεράρχην. οἱ δὲ, Τελετάρχην.

Φαλαγγαρχία. αἱ δύο Μεραρχίαι, ἄνδρες τετρακισχίλιοι ἐνενήκοντα ἕξ. τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατος φασίν. οἱ δὲ, μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο. καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός. νῦν δὲ, Φαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία. αἱ δύο Φαλαγγαρχίαι, ἄνδρες ὀκτακισχίλιοι ἑκατὸν ἐνενήκοντα δύο. τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται. ἀλλὰ καὶ κέρας. καὶ ὁ ἡγούμενος, Κεράρχης.

Φάλαγξ. ἡ τετραφαλαγγαρχία, αἱ δύο [4] Φάλαγγες, ἄνδρες [5] ιϛτπδ΄. τοῦτο γὰρ ἡ τελεία καὶ εὔχρηστος Φάλαγξ.

Μῆκος ἐστὶ Φάλαγγος, τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λόχων σύνταγμα· ὃ ὑπὸ μίαν εὐθεῖαν τάσσεται, ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον, καὶ μέτωπον, καὶ στόμα, καὶ παράταξις, καὶ πρωτολοχία, καὶ πρωτοστάται. ὁ δὲ κατόπιν τούτου στίχος, καὶ παράλληλος, δεύτερον ζυγὸν καλεῖται· καὶ ὁ τρίτος, τρίτον· καὶ ἑξῆς ὁμοίως.

Βάθος ἐστὶ Φάλαγγος, τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν· καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος, κατὰ βάθος λέγεται.

Ζυγεῖν ἐστι, τὸ ἐπ' εὐθείας τῷ κατὰ μῆκος στίχῳ κεῖσθαι, ἤτοι παραλλήλως ἔχειν.

Στοιχεῖν ἐστι, τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος στίχῳ. τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως λέγεσθαι στίχον.

Διχοτομία Φάλαγγος, ἡ εἰς δύο ἴσα τομή. ταῦτα δὲ τὰ μέρη καλεῖται κέρατα· ὧν τὸ μὲν, εὐώνυμον κέρας λέγεται, καὶ οὐρά. τὸ δὲ λοιπὸν, δεξιὸν, καὶ κεφαλὴ, καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον, καὶ δεξιὰ ἀρχή.

Ὀραρος,[6] καὶ ὀμφαλὸς, καὶ συνοχή. πρᾶγμα, ὡς ἔνιοι, καὶ στόμα, ὡς ἕτεροι, ἡ διχοτομία καλεῖται.

Ὁπλῖται, πελτασταὶ, ψιλοὶ, τῆς πεζικῆς εἰσὶ καὶ

1 Καταλοχίσαι] Catalogus hic vocabulorum Tacticorum, non solum in omnibus Editt. sed etiam in quibusdam MSS. Suidæ subjunctus est: quem proinde & in hac Editione retinendum censuimus. Versionem autem ejus prætermisimus, quod omnia pene, quæ in eo continentur, apud Suidam suis locis legantur: ubi interpretationem eorum Lector videre poterit.

2 Καταμερίσαι] Sic recte MS. Paris. At priores Editt. male καταμετρῆσαι.

3 Λόχου] Scribe, λοχαγοῦ. Vide Ælian. in *Tactic.* cap. v.

4 Δύο φάλαγγες] Scribe, δύο διφαλαγγίαι. Vide nos ad Suidam, v. Τετραφαλαγγαρχία.

5 Ιϛτπδ΄] Sic recte codex MS. Antea vero male legebatur ϛτπδ, i.e. 6384.

6 Ὄραρος] Aliter Suidas v. Διχοτομία: ubi vide quæ notavimus.

μαχίμου δυνάμεως. ἔχουσι δὲ διαφοράν. ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται, οἱ βαρυτάτῃ κεχρημένοι καθοπλίσει, κατὰ τὸν Μακεδονικὸν τρόπον, ἀσπίσι τε περιφερέσι, καὶ δόρασι περιμηκεστέροις. ψιλοὶ δέ, οἱ κουφόταται. ἐκέχρηντο γὰρ τόξοις, καὶ ἀκοντίοις, καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης, ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ πελτασταί, μέσῃ πως ἐκέχρηντο σκευῇ. ἥ τε γὰρ πέλτη, μικρά τις ἐστὶν ἀσπιδίσκη καὶ κούφη· καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λειπόμενα. [1] εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραί. ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ἱππική· ἡ δὲ δι' ἁρμάτων· ἡ δέ, δι' ἐλεφάντων. τοῦ δὲ ἱππικοῦ τὸ μὲν ἁπλῶς οὕτω καλεῖται, ἱππεῖς, καὶ ἱππικόν· τὸ δέ, ἄμφιππον. ἄμφιπποι μέν, οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοιν συνδεδεμένοιν ὀχούμενοι· οἳ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. τοῦ δὲ κυρίως ἱππικοῦ τὸ μὲν ἐστὶ κατάφρακτον, ὃ καὶ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἱππέας πεφραγμένους παρέχεται· τὸ δέ, ἀκατάφρακτον. τούτων δὲ οἱ μὲν θυρεοὺς ἔχοντες, θυρεοφόροι καλοῦνται· οἱ δέ, ἁπλῶς δορατοφόροι. αὐτῶν δὲ οἱ μὲν μόνον ἀκοντίζουσιν, εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται· καὶ καλοῦνται ἱππαγωνισταί, καὶ Ταραντῖνοι. οἱ δέ, τόξοις· οἳ λέγονται ἱπποτοξόται. ἔπ [2] οἱ μὲν δορατίοις χρῶνται, οἳ καλοῦνται Ταραντῖνοι. οἱ δέ, τόξοις, οἳ λέγονται ἱπποτοξόται. ἔτι δέ, οἱ μὲν δορατοφόροι, ἢ ξυστοφόροι, ἢ κοντοφόροι. καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν. οὗτοι δὲ εἰσίν, οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ πλησίον πολεμίοις δόρατι μαχόμενοι. οἱ δέ, ἀκροβολισταί· οἷον πόρρωθεν βάλλοντες. ἔτι τῆς ἱππικῆς δυνάμεως κατάφρακτοι, ἱππακοντισταί, ἐλαφροί, θυρεοφόροι, οἱ καὶ Ταραντῖνοι, ἱπποτοξόται.

Πύκνωσις κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην. τουτέστι, κατὰ μῆκος καὶ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ πήχεις δύο. ὁ δὲ ἁπλῶς τεταγμένος, πήχεις δ'.

Συνασπισμός. ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ τῶν ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ πῆχυν ἕνα, τότε τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

Πρόταξις ψιλῶν. ὅτι τῶν ἄλλων οὗτοι ἐν πολέμῳ προτάττονται. ὑπόταξις δέ, ὅτι ὑποτάττονται. προσένταξις δέ, ὅτι καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττονται. λέγεται δὲ καὶ παρένταξις τοῦτο.

Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει. Παρεμβολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ὁμοίων παρένθεσις· οἷον ὁπλιτῶν παρ' ὁπλίτας· ἢ ψιλῶν παρὰ ψιλούς. Παρένταξις δέ, ἡ τῶν ἀνομοίων· οἷον ὁπλιτῶν παρὰ ψιλοὺς ἢ ψιλῶν παρὰ ὁπλίτας.

Ὁ λόχος, ἐξ ἀνδρῶν ή. Σύστασις, δ' λόχοι, ἀνδρῶν λβ'.

Πεντηκονταρχία, β' Συστάσεις, ἀνδρῶν ξδ'. Ἑκατονταρχία, β' πεντηκονταρχίαι, ἀνδρῶν ρκή. ἑκάστη δὲ Ἑκατονταρχία Ἐκτάκτους ἔχει έ. σημειοφόρον, οὐραγόν, σαλπιγκτήν, ὑπηρέτην, στρατοκήρυκα.

Ψιλαγία. δύο Ἑκατονταρχίαι, ἀνδρῶν σνς'.

Ξεναγία. β' Ψιλαγίαι, ἀνδρῶν φιβ'.

Σύστρεμμα. β' Ξεναγίαι, ἀνδρῶν ακδ'.

Ἐπιξεναγία. δύο Συστρέμματα, ἀνδρῶν βμή.

Στῖφος. β' Ἐπιξεναγίαι, ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ἐννενήκοντα ἕξ.

Ἐπίταγμα δύο στίφη, ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων ἑκατὸν ἐννενήκοντα δύο. τούτου Ἔκτακτοι ἄνδρες ή. Ἐπιξεναγοὶ μέν, δ'. Συστρεμματάρχαι δέ, οἱ λοιποί.

Ἔμβολον. παρατάξεως ὄνομα τοιᾶσδε. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ Ῥόμβου τοιοῦδε ὄντος.

Ῥομβοειδές. παράταξις ὀνομάζεται· καὶ σφηνοειδές.

Ἴλη. ἱππέων ἐστὶν ξδ'.

Ἐπιλαρχία. δύο ἶλαι, ἱππέων ρκή.

Ταραντιναρχία. δύο Ἐπιλαρχίαι, ἱππέων σνς'.

Ἱππαρχία. δύο Ταραντιναρχίαι, ἱππέων φιβ'.

Ἐφιππαρχία. δύο ἱππαρχίαι, ἱππέων ακδ'.

Τέλος. δύο Ἐφιππαρχίαι, ἱππέων βμή.

Ἐπίταγμα. δύο τέλη, ἱππέων τετρακισχιλίων ἐννενήκοντα ἕξ.

Κλίσις. ἡ κατ' ἄνδρα κίνησις.

Κλίσις ἐπὶ δόρυ ἐστίν, ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις. Ἐπανάκλισις δέ, ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις.

Ἐπ' ἀσπίδα κλίσις ἐστίν, ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως.

Μεταβολὴ ἐστίν, ἡ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις, κατὰ νώτου τὰς τῶν ὁπλιτῶν ὄψεις μεταπεθεῖσα· ἧς δύο διαφοραί· ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἣν καὶ ἐπ' οὐρὰν ὀνομάζουσιν· ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἀπ' οὐρᾶς καλουμένη. ἔνιοι δὲ καὶ οὕτως αὐτὴν ὑπογράφουσι· Μεταβολή ἐστι, μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας εἰς τὴν κατ' οὐρὰν ἐπιφάνειαν· ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολή, δὶς ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται· ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, δὶς ἐπ' ἀσπίδα.

Ἐπιστροφή ἐστιν, ἐπειδὰν τὸ πᾶν σύνταγμα πυκνώσαντες κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην, καθάπερ ἑνὸς ἀνδρὸς σῶμα, ἐπὶ δόρυ, ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλίνωμεν· καθάπερ ἐπὶ κέντρῳ τῷ λοχαγῷ παντὸς τοῦ τάγματος περιενεχθέντος, καὶ μεταλαβόντος τόπον μὲν τὸν ἔμπροσθεν· ἐπιφάνειαν δέ, τὴν ἐκ δεξιῶν, διαμενόντων ἑκάστων, τῶν τε παραστατῶν καὶ τῶν ἐπιστατῶν.

Ἀναστροφή ἐστιν, ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν προτέραν χώραν. Περισπασμὸς δέ ἐστιν, ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον. Ἐκπερισπασμὸς δέ ἐστιν, ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν κίνησις· ὥστε μεταλαμβάνειν, ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν· ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν. Εἰς ὀρθὸν δὲ ἐστιν ἀποδοῦναι, τὸ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν ἀποκαταστῆσαι ἄνδρα ἕκαστον· ὥστε, εἰ ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τῶν πολεμίων κελεύοιντο, εἶτ' αὖθις εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι δέησαι, ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν τρέπεσθαι. καλεῖ δὲ τοῦτο καὶ ἐπ' ὀρθὸν ἀποκαταστῆσαι.

1 Εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχημ.] Vide Suidam v. Ἱππική: qui eadem habet.

2 Ἐπ οἱ μὲν δορατ.——ἱπποτοξόται] Quorsum hæc repetuntur? Eadem enim proxime ante jam dicta fuerunt.

Ἐξελιγ-

Ἐξελιγμῶν διτταὶ εἰσὶν ἰδέαι· ἡ μὲν, κατὰ λόχους· ἡ δὲ, κατὰ ζυγά. εἴδη δὲ ἑκατέρου αὐτῶν τρία. καλεῖται γὰρ, ὁ μὲν, Μακεδών· ὁ δὲ, Λάκων· ὁ δὲ, Χορεῖος· ὃν καὶ Κρητικὸν καὶ Περσικὸν καλοῦσι. τούτων δὲ Μακεδὼν ἐξελιγμός ἐστι, ὁ κατὰ λόχους, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ἔμπροσθεν τόπον· ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας, τὴν ὄπισθεν. Χορεῖος δὲ, ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος, κατὰ μέρος τῶν ὁπλιτῶν, ἀνθ' ὧν προκατεῖχον τόπων, ἑτέρους μεταλαμβανόντων· τοῦ μὲν λοχαγοῦ, τὸν τοῦ οὐραγοῦ· τοῦ δὲ οὐραγοῦ, τὸν τοῦ λοχαγοῦ. ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας, τὴν ὄπισθεν. οἱ δὲ δὴ κατὰ ζυγὰ ἐξελιγμοὶ γίνονται, ἐπειδὰν ἐπὶ τῶν ἀποτομῶν βουληθῇ τις τὰ κέρατα καθιστάναι· τὰς δὲ ἀποτομὰς ἐπὶ τῶν κεράτων, χάριν τοῦ τὰ μέσα ἰσχυροποιεῖν. καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ ἐν τοῖς εὐωνύμοις· καὶ τὰ εὐώνυμα, ἐν τοῖς δεξιοῖς.

Διπλασιάσαι διχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τόπον, ἐν ᾧ ἡ φάλαγξ, μένοντος τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρῶν· ἢ ἀριθμὸν αὐτῶν. γίνεται δὲ ἑκάτερον διχῶς· ἢ κατὰ λόχον, ἢ ζυγά. ταυτὸν δ' εἰπεῖν, κατὰ μῆκος, καὶ κατὰ βάθος. κατὰ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμὸς ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων λόχων [1] παραβάλλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλους αὐτοῖς [2] ἀριθμούς, τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος. ὥστε πύκνωσιν γενέσθαι μόνην ἐκ τῆς τῶν ἀνδρῶν διπλασιάσεως. κατὰ βάθος δὲ, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα· ὥστε κατὰ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνην. κατὰ μῆκος δὲ τόπου διπλασιασμὸς, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ μῆκος πύκνωσιν μανότητι μετατάττωμεν, ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελίξωσι [3] κατὰ μῆκος. κατὰ βάθος δὲ γίνεται τόπου διπλασιασμὸς, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ βάθος πύκνωσιν μετατάττωμεν μανότητι· ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. ἔνιοι δὲ τοὺς τοιούτους διπλασιασμοὺς ἀποδοκιμάζουσι, καὶ μάλιστα ἐγγὺς ὄντων τῶν πολεμίων· ἐφ' ἑκάτερα δὲ τῶν κεράτων τοὺς ψιλοὺς καὶ τοὺς ἱππέας ἐπεκτείνοντες, τὴν ὄψιν τοῦ διπλασιασμοῦ χωρὶς ταραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασι.

Πλαγία λέγεται φάλαγξ, ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον. Ὀρθία δὲ λέγεται, ὅταν ἐπὶ κέρατος πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα [4] τοῦ βάθους τὸ μῆκος. καθόλου δὲ παρὰ μῆκος μὲν λέγεται πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχοι πλέον τοῦ βάθους. Ὄρθιον δὲ, ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους.

Λοξὴ λέγεται φάλαγξ, ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας, ὁπότερον ἂν προαιρῆται, πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη· τὸ δὲ ἕτερον [5] ἐν ἀποτάσει δι' ὑποστολῆς ἔχουσα· δεξιὰ μὲν, ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη· λαιὰ δὲ, ἡ τὸ λαιόν.

Παρεμβολὴ λέγεται, ἐπειδὰν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα, ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας. Πρόσταξις δὲ, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἑκατέρου, κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι στῖφος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατ' εὐθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως. Ἔνταξις δὲ, ἐπειδάν τις προαιρῆται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος ἐντάσσειν, ἄνδρα παρ' ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τοῦτο καὶ παρένταξιν ὀνομάζουσι.

Ἐπαγωγὴ [6] δὲ λέγεται, ὅταν τάγμα τάγματι ὑποτάσσηται· οἷον, τετραρχίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ὑποτάσσονται· ἢ ξεναγίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθοῦσι. καὶ καθόλου, ὅταν [7] σύνταγμα συντάγματι ἐν πορείᾳ ἕπηται, ὥστε τοῖς τοῦ προηγουμένου συντάγματος οὐραγοῖς τοὺς τοῦ ἑξῆς τάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν.

Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται, τοὺς ἡγεμόνας ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχουσα, ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται. ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ, ἢ διπλεύρῳ, ἢ τριπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ. μονοπλεύρῳ μὲν, ὅταν μοναχόθεν φοβηθῇ. διπλεύρῳ δὲ, ὅταν διχόθεν. τριπλεύρῳ δὲ, ὅταν τριχόθεν. τετραπλεύρῳ δὲ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται.

Ἀμφίστομος φάλαγξ καλεῖται, ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα, ὡς ἀντινώτους εἶναι. Διφαλαγγία δὲ ἀμφίστομος, ἥτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν ἐπαγωγαῖς τεταγμένους· οὓς μὲν ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ· οὓς δὲ, ἐν εὐωνύμοις· τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔσω τεταγμένους.

Ἀντίστομος διφαλαγγία, ἡ τοὺς μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους· τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔξω ἔχουσα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους.

Ἑτερόστομος φάλαγξ καλεῖται, ἥτις, ἂν πορεύηται, τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ, τουτέστι, τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμου· τοῦ δὲ λοιποῦ ἡμίσεως τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ. Ὁμοιόστομος ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστὶν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν ἔχει τεταγμένους· οἷον, ἐκ δεξιῶν, ἢ ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος. Ἔμβολον δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ· τὰ δὲ ἑπόμενα διαστήσῃ.

1 Παραβάλλωμεν] Scribe, παρεμβάλλωμεν.

2 Ἀριθμοὺς] Legendum est, ἰσαρίθμους: ut Portus etiam monuit.

3 Κατὰ μῆκος. κατ. β.———παρεντ. ἐξελίξωσι] Hæc omnia oscitantia librarii in prioribus Editt. omissa sunt: quæ ex codice MS. nunc primum revocavi.

4 Τοῦ βάθους τὸ μῆκος] Scribendum est, τὸ βάθος τοῦ μήκους: ut ex sensu manifestum est.

5 Ἐν ἀποτάσει] Suidas in Λοξὴ habet, ἐν ἀποστάσει: quod rectius est.

6 Ἐπαγωγή] MS. Ὑπαγωγή

7 Ὅταν σύντ. συντ. ἐν π.] Sic MS. Antea vero male, ὅταν συντάγματα ἐν πορ.

Κοιλιέμβολον δὲ καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ ἀντίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ· τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ.

Πλαίσιον ὀνομάζεται, ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις ἑτερομήκει σχήματι.

Πλινθία δὲ, ἢ πλινθίον λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταὐτὸ τοῦτο πράξῃς, ὅπερ Ξενοφῶν, ὁ τοῦ Γρύλλου, πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

Πεπλεγμένη Φάλαγξ ἐστὶν, ἥτις τοῖς ὑποπίπτουσι τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τερηδόνος λόγον ἐπέχει· καὶ ξιφοειδὴς ἡ Φάλαγξ γίνεται ὅλη, καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

Ἐπικαμπὴς δὲ, ἐπὰν τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσπίπτῃ· τὰ δὲ κέρατα ἐκ τῶν ὀπίσω μερῶν ὄρθια ὑφ᾽ ἑαυτὴν ἔχει τεταγμένα.

Ἐσπαρμένη δὲ, ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται τῶν ταγμάτων.

Κυρτὴ δὲ, καὶ κοίλη, καὶ ἐπικάμπιος λέγεται, εἰς τοὐπίσω, καὶ πρόσω, ἡ τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα, ἢ κυρτὸν, ἢ ἐπικαμπές. καὶ τοῦτο, ὡς εἴρηται, ἢ εἰς τοὐπίσω, ἢ εἰς τὸ πρόσω. ὥστε τὰ εἴδη αὐτῆς γίνεσθαι, καὶ ἑκάστης τῶν τελῶν, εἰς τοὐπίσω σχηματιζομένης, ἢ εἰς τὸ πρόσω.

Ὑπερφαλάγγισις λέγεται, ὅταν ἐξ ἑκατέρων μερῶν τῆς Φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Ὑπερκέρωσις δὲ, ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Λεπτυσμὸς ἐστὶν, ὅταν τὸ βάθος τῆς Φάλαγγος συναιρῆται, καὶ ἀντὶ ις´ τυχὸν ἀνδρῶν ἐλάττους γένωνται.

Τέλος, καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

A D-

ADDENDA
AD
NOTAS in SUIDAM.

TOM. I. Pag. 21. v. Ἀγαμαι. Ἐγὼ δὲ ἀγάμαι καὶ τ.] Hæc sunt verba Philostrati, lib. IV. *de Vit. Apoll.* cap. VII. in fine.

Pag. 26. v. Ἀγείρει. Ὁ δὲ τρόπος ἱερὸς ἦν, καὶ οὐκ ἐοικ. τοῖς ἀγ.] Fragmentum hoc legitur apud eundem Philostr. lib. IV. *de Vit. Apoll.* cap. XIII. init.

Pag. 27. v. Ἀγῆλαι. In fragmento Hermippi pro οἶκς ἐγὼ, legendum est, ἴσσ' ἔσω: auctore Scholiaste Euripidis ad *Medeam*, qui idem fragmentum Hermippi citat. En verba Scholiastæ: Φρύνιχος ἀγῆλαι ἀντὶ τοῦ εὔξασθ. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει·

Διὰ παντὸς, ὦ δέσποιν', ἀγηλεῦμεν σ' ἀεὶ
Ἡμεῖς ———
Καὶ Ἕρμιππος Ἀρτοπώλισι·
Φέρε νῦν ἀγήλω τοὺς Θεοὺς ἴσσ' ἔσω.

Pag. 39. v. Ἄγελος. Verba illa, Ὁ Ἅδης, δημιουργὸς ἄγελος, leguntur apud Sophoclem in *Ajace*, pag. 59.

Ead. pag. v. Ἀγρόμενοι. Pro, σύνταξις πρὸς σχῆμα, lege, σύνταξις πρὸς τὸ σημαινόμενον.

Pag. 50. Ἄδειν κελεύονθ', ὥσπ.] Scribe & distingue:

Ἄδειν κελεύονθ', ὥσπερεὶ τέττιγας ἑστιῶντα.

Sic enim recte legitur apud Aristophanem in *Nubib.* pag. 199. unde locus hic sumptus est.

Pag. 52. v. Ἀδιαβηνή. ——— Τοσαύτην δὲ ἀσφάλειαν ποιεῖ τοῖς κτ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, leguntur apud Dionem in *Trajano*, pag. 347. & seq.

Pag. 82. v. Ἀκίσματα. ——— Τοῦτον ἐς Κρήτην ὁ Μίνως καλ.] Lege, Τοῦτον ἐς Κρήτην τὸν Μίνωα καλεῖν φ.

Pag. 83. v. Ἀκηδής. ——— Λέγεται καὶ ἀκηδὴς ἐν Μυθικοῖς] Distingue: Λέγεται καὶ ἀκηδής. ἐν Μυθικοῖς. Locus enim, qui sequitur, ex Mythographo aliquo sumptus est.

Pag. 92. v. Ἀκριβής. Δοκεῖ ἀκριβὲς κ.] Totus hic articulus sumptus est ex Alex. Aphrodisiensi in lib. II. *Topic.* Aristot. pag. 84.

Pag. 153. v. Ἀμφίων. Χρόνος, Θεοῦ π.] Lege, & distingue:

Χρόνος, Θεοῦ τι πνεῦμ', ἔρως θ' ὑμνῳδίας.

Est enim Jambus ex Euripidis *Antiope* de Amphione.

Pag. 160. v. Ἀναγκαῖον. ——— Διαιρεῖ δὲ τὰ ὄντα εἰς τ.] Hæc, & quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Alexandri Aphrodis. in lib. II. *Topic.* Aristot. pag. 95.

Pag. 172. v. Ἀνανταγώνιστος ——— Ἀνανταγώνιστος ἦν ἡ Ῥωμ.] Fragmentum hoc legitur apud Theophylactum Simoc. lib. II. cap. VI. in fin.

Pag. 187. v. Ἀνδραποδίζω. Τὰς συνθήκας συνέχ. ——— ἀνδραποδίζοντες] Hæc sunt verba ejusdem Theophylacti Simoc. lib. I. cap. VIII. init.

Pag. 214. v. Ἄνθρωπος. τὸ πρῶτον.] Verba illa, Ἄνθρωπος ἴδιον ὄνομα ——— ἐν Ἠθ. Ἀρισ. μνημονεύει, sumpta sunt ex Alexandro Aphrodis. in lib. I. *Topic.* Aristot. pag. 61.

Pag. 223. v. Ἀντικείμενα. Τὸ ἀντικείμενον πτ.] Articulus hic sumptus est ex eodem Alexandro Aphrodis. in lib. II. *Topic.* Aristot. pag. 101, 102.

Pag. 253. v. Ἀπαμοργάμενον. ——— Ὡς ἐγὼ μὴ ἠλ.] Duo hi versus Trochaici leguntur apud Aristoph. *Acharnens.* pag. 405.

Pag. 269. v. Ἁπλοῖ λόγοι. ——— Ἁπλῶς παρὰ Ἀριστ. ——— σπουδαῖοί τινες κατὰ τι] Hæc sumpta sunt ex Alexandro Aphrodis. in lib. II. *Topic.* Aristot. pag. 113.

Pag. 277. v. Ἀποκναίειν. ——— Οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ Ἰσιν.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium *Histor. Arc.* cap. XII.

Pag. 285. v. Ἀποπλύων. ——— Κόραξ ἀπολλύων] Editio Romana LXX. Interpretum habet, ἀπολύων, per unum λ. Et sic non solum Editt. priores, sed etiam codices MSti Suidæ. Quare aliud me egisse fateor, cum ἀπολλύων, per duplex λλ, in hac Editione excudendum curavi.

Pag. 307. v. Ἆρά γε γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν] Id est, *Nunquid hiscere audetis?* Versio enim Porti, *An igitur grunniendum est vobis,* (quam imprudenter illic retinui) inepta est. Cæterum locus hic sumptus est ex Aristophanis *Lysistrata*, pag. 556. Ed. Bas.

Pag. 308. v. Ἀρεαδ. ——— Ὅσω δὲ ἡλίκος τε ἀδελφ.] Totus hic locus excerptus est ex Vita Isidori a Damascio conscripta; ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio, pag. 1056. nonnulla eorum, quæ Suidas hic habet, αὐτολεξεὶ etiam leguntur.

Pag. 325. Ἀριστογείτων, Σκυθ.] Vide omnino Demosth. orat. contra Aristogit. pag. 498.

Pag. 367. v. Ἀσπυκτος. ——— Ὁ δὲ Μάρκος ἀτ. ——— ἐπὶ τὸ ἀνθρώπινον] Hæc sunt verba Dionys. Halicarnass. lib. VIII. pag. 516.

Pag. 368. v. Ἀτέραμνον. ——— Οὐδεὶς δὲ ἦν ὅτ.] Hæc sunt verba Damascii de Olympo philosopho: ut discimus ex ipso Suida v. Ὄλυμπος.

Pag. 372. v. Ἀτλητος. ——— ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. V. Epigr. III.

Pag. 384. Αὕτη γε χρυσῶν ἀνδρ.] Est versus Aristophanis in *Vespis*, pag. 436.

Pag. 398. v. Ἀφελκανός. Pro Σίκτος, lege, Σίξτος.

Ibid. Καὶ τοῦτο ἔγραψεν Ὠριγ.] Huc faciunt ea, quæ habet Illustriss. Huetius, *Origenianorum* lib. III. cap. III. sect. 2. pag. 267. *Ex Epistolis Origenis duas omnino integras, & nulla sui portione truncatas, quasdam ex parte duntaxat superstites habemus. Integra superest epistola ad Jul. Africanum, qua doctissimo illi viro, Susannæ historiam, quæ in Danielis libro legitur, adulterinam suspicanti, ipsiusque per epistolam roganti sententiam, erudite respondit, suamque narrationi huic auctoritatem asseruit. Plurima utriusque circumferuntur Græca manu exarata exemplaria; quorum unum a se descriptum ad me transmisit Emericus Bigotius, singulari vir eruditione: & Nos aliquando, cum Deo, ambas inter Syntagmata vulgabimus.*

Pag. 415. Βαβακηνίς] De hac voce vide omnino Illustriss. Pearsonium in Præfat. ad LXX. Interpretes.

Pag. 416. v. Βάρβιτον. ——— Ὦ τὸ φίλτερον] Tam sensus quam metri gratia scribendum est, ὦ τὸ φίλον. Et sic recte legitur Anthol. lib. III. cap. XXV. pag. 399. ubi integrum Epigramma habes.

Pag. 435. v. Βίτιον. Verba illa, Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα, &c. decerpta sunt ex Epigrammate, quod exstat Anthol. lib. VI. cap. VIII. pag. 559. ubi distichum integrum sic legitur:

Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ, μέχρι παλαιστῆς
Καὶ σπιθαμῆς ὅλης, Βίτιον εἰργάσατο.

Unde apparet, Βίτιον hic esse nomen proprium fœminæ, vel puellæ.

Pag. 436. v. Βλακεία. ——— Οἱ στρατηγοὶ τριώβολον ἐλάμβ.] In toto hoc loco nihil est sani: cujus emendatio & illustratio petenda est ex vetere Interprete Aristophanis ad *Ranas*, pag. 217. ubi sic legitur: Τὸ δικαστικὸν μισθάριον δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ὕστερον δὲ ἦν τριώβολον, τοῦτο τῶν στρατηγῶν κολακείας χάριν προστεθέντων. Ait nimirum Scholiastes, mercedem Judicum Atheniensium initio fuisse duos obolos: postea vero Strategos, ut gratiam a Judicibus inirent, unum obolum adjecisse, ut essent tres oboli. Hinc apparet, Compilatorem supina prorsus negligentia pro στρατηγοὶ hic scripsisse στράτορες, & βλακείας pro κολακείας: totumque præterea locum ita mutilasse, ut nec caput nec pedes veræ sententiæ in eo appareant. Confer omnino Suidam v. Φεῦ.

Pag. 442. Βορβορόπην] Scribe potius Βορβορόπην. Βορβορόπη autem est epithetum scorti, ut discimus ex ipso Suida v. Μυσάχνη: unde loci hujus illustratio petenda est. Quæ vero sequuntur, κῆπος. σημαίνει δὲ τὸ μόριον; nihil faciunt ad v. Βορβορόπην, sed importune & ἀκρίτως ex articulo Μυσάχνη huc translata sunt: ut Lectori patebit, qui locum illum inspicere voluerit.

Pag. 520. v. Δελεάζοντες. ——— Οἱ δὲ Σκυθοπολῖται δύο ἡμ.] Hæc sunt verba Josephi, lib. II. *de Bello Jud.* pag. 814.

Pag. 578. v. Διέξοδοι. ——— Λήγουσι γάρ τ.] Fragmentum hoc Sophoclis citat Laertius in *Arcesilao*: ubi recte legitur, λήθουσι.

Pag. 590. Δίκτυς, ἱστορ.] De Dictye Historico eruditam Dissertationem conscripsit vir de literis elegantioribus præclare meritus Jacobus Perizonius: ad quam Lectorem remittimus.

Ibid. Ἔγραψεν Ἐφημερίδα. ἔστι δὲ τ. ——— Τρωϊκοῦ Διακόσμου] Viri doctissimi Ulricus Obrechtus in notis ad Epistolam Septimii, & Jac. Perizonius in dicta Dissertat. Sect. VI. τὸ Ἐφημερίδα in hoc loco Suidæ cum Τρωϊκοῦ Διακόσμου jungunt, & reliqua inter ea interjecta parenthesi includunt. Adhæc pro Ἰταλικὰ scribendum esse censent Ἰλιακά: quod & ipsum ante eos suspicatus est Leo Allatius *de Patria Homeri*, cap. IV. Sic igitur ex illorum sententia locus hic Suidæ constituendus erit: Ἔγραψεν Ἐφημερίδα (ἔστι δὲ τὰ μεθ' Ὅμ. κατάλογ. ἐν βιβλ. θ'. Ἰλιακά) Τρωϊκοῦ Διακόσμου. Sed, ut verum fatear, parenthesis ista rem non tam expedire, quam intricare mihi videtur. Ea enim si admittatur, Dictys, auctore Suida, eam tantum belli Trojani partem, quam Homerus non attigit, Ephemeride sua complexus fuisse dicendus est: quod secus est. Dictys enim totius belli Trojani historiam, ab initio usque ad finem, persecutus est: ut patet ex libris ejus hodie adhuc superstitibus, quos de hoc argumento scripsit. Non dubito enim, quin illud ipsum opus de bello Trojano, quod hodie adhuc sub Dictyos nomine circumfertur, & *Ephemeris* inscriptum fuisse interpres ejus Septimius testatur, Suidas hic intelligat: quamvis is novem libros laudet, cum opus Dictyos modo dictum sex tantum libris constet. Potuit enim a librariis in numero erratum esse. Præterea, pro ἔστι δὲ. ex codice Vaticano rescribendum puto, ἐν δέ: quæ lectio si admittatur, Τὰ μεθ' Ὅμηρον opus diversum fuerit ab *Ephemeride*; nec dicta parenthesis locum hic habere poterit. Quod ad Ἰταλικὰ attinet, ejus loco cum viris doctis supra laudatis rescribendum crediderim, Ἰλιακά: idque opus idem forsan fuerit cum eo, quod Τρωϊκοῦ Διακόσμου inscribebatur. Non inepte enim quis existimet, locum hunc duabus voculis insertis sic legendum

esse:

esse: Ἰλιακά, ἢ περὶ Τρωϊκοῦ Διακόσμου: quæ quidem conjectura si arrideat, nullus in hoc loco nodus supererit.

Pag. 635. v. Δυσθανατῶντα.——Ἐν δέ τινι μοίρᾳ τῆς ἀτρ.] Fragmentum hoc legitur apud Theophyl. Simocatt. lib. II. cap. VI. init.

Pag. 666. v. Ἐβαρύνετο.——Οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ἐξαρ.] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. II. cap. XVI.

Pag. 668. v. Ἐγκάθετος.——Μὴ τοῖς τρίβ.] Est versus Aristophanis *Acharnens.* pag. 388.

Pag. 761. v. Ἐξάντη.——Ἀνὴρ ἐξάντης ὤν.] Hæc sunt verba Theophylacti Simocattæ de Sapiro quodam, homine fortissimo: quæ leguntur lib. II. cap. ult. circa fin.

Pag. 790. Ἐπαφροδιτώπρος. Lege, ἐπαφροδιτόπρος, per ο in syllaba antepenultima. Nam syllaba δι in Ἀφροδίτη, longa est.

TOM. II. Pag. 31. v. Εἰσαγωγεύς.——Εὐνοῦχον μὲν τῆς εἰσαγ.] Hæc sunt verba Procopii *Hist. Arc.* cap. XII.

Pag. 33. v. Εἴσῃ.——Εἰ σώσαιμί σ' ἐξ Ἀνδρομέδας, ὦ παρθένε, εἴσῃ μοι χάριν] Verba illa, ἐξ Ἀνδρομέδας, parenthesi includenda sunt; quippe quibus obiter significatur, fragmentum hoc ex Euripidis *Andromeda* depromptum esse. Laertius in *Arcesilao*, lib. IV. Num. 29. Κράντορ ἐρωτικῶς διατεθεὶς, ἐπύθετο τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου προενεγκάμενος·

Ὦ παρθέν', εἰ σώσαιμί σ', εἴσῃ μοι χάριν;

Hinc Suidas sua deprompsit.

Pag. 35. v. Εἰσκυκλεῖ. Pro κυκλοειδῶς τρίβεσθαι, lego, κυκλοειδ. τρέπεσθαι, i.e. in orbem verti, circumagi.

Pag. 38. Εἴτω. πορευέσθω. συγχ.] Pessime hic tres interpretationes uni voci subjiciuntur, quæ ad tres diversas voces pertinent. Nam τὸ πορευέσθω referendum est ad verbum ἴτω; ab εἶμι, eo, vado: τὸ συγχωρείσθω, ad ἤτω; ab εἰμί, sum: τὸ ἐάν τινι, ad εἴ τῳ. Confusio hæc inde orta est, quod vocales η & ι, & diphthongus ει, eodem prorsus modo ætate Suidæ, & ante, apud Græcos pronuntiarentur.

Pag. 44. v. Ἡγεμών.——Ὁ δὲ ἠγάσθη τὸ μειρ.] Hæc sunt verba Marini in vita Procli, cap. IX. ubi de Olympiodoro philosopho agitur. Confer Suidam v. Ὀλυμπιόδωρος, ubi idem locus legitur.

Pag. 54. Ἥλικες. οὕτως ἐλέγοντο οἱ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφ.] Hæc Henr. Valesius Polybio tribuit: sed sunt Josephi lib. VI. *de Bello Jud.* pag. 934.

Pag. 71. v. Ἡράκλειος.——Ἐν τοῖς εἰς τὰ Ἥρια παλατίοις] Locum hunc egregie illustrat Codinus *de Orig. CPolit.* Num. 122. Τὰ δὲ ἐν τῷ Ἡραίῳ παλάτια ἐκτίσθη παρὰ τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ. ὁ δὲ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Ἰουστῖνος ἐκαλλώπισεν. Ἡραῖον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πάλαι τῆς Ἥρας ἦν ὁ ναὸς ἐκεῖ. ἢ Ἥριον, ὅτι τὸ παλαιὸν ἐκεῖ ἔθαπτον οἱ πολῖται. Vide ad eum locum Lambecium.

Pag. 79. v. Ἡρῶαι. Pro ἔθυε, lege εὔθυνε. Vide Suidam, v. Εὐθύνουσι.

Pag. 98. v. Ἱερείας.——Ἱμεραία δὲ γραῦς τ.] Eandem historiam narrat Valerius Max. lib. I. cap. VII. Vide etiam Muret. *Var. Lect.* lib. XIV. cap. XV.

Pag. 111. v. Ἴκελον.——Ἴκελον γὰρ ἐπὶ τοῦ τάφου κ.] Locus hic ita legendus & distinguendus est: Ἴκελον γὰρ ἐπὶ τοῦ τάφου κεῖται τοῦ Θουκυδίδου. τοῦ κενοταφίου δὲ τοῦτο γνώρισμά ἐστιν ἐπιχώριον, καὶ νόμιμον, &c. Vide Marcellinum in vita Thucydidis, unde hæc sumpta sunt.

Pag. 119. v. Ἰνοί.——Ἰνοῖ κρεμαμ. πρ.] Est versus Aristophanis in *Vespis*, pag. 530. sed ubi sic legitur:

Ἰνοῖ κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.

Sic etiam apud Suidam scribendum est.

Pag. 147. v. Ἵππος Νισαῖος. Pro ἐν Δίκτυϊ, scribe, ἐν Δικτύῳ. Vide Suidam v. Ὀρφεύς.

Pag. 161. v. Ἴχνη. Τὰς κατὰ σάρκα προγ.] Ex Theodoreto ad Psalm. LXXXVIII. pag. 759.

Pag. 184. Θεωρία αἱρετωτέρα πρ.] Ex Alexandro Aphrodis. in lib. III. *Topic.* Aristot. pag. 124.

Ead. pag. Θεωρία τέλος ἐστὶν ἱερωσ.] Hæc sunt verba Synesii Epist. LVII. pag. 199.

Pag. 198. v. Θλίψις.——Θυμὸν καὶ ὀργ.] Ex Theodoreto ad Psalm. LXXVII. pag. 710.

Pag. 207. v. Θρίναξ. Hic omisimus versionem verborum illorum, ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντωτόν. Id est, *Instrumentum rusticum dentatum.* intelligitur autem *tridens.* Porro, in fragmento Epigrammatis, quod Suidas proxime subjungit, pro χεῖρα θέρευς, i. e. *manum messis*, vir doctus rescribendum censebat, φθειραθηρῆ: cujus conjecturam tunc, cum notas ad illum locum Suidæ conscriberemus, approbavimus. Sed nunc aliter sentimus, & nihil mutandum censemus. Nam & in alio loco Epigrammatis, quem Suidas v. Τρίναξ adducit, τρίνακες (quod idem est ac θρίνακες) appellantur χεῖρες ἀρουροπόνων, i. e. *manus agricolarum.* Ne dicam, τὸ φθειραθηρὴς esse vocem ὕστερον πρότερον compositam; dicique potius oportere, ἀθερόφθειρος. Hæc sufficere possunt, ad stabiliendam in hoc loco vulgatam Suidæ lectionem.

Pag. 253. Κατὰ δάκτυλον. εἶδος ἀριθμ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad *Nubes*, pag. 165.

Pag. 305. Κεφαλίων, ἢ Κεφ.] Vide omnino Leon. Allat. de Patr. Hom. cap. I.

Pag. 328. v. Κληρονομῶ.——Τοσούτων ἐκληρονόμουν οἱ Ῥωμ.] Hæc sunt verba Theophylacti Simoc. lib. II. cap. VI.

Pag. 371. v. Κραιπαλῶν.——Τὸν δὲ Σέσωστριν ἐπὶ ποσ.] Fragmentum hoc sumptum est ex ejusdem Theophyl. Simoc. lib. VI. cap. XI.

Pag. 389. v. Κύβος.——Οἶδ' ὅτι ῥιπτῶ κ.] Fragmentum hoc decerptum est ex Epigrammate, quod integrum legitur Antholog. lib. VII. pag. 608.

Pag. 399. Κύπασσις] Vide Salmas. ad Tertull. *de Pallio*, pag. 262.

Pag. 439. Λήθουσι γάρ τοι κἀνέμ.] Est fragmentum Sophoclis, quod citat etiam Laertius in *Arcesilao*.

Pag. 446. v. Λιθάζω.——Ἀῤῥιανὸς] Scribe, Ἀππιανός.

Pag. 458. Λουκιανὸς ἔπαρχος, Κόμης τῆς ἑώας, ἐπὶ Ἀρκ.] Totus hic articulus sumptus est ex Zosimi Histor. lib. V. pag. 781.

TOM. III. Pag. 171. v. Πρῆνες. Scribe, πρηῶνες.

Ibid. Ἡ γάργαρον ἴσον πρ. Est locus corruptus, qui ex Anthologia Epigrammatum inedita sic emendandus est, Καὶ γὰρ ἴσον πρηῶνι, &c. Vide Nos ad v. Τηθὺς, ubi integrum Epigramma, ex quo locus hic decerptus est, ex codice MS. publici juris fecimus.

Pag. 478. Τί οὖν ἔτι ζ.] Est versus Aristophanis *Thesmophor.* pag. 814. ubi sic legitur,

Τί οὖν ἔτι ζῶ τῆς κορώνης πονηρία;

INDEX

INDEX I.

Rerum & Nominum propriorum, quæ extra seriem suam in Suidæ Lexico *occurrunt.*

A.

Abares, vel Abari. Nomen gentis. v. Ἀνάῤῥοπον. v. Ἀνεσόβησαν. v. Διοπέτης. v. Ἐπιδεπῆσαι. † Abarum stola apud Bulgaros in usu fuit. v. Βέλγαροι.
Abaris Hyperboreus. v. Πυθαγόρας Σάμιος.
Abgarus, Rex Edessæ. v. Ἀκρω. πλεία. v. Ἀνθεμῶς. v. Ἐλλόβια. v. Ἱκέτευμα. v. Ὠνητή. v. Ὑφηγήσασθαι. v. Φυλάρχης.
Abies. Contentio rubi cum abiete. v. Αἰπεινή.
Abigas fluvius. v. Ῥωχμός.
Abraam, dux Turcarum. v. Ἦρα.
Abydus. Ne temere Abydum. Proverbium. v. Εἰκῆ.
Abydeni ut sycophantæ perstringebantur. v. Ἄβυδος.
Acacius, Episcopus Cæsareæ Palæstinæ. v. Ἰοβιανός. v. Παρενθέμενος.
Academiæ novæ auctor fuit Lacydes. v. Λακύδης.
Acamantidis Tribus populi. v. Ἀγνέσιος. v. Ἕρμος. v. Ἰπαί. v. Θορικός. v. Κεραμεῖς. v. Κεφαλῆθεν. v. Πόρος. v. Προσπαλτα. v. Σφήττιοι.
Acasti uxor Peleum de stupro compellat. v. Ἀπελάνη.
Acco, fœmina fatua. v. Ἀκκιζόμενος.
Acesæus. *Acesæi Lunam.* Proverb. v. Τὴν Ἀκεσαίου σελ.
Accusare. Accusatio publica in quibus criminibus locum habuerit. v. Φάσις. † Mulcta erat sancita in eos, qui aliquem temere & falso accusabant. v. Ἀμφιορκία. v. Ἐπωβελία. v. Ὀφλήσειν.
Achab, Rex impius. v. Ἡλίας.
Acharnenses olim ut agrestes a Comicis perstringebantur. v. Ἀχρεῖς v. Δρακχαρνεῦ.
Acherusia aqua. v. Τόνον.
Achilles, unde dictus. v. Χιλός.
Actæon quot filias habuerit. v. Φοινικήϊα.
Actio. Loca in quibus de variis actionibus, sive judiciis agitur. v. Ἀγραφίου. v. Ἀδικίου. v. Ἀλογίου. v. Ἀνδρολήψια. v. Ἀπαγωγή. v. Ἀπογραφή. v. Ἀποστασίου. v. Ἀπόφασις. v. Ἀπροστασίου. v. Βεβαιώσεως. v. Βιαίων. v. Βολίτου δίκην. v. Βουλεύσεως. v. Γραφή. v. Δατεῖσθαι. v. Δωροξενία. v. Δωρογραφή. v. Αἰκίας. v. Ἔμμηνοι δίκαι. v. Ἔνδειξις. v. Ἐνεπισκημμα. v. Ἐξαιρέσεως δίκη. v. Ἐξούλης. v. Εὐθύνη. v. Ἐφήγησις. v. Εἰσαγγελία. v. Εἰς ἐμφανῶν κατ. v. Κακοτεχνιῶν. v. Κακώσεως. v. Καρποῦ δίκη. v. Λειπομαρτυρίου. v. Οὐσίας δίκη. v. Προβολή. v. Ῥητορική. v. Σίτου δίκη. v. Ψευδέγγραφος. v. Ψευδοκλησία.
Actiones aliæ apud alios magistratus instituebantur. v. Ἡγεμονία δικαστηρίου.
Adamus ante lapsum immortalis. v. Ἀνάστασις.
Admeti carmen. v. Οὐδέποτ' ἐγώ.
Adonidis simulacrum. v. Οὐδὲν ἱερόν.
Adrianus Imperator Hierosolyma funditus evertit. v. Βδέλυγμα.
Adrianus Sophista. v. Ἡρώδης Ἰουλιος.
Adulatores sunt pestis & corruptela adolescentum. v. Ἡλίας. † Adulator fortius. v. Ἴορτος. † De adulatoribus sententia. v. Θωπεία.
Adulterium. Hilarius, cum uxorem suam in adulterio deprehendisset, eam adultero concessit. v. Ἱλάριος Ἀντ.
Adulterorum pœna apud Athenienses. v. Ὦ Λακιάδαι. v. Παρατίλλεσθαι. v. Ῥαφανίς. † Quo die mensis actiones contra adulteros instituere licuerit. v. Πέμπτη φθ.
Ægeidis Tribus populi. v. Ἀραφήνιος. v. Διόμεια. v. Ἰκαριεύς. v. Κολυττός. v. Κωλυττεῖς. v. Κυδαντίδης. v. Πλωθεῖα.
Ægeum mare maxime terribile. v. Αἶγες.
Ægeus, filius Pandionis. v. Παράλων.
Ægialeus, Adrasti filius. v. Ἀδράστεια.———Rex Sicyoniæ. v. Σικυών.
Ægialus, locus, ubi descensus est ad Inferos. v. Πορθμήϊον.
Æginetæ αὐτόχθονες. v. Ἀθηναίων. † De Æginetis proverbium. v. Τὰ πρῶτ' ἀρίστους.
Ægyptii bajulatores. v. Ἀχθοφόρον. v. Αἰγυπτιάζειν. † Ægyptii Geometriæ inventores. v. Γεωμετρία. † Ægyptii fraudum artifices. v. Δεινοὶ πλέκειν. † Ægyptiorum libros Chemicos cremari jussit Diocletianus. v. Διοκλητιανός. † Ægyptii primi Solem & Lunam Deos vocarunt. v. Δόγματα. † Ab Ægyptiis Pythagorei philosophiam acceptam in Græciam intulerunt. v. Ἱερατική. † Ægyptiorum historiam a tricies mille annis repetiit Asclepiades philosophus. v. Ἡραΐσκος. † Ægyptii dies pro annis numerabant. v. Ἥλιος. v. Ἥφαιστος. † Ægyptii circumcisi. v. Ψωλός. † Scriptores, qui de rebus Ægyptiorum scripserunt. Eusgoras. v. Εὐαγόρας. Asclepiades, v. Ἡραΐσκος. Petosiris. v. Πετόσιρις. Sanchoniathon. v. Σαγχωνιάθων. Philistus. v. Φίλιστος. Charon Naucratites. v. Χάρων Ναυκρ.
Ægyptus caret pluvia. v. Βουλήσεται. † Ægyptus Μελάμβωλος dicta. v. Μελάμβωλος.
Ægyptus philosophus, avunculus Isidori. v. Ἑρμείας φιλ.
Æmilia, Scipionis uxor. v. Ἀπήνη.
Æneas patrem suum humeris impositum Troja extulit. v. Εὐάγκαλον.
Ænus, urbs Thraciæ. v. Ἀλωπεκόννησος.
Æoles aliquando literam β medio vocum inserunt. v. Ἀλιβδύειν. † Æoles epitheta forma patronymica efferre solent. v. Σπουδαρχιάδας.
Æquinoctium primus observavit Anaximander. v. Ἀναξίμανδρος.
Æschines orator hausta cicuta obiit. v. Ἐδημοσίωσαν. † Eum Demosthenes *simiam* vocavit. v. Τραγικὸς πίθηκος. † Item, περίτριμμα ἀγορᾶς. v. Τρίμμα. † Item, Τελεγωνισήν. v. Τελεγωνισής. † Item, Γραμματοκύφωνα. v. Γραμματοκύφων, & v. Τρόμητος.
Æschines, Selli filius, πλαχαλαζών. v. Θεαγένους. v. Σεσελλίσθαι.
Æschylus. v. Εὐφορίων. † Usus est verbis turgidis & sonoris. v. Ἐμβριμωμένας. † Cum eo certavit Pratinas. v. Πρατίνας.
Æschylus tibicen. v. Ἐπιτήδευμα.
Æsculapii uxor & filiæ. v. Αἴγλη. v. Ἠπιόνη.
Æsion. v. Δημοσθένης Ἀθην.
Æsopus. v. Ἐπαίρει. † Revixisse creditur. v. Ἀναβιῶναι. † Oraculum consulenti, quomodo ditescere posset, quale responsum datum fuerit. v. Εἰ τὸ μέσον. † Ejus mors. v. Ἕωσεν. v. Φαιδριάς. † De eo proverbium, Μᾶλλον ὁ Φρύξ. h. v. Item, aliud proverbium, *Ne Æsopum quidem trivisti.* v. Οὐδὲ τὸν Αἴσωπον.
Aëtius Atheus. v. Εὐνόμιος.
Aëtius fortissimus belli dux a Valente occiditur. v. Θαλάδιας.
Ævum, sive Αἰών, Deus. v. Ἐπιφάνιος, καὶ Εὐσεβ. † Ejus simulacrum admirabile. v. Διαγνώμων.
Affigere. Agricolæ olim varias res arboribus affigere solebant, ne fructus arescerent. v. Προσπατταλεύσαι.
Agamedes, frater Trophonii. v. Εἰς Τροφωνίου.
Agamemnon in Creta sacrificat. v. Οἱ Κρῆτες.
Agapetus. v. Γενέθλιος.
Agapius philosophus. v. Νόμος καὶ Ἰανουάρ.
Agariste, filia Clisthenis. v. Οὐ φροντίς.
Agathinus. v. Ἀρχιγένης.
Agatho poeta. v. Μύρμηξ.
Agathoclis Regis Siciliæ laus. v. Τίμαιος.
Agbarus. vide Abgarus.
Ager ab hostibus captus sorte Athenis inter cives distribuebatur. v. Γῆ κληρουχική.
Agesylus quidam Philoxenum Lyricum, cum servus esset, emit. v. Φιλόξενος.
Aglaurus, filia Actæonis. v. Φοινικήϊα.
Agni pro diversis ætatibus diversa apud Græcos sortiuntur nomina v. Ἀμνόν.
Agoracritus Parius. v. Ῥαμνουσία.
Agrorum fœcunditas exhauritur, si singulis annis arentur. v. Ἐπὶ καλάμῃ.
Ajaciæ Tribus populi. v. Οἰνόη. v. Τιτακίδαι. v. Φηγαιεῦσι.
Ajax qua parte corporis vulnerabilis fuerit. v. Ἀσφαλίσαι.
Alalcomenæ, urbs. v. Ἀπιθής.
Albunæa, cognomen Sibyllæ Tiburtinæ. v. Σίβυλλαι.
Alcæus quomodo Pittacum appellaverit. v. Σαράπους. † Alcæi frater Cicis. v. Κίκις. † De Alcæi carminibus. v. Δράκων. † Commentarius in Alcæum. v. Ὡραπόλλων.
Alcibiades, cum Olympiæ victoriam reportasset, totum conventum convivio excepit. v. Ἀθήναιος.
Alcidamas Eleates. v. Γοργίας. v. Δημοσθένης Ἀθην. v. Αἰσχίνης Ἀθην.
Alcimus, Lydiæ Rex optimus. v. Ξάνθος.
Alcippe ab Halirrhotio stuprata. v. Ἄρειος πάγος.
Alcman. Epigrammata in Alcmanem. v. Εἰδήσεις. v. Λοῖσθος. v. Λύσα. De Alcmane scripsit Philochorus. v. Φιλόχορος.
Alcmæonidæ. v. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ. v. Λυκόποδες.
Alcyon mas in ipso coitu moritur. v. Κηρύλος.
Aleatores in Sciro multi. v. Σκιραφεῖον.
Aletes ex præcepto Oraculi Corinthios in unam civitatem coegit. v. Πάντα ὀκτώ.
Aleuas, Pyrrhi filius. v. Τετραρχία.
Alexander M. Æschrionem comitem itineris habuit. v. Αἰσχρίων. † Clytum occidit. v. Μεταξύ. † Hephæstionem in magno honore habuit. v. Ἡφαιστίων. † Thebis captis, Pindari domui & posteris pepercit. v. Πίνδαρος. † Severus Imperator libros curiosos, quos in Ægypto repererat, in Alexandri monumento conclusit. v. Σεβῆρος. † Alexander Timotheum tibicinem audiens, cantu ejus adeo permotus fuit, ut ad arma corripienda prosiliret. v. Ὀρθιασμάτων. v. Τιμόθεος. † Quinam de rebus Alexandri M. scripserint. v. Ἀῤῥιανός. v. Ἱερώνυμος. v. Μάναχμος. v. Νέαρχος. v. Νύμφις. v. Στράτης.
Alexander, Eubœæ Rex. v. Εὐφορίων.
Alexander, Olympiadis frater. v. Τόνον.
Alexander Ætolus. v. Ἄρατος. v. Σωσιάδης.

Alexan-

INDEX RERUM.

Alexandria, urbs Troicæ. v. Σωσίθε@.

Alexandrini. Apud eos moris fuit, ut certo quodam die homines plauftris vecti civibus probra & flagitia, quæ commiliffent, publice exprobrarent. v. Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν. † De Alexandrinorum dialecto. v. Εἰρηναῖος. v. Πάκατος. † De hiftoria urbis Alexandriæ. v. Καλλίνικ@.

Allium. Megarenfium ager alliis abundabat. v. Μεγαρέων δάκρυα. v. Πεφυτιγμένοι. † Allio galli gallinacei ad pugnam animofiores redduntur. v. Ἐσκοροδισμένο@.

Allobrogum urbes expugnatu difficiles. v. Ὅμηρ.

Alpes ab Annibale non fine ingenti difficultate fuperatæ. v. Θραυλοτέρας. v. Ψαφαρόν.

Alyattes, Lydorum Rex, fororem fuam ftupravit. v. Ἀδελφειός. † Biantem accerfit. v. Κρόμμυα.

Alybas heros ab Euthymo in certamine Olympico fuperatus. v. Εὔθυμ@.

Amachius. v. Γοργός.

Amalcides. v. Τελτοπώτορες.

Amantes nomina amafiorum infcribere folebant parietibus, foliis, foribus, &c. hoc modo, Ὁ δεῖνα καλός. v. Καλοί. v. Ὁ δεῖνα καλός. † Amantes ex fono platagonii percuffi conjicere folebant, num ab amafiis amarentur. v. Πλαταγώνιον. † Amantium crumena porri foliis conftricta eft. Proverbium. v. Πράσου φύλλ. † Amantes amafiis fuis aves generofas mittere folebant. v. Ἀεὶ τοῖς ἐρῶσι. † Triftis duorum amantium exitus. v. Μέλιτ@. ἔτος, &c. Amantiū perjuria Deus non punit. v. Ἀφροδίσιον. v. Ταχυβάμονας.

Amatoriorum carminum inventor, Alcman. v. Ἀλκμάν.

Amelius philofophus. v. Πλωτῖν@.

Amicitiæ portus multis infidus, v. Ἄγιμα. † Amicitiam æqualitas continet. v. Ἰσότης. † Amicitia virtutum mater, fecundum Pythagoram. v. Περίεργ@.

Amicus ita amandus eft, ut qui poffit effe aliquando inimicus. v. Ἄγιμα. v. Ἐχθραίνει@. † Amici in rebus adverfis nos plerumque deferere folent. v. Ἀνδρός.

Aminias Rhetor. v. Ἱμέρι@.

Ammonius. v. Ἁρποκρᾶς. v. Ἀμέλι@. v. Πλωτῖν@.

Amor Sufurrator. v. Ψιθυριστ. † Amores primus in Scenam introduxit Anaxandrides. v. Ἀναξανδρίδης. † Quis primus mares amaverit. v. Θάμυρις. † Amoris remedium, fames, tempus, laqueus. v. Κράτης. † Amor inceftus Piafi Theffali erga filiam fuam. v. Ἀθέμιστα. † Amorem rofis coronatum pinxit Zeuxis. v. Ἀνθέμων

Amorgus infula. In ea Samii tres urbes condiderunt. v. Σιμμίας.

Amphictyones. v. Πυλαγόραι. v. Πύλαι. † De Amphictyonibus fcripfit Paufanias. v. Παυσανίας.

Amphion Thebarum conditor. v. Ἀντιόπη.

Amphiphontes, genus placentæ. v. Ἀνάστατοι.

Amphiftidis ftupor & ignorantia. v. Γελοῖος.

Amus. v. Χοίνικες.

Anacharfis, filius Gnyri. v. Γνύρε. v. Δίγλωσσος. † Inventor fuit anchoræ & rotæ figulinæ. v. Ἄγκυραν.

Anacreon. In eum Epigramma. v. Ἀνδίχα. v. Οἰνοπότης.

Anagyrus heros quare filium fuum oculis privaverit. v. Ἀναγυράσι@.

Anaftafiæ martyris epiftolæ ad Chryfogonum. v. Χρυσόγον@.

Anaftafius Imperator. v. Ἀρτέμι@. v. Γενικός. v. Δηλάτωρ.

Anaftafius Silentiarius, poftea Imperator. v. Φατρία.

Anaxagoras philofophus. v. Ὁμοιομέρεια. † Inedia mortem fibi confcivit. v. Ἀποκαρτερήσαντα.

Anaxarchus, difcipulus Metrodori Chii. v. Δημόκριτ@.

Anaximander gnomonis inventor. v. Γνώμων. v. Ἡλιοτρόπιον.

Anchifis filius nothus, dictus Elymus. v. Ἐλυμαῖοι.

Anchoram facram folvere. Prov. v. Χαλάσω.

Ancus Martius Oftiam condidit. v. Ὠστία.

Andocides orator. v. Φιλέας. † Patrem habuit Leogoram. v. Λεωγόρας. v. Φασιανοί.

Androcles. De eo proverbium. v. Ἐν δὲ διχοστασίῃ.

Andromachus. Ejus difcipulus fuit Siricius. v. Σιρίκι@. † Andromachus, cognominatus Philologus. v. Μυρώ.

Angaria. Qui immunes erant ab angaria, dicebantur ἀνεπιστάθμευτοι. v. Ἀνεπιστάθμευτοι.

Anguillas pifcatores in aqua turbida capiunt. v. Ἐγχέλεις. v. Ταυτὸν ἐποίησε.

Anima, poftquam cum corpore conjuncta eft, facultatibus brutis & ratione carentibus obnoxia effe incipit. v. Βούλησις. † Anima eft principium efficiens, finale, & formale animalium. v. Ἀρχή. † Anima afficitur a corpore, & corpus ab anima. v. Διάθεσις. † Anima αὐτοκίνητ@. v. Κίνησις. † De animæ immortalitate dubie loquuntur veteres. v. Μάρκι@. † Anima quo fenfu dicatur immortalis. v. Ἀθάνατ@. † Animam cum corpore crefcere & minui Stoici crediderunt. v. Ἧπαρ. † Animæ vehiculum: five corpus tenue & fubtile, quod animæ poft exitum e corpore adhæret. v. Αὐγοειδές. v. Πνευματικόν. † Alexandrini olim animarum luftrationem faciebant. v. Τὰ ἐκ τῶν ἁμ. † Opinionem de animarum tranfmigratione Pherecydes Syrius primus introduxiffe dicitur. v. Φερεκύδης. † Animas mortuorum ab Inferis evocandi ratio. v. Ψυχαγωγοί.

Annibal. v. Ἀκροθίνες. v. Ἀμίλκας. v. Δακτύλι@. v. Ἐπιστρεπτείας. v. Θωράκιον. v. Τύπ@. v. Ψαφαρόν.

Annonæ præfecti apud Athenienfes dicebantur Σιτοφύλακες. v. Σιτοφύλακες.

Annulus pharmacites. v. Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι. v. Οὐκ ἔστι συκοφ. † Annibal tres medimnos Atticos annulis plenos, quos Romanis in prælio cæfis detraxerat, Carthaginem mifit. v. Ἀννίβας.

Annus lunaris apud Hebræos in ufu. v. Ἐνιαυτός.

Annus, vir Ægyptius. v. Ἄρτ@. † De eo proverbium, Ἄνν@ κρίβανον. Ibid.

Antagoras Rhodius, coævus Arato. v. Ἄρατ@.

Anthedon. v. Ἀλθηφιάς.

Anticlia, filia Autolyci. v. Σίσυφ@.

Antigonus Gonatas, Rex Macedoniæ, Aratum in pretio habuit. v. Ἄρατ@.

Antimachum Adrianus Imperator Homero prætulit. v. Ἀδριανός.

Antinous Adriani amafius & deliciæ. v. Ἀδριανός. v. Μεσομήδης. v. Παιδικά. † Confolationem ad Adrianum fuper morte Antinoi fcripfit Numenius. v. Νουμήνι@ ῥήτ.

Antiochidis Tribus populi. v. Ἀναφλύστι@. v. Ἀλωπεκῆθεν. v. Βησαιεῖς. v. Αἰγιλία. v. Θοραί. v. Κρωπεύς. v. Παλληνεύς. v. Φάληροι.

Antiochus Epiphanes cohortem habuit, quæ ex adolefcentibus omnibus æqualibus conftabat. v. Ἥλικες.

Antiochus Magnus. Ejus res geftas fcripfit Simonides Magnefius, v. Σιμωνίδης Μαγν.

Antiochus Rex novercam fuam amavit. v. Ἐρασίστρατ@.

Antiochus Sophifta. v. Ἑρμογένης.

Antipater, Caffandri pater. v. Δημάδης.

Antipho orator fuit Ramnafius. v. Ῥάμν@. † De Antiphontis Figuris fcripfit Harpocratio. v. Ἁρποκρατίων, ὁ Οὐαλ.

Antiquitates Cappadociæ, & aliarum gentium. v. Εὐσέβιος. † Antiquitates Græciæ. v. Ἰάσων Ἀργ. † Antiquitates Atticæ. v. Φερεκύδης Ἀθην.

Antifthenes, medicus effœminatus. v. Χιζηλάων.

Antonius. v. Ἀντίπων. v. Ἐπιμησάμην.

Apamia. v. Μυρλεανός.

Apaturiorum quot dies, & quomodo ab Athenienfibus vocati. v. Ἀνάῤῥυσι.

Apellicontis Teji bibliotheca. v. Σύλλας.

Aper Grammaticus. v. Ἡρακλείδης Ποντ.

Aper Noricorum agrum vaftat. v. Βηρένιοι.

Apes boum filiæ. v. Βούπαις.

Aphthonius. Ejus filius Sergius. v. Σέργι@.

Apicius. v. Κιντέροις. v. Ὄστρεα.

Apion, Mochthi filius. v. Ἀντέρως. † Apion Κάπνος vocatus. v. Ἑκάτεροι.

Apis Ægyptius artem medicam invenit. v. Γράμματα.

Apollinis nomina & ephitheta. Εὐήρυττος. v. Εὐήρυτον. † Ἰήϊος. v. Ἰηΐων. † Κάρνει@. h. v. † Κυνήει@. h. v. † Λεσχηνόριος. v. Λέσχαι. † Λιθήσι@. h. v. † Λοξίας. h. v. † Ναπαῖος. h. v. † Οὔλι@. h. v. † Φύξι@. v. Φύξιν.

Apollinis adventus ad Hyperboreos. v. Ἄβαρις.

Apollinis templum *Terræ umbilicus* a Græcis dictum. v. Γῆς ὀμφαλός.

Apollini facræ erant columnæ in conum affurgentes, quæ ante ædes collocari folebant. v. Ἀγυιαί.

Apollo ad citharæ cantum leges primum hominibus dedit, & quare? v. Νόμ@ κιθαρ.

Apollonius. Ejus difcipulus Afclepiades. v. Ἀσκληπιάδης.

Apollonius Archibii. Ejus difcipulus fuit Apion. v. Ἀπίων.

Apollonius. In hunc Callimachus poema, *Ibis* vocatum, fcripfit. v. Καλλίμαχ@. † Metaphrafis Argonauticorum Apollonii. v. Μαριανός. † Commentarius in Apollonium. v. Ὑπατία.

Apollonius Tyaneus. v. Ἀδάμας. v. Ἀνελέγετο. v. Ἀπηναυτῆσαι. v. Ἀπήχθη. v. Γοητεία. v. Δάμις. v. Δομετιανός. v. Ἐμπεδοκλῆς. v. Εὐθύδημ@. v. Εὔξεν@. v. Λεπτολογία. v. Μόρσιμος. v. Σοφοκλῆς. † Ejus vitam fcripfit Soterichus. v. Σωτήριχ@.

Apollophanes Sophifta. v. Διονύσι@ ὁ Ἀρεοπ.

Appius Cenfor viam a fe Appiam dictam lapide molari ftravit. v. Λιθομυλία. † De eodem agitur v. Κήνσωρ, & v. Τιμητής,

Apfines Gadarenfis. v. Γαϊανός. v. Μαΐωρ. v. Φρόντων.

Aqua maris vim habet purgatricem. v. Ἀπολυμαίνεσθ. † Ad aquam, five clepfydram, Athenis olim caufæ in Judiciis orabantur. v. Διαμεμετρημένη. v. Ποσειδεών. Vide etiam v. Ἄλλως ἀναλ. v. Ἐφετόν. v. Εἶτ' ἐφ' ὕδωρ.

Aquatilia nonnulla corde & pulmone carent. v. Καρδία.

Aquila expanfis alis radios Solis ab expofito infante arcet, v. Λάγ@.

Ara primogeniti Dei. v. Αὔγουστ.

Aratus. Metaphrafis Arati Phænomenorum. v. Γάϊος Ἰούλιος. † De Arati Phænomenis fcripfit Hipparchus. v. Ἵππαρχ@ Νικ. † Metaphrafis Arati. v. Καῖσαρ Ἰούλι@. v. Μαριανός.

Arbela. v. Τί ἐ γεύσῃ. v. Τίς ἐ γεύσῃ.

Arbores in fylvis fponte aliquando incenduntur, a vehementi vento collifæ. v. Δρυμός. † Agricolæ olim donaria quædam arboribus appendere folebant, ne fructus exarefcerent. v. Προσπατταλεύσω.

Arcades non fibi, fed aliis vincebant. v. Ἀρκάδας μιμούμ. † Arcades αὐτόχθονες. v. Ἀθηναίων. † Arcades ante lunam nati. v. Βεκκεσέληνε.

Arces & munimenta tam confervandæ quam opprimendæ populi libertati infervire poffunt. v. Ἀκρόπολις.

Arcefilaus. v. Δείξεις. v. Ἐπέχ. v. Φημί. † Geometriam fibi ofcitanti in os involaffe dixit. v. Τεθεωρημένη.

Archebius. v. Ἀπολλώνι@ Ἀρχ.

Archebulus Theræus, poeta v. Εὐφορίων.

Archedemus. v. Γλάμων. v. Ἐπίτης.

Archelaus Phyficus. v. Δικαίωμα. † Archelaus, Rex Macedoniæ. v. Εὐριπίδης.

Archia.

Archiadas, filius Hegiæ.
Archias, Grammaticus Alexandrinus. v. Ἐπαφρόδιτος.
Archias, Phygadoteras dictus. v. Ὑπερίδης.
Archidamo, Ageſilai filio, quale oraculum redditum fuerit. v. Σικελίζειν.
Archimedes. v. Ἀνωτικωτέρα. v. Ἐμβελής. v. Θεοδόσιος φιλ. v. Σκορπίδια.
Archinus Athenienſibus perſuaſit, ut Ionum literis uterentur. v. Σαμίων.
Ardaburius. v. Ἀλέξανδρος. v. Σεβηριανός.
Arduenna, urbs Phœniciæ. v. Πολυδεύκης.
Areopagus. Senatus Areopagiticus de peregrinis ſacris & feſtis judicabat. v. Ἐπιθέτους.
Arginuſæ. v. Δεξιός. v. Στρατήγησε. v. Οἴμοι.
Ariarathes. v. Ἀνεδέχετο.
Arietis, machinæ bellicæ, deſcriptio. v. Περιτομή.
Arii fœda mors. v. Ἀρειανός.
Arimaſpia. v. Ἀρισέας.
Ariſtagoras Melius myſteria evulgavit. v. Σωκράτης.
Ariſtagoras Mileſius. v. Οἶκοι.
Ariſtarchus Grammaticus. v. Δημήτριος, ὁ ἐπίκλ. v. Ἐρατοσθένης. v. Ἀπολλόδωρος, Ἀσκλ. v. Διονύσιος Ἀλεξ. v. Ἡρακλείδης Ποντ. † Loca, quæ Ariſtarchus in Homero obelo notaverat, vindicavit Zenodotus. v. Ζηνόδοτος Ἀλεξ. † De locis in *Odyſſea* ab eo correctis ſcripſit Ptolemæus Aſcalonites. v. Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκ.
Ariſtides Juſtus. v. Δαρεικός. v. Μηδική. v. Μιλτιάδης. † Ejus filias Athenienſes publice elocarunt. v. Πλέθρον.
Ariſtides Sophiſta. v. Ἀδριανός. Σοφ. v. Ἡρώδης Ἰταλ. v. Μητροφάνης. v. Πολέμων. v. Σέργιος.
Ariſtippus Cyrenæus. v. Σωκράτης Σωφρ.
Ariſtis. v. Ἐρατοσθένης.
Ariſto Chius. v. Ἐρατοσθένης.
Ariſtoclides Cithariſta. v. Φρῦνις.
Ariſtocles. Ejus auditor Ariſtides. v. Ἀριστείδης.
Ariſtodemus ὁ Τρέσας. v. Ὁ Τρέσας.
Ariſtogiton. v. Πειρᾶν. v. Πάροινος. v. Οὐδέποτ' ἐγώ.
Ariſtomenes. Quale oraculum ei redditum fuerit. v. Τράγος.
Ariſtophanes Comicus fuit inventor tetrametri & octometri. v. Ὀκτάμετρον. † Quando fabulam *Babylonios* docuerit. v. Σαμίων ὁ δῆμος. † Filium habuit, Philetærum vocatum. v. Φιλέταιρος.
Ariſtophanes Grammaticus. v. Ἀρίσταρχος. v. Ἐρατοσθένης.
Ariſtoteles, Hunc probris laceravit Ariſtoxenus, quod Theophraſtum ſucceſſorem Scholæ deſignaſſet. v. Ἀριστόξενος. † Scripſit librum περὶ τ' Ἀγαθοῦ. v. Ἀγαθοῦ. † Palæphatum Abydenum in deliciis habuit. v. Παλαίφατος Ἀβυδ. † Eſt auctor Peripateticorum. v. Σωκράτης Σωφρ. † Adverſus Ariſtotelem ſcripſit Diodorus Monachus. v. Διόδωρος μονάζων. † De Ariſtotelis diſcipulis ſcripſit Nicander Alexandrinus. v. Αἰχρίων. † Paraphraſis Acroaſeos Phyſicæ Ariſtotelis. v. Θεμίστιος. † Commentarius in Ariſtotelem. v. Μάξιμος. † Adverſus Ariſtotelem de Animalibus ſcripſit Pollio. v. Πωλίων. Vide etiam infra *Plato.*
Arriani philoſophi vita. v. Δίων ὁ Κάσιος.
Arridæus, poeta. v. Εὐριπίδης.
Artabazus, dux Perſarum. v. Διεξιφίσω.
Ars. Exerceat quiſque quam novit artem. v. Ἔρδοι.
Artemon Clazomenius. v. Ἀρκτῖνος.
Aſcetæ Hebræorum Therapeutæ dicti. v. Θεραπευταί. † Aſcetæ celebres Amus Ægyptius, & Didymus. v. Ἀμοῦς.
Aſclepiades. v. Ἡραΐσκος.
Aſclepiodotus. v. Κηροῦ εὔπλαστότερος. v. Μέτρειοι.
Aſconius Pædianus. v. Ἀπίκιος. v. Ἐφολκίς.
Aſdrubal. v. Φιλανθρωπηθείς. † Aſdrubalis adventus in Italiam. v. Ῥαδιέστερον.
Aſinus. De Aſino proverbia. v. Ἄλλα μὲ ὁ Λεύκ. v. Ἀνάπαυλαν. v. Ἀνδρώνιος. v. Ἀπονέμων. v. Ἀπὸ βραδυσκελῶν. v. Ἀπ' ὄνου καταπεσών. v. Δίκη. v. Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς. Reliqua proverbia quære ſuo loco, in Ὄνος, & Ὄνου.
Aſinus philoſophiæ cupidus. v. Ἀμμωνιανός. † Judæos aureum aſini caput adoraſſe tradidit Democritus. v. Ἰούδας. † Aſinum album per Judæorum Synagogam egit Zeno Alexandrinus. v. Ζήνων Ἀλεξ.
Aſpar Ardaburius. v. Ζήνων. v. Σεβηριανός.
Aſpaſia Mileſia. v. Δημοσίευσις.
Aſpendius. v. Ἀλεκτρυόνα.
Aſſerina, locus in Tenedo. v. Τενέδιος ξυνήγορος.
Aſterites lapis ad philtra utilis. v. Αἴσωπος. v. Ἰχθύς. v. Πάν.
Aſterius. v. Λαχάρης.
Aſterope, Cephei filia. v. Πλόκιον.
Aſtydamæa, fœmina impudica. v. Ἐπείρα.
Aſtydamas. De eo proverbium vide v. Ἐπείρα.
Aſylum. Locus quidam Theſeo olim ſacer, aſylum erat ſupplicum. v. Θησεῖον. † Urbs Hermion itidem erat aſylum ſupplicum. v. Ἀνθ' Ἑρμιόνος.
Atarna, vel Atarneus, locus in Myſia. v. Ἑρμίας.
Atejus. Sic Didymus cognominatus fuit. v. Δίδυμος, Ἀτ.
Athenæ dictæ λιπαραί. v. Ἰοστέφανοι. v. Θωπεύει. † Athenæ ab Antipatro captæ. v. Ἰάσων, Ἀργ.
Athenienſes ob impudentiam male audiebant. v. Βλέπος. † Puritati linguæ ſuæ ad ſuperſtitionem uſque ſtudebant. v. Δανειῶ. v. Θερῶ. † Pro omnibus, tam Græcis quam Barbaris, ex præcepto oraculi vota ſuſceperunt. v. Ἄβαρις. † Eos initio ſparſim habitantes in civitatem coegit Theſeus. v. Θησείοισιν. † Eorum conſilia, licet mala & temeraria, beneficio tamen Minervæ felicem exitum habere ſolebant. v. Ἀθηναίων δυσβ. v. Γεραίτερος. v. Μῶρα. † A Solone in quatuor claſſes diſtributi, pro ratione cenſus. v. Ἱππεῖς. v. Ἱππάς. v. Θῆτες. v. Πεντακοσιομέδιμνοι. † Athenienſium Rempubl. poſt. xxx. Tyrannos Decemviri adminiſtrarunt. v. Δέκα. † Athenienſes in conſiliis capiendis præcipites & temerarii. v. Ταχυβούλοις. † Athenienſes aureas cicadas geſtabant. v. Τεττιγοφόροι. † Apud Athenienſes 7000 viri totam Remp. adminiſtrabant. v. Καβαλαιός. † Cives Athenienſes numero erant circiter 20000. v. Ὁμοῦ. † De dicaſteriis & legibus Athenienſium ſcripſit Telephus. v. Τήλεφος.
Athenis, ſtatuarius. v. Ἱππώναξ.
Athenodorus, frater Arati. v. Ἄρατος.
Athenodorus, frater Gregorii Thaumaturgi. v. Γρηγόριος, ὁ Θαυμ.
Atthis, ſodalis Sapphonis. v. Σαπφώ.
Athletæ inſignes Clitomachus & Caper. v. Κλειτόμαχος. † Athletæ antiquiſſimis temporibus propoſito præmio certabant: poſtea vero abſque præmio. v. Περιαγειρόμενοι.
Atomi. Democriti Abderitæ de Atomis opinio. v. Ἀναγκαῖον. v. Εἱμαρμένην.
Attalus, Rex Pergami, Daphidam Grammaticum occidit. v. Δαφίδας. † Attalus Galatonices dictus. v. Νίκανδρος.
Attica olim Mopſopia vocata. v. Εὐφορίων. † Item, Acte. v. Ἀκτή. † A Pandione in 4 partes olim diviſa fuit. v. Πάραλων. † Atticæ cenſus olim erat ſexies mille talentorum. v. Ὁ κάτωθεν νόμος. † Scriptores, qui de nominibus vel vocabulis Atticis ſcripſerunt. v. Εἰρηναῖος. v. Μνασέας. v. Ὠρίων. v. Πάκατος. v. Πωλίων. v. Φρύνιχος. v. Λύπερκος. † De rebus vel Antiquitatibus Atticis quinam ſcripſerint. v. Κάδμος. v. Μαρσύας. v. Παλαίφατος. v. Ποσειδώνιος. v. Φιλόχορος. v. Φερεκύδης.
Attici aliquando genitivum pluralem nominum neutrorum in ος abſque contractione efferunt. v. Ἀνθέων. † Attici rebus turpibus honeſta nomina imponere ſolebant. v. Καλλίας.
Atticus, Epiſcopus Conſtantinopolitanus. v. Ἐξεφώνησε.
Atticus, pater Herodis. v. Ἡρώδης Ἰταλ.
Attila. v. Κόρυκος. v. Μεδιόλανον.
Avari & ſordidi. De iis proverbium. v. Ἄδων τὴν σπιθαμήν.
Auctoribus ſæpe ſua ipſorum inventa exitium afferunt. v. Ἰχνεύς.
Auditus. De auditu agitur v. Αἰσθήσεις. v. Μῆνιγξ.
Averni oſtium, a Græcis Ἄορνον στόμιον dictum. v. Ἀδιαβηνή.
Aves, ſermonem humanum imitantes, quid dicant, neſciunt. v. Ἔυξεινος. v. Χαίρειν. † Varia avium genera recenſentur. v. Ἡμερινὰ ζῶα.
Auguria & omina captandi varii modi. v. Οἰωνιστική.
Auguſtopolis, urbs Phrygiæ. v. Εὐγένιος.
Auraſius mons. v. Ἀκρόπολις.
Aurelianus Imperator Daciam provinciam ſponte omittit. v. Δακία. † Monetarios rebellantes compeſcit. v. Μονιτάριοι.
Aurum obryzum. v. Ἄπεφθος.
Autocabali hederæ coronam geſtabant. v. Σημός.
Autolycus Siſyphi pecora furatur. v. Σίσυφος.
Axones & Cyrbes, in quibus leges Athenienſium continebantur, βουστροφηδὸν ſcripti erant. v. Ὁ κάτωθεν νόμος. † In Axones Solonis commentarium ſcripſit Seleucus. v. Ὀργεῶνες.

B.

Litera B apud Syracuſios ſæpe redundat. v. Δερβιστήρ. v. Ἔβασον.
Baal apud Aſſyrios Mars. v. Θοῦρας.
Babyos chorus. Prov. v. Τοῦ Βάβυος.
Babylonii, fabula Ariſtophanis, quando edita. v. Σαμίων ὁ δῆμος.
Bacchæ apud Macedones Κλώδωνες dictæ. v. Κλώδωνες.
Bacchi cognomina & epitheta. Εὐαστήρ. h. v. † Ζαγρεύς. h. v. † Εἰραφιώτης. h. v. † Θέοινος. v. Θεοίνια. † Θρίαμβος. h. v. † Θυσῆλος. v. Θρίαμβος. † Κωλώτης. h. v. † Ληναῖος h. v. † Λύσιος. v. Λύσιοι. † Μελαναιγίς. v. Ἀπατούρια, & v. Μέλαν. † Μόρυχος. h. v. item v. Μωρότερος, & v. Τοῦ Μορύχου. † Σαβάζιος. v. Εὐοῖ, & v. Σάβοι. † Σειληνός. h. v. † Ταυροφάγος. v. Ταυροφάγον. † Ὕης. h. v.
Bacchus cordis humani præſes. v. Κωνοφόροι. † Quare Androgynus vocatus fuerit. v. Ἀνδρόγυνος.
Bacchus in Limnis cultus. v. Ἐν Λίμναις.
Babo, fœmina. v. Δυσαύλης.
Bagoas Ægyptius Ochum occidit. v. Λαβαΐς.
Balneorum utilitas. v. Ἀχήμαζε. v. Καπνιστοῦσι.
Baltaſar, filius Nabuchodonoſoris, a Dario Medo occiſus. v. Ἀστυάγαλος.
Barba. Perſæ prolixam alebant barbam. v. Ἀπόνοια.
Barbyſſus fluvius. v. Ἡράκλειος.
Bardones, cognomen Philippici. v. Φιλιππικός.
Barnabæ Apoſtoli reliquiæ in Cypro inventæ. v. Θώνα.
Barſemes, callidus ad fraudem & turpem quæſtum. v. Δεξιός.
Baſiliſcus, Numeriani Cæſaris filius. v. Μάμας.
Baſilinda ludus. v. Κῦρος ὁ Πέρσ.
Batrachomyomachiæ, quæ Homero tribuitur, auctor creditus fuit Pigres. v. Πίγρης.
Batrachus, Heſiodi amaſius. v. Ἡσίοδος.
Battacus, ſacerdos Matris Deorum. v. Γάλλος.
Battalus. Sic vocatus eſt Demoſthenes. v. Δημοσθένης.
Battus, Cyrenarum conditor. v. Θεσμοφόρος.
Baudon. v. Ἀβραγάσης.
Beatus, Nemo ante obitum beatus dici poteſt. v. Ἕρκος. v. Μᾶλλον ὁ Φρύξ.

Bellerophontes. De eo proverbium. v. Καθ' αὑτοῦ Βελλ. † De eodem agitur. v. Ἰοβάτης. v. Σθενέβοια. v. Τραγικώτερ☉.
Bellisarius. v. Γαῦρον. v. Κηφήν. v. Ἀγκών.
Bellum. Belli casus sunt incerti. v. Ἧττ☉. † Bellum Peloponnesiacum, dictum etiam Archidamium & Decelicum. v. Ἀρχιδάμι☉. v. Δεκελεικός. † Athenienses duo bella sacra gesserunt. v. Ἱερὸς πόλ.
Bena, urbs Cretæ. v. Βηνός.
Beneficium, quod necessitate potius, quam ex animi affectu in alterum conferimus, dicitur Ἑρμώνιος χάρις. v. Ἑρμώνιος χάρις. † Beneficiorum non est obliviscendum. v. Μνῆσις. † Beneficia in quos non sint conferenda. v. Ἄχρηστα. † Beneficium in senem non est conferendum. v. Γέροντα.
Beneventum, urbs, ante vocata Argyrippa. v. Βενεβεντός. v. Διομήδειος ἀνάγκη.
Benevolentia intempestiva nihil differt ab odio. v. Ἄκαιρος.
Bessarion. v. Παῦλος Αἰγ.
Bias Sapiens. v. Κρόμμυα. v. Πήνανδα.
Bibliotheca. Antiochus M. Bibliothecæ suæ præfecit Euphorionem. v. Εὐφορίων. † Bibliotheca Epaphroditi constitit libris 30000. v. Ἐπαφρόδιτος. † Bibliotheca Tyrannionis habuit libros supra 30000. v. Τυραννίων. † Biblothecæ Alexandrinæ præfectus fuit Apollonius Alexandrinus. v. Ἀπολλώνιος Ἀλεξ. Item Aristonymus. v. Ἀριστώνυμ☉ Κωμ. Item, Zenodotus. v. Ζηνόδοτ☉. Item, Eratosthenes. v. Ἀπολλώνιος.
Bion philosophus. v. Ἀγκών.
Bithyni Ἀλιζῶνες dicti. v. Ἀλιζῶνες.
Bituminis, quod Adiabene fert, virtus. v. Ἀδιαβηνή.
Βλακεννόμιον, quale tributi genus. v. Βλάκα.
Bononus, Praotæ filius. v. Ἐπαγγέλλει.
Bonum esse difficile est. v. Πιττάκειον.
Bonus, belli dux. v. Ἐπιδεδειχθῆναι. v. Ἐκμελές. v. Ὑψαγόρας.
Bos quædam sub Ptolemæo sex buculas peperit. v. Τὸ βασιλικόν. † Bovem, qui placentam Diis offerendam devoraverat, occidit Thaulon. v. Θαύλων. † Cui boum ad sacrificia coemendorum cura commissa erat, dicebatur βοώνης. v. Βοώνης.
Bosporus. Περιήγησις τοῦ ἐν Βοσπόρῳ ἀνάπλου. v. Διονύσιος Βυζ.
Boreas, Thiæ nepos. v. Θείας ἀμν. † Gener Erechthei. v. Γαμβρὸς Ἐρεχθ. † Boreæ cum Sole contentio. v. Σισύρα.
Botrys, scriptor obscœnus. v. Δημοχάρης.
Bottiæi. v. Νίκαια.
Brennus. v. Γαλάται.
Brettia nympha. v. Ἀβρεττανή.
Briareus. v. Τετραπάτορες.
Brinci, populus Thraciæ. v. Θάμυρις.
Bryso. Eum audivit Theodorus Atheus. v. Θεόδωρος.
Bucula regia. v. Τὸ βασιλικόν.
Bupalus. In eum stylum strinxit Hipponax. v. Ἱππῶναξ.
Byblus. In urbe Byblo Adonis olim lugeri solitus. v. Ἄδωνις.
Byzantium ab Imperatore Severo Perinthiis donatum est. v. Περίνθιοις. † Byzantium a Severo captum. v. Σεβῆρος. † Historia Byzantii. v. Ἡσύχιος. v. Πρίσκος. v. Τεῦκρος.

C.

Cabiri. v. Διαλαμβάνει.
Cacare. Pisistratus capitale supplicium in eos sanxit, qui in Pythii templo cacarent. v. Ἐν Πυθίῳ.
Cadmus primus literas in Græciam intulit. v. Γράμματα.
Caduceo instructi etiam inter hostes tuti erant. v. Ἀκήρυκτοι.
Caduias, Rex Scytharum, frater Anacharsidis. v. Ἀνάχαρσις.
Cæcilius Rhetor. v. Ἑρμαγόρας. v. Τιμαγένης.
Cædere. Homines liberi vel ingenui porro & allio apud Athenienses cædebantur. v. Βασανίζειν. v. Γήτειον. † Lucianus martyr sphæris plumbeis cæsus. v. Λουκιανὸς ἱερ☉.
Cædes. Qui cædem commiserant, in capita occisorum gladios abstergere solebant. v. Ἀποτρόπαια μασχαλισμοί. † Cædes miro quodam modo detecta & vindicata. v. Τιμωροῦντ☉. † Qui cædem commiserant, propinquis defuncti certam pecuniæ summam dare solebant, ne cædis ab ipsis accusarentur. v. Ὑποφόνια. Vide etiam infra *Homicidium*.
Cæsarius, frater Gregorii Nazianzeni. v. Γρηγόριος Ναζ.
Cajus Cæsar. v. Ἡρῴδ.
Calceis Milesiis quis primus usus fuerit. v. Ἀνδρονίδης.
Calculi Judicum partim erant perforati, & partim pleni. v. Τετρυπημένοι.
Calendio, Antiochiæ Episcopus. v. Καθοσιωμένος.
Calix Thericleus. v. Θηρικλεῖς.
Callias, Λακκόπλουτος dictus, & quare. v. Λακκόπλουτος.
Callias, Πρεβατοπώλης dictus. v. Προβατοπώλης.
Callicrates, vir admodum dives. v. Ὑπὲρ τὰ Καλλικρ.
Callimachus poeta. v. Ἀπολλώνιος Ἀλ. v. Ἐρατοσθένης. v. Ἴστρος. v. Σεβηριανός. † Epigrammata Callimachi enarravit Archibius. v. Ἀρχίβιος, Ἀπολ. † Commentarius in Callimachum. v. Ἀσκάλης. † Metaphrasis Callimachi Hecalæ. v. Μαριανός. † De interpunctione, quæ est apud Callimachum. v. Νικάνωρ.
Callinicus Sophista. v. Γενέθλι☉. v. Ἰουλιανός.
Calliphon. v. Δημοκήδης.
Callistephanus. Sic vocabatur olea, cujus frondibus Olympionicæ coronabantur. v. Κότινος.
Callistratus Rhetor. v. Δημοσθένης Ἀθην. v. Ἰσοκράτης. v. Ὠρωπία.
Callixenus Atheniensis fame perit. v. Ἐναύειν.
Calondas. v. Ἀρχίλοχος.
Calondas frater Arati. v. Ἄρατος.
Calpe, mons juxta fretum Gaditanum. v. Ἀβίλυξ.
Cambyses. Judicium Persarum de Cambyse, comparato cum Dario & Cyro. v. Κῦρος. † Ægyptiorum Deos omni ludibrio & contumelia affecit. v. Παράνησιν.
Camillus. v. Ὑπάρχειν. v. Φεβρουάριος. v. Φόρος. † Patriam a Gallis liberat. v. Ἀχιλλεύς. † Camillus, filius Camilli Dictatoris, primus Prætor creatus. v. Πραίτωρ.
Camirus, urbs Rhodi. v. Πείσανδρος.
Canastræum, promontorium Pallenæ. v. Ἀλκυονίδες.
Cancri quidam in Tenedo testas habebant, ita formatas, ut securim referrent. v. Τενέδιος ξυνήγορος.
Canes mense Augusto olim apud Romanos interficiebantur; & unde mos iste originem duxerit. v. Μαϊουμᾶς.
Canis regius dictus est Aristippus a Diogene. v. Ἀρίστιππος. † Aristogiton appellatus est Canis ob impudentiam. v. Ἀριστογείτων. † Proverbia de cane. v. Ἀγόρασος διὰ φρατόρων κύων. v. Ἀξία ἡ κύων τοῦ βρώματος. v. Ἐν φρέατι κυσὶ μάχ. v. Ἡ κύων ἐν τ. v. Κύων ἐπὶ φάτνῃ. v. Κύων ἐπὶ δέσμα. v. Προβαλόντες κυσὶν ἄρτους. v. Οὐδὲν ὠρὸς τ Διόν. v. Σκληρότερον ὑλακτ. v. Τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλ.
Canum varia genera. v. Μελιταῖον.
Caper, animal viti inimicum. v. Ἀσκός.
Capillis adscititiis olim uti solebant fœminæ. v. Φενάκη. † Capillis adscititiis usus est Annibal. v. Ἐπιπερικεῖσθαι. † Capillos curiose componere & fucare viros non decet. v. Λεόντιος μοναχ. † Lysicrates capillos nigro colore inficere solebat. v. Λυσικράτης.
Capita hominum, quæ Solem crebro passa fuerunt, dura sunt: at quæ semper tecta, mollia. v. Ῥαδινή.
Cappa in calceis Senatorum Romanorum. v. Χλαμύς.
Capræ frondibus & termitibus oleæ gaudent. v. Νάννιον. † Loca aspera & montana amant. v. Φελλά.
Caput in animalibus, licet non sit magis cœlum versus erectum, quam posteriores eorum partes, semper tamen superiorem corporis locum obtinere dicitur, & quare? v. Ζῶα.
Caracalla Syllæ monumentum instaurat. v. Μεσομήδης.
Carcinus poeta. Ejus filios Aristophanes perstringit. v. Εὐδαιμονέστερος.
Cares primi mercede militarunt. v. Ἐν Καρὶ τὸ κίνδ. † Mortuos mercede lugebant. v. Καρική. † Maris domini post Minoem fuerunt. v. Κρήσιος.
Carmen. Varia carminum genera. v. Ἀνιακάς. v. Ἰμαῖον. v. Ἱμονιοστρόφος. v. Λίνος. v. Λύγισμα. v. Μυλωθρικόν. v. Πάροινος. Vide etiam infra v. *Hymnus*.
Carpathius leporem. Proverbium. v. Οἰνόη. v. Ὁ Καρπάθιος.
Carthago a Prophetis Θαρσεῖς vocatur. v. Θαρσεῖς.
Castoris equus. v. Κύλλαρος.
Castrorum muniendorum rationem, a Romanis diu intermissam, in usum revocavit Mauricius. v. Ἀπεπίφρευον.
Catena aurea apud Homerum est Sol. v. Χρυσῆν σειρήν.
Causa omnium rerum quænam secundum Democritum Abderitam. v. Ἀναγκαῖον.
Cecropidis Tribus populi. v. Ἀθμωνία. v. Αἰξωνῆς. v. Μελίτη. v. Ξυπεταιονεύς. v. Πιτθεύς. v. Φλυία.
Cecrops Athenienses in XII. Tribus distribuit. v. Ἐπακτρία χώρα. † Cecrops quare biformis dictus sit. v. Προμηθεύς. † Cecrops solutam & vagam Atheniensium venerem legibus matrimonii primus circumscripsit. ibid.
Census civium Romæ habitus. v. Ῥωμαίων πόλις. v. Ῥώμη. v. Τιμήσεως. † Census Atticæ quantus. v. Ὁ κάτωθεν νόμος.
Ceos insula quot urbes habuerit. v. Βακχυλίδης.
Cepheus expeditionem cum Hercule contra Lacedæmonios suscepit. v. Πλόκιον.
Ceramicus. v. Πέπλος.
Cerberus. De eo Epigramma v. Δειμαλέος.
Cercas, urbs prope Aulidem sita. v. Ἀκεσίλαος.
Cercolas, maritus Sapphonis. v. Σαπφώ.
Cercopes. v. Εὐρυβατεύεσθ. v. Εὐρύβατος. † Cercopes ab Hercule jussu Omphalæ vincti. v. Ἀγορὰ Κερκώπων.
Cereris cognomina & epitheta. Ἀμαία. h. v. † Ἀχαία. h. v. † Ἐπόγυμι☉. v. Ὄγμ☉. † Ὁμολωΐα. v. Ὁμολώϊος. † Ὀμπνι☉. h. v. † Ῥαρίας. h. v. † Sacerdos Cereris, mystas Eleusine initians, ex Philidis eligebatur. v. Φιλλεῖδαι. † Cereris templum ad Ilissum. v. Ἄγρα.
Ceres Ægiali primum cognovit, Proserpinam a Plutone raptam esse. v. Πορθμήϊον. † De Cereris mysteriis scripsit Arignote. v. Ἀριγνώτη. † De Initiis Cereris. v. Εὔμολπος.
Certamina quot apud Græcos in usu fuerint. v. Δίαυλος.
Chæremon Philosophus. v. Ἀλέξανδρος Αἰγ. v. Διονύσιος Ἀλεξ. v. Ἱερογλυφικά.
Chærephon, homo macilentus & pallidus. v. Διοίσειν. v. Πυξίον.
Chaganus. v. Αὖραν. v. Ἐγκύκλιος. v. Ἐνεκότει.
Chalcus, octava pars oboli. v. Τεταρτημόριον.
Chananæi a Josua pulsi in Africam concesserunt, fugæque suæ causam tabulis lapideis inscriptam posteris prodiderunt. v. Χαναάν.
Charaxus, frater Sapphonis. v. Αἴσωπ☉ Σαμ. v. Ἰάδμων.
Charietton. v. Ἀνέχειν.
Chariton & Melanippus. v. Ἀναβολή. v. Ἀντίρως. v. Συνεπινδυνεύσαντων. v. Φάλαρις.
Charmus Syracusius in conviviis in singulas dapes versum vel proverbium in promptu habuit. v. Ἀθήναιος.
Charontis naulum. v. Καρκάδοντα. v. Μελιττοῦτα. Vide etiam infra *Naulum*, & *Obolus*.
Chelidon. Nomen proprium viri. v. Πύθου Χελιδ.
Chersonesus. v. Κυνόσημον.

Chil

Chii, monetæ adulteratores. v. Κίβδηλον. † Chii impudici & cinædi. v. Πέντε πόλεων.
Chion interfecit Clearchum tyrannum. v. Κλέαρχος.
Chœrilus Tragicus certavit cum Pratina. v. Πρατίνας.
Chorus. Apud Athenienses olim Chori curatores erant. v. Ἐπιμεληταί. † Chorus Cyclius. v. Πύθιον. † Ne Comicis Chori instruerentur, efficere conatus est Cinesias. v. Πυῤῥίχαις. † Chorum L. juvenibus constantem primus introduxit Sophocles. v. Σοφοκλῆς Σοφ. † Chorum cum cantu citharæ conjunctum primus instituit Stesichorus. v. Στησίχορος.
Chosroës. v. Ἀπέρατον. v. Ἀπείραστον. v. Ἀπηξιωμένων. v. Γνωσιμαχῆσαι. v. Ἐπώζειν.
Christodorus poeta. v. Ζεύξιππος.
Christiani Κρατεῦντες vocati. v. Ἱεροκλῆς.
Christus. Christum Dominum una tantum natura præditum esse docuit Severus hæreticus. v. Ἰουλιανὸς Ἀλικ. † Christum crispos habuisse capillos vetus Ecclesia credidit. v. Εἰκών. † Christi corpus corruptioni non fuisse obnoxium docuit Julianus. v. Ἰουλιανός.
Chrysaphius. v. Θεοδόσιος βασιλεύς. v. Προθέμενος.
Chrysargyrum. v. Τιμόθεος Γαζαῖος.
Chrysippus. v. Ζήνων, Διοσκ.
Chrysostomus Apocalypsin Joannis pro Canonica habet. v. Ἰωάννης. † In urbe Comana sepultus. v. Κόμανα.
Chymiæ periti olim fuerunt Ægyptii. v. Διοκλητιανός.
Cibus. Variis gentibus varia sunt ciborum genera. v. Ἡρόδοτος Λύκ. † Ciborum & victus ratio varia est & diversa, eaque pro lubitu mutari potest. v. Φύσις.
Cicada. Athenienses aureas cicadas gestabant. v. Κίρ' ἀγλαέ. † Cicadarum varia genera. v. Τέττιξ.
Ciceronis linguam Fulvia Antonii uxor acu compunxit. v. Φουλβία.
Cilices improbi. v. Ἐγκιλικίζεται.
Cilico, homo dives. v. Ἀγαθά.
Cimon per ostracismum urbe pulsus, quod cum sorore sua consuetudinem habuisset. v. Ἀποστρακισθῆναι.
Cinesias, poeta Dithyrambicus. v. Καταπλαστ. v. Πυῤῥίχαις. v. Φιλόξενος.
Cinyra ditior. Proverbium. v. Καταγηράσαις. v. Σαρδανάπαλος.
Cisterna Mocisia. v. Ἀναστάσιος Σιλεντ.
Citaris, tegmen capitis apud Persas. v. Τιάρα.
Cithara τρίχορδος ubi primum inventa. v. Ἀσία. † Citharam pulsare. v. Κρέκειν, & v. Κρέκουσα. † Eunidæ apud Athenienses tempore sacrorum cithara canebant. v. Εὐνίδαι.
Cittium, urbs Cypri. v. Ζήνων, Μνασ.
Civis. Peregrini, qui se cives Athenis mentiebantur, ex albo civium expuncti vendebantur. v. Ἀποψηφισθέντα. v. Διαψήφισις. † Pericles legem tulit, ne quis apud Athenienses civis haberetur, nisi qui utroque parente cive natus esset. v. Δημοποίητος.
Claves Laconicæ. v. Λακωνικαὶ κλ.
Cleander, Harmostes Lacedæmoniorum. v. Δίον. † Cleander alius. v. Ἐλοιδόρησε.
Cleanthes dictus est Phreantles, & quare. v. Φρεάντλης.
Cleomenes Atheniensium dux insaniam simulat. v. Ἀνὰ ξύλου.
Cleon. v. Νεώνητον. v. Πυῤῥοπίπας. v. Σιβυλλιᾷ. v. Χαίρειν.
Cleonymus Lacedæmonius. v. Φύλαρχος.
Cleopatra. v. Ἐξώκειλε. v. Διεφθαρμένος.
Cleophon a Comicis perstringebatur, ut indoctus & barbarus. v. Φιλοτιμότερα.
Cleostratus Rhodius. v. Τραχηλίζων.
Clepsydra. Ad clepsydram olim causæ in judiciis orabantur. v. Ἄλλως ἀναλίσκεις. Vide supra *Aqua.*
Clerici unde sic dicti. v. Κλῆρος.
Clisthenes Sicyoniorum tyrannus. v. Οὐ φροντὶς. v. Συβαριτικαῖς. † Ob impudicitiam male audiebat. v. Ἐπιβάτιδον.
Clypeus. Quasi clypeum Argis detraxeris. Prov. v. Ὡς τὴν ἐν Ἄργει.
Coch. Nomen proprium viri. v. Ἀτραχῦν. v. Εὐθυνόρον.
Cocytus, fluvius apud Inferos. v. Ἠλύσιον, v. Κὴρ.
Codrus pro patria mortem obit. v. Εὐγενέστερος Κόδρου. † Codro antiquior. Proverb. v. Πρεσβύτερος.
Cœlum quare habeat figuram sphæricam. v. Φυσικός.
Cogitatio est oratio animæ secum loquentis. v. Διανοεῖσθαι.
Cognitio, vel scientia, quotuplex? v. Εἴδησις.
Colophonem addere. Prov. v. Τὸν Κολοφῶνα.
Colosso spolia pygmæorum aptare. Prov. v. Ἡρακλείδης.
Colossus aureus a Cypselidis Olympiæ dedicatus. v. Κυψελιδῶν.
Columbæ alæ quid significent. v. Πτέρυγες.
Columnæ ante fores ædium olim statui solitæ, cui Deo sacræ fuerint. v. Ἀγυιαί. † Columnæ Herculis. v. Γάδειρα.
Coma adscititia. v. Φενάκη. v. Ἐπιπρεπείαις. † Athenis servi manumissi comam mutabant. v. Ἀνδραποδώδη. Vide etiam supra *Capilli.*
Commodus Imperator. v. Ἀμυσί. v. Μάξιμος Τύρ. v. Μάρκελλος.
Comici. Vitæ Comicorum. v. Τήλεφος. † Comicorum dubiorum solutiones. v. Ἡφαιστίων. De vocibus Comicis. v. Παλαμήδης.
Comœdiæ vituperium. v. Ἀνασεσυρμένην.
Conchæ. Athenienses olim conchis marinis in suffragiis ferendis calculorum loco usi fuerunt. v. Χοιρίναι.
Conscientiæ bonæ nihil præferendum. v. Ἀκέραιον.
Consilia Atheniensium, licet mala, beneficio tamen Minervæ felicem exitum habere solebant. v. Ἀθηναίων δυσβ. † Consilium malum consultori pessimum. v. Ἰσχυρός.
Constantia, urbs Cypri, ante Salamis dicta fuit. v. Ἐπιφάνιος.
Constantii, Constantini patris, summa frugalitas. v. Πατὴρ.
Constantini M. ad Acesium dictum. v. Ἀκέσιος.
Constantinus M. populo panes, carnes, vinum & oleum distribuit. v. Παλατῖνοι. † Signi militaris loco crucem adhibet. v. Σημαῖαι.
Consuetudinis vis. v. Πρόληψις.
Convitia & scommata Bacchica. v. Διονυσίων. † In pompa Bacchi convitia e plaustris jactari solebant. v. Πομπείας. v. Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν.
Convivia. In conviviis olim sua cuique portio distribuebatur. v. Πρὶν λαχεῖν. † Apud Thraces moris erat, ut convivæ, postquam ad satietatem bibissent, reliquias vini in compotorum vestes effunderent. v. Καταχεσκεδάζειν. † De convivio, in quo vinum non bibitur, Græcorum proverbium. v. Θύρα Διόνυσ.
Copronymus Imperator, imaginum hostis. v. Θεόφιλος, βασ.
Cor in sacrificiis, victimis exemptum & pingui tectum seorsim cremari solebat. v. Καρδιωσάμενος.
Corinthiæ meretrices. v. Ἑταῖραι Κορίνθιαι.
Corinthus a Mummio capta. v. Ἀχαΐα. † Corinthus meretricibus abundabat. v. Χοῖρος. † Non cuivis licet ire Corinthum. Prov. v. Οὐ παντός. † Aliud de Corintho proverbium. v. Εὐδαίμων.
Coriolanus (Marcius.) v. Ἐκκαλεῖται.
Cornelianus Rhetor. v. Μητροφάνης.
Cornutus. v. Λαχάρης.
Corona graminea Publio data pro insidiis hosti feliciter structis. v. Δεξιός. † Olympionicæ coronabantur olea, quæ Callistephanus dicebatur. v. Κοτίνου. † Apud Athenienses illi, qui lætum nuncium afferebant, coronabantur. v. Ἐστεφάνουν. † Corona apii lugubris erat. v. Σελίνου στέφανος. v. Τοῦ σελίνου. † Coronis ornabantur victores. v. Πελαργηρόμενοι.
Corvi. Ad corvos. Prov. v. Ἐς κόρακας.
Corvinus Romanus a corvo cognomen accepit. v. Ἀμύσσειν. v. Ἐπώνυμον. v. Κελτοί.
Corydus. De eo proverbium. v. Ἐν δὲ διχοστασίῃ. v. Ἐν ἀμήτοις.
Cos insula. Ab ea fragmentum avulsum fuit Neptuni tridente, unde enata est insula Nisyrus. v. Νίσυρος.
Cosas, vir justus apud Pellenenses. v. Τοὺς Κόσσα λόγους.
Cosmas Martyr. v. Χριστόδωρος. † Cosmas Hierosolymitanus. v. Ἰωάννης Δαμασκ.
Cosmo Minervæ sacra curabat. v. Τραπεζοφόρος.
Cothurno versatilior. Proverbium. v. Εὐμεταβολώτερος.
Cotys, Deus turpitudinis a Corinthiis cultus. v. Θιασώτης.
Crastus, urbs Sicanorum. v. Ἐπίχαρμος.
Crates Grammaticus. v. Ἀλέξανδρος ὁ Μιλ. v. Ἀρίσταρχος Ἀλεξ.
Crates Cynicus. v. Ζήνων Μνασ. v. Βωμός. v. Ἥρα. † Opes suas in mare demersit. v. Ἀναξαγόρας.
Crateuas Thessalus, poeta. v. Εὐριπίδης.
Cratinus. v. Δωδεκάχρονον. v. Ταυροφάγον. † Cratinus ut ebriosus ab Aristophane notatur. v. Κώδιον. † Dictus est Epeo timidior. v. Ἐπειοῦ.
Creatio. Quot annos Deus creationi Mundi impenderit, secundum Tyrrhenos. v. Τυῤῥηνία.
Cresphontes. v. Δραπέτης κλῆρος.
Cretenses mendaces. v. Αἰγαῖον. † Cretenses sub Minoe domini maris fuerunt. v. Κρησφύγετα. † Cretenses omnes naves usque ad quatuor scalmos habentes Romam mittere jubentur. v. Τετρασκάλμους.
Crines adscititii. Vide *Coma adscititia.*
Critica ars. v. Πάμφιλος, Ἀλ.
Crobizi, gens Scytharum. v. Ζάμολξις.
Crocodilus veterem pellem non exuit. v. Φολιδωτόν.
Crœsus. v. Εὐρύβατος. † A Cyro victus Olymp. LV. v. Ἀναξιμένης. † Solonem moriturus ter voce vocavit. v. Ἀνηνέγκατο. † De eo proverbium. v. Ἀνδρὶ Λυδῷ.
Crotoniatæ robusti & valentes. v. Ἀρχίας.
Ctesias. Epitomen Ctesiæ scripsit Pamphila. v. Παμφίλη.
Ctesiochus pictor, frater Apellis. v. Ἀπελλῆς.
Cumanus asinus. Proverbium. v. Ὄνος εἰς Κυμαίους.
Curruum falcatorum descriptio. v. Δρεπανηφόρα.
Cursor. Philippides cursor una nocte CL. stadia confecit. v. Ἱππίας Ἀθην.
Curtriguri, gens. v. Ἀπραγμοσύνη.
Cycnus, Neptuni filius. v. Τενέδιος ἄνθρωπος.
Cydon Corinthius, hospitalitatis amantissimus. v. Ἀεί τις ἐν Κυδώνος. v. Τίς ἀντὶ τ.
Cygnorum lenis cantus præstat crocitationi graculorum. v. Ἀοιδοί.
Cylon Olympionica. v. Ἄγος. v. Περικλῆς. † Cylonium piaculum. v. Ἄγος. v. Ἐπιμενίδης. v. Περικλῆς.
Cynosarges. v. Ἐς Κυνόσαργες. v. Εἰς Κυνόσαργες.
Cyrbes. v. Ὁ κάτωθεν νόμος.
Cyrene meretrix. v. Δωδεκαμήχανος. v. Ἑταῖραι.
Cyrillus Episcopus. v. Ὑπατία.
Cyzicena tinctura. Prov. v. Βάμμα.

D.

Dacibiza, nomen loci. v. Οὐάλης.
Dadastana urbs. v. Ἰοβιανός.
Dædalus. v. Ἐν παντὶ μύθῳ. † Filius Eupalami. v. Πέρδιξ.
Dæmonum voces inarticulatæ. v. Δωδώνη.
Daldis, urbs Lydiæ. v. Ἀρτεμίδωρος.
Damagetes Heracleota. v. Δημοσθένης Θρᾷξ.
Damascena pruna. v. Βράβυλα.

Damascius philosophus. v. Πρέσβεις.
Damastes, frater Democriti Abderitæ. v. Δημόκριτος.
Damianus & Cosmas, martyres. v. Χειρόδωρος, Θηβ.
Damis, unus ex illis, qui coloniam Thebis Heracleam deduxerunt. v. Ἡρακλείδης, Εὔφρ.
Damnati capitis olim ore frænato ad supplicium deducebantur. v. Ἵπποις τὰ τέλη. v. Τὰ τέλη τ.
Damocles. v. Σκεῦος.
Danace, nummus, qui portitori Charonti solvebatur. v. Ἀχερουσία.
Danaidum dolium apud Inferos. v. Ἀπληστία.
Daniel interpretatur fata Baltasaris, manu divina in pariete scripta. v. Ἀστράγαλος.
Darius. v. Δημοκήδης. † Darius Medus. v. Ἀστράγαλος.
Datis & Artaphernes, duces Regis Persarum. v. Πανσέληνος. † Datis & Artabazus, duces Persarum. v. Διεξιφίσω. † Datis Atticam invadit. v. Χωρὶς ἱππεῖς.
Debitum. Debitor. Debitoribus ærarii apud Athenienses nec magistratum aliquem capessere, nec jus dicere licebat. v. Ἔνδειξις. † Qui in tabulas debitorum publicorum falso relati erant, actionem ψευδεγγραφῆς instituebant adversus eos, qui ipsos inscripserant. v. Ψευδεγγραφή.
Decalogi præcepta. v. Πλαξί.
Decebalus, Dacorum Rex. v. Δεινός. v. Ἐξυβρίζοντα.
Decemviri post xxx. Tyrannos Remp. Atheniensium administrarunt. v. Δέκα. † Decemviri Romæ constituti, & quando. v. Νομογράφοι.
Dedicare. Veteres instrumenta aliasque res Diis dedicare solebant, aliqua parte mutilatas, ne usibus profanis amplius inservirent. v. Πόρπαξ. v. Καθαγίσας.
Definitionis requisita. v. Ἀπόδειξις.
Defuncti. Ante eorum fores ponebatur vas, ἀρδάνιον dictum, aqua plenum, ut exeuntes & introeuntes se ex eo aspergerent. v. Ἀρδάνιον. v. Ὄστρακον. † Cognati ejus, qui defunctus erat, post elatum cadaver se lavare solebant. v. Καθαρσία. Vide etiam infra *Mortui*.
Dejotarus. v. Κάστωρ.
Delicati & mollis hominis descriptio. v. Ἁβρός.
Delicta publica. Contra ea Athenis institutum erat judicium, Εἰσαγγελία vocatum. v. Εἰσαγγελία.
Delium, locus Bœotiæ, ubi Athenienses a Bœotis victi sunt. v. Ἐπὶ Δηλίῳ.
Delphi. Nominis ejus etymologia. v. Πυθώ. † Delphi a metu liberati. v. Ἡμβλω.
Delphinium, dicasterium quoddam Athenis. v. Ἐφέται. v. Ἐπὶ Δελφινίῳ.
Delus. Historia Deli. v. Δημάδης. v. Παλαίφατος Ἀβυδ.
Demaratus Lacedæmonius a Xerxe petit, ut cum recta tiara Sardes sibi ingredi liceat. v. Τιάρα.
Demetrianus Mathematicus. v. Ἀσπάσιος.
Demetrius Erythræus. v. Τυραννίων.
Demetrius Phalereus. v. Λύκος, ὁ καὶ Βοῦ.
Demetrius Poliorceta Epopta simul & Mysta factus est. v. Ἀνεπόπτευτον. † Rhodum obsedit. v. Πρωτογένης.
Demeus Rhetor. v. Δημάδης.
Democritus Abderita scripsit librum Κρατυντήρια dictum. v. Κρατυντήρια. † Ejus sententia de Atomis. v. Ἀναγκαῖον. † Dictus est Γελασῖνος. v. Γελασῖνοις. † Dictus est Πένταθλος, i. e. Quinquertio. v. Πένταθλος. † De Glossis Democriti. v. Καλλίμαχος.
Democritus Chius, poeta. v. Χιάζειν.
Demon. Adversus eum scripsit Philochorus. v. Φιλόχορος.
Demophilus historicus. v. Ἔφιππος.
Demosthenes. v. Γυμνάσιος. v. Δημάδης. v. Ζήνων Κιτι. v. Θέων Ἀλεξ. v. Καικίλιος. v. Νεμήνιος, ῥήτ. v. Ζώσιμος Γαζ. v. Ποσειδώνιος Ἀλ. v. Σαλούστιος. v. Τιβέριος. v. Ὄνου σκιά. v. Ὠρωπία. v. Ὑπερίδης. v. Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς. † Metu Antipatri Athenis fugit. v. Ἀντίπατρος.
Desperatione nihil fortius. v. Θανατῶν.
Deus gratis homines plurimis & maximis beneficiis afficit. v. Ἀρίσταρχος Τεγ. Deo hominum malorum sacrificia non sunt grata. v. Μιαρά. † Deus non negligit virtutis studiosos. v. Ἄκλητος. † De Deo quid senserit Plato. v. Πλάτων. † Ad Dei similitudinem accedere, quo sensu apud Platonicos dictum fuerit. v. Φευκτέον.
Diagoras Melius. v. Σωκράτης.
Dialecticæ utilitas. v. Γυμνασία. † Dialecticæ inventor Zeno Eleates. v. Ζήνων.
Dialectus. De variis dialectis Græciæ. v. Τρύφων. v. Φιλόξενος Ἀλ.
Dianæ cognomina & epitheta. Ἀγρωλέτειρα. h. v. † Βαθύπλουτος. h. v. † Ἐλαφόφονος. h. v. † Μουνυχία. v. Ἔμβαρος. † Ἐργάνη. h. v. † Ἰτώνη. h. v. † Λαφρία. v. Βαθύπλουτος. † Λευκοφρύνιος. v. Θεμιστοκλῆς. † Κολαινίς. h. v. † Ὀρθωσία. v. Λυκοῦργος. † Περγαία. v. Ἡ Περγαία. † Ταυρώνη. h. v. † Ταυροπόλος. h. v. † Ταυρωπός. v. Ταυρωπόν.
Dianæ Orthosiæ olim ephebus apud Lacedæmonios immolabatur. v. Λυκοῦργος. † Dianæ festum Braurone celebratum. v. Ἄρκτος. † Diana apud Cyzicenos culta. v. Δόλων.
Dicasteria. Loca ubi mentio fit diversorum dicasteriorum, quæ olim Athenis fuerunt. v. Ἀλεαίνοιμι. v. Ἐμφρεάτοι. v. Ἐπὶ Παλλαδίῳ. v. Ἐπὶ Δελφινίῳ. v. Ἐπὶ Πρυτανείῳ. v. Παράβυστον. v. Τρίγωνον.
Diclistæ, genus histrionum. v. Σωσίβιος.
Dictator quis primus Romæ. v. Ἵππαρχος.
Didymus Grammaticus. v. Ἀπίων. v. Ἡρακλείδης. v. Ἰόβας.
Didymus Monachus. v. Ἀμοῦς.
Dies pro annis olim numerarunt Ægyptii. v. Ἥφαιστος. † Dies albus pro felici. v. Ἐπέκλυσε. v. Λευκὴ ἡμέρα. v. Τῶν εἰς τὴν φάρ.
Dii peregrini. v. Ἐπιθέτους. v. Ὦ νῦν. † Diis Ignotis aræ Athenis positæ erant. v. Τιμασίων.
Diluvium. In memoriam eorum, qui diluvio perierant, festum olim celebrabatur. v. Ὑδροφορία. † Illi, qui diluvio superstites fuerant, varia seminum genera in olla cocta Mercurio offerebant. v. Χύτροι.
Dinarchus. v. Ἥρων.
Diocæsarea, urbs Ciliciæ, postea Anazarbus vocata. v. Ἀνάζαρβος.
Diocles, qui Musica scripsit. v. Ἀλκιδάμας.
Diodorus Cronus. v. Ζήνων.
Diogenes Sophista. v. Ἄβιλα.
Diogenes Cynicus. v. Εὐπάρυφα. v. Εἰ φίλου. † In eum Epigramma. v. Φιλίσκος.
Diogenes Sinopensis. v. Σκίρταλος.
Diogenes philosophus, Simplicii & Isidori æqualis. v. Πρέσβεις.
Diomedes Beneventi conditor. v. Βενεβεντός.
Dion, philosophus celebris. v. Τὸ Δίωνος χρυ.
Dionysius Areopagita. Ejus discipulus fuit Athenodorus. v. Ἀθηνόδωρος.
Dionysius, historiæ Musicæ scriptor. v. Ἡρωδιανός.
Dionysius Jambi filius. v. Ἀριστοφάνης Βυζ.
Dionysius Milesius. Eum Adrianus Imperator odio habuit, & quare? v. Ἀδριανός. Ejus etiam mentio fit. v. Ἑκαταῖος.
Dionysius Thrax. v. Τυραννίων.
Dionysius Tyrannus Tragœdias scripsit. v. Φιλόξενος. † Fuit pestis Siciliæ. v. Ἱερείας. † Eum aures in genibus habere lepide dixit Aristippus. v. Ἀρίστιππος. † Regno pulsus Corinthum petit. v. Ἐξάλιπος. † Ejus cognatus fuit Philiscus Syracusius. v. Φιλίσκος.
Dionysodorus. v. Σεμνυνόμενος.
Diophanes scripsit Georgica. v. Πωλίων.
Diopithes. v. Γοργών. v. Ἐπιτήδευμα.
Dioscuri. Illis propria erat corona arundinea. v. Στεφανωσάμενος.
Dioxippus. Ejus filius Damastes. v. Δαμάστης.
Diphthera antiquiora. Proverbium. v. Ἀρχαιότερα. † Jupiter sero in diphtheram inspexit. Prov. v. Ζεύς.
Dithyrambo primus certavit Lasus Hermionensis. v. Λάσος. † De poetis Dithyrambicis scripsit Demosthenes Thrax. v. Δημοσθένης Θρ.
Divinatio per clypeum. v. Κατὰ τὸ τέλειον. † Divinatio per manuum inspectionem. v. Ἔλενος. † Divinationum variæ species. v. Προφητεία.
Divitias sanitati prætulit Archias. v. Ἀρχίας. † Divitiis tanquam instrumentis justitiæ & humanitatis usus est Maras. v. Μάρας. † Scolium Timocreontis in divitias. v. Σκολιόν.
Dodonæum oraculum a Thebanis violatum. v. Μυίας δάκρ.
Dolium. Proverbia de dolio. Vita dolii. v. Ζωὴ πίθου. † In perforatum dolium aquam infundere. v. Εἰς τετρημένον π. v. Εἰς τὸ τετρημένον. † Dolium inexplebile. v. Ἄπληστος. v. Κάβαισος.
Domninus philosophus. v. Μέτριοι.
Domnus, Judæus. v. Γέσιος.
Domus amica, domus optima. Proverb. v. Εἰς λαπιμίας.
Dona hostium plerumque sunt pernitiosa. v. Ἄδωρα. v. Ἀλλ' οὐκ ἀληθές. v. Αὐτοκτόνα. † Dona, quæ nuptiis mittebantur, ἀθρήματα vocata. v. Ἀθρήματα. † Donis corrumpi δεκάζεσθαι a Græcis dicitur, & quare. v. Δεκάζεσθαι. † Thrasybulus a Lacedæmoniorum legatis donis corruptus. v. Ἀκρός.
Dorio modo temperatus. Prov. v. Ἄθρυπτος.
Dos. Qui dotem sponsæ dabant, pignus pro ea a viro exigebant. v. Ἀποτιμηταί.
Draco. Heraclides philosophus draconem mansuefactum aluit, eumque secum semper habuit. v. Ἡρακλείδης. † Dracones Indorum vexilla. v. Ἰνδοί. † Draco æreus stans in ponte ad S. Mamantem. v. Μάμας.
Draconis lex de inanimatis, quæ hominem peremissent, urbe agroque exterminandis. v. Νίκων.
Duris historicus. Ejus frater fuit Lynceus Grammaticus. v. Λυγκεύς.
Dux. Descriptio Ducis boni & peritissimi. v. Δεινός. † Exemplum optimi Ducis. v. Σεβαστιανός.

E.

Ebionæorum hæresis. v. Ὠριγένης, ὁ καὶ Ἀδ.
Ebriosus, qui nec orientem nec occidentem Solem unquam videt. v. Γαῦρος. v. Τιμάσιος.
Edere. Pior monachus inter deambulandum edere solebat, & quare? v. Πίωρ.
Ecdicius Rhetor. v. Ἐξ ὑπογύου.
Eclipsis, quæ tempore passionis Dominicæ contigit, S. Dionysium exclamare coegit, Deum ignotum pati. v. Ἀνέκαθεν. v. Διονύσιος.
Effœminati homines capillos tingere, & faciem meretricio more fucare solent. v. Λεόντιος μοναχός.
Elephantine de Figuris venereis scripsit. v. Ἀστυάνασσα.
Eleusis. v. Ἱερὰ ὁδός. v. Ὄνος ἄγων μυσ.
Eleusis, exiguus vicus Alexandriæ. v. Καλλίμαχος.
Eleutheris filias Bacchus insanas reddidit. v. Μέλαν.
Eleutheropolis. Urbs Palæstinæ primæ. v. Μαρκιανός.
Empedocles bovem ex pretiosis aromatibus confectum ludorum Olympiorum spectatoribus distribuit. v. Ἀθήναιος. † Empedocles quo habitu urbes obierit. v. Ἀμύκλαι. † Idem se in cra-

teras

teras montis Ætnæ præcipitavit. Ibid. † Empedocles Κωλυσάνεμος dictus. v. Ἄπνους. v. Δοραί. † Ejus discipulus fuit Gorgias. v. Γοργίας. † Fuit inventor Rhetoricæ. v. Ζήνων, Τελ. † Ipsi coævus fuit Melitus. v. Μέλιτος. † Empedoclis Epigramma in Acronem. v. Ἄκρων. † Ἐξήγησις τῶν Ἐμπεδοκλέους. v. Ζήνων. Τελ.

Emporii, sive Mercatus Curatores x. olim apud Athenienses fuerunt. v. Ἐπιμεληταὶ ἐμπ.

Enceladus a Minerva occisus. v. Πέπλος.

Engastrimythus quivis dicitur Eurycles. v. Εὐρυκλῆς.

Ἐντελέχεια. Sic Aristotelici animam vocant. v. Τέλος.

Epaphroditus. Ejus servus fuit Epictetus. v. Ἐπίκτητος.

Ephebi apud Athenienses dicebantur illi, qui 18. annorum erant. v. Ἐπιδιετὲς ἡβῆσαι. † Ephebi olim dextram intra vestem continere tenebantur. v. Ἔφηβος. † Ephebi apud Athenienses unum annum Atticam circuibant, excubias agentes. v. Περίπολος. v. Τερθρεία.

Ephesus a quo dicta. v. Δαιτής. † De Epheso scripsit Xenophon Ephesius. v. Ξενοφῶν Ἐφ.

Epicharmus. v. Μάγνης. v. Φόρμος. † Primus dixit ἄλφι pro ἄλφιτον. v. Ἄλφι. † De Epicharmi poematis. v. Διονύσιος, υἱὸς τ.

Epicureorum dictum, *Ede, bibe,* &c. v Ὀχεύω.

Epicureos Messenii & Lyctii e ditione sua expulerunt. v. Ἐπίκουρος.

Epicuri vituperium. v. Τιτανώδης βλ. v. Φιλήμων.

Epigenes primus Tragicus. v. Θέσπις.

Epigenes Sicyonius tragœdiam in Bacchum fecit. v. Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόν.

Epimenides. v. Διεκπατῆσαι.

Epirus. De Epiro scripsit Aspasius Tyrius. v. Ἀσπάσιος Τύρ.

Episcopi. Auctoritatis Episcoporum strenuus defensor & vindex fuit Leontius. v. Λεόντιος Τριπ.

Epistola. Quibus salutandi formulis veteres in Epistolis ad amicos usi fuerint. v. Χαίρειν. † Epistolæ amatoriæ. v. Ζωναῖος. v. Λυσίας. v. Φιλόστρατος. † Epistolæ meretriciæ. v. Μελήσερμος.

Epitimides Cyrenæus, philosophus. v. Ἀρίστιππος.

Epitome. Epitomarum scriptores. v. Ἀριστόδημος. v. Βροῦτος. v. Δημοσθένης Θρᾴξ. v. Δίδυμος, ὁ Κλ. v. Διογενειανός. v. Ζηνόβιος. v. Ἥρων. v. Ἴπυς. v. Θεόπομπος. v. Οὐηστῖνος. v. Πωλίων, ὁ Ἀσ. v. Φιλόχορος.

Epoptæ simul & mystæ facti sunt Hercules & Demetrius Poliorcetes. v. Ἀνεπόπτευτοι.

Equi jugales & funales. v. Ζύγιοι. v. Σειραῖος. † Equi Eumeli. Vide infra *Eumelus.* † Equis senescentibus olim nota rotulæ inuri solebat. v. Ἵππῳ γηρῶντι. † Equis olim variæ notæ inurebantur: unde Κοππατίαι & Σαμφόραι dicti. v. Κοππατίας. † Equi Nisæi. v. Λεοντάτος. v. Ἵππος Νισ. † Equos alere sumptuosum est. v. Ἀμβολάς. v. Δακνόμενος. v. Ἵππος. v. Οἰκοδομή. † Proverbia de equo. v. Ἀπὸ βραδυσκελῶν. v. Ἀπὸ ἵππων. v. Γραῦς ὥς τις ἵππ. v. Τίς τρόπος.

Equites optimi in Thessalia & Thracia. v. Ἱππεῖς. † Equites apud Athenienses pecuniam ex ærario accipiebant, quæ dicebatur κατάστασις. v. Κατάστασις. † Nomina morborum quorundam, quibus equi obnoxii sunt. v. Τέτανος.

Eranus. Phoci eranus. Proverbium. v. Φώκου. † Eranistæ. v. Ἄλογοι.

Erasinades. v. Ἐστρατήγησε.

Eratosthenes. v. Ἀπολλώνιος Ἀλ. v Φιλόχορος.

Erechthei filiæ κατ' ἐξοχὴν *Virgines* dictæ. v. Παρθένοι.

Erechtheidis Tribus Populi. v. Ἀγριλῆθεν. v. Ἀναγυράσιος. v. Θημακεύς. v. Λαμπραί. v. Παμβωτάδης. v. Περγασῆθεν. v. Φηγοῦς.

Erennius Dexippus. v. Δέξιππος.

Erennius Severus. v. Ἕρμιππος Βηρ. v. Φίλων Βύβλ.

Eretrienses litera ρ crebro utebantur. v. Χαλκιδίζειν.

Ericapæus. v. Φάνης.

Erichthonius Terræ Κουροτρόφῳ primus sacrificavit. v. Κουροτρόφος.

Ἐρώτημα & πύσμα quomodo differant. v. Ἀξίωμα.

Erythræ. v. Σίβυλλα, Ἀπ.

Erythræus Naucratites. v. Ἰσοκράτης, Ἀμ.

Eteobutadæ. v. Βούτης. v. Σκίρον.

Eubulides Dialecticus. v. Δημοσθένης Ἀθην.

Eucarpia, urbs Phrygiæ. v. Μητροφάνης, Εὐκ.

Euchemus Tegeates. v. Ἐπιβολή.

Euclides Megarensis. v. Σωκράτης Σωφρ.

Eucrates. v. Ἀπίστην. v. Προβατοπώλης. v. Στύραξ.

Eudæmon philosophus. v. Ἀριστείδης, Ἀδρ.

Eudoxii Octaeteris. v. Κρίτων Νάξιος.

Eventus. Homines ex eventu plerumque de rebus judicant. v. Διάληψις.

Euenus, poeta Elegiacus. v. Φιλίσκος. v. Φίλιστος.

Euetes Comicus. v. Ἐπίχαρμος.

Eugenius quidam Honoriam Valentiniani sororem stuprat. v. Ὀνωρία.

Eulalius philosophus. v. Δαμάσκιος. v. Πρέσβεις.

Eulalus. v. Αἴπος.

Eumeli equi. v. Σπατήρ. v. Τῶν ἵππων Εὐμήλου.

Eumenes Rex. v. Λεχίδης. † Historiam ejus scripsit Phylarchus. v. Φύλαρχος.

Eumenides quare semper sobriæ. v. Νηφάλιος.

Eumolpidæ. v. Ἐπιμελητὴς τῶν μυσ.

Eumolpus. v. Δόρυ κηρ.

Eunica Salaminia, discipula Sapphonis. v. Σαπφώ.

Eunojus Sophista. v. Σαλούστιος. οὗτος.

Eunomius, a quo Eunomiani Hæretici dicti. v. Αἴτιος.

Eunuchi ne inter Patricios cooptentur, lex Theodosii Minoris. v. Εὐνοῦχος. v. Πατρίκιος. † Penes Eunuchos, imperante Theodosio Minore, summa erat rerum potestas v. Θεοδόσιος. † Eunuchorum instinctu Aetius a Valente occiditur. v. Θλαδίας.

Euodius Episcopus Antiochiæ a S. Petro creatus. v. Χριστιανοί.

Eupalamus. Nomen proprium viri. v. Πέρδιξ.

Euphorion. Ejus æqualis fuit Apollonius Alexandrinus. v. Ἀπολλώνιος Ἀλ.

Euphorion, filius Æschyli. v. Αἰσχύλος.

Euphranor. Eum jam senem audivit Apion. v. Ἀπίων.

Euphronides Corinthius. v. Ἀριστοφάνης Βυζ.

Euphronius philosophus. v. Διόδωρος μον.

Euprepius, mysteriorum Persicorum peritissimus. v. Ἐπιφάνιος ὁ Εὐπρ.

Euripides a canibus dilaceratus. v. Περμίερ. † A Nicomacho victus est. v. Νικόμαχος Ἀθην. † Fuit Populo Phlyensis. v. Φλυεῖς. † Ejus *Medea* a quibusdam Neophroni Tragico tribuitur. v. Νεοφρῶν. † Ejus æqualis fuit Achæus Pythodori filius. v. Ἀχαιὸς Πυθ. † Commentarium in Euripidem scripsit Soteridas. v. Σωτηρίδας. † Colometria Melicorum Euripidis. v. Εὐγένιος. † De Euripide scripsit Philochorus. v. Φιλόχορος.

Euripus de homine inconstanti & levi dicitur. v. Ἄνθρωπος ἀνθρ. v. Διάνοια Εὐρ.

Eurycles, celebris ἐγγαστρίμυθος. v. Ἐγγαστρίμυθος.

Eurystheus. v. Ἀπεστέφανον.

Eurytus, filius Neptuni. v. Οὐδ' Ἡρακλῆς.

Eusebius Pamphili in historia sua sæpe gratiæ vel odio servit. v. Ἀκάκιος.

Eusebius Sophista. v. Ἀλέξανδρος Αἰγ.

Eustephius. v. Λαχάρης.

Eutelidas, effrænatæ linguæ homo. v. Ἀκόλαστος.

Euthycrates Olympius. v. Δημάδης.

Eutropius Eunuchus. v. Δειμαίνει. v. Παρακινοῦντα. v. Περιαπειρασθείς. v. Συμβαρμάχος. v. Τιμάσιος. v. Χανδόν.

Eutropius Historicus. Ejus Compendium Historiæ Romanæ Græce vertit Capito. v. Καπίτων.

Euxenides Comicus. v. Ἐπίχαρμος.

Exceptio rei judicatæ. v. Εὐθυδικία.

Exercitus. Expeditio. Athenienses olim non educebant exercitum ante septimum diem mensis. v. Ἐντός.

Exponere. Infantes olim in ollis exponebantur. v. Βεβυσμένον. v. Ἦτρον. v. Ἐγχυτρίστριαι.

F.

FAbis pro calculis Judices Atheniensium olim usi. v. Αἲξ οὐρανία. v. Διαφρυκτοῦν. v. Ἵνα μὴ φάγῃ. v. Κυαμεῦσαι. v. Κυαμοτρώξ. v. Φρυκτός.

Fabius. v. Ἥλικον. v. Χειραλειπίσας.

Fabritii, qui cum Pyrrho bellum gessit, factum laude dignissimum. v. Ἀποσυγοῦντες.

Factum infectum fieri nequit. v. Τί δῆτ' ἂν ἄλγ.

Facultas. Tres sunt facultates naturales animæ, generatrix, auctrix, & altrix. v. Γεννητική.

Fames inexplebilis Æthonis, qui lucum Cereris violaverat. v. Αἴθων. † Fames a Sophocle vocatur Θεὸς ἀπότμος. v. Ἀπότμος. † Fames in mundas & nitidas ædes intrat. v. Εὐρωπῶν.

Fastus. Ineptus hominis alicujus fastus describitur. v. Ἄλη.

Fatuus. Exempla hominum fatuorum & stupidorum. v. Βουταλίων. v. Γελοῖος.

Favere linguis. Dum sacra peragebantur, favendum erat linguis, & malis verbis abstinendum. v. Τίς τῇδε.

Faunus, Jovis filius, fodinas auri & argenti & ferri invenit. v. Μεταλλεῖς.

Favorinus, Vide infra *Phavorinus.*

Faustus, Syllæ filius. v. Τιμαγένης.

Felicitas hominum animos inflat. v. Ὡς ἐπίπαν.

Felix Judæis a Claudio Imperatore præficitur. v. Κλαύδιος.

Festum. Post festum venire. Prov. v. Ἀλλ' ἥ. ἀντὶ τ. † In festo Junonis, quod Pellenæ olim celebrabatur, læna pro præmio victoribus proposita erat. v. Πελλήνη. † (Nomina Festorum, quæ apud Suidam & alios auctores occurrunt, ordine suo recenset Meursius in *Græcia Feriata.*)

Ficulnum auxilium. Prov. v. Ὄλισβος.

Ficus. Ante inventas larvas histriones foliis ficulnis faciem velabant. v. Θρίαμβος. † In fures ficuum pœna Athenis erat constituta. v. Ἀποσυκάζεις. † Ficus ope caprificationis ad maturitatem perducebantur. v. Ἀνερίνασος.

Fides. Qui Deo fidem non servat, multo minus hominibus servabit. v. Θευδέριχος ὁ Ἄφρος. † Meno, homo perjurus, nulliusque fidei. v. Μένων.

Flagella. Indi flagellis loco tubarum utuntur. v. Σάλπιγξ. † Apud Lacedæmonios ephebi flagellabantur, ut dolori ferendo assuescerent. v. Λυκοῦργος.

Flavianus, Episcopus Antiochiæ. v. Χορός.

Fœdus. Thraces fœdera minus religiose servabant. v. Θρᾳκία παρεύρεσις. † Fœdus inter Romanos & Carthaginenses sub Publio initum. v. Ἐπίκωπος.

Foliis Athenienses suffragia inscribebant, cum aliquem Senatu Quingentorum movere volebant. v. Ἐκφυλλοφορῆσαι.

Fons Athenis dictus Ἐννεάκρουνος. v. Λουτροφόρος. † Fons Acidalius. v. Ἀκιδαλία. † Alipes, fons Ephesi. v. Ἀλείπης. † Fons

in Attica, cujus ea est vis, ut fœminæ steriles ex eo bibentes liberos gignant. v. Κυλλȣ Πήραν. † Fontes argenti loquuntur. Prov. v. Ἀργύρȣ κρ. † Fons mali. Prov. v. Αὐτὸς τῷ εὗρε τ.
Formicæ pugnaces. v. Χρυσοχέον. † Inest & formicæ bilis. Prov. v. Ἔνεστι κᾀν μύρμ.
Fortuna. De ea sapienter nonnemo dixit: *Non places mihi, Fortuna, blande ridens.* v. Θεοδότος ὁ Μικρ. † Fortunam Plato dixit causam per accidens. v. Εἱμαρμένω. † Malo guttam fortunæ, quam dolium mentis. Prov. v. Ἡ. χωρὶς τ.
Frigidi poetæ, Lycis, Phrynichus, & Amipsias. v. Λύκις. Vide etiam v. Λακεραπίδης. v. Μέλιτος, & v. Ψυχρȣ̃.
Frumentum. Qui apud Athenienses constituti erant inspectores mercatus & frumenti, quod in Atticam importabatur, dicebantur Ἐπιμεληταὶ ἐμπορίȣ. v. Ἐμποριμεληταί.
Fucare capillos & faciem, effœminatorum est & mollium hominum. v. Λεόντιος μ9ν.
Fulminum varia genera. v. Ψολοκομπεία. † Loca fulmine tacta erant ἄβατα, sive inaccessa. v. Ἠλύσιον. † Clearchus filium suum *Fulmen* dici voluit. v. Κλέαρχος.
Fumum esse putabam. Prov. v. Ἀμείνονος.
Funda. Babylonii ova rotatione fundæ percoquebant. v. Περιδινȣ̃ντες.
Fungi venenati esus Jovianum necavit. v. Ἰοβιανός.
Funis miniatus. v. Μεμιλτωμένον. Vide infra *Rubrica.* † Funem ex arena nectis. Prov. Ἐξ ἄμμȣ.
Fures agunt festum. Prov. v. Ἄγȣσιν. † Argivi fures. Prov. v. Ἀργεῖοι.
Furiæ, quare semper-virgines a Græcis dictæ. v. Ἀειπαρθένȣς.
Furiæ in Tragœdiis cum facibus introducebantur. v. Τραγωδία.
Furtum. Qui aliquem furti falso accusaverant, 1000. drachmis mulctabantur. v. Ἀμφιορκία.

G.

GAinas. v. Ἐλλανοδίκαι. v. Ἡθλοθέτει. v. Καταδȣ̃ς. v. Πολυάνδριον.
Galea quare Minervæ tribuatur. v. Ἀθηνᾶς ἄγαλμα.
Galeotis regio. v. Ἀκίσμαλα.
Galilæa, Græce Καζακυλισή. v. Γελγίλ.
Galli cæsim olim pugnare solebant. v. Δίαρσις. † Gallorum corpora, cum vasta quidem, sed mollia sint, labores diu ferre non possunt. v. Ἄδην. Gallorum gladii quales fuerint. Vide *Gladii.*
Galli gallinacei allio ad pugnam animosiores redduntur. v. Ἐσκοροδισμένος. † Antequam inter se committerentur, armabantur calcaribus. v. Αἶγε πλῆκτρον. v. Πλῆκτρον. † A gallo quodam gallinaceo victus es. Prov. v. Ἡττήθης. † Galli Tanagræi generosi & pugnaces habebantur. v. Ἀλεκτρυόνες.
Gallieni historiam scripsit Ephorus. v. Ἔφορος.
Gallo-Græci Bucellarii dicti. v. Βȣκελλάριοι. † Gallo-Græcorum Brenno duce expeditio. v. Γαλάται.
Ganna, fœmina fatidica. v. Θειάζȣσα.
Ganymedem a Jove raptum Poetæ fingunt. v. Ἴλιον. † Ganymedes a Minoe raptus. v. Μίνως.
Gelimer, Rex Vandalorum. v. Ἀγκών.
Gelo Siciliæ tyrannus. v. Φόρμος.
Generatio præcipuus naturæ scopus & per eam animalia quodammodo æterna redduntur. v. Γεννητική.
Genius, qui in nobis est, quomodo colendus sit. v. Δαίμων.
Gensericus, Vandalorum Rex. v. Ἐπιχείρημα. v. Εὐλαβηθείς. v. Παραγγέλλοντες.
Gepædes. Nomen proprium populi. v. Καλȣ̃σιν.
Gephyræis quale oraculum redditum fuerit. v. Δόρυ κηρύκειον.
Gergithium oppidulum. v. Σίβυλλαι.
Germanus, Cyzici Metropolites. v. Φιλιππικός, ὁ κ.
Gerræi ab Antiocho libertate donantur. v. Στακτή.
Gigantum origo. v. Μιαιγαμίαι. v. Σήθ.
Gladii Gallorum a primo statim ictu incurvabantur, ut secundus illorum ictus esset inefficax. v. Ἀπεξυσμένται. † Gladius Celtiberorum optimum in Bello usum præbebat; quem proinde Romani suo mutarunt. v. Μάχαιρα.
Glaucus. v. Ἀκίσμαλα. v. Ἔξω Γλαῦκε. v. Οὐχὶ Γλαύκȣ.
Gongyla Colophonia, discipula Sapphonis. v. Σαπφώ.
Gorgias Leontinus. v. Ἀλκιδάμας. v. Ἐμπεδοκλῆς. v. Ἰσοκράτης.
Gorgonis cincinnus. v. Πλόκιον.
Græci multa sibi vindicant, quæ ab Hebræis acceperunt. v. Ἀβραάμ. † Græci mendaces, & res suas nimiis laudibus extollentes. v. Περιβολή.
Gratiæ nudæ. v. Αἱ Χάριτες. † Ægles & Solis filiæ. v. Αἴγλης.
Gratiam referre. Cyrus optavit, ut tam diu viveret, donec bene vel male de se meritos gratia referenda vicisset. v. Ἀλεξόμενον.
Gregorius Thaumaturgus. Ejus frater fuit Athenodorus. v. Ἀθηνόδωρος.
Grues volantes lapillos in ore ferunt, ne a ventis in transversum rapiantur. v. Ἀνθ᾽ ἵρματος. v. Ἕρμα. † Gruis collum sibi olim optavit Philoxenus lurco, & quare. v. Φιλόξενος Λεύκ.
Grutingi Scythæ. v. Σκῆψας.
Gubernator. Qui vult bonus esse gubernator, eum oportet ante fuisse remigem. v. Πηδαλιȣχεῖν.
Gubernaculum. Purior gubernaculo. Prov. v. Ἀγνότερος.
Gustus. De gustu, & rebus sub gustum cadentibus agitur v. Ἄγευστος. v. Γλῶσσα. v. Ἰκτεριᾶν. v. Μέγα καὶ μικρ. v. Φαιόν.
Gyges Magnetem adolescentem formosum deperit, eumque in deliciis habet. v. Μάγνης.
Gyges unus ex Centimanis. v. Τριτοπάτρες.
Gymnasia Athenis olim tria fuerunt. v. Ἀκαδημία.

H.

HAdes, Molossorum Rex. v. Κόρη.
Hæmon ob amorem se ipse interfecit. v. Διογένης.
Hæreditas. Loca ubi agitur de jure hæreditatis, vel de controversiis de hæreditate. v. Ἀμφισβητεῖν. v. Ἀνεπίδικα. v. Ἀντιγραφεύς. v. Ἐπίδικος. v. Ἐπίκληρος. v. Παρακαταβάλλειν.
Halicarnassi obsidio locum dedit proverbio: *Multi imperatores Cariam perdiderunt.* v. Πολλοὶ στρ.
Hannibal. Vide *Annibal.*
Harmodius. v. Ἀδμήτȣ μέλος. v. Ἀριστογείτων. v. Ἐν μύρτȣ κλαδὶ. v. Πεινᾶν. v. Πάροινος. v. Οὐδέποτ᾽ ἐγώ τ. v. Φορῆσαι. † Harmodius & Aristogiton Hipparchum interfecerunt. v. Ἀγοράσαι.
Harpagia. Locus quidam ita vocatus. v. Μίνως.
Harpocras. v. Ὡραπόλλων.
Hasta defigi solebat in sepulcro eorum, qui ab aliquo violenter occisi erant; eaque ratione a cognatis ultio interfectori denuntiabatur. v. Ἐπενεγκεῖν.
Hebræi Anno Lunari usi. v. Ἐνιαυτός.
Hecale, fœmina hospitalitatis amantissima. v. Ἐπέβαλε.
Hecate. Ditiores olim singulis mensibus panes & alia quædam Hecatæ offerre solebant, ex quibus pauperes partem capiebant. v. Ἑκάτης. † Hecates mysteria. v. Ἀλλ᾽ εἴ τις ὑμ. v. Ζηρυνθία. v. Σαμοθρᾴκη.
Hecatomnus, Carum Rex. v. Δέξιππος. v. Ἐπίσημος.
Hecuba. v. Κυνὸς σῆμα. † Ejus pater Dymas. v. Δύμας.
Hedoni, urbs Brincorum. v. Θάμυρις.
Hegesias, Πεισιθάνατος dictus. v. Ἀρίστιππος.
Hegesidamus philosophus. v. Ἱππίας, Δ.
Hegias. v. Εὐπείθιος.
Helena, mater Constantini Magni, v. Κρίσκης. † Fuit fœmina pia & religiosa. v. Ἐπιδεῖς.
Helena, uxor Alexandri Milesii. v. Ἀλέξανδρος, ὁ Μιλ.
Helenæ encomium & vituperium scripsit Stesichorus. v. Στησίχορος.
Helenus de Chiromantia scripsit. v. Χειροσκοπικόν.
Heliæa, maximum dicasterium Athenis. v. Φιληλιασής. Vide etiam supra *Dicasterium.*
Helianax, frater Stesichori. v. Στησίχορος.
Heliodorus, filius Hermiæ & Ædesiæ. v. Αἰδεσία.
Heliotropium Athenis fuit ante Pythodorum. v. Μέτων.
Hellanicus. Ejus discipulus Damastes. v. Δαμάστης.
Hemerodromus. Vide supra *Cursor.*
Hephæstion. Ejus filius Ptolemæus. v. Ἐπαφρόδιτος.
Heracleon, Sophista Atheniensis. v. Λαχάρης. † Epitome Heracleonis. v. Δίδυμος ὁ Κλ.
Heracleum oppidum qua ratione captum fuerit. v. Σημαία.
Heraclides Ponticus. v. Ἀντίρως. † Ejus poemata Λέσχαι vocata. v. Λέσχαι. † Epitome historiarum Heraclidis. v. Ἥρων, Κ.
Heraclides Lycius. v. Ἀψίνης.
Heraclitus, auctor obscurus. v. Δηλίȣ κολυμβ. † Ejus dictum, *Me ipsum quæsivi.* v. Ποσȣ̃μ.
Heraiscus. v. Ἀφεδρείας. v. Γένος. v. Διαγνώμων.
Hercules. Varia ejus cognomina & epitheta. Βȣθοίνας. v. Βȣ̃θος. v. Ὕλλος. † Βȣζύγης. h. v. † Γύλιος. h. v. † Καλλίνικος. h. v. † Μήλιος. h. v. † Χωμισιδαίτης. h. v. † In deliciis habuit Hylam. v. Ὕλαν. † Theseum apud Inferos liberat. v. Λίασοι. † Natus est ex Melite Nympha. v. Μασιγίας. † Leonem Thespis occidit. v. Χαραδραῖος. † Servivit Omphalæ. v. Γυνὴ εἰς Ἡρακλ. † Dryopes in alias sedes traduxit. v. Εὐρύμαχος. † Bovem devoravit. v. Βȣ̃θος. † Pellem leoninam gestabat. v. Κροκωτόν. † Cum Hydra pugnavit. v. Ὕδραν τέμν. † Cultus fuit in Cynosarge, ubi erat ejus fanum. v. Κυνόσαργες. † Proverbia de Hercule. v. Εἰκῆ τῷ Ἡρακλεῖ. v. Γυνή. v. Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρ. v. Ἐνθάδε γὰρ μοι τ. † Ejus dictum, Οὐδὲν ἱερόν. v. Οὐδὲν ἱερόν. † Hercules, quid insanis? v. Ὦ Ἡράκλεις.
Herculis simulacrum tria mala, sive poma, manu sinistra tenens, significat, Herculem tribus præcipuis virtutibus ornatum fuisse. v. Ἡρακλέος. v. Ἡρακλεῖ. † Quid clava & pellis leonina, quæ Herculi tribuuntur, significent? Ibid. † Herculi clavam primus tribuit Pisander. v. Πείσανδρος. † Herculis labores. v. Τετράδι.
Hercynia sylva. v. Χρῆμα.
Hermias philosophus. Ejus frater Gregorius. v. Γρηγόριος ἀδελφ. † Ejus uxor Ædesia. v. Αἰδεσία. † In Persiam proficiscitur. v. Πρέσβεις.
Hermione, urbs Peloponnesi, supplicum erat asylum. v. Ἀνθ᾽ Ἑρμιόνος. † Ibidem erat templum Cereris. v. Ὑπερδέξης.
Hermippus Berytius. v. Νικάνωρ.
Hermippus Comicus. Ejus frater fuit Myrtilus. v. Μυρτίλος.
Hermocrates Grammaticus. v. Καλλίμαχος, υἱὸς Β.
Hermodamas Philosophus. v. Πυθαγόρας Σάμιος.
Hermodorus, auditor Platonis, scripta magistri sui in Sicilia vendit. v. Λόγοισιν Ἑρμόδωρος.
Hermogenes. Commentarius in Artem Hermogenis. v. Μένανδρος. v. Μητροφάνης.
Hero philosophus. v. Γρηγόριος Ναζ.
Herodianus. Herodiani τ̃ καθόλȣ Epitomen conscripsit Aristodemus. v. Ἀριστόδημος. † Solutiones quæstionum Herodiani. v. Ὦρος Ἀλ.
Herodicus Selybrianus. v. Ἱπποκράτης.
Herodicus medicus, frater Gorgiæ. v. Γοργίας.
Herodo-

Herodotus Historicus. v. Ἑλληνικός. v. Ὀρύγειν. † Fuit Lyxi filius. v. Πανύασις. † Historiam Herodoti esse commentitiam. v. Ἁρποκρατίων ὁ Αἰλ. † Commentarius in Herodotum. v. Ἥρων. v. Σαλούστιος. † Epitome Historiarum Herodoti. v. Θεόπομπος. † De Herodoto scripsit Tiberius Philosophus. v. Τιβέριος φιλ.
Herodotus, frater Democriti Abderitæ. v. Δημόκριτος.
Herodotus Olophyxius scripsit de Nymphis. v. Ὀλόφυξις.
Heroes. Athenis olim non licebat nomina Heroum liberis imponere. v. Περικλῆς. v. Οὐκ ἐξόν. † Heroum occursus infaustus. v. Οὐκ εἰμὶ τούτων. v. Ὀρέστης.
Herophila, quæ & Sibylla Erythræa dicta fuit. v. Χρηματιστής.
Hersa, Cecropis filia. v. Ἀῤῥηφορία.
Hesiodus. v. Ἀδάμ. † In eum Epigramma. v. Τὸ Ἡσιόδειον. Fratrem habuit, Persen vocatum. v. Πέρσης. † Hesiodi versus, Οὗτος μὲν πανάριστος, &c. v. Τοῖς ὀρθῶς. † Metaphrasis in Hesiodi Theogoniam. v. Δημοσθένης Θρᾷξ. † Commentarius in Hesiodum. v. Διονύσιος Κορίνθ. † De poesi Hesiodi. v. Ἑκαταῖος Ἀβδ. † Commentarius in Hesiodi Theogoniam. v. Ζηνόδοτος Ἀλεξ. † In fabulam de Pandora, quæ est apud Hesiodum. v. Πρόκλος, ὁ Α. † De notis, quæ sunt in Theogonia Hesiodi. v. Ἀριστόνικος. † Exegesis in Hesiodum. v. Δημήτριος, ὁ ἐπ.
Hesperidum mala. v. Περιπόρφ.
Hestiæus Amisenus. v. Τυραννίων, Ἐπικρ.
Hesychius, pater Jacobi Medici. v. Ἰάκωβος.
Hierax, frater Synesii. v. Αἰθιοπία.
Hieronymus Tragicus comæ causa a Comicis traductus est. v. Αἰδὼς κυνῆ.
Hierosolyma ab Adriano funditus excisa. v. Βδέλυγμα.
Himeræa, anus. Ejus somnium de Dionysio Siciliæ tyranno. v. Ἱερείας.
Himerii Chartularii mors. v. Κυνήγιον.
Hipparchi murus. Prov. v. Τὸ Ἱππάρχου τ.
Hipparchia. v. Ἥρα.
Hippasus Pythagoreus. v. Ἡράκλειτος.
Hippias. v. Δημόκριτος. v. Ὄρειν.
Hippoclides nuptias Agaristes, Clisthenis filiæ, ambit. v. Οὐ φροντίς.
Hippocrates Medicus. v. Δημόκριτος. † Ejus nepos fuit Draco. v. Δράκων, υἱ. † Commentarius in Hippocratem. v. Φιλάγριος. † Metaphrasis Prognosticorum Hippocratis. v. Νίκανδρος.
Hippopotamus, injustitiæ symbolum. v. Ἀντιπελαργεῖν.
Hippos appellatus fuit locus, ubi Daphidas jussu Attali Regis in præceps dejectus est. v. Δαφίδας.
Hippothoon, Alopæ & Neptuni filius. v. Ἀλόπη.
Hippothoontidis Tribus Populi. v. Ἀζηνιεύς. v. Ἀνακαιᾶσι. v. Ἐροιάδαι. v. Θυμαιτάδαι. v. Κεραδῆς. v. Οἰνόη. v. Οἶον.
Hircus Mendesius. v. Ἀσιπο.
Hirundo una non facit ver. Prov. v. Ἔαρος χ.
Historiam soluta oratione primus scripsit Hecatæus. v. Ἱστορῆσαι. v. Συγγράφω.
Histriones ante inventas larvas faciem illinebant colore batrachio. v. Βατραχεῖον. † Tres histriones poetis sorte assignabantur. v. Νεμήσεις. † Tribus histrionibus primus usus est Sophocles. v. Σοφοκλῆς, Σοφ.
Homerus scripta Palamedis ex invidia abolevit. v. Παλαμήδης. † Magnos Heroas dignis laudibus celebrare novit. v. Ἔννεες. † Homeri laudem obscurare conatus est Adrianus Imperator. v. Ἀδριανός. † Primus Homerum emendavit Zenodotus. v. Ζηνόδοτος. † Poetæ, qui ante Homerum vixerunt. v. Εὔμολπος, Ἐλεύσ. v. Θαλήτας. v. Θάμυρις. v. Κόριννος. v. Ὄλυμπος, Μυσ. v. Ὀρφεύς, Λιβ. † Loca, ubi mentio fit auctorum, qui in Homerum, vel de Homero scripserunt. v. Ἀθηναίας. v. Ἀπολλώνιος Ἀλεξ. v. Ἀπολλώνιος Ἀρχέβ. v. Ἀρισταρχος Μεσσ. v. Ἄρατος Σολ. v. Ἀριστόνικος Ἀλεξ. v. Ἀρκτῖνος. v. Ἀρχιμήδης Τραλλ. v. Δαφίδας. v. Δημήτριος, ὁ ἐπ. v. Δημοσθένης Θρᾷξ. v. Δίκτυς, ἱστορ. v. Δίων, ὁ Πασ. v. Ἑκαταῖος Ἀβδηρ. v. Ἑκάτειον. v. Εὐριπίδης Τραγ. v. Ζηνόδοτος Ἀλεξ. v. Ζηνόδοτος Ἐφέσ. v. Ζωΐλος. v. Ἡρακλέων Αἰγ. v. Ἰδαῖος Ῥόδιος. v. Θεαγένης γρ. v. Κόριννος. v. Κράτης, Τιμ. v. Λογγῖνος. v. Μάξιμος Τύρ. v. Μεμνήτο. v. Νικάνωρ ὁ Ἑρμ. v. Οἰνόμαος. v. Ὠραπόλλων, Φαιν. v. Πίγρης. v. Πρόκλος ὁ Λύκ. v. Πτολεμαῖος Ἀλεξ. v. Πτολεμαῖος Γραμμ. v. Πτολεμαῖος, ὁ Ἀσκ. v. Πόλλης Αἰγ. v. Πορφύριος. v. Σαραπίων ὁ Αἰλ. v. Σέλευκος Ἀλεξ. v. Σειρῆνες. v. Σωτηρίδας, γραμμ. v. Συριανός. v. Τήλεφος Περγ. v. Τιμόλαος Λαρισ. v. Τελβωνικὸς Σιδ. v. Τρυφιόδωρος. v. Τρύφων, Ἀμμ. v. Τυραννίων. v. Ὑγιεία. v. Φαβωρῖνος. v. Φιλόξενος Ἀλεξ. v. Φιλόστρατος Νερβ.
Homerus Tragicus. v. Μυρώ. v. Σωσίθεος.
Homicidum. De fortuito homicidio judicabant Ephetæ. v. Ἐφέται. v. Ἐπὶ Παλλαδίῳ. † Homicidæ vestes aqua abluebant. v. Ἀπὸ σῆς ἐσθῆτος. † Apud Athenienses inanimata etiam, quæ hominem peremissent, homicidii postulabantur. v. Ἐπὶ Πρυτανείῳ. v. Νίκων. † De homicidii reis vide locum v. Προδικασία.
Homo Dei ludicrum. v. Ζήνων ὁ Βασ. † Homo externus & internus quid secundum Apostolum. v. Ἔσω ἄνθρ. † Homines umbræ similes. v. Εἴδωλον. † Inconstantia & vanitas rerum humanarum. Ibid.
Hormisdas ad Constantinum M. confugit. v. Μαρσύας.
Humilitas tuta præstat fastigio periculis obnoxio. v. Κρεῖσσον.
Hunni Akiri. v. Ἄβαρες. † Hunni Ἀπόδις. v. Ἀκροσφαλεῖς.
Hylam clamore vocare. Proverbium de iis, qui frustra laborant. v. Τὸν Ὕλαν.
Hyllus, Herculis filius. v. Ἐπιβολή.
Hymettus mons. v. Χρυσοχοεῖον.
Hymnus mellorius. v. Λιτυέρσης. Vide etiam supra *Carmen*.
Hyperbolus ὀψιμαθής. v. Ἀναπειστηρίαν.
Hyperborei. v. Αἴθρεια σφῆ.
Hyperechius Grammaticus. v. Αἴων Βασ.
Hyperides ab Aristogitone παρανόμων accusatus. v. Ἀριστογείτων Σχ. † De Orationibus Hyperidis. v. Ἁρποκρατίων ὁ Γάϊος. † Argumenta orationum Hyperidis. v. Ἁρποκρατίων, ὁ Αἰλ.
Hyrcani facetum responsum ad Ptolemæum Regem. v. Πτολεμαῖος ὁ Βασιλεύς.

J.

JAcobi Apostoli martyrium. v. Ἡρώδης, ὁ τῆς.
Jacobitarum Patriarcha Athanasius. v. Ἡράκλειος.
Jamblichus. v. Ἐμπεδότιμος.
Janua Phani. Proverbium. v. Ἡ Φάνου θύρα. † Janua Charonis quænam dicta fuerit. v. Χαρώνειος θύρα.
Januarium Longinus dictum voluit, quasi Αἰωνάριον. v. Αἰωνάριος.
Januarius. Nomen proprium viri. Ejus laus. v. Νόμος καὶ Ἰαν.
Ibis, poema obscurum Callimachi. v. Καλλίμαχος.
Ideæ innatæ. v. Κοιναὶ ἔννοιαι.
Idololatriæ origo. v. Ἀδάμ.
Idomeneus. v. Κρητίζειν.
Jeremiæ prophetæ ossa ab Alexandro M. Alexandriam translata. v. Ἀργόλαι.
Ignavorum vota & preces Deus non exaudit. v. Αὐτός τι νῦν δρ. v. Σὺν Ἀθηνᾷ. Vide etiam infra *Vota*. † Ignavis etiam præda obtigit. Prov. v. Δέδωται.
Ignis. Proverbia, in quibus ignis fit mentio. v. Δημοχάρης. v. Διὰ τῆς μαχαίρ. v. Ἐν πυρὶ βέβηκας. v. Ἐν τῷ μέρει. v. Ἐς πῦρ ξαίνεις. v. Εἰς πῦρ ξαίνειν. v. Ἡταίρηκεν. v. Ὦ τὸ ἱερὸν π.
Ilapius Philosophus. v. Μέτριοι.
Illus. Nomen proprium viri. v. Λεόντιος, μόν. v. Μαρκιανός. v. Παμπρέπιος.
Ilium. v. Δαμάστης. v. Ἰοφῶν. v. Πολέμων. v. Πάλος. v. Τρυφιόδωρος.
Imagines Acacii in Ecclesiis Constantinopolitanis olim collocatæ. v. Ἀκάκιος.
Immortalitas non recte definitur privatio mortis. v. Ἀθάνατος.
Immortales apud Persas quinam dicti fuerint. v. Ἀθάνατοι.
Impius, sive Atheus. Tales fuerunt Diagoras Melius, & Aristagoras. v. Σωκράτης ὁ Μήλ. † Item, Daphidas Grammaticus. v. Δαφίδας.
Imprecationis Laconicæ formula. v. Δακνόμενος. v. Οἰκοδομή.
Impudentiæ templum Athenis olim fuit. v. Θεός. Σοφοκλ.
Impudicus. De homine impudico Græci dicere solent. *Non est dignus, qui sacrum ignem sufflet*. v. Δημοχάρης. v. Ἡταίρηκε. v. Ὦ τὸ ἱερὸν π. † Impudicos apud Athenienses lex a foro & concionibus arcebat. v. Ἔνδειξις. † Impudicitia C. Lætorii a Romanis severe punita fuit. v. Γάϊος Λαιτ.
Inanimata, quæ hominem peremissent, secundum Draconis leges urbe agroque exterminabantur. v. Ἐπὶ Πρυτανείῳ. v. Νίκων.
Incarnatio Domini cur ὑποπόδιον dicatur. v. Ὑποδήματα.
Incendere. Bœoti ad incendenda ædificia utebantur animalculo, σφῆ dicto. v. Νεάρια.
Indi flagellis tubarum loco utebantur. v. Τύμπανα.
Indifferentia apud Stoicos quotuplicia. v. Ἀδιαφορία.
Indigere. Nulla re indigere, solius Dei est: quam paucissimis, illorum, qui proxime ad Deum accedunt. v. Κυνισμός.
Induciæ a Thracibus violatæ, causantibus, se non noctium sed dierum inducias pepegisse. v. Θρᾳκία.
Inhiare. Qui pluribus semper inhiant, sæpe & ea amittunt, quæ habent. v. Ἀρχίας. v. Ἡμίσεια. v. Κενοὶ κενά. v. Σκόπας.
Inimici. Ab inimicis multa discunt sapientes. v. Ἀπ' ἐχθρῶν.
Inimicitia Empedoclis. Prov. v. Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα.
Injustitia est morbus animi. v. Ἀδικία.
Inquilini quare a Comicis dicti fuerint Σκαφεῖς. v. Μετοίκιον. † Unusquisque inquilinorum Athenis aliquem habebat προστάτην, vel patronum. v. Νέμειν προσ. † Inquilini, qui jure civitatis donabantur, ἰσοτελεῖς vocabantur. v. Ἰσοτελεῖς. † Inquilini, qui patronum non habebant, tenebantur actione ἀπροστασίου. v. Ἀποστασίου, & Ἀπροστασίου. † Inquilini scaphas in pompis ferebant. v. Ἀσκός. v. Συμπρόσωπον.
Insidiæ. Proverbium de illis, quibus insidiæ struuntur: *Laureum gesto baculum*. v. Δαφνίνην. † Actio insidiarum. v. Βουλεύσεως δίκη.
Insula. Oratores Insulas vocant πόλεις. v. Κῶς.
Insularibus paupertas familiaris. v. Σίφνιοι.
Invidiæ summa quæque obnoxia sunt. v. Παλαμήδης. v. Ἱέρ.
Jo eadem ac Isis. v. Ἶσις.
Jon Chius. v. Ἀθηναῖος. v. Διθυραμβοδιδάσκαλοι.
Joannes Baptista locustas comedit. v. Ἀκρίς.
Joannes, Diaconus Magnæ Ecclesiæ. v. Ἀρτέμιος. v. Γενικός.
Joannes Euangelista a Nerva ex Patmo revocatus. v. Νέρβας.
Joannes Patriarcha CPolitanus sub Theophilo Imp. v. Θεόφιλος.
Jobas Maurusius. v. Ἄγιται.
Jocallis virgo in Lero culta. v. Μελεαγρίδες.
Jochus Persa. v. Κακοῖς.
Ionia urbes habuit XII. v. Τὸν Κολοφῶνα.
Josephus Historicus. v. Ἴωσος Τιβερ.
Josua Israelitas in terram Chanaan introduxit, pulsis veteribus incolis. v. Χαναάν.

Iotomes. Nomen proprium viri. v. Πέρσαι.

Isæus orator, quamvis in adolescentia dissolute viveret, postea tamen vir modestus & sobrius evasit. v. Ταντάλε κῆποι τι.

Isauria ab Anastasio expugnata. v. Χερσόδωρ@.

Isidis cultores. v. Ἀγείρ. v. Σείσεῤ.

Isidorus athleta senex etiam potando cum junioribus certabat. v. Ἀπίκιος.

Isidorus philosophus. v. Αὐγοειδές. v. Ἀφέλεια. v. Ἀφοσιώμεθα. v. Γένεσις. v. Αἰδοῖος. v. Ἐνσταλτικός. v. Ἑρμείας. v. Ἡλικιώτης. v. Ὅροι. v. Οὐλπιανός. v. Ὠραπόλλων. v. Πρέσβεις. v. Ῥητορική. v. Σαραπίων. v. Ὑπατία. v. Χαλδαϊκοῖς.

Isis apud Ægyptios est Luna. v. Δόγματα.

Isocrates orator. v. Ἀνδρέων. v. Ἔφιππος. v. Ἔφορος. v. Θεοδέκτης. v. Θρασύμαχος. v. Κόκκος. v. Πρωταγόρας. v. Φιλίσκος Μιλήσ. † Contra Isocratem scripsit Zoilus. v. Ζωΐλος. † Commentarius in Isocratem. v. Θέων. † De Figuris Isocratis scripsit Clemens. v. Κλήμης.

Israelitarum exitus ex Ægypto. v. Μωϋσῆς.

Isthmus Sinopensium. v. Ἀπετέμετο.

Istri cataractæ. v. Καταῤῥάκται.

Jtaliotæ primi mares amare cœperunt. v. Θάμυρις.

Jthome, urbs Messenæ. v. Ῥιανός.

Ithyphallorum habitus. v. Σημός.

Judæi sub Claudio rebellant. v. Κλαύδι@. † Item, sub Adriano. v. Βδέλυγμα ἐρημ. † Judæos aureum asini caput adorasse, & septimo quoque anno hospitem mactasse, prodidit Damocritus. v. Δαμόκριτος. v. Ἰούδας. † Judæi imaginibus templa profanari putabant. v. Σημαῖαι.

Judices Atheniensium olim singulos pagos Atticæ obibant, jus dicentes. v. Κατὰ δήμους δικ. † Judices Comicorum olim erant quinque. v. Ἐν πέντε κριτ. † Judices apud Athenienses eo ordine, quem sors ipsis assignaverat, jus dicebant. v. Ἀλλ' ὁ λαχὼν. † Merces Judicum apud Athenienses initio duo oboli, postea vero tres. v. Ὀβολὸς. v. Φεῦ. Ternos obolos Judicibus mercedis loco datos fuisse, docetur etiam v. Βακτηρία, & v. Ἡλιασταί. † Dispensatores mercedis Judicialis vocabantur Colacretæ, v. Κωλακρέται. † Judicibus jus dicturis a ministris publicis tessera & baculus dababatur. v. Βακτηρία. v. Σύμβολον. † Nemo Athenis sexagenario minor Judex esse poterat. v. Τριώβολον. † Judices ante calculos inventos conchis utebantur in suffragiis ferendis. v. Χοιρίναι.

Judicia & Tribunalia varia Athenis fuerunt. Vide supra *Dicasteria.* † Judicia quomodo apud Athenienses distributa fuerint, & de quibus causis singuli Magistratus judicare potuerint. v. Ἡγεμονία δικαστηρίε. † In Judicio olim ante contestationem litis certa pecuniæ summa a litigantibus deponi debebat. v. Παρακαταβολή. v. Παράστασις.

Julianus Imperator Christum Dominum vocare consueverat Galilæum. v. Μάρης. † Ejus epistola ad Porphyrium. v. Ἐπιστολή. † Julianus viros doctos, cum quibus conversabatur, vocare solebat ἑταίρες, i. e. sodales. v. Ἑταῖροι.

Julianus Chaldæus. v. Ἄρνεφις.

Julianus Consul, sub Marco Imperatore. v. Δαμόφιλ@.

Julias, urbs Insulæ Cei. v. Ἐρασίστρατος.

Junius Blæsus. v. Ἀπίκι@.

Junonis cognomina & epitheta. Ἀκραία. v. Αἴξ. † Ἄνθεια. h. v. † Ζυγία. h. v. † Μονήτα. h. v. † Ῥειώνη. h. v. † Τελεία. h. v.

Jupiter. Simulacrum ejus describitur v. Ζεύς. † Jupiter Picus in Insula Creta sepultus. v. Πῖκ@. † Simulacrum Jovis Olympii. v. Φειδίας. † Varia cognomina & epitheta Jovis. Ἀλεῖ@. v. Ἄλειον. † Ἐλευθέρι@. h. v. † Ἑρκεῖος. h. v. † Ἑταιρεῖος. h. v. † Καταιβάτης. h. v. † Κηναῖος. h. v. † Κτήσι@. v. Διὸς κώδιον, & v. Ζεὺς Κτήσι@. † Μαιμάκτης. v. Μαιμακτηριών. † Μειλίχι@. v. Διάσια, & v. Διὸς κώδιον. † Ξένιος. v. Ξένιον. † Ὁμολώϊος. h. v. † Ὅρκι@. h. v. † Παλαμναῖος. h. v. † Πολιεύς. v. Διιπόλια. † Προστρόπαι@. v. Παλαμναῖος. † Πωγωνίτης. h. v. † Τέλειος. v. Τελεία. † Φίλιος. h. v.

Jurare. Veteres Athenienses ad lapidem aliquem stantes jurare solebant. v. Λίθ@. † Veteres interdum jurabant, omisso Dei nomine, Μὰ τὸν tantum dicentes. v. Μὰ τόν. v. Ναὶ μὰ τόν. † Zeno per capparin jurare solebat, ut Socrates per canem. v. Κάππαρις. † Per calamitates alicujus jurare. v. Κατ' ἐμοῦ ὀμνύναι. † Qui judicium differri petebant, jurantes, se ob necessarias quasdam causas ad statutum diem in Judicio adesse non posse, ὑπόμνυσθαι dicebantur. v. Ὑπωμοσία. † Mos jurandi per canem, anserem, hircum, &c. v. Λάμπων. v. Μὰ τὰ λάχανα. v. Ναὶ μὰ τό. † Lingua jurat, mens vero injurata. v. Ἀναβάδην. v. Οὐκ ἔνδον.

Jus armis & viribus semper cedit. v. Γνώμη. v. Δικαίωμα. † Jus virgini incorruptæ & illibatæ simile esse oportet. v. Δίκης.

Jusjurandum Heliasticum. v. Ἀρδήττης. † Jusjurandum amantium Deus negligit. v. Ἀφροδίσιον. v. Ταχυβάμονας. † Jusjurandum cineri inscribere. Prov. v. Εἰς τέφραν. † Jusjurandum, quod litigantes in judicio præstare tenebantur. v. Ἀντωμοσία. v. Διωμοσία. † Jusjurandum Rhadamanti quale. v. Λάμπων. v. Ῥαδαμάνθυος. v. Χῆνα ὀμνύναι. † De jurejurando litigantium præterea agitur, v. Ἐξομόσασθ. v. Ἐξωμοσία. v. Ὑπωμοσία.

Justinianus Imperator. v. Ἀποκναίειν. v. Διαφέρειν. v. Καιρός. v. Ὀβολὸς. v. Συνανή.

Justinianus Rhinotmetus Bulgaris tributarius fuit. v. Βούλγαροι.

Justinus Imperator ἀναλφάβητος. v. Ἀναλφάβητος.

Ixion Grammaticus. v. Δημήτρι@.

L.

Laberiæ matronæ Romanæ facetum ad Syllam dictum. v. Σύλλας.

Laccoplutus. Sic cognominatus fuit Callias, & quare. v. Καλλίας.

Lacedæmonii, cum Argivorum urbem infesto exercitu peterent, & mulieres pugnaturæ obviam illis procederent, domum redierunt, pugnam cum mulieribus detrectantes. v. Τελέσιλλα. † Ob perfidiam male audiebant. v. Διαλλάττειν. † Erga peregrinos inhumani erant. v. Διεξαξένοι. † In bellis rubris utebantur vestibus, & quare. v. Καταξαίνειν. v. Φοινικίδα. † Ante plenilunium exercitum educere eis fas non erat. v. Ἱππίας Ἀθην. † Terpandrum ex Antissa accersiverunt, & quare. v. Μετὰ Λέσβιον. † Eorum imprecatio, Οἰκοδόμα σε λάβοι, &c. Vide supra *Imprecatio.* † Eorum instituta & leges. v. Λυκοῦργ@. † Supplices occidunt. v. Ταινάριον κακ. † De Republ. Lacedæmoniorum scripsit Dicæarchus. v. Δικαίαρχ@. † De Prytanibus Lacedæmoniorum scripsit Charon Lampsacenus. v. Χάρων Λαμψ.

Lachares philosophus. v. Ἐγκείται. v. Σπηλαιός.

Lætorius (Cajus.) v. Γάϊος Λαυτ.

Lais meretrix. v. Ἀκαίδωπος. v. Ἡ κάμηλ@. † Ejus mors. v. Χελώνη.

Lampas. Certamen erat apud Græcos, in quo cum lampadibus accensis decurrebatur. v. Κεραμεικός. v. Λαμπάς.

Lampades viteæ. v. Φανός.

Lampeto, fœmina formosa. v. Δημήτριος, Φαν.

Lampon, vates. v. Θεομάντεις.

Lamprus Erythræus. v. Ἀριστόξεν@.

Lampsacenis excidium minatur Alexander: sed ejus iram placat Anaximenes. v. Ἀναξιμένης.

Lapis pro Deo olim cultus Petræ in Arabia. v. Θεὺς Ἄρης. † Vel lapides clamabunt. Prov. v. Ἀποῤῥήξαι. † Ne sæpe in eundem lapidem impingas. Prov. v. Μὴ πολλάκις.

Laqueus. Vide infra *Parthi.*

Larissa, Piasi filia. v. Ἀθέμιστα.

Larva. Comici olim Athenis larvas faciebant similes illis, qui ab ipsis in Scena traducebantur, ut sic nosci possent. v Ἐξεικασμένο@. † Histriones ante inventas larvas faciem colore batrachio illinebant, vel foliis ficulnis velabant. Vide supra *Ficus,* & *Histriones.*

Lavacrum. Novæ nuptæ aqua ex Calirrhoe fonte hausta ipso nuptiarum die se abluere solebant. v. Λουτροφόρ@. † Lavacra mortuorum. v. Χθόνια λουτρά.

Laurium, locus Atticæ, ubi auri fodinæ erant. v. Γλαῦξ ἵπταται.

Laurus. Veteres ramum lauri tenentes, hymnos Deorum canere solebant. v. Αἴσακ@. † Laurus credebatur vim habere propulsandi mala. v. Δαφνίνλω.

Lazici. v. Ἀναστάσιος, Ῥωμ.

Lebethra, urbs Thraciæ. v. Ὀρφεύς.

Leges telis aranearum similes. v. Φάλαγξ. θηλ. † Leges, antequam ferrentur, publice Athenis ad Eponymorum statuas proponebantur. v. Ἐπώνυμοι.

Legislatores Atheniensium. v. Νομοθέται. † Sæpe Legislatoribus propriæ leges nocuerunt. v. Δημοποίητος. v. Διοκλῆς.

Lembus, cognomen Heraclidæ Oxyrynchitæ. v. Ἡρακλείδης Ὀξυρ.

Lenæa, festum Bacchi apud veteres Græcos. v. Ἐξ ἁμάξης.

Lenæum, locus, in quo ludi Scenici agebantur. v. Ἐπὶ Ληναίῳ.

Leo. Proverbia, in quibus leonis fit mentio. v. Μὴ πρὸς λέοντα. v. Πρὸς λέοντα. † Pellis leonina. v. Ἐνδύεται.

Leo Macelles. v. Ἀκάκι@. v. Χειρίζω.

Leogorus, pater Andocidis. v. Ἀνδοκίδης.

Leonides Byzantius, Halieuticorum scriptor. v. Κικίλι@.

Leontidis Tribus Populi. v. Ἁλιμούσιος. v. Δειραπιώτης. v. Αἰθαλείδης. v. Κηττοί. v. Λευκονιεύς. v. Οἶον. v. Παιανιεῖς. v. Πήληξ. v. Ποταμός. v. Σκαμβωνίδαι. v. Ὑβάδαι. v. Φρεάρι@. v. Χολλεῖδαι.

Leontiscus Messenius, Pancratiasta insignis. v. Ἀκροχειρίζεσθ.

Leontius. Episcopus Antiochiæ. v. Ἀέτι@.

Leophron Olympionica. v. Ἀθηναῖος.

Leprium, oppidum Peloponnesi. v. Ἀγρεανομίας.

Lepus. Prius testudo cursu antevertet leporem. Prov. v. Πρότερον χελ. † Carpathus nimia leporum copia abundabat. v. Οἰνόη. v. Ὁ Καρπάθι@. † Lepores circa Bisaltiam duo habebant jecora. v. Βισαλτία.

Lex Israelitis a Deo per Mosen data. v. Πλαξί. † Lex Attica de homicidis. v. Ἱερός.

Lexiarchica tabula. v. Ἀπεψηφίσαντο. v. Δήμαρχ@. v. Διαιτητάς. v. Ἔκληψις. v. Ἐπιδιετίς. v. Κοινὸν γραμματ.

Libanius Sophista. v. Ἀκάκιος, ῥήτ. v. Εὐδαίμων Πηλυσ. v. Ἰάκωβος. ἔτ. v. Προαιρέσιος.

Libanus. In Libano olim Adonis lugeri solitus. v. Ἄδωνις.

Liberalitas Theagenis. v. Θεαγένης.

Libya, regio Colchis vicina. v. Μακροκέφαλοι. † Libya semper aliquid mali. Prov. v. Ἀεὶ φέρ.

Libyssa, locus in Bithynia. v. Ἀννίβας.

Licinius, a Constantino M. victus. v. Οὐαλεντινιανός.

Licymnius, fabula Euripidis. v. Λιγνύς.

Lignum. Omne lignum a Græcis δρῦς dicitur. v. Δρυΐνος. † Proverbia a ligno sumpta. v. Ἀπὸ καλοῦ ξύλου. v. Ἐκ παντὸς ξύλου. v. Ξύλον. v. Σκαμβὸν ξύλον. v. Τὸ σκαμβόν. † Ligna οἰνόσπον-

νηφάλιοι quænam dicantur. & quænam ἐνφάλια. v. Νηφάλια.
Limnæ, locus Athenis, ubi Bacchus colebatur. v. Ἐν Λίμναις.
Linea longa a Judicibus ducebatur, cum rei erant damnandi; brevis vero, cum absolvendi. v. Μακρά.
Lingua juravit, mens autem injurata. v. Ἀναβάλλειν. Vide etiam supra *Jurare*. † Teleas aliud lingua proferebat, aliud mente cogitabat. v. Τελέας.
Linus, magister Herculis. v. Ἐμβαλόντα.
Lipsydrium, locus Atticæ. v. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ. v. Λυκόποδες.
Literæ Græcorum Abrahamo & Hebræis originem suam debent. v. Ἀβραάμ. v. Ἄλφα. † Literas Linum in Græciam primum intulisse quidam tradunt. v. Λίνος. † Literæ XXIV. apud Samios a Callistrato primum inventæ. v. Σαμίων ὁ δῆμος. † Alphabetum XXIV. literarum Ionum inventum. v. Ἀττικισμός. † Literæ a Phœnicibus inventæ. v. Γράμματα. † Quare Phœniciæ appellatæ. v. Φοινικήια.
Livii cum Cornuto Historico comparatio. v. Κορνοῦτος.
Locrenses ex præcepto Apollinis Ilium quotannis duas virgines mittunt. v. Ποινή. † Locrensium prælium cum Crotoniatis. v. Ἀληθέστερα.
Locus. Attici locis nomina imponere solent a rebus, quæ in ipsis locis sunt. v. Δεῖγμα. v. Τέφρα.
Logistæ, Magistratus Athenis. v. Εὔθυνη.
Logodædalus a Platone appellatus fuit Theodorus Sophista. v. Θεόδωρος Βυζ.
Lollius Maximus. v. Δαμόφιλος.
Longinus Criticus Frontonis Emiseni ex sorore nepos. v. Φρόντων.
Loricæ elegans descriptio. v. Θώραξ.
Lucullus. v. Ἀνὴρ ἀνδρός. v. Κνώσσω. v. Συνεπιλαβεῖν. v. Ὅπως.
Lucus Anagyri herois. v. Ἀναγυράσιος.
Luna ab Argivis Ἰώ vocabatur. v. Ἰώ. † In Luna esse domos, colles, & valles Anaxagoras statuit. v. Ὁμοιομέρεια. † Græci in rebus gerendis Lunæ rationem habebant. v. Πανσέληνος. † Lunæ defectus malum omen. v. Πολλὰ κενά. † In te ipsum Lunam cœlo deducis. Prov. v. Ἐπὶ σαυτῷ.
Lupus. Apud Athenienses præmium propositum erat illis, qui lupum occidissent. v. Φευξόμεθα. † Dictum lupi ad pastorem. v. Καὶ τὸ τοῦ λύκου. † Proverbia a lupo sumpta. v. Διαλλάττειν. v. Εἰ καὶ λύκου ἐμοῦ. v. Ἐκ λύκου στόματος.
Lupus. Nomen proprium viri. v. Καλλίνικος. † Item nomen Herois Atheniensis. Vide infra *Lycus*.
Luscinia. Ne quantum quidem lusciniæ dormiunt. Prov. v. Οὐδὲ ὅσον.
Lustrare, sive Lustratio. Moris erat apud Athenienses, urbem porcellis lustrare. v. Καθάρσιον. † Eos, qui cædem commiserant, lustrari moris erat. v. Ἀπὸ Διὸς ἱεροῦ κῳδίου. † Quorum officium erat lustrare eos, qui aliquo piaculo obstricti erant, vocabantur Ἐξηγηταί. v. Ἐξηγηταί. † Pelle victimæ, Jovi immolatæ, ad lustrationem olim uti solebant. v. Διὸς κώδιον. † Macedones mense Xanthico exercitum lustrare solebant. v. Ἐναγίζων. † Veteres cæde hominis alicujus, qui φαρμακὸς dicebatur, urbes lustrare solebant. v. Φαρμακός. Vide etiam infra *Piacula*.
Lusus calculorum. Proverbia inde sumpta. v. Ἀφ' ἱερᾶς. v. Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερ. v. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς.
Lutum. Pedem extra lutum habere. Prov. v. Αἴρειν ἔξω. v. Ἐκτὸς πηλοῦ.
Luxus immanis Vitellii. v. Βιτέλλιος.
Lycurgus inedia mortem sibi conscivit. v. Ἀποκαρτερήσας. v. Ἀποκαρτερήσαντα. † Ejus similis quodammodo fuit Scipio Africanus. v. Πόπλιος. † Lycurgi lex dicebatur ῥήτρα. v. Ῥήτρα.
Lycus, Heros Atheniensis. v. Δεκάζεσθαι. v. Ἡ Λύκου δεκάς. v. Λύκου δεκάς.
Lydus Philadelphiensis. v. Ἀνδρονικίδης. v. Πρέσβεις.
Lygdamis, tyrannus Halicarnassi. v. Ἡρόδοτος Λύξ.
Lyram septem chordis primus instruxit Terpander. v. Τέρπανδρος. † Decimam & undecimam chordam Lyræ addidit Timotheus. v. Τιμόθεος, Θερσ. † Lyram triquetram quis invenerit. v. Σίβυλλα. † Proverbium a Lyra sumptum. v. Ἀλλ' οὐ διὰ τ. † Lyra, species placentæ. v. Διακόνιον.
Lysanias Grammaticus. v. Ἐρατοσθένης.
Lysias orator. v. Βιαίων. † De Lysiæ Orationibus scripsit Harpocration. v. Ἁρποκρατίων, ὁ Γ. † Commentarius in Lysiam. v. Ζήνων, Κιτ. v. Παῦλος Γερμ.
Lysicles, Aspasiæ filius. v. Προβατοπώλης.
Lysicrates fuco aliquo capillos denigrare solebat. v. Φάρμακον.
Lysimachus. v. Ἀνεθυμιᾶτο.

M.

MAcaria, Herculis filia, se pro salute Atheniensium devovit. v. Βάλλ' ἐς Μακ.
Macedones litera β utebantur pro φ. v. Κεφαλή.
Macedonius Consul. v. Ἀγαθίας.
Macedonius martyr sub Juliano. v. Ἀμάχιος.
Macra, urbs Lyciæ. v. Φιλάγριος.
Magia quid sit. v. Γοητεία.
Magistratus. Dies, quo Magistratus Atheniensium munus suum auspicabantur, dicebatur Εἰσιτήρια. v. Εἰσιτήρια. † Magistratus Messeniorum Τιμοῦχος dictus. v. Τιμοῦχος. † Loca, in quibus de variis Magistratibus Atheniensium agitur. Ἀγορανόμιοι. v. Ἀντιγραφεύς. v. Ἀποδέκται. v. Ἀπόστολος. v. Ἀποτιμηταί. v. Ἁρμοσταί. v. Ἀστυνόμοι. v. Δέκα. v. Δεκάρχαι. v. Ἐκλογεῖς. v. Ἑλλανοδίκαι. v. Ἑλληνοταμίαι. v. Ἕνδεκα. v. Ἐπιγραφεῖς. v. Ἐπιμεληταὶ ἐμπ. v. Ἐπιμελητὴς τῶν φυλῶν. v. Μετρονόμοι. v. Μόριοι. v. Ναυκραρικά. v. Ναυτοδίκαι. v. Νομοφύλακες. v. Πολέμαρχος. v. Πωληταί. v. Πρόεδροι. v. Πρυτάνεις. v. Πυλαγόραι. v. Σιτοφύλακες. v. Στρατηγοί. v. Συγγραφεῖς. v. Ταμίαι.
Magnes, homo audax. v. Ἀναχῶσαι.
Magnes attrahit ferrum. v. Μαρκιανός.
Mali turbulento rerum statu ad honores plerumque emergunt. v. Ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ. v. Ἐν δὲ διχοστασίῃ.
Malum qui facit, cum malum vicissim pati æquum est. v. Εἰκός.
Mamertinus, frater Stesichori. v. Στησίχορος.
Mammas fœminæ vincire solebant strophio. v. Λύγδινα.
Mandrabulus. Unde proverbium: *Mandrabuli more*. v. Ἐπὶ τὰ Μανδροβ. v. Ἐπὶ τοῦ Μανδραβούλου.
Mandron. De hoc proverbium: *Fuit & Mandroni ficulnea navis*. v. Ἐγένετο καὶ Μάνδρ.
Manna. Sic a quibusdam mel silvestre vocatur. v. Ἀκρίς.
Mannus. Nomen proprium viri. v. Ἀπηχθάνετο. v. Δεξιός.
Mantinea nova quadam arte ab Agide capta. v. Ἆγις.
Maras, vel Mares, omnium mortalium justissimus. v. Μέτριοι.
Marathon. Pugna ad Marathonem. v. Διεξιφίσω.
Marcellus. De Marcello in pugna occiso Annibalis judicium. v. Δακτύλιος.
Marcionem Hæreticum primogenitum filium Diaboli appellavit Polycarpus. v. Πολύκαρπος.
Marcius Coriolanus. v. Πίμπρασθαι.
Marcus, dux Romanorum. v. Προσπαρασκευάσαντος. v. Πρὸς αὐτοῦ.
Marcus Imperator Romanorum ludum Hermogenis Rhetoris, tanquam privatus, frequentat. v. Ἑρμογένης.
Mardonius ad Platæas victus. v. Πάντα κινήσω.
Margites, poema, cujus auctor censetur Pigres. v. Πίγρης.
Mariæ Virgini titulum Deiparæ tribuere recusavit Constantinus Leonis filius. v. Κωνσταντῖνος β.
Marinus Philosophus. v. Ἀγάπιος Ἀθ. v. Θεαγένης Ἀθην.
Marinus alius, adversus quem scripsit Eusebius. v. Εὐσέβιος.
Marinus, nepos Anastasii Imperatoris. v. Ἀναστάσιος, Ῥωμ.
Marinus, Severi Hæretici emissarius. v. Ἰουλιανὸς Ἁλικ.
Mariti apud Athenienses vocabantur domini uxorum. v. Σμηκίδης.
Marmissus vicus. v. Σίβυλλαι.
Maronea urbs, ante Ismarus appellata. v. Ἰσμαρικός.
Mars ab Arabibus cultus, ejusque simulacrum. v. Θεὺς Ἄρης.
Martyrum quorundam admirabilis in cruciatibus perferendis constantia. v. Ἀμάχιος.
Masanissa. v. Ἀναβολεύς. v. Ἀνάστασις.
Massagetæ posteriores capitis capillos promittebant, anterioribus resectis. v. Ἀπόνοια.
Massilienses effœminati & molles. v. Ἐκ Μασσαλίας. v. Ἐς Μασσαλίαν.
Masturbatores olim erant Lydi. v. Λυδὸς ἐν μεσ.
Matula. Rhodii de matula Minervam consulunt. v. Ῥοδίων χ.
Mauricius Imperator. v. Ὄγκος.
Mauricius, Pauli filius, postea Imperator factus. v. Ἀπηλίφροδον.
Mausolus. In obitum Mausoli plures Rhetores orationes habuerunt. v. Ἰσοκράτης, Ἀμ. v. Θεοδέκτης, Ἀσ. † Mausolus, filius Hecatomni. v. Δέξιππος.
Mazaca, urbs Cappadociæ, postea Cæsarea dicta. v. Τιβέριος.
Medeam Euripidis quidam Neophroni tribuunt. v. Νεόφρων.
Medici olim ostentationis gratia non contenti herbas nomine suo appellare, etiam patrias adjicere solebant. v. Γλάμων. v. Ἰατρός. v. Τιθύμαλλος.
Medicinæ inventor Apis Ægyptius. v. Γράμματα.
Medimnus continebat XLVIII chœnices. v. Ἡμιεκτέον.
Megacles, Alcmæonis filius. v. Οὐ φροντίς.
Megarenses ob improbitatem male audiebant. v. Ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἡμῖν.
Megarica comœdia ab Atheniensibus irrisa fuit. v. Γέλως Μεγαρ.
Megaricum decretum belli Peloponnesiaci causa. v. Ἐξεφύσησαν.
Mel. Melle quidam illiti fuisse leguntur, ut ab apibus depascerentur. v. Ἐπίκουρος. v. Μάρκος Ἀρεθ. † Mel Colchicum, ejusque vis. v. Σμήνη.
Melanippides Lyricus. v. Φιλόξενος, Εὐλητ.
Melanthus singulari certamine cum Xantho Bœotio dimicavit. v. Ἀπατούρια.
Melchisedech. v. Ἀβραάμ.
Melienses fame ab Atheniensibus subacti. v. Λιμὸς Μηλ.
Melitidis stultitia & stupiditas in proverbium abiit. v. Γελοῖος.
Memoria. Simonides & Apollonius Tyaneus memoria polluerunt. v. Ἀνελέγετο. † Exempla eorum, qui integros veterum libros memoriter recitare potuerunt, v. Σαλούστιος. στ.
Menander, discipulus Eratosthenis. v. Ἐρατοσθένης.
Menander Comicus. v. Μανθάνειν. v. Λυγκεύς. † Periochæ fabularum Menandri. v. Ὅμηρος, Σελλ. † Commentarius in Menandrum. v. Σωτηρίδας.
Menander Medicus. v. Αισχίδης.
Menas pirata. v. Πομπήιος Ῥωμ.
Mendacium est varium & multiplex, & secum ipsum pugnans. v. Ἑρμῶν. † Mendacium est res perplexa & subdola. v. Ἀδήλως. Vide *Mentiri*.
Menecrates Ephesius. Ejus auditor fuit Aratus. v. Ἄρατος.
Menedemus philosophus. v. Ἄρατος.
Mens. In delirio non ipsa mens delirat, sed tantum corporis organa peccant. v. Ἀῆρος.
Mensis apud Athenienses in tres decades dividebatur. v. Ἕνη καὶ νέα.
Mensuræ. Earum cura apud Athenienses commissa erat Metronomis. v. Μετρονόμοι.

Mentiri. In emendo & vendendo olim mentiri non licebat. v. Κατὰ τὴν ἀγοράν.

Mercedem a discipulis primus exegit Aristippus. v. Ἀρίστιππος.

Mercurius præses mercaturæ & furti. v. Κερδῷος. † Idem præses sortis. v. Κλῆρος Ἑρμ. † Mercurio vinum aqua mixtum libabatur. v. Κεκραμένη σπ. † Statuæ ejus quare quadratæ. v. Ἑρμῆν. v. Ἑρμῶν. † Varia Mercurii cognomina & epitheta. v. Ἀγοραῖος. v. Ἐριούνιος. v. Μονοκρήπιδι. v. Σῶκος. v. Τελχίφαλος. v. Ψιθυριστοῦ. † Mercurius πρὸς τῇ πυλίδι. v. Πρὸς τῇ πυλίδι.

Meretrices Corinthiæ. v. Ἑταῖραι Κορ. † Meretrices Athenis vestes diversis coloribus distinctas gestare tenebantur. v. Ἑταιρῶν. † Ædiles statuebant, quanta meretricibus merces danda esset. v. Διάγραμμα. † Cyrene, famosa meretrix. v. Δωδεκαμήχανος. † Varia meretricum epitheta. v. Μυστίχνη. † Qui cum meretrice rem habuerat, eum leges pro mœcho prehendi vetabant. v. Πωλοῦσι.

Mermeroes. v. Ἀξιόλογα.

Messem alienam metis. Prov. v. Ἀμώμενοι.

Messoa, locus Laconicæ. v. Ἀλκμάν.

Metonis annus. v. Ἐνιαυτός.

Metrocles Cynicus. v. Ἱππαρχία.

Metrodorus. v. Ἀντιπάσεις.

Metrodorus Chius, discipulus Democriti. v. Δημόκριτος. v. Πύῤῥων.

Metrodorus Isocraticus. v. Θεόκριτος X.

Midas. v. Ἀβρός. v. Ἔλεγος. † Filium nothum habuit Lityersen. v. Λιτυέρσης. † Midæ currus. v. Κάθαμμα.

Midianitæ a Gedeone profligati. v. Γεδεών.

Milesii luxui dediti erant. v. Οἶκοι. † Adulteriis infames erant. v. Φίψαλος. † Quondam fortes erant Milesii. Prov. v. Ἦσαν. v. Πάλαι. † Milesiæ mulieres frictrices. v. Ὄλισβος.

Miletus labracibus piscibus abundabat. v. Λάβραξ.

Milites ad bellum profecturi trium dierum cibaria secum ferre jubebantur. v. Ἔχοντας.

Militia. Infamia notabantur, qui militiam navalem detrectassent. v. Ἀναυμαχίου.

Miltiades. v. Διεξιφίσω. v. Ἱππίας Ἀθην.

Minerva. Simulacri Minervæ custodia quibus apud Athenienses commissa fuerit. v. Ταμίαι. † Athenienses navigaturi simulacra lignea Minervæ in proris navium collocabant. v. Παλλάδιον. † Simulacrum Minervæ describitur. v. Ἀθηνᾶς ἄγ. † Minervæ simulacrum ab Atheniensibus cum pompa ad mare ferri solebat. v. Οἱ Νομοφύλακες. † Minervæ sacrificia duæ sacerdotes curabant, Trapezophorus & Cosmo dictæ. v. Τραπεζοφόρος. † Minerva Lindia. v. Ῥοδίων χρ. † Minervæ felem comparas. Prov. v. Ἀθηνᾶ τὸ αἴλ. † Varia Minervæ cognomina & epitheta. v. Ἀγελείη. v. Ἄγλαυρος. v. Ἐργάνη. v. Ἱππεία. v. Πρόνοια. v. Σκίρον. v. Ταυροβόλος. v. Τριτογένεια. v. Ὑγεία. v. Χαλκίοικος.

Minium. Vide infra *Rubrica.*

Minos, Rex Cretæ. v. Ἀκέσματα. v. Ἐπήγγελλεν. v. Κρησφύγετα. † Minoi Athenienses tributum pendebant. v. Δασμός. † Minos ab Atheniensibus pueros & puellas tributi loco exigit. v. Ἐν παντὶ μύθῳ.

Minotaurus. v. Εἰρεσιώνη. † Ex Pasiphaë & tauro natus fuit. v. Ἐν παντὶ μύθῳ.

Minucianus. Ejus discipulus fuit Genethlius. v. Γενέθλιος.

Minucianus. v. Μένανδρος, Λαοδ. v. Παγκράτιος. v. Πορφύριος.

Misgolas. v. Τίμαρχος.

Mithridates. v. Εὐερμία. v. Ὦ φῶς κακ. † Omnes Romanos uno die in imperio suo occidi jussit. v. Αὐθέντης.

Mixtio. In mixtione vini & aquæ quænam proportio sit observanda. v. Πόμα κεκρ. † Salubrem esse aquæ & vini mixturam veteres eo indicare voluerunt, quod Bacchum & Nymphas eodem festo, Theodæsia dicto, colerent. v. Ἀνδρομία.

Mnaseas. v. Ἐρατοσθένης.

Mnesilochus, filius Euripidis. v. Εὐριπίδης, Μνησ.

Modestus, Ægypti præfectus. v. Ἐπαφρόδιτος.

Molione, nomen fœminæ. v. Οὐδ' Ἡρακλῆς.

Molon, homo pusillus. v. Μικρὸς, ἡλίκος M.

Molotti fœdera pangentes bovem in minuta frusta dissecabant. v. Βοῦς ὁ Μολοττῶν.

Molpagoras. v. Δημαγωγικός.

Moneta. Romani initio moneta coriacea & testacea usi. v. Ἀσσάρια.

Montis partes quot. v. Ἀκρώρεια.

Mopsopia, Oceani filia. v. Εὐφορίων.

Morbus. Vir quidam in Galeotide morborum sanandorum & malorum depellendorum peritissimus olim fuit. v. Ἀκέσματα. † Morbi equorum. v. Τέτανος. † Morbi quidam pecorum. v. Διάῤῥοια.

Mores. Moribus cujusque regionis sese accommodare oportet. v. Ἀλλ' εἴπου χ. † Homines sæpe pristinos mores mutant. v. Ἰσαίου τοῦ Ῥήτ.

Mors naturæ opus, eamque ob causam non extimescenda. v. Ἀποθανεῖν. † Mors malorum effugium, & quasi portus post tempestatem. v. Θάνατος. † Mors donis corrumpi nescit. v. Θανατῶν. † Mors pro patria. v. Λεωκόριον. † Qui mortem in bello non timent, eam plerumque effugiunt. v. Ἀποθνήσκοντας. † Ante mortem nemo dicendus est beatus. v. Ἔρκος. v. Ὀλβίζειν.

Morsimus, poeta frigidus. v. Ἡ Μορσίμου. v. Ψυχρός.

Mortui. Mortuis maledicere apud Athenienses lex vetabat. v. Ἀποιχόμενα. v. Ἔνδειξις. † Mortuis apud Veteres immolari solebant pecudes castratæ. v. Ἐντέμνειν. † Mortuis apud veteres placenta obolus, & corona dabatur. v. Μελιτοῦττα. † Mortui, antequam sepelirentur, omnium conspectui per aliquod tempus expositi jacebant, quod dicebatur προκεῖσθαι. v. Πρόκειται. † Trigesimus dies mensis mortuis sacer erat. v. Τριακάς. † Mortui coronabantur, iisque lecythus apponebatur. v. Ὤχου καταλιποῦσι. Mortuis duo oboli in os indi solebant. v. Ὀβολοῦ. v. Φεῦ. † Mortuum ad vitam revocavit Theophilus. v. Θεόφιλος. ἕτ. Vide etiam supra *Defuncti.*

Moses. v. Δουλεία. v. Ἱερογραμματεῖς. † Statura recta præditus fuit. v. Ἀνάστημα.

Mosonem, mulierem Hebræam, legis Hebræorum auctorem fuisse, Alexander Polyhistor tradidit. v. Ἀλέξανδρος ὁ Μιλ.

Mucianus Romanus. v. Ἀγήλειν.

Mulieres, quæ inornatæ in publicum prodibant, 1000 drachmis mulctabantur. v. Ὅτι χιλίας ἐζημ.

Mummius Corinthum capit & excindit. v. Ἀχαΐα.

Mundus. Historicus quidam Tyrrhenus scripsit, Deum creationi mundi sex annorum millia impendisse, eumque alteros sexies mille annos duraturum esse. v. Τυῤῥηνία.

Munera, quæ altero a nuptiis die sponso a sponsæ patre dabantur, vocabantur Ἐπαύλια. v. Ἐπαύλια. Vide etiam supra *Dona.*

Munychus. v. Ἔμβαρος.

Murus Anastasianus. v. Ἀναστάσιος Σιλ. † Murus ligneus in oraculo Atheniensibus dato naves significat. v. Ἀνεῖλεν.

Musca, Accaronitarum Deus. v. Ἡλίας.

Mus, pugil Tarentinus. v. Ὅσα μῦς. † Mus picem gustat. Prov. v. Ἄρτι μῦς π. † Decipula murem cepit. Prov. v. Εἴληφεν.

Musæ. Apertæ sunt Musarum fores. Prov. v. Ἀνεῳγμέναι. † Nunc ipsa floret Musa. Prov. Αὐτὴ νῦν.

Musicæ antiquæ inventor fuit Amphion. v. Ἀμφίων. † Musicam apud Athenienses corrupit Phrynis. v. Βωμολοχεύσασθαι. † Loca in Suida ad Musicam pertinentia. v. Ἀναβαλλόμενος. v. Ἀνακρούομεθα. v. Διέζευξις. v. Διοκλῆς. v. Νίγλαροι. v. Συναυλία. v. Συλυφίων, v. Προανεκρούετο.

Musonius. v. Δρᾶγμα. v. Ἐπεισόδιον. v. Ἑρμογένης Ταρσ. v. Μαρκιανός. ἕτ. v. Πωλίων.

Mutatio duplex est: una, quæ destruit; altera, quæ res ad perfectionem perducit. v. Ἀλλοίωσις. v. Πάσχειν.

Mycale mons. v. Ἐρασίστρατος.

Myes Historiam Siculam Ipyos in compendium redegit. v. Ἴπυς.

Mylus Comicus. v. Ἐπίχαρμος.

Myrtilus Comicus. v. Ἕρμιππος.

Mysia, postea dicta Bithynia. v. Ἀδελαιοί.

Mysorum ultimus navigat. Prov. v. Ἔσχατος. † Mysorum & Phrygum fines discreti sunt. Prov. v. Οὐδὲν ἧττον.

Mysteriorum contemptor Diagoras. v. Διαγόρας. † Mysteriorum curatores quot fuerint apud Athenienses. v. Ἐπιμεληταὶ τῶν μυσ. † In Mysteriis alii sunt Mystæ, alii Epoptæ. v. Ἐποπτεύειν, post v. Ἐπωμίς.

Myxus, Dianæ sacerdos. v. Βαβαὶ Μύξος.

N.

NAbis tyrannus. v. Δυσθετήσας.

Nannacus Rex Deucalione antiquior. v. Τὰ ἀπὸ Νανάκου. v. Τὰ Ναννάκου.

Narcissus faciem suam in fonte contemplatur. v. Πολλοί σε τοι μισ.

Naphtha ubi gignatur. v. Ἀδιαβηνή. † Naphtha Medeæ oleum vocatur. v. Φάρμακον.

Narses, dux Justiniani Imperatoris. v. Ἀνεῖτο. v. Διακεχαραγμένος. v. Εὐκτόν. v. Θεήλατος. v. Τομίας.

Nasci. Optimum est non nasci: at ei proximum, quamprimum mori. v. Ἀρχὴν μὲν μ.

Nasturtium urinam inhibet. v. Στραγγουριῶ.

Natare. Neque natare, neque literas scire. Prov. v. Μήτε νεῖν.

Natura mala vix in melius mutatur. v. Ἀντίπατρος Ἰολ.

Navigare. Neque remis neque velis navigamus. Prov, v. Θεῖ. † Utroque pede navigare. Prov. v. Ἀμφοῖν.

Navis, quæ ab Atheniensibus quotannis in insulam Delum sacrorum causa mittebatur, dicebatur Θεωρίς. v. Θεωρίς. † Athenienses naves quasdam ad publicos usus paratas semper habebant, quæ dicebantur, Paralus, Salaminia, Antigonis, & Demetrias. v. Πάραλος. † Naves, mare nondum expertæ, virgines ab Aristophane vocantur. v. Εἴπερ ἐκ πεύκης. † Dii a Phœnicibus in puppibus navium collocari soliti, vocabantur Pattæci. v. Πάταικοι. † Athenienses navigaturi simulacra lignea Minervæ in proris navium collocabant. v. Παλλάδιον. † Navis scopulo supplicat. Prov. v. Ἀνὴρ ἔοικε. † Navis Meliaca. Proverbium, quod dicitur de navibus rimosis. v. Τὸ Μηλιακόν. † Aliud proverbium de nave vide v. Ἀπὸ καταδυομένης.

Naulum Charontis. Vide supra *Charontis naulum.* † Ægiali accolæ beneficio Cereris immunes erant a naulo Charontis. v. Πορθμήιον.

Naupactus a Philippo capitur. v. Φρουρήσεις.

Nearchus tyrannus Zenonem Eleaten in mortario contundi jussit. v. Ζήνων.

Necessitas durum telum. v. Δεινῆς ἀνάγκης.

Neleus, filius Codri, in urbes Ioniæ colonias deduxit. v. Ἰωνία.

Nemesis Rhamnusiæ simulacrum fecit Phidias. v. Ῥαμνουσία. † De Nemesi vide etiam v. Ἀδράστεια, & v. Ὑπὸ πῆχυν.

Neoclides a Comicis perstringebatur ut sycophanta & fur. v. Γλάμων.

Neptu-

Neptunus cum Minervâ de Atticâ contendens vincitur. v. Γεωργός. † Neptunus Nelei & Peliæ pater. v. Οὐκ ἐπῶς. † Neptunus Asphalius. v. Ταίναρον. † Neptunus Hippius. v. Ἵππιος.
Nero lutum sanguine mixtum a quo dictus. v. Ἀλέξανδρος Αἰγ. v. Μελιδωνός. † Nestor ter senex. v. Γενεά. v. Τελχῖνες.
Nicagoras. v. Μαίωρ. v. Μιονικιανός.
Nicander. Metaphrasis Theriacorum Nicandri. v. Μαριανός. † In loca difficilia & obscura Nicandri scripsit Pamphilus. v. Πάμφιλος Ἀλ.
Nicephori Patriarchæ vitam scripsit Ignatius. v. Ἰγνάτιος.
Nicetas sub Athanaricho martyrium passus est. v. Ἀθανάριχος.
Nicias cunctator. v. Μελλονικιᾶν. † Melum obsidet. v. Ὑπερακοντίζεις.
Nicodemus Arethusii filius. v. Εὐριπίδης, Μνησ.
Nicolai Damasceni pater Antipater insignibus virtutibus præditus fuit. v. Ἀντίπατρος, Νικ.
Nicolaus alius. v. Λαχάρης.
Nicomachi Introductio in Arithmeticam. v. Πρόκλος, ὁ Πρόκλ.
Nicoteles, frater Anniceridis. v. Ἀννίκερις.
Nilus. De Nili incremento. v. Θέων. ὁ ἐκ τ. † De Nilo scripsit Castor. v. Κάστωρ. † De Nili fontibus, secundum Pindarum. v. Πορφύριος.
Nisa optimos fert equos. v. Ἵππος Νισ.
Nisus, filius Pandionis. v. Νισαία. v. Πάραλιον.
Nix XVI. pedes profunda. v. Αὐγος.
Noctua sola inter volucres fœtum lactat. v. Δερμόπτερα ζῶα, † Noctuæ volatus victoriæ signum. v. Γλαὺξ ἵπταται. † Proverbium de noctua. v. Ἄλλο γλαύξ.
Nomina olim imponebantur infantibus die decimo a nativitate; vel, secundum Aristotelem, die septimo. v. Δεκατεύειν. v. Δεκάτην ἑσ. v. Ἑβδομευόμενα.
Nomophylaces diversi erant a Thesmothetis. v. Οἱ Νομοφύλακες.
Nomos Lyricos primus scripsit Terpander. v. Τέρπανδρος.
Nothis apud Athenienses hæreditatem cernere non licebat. v. Ἐπίκληρος. † Nothis ex paternis bonis mille drachmæ dabantur. v. Νοθεία. † Causæ nothorum dijudicabantur in Cynosarge. v. Ἐς Κυνόσαργες.
Novatianorum rigida de iis, qui post baptismum peccatum mortale admiserant, sententia. v. Ἀκέσιος.
Noverca. Ad novercæ sepulcrum flere. Prov. v. Πρὸς σῆμα.
Nox consiliis & meditationibus apta. v. Ἐν νυκτὶ βουλή.
Nudus. Apud Spartanos puellæ se nudas conspiciendas præbebant. v. Δωριάζειν. Vide etiam infra *Puella*.
Numa Romanorum Rex primus æream & ferream monetam Romæ introduxit. v. Ἀσσάρια. † Numa Pontificem creat. v. Ποντίφιξ. † Numa chlamydis Romanæ inventor fuit. v. Χλαμύς.
Numenius Heracleota. Halieuticorum scriptor. v. Κικίλιος.
Numerianus Cæsar. Ejus filius fuit Basiliscus. v. Μάμας.
Numerus denarius a Pythagoreis perfectus habebatur. v. Εἴδη. † Pythagorei omnia vel ad monada, vel dyada, vel triada, vel tetrada referebant. Ibid. † Margites adeo stupidus erat, ut ultra quinque numerare non posset. v. Μαργίτης. † Idem & de Melitide quidam tradunt. v. Γελοῖος.
Nummus Tyrius. v. Ἀμφορεαφόρος. † Nummus Cyrenensium. v. Βάττου σίλφ. † Stateres Cyzicenorum qua nota signati fuerint. v. Κυζικηνοί.
Nuntius. Qui lætum nuntium afferebant, apud Athenienses coronabantur. v. Ἐστεφάνου. † Nuntius incredibili celeritate ex Italia Lacedæmonem uno die allatus. v. Ἀληθέστερα.
Nuptiæ. In nuptiis olim puer patrimus & matrimus, spinis & glandibus coronatus, & vannum panibus plenum tenens, hæc verba pronuntiabat: *Effugi malum; inveni melius.* v. Ἔφυγον κακ. † Nuptialia dona. v. Ἐπαύλια. † Qui nuptias faciebant, ipso nuptiarum die aqua ex fonte Calirrhoe petita se abluere solebant. v. Λουτροφόρος.
Nymphæum castellum in Ponto. v. Γόλων.

O.

OBoli tres merces Judicum apud Athenienses. Vide supra *Judices*. † Mortuis duo oboli in os indi solebant. v. Ὀβολοῦ. v. Φεῦ. Confer etiam v. Καρκάδων, & v. Μελιτοῦττα.
Ochi Persæ crudelitas in Ægyptios. v. Ἀσαῖς. v. Κακοῖς ἐπιφ. † Ochus a Bagoa occisus. v. Λαβαῖς.
Odomantes, gens Thracica. v. Ἀποτεθρίακεν.
Oenoidis Tribus Populi. v. Βουτάδης. v. Λακία. v. Περιθοίδαι. v. Τυρμίδαι. v. Φυλή.
Oedipodis imprecationes. Prov. v. Αἱ Οἰδίποδος ἀραί: post v. Αἰτωλία.
Officina belli. v. Ἐργαστήριον.
Ogygis filiæ. v. Πραξιδίκη.
Olea quare Minervæ tribuatur. v. Ἀθηνᾶς ἄγαλμα. † Oleæ ramus lana obvolutus festo Pyanepsiorum ante fores templi Apollinis statuebatur. v. Εἰρεσιώνη. † Olea καλλιστέφανος dicta. v. Κοτίνα στέφ. † Oleæ Minervæ sacræ vocabantur μορίαι. v. Μορίαι. † Oleæ σηκάδες dictæ. v. Περισσὴ χάν.
Oleaster. Sterilior oleastro. Prov. v. Ἀκαρπότερος.
Oleo ex sacris oleis, quæ μορίαι vocabantur, expresso donabantur Panathenæorum victores. v. Μορίαι.
Olla. Aræ vel statuæ Deorum olim cum ollis statui solebant. v. Χύτραις ἱδρ.
Olympus tibicen, Marsyæ discipulus. v. Ξυναυλίαν.
Onagri maximi in insula Caudone. v. Καυδώ.
Onchestus urbs Bœotiæ. v. Νισαία.
Oracula. Qui olim Apollinem Delphicum consulebant, oracula obsignata accipiebant. v. Τὰ τρία. † Loca, in quibus diversorum Oraculorum fit mentio. v. Ἄκλητος. v. Ἄκος. v. Ἀλφιφιάς. v. Ἄμυρες. v. Ἀνάθημα. v. Ἀπίλεν. v. Ἀννίβας. v. Ἀντικλείδης. v. Ἀντιπήσαι. v. Ἀργυρέα. v. Ἄρκτος. v. Ἀρχίας. v. Ἀρχίλοχος. v. Ἄτταλος. v. Αὔγουστος. v. Δαφίδας. v. Διογένης. v. Δόρυ κηρ. v. Αἰγιεῖς. v. Αἰγυπτία κλῆμ. v. Αἰεὶ πίθοι. v. Ἐμοὶ μελήσει. v. Ἐπαμινώνδας. v. Ἐπὶ Παλλαδίῳ. v. Ἐς κόρακας. v. Ἔχατες Μυσ. v. Εὐγνήστορος Κόδρου. v. Εὐθυμος. v. Ζήνων Μνασ. v. Εἰρεσιώνη. v. Εἰς Κυνόσαργες. v. Εἰ τὸ μέσον. v. Ἡρακλῆς ξεν. v. Ἧσσον. v. Ἰωλαΐδος, ὁ Πατ. v. Θέλξις. v. Καλέμβρος. v. Κλητός. v. Κνώσσῳ. v. Κροῖσος. v. Λυκέργω. v. Μέδουσα. v. Μετὰ Λέσβιον. v. Μέτρα ὕδωρ. v. Μητραγύρτης. v. Μονῆπα. v. Μύσκελος. v. Νίκων. v. Ξέρξης. v. Πάντα κινήσω. v. Πυθαγόρας, Ἐφ. v. Ῥοδίων. v. Σικελίζειν. v. Σόλων. τοῦτ. v. Ταῦτά σοι καὶ Π. v. Τιλλιδᾶλα. v. Τῷ κατὰ σαυτόν. v. Τόνον. v. Τράγος. παρὰ Μεσ. v. Τελεφθαλμος. v. Τοιουτονί. v. Τυρταῖος. v. Ὑμεῖς ὦ Μεγ. v. Φορμίων. v. Ψαμμαργοσπογάραμα.
Oratores impudici a foro & concionibus arcebantur. v. Δοκιμασία. † Oratoribus, qui mulctam ærario debebant, concionari non licebat, priusquam mulctam solvissent. v. Παλιναίρετα. † Duplex olim fuit apud Græcos oratorum celebrium decas, prior & posterior. v. Νικόστρατος. † Decem Oratores ab Atheniensibus Antipatro deduntur. v. Ἀντίπατρος. οὗτ.
Orbelus, mons Thraciæ. v. Δηρά.
Orestes in monte Amano ab insania liberatus. v. Ἄμανον. † Orestes matre occisa Athenas venit, Pandione tunc Athenis regnante. v. Χόες.
Origenes. v. Γρηγόριος, ὁ Θαυμ. v. Ἐπαγωγή. v. Συνζακτήριος. † Scripsit contra Africanum. v. Ἀφρικανός. † Contra Origenem scripsit Methodius. v. Μεθόδιος.
Orithya. v. Ἀφίται. v. Γαμβρὸς Ἐρεχθῆος.
Orontis Persæ apophthegma. v. Ἀρβαζάκιος.
Orpheus Initiorum Græcanicorum auctor. v. Θρησκεύω. † De Orphei Initiis scripsit Apollonius Aphrodisiensis. v. Ἀπολλ. Ἀφροδ. † In Theologiam Orphei scripsit Proclus Lycius. v. Πρόκλος, ὁ Λύκ. Item, Syrianus. v. Συριανός. † Argumenta in Orpheum. v. Σάνδων. Consensus Orphei, Pythagoræ, & Platonis. v. Συριανός. † Orphei scripta collegisse dicitur Pherecydes. v. Φερεκύδης Ἀθην.
Orthographia. Quinam de Orthographia scripserint. v. Ἀρκάδιος. v. Δίδυμος νέος. v. Δράκων Στρατ. v. Εὐδαίμων. v. Ὧρος Ἀλ. v. Σωτηρίδας, Γραμμ. v. Τρύφων. v. Τυραννίων, ὁ νεώτ. v. Ὑπέρεχος.
Orus ab Ægyptiis natus traditur, digitum silentii indicem labiis admotum habens. v. Ἡραΐσκος.
Oscula lasciva. v. Περιπτύσσον. † Osculum, ἔμψοφον dictum. v. Ἔμψοφον. † Osculum, χύτρα dictum. v. Χύτρα.
Osiris apud Ægyptios est Sol. v. Δόγματα.
Ostenta observabant Græci. v. Διοσημία.
Ostracismo primus damnatus est Hipparchus. v. Ἵππαρχος.
Ova. Babylonii ova cruda fundæ rotatione percoquebant. v. Περιδινέντες. † Ovi semen non est in vitello, sed in albo ejus. v. Νεοττός.
Oves. Diversæ ætates ovium, earumque nomina. v. Ἀμνόν.
Oxylum Bœoti ex præcepto oraculi secuti sunt. v. Τελόφθαλμος.
Ozias Rex. v. Εὐπραξία.

P.

PAcorus, Rex Parthorum. v. Ἐπίκλημα.
Pacta Phœnicum. Proverbium, quod de iis dicitur, qui pacta & fœdera non servant. v. Φοινίκων συνθ.
Pæderastæ famosi. v. Ἐπιθέσεις. v. Θέσανδρος. v. Κηδωνίδης.
Pæonia, postea Emathia vocata. v. Ἠμαθία.
Palamedes tabulæ lusoriæ inventor. v. Τάβλα. † Idem Doricas literas invenit. v. Κόρινθος.
Paliura, urbs Macedoniæ. v. Ἀντίπατρος, Ἰολ.
Palladium ab Agamemnone Athenas allatum Demophon rapuit. v. Ἐπὶ Παλλαδίῳ. † Palladium, dicasterium Athenis sic dictum. Ibid.
Pallidi. Proverbium de pallidis & macilentis. v. Ἐοίκασι. Vide etiam supra *Chærephon*.
Palmæ, quæ Babylone gignuntur, oneri imposito renituntur. v. Καρδάλιος. † Palmarum glandes. v. Ἀπέκειντο.
Pamphilus. Epitome vocabulorum a Pamphilo collectorum. v. Διογενιανός. v. Οὐηστῖνος.
Pamphilus Amphipolita. v. Ἀπελλῆς.
Pamprepius. v. Σαλούστιος φιλ. v. Σαραπίων.
Pan quare Ἀλίπλαγκτος vocetur, v. Ἀλίπλαγκτος. † Idem Κιροβάτης, Αἰγιβάτης, & Τραγοβάμων appellatur. v. Κιροβάτης. † Pan apud Ægyptios Mendes vocabatur. v. Μένδην. † Pan Atheniensibus in pugna contra Persas opem fert. v. Ἱππίας.
Panætius Rhodius. v. Ἀπολλόδωρος. † Alius Panætius, quem Aristophanes Comico sale perfricuit. v. Διαθήκην.
Pancrates Arcas, Halieuticorum scriptor. v. Κικίλιος.
Pandionidis Tribus Populi. v. Κυδαθηναιεύς. v. Κύθηρον. v. Οἶηθεν. v. Παιανιεῖς. v. Στεῖρα.
Pandion, Rex Atheniensium. v. Πάραλον. v. Χόες.
Pandora. Ei bos cum ove immolabatur; idque sacrificium vocabatur ἐπίβοιον. v. Ἐπίβοιον. † Prima laneam vestem confecit, v. Πρότονον.
Pandosia urbs. v. Τόνον.

Pandro-

INDEX RERUM.

Pandroſus, filia Actæonis. v. Φοινικήϊα.
Panes Palatini. v. Παλατῖνοι.
Panionium. v. Τὸν Κολοφῶνα.
Pantomimorum ſaltatio quando Romæ introducta. v. Ἀθηνόδωρος, Στ.
Panyaſis poeta. v. Ἀντίμαχος Κολ.
Pappus Alexandrinus. v. Θέων.
Parabates philoſophus Ariſtippum audivit. v. Ἀννικέρεις. v. Ἀρίστιππος.
Paraſiti celebres. v. Διώνυμον. v. Κλείσοφος.
Parii pactas cum Athenienſibus inducias rumpunt. v. Ἀνεπαρείασαν.
Parmenides Philoſophus primus obſervavit Veſperum & Phoſphorum eundem eſſe. v. Ἕσπερος.
Parnes, mons Atticæ, v. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ.
Parnus gubernator navis. v. Τὸ Πάρνου.
Parodiam primus ſcripſit Ipys. v. Ἴπυς.
Parrhaſius pictor. v. Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.
Parſondas. v. Σφοδροῦ.
Parthenius Grammaticus. v. Διονύσιος Ἀλεξ.
Parthi in præliis hoſtēs laqueis illigatos capere ſolebant. v. Σειραῖς. † Parthorum equites lorica armati erant. v. Θώραξ. † Parthorum origo. v. Σῶσεις.
Paryſatis. v. Παραιτεῖται.
Paſes, magus famoſus. v. Ἡμιωβόλιον.
Paſiphae cum tauro coiit; ex quo coitu natus eſt Minotaurus. v. Ἐν παντὶ μύθῳ.
Paſtores & Doctores Eccleſiæ quales eſſe oporteat. v. Ἰωάννης Ἀντ.
Patzinacitæ. Nomen gentis. v. Δάκεις.
Pauperes, qui divitias falſo crepabant, dicebantur πτωχαλαζόνες. Talis erat Theagenes. v. Θεαγένους χρ.
Paupertate nullum majus malum. v. Ἐξωλέστερον.
Pauſanias. v. Ἀσπάσιος.
Pauſiſtratus. v. Διάληψις. v. Πυρφόρος.
Pax. Pacem auro a Barbaris redemit Theodoſius. v. Θεοδόσιος, βασ. † Idem fecit Anaſtaſius. v. Ἀναστάσιος, Ῥωμ.
Peccare. Nunquam peccare ſolius Dei eſt. v. Συγγνώμονα.
Pecunia publica apud Athenienſes in templo erat repoſita: cujus curam Prytanum Præſes gerebat. v. Ἐπιστάτης. † Pecunia nervus rerum gerendarum. v. Νεῦρα μάχης. v. Ὅπου ἀργύριον.
Peleus Acaſto bellum infert, & quare. v. Ἀταλάντη. † Peleo gladius a Vulcano pudicitiæ cauſa datus fuit. v. Μέγα φρονεῖ.
Pellenenſes cum Salaminiis bellum gerunt. v. Κόσσας.
Pellis. Pelle Jovis, ſic dicta, veteres in luſtrationibus utebantur. v. Διὸς κώδιον. † Si pellis leonina non ſufficit, adhibe & vulpinam. Prov. v. Ἂν ἡ λεοντῆ.
Peloplato, cognomen Sophiſtæ alicujus. v. Ἀλέξανδρος Αἰγ.
Penis coriaceus, quo fœminæ Mileſiæ olim utebantur. v. Ὄλισβος. Thraces olim penem vellere ſolebant. v. Ἀποτεθρίακεν.
Perdiccas, Rex Macedoniæ. v. Ἱπποκράτης Κῷος. v. Μελανιππίδης.
Peregrini in album civium falſo relati, eaque de re convicti, qua pœna apud Athenienſes affecti fuerint. v. Ἀπεψηφίσατο. v. Ἀποψηφισθέντα. † Peregrini omnes ab Athenienſibus recipiebantur, præcipue vero Theſſali. v. Πειρίθοιδαι.
Pergamenorum dies geniales. v. Τελετηρίδες.
Periander Corinthius. v. Χαλεπὰ τὰ καλά.
Pericles. v. Δέον. v. Δημοποίητος. v. Εἰς τὸ δέον. v. Ἔφοροι. † Ne rationes expenſarum reddere cogeretur, bellum movit. v. Εὐθύνη. † Quale conſilium Athenienſibus dederit de belli gerendi ratione. v. Τὴν γῆν ὅταν. † Odeum exſtruxit. v. Ὠδεῖον. † Quinquaginta talentis populum fraudavit. v. Φειδίας.
Perjuria amantium Deus non punit. v. Ἀφροδίσιον.
Perperena, urbs e regione Lesbi. v. Ἑλλάνικος.
Perſæ vocantur Magog. v. Γοητεία. † Perſæ de rebus inter pocula propoſitis ſobrii conſultare ſolebant, & contra. v. Εἰσηγήσαντο.
Perſæi diſcipulus fuit Hermagoras. v. Ἑρμαγόρας.
Perſeus, Danaes & Jovis filius. v. Μέδουσα. † Ei Mercurius alterum calceorum ſuorum dedit. v. Μονοκρήπιδι.
Perſeus, Rex Macedoniæ. v. Ἀποδειλία. v. Καχεξία. v. Ἐξαυτῆς.
Petrus Apoſtolus Euodium Antiochiæ Epiſcopum conſtituit. v. Χριστιανοί.
Petrus Magiſter. v. Ἐμβριθής.
Phænebythis, vicus Ægypti. v. Ὡραπόλλων.
Phænianocoria. Nomen loci. v. Ἐπαφρόδιτος.
Phalaris Tyrannus. Ejus filius Paurolas. v. Παυρόλας.
Phaneas Carthaginenſis. v. Ἀν' ἑκάστην.
Phavorinus. v. Ἡρώδης Ἰουλ. † In eum Adrianus Imperator iniquior fuit. v. Ἀδριανός.
Phayllus, celebris quinquertio. v. Ὑπὲρ τὰ ἐσκ.
Pherecydes philoſophus phthiriaſi obiit. v. Ἐπηλυγάζονται. v. Χροῒ δῆλα. † Pherecydes & Hecatæus primi oratione proſa ſcripſerunt. v. Ἑκαταῖος Ἡγησ.
Pheretima. Nomen proprium fœminæ. v. Ἐμπεδορκεῖν. v. Εὐλαί.
Phidalia, ſinus. v. Ἡράκλειος.
Phidias. Ejus magiſter fuit Geladas. v. Γελάδας. † Æmulus ejus fuit Myrmecides. v. Γελοῖος. † Minervam eburneam fecit. v. Εὐθύνη. † Nemeſin Rhamnuſiam finxit. v. Ῥαμνουσία.
Philænis & Elephantine de ſchemis venereis ſcripſerunt. v. Ἀστυάνασσα. † Philænidis commentarii. v. Βοτρυοσταγῆ. v. Δημοχάρης.
Philetas. v. Ζηνόβιος.
Philippica oratio ſeptima Demoſthenis a quibuſdam Hegeſippo tribuitur. v. Ἡγήσιππος.
Philippus Opuntius. v. Φιλόσοφος.
Philippus, Rex Macedoniæ. v. Κάρανος. v. Σιτομετρεῖν. † Poneropolin condit. v. Δούλων πόλις. † Dictum ejus: *Stultus, qui patrem occidens, filios ſuperſtites eſſe ſinit.*. v. Νήπιος. † Pactum ejus cum Athenienſibus de Amphipoli & Pydna. v. Τί ἐστι τὸ ἐν τοῖς Δημ.
Philiſcus Mileſius. v. Νεάνθης Κυζ.
Philo platoniſſat, aut Plato philoniſſat. v. Ἀβραάμ.
Philo Byblius. v. Παῦλος Τύρ. † Ejus diſcipulus fuit Hermippus Berytius. v. Ἕρμιππος Βηρύτ. † Opus ejus de Urbibus in epitomen redegit Serenus. v. Σερῆνος.
Philochorus ſcripſit de Rebus Atticis: quod opus in Epitomen redegit Pollio. v. Πωλίων.
Philoctetes ubi ab hydro morſus fuerit. v. Φιλοκτήτης.
Philolaus. In eum Epigramma. v. Ὑπόνοια.
Philonides rudis & indoctus. v. Ἀπαιδευτότεροι.
Philopœmen Arcas. v. Ἀπέδει. v. Σῖτα.
Philoſophi. Diverſæ Philoſophorum ſectæ & ſucceſſiones. v. Αἱρέσεις. v. Σωκράτης. † Philoſophorum Platonicorum ſucceſſio ab Ammonio uſque ad Sopatrum. v. Πλωτῖνος.
Philoſtratus primus. v. Φρόντων Ἐμισ.
Philoſtratus. De characteribus Philoſtrati ſcripſit Metrophanes. v. Μητροφάνης.
Philoxenus poeta a Dionyſio tyranno ad lapidicinas abduci jubetur. v. Ἄπαγε. v. Εἰς λατομίας. † Idem amorem Cyclopis erga Galateam verſibus deſcripſit. v. Θρεττανελώ.
Philoxenus helluo. v. Ὀψοφαγία.
Phocion, *Bonus* cognominatus. v. Φιλίσκος Αἰγ.
Philyllius Comicus. v. Διοκλῆς.
Phœnices literarum inventores. v. Γράμματα. † Phœnicum Dii ſacculos vel crumenas ferebant. v. Ἑρμῆς.
Photius Patriarcha ſcripſit contra Leontium. v. Λεόντιος.
Phrygum & Myſorum fines diſcreti. Proverbium. v. Οὐδὲν ἧττον. v. Χωρὶς τά.
Phrynichus ab Ariſtophane ut malus poeta perſtringitur. v. Λύκις.
Phrynichus Grammaticus. Contra eum ſcripſit Orus. v. Ὦρος.
Phrynichus belli dux. v. Παλαίσμασιν.
Phrynis citharœdus. v. Βωμολοχεύσασθαι. v. Δυσκολοκάμπτους.
Phthois, placentæ ſpecies. v. Ἀνάστατοι.
Phurdiga, feſtum mortuorum apud Perſas. v. Νεκυια.
Piacula publica, ſive homines, quorum morte peccata populi expiari putabantur, vocabantur καθάρματα, & φαρμακοί. v. Φαρμακός.
Piaſi Theſſali inceſtus erga filiam amor. v. Ἀθέμιστα.
Pilatus. v. Σημαίαι. † Pilatus a Nerone occiſus, & quare. v. Νέρων.
Pilei, ſive galeri Theſſalici erant lati. v. Ἡλιοστερής.
Pindarus. In eum epigramma. v. Εὐαγής. † De Pindari carminibus ſcripſerat Dracon Stratonicenſis. v. Δράκων Στρατ. † Commentarius in Pindarum. v. Παλαμήδης Ἐλ.
Pini fructum, ſive nucem pineam Bacchæ geſtabant. v. Κωνοφόροι.
Piræeus. v. Ἱπποδάμεια. v. Μετρονόμοι. v. Μόλπις. † Initio fuit inſula. v. Ἔμβαρος.
Pirithous cum Theſeo ad Inferos deſcendit. v. Λίσπος. † Pirithous admodum hoſpitalis fuit. v. Πειρίθοιδαι.
Piſander homo timidus. v. Εἴ τι Πεισάνδρου. v. Δειλότερος. † Idem fuit Comicus pauper. v. Ἀρκάδας μιμ.
Piſcari in aqua turbida. Prov. v. Ἐγχέλεις.
Piſcator ictus ſapit. Prov. v. Ἁλιεύς.
Piſces vocis ſunt expertes, & quare. v. Πνεύμων. † Iidem corde carent. v. Καρδία.
Piſides. De eo agitur ſub v. Γεώργιος.
Piſindelis, tyrannus Halicarnaſſi. v. Ἡρόδοτος Λύξ.
Piſiſtratus. v. Ἐν Πυθίῳ. v. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ. v. Καὶ σφάκελοι. v. Ἵππαρχος. v. Παλληνικόν. v. Πύθιον. v. Σφακελισμός.
Pithecuſæ inſulæ unde dictæ. v. Κέρκωπες.
Pittacus. v. Σαράπους. v. Χαλεπά.
Pittalacus. v. Τίμαρχος.
Pixodarus, filius Hecatomni. v. Δέξιππος.
Placentæ. Varia placentarum genera. v. Ἀμφιφῶντες. v. Ἀνάστατοι. v. Βοῦς ἕβδομος. v. Διακόνιον.
Planetæ, eorumque nomina. v. Ἐποχή.
Plato Moſes Atticiſſans. v. Νουμήνιος. † Plato Sophronis Mimis adeo delectabatur, ut eos dormiturus pulvino ſupponeret. v. Σώφρων. † Idem ſcripſit epiſtolas XIII. v. Εὖ πράττειν. † In Sympoſio Platonis quot fuerint convivæ. v. Ἀθήναιος. † Platonis Sympoſium in convivio Agathonis ſcriptum creditur. v. Ἀγάθων. † Platonis ſoror Potone. v. Σπεύσιππος. † Platonis δόξας ἀγράφους Ariſtoteles in libro περὶ Ἀγαθοῦ deſcripſit. v. Ἀγαθοῦ. † Commentarius in Platonem. v. Ἁρποκρατίων, Ἀργ. v. Δαμάσκιος. † Contra Platonem ſcripſit Diodorus Monachus. v. Διόδωρος μον. † Quænam Muſice dicta ſint in libris Platonis de Republ. v. Διονύσιος Ἁλικ. † Adverſus Platonem de Diis ſcripſit Zenodotus. v. Ζηνόδοτος Ἀλεξ. † Platonis vitam ſcripſit Zoſimus. v. Ζώσιμος. † Commentarii in libros Platonis de Republica. v. Μάναιχμος. v. Ὀνόσανδρος. v. Ποτάμων Ἀλ. v. Πρόκλος, ὁ Λύκ. v. Συριανός. † De characteribus Platonis ſcripſit Metrophanes. v. Μητροφάνης, Κορ. † Platonis & Ariſtotelis ſectam eandem eſſe. v. Πορφύριος. † De differentia dogmatum Platonis & Ariſtotelis. v. Ταῦρος, Βηρ. † De conſenſu Homeri & Platonis. v. Τήλεφος, Περγ.
Plauſtrum. In feſto Lenæorum poetæ olim in plauſtris ſedentes carmina ſua recitabant. v. Ἐξ ἁμάξης. † Convitia ex plauſtro jactare. v. Τὰ ἐκ τῆς ἁμαξ.

Plejas.

Plejas. Loca ubi Plejadis Tragicorum mentio fit. v. Ἀλέξανδρ☉ Αἰτ. v. Λυκόφρων. v. Ὅμηρ☉, Ἀνδρ. v. Σοφοκλῆς Ἀθην. v. Σωσίθε☉. v. Σωσιφάνης. v. Φιλίσκ☉, Κερκ.
Plotinus. v. Ἀμέλι☉.
Plumbo olim veteres inscribere solebant. v. Ἐλασμός.
Plutarchus Chæronensis. v. Ἰάσων Ἀργ. † Ejus æmulus fuit Favorinus. v. Φαβωρῖν☉.
Plutarchus Atheniensis. v. Δομνῖν☉. v. Ἡγίας. v. Νικόλα☉. v. Ὀδαίναθος. † Fuit Nestorii filius. v. Πρόκλος ὁ Λύκ.
Pluto Molossorum Rex. v. Κόρη.
Pluvia. Cum siti aliquando Romanorum exercitus laboraret, Arnuphis philosophus effecisse dicitur, ut nubes repente largam funderent pluviam. v. Ἄρνεφις. † Alii miraculum hoc ad Julianum referunt. v. Ἰελιανός. † Pluviæ instantis signum habebatur, si scintillæ ex igne lucernarum emicarent. v. Μύκητες.
Poculum boni Dæmonis. v. Ἀγαθοῦ δαίμον☉. v. Ἄκρατος οἶνος.
Pœnarum finis & utilitas. v. Πλάτων.
Poesis obstetrix mendacii. v. Ἀδάμ.
Poetæ qui ante Homerum vixerunt. Vide supra *Homerus*.
Pogon, portus Trœzenis ita dictus. v. Εἰς Τροιζῆνα.
Polemo Smyrnæus, Sophista, præceptor Aristidis. v. Ἀριστείδης, Ἀδρ. † Idem Laodicensis vocatur. v. Γρηγόριος Ναζ. & v. Διονύσιος ὁ Ἀρεοπ. † Ejus superbia. v. Ὑπέρφρων. † Polemonis etiam mentio fit. v. Ζήνων, Μνασ. v. Ἡρώδης, Ἰσλ. v. Θεόδωρ☉, Γαδ.
Pollio philosophus. v. Διόδωρος, ὁ Οὐαλ.
Polus Acragantinus. v. Γοργίας.
Polybius Megalopolita. v. Παναίτιος ὁ νεώτ. † Ejus Historiam in Epitomen redegit Brutus. v. Βροῦτ☉. † Contra Polybii historiam scripsit Scylax. v. Σκύλαξ.
Polybotes Gigas. v. Νίσυρ☉.
Polycrates, Sami tyrannus. v. Δημοκήδης. v. Πύθια καὶ Δήλια. v. Ταῦτά σοι καὶ Πύθ. † Gemmam, quam in mare projecerat, in ventre piscis capti reperit. v. Σμάραγδος.
Polycrates Thebanus thesaurum invenit in loco illo, ubi Mardonii tentorium fuerat. v. Πάντα κιν. & v. Πάντα λίθον.
Polyeuctus, homo pessimus. v. Ἡνίοχ☉.
Polyphradmon, filius Phrynichi. v. Φρύνιχ☉.
Polypus bis septem plagis contusus. Prov. v. Δὶς ἑπτά.
Polyzelus. v. Ἱππίας Ἀθην.
Pompa. In publicis pompis matronæ Romanæ magnificentiam suam ostentare solebant. v. Αἰμιλία. † Dona nuptialia cum pompa quadam ad domum sponsi apud Romanos ferebantur. v. Ἐπαύλια.
Populi albæ foliis coronari solebant illi, qui Bacchi sacris initiabantur. v. Λεύκη.
Porcus. Qui initiabantur, porcum immolabant. v. Δραχμὴ ἐξ. † Porcus olim Cereri immolabatur. v. Χοιρίων. † Athenienses olim parvis porcellis concionem & Theatra lustrare solebant. v. Καθάρσιον.
Porphyrius philosophus. v. Ἀμέλι☉. v. Ἀνδροκλείδης. v. Διόδωρ☉ μον. v. Ἐμπεδοκλῆς. † Contra Porphyrium quinam scripserint. v. Ἀπολλινάρι☉. v. Διόδωρ☉ μον. v. Μεθόδι☉.
Porticus Pisianactia. v. Ζήνων, Μνασ.
Porus, Rex Indorum. v. Εἰσεποιεῖτο. v. Φοινίκων ἐγκ.
Posidonius philosophus. v. Ἀντίκειρας. v. Ἰάσων, Μετ.
Posteritas incorruptus judex. v. Κορνοῦτ☉.
Potamii. Nomen populi Attici. v. Δρακαρνεῦ.
Potamo philosophus. v. Θεόδωρ☉, Γαδ. † Pater ejus fuit Lesbonax. v. Λεσβώναξ.
Potone, soror Platonis. v. Σπεύσιππ☉.
Præco. Per præconem publice aliquid significare, Græci ἐπικηρύττειν vocant. v. Ἐπικεκηρυχέναι.
Prægustator. Reges Persarum prægustatoribus uti solebant. v. Ἐδέατρ☉.
Prætorio præfectus. v. Ἔπαρχ☉ Πραιτ.
Princeps. Laus boni Principis. v. Τιβέρι☉, ἐν Κωνσταντ. † Qualem oporteat esse principem, qui populo cum laude præesse cupit. v. Ἰωάννης Ἀντιοχ. † Exemplum Principis mali. v. Τιβέρι☉. ἐν Κωνς.
Proæresius. v. Ἱμέρι☉.
Proclus philosophus. v. Ἀγάπιος, Ἀθ. v. Ἀθηνόδωρ☉. v. Δομνῖνος. v. Αἰδεσία. v. Αἰδεσίος. v. Ἐπιτροπεύειν. v. Ἑρμείας. οὗτος. v. Ζήνων, Ἀλ. v. Εἶδος. v. Ἡγίας. v. Καταλογή. v. Πλούταρχ☉, Νεσ. v. Ὀλυμπιόδωρ☉. v. Σεβηριανός. v. Χαλδαϊκοῖς.
Prodicus. v. Εὐριπίδης. v. Ἰσοκράτης. v. Θηραμένης. v. Πρωταγόρας. † Ejus liber, Ὧραι inscriptus. v. Ὧραι.
Prodigium. Agnus in Ægypto locutus. v. Ἀρνίον σοι.
Proditores urbium. v. Μύρτης.
Proedri Prytanum. v. Ἐπιστάτης. τῶν Πρυτ.
Prœtus, maritus Sthenebœæ. v. Σθενέβοια.
Promissa Charetis. Prov. v. Χάρητ☉.
Pronomi barba. v. Ἀγύρι☉.
Proserpina apud Rhodios asphodelo coronabatur. v. Ἀσφόδελ☉. † Proserpina Ἀζησία dicta. v. Ἀμαία. † In Proserpinæ templo ingens thesaurus conditus erat. v. Ἄβυσσ☉. † Proserpina Hadis Molossorum Regis filia. v. Κόρη.
Prospaltii. Nomen Populi Attici. v. Δρακαρνεῦ.
Protagoras. v. Κοτύλη. v. Πυθμήν.
Protocles. v. Τετραπάτορες.
Protonoe. v. Δυσαύλης.
Prusias Rex brevis staturæ fuit. v. Ἥμισυς.
Prytanes. De illorum Præside, ejusque officio vide v. Ἐπιστάτης. τῶν Πρ. † Locus, in quo Prytanes convivabantur, appellabatur Tholus. v. Θόλ☉. † Prytanes concionem dimittebant, cum ostentum aliquod apparuisset. v. Διοσημία. † Prytanes populum in concionem convocabant. v. Κυρία Ἐκκλ.
Psalacanthe herba, mira vi prædita. v. Πτολεμαῖος Κυθ.
Psalmi Davidis, quomodo in Ecclesiis olim cantati fuerint. v. Χοροῖ.
Psammite insula. v. Ἑκάτης.
Psathyriani, secta inter Arrianos. v. Ἀρειανοί.
Psecas, cognomen Antimachi. v. Ἀντίμαχ☉.
Ptolemæus, Rex Ægypti. v. Τὸ βασιλικὸν β.
Ptolemæus, Hephæstionis filius, v. Ἐπαφρόδιτ☉.
Ptolemæus Soter a patre expositus. v. Λάγ☉.
Ptolemaidis Tribus Populus, Thyrgonidæ dictus. v. Θυργωνίδαι.
Puberes secundo post pubertatem anno, sive anno ætatis XVI. bonorum paternorum fiebant domini. v. Ἡβήσαντες. † Pubertas apud Athenienses anno XIV. definiebatur. v. Ἐπιδιετὲς ἡβ.
Pudendum virile. v. Ἀναγκαῖον. v. Εὐράπων. v. Κάπρ☉. v. Κεβλή. † Pudendum muliebre. v. Δέλτα. v. Δόρπ☉. v. Κεβλή. v. Μύρτον. v. Μυσάχνη. v. Σάκανδρ☉. v. Σάραβον. v. Χελιδόνας. v. Χοῖρ☉.
Puellæ apud Spartanos olim nudas sese conspiciendas præbebant. v. Δωριάζειν. † Puellis orbis, iisque pauperibus, genere proximi 500 drachmas dotis loco apud Athenienses dare tenebantur. v. Θητεύς. v. Θῆτα. † Puellæ, quæ omnium bonorum hæredes erant, nec fratres habebant, dicebantur ἐπίκληροι. v. Ἐπ' ἄνδρας.
Puerorum amatores. Vide supra *Pæderastæ*.
Pugnare. Pugnent ut morituri, & non morientur. Dictum Laconicum. v. Ἀποθνήσκοντας.
Pulchritudinis descriptio. v. Ἐρύθημα.
Pupilli. Adversus tutores, qui domos pupillorum non recte elocaverant, dabatur actio, quæ φάσις dicebatur. v. Φάσις.
Purgamenta. Apud Alexandrinos fœminæ quædam purgamenta collecta in mare asportabant. v. Κρεόκοινα.
Purpura quomodo & a quo inventa. v. Ἡρακλῆς. † Purpura Sardianica. v. Βάμμα. v. Ἵνα μή σε βάψω.
Pyanepsia, festum Athenis, ejusque origo. v. Εἰρεσιώνη.
Pydna urbs. v. Τί ἐστι τὸ ἐν ποσί.
Pygmæorum spolia aptare Colosso. Prov. v. Ἀκροθίνια.
Pylades Clytæmnestram occidit. v. Πυλαγόραι.
Pylus. v. Ἐοίκασι.
Pyriphlegethon, fluvius apud Inferos. v. Κῦρ.
Pyrrhus. v. Δεισιδαιμονία. v. Δᾶς. v. Ἐνεδέχοντο.
Pyrrhus, Achillis filius. v. Φάρ☉.
Pyrrhus Milesius. v. Σωπίδης.
Pythagoras quot discipulos habuerit. v. Γνώριμοι. † Pythagoras se mortuum revixisse, & ab Inferis rediisse dixit. v. Ζάμολξις. v. Ἤδη ἀντὶ τ. † Pythagoras discipulis suis auctor fuit, ut omnia haberent communia. v. Κοινά. † Pythagoras quot partes animæ esse dixerit. v. Νοῦς. † Pythagoras pecora etiam somniare dixit. v. Ὀνειρόπληκτον. † Pythagoræ uxor vocata fuit Theano. v. Θεανώ. † Pythagoræ vitam conscripsit Apollonius Tyaneus. v. Ἀπολλ. Τυαν. † Item, Timæus Locrus. v. Τίμαι☉ Λοκρός.
Pythagorei omnem numerum vocabant τετρακτύν. v. Τετρακτύς.
Pythagorici jactabundi & gloriosi. v. Ἰταλιῶτης.
Pythias historicus. v. Λεχίδης.

Q.

QUercus. Aliam quercum concute. Prov. v. Ἄλλην δρῦν.
Quintii Cincinnati Dictatoris temperantia & fortitudo. v. Λυπρᾷ.

R.

RAphanis utebantur veteres Athenienses in puniendis adulteris. v. Ὦ Λακιάδαι. v. Παρατίλλε☉.
Regnum. Jure regni quid liceat Regi in subditos. v. Δημόσι☉.
Remigum tres ordines in veterum navibus. v. Θαλαμακεῖς.
Reviviscere. Quinam veterum revixisse dicantur. v. Αἴσωπ☉. v. Ζῆσαι δίς.
Rex. Sic Athenis appellabatur unus novem Archontum. v. Βασιλικὴ διαδρ. † Rex Persarum vocabatur Rex Magnus. v. Μέγας βασιλ.
Rhadamanthus per anserem, canem &c. non vero per Deos jurari jussit. v. Λάμπων.
Rhapsodi baculum laureum manu tenentes carmina Homeri recitabant. v. Κατὰ ῥάβδον ἐφ. † Rhapsodorum epiphonema. v. Σὺν δὲ Θεοί.
Rhea Turrigera. v. Πυργοφόρ☉.
Rhegini ut timidi a Comicis perstringebantur. v. Λαγὼς περὶ τ.
Rhodii quotannis Romanis tributum coronarium pendebant. v. Στεφανικὸν τέλεσμα.
Rhodopis meretrix. v. Πάνθ' ὅμοια. † Hanc Charaxus Sapphonis frater uxorem duxit. v. Αἴσωπ☉ Σάμ. † Fuit conserva Æsopi. v. Ἑταῖραι.
Risu immoderato exstinctus est Philistion. v. Φιλιστίων.
Roma. Numerus civium veteris Romæ. v. Ῥωμαίων πόλις. † Censu habito, quot puberes in urbe Roma inventi fuerint. v. Τιμήσεως. † Numerus incolarum Orbis Romani, tempore Augusti. v. Αὔγουσ☉. † Romani in bellis nihil a quoquam absque imperio ducis geri volebant. v. Ἀλέξειτε. v. Ἀντιχέδιον. † Romani punctim non cæsim hostem feriebant. v. Διάληψις.

Romulus. v. Κυρῖνος.
Rota. Servi rotæ alligati flagellis cædebantur. v. Ἐπὶ τροχοῦ. † Rotæ figulinæ inventor Anacharsis. v. Ἄγκυραν.
Roxanæ amore Alexander M. captus fuit. v. Ἀλέξανδρος.
Ruboris verecundi elegans descriptio. v. Ἐρύθημα.
Rubrica. Fune rubricato Athenienses in concionem olim a ministro publico compellebantur. v. Μεμιλτωμένον. v. Σχινίον.
Ruffinus. v. Ἄπωθεν. v. Εὐτρόπιος, ὁ Εὐν. v. Θεοδόσιος, βασ.

S.

SAbinores. Nomen gentis. v. Ἄβαρις.
Sabinus Sophista. v. Σέργιος.
Sacrificium ex tribus victimis constans, dicebatur τριττύς. v. Τριττύς. † Sacrificia sumptuosa non tam placent Diis, quam animus pius & religiosus. v. Εὐφημία. † Sacrificiorum reliquiæ ad sacerdotes pertinebant. v. Κωλακρέτης. v. Νομιζόμενα. † Sacrificia νηφάλια, sive in quibus vinum non libabatur, quibus Diis convenire crederentur. v. Νηφάλιος. † Sacrificium Creticum, id est, turbulentum. v. Οἱ Κρῆτες τὴν θ. † Defunctis solebant immolari pecudes castratæ; Diis vero testiculatæ. v. Ἐντεμνίδας. † Sacrificium, quod Pandoræ fiebat, dictum ἐπίβοιον. v. Ἐπίβοιον. † Sacrificium, ἐπιπλέωμα dictum. v. Ἐπιπλεῖν. † Decima pars eorum, quæ Diis immolabantur, ad Prytanes pertinebat. v. Ἀδεκαπύτους. † Cor victimis exemptum & pingui tectum seorsim cremabatur. v. Καρδιωσάμενος. † Sacrificium ex XII. hostiis constans, dicebatur δωδεκίς. v. Δωδεκίδες. † Lacones ante Lycurgum ephebum Dianæ sacrificabant. v. Λυκοῦργος. † Sacrificium, Μοσχοφαγία dictum. v. Μοσχοφαγία. † Sacrificium pro felici frugum proventu. v. Προηρόσιαι. † Sacrificium ob novellas fruges. v. Προχαιρετήρια. † Carthaginenses pueros Saturno immolabant. v. Σαρδάνιος. † Agna nigra olim immolari solebat tempestatibus & procellis. v. Τυφώς. † Sacrificium Phaselitarum: id est, vile & incruentum. v. Φάσηλις. † Homines profani & impii a sacrificiis arcebantur. v. Τίς τῇδε. † Varia sacrificiorum genera. v. Δημοτελῆ.
Sagitta mirabilis Abaridis Scythæ. v. Ἄβαρις. † Sagittis admodum longis utebantur Arabes. v. Ἄραβες.
Sagra, locus Locridis. v. Ἀληθέστερα.
Salamon. Regio Indiæ, unde Salamoni aurum advehebatur, dicebatur Θαρσεῖς. v. Θαρσεῖς. † Salamon ab Adero oppugnatur. v. Ἄδερ. † Salamonis liber, remedia omnium morborum continens. v. Ἐζεκίας. † Commentarius in Proverbia Salamonis. v. Εὐάγριος. v. Ἱππόλυτος.
Salmoneus. v. Εὐτρόπιος. v. Χρῆμα.
Salsamentarius. De salsamentariis proverbium est Græcorum: *Cubito nasum emungit.* v. Ἀγκών.
Saltationum varia genera. v. Νόστα.
Salustii Historiarum libros Græce vertit Zenobius. v. Ζηνόβιος.
Salustius Philosophus. v. Ἀθηνόδωρος. v. Ἀπῆγεν. v. Μαρκελλῖνος. v. Χυτρόπους.
Salutatio. Variæ formulæ salutandi apud Veteres. v. Χαίρειν.
Sambethe, cognomen Sibyllæ. v. Σίβυλλαι.
Sambucæ inventor Ibycus. v. Ἴβυκος.
Samothracum sacra & mysteria. v. Ἀλλ' εἴ τις ὁμ. v. Ἐξεφοίτα. † Samothracum Dii. v. Ἀκμὴ καλεῖ. v. Ἐπέθων.
Sandalii lorum vocatur ζυγός. v. Ζυγός.
Sangarius amnis. v. Γάλλος.
Sannyrion Comicus. v. Διοκλῆς.
Sapiens. An Sapiens unquam opinetur, vel in opinione sua decipiatur. v. Εὔλογον. † Sapientem in quocunque vitæ statu sui semper similem esset oportet. v. Ἀεί. † In numerum VII Sapientum Græciæ loco Periandri a quibusdam referebatur Lasus Hermionensis. v. Λάσος.
Sappho Lesbia Phaonem adamavit. v. Φάων. † De metris Sapphonis scripsit Draco Stratonicensis. v. Δράκων Στρ.
Saraguri. Nomen gentis. v. Ἄβαρις.
Sardanapalus. v. Κονοσκογκόλορος.
Sardes a Cyro expugnatæ Olymp. LV. v. Ἀναξιμένης, Εὐρ.
Saturninus Consul Romæ regnum affectabat. v. Ἐμποίνιμος.
Saturno Carthaginenses immolabant pueros. v. Σαρδάνιος.
Satyros versibus loquentes introduxit Arion. v. Ἀρίων. † Satyros primus scripsit Pratinas. v. Πρατίνας.
Satyrus histrio. v. Ὅτι ξένους.
Saul usus est fœmina Ventriloqua ad Samuelis animam evocandam. v. Ἐγγαστρίμυθος.
Scabentem vicissim scabere. Prov. v. Τὸν ξύοντα.
Scapha Athenis ab inquilinis in festo Bacchi ferebatur. v. Ἀσκός.
Sceptrum. In superiore parte Sceptri ciconia; in inferiore autem hippopotamus effingi solebat, & quare. v. Ἀντιπελαργεῖν.
Schematum Venereorum inventrix Astyanassa. v. Ἀστυάνασσα.
Scilluntii, Eleorum coloni. v. Κυψελιδῶν.
Scipio. v. Ἀναιρεθείς. v. Ἀπεκέκλειστο. v. Γέμω. v. Διαζηλοτυπούμενοι. v. Ἔθος. v. Ἐπιβουλή. v. Ἐπόθησεν. v. Ἑταίρα. v. Παρέργως. v. Πειράζειν. v. Πόπλιος. v. Σημαίας. † Scipionis responsum ad eos, qui Borianthum occiderant, & isto facinore gratiam se ab eo inituros esse speraverant. v. Βορίανθος.
Scironia Saxa. v. Ζωίλος.
Scirophoria, festum. v. Διὸς κῴδιον.
Scolium in Alcmæonidas a Pisistratidis occisos. v. Ἐπὶ Λειψυ- [illegible]
Scopas, Ætolorum dux. v. Δεκαμναῖον.
Scopelianus Sophista. v. Πολέμων Λαοδ.
Scorpium excitas. Prov. v. Ὀκτάπουν. † Scorpium pro perca. Prov. v. Ἀντὶ πέρκης.
Scyrus insula saxosa & sterilis. v. Ἀρχὴ Σκυρ.
Scythæ injuria ab aliquo affecti, supra corium bubulum extensum opem & auxilium aliorum implorare solebant. v. Ἐπὶ βύρσης. † Scytharum responsum. Id est, durum & inhumanum. v. Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν. † Scythæ, si diem aliquem absque molestia transegissent, calculum album in pharetram mittebant; sin secus, nigrum. v. Λευκὴ ἡμέρα. v. Τῶν εἰς τὴν φαρ. † Scythæ in plaustris vagam agebant vitam, & qui plaustro apud eos carebant, a popularibus contemnebantur. v. Νομάδες. v. Ὑφαντοδέτην. † Scytha equum. Prov. v. Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον.
Scythopolitæ. Nomen populi. v. Δελεάζοντες.
Scytobrachion, cognomen Dionysii Mitylenæi. v. Διονύσιος Μιτυλ.
Sebastianus. v. Προσκεκρουκώς. † Hic in aula Zenonis multa injuste perpetravit. v. Ζήνων, βασ.
Securis μονόστομος, sive, ab uno tantum latere aciem habens. v. Ἡμιπέλεκκα.
Segnis. In segnes proverbium Græcorum. v. Ἀγών.
Selenas, Gothorum Episcopus. v. Ἀρειανοί.
Seleucus Tarsensis, Halieuticorum scriptor. v. Κικίλιος.
Selge, urbs Pisidiæ. v. Ἀσέλγεια.
Semiramis ingentem aggerem Babylone excitavit. v. Χῶμα.
Senatus apud Athenienses de re, quæ ad populum referenda erat, prius consultabat. v. Προχειροτονία.
Senes. De senibus proverbium Græcorum. v. Γεράνδρυον μεταφυτευόμενον. † De iisdem proverbia aliquot vide v. Ἀνδρός. † In senes non est conferendum beneficium. v. Γέροντα.
Sentinam exhaurire. Prov. v. Ἄλλην μὴ ἐξαντλ.
Senyes, Rex Ægyptiorum. v. Ἰαχήν.
Sepiæ in Amphidromiis muneris loco ab amicis invicem mitti solebant. v. Ἀμφιδρόμια. † Sepiæ, ne capiantur, atro succo emisso aquam turbant. v. Ἐπιπλῆσαι. v. Λάρκος.
Sepultura ex lege humanitatis etiam hostibus debetur. v. Ἀκηδής.
Sergius, Patriarcha CPolitanus. v. Ἡράκλειος.
Seriphiæ ranæ. v. Βάτραχος.
Seruch, Idololatriæ auctor. v. Ἀβραάμ.
Servilius Consul. v. Ἀπίκιος.
Servus. Servum laborantem vitio, quod venditor non indicasset, redhibere licebat. v. Ἐναγωγὴ οἰκ. † Servi manumissi apud Athenienses comam mutabant. v. Ἀνδραποδώδη. † Cum servi novitii in domum domini primum intrabant, ficus & nuces in caput eorum effundi solebant. v. Καταχύσματα. † Servi primo die mensis, sive Numeniis, vendebantur. v. Νουμηνία. † Servi ad quæstionem postulari poterant. v. Πρόκλησις. † Athenienses servorum auxilio adjuti ad Arginusas navali prælio hostes vicerunt. v. Οἴμοι. † Servi stigmate notati vocabantur *attagenes.* v. Ἀτταγᾶς. † Contra eum, qui servum alterius in libertatem vindicabat, instituere licebat actionem ἐξαιρέσεως. v. Ἐξαιρέσεως.
Sesostris, Regis Ægyptiorum insolentia. v. Κραιπαλᾶν. v. Πάρθοι.
Severus hæreticus, ejusque doctrina. v. Ἰουλιανὸς Ἁλικ. † Ejus etiam mentio fit. v. Ἀκέφαλος.
Seuthes, Thracum Rex. v. Ἐπιθέντες.
Sibylla Erythræa. v. Ἡροφίλα. v. Χρησμαπιστοῦς. † Omnes fœminæ fanaticæ appellabantur Sibyllæ. v. Βρύτιδες.
Sicilia, collis Atticæ. v. Σικελίζειν.
Siculi deliciis & luxuriæ addicti. v. Συρακουσίων τρ.
Sigillum publicum apud Athenienses custodiebat Prytanum Præses. v. Ἐπιστάτης τῶν Πρυτ. † Veteres lignis a vermibus erosis pro sigillis utebantur. v. Θριπηδέστατον.
Silenus simus & calvus. v. Ὦ Φήμιε.
Σίλφαι, species acatiorum. v. Ναξιουργής.
Silphe, animalculum ita dictum. v. Νεαίρα.
Silphium. v. Βάττου σίλφιον.
Silpius mons. v. Ἰώ. ὄνομα.
Silvanus. v. Ἐπιπόλαιος.
Simmias Thebanus. v. Σωκράτης, Σωφρ.
Simon. Novi Simonem, & Simon me. Prov. v. Οἶδα Σίμωνα.
Simon Magus disputat cum Petro, præsente Nerone. v. Νέρων.
Simonides memoria polluit. v. Ἀνελέγκτου. † In Simonidem comœdiam scripsit Timocreon Rhodius. v. Τιμοκρέων Ῥόδ. † Argumenta in Simonidem. v. Παλαίφατος, Αἰγ.
Simplicius philosophus. v. Δαμάσκιος. v. Αἰθέριος. v. Πρέσβεις.
Simulacrum. Simulacra quædam a Dæmone vel Deo aliquo animata esse credebantur. v. Διαγνώμων. v. Ἡραΐσκος. † Simulacra quædam cœlitus delapsa esse putabantur: quorum artifices plerumque necabantur, ne fraus & mendacium proderetur. v. Διοπετές. † Simulacrum Jovis describitur. v. Ζεύς. † Simulacrum Minervæ. v. Ἀθηνᾶς. † Simulacrum Junonis forsicem tenens. v. Ἥρα. † Simulacrum Herculis, ejusque descriptio. v. Ἡρακλέους ἄγ. v. Ἡρακλῆς. † Simulacrum Jani. v. Ἰανουάριος. † Simulacrum Veneris. v. Ἀφροδίτη. † Simulacra Castoris & Pollucis. v. Διόσκουροι. Vide etiam infra *Statua.*
Sirenum cum Musis certamen. v. Ἄπτερα. † Sirenum pennis coronabantur Musæ. v. Μοῦσαι.
Sisinnius Episcopus. Ejus facete dicta. v. Ναυατιανοί.
Socrates. Ejus disputationes cubis similes esse dixit Hierocles, & quare. v. Ἱεροκλῆς. † Dictum ejus ad Ischomachum. v. Εὐλόφως. † Cum capitis damnatus esset, supplicium ejus dilatum fuit, donec navis, Theoris dicta, ex Delo reverteretur. v. Θεωρίς. † Dictum ejus ad Euripidem, qui ipsi librum Heracliti legendum dederat. v. Δηλίου κολ. † Dictum ejus ad Judices, de

de æstimatione pœnæ cum interrogantes. v. Τιμῶμαι. † Aliud ejus dictum refertur. v. Μωπύνι©. † Socrates Sileno similis. v. Ὦ φίμεγε. † Apologiam Socratis quinam scripserint. v. Ζήνων, Μυσ. v. Κρίτων. v. Θέων Σμυρν. † De Socrate, & arte ejus amatoria. v. Φαβωρῖν©.
Socratides, Archon Atheniensis. v. Φιλόχορ©.
Sodomitarum abominanda flagitia v. Κραυγή.
Sol ex Oceano alimentum capit. v. Πᾶν. † Sol & Luna primi apud Ægyptios Dii. v. Δόγμα. † Solem massam candentem dixit Anaxagoras. v. Ἀναξαγόρας.
Solomon. Vide supra *Salamon.*
Solon. Eum Crœsus morti proximus voce vocavit. v. Ἀνηνέγκατο. † Lege Solonis etiam illi puniebantur, qui fimum furati essent. v. Βολίτε δίκlω. † Solon Corrides vocatus. v. Κορρίδης. † Idem quatuor classes civium pro censu facultatum instituit. v. Ἐκ τιμημάτων. † Neminem ante obitum beatum esse vocandum dixit. v. Μᾶλλον ὁ Φρύξ. v. Τέλ©.
Somnium Himeræ de Dionysio Siciliæ Tyranno. v. Ἱερείας. † Somnium Clearchi Pontici. v. Κλέαρχ©. † Somnium de ovis ex lecto pendentibus. v. Νεοττός. † Somnio aliquis monitus, amici a caupone Megarensi occisi necem vindicat. v. Τιμωρεῖντ©. † Somnium tuum tibi narro. Prov. v. Γνωρίζω. v. Ταυτὸν πέπονθε. v. Τὸ σὸν ὄναρ.
Sonus. De sono agitur v. Ὀξὺ, & v. Ψόφ©.
Sopater philosophus, Jamblichi discipulus. v. Πλωτῖν©.
Sophocles. v. Μέλιττα. † Dictus est Homerus Tragicus. v. Πολέμων. † Primus tribus histrionibus usus est. v. Τραγῳδιστής. † Commentarium in Sophoclem scripsit Horapollon. v. Ὡραπόλλων. † De Sophoclis fabulis scripsit Philochorus. v. Φιλόχορ©. † Colometria Melicorum Sophoclis. v. Εὐγένι©.
Sophron Mimographus filium habuit Xenarcham. v. Ῥηγῖνος.
Sordidi & illiberalis hominis character. v. Μικροπρεπείας.
Sors. Senatores & Magistratus quidam sorte apud Athenienses eligebantur. v. Ἐπιλαχών.
Sostratus Cnidius Pharum exstruxit. v. Φάρ©.
Spartam, quam nactus es, orna. Prov. v. Κόσμει.
Speculum. Veteres præstigiis suis efficere poterant, ut, si quas literas sanguine in speculo scriberent, easque ad lunam converterent, alter eas tanquam in orbe Lunæ scriptas legeret. v. Θετταλή.
Sphacteria insula. v. Ἀφανισθήσομαι. v. Ἐμοὶ δὲ πιστ. v. Ἐοίκασι. v. Κλέων.
Spina. Ne spina quidem bonos læserit. Prov. v. Ἀμύξεις. v. Μηδ᾽ ἄκανθα.
Sponsa quomodo post nuptias e domo paterna in domum sponsi deducta fuerit. v. Ζεῦγ© ἡμ.
Spuere in sinum. v. Εἰς κόλπον.
Spyridon Cyprius, miraculis clarus. v. Τριφύλλι©.
Staphylus, Bacchi amasius. v. Ἐρίχεις.
Stateres Cyziceni. v. Κυζικηνοί.
Statuæ apud veteres tegi solebant meniscis, sive lunulis, ne avium merdis inquinarentur. v. Μηνίσκος. † Statua equestris Justiniani. v. Ἰουστινιανός. † Statua Justiniani tyranni. v. Βασιλική. † Statuæ Verinæ. v. Βηρίνη. † Statuæ Valentiniani, Phirmiliani, & aliorum. v. Γραπτικός. † Statuæ Helenæ & Constantini. v. Ἑλένη. v. Μίλιον. † Statua Manaimi. v. Μαναΐμ. † Statua Euphemiæ. v. Εὐφημία. † Statuæ e templo S. Sophiæ jussu Justiniani ablatæ. v. Σοφία. † Statua Jovis Olympii. v. Φειδίας. Vide etiam supra *Simulacrum.*
Statuarii celebres v. Ἀγαλματοποιοί.
Stella. Varia stellarum inerraticarum genera. v. Κομῆται. † Stellas tres in cauda Ursæ Heraclitus ῥυμὸν, i. e. temonem vocavit. v. Ῥυμός.
Stephanus Comicus, filius Alexidis. v. Ἄλεξις.
Stephanus Eunuchus. v. Ἰουστινιανὸς, ὁ Ῥίν.
Sternutationes ad Cererem referebantur. v. Συμβόλοις. † Ex sternutatione omen captare solebant veteres. v. Ἱππίας.
Stesichorus citharœdus. v. Ἐπιτήδευμα.
Stesichorus poeta. v. Ἀπαδὲς v. Ζαπληθής. v. Οὐδὲ τὰ τρία Στησ. v. Τρία Στησιχόρε. † Stesichorus Catanæ sepultus est. v. Πάντα ὀκτώ.
Stigmate notati servi dicebantur attagenes. v. Ἀτταγᾶς.
Stilpo philosophus. v. Μεγαρεῖον.
Stoici omnia peccata esse æqualia statuebant. v. Ἁμάρτημα. † Animam cum corpore crescere & minui putabant. v. Ἧπαρ.
Strabo scripsit historiam, inde incipientem, ubi desinit Polybius. v. Πολύβι©.
Stratonice, noverca Antiochi Regis. v. Ἐρασίστρατ©.
Struthias, homo vorax. v. Κλείσοφ©.
Stryngæus. v. Ἐπρυτάνευσε.
Stupidus. Exempla hominum stupidissimorum. v. Γελοῖος. Vide etiam *Fatuus.*
Stupra violenta apud Romanos severe punita. v. Γάϊος Λουτ.
Stylus. Marcus, Arethusiorum Episcopus, stylis a pueris confossus. v. Μάρκ©, Ἀρεθ.
Suffire in fimum. Prov. v. Εἰς κόπρον.
Suffragiis paribus reus absolvebatur. v. Ἴσαι ψῆφοι. v. Ὡς ἀπέλοιο.
Superbi hominis exemplum. v. Κλέαρχ©.
Superianus Sophista scripsit contra Metrophanem. v. Μητροφάνης, ἕτερ.
Supplices ἑδρῖται dicti, & quare. v. Ἑδρῖται. † Supplices ramum olivæ lana obvolutum præferebant. v. Ἱκετηρία.
Supplicium. Qui ad supplicium capitale damnati erant, iis ante mortem cibo vinoque repletis, tria, quæ vellent, dicere licebat. v. Εἴποις τὰ τρία. v. Τὰ τρία τ.
Syæmus, Rex Armeniæ. v. Μάρτ©.
Sybaritæ. v. Κατίγραφον. v. Ἐπὶ μείζω. † A Crotoniatis deleti. v. Μέτρω.
Sycophantæ. Contra illorum morsum non datur remedium. v. Ἀλλ᾽ οὐκ ἔνεστι. † Abydeni habebantur sycophantæ. v. Ἄβυδος.
Sylla. v. Ἐνήσης. † Athenas expugnavit. v. Γεφυρίζων. † Filium habuit Faustum. v. Τιμαγένης. † Ejus monumentum instauravit Antoninus Caracalla. v. Μεσομήδης.
Syllogismi. Exempla Syllogismorum Sophisticorum. v. Ἐπιπόλαια. v. Χρύσιππ©.
Sylosontis chlamys. Prov. v. Χλαμύς.
Sylva Hercinia. v. Χέρμαι.
Symmachus sub Theodosio criminis læsæ Majestatis accusatus ad Ecclesiam confugit. v. Καθοσίωσις.
Syncellus scripsit encomium S. Dionysii Areopagitæ. v. Διονύσι© ὁ Ἀρ.
Syracusarum decimæ. Proverbium de iis, qui sunt valde divites. v. Ἡ Συρακουσῶν.
Syria Dea. v. Μελεδωνός.
Syriæ Cavæ recuperandæ gratia bellum parat Ptolemæus. v. Ἀμφιτρίτη.
Syrianus philosophus. v. Ἀμμωνιανός. v. Δομνῖν©. v. Αἰδεσία. v. Ἑρμείας. ἕτ. v. Πλούταρχ©, Νες. v. Οὐλπιανὸς, ἀδ.

T.

TAbula Hipparchi. Prov. v. Ἵππαρχ©.
Tabulæ æneæ, ex quibus Acusilaus Genealogias suas hausit. v. Ἀκουσίλα©.
Tactus. Rerum, quæ sub tactum cadunt, quodnam sit genus. v. Ἀντιτύπησαι.
Tallon quidam Rhadamanthum amavit. v. Θάμυρις.
Talos, vir æneus, quem Vulcanus fabricaverat. v. Σαρδάνι©.
Talpa cæcior. Prov. v. Τυφλότερ© ἀσπ.
Tanagra. Nomen loci. v. Δόρυ κτρ. † Tanagræi galli habebantur generosi. v. Ἀλεκτρυόνα.
Tanchosdro. Nomen proprium viri. v. Δοκιμάσας. v. Ἐμβολή.
Tantali hortos vindemiare. Prov. v. Ἰσαίε.
Tarasii Patriarchæ vitam scripsit Ignatius. v. Ἰγνάτι©.
Tarpeja, fœmina. v. Σφραγίς.
Tarquinius Superbus. v. Σέπερβ©.
Tarrhæi & Didymi Proverbia in Epitomen redegit Zenobius. v. Ζηνόβι©.
Tarsus a Perseo condita. v. Μέδουσα.
Tartessus urbs. v. Γαλῆ.
Tatianus martyr sub Juliano in ferrea crate tostus. v. Ἀμάχι©.
Teatus, Neptuni filius. v. Οὐδ᾽ Ἡρακλῆς.
Telauges, filius Pythagoræ. v. Ἐμπεδοκλῆς.
Teleclides. v. Διόδωρ©, ὁ Οὐαλ. † Ejus filius Diagoras. v. Διαγόρας.
Telephus filius Herculis. v. Λατῖνοι.
Telesilla, sodalis Sapphonis. v. Σαπφώ.
Tellias, vir maxime hospitalis. v. Ἀθήναι©.
Telus, parva insula prope Cnidum. v. Ἤριννα.
Temesæus heros. v. Ὁ ἐν Τεμέσῃ.
Temeseni a Dæmone vexantur. v. Εὔθυμ©.
Temnus, urbs Æoliæ. v. Ἑρμαγόρας.
Tempestatibus & procellis agnam nigram immolabant veteres. v. Τυφῶν.
Tempus omnia revelat. v. Ἀπαληθεύειν. † In omni re facienda temporis opportunitas spectanda est. v. Ἐπιστάτης. Καιρ. † Tempus omnia consumit. v. Ψήχειν.
Tenes, filius Cygni. v. Τενέδι© ἄνθρωπ©.
Terbelis, dux Bulgarorum. v. Βούλγαροι.
Terentia, uxor Ciceronis. v. Τυραννίων, ὁ νεώτ.
Terpander citharæ cantu Lacedæmonios seditione laborantes ad concordiam redegit. v. Μετὰ Λέσβιον. † Qua morte obierit. v. Γλυκὺ μέλι. † Invenit carmen Bœotium. v. Μόσχ©. † Ejus modus, vocatus Ὄρθι©. v. Ἀμφιανακτίζειν. † Quot modos invenerit. v. Νόμ© ὁ κιθαρ.
Terpsion philosophus. v. Σωκράτης Σωφρ.
Terræ simulacrum fingitur tympanum gestans. v. Γῆς ἄγαλμα. v. Ἑστία. † Terræ Κουροτρόφῳ primus sacra fecit Erichthonius. v. Κουροτρόφ©.
Tessera. In lusu tesserarum quis jactus fuerit optimus. v. Τρὶς ἕξ. † Semper bene cadunt Jovis tesseræ. Prov. v. Ἀεὶ γάρ.
Testis, vel Testimonium. Loca eo pertinentia sunt sequentia. v. Διαμαρτυρία. v. Ἐκκλητεύειν. v. Ἐξομόσασθαι. v. Ἐπεσκήψατο. v. Κλητῆρες. v. Λειπομαρτυρίε. v. Πρόκλησις. † Actio, quæ instituebatur contra eos, qui falsos testes subornaverant, dicebatur Κακοτεχνιῶν δίκη. v. Κακοτεχνιῶν.
Testudinis militaris descriptio. v. Σημαία.
Testudo ab Aquila volatum discere cupit. v. Νῦν σωθείην. † Non magis hæc curo, quam testudo mures. Prov. v. Τεττίγων ὀβολ. † Carnes testudinis aut edere oportet, aut non edere. v. Ἢ δεῖ χελώνης.
Thalassius, æqualis & familiaris Theophili. v. Θεόφιλ©. ἕτ.
Thalatta. Nomen meretricis. v. Διοκλῆς.
Thales sororis filium adoptavit. v. Θεπὶν.
Thargelia, Festum apud Athenienses sic dictum. v. Φάρμακ©.
Thasium vinum erat generosum. v. Ἐρίχεις.

Theagenes Thasius. v. Εὔθυμ☉.
Theatrum quando Athenis exstructum fuerit. v. Πρατίνας. † Athenienses, antequam Theatrum exstrueretur, in ligneis sedilibus ludos spectabant. v. Ἰκρία.
Thebæ ab Alexandro expugnatæ. v. Ἀλέξανδρ☉.
Themistocles a patre abdicatus fuit. v. Ἀποκήρυκτ☉. † Verum sensum oraculi de muro ligneo Atheniensibus redditi solus intellexit. v. Ἀνεῖλε. † Eum Adimanthus vocavit ἄπολιν. v. Ἀδείμαντ☉. † Medismi accusatus fuit. v. Μηδισμός. † Taurino sanguine hausto obiit. v. Νῶϊ. † Ejus vituperium scripsit Timocreon. v. Τιμοκρέων. † Interpretatur oraculum de muro ligneo. v. Τείχη Θεμεῖς.
Theocles Naxius primus versibus Elegiacis usus est. v. Ἐλεγείνειν.
Theodectes Phaselita servum habuit Sibyntium, qui orator fuit. v. Σιβύντι☉.
Theodectus, orator & Tragicus. v. Ἰσοκράτης, Ἀμ.
Theodorus Anagnostes. v. Κυνήγιον.
Theodorus Atheus. v. Ἀρίστιππ☉. Ἀρίτ. v. Ἡγη. v. Σωκράτης, Σωφρ.
Theodorus Graptus. v. Ἀφθαρσία.
Theodorus Mopsuestenus. v. Ἀπολλινάρι☉. ἕτ.
Theodosius Cœnobiarcha. v. Ἀναστάσι☉ Σιλεντ.
Theodosius Imperator. v. Ἀβοργάσης. v. Ἐπ᾽ ἡμαῖ. v. Καθοσίωσις. † Theodosius Magnus Antiochensibus irascitur ob statuam uxoris suæ confractam. v. Πλακίλλα.
Theodotus philosophus. Ejus vitam scripsit Tribonianus. v. Τριβωνιανός.
Theodotus, Laodiceæ Episcopus. v. Ἀπολλινάρι☉. ἕτος.
Theodulus martyr. v. Ἀμάχι☉.
Theognetus Thessalus. v. Ὀρφεύς.
Theognis poeta quando vixerit. v. Φωκυλίδης. † Theognis a Nicomacho victus. v. Νικόμαχ☉ Ἀθην. † Theognis alius, poeta frigidus. v. Εἰ μὴ κατένιψε. v. Ψυχρῶ.
Theon philosophus sub Imperatore Theodosio Seniore floruit. v. Πάππ☉. † Ejus filia fuit Hypatia. v. Ὑπατία.
Theonis Grammatici successor fuit Apion. v. Ἀπίων.
Theophanes. v. Ἀφθαρσία.
Theophilus Archiepiscopus statuam Serapidis evertit. v. Σάραπις.
Theophrastus. v. Δημήτρι☉, Φαλ.
Theopompus Chius, Historicus. v. Ἀναξιμένης, Ἀρίς. v. Δημοσθ. Ἀθλω. v. Ἔφορος. v. Ἰσοκράτης, Ἀμ. v. Θεόκρι☉ Χῖ☉. v. Θεοδέκτης.
Theosebius philosophus. v. Ἐπίκτητ☉. v. Ἱεροκλῆς.
Theoxenia festum. v. Φορμίων.
Theoxenides Siphnius, poeta. v. Χιάζειν.
Theramenes, Isocratis magister. v. Ἀργὰ υἱός. † Fuit homo levis, & ancipitis animi. v. Ἀγχίστροφοι. v. Δεξιός. ὁ ἐνπ. v. Εὐμεταβολώτερ☉. v. Πρόδικον. † De eodem etiam agitur. v. Τῶν τριῶν κακῶν.
Thesea, festum Athenis, v. Μεμυημένοι.
Theseus. v. Πειρίθοϊδαι. v. Σκίρος. † Minotaurum occidit. v. Αἰγαῖον π. † Apollini quale votum fecerit, cum tempestas eum ad Delum deprehendisset. v. Εἰρεσιώνη. θαλ. † Natium partem in saxo apud Inferos reliquit. v. Λίσπη. † Populos Atticæ in unam civitatem coëgit. v. Παναθήναια. † Eum ex Creta reversum populares magno honore affecerunt. v. Πελαγηρόμενοι. † Non absque Theseo. Prov. v. Οὐκ ἄνευ γε Θησ.
Thespiades, Thespiæ conditor. v. Ἐξανάστας.
Thespis poeta. v. Ἀντιφάνης Ἀθην. v. Σοφοκλῆς, Σοφ. † Fuit primus inventor Tragœdiæ. v. Φρύνιχος.
Thessali insidi. v. Ἀνδραποδίζω.
Thessalia in quatuor partes divisa erat. v. Τετραρχία.
Thessalicæ mulieres cœlo Lunam deducere posse credebantur. v. Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σ. v. Θετταλή. v. Λοφεῖον.
Thessalonica a Philippo condita. v. Θεσσαλων.
Theudas. In eum Theodosius philosophus commentarium scripsit. v. Θεοδόσιος φιλ.
Thomas Antartes. In eum Jambos scripsit Ignatius. v. Ἰγνάτιος.
Thoraces coactiles. v. Πίλοις.
Thraces penem vellere solebant. v. Ἀποτεθρίακεν. † Thraces mancipia sale vendebant. v. Ἁλώνητ☉.
Thucydides Herodotum audiens historiam suam recitantem, lacrymatus est. v. Ὀργᾶν. † Thucydides sublime dicendi genus sectatus est. v. Χαρακτῆρες. † Ejus magister fuisse dicitur Antiphon. v. Ἀντιφῶν.
Thurium, colonia Atheniensium: unde Herodotus dictus Thurius. v. Ἡρόδοτ☉ Λυξ.
Thymœtadæ, nomen Populi Attici. v. Δεκαχαρνεῦ.
Thymœtes Atheniensium Rex. v. Ἀπατούρια.
Thyræa. Nomen loci. v. Ὀθρυάδης.
Tiberius Imperator. v. Πειραιεῖν. v. Περιεκέχυτο. v. Ποίμων Μιτ.
Tibia canere olim sordidum & illiberale habebatur. v. Ἀράβιον. † Ad tibiam olim carmina lugubria canebantur. v. Ἔλεγ☉.
Tibiæ ex ossibus cervinis olim confici solebant. v. Ὀσίνοις.
Tibicen insignis fuit Philiscus Milesius. v. Φιλίσκ☉.
Timæus. v. Δεισιδαιμονία.
Timasius. v. Γαῦρ☉.
Timidior Pisandro. Prov. v. Δειλότερ☉.
Timocharidas v. Σωσίδης.
Timocrates Heracleotes. v. Πολέμων Λαοδ.
Timon, Misanthropus dictus. v. Ἀπορρῶγας.
Timonis Philosophi auditor fuit Aratus. v. Ἄρατ☉.
Timotheus tibicen. v. Ἀλέξανδρ☉. v. Ὀρθιασμάτων.
Tintinnabulorum usus in obeundis vigiliis. v. Ἀκωδώνιστ.
Tiphe animalculum, quo Bœoti ad incendenda ædificia utebantur. v. Νεώρια.
Tisæum, mons Thessaliæ. v. Περίφασις.
Tisias prius dictus est Stesichorus. v. Στησίχορος.
Tithoni senectus. Prov. v. Ἄνδρα Τιθ. v. Καταγηράσαις. v. Σαρδαναπάλλος.
Tithrasus, fluvius Libyæ. v. Γοργόνες.
Tithymallus Laconicus. v. Γλάμων.
Tragiambis primus usus est Apollodorus Asclepiadis filius. v. Ἀπολλόδωρ☉, Ἀσκλ.
Tragicorum Plejas. Vide supra *Plejas*.
Tragula, teli genus. v. Κόντος.
Trajanus. v. Ἀπάθαλα. v. Ἐλλόβια. v. Ἐνίστασ. v. Ἐπίκλημα. v. Εἰσποιήθη. v. Λακία. v. Ἤκμαζεν. v. Καθηγή. v. Καβάλογ☉. v. Λαμπάδια. v. Ἱκέτευμα. v. Μειζό. v. Ναῦς. v. Παρείκοι. v. Πονεῖσθ. v. Προσκόπτων. v. Σαμψήρα. v. Χῶμα.
Tribuni militares Consulari potestate præditi quando primum Romæ creati. v. Χιλίαρχ☉.
Tribus apud Athenienses in tres Τριττῦς erant divisæ. v. Γεννηταί. v. Τριττύς. v. Φατρία.
Tricaranus. Nomen proprium viri. v. Φίλιππος Ναυκρ.
Triclinium Magnum in Blachernis a quo structum. v. Ἀναστάσι☉ Σιλεντ. † Triclinium Aureum in Palatio, a quo conditum. v. Ἰουστινιανός, post v. Ἰουστῖν☉.
Trierarchia apud Athenienses erat munus publicum, quod ad ditissimos pertinebat. v. Συμμορία.
Trinitas. De Trinitate aperte locutus est Mercurius Trismegistus. v. Ἑρμῆς ὁ Τρισμ. † Trinitas asserta. v. Ἅγι☉. † Philo Judæus Trinitatis notionem habuit. v. Θεός.
Triptolemi pater Celeus; avus, Rharus. v. Ῥαριάς.
Tripus. Tanquam ex Tripode. Prov. v. Τάδ᾽ ἐκ τῶ Τρ. v. Τα᾽ ἐκ Τρ.
Triremis sacra apud Athenienses. v. Ἱερὰ τρ. † Triremium sacrarum & publicarum Præfecti apud Athenienses dicebantur Ταμίαι. v. Ταμίαι.
Triticum Veneri offerebant Veteres. v. Ἐφθοὶ π.
Troezene erat portus, Pogon vocatus. v. Εἰς Τροιζῆνα.
Troja. Vide supra *Ilium*.
Trophonii antrum. v. Εἰς Τροφωνίε. v. Λύσιοι. v. Μελιττοῦτα.
Tryphæna. Nomen proprium fœminæ. v. Ἄβαξι.
Tryphon Grammaticus. v. Ἄβρων.
Tubæ. Varia tubarum genera. v. Κώδων. † Indi tubæ loco utuntur flagellis. v. Σάλπιγξ.
Tuberibus veteres admovere solebant cyathos, ut tumorem eorum deprimerent. v. Κύαθ☉.
Turdus. Surdior turdo. Prov. v. Κωφότερ☉.
Tuscianus Phryx, Rhetor insignis. v. Ἀκάκι☉, ῥήτ.
Tusculanus ager. v. Τιμαγένης.
Tyrannion Grammaticus. v. Διονύσι☉, Ἀλεξ. v. Σκολιόν.
Tyrrhenorum vatum opinio de periodis rerum humanarum. v. Σύλλας.
Tyrus metropolis facta sub Adriano. v. Παῦλ☉ Τύρι☉.

U.

VAlens Imperator. v. Ἰάκωβ☉. ἕτ.
Valentinianus Imperator qua morte obierit. v. Λείας. † Duodecim modios frumenti Solido vendi jussit. v. Μαναίμ. † Ejus soror Honoria. v. Ὀνωρία.
Valerius singulari certamine cum Gallo dimicavit. v. Ἀμύνεσθαι. v. Λιφαιμεῖ.
Valerius, cognomen Diodori. v. Διόδωρ☉, ὁ Οὐαλ.
Vandali. In bellum contra Vandalos immensa pecuniæ vis a Leone Macelle insumpta. v. Χειρίζω.
Vaphres. Nomen proprium viri. v. Φέριθρα.
Vectigal, quod Astrologi Alexandriæ pendebant, βλακεννόμιον dicebatur. v. Βλάκα. † Vectigalium redemptoribus duo temporis termini præfiniti erant, intra quos pecunia debita ab ipsis persolvenda erat. v. Προκαταβολή.
Veleda, fœmina fatidica. v. Θειάζουσα.
Velitum Romanorum armatura. v. Ἐφαπτίδας.
Vellus aureum Jasonis a quibusdam liber fuisse creditur, artem conficiendi auri continens. v. Δέρας.
Velocitas. Nomina quorundam virorum, qui insigni pedum velocitate præditi fuerunt. v. Εὐχίδης. v. Ἰνδακ☉. v. Ἴφικλ☉. v. Θᾶττον ὁ τόκ☉.
Venalium rerum inspectores apud Athenienses. v. Ἀγορανομίας. v. Ἐπιμελητὰς ἐμπ.
Venenum. Exempla eorum, quibus venena non nocuerunt. v. Φύσις.
Venereorum schematum inventrix fuit Astyanassa. v. Ἀστυάνασσα.
Venus. Veneris templum prope Hymettum, & fons, ex quo si biberent mulieres, facile pariebant. v. Κυλλᾶ π. † Veneris cognomina & epitheta. Γενετυλλίς. h. v. † Διωναία. h. v. † Ἐσοικίτις τ̃ νήσων. h. v. † Ζηρυνθία. h. v. † Κωλιάς. h. v. † Κύπρις. h. v. † Μυχεία. v. Μυχαίτατ☉. † Ψίθυρος. v. Ψιθυρίζ. † Ψιθυριστής. v. Ψιθυριστῶ. † Venus Ἀνοσία, ejusque templum. v. Χελώνη.
Veritas non est res obvia. v. Ἐκκείμεθα. † Veritatis & consuetudinis discrimen. v. Πρόληψις.
Verus (*Martius*) Syæmum in regnum Armeniæ reducit. v. Μάρτιος.
Vespasiani liberalitas. v. Ἐλευθεριότης.

Vesper-

Vespertilio sola volucrum non est ovipara. v. Σάρκιν⊗. † Fœtum suum lacte nutrit. v. Δερμόπ]ερα.
Vexilla Scytharum qualia. v. Σημεῖα. † Vexilla Indorum. v. Ἰνδοί. v. Χιλιοςύς.
Via Sacra Athenis. v. Βόθυν⊗. † Mercurius monstrator viarum. v. Τρικέφαλ⊗.
Victi manum tollere solebant, & hac ratione significabant, se victoriam adversario concedere. v. Αἴρε δάκτυλον.
Victimas mactandas manu explorare solebant, an pingues essent. v. Ψαλάσσει.
Victoria aurea Romam missa. v. Ἄγουσαν. v. Λυσιπλῆς.
Vincere se, est victoria omnium pulcherrima. v. Πλάτων ἐν Ν.
Vinculum Vulcanium. Prov. v. Ἡφαίσειον.
Vinearum, quibus Romani in obsidionibus urbium utebantur, descriptio. v. Σπηλαίωνες.
Vinum ex glandibus palmarum expressum. v. Βάλανοι. † Vinum aqua temperandum est. v. Ἀσυδεομία. † Vinum Thasium generosum erat, & suaviter olebat. v. Ἐνέχεις. † Vini temperandi ratio quænam optima. v. Πόμα κεκραμένον. † Vinum forte, & quod multum aquæ pati potest, Græci vocant πολυφόρον. v. Πολυφόρα,
Virgines Vestales. v. Νυμφᾶς.
Viri fortes optimum urbis munimentum. v. Ἀρήιος.
Visus. De visu agitur v. Διαφανής. v. Αἴσθησις. v. Κόρη. v. Μήλης. v. Ὁρατόν. v. Ὀφθαλμός. v. Ὄψις. v. Φαιόν.
Vita sanctior & perfectior convenit Monachis. v. Βίος. v. Εὐσέβιος, ὁ Παμφ. † Vita hominis politici, & in Reip. negotiis versantis, præferenda est vitæ umbraticæ. v. Μισοπράγμων. v. Οὐλπιανός. † Nimius vitæ amor indicium est animi humilis & ignavi. v. Ἱμείρω. † Vitam beatam Attici vocant ἀνέλπιστον. v. Ἀνέλπιστον. † Vitæ Apostolicæ & vere Christianæ descriptio. v. Ἀποστολική.
Vitia morbi animi a Platone dicuntur. v. Ἀδικία.
Vitis. Ridica decepit vitem. Prov. v. Ἐξηπάτησεν. v. Χάραξ.
Vivere. Vivendum sæpe est, non ut volumus, sed ut possumus. v. Ζῶμεν. † Vivas, vivas, veteres in conviviis acclamare solebant. v. Ἀμυσί.
Ulysses Hecubam necat. v. Κυνὸς σῆμα. † A Sisypho genus duxit. v. Σίσυφ⊗. † Variis casibus mari jactatus est. v. Χάρυβδις.
Umbra. Homo somnium umbræ. Prov. v. Ἀνύπαρκτον. † Veteres umbram pedibus metiebantur, cum scire volebant, quota hora esset. v. Δεκάπυς σκιά. † Umbra Delphica. v. Περὶ τ' ἐν Δελφ. post v. Περὶ ὄνυ σκ. † Umbra asini. v. Ὄνυ σκιά. v. Περὶ ὄνυ σκιᾶς. v. Ὑπὲρ ὄνυ σκιᾶς.
Undecimviri, magistratus Athenis. v. Ἕνδεκα.
Voluptatum varia genera. v. Ἡδονὴ δέ ἐςι. † Voluptas an bonum sit. Ibid.
Vorax. Exempla hominum quorundam voracium. v. Δεινόν. v. Κλείσοφ⊗.
Vota. Votis & precibus solis nihil proficitur, nisi & manum operi admoveamus. v. Αὐτός τι νῦν δρῶν. v. Σὺν Ἀθηνᾷ. v. Τὴν χεῖρα προσφ.
Vox. Quænam animalia voce careant. v. Πνεύμων. † Vocis humanæ natura & causæ explicantur. v. Γλῶττα.
Ursa. Ob ursam interfectam Athenienses pestilenti lue vexantur. v. Ἄρκτ⊗. v. Ἔμβαρ⊗.
Urticis coronari. Prov. v. Ἀκαλήφη.
Usura. Creditores olim trigesimo die mensis usuras a debitoribus exigebant. v. Ἔνη καὶ νέα. † Proverbium de usura vide v. Θᾶττον ὁ τόκ⊗.
Uter in pompa Bacchi ferri solebat. v. Ἀσκός.
Vulpes haud iterum capitur laqueo. v. Ἀλλ' ἐκ αὖθις. † Vulpes vetula haud facile capitur. v. Γέρων ἀλ. † Fabula de vulpe Telmisia. v. Τελμισία.
Vultures eleganter dicuntur illi, qui aliorum hæreditatibus inhiant v. Ἄπειροι γῦπες.
Uxorem sumptuosam & urbanam rusticus ne ducat. v. Ἄγροικ⊗.

X.

Xanthippus Lacedæmonius. v. Ἀπολογισμός.
Xanthius ad pugnam provocavit Thymœtem. v. Ἀπατέρια.
Xenarchus, filius Sophronis Mimographi. v. Ῥηγῖνος.
Xenocles, poeta impolitus. v. Ἄξις⊗.
Xenocles Carcini Comici filius. v. Σφυράδης.
Xenocrates philosophus. v. Κνίδ⊗.
Xenophilus Pythagoreus. v. Ἀριςόξεν⊗.
Xenophon. Κύρυ Ἀναβάσεως, quæ sub Xenophontis nomine circumfertur, auctor est Themistogenes. v. Θεμιςογένης. † Theopompi Historia Græca inde incipit, ubi desinunt Hellenica Xenophontis. v. Θεόπομπ⊗ Χῖος.
Xerxes. v. Ἀργυρόπεζα. v. Δαρεικός. v. Κοπίυ. v. Ὠδικός.
Xuthus opem tulit Atheniensibus, cum ab Eumolpo oppugnarentur. v. Βοηδρομία.

Z.

Z Litera infausta habebatur. v. Ἴοτα.
Zares Magus. v. Πυθαγόρας Σάμ.
Zeno Citticus. v. Αὖθις. v. Αἰγύπτια κληματίς. v. Δίλτ⊗. v. Ἄκυθον. v. Ναυτικῶς δανείζειν. v. Νῦν εὐπλόηκα. v. Σκιμαλίζω. v. Σκινδαψός. v. Σωκράτης, Σωφρ. v. Στωϊκοί. v. Συγχρωτίζεσθαι. v. Τοῖς ὀρθοῖς.
Zeno Eleates. v. Ἐλέα.
Zeno Imperator. v. Ἐξῆλθεν.
Zenodotus locum aliquem Homeri male corrigit. v. Δαιτή.
Zerinthum antrum. v. Ἀλλ' εἴ τις ὑμ.
Zethes & Calais, Boreæ filii. v. Γαμβρὸς Ἐρ.
Zethus & Amphion, Reges Thebarum. v. Ἀντιόπη.
Zoilus. v. Δημοσθένης Ἀθην. † Ejus discipulus fuit Anaximenes. v. Ἀναξιμένης Ἀρισοκλ.
Zonas. Ejus filius fuit Andromachus. v. Ἀνδρόμαχ⊗.
Zonam solvebant virgines, quæ cum viro concubituræ erant. v. Λυσίζων⊗.
Zopyrionis Lexicon Pamphilus continuavit. v. Πάμφιλος Ἀλεξ. † Ejusdem Zopyrionis mentio fit in v. Διογενιανός.
Zythum. Qui zytho inebriantur, supini cadunt, non in faciem proni. v. Ἐξυπτιάζω.

INDEX II.

Auctorum, a SUIDA laudatorum.

A.

ACHÆUS.
 Ἐν Ἴρισι. v. Βοῦς ἕβδομος.
 Ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ. v. Ἐλελεῦ.

Ælianus. v. Ἀβληχρόν. Ἀβραῖς. Ἄγειται. Ἀγωνία. Ἄγελος. Ἄδωρα. Ἀδρόν. Ἀειδεῖς. Ἀθλητάς. Ἀκκιζόμενος. Ἀκμὴ καλεῖ. Iter. Ἀκόλαστος. Ἀλῆται. Ἀλοῶ. Ἄμαχον. Ἀμφισβητεῖν. Ἀναβολή. Ἀναδύειν. Ἀναπολεῖ. Ἀνασώσων. Ἀνήνασθαι. Ἀνηνέγκατο. Ἀνόσιον. Ἀνόστους. Ἀξίωσιν. Ἀωρία. Ἀπατᾶν. Ἀπειθεῖν. Ἀπειπών. Ἀπήντα. Ἀπώνατο. Ἀσκληπιάδης. Ἀπαλαίπωρον. Ἀπανθαλία. Ἄπρακτος. Ἀτέλεστος. Ἀτέραμνον. Ἀτημάζω. Ἀτιμώρητος. Ἀτρέπτως. Ἀτροφία. Αὐτοσχέδιον. Αὐτόχρημα. Ἀφῖγμαι. Ἀφροδίσιον. Βαθύπλουτα. Βδελυρός. Βιωτός. Βύβλον. Γένεσις. Γοργών. Δαιδαλόχειρ. Δεκάζεσθαι. Δοθέντα. Διαρκῶς. Διαφορότης. Διὰ φροντίδος. Διερρύη. Διοπείθης. Διόσκουροι. Δολιχεύουσι. Δόλων. Ἐθέλγετο. Ἐκ καταλόγου. Ἔδικον. Ἐκπαθής. Ἔκπλεα. Ἔκφυλος. Ἐλεδώνη. Ἐλοιδόρησε. Ἐμμελῶς. Ἐμπλαττόμενοι. Ἐναύειν. Ἐναύσματα. Ἐνέκειντο. Ἔννιος. Ἐξαμβλίσκειν. Ἐξάντη. Ἐξεκύκλησαν. Ἐξήνεγκον. Ἐξήμβλωσε. Iter. Ἐξωλέστερον. Ἐπαρτήσας. Ἐπινηθέντα. Ἕρκος. Ἐρυμβόνα. Ἐσάλευε. Ἔσθενε. Ἔσχε. Ἔπεσον. Εὐάγκαλον. Εὐερμία. Ἐφήδοιτο. Ἐφλέγετο. Ζώνη. Ἠνεμόεσσαν. Ἡρῷναι. Θέμις. Θεμιτόν. Θεοκλυτήσαντες. Θηρείων. Θρέμματα. Ἰνδάλματα. Ἰσχυρός. Καθημαξευμένος. Κάκη. Κακοδαίμων. Κάστος. Κόσμος. Καταγράφων. Καταδαρθάνειν. Καταδεύσῃ. Κατάλογος. Κατέσειε. Καπύχεσθαι. Κηδεύειν. Κλάπος. Κνέφει. Κομψευριπιδικῶς. Κρᾶσις. Κρίσεως. Κυλλοῦ. Κυμαίνει. Λάθη. Λαφύξας. Λουτήρ. Λῆξις. Λίπα. Λίχνος. Λύκος χανών. Μαρτύρομαι. Μέγα. πολ. Μελεδωνός. Μικρὰ κεφ. Μίσθωμα. Μνημεῖον. Νέμεσις. Νεμηθέντων. Νεολαία. Νηΐτης. Νύμφη. Οἰστροῖ. Ὁλκή. Ὅμηρον. Ὁμολογία. Ὁμολογῶ. Ὁμόσε. Ὁμοῦ ἐγγύς. Ὅρμον. Οὐδαμῆ. Ὠνίους. Ὥρα. Παιδικῶν. Παλαμναῖος. Παραπλῆγας. Παρίας λίθου. Παρία λίθ. Πάπαγος. ἦχος. Πελαργιδεῖς. Πεπιασμένοις. Περιβαλλομένοις. Περιέσπασαν. Περιηγεῖται. Πιαίνων. Πολυάνθεμον. Πολυωρήσεις. Ποινή. Πομπικό. Προγραφαί. Προήκατο. Προσέσθαι. Προσέχε. Προσεῖλε. Προτένθης. Πρόφερε. Πυργίον. Ῥήγνυται. Ῥιπίζε). Ῥυμβῶν. Σειρός. Σεισμός. Σκάφος. Σκληροί. Σκοπιά. Σκότος. Σοβαρός. Σπεῖραι. Σπειρανώτερον. Στίγματα. Στρεβλούμενος. Συκοφαντεῖν. Συνῳδά. Σφακελισμός. Σχολή. Ταινίαι. ἐπὶ μ. Τιμωροῦντος. Τιτανώδεις. Τόγε αὐτοῦ μ. Τολμήεντα. Τρικορυσία. Τρυμμοὺς. Ὑετός. Ὑιῶσαι. Ὑπερήφανος. Ὑπῆρξαν. Ὑπόστασις. Ὕσας. Φάλαρις. Φάτνη. Φθόη. Φιλοθυσία. Φλῶμος. Χειρώσασθαι. Χλευασία. Χρεών. Χρηματίσεις.

Æschines. v. Ἀζήτητον. Ἀποβλεπόμενοι. Ἀσέλγεια. Αὐλεία θ. Ἀφοσιούμεθα. Ἐκκλησιεύειν. Ἐξάγιστος. Ἐξαγώνιος. Ζηλοτυπεῖν. Θέρμος. Κίρρα. Λοιδίας. Οἴκημα. Περίπολος. Ταμύναι.
 Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ. v. Ἱκετηρία.
 Ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. v. Ἅμα. Ἀναγκαῖς. Ἀντιγραφεύς. Ἐναγεῖς. Διὰ τ. Ἐπιλαχών. Ἡγεμονία δικ. Θεωρικὰ χρ. Θεσμοθέται. Ἴση ψῆφ. Κεφάλαιον. Κεφάλαια. Μαργίτης. Ὁμηρεύοντας. Παραβάλοιτο. Παραγγελία. Πατρῴων. Πῆληξ. Προστρόπαιον. Πρυτάνεις. Φιλουργός.
 Ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας. v. Νίκαια. Ὁλοσχοίνῳ. Ὅτι ξένους. Προστασία. Πυνθάνεσθαι. Στρατεία ἐν τοῖς.
 Ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. v. Ἀγείρους. Ἀρχαῖον. Δεῦρο. Ξηραλοιφεῖν. Παρρησία. Προφερεῖς. Φιμοί.

Æschylus. v. Ἀμφιμήτωρ. Ἄναξ. Ἀποφώλιοι. Δίκαιος. Δοκιμάσαι. Αἵμους. Ἔνθ' ὑπ. Θανατῶν. Κάλαις. Κάλλη. Κάπηλος. Λεωργός. Μέτοικοι. Ὀρθήν. Ὄρον. Πάγκοινος. Πλέκος. Πυραυστοῦ. Ὑμνεῖν.
 Ἀγαμέμνονι. v. Ἄγαρροι. Τρὶς ἕξ.
 Εὐμενίσι. v. Εὐμενίδες.
 Ἐν Ἠδωνοῖς. v. Αἰγίζειν. Ἠδωνίς. Μυσόμαντις.
 Ἐν Ἰφιγενείᾳ. v. Κυδάζεται.
 Ἐν Μυρμιδόσι. v. Ἀβδέλυκτα. Ἀποίμωξον. Τρίμβολον.
 Ἐν Μυσοῖς. v. Ὀργεῶνες.
 Ξαντρίαις. v. Ὀκτώπουν.
 Ἐν Ψυχαγωγοῖς. v. Σταθερόν.

Agaclytus.
 Ἐν τῇ π' Ὀλυμπιάδι. v. Κυψελιδῶν.

Agathias. v. Ἆ ἆ. Ἀγρωχία. Ἄδηλητος. Ἀλιγέρνης. Ἀλύειν. Ἀμηγέπη. Ἀμφιγνοεῖ. Ἀμφιθέατρον. Ἀνεκτά. Ἀντίζοον. Ἀντωπεῖ. Ἀπόμοιρα. Ἀποπρεσβυτέα. Ἀπώνατο. Ἀτημελία. Αὐτοβοεί. Ἀφειδήσας. Βωμολόχος. Βρενθύεσθαι. Γαῦρον. Διαβησείοντας. Ἐλοιδορούμεθα. Ἔμβολον. Ἐναλλάγδην. Ἐν χρῷ. Ἐπικερτομοῦσι. Ἐπίκλημα. Ἐπίκληρος. νόμος. Εὐκτόν. Ἐφεστρίς. Ἰθαγενής. Κατωκάρα. Κώκυτος. Κυματωγή. Λειποταξίο. Μεταμαθεῖν. Μετέωρα. Μισθαρνεῖν. Οἰκογενής. Οὔπερ. Παλιμβολία. Παλίωξις. Πάπαγος. Περιόντας. Περιωπή. Προτεροπαίδην. Πυρρίχαις. Σεσαγμένην. Σπαλίωνες. Συγκροτεῖ. Συφεός. Τολμητίας. Φασκώλιον. Φρενήρης. Χήτει. Χοσρόης.
 Ἐν Ἐπιγράμμασι. v. Μέγας βασ.

Agresphon.
 Ἐν τῷ περὶ Ὁμωνύμων. v. Ἀπολλώνιος ἕτερος.

Alcæus. v. Ἀλαζών. Ἀρήϊος. Βληχρόν. Θεράπναι. Θυμὸς ἐπὶ τὰ β. Πιτυάνη. Σκυθικαί. Τετύφωμαι. Χρήματ' ἀνήρ. Χρήματα.
 Ἐν τῷ Κωμῳδοτραγῳδίᾳ. v. Ἀδηφαγία.

Alcidamas. v. Πρωταγόρας. Πυθμήν.

Alcman. v. Χθονία. Ψιλεύς.

Alexander Ætolus. v. Φλύακες.

Alexander Aphrodisiensis. v. Διεξοδικοῦς.

Alexander Polyhistor. v. Μωσώ. Ὠλήν.

Alexandrides.
 Ἑλένῃ. v. Ἀβέλτερος.
 Πεισάνδρῳ. v. Ἀρεοπαγίτης.

Alexis. v. Ἀναλαμβάνειν. Ἀνθρακιά. Ἄπιχ. Ἐκκόψαι. Ἐπιλησμότατον. Ἰσχυρίσκος. Ὀφθαλμὸν ἐπ. Προσέκοψεν. Σινώπη. Σπουδάζω. Τρίπος. Φιλοτησία. Ψυχικός.
 Ἀτθίδι. v. Μᾶλλον μ.
 Πεζονίκῃ. v. Μᾶλλον μ.

Amerias. v. Διακόνιον.

Amipsias. v. Ἄκοπος. Ἀναβιβῶμαι. Ἀνήκει. Ἀνιᾶ.
 Μοιχοῖς. v. Ἀναψυχῆναι. Ἀνεώγεισαν. Καββαλών.

Ammonius. v. Ἐσχάρα.

Amphis. v. Νεανισκεύεται.

Anacreon. v. Ἑρμαῖος. Θωρήξασθαι. Μυσάχνη. Τὰ Ταντάλου.

Anaxandrides. v. Νεκτάριον.

Anaxilas. v. Ἀντίκειρος. Ψηλαφίζει.
 Ὥραις. v. Μᾶλλον μ.

Anaximenes.
 Ἐν ά. τῶν Φιλιππικῶν. v. Πεζαίρος.
 Ἐν ζ' τῶν περὶ Φίλιππον. v. Μάσειρα.

Andocides. v. Ἀναυμαχίου. Ἀνωρθιασμένον. Ἀρετή. Ἐπισκήψατο. Ἑταιρεία. Λογισταί. Νεάρα. Σκάνδιξ.

Andron.
 Ἐν Τρίποδι. v. Σαμίων δ.

Androtion. v. Βουφόνια. Συγγραφεῖς.
 Ἐν ἕκτῳ Ἀτθίδος. v. Νεῶσι.

Anonymus.
 Ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τῶν Ἁγίων δισμυρίων. v. Ἀσαφεία.
 Ἐν β' Φιλοσοφουμένων. v. Ἐμποδών.
 Ἐκ τοῦ βίου τοῦ Χρυσοστόμου. v. Κρηρόοσου.

Antigonus Carystius. v. Ὠπισθαδίας.

Antimachus. v. Ἀδράστεια. Ἀνατυπῶσαι. Πῶρος. πάθος. Σταθερόν. Ταλαίπωρος.
 Ἐν τῇ Λυδῇ γενεᾷ. v. Ὀργεῶνες.

Antiochus Philosophus. v. Λούκουλλος.

Antiphanes. v. Ἀλουργιαῖον. Ἀμαρτυρήτους. Ἀποδικεῖν. Τρίτῳ καὶ τ. Ὑπέρχολος.
 Ἀγροίκοις. v. Ῥαγδαίους.
 Εὐθυδίκῳ. v. Ξενιτευομένους.
 Λευκαδίῳ. v. Ἀνάριστος.

Antiphanes Junior.
 Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑταιρῶν. v. Νάννιον.

Antiphon. v. Ἄβιος. Ἀδιάστατον. Ἀειεστώ. Ἄκαρ. Ἀκροᾶσθαι. Ἅμα. Ἀναγινωσκομένου. Ἀνήκει. Ἀξιοῖ. Ἄοπλα. Ἀπαθῆ. Ἀπεγένετο. Ἀποδιδόμενοι. Ἀποκρίθητι. Ἀπολαύειν. Ἀποτειχίζων. Ἄτια. Αὐλίζεται. Ἀχαριστεῖν. Βάσανος. Δεκατευτάς. Διάθεσις. Iter. Διάστασις. Διατείνοντα. Δυστυχισμός. Ἔμβιον. Ἐμποδών. Ἐν βραχεῖ. Ἐπαγγελία. Ἐπαλλάξεις. Ἐπισκήψατο. Ἑρμαῖος. Εὐθυωρόν. Εὐόφθαλμον. Ἡμιολισμός. Ἱκετεύω Καταλαβεῖν. Μοχθηρός. Ὀκνῶ. Πατρῴων. Προσφορά. Συνήγορος. Τελεσθῆναι. Τέως. Φηλώματα. Φορίνη. Χρημάτων.
 Ἐν τῷ περὶ Ἀληθείας. v. Ἄγοι. Ἀδέητος. Δεήσεις. Ἀειεστώ.
 Ἐν Ἀληθείας β'. v. Γρυπαίνειν. Διάθεσις.
 Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς Δωροδοκίας. v. Τέως.
 Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τοῦ Μύρου. v. Ἄτια.
 Ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου. v. Τέως.
 Ἐν τῇ πρὸς Δημοσθένην γραφῇ. v. Κελέοντες.
 Ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίου Ἔνδειξιν Ἀπολογίᾳ. v. Μοιροδοκῆσαι.
 Ἐν τῷ περὶ Μεταστάσεως. v. Στασιώτης.
 Ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. v. Σπεφάνη.
 Ἐν τῷ περὶ Ὁμονοίας. v. Ἀνδρεία. Ἵνα. Θεαιδέστατος. Θωπεία. Σκιάποδες.
 Ἐν τῇ Παρανόμων Κατηγορίᾳ. v. Δεῦρο.
 Ἐν τῷ Πολιτικῷ. v. Εὐσύμβουλος.
 Ἐν τῷ περὶ Προνοίας. v. Ἀναθέσθαι. (Sed ibi lege, περὶ Ὁμονοίας.)
 Ἐν Προοιμίοις. v. Αἰσθέσθαι. Μοχθηρός. Ἅμα.
 Ἐν τῷ Σαμοθρακικῷ λόγῳ. v. Σαμοθράκη.
 Ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Σαμοθρακῶν Φόρου. v. Ἀπόταξις.

Apellas Ponticus. v. Ῥοδῶπις.

Appion.
 Ἐν Ἐπιγράμμασι. v. Ἀγύρτης. Σπιλάδες. Σφάραγον. Τρίγληνα.
 Ἐν τῷ περὶ Μάγου. v. Πάσης.

Apollodorus. v. Ἀμφιφῶντες. Ἀνάστατοι. Κάλυμνος. Κύβος. Κύρβεις. Κύρβεις αἱ τ. Λαρινοί. Ὀσφύς. Ῥάξαι. Ταυροπόλαν. Φρῦδος. Χόες. ἑορτή.

Ἐν

INDEX AUCTORUM.

Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν Ἑταιρῶν. v. Φανοστράτη.
Ἐν ἕκτῳ περὶ Ἐπιχάρμου. v. Καρδιώττειν.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑταιρῶν. v. Νάννιον.
Ἐν τοῖς περὶ Θεῶν. v. Μειαγωγία.

Apollodorus Caryftius.
Ἀποκαρτερεῖ. v. Σπουδάζω.
Ἀπολιποῦσα. v. Ἐγκομβώσασθαι.

Apollodorus Cyrenæus. v. Ἄντικρυς. Βδελύσσω.

Apollonius. v. Λίσπη. Μετά. Ὑδροφορία. Χαλκεῖα.

Apollonius Rhodius. v. Μαρσύας. ἐν τ. Μαχαλιωθῆναι.
Ἐν Ἀργοναύταις. v. Λυγκέως.

Apollophanes. v. Ἀδελφειός. Ὑπωπιάζω.

Apoftolus. v. Κακία. Κακοήθεια. Καταβραβεύεσθαι. Καταλαλιά. Καπνυζῶ. Νόμος. Ξένος. Ὅπλα φ. Ὀψώνια. Παρέδωκε. Παρεισελθεῖν. Περιπέτεια. Πολλὰς ἐπιτρ. Πορνεία. Πονηρόν. Ὑπεραίρομαι. Ὑπερήφανος. Ὑπόστασις. Ὑπωπιάζω. Φθόνος. Φόνος. Φύσις. Ψυχικός.

Appianus. v. Ἀλλαξάμενος. Ἀλιπενής. Ἀλλόκοτον. Ἀλωνευόμενος. Ἀναλαμβάνειν. Ἀνεζεύγνυ. Ἀπαξιῶν. Ἀποφράδες. Ἀφάπτειν. Ἀχρηστία. Ἀψαύστως. Ἀψιμαχία. Βλάσφημος. Δείσαντες. Διέφερον. Δικαιοῦν. Δοξοκοπία. Ἐγχρόνων. Ἐδοκίμαζεν. Ἐθελοκάκως. Ἔκνισεν. Ἔνθους. Ἔνσπονδος. Ἐντελεῖς. Ἐπαφρόδιτος. Ἐρέθισμα. Ἔστε μέχρ. Εὔζωνοι. Εὐσταθῶς. Ζῆλος. Ἰδιόξενος. Ἰέντες. Ἱλαρός. Θησαυρούς. Κληροῦχον. Κώθων. Λιφαιμεῖ. Λυπρόν. Μετεωροπαθεῖν. Νεαλής. Νεργόβελγις. Οἱ περισπ. Οἰστρεῖ. Ὥσπετο. Πάρεσις. Παρήγγελλον. Παρεγκῆσαι. Πιθανούς. Πιμελή. Πίμπραται. Προθήβας. Πρόελζα. Προσίσεσθαι. Ῥουπίλιος. Συνήδομαι. Συνίστωρ. Σίφαξ. Τετρύσθαι. Τύπος. Ὑφίσταται. Χρηματίζει. Ψαφαρόν.

Aquila. v. Ἐκυσπάζομαι. Κνίζων.

Araros. v. Ἐωθός.
Ὑμεναίῳ. v. Ἀναθεῖναι.

Aratus. v. Γυρῖνοι. Χειμῶν ὀρνιθ.

Archilochus. v. Ἆ ἆ. Ἰσμαρικὸς οἶνος. Κάθαρμα. Καταπροΐξεται. Iter. Κύφωνες. Μυδαλέας. Μυσάχνη. Ξενία. Παλίνσκιος. Πυρρώνειοι Σκανδάληθρα. Τήνελλα. Φεψάλῳ.

Archippus. v. Διαβάλλεται. Ἐωθός.

Ariftagoras.
Μαμμακύθῳ. v. Ἀνθίαν.

Ariftarchus. v. Δερμηστής. Δέρτρον. Ἧδ' ὅς. Οὐ πόκαι. Ὀξυθύμια. Πράμνιος. Ταυροφάγος. Ταχυβάμονας.

Ariftias.
Κύκλωπι. v. Ἀπώλεσας.

Ariftides. v. Ἐς κόρακας.

Arifto Chius. v. Τέλος.

Aritocles.
Ἐν τῷ ς' περὶ Φιλοσοφίας. v. Σωτάδας.

Ariftodemus Eleus. v. Ἑλλανοδίκαι. Τελμισσία. Χρήματ' ἀνήρ.

Ariftomenes.
Ἐν Βοηθοῖς. v. Ψαμμακοσιογάργαρα.

Ariftonicus. v. Ἀκροστώσαις.

Ariftophanes. v. Ἆ ἆ. Ἀβελτερώτατος. Ἄβυσσος. Ἀγάθων. Ἀγίζων. Ἀγκύρισμα. Ἄγλιθες. Ἀγοράζω. Ἀγοραῖος νοῦς. Ἀγώνισμα. Ἀγελοπιεῖν. Ἄγροικος ὀργήν. Ἀδαξῆσαι. Ἀδεκατεύτους. Ἄελπτον. Ἀεροδνηχεῖς. Ἀετώματα. Ἀεὶ τοῖς ἐρῶσιν. Ἀΐδος κυνῆ. Ἀθάμας. Ἀκαρές. Ἄκυρον. Ἀκρεβῶ. Ἀλαβαστοθήκας. Ἀλλαντοπώλης. Ἀλεαίνοιμι. Ἀλέοιμι. Ἀλείψας. Ἄληπτος. Ἀλινδεῖσθαι. Ἀλιτρία. Ἀλοκίζειν. Ἀλοῶ. Ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες. Ἀλουργίς. Ἀλλ' οὔτοι τείχη. Ἀλφιταμοιβούς. Ἀμάλητος. Ἀμαρυγάς. Ἀμέλγειν. Ἀμηγέπη. Ἀμίδα. Ἀμυνοκῶν. Ἀμώμενοι. Ἀμυνίας, Ἀμυσί. Ἀμφιμάσχαλος. Ἀμφορεύς. Iter. Ἀναβάδην. Ἀνάβαινε. Ἀναβολάς. Ἀνακεκύφακας. Ἀναμασώμενοι. Ἀναπείρατε. Ἀναπείσετε. Ἀναπειστηρίων. Ἀναρρηγνύς. Ἀνασηκῶσαι. Ἀναπτερωκώς. Ἀνατρητούς. Ἀνάφορον. Ἀνδρῶνα. Ἀνερριχῶντο. Ἀνέχομαι. Ἀνεῖπεν. Ἀνθέμων. Ἀνόητα. Ἀνορταλίζειν. Ἀνώγεων. Ἀντίπαις. Ἀντιφερίζειν. Ἀντλία. Ἄξιον ἐπὶ τ. δ. Ἄξιος λαβεῖν. Ἀξιῶ. Ἀξύστατον. Ἀωρία. Ἀπ' ἀκροφυσίων. Ἀπαλλάξειεν. Ἀπανθήπαντα. Ἀπαυδῶ. Ἀπαίδευτοι. Ἀπαιθερίζει. Ἄπαιρε. Ἀπεπυδάρισε. Ἀπερυθριάσαι. Ἀπεσκοτωμένα. Ἄπεισιν. Ἀπεσφακέλισε. Ἀπεψησάμην. Ἄπειρος. Ἀπηλιαστής. Ἀπηνθρακίζειν. Ἀποβλίσαι. Ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι. Ἀποδύντες. Ἀπὸ καλοῦ ξύλου. Ἀποκεκύφαμεν. Ἀπολαχεῖν. Ἀπολιβάξεις. Ἀπολιγαίνει. Ἀπομαγδαλιά. Ἀπόνιπτρον. Ἀποπάτημα. Iter. Ἀποπέμψατ' ἐφ' ἑνδ. Ἀποτεθρίακε. Ἀποφέρειν. Ἀποχειροτονηθῆναι. Ἀποιχόμεθα. Ἀργελόφους. Ἀρέσκεια. Ἀρίστυλλος. Ἀριφράδης. Ἁρμονίαν. Ἄρχειν. Ἀρχίδιον. Ἀσία. Ἀσθένεια. Ἀσκαρδαμυκτί. Ἀσκητικόν. Ἀσκὸς Κτησιφ. Ἀσπίζω. Ἀσπιδηφόροι. Ἀστενακτί. Ἀστεῖος. Ἀτταγᾶς. Ἀτηρότατον. Ἀττικάς. Ἀτοπίας. Ἀοῖον. Αὐαίνεται. Αὐτηί. Αὐτόδαξον. Αὐτόπρεμνον. Αὐτός. Αὐχμεῖς. Αὐτόχρημα. Ἀφαυανθήσομαι. Ἀφαιρεῖν. Ἀφέλεια. Ἀφοδευθείς. Ἀφύα. Ἀχαΐα. Ἀχιλλείων. Ἀχθηδών. Ἀχράς. Βάδην. Βασιλικοῦ. Βάπτουσι. Βάρβιτον. Βασανίζειν. Βαΰζων. Βδύλλεσθε. Βεβαλανωμένον. Βεβυσμένα. Βελονοπώλης. Βέμβηξ. Βερέσχεθοι. Βῆμα. Βινεῖν. Βλαυτίοις. Βλίτος. Βλήχων. Βλίττειν. Βοάσομαι. Βολβός. Βόλιτος. Βορβοροτάραξις. Βορόν. Βόστρυχος. Βοτρυόδωρος. Βουλεία. Βουλόμενα. Βούπαλος. Βουταλίων. Βωμός. Βωστρεῖν. Βραυρῶν. Βρύλλων. Γαστρίζομαι. Γενετυλλίς. Γέρανοι λίθους. Γέρης. Γηρυόνης. Γήτειον. Γίγαρτα. Γογγύλιον. Γομφοπαγῆ. Γοργών. Γωνία. Γραμμή. Γράψομαι. Γρύτος. Γυμνόπους. Γυπαρίοις. Δαμώμεθα. Δαιδαλόχειρ. Δαιταλεῖς. Δεκάπουν. Δελφάκιον. Δελφίς. Δεξιὸν εἰς. Δεξιός ὁ εὐπ. Δεῦρ' ἴθι. Δεῦρο. Δέφεσθαι. Δεῖ. Δεῖγμα. Δείκελον. Δειλάκρα. Δεῖν. Δεινόν. Δεῖπνον. Δημαγωγικός. Δημιόπρατα. Δημοσιεύω. Διαθήκη. Διακεκαυμένον. Διακναιόμενος. Διακωδωνίσω. Διαλλακτής. Διαμυλλαίνει. Διαξῆναι. Διαπίστιμι. Διασαλακωνίσαι. Διασείων. Διάσια. Διεμήρισαν. Δι' ἔχθρας γ. Διιτρέφης. Δικροῖς. Δίοδοι. Διόμεια. Διοσημία. Δι' ὄχλου. Διποδία. Διοίσειν. Δίφρον. Δοκησίσοφος. Δονεῖται. Δοξάσαι. Δορυξόος. Δούρειος. Δοχμή. Δρασείεις. Δραχμή. Δρύοχοι. Δοῖδυξ. Δυσπινῆ. Αἶκε πάθοι. Αἴσιμος. Ἔαρος χρ. Ἐβούνευ. Ἐγκάναξον. Ἐγκεκύκλησαι. Ἔγκυκλον. Ἐγχυτρίστριαν. Ἕδρα. Ἐθελήσει. Ἐκθεῖ. Ἔκνισεν. Ἐκκοκκίσας. Ἐκποδών. Ἐκποκιῶ. Ἐκπύς. Ἔκτοπιν. Ἐλασίβροντα. Ἑλληνικόν. Ἐμβεβλημένα. Ἐμβολάδας. Ἔμπις. Ἐμπεπλημένος. Ἐμποδών. Ἐμπολή. Ἔμπορός εἰμι. Ἐναπομόρξεται. Ἐν δέοντι. Ἐνετρύλλισε. Ἐνέχεις. Ἐνεῖν. Ἐνήλατα. Ἔνθρυπτα. Ἐντερόνεια. Ἐντετευτλανωμένης. Ἐξ ἀγορᾶς. Ἐξάλειπτρον. Ἐξεμεῖν. Ἐξεφύσησε. Ἐξεικασμένος. Ἐξείραντες. Ἐξηγρόμην. Ἐξηκεστίδης. Ἐξημβλωμένων. Ἐξίδησεν. Ἐξίστασθαι. Ἐξωμισάσαις. Ἐπαποδυώμεθα. Ἐπαυχοῦσι. Ἐπιγράφου. Ἐπίλησε. Ἐπιφόρησε. Ἐπίδεσμος. Ἐπιθαυμάζειν. Ἐπιθήσεται. Ἐπινενασμέναι. Ἐπίξηνος. Ἐπισμῆ. Ἐπίσω. Ἐπιστροφῆς. Ἐπίτριπτος. Ἐπιχειλής. Ἔποψ. Ἐπώνυμον. Ἐρρέτω. Ἐρείδειν. Ἕρμα. Ἐσκιατροφημένα. Ἐσκιμάλισε. Ἐσπᾶν. Ἐσωμυλάμην. Εὐθετῆσαι. Εὐθύς. Εὐλαβοῦ. Εὔορκου. Εὐπαράγωγος. Εὐπτέρων. Εὗρες. Εὐριπίδιον. Εὔστρα. Εὐτέλεια. Εὐφήμει. Εὔχομαί σοι. Ἐφαπλώματα. Ἐφεῖτο. Ἐχέτω. Ἔχοντα σιτία. Ἐχύμισαν. Ζηλώτατον. Ζυγός. Εἰκάσμεθα. Εἰ καὶ νῦν. Εἴπερ ἐκ πύκνης. Εἰσάττειν. Εἰσβαλεῖται. Εἰσήρρησε. Εἰσκεκύκληκε. Ἤλεκτρα. Ἡλιαστής. Ἡμεδαπός. Ἠπίαλος. Ἥσθηνται. Ἦτρον. Ἰδίης. Ἰείς. Ἴλλον. Ἰλλυρικοί. Ἱμονιᾶν. Ἰώ. Ἴων Χῖος. Ἱππόδρομα. Ἱππόπορνε. Ἰσθμός. Ἴσον σαπρόν. Ἰσορράφος. Ἰσίοις. Ἴχανα. Θαλῆς. Θαλφθῇ. Θασίαν. Θεόπομπος. Θεόσεπτον. Θερίζειν. Θέσεις. Θεσμοφόρια. Θετταλή. Θεῖ. Θίασος. Θῖνα. Θωμούς. Θωπεύει. Θράττα. Θρία. Θρῖον. Θρύψις. Θρύψομαι. Θοιμάτιον. Θυεία. Θύματα. Θυμιτίδων. Θυμοσοφικώτατος. Θυννοσκοπῶν. Θύρασιν. Κάθαρμα. Κακεστίας. Κάκκη. Κακόνοι. Κακορρόθει. Καλαμίνθη. Καλοί. Κάμηλος. Κανοῦν. Κἂν τι σφαλ. Κάπη. Κάρ. Κάρδοπος. Καρχήδημος. Κασαλβάσω. Κασαυρίοις. Καταγιγαρτίσαι. Κατάκλυζε. Κατάλογος. Καταξαίνειν. Καταπλάσω. Καταπροΐξεται. Κατὰ τὸ καρτ. Κατέχει. Καταχύνω. Καταψῶν. Καταγλωττισμένον. Κατερρινημένοις. Κατήλιφα. Κατηρέψατε. Κατωκάρα. Κατανάκαι. Καττύεται. Καττύματα. Κάχρυζειν. Κάχρυς. Καινοτομεῖ. Κέαρ. Κεκράκτης. Κεκραμένον. Κεκλαγγότες. Κεκτημένης. Κεκυφότες. Κέλης. Κενοί. Κεραυνός. Κεφαλαίῳ. Κέχηνεν. Κεχηνότες. Κηκῖδος. Κημὸν κατ. Κημός πλ. Κῆπος. Κηφισοφῶν. Κιθαροιδότατον. Κίκιννος. Κιλλίβαντες. Κιμβέρικον. Κίσις. Κλαστάσας. Κλεώνυμος. Κλεπτόμενοι. Κλεισθένην. Κλεισθένης. Κληρωτήρια. Κλιμακίζειν. Κναφεύς. Κνεφαῖος. Κοάλεμος. Κόβαλος. Κόθορνος. Κολακρέτον. Κόλιξ. Κολόκυμα. Κόλουρα. Κόμμα. Κομψευριπικῶς. Κομψόν. Κόνδυλον. Κόνιστρον. Κοπρία. Κόρης. Κορκορυγάς. Κόρδιβος. Κοχώνη. Κωβάλῳ. Κωλακρέται. Κώμην. Κωμῳδολοιχῶν. Κραμβοπώλη. Κραναῶν. Κρεμάθρα. Κρημνός. Κρημνοί. Κρησέρα. Κρητικόν. Κρητικός. Κρίβανον. Κρίγη. Κροκωτόν. Κρόμμυα. Κρονικώτερα. Κρονίων. Κύαθος. Κυδοιδοπᾶν. Κυκησιτέφρη. Κύκλια. Κυκλοβόρος. Κῦμα. Κυνῆ. Κύννα. Κύρβεις. Κυρηβάσιε. Κυψέλη. Λαρυγγιζόμενον. Λαγῴοις. Λακίδας. Λακκόπρωκτος. Λακωνικὰ κλ. Λακρατίδης. Λαμάχων. Λαμία θηρ. Λαμπάδια. Λαμπροφόροι. Λαχών. Λαικαστής. Λέαινα. Λεκάνια. Λέπας. Λεπαστή. Λέπραιον. Λέπρεος. Λεσβίσαι. Λείβεται. Λεῖον. Ληδάριον. Ληκώμεθα. Ληκύθιον. Ληρεῖς. Λιγνύς. Λίθῳ. Λιπαρά. Λιπαρεῖς. Λιταργοῦμεν. Λογάρια. Λοπάς. Λορδούμενον. Λοχμαῖς. Λυκάβηττος. Λυσικράτης. Λυσίστρατος. Λύσιοι τελ. Μᾶζα. Μαθών. Μάκαρ. Μάκελλα. Μακκοᾷ. Μαμμάκυθος. Μανδαλωτόν. Μανιῶν. Μαρίλη. Μαρψίας. Μαστρύζει. Μάττονται. Μαινάδας. Μεθύσῃ. Μέλαθρον. Μελάνθιος. Μέλιττος. Μέλον. Μελλονικιᾶν. Μέλος π. Μέλλω. Μελύδριον. Μεμακκοακότα. Μεμιλτωμένον. Μεμύρωμαι. Μεταμώνιος. Μετεωροφένακας. Μετόν. Μετρείτω. Μέτοικοι. Μηδέν μ. Μηλολόνθη. Μήλῳ βληθ. Μηλῶσαι. Μή μοι ποτ' ἔλθ. Μιαρὰ κιφ. Μιαροί. Μικρὸς γ. Μίλαξ. Μινυρίζω. Μισητεία. Μισθοφορά. Μισολάμαχος. Μόθωνες. Μολγός. Μόλων. Μονῳδεῖν. Μορίαι. Μορμώ. Μόρσιμον. Μόρσιμος. Μόρυχος. Μουσωθῆναι. Μοχθηρία. Μῶν. Μοιχός. Μυᾶται. Μῦ μύζει. Μυηθῆναι. Μυραλάμφορον. Μύρτον. Νάρκη. Ναῦλος. Ναύφαρκτον. Νεανικῶς. Νέμεσις. Νενημένην. Νεοκλείδου. Νεόττιον. Νεοχμός. Νεφελοκοκκυγία. Νιτλάριον. Νομάδες. Νομιζόμενα. Νουμηνία. Νοῦς οὐκ ἔνι. Νώ. Νῶϊν. Νοϊδίων. Νυκτιλόχοι. Ξενηλατεῖν. Ξενικόν. Ξενικοῖς. Ξουθής. Ξυνδιήνεγκαν. Ξυνωμοτῶν. Ὀβολοῦ. Ὀγκύλλεσθαι. Ὀδίμαντις. Ὀδύρεσθ'. Ὄζειν. Ὄζων. Ὀζωτά. Οἱ. Οἷα μακ. Οἴμοι σχετλ. Οἰνήρυσις. Οἰνοπίπας. Οἷον. Οἶος δυν. Οἰωνοί. Οἶστρος. Ὀλέκρανον. Ὄλισβος. Ὀμίχλη. Ὀμοῦ. Ὀμφακίαν. Ὄνος ἄγων. Ὀνυχίζεται. Ὀξίνην. Ὀπτή. Ὁπλῖται. Ὀπούντιος. Ὄργασον. Ὀργῶ. Ὀρείαις. Ὄρθριος. Ὀρνιθίαις. Οὐδεὶς οἶδε. Οὐ διαφρήσετε. Οὐκ ἀπολιβάξεις. Οὐκ ἐκεμπολάκουν. Οὐκ ἔνδον. Οὐκ ἔστι παρὰ τ. Οὐκ ἐτῶς. Οὐκ οἶδ' ὁ κρ. Οὐρητρίδα. Οὑτοσί. Οὐχὶ μᾶλλον. Οὐ χρή. Ὄφελος. Ὄχημα. Ὠθήσω. Ὦ περὶ πάντα. Ὠρικῶς. Ὡς Πυθῶδε. Ὦ τάν. Παλαιγενής. Παλαίσμασι. Παλίνορρον. Πάμφιλος δημ. Παναίτιος. Πανοῦργος. Πανσελήνῳ. Παντουργοῦ. Παραβαλών. Παρακεκινδυνευμένον. Παρακλίνασαι. Παράλων. Παρατέταμαι. Παρατίλλεται. Παρδαλῆ. Πάρδαλις. Παρεξηυλημένον. Παρθενεῖα. Πάρνοψ. Παρών. Πάροινος. Πατῆσαι. Παῦρα. Παχεῖς. Παίει. Πέκτειν. Πεκτούμενον. Πελαργικοί. Πελλήνη. Πενέσται. Πέντε τάλαντα. Πέπειρον. Πέπορδα. Πέρα. Περιαλουργής. Περίδου. Περιεκόκκυσα. Περιεπλισμένοι. Περιέρχομαι. Περίθετος. Περιτράγῃ. Περιφρονεῖν. Περσικὸς ὄρνις. Πέττουσα. Πεφυσιγγωμένοι. Πεισάνδρου δ. Πηδάλια. Πηδαλιουχεῖν. Πηλίκη. Πηλέως μ. Πημανεῖ. Πήρα. Πιεζόμενος. Πιθήκη. Πιθῶν. Πισίαν. Πίτυλος. Πλέκος. Πλεῖν πλ. Πλεῖν ἤ. Πληρώματα. Πλίγματα. Πλουθυγίειαν. Πλούτων. Πνιγεύς. Πνιγηρά. Πνύξ. Πυκνός. Πόλος. Πολύμνηστος. Πολυφόρῳ. Πονηροῖς. Πορθμεῖς. Πορνεῖα. Πόρος. Πόρπαξ. Πόσθιον. Πώγων. Πραόνως. Πρασιαί. Πρέμνον. Πρῖνος. Πρίων. Προεδρία. Προϊέναι. Προξενοῦ θ' ὑμ. Προπίνει. Προσβολή. Προσέμαξε. Προσίεσθαι. Προσίεται. Προσκαταθείην. Πρὸς κέντρα λ. Προσκινήσομαι. Προστρίβεται. Προστιμᾶν. Πρῴ. Πρωκτός. Πταρμός. Πτερυγίζων. Πτισάνη. Πτυχεῖα. Ποῖ ποτ. Πυγίδιον. Πυελίδα. Πύτια.

INDEX AUCTORUM.

Πόθια. Πυός. Ῥαβδοῦχοι. Ῥαψῳδεῖν. Ῥιπίζεται. Ῥόδον. Ῥοθιάζουσι. Ῥύγχος. Ῥύμη. Ῥύπτε. Ῥυχάχετον. Σάκας. Σαλαμῖνος. Σαρκασμοπιτυοκάμπται. Σεβαστός. Σεβίσαι. Σεισμός. Σημεῖον. Σηπία. Σιβυλλιᾷ. Σίλφη. Σίζουσα. Σίκυον. Σιμωνίδης, λυρ. Σίμων. Σινάμωρον. Σίραιον. Σισύρα. Σίσυφος. Σίφνιοι. Σιφωνίζειν. Σκαλαθύραι. Σκαλεύειν. Σκανδάληθρα. Σκάφιον. Σκαιός. Σκιερά. Σκίταλοι. Σκωμμάτιον. Σκύλα. Σκύταλον. Σκύτινος. Σκυτοτόμος. Σμώχετε. Σορός. Σοῦ. Σοφιστής. ἀπ. Σοφιστής κωμ. Σωρόν. Σῶς. Σπέλεθος. Σπίτταλος. Σποδάς. δίφθ. Στέγει. Στενοκωκύτους. Στερρὸν ἀντ. Στέφανος. Στιζόμενος. Στομώσης. Στωμύλος. Στραγγεύει. Στραγγουριῶ. Στρατιών. Στρεπταίγλαν. Στρογγύλοις. Στρόφιον. Στοιβήν. Συκοφαντεῖν. Συμποδίσας. Συνδούλοις. Συνθηματιαῖος. Σφάκεν. Σφυράδες. Σχέδιον. Τάλαντον. Τάλαντον. ὡς φ. Ταῤῥοί. Ἀττ. Ταρτησσός. Τάσις. Ταυρηδόν. Ταυροφάγον. Ταυτὶ λέγουσα. Ταίναρον. Τέλματα. Τελώνης. Τενθεία. Τέως. Τέρας. Τέτανος. Τετίγων. Τετορήσω. Τετραστατῆρος. Τευθίδες. Τήθη. Τηλέπορον. Τήλεφος. Τήνελλα. Τὴν τράπεζαν. Τί γάρ. Τιθωνοῦ γ. Τίθρασος. Τιθύμαλλος. Τί ταῦτα. Τίτθαι. Τολμῆσαι. Τοξότης. Τοῦπος. Τούρακον. Τραγαλίζονται. Τραγικώπερος. Τράμις. Τρέψομαι. Τριβή. Τρίβων. Τρίβωνα. Τριώβολον. Τριηραρχεῖν. Τρίπαλαι. Τριφάλης. Τριχίδες. Τροχισθεῖσα. Τροχός. Τρύξονται. Τρυγαῖος. Τρυγῳδῶσα. Τρυγῳδός. Τοιουτονί. Τυντλάζειν. Ὑάλη. Ὕβρισεν. Ὑηνεία. Ὑομουσία. Ὑπέρβολον. Ὑπερεπυῤῥίασε. Ὑπὲρ φυῆ. Ὑπέχυντος. Ὑπνομαχῶ. Ὑποζώματα. Ὑποζυγιώδης. Ὑποκινήσαντα. Ὑποκρούσει. Ὑποσκάλευε. Ὑποπιμπλάμαι. Ὑπότριμμα. Ὑπωπιάζω. Ὑπολαύπτες. Ὑστριχίς. Ὑφελκτέον. Φάκελλον. Φανή. Φαντάζομαι. Φάρμακον. Φάρμακος. Φαρμακεύς. Φασιανοί. Φρέτρες. Φαῦλος. Φαύλως. εὐκ. Φαύλως. π. Φαίαξ. Φαινόμενα. Φελλά. Φέψαλος. Φιαλεῖς. Φιληλιαστής. Φιλοτιμία. Φίτυ. Φθοῖς. Φλαῦν. Φλαῦρον. Φλεγραίας. Φόρβιον. Φορυτός. Φώκη. Φωραθεῖς. Φρασῆρες. Φρυαγμοσεμνάκους. Φρυγίλος. Φρυγίων ἐρίων. Φρυνίχου π. Φρύνιχος, καὶ Λ. Φιλάρχης. Φυλλεῖα. Φύσαι. Φυσῶ. Χαΐα. Χάλαζα. Χαμεύνης. Χάονες. Χαράδρα. Χαριξένη. Χασμᾶ. Χαριλδεῖς. Χερνιπτῶν. Χεζόμενοι. Χερνίβα. Χειροτονητέον. Χειρουργίας. Χιάζειν. Χοᾶ. Χοός. Χορδῖται. Χωλός. Χρέος. Χρῆμα. Χρήματ᾽ ἀνήρ. Χρηματίζει. Χρῆσαι. Χρῆσαι δύο. Χρυσῶς. Χρόνου πόδα. Χοιρογνωμεῖον. Χυλῷ. Χύτλα. Χυτρεοῦν. Ψαλάσσεται. Ψαλλίοις. Ψαικάζει. Ψεκάς. Ψευδόπλωμα. Ψιάθου. Ψωλόν. Ψωμίζεται. Ψυγείσῃ. Ψύλλα.

Ἐν Ἀμφιάρεῳ. v. Ἀχνία. Τοῦ. τοῦτο κ. Φλέων. Φρυνώνδας.

Αἰολοσίκωνι. v. Ἀγρίφειν.

Ἀναγύρῳ. v. Ἀμφιανακτίζειν. Ἀπολήγιος. Ἀργῖοι. Ξυνένοφε. Ὀδοῦ παρούσης. Ὀρθοπλήξ. Παραλοῦμαι.

Ἀνταγωνισταῖς. v. Ἅλις.

Ἀχαρνεῦσιν. v. Ἀγορανομίας. Ἀνθηρά. Ἀπεπαλίξατο. Ἀποκεκρυσμένον. Ἀπέραμνον. Αὐτόθεν. Ἐμπελείμων. Ἔνη. Ἀττ. Ἠλύγη. Καταγλωττίζειν. Ξυνήγαγε. Ὠσίας. Παρνάσσιοι. Παίειν. Πλάτης. Πρωκτός. Σάγμα. Σκορδινᾶσθαι. Σχοῖνος. Τρηπηλίς. Τύλα. Φαῦλος. Φέρειν. Φίβαλις.

Βαβυλωνίοις. v. Ῥοθιάζουσι. Σαμίων δ. Σιμός.

Βατράχοις. v. Ἄβυσσος. Ἀγνῶτα. Ἀθύρωτον. Ἀνάβραστα. Ἀνεμεσώθη. Ἀνθοσμίας. Ἀνθρωπίνως. Ἀποσεμνύνει. Ἀπύλωτον. Αὐτόκομος. Αὐτός. ἀντὶ τ. Ἀχέρων. Βλάβη. Βόεια. Γαῦρον. Γλάμων. Διαύλειον. Ἐγκέχοδα. Ἐμποῦσα. Ἐμυκᾶτο. Ἐξαλίσας. Ἐπαφαυάνθην. Ἐπίκλαυτον. Ἐπίτηου. Ἐπιφυλλίδια. Ἐρραβρεμέτας. Ἔφεδρος. Εἶ, εἶ. Εἰσήρετο. Ἠβυλλιῶσαι. Ἦκα. Ἠλαζονεύετο. Ἠλοίησε. Ἰδιῶται. Ἴθι. Θράνιον. Καθάπιος. Κάλως. Κατάβα. Καχυποτοπεῖσθαι. Κελαινοφαής. Κενταυρικῶς. Κειμένους. Κῶνον. Μαλθακώτερον. Οἱ μὲν γάρ. Οὐ γάρ. Οὐ γὰρ μέν. Ὠόπ. Πάνυ γὰρ ἐς ἤδη. Περίδρομος. Σκῶρ ἀεί. Σπογγιά. Στυφός. Συνέβαινε. Τάριχος. Ὕστριξ. Φάλαγξ. ἀράχ. Φλέων. Φλύκταιναι.

Γεωργοῖς. v. Ἀτρέα. Τοῖς Ἱπποκράτους.

Γήρᾳ. v. Στλεγγίς.

Δαιδάλῳ. v. Εὐρύβατος. πον. Ὄνου σκιά. Ὑπηνέμια.

Δαιταλεῦσι. v. Ἀναλίσκειν. Ἀνάστατοι. Αἰγέα. Ῥαγδαίους. Σεῖσαι. Στλεγγίς. Τρωπίας. Χαρίσιον.

Δαναΐσι. v. Ἀργύρειος. Ἀπαλαίτερον. Αὔλειος. Κλειταγόρα. Λυγκέως. Τοῦ. τοῦτο κ. Χύτραις ἰδρ.

Εἰρήνῃ. v. Ἀγῆλαι. Ἀνάπαιστοι. Ἀναῤῥιχᾶσθαι. Γλίσχρον. Δημιουργοί. Αἴρειν. Ὀγκύλλεσθαι. Ὡρακιάσας.

Ἥρωσι. v. Ἀμφορεαφόρους.

Θεσμοφοριαζούσαις. v. Ἄλγησις. Ἀλφάνει. Ἄμουσα. Ἀπόῤῥητα. Διέβαλεν. Ἐμπεπώσαται. Ἐπιστάτης. θηλ. Ζηλῶ. Ἰκρία. Ἰωνικός. Κακορηθέστατα. Κύτταρον. Λακωνικαί. Οὐ γάρ. Πηκτίς. Συβήνη.

Θεσμοφοριαζούσαις β΄. v. Λακωνίζω. Λύκος ἔχανεν.

Ἱππεῦσιν. v. Ἀλιτήριος. Ἀρίβαλλος. Διακεκναισμένη. Ἱππόμενος. Θρανεύσεται. Οὐ γὰρ μ. Ὦ μέλε. Σπιθελισμός. Τερηδών. Ἱππίρχεται. Χαρίσια. Ψολοκομπεία. Ψωλοί.

Κενταύρῳ. v. Πρόδικον.

Κωκάλῳ. v. Ὧδε. Πώματα.

Λημνίαις. v. Ἀπιχήσαντο. Ὦ νῦν θερμοί. Χρή. Ψαμμακοσιογάργαρα.

Λυσιστράτῃ. v. Ἐξεπιώκαται. Κεκωδωνισμένος. Κωμῆται. Κύνα δ. Λέκιθος. Λόχμη. Λόχος. Λυκόποδες. Μελανίων. Ὅσιον χ. Πακτοῦν. Πάσῃ τέχνῃ.

Νεφέλαις. v. Ἀγρεία ἀοιδή. Ἀθηναίων δυσβ. Ἀκαδημία. Ἀκατάβλητον. Ἀλλ᾽ ἔθι ἐλθ. Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐγὼ μέν. Ἀμαξίς. Ἄμφηκες. Ἀμφιανακτίζειν. Ἄνιππος. Ἀντιλογιῶν. Ἄπερρε. Ἀπέσομαι. Ἀποδημεῖν. Ἀπολάψεις. Ἀπολιταργιεῖς. Ἀπ᾽ ὄνου. Ἀποστερητίδα. Ἀπὸ τοῦ δή. Ἀπραγμοσύνη. Ἀργὸν ἔτος. Ἀρνακίδα. Ἄρτι. Ἀρύταινα. Ἀρχεῖα. Ἀσταντος. Βαρυαχέος. Βλέπος. Βωμολοχεύεται. Βραδύς. Βρενθύεσθαι. Γαμψούς. Γηγενεῖς. Γῆμ᾽ ἐπῆρε. Γλισχραντιλογεξεπιτριπτου. Γλωττοστροφεῖν. Γνώμη. Δενδροκόμους. Δεξιός. εὐν. Δή. Διαγέγραπται. Διακεκναισμένη. Διάλεξις. Διδάξομαι. Διεκορκορύγησε. Δῖνος. Ἔβα με. Ἐγχανών. Ἐκεῖνος. Ἐκορίζετο. Ἐκπεπλήγμεθα. Ἔκστρεψον. Ἐκτετραχηλισθῆναι. Ἐλοιδορούμεθα. Ἐν παιδοτρίβου. Ἐξέτι. Ἐξέχειν τὸ ἡ. Ἐξήλικας. Ἐξήμβλωσε. Ἐπιλαμβάνεται. Ἐπέχθη. Ἐπιλησμότατον. Ἐρέβινθος. Ἐρεβοδιφῶντες. Εὐάγητον. Εὐθύς. Ζυγωθρίσαι. Εἰκῶ. Εἴλλειν. Εἴξασι. Εἰς τὸ δέον. Ἡρῷα. Ἴθι. Ἴτης. Ἰτητέον. Θρασυάντυγες. Θρυαλλίς. Θυμόσοφος. Κατάληψις. Καταλύει. Καταπεφρόνηκα. Κεστρᾶν τεμ. Κεφαλαίῳ. Κληπύει. Κολετρῶσι. Κομήτης. Κομψόν. Κόπτω. Κωμήτας. Κρέας. Κυκλίων τε χορ. Κυνάδες. Κυπτάζειν. Κῦσον. Λεπτὸν τοῦ. Λῆμα. Λεφεῖον. Μαθητιῶ. Μεγα. Μεταρσιοφένακας. Νηπύτιος. Νόμισμα. Ξυνέβημεν. Ξυνίδα. Οἰκέται. Ὀπόπερος. Ὅπη τι. Οὐκ ἔχον. Οὐ κομῶ. Οὐ μετόν. Ὀφείλω. Ὀφλήσειν. Ὦ φήμερε. Πασίας. Παιόλημα. Παιπάλη. Πέος. Πεπότηται. Περιδοῦ. Περσικαί. Πηνίον. ζ. Πότης λ. Πῶς δοκεῖς. Πρημαινούσας. Πρόβολον. Πρόσκον. Πρόπολος. Πρὸς καιρόν. Πρυτανεῖον. Πτύξωμαι. Σεμνήν. Σκαιός. Σκαιότατον. Σκίμπους. Σκινδάλαμοι. Σοφιστής. Σπαθᾶν. Στρεψοδικῆσαι. Στρόβει. Συμψῆσαι. Σφραγίς. Σφελγῶν. Σχάσον. Τεμάχη. Τετρεμαίνει. Τῆτες. Τί λέγεις. Τόκος. Τουτουΐ. Τὼ μηρώ. Τὼ ὀφθαλμώ. Τριβολεκτράπελα. Τρῖμμα. ὁ πτε. Τρυσιβίου. Ὑψικέρατα. Φανερῶ. Φεύγοιεν. Φλύαρος. Χρωτίζεται.

Νήσοις. v. Διαθήκην διαδ. Ἐξέχειν τὸν ἡ. Ξυνένοφε.

Ὁλκάσι. v. Εὔαθλος. Ἦα.

Ὄρνισι. v. Ἀγορανομίας. Ἀγχιστεία. Ἄμμων. Ἀμφοῖν. Ἀπέβλισεν. Ἀποκεκλήκαμεν. Ἀπομώμοκα. Ἀποσποδῆσαι. Ἀρεστήσασθε. Ἀπέκμαρτον. Αὐτοκράτορα. Βάδιζ. Βαρβάρους. Βρύκουσι. Γάλα ὀρνίθων. Δέ. Διαγόρας. Διαπλέκειν. Δρᾷ. Δρᾶσον. Αἰβοῖ. Ἐλελεῦ. Ἐν λόγῳ. Ἐξεγραψάμην. Ἐωνημένοι. Ἐπανακροῦσαι. Ἐπικνῶ. Ἐπιστάτης. χάλκ. Ἐπωάζειν. Ἥθων. Ἴσα γάρ. Κατακέλευσον. Κατημελίτωσε. Κειρία. Κιβδηλία. Κλάδεσι. Κλητήρ. Κρέκουσι. Κρώζει. Κυλλός. Λαρινοί. Λαῖμα. Λήκυθον. Μὰ γῆν. Μάνης. ὄν. Μελία. Νέα χ. Ὄμνυμι. Ὁμοῤῥοθεῖ. Ὀξύβαφον. Πάροχος. Πεδαρσίου. Περιπόλους. Πινακίοις. Πλανύττομεν. Πλοῖον. Προσηγάγου. Προφορούμενα. Πτερόεντα. Πτίλον. Ῥιγοῦν. Σποδεῖν. Ταλαοί. Ταυταγί. Τελέας ἐρεῖ. Τύκος. Ὑπαγωγεύς. Ὑπόδυθι. Φασιανικός. Χάος. Χαῦνον. Ψωλόν. Ψυχαγωγεῖ.

Πλούτῳ. v. Ἀγοράζειν. Ἀγύρτος. Ἀζήμιος. Ἀθάρα. Ἀκαρῆ. Ἀκόλαστος. Ἀκράτεια. Ἄμητα. Ἀναθείς. Ἀναλίσκειν. Ἀναπηρίαν. Ἄνερ. Ἀπαρτί. Ἀπεψωλημένοις. Ἀποψώμενον. Ἀσέλγεια. Αὐτόπαις. Ἀφερπύσαι. Βαπτά. Βάττου σίλφ. Βληχή. Βουθυτεῖ. Βύλλισμα. Γραῦς. Γρῦ. Δάπιδας. Δαίμων. Δειλάκρα. Διατριβή. Διεσπεκλωμένη. Δικαίως. Ἐγχορεῖται. Ἐκκλησίαν. Ἐκνομίως. Ἐμβάς. Ἐξωλέστερον. Ἐξωμματώμαι. Ἐπιβύσας. Ἐπικαθίζεται. Ἐπίτηου. Ἐπὶ τροχοῦ. Ἑταῖραι. Ἤδη. ἀντὶ τ. Ἡμεῖς. Ἡμιτύβιον. Ἦν. Ἡ ᾽πίτριπτος. Ἰατρός. Ἱκανός. Ἴπνια. Ἰσχάς. Θερμόν. Θεσπίζει. Θρᾶνος. Θύλακος. Θύμος. Καταδαρθάνειν. Καταχύσματα. Κατακλίνομεν. Κλαυσιᾶν. Κλέπτης. Κομήσης. Κωλῆ. Κόνωψ. Κρώζει. Κόφωνες. Λέγεις μοι. Λήκυθον. Λήμη. Λιπαρός. Μὰ Δία. Μαγειρίσκος. Μάκτρα. Μεθ᾽ ἡμέραν. Μεμνῆσθαι. Μεταμαθεῖν. Ναΐς. Νασόν. Νεανικόν. Ξυγγέωργος. Ξυνίεις. Ὄζω. Ὁμολογῶ. Ὀξίς. Ὄρνις. Οὐδὲν προτιμῶ. Οὐκ ἔστιν ἄλλος. Ὀφθαλμία. Ὡρικῶς. Ὠσίας. Παραπολύ. Παρασίται. Παρατίλλεται. Παρεκατέθετο. Παιδιά. Πενία. Περινοστοῦντας. Περιπέτουσι. Πειρῶν. Πλεκτοῦν. Πλυνός. Πονηρός. Πράγματα. Προσεύξη. Προσπατταλεύσω. Πτερυγίζειν. Σιπύη. Σκῆψις. Σκοροδίοις. Σοῦ γ᾽ εἵνεκα. Σωφρονεῖς. Σταπτοῖς. Σπατήρ. Στροφάς. Συντεταγμένως. Σφηκώδεις. Τί δαί. Τίμημα. Τιμόθεος. Τῷ νῦν λόγῳ. Τραγῳδία. Τριώβολον. Τρίψεις. Τρόπαια. Τρύγοιπος. Ὑπεκρούσω. Φιληδίας. Φόρτος. Χάριεν. Χαρώνειος. Χαίρειν ἦν π. Χοίνικες. Ψυχροῦ βίου.

Πολυείδῳ. v. Ἀνάριστος. Ἔρημον ἐμβλ.

Ἐν Προαγῶνι. v. Σπαθερόν.

Σφηξίν. v. Ἀποφυσήσας. Ἀτηρότατον. Ἐγγαστρίμυθος. Ἐμφερέστατος. Ἐξέχειν τὸν ἥλ. Ἐφόλκια. Ὀσφή. Παραβολὴ πραγμ. Σοῦ.

Ταγηνισταῖς. v. Ἀπασκαρίζειν. Ἀποχρώντως. Ἀφύα. Θωπεύει. Παραιξορούσιν. Πρόδικον.

Τρυφάλητι. v. Τοῖς Ἱπποκράτους. Τῶν τριῶν.

Φοινίσσαις. v. Ἀκαλήφη.

Aristophanes Grammaticus. v. Μαχαλίσματα. Προκώνια.

Ἐν β΄ Θηβαϊκῶν. v. Ὁμολώϊος. Ὕης.

Aristophon.

Πυθαγορίζουσῃ. v. Πυθαγόρας τοῦ σ. in fin.

Aristoteles. v. Ἀδοξόταται. Ἀνάλογον. Ἀντεπιχειρεῖν. Ἀντιπελαργεῖν. Ἀντιστρόφους. Ἀντιτυπῆσαι. Ἀξίωμα. Ἁπλῷ λόγῳ. Ἀρχὴ π. Ἀρχὴ ἄνδρα. Ἀχάνη. Βλάκα. Βουλεύσεως. Δαπιδίων. Δεκαπύει. Διάθεσις. Δωδωναῖον. Δυσκολαίνει. Αἴτησις. Ἐκ περιουσίας. Ἐναντία. Ἔντευξις. Ἐξ ὑποθέσεως. Ἐπιτίμησις. Εἰς κόρακας. Ἰσόκωλον. Θέσις. Κατασκευάζειν. Κεφαλισμός. Κίνησις. Κοτίνῳ στεφ. Λῆμα. Λίθος. Μασσαλίας. Μετριοπαθεῖν. Μορῶν. Νάννος. Νόμοι. Ὀλέκρανον. Ὀσφύς. Ὀφθαλμός. Ὡς ἔπος εἰπ. Περιουσία. Πυθμαικόν. Πόθεν. Σωφροσύνη. Ταμίαι. ἀρχή τις. Τενέδιος ξ. Τροφή. Τριττύς. Ὑπέχει. Φαντασία. Φαιόν. Φοινικίδα. Φυσικὸς λ. Ψυχή.

Ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. v. Κύρβεις. Λυκόποδες. Παράστασις. Περίπολος. Πρόεδροι. Σῖτος. Στρατεία ἐν τοῖς. Ὑπὲρ τὰ Καλλικρ.

Ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ. v. Ἐπιστήμη. ὅτι φησ.

Ἐν Διδασκαλίαις. v. Ὄνου σκιά.

Ἐν τῷ περὶ Δικαιοσύνης. v. Εὐρύβατος. πον.

Ἐν τοῖς περὶ Ζώων. v. Ἀκαλήφη. Ἀλκυονίδες. Κτενεῖς. Κοραλία. Ψαθυρόν.

Ἐν Ἠθικοῖς. v. Ἄνθρωπος. τὸ πρόσηγ.

Ἐν τῇ κοινῇ τῶν Θετταλῶν πολιτείᾳ. v. Τετραρχία.

Ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ. v. Σκυτάλη.

Ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ. v. Τύραννος.

Ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ. v. Ἄνακτες.

'Εν τοῖς μετὰ τὰ Φυσικά. v. 'Επιστήμη. ὅτι φ.

'Εν τῇ Μηλιέων πολιτείᾳ. v. Τῶν φιλτάτων.

'Εν τῷ περὶ μνήμης καὶ ὕπνου καὶ καθ' ὕπνου μαντικῆς. v. Μνήμη.

'Εν τοῖς περὶ Πολιτείας. v. 'Εξαπατᾶν. Πάρεδρος.

'Εν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. v. Σαμίων ὁ.

'Εν Συρακουσίων πολιτείᾳ. v. Καλλικύριοι.

'Εν τοῖς Τόποις. v. Εὔνους. Εὔψυχος. 'Ομολογία. Προαίρεσις. Ταυτόν. 'Υπόληψις.

'Εν β' τῶν Τοπικῶν. v. Χαλεπώτατον.

'Εν ταῖς πρὸς Φίλιππον 'Επιστολαῖς. v. Ὅτι ξένους.

'Εν τοῖς Φυσικοῖς. v. Εἴδησις.

'Εν τῷ περὶ Ψυχῆς. v. 'Αγαθοῦ δαίμ.

Aristoxenus. v. Σκολιόν.

Artemidorus. v. Τουπίζειν.

Asclepiades.

'Εν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν Γραμματικῶν. v. 'Ορφεύς, Κροτ.

'Εν ϛ' Τραγῳδουμένων. v. 'Ρησίαρχος.

Athenæus.

'Εν Δειπνοσοφισταῖς. v. 'Αριστώνυμος. 'Αρχέδικος. Διοκλῆς. 'Επιγένης. 'Επίλυκος. 'Επίνικος. Ἔριφος. Εὐάγγελος. Εὐθυκλῆς. Εὔχημος. Εὔφρων. 'Ηγήμων. 'Ηγήσιππος. Θεόγνητος. Καρκίνος. Λύσιππος. Μνησίμαχος. Ναΐς. Νικόστρατος. Νωγαλέον. Ξέναρχος. 'Ωφελίων. Πάμφιλος. ἕτερος. Πλάτων, 'Αθ. Πολύευκτος. 'Ρώμη. Σαννυρίων. Σώπατρος, Κωμ. Σώπατρος, παρ. Σωτάδης. Σώφιλος. Σώφρων, κ. Στράττις. Τελέσης. Τηλεκλείδης. Τιμόθεος 'Αθ. Τιμοκλῆς ἕτ. Φίλιππος, Κωμ. Φόρμος, Συρ. Φοινικίδης. Χαιρήμων.

'Εν τῷ β' τῶν Δείπνοσ. v. Βράβυλα.

'Εν γ'. v. Δαμόξενος. Δεξικράτης.

'Εν ι'. v. Διόδωρος. καὶ αὐτ.

'Εν ια'. v. Δαμόξενος.

'Εν ιβ'. v. Διόδωρος. καὶ αὐτ.

B.

BAbrius. v. 'Αμῶν. Ἄνωθεν. Ἄθμα. 'Αχαΐνη. Γέρανος. Δάπλω. 'Εκάστοτε. Ἔκτοθεν. 'Εταιρεία. Εὔλαι. 'Ηίων. Ἥρα. Καμειραία. Κνηκίας. Κωλώτης. Κωμῆται. Κωτίλλω. Κρίμνον. Νεβρείην. Νεβρός. Νέμεσις. 'Ονεία. Παλαμναῖος. Πανθοίνην. Πεπίβρα. Πίθηκος. Πρίων. Πυῤῥίχαις. Σωράκους. Σπῆλυγξ. Σπλεόν. Ταναγραῖοι. Τιτυβίζεται. Τειχός. Φωλάδι. Φριξότριχα. Vide etiam intra *Fabulæ*.

Basilius. v. 'Εχεινῆς. Καταδυναστεύει. Στραγγόπερος.

Basilii M. laudatio funebris. v. Ἄβαρις.

Baton. v. Πυθαγόρας. 'Εφέσιος.

Bion Philosophus. v. 'Αγκών.

Brontinus. v. 'Ορφεύς.

C.

CAddus, Historicus. v. Χειρίζω. (Sed ibi scribendum est Κάνδιδος.)

Callias. v. 'Αράχνη. 'Ελλιβορεᾶν.

Κύκλωψιν. v. 'Αράχνη.

Callimachus. v. Ἄ ἄ. 'Αδμωλία. 'Αλετρίβανος. 'Αμιθρῆσαι. 'Απιστῶ. 'Αποβράσματα. 'Απ' οὔατος. 'Αράχνη. 'Ασπαστοί. Ἄστρα. Ἄστυρον. Γέντα. Δανά. Δεινόν. Δύη. 'Εγκυτί. 'Εκάλη. 'Εκόησεν. 'Ελελεῦ. 'Επικλινές. 'Εράεις. Εὐράς. Εἰκαία. Ἴπνια. Κατωμαριστομένας. Κολουραία. Κολωνάων. Κόροιβος. Κτείς. Κυκλίων. Κύφελλα. Μαραθών. Μή Νωσάμενος. Οὐ γάρ. 'Ωλήν. Περιδέξιος. Περιπηχύναντες. Πονηροῖς. Πορθμήϊον. Πρώ. Ποίη. Σέβας. Σιμωνίδης. ὅπως. Τάλις. Ψύδος.

'Εν τῷ περὶ τῶν 'Αγώνων. v. 'Ακτία.

'Εν Βαρβαρικοῖς Νομίμοις. v. Φάσηλος.

'Εν 'Εκάλῃ. v. 'Αρμοῖ πυ. Αἴθ' ὄφελε. 'Ιμαῖον. Κωλιάς. Κωμῆται. Μύωψ. Ναὶ μὰ τό. Σῦφαρ.

'Εν τοῖς 'Επιγραμματίοις. v. 'Υμεῖς, ὦ Μ.

'Εν Ὕμνοις. v. 'Αγορανομίας.

'Εν Χωλιάμβοις. v. Διθυραμβοδιδάσκαλοι.

Callisthenes. v. 'Αναγκαῖον. 'Αναρπάσαι. 'Ανώγεων. Βόθυνος.

'Εν β' Περσικῶν. v. Σαρδανάπαλος.

Callistratus. v. 'Απλᾶς. 'Η γλῶττα. 'Ισοκράτης, 'Αμύκλαι. Μέτων. Ὄῤῥον. Σελάχιον. Φιλόξενος, Εὔλητ.

Candidus Historicus. Vide supra *Caddus*.

Cantharus.

Θηρεῖ. v. 'Αθηναίας.

Caucasus. v. Λήμνιον.

Cephalus Rhetor. v. 'Επιτιμία.

Cephisodorus.

'Αμαζόσι. v. Ὄνος ὕεται.

Cercops Pythagoreus, v. 'Ορφεύς.

Chæremon.

Τερσίτῃ. v. 'Ως οὐχ ὑπάρχων.

Chamæleon.

'Εν τῷ περὶ Θέσπιδος. v. Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.

'Εν τῷ περὶ Σατύρων. v. 'Απώλεσας. 'Αρίστος Κύκλ.

Charax historicus, v. Ὅμηρος.

Charmides. v. Ἄδην.

Chionides.

Ἥρωσι. v. Ἄγιος.

Chrysippus. v. Κέρκωπες. Τιμωροῦντος. Χάρμος.

'Εν τῷ περὶ Καλοῦ καὶ 'Ηδονῆς. v. Λασταυροκάκκαβοι.

'Εν τῷ ιβ' τῶν Φυσικῶν λόγων. v. Πρόληψις.

'Εν τῷ περὶ Χρησμῶν. v. Νεοττός.

Chrysostomus. v. Βδελυγμία. Διαπεφώνηκεν. Καταζυγῶ.

'Εν τῇ 'Ερμηνείᾳ τῆς πρὸς Κορινθίους 'Επιστολῆς. v. Λόγια.

Clearchus. v. 'Υπὲρ τοῦ Καλλικράτους.

'Εν τῷ περὶ Οἴνων. v. Νεοττός.

Clearchus Solensis. v. Χάρμος.

Clemens. v. Ζάλην. Ἥρας ἢ δ. Παλίμβολος.

Clidemus. v. Ἄπιδα. 'Ηπέδιζον. Πύκνη. Ὕης.

Clitarchus. v. Σαρδώνιος.

Clitodemus. v. 'Επὶ παλλαδίῳ.

Crantor, philosophus. v. Θέσεις. Σκίφη.

Craterus. v. Ναυτοδίκαι.

'Εν ἐννάτῳ τῶν Ψηφισμάτων. v. Νύμφαιον.

Crates. v. 'Ανεβίω. 'Αψάλακτος. Γυπαρίοις. Διαβάλλειν. Διαψηλάττεται. Παρουσία. Ποηκώνια. Σαρπηδονία.

'Εν τῷ περὶ 'Αθήνησι Θυσιῶν. v. Εἰρεσιώνη. Κυνῆιος.

'Εν Γείτοσι. v. Ὗς διὰ ρ.

Ἥρωσι. v. 'Αθάρα.

Παιδιαῖς. v. Ἄλλο. ἕτερον.

Τόλμαις. v. Ὄνος ἐν μελ.

Cratinus. v. Ἄναλτον. 'Ανανεοῦσθαι. 'Αναπίπτειν. 'Ανεπλέρουτο. Ἄνθρωπος λυπησολ. Ἄνοργοι. Ἄξιος λαβεῖν. 'Απαλλάξας. 'Αποκεῖσθαι. 'Αποριεῖν. Βάδιζε. Βῶσον. Δραπέτης. Αἴγλη. Αἶξ οὐρανίαι. 'Εγκυρῆσαι. 'Εξόδιοι. 'Επηνήκιζε. 'Επιλησμότατον. Εὔεργον. Κλεισθένους. Κοννᾶς. Λέρνη θ. Μισήτην. Ναξιουργής. 'Ολόφωνος. Ὦ πῦ. Παιδικά. Πολύμνηστος. Πρόσιχε. 'Ρύβδην. 'Ρύγχος. Σφακελίζοντες. Ὕπουλα γ. Ψαμμακοσιογάργαρα. Ψύρα.

'Εν 'Αρχιλόχοις. v. Διὸς ψῆφος.

Βουκόλοις. v. 'Ανθρακάς. 'Ανεσίαν. 'Αποκλιννύναι.

Δηλιάσι. v. 'Ραζεῖν.

Διδασκαλίαις. v. 'Αναρύπτειν.

Διονυσαλεξάνδρῳ. v. 'Ανεπάγγελτος. Ἄνησις.

Δραπέτισι. v. 'Αμαρτεῖν. 'Ανεικάσασθε. 'Αποπάτημα. Κυβηλίσαι. Ὄνος ὕεται. Ὧδε.

Ἥρωσι. v. 'Ανεκάς.

Θρᾴτταις. v. 'Οκτώπους.

Μαλθακοῖς. v. Κυλλοῦ π.

'Εν Νεμέσει. v. Χαῖρε, κιθ.

Νόμοις. v. 'Αλώπηξ. 'Αποσωματίζειν. Χρή.

'Οδυσσεῦσι. v. Ἄθυρμα.

Πανόπταις. v. Κηκείδος. Παιδικά.

Πυθαγορίζουσῃ. v. Ξενοφάνης.

Πυλαίᾳ. v. Εὔερον. Τὸ παρὸν ε.

Πυλαίοις. v. 'Αμύνασθαι.

Πυτίνῃ. v. 'Αράχνη. 'Αφέλεια. Δεσμώτης. Δωδεκάκρουνοι.

Σεριφίοις. v. 'Αμοργοί. (Σερίφοις.) Σπαθηρόν. Τελενικῆσαι.

Τροφωνίῳ. v. Αἱρεθῇ.

Χείρωσι. v. Οὐρανία αἶξ. Πανδελετίους. 'Ραδαμάνθυος.

Ὥραις. v. Μαρίλη. Παιδικά. Πυροῤῥαγής. Ταῦτα πεάσωσι.

Creon.

'Εν α' 'Ρητορικῶν. v. 'Εγκεκορδυλημένος. Νιδάριον. Φακιόλιον.

Criton.

'Εν Γετικοῖς. v. Ἄρτι, τοῦ ἀρτ. Βοωτίαις. Γέσσοι. Δεισιδαιμονίαι. 'Ενεμηκέναι. Καθεστάμενος.

Crobylus. v. 'Οψοφαγία. Τιμαχίδας, 'Ρόδ.

Ctesias.

'Εν Περίπλῳ 'Ασίας. v. Σκιάποδες.

Cyclus Epicus. v. Τελμισσία.

Cyprius Poeta. v. Οἶνος ὤνομ.

Cyrillus Magnus. Ex eo prolixus locus contra spadones & eunuchos adducitur. v. Σπάδων.

D.

DAmascius. v. 'Αγαθοεργία. 'Αγχίνοια. 'Αγχίσκοπος. Ἀθρύπτος. 'Αθύτους. 'Απέραιον. 'Ακροατής. 'Ακρόπολις. 'Αμήχανον. Ἄνθρωπος. τὸ πρόσηγ. 'Απόπειρα. Ἄττα. 'Αφέλεια. Βλακεύεται. Γελασείω. Διωλύγιον. Δομνῖνος. Δῶρος. Αἰδοῖος. 'Εναγεῖς. 'Ενδόμυχος. 'Επ' ἐλάχιστον. 'Επιτίθησι. 'Επιφάνιος καὶ Εὐπρ. 'Ερμαῖον. Ἔρως. τὸ πρ. Εὐμοιρία. Εἴδωλον. 'Ηνείοχον. 'Ιδιώτης. Θοίνη. Κάῤῥων. Ὅσιον χωρ. Ὦτα. Παρίστασθαι. Πῖνος. Πλαδαρόν. Προσεποιήθη. Πρόσειτο. Πυργοῦται. 'Ρητορική. 'Ρυθμίζει. Σκιαὶ ὀνείρων. Στοιχεῖα. Συννήτας. Συρακανός. Τάττουσα. Τεκμήριον. Τετράγωνος. Φιλία. Φιλοπονία. Χαριεντίζεις. Χρηματισμός.

Εἰς τὴν φιλόσοφον ἱστορίαν. v. Γρηγόριος. 'Ιφικρατίδες.

Daniel. v. Θύρας.

David. v. Ἄβυσσον. 'Αγίασμα. Ἄνθη. 'Ακηδία. 'Αλλοτρίως. Ἄμωμος. 'Ανθομολογησόμεθα. 'Αξίωμα. 'Απολύων. 'Αποσκορακίζει. 'Ασεβῶν. 'Ασκὸς ἐν πάχνῃ. 'Ατεκνία. Ἄφρων. Βασάν. Βίβλοι Θεοῦ. Βραχίων. Γαστήρ. Γραμματείας. Διαβούλιον. Διαθήκη. Διακενῆς. Διαλογή. Διεξόδους. Διέστειλεν. Δυνάστην. Αἰών. Αἴτημα. 'Εγκάθηται. Ἔκστασις. 'Ενεκότουν. 'Εξάπινα. 'Επαινεῖσθε. 'Επεστήριξαν. 'Ερημικοῦ. 'Ετυρώθη. Εὐθύς. Εὐρίζα. Εἰκάν. Εἰσβολή. 'Ημέρα δυνάμεως. 'Ημέρα πον. Θεός. Δαβ. Θραῦσις. Κασσία. Κατανυγείς. Κατάπαυσις. Κατέῤῥαξας. Κατεύθυνεν. Κέδροι. Κεκράξομαι. Κέρας ἰχ. Κιστῶ. Κλῆρος. Κωπίλλη. Καφῆς. Κρίματα. Κρύφιοι. Λάκκος. Ληνός. Λόγιαι. Λυτρωτής. Μάννα. Μετοχή. Μὴ καταστραφῇς. Μονογενῆ. Μονόκερως. Οἶνος. 'Ονόματα. Οὐκ ἐξελεύσῃ. Οὗ τι. ἀντί. 'Ωδῖνες. Παραζηλοῦ. Παραστήσομαι. Παῖδες. Περιβόλαιον. Πραότης. Προαναπτύξωμαι. Προσήλυτος. Πρόσωπον. Πρωΐ. Πυκάζουσι. Πύλαι δ. Σελήνη. Σκότος. Σοφός. Σπίαρ. Συντέλεια. Συστροφή. Σχοινία. Τάνις. Τίς. ἀντὶ τ. Τὸ ἀντάλλαγμα. Τρίψις. Τροχός. Δαβ. Ὕδωρ διαπ. 'Υπελαβόμην. Ὕπνος ἐπὶ Θ. 'Υποσκέλισον. 'Υστερωπος. 'Υιοὶ Θεοῦ. Ὕψος. 'Υψοῦτε. Φημί. Φῶς. Φρέαρ. Χεῖρας. Χοῦς θαν. Χρίσις. Χρίσμα. Ψεῦδος. Ψόα.

INDEX AUCTORUM.

Demagoras. v. Ἀλκυονίδες.
Demetrius. v. Ἀκή. Ἴσαιος.
Demetrius Phalereus.
Ἐν τοῖς περὶ Νομοθεσίας. v. Παράστασις.
Ἐν γ' Νομοθεσίας. v. Σκαφηφόροι.
Demetrius Scepsius. v. Ἀδράστεια.
Democritus Abderita. v. Ἆ ἆ. Εὐεστώ. Εἱμαρμένων.
Περὶ τῶν ἐν Ἅδου. v. Τριτογένεια.
Democritus Historicus. v. Ἰουδας.
Demon. v. Δωδωναῖον. Ἡ διὰ χελώνης. Ἡ Φάνου θ. Ὄνος ἄγων. Σαρδώνιος γ. Φοινίκων σ.
Ἐν τῇ Ἀτθίδι. v. Τριτοπάτορες.
Ἐν τῷ περὶ Θυσιῶν. v. Προκώνια.
Demophon. v. Δορύχνιον.
Demosthenes. v. Ἀγραφίου. Ἀειλογία. Ἄκρατος. Ἀλαβαστοθήκας. Ἀλογία. Ἀμφισβητεῖν. Ἀμφοτερόπλουν. Ἀνασκευασάμενοι. Ἀνῆκε. Ἀνήρηκεν. Ἀντέχει. Ἀντικαταλλαττόμενος. Ἄξιον. οἱ ῥήτ. Ἄξιον ἐπὶ τοῦ δ. Ἄπαγε. Ἀπαλλάξας. Ἀπεγνωκώς. Ἀπέλθῃ. Ἀπεμνήσατο. Ἀπογνούς. Ἀποκήρυκτον. Ἀποκλεισθῆναι. Ἀπολογίζω. Ἀπόμισθος. Ἀποψηφίζονται. Ἀποψηφισθέντα. Ἀποβεβλευσθεῖν. Ἄτις. Ἀφείς. Γέρροις. Γραμματοκύφων. Γραφεύς. Δαπανᾶν. Δεῦρο. Δημοτευόμενος. Διάθεσις. Διακεχειρημένον. Διαχειροτονία. Διεγγύησιν. Διφῶν. Δοκιμασθείς. Ἐγκράτεια. Ἐξεγγύησις. Ἐξεστρέμνιζον. Ἐξόριστον. Ἐξώλης. Ἔξωμος. Ἐωλοκρασία. Ἐπαγγελία. Ἐπιτρέπειν. Ἐρανίσας. Ἵππαρχος, τύρ. Θέρμος. Θίασος. Θύραι ὄρ. Καθελών. Κακώσεως. Καταχειροτονίαν. Κλίσις. Ὀνήτωρ. Ὄνου σκιά. Ὅρος. Ὦ μηδαμῶς. Πόα. Πώμαλα. Προβολάς. Πρόπεμπτα. Προπίνειν. Ῥήτωρ. Σημεῖα. Συντιμηθῆναι. Τάλαντον. Τραγικὸς π. Τρόμητος. Φάσις. Φωκίων. Φοινικίδα. Χάρακα. Χερνίβων. Χρῆσθαι δύο.
Ἐν τῷ τοῦ Ἀγνίου Κλήρου. v. Πρόκλησις.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀδελφῶν. v. Λυσίμαχος.
Ἐν τῷ κατὰ Αἰσχίνου. v. Ἀποκλεισθῆναι. Ἐπικράτης, Ἀθην. Ἐσπαθᾶτο. Ἡράκλεια. Ἴσα βαίνων. Μύλοι ἐν μ. Νεῶσι. Ὅτι ξένους. Προβαλλομένους. Προβούλευμα. Προπύλαια. Σύγκλητος.
Ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. v. Ἀνελεῖν. Ἀντιγραφεύς. Ἀπογραφή. Ἐξηπάτηκας. Ἐξορχησάμενος.
Ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον. v. Ἔγγειον. Ὀφρύνιον.
Ἐν τῷ κατὰ Ἀφόβου. v. Ἔκδοσις. Κεφαλή. Συμμορία.
Ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον. v. Ὑπὸ μάλης.
Ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. v. Ἀνασείειν. Ἀνίδρυτοι. Βουλεύσεως. Γνῶσις. Ἐμφρεάτιοι. Ἔνδειξις. Εἶδος. Ἕνη. Ἕνη. Θεωρίς. Δημ. Ὁμοῦ. ἐγγύς. Πληρωτής. Φάρμακος.
Ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. v. Ἀνδροληψία. Ἄξονες. Ἀπεσχοίνισε. Ἀποφεύγειν. Αἰδέσασθαι. Ἔθνος οὐ μ. Ἧεν. Θεσμός. Νοθεία. Ὁδός. Ὁ κάτωθεν νόμ. Ὅτι οἱ ἁλόντες. Οὐκ ἀναχήσομαι. Πενέσται. Σκῆψις. Φαῦλος. Δημ.
Ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Δῆμον Ἐπιστολῇ. v. Ἐργολάβος.
Ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον. v. Συνεπιμήθη. (Sed lege, Ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρον.)
Ἐν τῷ κατὰ Διονυσοδώρου. v. Τέως.
Ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ. v. Αἰγεῖδαι.
Ἐν τῷ περὶ Ἐπιτριηραρχήματος. v. Ἐφίεσθαι.
Ἐν τῷ πρὸς Εὐβουλίδην. v. Γαμηλία. Δίκη. κρίσις.
Ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην Ἐφέσει. v. Πόρος.
Ἐν τῷ κατ' Εὐέργου. v. Πρὸς τῇ πυλίδι.
Ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου. v. Ἐνδεκάζοντας.
Ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. v. Ἀποικοδομεῖς. Χλίδος.
Ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. v. Αὐτολήκυθοι. Ἰδίαν. Λίθος. Μελίτη. Φαῦλον. τὸ ἁπλ.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. v. Ἀπομάττεσθαι. Ἀποστολάς. Ἀρτεμίσιος. Βασκαίνει. Γέρρα. Ἐκ περιουσίας. Ἐπαιρόμενος. Ἐπιτείχισμα. Ἐπιχάρης. Εὐοῖ. Ἡγεμὼν συμμ. Ἡγήμων. Ἡκρωτηριασμένος. Θεμίσων. Θεογείτων. Θεοκρίνης. Λαρυγγίζειν. Λεύκη. Λόγου τ. Μουνυχία. Μύρτης. Μυρτώνιον. Νεβρίζων. Νέων. Οἰκίσκω. Ὀνομάζων. Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς. Παράσημος. Παρελθεῖν. Περίλαος. Πομπείας. Πορθμός. Προβαλλομένους. Σάβοι. Σιμός. Σίμυλος. Στρεπτούς. Φρεάρριος. (Vide etiam paulo inferius, Ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. Est enim eadem oratio.)
Ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν. v. Πεντηκοστή.
Ἐν τῷ κατὰ Λεπτίνου. v. Ἀντιπαιτήσαι.
Ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. v. Ὅρα δή.
Ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. v. Ἅμα. Ἀστράβη. Βιαίων. Ξυλλαβεῖν. Οἷον. Πεντηκοστή. Προβαλλομένους. Ῥυπᾷ. Σπουδάζω. Τίμημα.
Ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. v. Ἀποπεφασμένον. Ἀτιμισμός. Ἐκφυλλοφορῆσαι. Κυνέας. Ὁ κάτωθεν ν. Πωλοῦσι.
Ἐν τῷ κατὰ Νικοστράτου. v. Ἀρχαῖον.
Ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον. v. Περιστοίχων.
Ἐν τῷ κατὰ Ὀλυμπιοδώρου. v. Ἀνθυπωμοσία. Ἐπεδίκασε.
Ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος β'. v. Ἀποτιμηταί. Προστασία.
Ἐν τῷ περὶ Ὀνόματος. v. Πινάκια. Σεσημασμένῳ.
Ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ. v. Ἐπὶ Θρασύλλῳ. Κεγχρεών. Μαρώνεια. Παρακαταβολή.
Ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας. v. Ἀστάθμητος. Ἀσωματοποιῶν. Ἄτιμα. Δρυμός. Ἐπικράτης, Ἀθην. Εἰσιτήρια. Ὁρᾶτε. Πυνθάνεσθαι. Τέως. Ὑποκορίζόμενοι.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Ῥητόρων λόγῳ. v. Ἅμα.
Ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας. v. Ἀρτεμισία.
Ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου. v. Νεμεσία.
Ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν. v. Σκηνή.
Ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. v. Ἅμα. Ἀναφοράν. Ἐξηπάτηκας. Καλαμίτης. Καταψευδομαρτυρησάμενος. Κατηγορίας. Κίναιδος. εἶδ. Παραπεπτωκώς. Σύλας. Τρίμμα. ὁ πτρ. Φάρμακος. (Vide etiam supra, Ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Est enim eadem oratio.)
Ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμοριῶν. v. Τίμημα.
Ἐν τῷ περὶ Συμμοριῶν. v. Κληροῦχοι. Κοινωνικόν. Ὁ κάτωθεν. Συμμορία. Τέως.
Ἐν τῷ περὶ Συντάξεως. v. Ὀπισθόδομος. Παρουσία.
Ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. v. Ἀποσησπότερον. Λυκιουργής.
Ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. v. Ἐπεξόφθαλμος. Ἠών. Ἱερομηνία. Ναυκραρικά. Ὅσιον. Ποδοκάκκη. Προστιμήματα. Φαῦλον. εἰρ. Φιλέψιος.
Ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. Ἀπηλοημένος. Ἀπόφασις.
Ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. v. Ἀγνωμόνως. Ἀρχαῖος. Ἄτιμα. Ἄτιμος. Βάραθρον. Δυσαπόβαιμα. Ἔθνος οὐ μ. Ἐπικηρυκεία. Ἐφορμεῖν. Ἐχῖνος. Ἡλικία. Καταβολή. Κατάγειν. τὰ π. Μυλικόμενοι. Μάστιρα. Μεθώνη. Μελίτη. Δημ. Μενέλαος. Μετοίκιον. Μορῶν. Ξενικόν. Ξυλλαβεῖν. Ὀκνῶ. Ὀλιγωρήσετε. Ὄνου σκιά. Παγάς. Πάραλος. Πειραιεύς. Περὶ τῶν ἐν Δ. Περιστοιχίζεται. Πινάκια. Πολιτεία. Πολύστρατος. Προβόλῳ. Προπύλαια. Προτιμᾶν. Πρυτανεύοντα. Στρατηγοί. Σύμβολα. τὰς σ. Σύνταξις. ἀντὶ τ. Τέως. Τοὺς χωρίς. Ὑπάγουσιν. Φύλαρχος.
Ἐν τῷ α' Φιλιππικῶν. v. Ἀποστολάς.
Ἐν ς' Φιλιππ. v. Δεκαρχίαι.
Ἐν ιά Φιλιππ. v. Καθήκοντα. Δημ.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμίωνος. v. Προθεσμίας.
Demostratus. v. Δημοποίητοι. Χάραξ. ἀρσ.
Dexippus. v. Ἀπὸ δή. Ἐπιμᾶλλον. Εὐθαρσῶς. Παραπολύ. Παραχρῆμα. Παρασύρσῃ. Ῥωμαίων ἀρχή. Σεμνόν.
Θησαυρῷ. v. Κωρυκαῖος.
Dicæarchus.
Ἐν τῷ περὶ Μουσικῶν Ἀγώνων. v. Σκολιόν.
Didymus. v. Ἀλύειν. Ἄνδηρα. Γαμηλία. Ἐλευθέριος. Ἐξένιζεν. Θεία. Κυψελιδῶν. Λυκιουργής. Ὀξυθύμια. Ὄρρον. Ὅσιον. Ὦ τάν. Παρασκήνια. Πέλανος. Περὶ τῶν ἐν Δ. Περιστίχων. Ποδοκάκκη. Πολύστρατος. Πωλοῦσι. Προκώνια. Πρόπεμπτα. Προστασία. Τευτάζειν. Τοὺς ἑταίρους. Φάρμακος.
Dinarchus. v. Ἀγραφίου. Ἀνάγκασθαι. Ἀναλοῦν. Ἀντέχει. Ἀντιβοληθέντος. Ἀπήχεια. Ἀπογνούς. Ἀποπεφασμένον. Ἀποσπάζοντα. Ἀπόταφος. Ἀρχαιρεσιάζειν. Βουλαία. Βουλεύσεως. Βουλεία. Γόργειρα. Διάμετρος. Ἐξώλης ὄν. Εὐανδρία. Θεογείτων. Κλιμακίζει. Λαμπάδιον. Λογισταί. Μοχθηρός. Οἴκημα. Ὁμηρικές. Ὀχεῖον. Παλινάγρετος. Παραφρυκτωρεῖν. Ὑπόλογον. Ὑποφόνια. Φάσις. Χρυσοχρεῖον.
Ἐν τῷ κατὰ Ἀγασικλέους. v. Σκαφηφόροι.
Ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰσχίνου Ἰσηγορίᾳ. v. Κλιμακίζει.
Ἐν τῷ κατὰ Ἀρχεστράτου. v. Ἀποψηφίζονται.
Ἐν τῷ κατὰ Καλλίου. v. Ὑποτομεύοντες.
Ἐν τῷ κατὰ Λεωχάρους. v. Δεῦρο.
Ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου. v. Καταλεύσιμοι.
Ἐν τῷ κατὰ Μεναίχμου. v. Πραγματεία.
Ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. v. Αἰγεῖον.
Ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου Ἀποφάσει. v. Παραγγελία.
Ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος Ἐνδείξει. v. Παλινάγρετος.
Ἐν τῷ κατὰ Πυθέου. v. Ἀπρόσωπον. Καλλίας. ππρ. Καταδεδέσθαι.
Ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. v. Ὑπὸ γῆν οἰκ.
Τυῤῥηνικῷ. v. Περίστασιν.
Ἐν τῷ κατὰ Φιλοκλέους. v. Πυνθάνεσθαι.
Ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου. v. Ἠλινδημένον.
Dinolochus. v. Ὗς ὑπὸ ῥόπ.
Diocles.
Βάκχαι. v. Κακὰ κ.
Diodorus v. Ἀντικατέστησαν. Γάλα. Ἐντείνας ἑαυτόν. Ἐξακριβωθέντες. Κλίμακες. Λυσιτελές. Παιανιεῖς. Σπαρτοί. Σύλλας. ὀν. κ. Συνεῖχεν. Ὑποστάς. Χαλάσω. Χρῶμα. τοῦτο.
Ἐν τῷ περὶ Σταθμῶν. v. Τάλαντον. ὡς φ.
Diodotus. v. Δηλίου κολ.
Diogenianus. v. Ἀειεστώ.
Diogenes Laertius.
Περὶ Βίων Φιλοσόφων. v. Τετραλογία.
Dion. v. Δρομοκήρυκες. Ἐπιστάτης. θηλ. Ἐστάλθιον. Ἠνδρώθησαν. Μάρκος βασ. Ὑπεῖχεν.
Ἐν Ῥωμαϊκοῖς. v. Βύας. Δοξασίας. Ἐδημώθη. Ἐδικαιώθησαν. Ἐνθυμιζόμενοι. Ἤγαλλεν. Ὡς ἐπίπαν. Ῥαστώνη. Στάδιον.
Ἐν β' τῆς δευτέρας Συντάξεως. v. Οὐδὲ Ἡρακλ.
Dionysius. v. Ἀγύρηνα. Ἀρίσταρμος. Βασιλεύς.
Θρᾳξί. v. Πέλανοι.
Ἐν Κτίσεσι. v. Πραξιδίκη. Τελμισσεῖς.
Ἐν τῇ λ' τῆς Μουσικῆς ἱστορίας. v. Παμφίλη. Σωτηρίδας, Ἐπιδ.
Ἐν Ῥωμαϊκοῖς. v. Νέπτος.
Ταξιάρχαις. v. Φορμίων.
Ἐν Χρονικοῖς. v. Εὐριπίδης, τραγ.
Dionysius Areopagita. v. Μοναχός.
Dionysius Halicarnassensis. v. Περιποιήσει. Πλεονεξία.
Diophantes. v. Ὑπατία.
Dioscorides. v. Πράσον. κακ.
Ἐν τοῖς περὶ Νομίμων. v. Σκυτάλη.
Ἐν τοῖς παρ' Ὁμήρῳ Νόμοις. v. Ὅμηρος.
Diotimus.
Ἡρακλέους Ἄθλοις. v. Εὐρύβατος. πον.
Diphilus. v. Καραδοκεῖ. v. Νεοττόν. Πόρκος. Φιμοί.
Ἐν Ἀμάστριδι. v. Ἀθηναίας. Πολιτοκοπεῖν.
Ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι. v. Ψωλόν.
Πολυπράγμονι. v. Ῥαγδαίους.
Duris. v. Ὦ τὸ ἱερὸν π. Πανύασις.
Ἐν τοῖς περὶ Ἀγαθοκλέα. v. Εὐρύβατος. πον.
Ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων. v. Σελίνου ς.
Ἐν β' Λιβυκῶν. v. Λαμία.

Empe-

INDEX AUCTORUM.

E.

EMpedocles. v. Ἥλιος.

Entæon. v. Νῆις. (Sed ibi legendum est, Euphorion.)

Epaphroditus. v. Νῶροψ.

Ephialtes.

 Ἐν Φιλιππικῷ. v. Ὁ κάτωθεν ν.

Ephorus. v. Δούλων π. Ἐπὶ τὰ Μανδραβούλου. Εὐρύβατος. πονηρός. Καινός. Κωρυκαῖος. Περιθοίδαι.

Epicharmus. v. Ἀμάμυξις. Ἀναδενδράδα. Ἀναιμεῖν. Ἀφ' ἱερᾶς. Ἐν πέντε κριτῶν γ. Κόνδυλον. Νῆφε. Οἶνος ὤν. Πρόχειρος. Ῥέξαι. Ῥησίαρχος. Σικελίζειν. Συβαριτικαῖς. Τὰ Ταντάλου τ. Ψύλλα.

 Ἀμύκαι. v. Ἐγκομβώσασθαι. Κυδάζεται.

 Ἐν Κωμασταῖς, ἢ Ἡφαίστῳ. v. Ἥρας ὃ δεσμ.

Epicurus.

 Ἐν τινι τῶν περὶ Ἰδομενέα Ἐπιστολῶν. v. Πύθια.

Epicus Cyclus. v. Τελμισία.

Epigenes Sicyonius, Tragicus. v. Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.

Epigrammata ex Anthologia edita. v. Ἃ ἅ. Ἀβρόμιος. Ἀβρός. Ἄγανον. Ἄγε δὴ πα. Ἄγκη. Ἀγλαοτέλια. Ἀγωαῖος. Ἀγρεσία. Ἀγρεία ἀοιδή. Ἀγρονόμοι. Ἀγρώσσω. Ἀγροιώτης. Ἀγύρτης. Ἀεργελή. Ἄεικες. Ἄημαι. Ἀκήλητον. Ἀκμή. Ἄκολος. Ἀκόνιτον. Ἀκράαντον. Ἄκρατος. Ἀκραιφνοῦς. Ἀκήλητον. Ἄκρον. Ἀκταίη. Ἀκταίων. Ἀλαλκεῖν. Ἀλεξιβέλεμνον. Ἄλη. Ἀλιζώνου. Ἄλλικα. Ἀλινήκτειραν. Ἀλινηχέος. Ἀλιξάντις. Ἀλιρρόθιον. Ἀλκήεντας. Ἀλκμαιωνίδαι. Ἀλκτῆρες. Ἄλοιτο. Ἀλουργά. Ἀλωάς. Ἀλυσκάζειν. Ἄλυτος. Ἄμμαστα. Ἀμβλύ. Ἀμβολία. Ἀμβροσία. Ἀμβρόσιον. Ἀμαιμακέτου. Ἀμειδήτις. Ἀμησάμενος. Ἀμήσαντες. Ἄμμιτα. Ἀμύξεις. Ἀμφιλύκη. Ἀμφιρρῶγας. Ἀμφιρρύτη. Ἀμφιφορῆα. Ἀνάγκη. Ἀνασειράζει. Ἄνδιχα. Ἀνέμβατος. Ἀνθεμίδων. Ἀνθρακιά. Ἀντιάσας. Ἀντίδορον. Ἀντιτυπῆσαι. Ἀντλία. Ἀπέθρισε. Ἀπεκόμπασεν. Ἀπεκτήτου. Ἀπέτηλον. Ἀπέχω. Ἀπλοΐδας. Ἀποφθίμενοι. Ἀπρείδης. Ἀρασσόμενα. Ἀράχνη. Ἀράχνιον. Ἀργιλλώδης. Ἀρμαλιά. Ἄρμενα. Ἀρνυμένη. Ἀρπιδόνες. Ἀρπιχανῆ. Ἀρυστῆρες. Ἀσκητής. Ἀσκός. Ἄσπιλος. Ἀσιβές. Ἀταλῆσιν. Ἀτλήτα. Ἀτρακτον. Ἀτρόμητος. Ἄττα. Αὐαίνεται. Αὐερύσαι. Αὐήνας. Αὐθαιμοι. Αὐθιγενής. Αὐλός. Αὖον. Αὐτοκτόνα. Αὐτοῦ. Αὐτόργητον. Αὐτοφόνα. Ἀφέλεια. Ἄχναι. Ἄχνους. Ἀχυρμιαί. Ἄψ. Βάκτρον. Βαλίαν. Βάρεις. Βασταρίς. Βέρεθρον. Βιαρκέος. Βινεῖν. Βιοτή. Βιστονία. Βίτιον. Βλαισός. Βλωθρή. Βοαδρόμιος. Βολίς. Βόστρυχος. Βούβολον. Βοῦς ἑβδ. Βρέγμα. Βρεθομένη. Βρόμιος. Βρύκον τ. Βρύκουσα. Βρύχιος. Βυσσοδομεῦντες. Γάλλος. Γαμψόν. Γάνος. Γαῦλος. Γελχοίνοις. Γένυσι. Γεωμόρον. Γεραιός. Γειναμέναις. Γῆρυν. Γήτειον. Γλαῦκος. Γλαυκῖνας. Γνωτός. Γομφίους. Γουνάσομαι. Γρῖπεύς. Γυῖα. Γυρόν. Γυρῶν. Δαιδαλόχειρ. Δασπλῆτα. Δαφοινόν. Δάψασθαι. Δεδμημένοι. Δελφοί. Δείκελον. Δειμαλέος. Δειρά. Δειραιοπέδη. Δειραχθείς. Δήεις. Δῆρις. Διαπλώσας. Δικέραιον. Δικλίς. Δίκραιρος. Δισκεύων. Δωπίπυρος. Δράγματα. Δρέπεται. Δρίος. Δρυοκοίτης. Δρύοχοι. Δρύππα. Δρυπέτης. Δρῦς. Δυσπαθής. Δυσθαλάσσα. Δυσμίμητος. Δύσμορος. Αἰγανέα. Αἴθοπα. Αἰθύσσω. Αἴλινος. Αἱμαλέας. Αἱμωπούς. Αἰνοβίας. Αἶσα. Ἔγχεα. Ἑδράνων. Ἔθειραι. Ἐλασθείς. Ἐλατήρ. Ἐλινύοντας. Ἐλύσθη. Ἔμβολα. Ἔναρα. Ἐναίρειν. Ἐνδιάει. Ἐνοπή. Ἐξεσάλαξας. Ἐξεσόβησα. Ἐπαύλια. Ἐπεισόδιον. Ἐπεπαύμεθα. Ἐπίθων. Ἐπήλυτις. Ἐπιρρέξει. Ἐπισκύνιον. Ἐρέσσων. Ἐρημώτης. Ἐριθηλέος. Ἐριννύς. Ἔρση. Ἐσχάρα. Ἐσχαρίς. Εὐαγής. Εὐθηλήμονα. Εὐμάρεια. Εὐπήληκος. Εὐρώταν. Ἐφίλατο. Ἐφολκία. Ἐχενηΐς. Ἔχινος. Ζανὸς ἐλασθείς. Ζαπληθές. Ζωμήρυσις. Ζωστῆρα. Ζώων. Εἷμα. Ἡγέτης. Ἥρως. Ἠίθεος. Ἠλακάτη. Ἡμιδεής. Ἡμερίς. Ἠνάριξεν. Ἠνέσπαθι. Ἠωρημένα. Ἡρία. τὰ ἐν τ. Ἠριγένειαν. Ἧσσον. Ἦτρια. Ἠχέτης. Ἰαυθμοί. Ἴδμονα. Ἴδρεας. Ἰλλάπτειν. Ἱμάσθλην. Ἱμερόεντα. Ἴξαλος. Ἰξύν. Ἰότητι. Ἴουλος. Ἰοχέαιρα. Ἴτυς. Ἴυγξ. Θαλέεσσι. Θαλυκρόν. Θελξινόοις. Θεσμοφόρος. Θησείδας. Θοῦρον. Θωμούς. Θωπεύει. Θελγικός. Θοίνη. Θοινήτωρ. Θυεία. Θυμέλη. Θυμοβαρής. Θυόεν. Θύρσος. Κάδμος. Καλαμητομίης. Καλαμίτης. Καλιά. Καλλιστεῖα. Κάμαξ. Καμόντων. Κανονίς. Καστορίδων. Κατὰ ῥέθος. Καὐτήν. Κεκμηκώς. Κεκολουμένος. Κέκροψ. Κεκρύφαλον. Κελαινόν. Κελευθήτησι. Κέλης. Κεμάς. Κέντρα. Κεράοξος. Κερκίς. Κερτόμιος. Κεστός. Κημός. Κηώδης. Κίναιδος. Κινυρομένη. Κισσήεις. Κίστη. Κισσύβιον. Κιχλίζειν. Κλασιβώλακα. Κλῆρος. Κλωθώ. Κλώψ. Κλοιός. Κλύμενος. Κνάκων. Κνίσματα. Κνώδαλον. Κνώσσουσαν. Κολοβόν. Κολοσσαεῖς. Κόνειον. Κόπις. Κορείας. Κορινθικόν. Κόρυμβοι. Κότινος. Κουρόσυνον. Κῶλα. Κωμάσομαι. Κώμαυλος. Κώμη. Κωνοειδής. Κωτίλλη. Κρεάγρα. Κρέκουσα. Κρέκω. Κρήμνον. Κρόταλος. Κρώβυλος. Κρυμός. Κτένα. Κοιλῶπις. Κύβος. Κυθέρεια. Κύλιξ. Κυνθιάδες. Κύπασσις. Κύπελλον. Κυφαλέα. Κυφός. Κυψελιδῶν. Λάας. Λαγώς. Λακιδέας. Λακωνικαί. Λαλαγεῦσιν. Λαλητέος. Λαμυρόν. Λαρόν. Λάταξ. Λάτρης. Λαιμοπέδη. Λεάντειραν. Λέπας. Λέχη. Λευγαλέας. Λευκόχρως. Λεχώϊα. Λειομίτου. Ληθεδών. Λιγυφθόγγοις. Λιμήνιτιν. Λιμηρῆς. Λογάδες. Λογχωτόν. Λόχμιος. Λωΐον. Λώπην. Λωτοί. Λοῖσθος. Λύγδινα. Λυδοί. Λύζει. Λύθρος. Λυκαμβιάδες. Λυκορραίστης. Λύρα. Λυσσομανεῖς. Μαγῆα. Μαγωτέρα. Μαλερόν. Μάστιξ. Μαῖα. Μαίανδρος. Μαινάδια. Μαιονίδας. Μέθυ. Μεθύουσιν. Μελεδήματα. Μελίαι. Μεμαυῖα. Μεμυκότα. Μενεδήϊος. Μεταλλεύει. Μεταναστεία. Μῆλον. Μῆχος. Μίδας. Μίλτος. Μινύαι. Μίτος. Μίτρα. Μνῆσις. Μνοῦς. Μόρσιμον. Μυδῶντες. Μύδρος. Μύκητα. Μύσαντος. Μυχθίζεις. Ναύτης. Νεβρείς. Νεκυία. Νέποδες. Νεῖται. Νῆσις. Νιφετός. Νομαία. Νώνυμος. Νυμφοκομίδυκα. Νυμφεῖος. Ξουθή. Ὄγμος. Ὀδάξ. Ὀδῶδε. Ὀϊζυρήν. Οἶν. Οἰκογενής. Οἶμος. Οἴνοψ. Ὀκριόεις. Ὄλβος. Ὅμαιμος. Ὀμφαλητομία. Ὄνειαρ. Ὄνειδος. Ὀπάσας. Ὀπισοβάμων. Ὀράμνους. Ὀρβηλοῖο. Ὀργάς. Ὀρειονόμων. Ὀρίνεται. Ὀρταλίχων. Ὀτλήσαντες. Οὐρίαχος. Οὐτήτειρα. Ὠδίν. Ὠμοβρώς. Ὠμηστῶν. Ὠφελείας. Ὠψοπόνος. Πάγοι. Παλίγκοτος. Παλίντροπος. Πανάωρος. Πανικῷ δ. Πανθελγοχέρμιος. Πάππος. Παρηγορίας. Πάρθη. Πασσαγίῳ. Παυσανίας, Κλ. Πέζα. Πενιχραλέον. Πέπονες. Περίανδρος. Περισφύριον. Πετάλοις. Πειρήνη. Πείρησαν. Πηκτή. Πηκτίς. Πηνίον. Πιδακίων. Πιερία. Πινόεσσα. Πινυτός. Πίσπαιος. Πιτάλακος. Πλακόεις. Πλόκον. Πολιήτης. Πολύγληνον. Πολυσπαθής. Πόππυζε. Πορθμίς. Πωλικῆς. Πρηστήρ. Πρίαπος. Πρίων. Προθυνόντα. Προμολῆσιν. Προχόα. Πρῶνες. Προύνικος. Πτύξ. Πτώσσοντες. Ποίη. Ποικίλη ς. Ποινή. Πύελος. Πυκάζει. Πυργοφόρος. Ῥαγολόγος. Ῥαδινή. Ῥαιβός. Ῥαιστήρ. ibid. Ῥέθος. Ῥηξήνορες. Ῥίμφα. Ῥίνη. Ῥινόν. Ῥιπίζεται. Ῥομβεῖν. Ῥόμβος. Ῥόπτρον. Ῥυκάνα. Ῥυτῆρες. Ῥυτίς. Ῥύτορα. iter. Σαβυκῶν. Σαγήνεια. Σάκ. Σαυτὴν ἐπαινεῖς. Σιγύνη. Σίκυον. Σιμά. Σίμβλοι. Σίνις. Σίντης. Σκέπανον. Σκηνή. Σκηπτήτης. Σκοπῶν. Σκυβαλίζεται. Σκῦλα. Σμίλη. Σοβεῖ. Σωτήρ. Σπάνις. Σπατάλη. Σπαίρει. Σποδός. Σπονδή. Στάθμη. Στάλικας. Στεφανώπερον. Στέρνοις. Στυφελίξαι. Συλόνυχας. Συλῶ. Συμπαίστρα. Συνεψιάζουσα. Συρμός. Σφεδανῶν. Ταρσός. Τάλαρος. Ταναή. Ταναήχαλκος. Τέγεος. Τείν. Τετρακόρυμβος. Τετρυμμένον. Τείρει. Τηξιμελεῖ. Τιθηνάς. Τιμάνωρ. Τινάξαι. Τὸ Ἡσιόδειον. Τινθαλέοισι. Τόπος. Τοί σε. Τριγλίς. Τρίναξ. Τρίσομος. Τρίτωνος. Τροχαῖον. Τυμβεία. Τυροφόρον. Τυφήρεα. Ὑλακτοῦσης. Ὑλειώτις. Ὑμεναίων. Ὑμνοπόλος. Ὕννις. Ὑπάτη. Ὑπαίμακε. Ὑπερβορέων. Ὕπερθεν. Ὑπὲρ τὰ ἐσκ. Ὑπόνοια. Ὕψιος. Φάτις. Φαικά. Φέρασπις. Φήγινος. Φθοΐς. Φιλήνεμος. Φιλίσκος, Αἰγ. Φιλιστίων. Φιλόλαος. Φόρμιγξ. Φώρια. Φράγματα. Φρῦνος. Φυκίδα. Φῦκος. Χαλίκρητος. Χαλκεύτης. Χάλυβες. Χάραξ. Χερμαστήρ. Χερνῆτις. Χολάδες. Χειμπίεται. Χείσις. Χρωστήρ. Χρυσοχάλινον. Χύτρον. Ψαλλομένῳ. Ψαιστά. Ψήκτρα. Ψῆρας. Ψήχειν. Ψύχεται.

Epigrammata ex Anthologia inedita. v. Ἀγρεῖ. Ἀχέμιος. Ἀχεῖφνα. Ἀγρότερας. Ἀδρανές. Ἀήσατος. Ἀήτης. Ἀθώπευτον. Ἄθυρμα. Ἀκάμαντα. Ἄκιπν. Ἀκροσήσεις. Ἀλέγοις. Ἀμπλεών. Ἀμυγδαλῆ. Ἀμφίδορον. Ἀμφίκλαστον. Ἀμφιλαφῆ. Ἀμφίξουν. Ἀνειρύσω. Ἀντειάσι. Ἀπάρχεσθαι. Ἀπεκράνιξε. Ἀπεμορξάμην. Ἀπέχω. Ἄρης. Ἀρίδες. Ἀρθροπέδαν. Ἀρπεδέσι. Ἀρπεδαεῖ. Ἀστεμφέα. Ἀτμαγέλου. Ἄφατοι. Ἀφελοῦεν. Ἀχαΐνη. Βάμβαξ. Βασταρικά. Βίπιννα. Βλαύτη. Βολίς. Βοτηρικά. Βώτορες. Βουμολγός. Βούτης. Βουφάγος. Βουφόρταν. Βουχάνδης. Βουχίλου. Βραχυφεγγίτης. Βρόμος. Βροτολοιγός. Βύασινον. Γαλλαίῳ. Γαμψόν. Γέλγιθες. Γενεά. Γεώλοφον. Γομφιόδουπα. Γριπεύς. Δαρετίου. Δαΐ. Δαιδάλεον. Δαῖτας. Δεραγχέας. Δωδεκάδωρα. Δυσηχής. Αἴλινον. Αἰπύ. Ἔβρασεν. Ἐγκονέουσα. Ἐνδυτά. Ἐνναέται. Ἐνυδροβίων. Ἔξαιτον. Ἐπεισόδιον. Ἐραπτίδουλος. Ἐριβρύχων. Ἑρμῶναξ. Ἐτνήρυσις. Εὐαστήρ. Εὐδίνητα. Εὐρώταν. Εὐαστειρῆ. Ἐψύχθη. Εἴβεσθαι. Εἰνοσίφυλλον. Εἵσατο. Ἠνορέη. Ἥρασσον. Ἦθεα. Ἰαχήματα. Ἰλήκοις. Ἰνωπός. Ἰξύν. Ἴτυς. Θαλάμη. Θαλαμηπόλος. Θαλπήϊα. Θεοφορία. Θέρετρον. Θεσμοτόκον. Θειλόπεδον. Θηκτόν. Θίασος. Θρίναξ. Θυώδες. Θύρσος. Κάσιον. Κατήλυσιν. Καυσία. Κεγχρίτισι. Κεκρύφαλον. Κελαδεῦσιν. Κεμάς. Κημός. Κίρκοι. Κνημοί. Κνῆσις. Κνίζων. Κόλον. Κόναβος. Κορυβαντείων. Κωνοφόροι. Κρανεία. Κραντῆρες. Κρῆναι. Κυβελείοις. Κυκά. Κύμβαλα. Κυνοῦχος. Κύπελλον. Λαβύρινθος. Λαγαρόν. Λάγυνος. Λαλάγημα. Λάτρης. Λαίλαψ. Λεάντειραν. Λεχώ. Λεῖκνον. Λιβάδα. Λικμαία. Λιτός. Λοξή. Λωβητῆρα. Λώπιον. Λωτός. Λυπρή. Λυσσάνιε. Μαλθακόν. Μαιμώωσα. Μελάμβωλος. Μυιαρόν. Μυκήσαντος. Μύξα. Μύωψ. Νάρδος. Νάρθηξ. Νεοθηγεῖ. Ξαίνειν. Ὀγδοήκοντα. Οἰνοπέπαντοι. Ὀλιγαύλαξ. Ὀλιγηρεσίη. Ὀλίγοι. Ὄλπη. Ὀνομαστός. Ὀργυιά. Ὀρεία. iter. Ὀρείχαλκος. Ὀσίη. Ὠλεσίβωλος. Πάμβαξ. Πέλεκυς. Πελώριος. Πέπαυτο. Περόνη. Πετάλοις. Πεφορυγμένοι. Πήρα. Πιέντα. Πιληθέντα. Πιλήσεσι. Πίτυς. Ποδεῶνες. Πολυαύλακος. Πολυγλεύκου. Ποπάδες. Πρεών. Πρῆνες. Πρῶνες. Πτύγμα. Ποιφύσσω. Ῥίνη. Ῥιπῆς. Ῥόμβος. Ῥῶπες. Ῥωπικά. Ῥυτῆρα. Ῥύτορα. Σάγαρις. Σαμύθας. Σελίς. Σκέπανον. Σμήνη. Σπήλυγγες. Σπόγγος. Στέρφος. Στρεπτός. Στρόβιλος. Συγχίδα. Τὰ κ κόκκου. Τανυμήκεες. Τετρανθέντα. Τηθύς. Τηλοπέτευς. Τορύνη. Τριγέρων. Τρύπανα. Τρυτάνη. Τύμπανον. Τύμπανος. Ὑπέρλαχε. Ὑποπυθμίδιον. Ὕσινος. Φαιδεσίδαρον. Φάρσος. Φάσγανον. Φελλός. Φυγοδέμνιος. Φῶζα. Φύρδην. Χαράδρα. Χαριεργά. Χειροφυρέα. Χρόος. Ψαφαρῆ. Ψαιστά. Ψαίστρα. Ψήκτρα.

Epistola Artaxerxis Regis Persarum ad Hystanem, Hellesponti præfectum. v. Ἱπποκράτης.

Eratosthenes. v. Ἡδ' ἐς.

 Scripsit de Sibylla Samia. v. Σίβυλλαι γεγόν.

Esaias. v. Διαφανῆ.

Ethnicographus. v. Νακώνη. Νάξης.

Eubulus. v. Ἀπορρησία. Χαίρειν. Χρυσοχοεῖον.

 Ἐν Δαμαλίᾳ. v. Ἀσκός.

 Διονύσῳ. v. Κωφότερος κ.

 Καμπυλίωνι. v. Ἀνιακκάς. Μανέρως. Περίμαινας.

Euclus ὁ Χρησμολόγος. v. Ἃ ἅ.

Eudemus. v. Φρυνώνδας.

 Ἐν τῷ περὶ Λέξεων Ῥητορικῶν. v. Εὐγενέστερος κ.

Eugenator. v. Φιλάγριος.

Eugiton. v. Αἴσωπος Σ.

Eunapius. v. Ἀμείλικτον. Ἀνεστηκώς. Ἀνηρέθιζε. Ἀνῆψεν. Ἀπαγορεύειν. Ἀπεστάτει. Ἀποτραχηλίζοντες. Ἀπάθαλα. Ἀτέκμαρτον. Βαλάντιον. Διάμετρος. Διενεγκεῖν. Δικυχνίζειν. Διοσημία. Δρᾶμα. Ἐγκύκλιον. Ἐκμελές. Ἑλλανοδίκαι. Ἐπεισόδιον. Εὐτρόπιος. ὁ εὐν. Ζεῦγμα. Εἰσπομπή. Εἰσφρήσασθαι. Ἴλη. Θέσεις. Καγχάζει. Καρικὸν θ. Καταπαίνειν. Κωνσταντῖνος ὁ μ. Μακρῷ. Μεγαλοπρεπής. Μελεδωνός. Μικροῦ. Μοχεύων. Μυριέλικτος. Οἰδοῦσαν. Οἰσυΐναις. Ὀστράκου π. Παρακινοῦντα. Παραστάται. Παιδιά. Πρόβολος. Ῥῦμα.

INDEX AUCTORUM.

Ῥύμη. Σιρομάστης. Σταθερόν. Στέαπι. Συντεκμηράμενος. Ὕβρις. Ὑπαίθριον. Χαριεστέρους. Χρῆμα. Ψιλός.
Eunapii Sardiani Chronographia citatur in v. Ῥουφῖνος.
Euphorion. v. Ἀπάρμυκτον. Εὔωροι. Κάβηξ. Περιφοριῶντες.
Ἐν Ἀπολλοδώρῳ. v. Ὁ κάτωθεν ν.
Euphronius. v. Κηρύλος. Μέτων. Παραιξορέουσιν.
Eupolis. v. Ἀδραμύτειον. Ἀθηναίων δυσβ. Ἀλλὰ γάρ. Ἀναγχιππεῖν. Ἀναῤῥύει. Ἀνεπίπληκτος. Ἀποκαθεύδουσιν. Βασιλεύς. Βαστάσας. Γεῤῥοῖν. Ἔγκαφος. Εὖ ἔχειν ς. Ζητρεῖον. Καθίστασις. Κομμοῦσθαι. Κυλλός. Μυστάχνη. Παιδικά. Πρόσεχε. Σαπρόν. Ταμίαι. ἀρ. Τορύνη. Τοῖς Ἱπποκράτους. Ὑώδεις. Χωλός. Ψαμμακοσιογάργαρα. Ψῶζα.
Αἰξί. v. Ἁρμογή. Τάγηνα. Χρή.
Αὐτολύκῳ. v. Ἀναφλασμοί. Ἀνεκάς. Φασιανοί. Φιτύσαι.
Βάπταις. v. Ἀτρύφερος.
Δήμοις. v. Ἀγῆλαι. Ἀναβλυστονῆσαι. Ἀντιμάχου κατ. Ἀργύρειος. Νεανισκεύεται.
Κόλαξι. v. Λαφυγμός.
Μαρικᾷ. v. Ἀμφορεαφόρους. Μικροῦ τοῦ ὀβ. Ψῶζα.
Πόλεσι. v. Ἀνεῴγεισαν. Ἀνήῤῥησεν. Ἀπλήγιος. Ἀπώμοτον.
Σφιγξί. v. Νεανισκεύεται.
Ταξιάρχαις. v. Ἀλφάνει. Ὄνος ἀκροᾶται. Ὧδε.
Χρυσογένει. v. Ἀποπάτημα. (Χρυσῷ γένει.) Ὥμιλλα. Τοῦ Διός. Ψαμμακοσιογάργαρα.
Euripides. v. Ἄγαλμα. Ἀλλήλων. Ἁλωτόν. Ἀνάπτυξις. Ἀνδραποδίζω. Ἀνειλήθειαν. Ἀπάγου. Ἄραιτο. Ἀρίσιππος, Σωκρ. Βέβηλος. Δυσπάλειστος. Ἐγκύσαντα. Εὐελπίδειον. Εἴση. Ἤπειρος. Ἰή. Ἰννοί. Κερβάτης. Λίθων χ. Λογισμός. Λόγος. Παλαιγενές. Πενθερά. Πλεῖν. πλ. Πυῤῥώνειοι. Ῥαχίζειν. Τρὶς ἕξ. Φήμη.
Αἰγεῖ. v. Δεκατεύειν.
Αἰόλῳ. v. Κλῆρος Ἑρμ.
Ἀλκέστιδι. v. Κλέπτης. Οὐχὶ μᾶλλον.
Ἀλκμήνῃ. v. Ταῦτα μὲν πρὸς α.
Ἀνδρομάχῃ. v. Μὴ τὸ ἐμόν.
Ἀνδρομέδᾳ. v. Ἄλοχος. Εἴση.
Ἀντιόπῃ. v. Νόσον ἔχειν.
Βάκχαις. v. Ἀργαλέον.
Βελλεροφόντῃ. v. Οἴμοι. χ.
Ἑκάβῃ. v. Χαλάσω.
Ἐρεχθεῖ. v. Ἀνάστατοι. Βοῦς ἕβδομος. Σελῆναι.
Ἱππολύτῳ. v. Νῦν δή. Σεμνόν.
Λικυμνίῳ. v. Εἴδεα. (Λυκιμνίῳ.) v. Φαῦλον.
Μελεάγρῳ. v. Νῦν δή.
Μηδείᾳ. v. Ἆ ἆ. Μεσῶ. Σεμνόν.
Οἰνεῖ. v. Ἡρακλείαν.
Ὀρέστῃ. v. Πέλανος.
Πειρίθῳ. v. Πόλος.
Σισύφῳ. v. Χαίρω.
Ὑψιπύλῃ. v. Δωδεκαμήχανος.
Φρίξῳ. v. Τίς οἶδεν.
Eusebius Pamphili. v. Ἀγαπητός. Ἰησοῦς. Ὠριγένης, ὁ καὶ Ἀδ.
Euthycles.
Ἐν Ἀταλάντῃ. v. Βοῦς ἕβδομος.
Ezechiel Propheta. v. Λέβης.

F.

FAbulæ. v. Ἄδειν. Ἀκηδής. Ἄνεως. Ἄρκος. Αἰπεινή. Αἰώρα. Ἠπεδανός. Καρχαρόδους. Λάγος. Λίβυσσα ὄρνις. Λίς. Λόφος. Νεός. Πελειάδης. Πορφύρα. Σισύρα. Σκῶλος. Σπαθαλισμός. Ταυτὶ μὲν εἰκ. Φηλοῦν. Ψαφαρή. Vide etiam supra *Babrius*.

G.

GAlenus. v. Ἔφορος.
Ἐν τοῖς Ἁπλοῖς. v. Φαιόν.
Gregorius Nyssenus.
Ἐν τῇ Κοσμογονείᾳ. v. Τυχαία.
Gregorius Theologus.
Ἐν τῷ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον Ἐπιταφίῳ. v. Ἄβαρις. (vid. Theologus.)

H.

HEcatæus Milesius. v. Ἀδελφειός. Μοιχίδιον. Νῶλα.
Hegesander.
Ἐν τοῖς περὶ Ὑπομνημάτων. v. Ἀλκυονίδες.
Heliconius. v. Ἀπίων. Ἀῤῥιανὸς, Νικομ.
Heliodorus. v. Σπιλάδες. Τρίγληνα.
Heliodorus Periegetes.
Περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἀκροπόλεως. v. Προπύλαια.
Ἐν α΄ περὶ Ἀκροπόλεως. v. Νίκη Ἀθ.
Hellanicus. v. Ἀμφίσμαινα. Ἀνδοκίδης. Ἀνεῤῥιχῶντο. Νιοσαία.
Ἐν α΄ Ἀτθίδος. v. Ἄρειος πάγος.
Ἐν β΄ Ἀτθίδος. v. Μουνυχία. Στεφάνη. π.
Ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς Νόμοις. v. Ζάμολξις.
Heracleon. v. Τευτάζειν.
Heraclides Lycius. v. Νικήτης.
Heraclides Ponticus. v. Ἐμπεδότιμος. Λύσιοι τ.
Heraclides Tarsensis. v. Ἀμπλάκημα. Νάξης.
Heraclitus. v. Ἀγχιβατεῖν. Ἀμφισβατεῖν. Ἀναρίθμητος. Ποστοῦμος Ῥωμ.
Hermippus (Berytius, Historicus.) v. Ἄβρων. Δημοσθένης Ἀθην. Σίβυλλα.
Ἐν β΄ τῶν διαπρεψάντων ἐν παιδείᾳ δούλων. v. Ἴστρος.
Hermippus (Comicus.) v. Δειλοκομπήσας. Λεωτροφίδης. Ὑπαγωγεύς.
Ἀθηνᾶς γοναῖς. v. Ἀνθέων. Ἠδ' ὅς.
Ἀρτοπώλισι. v. Ἀγῆλαι.
Δημόταις. v. Λεπτολογία. Οὐ φροντίς.
Εὐρώπῃ. v. Ῥαζεῖν.
Μοίραις. v. Ἴακχος. ὕμν.
Herodianus. v. Ἄαπτος. Ἐντρέχεια. Ἠμαρ. Λαρινοί. Μαλακοσχός. Πᾶς. Φωριαμός.
Ἐν Ἐπιμερισμοῖς. v. Καταπροΐξεται.
Ἐν Ὁμηρικῇ Προσῳδίᾳ. v. Μεμνῆτο.
Herodicus Perinthius. v. Ὀρφεύς.
Herodotus. v. Ἀγή. Ἀγηλατεῖν. iter. Ἀγκόπερος. Ἄδην. Ἀειπτέοντες. Ἀκοή. Ἀλεξόμενον. Ἀλισμένοι. Ἀλογία. Ἁμαρτίαν. Ἀμβολάδην. Ἀναγινωσκομένου. Ἀνάγνωσις. Ἀνακλῖναι. Ἀνακῶς. Ἀνανέμειν. Ἀναποδίζειν. Ἀνδρεών. Ἀναιρεθείς. Ἀναισίμου. Ἀνέβησεν. Ἀνέγνωσαν. Ἀνέδραμεν. Ἀνεκώχευον. Ἀνέλη. Ἀνηκούστησε. Ἀνθέρικες. Ἀντίξοον. Ἀνοίγει. Ἀπαρτί. Ἀπαρτίαν. Ἀπεκρύφου. Ἀπεχρᾶτο. Ἀποφορᾶν. Ἀποχρᾶν. Ἄρδιν. Ἄρθμια. Ἀῤῥωδία. Ἄρτιζον. Ἀρχαιρεσία. Ἀφὰς λύχν. Ἀφάσσων. Ἀφέωκα. Βάσταρος. Βεκκεσέληνε. Βιῶται. Βοπόρους. Βουλήσεται. Βυσσόν. Γαῦλος. Γεωπεῖναι. Γεῤῥοῖν. Γεφυρεῖς. Γόργυρα. Δάσασθαι. Δεξάμενος. Δείσαντες. Δημοκήδης. Διδαχή. Δικαιοῦν. Διφροφόροι. Δρέπου. Αἰγίς. Αἰγυπτίων. Αἱμασιά. Ἑαδότα. Ἐγχρεμφθεῖσα. Ἑδώλια. Ἔκνιζεν. Ἐλινύοντας. Ἐλῶν. Ἐλόχησε. Ἐμποδών. Ἐναγίζειν. Ἐνέχεαυε. Ἐνηβητήρια. Ἐννώσας. Ἐξένισε. Ἐξηγηταί. Ἐξηρτημένος. Ἐπαλξίτης. Ἐπιλέξαντα. Ἐπιδαψιλευόμενος. Ἐπικάρσιον. Ἐπίλαμπος. Ἐπιλεξάμενος. Ἐπιμέλεον. Ἐπιπλέα. Ἐπίσιον. Ἐπιστρεφέως. Εὐμαρέη. Εὐμάρεια. Εὔξινος. Εὔτυκτα. Ζάκορος. Ζάμολξις. Ζειραί. Ζηλῶσαι. Ζωγρεῖν. Ζώνη. Ζυγομαχεῖν. Ζυγοί. Εἰκός. Εἰσηγήσεσθαι. Ἡβηδόν. Ἦθεα. Ἠκούσης. Ἡμάκηπον. Ἤσπαιρε. Ἰακχάζουσι. Ἰθύ. Ἵππος Νισ. Θαλαμίδιοι. Θαλῆς. Καλλιερεῖται. Καραδοκεῖ. Καραδοκήσοντα. Κατακτείνων. Καταγωγή. Καταθρώσκοντα. Καταπροΐξεται. Κατατέλεια. Καταχαίρων. Καταιρεόμενος. Κατοικτίζετο. Καινοῦν. Κινάμωμον. Κνάφος. Κνυζημάτων. Κομιδῆ. Κόσμος. πάξις. Κροῖσος. Λάζιν. Λέσχη. Λεύκη. π. Λήκυθον. Λῆμα. Λυκιοργίς. Μακροί. Μελεδαίνειν. Μελεδωνοί. Μελίνη. Δημ. Μεταίτιον. Μετεξέτεροι. Μετιέναι. Μυχαί. Ναυκραρικά. Ναύλοχος. Νεοχμώσαντες. Νεῶσι. Νῖνος. Νίψα. Ξεινίην. Οἶνος π. Οἴαστη. Οἰστροῖ. Ὀλοοίτροχος. Ὁμαιχμίη. Οὐκ κεκνεομένως. Οὖρος. Ὠκινάκης. Παλάμη. Πανύκτις. Παρηπεῖτο. Παρέχοντας. Παρώνησε. Παχεῖς. Περιλέποντες. Περίοδος. Περιφόρητα. Προσόμενα. Προστάς. Πλεῦνος. Πρόκα. Πρόκεσθαι. Πρόνοια. Πρόσπολος. Πρόπολος. Προσέληνοι. Προσθεῖναι. Πρόγονοι. Ῥαχίαι. Ῥῆχος. Ῥίπης. Ῥοδῶπις. Σακεύουσι. Σινάμωροι. Σκέπη. Σκύταλον. Σώχουσι. Σπερχθείς. Σταθμησάμενος. Στιβία. Στρόφιον. Συμψήσας. Συνέπαινοι. Συννήσας. Συρμαίη. Σφαγιάζειν. Σχοῖνος. Σχοινοτενές. Ταρσός. κυρ. Ταρσοὶ καλ. Τάφρος. Τελαμών. Τέμπεα. Τίσαι. Τιτακίδαι. Τελεκάδας. Τελτημθείς. Ὑβρίζοντες. Ὑπεξέχειν. Ὑπερθέντι. Ὑπῆρξαν. Ὑποκρίνεσθαι. Ὕθης. Φάλαρα. Φαρμάκοισι. Φενεός. Φερέγγυος. Φλαυρότατον. Φορμός. Φριμάξασθαι. Φύλακος. Φυλάξαντες. Χηλή. Χώματα. Χρῆμα. σπ. Χρῆμα. χρ. Χυτόν. Ψῶσαν. Ψύλλα.
Εἰς τὸν βίον Ὁμήρου. v. Χρήμη.
Hesiodus. v. Ἄγαλμα. Ἀλκή. Ἀράχνη. Αὖον. Βλωμός. Δαῖτας. Διαήσει. Δίκης. Δόμεν. Αἰδώς. Ἐλεδόνη. Ἐπάχνωσε. Ἐπιάλτην. Εὔορκος. Ζυγομαχεῖν. Ἡμίσεια. Ἴωκα. Θείας. Θύμος. Κομιδῆ. Κυθέρεια. Κυνοκέφαλος. Λέσχη. Μαχλοσύνη. Μελίτη. Μέτρησαι. Νεῖν. Ὄνειαρ. Ὁπλή. Ὅσῳ πλέον. Ὡρακιάσας. Πηγάδας. Πείνινοι. Πρόφερε. Πυργόπολος. Τένθος. Τέφρα. Τοῖς ὀρθῶς.
Ἐν γ΄ Καταλόγου. v. Ὑπὸ γῆν οἰκ.
Hierocles. v. Διαλέγομαι. Διόπι. Ἐμποδών. Τέμνουσι.
Ἐν α΄ Φιλοσοφουμένων. v. Ἐμποδών. Λέσχη.
Hieronymus.
Ἐν τῷ περὶ Τραγῳδοποιῶν. Ἀναγορεύσιος. Ἐγκατῳκοδόμησεν.
Hippias Sophista. v. Τύραννος.
Hippobotus. v. Αἵρεσις.
Hippocrates. v. Ἆ ἆ. Ἄχναι. Δέρτρον. Ἐμβόλιμος. Ἡβός. Κέδματα. Ποσπλερνίδας.
Hippolytus. v. Ἄκαιρος.
Hipponax. v. Ἄῤῥεν. Βούπαλος. Ἑρμίας, ὁ εὐν. Μυστάχνη. Χαραδριός. Χελιδόνων.
Homerus. v. Ἆ ἆ. Ἄβιος. Ἀβληχρόν. Ἀγάλματα. Ἀγάννιφον. Ἀγάσαιτο. Ἀγή. Ἀγών. Ἀγρώσσω. Ἄγχαυρος. Ἀγχιάλεια. Αἰκήλια. Ἀέσαμεν. Ἀεί. Ἄειρε. Ἀηδών. Ἄθρει κατάρρ. Ἀκάματον πῦρ. Ἀκέων. Ἀκήρατον. Ἄκολος. Ἀκουάζεσθε. Ἀλαός. Ἀλέγω. Ἀλκμανικὸν εἶδος. Ἄλλος. ἀντὶ τοῦ ἕτ. Ἄλλο πόσον. Ἀλειῶν. Ἀλύειν. Ἀλφάνει. Ἀλφειός. Ἀμβρόσιαι. Ἀμενηνός. Ἀμμωνιανός. Ἄμπυκας. Ἀμφιδέας. Ἄνα. Ἀναβάδην. Ἀναβολάς. Ἀνακλῖναι. Ἄναλτον. Ἄνδιχα. Ἀνήνασθαι. Ἀνίπτοις. Ἀνθηδόν. Ἀνθρακιά. Ἄνω. Ἀνύπαρκτον. Ἀνύειν. Ἄξιος λαβεῖν. Ἄξονες. Ἀπεπλίξατο. Ἀπερείσια. Ἀπηρωεύς. Ἀπήμονα. Ἀποκηδήσαντες. Ἀπολάψεις. Ἀπὸ ξυστοῦ. Ἄρης. iter. Ἀσυνθετώτατον. Ἀσφόδελος. Ἀτέχνοις. Ἄτη. Αὐτός. Αὐτοῦ. Ἀφάρτεροι. Ἀφνειός. Ἄχρι. Βάδος. Βαλεῖν. Βέλος. Βληχρόν. Βοὸς κέρας. Γαστήρ. Γυναικὸς ἄρ ἀντ. Γυρίης. Δάπεδον. Δαιδάλου π. Δαίνυ. Δέδηγμαι. Δέλφακας. Δεῦρο. Δειδέχατο. Δίκης. Διὸς φήμη. Δῶρον. Δρῦς. Δύμας. Δυσκλέα. Αἰγίλιψ. Αἰδώς. Αἴθη. Αἰθήρ. Αἶρε. Αἶψα γάρ. Ἐγανώθην. Ἐγγείνων. Ἐκγεγάμεν. Ἐκπηνιεῖται. Ἐλεοκόπους. Ἐμπλήκτι. Ἐνδιάει. Ἐναίρειν. Ἐνοπή. Ἐν πέντε χειτῶν. Ἐπακτῆρες. Ἔπειτα. Ἐπιάλτην. Ἐπιπλώσας. Ἐπίτονος. Ἐρώεις. Ἔσυγεν. Ἔπερον. Εὐρεῖα. Εὐφήμου. Ἔφελξα. Ἔχετος. Ζεῦ. Ζωρότερον. Εἰδήσεις. Εἰμί. Ἠϊών. Ἠνύστρον. Ἥομεν. Ἠοίην. Ἥρως. Ἦτορ. Ἱερὸν ἰχθύν. Ἴωκα. Ἱρά. Θάμνος. Θέμινος. Θέναρ. Θωύσσοντες. Θρέπτε. Θρήνους. Θρῆσ. Καλυψώ.
Καμ-

Καμπύλα. Κασίγνητος. Κατὰ δ'. Καταθύμιον. Κατέχε. Καπηλευόμενος. Κατηναγκασμένας. Κάφος. Καιροσίων. Κεκάδοντο. Κεληπίζειν. Κέρας ἀγλ. Κλέπτης. Κλεῖε. Κναφεύς. Κνῆ. Κῆπος. Κολοβόν. Κωθωνίσαι. Κρημνός. Κρημνώδη. Κρίμνον. Κριμνίσαι. Κυβιστᾶν. Λάπαθον. Λαφυγμός. Λεόντιος, Τερπ. Λέχαι. Λεύκη. Λείας. Λίμνη. Λῖνος. Λυγιζόμενος. Λύγος. Λυκίαν. Λῦτο. Μιά. Μαζός. Μάλεος. Μάλιοι. Μανιῶν. Μαρώνεια. Μέθη. Μέθυ. Μελινδής. Μεμυκότα. Μῆλα. Μιαρὰ κ. Μίλτος. Μολπή. Μωρόπερος. Μυκήσαιντο. Ναύλοχος. Ναύμαχα. Ναυσικάα. Ναὶ μὰ τό. Νέων. Νέποδες. Νεῦμαι. Νεικέσαι. Νόστος. Νυκτί. Ξύει. Οἰέτεας. Οἰνοπίπας. Οἶνος ὤν. Οἴνου π. Ὀκνῶ. Ὀλίγον. Ὀλολύζετο. Ὅμιλος. Ὁμίχλη. Ὁμοῦ. ἐγγύς. Ὄνειαρ. Ὠνείατο. Ὄνειροι. Ὄνθος. Ὁπλότερος. Ὄρθιον. Ὄρχησις. Οὐ θελήσῃ. Οὐκ ἂν δύναιο. Οὐκ ἔνδον. Οὐχί. Οὐλός. Οὕπως. Ὠρείθυια. Ὡς φάσιν ἡ πολ. Πάγκοινος. Παλαμᾶσθαι. Παλαιόν. Παραβαλέσθαι. Πάρδαλις. Παρελέξατο. Παρεξηυλημένον. Πασάμενοι. Πᾶσαι δ' ὤγνυντο. Πάτος. Πάτερες. Παῦρα. Παφλάζοισα. Παίσατε. Περίδου. Περιδώμεθα. Πηνίον. Πηός. Πλάστιγξ. Πλίξ. Πολυδάμας. Πολύθρονον. Πόνον. Πόνος. Πωλέσκετο. Πρημαινούσας. Πρὸ ἀντὶ τ. Πρόβασις. Πρόφερε. Ποιπνύω. Πύλας ἐρ. Πύλαι. Πυνθάνεσθαι. Πυρίνα. Πύστις. Ῥέθος. Ῥεχθέν. Ῥεῖα. Σαρδόνιος γ. Σάφα. Σεμίραμις. Σίζουσα. Σίσυφος. Σοφίαν. Σῶμα. Σπουδῇ. Σπεῖρα. Στίβη. Στόμα. Συνθῆκαι. Σχίζας. Ταρσός. Τὰ ἐκ τρίποδος. Τάλαντον. Τάφος. Τῆ. Τήθη. Τηθύς. Τηλύγετος. Τῆς. Τιμή. Τοξοποιεῖν. Τὼ ὀφθαλμώ. Τρέφεσθαι. Τρήρωνα. Τρηχεῖα. Τύραννος. Ὑπερέχεθε. Ὑπερώη. Ὕπνω. Φαέθων. Φαλῆς. Φαιστός. Φῆ. Φιλοτησία. Φόβος. Φόως. Φράτερες. Φρενοβλαβής. Φρόνιν. Φοῖνιξ. Φῦσαι. Χασάμενος. Χατεύδεις. Χειμών. Χλαῖναι. Χοαί. Χορείαν. Χορός. Χρόμαδος. Χρόος. Ψῆρας.
Ἐν Ἰλιάδι. v. Ἄκρον.
Ἐν Ὀδυσσείᾳ. v. Ἄκρον. Ἅλα. Νένακται. Νηλιτής.
Hyperides. v. Ἀγοράσαι. Ἀκμάζει. Ἀκμή. Ἀλκίμαχος. Ἀλφιτεῖς. Ἀμφισβητεῖν. Ἄνδρα. Ἀνεπόπτευτον. Ἄνετον. Ἀντέχει. Ἀρτεμίσιος. Ἀφαίρεμα. Ἀφέντες τὴν ὑπ. Ἀφείς. Ἀφύαι. Βάτανος. Βουλεύσεως. Διάθεσις. Ἐλευθέριος. Εὐπορεῖσθαι. Ζυγομαχεῖν. Θέσθαι. Θρεπτήδειον. Κακώσεως. Καταχειροτονίαν. Κεραννύουσι. Κομιστικά. Κώδια. Μοιχίδιον. Ναύκληρος. Νέμειν στ. Νικάνωρ. Νοθεία. Ὀβολοστατεῖ. Ὀξυθύμια. Ὀρθήν. Ποδοστράβη. Πωλαῖς. Πωλητήριον. Ῥόθιον. Σύνταξις. ἀντὶ τ. Τριακάς. Ὑποστησάμενος. Φιλοτησία. Φρονηματισθῆναι. Χεῖρα.
Ἐν τῷ κατὰ Ἀντιθέτου. v. Σκεῦος.
Ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. v. Ἀπεψηφίσατο. Ὅσιον.
Ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. v. Μηλόβιος.
Ἐν τῷ κατὰ Δημάδου. v. Λιστὴ τ Μ. Ὀξυθύμια. Παρεῖαι.
Ἐν τῷ κατὰ Δημαράτου. v. Θρεπτήδειον.
Ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. v. Ἀρισταῖος. Κατατομή. Νικάνωρ. τρεῖς. Παραγραφή. ἐ μ.
Ἐν τῷ Κυθνιακῷ. v. Θαῤῥαλέον.
Ἐν τῷ κατὰ Πασικλέους. v. Συμμορία.
Ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. v Αὐλαία. Νεμέας. Πρέσβυσον. Φορβαντεῖον.
Ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. v. Ἀγορᾶς. Ἀνασυντάξας. Συμμορία.
Ἐν τῷ πρὸς Τίμανδρον. v. Παιδάριον.

I.

Iamblichus. v. Ἄβρα. Ἀκόλαστος. Ἀναγκαῖα. Ἀσχαγμόνως. Διακωδωνίσω. Ζηλοτυπία. Ἤδη. ἀντὶ τ. Ἥκιστα. Συμψήσας. Συχναῖς. Τελαμών. Τελώνης. Ὑπεξέπεμψεν.
Ibycus. v. Ἀμπλάκημα. Ἰβύκειον ῥῆσ. Μήτοι. Σείριον. Χάος. καί.
Joannes. v. Δίηγε.
Joannes Euangelista. v. Βηθανία.
Job. v. Ἐτραχηλίασεν. Κόμη. Συντέλεια. Ψελλίω.
Jobas.
Ἐν β' Φθορᾶς Λέξεως. v. Σκομβρίσαι.
Ion Chius. v. Διθυραμβοδιδάσκαλοι. Ὑμεῖς, ὦ Μ.
Josephus. v. Ἀβάσκανος. Ἄδεια. Ἀθροίζει. Ἀκρασίας. Ἀκρότομος. Ἀλαζονεία. Ἀμφορεύς. Ἀνεπικλήτως. Ἄπαξ. Ἀπειθῆναι. Ἀποδίον. Ἀπολαβόντες. Ἀποσκευάσασθαι. Ἀποσυγεύοντες. Αὐτόθεν. Ἀχθηδών. Γυμνοπαιδεία. Δεξιός. εὐν. Δήφηλα. Διασκεδαννύουσι. Διεργάζεται. Δικαιοῦν. Ἐκεχειρία. Ἐμέλλησεν. Ἐμεχωνῖται. Ἐμπαροινοῦντες. Ἐνδείκνυμι. Ἐνορᾶσθαι. Ἐξαλλομένους. Ἐξόν. Ἐπικατέσεισε. Ἐπικλάσας. Ἐποφθαλμίσας. Ἔρρεψε. Ἐσπάραξε. Ἐσχεδίαζον. Ἐπεχνίσατο. Εὔκλεια. Ἰησοῦς. Ἴσσος. Ἰσχυρός. Θαλπόμενοι. Θάμνος. Θειασμοί. Καθεῖτο. Καταμησάμενος. Κατασχεδιάσω. Κατίδει. Καταμαδεῖν. Μετέωρος. Μήδαβα. Μοῖρα. Νάκος. Νεμεσηθείς. Νένακτο. Νεφθαλῖται. Ὀρφανός. Πάμβορον. Παραβολή. Παραφυλάσσω. Παρεθέντος. Πεπληρωμένη. Περιϊστάμενος. Πολεμίζειν. Προαλίσαντας. Προσειλήφεσαν. Προσκληδονιζόμενος. Ῥόθιον. σ. Ῥοῖζος. Ῥύσια. Σάγη. Σπαθητόν. Στέγει. Στιβαρόν. Στρατηγιᾶν. Στύππη. Τεθνηκότες. Τραχηλίζων. Ὕσπληξ. Φάκελλον. Φθῆναι. Φοινικίδα. Φυλέτης. Χαλκιδίτης. Χρῆμα. χρ. Ψυχρός.
Ἐν Ἀρχαιολογίᾳ. v. Νόμβα.
Ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῶν Μακκαβαίων. v. Ἐθνοπάκτου.
Isæus. v. Ἀγνώς. Ἄγει. Ἀειλογία. Ἀλευροπωλική. Ἀμαζόνειον. Ἀμιππεῖ. Ἀναγνωσκομένου. Ἀναγκαῖον. Ἀνεδικάσατο. Ἀντιπίπτουσι. Ἀπολαύειν. Ἀποφορᾶν. Ἀφείς. Ἀφοσιούμεθα. Βόθυνος. Βουλεύσεως. Γεννῆται. Διαγορεύων. Διαμεμετρημένη. Αἰδέσασθαι. Ἐκδικάσασθαι. Ἐκποιηθῆναι. Ἐμποδών. Ἐνεσκευασμένην. Ἐπισημαίνεσθαι. Εἰσαγγελία. Θίασος. Κατῳκοδόμησε. Κηρυκεία. Κλητῆρες. Νοθεία. Ὁμοδ. Ὀργεῶνας. Ὀρον. Ὅσιον. Παλίσκιος. Παρεγγύησε. Πατρῴων. Προσεποιήσαντο. Τέλμασι. Φασκώλιον. Φελλαί. Χίλιοι. Χρῆσαι δύο. Ψευδεκλησία.
Ἐν τῷ πρὸς Ἀρίστιον. v. Τέως. (Sed ibi scribendum est, Λυσίβιον.)
Ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλόδωρον. v. Ἀπραγματεύμενος.
Ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. v. Διάθεσις.
Ἐν τῷ πρὸς Διοκλέους ὕβρεως. v. Καταδικασάμενος. Τριπτῆρα.
Ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον. v. Ἐπιτίθη. Ὁμοῦ. ἐγγύς.
Ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους. v. Μετοίκιον.
Ἐν τῷ πρὸς Ἕρμωνα. v. Ἀνάκαιον.
Ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου. v. Τρικέφαλος.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Εὐμαθοῦς εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει. v. Ἐμποδών.
Ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην. v. Ὁμοῦ. ἐγγύς.
Ἐν τῷ κατὰ Καλλιφῶντος. v. Ἐπιτρέπταις.
Ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον. v. Ἐπίδικος. Τέως.
Ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην. v. Περιοίκιον.
Ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Μνησαίου θυγατρός. v. Ἀπεφάτισις.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίου. v. Κλητῆρες.
Ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα. v. Μεῖον.
Isidorus. v. Ἀρχηγός. Ἰωάννης Ἀντιοχ. Καταινυγῶ. Σπουδή.
Isocrates. v. Ἀγωνιᾶν. Ἀγωνιῶ. Ἀδελφειός. Ἀναιρεθείς. Ἀπαριθμησόμενος. Αὐθέντης. Διάθεσις. Διεσκαριφησάμεθα. Ἐπισημαίνεσθαι. Ἠλινδημένον. Ἤπειρον, Θεράπναι. Καινός. Πρέσβυ. Συγγραφεῖς. Συνέπεσε. Φαῦλον εἰρ. Φιλεργός.
Ἐν τῷ περὶ Ἀντιδόσεως. v. Ὀνήτωρ. Περίστασι.
Ἐν τῷ Ἀρεοπαγιτικῷ. v. Ἐπιθέτους.
Ἐν τῷ Ἀρχιδάμῳ. v. Μασσαλία.
Ἐν Βουσίριδι. v. Λογισμός. Παῤῥησίας.
Ἐν τῷ πρὸς Εἰδοθέαν. v. Χιάζειν.
Ἐν τῷ περὶ τῆς Εἰρήνης. v. Κακοῦς εἰδ. Φυλή. Ἰσ.
Ἐν Ἑλένης ἐγκωμίῳ. v. Διάθεσις.
Ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ. v. Ἀντίθεσις. Ἀπολελοιπότες.
Ἐν τῷ Πανηγυρικῷ. v. Ἀπολελοιπότες. Ἀρχαῖος. Ἐπίσταμος. Κληροῦχοι. Κύριον ἐρ. Παραγραφή. Παράκλησις. Πολιτεία. Πρωτομένους.
Ἐν Παραινέσεσιν. v. Συλλαβεῖν.
Ἐν Τραπεζιτικῷ. v. Σκηνή.
Ἐν τῷ κατὰ τῶν Σοφιστῶν. v. Μεσεγγυοῦνται.
Ister. v. Θεός. Σοφ. Λαμπάδιος. Τριτίμηνις. Φάρμακος.
Ἐν δ' τῶν Ἀτάκτων. v. Ταυροπόλαν.
Ἐν τοῖς Ἀττικοῖς. v. Ἀμνόν. Περισίαρχος.
Ἐν α' Ἀττικῶν. v. Τιτανίδα.
Ἐν τοῖς Ἐπιγραφομένοις Μελοποιοῖς. v. Φρύνις.
Ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν Ἀτθίδων. v. Ἐπενεγκεῖν.
Ἐν ιβ'. τῆς Συναγωγῆς. v. Ὁμηλαῖος.
Juba. Vide supra *Jobas.*
Julianus. v. Ἀμφίων. Ἀπόνοια. Οὐδὲ γρύ. Χρῆμα. Ψυχίδιον.
Ἐν Ἐπιστολῇ. v. Ἡρόδοτος, Λ. Μουσώνιος, Καπ.
Ἐν τοῖς Κρονίοις. v. Ἐμπεδότιμος. Ἰουλιανός, ὁ Παρ.
Juliani Parabatæ Epistola ad Porphyrium, de inquirenda Bibliotheca Georgii. v. Ἐπιστολή.
Ixion.
Ἐν ταῖς Λέξεσιν. v. Λαισποδιάσαι.

L.

Leagoras. v. Αἴβη.
Libanius. v. Ἀκρισία. Βασκαίνω. Ἥκιστα. Ὀδύρομαι.
Livius. v. Λεύκολλος. Σύλλας.
Logothetes.
Ἐν τῷ τῆς ἁγίας Θέκλης μαρτυρίῳ. v. Ἄβαξι. Ἀνάρμοστες. Ὑπαγορεύεται.
Ἐν τῷ τοῦ ἁγίου Θύρσου μαρτυρίῳ. v. Καταπέλτης.
Ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ Καλλικελάδου. v. Ἐξαπάτη.
Ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ ἁγίου Λουκιανοῦ. v. Νοθεύει.
Ἐν τῷ τοῦ ὁσίου Μαρκέλλου βίῳ. v. Ἀλκαία.
Ad hunc Logotheten etiam referenda forte sunt, quæ habet Suidas. v. Ἄν ἀμφοῖν.
Longinus. v. Αἰωνοάριος. Ἰανουάριος.
Lucianus. v. Ἐπιτίμιον. Κολυπύς. Ματάζων. Τί κοινὸν κ.
Μυίας ἐγκωμίῳ. v. Ἐλέφαντα.
Τίμωνι. v. Παιδοτρίβας.
Lycon. v. Ἐπίχαρμος.
Lycophron. v. Ἐκποκιῶ. Νέδων. Νηρίτης. Τονθάζειν. Τόργος. Φιλοδέμενος. Χάλυβες.
Lycurgus. v. Ἀγραφίου. Δηλιασταί. Δοκιμασθείς. Αἰγίς. Ἑκατόμπεδος. Ἐσχάρα. Κτηματίτην. Νεώρια. Παράκλησις. Τραπεζοφόρος, Χιλιωθέντα. Ψευδὴς ἐγγ.
Ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. v. Μητρῷον.
Ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. v. Μηλόβοτος.
Ἐν τῷ περὶ Διοικήσεως. v. Ἐπικράτης Ἀθην. Ὀρεῖον. Σείριον.
Ἐν τῷ περὶ τῆς Ἱερείας. v. Νίκη. Προτέλεια. Συσσημαίνεσθαι.
Ἐν τῷ περὶ τῆς Ἱερωσύνης. v. Προχαριστήρια.
Ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος. v. Ἐμποδών. Μοχθηρία. ἠκ. Ὀρκάνη.
Ἐν τῷ περὶ Μαντειῶν. v. Καυχᾶ.
Ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου. v. Προηροσίαι. Προκώνια. Πυανεψιῶν.
Ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. v. Πεπορπημένος. (Sed ibi legendum est, κατὰ Λεωκράτους.)
Lycus Neapolita. v. Πύθων.
Lycus Rheginus. v. Λαρινοί.
Lysias. v. Ἀδοκίμαστος. Ἄεργον. Ἀκμάζει. Ἀνάγκασθαι. Ἀξιᾶν. Ἀξιοῖ. Ἀπήχεια. Ἀποκριθῆναι. Ἀπολαχεῖν. Ἀποπεφασμένον. Ἀργυρώματα. Ἀρκτεῦσαι. Αὐθέντης. Αὐλεία θ. Ἀφανές. Δαπιδας. Δέκα. Διρμισής. Διαδόσεις. Δίειρξα. Δικαιώσεις. Αἰδέσασθαι. Ἔγγαιοι. Ἐκωδωνίζοντο. Ἐλεοκόπους. Ἐμπεδοκλέους. Ἐπισκήψασθαι. Ἐπιθέτους. Ἐπιορκήσαντα. Ἐπίπεμπτον. Ἐπιτρέπειν. Ἡλικία. Θεμιστεύειν. Θλάζειν. Κάθετος. Κακώσεως. Καρκίνος. Κατάστασις. Κίος. Λαγίσκα. Λευκὴ ἀκτή. Μεταπύργιον. Μορίαι. Ναΐς. Νοθεία. Ὀβολοστατεῖ. Οἶος. ἀντὶ τ. Οἷός

INDEX AUCTORUM.

εἰ. Ὀργιῶν. Οὐσία φανερά. Παραφρυκτωρευόμενος. Πεδίκα. Περιφορηθῆναι. Πεφασμένος. Πλειστηριάζεις. Πλημμελεῖν. Πλινθεῖον. Πόα. Πολύστρατος. Πυελίδα. Σηκός. Τίμημα. Ὑπόλογον. Φάρμακος. Φάσις. Φασκώλιον. Φρυκτός. Χρηματιστής. Χρημάτων.
Ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην. v. Αἰσθέσθαι.
Ἐν τῷ πρὸς Ἀλκίβιον. v. Παλαιόν.
Ἐν τῷ κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας. v. Ῥόπτρον.
Ἐν τῇ πρὸς Ἀσύβαρον Ἐπιστολῇ. v. Πόπαλα.
Ἐν τῷ περὶ τοῦ Βατράχου φόνου. v. Φηγώσιον.
Ἐν τῷ πρὸς Γλαύκωνα. v. Προὔκειτο.
Ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς. v. Καρποῦ δ.
Ἐν τῷ περὶ τοῦ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις Ὀβολοῦ. v. Ἀνάπηρον.
Ἐν τῷ περὶ τῆς Ἐπιγένους διαθήκης. v. Ἀνάργυρος.
Ἐν Ἐπιστολῇ. v. Ὑπὸ μάλης. Φαῦλον εἴρ.
Ἐν τῷ κατ' Εὐθυδίκου. v. Ἀμφιδίας.
Ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην. v. Ὕβρεις. ἡ μι.
Ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. v. Ἀπόμισθος.
Ἐν τῷ πρὸς Κλεινίαν. v. Ὑπὸ μάλης.
Ἐν τῷ πρὸς Κτησιφῶντα. v. Συγγραμμιδή.
Ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον. v. Ἐπίδικος.
Ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου. v. Γωνία.
Ἐν τῇ πρὸς Μετάνειραν ἐπιστολῇ. v. Ὁμοῦ. ἐγγύς.
Πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφήν. v. Μυσαῖος. π.
Ἐν τῷ πρὸς Ναυσίαν περὶ τοῦ τύπου. v. Λιθουργική.
Ἐν τῷ κατὰ Νικίου. v. Πτώματα ἐλ.
Ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα. v. Συγγραμμιδή.
Ἐν τῷ πρὸς τὸν Πολέμωνα λόγῳ. v. Ἐπὶ καλάμῃ ἀροῦν.
Ἐν τῷ κατὰ τῶν Σιτοπωλῶν. v. Ἄξιον. οἱ ῥήτ.
Ἐν τῷ πρὸς Τίμωνα. v. Ἐσχηματισμένος.
Ἐν τῷ πρὸς Τιμωνίδην. v. Διάθεσις.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Φερενίκου. v. Οὐσία φανερά.
Lyſimachus.
Ἐν β' Νόστων. v. Σαμαίνη.

M.

MAgiſter Coprogenius. v. Ἀνώγεον.
Magnes.
Ἐν Πιτικίδι. v. Νῦν δή.
Malachias. v. Ἀββᾶ. Μεμυαλωμένα.
Malchus. v. Ἀμαξιτόν. Ἐπιτίμια. Λέπρα. Λέων βασ. Σύνταξις. Ὑπολαβών.
Marcellinus. v. Ἀπήλαυσε. Ἀπολαύειν.
Marcus Antoninus. v. Ἀκενόσπουδον. Ἀκέραιον. ἐκ τ. Ἀνακλητικόν. Εὔλυτος. Εὐμάρεια. Ὀρθός. Πρασιανός.
Marinus. v. Ἀρχή. ἡ μέν.
Maximus. v. Συγγραφεύς.
Melanthius. v. Γρυπαίνειν. Ἔκρυπτ.
Menander Comicus. v. Ἀγείρεις. Ἀδράστεια. Ἀναπιτῶ. Ἀνατρέχω. Ἀπασκαρίζειν. Ἀπέφηνεν. Ἀποσοβεῖ. Ἀρπακροτῆσαι. Ἀσκαλαβώτης. Ἄχολος. Βαθύς. Βουκόρυζαν. Δημιουργοί. Διαρτῆσαι. Ἐκκορηθείης. Ἐξαλλάξαι. Ἐχάτως. Εὐρωπιᾶν. Εὐτελής. Εἰς ἀγοράν. Ἡράκλεις. Ἴσα βαίνων. Κόπτω. Κόρημα. Μετοίκιον. Ναὶ μὰ τό. Ὁμοῦ. ἐγγύς. Ὄργν. Ὄρος. Οὐ μετόν. Πατάγημα. Παίσωμεν. Πλύνεται. Πράγματα. Προστάτης. Σαθρωθῆναι. Σπαλίωνες. Συκοφαντεῖν. Τῶν τελῶν κ. Τελκορυσία. Ὑπάρχων. Φάσις. Φιλοσοφεῖν. ἀντὶ τ. Φρυάττεσθαι. Φυλή. Χλωρόν. Ψεῦσον.
Ἐν Ἀδελφοῖς. v. Κοινὰ τὰ τ.
Ἁλιεῖ. v. Ἀντάλλαγον. Φηλοῦν.
Ἀνατιθεμένῃ. v. Ἀληθέστερα. Ἀράβιος ἄγγελος.
Ἀνδρείᾳ. v. Νεοττόν.
Ἀνδρογύνῳ. v. Λάμια. Φίλιος.
Ἐν Ἀπαγχομένῳ. v. Εἰς τὸ δέον.
Ἐν Ἀπίστῳ. v. Ἄβρα.
Αὐλητρίδι. v. Δωδωναῖον.
Ἀφροδισίῳ. v. Ἀλήθεια. Ἀναθέσθαι.
Δαιταλεῦσι. v. Ἀπέδραν.
Δακτυλίῳ. v. Ὑπηνέμια. ὡς ἡ.
Δημιουργῷ. v. Δημιουργοί.
Δὶς ἐξαπατῶντι. v. Ἀπόστα. Ζάκορος.
Δυσκόλῳ. v. Παιωνῷ δ.
Ἐγχειριδίῳ. v. Κωρυκαῖος.
Ἐπιτρέπουσι. v. Ματρυλλεῖον.
Ἑταίραις. v. Ἀναπιτῶ.
Ἐφεσίῳ. v. Ἔνδον.
Ἥρωσι. v. Ἀναλυθῆναι.
Θαΐδι. v. Κίγκλος.
Θησαυρῷ. v. Κανθάρου μ.
Κανηφόρῳ. v. Ἀντάλλαγον. Ἀποκρίθητι.
Καρίνῃ. v. Ἀλύσιον.
Καταψευδομένῳ. v. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς.
Κεκρυφάλῳ. v. Ἀβυρτάκη. Αἴρειν. καὶ τὸ π.
Λευκαδίᾳ. v. Ζάκορος.
Μέθῃ. v. Ἄλλο, ἔπρον.
Μεσσηνίᾳ. v. Ἀράβιος ἄγγελος. Ἴστα. Φύλλα.
Μισουμένῳ. v. Ἀποκναίειν. Ἀπαμφιέσαιτις.
Μισουμέναις. v. Λακωνικαὶ κλ.
Μισογύνῃ. v. Παράστασις.
Ναυκλήρῳ. v. Ναξιουργής.
Ὀλυνθίᾳ. v. Φέρειν.
Ἐν τοῖς περὶ Ὁμήρου. v. Ἀθηναίας.
Ὁμοπατρίοις. v. Ἀλφάνει.
Παιδίῳ. v. Ἀπόστα. Ἀλεξιφάρμακα.
Ἐν Περινθίᾳ. v. Ἀβέλτερος. Ἀνέπαφον. Πομπείας.
Ῥαπιζομένῃ. v. Ἀμφορεαφόρους. Ἀνέσπακε. Μυόχοδον.
Σικυωνίῳ. v. Ἄβρα. Ἄγραφοι. Κακὴ μὲν ὁ.
Συναριστώσαις. v. Ἀγαπησμός. Αἴρειν. καὶ τό.
Συνερώσῃ. v. Ἀναπιτῶ. Ὦ μέλεε.
Τίτθῃ. v. Αἰτήσασθαι.
Ἱερείᾳ. v. Ἀνορωρυγμένον.
Ὑμνίδι. v. Αἰτήσασθαι. Αἰτούμενος.
Ὑποβολιμαίῳ, ἢ Ἀγροίκῳ. v. Πέμπειν.
Χαλκηδονίῳ. v. Λιτύερσης.
Χαλκίδι. v. Πέμπτῃ φθ.
Χήρᾳ. v. Ἀνάδοχον.
Ψευδηρακλεῖ. v. Ἄβρα. Καρκίνου ποιήμ.
Ψοφοδεεῖ. v. Ὄνος λύρας.
Menander Hiſtoricus. v. Ἀβέλτερος. Ἀνάπυλον. Ἀνάρσιος. Ἀνάρροπον. Ἀπεπίφροιον. Ἀπ' ἐχθρῶν π. Ἀτρακτον. Αἴσιος. Ἐμβρεθῆ νῦν. Ἐπεθείαζε. Ἐπιδουπῆσαι. Εὔψυχος. Θείλατος. Θρᾷκες. Κώχ. Οὐ μέλον αὐτῷ. Πάνακτος. Περιπέπτωσι. Ταγχοσδρω. Φιλεριστῆσαι. Χάρακι.
Menecles. v. Διακόνιον. [Ubi, ἐν τῷ Γλωσσοκόμῳ.]
Ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων. v. Ἑρμαῖ. Κεραμεικός.
Metagenes. v. Ξενοσκοπεῖν. Συγκόψαι.
Θουριοπέρσαις. v. Τίς τρόπος.
Mnaſeas v. Σάβοι. Ὑμεῖς, ὦ Μεγ.
Ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης. v. Πραξιδίκη.
Mnaſeas Patarenſis.
Ἐν τῷ Περίπλῳ. v. Πύθου χελιδ.
Moſes. v. Ἀββᾶ. Ὁσιότης.
Ἐν Δευτερονομίῳ. v. Διακόω.
Muſæus. v. Μελίτη.
Myrtilus. v. Λήμνιον.

N.

NEanthes. v. Ἀπορρῶγας.
Nearchus. v. Ἀλέξανδρος, ὁ φιλ.
Neoclides. v. Νάννος.
Nicander. v. Εὐρύβατος. πον. Τετράπτερα.
Ἐν α' Αἰτωλικῶν. v. Τιτανίδα.
Εἰς τὸ Ἀντιφάρμακον. v. Δερκύνιος.
Nicander Alexandrinus.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀριστοτέλους μαθητῶν. v. Αἰσχρίων.
Nicanor, qui vitam Alexandri ſcripſit. v. Σίβυλλα Χαλδ.
Nicias Eleates. v. Ὀρφεύς.
Οἰνοποιῷ. v. Ἀμφίας.
Nicolaus Damaſcenus. v. Ὠμή τις εἶναι.
Nicophon. v. Ὑποπίνειν.
Πανδώρᾳ. v. Κοιμίσαι.
Nicophron.
Ἀφροδίτης γοναῖς. v. Ἀράχνη. Σέρφος.
Nicoſtratus. v. Ἀδράστεια. Ταρρανθινίδιον.
Nymphodorus. v. Αἰγίς.

O.

ONomacritus a quibuſdam oracula ſcripſiſſe dicitur. v. Ὀρφεύς.
Oppianus.
Ἐν ε' τῶν Ἁλιευτικῶν. v. Ἀσφάλιος.
Origenes.
Fragmentum ex quadam ejus Epiſtola. v. Ὠριγένης, ὁ καὶ Ἀδ. Ὠριγένης, Λεωνίδ.
Orion. v. Ἀβλεμέως. Πόρκος.
Orpheus.
Ἐν Δίκτυι. v. Ἵππος Νισ.
Φυσικῷ. v. Τριτοπάτορες.
Fragmentum Orphei habes v. Ὀρφεύς. ὅπ.

P.

PAlæphatus.
Ἐν τῷ ζ. τῶν Τρωικῶν. v. Μακροκέφαλοι.
Panyaſis. v. Οἶνος ὤν.
Parmenides. v. Μακάρων νῆσοι. Ὡς λίαν.
Paulus Apoſtolus. v. Ἀγάπη. Ἀσκὸς ἐν πάχνῃ. Δόξα θεοῦ. Κεφάλαιον.
Paulus Silentiarius.
Ἐν Ἐκφράσει τῆς ἁγίας Σοφίας. v. Ἥραιος.
Pauſanias. v. Πύνδαξ.
Perginus Mileſius. v. Ὀρφεύς.
Periander. v. Ἀμφιανακτίζειν.
Phalaris. v. Ἀδελανὸς, σιφ.
Phanias Epheſius. v. Κύρβεις. αἱ τ.
Phanodemus. v. Ἐπὶ Παλλαδίῳ.
Ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀτθίδι. v. Παρθένοι.
Ἐν ἕκτῳ. v. Τριτοπάτορες. Χαλκεῖα.
Pherecrates. v. Ἀγρεῖς ὥραν. Ἀδωνία. Ἀλοαίων. Ἀμυσί. Ἀναθύειν. Ἀνασπᾷ. Ἀναψηφίσασθαι. Δήμαρχοι. Καρκίνος. Κιλίκων. Κοριαννοι. Κύνα δ. Ῥυπαίνω. Συηνία. Τευτάζειν. Τραύξανα. Φοβερός.
Ἀγρίοις. v. Ἄπια. (Ἀγρίοις.) Χαῖρε, κιθ.
Αὐτομόλοις. v. Ἀκαλήφη. Πασσυδεί. Στραγγαλίδες.
Γραυσί. v. Ἀθηναίας. Ἀρτήρ.
Δουλοδιδασκάλῳ. v. Ἀναψηφίσασθαι.
Ἰπνῷ. v. Ἀπέδραν.
Ἰσῷ. v. Ἄξιος, ὁ εὔωνος.

INDEX AUCTORUM

Κερ͂αμνεις. v. Ἀνόδοντον. Ἀνυδρεύσασϑ. (Κεραμνοῖ.) Τȣ̃. τȣ̃το κ. Ὑοσκυαμῶν.

Κραπατάλοις. v. Ἀγυιαί. Ἀνεφύγεισαν. Ἀπιρτί. Ἄπιρρε. Νωτοπώληα. Περιέῤῥων. Φίλιος.

Λήροις. v. Χρή.

Μυρμηκανθρώποις. v. Ἀρᾶϑ. Ἀρτίως. Αἰγίς κατ. Τεθολωμένος.

Πετάλη. v. Αἴρειν, & τὸ στ.

Τυραννίδι. v. Ἀράχνη. Συνναῖσι.

Pherecydes. v. Θυωρός. Ὕης.

Philagrius.

Ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολῇ. v. Φιλάγριος.

Philanias. v. Θερμοπύλαι.

Phileas. v. Βόσπορος.

Philemo. v. Ἄγολος. Εὐμενίδες. Τριτημόριον.

Νεμομένοις. v. Ἀποστοματίζειν.

Νυκτί. v. Τηνάλλως.

Παγκρατιαστῇ. v. Πρό. ἀντὶ τȣ̃ ἀ.

Πτέρυγι. v. Ἀθηναίας.

Philetærus.

Μελεάγρῳ. v. Ἀμπαλίνωρος.

Philetas Ephesius. v. Βάκις.

Philinus. v. Θεωρικά. χρ.

Philippides. v. Μακρὸν π. Ψωμοκόλακες.

Philippus. v. Ἀποσιμῶσαι.

Philistus. v. Ἀποθήκην. Νώνυμνα.

Philo. v. Ἀγαλματοφορȣ́μενος. Βίος. Δύναμις. Θεός. Φίλων. Θεραπευταί.

Ἐν τῷ εἰ στοιχείῳ περὶ τ̃ Παραδόξȣ ἱστορίας. Παλαίφατος, Ἀβυδ.

Ἐν τῷ τȣ̃ Πολιτικȣ̃ Βίῳ. v. Ἀβραάμ.

Philochorus. v. Ἀδύνατοι. Ἀλκυονίδες. Ἀλῶα. Ἀνεπόπτευτον. Βȣ́χεται. Γεννῆται. Ἑρμῆς, ὁ πρὸς. Εὐελπίδης, Μνησ. Θέμιν. Κανηφόροι. Καταστομή. Λίθος. Λύκειον. Οἴηθεν. Ὀμογάλακτες. Ὀργεῶνες. Περιστίχων. Πομπεία. Πρὸς τῇ πυλίδι. Σεισάχθεια. Συγγραφεῖς. Συμμορία. Τετράδι. Τρικέφαλος. Τριτοπάτορες. Φυλή. Χύτροι. πόλ.

Ἐν β' Ἀτθίδος. v. Κοβαλία. Σκίρον.

Ἐν γ' περὶ Μαντικῆς. v. Ἐγγαστρίμυθος.

Ἐν Τετραπόλει. v. Τιτανίδα.

Philostorgius. v. Ἀπολλινάριος. Βασίλειος. Φλέγων.

Philostratus. v. Ἀπολλώνιος Τυανεύς. Διάγειν. Ἑρμογένης. Καλάβροψ. Καταψήσας. Καπηλωτισμένον. Κῶμος. Λεπτολογία. Πυθαγόρας. Σιμός. Σοφιστής. κωμ. Ὑποτείνει. Φοιτᾷ.

Ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ Ἀπολλωνίȣ τȣ̃ Τυανέως. v. Κράτης.

Ἐν Βίοις τ̃ Σοφιστῶν. v. Ἡρώδης Ἰȣ́λιος. Παυσανίας, Καισ. Ὑπέρφρων.

Philoxenus. v. Ἔθυσας. Θρεττανελό.

Philyllius. v. Ἅλω.

Αἰγί. v. Ἀνάλφιτον.

Phocylides. v. Ἀπαιτέων. Χρῆσαι.

Photius Patriarcha. v. Ὀρεία.

Phrynichus. v. Ἀθηναίας. Ἀθύρωτον. Ἄνοις. Ἀπύλωτον. Ψόθος.

Μονοτρόπῳ. v. Μέτων. Παρθένοι. Ὑπερακοντίζεις.

Μȣ́σαις. v. Καδίσκος.

Μύσαις. v. Τευτάζειν.

Phylarchus. v. Λευκὴ ἡμ. Τιάρα.

Pindarus. v. Ἀγάλματα. Ἄμαχον. Ἄναλκις. Ἀνύπαρκτον. Ἀράχνη. Βάσανος. Βασιλεύς. Βληχρόν. Δαμασίφρων. Αἰθήρ. Ἐπέτειον. Εἴδωλον. Εἰκός. Ἥρας δὲ δεσμ. Ἰοστέφανοι. Ἰχύων. Θαλπνότερον. Κάτωθε. Κατωκάρα. Λυγκέως. Μεγάνορος. Ὦ Ἀφήμερε. Σχάσον. Τὸ Ἡσιόδειον. Φθόνος. Φῶτα. Χρήματα, χρήμ.

Ἐν Διθυράμβοις. v. Παλιναίρετος.

Ἐν Σχολῇ. v. Ἀθηναίας. (Sed ibi scribendum, ἐν Σκολιοῖς.)

Pisander. v. Ἀγάθυρσοι.

Pisides. v. Ἀγωγόν. Ἄμμαμα. Ἀνεκτά. Ἀντλία. Ἀποῤῥῆξαι. Ἀπόσπονδον. Ἀτρέμητις. Ἄχειρος. Βάκχος. Βύσσοι. Γιγαντικά. Διόπτρα. Διπλόη. Δύναμις. Αἰετός. Ἔγειον. Ἔγχυον. Ἐμβριθῆ. Ἐμπίς. Ἔναυλον. Ἐνθουσιώσας. Ἐπείκτης. Ἐπίδοσις. Ἐπιστάτης. Εὐλαβηθείς. Εἰ εὐκτικόν. Ἦν. Ἡρακλεία λίθος. Κακῶν π. Κατηχῶν. Κίβδηλον. Λειτȣργία. Λησαί. Μαιεύεται. Μόχθος. Νεοσπάδα. Νεῦρα μ. Νυμφίος. Ξένας. Ὄγκος. Οἶστρος. Οὐσιῶσαι. Παράβασις. Παροψωνεῖν. Πῶρος. ἀπ. Προσάχθισαι. Σπαγειρίτης. Συμφορά. Σύριγξ. Σύρω. Σφύζει. Ταυτότης. Τέλμα. Τελωνεῖον. Τόνον. Τρόπον. Τύχη. συντ. Ὑπεξελεύσεις. Ὑποψία. Φθόη. Χρῶμα. Ψῆφος μέλ. (Omnia hæc fragmenta Pisidis deprompta esse existimamus ex poemate ejus de bello Persico, quod hodie intercidit.)

Pittacus. v. Πιττάκειον.

Plato Comicus. v. Ἀναβιῶναι. Αἴσωπος. ὁ τ̃ μ. Ἐπικράτης. Κριὸς ἀσελγ. Μεμιλτωμένον. Πλειστηριάσας. Σπόργιλος. Σχινίον. Φασιανοί.

Ἀδώνιδι. v. Ἀφοδεῦσαι. Ὑπέρȣ π.

Ἑλλάδι. v. Φάλαγξ. θηλ.

Ἑορταῖς. v. Δεινόν. Διϊτρέφης. Ὄμφαξ.

Κλεοφῶντι. v. Φιλοτιμότερα.

Μενελάῳ. v. Τί οὐκ ἀπ.

Ξάνταις. v. Τουτάζειν.

Παιδαρίῳ. v. Παράβασις.

Πεισάνδρῳ. v. Ἀρεοπαγίτης.

Πρέσβεσι. v. Ἀπέχαζεν.

Σοφισταῖς. v. Σοφιστής. κωμ.

Ἐν Σύρφακι. v. Τελέας.

Ὑπερβόλῳ. v. Εὔερον.

Ἐν Φάωνι. v. Ἀτηρόπατον. Γλυκὺς ἀγκών.

Plato Philosophus. v. Ἀβȣλεῖν. Ἄγνος. Ἀγεωμόνας. Ἀδικία. Ἀθάνατος. Ἀλλ' ἤ. ἀντ. Ἀλογία. τὸ μ. Ἀμαθέστερος. Ἀμαθία. Ἀναθέσθ. Ἀναπνῆσαι. Ἀνδραποδώδεις. Ἀντιφήμισε. Ἀντιλέγειν. Ἀντίληψις. Ἀξιᾶν. Ἀπιστεῖν. Ἁπλότης. Ἀποδείξεις. Ἀποκήρυκτον. Ἀπ' ὄνȣ. Ἀποῤῥηθέν. Ἀρα. Ἄῤῥατον. Ἀρνουμένη. Ἀρχαῖος. Ἀρχίας. Ἄπτισις. Ἀτέχνως. Βαρβαρίζει. Βδέλλεται. Δεινῆς ἀνάγκης. Διωλύγιος. Ἐγγαστρίμυθος. Ἐγκλειξάμενη. Ἐμποδών. Ἔπος. Ἔρως. Εἱμαρμένη. Εἴξασι. Ἰδέας. Θεόδωρος Βυζ. Κάκη. Καπύχρωσαι. Κίνησις. Λήθη. Λυόμενος. Μιαρὰ κ. Οἶνος ὤν. Ὧδε. Ἱερα. Παμπρέπτος. ἔτος. Παρμενίδης. Περὶ πόδα. Πόρνος. Προσέπτεισε. Πῦρ ἐπὶ π. Σοφίαν. Συνηία. Τέραμνον. Τομόν. Ὑποπιάζω. Φαῦλον. Φαῦλος. εὐτ. Φαιόν. Φευκτέον. Φορά. Χθές. Χωλός. Χρυσοχοεῖον. Ψαθυρόν. Ψυχή.

Ἐν Ἀλκιβιάδῃ. v. Ὀρθογνκόπος.

Ἐν Γοργίᾳ. v. Διὰ μέσȣ. Ἐγκράτεια. Λυγιζόμενος Νέος ἐπ. Πλάτων ἐν Ν. Τὸ παρὸν ἐ.

Εὐθύφρονι. v. Χρή.

Θεαιτήτῳ. v. Ἀμβλίσκȣσιν. Ἀναλαμβάνειν. Ἄνεμος. Ἀποστοματίζειν. Ἐπιδεξιελευθέρως. Ὦ μέλεε. Ὠργασμένος. Τηνάλλως. Ὑεικόν. Ὑπηνέμια. Χρυσῆν σειρήν. Βδέλλεται.

Ἐν Ἱππίᾳ. v. Ζώμενη.

Κρατύλῳ. v. Ὑπὲρ τὰ ἐσκ.

Νόμοις. v. Ἀθύρειν. Ἄπια. Ἀρύπαξ. Ἐπιώψατο. Ἐπηβολίας. Κατασκεδάζειν. Λύσῃ. Νῦν δή. Πλάτων ἐν Ν. Τολμῆσαι. Ὑεικόν.

Ἐν δ'. v. Ὀργεῶνες.

Ἐν ζ'. v. Ἀναθολῶσαι. Δεῦρ' ἀεί.

Ἐν ια'. v. Κίβδηλον.

Ἐν ιβ'. v. Ψαλίδα.

Πολιτείᾳ. v. Δῶρα Θεȣ̃ς. Μινυρίζω. Παραστησόμεθα. Τρίτȣ κρ. Τροφή. Χυτρέα.

Ἐν α'. v. Ὑμνεῖν.

Ἐν β'. v. Ἥρας δέ. Κατατείνας. Μαρτύρονται.

Ἐν γ'. v. Ἐρίω στ̈ψ. Σπȣδιάζω. Τροφή.

Ἐν δ'. v. Βλάκα. Φαῦλον.

Ἐν ε'. v. Ἄθυμος.

Ἐν θ'. v. Βομβȣ̃σιν.

Ἐν ι'. v. Ζάλην. Περιαγειρόμενοι. Φαινόμενα. Χθονία.

Πολιτικῷ. v. Ἀπίσβη. Μεταποιεῖσθ.

Ἐν Πρωταγόρᾳ. v. Ἀδείμαντος. Πρόδικος.

Ἐν τῷ Σοφιστῇ. v. Δόξα. Κηρύλος.

Ἐν τῇ Σωκράτȣς Ἀπολογίᾳ. v. Ἀντιγραφεύς.

Ἐν Τιμαίῳ. v. Δρύοχοι. Ἐγκύρτια. Ζάλην. Ταλαντȣμένην. Τευτάζειν. Φυσικός.

Ἐν Φαίδρῳ. v. Ἐξάντη. Κυψελιδῶν. Παιδικά. Σπαθερόν. Τυφῶν.

Ἐν τῷ Φαίδωνι. v. Εἴδησις. Νȣ̃ς. Ὀστοσκόπος. Παρȣσία. Πλάτων ἐν Ν. Φαῦλον.

Plotinus. v. Ἐπακτόν. Ἡδόμενος. Κόσμος. τό. Ὁμοίωσις.

Plutarchus. v. Ἀναιρεῖσθαι. Ἐγγώνιος. Ἴορπος. Κάλλιππος. Μαικήνας. Νάφθα. Ὠβάς. Σικχός. Σύλλας. ὄν. κ. Τȣ̃ σελήνȣ. Ὑπερκύπτω.

Ἐν Παραλλήλοις. v. Δόγματα.

Poeta. [Homerus] v. Ἀπομαγδαλία. Διαείδεται. Κυλλός. Πόρκος Πρωικός.

Poeta Cyprius. v. Οἶνος ὤν.

Polemo. v. Ἄρτος. ὁ ψ. Ἔνη. παρ. Ἠλύσιον. Ἵππος Νισ. Μωρόπορος. Νηφάλιος. Τελμισσεῖς.

Ἐν τοῖς πρὸς Ἀδαῖον κ̀ Ἀντίγονον. v. Ἀζηνιεύς.

Polybius. v. Ἀγάθυρσοι. Ἀγωγή. Ἀγωνιῶ. Ἀΐστȣ πν. Ἀθηναίων. Ἀκέραιος. Ἀκόλȣθον. Ἀκρόπολις. Ἀλαζονεία. Ἀλκή. Ἀλογία. ἀπαξ. Ἀλογιστία. Ἀναδέξασθ. Iter. Ἀναζυγαῖς. Ἀναπείραις. Ἀνάστασις. Ἀνατάσεις. Ἀνεκτά. Ἀνεννόητον. Ἀνεπισήμαντον. Ἀνεπισταθμεύτȣς. Ἀνήνυτον. Ἀννίβας. Ἀνθρωπίνως. Ἀντιπειηθέντα. Ἀνυσικωτέρα. Ἀξιȣμένȣ. Ἀπαλγȣ̃ντες. Ἀπαξίωσιν. Ἀπαραγγέλτως. Ἀπειλία. Ἀπέλυσεν. Ἀπέστησεν. Iter. Ἀπηρείσατο. Ἁπλῶς. Ἀπόκληται. Ἀπολεγόμενος. Ἀπολογισμός. Ἀποξυρȣ̃νται. Ἀπόστασις. Ἀποσφαλμήσας. Iter. Ἀπὸ τȣ̃ κρατίστȣ. Ἀπȣρώσαντες. Ἀπροθέτως. Ἄρατος. Αὐλαία. Αὐτάρκεια. Αὐτοπαθῶς. Αὐτοτελής. Ἀφυκτο Βάρος. Βαρυνόμενος. Βασανίζειν. Βȣκέρας. Βῶλις. Γεφυρίζων. Δαψίδων. Δεδεξιωμένον. Δεισιδαιμονία. Δημαγωγικός. Δημοκοπεῖν. Δημοκρατία. Δημοχάρης. Διαβιασάμενος. Διάληψις. Δίαρμα. Δίαρσις. Διαχών. Διατακώτερον. Διεσκευασμένη. Διεψευσμένοι. Δικαιοδοσία. Δυεῖν. Δυσποτμότερον. Αἰνείας. Αἶρε δάκτυλον. Ἐξυγεσατιῖτο. Ἐθελοντήν. Ἐκδέχῃ. Ἐκκλείȣσι. Ἐκλαβεῖν. Ἐκπλαγεῖς. Ἐκπινῶς. Ἐκφανεστάτας. Ἐκ χειρός. Ἔμφασις. Ἐναύειν. Ἐνέπεσε. Ἐνεργόν. Ἐξ ἀκεραίȣ. Ἔξαλλος. Ἐξαίσια. Ἐξεληλύθοντα. Ἐξοδία. Ἔξοινος. Ἐπισημήναμεν. Ἐπιβάθρα. Ἐπιβολή. Ἐπιγεννήματα. Ἐπικάθηται. Ἐπὶ κεφαλαίȣ. Ἐπίνειον. Ἐπίπνοια. Ἐπισημήνασθ. Ἐπίστασις. Ἐπῳδός. Ἐργαστήριον. Ἐργαστικός. Ἐργολάβος. Ἐρύκειν. Ἐσωματοποίει. Ἐσπȣ́δαζον. Ἐσχεδίαζον. Εὐδοκȣμένην. Εὐήθης. Εὐρεσιλόγος. Εὐφυᾶ. Ἔφαμμα. Ἐφ' ᾧ. Ζηλοτυπία. Ζώγρια λαβ. Εἰκοβαλεῖν. Ἡρμόσαντο. Ἱππαφέσεων. Ἰσηγορεῖ. Θεατρίζω. Θέρεια. Θυμομαχȣ̃ντες. Καθήκοντα. Καθικέμιοι. Κανθήλιος. Καταβολή. Κατακαλῶν. Κατάλυσις. Καταπορευθέντων. Καταπυκνώσων. Καταψήσας. Καταινέσαιτος. Κατέχον. Καπιμάξας. Καχεξία. Κεραία. Κλεόξενος. Κομιδή. Κόννȣς. Κύρος. Κυρία. Λείπεσθ. Λιτοῖς. Μεγαλομερία. Μεθοδικῶς. Μερίτης. Μνησικακεῖν. Μοναρχία. Μόωψ. Νεαλής. Νȣ̃ν ἔχειν. Νῶλα. Ὀρθή. Ὀρθήν. Ὁρμητήριον. Οὖλος. Οὐχ οἷον. Ὄχλȣ. Παλιγκυρτος. Παραβόλως. Παρ... Παραπτλμηκότι. Περικρατής. Περιπαθῶς. Περισπᾶν. Περίστασις. Περίφρασις. Πλαδαρόν. Πολλὰ κενά. Πόπλιος. Προεξικνήσας. Πρᾶξις. Προδότας. Πρόθεσις. Προσαγγελία. Προσανέχων. Πρὸς Κρῆτα. Προσπεσόντων. Πρόσταγμα. Πρὸς τρόπων. Πρȣργιαίτερον. Πρόχειρος. Πτερίνα. Ῥαβδȣ̃χοι. Ῥᾳδιέστερον.

Ἐν

Ῥαδιεργὸς. Ῥαθυμεῖν. Ῥῦμα. Σάμβυκες. Σιτομετρεῖν. Σκεῦος. Σωματοποιῆσαι. Σπουδάζω. Στικτή. Στέξω. Στρατηγία. Συνουσία. Συντάξας. Σύζευξις. Σύστασις. Συστῆσαι. Τελεσιουργήσαι. Τενάγη. Τέτηκα. Τραχύζειν. Τύχη. συντ. Ὑπερῆραι. Ὑποκρίνεσθαι. Φατέ. Φέρτερον. Φειδίας. Φυλάκια. Χάρμα. Χειρισμόν. Χόρδευε. Χορηγία. Ψυχαγωγεῖ. Ψυχομαχοῦντες.
Polyzelus.
Δημοτυνδάρεω. v. Τῶν τριῶν κακῶν.
Porphyrius. v. Ἀμμώνιος. Γοργίας. Ἐμπεδοκλῆς. Ἐντελέχεια. Ἡσίοδος. Σάκας. Φερεκύδης Ἀθην.
Ἐν Φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ. v. Ἐμπεδοκλῆς. Ὅμηρος. Σωκράτης, Σωφρ.
Posidippus. v. Ἀντήλιος. Ἀπηλιώτης. Ἔπηλυς. Προσέκοψε.
Δημόταις. v. Νεανισκεύεται.
Praxidamas. v. Χιάζειν.
Praxion.
Ἐν β' Μεγαρικῶν. v. Σκίρον.
Priscus. v. Ἄβαρις. Ἀμοιβαία. Χάρυβδις.
Procopius. v. Ἀγχίστροφοι. Ἀκμὴ καλεῖ. Ἀμαρτιάδας. Ἀνάγεσθαι. Ἀναδούμενος. Ἀνάρτησις. Ἀπόνοια, Ἀποπορεία. Ἀρετῶ. Ἄτρακτον. Γράφειν εἰς πῆχυς. Δάρας. Δέον. τὸ στρ. Δειμαίνει. Διήνεγκαν. Ἐγγυήσασθαι. Ἑκαστάτω. Ἐνῆγεν. Ἐν παραβύστῳ. Ἐξερρωγυῖα. Ἐπενεγκών. Ἐπεί οἱ. Ἐπιβύσαντες. Ἐπίδοξος. Ἐπιεικῶς. Ἐπίκωμος. Ἐπωμίς. Ἐφίππειον. Ζώγρεια. Ἠξίου. Θυμέλη. Κολωνός. Λορδούμενη. Λοῦτρον. Μαγγανεία. Μύλη. Μυώνων. Ὁμαλές. Ὠνίους. Ὡραικαιρός. Παράλογον. Παραδεδεμένος. Πισός. Ῥωχμός. Σκορπιαίνεσθαι. Σύνταξις.
Propheta. v. Κακία. διών. Πατάξει. Σινιάσαι. Τιμιουλκῶν. Ὑπερήφανος. Ψυχικός.
Proxenus. v. Λαρινοί.
Psilus. v. Γηώρας. Δέρτρου. Ἡγήτορες.
Pythagoras. v. Ὀνειροπληκτῶν.

R.

RHetores. v. Μνημεῖον. Μοχθηρός. Παλαιόν. Παράστασις. Παρρησία. Πατρῴων. Παιδάριον. Πεδίκα. Πλεονεξία. Πολιτεία. Πρέσβις. Προὔκειτο. Ὑποτροχίζεσθαι.
Rintho. v. Ἁγλευκές.

S.

SAlomon. v. Βδέλλα. Ἐκλεκτός.
Sappho. v. Ἀηδών. Ἀμάμυξις. Ἀναδενδράδα. Ῥοδώπιδες.
Scammon.
Ἐν β' τῶν Εὑρημάτων. v. Φοινικήια.
Scylax.
Ejus Περίπλους laudatur v. Ὑπὸ γῆν οἰκ.
Seleucus.
Ἐν τῷ Ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων. v. Ὀργεῶνες.
Semus Delius. v. Πράμνιος.
Silenus.
Ἐν β' τῶν περὶ Συρακουσῶν. v. Σαρδόνιος.
Simocatta. v. Ἀποκναίειν. Βομβεῖ. Γέλως πλατύς. Διώμοτος. Ἐγκύκλιος. Εἰσήρρησεν. Θρύλλος. Παραλῦσαι. Περιωπή. Περιπολῶν. Ὑπερῴη.
Simon. v. Πιτάκειον.
Ejus Ἱπποϊατρικὸν laudatur v. Τρίλλη.
Simonides. v. Ἀμύνασθαι. Ὁπλή. Περιαγειρόμενοι. Συμφορά.
Ἐν Πεντάθλοις. v. Ἀλκυονίδες.
Socrates. v. Ἀπέστω.
Ἐν Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ. v. Ἀκέσιος. Κυνήγιος.
Solon.
Ἐν Ἄξοσι. v. Σῖτος.
Ἐν Νόμοις. v. Ἄποινα.
Sophocles. v. Ἆ ἆ. Ἀγάσματα. Ἀγρώμενες. Ἀγωνάρχαι. Ἀγχάν. Ἀδάμαστος. Ἄδαρχ. Ἄελπτον. Ἀεί. Ἀειπάρθενος. Ἀηδών. Ἀκάμαντα. Ἀκμή. Ἀλλάχθητε. Ἀλεκτρα. Ἀλλ' ἢ καλῶς. Ἀλιπαρῆ. Ἀλόγιστα. Ἀλύειν. Ἀμνηστεῖ. Ἀμυγνόν. Ἀμύνασθαι. Ἀμυχιόν. Ἀμφήμερον. Ἀμφιπλήξ. Ἀμφίπυρον. Ἄνα. Ἀναγκαία. Ἀνακωχεύειν. Ἀνάλγητος. Ibid. Ἀναμπλάκετος. Ἀναρίθμητος. Ἀναχαιτίζει. Ἄναιτος. Ἀνέφελον. Ἀνέχει. Ibid. Ἀνειμένοι. Ἂν οὓς ἔχων. Ἀνταίρης. Ἀντιάσαις. Ἀντιπέτρου. Ἄξιος λαβεῖν. Ἀπαίτου. Ἀπαλλάξασθαι. Ἀπελωβήθη. Ἀπιστάθη. Ἀπευθύνει. Ἀπὸ. Ἀποπτον. Ἀπόπτυσμος. Ἀποτρύειν. Ἀπωστός. Ἀρῶος. Ἀρέσκεια. Ἀρητόν. Ἀριστερά. Ἀρχέπλουτον. Ἀσκέπαρνον. Ἀσπίς. Ἀσπιδηφόροι. Ἄσπλαγχνος. Ἀστεῖος. Ἀτίμαν. Ἀτύρβηστος. Ἄτρυκτος. Ἄτη. Ἀτίμασμος. Ἄτρακτον. Ἄχερδος. Ἄχω. Βάθρα. Βάξιν. Βάσανος. Βαιά. Βλαύτη. Βλέποντες. Βοηθήσομεν. Βραβεῖς. Γεγράψομαι. Γηροτροφῶ. Γλάμων. Δαίμων. Δεξιά. Δεινά. Δηΐα. Διάκονος. Διδάσκαλον. Δίπαλτος. Διοίσεται. Διφρηλατῶν. Δόξαν. Δοξάσαι. Δύσθυμος. Δύσοργος. Δύστηνος. Δυσάπηλος. Αἰανής. Αἰσυμνος. Αἰνῶ. Αἰῶνα. Αἱρεῖ. Αἰσχρόν. Ἐγγαστρίμυθος. Ἐγκαταζεύξας. Ἔγχος. Ἐδώλια. Ἑδράνων. Ἐκδίκους. Ἐκτεθήσεται. Ἔμελλε. Ἔμπης. Ἐμφανές. Ἔννους. Ἐνυάλιος. Ἐξ ἀναγκαίας. Ἔξεδρον. Ἐξεκίνησε. Ἐξεστεμμένοι. Ἐξημμένος. Ἐξισοῖ. Ἐπεικάζω. Ἐπιβρόντητος. Ἐπισκήνους. Ἐπισκήψω. Ἐπίσκιον. Ἐπιστάτης. Ἐπίσω. Ἐπιτίμια. Ἐπῳδός. Ἐπώμοτον. Ἔργον εἰπεῖν. Ἑρκεῖος. Εὐγενής. Εὐλάβεια. Εὐμενίδες. Εὐπρόσωπος. Εὔχρους. Εὐρυσθένης. Εὐσκίαστον. Εὐφήμου. Ἔφεδρος. Ἐφ' ἑστίας. Ἐφέλξω. Ἐχθραντέος. Ἔχθον. Ζαμενής. Ζῆλος. Ζηλοῦν. Ζῶμα. Ζώπυρος. Εἴδωλον. Εἰκάθειν. Εἱμαρμένη. Εἶτα. Ἡγεῖσθαι. Ἦμαρ. Ἠνύσατε. Ἰάπτων. Ἰάψαι. Ἴδαιας. Ἰείς. Ἰηίων. Ἴλη. Ἱππομανῆ. Ἴσως. Ἱπ. ἀ. Θεόσπεστον. Θεοῖς τέθν. Θεωροί. Θερμόν. Θηγάνη. Θοάζετε. Θωΰσσοντες. Θύελλα. Καγχάζει. Κακανδρία. Κάπηλος. ἐν. Κάρτα. Καταρτύσων. Καταπείρας. Καταστάτης. Καταινέσαντος. Κατεύχεσθαι. Κατηναρισμένας. Κατηρεφία. Κάπιθα. Καίρια. Καιρός. Κενὸν ἀνδρ. Κληροῦχον. Κλύει. Κνώδοντος. Κοῦφοις πτ. Κώδων. Κοίλου κρ. Κοιμίσαι. Κυδάζεται. Κῦρος. ἐπιτ. Κυρεῖ. Λάκαινα. Λεκτός. Λεύκη ἡμ. Λείας. Ληκυθιστής. Λῆσις. Λιμήν. Λιπαρεῖ χ. Λυμεών. Λυπηνίας. Μάγος. Μακραίωνας. Μαρτύρομαι. Μαχαλισθῆναι. Μαιμώωσα. Μεθέσθαι. Μέλλω. Μεταστρώθη. Μέτοικοι. Μή μοι ἄναξ. Μὴ ἔχε. Μὴ προδοὺς. Μηχανορράφος. Μινύρεται. Μνείαν. Μονόζωνοι. Μοῦσαι κ. Νέμος ἐπ. Νεορράντα. Νεοχάρακτα. Νεωρῆ. Νέαστος. Νηρηΐδες. Νηφάλιος. Νίν. Νόμος. Νῷν. Νωμῶν. Ξυναλλαγή. Ξυνέρξετε. Ξυνθήματα. Ξυνουσία. Ὄγκος. Ὄγμος. Ὀδός. Οἰκεύς. Οἰκοποιός. Οἶμοι. χ. Οἶσθα. Ὀκνῶ. Ὀκνῶν. Ὀλβίζειν. Ὀλέθριον. Ὅμαυλος. Ὁμοῦ. ἐγγύς. Ὀναίατο. Ὀπτῆρας. Οὔτε του. Ὀφειλέτης. Ὄχοις. Ὠμοκρατής. Ὦ παῖ. Ὡς λίαν. Ὥς γ' ἐμοί κρ. Πάθος. Παλίνσκιος. Παλιντριβῆ. Παραπλῆγας. Πάραυλος. Παρείμην. Παρίστασαι. Πέρδικος. Περισφίγξας. Πῆμα. Πλεονεξία. Πλώσιμον. Πόρος. Πόρπαξ. Πρεσβεύεσθε. Πριάμενος. Προδήλως. Προνέστερος. Πρόγνωσις. Πρόρριζον. Πρὸς αἵματος. Προσέχειν. Πρὸς ὄψιν. Προστατῶν. Προστρέπω. Προστρόπαιος. Πρόστερνοι. Πρόσχημα. Προτρέπω. Πτύξωμαι. Ποῖ ποτε. Ποῖ ἀντὶ τ. Ποινή. Πύκαζε. Πύνδαξ. Πυρεῖον. Ῥαχίζων. Ῥαψῳδία. Ῥήτωρ. συνήγ. Σάγμα. Σαφής. Σημαίνομαι. Σκήψας. Σκῆψις. Σωφρονεῖν. Σπάνις. Σπεύδειν. Στέρνα. Στέρξω. Στήλη. Συμμαθεῖν. Συμφορά. Συναλλαγαῖς. Σύριγξ. Σχολῇ γ' ἄν. Τὰ δὲ πρίν. Τἀπιτίμια. Ταρβεῖ. Τέως. Τηλωπός. Τηπᾶσθαι. Τὸ θερμὸν τ. Τοξοποιεῖν. Τὸ προσέρπον. Τοῦ πόντος. Τῷ τέλει. Τύχη. Ὕπαρχος. Ὑπικαθῶν. Ὑποβαλλόμενοι. Ὑπόβλητον. Ὑπόστροφον. Ὑφείς. Φαέθων. Φάτις. Φθόνος. Φλαυρότατον. Φλέγει. Φρενόθεν. Φροῦδα. Φυγγάνει. Φυτάλμιος. Χαρτόν. Χειρίαν. Χλιδή. Χλωρανθείς. Χοάς. Χρήματ' ἀνήρ. Χρήματα. Χρηστήρια. Χρόνου π. Ψεῦσον. Ψιθυρίζει.
Ἐν Αἴαντι Λοκρῷ. v. Σπολάς. Τοσοῦτον.
Ἐν Αἴαντι Μαστιγοφόρῳ. v. Γνώμη. παρ.
Αἰχμαλώτοις. v. Ὑπὸ παντί. (Αἰχμαλώτισι.) v. Φαῦλον.
Ἐν Ἀντιγόνῃ. v. Τάλις.
Δανάῃ. v. Πεῖρα.
Ἠλέκτρᾳ. v. Ἄνεπ. Αἷμα. Ἐμασχαλίσθη. Ἐξέν.π. Ἴασις. Στόμαργος. Φίλος.
Ἑρμιόνῃ. v. Τοπάζειν.
Θησεῖ. v. Ὀμπνιον.
Ἰνάχῳ. v. Ἀράχνη.
Ἐν Ἰφιγενείᾳ. v. Πενθερά.
Ἰχνευταῖς. v. Ῥικνοῦσθαι.
Κηδαλίωνι. v. Λευκὴ ς. Ὄνου σκιά.
Κολχίσιν. v. Ἀνθυπουργῆσαι.
Κωμικοῖς. v. Πέρδιξ.
Νιπτροις. v. Παρουσία. λ.
Οἰνομάῳ. v. Διέξοδοι. Λήθω. λ.
Ποιμέσι. v. Θρηνεῖν. Ξανῶ.
Τραχινίαις. v. Ὄγκος.
Τριπτολέμῳ. v. Ἀπεπλίξατο. Περιβάδην. Πλίξ.
Ἐν Τρωΐλῳ. v. Ἐμασχαλίσθη.
Τυμπανισταῖς. v. Δράκαυλος.
Ἐν Τυροῖ. v. Ταυροφάγον.
Ἐν Φαίδρᾳ. v. Χαλάσω.
Φιλοκτήτῃ. v. Ἄφαντον. Νεοδρεπαδής.
Sophron. v. Ἀποκακήσαντες. Ἀποκηδήσαντες. Ξυήλῳ. Τῇ. Ψαμμακοσιογάργαρα.
Ἀκεστρίαις. v. Κάπηλος. ε.
Ἀνδρείοις. v. Πωλάς.
Sosibius Lacon. v. Δικηλιστῶν.
Sosicrates. v. Ἀμφίας.
Ἐν Κρητικοῖς. v. Δοῦλων π.
Speusippus.
Ἐν τῷ αβ' τῶν Ὁμοιοτήτων. v. Πηνίον. ζ.
Stesichorus. v. Ἀρίβαλλος. Καθιλών. Κύλλαρος.
Strabo. v. Ἀβυδών. Λέκυθος.
Strattis. v. Ἀπομυθήσω. Δυσόμοια.
Ἐν Ἀταλάνταις. v. Διφροφόροι.
Ἐν Ἀταλάντῃ. v. Σκῶρ.
Μακεδόσι. v. Τοπεῖον.
Ἐν Πολιτείᾳ. v. Οὐ λῖνον.
Ποταμοῖς. v. Λῖνον λ.
Suetonius. vid. infra *Tranquillus*.
Symmachus. v. Ἁμαξίς. Ἑκοῦσα. Κνίζων. Νιτλάριον. Οἰνοπίπας.
Syncellus (Michael.) v. Διονύσιος, ὁ Ἀρεοπ.

T.

TEleclides. v. Ἀνηρώπιζεν. Ἀπατήσαι. Τὰ δ' οὐ παρὰ κ. Τονθορύζειν. Τύλα.
Ἀμφικτύοσι. v. Αὐτίκα. Κατὰ χειρός. Σεῖσαι.
Ἡσιόδοις. v. Οὐδαμῇ.
Πρυτάνεσι. v. Ῥαγδαίους.
Terpsion. v. Ἡ δεῖ χ.
Thagenides. v. Μὴ νόμισον.
Theætetus. v. Ὕδωρ δὲ π.
Ἐν τῷ περὶ Παροιμίας. v. Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.
Thebaicorum scriptor Anonymus. v. Καδμεία ν.
Theocritus. v. Ἀδύ. Ἀ πίτυς. Βράβηλα. Εὐρώς. Ἠπήτης. Κοιλιδιᾶν. Κυλοιδιόων. Σπέρρον ἀντ. Τῆνα. Ψιθυρίζει.
Theodoretus. v. Ἀσκὸς ἐν πάχνῃ.
Theodorus Anagnosta.

Ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ. v. Διόδωρος μον.
Theodorus Ilienſis.
Ἐν β΄ Τρωϊκῶν. v. Παλαίφατος Ἀβυδ.
Theodorus Raithi Presbyter. v. Μάνης.
Theologus. v. Ἀγνωμόνως. Ἀγώνων. Ἄιδελς. Ἀκοῦω. Ἀλεῖπται. Ἀντίοχος. Ἀπανθήσαντα. Ἀπαργμάτων. Ἀπήντα. Ἄσκυλον. Ἀστικῶς. Διαιγεῖα. Αἰρεῖς. Μεγαλομερεία. Μελίαι. Ὥρα. καιρός. Ὠριγένης, ὁ καὶ Ἀδ. Παράδεισος. Περίγεα. Περιδέξιος. Πηδαλιουχεῖν. Σχέσις. Φιλοτίμως. Χθές. Ψίξις. (Vide etiam ſupra *Gregorius Theologus.*)
Εἰς τὸ Συντακτήριον. v. Περίγεα.
Theophraſtus. v. Ἀρχὴ ἄνδρα. Δίοσμος. Ἰσοτελής. Καταχειροτονία. Κύτταρος. Νάννος. Ὁλοσχοίνω. Ὀσφραντικόν. Παρμενίδης. Ῥίς. Θυμβογέροντες. Ὑποφόνια. Φλέων. Ψινάδες.
Διαθῆκαι τῶν ἐξ Ἐλευσῖνος Ὀργεώνων. v. Ὀργεῶνας.
Ἐν τοῖς πρώτοις Καιροῖς. v. Ἀρχὴ Σκυρία.
Ἐν τῷ περὶ Καιρῶν β΄. v. Κυψελιδῶν.
Ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων. v. Τιάρα.
Ἐν τοῖς περὶ τῶν Νόμων. v. Ἀρδήτης. Κατὰ τὴν ἀγοράν.
Ἐν ιγ΄ τῶν Νόμων, v. Ὅτι οἱ ἁλόντες. Συστομώτερον.
Ἐν ιε΄ Νόμων. v. Φάρμακος.
Ἐν ις΄ Νόμων. v. Ἐμφρεάτοι.
Ἐν ζ΄ Φυσικῶν. v. Ἀκαλήφη. (Imo potius, Φυτικῶν.)
Ἐν ζ΄ περὶ Φυτῶν. v. Μελίνη.
Theopompus Comicus. v. Καταπλήξ.
Ejus Drama Βατύλη. v. Νιτλάρον.
Ἡδυχάρει. v. Καταχύσματα.
Θησεῖ. v. Ἀβυρτάκη.
Καπηλίσι. v. Ἄτλις.
Παμφίλη. v. Ῥαχίζειν.
Ἐν Σειρῆσι. v. Περίβαλα.
Theopompus Hiſtoricus. v. Ἀνέχε. Ἀνθήλιος. Αὐτοβοεί. Κιλικισμός. Λοπάς. Λύκειον. Μαύσωλος. Ὅμηρον. Σκιραφεῖον. Σπουδάζω. Τί ἐστι τό.
Ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τοῦ Ἡροδότου. v. Σπουδάζω.
Ἐν Φιλιππικοῖς. v. Βάκις. Δύλων πόλις. Κάθαρσις γυν. Λόγον ἔχειν. Πονηρόπολις. Φορμίων.
Ἐν β΄. v. Φρυρήσεις. Χύτροι.
Thucydides. v. Ἄγος. Ἀδραμύτειον. Ἀδύνατα εἶναι. Ἀθήναιον. Ἀκηρυκτεί. Ἀκροπλεύτιον. Ἄλλη. Ἀλλελεσμένον. Ἀλλήλων. Ἄμιπποι. Ἀμύνασθαι. Ἀμφηρικόν. Ἀμφότερα. Ανακτᾶσθαι. Ἀναλοῦντες. Ἀνασπᾶ. Ἀνδρακάς. Ἀνεπικλήτως. Ἀνέσπακε. Ἀνέχει. Ἀνεχρήσαντο. Ἀνήκει. Ἀντιβόλησις. Ἀπαλγήσαντας. Ἀπαράκλητοι. Ἀπαγένετο. Ἄπεδον. Ἀπέλθη. Ἀπεσαύρου. Ἀπεχρᾶτο. Ἀπλουστέρας. Ἀποβλέπεσθαι. Ἀπόγειοι. Ἀπολλώνιον. Ἀποσαλεύσας. Ἀποσιμῶσαι. Ἀποτειχίζων. Ἀπὸ τῆς ἴσης. Ἀπίκησις. Ἄραντες. Ἀρετή. Ἀῤῥωστία. Ἀσπονδεί. Ἀτραμμούτειον. Αὐτοβοεί. Αὐτόθεν. Ἀφίκετο. Βουλεύοντι. Βουλῆς. Δαπανᾶν. Δελφίς. Δημέτρειος. Διαβάλομαι. Διαγνώμη. Διαλέγουσιν. Διαμώμενος. Διάφορα. Διέβαλεν. Διεθρήνησε. Διέφερον. Δικαιώσεις. Δόκησις ἀλ. Δωδεκάχρυνον. Δώρων δόκησιν. Ἐάν. Ἐβιάζοντο. Ἐγκύσαντο. Ἐγκρατέστερος. Ἐγκράτεια. Ἐδήου. Ἔδραν. Ἐκκρεμαννύμενοι. Ἐμπαλασσόμενοι. Ἐμποδών. Ἐννεάχρυνον. Ἐνείλλοντες. Ἐν χερσὶ π. Ἐξαργυρῶσαι. Ἐξένδυσαν. Ἐωθός. Ἐπανεῖπον. Ἐπάντους. Ἐπήρεια. Ἐπηρμένοι. Ἐπιβόημα. Ἐπιθεραπεύων. Ἐπιθειάσας. Ἐπιπαρένησαν. Ἐπίπλους. Ἐπιτακτοί. Ἐπιχώρησις. Ἐπωτίδος. Ἔποικος. Ἔχε. Ἐπιμήσασθε. Εὐήθης. Εὔλαχα. Εὐοργήτως. Ἐφόρμους. Ἐφόρουν. Ἐχέγγυος. Εἴλλειν. Ἦα. Ἰδιῶται. Ἱερῶσθαι. Ἴκελον. Καθαιρήσεται. Καθέδρα. Καλῶς. Καταδύσαντες. Κατάκορας. Καταλῦσαι. Καταφρόνησιν. Κατεργάσασθαι. Κελεύω. Κέρας. Κλῄδα. Κλυδώνιον. Κώμιον. Κωπῆρες. Κρωβύλος. κ. Κρωβύλος. πλ. Λαμπρῶς. Λαισποδιάσθαι. Λέγω. Λεπτὰ πλ. Λεῖα. Λιμός. Λίπα. Λογάδην. Μάζα. Μάλιστα. Μέλλω. Μεταποιεῖσθαι. Μεταπύργιον. Μεταχειρίζειν. Μετέωρος. Μετώρους. Ναυάγιον. Νεοκαταστάτης. Νεωτερίζειν. Νόσον ἔχειν. Ξεναγῶν. Ξυμφοράν. Ξύν. Ξυνενηνεγμένων. Οἰστέ. Οἰπίναις. Ὁλκάς. Ὅμηρον. Ὁμωχαίτας. Ὁπλίτης. Ὀργᾶν. Ὀργή. Ὄσπερον. Οὕπως. Ὤνυλον. Πάνακτος. Παραβαλέσθαι. Παραβεβᾶσθαι. Παράγεσθαι. Παραγωγή. Παράλογον. Παράλογος. Παραπολύ. Παραιρήσεται. Παρελθεῖν. Παρέλυσαν. Παρένησαν. Παρεξειρεσία. Παρουσία. λ. Πασσυδεί. Παιᾶνας. Πελιδνόν. Πέμπειν. Περίνεως. Περιορᾶσθαι. Περιωπή. Περιπλεῖν. Περιπόλους. Περιοίσειν. Πειρᾶν. Πλῆθος. Πολλά. Πολεμησείειν. Πολυτελές. Πεμπτήν. Ποτιδάνειον. Πράξαντες. Προβάλλεσθαι. Προκαλεῖσθαι. Προκεχωρηκότος. Προσέκειτο. Πρόσιχε. Πρόσοδος. Προτειτιάτη. Προὔχοντο. Προτόνεως. Πύλη. Ῥαχίαν. Ῥητόν. Ῥία. Σαλαμινία. Σέσωσται. Σημεῖα. Σῖτος. Σίτου. Σῶ. Στέριφος. Στύραξ. Συγγραφεῖς. Συγκομιδή. Σφαγάς. Σχολαίτερον. Σχόντες. Ταρσός. Ταῤῥοί. Τεττιγοφόροι. Τελευτῶμεν. Τεσσαρακοντούτης. Τύχη. τ. Ὑπαγωγάς. Ὑπέρβολος. Ὑποκρίνεσθαι. Ὑπονομηδόν. Ὕφυδρος. Φοβερός. Φορμός. Φορμηδόν. Φρυνίχου π. Χέδροπας. Χώρα. Χρηματισάμενοι. Χρῶσιν. Ψᾶν.
Πρώτη. v. Ἀναπίπτειν. Ἀντιλογιῶν. Ἀποψυχεῖν. Ἀργυροῦν. Διαβάλλειν.
Τρίτη. v. Ἀνταπαιτῆσαι.
Τετάρτη. v. Ἀνταπαιτῆσαι.
Πέμπτη. v. Ἀγών. Ἀνανεοῦσθαι.
Ἑβδόμη. Ἀποστοματίζειν.
Thugenes.
Ἐν Δικασταῖς. v. Τραχθῆναι.
Timæus. v. Ἀγαθοκλῆς. Ἀριστοτέλης. Δαιτρός. Δημοχάρης. Καλλικύριος. Κοινὰ τὰ τ. Ὦ τὸ ἱερὸν π. Σαρδώνιος γ.
Timarchus Rhodius. v. Ἀργάς. (Sed ibi legendum, Τιμαχίδας.)
Timocles Syracuſanus. v. Ὀρφεύς.
Timocreon Rhodius.
Eius Scolium in divitias. v. Σκολιόν.
Tranquillus. v. Ἀσάρεια.

V.

VArro. v. Ἐγκατέσκηψαν.
Virgilius. v. Λίβερνος.
Vita S. Euthymii. v. Ἂν ἀμφοῖν.

X.

XAnthus.
Ἐν β΄ τῶν Λυδιακῶν. v. Ξάνθος.
Xenarchus Comicus. v. Ῥηγῖνοι.
Xenophanes. v. Ἥκιστα.
Xenophon. v. Ἀγαθά. Ἀγαθῷ τινι. Ἀγκράτης. Ἀγώγιον. Ἀγωνίαι. Ἀγυιάν. Ἀκρώνυξ. Ἀλεεινός. Ἀλέξασθαι. Ἀλφιτοσιτῶ. Ἅμαχος. Ἀμβολάς. Ἅμιπποι. Ἀμφιλεξάντων. Ἀναβεβαμένοι. Ἀναγαγών. Ἀναγάνισος. Ἀναθέντας. Ἀνακοινώσασθαι. Ἀνάξειν. Ἀνὰ σημαίνει. Ἀναχάζοντες. Ἀναχωρίζει. Ἀνέβαλλεν. Ἀνεξυνοῦτο. Ἀνεῖν. Ἀνθέων. Ἀνθηρά. Ἀνακράτος. Ἄνοδον. Ἀντιμπλήσαντες. Ἀντιποιηθέντα. Ἀπαλλάξας. Ἀπαυθημερίζειν. Ἀπέδειξεν. Ἀπεκάλει. Ἀπεκόπησαν. Ἀπειργάσθαι. Ἀπόλεκτοι. Ἀρτοσιτεῖ. Ἀρχεῖα. Ἀχαριστεῖν. Ἀχαρίστως. Βίκος. Βλακεύεται. Βουλιμιᾶν. Βρωτόν. Γεῤῥόν. Γυμνῆτες. Δασμός. Δείλη ὀψία. Διαγγέλλων. Διασκηνητέον. Διηγκυλημένον. Δρεπανηφόρος. Δυνατήν. Δυσπάριτον. Αἴθρεια. Ἐγκέλευστοι. Ἐγχεῖν. Ἐθελοντής. Ἐκπολεμῶσαι. Ἐλόμενοι. Ἐννεός. Ἐξείη. Ἐξήκει. Ἐπανετείνοντο. Ἐπιμαρτύραντο. Ἐπιστάτει. Ἐπιγαυρωθείς. Ἐπιμεληταί. Ἐπίπροσθεν. Ἐπισάξαι. Ἐπιτήδεια. Ἐπιτήδειος. Εὐθυμοσύνη. Εὐθυωρόν. Εὐλόφως. Εὕρημα. Ζυγάστροις. Εἴλη. Εἰσπιμπλάς. Ἡγεμών. Ἤλεγχον. Ἴησιν. Ἴπος. Θίασος. Καθηκούσαις. Κανθήλιος. Καρδιώττειν. Κατάγειν. Κατακαίνειν. Κατέκανεν. Κεκονιαμένοις. Κλίμακες. Κλώψ. Κωμάρχης. Κρωβύλος. Κοινῶνας. Μάρσιπος. Μάσσων. Μείου. Μοναχῇ. Μύζει. Νάπος. Νενημένην. Νευσούμενοι. Ὀβελός. Ὀκνεῖ. Ὁλοιτρόχους. Ὀνηθῆναι. Ὁπηνίκα. Ὤγμιδον. Ὠφέλιμον. Παλτά. Παραγγέλλοντας. Παρασάγγης. Παραγγέλλει. Παιγνία. Πεποδισμένοι. Περιβαλλομένους. Περιδεῖν. Περίζυγα. Πίτυς. Πλινθωτόν. Ποδαπός. Ποδοστράβη. Προηγόρει. Προσαίγειν. Ῥαδιουργός. Σάγαρις. Σιτομετρεῖν. Σῖτα. Στλεγγίς. Στόμα. Συνθῆκαι. Συσκευάζεσθαι. Συσκηνία. Συχνόν. Τύρσις. Ὑβριστότερος. Ὑεικόν. Ὑπεδέξιον. Ὑπῆγεν. Ὑποκαρίζόμενοι. Ὑποπέμψαιεν. Ὑποστάς. Ὑποπτευόμενος. Φιλομαθής. Φρασθῆναι. Χαιρεφῶν. τ. Χηλή. Χιτωνίσκους. Χλιδή. Χρυσόπολις. Ψευδενέδραι.
Ἐν Ἀπομνημονεύμασιν. v. Δυσωπεῖσθαι. Πρόδικον.
Ἱέρωνι. v. Ἀγλευκές.
Ἐν Κύρου Ἀναβάσει. v. Ἀνώγεων. Ἐκλώπευον. Καρπαία. Κατασκεδάζειν. Μελίνη. Δημ. Ξυήλη. Χιών.
Ἐν Κύρου Παιδείᾳ. v. Πιθανώς.
Ἐν τῇ Λακώνων πολιτείᾳ. v. Μορῶν.
Ἐν τῷ Οἰκονομικῷ. v. Ἀγλευκές.
Ἐν Συμποσίῳ. v. Σπουδάζω.

Z.

ZEnodotus. v. Δαιτή.
Zopyrus. v. Ψιθυριστοῦ.
Zopyrus Heracleotes. v. Ὀρφεύς.

INDEX III.

Locorum investigatorum, quæ absque nomine Auctoris in SUIDÆ Lexico citantur.

A.

ÆLIANUS. v. Κῆτος. Κιγκλός. Τέφρα.

Ælianus Tacticus. v. Ἐξελιγμῶν. Λοξὴ φάλαγξ. Μεταβολή. Παρεμβολή. Περισπασμός.

Æschines. v. Φρυνώνδας.

Agathias. v. Ἀκροστόλια. Ἀνδρείκελον. Ἀνεδήσατο. Ἀφελές. Γεραννυμένος. Γηραιός. Ἐγκαινίδες. Ἐμπληκτοι. Καθεστῶτι. Καθεστώτων. Κιγκλιδώμενοι. Κώμυσι. Μελαντιάς. Ναρσῆς. Οὐράνιος. Πρέσβεις. Προέμβολα. Προεξειρεσία. Σπαγειρίτης. Σχολαίτερον. Τολυπεύειν. Τομίας. Ὑπερκέρωσις. Φοράδην. Χοσρόης.

Alexander Aphrodisiensis. v. Ἀκριβής. (Vide *Addenda.*) Ἀναγκαῖον. (Vide *Addenda.*) Ἄνθρωπος. τὸ πρ. (Vide *Addenda.*) Ἀντικείμενα. (Vide *Addenda.*) Ἀντιστρόφους. Ἁπλοῦ λόγου. (Vide *Add.*) Ἀποκήρυκτον. Γυμνασία. Διαλεκτική. Αἱρετόν. Ἐγκράτεια. Διάθ. Ἐγκράτεια σωφρ. Ἐκ περιουσίας. Ἔνδοξα. Ἐνθύμημα. Ἔντευξις. Ἐξ ὑποθέσεως. Ἐπαγωγή. (Pag. 784.) Ἐπιπόλαια. Ἐπιστήμη καὶ αἴσθ. Ἐπιτίμησις. Ἔρως. Οὐδ. Ἐρώτησις ἔνδοξος. Εὐδαιμονία. Εὐεξία. Εὔνους. Εὐφυΐα. Εὔψυχος. Θεωρία αἱρ. (Vide *Addenda.*) Θέσις. κατ᾽ Ἀρισ. Κάλλος. συμμ. Κυρίως. Λευκόν. Μίξις. Νεμεσητικός. Ὁμολογία. Ὁμώνυμα. Ὀργή. Πάθος. Παράδειγμα. Περιουσία. Πίστις. ἀδ. Πίστις. ὅτι. Πολυπραγμοσύνη. Πρᾶξις. Πραότης. ἀοργ. Προαίρεσις. Συλλογισμός. Συνοχή. Ταυτόν. Τόπος. Τρισσῶς. Φίλος. ἕτ. Φθόνος. πάθ. Φόβος. φυγ. Φορά. Φύραμα. Χαρά. Χρῆσις.

Anonymus in Vita Aristotelis. v. Ἀριστοτέλης, υἱὸς Νικ.

Anonymus in Vita Pythagoræ apud Photium. v. Ἀγχίνους. Ἄνθρωπος αὐτός. Ἀριθμῷ. Εἱμαρμένη. Μνήμη. Ὀξύτης. Ὄψις. Πυθαγόρα τὰ σύμβ. (Pag. 236.) Τετρακτύς.

Antoninus (Marcus.) v. Ἀεὶ. τοῦτο. Ἀποθανεῖν. Ἄχολος. Ἀψικάρδιος. Ἀψίκορος. Γράσος. Δαίμων. Εὐανακλήτως. Θεραπεία. Ὡστικῶς. Περιλαλοῦσι. Προσοχή. Στόλιον. Συμβαίνοντα.

Apollonius Rhodius. v. Κατουλάς.

Appianus. v. Ἄδην. Ἀνάστασις. Ἀννίβας. Ἀσδρούβας, Καρχ. Ἀχίλλειος εὐχή. Γέμω. Δακτύλιος. Δεισιδαιμονία. Διϊπετῆ. Ἐπικύδης. Ἑταίρα. Εὐψυχία. Εὔψυχος. Καταπέλτης. Κάτων. Μάρκος Μάλλ. Μασανάσσης, ὁ τῶν Νομ. Περσεὺς Μακ. Σύφαξ.

Aristophanes.

Acharnensibus. v. Ἀλλ᾽ ἔστιν ἡμ. Ἀμπεχόμενος. Ἄνδρα Τιθ. Ἀπεμορξάμην. (Vide *Addenda.*) Ἀποροῦντι. Γλίσχρος. Γραφή. Διαλλαγή. Διαπινῶμεν. Διόπλης. Ἐναπομόρξεται. Ἔνη. Ἐξεράσατε. Εἰ μὴ κατένιψε. Ἵνα μή σε βάψω. Ἴχειν. Ἰτεία. Θρυαλλίς. Καπάρδων. Καταπιμῶ. Κλεῖε πηκτά. Λάρκος. Λεκάνια. Λιπαρεῖ. Μεγαρικαί. Νεάρια. Νουμηνία. Ὄζουσι. Ὅσα. Οὐδέποτ᾽ ἐγώ. Οὐκ ἔνδον. Οὐρία ῥιπ. Ὡς ἐγὼ μ. Παλλαδίων. Παλαμάαξ. Παρακεκινημμένος. Πάρνοψ. Περίδου. Πόσου. Πραγμάτων. Σκάνδιξ. Σκοροδίοις. Σπυρίδιον. Συμφορά. Σῦς. Ταραξικάρδιον. Τίς ἀμφὶ χαλκ. Ὑπὲρ ἐπιξ. Ὗς. Φελλά. Φεψάλω. Φιλτάτιον. Φοινικίδα. Χειμὼν ὀρν. Χοιρίων. Ψόφου. Ψυχρῶ.

Avibus. Ἀλφειός. Ἀμαθητος. Ἀμαρυγάς. Ἀναβολάς. Δεκαπύειν. Διεμηρίσαν. Δοῦλος ὤν. Ἐκβιβάσας. Ἐξωκοδόμηται. Ἥκει. Θεαγένους χρήματα. Καλλίας πτερ. Κατὰ χειρός. Κόψυχος. Κράδη. Λάμπων. Λήκυθον. Λῦσον. Μὰ γῆν. Μή μοι π. Μωρά μοι δοκ. Νυμφίου βίον. Ὄνος ὄρνις. Ὀρέστης. Ὄρνις. Ὀσμή. Οὐδὲν δὲ οἷον. Οὐδὲν ἐς ἅμ. Οὐκ ἐπίσταμαι. Οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων. Πεισάνδρου. Πηνίκ᾽ ἐστίν. Πλῆκτρον. Πολιόν. Πῶς δοκεῖς. Πραγματοδίφης. Πυτιναῖα. Σέρφος. Σκυτάλη ἐφ. Ταυτὶ μὲν εἰκ. Ὑμεῖς μ. Ὑφαιτοδόνητον. Φιλοκράτης, ὁ Στρ. Φρυγίλος. Φρὺξ μηδ. Χαραδριός. Χθονίας.

Ecclesiazusis. v. Ἀγύριος. Ἄγχουσα. Ἀνάσιμον. Ἀντιχειροτόνησεν. Ἀωρία. Ἀποίμωξον. Ἀριφράδης. Δευτεριάζειν. Δημοτικά. Ἐκάστοτε. Ἐνημμένος. Ἐξολίσθη. Ἐξόν. Ἐπίκλιντρον. Ἐπικράτης. Ἴστω. Κατωνάκης. Κεκονιμένος. Κνῦμα. Κρεάγρα. Μίλτος. Μῦρα. Νουβυστικόν. Οὐδὲν πρ. Ὦχου κατὰ λ. Παμπησίαν. Παραβλέπουσα. Παραπεπληγμένα. Παραχορδιεῖς. Παρεκπύσασα. Παρείρπυσεν. Πάτταλον. Πλειόνων. Προσπίπτουσαι. Πρῴ. Σμοιός. Στοά. τὸ ταμ. Συμβαλεῖν. Τί τοῦτό σοι τ. Τούτῳ μὲν εἴπω. Ὑπαποτρέχειν. Ὑποδεῖσθε. Φορμίσιος. Χαρίτων. Χοᾶ.

Equitibus. v. Ἀνίπος. Ἀντιφερίζειν. Ἀξιώπιστος. Ἀπεψωλήμην. Ἄφες. Βομβήσαιο. Διαπατταλευθήσῃ. Διασείων. Δωροδοκεῖν. Ἐγχανών. Ἐμοὶ δὲ πιστ. Ἐξολῶν. Ἐφ᾽ ἕνδεκα. Εἰ μὲν οὖν. Ἠλιθιάζω. Ἤρεισεν. Θρέττε. Κομᾷ. Κώδιον. Κράμβη. Κύβδα. Κυνοκοπήσω. Λεπτή τις. Λοῦτρον. Λοιδορεῖσθαι. Μάγνης. Μᾶζα. Μέτοικοι. Νάπυ. Νῷν, Νῦν. χρ. Ξυνωλίαν. Οἴνου π. Ὀνυχίζεται. Ὀπάσας. Οὓς ἐγὼ βόσκ. Οὐ χεῖρον. Πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ. Περίδου. Περιελῶ. Περικόμματα. Πλατυγίζει. Πλεῖστα. Πέρπαξ. Ποδοσόλια. Πρῶτα στιχ. Πυκνός. Σίζον. Στάσεις. Τὴν ἐλαῖαν. Τὸ μὲν νόημα. Τυφώς. Ὑπερπυππάζοντες. Φανός. Φροντίς. Χεσείω.

Lysistrata. v. Ἀλλ᾽ ἐμός. Ἄλυτος. Ἀνοργίας. Ἀπεροῦντα. Ἀπορρῶγας. Αὐτόδαξον. Ἀψύκτω. Γρυκτόν. Γυναίκισις. Δέλτα. Διαλλάττειν. Διαφορουμένης. Αἰεί. Ἐν μύρτου κλ. Ἐξαμήσω. Ἐξέτι. Ἐξηνθισμέναι. Ἐπιγλωττήσομαι. Ἐρινεῶν. Ζωπυρήσεις. Εἰρημένον. Ἴυγξ. Καταπυγωνέστερον. Κόττω. Κύλιξ ῥοπ. Λαμπιτοῖ. Λόχμη. Μηδικὴ πόα. Μῆλα. Μουσωθῆναι. Οἰῶ. Ὀρφή. Οὐδὲν γάρ. Οὐδὲν ἐστι θηρ. Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι. Οὐχ οὕτως. Οὐ στήσομαι. Οὔποτε σὺν πανωλ. Ὦ σπερμ. Παππῷον. Παιγνία. Πλεκτῶν. Σάκος. Σφριγῶν. Ταῦρος. Τίμων. Τοξοποιεῖν. Τρικορυσία. Τυρόκνηστις. Φανός. Φορήσω. Χερνίβος. Ψῆττα. Ψῆφος. κρ. Ψηφοφορία.

Nubibus. v. Ἄδειν κελ. (Vide *Addenda.*) Ἀεροβατεῖν. Ἀλσὶν διασμ. Ἀντιμάχου κατὰ π. Ἀπέσω. Ἀτέχνοις. Βλιττομάμμας. Γνώμη. Γνώσῃ. Δέον. Διοίσειν. Ἐμπηδήσεται. Ἰὼ κλάεπ. Κρίνετε. Λεπτολογία. Μανιῶν. Μεγακλέους. Μεταπήδα. Νεφέλας. Οὐκ ἂν ἀποδ. Οὐρανομήκεις. Παρακαταβολή. Παράνοια. Παρατεῖναι. Πεντετάλαντος. Πηδᾶν. Πολλὰς ἐπιτρ. Πολλοῦ γε μ. Σωκράτης. Σωκρ. Ταχύς. Τεττίγων. Τηλεσκόπῳ. Τῆς μωρίας. Ὑπέρτονον. Φιλεῖ γάρ πως. Φλαύρει. Χαύνωσιν. Χαιρεφῶν. Χολῶσι. Χροιά. Χρυσοῦ κατὰ π.

Pace. v. Ἀλλ᾽ εἴ τις ὑμ. Ἀντλία. Ἄφοδος. Δαλίον. Ἐλεήμων. Ἐμποδών. Κόρημα. Λήσεις. Μονῳδεῖν. Νῦν τοῦτ᾽ ἐκ. Οἷον. τὸ θαυμ. Οὐκ ἔστι παρὰ τ. Ὡς καλόν, ὦ Πόσ. Παρέτραγον. Περιεζώσατο. Πονηροῖς. Ῥιπός. Σαμοθρᾴκη. Σοβαρά. Φαύλως ἐρ. Φοινικικῶν. Χάρισι. Χρυσίς.

Pluto. v. Ἀλλ᾽ οὐκ ἔνεστι. Ἐκάθευδον. Εἰρεσιώνη. Ἡ γλῶττα τῷ κ. Ἧσαν. Θάσιος. Κύλιξ ῥοπ. Οἴμοι δὲ κύλ. Οὐ γὰρ πείσεις. Οὐκ ἔστι συκοφ. Ὡς ἀγαθά. Τὴν τετράδι. Ποθεῖς. Συλλήβδην. Συνεκποτέα. Φακαῖ.

Ranis. v. Ἀνάπαυλαν. Ἀχθοφόρον. Βρῖθος. Γοργόνες Τιθρ. Δημαγωγεῖ. Διαύλειον. Αἰόλων. Ἐγῴδα. Ἐγὼ μὲν. Ἐξίσταξ. Ὡς ἀπόλοιτο. Κατιλλᾶ. Καὶ ταῦτ᾽ ἔχ. Κωδωνοφαλαροπώλους. Λεώκριτος. Λῆμα. Μάχιμος. Μεγαίνετος. Μὴ τὸ ἐμόν. Μικροπρεπείας. Μωροί. Οἰδοῦσιν. Οἶδ᾽, οἶδα. Οὐ δήπου μ᾽ ἀφ. Οὐκ ἔστιν ὅς. Οὐκ ἔχω φράσαι. Οὐχ οἷός τ᾽ εἰμί. Ὡς ἀπόλοιτο. Περικλῆς. ἕτ. Πινακηδόν. Πλαίσια σύμπηκτα. Πονηροῖς. Ποῦ χήσειν. Πυρρίχαις. Ῥόπαλα. Σάφα. Σκολιά. Σκύμνος. Σμιλεύματα. Συγχυθείς. Ταῦτα μὲν σπ. Τὴν γῆν. Τίς εἰς ἀναπ. Τίς δ᾽ οἶδεν. Τοῖα Στυγός. Τυφών. Φεῦ. Φιλοτιμότεραι. Χαλκίον. Χάρων.

Thesmophoriazusis. v. Ἀγρεία. Ἀλλ᾽ οὐ γάρ ἐστι. Ἀνταυγεῖς. Ἄρσενι. Αὕτη μὲν ἡ μ. Ἔγκυκλον. Ἥκεις. Κηδεστής. Κομψόν. Κοικύλλεις. Κοινολογία. Λέων. Μελανοσυρμαῖον. Μύρμηξ. Παλαμήδης. Πλάτη. Πορίμως. Πόαθιον. Πυραμοῦς. Σμίλη. Τερηδών. Τεχνάζειν. Τεχνάσμασι. Τί οὖν ἔπ. (Vide *Addenda.*) Τορεύς. Ὑφέξειν. Χαλαρά. Ψιλός.

Vespis. v. Ἀναμασώμενοι. Ἀνατρητούς. Ἀνθήνη. Αὕτη γε χρ. (Vide *Addenda.*) Διεκερμάτισε. Δοθιῆνι. Αἴσωπος, ὁ τῶν μ. Ἐκκαλαμᾶται. Ἐλαολόγοι. Ἐξ ὄξους δίκη. Ἵν᾽ εἰδῇς. Ἰννοῖ. (Vide *Addenda.*) Θαψίνη. Θεσμοθέτης. Θυμὸν ὀξ. Καταπροίξεται. Καχρύων. Κλητῆρα. Κλητήρ. Κύκνου πολ. Λάγανα. Μισόδημος. Οὐδὲ χαίρω. Ὡς ἡδέως. Παροινικώτατος. Περιπιφθείς. Προσκαύσασα. Πρυτανεῖα. τὰ διδ. Πυρίνα. Σαυλοπρωκτιᾶν. Σκίρρον. Σορός. Σπίλοι. Στυφελιανός. Ταῦτα ληρ. Τωθάζειν. Τροφαλίς. Τί ταῦτα ληρ. Τυφεδανός. Φυστημάζα. Χαρινάδης. Χελώνας. Χελώνη. Χοιρίναι. Χοιροθλίψ.

Arrianus. v. Ἀλέξανδρος, ὁ Φιλ. Ἐνυάλιος. Ἡφαιστίων. Ὦξος.

Artemidorus. v. Ἀγκών. Ἀκέφαλος. Ἀλληγορία. Ἀναβάσεις. Ἀναγκαῖον. Ἀνδρεία. Ἁρπαστόν. Ἀσάμινθος. Βαλανειομφάλους. Γαλῆ. Γάρος. Γενεά. Γνάφαλοι. Δακτύλιος. Διόνυσος. Δράκων τὸ θηρ. Αἶγες. Αἰδοῖον. Ἔθος. Ἐλέφαντος. Ἐνύπνιον. Ἑσπερίς. Ἔφηβος. Κιλ. Ἱερὰ νόσος. Θύλακες. Κλίβανος. Κορώνη. Κῦμα. Λοχαῖοι. Μελιταῖον κυν. Μορμυρωπός. Νεμεσᾶν. Ὄνειρον ἐνύπν. Ὄνειρος. Πεπερᾶσθαι. Πλύνεται. Πυργίσκοι. Σιδηροῦς ἀνθρ. Στοιχεῖα. Σφαιρίζω. Τέραμνα. Τήβεννα. Τριβακά. Τοίχαρχος. Τύλη. Ὕπνος. Φοῖνιξ. Ψῆφος. Ψῆφ. καλ.

Astrampsychus. v. Ἀλώπηξ. Ἀνήρεις. Ἄνθραξι. Ἄστρα βλ. Βόας θεωρ. Βορβοροπεράξεις. Βρονταί. Βρύσις. Γελᾶν. Γέροντα. Γυμνὸς καθ. Δένδρει. Ἐκκλησίαις. Ἐσθίειν. Ἵππους μελ. Θάλατταν ἰδ. Θανὼν καθ᾽ ὕπ. Θρίδακας. Καθ᾽ ὕπνους. Κεχλωσμένα. Κόπρῳ καθ. Λαγὼ πειν. Λάκκῳ. Λύκος κεχ. Μάχην. Μητρὶ πλακ. Μιξιονίδης. Μῦς δ᾽ αὖ φαν. Νεκροὺς ὁρ. Νενησμένα. Οἶνος κεν. Ὀσμή. Οὐρανοβάμων. Ὄψεις πατ. Ὠὰ κρατ. Πάσσαλος. Πρήθων, post v. Παχεῖς. Παῖδας κρατ. Περιστεράς. Καλὸν πίπτεσθαι, post v. Πέττουσα. Πέτρα καθ. Πηγὴ διαυγ. Πνοή. Πόδας. Πόλον. Ῥάβδος. Σελήνη. Σταφυλή. Στολήν. Στύλος. Σῦκον. Σφῆκες φαν. Τείχει καθ. Τρίχας. Τρώγων. Τυφλὸν φ. Ὕδωρ βλ. Ὕπνος. ἐπὶ Θ. Φιλεῖν. Χεῖρα. Χιὼν φαν. Χιτὼν ῥαγ. Χρυσὸν κρ.

Athenæus. v. Ἀθήναιος. Ἀκήματα. Ἀληθιφιάς. Ἀνακεῖσθαι. Ἀναλαμβάνειν. Ἀναπίπτειν. Ἄνθεια. Ἀπίκιος. Ἄπυρα σιτα. Ἀοιδός. Ἀφύα. Βρέχειν. Βρύτια. Δακτυλήθρα. Δαίς. Δαιτή. Δειπνοσοφισταί. Ἐξυπτιάζω. Ἐπιστροφέας. Ἐπιτραπεζώματα. Καλλιφάνης. Καρίδας. Κατιονοῦσι. Κατέσπειε. Κιντύροις. Κωθωνίσαι. Ματρέας. Μέθη. Μενεκράτης Συρ. Οἶνος ὠνομ. Ὅμηρος. (Pag. 683.) Ὀρχήστης. Ὄστρεα. Ὀψοφαγία. Πάμφιλος. ἕτος. Πασίμηλοι. Περιγλωττίς.

Πιθλ-

Πίθωνος. Πέρμνιος οἶνος. Πυλάδης. Σημός. Τελετή. Τελλίας. Τιμαχίδας. Φαλλοφόροι. Φιλόξενος, Λευκ. Χάρμος, Συρ. Χορείων.

B.

BAsilius Magnus. v. Ἀποστολικὴ πολιτ. Ἐξ ἄ.

C.

CHrysostomus. v. Ἀββᾶ. Ἀκατάσειστον. Ἀφοσιώμεθα. Βδέλυγμα ἐρ. Δειλεία. Ἐνδελεχισμός. Μωρία διὰ Χρ. Συγκαθέβασις. Τελώνης ἀλλ.

Codinus. Multa sunt apud Suidam loca, quæ apud Codinum de *Originibus CPolitanis* totidem pene verbis leguntur. Ea autem non ex ipso Codino, utpote scriptore recentiore, Lexici hujus Compilator sumpsit; sed ex eodem auctore, ex quo & Codinus. Loca autem sunt sequentia. v. Ἀδιαβηνή. Ἀρκαδία. Ἀτραβατικάς. Αὔγουστος, ὁ Κ. Ἀφροδίτη. Βασιλική. ὅτι ἐν τ. Βηρίνη. Γῆ. Δημήτηρ. Ἑλένη. Ἑρμῆν. Ἑστία. Ἥρα. Ἰανουάριος. Ἰουστινιανός. ἔτ. κτ. Κυνήγιον. Μάμας. Μαναίμ. Μηνᾶς. Μίλιον. Παλάτιον. Πρίαπος. τὸ ἅγ. Πρηκόπιος. ὅτι ἐν τ. Σέλευκος. ἔτ. Σταυρὸς ἐπὶ τὸ Β. Στήλη τοῦ Φ. Τελβιχάλιον. Φόρος.

Constantini Porphyrogenetæ Collectanea, sive Excerpta Historica. Loca inde deprompta ad suos quæque Auctores, veluti Polybium, Diodorum, Nic. Damascenam, &c. retulimus.

Cyrillus Alexandrinus. v. Ἑρμῆς, ὁ Τελεσμ.

Cyrillus Hierosolymitanus. v. Ὀλυμπιάς.

D.

DAmascius. v. Ἀθηνόδωρος, Στ. Pag. 73. Ἀληθινὸς ἔρως. Ἀμήχανον. Ἀμμωνιανός, Γρ. Ἀμφιλαφῆ. Ἀναλκις. Ἀπλαστος. Ἀρποκρᾶς. Ἀρχαΐζ. (Vide *Addenda*.) v. Ἀσκληπιόδοτος. Ἄσκρυτος. Ἀφεδρείας. Γέσιος. Γρηγόριος, ἀδ. Δαιμονία. Διαγκωνισάμενος. Διαθέτης. Δίεσιν. Δώρος αὐλ. Ἐνδέστερος. Ἐπίκτητος. Ἑρμαῖον. Ἑρμείας. ἔτος. Ἔρως. τὸ στ. Εὐθύγλωττος. Εὐλόφως. Εὐμοιρία. Εὐπείθιος. Εὐεργέτης. Εἶδος. Ἧλιξ ἦλ. Ἡραΐσκος. Ἰφικράτειος. Θεαγένης. Θῶπες. Καταχορᾶ. Καταντλεῖσθαι. Μαρῖνος. Μισοπράγμων. Μῶμος. Ὀλυμπος. Οὐλπιανός. Ὦτα καταχέω. Παμπρέπιος. Πλάτων ὁ φιλ. Πολυήκοος. Σαλούστιος. ἔτ. Σεβηριανός, ἀπὸ Δαμ. Συηριανός. Σωρανός, Ἐφ. Τὰ ὦτα. Τελεσιουργόν. Ὑποκορίζεται. Φῶτα. Φυλάκια. Χωρὶς τὰ Μυσῶν. Ψυχή.

Monendus hic est Lector, plura apud Suidam loca occurrere, quæ ex Damascio deprompta esse & stilus & argumentum facile persuadeant: sed Nos ea tantum hic notavimus, quæ & apud Photium in Excerptis ex Damascio leguntur; & proinde Damascii esse certo constat.

Diodorus Siculus. v. Ἀναγωγή. Ἀλεξάνδρος. Ἀνίσειον. Ἀντέχει. Βάρος. περὶ Πολ. Βλάψαι. Γάζα. Δημήτριος, Φανοσρ. Διατροπή. Ἐπιφυόμενος. Εὐκαιρίαν. Ἴδιον. ἰδιωτ. Καλλίας, ὁ Συρ. Προδείκνυσις. Σοβαρευσικῶς. Τίμαιος, Ἀνδρ. Ὑπερτιπτις.

Diogenes Laertius. v. Ἀγαθόν. Ἄγη δῆτα. Ἀγκών. Ἀδιαφορία. Ἀδύναζ. Ἀκαδημία. Ἀκίβδηλον. Ἄκρων. Ἄμπωτις. Ἀμφιβολία. Ἀναγκαῖον. Ἄναμμα. Ἀξιόπιστος. Ἀξίωμα. Ἀπαθῆ. Ἄπνους. Ἀπεγραφή. Ἀρετή. Ἀρέσκημα. Ἀρχή. Ἀρχ. Ἀτυφία. Αὐεος. Αὐλητρίς. Βάρος. περὶ Πολ. Βασιλεία. Βαστεχθεὶν. Βίαντος. Βροντή. Γαλαξίας. Γραμμή. Γυμνοφρύπτρος. Δασμολογῶ. Δαίμονα. Δέλτος. Δεσμὰ τῆς ψυχ. Δείξεις. Δηλὶς κ.λ. Διακόσμησις. Διαλεκτική. Διάλογος. Διέξοδοι. (Vide *Addenda*.) Δοξάσαι. Δῆλοι πάντες. Δῶρι. ὄνομα κ. Αἵρεσις. ἤ λ. Ἔγκλισιν. Ἐγκράτεια. Διὰθ. Ἐλεύθερος. Ἐπαγωγή. Ἐποχή. Ἐπιθυμία. Ἐπιστήμη. ὅτι φησ. Ἐπιφάνεια. Ἕσπερος. Εὖ διάγειν. Εὔλογον. Εὐπάθεια. Εὐσέβεια. Εἴση. (Vide *Addenda*.) Ζήνων, Μνασ. Ζῶναι. Εἰδέα. Ἡδονή. Ἥκιστα. Ἱέρις. νέφος ὑγρ. Ἰσχνοσχήματων. Ἴυγξ. Θεόδωρος, ὁ ἐπικλ. Θεός. Θεώρημα. Θέρος ἐστίν. Θέσεις. Θεῖος τε εἶναι. Θυωρός. Καθεῖναι. Καθῆκον. Καθαπτάζεσθαι. Κακία. Καλὸν στάγμα. Κάνωπος. Κάτοπτρεις. Κατηγόρημα. Κεραυνός. Κομῆται. Κόσμος. οἱ Στ. Κοτύλη. Κρόμμυα. Κύκλοι. Κυνισμός. Λειπανδρεῖν. Λήκυθον. Λόγος. Λογιστής. Λύπη. Μάγοι. Μᾶλλον, μᾶλλ. Μεγαλοδωρία. Μεγαρεῖται. Μέτοικοι. Νοῦς. Ὁ νοῦς π. Ξενοφάνης. Ὀζωται. Ὁμοιομέρεια. Ὀνησίκριτος. Ὄντα. Ὁρμή. Ὀρος. Ὀστέωαι. Οὐδὲν μᾶλλον. Οὐρανός. Ὀπτιλαδίας. Ὦχος, φιλ. Πάθη δύο. Πάθος. Πᾶν. Παραγραμματίζων. Παρασιχείς. Πάχνη. Πένταθλος. Πιάναξ. Πολιτικήν. Πολιτισμός. Πρηστήρ. Πρόληψις. Πρόνικος. Πρωταγόρας. Πυθαγόρας. Πυθαγόρα τὰ σ. Πυθμήν. Πυρίβια. Πυρώνειοι. Ῥομβοσωμυλήθρα. Ῥοΐσκος. Σαράπις. Σεισμός. Σημαῖον. Σκιοχλίσω. Σκίφη. Σολοικισμός. Σοφία. καὶ σοφ. Στιγμή. Στωϊκοί. Στοιχεῖον. Συγγνώμη. Σύμβολον. Τεθεωρημένη. Τέλος. Τετραλογία. Τιμῶμαι. Τρικύλις. Τρόπος. Τροχιλίας. Τυφών. Ὑετός. Ὕπνος τὸ ὕπν. Ὑποβολή. Ὑποτελίς. Ὑπόχυσις. Φαντασία. Φαιός. Φημί. Φθινόπωρον. Φλέδων. Φλοιός. Φόβος. Φυσικὸς λόγος. Φύσις ἐστίν. Χάλαζα. Χειμών. Χροῒ δῆλα. Χρόνος. Χρύσιππος.

Dion Cassius. v. Ἀγήλειν. Ἀδιαβηνή. (Vide *Addenda*.) Ἀδελφός. Ἀμβλύνω. Ἀμουσί. Ἀναιρεθείς. Ἀνηρτημένοι. Ἀνταγωνιστής. Ἀντίοχος ὁ Αὐτ. Ἀντωνῖνος, βασ. (Pag. 234.) Ἀπαλγῆντες. Βυζάντιον. Δεινός. ὅτι Δεκ. Δίκρος. Ἐναγισμοί. Ἐνήρης. Ἐξαιρετέα. Θεοδόσιοι. Καθήρει. Καίεια. Κλαύδιος. Κόλιξ ῥοπ. Λαμπαδία. Λάρναξ. Μάρκελλος, στρατ. Μάρκος, βασ. Μηδὲ ὑπὸ νεότ. Σεβῆρος, στρ. Σέξτος Χαιρ. Σπόρος. Ὑπεξέχειν.

Dionys. Halicarn. v. Ἀερίσθη. Ἀσπύλιον ἀρχή. Ἄπεικτος. (Vide *Addenda*.) Αὐτίρκεια. Αὔχημα. Γάϊος Λαιτ. Διαρτώμενος. Ἐκπτηκυῖα. Καθοσιωθεῖσαι. Μάρκιος, στρ. Παραιτησάμενος. Πόπλιος Οὐαλ. Ποσίμιος Ὕπατος. Πύῤῥος. ἔτ. Ταλαιπώρια. Ταμιεύεται. Τεκμαιρόμενος. Τεῦχος. Ὑποβήσονται. Χορταῖος.

E.

EPigrammata Anthologiæ inedita. Vide Indicem præcedentem.

Eusebius. v. Ὠριγένης. Πλάτων ἐν Νόμ.

G.

GRegorius Nazianzenus. v. Διεῖργω.

H.

HArpocratio passim.

Herodianus. v. Ἀμύντης. Καθοσιώμενος. Περινθίοις. Σεβῆρος. ὅτι Σεβ.

Herodotus. v. Ἀλιθεῖεν. Ἀναγνωσθείς. Ἀφοσιώμεθα. Βάτος. Γύγης. Δᾶτις. ἔτος. Δηϊώκεω. Δημοκήδης. Διφάσια. Δυλοσύνη. Ἐξεχώρησεν. Ἐξισορήσαντες. Ἐπιλέξαντο. Ἐπίτηξεν. Ἐπὶ στρύμιον. Εὐλαί. Θεμίσων. Κατοικτίζετο. Κνῆν. Κῦρος. Μιλτιάδης. Μνημείη. Πολυκράτης. Οἴδεσαν. Ὅμηρος. (Pag. 684. & seqq.) Περιεμεκτέουσι Περιτμάκτιον. Φωκαίων.

Hesiodus. v. Ἄλλοτε μητρυιή. Ἀσφόδελος. Δὼς ἀγ. Νήπιος. Τένθαις.

Hesychius Milesius. v. Ξάνθος. Ξενοκράτης. Ποτάμων Μιτυλ. Φαίδων.

Homerus. v. Ἀλωάς. Ἀμφὶ ἑ. Βάλλειν. Δὶ ἀσπίδεσσι. Δοιοί. Αἴτιζον. Ἑανῷ. Ἐλύσθη. Ἐξ ἀκαλαρρείταο. Εὔπ. Ἰδίειν. Ἵνα. τοῦτο. Καλλικολώνη. Κάπων. Καρρέσσων. Κέρα ἀγλαέ. Λαῖον. Λαθικηδέα. Μεταί. Νηπυτίῃ. Ὀλέθρου. Ὀνειαρ. Παλαιόν. Παραβλῶπες. Παρακλίνασαι. Παραιτησάμενος. Πεινῇ. Σάμου ὑλ. Χάλκεος. Χειά.

I.

IAmblichus. v. Διαμπερέως.

Interpretes, LXX. Veteris Test. v. Ἀθῷος. Ἀνθέξεται. Ἀπελάκησεν. Ἀποκαθιστῶν. Ἀρίσῃ. Αὐτή. Διείς. Ἐξωλόθρευσας. Ἐπισπείξας. Ἐσπήσεις. Ἐσκαλλεν. Ἴδοσαν. Καδδής. Κατηντάκηπν. Κεῖνον. Λυμαίνομαι. Λύω. Μὴ ἀποσκορακίσης. Ὀγδόη. Ὀλολυζέτω. Οὐκ ἂν ὀρθῶς. Οὗτοι. Παραστήσομαι. Πεφευγμένα. Πιανάτω. Πολεμῶ. Πρόβλημα. Προσκόψης. Προφυλακή. Πτέρνα. Πύρωσον. Σωνίμοι. Τιμιουλκῶν.

Joannes Antiochenus. v. Ἀδριανός. Pag. 57. Ἀλέξανδρος, ὁ Μαμμ. Ἀναστάσιος, Ῥωμ. βασ. Ἀντωνῖνος, βασ. Ἀπετρέπετο. Ἀποχρησάμενος. Αὐρηλιανός, βασ. Βεσπασιανός. Βιτέλλιος. Γάϊος, Ῥωμ. Γρατιανός. Δαυὶδ, βασιλ. Δέκιος. Διοκλητιανός. Δομετιανός. Αἰμίλιος. Αἱρετόν. Ἐρκούλιος. Ἡρακλῆς, Ἀλκ. Ἥττητο. Ἰοβιανός. Ἰουλιανός, ὁ Ὑπ. Θεοδόσιος, βασ. Καθοσίωσις. Κόμοδος. Κύντος. Κικ. Λέκιος Σέργ. Λυσρά. Μαξιμῖνος. Μάρκος, βασ. Νεοχμός. Νέρων. ἐπὶ τ. Ὄθων. Ὁρμαθός. Οὐαλεντινιανός. Παρανάλωμα. Πομπήϊος, Ῥωμ. Σαμψών. Σαοὺλ βασ. Σεβῆρος, στρ. Σεουχ. Σθενόβοια. Σολομών. Στέρξω. Τὰ περὶ τοῦ ἀξία. Ταρκύνιος Σούπ. Τιβέριος, βασ. Τίτος, βασ. Τραϊανός. Ὕπατοι. Ὑποσησάμενος. Φάρμακα. Φαῦλος. Χημεία.

Monendus est Lector, omnia hæc loca Joannis Antiocheni deprompta esse ex Collectaneis Historicis Constantini Imperatoris, ab Henr. Valesio editis.

Joannes Grammaticus, vulgo Philoponus dictus. v. Ἀκάει. Ἀναμνησις. Ἀντιτυπῆσαι. Ἀόρατον. Ἀπόδειξις. Ἁρμονίαν. Ἀρχή. ποιητ. Αὔξη. Βούλησις. Γλῶττα. Διάθεσις. Διαφανές. Διηχή. Δίοσμος. Δόξα. Δύναμις. Αἰσθήσεις. Ἐπιστήμη. ὅτι φησ. Ζωή. παρατ. Εἰδη. Εἴδησις. Ἠχώ. Ἴδιον. τοῦτο διπλ. Ἰκτεραν. Θυμός. Κίνησις. Κόγχλη. Κόσμος. τὸ ἐξ ὑρ. Κοιναὶ ἔννοιαι. Μέγα καὶ μικρόν. Μέγεθος. Μεταβολή. Μέταυτος. Μέλης ἐνιοῦ. Μῆνιγξ. Νόσος. Νοῦς. ὁ νοῦς π. Ὀξὺ καὶ β. Ὁρατόν. Ὀσφραντικόν. Ὀφθαλμός. Πάθος. Πνεύμων. Πῦρ. Ῥίς. Ῥυθμός. Σάρδιοι λίθοι. Τεκμήριον. Τέλος. Τροφή. Φαντασία. Φάρυγξ. Φαιόν. Φωνῶ. Φῶς. Φυσικὸς λόγος. Φυτικαί. Χρῶμα. Ψόφος.

Josephus. v. Ἀβάσκανος. Ἀδρ. Ἀδεια. Ἀδεξίστην. Ἀλκάνης. Ἀνανος. Ἀρετή. Ἀνδ. Ἀφιλότιμος. Βυκάνη. Γεδεών. Γωρυτός. Δελεάζοντες. (Vide *Addenda*.) Ἐκλειπία. Ἐνσημισμάτων. Ἐξώλης. Ἐσσαῖοι. Εὐνοίας. Εὐπραξία. Ἥλικες. (Vide *Addenda*.) Ἰεζάβελ. Ἱεροβοάμ. ἔτ. Ἰλαρχίς. Ἰωάννης, βασ. Ἱερ. Ἰώσηπος, Ἰσδ. Θανατῶν. Καλφεῖντο. Καρωθείς. Καταχρομιπούσας. Κορβανᾶς. Κελός. Μελέτη. Μωϋσῆς. Ναβουθάς. Ὀζάν. Ὀζίας. Ὀχοζίας. Πετροβόλον. Προτομή. Πτολεμαῖος, ὁ βασ. Ῥήξας. Σημαίαι. Σικελιοι. Τάλαντος. Τίτος, βασιλ. Ὑρκανίων. Φινεές. Φρουροί.

Isidorus Pelusiota. v. Διοπετές. Ἕως ἐν τούτῳ. Παράδειγμα. Σάββατον. ἀργ. Σωφροσύνη λέγ.

Julianus Imperator. v. Ἀκλήδων. Ἀντιθέντες. Γελοῖος. Αἴσωπος, ὁ τοῦ μ. Εἰς τέφραν χ. Ἡράκλειτος. ὅν. κ. Καταγηράσαις. Καισαρούπολις. Μαγνήτων κακά. Μυρμηκίδην. Σαρδαναπάλους. Τετράζων. Φειδίας.

L.

LAertius. Vide *Diogenes*.

M.

MArcellus in vita Thucydidis. v. Ἰκρίον. (Vide *Addenda*.) Θουκυδίδης.

Marcus Antoninus. Vide supra *Antoninus*.

Marinus in *Vita Procli*. v. Ἡγμών. (Vide *Addenda*.) Ἥρων. Ἀσινᾶς. Μητρωακαί. Ὀλυμπιόδωρος. Πρόκλος ὁ Λύκ.

Menander Historicus. Ἀπολαύσεις. Ἀποκατέσσην. Ἐκμαγεῖον. Ἐκμαλθακῶσαι. Ἐφοιτήσε. Νεκυία. Σειρά. Ὑδροστάσιον. Ὑποτιφήσης.

Nican-

INDEX AUCTORUM.

N.

Nicander. v. Ἵπποι.
Nicephorus. v. Ἀδόμ. (Pag. 47.) Μαργαρίτης.
Nicolaus Damascenus. v. Ἄκαστος. Ἀλυάττης. Ἀπιστεύετο. Ἀρβάκης, βασ. Ἀταλάντη. Ἱππομένης. Κροῖσος, Λυδ. Λυκάων. Λυκούργου τοῦ νομ. Μάγνης, ἀνὴρ Σμ. Μόξος. Περίανδρος, ὁ Κυψ. Σαρδανάπαλος, Ἀσσ. Ὑπογραφόμενος.
Omnia hæc loca Nicolai Damasceni ex Collectaneis Historicis Constantini Porphyrog. ab Henrico Valesio editis, deprompta sunt.
Nilus Eremita. v. Οὐ καταχῶν.
Nonnus in orationes Steliteuticas Gregor. Nazianz. v. Μαγεῖαι Μίθρου. Οἰωνιστικήν. Στήλη. καὶ στηλιτ. Τάνταλος. Φαλλοί.

O.

Oecumenius. v. Ἀλαζονεία. Περιτομή. Σαββάτου.

P.

Palladius de Brachmanibus. v. Βραχμᾶνες.
Paulus Ægineta. v. Ἀβρότονον. Ἀγαρικόν. Ἄλιμον. Ἀλθαία. Ἀλόη. Ἀλσίνη. Ἀναγαλλίς. Ἀνάγυρος. Ἀνδράχνη. Ἀνεμώνη. Παρωνυχία. Πόλιον. Πτέρις. Πύρεθρον. Σαγαπηνόν. Στρατιώτης. βοτ. Φόρβιον. εἶδ. Χάλκανθος.
Pausanias. v. Ἆγις. Ἀναξιμένης. Ἀννίβας. Γλαῦκος Καρ. Ἐπαμινώνδας. Εὔθυμος. Ἱππόμαχος. Κλειτόμαχος. Λεοντίσκος. Μίλων. Πλίνθος. Πολυδάμας. Σόλων. τοῦτ. Σώστρατος, Σικ. Ταινία. Φρόνημα. Χειροτονεῖν.
Philoponus. Vide supra *Joannes Grammaticus*.
Philo Judæus. v. Σεμνεῖον.
Philostratus. v. Ἄγαμαι. (Vide *Addenda*.) v. Ἀγείρει. (Vide *Addenda*.) v. Ἀδάμας. Ἀκροθίνια. Ἀναβαλλόμενος. Ἀναξαγόρας. Ἀνελέγετο. Ἀπενιαυτίσαι. Ἀπεσπούδαζεν. Ἀπήχθη. Ἀσβαμαῖον. Ἄπεπτος. Βαλαντιοτόμος. Βάσσος Κορ. Γάγγης. Δάμις. Διάγειν. Διθύραμβος. Αἰσχίνης, ὁ τοῦ Λυσ. Ἔθνος. Ἐλεύθερος. Ἐμπεδοκλῆς. τοῦ Ἀκρ. Εὐθύδημος. Εὔξενος. Ἔφηβος. Ἐφιέναι. Ἡρακλείδης ὁ Λύκ. Ἠχώ. Καὶ τ. Ἰσαίου τοῦ ῥήτ. Θαυμασίαι. Θεμιστεύσαντος. Κάμπτω. Κώδιον. Κωμάσαι. Κύδνιον ῥεῦμα. Λεπτολογία. Λυγίζειν. Μάρκος, ὁ καὶ Ἀντ. Μελετώμενοι. Νικήτης. Ὀθόνη. Οἴνου π. Περιβαλλόμενος. Περιεβάλοντο. Πῶρος, βασιλ. Σιμωνίδης. Σκωπτόλαι. Σοφοκλῆς, Ἀρείς. Τάδ' ἐκ τοῦ Τρ. Ταντάλου κήπ. Τιμασίων. Ὑπέρφρων. Φοινίκων ἐγ. Χαίρειν. περὶ σ.
Photius in Bibliotheca. v. Ἀγχίνοια. Ἀγχίσπορος.
Pindarus. v. Σύτο.
Pisides (Georgius.) v. Εὐφρόνη. ἡ νύξ. Ἐχῖνος.
Polybius. v. Ἀγαθοκλῆς. Ἀγωνιῶ. Ἀθισίαν. Ἀθλητάς. Ἀκέραιος. Ἀλογιστία. Ἀλφειός. Ἀμεταπλήρωτον. Ἀνάληψις. Ἀνάριστος. Ἀνασώσων. Ἀνεθυμιᾶτο. Ἀνέμων στάσ. Ἄνθρωπος. τὸ τοῦ ἀνθρ. Ἀνοδία. Ἀντίγονος. Ἀντίοχος, ὁ βασ. Ἀντιπαράκλησις. Ἀντιπερισπασμός. Ἀπαντᾶν. Ἀπεπίστευον. Ἀπήνη. Ἀποδοκιμάσας. Ἀπόκλητοι. Ἀπολέμητον. Ἀπολλωνιάς. Ἀπλ. Ἀποσκευή. Ἀποσομεῖν. Ἀπότριψις. Ἀπραγμόντων. Ἀρίσταινος. Ἀριστοκράτης. Ἀριστόνικος. Ἀριστοτέλης. Τίμ. Ἁρμοζόμενος. Ἀρχίας. ἔτος βουλ. Ἀσδρούβας, ὁ Καρχ. Ἄτταλος, βασιλ. Αὐλαία. Αὖλος Ποσ. Αὐλῶνες. Αὐτοπαθῶς. Ἀφροδίτης. Ἀψίκορος. Βάναυσος. Βαρυδαίμων. Βοτρυοσταγῆ. Γόργος. Δαψίδων. Δαιτρός. Δεκαμναιαῖον. Δεινοκράτης. Δημαγωγός. Δημοχάρης. Διαγωνιάσαντες. Διακεχυμένοι. Διάληψις. Διαμνηστεύμενος. Διαφέρων. Διαφεῖναι. Διεξάγονται. Διϊσθμήσαντα. Δικαιοπραγεῖν. Διοφάνης. Δόξαν. Δυσχερεστάτων. Αἰμιλία. Ἐγχώριον. Ἐθελοντήν. Ἐκκαλέσασθαι. Ἐκκαλεῖται. Ἐκλεγόμενος. Ἐκ μεταβολῆς. Ἐκορωνία. Ἐκπεφυσημένον. Ἐκπλαγεῖς. Ἐκκυβεύειν. Ἐμβελές. Ἐμπειρεῖν. Ἐνάπτοντες. Ἐνδυομενία. Ἐνεργούμενος. Ἐνοχος. Ἐξάλλως. Ἐξερμηνεύσαντο. Ἐξηνδραποδισμένον. Ἐπέφυ. Ἐπιμετρούσης. Ἐπιπολάς. Ἐπιστρεπείαις. Ἐπιστροφῆς. Ἐπὶ τοῦ ὑποκ. Ἐπίφασις. Ἐργαστήριον. Ἐσθλά. Ἔστι τὶς δίκ. Ἐσφαλκέναι. Εὐαρμοστότερος. Εὐμένης, βασ. Εὐπερίκεπτος. Εὖ πεφυκώς. Ἐφεδρεία. Ἐφ' ᾧ. Ἥμισυς. ὁ βρ. Ἤπιρ. Ἡταίρηκεν. Ἰβυκανητῶν. Ἰβύκινον. Ἱέρων. Ἱερώνυμος. Θεοκλυτήσαντες. Καθυφεῖντο. Καρδιοφύλαξ. Κατὰ ζυγόν. Κατακόρως. Καταστασιάς. Κατ' εὐχήν. Κατυρῶσαι. Κενταυρικῶς. Κενοὶ κενά. Κηρύκειον. Κλεομένης. Κνέφας. Κόπις. ἀνήρ. Κοχλίας. Κωθωνίσαι. Κριοκοπεῖν. Λάσταυρος. Λέμβος. Λεύκιος, Δημ. Λεύκιος Αἰμ. Λειπέμεθα. Λιμόψωρος. Μαλακία. Μανιάκης. Μασανάσσης, ὁ ἐν Λιβ. Μάχλος. Μολπαγόρας. Νέοντας. Νῆφε. Νεμή. Ὀρθοί. Ὀρπάγων. Οὐχ οἷον. Ὠφελείας. Παμφιλίδας. Πάντα ἐν ἐλ. Παραβαλέσθαι. Παράπαν. Παραιτοῖτο. Παρέβαλεν. Παιδομαθῆ. Περιπέτεια. Περσεύς. ἔτ. ἀναν. Πιστευόμενος. Πληρώματα. Πολέμαρχοι. Πολυκράτης, ὁ τοῦ Κ. Πόπλιος. ἔτ. Πόπλιος. περὶ τ. Πόπλιος Σκ. Πραίφεκτοι. Πρέμνον. Πρίγκιπες. Πρὸς αὐτοῦ. Προσηγγελμένοις. Προσπταιόμενον. Προστασία. Προστρόπαιος. Πρυσίας, ὁ βασ. Πτερίνης. Πτολεμαῖος, στρατ. Ποινή. Ῥαδιουργός. Ῥωπικός. Σάλος. Σημαία. Σίαλος. Σιτοβολίοις. Σκόπας. Σκορπίδια. Σωματοποιεῖν. Σωσίβιος. Στάσις. Συναγομένων. Σύνθημα. Συνθηματικῶς. Σύνοψις. Συριγμός. Τίμαιος, ὁ Ἱσ. Τῖτος, στρατηγ. Τελόρχης. Ὑπεραλγῆ. Ὑπεραιρεῖν. Φανοπῦσιν. Φαρμακείας. Φερεκάκης. Φίλιππος, ὁ βασ. Φίλιππος, ὁ Μακ. Φιλοποίμην, Ἀχ. Φλαμίνιος. Φόρος. τὸ πωλ. Χάραξ. ἀρσ. Χαίρων. Λακεδ. Χειμασκήσαντα. Χρεία.
Priscus Rhetor & Sophista. v. Ἄβαρις. Ἀκατίροι. Σαράγουροι.
Procopius. v. Ἄγαρος. Ἀγκών. Ἀγνῶτας. Ἀένναον. Ἀκρασία. Ἀκρατίζω. Ἀλλαντοπώλης. Ἄλπειον. Ἀμαλασοῦνθα. Ἀμαρτάδας. Ἀμείβεσθαι. Ἀμήχανα. Ἀνάδικα. Ἀνακρέτης. Ἀναλφάβητος. Ἀναξυρίδας. Ἀναπεπτωκώς. Ἀνήκοος. Ἀνθρωποδαίμονες. Ἀξιόμαχος. Ἀπίρατον. Ἀποκναίειν. (Vide *Addenda*.) Ἀπολεγόμενος. Ἀπόστοπος. Ἄπορος. Ἀχαρι. Βελισάριος. Βῆρος. Βροτολοιγός. Γραμματεύς. Γραμματιστής. Δάρας. Δαιμονίως. Δεξαμενή. Δεξιός. ὁ ὁ εὐχ. Δεινοί. ἐμπ. Δίαυλος. Διέχουσαι. Δίπυρος. Δόλωνες. Ἔγκυα. Ἐκκρουόμενος. Ἔλουσε. Ἐνδιαλεχισμός. Ἐν παραβύστῳ. Ἐξαρτήσας. Ἐπαγαγέσθαι. Ἐπαγγελλ. Ἐπ' αὐτοφώρῳ. Ἐπήγγελλεν. Ἐπιβατεῦσαι. Ἐπιβολή. Ἐπίδοξοι. Ἐπικαλῶν. Ἐπισκήπτειν. Ἐπίχολον. Ἐστερῆσθαι. Ἐτώθαζον. Εὐνομιανός. Εὐπάρυφα. Εἰσαγωγεύς. (Vide *Add.*) Ἠλίθιος. Ἧσσον. Ἰωάννης, ὁ Τυραν. Ἰωάννης, ὁ Καππ. Ἰσχυρίζετο. Θᾶσσον. γ. Θεόδοτος. ἔτ. Θευδέριχος. Θευδίβαλδος. Καθαρῶς. Κατακορής. Καταπρηνίσεσθαι. Κατατείνουσαι. Κάτοχος. Κέρματα. Κῆδος. Κηφήν. Κουτρίγουροι. Κύρτωμα. Λαμπρῶς. Λιμιτανέοι. Λωφῆσαι. Μωροκακοήθης. Νάφθα. Νεοχμῶν. Ξυνδιενεγκεῖν. Ὀβολοῦ. Ὀξυρεγμία. Ὅποι. Οὐ δέον. Ὀφρυάζω. Παλαμναῖος. Παρόν. Περιτροπῇ. Πέτρος. ἔτ. ἦν ἐπ. Πολεμησείοντες. Πολεμητέα. Πορθμός. Πόρρω τοῦ νυκτ. Πράσινον χρ. Πρίσκος Ἐμεσ. Πρόκλος, ὁ βασ. Προσουδίζει. Πρυτανευούσης. Σηρική. Σισύρα. Σκορπιαίνεσθαι. Σκόπος. Σταθμᾶσθαι. Συνωνή. Σχολάριοι. Ταβελλίων. Τεκμήριον. Τίπανον. Τριβοῦνος. Τριβουνιανός. Τριγονία. Τύχη. Οὐκ ἄνθρ. Ὑπερήμερος. Ὑποσπανίζων. Φάρμακον. Φθόρος. Χιβούλδιος. Χιτών. Χρυσομαλλῶ.

S.

Scholiastes Aristophanis passim.
Scholiastes ineditus in *Lysistratam* Aristophanis. v. Ἄβυσσος. Ἀγρεύσαι. Ἄλοπον. Ἀμόργεια. Ἀμπρεύοντες. Ἀπιρρῶγας. Ἄρκτος, ἐν Βραυρ. Ἀτεωράτη. Ἀττικάς. Διαξῆναι. Διαφανῆ χιτώνια. Ἐμπίς. Ἐντεθρίωται. Κονίσαλος. Κορύβαντες. Κυρσάνιε. Ξυσταθεύσω. Ὄζειν. Παππῷον. Παράλων. Συνιστιμένους. Τήθη. Τιτθόκνησις.
Scholiastes Homeri. v. Ἀθάνατος. Ἀνηρείψαντο. Ἄφλαστον. Ἀφνειός. Ἀφύσγετον. Ἐπιταβόειον. Κακορραφίαι. Καθείσατο. Κατακλῶθες. Μεταστρωμένος. Παραυδήσας. Πεπάλαχθε. Πέπον. Πολυδίψιον. Πολύλιστος. Πολυφόρβη. Ῥηγεῖς. Ῥηΐστη. Σπερμίνεσι. Τηθύς. ἡ γῆ. Ὑπερώησαν. Χολωσέμεν.
Scholiastes Sophoclis. v. Ἀγίζων. Ἀδέρκτως. Ἀζήμιος. Ἀεί. Ἀλίπλαγκτος. Ἀνακωχεύειν. Ἀναμπλάκητοι. Ἄναυδος. Ἀντήρεις. Ἀντιπέτρου βήμ. Ἀπόπτολις. Ἀποτροπιαζόμενοι. Ἀπείξ. Ἄπυστα. Ἄραρέ μοι. Ἀριστόχειρ. Ἄσπλαγχνος. Ἄστομοι. Ἄτιμος. Ἀτλητα. Αὐτοδαῆ. Ἄφρακτος. Βαρκαίοις. Βέβηλος. Δεξιά. Δεσμώτης. Δεινόπους. Δηΐα. Δίπαλτος. Δορύξενος. Δραπέτης. Αἰόλη νύξ. Ἐκτριβήσεται. Ἐλώφησεν. Ἔμπληκτοι. Ἐναγῆ. Ἐναλλαγῆναι. Ἐξεστεμμένοι. Ἐπίσκοπον. Ἐρέσσουσιν. Εὐμενίδες, αἱ Ἐριν. Εὐφήμου. Ἡσύχαζεν. Ἰηίων. Ἱππομανῆ. Κακοπινέστατον. Καλχαίνειν. Κατασπείρας. Κατέστεψον. Κατηναρισμένας. Κοίλου κρατ. Κυδάζεται. Λαβῶς. Μάγος. Μακραίωνι. Μελέτωρ. Μεταγνώσθη. Μῦσαι καλαί. Νεαρῆ. Νηφάλιος. Νωτίζω. Νύσα. Ξενία. Οἰοβότης. Οὐρίζας. Πάμψυχος. Παραφρόνιμον. Περιτροπίων. Πεῖρα. Πηγὰς γάλ. Πῦρος. πάθος. Προσπεφυκότος. Προστάτης. Ποιμένων. Ποινή. Ῥαψῳδία. Σημαίνει. Σιδηρέαν. Στέρνα χθ. Συμμαθεῖν. Σωδάϊζον. Σωπηλάγιον. Ταλαίπωρος. Τάλις. Τανύποδας. Τευμησσῷ. Τύπωμα. Ὕπαυλον. Ὑπωμόσιοι. Ὑπόβλητον. Φερέγγυος. Φοιτῶντα. Φυτάλμιος. Χαλκόπους. Χειροδάϊκτα. Χηλαργοῖς. Χλιδή. Χόας.
Scholiastes Thucydidis. v. Ἀκηρυκτεί. Ἀκροπλεύπον. Ἀόριστος. Ἀπαλλάξειεν. Ἀπαλγήσαντες. Ἀπέφθου. Ἀποσαλεύσας. Ἄραντες. Διαγνώμη. Διαλλαγῆναι. Διέκπλοι. Διέφερον. Ἐβαρύνετο. (Vide *Addenda*.) Ἐθελοπρόξενος. Ἔνδεια. Ἐλπίσας. Ἐπίδαμνος. Ἐπίνειον. Ἐπὶ ῥητοῖς. Ἐπωτίδες. Ἔποικος. Εὐθὺς, καὶ εὐθ. Εἵλως. Καλῶς. ἀντὶ τ. Καταδύσαντες. Καταλῦσαι. Καταφρόνησιν. Κρωβύλος. Λεῖα. Μαυλίας. Μεταχειρίσαι. Μετώρου. Μέτωπον τοῦ νεώς. Ναυάγιον. Ξεναγῶν. Ξυμφοράν. Ὁμωχαίτας δαίμ. Ὠνόμον. Παρὰ τὸ καθεσ. Παιᾶνας. Πελιδνόν. Περίνεως. Περιπλεῖν. Πλοῖα καταφρ. Πολυπλές. Προσκόπτους. Πρύμναν ἐκρ. Συμμαχία. Φευκτοί. Χαλκίοικος. Ψιλοί.
Simocatta (Theophylactus.) v. Ἀγχίθυρος. Ἀνανταγώνιστος. (Vide *Addenda*.) Ἀνάπηρον. Ἀνδραποδίζω. (Vide *Add.*) Ἀπιπόνου. Ἀπείρηκα. Ἀπόκοιτος. Ἀπόμαχος. Ἀποσκευαζόμενος. Ἀποσχεδιάζειν. Ἀποχειροτονηθῆναι. Αὖραν. Γέλως πλατύς. Δυσθανατοῦντα. (Vide *Add.*) Ἐγκύκλιος. Ἐξάντη. (Vide *Add.*) Ἔξοινος. Ἐπιστίλων. Ἐπιστολεῖς. Ἐρεβοδιφῶντες. Ἐχύρωμα. Εἰσπομπή. Εἰσφρήσασθαι. Καταυχμον. Κλεισοῦραι. Κληρονομῶ. (Vide *Add.*) Κομμέντιολος. Κραιπαλᾶν. (Vide *Add.*) Λαίλαψ. Λεωνίδης. Λειποταξίου. Μαυρίκιος. Μαχάων. Μετεωροπαθεῖν. Μοναχός. Μονονουχί. Μορμολύκεια. Ναὶ μὰ τόν. Οἰδήματα. Ὀξυπαθῶς. Ὀρφανός. Παραδραβεύοντα. Περιπτύσσεται. Πλανήτης. Σάπειρ. Σκηπίος. Σκρίβων. Σωνήριος. Ταλαντεύει. Ὕφαλοι. Φάραγξ. Χαγάνος. Χελώνη. Χλομάρων.
Socratis Historia Eccles. v. Αἶπος. (Pag. 61.) Ἀκέσιος. Ἀμοῦς. Ἀπολλινάριος. ἔτ. (Pag. 281.) Ἀρειανοί. Ἀρρώστες. Ἀττικός. Ἐκηβόλιος. Ἐξεφωνεῖτο. Εὐνόμιος. Μακάριος. Μακεδόνιος. Μαξίμινος. Μάρης. Μαρκιανός. ἔτος ἐπὶ Οὐάλ. Ναυάτος. Παῦλος. ἔτος μετὰ Χρ. Παφνούτιος. Πολύχους. Σισίννιος. Σπυρίδων.
Sophocles. v. Ἀγηλατεῖν. Ἀγκών. Ἄγριος. (Vide *Addenda*.) Ἄζηλον. Ἀεικῶς. Ἀηδών. Ἄημα. Ἀκερδής. Ἀκμαῖος. Ἄκρας νυκτός. Ἀκροσφαλεῖς. Ἀλλ' εἴ γ' ἀλλ. Ἀλλὰ νῦν. Ἀλλὰ ταῦτα μέν. Ἀλλ' ἐς ἀληθ. Ἄλημα. Ἀλιτηροῦ. Ἀλωτόν. Ἀμοιβῆσαι. Ἀμφίδρομον. Ἀμφίστατο. Ἄναγνος. Ἄναλκις. Ἀναξία. Ἀνεπίτροπος. Ἄνεπ. Ἀνειμένα. Ἀνήκεστον. Ἀνήνυτον. Ἀνία. Ἀνόνητα. Ἄντυγες. Ἀξίωμα. Ἀπαράτρεπτος. Ἀποπτον. Ἀπωτέρω. Ἀραῖος. Ἆρ' ἐστιν. Ἄρχων. Ἀστακτί. Αὖθις. Ἀφοβόσπλαγχνος. Βάρος. περὶ Πολ. Βάσις. Βιοστερῆ. Βουνόμον. Γελαστής. Γένυς. Γλῶσσαν. Γνωτός. Δέδοικα. Δενάζων. Δεινόν. Δεινός. πανοῦργος. Δημιουργός. Διεπεραιώθη. Δωρητόν. Δρόμοις. Δύσθεον. Δυσπινῆ. Αἶ αἶ. Αἰνικτά. Αἰπύ. Αἰτναία.

Ἔλχος

Ἐξῆς. Ἐξηλύνθη. Ἔκπληκτος. Ἐκτόπιος. Ἐκύρουν. Ἔμμηνια. Ἔμπολιν. Ἔντροφος. Ἐξαιροῦσιν. Ἐξέπραξεν. Ἐξέχρη. Ἐξ οἴων. Ἐπισκοπῶν. Ἐπίσω. Ἐπιστροφῆς. Ἐριννύων. Εὔστια. Ἐφίη. Ἐχέγγυον. Ἐχθρῶν. Ἡγεμών. Ἤδη. Ἤλαυνεν. Ἠνθισμένον. Ἱκτῆρας. Ἰὼ σκότος. Ἶρος. Ἴσασι. Θάπερα. Θίγειν. Θυμὸς ἐπεμβ. Κακόηθες. Καπνοῦ σκ. Καταύστψον. Καίρια. Κεδνός. Κενεόν. Κεραυνοί. Κέρδος. Κομίζεται. Κέφη. Λάας. Λαμπτῆρες. Λασίοις. Λέγειν σὺ δεῖν. Λύγδην. Λῦμα. Μεθάρμοσον. Μέλου. Μήθ' οἷς ἐχθ. Μνῆσις. Μυσίων. Μύχος. Ναυαγίων. Νέμω. Νηλίπους. Ξενία. Ξυναλλαγή. Ξυρεῖ. Οἰκονομῶ. Οἰκτρῶς. Οἴμοι τῷ μὴ νοσ. Οἷος. Οἰχνῶ. Οἰχωκ', ὄλ. Ὀνειδίζω. Ὀργάνειας. Ὀρειβάτης. Ὄπισθον. Ὅτω γάρ. Οὐ. τιπ. ἐπ. Οὐδ' ἔργα μ. Οὐρανία ἀστ. Οὔριος. Οὖρον. Οὔπιδες. Ὦ δυσμόρε. Ὦ Ζεῦ. Ὦ μὴ ἔστι τ. Ὠμοκρατής. Ὡς οὐκ ἀρκέσει. Ὤφελεν. Πάγκοινος. Πάθαι. Παλαιός. Παλαιστής. Πάνθυτα. Παρασάγγης. Πελειάδες. Πέρασις. Περιπτυχής. Περιπλά. Περισκελές. Περσεφόνη. Πέσημα. Πεφασμένου. Πλαγιάς. Πλάθειν. Πληθύουσιν. Πολλά τοι σμ. Πολλαὶ δ' ἀπ. Πόλις δ' ὁμοῦ. Πολύζηλος. Πωλικῆς. Πρᾶγος. Πράκτορα. Πριωθείς. Πρόθυμος. Προξένου. Πρόπας στόλος. Πρόσεδρος. Προσήγορος. Πρὸς νῦν σε μητρ. Προστάτης. Πρόστη ἀναγκ. Προσφορά. Πρόσχημα. Ποικιλῳδός. Ῥιπίς. Ῥῦμα. Ῥύσια. Σειραῖος. Σημαίνου. Σκληρᾶς ἀοιδ. Σπεύδειν. Στέγου. Στείχειν. Στόμαργος. Στόμωσις. Συμπράκτωρ. Σύννομοι. Ταρβεῖ. Τάρβη. Τέκεα. Τερμία. Τί γάρ με λυπ. Τί δῆτ' ἂν ἀλγ. Τλήμων. Τὸ γὰρ ἐσλ. Τὸ καλῶς ἔχον. Τοσοῦτον. Τῷ τοῦτο συμβ. Τῷ τοι. Τρανές. Τρέφεται. Τοῖς τεκοῦσι. Τυφλός. Τύχη. Ὕβρις φυτ. Ὑγιές. Ὑλακτεῖ. Ὑμνήσεις. Ὑπερβριθές. Ὑπέρπτα. Ὑποτείνου. Ὑψηλοτέρας. Φαιός. Φήμη. Φλαῦρον. Φλέγων. Φλογιστόν. Φόβας. Φοβερά. Φορά. Φράσας. Φρονῶ. Χάρις. Χειρίζω. Χθονεσιβῆ. Χωρὶς τό, τ' εἰπ. Χρόνος γὰρ εὐμ. Ψιλός.

Sophronius. v. Βασίλειος, Καισ. Γρηγόριος, Ναζ. Γρηγόριος, ὁ καὶ Θεόδ. Δάμασος. Ἐπιφάνιος. Εὐσέβιος, ὁ Παμφ. Ἰουστῖνος, φιλ. Ἰοῦστος, Τιβερ. Ἰώσηπος, Ἰουδ. Μεθόδιος. Ὠριγένης. Πολύκαρπος. Φίλων Ἰουδ.

Sozomenus. v. Ἀττικὸς, Ἐπ. Ναυατιανοί.

Stephanus Byzantius. v. Ἄβιλα. Ἄππερα. Βισαλτία. Γύαρος. Αἰανή. Ἰταλία. Ναύπακτος. Ναυπλία. Νεάνδρεια. Νεοκαισάρεια. Νέπετις. Νινόη. Νισαία. Νουκερία. Νώνακρις. Νῶροψ. Ὀλόφυξις.

Syncellus (Michaël.) v. Ἀνέκαθεν. Διονύσιος, ὁ Ἀρ. (Pag. 597.)

Synesius. v. Ἄνθρωπος οὐκ ἔχ. Ἀποθνήσκοντας. Ἀποσμιλεύουσι. Βάλλων Σωκρ. Βόστρυχος. Διονυσίων σκωμμ. Δώρειος αὔλησις. Ἐξάγιστος. Ἐπηλυγάζονται. Ἐφετόν. Ἴσιον σαφεῖν. Θεωρία τέλ. (Vide *Addenda.*) Θηλυδρίας. Θιασώτης. Θυηποσκοπῶν. Καθωμόσατο. Κῆρας. Κομῆται. Κόσμου. Κότυς. δαίμ. Λακιδέας. Νέμεσις. Οἶδα. Ὄργια. Οὐ. τιπ. ἐπ. Πανδέκται. Περιπόλειον. Πολιτικὴν ἀρ. Πόρρω Δ. Πρὸς λύραν ᾄδειν. Προτέλειον. Ὑπομαχῶ. Ὑπὸ τὴν γν. Φιλοσοφίας ὑφ. Φθάσεις.

T.

THeocritus. v. Χαλεπὸν χερ.

Theodoretus. v. Ἄβυσσον καλ. Ἀλέξανδρος. Ἀντιοχ. Ἀντομολογησόμεθα. Ἀντίλλαμμα. Ἀσκὸς ἐν πάχνῃ. Ἀπεχνία. Ἄφρων. Βεελφεγώρ. Βίβλοι Θεοῦ. Βραχίων. Γαστήρ. Διεξόδους ὁδ. Δικαιώματα. Δυνάστην. Ἔκστασις. Ἐκπεπνασμένων. Ἐντός. Ἕως οὗ ἀντ. Ἐπὶ χειρῶν ἀρ. Εὐθέως. Εὐλογήσαι. Εὐοδιάζων. Εἴδωλον. Ἡμέρα πονηρά. Θαρσεῖς. Θεοὺς τοὺς τ. Θεοί. οἱ κ. Θησαυροὶ ἀνέμων. Θλίψις. (Vide *Addenda.*) Θύρα οὐρανοῦ. Κέρας. ἰσχ. Κλῆρος. Κλῆροι. Κνίζων. Κόλπος. Κοιλάδα κλ. Κοιλάδα σκ. Κύριλλος, Ἀλέξ. Λάκκος. Λέβης. Ληνός. Λυτρωτής. Μακάριος. ὁ ἐν ἁγ. Μάρκος, Ἀρεθ. Μεμυαλωμένα. Μεταμελήθη. Μονόκερως. Μύρον ἐπὶ κεφ. Νεφροί. Νόμος. τρία σημ. Νόμος. πολ. Ὠδοποίησεν. Παραζήλου. Περιβόλαιον. Ποσαπλᾶς. Πραότης. ἐπὶ Θ. Προσήλυτον. Πτέρνα. Πύλαι δικ. Σελήνη. Σκότος. Σοφός. ὁ θηρεπ. Σπακτὴ καὶ κασ. Στέαρ. Στήριγμα. Σχοίνισμα. Τροχός. Ὕδωρ ἀντλ. Ὑποπόδιον. Ὑσσωπος. Υἱοὶ Θεοῦ. Ὑψοῦτε

Theodorus Lector. v. Θεόδωρος, ὁ Ἀφρ.

Theodorus Raithou de Incarnat. Domini. v. Ἀπολλινάριος. οὗτ. Εὐτυχής. οὗτος. Θεόδωρος. οὗτ. Νεστόριος. Παῦλος. οὗτος ἐγ. Σευῆρος. Ταράξιας.

Theophylactus. v. Κεφάλαιον. Τεχνητόν.

Thucydides. v. Ἀποκρότω. Δημιουργός. Ἑλληνοταμίαι. Ἐνέδρα. Νόσον ἔχειν. Ξυγγραφεῖς. Ὁμαιχμία. Πλῷ χρησ. Φέρειν.

X.

XEnophon. v. Ἀλεξόμενον. Ἀνείμων. Ἀπίκειντο. Βάλανος. Αἴθειν. Ἐπίμαχος. Καρβάτιναι. Κῦρος, ὁ βασ. Μᾶζα. Μάρσιπος. Μαστός. Μελίνη. Μένων, Ἀθην. Νάπος. Οἶνος ὠνομ. Ὄξος ἑψ. Ὠκνουν. Παλτά. Παρειή. Πεποδισμένοι. Σησαμοῦς. Σκύπνος. Σμήνη. Σπουδαιολογῶ. Στολάς. Σύϊνον. Σφενδόνη. Τιρήβαζος.

Xiphilinus. Vide *Dion.*

Z.

ZEnobius. v. Ἀνδρὸς γέρ. Ἀντὶ πέρκης σκ. Γεράνδρυον. Ἐπὶ τοῦ Μανδρ. Θάσος ἀγαθ. Θολερῶς πρόβ. Θρᾷκες ὅρκ. Θύρραζε. Καὶ σφάκελοι. Λευκὴ ἡμέρα. Μωρότερος Μορ. Ὁ Σικελικός. Τὸ Δίωνος. Χαραδριός.

Zosimus. v. Ἀθηνόδωρος, Στ. Θεοδόσιος, βασιλ. Κέρκης. Λουκιανὸς ἕτερος. (Vide *Addenda.*) Ὄρχησις Παντ. Ῥουφῖνος. Σισίννιος. οὗτ. Σκύθαι.

Catalogus Auctorum veterum, quibus in Notis ad Suidam uſi ſumus: additis eorum Editionibus.

A.

Æliani Varia Hiſt. edita a Jac. Perizonio, Lugd. Batav. 1701. in 8.
Ælianus de Animalibus. Tiguri apud Geſneros fratres. Fol.
Æliani Tactica. Ibid.
Æneas Tacticus. Edit. ab Iſ. Caſaub. ad calcem Polybii.
Æſchinis Orationes. Editæ cum operibus Demoſth. Vide Demoſthenes.
Æſchylus, ejuſque Scholiaſtes. Cum notis Stanleji. Lond. 1664.
Agathias. Edit. Pariſ. 1660. Fol. in Corpore Hiſtor. Byzantinæ.
Alexander Aphrodiſienſis in Topica Ariſtotelis. Venetiis apud Aldum, 1513. fol.
Ammianus Marcellinus. Cum notis Henrici Valeſ. Pariſ. 1636. 4.
Ammonius de ſimilibus & differentibus vocabulis. Editus in Theſauro Henrici Stephani.
Andocides. Vide *Oratores veteres Græci.*
Anthologia Epigrammatum Græcorum, cum notis Brodæi, Francofurti, 1600. fol.
Antipho. Extat inter Oratores veteres Græcos ab Henr. Stephano editos.
Antoninus [Marcus.] Cum verſ. & notis Thomæ Gatakeri, Cantabrigiæ, 1652. 4.
Apollodori Bibliotheca. Edita a Thom. Galeo inter reliquos Hiſtoriæ Poeticæ Scriptores.
Apollon. Rhod. cum Schol. Lugd. Bat. 1641. 8.
Apoſtolii [Michaelis,] Proverbia Græca. Lugd. Bat. 1619. 4.
Appianus. Edit. ab Alexandro Tollio, Amſtelod. 1670. 8.
Aratus, cum Scholiis Theonis. Pariſ. 1559. 4.
Ariſtides. Cum verſione Guil. Canteri, apud Paulum Stephanum. 1604. 8.
Ariſtophanes, ejuſque Scholiaſtes. Aureliæ Allobrogum, 1607. fol. Portus autem uſus eſt Edit. Baſil. 1547. fol.
Ariſtoteles. Gr. & Lat. Lugduni, 1590. fol.
Arrianus de Expedit. Alex. M. Edit. a Blancardo, Amſtelod. 1668. 8.
Artemidori Onirocritica. Cum notis Nic. Rigaltii, Lutetiæ, 1603. 4.
Aſtrampſychus. Editus una cum Artemidoro.
Athenæus. Cum notis Iſaaci Caſaub. Lugduni, 1612. fol.

B.

Baſilius Magnus. Baſileæ, 1551. fol.
Baſilius Seleucienſis, cum notis Pantini, Pariſ. 1621.

C.

Callimachus. Cum notis Variorum, Ultrajecti, 1697. 8.
Cedrenus. Edit. Pariſ. 1647. fol. in Corpore Hiſtoriæ Byzant.
Chriſtodori Ecphraſis Statuarum, quæ ſunt in Gymnaſio Zeuxippi. Edita eſt in Anthologia Epigrammatum Græcorum. Vide ſupra Anthologia.
Chryſoſtomus. Editus ab Henr. Savil. Etonæ. 1612.
Cicero. Edit. a Rob. Steph. Pariſ. 1538.
Clemens Alexandrinus. Edit. Lugd. Batav. 1616. fol.
Codinus de Origin. CPolitanis. Edit. a Lambecio, Pariſ. 1655. fol. in Corpore Hiſt. Byz.
Conſtantini Porphyrog. Excerpta de Legat. Ex Bibl. Fulvii Urſini, Antwerpiæ, 1582. 4.
Eorundem Excerptorum altera pars, edita primum a Davide Hœſchelio; & deinde inter Scriptores Hiſtor. Byz. recuſa Pariſ. 1648. fol. qua Editione Nos uſi ſumus.
Ejuſdem Conſtantini Collectanea, ſive Excerpta de Virtutibus & Vitiis, edita ab Henr. Valeſio, Pariſ. 1634. 4.
Cyrillus Alexandrinus contra Julianum. Editus cum Operibus Juliani, Lipſ. 1696. fol.
Cyrillus Hieroſolymitanus. Lutet. Pariſ. 1631. fol.

D.

Demetrius Triclinius, Vide Triclinius.
Demoſthenes. Aureliæ Allobrogum, 1607. fol.
Dicæarchus, cum notis Henr. Steph. Aug. Vind. 1608. 8.
Diodorus Siculus. Edit. a Laurent. Rhodomanno, Hanoviæ, 1604. fol.
Diogenes Laertius. Cum notis integris Variorum, Amſtelod. apud Henr. Wetſtenium. 1692. 8.
Diogeniani Adagia. Vide infra *Proverbiorum Scriptores.*
Dionis Epitome, a Joanne Xiphilino elaborata. Sylburgius edidit inter reliquos Hiſtor. Rom. Scriptores minores Francofurti, 1590. fol.
Dionyſius Areopagita. Lutet. Pariſ. 1615. fol.
Dionyſius Halicarnaſſ. Edit. a Frid. Sylburgio, Francofurti, 1586. fol.

E.

Epigrammata Græca. Vide ſupra Anthologia.
Epiphanii Opera. Edita a Dionyſ. Petavio, 1622. fol.
Erotianus. Editus in Tomo I. Operum Hippocratis & Galeni quæ Pariſ. opera Renati Charteſii lucem aſpexerunt.
Etymologicum Magnum. Edit. a Frid. Sylburgio, apud Hieron. Commelinum, 1594.
Euagrius Scholaſticus. Editus Pariſ. ab Henr. Valeſio, cum aliis Hiſtoriæ Eccleſ. Scriptoribus.
Eunapius de Vitis Philoſoph. & Sophiſt. Apud Hieron. Commelin. 1616. 8.
Euripides cum Scholiis.
Euſebii Chronicon, cum notis Joſ. Scalig. Amſtelod. 1658. fol.
Ejuſdem Hiſtor. Eccleſ. edita ab Henr. Valeſ. Pariſ. 1659. fol.
Euſtathius, in Homerum. Romæ, 1558. fol.
Idem in Dionyſ. Periegeten. Londini, 1680. 8.
Eutropii Breviarium Hiſtor. Rom. Editum a Sylburg. cum aliis Hiſtor. Rom. Scriptoribus.

G.

Galeni Opera. Baſileæ, 1538. fol.
Gellius, cum Annotat. Henr. Steph. Pariſ. 1585. 8.
Gloſſæ veteres, a Carolo Labbæo collectæ. Lutet. 1630. fol.
Gregorius Nazianzenus. Edit. a Jac. Billio, Pariſ. 1630. fol.

H.

Harpocratio, cum notis Mauſſ. & Valeſ. Lugd. Batav. 1683. 4.
Hephæſtion de Metris, cum Scholiis Pariſ. 1553. 4.
Herodianus. Editus a Sylburg, inter reliquos Hiſtoriæ Romanæ Scriptores minores.
Herodotus. Edit. ab Henr. Stephano. 1570. fol.
Heſiodus, cum Scholiis Græcis. Edit. a Dan. Heinſ. 1603. 4.
Heſychii Lexicon. Edit. a Corn. Schrevelio, Lugd. Batav. 1668.
Heſychius Mileſius. Edit. a Joanne Meurſ. Lugd. Batav. 1613. 8.
Hieronymi Catalogus Scriptorum Eccleſiaſt. Vide infra *Sophronius.*
Hiſtoriæ Auguſtæ Scriptores. Pariſ. 1620. fol. Interdum etiam uſus ſum Edit. ea, quæ Ultraj. prodiit.
Homerus cum Scholiis. Edit. a Corn. Schrevel. Lugd. Bat. 1656. 4.
Horatius cum notis Torrentii.

I.

Iamblichus de Vita Pythag. apud Commelinum, 1598. 4.
Interpretes Veteris Teſt. qui vulgo Sept. vocantur. Londini, 1653. 8.
Joannes Antiochenus. Ex eo excerpta ſuperſunt inter Collectanea Conſtantini Porphyrog. vid. ſupra Conſtantinus.
Joannes Grammaticus. vid. infra Philoponus.
Joannes Malelas. vid. infra Malelas.
Joſephus. Genevæ. 1611. fol. Gr. & Lat.
Iſidorus Peluſiota. Edit. a Conr. Ritterſhuſ. ex officina Commelin. 1605. fol.
Julianus Imperator. Pariſ. 1630. 4. Interdum etiam uſus ſum Editt. noviſſima Lipſienſi, 1696. fol.

L.

Livius. Cum notis Joann. Fr. Gron.
Lucianus. Lutet. Pariſ. 1615. fol.
Lycophron cum Scholiis Græcis. Oxonii, 1702. fol.
Lyſias. Vide *Oratores Veteres Gr.*

M.

Macrobius. Lugd. Bat. 1628.
Malelas [Joannes.] Oxonii. 1691. 8.
Marinus de Vita Procli. Hamburgi, 1700. 4.
Menander Hiſtoricus. Ex eo Excerpta de Legationibus ſuperſunt. Vide ſupra *Conſtantinus.*

Nican.

N.

NIcander cum Scholiis. Parif. 1557. 4.
Nilus Eremita. Parif. 1639. 4.
Nonnus in Orationes Steliteuticas Gregorii Naz. Etonæ. 1610. 4.

O.

OEcumenius. Parif. 1630.
Oratores Veteres Græci, editi ab Henr. Steph. 1575. fol.
Origenes contra Celsum. Cantabrigiæ. 1758. 4.

P.

PAlladius de Brachmanibus. Londini. 1665. 4.
Paulus Ægineta. Basileæ, 1538. fol.
Pausanias, Græc. & Lat. Hanoviæ, 1613. fol. Interdum etiam usi sumus Edit. novissima Lipsiensi, quæ cum Notis Kuhnii prodiit.
Philoponus [Joannes] in Aristotelem de Anima. Venetiis 1533. fol.
Philostorgius. Editus Parif. ab Henr. Valef. cum aliis Histor. Eccl. Script.
Philostratus. Parif. 1608. fol.
Photii Bibliotheca. Rothomagi, 1653. fol.
Phrynichus, cum notis Nunnesii. Aug. Vind. 1601. 4.
Pindarus cum Scholiis. Oxonii, 1697. fol.
Pisidis [Georgii] Poema de Mundi Opificio, apud Commelin. 1596. 8.
Plato, cum versione Marf. Ficini. Lugduni 1590. fol.
Plinius, ab Harduino editus, in usum Delphini.
Plutarchus. Francofurti, 1620. fol. 2. vol.
Pollux. Francofurti, 1608. 4.
Polybius. Edit. a Jac. Gronov. Amstelod. 1680. 8.
Porphyrii Opera. Cantabrig. 1655. 8.
Procopius. Parif. 1662. fol. in Corp. Hist. 8.
Proverbiorum Scriptores, ab Andr. Schotto editi, Antwerp. 1612. 4.

S.

SEneca Philosophus. Antwerp. 1606. fol.
Simocatta [Theophyl.] Editus Parif. inter Hist. Byz. Scriptores.
Socratis Historia Eccles. Edita Parif. ab Henr. Valef. cum aliis nonnullis Hist. Eccles. Script.
Sophocles cum Scholiis. Edit. ab Henr. Steph. 1568. 4.
Sophronius, qui D. Hieronymi Scriptorum Ecclesiast. vitas Græce vertit. Basileæ, 1529. 4.
Sozomeni Hist. Eccles. Edita Parif. ab Henr. Valef. cum aliis Hist. Eccles. Script.
Stephanus Byzantinus. Edit. a Berckelio, Lugd. Bat. 1694. fol.
Stobæus. Editus a Conr. Gesnero. fol.
Ejusdem Eclogæ Physicæ & Ethicæ. Antwerp. 1575. fol.
Strabo. Lutet. Parif. 1620. fol.
Syncellus [Georgius] Parif. 1652. fol. inter Script. Hist. B.

T.

THemistii Orationes Edit. ab Harduino, Parif. 1684. fol.
Theocritus cum Scholiis, Edit. a Dan. Heinsio, apud Commelin. 1604. 4.
Theodoretus in Psalmos Davidis. Lutet. Parif. 1642. fol.
Ejusdem Historia Eccles. Edita Parif. ab Henr. Valef.
Theodorus Lector. Editus Parif. ab Henr. Valef. cum aliis Historiæ Ecclesiasticæ Scriptoribus.
Theodorus Raithou de Incarnat. Domini. Lutet. Parif. 1599. 8.
Theophrastus de Hist. Plant. Amstelod. 1644. fol.
Theophylactus in IV. Euang. Romæ, 1542. fol.
Idem in Epistolas D. Pauli. Londini, 1636. fol.
Theophylactus. Sim. Vide *Simocatta.*
Thomas Magister. Franequeræ, 1690. 8.
Thucydides cum Scholiis. Oxon. 1696. fol.
Triclinii Scholia in Sophoclem. Vide *Sophocles.*
Tzetzis Chiliades. Basil. 1546. fol.
Ejusdem Scholia in Lycophronem. Vide *Lycophron.*

X.

XEnophon. Lutet. Parif. 1625. fol.

Z.

ZEnobii Adagia Græca. Antw. 1612. 4.
Zosimus. Editus a Sylburg, inter reliquos Histor. Rom. Script. Minores.

F I N I S.